Giới thiệu

Giữa những bức tường lạnh lẽo và vô trùng của một phòng thí nghiệm bí mật, câu chuyện bắt đầu trong vực thẳm tuyệt vọng.

Nhân vật chính của chúng ta, George, không phải là một chàng trai bình thường.

Anh là một người xuyên việt, linh hồn từ một thế giới khác bị mắc kẹt trong thân xác của "Thí nghiệm thể 757" – một sản phẩm nhân tạo được tạo ra từ sự kết hợp đầy tham vọng nhưng thất bại giữa gen của Giáo sư X và Magneto.

Bị đánh giá là một cá thể cấp hai yếu ớt, với năng lực chỉ dừng lại ở mức đọc tâm hời hợt và điều khiển từ lực không quá năm mươi cân, George bị xem như một sản phẩm lỗi, một công cụ có thể sử dụng nhưng không đáng để đầu tư.

Tương lai của anh được định sẵn là trở thành một sát thủ vô hồn, bị giam cầm và huấn luyện tàn bạo, buộc phải giết chóc để tồn tại.

Mỗi ngày trôi qua là một cuộc đấu tranh sinh tồn, nơi anh phải che giấu thực lực, giả vờ ngoan ngoãn tuân lệnh, và nung nấu một kế hoạch duy nhất: trốn thoát khỏi địa ngục trần gian này.

Anh biết mình đang ở trong một vũ trụ Marvel hỗn loạn, nơi có sự tồn tại của X-23 và những đứa trẻ đột biến khác, nhưng với dòng thời gian sai lệch, báo hiệu một tương lai đầy bất trắc và nguy hiểm khôn lường.

Ngay khi George đang chìm trong bóng tối của sự giam cầm, một bước ngoặt định mệnh đã xảy ra.

Trong một đêm đau đớn đến xé nát linh hồn, ý thức của anh đột

nhiên bị phân tách.

George thức dậy với một nhận thức kép: một phần vẫn là Thí nghiệm thể 757 đang nằm trong phòng giam ở thế giới Marvel, phần còn lại đã chiếm hữu một thân xác mới ở một thế giới hoàn toàn khác – thế giới phù thủy của Harry Potter.

Thân xác mới này là Dora, một cậu bé mười một tuổi gầy gò, yếu ớt, vốn là vật thí nghiệm cho một hắc phù thủy độc ác ở Hẻm Xoay.

Không thể chịu đựng sự tra tấn và tuyệt vọng khi bị tước đi cơ hội đến Hogwarts, Dora đã tự sát, mở đường cho linh hồn của George tiếp quản.

Cú sốc lớn nhất đến ngay sau đó: hai thế giới, hai thân xác, nhưng năng lực lại được cộng hưởng.

Thân thể phù thủy yếu đuối của Dora bỗng sở hữu năng lực đột biến của George, và ngược lại, cơ thể đột biến ở thế giới Marvel cũng nhận được sức mạnh pháp thuật tiềm tàng từ dòng máu phù thủy.

Đây chính là chiếc chìa khóa vàng mở ra cánh cửa hy vọng.

Nhận ra cơ hội ngàn vàng, George không lãng phí một giây.

Với sự quyết đoán và tàn nhẫn được mài giũa trong phòng thí nghiệm, anh lập tức lên kế hoạch trừ khử gã hắc phù thủy.

Anh khéo léo tạo ra một vụ nổ trong lúc lão đang bào chế độc dược, ngụy tạo thành một tai nạn thương tâm và thành công thoát khỏi kiếp nô lệ.

Không chỉ giành lại tự do, anh còn đường hoàng kế thừa toàn bộ tài sản của gã, bao gồm cửa hàng độc dược và một khoản tiền không nhỏ.

Đồng thời, anh đã tạo dựng được mối quan hệ tốt đẹp với

Nymphadora Tonks, một Thần Sáng tập sự, qua đó có được sự bảo trợ vô hình từ Bộ Pháp Thuật.

Với thân phận mới, tài chính ổn định và một tương lai rộng mở tại Hogwarts, George bắt đầu lao vào nghiên cứu ma thuật.

Anh nhận ra rằng mỗi một câu thần chú học được ở thế giới phù thủy đều có thể được sử dụng bởi bản thể ở thế giới Marvel.

Trong khi phân thân ở thế giới Harry Potter đang từng bước trở thành một phù thủy thiên tài, thì ở thế giới Marvel, thời cơ trốn thoát cuối cùng cũng đã đến.

Các nhà khoa học quyết định "xử lý" toàn bộ các thí nghiệm thể thất bại, bao gồm cả George và những đứa trẻ đột biến.

Vào thời khắc sinh tử, George đã sử dụng thành công thần chú "Alohomora" học được để mở khóa chiếc vòng ức chế năng lực trên cổ.

Sức mạnh từ lực được giải phóng, kết hợp với dòng máu phù thủy khiến nó trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Thay vì một mình bỏ trốn, anh đã lựa chọn một con đường nguy hiểm hơn: giải cứu những đứa trẻ đột biến khác.

George biến thành một cỗ máy giết chóc hoàn hảo, không chỉ điều khiển dao găm mà còn uốn cong quỹ đạo của những viên đạn, biến những khẩu súng máy thành vũ khí hủy diệt với độ chính xác tuyệt đối.

Cuộc đào thoát đẫm máu kết thúc với thắng lợi, George, cùng nữ y tá Gabriela và một nhóm trẻ đột biến, đã thoát khỏi sự truy đuổi, đồng thời phá hủy những dữ liệu quan trọng của phòng thí nghiệm.

Cuộc hành trình của họ tiếp tục khi họ tìm đến sự giúp đỡ của những huyền thoại đã phai tàn: một Wolverine già nua, suy yếu vì độc

adamantium và một Giáo sư X đang vật lộn với căn bệnh tâm trí.

Cuộc hội ngộ chưa được bao lâu thì kẻ thù đã kéo đến, dẫn đầu là tên chỉ huy tàn nhẫn Donald Pierce và vũ khí tối thượng của chúng – X-24, một bản sao hoàn hảo và tàn bạo của Wolverine thời kỳ đỉnh cao.

Trong trận chiến không cân sức, George một lần nữa tỏa sáng với vai trò một nhà chiến lược.

Anh vạch ra một kế hoạch táo bạo, kết hợp năng lực của mọi người, và tận dụng triệt để viên đạn adamantium duy nhất của Logan để kết liễu X-24.

Chiến thắng mang lại cho họ một khoảng lặng quý giá, và cả nhóm quyết định quay về ngôi trường Xavier cũ kỹ, biến nơi từng là mái ấm trở thành căn cứ mới.

Tại đây, một kế hoạch táo bạo đến điên rồ được hình thành trong đầu George: giải cứu Tony Stark, người vừa bị bắt cóc ở Afghanistan, để tìm kiếm một đồng minh và người bảo trợ hùng mạnh nhất.

Để thực hiện kế hoạch, George bắt đầu xây dựng thế lực của riêng mình.

Anh thâm nhập vào thế giới ngầm ở Bronx, cứu và扶植 một tay xã hội đen tên Lyon, biến hắn thành đại lý tài chính và tay chân đắc lực.

Sau đó, anh một mình đối mặt với Obadiah Stane, sử dụng Legilimency (Chiết tâm trí thuật) kết hợp với năng lực tâm linh để moi thông tin về vị trí của Tony, rồi dùng Obliviate (Thần chú lú) xóa sạch ký ức của gã.

Với thông tin trong tay và sự trợ giúp của chiếc X-Jet, George một mình đột kích căn cứ của Thập Nhẫn.

Anh triệu hồi hàng ngàn con rắn độc để gây hỗn loạn, dùng kỹ

năng thiện xạ siêu phàm để tiêu diệt lính gác từ xa, và cuối cùng dùng ma thuật để quét sạch những kẻ còn lại, cứu thoát Tony Stark một cách ngoạn mục.

George không chỉ cứu Tony, mà còn thẳng thắn tiết lộ mục đích của mình là để kiếm tiền từ cổ phiếu, qua đó tạo dựng một mối quan hệ hợp tác đầy tiềm năng.

Trở về từ Trung Đông, với số tiền khổng lồ kiếm được từ thị trường chứng khoán, anh thuê những bác sĩ giỏi nhất, bao gồm cả một Stephen Strange thời trẻ, để chữa trị cho Wolverine và Giáo sư X, củng cố vững chắc nền tảng cho đội ngũ của mình.

Ngay khi mọi thứ ở hai thế giới đang dần đi vào quỹ đạo, linh hồn của George lại một lần nữa phân tách.

Lần này, anh xuyên đến thế giới của Fairy Tail, trở thành một chú mèo ma thuật biết bay và nói chuyện.

Một thế giới mới với hệ thống ma thuật chiến đấu hoàn toàn khác mở ra trước mắt, hứa hẹn những sức mạnh mới để cộng hưởng và những cuộc phiêu lưu còn vĩ đại hơn nữa.

Giờ đây, George sở hữu ba thân xác trong ba vũ trụ đầy rẫy hiểm nguy nhưng cũng tràn ngập cơ hội.

Anh vừa là một huyền thoại đang lên ở Hogwarts, một thủ lĩnh bí ẩn của nhóm đột biến tại Marvel, vừa là một sinh vật ma thuật chuẩn bị khám phá một hệ thống sức mạnh mới.

Cuộc hành trình của anh chỉ mới thực sự bắt đầu.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 615

Chương 616

Chương 617

Chương 618

Chương 619

Chương 620

Chương 621

Chương 622

Chương 623

Chương 624

Chương 625

Chương 626

Chương 627

Chương 628

Chương 629

Chương 630

Chương 631

Chương 632

Chương 633

Chương 634

Chương 635

Chương 636

Chương 637

Chương 638

Chương 639

Chương 640

Chương 641

Chương 642

Chương 643

Chương 644

Chương 645

Chương 646

Chương 647

Chương 648

Chương 649

Chương 650

Chương 651

Chương 652

Chương 653

Chương 654

Chương 655

Chương 656

Chương 657

Chương 658

Chương 659

Chương 660

Chương 661

Chương 662

Chương 663

Chương 664

Chương 665

Chương 666

Chương 667

Chương 668

Chương 669

Chương 670

Chương 671

Chương 672

Chương 673

Chương 674

Chương 675

Chương 676

Chương 677

Chương 678

Chương 679

Chương 680

Chương 681

Chương 682

Chương 683

Chương 684

Chương 685

Chương 686

Chương 687

Chương 688

Chương 689

Chương 690

Chương 691

Chương 692

Chương 693

Chương 694

Chương 695

Chương 696

Chương 697

Chương 698

Chương 699

Chương 700

Chương 701

Chương 702

Chương 703

Chương 704

Chương 705

Chương 706

Chương 707

Chương 708

Chương 709

Chương 710

Chương 711

Chương 712

Chương 713

Chương 714

Chương 715

Chương 716

Chương 717

Chương 718

Chương 719

Chương 720

Chương 721

Chương 722

Chương 723

Chương 724

Chương 725

Chương 726

Chương 727

Chương 728

Chương 729

Chương 730

Chương 731

Chương 732

Chương 733

Chương 734

Chương 735

Chương 736

Chương 737

Chương 738

Chương 739

Chương 740

Chương 741

Chương 742

Chương 743

Chương 744

Chương 745

Chương 746

Chương 747

Chương 748

Chương 749

Chương 750

Chương 751

Chương 752

Chương 753

Chương 754

Chương 755

Chương 756

Chương 757

Chương 758

Chương 759

Chương 760

Chương 761

Chương 762

Chương 763

Chương 764

Chương 765

Chương 766

Chương 767

Chương 768

Chương 769

Chương 770

Chương 771

Chương 772

Chương 773

Chương 774

Chương 775

Chương 776

Chương 777

Chương 778

Chương 779

Chương 780

Chương 781

Chương 782

Chương 783

Chương 784

Chương 785

Chương 786

Chương 787

Chương 788

Chương 789

Chương 790

Chương 791

Chương 792

Chương 793

Chương 794

Chương 795

Chương 796

Chương 797

Chương 798

Chương 799

Chương 800

Chương 801

Chương 802

Chương 803

Chương 804

Chương 805

Chương 806

Chương 807

Chương 808

Chương 809

Chương 810

Chương 811

Chương 812

Chương 813

Chương 814

Chương 815

Chương 816

Chương 817

Chương 818

Chương 819

Chương 820

Chương 821

Chương 822

Chương 823

Chương 824

Chương 825

Chương 826

Chương 827

Chương 828

Chương 829

Chương 830

Chương 831

Chương 832

Chương 833

Chương 834

Chương 835

Chương 836

Chương 837

Chương 838

Chương 839

Chương 840

Chương 841

Chương 842

Chương 843

Chương 844

Chương 845

Chương 846

Chương 847

Chương 848

Chương 849

Chương 850

Chương 851

Chương 852

Chương 853

Chương 854

Chương 855

Chương 856

Chương 857

Chương 858

Chương 859

Chương 860

Chương 861

Chương 862

Chương 863

Chương 864

Chương 865

Chương 866

Chương 867

Chương 868

Chương 869

Chương 870

Chương 871

Chương 872

Chương 873

Chương 874

Chương 875

Chương 876

Chương 877

Chương 878

Chương 879

Chương 880

Chương 881

Chương 882

Chương 883

Chương 884

Chương 885

Chương 886

Chương 887

Chương 888

Chương 889

Chương 890

Chương 891

Chương 892

Chương 893

Chương 894

Chương 895

Chương 896

Chương 897

Chương 898

Chương 899

Chương 900

Chương 901

Chương 902

Chương 903

Chương 904

Chương 905

Chương 906

Chương 907

Chương 908

Chương 909

Chương 910

Chương 911

Chương 912

Chương 913

Chương 914

Chương 915

Chương 916

Chương 1

"Tiến sĩ, kết quả kiểm tra Vật thí nghiệm 757 đã có rồi." "Cấp mấy?" "Cấp hai." "Cấp hai, nghĩa là cho dù năng lực được phát triển hoàn toàn, cũng chỉ có thể đọc được suy nghĩ nông và khống chế từ lực không quá năm mươi kilôgam thôi sao?" "Vâng, thưa Tiến sĩ, dựa theo dữ liệu nghiên cứu về người đột biến mà chúng ta hiện có thì là như vậy." "Xem ra muốn dung hợp gen của Giáo sư X và Magneto để tạo ra người đột biến nhân tạo mạnh nhất đúng là chuyện không thể.

Thí nghiệm này dừng ở đây đi, tiếp theo hãy tập trung toàn bộ vào nghiên cứu X-24, đó mới là vũ khí mạnh nhất của chúng ta!" "Vậy Vật thí nghiệm 757 có cần xử lý giống như những vật thí nghiệm trước không?" "Cứ giữ lại đi, nhốt chung với đám trẻ kia để huấn luyện.

Dù sao cũng là sản phẩm dung hợp gen của Giáo sư X và Magneto, cho dù chỉ có cấp hai, nếu phát triển tốt thì cũng có chút tác dụng." "Vâng, thưa Tiến sĩ!" .....

"Số 757, ra tay phải quyết đoán, xuống tay phải tàn nhẫn, tấn công vào điểm yếu của ta, đừng do dự, đồ vô dụng!" Trên sân huấn luyện, một gã đàn ông vạm vỡ, cơ bắp cuồn cuộn, tay cầm dao găm, đang tấn công dữ dội một thanh niên mười bảy, mười tám tuổi.

Chàng thanh niên vừa dùng năng lực điều khiển dao găm để phòng thủ, vừa cố gắng tìm cơ hội phản công bằng nắm đấm, nhưng rõ ràng cậu vẫn chưa đủ thành thạo, không thể đưa ra phán đoán tốt.

"Cùng là điều khiển từ lực, khả năng của mình so với Magneto đúng là quá yếu." Thanh niên này tên là George, là một người xuyên không, ba tháng trước đã xuyên vào cơ thể của người đột biến gen

nhân tạo có tên là Vật thí nghiệm 757.

Năng lực đột biến của cậu là đọc tâm và khống chế từ lực.

Đáng tiếc là khả năng đọc tâm của cậu chỉ có xác suất thành công khi đối phương hoàn toàn không phòng bị, và cũng chỉ đọc được trạng thái tâm lý hiện tại, không thể đọc được ký ức sâu trong não bộ.

Còn khả năng khống chế từ lực thì càng tệ hơn.

Hiện tại, cậu chỉ có thể điều khiển những vật nặng chưa đến năm kilôgam.

Tuy nếu vận dụng tốt thì cũng không tệ, nhưng so với Magneto, người có thể dễ dàng nhấc bổng cả một sân vận động, thì quả là một trời một vực.

Đối phó với người thường thì còn được, chứ gặp phải những người có năng lực phòng thủ mạnh như Thing, Colossus hay White Queen thì căn bản không thể phá phòng ngự.

Mục tiêu hiện tại của cậu là tìm cách trốn khỏi phòng thí nghiệm tàn khốc này.

"Reng reng reng..." Tiếng chuông chói tai vang lên, một nhân viên mặc áo blouse trắng bước vào, cho dừng buổi huấn luyện, rồi đeo một thiết bị công nghệ cao lên cổ cậu: "Vật thí nghiệm 757, đến giờ ăn tối rồi!" "Vâng." George đáp lại bằng một giọng hơi cứng nhắc, rồi rất ngoan ngoãn đi theo nhân viên kia rời khỏi phòng.

Thiết bị trên cổ cậu được gọi là "Máy Ức chế Người đột biến", một khi đeo lên, năng lực của cậu sẽ hoàn toàn biến mất, biến thành một người bình thường.

Ngoại trừ lúc huấn luyện và chiến đấu, cậu đều phải đeo thiết bị này.

Đi dọc hành lang dài, ngoài cậu ra còn có rất nhiều người đột biến khác được nhân viên đưa ra từ các sân huấn luyện.

Chỉ có điều, tuổi của chúng nhỏ hơn, trông chỉ khoảng mười hai, mười ba tuổi.

"Thế giới Marvel, quả thật là một thế giới nguy hiểm." Nhìn thấy cảnh này, George không khỏi thở dài.

Từ khoảnh khắc biết mình là người đột biến, cậu đã biết mình đã đến thế giới Marvel.

Đối với Marvel, cậu cũng có chút hiểu biết, dù sao thỉnh thoảng cậu cũng xem phim, nhưng không phải là fan cứng.

Theo cậu biết, thế giới Marvel có rất nhiều vũ trụ, câu chuyện xảy ra ở mỗi vũ trụ cũng khác nhau, nhưng có thể khẳng định là không có mấy vũ trụ được yên bình.

Chuyện như Thanos làm một nửa vũ trụ biến mất còn chưa phải là đáng sợ nhất, có những vũ trụ trực tiếp biến mất hoàn toàn cũng là chuyện bình thường.

Nhưng đã xuyên không đến đây rồi thì chỉ có thể cố gắng sống sót.

Ai sống được mà lại muốn chết, cậu là người rất yêu quý sinh mệnh, nếu có thể, cậu rất muốn được trường sinh bất tử.

Có người nói trường sinh là một lời nguyền, nhìn những người bên cạnh lần lượt ra đi, nội tâm vô cùng đau khổ.

Nhưng cậu cảm thấy, so với những lợi ích của việc trường sinh, cái giá nhỏ nhoi đó cũng chẳng đáng là gì.

Người Hoa Hạ, ai trong xương cốt mà không muốn tu tiên trường sinh, đến Tần Thủy Hoàng thống nhất lục quốc rồi vẫn phải phái thuộc hạ đi tìm thuốc trường sinh bất lão cho mình.

Theo quan sát trong tháng qua, cậu gần như có thể xác định rằng thế giới Marvel mà cậu đang ở có thể có liên quan không ít đến thế giới của Wolverine 3.

Bởi vì trong đám trẻ này, cậu đã nhìn thấy cô bé sói con, người sở hữu khả năng tự chữa lành và móng vuốt Adamantium giống hệt Wolverine, X-23.

Chỉ có điều khiến cậu thấy kỳ lạ là, thời gian hiện tại không phải là năm 2029 trong phim, mà là năm 2009.

Hơn nữa, từ những lời buôn chuyện của các nhân viên, cậu cũng biết được rằng vũ trụ này cũng có tay chơi Tony Stark, có Captain America.

Nếu theo dòng thời gian của Wolverine 3, năm 2009 cô bé sói con còn chưa ra đời, nhưng cô bé với ánh mắt kiên định trước mặt cậu rõ ràng đã mười hai, mười ba tuổi.

Vì vậy đây không phải là vũ trụ của người đột biến, cũng không phải MCU, mà là một vũ trụ Marvel mà cậu không biết.

"Thời gian không khớp cũng không sao, chỉ cần những chuyện nên xảy ra vẫn xảy ra là được." Là năm 2029 hay 2009, đối với cậu thực ra không quá quan trọng, cậu chỉ hy vọng sự kiện đám trẻ đột biến vượt ngục vẫn diễn ra như thường lệ, như vậy cậu mới có cơ hội trốn thoát khỏi phòng thí nghiệm này.

Theo cốt truyện của Wolverine 3, sẽ không lâu nữa, một nữ y tá tốt bụng sẽ giúp những đứa trẻ đột biến này trốn thoát.

Vì để duy trì hình tượng một người ngoan ngoãn, dễ bị kiểm soát, George như thường lệ không giao tiếp với bất kỳ ai, ăn tối xong liền yên tĩnh trở về phòng nhắm mắt ngủ.

Cả phòng thí nghiệm đâu đâu cũng có camera giám sát, cậu phải

che giấu mọi cảm xúc, tránh bị phát hiện điều bất thường, như vậy mới có thể làm giảm sự cảnh giác của nhân viên đối với mình.

Thậm chí để giảm bớt sự cảnh giác, trong lúc huấn luyện, cậu còn cố tình che giấu một phần thực lực, ví dụ như tốc độ điều khiển dao găm tấn công và một vài ý tưởng về năng lực của mình.

Tất nhiên, cũng không thể tỏ ra quá vô dụng, nếu không có thể sẽ bị xử lý như rác rưởi.

"Chuyện gì vậy, đau quá!" Trong lúc mơ màng, George đột nhiên cảm thấy một cơn đau như thể linh hồn bị xé toạc, nhưng cơn đau này đến nhanh đi cũng nhanh, không giày vò cậu quá nhiều.

Chỉ là sau cơn đau, cậu lại phát hiện mình dường như đã bước vào một trạng thái vô cùng kỳ diệu.

Mạnh mẽ mở mắt ra, hai góc nhìn hoàn toàn khác nhau xuất hiện trong mắt cậu.

Một là góc nhìn bình thường của cậu trong phòng ngủ của phòng thí nghiệm, góc nhìn còn lại là ở trong một căn phòng nhỏ vô cùng cũ nát.

Đồng thời, cậu cảm giác mình đột nhiên có thêm một cơ thể khác, và cơ thể đó cũng có thể điều khiển tự nhiên như cơ thể hiện tại của cậu.

Phải miêu tả thế nào nhỉ?

Giống như mình đột nhiên có thêm một phân thân có thể điều khiển.

Bản thể nhắm mắt lại, nằm xuống giường, cậu tập trung tinh thần chủ yếu vào phân thân.

Bất chợt, từng đoạn ký ức như một thước phim lướt qua trong

đầu cậu, sau khi những ký ức này kết thúc, cậu không khỏi lẩm bẩm: "Nơi này... lại là thế giới phù thủy Harry Potter!" Trong ký ức, cậu bé mười một tuổi này tên là Dora, vốn là một đứa trẻ mồ côi trong trại trẻ, sau này vì những biểu hiện kỳ lạ đặc trưng của huyết mạch phù thủy mà được một phù thủy ở Hẻm Knockturn nhận nuôi.

Nhưng vị phù thủy này không phải người tốt, mà là một phù thủy hắc ám giấu mặt.

Ông ta nhận nuôi Dora chỉ để tiến hành các thí nghiệm phép thuật hắc ám và độc dược, cộng thêm một lao động miễn phí.

Dù sao nếu dùng Muggle làm thí nghiệm rất dễ bị Bộ Phép Thuật chú ý, còn dùng con nuôi của mình thì lại khác.

Chỉ cần ông ta không nói, ai mà phát hiện được, cho dù một ngày nào đó không cẩn thận chết đi, cũng có thể nói là do tai nạn.

Hơn nữa, rất nhiều phép thuật hắc ám và độc dược có hiệu quả khác nhau đối với Muggle và phù thủy, dùng phù thủy làm thí nghiệm mới có thể thử nghiệm hiệu quả tốt hơn.

Cứ như vậy, Dora đáng thương dần lớn lên trong sự giày vò của phù thủy hắc ám.

Vì bị giày vò lâu dài, tính cách của Dora trở nên vô cùng yếu đuối, cậu không dám phản kháng phù thủy hắc ám, cũng không dám kể tình hình của mình cho người khác, mỗi ngày sống một cuộc sống còn thê thảm hơn cả gia tinh.

Dora vốn còn hy vọng vào việc được Hogwarts tuyển sinh vào năm mười một tuổi, để có thể thoát khỏi nanh vuốt của phù thủy hắc ám.

Đáng tiếc, cậu quả thực đã nhận được thư nhập học, nhưng phù thủy hắc ám lại không định để cậu đến Hogwarts.

Đối với những phù thủy nhỏ xuất thân từ gia đình Muggle, chỉ cần

đến mười một tuổi, bất kể cha mẹ có đồng ý hay không, chắc chắn sẽ được Hogwarts nhận vào học.

Bởi vì nếu phù thủy nhỏ không học phép thuật, không biết cách điều khiển ma lực, sinh ra sợ hãi và chán ghét đối với năng lực chưa biết của mình, trong tình trạng cảm xúc cực đoan rất có khả năng biến thành một Obscurus, đây là điều mà giới phù thủy tuyệt đối không cho phép.

Nhưng đối với con cái của các gia đình phù thủy thì không có nhiều yêu cầu như vậy.

Cha mẹ phù thủy không chỉ có thể chọn Hogwarts, mà còn có thể chọn Beauxbatons, Durmstrang, Ilvermorny và các trường phép thuật khác.

Thậm chí để tiết kiệm chi phí, họ cũng có thể gửi con đến các lớp đào tạo phép thuật, hoặc cha mẹ phù thủy tự dạy phép thuật cho con mình cũng được.

Biết được từ miệng phù thủy hắc ám rằng mình không thể đến Hogwarts, Dora hoàn toàn suy sụp, đã uống độc dược tự sát trong căn phòng nhỏ của mình vào ban đêm.

Chương 2

Không biết vì sao, linh hồn bị phân tách của George đã chiếm lấy cơ thể của Dora vào lúc này, trở thành chủ nhân mới của cơ thể này.

"Đúng là thảm thật." Xem xong ký ức của Dora, George không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

"Lại đây!" Không biết có phải là di chứng sau khi Dora uống độc dược tự sát hay không, George cảm thấy mình hiện tại vô cùng khát nước, theo bản năng liền dùng năng lực với chiếc cốc sắt trên bàn.

Chiếc cốc nhanh chóng bay vào tay cậu.

Nâng tay uống cạn nước trong cốc, George đột nhiên sững người.

"Năng lực của mình... lại có thể dùng cơ thể này để phát động!" Đúng vậy, cậu vừa dùng chính là khả năng khống chế từ lực của người đột biến, nhưng không phải bản thể đang dùng, mà là phân thân ở thế giới này đang sử dụng.

"Chẳng lẽ, năng lực thiên phú của hai thế giới có thể chia sẻ cho nhau." Lúc này, trong lòng George nảy ra một phỏng đoán táo bạo.

Một lần nữa chuyển sự chú ý về bản thể, cậu quả thực phát hiện bên trong bản thể ở Marvel đã có thêm một vài thứ.

Theo kiến thức thông thường của phù thủy trong ký ức của Dora, đó chính là ma lực đặc trưng trong huyết mạch phù thủy.

"Nếu là như vậy, thì tốt quá rồi!" Giờ phút này, một loạt kế hoạch đã được hình thành trong tâm trí George. .....

Năng lực cộng hưởng, có nghĩa là chỉ cần phân thân của cậu học được các loại phép thuật thần kỳ ở thế giới Harry Potter, bản thể ở thế giới Marvel cũng có thể sử dụng tương tự.

Dù ở thế giới Marvel cậu không có đũa phép, nhưng không sao.

Theo cậu biết, ở thế giới Harry Potter không phải ai cũng dùng đũa phép để thi triển, các phù thủy cao cấp có thể thi triển phép thuật mà không cần đũa phép, các phù thủy ở châu Phi cũng vẫn luôn dùng các thủ ấn truyền thống để thi triển phép thuật.

Chỉ là tốc độ thi triển bằng đũa phép nhanh hơn, hiệu quả tốt hơn, nên đại đa số phù thủy mới chọn dùng đũa phép.

Hoặc sau này cậu tự học cách chế tạo đũa phép, thế giới Marvel cũng không thiếu những thứ có năng lượng đặc biệt, chưa chắc đã không tìm được vật liệu phù hợp để làm đũa phép.

Phép thuật của thế giới Harry Potter tuy sức công phá không mạnh, nhưng tính năng rất đa dạng, thậm chí có một số phép thuật cảm giác như đã chạm đến các quy tắc ở tầng rất cao.

Chưa nói đến những cái khác, chỉ cần cậu học được Phép Độn thổ, ít nhất ở thế giới Marvel khi đối mặt với đại đa số kẻ địch, đánh không lại cũng có thể chạy thoát.

"Nhưng trước đó, phải nghĩ cách làm thế nào để xử lý gọn gàng vị phù thủy hắc ám kia đã!" Giết người, nếu là George ở kiếp trước thì thật sự không dám.

Kiếp trước cậu chỉ là một nhân viên văn phòng, đừng nói giết người, ngay cả gà cậu cũng chưa từng giết, đi siêu thị mua thức ăn đều mua gà đã được xử lý sạch sẽ.

Thế nhưng ở kiếp này, chỉ trong ba tháng, cậu đã quen với việc đó.

Bởi vì trong ba tháng này, trong các trận thực chiến, cậu đã giết mười hai người.

Phòng thí nghiệm không nuôi kẻ vô dụng, với tư cách là một người đột biến được đào tạo để trở thành sát thủ trong tương lai,

ngoài việc luyện tập năng lực thông thường, cậu còn phải học cách giết người.

Và phương pháp nhanh nhất chính là thực chiến.

Cậu cũng không có cách nào khác, bởi vì trong thực chiến nếu cậu không giết người, thì sẽ bị giết.

Đây cũng là một trong những lý do cậu nóng lòng muốn trốn khỏi phòng thí nghiệm.

Dù cậu không phải là người lương thiện gì, nhưng cũng có giới hạn của riêng mình, không thích giết người vô tội.

Thực ra cậu cũng có thể chọn cách đi tố giác phù thủy hắc ám, trong giai đoạn hiện tại, nếu cậu tố giác phù thủy hắc ám với Bộ Phép Thuật, khả năng thành công là rất cao.

Đúng lúc cậu lại sống cùng phù thủy hắc ám ở Hẻm Knockturn, rất dễ tiếp xúc với các Thần Sáng.

Dora không dám làm vậy là vì từ nhỏ đã lớn lên trong sự giày vò của phù thủy hắc ám, nỗi sợ hãi đối với ông ta đã khắc sâu vào xương tủy, thà tự sát cũng không dám phản kháng.

Tuy nhiên, việc này có thể để lại hậu họa.

Đó là nếu lỡ các Thần Sáng không hành động kịp thời, phù thủy hắc ám có cơ hội cuỗm tiền bỏ trốn, còn có thể báo thù cậu.

Còn nếu cậu có thể giết phù thủy hắc ám mà không để lại dấu vết, thì không những có thể trừ tận gốc hậu họa, mà còn có thể thừa kế toàn bộ di sản của ông ta.

Thông qua ký ức của Dora, cậu biết phù thủy hắc ám đã không còn người thân, một khi ông ta chết, cậu, với tư cách là con nuôi, sẽ là người thừa kế duy nhất.

Hơn nữa cậu cũng không phải là không có cơ hội.

Thứ nhất, phù thủy hắc ám hoàn toàn không có bất kỳ sự đề phòng nào đối với cậu.

Bởi vì trong mắt ông ta, Dora là một đứa trẻ không có đũa phép, chưa từng học bất kỳ câu thần chú nào, lại vô cùng nhút nhát.

Thứ hai, cậu có kinh nghiệm sử dụng năng lực điều khiển dao găm để đơn đấu giết chết một lính đánh thuê bình thường.

Một phù thủy khi bị tấn công bất ngờ mà không có sự chuẩn bị, khả năng phản ứng cũng không nhanh hơn người thường là bao, nhiều nhất chỉ là thể chất đặc biệt, không dễ chết mà thôi.

Cuối cùng, vì cậu không dùng phép thuật, cũng không có đũa phép, nên khả năng bị các Thần Sáng phát hiện sau đó là rất nhỏ.

Tất nhiên, chuyện này khó nói trước, cũng không phải là không có khả năng thất bại.

Nhưng phú quý tìm trong hiểm nguy, nếu lần này thành công, cậu không chỉ có nhà ở thế giới này, mà còn nhận được một khối tài sản không nhỏ, đủ để cậu chuyên tâm nghiên cứu và học tập phép thuật trong giai đoạn đầu.

Theo cậu biết, phù thủy hắc ám những năm qua bán các loại độc dược cấm đã kiếm được không ít tiền.

"Hôm nay dậy muộn nửa tiếng, mày muốn tao lại dùng bùa biến hình, biến mày thành con chuột, treo lên nướng trên nến hả?" Ngay khi George đang suy nghĩ, cửa phòng đột nhiên bị kéo ra, một lão già hói đầu mặc áo choàng phù thủy màu đen, dùng đôi mắt lạnh lẽo như rắn nhìn về phía George.

"Xin lỗi, thưa ông Merton, tôi ra ngay đây." George bắt chước vẻ hoảng hốt thường ngày của Dora, vội vàng đứng dậy mặc quần áo.

Lão phù thủy hói đầu thấy vậy, nheo mắt nói: “Dora bé nhỏ, con cứ yên tâm, tuy ta đã giúp con từ chối thư nhập học của Hogwarts, nhưng chỉ cần con ngoan ngoãn phục vụ ta như trước, ta sẽ dạy con một số phép thuật lợi hại, không thua kém gì ở Hogwarts đâu.” “Phép thuật lợi hại, chắc toàn là mấy phép dọn dẹp vệ sinh và nấu ăn thôi.” George thầm nghĩ trong lòng, nhưng bề ngoài vẫn ra vẻ ngoan ngoãn.

Ra khỏi căn phòng chật hẹp, bên ngoài mặt trời vừa mọc, thời gian khoảng sáu rưỡi sáng.

“Marvel là ban đêm, ở đây là ban ngày, như vậy cũng khá tiện.” Đồng thời điều khiển hai cơ thể, cậu cảm thấy vẫn có chút kỳ quặc, bây giờ một bên ngủ tối, một bên hoạt động ban ngày, vừa hay có thể làm quen dần.

Rời khỏi căn phòng chật hẹp dưới gầm cầu thang, theo ký ức của Dora, cậu bắt đầu chuẩn bị bữa sáng cho lão phù thủy, dọn dẹp cửa hàng, đứng ở cửa chào mời khách hàng như thường lệ.

Cửa hàng độc dược ở Hẻm Knockturn không có nhiều khách hàng bình thường, phù thủy bình thường sẽ không đến Hẻm Knockturn để mua độc dược, ở Hẻm Xéo có cửa hàng độc dược chính quy.

Những người đến đây mua độc dược đa số là phù thủy hắc ám, hoặc là những phù thủy không tuân thủ luật lệ của Bộ Phép Thuật.

Đối với hành vi này, Bộ Phép Thuật thường nhắm một mắt mở một mắt.

Hầu hết các phù thủy đều biết Hẻm Knockturn có những loại người nào, Bộ Phép Thuật sao có thể không biết.

Theo George thấy, đây cũng là tình huống rất bình thường.

Thay vì để các phù thủy hắc ám làm loạn trong bóng tối, thì cứ để lại một Hẻm Knockturn.

Như vậy nếu có chuyện gì xảy ra, còn có manh mối để truy tìm.

Hơn nữa, rất nhiều phù thủy thượng lưu trong giới phù thủy cũng cần sự tồn tại của Hẻm Knockturn.

Chương 3

Lucius Malfoy, người có thân phận tôn quý trong giới phù thủy, thỉnh thoảng cũng sẽ bán những độc dược cấm và vật phẩm phép thuật mà mình chế tạo ra ở đây để đổi lấy tiền.

Cứ như vậy, mãi đến khoảng bốn giờ chiều, George cuối cùng cũng tìm được cơ hội ra tay thích hợp.

"Ta phải luyện chế Độc dược Điên cuồng, tạm thời đóng cửa tiệm, canh ở cửa, không được để bất kỳ ai làm phiền ta, nếu không ta sẽ cho mày sống không bằng chết!" Lão phù thủy cẩn thận lấy ra những loại thảo dược quý giá từ mấy cái hộp, hung hăng trừng mắt nhìn George.

George lập tức cúi đầu, run rẩy đáp: "Vâng... vâng, tôi nhất định sẽ không để ai làm phiền ngài." Lời của lão phù thủy không phải là dọa dẫm.

Trước đây, vì sơ suất, Dora đã để một vị khách làm phiền lão phù thủy trong lúc luyện chế độc dược, khiến việc luyện chế thất bại, cậu đã bị lão phù thủy dùng phép thuật hắc ám hành hạ suốt một đêm, suýt nữa thì không qua khỏi.

Tuy nhiên, đây cũng là một cơ hội tuyệt vời để George giết chết lão phù thủy.

Theo ký ức của Dora, Độc dược Điên cuồng là một loại độc dược cao cấp, một khi uống vào, tâm trí sẽ hoàn toàn hỗn loạn, biến thành một kẻ điên.

Vì vậy giá trị của nó khá cao.

Nhưng việc luyện chế loại độc dược này vô cùng khó khăn, quá

trình luyện chế cũng có nguy hiểm.

Nếu thao tác không tốt, rất dễ gây ra nổ, khiến phù thủy bị thương thậm chí tử vong.

Thực tế, việc luyện chế độc dược, đặc biệt là độc dược cao cấp, vốn không phải là chuyện an toàn, gần như năm nào cũng có phù thủy chết vì tai nạn trong lúc luyện chế độc dược.

Đây cũng là một trong những lý do khiến độc dược cao cấp trong giới phù thủy rất đắt đỏ, nhưng lại có rất ít bậc thầy độc dược lợi hại.

Thấy lão phù thủy bước vào căn nhà nhỏ chuyên dùng để luyện chế độc dược ở sân sau, George lập tức đóng cửa tiệm, rón rén đến bên ngoài cửa sổ của căn nhà nhỏ, bắt đầu nhìn trộm.

Chỉ thấy lão phù thủy đứng trước dụng cụ luyện chế độc dược, lấy ra Alihotsy, Venomous Tentacula, Lacewing Fly và mật rắn hai đầu cùng các loại thảo dược khác, bắt đầu xử lý từng thứ một, sau đó cho vào vạc để đun nấu.

Lão phù thủy chưa từng dạy Dora bất kỳ phép thuật nào, nhưng để cậu có thể phục vụ khách hàng tốt hơn, ông ta đã dạy cậu không ít kiến thức về thảo dược học và độc dược học.

Vì vậy, dựa vào ký ức của Dora, George biết rằng, giai đoạn đun nấu độc dược là lúc phù thủy dễ gặp vấn đề nhất.

Bởi vì lúc này, phù thủy không chỉ phải toàn tâm toàn ý thi triển các câu thần chú tương ứng, mà còn phải liên tục truyền ma lực vào để điều hòa dung dịch.

"Nổ cho ta!" Chờ đợi suốt một tiếng đồng hồ, thấy lão phù thủy cuối cùng cũng đến bước đun nấu dung dịch, George lập tức phát động năng lực, làm cho chân nến trên bàn bất ngờ đổ xuống, đập vào

cái vạc đang đun nấu.

Dung dịch sền sệt lập tức đổ ra bàn, hòa lẫn với những loại thảo dược chưa dùng hết trên đó.

“Không xong rồi!” Lão phù thủy vội vàng ngừng luyện chế, mồ hôi lạnh trên trán lập tức túa ra.

Ông ta muốn thi triển thần chú phòng ngự, nhưng đũa phép vừa giơ lên, dung dịch sền sệt đó đã nổ tung.

Bị trúng đòn trực diện, lão phù thủy bị hất văng ra, đầu tiên đập mạnh vào tường của căn nhà nhỏ, sau đó ngã xuống, nôn ra mấy ngụm máu tươi.

“Cơ thể của phù thủy quả nhiên mạnh hơn người thường không ít.” Thấy lão phù thủy bảy, tám mươi tuổi bị nổ thành ra như vậy mà vẫn chưa chết, George trong lòng cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Nếu là người thường, dù là thanh niên trai tráng bị như vậy cũng chắc chắn tiêu đời.

Đây không phải là một vụ nổ đơn giản, mà là vụ nổ do luyện chế độc dược thất bại, kèm theo cả phản phệ phép thuật và ma lực bạo động, không đơn giản như vẻ bề ngoài.

“Vậy thì cho ông thêm một đòn tàn độc nữa!” Lúc này, gân xanh trên trán George nổi lên, cậu dồn toàn bộ năng lực vào chiếc đèn treo phía trên căn nhà nhỏ.

Sau khi có được huyết mạch phù thủy, cậu phát hiện năng lực đột biến của mình dường như cũng đã được nâng cao không ít.

Trước đây cậu chỉ có thể điều khiển vật nặng mười cân, bây giờ dốc toàn lực, ít nhất cũng được năm mươi cân.

Nếu sau này phát triển hoàn toàn, chắc chắn có thể vượt qua giới hạn một trăm cân ban đầu.

Chiếc đèn treo vốn đã lung lay sau vụ nổ, dưới sự điều khiển toàn lực của George, lập tức rơi từ trên mái nhà xuống, đâm thẳng vào mặt lão phù thủy còn chưa kịp phản ứng.

"A!" Một tiếng hét thảm thiết vang lên, chiếc đèn treo dưới tác dụng lực của George đã đâm xuyên qua mắt lão phù thủy, cắm sâu vào não ông ta.

Với thể chất của một phù thủy bình thường, dù là bị cắt lìa tay chân, chỉ cần chưa chết ngay, cũng có thể dùng phép thuật chữa trị và độc dược phối hợp để cứu sống, thậm chí tay chân cũng có thể nối lại hoàn toàn.

Nhưng nếu não bị đâm xuyên như thế này, thì trừ những tồn tại cấp bậc như Voldemort, phù thủy bình thường hiếm có ai sống sót được. .....

"Xem ra đã chết thật rồi." Chờ khoảng năm phút, thấy lão phù thủy vẫn không động đậy, George mới cẩn thận đẩy cửa bước vào.

Thử hơi thở của lão phù thủy, sau khi xác định ông ta đã chết hẳn, cậu mới thở phào nhẹ nhõm.

Một phù thủy hắc ám bảy, tám mươi tuổi, nếu chiến đấu trực diện, cậu tuyệt đối không phải là đối thủ.

Người ta chỉ cần dùng bùa Khiên che chắn cơ thể, sau đó một bùa Choáng đơn giản nhất là có thể dễ dàng hạ gục cậu.

Là một phù thủy hắc ám, sống được đến tuổi này, chắc chắn đều có bản lĩnh, không chừng còn có lá bài tẩy lợi hại nào đó.

Cậu có thể tấn công bất ngờ giết chết ông ta, chủ yếu không phải vì năng lực mạnh, mà là vì đối phương hoàn toàn không có sự phòng

bị.

Sau khi xác định lão phù thủy đã chết, George giả vờ hoảng hốt, nhanh chóng đẩy cửa tiệm đang đóng, chạy về phía Hẻm Xéo.

Cậu không la hét ầm ĩ ở Hẻm Knockturn, làm vậy không chừng chưa gọi được Thần Sáng đến đã gọi tới mấy phù thủy hắc ám có ý đồ xấu.

"Không xong rồi, không xong rồi, ông Merton bị thương do nổ khi luyện chế độc dược, có ai đến cứu ông ấy không!" George chạy đến Hẻm Xéo, bắt đầu la hét với vẻ mặt hoảng hốt, trông như thể người thân thật sự đã chết.

Rất nhanh, hai Thần Sáng đang tuần tra gần đó đã bị cậu thu hút.

"Mau đưa chúng tôi qua đó!" Là nơi tập trung của phù thủy và phù thủy hắc ám, Hẻm Xéo và Hẻm Knockturn gần như có Thần Sáng tuần tra hai mươi bốn giờ một ngày, để ngăn chặn bất cứ chuyện gì xảy ra có thể lên báo, ảnh hưởng đến danh tiếng của Bộ Phép Thuật, đặc biệt là của Bộ trưởng.

Hơn nữa, bây giờ đang là mùa tựu trường, rất nhiều phù thủy nhỏ được cha mẹ đưa đến đây mua sắm.

"Chủ nhiệm Scrimgeour, qua kiểm tra, không phát hiện dao động ma lực của cây đũa phép thứ hai, cũng không có bất kỳ tài sản nào bị mất, loại trừ khả năng bị sát hại, có thể xác nhận là tử vong do tai nạn trong quá trình luyện chế độc dược..." Trong tiệm độc dược của Merton, một nữ phù thủy có mái tóc hồng, khuôn mặt hình trái tim trắng nhợt, khoảng mười tám, mười chín tuổi, đang báo cáo kết quả điều tra cho một phù thủy trung niên đứng đối diện George.

Vị phù thủy trung niên nghe xong, hài lòng gật đầu: "Phân tích rất chi tiết, Tonks, xem ra một năm qua Mắt-Điên đã dạy dỗ cô rất tốt.

Cứ học tập theo ông ấy, hai năm sau cô có thể chính thức trở thành một Thần Sáng thực thụ." "Giáo viên Moody tuy tính tình không tốt lắm, nhưng được học tập theo ông ấy là vinh hạnh của tôi." Nữ phù thủy lộ ra vẻ hơi đắc ý.

Alastor Moody dù đã nghỉ hưu từ lâu, nhưng lại là một Thần Sáng lừng danh trong giới phù thủy, hơn một nửa số phù thủy hắc ám ở Azkaban đều do ông ấy tống vào.

Trong thời gian thực tập Thần Sáng mà được một Thần Sáng đã nghỉ hưu như vậy chỉ đạo, khiến cho các Thần Sáng thực tập cùng khóa khác vô cùng ngưỡng mộ.

Lúc này, George đang vểnh tai nghe lén, sau khi nghe cuộc đối thoại của hai người, mắt cậu chợt lóe lên.

"Scrimgeour, chủ nhiệm Văn phòng Thần Sáng, có phải là Rufus Scrimgeour sau này kế nhiệm Cornelius Fudge trở thành Bộ trưởng Bộ Phép Thuật mới không?

Còn Tonks, là Metamorphmagus Nymphadora Tonks?" Cậu cẩn thận hồi tưởng lại ký ức kiếp trước, dần dần có chút ấn tượng về thân phận của hai người trước mặt.

Vị Scrimgeour này sau khi kế nhiệm Cornelius Fudge, trở thành Bộ trưởng Bộ Phép Thuật mới, đã có lập trường vô cùng cứng rắn đối với Voldemort và các Tử Thần Thực Tử.

Sau đó liền bị Voldemort sát hại một cách tàn nhẫn.

Còn Tonks này, bẩm sinh đã có khả năng thay đổi dung mạo tùy ý, hình như cuối cùng còn kết hôn với Giáo sư Lupin, không ngờ bây giờ vừa tốt nghiệp còn chưa được chính thức.

Chương 4

Xem ra, Giáo sư Lupin này cũng là trâu già gặm cỏ non a.

Tất nhiên, điều đó không quan trọng, quan trọng là cậu biết Scrimgeour và Tonks đều là những Thần Sáng khá có trách nhiệm, đối với cậu bây giờ, đây là một chuyện tốt.

Thần Sáng có chắc là người tốt không?

Không hẳn.

Hiện nay Bộ Phép Thuật tham nhũng đầy rẫy, không ít Thần Sáng cũng tham gia vào đó.

Nếu cậu gặp phải một Thần Sáng tham lam, số di sản cuối cùng có thể thừa kế được bao nhiêu phần, thật sự khó nói.

"Thật là một đứa trẻ đáng thương, khó khăn lắm mới được nhận nuôi, bây giờ lại thành trẻ mồ côi." Giao báo cáo điều tra cho chủ nhiệm, Tonks quay đầu nhìn George, trong mắt lộ ra vẻ đồng tình.

Qua cuộc điều tra vừa rồi, cô tự nhiên biết được thân thế của cậu bé gầy gò này.

"Chưa chắc đâu, nói không chừng đối với nó còn là một chuyện tốt." Lúc này nghe thấy lời cảm thán của Tonks, Scrimgeour lại lắc đầu.

Với tư cách là chủ nhiệm Văn phòng Thần Sáng, làm việc nhiều năm như vậy, ông quá hiểu những phù thủy ở Hẻm Knockturn là hạng người gì.

Từ cơ thể gầy gò và đầy sẹo của cậu bé, ông đã sớm nhận ra manh mối, cũng đoán được bảy tám phần.

Vì vậy mới nói đây là một chuyện tốt đối với cậu bé, ít nhất có thể thừa kế một khoản di sản không nhỏ, rồi đi học ở Hogwarts.

"Cậu bé, con tên là Dora phải không, vì ông Merton qua đời đột ngột, chỉ có con là người thân duy nhất, cho nên..." Scrimgeour đến trước mặt George, đại khái nói qua tình hình.

Chủ yếu là hai điểm.

Một là George có thể thừa kế cửa hàng của phù thủy hắc ám và số tiền gửi ở Gringotts.

Hai là phù thủy hắc ám đã chết, không ai dạy George phép thuật, cậu phải đến Hogwarts để học.

Hai điểm này đều nằm trong dự liệu của George, cậu cũng vui vẻ đồng ý.

Trong suốt quá trình điều tra, cậu không biểu hiện ra vẻ quá đau buồn.

Vì quá giả tạo, cậu cũng không có kỹ năng diễn xuất tốt đến mức có thể lừa được Scrimgeour, người vừa nhìn đã biết là cáo già.

Tuy nhiên, cuối cùng cậu vẫn đưa ra một yêu cầu.

"Thưa ngài, con không muốn dùng cái tên Dora nữa, có thể đổi tên khác được không ạ." Cái tên Dora cậu không quen, nếu có thể thì đổi lại thành George, nghe xuôi tai hơn một chút.

"Tất nhiên là được, ngày mai cô Tonks sẽ đưa con đi làm tất cả các thủ tục thừa kế di sản, nếu con cần, cũng có thể giúp con đổi tên." Đối với yêu cầu của George, Scrimgeour không quá ngạc nhiên, ông nghĩ có lẽ George muốn thông qua cách này để quên đi một số ký ức không tốt.

"Yên tâm, giao cho chị!" Lúc này Tonks tiến lên, dùng tay đặt lên

đầu George, giọng điệu ôn hòa xoa nhẹ.

Cô cũng không ngốc, từ cuộc đối thoại giữa chủ nhiệm và George, cô đã lờ mờ nhận ra điều gì đó.

"Vậy thì cảm ơn cô Thần Sáng nhiều ạ." George nghe vậy, rất lễ phép cảm ơn.

Có cơ hội kết giao với Thần Sáng, tự nhiên không phải là chuyện xấu, đặc biệt là sau này có thể cậu sẽ cần Thần Sáng giúp đỡ.

Hẻm Knockturn không phải là nơi tốt đẹp gì, cậu thừa kế di sản của phù thủy hắc ám, giống như một đứa trẻ cầm một khối vàng đi trên phố, chắc chắn sẽ khiến người khác ghen tị.

Bề ngoài không dám làm gì, nhưng âm thầm thì khó nói.

"Đúng là một đứa trẻ hiểu chuyện." Thấy George còn nhỏ tuổi như vậy mà lại hiểu chuyện và lễ phép, Tonks trong lòng lập tức có thêm vài phần thiện cảm.

Đối với người lớn, đa số không ghét trẻ con, điều khiến họ ghét là những đứa trẻ hư và những phụ huynh nuông chiều.

Nếu gặp được một đứa trẻ ngoan ngoãn, lễ phép, rất nhiều người sẵn lòng giúp đỡ một tay. .....

"Hành động hôm nay tuy có chút mạo hiểm, nhưng xem ra bây giờ, mọi thứ đều rất đáng giá." Sau khi Scrimgeour và Tonks cùng vài Thần Sáng xử lý xong hiện trường và rời đi, George nằm trên chiếc giường lớn thoải mái trong phòng ngủ của phù thủy hắc ám, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Chưa nói đến số tiền mà lão phù thủy đã tích góp cả đời ở Gringotts, chỉ riêng cửa hàng độc dược này và những loại thảo dược độc dược trong đó cũng đã là một khối tài sản không nhỏ.

Có lẽ những thứ này so với những người thực sự giàu có trong giới phù thủy không là gì, nhưng đối với một phù thủy nhỏ thì hoàn toàn đủ dùng.

Giống như một người trưởng thành sở hữu một triệu tài sản, có lẽ không đáng để khoe khoang, nhưng nếu một đứa trẻ vừa mới lên trung học cơ sở sở hữu một triệu tiền tiêu vặt, thì chắc chắn có thể vượt qua đại đa số học sinh trên toàn quốc.

Có một khoản tiền lớn như vậy, rất nhiều việc sẽ dễ dàng hơn.

Thực ra cậu cũng đã nghĩ đến việc, để an toàn, có nên bán cửa hàng độc dược này sau khi thừa kế di sản rồi chuyển vào ở Cái Vạc Lủng không.

Nhưng nghĩ lại rồi thôi.

Bởi vì sau này cậu chắc chắn cũng cần một nơi riêng tư như vậy để nghiên cứu một số phép thuật không thể bị phát hiện.

Hơn nữa, cửa hàng độc dược này, tương lai có lẽ còn có rất nhiều công dụng, bán đi thì dễ, muốn mua lại thì khó.

"Cơ thể của đứa trẻ này trông thật gầy yếu, sau này phải ăn nhiều đồ bổ vào mới được." Ngồi dậy, George đi một vòng quanh phòng ngủ, sau đó đến trước tấm gương, cẩn thận ngắm nhìn cơ thể ở thế giới này.

Từ lúc tỉnh lại đến giờ, cậu chỉ toàn lên kế hoạch làm sao để giết lão phù thủy một cách hợp lý, mà chưa có dịp xem kỹ cơ thể này.

Mái tóc vàng, đôi mắt xanh, sống mũi cao, ngũ quan trông khá ổn, chỉ là vì suy dinh dưỡng và bị hành hạ lâu ngày nên cơ thể khá gầy yếu.

Tuy nhiên, đây cũng không phải là vấn đề lớn, chỉ cần bồi bổ là có thể hồi phục.

“May mà nội tại của mình không yếu như vậy.” George khuỵu gối, dùng sức nhảy lên, vậy mà lại dễ dàng nhảy cao hơn ba mét, tay chạm tới trần nhà.

Đây không phải là vì cậu là phù thủy nên mới có sức bật mạnh như vậy.

Cơ thể của phù thủy quả thực khác người thường, có khả năng chịu đòn và hồi phục vượt trội hơn người thường.

Nhưng về sức mạnh, trừ khi có huyết mạch đặc biệt như Hagrid, nếu không cũng không khác gì Muggle bình thường.

George đặc biệt như vậy là vì cơ thể này không chỉ sở hữu năng lực đột biến của cơ thể ở thế giới Marvel, mà ngay cả sức mạnh thể chất cũng được thừa hưởng.

Nói cách khác, sức mạnh hiện tại của cậu là tổng hợp sức mạnh của cơ thể Dora mười một tuổi và cơ thể của người đột biến nhân tạo 757 mười tám tuổi.

Người đột biến nhân tạo 757, mặc dù năng lực không phải loại tăng cường thể chất như Wild Beast hay Wolverine, nhưng cũng là cơ thể của một người trưởng thành mười tám tuổi bình thường.

Hơn nữa trong ba tháng qua, ở thế giới Marvel cậu không chỉ phải huấn luyện năng lực, mà còn phải huấn luyện thể năng và chiến đấu cận chiến, thể chất còn mạnh hơn không ít so với một thanh niên mười tám tuổi bình thường.

Nếu dùng con số để thể hiện, sức mạnh cơ thể của Dora là một cú đấm 50 cân, cơ thể của 757 là một cú đấm 200 cân, vậy thì bây giờ sức mạnh của cả Dora và 757 đều là 250 cân.

Đối với 757 mà nói, tăng thêm 50 cân thực ra không rõ rệt, nhưng đối với Dora, tăng thêm 200 cân sức mạnh, thì sự thay đổi quả thực

quá lớn.

Đặc biệt là cơ thể của Dora hiện tại rất nhẹ, chỉ khoảng 50 cân, đột nhiên nhận được sự gia tăng toàn diện từ cơ thể của 757, lại càng rõ rệt hơn, chỉ cần nhảy nhẹ một cái là đã vọt xa ba mét.

Sự nhanh nhẹn của cơ thể còn có thể sánh ngang với các loài động vật họ mèo.

“Trong đám trẻ con, mình cũng được coi là một siêu nhí rồi.” Sau khi kiểm tra sơ bộ cơ thể, George bắt đầu lục soát phòng ngủ của lão phù thủy.

Chương 5

Cậu muốn xem có thể tìm thấy những cuốn sách phép thuật hắc ám bị cấm mà lão phù thủy giấu đi, hoặc những ghi chép nghiên cứu phép thuật hắc ám không, như vậy có thể học trước một số phép thuật hắc ám lợi hại.

Tuy nhiên, kết quả khiến cậu rất thất vọng, không tìm thấy cuốn sách phép thuật đặc biệt nào cả, đều là những cuốn sách phép thuật bình thường có thể mua được ở hiệu sách.

Thực ra nghĩ lại cũng phải, cửa hàng ở Hẻm Knockturn mỗi tháng đều phải bị kiểm tra định kỳ, cho dù có, lão phù thủy cũng không dám ngang nhiên giấu trong nhà.

"Thôi vậy, trước tiên để cơ thể này nghỉ ngơi, cũng đã mệt mỏi cả ngày rồi." Không tìm thấy thứ gì hữu dụng, George tắm rửa qua loa, rồi nằm trên chiếc giường lớn sang trọng của lão phù thủy, để cơ thể này chìm vào giấc ngủ.

Cùng lúc đó, cậu lại chuyển tinh lực chính về bản thể ở Marvel.

Bên Marvel, đã là ban ngày, lại đến giờ huấn luyện thường lệ.

"Chắc là sắp rồi, xem ra mình phải tranh thủ thời gian học trước vài phép thuật hữu dụng!" Buổi huấn luyện buổi sáng kết thúc, George mặt không biểu cảm ăn bữa trưa trước mặt, nhưng mắt lại dùng khóe mắt quan sát đám trẻ đột biến đang tụ tập ở đằng kia.

Vừa rồi đi qua hành lang, cậu thấy một nữ y tá đang bị quản lý ở đây mắng xối xả.

Nguyên nhân dường như là nữ y tá đã chuẩn bị một chiếc bánh kem, muốn tổ chức một buổi sinh nhật tập thể cho những đứa trẻ đột

biến chưa từng được tổ chức sinh nhật.

Nếu cậu nhớ không lầm, không lâu sau sự kiện này, nữ y tá đó đã tỉnh ngộ, dẫn đám trẻ đột biến vượt ngục tập thể.

Buổi chiều vẫn huấn luyện như thường lệ, buổi tối sau khi bản thể ngủ, tinh thần của cậu lại một lần nữa chuyển đến thế giới Harry Potter.

Ở đây đang là buổi sáng.

Thức dậy dọn dẹp một chút, tự làm cho mình một bữa sáng thịnh soạn, lấy tờ Nhật báo Tiên tri do cú đưa đến cửa, George vừa nhâm nhi bữa sáng, vừa đọc tờ báo mà lão phù thủy đã bỏ tiền ra đặt.

Thức ăn ở căn cứ thí nghiệm rất bổ dưỡng, nhưng mùi vị thì thực sự không hợp khẩu vị của cậu.

Còn ở bên này, khi phù thủy hắc ám còn sống, Dora ngay cả ăn no cũng khó, nói gì đến mùi vị.

"Nhân vật và tác giả nổi tiếng quốc tế, người nhận Huân chương Merlin bậc ba, thành viên danh dự của Liên minh Chống Phép thuật Hắc ám, người năm lần đoạt giải Nụ cười Quyến rũ nhất của tuần báo Phù thủy, ngài Gilderoy Lockhart, sẽ có buổi ký tặng và bán tự truyện 'Tôi Diệu Kỳ' tại Tiệm sách Flourish and Blotts từ 12 giờ 30 đến 16 giờ 30 chiều ngày 21 tháng 8..." Nhìn vào phù thủy bảnh bao mặc áo choàng màu xanh da trời trên tờ Nhật báo Tiên tri, George không khỏi thở dài.

"Nếu có thể đến sớm hơn một năm thì tốt rồi, ít nhất cũng có thể cùng khóa với bộ ba, không chừng còn được phân vào cùng một nhà, cùng một ký túc xá." Đúng vậy, bây giờ không phải là năm 1991, mà là năm 1992, tức là năm thứ hai Harry Potter nhập học Hogwarts, cậu sẽ nhập học muộn hơn Harry Potter một năm.

Về mặt tình cảm, xuất phát từ tình yêu đối với 'Harry Potter' ở kiếp trước, cậu tự nhiên có thiện cảm đặc biệt với bộ ba, nếu có thể được phân vào cùng một nhà để học phép thuật cùng nhau, chưa chắc đã không phải là một chuyện thú vị.

Về mặt lý trí, cá nhân cậu cảm thấy không cần thiết phải vì an toàn mà xa lánh bộ ba.

Mặc dù ba đứa nhỏ này rất hay gây chuyện, nhưng trong giai đoạn này Hogwarts có Dumbledore ở đó, về cơ bản sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Những sự kiện tưởng chừng nguy hiểm, thực tế đều nằm trong tầm kiểm soát của Dumbledore.

Thỉnh thoảng còn có thể lợi dụng bộ ba để làm giảm sự cảnh giác của Dumbledore đối với mình, để cậu có thể vào khu sách cấm của thư viện nhiều lần hơn. .....

“Kém một khóa thì kém một khóa, nếu cùng nhà với Ginny, nhờ vào mối quan hệ của Ginny, cũng có thể kết nối được.” Đặt tờ báo xuống, George vừa ăn vừa nghĩ.

Về việc mình có thể sẽ được phân vào nhà nào trong Lễ Phân loại, cậu thực ra cũng đã nghĩ đến.

Cảm thấy khả năng cao nhất là Gryffindor.

Gryffindor coi trọng lòng dũng cảm, cậu cảm thấy mình cũng khá dũng cảm, mới hôm qua chiếm được phân thân này, đã lập kế hoạch thành công xử lý một lão phù thủy hắc ám.

“Chào buổi sáng, Dora, à không, nên gọi bằng tên mới của em, George!” Cửa tiệm nhỏ bị đẩy ra, một nữ phù thủy trẻ trung đầy sức sống bước vào, chính là nữ Thần Sáng hôm qua, Tonks.

“Chào buổi sáng, cô Tonks.” George thấy vậy, đặt miếng trứng

cuộn omelette đang ăn dở xuống, cười chào một tiếng.

Tonks không khách sáo ngồi xuống đối diện George, đưa tay xoa đầu cậu.

“Đừng xa cách như vậy, cứ gọi chị là chị Tonks.” “Được rồi, chị Tonks.” George bất đắc dĩ chỉnh lại mái tóc bị xoa rối, không từ chối sự thân mật của Tonks, mà bưng ra phần ăn sáng thứ hai đã chuẩn bị sẵn từ bên cạnh.

“Sáng nay em làm dư một phần, ăn cùng đi ạ.” “Sao em biết chị chưa ăn sáng, ừm, đây là món gì vậy, vị ngon ghê!” Tonks thử miếng trứng cuộn omelette trong đĩa, mắt lập tức sáng lên, lớp bánh mềm mại bọc bên ngoài rau củ và xúc xích, mang một hương vị rất riêng.

Tài nấu nướng của cô rất tệ, nên cũng chưa bao giờ tự làm bữa sáng, thường là mua đại thứ gì đó ăn cho qua bữa, hoặc trực tiếp không ăn sáng, đợi đến trưa ăn luôn một thể.

Trong phép thuật tuy có các loại thần chú nấu nướng, nhưng tiền đề là bạn phải tự biết nấu ăn, mới có thể dùng thần chú nấu nướng để tiết kiệm thời gian, nhanh chóng làm ra món ngon.

Nếu không biết nấu, thì cho dù có dùng thần chú nấu nướng, các loại nguyên liệu, dụng cụ nấu nướng bay đầy trời, cuối cùng món ăn làm ra vẫn dở như thường.

Điều này cũng giống như các loại thần chú làm việc nhà, phải biết làm việc nhà mới có thể dùng tốt thần chú làm việc nhà.

“Cái này gọi là trứng cuộn omelette, làm bằng trứng gà và bột mì, bên trong là ớt chuông thái sợi, cà rốt thái sợi...” George giới thiệu sơ qua về bữa sáng mình làm.

Cậu đương nhiên không biết Tonks đã ăn sáng hay chưa, nhưng chuẩn bị sẵn, dù đối phương đã ăn hay chưa, cũng có thể tăng thêm

một chút thiện cảm.

"Không ngờ tài nấu nướng của em lại tốt như vậy, chị nghĩ lúc phân loại, em nhất định sẽ được phân vào nhà Hufflepuff." Mặc dù không hiểu hết lời giới thiệu của George, nhưng Tonks vẫn giơ ngón tay cái lên với cậu, điều này cũng khiến George sững sờ một lúc.

"Mình sẽ không thực sự vào Hufflepuff chứ?" Sau đó cậu lại lắc đầu, nếu là Hufflepuff thực ra cũng không sao, cá nhân cậu thích Gryffindor hơn, nhưng thực ra dù được phân vào nhà nào, cậu cảm thấy cũng đều có lợi có hại.

Chỉ là cậu vẫn cảm thấy khả năng vào Hufflepuff khá nhỏ.

Các phù thủy tốt nghiệp từ Hufflepuff, không ít người sau khi ra trường đã chọn ngành ẩm thực, nhưng tiêu chí của họ không phải là biết nấu ăn, mà là phải có phẩm chất chính trực, trung thành, thành thật và không ngại khó khăn.

Việc chọn ngành ẩm thực, khả năng cao là do ký túc xá của họ gần nhà bếp, nên bị ảnh hưởng mà thôi.

Trong những phẩm chất này, ngoại trừ cái cuối cùng, cậu dường như không liên quan lắm.

Ăn sáng xong, dưới sự dẫn dắt của Tonks, George bắt đầu làm các thủ tục thừa kế di sản.

Nơi đầu tiên họ đến là Bộ Phép Thuật lừng danh.

"Nắm chặt tay chị, lát nữa có thể sẽ hơi khó chịu một chút, nhưng ráng chịu một lát là qua thôi." Tonks đặt tay George lên cánh tay mình, trước tiên cẩn thận dặn dò một câu, sau đó bắt đầu niệm chú.

"Phép Độn thổ!" Một tiếng nổ nhẹ vang lên, Tonks và George lập tức biến mất tại chỗ.

Hẻm Knockturn cách Bộ Phép Thuật không xa, nên cô có thể trực tiếp đưa George Độn thổ qua, không cần phải lãng phí bột Floo.

"Chẳng trách không phải phù thủy nào cũng thích dùng Phép Độn thổ để đi đường." George cảm giác mình trong nháy mắt tiến vào một vùng bóng tối, sau đó là không khí từ bốn phương tám hướng ép chặt, ép đến mức cậu gần như không thở nổi.

Cảm giác đó giống như ngực bị mấy vòng sắt siết chặt, nhãn cầu bị ép ngược vào trong đầu, màng nhĩ bị ép sâu vào trong sọ.

Nói chung là vô cùng khó chịu.

Tuy nhiên thời gian rất ngắn, cảm giác chỉ một hai giây, cậu đã lại nhìn thấy ánh sáng.

"Lần đầu sẽ hơi khó chịu, sau này quen rồi sẽ ổn thôi." Lúc này, bên tai cậu cũng vang lên tiếng cười vui vẻ của Tonks.

"Đi thôi, chị đưa em đi đăng ký trước." Cứ như vậy, George bị kéo đi về phía quầy tiếp tân ở trung tâm đại sảnh, còn cậu thì tò mò nhìn xung quanh.

"Đúng là xa hoa thật." Một lát sau, cậu không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Dưới chân là sàn gỗ tối màu được đánh bóng sáng loáng, trần nhà màu xanh công được khảm những ký hiệu vàng lấp lánh, không ngừng di chuyển và thay đổi, giống như một bảng thông báo khổng lồ trên cao.

Hai bên tường được khảm rất nhiều lò sưởi mạ vàng, có các phù thủy mặc đủ loại trang phục ra vào từ các lò sưởi.

Chương 6

Chính giữa đại sảnh là một đài phun nước phép thuật, trong đài phun nước có năm bức tượng, lần lượt là một phù thủy phong độ giơ cao đũa phép, một nữ phù thủy xinh đẹp, và vây quanh họ là nhân mã, yêu tinh và gia tinh.

Nhân mã, yêu tinh và gia tinh đều nhìn về phía phù thủy nam và nữ với ánh mắt vô cùng ngưỡng mộ, dường như có ngụ ý đặc biệt nào đó.

Tất nhiên đó không phải là trọng điểm, trọng điểm là năm bức tượng trông lớn hơn người thật hai ba lần này, lại được làm bằng vàng ròng.

"Nhật báo Tiên tri đây, thưa quý ông, quý bà, mời mua một tờ Nhật báo Tiên tri." Bên cạnh đài phun nước còn có một phù thủy của Nhật báo Tiên tri đang bán báo.

Mười hai giờ trưa, sau bốn tiếng đồng hồ, George cuối cùng cũng hoàn tất mọi thủ tục thừa kế di sản, lại một lần nữa được Tonks đưa Độn thổ về tiệm.

"Thùng rỗng kêu to, chẳng trách lại dễ dàng bị Voldemort đánh sập như vậy." Đây là lời phàn nàn của George về Bộ Phép Thuật.

Toàn bộ Bộ Phép Thuật trông rất lộng lẫy, nhưng thực tế các phù thủy làm việc bên trong đều rất lười biếng, hiệu suất làm việc cực thấp, và vô cùng mục nát.

Nếu không phải do Tonks dẫn đi, cậu nghĩ muốn hoàn toàn thừa kế di sản, e là sẽ gặp không ít khó khăn.

Tuy nhiên, cũng không phải là không có thu hoạch gì, ít nhất ở Bộ

Phép Thuật cậu đã được chứng kiến không ít thứ thú vị.

Các loại vật phẩm phép thuật được thuật giả kim phú cho năng lực phép thuật, còn có các loại phép thuật nhỏ rất thú vị được phát triển để tiện cho công việc, v.v.

Coi như là mở mang tầm mắt.

Cũng khiến cậu nhận ra rằng, phép thuật của thế giới Harry Potter tuy ít có sức phá hoại trên diện rộng, đa số đều là phép thuật chức năng, nhưng không có nghĩa là yếu.

Thậm chí ở một số phương diện, còn nguy hiểm và đáng sợ hơn.

Bởi vì rất nhiều phép thuật đều rất duy tâm, không thể chỉ dựa vào sức phá hoại bên ngoài để đánh giá. .....

"Bước cuối cùng, đưa em đến Gringotts." Không dừng lại ở tiệm lâu, Tonks tiếp tục đưa George đến Gringotts.

Gringotts là ngân hàng phù thủy duy nhất ở Anh, do yêu tinh điều hành, nằm ở phía bắc Hẻm Xéo.

Ngoài việc gửi tiền và bảo quản vật phẩm quý giá của các phù thủy nam nữ, còn có thể đổi tiền Muggle thành tiền phép thuật.

George bây giờ đã thông qua Bộ Phép Thuật, chính thức thừa kế di sản của lão phù thủy, tự nhiên phải đến Gringotts để biến toàn bộ số tiền lão phù thủy gửi thành của mình.

"Xấu thật!" Đến cửa Gringotts, nhìn thấy lính gác yêu tinh mặc bộ đồng phục màu đỏ tươi viền vàng, George thầm nghĩ trong lòng.

Yêu tinh và tiên nữ ở thế giới này không phải là những sinh vật xinh đẹp như trong tưởng tượng, mà ngược lại trông rất xấu, đại khái giống như goblin.

Theo Tonks đi dọc theo bậc thềm trắng vào trong cánh cửa đồng

của Gringotts, cánh cửa bạc thứ hai hiện ra trước mắt cậu, trên đó khắc những dòng chữ rất nổi bật.

Đại ý là, đừng có ý đồ xấu với tài sản của Gringotts, nếu không sẽ chết rất thảm.

Bên cạnh cánh cửa bạc có hai nhân viên yêu tinh đứng, thấy Tonks và George, họ trước tiên cúi chào, sau đó dẫn họ vào một đại sảnh đá cẩm thạch cao lớn.

Ở đây có khoảng một trăm yêu tinh đang bận rộn, xử lý các loại nghiệp vụ cho các phù thủy đến.

Tonks đưa George đến trước một yêu tinh đang rảnh rỗi, lấy ra các loại giấy tờ chứng minh vừa làm ở Bộ Phép Thuật đưa lên.

"Thay đổi di sản của hầm vàng dưới lòng đất." Các yêu tinh Gringotts không giống như nhân viên Bộ Phép Thuật, hiệu suất làm việc cực cao, nhanh chóng kiểm tra lại tất cả các giấy tờ, sau khi xác nhận không có sai sót, liền nói với George: "Đây là chìa khóa của hầm vàng số 352, xin ngài giữ kỹ, có cần đến hầm lấy tiền ngay bây giờ không?" "Không cần đâu, chỉ cần cho tôi biết trong hầm hiện tại còn lại bao nhiêu Galleon vàng là được rồi." George nhận lấy chìa khóa bỏ vào túi.

Trong tiệm còn có năm trăm Galleon vàng do lão phù thủy để lại sau khi chết, đủ cho cậu dùng bây giờ.

"Hầm vàng số 352, hiện tại còn lại tổng cộng mười ba nghìn hai trăm Galleon vàng." Yêu tinh lật xem sổ sách rồi đáp.

"Xem ra kinh doanh độc dược đúng là kiếm tiền thật, lương của chị mỗi tháng mới được một trăm Galleon, sau khi được chính thức cũng chỉ có một trăm bốn mươi Galleon." Tonks đứng bên cạnh không khỏi lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Theo mức lương của cô, ước tính phải mất mười năm mới có được ngần ấy Galleon vàng, đó là còn trong trường hợp không tiêu xài, nếu không thì hai mươi, ba mươi năm cũng chưa chắc đã tiết kiệm được nhiều như vậy.

Còn George vốn đang cau mày, sau khi nghe lời của Tonks, vẻ mặt liền bình tĩnh lại.

Ban đầu cậu nghĩ lão phù thủy ít nhất phải có hơn mười vạn Galleon vàng tiền gửi, nên khi nghe chỉ có hơn một vạn, cậu có chút thất vọng.

Nhưng nghĩ lại, cũng rất bình thường.

Lão phù thủy mở tiệm độc dược, buôn bán ở chợ đen, chắc chắn kiếm được tiền, có lẽ còn nhiều hơn cả tiệm độc dược chính quy.

Nhưng để mua được cửa hàng này chắc chắn đã tốn không ít, cộng thêm việc nghiên cứu độc dược, đặc biệt là độc dược cao cấp, thì đúng là tiêu tiền như nước, chi phí tất nhiên là rất lớn.

Bây giờ còn lại hơn một vạn Galleon vàng cũng là hợp lý.

So với lương của Tonks, hơn một vạn Galleon vàng đã là rất nhiều rồi, đủ để tiêu xài hoang phí một thời gian dài.

Tiền tệ của phù thủy được chia thành ba loại, Galleon vàng, Sickle bạc và Knut đồng.

Một Galleon vàng bằng mười bảy Sickle bạc, một Sickle bạc bằng hai mươi chín Knut đồng.

Theo ký ức của Dora, một tờ Nhật báo Tiên tri chỉ có giá năm Knut đồng, một bữa ăn bình thường chỉ khoảng hai, ba Sickle bạc, giá của một cây đũa phép đa số không vượt quá mười Galleon vàng.

“George, sáng mai Hogwarts chắc sẽ gửi lại thư nhập học cho em,

hãy học phép thuật thật tốt ở Hogwarts nhé, ở đó em nhất định sẽ kết giao được rất nhiều bạn bè, chị đi trước đây, có thời gian sẽ đến thăm em!" Ở cửa Gringotts, Tonks cười rồi lại xoa đầu George.

George nghe vậy, lòng chợt động, sau đó với vẻ mặt chân thành mời: "Chị Tonks, nếu không có chị, em nhất định không thể thuận lợi thừa kế di sản như vậy, em muốn mời chị ăn trưa để bày tỏ lòng biết ơn, chị sẽ không từ chối chứ?" "Chị..." Tonks vốn định nói mình còn phải quay lại Bộ Phép Thuật, nhưng nhìn vào ánh mắt chân thành và đầy mong đợi của George, cộng thêm việc nhớ lại món ăn ngon buổi sáng, cô lại do dự.

"Tất nhiên là không từ chối, vậy thì làm phiền em rồi." Dù sao cũng đã đến giờ này, cũng nên ăn gì đó lót dạ, về Bộ Phép Thuật muộn một chút cũng không sao.

Thấy Tonks đồng ý, George trong lòng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Cậu cần Tonks xuất hiện ở cửa hàng của mình càng nhiều càng tốt, như vậy mới có thể dập tắt những ý đồ xấu của các phù thủy hắc ám ở Hẻm Knockturn.

Đồng thời, cậu cũng muốn cố gắng hết sức để có mối quan hệ tốt với Tonks.

Nếu Tonks có thể thường xuyên đến tiệm ngồi chơi, thì cậu sẽ có cơ hội trong khoảng thời gian trước khi đến Hogwarts, nhờ Tonks dạy thêm vài phép thuật.

Điều này vô cùng quan trọng đối với bản thể của cậu.

Muốn trốn thoát khỏi căn cứ thí nghiệm không phải là chuyện dễ dàng, mà muốn chống lại sự truy đuổi sau khi trốn thoát còn khó hơn, học thêm được một phép thuật, thì sẽ có thêm một phần bảo đảm.

Đặc biệt là cậu biết bên bản thể, cơ hội trốn thoát khỏi căn cứ thí

nghiệm sẽ không còn lâu nữa.

“May mà tài nấu nướng của mình không tệ!” Muốn chiếm được trái tim của một người phụ nữ, trước tiên phải chiếm được dạ dày của cô ấy.

George định sẽ trổ tài, làm một bàn ăn thịnh soạn, để Tonks từ nay về sau sẽ lưu luyến không rời nơi này của cậu.

Dora, với tư cách là nô lệ của lão phù thủy, sau nhiều năm rèn luyện, vốn đã có tài nấu nướng không tồi, còn chính George ở kiếp trước cũng có chút yêu thích ẩm thực.

Mặc dù không thể so sánh với các đầu bếp chuyên nghiệp, nhưng về mặt nấu nướng cũng được bạn bè xung quanh nhất trí công nhận.

Hai thứ kết hợp lại, làm ra một bàn ăn ngon phù hợp với khẩu vị của các phù thủy ở thế giới này, thì quả là dễ như trở bàn tay.

“Món này là gì vậy, vị rất đặc biệt, sao trước đây chị chưa từng ăn ở nơi khác nhỉ?” “Sườn xào chua ngọt.” “Còn món này?

Cũng rất ngon.” “Gà xào cung bảo.” “Và món này?” “Trứng bác cà chua.” Sau bữa trưa, Tonks ngồi trên ghế, xoa xoa cái bụng căng tròn của mình cảm thán: “Đây là bữa ăn ngon nhất mà chị từng ăn.” “Chị Tonks nếu thấy ngon, có thời gian có thể thường xuyên ghé qua, em còn biết làm rất nhiều món ngon khác.” George vừa dọn dẹp bát đũa vừa cười nói.

Chương 7

Tonks nghe vậy vẫy tay: “Sao được chứ, mặt chị không dày đến thế đâu.” Theo cô thấy, George vốn đã rất đáng thương rồi, sao mình có thể dựa vào thân phận Thần Sáng để đến đây ăn chực, đó không phải là phong cách của cô.

Thấy Tonks từ chối, George cũng đoán được phần nào nguyên nhân, bèn nghiêm túc nói: “Chị Tonks, chị đừng cảm thấy ngại, chị có thể thường xuyên đến ăn cơm, thực ra đối với em là một sự giúp đỡ lớn.

Đây là Hẻm Knockturn...” Đến lúc này, thực ra cũng không cần phải vòng vo tam quốc.

Tonks cũng không ngốc, sau khi được George nhắc nhở, lập tức phản ứng lại.

“Nếu đã vậy, được rồi, vậy khi nào có thời gian chị sẽ đến tìm em ăn ké.

Nhưng sẽ không ăn không của em đâu, tất cả thức ăn đều do chị mua, không được từ chối.” Buổi tối, ý thức của George lại trở về bản thể ở thế giới Marvel.

Lại là một ngày huấn luyện mồ hôi như mưa, cũng không có chuyện gì đặc biệt xảy ra.

Nhưng trực giác mách bảo hắn, việc vượt ngục có lẽ sẽ diễn ra trong thời gian tới.

Bởi vì hắn phát hiện đám trẻ dị nhân kia đang cầm một cuốn truyện tranh, tên là 《X-Men Phi Thường》.

Thật ra đến bây giờ, hắn vẫn chưa rõ tình hình lịch sử của vũ trụ

này.

Vũ trụ này có X-Men, còn có cả truyện tranh liên quan đến X-Men, chứng tỏ dị nhân từng rất nổi tiếng, vậy tại sao còn bày ra kế hoạch Siêu Chiến Binh, tại sao còn có Captain America?

Những điều này phải đợi hắn trốn thoát khỏi căn cứ thí nghiệm này, sau đó tra cứu lịch sử mới có thể hiểu rõ rốt cuộc là chuyện gì.

Thế giới Harry Potter, sáng sớm.

Khi George lấy Nhật Báo Tiên Tri từ hòm thư trước cửa tiệm, hắn phát hiện có thêm một bức thư. "Cuối cùng cũng đến." Trên phong bì màu vàng nhạt, viết bằng mực xanh biếc: Hẻm Knockturn, Tiệm Độc dược Merton, gửi cậu George.

Đúng vậy, đây chính là thư thông báo nhập học mà trường Hogwarts gửi lại cho hắn.

Mặc dù biết Scrimgeour và Tonks đã nói thì sẽ không sai, nhưng khi thật sự cầm được thư thông báo nhập học, tâm trạng hắn vẫn không thể bình tĩnh lại.

Đó là Hogwarts, một ngôi trường pháp thuật thực sự, và hắn sắp có thể đến đó để học các loại pháp thuật thần kỳ.

Pháp thuật à, ai có thể từ chối pháp thuật thần kỳ chứ? "Vậy thì bắt đầu mua sắm lớn thôi!" Ăn sáng với tốc độ nhanh nhất, George cầm theo danh sách sách giáo khoa và trang bị đính kèm trong phong bì, hăng hái bước ra khỏi Tiệm Độc dược Merton.

Chỉ là tâm trạng tốt đẹp của hắn vừa ra khỏi cửa đã bị một gã chướng mắt phá hỏng. "Đây không phải là bé Dora sao, nghe nói nhóc được Hogwarts nhận lại rồi, định đi mua đồ dùng học tập à?" Một lão phù thủy còng lưng, tóc bóng lưỡng đứng ở cửa tiệm đối diện, nhìn George bằng ánh mắt âm hiểm và chào hỏi. "Chào buổi sáng, ngài

Borgin, tôi đang định đi mua sách phép thuật để đi học.

Với lại, bây giờ tôi đổi tên thành George rồi." George cảm thấy ghê tởm trong lòng, nhưng bề ngoài vẫn rất lịch sự đáp lại.

Thân phận của lão phù thủy này không hề đơn giản, có thể nói là phù thủy hắc ám có thâm niên nhất toàn bộ Hẻm Knockturn.

Lão mở tiệm đồ cổ Borgin & Burkes, là cửa hàng pháp thuật lớn nhất Hẻm Knockturn.

Phạm vi kinh doanh rất rộng, bán và thu mua những vật phẩm mang ma thuật hắc ám hoặc nguy hiểm khác, cung cấp dịch vụ thẩm định bí mật cho các tạo vật pháp thuật hiếm và cổ xưa.

Voldemort thời trẻ từng là nhân viên của tiệm đồ cổ hắc ám này, cũng nhờ vào mối quan hệ phức tạp của tiệm này mà tìm được và chế tạo ra hai món Trường Sinh Linh Giá.

Lão phù thủy Borgin là kẻ mà George lo lắng nhất hiện tại, nếu gã này từ bỏ ý định ra tay với hắn, thì cả Hẻm Knockturn có lẽ sẽ không còn phù thủy hắc ám nào dòm ngó đến tiệm độc dược mà hắn thừa kế nữa. "Đúng là một đứa trẻ ngoan, tôi thấy hôm qua cô Thần Sáng kia hình như ăn trưa ở nhà nhóc?" Borgin cười, chỉ là nụ cười có chút rợn người.

Mà George cũng cười lại, nhưng nụ cười của hắn lại rạng rỡ hơn nhiều. "Đúng vậy ạ, chị Tonks rất thích tài nấu nướng của tôi, còn nói lần sau sẽ dẫn cả đồng nghiệp và chú Scrimgeour đến ăn chực nữa đó." "Vậy thì phải vất vả cho nhóc rồi." Borgin hơi nheo mắt.

George lắc đầu, vẻ mặt ngây thơ nói: "Không vất vả đâu ạ, tôi rất thích nấu ăn, hay là lần sau họ đến tôi làm nhiều một chút, ngài Borgin cũng đến nếm thử tài nấu nướng của tôi nhé?" "Ờ... vậy thì không cần đâu." Sắc mặt Borgin cứng đờ, sau đó quay người trở về cửa tiệm đen

kịt của mình.

Thấy Borgin rời đi, George mới thầm lẩm bẩm: "Dám có ý đồ với mình, sớm muộn gì cũng chiếm tiệm của ông, giết chết lão già nhà ông." Sắp xếp lại tâm trạng, hắn lại lên đường tiến vào Hẻm Xéo.

So với Hẻm Knockturn chật hẹp âm u, Hẻm Xéo sáng sủa hơn nhiều, khắp nơi đều là các phù thủy bình thường dẫn con cái đi mua sắm và những nhân viên cửa hàng rao bán hàng hóa. "Gan rồng, mười sáu Sickle một ounce..." "Vạc, vạc đồng, vạc thau, vạc thiếc, vạc bạc, đủ mọi kích cỡ, tự động khuấy còn có thể gấp lại..." "Cú xám, cú mèo, cú lợn, cú nâu, cú tuyết, chúng tôi có mọi loại thú cưng bạn muốn..." "Nimbus 2000, cây chổi bay nhanh nhất, bạn xứng đáng sở hữu..." Dạo quanh Hẻm Xéo náo nhiệt, George không hề tiếc tiền, về cơ bản đều mua những dụng cụ tốt nhất.

Mặc dù có câu học trò dốt nhiều đồ nghề, nhưng hắn vẫn cảm thấy dụng cụ tốt mới có hiệu suất cao hơn, đã có tiền thì cần gì phải tiết kiệm. "Cả bộ đồng phục, vạc, kính viễn vọng, lọ thuốc, cân, đũa phép, chỉ còn thiếu sách, à, còn cả thú cưng nữa." Hai tiếng sau, George vừa đẩy chiếc xe chứa đầy đồ dùng học tập, vừa tính toán những thứ còn thiếu trên danh sách.

Thật ra mua những thứ khác không tốn nhiều thời gian, ngay cả đũa phép cũng mua rất nhanh, hắn lại không phải Harry Potter, không có hào quang nhân vật chính nhiều như vậy, đũa phép chỉ là một cây đũa phép rất bình thường.

Chủ yếu là quá trình mua đồng phục cần phải đo kích cỡ, nên mới tốn chút thời gian. "Tiệm Cú Eeylops, vừa hay, vậy thì mua một con cú thôi." Nhìn thấy tiệm cú bên đường, George suy nghĩ một chút rồi đẩy xe bước vào.

Phù thủy nhỏ có thể chọn rất nhiều loại thú cưng, nhưng hắn cảm

thấy, hữu dụng nhất vẫn là cú, vì cú trong giới phù thủy không giống với cú bình thường.

Cú phép thuật trong giới phù thủy, ngoài việc thông minh hơn, còn tự mang theo phép định vị, dù người nhận ở đâu, nó đều có thể tìm thấy, trừ phi người nhận sử dụng pháp thuật che chắn tương ứng.

Ngoài việc đưa thư còn có thể gửi đủ thứ, và sức lực vượt xa cú bình thường, đồ vật nặng một hai chục cân cũng không thành vấn đề.

Hắn là người theo chủ nghĩa thực dụng, đã mua thú cưng, tự nhiên phải mua loại có ích, nếu không thà không mua còn hơn, hắn không có sức lực nuôi thú cưng. "Chào mừng quý khách đến Tiệm Cú Eeylops, thưa cậu, cậu muốn một con cú như thế nào?" Thấy George bước vào, một nhân viên nhanh chóng tiến lên đón. "Chính là con đó!" Lướt nhìn cả cửa tiệm, rất nhanh hắn đã tìm thấy con cú mình ưng ý.

Theo hướng tay George chỉ, trong mắt nhân viên lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc: "Cậu chắc chắn muốn con đó chứ?" "Chắc chắn." George gật đầu khẳng định.

Nhân viên do dự một chút rồi giải thích: "Cần phải nhắc nhở cậu, con đó đắt gấp mười lần cú bình thường, cần một trăm Galleon vàng." Con cú mà George chỉ không phải là cú có kích thước bình thường, mà là một con cú đại bàng đứng thẳng đã cao gần một mét.

Thường thì chỉ có những phù thủy trưởng thành có sở thích đặc biệt hoặc vì mục đích nghiên cứu mới bỏ tiền ra mua một con cú lớn như vậy, anh ta chưa từng thấy phù thủy nhỏ nào mua loại này làm thú cưng.

Một mặt là quá đắt, mặt khác dù có tiền thì cha mẹ cũng không yên tâm, một con cú lớn như vậy không hề an toàn. "Đủ không?" George lấy ra một túi vải căng phồng, bên trong còn có hơn bốn trăm Galleon vàng.

Hắn chọn con cú lớn như vậy chủ yếu có hai lý do.

Một là cú có kích thước này đã có năng lực tấn công không tầm thường, nếu thật sự gặp nguy hiểm, có thể giúp hắn không ít.

Hai là hắn coi trọng khả năng bay của nó, cú phép thuật bình thường có thể mang đồ vật nặng hơn mười cân bay, vậy con cú lớn thế này mang đồ nặng hơn một trăm cân bay chắc cũng không thành vấn đề nhỉ.

Sau này nếu gặp rắc rối đánh không lại, cũng có thể để cú mang mình bay đi, không chỉ là thú cưng mà còn có thể làm thú cưỡi, không chọn nó thì chọn ai. "Nếu cậu đã chắc chắn, vậy thì dĩ nhiên không có vấn đề." Nhân viên vừa thấy George thật sự có tiền chứ không phải đùa giỡn, lập tức nhiệt tình giúp George chuyển con cú đại bàng lên xe đẩy, chỉ sợ George đổi ý.

Chương 8

Con cú này mỗi ngày ăn không ít, nếu không có phù thủy nào đến mua thì sắp lỗ vốn rồi.

Mua xong thú cưng, George đến cửa tiệm cuối cùng cũng là quan trọng nhất, Tiệm Flourish and Blotts.

Hôm nay hắn không chỉ mua toàn bộ sách giáo khoa năm nhất, mà còn muốn mua rất nhiều sách pháp thuật khác, đặc biệt là sách về Thủ thế thi pháp.

Bởi vì nếu không học được Thủ thế thi pháp, thì bản thể của hắn ở thế giới Marvel, trước khi chế tạo được đũa phép, sẽ không thể phát huy năng lực pháp thuật một cách bình thường.

Hôm nay là ngày 3 tháng 8, cách ngày Gilderoy Lockhart ký tặng sách ở Tiệm Flourish and Blotts còn mười tám ngày, nên người trong tiệm không quá đông, tìm sách cũng tương đối đơn giản, trực tiếp hỏi nhân viên là được. "Thủ thế thi pháp?

Loại sách đó đã sớm không bán nữa rồi, bây giờ ai cũng dùng đũa phép, ai còn học loại phương thức thi triển phép lạc hậu đó chứ." Nhân viên lắc đầu.

Đối với điều này, George không từ bỏ, mà tiếp tục nói: "Tôi rất có hứng thú với loại phương thức thi triển phép lạc hậu đó, không biết anh có thể giúp tôi tìm một cuốn được không?

Tôi có thể trả thêm tiền!" Để tỏ thành ý, hắn lấy ra hai mươi Galleon vàng trước.

Nhân viên thấy vậy do dự một chút, cuối cùng giơ ra bốn ngón tay: "Cần phải đặt hàng riêng, chi phí rất cao, bốn mươi Galleon." "Không

thành vấn đề." George trực tiếp lấy ra bốn mươi Galleon vàng, đặt lên bàn.

Hắn biết giá này chắc chắn là bị chém, nhưng chỉ cần có được sách pháp thuật liên quan đến Thủ thế thi pháp, đừng nói bốn mươi Galleon, bốn trăm Galleon hắn cũng chịu chi. "Ba ngày, trong vòng ba ngày chắc chắn có hàng." Nhân viên thấy vậy lập tức cười hì hì nhận lấy bốn mươi Galleon vàng. "Vậy ba ngày sau tôi đến lấy." Dạo thêm một vòng, sau khi trả số Galleon vàng theo giá niêm yết, George đẩy chiếc xe nhỏ đầy ắp đồ, ngân nga một giai điệu không tên, bắt đầu trở về tiệm thuốc ở Hẻm Knockturn, chuẩn bị tự học pháp thuật.

Trên đường về, vì con cú đại bàng to lớn bắt mắt, hắn còn thu hút không ít ánh mắt tò mò. "Ngoan ngoãn nghe lời, không được kêu bậy." Về đến tiệm, đặt con cú đại bàng lên bàn trong phòng ngủ, lấy ra một con thỏ rừng mua ở tiệm cú cho nó ăn, George dặn dò một tiếng, rồi bắt đầu sắp xếp lại đống sách pháp thuật vừa mua.

Mà con cú đại bàng đó sau khi nghe lời George, lại rất ngoan ngoãn gật đầu.

Đối với phù thủy nhỏ bình thường mà nói, cú đại bàng quá to, căn bản không bế nổi, lại còn nguy hiểm, không thích hợp làm thú cưng.

Nhưng đối với George thì khác.

Cơ thể hắn còn mạnh hơn cả người trưởng thành bình thường, cú đại bàng tuy lớn, nhưng cũng không làm khó được hắn.

Còn về nguy hiểm, năng lực tâm linh mà hắn thừa hưởng từ Giáo sư X chỉ ở cấp hai, đối với con người có tâm tư phức tạp ảnh hưởng rất nhỏ, nhưng đối với động vật đơn thuần lại có hiệu quả không tồi.

Không chỉ có thể dễ dàng giao tiếp với động vật, còn có thể ảnh hưởng đến hành vi của chúng ở một mức độ nhất định.

Có lúc George còn nghĩ, nếu hắn dành thời gian nghiên cứu về sinh vật huyền bí, tương lai có lẽ sẽ không thua kém Newt và Hagrid, cũng có thể trở thành một bậc thầy về sinh vật huyền bí. "《Sách Bùa Chú Căn Bản, Lớp Một》 và 《Lý Thuyết Pháp Thuật》, trước tiên nghiên cứu hai cuốn này đã." Từ trong đống sách pháp thuật rút ra hai cuốn quan trọng nhất, hắn bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu.

Hiện giờ, điều quan trọng nhất là nắm vững các bùa chú thực dụng, còn những môn khác như Lịch sử Pháp thuật, Thảo dược học, Độc dược, đều có thể tạm thời gác lại, đợi sau khi nguy cơ của bản thể ở Marvel qua đi rồi tính.

Cứ thế nghiên cứu, mãi cho đến chạng vạng. "Quả nhiên, không đơn giản như vậy!" Đặt sách pháp thuật xuống, xoa xoa đôi mắt hơi khô, George cầm lấy miếng bánh mì mua tiện lúc đi mua sắm ở Hẻm Xéo và gặm.

Lúc xem phim, cảm thấy phù thủy thi triển pháp thuật chỉ cần vung đũa phép là được, trông có vẻ rất đơn giản.

Nhưng thực tế khi bắt đầu học, mới phát hiện muốn thi triển thành công một bùa chú, không hề dễ dàng như vậy.

Điều này cũng giống như nấu ăn.

Nhìn thì chỉ có mấy bước, nhưng thực tế đến lượt mình làm thì lại lúng túng.

Dù các bước giống nhau, mùi vị cũng khác nhau.

Theo như sách pháp thuật nói, muốn thi triển thành công một bùa chú, đầu tiên bạn phải có huyết thống phù thủy, phải có pháp lực, nếu không dù tất cả các bước sau đó đều không có vấn đề, cũng vẫn là công cốc.

Thứ hai là câu thần chú, câu thần chú phải được phát âm rõ ràng,

tốc độ và cảm xúc của các câu thần chú khác nhau cũng có sự khác biệt, nếu không đạt tiêu chuẩn, hoặc là hiệu quả pháp thuật sẽ suy yếu đi rất nhiều, hoặc là trực tiếp không có hiệu quả.

Còn có một số ít khả năng sẽ tạo ra những hiệu quả bất ngờ.

Cuối cùng là động tác vung đũa phép, vung đũa phép cũng không phải vung bừa, quỹ đạo vung của các bùa chú khác nhau cũng có sự khác biệt.

Đương nhiên, những điều này đều là dành cho người mới học.

Nếu bạn thật sự hiểu và nắm vững một bùa chú, thậm chí đã nghiên cứu rất sâu về nguyên lý và quy luật cơ bản của nó, thì việc thi triển pháp thuật đó không cần đũa phép, không cần tiếng cũng không phải là chuyện khó.

Những phù thủy hàng đầu, không cần đũa phép, không cần tiếng cũng có thể thi triển tức thời phần lớn các loại pháp thuật. "Bùa Mềm nhũn, Bùa Cắt, Bùa Mở khóa, Bùa Bay, Bùa Khóa và Bùa Sửa chữa, trọng điểm trước tiên học Bùa Mở khóa thôi." Ăn xong bánh mì, George lật đến trang giảng giải về Bùa Mở khóa trong 《Sách Bùa Chú Căn Bản, Lớp Một》.

Các bùa chú trong sách giáo khoa năm nhất đều là những bùa chú cơ bản nhất, dễ học nhất, đồng thời cũng về cơ bản không có uy lực gì.

Giống như Bùa Cắt kia, dù hắn học được, với trình độ của hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể cắt một tờ khăn giấy, cắt người có lẽ đến da cũng không rách.

Thay vì vậy, không bằng học Bùa Mở khóa trước, như vậy bản thể ở thế giới Marvel của mình có thể mở được thiết bị ức chế năng lực dị nhân đang trói buộc trên cổ, từ đó phát huy năng lực của mình.

Cũng có thể mở được các cánh cửa công nghệ cao của phòng thí nghiệm, thuận lợi trốn thoát.

Nếu còn thừa thời gian, học thêm một vài bùa chú khác cũng không muộn.

Thật ra hắn cảm thấy Bùa Biến hình hẳn là hữu dụng hơn Bùa Mở khóa, đặc biệt là đối với vũ khí công nghệ cao, chỉ cần có thể phá hỏng một linh kiện trong đó là có thể khiến nó không hoạt động.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn vẫn từ bỏ.

Bùa Biến hình là một loại lớn được đưa ra học riêng, độ khó học tập chắc chắn khó hơn các bùa chú khác không chỉ một chút, ngay cả thiên tài như Hermione trước khi khai giảng cũng không học được, hắn không cho rằng mình có thể học được trong thời gian ngắn mà không có ai chỉ dẫn.

Dù thật sự học được, có lẽ hiệu quả cũng không rõ ràng như vậy, không cần thiết phải mạo hiểm.

Ba ngày sau, George thuận lợi nhận được cuốn 《Hướng Dẫn Thủ Thế Thi Pháp》 từ nhân viên Tiệm Flourish and Blotts.

Mười ngày sau, George đứng trong sân, vung đũa phép về phía một chiếc hòm bị khóa và niệm chú: "Alohomora!" Một tia sáng pháp thuật màu xanh lam bắn ra từ đầu đũa phép, chính xác trúng vào chiếc hòm.

Phần lớn các phép thuật khi thi triển đều đi kèm với những tia sáng có màu sắc khác nhau, đặc biệt là các phép thuật mang tính tấn công và có định hướng, ví dụ như Bùa Mở khóa, Bùa Đốt cháy và Lời nguyền Giết chóc, v.v.

Nhưng cũng có một số phép thuật khi thi triển lại không tiếng động, không có dấu hiệu rõ ràng, như Bùa Triệu tập, Bùa Sửa chữa và Bùa Bay. "Cạch." Một tiếng động giòn tan vang lên từ ổ khóa, chốt

khóa tự động bật mở. "Cuối cùng cũng thành công rồi." George thấy vậy, trên mặt lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Sau mười ngày nghiên cứu quên ăn quên ngủ, cộng thêm thỉnh thoảng hỏi han Tonks khi cô đến ăn chực, cuối cùng hắn cũng đã có thể thi triển thành công Bùa Mở khóa.

Qua những ngày học tập này, hắn cũng biết mình không phải là thiên tài pháp thuật gì cả.

Thiên tài thực sự là người như Hermione, hoàn toàn chưa từng tiếp xúc, không có ai chỉ dẫn, trong khi phần lớn thời gian đều dùng để tìm hiểu lịch sử và kiến thức thông thường của giới pháp thuật, chỉ tranh thủ học bùa chú một chút, vậy mà trước khi khai giảng đã dễ dàng nắm vững được mấy loại pháp thuật.

Thiên tài hơn nữa như Snape, trong thời gian đi học đã có thể tự sáng tạo ra bùa chú có uy lực không nhỏ.

Chương 9

Còn Dumbledore, Grindelwald và Voldemort thì đã không thể dùng từ thiên tài để hình dung được nữa.

Nhưng may mắn là hắn cũng có thủ đoạn của riêng mình.

Nói là học mười ngày, thực tế có thể nói hắn đã học hai mươi ngày.

Bởi vì khi cơ thể bên này không chịu nổi cần nghỉ ngơi, bản thể ở thế giới Marvel lại tiếp tục.

Học pháp thuật quan trọng nhất là thiên phú, thứ hai là sự chăm chỉ, thiên phú của hắn không đủ thì dùng sự chăm chỉ để bù đắp.

Bản thể ở căn cứ thí nghiệm, ngoài việc huấn luyện ra thì không có việc gì khác, thời gian rảnh rỗi không ít, hắn hoàn toàn có thể tìm một cây gậy gần giống đũa phép để múa may luyện tập cảm giác.

Thông qua việc không ngừng luyện tập và cảm ngộ để đẩy nhanh việc học bùa chú.

Chỉ cần chú ý né tránh hoặc quay lưng về phía camera giám sát, không để bị phát hiện là được, dù có bị phát hiện cũng không sao, dù sao thế giới này cũng không ai biết hắn đang làm gì.

Sau này một khi bản thể được tự do, tốc độ học pháp thuật của hắn sẽ còn nhanh hơn, vì hắn tương đương với việc có gấp đôi thời gian của người khác để học tập và nghiên cứu pháp thuật.

Thực tế, nếu không tính là gian lận, mười ngày đã học được một bùa chú, trong giới phù thủy cũng được coi là thiên tài.

Phải biết rằng phần lớn phù thủy nhỏ cả năm học cũng không nắm vững được bao nhiêu pháp thuật, kém cỏi thậm chí chỉ nắm vững

được vài cái. "Tiếp theo là không ngừng luyện tập Thủ thế thi pháp, cho đến khi Thủ thế thi pháp thành công, mới có thể cân nhắc đến bùa chú tiếp theo." Thử nghiệm liên tục vài lần, xác định đã hoàn toàn nắm vững Bùa Mở khóa, George lập tức bỏ đũa phép, bắt đầu luyện tập Bùa Mở khóa theo hướng dẫn của 《Hướng Dẫn Thủ Thế Thi Pháp》.

Tám ngày sau, thông qua sự luyện tập không ngừng nghỉ của bản thể và phân thân, cuối cùng hắn cũng có thể thi triển thành công Bùa Mở khóa mà không cần đũa phép.

Chỉ là so với việc dùng đũa phép chỉ mất một hai giây là có thể thi triển Bùa Mở khóa, dùng thủ thế thay đũa phép thi pháp về cơ bản mất khoảng bảy tám giây, dù có thành thạo, có lẽ cũng cần năm sáu giây.

Nếu hai phù thủy quyết đấu, năm sáu giây đủ để đối phương dùng đũa phép thi triển ba bốn phép thuật tấn công rồi.

Cũng khó trách phương thức thi pháp này lại bị đào thải. "Ngày 21 tháng 8, hôm nay là ngày Lockhart ký tặng sách ở Tiệm Flourish and Blotts." Buổi sáng, George vừa ăn sáng vừa nhìn ngày tháng trên lịch pháp thuật, trong lòng từ từ tính toán.

Hắn đương nhiên không có hứng thú với gã lừa đảo Lockhart kia, chỉ là nếu không nhớ lầm, hôm nay cũng là ngày Harry Potter theo gia đình Weasley đến Hẻm Xéo mua sắm đồ dùng học tập.

Harry sau khi hoàn thành năm học thứ nhất, vào kỳ nghỉ hè lại trở về nhà dì dượng ghét cay ghét đắng mình, vì gia tinh Dobby mà bị dì dượng nhốt lại, không cho phép đến Hogwarts đi học nữa.

Chính là bạn thân Ron và hai anh em sinh đôi nhà Weasley đã lén lái chiếc xe hơi pháp thuật của cha mình, đưa cậu về trang trại Hang Sóc sinh sống. "Vậy thì cứ tiếp xúc một chút trước đã." Cuối cùng, hắn vẫn cảm thấy có thể chủ động đi tiếp xúc.

So với Voldemort mấy năm nữa mới sống lại, hắn cảm thấy hiện giờ ở cùng với Harry và nhóm bạn sẽ thu được lợi ích lớn hơn.

Rất nhiều nơi, rất nhiều thứ trong Hogwarts, nếu hắn muốn tiếp xúc, về cơ bản là không thể, nhưng nếu ở cùng Harry và nhóm bạn thì không có vấn đề gì.

Ví dụ như khu cấm trong thư viện Hogwarts, những cuốn sách pháp thuật trong đó, hắn muốn lẻn vào đọc trộm về cơ bản là không thể.

Nhưng nếu đi cùng Harry, Dumbledore sẽ mắt nhắm mắt mở, còn có cả Phòng Yêu Cầu cũng vậy.

Thế là, sau khi ăn sáng xong, hôm nay George không tiếp tục nghiên cứu bùa chú như thường lệ, mà đứng bên cửa sổ đại sảnh tiệm thuốc, quan sát bên ngoài.

Khoảng một tiếng sau, hắn nhìn thấy một cặp cha con tóc vàng óng, bước đi tao nhã, tiến vào tiệm Borgin & Burkes đối diện. "Đó hẳn là cha con Malfoy rồi.

Xem ra, Harry Potter đã ở trong tiệm rồi." Dám dẫn con vào Hẻm Knockturn, lại đúng vào thời điểm này, cộng thêm bộ áo choàng phù thủy đắt tiền và khí chất của kẻ bề trên, rất dễ dàng có thể phán đoán ra thân phận của họ.

Quả nhiên, khoảng mười phút sau, khi cặp cha con kia vừa rời khỏi tiệm Borgin & Burkes không lâu, một cậu bé gầy gò đeo kính, cả người đầy tro bụi, hoảng hốt chạy ra khỏi tiệm. "Đây là đâu?" Harry đứng trong con hẻm chật hẹp âm u, nhìn xung quanh dường như toàn là các cửa tiệm ma thuật hắc ám, cảm thấy có chút rợn tóc gáy.

Cửa sổ của cửa tiệm bên cạnh trưng bày một cách âm u những cái đầu người teo tóp, cách đó hai cửa tiệm, trong một cái lồng lớn có

những con nhện đen khổng lồ đang bò lổm ngổm.

Quay đầu nhìn sang một ô cửa tối tăm bên phải, có hai phù thủy ăn mặc rách rưới đang nhìn cậu thì thầm. "Mình phải mau chóng rời khỏi đây, hy vọng có thể tìm được đường ra." Hôm nay là lần đầu tiên cậu sử dụng Bột Floo, kết quả không biết đã xảy ra vấn đề gì, không đến được Hẻm Xéo mà lại đến một cửa tiệm kỳ lạ đáng sợ, còn vô tình nhìn thấy cha con Malfoy giao dịch phi pháp. "Cậu bị lạc đường à?" Ngay khi cậu đang kinh hãi chuẩn bị né tránh ô cửa tối tăm đó, mò mẫm đi về hướng khác, một giọng nói trầm ổn nhưng có phần non nớt đột nhiên vang lên sau lưng.

Quay người lại, một cậu bé có vóc dáng gầy gò giống cậu, nhưng sắc mặt lại vô cùng kiên định, đang ôm một cuốn sách pháp thuật đứng sau lưng cậu. "Đây là Hẻm Knockturn, nơi tụ tập của các phù thủy hắc ám, nếu cậu ở đây một mình thì không an toàn đâu." "Chào cậu, tớ là Harry, tớ đến đây do sơ suất khi dùng Bột Floo, nơi tớ muốn đến là Hẻm Xéo." Có lẽ cảm nhận được thiện ý từ cậu bé kia, Harry vội vàng giải thích.

George nghe vậy, trên mặt cũng lộ ra nụ cười: "Chào cậu, Harry, tớ là George, chắc là cậu đã đọc nhầm Hẻm Xéo thành Hẻm Knockturn.

Nhưng không sao, chúng nối liền với nhau, để tớ đưa cậu ra ngoài." "George, cảm ơn cậu đã đưa tớ ra ngoài!" Rời khỏi Hẻm Knockturn âm u, đến với Hẻm Xéo náo nhiệt và phồn hoa, Harry cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, lập tức cảm ơn George.

Cậu cảm thấy vừa rồi nếu không phải George đưa cậu ra ngoài, những phù thủy kỳ quái trên đường đi có thể đã ăn thịt cậu rồi. "Harry!

Harry!" Đúng lúc này, một cô bé có mái tóc nâu rậm xù, từ trên

đường chạy như bay về phía này. "Thật vui khi gặp lại cậu, sao người cậu toàn tro bụi thế này, còn cả kính của cậu nữa." "Tớ cũng rất vui khi gặp lại cậu, Hermione." Harry đẩy gọng kính đầy vết nứt của mình, trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ. "Chỉ là một tai nạn thôi." "Thôi được rồi, để tớ sửa nó giúp cậu, Reparo!" Hermione rút đũa phép của mình ra, thi triển Bùa Sửa chữa lên kính của Harry.

Như thể thời gian quay ngược lại, chiếc kính vốn đã đầy vết nứt, chỉ trong vài giây ngắn ngủi đã trở lại như mới. "Xem ra mình cũng phải luyện tập bùa chú này cho thật tốt." Harry nhìn chiếc kính đã trở nên mới tinh của mình, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Cậu không phải Hermione, không chỉ học được tất cả các bùa chú trong sách giáo khoa năm nhất mà còn tự học thêm không ít bùa chú khác, cậu ngay cả những bùa chú cơ bản đó cũng chưa hoàn toàn nắm vững, trong đó có cả Bùa Sửa chữa.

Giống như Harry, lúc này George cũng có suy nghĩ tương tự.

Bùa Sửa chữa không chỉ có thể sửa những vật nhỏ như kính mắt, nếu luyện tốt, sửa cả một tòa nhà bị sụp đổ cũng là chuyện dễ dàng.

Sau này ở thế giới Marvel, chỉ dựa vào phép thuật này thôi, hắn cũng có thể kiếm được không ít tiền. "Cậu là?" Sau khi sửa kính cho Harry xong, Hermione quay đầu nhìn George đang đứng bên cạnh Harry, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc. "Đây là bạn tớ mới quen, George, còn đây là Hermione Granger." Harry vội vàng giới thiệu hai người với nhau.

George cũng đưa tay ra cười nói: "Chào cô Granger xinh đẹp." "Chào cậu, George." Nghe George khen mình xinh đẹp, thiện cảm của Hermione đối với George lập tức tăng vọt, vui vẻ đưa tay ra bắt tay với George.

Ngoài cha mẹ ra, đây là lần đầu tiên có người khen cô xinh đẹp,

còn khen cô thông minh thì không ít. "Harry, đã vậy thì bạn cậu đến rồi, tớ cũng nên về thôi, hẹn gặp lại ở Hogwarts." Sau khi bắt tay với Hermione, George không ở lại lâu, vẫy tay rồi bước vào Hẻm Knockturn.

Lần đầu gặp mặt, làm quen một chút là được rồi, không cần tiếp xúc quá nhiều, như vậy sẽ trông có vẻ quá cố ý, hơn nữa thời gian của hắn rất quý báu, còn phải tiếp tục nghiên cứu học tập pháp thuật.

Điều quan trọng nhất là hắn không định ngăn cản việc Malfoy cha lén nhét cuốn nhật ký của Voldemort cho Ginny.

Cuốn nhật ký của Voldemort có linh hồn của Voldemort, có thể mê hoặc lòng người, dù hắn có năng lực tâm linh cũng không chắc có thể chống cự được, nên không định tiếp xúc và chiếm làm của riêng.

Chương 10

Nghĩ cách ngăn cản cũng không cần thiết, dù sao có Dumbledore ở đó, cuối cùng cũng chỉ biến thành một thử thách đối với Harry, sẽ không có phù thủy nhỏ nào thật sự bị thương.

Hắn còn đang nghĩ cách lợi dụng chuyện này, xem có thể mưu đoạt được lợi ích gì không. "Cậu ấy trông có vẻ khá tốt, sao trước đây ở trường mình chưa từng gặp cậu ấy nhỉ?" Hermione nhìn bóng lưng George rời đi, giọng nói có chút nghi hoặc.

Tuổi của George trông có vẻ không lớn hơn cô, không phải cùng khóa thì cũng hơn cô một khóa, lẽ ra cô không thể chưa từng gặp mới phải.

Harry nghe vậy cười nói: "Bởi vì năm nay cậu ấy mới vào học năm nhất ở Hogwarts, cậu đương nhiên chưa gặp rồi." "Thì ra cậu ấy nhỏ hơn chúng ta, vậy hai người quen nhau như thế nào?" Hermione vừa dẫn Harry đi về phía Tiệm Flourish and Blotts, vừa tò mò hỏi.

Và Harry cũng kể lại những gì mình vừa trải qua.

Mặt khác, khi George trở về đến cửa tiệm, lại bất ngờ nhìn thấy một bóng người vô cùng cao lớn, đang đứng trước cửa tiệm của hắn ngó nghiêng.

Nói là cao lớn thực ra đã không đủ để hình dung, vì chiều cao đó đã vượt quá giới hạn của con người bình thường.

Ước chừng khoảng ba mét rưỡi, hắn đi đến gần đưa tay ra cũng chưa chắc chạm được đến eo của người ta, cảm giác áp bức vô cùng lớn. "Sao gã này lại ở trước cửa tiệm của mình?" Với thân hình và cách ăn mặc như vậy, George chỉ cần nhìn một cái là đoán ra thân phận của người đó.

Chính là người có cả huyết thống phù thủy và người khổng lồ, người giữ chìa khóa của Hogwarts, người gác sân săn bắn, bậc thầy về sinh vật huyền bí Rubeus Hagrid.

Nghĩ đến thân thế của Hagrid, hắn không khỏi phải giơ ngón tay cái lên tán thưởng cha của Hagrid, ông Hagrid, đúng là một người đàn ông mạnh mẽ.

Phải biết rằng chiều cao của người khổng lồ bình thường đều khoảng bảy tám mét, mà ông Hagrid là một phù thủy nam có chiều cao bình thường, lại có thể kết hợp với một người khổng lồ nữ, còn có thể sinh con đẻ cái, không thể không khiến người ta khâm phục sở trường kinh người của ông. "Thưa ngài, xin hỏi ngài có việc gì không?" George tiến lên hỏi.

Hagrid quay người cúi đầu nhìn George, phát hiện là một phù thủy nhỏ gầy gò, giọng điệu lập tức ôn hòa đáp lại: "Tôi đang tìm một loại thuốc trừ Sâu Nạc Thịt, nghe nói chỉ có tiệm độc dược này có, chỉ tiếc là nó có vẻ đã đóng cửa." Giọng nói của ông tuy ôn hòa, nhưng vì thân hình to lớn, lọt vào tai George cũng gần giống như tiếng hét của người bình thường. "Chủ tiệm độc dược này, ngài Merton, đã qua đời do tai nạn bào chế độc dược cách đây không lâu, bây giờ do tôi tiếp quản, loại độc dược mà ngài nói tôi biết, có thể tìm cho ngài." George lấy chìa khóa ra mở cửa, sau đó nhanh chóng đến quầy lấy ra một lọ độc dược.

Dora tuy không biết bào chế độc dược, nhưng vì phải giới thiệu và thu hút khách hàng, đối với Thảo dược học và công dụng của tất cả các loại độc dược trong tiệm đều rõ như lòng bàn tay. "Draught xua đuổi, ngoài Sâu Nạc Thịt, đối với sâu bắp cải, sâu đục thân cũng rất hiệu quả." "Ồ, cảm ơn cậu, chủ tiệm nhỏ." Hagrid có chút bất ngờ nhận lấy lọ độc dược, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười mãn nguyện. "Bao nhiêu tiền?" "Mười bốn Sickle." George cười đưa tay ra. "Rẻ

hơn tôi dự tính không ít." Hagrid từ trong túi chiếc áo khoác da chuột chũi to lớn của mình, lôi ra một nắm Sickle bạc, đếm mười bốn đồng, đặt vào tay George.

Ông tưởng loại độc dược hiếm thấy này ít nhất cũng phải gần hai Galleon vàng. "Bởi vì tôi sắp đi học ở Hogwarts, tâm trạng rất tốt, nên giảm giá cho ngài một nửa." George bỏ mười bốn đồng Sickle bạc vào hộp ở quầy, cố ý vui vẻ nói.

Nếu hắn có thể dùng năng lực tâm linh giao tiếp với động vật, có tiềm chất trở thành bậc thầy sinh vật huyền bí, vậy thì tự nhiên không thể lãng phí.

Tạo mối quan hệ tốt với Hagrid, học thêm một số kiến thức về sinh vật huyền bí, dù là để kiếm tiền, hay nuôi một vài sinh vật huyền bí để tăng cường thực lực, đều là lựa chọn không tồi.

Vì vậy sau khi nhận ra Hagrid, hắn đã nảy sinh ý định kết giao.

Hagrid nhiệt tình, lương thiện, tính cách thẳng thắn, không có nhiều tâm cơ, muốn tạo mối quan hệ tốt không khó.

Quả nhiên, sau khi nghe lời hắn nói, Hagrid rõ ràng ngẩn ra một chút, thái độ cũng lập tức thân thiết hơn rất nhiều, nhìn kỹ khuôn mặt của George cười nói: "Thì ra là học sinh mới năm nay, ta là người gác sân săn bắn của Hogwarts, Rubeus Hagrid, sau khi nhập học có rảnh có thể đến tìm ta, ta sẽ làm bánh đá cho cậu ăn." Năm ngày sau, tại Viện nghiên cứu cải tạo gen thành phố Mexico.

Zander Rice nhìn Wolverine phiên bản trẻ tuổi X-24 do chính mình nhân bản từ gen của Wolverine trước mặt, không nhịn được mà cười ha hả. "Cuối cùng, cuối cùng ta cũng nghiên cứu thành công, một Wolverine hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của ta, tương lai thế giới sẽ phải thần phục dưới chân ta." Cha của ông ta, Dell Rice, từng là một trong những nhà khoa học tiến hành phẫu thuật cấy ghép adamantium

cho Logan, đã bị Logan tiện tay giết chết khi trốn thoát khỏi phòng thí nghiệm.

Kể từ lúc đó, ông ta đã quyết tâm phải giết chết tất cả những dị nhân nguy hiểm không thể kiểm soát, chế tạo ra những binh lính dị nhân hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của mình.

Sau đó, ông ta thành lập Alkali-Transigen, lợi dụng các doanh nghiệp thực phẩm và đồ uống mà mình kiểm soát để phát tán rộng rãi virus M43 mà họ đã nghiên cứu ra cho công chúng.

Loại virus này không ảnh hưởng đến con người, nhưng sẽ kìm hãm năng lực của các dị nhân hiện có, và còn loại bỏ đột biến gen ở thế hệ sau của con người.

Sau hơn hai mươi năm nỗ lực, thế giới này cuối cùng cũng không còn dị nhân mới nào được sinh ra nữa. "Donald, những vật thí nghiệm đó nếu đã không chịu tuân theo mệnh lệnh thì xử lý hết đi." Quay người lại, Dr.

Rice với ánh mắt lạnh lùng ra lệnh cho một người đàn ông có cánh tay phải hoàn toàn được thay thế bằng cánh tay máy.

Ban đầu, kế hoạch của ông ta là lợi dụng gen dị nhân thu thập được từ trước, thông qua các bà mẹ mang thai hộ ở Mexico, để tạo ra một lứa trẻ em dị nhân mới, bán chúng như vũ khí cho các tổ chức khác.

Nhưng qua một thời gian thí nghiệm, lại phát hiện ra rằng những đứa trẻ này sau khi lớn lên lại có suy nghĩ của riêng mình, không thể hoàn toàn kiểm soát, thậm chí còn cố gắng trốn thoát.

Vì vậy, bây giờ khi ông ta đã nghiên cứu ra bản sao dị nhân hoàn toàn chịu sự kiểm soát của mình, tự nhiên không cần những sản phẩm thất bại đó nữa.

Hơn nữa, ông ta cảm thấy, có lẽ không chỉ bán chúng như vũ khí, chỉ cần ông ta có thể ổn định việc nhân bản số lượng lớn dị nhân nghe theo mệnh lệnh của mình, thì ông ta hoàn toàn có thể thống trị cả thế giới. "Vậy Vật Thí nghiệm 757 cũng xử lý luôn chứ?" Donald không ngạc nhiên trước đề nghị của Dr.

Rice.

Dr.

Rice do dự hai giây rồi gật đầu. "Xử lý đi, bởi vì công nghệ nhân bản đã thành thục, ngoài việc nhân bản hàng loạt Wolverine, có lẽ còn có thể nhân bản ra Giáo sư X và Magneto, những vật thí nghiệm kém chất lượng không cần thiết phải lãng phí tài nguyên nữa." "Hiểu rồi." Donald rút khẩu súng lục bên hông, quay người rời khỏi căn cứ thí nghiệm.

Mặt khác, George đang luyện tập Thủ thế thi pháp trong phòng mình, nhìn chiếc đồng hồ treo trên tường, sắc mặt dần trở nên nghiêm trọng. "Không đúng, lẽ nào sắp bắt đầu rồi?" Bình thường vào giờ này, đáng lẽ đã có người đến đưa hắn đi huấn luyện rồi. "Xem ra là bắt đầu rồi." Lúc này, cửa phòng hắn đột nhiên bị mở ra, hai bóng người quen thuộc bước vào.

Người đi đầu chính là huấn luyện viên đã huấn luyện hắn trong suốt thời gian qua. "Tôi đã nói gã này là một phế vật, huấn luyện lâu như vậy quả thực là lãng phí thời gian của tôi, bây giờ chẳng phải cũng phải xử lý sao." Huấn luyện viên đó sau khi vào, liếc nhìn George bằng ánh mắt chán ghét, sau đó ra lệnh cho thuộc hạ cầm khẩu SMG phía sau: "Giải quyết nó, rồi ném xác vào lò thiêu của phòng thí nghiệm, lát nữa tập trung thiêu cùng với đám rác rưởi nhỏ kia." "Vâng, đội trưởng." Tên thuộc hạ đó giơ khẩu SMG trong tay lên, nhắm vào George và kéo cò súng.

Nhưng ngay khi hắn ta chuẩn bị bóp cò, lại nghe thấy Vật Thí nghiệm 757 đột nhiên nói một câu khó hiểu. "Alohomora!" Chỉ nghe một tiếng "cạch", thiết bị ức chế năng lực trên cổ Vật Thí nghiệm 757 lại tự động tháo ra.

Ngay sau đó, hắn ta cảm thấy cổ mình lạnh toát, ý thức dần mơ hồ.

Hóa ra, ngay khi nhìn thấy hai người xuất hiện, George đã bắt đầu thi triển phép thuật, chỉ vì động tác thi pháp rất nhỏ nên hai người đối diện đều không để ý.

Thiết bị ức chế năng lực được gỡ bỏ, khả năng kiểm soát từ trường bùng nổ toàn diện, con dao găm mà hắn đã đặt sẵn ở cửa từ trước lập tức bay lên, cắt thẳng vào cổ tên bảo vệ, tạm thời giải trừ nguy cơ. "Keng!" Huấn luyện viên rút con dao găm bên hông ra đánh bật con dao đang tấn công lén từ phía sau, mồ hôi lạnh trên trán lập tức túa ra. "Sao lại thế này?" Vừa rồi nếu không phải ông ta phản ứng kịp thời thì đã đi theo vết xe đổ của thuộc hạ.

Ngay khoảnh khắc nhìn thấy thiết bị ức chế năng lực của Vật Thí nghiệm 757 rơi ra, với kinh nghiệm lăn lộn giữa lằn ranh sinh tử nhiều năm, ông ta lập tức cảnh giác, ngay lập tức rút con dao găm bên hông ra.

Nhưng nếu Vật Thí nghiệm 757 tấn công ông ta trước, có lẽ ông ta cũng không kịp phản ứng.

Chương 11

"Ngươi đã che giấu năng lực và thực lực?" Trong ấn tượng của ông ta, tốc độ và sức mạnh khi Vật Thí nghiệm 757 điều khiển dao găm không hề mạnh, bình thường ông ta có thể dễ dàng đánh bật.

Nhưng vừa rồi, tuy ông ta đã thành công đánh bật con dao, nhưng cũng vì lực đạo mạnh mẽ trên con dao mà cổ tay bị chấn động đến âm ỉ đau. "Người chết không cần biết nhiều như vậy." George điều khiển dao găm "xoẹt" một tiếng phá hủy camera giám sát trong phòng, sau đó tấn công như vũ bão về phía người huấn luyện viên mà bình thường có thể dễ dàng đánh bại hắn.

Bình thường hắn đúng là có che giấu thực lực, nhưng cũng không mạnh như bây giờ, chủ yếu là do việc chia sẻ huyết thống phù thủy đã mang lại sự gia tăng bất ngờ cho năng lực dị nhân của hắn.

Vì tốc độ của con dao quá nhanh, góc độ quá hiểm hóc, sức mạnh cũng không hề tầm thường, chỉ sau vài hiệp, trên người huấn luyện viên đã có vết thương.

Ông ta muốn chạy trốn, muốn áp sát George để cận chiến, nhưng George hoàn toàn không cho ông ta bất kỳ cơ hội nào, vì vậy ông ta chỉ có thể cố gắng phòng thủ hết sức, hy vọng có đồng đội phát hiện ra sự bất thường ở đây và đến cứu.

Tuy nhiên, George hiểu rõ thời gian trốn thoát là quý giá, sao có thể lãng phí ở đây. "Súng đâu!" Chỉ thấy hắn vừa điều khiển dao găm tấn công, vừa vẫy tay về phía tên bảo vệ đã chết, khẩu SMG trong tay tên bảo vệ lập tức bay vào tay hắn. "Huấn luyện viên... tạm biệt!" Hướng khẩu SMG về phía người huấn luyện viên vẫn đang cố gắng chống cự con dao, George không chút do dự bóp cò.

Hắn không phải là người cứng nhắc, có súng không dùng, lại cứ phải dùng năng lực cho mệt. "Đoàng đoàng đoàng đoàng..." "Ôi, Chúa ơi..." Huấn luyện viên nhìn những viên đạn bay về phía mình, kinh hãi trừng lớn mắt, lời còn chưa nói hết nửa câu đã bị bắn thành cái sàng.

Vẫy tay thu hồi dao găm của mình, tiện thể cũng lấy luôn dao găm của huấn luyện viên, George cầm khẩu SMG, bước ra khỏi căn phòng giam giữ mình, lẻn ra ngoài phòng thí nghiệm.

Điều khiển dao găm phá hủy tất cả các camera giám sát có thể phát hiện ra hắn trên đường đi, cũng như những tên bảo vệ gặp phải, rất nhanh hắn đã nghe thấy tiếng súng dữ dội và tiếng la hét.

Rõ ràng, lần này không chỉ có một mình hắn bị xử lý, mà là tất cả những đứa trẻ dị nhân.

Có lẽ chính vì vậy, khi bên hắn xảy ra vấn đề, mới không có bảo vệ nào kịp thời đến.

So với hắn, sự hỗn loạn do đám trẻ dị nhân gây ra còn lớn hơn.

Đây cũng là lý do hắn vẫn chưa vội trốn thoát, mà phải đợi đến hôm nay mới hành động.

Nếu hắn trốn đi một mình, trong căn cứ thí nghiệm đầy camera giám sát này, có lẽ chưa đi được mấy bước đã bị một lượng lớn bảo vệ vây quanh.

Đối mặt với hỏa lực dày đặc, hắn không phải là Magneto, căn bản không thể chống đỡ nổi. "Vút!" Điều khiển hai con dao găm, tấn công lén cắt cổ hai tên bảo vệ, George đến một ngã ba.

Theo những gì hắn biết và nghe lén được trong thời gian qua, ngã ba bên phải là nhà ăn, qua nhà ăn là phòng giam giữ đám trẻ dị nhân, còn bên trái là con đường dẫn ra ngoài phòng thí nghiệm.

Lúc này nếu hắn đi về phía bên trái, với thực lực hiện tại của

mình, khả năng lớn là có thể an toàn lẻn ra ngoài, sau đó lấy một chiếc xe và trốn thoát.

Một khi lái xe đến khu vực thành thị đông người, thì trời cao mặc chim bay.

Có đám trẻ dị nhân kia thu hút hỏa lực, sau này số người đến truy sát hắn có lẽ cũng không nhiều. "A!!!" Ngay khi hắn chuẩn bị bước về phía bên trái của ngã ba, một tiếng hét thảm thiết vang lên từ sâu trong con đường bên phải, đó là một giọng nói non nớt, là giọng của một đứa trẻ.

Và tiếng hét thảm thiết này cũng khiến George nhấc chân lên rồi lại đặt xuống. "Cũng không liên quan đến mình, không thân không quen, không cần thiết phải vì người không quen biết mà mạo hiểm, dù sao cuối cùng họ cũng có thể trốn thoát." Lẩm bẩm một câu, hắn lại nhấc chân chuẩn bị bước sang bên trái. "A!!!" Lại một tiếng hét thảm thiết nữa vang lên, đó là của một đứa trẻ khác.

Cả căn cứ thí nghiệm có tổng cộng năm mươi đứa trẻ dị nhân, và theo những gì hắn thấy trong phim, cuối cùng chỉ có chưa đến hai mươi người trốn thoát, bao gồm cả cô bé sói con X-23.

Nói cách khác, có hơn ba mươi đứa trẻ dị nhân đã chết trong cuộc đào thoát này. "Tuy bây-giờ chúng chỉ là trẻ con, nhưng tương lai nếu trưởng thành, đều là những chiến lực không tồi, nếu có thể thu phục được, trong thế giới Marvel nguy hiểm này, lại có thêm một lớp bảo vệ.

Hơn nữa, giàu sang tìm trong hiểm nguy, vì tương lai mà suy tính, bây giờ mạo hiểm một chút cũng đáng.

Nếu thật sự quá nguy hiểm, lúc đó chạy cũng không muộn." Lại lẩm bẩm một câu, George đặt chân vốn định bước sang trái xuống bên phải.

Thực ra vào lúc này, trong lòng hắn cũng không biết lựa chọn hiện tại của mình, rốt cuộc có phải thật sự là vì lý do vừa nghĩ ra, hay chỉ đơn thuần là vì mạng sống của hơn hai mươi đứa trẻ.

Con người đôi khi là vậy, không đến lúc đó, không ai biết mình sẽ đưa ra quyết định như thế nào.

Có người tự cho mình là ích kỷ, nhưng vào thời khắc quan trọng lại chọn hy sinh bản thân để cứu người khác.

Còn có người miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, cuối cùng lại là người đầu tiên chạy trốn.

George tự nhận mình không phải người tốt, nhưng cũng không phải kẻ xấu, hắn chỉ là một người bình thường có mức độ đạo đức ở mức trung bình của nhân loại.

Nếu bảo hắn hy sinh bản thân để cứu người khác, hắn không làm được, nhưng nếu trong tiền đề không hy sinh bản thân, mạo hiểm cứu người khác, đặc biệt là một đám trẻ con, thì hắn nghĩ có lẽ có thể thử một lần. "Ladi, Vi, Elly..." Trong nhà ăn, Gabriela nhìn ba đứa trẻ bị bắn chết vì ngăn cản quân truy đuổi, đôi mắt lại một lần nữa tuôn lệ.

Sau khi biết rõ mục đích của viện nghiên cứu cải tạo gen này không phải là để nghiên cứu thuốc đặc trị ung thư, mà là để đào tạo sát thủ dị nhân, cô đã cùng vài đồng nghiệp lương thiện khác quyết định lén đưa đám trẻ đáng thương này trốn đi.

Chỉ là kế hoạch còn chưa bắt đầu thực hiện, cấp trên của phòng nghiên cứu đã quyết định xử tử tập thể đám trẻ này.

Vì vậy, họ buộc phải trốn đi trước thời hạn, nhưng dù bọn trẻ có đủ loại năng lực thần kỳ, cũng không phải là đối thủ của những tên bảo vệ kinh nghiệm phong phú cầm vũ khí lạnh lùng.

Chỉ mới trốn đến nhà ăn, mấy người đồng nghiệp của cô đã bị giết

vì yểm hộ, năm mươi đứa trẻ cũng bị giết mười mấy đứa, sau này muốn thật sự trốn thoát ra ngoài, có lẽ sẽ còn chết nhiều hơn. "Laura!" Lúc này, nhìn thấy X-23, người mạnh nhất trong đám trẻ, sau khi liên tiếp giết sáu người, cũng bị bắt giữ tứ chi cố định giữa không trung không thể thoát ra, Gabriela liền giật lấy khẩu SMG trên xác một tên bảo vệ bên cạnh, nói với đám trẻ phía sau: "Các con đến cửa đi, dì Isa sẽ đưa các con đến đích." Isa là đồng nghiệp cuối cùng còn sống sót của họ, bình thường chủ yếu phụ trách lái xe tải lớn vận chuyển vật tư sinh hoạt từ khu vực thành thị đến căn cứ.

Sau khi nhận được thông báo của họ, cô đã lái xe đến cửa để ứng cứu. "Vậy còn dì và Laura?" Cậu bé dị nhân lớn tuổi nhất trong nhóm, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Tuy họ vẫn luôn sống trong phòng thí nghiệm, không có nhiều kiến thức thông thường, nhưng lại không ngốc. "Rikudo, con là người lớn tuổi nhất trong số chúng, dì giao chúng cho con, đưa chúng đến đích, ở đó đợi dì, dì nhất định sẽ đưa Laura đến tìm các con." Gabriela dịu dàng dặn dò cậu bé một câu, sau đó cầm khẩu SMG điên cuồng bắn về phía đối diện, định tạo cơ hội cho bọn trẻ trốn thoát.

Tài bắn súng của cô không tốt, nhưng loạt đạn loạn xạ này cũng khiến những tên bảo vệ đang khống chế cô bé sói con phải luống cuống, dẫn đến một chân của cô bé sói con thoát khỏi sự trói buộc, hung hăng cắm móng vuốt adamantium trên chân đó vào mắt một tên bảo vệ, tạm thời thoát khỏi sự trói buộc.

Chỉ là, phía hành lang rõ ràng đã có thêm nhiều bảo vệ đang kéo đến.

Rikudo thấy vậy cắn răng, dẫn theo những đứa em không cùng huyết thống này chạy về phía hành lang phía sau.

Chỉ vừa chạy ra khỏi nhà ăn không xa, đã bị bốn tên bảo vệ cầm

súng chặn lại trong hành lang. "Mọi người cùng lên!" Dù trong lòng sợ hãi, nhưng họ vẫn lấy hết dũng khí, định cùng bốn tên bảo vệ này sinh tử vật lộn, trốn khỏi đây. "Vút!

Vút!" Nhưng năng lực của họ còn chưa kịp phát động, hai trong số bốn tên bảo vệ đột nhiên phun máu từ cổ và ngã xuống đất, hai tên bảo vệ còn lại vội vàng quay người, nhưng chào đón họ lại là hai viên đạn. "Các cậu không sao chứ?" George giải quyết xong bốn tên bảo vệ, nhìn đám trẻ đang ngơ ngác phía trước, cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Chương 12

Trước mắt còn ba mươi bốn đứa trẻ còn sống, hắn đến vẫn còn kịp. "Số 757!" Phát hiện người cứu mình là dị nhân số 757 chưa bao giờ nói chuyện, Rikudo cũng ngẩn ra một chút, nhưng sau đó lập tức lo lắng nói: "Dì Gabriela và Laura vẫn còn ở nhà ăn..." "Bảo vệ phía sau tôi đã dọn dẹp hết rồi, các cậu tiếp tục chạy ra ngoài, tôi đi cứu họ." George không do dự, dặn dò một tiếng rồi ném đi khẩu SMG đã hết đạn trong tay, thay bằng hai khẩu của tên bảo vệ trên đất, lao về phía nhà ăn. "Hung tàn vậy sao?" Vừa lao vào nhà ăn, hắn đã bắt gặp cảnh cô bé sói con cưỡi trên cổ một tên bảo vệ, liên tục tấn công vào đầu hắn, óc cũng bị đánh văng ra.

Thế trận đó khiến những tên bảo vệ đang vây công cũng phải giật mình.

Nhưng dù sao thân hình cũng quá nhỏ, bị những tên bảo vệ đã phản ứng lại dùng đạn áp chế, tuy vì có năng lực tự chữa lành nên không thể bị giết, nhưng vẫn bị bắn từ trên không trung rơi xuống, liên tục lùi lại.

Bên cạnh, Gabriela đã hết đạn, bị áp chế sau vật che chắn, hoàn toàn không thể giúp gì được. "Đến lúc thể hiện kỹ thuật thực sự rồi!" Lúc này, chỉ dựa vào việc điều khiển dao găm giết địch rõ ràng là không đủ, hắn không có năng lực tự chữa lành để không sợ nhiều súng như vậy.

Nếu không thể giết sạch đối phương với tốc độ nhanh nhất, chờ đợi hắn sẽ là hỏa lực bao trùm không thương tiếc.

Thế là George giương hai khẩu SMG lên, dồn toàn bộ khả năng kiểm soát từ trường vào những viên đạn trong băng đạn, bắt đầu xả

đạn điên cuồng.

Và những viên đạn đó sau khi được bắn ra, không bay theo quỹ đạo ban đầu, mà bị từ trường ảnh hưởng biến thành những đường cong, chính xác bắn trúng vào giữa trán của tất cả các tên bảo vệ.

Tốc độ bắn của SMG, độ chính xác của súng bắn tỉa, đây mới là con bài tẩy thực sự khiến hắn dám đến đây giúp đỡ.

Kể từ khi biết giới hạn dị nhân của mình chỉ ở cấp hai, hắn đã suy nghĩ làm thế nào để vận dụng năng lực một cách tối đa.

Hắn không thể làm được như Magneto, khiến vô số viên đạn thậm chí là tên lửa dừng lại và phản đòn, cũng không thể nâng được những vật nặng hàng ngàn, hàng vạn tấn, không thể dùng từ trường để bay, thay đổi từ trường của Trái Đất.

Nhưng, hắn cảm thấy cách mà huấn luyện viên trong căn cứ thí nghiệm huấn luyện hắn điều khiển dao găm để giết người cũng thật sự quá kém cỏi.

Dùng dao găm còn không bằng dùng kim, ít nhất số lượng và tốc độ điều khiển sẽ nhanh hơn rất nhiều, uy lực dù nhỏ hơn một chút, nhưng nếu tấn công vào những điểm yếu như thất khiếu, hiệu quả hắn sẽ không tệ.

Đương nhiên, sau khi suy nghĩ kỹ, hắn cho rằng muốn phát huy tối đa uy lực của từ trường thì vẫn phải nhờ đến súng ống.

Đạn do súng bắn ra, bất kể là tốc độ hay sát thương, đều mạnh hơn nhiều so với bất kỳ vũ khí sắc bén nào mà hắn điều khiển, hắn chỉ cần ảnh hưởng một chút đến quỹ đạo của viên đạn là có thể trở thành một xạ thủ thần sầu vượt qua giới hạn của con người.

Bây giờ vẫn là SMG, nếu sau này năng lực mạnh hơn một chút, có thể điều khiển quỹ đạo đạn của súng máy hạng nặng, đó mới gọi là

lợi hại.

Thực sự là một người giữ ải, vạn người không qua nổi, một mình hắn có thể giải quyết toàn bộ bảo vệ của căn cứ. "Mau đi!" Hai băng đạn bắn gần hết, tất cả bảo vệ trong nhà ăn đã ngã xuống, George vẫy tay với Gabriela đang chết lặng và cô bé sói con đang nghi hoặc. "Laura, chúng ta đi thôi." Gabriela tỉnh táo lại, vội vàng tiến lên kéo cô bé sói con chạy về phía George.

Vật Thí nghiệm 757, cô đương nhiên nhận ra, chỉ là không giống những đứa trẻ dị nhân khác, vị này được sinh ra trực tiếp đã là dị nhân trưởng thành, không cần những y tá như họ chăm sóc, mà do nhân viên chuyên trách phụ trách.

Nhưng đối phương đã sẵn lòng giúp đỡ, vậy chắc chắn không phải là kẻ thù.

Dẫn theo Gabriela và cô bé sói con chạy như bay, rất nhanh họ đã đuổi kịp đám trẻ phía trước, chỉ là George không dám lơ là, vì hắn biết bảo vệ của căn cứ thí nghiệm này còn xa mới hết.

Chỉ là đối phương không ngờ sẽ xảy ra tình huống như hiện tại, nhất thời chưa hoàn toàn phản ứng kịp.

Và cũng không loại trừ khả năng đối phương có một số vũ khí tiên tiến hơn, có sức sát thương lớn hơn.

Đừng thấy vừa rồi hắn uy phong lẫm liệt, hai khẩu SMG trong nháy mắt đã hạ gục một đám bảo vệ, đó chủ yếu là vì có cô bé sói con thu hút hỏa lực, đánh lén mà thôi.

Nói thật, với tình hình hiện tại của hắn, gặp một tay bắn tỉa cũng là phiền phức lớn.

Súng bắn tỉa hạng nặng Barrett, một phát có thể bắn xuyên qua bức tường bê tông dày hai mét, nếu bắn tỉa hắn từ xa, từ trường của

hắn căn bản không thể làm lệch hướng, có khi còn chưa kịp phản ứng đã bị tiêu diệt.

Vì vậy bây giờ, chưa phải là lúc lơ là.

May mắn là đoạn đường sau đó không xảy ra sự cố ngoài ý muốn, không gặp phải tay bắn tỉa mà hắn lo lắng, cũng như bản sao Wolverine kia, thuận lợi đến được bên ngoài căn cứ thí nghiệm. "Cô có biết phòng thí nghiệm và phòng tư liệu quan trọng nhất của căn cứ này ở khoảng vị trí nào không?" Sau khi đưa bọn trẻ lên thùng xe tải, George không lên xe ngay, mà hỏi Gabriela.

Gabriela tuy có chút nghi hoặc, nhưng vẫn nhanh chóng chỉ ra hai vị trí. "Ở đó và ở đó." "Rất tốt, vậy thì trước khi đi, chúng ta hãy tặng họ một vài món quà." George mở chiếc túi sau lưng ra, lấy ra hơn mười quả lựu đạn thu thập được từ xác của những tên bảo vệ.

Thực ra không chỉ có lựu đạn, trong túi của hắn còn có một ít tiền mặt tiện tay vơ vét được, để sau khi ra ngoài không đến nỗi không một xu dính túi. "Hy vọng các người thích." Dùng năng lực điều khiển những quả lựu đạn đó, bắn chính xác về hai vị trí mà Gabriela đã chỉ, sau đó đồng thời kéo chốt kíp nổ giữa không trung.

Một lát sau, tiếng nổ dữ dội vang lên, hai vị trí đó của căn cứ thí nghiệm lập tức hóa thành biển lửa. "Đi thôi!" Thấy mục đích đã đạt được, George lúc này mới cùng Gabriela đang há hốc mồm lên xe.

Mục đích của hắn làm vậy rất đơn giản, nếu có thể nổ chết đám cấp trên của căn cứ thí nghiệm thì tốt nhất, nếu không cũng có thể tạo ra hỗn loạn, phá hủy những tài liệu nghiên cứu quan trọng đó, làm chậm tốc độ truy kích của đối phương.

Và mục đích của hắn quả thực đã đạt được.

Một tiếng sau, Dr.

Rice mặt mày xám xịt, tát một cái vào mặt chỉ huy Donald, giận dữ gầm lên: "Phế vật, bảo ngươi đi xử lý đám rác rưởi đó mà lại làm ra nông nỗi này, người thì trốn thoát quá nửa, còn phá hủy bao nhiêu tài liệu quan trọng của ta, nếu không phải X-24 không sao, ta bây giờ lập tức ném ngươi vào lò thiêu!" "Sếp, là tôi sơ suất, không ngờ đám y tá đó lại giúp chúng trốn thoát." Donald hoàn toàn không để ý đến cơn đau trên mặt, chỉ cung kính cúi đầu.

Dr.

Rice hít một hơi thật sâu, bình tĩnh lại giọng nói ra lệnh: "Sự việc đã đến nước này, ta không muốn nghe lời giải thích của ngươi, ta muốn ngươi với tốc độ nhanh nhất bắt lại những đứa trẻ dị nhân đã trốn thoát, sau đó xử lý chúng, không thể để chúng bị các tổ chức khác phát hiện." Là một trong những công ty nổi tiếng thế giới, ngầm có liên hệ với rất nhiều tổ chức khủng bố, ông ta hiểu rõ, thế giới này không hề đơn giản, đặc biệt là còn có một thế lực khổng lồ tên là S.H.I.E.L.D.

Nếu để S.H.I.E.L.D. phát hiện vẫn còn dị nhân tồn tại, chắc chắn sẽ dựa theo manh mối về dị nhân mà tìm đến chỗ ông ta, đến lúc đó sẽ rất phiền phức.

Trước khi nhân bản ra số lượng lớn dị nhân, ông ta vẫn chưa muốn đối đầu với S.H.I.E.L.D. "Sau này có chuyện gì thì báo cáo cho ta bất cứ lúc nào, khi cần thiết ta sẽ đưa X-24 đến giúp, tiện thể kiểm tra hiệu quả thực chiến của X-24." "Vâng, thưa sếp!" Donald gật đầu, rồi rời khỏi phòng thí nghiệm đã bị nổ mất một nửa, đi tập hợp thuộc hạ. "Kết quả điều tra thế nào rồi?" "Thưa chỉ huy, theo kết quả điều tra của chúng tôi, có vẻ là do Vật Thí nghiệm 757 gây ra, theo như..." Một đội trưởng nhanh chóng báo cáo kết quả điều tra.

Donald nghe xong nhíu mày: "Lại là nó, một dị nhân cấp hai quèn,

sao lại có thực lực như vậy?" Trận chiến trước đó, vẫn luôn do hắn ta chỉ huy, tự nhiên biết tình hình thế nào.

Đám trẻ dị nhân đó tuy có sự giúp đỡ của vài y tá nên đã thoát khỏi sự kiểm soát, nhưng hắn ta rất nhanh đã điều động người đến giúp ổn định tình hình.

Nếu không có gì bất ngờ, đáng lẽ đã có thể chặn được tất cả những đứa trẻ dị nhân bỏ trốn ở nhà ăn, nào ngờ không biết vì sao, sau một trận súng nổ, thuộc hạ của hắn ta lại im bặt.

Hắn ta đang chuẩn bị dẫn thêm người đi truy kích, kết quả lại bị tiếng nổ làm kinh động nên lập tức quay về.

Không còn cách nào khác, một trong những vị trí nổ lại ở gần phòng thí nghiệm của sếp lớn, hắn ta không dám không quay về. "Chắc không sai đâu, đội trưởng Bis phụ trách giải quyết Vật Thí nghiệm 757 đã bị giết, dù hắn ta đã phá hủy tất cả các camera giám sát trên đường đi, nhưng chuyên gia phân tích dấu vết của chúng ta vẫn tìm thấy dấu vết hắn ta để lại trên đường đến nhà ăn.

Chỉ là từ những thi thể bị giết mà phân tích, ngoài một số ít chết do dao găm, phần lớn đều là do súng, về cơ bản đều là vết thương do súng gây tử vong." Tiểu đội trưởng giải thích. "Xạ thủ thần sầu, nhưng hắn ta dường như không có năng lực về phương diện này thì phải?" Donald nhíu chặt mày, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Dị nhân có tiềm chất xạ thủ thần sầu, thường là có siêu thị lực, hoặc có năng lực bắt chuyển động đặc biệt, năng lực phản ứng, v.v., và theo hắn ta biết, Vật Thí nghiệm 757 có năng lực tâm linh và kiểm soát từ trường.

Chương 13

"Chuyện này, có lẽ nên hỏi sếp." Hắn ta chỉ biết chỉ huy tác chiến, còn nghiên cứu về năng lực dị nhân là chuyện của sếp.

Nhưng nghĩ đến cơn giận của sếp vẫn chưa nguôi, liền từ bỏ.

Dù sao hắn ta cảm thấy dù có là xạ thủ thần sầu, chưa qua huấn luyện chuyên môn thì cũng chẳng là gì cả.

“Mọi người có kế hoạch gì không, định đi đâu?” Ngồi trên chiếc xe tải lớn, George hỏi nữ y tá Gabriela và nữ tài xế to con Isa.

Trong phim, Gabriela đưa đám trẻ đột biến đến biên giới bang North Dakota, nhưng không phải chỉ vì đọc truyện tranh rồi tin rằng đó là nơi trú ẩn cuối cùng cho người đột biến.

Cô ấy không phải trẻ con, sao có thể tin vào những thứ trong truyện tranh được.

Hơn nữa, cuối phim, Rikudo, đứa lớn nhất trong đám trẻ đột biến, cũng đã dùng bộ đàm liên lạc với một thế lực không rõ.

Vì George là người đột biến và vừa mới ra tay giúp đỡ, Gabriela đã có một nền tảng tin tưởng nhất định đối với cậu, nên lúc này cô cũng không giấu giếm.

“Chúng tôi phải đến biên giới bang North Dakota trước năm giờ chiều thứ sáu tuần sau, sau đó vượt biên sang Canada.” “Tại sao lại đến Canada, và tại sao phải là thời điểm đó?” George lộ vẻ nghi hoặc.

Gabriela giải thích: “Chúng tôi đã tra cứu tài liệu liên quan, trước khi người đột biến biến mất, Canada là quốc gia thân thiện nhất với họ.

Vì vậy, trước khi quyết định giúp bọn trẻ trốn thoát, chúng tôi đã

chủ động liên lạc với chính phủ Canada.

Họ cũng đồng ý tiếp nhận đám trẻ này, nhưng không muốn gặp rắc rối.

Vì thế, chúng tôi phải đến biên giới trước năm giờ chiều thứ sáu tuần sau, lúc đó họ sẽ tìm cách gây nhiễu vệ tinh trong khu vực đó, rồi tiếp ứng chúng tôi ở bên kia biên giới." "Ra là chính phủ Canada." George bừng tỉnh.

Cậu đã xem loạt phim X-Men nên biết sơ qua tình hình, nhưng không rõ một vài chi tiết cụ thể.

Ví dụ như chuyện chính phủ Canada thân cận với người đột biến, hay nói đúng hơn là không quá bài xích họ, thì cậu quả thực không biết.

Tuy nhiên, ngay sau đó cậu lại cau mày, vì cá nhân cậu không mấy tin tưởng chính phủ Canada.

Chính phủ không phải là một cá nhân, có rất nhiều thứ phải cân nhắc, hơn nữa chỉ cần thay đổi lãnh đạo là có thể thay đổi lập trường.

Kể cả trước đây chính phủ Canada thực sự không bài xích người đột biến, thì bây giờ thì sao?

Liệu đám trẻ đột biến này sau khi qua đó có trở thành vật thí nghiệm mới hay không.

Loại chuyện không có gì đảm bảo này, cậu chắc chắn sẽ không lựa chọn.

Vì vậy, cậu cũng nói ra suy nghĩ của mình cho Gabriela.

Gabriela rõ ràng rất ngạc nhiên khi một người đột biến như George, người chưa từng rời khỏi căn cứ thí nghiệm, lại có thể suy nghĩ sâu xa đến vậy.

Chỉ là, câu trả lời của cô cũng rất bất lực: "Không còn cách nào khác, dù biết có thể nguy hiểm, chúng tôi cũng không có lựa chọn nào khác, vì chúng tôi thực sự không nghĩ ra được cách nào tốt hơn." Làm việc trong một căn cứ thí nghiệm tàn nhẫn như vậy, sao họ có thể không hiểu sự xấu xa của bản chất con người, sao có thể không lo lắng rằng bọn trẻ đến đó rồi sẽ lại sa vào một địa ngục khác.

Nhưng họ không có lựa chọn, vì họ đều là những người thuộc tầng lớp thấp nhất trong xã hội, không quyền không thế, chỉ là lòng tốt trong tim vẫn chưa lụi tàn.

Bọn trẻ ở lại căn cứ thí nghiệm này chắc chắn sẽ chết, còn đến Canada, có lẽ vẫn còn một chút hy vọng.

"Cũng phải, đôi khi cuộc đời là như vậy, thật bất lực." George nghe vậy cũng thở dài.

Kiếp trước cậu cũng nào đâu phải không thuộc tầng lớp đáy xã hội, những lựa chọn bất đắc dĩ như vậy, cậu cũng đã trải qua rất nhiều, chỉ là không tàn khốc đến mức này thôi.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, cậu cũng chẳng có cách nào hay ho.

Cậu cũng lạ nước lạ cái với thế giới này.

Nhưng cậu sẽ không giao phó vận mệnh của mình vào tay chính phủ Canada, sau khi đưa đám trẻ này đến biên giới, cậu sẽ rời đi và ẩn náu.

Mạo hiểm cứu đám trẻ này đã là tận tình tận nghĩa, nhưng vì bảo vệ chúng mà đi theo đến Canada rồi bị chính phủ nước này khống chế thì không thể nào.

Hộ tống đến biên giới đã là giới hạn của cậu.

Lúc này, cậu dường như đã quên mất lý do có vẻ ích kỷ mà cậu đã dùng để thuyết phục chính mình ở ngã ba đường lúc đó.

“Chúng ta sẽ đến Juarez mua một số vật dụng cần thiết rồi đi thẳng đến biên giới, sau đó vào bang New Mexico, đi một mạch về phía bắc để đến bang North Dakota.

Nếu thuận lợi, chắc chỉ mất khoảng hai ngày!” Sau hai giờ chạy trên cao tốc, chiếc xe tải tiến vào thành phố Juarez ở phía đông bắc Mexico, George cũng thò đầu ra ngoài nhìn.

Kiếp trước cậu đã từng nghe nói về thành phố này, nhưng chẳng phải là danh tiếng gì tốt đẹp.

Juarez, thành phố biên giới đông bắc Mexico, nằm ở bờ nam sông Rio Grande, đối diện với El Paso của Mỹ qua sông, được mệnh danh là một trong những thành phố bạo lực nhất toàn cầu, thời kỳ điên cuồng nhất trong sáu năm đã có gần mười lăm nghìn người bị sát hại vì các vụ án hình sự.

Thành phố này tập trung nhiều tay buôn hàng trắng nhất Mexico, là nguồn cung cấp hàng trắng quan trọng nhất cho Mỹ.

“Tin tức chấn động, Giám đốc điều hành của Stark Industries, tay chơi khét tiếng Tony Stark, hôm nay đã bị bắt cóc tại tỉnh Kunar, Afghanistan, đến nay vẫn chưa rõ tung tích…” Chiếc xe tải dừng trước một siêu thị, khi Gabriela và Isa đi mua sắm vật dụng, George đang ở lại trông xe bỗng bị bản tin phát trên TV trước siêu thị thu hút.

“Sự kiện khai sinh ra Iron Man!” Cơ thể cậu chấn động, trong đầu chợt lóe lên một ý nghĩ, nụ cười dần hiện trên khuôn mặt cậu.

“Có lẽ, mọi chuyện vẫn còn có bước ngoặt mới.” Hồi tưởng lại tất cả các bộ phim Marvel đã xem ở kiếp trước, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, trong lòng cậu đã có một ý tưởng mới.

Đối với cậu mà nói, thà tin vào nhân phẩm của Tony Stark còn hơn là tin vào nhân phẩm của chính phủ.

Gã này tuy có hơi lăng nhăng, có hơi kiêu ngạo, nhưng nhân phẩm thì không có vấn đề gì.

Hơn nữa, là một trong những nhà tư bản lớn nhất nước Mỹ, ngay cả chính phủ cũng không làm gì được anh ta, bộ giáp Iron Man không muốn giao là không giao.

Giống như Giáo sư X ngày xưa, sở dĩ có thể mở trường học cho người đột biến ở New York, ngoài việc thực lực của X-Men mạnh mẽ ra, điều quan trọng hơn là bản thân Giáo sư X là một đại phú hào, gia tộc cũng là nhà tư bản lớn có tiếng tăm.

Nếu có được sự che chở của Tony Stark, thì những đứa trẻ đột biến này không chỉ có thể thoát khỏi rất nhiều phiền phức, mà có lẽ còn được hưởng nền giáo dục và cuộc sống của người bình thường.

Và cậu cũng có thể có một nơi yên ổn để nghiên cứu pháp thuật.

Còn về việc dính líu đến Tony Stark có bị kéo vào những sự kiện sau này, đối mặt với nguy hiểm lớn hơn hay không.

Chuyện này thực ra cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể nói là giải quyết rắc rối trước mắt, giành được một khoảng thời gian tương đối an toàn để nâng cao thực lực hết mức có thể, thực lực mạnh mẽ mới là chân lý.

Hơn nữa, đối với những sự kiện lớn trong tương lai có tham gia hay không, cậu cũng có suy nghĩ của riêng mình.

Nếu đây là vũ trụ điện ảnh, cậu nhất định sẽ trốn thật xa, dù Thanos có búng tay, đằng nào cuối cùng cũng sẽ được cứu về, căn bản không cần thiết phải tham gia, ở nhà nghiên cứu pháp thuật không thơm sao.

Nhưng đây không phải là vũ trụ điện ảnh, mà là một vũ trụ Marvel không rõ tên tuổi đã dung hợp với người đột biến, vậy thì khó nói rồi.

Bởi vì rất có khả năng, trong một sự kiện lớn nào đó, cả Trái Đất sẽ bay màu, vậy thì cậu đang sống trên hành tinh này, tự nhiên cũng không thoát được.

Thay vì giao phó vận mệnh của mình cho những siêu anh hùng đó, chi bằng giao cho chính mình.

Biết đâu vào thời khắc mấu chốt, cậu ra tay giúp một chút là có thể vượt qua những sự kiện lớn đó, từ đó giúp Trái Đất và chính mình bình an vô sự.

Cho nên việc tiếp xúc là sớm muộn cũng phải tiếp xúc.

"Bây giờ, điều quan trọng nhất là làm thế nào để cứu được Tony Stark, khiến anh ta nợ mình một ân tình." George vuốt cằm, chìm vào suy tư.

Muốn để một đại phú hào hàng đầu như Tony Stark nợ mình ân tình, thật tâm thật ý giúp đỡ họ, thì chỉ có thể là ân cứu mạng.

Chương 14

Nhưng chỉ dựa vào cậu, và với thực lực hiện tại, làm sao có thể cứu được Tony Stark, cậu còn không biết vị trí cụ thể của đối phương, chỉ biết hình như là ở trong một hang động sa mạc nào đó...

"Phiền cho tôi mượn điện thoại một chút được không?" Chiếc xe tải khởi động lại, George lập tức hỏi Gabriela.

Trước khi suy nghĩ làm thế nào để cứu Tony Stark, cậu phải tìm hiểu kỹ lịch sử và tình hình liên quan của thế giới này, mới có thể đưa ra phán đoán chính xác hơn và kế hoạch hoàn thiện hơn.

Và cách nhanh nhất trong thời đại này, tự nhiên là dùng điện thoại lên mạng tìm hiểu.

"Đương nhiên, đây." Gabriela không hề nghĩ ngợi, liền lấy điện thoại từ trong túi ra đưa cho George.

Nhận được điện thoại, George bắt đầu lên mạng tìm kiếm những thông tin mà cậu muốn biết, mãi cho đến khi xe tải vào biên giới Mexico, trời dần tối, cậu mới trả lại điện thoại cho Gabriela.

"Thì ra là vậy." Thực ra lịch sử của vũ trụ này không khác biệt nhiều so với vũ trụ điện ảnh, chỉ là có thêm một vài yếu tố về người đột biến.

Theo các bản tin trên mạng, người đột biến thực sự được công chúng biết đến là vào năm 1973.

Người đột biến Mystique ám sát Trask, nhưng cuối cùng bị ngăn chặn, Mystique trở thành anh hùng của người đột biến, và nhân loại cũng bắt đầu dần chấp nhận sự tồn tại của họ.

Năm 1977, Quicksilver phá vỡ 8 kỷ lục thế giới trong các cuộc thi

thể thao, giới thể thao bắt đầu cấm người đột biến tham gia các giải đấu chuyên nghiệp.

Điểm này mâu thuẫn với vũ trụ điện ảnh, vì theo vũ trụ điện ảnh, Quicksilver năm đó còn chưa ra đời, Quicksilver và Wanda trong vũ trụ điện ảnh đều sinh năm 1990.

Điều này cũng nhắc nhở cậu rằng, rất nhiều chuyện trong tương lai không thể hoàn toàn dựa vào tình tiết phim ảnh mà mình đã xem để đối phó.

Sau đó, tổ chức siêu anh hùng X-Men được công chúng mến mộ, cũng xuất hiện hàng loạt truyện tranh phái sinh về X-Men, cuốn truyện trong tay đám trẻ của Laura là một trong số đó.

Rất nhiều câu chuyện trong đó được cải biên dựa trên những sự kiện có thật của X-Men, nhưng cũng có rất nhiều hư cấu, ví dụ như cái gọi là vườn Địa Đàng.

Năm 1983, sự kiện Karma xảy ra, không lâu sau khi kết thúc thì bùng phát sự kiện Westchester, Giáo sư X đột nhiên lên cơn động kinh, não bộ mất kiểm soát đã giết chết tất cả các X-Men trừ Wolverine và các học sinh đột biến trong trường, cộng thêm hơn sáu trăm người dân vô tội xung quanh.

Kể từ đó, Giáo sư X bị chính phủ Mỹ liệt vào danh sách "vũ khí hủy diệt hàng loạt" và bị truy nã, người đột biến bắt đầu mai danh ẩn tích.

Cho đến nay đã hơn hai mươi năm, phần lớn nhân loại đã quên đi sự tồn tại của người đột biến, thậm chí nhiều thế hệ mới chỉ coi họ là những nhân vật giả tưởng chỉ có trong truyện tranh.

Chính phủ các nơi trên thế giới không biết vì sao cũng liên tục làm mờ nhạt lịch sử tồn tại của người đột biến, dường như muốn dùng

điều này để chứng minh rằng chính phủ mới là chỗ dựa lớn nhất của nhân loại, chứ không phải là siêu anh hùng đột biến nào đó.

Còn trước năm 1973, gần như không có tin tức nào về sự tồn tại của người đột biến, nên mới có sự kiện năm 1943, Steve Rogers thông qua huyết thanh Siêu chiến binh trở thành Captain America, đánh bại Hydra.

Có lẽ vì lúc đó Wolverine và Sabretooth vẫn là những binh lính bình thường không có danh tiếng, Giáo sư X và Magneto vẫn còn là trẻ con, Hellfire Club cũng ẩn mình trong bóng tối.

"Mọi người có từng nghĩ đến việc đi tìm Wolverine và Giáo sư X có thể vẫn còn sống không?" Lúc này, trong lòng George đã có một kế hoạch sơ bộ.

Mặc dù lịch sử của vũ trụ này có không ít mâu thuẫn với những gì cậu biết, nhưng về đại thể một số thứ vẫn chưa thay đổi, không thể hoàn toàn dựa vào thông tin đã biết, nhưng cũng không thể hoàn toàn từ bỏ lợi thế của mình về phương diện này.

Ít nhất nguyên nhân ban đầu dẫn đến việc Tony Stark bị bắt cóc, khả năng cao vẫn là do Obadiah Stane, muốn giết Tony Stark để độc chiếm Stark Industries.

Chỉ là năng lực tâm linh của cậu vẫn chưa đủ để đọc được thông tin về Thập Nhẫn từ Obadiah Stane, từ đó tìm ra vị trí Tony Stark bị giam giữ, cần phải có Giáo sư X ra tay.

Giáo sư X vì bệnh động kinh, não bộ thỉnh thoảng sẽ mất kiểm soát, nhưng dưới tác dụng của thuốc đã tốt hơn rất nhiều, trong phần lớn trường hợp đầu óc vẫn còn tỉnh táo.

Có lẽ không thể mạnh mẽ như trước, nhưng việc đọc ký ức đơn giản thì chắc vẫn có thể làm được.

Dù sao ông ấy thỉnh thoảng vẫn có thể nói chuyện vài câu từ xa với cô bé Sói.

Hơn nữa có Wolverine làm lá chắn thịt, phối hợp với năng lực của cậu, muốn cứu Tony Stark cũng không phải là chuyện khó.

Wolverine tuy đã già, nhưng một khi nghiêm túc thì không phải bọn khủng bố bình thường có thể cản được, huống hồ Gabriela lúc trốn thoát còn mang theo không ít loại thuốc có thể tạm thời tăng cường năng lực cho người đột biến, giúp Wolverine phục hồi vài phần thực lực.

Điều quan trọng nhất là, hai người này đều có kinh nghiệm phong phú trong việc lập kế hoạch và thực thi nhiệm vụ, đây là thứ mà cậu, Gabriela và đám trẻ đột biến này không có.

Nói thật, ở nước ngoài, cậu cũng như kẻ mù, thậm chí còn không bằng Gabriela.

"Có nghĩ tới, chúng tôi trước đây vẫn luôn tìm kiếm tin tức về họ, nhưng chỉ nghe nói có một người trông giống Wolverine đang làm tài xế ở El Paso, ngoài ra không có manh mối nào khác.

Hơn nữa chúng tôi nghĩ lại, Giáo sư X cũng là tội phạm bị truy nã, chưa chắc đã giúp được chúng tôi." Gabriela bất lực đáp.

George nghe vậy gật đầu, ở một phương diện nào đó, suy nghĩ của Gabriela cũng không sai, Wolverine và những người khác quả thực cũng khó tự bảo vệ mình.

"Bây giờ tôi có một kế hoạch, nếu thành công, thì tương lai bọn trẻ có thể sẽ không cần phải chịu sự khống chế của bất kỳ ai, có thể sống như người bình thường…" Không hề che giấu, cậu kể toàn bộ kế hoạch của mình cho Gabriela.

Ý tưởng của cậu rất đơn giản, nếu Gabriela đồng ý, thì cậu cũng

sẵn lòng bỏ thêm chút công sức giúp đỡ, coi như là một khoản đầu tư cho tương lai.

Nếu Gabriela không đồng ý, cậu cũng sẽ không miễn cưỡng, cậu không phải thánh mẫu, sau khi đưa bọn trẻ đến đích sẽ một mình rời đi hoàn thành kế hoạch, từ đó ổn định cuộc sống ở New York.

Hơn nữa, lựa chọn của cậu đối với bọn trẻ cũng chưa chắc đã là tốt nhất, có thể đến Canada sống tốt hơn cũng không chừng.

Nghe kế hoạch của George, Gabriela chìm vào suy tư.

Lúc này nội tâm cô vô cùng rối bời, vì nói thật, cô cũng không có chút niềm tin nào vào chính phủ Canada, là một người Mexico lớn lên ở Juarez, cô thực sự rất khó có được bao nhiêu lòng tin với chính phủ.

Nhưng kế hoạch của George cũng rất mạo hiểm.

Nếu cuối cùng George và họ không cứu được Tony Stark, mà họ lại lỡ hẹn với chính phủ Canada, thì bọn trẻ cuối cùng nhất định sẽ bị người của căn cứ thí nghiệm bắt về và giết chết một cách tàn nhẫn.

Hơn nữa, Wolverine và Giáo sư X có đồng ý giúp đỡ không?

Nhận ra sự rối bời trong lòng Gabriela, George nói thêm một câu: "Nếu Wolverine và Giáo sư X không đồng ý giúp, hoặc là chúng ta không thể quay lại trước năm giờ chiều thứ sáu, thì mọi người cứ theo kế hoạch ban đầu vượt biên sang Canada." Hôm nay là thứ bảy, cách thứ sáu tuần sau còn sáu ngày, nếu thuận lợi, sáu ngày là đủ để họ cứu Tony Stark.

"Được, George, thật sự cảm ơn cậu rất nhiều!" Gabriela gật đầu với vẻ mặt cảm kích.

Thực ra George hoàn toàn có thể tự mình rời đi, không cần giúp đỡ họ, với năng lực và trí tuệ mà George thể hiện, việc thoát khỏi sự truy sát của phòng thí nghiệm không hề khó.

Nhưng cậu lại chọn ở lại giúp đỡ họ, nghĩ cách để họ sống tốt hơn.

“Không cần đâu, nói cho cùng tôi và họ đều giống nhau, đều là vật thí nghiệm của căn cứ, cũng coi như là onii-chan của họ.” George cười nói.

“Thực ra nếu tính theo thời gian tạo ra, cậu phải là người nhỏ nhất trong số họ.” Gabriela dường như nghĩ đến điều gì đó, bỗng nhiên bật cười.

George nghe vậy không khỏi ngẩn người, cũng đúng, tính ra cơ thể này của cậu được tạo ra đến nay chưa đầy một năm, quả thực là người đột biến nhỏ tuổi nhất trong phòng thí nghiệm.

Bang Texas, hạt El Paso, rạng sáng.

Logan vừa chở xong cuốc khách cuối cùng, mệt mỏi ngủ thiếp đi trong chiếc xe limousine kéo dài thuê của mình, lại bị tiếng ồn ào bên ngoài đánh thức.

“Chết tiệt!” Anh tức giận chửi một câu, rồi phải khó nhọc ngồi dậy mở cửa xe.

Chuyện này anh thường xuyên gặp phải, chắc chắn lại là bọn du côn vượt biên từ Mexico, nhắm trúng chiếc xe sang của anh, định tháo bánh xe đi bán lấy tiền.

Tuy nhiên lúc này anh không thể để bọn chúng được như ý, vì anh còn phải dựa vào chiếc xe thuê này để kiếm tiền, bây giờ anh rất cần tiền.

Bệnh của Giáo sư cần tiền để mua thuốc duy trì, anh cũng đang tích cóp tiền định mua một chiếc du thuyền, đưa Giáo sư ra biển lớn an toàn sinh sống.

Sống nhiều năm như vậy, trải qua cái chết của bạn bè, người yêu,

anh thực ra đã chán ngấy mạng sống của mình.

Niềm mong mỏi duy nhất bây giờ là cho người bạn già duy nhất còn sống sót, Charles, người đã từng cứu rỗi mình, một cuộc sống tuổi già tạm ổn.

Chương 15

Nếu để bọn du côn này tháo bánh xe, anh không chỉ phải đền tiền cho công ty cho thuê, mà còn không thể tiếp tục duy trì công việc ổn định này.

"Này, mấy cái đai ốc này đều là mạ crôm, bị các người làm hỏng hết rồi, các người mau cút đi…" Vịn vào cửa xe, Logan muốn dùng lời nói thuyết phục bọn du côn rời đi thay vì dùng bạo lực, kết quả rõ ràng không như ý anh.

Bọn du côn thấy chủ xe xuất hiện, không hề bỏ chạy ngay lập tức, mà giơ súng bắn một phát vào Logan, rồi tiếp tục tháo bánh xe.

Giết người đối với chúng dường như đơn giản như ăn cơm uống nước.

Khả năng tự chữa lành của Logan vì độc tố từ Adamantium đã không còn như trước, nhưng vết thương như vậy vẫn chưa đủ để giết anh.

Anh đứng dậy, từ từ rút ra móng vuốt sói của mình, tiến lên bắt đầu giao chiến với bọn du côn.

Chỉ là do cơ thể lão hóa và không được nghỉ ngơi đầy đủ, anh nhanh chóng bị sáu tên du côn đánh ngã xuống đất, chỉ có thể dùng hai tay ôm đầu, tìm cơ hội phản công.

"George, liệu anh ấy bây giờ có thực sự giúp được chúng ta không?" Trên chiếc xe tải lớn, Gabriela lo lắng hỏi.

Sau khi đổi hướng đến hạt El Paso, trải qua bốn tiếng đồng hồ tìm kiếm, cuối cùng họ cũng tìm thấy tung tích của Wolverine Logan, nhưng tình cảnh hiện tại lại khiến cô có chút mất niềm tin.

George cười gật đầu: “Đương nhiên có thể, và còn có thể giúp được rất nhiều.” Đừng nhìn Wolverine bây giờ như vậy, một khi nổi điên lên, có thêm mấy tên nữa cũng không phải là đối thủ của anh ấy.

Nếu sau này có thể tìm được cách giải độc tố Adamantium, thì cơ thể của Wolverine sẽ phục hồi lại trạng thái trẻ trung đỉnh cao nhất.

Phải biết rằng Karma, người cũng có được khả năng tự chữa lành, đã sống hàng ngàn năm mà không hề có dấu hiệu lão hóa.

“Mọi người đợi tôi ở đây, tôi qua nói chuyện với anh ấy trước.” Mở cửa xe, George nhảy xuống, dùng năng lực điều khiển hai con dao găm cứa vào cổ họng của mấy tên du côn kia.

Đối với loại du côn không có chút đạo đức, tùy tiện giết người vô tội này, cậu tự nhiên cũng không có chút thiện niệm nào, ra tay là nhắm vào yếu huyệt.

“Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt…” Vài tiếng khí quản bị lưỡi dao sắc bén cắt đứt vang lên, mấy tên du côn đang vây đánh Wolverine lập tức ôm cổ, ngã xuống với vẻ khó tin.

Wolverine nhận ra sự khác thường, buông tay ra, cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Lúc này, một bàn tay chìa ra về phía anh.

“Không sao chứ, Wolverine Logan.” “Anh bạn, có lẽ cậu nhận nhầm người rồi, tôi không phải Wolverine, nhưng vẫn cảm ơn sự giúp đỡ của cậu.” Logan không đưa tay ra, mà tự mình từ từ đứng dậy.

George cũng không để tâm, thu tay lại và tiếp tục nói: “Tôi tên là George, là một người đột biến, chúng tôi ở đây còn có ba mươi lăm đứa trẻ đột biến nữa, chúng tôi cần sự giúp đỡ của anh và Giáo sư.” “Người đột biến?

Người đột biến đã biến mất từ lâu rồi, trên thế giới này không có người đột biến, cũng không có Wolverine và Giáo sư." Wolverine lắc đầu, có chút khó khăn cúi người xuống, định nhặt những con ốc vít rơi vãi trên đất để lắp lại bánh xe.

George vung tay, những con ốc vít rơi vãi trên đất lập tức bay lên, rơi vào lòng bàn tay cậu.

"Người đột biến xuất hiện tự nhiên quả thực không còn mấy người, nhưng người đột biến được tạo ra từ thí nghiệm thì vẫn còn không ít, ví dụ như tôi, là người đột biến được tổng hợp từ gen của Giáo sư và Magneto." "Cậu rốt cuộc là ai?" Wolverine thấy những con ốc vít bay lơ lửng, ánh mắt lộ vẻ cảnh giác, móng vuốt sói trên tay lại một lần nữa thò ra, mặc dù có một cái bị kẹt lại nửa chừng.

George thấy vậy dừng lại một chút, sau đó vẫy tay về phía chiếc xe tải đang đỗ bên đường không xa.

Một lát sau, Gabriela dẫn theo cô bé Sói và ba mươi lăm đứa trẻ đột biến khác, từ từ đi tới.

"Hãy cho ngài Logan xem năng lực của các em đi." Cô bé Sói thò ra móng vuốt Adamantium của mình, Rikudo làm mặt đất nổi lên một bức tường đất, những đứa trẻ khác cũng lần lượt sử dụng năng lực của mình, điều khiển gió, lửa, thực vật, nước, điện, còn có cả phun khí lạnh, v.v.

Mặc dù uy lực vì chưa được phát triển nên đều không lớn, nhưng quả thực có thể chứng minh thân phận người đột biến của chúng.

"Ngài Logan, George không lừa ngài đâu, chúng tôi vừa trốn thoát khỏi viện nghiên cứu biến đổi gen ở thành phố Mexico, họ…" Gabriela kể lại toàn bộ trải nghiệm của mình và tình hình của viện nghiên cứu.

Wolverine nghe xong, hít một hơi thật sâu, nhìn George và đám trẻ, có chút khó khăn từ chối: "E rằng, tôi không thể, cũng không có khả năng giúp các người." Sống chết của bản thân anh không quan trọng, chỉ là tình hình của Giáo sư hiện tại không cho phép anh dính líu vào chuyện phiền phức như vậy, xử lý không tốt có thể sẽ liên lụy đến tính mạng của Giáo sư.

Vì vậy dù không nỡ, lúc này anh vẫn từ chối.

Gabriela nghe vậy, ánh mắt lập tức trở nên u ám, nhưng George đã lường trước được điều này, không vì thế mà từ bỏ.

Cậu biết lý do Wolverine từ chối, cũng biết bản chất của Wolverine là một người tốt bụng, chỉ cần cho một lý do hợp lý, sẽ rất dễ thuyết phục đối phương.

"Ở căn cứ thí nghiệm, tôi từng vô tình xem được thông tin liên quan đến sự kiện Westchester, anh nỗ lực lái xe kiếm tiền như vậy, chắc cũng là để chữa bệnh cho Giáo sư.

Anh giúp chúng tôi, thực ra cũng là đang giúp Giáo sư, giúp chính mình.

Nếu theo kế hoạch của chúng tôi, Giáo sư sau này sẽ được điều trị bằng thuốc và thiết bị tốt nhất thế giới, nói không chừng có thể phục hồi bình thường." "Nhưng cậu có từng nghĩ, tay chơi nổi tiếng Tony Stark kia, có lẽ sẽ không báo đáp chúng ta, ngược lại có khi còn bán đứng chúng ta?

Thế giới này không phải ai sau khi được cứu cũng sẵn lòng báo đáp cậu, có rất nhiều người vì lợi ích, có thể còn trả thù cậu một cách cay độc hơn." Wolverine im lặng một lúc rồi đáp.

Đối với chuyện này, anh có kinh nghiệm sâu sắc.

Từng ở chiến trường Thế chiến II, anh cứu một sĩ quan, kết quả

sau này khi vị sĩ quan đó sắp chết già, lại thèm muốn khả năng tự chữa lành của anh, muốn giết anh để cướp đi khả năng đó, để mình được sống tiếp… Nghe Wolverine nói vậy, George không những không lo lắng, mà ngược lại còn nở một nụ cười.

Nếu Wolverine đã suy nghĩ theo hướng này, điều đó cho thấy cậu đã đoán đúng, Wolverine chỉ là miệng cứng lòng mềm, trong thâm tâm vẫn muốn giúp đỡ.

“Tony Stark là người như thế nào, chúng ta cần gặp rồi mới phán đoán được.

Nếu anh ta không đáng tin cậy, thì anh cũng có thể thông qua chuyện này nhận được một khoản thù lao đủ hậu hĩnh rồi rời đi.

Có tiền, anh có thể đưa Giáo sư đi sống cuộc sống mà hai người muốn, không cần phải lo cho chúng tôi nữa.

Như vậy, anh thấy thế nào?” “Tôi cần suy nghĩ một chút.” Wolverine lấy một chai rượu mạnh từ ghế xe, uống một hơi cạn sạch, sau đó nhắm mắt suy nghĩ rất lâu, mới từ từ đáp: “Được, tôi đồng ý giúp các người, nhưng có một điều kiện, không được đưa Giáo sư đi theo.

Tình hình của Giáo sư không tốt như cậu nghĩ đâu, ông ấy hoàn toàn không thể chủ động kiểm soát việc sử dụng năng lực của mình, và một khi hình ảnh của ông ấy xuất hiện ở New York, sẽ gây ra sự hoảng loạn cho chính phủ, lúc đó còn phiền phức hơn!” “Không vấn đề.” George suy nghĩ một chút rồi gật đầu.

Cậu chỉ nghĩ đến việc lợi dụng năng lực của Giáo sư X, mà quên mất ảnh hưởng của “vũ khí hủy diệt hàng loạt” này khi vào New York, nói không chừng còn chiêu dụ cả người của S.H.I.E.L.D.

đến.

Thay vì vậy, chi bằng không mang theo.

Dù sao cùng lắm là tra tấn Obadiah một trận, tin rằng dưới sự uy hiếp của cái chết, đối phương sẽ thành thật khai ra tung tích của Tony Stark.

Thực ra như vậy cũng tốt, Giáo sư X dù sao cũng đi lại bất tiện, chỉ có cậu và Wolverine hai người hành động, hiệu suất sẽ cao hơn nhiều.

"Vậy thì mau rời khỏi đây thôi, bọn du côn vừa nãy có nổ súng, chắc cảnh sát sắp đến rồi." Thấy George đã thỏa thuận xong, Gabriela không khỏi thở phào nhẹ nhõm, sau đó nhìn những xác chết của bọn du côn trên mặt đất, vội vàng nhắc nhở.

Wolverine lại một lần nữa cúi xuống, chuẩn bị lắp lại bánh xe.

"Yên tâm, chính vì có tiếng súng, nên bọn cảnh sát mới không đến nhanh như vậy." "Thôi được, họ thật là tận tụy." Lúc này George cũng cúi người xuống, hai tay liên tục biến đổi thủ ấn: "Reparo!" Bùa Sửa Chữa có hiệu lực, bánh xe vốn bị tháo ra, lập tức tự động phục hồi.

Đây là pháp thuật thứ hai mà cậu có thể thi triển bằng thủ ấn hiện tại.

"Xem ra trong cơ thể cậu, không chỉ có gen của Giáo sư và Magneto?" Wolverine thấy vậy, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

George cười nhún vai: "Thực ra tôi cũng không chắc họ đã dung hợp bao nhiêu loại gen vào cơ thể tôi." "Tình huống của cậu làm tôi nhớ đến một người bạn cũ rất lắm lời, cậu ta cũng từng bị người ta dung hợp rất nhiều gen của người đột biến vào cơ thể, còn bị khâu cả miệng lại." Wolverine nhớ lại ký ức sâu trong tâm trí, không khỏi thở dài.

“Tiếc là, họ bây giờ đều không còn nữa.” “Bạn bè mà, người cũ đi người mới đến, cuộc sống vẫn phải tiếp diễn, đừng bi quan như vậy.” George thuận miệng an ủi một câu.

Thực ra trong lòng cậu vẫn luôn có một nghi vấn, đó là Wolverine hiện tại rốt cuộc đã trải qua *Ngày cũ của tương lai* hay chưa, có hai dòng ký ức khác nhau hay không, hay là vũ trụ này căn bản không có hai dòng thời gian.

Trong X-Men: Ngày cũ của tương lai, thay đổi quá khứ, hiện tại cũng sẽ theo đó mà thay đổi.

Còn trong MCU, thay đổi quá khứ, chỉ là tạo ra một dòng thời gian mới, không hề thay đổi gì đến hiện tại.

Chương 16

Nhưng chuyện này, bây giờ cậu cũng không tiện hỏi, chỉ có thể đợi sau này thân thiết hơn rồi nói.

Wolverine có chút kinh ngạc nhìn cậu: "Xem ra cậu thật sự có một ít gen của Giáo sư trong người." Xe đã sửa xong, Wolverine lái chiếc ô tô limousine kéo dài sang trọng dẫn đường phía trước, Isa lái xe tải chở George và bọn trẻ theo sát phía sau, đi thẳng về hướng biên giới.

Tình hình của Giáo sư đặc biệt, nên Wolverine giấu ông ở khu vực biên giới gần như không có người ở.

"Nơi này từng là một xưởng luyện kim của một công ty đa quốc gia có trụ sở tại Thượng Hải, cuối cùng vì an ninh hỗn loạn nên đành phải bỏ hoang rời đi, bình thường sẽ không có ai đến đây." Xe dừng trước một xưởng luyện kim bỏ hoang ở biên giới, Wolverine giới thiệu với George.

Cũng chính vì El Paso giáp với Mexico, có lượng lớn người Mexico vượt biên sang sinh sống, an ninh hỗn loạn không thể tả, nên họ mới có thể ẩn náu mà không bị phát hiện.

Nếu ở một thành phố có an ninh tốt, căn bản không thể nào trốn được.

"Logan, họ là?" Lúc này, một người đàn ông quấn khăn, đội mũ, chỉ để lộ hai mắt, cẩn thận bước ra từ trong xưởng, có chút nghi hoặc nhìn George và đám trẻ đột biến.

"Caliban, những đứa trẻ này đều là người đột biến, vào trong trước đi, cụ thể tôi sẽ nói chi tiết với anh sau." Wolverine vẫy tay, dẫn mọi người vào trong xưởng.

George liếc nhìn người đàn ông quấn khăn, thông tin liên quan lập tức hiện lên trong đầu.

Caliban, người đột biến có khả năng truy tìm vị trí của người đột biến, từng là một tay buôn chợ đen, kiếm lợi bằng cách bán thông tin về tung tích của người đột biến.

Cũng vì tiền mà giúp Alkali-Transigen truy sát người đột biến.

Giai đoạn sau mắc bệnh bạch tạng không thể tiếp xúc với ánh nắng mặt trời, bắt đầu sám hối về tội lỗi mình đã gây ra, bắt đầu giúp Wolverine và Giáo sư X ẩn náu.

Kết cục là vì nhìn thấy Giáo sư X bị giết, trong đau đớn đã kích nổ hai quả lựu đạn đồng quy vu tận với kẻ thù.

Cho nên hiện tại mà nói, là một người đột biến có thể tin tưởng.

"Thảo nào… thảo nào ông ấy cứ nói đang giao tiếp thần giao cách cảm với một số người, nói còn có rất nhiều người đột biến mới tồn tại, ra là thật sự có, chỉ là Logan, anh thật sự quyết định làm như vậy sao, rất nguy hiểm đấy?" Trong xưởng, nghe xong lời của Logan, Caliban cau mày thật chặt.

Anh ta có đồng cảm với những đứa trẻ đột biến kia, nhưng anh ta lo lắng cho sự an toàn của Wolverine hơn.

Thế hệ người đột biến cũ chỉ còn lại ba người họ, và sau những năm tháng chung sống, anh ta sớm đã coi Wolverine và Giáo sư như người thân duy nhất của mình.

"George nói đúng, có lẽ như vậy mới có thể thực sự chữa khỏi cho Giáo sư, anh cũng biết rõ, cái bể nước kia không nhốt được Giáo sư, cứ thế này mãi cũng không phải là cách.

Chúng ta cần tiền, cần thiết bị và thuốc men tốt hơn để điều trị cho ông ấy.

Hơn nữa, tôi cũng không tin chính phủ Canada sẽ đối xử tốt với những đứa trẻ đó, chính phủ loài người, chẳng có ai tốt đẹp cả." Wolverine ném một túi thuốc lớn và một tấm thẻ cho Caliban.

"Chỗ thuốc này đủ cho Giáo sư dùng một tháng, trong thẻ này là tất cả số tiền tôi tích góp được trong những năm qua, vốn định mua một chiếc du thuyền đưa anh và Giáo sư ra biển sống.

Nếu có tai nạn gì tôi không về, phiền anh chăm sóc Giáo sư." "Thôi được, tôi biết tôi cũng không cản được anh, tôi chỉ có thể nói với anh, nếu anh không về, tôi sẽ không một mình chăm sóc lão già khó chiều đó đâu, tôi sẽ bỏ ông ta lại và mang tiền này đi một mình." Caliban nhận lấy thuốc và thẻ, im lặng một lúc, cuối cùng cười đáp.

Wolverine nghe vậy cũng nở một nụ cười hiếm hoi: "Anh sẽ không làm vậy đâu, nếu không lúc trước anh cũng sẽ không từ bỏ số tiền lớn mà mình đã tích cóp, chọn giúp chúng tôi." "Đến lượt anh cho thuốc rồi, tôi đã vật lộn cả một buổi tối rồi." Caliban bất lực lắc đầu, lấy một lọ thuốc từ trong túi lớn ra đặt vào tay Wolverine.

Rõ ràng, anh ta đã bị Wolverine nói trúng tim đen.

"Đây là Giáo sư X lừng danh sao?

Trông trẻ hơn trong phim không ít." George nhìn Giáo sư X được Wolverine đẩy ra từ bể chứa nước, thầm nghĩ.

Nghĩ lại cũng đúng, nếu theo trong phim bây giờ là năm 2029, Giáo sư X đã 97 tuổi, còn thực tế bây giờ là năm 2009, tuổi của Giáo sư X là 77 tuổi.

"Nếu có thể khiến Giáo sư X phục hồi năng lực, thì an toàn sẽ được đảm bảo, dù không thể hoàn toàn phục hồi năng lực, chỉ cần trí óc phục hồi bình thường, cũng có thể giúp những đứa trẻ này phát triển năng lực tốt hơn." Giờ phút này, cậu quyết định sau này khi đến

Hogwarts học pháp thuật, cũng phải dành nhiều thời gian hơn cho pháp thuật chữa trị.

Nếu trình độ khoa học kỹ thuật hiện đại không chữa được cho Giáo sư X, thì sẽ thử dùng phương pháp pháp thuật để chữa trị.

Phải biết rằng, Giáo sư X là người có năng lực tâm linh mạnh nhất thế giới.

Ông có thể đọc suy nghĩ và ký ức của người khác mà không cần tiếp xúc cơ thể, thông qua năng lực tâm linh trực tiếp tước đoạt và kiểm soát suy nghĩ của người khác, đồng thời kiểm soát hành động của họ.

Nếu kết hợp thêm máy khuếch đại sóng não, thậm chí có thể giết chết tất cả người thường và người đột biến trên Trái Đất.

"Giống loài mới, người đột biến mới, tốt, tốt lắm, Logan, con nhất định phải giúp chúng, chúng cần con!" Giáo sư X nhìn những đứa trẻ đang đứng phía trước, đặc biệt là cô bé Sói Laura, hai hàng nước mắt không kìm được mà tuôn rơi.

Ông nắm chặt một tay của Wolverine: "Chờ thêm chút nữa, chờ thêm chút nữa, con sẽ có gia đình mới, đừng từ bỏ chính mình, mọi chuyện rồi sẽ tốt đẹp thôi." "Vậy thì hãy hứa với tôi, ông cũng đừng từ bỏ, họ cũng cần sự dẫn dắt của ông, giống như ông đã từng dẫn dắt chúng tôi vậy." Ánh mắt của Wolverine dần trở nên kiên định, phảng phất như lại biến thành chiến binh không hề sợ hãi ngày nào.

Lúc này, George bước tới: "Không nên chậm trễ, những người ở căn cứ thí nghiệm sẽ không dễ dàng bỏ qua cho chúng ta, không thể ở lại đây quá lâu.

Bây giờ chúng ta chia làm hai ngả, tôi và Logan đến New York tìm cách cứu Tony Stark.

Giáo sư, Caliban, Gabriela và Isa, mọi người đưa bọn trẻ đến biên giới bang North Dakota đợi tin tức của chúng tôi.

Phải chú ý, bên căn cứ thí nghiệm đã tạo ra một bản sao của Logan, Caliban anh phải luôn để ý xem có người đột biến mới nào tiếp cận không, nếu phát hiện thì nhất định phải di chuyển càng nhanh càng tốt." "Bản sao của Logan?" Đồng tử của Caliban co lại, sau đó chỉ về phía nam: "Nếu tôi không cảm ứng sai, gã mà cậu nói đã đến rồi." Nhìn theo hướng tay của Caliban, trên vùng đất trống trải xa xa, lờ mờ hiện ra một đoàn xe dài.

George nheo mắt: "Nhanh hơn tôi tưởng, cũng tốt, nhân cơ hội này giải quyết luôn, nếu không sau này cũng phiền phức." Đối với việc bị căn cứ thí nghiệm truy sát, cậu đã lường trước được, với tài lực và địa vị của Alkali-Transigen, việc điều tra các camera giám sát tương ứng thông qua các cơ quan địa phương không phải là chuyện khó.

Chiếc xe tải của họ to như vậy, muốn che giấu tung tích căn bản là không thể.

Nếu là trước đây, bị truy đuổi sẽ khá phiền phức, vì dù cậu có thể dùng từ lực thay đổi quỹ đạo đạn, hóa thân thành siêu xạ thủ, nhưng đối với X-24 thì hoàn toàn vô dụng.

Hết đạn chính là ngày tàn của cậu.

Nhưng bây giờ đã khác, không phải là Wolverine có thể chiến thắng X-24, mà là cậu biết Wolverine có một viên đạn Adamantium, vốn dĩ để dành tự sát, vừa hay có thể dùng để đối phó X-24.

Giết được X-24, phía căn cứ thí nghiệm tạm thời sẽ không có nguy hiểm gì lớn, muốn tạo ra một bản sao Wolverine nữa không thể nhanh như vậy được.

Như vậy, họ đi cứu Tony Stark, cũng không cần lo lắng cho đám

trẻ bên này bị uy hiếp từ căn cứ thí nghiệm.

Nếu có cơ hội có thể khử luôn Zander Rice thì sẽ càng hoàn hảo.

"Tôi có một kế hoạch…" Quay đầu nhìn Wolverine, cậu nhanh chóng nói ra sách lược đối phó của mình.

Bên kia, Donald, chỉ huy ngồi trên chiếc xe jeep vũ trang, cũng đang thông qua bộ đàm để triển khai chiến lược.

"Lát nữa, bao vây chặt xưởng luyện kim cho tôi, không được để lọt một ai.

Nếu có động tĩnh thì bắn hạ ngay, đặc biệt là Vật Thí Nghiệm 757." Theo lệnh của sếp, hắn đã huy động mọi mối quan hệ có thể, rất nhanh đã tìm ra tung tích của chiếc xe tải lớn, cũng phát hiện ra người đột biến trốn thoát đã tiếp xúc với Wolverine đang ẩn cư ở El Paso.

Về tung tích của Wolverine và Giáo sư, thực ra họ đã biết từ lâu.

Sở dĩ không truy sát hai người như những người đột biến khác, là vì sếp đã nói, để họ sống lay lắt như vậy, còn khiến họ đau khổ hơn là giết chết họ.

Chỉ là bây giờ để đám trẻ đột biến trốn thoát và Wolverine trà trộn với nhau, có chút khó giải quyết.

Vì vậy sau khi được sếp đồng ý, lần này họ đã mang theo X-24 để phòng hờ.

Vốn dĩ sếp muốn đích thân đến xem hiệu quả thực chiến của X-24, nhưng vì vụ nổ phòng thí nghiệm trước đó bị thương một chút, cộng thêm lo lắng về tài bắn súng của 757, nên đã ở lại căn cứ.

Đoàn xe có tổng cộng hơn hai mươi chiếc, bao vây tròn xoe xưởng luyện kim cũ nát, mỗi chiếc xe đều chật cứng những gã đàn ông lực lưỡng mặc áo chống đạn, mang súng đạn thật, sau khi xuống xe đã

chiếm lĩnh các điểm bắn, tổng cộng gần trăm người.

Cách xưởng luyện kim một khoảng nhất định, trên nóc một chiếc xe vũ trang to gần bằng xe buýt, còn có một tay súng bắn tỉa mai phục, bên trong xe chính là át chủ bài cuối cùng, X-24.

"Không ngờ lại gặp anh theo cách này, Wolverine, thần tượng một thời của tôi, giao những đứa trẻ đó ra đây, tôi có thể không làm phiền cuộc sống yên ổn của anh và lão già kia." Donald tháo kính râm, chắp tay sau lưng đánh giá Wolverine đang đứng một mình ở cửa xưởng, giọng điệu đầy vẻ trêu chọc.

Chương 17

Nhìn bộ dạng đó, rõ ràng không hề coi Wolverine lừng lẫy một thời ra gì.

"Xin lỗi, tôi không biết anh đang nói gì, đây là lãnh địa tư nhân, mời các người ra ngoài." Wolverine nghĩ đến chiến lược câu giờ mà George đã nói trước đó, kìm nén sự thôi thúc dùng móng vuốt đâm chết tên khốn này, kiên nhẫn khuyên giải.

Donald chỉ vào chiếc xe tải lớn ở cửa: "Anh làm tôi quá thất vọng rồi, cái giá của việc lừa dối tôi có lẽ anh không gánh nổi đâu." "Tôi không biết chiếc xe tải đó là của ai, ở đây thực sự không có người anh cần tìm." Wolverine vẫn một mực phủ nhận.

Donald ra hiệu cho thuộc hạ phía sau, hơn hai mươi người lập tức cầm súng xông vào trong xưởng.

Khoảng năm phút sau, họ bước ra khỏi xưởng, lắc đầu với Donald.

Donald thấy vậy nhướng mày, nhìn quanh một lượt, cuối cùng cười và khóa mục tiêu vào bể chứa nước bỏ hoang bên cạnh xưởng.

"Quả là một ý tưởng hay, tôi đoán, họ chắc chắn ở trong đó, bao gồm cả lão già kia." "Đó chỉ là một bể chứa nước bình thường, ở đây thật sự không có người anh tìm." Sắc mặt Wolverine biến đổi, từ từ đút một tay vào túi.

Donald không quan tâm đến Wolverine, trực tiếp ra hiệu cho thuộc hạ tìm kiếm ở bể chứa nước đó.

Đúng lúc này, Wolverine nhanh chóng rút một ống tiêm từ trong túi ra, nhanh chóng tiêm vào cánh tay mình… "Không ổn!" Donald phản

ứng lại, lập tức lùi về sau, hắn đương nhiên nhận ra ống tiêm đó, vì đó chính là loại thuốc do căn cứ thí nghiệm của họ nghiên cứu ra, chuyên dùng để tăng cường năng lực cho người đột biến trong thời gian ngắn.

Wolverine một khi tiêm vào, thực lực có thể phục hồi đến trạng thái đỉnh cao trước khi thuốc hết tác dụng.

Wolverine ở trạng thái đỉnh cao tuyệt đối là sát thủ đáng sợ nhất.

"Xạ thủ, mục tiêu là Wolverine!" Tuy nhiên, câu trả lời từ bộ đàm lại là: "Phát hiện X-23 và Vật Thí Nghiệm 757, họ đang tấn công về phía tôi." "Thả X-24 ra giải quyết chúng, anh tiếp tục bắn tỉa Wolverine." Sau khi để thuộc hạ xông lên, Donald ra lệnh cho xạ thủ.

Hắn không biết X-23 và Vật Thí Nghiệm 757 làm thế nào mà có thể âm thầm thoát ra khỏi vòng vây chặt chẽ của họ, nhưng không sao, chỉ cần thả X-24 ra, tuyệt đối có thể giải quyết hai người.

Theo dữ liệu thí nghiệm, X-23 tuyệt đối không phải là đối thủ của X-24, còn tài bắn súng của Vật Thí Nghiệm 757 dù chuẩn đến đâu cũng không thể làm bị thương X-24, thuộc loại bị khắc chế hoàn toàn.

Bây giờ điều quan trọng nhất là Wolverine đã tiêm thuốc và phục hồi đỉnh cao, chỉ trong vài câu nói, đối phương đã giết chết mười tên thuộc hạ tinh nhuệ của hắn giữa vòng vây dày đặc và mưa bom bão đạn.

Nếu không dùng súng bắn tỉa để hạn chế hành động của anh ta, hắn và tất cả những người còn lại đều có thể bị Wolverine thu hoạch.

Cũng chẳng trách sếp lại ưu ái Wolverine đến vậy.

"Rõ!" Xạ thủ bên kia nổ một phát súng, Wolverine lập tức bị trúng đạn và ngã xuống, những người khác lập tức ùa lên, dùng đạn ghìm chặt không cho Wolverine đứng dậy.

Bên kia, George đang dẫn cô bé Sói chạy như điên về phía chiếc xe buýt.

Họ không phải trốn thoát từ vòng vây dày đặc, mà là đã rời khỏi xưởng luyện kim từ trước khi đối phương bao vây, ẩn nấp sau những chướng ngại vật gần đó.

Khi sự chú ý của đối phương hoàn toàn bị Wolverine thu hút, họ lại lén lút lao về phía chiếc xe rõ ràng đang giam giữ X-24.

Chỉ cần có thể giải quyết X-24 trước, trận chiến này đã thắng được hơn một nửa.

Nhưng điều cậu không ngờ là, đối phương lại coi trọng họ đến vậy, còn chuyên môn mang theo một tay súng bắn tỉa, điều này trong phim không hề xuất hiện.

May mà, để phòng hờ, cậu còn mang theo cô bé Sói có sức chiến đấu không tồi.

Nếu tay súng bắn tỉa kia nhắm súng vào cậu, ừm, cậu sẽ giơ cô bé Sói lên làm lá chắn.

Dù sao với khả năng tự chữa lành của cô bé Sói, dù bị súng bắn tỉa bắn trúng cũng sẽ không chết.

Mặc dù làm vậy có hơi tàn nhẫn, nhưng nếu thật sự đến bước đó, cũng không còn cách nào khác.

Vốn dĩ là một cuộc chiến sinh tử, nếu phe họ thất bại, người chết không chỉ có một mình cậu, mà là tất cả mọi người, bao gồm cả hơn ba mươi đứa trẻ đột biến kia.

Chỉ là cơ thể của cô bé Sói quá nhỏ, không che hết được toàn thân cậu, chỉ có thể chọn giơ lên che nửa thân trên, nửa thân trên có nhiều yếu huyệt hơn, còn hai chân đang chạy như điên ở nửa thân dưới cũng không dễ bị bắn trúng như vậy.

Nhưng cậu có huyết mạch phù thủy, sức sống kinh người, dù thật sự không cẩn thận trúng đạn, chỉ cần không phải yếu huyệt, thì cũng không dễ chết như vậy.

Đợi đến gần hơn một chút, cậu có thể ảnh hưởng đến xạ thủ, hiện tại cậu vẫn chưa thể thay đổi quỹ đạo đạn của súng bắn tỉa, nhưng ảnh hưởng đến bản thân khẩu súng, làm cho thân súng rung lắc không thể nhắm chuẩn, vẫn có thể làm được.

Tình hình thực tế tốt hơn cậu dự liệu một chút, tay súng bắn tỉa cuối cùng không hề chuyển nòng súng về phía họ, mà tiếp tục nhắm vào phía xưởng luyện kim, rõ ràng Wolverine đã giúp họ thu hút đủ sự chú ý.

Chỉ là cũng không hề bỏ mặc họ, mà đã thả ra X-24 mặt mày hung ác.

"Đến hay lắm!" Thấy cửa sau xe buýt đã mở, bản sao của Wolverine, X-24, nhảy ra, gầm lên và lao về phía họ, George không khỏi vui mừng.

Hành động này của đối phương quả thực đúng ý cậu.

Cùng lúc với X-24 xuống xe buýt còn có bốn chiến binh tinh nhuệ, chỉ có điều họ không cùng X-24 lao tới, mà lại dựng lên một chiếc máy quay phim, dường như định ghi lại cảnh chiến đấu của X-24.

Thực ra mấy chiến binh này biết rõ sự đáng sợ của X-24, căn bản không tin X-23 và Vật Thí Nghiệm 757 có thể thắng được.

Ghi lại video chiến đấu của X-24 là yêu cầu của sếp lớn, vì đây vốn dĩ cũng là một bài kiểm tra thực chiến đối với X-24, chắc chắn phải quay video để sau này tiến hành phân tích.

Thấy khoảng cách với X-24 ngày càng gần, George túm lấy cô bé Sói, sau đó giơ khẩu SMG lên bắn hai phát về phía X-24.

Cậu không dùng viên đạn Adamantium ngay lập tức, vì nếu bây giờ giết X-24, tay súng bắn tỉa kia sẽ phản ứng lại ngay lập tức, những người khác cũng sẽ tập trung tấn công về phía cậu.

Lúc đó sẽ rất nguy hiểm.

Chưa đến bước đường cùng, cậu vẫn không muốn dùng cô bé Sói làm lá chắn.

Vì vậy cậu phải nhân lúc đối phương lơ là cảnh giác, tiếp cận càng gần càng tốt, một khi khoảng cách đạt đến phạm vi năng lực của cậu, thì xạ thủ thần sầu như cậu sẽ có đất dụng võ.

"Pằng!

Pằng!" Hai viên đạn bay thẳng về phía mắt của X-24.

Đạn không thể giết chết X-24, nhưng làm bị thương mắt cũng cần thời gian để hồi phục.

Thấy George bắn về phía mình, X-24 lập tức giơ cánh tay lên che trước người.

Đáng tiếc, đạn của George không bay thẳng, trước khi va vào cánh tay của X-24 đột nhiên vẽ thành một đường cong, cuối cùng vẫn bắn trúng mắt của X-24 một cách chính xác.

Nhãn cầu của X-24 bị bắn nổ, hắn lập tức hét lên một tiếng thảm thiết và dừng lại.

Nhãn cầu có thể hồi phục, nhưng cảm giác đau đớn thì không hề giảm đi chút nào.

"Quyết định là em, cô bé Sói!" Nhân lúc mắt của X-24 chưa hồi phục, George dùng hết sức ném cô bé Sói bay ra ngoài.

"Đi xử lý tên xạ thủ kia đi." Cô bé Sói bay qua đầu X-24, sau khi tiếp đất thực hiện một cú lộn nhào chiến thuật rồi đứng dậy, không

chút do dự tiếp tục lao về phía xạ thủ và bốn chiến binh ở phía xe buýt.

Lúc này nhãn cầu của X-24 đã hồi phục, lập tức vung một móng vuốt về phía George, tốc độ nhanh đến mức khiến George nhất thời không kịp phản ứng.

"Xoẹt!" Mặc dù George đã kịp thời lùi lại, nhưng khẩu SMG trong tay vẫn bị X-24 vung một móng vuốt chém thành hai nửa.

Ngay sau đó móng vuốt thứ hai nhắm vào cổ George.

"Quả thật là hung tàn." George thấy vậy cũng hít một hơi khí lạnh, sau đó từ lực bộc phát toàn diện, tập trung vào cánh tay của X-24.

Cậu tuy không phải là Magneto, có thể dễ dàng khống chế Wolverine với toàn thân là Adamantium, nhưng lực tác động vài chục cân lên cánh tay của X-24, tuyệt đối có thể gây ra ảnh hưởng không nhỏ.

Quả nhiên, vì tác dụng của từ lực, cánh tay của X-24 lập tức khựng lại, giúp George lại một lần nữa né được.

Chương 18

George cũng không ham chiến, nhân cơ hội vòng qua X-24 và cũng lao về phía xe buýt.

Vì cảm thấy bị George trêu đùa, X-24 lập tức nổi giận, quay người tiếp tục truy sát George.

George căn bản không đối đầu trực diện với hắn, cậu biết mình không thể cứng chọi cứng, chỉ liên tục dùng từ lực ảnh hưởng đến tứ chi của X-24, khéo léo né tránh hết lần này đến lần khác các đòn tấn công của X-24, rồi liên tục tiếp cận xe buýt.

Không còn cách nào khác, thời gian cậu có được năng lực còn quá ngắn, dù đã được tăng cường nhờ huyết mạch phù thủy, nhưng hiện tại vẫn chưa hoàn toàn phát triển hết.

Vốn dĩ cơ thể này của cậu phát triển đến cực hạn có thể kiểm soát từ lực một trăm cân, còn lúc đầu chỉ có thể dùng được mười cân, sau này có huyết mạch phù thủy đến bây giờ có thể dùng được vài chục cân.

Nếu cho cậu thêm vài năm để thích nghi, giới hạn phát triển thực lực, ước chừng có thể lên đến vài trăm cân lực.

Vài trăm cân, hoàn toàn có thể nhấc bổng X-24 lên không trung, muốn hành hạ thế nào thì hành hạ.

Hoặc là cậu học thêm một thời gian pháp thuật nữa, một bùa Choáng cũng có thể dễ dàng hạ gục hắn.

Tóm lại, tương lai tươi sáng, nhưng hiện tại thì chưa được, chỉ có thể làm như vậy thôi… .....Lúc George chật vật né tránh đòn tấn công của X-24 và không ngừng tiến lại gần chiếc xe buýt lớn, cô bé sói đã

cuồng chân chạy đến trước xe.

Bốn gã lính đang quay phim phát hiện cô bé sói đến gần liền lập tức rút súng tiểu liên SMG ra xả đạn điên cuồng về phía cô.

Kinh nghiệm chiến đấu của cô bé sói cũng vô cùng phong phú, thân hình nhỏ bé của cô di chuyển như một con sói thực thụ, lộn nhào, nhảy vọt, cố gắng hết sức né tránh phần lớn những viên đạn nhắm vào yếu huyệt, chịu đựng cơn đau từ những viên đạn còn lại, hung hãn lao về phía bốn người.

Từ nhỏ, cô đã được huấn luyện các kỹ năng giết người, đối với loại chiến đấu này đã sớm quen như cơm bữa.

Tay bắn tỉa trên nóc xe buýt nghe thấy động tĩnh bên dưới, trong lòng cảm thấy không ổn, lập tức từ bỏ việc hỗ trợ Wolverine bên phía nhà máy, quay họng súng nhắm vào cô bé sói bên dưới.

Cô bé sói vừa hạ sát hai tên lính thì ngực lập tức trúng một phát đạn.

Phát đạn này khác hẳn những lần trước, uy lực lớn đến kinh người, trực tiếp bắn văng cô ra xa, đau đến mức cô phải hét lên một tiếng thảm thiết.

Nhân cơ hội đó, hai tên lính còn lại nhanh chóng lao lên đè chặt lấy tay và chân của cô bé sói, khiến cô không thể đứng dậy được.

Dù sao cô bé sói vẫn chỉ là một đứa trẻ, dù có thể chất và kỹ năng giết người không tầm thường, nhưng về mặt sức mạnh thuần túy vẫn không bằng người lớn, huống hồ hai gã này còn là những kẻ cơ bắp cuồn cuộn.

Dù cô có giãy giụa thế nào cũng không thể đứng dậy nổi. "Để tao bắn nát đầu mày, xem mày còn hồi phục được không." Tay bắn tỉa quay đầu nhìn vật thí nghiệm 757 đang chật vật chạy trốn dưới sự tấn

công của X-24, đoán chừng cũng không trụ được bao lâu nữa.

Thế là, gã nở một nụ cười tàn nhẫn, nhắm họng súng vào đầu cô bé sói đang bị đè dưới đất.

Gã không tin cô bé sói bị súng bắn tỉa trúng đầu mà vẫn không sao.

Nếu một phát không chết thì hai phát, ba phát.

Nếu thật sự không chết, nghe đối phương hét thảm dưới họng súng của mình cũng là một chuyện vui. "Gần được rồi!" Đúng lúc này, George cũng phát hiện cô bé sói đã bị khống chế, tính toán khoảng cách, biết rằng đã đến lúc ra tay.

Hắn vận dụng toàn bộ năng lực tác động lên cổ chân của X-24, khiến cú tấn công của nó bị hụt.

Nhân cơ hội này, hắn không tiếp tục bỏ chạy mà thuận thế rút khẩu súng lục vẫn giấu trong ngực ra.

Mở chốt an toàn, hắn dí súng vào thái dương của X-24: "Trò chơi kết thúc!" "Pằng!" Một tiếng súng vang lên, viên đạn Adamantium đầu tiên đã lên nòng, theo nòng súng bắn vào đầu X-24, kết liễu nó chỉ bằng một phát.

Nghe thấy tiếng súng bên này, tay bắn tỉa vốn định bắn nát đầu cô bé sói bất giác ngẩng đầu nhìn về phía vật thí nghiệm 757.

Khi thấy X-24 ngã xuống bất động, sắc mặt gã lập tức đại biến.

Gã vội vàng quay họng súng, nhắm vào vật thí nghiệm 757 đang chạy như điên về phía này. "Sao lại thế này?" Nhưng lúc này, gã phát hiện khẩu súng bắn tỉa của mình lại đang rung lên không kiểm soát, thậm chí còn muốn bay ra khỏi tay gã.

Dù gã cố gắng hết sức kìm lại cũng vô ích, tình hình càng lúc càng tệ hơn.

Bắn súng tỉa, sai một ly đi một dặm, ngay cả tốc độ gió cũng phải tính toán.

Thân súng rung lắc như vậy, làm sao có thể nhắm chuẩn?

Gã miễn cưỡng bắn liên tiếp mấy phát, kết quả đều trượt. "Pằng!

Pằng!" Vừa điều khiển khẩu súng bắn tỉa từ xa rung lắc, vừa chạy zíc zắc né mấy phát đạn, thấy đã vào tầm bắn hiệu quả của súng lục, George giơ tay bắn hai phát vào hai gã đô con đang đè cô bé sói.

Hai gã đô con lần lượt bị bắn nổ đầu, ngã xuống đất, còn cô bé sói cũng thoát khỏi sự trói buộc, móng vuốt cắm vào thành xe buýt, nhanh chóng leo lên nóc xe, lao về phía tay bắn tỉa.

Cô rất thù dai, đối phương dùng súng bắn cô rất đau, cô cũng sẽ khiến đối phương rất đau. "Chỉ huy, X-24 đã bị giết, cẩn thận X-23 và vật thí nghiệm...

A a a..." Thấy X-23 bay về phía mình, tay bắn tỉa biết chắc mình sẽ chết, vội vàng dùng bộ đàm báo cáo cho chỉ huy Donald, nhưng mới báo cáo được một nửa, ngực đã bị đâm thủng.

George đi tới dưới xe buýt, thấy cô bé sói toàn thân đẫm máu lôi xác tay bắn tỉa từ trên nóc xe xuống, cũng không khỏi giật giật khóe miệng. "Được rồi, không sao rồi, tiếp theo cứ giao cho anh." Hắn bước tới vỗ về đầu cô bé sói, bế cô lên, tiện tay cầm lấy bốn khẩu SMG của mấy tên lính và khẩu súng bắn tỉa, rồi đi đến ghế lái của xe buýt lớn.

Nếu không phải tình huống lần này đặc biệt, hắn cũng không muốn để một đứa trẻ như cô bé sói tham gia vào trận chiến tàn khốc như vậy.

Đặt cô bé sói lên ghế phụ, hắn mân mê khẩu súng bắn tỉa, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán: "Cảm ơn ông bạn đã tặng khẩu súng

bắn tỉa!" Năng lực hiện tại của hắn chưa đủ để thay đổi quỹ đạo đạn súng bắn tỉa, nhưng không có nghĩa là tương lai không thể.

Thử tưởng tượng một khẩu súng bắn tỉa có tầm bắn hơn hai nghìn mét, bách phát bách trúng lại còn biết bẻ cong đường đạn, đó quả là một đại sát khí mạnh mẽ đến nhường nào.

Hắn khởi động chiếc xe buýt lớn, lao thẳng về phía nhà máy.

Khi đã vào trong phạm vi năng lực của mình, hắn trực tiếp đập vỡ kính chắn gió phía trước, điều khiển bốn khẩu SMG đặt ở phía trước khai hỏa hết công suất, vô số viên đạn vẽ ra những đường vòng cung bay ra ngoài.

Trong nhà máy, Donald nhìn Wolverine đang nửa quỳ trên đất, thở hồng hộc, mỉa mai nói: "Hết tác dụng của thuốc rồi à, để xem ngươi còn trụ được bao lâu.

Nói thật cho ngươi biết, con át chủ bài của ngươi, vật thí nghiệm 757 và X-23, chắc chẳng bao lâu nữa sẽ bị người của ta bắt về, đến lúc đó tiễn các ngươi cùng lên đường!" Nhưng lời của gã vừa dứt, đã nghe thấy tiếng báo cáo và tiếng hét thảm của tay bắn tỉa trong bộ đàm.

Wolverine thấy vậy liền cười ha hả, dựa vào ý chí mạnh mẽ đứng dậy lần nữa: "Xem ra là chúng ta phải tiễn ngươi lên đường rồi!" "Chỉ huy, không ổn rồi, chiếc xe buýt lớn đang lao về phía nhà máy, người của chúng ta không cản nổi." Lúc này, một đội trưởng từ bên ngoài xông vào. "Các ngươi... rất tốt, sẽ không kết thúc như vậy đâu, rút!" Nhìn Wolverine đang đứng đó không biết còn bao nhiêu sức chiến đấu, cùng với tiếng súng và tiếng la hét dữ dội bên ngoài, Donald nghiến răng, dẫn theo chưa đầy hai mươi thuộc hạ còn lại chật vật lên xe bỏ chạy.

Thấy Donald cuối cùng cũng đã chạy, Wolverine không thể trụ nổi

nữa, ngồi phịch xuống đất.

Một lát sau, một chiếc xe buýt lớn húc đổ cửa nhà máy xông vào, dừng lại trước mặt Wolverine.

Cửa xe mở ra, George và cô bé sói từ trên xe nhảy xuống. "Không sao chứ, Logan?" "Vẫn chưa chết được, lũ chó đẻ này, nếu là hai mươi năm trước, bọn chúng một tên cũng không chạy thoát." Wolverine khó khăn đứng dậy. "Đừng nói bậy trước mặt bọn trẻ, nhưng mà Logan, biểu hiện vừa rồi của cậu không thua kém hai mươi năm trước đâu." Lúc này, Giáo sư X ngồi xe lăn cùng mọi người từ trong bể chứa nước đi ra.

Chương 19

George thấy vậy liền nói: "Tuy tạm thời đã đẩy lui được bọn chúng, nhưng nơi này cũng không nên ở lâu.

Theo kế hoạch trước đó, mọi người dọn dẹp một chút, chúng ta chia làm hai đường mau chóng xuất phát." "George, chúng tôi đã nghĩ kỹ rồi, không đi Canada nữa.

Giáo sư nói đúng, nếu phải đến trước thứ Sáu, thời gian quá gấp, mà đối với các anh cũng quá nguy hiểm.

Chúng tôi không thể ích kỷ như vậy được." Lúc này, Gabriela đột nhiên đứng ra nói với George. .....

Vừa rồi ở trong bể chứa nước, Gabriela và Isa đã chứng kiến toàn bộ trận chiến bên ngoài qua màn hình giám sát, họ đã có nhận thức rõ ràng hơn về sức chiến đấu của Wolverine và George, cộng thêm những lời Giáo sư nói với họ.

Theo lời Giáo sư, muốn trong vòng sáu ngày ngắn ngủi, đến New York rồi tìm thông tin về Tony Stark, sau đó đến Trung Đông giải cứu, đây gần như là một việc bất khả thi.

Cho dù thật sự hoàn thành được, cũng là nguy hiểm trùng trùng.

Điều này thực chất là đang lấy mạng của Wolverine và George ra mạo hiểm.

Hơn nữa, Giáo sư kiến thức rộng rãi cũng không đề nghị bọn trẻ đến Canada, để chính phủ Canada sắp xếp cuộc sống sau này.

Vì vậy, sau khi suy nghĩ và bàn bạc kỹ lưỡng, họ quyết định hoàn toàn từ bỏ hợp tác với chính phủ Canada trước đó, không đến biên giới bang North Dakota nữa, mà tìm một nơi an toàn để định cư trước.

Sau đó sẽ lên kế hoạch cẩn thận làm thế nào để giải cứu Tony Stark.

Dù cho cuối cùng kế hoạch này thất bại, chỉ cần họ đồng tâm hiệp lực, cũng có thể chiến thắng những kẻ ở căn cứ thí nghiệm mà trước đây họ cảm thấy không thể chiến thắng, để có thể sống sót cùng bọn trẻ.

Lần này đối phương kéo đến đội hình lớn như vậy, chẳng phải cũng bị đánh cho chạy trối chết sao.

Trước đây họ cảm thấy không thể nào một mình chống lại thế lực của Alkali-Transigen, nhưng bây giờ xem ra cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng. "Quả không hổ là Giáo sư X, cho dù không dùng được năng lực, cái miệng thuyết phục người khác đúng là không phải người thường có thể sánh được." Nghe câu trả lời của Gabriela, mắt George lập tức sáng lên.

Hắn đương nhiên vô cùng đồng ý với quyết định của Gabriela.

Sáu ngày để cứu Tony Stark, dù hắn có lợi thế biết trước cốt truyện, không đến mức cửu tử nhất sinh như lời Giáo sư nói, nhưng cũng không hề dễ dàng.

New York là nơi thế lực chồng chéo phức tạp, ai có thể đảm bảo mọi chuyện đều thuận lợi.

Nếu có đủ thời gian chuẩn bị, năng lực của hắn phát triển thêm một bậc, có thể di chuyển đạn súng bắn tỉa, hoặc đến Hogwarts học thêm vài phép thuật nữa, thì tỷ lệ thành công tự nhiên sẽ tăng lên đáng kể.

Quan trọng là, nếu hắn nhớ không lầm, trong phim Tony Stark đã nói với Pepper trong xe rằng anh ta bị giam trong hang núi hơn ba tháng.

Cho nên theo lẽ thường, họ không cần phải vội vàng như vậy.

Hoặc nếu trong vài tháng này, thực lực của hắn trở nên đủ mạnh, có thể kiếm được một khoản tiền để mua cổ phiếu của Stark Industries, vậy thì việc có đi cứu Tony Stark hay không, dường như cũng không còn quan trọng nữa.

Hắn cứu Tony Stark là vì tiền, vì Tony Stark có thể che chở cho cuộc sống bình thường của họ.

Nhưng nếu thực lực của họ đã đủ, lại có tiền, thì không cần thiết phải tìm đến Tony Stark.

Bởi vì hợp tác với Tony Stark chắc chắn sẽ bị S.H.I.E.L.D. chú ý, bị S.H.I.E.L.D. chú ý có nghĩa là bị Hydra chú ý, từ đó rơi vào những rắc rối lớn hơn. "Sáu ngày quả thực là gấp gáp.

Nếu chị đã có quyết định, vậy chúng ta rời khỏi đây trước, tìm một nơi an toàn, rồi bàn bạc tiếp theo phải làm gì." George gật đầu với Gabriela, sau đó dẫn mọi người bắt đầu thu thập súng SMG và lựu đạn trên các thi thể, rồi nhanh chóng rời khỏi nhà máy bỏ hoang này.

Với tình hình hiện tại, chỉ cần họ nhanh chóng rời khỏi biên giới, đi đến một nơi xa hơn một chút, người của căn cứ thí nghiệm muốn tổ chức lại nhân lực để tìm họ sẽ rất khó.

Alkali-Transigen có thể điều động giám sát ở thị trấn nhỏ biên giới này là vì nơi đây đủ hỗn loạn, nhiều việc chỉ cần bỏ tiền ra là giải quyết được.

Nhưng họ không phải S.H.I.E.L.D., FBI hay CIA, những tổ chức chính quy của nhà nước.

Bề ngoài họ chỉ là thương nhân, không thể có thế lực trải khắp cả nước Mỹ, nếu không đã sớm bị trừ khử.

Trong phim, nếu Donald không lợi dụng năng lực truy vết của

Caliban, cũng không dễ dàng tìm được Wolverine và Giáo sư.

Hơn nữa, bây giờ X-24 đã bị giết, trước khi tạo ra bản sao mới, có lẽ đối phương cũng sẽ không đến truy sát họ nữa, vì căn bản không đánh lại.

Vì vậy, nếu không có gì bất ngờ, sau trận đại chiến này, trong vòng vài tháng, phía căn cứ thí nghiệm sẽ không có động tĩnh gì, họ có thể yên tâm lên kế hoạch cho bước tiếp theo.

Trên đường cao tốc, Isa lái chiếc xe tải lớn ở phía trước, George, Gabriela, Wolverine, Caliban và Giáo sư X cùng bọn trẻ ngồi trong thùng xe phía sau, đang bàn bạc về điểm đến tiếp theo của họ.

Sau một hồi thảo luận, họ đã tổng kết được mấy điểm sau: Thứ nhất, nơi họ sẽ ở tiếp theo không thể ở trung tâm thành phố, như vậy rất dễ lộ tung tích, gây sự chú ý của chính phủ và Alkali-Transigen.

Thứ hai, nơi họ ở cũng không thể quá hẻo lánh, vì dù là việc học của bọn trẻ, thuốc men của Giáo sư, hay sinh hoạt của họ, nơi quá hẻo lánh đều không thể đáp ứng.

Hơn nữa, nơi quá hẻo lánh cũng khó kiếm tiền.

Nếu không đi theo con đường giải cứu Tony Stark, thì phải kiếm tiền mua cổ phiếu Stark.

Làm sao để kiếm tiền nhanh?

Phương pháp thông thường chắc chắn không được.

Cái gọi là "giết người cướp của đai vàng đeo lưng", tự nhiên là cướp của người khác, ví dụ như những thương nhân và băng đảng phạm pháp.

Nơi quá hẻo lánh đến người còn hiếm thấy, huống hồ là người có tiền, tự nhiên chẳng kiếm được bao nhiêu.

Thứ ba, không thể cách New York quá xa.

Một mặt, họ vẫn cần tiếp tục quan tâm đến tin tức của Tony Stark, có tin tức là có thể chuẩn bị kế hoạch giải cứu bất cứ lúc nào.

Mặt khác, bản thân George còn có một lý do, đó là New York là nơi tập trung xảy ra các sự kiện lớn, đặc biệt là vài năm nữa còn có cuộc xâm lược của người Chitauri, hắn cần phải ở gần để tiện quan sát.

Nếu không có chuyện gì thì tự nhiên không cần tham gia, nếu xảy ra sự cố, hắn phải chuẩn bị từ sớm.

Nếu không, một ngày nào đó đang tu luyện phép thuật, cả Trái Đất toi đời, hắn cũng không sống nổi. "Thật ra, chúng ta có thể trở về trường học, trở về Học viện cho những tài năng trẻ của Xavier." Sau khi tổng kết xong, Giáo sư X đột nhiên lên tiếng.

Tuy nhiên, Wolverine nghe vậy sắc mặt biến đổi, lập tức phủ quyết: "Không được, quá nguy hiểm, chính phủ vẫn đang truy nã ngài, về trường học chính là tự chui đầu vào lưới." Thực ra, điều ông lo lắng không phải là lệnh truy nã của chính phủ.

Dù sao đó cũng là chuyện của hai mươi lăm năm trước, họ đã không lộ diện suốt hai mươi lăm năm, lãnh đạo chính phủ có lẽ đã thay mấy đời, người phụ trách hiện tại chắc đã sớm cho rằng họ đã chết.

Điều ông lo lắng là, khi trở về New York, trở về trường học, Giáo sư sẽ nhớ lại những ký ức đã bị cố ý phong ấn, nhớ lại chính mình đã giết chết tất cả các dị nhân trong trường.

Giáo sư X nghe vậy, hai hàng lệ lập tức tuôn rơi: "Logan, cậu biết không, lúc các cậu chiến đấu vừa rồi, ta đã nhớ lại tất cả, nhớ lại tất cả những chuyện đã xảy ra năm đó.

Với tội lỗi ta đã gây ra, thực ra ta đã không nên tiếp tục sống.

Nhưng bây giờ, ta muốn sống tiếp, không phải vì bản thân ta, mà vì những đứa trẻ này.

Chương 20

Ta muốn chữa trị thật tốt để khôi phục năng lực, muốn bảo vệ hy vọng của những dị nhân này, bù đắp cho tội lỗi ta đã gây ra năm xưa." Nói đến đây, Giáo sư X nuốt nghẹn một cái rồi nói tiếp: "Phòng sóng não do Beast làm trong tầng hầm của trường học, sau khi đóng kín và khởi động công tắc đặc biệt, có thể phong tỏa sóng não của ta, như vậy nếu có sự cố mất kiểm soát lần nữa, cũng sẽ không xảy ra bi kịch tương tự." ..... "Giáo sư, chuyện này không thể trách ngài, ngài không cố ý làm vậy.

Giống như đạo lý ngài đã nói với chúng ta năm xưa, nó cũng áp dụng cho chính bản thân ngài." Wolverine thở dài, lên tiếng an ủi.

Năm đó, dị nhân bị con người sợ hãi, ngoài một phần nhỏ là do có dị nhân lợi dụng năng lực của mình để phạm tội.

Phần lớn là do khi dị nhân bắt đầu bộc lộ năng lực, vì nỗi sợ hãi trong lòng, họ hoàn toàn không thể kiểm soát được năng lực của mình, từ đó khiến người thân, bạn bè và những người vô tội xung quanh bị liên lụy.

Mỗi lần những đứa trẻ dị nhân này được đưa đến trường, Giáo sư đều tư vấn tâm lý cho chúng, để chúng có thể dũng cảm sống lại.

Thực ra, Giáo sư cũng giống như những đứa trẻ đó, vì chứng động kinh mà não bộ mất kiểm soát, mới xảy ra thảm kịch như vậy, bản thân ông còn đau khổ hơn bất kỳ ai. "Ta không phải là trẻ con, đã phạm sai lầm thì phải gánh chịu.

Ta không thể bù đắp cho những người đã chết, chỉ có thể tìm cách để những người còn sống được tốt hơn một chút." Giáo sư nhìn đám trẻ trước mặt, trên mặt lại nở một nụ cười.

Nếu không phải nhìn thấy đám trẻ này, trong lòng lại có hy vọng, e rằng ông sẽ không bao giờ có thể đối mặt với những ký ức đau khổ đó, cứ sống vật vờ cho đến khi chết. "Nhưng mà Giáo sư, đã nhiều năm trôi qua như vậy, ngôi trường đó có lẽ đã bị chính phủ thu hồi rồi." Lúc này, George lên tiếng.

Vị trí của Học viện cho những tài năng trẻ của Xavier quả thực không tệ, nằm ở ngoại ô quận Bronx, New York, không quá hẻo lánh, nhưng cũng cách Manhattan, khu vực thường xuyên xảy ra sự kiện, một khoảng.

Ngay cả khi người Chitauri xâm lược, cũng không lan đến đó.

Quan trọng nhất là, theo hắn được biết, quận Bronx ở cực bắc New York, là khu vực hỗn loạn nhất toàn thành phố, chủ yếu là nơi sinh sống của con cháu người gốc Phi và người Mỹ Latinh.

Nếu nói Hell's Kitchen là nơi hỗn loạn nhất trong khu nhà giàu Manhattan, thì quận Bronx chính là nơi hỗn loạn nhất toàn New York.

Các loại băng đảng mọc lên như nấm, tỷ lệ tội phạm thuộc hàng nhất nhì cả nước Mỹ.

Nơi như vậy, rất thích hợp để hắn đục nước béo cò kiếm tiền, dù có giết người cũng không gây sự chú ý của chính phủ.

Chỉ là, đã nhiều năm trôi qua, một tòa lâu đài lớn như vậy, làm sao có thể còn trống được.

Giáo sư X lau nước mắt giải thích: "Ta tuy bị truy nã, nhưng không phải là truy nã công khai, chính phủ không muốn làm lớn chuyện, cũng không có đủ bằng chứng để bắt ta.

Cho nên bề ngoài thân phận của ta vẫn còn, phần lớn tài sản của ta cũng còn, bao gồm cả tòa lâu đài đó.

Chỉ là ta không thể lộ diện, cũng không thể động đến bất kỳ tài sản

nào, nếu không chính phủ có thể lần theo những manh mối đó để tìm và bắt ta..." "Thì ra là vậy." George không rõ về phương diện này, nhưng qua lời giải thích của Giáo sư X, cũng hiểu được đôi ba phần.

Thân phận ngầm của Giáo sư X là hiệu trưởng trường học dị nhân, nhưng bề ngoài lại là người thừa kế của gia tộc Xavier lừng lẫy, một nhà tư bản lớn thực thụ.

Nếu nói ra, còn có ảnh hưởng lớn hơn cả tập đoàn Stark ở một số phương diện.

Stark Industries trỗi dậy chủ yếu là nhờ Howard, cha của Tony, trước đó cũng không phải là tập đoàn gì quá lớn.

Nhưng gia tộc Xavier lại là quý tộc có lịch sử lâu đời, truyền thừa xa xưa, gốc rễ sâu dày.

Không có bằng chứng xác thực, muốn công khai bắt giữ người thừa kế của gia tộc Xavier, tịch thu toàn bộ tài sản của gia tộc Xavier, điều này sẽ khiến tất cả các nhà tư bản lâu đời cảm thấy khủng hoảng.

Bởi vì hôm nay không có bằng chứng có thể tịch thu gia sản của Xavier, ngày mai có thể tìm một lý do để tịch thu gia sản của họ, đến lúc đó ai cũng nơm nớp lo sợ.

Mà chính phủ có thể đưa ra bằng chứng xác thực Giáo sư giết người không?

Đương nhiên là không thể.

Giáo sư bị động kinh, não bộ mất kiểm soát, trực tiếp dùng ý chí lực giết chết những người xung quanh, dù trong camera giám sát cũng chỉ thấy mọi người đột nhiên co giật rồi ngã xuống chết, căn bản không thể chứng minh là Giáo sư giết.

Mặt khác còn phải xem xét ảnh hưởng tiêu cực, nếu chứng thực

được vị Giáo sư đã nhiều lần giúp chính phủ xử lý khủng hoảng, nhiều lần được tổng thống tiếp kiến và trao thưởng, lại đột ngột giết nhiều người như vậy.

Chính phủ cũng phải chịu trách nhiệm, uy tín sụt giảm, thậm chí tổng thống cũng sẽ bị ảnh hưởng nặng nề.

Cho nên lúc đó chỉ có thể tiến hành bắt giữ và giam giữ bí mật, không thể công khai, thậm chí toàn bộ sự kiện đều bị cố ý làm lu mờ. "Nếu là như vậy, quả thực là một lựa chọn không tồi." George suy nghĩ kỹ một chút, đồng ý với đề nghị của Giáo sư X.

Sự kiện Westchester xảy ra hai mươi lăm năm trước, tức là năm 1984, lúc đó Tony Stark mới mười lăm tuổi, vừa nhập học khoa Kỹ thuật điện tử, hệ đại học của Viện Công nghệ Massachusetts.

Captain Marvel Carol Danvers còn chưa trở thành phi công, Nick Fury chỉ là một đặc vụ S.H.I.E.L.D. bình thường, Star-Lord Peter Quill mới sáu tuổi, mẹ vẫn còn sống.

Cho nên phía trường học dị nhân, có lẽ thật sự không ai quản, cứ bỏ không ở đó.

Có lẽ cảnh sát mà chính phủ phái đến lục soát năm đó, ngay cả tầng hầm dưới trường cũng không phát hiện ra. "Tôi không có ý kiến, chỉ cần bọn trẻ an toàn là được." Gabriela cũng giơ tay tán thành, cô cảm thấy nếu Giáo sư và George đều thấy khả thi, thì chắc là không có vấn đề gì.

Cô chỉ là một y tá người Mexico kiến thức nông cạn, việc cần làm là chăm sóc tốt cho bọn trẻ, chứ không phải phát biểu ý kiến lung tung, cô rất rõ vị trí của mình.

Thấy mọi người đều đồng ý, Wolverine cũng không phản đối nữa.

Thực ra, ông cũng muốn trở lại trường xem một chút, đó từng là

bến đỗ tâm hồn của ông.

Còn Caliban, chỉ cần Giáo sư và Wolverine ở đâu, hắn sẽ ở đó, không quan tâm là nơi nào.

Thế là, chiếc xe tải lớn đổi hướng, thẳng tiến về phía New York.

Vì bọn trẻ quá đông, lại đều không có giấy tờ tùy thân, nên suốt đường đi họ không vào thành phố, chỉ dọc đường mua đồ tiếp tế ở một vài thị trấn nhỏ, mệt thì lái xe đến nơi hẻo lánh nghỉ ngơi.

Sau hai ngày, họ cuối cùng cũng đã đến quận Bronx ở phía bắc New York.

Có lẽ vì đã đối mặt với chính mình, bệnh tình của Giáo sư có chút chuyển biến tốt hơn, tuy vẫn chưa thể sử dụng năng lực như trước, nhưng thỉnh thoảng ảnh hưởng đến tư duy của người thường thì không có vấn đề gì.

Điều này cũng khiến chuyến đi của họ thuận lợi hơn rất nhiều.

Trong thời gian đó, để tránh bị truy đuổi, họ còn đổi xe tải nhiều lần.

Bán xe tải cho một chợ đồ cũ, rồi đến một chợ đồ cũ khác thêm chút tiền mua một chiếc xe tải cũ kiểu khác, liên tục thay đổi.

Sau khi đến quận Bronx, họ không đi thẳng đến ngôi trường được cải tạo từ lâu đài tư gia của Giáo sư, mà do George và Wolverine cải trang đi dò la trước.

Tình hình đúng như Giáo sư dự đoán, nó vẫn trống không, không bị chiếm dụng, chỉ là vì lâu đài đã lâu không có người ở, cảm giác đã cũ nát đi nhiều.

Xác định trường học an toàn, đợi đến tối, họ liền dẫn bọn trẻ lẻn vào trường, ở trong tầng hầm của lâu đài.

Tầng hầm của lâu đài có hai tầng, ngoài phòng khuếch đại sóng não của Giáo sư và phòng huấn luyện của X-Men trước đây, còn có hơn mười phòng trống, mọi người chen chúc một chút, hoàn toàn có thể ở được. ..... "Lại còn có cả máy bay?" George nhìn chiếc X-Jet trước mắt, cũng ngây cả người.

Hắn không ngờ X-Jet vẫn còn được giữ lại trong tầng hầm của trường, cứ tưởng đã bị Wolverine và Giáo sư X lái đi lúc trốn chạy rồi.

Chương 21

Wolverine cởi bộ vest và áo sơ mi, mặc lại chiếc áo khoác da yêu thích ngày xưa, ngậm điếu xì gà giải thích với George: "Tiếc là tôi không biết lái máy bay, nếu không lúc đó mang Giáo sư trốn đi cũng không đến nỗi chật vật như vậy." Năm đó não của Giáo sư mất kiểm soát, giết chết tất cả các dị nhân trong trường, ông vì cứu Giáo sư, trực tiếp lái xe đưa Giáo sư đến bệnh viện, sau đó tình hình của Giáo sư tuy đã ổn định, nhưng họ cũng bắt đầu bị FBI phái lượng lớn đặc vụ truy bắt.

Nếu lúc đó ông biết lái máy bay, có thể trực tiếp đưa Giáo sư trốn khỏi Mỹ, đến các quốc gia khác chữa trị cho Giáo sư, cũng có thể trốn khỏi lệnh truy nã của chính phủ. "Có cũng tốt, sau này cũng sẽ có lúc dùng đến." Lúc này George mới nhớ ra, Wolverine không chỉ không biết lái máy bay, mà dường như còn hơi sợ độ cao và say máy bay.

Trong phim, thường là Beast, Mystique, Storm, Cyclops và Phoenix, mấy dị nhân này thay phiên nhau lái X-Jet.

Nhưng đây cũng không phải là chuyện xấu, chiếc X-Jet này tuy là chiến cơ của hai mươi mấy năm trước, nhưng vì được nhà khoa học IQ cao Beast cải tạo, nên không thua kém chiếc Quinjet tiên tiến nhất của S.H.I.E.L.D. hiện tại là bao.

Không chỉ tốc độ nhanh, mà còn có thể tàng hình, che giấu khỏi sự trinh sát của vệ tinh.

Tương lai chỉ cần có người trong số họ học được cách lái máy bay, gặp phải nguy hiểm gì cũng có thể dựa vào chiếc X-Jet này đưa mọi người kịp thời rút lui.

Ví dụ như khi người Chitauri xâm lược New York mà không bị

ngăn chặn hiệu quả. "Đúng rồi, sau này cậu vào thành phố do thám tình báo, có thể đi chiếc mô tô này, nó là của Scott yêu quý, đã được cải tạo đặc biệt, tốc độ còn nhanh hơn gấp ba lần chiếc mô tô nhanh nhất thế giới." Tham quan xong X-Jet, Wolverine lại dẫn George đến một chiếc mô tô trông rất bình thường trong tầng hầm.

Wolverine, Giáo sư và Caliban đều quá dễ nhận diện, không thể thường xuyên lộ mặt trong thành phố, nếu không chắc chắn sẽ bị chính phủ phát hiện, chỉ có thể ra tay giúp đỡ vào những thời khắc quan trọng.

Cho nên nhiệm vụ đến Stark Industries ở khu Manhattan, tìm hiểu thông tin liên quan đến Tony Stark, phải do một mình George hoàn thành. "Xem ra vị Scott đó rất có mắt nhìn." George cưỡi lên mô tô thử một chút, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Do chuyến đi này rất thuận lợi, và Học viện Dị nhân còn tốt hơn hắn dự đoán, hắn hiện tại đã không định tiếp xúc với Tony Stark sớm như vậy, để rồi bị lộ trước mắt các thế lực như S.H.I.E.L.D. và Hydra.

Cho nên tự nhiên cũng không cần đến Manhattan do thám tình báo, không cần phải bắt cóc Obadiah để tra hỏi vị trí của Tony Stark ở Trung Đông.

Tuy nhiên, hắn vẫn cần dùng chiếc mô tô này để đến khu đô thị của quận Bronx, do thám thông tin về các băng đảng và thương nhân bất lương ở địa phương.

Bởi vì hắn định trước khi Tony Stark trốn ra, sẽ làm một vụ lớn ở khu đô thị Bronx.

Kế hoạch hiện tại của hắn là, trong ba tháng đầu tiên nỗ lực nghiên cứu học tập phép thuật.

Đợi ba tháng sau sẽ quét sạch tất cả các băng đảng có tiền có thế ở toàn bộ quận Bronx, kiếm một khoản tiền lớn, nhân lúc cổ phiếu của Stark Industries đang ở mức thấp nhất điên cuồng mua vào.

Rồi sau khi Tony Stark trở về, cổ phiếu của Stark Industries tăng lên thì bán hết.

Đợi Tony Stark tuyên bố đóng cửa bộ phận vũ khí của Stark Industries, không bán vũ khí nữa, lại điên cuồng mua vào, như vậy hắn có thể ngay lập tức sở hữu một khối tài sản khổng lồ, để hắn và bọn trẻ trong trường không phải lo lắng về tiền bạc.

Tất nhiên, chuyện này cũng chỉ có thể làm một lần, nếu ngày nào cũng đi quét sạch các băng đảng, chắc chắn sẽ chọc đến Kingpin, kẻ thống trị thế giới ngầm và sự chú ý của các thế lực khác.

Đi đêm lắm có ngày gặp ma, làm nhiều rồi, hắn và Học viện Dị nhân có thể sẽ bị bại lộ.

Nhưng chỉ làm một vụ, làm xong rồi chạy, không lộ mặt nữa, ở quận Bronx thiếu camera giám sát, dù có là Sherlock Holmes đến cũng không thể tìm ra hắn.

Cho nên vụ này nhất định phải làm cho lớn, phải do thám, thu thập thông tin trước. "Đúng là rất có mắt nhìn, đặc biệt là nhìn phụ nữ.

Tôi vốn rất ghét gã đó, bây giờ lại có chút nhớ hắn." Wolverine nhìn chiếc mô tô, không khỏi chìm vào hồi ức.

George nghe vậy lập tức hiểu ra, hắn biết cả Cyclops và Wolverine đều thích Phoenix, chỉ là cuối cùng Phoenix đã chọn Cyclops. "Đúng rồi, chúng ta ở dưới tầng hầm này sử dụng các thiết bị này, chắc chắn sẽ dùng đến điện, lúc đó có gây sự chú ý của chính phủ không?

Hay là mua mấy cái máy phát điện về, tuy điện không đủ, nhưng

an toàn hơn nhiều." Đã hai mươi lăm năm trôi qua, chính phủ chắc đã sớm quên mất tòa lâu đài ở đây, càng không chuyên môn theo dõi tình hình dùng điện của lâu đài, chỉ là hắn cảm thấy, mọi việc vẫn nên cẩn thận thì hơn.

Khó khăn lắm mới tìm được một nơi ẩn náu tốt như vậy, nếu bị bại lộ, lại phải tìm lại từ đầu.

Sau này đợi hắn học được Bùa Chống Muggle, sẽ không cần phải cẩn thận như vậy nữa, dù có mở lại trường học cũng không cần lo lắng bị chính phủ phát hiện. "Về điểm này cậu có thể yên tâm, điện năng sử dụng ở hai tầng hầm, vì một sự cố đặc biệt trước đây, đã được cải tạo đặc biệt.

Beast đã lắp đặt hệ thống cung cấp điện đặc biệt, khác với nguồn điện phía trên lâu đài, còn được nâng cấp phòng ngự rất nhiều, cho dù tất cả các thiết bị đều bật, cũng sẽ không bị phát hiện có dấu vết sử dụng điện." Đối với lời nhắc nhở của George, Wolverine xua tay. "Vậy thì tốt." Sự cố đặc biệt?

Là Karma xâm nhập, hay là William Stryker dẫn quân tấn công học viện.

Về điều này George cũng không hỏi kỹ, dù sao là cái nào cũng không quan trọng, quan trọng là hắn biết nơi này rất an toàn, có thể yên tâm để hắn nghiên cứu phép thuật. "Khoảng thời gian này tôi sẽ tranh thủ ra ngoài do thám tình báo, nếu có thể, tôi nghĩ ông và Giáo sư có thể giúp hướng dẫn bọn trẻ, học cách sử dụng năng lực của mình để chiến đấu tốt hơn." Cuối cùng, George cũng đưa ra một đề nghị với Wolverine.

Nếu Phòng Nguy Hiểm trong tầng hầm có thể sử dụng bình thường, vậy có thể dùng để huấn luyện bọn trẻ sử dụng năng lực chiến đấu.

Không giống như cách huấn luyện thô bạo của những kẻ ngoại đạo trong căn cứ thí nghiệm, những người trong nghề thực thụ như Giáo sư và Wolverine mới có thể phát triển tiềm năng của bọn trẻ tốt hơn.

Hắn không cầu bọn trẻ trong thời gian ngắn có thể phát huy tác dụng lớn trong chiến đấu, ít nhất có thể tự vệ không trở thành gánh nặng cũng là tốt rồi.

Alkali-Transigen tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho họ, việc tìm ra họ theo dấu vết chỉ là chuyện sớm muộn.

Đến lúc đó, có lẽ không chỉ có bản sao của Wolverine, mà còn có bản sao của Giáo sư, Magneto và Cyclops.

Tất nhiên, George tin rằng, thực lực của những bản sao đó chắc chắn kém xa bản thể.

Bởi vì ngoài một số loại đặc biệt, năng lực của rất nhiều dị nhân cần phải được khai phá và lĩnh ngộ sau này, mới có thể phát huy sức mạnh lớn hơn.

Giống như Magneto, lúc mới xuất hiện cũng không mạnh như vậy, vẫn là do Giáo sư X khai phá dẫn dắt, mới có được thực lực sau này.

Bản sao do Zander Rice tạo ra, IQ cơ bản ngang với trẻ nhỏ, hành động cơ bản cũng hoàn toàn dựa vào điều khiển từ xa, năng lực làm sao có thể khai phá được.

Trong phim, Thiếu tá William Stryker, lấy Wade làm bản thể, dung hợp năng lực của bao nhiêu dị nhân, kết quả không phải vẫn bị Wolverine và Sabretooth liên thủ chặt đầu sao.

Sự thật chứng minh, trừ phi thả lỏng kiểm soát tư tưởng, nếu không bản sao không thể trưởng thành vượt qua bản thể, chỉ có thể trở thành lính quèn.

Chỉ là lính quèn nhiều rồi, cũng là một chuyện đau đầu. ..... "Thực ra cậu không nói, tôi cũng có dự định như vậy.

Nếu là trước đây, Giáo sư chắc chắn sẽ không đồng ý để bọn trẻ tiếp xúc với chiến đấu sớm như vậy, nhưng bây giờ, ông ấy nhất định rất sẵn lòng để bọn trẻ có thêm năng lực tự vệ." Wolverine gần như không do dự đã đồng ý.

Học viện Dị nhân ngày xưa, lý niệm của Giáo sư X là học sinh chính là học sinh, đến trường là để học cách kiểm soát năng lực của mình tốt hơn, cũng như học thêm một số kiến thức khác.

Sau này muốn làm công việc gì, trở thành người như thế nào, đều do mình quyết định.

Chỉ có sau khi trưởng thành, thực sự muốn ở lại trường trở thành X-Men, mới được bồi dưỡng về phương diện chiến đấu.

Tuy nhiên, tình hình hiện tại rõ ràng đã khác xa, để sống sót tốt hơn, dù là trẻ con, cũng phải học cách phát triển năng lực của mình, học cách chiến đấu để bảo vệ bản thân.

Chương 22

Nếu mỗi đứa trẻ đều có thực lực như cô bé sói, liên kết lại với nhau thì căn bản không sợ sự truy sát của Alkali-Transigen. "Được, vậy nghỉ ngơi cho tốt đi!" George và Wolverine tuần tra và tìm hiểu toàn bộ hai tầng hầm xong, cũng trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Hai ngày nay trên đường vội vã, họ đều không được nghỉ ngơi tốt, bây giờ cuối cùng cũng có thể ngả đầu ngủ một giấc yên lành.

Cứ như vậy, bốn ngày sau.

George vẫn như thường lệ đi đến quận Bronx thu thập thông tin, sau khi trở về thì vùi đầu nghiên cứu phép thuật, đến tối thì tập trung tinh lực chủ yếu vào phân thân của mình ở thế giới Harry Potter.

Trong lúc bản thể ở thế giới Marvel bận rộn vượt ngục, phân thân thực ra cũng không hề nhàn rỗi.

Ngoài việc thỉnh thoảng tiếp đãi Tonks và đồng nghiệp của cô đến ăn chực, về cơ bản đều là nghiên cứu lý thuyết phép thuật và học tập, luyện tập các phép thuật mới.

Nhưng hôm nay là ngoại lệ, vì hôm nay là ngày 1 tháng 9, là ngày hắn phải lên đường đến Hogwarts nhập học. "Page, chúng ta đi!" Đặt cái lồng chứa con cú mèo khổng lồ xuống, George khóa cửa tiệm, đẩy chiếc xe đầy hành lý, đi ra khỏi Hẻm Knockturn. "Page" là tên hắn đặt cho con cú mèo cưng của mình, vì con cú này siêu phàm ăn, nếu không phải hắn thừa hưởng di sản của lão phù thủy, thật sự không nuôi nổi một con vật cưng lớn như vậy.

Nhưng ăn nhiều thì ăn nhiều, cũng thật sự rất hữu dụng.

Để trong thời gian hắn đi học, tiệm không bị các phù thủy hắc ám

ghé thăm, mấy ngày nay hắn đã giảm giá bán hết tất cả các loại độc dược và thảo dược mà mình không dùng đến.

Chỉ là những phù thủy đến tiệm hắn mua đồ, chẳng có mấy người dễ đối phó.

Nếu không phải nhìn thấy Page, con cú mèo khổng lồ, đứng trên xà nhà trừng mắt nhìn chằm chằm, thật không biết chừng sẽ giở trò gì đó.

Ví dụ như dùng Bùa Lú để hắn mơ mơ màng màng mà cho không những lọ độc dược đắt tiền.

Đẩy chiếc xe đẩy nhỏ còn cao hơn cả mình, George bước ra khỏi Hẻm Knockturn, sau đó rẽ vào Hẻm Xéo, đi khoảng vài trăm mét, đến trước một bức tường gạch đỏ trông rất bình thường.

Hắn lấy đũa phép ra gõ vào mấy viên gạch đặc định trên tường, những viên gạch trên tường lập tức bắt đầu rung lên, rất nhanh một cổng vòm rộng rãi đã xuất hiện trước mắt hắn.

Tiếp tục đẩy xe đẩy đi qua cổng vòm, hắn liền vào Cái Vạc Lủng nổi tiếng của Hẻm Xéo, một quán bar kiêm nhà trọ dành cho phù thủy, kết hợp cả ăn uống và lưu trú.

Lúc rảnh rỗi hắn cũng đã đến đây ăn vài lần, nói thật, vị rất bình thường, môi trường cũng rất bình thường, thậm chí có phần bẩn thỉu và chật hẹp.

Chào ông chủ Tom một tiếng, George không dừng lại ở Cái Vạc Lủng, mà trực tiếp đi ra con phố Muggle bên ngoài quán bar, rồi lặng lẽ đứng bên lề đường chờ đợi.

Ban đầu hắn định đi tàu điện ngầm của Muggle đến Ga Ngã Tư Vua ở London, chỉ là lần trước Tonks dẫn đồng nghiệp đến ăn chực, biết hôm nay hắn phải đến Ga Ngã Tư Vua, nhất quyết đòi lái xe đến

tiễn hắn.

Đứng bên lề đường đợi khoảng mười phút, một chiếc xe hơi màu xanh đậm kiểu cũ từ xa lái tới, dừng lại bên cạnh hắn. "Này, George, em đến sớm hơn mười phút so với giờ hẹn đấy!" Tonks mở cửa xe, từ ghế phụ bước xuống.

George cười đáp: "Em quen làm mọi thứ sớm một chút, như vậy sẽ không bị luống cuống tay chân." "Đây là một thói quen tốt, tiếc là chị mãi không rèn được." Tonks cười ha hả giúp George chuyển hành lý vào cốp sau của xe, tính cách cô rất phóng khoáng, làm việc cũng rất nhanh nhẹn. "Bùa Cơi Nới Không Gian?" Nhìn Tonks dễ dàng bỏ cả đống hành lý và Page của mình vào chiếc cốp xe chật hẹp, George lộ vẻ kinh ngạc.

Bùa Cơi Nới Không Gian là một loại phép thuật thần kỳ có thể mở rộng diện tích không gian, phù thủy thông thạo phép này thậm chí có thể mở rộng một chiếc hộp nhỏ thành to bằng một thành phố.

Giống như nhà Sinh vật huyền bí học nổi tiếng Newt Scamander, đã tự mình làm ra một chiếc vali có không gian siêu lớn.

Nhưng phép này trong luật phù thủy không cho phép sử dụng cá nhân, chỉ có thể dùng cho các vật phẩm công cộng được Bộ Phép thuật phê duyệt.

Ví dụ như trong giải Quidditch quốc tế, những chiếc lều ma thuật cho khán giả phù thủy các nước thuê ở.

Tất nhiên, nói là vậy, vì phép này trong cuộc sống quá tiện lợi, phần lớn phù thủy vẫn sẽ lén lút sử dụng, chỉ cần không bị Thần Sáng bắt quả tang là không có vấn đề gì lớn. "Xem ra gần đây em học rất chăm chỉ, cốp xe này đúng là đã dùng Bùa Cơi Nới Không Gian, nhưng yên tâm, đây là xe chuyên dụng của Thần Sáng Bộ Phép thuật, thuộc loại cải tạo hợp pháp." Tonks đóng cốp xe, nháy mắt đắc ý với

George.

Cô hiện tại vẫn là Thần Sáng thực tập dự bị, nhưng do biểu hiện xuất sắc, đã có thể sử dụng xe ma thuật chuyên dụng của Thần Sáng Bộ Phép thuật. "Tuyệt vời!" George phối hợp giơ ngón tay cái lên.

Bề ngoài, Tonks mười chín tuổi, George mười một tuổi, Tonks là một người chị.

Nhưng thực tế, tuổi tâm lý của Tonks là mười chín, còn tuổi tâm lý của George đã là ba mươi mấy, trưởng thành hơn Tonks rất nhiều. "Chào buổi sáng, George." Sau khi lên xe, một phù thủy trẻ mặc bộ vest nhung thiên nga màu xanh lá cây ngồi ở ghế lái, vẫy tay chào hắn. "Haizz, cậu đi học ở Hogwarts, sau này chúng tôi không còn cơm để ăn chực rồi." "Chào buổi sáng, Aldo, các anh có thể đợi em nghỉ lễ, cũng chỉ vài tháng thôi." George cười đáp.

Gã này hắn có quen, đã đến ăn chực cùng Tonks mấy lần, rất mê món ăn Trung Quốc hắn nấu, là bạn học cùng khóa tốt nghiệp với Tonks, cũng là một Thần Sáng dự bị của Bộ Phép thuật hiện tại.

Hơn nữa, hắn có thể nhìn ra, gã này đang theo đuổi Tonks, nhưng Tonks chỉ coi đối phương như anh em.

Chỉ có thể nói tình yêu không thể miễn cưỡng, Tonks thích kiểu người chú chững chạc như Lupin, không mấy hứng thú với kiểu mỹ nam tươi tắn như Aldo. "Đừng nghe cậu ta nói bậy, đến Hogwarts học phép thuật cho tốt, đó thật sự là một ngôi trường rất tốt." Tonks ngồi ở ghế phụ, cốc một cái vào sau gáy Aldo, sau đó quay đầu nói với George.

Aldo xoa xoa sau gáy, cũng đã quen, thành thạo khởi động chiếc xe ma thuật, lái về phía Ga Ngã Tư Vua. ..... "Thuật giả kim ma thuật, sau này nhất định phải nghiên cứu kỹ mới được." Chưa đầy hai mươi phút, chiếc xe ma thuật đã dừng lại bên ngoài Ga Ngã Tư Vua, từ chối

ý tốt của Tonks muốn tiễn hắn vào trong, George vừa đẩy xe đẩy, vừa thầm nghĩ trong lòng.

Thực ra, đoạn đường từ Cái Vạc Lủng đến Ga Ngã Tư Vua vừa rồi không hề thuận lợi, đúng lúc gặp phải kẹt xe.

Nhưng chiếc xe của Bộ Phép thuật rõ ràng đã được yểm bùa bằng thuật giả kim với ma thuật không gian cao cấp, Aldo chỉ cần nhấn một nút, chiếc xe như bị nén lại, dễ dàng lướt qua những khe hở giữa các xe chưa đầy một người qua.

Phép thuật của thế giới này rất thần kỳ, các loại vật phẩm ma thuật được làm bằng thuật giả kim cũng vô cùng thần kỳ.

Nếu học tốt thuật giả kim ma thuật, tương lai hắn hoàn toàn có thể cải tạo Học viện Dị nhân thành một tòa lâu đài ma thuật kỳ diệu tương tự như Hogwarts, nếu không được hắn cho phép, người thường căn bản không thể vào được. "Sân ga Chín Ba Phần Tư." Đến bức tường ngăn giữa sân ga thứ chín và thứ mười, George đẩy xe đẩy đâm thẳng vào.

Tiếp theo, chuyện thần kỳ đã xảy ra, hắn và chiếc xe đẩy như đâm vào một lớp màng nước trong suốt, cứ thế không chút trở ngại mà xuyên qua.

Khung cảnh thay đổi, một sân ga rất đặc biệt đã hiện ra trước mắt hắn.

Nổi bật nhất là đầu máy hơi nước màu đỏ sẫm, trên đó ghi: Tàu Tốc hành Hogwarts, khởi hành lúc mười một giờ.

Đối với đoàn tàu ma thuật thần kỳ này, hắn đã từng đọc qua giới thiệu liên quan trong một cuốn sách lịch sử phép thuật chuyên ngành.

Muốn tìm hiểu sâu về phép thuật của thế giới này, để sau này sống thoải mái trong giới phù thủy, việc nắm vững kiến thức lịch sử phép

thuật cũng là vô cùng quan trọng.

Nhiều phương pháp học tập và phá giải phép thuật, thực ra cũng có thể thấy trong lịch sử phép thuật.

Cho nên mỗi ngày hắn cũng dành một khoảng thời gian nhất định để nghiên cứu các loại sách lịch sử đã mua.

Tàu Tốc hành Hogwarts được xây dựng vào giữa thế kỷ 19, do một kỹ sư Muggle và một lượng lớn công nhân đường sắt Muggle, cùng với phần lớn phù thủy của Bộ Phép thuật lúc đó, chung tay tạo nên.

Tuyến đường sắt ma thuật này cũng là lần sử dụng Bùa Lú nhiều nhất thế giới và Bùa Chống Muggle quy mô lớn nhất.

Chương 23

Nguyên nhân là do vị Bộ trưởng Bộ Phép thuật rất có trách nhiệm lúc đó, Ottaline Gambol, cảm thấy việc các phù thủy nhỏ dùng Khóa Cảng đến Hogwarts quá không an toàn, cũng không thoải mái, mỗi năm đều có phù thủy nhỏ bị thất lạc do sử dụng Khóa Cảng không đúng cách.

Vừa hay lại được truyền cảm hứng từ tàu hỏa hơi nước của Muggle, mới có Tàu Tốc hành Hogwarts và tuyến đường sắt siêu dài.

Nghe nói hành động này đã bị một số gia đình thuần huyết phản đối, nhưng đã bị Bộ trưởng Bộ Phép thuật mạnh mẽ dẹp tan bằng cách tuyên bố không đi tàu thì không được Hogwarts nhận.

Đoàn tàu hơi nước ma thuật này đi lại giữa sân ga Chín Ba Phần Tư ở Ga Ngã Tư Vua London và ga Hogsmeade, tổng cộng sáu lần một năm.

Ngày 1 tháng 9 nhập học một lần, Giáng sinh và Lễ Phục sinh bốn lần, tháng 6 nghỉ hè một lần.

Lúc này khói đậm từ đầu máy hơi nước bao trùm cả sân ga, vì George đến khá sớm, số lượng phù thủy nhỏ và phụ huynh đưa con đến sân ga còn chưa nhiều, cũng không ồn ào.

Hắn đẩy xe vào toa tàu ghi dành cho năm nhất, tùy ý tìm một toa trống, nhanh nhẹn nhét hành lý lên giá trên, sau đó đặt chiếc lồng chứa cú mèo vào góc toa gần mình. "Ngủ ngoan đi, đừng kêu lung tung dọa mấy phù thủy nhỏ sắp tới." Dặn dò Page một tiếng, George lấy ra một cuốn "Bàn về tầm quan trọng của lý thuyết phép thuật cơ bản", bắt đầu chăm chú đọc.

Từ London đến Hogwarts mất khoảng năm, sáu tiếng, không thể

lãng phí như vậy được.

Theo thời gian trôi đi, số lượng phù thủy lớn nhỏ trên sân ga bên ngoài cửa sổ ngày càng đông, còn có đủ loại vật nuôi ma thuật, trong toa tàu cũng dần dần có thêm các phù thủy nhỏ. "Oa, đây là thú cưng của cậu à?

Một con cú mèo to quá." Một cậu bé đeo máy ảnh ma thuật trên cổ, khi đẩy xe đẩy nhỏ của mình đi qua toa của George, đã bị con cú mèo khổng lồ Page thu hút, bất giác bước vào.

Cậu bé đặt hành lý của mình vào góc, cầm máy ảnh ma thuật của mình lên chụp vài tấm một cách phấn khích, sau đó tự giới thiệu với George: "Chào cậu, tớ tên là Colin Creevey." "Cứ gọi tớ là George là được." George ngẩng đầu nhìn cậu bé một cái, mỉm cười gật đầu.

Cái tên này hắn có chút quen thuộc, hình như còn là fan cuồng của Harry, rất thích chụp ảnh cho thần tượng Harry của mình. "George, tớ..." Tính cách Colin rất hoạt bát, cũng rất lắm lời, rất tự nhiên ngồi xuống bên cạnh George, bắt đầu nói liến thoắng.

Lúc này George cũng đành phải cất sách phép thuật đi, trò chuyện với cậu bé vài câu.

Qua cuộc trò chuyện, hắn biết được Colin xuất thân từ một gia đình Muggle, trong nhà còn có một em trai tên Dennis Creevey.

Vì đặc biệt yêu thích nhiếp ảnh, sau khi thấy chiếc máy ảnh ma thuật kỳ diệu ở Hẻm Xéo, cậu đã dùng tiền mua thú cưng để mua máy ảnh ma thuật.

Thần tượng mà cậu sùng bái nhất là Harry Potter được nhắc đến trong "Lịch sử Phép thuật Hiện đại", "Sự hưng thịnh và suy tàn của Nghệ thuật Hắc ám" và "Những sự kiện phép thuật quan trọng của thế kỷ 20", chỉ lớn hơn cậu một tuổi mà đã đánh bại Voldemort, kẻ

khiến cả giới phù thủy nghe tên đã khiếp sợ. "Đúng rồi, George, tớ nói nhiều như vậy, cậu còn chưa nói về bản thân mình?" Sau một hồi nói chuyện rôm rả, Colin mới phát hiện mình chẳng biết gì về George.

George để không phải tiếp tục luyên thuyên, liền mỉm cười nói thẳng: "Tớ là trẻ mồ côi, chưa từng thấy cha mẹ, cũng không có gia đình, cho nên không có gì để giới thiệu cả." Colin nghe vậy sững người, sau đó trên mặt lộ ra vẻ đồng cảm, vội vàng chuyển chủ đề: "Đúng rồi, cú mèo của cậu to như vậy, bình thường ăn gì?" "Điêu kiêu, thường xuất hiện nhiều ở khu vực Âu-Á-Phi, chủ yếu sống ở các môi trường như rừng núi, đồng bằng, hoang dã, bìa rừng cây bụi, rừng thưa, cũng như núi cao trơ trụi và vách đá.

Thích ăn chuột đồng, thỏ rừng và các loài chim trĩ, đôi khi cũng ăn một ít ếch, rắn và thằn lằn.

Nghe nói nó là một trong số ít loài cú mèo có thể không sợ cái nhìn của Tử Xà, loài còn lại là Phượng hoàng trong truyền thuyết." Lúc này, một giọng nói có chút mơ hồ đột nhiên vang lên ở cửa toa.

George và Colin quay đầu nhìn lại, đó là một cô bé có đôi mắt màu bạc, mái tóc màu vàng nâu sẫm, làn da rất trắng, đôi mắt to nhưng ánh mắt lại không tập trung.

Cho nên tổng thể khí chất có vẻ hơi mơ màng, kỳ quái. "Điêu kiêu có thể không sợ cái nhìn của Tử Xà, điều này tớ dường như chưa từng đọc thấy trong sách." George có chút kinh ngạc nhìn cô bé hỏi.

Nếu đã mua điêu kiêu làm thú cưng, làm sao hắn có thể không tra cứu tài liệu liên quan, và phần lớn thông tin cô bé vừa nói, hắn đều đã đọc qua trong tài liệu, chỉ có điều cuối cùng là không có.

Nhưng điều cuối cùng này có thật hay không lại vô cùng quan trọng, vì năm nay Hogwarts đúng là sẽ có một con Tử Xà xuất hiện, lại còn là một con Tử Xà ngàn năm tuổi.

Cho nên hắn không thể không hỏi cho rõ. ..... "Lịch sử của Tử Xà quá lâu đời, đã sớm bị Bộ Phép thuật cấm nuôi dưỡng, cho nên rất ít sách đề cập đến điểm này, nhưng điều đó không có nghĩa là nó không tồn tại.

Giống như Snorkack Sừng Xoắn, các phù thủy không cho rằng loài sinh vật huyền bí này tồn tại, nhưng cha tớ đã từng may mắn nhìn thấy một lần ở Thụy Điển." Cô bé nghiêng đầu trả lời. "Snorkack Sừng Xoắn là gì?" Colin đầy vẻ tò mò.

Cô bé giải thích: "Đó là một loài sinh vật huyền bí có sừng dài đặc biệt nhưng không biết bay." "Thôi được rồi, đó hẳn là Erumpent." Lúc này George đã biết thân phận của cô bé này, Luna Lovegood.

Cha cô là Xenophilius Lovegood, tổng biên tập tạp chí "The Quibbler", mẹ là Pandora Lovegood, đã qua đời trong một tai nạn khi đang thử nghiệm thần chú lúc cô chín tuổi.

Có thể thấy, không có nền tảng lý thuyết phép thuật vững chắc, việc tạo ra thần chú mới cũng là một việc vô cùng nguy hiểm.

Vì gia học uyên bác, chuyện Luna nói về điêu kiêu có thể là thật, nhưng chuyện về Snorkack Sừng Xoắn, hắn biết là do Xenophilius bịa ra để dỗ con gái.

Cái gọi là Snorkack Sừng Xoắn, thực tế là Erumpent, chiếc sừng đặc biệt của nó còn có nguy cơ phát nổ. "Ở đây còn chỗ ngồi, để tớ giúp cậu đặt hành lý lên giá nhé." Vì muốn tìm hiểu thêm một số kiến thức không có trong sách từ Luna, George chủ động đứng dậy giúp cô bé chuyển hành lý trên xe đẩy lên giá trên. "Cảm ơn, tớ tên là Luna Lovegood." Luna cũng rất hứng thú với điêu kiêu, nên không từ chối, chỉ là thấy George gầy gò yếu ớt, lại có thể rất nhẹ nhàng nhấc hành lý của cô lên giá cao, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán. "Sức của cậu khỏe thật!" Sau khi Luna ngồi xuống, ba người lại bắt đầu trò

chuyện.

Nhưng chủ yếu là Colin, đứa bé tò mò, hỏi, Luna trả lời, còn George thì im lặng lắng nghe, chỉ khi gặp phải kiến thức mình hứng thú mới hỏi một câu. "Tu tu..." Tiếng còi dài vang lên, tàu sắp khởi hành.

Và lúc này, cửa kéo của toa đột nhiên bị kéo ra, một cô bé có mái tóc đỏ rực rỡ, đôi mắt màu nâu sáng, khuôn mặt xinh xắn đáng yêu như búp bê bước vào. "Ở đây có ai ngồi không?" Cô bé chỉ vào chỗ ngồi bên cạnh Luna hỏi. "Những chỗ khác đều kín rồi." "Không có, cậu có thể ngồi cạnh tớ." Luna dịu dàng mỉm cười.

Cô bé nghe vậy rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, vì các anh trai đãng trí (cô đương nhiên sẽ không thừa nhận là chính mình suýt quên cuốn sổ tay thần kỳ), khiến cô là người cuối cùng lên tàu. "Em Ginny bé nhỏ, bọn anh đến giúp em đây." Lúc này, một cặp song sinh tóc đỏ giống hệt nhau bước vào.

Họ cười đùa giúp em gái đặt hành lý, sau đó bị em gái xua đuổi, vừa đùa giỡn vừa rời đi. "Chào mọi người, tớ tên là Ginny, Ginny Weasley." Sau khi đuổi hai ông anh phiền phức đi, Ginny ngồi xuống bên cạnh Luna, hào phóng tự giới thiệu, cô không phải là người nhút nhát, trừ khi ở trước mặt Harry. "Luna Lovegood." "Colin Creevey." "George." Ba người cũng lần lượt tự giới thiệu. "George, tên cậu giống tên anh trai tớ, chính là một trong hai người vừa rồi, anh ấy cũng tên là George, George Weasley.

Đúng rồi, họ của cậu là gì?" "Cậu cứ gọi tớ là George là được rồi." George mỉm cười, cũng không giải thích nhiều.

George của hắn và George của George Weasley tuy phát âm giống nhau, nhưng lại có sự khác biệt về bản chất.

George Weasley họ Weasley, tên George, còn hắn thực ra là họ

Kiều, tên Trị, Trị trong cai trị, cha hắn hy vọng tương lai hắn có thể làm quan, cai trị một phương, mới đặt tên này.

Cho nên thực tế, theo cách gọi ở đây, nên gọi hắn là Trị Kiều.

Chỉ là hắn cảm thấy nghe như vậy quá gượng gạo, nên khi nói chuyện với người khác, cứ trực tiếp bảo người ta gọi mình là George. "Ginny, nhà cậu có mấy anh trai?" Lúc này Colin tốt bụng đột nhiên xen vào, cậu cảm thấy George là một đứa trẻ mồ côi, chắc là không muốn người khác biết họ của mình.

Chương 24

Ginny cũng không nghĩ nhiều, đưa hai tay ra gập xuống bốn ngón: "Sáu người, Bill đang làm Phá giải Lời nguyền cho Gringotts ở Ai Cập, Charles đang làm người thuần hóa rồng ở Romania, Percy học năm sáu, George và Fred năm tư, các cậu vừa thấy rồi, Ron..." "Nhiều quá!" Nghe Ginny trả lời, cả Colin và Luna đều lộ vẻ kinh ngạc, nhiều con như vậy, đừng nói là gia đình phù thủy, ngay cả gia đình Muggle cũng hiếm thấy.

George nghe ba người trò chuyện, dời ánh mắt khỏi chiếc vali của Ginny, trong lòng cũng thầm cảm thán.

Nếu tất cả các gia đình phù thủy đều có thể sinh nhiều như nhà Weasley, có lẽ phù thủy đã sớm thống trị thế giới, không còn chuyện gì của Muggle nữa.

Trong lúc bốn người trò chuyện, tàu cũng bắt đầu khởi động, rời khỏi Ga Ngã Tư Vua London, chạy dọc theo những cánh đồng đầy bò và cừu, nhanh chóng tiến về phía Scotland.

Đều là lần đầu tiên xa nhà đi xa, lại đến Hogwarts danh tiếng, dù là Luna yên tĩnh nhất, thực ra cũng có chút phấn khích.

Cho nên ba người trò chuyện không ngừng.

Vì nội dung trò chuyện sau đó của ba người, phần lớn không liên quan đến phép thuật, mà là những trải nghiệm thời thơ ấu, hoàn cảnh gia đình của mỗi người, cho nên George dần dần rút khỏi cuộc trò chuyện, bắt đầu đọc sách.

Khoảng mười hai giờ rưỡi, một phù thủy nữ mặt tươi cười, má lúm đồng tiền đẩy cửa toa hỏi: "Các em thân mến, có muốn mua đồ ăn trên tàu không?

Có Kẹo Đủ Vị Bertie Bott, Kẹo Cao Su Thổi Siêu Bự Drooble, Sô-cô-la Ếch, Bánh Bí Ngô, Bánh Vạc, Đũa Phép Cam Thảo..." Đối mặt với một xe đầy đồ ăn vặt ma thuật và câu hỏi của phù thủy nữ, ba người đồng thời lắc đầu.

Colin xuất thân từ gia đình Muggle, tự nhiên không có nhiều tiền, tất cả số tiền dư của cậu đều đã chi vào máy ảnh ma thuật.

Ginny tuy sinh ra trong gia tộc thuần huyết, nhưng cha cô đã sớm bị gia tộc xóa tên vì thân cận với Muggle và yêu thích đồ vật của Muggle, tất cả chi tiêu trong nhà đều đến từ lương của cha cô ở Bộ Phép thuật.

Nhiều đứa con đi học như vậy, lại thêm sách giáo khoa môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám của mấy người anh năm nay đặc biệt đắt, ngay cả nhiều đồ dùng học tập của cô cũng là đồ cũ, lấy đâu ra tiền tiêu vặt để mua đồ ăn vặt.

Còn Luna, cô thì không thiếu tiền tiêu vặt, nhưng dường như không mấy thích đồ ăn vặt. "Mỗi loại một phần, cảm ơn!" George biết tình hình của mấy phù thủy nhỏ, đứng dậy lấy ra mười hai Sickle bạc và năm Knut đồng, mua mỗi loại đồ ăn vặt một phần, đặt lên bàn. "Ginny, nghe cậu vừa nói cậu biết một loại bùa tên là Bùa Dơi Mũi, không biết cậu có rảnh dạy tớ không?" Hắn đẩy một phần tư số đồ ăn vặt đến trước mặt Ginny, Ginny lập tức mắt sáng lên gật đầu: "Đương nhiên không vấn đề gì, đó là bùa tớ giỏi nhất, ngay cả George và Fred cũng đã trúng chiêu này của tớ." "Luna, tớ muốn thỉnh giáo một số kiến thức về sinh vật huyền bí." George lại đẩy một phần tư số đồ ăn vặt đến trước mặt Luna.

Luna mỉm cười gật đầu, cũng không từ chối.

Cuối cùng, George để riêng phần của mình, đẩy một phần tư còn lại đến bên cạnh Colin. "Có rảnh chụp giúp tớ một tấm ảnh ma thuật

không?

Tớ muốn giữ làm kỷ niệm." "...Năm phút nữa tàu sẽ đến Hogwarts, xin hãy để hành lý trên tàu, chúng tôi sẽ chuyển đến trường giúp các bạn." Màn đêm đã buông xuống bên ngoài cửa sổ, dưới bầu trời tím thẫm là những dãy núi và rừng cây.

Tàu hỏa cũng dần chậm lại, một giọng nói vang lên trong hành lang toa tàu.

"Chúng ta nên thay đồng phục rồi." George cởi áo khoác ngoài, mặc vào chiếc áo chùng phù thủy màu đen của Hogwarts.

Luna, Ginny và Colin cũng phản ứng lại, nhanh chóng thay đồng phục của mình.

Sau khi tàu dừng, các phù thủy nhỏ ùa ra, chen lấn xô đẩy trong hành lang, sợ rằng chỉ cần chậm một bước là sẽ bỏ lỡ điều gì đó.

Mặt của một vài phù thủy nhỏ thậm chí còn bị ép đến biến dạng.

"Đừng vội!" Thấy cảnh này, George dứt khoát ngăn ba người Ginny đang định chen vào.

Đã đến ga rồi, Hogwarts là một tòa lâu đài to như vậy, cũng chẳng chạy đi đâu được, không cần phải hoảng hốt chen lấn ra ngoài.

Khác với các phù thủy nhỏ khác, hắn cũng rất tò mò và mong chờ Hogwarts, nhưng lại không hề căng thẳng hay hoảng loạn.

Một mặt, dù sao hắn cũng không phải trẻ con thật.

Mặt khác, đã trải qua xuyên không tái sinh, phân tách linh hồn và trốn chạy chém giết, nội tâm của hắn còn vững vàng hơn nhiều so với người trưởng thành bình thường.

Khoảng hai phút sau, số phù thủy nhỏ trong hành lang bắt đầu thưa dần, George mới dẫn ba đứa trẻ ra khỏi khoang, thong thả đi ra

ngoài cửa tàu.

“Các em theo anh, đừng đi lạc sang phía các anh chị lớp trên.” “George này, nói thật nhé, đôi lúc cậu cho tớ cảm giác giống như ba tớ vậy, rất đáng tin cậy.” Ginny đi theo sau George, không nhịn được nói.

“Ừm... còn đáng tin hơn cả ba tớ nữa.” Nghĩ đến những hành động đôi khi không mấy đáng tin của cha mình, ông Arthur, cô bé lại thêm một câu.

Colin và Luna gật đầu đồng tình.

Tuy chỉ mới ở cùng nhau chưa đầy một ngày, nhưng George đã để lại cho họ một hình ảnh vô cùng đáng tin cậy.

Nói chuyện chững chạc, rất ít khi tỏ ra kinh ngạc vì bất cứ điều gì, giúp họ xách hành lý lên xuống, lau mặt cho họ khi họ ăn vặt bị bẩn, buổi chiều khi họ buồn ngủ còn đứng dậy đắp áo chùng phù thủy cho họ.

Ngay cả lúc xuống tàu này, cũng có một cảm giác như có người lớn bên cạnh, chỉ cần nghe lời là sẽ rất an toàn.

George nghe vậy cũng chỉ cười trừ.

Thực ra những hành động đó của hắn chỉ là phản xạ vô thức của một người lớn khi thấy trẻ con, đặc biệt là những đứa trẻ mình không ghét.

Cơ thể của hắn ở thế giới này là một đứa trẻ, nhưng bảo hắn phải giả làm trẻ con suốt thì thật không dễ dàng.

Vì vậy hắn thấy cũng không cần thiết.

Với thân thế của hắn ở thế giới này, việc trưởng thành sớm một chút cũng rất bình thường, đây không phải là chuyện xấu.

“Học sinh năm nhất!

Học sinh năm nhất đến đây!" Đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên.

George quay đầu nhìn, chính là người gác cổng Hagrid đang cầm một chiếc đèn lồng ma thuật đứng ở một bên sân ga, lớn tiếng gọi.

Dù lúc này ở sân ga có hàng trăm học sinh, nhưng với chiều cao ba bốn mét của Hagrid, ông vẫn nổi bật một cách lạ thường, muốn không nhìn thấy cũng khó.

"Đi sát vào tôi." Quay lại dặn dò một tiếng, George như một con dao nhọn xen vào đám đông dày đặc, dễ dàng gạt những phù thủy lớp trên cản đường ra, rất nhanh đã đến bên cạnh Hagrid.

Nói về sức lực, ngay cả phù thủy năm thứ bảy cũng kém hắn không ít.

"Lại gặp nhau rồi, sếp nhỏ!" Thấy George, Hagrid lập tức cúi người chào hỏi.

Đối với vị sếp nhỏ sống ở Hẻm Knockturn, bán độc dược giảm giá cho mình, ông vẫn nhớ như in.

"Chào ông, Hagrid." George cũng mỉm cười gật đầu.

"Cậu quen Hagrid à, tại sao ông ấy lại gọi cậu là sếp nhỏ?" Ginny ghé vào tai George, tò mò hỏi.

Cô bé chưa từng gặp Hagrid, nhưng thường nghe anh trai Ron nhắc đến, nên cũng đoán ra thân phận của ông.

"Cha nuôi tôi mở tiệm độc dược, cách đây không lâu bất ngờ qua đời, Hagrid từng đến mua độc dược." George thuận miệng đáp một câu.

"Xin lỗi, tớ không nên hỏi, mong cậu đừng buồn." Nghe George nói vậy, vẻ mặt Ginny lập tức trở nên áy náy, Luna và Colin bên cạnh

cũng lộ vẻ đồng cảm.

"Không sao." George cười cười, hắn rất muốn nói rằng lão già đó chính là do hắn tự tay xử lý, nhưng biết rằng nói như vậy nhất định sẽ dọa sợ ba đứa nhỏ.

Đứng cạnh Hagrid một lúc, rất nhanh các phù thủy năm nhất đã tập trung đông đủ, khoảng hơn ba mươi người.

Thực ra số học sinh ở Hogwarts không nhiều, thường chỉ duy trì ở mức khoảng ba trăm người, một khối khoảng bốn mươi người, năm tuyển nhiều thì hơn bốn mươi, năm ít thì hơn ba mươi.

Chương 25

Nghĩ lại cũng bình thường, dù sao giáo viên của trường cũng không nhiều.

Giống như môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, cả bảy khối lớp đều học, nhưng thực chất chỉ có một giáo viên dạy, nếu số người quá đông thì không thể nào dạy xuể.

Sau khi mọi người tập trung đủ, Hagrid dẫn cả đám đi qua một con đường nhỏ hẹp, đến bên bờ Hồ Đen, rồi như thường lệ để mọi người ngồi thuyền theo nhóm bốn người đến lâu đài.

Đây là nghi thức truyền thống bắt buộc hàng năm của học sinh năm nhất.

Mục đích dường như là để tưởng nhớ bốn vị phù thủy huyền thoại đã sáng lập ra Hogwarts.

Cơ bản là những người đã quen nhau trên tàu sẽ ngồi cùng nhau, George tự nhiên cũng dẫn Luna, Ginny và Colin ngồi trên một chiếc thuyền.

Nhưng những chiếc thuyền này không phải là thuyền bình thường, mà là những chiếc thuyền được yểm bùa đặc biệt bằng thuật giả kim, không cần chèo, có thể tự động tạo ra gió để đẩy thuyền tiến về phía trước.

Nói thật, quá trình đi thuyền từ Hồ Đen vào lâu đài Hogwarts khá là chấn động, ngay cả George khi ngẩng đầu nhìn tòa lâu đài cao chọc trời kia cũng không khỏi thốt lên vài lời cảm thán.

Một phù thủy nhỏ vì quá sốc mà còn vô tình ngã xuống hồ giữa đường.

Nhưng cũng không có tai nạn gì xảy ra, vì cậu bé vừa rơi xuống nước, một con mực khổng lồ đã cứu cậu lên khỏi hồ, đặt lại vào thuyền.

Đừng xem thường Hồ Đen này, bên trong có không ít sinh vật huyền bí sinh sống.

Đi qua Hồ Đen, lên bờ từ bến tàu ngầm dưới lâu đài, đi dọc theo đường hầm giữa vách đá đến cổng lớn của lâu đài, Hagrid giao họ cho một nữ phù thủy tóc đen, dáng người cao, mặc áo chùng màu xanh ngọc bích.

Nữ phù thủy này không ai khác, chính là giáo sư môn Biến hình, chủ nhiệm nhà Gryffindor, Minerva McGonagall.

"Chào mừng các con đến với Hogwarts.

Tiệc khai giảng sắp bắt đầu rồi, nhưng trước khi vào Đại Sảnh Đường ngồi vào chỗ, các con trước tiên phải xác định xem mình sẽ vào nhà nào..." Giáo sư McGonagall dẫn họ đến một căn phòng nhỏ ở bên trái sảnh lớn tầng một của lâu đài, giới thiệu sơ qua cho họ về bốn nhà, cũng như Cúp Nhà vô cùng quan trọng.

Sau khi giáo sư McGonagall rời đi, các phù thủy nhỏ bắt đầu xôn xao bàn tán, chủ đề tự nhiên đều là về Lễ Phân loại.

Điểm này George cũng không ngoại lệ, vì lúc này hắn cũng đang nghĩ, mình sẽ được phân vào nhà nào.

Cậu không phải là Harry Potter, Chiếc Nón Phân Loại không thể vì cậu mà trì hoãn thời gian, cũng sẽ không vì cậu muốn vào nhà nào mà cho cậu vào nhà đó.

Cậu sẽ giống như các phù thủy nhỏ khác, được phân phối trực tiếp dựa trên kết quả kiểm tra ma thuật.

Nhưng cũng chẳng sao cả, theo hắn thấy, nhà nào cũng như nhau,

đều có ưu thế riêng, vì dù đi đến nhà nào, hắn cũng sẽ trở thành người ưu tú và nổi bật nhất.

Từ hôm nay trở đi, Hogwarts sẽ chào đón một thiên tài phù thủy lợi hại nhất và có năng khiếu bẩm sinh nhất trong lịch sử, đó chính là hắn, George. …...

Cơ thể của George ở thế giới này có được coi là thiên tài không?

Tất nhiên là không.

Cả trí nhớ lẫn khả năng lĩnh hội đều rất bình thường.

Ngược lại, bản thể của hắn ở thế giới Marvel, vì thừa hưởng gen của Giáo sư X, về mặt trí nhớ và khả năng lĩnh hội, đúng là có thể coi là thiên tài.

Nếu chỉ có vậy, hắn tự nhiên không có tự tin trở thành học sinh lợi hại nhất, có thiên phú bẩm sinh nhất trong toàn bộ lịch sử Hogwarts.

Sự tự tin của hắn chủ yếu đến từ hai điểm.

Điểm thứ nhất, hắn không chỉ có một bộ não.

Ý chí của hắn chỉ có một, nhưng sau khi đã thành thạo điều khiển hai cơ thể, thực chất tương đương với việc có thể vận hành hai bộ não cùng lúc để ghi nhớ, phân tích và lý giải.

Lấy một ví dụ, khi phân thân của hắn ở thế giới Harry Potter nhìn thấy một bài toán, nếu chỉ dùng phân thân để tính, có thể cần hai mươi giây mới tính nhẩm ra được.

Nếu đồng thời để bản thể ở thế giới chính thức tỉnh và tham gia tính toán, hai bộ não cùng vận hành, có thể chưa đến mười giây đã tính nhẩm ra kết quả.

Tương tự, khi hắn nghiên cứu và học một loại phép thuật, hai bộ não cùng học cũng mạnh hơn rất nhiều so với một bộ não, lúc đó hắn

đã có thể sánh ngang với một số thiên tài hàng đầu.

Vì điều này, hắn còn đặc biệt thay đổi thời gian sinh hoạt của bản thể ở thế giới chính.

Tương lai, ban ngày phân thân đi học, bản thể cũng sẽ đóng vai trò là bộ não thứ hai vào ban đêm ở thế giới Marvel để phụ trợ, nâng cao hiệu suất học tập, ban ngày sẽ ngủ bù.

Điểm thứ hai, trong mấy ngày trước khi khai giảng, hắn còn làm một việc.

Đó là tận dụng siêu máy tính dưới tầng hầm của học viện Dị nhân, ghi lại toàn bộ sách vở và giáo trình mà hắn đã xem ở thế giới Harry Potter vào máy tính.

Sau này, tất cả các kiến thức trên lớp và sách trong thư viện trường, hắn cũng không định bỏ qua.

Hai bộ não cùng vận hành giúp hắn trở thành thiên tài hàng đầu, nhưng cũng không thể đạt đến mức nhìn một lần là nhớ mãi.

Đừng nói là hắn, ngay cả những phù thủy hàng đầu, những phù thủy huyền thoại trong giới phù thủy, cũng không thể nhớ được từng chữ trong mỗi cuốn sách mình đã đọc.

Nhưng bây giờ thì khác, tất cả nội dung đều được nhập vào siêu máy tính, hắn chỉ cần tìm kiếm từ khóa, thông tin liên quan sẽ lập tức hiện ra.

Vì vậy, trong các khóa học sắp tới, đối mặt với tất cả câu hỏi của giáo viên, nếu hắn không nhớ rõ, có thể dùng siêu máy tính để tìm kiếm, nhanh chóng có được câu trả lời, từ đó giành được tất cả điểm số.

Trong các kỳ thi, phàm là liên quan đến kiến thức lý thuyết, đối với hắn không khác gì thi mở sách.

Trong bảy năm tới, hắn sẽ "cày" chết tất cả các phù thủy nhỏ, kể cả cô nàng học bá nổi tiếng Hermione cũng không thể nào "cày" lại hắn.

Còn tại sao lại làm vậy?

Tất nhiên là để có được nhiều tài nguyên hơn, nhiều phép thuật tốt hơn.

Chỉ có đủ ưu tú mới có thể có nhiều đặc quyền hơn.

Nếu không phải Hermione đủ ưu tú, làm sao có thể nhận được Xoay Thời Gian.

Nếu không phải Voldemort đủ ưu tú, làm sao có thể nhận được sự sùng bái của nhiều phù thủy như vậy, được các giáo viên ưu ái, học được nhiều Nghệ thuật Hắc ám mạnh mẽ như thế.

Vì vậy hắn cũng phải ưu tú, ưu tú về mọi mặt, tốt nhất là ưu tú đến mức khiến cả Dumbledore cũng phải nghi ngờ hắn mới là vị cứu tinh có thể giải cứu thế giới.

Dù khả năng đó khá nhỏ.

"Các cậu nói xem, làm sao họ có thể phân loại chúng ta vào các nhà một cách chính xác được?

Không lẽ là thông qua một bài kiểm tra nào đó à?

Tớ ngoài việc đọc rất nhiều sách lịch sử phép thuật ra thì chẳng xem gì khác cả." Vẻ mặt Colin thoáng chút bất an.

Phù thủy nhỏ xuất thân từ gia đình Muggle về cơ bản không có nền tảng phép thuật gì cả.

Nếu kiểm tra về phương diện này, cậu thật sự không biết gì.

"Ron nói với tớ đó là một bài kiểm tra rất đáng sợ, nhưng tớ không tin đâu.

Sao trường học có thể làm chuyện nguy hiểm cho học sinh được.

Chương 26

Nếu thật sự là vậy, tớ nghĩ Ron không thể nào qua được bài kiểm tra." Ginny tỏ vẻ không quan tâm bài kiểm tra là gì, cô bé tự cho rằng mình mạnh hơn anh trai nhát gan Ron rất nhiều.

Luna vẫn giữ vẻ mơ màng: "Ba tớ tuy không nói cụ thể phân loại như thế nào, nhưng ông ấy nói cả quá trình rất đơn giản, và chúng ta sẽ được phân vào nhà phù hợp nhất với mình, không cần lo lắng." "Vậy à, thế thì tốt rồi.

Các cậu muốn vào nhà nào?" Colin nghe vậy lập tức thở phào nhẹ nhõm, rồi lại có chút phấn khích.

"Tớ muốn vào Gryffindor, Harry Potter ở Gryffindor, và nghe nói phù thủy vĩ đại nhất Dumbledore cũng xuất thân từ Gryffindor." "Tớ cũng muốn vào Gryffindor, các anh trai của tớ đều ở Gryffindor." Ginny mặt hơi đỏ đáp lại.

Thực ra nguyên nhân quan trọng hơn là Harry Potter mà cô bé thích nhất đang ở Gryffindor.

"Nhà nào cũng được." Luna và George đồng thời nói.

"A!!!" Đúng lúc này, trong căn phòng nhỏ đột nhiên vang lên một tiếng hét thất thanh.

Hóa ra là một đám ma đi xuyên qua tường xuất hiện ở đây, dọa các phù thủy nhỏ giật nảy mình.

Đám ma đó cười hì hì bình phẩm các phù thủy nhỏ một hồi, sau khi thấy giáo sư McGonagall xuất hiện, lại ồ lên rồi biến mất tăm.

"Bây giờ, xếp thành một hàng, đi theo ta." Giáo sư McGonagall nghiêm nghị nói một tiếng, rồi dẫn các phù thủy nhỏ rời khỏi căn

phòng, đi về phía Đại Sảnh Đường ở phía bên kia.

"Thật là lộng lẫy." Theo đoàn người tiến vào Đại Sảnh Đường, mắt George cũng sáng lên.

Thứ đầu tiên đập vào mắt hắn là hàng ngàn hàng vạn ngọn nến ma thuật lơ lửng giữa không trung, sau đó là khung cảnh bầu trời sao ảo diệu trên trần nhà được tạo ra bởi phép thuật.

Bên dưới là bốn dãy bàn dài, mỗi dãy đại diện cho một nhà, mỗi dãy đều ngồi đầy phù thủy của sáu khối lớp.

Trên bàn là những đĩa vàng và ly chân cao lấp lánh.

Phía đối diện trên bục cao lại có một dãy bàn dài khác, ngồi trên đó đều là giáo viên của trường.

Người ngồi giữa trông có vẻ lớn tuổi và nổi bật nhất hẳn là Dumbledore, hai bên lần lượt là Flitwick, Sprout, Lockhart, v.v...

Nhưng hắn không thấy chủ nhiệm nhà Slytherin, giáo sư Snape.

Cẩn thận hồi tưởng lại, hắn nhớ ra lúc này vị giáo sư đó hẳn đang tuần tra lâu đài, bắt giữ Harry và Ron đã lên báo.

Vì Dobby, gia tinh nhà Malfoy, lo lắng Harry năm nay đến Hogwarts sẽ gặp nguy hiểm từ cuốn nhật ký của Voldemort, nên đã phong tỏa lối vào sân ga chín ba phần tư khi Harry và Ron định đi vào.

Hai người họ lỡ chuyến tàu tốc hành Hogwarts, đành phải tự lái chiếc xe ma thuật mà ông Arthur đã tự mình sửa đổi để đến Hogwarts.

Nhưng do kỹ năng lái xe của Ron không thành thạo, dẫn đến lúc cất cánh đã quên bật chế độ tàng hình, bị không ít Muggle chứng kiến cảnh tượng thần kỳ xe hơi bay trên trời.

Chuyện này còn được đăng lên Báo Tiên Tri.

Lúc này, ước chừng hai người họ đã đến trường, chỉ là không kịp

tham dự Lễ Phân loại.

Quay đầu nhìn các cửa sổ xung quanh Đại Sảnh Đường, quả nhiên ở một ô cửa sổ, hắn thấy hai cậu bé đang thò đầu vào nhìn, nhưng rất nhanh đã bị một đôi tay to lớn lôi ra ngoài.

"Hai đứa nhỏ đáng thương, mặc niệm cho các cậu hai giây!" Harry và Ron bị Snape bắt tại trận, e rằng sắp tới sẽ rất không ổn.

Vì Lily là mẹ của Harry, Snape dù có hy sinh tính mạng của mình cũng sẽ bảo vệ Harry.

Nhưng cũng vì James là cha của Harry, nên Snape cũng ghét Harry từ tận đáy lòng. …...

Trước dãy bàn trên bục cao có một chiếc ghế bốn chân, trên ghế đặt một chiếc nón phù thủy chóp nhọn đầy miếng vá, trông rất có lịch sử.

Chiếc nón chóp nhọn lúc này đang tự mình hát, cho đến khi giáo sư McGonagall tiến lên mới dừng lại.

"Bây giờ ta gọi đến tên ai, người đó sẽ đội nón lên, ngồi vào ghế, chờ phân loại." Giáo sư McGonagall lấy ra một cuộn giấy da: "Colin Creevey!" Cơ thể Colin cứng đờ, lập tức chạy lon ton lên, có chút căng thẳng ngồi xuống đội nón.

Gần như không có chút do dự nào, chiếc nón đã đưa ra câu trả lời: "Gryffindor!" Tất cả phù thủy ở dãy bàn Gryffindor vỗ tay như sấm, chúc mừng nhà mình có thêm một thành viên mới.

"Astoria Greengrass!" "Slytherin!" "Luna Lovegood!" "Ravenclaw!" "Ginny Weasley!" "Gryffindor!" Cùng với việc từng phù thủy nhỏ được gọi tên, rất nhanh đã đến lượt George.

"George!" Khoảnh khắc George đội Chiếc Nón Phân Loại lên, cũng giống như các phù thủy nhỏ khác, hắn không hề nghe thấy Chiếc

Nón Phân Loại do dự hay hỏi han gì, trực tiếp đã có câu trả lời.

"Slytherin!" "Lại là Slytherin?" George lộ vẻ hơi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh đã kiềm chế cảm xúc, đặt Chiếc Nón Phân Loại xuống, thong thả đi về phía dãy bàn Slytherin ngồi xuống.

Nói thật, hắn nghĩ mình khả năng cao là Gryffindor, khả năng nhỏ là Ravenclaw, lại không ngờ là Slytherin.

Nhưng nghĩ lại, hắn làm việc thích có kế hoạch, cũng có mục tiêu rõ ràng, đôi lúc cũng khá thực tế, quả thật cũng phù hợp với một vài đặc điểm của Slytherin.

Có lẽ trong xương tủy, hắn thực sự có xu hướng tính cách của Slytherin hơn.

Slytherin không có nghĩa là xấu.

Bốn nhà không có nhà nào đại diện cho sự tốt tuyệt đối, cũng không có nhà nào là xấu tuyệt đối.

Gryffindor cũng từng có những phù thủy như Pettigrew, Slytherin cũng có người như Regulus, vì chống lại Voldemort mà không tiếc hy sinh bản thân, thậm chí thà chết chứ không muốn để gia tinh chết thay mình.

Đặc điểm của bốn nhà, thực ra phần lớn đều mang ý nghĩa tích cực.

Gryffindor dũng cảm, Ravenclaw uyên bác, Hufflepuff chính trực, Slytherin thông minh, cầu tiến và làm việc có mục tiêu.

"Slytherin cũng được.

Snape khá bao che cho người nhà, lại tinh thông Nghệ thuật Hắc ám, nếu có thể giành được vinh dự cho Slytherin, hắn sẽ có thu hoạch không nhỏ." Hồi phục tinh thần, Lễ Phân loại đã kết thúc.

Thực ra trước đó, nhắm vào khả năng mình có thể được phân vào mỗi nhà, hắn đều đã phân tích tính cách của từng chủ nhiệm nhà, chuẩn bị sẵn kế hoạch đối phó tương ứng.

Vì vậy dù là Slytherin, cũng không phải là vấn đề gì lớn.

Dumbledore nói đơn giản vài câu, giới thiệu giáo sư mới của môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám Gilderoy Lockhart, rồi tuyên bố bữa tiệc bắt đầu.

Sau đó trên bốn dãy bàn dài, vô số món ăn ngon do các gia tinh làm ra lập tức xuất hiện, các phù thủy nhỏ đang đói meo lập tức bắt đầu ăn ngấu nghiến.

George cũng bắt đầu ăn thức ăn trên bàn, chỉ là hắn vẫn dành một chút chú ý vào dãy bàn phía trước.

Quả nhiên không lâu sau, một phù thủy gầy gò, da dẻ vàng vọt, mũi khoằm, mái tóc đen bóng mượt xõa đến vai, mặc áo chùng và áo choàng đen, toàn thân toát ra khí tức âm lãnh xuất hiện ở cửa Đại Sảnh Đường.

Ông ta đi nhanh như một con dơi lớn đến trước dãy bàn dài, phàm là phù thủy nhỏ nào bị ông ta đi qua, bất kể là nhà nào, khối lớp nào, đều không tự chủ được mà nín thở.

Người này không ai khác, chính là chủ nhiệm nhà Slytherin, Severus Snape.

Bậc thầy Độc dược hàng đầu, cũng là cao thủ phép thuật chỉ đứng sau Dumbledore, Voldemort và Grindelwald.

Chỉ thấy Snape nói vài câu với Dumbledore và McGonagall, sắc mặt giáo sư McGonagall nhanh chóng trở nên khó coi, sau đó cả ba cùng nhau rời khỏi Đại Sảnh Đường.

“Ba tớ lại được thăng chức ở Bộ Pháp thuật rồi…” “Lúc tớ bảy

tuổi mẹ đã mua cho tớ một cây đũa phép trị giá hai mươi Galleon…" "Hừ, các cậu thì có là gì, tớ…" Tại bàn ăn của Slytherin, các phù thủy nhỏ năm nhất vừa ăn vừa bắt đầu khoe khoang gia tộc và tài sản của mình.

Những phù thủy nhỏ được phân vào Slytherin về cơ bản đều là hậu duệ của các gia tộc thuần huyết, rất hiếm có con lai, và gần như không thể có phù thủy nhỏ nào sinh ra trong gia đình Muggle thuần túy.

Vì vậy một số người trong số họ đã quen biết nhau từ nhỏ.

Chương 27

Mà dù không quen biết, họ cũng sẽ cố ý thể hiện gia tộc và tài sản của mình vào lúc này, để đảm bảo địa vị của mình sau này.

George không tham gia vào đó.

Cơ thể này của hắn rất có thể là con lai, mẹ là Muggle và cha là phù thủy có quan hệ, sau đó mang thai ngoài ý muốn, không tìm được người cha nên không muốn liên lụy bản thân, sinh con ra rồi bỏ rơi cũng là chuyện bình thường.

Vì vậy, nói về địa vị gia tộc, hắn chắc chắn thuộc tầng lớp dưới cùng của Slytherin, không cần phải tự chuốc khổ vào thân.

Là một người mang dòng máu lai, hắn chỉ cần giống như Snape và Voldemort, thể hiện thực lực tuyệt đối, tự nhiên sẽ không thiếu địa vị và người theo đuổi.

Slytherin coi trọng huyết thống, nhưng càng coi trọng thực lực hơn, đương nhiên ít nhất bạn cũng phải là một người mang dòng máu lai.

"Ôi, râu của Merlin, là Baron Đẫm Máu, trông ông ta đáng sợ quá!" Đúng lúc này, các phù thủy nhỏ rùng mình, vì một con ma đáng sợ với khuôn mặt gầy gò, ánh mắt trống rỗng, người đầy máu, đột nhiên đến ngồi xuống bàn của Slytherin.

Và vị trí ông ta ngồi xuống, vừa hay lại ở ngay bên cạnh George.

George ngẩng đầu nhìn Baron Đẫm Máu, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, tao nhã gật đầu với Baron Đẫm Máu coi như chào hỏi, rồi tiếp tục thong thả ăn tối.

Toàn thân đầy máu thì có là gì, ở phòng thí nghiệm hắn đã thấy qua

cái gì rồi, người cũng đã giết mấy chục mạng, sao có thể vì chút máu này mà sợ hãi.

Còn Baron Đẫm Máu rõ ràng có chút kinh ngạc khi một phù thủy nhỏ năm nhất, lần đầu gặp ông ta lại có thể bình tĩnh đến vậy.

Nhưng với tư cách là con ma của Slytherin, ông ta khá hài lòng khi Slytherin có một phù thủy nhỏ can đảm như vậy, vì thế cũng gật đầu đáp lại.

"Cậu ta thuộc gia tộc nào mà dám chào hỏi Baron Đẫm Máu vậy?" "Không biết, chưa từng nghe nói, chắc là một con lai." "Con lai à, nhưng trông cậu ta không giống, tôi thấy cậu ta giống như phù thủy xuất thân từ hai mươi tám gia tộc thuần huyết, trông rất có khí chất." Biểu hiện của George trước mặt Baron Đẫm Máu tự nhiên cũng lọt vào mắt của toàn bộ phù thủy Slytherin.

Họ cũng có chút tò mò về phù thủy nhỏ tao nhã và dũng cảm này.

Nhưng rất nhanh họ đã phán đoán ra George là một người mang dòng máu lai, vì nếu là thuần huyết, họ không thể nào chưa từng nghe qua, hơn nữa tên George của cậu ta cũng rất kỳ lạ.

Nhưng dù vậy, vẫn có một số phù thủy nhỏ, đặc biệt là các nữ phù thủy năm nhất và năm hai, nảy sinh một chút hảo cảm với George.

Điều này cũng khiến một số phù thủy nam nhìn George với ánh mắt có thêm chút ghen tị. …...

"Draco, cậu ta biểu hiện tốt hơn cậu năm ngoái nhiều đấy." Tại vị trí năm hai của bàn Slytherin, một nữ phù thủy tóc ngắn trêu chọc cậu bé tóc vàng ngồi đối diện.

Và vẻ mặt của cậu bé đó lập tức không vui.

"Cậu ta thì là cái thá gì, chỉ là một tên máu lai mà thôi.

Nói cho cậu biết, năm nay tớ sẽ trở thành Tầm thủ của đội, giúp Slytherin giành được Cúp Nhà!" Năm ngoái Baron Đẫm Máu chính là ngồi bên cạnh cậu, năm đó đã dọa cậu sợ chết khiếp, cũng trở thành một vết nhơ lớn trong đời cậu.

"Draco, cậu thật sự muốn vào đội tuyển sao?" Nghe tin Draco muốn vào đội tuyển, sự chú ý của các phù thủy nhỏ lập tức bị thu hút.

Phải biết rằng Quidditch là môn thể thao mà gần như rất ít phù thủy không thích, các trận đấu Quidditch hàng năm cũng là chuyện được mọi người quan tâm nhất.

"Đó là đương nhiên, kỹ thuật của tớ mạnh hơn tên ngốc Harry đó nhiều, cậu ta chẳng qua chỉ là may mắn thôi." Malfoy đắc ý nói.

Thực tế là cha cậu ta đã bán không ít đồ ở Hẻm Knockturn, sau đó dùng số tiền đó để đổi cho toàn bộ đội Quidditch của Slytherin những cây chổi Nimbus 2001 mới nhất, nên mới có cơ hội lần này.

Khi bữa tiệc sắp kết thúc, Dumbledore, Snape và McGonagall đã quay trở lại.

Dumbledore nói một vài điều cần chú ý, kết thúc bữa tiệc khai giảng bằng cách cùng nhau hát bài ca của trường.

"Học sinh năm nhất đi theo tôi." Lúc này, các Huynh trưởng năm thứ năm ở bốn dãy bàn dài gần như đồng thời đứng dậy.

Các học sinh năm nhất của bốn nhà cũng đứng dậy đi theo Huynh trưởng của nhà mình, bắt đầu đi về ký túc xá.

Rời khỏi Đại Sảnh Đường, đến sảnh lớn tầng một, bốn nhà bắt đầu tách ra.

Các phù thủy nhỏ của Gryffindor và Ravenclaw đi lên cầu thang đá cẩm thạch để đến các tầng trên của lâu đài.

Các phù thủy nhỏ của Slytherin và Hufflepuff thì đi xuống tầng hầm của lâu đài.

Ký túc xá của Slytherin còn thấp hơn một chút so với ký túc xá của Hufflepuff.

“Nói cho các em biết, trong bốn ký túc xá của trường, ký túc xá Slytherin của chúng ta là tốt nhất, vì các em có thể ở trong ký túc xá và phòng sinh hoạt chung, trực tiếp nhìn thấy thế giới dưới nước của Hồ Đen, còn có các sinh vật huyền bí sống trong Hồ Đen.” Huynh trưởng năm thứ năm đi phía trước, thấy các phù thủy nhỏ Slytherin vì sự âm u, lạnh lẽo của tầng hầm mà vẻ mặt có chút không ổn, lập tức ngẩng cao đầu tự hào giới thiệu.

Nghe nói có thể nhìn thấy sinh vật huyền bí dưới Hồ Đen từ ký túc xá, các phù thủy nhỏ lập tức lộ vẻ vui mừng bất ngờ.

Vì họ vẫn còn ấn tượng sâu sắc với con mực khổng lồ đã cứu người khi họ đi thuyền qua Hồ Đen trước đó.

“Thuần Huyết!” Đi đến cuối tầng hầm, trước một bức tường, Huynh trưởng lớn tiếng hô một khẩu lệnh.

Bức tường lập tức tách ra, lộ ra một căn phòng lớn bao phủ bởi màu xanh lá cây, chính là phòng sinh hoạt chung của Slytherin.

“Mật khẩu vào phòng sinh hoạt chung được thay đổi hai tuần một lần, mật khẩu mới sẽ được thông báo trên bảng thông báo.” Huynh trưởng dẫn các phù thủy nhỏ vào phòng sinh hoạt chung và giới thiệu.

Lúc này, sự chú ý của các phù thủy nhỏ đã hoàn toàn bị cảnh tượng bên trong phòng sinh hoạt chung thu hút.

Trang trí lộng lẫy, đồ nội thất được chạm khắc hoa văn tinh xảo, và cảnh hồ tuyệt đẹp của Hồ Đen bên ngoài cửa sổ kính trong suốt, tất cả những điều này ngay lập tức làm tan đi sự u ám của tầng hầm.

Điều kỳ diệu nhất là một tấm thảm treo tường thời trung cổ, trên đó miêu tả các cuộc phiêu lưu nổi tiếng mà người Slytherin đã trải qua, giống như đang xem một bộ phim lớn, các nhân vật chính trong đó thỉnh thoảng còn chào hỏi và trò chuyện với bạn vài câu.

"Nhìn kìa, là người cá, một người cá vừa bơi qua!" "Được rồi, sau này các em sẽ thường xuyên thấy những thứ này, không cần quá kinh ngạc.

Bây giờ tôi đề nghị các em về phòng ngủ của mình dọn dẹp một chút.

Nam sinh ở bên trái, nữ sinh ở bên phải, trên cửa phòng ngủ có dán tên các em, hãy vào theo tên." Huynh trưởng hài lòng xua tay, dặn dò vài câu cuối cùng rồi rời đi.

"Cứ như là đang sống trong một thủy cung vậy." George quan sát phòng sinh hoạt chung một lượt, không tiếp tục tham quan cùng các phù thủy nhỏ khác mà quay người đi về phía ký túc xá nam.

Rất nhanh hắn đã tìm thấy tên mình trên cửa một căn phòng.

Đồng thời bên cạnh tên hắn còn có tên của ba người khác, điều này có nghĩa là hắn còn có ba người bạn cùng phòng.

"Baron Balanta, Evie Thorn, Sezar Burke, xem ra đều không phải gia tộc nổi tiếng gì." Lướt qua một cái, hắn cũng không để tâm, trực tiếp đẩy cửa đi vào ký túc xá.

Giống như phòng sinh hoạt chung, bên trong ký túc xá cũng có rất nhiều cửa sổ kính trong suốt, có thể nhìn rõ cảnh vật dưới đáy hồ bên ngoài.

"Xem ra mày cũng không bị bỏ đói." Trên chiếc bàn cạnh giường gần cửa nhất, George thấy Page đang ngấu nghiến trong lồng.

Rõ ràng các gia tinh phụ trách vận chuyển hành lý cũng không bạc

đãi thú cưng của các phù thủy nhỏ, cũng chuẩn bị một bữa tối thịnh soạn.

"Cú cú ~ cú ~" Phát hiện George xuất hiện, Page vui vẻ kêu một tiếng, rồi lại tiếp tục cắm cúi ăn.

Sắp xếp hành lý đơn giản, ngồi trên chiếc giường mềm mại, George bắt đầu đọc sách phép thuật.

Thực ra hắn nỗ lực đọc sách học phép thuật như vậy, không chỉ để nâng cao thực lực tự vệ, mà phần lớn là vì nội tâm hắn cũng thật sự yêu thích phép thuật.

Nghĩ đến những thứ ở kiếp trước chỉ tồn tại trong ảo tưởng, nay lại xuất hiện chân thực trước mắt mình, mà mình còn có thể nắm giữ loại sức mạnh thần kỳ này, hắn làm sao có thể không say mê trong đó.

Nói thật, bao nhiêu năm ở kiếp trước, chưa có thứ gì khiến hắn say mê đến vậy.

Chương 28

Nếu không phải cơ thể cần có đủ giấc ngủ để học phép thuật tốt hơn, hắn thậm chí có thể từ bỏ giấc ngủ, dành cả hai mươi bốn giờ mỗi ngày để nghiên cứu và học hỏi loại sức mạnh thần kỳ này.

Đôi khi hắn cũng có suy nghĩ rằng, cuộc sống hiện tại như thế này, có lẽ mới là cuộc sống mà hắn mong muốn.

Chứ không phải mỗi ngày như một con robot đi làm, mỗi ngày đeo một chiếc mặt nạ để đối phó với lãnh đạo, đồng nghiệp và khách hàng, rồi dần dần già đi, biến thành một nắm tro cốt được hậu duệ chôn cất trong nghĩa địa.

Khi hồi tưởng lại cả cuộc đời mình, lại không có bất cứ thứ gì đáng để lưu luyến.

"Con người cá thấp hèn đó, lại dám dọa tôi qua lớp kính, đợi sau này tôi học được Nghệ thuật Hắc ám mạnh mẽ, nhất định phải cho nó nếm mùi lợi hại của tôi." "Đương nhiên, chúng ta là những phù thủy cao quý nhất, lại còn là thuần huyết, sau này chắc chắn sẽ trở thành những nhân vật lớn có tiếng tăm trong giới phù thủy." Khoảng nửa giờ sau, ba phù thủy nhỏ líu ríu đi vào ký túc xá.

Khi họ thấy George và con Page to lớn bên cạnh, họ cũng giật nảy mình.

Ngay cả họ cũng hiếm khi thấy một con cú mèo to như Page, cú mèo cưng của họ cũng chỉ lớn hơn lòng bàn tay một chút.

"Này, nhóc, mày là George phải không?" "Gọi tôi là George, hoặc Kiều." George không ngẩng đầu lên đáp.

Ba người nhìn nhau, một phù thủy nhỏ trông khỏe nhất trong số đó

ưỡn cổ nói: “Tao thích cái giường đó của mày, bây giờ mày mang hành lý của mày đến cái giường trong cùng kia đi.” Cha của ba người họ đều làm việc ở Bộ Pháp thuật, quen biết nhau từ nhỏ.

Sau khi phát hiện người cuối cùng trong ký túc xá là tên máu lai đã gây chút chú ý ở bữa tiệc, họ quyết định vào dạy cho đối phương một bài học.

Vì vậy họ không thực sự thích giường của George, chỉ là muốn ra oai phủ đầu George, để hắn biết rằng trong ký túc xá này, hay là trong nhà Slytherin năm nhất, họ mới là nhân vật chính. …...

George gấp cuốn sách phép thuật trong tay lại, có chút buồn cười nhìn ba người: “Vậy thì thật không may, tôi lại khá thích chiếc giường này, không muốn nhường.” “Mày có vẻ vẫn chưa hiểu rõ tình hình hiện tại?” Ba phù thủy nhỏ đồng thời tiến lên một bước, vẻ mặt lộ ra sự uy hiếp: “Mày nên biết, trường học tuy cấm chúng ta dùng phép thuật tấn công, nhưng không nói là không được dùng nắm đấm.” Theo họ thấy, George dù là chiều cao hay thể hình đều gầy yếu hơn họ rất nhiều, huống chi họ có ba người, George chỉ có một mình.

Nếu George không hiểu rõ tình hình, họ không ngại ra tay dạy dỗ một chút.

“Theo tôi được biết, truyền thống của Slytherin là ai ưu tú hơn, người đó là lão đại.

Nếu trong quá trình học tập sau này, các cậu ưu tú hơn tôi, thành tích tốt hơn, thì tôi nguyện ý nhường giường của mình.

Các cậu thấy thế nào?” George mỉm cười đề nghị.

Nếu có thể, hắn vẫn không muốn ra tay đánh trẻ con.

Dù sao, hắn bây giờ cũng được coi là một pháp sư chính hiệu.

Mà điều quan trọng nhất của pháp sư là sự tao nhã.

Xắn tay áo lên đánh người, đó là việc của chiến binh.

“Nó đang nói gì vậy?

Ý nó là một tên máu lai như nó, thành tích tương lai sẽ tốt hơn ba đứa thuần huyết chúng ta sao, đây đúng là câu chuyện cười hay nhất tao từng nghe!” Phù thủy nhỏ cầm đầu nghe vậy liền cười ha hả, hai phù thủy nhỏ bên cạnh cũng cười theo.

“Tao ra lệnh cho mày, lập tức mang hành lý và con thú cưng ngu ngốc đó của mày, cút đến cái giường trong cùng cho tao, nếu không mày nhất định sẽ hối hận.” “Thôi vậy, đã vậy thì các cậu không muốn so thành tích, vậy thì tại hạ cũng biết chút quyền cước.” Thấy ba người bạn cùng phòng mới không biết tự lượng sức mình như vậy, George đặt cuốn sách phép thuật xuống bên giường, rồi đứng dậy hoạt động tay chân.

Không dùng phép thuật, không dùng năng lực, chỉ dựa vào sức mạnh cơ thể thuần túy, với trình độ hiện tại của hắn, đừng nói là ba người trước mắt, cho dù cả khối năm nhất cùng xông lên, hắn cũng có thể đánh cho chúng khóc thét.

Không phải hắn có kỹ năng chiến đấu cao siêu gì, mà đơn thuần là sức mạnh và tốc độ của hắn vượt xa những phù thủy nhỏ này quá nhiều.

“Xem ra mày thật sự cần một bài học.” Ba phù thủy nhỏ thấy George đứng dậy, cũng không nói nhiều nữa, xắn tay áo chùng lên rồi lao vào.

Hai phút sau, George tao nhã ngồi xuống lại, cầm cuốn sách phép thuật lên vừa đọc vừa nói: “Tôi khuyên các cậu đừng nghĩ đến việc đi mách giáo viên và Huynh trưởng, nếu không ba người các cậu đánh một mình tôi, cuối cùng lại bị đánh thành ra thế này, nếu chuyện này đồn ra ngoài, bảy năm tới của các cậu…” “Bọn tao biết rồi, mày…

mày đừng đắc ý, mày chỉ là khỏe hơn một chút thôi, có bản lĩnh thì sau này chúng ta so thành tích, so phép thuật!" Ba phù thủy nhỏ nằm trên đất mặt mũi bầm dập, còn vương nước mắt, nghe vậy sắc mặt lập tức thay đổi, sau đó lắp bắp đáp lại.

Vừa rồi họ thật sự có ý định đi mách giáo viên, rồi để giáo viên trừng phạt George thật nặng, nhưng bây giờ nghĩ lại, nếu thật sự làm vậy, họ có lẽ sẽ thật sự trở thành trò cười cho cả trường.

Vì vậy chỉ có thể dùng cớ so thành tích để gỡ gạc lại chút thể diện.

"Vừa nãy đã nói so thành tích, các cậu lại cứ đòi so quyền cước, haizz…" George lắc đầu, sắc mặt ba phù thủy nhỏ càng khó coi hơn, rõ ràng cũng vô cùng hối hận.

Sáng hôm sau.

Khi ba phù thủy nhỏ mặt mũi bầm dập còn đang ngủ say, George, người đã ngủ đủ bảy tiếng, đúng giờ mở mắt.

Sau khi vệ sinh cá nhân đơn giản, hắn đến phòng sinh hoạt chung.

Vì hôm qua các Huynh trưởng đã nói, sau sáu giờ sáng, thời khóa biểu của tuần này sẽ được dán trong phòng sinh hoạt chung.

Bây giờ là bảy giờ hai mươi, giờ học bình thường của các phù thủy nhỏ là chín giờ, nên phần lớn mọi người vẫn chưa dậy.

Trong phòng sinh hoạt chung chỉ có vài phù thủy lớp trên đặc biệt chăm chỉ đang ôn bài, ước chừng là phù thủy năm thứ năm, vì năm nay họ sẽ tham gia kỳ thi O.W.L quan trọng nhất.

"Hôm nay chỉ có một tiết?" Tìm thấy tờ thời khóa biểu, George phát hiện hôm nay là ngày đầu tiên đi học, Slytherin năm nhất chỉ có một tiết Lịch sử Phép thuật vào lúc hai giờ chiều, thời gian còn lại đều là hoạt động tự do.

Nhưng nhìn về sau, cũng không phải ngày nào cũng nhàn rỗi như vậy.

Thứ Ba là hai tiết Biến hình buổi sáng, một tiết Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám buổi chiều.

Thứ Tư sáng hai tiết Thảo dược học, chiều nghỉ.

Thứ Năm sáng Biến hình và Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, chiều Bùa chú, tối còn có một tiết Lịch sử Phép thuật.

Thứ Sáu sáng hai tiết Độc dược, chiều một tiết Thảo dược, tối một tiết Thiên văn học.

Ngoài ra còn có ghi chú, lớp học bay sẽ bắt đầu từ tuần thứ hai, được xếp vào sau tiết Bùa chú chiều thứ Năm.

Hơn nữa trên thời khóa biểu còn ghi rõ tên các nhà học chung trong mỗi tiết học.

Vì nguồn lực giáo viên có hạn, số lượng học sinh của một nhà lại quá ít.

Vì vậy ở Hogwarts, về cơ bản đều là hai nhà cùng học một tiết, hơn hai mươi người trong một phòng học.

Như tiết Độc dược và tiết học bay là học cùng với Gryffindor năm nhất.

Tiết Bùa chú và Biến hình thì học cùng Hufflepuff.

Thảo dược học, Lịch sử Phép thuật, Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám và Thiên văn học, đều học cùng Ravenclaw.

Đồng thời trên đó cũng ghi rõ địa điểm phòng học của các môn.

“Tiết Bùa chú ít quá.” Sau khi ghi nhớ toàn bộ thời khóa biểu, George không khỏi nhíu mày.

Đối với hắn, trong tất cả các môn học, quan trọng nhất chính là Bùa chú, vì phần lớn nguyên lý phép thuật và các bùa chú cơ bản đều được dạy trong tiết này.

Nhưng trên thời khóa biểu một tuần chỉ có một tiết, giống như môn Thiên văn học vô dụng kia.

Nhưng nghĩ lại, cũng có lý.

Đây là năm nhất, trong đó còn có rất nhiều trẻ em xuất thân từ gia đình Muggle, không biết gì về phép thuật, không cần vội vàng nắm vững nhiều bùa chú như vậy, xây dựng nền tảng vững chắc quan trọng hơn.

"Xem ra vẫn phải dựa vào chính mình." Cường độ học tập này đối với hắn là quá ít, muốn nắm vững nhiều phép thuật hơn, vẫn phải dành nhiều thời gian tự học.

May mà khác với Hẻm Knockturn, ở Hogwarts dù là tự học, hiệu suất cũng cao hơn một bậc.

Chương 29

Vì có gì không hiểu có thể hỏi giáo viên bất cứ lúc nào, cũng có thể đến thư viện tra cứu vô số sách phép thuật miễn phí.

“Đã vậy thì buổi chiều mới có lớp, vậy buổi sáng đi dạo một vòng cho kỹ.” George không tiếp tục đọc sách, mà bắt đầu đi dạo quanh lâu đài Hogwarts.

Bảy năm tới đều sẽ học ở đây, hắn chắc chắn phải đi khảo sát trước để nắm rõ từng nơi, như vậy sau này có chuyện gì cũng tiện, nhân tiện cũng nhận biết trước các phòng học.

Rời khỏi phòng sinh hoạt chung của Slytherin, hắn đầu tiên đi dạo khắp tầng hầm.

Đừng xem thường tầng hầm, diện tích tầng hầm dưới lâu đài Hogwarts vô cùng lớn, ngoằn ngoèo, chỉ đi một vòng sơ lược đã tốn gần một giờ.

Nhà thuyền, phòng chứa đồ dưới hầm, căn phòng ma thường tụ tập mở tiệc tử nhật, phòng học Độc dược, văn phòng chủ nhiệm nhà Slytherin, phòng học dưới hầm số năm, nhà bếp Hogwarts và ký túc xá Hufflepuff.

Trong đó cửa nhà bếp đóng kín, chỉ có thể nghe thấy tiếng các gia tinh bên trong dùng phép thuật làm bữa sáng loảng xoảng.

Cửa ký túc xá Hufflepuff là một đống thùng gỗ lớn, cần phải gõ theo một nhịp điệu đặc biệt mới có thể vào, nên hắn cũng không vào tham quan mà lên sảnh lớn tầng một, chuẩn bị ăn sáng. …...

“George, lâu rồi không gặp!” Vừa lên đến tầng một, George đã nghe thấy một tiếng gọi từ trên cao.

Quay đầu nhìn lại, chính là Harry, Hermione và Ron đang đi xuống từ cầu thang đá cẩm thạch.

"Chào buổi sáng, Harry, Hermione, và vị này là?" "Chào cậu, tớ là Ron, nghe Harry nói lần trước là cậu đã giúp cậu ấy thoát khỏi Hẻm Knockturn, thật là ngầu quá!" Giọng Ron có chút kích động.

Đó là Hẻm Knockturn nổi tiếng, nơi mà hai người anh sinh đôi của cậu mơ ước được đến thám hiểm.

"Làm sao ngầu bằng cậu và Harry được, lái xe ô tô ma thuật bay từ London đến trường, lên cả Báo Tiên Tri, còn đâm hỏng cả Cây Liễu Roi của trường nữa." Hermione bên cạnh có chút châm chọc nói.

Ron nghe vậy sắc mặt liền cứng đờ: "Thôi đi, cậu có thể đừng lên lớp chúng tớ nữa được không, bọn tớ cũng không muốn như vậy." Cậu phát hiện Hermione đôi khi thật sự giống như phiên bản thu nhỏ của giáo sư McGonagall, luôn thích giảng đạo lý cho họ, thực tế có lúc còn dũng cảm hơn cả họ.

Harry tiến lên một bước, tránh cuộc cãi vã của Ron và Hermione, hỏi George: "Hôm qua bọn tớ không xem được Lễ Phân loại, cậu được phân vào nhà nào?" "Slytherin." George lấy từ trong túi ra huy hiệu Slytherin được phát hôm qua, còn chưa kịp cài lên ngực.

Harry thấy vậy liền lộ vẻ tiếc nuối.

"Giá mà cậu được phân vào Gryffindor thì tốt rồi." Trong lòng, cậu vẫn có chút thành kiến với Slytherin, đặc biệt là Slytherin có đám người Malfoy đáng ghét, và chủ nhiệm nhà là Snape mà cậu ghét nhất.

George cười cười: "Nhà nào cũng được, chỉ cần được học ở Hogwarts là tớ đã rất hài lòng rồi." "Chào buổi sáng, George!" Lúc này, phía trên lại vang lên tiếng gọi, lần này người đi xuống từ cầu thang đá cẩm thạch là Ginny, Colin và Luna.

“Các người quen nhau à?” Harry và Ron thấy Ginny chào George cũng ngẩn ra một lúc.

“Hôm qua trên tàu bọn tớ ngồi chung một khoang, George đã chăm sóc bọn tớ rất nhiều.” Ginny thấy có Harry ở đó, giọng nói lập tức nhỏ đi rất nhiều, cử chỉ cũng trở nên thục nữ hơn.

“Cảm ơn cậu đã chăm sóc Ginny.” Ron, người ban đầu nghe tin George được phân vào Slytherin thái độ có chút thay đổi, lại một lần nữa khôi phục ấn tượng tốt về George, còn đặc biệt cảm ơn.

So với Harry, thực ra thành kiến của cậu với Slytherin còn sâu hơn.

Trước khi đến Hogwarts, cậu từng cho rằng tất cả các phù thủy xấu đều xuất thân từ Slytherin.

“Cái đó... có thể phiền cậu chụp giúp tớ một tấm ảnh với anh Harry Potter được không?” Colin đưa máy ảnh cho Ron, mắt long lanh nhìn Harry: “Tớ là Colin, muốn chụp một tấm ảnh với cậu để gửi cho ba tớ, chứng minh là tớ đã gặp được cậu.

Ông ấy là người giao sữa, nhà tớ ngoài tớ ra không có ai…” Ron có chút bất đắc dĩ nhận lấy máy ảnh, lần đầu gặp Harry, biểu hiện của cậu cũng không khá hơn cậu nhóc này là bao, có thể hiểu được.

Sau khi chụp ảnh xong, mấy người vừa đi vừa nói chuyện đến Đại Sảnh Đường.

Lúc này trong Đại Sảnh Đường đã có không ít phù thủy nhỏ đang ăn sáng.

Trên bốn dãy bàn dài cũng đầy ắp các loại thức ăn do gia tinh chuẩn bị: cháo bí ngô, cá trích muối, bánh mì, trứng và thịt tươi, v.v...

Các nhà khác nhau về cơ bản sẽ không ngồi cùng nhau ăn sáng, nên George đến bàn Slytherin, Luna đến bàn Ravenclaw, Harry, Ron,

Hermione, Ginny và Colin đến bàn Gryffindor.

“Học sinh năm nhất, mày có vẻ quen biết với bọn Harry Potter?” George vừa ngồi xuống, Malfoy tóc vàng đã dẫn theo hai tay sai Goyle và Crabbe ngồi xuống đối diện hắn.

Vì hôm qua bị Pansy trêu chọc, cậu ta có ấn tượng với George.

Vừa nãy thấy George và Harry mà cậu ta ghét nhất nói chuyện rất vui vẻ, trong lòng lập tức khó chịu.

“Coi như là bạn bè.” George lấy một bát cháo bí ngô và một đĩa thịt tươi, thuận miệng đáp một câu.

Thân thiết với Harry chắc chắn sẽ đắc tội với Malfoy, điều này hắn đã biết từ lâu.

Thực ra dù không thân thiết với Harry, hắn cũng sẽ đắc tội với Malfoy thôi.

Vì hắn muốn trở thành học sinh ưu tú nhất toàn trường, thậm chí còn muốn tham gia đội Quidditch, chắc chắn sẽ cướp đi sự nổi bật của Malfoy.

Nhưng không sao cả, chỉ là một Malfoy nhỏ, chứ không phải cha cậu ta là Lucius Malfoy, không thể gây ra uy hiếp gì cho hắn.

“Bạn bè?

Slytherin và Gryffindor là kẻ thù, vĩnh viễn không thể trở thành bạn bè.

Mày tốt nhất nên tránh xa bọn chúng ra, nếu không tao sẽ dạy cho mày cách trở thành một phù thủy Slytherin!” Malfoy rõ ràng rất không hài lòng với thái độ của George, giọng điệu đầy cảnh cáo.

George thì thản nhiên đáp lại: “Kết bạn với ai là tự do của tôi, cậu vẫn nên lo cho mình đi.

Nghe nói quán quân kỳ thi cuối kỳ năm ngoái là cô Hermione của Gryffindor, Cúp Nhà mà Slytherin chúng ta giữ được sáu năm cũng thua cho Gryffindor, các cậu đúng là đồ vô dụng." Khi nói câu cuối cùng, hắn cố ý cao giọng, đến nỗi các phù thủy nhỏ ở bàn khác cũng nhìn về phía này.

"Mày nói gì, mày dám nói tao là đồ vô dụng, một tên máu lai như mày có tư cách gì nói tao là đồ vô dụng?" Malfoy nghe George nói vậy lập tức tức điên, đập mạnh xuống bàn, khiến đống bánh mì chất thành núi trên bàn cũng sụp xuống.

George đặt thìa xuống, ngẩng đầu nhìn Malfoy: "Theo tôi được biết, chủ nhiệm nhà Slytherin của chúng ta cũng là máu lai, lẽ nào cậu đang kỳ thị chủ nhiệm nhà của chúng ta?" "Chủ… chủ nhiệm nhà tự nhiên khác với mày, tao cũng chỉ nói mày thôi." Giọng Malfoy lập tức yếu đi.

Thuần huyết kỳ thị máu lai rất bình thường, nhưng chuyện này không thể nói công khai, vì các lớp trên của Slytherin cũng có không ít máu lai, chủ nhiệm nhà cũng là máu lai.

Cậu ta vừa rồi cũng là do tức quá hóa hồ đồ.

"Học sinh năm nhất bé tí mà khẩu khí cũng không nhỏ nhỉ.

Slytherin chúng ta dựa vào thực lực, chứ không phải tài ăn nói." Lúc này Pansy ngồi ở phía năm hai đi tới.

Hôm qua tuy cô ta trêu chọc Malfoy, nhưng không có nghĩa là không đứng về phía Malfoy.

Gia tộc Malfoy là một gia tộc có tiếng trong giới thuần huyết, tương lai cô ta rất có khả năng sẽ kết hôn với Malfoy, để gia tộc của mình tiến thêm một bậc.

Vì vậy thấy Malfoy bị thiệt, cô ta tự nhiên phải đến giúp đỡ.

“Cô đây nói không sai, sự ưu tú của Slytherin chúng ta đều dùng thực lực để nói chuyện.

Vì vậy tôi không nhắm vào cậu ta, tôi đang nói tất cả các vị đang ngồi đây, toàn bộ khối năm hai của các người, đều là đồ vô dụng!” George tao nhã lau miệng đứng dậy, dùng một giọng điệu khiến vô số phù thủy nhỏ chết lặng mà lớn tiếng nói.

“Nếu các người không phải đồ vô dụng, sao lại để Cúp Nhà đã thắng sáu năm, đến tay các người lại bị chấm dứt?

Tôi, George, hôm nay xin nói thẳng ở đây.

Có tôi ở đây, vị trí thứ nhất sẽ mãi mãi thuộc về Slytherin chúng ta, Cúp Nhà tôi cũng sẽ giành lại từ tay Gryffindor.

Chương 30

Nhưng tôi không giống những kẻ vô dụng các người, sẽ không vì sự cạnh tranh lành mạnh này mà thù địch với học sinh các nhà khác.

Cạnh tranh là cạnh tranh, bạn bè là bạn bè, dù là Gryffindor, Ravenclaw, hay Hufflepuff.

Bạn bè cần kết giao tôi đều sẽ kết giao, tôi muốn đường đường chính chính dùng thực lực để giành lấy vinh dự cho Slytherin, đó mới là khí chất mà Slytherin chúng ta nên có.” …...

Đặt khăn ăn xuống, không thèm để ý đến Malfoy và những người khác nữa, George quay người đi thẳng ra khỏi Đại Sảnh Đường.

Và ngay khi hắn sắp bước ra khỏi Đại Sảnh Đường, tiếng vỗ tay như sấm rền vang lên.

Không chỉ đến từ các phù thủy lớp trên của Slytherin, mà các phù thủy của ba nhà còn lại cũng vỗ tay.

Không nói đến việc George có thực lực đó hay không, chỉ riêng việc dám nói ra những lời này ở Đại Sảnh Đường, sự can đảm này đã khiến rất nhiều phù thủy nhỏ cảm thấy khâm phục.

Vì không phải ai cũng dám nói những lời này trước đám đông, một khi sau này không thể hoàn thành, sẽ trở thành một trò cười triệt để.

Ngay cả Malfoy cũng không dám khoác lác như vậy, hay nói cách khác, từ khi Hogwarts thành lập đến nay, dường như chưa từng nghe ai dám làm như vậy.

“Harry, nói thật nhé, vừa rồi tớ thấy cậu ấy ngầu thật đấy.

Mặc dù cậu ấy là Slytherin, còn nói muốn cướp Cúp Nhà của chúng ta, nhưng tớ lại không thấy ghét chút nào.

Đặc biệt là cậu có thấy mặt của Malfoy không, ngay cả năm ngoái khi chúng ta giành được Cúp Nhà, mặt nó cũng không khó coi đến vậy.” Tại bàn Gryffindor, Ron không nhịn được nói với Harry.

Nói về việc ghét Malfoy, cậu ta thực ra còn hơn cả Harry, đặc biệt là trước đó ở Hẻm Xéo, cha cậu ta và cha của Malfoy còn đánh nhau một trận.

Harry cũng gật đầu: “George không giống Malfoy, nhưng chúng ta cũng không thể thua Cúp Nhà.” “Giống như George nói, chúng ta là cạnh tranh lành mạnh, mọi người cùng nhau cố gắng.” Lúc này, Hermione cũng không còn giận vì hành vi nguy hiểm của Harry và Ron hôm qua, lại khôi phục lại dáng vẻ thường ngày.

“Chúng ta sẽ cố gắng!” Ginny và Colin bên cạnh đồng thời nhìn Harry đầy mong đợi, dường như đang chờ cậu trả lời.

Harry có chút bất đắc dĩ động viên: “Cố lên!” “Tớ thấy, hai người họ sắp có thể thành lập một câu lạc bộ hâm mộ Harry Potter rồi đấy.” Ron thấy vậy không nhịn được trêu chọc.

So với không khí vui vẻ bên này, vẻ mặt của Malfoy ở phía bên kia lại âm u đến sắp nhỏ ra nước.

Tiếng vỗ tay trong Đại Sảnh Đường vừa rồi càng lớn, mặt cậu ta càng bị tát sưng.

Thực ra các lớp trên của Slytherin vẫn luôn không vui về việc thua trận Quidditch và Cúp Nhà năm ngoái, chỉ là nể mặt gia tộc và thân phận của cậu ta nên không nói nhiều.

Vì đúng là trước họ, Slytherin đã thắng liên tiếp sáu năm, điều đó cho thấy sáu khối lớp trên của Slytherin mạnh hơn ba nhà còn lại.

Kết quả năm ngoái lại thua toàn bộ cho Gryffindor, nguyên nhân lớn nhất chính là do Hermione và Harry cùng khối với cậu ta.

Vậy nên, với tư cách là đại diện của Slytherin cùng khối, cậu ta tự nhiên phải gánh cái nồi này.

Nếu thành tích của cậu ta có thể vượt qua Hermione, Quidditch vượt qua Harry, kiếm thêm một ít điểm, thì dù cuối cùng nhóm Harry có được thêm nhiều điểm như vậy, cũng sẽ không thua.

"Cúp Nhà nhất định phải giành lại, nhưng không phải dựa vào nó, mà là dựa vào Malfoy ta!" "Yên tâm, nó chỉ là một trò cười thôi, thời gian sẽ chứng minh cậu mới là hy vọng của Slytherin!" Pansy tuy cũng sắc mặt khó coi, nhưng lại không hề lo lắng.

Vì trừ phi George ưu tú đến mức vượt trội, nếu không dù thành tích có thực sự không tồi, cũng không xứng với những lời nói vừa rồi của hắn, kết cục đã sớm định sẵn.

"Hết cách rồi, là do cậu tự đâm đầu vào." Rời khỏi Đại Sảnh Đường, George tiếp tục khám phá tầng một.

Là một Slytherin, không có gia thế chống lưng, muốn nhanh chóng nổi danh và được coi trọng thì nhất định phải thể hiện tài năng, không thể giấu dốt.

Còn việc làm như vậy có khiến Dumbledore liên tưởng đến Voldemort không, thì cũng không đến mức đó.

Hắn không hề biểu lộ dấu hiệu ghét phù thủy Muggle, còn thẳng thắn thừa nhận tình bạn với Harry, Ron, Hermione và những người khác.

Vì vậy việc Malfoy gây sự, thực ra cũng vừa hay để hắn có cơ hội bày tỏ lập trường, xây dựng hình tượng, nếu không hắn cũng thật sự không dễ dàng đường đường chính chính nói ra những lời đó.

Thực ra nếu không phải vì mục đích này, đối với việc Malfoy gây sự, hắn hoàn toàn có thể lờ đi, dù sao đối phương cũng không làm gì

được hắn.

Tầng một ngoài Đại Sảnh Đường và phòng chờ Lễ Phân loại trước đó, thực ra còn có rất nhiều phòng khác.

Ví dụ như phòng nghỉ dành riêng cho giáo viên, văn phòng của giám thị Filch, phòng học Biến hình và một số phòng học tạm thời khác.

Đi dạo xong tầng một, hắn lại đi theo cầu thang đá cẩm thạch lên tầng hai.

Tầng hai chủ yếu là phòng học Lịch sử Phép thuật mà chiều nay hắn sẽ học, văn phòng chủ nhiệm nhà Gryffindor và bệnh thất.

Bệnh thất do Poppy Pomfrey, người giỏi phép thuật chữa trị, phụ trách quản lý.

Còn có một phòng là nhà vệ sinh dành riêng cho nữ.

Tầng ba quan trọng nhất là văn phòng của giáo sư Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám và nhà vệ sinh của Myrtle Mít Ướt.

Nhà vệ sinh đó thông với Phòng chứa Bí mật của Slytherin.

George không vào trong, chỉ đứng ngoài quan sát một chút.

Tầng bốn là phòng học Bùa chú, phòng học Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, Phòng Cúp và hành lang áo giáp.

Trong hành lang áo giáp có rất nhiều bộ áo giáp được yểm bùa, lúc hắn đi qua còn may mắn thấy hai bộ áo giáp đang đánh nhau, nguyên nhân dường như là một bộ áo giáp hát quá dở, bộ còn lại không thể chịu nổi.

Hắn rất hứng thú với loại phép thuật có thể khiến vật chết có linh trí này.

Nếu sau này dùng ở trường học Dị nhân, cũng có thể tăng thêm

không ít lực lượng phòng thủ cho trường.

Tầng bốn còn có một nơi cũng rất quan trọng, hay nói cách khác, đối với hắn, có lẽ là quan trọng nhất.

Đó chính là thư viện Hogwarts, nơi được cho là có hàng vạn cuốn sách phép thuật, và còn ẩn giấu vô số sách cấm không thể mua được bên ngoài, đóng cửa trước tám giờ tối mỗi ngày.

Tầng năm đều là các phòng học bỏ hoang và một nhà vệ sinh chung cho nam nữ.

Tầng sáu cũng là các phòng học bỏ hoang và nhà vệ sinh dành riêng cho Huynh trưởng.

Tầng bảy là một số văn phòng trống và nhà vệ sinh nam.

Tầng tám là văn phòng chủ nhiệm nhà Ravenclaw, lối vào tháp Gryffindor, lối vào phòng học Tiên tri ở Tháp Bắc, lối vào tháp Ravenclaw, lối vào Tháp Tây, lối vào văn phòng Hiệu trưởng, và cả Phòng Cần Thiết.

George biết cách vào Phòng Cần Thiết, nhưng hắn không vào.

Theo hắn thấy, toàn bộ lâu đài Hogwarts rất có thể đều nằm dưới sự giám sát của Dumbledore, đột nhiên vào Phòng Cần Thiết rất khó không khiến người ta nghi ngờ.

Quan trọng là hiện tại hắn cũng không cần dùng đến Phòng Cần Thiết.

Trường sinh linh giá của Voldemort được giấu trong Phòng Cần Thiết, hắn tạm thời cũng không định tiếp xúc.

Sau khi đi dạo xong lâu đài, hắn lại đi dạo một vòng quanh khuôn viên, các nhà kính và vườn hoa chuyên dụng cho môn Thảo dược học, sân tập bay và sân Quidditch, v.v...

Sau khi khảo sát xong toàn bộ, đã đến giữa trưa, hắn không đi xa hơn đến căn lều của Hagrid và Rừng Cấm, mà quay trở lại Đại Sảnh Đường ăn cơm.

Lần này vào Đại Sảnh Đường, hắn rõ ràng không còn là một người vô hình nữa.

Rất nhiều phù thủy nhỏ đều lén lút chỉ trỏ về phía hắn, có người khâm phục, có người ghen tị, có người khinh thường, còn có người đầy ác ý chờ xem trò cười.

Chương 31

George không hề để tâm đến những điều này.

Hắn còn gặp lại nhóm Harry vừa tan học đến ăn cơm.

Hermione khoe với hắn chiếc cúc áo tinh xảo mà cô bé biến ra từ một con bọ trong lớp Biến hình.

Tâm trạng của Ron rất tệ, Harry nói với hắn là vì sau khi hắn rời đi buổi sáng, Ron đã nhận được một lá thư Sấm từ mẹ mình.

Buổi chiều, George ôm sách giáo khoa Lịch sử Phép thuật, bắt đầu tiết học đầu tiên của mình tại Hogwarts.

Tiết Lịch sử Phép thuật do Slytherin và Ravenclaw học chung, nên không lâu sau khi bước vào lớp, George đã thấy Luna với đôi bông tai củ cải tự chế.

Chỉ có điều, có lẽ vì hành vi và cách nói chuyện có phần khác người của Luna mà không một học sinh Ravenclaw cùng khóa nào muốn ngồi cạnh cô, kể cả bạn cùng phòng.

Tương tự, phía George cũng ngồi một mình vì phát ngôn buổi sáng.

Trước khi xác định được cậu có thật sự ưu tú hay không, chẳng ai muốn ngồi cùng cậu để tránh bị vạ lây thành trò cười.

Còn ba người bạn cùng phòng của cậu, vết sưng trên mặt vẫn chưa tan, càng không thể ngồi cạnh cậu được.

"Không cần để ý đến cách nhìn của người khác đâu, chúng ta cứ là chính mình là được." Thấy George ngồi một mình, Luna đứng dậy ngồi xuống bên cạnh cậu, gài đũa phép sau tai, giọng nói vô cùng điềm tĩnh an ủi.

George mỉm cười gật đầu: “Cảm ơn cậu.” Mặc dù cậu không cần an ủi, nhưng hành động của Luna vẫn xứng đáng với lời cảm ơn này của cậu.

Nói ra thì, tuy Luna nhỏ hơn đám Harry một tuổi, nhưng xét về độ chín chắn tâm lý, đôi khi cô còn trưởng thành hơn cả một số người lớn.

Cô có suy nghĩ và niềm tin của riêng mình, dù cho người khác có cho rằng cô điên điên khùng khùng, cô cũng không hề để tâm.

Đối mặt với những bạn học thường xuyên trêu chọc ác ý, cô cũng không tức giận, lúc nào cũng giữ vẻ mặt bình thản.

Thật lòng mà nói, George cảm thấy mình ở tuổi của Luna, tuyệt đối không thể làm được đến mức độ này.

Chuông vào lớp vang lên, giáo viên Lịch sử Phép thuật, hồn ma Binns, xuyên qua tường bảng đen, xuất hiện trên bục giảng.

Đây là giáo viên hồn ma duy nhất của Hogwarts, khi còn sống cũng chính là giáo sư Lịch sử Phép thuật của trường.

Vì có một ngày đứng dậy đi dạy, ông đã vô tình để lại cơ thể trong một chiếc ghế bành trước lò sưởi ở phòng nghỉ giáo viên, từ đó hóa thành hồn ma, tiếp tục dạy Lịch sử Phép thuật tại Hogwarts.

“Vào thời Trung Cổ, những người không biết phép thuật đặc biệt sợ hãi phép thuật, nhưng lại thiếu hiểu biết về nó.

Thỉnh thoảng, họ bắt được một phù thủy hay pháp sư thực thụ, nhưng việc thiêu sống hoàn toàn vô dụng.

Phù thủy chỉ cần thi triển Bùa Ngưng Lửa cơ bản nhất, một bên giả vờ la hét đau đớn, một bên thầm hưởng thụ cảm giác tê dại khoan khoái.

Wendelin Lập Dị cực kỳ thích cảm giác bị thiêu sống, bà cố ý hóa trang thành nhiều dạng khác nhau để người ta bắt được bà tới bốn mươi bảy lần...” Không có lời mở đầu, cũng không có tự giới thiệu, từ khoảnh khắc đứng trên bục giảng, giáo sư Binns đã dùng chất giọng đặc trưng khò khè, kéo dài của mình để bắt đầu bài giảng về Lịch sử Phép thuật.

Giống như đang thi triển phép thôi miên, khiến một số phù thủy nhỏ nhanh chóng gật gù buồn ngủ.

Giảng liên tục nửa giờ, giáo sư Binns mới dừng lại một chút, rồi theo nhịp điệu giảng dạy cứng nhắc, bắt đầu đặt câu hỏi: “Có ai có thể cho tôi biết, Wendelin Lập Dị đã bị Muggle bắt tổng cộng bao nhiêu lần không?” Tuy đặt câu hỏi, nhưng ông cũng không mong có ai thực sự trả lời, lớp của mình thế nào, ông quá hiểu rồi.

Vì vậy, đây chỉ là một phần bắt buộc trong buổi học, không ai trả lời thì ông sẽ giảng tiếp, cho đến khi hết giờ.

“Bốn mươi bảy lần, thưa Giáo sư.” Tuy nhiên, ngay khi ông chuẩn bị bỏ qua phần này để tiếp tục, một phù thủy nhỏ đã giơ tay đứng dậy đưa ra câu trả lời.

“Rất tốt, trả lời chính xác.” Giáo sư Binns có chút bất ngờ, nhưng cũng không nghĩ nhiều, chuẩn bị giảng tiếp.

Rất hiếm có phù thủy nhỏ nào có thể trả lời trong phần hỏi đáp của ông, lần trước là một cô bé tên Granger, học sinh nhà Gryffindor.

Nhưng trong ngàn năm giảng dạy của ông, điều này cũng chẳng là gì.

“Không có điểm sao?

Xem ra chỉ trả lời câu hỏi thôi vẫn chưa đủ.” George thấy giáo sư Binns không cho điểm vì cậu trả lời đúng thì khẽ nhướng mày.

Theo cậu biết, giáo sư Binns là người duy nhất trong số các giáo sư không bao giờ cho điểm, không phải vì ông keo kiệt, mà chủ yếu là do trí nhớ kém nên không nhớ ra việc cho điểm.

Sau khi trở thành hồn ma, ngoài việc nhớ rõ các kiến thức lịch sử, trí nhớ về các phương diện khác của ông trở nên rất tệ.

Vì vậy, muốn ông cho điểm, chỉ trả lời đúng câu hỏi thôi là chưa đủ.

"Thưa Giáo sư, em có một câu hỏi, nếu các pháp sư có thể dùng đủ loại phép thuật để chống lại các cuộc tấn công của Muggle, tại sao năm đó vẫn có nhiều pháp sư bị Muggle bức hại?" "Bởi vì lúc đó, cách các pháp sư học phép thuật đều là do cha mẹ truyền lại, rất nhiều pháp sư thực chất không nắm vững được bao nhiêu thần chú." "Vậy nên lúc đầu bốn vị viện trưởng sáng lập Hogwarts, thực chất là để nhiều pháp sư hơn có thể học được phép thuật bảo vệ bản thân, đúng không ạ?" "Đúng, có lý do đó, xem ra em có chút hiểu biết về Lịch sử Phép thuật." "Chỉ là trong thời gian này em đã học thuộc lòng hơn bốn mươi cuốn sách về phép thuật như 'Lịch sử Phép thuật', 'Hogwarts, một Lịch sử', 'Những sự kiện phép thuật quan trọng của thế kỷ 20', 'Lịch sử Phép thuật hiện đại', 'Giải mã các sự kiện Trung Cổ'." "Em chắc là đã học thuộc lòng hết ngần ấy cuốn sách về Lịch sử Phép thuật?" Nghe George nói, ngay cả giáo sư Binns cũng hiếm khi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Những phù thủy nhỏ đang mơ màng ngủ gật kia cũng lần lượt tỉnh lại, vẻ mặt đầy hóng chuyện.

"Vậy ta phải kiểm tra em mới được." Tiếp theo, giáo sư Binns bắt đầu hỏi về thời gian, địa điểm và nội dung đại khái của các sự kiện khác nhau từ những cuốn sách Lịch sử Phép thuật mà George đã kể.

Và George trả lời trôi chảy tất cả, không sai một ly.

“Em tên là George phải không, rất tốt, trường học đã lâu không có học sinh nào hứng thú với Lịch sử Phép thuật như em.

Sự hiểu biết của em về lịch sử phép thuật đã vượt qua rất nhiều học sinh năm thứ năm, thứ sáu.” Trên khuôn mặt cứng nhắc của giáo sư Binns, lộ ra một nụ cười đầy mãn nguyện.

Các hồn ma khác hóa thành hồn ma là vì sợ hãi cái chết, còn ông là vì chấp niệm với việc giảng dạy Lịch sử Phép thuật.

Vì vậy, không có gì khiến ông vui hơn khi thấy một học sinh có tài năng và hứng thú với Lịch sử Phép thuật đến vậy.

“Em luôn cảm thấy Lịch sử Phép thuật là một môn học vô cùng quan trọng và đáng được coi trọng.

Học Lịch sử Phép thuật có thể giúp chúng ta biến kinh nghiệm của các bậc tiền bối pháp sư trong lịch sử thành của mình, khai sáng trí tuệ.

Không chỉ có lợi cho chúng ta học phép thuật, cải tiến thần chú, mà còn giúp chúng ta tìm ra cách đối nhân xử thế giữa các pháp sư, giữa pháp sư và Muggle.

Thậm chí, có thể từ lịch sử nhìn thấy tương lai, soi sáng trí tuệ cho con đường phía trước của chúng ta!” George dõng dạc trình bày quan điểm của mình về lịch sử, các phù thủy nhỏ Slytherin và Ravenclaw bên cạnh đều ngây người.

Tuy họ không hiểu lắm những gì George nói, nhưng cũng cảm thấy cậu nói có vẻ rất lợi hại.

Bởi vì lúc này, cơ thể ma của giáo sư Binns vậy mà lại run lên vì kích động.

“Nói hay lắm, nói quá hay, ta phải thưởng cho em, thưởng cho em.

Đúng rồi, ta có thể cộng điểm cho các trò, ta quên mất, George, em rất tuyệt, ta cộng cho Slytherin năm mươi điểm!" "Ôi, râu Merlin ơi, giáo sư Binns vậy mà lại cho điểm, không phải nói ông ấy không bao giờ cho điểm sao?" "Ôi, quần lót Merlin ơi, George vậy mà lại giành được năm mươi điểm cho Slytherin chỉ trong một lần, xem ra lời cậu ta nói buổi sáng không phải là khoác lác." Các phù thủy nhỏ nghe giáo sư Binns cho điểm, lập tức vỡ òa.

Tiết Lịch sử Phép thuật kết thúc, xung quanh George không còn là một mình nữa, mà đã bị các phù thủy nhỏ vây kín.

"Cậu thật sự đã học thuộc lòng nhiều sách phép thuật vậy sao?" "Đúng vậy, trí nhớ của tớ khá tốt." "Nghe nói cậu muốn giành Cúp Nhà cho Slytherin?" "Đó là điều tự nhiên." Trên đường trở về, đối mặt với những câu hỏi của các phù thủy nhỏ Slytherin cùng khóa, George ứng đối tự nhiên, luôn thể hiện sự tự tin nhưng không tự đại, rất nhanh đã hòa đồng với họ.

Ngay cả ba người bạn cùng phòng từng bị cậu đánh, ánh mắt nhìn cậu cũng thêm vài phần nể phục.

Slytherin chính là như vậy, chỉ cần bạn là người nhà Slytherin, chỉ cần bạn đủ ưu tú, có thể tranh thủ vinh dự và lợi ích cho họ, họ sẽ bản năng tập hợp lại bên cạnh bạn.

George là một học sinh năm nhất, ngay tiết học đầu tiên đã giành được năm mươi điểm đầy khoa trương cho Slytherin, điều này đối với toàn bộ học sinh năm nhất nhà họ mà nói, đều là vinh dự chung.

Đương nhiên, nếu George muốn thực sự trở thành nhân vật lãnh đạo của Slytherin, chỉ với thành tích này thì còn xa mới đủ.

Nhưng ít nhất đây là một khởi đầu tốt.

Chương 32

Chuyện cậu giành được năm mươi điểm cho Slytherin từ giáo sư Binns trong tiết Lịch sử Phép thuật, dưới sự lan truyền của các phù thủy nhỏ, đã nhanh chóng được phần lớn giáo viên và học sinh toàn trường biết đến.

Thực ra bình thường cũng không nhanh đến vậy, chủ yếu là vì giáo sư Binns nổi tiếng là không cho điểm, cộng thêm độ nóng từ phát ngôn buổi sáng của George vẫn chưa hạ nhiệt, vừa hay lại trùng hợp với nhau.

Lợi ích là buổi tối khi cậu ngồi đọc sách trong phòng sinh hoạt chung Slytherin, thỉnh thoảng đã có các anh chị khóa trên của Slytherin chủ động đến chào hỏi làm quen.

Ngay cả khi Malfoy muốn gây sự với cậu, cũng bị Huynh trưởng chặn lại.

Ngày hôm sau, hai tiết buổi sáng đều là Biến hình, học chung với năm nhất nhà Hufflepuff.

George vừa bước vào lớp đã bị các phù thủy nhỏ Hufflepuff nhìn chằm chằm, rõ ràng họ cũng đã nghe chuyện hôm qua George giành được năm mươi điểm cho Slytherin.

Nhưng họ cũng không nói lời khiêu khích, phần lớn phù thủy nhỏ Hufflepuff tính cách khá tốt, chỉ đơn thuần là có chút tò mò.

"Meo!" Ngay khi tiết Biến hình sắp bắt đầu, một con mèo mướp từ cửa bước vào, rồi dưới tiếng kinh hô của đám phù thủy nhỏ, biến thành giáo sư McGonagall trong bộ áo choàng màu xanh đậm.

"Hóa thú sư (Animagus)." George thấy McGonagall từ mèo biến

thành người, mắt bất giác sáng lên.

Đây là một loại phép Biến hình rất cao siêu, có thể biến thành một loại động vật cố định, tuy không thể là sinh vật huyền bí và chỉ có thể là một loại, nhưng cậu vẫn cảm thấy nó vô cùng hữu dụng.

Bởi vì bất kể là động vật gì, chỉ cần không quá nổi bật, thì đó là một cách ngụy trang cực tốt.

Cách ngụy trang này dù dùng để thu thập tình báo, hay dùng để trốn thoát và truy tung, đều rất hữu dụng.

Hãy tưởng tượng bạn đang bị một đội đặc vụ truy sát, lại còn bị vệ tinh giám sát, xa xa còn có vô số khẩu súng bắn tỉa, căn bản không có đường thoát.

Nhưng nếu bạn nắm vững thuật Hóa thú sư, bạn có thể tùy tiện vào một ngôi nhà nào đó rồi biến thành một sinh vật bình thường để ẩn náu và tẩu thoát.

Nếu là mèo thì có thể vẫn khiến người ta nghi ngờ, nhưng nếu là ruồi, muỗi, bọ rùa bảy chấm và những thứ tương tự, thì thật sự là thông suốt không trở ngại.

"Phép Biến hình là môn học phức tạp nhất và cũng nguy hiểm nhất mà các trò sẽ học ở Hogwarts, bất cứ ai nghịch ngợm gây rối trong lớp của ta, ta sẽ mời người đó ra ngoài và không bao giờ cho phép vào lại.

Ta đã cảnh cáo các trò rồi đấy!" Giáo sư McGonagall bước lên bục giảng, trước tiên nghiêm giọng cảnh cáo một phen, sau đó vẫy đũa phép nhẹ nhàng biến bàn giáo viên thành một con lợn, rồi lại biến nó trở lại.

Các học sinh thấy vậy ai nấy đều bị thu hút, chỉ muốn lập tức bắt đầu học thứ phép thuật thần kỳ này.

Chỉ đến khi trải qua một tiết giảng giải lý thuyết của giáo sư

McGonagall, họ mới nhận ra việc biến một cái bàn lớn như vậy thành một con lợn là một việc không hề dễ dàng.

"Quả nhiên danh sư có khác." Nghe xong một tiết lý thuyết, George cũng cảm khái vạn phần.

Phép Biến hình được tách riêng ra khỏi tất cả các thần chú để trở thành một môn học, cho thấy môn này cao siêu hơn nhiều so với các phép thuật khác.

Bản thân cậu tuy cũng đã dành thời gian nghiên cứu, thậm chí đã thực sự học thuộc lòng cả cuốn sách giáo khoa (Lịch sử Phép thuật chủ yếu dựa vào máy tính gian lận), nhưng vẫn còn rất nhiều chỗ không hiểu.

Ngay cả khi cậu hỏi Tonks vài lần, dưới sự giải thích của Tonks cũng vẫn không thể hiểu rõ được.

Điều này giống như bạn đang học một cuốn sách toán cao cấp, dù có học thuộc lòng cả cuốn, cũng chưa chắc đã thi được bao nhiêu điểm.

Mà giáo sư McGonagall là một bậc thầy Biến hình hàng đầu, có nhiều năm kinh nghiệm giảng dạy, dưới sự giải thích của bà, sự hiểu biết của George về phép Biến hình lập tức có bước đột phá.

"Slytherin được cộng năm điểm!" Trước khi kết thúc tiết học đầu tiên, dĩ nhiên sẽ có phần hỏi đáp, và George không ngần ngại giành lấy năm điểm.

Hết cách, hai bộ não vốn đã có trí nhớ siêu việt, huống hồ bên kia còn đang dùng máy tính ghi chép, đừng nói là kiến thức chính quy, ngay cả những lời răn dạy của giáo sư McGonagall cũng được ghi lại không sót một chữ.

Hơn nữa, giáo sư McGonagall không giống giáo sư Snape, làm

việc luôn công bằng, đối xử với học sinh cũng như nhau, không vì George là người nhà Slytherin mà cố tình làm khó không cho điểm.

Ngược lại, thấy George trả lời rất hoàn hảo, còn có những hiểu biết của riêng mình về phép Biến hình, khóe miệng bà hiếm khi nở một nụ cười.

Tiết đầu tiên là lý thuyết, tiết thứ hai dĩ nhiên là thực hành.

Giáo sư McGonagall phát cho mỗi người một que diêm, yêu cầu họ dùng thần chú biến hình cơ bản để biến nó thành một cây kim.

Nhưng điều này đối với các phù thủy nhỏ rõ ràng không dễ dàng, họ niệm thần chú hết lần này đến lần khác, vẫy đũa phép hết lần này đến lần khác, que diêm vẫn là que diêm, chỉ có một số ít phù thủy nhỏ có năng khiếu thì que diêm có chút thay đổi, nhưng còn cách xa việc biến thành cây kim.

"Đừng bỏ cuộc, luyện tập nhiều vào, hãy nghĩ về những điểm chính ta đã dạy các trò ở tiết trước, tốc độ thần chú, nhịp điệu, góc độ vẫy đũa phép, và quan trọng nhất là tâm trí của các trò, phải kiên định tin rằng các trò có thể biến nó thành một cây kim..." Giáo sư McGonagall đi đi lại lại trong lớp, không ngừng chỉ ra những sai lầm trong việc thi triển phép thuật của một số phù thủy nhỏ.

Chỉ đến khi bà đi đến vị trí của George, bà không khỏi sáng mắt lên: "Slytherin, cộng thêm năm điểm!" Bởi vì bà đã thấy một cây kim hoàn hảo, không chỉ đầu kim cực kỳ sắc nhọn, mà ngay cả lỗ xỏ chỉ ở đuôi kim cũng không có một chút khiếm khuyết.

Nghe giáo sư McGonagall cộng điểm, các phù thủy nhỏ đồng loạt hướng ánh mắt về phía George, thấy cây kim hoàn hảo trên bàn cậu, cũng lộ ra vẻ ngưỡng mộ và khâm phục.

Lúc này George chỉ mỉm cười, không nói thêm lời nào kinh người.

Thực ra sau tiết học đầu tiên, cậu đã nắm được một yếu lĩnh của phép Biến hình, hoặc nên nói là yếu lĩnh của phần lớn các thần chú.

Đó chính là sức mạnh của tâm linh, sức mạnh của niềm tin.

Khi học một thần chú mới, thần chú và đũa phép chỉ là phụ trợ, nếu không thì đã không có pháp sư nào có thể thi triển phép thuật không lời không đũa.

Quan trọng nhất vẫn là tâm linh, tức là sức mạnh ý chí, đây mới là nền tảng của mức độ hoàn thành phép thuật.

Người ta nói phép thuật trong thế giới Harry Potter rất duy tâm, cũng không phải là không có lý.

Cậu lại có ưu thế rất lớn về mặt này, bởi vì ngoài việc là một pháp sư, cậu còn có sức mạnh tinh thần của một người đột biến cấp hai.

Vì vậy sau khi học được kiến thức lý thuyết từ giáo sư McGonagall, chỉ thử nghiệm vài lần, cậu đã thành công biến que diêm thành cây kim.

Mấu chốt là, cậu cảm thấy với sức mạnh tinh thần của mình, có lẽ không chỉ dừng lại ở đó.

Có thể cậu không thể biến bàn giáo viên thành lợn, nhưng biến hình những vật lớn hơn một chút, cỡ bằng nắm đấm, có lẽ bây giờ cậu đã có thể làm được.

Sau khi tiết Biến hình kết thúc, cậu không đi ăn cơm ngay mà đuổi theo giáo sư McGonagall hỏi thêm về các vấn đề Biến hình suốt một tiếng đồng hồ, mới lưu luyến rời đi.

Phải biết rằng mỗi giáo sư đều phải dạy mấy khối lớp, rất bận rộn, nếu cậu không tranh thủ thời gian rảnh để hỏi thêm, bình thường chưa chắc đã tìm được.

Buổi chiều, tiết Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám.

Mặc một bộ áo choàng màu tím oải hương, Gilderoy Lockhart điệu đàng bước vào lớp, đứng trên bục giảng.

"Tôi, Gilderoy Lockhart, Huân chương Merlin Đệ tam đẳng, thành viên danh dự của Liên minh Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, năm lần đoạt giải 'Nụ cười quyến rũ nhất' của Tuần báo Phù thủy… nhưng tôi không khoe khoang chuyện đó đâu, tôi không phải dùng nụ cười để xua đuổi Nữ thần Báo tử vạn luân!" Lời mở đầu tự cho là hài hước khiến các nam sinh trong lớp có chút ngơ ngác nhìn nhau, còn các nữ sinh lại rất hưởng ứng, đều kích động vỗ tay.

"Gã này, trông cũng không tệ." Nhìn vị pháp sư giành được hàng loạt danh hiệu hoàn toàn nhờ vào lừa bịp này, George không thể không thừa nhận, việc hắn nổi tiếng trong giới pháp sư, được các phù thủy ở nhiều lứa tuổi hâm mộ, không chỉ vì sách viết hay.

Quan trọng hơn là vẻ ngoài điển trai và tính cách không biết xấu hổ của hắn.

Nhưng dù gã này không có bao nhiêu tài năng thực sự, đối với cậu mà nói, hắn vẫn có không ít công dụng.

Tóm lại, cậu tổng kết Lockhart có ba điểm tốt.

Một là điểm số dễ kiếm, chỉ cần hợp ý hắn, không như các giáo sư khác phải cân nhắc nhiều, điểm số cứ thế mà cho.

Hai là quyền lực tốt, chỉ có giáo sư mới có thể ký giấy cho học sinh vào khu sách cấm, nếu quan hệ tốt, có thể lấy được giấy phép vào khu sách cấm từ Lockhart.

Ba là Bùa Lãng Quên giỏi, các thần chú khác của gã này thì tệ hại, nhưng về Bùa Lãng Quên lại có trình độ sánh ngang với các pháp sư hàng đầu, nếu có thể học được Bùa Lãng Quên từ Lockhart, sẽ giúp

ích rất nhiều cho cậu ở thế giới Marvel.

Vì vậy tiết này, cậu không có ý định buông thả.

Chương 33

"Ta thấy các trò đều đã mua trọn bộ tác phẩm của ta, rất tốt.

Vậy hôm nay chúng ta làm một bài kiểm tra nhỏ trước.

Đừng sợ, chỉ là xem các trò đọc thế nào, lĩnh hội được bao nhiêu thôi..." Lockhart tự giới thiệu xong, liền lấy ra một xấp bài thi, lần lượt phát cho các phù thủy nhỏ trong lớp.

"Cho các trò ba mươi phút, bắt đầu!" George cầm lấy bài thi, nhìn thấy trên đó toàn là những câu hỏi về chính Lockhart, liền nhanh chóng bảo bản thể ở Marvel mở máy tính ra tra cứu.

Sau khi Lockhart trở thành giáo sư môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, ông ta đã thay toàn bộ sách giáo khoa từ năm nhất đến năm bảy bằng bảy tác phẩm của chính mình.

Vì vậy George dĩ nhiên cũng đã mua, đồng thời cậu cũng mua cuốn sách giáo khoa Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám mà các năm nhất trước đây thường dùng là 'Nghệ thuật Hắc ám: Hướng dẫn tự vệ'.

Bảy tác phẩm của Lockhart thực ra cậu cũng đã đọc hết, dù sao bỏ qua những nội dung tự tâng bốc, rất nhiều kinh nghiệm phép thuật đều là trải nghiệm thực tế của những pháp sư có thực lực không tồi.

Chỉ có điều những kinh nghiệm đó đã bị Lockhart đạo văn, sau đó dùng Bùa Lãng Quên sở trường của mình để khiến các pháp sư đó quên đi.

Nửa giờ sau, Lockhart thu bài thi lại, trực tiếp đứng trên bục giảng xem và nhận xét.

Phần lớn bài thi đều không trả lời đúng được mấy câu, ngay cả những phù thủy nhỏ thích ông ta, nhiều nhất cũng chỉ trả lời đúng

được một nửa, cho đến khi ông ta lật đến bài của George.

"Ồ...

đây là ai...

George, ta biết em, người đã nói vào sáng hôm qua rằng sẽ giành lại Cúp Nhà cho Slytherin, rất tốt, em thật sự rất tốt.

Không chỉ biết màu sắc ta thích, còn biết món quà sinh nhật ta mong muốn nhất, cũng như hoài bão vĩ đại và cao cả của ta.

Em... vậy mà đã trả lời đúng tất cả các câu hỏi của ta, hai mươi điểm, Slytherin được cộng hai mươi điểm!" Khi chấm bài của George, nụ cười trên mặt Lockhart chưa từng tắt.

Trong hai ngày dạy môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám vừa qua, ngoài một cô bé Gryffindor năm hai tên là Hermione trả lời đúng phần lớn, những người còn lại rất hiếm có ai vượt qua một nửa.

Nhưng bây giờ, lại có một học sinh trả lời đúng toàn bộ, lại còn là học sinh mới nổi tiếng của Slytherin hai ngày nay, sao có thể không khiến lòng hư vinh của ông ta bùng nổ.

"Thưa Giáo sư, em cảm thấy trong tác phẩm của thầy có rất nhiều kinh nghiệm phép thuật đáng để học hỏi sâu hơn, vì vậy em đã đọc đi đọc lại nhiều lần, đã khắc sâu trong tâm trí rồi ạ." George giơ tay nói.

Câu nói này hiển nhiên cũng rất hợp ý Lockhart, ông ta vô cùng hài lòng đến trước mặt George cười ha hả: "Yên tâm, chỉ cần em nỗ lực, với tài năng phép thuật gần như ngang bằng ta của em, tương lai nhất định cũng sẽ thành công như ta, ta rất coi trọng em." "Dù có thành công, cũng phải cảm ơn sự dạy dỗ của Giáo sư, em luôn là một người biết ơn." George nở một nụ cười đầy ẩn ý, Lockhart lập tức sáng mắt, ánh mắt nhìn George càng thêm thân thiện.

"Tốt, tiếp theo chúng ta bắt đầu đọc tác phẩm của ta 'Du hành

cùng Yêu tinh', cuốn sách này có rất nhiều giới thiệu về Yêu tinh, ta sẽ đặt câu hỏi ngẫu nhiên, ai trả lời đúng đều sẽ được cộng điểm." Cứ như vậy, đến khi tiết Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám kết thúc, George lại giành thêm mười điểm cho Slytherin.

Cho đến hiện tại, chỉ trong hai ngày, một mình cậu đã giành được tổng cộng chín mươi điểm cho Slytherin, giúp Slytherin ngay từ đầu đã dẫn đầu xa.

Tương tự, sau giờ học, cậu cũng không bỏ qua Lockhart.

"Thưa Giáo sư, em có một số vấn đề về phép thuật muốn thỉnh giáo thầy." "Không vấn đề, vì chúng ta là cùng một loại người, ta có thể dành thời gian nghỉ quý báu của mình để dạy riêng cho em." Lockhart không từ chối, mà còn nháy mắt với George.

Từ hành động buổi sáng hôm qua của George, cũng như biểu hiện hiện tại của cậu, ông ta nhạy bén nhận ra đối phương cũng giống mình, đều là loại người say mê vào việc nổi tiếng.

Nhưng ông ta không ghét George, vì George đã tỏ rõ sẽ cùng ông ta đôi bên cùng có lợi.

George càng nổi tiếng, Lockhart cũng càng nổi tiếng, quan trọng hơn là bản thân ông ta hoàn toàn dựa vào lừa bịp, còn vị George này rõ ràng là thật sự có tài năng thiên bẩm.

Cổ phiếu tiềm năng như vậy giống như Harry, đều có thể lôi kéo về phía mình từ sớm.

"Thưa Giáo sư, em có chút hứng thú với Bùa Lãng Quên, không biết thầy có thể..." Thấy Lockhart đồng ý, George cũng không khách khí, đi thẳng vào vấn đề.

Lockhart vốn còn có chút chột dạ, định lừa George cho qua chuyện, nhưng vừa nghe là thỉnh giáo về Bùa Lãng Quên, thần chú

duy nhất mà ông ta thành thạo, lập tức ưỡn ngực, thản nhiên đáp: "Chỉ là Bùa Lãng Quên thôi mà, đây là thần chú ta kém nhất, nhưng so với đám ở Bộ chỉ huy Xóa bỏ Ký ức của Bộ Pháp thuật thì vẫn lợi hại hơn một chút." Bộ chỉ huy Xóa bỏ Ký ức thuộc Cục Sự cố và Tai nạn Pháp thuật của Bộ Pháp thuật, công việc chính là dùng Bùa Lãng Quên để xóa bỏ ký ức của những Muggle đã thấy sự tồn tại của phép thuật, cũng như dùng Bùa Sửa chữa để phục hồi các công trình bị hư hại do chiến đấu phép thuật.

Vì vậy các pháp sư ở bộ phận này, đều là những bậc thầy về Bùa Lãng Quên và Bùa Sửa chữa hàng đầu trong giới pháp sư.

Thứ tư, buổi sáng học Dược liệu.

Không ngoài dự đoán, George lại giành thêm mười điểm cho Slytherin.

Cơ thể này vốn dĩ vì nhiều năm theo lão pháp sư bán Độc dược, nên đã có rất nhiều hiểu biết về thảo dược và Độc dược, cộng thêm sự hỗ trợ từ máy tính của bản thể, vấn đề của năm nhất căn bản không làm khó được cậu.

Buổi chiều, George một mình rời khỏi lâu đài, đi dọc theo con đường nhỏ dẫn đến Rừng Cấm, hướng về phía căn lều của Hagrid.

Bây giờ là đầu tháng bảy, thời tiết không nóng không lạnh, dễ chịu nhất, ven con đường nhỏ ngoài lâu đài nở đầy các loại hoa dại, thảm cỏ xanh mướt trải dài đến tận bờ Hồ Đen.

Nếu đi dọc theo thảm cỏ thêm vài bước về phía Hồ Đen, có lẽ sẽ còn phát hiện vài cặp pháp sư khóa trên đang tâm tình yêu đương ở sườn dốc.

Trẻ con nước ngoài vốn dĩ dậy thì sớm, pháp sư ở Hogwarts còn sớm hơn, rất nhiều học sinh năm hai, năm ba đã bắt đầu yêu đương,

loại như Ron và Harry đến năm thứ tư, thứ năm mới bắt đầu nảy mầm thuộc về số ít.

Không làm phiền những cặp đôi uyên ương nhỏ, cậu đi một mạch, băng qua sân Quidditch, đi qua một cây cầu đá dài.

Cuối cùng ở rìa một khu rừng bạt ngàn, cậu thấy một căn nhà gỗ được phóng to gấp hai ba lần, và những quả bí ngô khổng lồ được trồng trước nhà.

"Gâu gâu gâu!" Vừa đến cửa lều, một con chó đen to lớn đột nhiên từ bên cạnh nhảy ra, sủa lên một cách đầy uy hiếp về phía cậu.

George nhìn chằm chằm vào con chó đen, năng lực tâm linh khởi động, con chó đen ngẩn ra một lúc, sau đó liền vẫy đuôi.

"Fang, dừng lại!" Lúc này, cửa nhà gỗ cũng được đẩy ra, Hagrid lộ ra thân hình khổng lồ của mình.

"Là cậu à, tiểu Boss, hoan nghênh ghé chơi, vừa hay tôi làm bánh đá xong, cậu có thể ăn một chút cùng với bạn nhỏ này." "Vậy thì thật vinh hạnh." George lộ ra vẻ ngạc nhiên, cậu không ngờ ngoài mình ra, hôm nay ở chỗ Hagrid còn có khách khác.

"Ginny, sao em lại ở đây, không phải chiều nay em có tiết sao?" Bước vào nhà gỗ, cậu thấy Ginny đang ngồi trên chiếc ghế đẩu còn cao hơn cả mình.

Theo cậu biết, Gryffindor chỉ có chiều thứ sáu mới được nghỉ không phải đi học, mà hôm nay là thứ tư.

"George, anh... anh nói đúng, em phải đi chuẩn bị vào lớp rồi." Ginny có chút hoảng hốt nhảy xuống khỏi ghế, vội vã chạy ra khỏi căn lều.

Hagrid đặt chiếc bánh đá mình vừa làm xong lên bàn, cười nói: "Cô bé muốn hỏi tôi xem khi nào thì Harry qua đây, nhưng bị cậu dọa

chạy mất rồi, vậy phần của cô bé cậu giải quyết luôn nhé." "Ừm, bánh đá thơm quá, tiếc là trước khi đến tôi vừa ăn trưa ở Đại Sảnh Đường xong, thật là... tiếc quá đi." George xoa xoa cái bụng tròn vo của mình, vẻ mặt đầy tiếc nuối đẩy đĩa bánh đá về phía trước.

Bánh đá của Hagrid được làm theo khẩu vị của chính ông, cứng đến mức có thể dùng làm gạch, cậu không muốn bị mẻ răng đâu.

Thấy bụng George quả thực rất tròn, rõ ràng là đã ăn rất nhiều, Hagrid cũng lộ vẻ tiếc nuối, cầm lấy bánh đá ba miếng hai miếng là đã xử lý xong.

"Lần sau vậy, lần sau qua nhớ để bụng rỗng nhé." "Hagrid, cháu rất hứng thú với sinh vật huyền bí, cũng đã đọc một số sách về lĩnh vực này, có vài vấn đề muốn thỉnh giáo bác." George giật giật khóe miệng, sau đó nói ra mục đích của chuyến thăm này.

Cậu có thể dùng năng lực tâm linh để giao tiếp với sinh vật huyền bí, không có nghĩa là cậu nhất định có thể thuần phục chúng, chỉ là so với các pháp sư bình thường thì có ưu thế lớn hơn.

Giống như nhà sinh vật huyền bí học Newt Scamander, nghe nói cũng là bẩm sinh có thể giao tiếp với sinh vật huyền bí.

Nhưng Newt có thể thu phục được nhiều sinh vật huyền bí mạnh mẽ như vậy, chủ yếu là do ông hiểu rõ tập tính của chúng, đối chứng hạ dược.

"Cháu hứng thú với sinh vật huyền bí à, vậy thì tốt quá rồi, chỉ cần bác biết bác đều có thể nói cho cháu." Tính cách của Hagrid đơn thuần, nghe George có cùng sở thích với mình, lập tức thao thao bất tuyệt giảng giải.

George ở đây nghe, bản thể ở bên kia cũng đồng bộ ghi chép lại.

Chương 34

Học kiến thức về sinh vật huyền bí, một mặt là để thuần phục những sinh vật huyền bí mạnh mẽ cho mình sử dụng, mặt khác cũng là nhắm vào tài nguyên của Rừng Cấm.

Rất nhiều sinh vật huyền bí quý hiếm toàn thân đều là báu vật, là dược liệu cần thiết để chế tạo vật phẩm phép thuật và Độc dược, và những sinh vật huyền bí quý hiếm này, trong Rừng Cấm có không ít.

Ví dụ như nọc độc của nhện Acromantula, 1 pint đã có giá 100 Galleon vàng, trong Rừng Cấm có ít nhất hơn một trăm con Acromantula.

Nói đến chuyện kiếm tiền, những người được gọi là bào chế sư Độc dược kiếm tiền giỏi nhất, thực tế cũng không kiếm tiền bằng các bậc thầy sinh vật huyền bí.

Chỉ là phần lớn các bậc thầy sinh vật huyền bí đều yêu thương sinh vật huyền bí, không cố ý lợi dụng chúng để kiếm tiền, và việc trở thành một bậc thầy sinh vật huyền bí cũng không phải chuyện đơn giản, không có thực lực nhất định rất dễ bị sinh vật huyền bí ăn thịt.

Newt là bẩm sinh có thể giao tiếp với sinh vật huyền bí, Hagrid thì có một nửa dòng máu người khổng lồ.

Thực ra cũng không chỉ vì tiền, bởi vì đôi khi có những thứ dùng tiền không mua được, nhưng dùng sinh vật huyền bí hiếm có lại có thể đổi được, nó càng tượng trưng cho một loại tài nguyên trao đổi quan trọng.

Thứ năm, buổi sáng có tiết Biến hình và Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, buổi chiều có tiết Bùa chú, buổi tối còn có một tiết Lịch sử Phép thuật.

George lại giành thêm bốn mươi điểm cho Slytherin, khiến điểm số của Slytherin một mình một ngựa, bỏ xa ba học viện còn lại, dùng thực lực chứng minh lời nói của mình vào buổi sáng hôm đó không phải là khoác lác.

Cũng vì thế, cậu dần dần có danh hiệu Ngôi Sao của Slytherin trong trường, một ngôi sao mới đang lên của Slytherin.

Thực tế, hàng năm tổng thể điểm số của Slytherin không hề yếu, cộng thêm sự thiên vị của Snape, nên năm nào cũng giành được Cúp Nhà.

Chỉ là năm ngoái có Hermione, một học bá, cày điểm quá kinh khủng, dù có Harry và Ron kéo chân sau, Snape trừ điểm, cuối cùng chênh lệch cũng không quá lớn, để Dumbledore mượn cớ sự kiện Hòn Đá Phù Thủy mà cộng điểm lật ngược tình thế thành công.

Mà năm nay George còn cày điểm giỏi hơn cả Hermione, không chỉ cày ở các môn khác, Lịch sử Phép thuật cũng có thể cày, lại không có Snape là hạng mục trừ điểm, dù Dumbledore có thiên vị, chênh lệch một hai trăm điểm còn nói được, chênh lệch mấy trăm điểm thì không thể bù vào được nữa.

Có cùng suy nghĩ với cậu còn có chủ nhiệm nhà Slytherin, giáo sư Snape.

"Có ai biết Độc dược trị mụn nhọt cần những dược liệu nào không, George, em trả lời đi?" Tiết Độc dược sáng thứ sáu, khi George đứng dậy lần thứ năm để trả lời câu hỏi, chính cậu cũng cảm thấy hơi ngại ngùng.

"Là bột rễ thủy tiên, ô đầu hình chuông và lông nhím, thưa Giáo sư." "Xem ra không phải ai cũng là đồ ngốc, Slytherin được cộng năm điểm." Snape lướt mắt nhìn cả lớp, trừ George ra, các phù thủy nhỏ khác đều cúi đầu.

“Tiếp theo chúng ta sẽ thử bào chế loại Độc dược này, hy vọng các trò không quá ngu ngốc.” Vừa làm theo từng bước để bào chế Độc dược, George không khỏi cảm thán Snape quả nhiên hoàn toàn khác với giáo sư McGonagall.

Thực ra câu hỏi Snape vừa đặt đều hơi vượt quá chương trình, trừ người như George có thể tra cứu sách thảo dược và độc dược phép thuật bất cứ lúc nào, các phù thủy nhỏ khác rất khó trả lời được.

Nói ông thiên vị, thì đúng là chỉ có George có thể giơ tay trả lời được, nếu xét kỹ, ngay cả Dumbledore cũng không thể nói gì.

Nhưng George chắc chắn, Snape chính là muốn cậu cày điểm lên, nếu không sẽ không hỏi năm lần trong một tiết, tiếp theo khi cậu bào chế xong Độc dược, có lẽ còn được cộng điểm nữa.

Quả nhiên, khi cậu là người đầu tiên làm xong Độc dược, Snape đã như một con dơi lớn bay đến bên cạnh cậu.

“Một lọ Độc dược hảo hạng, Slytherin được cộng năm điểm.” Cuối tuần, George dành phần lớn thời gian để luyện tập các thần chú mới học, thỉnh thoảng cũng dành thời gian đến chỗ Hagrid học hỏi kiến thức về sinh vật huyền bí, và giao tiếp tâm linh với các sinh vật huyền bí mà Hagrid nuôi.

Trong thời gian này cậu không thấy Harry và Ron, nghe nói là vì trước đó lái xe đâm hỏng Cây Liễu Roi nên đang bị phạt.

Đến tuần thứ hai, cậu vẫn một bên điên cuồng cày điểm, một bên cố gắng hết sức thu thập kiến thức phép thuật, học tập và luyện tập phép thuật mới.

Còn ở bên Marvel, sau hơn mười ngày dò la, cũng dần dần có chút manh mối.

Chiều tối hôm đó, George cưỡi chiếc mô tô độ từ trường học của

người đột biến ở ngoại ô, chạy về phía khu Bronx gần trung tâm thành phố.

Giữa đường gặp một trạm kiểm soát, cậu xuất trình giấy tờ giả làm với giá cao để qua mặt.

Hơn mười ngày dò la, ngoài việc nắm được đại khái tình hình của mấy chục gia tộc lớn nhỏ ở khu Bronx, cậu còn bỏ ra một số tiền lớn để nhờ người làm giấy tờ giả cho mình.

Đương nhiên, thân phận giả này chỉ có thể qua mặt cảnh sát bình thường, nếu gặp CIA, S.H.I.E.L.D và Cục điều tra quốc gia thì chắc chắn không qua được.

Càng đừng nói đến việc dùng thân phận này để mở tài khoản, rồi gửi tiền kiếm được vào, sau đó dùng để mua cổ phiếu của Stark.

Vì vậy ngay từ đầu cậu đã không có ý định tự mình đi mua cổ phiếu Stark, cơ thể này của cậu là sản phẩm của phòng thí nghiệm, hoàn toàn không có bất kỳ giấy tờ tùy thân nào, dựa vào giấy tờ giả không thể qua mặt được.

Cậu cần tìm một người đại diện, nhưng lại không thể tìm bừa.

Trước hết, người này phải có thân phận địa vị nhất định, nếu không khi giúp cậu mua cổ phiếu Stark, có thể sẽ bị nghi ngờ, gây chú ý cho các tổ chức.

Thực ra cậu nghĩ dù cậu có cướp sạch các băng đảng ở khu Bronx, lấy hết tiền mặt đi mua cổ phiếu của Tập đoàn Stark, đối với một gã khổng lồ như Tập đoàn Stark mà nói, cũng chỉ là muối bỏ bể.

Dù sao cậu chỉ có thể cướp được tiền mặt, nhiều nhất là uy hiếp những lão đại đó rút tiền lưu động trong tài khoản của mình ra, không thể lấy đi toàn bộ tài sản của băng đảng.

Có lẽ số tiền mặt này đối với khu Bronx nghèo đói và hỗn loạn

nhất mà nói, đã là con số thiên văn, nhưng đối với Tập đoàn Stark, có thể còn không bằng giá trị của những tác phẩm nghệ thuật trong biệt thự của Tony Stark.

Tiền của người thật sự giàu, là điều người nghèo không thể tưởng tượng được.

Một bức tranh trong phòng của Tony Stark có thể trị giá hàng trăm triệu, nhưng đối với cậu mà nói, thực tế vài trăm triệu đã hoàn toàn đủ để cậu cùng những đứa trẻ đột biến kia có một cuộc sống ổn định.

Cậu bây giờ không cần phải làm chuyện gì lớn lao, không cần phải đối đầu với các tổ chức lớn, cậu chỉ cần một cuộc sống ổn định để có thể nghiên cứu phép thuật, nâng cao thực lực của mình.

Nếu không phải lo lắng vài năm nữa Chitauri xâm lược, lỡ như Avengers chống cự thất bại, cả Trái Đất bị chiếm đóng, thì cậu cũng sẽ không ở lại gần New York này.

Thứ hai, người đại diện này phải có ràng buộc với khu Bronx, không thể rời khỏi đây, nếu không giao nhiều tiền như vậy cho đối phương quản lý, đối phương trực tiếp cuỗm tiền bỏ trốn, cậu biết đi đâu mà tìm.

Lòng tham vô đáy, cậu không tin chỉ sau vài tháng tiếp xúc, người ta sẽ trung thành với cậu, cậu không có cái khí chất vương bá đó.

May mắn là, hơn mười ngày qua không phải là vô ích, cậu đã dần dần có một mục tiêu khả thi.

Hôm nay vừa hay đi xem một vở kịch hay, nếu mọi việc thuận lợi, người đại diện có thể được xác định.

Dựng mô tô, tìm một con hẻm vắng người khoác lên chiếc áo choàng đen che kín cơ thể, đeo chiếc mặt nạ thông thường nhất có thể mua ở ven đường, rồi vận dụng toàn bộ năng lực.

Đế giày đặc chế có gắn miếng sắt lập tức nâng cậu lên, từ từ bay lên không trung trong con hẻm.

Sau một thời gian phát triển, đặc biệt là bị ảnh hưởng bởi dòng máu pháp sư, khả năng kiểm soát từ lực của cậu cũng có tiến bộ không nhỏ, miễn cưỡng có thể điều khiển được vật thể nặng hơn một trăm cân.

Đã vượt qua tiêu chuẩn đánh giá giới hạn tiềm năng của phòng thí nghiệm đối với cậu lúc đầu.

Nếu bây giờ gặp X-24, dựa vào năng lực, cậu có thể chơi đùa với đối phương, hơn một trăm cân hoàn toàn có thể khiến X-24 toàn thân là adamantium đi không vững.

Vì vậy khi vận dụng toàn lực, cậu cũng miễn cưỡng có thể để đôi giày đặc chế có khảm miếng sắt đưa mình bay lên.

Đương nhiên tốc độ thì, chỉ có thể nói là còn không nhanh bằng đi bộ, nếu chiến đấu thì chắc chắn là bia sống di động.

Nhưng trong một số trường hợp đặc biệt, nó vẫn rất hữu dụng.

Ví dụ như bây giờ, cậu có thể dễ dàng lên nóc nhà, di chuyển trên nóc nhà để tránh các loại giám sát và tầm nhìn, rất dễ dàng lẻn vào những nơi được phong tỏa nghiêm ngặt, mà lại không dễ bị truy lùng.

Trên sân thượng tầng bảy của một vũ trường thoát y do gia tộc Chebel kiểm soát, một lão già hơn bảy mươi tuổi ngồi trên xe lăn, nhìn người đàn ông trung niên đang bị đánh đến hấp hối trước mặt, có chút tiếc nuối nói: “Lyon, cậu thực sự rất giỏi, tôi cũng thực sự rất coi trọng cậu, luôn đối xử với cậu như con nuôi.

Tiếc là, hôm nay cậu phải chết ở đây.” “Ngài Chebel, tôi thật sự không phản bội, tôi bị oan, tôi luôn coi ngài như cha mình, sao có thể bán đứng ngài được, ngài phải tin tôi!” Người đàn ông trung niên mặt

đầy máu cố gắng gượng dậy, ra sức chứng minh lòng trung thành của mình.

Hắn vốn là con của một người nghiện, từ nhỏ mẹ hắn đã không chịu nổi cuộc sống vô vọng này mà lén lút bỏ đi.

Năm mười ba tuổi, hắn vô tình cứu được ngài Chebel đang bị gia tộc đối địch truy sát, từ đó được ngài Chebel coi trọng, gia nhập thế lực của gia tộc Chebel, sống một cuộc sống mà hắn hằng mơ ước.

Ba mươi năm, hắn dựa vào trí thông minh của mình, tận tâm tận lực giúp đỡ gia tộc Chebel, từ một gia tộc nhỏ phát triển thành một trong mười ba gia tộc của khu Bronx ngày nay.

Chương 35

Vậy mà chỉ vì một vụ ám sát, hắn đã bị coi là kẻ chủ mưu đứng sau muốn đoạt quyền kiểm soát gia tộc Chebel và bị xử tử, thật sự không cam tâm.

Hắn có người vợ xinh đẹp yêu thương hắn, có rất nhiều anh em sinh tử, còn có cô con gái mới sinh đáng yêu, hắn đã cống hiến nửa đời mình cho gia tộc này.

"Ta biết cậu không phản bội ta, vụ ám sát đó vốn dĩ là vở kịch do ta tự biên tự diễn, nếu không với địa vị và danh vọng của cậu trong gia tộc hiện tại, ta thật sự không thể cứ thế xử tử cậu được." Ánh mắt Chebel có chút phức tạp, thở dài một tiếng.

Nghe Chebel nói, Lyon đột nhiên trừng lớn mắt, vẻ mặt không thể tin nổi lẩm bẩm: "Tại sao?

Tại sao ngài lại làm vậy?" "Ta cũng là bất đắc dĩ, ta già rồi, bác sĩ nói với cơ thể đầy thương tích này của ta, nhiều nhất cũng chỉ còn sống được hai năm nữa.

Nhưng con trai ta mới tròn hai mươi tuổi, vừa tiếp quản công việc của gia tộc, năng lực và danh vọng các phương diện đều chưa chín chắn." Chebel ho khan một tiếng, ánh mắt nhìn Lyon có chút đau thương, lão không phải không có tình cảm với Lyon, chỉ là Lyon có tài năng đến đâu, con trai mình có tầm thường đến đâu, lão cũng không thể để Lyon có khả năng thay thế con trai mình.

"Ngài lo lắng tương lai tôi sẽ thay thế thiếu gia, nhưng lòng trung thành của tôi với ngài, ngài nên hiểu rõ, tôi không thể nào làm ra chuyện đó!" Lyon ngồi phịch xuống đất, như thể toàn bộ sức lực đã bị rút cạn.

Chebel đẩy xe lăn lại gần, lắc đầu: “Lyon, ta tin vào nhân phẩm của cậu, nhưng không tin vào những kẻ dưới trướng cậu.

Vị trí này của ta, đôi khi không phải cậu không muốn ngồi là có thể không ngồi, những kẻ dưới trướng cậu sẽ đẩy cậu ngồi lên.” “Lời thỉnh cầu cuối cùng, nể tình tôi đã làm nhiều việc cho gia tộc, hãy tha cho vợ và con gái tôi, để những người anh em của tôi có thể tiếp tục phục vụ gia tộc.” Làm việc cho gia tộc nhiều năm như vậy, Lyon cũng biết tình huống Chebel nói không phải là không thể.

Bởi vì thuộc hạ của hắn quả thực luôn hy vọng hắn có thể trở thành gia chủ của gia tộc Chebel, và đã nhiều lần khuyên nhủ, đổi tên gia tộc Chebel thành gia tộc Lyon.

Vì vậy, lúc này hắn cũng không còn oán trách gì nữa, chỉ quỳ trước mặt Chebel, cúi đầu cầu xin.

Tuy nhiên, Chebel lại tàn nhẫn lắc đầu lần nữa: “Lyon à, ta từng nghe một câu nói từ miệng một gã người Hoa mà ta đã hạ thủ, ta luôn cảm thấy câu nói này rất có lý.

Nó gọi là: diệt cỏ không trừ tận gốc, gió xuân thổi lại mọc.

Con trai ta muốn thuận lợi kế thừa sự nghiệp mà ta đã gầy dựng này, thì không thể có một chút uy hiếp tiềm tàng nào tồn tại.

Cậu phải thông cảm cho tấm lòng của một người cha.” “Tao sẽ giết mày!” Lyon dùng hết sức lực, đột nhiên vùng lên lao về phía Chebel, chỉ là lao được nửa đường đã bị gã đàn ông lực lưỡng bên cạnh Chebel đá văng ra.

Nếu là bình thường hắn cũng không yếu như vậy, nhưng bây giờ hắn vốn đã mình đầy thương tích.

“Lyon, đừng giãy giụa nữa, yên tâm ra đi đi, ta sẽ đích thân dẫn người đi xử lý vợ con cậu.

Có lẽ cậu và họ sẽ gặp lại nhau ở thiên đường, à không, những người như chúng ta chết đi chắc chắn sẽ xuống địa ngục, nên có lẽ cũng không thể gặp lại nhau được nữa." Gã lực lưỡng bước lên giẫm Lyon dưới chân, vẻ mặt hung tợn rút súng lục chĩa vào đầu hắn.

Lyon nằm sấp trên đất, tức giận gầm lên: "Chebel, tao hối hận vì đã không nghe lời anh em, nếu thật sự có địa ngục, tao nhất định sẽ từ địa ngục bò lên, kéo mày và con trai mày cùng xuống.

Nếu địa ngục có ác quỷ, tao nguyện dùng linh hồn của mình để trao đổi, xông ra khỏi địa ngục báo thù!" "Tiếc là, thế giới này không có địa ngục, cũng không có ác quỷ, nếu không ta đã chết vô số lần rồi, dù sao tay ta cũng đã nhuốm quá nhiều máu tươi.

Hiện thực chính là tàn khốc như vậy, chỉ có những người như ta mới có thể hưởng thụ vinh hoa phú quý, và con cái của ta sẽ còn kế thừa vinh hoa phú quý của ta." Đối với lời nguyền rủa của Lyon, Chebel không hề để tâm, những lời này lão đã nghe quá nhiều rồi.

Tuy nhiên, đúng lúc này, một giọng nói đầy hứng thú đột nhiên vang lên từ phía trên bể nước trên sân thượng: "Ta không phải ác quỷ, cũng không cần linh hồn của ngươi, nhưng nếu ngươi đồng ý hợp tác với ta, thì ta lại sẵn lòng giúp ngươi đạt được nguyện vọng." Mọi người quay đầu nhìn lên đỉnh bể nước, không biết từ lúc nào, ở đó đã đứng một người đàn ông bí ẩn đeo mặt nạ tử thần, mặc áo choàng dài.

"Thằng ranh nào ở đâu ra, giết nó!" Chebel nheo mắt, lập tức ra lệnh.

Mười mấy thuộc hạ đứng bên cạnh lão lập tức thành thạo rút súng lục chĩa vào người đàn ông bí ẩn, chuẩn bị bắn chết tại chỗ.

Tuy nhiên, súng của họ trong khoảnh khắc nhắm bắn, đột nhiên tuột khỏi tay, như bị một thế lực vô hình nào đó điều khiển, lơ lửng

chĩa vào giữa trán họ, và đạn tự động lên nòng.

“Ta khuyên các ngươi tốt nhất không nên động đậy, nếu không ta không đảm bảo súng sẽ cướp cò.” George từng bước như đang đi trên không khí từ đỉnh bể nước bước xuống, rồi đến trước mặt Lyon đang nằm bất lực trên mặt đất, nhìn xuống hắn từ trên cao.

“Câu trả lời của ngươi?” Đúng vậy, Lyon chính là người đại diện mà cậu cảm thấy khá tốt hiện tại.

Một khi cậu giúp Lyon tiếp quản gia tộc Chebel, thì Lyon sẽ trở thành một trong những người có quyền lực nhất thế giới ngầm khu Bronx, hoàn toàn đủ tư cách đi mua cổ phiếu Stark mà không bị nghi ngờ.

Hơn nữa, nếu cậu dọn dẹp mười hai gia tộc còn lại, Lyon cũng có thể đường đường chính chính đi thôn tính.

Đến lúc đó Lyon sở hữu địa bàn lớn như vậy, cũng không thể mang theo vợ con bỏ trốn, có thể hợp tác lâu dài.

Sau này giúp đỡ dò la tin tức, đối phó với sự truy sát của công ty Alkali cũng có thể giúp được không ít.

Cậu luôn cảm thấy cách làm trước đây của Giáo sư X quá không sáng suốt, tại sao lại tách người đột biến ra khỏi nhân loại, còn đặc biệt đặt cho một cái tên mới?

Đây không phải là tự tìm rắc rối cho cả nhân loại sao.

Dù sao bây giờ nhân loại đã quên đi cái tên người đột biến rồi, vậy thì quên hẳn đi, họ chỉ là những con người sở hữu một chút năng lực đặc biệt, tự nhiên cũng có thể hợp tác với nhân loại, đối phó với những nhà khoa học tà ác và phần tử khủng bố.

Lyon nhìn cảnh tượng không thể tin nổi trên sân thượng, ngẩn người hai giây, sau đó ánh mắt kiên định đáp lại: “Chỉ cần ngài có thể

cứu gia đình và anh em của tôi, thì mạng này của tôi là của ngài!" "Không cần mạng của ngươi, chỉ cần tương lai ngươi giúp ta làm một số việc." George búng tay một cái, tất cả những khẩu súng lơ lửng đồng thời khai hỏa, đám thuộc hạ của Chebel không chút kháng cự ngã gục trên sân thượng.

"Thưa ngài, ngài cần làm gì, tôi đều có thể giúp ngài, ngài không cần hợp tác với một kẻ thất bại." Chebel, người duy nhất còn sống sót, thấy toàn bộ thuộc hạ bị giết, ngồi trên xe lăn mồ hôi lạnh túa ra như tắm.

Lão cố gắng thuyết phục George tha cho mình.

Tuy nhiên, George lại cười lắc đầu: "Không được, ông quá già rồi." Để một người như Chebel làm đại diện, hai ba năm có thể đã chết, đến lúc đó lại phải tìm người mới, quá phiền phức, hơn nữa nhân phẩm cũng không được đảm bảo như Lyon.

"Giao cho ngươi tự giải quyết." Một lưỡi dao mỏng như cánh ve bay ra từ túi của George, dễ dàng cắt đứt sợi dây trói hai tay Lyon.

Lyon đứng dậy nhặt khẩu súng của gã lực lưỡng đã ngã xuống, đến trước mặt Chebel, không cho lão nói một lời cầu xin nào, trực tiếp một phát súng tiễn lão đi.

"Cảm ơn, tôi nên xưng hô với ngài thế nào?" Nhìn Chebel ngã trong vũng máu, Lyon im lặng năm giây, sau đó quay người lại chân thành cảm ơn George.

Nếu không phải George ra tay, hôm nay hắn chắc chắn sẽ chết, vợ con và những người anh em sinh tử kia, cũng tuyệt đối không thể sống sót.

Vì vậy lời cảm ơn này của hắn, cũng là xuất phát từ đáy lòng.

"Không cần cảm ơn, ta cứu ngươi cũng có mục đích của ta, chúng

ta thuộc về mối quan hệ hợp tác.

Sau này ngươi có thể gọi ta là Tử Thần!" George sờ sờ chiếc mặt nạ trên mặt, xua tay.

Nông phu và rắn, lấy oán báo ân, chuyện như vậy không hiếm gặp, cậu không nghĩ rằng mình cứu đối phương một lần, đối phương sẽ một lòng trung thành với mình.

Huống hồ môi trường trưởng thành và kinh nghiệm của đối phương, cũng không thể là người lương thiện gì.

"Ngài cần tôi làm gì?" Lyon là một người thông minh, hắn hiểu ý George muốn biểu đạt.

Thực ra với thủ đoạn thần kỳ vừa rồi của George, cũng như bộ dạng ẩn giấu thân phận này, trong lòng hắn cũng không phải không có nghi vấn.

"Bây giờ không cần, khi nào cần ta tự nhiên sẽ đến tìm ngươi." George chỉ vào cánh cửa sắt ở lối vào sân thượng: "Người của lão đại ngươi chắc sẽ sớm phản ứng lại, chúng ta phải rời khỏi đây trước." "Đã đến rồi!" Vẻ mặt Lyon thay đổi, hắn nghe thấy tiếng bước chân dồn dập từ cầu thang lên sân thượng.

Lúc này tình trạng cơ thể hắn rất tệ, dù trong tay có súng, cũng không thể giải quyết được nhiều người như vậy.

Vì vậy hắn chỉ có thể quay đầu nhìn về phía George.

Bây giờ chỉ có George với năng lực thần kỳ mới có thể cứu hắn.

George dĩ nhiên cũng nghe thấy tiếng bước chân, do dự một chút, trực tiếp đi đến lối vào sân thượng, đưa tay đóng cánh cửa sắt lại, bắt đầu thi triển phép thuật vào vị trí tay nắm cửa: "Flavior!" Thần chú biến hình được kích hoạt, một ổ khóa to bằng nắm đấm biến hình thành công, khóa chặt cánh cửa sắt.

Cậu dĩ nhiên không sợ đám người thường bên dưới, chỉ là giết quá nhiều người, đến lúc đó khó tránh khỏi để lại dấu vết.

"Đi thôi." Khóa chặt cửa sắt tạm thời phong tỏa sân thượng, chặn đám đàn em muốn lên sân thượng, George lại thi triển Bùa Bay Lượn lên Lyon.

"Wingardium, leviosa!" Lyon thấy hai tay George không ngừng biến hóa những thủ thế kỳ lạ, sau đó chỉ về phía mình, cơ thể mình vậy mà lại lơ lửng như quả bóng bay, trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Chuyện thần kỳ như vậy, hắn là lần đầu tiên trải nghiệm, lòng kính sợ đối với George càng thêm nặng.

Chương 36

Đưa tay nắm lấy vai Lyon đang lơ lửng, George nhảy một phát từ sân thượng tầng sáu xuống, đồng thời kích hoạt năng lực, vững vàng đáp xuống con hẻm tối.

Bùa Bay Lượn là một trong những thần chú cơ bản của năm nhất, cũng là thần chú mà cậu tập trung học tập và nghiên cứu trong thời gian này.

Nó tuy không thể giúp cậu bay, nhưng lại có thể phối hợp với từ lực của cậu để di chuyển những vật thể lớn hơn, nếu đối địch, cũng là một kỹ năng khống chế không tồi, đặc biệt là nhắm vào loại như X-24.

Một Bùa Bay Lượn giảm bớt trọng lượng của X-24, sau đó dùng từ lực là có thể đùa giỡn với hắn như đồ chơi.

"Phía sau còn cần tôi giúp không?" "Anh giúp đã đủ nhiều rồi, tiếp theo tôi có thể tự giải quyết." Lyon cắn răng đáp lại.

Chebel đã chết, với danh vọng và ảnh hưởng của hắn, nếu muốn, việc biến gia tộc Chebel thành gia tộc Lyon không phải là chuyện khó.

Còn con trai của Chebel, chỉ là một tên phế vật chỉ biết ăn chơi hưởng lạc mà thôi.

Chủ yếu là hắn cũng không muốn nợ thêm ân tình của người đàn ông bí ẩn này nữa, vì hắn biết những thứ này đều phải trả, đến giờ hắn vẫn không biết đối phương rốt cuộc muốn hắn làm gì.

"Vậy thì mau chóng giải quyết gia tộc Chebel đi, đừng tìm tôi, khi nào cần tôi tự nhiên sẽ đến tìm cậu." George gật đầu, sau đó từ từ bay lên, biến mất trong màn đêm.

Đã giúp nhiều như vậy, nếu Lyon vẫn chết, thì loại phế vật này cũng không thích hợp làm người đại diện cho cậu.

Ở một diễn biến khác, phân thân ở thế giới Harry Potter cũng đón nhận một cơ hội có thể kéo gần quan hệ với Snape, đó là tiết học bay đầu tiên sau tiết Bùa chú vào chiều thứ năm tuần thứ hai.

Snape là cao thủ chỉ đứng sau Dumbledore trong trường, thần chú Thần Phong Vô Ảnh tự sáng tạo của ông ta có thể sánh với Lục Mạch Thần Kiếm phiên bản phép thuật.

Một khi bị Thần Phong Vô Ảnh trúng phải, vì mang theo tính chất nguyền rủa của Nghệ thuật Hắc ám, nên không thể dùng phép trị liệu thông thường để chữa trị.

Ông là giáo sư mà cậu cảm thấy cần phải tạo quan hệ tốt nhất, đặc biệt khi cậu còn đang ở nhà Slytherin.

Vì vậy ngoài việc cày điểm hàng ngày để giành Cúp Nhà cho Slytherin, giúp đội Quidditch của Slytherin giành chiến thắng cũng là một trong những việc cậu phải làm.

Quidditch là môn thể thao mà các pháp sư yêu thích và đam mê nhất, cũng có thể giúp cậu nâng cao danh tiếng trong giới học sinh.

Nhược điểm duy nhất, có lẽ là sẽ lãng phí thời gian học phép thuật của cậu.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, cậu cảm thấy cũng không lãng phí, dùng chổi bay để luyện tập bay lượn có thể giúp cậu sau này thích ứng tốt hơn với việc bay, bay là một kỹ năng cậu bắt buộc phải nắm vững.

Phép Độn thổ tuy tốt, nhưng sẽ bị những phép thuật như Chống Độn thổ của Parademon gây nhiễu, trong những tình huống đặc biệt, bay lại tiện lợi hơn.

Về việc tại sao cậu lại tự tin vào kỹ thuật Quidditch của mình?

Cậu trước đây chưa từng tiếp xúc với chổi bay, nên không chắc cơ thể này có năng khiếu về mặt này hay không.

Nhưng không sao, sức mạnh cơ thể cậu vốn đã có ưu thế nhất định, quan trọng hơn là cậu có át chủ bài đã chuẩn bị từ sớm.

Tiết học bay của năm nhất Slytherin được học chung với Gryffindor.

Ba rưỡi chiều, các phù thủy nhỏ của hai nhà đã tập trung trên bãi cỏ bên ngoài lâu đài.

Trong số đó, những đứa trẻ sinh ra trong gia đình pháp sư đang hào hứng kể về những trải nghiệm kinh hoàng khi cưỡi chổi bay của mình.

Hầu hết nghe qua đều là những câu chuyện tự khoe khoang, nào là so tốc độ với đại bàng, bay qua biển đến Pháp, suýt nữa đâm phải máy bay của Muggle, vân vân.

"George, các môn khác tớ không bằng cậu, nhưng tiết học bay tớ sẽ không để cậu giành điểm nữa đâu!" Lúc này Ginny dẫn Colin đến trước mặt George, vỗ ngực đầy tự tin.

George thấy vậy cười nói: "Tớ trước đây cũng chưa từng cưỡi chổi bay, e là không giành được điểm nào đâu." Về chổi bay, Ginny tuyệt đối có tài năng không thua kém Harry, hơn nữa Ginny từ lúc sáu tuổi đã nhân lúc các anh không chú ý lẻn vào nhà kho chổi để lén cưỡi chổi bay của họ, mà chưa từng bị phát hiện.

Nhưng lần này, e là vẫn phải khiến Ginny thất vọng rồi.

"Được rồi, các trò, bây giờ đứng thành hai hàng, ta sẽ phát chổi bay cho các trò." Lúc này, bà Hooch, giáo viên phụ trách tiết học bay, kéo theo hơn hai mươi cây chổi cũ kỹ đi tới.

"Nát thật!" Nhận được cây chổi bay của mình, nhìn những cành

cây trên đó xiêu vẹo, George cũng không nhịn được nhướng mày.

Lịch sử của những cây chổi này có lẽ có thể truy nguyên đến dòng Cleansweep từ mấy chục năm trước, tốc độ và tính năng so với dòng Nimbus hiện nay kém hơn một bậc.

"Trước tiên đặt chổi của các trò xuống đất, sau đó học theo ta thần chú điều khiển chúng.

Nhớ kỹ, mấu chốt nằm ở niềm tin của các trò, đừng sợ hãi, càng thiếu tự tin, chúng càng không đáp lại các trò..." Bà Hooch trước tiên dành nửa giờ để hướng dẫn các phù thủy nhỏ cách sử dụng thần chú và kỹ thuật điều khiển chổi bay đúng cách, sau đó liền chuyển sang giai đoạn thực hành.

"Bây giờ, duỗi tay phải ra, đặt phía trên cán chổi, bắt đầu niệm thần chú." Các phù thủy nhỏ làm theo.

Những phù thủy nhỏ có kinh nghiệm sử dụng chổi bay, chổi lập tức bay vào tay họ.

Còn những phù thủy nhỏ lần đầu tiên thấy chổi bay, thì tình huống xảy ra đủ kiểu, có cây chổi lăn lộn trên đất không chịu bay lên, có cây lảo đảo bay lên nửa không trung rồi rơi xuống.

Thậm chí có trường hợp, chổi cứ nằm im không động đậy, rõ ràng là niệm sai thần chú.

"Xem ra cũng không khó lắm." George vừa đưa tay ra, cây chổi bay lập tức xuất hiện trong tay cậu, điều này khiến chính cậu cũng có chút kinh ngạc.

Cậu đoán có lẽ không phải vì cơ thể này có tài năng cao, mà là năng lực tâm linh của cậu đã nâng cao đáng kể sức mạnh ý chí, giúp cậu có ưu thế nhất định về mặt này.

Thực ra không chỉ với chổi bay, khi học các phép thuật khác, nhờ

vào sức mạnh tinh thần mạnh mẽ, cậu cũng đạt hiệu suất rất cao.

Đôi khi cậu không khỏi nghĩ, năng lực tâm linh cấp hai của mình đã có hiệu quả tốt như vậy, nếu để Giáo sư X có dòng máu pháp sư, hiệu suất học phép thuật sẽ đáng sợ đến mức nào.

Nghĩ xa hơn, nếu là Jean Grey... hình như cũng không cần, Phượng Hoàng Lực của người ta vốn dĩ đã là một trong những sức mạnh đáng sợ nhất rồi.

"Tốt lắm, tiếp theo, chúng ta bắt đầu thử bay lên.

Khi ta thổi còi, các trò dùng hai chân đạp mạnh, rời khỏi mặt đất, phải đạp thật mạnh." Thấy mọi người sau một hồi thử nghiệm đều đã cầm được chổi bay trong tay, bà Hooch liền chuyển sang giai đoạn giảng dạy cuối cùng.

Lúc này George cũng điều khiển một sợi dây sắt mảnh như sợi tóc từ trong tay áo trườn ra, quấn quanh cây chổi bay. ...Dù vậy, sợi dây thép chính là át chủ bài của George để điều khiển chổi bay.

Chổi bay có bay tốt hay không, chủ yếu phụ thuộc vào việc phù thủy có thành thạo điều khiển nó hay không.

Việc quấn một vòng dây thép quanh cán chổi, ngoài việc dùng ma lực để điều khiển, hắn còn có thể dùng từ lực để tinh chỉnh một cách chi tiết hơn, như một lớp bảo hiểm kép.

Thực tế, với trọng lượng vài chục cân của phân thân này, chỉ riêng từ lực cũng đủ để hắn bay lên, chỉ là không nhanh bằng chổi bay mà thôi.

Thao tác này cũng được hắn áp dụng trên đũa phép của mình.

Phần đuôi đũa phép của hắn có quấn một vòng dây thép, mục đích là để có thể triệu hồi lại ngay lập tức nếu bị tuột tay. "Nắm chắc cán chổi, bay lên vài inch, sau đó người hơi nghiêng về phía trước, rồi hạ

thẳng xuống mặt đất.

Nghe theo tiếng còi của tôi: 3-2-1!" Theo tiếng còi của bà Hooch, các phù thủy nhỏ đồng loạt đạp chân, cưỡi chổi bay lên không trung.

Tuy nhiên, phần lớn sau khi bay lên đều không ổn định lắm, ai nấy đều cẩn thận giữ thăng bằng.

Nhưng cũng có một số người vốn đã có kinh nghiệm, bay rất tốt và nhanh, ví dụ như Ginny. "Ginny, rất tốt, bay khá lắm." Màn trình diễn xuất sắc của Ginny nhanh chóng thu hút sự chú ý của bà Hooch, bà không nhịn được mà lớn tiếng khen ngợi một câu, định cộng điểm cho nhà Gryffindor, nhưng rất nhanh đã bị một tràng tiếng kinh hô ngắt lời.

Chương 37

Quay đầu nhìn về phía Slytherin bên phải, vẻ mặt bà lập tức lộ ra sự kinh ngạc khó tin. "Ôi, Merlin, đây là Lộn ngược hình sao biển, Kỹ thuật bay hình chữ Z Wollongong, Lười ôm cây lăn tròn, Cú lừa Wronski, không thể nào!" Bà đã thấy gì vậy?

Bà thấy George, ngôi sao của nhà Slytherin, lúc này lại đang thực hiện những động tác Quidditch khó độ cao mà chỉ có những vận động viên Quidditch cấp thế giới mới nắm vững.

Như cú Lộn ngược hình sao biển, đó là động tác của một Thủ quân hàng đầu.

Khi Quaffle sắp vào gôn mà không kịp cản phá, Thủ quân sẽ lập tức dùng một chân móc ngược vào cán chổi, dùng tứ chi dang rộng để chặn Quaffle.

Kỹ thuật bay hình chữ Z Wollongong là một kỹ thuật siêu việt của Tấn thủ, bay theo hình chữ Z với tốc độ cao để đánh lừa Tấn thủ đối phương.

Lười ôm cây lăn tròn, khi bị Bludger tấn công, cầu thủ sẽ treo mình trên chổi, hai tay hai chân ôm chặt cán chổi, xoay chổi bay nhanh như một mũi khoan để đánh bật Bludger, một động tác cực kỳ khó.

Cú lừa Wronski, Tầm thủ giả vờ thấy trái Snitch ở phía xa bên dưới, lao nhanh xuống mặt đất, khiến Tầm thủ đối phương bắt chước theo.

Nhưng người trước sẽ dừng lại ngay khi sắp chạm đất, khiến đối phương không kịp phản ứng mà đâm sầm xuống đất và bất tỉnh.

Động tác này đòi hỏi Tầm thủ phải có khả năng kiểm soát chổi

bay đến mức cực hạn.

Bốn động tác này, chỉ cần học được một trong số chúng, là chắc chắn có thể ứng tuyển vào bất kỳ vị trí Tầm thủ, Tấn thủ, Đánh bóng hay Thủ quân nào của đội tuyển Quidditch quốc gia.

Ngay cả bà cũng không thể thực hiện trọn vẹn cả bốn động tác, huống chi là dùng cây chổi dòng Cleansweep dùng trong giảng dạy của trường.

Phải biết rằng những cây chổi dòng Cleansweep này đã có lịch sử vài chục năm, bay lượn bình thường trong giờ học thì không vấn đề gì, nhưng nếu tốc độ quá nhanh, chúng sẽ rung lắc và khó kiểm soát.

Thế nhưng hãy nhìn George mà xem, không chỉ kiểm soát được, mà còn thực hiện được cả bốn động tác kinh điển có độ khó cao này. "Slytherin được cộng hai mươi điểm, các em tự do luyện tập, George, em đi theo tôi!" Đợi George đáp xuống đất an toàn, bà Hooch kích động hét lên một tiếng, tiến tới kéo George đi về phía lâu đài. "Em thật sự là lần đầu tiên cưỡi chổi bay sao?" Vừa đi bà vừa hỏi với vẻ không thể tin nổi.

George giả vờ có chút ngượng ngùng gật đầu: "Nơi em ở không có điều kiện để cưỡi chổi, nhưng em đã đọc một số sách và tài liệu giới thiệu về Quidditch." Hắn biết kế hoạch của mình đã thành công.

Với sức mạnh của cơ thể này, cùng với khả năng kiểm soát ổn định chổi bay bằng từ lực, đừng nói là bốn động tác vừa rồi, dù có nhảy ballet hay thực hiện vài vòng quay Thomas trên chổi bay cũng không thành vấn đề. "Ôi... em thật sự... thật không thể tin nổi..." Nghe câu trả lời của George, bà Hooch nói năng có chút lộn xộn.

Tại văn phòng Viện trưởng Slytherin, Snape đang ngồi trên ghế viết những ghi chép nghiên cứu về một loại Độc dược mới do ông sáng chế thì đột nhiên bị tiếng gõ cửa dồn dập làm phiền.

Ông không khỏi nhíu mày, vung đũa phép mở cửa. "Bà Hooch, có chuyện gì đặc biệt quan trọng mà phải vội vàng như vậy sao?" Thấy người đến là giáo viên môn Bay, bà Hooch, và học sinh xuất sắc nhất của học viện mình, ông mới hơi giãn mày ra một chút.

Bà Hooch kích động đẩy George đến trước mặt Snape: "Giáo sư Snape, nhà Slytherin của các người đã xuất hiện một tài năng Quidditch ngàn năm có một, ông không thể tin nổi đâu, lần đầu tiên cưỡi chổi bay, cậu ấy đã dùng được..." "Những gì bà nói đều là thật sao?" Nghe lời của bà Hooch, Snape vốn luôn vô cảm cũng không còn bình tĩnh được nữa.

Là Viện trưởng nhà Slytherin, ông có tình cảm rất sâu sắc với học viện, và việc Slytherin thua Gryffindor năm ngoái, đặc biệt là Gryffindor có Harry, luôn khiến ông canh cánh trong lòng.

Nếu George thật sự có tài năng bay lượn mạnh mẽ như vậy, thì trong bảy năm tới, Slytherin của họ sẽ không bao giờ thua nữa. "Tôi vẫn chưa đến tuổi mắt mờ đâu, hơn nữa rất nhiều học sinh trong học viện của ông cũng đã thấy." Đối với sự nghi ngờ của Snape, bà Hooch tỏ ra có chút tức giận.

Snape vội vàng nói: "Tôi không nghi ngờ bà, chỉ là có chút kinh ngạc thôi." Ông quay đầu nhìn George, nở một nụ cười còn khó coi hơn cả khóc: "George, em rất khá, luôn rất khá.

Thứ bảy này tôi sẽ đích thân sắp xếp cho em vào đội Quidditch của Slytherin.

Gryffindor có thể phá lệ, Slytherin chúng ta cũng có thể!" "Thưa... thưa Giáo sư, em không muốn gia nhập đội Quidditch lắm." George giả vờ có chút ngượng ngùng đáp lại.

Nghe George nói, cả bà Hooch và Snape đều sững sờ, sau đó gần như đồng thanh hỏi: "Tại sao?" Phải biết rằng gia nhập đội Quidditch

là ước mơ của mỗi phù thủy nhỏ, huống chi George còn có tài năng bay lượn cao như vậy, quả thực là một cầu thủ Quidditch bẩm sinh.

George ngẩng đầu nhìn Snape một cái, ho khan một tiếng: "Là thế này ạ, vì so với Quidditch, em thích nghiên cứu ma thuật hơn, đặc biệt là môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, mà lớp Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám của Giáo sư Lockhart lại... nên em cần nhiều thời gian hơn để tự học.

Nhưng sau khi gia nhập Quidditch, chắc chắn sẽ phải thường xuyên luyện tập, như vậy thời gian của em sẽ không đủ...

Haizz... tự học quả thật rất khó." "Em nói cũng có lý, so với Quidditch, học tập ma thuật mới là căn bản, Lockhart kia đúng là một tên ngốc...

Ừm..." Snape nghe vậy không khỏi trầm tư.

Trong quan niệm của ông, việc học ma thuật chắc chắn quan trọng hơn Quidditch.

Ông cũng không có nhiều hứng thú với Quidditch, chủ yếu là vì với tư cách Viện trưởng, ông tự nhiên hy vọng Slytherin có thể giành được Cúp Quidditch. "Thế này đi, em gia nhập đội Slytherin, tôi sẽ cố gắng để họ không gọi em đi luyện tập.

Sau này mỗi cuối tuần, tôi sẽ dành ra nửa ngày để dạy kèm riêng cho em môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám.

Bình thường nếu có thời gian rảnh, cũng cho phép em đến hỏi tôi những kiến thức liên quan đến môn này." ..... "Nếu là như vậy, thì dĩ nhiên không có vấn đề gì ạ." Nghe câu trả lời của Snape, George không chút do dự gật đầu.

Hắn đi một vòng lớn như vậy, chẳng phải là vì mục đích này sao.

Ở chỗ Lockhart chỉ có thể học được Bùa Lú, những thứ khác đều

là một mớ hỗn độn, về phương diện Nghệ thuật Hắc ám vẫn phải tìm đến Snape.

Hơn nữa, mỗi tuần được dạy kèm riêng một lần, chẳng khác nào hắn đã trở thành đệ tử chân truyền của Snape, lâu ngày tình cảm sâu đậm, trực tiếp nhận làm cha nuôi cũng không phải là không thể.

Người không biết xấu hổ, thiên hạ vô địch.

Vì để nâng cao thực lực, nhận một người cha nuôi cũng đâu có sao.

Thấy George đồng ý nhanh gọn như vậy, Snape cũng sững sờ một chút, trong lòng bỗng có cảm giác bị gài bẫy, nhưng nhìn thấy ánh mắt chân thành của George, ông lại cảm thấy mình đã nghĩ nhiều.

Sau khi thông báo cho Snape, bà Hooch liền dẫn George trở lại bãi cỏ bên ngoài lâu đài.

George vừa quay lại, đã bị đám phù thủy nhỏ vây quanh, hỏi han xem bị bà Hooch dẫn đi đâu làm gì.

Về việc này, hắn cũng không giấu giếm hoàn toàn, trực tiếp nói là đã gặp Viện trưởng Snape, và được phá lệ tuyển vào đội Quidditch của Slytherin, chỉ không nhắc đến chuyện dạy kèm.

Câu trả lời này tự nhiên khiến đám phù thủy nhỏ bùng nổ.

Các phù thủy nhỏ nhà Slytherin lập tức đắc ý vênh váo, còn đám phù thủy nhỏ nhà Gryffindor thì có chút chán nản. "Cứ tưởng trong lớp học bay có thể thắng cậu ấy, không ngờ ngay cả phương diện này cũng thua." Ginny nhìn George đang bị vây quanh mà thở dài.

Colin bên cạnh thì không có vẻ gì là chán nản, mà giơ máy ảnh lên chụp hình: "Biết sao được, cậu ấy là George mà, hơn nữa cậu ấy thật sự rất nỗ lực, nghe nói mỗi tối đều là người cuối cùng rời khỏi phòng sinh hoạt chung, mà cậu ấy cũng là bạn của chúng ta." "Cậu nói cũng

đúng, ít nhất là George, chứ không phải người khác." Trên mặt Ginny cũng nở một nụ cười.

Chương 38

George không chỉ giỏi hơn họ một chút, mà là nghiền ép toàn diện, lại còn nỗ lực như vậy, thật sự rất khó để người ta sinh lòng ghen tị.

Sau khi lớp học bay kết thúc, nhìn bóng lưng George cùng các phù thủy nhỏ khác đi về phía Đại Sảnh Đường, bà Hooch dùng đũa phép thu lại tất cả chổi bay, không khỏi lẩm bẩm: "Không được, chuyện này mình phải nói kỹ với Bagman mới được, biết đâu có thể thay đổi vị thế của chúng ta trên đấu trường Quidditch quốc tế bao năm nay." Ludo Bagman, hiện là Cục trưởng Cục Thể dục Thể thao Pháp thuật của Bộ Pháp thuật Anh, cũng là tiền bối trong đội Quidditch mà bà quen biết trước khi giải nghệ và vào Hogwarts dạy học.

Bao năm nay, đội Quidditch của Anh gần như thua trận liên miên, sắp trở thành đội sổ trong các đội tuyển quốc tế.

Nếu có một tuyển thủ thiên tài ngàn năm có một như George gia nhập, biết đâu có thể xoay chuyển tình hình hiện tại của đội tuyển Anh.

Còn về vấn đề George còn nhỏ tuổi và đang đi học.

Gần đây, tại Học viện Pháp thuật Durmstrang, một học sinh năm thứ năm tên là Viktor Krum, cũng vì tài năng Tầm thủ thiên bẩm mà được phá lệ tuyển vào đội tuyển Quidditch quốc gia Bulgaria, vậy nên George dĩ nhiên cũng có thể.

Bà cảm thấy tài năng Quidditch của George tuyệt đối vượt xa Viktor Krum kia. "George gia nhập đội Slytherin rồi, vừa đúng lúc để Bagman đến tận mắt xem trận đấu Quidditch của Hogwarts năm nay." Chiều tối, chuyện George được phá lệ tuyển vào đội Slytherin đã lan truyền khắp trường, bao gồm cả việc cậu đã thực hiện những động

tác khó trong lớp học bay.

Không ít phù thủy nhỏ mê Quidditch đều rất rành về những động tác nổi tiếng đó.

Điều này cũng khiến danh tiếng của George trong toàn Slytherin và cả trường học lại tăng thêm một bậc.

Các học sinh Slytherin lớp trên nói chuyện với hắn cũng khách sáo hơn một chút.

Dĩ nhiên, không phải tất cả Slytherin đều vui mừng vì điều này, ví dụ như Malfoy, người vừa mới nhờ cha bỏ ra một khoản tiền lớn để khó khăn lắm mới vào được đội.

Nhưng rõ ràng ngoài việc hậm hực một mình, cậu ta cũng chẳng làm được gì.

Thời gian nhanh chóng trôi đến thứ bảy, sáng sớm hôm đó, George đã bị Snape gọi đến, ông muốn dạy kèm cho cậu.

Mỗi sáng thứ bảy dạy kèm, đó là lời hứa của ông với George. "Bây giờ ta dạy bùa Đẩy lùi, đây là một thần chú cơ bản, nhưng đừng coi thường thần chú cơ bản, chỉ cần dùng tốt, thần chú cơ bản cũng có thể phát huy uy lực lớn hơn cả thần chú cao cấp.

Giống như bùa Đẩy lùi này, nếu dùng tốt, thậm chí có thể đẩy lùi cả một con rồng lửa..." Dưới sự chỉ dạy nghiêm khắc nhưng vô cùng chi tiết của Snape, George mới thực sự có nhận thức sâu sắc hơn về Nghệ thuật Hắc ám và chiến đấu bằng ma thuật.

Trước đây hắn cứ nghĩ Avada Kedavra và Lửa Quỷ là những bùa chú lợi hại nhất, một cái trúng là chết, một cái có phạm vi cực rộng, thậm chí có thể thiêu rụi cả một thành phố.

Nhưng qua lời giảng giải của Snape, hắn mới hiểu ra không phải như vậy, trong những hoàn cảnh khác nhau, đối mặt với những kẻ

địch khác nhau, thần chú phù hợp nhất mới là thần chú mạnh nhất.

Có những lúc Avada Kedavra và Lửa Quỷ có lẽ còn không hữu dụng bằng một thần chú cơ bản.

Đối mặt với kẻ địch nhỏ và linh hoạt, Lời nguyền Chết chóc căn bản không thể trúng đích, cần một Bùa Đóng băng có phạm vi lớn hơn nhưng uy lực không mạnh bằng.

Còn như những sinh vật huyền bí có sức kháng ma thuật cực cao như rồng lửa, dù bị trúng Lời nguyền Chết chóc và Lửa Quỷ cũng không sao, ngược lại, Bùa Chói mắt tấn công vào mắt lại có tác dụng rất tốt.

Bùa Đẩy lùi cũng vậy, vì nó lợi dụng sức mạnh ma thuật để hình thành một luồng áp suất không khí vật lý tấn công về phía trước, nên dù kháng ma thuật cao cũng không thể miễn dịch.

Cao thủ như Dumbledore mà sử dụng bùa Đẩy lùi, thật sự có khả năng trực tiếp đánh bay một con rồng lửa.

Buổi chiều, Snape đích thân dẫn George đến sân Quidditch bên ngoài lâu đài.

Chỉ có điều lúc này trên sân, dường như không chỉ có đội Slytherin, mà còn có cả đội Gryffindor, và tình hình rõ ràng không ổn lắm.

Các thành viên đội Slytherin đều đang cười ngặt nghẽo, đội trưởng Flint cười đến không đứng thẳng nổi, phải dùng cây chổi mới để chống đỡ, Malfoy thì chống cả tứ chi xuống đất, hai nắm đấm đấm thùm thụp xuống mặt đất.

Phía bên kia, các thành viên đội Gryffindor đều vây quanh Ron, còn có Hermione và Colin đang cầm máy ảnh chụp hình, lúc này Ron đang không ngừng nôn ra những con sên to bóng loáng. "Có chuyện gì

vậy?" Snape hỏi với vẻ mặt u ám.

Thấy Snape xuất hiện, các thành viên đội Slytherin lập tức sợ hãi đứng thẳng người, đội trưởng Flint vội vàng nói: "Thưa Viện trưởng, tôi mang giấy phép của ngài đến sân, nhưng Wood không chịu nhường, Ron Weasley năm thứ hai bên đó còn nhân cơ hội tấn công Malfoy, kết quả dùng sai bùa chú, phản lại chính mình." "Hôm nay sân thuộc về đội Slytherin, Ron Weasley dùng ma thuật tấn công bạn học trong trường, Gryffindor trừ mười điểm." Snape mặt không cảm xúc đưa ra hình phạt, sau đó khi thấy Harry đang đỡ Ron, lập tức lại bổ sung với vẻ mặt đầy chán ghét: "Potter, trò đứng ngay bên cạnh Ron, tại sao không ngăn cản nó, trò nghĩ nó phạm lỗi thì sẽ làm nổi bật sự tốt đẹp của trò sao?

Gryffindor trừ thêm mười điểm!" Harry vốn đã không cam tâm vì Gryffindor bị trừ điểm, nghe lời Snape nói, cả người đều ngây ra.

George thấy vậy cũng không khỏi giật giật khóe miệng, nói thật, hắn có chút đồng cảm với Harry.

Nhưng biết làm sao được, ai bảo cậu không phải là Harley chứ? ..... "Thưa Giáo sư Snape, chúng con đã đặt trước cả sân Quidditch từ lâu rồi, và cũng là vì Malfoy chửi Hermione là Máu Bùn, nên Ron mới tấn công Malfoy!" Đối mặt với Snape đáng sợ, Wood và những người khác dù phẫn nộ nhưng cũng không dám phản bác, nhưng Harry lại không chịu bỏ qua như vậy.

Snape nghe vậy, ánh mắt càng thêm nghiêm nghị: "Trò còn dám nói dối?" "Malfoy, cậu có chửi Hermione là Máu Bùn không?" Lúc này George đột nhiên lên tiếng hỏi Malfoy trước.

Malfoy cảm thấy có Snape ở đây, Wood và những người khác càng không dám làm càn, ngẩng cao đầu đắc ý nói: "Nó vốn là Máu Bùn, Hogwarts đáng lẽ không nên nhận học sinh Máu Bùn." "Hogwarts

nhận ai làm học sinh, không phải do trò quyết định!" Nghe lời của Malfoy, Snape lập tức quay đầu nghiêm khắc quát mắng.

Phải biết rằng nữ phù thủy mà ông yêu nhất, mẹ của Harry, Lily Evans, cũng là một đứa trẻ sinh ra trong gia đình Muggle.

George thấy mục đích đã đạt được, liền lặng lẽ lùi lại.

Mà Malfoy rõ ràng cũng bị Snape, người vốn đối xử khá khoan dung với cậu ta, dọa cho một phen, vội vàng ngậm miệng lại.

Snape lại nhìn về phía Harry: "Hủy bỏ việc trừ điểm vừa rồi, nhưng Potter, vì trò cãi lại giáo viên, Gryffindor sẽ bị trừ năm điểm." Harry định phản bác, nhưng bị Hermione kéo tay lại.

Vừa rồi là trừ hai mươi điểm, bây giờ chỉ trừ năm điểm, đã tốt hơn rất nhiều rồi. "Ọe!" Lúc này Ron há miệng, một đống sên lại từ miệng cậu ta nôn ra. "Finite Incantatem!" George tiến lên vung đũa phép, một luồng sáng ma thuật màu xanh lam bắn trúng Ron, những con sên trong miệng Ron lập tức biến mất.

Vừa rồi lúc học thêm Snape đã nói, nếu gặp phải Nghệ thuật Hắc ám mà không biết Bùa phản nguyền, thì có thể thử dùng Thần chú phản đòn thông dụng trước, bây giờ thử một lần, không ngờ lại được thật. "Cảm ơn cậu, George." Ron hồi phục bình thường, lập tức cảm ơn.

Harry và Hermione cũng gật đầu với George, họ biết vừa rồi nếu không phải George xen vào một câu, dụ Malfoy nói ra sự thật, Gryffindor đã bị trừ thêm mười lăm điểm.

George lặng lẽ nháy mắt, sau đó lùi về bên cạnh Snape. "Em muốn thử Thần chú phản đòn thông dụng vừa học." Snape nghe vậy, nhàn nhạt nói: "George giúp đỡ bạn học, Slytherin cộng năm điểm." Những cái đầu vừa cúi gằm của các phù thủy nhỏ đội Slytherin lại ngẩng lên.

"Được rồi, chuyện này đến đây là hết, tiếp theo đội Slytherin sẽ huấn luyện hai cầu thủ mới, các trò có thể rời đi." Nghe lời đuổi người của Snape, Wood lập tức dẫn mọi người rời khỏi sân Quidditch.

Chỉ có điều sau khi ra khỏi sân, ba người Harry, Ron và Hermione lại lặng lẽ quay lại, trốn trên khán đài nhìn trộm về phía này.

Họ không phải muốn do thám tình báo của đội Slytherin, chỉ đơn thuần là muốn biết George và Malfoy ai sẽ là Tầm thủ mới.

Chuyện George vào đội Slytherin, họ đã biết qua Ginny từ hôm qua.

Lúc đó họ nghĩ George chắc chắn là Tầm thủ của Slytherin, giống như Harry năm ngoái, nhưng hôm nay mới biết Malfoy vì cha đã đổi cho cả đội những cây chổi Nimbus 2001 mới nhất mà đã sớm trở thành Tầm thủ mới.

Vì vậy họ lo lắng việc George vào đội có thể sẽ không thuận lợi. "Chuyện của George các trò chắc đều biết rồi, cậu ấy có thể dùng chổi bay dùng trong giảng dạy để thực hiện những động tác khó mà ngay cả vận động viên đội tuyển Quidditch quốc tế cũng không dễ làm được.

Vì vậy tôi quyết định để cậu ấy đảm nhiệm vị trí Tầm thủ mới của đội." Đợi Wood và những người khác rời đi, Snape bắt đầu tuyên bố vị trí của George trong đội.

Malfoy nghe vậy lập tức biến sắc: "Thưa Viện trưởng, đã nói là con là Tầm thủ mới, ngài đã hứa với cha con rồi!" "Adrian Pucey và Terence Ziggs cũng rút khỏi đội để chuyên tâm học tập, Malfoy, em sẽ đảm nhiệm vị trí Tấn thủ mới." Snape không hề do dự đáp lại.

Chương 39

Đây là sự sắp xếp mà ông đã nghĩ kỹ từ tối hôm qua.

Malfoy quả thực có tài năng bay lượn không tồi, cộng thêm sự hào phóng của cha cậu ta đã nâng cao đáng kể thực lực của đội Slytherin.

Vậy nên việc thay thế Terence Ziggs, người đã thua Harry năm nhất về thực lực, bằng Malfoy là vô cùng hợp lý, cũng phù hợp với lợi ích của Slytherin.

Và bây giờ khi đã có một thiên tài bay lượn như George, vị trí quan trọng nhất là Tầm thủ, tự nhiên phải giao cho George.

Tuy nhiên, phía Malfoy dù sao cũng mang lại giá trị không nhỏ, vì vậy ông đã thay thế Tấn thủ Adrian Pucey, một vị trí có cũng được không có cũng không sao. "Thưa Viện trưởng, con không đồng ý, con muốn làm Tầm thủ để quyết đấu với Harry." Malfoy lập tức la lớn.

Bây giờ mọi người đều biết cậu ta sắp trở thành Tầm thủ của đội Slytherin, nếu đổi thành George, cậu ta sẽ mất mặt lắm.

Hơn nữa, cậu ta luôn muốn vượt mặt Harry, chỉ có cùng là Tầm thủ mới có hy vọng. "Thưa Viện trưởng, ngài biết George là bạn của Harry, quan hệ tốt với đám người bên Gryffindor, để cậu ta làm Tầm thủ, đến lúc đó cậu ta chắc chắn sẽ nhường Harry!" "Malfoy, em nghĩ phù thủy Slytherin chúng ta không thể làm bạn với Gryffindor sao?" Lúc này George bước đến trước mặt Malfoy. "Tôi thấy đừng nói là bạn bè, chỉ cần hợp nhau, sau này dù có lấy một nữ phù thủy Gryffindor làm vợ cũng không phải là không thể.

Chúng ta đều là phù thủy Hogwarts, cạnh tranh với nhau là chuyện bình thường, nhưng chỉ vì khác học viện mà không thể làm bạn, không thể thành người yêu, cũng có chút vô lý.

Ai quy định chỉ có người cùng một học viện mới có thể làm bạn, mới có thể kết hôn?" Những người khác trong đội Slytherin, nghe thấy lời lẽ táo bạo của George, đều kinh ngạc đến ngây người, họ nghĩ tiếp theo đây George chắc chắn sẽ bị Snape mắng cho một trận tơi bời. "Thưa Viện trưởng, ngài thấy con nói đúng chưa, George mà làm Tầm thủ nhất định sẽ nhường Harry, cậu ta còn muốn lấy đám Máu Bùn nhà Gryffindor làm vợ.

Một phù thủy Slytherin muốn lấy phù thủy Gryffindor làm vợ, đây quả là câu chuyện cười lớn nhất con từng nghe hôm nay!" "Câm miệng, Levicorpus!" Sắc mặt Snape khó coi, trực tiếp tung ra bùa chú treo ngược Malfoy lên. "Hoặc là làm Tấn thủ, hoặc là cút khỏi đội." "Nhóc con, dám đấu với tôi à." George thấy vậy, khóe miệng khẽ nhếch lên, hắn cố ý nói vậy là để dụ Malfoy nói ra câu đó.

Malfoy không biết, nỗi đau lớn nhất trong lòng Snape chính là năm xưa vì bị phân vào học viện khác nhau, vì tự cho mình là người Slytherin, đã nói những lời quá đáng, khiến Lily bị Potter cướp mất.

Lời của Malfoy chẳng khác nào vả thẳng vào mặt Snape. "Thưa Viện trưởng, con thấy Malfoy có vẻ không phục lắm, hay là thế này, con và Malfoy thi đấu một trận, ai bắt được Golden Snitch trước, người đó sẽ là Tầm thủ của Slytherin." Hắn muốn làm cho Malfoy tâm phục khẩu phục, sau này không dám khiêu khích hắn nữa, để xác lập vị thế của mình tại Slytherin. "Liberacorpus!" Vung đũa phép, Snape hạ Malfoy xuống.

Cha mẹ Malfoy có quan hệ thân thiết với ông, ngoài việc từng là Tử thần Thực tử, họ còn là bạn học, ông thậm chí suýt nữa đã trở thành cha đỡ đầu của Malfoy.

Vì vậy, nếu không phải hôm nay Malfoy cứ liên tục chọc vào nỗi đau của ông, ông sẽ không nghiêm khắc với Malfoy như vậy. "Được,

vậy thì thi đấu một trận, người thắng làm Tầm thủ, người thua làm Tấn thủ." ..... "Đây là Golden Snitch, lát nữa tôi thả ra nó sẽ bay với tốc độ cao trong sân, ai trong hai em bắt được nó trước, người đó sẽ là Tầm thủ của đội." Flint, đội trưởng có dòng máu Troll, vóc dáng còn to cao hơn Snape một chút, cầm một quả cầu kim loại vàng óng, chỉ to bằng quả óc chó, có một đôi cánh bạc nhỏ, giải thích. "Được rồi, bây giờ bắt đầu đi!" Flint buông tay, Golden Snitch lập tức bay vút đi với tốc độ siêu nhanh, Malfoy và George cũng đạp chân đuổi theo sát nút.

Tốc độ của Golden Snitch rất nhanh, cũng rất linh hoạt, dù bạn có đuổi kịp nó, nó chỉ cần một cú lượn là có thể dễ dàng bỏ bạn lại phía sau, giống như Malfoy lúc này.

Vì chổi bay tăng tốc quá nhanh, khi Golden Snitch lượn, cậu ta không kịp phanh, bay thẳng một đoạn xa rồi mới quay lại được.

Nhưng George thì khác, khi Golden Snitch lượn, hắn lập tức điều khiển chổi bay lượn theo, quán tính của chổi bay hoàn toàn bị sợi dây thép điều khiển bằng từ lực cưỡng ép bẻ ngoặt.

Hoàn toàn đuổi kịp Golden Snitch, George đưa tay ra chộp về phía trước nhanh như chớp, Golden Snitch nhanh chóng né tránh, và lúc này từ lực của George lại phát huy tác dụng.

Golden Snitch tuy là sản phẩm ma thuật, nhưng cũng được làm bằng kim loại, tự nhiên sẽ bị từ lực của hắn ảnh hưởng.

Cưỡng ép nó dừng lại thì quá lộ liễu, nhưng chỉ cần ảnh hưởng một chút đến tốc độ của nó, ai mà thấy được?

Vì tác dụng của từ lực, tốc độ phản ứng của Golden Snitch chậm lại một giây, và chỉ trong một giây đó, George đã tóm chặt nó trong tay. "Nhanh vậy, chưa đến một phút!" Thấy Golden Snitch bị George bắt được, Snape và các thành viên đội bên dưới cũng giật mình.

Mặc dù đây không phải là một trận đấu chính thức, không có hai đội cầu thủ và Quaffle, Bludger gây nhiễu, độ khó để bắt được Golden Snitch đã giảm đi rất nhiều, nhưng bắt được trong một phút thì cũng quá nhanh rồi.

Phải biết rằng trong lịch sử các trận đấu Quidditch, kỷ lục chậm nhất là ba tháng mới bắt được Golden Snitch, có thể thấy nó khó bắt đến mức nào. "Harry, nếu George làm Tầm thủ của Slytherin, cậu tiêu rồi!" Trong bộ ba đang xem trộm, Ron nhìn Harry đầy thông cảm, Harry cũng mang một bộ mặt khổ qua.

Hermione bên cạnh lại nói: "Nhưng George làm Tầm thủ, Malfoy chắc chắn sẽ tức chết, xem ra cũng không tệ." Ron và Harry nghe vậy mắt liền sáng lên, gật đầu đồng tình.

Nhìn Malfoy xẹp lép, đây dĩ nhiên cũng là một chuyện khiến tâm trạng họ vô cùng vui vẻ. "Tôi... thua rồi." Hai người đáp xuống đất, Malfoy nhìn Golden Snitch trong tay George, cả người như quả bóng xì hơi, lập tức xụi lơ.

Từ hôm nay trở đi, cậu ta nhất định sẽ trở thành trò cười của Slytherin, cũng sẽ làm cha thất vọng tột cùng.

Cha đã bỏ ra bao nhiêu tiền để cậu ta trở thành Tầm thủ, có thể quyết đấu với Harry, nhưng cậu ta lại làm mất nó. "Nếu cậu đã muốn làm Tầm thủ như vậy, thì cậu làm đi." George trả Golden Snitch lại cho Flint, nhìn Malfoy đang cúi đầu ủ rũ nói.

Malfoy lập tức ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt không thể tin nổi nhìn George, Snape và những người khác cũng kinh ngạc nhìn về phía George, không hiểu hắn đang giở trò gì. "Tôi thấy dù là Tầm thủ, Tấn thủ, Đánh bóng hay Thủ quân, đều quan trọng như nhau, và tôi đều có tự tin sẽ mang về vinh dự cho Slytherin.

Nhưng vừa rồi thử một chút, Tầm thủ có vẻ hơi nhàm chán, không

có tính thử thách lắm." George nhún vai, sau đó cười như không cười nhìn Malfoy: "Hơn nữa tôi cũng không thích tước đoạt ước mơ của người khác." Ánh mắt của các cầu thủ khác nhìn George lập tức dịu đi rất nhiều. "Cảm ơn..." Malfoy im lặng vài giây, lần đầu tiên bày tỏ lòng cảm ơn với George.

Trước đây cậu ta rất ghét George, vì đối phương không chỉ cướp hết mọi sự chú ý của mình, mà còn công khai chế nhạo cậu ta.

Nhưng bây giờ, cậu ta đột nhiên cảm thấy George dường như cũng không đáng ghét đến vậy, trong lòng còn có chút cảm kích.

Dù sao George thật sự rất lợi hại, trong tình huống này, vẫn sẵn lòng giữ lại cho cậu ta một chút thể diện, giúp cậu ta thoát khỏi tình thế khó xử. "Cùng là người nhà Slytherin, nên giúp đỡ lẫn nhau, vì vinh dự của Slytherin mà nỗ lực, phải không?" George vỗ vai Malfoy, lần này trên mặt Malfoy không còn lộ vẻ ghét bỏ nữa.

Tiểu Malfoy, nắm chắc trong tay!

Nhà Slytherin chính là như vậy, nếu bạn là kẻ yếu, dù có tỏ ra thân thiện thế nào, đối phương cũng chỉ cảm thấy bạn dễ bắt nạt.

Nhưng nếu bạn đủ mạnh mẽ, họ ngược lại sẽ cảm thấy kính nể và tự đáy lòng nguyện ý đi theo bạn.

Malfoy có phải là người tội ác tày trời không?

Dĩ nhiên không phải, cậu ta chỉ là một đứa trẻ hơi kiêu ngạo, bản tính thực ra còn lương thiện hơn hai tên tay sai của mình một chút.

Trước đây vì đối phương gây sự trước, nên hắn mới cố ý chèn ép.

Nhưng nếu có cơ hội thu phục, cũng không tệ, gia tộc Malfoy trong giới thuần huyết có uy tín khá cao, trước khi Voldemort hồi sinh có lẽ có không ít chỗ có thể lợi dụng.

Còn về Tầm thủ, Đánh bóng, Tấn thủ và Thủ quân, trong mắt hắn thật sự không có gì khác biệt, ngược lại hắn thực ra còn cảm thấy Tấn thủ dễ dàng nâng cao danh vọng của hắn hơn Tầm thủ.

Chương 40

Trong một trận đấu bình thường, Tầm thủ là người được chú ý nhất.

Bởi vì chỉ khi Tầm thủ bắt được Golden Snitch, trận đấu mới kết thúc, và Tầm thủ bắt được Golden Snitch có thể mang về cho cả đội tới một trăm năm mươi điểm.

Trong phần lớn trường hợp, trình độ của hai đội chỉ cần không chênh lệch quá lớn, cũng sẽ không xuất hiện tình huống chênh lệch điểm số hơn một trăm năm mươi.

Vì vậy, người ta thường ngầm hiểu rằng đội nào có Tầm thủ bắt được Golden Snitch, thì đội đó đã giành chiến thắng.

Nếu hắn là Tấn thủ, có thể trước khi Tầm thủ bắt được Golden Snitch, đã kéo giãn khoảng cách điểm số lên trên một trăm năm mươi, thì hắn sẽ còn tỏa sáng hơn cả Tầm thủ.

Điều này trong lịch sử Quidditch của Hogwarts cũng là một chuyện rất hiếm thấy.

Dĩ nhiên, những chiêu này của hắn chỉ có tác dụng với Malfoy non nớt, nếu dùng để đối phó với lão cáo già như Lucius Malfoy, chắc chắn sẽ không có hiệu quả gì.

Lucius Malfoy ngay cả với Voldemort cũng chẳng có bao nhiêu lòng trung thành. "Nói rất hay, Slytherin cần nhất chính là đoàn kết, nếu George đã chủ động từ bỏ, vậy thì Malfoy làm Tầm thủ, George làm Tấn thủ." Snape hiếm khi lại nở nụ cười còn khó coi hơn cả khóc.

Với tư cách là Viện trưởng Slytherin, nhìn thấy cảnh tượng hòa

thuận như hiện tại, trong lòng tự nhiên vô cùng vui vẻ, đánh giá về George cũng lại tăng thêm một bậc.

Ở tuổi này mà có được tấm lòng và suy nghĩ như vậy, thật sự rất hiếm thấy.

Nghĩ lại năm xưa, nếu ông có được một nửa tấm lòng và suy nghĩ của George, mà không phải dành thời gian để nghiên cứu Nghệ thuật Hắc ám, cũng sẽ không đến nỗi để cho tên Potter đáng ghét kia có cơ hội xen vào, cướp mất Lily. "Các trò luyện tập cho tốt đi." Sau khi Snape rời đi, mọi người bắt đầu luyện tập Quidditch, George với tư cách là Tấn thủ mới, cũng thể hiện kỹ thuật siêu việt của mình ở vị trí này.

Tầm thủ là để bắt Golden Snitch, Thủ quân là để giữ gôn, Đánh bóng là để đánh Bludger gây nhiễu cho cầu thủ đối phương, còn Tấn thủ là để cướp Quaffle, sau đó sút vào gôn.

Việc sút gôn này có thể dùng tay, dùng chân, cũng có thể dùng chổi bay để đánh, chỉ cần không dùng ma thuật là được.

Thể chất của George sánh ngang với đội trưởng Flint có dòng máu Troll, nhưng vì vóc dáng lại linh hoạt hơn rất nhiều, cộng thêm khả năng kiểm soát tuyệt đối chổi bay, và sở thích chơi bóng rổ, bóng đá ở kiếp trước.

Vì vậy về cơ bản từ cướp bóng đến né tránh, rồi sút vào gôn, đều liền một mạch. .....

Sau khi gia nhập đội Slytherin, cuộc sống của George dần trở nên bình lặng.

Quét dọn hàng ngày, học tập và nghiên cứu ma thuật hàng ngày, đến thư viện đọc sách hàng ngày để nâng cao hiểu biết về ma thuật, và thường xuyên theo đuổi các giáo viên để hỏi han về ma thuật.

Còn về việc luyện tập Quidditch, vì kỹ thuật siêu việt của hắn, nên Snape đã đặc cách cho phép hắn ít phải tham gia.

Thời gian trôi đi, kho tàng kiến thức ma thuật và trình độ ma thuật của hắn cũng theo đó mà tăng trưởng nhanh chóng, các bùa chú năm thứ nhất gần như đã nắm vững, bắt đầu học trước nội dung của năm thứ hai.

Hơn hai tháng trôi qua trong nháy mắt, thời gian dần bước sang tháng Mười, thời tiết bắt đầu trở nên lạnh lẽo, nhiều phù thủy nhỏ vì vậy mà bị cảm cúm.

May mà bà Pomfrey, y tá của trường, đã chế ra một loại Độc dược Tăng lực Tiêu, uống vào tai sẽ bốc khói liên tục trong vài giờ, nhưng hiệu quả cũng tức thì, dễ dàng chữa khỏi bệnh cảm.

George ngồi ở một vị trí gần cửa sổ trong thư viện, lúc này đang yên tĩnh đọc sách, ngoài cửa sổ mưa rơi tí tách, trong thư viện thỉnh thoảng có vài nữ phù thủy nhỏ ngẩng đầu lén nhìn hắn.

Dưới chế độ ăn uống thịnh soạn của Hogwarts trong mấy tháng qua, hắn đã không còn là bộ dạng gầy gò yếu ớt như trước nữa. "Đến giờ rồi, các trò có thể về." Bà Pince, quản lý thư viện gầy gò già nua, đứng dậy, nói với tất cả các phù thủy nhỏ còn đang đọc sách trong thư viện.

George nhìn đồng hồ, đã là tám giờ tối, đến giờ thư viện phải đóng cửa.

Hắn cầm cuốn sách chưa đọc xong đi làm thủ tục mượn, rời khỏi thư viện, định về phòng sinh hoạt chung của Slytherin để đọc tiếp.

Cùng lúc đó, thời gian ở thế giới Marvel đang là tám giờ sáng, bản thể của George đã cưỡi xe mô tô đi đến khu Bronx.

Tony Stark bị bắt cóc đã gần ba tháng, chắc không lâu nữa sẽ trốn

thoát về, Lyon bên kia trong ba tháng này, cũng đã hoàn toàn biến gia tộc Chebel thành gia tộc Lyon.

Vì vậy kế hoạch trước đó cũng phải chuẩn bị bắt đầu.

Thực ra vì việc đổi xe trước đó cộng với tiền ăn uống mấy tháng nay, số tiền tiết kiệm của Gabriela và Wolverine đã chẳng còn lại bao nhiêu, hắn cũng thật sự cần kiếm tiền, bọn trẻ cũng đang rất cần đi học.

Những đứa trẻ trong phòng thí nghiệm này, từ nhỏ đã được bồi dưỡng theo hướng sát thủ, căn bản chưa từng được giáo dục bình thường, cũng rất thiếu thốn kiến thức phổ thông.

Gabriela chỉ là một y tá bình thường, trình độ văn hóa có hạn, Isa là một tài xế, cũng không có bằng cấp gì, hiện tại vẫn đang nỗ lực học lái máy bay, Wolverine dạy chiến đấu và lịch sử thì được, các phương diện khác cũng không khá hơn là bao.

Caliban vốn dĩ vì không có trình độ văn hóa, mới dựa vào năng lực để làm ăn ở chợ đen.

Người toàn diện nhất chính là Giáo sư X, 16 tuổi đã tốt nghiệp Đại học Harvard, cũng từng học ở Đại học Oxford và Đại học Columbia, nhận được nhiều bằng tiến sĩ trong các lĩnh vực như sinh học, tâm lý học.

Nhưng sức khỏe của ông không tốt, phải thường xuyên uống thuốc, phần lớn thời gian đều ở trong phòng Cerebro để đề phòng đột nhiên phát điên.

Trên sân thượng của vũ trường ở khu Bronx trước đây, George lấy ra một lá thư bình thường đặt xuống đất, sau đó hai tay nhanh chóng vung vẩy bắt đầu thi triển pháp thuật, đợi ma thuật in dấu lên phong bì, hắn liền cầm phong bì lên và ghi âm những lời mình muốn nói.

Đúng vậy, lúc này hắn đang chế tạo một lá Thư Sấm.

Hắn ngày ngày chôn chân ở thư viện không phải là vô ích, ngoài việc học ma thuật, hắn còn dành thời gian học một số thuật luyện kim, tức là cách chế tạo vật phẩm ma thuật.

Những vật phẩm ma thuật có độ khó cao như đũa phép, chổi bay, ô tô ma thuật và Khóa cảng, hắn tự nhiên không thể nhanh chóng nắm vững, nhưng những thứ đơn giản như Thư Sấm thì rất dễ bắt đầu.

Sau khi làm xong một lá Thư Sấm, hắn ghim một chiếc kẹp ghim lên đó, sau đó lẳng lặng chờ đợi trên sân thượng.

Khoảng nửa giờ sau, Lyon đang đắc ý ngậm điếu xì gà, dẫn theo một đám đàn em từ vũ trường đi ra, ngồi vào chiếc Lincoln bản dài đỗ ở cửa.

Lúc này George cũng kích hoạt năng lực điều khiển kẹp ghim, mang theo lá Thư Sấm bay từ sân thượng xuống, lách vào trong xe ngay khi cửa xe sắp đóng lại.

Khoảng thời gian này hắn đã suy nghĩ kỹ, đối với những người trong thế giới ngầm như Lyon, vẫn nên cẩn thận một chút, ít nhất là trước khi thực lực của hắn có thể coi thường súng đạn hiện đại.

Vì vậy nếu có thể, cố gắng không tiếp xúc quá thường xuyên, cố gắng giữ vẻ bí ẩn.

Sự không biết, thông thường mới là thứ đáng sợ nhất.

Như vậy dù sau này Lyon gặp phải mối đe dọa, chỉ cần không phải là mối đe dọa chí mạng, có lẽ cũng sẽ không dám bán đứng hắn.

Bởi vì trong mắt Lyon, hắn quá bí ẩn, một khi bán đứng không biết sẽ phải đối mặt với sự trả thù đáng sợ đến mức nào, như vậy mới an toàn hơn. "Một lá thư?" Lyon đang chuẩn bị đóng cửa, đột nhiên phát hiện một lá thư lách qua khe cửa, rơi xuống đùi mình, cũng

có chút ngơ ngác.

Chỉ có điều sau khi nhìn thấy cái tên trên phong bì, đồng tử hắn lập tức co rút lại, liền nhanh chóng mở cửa thò đầu ra ngoài nhìn. "Thưa ngài, có chuyện gì vậy?" Tên đàn em phụ trách lái xe có chút nghi hoặc hỏi.

Lyon quay đầu nhìn một vòng, phát hiện xung quanh toàn là đàn em của mình, căn bản không có người khác, hít một hơi thật sâu ngồi lại vào xe phân phó: "Không có gì, cậu xuống xe đợi tôi trước, tôi muốn ở trong xe một mình yên tĩnh một chút." Tên đàn em lái xe tuy không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn ngoan ngoãn xuống xe.

Lyon cầm lá thư trong tay, trên phong bì chỉ có một từ, đó là "Tử Thần"!

Hơn hai tháng trước, hắn suýt bị giết, là một người bí ẩn tự xưng là "Tử Thần" đã cứu hắn.

Giờ đây hắn cuối cùng đã dẹp yên mọi trở ngại, bao gồm cả tàn dư do con trai của Chebel là tiểu Chebel cầm đầu, hoàn toàn biến gia tộc Chebel thành gia tộc Lyon.

Hắn cũng trở thành một trong mười ba người có quyền lực nhất thế giới ngầm khu Bronx.

Chương 41

Nhưng vị "Tử Thần" kia lại vẫn luôn không xuất hiện, điều này cũng trở thành tâm bệnh của hắn.

Một mặt hắn thật lòng cảm kích ơn cứu mạng của đối phương, muốn báo đáp, mặt khác trong lòng hắn cũng vô cùng kiêng dè, kiêng dè một kẻ có thể dễ dàng giết chết Chebel như vậy.

Bởi vì điều đó có nghĩa là đối phương muốn giết hắn, dường như cũng đơn giản như vậy.

Đây cũng là một trong những lý do tại sao hắn ra ngoài đều mang theo một đám đàn em.

Con người chính là như vậy, khi còn là đàn em, trong lòng không nghĩ nhiều như thế, đối với cái chết cũng không quá sợ hãi.

Nhưng khi trở thành lão đại, trở thành người ở trên cao, ngược lại bắt đầu nghĩ rất nhiều, bắt đầu sợ hãi cái chết.

Cầm lấy phong bì, hắn cẩn thận mở ra, nhưng điều khiến hắn cảm thấy khó hiểu là, bên trong phong bì lại trống rỗng, không có thư.

Chỉ là giây tiếp theo, hắn kinh ngạc há hốc miệng, ngây người tại chỗ.

Bởi vì phong bì kia lại đột nhiên bay khỏi tay hắn, lơ lửng trong không trung biến thành một cái miệng và bắt đầu nói: "Lyon, mười hai giờ đêm nay, một mình đến sân thượng đợi tôi." Nói xong, cái miệng đó liền tự xé mình thành một đống mảnh vụn rơi xuống.

Mất đến mười giây, Lyon mới phản ứng lại, sau đó hít một hơi thật sâu lẩm bẩm: "Vị tiên sinh này, rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

Chẳng lẽ là thần, hay nói đúng hơn là một con quỷ đến từ địa

ngục?" Lúc này hắn nhớ lại lời nguyện ước trước khi chết của mình trên sân thượng, không khỏi rùng mình một cái. .....

Mười hai giờ đêm, Lyon một mình đi lên sân thượng.

Trăng đêm nay rất tròn, ánh trăng trong trẻo chiếu xuống sân thượng, khiến tâm trạng có chút căng thẳng của hắn hơi thả lỏng.

Đối mặt với một tồn tại có thể giết chết mình bất cứ lúc nào, dù hắn biết đối phương không có khả năng giết hắn, nếu không cũng không cần tốn công cứu hắn, nhưng trong lòng vẫn có chút run sợ. "Đến rồi." Giọng nói quen thuộc vang lên, hắn ngẩng đầu nhìn theo hướng phát ra âm thanh.

Không biết từ lúc nào, George đeo mặt nạ Tử Thần đã xuất hiện trên đầu hắn, lúc này đang đạp lên ánh trăng từ từ đi xuống từ không trung, cảnh tượng đó, tựa như thần linh. "Tử Thần tiên sinh, ngài có gì phân phó ạ?" Lyon theo bản năng cúi người xuống.

George sau khi đáp xuống đất liền nhìn Lyon từ trên xuống dưới một lượt rồi nói: "Nếu ta giết hết tất cả tầng lớp lãnh đạo của mười hai gia tộc còn lại ở khu Bronx, ngươi có thể tiếp quản tất cả địa bàn của chúng không?" Hắn nghĩ đi nghĩ lại, chỉ có tiền mặt vẫn là quá ít, nếu hợp tác với Lyon chiếm được toàn bộ thế giới ngầm khu Bronx, thì hắn có thể cùng Lyon chia chác.

Như vậy mới thực sự là làm một vố lớn, sau này không cần phải lo lắng về tiền bạc nữa.

Còn về việc sau khi Lyon thống trị toàn bộ thế giới ngầm khu Bronx, khu Bronx sẽ trở nên tốt hơn hay xấu đi, điều đó không liên quan đến hắn.

Nói thật, người dân ở đây sống khổ sở thế nào cũng chẳng liên quan gì đến hắn, hắn không phải là siêu anh hùng ngày ngày nghĩ đến

việc cứu người, nghĩ đến việc phổ độ chúng sinh, hắn độ được bản thân mình đã là tốt lắm rồi. "Cái... cái... cái... gì?" Lyon nghe vậy chân mềm nhũn, suýt nữa sợ đến mức ngồi phịch xuống đất.

Hắn không ngờ câu đầu tiên của George lại mạnh mẽ đến vậy, hắn mới vừa biến gia tộc Chebel thành gia tộc Lyon, đã bắt hắn tiếp quản toàn bộ thế giới ngầm khu Bronx.

Mười hai gia tộc kia, không có gia tộc nào là dễ đối phó.

Tuy nhiên, khi hắn nhìn thấy sự nghiêm túc trong ánh mắt của George, biết rằng đối phương không nói đùa, cũng không khỏi nuốt nước bọt.

Nói thật, điều này đối với hắn thật sự rất có sức hấp dẫn, nhưng cuối cùng vẫn cười khổ lắc đầu: "Không thể, với thực lực của tôi, không nuốt nổi nhiều gia tộc như vậy, dù có nuốt nổi, cũng không thể đi nuốt." "Tại sao?" George nhướng mày, vế trước hắn có thể hiểu, nhưng vế sau là có ý gì?

Lyon sợ làm George tức giận, vội vàng giải thích: "Ngài có lẽ không hiểu rõ lắm, khu Bronx này sở dĩ có mười ba gia tộc, là do Vua Tội Phạm Kingpin của toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ định ra.

Dù ngài có giết hết tất cả người của mười hai gia tộc đó, tôi cũng không thể độc chiếm tất cả địa bàn của họ, cuối cùng vẫn sẽ có mười hai gia tộc mới thay thế mười hai gia tộc trước đó.

Kingpin sẽ không cho phép khu Bronx xuất hiện một gia tộc ảnh hưởng đến địa vị của hắn." "Kingpin, vậy nếu giết hắn thì sao?" George hơi nhíu mày.

Hắn biết Kingpin, chỉ là không ngờ tầm ảnh hưởng của Kingpin đối với thế giới ngầm lại lớn đến vậy, ngay cả số lượng gia tộc ở khu Bronx cũng bị Kingpin kiểm soát.

Tuy nhiên Kingpin dù sao cũng là người thường, dù sức mạnh cơ thể các phương diện đều đã tiếp cận giới hạn của con người, hắn muốn giết đối phương cũng không phải là chuyện gì quá khó, chủ yếu là muốn tìm được đối phương không dễ dàng lắm. "Hít~~" Nghe George nói giết Kingpin như thể đang nói giết một con gà, Lyon cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh. "Chuyện này, dù ngài có giết Kingpin cũng không được, chuyện này không đơn giản như vậy.

Kingpin vừa chết, toàn bộ thế giới ngầm sẽ loạn cả lên, đến lúc đó các gia tộc lớn chắc chắn sẽ đấu đá nhau, không chỉ là khu Bronx, mà còn có các gia tộc lợi hại hơn ở những nơi khác.

Với thực lực của tôi, không thể giữ được toàn bộ khu Bronx, thậm chí địa bàn hiện tại cũng có thể bị đe dọa." "Vậy thì thôi." George cảm thấy Lyon nói cũng có lý, trừ khi hắn dọn dẹp sạch sẽ toàn bộ thế giới ngầm nước Mỹ, nếu không khi hắn không có ở đây, không chừng ngày nào đó Lyon sẽ bị người ta xử lý.

Hơn nữa hắn cũng không có thời gian và tinh lực để làm vậy, mà làm như vậy chắc chắn sẽ gây chú ý của các tổ chức và thế lực lớn, cũng đi ngược lại với ý định ban đầu của hắn.

Kiếm tiền chỉ là để có nhiều thời gian hơn để ổn định nghiên cứu ma thuật, dành nhiều thời gian và tinh lực vào việc dọn dẹp thế giới ngầm, thì đó là làm việc ngược đời rồi. "Vậy thế này, chỉ giải quyết một gia tộc, sau đó nuốt địa bàn và tài sản của nó, có vấn đề gì không?" George lại lên tiếng.

Lần này Lyon không từ chối ngay, mà trầm tư vài giây rồi đáp: "Nếu chỉ là một gia tộc thì không có vấn đề gì lớn, đến lúc đó tôi sẽ chia ra một ít để nâng đỡ một gia tộc nhỏ lên, chỉ cần số lượng mười ba gia tộc không đổi, bên Kingpin nhiều nhất cũng chỉ phái người đến khiển trách vài câu." Chuyện này ở khu Bronx không phải là chưa

từng xảy ra, mười ba gia tộc cùng nhau quản lý khu Bronx, vì lợi ích mà đánh nhau không ít, thậm chí gia tộc nhỏ đánh bại gia tộc lớn để lên ngôi cũng không hiếm.

Đối với loại tranh đấu này, Kingpin luôn vui mừng khi thấy, ngược lại nếu mười ba gia tộc đồng lòng hợp sức, thì đó mới không phải là điều Kingpin muốn thấy. "Được, vậy ngươi cung cấp một gia tộc không hòa thuận với ngươi, mấy ngày này ta sẽ để tầng lớp lãnh đạo của chúng đều chết một cách bất ngờ, đến lúc đó ngươi dẫn người chiếm địa bàn của chúng, sau này lợi ích chia năm năm." George gật đầu, nếu không thể tiêu diệt toàn bộ mười hai gia tộc, thì diệt một gia tộc để chiếm hết lợi ích, chia đều ra chắc chắn cũng không ít.

Ít nhất cũng nên nhiều hơn kế hoạch ban đầu của hắn là chỉ cướp tiền mặt của mười hai gia tộc. "Gia tộc Carlson, địa bàn của chúng sát cạnh chúng ta, thường xuyên có va chạm với chúng ta, lần này nhân lúc tôi và tiểu Chebel nội chiến, đã cướp không ít địa bàn của chúng ta.

Vốn dĩ tôi cũng định đánh với chúng một trận, giành lại những địa bàn đó, nếu tầng lớp lãnh đạo của chúng đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, thì tôi có tự tin nuốt hết địa bàn của chúng." Lúc này sắc mặt Lyon có chút kích động.

Đừng nói là lợi ích chia năm năm, dù có tặng hết cho George, hắn cũng không có ý kiến.

Phải biết rằng George đã thực sự cứu mạng hắn, và trong thời gian này gia tộc Carlson thừa nước đục thả câu, hắn đã mất mấy người anh em thân thiết, vốn dĩ hắn đã không định tha cho đối phương.

Chỉ là hiện tại vừa trải qua nội chiến, thực lực yếu hơn trước

không ít, đánh chắc chắn là không lại, nhiều nhất là làm khó đối phương một chút.

Nhưng bây giờ thì khác rồi, vị Tử Thần tiên sinh bí ẩn này chịu ra tay, thì mối thù này chắc chắn có thể trả. "Thu thập thông tin của gia tộc này cho tốt, tối mai ta qua lấy." Để lại một câu, George nhảy xuống sân thượng, biến mất trong bóng tối.

Tuy có chút khác biệt so với kế hoạch ban đầu của hắn, nhưng kết quả cũng không quá tệ.

Hắn không phải là thần, không thể tính toán được mọi thứ, dù hắn có rất nhiều ưu thế về mặt thông tin, cũng khó tránh khỏi một số sai sót.

Nhưng hắn cảm thấy điều này cũng rất bình thường, kế hoạch có thay đổi, thì lập kế hoạch mới, quan trọng là hắn phải có năng lực ung dung thay đổi kế hoạch, mà vẫn có thể thuận lợi đạt được mục tiêu.

Cho nên nói cho cùng, thực lực mới là căn bản, có thực lực, dù thế giới này có loạn đến mức hoàn toàn thoát khỏi những tình tiết mà hắn biết, cũng không có gì to tát. .....

Chương 42

"Xem ra tuyến Tony Stark, vẫn không thể từ bỏ." Sau khi rời khỏi sân thượng, George không quay lại trường học, mà cưỡi chiếc mô tô yêu quý của mình thẳng tiến đến khu Manhattan, vì hắn quyết định vẫn phải dành thời gian đến Trung Đông cứu Tony.

Trước đây hắn lo ngại việc dẫn Wolverine đi cứu Tony có thể sẽ gây chú ý của S.H.I.E.L.D., hơn nữa dựa vào người không bằng dựa vào mình.

Vì vậy hắn quyết định tìm một người đại diện, sau đó cướp sạch các gia tộc ở khu Bronx, rồi đi đầu tư vào cổ phiếu Stark để kiếm một khoản lớn.

Nhưng tình hình bây giờ đã thay đổi, cộng thêm khoảng thời gian này hắn đã suy nghĩ kỹ, lại nghĩ đến một vấn đề mà trước đây đã bỏ qua.

Đó là, Tony Stark thật sự có thể tự mình trốn thoát không?

Nếu là vũ trụ điện ảnh, thì chắc chắn không có vấn đề gì, nhưng đây không phải là vũ trụ điện ảnh, ở đây còn có Wolverine và Giáo sư X những người đột biến này, không biết là vũ trụ Marvel số mấy.

Lỡ như Tony Stark trốn thoát thất bại, chết trong hang động đó, chẳng phải hắn sẽ lỗ nặng sao.

Làm thế nào để đảm bảo mình mua cổ phiếu Stark chắc chắn lời không lỗ?

Hắn cảm thấy chỉ có hắn đích thân đến Trung Đông, sau khi cứu được Tony Stark, rồi lập tức để Lyon dùng hết tiền mặt mua cổ phiếu Stark, mới là an toàn nhất.

Còn về vấn đề bị S.H.I.E.L.D. phát hiện, hắn cũng đã nghĩ kỹ rồi.

Hắn bây giờ không phải là lúc trước, chỉ biết mỗi bùa Mở khóa, năng lực cũng chưa phát triển được bao nhiêu, còn mang theo một đám lính mới vướng víu.

Hiện nay, hắn có Lyon, một trong mười ba lão đại của khu Bronx, làm đối tác hợp tác, có thể dễ dàng tạo cho hắn một thân phận thật để ngụy trang.

Từ lực đã phát triển đến mức có thể bẻ cong đường đạn súng trường để ám sát từ xa, còn nắm vững tất cả các bùa chú năm thứ nhất, cũng như học được một số bùa chú ngoài sách giáo khoa.

Vì vậy, hắn hoàn toàn có thể một mình âm thầm đến Trung Đông cứu Tony Stark mà không bị người khác phát hiện.

Nếu có thể, còn có thể tìm Tony Stark để hợp tác ngầm, như vậy cả hắc đạo và bạch đạo hắn đều có đối tác hợp tác, tương lai nhiều chuyện sẽ dễ dàng hơn. "Tony không dễ chết như vậy, đến bây giờ quân đội vẫn chưa từ bỏ việc tìm kiếm Tony.

Hơn nữa dù Tony thật sự có gặp bất trắc, Stark Industries vẫn có những kỹ sư ưu tú nhất thế giới, vũ khí của chúng ta vẫn là vũ khí tốt nhất thế giới.

Vì vậy không cần lo lắng về tương lai của Stark Industries, xin hãy tin tưởng chúng tôi!" Trong sảnh tiệc cao cấp nhất New York, Obadiah Stane đứng trên bục giảng của bữa tiệc, thao thao bất tuyệt cứu vãn giá cổ phiếu của Stark Industries.

Tiệc tàn, ông ta ngồi trên chiếc xe sang trọng do vệ sĩ lái, trên đường đến biệt thự ở Long Island của mình, không khỏi chửi ầm lên: "Lũ thiển cận chết tiệt này, chẳng lẽ chúng thật sự nghĩ không có Tony Stark, tập đoàn sẽ không nghiên cứu ra được vũ khí tốt hơn

sao?" Ông ta biết một khi Tony Stark gặp chuyện, giá cổ phiếu của tập đoàn sẽ giảm, nhưng không ngờ lại giảm nhiều như vậy, nếu không cứu vãn giá cổ phiếu, dù Tony thật sự chết, Stark Industries hoàn toàn nằm trong tay ông ta, cũng sẽ bị thu hẹp đáng kể. "Còn có đám người Thập Giới Bang kia, sớm muộn gì ta cũng sẽ xử lý hết chúng, lại dám tống tiền ta!" Vụ Tony Stark bị tấn công ở Trung Đông là do ông ta thuê tổ chức khủng bố Thập Giới Bang làm, mục đích là để loại bỏ Tony Stark, hoàn toàn nắm quyền Stark Industries.

Kết quả đám người Thập Giới Bang kia, lại nhận ra thân phận của Tony Stark, lập tức hét giá trên trời, đòi một cái giá mà ngay cả ông ta cũng không thể chịu đựng được. "Đã tìm được vị trí của đám người Thập Giới Bang kia chưa?" "Thưa sếp, hiện tại chúng ta chỉ có thể khoanh vùng ở sa mạc gần tỉnh Baghlan, Afghanistan, nhưng muốn tìm được vị trí cụ thể trong sa mạc đó, còn cần nửa tháng nữa." Vệ sĩ lái xe đáp. "Sau khi xác định vị trí, trực tiếp phái người qua xử lý cả Tony và đám người Thập Giới Bang đó." Trong mắt Obadiah Stane đầy vẻ âm hiểm.

Dám uy hiếp ông ta, vậy thì đi chết đi. "Được rồi, có việc rồi!" Lúc này trên không trung, George dùng ống nhòm nhìn từ xa thấy xe của Obadiah Stane sắp chạy qua, lập tức nhanh chóng đáp xuống bên đường, sau đó bắt đầu niệm chú vào mặt đất: "Nhanh chóng mềm ra!" Một luồng sáng ma thuật màu xanh lam bắn trúng mặt đất, mặt đất vốn cứng rắn lập tức bắt đầu trở nên mềm nhũn và sụp xuống.

Chiếc ô tô đang chạy với tốc độ cao của Obadiah Stane khi đi qua đây, vì mặt đất sụp xuống mà trực tiếp lật nhào ra ngoài, đập vào ven đường, trượt đi một đoạn khá xa.

Sau mấy ngày điều tra, hắn biết con đường này về cơ bản là con đường mà Obadiah Stane phải đi qua để về nhà, vì vậy đã đặc biệt mai phục ở đây.

Còn tại sao không mai phục ở nhà ông ta?

Chủ yếu là vì hắn muốn nhân tiện tạo ra một vụ tai nạn xe hơi để Obadiah Stane phải nhập viện, như vậy còn có thể làm giá cổ phiếu của Stark Industries giảm thêm một chút.

Thứ hai cũng là vì biệt thự của Obadiah Stane có khá nhiều vệ sĩ, hắn muốn lấy thông tin mà không bị phát hiện, cũng có chút phiền phức.

Đi đến chiếc xe bị lật, Obadiah và vệ sĩ bên trong rõ ràng đều bị thương không nhẹ, đang cố gắng tháo dây an toàn để bò ra ngoài. "Chào buổi tối, ngài Obadiah!" George ngồi xổm xuống, cười toe toét vẫy tay với hai người bên trong.

Tên vệ sĩ kia cảnh giác rất cao, lập tức từ bỏ việc tháo dây an toàn, mà rút súng ngắn ở hông ra, định bắn về phía George.

Tuy nhiên George đã có phòng bị, trên đường đi tới đã bắt đầu chuẩn bị ma thuật: "Stupefy!" Một luồng sáng ma thuật màu xanh lam bắn trúng vệ sĩ trước một bước, vệ sĩ ngẹo đầu bất tỉnh.

Obadiah thấy vậy đồng tử cũng co rút lại, nhanh chóng mở miệng nói: "Bất kể ai sai ngươi giết ta, ta đều cho ngươi gấp mười lần giá tiền!" "Nói nghe cũng có chút động lòng, nhưng ta không đến để giết ngươi." George cười nhìn Obadiah, một bên kích hoạt năng lực tâm linh, một bên thi triển bùa chú: "Legilimency!" Một tháng trước, hắn đã xin Snape, bậc thầy về Chiết tâm trí thuật, chỉ dạy về thần chú Legilimency này, chỉ có điều lúc đó Snape không đồng ý dạy hắn, cho rằng hắn học thần chú này quá sớm.

Hơn nữa thần chú khó như vậy, không phải là thứ hắn hiện tại có thể nắm vững.

Để có thể học được thần chú này, hắn đã nói dối rằng mình là một

Chiết tâm sư bẩm sinh, có thể đọc được suy nghĩ của người khác khi họ không đề phòng, còn có thể giao tiếp với các sinh vật huyền bí, vì vậy muốn học trước thần chú này, để kiểm soát năng lực của mình tốt hơn.

Sau một hồi kiểm chứng, xác nhận hắn dường như thật sự là một Chiết tâm sư bẩm sinh, Snape cuối cùng cũng chịu chỉ đạo hắn về thần chú Legilimency.

Mặc dù sau một tháng luyện tập, hắn vẫn chỉ có thể sử dụng sơ bộ thần chú này, nhưng phối hợp với năng lực tâm linh cấp hai của hắn, đã có thể cưỡng ép đọc được suy nghĩ của một người.

Đặc biệt là khi người đó đang sợ hãi. "Nói cho ta biết, Tony Stark ở đâu?" Hai lưỡi dao sắc bén bay ra từ cổ tay áo của George, lơ lửng giữa hai mắt của Obadiah. "Nếu không, ngươi sẽ nhanh chóng mất đi đôi mắt, sau đó là tai, cuối cùng là mạng của ngươi!" ....

“Tôi... tôi không biết anh đang nói gì, làm sao tôi biết Tony ở đâu được, nếu biết tôi đã cho người đi cứu cậu ấy rồi.

Phải biết là cậu ấy mất tích, cổ phiếu của tập đoàn đã rớt giá thảm hại...” Obadiah giải thích với vẻ mặt kinh hoàng, cả biểu cảm và giọng điệu đều không hề có chút sơ hở nào.

Nếu không phải lúc này George đang sử dụng đồng thời cả Thuật Chiết Tâm và Thần giao cách cảm, có thể đọc được suy nghĩ của Obadiah, thì thật sự đã bị lão ta lừa rồi.

Trong tình huống bị đe dọa đến tính mạng mà vẫn có thể diễn chân thật đến vậy, gã này cũng không phải dạng vừa.

Cũng phải, nếu là kẻ hiền lành thì đã không xoay Tony như chong chóng, không tiêu diệt toàn bộ đám người của Thập Giới Bang.

“Ở sa mạc gần tỉnh Bagram, Afghanistan, xem ra ông cũng không

biết vị trí chính xác." Dừng Thuật Chiết Tâm và Thần giao cách cảm, George không khỏi nhíu mày.

Hắn vốn tưởng Obadiah sẽ biết vị trí sào huyệt của Thập Giới Bang, kết quả là đối phương cũng vẫn luôn tìm, mà cũng chỉ tìm ra được một khu vực áng chừng.

"Anh... sao anh biết?" Nghe George nói, Obadiah ngây cả người.

George cũng lười giải thích thêm với lão, giơ tay lên bắt đầu niệm chú với Obadiah: "Obliviate!" Đây là bùa chú duy nhất hắn học được từ Lockhart trong ba tháng qua, tuy chưa thể dùng điêu luyện như Lockhart, nhưng việc xóa một đoạn ký ức ngắn của người thường thì vẫn làm được.

Sau khi dùng Bùa Lãng Quên lên Obadiah, hắn cũng làm tương tự với tên vệ sĩ đang bất tỉnh.

Xong xuôi mọi việc, hắn mới cưỡi chiếc mô tô đã đậu sẵn bên đường rời đi.

Không lâu sau khi George đi, vệ sĩ và Obadiah mới từ từ tỉnh lại, chỉ là trong đầu họ chỉ nhớ mình vừa bị lật xe rồi ngất đi, không hề có chút ký ức nào về George.

Chương 43

"Chết tiệt, tao sẽ sa thải mày, đồ vô dụng!

Mau gọi điện cho người đến cứu chúng ta, còn nữa, lập tức phong tỏa tin tức, không được để bên ngoài biết tao bị tai nạn xe!" Ngày hôm sau, tin tức Obadiah bị thương do tai nạn xe đã bị các phóng viên New York tài ba đưa tin.

Đương nhiên, các phóng viên này còn phải cảm ơn một người tốt bụng nào đó đã đặt tin tức nóng hổi này lên bàn làm việc của họ.

Giám đốc điều hành Tony Stark mất tích, người phụ trách chính Obadiah lại bị thương do tai nạn xe, giá cổ phiếu của Stark Industries lập tức rơi xuống đáy.

Nhưng với tư cách là tập đoàn lớn nhất thế giới, những chuyện này có ảnh hưởng nhưng không chí mạng, chỉ là khác biệt giữa việc kiếm nhiều hơn một chút và kiếm ít đi một chút mà thôi.

"Một vùng sa mạc rộng lớn như vậy, muốn tìm một người cũng không dễ!" Trước cổng lâu đài Hogwarts, George nhìn tuyết rơi bên ngoài, suy nghĩ một lát rồi quay người đi về phía văn phòng Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám.

"Xem ra cần phải đến Khu sách cấm tìm một chuyến." Muốn tìm được tung tích của Tony Stark trong sa mạc, dù vùng sa mạc đó không quá lớn, nhưng vẫn không phải là chuyện dễ.

Vì vậy, hắn cần một loại bùa chú tìm người, loại bùa này hắn chưa từng thấy ở khu sách thông thường trong thư viện, chỉ có thể đến Khu sách cấm xem thử.

Thông thường, rất nhiều bùa chú của phù thủy được nghiên cứu

và phát triển dựa trên năng lực của các sinh vật huyền bí, ví dụ như Thuật Chiết Tâm được nghiên cứu dựa trên loài Wampus bẩm sinh đã biết Chiết Tâm thuật.

Thuật truy vết thần kỳ của loài cú, hắn không tin là không có phù thủy nào nghiên cứu ra được, hơn nữa hắn nhớ Newt rất giỏi bùa truy vết, thậm chí còn có thể tái hiện lại cảnh tượng lúc đó.

Tonks cũng từng nhắc đến trong bữa ăn rằng chị ấy đang luyện một loại bùa truy vết, chuyên dùng để truy bắt các phù thủy hắc ám phạm tội.

Chỉ là nếu có bùa truy vết thì cũng sẽ có bùa chống truy vết, hắn nhớ Sirius rất thông thạo bùa chống truy vết, các Thần Sáng hoàn toàn không thể xác định được vị trí của Sirius, thậm chí cả cú cũng có thể bị chặn.

Nhưng người ở thế giới Marvel không biết bùa chống truy vết, chỉ cần hắn nắm vững một loại bùa truy vết là có thể nhanh chóng tìm được Tony Stark trong sa mạc.

Muốn vào Khu sách cấm thì cần giấy phép của giáo viên, các giáo viên khác, kể cả Snape hiện đang coi trọng hắn nhất, cũng không thể nào cho hắn giấy phép vào Khu sách cấm.

Dù sao bên trong có quá nhiều nghệ thuật hắc ám nguy hiểm và kiến thức pháp thuật hiểm độc, nếu không cẩn thận quá tham lam, có thể sẽ lầm đường lạc lối, cũng sẽ tự làm hại mình.

Vì vậy hắn chỉ có thể tìm Lockhart, vị giáo sư này chỉ cần hắn tâng bốc vài câu là có thể dễ dàng lấy được giấy phép.

Quả nhiên, vì mấy tháng nay đã cố tình kéo gần quan hệ, gần như không tốn chút công sức nào, hắn đã lấy được giấy phép vào Khu sách cấm.

“Đi đi, nhưng đừng làm lộn xộn những cuốn sách pháp thuật quý giá bên trong, nếu không ta sẽ không tha cho cậu đâu.” Bà Pince nhìn giấy phép của Lockhart trong tay George, nhíu mày, cảnh cáo một tiếng rồi cho hắn vào Khu sách cấm.

So với hàng vạn cuốn sách pháp thuật bên ngoài, sách trong Khu sách cấm ít hơn nhiều, nhưng được sắp xếp gọn gàng hơn, rõ ràng là rất ít người vào xem.

George lướt qua những cuốn sách ghi lại nghệ thuật hắc ám đầy cám dỗ, bắt đầu tìm những cuốn sách ghi lại pháp thuật truy vết.

Không phải hắn không muốn xem, chỉ là ngay khoảnh khắc bước vào Khu sách cấm, năng lực Thần giao cách cảm đã cho hắn biết có người đang âm thầm theo dõi mình.

Nếu hắn đoán không lầm, người theo dõi hắn rất có thể là Dumbledore, có thể là dùng một loại pháp thuật nào đó hắn không biết, hoặc một vật phẩm pháp thuật.

Kể từ sau khi Voldemort tìm thấy tài liệu về Trường sinh linh giá trong Khu sách cấm, Dumbledore đã đặc biệt coi trọng nơi này, việc bố trí một số biện pháp giám sát để ngăn chặn tình huống tương tự xảy ra cũng là điều dễ hiểu.

Chỉ cần hắn không đụng vào những cuốn sách nghệ thuật hắc ám nguy hiểm thì không có vấn đề gì lớn, sau này nếu có ai hỏi về việc học bùa truy vết, hắn hoàn toàn có thể dùng lý do tìm cha mẹ ruột để lấp liếm qua chuyện.

Đợi khi nào Dumbledore không có ở trường, hắn vào lại Khu sách cấm học những nghệ thuật hắc ám đó cũng không muộn.

“Tìm thấy rồi!” Sau một hồi tìm kiếm, hắn thật sự đã tìm thấy một cuốn sách tên là 《Tám phương pháp dạy bạn cách tìm người thất

lạc》, lật sơ qua, bên trong ghi lại tận tám loại bùa truy vết khác nhau.

Có loại sau khi thi triển sẽ xuất hiện mũi tên chỉ hướng, có loại thi triển xong sẽ hiện ra dấu chân, còn có loại truy vết cao cấp như của Newt, trực tiếp hiện cả bóng người.

Lợi hại nhất là một loại truy vết liên quan đến pháp thuật thời gian, có thể trực tiếp quay ngược thời gian để xem những chuyện đã xảy ra trong quá khứ, từ đó biết được mọi việc người bị truy vết đã làm.

Nhưng loại bùa truy vết này, kể từ khi được sáng tạo ra, vẫn chưa có ghi chép về phù thủy nào học được.

Với trình độ hiện tại của George, các loại bùa truy vết cao cấp chắc chắn không có cửa, hắn chỉ cần học loại đơn giản nhất, loại có mũi tên chỉ dẫn là được rồi.

Trong sa mạc không có nhiều công trình kiến trúc cản trở tầm nhìn, bùa truy vết bằng mũi tên là đủ để hắn tìm ra Tony Stark.

Mang theo cuốn sách về bùa truy vết rời khỏi Khu sách cấm, đăng ký ở chỗ bà Pince, rồi quay về phòng sinh hoạt chung của Slytherin, bắt đầu nghiên cứu loại bùa truy vết đơn giản nhất.

Cùng lúc đó, bản thể ở thế giới chính Marvel cũng bắt đầu hành động thanh trừng các thành viên cấp cao của gia tộc Carlson... .....

Đêm xuống, tại Bronx, trong hộp đêm xa hoa nhất trên địa bàn của gia tộc Carlson.

Âm nhạc chói tai, những chàng trai cô gái điên cuồng uốn éo cơ thể, những màn trình diễn khêu gợi trên sân khấu, và cả những kẻ đang phê pha với các loại hàng cấm mua bằng tiền ở trong góc.

George ngồi ở quầy bar gọi một ly rượu, vừa uể oải nhấp môi vừa đảo mắt tìm kiếm mục tiêu của mình.

Theo thông tin Lyon cung cấp, hộp đêm này do gia tộc Carlson kiểm soát, hiện do con trai út của Carlson, tiểu Carlson, quản lý, và tiểu Carlson gần như đêm nào cũng đến đây.

Sở thích lớn nhất của gã này là phụ nữ, đặc biệt là những cô gái trẻ trung đầy sức sống, tốt nhất là những người chưa bước chân vào xã hội, hoặc vừa mới vào xã hội không lâu.

Với thân phận của mình, chỉ cần bỏ chút tiền là có cả đám nữ sinh viên trẻ trung, năng động sẵn lòng phục vụ, nhưng gã lại thích cảm giác chinh phục.

Vì vậy, mỗi ngày gã đến hộp đêm của mình cũng là để tìm kiếm con mồi.

Một khi đã có mục tiêu, gã sẽ cho đàn em ra tay cưỡng ép đưa về phòng riêng của mình trong hộp đêm, nếu cực kỳ hài lòng, gã cũng sẽ tự mình ra tay.

Thậm chí có lần điên rồ nhất, gã đã bắt đầu "biểu diễn" ngay giữa sàn nhảy của hộp đêm, trước ánh mắt của bao người.

Và sau đó, với tư cách là người thừa kế của gia tộc Carlson, chỉ cần cho chút tiền rồi dọa dẫm, những cô gái xuất thân từ gia đình bình thường không có bối cảnh, vì sự an toàn của bản thân và gia đình, cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

Dám chống cự, cùng lắm là ném xuống biển.

Ngay cả một số người có chút bối cảnh cũng không dám đối đầu trực diện với gia tộc Carlson.

Những người mà ngay cả gia tộc Carlson cũng không dám chọc vào thì đều biết hộp đêm này là loại gì, căn bản sẽ không đến đây chơi.

Những người đến hộp đêm của gã hoặc là dân chơi lão luyện, đến

để thác loạn, hoặc là những người trẻ tuổi chưa hiểu rõ về nơi này.

Họ quá ngây thơ và ngu ngốc, có người vì tò mò, có người lại muốn tìm được tình yêu đẹp ở hộp đêm, gặp được một anh chàng cao to đẹp trai lại có tiền, để trải qua một đêm tuyệt vời.

Nhưng hiện thực tàn khốc sẽ dạy họ cách làm người, cho họ hiểu rằng tránh xa nguy hiểm mới là cách bảo vệ bản thân tốt nhất.

"Đến rồi!" Thấy một gã đầu trọc vạm vỡ dẫn một đám đàn em bước vào hộp đêm, nghênh ngang ngồi vào chiếc bàn VIP sang trọng, George từ từ đứng dậy.

Giết tiểu Carlson rất dễ, hắn chỉ cần điều khiển lưỡi dao bay qua cửa đứt cổ họng gã là xong, nhưng đó không phải điều hắn muốn.

Bởi vì làm vậy sẽ gây ra hỗn loạn, không chừng những tên cấp cao của gia tộc Carlson sẽ sợ hãi mà trốn đi, lúc đó mọi chuyện sẽ trở nên phiền phức.

Hơn nữa, việc các thành viên cấp cao của mười ba gia tộc liên tiếp bị ám sát cũng sẽ gây chấn động.

Vì vậy, nếu có thể, tốt nhất là không nên quá trực tiếp, để những tên cấp cao này chết một cách hợp lý, khiến mọi thứ trông như một tai nạn mới là kết quả hắn mong muốn.

Hắn không muốn người khác liên tưởng chuyện này đến các sự kiện siêu năng lực.

Ngay cả lần trước cứu Lyon, người ngoài cũng chỉ nghĩ là Lyon tự mình phản sát Chebel trên sân thượng, chứ không phải có một người bí ẩn như hắn giúp đỡ.

"Xem ra hôm nay vận may không tệ, phát hiện được một món hàng cực phẩm." Tiểu Carlson vừa ngồi xuống không lâu đã tìm thấy một con mồi ưng ý trên sàn nhảy.

Chương 44

Vẻ ngoài ưa nhìn, thân hình cao ráo, quan trọng là khí chất, vừa nhìn đã biết là lính mới lần đầu đến đây, nhảy còn không thoải mái, rất có thể vẫn còn là học sinh.

“Đại ca, hình như cô ta sắp đi rồi, có cần bọn em qua đó trói lại mang về cho anh không?” Tên đàn em bên cạnh rất biết ý, lập tức mở miệng hỏi.

Nhưng tiểu Carlson lại đặt ly rượu xuống, xua tay: “Lần này tôi muốn tự mình đi, cô ta làm tôi nhớ đến cô gái lần trước, tiếc là cuối cùng cô ta đã tự sát, nếu không còn có thể chơi thêm vài lần.” “Xem ra lần này đại ca định ‘làm việc’ ngay trên sàn nhảy...” Nghe tiểu Carlson nói, đám đàn em cũng hưng phấn lên, đại ca thế nào thì đàn em thế ấy, đều là một giuộc.

Tiểu Carlson đứng dậy nhanh chân bước vào sàn nhảy, chặn cô gái lại trước khi cô kịp rời khỏi sàn nhảy ồn ào.

Đầu tiên là một màn trêu ghẹo bằng lời nói, ngay sau đó là động tay động chân.

Cô gái muốn chống cự, nhưng làm sao cô có thể là đối thủ của tiểu Carlson cao to, hơn nữa lời đe dọa của gã cũng khiến cô gái vô cùng sợ hãi.

Còn bạn bè đi cùng cô gái thì đã sớm bị đàn em của tiểu Carlson vây lại không thể nhúc nhích.

Nhưng ngay khi tiểu Carlson sắp thành công, George trong đám đông cũng đã đến vị trí gần gã nhất.

“Tarantallegra!” Một tia sáng xanh nhỏ bé không để lại dấu vết

trong sàn nhảy đủ màu sắc đã bắn trúng người tiểu Carlson.

Sau khi bị tia sáng bắn trúng, tiểu Carlson đột nhiên dừng hành động sàm sỡ, hai chân bắt đầu co giật không kiểm soát, như thể đang nhảy một điệu nhảy nhanh rất khó.

Đám đàn em của gã thấy đại ca lúc này lại hứng chí nhảy múa, tưởng là đại ca lại có chiêu trò gì mới, lập tức lớn tiếng cổ vũ, hò reo cho điệu nhảy của đại ca.

Cô gái bị xé rách gần nửa bộ quần áo cũng ngây người, không hiểu tại sao tên côn đồ trước mắt lại đột nhiên nhảy múa.

Người hoang mang nhất chính là tiểu Carlson, vì chính gã cũng không biết tại sao mình lại đột nhiên nhảy múa.

"Locomotor Mortis!" Sau Bùa Khiêu Vũ là Lời nguyền Khóa Chân, tiểu Carlson như thể bị vấp chân khi đang nhảy, mất thăng bằng ngã ngửa ra sau.

Nếu chỉ là ngã thì đương nhiên không có gì.

Vấn đề là cùng lúc gã ngã xuống, một chiếc đinh trên áo khoác da của một tên du côn gần đó đột nhiên bung ra rơi xuống đất, vừa hay lăn đến đúng chỗ tiểu Carlson ngã.

"Xoẹt!" Chiếc đinh chĩa lên trên, cắm phập vào gáy của tiểu Carlson, máu tươi chảy ròng ròng, chết tại chỗ.

"Có người chết!

Có người chết!" Trong phút chốc, sàn nhảy toàn là tiếng la hét, mọi người tứ tán bỏ chạy, George cũng theo đám đông lặng lẽ rời khỏi hộp đêm.

Chiếc đinh đó đương nhiên không phải là tai nạn, mà là do bị năng lực của hắn điều khiển.

Hai giờ sau, lão Carlson đau đớn tột cùng đang đứng trong vũ trường, nghe đàn em báo cáo.

"Qua camera giám sát và điều tra, có thể xác nhận đây thực sự chỉ là một tai nạn, không phải có người cố ý mưu sát." "Ta đã sớm bảo nó phải tiết chế, nó không nghe, cũng đáng đời nó.

Đám vệ sĩ bảo vệ nó, ném hết xuống biển cho cá ăn đi!" Xác định con trai mình không phải bị mưu sát mà chết vì tai nạn, lão Carlson thở dài, chống gậy đứng dậy rời khỏi hộp đêm.

Cái chết của con trai khiến lão đau lòng, nhưng điều khiến lão đau đầu hơn là ảnh hưởng do người thừa kế qua đời mang lại.

Vốn dĩ con trai lão là người thừa kế, các thành viên cấp cao trong gia tộc cũng sẵn lòng phò tá nó, gần đây lại vừa chiếm được một số địa bàn của gia tộc Chebel, mọi thứ đang phát triển theo chiều hướng tốt.

Nhưng bây giờ người thừa kế duy nhất đã chết, các thành viên cấp cao trong gia tộc chắc chắn sẽ rục rịch, nếu sau này lão xử lý không thỏa đáng, cả gia tộc có thể sẽ loạn lên.

Đến lúc đó ai cũng muốn tranh giành vị trí của lão, chắc chắn sẽ loạn hơn gia tộc Chebel gấp mười lần, không chừng cả lão cũng sẽ mất mạng.

"Sức khỏe của ta vẫn còn tốt, có thể trấn áp được, xem ra phải nhanh chóng xác định người thừa kế mới." .....

Ngày hôm sau, mây đen giăng kín, mưa nhỏ bao trùm cả New York.

Trong một nghĩa trang cao cấp ở Bronx, lão Carlson chống gậy nhìn bia mộ của con trai, cảnh người tóc bạc tiễn kẻ tóc xanh bi thương dâng trào, trên khuôn mặt hung tợn cũng không kìm được mà

rơi vài giọt lệ.

“Đi thôi, hôm nay còn có việc quan trọng hơn phải làm.” Lão Carlson lau nước mắt, trong sự hộ tống của đàn em, quay người đi ra ngoài nghĩa trang.

Mà ở một bia mộ không xa họ, George cũng đang thi triển bùa chú.

“Serpensortia!” Theo tiếng niệm chú, một con rắn Mamba đen màu xám tro xuất hiện trước mắt hắn, rồi nhanh chóng chui vào bụi cỏ trườn về phía lão Carlson.

Khoảng một phút sau, George nghe thấy tiếng hét thảm của lão Carlson và tiếng kinh hô hoảng loạn của đám đàn em.

Bệnh viện gần nghĩa trang này nhất cũng phải mất ba mươi phút, với thể trạng của lão Carlson, sau khi bị rắn Mamba đen cắn sẽ không trụ được quá mười lăm phút.

Lão Carlson chết, gia tộc Carlson chắc chắn sẽ loạn, các thành viên cấp cao vì tranh giành vị trí lão đại, tự nhiên sẽ có hành động, đến lúc đó hắn có thể đục nước béo cò loại bỏ phần lớn bọn họ.

Kể cả có dùng súng bắn tỉa, những người khác cũng sẽ không nghi ngờ, chỉ nghĩ là do đám cấp cao này thuê người ra tay với nhau.

Ba ngày sau, ban đêm, trên sân thượng.

“Mấy ngày nay gia tộc Carlson nội đấu, thực lực đã tổn thất nặng nề, tôi định ngày mai sẽ ra tay, chiếm hết địa bàn của họ.” Lyon nhìn George, giọng điệu cung kính nói.

Đối với việc George chỉ trong vài ngày đã làm tan rã gần hết gia tộc Carlson, một trong mười ba gia tộc, nội tâm của anh ta cũng vô cùng chấn động.

Nếu nói những người bị bắn chết sau đó thì cũng không có gì,

nhưng cái chết bất ngờ của hai cha con Carlson lúc đầu thật sự đã dọa anh ta một phen.

Bởi vì ngay cả khi anh ta biết là do George làm, cũng không hề nhìn ra dấu vết của sự can thiệp, tất cả mọi người đều cho rằng cha con Carlson quá xui xẻo, một người thì vô ý ngã chết, một người thì vô ý bị rắn cắn chết.

Đôi khi anh ta nghĩ, nếu George muốn giết mình, liệu mình có giống như cha con Carlson, chết trong một tai nạn nào đó mà không hề hay biết không.

Điều này thật quá đáng sợ, giống như Satan muốn lấy đi linh hồn của bạn, dù bạn có chống cự thế nào cũng không thể tránh khỏi.

Vì vậy, trong lòng anh ta càng thêm kính sợ George.

"Đến lúc đó, tiền tôi sẽ chuyển cho ngài vào đâu?" "Không cần chuyển cho tôi, cứ để trong tài khoản của anh, khi nào cần tôi sẽ lấy từ chỗ anh." George gật đầu đáp.

Hắn không có tài khoản, không chuyển tiền được, nếu chuyển vào tài khoản của Wolverine và Gabriela lại dễ bại lộ thân phận.

Thà cứ để ở chỗ Lyon, lúc bình thường cần dùng thì lấy một ít tiền mặt, khi cần dùng số tiền lớn thì trực tiếp để Lyon ra mặt thanh toán.

Hắn tin sau một loạt chuyện này, Lyon hẳn sẽ không dám có ý đồ gì với tiền của hắn.

"Phải rồi, sau khi chiếm được địa bàn của Carlson, cố gắng huy động càng nhiều vốn lưu động càng tốt, nếu cần thiết hãy thế chấp những thứ có thể thế chấp cho ngân hàng để vay tiền, sau đó đợi điện thoại của tôi." "Hả?" Nghe George nói, Lyon cũng ngẩn người, rõ ràng vẫn chưa hiểu chuyện gì.

George không giải thích nhiều, chỉ nói: "Nếu tin tôi thì cứ làm theo lời tôi nói, anh có thể kiếm được một khoản lớn, không tin tôi cũng không ép, chỉ cần anh dùng phần của tôi đi mua hết cổ phiếu của Stark Industries là được." Chuyện hắn đi cứu Tony Stark, không cần thiết phải nói với Lyon, nói nhiều ngược lại không tốt.

Cuối cùng chỉ cần kiếm được tiền, Lyon tự nhiên sẽ ngày càng tin tưởng hắn.

"Tin, tôi tuyệt đối tin ngài!" Lyon lập tức vỗ ngực đáp.

Đây không phải là lời nói dối do sợ hãi George, mà là anh ta thật sự tin vào những năng lực thần kỳ mà George đã thể hiện.

Anh ta nghĩ có lẽ George có khả năng dự đoán tương lai, biết cổ phiếu của Stark Industries có thể sẽ tăng mạnh, nên mới bảo anh ta nhanh chóng mua vào.

Nếu thật sự như vậy, anh ta sẽ kiếm được một khoản khổng lồ, thậm chí còn nhiều hơn cả việc thâu tóm gia tộc Carlson.

Đừng thấy họ là một trong mười ba gia tộc ở Bronx, vẻ vang ở khu vực này, nhưng thực tế so với gã khổng lồ tầm cỡ thế giới như Stark Industries, họ chỉ là kiến so với voi.

Phải biết rằng, Bronx chỉ là một khu nghèo và loạn nhất của New York, còn Stark Industries là tập đoàn giàu có nhất hành tinh.

Chương 45

Một ngày sau, gia tộc Lyon mới nổi ở Bronx toàn quân xuất động, quét sạch gia tộc Carlson đã rơi vào tình trạng suy yếu vì nội đấu, chiếm lấy tám mươi phần trăm địa bàn, chỉ để lại hai mươi phần trăm cho thành viên cấp cao cuối cùng còn sống của gia tộc Carlson.

Hai ngày sau, Lyon điên cuồng huy động vốn, thậm chí thế chấp cả chiếc Lincoln phiên bản kéo dài của mình cho ngân hàng, thể hiện sự quyết tâm và lòng tin tuyệt đối vào George.

Ba ngày sau, sân tập của trường học dành cho người đột biến từ từ mở ra, một chiếc chiến cơ tàng hình từ từ cất cánh, bay về phía tỉnh Bagram, Afghanistan.

Trên chiến cơ X không có Wolverine, chỉ có George và Isa đang lái máy bay.

Vốn dĩ George định nhờ Lyon cử người đưa mình đến Afghanistan, ai ngờ khi về trường bàn bạc với Giáo sư X và mọi người, Isa lại nói cô đã có thể điều khiển chiến cơ X rất thuận lợi.

Là Giáo sư X đã hướng dẫn chuyên môn cho Isa vào những lúc ông không phát bệnh.

Nếu Isa có thể lái chiến cơ X đưa hắn đến Afghanistan thì đương nhiên là tốt nhất, chiến cơ bay thẳng đến sa mạc, tiết kiệm thời gian mà không sợ bị lộ thân phận khi chuyển xe.

Còn tại sao không mang theo Wolverine giúp đỡ?

Chủ yếu là thực lực hiện tại của hắn đủ để đối phó với đám khủng bố của Thập Giới Bang, hơn nữa Wolverine dù sao cũng từng là một nhân vật nổi tiếng, Tony có thể sẽ nhận ra.

Kể cả không nhận ra, sau khi trở về chỉ cần để Jarvis tra một chút là chắc chắn sẽ biết.

Hiện tại hắn không muốn để Tony biết thân phận của mình, thêm một người biết thân phận là thêm một phần rủi ro bị bại lộ, dù đối phương là Iron Man cũng phải cẩn thận một chút.

Đợi hai năm nữa, khi thực lực của hắn mạnh hơn, Giáo sư X và Wolverine có thể hồi phục sức mạnh, đám trẻ đột biến cũng có thể sử dụng thành thạo năng lực của mình để chiến đấu, sẽ không cần phải cẩn thận như bây giờ.

Tốc độ của chiến cơ X rất nhanh, chỉ trong vài giờ đã bay đến không phận sa mạc ngoại ô tỉnh Bagram, Afghanistan.

"Direcappears!" Theo tiếng niệm chú của George, một mũi tên được tạo thành từ bột vàng xuất hiện trước mặt hắn.

Và khi Isa di chuyển hướng của chiến cơ, mũi tên cũng sẽ chuyển hướng theo.

Nhưng mũi tên này chỉ có thể chỉ ra phương hướng đông tây nam bắc của mục tiêu trên mặt phẳng, không thể phân biệt trên dưới, tìm người trong sa mạc thì được, chứ ở thành phố thì không tiện lắm.

Bởi vì trong thành phố có các tòa nhà cao tầng, người cần tìm ở tầng mười tám, bạn ở tầng một, mũi tên có chỉ thế nào cũng không tìm được.

Loại bùa truy vết này không phù hợp với địa hình phức tạp, địa hình phức tạp vẫn cần dùng loại tốt hơn, có thể hiển thị cả dấu chân di chuyển, chỉ là hiện tại hắn vẫn chưa học được. .....

"Chắc là ở gần đây rồi!" Sau một hồi tìm kiếm, George phát hiện mũi tên cứ liên tục di chuyển trong phạm vi trăm mét gần đó, liền bảo Isa điều khiển máy bay tàng hình dừng lại trên không, còn mình thì

trực tiếp nhảy xuống.

"Tìm thấy rồi." Lơ lửng trên không trung ở thung lũng cạnh sa mạc, George dùng ống nhòm nhìn thấy một căn cứ quân sự tạm bợ được xây dựng sát vách hang núi trong thung lũng.

Bên ngoài căn cứ chất đầy các loại đạn pháo có logo của Stark Industries, xung quanh có những tên khủng bố ăn mặc tuềnh toàng nhưng tay cầm đủ loại súng ống đi tuần tra.

George không tấn công ngay lập tức, mà lợi dụng màn đêm lặng lẽ hạ xuống cạnh thung lũng, tìm một vị trí thích hợp để bắn tỉa, sau đó lấy khẩu súng bắn tỉa sau lưng ra.

Hắn không chắc ngoài những lính canh công khai, trong các góc khuất quanh thung lũng này còn có lính gác ngầm hay không.

Nếu hắn trực tiếp xuống tấn công, những lính canh công khai kia tự nhiên không phải là đối thủ của hắn, nhưng nếu có lính gác ngầm phối hợp bắn tỉa hắn, hắn e rằng cũng khó phản ứng kịp.

Tiếc là hiện tại hắn vẫn chưa học được bùa ẩn thân, một loại bùa cao cấp mà chỉ học sinh năm cao mới học được, nếu không cứ trực tiếp tàng hình đi vào, không ai có thể phát hiện.

"Phải nghĩ cách để chúng tự lộ diện." Đặt súng bắn tỉa xuống, George suy nghĩ một chút, trong lòng dần dần có ý tưởng.

"Serpensortia!" "Serpensortia!" "Serpensortia!"...

Từng con rắn đuôi chuông sa mạc, theo những tiếng niệm chú không ngừng của George, xuất hiện bên cạnh hắn.

Uy lực của pháp thuật trong thế giới Harry Potter, tùy thuộc vào sự nắm vững pháp thuật của mỗi phù thủy, có cao có thấp.

Cùng một bùa lửa, Dumbledore có thể tạo ra một biển lửa, phù

thủy nhỏ trong trường chỉ có thể tạo ra một đốm lửa; cùng một lời nguyền chết chóc, phù thủy trưởng thành sử dụng là một đòn kết liễu, phù thủy nhỏ sử dụng cùng lắm chỉ làm người ta chảy máu mũi.

Nhưng pháp lực của các phù thủy trong thế giới Harry Potter đều giống nhau, không có giới hạn gì.

Nếu bạn kiên trì, kể cả liên tục sử dụng pháp thuật cũng sẽ không xảy ra tình trạng pháp lực cạn kiệt.

Cùng lắm là sử dụng pháp thuật trong thời gian dài cơ thể sẽ cảm thấy hơi mệt mỏi, dù sao kể cả bạn cứ đứng đó vung tay cũng không chịu nổi, nhưng chỉ cần có ý chí, thi triển pháp thuật suốt hai mươi bốn giờ cũng không phải là không thể.

Nguyên nhân cụ thể là gì, dù sao với trình độ pháp thuật hiện tại của George cũng không thể hiểu rõ.

Hắn đoán rằng hoặc là huyết mạch phù thủy có thể chuyển hóa năng lượng bên ngoài thành pháp lực, nên pháp lực của bản thân dùng không cạn.

Hoặc là huyết mạch phù thủy hồi mana siêu nhanh, giống như pháp sư trong game, tốc độ hồi mana tăng gấp trăm lần, pháp lực chưa kịp cạn đã tự động hồi đầy.

Nhưng đây không phải là vấn đề hắn cần xem xét bây giờ.

Hiện tại hắn đang lợi dụng đặc điểm pháp lực không cạn kiệt của huyết mạch phù thủy, liên tục thi triển bùa gọi rắn, để xây dựng một đội quân rắn độc.

"Mình quả không hổ là học sinh nhà Rắn." Nhìn hàng ngàn con rắn đuôi chuông sa mạc đang le lưỡi trước mặt, George cử động cánh tay hơi mỏi, cảm thấy cổ họng mình cũng hơi khàn.

Vì là thi triển bằng tay không, nên trung bình một phút hắn chỉ thi

triển được sáu bảy lần bùa gọi rắn, hơn một ngàn con rắn đuôi chuông, hắn phải không ngừng vung tay và niệm chú hơn hai giờ đồng hồ.

"Phải sớm nghĩ cách học chế tạo đũa phép." Nếu hắn có đũa phép, về cơ bản một phút có thể thi triển ba mươi lần bùa gọi rắn, chỉ hơn nửa giờ là có thể triệu hồi ra một ngàn con rắn độc.

"Đi đi, thấy người là cắn!" Theo lệnh của George, hàng ngàn con rắn độc lập tức tản ra, men theo cả thung lũng từ trên xuống dưới bắt đầu tìm kiếm.

Bất kể những tên khủng bố ẩn nấp trong bóng tối có trốn kỹ đến đâu, cũng tuyệt đối không thể thoát khỏi sự tìm kiếm của nhiều rắn độc như vậy.

Chỉ cần bị rắn độc cắn, dù không chết ngay lập tức, cũng phải rời khỏi vị trí ẩn nấp để chữa trị, lúc đó chính là thời cơ tốt nhất để hắn ra tay.

"A, có rắn!" Quả nhiên, không lâu sau, George nghe thấy những tiếng hét thảm từ các góc của thung lũng, tuy hắn không hiểu đối phương nói gì, nhưng chắc chắn là đã bị rắn độc hắn triệu hồi cắn bị thương.

Ngay sau đó là tiếng súng nổ, những lính canh công khai ở dưới thung lũng nhận được tín hiệu cầu cứu, vội vã tản ra chi viện cho các chốt gác ngầm đang bị rắn bao vây.

Cùng lúc đó, một tên tiểu đầu mục trong hang núi cũng vội vã xông vào phòng ngủ của lão đại căn cứ: "Lão đại, không hay rồi, anh em của chúng ta ở bên ngoài bị rắn cắn!" "Đồ ngu, bị rắn cắn thì mau uống thuốc chữa đi, có phải chưa từng bị cắn đâu." Lão đại đầu trọc còn tưởng căn cứ bị quân đội phát hiện liền bật dậy khỏi giường, nghe chỉ là thuộc hạ bị rắn cắn, tức giận đá gã ngã lăn ra đất.

Bị rắn cắn ở sa mạc là chuyện thường, dùng phương pháp dân gian cộng với thuốc đặc trị là xong, chuyện nhỏ như vậy mà cũng đến làm phiền hắn nghỉ ngơi, thật không có não.

"Lão đại, không phải một con, mà là rất nhiều, ít nhất mấy trăm con." Tên tiểu đầu mục có chút tủi thân đứng dậy giải thích.

Lão đại đầu trọc nghe vậy liền sững sờ tại chỗ: "Mấy trăm con, mày chắc là không đùa chứ?" Sa mạc có rắn là chuyện bình thường, nhưng mấy trăm con thì dù có chọc vào ổ rắn cũng không đến mức nhiều như vậy.

Nhưng rất nhanh lão đã chấp nhận hiện thực, bởi vì sau khi bật màn hình giám sát bên ngoài hang núi, đàn rắn chi chít đang tấn công thuộc hạ của lão trên màn hình khiến lão thấy da đầu tê dại.

"Để lại hai người canh giữ Tony Stark, những người khác mang súng phun lửa theo ta ra ngoài, sáng mai ăn rắn nướng!" Lão đại không hổ là lão đại, tuy da đầu có chút tê dại, nhưng rất nhanh đã có đối sách.

Dùng súng đối phó với rắn thì như lấy đại bác bắn muỗi, vừa không trúng lại dễ bị cắn, tốt nhất vẫn là dùng súng phun lửa.

Lúc này trong hang núi, Tony Stark cũng bị động tĩnh bên ngoài làm cho kinh ngạc, anh muốn nhìn qua khe cửa, nhưng bị hai tên lính gác đứng ở cửa sắt hung hăng mắng trở vào.

Hơn hai tháng trước, anh vì đi cùng quân đội thử nghiệm loại tên lửa có sức công phá quy mô lớn mới nhất của mình mà bị một đám khủng bố bắt cóc.

Trong lúc hỗn loạn, cơ thể bị chính quả đạn pháo mình chế tạo làm bị thương, may mắn nhờ có bác sĩ Yinsen cũng bị bắt cóc cứu giúp mới giữ được mạng sống.

Thông qua Yinsen, anh biết rằng vũ khí mình chế tạo vốn để bảo vệ quốc gia lại trở thành hung thủ tàn sát sinh mạng vô tội, cũng biết lý do mình không bị bọn khủng bố giết là vì chúng muốn lợi dụng anh để chế tạo những quả tên lửa tiên tiến nhất nhằm thống trị thế giới.

Chương 46

Những điều này từng khiến anh suy sụp muốn tự sát.

Cuối cùng, chính những lời nói của Yinsen đã thức tỉnh anh, khiến anh nhen nhóm hy vọng sống tiếp, và cải tạo ra lò phản ứng hồ quang phiên bản đơn giản, bắt đầu thiết kế bộ giáp Iron Man đầu tiên.

“Yên tâm, chắc không phải nhắm vào chúng ta đâu, hình như bên ngoài họ tự gặp vấn đề gì đó.” “Vậy thì tốt.” Nghe Tony nói, Yinsen cũng thở phào nhẹ nhõm.

Họ hiện đã bắt đầu chế tạo các bộ phận của bộ giáp Iron Man, nếu bị phát hiện thì thật sự là đường cùng.

Bên ngoài hang núi, nhìn đàn rắn độc dần biến mất dưới súng phun lửa, và từng tên lính gác ngầm bị khiêng vào hang, George lặng lẽ lắp súng bắn tỉa.

“Không ngờ tên đầu mục này lại đích thân ra ngoài, vậy thì tốt, bắt đầu từ ngươi trước.” .....

“Pằng!” Một viên đạn bắn tỉa bay ra, dưới ảnh hưởng của từ lực của George, nó vẽ một đường cong, chính xác găm vào thái dương của lão đại đầu trọc, một phát lấy mạng.

Thấy lão đại của mình đột nhiên bị bắn vỡ đầu, đám khủng bố tại chỗ chết lặng, sau đó là tiếng la hét và hỗn loạn.

Nhưng cũng không thiếu những kẻ kinh nghiệm phong phú, dựa vào vị trí lão đại đầu trọc bị tấn công mà phán đoán sơ bộ hướng bắn của súng tỉa, liền điên cuồng bắn trả.

Thậm chí có kẻ còn lôi cả súng phóng lựu ra.

“May mà mình đã bẻ cong hướng đạn.” Đối với tình huống này,

George đã sớm lường trước, vì viên đạn tấn công theo đường cong, nên phán đoán vị trí tấn công của bọn chúng hoàn toàn sai lầm, không hề làm hắn bị thương.

"Pằng!

Pằng!

Pằng!" Từng phát súng nối tiếp nhau, những viên đạn từ các hướng khác nhau, góc độ khác nhau, lần lượt bắn nát đầu những tên khủng bố đang phản công.

Dù chúng trốn sau vật cản, kết quả vẫn không có gì thay đổi.

Bất lực, những tên khủng bố còn sống sót, hoảng sợ lùi vào trong hang núi.

Trong mắt chúng, kẻ tấn công không phải một người, mà là một nhóm người, nếu không làm sao đạn có thể bay đến từ bốn phương tám hướng.

"Cũng sắp dọn dẹp xong rồi." George thu súng bắn tỉa, bay xuống cửa hang, rồi niệm chú chỉ về phía cửa hang.

"Fumus!" Lượng lớn khói đặc tràn vào hang núi, bên trong lập tức không thể nhìn thấy gì.

Rút súng lục ra, hắn chậm rãi bước vào.

Theo phán đoán của hắn, lúc này trong hang núi, số người còn sức chiến đấu có lẽ không quá mười người.

"Pằng!

Pằng!

Pằng!" Súng lục liên tục khai hỏa, những viên đạn vẽ ra các đường cong khác nhau, chính xác trúng vào những tên khủng bố đang ẩn nấp trong bóng tối định tấn công lén hắn.

Màn khói có thể cản trở tầm nhìn của bọn khủng bố, cũng sẽ cản trở tầm nhìn của George.

Nhưng năng lực Thần giao cách cảm của George có thể cảm nhận sơ bộ hoạt động tâm lý của những tên khủng bố ẩn nấp gần đó, cảm nhận được luồng khí sợ hãi mà chúng tỏa ra.

Dựa vào đó để định vị, hắn có thể chính xác tiêu diệt từng tên một trong màn khói.

Với thực lực hiện tại của hắn, nếu tấn công lén, ngay cả một căn cứ quân sự nhỏ cũng có thể chiếm được mà không bị thương.

Đương nhiên, chỉ là tấn công lén, tương tự, nếu hắn bị tấn công lén, một quả tên lửa cũng có thể lấy mạng hắn.

Đây cũng là lý do tại sao hắn lại cẩn thận che giấu thân phận của mình, tìm mọi cách không để lộ tung tích.

Kiếp trước là một con người bình thường, hắn quá hiểu uy lực của vũ khí công nghệ hiện đại, nên dù đã học được pháp thuật, cũng chưa bao giờ coi thường các tổ chức như S.H.I.E.L.D. hay Hydra.

Nói thật, hắn cảm thấy ngay cả những pháp sư như Dumbledore và Grindelwald, nếu đối đầu trực diện với một vụ nổ hạt nhân, có sống sót được hay không cũng khó nói.

"Xin lỗi nhé." Màn khói tan đi, George đến trước mặt những tên khủng bố bị rắn độc cắn bất tỉnh trước đó, không chút do dự bóp cò với chúng.

Hắn là một người lý trí, những trải nghiệm sau khi xuyên không đã dạy hắn rằng, khi đối mặt với kẻ thù không thể có lòng thương hại không cần thiết, vì cuối cùng điều đó chỉ hại chính mình.

Chỉ có kẻ thù đã chết mới là kẻ thù tốt.

Men theo hang núi vào sâu bên trong, giải quyết hai tên khủng bố gác cửa cuối cùng, George dùng bùa mở khóa mở cửa sắt rồi bước vào.

"Đừng căng thẳng, tôi đến để cứu các anh, những người bên ngoài đều đã bị giải quyết rồi." Nhìn Tony đang cầm một cánh tay thép chĩa vào mình, George cắm súng vào thắt lưng, cười nói.

Nghe George nói, và nhìn hai tên lính gác ngã gục ở cửa, Tony mới thở phào nhẹ nhõm, thu lại cánh tay cơ khí có thể phun lửa cao áp mà mình tự chế.

Vừa rồi nghe thấy tiếng súng và tiếng la hét bên ngoài, anh đã biết có chuyện, chỉ là không chắc người đến là bạn hay thù, nên mới phải đề phòng.

"Là Rhodes cử anh đến sao?" "Tôi không quen Rhodes, đi thôi, chúng ta có thể ra ngoài rồi nói." George nói xong, đi trước ra ngoài hang.

Tony và Yinsen nhìn nhau, cầm đồ của mình đi theo sát, khi đi qua hai tên lính gác ngã gục, họ còn nhặt súng trường của chúng lên.

Chỉ là rõ ràng họ đã lo xa, trên đường đi ngoài xác chết, họ không thấy một người sống nào khác.

Ra đến ngoài hang, nhìn thấy lão đại đầu trọc bị bắn vỡ đầu, Tony không kìm được lẩm bẩm: "Đây thật sự là do một mình anh làm?" Một mình đơn thương độc mã xông vào căn cứ được canh phòng nghiêm ngặt bởi nhiều tên khủng bố như vậy, không chỉ giết hết tất cả, mà bản thân còn không hề hấn gì, điều này thật quá phi khoa học.

Nhưng ngay sau đó, anh đã thấy một cảnh còn phi khoa học hơn.

"Wingardium Leviosa!" George thi triển Bùa Bay, khiến những quả đạn pháo, tên lửa của Stark Industries chất đống ở cửa lần lượt

bay lên, sau đó theo thứ tự xếp hàng bay vào trong hang.

Hắn muốn cho nổ tung hang núi này và mọi thứ bên trong thành tro bụi, xóa sổ mọi dấu vết có thể bại lộ hắn, ví dụ như camera giám sát trong hang và những xác chết kia.

"Rốt cuộc anh là ai, một pháp sư sao?" Nhìn thấy màn điều khiển như ảo thuật này của George, Tony lại một lần nữa chết lặng.

"Anh có thể gọi tôi là George, hoặc gọi là pháp sư cũng được, anh nói vậy tôi cũng thấy mình khá giống pháp sư, không chừng sau này có thể dựa vào cái này để kiếm tiền.

Nhưng bây giờ chúng ta cần phải đi xa khỏi đây một chút." Đưa Tony và Yinsen lên một chiếc xe jeep, sau khi lái đến khoảng cách giới hạn năng lực của mình, hắn đồng thời kích nổ những quả lựu đạn thu thập được của bọn khủng bố.

Vụ nổ mạnh kéo theo cả những quả đạn pháo và tên lửa, phá hủy hoàn toàn cả hang núi, che giấu mọi dấu vết.

"Tại sao anh lại cứu tôi?" Trong sa mạc bên ngoài thung lũng, Tony ngồi ở ghế phụ lái hỏi George.

Đối với gã đầy bí ẩn như George, anh rất khó không tò mò, cũng rất khó không suy nghĩ về mục đích đối phương cứu mình.

"Muốn nghe thật hay nghe giả?" George dừng xe hỏi.

"Lời giả là gì?" Tony chớp mắt.

George cười nói: "Lời giả là tôi thấy anh là một nhà phát minh thiên tài, nếu chết ở đây sẽ là một tổn thất lớn cho nhân loại, nên vì toàn thể nhân loại, tôi đã đặc biệt đến cứu anh." "Tuy tôi thấy anh nói không sai, nhưng nghe có vẻ hơi giả thật." Tony không nhịn được cười.

Thoát khỏi nanh vuốt của tổ chức khủng bố, tâm trạng của anh nhìn chung rất vui vẻ.

"Vậy lời thật là gì?" "Lời thật là sau khi anh bị bắt cóc, cổ phiếu của Stark Industries rớt giá thảm hại, tôi muốn nhân cơ hội này kiếm một khoản lớn, nên đã đặc biệt đến cứu anh." George nói rất thẳng thắn.

Chương 47

Hắn cảm thấy chuyện này cứ nói thật thì tốt hơn, Tony Stark không ngốc, muốn hợp tác sau này, ở một số phương diện vẫn nên chân thành một chút, như vậy mới có thể xây dựng nền tảng hợp tác nhất định.

Quan trọng hơn, đây cũng là một cách thăm dò, thăm dò xem liệu Tony sau này có đóng cửa bộ phận sản xuất vũ khí hay không.

Trong phim, sau khi trở về, Tony đã đóng cửa bộ phận sản xuất vũ khí, khiến cổ phiếu lại một lần nữa lao dốc, nhưng đây không phải là phim, Yinsen cũng chưa chết, nên hắn không thể chắc chắn Tony sau khi trở về có làm vậy không.

Bây giờ nhắc đến chủ đề này, cũng là muốn thông qua năng lực tâm linh và Thuật Chiết Tâm để xác nhận một chút. .....

"Không ngờ cuối cùng cứu tôi lại là tiền của tôi." Tony tự giễu cười.

Cũng phải, trong mắt người khác, anh chỉ là một tên tội phạm chiến tranh chế tạo vũ khí, thực tế vũ khí của anh cũng đã xuất hiện trong tay bọn khủng bố này, nên đây là chuyện đương nhiên.

Ngoài những người có liên quan lợi ích, ai lại tốt bụng đến cứu một tên buôn bán chiến tranh như anh.

"Anh ngoài tiền ra hình như cũng chẳng có gì đáng để người khác nhòm ngó, nhưng theo tôi biết, người căm ghét anh thì không ít.

Tôi nhớ lần trước đi qua Sokovia, đã gặp một cặp anh em, vũ khí trong cuộc nội chiến ở đất nước họ đều đến từ Stark Industries, cha mẹ họ bị tên lửa của Stark Industries nổ chết, họ nói cả đời này sẽ

không tha thứ cho anh." George lắc đầu nói.

Tuy trong vũ trụ này Quicksilver đã chết, rất có thể cũng không có Witch, nhưng không cản trở hắn lấy chuyện này ra để đả kích Tony một chút, làm sâu sắc thêm quyết tâm đóng cửa bộ phận vũ khí của anh.

"Họ hận tôi là đúng, trước đây tôi đúng là một tên khốn tự cho mình là đúng." Tony cảm thấy tim mình như bị đâm một nhát thật mạnh, Yinsen đứng sau thấy vậy liền an ủi: "Anh vẫn còn cơ hội để bù đắp, đừng từ bỏ." Gia đình của ông thực ra cũng chết dưới vũ khí của Stark Industries, nhưng ông hiểu rằng, sai không phải là vũ khí, mà là những tên khủng bố sử dụng vũ khí.

Hơn nữa, qua tiếp xúc ông tin rằng, bản tính của Tony là lương thiện, trước đây chỉ bị che mắt, không nhìn rõ sự thật đằng sau, sau khi tỉnh táo lại, với năng lực và tài sản của Tony, chắc chắn có thể ảnh hưởng và giúp đỡ rất nhiều người.

"Tôi là Tony Stark, nhà phát minh và doanh nhân thiên tài nhất, làm sao có thể từ bỏ." Tony nghe vậy liền giấu đi sự áy náy trong lòng, để lộ ra vẻ mặt phóng đãng bất cần thường ngày để che đậy, và nói với George: "Dù là vì tiền, nhưng tôi vẫn phải cảm ơn anh đã cứu chúng tôi, vì vậy xin thân tình nhắc nhở anh, năm giờ chiều ngày kia tôi sẽ tổ chức họp báo, trước lúc đó hãy nhanh chóng bán hết cổ phiếu, nếu không anh có thể sẽ lỗ nặng đấy." "Tôi mới phát hiện, anh cũng tốt bụng phết nhỉ!" George có chút kinh ngạc nhìn Tony, về việc Tony định tổ chức họp báo đóng cửa bộ phận sản xuất vũ khí, điều này hắn đã biết khi thi triển Thuật Chiết Tâm và Thần giao cách cảm.

Hắn ngạc nhiên là Tony lại trực tiếp nói cho hắn biết, đây rõ ràng là tặng tiền cho hắn.

"Bởi vì bây giờ tôi không định làm một tên khốn nữa." Tony nhún

vai.

“Vậy thì, sau này chúng ta có lẽ còn có thể trở thành bạn bè.” George đột nhiên cảm ứng được điều gì đó, dừng xe jeep, mở cửa xe từ từ bay lên: “Quân đội tìm anh sắp đến rồi, tôi đi trước đây, nếu có thể, đừng nói chuyện của tôi cho người khác biết.” Từ lực cho hắn cảm ứng được ở xa có không ít xe và trực thăng đang tiến về hướng này, có lẽ là do vụ nổ vừa rồi đã khiến Thượng tá Rhodes, người vẫn luôn tìm kiếm tung tích của Tony, có phát hiện.

“Gã này còn biết bay nữa, đợi sau khi về mình cũng phải làm một thứ biết bay mới được!” Nhìn George bay lên trời dần biến thành một chấm đen biến mất, Tony không khỏi ngưỡng mộ.

Anh quyết định sau khi trở về sẽ tối ưu hóa thêm bản vẽ bộ giáp Iron Man thế hệ đầu mà mình đã thiết kế, thêm vào chức năng bay.

Không lâu sau khi George rời đi, Thượng tá Rhodes đã dẫn theo một lượng lớn binh lính tìm thấy Tony và Yinsen đang ngồi trong xe jeep, và lúc này George đã quay trở lại chiến cơ X, cũng dùng thiết bị liên lạc đặc biệt trên chiến cơ liên lạc với Lyon.

“Có thể mua vào rồi, nhưng phải nhớ, trước năm giờ chiều ngày kia, phải bán hết toàn bộ cổ phiếu đi.” “George, có thể quay về chưa?” Thấy George gọi điện xong, Isa điều khiển chiến cơ quay đầu hỏi.

“Về thôi.” George gật đầu, sau đó bắt đầu suy nghĩ về kế hoạch tiếp theo của mình.

Tin tức Tony trở về vừa xuất hiện, giá cổ phiếu của Stark Industries chắc chắn sẽ nhanh chóng hồi phục, chỉ cần bán hết cổ phiếu trước khi họp báo là có thể kiếm được một khoản lớn.

Sau họp báo, cổ phiếu Stark sẽ vì đóng cửa bộ phận sản xuất vũ khí mà rơi xuống mức thấp kỷ lục, lúc này lại dùng số tiền kiếm được

để mua vào lần thứ hai.

Đợi Tony thừa nhận mình là Iron Man, ngồi chờ cổ phiếu của Stark Industries tăng giá, khi nào cần tiền thì bán một ít, dù sao trong tương lai không có gì bất ngờ thì cổ phiếu Stark sẽ ngày càng tốt hơn.

Nhưng cũng phải chú ý một điểm, đó là hắn đã giết lão đại đầu trọc của Thập Giới Bang, hủy đi bản thiết kế ban đầu trong hang núi, sau này Obadiah không thể tạo ra Iron Monger, có lẽ sẽ có những hành động khác.

Vì cổ phiếu của mình, không thể để Obadiah chó cùng dứt giậu giết chết Tony.

Nhưng hắn lại không muốn giết Obadiah ngay bây giờ.

Một mặt, hắn cảm thấy có Obadiah ở đó, sau họp báo có thể từ từ ổn định cổ phiếu của Stark Industries, cho Tony có thời gian nghiên cứu bộ giáp Iron Man, từ đó thông qua danh tiếng của Iron Man để kéo giá cổ phiếu trở lại.

Mặt khác, cũng có thể đợi đến khi Obadiah đối phó Tony thì ra tay, để Tony lại nợ hắn một ân tình.

Phải biết rằng giữa người với người, khó trả nhất chính là nợ ân tình, trừ những kẻ không có nhân phẩm.

"Mình cần một người giúp mình theo dõi, xem ra chuyện tìm bác sĩ phải nhanh lên rồi." Hắn phải phối hợp với phân thân học tập và nghiên cứu pháp thuật, không thể ngày nào cũng đi theo dõi Tony Stark, mà trong căn cứ người giỏi về phương diện này cũng chỉ có Wolverine.

Chỉ là với trạng thái hiện tại của Wolverine, hắn không yên tâm, cần phải sớm giúp Wolverine giải quyết vấn đề độc tố trong cơ thể.

Nếu có thể, tiện thể giảm bớt bệnh động kinh của Giáo sư X, vấn

đề học tập của học sinh cũng sẽ được giải quyết cùng lúc.

Trước đây hắn không dám tìm bác sĩ chữa trị là vì lo bác sĩ sau khi chữa trị sẽ tiết lộ thông tin của họ, nhưng bây giờ hắn đã học được sơ bộ Bùa Lãng Quên, hoàn toàn có thể xóa ký ức của bác sĩ sau đó.

Ngày hôm sau, tin tức Tony Stark trở về gây chấn động thế giới, giá cổ phiếu Stark tăng vọt, thậm chí có lúc còn vượt qua giá cổ phiếu trước khi xảy ra sự cố.

Ngày thứ ba, Tony Stark đi máy bay quân sự trở về New York, và tuyên bố sẽ tổ chức họp báo vào lúc năm giờ chiều.

Sau họp báo, giá cổ phiếu Stark lao dốc.

Và tối hôm đó, George lại một lần nữa gặp Lyon trên sân thượng.

"Ngài Tử Thần, đây là tiền mặt ngài cần." Lyon đưa một chiếc vali đầy tiền mặt cho George.

Lần này ánh mắt Lyon nhìn George giống như đang nhìn một vị thần.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, tài sản của anh ta đã tăng gấp mười lần, bây giờ tiền của gia tộc Lyon đã vượt qua tổng tài sản của hơn một nửa trong số mười ba gia tộc ở Bronx.

"Ngày mai hãy dùng phần lớn số tiền nhàn rỗi mua lại cổ phiếu Stark." George nhận lấy vali dặn dò, hắn vẫn không giải thích tại sao, và Lyon cũng không hỏi, vì Lyon bây giờ đã hoàn toàn coi lời của George như thánh chỉ.

"À phải rồi, bất kể dùng cách nào, anh đi tìm cho tôi vài bác sĩ khoa não và khoa thần kinh giỏi nhất, sau đó tối mai đưa đến sân thượng này, tôi có việc cần dùng." Trước khi đi, hắn giao việc tìm bác sĩ cho Lyon lo liệu.

Với tư cách là một trong mười ba gia tộc, một con rắn đầu đàn chính hiệu, chuyện tìm bác sĩ dễ như trở bàn tay.

"Ngài cứ yên tâm, ngày mai những bác sĩ giỏi nhất toàn New York sẽ ở đây để ngài lựa chọn." Lyon vỗ ngực bảo đảm. .....

"Anh nói anh tên gì?" Ngày hôm sau trên sân thượng, George nhìn người đàn ông cao lớn mặc vest trước mặt, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Người đàn ông có chút ngạo mạn chỉnh lại quần áo đáp: "Stephen Strange, tôi cảnh cáo các người, các người đang bắt cóc, hành vi này là vi phạm pháp luật, tôi nhất định sẽ tìm luật sư kiện các người!" "Gã này không phải là Doctor Strange sau này chứ?" George nhìn sang Lyon bên cạnh hỏi: "Chuyện gì vậy?" "Những bác sĩ khác chúng tôi trả nhiều tiền hơn một chút, họ đều đồng ý đến, còn gã này chúng tôi cho bao nhiêu cũng không chịu, nhưng gã lại là bác sĩ khoa thần kinh giỏi nhất được công nhận ở New York hiện nay.

Cho nên, chúng tôi đã cưỡng ép bắt gã đến đây." Lyon rút súng chĩa vào trán Stephen: "Nhóc con, tao khuyên mày nên cẩn thận lời nói, tao biết mày có một cô bạn gái tên Christine Palmer, mày cũng không muốn cô ấy một ngày nào đó ra đường không cẩn thận bị xe đụng chết chứ!" "Các người...

được... tôi sẽ chú ý, các người đừng làm hại cô ấy!" Stephen nghe vậy mặt lộ vẻ phẫn nộ, nhưng vì sự an toàn của bạn gái, cũng đành phải nhẫn nhịn.

"Đúng là Doctor Strange thật." George nhướng mày, tên giống, nghề nghiệp giống, ngay cả bạn gái cũng giống, vậy thì không sai được rồi.

Hắn chỉ nhớ Doctor Strange trước đây là một bác sĩ nổi tiếng, nhưng thật sự không biết đối phương là bác sĩ khoa thần kinh.

Nhưng không vấn đề gì, đối phương trở thành Doctor Strange là chuyện của sáu bảy năm sau, bây giờ chỉ là một người bình thường, hắn cũng không định giết đối phương, chỉ là muốn nhờ đối phương giúp chữa bệnh mà thôi.

Có lẽ sẽ không thu hút sự chú ý của lão cá mắm Cổ Nhất đó.

"Lyon, hạ súng xuống, đừng vô lễ với ngài Strange." George xua tay cho Lyon lui ra, tiến lên cười với Stephen và các bác sĩ khác: "Yên tâm, chỉ cần các vị làm tốt việc cho tôi, thù lao đã hứa tuyệt đối không thiếu, thậm chí còn nhiều hơn.

Và tôi đảm bảo với các vị, các vị và gia đình của các vị đều sẽ rất an toàn, tuyệt đối không bị tổn hại gì." Một đám bác sĩ nhìn George đeo mặt nạ tử thần, gần như đồng thời nuốt nước bọt, có vài bác sĩ đã hối hận vì tiền mà nhận vụ này.

Chương 48

Nhưng Stephen vừa rồi đã làm "gương" cho họ, họ đều có gia đình, bây giờ căn bản không dám có ý kiến gì, chỉ có thể cùng nhau cười gượng gật đầu.

"Được rồi, nếu mọi người không có ý kiến, vậy chúng ta xuất phát ngay bây giờ." George cũng không lãng phí thời gian nữa, trực tiếp dùng Bùa Bay lên từng người, rồi điều khiển những sợi dây nhỏ trói mọi người lại với nhau, cứ thế kéo họ bay lên.

Còn Stephen và các bác sĩ kia, cảm thấy mình như không có trọng lượng bị George kéo bay lên, cũng đều trợn tròn mắt, suýt nữa thì hét lên.

Lũ người theo chủ nghĩa duy vật này, thực sự không thể hiểu được hiện tượng thần kỳ đang xảy ra với họ.

Ngay khi họ sắp bị dọa ngất vì bay quá cao, đột nhiên họ đã vào bên trong một chiếc chiến cơ.

Hóa ra để đón nhóm bác sĩ này, Isa đã luôn lái chiến cơ X ẩn mình trong tầng mây phía trên sân thượng.

"Rốt cuộc anh là ai?" Ngồi trong chiến cơ X, Stephen nhìn George, ánh mắt đầy cảnh giác.

Nếu như trước đây anh chỉ nghĩ là bọn xã hội đen nhờ anh chữa trị cho một nhân vật quan trọng nào đó trong băng đảng.

Thì trải nghiệm thần kỳ vừa rồi đã hoàn toàn phủ định suy nghĩ trước đó của anh.

Anh cảm thấy mình có thể đã bị cuốn vào một sự kiện kinh khủng nào đó, không cẩn thận có thể sẽ bị giết người diệt khẩu sau khi xong

việc.

“Đừng lo, tôi là ai, lát nữa anh sẽ biết.

Dù kết quả thế nào, tôi cũng sẽ không làm hại các vị.” George cười cười không giải thích nhiều.

Hắn tự nhiên sẽ không làm hại Stephen và các bác sĩ này, nhưng sau khi chữa khỏi cho Giáo sư X và Wolverine, ký ức chắc chắn phải xóa đi một chút.

Tốc độ của chiến cơ X rất nhanh, không lâu sau đã về đến trường học dành cho người đột biến.

George dẫn Stephen và một nhóm bác sĩ đến phòng y tế dưới tầng hầm, chỉ vào Giáo sư X và Wolverine đã đợi sẵn ở đây giới thiệu: “Giáo sư X và Wolverine, các vị hẳn đã nghe nói qua rồi chứ?” Dù chưa từng gặp người thật, nhưng truyện tranh X-Men hiện vẫn đang bán chạy trên toàn cầu, nghe thì chắc chắn đã từng nghe qua.

“Tôi vẫn luôn nghĩ người đột biến chỉ là sự tồn tại hư cấu!” Nhìn Wolverine từ từ duỗi ra móng vuốt Adamantium, Stephen và các bác sĩ đều lộ vẻ kinh ngạc.

Stephen và các bác sĩ này đều là người thường, rất nhiều chuyện nếu không phải tận mắt chứng kiến, dưới sự dẫn dắt cố ý của chính phủ và truyền thông, rất dễ sẽ nghi ngờ những lời đồn đại trước đây.

Giống như là một người hiện đại, bạn đã nghe không ít truyền thuyết, nào là sự kiện rồng rơi, sự kiện cổng địa ngục núi Côn Lôn, các loại sự kiện linh dị mà thế hệ trước tận mắt chứng kiến.

Nhưng ngoài số ít người tin, đa số người bình thường trong lòng đều không cho rằng đó là thật.

Kể cả có vị đạo hữu nào đó vượt lôi kiếp trên bầu trời thành phố, trừ khi bạn tự mình tận mắt thấy, nếu không dù có xem video, cũng sẽ

vô thức cho rằng đó chỉ là video được ghép bằng kỹ xảo máy tính.

Đôi khi tận mắt thấy, cũng chưa chắc đã tin, nghĩ là mình ăn phải nấm ảo giác, hoặc nhìn thấy ảo ảnh sa mạc gì đó.

Chính phủ nếu muốn che giấu một số thứ, người bình thường thật sự cả đời cũng không thể biết được sự thật.

Các bác sĩ này đều là trí thức cao, những người theo chủ nghĩa duy vật kiên định, nếu không tận mắt thấy Giáo sư X và Wolverine, họ cũng sẽ không nghĩ trên đời này thật sự có người đột biến, những người có siêu năng lực tồn tại.

"Tôi sẽ nói qua tình hình của họ, sau đó các vị hãy thảo luận và đưa ra phương án điều trị." George nói sơ qua bệnh tình của Giáo sư X và Wolverine, còn mang đến những mẫu virus ức chế gen người đột biến lấy từ viện nghiên cứu cải tạo gen.

Stephen dẫn các bác sĩ sau khi hiểu sơ qua tình hình, trước tiên dùng thiết bị y tế trong tầng hầm kiểm tra cho giáo sư và Wolverine, sau đó lại xét nghiệm mẫu virus, mới bắt đầu nghiên cứu phương án điều trị.

Lúc này, Stephen và các bác sĩ này không chỉ vì tiền và sự an toàn của bản thân, mà bản thân họ cũng rất hứng thú với sự tồn tại và bệnh tình của người đột biến, dù sao cơ hội như thế này cũng không thường gặp.

George thấy vậy không làm phiền nữa, trở về ký túc xá của mình, tiếp tục phối hợp với phân thân học tập nghiên cứu pháp thuật.

Đến tối, Stephen đại diện cho các bác sĩ đưa ra yêu cầu với George.

"Đầu tiên, thiết bị ở đây của các anh tuy rất tốt, nhưng có một số đã lỗi thời, đây là danh sách, hãy nhanh chóng mua sắm một số thiết bị

mới.

Thứ hai, qua kiểm tra chúng tôi kết luận, cơ thể của ngài Logan xuất hiện triệu chứng hiện tại, chủ yếu không phải do ảnh hưởng của độc tố từ Adamantium, mà là do những virus ức chế gen người đột biến khiến năng lực tự chữa lành của anh ấy bị kìm hãm.

Chỉ cần dựa vào những mẫu virus đó, điều chế ra thuốc giải tương ứng để phục hồi năng lực tự chữa lành của anh ấy, độc tố từ Adamantium dựa vào năng lực tự chữa lành mạnh mẽ của anh ấy là có thể dễ dàng hóa giải.

Bao gồm cả việc năng lực của ngài Charles mất kiểm soát mà anh nói, cũng là do ảnh hưởng của virus, không hoàn toàn là do bệnh động kinh.

Cuối cùng, vấn đề của ngài Logan rất dễ giải quyết, nhưng vấn đề của ngài Charles thì phiền phức hơn.

Tôi có thể nói rõ cho anh biết, kể cả sau khi giải trừ độc tố trong cơ thể ông ấy, vì tổn thương não trong thời gian dài, bệnh động kinh của ông ấy cũng không thể khỏi hoàn toàn, cần thời gian dài từ từ tĩnh dưỡng.

Và tốt nhất là không nên tiếp tục sử dụng năng lực, ông ấy không phải là ngài Logan, cơ thể chỉ là của một người già bình thường, đã không thể chịu đựng được sự phản phệ do năng lực mang lại." "Thiết bị có chút vấn đề, sáng sớm mai là đến được, vậy theo chẩn đoán của các anh, khoảng bao lâu thì có thể hồi phục?" Nghe báo cáo chẩn đoán của Stephen, George cũng không quá thất vọng.

Việc giáo sư không thể tiếp tục sử dụng năng lực tuy có chút tiếc nuối đối với hắn, nhưng cũng không hẳn là chuyện xấu.

Nếu giáo sư có thể tùy tiện sử dụng năng lực, khôi phục lại thành

dị nhân cấp bốn đỉnh phong có thể dựa vào Cerebro để giết chết phần lớn người trên Trái Đất, thì sự an toàn của họ đúng là được đảm bảo, nhưng đồng thời cũng có thêm hạn chế.

Giáo sư X, con người này, đối với toàn bộ nhân loại và dị nhân trên Trái Đất mà nói, đúng thật là một người tốt, đã ngăn chặn cuộc khủng hoảng tên lửa Cuba, thành lập trường học cho dị nhân, tìm ra con đường phía trước cho những đứa trẻ dị nhân lạc lối.

Ông cũng không hạn chế sự tự do của những đứa trẻ đó sau khi lớn lên, để chúng không biến thành vũ khí giết người.

Nhưng theo quan điểm của George, ông lại quá lý tưởng hóa, quá ngây thơ tin vào bản tính thiện của con người, luôn muốn dùng biện pháp hòa bình để giải quyết mâu thuẫn giữa dị nhân và nhân loại.

Ở một số phương diện lại vô cùng cố chấp.

Lý niệm khác nhau, khi đối mặt với một số chuyện trong tương lai, sẽ xuất hiện bất đồng, đến lúc đó rốt cuộc là hắn có quyền quyết định hay giáo sư X có quyền quyết định?

Thực ra cơ thể hiện tại của hắn tuy là vật thí nghiệm dị nhân, nhưng cũng không có lý niệm gì giữa dị nhân và nhân loại, trong lòng hắn chỉ có sự phân biệt giữa kẻ địch và người của mình.

Là người của mình thì đoàn kết bên cạnh, là kẻ địch thì tiêu diệt, vô cùng đơn giản như vậy.

Không cần thiết phải phân biệt gì cả, thậm chí hắn còn cảm thấy giáo sư X không nên tạo ra từ "dị nhân", dị nhân hay không dị nhân, chẳng phải đều là con người có siêu năng lực sao.

Thế giới này không thiếu người có siêu năng lực, người ta có bao giờ nói mình không phải con người đâu.

Hiện tại giáo sư được chữa khỏi, thần trí khôi phục bình thường,

không thể sử dụng năng lực nữa, vừa hay có thể thành thật làm một giáo viên cho những đứa trẻ dị nhân, hỗ trợ chúng phát triển năng lực của mình.

Tương lai một số chuyện không quan trọng có thể giao cho những đứa trẻ đã trưởng thành, hắn cũng có thể chuyên tâm vào ma pháp.

"Nếu thiết bị của cậu có mặt, ngài Logan khoảng ba ngày là có thể hoàn thành việc loại bỏ độc tố, ngài Charles sẽ muộn hơn một chút, ước tính gần một tháng." Stephen tính toán sơ bộ rồi trả lời.

George gật đầu: "Được, đợi các anh chữa khỏi cho giáo sư, tôi sẽ theo thỏa thuận mà thả các anh về." Nghe George đảm bảo, Stephen khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn không tin tưởng George, nhưng đối với nhân phẩm của giáo sư, qua nhiều năm thấm nhuần truyện tranh, vẫn có một chút niềm tin.

Nếu giáo sư thật sự giống như trong truyện tranh, nhiều lần dẫn dắt X-Men giải cứu nhân loại, có lẽ sẽ không làm hại họ.

Ba ngày sau, trong phòng trị liệu, Wolverine ngồi dậy từ khoang trị liệu, một cú lộn người linh hoạt nhảy xuống.

Wolverine lúc này không còn là hình dạng Lão Logan tóc bạc trắng đầy sẹo, mà đã khôi phục lại thành Wolverine đỉnh phong cơ bắp cuồn cuộn ngày nào.

Wolverine thời kỳ đỉnh phong sở hữu kỹ năng chiến đấu gần hai trăm năm, cơ thể gần như bất tử, năng lực tự chữa lành mạnh mẽ, chỉ cần không gặp phải sự tồn tại đặc biệt khắc chế mình, về cơ bản rất khó bị đánh bại.

Ngay cả vũ khí đáng sợ nhất của nhân loại là bom hạt nhân cũng không thể giết chết hắn, là khắc tinh của mọi loại súng.

So với X-24 mà Dr.

Rice nhân bản, Wolverine thời kỳ đỉnh phong đúng là một trời một vực.

Chương 49

Thể nhân bản X-24 không chỉ có năng lực tự chữa lành không bằng Wolverine, tâm trí cũng không hoàn thiện, càng đừng nói đến kỹ năng chiến đấu, tất cả đều dựa vào bản năng mà thôi.

Ngay cả cô bé sói sau này lớn lên cũng có thể đánh bại X-24.

"Đã lâu không có cảm giác này!" Wolverine rất mượt mà bung ra móng vuốt Adamantium của mình, không nhịn được mà cảm thán một tiếng.

Hormone trong cơ thể ảnh hưởng đến hình thái, trạng thái già nua trước đó của hắn, tâm lý cũng cảm thấy như bước vào tuổi xế chiều, nhưng bây giờ sau khi khôi phục, cảm giác bất kể là cơ thể hay tâm lý, đều trẻ lại.

Cảm giác đó giống như, giống như lúc hai mươi tuổi dù đối mặt với một chiếc máy tính cũ nát, chơi game đồ họa pixel cũng có thể thức trắng đêm.

Nhưng lúc bốn mươi tuổi dù sắm một chiếc máy tính cấu hình đỉnh, tải về một đống game bom tấn 3A, chơi được một tiếng là hết hứng.

Lại giống như lúc hai mươi tuổi đối mặt với vợ thì một đêm bảy lần cũng không sao, bốn mươi tuổi đối mặt với vợ thì né được là né, một lần cũng có chút lực bất tòng tâm.

"Logan, tôi cần anh đi ngầm giám sát một người giúp tôi." Thấy Wolverine đã hoàn toàn khôi phục đỉnh phong, George cũng nói cho hắn biết những việc mình đã làm trong thời gian này và kế hoạch giám sát Tony.

Wolverine không giống giáo sư X, không có chủ nghĩa lý tưởng như vậy, lúc cần giết người chưa bao giờ nương tay, ở một số phương diện thực ra lại rất hợp với George.

"Nếu không có nguy hiểm gì đặc biệt thì không cần ra tay, có chuyện xảy ra lập tức thông báo cho tôi." "Tôi biết rồi, sẽ không để ông chủ kim chủ của chúng ta bị thương đâu." Wolverine châm một điếu xì gà, rõ ràng rất vui vẻ nhận nhiệm vụ này.

Hắn sẽ không để ngôi nhà khó khăn lắm mới xây dựng được bị hủy diệt một lần nữa, vì vậy chỉ cần là chuyện không đi ngược lại giới hạn của mình, vì ngôi nhà này, hắn đều nguyện ý làm.

"Ngài Logan, ngài có thấy hút thuốc ở đây là thích hợp không, có cần tôi lấy cho ngài một cái gạt tàn thuốc không?" Stephen đang điều chỉnh thiết bị, thấy Wolverine vừa ra khỏi máy móc đã hút xì gà trong phòng trị liệu, lập tức không khách khí mà mắng.

Anh ta không phải người dễ tính, vốn bị ép buộc bắt đến đây, trong lòng đã có chút không vui, chỉ là vì sự an toàn của bạn gái nên không dám đối đầu với George, nhưng đối với người khác thì không có thái độ tốt như vậy.

"Xin lỗi, bác sĩ Stephen." Wolverine lập tức dập tắt điếu xì gà đang cháy trong lòng bàn tay mình.

Đối với bác sĩ đã chữa khỏi cho mình, hắn vẫn rất khoan dung, huống hồ hút xì gà ở đây đúng là không tốt, giáo sư vẫn đang được điều trị trong một thiết bị khác.

Ba tuần sau, độc tố trong cơ thể giáo sư X cũng đã được thanh lý sạch sẽ, lại trải qua một ca phẫu thuật não độ khó cao, triệu chứng động kinh đã giảm đi đáng kể, sau này chỉ cần uống thuốc định kỳ là có thể sống như một ông lão bình thường.

Phải nói rằng, y thuật của Stephen đúng là không tồi.

George cũng theo thỏa thuận, sau khi trả một khoản thù lao hậu hĩnh đã đưa Stephen và các bác sĩ khác trở về thành phố.

"Cậu yên tâm, chúng tôi tuyệt đối sẽ không nói cho bất kỳ ai về trải nghiệm trong tháng này." Trên sân thượng một tòa nhà, sau khi được George thả xuống, Stephen và các bác sĩ cùng nhau thề thốt đảm bảo.

Trong khoảng thời gian này, phần lớn họ đều đồng cảm với giáo sư và những đứa trẻ dị nhân, hơn nữa cũng đã nhận được thù lao hậu hĩnh, nên thật sự định chôn chặt chuyện này trong lòng.

Nhưng George lại lắc đầu: "Xin lỗi, dù tôi rất muốn tin các anh, nhưng vì sự an toàn của bọn trẻ, tôi vẫn phải thực hiện các biện pháp đảm bảo." Hắn vung hai tay, bắt đầu nhanh chóng thi triển từng câu thần chú lên Stephen và các bác sĩ.

"Obliviate!" Lời thề và lời hứa, đối với phần lớn mọi người, đều là thứ không đáng tin.

Hắn tin rằng trong tình huống bình thường, những bác sĩ này có lẽ sẽ thật sự giữ bí mật cho họ, nhưng nếu có người dí súng vào cổ họ, hoặc là cổ người nhà họ, thì họ còn có thể giữ bí mật không?

Vì vậy cách an toàn nhất là giết hết, nhưng hắn lại không phải loại người thật sự không có giới hạn, thế nên Bùa Lú là lựa chọn tốt nhất.

Cùng lúc đó, bên trong căn cứ trụ sở chính của Alkali-Transigen.

Sandor Rice nhìn cơ thể cường tráng không mảnh vải che thân, cắm đầy thiết bị trong bình chứa thủy tinh, cùng với dữ liệu thí nghiệm mới nhất của mình, không nhịn được mà phá lên cười lớn.

"Ta biết ngay là ta có thể làm được, chẳng bao lâu nữa, thế giới này, ta chính là chúa tể, tất cả các quốc gia đều phải thần phục ta, ta

sẽ trở thành vị vua duy nhất của Trái Đất!" Lần trước cử X-24 đi truy sát đám trẻ dị nhân bỏ trốn đã thất bại, nhưng qua việc thu thập dữ liệu tương ứng, hắn cũng đã hoàn thiện hơn thí nghiệm về thể nhân bản dị nhân.

Trải qua ba bốn tháng nghiên cứu này, ngoài việc sao chép lại không ít thể nhân bản Wolverine mới, hắn cũng có những đột phá mới trong việc sao chép các thể nhân bản dị nhân khác.

Cho hắn thêm một hai tháng nữa, có lẽ hắn có thể sao chép ra cả giáo sư X, Magneto, Phoenix và Cyclops.

Chỉ là qua những bài kiểm tra đơn giản, năng lực của những thể nhân bản này kém hơn bản thể rất nhiều.

Đương nhiên, hắn biết dù tạo ra được thể nhân bản tương ứng, thực lực cũng không thể đạt đến trình độ của bản thể, nhưng dù chỉ có hai ba mươi phần trăm, cũng tuyệt đối không thể xem thường.

Đặc biệt là hắn đi theo con đường số lượng, tốn thêm vài năm, hắn có thể sao chép ra cả một đội quân dị nhân nhân bản, sau đó dùng máy tính điều khiển từ xa, việc công phá một quốc gia cũng không phải chuyện khó.

Một thể nhân bản Magneto cấp ba có lẽ không mạnh lắm, nhưng một ngàn thể nhân bản Magneto cấp ba, có phải là có cơ hội so tài với Magneto không?

Tuy hiện tại mới chỉ là manh nha, nhưng đã có manh nha rồi, có phương hướng tiến tới, tương lai chỉ cần thuận lợi, chưa chắc đã không làm được.

Đến lúc đó, bất kỳ quốc gia nào cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nếu George ở đây, nhất định sẽ nói cho hắn biết, hắn quá ngây thơ

rồi, thế giới này không hề đơn giản như hắn nghĩ.

"Gọi Donald qua đây một chuyến!" Sau khi sắp xếp xong dữ liệu thí nghiệm, hắn dường như nhớ ra điều gì, cầm lấy máy liên lạc gọi chỉ huy căn cứ Donald qua.

"Thế nào, tìm thấy tung tích của đám sản phẩm lỗi đó chưa?" "Vẫn chưa có vị trí chính xác, nhưng đã xác nhận là ở New York.

Mặc dù chúng liên tục đổi xe trên đường, nhưng theo sự truy lùng của chuyên gia của chúng ta, xác nhận lần cuối cùng chúng đã vào thành phố New York, sau đó đến giờ vẫn chưa ra ngoài, có lẽ đang trốn ở một nơi bí mật nào đó." Chỉ huy Donald báo cáo.

Trong khoảng thời gian này, tinh thần của hắn gần như đều dồn vào việc tìm kiếm nhóm người của Wolverine và vật thí nghiệm số 757, vì hắn muốn rửa sạch nỗi nhục ở đồn biên phòng lần trước.

Chỉ tiếc là manh mối đến New York thì bị đứt, đối phương dường như đã ngừng hoạt động sau khi vào New York.

"Đến lúc đó, thể nhân bản cần thu thập dữ liệu qua thực chiến, những sản phẩm lỗi đó cũng phải xử lý sạch sẽ, đợi ta hoàn thiện kỹ thuật nhân bản, lúc đó sẽ tạo ra một thể nhân bản Caliban.

Lợi dụng năng lực truy tìm dị nhân của Caliban, có thể nhanh chóng giúp ngươi tìm thấy tung tích của chúng.

Nhưng nếu lần này ngươi lại thất bại, thì không cần quay về nữa!" Dr.

Rice nói với giọng lạnh như băng.

Nghe vậy, Donald lập tức toát mồ hôi lạnh, vì hắn biết lần này ông chủ nói thật.

"Xin ngài yên tâm, lần này tôi nhất định sẽ mang thi thể của tất cả

bọn chúng về cho ngài, bao gồm cả Wolverine và giáo sư X." "Được rồi, gần đây ngươi không cần tốn công tìm kiếm nữa, đợi ta làm xong thể nhân bản Caliban sẽ thông báo cho ngươi." Dr.

Rice phất tay, ra hiệu cho Donald lui xuống.

Hắn cảm thấy mình còn lợi hại hơn những nhà khoa học nghiên cứu dị nhân trong lịch sử, nào là Tiến sĩ Trask, nào là Tướng quân Stryker, chỉ xứng xách giày cho mình.

Những con robot Sentinel, những dị nhân tổng hợp mà họ tạo ra, làm sao lợi hại bằng đội quân dị nhân nhân bản của mình.

Quan trọng nhất là, những dị nhân nhân bản này đều được điều khiển bằng máy tính, tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của hắn, không sợ chết cũng không lo phản bội, độ trung thành còn đảm bảo hơn cả Donald.

"Tiếc là không có nhiều Adamantium, những Wolverine được sao chép ra này chỉ có thể dùng móng vuốt xương.

Cũng tốt, vừa hay có thể khắc chế vật thí nghiệm 757 đó!" Adamantium rất hiếm, trước đây phần lớn đều dùng cho X-23 và X-24, trong căn cứ cũng không còn lại bao nhiêu, nên những thể nhân bản Wolverine sau này đều là móng vuốt xương nguyên thủy.

Mà móng vuốt xương thì không bị năng lực từ tính của vật thí nghiệm 757 khắc chế.

Thật lòng mà nói, hắn thực sự không hiểu tại sao vật thí nghiệm 757, một sản phẩm lỗi, lại trở nên mạnh mẽ như vậy, sau này hắn đã tổng hợp thêm vài cái tương tự, nhưng kết quả thí nghiệm lại không lý tưởng, vô cùng rác rưởi.

Năm cái hợp lại đánh một thể nhân bản Wolverine móng xương cũng không lại, khiến hắn phải từ bỏ quyết định ngu ngốc là nhân bản

vật thí nghiệm 757.

Cùng lúc đó, tại trụ sở S.H.I.E.L.D ở Washington, trong văn phòng giám đốc của tòa nhà Triskelion.

“Thưa giám đốc, phía Tony Stark không chịu hợp tác, vẫn cần thời gian từ từ.” Nick Fury nghe báo cáo của Coulson trong video thì gật đầu: “Tony Stark không thể nào cùng với vị Tiến sĩ Yinsen kia mà toàn mạng thoát ra khỏi căn cứ của bọn khủng bố đó được, theo như điều tra của chúng ta về căn cứ đó, nhất định có bên thứ ba ra tay giúp đỡ.

Chương 50

Nhiệm vụ hiện tại của cậu ngoài việc điều tra rõ ai đã thuê bọn khủng bố đó tấn công Tony Stark, còn phải làm rõ thế lực thứ ba đã cứu hắn là ai." "Rõ, thưa giám đốc." Đợi Coulson bên kia tắt video, Nick Fury lại cầm một tập hồ sơ khác lên xem.

Khoảng nửa tiếng sau, ông ta gọi nữ điệp viên hàng đầu của S.H.I.E.L.D, Black Widow Natasha Romanoff, vào văn phòng.

"Dựa trên điều tra những năm qua, chúng ta đã có thể xác định, sự biến mất của các dị nhân có liên quan rất lớn đến Alkali-Transigen.

Hơn nữa tình báo gần đây cho thấy, bọn họ dường như đang lợi dụng gen dị nhân để chế tạo một số vũ khí dị nhân nhân tạo.

Ta hy vọng cô có thể thâm nhập vào căn cứ của chúng, làm rõ mục đích của chúng là gì, tốt nhất là lấy được dữ liệu thí nghiệm của chúng làm bằng chứng, để chúng ta tiện can thiệp." Alkali-Transigen là một công ty toàn cầu, có liên hệ với các quan chức cấp cao của nhiều quốc gia.

Nếu không có đủ bằng chứng, S.H.I.E.L.D cũng không tiện ra tay vội vàng, điều này sẽ gây ra sự bất mãn của Hội đồng Bảo an Thế giới, từ đó cắt giảm kinh phí của S.H.I.E.L.D.

Vì vậy, cách tốt nhất là cử Black Widow thâm nhập, ngầm thu thập bằng chứng.

Đương nhiên, ông ta cũng rất hứng thú với thí nghiệm gen của Alkali-Transigen, nếu nó hữu ích trong việc nâng cao thực lực của S.H.I.E.L.D, ông ta cũng không ngại để các nhà khoa học của S.H.I.E.L.D tiếp tục nghiên cứu.

“Vâng, thưa giám đốc.” Black Widow mặc bộ đồ bó sát màu đen, gương mặt quyến rũ, thân hình cực chuẩn gật đầu, nhận nhiệm vụ này.

Đối với cô, đây không phải là một nhiệm vụ quá khó khăn.

Nhiệm vụ trước của cô là thâm nhập vào giới chóp bu của một quốc gia, thu thập bằng chứng phản quốc của một vị tướng quân, trước khi vị tướng quân đó bị bắt, ông ta vẫn cho rằng mình đã gặp được tình yêu đích thực vượt qua tuổi tác ở tuổi xế chiều, không tin cô là một đặc vụ.

Mặt khác, George lại một lần nữa bước vào guồng quay chuyên tâm nghiên cứu và học tập ma pháp.

Phía Tony Stark có Wolverine theo dõi nên vấn đề không lớn, hơn nữa Tony Stark cũng không ngốc, không dễ bị Obadiah tiêu diệt như vậy.

Cho dù thật sự xảy ra sự cố bị tiêu diệt, cũng đành chịu, cùng lắm là cổ phiếu lại giảm giá, mất một ít tiền, sau này thực lực mạnh lên tự nhiên sẽ có cơ hội kiếm lại bằng những cách khác.

Đối với hắn bây giờ, việc thiết lập quan hệ với Tony Stark cố nhiên sẽ tốt hơn cho sự phát triển sau này, nhưng không đi nước cờ này cũng không phải là không còn đường đi.

Tiền là vật ngang giá thông thường, tiêu đi mới có ích, không tiêu thì cũng chỉ là giấy lộn.

Cổ phiếu của Stark Industries dù có giảm thảm hại đến đâu, quy mô vẫn ở đó, cổ phiếu vẫn có thể đổi được không ít tiền, đủ cho họ tiêu xài bảy tám năm.

Đến lúc đó hắn đã sớm học được Bùa Chống Muggle và Bùa Trung Tín, cũng không cần lo lắng về vấn đề an toàn của trường học.

Vì vậy, tập trung tinh lực vào ma pháp mới là quan trọng nhất, những thứ khác đều là thứ yếu.

Lâu đài Hogwarts, lớp Bùa Chú, giáo sư Flitwick đang hướng dẫn những điểm chính của Bùa Bay.

“Tuyệt đối đừng quên động tác cổ tay tinh tế mà chúng ta đã luyện tập, vẫy và hất, nhớ nhé, vẫy và hất.

Đọc đúng thần chú cũng vô cùng quan trọng, đừng bao giờ quên phù thủy Baruffio, ông ấy đã nói 'f' thành 's', kết quả là thấy mình nằm trên sàn nhà, trên ngực có một con bò rừng đang đứng.” “Vậy cũng không tệ, dựa vào kỹ năng này sau này sẽ không bao giờ thiếu thịt bò ăn.” Nghe ví dụ của giáo sư Flitwick, George thầm phàn nàn trong lòng.

Thực tế hắn cũng chỉ phàn nàn vậy thôi, theo kiến thức ma pháp mà hắn học được trong thời gian này, hắn biết con bò đó không phải tự dưng biến ra, hoặc là dịch chuyển một con bò gần đó, hoặc là loại giống như Bùa Biến Hình.

Ma pháp cố nhiên thần kỳ, nhưng cũng tuân theo những quy tắc đặc thù của nó, không phải là vạn năng.

Ít nhất là việc biến ra thức ăn và nước từ không khí là không thể làm được.

Rất nhiều thần chú triệu hồi như biến ra bò, rắn, ngựa, chim, hoa, v.v., thực tế đều là ma pháp mở rộng của dịch chuyển và biến hình.

Nếu là loại dịch chuyển, xung quanh không tồn tại thì tự nhiên không thể dịch chuyển đến, ví dụ như bạn ở trong một sa mạc, dù có nói 'f' thành 's' một trăm lần, cũng không thể có con bò nào xuất hiện.

Nếu là loại biến hình, vậy thì con bò bị ảnh hưởng bởi sự biến hình của ma lực, một khi hiệu quả ma pháp kết thúc, nó sẽ biến mất

hoặc trở lại hình dạng ban đầu.

Việc dùng cách này để có được vô số thịt bò miễn phí để ăn no bụng là không thể thực hiện được, cùng lắm chỉ có thể nếm thử hương vị.

Trong ma pháp có rất nhiều quy tắc tương tự, nếu không học hành cẩn thận, không hiểu rõ những điều cấm kỵ trong đó, có thể một ngày nào đó không cẩn thận sẽ tự hại mình.

Mẹ của Luna chính là chết vì thí nghiệm và cải tiến thần chú.

"Bây giờ, mọi người bắt đầu luyện tập." Sau khi giảng xong lý thuyết cơ bản của Bùa Bay, giáo sư Flitwick liền để mọi người bắt đầu thử luyện tập với lông vũ.

Lúc này George cũng không khiêm tốn, rất tự nhiên giơ tay lên thi triển Bùa Bay lên chiếc bàn học bên cạnh.

"Wingardium, Leviosa!" Cùng với tiếng thần chú vang lên, chiếc bàn học lập tức lơ lửng trên không trung trong lớp học, khiến các phù thủy nhỏ còn đang cố gắng làm cho chiếc lông vũ bay lên phải ngẩn người.

"Rất tốt, George, Slytherin được cộng năm điểm." Tuy có hơi lơ đãng trong giờ học, nhưng điểm vẫn phải kiếm.

Sau giờ học, giáo sư Flitwick cầm sách giáo khoa định rời khỏi lớp, nhưng đôi chân ngắn của ông làm sao chạy nhanh hơn George, người còn nhanh hơn cả thỏ, bị chặn ngay tại cửa lớp.

"Xem ra bữa trưa của tôi lại phải hoãn rồi!" Giáo sư Flitwick bất đắc dĩ nói, rõ ràng chuyện này không phải lần đầu tiên xảy ra, ông rất vui mừng, nhưng cũng có chút đau đầu.

George mỉm cười nói: "Thưa giáo sư, gần đây em đang học Bùa Chống Muggle, có vài chỗ không hiểu muốn thỉnh giáo ngài, em nghĩ

ngài nhất định không ngại lãng phí chút thời gian này, giải đáp cho học sinh ham học hỏi của ngài đâu." Hắn cũng không còn cách nào khác, các giáo sư có không ít tiết học, cuối tuần cũng có việc riêng, không chặn sau giờ học thì hắn thật sự không tìm được ai.

Không phải giáo sư nào cũng giống như Snape, sẵn lòng dùng thời gian riêng để chỉ dạy hắn.

Một giờ sau, George hài lòng để giáo sư Flitwick đi, chính mình cũng cất bước đến Đại Sảnh Đường chuẩn bị ăn trưa.

Hai ngày nữa là Halloween, nhưng thời tiết vẫn chưa khá hơn, đã mưa liên tục một tuần, bây giờ vẫn tiếp tục mưa.

Dù trời mưa, nhưng tâm trạng của hắn vì vấn đề ma pháp đã được giải đáp nên cũng không tệ.

"Harry, Ron, Hermione, các cậu cũng chưa ăn cơm à?" Vừa bước vào Đại Sảnh Đường, George đã thấy bộ ba Harry trên dãy bàn dài của Gryffindor.

Bình thường giờ này Đại Sảnh Đường đã rất ít người, nên sự có mặt của ba người Harry ở đó trở nên đặc biệt nổi bật.

"George, bọn tớ đang thảo luận về buổi tiệc Tử Nhật." Harry mặt mày khổ sở kể lại chuyện mình được mời tham gia tiệc Tử Nhật.

Hóa ra hôm qua lúc từ buổi tập Quidditch trở về, cậu đã vô tình làm bẩn sàn nhà lâu đài, lại đúng lúc bị giám thị Filch bắt gặp, chính Nick Suýt Mất Đầu đã giúp cậu.

Vì vậy cậu đã hứa với Nick sẽ tham gia tiệc Tử Nhật lần thứ năm trăm của ông ấy ở tầng hầm vào đêm trước Halloween.

"Đừng buồn rầu như vậy, tiệc Halloween năm nào cũng có, nhưng tiệc Tử Nhật của các con ma thì không chừng chỉ gặp được lần này thôi, tớ lại thấy nó chắc chắn sẽ rất kỳ diệu, đến lúc đó tớ đi cùng

cậu." Hermione rõ ràng rất hứng thú với bữa tiệc ma quỷ chưa biết này.

Ron lại có ý kiến trái ngược: "Tại sao có người lại muốn ăn mừng ngày chết của họ chứ?

Tớ thấy thật xui xẻo!" "Harry đã hứa với Nick rồi, cậu ấy nói nhất định phải tham gia bữa tiệc, không thể nói mà không giữ lời." Hermione đứng dậy nhìn Ron từ trên cao xuống, ra chiều muốn cãi nhau một trận, dọa Ron phải vội vàng đổi giọng: "Cậu nói đúng, Harry, với tư cách là anh em tốt, tớ sẽ đi cùng cậu!" "Cảm ơn các cậu." Vẻ mặt Harry khá hơn một chút, sau đó có chút mong đợi nhìn về phía George: "George, cậu có muốn đến xem cùng không?" "Tớ thì thôi, tớ không muốn bỏ lỡ lễ Halloween đầu tiên ở Hogwarts đâu." George cười từ chối lời mời của Harry.

Nếu hắn nhớ không lầm, lần hành động đầu tiên của Tử Xà là vào dịp Halloween, còn hóa đá con mèo của Filch.

Đối với Tử Xà và Voldemort, hắn hiện tại vẫn chưa muốn tiếp xúc quá sớm, hơn nữa hắn cũng thật sự hứng thú với tiệc Halloween của Hogwarts.

"Thân ái nhắc nhở các cậu một chút, theo ghi chép tớ đọc được trong «Sách Về Ma», ma không thể ăn thức ăn bình thường, chỉ có thể ngửi những mùi cực kỳ hăng nồng để có được một chút cảm giác.

Cho nên thức ăn trong tiệc của ma, tớ đoán phần lớn đều là những món đã thối rữa biến chất từ lâu, các cậu tốt nhất nên mang theo chút đồ ăn trước khi đi, nếu không sẽ đói bụng đấy." "Ôi, Merlin, lẽ ra mình không nên đồng ý với Nick Suýt Mất Đầu." Harry lập tức rơi vào tuyệt vọng, còn Hermione thì rất hứng thú hỏi George: "«Sách Về Ma», đây là sách trong thư viện à, sao tớ chưa từng thấy?" "Ở tận trong cùng, giá sách thứ ba, trên cùng, cả thư viện chỉ có một cuốn,

cậu không thấy cũng bình thường, tớ cũng vì hứng thú với ma nên mới đặc biệt đi tìm." George cầm lấy thức ăn mà gia tinh dùng phép thuật chuyển đến trên bàn, vừa ăn vừa trò chuyện với Hermione.

Hắn tìm sách về ma, không chỉ đơn thuần là hứng thú, mà là nghĩ đến tương lai nếu tuổi thọ của mình đến hồi kết, hoặc vô tình bị giết, xem có cơ hội chuyển hóa thành dạng ma để sống tiếp, rồi tìm cách hồi sinh hay không.

Ngày ba mươi mốt tháng mười, đêm trước Halloween.

Sáng sớm George vừa bước vào đại sảnh lâu đài, đã ngửi thấy một mùi bí ngô nướng thơm ngọt quyến rũ.

Bữa sáng hôm nay gần như toàn bộ đều liên quan đến bí ngô, có lẽ là lấy không ít nguyên liệu từ chỗ Hagrid.

Chương 51

Nhưng nói thật, tay nghề của gia tinh đúng là không tệ, khó trách trước đây Tonks luôn nói nhớ đồ ăn ngon của Hogwarts.

Hắn, một người không quá thích ăn đồ Tây, thỉnh thoảng cũng cảm thấy sáng mắt lên.

Nếu có cơ hội, hắn dự định sau này xem có thể kiếm được một con không, để làm quản gia cho mình.

Tiết học cuối cùng buổi chiều kết thúc, các phù thủy nhỏ liền kéo nhau thành từng nhóm đi đến Đại Sảnh Đường, George với tư cách là ngôi sao của Slytherin, tự nhiên cũng được các bạn học vây quanh đi cùng.

"Nghe nói chưa?

Tiệc Halloween lần này, cụ Dumbledore còn đặc biệt mời đoàn vũ đạo bộ xương nữa đấy!" "Oa, có phải là đoàn vũ đạo toàn bộ do bộ xương tạo thành không?" Giữa những cuộc thảo luận hào hứng của các phù thủy nhỏ, George bước vào Đại Sảnh Đường.

Lúc này Đại Sảnh Đường đã được trang trí lộng lẫy, một ngàn con dơi sống đang bay lượn trên tường và trần nhà, còn có một ngàn con khác như những đám mây đen thấp, bay lượn trên các bàn ăn.

Trên không trung Đại Sảnh Đường lơ lửng những chiếc đèn bí ngô khổng lồ, mỗi chiếc đèn bí ngô có thể chứa được hai ba phù thủy nhỏ.

Đó là do Hagrid dùng Bùa Phình To để làm từ những quả bí ngô đặc chế, lúc đó George cũng có mặt.

Chỉ là hắn không hứng thú với bí ngô, thứ hắn hứng thú là Bùa Phình To.

Bùa Phình To, một loại thần chú có thể khiến người ta phình to nhanh chóng như một quả bóng bay, cũng có hiệu quả tương tự với vật thể, nhưng cần chú ý kiểm soát hiệu quả, nếu không dễ bị phình to quá mức mà gây nổ.

George hứng thú với thần chú này là vì hắn nghĩ nếu trước đây lúc trốn khỏi căn cứ mà biết thần chú này, hắn có thể trong lúc điều khiển mấy quả lựu đạn bay ra, làm chúng phình to lên cả chục lần.

Vậy thì có lẽ không chỉ đơn giản là nổ vài căn phòng, không chừng có thể cho nổ tung cả căn cứ.

Chỉ là độ khó của thần chú này không thấp, dù đã thỉnh giáo Hagrid, hắn vẫn chưa hoàn toàn nắm vững.

Đương nhiên, chủ yếu vẫn là vì hắn muốn học quá nhiều lý thuyết ma pháp và thần chú, Bùa Phình To không phải là cái quan trọng nhất, chỉ có thể xếp sau, thời gian bỏ ra tự nhiên cũng ít đi rất nhiều.

Nếu không, nếu ngày nào cũng nghiên cứu một thần chú này, cả hai cơ thể cùng học, hắn cũng đã sớm học được rồi.

Tiệc Halloween của Hogwarts không làm George thất vọng, những món ăn ngon chất đống như núi do gia tinh tỉ mỉ nấu nướng, những màn trình diễn ma pháp lộng lẫy và thú vị của các giáo sư, màn biểu diễn hài hước của đoàn vũ đạo bộ xương.

Tất cả những điều này đều không phải là thứ hắn có thể thấy ở thế giới bình thường, cũng khiến hắn mở rộng tầm mắt.

So với xem phim, cảm giác được trải nghiệm thực tế tuyệt vời hơn rất nhiều, rất nhiều thứ không tự mình cảm nhận, chỉ dựa vào văn tự và hình ảnh, có lẽ một phần mười cũng không thể trải nghiệm được.

Trên TV, đỉnh Everest có cao đến mấy bạn cũng không có cảm

giác gì, nhưng khi bạn thật sự đứng ở đó, bạn sẽ hiểu tại sao nó lại là đỉnh núi cao nhất thế giới.

Tiệc tối kết thúc, mọi người lần lượt giải tán, học sinh Slytherin cũng ríu rít đi về phía ký túc xá ở tầng hầm, bao gồm cả George, chỉ là ở một khúc quanh, họ đột nhiên dừng lại.

Bởi vì họ thấy bà Norris của Filch, bị treo ngược trên giá đỡ đuốc, cơ thể cứng đờ, ánh mắt đờ đẫn, và trên bức tường trắng bên cạnh ngọn đuốc có viết mấy chữ lớn: "Phòng chứa bí mật đã được mở ra, kẻ thù của người thừa kế, hãy coi chừng!" Đối diện bức tường là bộ ba Harry cũng đang đứng sững sờ.

"Kẻ thù của người thừa kế, hãy coi chừng!

Kẻ tiếp theo sẽ là bọn mày, lũ máu..." Malfoy thấy vậy liền bước ra khỏi đám đông, hưng phấn bắt đầu chế nhạo bộ ba Harry, chỉ là lời mới nói được một nửa, đã bị George từ phía sau đặt tay lên vai.

"Malfoy, bây giờ không phải là lúc làm chuyện này, đi thông báo cho hiệu trưởng và các giáo sư đến xử lý." Malfoy quay đầu lại thấy là George, do dự một chút, cuối cùng cũng ngậm miệng lại quay người chạy về phía Đại Sảnh Đường.

Rất nhanh, Dumbledore, Snape, Lockhart và McGonagall cùng một loạt giáo sư khác vội vã chạy đến, trong đó có cả Filch.

Filch khi thấy bà Norris yêu quý của mình bị hóa đá, lập tức tức giận gào thét.

Ông ta khẳng định chắc chắn là Harry đã làm chuyện này để trả thù ông, cuối cùng vẫn là Dumbledore đích thân giải thích rằng đây không phải là thần chú mà học sinh năm dưới có thể sử dụng, hơn nữa bà Norris vẫn còn cứu được mới thôi.

George lúc này cũng không đứng ra thể hiện trước đám đông, nói

ra chuyện về "Tử Xà", tuy có khả năng sẽ được cộng điểm, nhưng hắn vẫn chưa muốn dính vào chuyện này ngay bây giờ.

Sau khi bộ ba Harry bị Dumbledore đưa đi, hắn cùng các phù thủy nhỏ Slytherin khác trở về phòng sinh hoạt chung.

Các phù thủy nhỏ khác cơ bản đều đang bàn tán về chuyện phòng chứa bí mật của Slytherin, chỉ có hắn vẫn tìm một góc nghiên cứu sách ma pháp, cảnh này cũng khiến các phù thủy nhỏ trong lòng không khỏi thầm khâm phục.

Sau Halloween, lâu đài lại chìm vào yên tĩnh, chỉ là chủ đề về phòng chứa bí mật vẫn chưa hề hạ nhiệt, và rất nhiều phù thủy nhỏ đều cho rằng Harry chính là người thừa kế của Slytherin.

Hôm nay, George đang đọc sách trong thư viện thì bị bộ ba Harry tìm đến.

"Các cậu nghi ngờ Malfoy là người thừa kế của Slytherin, cậu ta muốn giết tất cả những đứa trẻ xuất thân từ Muggle trong trường?" "Cả gia đình cậu ta đều ở Slytherin, cậu ta thường lấy điều đó ra khoe khoang với mọi người.

Tớ nghi ngờ họ rất có thể là hậu duệ của Slytherin, cha cậu ta đã đủ tà ác, cậu ta nhất định chính là người thừa kế." Harry khẳng định chắc nịch.

Ron tiếp lời phỏng đoán: "Có lẽ họ giữ chìa khóa phòng chứa bí mật, đã giữ mấy thế kỷ rồi, cứ thế truyền từ đời này sang đời khác, cha truyền cho con, con truyền cho cháu, nên mới đến tay Malfoy." "Tớ nghĩ ngoài cậu ta ra, chắc không ai ghét phù thủy xuất thân từ gia đình Muggle đến thế, lần trước cậu ta còn chửi tớ là Máu Bùn." Hermione cũng đồng tình với phỏng đoán của hai người.

"Cho dù phỏng đoán của các cậu rất có lý, nhưng làm sao chứng

minh?

Chỉ dựa vào phỏng đoán không thể định tội được, cha cậu ta có quyền lực rất lớn ở Bộ Pháp thuật đấy." George cười nói.

Malfoy không phải là hậu duệ của Slytherin, Voldemort mới phải, nhưng những điều này hắn sẽ không nói cho bộ ba biết.

"Vì vậy, George, chúng tớ cần sự giúp đỡ của cậu." Ba người tiến lại gần George hơn một chút.

"Bọn tớ cần cậu giúp lấy tóc của Goyle, Crabbe và Millicent, còn nữa, cho bọn tớ biết mật khẩu để vào phòng sinh hoạt chung của Slytherin." "Chuyện này cũng không khó, chỉ là các cậu muốn làm gì?" George biết rõ mà vẫn hỏi.

Harry rất tin tưởng George, cũng không giấu giếm: "Bọn tớ định chế tạo Thuốc Đa Dịch, biến thành bộ dạng của ba người đó, trực tiếp đến phòng sinh hoạt chung của Slytherin để moi lời của Malfoy..." "Đây đúng là một ý kiến không tồi, nhưng các cậu phải biết, làm như vậy ít nhất đã vi phạm năm mươi điều nội quy trường học, ai trong ba cậu đề xuất vậy?" George gật đầu, thuận miệng hỏi một câu.

Harry và Ron đồng thời chỉ về phía Hermione, họ không thể nghĩ ra kế hoạch hay như vậy, vì họ căn bản không biết Thuốc Đa Dịch là gì.

"Xem ra cô bé Hermione của chúng ta, thật sự thích hợp được phân vào Gryffindor." George nghe vậy không nhịn được mà trêu chọc.

Hermione và giáo sư McGonagall thuộc cùng một loại người, đều là kiểu bề ngoài tuân thủ quy tắc, cẩn trọng tuân theo giáo điều, thực tế nội tâm lại thích phiêu lưu hơn bất kỳ ai.

Tám mươi phần trăm những hành động vi phạm nội quy của Harry

và Ron đều đến từ Hermione.

Hắn cảm thấy lý do Hermione tức giận với Harry và Ron vào đầu năm học không phải vì hai người gây ra một họa lớn, mà là vì trong chiếc xe thiếu mất cô ấy.

Hermione mặt hơi đỏ, không phản bác, chỉ mở miệng hỏi: "Chỉ tiếc là tớ đã tìm khắp thư viện mà không tìm được cuốn «Độc Dược Siêu Mạnh» mà Snape nói trong lớp, không có công thức của Thuốc Đa Dịch thì không thể chế tạo được.

George, cậu có thấy cuốn sách này trong thư viện không?" "«Độc Dược Siêu Mạnh», tớ có chút ấn tượng, hình như là ở khu cấm." George suy nghĩ một lát rồi trả lời.

Hermione lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

"Khu cấm, cậu lại có thể vào khu cấm sao?" "Cái này phải cảm ơn giáo sư Lockhart, cậu chỉ cần học vài câu tâng bốc sách của ông ấy, sau đó tùy tiện bịa ra một lý do, là có thể lừa ông ấy ký giấy cho cậu vào khu cấm tùy ý tìm sách đọc.

Lần sau đi, tớ sẽ giúp cậu tìm cuốn sách tên là «Độc Dược Siêu Mạnh» đó." George nháy mắt với Hermione.

Kể từ lần trước vào khu cấm mượn cuốn sách ma pháp về «Bùa Truy Tìm», hắn đã đi thêm vài lần nữa, chỉ là vì có Dumbledore giám sát, hắn chưa từng chạm vào sách về Nghệ thuật Hắc ám.

Mượn đều là những cuốn sách ma pháp về các thần chú cao cấp.

Những thần chú đó với năng lực hiện tại của hắn vẫn chưa học được, nhưng ghi nhớ trước cũng không sai.

Lần này hắn chủ động giúp đỡ bộ ba cũng là muốn gửi một tín hiệu cho Dumbledore.

Một tín hiệu rằng hắn là bạn của Harry, để hắn ở khu cấm có thể giúp đỡ Harry, như vậy Dumbledore mới có thể mắt nhắm mắt mở với hắn.

Nếu không hắn thường xuyên lợi dụng Lockhart để vào khu cấm, sớm muộn gì Dumbledore cũng sẽ nghĩ cách sửa chữa lỗ hổng này.

Chương 52

Quan trọng là với tư cách hiệu trưởng, Dumbledore hoàn toàn có khả năng đó, chỉ cần một câu nói bâng quơ, hắn sẽ không bao giờ có thể vào khu cấm tìm sách một cách vui vẻ nữa.

Ban đầu hắn chọn tiếp cận bộ ba cũng là có cân nhắc về phương diện này.

"Quả nhiên, mình đã nói Lockhart là một kẻ ngu ngốc không có não mà." Ron đối với điều này cũng không cảm thấy quá ngạc nhiên, kể từ sự kiện yêu tinh Cornish, cậu đã hoàn toàn nhìn thấu bản chất của Lockhart.

Nhưng Hermione rõ ràng không nghĩ vậy, cô hét lên phản bác: "Ông ấy không phải kẻ ngu ngốc không có não, tớ đã tra rồi, những gì viết trong sách của ông ấy đều là thật!" "Thôi đi, tớ thấy là vì ông ấy nói cậu là học sinh xuất sắc nhất năm hai đó." "Được rồi, tuy đã đồng ý giúp đỡ, nhưng cũng có một điều kiện." George cắt ngang cuộc tranh cãi của hai người: "Nghe nói Hermione, trong lớp Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, cậu đã dùng Bùa Đóng Băng dễ dàng khống chế một đám yêu tinh Cornish, gần đây tớ cũng đang nghiên cứu Bùa Đóng Băng, không biết có cơ hội giao lưu không." Bùa Đóng Băng, một loại ma pháp trói buộc phạm vi rộng, rất hữu dụng đối với những sinh vật có sức mạnh tương đối nhỏ, nhưng không thể trói buộc những sinh vật mạnh, như con người thì đã có thể dễ dàng thoát ra.

Nhưng George hứng thú với thần chú này không phải vì điểm đó, mà là vì Bùa Đóng Băng còn có một tác dụng đặc biệt, đó là có thể ảnh hưởng đến các vật phẩm công nghệ hiện đại.

Những vật phẩm công nghệ nhỏ như chuông báo chống trộm,

camera giám sát, khi gặp Bùa Đóng Băng, các linh kiện bên trong sẽ lập tức ngừng hoạt động, từ đó dẫn đến máy móc bị hỏng.

Đây là một trong những thần chú mà các phù thủy thường sử dụng trong thế giới Muggle.

Nếu hắn dùng thần chú này để đối phó với Iron Man, thì Lò phản ứng hồ quang trong cơ thể anh ta có khả năng sẽ bị ảnh hưởng, từ đó khiến bộ giáp Iron Man bị tê liệt ngay tại chỗ.

"Không vấn đề gì, tớ sẽ nói cho cậu biết tất cả các kỹ thuật thi triển Bùa Đóng Băng." Hermione vừa nghe George, ngôi sao của Slytherin, thỉnh giáo mình về thần chú, lập tức kiêu ngạo ưỡn cằm, cô là người thích làm thầy nhất.

Đặc biệt là George nói chuyện rất dễ nghe, không giống như tên ngốc Ron kia, tốt bụng dạy hắn mà còn nổi cáu chế nhạo cô.

"Biến thái!" Harry và Ron nhìn nhau, trong lòng đồng thời nảy ra cùng một suy nghĩ.

Bùa Đóng Băng là thần chú khó học nhất năm hai, phải đến học kỳ sau mới dạy, Hermione học được trước đã là rất biến thái, mà George mới học năm nhất được mấy tháng, vậy mà cũng bắt đầu học rồi.

Quả nhiên, thế giới của học bá bọn họ không thể nào hiểu được.

Ngày hôm sau, George liền lợi dụng giấy phép của Lockhart vào khu cấm lấy được cuốn «Độc Dược Siêu Mạnh», và đưa nó cho Hermione.

Chỉ là trước khi giao cho Hermione, hắn đã sao chép toàn bộ công thức Độc dược trong cuốn sách vào máy tính ở cơ thể bên Marvel để sử dụng sau này.

E rằng ngay cả Dumbledore cũng không tin được, từ lúc mượn đến lúc giao cho Hermione chỉ trong vài giờ ngắn ngủi, hắn đã sao

chép tất cả công thức Độc dược trong sách.

Bộ ba sau khi có được công thức Thuốc Đa Dịch, bắt đầu tìm cách thu thập những loại thảo dược quý hiếm trong công thức, do Hermione, thiên tài Độc dược, chịu trách nhiệm bào chế.

Thuốc Đa Dịch là một loại Độc dược rất cao cấp, cần khoảng một tháng mới có thể chế tạo thành công.

Những chuyện này George không hỏi đến nữa, mà tiếp tục toàn tâm toàn ý dồn hết tâm trí vào việc học ma pháp.

Thời gian nhanh chóng trôi đến cuối tháng mười một, cũng là lúc các phù thủy nhỏ Hogwarts mong chờ nhất.

Đó chính là trận đấu Quidditch giữa bốn nhà được tổ chức hàng năm, mỗi trận thắng Quidditch sẽ mang lại rất nhiều điểm cho nhà mình.

Thứ bảy, trận đấu Quidditch đầu tiên bắt đầu, Slytherin đối đầu Gryffindor.

Lúc ăn sáng, không khí ở bàn dài của Gryffindor khá căng thẳng, vì họ biết rõ sự gian nan của trận đấu này, ngoài cây Nimbus 2000 của Harry, tốc độ của tất cả chổi bay của họ đều thua xa dàn Nimbus 2001 của Slytherin.

Ngược lại, không khí bên phía Slytherin lại rất sôi nổi, vì họ rất tự tin vào chiến thắng của trận Quidditch này, sự tự tin này chủ yếu đến từ biểu hiện của George trong mấy lần tập luyện.

“George, chúng ta thật sự phải làm vậy sao?” Đội trưởng đội Slytherin, Flint, mặt đầy do dự.

George vừa uống cháo bí ngô vừa trả lời: “Chuyện này tôi đã nói với chủ nhiệm nhà rồi, thầy ấy cũng đã đồng ý.

Nếu đã chắc chắn trăm phần trăm sẽ thắng, thì không thể để người khác nói ra nói vào về Slytherin của chúng ta.

Phải để họ biết, Slytherin chúng ta là dựa vào thực lực thật sự để thắng trận đấu này, đó mới là khí chất mà Slytherin chúng ta nên có!" "Được, vậy cứ làm theo lời cậu nói, nhưng nếu lúc đó thua, cậu phải chịu toàn bộ trách nhiệm." Flint nghiến răng gật đầu.

Hắn tuy cảm thấy cách làm này của George không cần thiết, trận đấu vốn dĩ là dựa vào bản lĩnh của mỗi người, dù có phạm quy mà thắng được cũng không tiếc, nhưng nếu chủ nhiệm nhà đã đồng ý, hắn cũng không còn gì để nói.

"Nói vậy, anh không tin vào thực lực của tôi?" George ngẩng đầu nhìn Flint một cái, mặt Flint lập tức cứng đờ, sau đó cười làm lành: "Đương nhiên không phải, sao tôi có thể không tin vào thực lực của cậu chứ." George là học sinh được chủ nhiệm nhà yêu thích nhất, huống hồ trước khi tốt nghiệp, đội Slytherin có thể liên tục đoạt cúp giành vinh dự hay không, còn phải dựa vào George, không thể đắc tội được.

Gần đến mười một giờ, toàn bộ giáo viên và học sinh bắt đầu tiến về sân Quidditch.

Khi đi ngang qua đội Gryffindor, George nói với Harry: "Không cần lo lắng như vậy, để công bằng, tôi đã đề nghị với chủ nhiệm nhà, trận đấu lần này ngoài Malfoy sử dụng Nimbus 2001, chúng tôi đều sẽ dùng chổi bay cũ." Đúng vậy, chuyện Flint vừa nói với hắn chính là chuyện này.

Đối với hắn, nếu dùng Nimbus 2001 để thắng trận đấu, người khác cũng sẽ cho rằng là vì chổi bay của hắn tốt hơn các đội khác nên mới có thể phát huy tốt như vậy, điều này không có lợi cho kế hoạch nâng cao danh tiếng của hắn.

Chỉ là trong mắt người ngoài, họ sẽ chỉ cảm thấy hắn là người quang minh chính đại, nhân phẩm cao thượng.

Nhưng thực tế, so với Flint, hắn còn bất chấp thủ đoạn hơn một chút.

Bởi vì tiền đề để đưa ra quyết định này là, hắn tin chắc mình nhất định có thể thắng trận đấu.

Không chỉ vì tố chất cơ thể và khả năng kiểm soát tuyệt đối chổi bay của mình, mà quan trọng hơn là nếu muốn, hắn có thể dùng năng lực ảnh hưởng đến Golden Snitch bất cứ lúc nào.

Khi hắn chưa vượt qua đội đối phương một trăm năm mươi điểm, hắn sẽ không để Golden Snitch rơi vào tay bất kỳ Tầm thủ nào.

Vì vậy trận đấu kết thúc lúc nào, với tỷ số bao nhiêu, hoàn toàn do hắn quyết định.

Nếu nói Flint và Malfoy thuộc loại tiểu nhân thật sự, là cái xấu mà mọi người có thể nhìn thấy rõ, rất dễ bị nhìn thấu những đặc điểm tính cách của Slytherin.

Thì George chính là ngụy quân tử được ngụy trang đặc biệt tốt, trước mặt mọi người đều là hình tượng chính diện, nhưng âm thầm lại bất chấp thủ đoạn để đạt được mục đích.

Điểm này, nói thật cũng có vài phần giống với Voldemort thời trẻ.

Đôi khi hắn còn muốn tự đặt cho mình một biệt danh là "Quân tử kiếm George".

Chỉ là con người hắn không quá cực đoan, cộng thêm sự giáo dục ảnh hưởng từ kiếp trước, khiến hắn dù làm việc bất chấp thủ đoạn, nhưng vẫn giữ lại một chút giới hạn.

Hắn cảm thấy trên thế giới không có người tốt hoàn toàn, cũng

hiếm có người xấu hoàn toàn, để sống tốt hơn, hắn nguyện ý để mình nghiêng về phía người xấu một chút.

"Cảm ơn cậu, George!" Nghe lời của George, Harry lập tức phấn chấn hẳn lên, Wood và các thành viên đội Gryffindor khác càng kích động nhảy cẫng lên, ánh mắt nhìn George đầy vẻ kính phục.

Nếu nói trước đây ngoài bộ ba Harry, Ginny và Colin, các thành viên Gryffindor khác chỉ không ghét George vì bài phát biểu đầu năm, thì bây giờ đã rất có thiện cảm rồi.

"Quan trọng nhất trong trận đấu là sự công bằng." George mặt không đỏ tim không đập mà nói.

Nói ra thì hắn cũng không hẳn là gian lận, dù sao quy tắc thi đấu chỉ nói không được dùng ma pháp, chứ có nói không được dùng siêu năng lực đâu.

Sân Quidditch, khán đài chật kín học sinh và giáo viên của bốn nhà, còn có các phù thủy từ làng Hogsmeade đến, cũng như các phù thủy của Bộ Pháp thuật được mời đến.

Trong đó có cả Ludo Bagman, Cục trưởng Cục Thể dục Thể thao Pháp thuật đương nhiệm.

"Cậu phù thủy nhỏ năm nhất tên George này, thật sự lợi hại như bà nói sao?" Lần này ông ta đặc biệt đến đây là vì bà Hooch nói với ông rằng Hogwarts đã xuất hiện một cầu thủ thiên tài có thể giúp đội tuyển Quidditch Anh quốc trỗi dậy.

Tuy ông không mấy tin tưởng, nhưng vẫn ôm hy vọng muốn đến xem thử.

Nếu đội tuyển Quidditch Anh quốc còn không khá lên, không giành được thứ hạng trong Cúp Quidditch Thế giới, chức Cục trưởng Cục Thể dục Thể thao Pháp thuật của ông có lẽ cũng không ngồi được

mấy năm nữa.

“Đương nhiên, ông cứ chờ xem, Bagman.” Bà Hooch tự tin vẫy tay với Ludo, sau đó đi xuống khán đài vào trung tâm sân đấu.

Bà đã xem Slytherin tập luyện, hoàn toàn tin tưởng vào thực lực của George.

Trong tiếng vỗ tay nồng nhiệt của các phù thủy nhỏ xung quanh, đội trưởng hai đội bắt tay nhau, sau đó hai bên đồng thời cất cánh, chính thức bắt đầu trận đấu.

“Ủa, tôi có nhìn nhầm không, đội Slytherin ngoài Malfoy ra, vậy mà toàn bộ đều từ bỏ việc sử dụng Nimbus 2001!” Trận đấu vừa bắt đầu, với tư cách là bình luận viên, Lee Jordan đã kinh ngạc phát hiện sự bất thường của chổi bay đội Slytherin.

Chương 53

Toàn đội Slytherin đều dùng Nimbus 2001, trước đây cũng đã gây chấn động Hogwarts một thời gian.

“Snape, đây không phải là phong cách của đội ông đâu?

Hơn nữa ông rất hiếm khi cùng tôi đứng đây xem trận đấu.” McGonagall, người phụ trách giám sát Lee Jordan bình luận, có chút kinh ngạc nhìn Snape đang đứng bên cạnh.

Với tư cách là người hâm mộ Quidditch số một, từng là Tầm thủ tài năng nhất của Gryffindor tại Hogwarts, bà từng bị ngã khỏi chổi bay trong một trận đấu vào năm thứ bảy do đội Slytherin phạm quy, bị chấn động não và gãy mấy chiếc xương sườn.

Vì vậy bà luôn cực kỳ mong muốn Slytherin có thể thua một trận thảm hại.

“Đây là đề nghị của George, cậu ấy cho rằng Slytherin chúng ta muốn thắng, thì phải thắng một cách quang minh chính đại, phải công bằng công chính.” Snape không ngẩng đầu lên mà trả lời.

McGonagall nghe vậy hiếm khi nở một nụ cười ôn hòa.

“George đúng là một đứa trẻ ngoan, chỉ riêng vì sự công bằng công chính này của cậu ấy, tôi cộng cho Slytherin mười điểm.” “Thì ra là do George của đội Slytherin đề xuất, hy vọng khi thi đấu với ba nhà còn lại có thể công bằng công chính, xem ra không phải ai trong đội Slytherin cũng thích gian lận phạm quy.” Lee Jordan nghe được cuộc đối thoại của Snape và McGonagall, lập tức nói vào micro.

Sau đó đầu cậu ta liền bị hai vị chủ nhiệm nhà gõ cho một cái.

“Câu cuối cùng vừa rồi chỉ là đùa thôi, chúng ta hãy tập trung vào

trận đấu.

Ồ, George của Slytherin đã cướp được bóng đầu tiên, cậu ấy điều khiển chổi bay với tư thế vô cùng hiểm hóc để né qua sự cản trở của tất cả các cầu thủ đội Gryffindor.

Sau đó... vào rồi, một bàn thắng thật đẹp...

Ồ, lại vào nữa, vẫn là George, vậy mà lại một tay treo trên chổi bay, dùng chân sút bổng vào lưới...

Lại là George, lần này là đứng trên chổi bay ném vòng cung...

Vẫn là George...” Cùng với những pha ghi bàn hoa mỹ của George, các thành viên đội Gryffindor đều bị đánh choáng váng, còn ở khán đài bên dưới, các phù thủy nhỏ Slytherin kích động đến mức hét khản cả cổ.

“Một trăm hai mươi so với hai mươi điểm, còn năm mươi điểm nữa là có thể kết thúc rồi.” George nhìn bảng điểm, thầm nghĩ trong lòng.

Đánh đến bây giờ, ngoài việc điều khiển chổi bay, hắn thật sự không gian lận gì nhiều, thậm chí còn nhường cho Gryffindor hai lần, để tránh bị thua trắng quá khó coi.

Không còn cách nào, ưu thế thể chất quá rõ ràng, phối hợp với chổi bay cơ bản rất khó không cướp được bóng, cũng rất khó bị cầu thủ đối phương cản lại.

Hơn nữa Golden Snitch bên kia cũng thật sự khó bắt, dù hắn không ra tay khống chế, Harry và Malfoy hai người đến giờ vẫn chưa chạm được vào đuôi Golden Snitch.

Tuy nhiên, ngay khi George chuẩn bị tiếp tục ghi điểm, hiện trường đột nhiên xảy ra sự cố, quả Bludger màu đen như bị khống chế, bắt đầu điên cuồng tấn công Harry.

“Là gia tinh Dobby bắt đầu giở trò rồi sao?” Hắn biết lúc này chính là gia tinh của nhà Malfoy, Dobby, để khiến Harry bị thương nặng phải về nhà, tránh bị Tử Xà giết mất mạng, đang trốn trong bóng tối cố ý dùng ma pháp điều khiển Bludger tấn công Harry.

“Có người đã động tay động chân vào quả bóng đó, nó không chịu buông tha Harry, trong suốt trận đấu, nó không hề đuổi theo ai khác.

Chắc chắn là tên Malfoy của đội Slytherin đã làm gì đó, muốn dùng thủ đoạn hèn hạ này để bắt được Golden Snitch!” Để bảo vệ Harry, tất cả các cầu thủ Gryffindor đều vây quanh Harry, đáp xuống mặt đất, lần lượt đánh bay quả Bludger, trong đó cặp song sinh tức giận phỏng đoán.

Truy thủ Alicia Spinnet nhìn đội trưởng Wood: “Oliver, cậu không thể để Harry một mình đối phó với thứ đó được, chúng ta tạm dừng trận đấu yêu cầu điều tra đi?” Wood nghe vậy lập tức do dự.

Còn Harry thì kích động hét lớn: “Nếu chúng ta dừng lại bây giờ, sẽ bị tước quyền thi đấu!

Chúng ta không thể vì một quả Bludger điên mà thua đội Slytherin, họ đã dẫn trước một trăm điểm, chỉ có tớ bắt được Golden Snitch mới có thể thắng trận đấu này.

Nhanh lên, Oliver, đưa họ đi đi, các cậu ở bên cạnh tớ, tớ không thể nào đi bắt Golden Snitch được!” “Không cần, nếu cả hai bên chúng ta cùng xin điều tra, các cậu sẽ không bị tước quyền thi đấu.” Ngay lúc này, một giọng nói quen thuộc truyền đến từ phía trên họ, chính là George đã bay tới.

Sau khi thấy bên Gryffindor xảy ra chuyện, đội Slytherin bên kia liền đứng xem náo nhiệt, dù sao cũng không có hại gì cho họ, là George đã qua thuyết phục Flint đồng ý cùng nhau xin điều tra.

Nguyên nhân rất đơn giản, hắn nói với Flint rằng với tình hình hiện tại họ gần như chắc thắng, nhưng nếu vì Bludger tấn công Harry mà thắng trận đấu, sẽ khiến người khác nghĩ rằng là họ đã giở trò, vậy thì thắng cũng không vẻ vang gì.

"George, cậu thật là người tốt!" Wood nhìn George, trong mắt tràn đầy cảm động, George quả nhiên không giống những Slytherin bình thường.

Bên kia, bà Hooch phát hiện tình hình ở đây, cũng nhanh chóng bước tới.

Vì cả hai bên cùng yêu cầu điều tra Bludger, trận đấu tạm dừng, Snape và McGonagall với tư cách là chủ nhiệm hai nhà đã kiểm tra Bludger, và kết quả kiểm tra rất rõ ràng, đúng là có người đã thi triển ma pháp mạnh mẽ lên Bludger.

Chỉ là loại ma pháp điều khiển Bludger này, không phải là thứ mà các phù thủy nhỏ trong trường có thể thi triển được, nên cũng có thể xác định không phải do người của đội Slytherin làm.

Tình huống này trong lịch sử Hogwarts cũng rất hiếm gặp, để trận đấu có thể tiếp tục, hai vị chủ nhiệm nhà đã thông báo ra ngoài rằng bản thân Bludger có vấn đề, tạm thời thay một quả Bludger mới.

Và mời Dumbledore ra giúp giám sát toàn bộ sân đấu, phòng ngừa sự cố tái diễn.

Có Dumbledore đích thân giám sát, Dobby ẩn nấp trong bóng tối tự nhiên không dám ra tay nữa, trận đấu lại một lần nữa bước vào cuộc tranh tài nảy lửa.

Bốn giờ chiều, sau khi trải qua ba tiếng đồng hồ thi đấu, cuối cùng Harry vẫn là người cao tay hơn, bắt được Golden Snitch trước Malfoy, mang về cho đội Gryffindor một trăm năm mươi điểm, kết

thúc trận đấu.

Chỉ là, khi cậu nhìn thấy tỷ số trên bảng điểm, cũng lập tức ngây người.

Tỷ số của Slytherin và Gryffindor lúc này là 400:200.

Nói cách khác, trừ đi một trăm năm mươi điểm của cậu, Gryffindor đã thua kém tới ba trăm năm mươi điểm.

"Chúc mừng Harry Potter đã bắt được Golden Snitch, mang về cho Gryffindor một trăm năm mươi điểm, tiếc là người chiến thắng trong trận đấu này là Slytherin, vì George của đội họ một mình đã ghi ba mươi bàn." Bình luận viên Lee Jordan tiếc nuối tuyên bố kết quả trận đấu, với tư cách là một Gryffindor, cậu ta đương nhiên vẫn hy vọng Gryffindor chiến thắng, tiếc là George của Slytherin quá mạnh, đội Gryffindor căn bản không cản nổi cậu ấy ghi bàn.

Trận đấu kết thúc, George được toàn thể phù thủy Slytherin vây quanh, trở về lâu đài Hogwarts.

Lần này Slytherin thắng được, hoàn toàn là vì có George, nếu không, bình thường Harry bắt được Golden Snitch, họ không thể nào thắng được.

Còn George sau khi đối phó xong với mọi người, lại lặng lẽ mang sách ma pháp của mình đến bên bờ Hồ Đen.

Thắng trận Quidditch chẳng qua là để nâng cao danh tiếng và uy tín của hắn, tiện cho hành động của hắn trong trường, cũng là để trải đường cho cuộc sống sau khi tốt nghiệp.

Nhưng những điều này đều thuộc về việc phụ trợ thuận tay, không thể khiến hắn thật sự mạnh lên.

Giống như hạng người Lockhart, tìm đủ mọi cách để nâng cao danh tiếng của mình, khi thật sự gặp nguy hiểm, chỉ có thể chờ chết.

Người mạnh thật sự phải giống như Dumbledore, Voldemort và Grindelwald, đó mới là mục tiêu của hắn.

Chỉ là khoảng thời gian tốt đẹp nghiên cứu ma pháp của hắn, chưa được bao lâu đã bị làm phiền.

Một phù thủy trung niên cao lớn có mái tóc ngắn màu vàng, đôi mắt tròn xoe đã tìm đến hắn.

"Chào cậu, George!" "Chào ngài, B... thưa ngài là?" Vô thức trả lời được một nửa, George nhận ra mình lại nói hớ.

"Ta là Ludo Bagman, Cục trưởng Cục Thể dục Thể thao Pháp thuật đương nhiệm." Phù thủy trung niên cười đáp.

George nghe vậy lập tức tìm kiếm ký ức về cái tên này, rất nhanh hắn đã có câu trả lời.

Vị này không phải là người nghiện cờ bạc, cuối cùng đánh bạc đến phá sản, còn nợ Goblin một lượng lớn Galleon vàng, lừa cả cặp song sinh Weasley sao?

"Không biết ngài Cục trưởng có chuyện gì không ạ?" "Là thế này, bà Hooch đã giới thiệu cậu với ta, ta cũng vừa xem trận đấu của cậu, muốn mời cậu trở thành một thành viên của đội tuyển Quidditch Anh quốc chúng ta." Ludo tin rằng đối với một phù thủy nhỏ như George, nghe thấy lời mời này, chắc chắn sẽ lập tức kích động đồng ý, vì vinh dự này, không một phù thủy nhỏ nào có thể từ chối.

Tuy nhiên, câu trả lời của George lại khiến ông ta hóa đá tại chỗ: "Xin lỗi, cháu không hứng thú với chuyện đó." Gia nhập đội tuyển Quidditch Anh quốc tự nhiên sẽ có lợi rất lớn cho danh tiếng của hắn, nhưng quá lãng phí thời gian, có lẽ mỗi cuối tuần đều phải đến Bộ Pháp thuật tập luyện, còn phải tham gia các trận đấu trên khắp thế giới, được không bù mất.

Chương 54

Như đã nói, danh tiếng chỉ là kiếm được thuận tay, học tập ma pháp mới là căn bản, vì vậy hắn tự nhiên lập tức từ chối.

"Nhưng cậu vừa mới chơi hay như vậy, ta có thể thấy cuối cùng cậu vì giữ thể diện cho đội Gryffindor nên mới không ghi bàn nữa, nếu không còn có thể ghi nhiều hơn, tại sao lại từ chối lời mời của ta?

Có phải lo lắng hiệu trưởng của các cậu không đồng ý không?

Chuyện này cậu không cần lo, ta sẽ đích thân đi nói với Dumbledore, ông ấy tuyệt đối sẽ đồng ý, cũng sẽ đặc cách cho cậu thời gian để tập luyện và thi đấu..." Ludo có chút sốt ruột giải thích.

Màn trình diễn vừa rồi của George trên sân đã hoàn toàn chinh phục ông, với trình độ chuyên môn của mình, ông có thể phán đoán, dù là trong các đội tuyển lớn quốc tế, trình độ của George cũng thuộc hàng đỉnh cao nhất.

Vì vậy hôm nay ông nhất định phải có được George.

"Thưa ngài Cục trưởng, nói thật với ngài, chơi Quidditch giỏi là thiên phú của cháu, nhưng ma pháp mới là sở thích của cháu, vì vậy cháu không muốn lãng phí toàn bộ thời gian học tập có hạn của mình vào Quidditch.

Đặc biệt là bây giờ cháu mới học năm nhất, chính là giai đoạn khai sáng quan trọng nhất để học ma pháp.

George thấy sắc mặt Ludo ngày càng lo lắng, dừng lại một chút rồi tiếp tục nói: "Đương nhiên, cháu cũng sẵn lòng cống hiến một phần sức lực cho đội tuyển Quidditch của nước nhà, giống như cháu đã cống hiến cho Slytherin vậy.

Vì vậy cháu có thể đồng ý gia nhập đội tuyển Quidditch Anh quốc trước, nhưng việc tập luyện và thi đấu phải đợi sau năm thứ tư cháu mới có thể tham gia.” Suy nghĩ của George rất đơn giản.

Hiện tại gia nhập đội Quidditch Anh có thể nâng cao danh tiếng của cậu, nhưng cậu lại không muốn lãng phí thời gian huấn luyện và thi đấu, nên dứt khoát dời đến năm thứ tư.

Đến năm thứ tư, Voldemort cũng đã xuất hiện, lúc đó giới pháp sư hỗn loạn, cũng không cần phải thực sự đi lãng phí thời gian cho việc huấn luyện Quidditch.

Đúng là một công đôi việc.

“Nếu ngài không đồng ý thì thôi vậy.” Thấy Ludo do dự, George lại cúi đầu nhìn xuống cuốn sách ma pháp.

Thấy vậy, Ludo đâu còn dám do dự nữa, vội vàng gật đầu nói: “Đồng ý, đồng ý, tôi sẽ đi tìm hiệu trưởng của các cậu để nói về việc này ngay bây-giờ, sau đó chúng ta sẽ ký hợp đồng ngay hôm nay.” Năm thứ tư thì năm thứ tư, có còn hơn không.

Lần này trở về ông ta có thể lập tức rêu rao chuyện này, để mọi người biết ông đã ký hợp đồng với một cầu thủ thiên tài cho đội tuyển Anh, như vậy những người khác trong Bộ Phép thuật cũng không tiện nói gì ông nữa.

Ngày hôm sau, trong giờ ăn sáng, lũ cú như thường lệ ùa vào Đại Sảnh Đường, mang đồ của các phù thủy sinh nhỏ đến tận tay.

Chỉ không lâu sau, vài tiếng kêu kinh ngạc vang vọng khắp Đại Sảnh Đường.

“George, cậu được đội Quidditch Anh tuyển rồi!” “Ôi, các cậu xem này, ở đây viết ‘Vụ trưởng Vụ Thể dục Thể thao Bộ Phép thuật cho biết, ông đã phát hiện ra một thiên tài Quidditch ngàn năm có một

từ Hogwarts, mới năm nhất đã ghi liền ba mươi bàn trong một trận đấu Quidditch, tài năng vượt xa Viktor Krum của đội tuyển Quidditch quốc gia Bulgaria'.

George, người ông ấy nói không phải là cậu sao!" "Xem mặt sau của tờ báo kìa, có ảnh chụp chung của George, Ludo, Snape và Dumbledore!" Các phù thủy sinh có thói quen đặt mua Nhật Báo Tiên Tri đã nhanh chóng phát hiện ra tin tức trang đầu hôm nay, và điều này cũng khiến toàn bộ phù thủy sinh trong Đại Sảnh Đường sôi sục.

Sau khi trải qua một trận cuồng phong bão táp của hàng vạn câu hỏi tại sao, George cuối cùng cũng thoát khỏi đám phù thủy sinh mắt sáng như sao, rời khỏi Đại Sảnh Đường.

Cậu chỉ có thể thầm may mắn hôm nay là Chủ nhật, nếu là thứ Hai thì số lượng phù thủy sinh sẽ còn đông hơn, cậu không thể nào thoát ra nhanh như vậy được.

Buổi chiều, trong lúc cả trường đang sôi sục vì chuyện George được đội Quidditch Anh tuyển chọn, vụ tấn công thứ hai đã xảy ra.

Colin Creevey, một học sinh gốc Muggle, bị tấn công giống hệt bà Norris, bị hóa đá và được đưa lên giường bệnh của bệnh xá.

Lập tức, tin đồn lan truyền khắp nơi, ai nấy đều nghi ngờ lẫn nhau.

Rất nhiều phù thủy sinh bắt đầu đi thành từng nhóm ba năm người, vô cùng sợ hãi mình sẽ trở thành mục tiêu bị tấn công tiếp theo.

George vẫn không can dự vào chuyện này, chỉ với tư cách là bạn bè đến bệnh xá thăm Colin bị hóa đá.

Có một pháp sư huyền thoại như Dumbledore ở đây, không thể nào thực sự để Tử Xà Basilisk giết chết các phù thủy sinh được.

Việc không ra tay chỉ là để nhân cơ hội này rèn luyện cho vị cứu thế tương lai Harry mà thôi.

Dù sao thì cậu cũng không tin con rắn khổng lồ đó tấn công người trong lâu đài Hogwarts mà Dumbledore lại không hề hay biết chút nào.

Vì Colin bị tấn công, bộ ba Harry càng thêm chắc chắn về suy đoán Malfoy có thể chính là người thừa kế.

Để ngăn chặn các phù thủy gốc Muggle khác gặp nguy hiểm, Hermione đã chính thức bắt đầu bào chế Thuốc Đa Dịch trong phòng tắm của Myrtle Khóc Nhè.

George không tham gia vào, vẫn như thường lệ chuyên tâm nghiên cứu ma pháp.

Thời gian cứ thế trôi đến tuần thứ hai của tháng mười hai, giáo sư Snape đến phòng sinh hoạt chung để thu thập danh sách học sinh ở lại trường qua lễ Giáng Sinh.

George không ký tên vào danh sách, Giáng Sinh này cậu không định ở lại trường, cậu muốn trở về Hẻm Xéo để học cách chế tạo đũa phép.

Thời gian qua cậu vẫn luôn tự học kiến thức chế tạo đũa phép trong thư viện, nhưng có rất nhiều phương diện không hiểu rõ, trong trường cũng không có giáo sư nào am hiểu về lĩnh vực này.

Vì vậy cậu định về tìm Ollivander, một chuyên gia chế tạo đũa phép, để ông ấy dạy cho mình.

Cùng lắm thì trả thêm chút học phí là được.

Nếu không sớm học được cách chế tạo đũa phép, thì ở thế giới Marvel sẽ rất khó sử dụng ma pháp làm phương thức chiến đấu chính.

Tốc độ thi triển phép bằng tay vẫn quá chậm, chiến đấu diễn ra

trong tích tắc, làm gì có thời gian cho cậu thi triển phép từ từ.

Chỉ khi chế tạo được một cây đũa phép đạt chuẩn ở thế giới Marvel, cậu mới có thể phát huy được toàn bộ thực lực ma pháp thực sự của mình.

Tuy nhiên, điều nằm ngoài dự liệu của cậu là, vào buổi tối hôm đó, lại có một chuyện lớn xảy ra.

Tại vũ trụ Marvel, George đang luyện tập thi triển Bùa Đóng Băng trong phòng mô phỏng chiến đấu thực tế của người đột biến, thì đột nhiên cơ thể khựng lại, một cơn đau dữ dội quen thuộc lan khắp toàn thân.

"Tôi lại phân tách nữa rồi à?" Sau cơn đau dữ dội, cảm giác mình lại có thêm một góc nhìn mới, trong lòng George không khỏi thốt lên một câu cảm thán.

Thực ra ban đầu cậu đã đoán, năng lực phân tách linh hồn này của mình, có lẽ không chỉ có một lần.

"Xem thử phân thân và thế giới mới nào!" Chuyển sự chú ý sang góc nhìn mới, ký ức của sáu năm bắt đầu lướt nhanh qua trong đầu cậu.

Phân thân lần này của cậu lại không phải là người, mà là một con mèo.

Chỉ có điều con mèo này không phải là mèo bình thường, mà là một con mèo ma pháp sở hữu ma lực, bẩm sinh có ma pháp bay lượn và có thể nói chuyện.

Tên của con mèo là Kim Kim, vì lông toàn thân đều có màu vàng, thoạt nhìn còn tưởng là một con sư tử nhỏ.

Sáu năm trước, Kim Kim nở ra từ một quả trứng trong một khu rừng.

Đúng vậy, bạn không nghe nhầm đâu, là nở ra từ trứng, chủng tộc này của cậu khác với mèo bình thường, thuộc loài đẻ trứng chứ không phải đẻ con.

Sau khi sinh ra không lâu, cậu đã thức tỉnh thiên phú chủng tộc, có thể sử dụng ma pháp "Dực" để bay lượn, nhờ đó mà thuận lợi sống sót trong rừng.

Lớn đến khoảng ba tuổi, cậu bắt đầu suy nghĩ về lai lịch của mình, muốn tìm lại cha mẹ, thế là lần đầu tiên bay ra khỏi khu rừng, đến với thế giới bên ngoài để bắt đầu cuộc phiêu lưu.

Sau khoảng ba năm du hành, cậu cũng có một nhận thức đại khái về thế giới của mình.

Thế giới này tên là Earth Land, là một thế giới tràn ngập ma pháp, do loài người thống trị.

Ma pháp ở thế giới này đã len lỏi vào từng nhà, về cơ bản ngay cả những người dân bình thường không học ma pháp cũng sẽ sử dụng một số vật phẩm ma pháp, trên đường phố cũng có đủ loại cửa hàng ma pháp.

Trong đó đặc sắc nhất chính là các pháp sư và các hội pháp sư có mặt ở khắp các thành phố.

Pháp sư là những người học ma pháp và dùng ma pháp để chiến đấu, còn hội pháp sư, theo cách nhìn của George, giống như hội lính đánh thuê, nhận nhiệm vụ để kiếm tiền thưởng, chỉ có điều tất cả lính đánh thuê đều là pháp sư.

Chương 55

Hơn nữa, thế giới này có rất nhiều hội pháp sư, mỗi hội tương đương với một tổ chức độc lập.

Kim Kim trong lúc du hành tình cờ biết được, ở Vương quốc Fiore có một hội tên là "Fairy Tail", dường như là một trong những hội pháp sư mạnh nhất của quốc gia đó.

Trong hội có một đại pháp sư mạnh mẽ được mệnh danh là "Hỏa Long", anh ta có một con mèo biết bay biết nói tên là Happy.

Kim Kim nghi ngờ Happy và cậu cùng một chủng tộc, nên muốn đến Fairy Tail tìm Happy để hỏi thăm, xem có thể biết được lai lịch của mình không.

Đáng tiếc trên đường đến thành phố Magnolia, nơi Fairy Tail tọa lạc, cậu đã gặp phải pháp sư của một hắc hội, vì không muốn bị bắt làm thú cưng, cuối cùng đã chết dưới tay của mấy tên pháp sư hắc ám đó.

Thế là mới có màn linh hồn phân tách của George tiếp quản thân xác này.

"Thế giới này, rất tốt!" Ban đầu, đối với việc phân thân mới của mình không phải người mà lại là một con mèo, cậu còn có chút dè chừng.

Nhưng sau khi thông qua ký ức của Kim Kim, hiểu được tình hình của thế giới mới này, sự dè chừng đó đã tan thành mây khói.

Bởi vì ma pháp ở thế giới này đã phổ biến như vậy, điều đó có nghĩa là hệ thống ma pháp của thế giới này chắc chắn rất hoàn thiện, vô cùng thích hợp để cậu nâng cao thực lực.

“Chỉ là cái tên Fairy Tail này, sao cảm giác nghe quen quen ở đâu đó?” George cẩn thận hồi tưởng lại ký ức kiếp trước, cậu luôn cảm thấy mình đã nghe qua cái tên này, nhưng lại không nhớ cụ thể là gì.

“Chắc là một tác phẩm nào đó mình chưa xem.” Xuyên qua thế giới Marvel là thế giới truyện tranh và điện ảnh kiếp trước, thế giới thứ hai Harry Potter là thế giới điện ảnh và tiểu thuyết, vậy thì thế giới thứ ba này, chắc chắn cũng là một tác phẩm nào đó.

Chỉ là hai cái trước cậu đều đã xem, còn cái này thì chưa, có lẽ đã vô tình thấy tên ở đâu đó nên mới có ấn tượng.

Kiếp trước cậu thuộc thế hệ 8X, hồi nhỏ xem TV đen trắng, lúc đi học thích xem phim võ thuật kung fu, sau khi đi làm lại nghiêng về các bộ phim bom tấn Hollywood.

Cộng thêm việc học hành nặng nề, sau khi đi làm lại bận rộn, có rất nhiều tác phẩm chưa xem cũng là chuyện bình thường.

Tuy có chút tiếc nuối vì đây không phải là một thế giới mà mình biết rõ, mất đi ưu thế biết trước cốt truyện, nhưng cậu cũng khá thoáng, thuận buồm xuôi gió thì đánh, ngược gió cũng không thể từ bỏ.

Huống hồ cậu còn có ưu thế chia sẻ năng lực thiên phú, đã là rất tốt rồi.

“Flavior!” George vung đôi móng mèo, niệm thần chú, vài giây sau một đám lá cây trước mặt cậu biến thành những lưỡi dao mỏng như cánh ve.

Rõ ràng cơ thể mèo này đã kế thừa huyết thống phù thủy, ma lực tăng mạnh.

Đồng thời cậu vung tay lần nữa, những lưỡi dao đó liền bị cậu dùng từ lực khống chế, xoay tròn nhanh chóng trong không trung, một

nhát đã cắt đứt đôi cành cây to bằng cánh tay trên đầu.

Từ lực và năng lực tâm linh cũng được kế thừa.

Cùng lúc đó, bản thể ở thế giới Marvel và phân thân ở thế giới Harry Potter cũng cảm thấy ma lực trong cơ thể trở nên dồi dào hơn một chút, ma lực của mèo tuy không cao, nhưng dù sao cũng có một chút gia tăng.

Đương nhiên chút ma lực này thực ra không quan trọng, quan trọng là ma pháp thiên phú "Dực" của mèo.

Chỉ thấy bản thể và phân thân đồng thời nhắm mắt lại, lần đầu tiên khởi động ma pháp Dực.

Ngay lập tức, một đôi cánh lớn trắng muốt xuất hiện sau lưng họ, cảnh tượng đó nếu để người bình thường nhìn thấy, chắc chắn sẽ tưởng là một thiên sứ giáng trần.

Vỗ cánh, cơ thể hắn bay lên vô cùng nhẹ nhàng.

Nếu nói trước đây cậu bay bằng cách dựa vào từ lực khống chế miếng kim loại dưới đế giày, kéo cơ thể lơ lửng từ từ, thì bây giờ cậu mới có được năng lực bay tốc độ cao thực sự trong chiến đấu.

Phải biết rằng có thể bay với tốc độ cao trên không trung tương đương với việc sở hữu quyền kiểm soát trên không, đối với việc nâng cao thực lực là rất rõ ràng.

"Đã nhận được thân thể của ngươi, vậy thì báo thù cho ngươi trước!" Hoạt động một chút thân mèo, phân thân ở thế giới này cũng giương cánh bay lên trời, bắt đầu tìm kiếm ba pháp sư của hắc hội đã giết Kim Kim không lâu trước đó.

Hắc hội là chỉ những hội pháp sư không được công nhận, không chính quy, giống như một số tổ chức sát thủ và tổ chức khủng bố, các pháp sư trong hắc hội cơ bản đều nhận những nhiệm vụ phi pháp như

giết người cướp của.

Ba tên pháp sư hắc ám đã giết Kim Kim không phải là cao thủ gì.

Nếu không phải ma lực của Kim Kim có hạn, không bay được bao lâu sẽ vì ma lực cạn kiệt mà rơi xuống, thì cũng không dễ bị giết như vậy.

Điểm này George không cần lo lắng, ma lực huyết thống phù thủy của cậu căn bản sẽ không cạn kiệt, thức trắng bay hai mươi bốn giờ cũng không sao.

Cộng thêm ma pháp và siêu năng lực của cậu, giải quyết đối phương không thành vấn đề, không giải quyết được cũng có thể chạy thoát.

Đương nhiên, giúp Kim Kim báo thù chỉ là một trong những mục đích, quan trọng nhất là phải kiếm chút tiền.

Dù ở thế giới nào, không có tiền đều khó mà sống.

Chút tiền mà Kim Kim tích cóp được từ việc hái dược liệu ma pháp ở ngoài bán đều đã bị ba tên pháp sư hắc ám cướp sạch.

Cậu xử lý ba tên đó không chỉ có thể lấy lại tiền, mà còn có thể cướp luôn tiền của chúng.

"Tìm thấy rồi!" Nửa giờ sau, cậu nhìn thấy ba tên pháp sư hắc ám đang ngồi trên một bãi cỏ trong rừng, ăn cá nướng.

Cậu không xông lên tấn công ngay lập tức, mà đáp xuống không xa ba người họ, bắt đầu công tác chuẩn bị.

Theo ký ức của Kim Kim, trong ba tên pháp sư này, một người có thể sử dụng ma pháp Hoán Phục để triệu hồi vũ khí ma pháp cận chiến, một người có thể sử dụng ma pháp lửa để tấn công tầm xa.

Còn người cuối cùng giỏi ma pháp hệ phong, có thể dùng gió để

trói buộc đối thủ, Kim Kim chính là vì bị gió trói buộc nên mới không thể bay đi ngay từ đầu.

"Flavior!" "Serpensortia!" Cậu dùng Bùa Biến Hình biến những chiếc lá gần đó thành lưỡi dao, kim và dây thép, những vũ khí thường dùng của mình, rồi lại dùng Bùa Gọi Rắn biến ra hàng trăm con rắn độc chờ lệnh.

Đợi đến khi thấy ba tên pháp sư hắc ám bên kia đứng dậy chuẩn bị rời đi, cậu mới phát động tấn công bất ngờ.

Mục tiêu đầu tiên của cậu chính là pháp sư hệ phong.

Cậu điều khiển những cây kim thép khó phát hiện, lúc đối phương không chút cảnh giác, đâm thẳng vào não qua lỗ tai rồi xoáy mạnh, giết chết tại chỗ.

Pháp sư hệ phong có thể khóa khả năng bay của cậu, phải trừ khử ngay lập tức.

Như vậy dù có đánh không lại, cậu cũng có thể ung dung trốn thoát.

Cái chết của pháp sư hệ phong cũng lập tức khiến hai tên pháp sư hắc ám còn lại cảnh giác.

Khi George tiếp tục điều khiển kim thép tấn công hai người kia, pháp sư cận chiến trong số đó đã trực tiếp biến ra song kiếm, mạnh mẽ đánh bay những cây kim của cậu.

"Kẻ nào, dám tập kích pháp sư của Tử Vong Chi Nha chúng ta!" "Pháp sư quả nhiên khác với người thường." Lúc này George cố ý bay ra khỏi khu rừng, dùng chính mình để thu hút sự chú ý của hai tên pháp sư hắc ám.

Thông thường với từ lực hiện tại của cậu, toàn lực điều khiển một cây kim thép tấn công, người bình thường dù có cảnh giác cũng

không thể phản ứng kịp để né tránh.

Nhưng đối phương là pháp sư chuyên cận chiến, rõ ràng đã không còn là người thường, bất kể là sức mạnh, tốc độ hay khả năng phản ứng, dưới sự gia trì của ma lực, đều đã vượt xa người thường rất nhiều.

Vì vậy mới có thể dùng kiếm đánh bay kim thép của cậu ngay lập tức.

Nếu không phải lúc đầu không chút cảnh giác, e rằng pháp sư hệ phong kia cũng sẽ không dễ dàng bị kim thép của cậu giết chết như vậy.

"Là con mèo nhà ngươi, vậy mà không chết?" Tên pháp sư hắc ám cận chiến thấy George xuất hiện, trong mắt lập tức lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hắn nhớ rõ mình đã một kiếm đâm xuyên qua con mèo vàng này, sao lại sống lại rồi.

George không trả lời, nhân lúc hai tên pháp sư hắc ám đang ngẩn người, đồng thời điều khiển năm sáu lưỡi dao sắc bén xoay tròn tấn công về phía hai người.

"Tấn công cỡ này mà cũng muốn làm ta bị thương sao?" Tên pháp sư hắc ám cận chiến phản ứng rất nhanh, thấy những lưỡi dao tấn công tới, hai thanh kiếm lập tức hóa thành những bóng ảnh mờ ảo, chính xác gạt bay từng lưỡi dao một.

Chương 56

Tốc độ và sức mạnh của những lưỡi dao này còn không bằng một cây kim thép kia.

"Đã không chết, vậy thì để ngươi chết thêm lần nữa!" Tên pháp sư hắc ám hệ hỏa được pháp sư cận chiến bảo vệ giang hai tay ra, một pháp trận màu đỏ lập tức hình thành: "Hỏa Diễm Toàn Phong!" Một luồng lửa phun ra từ pháp trận, hóa thành một cơn lốc xoáy cuốn về phía George.

Đối mặt với đòn tấn công bằng lửa đang cuồn cuộn kéo tới, George đã sớm liệu trước, lập tức vỗ cánh bay nhanh lên cao, thoát khỏi phạm vi tấn công của lốc xoáy lửa.

Nhưng điều này cũng khiến cậu không thể điều khiển những lưỡi dao một cách chính xác để tấn công nữa.

May là, cậu còn chuẩn bị sẵn phương án dự phòng.

"Cắn chúng nó!" Hàng trăm con rắn độc vẫn luôn ẩn mình trong bụi cỏ, từ từ tiếp cận hai tên pháp sư hắc ám, nghe thấy lệnh của George liền vùng dậy, phóng về phía hai người.

"A!" Pháp sư hắc ám cận chiến phản ứng nhanh chóng, vung song kiếm chém tất cả những con rắn độc lao về phía hắn thành hai nửa.

Còn pháp sư hệ hỏa thì phản ứng không nhanh bằng.

Mặc dù kịp thời điều khiển lốc xoáy lửa chuyển hướng để quét sạch lũ rắn, nhưng vẫn không cẩn thận bị một con cắn trúng, cơ thể bắt đầu tê liệt.

Lúc này, George thuận thế lao xuống, một lần nữa rút ngắn khoảng cách, điều khiển lưỡi dao quấn lấy tên pháp sư hắc ám cận

chiến, đồng thời móng vuốt sắc bén của mèo bật ra, một trảo xé rách cổ họng của tên pháp sư hắc ám hệ hỏa.

Đừng quên, thân mèo hiện tại của cậu không chỉ có sức mạnh vốn có của loài mèo, mà còn có sức mạnh từ cơ thể ở hai thế giới kia.

Mặc dù có thể không bằng tên pháp sư hắc ám cận chiến, nhưng cũng đã vượt xa người thường.

Sức mạnh như vậy tập trung vào móng vuốt sắc bén, cộng thêm việc lao xuống với toàn bộ tốc độ, một đòn xé rách cổ họng yếu ớt không phải là chuyện quá khó khăn.

"Tên khốn nhà ngươi, tìm chết!" Tên pháp sư hắc ám cận chiến thấy vậy lập tức nổi giận, tốc độ vung kiếm lập tức tăng nhanh, thế mà chém vỡ những lưỡi dao mà George điều khiển, biến chúng trở lại thành lá cây, đồng thời lao tới giết George.

Thấy vậy, George không bay lên cao để trốn ngay lập tức, mà chỉ liên tục bay về phía trước, khiến tên pháp sư hắc ám cận chiến cảm thấy có hy vọng giết được cậu, bám sát theo sau.

Nhưng trong lúc bay, móng mèo của George không ngừng vung vẩy, miệng lẩm bẩm niệm chú, rõ ràng là đang chuẩn bị một ma chú tiếp theo.

"Có bẫy!" Tên pháp sư hắc ám cận chiến đang đuổi sát phía sau đột nhiên cảm thấy bắp chân tê rần, dường như đã va phải thứ gì đó, vội vàng lộn một vòng về phía trước để né tránh.

Nhưng dù vậy, bắp chân của hắn cũng có thêm một vết máu sâu hoắm.

Hóa ra là George đã sớm giăng một sợi dây thép ở đây, vừa rồi cũng là cố ý bay về phía này.

"Stupefy!" Ngay lúc tên pháp sư hắc ám cận chiến định đứng dậy

tiếp tục truy đuổi, George đã bay đến trước mặt hắn và đưa móng mèo chỉ vào hắn.

Một tia sáng ma pháp màu xanh lam bắn vào giữa trán tên pháp sư hắc ám cận chiến, hắn lập tức trợn mắt ngã xuống đất.

"Không ngờ mấy tên lâu la của một hắc hội vô danh mà cũng khó giết thế này, xem ra thực lực của các pháp sư ở thế giới này cũng không yếu đâu!" Thầm cảm thán một tiếng, George điều khiển thanh kiếm ma pháp của tên pháp sư hắc ám cận chiến, một kiếm chém đầu hắn.

Sau đó, cậu gói ghém tất cả những thứ có giá trị trên người ba tên pháp sư hắc ám, rồi tiếp tục lên đường đến hội Fairy Tail.

Cậu quyết định đến Fairy Tail, đương nhiên không phải để tìm hiểu về thân thế chủng tộc của mình như Kim Kim, mà là xem có cơ hội gia nhập vào hội pháp sư hàng đầu vương quốc này, học được một số ma pháp có thể nâng cao thực lực hay không.

Trong trận chiến vừa rồi, cậu đột nhiên phát hiện ra một điều mà trước đây mình đã bỏ qua.

Đó là tốc độ thi triển ma pháp của các pháp sư ở thế giới này rất nhanh, cũng không cần sự trợ giúp của các vật phẩm như đũa phép, rất thích hợp để chiến đấu.

Nếu cậu có thể nắm vững thêm một số ma pháp của thế giới này, thì bản thể ở thế giới Marvel dù tạm thời không tìm được dược liệu thích hợp để làm đũa phép, cũng có thể thi triển ma pháp của thế giới này để hỗ trợ chiến đấu.

Ngày hôm sau, một thành phố dị giới phồn hoa hiện ra trước mắt George.

"Đây hẳn là thành phố Magnolia!" Kim Kim vốn dĩ ở không quá xa

thành phố Magnolia, cộng thêm việc George lại có thể liên tục sử dụng ma pháp bay lượn, nên chưa đầy một ngày đã đến được thành phố nơi hội Fairy Tail tọa lạc.

"Trước tiên tìm một cửa hàng ma pháp bán mấy thứ này lấy tiền kiếm chút gì ăn đã." Cõng chiếc túi nhỏ sau lưng, George giương cánh bay vào thành phố trước mắt.

Đừng thấy chiếc túi nhỏ của cậu không lớn, nhưng bên trong lại chứa tất cả đồ đạc của ba tên pháp sư hắc ám, vì cậu đã thi triển Bùa Duỗi Không Dấu Vết lên chiếc túi này.

Bùa Duỗi Không Dấu Vết là một loại bùa chú cao cấp có thể mở rộng không gian ban đầu, độ khó học rất lớn.

Ngay cả khi cậu đã bắt đầu nghiên cứu từ đầu học kỳ, thậm chí đã thỉnh giáo nhiều giáo sư, hiện tại cũng chỉ có thể miễn cưỡng mở rộng không gian lên gần hai mét khối.

So với trình độ của chiếc vali của Newt, có thể mở rộng ra cả một thế giới nhỏ, thì không thể sánh bằng.

Nhưng cũng đủ để chứa tất cả đồ của ba tên pháp sư hắc ám.

Bay lượn một vòng trên bầu trời thành phố, rất nhanh cậu đã tìm thấy một cửa hàng có biển hiệu cửa hàng ma pháp.

"Chào mừng quý khách!" Đưa móng mèo đẩy cửa, George cõng chiếc túi nhỏ vừa bước vào, đã được một ông lão chào đón nồng nhiệt.

Chỉ có điều sau khi ông lão vô thức chào xong, rõ ràng đã sững sờ một lúc, vì ông chỉ thấy cửa bị đẩy ra, chuông gió ma pháp ở cửa vang lên, nhưng lại không thấy có khách nào bước vào.

"Tôi ở đây!" George bất đắc dĩ giương cánh bay thẳng lên quầy.

Phân thân của cậu ở thế giới này là một con mèo ma pháp, hơn nữa còn là loại có thân hình rất nhỏ, nhiều nhất chỉ lớn hơn lòng bàn tay một chút.

Nhưng may là cậu cũng quen đi thẳng đứng, chứ không phải đi bằng bốn chân.

"Một con mèo biết nói, không biết ngài cần gì ạ?" Ông lão là chủ cửa hàng ma pháp, tự nhiên cũng là người từng trải, đặc biệt là đã từng thấy con mèo của Fairy Tail, nên sau một chút kinh ngạc đã lập tức trở lại bình thường.

"Tôi muốn bán một số thứ, ông xem trị giá bao nhiêu?" George dốc ngược chiếc túi nhỏ của mình xuống, tất cả đồ đạc của ba tên pháp sư hắc ám đều đổ ra trên quầy.

Ông lão cầm một vật giống như kính lúp, trên đó hiện lên một pháp trận nhỏ, bắt đầu giám định từng món đồ trên quầy.

"Hai thanh kiếm ma pháp hạ cấp có khắc ấn ký gia tốc, trị giá 1500 J.

Một chiếc nhẫn hỗ trợ tăng cường ma pháp hệ hỏa, trị giá 1000 J.

Vòng đội đầu có thể phóng ra ma pháp trói buộc bằng gió, trị giá 1200 J..." Sau khi giám định xong tất cả, ông lão với vẻ mặt hiền từ nói: "Nếu thu mua tất cả, tôi trả cậu một vạn J." "Một vạn J?

Tôi thấy cái vòng đội đầu trói buộc bằng gió trong cửa hàng của ông có giá 6000 J, có phải hơi...?" George điều khiển cái đuôi sau lưng, chỉ vào cái vòng đội đầu giống hệt cái trên bàn ở quầy bên cạnh, giọng điệu có chút không hài lòng.

Cho dù là hàng đã qua sử dụng, nhưng vật phẩm ma pháp không giống những thứ khác, thu mua với giá này có hơi quá đáng.

Ông lão vẫn giữ nụ cười trả lời: "Bây giờ thị trường không tốt,

thế này đi, một vạn hai, nếu không được thì thôi." Cuối cùng ông ta chỉ vào chiếc túi nhỏ của George: "Nếu cậu đồng ý bán cái này cho tôi, tôi có thể trả mười lăm vạn." Những thứ trước đó đều là vật phẩm ma pháp cấp thấp, không đáng bao nhiêu tiền, nhưng chiếc túi nhỏ này rõ ràng là vật phẩm ma pháp không gian hiếm có.

Dù thu mua với giá mười lăm vạn, ông ta cũng có thể tìm được người mua bán lại với giá hơn ba mươi vạn.

Nếu may mắn, có thể bán được hơn bốn mươi vạn.

Phải biết rằng, vật phẩm ma pháp không gian trên thị trường luôn có giá trị không nhỏ, dù sao ngoài những pháp sư có đặc tính hệ không gian, các pháp sư khác dù mạnh đến đâu, ra ngoài cũng phải ngoan ngoãn mang theo hành lý.

Trong số những người bình thường, rất nhiều quý tộc và thương nhân giàu có cũng luôn tìm mua vật phẩm ma pháp không gian với giá cao.

"Mười lăm vạn?" Đôi mắt của George lập tức sáng lên.

Cậu không ngờ chiếc túi nhỏ hai mét khối mà mình dùng Bùa Duỗi Không Dấu Vết tạo ra, lại có thể bán được mười lăm vạn ở cửa hàng ma pháp.

Mười lăm vạn ở thế giới này cũng là một con số không nhỏ, giá niêm yết của hầu hết các vật phẩm ma pháp trong cửa hàng này, rất ít có món nào vượt quá mười vạn, vượt quá năm vạn cũng không nhiều.

Người bình thường có mười lăm vạn J đã có thể sống sung túc trong vài năm.

Chương 57

Loại túi nhỏ này, chỉ cần cậu muốn, một ngày làm ra vài trăm cái cũng dễ như trở bàn tay, điều này cũng có nghĩa là phân thân của cậu ở thế giới này, sau này sẽ không bao giờ thiếu tiền nữa.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, cậu lại từ bỏ ý nghĩ ngây thơ này, vật hiếm mới quý, nếu cậu làm ra nhiều, ngược lại sẽ không còn đáng tiền, còn dễ gây ra những chuyện không cần thiết.

Tiền đủ dùng là được, giai đoạn hiện tại chủ yếu vẫn là ẩn mình học tập ma pháp.

Chỉ có thể nói một số ma pháp của thế giới Harry Potter rất hữu dụng, một Bùa Duỗi Không Dấu Vết lại khiến cậu ở thế giới này gián tiếp thực hiện được tự do tài chính.

"Hai mươi vạn, ít hơn không bán!" George đảo mắt, đưa tay cầm lại chiếc túi nhỏ.

Ông lão nghe vậy không chút do dự, nhanh chóng lấy ra một cái hộp từ dưới quầy, sau đó đếm một xấp tiền giấy dày cộp, đưa vào tay George.

"Được, hai mươi vạn thì hai mươi vạn, đây tổng cộng là hai mươi mốt vạn hai nghìn, mời ngài nhận cho!" Hai mươi vạn ông ta bán lại cũng có thể dễ dàng kiếm lời hơn chục vạn, lại là lợi nhuận ròng, lãi to rồi.

"Ngay cả trả giá cũng không thèm?" George thấy ông chủ sảng khoái như vậy, biết mình chắc chắn đã bán hớ, nhưng bề ngoài giả vờ buồn bực, trong lòng lại không hề để tâm.

Đối với cậu mà nói, chiếc túi nhỏ đó có thể làm ra bất cứ lúc nào.

“Thế này đi quý khách, hôm nay ngài mua tất cả mọi thứ trong cửa hàng của tôi, tôi đều giảm giá 20% cho ngài, thế nào?” Sợ George đổi ý, ông lão vội vàng nói thêm một câu.

“Thế còn tạm được.” George nhận tiền, ném chiếc túi nhỏ lên quầy, bắt đầu đi dạo trong cửa hàng.

Cửa hàng ma pháp này không lớn, nhưng đồ đạc quả thực không ít.

Cậu thấy không ít dao, kiếm, áo giáp được gia trì ma pháp, còn có đủ loại vật phẩm ma pháp cũng như sách ma pháp cơ bản, tạp chí pháp sư, v.v...

Cậu không có hứng thú với các loại dao, kiếm, áo giáp.

Chưa nói đến thân hình mèo này của cậu không thích hợp, cho dù có thể biến thành hình người, cậu cũng không thích cầm đao kiếm cận chiến, quá nguy hiểm, cậu là một pháp sư.

Cậu tập trung xem những tạp chí pháp sư, sách ma pháp và vật phẩm ma pháp.

Tạp chí pháp sư chủ yếu nói về động thái của các hội lớn trong giới ma pháp của vương quốc, giúp cậu hiểu rõ hơn về thế giới này, cũng có thể hiểu rõ hơn về hội Fairy Tail.

Sách ma pháp đều là những kiến thức phổ cập ma pháp cơ bản, phân loại ma pháp và lịch sử ma pháp, v.v...

Vật phẩm ma pháp thì có đủ loại công năng, từ sinh hoạt đến chiến đấu, chức năng phong phú.

“Kính Đọc Siêu Tốc, cái này bao nhiêu tiền?” Lựa chọn một hồi, rất nhanh cậu đã phát hiện ra một vật phẩm ma pháp mà mình vô cùng hứng thú.

Theo mô tả trên quầy, chỉ cần đeo chiếc Kính Đọc Siêu Tốc này đọc sách, là có thể đạt được tốc độ lướt năm trang một giây, có thể giúp người sử dụng nhanh chóng học được kiến thức tương ứng.

Cậu hiện tại phải học lại từ đầu hệ thống ma pháp của thế giới này, cần phải đọc rất nhiều sách ma pháp, nếu chiếc Kính Đọc Siêu Tốc này là thật, có thể nâng cao hiệu suất học tập của cậu rất nhiều.

"Quý khách thật có mắt nhìn, đây là một trong những vật phẩm ma pháp tốt nhất của cửa hàng, giá bán năm vạn J, giảm giá 20% cho ngài chỉ còn bốn vạn." Thấy George chọn trúng một trong những vật phẩm ma pháp đắt nhất cửa hàng, ông lão lập tức nở nụ cười tươi rói, chạy từ quầy lại.

Trừ con mồi béo bở là nữ vương yêu tinh kia, hôm nay đây là một trong số ít những đơn hàng lớn.

"Cái này và những cuốn sách, tạp chí tôi vừa chọn, gói lại hết." George không trả giá nữa, trực tiếp vẫy móng mèo đáp lời.

Mười phút sau, ông lão đặt gói hàng cao gần nửa người trước mặt George.

"Tổng cộng là tám vạn, sau khi giảm giá 20% là sáu vạn tư, nếu cần, tôi còn có xe đẩy ma pháp nhỏ..." "Không cần." George vẫy tay ngắt lời ông lão, sau khi trả tiền xong, cậu thi triển Bùa Bay Lên lên gói hàng, giương cánh, dùng đuôi câu lấy gói hàng rồi rời khỏi cửa hàng ma pháp.

Trên đường phố, người dân trong thị trấn đi ngang qua George đều tò mò nhìn vài cái, nhưng cũng chỉ là nhìn vài cái, không hề dừng lại vây xem.

Đối với người dân của thế giới này, tình huống của George cũng không phải là chuyện gì quá kỳ lạ.

Cậu tìm một quán trọ khá tốt, trả tiền đặt cọc ba ngày, George mang theo những thứ mình đã mua tạm thời ở lại.

Thực ra với thân hình mèo hiện tại, cậu có thể tùy tiện tìm một chỗ trong rừng cây ngoài thành phố để qua đêm, nhưng cậu cảm thấy không cần thiết phải tự làm khổ mình.

Đã có tiền, tự nhiên phải sống thoải mái một chút, có người lo cho ăn uống tốt biết bao, tại sao phải sống ở ngoài hoang dã như Kim Kim, cơ thể cậu là mèo, nhưng linh hồn vẫn là người.

Vừa hay mấy ngày này ngoài việc tìm hiểu sơ qua về ma pháp của thế giới này, cũng có thể thông qua tạp chí và những người dân địa phương, tìm hiểu kỹ xem Fairy Tail rốt cuộc là một hội như thế nào.

Cậu muốn gia nhập Fairy Tail là để học thêm nhiều ma pháp mạnh mẽ, nhưng cũng không thể cứ thế đường đột đến cửa, ít nhất phải có một sự hiểu biết đại khái.

Nếu phát hiện có điểm nào đó không phù hợp, cậu cũng có thể tìm các hội pháp sư khác.

Thế giới này có rất nhiều hội pháp sư, ngang hàng với Fairy Tail cũng có mấy hội, không nhất thiết phải treo cổ trên một cái cây.

"Thử xem thứ này có thật sự hữu dụng không đã." Ngồi trên giường trong phòng trọ, cậu cầm chiếc Kính Đọc Siêu Tốc lên đeo, mặc dù kích thước rất không vừa, nhưng cũng có thể miễn cưỡng dùng được.

Cầm một cuốn sách dày giới thiệu về các loại ma pháp của thế giới này, George truyền một chút ma lực vào Kính Đọc Siêu Tốc.

Lập tức, mấy pháp trận nhỏ trên kính sáng lên, cậu cảm thấy khi nhìn qua kính vào sách ma pháp, những con chữ đó lại không cần cậu tốn công đọc, mà trực tiếp in vào trong đầu.

Cậu nhanh chóng lật sang trang thứ hai, cũng y như vậy.

Dường như chỉ cần tốc độ lật sách của bạn đủ nhanh, thì hoàn toàn không cần lo lắng không kịp đọc, không kịp tiêu hóa.

Cuốn sách ma pháp vốn dĩ phải mất mấy ngày mới đọc xong, lúc này đây sử dụng Kính Đọc Siêu Tốc, chưa đầy một giờ đã đọc xong toàn bộ.

Chỉ là sau khi đọc xong, đầu óc có chút choáng váng.

Theo lời giới thiệu của ông lão trước đó, Kính Đọc Siêu Tốc này tốt nhất một ngày không nên sử dụng quá hai giờ, nếu không não sẽ đặc biệt mệt mỏi.

Nhưng George có năng lực tâm linh, cảm thấy ba bốn giờ chắc là chịu được.

Đối với khuyết điểm này, cậu cảm thấy ưu điểm lớn hơn nhiều, nghĩ đến việc một cuốn sách mất mấy ngày mới đọc xong giờ chỉ mất một giờ, cho dù một ngày chỉ có thể dùng một lần, hiệu suất cũng đã tăng lên gấp mấy lần.

Huống hồ trong thời gian nghỉ ngơi này còn có thể làm những việc khác, ví dụ như luyện tập và thực hành ma pháp, tiêu hóa những kiến thức ma pháp đã học được từ sách.

"Đợi khi mình có trình độ nhất định về ma pháp của thế giới này, nhất định phải học cách chế tạo vật phẩm ma pháp này đầu tiên!" Tháo Kính Đọc Siêu Tốc xuống, George thầm quyết định trong lòng.

Nếu ở Hogwarts có một thần khí học tập như thế này, cậu thật sự có thể đọc hết hàng chục ngàn cuốn sách ma pháp trong thư viện trước khi tốt nghiệp, trở thành pháp sư uyên bác nhất thế giới phù thủy.

"Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, loại hình ma pháp ở thế giới

này thật sự không ít." Vừa rồi cậu đã đọc xong toàn bộ cuốn sách giới thiệu về hệ thống ma pháp của thế giới này, phát hiện ma pháp ở thế giới này và hệ thống ma pháp ở thế giới Harry Potter có sự khác biệt không nhỏ.

Thế giới Harry Potter chủ yếu thiên về sinh hoạt, phần lớn thần chú được tạo ra với mục đích là làm cho cuộc sống của pháp sư trở nên tiện lợi và tốt đẹp hơn, còn ma pháp ở thế giới này chủ yếu là để chiến đấu.

Hơn nữa còn có rất nhiều loại ma pháp khác nhau.

Ngoài các hệ thống ma pháp nguyên tố thông thường mà cậu có thể hiểu được, còn có một số ma pháp đặc thù, giống như ma pháp Hoán Phục của tên pháp sư hắc ám cận chiến mà cậu đã giết.

Mua các loại vũ khí ma pháp rồi đặt vào một không gian đặc định, khi chiến đấu có thể lập tức triệu hồi và thay đổi, kích thước không gian phụ thuộc vào mức độ nắm vững ma pháp này.

Ma pháp Tạo Hình, tạo ra các hình dạng khác nhau từ các nguyên tố để tăng uy lực tấn công.

Ma pháp Yểm Phụ, gắn linh hồn vào các vật thể khác nhau để chiến đấu.

Tinh Linh Ma Pháp, dùng chìa khóa tinh linh đặc biệt để mở cổng Tinh Linh Giới, triệu hồi các loại tinh linh giúp đỡ chiến đấu.

Khói, võ giả, hội họa, văn tự, tốc độ cực hạn, tử thủ, Take-Over, v.v...

Chương 58

phân loại chi tiết có đến hàng trăm loại.

Chưa hết, còn có những loại Cấm Thuật cực kỳ nguy hiểm, Thất Lạc Ma Pháp đã thất truyền, và Siêu Ma Pháp có uy lực kinh khủng có thể hủy diệt thành phố thậm chí cả một lục địa.

Nhưng nhìn chung được chia thành hai loại: Holder và Năng Lực.

Holder là sử dụng vật phẩm ma pháp kết hợp với ma lực của bản thân để thi triển ma pháp, giống như Tinh Linh Ma Pháp và Ma pháp Thẻ bài.

Hệ Năng Lực thì là dùng ma lực đã tu luyện của bản thân để hiện thực hóa các loại ma pháp, như Ma pháp Tạo Hình, Ma pháp Take-Over, v.v...

Nghỉ ngơi một lát, cậu lại xem những tạp chí chuyên về các hội pháp sư lớn.

Hai ngày sau, George giương cánh bay ra từ cửa sổ phòng, xuyên qua nhà thờ lớn Kardia ở trung tâm thành phố, vượt qua một con sông nhỏ trong xanh, trên một vùng đất cao trước một khu rừng lớn ở phía tây bắc, cậu đã nhìn thấy hội pháp sư nổi tiếng của vương quốc này - Fairy Tail.

Đây là một tòa nhà ba tầng, trên biển hiệu trước cửa có hình hai con yêu tinh đang bay, trên mái nhà còn treo biểu tượng yêu tinh độc quyền của hội.

Qua hai ngày tìm hiểu từ tạp chí và người dân địa phương, hội Fairy Tail là một hội pháp sư có lịch sử trăm năm, và có tiếng tăm rất tốt ở địa phương.

Chưa bao giờ xảy ra tình huống pháp sư Fairy Tail ức hiếp người thường, có thể thấy nhân phẩm của hội không có vấn đề gì.

Chỉ là hành sự có hơi tùy tiện.

Nhiệm vụ nhận được dù khó hay dễ về cơ bản đều có thể hoàn thành, chỉ có điều trong lúc hoàn thành nhiệm vụ, thường không kiểm soát được uy lực ma pháp gây ra thiệt hại lớn cho các công trình công cộng, và bị Hội đồng Phép thuật công khai khiển trách.

Với thực lực hiện tại của cậu, ở thế giới này tuyệt đối không được coi là cao thủ.

Vì vậy tìm một hội pháp sư có tiếng tăm và nhân phẩm đáng tin cậy sẽ có lợi hơn cho việc cậu yên tâm học tập và nghiên cứu ma pháp.

Quan trọng nhất là hội pháp sư này đã có tiền lệ một con mèo ma pháp giống cậu gia nhập, vậy thì tỷ lệ thành công khi cậu gia nhập hội cũng sẽ cao hơn rất nhiều.

Đứng trước cổng hội, George đưa móng mèo đẩy mạnh cánh cửa lớn được chạm khắc hoa văn tinh xảo.

Một đại sảnh vô cùng rộng rãi hiện ra trước mắt cậu, trong sảnh đặt đầy ghế ngồi, các pháp sư tụm năm tụm ba thành một bàn, uống rượu ừng ực, cao đàm khoát luận về kinh nghiệm làm nhiệm vụ của mình, trông vô cùng náo nhiệt.

Vì cánh cửa đột nhiên bị mở ra, những pháp sư này cũng lần lượt nhìn về phía cửa.

Khi họ nhìn thấy chú mèo nhỏ George với bộ lông vàng óng, đứng thẳng bằng hai chân ở cửa, không khỏi đồng loạt chớp mắt.

“Happy, sao cậu lại nhuộm lông thành màu vàng thế, Natsu đâu, không phải hai người đến Hargeon tìm rồng rồi sao?” Một pháp sư

nam có răng thỏ rõ ràng vẫy tay chào George.

George dùng ma pháp bay thẳng đến quầy bar của đại sảnh, cao giọng nói: "Tôi không phải Happy, tôi tên George, muốn gia nhập Fairy Tail của các vị, xin hỏi có cần làm thủ tục gì không?" "Cậu đúng là có chút khác biệt với Happy, trông có vẻ thông minh hơn Happy một chút." Một nữ pháp sư ngồi ở quầy bar, mặc bikini màu xanh lam ở trên và quần ống loe ở dưới, có chút mơ màng đánh giá George, sau đó ôm lấy vò rượu to bằng ba người bên cạnh, tu ừng ực.

Dáng vẻ đó khiến bộ râu mèo của George cũng không khỏi run rẩy, cậu chưa từng thấy ai uống rượu như vậy, cũng quá hào sảng rồi.

"Cana, cậu nói vậy Happy nghe được sẽ buồn lắm đấy." Lúc này một cô gái mặc váy liền màu đỏ, thân hình cực chuẩn, có nụ cười ấm áp như ánh mặt trời, từ sau quầy bar đứng dậy, cười nhìn George nói: "Gia nhập hội cần có sự đồng ý của hội trưởng, cậu đợi ở đây một chút, tôi lên lầu hai gọi hội trưởng giúp cậu." "Vậy làm phiền cô rồi!" George rất lịch sự gật đầu, rồi ngồi xuống chiếc ghế đẩu ở quầy bar.

Cô gái tóc trắng da trắng, dáng vẻ ngọt ngào này tên là Mirajane, cậu thường xuyên thấy trên tạp chí pháp sư, được mệnh danh là "gương mặt đại diện" của Fairy Tail, nhiều lần làm người mẫu cho tạp chí ma đạo 《Tuần san Pháp Sư》.

Cô có độ nổi tiếng rất cao trên toàn vương quốc, còn về thực lực, trên tạp chí không đề cập, chắc là không lợi hại lắm.

Biết George không phải Happy, lại nghe cậu nói muốn gia nhập Fairy Tail, những pháp sư đang uống rượu cũng nhao nhao cười nói bàn tán.

Lúc này George cũng không rảnh rỗi, hai mắt quét khắp đại sảnh, nhận diện những đại pháp sư mạnh mẽ có tên tuổi đã lên tạp chí.

Người không mặc áo trên chỉ mặc quần đùi đi lang thang, hẳn là Gray giỏi Ma pháp Tạo Hình Băng, người ôm hai nữ pháp sư xinh đẹp đang tán tỉnh là pháp sư Holder Loke.

Chàng trai có thân hình cao lớn dị thường, cũng có mái tóc trắng giống Mirajane, được mệnh danh là "Beast Arm" Elfman, giỏi Ma pháp Take-Over.

Pháp sư hệ hỏa "Hỏa Long" Natsu và con mèo ma pháp cùng chủng tộc với cậu là Happy không có ở đây, theo lời pháp sư kia vừa nói, hình như đã đến Hargeon tìm rồng.

Nhưng điều khiến cậu nghi ngờ là, cậu đã đọc trong sách lịch sử ma pháp, loài sinh vật rồng ở thế giới này không phải đã tuyệt chủng từ lâu rồi sao?

Thế giới này cũng có rồng, và theo mô tả trong sách, mạnh hơn rồng ở thế giới Harry Potter rất nhiều, vì rồng ở thế giới này có trí tuệ cao hơn cả con người, còn biết cả Long Sát Ma Pháp mạnh mẽ.

Truyền thuyết cổ đại là rồng thống trị thế giới này, sau này không biết vì lý do gì mà rồng tuyệt chủng, loài người mới trở thành chúa tể thế giới.

Rồng ở thế giới Harry Potter tuy mạnh mẽ, nhưng không có trí tuệ, chỉ là những con thằn lằn lớn có thân thể cường tráng và có thể phun lửa mà thôi.

"Mấy pháp sư cấp S đều không ở đây." Nhìn một vòng, cậu không thấy pháp sư cấp S mạnh nhất của Fairy Tail đâu, khiến cậu có chút tiếc nuối.

Theo giới thiệu trên tạp chí, mạnh nhất của vương quốc này là Thập Thánh Pháp Sư, hội trưởng Fairy Tail là một trong số đó, thứ hai là các pháp sư cấp S, Fairy Tail cũng có mấy người trong danh sách.

Đúng lúc George đang tiếc nuối, cánh cửa hội bị một cú đá mạnh bạo đạp tung.

"Chúng tôi về rồi!" Một thiếu niên tóc hồng anh, mắt xếch, quàng khăn, một con mèo xanh cõng túi nhỏ và một thiếu nữ tóc vàng dài có thân hình đặc biệt nổi bật, xuất hiện ở cửa hội.

"Chào mừng trở về!" Thấy thiếu niên ở cửa, các pháp sư Fairy Tail đồng loạt giơ cao ly rượu trong tay, rõ ràng thiếu niên này không phải là nhân vật nhỏ trong hội.

Pháp sư răng thỏ trước đó nhầm George là Happy, càng cười ha hả nói: "Natsu, nghe nói cậu lại làm một chuyện lớn kinh thiên động địa, ở Hargeon..." Tuy nhiên cậu ta mới nói được nửa câu, mặt đã ăn một cú đá trời giáng, sau đó cả người bay ra ngoài, đâm hỏng mấy cái bàn, cũng làm bay mấy bàn pháp sư khác.

"Thông tin về Hỏa Long mà cậu đưa cho tôi, lại là giả!" Thiếu niên mặt đầy lửa giận gầm lên.

"Tốc độ thật nhanh, tên này không phải là pháp sư hệ hỏa sao, sao thân thể lại mạnh như vậy!" Lúc này đứng trên ghế đẩu ở quầy bar, George lộ ra vẻ nghi hoặc trong mắt.

Thiếu niên đã tên là Natsu, còn mang theo một con mèo ma pháp giống cậu, vậy hẳn là "Hỏa Long" Natsu, pháp sư hệ hỏa mạnh nhất của Fairy Tail được giới thiệu trên tạp chí pháp sư, giỏi ma pháp hệ hỏa.

Nhưng vừa rồi thiếu niên từ cửa xông đến trước mặt pháp sư răng thỏ, lại ẩn hiện cả tàn ảnh, lực đá đó cũng vô cùng mạnh mẽ.

Những biểu hiện này đều mạnh hơn rất nhiều so với tên pháp sư hắc ám cận chiến mà cậu đã giết trước đó.

"Không hổ là pháp sư có danh hiệu của Fairy Tail, xem ra quả

thực có sự khác biệt so với các pháp sư bình thường." George không hề cảm thấy sợ hãi, ngược lại còn thầm vui mừng.

Một "Hỏa Long" Natsu đã có thực lực như vậy, chắc chắn pháp sư cấp S còn mạnh hơn, Thập Thánh Pháp Sư lại càng là mạnh trong những kẻ mạnh.

Cậu không sợ pháp sư thế giới này quá lợi hại, chỉ sợ pháp sư thế giới này quá yếu.

Bởi vì giới hạn trên của pháp sư thế giới này càng cao, mới có nghĩa là giới hạn trên mà cậu có thể đạt được càng cao.

Nếu pháp sư mạnh nhất thế giới này còn không mạnh bằng cậu, vậy cậu học ma pháp thế giới này, e rằng cũng khó mà mạnh lên được bao nhiêu.

"Tôi nào biết thông tin đó là giả, tôi chỉ tốt bụng nói cho cậu nghe những gì tôi nghe được thôi, Natsu, cậu muốn đánh nhau phải không, tôi tiếp!" Pháp sư răng thỏ rút đầu mình ra khỏi sàn gỗ, nổi trận lôi đình tấn công Natsu.

Hai người qua lại khiến các pháp sư khác cũng bị vạ lây, lần lượt gầm lên giận dữ gia nhập vào trận chiến, sau đó liền biến thành một cuộc hỗn chiến đầy nhiệt huyết của các pháp sư trong hội.

Chỉ có điều George có thể nhìn ra, những người này đều không đánh thật, vì đều dựa vào thân thể để cận chiến.

Nhưng dù vậy, cậu cũng có chút kinh ngạc.

Những pháp sư có danh hiệu như Natsu, Gray, Loke thì không nói, những pháp sư không có danh hiệu khi không sử dụng ma pháp, sức mạnh thể chất cũng không yếu.

Người bình thường nếu bị đánh bay cắm vào tường, hoặc đầu cắm vào sàn nhà, e rằng không chết cũng bị thương nặng, nhưng

những pháp sư này đều như không có chuyện gì, mắng mỏ đứng dậy rồi tiếp tục gia nhập vào trận chiến.

Đánh nhau một hồi, những pháp sư này cũng bắt đầu hăng máu.

Cô gái tóc vàng đi theo thiếu niên, ban đầu còn đang hoảng hốt can ngăn, cho đến khi Gray bị Natsu tấn công bất ngờ, bị lột mất quần, trần như nhộng chạy qua mượn quần lót của cô, cuối cùng cũng không nhịn được mà bùng nổ gia nhập vào trận chiến.

Chương 59

"Chẳng trách được mệnh danh là hội pháp sư gây họa nhiều nhất!" George nhìn đại sảnh hỗn loạn sắp biến thành đống đổ nát, cùng với những pháp trận ma pháp dần dần sáng lên bên cạnh từng người, dường như muốn so tài một trận ma pháp trong đại sảnh của các pháp sư Fairy Tail.

Cậu không khỏi nhớ đến những lời đánh giá cực kỳ thống nhất về hội Fairy Tail trên các tạp chí.

"Còn không mau dừng tay, lũ khốn các ngươi, muốn phá nát hội à!" Đúng lúc này, George đột nhiên nghe thấy một tiếng gầm giận dữ từ lầu hai, ngay sau đó cậu thấy một ông lão gầy gò cao chưa đến một mét, từ hành lang lầu hai nhảy xuống.

Trong quá trình rơi xuống, cơ thể nhanh chóng phồng lên, rất nhanh đã hóa thành một người khổng lồ cao đến bảy tám mét.

Thấy người khổng lồ xuất hiện, các pháp sư khác ào ào dừng tay, sợ hãi chạy tán loạn vào góc tường, chỉ có Natsu chống nạnh đứng đó cười lớn: "Ha ha ha, xem các ngươi bị dọa thành cái dạng gì kìa, trận đấu này ta thắng rồi!" Chỉ có điều tiếng cười của cậu ta nhanh chóng bị cắt đứt, vì tiếp theo cả người cậu ta bị người khổng lồ một chân dẫm xuống, suýt nữa thì bị dẫm ngất đi.

George nhìn ông lão râu trắng với cơ bắp cuồn cuộn, đầu sắp chạm đến trần nhà đại sảnh, mặt mèo cũng đầy vẻ chấn động.

"Đây chính là hội trưởng Fairy Tail, một trong Thập Thánh Pháp Sư Makarov, và Ma pháp Cự Nhân của ông ấy sao!" Trong hai ngày thu thập thông tin, cậu đương nhiên không quên pháp sư mạnh nhất của Fairy Tail, cũng là một trong những pháp sư mạnh nhất vương

quốc - Makarov.

Theo những gì cậu biết, Makarov biết rất nhiều loại ma pháp, nhưng nổi tiếng nhất có hai loại, một loại gọi là Ma pháp Cự Nhân, loại còn lại là Ma pháp Ánh Sáng.

Ma pháp Cự Nhân là có thể làm cho một phần cơ thể mình khổng lồ lên, hoặc cả người khổng lồ lên.

Hơn nữa sự khổng lồ này không phải là bề ngoài, mà là sức mạnh và phòng ngự của cơ thể đều sẽ được khuếch đại.

Theo cách hiểu của cậu, nó có thể coi là phiên bản ma pháp của "Pháp Tướng Thiên Địa", và nghe nói không có giới hạn, ma lực càng mạnh mẽ, nghiên cứu về ma pháp này càng thấu đáo, thì có thể biến thành càng lớn.

Nghe nói thời cổ đại có pháp sư sử dụng Ma pháp Cự Nhân, đã nhấc bổng cả một ngọn núi cao ngàn mét, đương nhiên đây chỉ là truyền thuyết trong sách, thật giả khó phân biệt.

Nhưng ít nhất có thể khẳng định rằng, Ma pháp Cự Nhân này quả thực rất mạnh, nếu không Makarov cũng sẽ không phải là Thập Thánh Pháp Sư, những pháp sư Fairy Tail này cũng sẽ không trốn nhanh như vậy.

Trong hai ngày lựa chọn ma pháp, cậu đã suy nghĩ rất kỹ.

Thế giới này có quá nhiều loại ma pháp, mỗi loại muốn có thành tựu đều phải tốn rất nhiều công sức.

Giai đoạn đầu cậu muốn nhanh chóng nâng cao thực lực, chỉ có thể học một loại, nhiều nhất là hai loại.

Vậy rốt cuộc nên chọn loại ma pháp nào?

Cậu đối với ma pháp của thế giới này cũng chỉ là hiểu biết một

cách phiến diện qua sách, căn bản không thể nhìn ra loại ma pháp nào lợi hại hơn, có tiền đồ hơn.

Vì vậy cậu đã nghĩ ra một cách đơn giản nhất, đó là pháp sư mạnh nhất dùng ma pháp gì, cậu sẽ chọn ma pháp đó để học theo trước, cách này có lẽ không phải là tốt nhất, nhưng lại là cách ít sai lầm nhất.

Thập Thánh Pháp Sư mạnh nhất thế giới này, và hội trưởng của Fairy Tail mà cậu sắp gia nhập chính là một trong số đó.

Kết quả rất rõ ràng, tự nhiên là học ma pháp giống như hội trưởng Fairy Tail, như vậy sau này có vấn đề gì cũng tiện thỉnh giáo.

Thực ra cậu cũng có cảm tình với Ma pháp Cự Nhân.

Không phải cậu thích cận chiến với người khác, với tư cách là một pháp sư thanh lịch, có thể không cận chiến thì tuyệt đối không cận chiến.

Cậu sợ chết, cận chiến không an toàn bằng việc ném ma pháp từ xa.

Chỉ là cậu biết, điểm yếu lớn nhất của pháp sư chính là thân thể, cho dù thân thể của pháp sư bền bỉ hơn người thường, nhưng nếu yếu hại bị tấn công vẫn sẽ chết ngay lập tức.

Nhưng nếu học được Ma pháp Cự Nhân, thì có thể giảm bớt rất nhiều điểm yếu này.

Khi kẻ địch vất vả chống đỡ ma pháp của bạn xông đến trước mặt bạn, tưởng rằng có thể dùng nắm đấm dạy bạn làm người, bạn đột nhiên hóa thân thành người khổng lồ, cho hắn biết thế nào là tuyệt vọng thực sự...

Đối với Quang ma thuật, George cảm thấy cũng có thể thuận tiện học một chút.

Quang ma thuật có khả năng khắc chế nhất định đối với Ma thuật Hắc ám, hơn nữa trong xã hội hiện đại rất dễ tạo thiện cảm.

Con người trong xã hội hiện đại bình thường đều rất coi trọng vẻ bề ngoài.

Một người thi triển ma thuật máu me hoặc đen kịt, trông vừa ghê tởm vừa đáng sợ, cho dù người đó đang làm việc tốt, mọi người cũng sẽ theo bản năng mà cho rằng đó là kẻ xấu.

Nhưng nếu sau lưng bạn có một đôi cánh thiên sứ, rồi vung tay là ánh thánh quang ấm áp, cho dù là giết người, mọi người cũng sẽ cảm thấy bạn giết kẻ xấu.

Dù không phải vì uy lực của Quang ma thuật, chỉ vì hiệu ứng lộng lẫy của nó, hắn cảm thấy lãng phí thời gian học Quang ma thuật cũng không thiệt.

Hơn nữa, bản thân Quang ma thuật cũng không yếu, nếu không cũng chẳng trở thành một trong những ma thuật chủ tu của Makarov.

Chỉ là trông nó không chấn động bằng Ma thuật Khổng lồ, độ khó học tập cũng cao hơn, hiệu quả rất chậm, nghe nói chưa luyện đến trình độ nhất định thì chẳng có mấy sát thương, chủ yếu dựa vào giai đoạn sau.

Mặt khác, hắn cảm thấy rất nhiều ma thuật đều có thể dùng ma thuật của Harry Potter thay thế, hiệu quả cũng không chênh lệch bao nhiêu, chi bằng để sau này có thời gian rồi hẵng học.

Thấy đã trấn áp được mọi người, Hội trưởng Makarov khôi phục kích thước bình thường, nhảy một phát lên chiếc bàn ở quầy trước, cầm lấy một chồng giấy dày, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Lũ nhãi các ngươi lại gây họa cho ta rồi, xem những tài liệu mà Hội đồng gửi tới này, toàn bộ đều là đơn khiếu nại, hại ta ngày nào cũng bị đám ủy viên

Hội đồng mắng.” Nghe lời của Makarov, mọi người đều lộ vẻ xấu hổ.

Chỉ là điều tiếp theo khiến họ không ngờ tới chính là, trong tay Makarov đột nhiên bốc lên một ngọn lửa, thiêu rụi toàn bộ những tài liệu khiếu nại đó thành tro bụi.

“Nhưng mà, cứ để đám ủy viên Hội đồng đó đi ăn cứt hết đi!” Sau đó, trong tiếng reo hò của các ma đạo sĩ Fairy Tail, Makarov đã có một bài phát biểu đầy phấn khích.

George tóm tắt lại chỉ có mấy câu: “Không sao, cứ làm như trước đây, không cần để ý đến Hội đồng, có chuyện gì đã có hội trưởng là ta đây gánh vác, các ngươi chỉ cần nỗ lực hoàn thành nhiệm vụ, rèn luyện ma thuật của mình cho tốt.” Đối với biểu hiện của hội trưởng Makarov, George rất hài lòng.

Kinh nghiệm làm trâu làm ngựa ở kiếp trước mách bảo hắn, không sợ lãnh đạo bất tài, chỉ sợ lãnh đạo không gánh được việc.

Vị hội trưởng này không những có thực lực, mà còn bao che cho người nhà, có thể gánh vác, tuyệt đối là một lãnh đạo tốt.

Giai đoạn đầu đi theo một lãnh đạo như vậy mới có thể yên tâm nâng cao thực lực.

Sau cơn phấn khích, mọi người ngồi bệt xuống đất tiếp tục uống rượu, còn George và cô gái tóc vàng kia được Mirajane dẫn đến trước mặt Makarov.

“Cô bé tên là Lucy phải không, đã là người Natsu tiến cử thì tự nhiên không có vấn đề gì, chúc mừng cô đã trở thành ma đạo sĩ của Fairy Tail chúng ta!” Makarov ra hiệu cho Mirajane, Mirajane cầm một con dấu ma thuật đặc biệt, đóng một ấn ký mang biểu tượng của Fairy Tail lên mu bàn tay của cô gái tên Lucy.

Lucy thấy vậy liền phấn khích nhảy cẫng lên.

"Cuối cùng mình cũng có ấn ký Fairy Tail, trở thành ma đạo sĩ của Fairy Tail rồi!" Phải biết rằng Fairy Tail là một trong những hội ma đạo sĩ mạnh nhất vương quốc, không phải ma đạo sĩ nào cũng có thể gia nhập, nếu không những hội ma đạo sĩ nhỏ kia đã sớm không còn ai.

Ngoài thực lực, Fairy Tail còn có yêu cầu rất cao về nhân phẩm của ma đạo sĩ gia nhập, bất kỳ ma đạo sĩ nào có vết nhơ đều tuyệt đối không thu nhận.

"Còn cậu, cậu tên George phải không." Sau khi thu nhận Lucy, Makarov quay đầu nhìn George với vẻ mặt hiền hòa: "Hỏi cậu hai câu: Thứ nhất, vì sao lại gia nhập Fairy Tail?

Thứ hai, ngoài ma thuật phi hành, cậu còn giỏi ma thuật nào khác?" Là một hội trưởng có trách nhiệm, ông phải cân nhắc rất nhiều vấn đề, nên khi gặp loại ma đạo sĩ chủ động muốn gia nhập này, tự nhiên không thể quá sơ suất.

Fairy Tail thành lập đã gần trăm năm, làm vô số nhiệm vụ, cũng đắc tội không ít ma đạo sĩ hắc ám và hội ma đạo sĩ hắc ám.

Lỡ có hội ma đạo sĩ hắc ám phái người trà trộn vào phá hoại thì không hay rồi.

Vì vậy, thực lực của ma đạo sĩ gia nhập ra sao không quan trọng, có thể từ từ bồi dưỡng, mục đích ban đầu của Fairy Tail là để xây dựng một nơi mà đồng đội có thể thực sự tin tưởng và giúp đỡ lẫn nhau.

Quan trọng nhất là thân phận và lai lịch, đây mới là trọng điểm ông muốn hỏi.

"Tôi gia nhập hội Fairy Tail có hai lý do." George giơ hai móng

mèo lên, sau đó chỉ vào Happy đang đứng trên vai Natsu, tò mò nhìn hắn và nói: “Thứ nhất, tôi sinh ra trong một khu rừng, không biết cha mẹ là ai, cũng chưa từng thấy đồng loại.

Sau khi nghe nói ở Fairy Tail có một con mèo giống tôi, tôi muốn đến xem thử.” “Ấy, Happy cũng không biết cha mẹ là ai, là Natsu nhặt được Happy rồi nuôi lớn đó!” Happy nghe vậy liền giơ móng vuốt của mình lên đáp.

Nó cũng là lần đầu tiên nhìn thấy đồng loại của mình nên có chút tò mò.

Khác với George lớn lên hoang dã trong rừng, khao khát tìm thấy chủng tộc và gia đình của mình, Happy từ khi sinh ra đã được Natsu nhặt về, sau đó lớn lên trong đại gia đình ấm áp của Fairy Tail, sống rất hạnh phúc.

Chương 60

Vì vậy, nó cũng chưa bao giờ nghĩ đến việc đi tìm đồng loại và gia đình.

"Thôi được, xem ra mục tiêu thứ nhất không thể hoàn thành rồi." Vẻ mặt George không có nhiều thay đổi, rồi tiếp tục nói: "Lý do thứ hai, tôi muốn học thêm nhiều ma thuật, Fairy Tail là hội ma đạo sĩ tốt nhất vương quốc, nên tôi đã đến đây." Đối mặt với một Thập Thánh Pháp Sư không rõ lai lịch như Makarov, George không chọn nói dối, mà nói thẳng ra mục đích của mình.

Cái thứ nhất là mục tiêu ban đầu của thân thể này, cái thứ hai là mục tiêu của chính hắn.

Hắn cũng không có ý định đối phó với Fairy Tail, chỉ muốn học thêm nhiều ma thuật, đây không phải là điểm trừ.

"Ha ha ha, cậu nói không sai, Fairy Tail của chúng ta chính là hội ma đạo sĩ tốt nhất vương quốc!" Nghe George nói, Makarov liền phá lên cười, cầm ly rượu lớn trên bàn, uống cạn sạch rượu trong ly.

Với 88 năm kinh nghiệm, cùng với khả năng cảm nhận địch ý của Quang ma thuật, ông gần như đã xác định được cậu nhóc trước mặt không có vấn đề gì.

Vì vậy trong lòng ông, đã xem như công nhận George.

Cho dù George chỉ biết ma thuật "Dực" giống như Happy cũng không sao, gia nhập hội là đồng đội, đồng đội tự nhiên phải giúp đỡ lẫn nhau, sẽ có rất nhiều đồng đội sẵn lòng đưa George đi làm nhiệm vụ kiếm tiền thưởng.

Ví dụ như cặp đôi ăn ý nhất là Natsu và Happy.

“Tiếp theo hãy nói về ma thuật của tôi, mấy năm nay tôi cũng học được không ít ma thuật, nhưng phần lớn đều không có bao nhiêu uy lực, nhưng tôi nghĩ có một cái hẳn là không tồi.” George dang cánh bay đến trước một cái bàn vỡ nát trong đại sảnh, vung vẩy móng mèo niệm chú: “Reparo!” Trong nháy mắt, chiếc bàn vỡ nát đó như thể thời gian quay ngược, khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Vòng quanh cả đại sảnh một vòng, liên tục thi triển mấy chục bùa sửa chữa, đại sảnh của hội vốn đã tan hoang cần phải tốn tiền thuê thợ sửa chữa, bỗng chốc đã biến thành dáng vẻ như lúc George mới đến.

“Xin lỗi, tôi vẫn chưa nắm vững ma thuật này lắm, sửa chữa hơi chậm, nhưng chỉ cần cho tôi một chút thời gian, tôi có thể sửa lại cả đại sảnh trong một lần.” George đáp xuống chiếc ghế tròn, thu lại đôi cánh ma thuật của mình.

Nếu xét về thực lực chiến đấu, hắn cảm thấy dù là những ma thuật tấn công hắn đang nắm giữ hay siêu năng lực của bản thân, có lẽ đều không bằng phần lớn ma đạo sĩ ở đây.

Vì vậy, hắn phải đi một con đường khác, bắt đầu từ những phương diện khác.

Các ma đạo sĩ của Fairy Tail nổi tiếng là những ông vua phá hoại.

Như tạp chí đã đưa tin trước đó, Gray một mình tiêu diệt toàn bộ thành viên của tộc đạo tặc Devan khét tiếng, nhưng cũng phá hủy bảy ngôi nhà dân.

Tình huống này ở Fairy Tail có thể nói là thường xuyên xảy ra.

Vậy thì ma thuật giỏi sửa chữa đồ vật của hắn hẳn là loại tương đối cần thiết, rất có khả năng có thể dựa vào đó để vượt qua bài kiểm tra gia nhập hội.

Mặc dù thực lực hiện tại của hắn chưa thể sửa chữa cả một ngôi nhà trong nháy mắt, nhưng nếu cần hắn có thể từ từ làm, dù sao ma lực của hắn cũng không cạn kiệt.

Đợi sau này sử dụng thành thạo bùa chú này, đừng nói một ngôi nhà, cả một con phố cũng có thể dùng Reparo trong tích tắc.

Quan trọng nhất là có thể tránh chiến đấu, mục tiêu của hắn là học tập và nghiên cứu ma thuật, không phải đi đánh đấm chém giết.

"Cạch!" Ly rượu trong tay Hội trưởng Makarov rơi xuống đất, mắt ông trợn to như chuông đồng, ánh mắt nhìn George như muốn bắn ra tia sét sáng rực.

Chỉ thấy thân ảnh ông lóe lên, tức thì xuất hiện trước mặt George, sau đó một tay chộp lấy George, nhét thẳng vào lòng Mirajane, vẻ mặt kích động hét lớn: "Mira-chan, nhanh lên, đóng ấn cho George, nhanh!" Cái dáng vẻ đó dường như sợ George giây tiếp theo sẽ bay khỏi hội quán vậy.

George đoán không sai chút nào, nhưng hắn vẫn đánh giá thấp mức độ coi trọng của Makarov đối với ma thuật sửa chữa.

Đâu phải là "có thể cần thiết", mà là "quá cần thiết".

Đừng thấy Makarov vừa rồi đứng đó với vẻ hùng hồn, bảo các ma đạo sĩ đừng e ngại đám quan chức Hội đồng, cứ thả sức làm đi.

Nhưng thực tế trong lòng ông cũng đang rỉ máu.

Chưa nói đến việc phải hạ mình đến Hội đồng xin lỗi đám ủy viên đó, chỉ riêng số tiền phạt phải nộp đã khiến tài chính của hội tháng nào cũng thâm hụt.

Ở đây phải điểm danh Natsu và Gray.

Thu nhập tài chính của hội chủ yếu đến từ phần trăm hoa hồng

nhiệm vụ của ma đạo sĩ, nhưng nhiều lúc tiền thưởng nhiệm vụ của đám này còn không bằng tiền bồi thường mà ông phải trả.

Nếu không có mấy ma đạo sĩ cấp S đáng tin cậy chống đỡ, hội đã sớm phá sản rồi.

Và sự xuất hiện của George đã cho ông thấy một tia hy vọng.

Ông không cần George phải đi nhận những nhiệm vụ chiến đấu nguy hiểm như các ma đạo sĩ bình thường khác, chỉ cần làm một người chữa cháy, giúp đỡ dọn dẹp hậu quả sau khi các ma đạo sĩ khác hoàn thành nhiệm vụ là được.

Đương nhiên, có lẽ năng lực ma thuật hiện tại của George còn chưa đủ để đảm đương vai trò người chữa cháy cho cả hội Fairy Tail.

Nhưng không sao, bây giờ làm không được không có nghĩa là sau này cũng không làm được, cứ bồi dưỡng thật tốt.

George, chính là hy vọng tương lai của Fairy Tail!

Đến lúc đó ông sẽ không cần phải đến Hội đồng nhìn sắc mặt của đám ủy viên đó nữa, cũng không cần phải vò đầu bứt tai vì tiền phạt mỗi tháng.

Vậy nên, bạn nói xem, phản ứng của ông lúc này có thể không kích động được không?

George cũng rất kinh ngạc về điều này, hắn hoàn toàn không phản ứng kịp chuyện gì đang xảy ra thì đã thấy mình bị nhét vào một vực sâu mềm mại, sau đó sau lưng bị đóng một ấn ký, biến thành một con mèo có hình xăm.

Hắn biết sau khi mình thể hiện bùa sửa chữa thì khả năng cao sẽ vượt qua bài kiểm tra, chỉ là không ngờ phản ứng của Makarov lại lớn đến vậy, càng không ngờ tốc độ vừa rồi của ông lại nhanh đến thế.

Thật lòng mà nói, hắn cảm thấy nếu vừa rồi Makarov muốn giết hắn, có lẽ hắn còn chưa kịp phản ứng thì đã bị giết rồi.

Thân thể là một con mèo, bản năng bắt chuyển động và khả năng phản ứng vốn đã rất cao, cộng thêm tố chất cơ thể của bản thể và một phân thân khác chồng lên, lại càng cao hơn.

Nhưng vẫn thua xa so với Hội trưởng Makarov.

Điều này cũng khiến George rút ra một kết luận, đó là sau này khi chiến đấu với ma đạo sĩ của thế giới này, tốt nhất nên giữ khoảng cách, không đánh cận chiến.

Hắn phát hiện các pháp sư ở thế giới này ai cũng như Gandalf, siêu thích cận chiến.

"Rất tốt, bây giờ hãy cùng chúc mừng hai người bạn mới là George và Lucy gia nhập chúng ta, mọi người cạn ly!" Thấy sau lưng George đã được đóng ấn ký, Makarov đứng trên bàn quầy, ha hả cười lớn giơ ly rượu lên.

Các ma đạo sĩ bên dưới lúc này cũng đã phản ứng lại, lần lượt giơ ly rượu trong tay mình lên.

Chỉ là vừa uống xong, họ liền tranh nhau xông đến trước mặt George.

"George, có hứng thú gia nhập đội của chúng tôi không, đội của chúng tôi…" "Đội của họ không được, gia nhập đội của chúng tôi đi, đội của chúng tôi…" "George nên gia nhập đội của chúng tôi…" Thì ra, mọi người sau khi thấy ma thuật sửa chữa của George đều nảy ra cùng một ý nghĩ, muốn kéo cậu vào đội của mình, như vậy sau này làm nhiệm vụ sẽ không còn gì phải e dè.

Ngay cả Gray vốn thích hành động một mình và Natsu đã có Happy cũng đồng loạt xông đến trước mặt George.

Happy còn dùng thân phận đồng tộc để kéo quan hệ với George, không ngừng nói về những lợi ích khi lập đội cùng Natsu.

Cảnh tượng này cũng khiến George có chút ngơ ngác.

Hắn thực sự không ngờ, mình chỉ mới thể hiện một chút bùa sửa chữa chưa thành thạo lắm mà lại gây ra hiệu ứng chấn động đến vậy.

Đúng lúc George đang nghĩ cách từ chối mọi người một cách hợp lý mà không làm mất mặt, thì Natsu và Gray đã đánh nhau.

Rồi ngay sau đó, các ma đạo sĩ khác cũng tham gia vào cuộc chiến, khung cảnh một lần nữa trở lại sự hỗn loạn như trước.

Chỉ là lần này, mục đích phân thắng bại của mọi người đã biến thành tranh giành George, ai đánh đến cuối cùng còn đứng vững mới có quyền mời George lập đội.

"Các người… đừng… đánh nữa!" George giơ móng mèo lên, định mở miệng khuyên can, nhưng rồi lại bất lực hạ xuống.

Hắn muốn nói, đại sảnh mà mình khó khăn lắm mới sửa xong, làm hỏng rồi lại phải sửa lại, rất phiền phức.

Chương 61

Nhưng hắn cũng biết, đám ma đạo sĩ bốc đồng này có lẽ cũng không nghe hắn.

Thật lòng mà nói, hắn cảm thấy nếu đám ma đạo sĩ Fairy Tail này ở Hogwarts, chắc chắn toàn bộ sẽ bị phân vào Gryffindor, không ai thoát được.

Quay đầu nhìn Makarov, Makarov thấy George nhíu mày, liền lập tức đặt ly rượu xuống, hóa thành người khổng lồ, tiến lên ba chân bốn cẳng đánh ngã tất cả ma đạo sĩ xuống đất.

"George muốn gia nhập đội nào, do cậu ấy tự quyết định, lũ các ngươi nếu làm cậu ấy không vui, ta sẽ đánh gãy chân tất cả các ngươi!" George là hy vọng tương lai của Fairy Tail, không thể để đám này dọa đến George, lỡ dọa George chạy mất, ông khóc cũng không có chỗ mà khóc.

"Còn có Gray và Natsu, hai đứa cũng vậy, cẩn thận đợi Erza về, ta sẽ bảo con bé xử lý hai đứa thật nặng." Nghe tiếng gầm như ác quỷ của hội trưởng, các ma đạo sĩ liền gật đầu như gà mổ thóc.

Hội trưởng lúc nổi giận vẫn rất đáng sợ, đặc biệt là ông còn nhắc đến nữ hoàng tiên tộc Erza còn đáng sợ hơn.

Nếu để Erza biết họ làm hội trưởng nổi giận, lúc cô ấy về họ thật sự chết chắc rồi.

Phải biết rằng, Natsu và Gray là hai người mạnh nhất trong số họ hiện tại, đều đã từng thách đấu với Erza.

Chỉ trong vài chiêu, cả hai đã bị đánh cho nửa sống nửa chết.

Chọc giận hội trưởng, ông cùng lắm biến thành người khổng lồ

dọa người, chọc giận Erza, cô ấy thật sự sẽ đánh bạn đến chỉ còn lại một hơi thở.

Nhìn đại sảnh hội quán tan hoang, George bất đắc dĩ lại phải bay lên, dùng bùa sửa chữa một lần nữa khôi phục lại đại sảnh, rồi mới lịch sự nói với mọi người: "Cảm ơn lời mời nhiệt tình của các vị, nhưng hiện tại năng lực ma thuật của tôi còn thấp, chưa muốn lập đội đi làm nhiệm vụ.

Tôi hy vọng có thể ở lại hội học hỏi ma thuật một thời gian, nâng cao bản thân.

Đợi sau này có cơ hội, nhất định sẽ cùng mọi người lập đội hoàn thành nhiệm vụ." Ra khỏi hội đi làm nhiệm vụ là chuyện không thể nào, cho dù là giúp các ma đạo sĩ khác dọn dẹp hậu quả, cũng phải đợi vài năm nữa khi thực lực của hắn mạnh lên rồi mới tính.

Giai đoạn hiện tại, hắn cùng lắm chỉ giúp khôi phục lại sảnh khách thường xuyên bị hư hại.

Trải qua một hồi náo loạn vừa rồi, hắn đã hiểu rõ tầm quan trọng của mình đối với hội này, vì vậy có một số chuyện hắn tự nhiên cũng có suy nghĩ mới.

Ban đầu hắn còn nghĩ để được ở lại hội, sẽ ra ngoài giúp các ma đạo sĩ của hội dọn dẹp hậu quả nhiều hơn, những nơi bị phá hoại quá lớn thì dùng bùa sửa chữa nhiều lần.

Mệt thì có mệt một chút, nhưng chỉ cần có thể ở lại hội này, sẽ có cơ hội học được những ma thuật hàng đầu của thế giới này.

Nhưng xem ra bây giờ, dường như cũng không cần phải làm vậy.

Với mức độ coi trọng của hội trưởng đối với hắn, hắn hoàn toàn có thể "cẩu" ở hội một hai năm, nỗ lực nâng cao bản thân, đợi đến khi nào nắm vững Phép Độn thổ, bùa sửa chữa cũng có tiến bộ lớn, rồi

hãy đi giúp đỡ.

Như vậy có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian lãng phí trên đường đi.

Quả nhiên, khi hắn nói ra suy nghĩ của mình và nhìn về phía Makarov, Makarov gần như không do dự mà gật đầu.

"Nếu George tạm thời không muốn lập đội, các ngươi giải tán đi, đến bảng nhiệm vụ tìm nhiệm vụ phù hợp với mình mà làm, mau cút ra ngoài làm nhiệm vụ đi!" Đối với Makarov mà nói, ông vốn không mong George phát huy tác dụng lớn ngay bây giờ, cái ông coi trọng là tương lai của George.

Dù sao nhìn George sửa cái đại sảnh cũng rất vất vả, những vụ phá hoại lớn mà Gray và Natsu thường gây ra, e là không có mười ngày nửa tháng cũng không sửa xong.

Thay vì như vậy, chi bằng nâng cao thực lực trước, đợi thực lực ma thuật tăng lên, mới có thể phát huy tác dụng tốt hơn, cũng hiệu quả hơn.

Biết không thể tranh giành được nữa, các ma đạo sĩ cũng không làm phiền George, bắt đầu làm việc chính, đó là đến bảng thông báo nhiệm vụ trong đại sảnh để nhận nhiệm vụ phù hợp với mình.

Các ma đạo sĩ nhận nhiệm vụ một mặt là để kiếm tiền, mặt khác cũng là để tăng trưởng kiến thức, rèn luyện và nâng cao năng lực ma thuật của mình thông qua chiến đấu trong nhiệm vụ.

Ma đạo sĩ ở thế giới này, rất ít người thích tĩnh tâm nâng cao thực lực của mình thông qua lý luận và nghiên cứu, đa phần thích mạo hiểm, thích ép buộc bản thân trong chiến đấu, khai phá tiềm năng trong tuyệt cảnh để nâng cao thực lực một cách đột phá.

Vì vậy tỷ lệ tử vong cũng rất cao.

George không thích mạo hiểm, hắn vẫn thích nâng cao thực lực của mình một cách ổn định trong môi trường an toàn.

"Levy, qua đây một lát, các em định đến thư viện đọc sách phải không, dẫn George đi cùng, chăm sóc tốt cho thành viên mới của chúng ta." Makarov ngồi lại quầy bar, thấy ba ma đạo sĩ đang đi về phía lối vào tầng hầm của đại sảnh, liền gọi cô gái ma đạo sĩ có mái tóc xanh ngắn dáng người loli đi đầu.

Cô gái ma đạo sĩ tóc xanh ngắn nghe vậy liền nhanh chóng chạy tới.

"Vâng ạ, hội trưởng, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ!" "Levy là ma đạo sĩ uyên bác nhất trong hội chúng ta, phần lớn sách ma thuật trong thư viện cô bé đều đã đọc qua, cậu muốn học ma thuật gì, có thể thỉnh giáo cô bé." Makarov nhìn George với vẻ mặt hiền hòa.

George gật đầu, sau đó đưa móng mèo ra cho Levy.

"Chào cậu, tôi là George, tiếp theo phiền cậu rồi." "Không phiền, đồng đội giúp đỡ lẫn nhau là chuyện nên làm, hơn nữa hội trưởng quá khen rồi, hội trưởng mới là ma đạo sĩ uyên bác nhất hội chúng ta." Levy cúi người, dùng hai ngón tay nắm lấy móng mèo của George, mắt long lanh như sao.

Cô không có nhu cầu gì với ma thuật sửa chữa của George, chỉ cảm thấy con mèo nhỏ nghiêm túc này trông thật sự rất đáng yêu.

"Ha ha ha, George sau này có vấn đề gì về ma thuật, cũng có thể hỏi ta." Nghe Levy khen mình, Makarov liền ngẩng đầu cười lớn, càng già càng trẻ con, Makarov tám mươi tám tuổi, đôi khi cũng giống như trẻ con, thích được sùng bái và khen ngợi.

"Tôi nhất định sẽ thỉnh giáo hội trưởng thật tốt." George nghe vậy liền hai mắt sáng rực, Makarov nhìn hắn không hiểu vì sao, trán đột

nhiên toát ra một giọt mồ hôi lạnh.

Thế là, tiếp theo George vừa đi vừa trò chuyện với Levy, hướng về thư viện ở tầng hầm.

Cô gái ma đạo sĩ tên Levy này quả thật vô cùng uyên bác, các loại kiến thức ma thuật tuôn ra không ngớt, nghe mà George thấy vô cùng hứng khởi, gặp chỗ nào không hiểu cũng lập tức mở miệng thỉnh giáo.

Levy cũng hiếm khi gặp được ma đạo sĩ có hứng thú với ma thuật như vậy, được một phen thỏa mãn cơn nghiện làm thầy.

Một người một mèo hợp cạ, một người dạy một người học, rất nhanh quan hệ trở nên thân thiết.

Đến thư viện ở tầng hầm, biết George có hứng thú với Ma thuật Khổng lồ và Quang ma thuật, Levy rất tốt bụng dẫn hắn đi tìm những cuốn sách ma thuật cần phải đọc để học hai loại ma thuật này.

Qua nửa ngày tiếp xúc, George cũng đã hiểu về Levy và hai người đi theo cô.

Các ma đạo sĩ trong hội trừ vài người có thực lực siêu cường, phần lớn đều lập đội cùng nhau hành động thực hiện nhiệm vụ.

Levy và hai người đi theo cô thực ra cũng là một đội nhỏ, tên là đội Shadow Gear.

Hai người đi theo tên là Jet và Droy, là fan hâm mộ cũng là đồng đội của cô, kiêm luôn người theo đuổi.

Ma thuật của Jet tên là "Thần Tốc", có thể tăng mạnh tốc độ chạy của bản thân, tự xưng là ma đạo sĩ chạy nhanh nhất Fairy Tail, phương thức tấn công là chạy tốc độ cao cận thân đá bay kẻ địch.

Ma thuật của Droy tên là "Thực Vật", có thể ném ra các loại hạt

giống có năng lực khác nhau, thúc đẩy hạt giống phát triển rồi tấn công kẻ địch.

Còn ma thuật của đội trưởng Levy thì rất đặc biệt, là ma thuật "Văn Tự Lập Thể".

Ma thuật Văn Tự Lập Thể chính là biến chữ viết thành dạng ba chiều, rồi ném về phía đối thủ, và mang theo năng lực tương ứng của chữ đó.

Levy đã biểu diễn một chút cho George xem, cô đưa tay viết hai chữ "Tĩnh Lặng" trong không trung, âm thanh của cả thư viện lập tức biến mất, tất cả mọi người nói chuyện chỉ thấy mấp máy môi mà không có tiếng.

Uy lực của ma thuật Văn Tự Lập Thể phụ thuộc vào lượng kiến thức ma thuật đã đọc, biết càng nhiều kiến thức ma thuật, thì càng có thể viết ra nhiều chữ có công năng khác nhau.

Vì vậy Levy ngoài việc đi làm nhiệm vụ ra, phần lớn thời gian cũng ở trong thư viện học tập, tăng thêm lượng kiến thức dự trữ của mình.

Đối với ma thuật của ba người, George đều rất có hứng thú, nhưng thời gian của hắn hiện tại có hạn, vẫn ưu tiên quyết định học Ma thuật Khổng lồ và Quang ma thuật.

Vừa thấy Hội trưởng Makarov biến thành khổng lồ ba chân bốn cẳng đánh gục tất cả ma đạo sĩ, càng khiến hắn kiên định quyết tâm ưu tiên học Ma thuật Khổng lồ.

Hơn nữa Levy vừa nói với hắn, đó còn chưa phải là trạng thái mạnh nhất của hội trưởng, hội trưởng còn chưa dùng đến một phần mười thực lực.

Nếu hội trưởng sử dụng ma pháp khổng lồ đến cực hạn, cho dù

đứng yên không động để các ma đạo sĩ trong hội cùng nhau thi triển ma thuật tấn công, cũng không thể phá phòng ngự.

Ma thuật Khổng lồ không chỉ tăng sức mạnh, mà còn tăng mạnh phòng ngự, lại còn tăng cả kháng vật lý lẫn kháng phép, cực hạn nghe nói không thua gì rồng khổng lồ trong truyền thuyết.

Chương 62

Rồng khổng lồ là khái niệm gì, ngay cả những con rồng thiểu năng ở thế giới Harry Potter cũng có thể chống lại Lời nguyền Giết chóc, huống chi là rồng khổng lồ ở thế giới này.

Cũng có nghĩa là, nếu hắn luyện tốt, bất kể là tên lửa của khoa học kỹ thuật hiện đại, hay Lời nguyền Giết chóc của pháp sư hắc ám, nếu không đạt đến một cấp độ nhất định, e là đều không thể phá phòng ngự của hắn.

Barty Crouch Jr. giả dạng Mad-Eye trong lớp học đã từng nói, phù thủy nhỏ sử dụng Lời nguyền Giết chóc chỉ có thể làm phù thủy trưởng thành chảy máu mũi.

Hắn cũng đã biết được từ Hagrid rằng, phần lớn sinh vật huyền bí có kích thước lớn đều có sức kháng phép rất mạnh.

Vì vậy, Lời nguyền Giết chóc cũng không phải là bùa chú trúng là chết, chỉ là tương đối mà thôi.

Nếu kẻ địch mà Lời nguyền Giết chóc đối mặt có sinh mệnh lực vượt xa người thường, kháng phép cũng đủ cao, thực ra cũng có thể cứng rắn chống lại Lời nguyền Giết chóc.

Giống như rồng lửa, chưa từng nghe nói con rồng lửa nào bị pháp sư hắc ám giết chết bằng một Lời nguyền Giết chóc.

Phương pháp chế ngự rồng lửa thường là dùng Bùa Mắt Mờ làm nó tạm thời mù lòa, sau đó một trăm phù thủy trưởng thành đồng thời sử dụng Bùa Ngủ chồng lên nhau, mới có thể chế ngự được nó.

Nếu hắn hóa thành người khổng lồ ở thế giới Harry Potter, thực ra căn bản không sợ pháp sư hắc ám bình thường thi triển Lời nguyền

Giết chóc lên hắn.

Nếu thật sự gặp phải quá nhiều pháp sư hắc ám, hắn cũng không ngốc đến mức đứng yên cho người ta đánh.

Thời gian nhanh chóng trôi đến chiều tối, trước khi rời khỏi thư viện, George phát hiện ở sâu trong thư viện còn có một cánh cửa lớn, chỉ là cánh cửa đó đã bị khóa.

"Levy, bên trong đó là gì vậy?" Hắn nghi ngờ bên trong cánh cửa bị khóa đó có phải đang cất giấu ma thuật gì đó đặc biệt lợi hại không, giống như khu sách cấm ở sâu trong thư viện Hogwarts.

Vừa rồi khi Levy giới thiệu cho hắn về Quang ma thuật có nhắc đến, hội trưởng đời thứ nhất của Fairy Tail đã từng sáng tạo ra ba siêu ma thuật hệ quang mạnh nhất, nghe nói uy lực cực kỳ mạnh mẽ.

Đương nhiên, Levy cũng nói chỉ là nghe nói, vì chưa bao giờ thấy hội trưởng dùng qua.

Vì vậy hắn có lý do để phỏng đoán, bên trong cánh cửa đó có phải là cất giấu sách ma thuật của ba siêu ma thuật đó không.

Levy nhìn cánh cửa mà George đang chỉ, lắc đầu: "Tôi cũng không rõ, nhưng nghe chị Mira nói, nơi đó chỉ có hội trưởng mới có thể vào, hơn nữa trên cánh cửa có một phong ấn thuật thức vô cùng phức tạp và mạnh mẽ.

Có một lần Natsu tò mò muốn lẻn vào, kết quả bị phong ấn đánh bay ra, ngất xỉu hai ngày mới tỉnh lại." "Sau này thực lực mạnh lên, nhất định phải tìm cơ hội lẻn vào xem thử." George vừa nghe, càng cảm thấy phỏng đoán của mình có khả năng cao là sự thật.

Trở lại đại sảnh tầng một, lúc này trong đại sảnh trừ Cana đang uống rượu và Mirajane đang ngân nga hát dọn dẹp vệ sinh, về cơ bản đã không còn ma đạo sĩ nào.

Ai làm nhiệm vụ thì làm nhiệm vụ, ai về ký túc xá thì về ký túc xá.

Hội Fairy Tail trong thị trấn có ký túc xá nam nữ riêng cung cấp cho các ma đạo sĩ của hội ở.

Mỗi tháng chỉ cần trả một ít tiền thuê là được, nếu muốn ở phòng tốt hơn một chút, cũng có thể tự bỏ tiền ra thuê biệt thự nhỏ trong thị trấn.

"Mọi người lên rồi à, tôi có để lại một ít đồ ăn cho mọi người, mau lại đây ăn thử đi." Thấy ba người một mèo của George xuất hiện, Mirajane ngừng dọn dẹp vệ sinh, từ trong quầy bar bưng ra bốn phần bữa tối đặt lên bàn.

Mirajane ngoài việc là cô gái chiêu bài của hội, còn là quản gia hậu cần của hội, rượu và đồ uống ở quầy bar, tài chính và các việc lặt vặt của hội, về cơ bản đều do cô xử lý.

"Chị Mira, chị thật tốt quá!" Levy nhỏ nhắn nhào vào lòng Mirajane dụi dụi, sau đó bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Cô thường xuyên vì đọc sách quá khuya mà đói bụng, Mirajane luôn để lại bữa tối cho cô.

"Cảm ơn chị Mira!" Jet, Droy và George đồng thời cảm ơn Mirajane.

George đang chuẩn bị ngồi xuống ăn cơm, nhìn thấy công việc dọn dẹp làm dở dang, nghĩ một chút rồi vung hai tay, bắt đầu niệm chú.

"Scourgify!" Lập tức, những vết bẩn trên bàn và sàn nhà đều tụ lại với nhau, tự động rơi vào thùng rác, những ly rượu và bộ đồ ăn rơi vãi cũng bay đến quầy bar xếp gọn gàng sạch sẽ.

Trong nháy mắt, cả đại sảnh trở nên sạch sẽ ngăn nắp.

"Đây là ma thuật gì vậy?" Thấy một loạt thao tác của George, cả

đại sảnh đã được dọn dẹp sạch sẽ, Mirajane và những người khác cũng kinh ngạc trợn tròn mắt.

Trong số những ma thuật mà họ biết, chưa có loại ma thuật nào như thế này.

"Đây là ma thuật tẩy rửa, một loại ma thuật gia dụng, là tôi vô tình học được trong mấy năm du lịch, không thể chiến đấu, chỉ có thể dùng để dọn dẹp vệ sinh." George tùy tiện bịa ra một lý do để qua chuyện, rồi dùng đuôi câu lấy cái thìa bắt đầu thưởng thức bữa tối.

Nếu đã không định ra ngoài thực hiện nhiệm vụ, muốn ở lại hội học tập và nghiên cứu ma thuật, vậy thì tự nhiên cũng không thể không làm gì cả.

Giúp sửa chữa đại sảnh, dọn dẹp vệ sinh nhiều hơn, cũng có thể thể hiện giá trị của hắn, giành được thiện cảm của mọi người.

Về tiền bạc, hắn có Bùa Mở Rộng Không Gian Không Dấu Vết thì còn sợ không có tiền sao, làm vài món trang bị không gian, bán riêng lẻ ở vài thành phố, chẳng phải kiếm tiền nhanh hơn làm nhiệm vụ sao.

"Xem ra George cậu cũng biết không ít ma thuật." Mirajane ngồi bên cạnh George, không nhịn được đưa tay xoa đầu mèo của hắn.

Đầu mèo bị xoa, George theo bản năng cảm thấy thoải mái, nhưng rất nhanh lý trí đã kìm nén được sự khoan khoái đến từ cơ thể này, né tay Mirajane: "Đa phần đều là những ma thuật phi chiến đấu, không thể so với mọi người được." "George cậu không cần chiến đấu, chỉ cần luyện tốt ma thuật sửa chữa đó, ai dám bắt nạt cậu, tất cả ma đạo sĩ trong hội chúng ta sẽ vặn đầu hắn xuống cho cậu đá bóng!" Jet bên cạnh cười nói.

Mặc dù câu nói này của anh ta có phần đùa cợt, nhưng thực ra cũng không khoa trương.

George bây giờ là bảo bối của cả hội, ai dám động đến George, sẽ phải chịu đựng cơn thịnh nộ của tất cả ma đạo sĩ trong hội, đặc biệt là Hội trưởng Makarov.

Nghe lời của Jet, mấy người đều ha ha ha cười lớn.

George cũng bất đắc dĩ lắc đầu, hắn cảm thấy như vậy cũng không tệ, ít nhất ở thế giới này có chỗ dựa đáng tin cậy, không cần lo lắng về vấn đề an toàn.

Cứ như vậy, mấy người vừa ăn vừa trò chuyện, đến khi kết thúc thì trời đã tối.

Khóa cửa hội, Mirajane dìu Cana say khướt cùng mọi người đi về phía trung tâm thị trấn.

Mirajane và Levy về ký túc xá của hội, George thì trở về quán trọ, nửa đường đầu của mọi người là cùng đường, nên cũng đi cùng nhau.

Sau khi trở về quán trọ, George bắt đầu tổng kết những kiến thức ma thuật học được trong ngày, và bắt đầu luyện tập nhập môn Ma thuật Khổng lồ, thử làm cho một phần cơ thể khổng lồ hóa.

Tốt nhất là bắt đầu luyện tập từ những bộ phận dễ như ngón tay, ngón chân, hoặc dùng "cậu nhỏ George" cũng không phải là không được.

Mấy ngày tiếp theo, George bước vào giai đoạn học tập và nghiên cứu ma thuật ổn định.

Mỗi ngày hắn luôn là người đầu tiên đến hội, sau đó là vào thư viện đọc sách, hoặc là ở đại sảnh theo sau Hội trưởng Makarov thỉnh giáo ma thuật, thỉnh thoảng giúp sửa chữa đại sảnh và dọn dẹp vệ sinh.

Buổi tối phần lớn thời gian đều cùng đội Levy rời đi, khi đội Levy đi làm nhiệm vụ không ở hội, thì hắn đi một mình.

Thời gian trôi qua, hắn cũng dần quen thuộc với các ma đạo sĩ trong hội.

Biết được một số chuyện mà trước đây không biết.

Ví dụ như Natsu sử dụng không phải là ma thuật hệ lửa đơn giản, mà là Sát Long ma thuật, là ma thuật mà rồng sử dụng, mạnh hơn ma thuật hệ lửa thông thường rất nhiều, hơn nữa có thể nuốt chửng mọi ngọn lửa để nâng cao ma lực của mình.

Vì vậy ma đạo sĩ hệ lửa thông thường gặp phải Sát Long ma đạo sĩ như Natsu là bị khắc chế hoàn toàn.

Còn nữa Natsu lại được rồng nuôi lớn, ma thuật cũng là do rồng truyền thụ, chỉ là có một ngày con rồng nuôi dưỡng cậu đột nhiên biến mất, cậu mới tình cờ gia nhập hội Fairy Tail.

Có thể gọi là người rồng.

Đôi khi George nghĩ, có lẽ đũa phép của mình ở thế giới này, có thể rơi vào tay Natsu.

Dùng tóc của Natsu làm lõi đũa phép, hắn là một lựa chọn không tồi.

Chương 63

Đũa phép có thể tăng tốc độ thi pháp và uy lực ma thuật, bất kể ở thế giới nào, đều là thứ không thể thiếu đối với hắn.

Nếu có đũa phép trong tay, thực lực của hắn ít nhất phải tăng gấp đôi.

So với Marvel, thế giới thịnh hành ma thuật này rõ ràng dễ tìm được dược liệu chế tạo đũa phép hơn.

Trong khi phân thân mèo đang nỗ lực học tập ma thuật của thế giới mới, bản thể và phân thân bên kia cũng không hề nhàn rỗi.

Hôm đó, George cùng Giáo sư X, Wolverine, Gabriela, Isa, Caliban và đám trẻ xuất hiện ở cổng trường.

"Cậu chắc chắn làm như vậy thật sự được chứ?" Wolverine mặc áo da, hút xì gà, mặt lộ vẻ nghi ngờ.

Anh sống bao nhiêu năm nay, vẫn là lần đầu tiên nghe nói có dị nhân nào có năng lực như vậy.

Ngược lại Giáo sư X lại bình tĩnh hơn nhiều: "Chúng ta phải tin tưởng George, năng lực của chúng ta vốn dĩ rất đa dạng, mãi mãi không thể dự đoán được." Với sự hiểu biết của ông về tính cách của George, chuyện không chắc chắn, George thường sẽ không nói ra.

Nếu đã đưa họ ra khỏi tầng hầm, vậy thì chứng tỏ chắc chắn đã có sự nắm chắc trăm phần trăm.

"Dực!" George thi triển ma thuật "Dực", sau lưng mọc ra một đôi cánh ma thuật trắng muốt, đưa hắn nhanh chóng bay lên trời.

Sau đó hắn vung hai tay, niệm chú: "Repello Muggletum!" Từng Bùa Chống Muggle được George thi triển ra, sau đó nối thành một

mảng lớn, bao trùm toàn bộ ngôi trường dị nhân.

Bùa Chống Muggle là một câu thần chú được tạo ra nhắm vào những người bình thường không có ma lực.

Sau khi trường học của dị nhân bị Bùa Chống Muggle bao phủ, người bình thường khi đi đến gần đây sẽ tự động bỏ qua sự tồn tại của trường.

Giống như trong nhận thức của họ, ngôi trường này đã biến mất, họ sẽ tự động đi đường vòng để tránh.

Trừ khi George, một phù thủy, chỉ ra, người bình thường mới có thể nhìn thấy sự tồn tại của trường học dị nhân.

"Được rồi, đưa mọi người đi xem hiệu quả." Sau khi đáp xuống đất, George dẫn mọi người đi ra ngoài trường học.

Wolverine nhìn đôi cánh mà George thu lại, không khỏi cảm thán: "Thật không biết bọn họ đã cấy ghép bao nhiêu năng lực vào cơ thể cậu, ngay cả cánh thiên sứ cũng có." Trong số các dị nhân, đã từng có một người tên là "Thiên thần", bẩm sinh sau lưng có một đôi cánh có thể bay lượn, sau này bị Karma thu nhận, năng lực được kích phát thêm một bước.

Chỉ là "Thiên thần" không thể tự động thu lại đôi cánh như George.

"Ồ, chết tiệt, thật sự biến mất rồi." Đi ra khỏi cổng trường, khi Wolverine quay đầu lại nhìn trường học, đột nhiên phát hiện trường học cứ thế biến mất.

Và điều khiến anh cảm thấy kỳ lạ hơn là, anh lại không hề cảm thấy có gì đó không ổn.

Bình thường nếu làm một tòa nhà biến mất hoặc tàng hình, thì rất rõ ràng có thể phát hiện điều không ổn, dù sao một tòa nhà lớn như

vậy không còn nữa, để lại một khoảng đất trống ở đó, ai cũng biết có vấn đề.

Nhưng bây giờ lại không phải tình huống này, anh cảm thấy rất bình thường, nếu không phải vừa từ trường học đi ra, anh thật sự sẽ cảm thấy mọi thứ trước mắt đều rất hợp lý, phía trước không thể có trường học nào.

"Nhìn kìa, đó là trường học của chúng ta!" Lúc này George lên tiếng chỉ về phía trường học, ngôi trường vốn đã biến mất trong mắt mọi người, cứ thế lại xuất hiện trở lại.

"Ôi, lạy Chúa!" Đám trẻ nhìn ngôi trường xuất hiện trở lại, đều thốt lên một tiếng kinh hô.

"Sau này khi trở về, lấy viên bi thủy tinh này ra là có thể nhìn thấy trường học rồi." Lúc này, George đưa một viên bi vào tay Wolverine.

Trong viên bi đó, hắn đã lưu trữ một ít ma lực, Wolverine chỉ cần cầm viên bi, bị ảnh hưởng bởi ma lực trong viên bi, tự nhiên có thể nhìn thấy trường học.

Thực ra hiện tại như vậy vẫn chưa đủ an toàn, đợi sau này học được bùa phòng ngự gia cố quy mô lớn, thêm một lớp phòng ngự phía trên trường học, mới được coi là thực sự an toàn.

Nếu không, tuy có thể lừa được cảm nhận của người thường, nhưng nếu đối phương trực tiếp bắn tên lửa về phía này, vẫn có thể gây tổn hại cho trường học.

"Tốt quá rồi, như vậy bọn trẻ không cần phải ở dưới tầng hầm mãi nữa." Gabriela lộ vẻ vui mừng, đám trẻ cũng sau tiếng kinh hô, vui vẻ nhảy cẫng lên.

Tầng hầm chỉ có bấy nhiêu chỗ, ngày nào cũng ở dưới tầng hầm không thể ra ngoài, chẳng khác gì ngồi tù.

Nhưng bây giờ, chúng ít nhất có thể tắm nắng, hít thở không khí trong lành, đi dạo, chạy nhảy và hoạt động trong ngôi trường rộng lớn.

“Vẫn phải nhắc nhở mọi người, chỉ có thể hoạt động trong trường, không được ra khỏi trường.” George nhắc nhở bọn trẻ một câu.

Ngoài Wolverine, Giáo sư X, Gabriela, Isa và Caliban, hắn không định đưa cho bọn trẻ viên bi có thể tự do ra vào trường.

Hắn lo lắng lỡ có đứa trẻ nào nghịch ngợm chạy ra ngoài, khiến viên bi rơi vào tay kẻ địch, thì sẽ phiền phức.

“Yên tâm, chúng có thể hoạt động trong trường đã rất vui rồi, tôi sẽ trông chừng chúng.” Gabriela cười nói, bọn trẻ cũng lần lượt gật đầu.

Trở lại trường học, George hỏi Wolverine: “Tony Stark bên kia gần đây thế nào?” Thời gian này Wolverine vẫn luôn giám sát Tony Stark, cũng là hôm nay hắn muốn dùng Bùa Chống Muggle để bố trí trường học, mới đặc biệt để Isa lái chiến cơ đón anh về.

Wolverine hút xì gà đáp: “Từ sau buổi họp báo lần trước, ngoài việc đến một căn cứ không quân, phần lớn thời gian còn lại hắn đều ở trong biệt thự của mình, không hề ra ngoài.

Xem ra lần bị bắt cóc này cũng khiến gã dân chơi này ngoan ngoãn hơn không ít.” “Không phải ngoan ngoãn hơn không ít, e là đang phát triển bộ giáp mà hắn còn chưa phát triển xong trong hang núi ở sa mạc.

Cũng tốt, tạm thời không cần quan tâm đến hắn.” George gật đầu, không nói nhiều.

Tony Stark nghiên cứu chế tạo bộ giáp hình như mất mấy tháng,

bây giờ cách lần hắn cứu ra đã qua hơn hai tháng, e là còn cần một khoảng thời gian nữa mới có thành phẩm.

"Đợi Tony Stark làm xong bộ giáp sắt, sẽ quay lại giải quyết triệt để Sandel Les." Hắn vẫn chưa quên Sandel Les, cái phiền phức lớn này.

Luôn phòng thủ chờ đối phương tấn công, không phải phong cách của hắn.

Nếu Sandel Les có thể tạo ra những đứa trẻ dị nhân này, tạo ra hắn, một thể hợp thành của Magneto và Giáo sư X, tạo ra X-24, Wolverine trẻ tuổi, thì chưa hắn đã không thể tạo ra các dị nhân khác.

Đến lúc đó nếu đối phương phái một đám dị nhân nhân bản đến truy sát họ, thì thật sự có chút nguy hiểm.

Bùa Repello Muggletum có thể che mắt người thường, nhưng năng lực của dị nhân rất đa dạng, ai biết được có gặp phải năng lực kỳ quái nào đó vừa hay khắc chế được Bùa Repello Muggletum hay không.

Vì vậy hắn lên kế hoạch đợi Tony Stark chế tạo xong bộ giáp sắt, sẽ liên hợp với Tony Stark chủ động tấn công, triệt hạ hang ổ của đối phương.

Đừng xem thường bộ giáp của Tony Stark, xét về hỏa lực và sức phá hoại, mạnh hơn siêu năng lực và ma thuật hiện tại của hắn rất nhiều, mặc dù cũng dễ bị khắc chế.

Nhưng không sao, còn có hắn phối hợp, cộng thêm Wolverine đã hồi phục đỉnh cao.

Quan trọng là hắn biết Bùa Theo Dấu, không sợ không tìm được tung tích của Sandel Les.

Ở thế giới Harry Potter, buổi sáng khi George đi ngang qua Đại

Sảnh Đường, phát hiện một đám phù thủy nhỏ đang vây quanh bảng thông báo, sôi nổi thảo luận điều gì đó.

Lại gần hơn một chút, hắn thấy trên bảng thông báo có ghim một tấm da dê mới.

Nội dung trên tấm da dê là tám giờ tối nay, trường học sẽ mở lại Câu lạc bộ Đấu tay đôi tại Đại Sảnh Đường, dạy cho các phù thủy nhỏ toàn trường cách dùng ma thuật để chiến đấu tốt hơn.

Câu lạc bộ Đấu tay đôi từng rất thịnh hành ở Hogwarts, nghe nói Viện trưởng Ravenclaw hiện tại, Flitwick, khi còn đi học chính là tướng quân thường thắng của câu lạc bộ.

Trong các cuộc đấu tay đôi một chọi một, ngay cả phù thủy năm cao cũng không thể đánh bại Flitwick.

Sau này vì thường xuyên có phù thủy nhỏ bị thương khi đấu tay đôi, khiến bệnh xá mỗi ngày đều không xuể, cuối cùng đành phải hủy bỏ.

Bây giờ xem ra, chắc chắn là do Phòng chứa bí mật được mở ra và các phù thủy nhỏ bị tấn công, một số giáo viên đã đề nghị mở lại Câu lạc bộ Đấu tay đôi, rèn luyện kỹ năng chiến đấu cho các phù thủy nhỏ, để có thêm khả năng tự vệ khi đối mặt với nguy hiểm.

“Cũng là một cơ hội tốt để quan sát học hỏi.” George đối với việc mở lại Câu lạc bộ Đấu tay đôi, tự nhiên là có thái độ tích cực.

Kỹ năng sử dụng phép thuật của hắn, về cơ bản đều đến từ tự ngộ, nhiều phương diện đều không chính quy.

Chương 64

Về mặt chiến đấu, hắn thực ra đa số đều dựa vào siêu năng lực của mình, ma thuật chỉ đóng vai trò phụ trợ.

Nhưng sau này, hắn chắc chắn vẫn sẽ chủ yếu chiến đấu bằng ma thuật, vậy nên quan sát và học hỏi thêm một số kỹ năng chiến đấu bằng ma thuật là điều rất quan trọng.

Tám giờ tối, khi George cùng các phù thủy nhỏ năm nhất Slytherin đến Đại Sảnh Đường, nơi này đã thay đổi diện mạo.

Bốn chiếc bàn ăn dài được dồn lại với nhau, ghép thành một sân khấu lớn mạ vàng vô cùng lộng lẫy, được hàng trăm ngọn nến trôi nổi trên không trung chiếu sáng.

Trần Đại Sảnh Đường biến thành màu đen kịt như nhung, gần như toàn bộ phù thủy nhỏ trong trường đều đã đến, chen chúc nhau, ai cũng cầm đũa phép của mình, vẻ mặt phấn khích.

Đúng lúc mọi người đang bàn tán xôn xao, không biết giáo sư nào sẽ chỉ đạo họ về kỹ năng đấu tay đôi bằng ma thuật, thì Lockhart mặc áo choàng dài màu tím hồng, rực rỡ và Snape mặc đồ đen kịt, mặt lạnh như tiền bước ra.

Lockhart lố lăng vừa mở màn đã khoe khoang, đầu tiên là khoác lác về trình độ đấu tay đôi bằng ma thuật của mình, sau đó lại nói Snape là trợ thủ của mình, mượn đó để nâng cao bản thân, khiến sắc mặt Snape càng lạnh hơn.

George đoán, nếu nói trong cả trường, giáo viên nào ghét Lockhart nhất, có lẽ Snape chắc chắn có thể đứng đầu bảng.

Nếu không phải ở trường, nếu không phải đã cải tà quy chính, hắn

nghĩ Snape bây giờ có lẽ không ngại dùng cả ba Lời nguyền Không thể Tha thứ lên người Lockhart.

Quan trọng là Lockhart này lại không có tự giác, lại còn muốn đấu thử với Snape ngay tại chỗ, để làm mẫu cho các phù thủy nhỏ.

Lockhart và Snape đứng đối diện nhau trên sân khấu, sau ba tiếng hô bắt đầu, đồng thời giơ đũa phép qua vai.

"Expelliarmus!" Thần chú của Lockhart mới niệm được một nửa, động tác đũa phép cũng chưa hoàn thành, Bùa Giải Giới của Snape đã được bắn ra.

Một luồng sáng ma thuật màu đỏ trúng ngay Lockhart, đánh bay đũa phép trong tay ông ta, còn bản thân ông ta cũng bị hất văng ra, đập vào tường sân khấu rồi trượt xuống.

"Tốc độ thật nhanh!" George ở dưới nhìn Snape thi triển phép thuật, không nhịn được thốt lên một tiếng cảm thán.

Bùa Giải Giới là ma thuật năm thứ hai, cũng là một bùa chú có độ khó không nhỏ, là một trong những bùa chú được sử dụng thường xuyên nhất trong chiến đấu của phù thủy, vừa có thể cưỡng chế giải trừ vũ khí của đối phương, vừa có thể đánh bay bản thể của họ.

Bản thân hắn trước đó cũng đã tự học bùa chú này, hai ngày gần đây coi như đã sơ bộ hoàn thành có thể thi triển ra bình thường.

Nhưng Bùa Giải Giới của hắn so với cái mà Snape vừa thi triển, thì kém xa quá nhiều.

Không chỉ là uy lực, quan trọng nhất là khi Snape thi triển Bùa Giải Giới, động tác vung đũa phép đã được tinh giản hơn một nửa, tốc độ niệm chú cũng siêu nhanh, cảm giác cả quá trình chưa đến một giây đã hoàn thành vô cùng trôi chảy.

Đây cũng là lý do vì sao cùng thi triển Bùa Giải Giới, Lockhart vừa

mới bắt đầu thì người đã bay ra ngoài.

Hơn nữa hắn có để ý, cùng lúc Snape hoàn thành Bùa Giải Giới, động tác không hề dừng lại, đũa phép khẽ vung, rõ ràng đã chuẩn bị cho bùa chú thứ hai.

Chỉ là Lockhart quá kém, một bùa chú cũng không đỡ được, tự nhiên cũng không cần phải thi triển bùa chú thứ hai.

"Đây là Bùa Giải Giới, như các em thấy, ta đã mất đũa phép.

Nhưng mà Giáo sư Snape, ta nói thế này thầy đừng để ý, vừa rồi chiêu này của thầy ý đồ quá rõ ràng.

Nếu ta muốn ngăn cản thầy, thì không tốn chút sức lực nào, nhưng ta nghĩ không ngại để các em xem, cũng coi như là tăng thêm kiến thức cho các em, biết được hậu quả khi bị Bùa Giải Giới đánh trúng." Lockhart khó khăn đứng dậy, nhanh chóng chỉnh lại dung mạo, sau đó lại bước lên sân khấu giải thích một cách trơ trẽn.

Nghe lời ngụy biện này của Lockhart, Snape giơ đũa phép trong tay lên, có ý định cho gã này một Lời nguyền Giết chóc.

Dường như cảm nhận được sát khí của Snape, Lockhart vội vàng chuyển chủ đề: "Được rồi, bây giờ các em hai người một cặp lên đây luyện tập, ta và Giáo sư Snape sẽ chỉ ra những sai lầm của các em khi đấu tay đôi." Nghe lời của Lockhart, phần lớn phù thủy nhỏ cũng không nghi ngờ, lần lượt giơ tay bước lên sân khấu, trong đó cũng bao gồm cả George.

Hắn không tin lời ma quỷ của Lockhart, cũng không mong Lockhart có thể chỉ ra cho họ điều gì, hắn muốn đấu thử với phù thủy năm cao, để Snape giúp chỉ đạo một chút kỹ năng chiến đấu bằng ma thuật của mình.

Lockhart và Snape đi lại giữa các phù thủy nhỏ trên sân khấu, ghép

cặp cho các phù thủy nhỏ.

George cũng được ghép cặp, chỉ là đối thủ của hắn là một phù thủy nhỏ năm nhất Ravenclaw có thân hình hơi thấp bé.

“George, tôi tên Matthew Flitwick, rất ngưỡng mộ khả năng học tập và kỹ thuật Quidditch của cậu, tự nhận là kém xa cậu.

Nhưng trận đấu tay đôi này, có lẽ tôi phải nói trước với cậu một tiếng xin lỗi.” Phù thủy nhỏ rất tự tin, dù đối mặt với ngôi sao của Slytherin trước mắt, cậu ta cũng không cho rằng mình sẽ thua về phương diện đấu tay đôi.

Là một thành viên của gia tộc Flitwick, cậu ta được di truyền tài năng bẩm sinh giỏi chiến đấu của gia tộc Flitwick, còn nhiều lần thỉnh giáo ông chú của mình về kỹ năng chiến đấu bằng đũa phép.

Khi các phù thủy cùng năm nhất vẫn còn đang luyện tập Bùa Bay, cậu ta đã có thể sử dụng Lời nguyền Trói Toàn thân để chiến đấu một cách rất thành thạo.

“Ừm… vậy chúc cậu may mắn.” George cười cười không nói nhiều.

Đùa à, hắn cho dù không thi triển ma thuật, chỉ dựa vào tố chất cơ thể phi thường và khả năng bắt chuyển động như mèo, cũng có thể dễ dàng né tránh phần lớn các đòn tấn công ma thuật.

Cộng thêm số lượng ma thuật hắn nắm giữ và việc luyện tập thường ngày.

Đừng nói là phù thủy năm nhất, ngay cả phù thủy năm bảy sắp tốt nghiệp, hắn cũng chưa chắc đã thua.

Lần này hắn chủ yếu là để cầu tinh, không phải là kỹ năng chiến đấu bằng ma thuật thật sự không được.

“Petrificus Totalus!” Trận đấu bắt đầu, Matthew ngay lập tức sử dụng Lời nguyền Trói Toàn thân sở trường của mình.

Bùa chú này cậu dùng còn tốt hơn cả phù thủy năm ba bình thường.

Tuy nhiên, thần chú của cậu còn chưa hoàn thành, đã cảm thấy toàn thân cứng đờ không động đậy được.

Thì ra lúc này George đã đi trước một bước, sử dụng Lời nguyền Trói Toàn thân.

“Finite Incantatem!” Đi đến trước mặt Matthew, giải Lời nguyền Trói Toàn thân trên người cậu ta, George nói với giọng đầy khích lệ: “Cậu đã rất lợi hại rồi, tôi cũng chỉ là may mắn nhanh hơn cậu một chút.” Mặc dù đã thắng, nhưng hình tượng không thể sụp đổ, lúc cần thu phục lòng người cũng không thể lãng phí.

Quả nhiên, nghe lời của George, Matthew vốn đang thất vọng, sắc mặt lập tức tốt hơn không ít.

“Về tôi sẽ luyện tập chăm chỉ, lần sau nhất định sẽ thắng cậu.” Cậu ta cũng cảm thấy, thực ra mình có lẽ cũng chỉ kém George một chút xíu.

Đương nhiên, suy nghĩ đầy ngây thơ này, rất nhanh đã bị hiện thực phá vỡ, cậu ta sẽ phát hiện, mình có lẽ đến lúc tốt nghiệp cũng không thể chiến thắng George, vì George vừa rồi căn bản không dùng toàn lực.

“Dừng tay, mọi người dừng tay, chúng ta phải dùng đũa phép chiến đấu, chứ không phải nắm đấm!” Rất nhanh, hai người đã bị tiếng hét lo lắng của Lockhart thu hút, quay đầu nhìn xung quanh, mới phát hiện ra lúc này cả sân khấu đấu tay đôi đã loạn thành một đoàn.

Các phù thủy năm thấp, đa số thực ra cũng không nắm vững bao

nhiêu ma thuật có thể chiến đấu, có người dù nắm vững, trong lúc cấp bách cũng có thể không biết dùng thế nào.

Giống như Matthew, quả thực có thể nói là người xuất sắc trong số đó.

Vì vậy điều này cũng dẫn đến, rất nhiều phù thủy nhỏ sau khi phát hiện ma thuật không thể giành chiến thắng, đã bắt đầu dùng tay chân, đặc biệt là một số người vốn đã không ưa nhau.

Ngay cả Hermione, nữ phù thủy học bá đã nắm vững mấy chục loại bùa chú, bây giờ cũng đang cận chiến với đối thủ của mình, Millicent năm hai Slytherin.

Đũa phép của hai người đều rơi trên đất, Hermione bị đối phương dùng tay kẹp cổ, nhưng cũng rất không chịu thua mà dùng nắm đấm đấm vào đùi đối phương, vô cùng mạnh mẽ.

Con gái đánh nhau, không hề kém con trai.

Còn một số phù thủy năm cao thì không đến nỗi cận chiến, nhưng họ cũng không ngoan ngoãn như vậy, không hề tuân theo yêu cầu chỉ đấu tay đôi bằng Bùa Giải Giới, mà nhân cơ hội thử nghiệm một số bùa chú linh tinh.

Trong đó anh em nhà Weasley là quậy nhất.

Điều này dẫn đến một số phù thủy nhỏ bắt đầu bị thương đủ kiểu.

"Em đứng dậy đi, Macmillan… coi chừng, cô Fawcett… nắm chặt vào, máu sẽ cầm ngay, Boot…" Lockhart nhảy tới nhảy lui trong đám đông, vẻ mặt có chút hoảng hốt, đây không phải là kết quả mà ông ta muốn.

Còn Snape bên kia rõ ràng không quan tâm, có lẽ cảm thấy phù thủy nhỏ bị thương chút này không là gì, sự chú ý của Snape đều dồn

vào Harry và Malfoy.

Chương 65

Ông chỉ muốn thấy Harry bị Malfoy bắt nạt, nhưng Harry rõ ràng rất có tài năng về phương diện chiến đấu ma thuật, đánh với Malfoy một trận ngang tài ngang sức, một người trúng Bùa Chân Nhảy đang khiêu vũ, một người trúng Bùa Cù Léc đang ha hả cười lớn.

"Stupefy!" "Stupefy!" George lắc đầu, vung tay hai đạo Bùa Choáng đánh ngã Hermione và Millicent đang đánh nhau.

Sau đó hắn len lỏi trong đám đông, từng đạo bùa chú vung ra, rất nhanh những phù thủy nhỏ năm một, năm hai đang đánh nhau thành một đoàn đều bị đánh ngã.

Sau đó hắn nhắm đũa phép vào những phù thủy năm cao, một số phù thủy năm ba, năm bốn cũng không phải là đối thủ một hiệp của hắn, cho đến khi hắn đối đầu với hai phù thủy năm bảy lợi hại nhất.

"Stupefy!" "Protego!" "Expelliarmus!" Phù thủy năm cao không thể so với phù thủy năm thấp, ngay khi vừa tham gia trận chiến, George đã cảm nhận được thực lực của phù thủy năm bảy khi chiến đấu nghiêm túc.

Bùa Choáng của hắn quả thực rất nhanh, nhưng Bùa Khiên của đối phương cũng không chậm, không những chặn được Bùa Choáng của hắn, mà còn thuận tiện tặng hắn một Bùa Giải Giới.

May mà hắn tuy không biết Bùa Khiên, nhưng khả năng phản ứng cơ thể vượt xa người thường, nhanh chóng né tránh đòn tấn công của Bùa Giải Giới.

"Thì ra là George, muốn so tài với chúng tôi sao, vậy phải cẩn thận đấy!" Thấy ngôi sao năm nhất Slytherin tham gia trận chiến, hai phù thủy năm bảy dù có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có ý định dừng

tay.

Thế là cuộc đối đầu của hai người biến thành cuộc hỗn chiến ba người.

Hai vị phù thủy năm bảy liên tục sử dụng các loại thần chú có độ khó cao, ánh sáng ma thuật bay loạn như tia laser, trận chiến kịch liệt này rất nhanh đã thu hút sự chú ý của toàn trường.

Thực ra vừa rồi khi George giúp đánh ngất những phù thủy nhỏ năm thấp, đã thu hút sự chú ý của không ít phù thủy nhỏ chưa tham chiến ở dưới đài.

Là ngôi sao Slytherin nổi tiếng của trường, vừa nhận được lời mời của đội tuyển Quidditch quốc gia Anh, cầu thủ trẻ nhất trong các đội tuyển Quidditch thế giới, vào khoảnh khắc George chủ động lên sân khấu đấu tay đôi bằng ma thuật.

Rất nhiều phù thủy nhỏ đã chú ý đến hắn, mức độ không thua gì Harry Potter, vị Cứu Thế Chủ.

Bây giờ George lại còn cả gan tham gia vào cuộc đối đầu của các phù thủy năm bảy, quan trọng là còn trụ được mà không bị loại, càng khiến mọi người không thể rời mắt.

"Không ngờ cậu ấy ngoài học giỏi, chơi Quidditch hay, về phương diện chiến đấu ma thuật cũng có tài năng như vậy!" "Tôi nghi ngờ trong cơ thể cậu ấy chắc chắn có huyết thống mèo, bạn xem cậu ấy lại không dùng khiên bảo vệ, mà hoàn toàn dựa vào việc né tránh để né tất cả các đòn tấn công ma thuật." "Đẹp trai quá, còn có chút đáng yêu, Merlin ơi, tôi lại bị một cậu bé năm nhất làm cho mê mẩn." "Tôi chỉ lớn hơn cậu ấy ba tuổi, tuổi tác không phải là vấn đề, muốn hẹn hò." Cùng với những lời bàn tán ngày càng lớn ở dưới, Snape và Lockhart cũng chú ý đến tình hình bên này.

Thấy George có thể không hề yếu thế trong cuộc hỗn chiến với hai phù thủy năm bảy, Snape liền lộ ra nụ cười hài lòng.

Vẫn phải là George, nếu không phải xét đến quan hệ của George và Harry không tệ, ông căn bản sẽ không để Malfoy vô dụng đấu với Harry.

"Xem ra có thời gian phải dạy thêm cho nó vài bùa chú chiến đấu." Đối với tài năng chiến đấu ma thuật của George, ông rất hài lòng, chỉ là George cứ dùng đi dùng lại mấy bùa chú đó để chiến đấu với phù thủy năm cao thì vẫn quá thiệt thòi, khiến ông không khỏi nảy ra ý định truyền thụ trước cho George những bùa chú do chính mình sáng tạo.

Hơn nữa xét đến việc cửa Phòng chứa bí mật đã bị mở ra, nếu George có thể nắm vững thêm nhiều bùa chú, gặp nguy hiểm cũng có thể tự vệ.

Trước đây chỉ cảm thấy George mới năm nhất, không cần phải học và tiếp xúc với những bùa chú có uy lực lớn như vậy quá sớm, độ khó quá cao.

Bây giờ xem ra, dường như cũng không phải là không được.

Thiên tài thì không nên dạy dỗ theo cách thông thường.

"Mọi người chú ý xem George làm rất tốt, thời gian này cậu ấy thường xuyên thỉnh giáo tôi kỹ năng chiến đấu ma thuật, cũng coi như đã được tôi truyền cho vài phần chân truyền." Lúc này Lockhart lại trơ trẽn đứng ra.

Snape nghe vậy suýt nữa tức đến nỗi đá bay gã này khỏi sân khấu.

Ông biết George thường xuyên đến tìm Lockhart thỉnh giáo ma thuật, nhưng căn bản không phải là kỹ năng chiến đấu ma thuật gì, mà chỉ là Bùa Lãng Quên, Bùa Trí Nhớ Giả, Bùa Nhồi Nhét Ký Ức, những

thần chú này.

Lúc này ông càng kiên định hơn với việc phải tìm thời gian dạy cho George những thần chú do mình phát minh, như vậy lần sau George dùng ra, Lockhart lại nói là mình dạy, ông sẽ vạch mặt Lockhart ngay tại chỗ, xem Lockhart còn ngụy biện thế nào nữa. "Expelliarmus!" "Stupefy!" George chớp lấy khoảng trống giữa hai đòn tấn công của hai phù thủy năm thứ bảy, trực tiếp dùng ưu thế tốc độ áp sát sau lưng, dí đũa phép vào lưng họ để thi triển ma thuật, cuối cùng cũng may mắn thắng được ván này.

Thật lòng mà nói, nếu không nhờ vào ưu thế thể chất, thì xét về trình độ ma thuật và kỹ năng chiến đấu, hắn thực sự không phải là đối thủ của hai phù thủy năm thứ bảy.

Nhưng trận chiến này cũng giúp hắn có nhiều nhận thức mới về các trận quyết đấu ma thuật trong thế giới Harry Potter.

Đặc biệt là một số kỹ xảo ma thuật của hai vị phù thủy năm bảy trong lúc chiến đấu đã thực sự giúp hắn học hỏi được không ít. "George đã giúp duy trì trật tự, thể hiện kỹ năng quyết đấu xuất sắc, tuy vẫn cần cải thiện so với tôi, nhưng cũng đã rất khá rồi, cộng hai mươi điểm!" Lockhart tiến lên ôm lấy George, khiến Snape đi chậm một bước phải nhường mày.

Nhưng thấy đối phương cộng điểm cho George, ông cũng không nói gì thêm, chỉ quay người đi đến giữa sân khấu: "Xem ra lũ ngốc các người vẫn chưa nắm vững kỹ năng quyết đấu.

Vậy đi, hai người một lên sân khấu, tôi và giáo sư Lockhart sẽ lần lượt hướng dẫn một chọi một, sau đó mới tiến hành quyết đấu." "Đề nghị của giáo sư Snape rất hay, vậy để tôi hướng dẫn George nhé." Lockhart trực tiếp gọi tên George.

Ánh mắt Snape lóe lên một tia lạnh lẽo: "George quá xuất sắc,

không thể làm tấm gương tốt được.

Tôi thấy Malfoy và Potter là được đấy, tôi sẽ hướng dẫn Malfoy, còn cậu hướng dẫn Potter." "Vậy cũng được." Lockhart nghĩ lại, danh tiếng của Harry cũng không kém George, cũng không tệ.

Tất cả các phù thủy nhỏ đều xuống sân, trên sân khấu chỉ còn lại Snape, Malfoy, Harry và Lockhart.

George đứng dưới sân khấu, hắn biết chuyện gì sắp xảy ra, nhưng không hề ngăn cản.

Hắn cần chuyện về Phòng chứa Bí mật tiếp tục gây xôn xao, vì chỉ có như vậy, vào học kỳ sau, Dumbledore mới bị tạm thời đình chỉ và rời khỏi trường, và hắn mới có cơ hội thâu tóm toàn bộ ma thuật Hắc ám trong khu sách cấm.

Với tình hình hiện tại của hắn, muốn học ba Lời nguyền Không thể Tha thứ và Lửa Quỷ hay các ma thuật Hắc ám tương tự, chỉ có thể dựa vào khu sách cấm.

Nhưng bình thường, chỉ cần hắn bước vào khu sách cấm, Dumbledore sẽ âm thầm giám sát, khiến hắn không dám mạo hiểm đọc những cuốn sách ghi lại ma thuật Hắc ám.

Thật ra, ở nhiều phương diện, hắn bây giờ rất giống Voldemort thời trẻ, nếu còn tỏ ra hứng thú với ma thuật Hắc ám, e là Dumbledore sẽ không ngồi yên được nữa.

Vì vậy hắn cũng đang đặc biệt chú ý kiềm chế.

Quả nhiên, trong trận quyết đấu giữa Harry và Malfoy, vì Malfoy dùng Bùa Triệu tập Rắn, Harry lần đầu tiên thể hiện trước mặt mọi người khả năng nói Xà ngữ được thừa hưởng từ Voldemort, từ đó gây ra một trận hỗn loạn lớn.

Hầu hết học sinh trong trường đều cho rằng Harry chính là người

thừa kế của Slytherin, vì chỉ có Slytherin mới biết nói Xà ngữ.

Tuy nhiên, câu lạc bộ quyết đấu vẫn được tổ chức mỗi tối, và George cũng đến mỗi đêm để huấn luyện quyết đấu ma thuật với các phù thủy năm thứ bảy, kỹ năng sử dụng đũa phép chiến đấu ngày càng tiến bộ.

Chẳng mấy chốc, thời gian đã đến trước thềm Giáng sinh, nhà trường chính thức cho nghỉ lễ.

Kỳ nghỉ Giáng sinh ở Hogwarts kéo dài hơn hai tuần, sau khi tạm biệt các giáo sư và bạn học, George xách vali, mang theo thú cưng Page, lên chuyến tàu tốc hành Hogwarts trở về.

Nửa năm trước lúc mới nhập học, hắn chỉ là một phù thủy nhỏ không mấy nổi bật, chỉ biết sơ qua vài phép thuật nhập môn như bùa mở khóa.

Còn bây giờ, hắn đã là Ngôi sao Slytherin lừng danh trong trường, về mặt ma thuật, hắn chưa từng thất bại khi một mình đối đầu với các phù thủy năm thứ bảy.

Đây là trong trường hợp hắn chưa sử dụng siêu năng lực, nếu kết hợp với siêu năng lực, thực lực của hắn còn mạnh hơn một bậc.

Dù sao thì siêu năng lực của hắn so với lúc khai giảng cũng đã có sự tiến bộ không nhỏ, có thể dễ dàng điều khiển vật nặng vài trăm cân.

Chạng vạng, khi trời còn chưa tối hẳn, George bước ra khỏi nhà ga King's Cross ở London.

Khác với những phù thủy nhỏ khác được cha mẹ đón về, hắn là một đứa trẻ mồ côi, chỉ có thể một mình trở về nhà ở Hẻm Knockturn.

Lần này về nghỉ Giáng sinh, hắn không báo cho Tonks, nên Tonks cũng không thể lái chiếc xe ma thuật đến đón hắn như lần trước.

Tình cảm là thứ không nên dễ dàng bị tiêu hao vào những chuyện nhỏ nhặt, mối quan hệ dù tốt đến đâu nếu cứ tiêu hao như vậy cũng sẽ dần xa cách. "Xe đò Hiệp sĩ!" Đứng bên lề đường, George giơ đũa phép trong tay lên vẫy vẫy giữa không trung rồi hô lớn.

Chưa đầy một phút sau, cùng với một tiếng nổ vang trời, một chiếc xe buýt ba tầng màu tím sặc sỡ đã xuất hiện trước mặt George.

Mang theo con cú mèo to như Page, đi tàu điện ngầm hay bắt taxi đều không tiện lắm, hắn lại chưa biết phép Độn thổ, cũng không thể bay lượn công khai.

Chương 66

Vì vậy hắn đã chọn Xe đò Hiệp sĩ, phương tiện giao thông công cộng ma thuật thường dùng trong giới phù thủy Anh.

Xe đò Hiệp sĩ là phương tiện giao thông công cộng ma thuật được Bộ Pháp thuật thiết lập đặc biệt để phục vụ các phù thủy vị thành niên hoặc những người sức yếu không thể Độn thổ.

Lấy cảm hứng từ xe buýt của dân Muggle, sau khi được cải tạo bằng ma thuật, tốc độ của nó cực nhanh, có thể đưa bạn đến bất kỳ nơi nào trong lãnh thổ nước Anh.

Nó bắt đầu hoạt động từ năm 1865 và rất được giới phù thủy yêu thích. "Chào mừng đến với Xe đò Hiệp sĩ, phương tiện giao thông khẩn cấp dành cho các phù thủy gặp khó khăn.

Chỉ cần giơ tay cầm đũa phép của bạn lên, bước lên xe, chúng tôi có thể đưa bạn đến bất cứ đâu bạn muốn.

Tôi là Stan Shunpike, tối nay tôi là người soát vé của bạn..." Một phù thủy trẻ mặc đồng phục màu tím nhảy xuống xe và nói với George.

George tò mò nhìn chiếc xe buýt ma thuật này, sau đó xách hành lý lên xe: "Chào anh, anh Shunpike, phiền anh cho tôi đến Quán Cái Vạc Lủng!" "Bảy Sickle Bạc.

Trả mười Sickle có thể ăn sô-cô-la, mười một Sickle thì được một túi nước nóng và một bàn chải đánh răng, màu sắc tùy chọn." Người soát vé cũng nhanh chóng lên xe theo. "À phải rồi, cậu tên gì?" "George, đây là bảy Sickle Bạc." George đặt hành lý lên một chiếc giường rồi lấy ra bảy Sickle Bạc.

Bên trong Xe đò Hiệp sĩ khác với xe buýt thông thường, không phải là từng hàng ghế mà là những chiếc giường khung đồng, trên giá cạnh giường có thắp những ngọn nến ma thuật.

Phù thủy đi xe có thể ngủ ngay trên giường cho đến khi tới nơi. "George, sao cái tên này nghe quen thế nhỉ, trông cậu cũng có chút quen mắt." Người soát vé nghe vậy liền sững sờ, rồi nhanh chóng lục lọi trong đống báo cũ bên cạnh, rút ra một tờ báo của một tháng trước.

Anh ta nhìn tờ báo, rồi lại nhìn George, lập tức trợn mắt kinh ngạc: "Thì ra cậu chính là thiên tài Quidditch ngàn năm có một George!" "Xem ra tôi cũng có chút danh tiếng trong toàn giới phù thủy rồi." George thấy vậy gật đầu cười, không hề phủ nhận.

Người soát vé rõ ràng cũng là một fan Quidditch, sau khi phát hiện ra thân phận của George, thái độ liền tốt lên rất nhiều, rất hoạt ngôn và bắt đầu trò chuyện với George.

Đây chính là hiệu ứng người nổi tiếng, dù là người không quen biết, lần đầu gặp mặt cũng lập tức có thiện cảm ẩn giấu. "Lái xe đi, Ernie." Người soát vé chào người lái xe, Xe đò Hiệp sĩ lập tức gầm lên một tiếng, lao đi với tốc độ siêu cao khó mà nhìn thấy bằng mắt thường, như thể đã tiến vào một không gian khác.

Những cột đèn, hòm thư và thùng rác chắn đường phía trước đều tự động nhảy ra khi xe chạy qua, và trở lại vị trí cũ sau khi xe đã đi. "Sau này học được thuật Giả kim, nhất định phải tạo ra một chiếc xe buýt ma thuật như thế này cho trường học của người đột biến." Lúc này, George thấy cảnh tượng đó, trong lòng không khỏi cảm thán.

Thật ra trong lòng hắn vẫn luôn có một ý tưởng.

Đó là mở lại trường học của người đột biến, chỉ là không còn đặt tên là trường học của người đột biến nữa, mà là trường học của người có siêu năng lực.

Thời đại của người đột biến đã qua đi không trở lại, nhưng vẫn để lại một dấu ấn đậm nét trong hồ sơ lịch sử của các thế lực lớn.

Học sinh không thể cứ ở mãi trong trường, sớm muộn gì cũng phải học cách hòa nhập vào xã hội loài người để sinh sống, vì vậy không thể cứ tiếp tục như thế này.

Nếu mở lại trường học của người đột biến, thế nào cũng sẽ khiến người ta liên tưởng đến quá khứ.

Danh xưng "người đột biến" sẽ khiến người ta cảm thấy đó là một chủng tộc khác, sớm muộn gì cũng sẽ bị bài xích.

Vì vậy, tốt hơn hết là đổi tên thành trường học của người có siêu năng lực.

Ngoài việc đào tạo những đứa trẻ đột biến trong trường, còn có thể thu nhận một số trẻ em có siêu năng lực khác làm học sinh, và mời các siêu anh hùng đến làm giáo viên.

Như vậy, vừa làm mờ đi nhãn mác "người đột biến", vừa có thể lôi kéo không ít siêu anh hùng hiện tại và tương lai đứng về phía họ.

Nếu trường học gặp lại rắc rối, không cần hắn ra tay, giáo viên và học sinh đã có thể giải quyết được, còn hắn thì có thể yên ổn nghiên cứu ma thuật của mình.

Không cần phải lo lắng về những chuyện vặt vãnh nữa.

Đương nhiên, đây chỉ là một ý tưởng sơ bộ, việc có thể thực hiện hay không, và thực hiện như thế nào, đều cần phải dựa vào sự phát triển sau này để quyết định.

Chưa đầy mười phút, Xe đò Hiệp sĩ đã dừng lại trước cửa Quán Cái Vạc Lủng. "Tạm biệt, anh Shunpike." Chào người soát vé xong, George xách hành lý xuống xe.

Khi từ Quán Cái Vạc Lủng vào Hẻm Xéo, trời đã tối hẳn, phần lớn các cửa hàng trong Hẻm Xéo cũng đã đóng cửa, trên đường chỉ còn lác đác vài phù thủy.

Gió lạnh buốt thổi qua mặt, dường như báo hiệu những rắc rối sắp gặp phải.

Đi dọc theo con đường nhỏ lát sỏi cuội, qua tiệm bán vạc Potage, tiệm thuốc Jiggers, tiệm kem Florean, đến Hẻm Knockturn đối diện Gringotts, George sải bước đi vào.

Ban đêm Hẻm Xéo gần như không có một bóng người, nhưng Hẻm Knockturn thì hoàn toàn ngược lại.

Rất nhiều phù thủy Hắc ám thích đến Hẻm Knockturn vào buổi tối để mua bán những món đồ bị cấm.

Vì vậy, trước đây George chưa bao giờ ra ngoài vào ban đêm, quá nguy hiểm.

Nhưng bây giờ, hắn đã không còn quá để tâm nữa. "Đây chẳng phải là Dora bé nhỏ sao, lẽ nào nghỉ lễ về nhà?" Vừa vào Hẻm Knockturn không lâu, một lão phù thủy gầy như que củi đã chặn đường George, rồi nhìn chằm chằm vào vali của hắn với ý đồ xấu.

Các phù thủy Hắc ám khác gần đó thấy vậy không ai ngăn cản, ngược lại còn hả hê dừng lại xem kịch vui.

Rất nhiều phù thủy Hắc ám ở đây đều nhận ra George, biết hắn là nô lệ nhỏ mà lão Merton chủ tiệm Độc dược nhận nuôi.

Nhưng bây giờ, tên nô lệ nhỏ này không những thừa kế khối tài sản lớn của lão Merton mà còn được đến Hogwarts đi học, tự nhiên khiến bọn họ có chút khó chịu và ghen tị, gia sản của phần lớn bọn họ còn không bằng lão Merton.

Chỉ là trước đó lão Merton vừa mới chết, mấy Thần Sáng kia

thường xuyên đến tiệm, George cũng ít ra ngoài nên bọn họ không có cơ hội.

Bây giờ, chuyện đã qua nửa năm, Thần Sáng cũng không còn đến nữa, lại vừa hay gặp hắn vào buổi tối, không có lý do gì lại bỏ qua.

Giết người thì không thể, giết học sinh Hogwarts chắc chắn sẽ bị toàn bộ Bộ Pháp thuật truy nã, sau này đừng hòng sống yên ở giới phù thủy Anh nữa.

Nhưng cướp một phen thì chắc chắn không vấn đề gì.

Thần Sáng không thể vì một vụ cướp mà làm to chuyện, huống hồ đây lại là Hẻm Knockturn, chỉ có thể tự nhận xui xẻo. "Tôi nghĩ, ông tốt nhất nên tránh ra một chút!" George nhanh như chớp rút đũa phép chỉ vào lão phù thủy, một lưỡi dao sắc bén lóe lên ánh sáng lạnh lẽo cũng theo đó bay ra từ tay áo hắn, dừng lại ngay cổ lão ta. "Sao có thể nhanh như vậy!" Cảm nhận được sát khí lạnh buốt từ lưỡi dao sắc bén ở cổ, lão phù thủy mặt đầy vẻ kinh hãi, các phù thủy khác gần đó cũng lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Bùa Di dời không phải là một bùa chú quá cao siêu, trong cuộc sống hàng ngày có thể dùng để di chuyển đồ vật, trong chiến đấu cũng có thể dùng để di chuyển đồ vật chặn bùa chú của kẻ địch, hoặc ném thẳng vào kẻ địch.

Khác với Bùa Bay, Bùa Bay chỉ làm cho đồ vật lơ lửng, muốn di chuyển vẫn phải tự mình dùng tay, nhưng Bùa Di dời có thể trực tiếp di chuyển đồ vật.

Điều khiến mọi người kinh hãi không phải là George đã học được Bùa Di dời, mà là tốc độ sử dụng Bùa Di dời của hắn.

Hầu như không có động tác vung đũa phép và đọc thần chú, lưỡi dao đã bay đến cổ lão phù thủy, quan trọng là tốc độ của lưỡi dao

cũng nhanh đến mức không kịp phản ứng.

Trình độ Bùa Di dời như thế này đã có thể gọi là bậc thầy.

Nếu không, trong tình hình bình thường, khi thấy George vung đũa và đọc thần chú, lão phù thủy kinh nghiệm phong phú đã ra tay tấn công trước bằng ma thuật, tệ nhất cũng có thể phòng ngự hoặc né tránh.

Chính vì tốc độ của George quá nhanh, khiến lão phù thủy không kịp phản ứng đã bị khống chế yếu huyệt.

Chương 67

Lúc này, nếu George muốn, hoàn toàn có thể điều khiển lưỡi dao cắt đứt cổ lão phù thủy. "Dora nhỏ, ta không có ý gì khác, ta tránh ra, ta tránh ra ngay!" Lão phù thủy nuốt nước bọt, từ từ lùi lại nhường đường, các phù thủy Hắc ám khác thấy vậy cũng không ai dám tiến lên cản trở.

Thế giới của phù thủy Hắc ám tôn sùng kẻ mạnh nhất, bạn không có thực lực thì ai cũng muốn xé một miếng thịt từ bạn, bạn có thực lực thì tự nhiên không ai dám chọc vào bạn nữa.

Nếu thực lực của bạn đủ mạnh, có thể mang lại lợi ích cho họ, họ còn tranh nhau đi theo bạn.

Vung đũa phép thu lại lưỡi dao, George kéo vali tiếp tục đi.

Khi đi ngang qua lão phù thủy, Page đang đứng trên vali đột nhiên vươn móng vuốt cào một phát vào người lão, lập tức xé rách một nửa chiếc áo choàng phù thủy của lão ta.

Vừa rồi nếu không phải George không cho nó động thủ, nó đã xông lên cào nát đầu lão phù thủy rồi.

Lão phù thủy vội vàng lùi lại, sợ đến mức ngã phịch xuống đất, nhưng cũng không dám đánh trả George và Page, chỉ dùng Bùa Sửa chữa để sửa lại chiếc áo choàng bị rách. "Tên nhóc này, tương lai không thể xem thường!" Giờ khắc này, bóng lưng nhỏ bé của George và con cú mèo của hắn đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng đám phù thủy Hắc ám.

Tuổi còn nhỏ như vậy mà đã có năng lực ma thuật như thế, quan trọng là thái độ ung dung điềm tĩnh kia.

Cho dù là Chúa tể Hắc ám năm xưa, ở độ tuổi này cũng không bằng được. "Cũng tốt, thỉnh thoảng khoe móng vuốt một chút, có thể ngăn bọn này đến gây sự." George kéo vali, rất nhanh đã về đến trước cửa tiệm Độc dược của mình.

Vừa rồi hắn đương nhiên không dùng Bùa Di dời.

Hắn cũng biết Bùa Di dời, chỉ là trình độ bình thường, dùng để dọn dẹp đồ đạc thì được chứ chưa thể dùng để chiến đấu.

Vừa rồi hắn dùng năng lực điều khiển từ trường của mình, rút đũa phép ra chỉ để che mắt mà thôi. "Quả nhiên, đúng là bị trộm rồi!" Đẩy cửa bước vào tiệm Độc dược, nhìn cảnh tượng hỗn loạn bên trong, George không khỏi giật giật khóe miệng.

Lúc này, tiệm Độc dược bị lục lọi bừa bãi, trông như vừa bị trộm viếng thăm.

Rõ ràng là trong nửa năm hắn đi học ở Hogwarts, đã có phù thủy Hắc ám vào đây trộm cắp.

May mà hắn đã sớm bán hết những thứ có giá trị, nên đối phương chắc cũng tay trắng ra về. "Reparo!" Hắn vung đũa phép thi triển Bùa Sửa chữa, tiệm Độc dược hỗn loạn nhanh chóng trở lại như lúc hắn rời đi.

Chủ yếu là vì hắn vẫn chưa học được bùa phòng hộ, nếu không, hắn có thể đặt một số bùa chú như Bùa Chống Mở khóa và bùa bảo vệ trước khi đi, như vậy thì những phù thủy Hắc ám thông thường cũng không vào được.

Loại phù thủy Hắc ám trộm vặt này thực lực không mạnh, những phù thủy Hắc ám thực sự có thực lực sẽ không làm những chuyện mất mặt như vậy. "Scourgify." Dọn dẹp vệ sinh, sắp xếp hành lý xong, George lại bắt đầu thắp đèn đọc sách thâu đêm.

Cuốn sách ma thuật hắn đang đọc có tên là "Nhập môn Đũa phép học", là một cuốn sách chuyên giải thích kiến thức về đũa phép, tác giả chính là bậc thầy chế tạo đũa phép Ollivander.

Trong sách giải thích rất nhiều kiến thức về đũa phép.

Đương nhiên, chỉ là phổ cập kiến thức về đũa phép, còn về cách chế tạo thì không hề nhắc đến.

Đũa phép chủ yếu được chia thành hai phần: gỗ làm đũa và lõi đũa.

Không phải loại gỗ nào cũng thích hợp để làm đũa phép, phải là loại cây có chứa năng lượng ma thuật đặc biệt mới có thể dùng để chế tạo.

Loại cây này rất hiếm và khó tìm, bề ngoài giống hệt những cây thông thường cùng loại, cần phải có nhiều năm kinh nghiệm tích lũy mới có thể nhận ra sự khác biệt của chúng.

Nhưng cũng có một phương pháp tương đối đơn giản, đó là xem trên cây có tổ của Bowtruckle hay không, thường những cây có tổ Bowtruckle đều là cây có thể dùng làm đũa phép.

Các loại cây khác nhau sẽ tạo ra những cây đũa phép có đặc tính khác nhau, tìm được cây đũa phép phù hợp với đặc tính của mình có thể giúp việc thi triển phép thuật hiệu quả gấp đôi.

Ví dụ như đũa phép làm từ gỗ keo, chỉ có phù thủy tài năng nhất mới có thể phát huy hết sức mạnh của nó, nếu không sẽ phát ra tiếng động lạ và mùi khó chịu, làm giảm đi rất nhiều uy lực của ma thuật.

Đũa phép làm từ gỗ tống quán sủ thích những phù thủy tốt bụng, hay giúp đỡ người khác; đũa phép làm từ gỗ táo thích những phù thủy có mục tiêu và lý tưởng; đũa phép làm từ gỗ tuyết tùng thích những phù thủy có tính cách cứng rắn và trung thành, v.v.

Chiều dài, độ cứng và độ đàn hồi của đũa phép cũng ảnh hưởng

đến uy lực của nó.

Còn lõi đũa phép thì càng quan trọng hơn, nó quan trọng hơn gỗ làm đũa rất nhiều.

Mức độ tăng cường uy lực của ma thuật chủ yếu phụ thuộc vào việc lựa chọn lõi đũa.

Lõi đũa thường được làm từ lông hoặc các bộ phận của sinh vật huyền bí, như tóc của Veela, lông đuôi Vong Mã, râu của Quỷ khổng lồ, dây thần kinh tim của Quái vật ăn thịt người hình chim và gai lưng của Quái vật sông Trắng, v.v.

Trong đó, quý giá nhất là lông đuôi kỳ lân, gân tim rồng và lông đuôi phượng hoàng. "Lông đuôi kỳ lân ư?" Đọc đến đây, George lặng lẽ lấy ra một chiếc hộp nhỏ từ trong vali, sau đó mở ra, để lộ mấy bó lông đuôi kỳ lân trắng muốt bên trong.

Hắn biết những phù thủy như Ollivander chắc không thiếu tiền, muốn dùng Galleon Vàng để ông ta dạy mình cách chế tạo đũa phép chắc chắn rất khó.

Vì vậy, hắn mới chuẩn bị loại lông đuôi kỳ lân quý hiếm này.

Kỳ lân là sinh vật huyền bí thiêng liêng nhất, có thể nói toàn thân đều là bảo vật.

Máu của kỳ lân có thể duy trì sự sống, cho dù bạn đang cận kề cái chết cũng có thể cưỡng ép kéo dài mạng sống.

Sừng của kỳ lân có thể chế tạo độc dược cao cấp, bột sừng nghiền ra một gram đã có giá hai mươi mốt Galleon Vàng.

Lông đuôi kỳ lân lại càng là nguyên liệu hàng đầu để chế tạo đũa phép.

Nhưng số lượng kỳ lân cực kỳ ít ỏi, trên toàn thế giới cũng không

có bao nhiêu.

Mà trong Rừng Cấm lại có vài con kỳ lân sinh sống, dù năm ngoái đã bị Voldemort giết một con.

Vài ngày trước khi nghỉ học, George đã lén rời khỏi lâu đài vào ban đêm, dùng ma thuật "Cánh" của mình bay vào Rừng Cấm.

Thông qua năng lực tâm linh của mình, hắn giao tiếp với các sinh vật trong Rừng Cấm, tránh được Nhân mã và Acromantula, tìm thấy mấy con kỳ lân còn sống sót.

Sau đó, hắn dùng từ lực điều khiển lưỡi dao, với tốc độ nhanh như chớp cắt hết đuôi của mấy con kỳ lân đó, thu được mấy bó lông đuôi kỳ lân trắng như tuyết này.

Dù sao thì đuôi kỳ lân cũng giống như đuôi ngựa, cắt đi vài năm sau sẽ mọc lại, không gây ra thương tổn gì.

Hắn không tin, với nhiều lông đuôi kỳ lân như vậy mà không thể khiến Ollivander chịu dạy hắn cách chế tạo đũa phép.

Cần biết rằng đuôi của một con kỳ lân có khoảng hai nghìn sợi lông, mỗi sợi có thể làm được một cây đũa phép hàng đầu, mà George đã thu hoạch đuôi của bốn con kỳ lân, tức là có đến tám nghìn sợi lông đuôi.

Dù có phải đập tiền, hắn cũng phải đập cho đến khi Ollivander chịu dạy.

Sáng sớm hôm sau, George đẩy cửa tiệm Độc dược ra, bên ngoài đã trắng xóa một màu.

Tuyết rơi suốt đêm qua khiến Hẻm Knockturn vốn âm u đáng sợ cũng bớt đi vài phần kinh hãi.

Bước trên nền tuyết trắng, để lại một hàng dấu chân, George đi ra

khỏi Hẻm Knockturn, đến trước cửa tiệm đũa phép Ollivander ở phía nam Hẻm Xéo.

Đây là lần thứ hai hắn đến tiệm đũa phép này, lần đầu là trước khi khai giảng để mua đũa phép.

Chương 68

Có thể nói tiệm đũa phép Ollivander là một trong những cửa hàng lâu đời nhất ở Hẻm Xéo, đã bắt đầu chế tạo đũa phép từ năm 382 trước Công nguyên.

Trông nó không lớn, có chút cũ nát, tấm biển hiệu chữ vàng trên cửa cũng đã bong tróc.

Đẩy cửa bước vào, trong tiệm lập tức vang lên tiếng chuông leng keng. "Chào buổi chiều, cậu cần mua đũa phép à?" Một ông lão có đôi mắt màu bạc, tóc bạc trắng, giọng nói nhẹ nhàng chào hỏi.

Chính là chủ nhân của cửa hàng này, Garrick Ollivander.

George chậm rãi đi đến trước mặt Ollivander, trên mặt nở một nụ cười nhẹ. "Chào buổi chiều, ông Ollivander.

Cháu tên là George, cháu không đến để mua đũa phép, mà muốn học hỏi kỹ thuật chế tạo đũa phép từ ông." "Cậu không đùa đấy chứ?" Sắc mặt Ollivander lập tức cứng lại, ông cảm thấy phù thủy nhỏ này chắc chắn đang trêu chọc mình.

George nghe vậy liền lấy ra một túi lớn chứa đủ một trăm Galleon Vàng đặt lên quầy. "Cháu có thể trả học phí, chỉ cần ông chịu dạy, học phí bao nhiêu do ông quyết định." "Xin lỗi, ta không thể dạy cậu." Ollivander liếc nhìn số Galleon Vàng trên bàn, lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng sau đó vẫn dứt khoát lắc đầu.

Có thể lấy ra nhiều Galleon Vàng như vậy, chứng tỏ đối phương thực sự muốn học kỹ thuật chế tạo đũa phép, nhưng kỹ thuật này là vốn liếng sinh tồn của gia tộc Ollivander trong giới phù thủy, làm sao có thể tùy tiện dạy cho người ngoài.

Đừng nói một trăm, cho dù là mười nghìn Galleon Vàng, ông cũng không thể dạy.

Thấy vẻ mặt quyết liệt của Ollivander, George thở dài, biết rằng muốn dùng Galleon Vàng để thuyết phục ông ta quả nhiên không được, sau đó liền đặt chiếc hộp chứa bốn bó lông đuôi kỳ lân lên bàn. "Vậy nếu cháu dùng những thứ này làm học phí thì sao?" Vươn tay mở hộp, George đẩy chiếc hộp đến trước mặt Ollivander. "Dù là cái gì làm học phí cũng không...

Lông đuôi kỳ lân!!!" Ollivander vốn đang bình tĩnh, khi nhìn thấy bốn bó lông đuôi kỳ lân, cả người suýt chút nữa nhảy dựng lên tại chỗ, đôi mắt màu bạc như muốn dán chặt vào chiếc hộp. "George, từ hôm nay trở đi, cậu là học trò của ta, Ollivander.

Ta nhất định sẽ dốc hết sức mình, bồi dưỡng cậu thành một bậc thầy chế tạo đũa phép giống như ta!" Trong tiệm đũa phép, Ollivander hai tay run rẩy ôm chặt chiếc hộp đựng lông đuôi kỳ lân, thề thốt đảm bảo với George. "Ông cũng đừng quá kích động, cháu tin ông." George nhìn dáng vẻ hai mắt đỏ ngầu của Ollivander già nua, sợ rằng ông vì quá kích động mà không cẩn thận đột quỵ mất.

Đối với một phù thủy như Ollivander, người đã dành gần như cả đời để nghiên cứu đũa phép, đưa cho ông tám nghìn sợi lông đuôi kỳ lân, chẳng khác nào đưa cho một kẻ si mê võ thuật tám nghìn bản bí kíp võ công thượng thừa, hay đưa cho một tên háo sắc tám nghìn mỹ nữ tuyệt trần.

Đừng nói là truyền thụ cho bạn kỹ thuật chế tạo đũa phép, dù có quỳ xuống gọi bạn là cha ông ta cũng không do dự. "Được, được, được, cậu muốn bắt đầu học khi nào?" Ollivander cố gắng kìm nén cảm xúc quá khích của mình, rồi mở miệng hỏi.

Với nhiều lõi đũa phép hàng đầu như vậy, có lẽ trước khi chết,

ông thực sự có thể nghiên cứu ra được cây đũa phép mạnh nhất sánh ngang với Cây đũa phép Cơm nguội trong truyền thuyết, trở thành huyền thoại của giới phù thủy, huyền thoại của giới chế tạo đũa phép. "Nếu được thì ngay bây giờ." George không muốn lãng phí thời gian, học được cách chế tạo đũa phép sớm một chút, bản thể của hắn và một phân thân khác có thể sớm có đũa phép, thực lực cũng sẽ tăng lên đáng kể.

Vuốt ve chiếc hộp đựng lông đuôi kỳ lân trong tay, Ollivander không chút do dự, đứng dậy ra cửa treo tấm biển "Ngừng kinh doanh", rồi dẫn George ra sân sau.Đã vậy thì George muốn học ngay bây giờ, vậy thì ông sẽ dạy ngay bây giờ.

Thế là, George bắt đầu hành trình chế tạo đũa phép trong kỳ nghỉ vui vẻ.

Ngay cả ngày Giáng sinh, hắn cũng không tha cho Ollivander, kéo ông học đến tối mịt mới trở về tiệm Độc dược.

Chỉ là vào buổi sáng ngày Giáng sinh, hắn vẫn dành chút thời gian, chọn các món quà khác nhau để Page đi giao.

Trong đó có Tonks và các đồng nghiệp Thần Sáng của cô, các bạn học cùng khối ở Slytherin, Harry, Ron, Hermione, Luna, Ginny và những người bạn khác, còn có cả mỗi vị giáo sư trong trường.

Thậm chí hắn còn gửi một phần cho cả Dumbledore.

Đương nhiên cũng không phải là những thứ quý giá gì, tuy hắn không thiếu tiền, nhưng quà tặng cũng không nên quá đắt đỏ, nếu không sẽ không còn là tình cảm mà trở thành gánh nặng.

Vì đối phương cũng phải đáp lễ.

Cứ như vậy, thời gian trôi qua cho đến một ngày trước khi kỳ nghỉ Giáng sinh kết thúc. "Cây này rất khá, có thể miễn cưỡng coi là một

cây đũa phép đạt chuẩn.

Thiên phú chế tạo đũa phép của cậu rất tốt, nhưng cũng đừng kiêu ngạo, sau khi về trường vẫn phải tiếp tục luyện tập." Ollivander nhìn cây đũa phép trong tay được làm từ râu quỷ khổng lồ làm lõi và gỗ thông làm thân, rất hài lòng gật đầu.

Ban đầu, ông chỉ định dạy George qua loa.

Chế tạo đũa phép không phải là một nghề đơn giản dễ học, những kiến thức cơ bản về nguyên liệu, xử lý lõi đũa, mài giũa gỗ làm đũa, v.v., những thứ này không có vài tháng thì không thể nhập môn được.

Nhưng không ngờ, George lại có thiên phú rất cao trong lĩnh vực này.

Đầu tiên là những kiến thức cơ bản phức tạp, nhiều thứ ông vừa giảng là đối phương đã hiểu ngay.

Thứ hai là khả năng thực hành cực mạnh, rất ít khi mắc lỗi.

Trong vòng nửa tháng ngắn ngủi, cậu ta đã chế tạo thành công một cây đũa phép đạt chuẩn.

Mặc dù vẫn còn một số khuyết điểm, nhưng đều không quá quan trọng, có thể treo bán trong tiệm được. "Cảm ơn sự chỉ dẫn của ông trong thời gian qua, đợi đến kỳ nghỉ hè cháu sẽ lại đến thỉnh giáo ông." George lịch sự tạm biệt Ollivander, sau đó đẩy cửa rời khỏi tiệm đũa phép.

Hắn có thể học chế tạo đũa phép nhanh như vậy, không phải vì thiên phú của hắn thực sự cao đến thế, mà chủ yếu là do hắn có ba bộ não cùng học và thể chất vượt xa phù thủy bình thường.

Thêm vào đó, ở trường hắn đã đọc rất nhiều sách ma thuật về chế tạo đũa phép, đã có nền tảng nhất định. "Đứa trẻ này, sau này nếu chuyên tâm nghiên cứu chế tạo đũa phép, sẽ không thua kém ta." Nhìn

bóng lưng George khuất dần, Ollivander lại một lần nữa cảm thán.

Cùng lúc đó, tại hội Fairy Tail.

George bay ra khỏi thư viện, đáp xuống đại sảnh của hội, quét mắt một vòng rồi hỏi Mirajane ở quầy bar: "Chị có thấy Natsu đâu không?" Ở thế giới ma thuật này, tìm được một cái cây chứa năng lượng ma thuật quá đơn giản, chỉ cần bay một vòng trong khu rừng lớn sau hội là có thể tìm thấy vài cây phù hợp.

Nếu muốn chọn lựa kỹ hơn, có thể bỏ thêm chút tiền đến các cửa hàng ma thuật để tìm.

Có gỗ làm đũa rồi, tiếp theo là lõi đũa.

Lõi đũa thực ra cũng không khó, thế giới này có rất nhiều sinh vật huyền bí, các ma đạo sĩ của Fairy Tail cũng thường nhận nhiệm vụ đi thảo phạt những sinh vật huyền bí tấn công thị trấn.

Đến lúc đó nhờ họ mang về cho mình ít lông hay sừng cũng không khó.

Tệ nhất, bản thân hắn cũng là một con mèo ma thuật, nhổ một sợi lông của mình cũng có thể miễn cưỡng làm lõi đũa, chỉ là hiệu quả chắc chắn không tốt lắm.

Hắn tìm Natsu là vì nghe nói Natsu được rồng lửa nuôi lớn, có thể sử dụng Diệt Long Ma Pháp, có thể chất gần giống rồng lửa, muốn thử xem tóc của cậu ta có thể làm lõi đũa được không.

Theo sách lịch sử của thế giới này, rồng là sinh vật huyền bí mạnh nhất.

Nếu tóc của Natsu có được một phần trăm hiệu quả của rồng thôi, cũng đã mạnh hơn hầu hết các sinh vật huyền bí khác.

Vì vậy hắn muốn thử xem. "Em nói Natsu à, cậu ấy nhận nhiệm

vụ tìm sách, cùng đội với Lucy đi làm nhiệm vụ rồi." Mirajane dịu dàng trả lời.

Chương 69

Levy đang đứng ở bảng thông báo nhiệm vụ tìm việc, nghe vậy liền nhanh chóng chạy tới. "Là nhiệm vụ tìm sách hai mươi vạn đó sao?

Tớ còn đang do dự không biết có nên nhận không, vậy mà đã bị Natsu nhanh tay giành trước rồi." Nhiệm vụ tìm sách hai mươi vạn có độ nguy hiểm khá thấp, chỉ là rất tốn thời gian.

Đến lúc đó hội trừ phần trăm, ba người trong đội lại chia đều, mỗi người nhận được không bao nhiêu.

Trừ đi chi phí đi lại, ăn ở và những vật phẩm ma thuật có thể tiêu hao, lại càng ít hơn.

Vì vậy trước đó cô vẫn luôn do dự không biết có nên nhận hay không. "Có lẽ em không nhận là đúng đấy, Levy.

Người ủy thác nhiệm vụ đó đã tăng tiền thưởng từ hai mươi vạn lên hai triệu rồi." Lúc này, hội trưởng Makarov từ tầng hai nhảy xuống, đáp xuống quầy bar. "Cái gì, tìm sách mà tiền thưởng hai triệu, thế này gần bằng nhiệm vụ thảo phạt cỡ lớn rồi!" Các ma đạo sĩ trong hội nghe thấy lời của hội trưởng liền bắt đầu bàn tán.

Rất nhiều ma đạo sĩ đều hối hận vì đã không nhận nhiệm vụ tìm sách đó, bỏ lỡ hai triệu tiền thưởng một cách vô ích. "E là không đơn giản như vậy." Natsu không có ở đó, George lại quay về thư viện, nhưng hắn cũng cảm thấy Levy không nhận nhiệm vụ đó là đúng.

Tiền thưởng cao đồng nghĩa với rủi ro cao, đó chắc chắn không chỉ là một nhiệm vụ tìm sách đơn giản.

Mà thực lực của đội Levy, nói thật là không ổn lắm.

Ma thuật Ký tự Lập thể của Levy có nhiều hiệu quả, nhưng sức tấn công của mỗi loại đều quá thấp, chủ yếu là bản thân cô cũng không giỏi chiến đấu, tâm lý cũng có chút vấn đề.

Hai đồng đội của cô, thực lực còn không bằng cô.

Nói thật, ngay cả George hiện tại chưa có đũa phép, nếu nghiêm túc thì cả ba người họ cũng không phải là đối thủ của hắn. "Có manh mối gì không?" Tại thư viện Hogwarts, George vừa trở lại trường đã mỉm cười hỏi bộ ba Harry.

Trước khi nghỉ học, hắn đã nói cho bộ ba mật khẩu vào ký túc xá Slytherin của tuần đó. "Không có." Harry có chút chán nản, còn Ron thì quả quyết nói: "Tuy không có manh mối, nhưng tớ có thể chắc chắn, tuyệt đối là Malfoy.

Ngoài nó ra, trong trường còn ai có thể là người thừa kế của Slytherin chứ." "Nhưng biểu hiện của Malfoy lúc đó không giống như đang nói dối." Hermione lắc đầu, không mấy đồng tình với cách nói của Ron.

Đêm Giáng sinh, ba người họ đã thuận lợi dùng Thuốc Đa Dịch biến thành tay sai của Malfoy, dựa vào mật khẩu George cho để vào phòng sinh hoạt chung của Slytherin.

Nhưng họ không nhận được câu trả lời mình muốn, vì Malfoy không thừa nhận mình đã mở Phòng chứa Bí mật.

Vì vậy, kế hoạch tác chiến này coi như thất bại. "Đừng vội, cứ từ từ.

Ngay cả các giáo sư cũng không tìm được manh mối gì, chứng tỏ người thừa kế đó ẩn mình rất kỹ." George an ủi một câu, rồi tiếp tục đọc sách ma thuật.

Gần đây hắn bắt đầu nghiên cứu Bùa Khiên, một bùa chú có sức

phòng ngự cực mạnh.

Trong các trận quyết đấu ma thuật trước Giáng sinh, hắn đã phát hiện ra bùa chú này thực sự rất hữu dụng khi chiến đấu.

Khi các phù thủy năm thứ bảy thi triển bùa chú này, họ giống như một cái mai rùa, không thể phá vỡ nếu không tấn công từ phía sau.

Quan trọng là sau khi tìm hiểu một chút về Bùa Khiên, hắn mới biết bùa chú này không chỉ phòng ngự được ma thuật mà còn cả các đòn tấn công vật lý.

Ngay cả súng của dân Muggle cũng không thể xuyên thủng Bùa Khiên.

Tuy nhiên, Bùa Khiên cũng có nhược điểm, đó là chỉ có thể phòng ngự một phía, và phải liên tục truyền năng lượng ma thuật vào đũa phép để duy trì, điều này cũng có nghĩa là không thể đồng thời phát động các ma thuật khác để phản công.

Muốn phản công thì phải dừng việc phòng ngự của Bùa Khiên.

Nhược điểm này đối với George lại không là gì, vì ngoài tấn công bằng ma thuật, hắn còn có siêu năng lực.

Hắn hoàn toàn có thể dùng Bùa Khiên để phòng ngự phía trước, sau đó dùng siêu năng lực điều khiển dao và kim để tấn công, hoặc trực tiếp dùng súng bắn theo đường cong truy đuổi.

Điều duy nhất có chút phiền phức là bùa chú này là bùa của năm thứ năm, độ khó tương đối cao, dù ba bộ não cùng học, e là cũng phải mất một thời gian mới nắm vững được. "À phải rồi, chúng tớ tìm thấy cái này, có thể liên quan đến việc Phòng chứa Bí mật được mở ra năm mươi năm trước." Lúc này Harry lấy ra từ trong cặp một cuốn sách nhỏ, mỏng, cũ nát có bìa màu đen, đặt lên bàn thư viện. "Đây là một cuốn nhật ký, trên đó có ghi tên T.M.

Riddle.

Ron nói cậu ấy đã thấy nó trong phòng trưng bày cúp, Riddle đã nhận được giải thưởng cống hiến đặc biệt năm mươi năm trước.

Và Hermione đoán rằng rất có thể ông ta đã nhận được giải thưởng này vì đã bắt được kẻ mở Phòng chứa Bí mật năm mươi năm trước." "Nhật ký Trường Sinh Linh Giá của Voldemort!" George nhìn cuốn nhật ký trên bàn, dùng tâm linh cảm nhận được luồng khí tức linh hồn tà ác và mạnh mẽ bên trong cùng với những ám thị tinh thần đầy cám dỗ, sắc mặt không khỏi cứng lại, nhưng rồi nhanh chóng ép mình trở lại bình thường. "Vậy các cậu đã thấy trong nhật ký viết gì chưa?" "Chưa có gì cả, chỉ toàn giấy trắng.

Tớ đã thử dùng Bùa Revelio và thuốc hiện hình, nhưng đều không có tác dụng, nên muốn hỏi cậu có cách nào không?" Hermione có chút bất lực trả lời.

Cô cảm thấy trong cuốn nhật ký chắc chắn có ghi chép gì đó, đã bị một loại ma thuật đặc biệt che giấu đi.

George đọc nhiều sách hơn cô, có lẽ sẽ biết cách giải mã.

George muốn đưa tay ra lấy cuốn sổ, nhưng lý trí đã nhanh chóng kìm nén ham muốn đó.

Nếu lúc này hắn nói với bộ ba, bảo họ đưa cuốn sổ cho hắn nghiên cứu một chút, thì với sự tin tưởng của họ dành cho hắn, chắc chắn họ sẽ đồng ý.

Như vậy, có lẽ hắn có thể dựa vào linh hồn của Voldemort thời trẻ trong cuốn nhật ký để thu được một lượng lớn kiến thức về ma thuật Hắc ám.

Nhưng, lý trí mách bảo hắn, tuyệt đối không được làm vậy.

Một mặt, Dumbledore có thể đã sớm để mắt đến cuốn nhật ký của

Voldemort, nếu hắn lấy nó từ tay Harry, chắc chắn sẽ bị Dumbledore giám sát, đến lúc đó mọi chuyện đều sẽ lọt vào mắt Dumbledore.

Mặt khác, dù hắn có năng lực tâm linh, cũng không thể đảm bảo sẽ không bị ma thuật Hắc ám của Voldemort dụ dỗ, quá nguy hiểm.

Để an toàn, tốt hơn hết là tạm thời không tiếp xúc.

Đợi Dumbledore rời khỏi lâu đài Hogwarts, hắn sẽ đến khu sách cấm học ma thuật Hắc ám, sẽ an toàn và chắc chắn hơn.

Thật ra hắn đã thử tìm cuốn sổ của Hoàng tử Lai, xem có thể học trước bùa Sectumsempra không, nhưng vẫn chưa tìm thấy.

Tuy nhiên, trước kỳ nghỉ Giáng sinh, Snape có tiết lộ rằng có thể sẽ dạy hắn vài bùa chú tự sáng tạo trong học kỳ này, không biết có Sectumsempra không. "Tớ từng đọc trong một cuốn sách giới thiệu về thuật Giả kim, rất nhiều vật phẩm ma thuật vì được yểm Bùa Khai sáng nên đã có tư tưởng riêng, nếu không được chúng công nhận thì không thể sử dụng năng lực của chúng.

Cuốn nhật ký này có thể không phải là nhật ký thông thường, có lẽ đã bị yểm Bùa Khai sáng, cậu có thể thử giao tiếp với nó xem sao." "Giao tiếp thế nào?" Harry ngơ ngác. "Là nói chuyện với nó à?" "Tớ cũng không rõ, nói chuyện với nó, hoặc viết trực tiếp lên đó, cậu có thể về từ từ thử." George mỉm cười gợi ý.

Bộ ba nghe vậy thấy có lý, vẫy tay chào George rồi nhanh chóng rời khỏi thư viện, định về phòng sinh hoạt chung thử ngay.

Chương 70

"Cảm ơn cậu, George!" "Không có gì." George hít một hơi thật sâu, tiếp tục cúi đầu đọc sách ma thuật.

Có những hiểm nguy có thể mạo hiểm, nhưng có những hiểm nguy thì không.

Một thời gian sau, vì Ginny làm mất cuốn nhật ký và Harry nhặt được, Phòng chứa Bí mật không còn được mở ra nữa, trường học tạm thời lại yên bình trở lại.

Nửa tháng sau, tại trường học của người đột biến.

George nhìn đống gỗ trước mặt, không khỏi nhíu mày. "Không có cái nào phù hợp." Đây là tất cả các loại gỗ trên thế giới mà hắn đã nhờ Lyon cho người đi thu thập, kết quả là không có loại nào thích hợp để làm đũa phép.

Đã học được cách chế tạo đũa phép, vậy thì hắn chắc chắn muốn sớm có một cây ở thế giới Marvel này, như vậy ma thuật của hắn mới có thể phát huy hết uy lực.

Tuy nhiên, đây dù sao cũng không phải là Harry Potter hay Fairy Tail, trong thời gian ngắn không thể tìm được vật liệu thay thế tương ứng.

Lõi đũa thì còn dễ nói, sau khi thử nghiệm, hắn có thể tạm thời dùng tóc của Giáo sư X - người có năng lực tâm linh mạnh nhất - để thay thế.

Nếu Phượng hoàng còn sống, dùng lông của Phượng hoàng chắc sẽ tốt hơn.

Nhưng thân đũa thì vẫn chưa tìm được vật liệu thay thế phù hợp.

Trong dự tính của hắn, nếu có thể dùng thân cây Thế giới làm thân đũa, chắc chắn có thể tạo ra cây đũa phép hàng đầu, tiếc là thân cây Thế giới không phải thứ hắn có thể tiếp cận được lúc này.

Hoặc là cành cây trên người Groot cũng có thể được, dù sao cũng có thể làm cán rìu Stormbreaker.

Nhưng Groot bây giờ đang ở ngoài vũ trụ, hắn cũng không thể đến đó được.

Thực ra theo quan điểm của George, không dùng gỗ mà dùng những thứ khác để làm thân đũa cũng không phải là không được, ví dụ như kim loại ma thuật tốt nhất của Asgard, kim loại Uru, hiệu quả chắc chắn cũng không tồi.

Nhưng cũng như vậy, hắn hiện tại không có được. "Rốt cuộc, còn có thứ gì có thể thay thế được nhỉ?" Ngay khi George đang suy nghĩ làm thế nào để tìm được vật liệu thay thế gỗ làm đũa phép ở thế giới này, Wolverine đã gọi video đến. "George, vừa rồi có một thứ giống robot màu bạc bay ra khỏi biệt thự của Stark, tốc độ rất nhanh, đây là ảnh tôi chụp được." Wolverine gửi qua một tấm ảnh hơi mờ. "Xem ra đã hoàn thành bước đầu." Nhìn bộ giáp Mark đời đầu chưa sơn màu trong ảnh, George biết Tony Stark sau một thời gian ở ẩn đã nghiên cứu thành công vũ khí mang tính thời đại - bộ giáp Iron Man. "Có lẽ, gã này có thể giúp được một chút." Ý nghĩ vừa lóe lên, trong lòng hắn đã nảy ra một vài ý tưởng. "Logan, lát nữa tôi sẽ cho Isa đón anh về." "Sao vậy, không cần tiếp tục giám sát và bảo vệ anh ta nữa à?" Wolverine lộ vẻ nghi hoặc.

George gật đầu: "Không cần, về nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta sẽ chính thức đến thăm." Ý tưởng của hắn rất đơn giản, đã vậy thì hiện tại hắn không tìm được gỗ phù hợp để làm đũa phép, vậy tại sao không tận dụng công nghệ cao của thế giới này, xem có thể dùng sức

mạnh công nghệ để tạo ra một thân đũa không.

Hắn không yêu cầu cây đũa phép này có thể khuếch đại uy lực ma thuật như đũa phép thông thường, chỉ cần có thể sử dụng bình thường, giúp hắn thoát khỏi nhược điểm thi triển phép thuật bằng tay chậm chạp, để ma thuật có thể phát huy tác dụng trong chiến đấu.

Và ở giai đoạn hiện tại, người hắn biết và có khả năng làm được điều này, e là chỉ có Tony Stark.

Vừa hay, Tony Stark đã nghiên cứu ra bộ giáp Iron Man, kế hoạch của hắn để phản công Alkali-Transigen, giải quyết mối họa ngầm Zander Rice cũng có thể được đưa vào lịch trình.

Trước đây hắn vẫn luôn hành xử kín đáo, không đi tìm Dr.

Rice gây sự là vì thực lực không đủ.

Lúc đó một X-24 cùng với một tay bắn tỉa đã là một mối đe dọa lớn đối với họ.

Nhưng bây giờ, dù không dùng ma thuật, chỉ dùng năng lực điều khiển từ trường thôi hắn cũng có thể dễ dàng giải quyết.

Năng lực ma thuật của hắn cũng không còn chỉ là một bùa mở khóa, mà đã học được mấy chục bùa chú, trong đó còn có một số bùa chú cao cấp.

Ma thuật khổng lồ và ma thuật ánh sáng trong thời gian này cũng đã nhập môn.

Sức mạnh tổng hợp so với trước đây đã tăng gấp mười lần không chỉ.

Hơn nữa hắn không phải một mình, còn có Wolverine đã phục hồi sức chiến đấu thời kỳ đỉnh cao, nếu thêm cả Tony Stark nữa, thì thật sự là không thể thất bại.

Đừng xem thường Tony Stark, tuy chỉ là bộ giáp Iron Man đời đầu, nhưng cũng có tốc độ bay siêu thanh và các loại vũ khí công nghệ cao để tấn công từ xa.

Chỉ cần không gặp phải kẻ địch khắc chế năng lực của mình, ví dụ như George, thì siêu anh hùng bình thường cũng không phải là đối thủ của anh ta.

Dr.

Rice đã nhân bản được Wolverine, tự nhiên cũng có khả năng nhân bản ra các người đột biến khác, nếu trì hoãn lâu, không chừng sẽ mang đến cho hắn một bất ngờ lớn.

Bị động chờ đối phương tìm đến, không bằng chủ động xuất kích, hắn đã sớm có ý định này.

Lần này nếu có thể làm ra một cây đũa phép miễn cưỡng dùng được, thì sẽ xuất phát ngay.

Cúp máy, George bảo Isa lái chiến cơ đến Malibu, California, biệt thự riêng của Tony Stark, đón Wolverine đang ẩn náu gần đó về trước.

Không lâu sau khi Wolverine rời đi, Tony cũng mặc bộ giáp Iron Man trở về, rơi từ mái nhà biệt thự của mình xuống, làm hỏng một chiếc xe sang trị giá hàng triệu đô la.

Cởi bộ giáp ra, đắp túi chườm đá, nhìn phiên bản lò phản ứng hồ quang đơn giản mà trợ lý Pepper đóng gói cho mình, trong lòng anh không khỏi có chút xúc động.

Ngồi trong phòng làm việc của mình, anh nói với quản gia thông minh Jarvis: "Jarvis, ghi lại, vừa rồi ở độ cao trên bốn mươi nghìn feet, cảm biến chính có chút trục trặc, hệ thống tăng áp của thân giáp cũng có vấn đề, tôi nghĩ có thể là do đóng băng." "Thưa ngài, ngài quan sát rất nhạy bén.

Nếu ngài có ý định bay vào không gian, thì phải cải tiến vật liệu của thân giáp." Jarvis đưa ra đề nghị.

Tony suy nghĩ một lát rồi ra lệnh: "Liên hệ với công ty Cisco, bảo họ chọn lại vật liệu thân giáp, đổi thành hợp kim titan vàng dùng cho vệ tinh chiến thuật Seraphim, như vậy vừa đảm bảo yêu cầu đồng nhất, vừa giữ được tỷ lệ công suất trên trọng lượng." "Hiểu rồi, thưa ngài.

Có hiển thị hình ảnh theo yêu cầu không?" "Được." "Bản vẽ hiệu ứng đã hoàn thành." "Màu này hơi lòe loẹt quá." Tony nhìn bộ giáp Iron Man vàng chóe trên máy tính, không khỏi lắc đầu.

Toàn bộ đều dùng màu vàng, trông hơi giống trọc phú, sẽ làm giảm đi phẩm vị của anh. "Là lỗi của tôi, ngài trước nay luôn giản dị, kín đáo." Jarvis trả lời dường như có chút trêu chọc, nhưng Tony cũng không để ý, liếc nhìn chiếc xe thể thao bên cạnh rồi nói: "Thêm chút màu đỏ của chiếc xe thể thao đó vào." "Vâng, rất hợp với hình tượng kín đáo của ngài.

Đã sơn màu xong." Vài giây sau, bộ giáp Iron Man màu vàng đỏ mới đã xuất hiện trên máy tính.

Tony nhìn một lúc, hài lòng gật đầu: "Tôi rất thích, lắp ráp đi!" "Bắt đầu lắp ráp tự động, dự kiến hoàn thành sau năm giờ." "Đã tìm thấy thông tin liên quan đến George chưa?" Lúc này, Tony đột nhiên nhớ ra điều gì đó và hỏi.

Lần trước trở về, anh không nói cho ai biết về George, kể cả người anh tin tưởng nhất là Pepper, đây là lời hứa của anh với George.

Nhưng vì tò mò, anh vẫn rất muốn biết George, người đã cứu mình, rốt cuộc là ai. "Không có, thưa ngài.

Đã tìm kiếm tất cả những người tên George, nhưng không có đặc điểm nào khớp với mô tả của ngài." "Lẽ nào cậu ta không tên là George?" Iron Man do dự một lát, sau đó ra lệnh: "Anh tra xem thông tin của tất cả những người đã mua cổ phiếu của Stark sau khi tôi gặp nạn, và bán ra trước khi tôi trở về." "Vâng, thưa ngài." Một lát sau, một loạt tên người xuất hiện trên máy tính của anh.

Iron Man lướt qua một lượt, lập tức bị một cái tên thu hút. "Lyon...

Gã này lại mua nhiều như vậy, tra thông tin của hắn đi." Người phù hợp điều kiện không ít, khi anh gặp nạn có không ít người bi quan về Stark Industries, cổ phiếu giảm mạnh, nhưng Stark Industries đã thịnh vượng bao nhiêu năm, vẫn có không ít cổ đông trung thành.

Nhưng mua một lúc nhiều như vậy thì không bình thường lắm.

Chương 71

"Lại không phải là cậu ta, dù không phải, chắc cũng có liên quan." Nhìn thấy ảnh và thông tin của Lyon, Tony đã có một vài suy đoán.

Lúc này, trên TV trong phòng làm việc đột nhiên đưa tin: "Phòng hòa nhạc Disney trải thảm đỏ, tối nay đèn đuốc sáng trưng, náo nhiệt phi thường.

Buổi vũ hội từ thiện thường niên lần thứ ba do Tony Stark tổ chức cho quỹ Gia đình Lính cứu hỏa sẽ được long trọng tổ chức tại đây.

Giới tinh hoa của xã hội thượng lưu Los Angeles hội tụ về đây, các ngôi sao lấp lánh.

Người khởi xướng sự kiện này, Tony Stark, không lâu trước đó đã gây tranh cãi vì những phát ngôn không kiêng nể trong buổi họp báo, sau đó anh ta đã biến mất.

Có người nói anh ta bị di chứng chấn động não, nằm liệt giường suốt mấy tuần..." "Jarvis, không cần đợi tôi." Tony mặt có chút khó coi đặt túi chườm đá xuống, đứng dậy rời khỏi phòng làm việc, tối nay anh phải xuất hiện, chứng minh mình không phải nằm liệt giường!

Sáng sớm hôm sau.

X-Jet tàng hình xuất hiện trên bầu trời biệt thự của Iron Man.

George dang rộng đôi cánh, đưa Wolverine tránh khỏi các vệ sĩ của biệt thự, trực tiếp hạ cánh từ trên không xuống ban công, dùng bùa mở khóa để vào phòng khách.

Lúc này Tony đang ngủ say, đột nhiên bị cảnh báo của Jarvis đánh thức. "Thưa ngài, phát hiện có người lạ đột nhập vào phòng khách, có cần thông báo cho bảo an đến xử lý không?" "Không cần, để tôi tự...

George?" Tony bị đánh thức, nghe cảnh báo của Jarvis, lập tức bật dậy, định thử bộ giáp mới lắp ráp xong của mình, nhưng lại phát hiện người xuất hiện trong camera lại chính là ân nhân cứu mạng của mình trước đây.

Mặc quần áo xong, bảo Jarvis pha cho mình một tách cà phê, Tony đi đến phòng khách. "Vị pháp sư thần kỳ, thật không ngờ lại gặp lại cậu, mà lại là trong phòng khách nhà tôi." "Tôi biết ai đã thuê đám khủng bố đó tấn công anh." George không nói lời thừa thãi, mở miệng đã tung ra con át chủ bài.

Con át chủ bài này khiến vẻ mặt Tony lập tức trở nên nghiêm túc: "Là ai?" "Obadiah Stane!" George buột miệng nói, đồng tử Tony lập tức co lại. "Làm sao cậu chắc chắn là ông ta." "Vì tôi là người đột biến, có năng lực tâm linh, trước đây đã từng dùng năng lực với Obadiah Stane." George bình thản trả lời.

Tony lúc này lại cười: "Tôi đã đoán cậu là người đột biến mà.

Tôi còn tưởng thế giới này không còn người đột biến nào nữa, xem ra vẫn còn." Ở tầng lớp của anh, những thủ đoạn mà chính phủ dùng để lừa gạt người dân bình thường cơ bản không có tác dụng.

Mặc dù trước đây anh không quan tâm đến người đột biến, nhưng cũng biết sơ qua tình hình.

Vì vậy, hôm đó thấy George thể hiện những năng lực thần kỳ đó, trong lòng anh đã có một vài suy đoán.

Sau khi trở về, anh còn đặc biệt tra cứu tài liệu về người đột biến, cũng biết được rất nhiều về lịch sử của họ. "Còn vị này, nếu tôi không nhìn nhầm, chắc là Wolverine lừng danh.

Mà này, tay anh có thật sự mọc ra móng vuốt thép, giống như mèo không?" Quay đầu nhìn Wolverine đang hút xì gà, ung dung uống loại

rượu ngon quý giá của mình, Tony nhớ lại những tài liệu đã xem, nửa đùa nửa thật hỏi.

Wolverine không trả lời, chỉ giơ tay phải lên, nhanh chóng bật ra ba chiếc móng vuốt, sau đó từ từ thu hai chiếc bên cạnh lại, chỉ để lại chiếc ở giữa, như thể đang giơ ngón giữa. "Được rồi, lần sau anh đến sẽ không có rượu uống nữa." Tony quay đầu nhìn George: "Nói đi, cậu cố ý đến tìm tôi để báo cho tôi một thông tin quan trọng như vậy, có điều kiện gì?" Theo như những gì anh biết về George qua lần tiếp xúc trước, George không phải là loại người tốt bụng giúp đỡ người khác vô điều kiện, cộng thêm việc hôm qua anh mới tra ra George có thể còn có quan hệ với gia tộc Lyon.

George có chút ngạc nhiên hỏi: "Anh không nghi ngờ tính xác thực của thông tin này sao?" Mới gặp nhau một lần, hắn không tin Tony lại tin tưởng hắn đến vậy.

Tony ngồi phịch xuống ghế sofa: "Thứ nhất, cậu đã cứu mạng tôi, dù có phải vì tiền hay không, tôi nghĩ cậu cũng sẽ không cố ý chạy đến đây lừa tôi.

Với năng lực của cậu, thật ra lúc đó hoàn toàn có thể uy hiếp, lợi dụng tôi để có được lợi ích lớn hơn, nhưng cậu cũng không làm vậy, chỉ dựa vào giá cổ phiếu để kiếm một chút chênh lệch không đáng kể.

Thứ hai, tôi cũng nghi ngờ vụ bắt cóc này có liên quan đến Obadiah, dù sao nếu tôi chết thì tập đoàn sẽ là của ông ta, còn những tên lửa của tập đoàn bán cho bọn khủng bố, ngoài ông ta ra ai có quyền đó.

Cuối cùng, tôi rất tin vào trực giác và phán đoán của mình." Trong hang động của bọn khủng bố, anh đã từng nghi ngờ Obadiah, chỉ là tình nghĩa bao nhiêu năm khiến anh vẫn không muốn nghĩ theo hướng đó.

Nhưng cho đến buổi vũ hội tối qua, anh tận tai nghe thấy Obadiah đã liên kết với các cổ đông để bãi nhiệm chức vụ của mình, liền biết Obadiah chắc chắn có vấn đề. "Xem ra anh rất thông minh." George cũng không quá ngạc nhiên, hắn sẽ không coi Tony Stark là kẻ ngốc, IQ của gã này cũng thuộc hàng đầu trong số các siêu anh hùng.

Nếu không phải vì có lợi thế biết trước cốt truyện, hắn chưa chắc đã nắm được thế chủ động. "Tôi thực sự cần hợp tác với anh để làm một số việc, và cũng cần anh giúp tôi chế tạo một thứ." "Chế tạo đồ thì không vấn đề gì, còn hợp tác thì cậu phải nói cho tôi biết hợp tác thế nào, cụ thể là làm gì." George có ơn cứu mạng với anh, dù chủ yếu là vì tiền, nhưng trong lòng anh cũng rất cảm kích, chỉ cần không phải là việc vi phạm nguyên tắc của anh, anh đều rất sẵn lòng giúp đỡ. "Không vấn đề, anh có thể xem cái này trước." George ném một chiếc USB cho Tony, Tony bắt lấy rồi cắm vào máy chiếu trong phòng khách.

Rất nhanh, một đoạn video đã được chiếu lên tường.

Trong đó chính là những bằng chứng tội ác về các thí nghiệm mà Gabriela đã lén quay được ở phòng thí nghiệm Mexico trước đây.

Xem xong, sắc mặt Tony cũng rất khó coi, anh không ngờ trên thế giới lại có phòng thí nghiệm vô nhân đạo như vậy.

Dùng phụ nữ vô tội để mang thai hộ sinh ra những đứa trẻ đột biến, rồi ép những đứa trẻ này trở thành vũ khí giết người, quả thực là mất hết nhân tính. "Tony, nói thật với anh, tôi cũng là một sản phẩm thí nghiệm của phòng thí nghiệm này, số hiệu ban đầu là 757, được dung hợp gen của nhiều người đột biến.

Sau đó tôi đã cùng những đứa trẻ đó trốn thoát khỏi phòng thí nghiệm, tìm được Logan giúp chúng tôi đến New York.

Nhưng Alkali-Transigen vẫn luôn cử người tìm kiếm và truy sát

chúng tôi.

Vì vậy tôi muốn hợp tác với anh, cùng nhau phá hủy Alkali-Transigen, ngăn chặn chúng tiếp tục lợi dụng những đứa trẻ vô tội để tiến hành các thí nghiệm tàn nhẫn..." George kể một câu chuyện chín thật một giả, nói giảm nói tránh kể lại đại khái sự việc cho Tony.

Hắn không nói về trường học của người đột biến, cũng không đề cập đến Giáo sư X, mà tập trung nhấn mạnh sự tà ác của Alkali-Transigen.

Quả nhiên, khi nghe George kể lại trong tình huống có video làm bằng chứng, Tony không hề nghi ngờ, mà mặt đầy tức giận.

Nghĩ đến quyết định của mình trong hang động năm xưa, nghĩ đến mục tiêu tạo ra bộ giáp Mark của mình, anh đập bàn nói: "Tôi nhất định sẽ giúp các cậu phá hủy Alkali-Transigen!" "Thành công rồi." Nhận được câu trả lời chắc chắn từ Tony Stark, George mỉm cười.

Thật ra, với sự hiểu biết của hắn về Tony, dù không có hắn, chỉ cần Tony biết việc làm của Alkali-Transigen, cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Siêu anh hùng mà, dù sao đi nữa, lòng dạ cũng vẫn tốt. "À phải rồi, trước đó, tôi muốn anh giúp tôi làm một thứ." Tiếp theo, George mô tả đại khái cho Tony về những yêu cầu đối với thân đũa phép mà hắn cần. "Có làm được không?" "Muốn một thanh kim loại có thể cho một loại năng lượng đặc biệt lưu thông trôi chảy, việc này cũng không quá khó.

Nhưng cậu phải để tôi kiểm tra tính chất của loại năng lượng này trước, rồi mới có thể thiết kế được." Tony suy nghĩ một lát rồi trả lời.

George gật đầu, lấy ra một viên bi chứa một ít năng lượng ma thuật của mình. "Chính là loại năng lượng này." "Được, đi theo tôi!"

Tony nhận được viên bi, lập tức dẫn George và Wolverine xuống tầng hầm.

Sau đó, anh bắt đầu vận hành máy móc để kiểm tra, và rất nhanh đã có kết quả. "Không vấn đề gì lớn, theo tính toán của tôi, chỉ cần dung hợp mấy loại vật chất này thành một hợp kim đặc biệt, chắc là có thể đáp ứng được yêu cầu của cậu." “Khoảng bao lâu thì làm xong?” George sáng mắt lên, vốn chỉ định thử một chút, không ngờ lại thật sự có hy vọng.

“Hai phút, cậu cần kích thước và màu sắc gì?” Tony hỏi.

Với máy móc trong phòng làm việc của anh, dù là bộ Mark Suit phức tạp cũng chỉ cần năm tiếng là chế tạo xong, một cây gậy gỗ hợp kim cỏn con chỉ là chuyện một hai phút.

George suy nghĩ rồi nói: “Nếu được thì, anh xem thế này...” “Ừm...

Chương 72

cũng không khó, nhưng chắc sẽ tốn thêm chút thời gian.” Nghe yêu cầu của George, Tony ngẫm nghĩ một lát rồi đáp.

Thật ra yêu cầu của George rất đơn giản, đó là đã vậy thì có thể dùng hợp kim làm đũa phép, đằng nào cũng không thể khuếch đại uy lực của ma pháp cao cấp, chỉ có thể tiết kiệm thời gian thi triển, thì không cần phải cố làm thành hình dạng cây gậy nhỏ.

Nếu tiện, hắn hoàn toàn có thể làm một chiếc đũa phép hình nhẫn cho dễ mang theo.

Lại làm thêm một cây hình kiếm, vừa có thể làm đũa phép, lúc cần thiết còn có thể dùng từ lực điều khiển đâm đối phương một nhát.

Cuối cùng làm một cây chùy gai siêu to siêu thô, để dùng khi hắn thi triển ma pháp khổng lồ, cơ thể biến lớn không đeo được nhẫn, vừa có thể thi triển phép thuật, vừa có thể cầm cận chiến.

Hết cách rồi, hiện tại hắn không tìm được dược liệu phù hợp để chế tạo đũa phép, nếu không thì đũa phép hình gậy nhỏ vẫn là thích hợp nhất, dù sao đó cũng là hình thái tốt nhất mà các phù thủy đã nghiên cứu hàng ngàn năm, kỹ thuật cũng thuần thục nhất, có thể khuếch đại uy lực ma pháp tối đa.

Bây giờ chỉ có thể tạm hài lòng với lựa chọn thứ hai.

Trong lúc chờ đợi các loại đũa phép được chế tạo xong, George hỏi Tony: “Anh định xử lý Obadiah thế nào?” “Trước tiên phải tìm được bằng chứng phạm tội của Obadiah, chỉ là lão ta đã liên kết với hội đồng quản trị tạm thời cách chức tôi, tôi không thể vào tòa nhà Stark.

Cho nên tôi vừa thông báo cho trợ lý của mình, lát nữa bảo cô ấy đến văn phòng của tôi ở công ty, hack vào hệ thống công ty, sao chép tất cả hóa đơn vận chuyển, chắc chắn có thể tìm được bằng chứng phạm tội của Obadiah.

Một khi xác định lão ta bán vũ khí cho bọn khủng bố, thì lão ta chỉ có thể sống hết đời trong tù." Tony tự tin đưa ra phương án giải quyết của mình.

George nghe xong gật đầu, đúng là một ý kiến không tồi, hắn quay đầu nhìn Wolverine: "Logan, trước đây anh có từng làm vệ sĩ chưa, nếu có, lát nữa đi theo trợ lý của Tony, phụ trách bảo vệ an toàn cho cô ấy." "Vệ sĩ?

Làm nhiều lần lắm rồi, tôi còn nhớ có lần bảo vệ một tiểu thư, kết quả bảo vệ đến tận trên giường, bị cha cô ta truy sát cả năm trời." Wolverine rít một hơi xì gà, hồi tưởng lại tuổi trẻ oanh liệt của mình.

Nghe vậy, sắc mặt Tony cứng đờ, quay đầu nói với George: "Tôi nghĩ, hay là phiền cậu đi một chuyến bảo vệ trợ lý của tôi." "Tôi... cũng không thành vấn đề." George suy nghĩ một chút rồi gật đầu đồng ý.

Hắn không lo Wolverine sẽ trêu chọc Pepper, chỉ là khuôn mặt của Wolverine đối với một số người mà nói, chắc chắn là rất dễ nhận ra, ví dụ như đám đặc vụ của S.H.I.E.L.D.

Hơn nữa Wolverine đôi khi khá bốc đồng, có thể sẽ gây ra động tĩnh không nhỏ, vẫn là hắn đi thì an toàn hơn một chút.

Không lâu sau, Pepper đã đến biệt thự, George cũng nhận được chiếc nhẫn hợp kim vừa làm xong, và dùng ma chú dung hợp tóc của Giáo sư X vào làm lõi đũa phép, bắt đầu chế tạo phiên bản đũa phép cải tiến khoa học.

“Fera Verto!” Đeo chiếc nhẫn hợp kim vừa làm xong lên ngón tay, sau đó niệm chú chỉ vào con hạc giấy bên cạnh, con hạc giấy lập tức biến thành một con mèo nhỏ, kêu “meo meo meo”.

“Hiệu quả ma pháp không được tăng cường chút nào, nhưng may là tốc độ thi triển không thua gì đũa phép bình thường, cũng coi như đạt được kỳ vọng.” “Tony...

à... anh chắc chắn bạn của anh thật sự là một ảo thuật gia sao?” Pepper và Tony vừa ra khỏi phòng, đúng lúc nhìn thấy cảnh George dùng bùa biến hình biến hạc giấy thành mèo con.

Tony cũng ngẩn người một lúc, sau đó giải thích: “Ừm... cô biết đấy, mánh khóe của ảo thuật gia thường khiến người ta cảm thấy khó tin, ví dụ như mấy trò biến ra cóc, cậu ta thì giỏi biến ra mèo hơn, dù sao cô cứ đưa cậu ta đi cùng, có nguy hiểm cậu ta có thể dùng ảo thuật giúp cô thoát thân.” Vì sợ Pepper lo lắng, nên anh không nói cho Pepper biết về thân phận của George cũng như kế hoạch tiếp theo.

“Thôi được rồi, ngài ảo thuật gia, tiếp theo đây xin nhờ cả vào anh.” Đối với lời giải thích của Tony, Pepper nửa tin nửa ngờ, trong ảo thuật đúng là có trò biến ra cóc từ trong mũ, nhưng cô luôn cảm thấy nó khác với những gì đang thấy.

Hơn nữa George là một ảo thuật gia thì làm sao bảo vệ mình, chẳng lẽ giống như các ảo thuật gia trong phim “Phi Vụ Thế Kỷ”?

“Rất sẵn lòng phục vụ cô.” George mỉm cười, dặn dò Wolverine ở lại đây bảo vệ Tony, rồi cùng Pepper lên xe đến tòa nhà Stark Industries.

Lên xe xong, hắn liền nhắm mắt dưỡng thần.

Từ Malibu đến tòa nhà Stark Industries ở Manhattan mất mấy tiếng đồng hồ, thay vì lãng phí thì không bằng phân tán sự chú ý sang hai

phân thân đang học ma pháp ở thế giới khác, đẩy nhanh hiệu suất học tập.

Pepper vốn định hỏi dò George trên xe, nhưng thấy George nhắm mắt dưỡng thần nên không làm phiền nữa.

Là trợ lý thân cận của Tony, cô biết tất cả những người Tony tiếp xúc.

Ngay cả những người phụ nữ đủ mọi thân phận qua đêm với anh, sau đó cũng là cô đi xử lý, ngoại trừ bác sĩ Ethan đi theo Tony trở về, đây là lần đầu tiên cô gặp một người bạn của Tony mà cô không quen biết.

Gần đến trưa, hai người cuối cùng cũng đến tòa nhà Stark Industries.

Nhưng khi vào sảnh tầng một, lại bị một người đàn ông trung niên có vẻ hơi ngốc nghếch chặn lại.

"Cô Potts, không biết bây giờ cô có thời gian không, tôi muốn nói chuyện với ngài Stark." "Anh là...

Đặc vụ Coulson của Cục Quản lý và Hậu cần, Can thiệp, Thực thi Chiến lược Quốc phòng... tôi hiện đang có chút việc gấp, anh ở đây đợi tôi một lát." Pepper nhìn người đàn ông trung niên, hồi tưởng một chút, rồi có phần qua loa đáp lại.

Lúc này George cũng nhìn người đàn ông trung niên, thầm nghĩ: "Đặc vụ Coulson, vậy hắn là Đặc vụ cấp tám Phil Coulson của S.H.I.E.L.D." Hắn có ấn tượng với đặc vụ S.H.I.E.L.D. này, nếu không nhớ nhầm, gã này hình như là fan của Captain America, bị Loki đâm chết khi Chitauri xâm lược, cuối cùng được Nick Fury dùng máu của người Kree hồi sinh.

Nhìn lướt qua một cái, hắn liền thu hồi ánh mắt, hiện tại hắn

không định tiếp xúc gì với tổ chức toàn cầu S.H.I.E.L.D. này.

Chưa nói đến cách hành xử của Nick Fury, nếu biết sự tồn tại của bọn họ, chắc chắn sẽ có biện pháp tương ứng, giống như đối với Inhuman vậy.

Mấu chốt là, S.H.I.E.L.D. hiện tại thay vì gọi là S.H.I.E.L.D., không bằng gọi là "Cục S.H.I.E.L.D. của Hydra", toàn bộ đặc vụ S.H.I.E.L.D., quá nửa đều bị phát triển thành đặc vụ Hydra.

"Được, cô Potts, vậy tôi ở đây đợi cô." Coulson tính tình rất tốt, bị đối xử qua loa cũng không để ý, mỉm cười ngồi lại chiếc ghế dài bên cạnh, thong thả tiếp tục đọc báo.

Chỉ là khi George và Pepper rời đi, anh ta lặng lẽ khóa chặt ánh mắt vào George... ...

Về mối quan hệ giữa Tony Stark và Pepper Potts, Coulson đã tìm hiểu rõ ràng trong thời gian này, và George rõ ràng là một gương mặt mới mà anh ta chưa từng thấy.

Trực giác của một đặc vụ hai mươi năm kinh nghiệm mách bảo anh ta rằng, gương mặt mới này có thể không phải là người bình thường.

Khí chất và thần thái đó, không giống cấp dưới của Pepper Potts lắm.

"Điều tra thông tin của người đàn ông vừa vào cùng Pepper Potts." Đợi bóng dáng George và Pepper hoàn toàn biến mất, anh ta mới nói nhỏ vào bộ đàm.

Và bên kia cũng rất nhanh đưa ra kết quả điều tra.

"Không tìm thấy bất kỳ thông tin nào về người này." "Không có bất kỳ thông tin nào, anh chắc chứ?" Coulson lập tức lộ vẻ nghi hoặc.

Phải biết rằng với khả năng tình báo của S.H.I.E.L.D., bất kể là quốc gia nào, chỉ cần có hồ sơ đăng ký hộ khẩu, thì đều có thể tìm thấy.

Dân chui à?

Phía bên kia, George và Pepper cũng đi thang máy lên văn phòng của Tony ở tầng cao nhất.

“Tôi canh ở cửa, cô vào thao tác đi.” George đóng cửa lại, rồi ra hiệu cho Pepper xâm nhập hệ thống.

Pepper có chút căng thẳng gật đầu, đi giày cao gót chạy vội đến bàn làm việc, cắm chiếc USB đặc biệt Tony đưa cho vào máy tính, bắt đầu xâm nhập hệ thống của tập đoàn.

Chương 73

Tony không hổ là Tony, USB cắm vào chưa đầy năm giây đã âm thầm phá vỡ mọi hệ thống phòng ngự của tập đoàn.

"Ôi, Chúa ơi, lại là ông ta thật!" Nhìn những hóa đơn phi pháp và video nhóm Thập Nhẫn gửi đến đòi tiền Obadiah trong kho dữ liệu, Pepper không khỏi bụm miệng.

Những bằng chứng này nếu giao ra, đủ để Obadiah ngồi tù mọt gông.

Đúng lúc này, cửa văn phòng bị đẩy ra.

"Pepper, cháu nói xem ta phải làm sao đây, Tony đã lớn thế này rồi, đôi lúc vẫn không bớt lo, cháu phải giúp ta khuyên nhủ nó nhiều vào." Chính là Obadiah biết Pepper đến công ty, cố ý qua đây muốn thông qua Pepper để tiếp tục ổn định Tony.

Thấy Obadiah xuất hiện, Pepper đang tải bằng chứng lập tức sợ đến tim muốn nhảy ra ngoài.

"Confundo!" Lúc này, George đang đứng sau cửa tiến lên, trực tiếp tung một bùa Lú vào Obadiah.

Obadiah trúng bùa, toàn thân run lên một trận, sau đó liền rơi vào trạng thái mơ màng.

"Không sao, cô cứ tiếp tục, lão ta sẽ ngẩn người một lúc." Bùa Lú có thể gây hoang mang và mê hoặc kẻ địch, khiến người ta rơi vào trạng thái thất thần, sau khi tỉnh lại cũng sẽ không phát hiện ra, chỉ nghĩ rằng mình vừa vô tình lơ đãng một chút.

Các phù thủy nhỏ ở Hogwarts rất thích dùng bùa này để trêu chọc bạn học, phù thủy bên ngoài cũng thường dùng để đối phó với

Muggle, ngăn họ phát hiện sự tồn tại của ma thuật.

George vẫn chưa thành thạo bùa chú này, cộng thêm đũa phép nhẫn của hắn lại không thể khuếch đại hiệu quả ma pháp, dù là thi triển lên người thường như Obadiah, mỗi lần hiệu quả cũng chỉ có thể duy trì khoảng một phút.

Nhưng không sao, hắn có thể một phút tung một lần, khống chế cho đến khi Pepper tải xong toàn bộ bằng chứng.

"Được...

được..." Thấy Obadiah cầm ly rượu đứng ở cửa như bị trúng ảo giác, không có bất kỳ động tác nào, trái tim đang treo lơ lửng của Pepper cũng hạ xuống.

Khoảng năm phút sau, tất cả bằng chứng đã được tải xuống hoàn toàn.

"Kiểm tra lại đi, đừng để lại dấu vết." Thấy Pepper đứng dậy, George đặc biệt nhắc nhở.

Hắn nhớ trong phim chính vì Pepper đi quá vội, để lại một thông báo tải xuống hoàn thành, mới khiến Obadiah phát hiện có chuyện không ổn, liều mình đi cướp lò phản ứng hồ quang của Tony.

Bây giờ Obadiah tuy không có Iron Monger, cũng không biết Tony đã chế tạo Iron Suit, nhưng nếu phát hiện ra việc Pepper làm, để tự vệ cũng chắc chắn sẽ có hành động.

Xác định trên máy tính không còn dấu vết, George mới ngừng sử dụng bùa Lú.

Obadiah tỉnh lại cũng không phát hiện ra sự bất thường của mình, chỉ cảm thấy đầu óc mình vừa rồi không hiểu sao lại trống rỗng một lúc, tiếp tục tiến lên nói chuyện với Pepper.

Pepper sợ không khống chế được cảm xúc của mình để lộ sơ hở, cộng thêm đã lấy được bằng chứng, lập tức viện cớ: "Tôi sẽ khuyên Tony, đột nhiên nhớ ra còn có việc phải xử lý, tôi đi trước đây." "Được, vậy cháu đi đi." Obadiah ngẩn ra một lúc, nhưng cũng không nói gì, cười vẫy tay.

Chỉ là khi Pepper và George rời khỏi văn phòng, lông mày lão ta dần nhíu lại.

"Sao cảm thấy có gì đó không đúng?" Nhiều năm lăn lộn trên thương trường đã giúp lão ta rèn luyện được trực giác nhạy bén phi thường, đặc biệt là trong việc quan sát sắc mặt.

Lão ta luôn cảm thấy biểu cảm của Pepper vừa rồi không đúng lắm, ánh mắt cũng không đúng lắm, còn cả tên vệ sĩ kia nữa, cũng rất không ổn.

Đặt ly rượu trong tay xuống, lão ta nhanh chóng đến bàn làm việc mở máy tính kiểm tra, sau khi thấy máy tính không có dấu vết bị động vào, mới thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng trong lòng lão ta vẫn còn một nỗi bất an mơ hồ, thế là nhanh chóng nhấc điện thoại trên bàn lên: "Potts vào công ty lúc nào, bây giờ đi đâu rồi?" "Cô Potts vào công ty hai mươi phút trước, bây giờ đã rời đi rồi, đi cùng còn có người tự xưng là Đặc vụ Coulson." Đầu dây bên kia trả lời.

Obadiah nghe xong con ngươi co rụt lại, nhanh chóng đứng dậy chạy về phía phòng giám sát.

Hai mươi phút chỉ để đến văn phòng một chuyến, lúc đi cũng không mang theo bất cứ thứ gì trong văn phòng, rõ ràng là có vấn đề.

May mà lão ta đã sớm lắp đặt camera giám sát ẩn trong văn phòng của Tony, bây giờ vừa hay có thể qua đó xem lại camera, xem Pepper

rốt cuộc đã đến văn phòng Tony làm gì.

"Chuyện này là sao, thôi miên à?" Một lát sau, trong phòng giám sát, nhìn camera thấy Pepper vẫn luôn thao tác tải gì đó, còn mình thì như bị thôi miên đứng yên bất động, Obadiah cũng có chút ngớ người.

Nhưng rất nhanh lão ta đã ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề, bây giờ Pepper đã có được bằng chứng phạm tội của lão ta, còn dính líu với đặc vụ.

Dù lão ta có cho người đi truy sát, cũng không biết đối phương hiện đang ở đâu.

Đi qua đi lại trong phòng giám sát vài bước, sau khi bình tĩnh lại, lão ta lập tức bấm một số điện thoại.

"Tôi đồng ý hợp tác với các người, nhưng các người phải lập tức giúp tôi xử lý Pepper Potts và vệ sĩ của cô ta vừa rời khỏi tập đoàn, còn có một đặc vụ, không thể để bằng chứng phạm tội của tôi giao cho chính phủ." Đây là một khách hàng lớn bí ẩn mà lão ta vẫn luôn hợp tác, mỗi lần yêu cầu vũ khí đều rất nhiều, hơn nữa còn thần thông quảng đại.

Gần đây muốn hợp tác sâu hơn với lão ta, lão ta lo bị thôn tính nên không dám đồng ý.

"Không vấn đề, bọn họ sẽ sớm chết trong một vụ tai nạn." Đầu dây bên kia truyền đến câu trả lời khẳng định.

Cúp điện thoại, Obadiah trong lòng vẫn có chút lo lắng, thế là lập tức bắt đầu triệu tập nhân lực, khẩn cấp đến biệt thự của Tony ở Malibu, Los Angeles.

Pepper làm những việc này chắc chắn là do Tony chỉ thị.Đã vậy thì Tony đã nghi ngờ lão ta, vậy thì không thể giữ lại nữa, chi bằng làm tới cùng trực tiếp xử lý luôn, đối ngoại thì cứ nói là do đám khủng bố

bắt cóc lần trước báo thù.

“Lần trước mày may mắn, lần này đành phải để tao đích thân tiễn mày đi gặp cha mày!” ... ...

Thời gian quay lại năm phút trước.

Khi George và Pepper ra khỏi văn phòng, họ lại bị Coulson chặn lại ở sảnh tầng một.

“Cô Potts, bây giờ cô?” “Có thời gian, anh đi theo chúng tôi ra ngoài trước đã.” Pepper trong lòng căng thẳng, lúc này không dám ở lại công ty một giây nào, chỉ muốn nhanh chóng ra ngoài tìm một nơi an toàn gọi điện báo cáo tình hình cho Tony.

Vừa hay Đặc vụ Coulson này cũng là người thực thi pháp luật, nếu Tony đồng ý, đưa về giao bằng chứng cho anh ta chắc cũng được.

George đứng bên cạnh thấy vậy không nói gì, hắn đến đây chủ yếu là để bảo vệ Pepper lấy được bằng chứng, còn chuyện sau đó hắn không quan tâm.

Tony giao bằng chứng cho S.H.I.E.L.D. hay CIA, đó đều là chuyện của Tony.

Vì vậy suốt đường đi hắn đều giả vờ là vệ sĩ của Pepper, cũng không nói chuyện với Coulson.

Chiếc xe thể thao chạy ra khỏi công ty một đoạn, dừng lại bên một con phố vắng người, Pepper bấm số điện thoại của Tony, báo cáo tình hình bên này cho anh.

“Đúng rồi, Tony, anh ta còn nói cha của anh trước đây cũng là cấp cao của Cục Quản lý và Hậu cần, Can thiệp, Thực thi Chiến lược Quốc phòng của họ.” Cuối cùng, Pepper lại bổ sung một câu.

Tony vốn không mấy để tâm đến Coulson, nghe câu này, thái độ

lập tức thay đổi.

“Đưa anh ta về cùng, tôi muốn nói chuyện với anh ta.” Cúp điện thoại, Pepper khởi động lại xe thể thao, tăng tốc hướng về Malibu.

Chỉ là khi chiếc xe thể thao đi qua một ngã tư, một chiếc SUV màu đen bên trái lại vượt đèn đỏ, lao thẳng về phía xe của họ.

“Cẩn thận!” George phản ứng rất nhanh, lập tức đấm vỡ cửa sổ bên trái của Pepper, tung ra bùa Bay về phía chiếc SUV màu đen sắp đâm tới.

“Wingardium, Leviosa!” Ánh sáng ma pháp màu xanh bắn vào chiếc SUV màu đen, chiếc SUV màu đen lập tức bay lên, bay qua phía trên xe của họ.

Thấy cảnh này, Pepper đang lái xe và Coulson ở hàng ghế sau đồng thời trợn tròn mắt.

Pepper đã hoàn toàn không tin George là một ảo thuật gia nữa, ảo thuật dù có thần kỳ đến đâu cũng không thể như vậy được.

Còn suy nghĩ đầu tiên của Coulson là, tên vệ sĩ George này quả nhiên không đơn giản, có siêu năng lực.

Chương 74

"Két!" Vừa qua khỏi ngã tư, một chiếc xe tải lớn phía trước chắn ngang, chặn đường đi của chiếc xe thể thao, khiến Pepper phải phanh gấp.

"Mau xuống xe!" Trực tiếp tháo dây an toàn của mình và Pepper, một chân đá văng cửa xe, George vừa kéo Pepper xuống xe, vừa nói với Coulson.

Vì hắn nhìn thấy bên kia ngã tư lại có mấy chiếc SUV cùng loại chạy tới, mấu chốt là trong một chiếc xe có một ống phóng tên lửa ló ra.

"Vút!" Ba người vừa xuống xe, một đầu tên lửa đã bay thẳng về phía chiếc xe thể thao của họ.

Không chỉ vậy, những chiếc xe khác cũng lộ ra từng khẩu SMG, nhắm về phía này chuẩn bị bắn.

"Đi!" Sự việc đã đến nước này, George cũng không còn cố kỵ che giấu, trực tiếp thi triển ma pháp "Cánh" bung ra một đôi cánh lớn trắng muốt, một tay xách Coulson, một tay xách Pepper bay lên, né được vụ nổ bên dưới.

Bị tấn công vào lúc này là điều hắn không ngờ tới, vì trong phim không có cảnh này.

"Phải làm rõ là phe nào mới được." Hắn không trực tiếp mang hai người bay đi, mà đáp xuống nóc một ngôi nhà có tường bảo vệ bên đường.

Đối với cuộc tấn công bất ngờ này, hắn đương nhiên không thể cứ thế bỏ đi, ít nhất phải làm rõ đối phương nhắm vào ai.

Là Coulson, là Pepper, hay là hắn.

Nếu là hai người trước thì không có gì to tát, nếu là nhắm vào hắn, vậy hắn phải chú ý rồi.

"Hỏa lực của chúng quá mạnh, tôi đã gọi viện trợ, cứ trốn ở đây đừng ló đầu ra." Vừa đáp xuống nóc nhà, đạn bên dưới đã điên cuồng bắn về phía họ, Coulson rút súng muốn phản kích, nhưng bị áp chế đến mức không dám ló đầu.

"Đừng quên bọn chúng có ống phóng tên lửa, bức tường này không cản được tên lửa đâu." George cười nói rồi rút súng của mình ra.

Coulson nghe vậy mặt cũng lộ vẻ lo lắng, George nói không sai, cứ thế này thì viện trợ của anh ta còn chưa đến, e là đã bị nổ chết rồi.

Lần này không phải nhiệm vụ tác chiến, anh ta chỉ mang theo một khẩu súng lục, nếu không cũng không thảm hại đến vậy.

Pepper ngồi bệt trên đất, có chút sợ hãi hỏi: "Vậy phải làm sao?" "Tôi ra thu hút sự chú ý của chúng, anh nhân cơ hội đưa cô Potts bay đi." Coulson nghiến răng nói.

"Xem ra Coulson của vũ trụ này nhân phẩm cũng không tồi." George có chút kinh ngạc nhìn Coulson một cái, lúc này ra ngoài thu hút sự chú ý, khả năng cao là không sống sót được.

Cho nên Coulson định dùng mạng sống của mình để cứu họ.

"Không cần, không biết hai người có xem phim 'Truy Sát' không?" "'Wanted' do James McAvoy đóng ấy hả?" Coulson cúi thấp đầu: "Nhưng tôi thích bộ 'Chuộc Lỗi' của anh ta hơn." "Hai vị, bây giờ không phải lúc bàn chuyện phim ảnh đâu?" Pepper thấy thời khắc nguy hiểm như vậy, hai người lại đang bàn chuyện phim ảnh, nhất thời cũng cạn lời.

“Cô Potts không cần lo lắng, tôi là ảo thuật gia mà, để tôi biểu diễn cho hai người xem màn ảo thuật đạn bay đường cong.” George tùy ý hất khẩu súng lên, viên đạn hắn bắn ra lập tức vẽ một đường cong vượt qua bức tường, trúng vào tên mặc đồ đen bên dưới đang chuẩn bị bắn quả tên lửa thứ hai.

Sau đó chỉ thấy hắn liên tục vung tay, những viên đạn bắn ra cũng lần lượt vẽ ra những đường cong khác nhau bay đi, rất nhanh tiếng súng bên dưới dần tắt ngấm.

Coulson và Pepper cẩn thận ló đầu ra khỏi bức tường, phát hiện những kẻ mặc đồ đen tấn công họ bên dưới, kẻ chết, kẻ nằm rên la, không một ai còn có thể cầm súng tấn công họ.

“Nói thật, tôi thích gã Barry đáng ghét trong phim đó hơn, vì bộ ‘Thế Giới Khủng Long’ tôi thích nhất cũng là do anh ta đóng.” Pepper lúc này dùng chủ đề chưa nói xong lúc nãy để giảm bớt sự chấn kinh trong lòng.

George nghe vậy cười nói: “‘Thế Giới Khủng Long’, không ngờ khẩu vị của cô Potts cũng khá độc đáo.” “Ngài George đây, tôi hy vọng sau khi trao đổi xong với ngài Stark, cũng có thể nói chuyện riêng với ngài.” Coulson cũng đang chấn kinh, sau khi hoàn hồn, hít một hơi thật sâu nói với George.

Theo quy định của S.H.I.E.L.D., những người có siêu năng lực như George bắt buộc phải đăng ký, sau đó chấp nhận sự giám sát của S.H.I.E.L.D.

“Trước tiên đi làm rõ bọn chúng là do ai phái tới rồi hãy nói.” George, người hiểu rõ bản chất của S.H.I.E.L.D., định lát nữa sau khi hỏi rõ lai lịch của đám người áo đen này, sẽ vui vẻ tặng cho Coulson một Bùa Quên.

Lại một lần nữa dang rộng đôi cánh đưa hai người bay trở lại con

phố, chọn một tên cố ý để lại sống, George bắt đầu vừa vận dụng năng lực tâm linh, vừa phối hợp thi triển Chiết Tâm Trí Thuật.

"Lại là Hydra, lẽ nào Obadiah của vũ trụ này còn có liên hệ với Hydra, hay cũng là một thành viên của Hydra?" Một lát sau, trên mặt George lộ ra vẻ nghi hoặc.

Thông qua năng lực tâm linh kết hợp với Chiết Tâm Trí Thuật, hắn đã biết nhóm người tấn công hắn thực chất là đặc vụ Hydra.

Mục tiêu nhiệm vụ là giết chết cả ba người họ, rồi ngụy trang hiện trường thành một vụ tai nạn xe hơi nổ tung hợp lý... ...

"Ngài George, có phát hiện gì không?" Thấy George đặt ngón trỏ lên trán một kẻ địch bị thương nặng, nhắm mắt không biết đang sử dụng siêu năng lực gì, Coulson không khỏi tò mò hỏi.

Vừa rồi George nói muốn hỏi rõ thân phận kẻ địch, nhưng lại im lặng như vậy, khiến anh ta nghi ngờ George có thể có năng lực giống như đọc suy nghĩ.

Là một đặc vụ lão luyện hơn hai mươi năm, kinh nghiệm xử lý các vụ việc siêu năng lực có thể nói là vô cùng phong phú, người có năng lực đọc suy nghĩ anh ta cũng từng tiếp xúc.

Rất nhiều người có siêu năng lực trước khi thức tỉnh đều là người bình thường, dù có năng lực cũng không dám chống đối chính phủ, rất dễ dàng khống chế.

Cũng có một số người sau khi có siêu năng lực muốn dùng nó để phạm tội, nhưng đáng tiếc siêu năng lực của đa số họ còn không có sức phá hoại bằng một khẩu súng lục.

Giống như trước đây có một gã hai tay có thể phun ra ngọn lửa nhiệt độ cao làm tan chảy thép, cảm thấy mình lợi hại lắm, lại chạy đi cướp ngân hàng, cuối cùng bị anh ta trực tiếp hạ gục bằng một phát

súng gây mê.

Còn có một số kẻ lợi hại hơn, nhưng dưới sự đối phó có chủ đích của các đặc vụ được huấn luyện bài bản sử dụng các loại vũ khí công nghệ cao, về cơ bản cũng hiếm khi thất thủ.

S.H.I.E.L.D. sẽ không cho phép những tổ chức siêu năng lực như Brotherhood của dị nhân và X-Men xuất hiện nữa.

Theo kinh nghiệm của anh ta, người có siêu năng lực tên George trước mắt này, năng lực và biểu hiện khi đối mặt với nguy hiểm, trong số tất cả những người có siêu năng lực từng gặp, cũng thuộc hàng đỉnh cao nhất.

Mấu chốt là còn có nhiều hơn một loại siêu năng lực.

Người có siêu năng lực như vậy, hoặc là lựa chọn gia nhập S.H.I.E.L.D., hoặc là phải chấp nhận cuộc sống bị giám sát.

"Có một số phát hiện, nhưng xin lỗi, không thể nói cho anh biết." George giơ tay bắn chết toàn bộ mấy đặc vụ Hydra bị thương nặng, rồi đột nhiên ra tay tấn công Coulson bằng ma chú.

"Obliviate, sửa đổi ký ức!" Hắn không muốn dính vào chuyện của S.H.I.E.L.D. và Hydra, cũng không muốn năng lực của mình bị bại lộ bây giờ, cho nên dùng Bùa Quên sửa đổi ký ức của Coulson, rồi dùng Bùa Ký Ức Giả thêm vào một số ký ức giả, là giải pháp tốt nhất.

Đương nhiên, cách này cũng không hoàn toàn chắc chắn, đặc vụ S.H.I.E.L.D.

đều được huấn luyện tâm linh đặc biệt, ngay cả Hawkeye bị Quyền trượng Tâm trí khống chế cũng có thể dùng thủ đoạn khoa học kỹ thuật để khôi phục thần trí, Bùa Quên của hắn cũng không phải là vạn vô nhất thất.

Nhưng không sao, đợi đối phương phát hiện vấn đề và giải quyết

vấn đề khôi phục ký ức, nói không chừng thực lực của hắn đã không cần phải che giấu gì nữa rồi.

Cách chắc chắn nhất là giết Coulson, nhưng hắn cũng là người có nguyên tắc, vừa rồi Coulson có ý định dùng mạng sống của mình để yểm hộ họ trốn thoát, hắn vẫn chưa đến mức vì muốn che giấu năng lực mà hạ sát thủ.

Thực ra hắn có nghĩ đến việc có nên nói chuyện Hydra cho Coulson biết không, như vậy S.H.I.E.L.D. tự khắc sẽ loạn lên, cũng chẳng còn hơi sức đâu mà tìm hắn gây phiền phức.

Nhưng nghĩ lại, đây là một tin tình báo vô cùng có giá trị đối với S.H.I.E.L.D., sau này nếu cần dùng S.H.I.E.L.D. làm việc gì, hoàn toàn có thể dùng để giao dịch với Nick Fury, tại sao phải cho không.

Còn về việc không nói cho S.H.I.E.L.D., liệu có dẫn đến việc vài đặc vụ S.H.I.E.L.D. chết oan hay không, thì liên quan quái gì đến hắn.

"George, anh ta sao vậy?" Thấy George đột nhiên ra tay với Coulson, Coulson rơi vào trạng thái hai mắt mơ màng, Pepper cũng giật nảy mình.

George cười giải thích: "Năng lực của tôi không thể để người khác biết, nên vừa rồi đã thôi miên anh ta, lát nữa anh ta tỉnh lại sẽ nghĩ rằng chính anh ta đã một mình cứu chúng ta, cô đừng nói hớ đấy." "Ồ...

Chương 75

được...

được.” Pepper tuy kinh ngạc, nhưng vẫn gật đầu.

Trước khi đi Tony đã nói với cô, George là bạn, có thể tin tưởng.

“Hai người không sao chứ?” Ma pháp hoàn thành, Coulson cũng mở mắt, lập tức quan tâm hỏi hai người.

Chưa đợi hai người trả lời, lại có mấy chiếc xe nữa lao tới, khiến George không khỏi nhíu mày, hắn tưởng vẫn là đặc vụ Hydra.

Nhưng rất nhanh hắn đã giãn mày ra, vì Coulson cũng đang cảnh giác đã hạ súng xuống: “Không sao, là đồng nghiệp của tôi đến chi viện.” Xe dừng lại, một nữ đặc vụ người châu Á mặc đồ tác chiến màu đen, ánh mắt kiên định dẫn đầu bước xuống.

“Coulson, mấy ngày không gặp, thân thủ tiến bộ nhiều nhỉ, một mình giải quyết được nhiều thế này.” Nữ đặc vụ nhìn những kẻ mặc đồ đen bị hạ gục xung quanh và Coulson không hề hấn gì, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trong ấn tượng của cô, thân thủ của Coulson không tốt đến vậy, lẽ nào kẻ địch quá gà?

“Đương nhiên rồi, May, đừng coi thường tôi đấy.” Coulson nghe vậy lập tức cười ha hả, anh ta cũng không ngờ đối phương yếu như vậy, mà hôm nay trạng thái của mình lại tốt thế, cứ như thần súng nhập thể, bắn phát nào trúng phát đó.

Cũng coi như là được thể hiện trước mặt đồng đội cũ.

“May?” George không nói gì, trên mặt lộ ra chút kinh ngạc, hắn biết May là một đặc vụ hàng đầu của S.H.I.E.L.D.

Nhưng trong ký ức của hắn, thời kỳ này May đáng lẽ đã chuyển sang làm công việc văn phòng vì giết chết một bé gái Inhuman, xem ra các vũ trụ khác nhau vẫn có những chi tiết khác biệt.

Trao đổi vài câu, May dẫn cấp dưới phụ trách công tác dọn dẹp, tiện thể truy lùng lai lịch của đám người này, còn Coulson thì lái một chiếc xe khác của S.H.I.E.L.D., đưa George và Pepper tiếp tục đến biệt thự của Tony.

"Kỳ lạ, góc độ này sao lại bị bắn trúng?" Sau khi ba người Coulson rời đi, May trong lúc dọn dẹp khám nghiệm hiện trường, bằng kinh nghiệm nhiều năm, đã phát hiện ra một số điều không ổn.

Chập tối, Obadiah cũng dẫn toàn bộ thuộc hạ của mình đến bên ngoài biệt thự của Tony Stark.

"Nhớ kỹ, không được để một ai sống sót!" "Yên tâm đi sếp, chúng tôi làm việc ngài còn không yên tâm sao." Người dẫn đầu vẫy tay, dẫn theo mấy chục lính đánh thuê hàng đầu được huấn luyện bài bản, bắt đầu lẻn vào biệt thự.

Obadiah gật đầu, thong thả đi theo sau.

Những tên lính đánh thuê này đều là lính đánh thuê hàng đầu thế giới, đừng nhìn chỉ có mấy chục người, phối hợp ăn ý có thể tiêu diệt một căn cứ quân sự nhỏ, lão ta đã phải bỏ ra một khoản tiền lương rất cao để nuôi dưỡng họ hàng năm.

Chính là để xử lý những chuyện như bây giờ.

Quả nhiên, những vệ sĩ bảo vệ biệt thự hoàn toàn không phải là đối thủ của lính đánh thuê dưới trướng lão ta, rất nhanh đã bị dọn dẹp sạch sẽ.

Chỉ là khi chúng xâm nhập vào bên trong biệt thự, lại gặp phải rắc rối.

Trong đại sảnh, một người đàn ông thân hình vạm vỡ, để râu quai nón, vẻ ngoài hoang dã chặn đường bọn chúng.

“Tôi nói này, tự ý xông vào nhà dân không phải là thói quen tốt đâu.” Wolverine cầm một ly rượu, ung dung nhìn đám lính đánh thuê được trang bị tận răng đối diện.

“Mày là ai, Tony đâu?

Bảo nó đừng trốn nữa, ra đây đi, nó không thoát được đâu.” Obadiah đánh giá Wolverine xa lạ, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Cũng khó trách lão ta khinh thường, Wolverine lúc này mặc một chiếc áo ba lỗ, trên người không có lấy một khẩu súng, trong mắt Obadiah hoàn toàn không có chút uy hiếp nào... ...

“Nó đến phòng làm việc mặc đồ sắt rồi, ông có thể ở đây đợi một chút.” Wolverine chỉ vào cầu thang phía sau.

Obadiah nheo mắt, trực tiếp hạ lệnh: “Giết nó, rồi xuống dưới đưa Tony lên đây.” “Vâng, thưa sếp!” Tên lính đánh thuê dẫn đầu giơ tay nhắm vào giữa trán Wolverine bắn một phát.

“Pằng!” Viên đạn bắn chính xác vào giữa trán Wolverine, nhưng cảnh tượng tiếp theo lại khiến tất cả mọi người chết lặng.

Vì viên đạn không giết chết người đàn ông trước mặt, mà còn bị đẩy ra khỏi trán anh ta.

“Chết tiệt, giới trẻ bây giờ đúng là không có chút kiên nhẫn nào.” Đặt ly rượu trên tay xuống bàn, móng vuốt của Wolverine nhanh chóng bật ra, rồi bắt chéo trước ngực, trực tiếp lao vào giữa đám lính đánh thuê dưới làn mưa đạn.

Bắt giặc phải bắt vua trước, nhận ra Obadiah là kẻ cầm đầu, anh ta phớt lờ sự tấn công của đám lính đánh thuê, nhảy đến trước mặt Obadiah, giơ tay đâm thẳng vào ngực lão ta, một đòn nhanh, chuẩn,

hiểm, kết liễu mạng sống.

Lúc này, Tony cũng đã mặc xong bộ Iron Suit, bay ra từ phòng làm việc dưới lầu, tham gia vào cuộc chiến.

"Không ổn, có tiếng súng!" Coulson lái xe vừa đến cổng biệt thự, đã nghe thấy tiếng súng dữ dội bên trong, vội vàng rút súng xuống xe.

"Hai người ở đây đợi tôi, đừng chạy lung tung, tôi vào xem sao." Dặn dò Pepper và George một câu, anh ta liền lao vào biệt thự với tốc độ nhanh nhất.

"Tony!" Pepper nhìn những vệ sĩ ngã trong vũng máu ở cổng, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

Sau đó liền quay đầu nhìn George.

"Ngài George, xin ngài hãy cứu Tony." Cô biết kẻ địch có thể đột phá phòng ngự của biệt thự, chắc chắn không phải là một mình Coulson có thể đối phó.

Chỉ có ngài George, vị ảo thuật gia thần kỳ có thể khiến đạn bay đường cong, mới có khả năng cứu được Tony.

"Đừng lo, Tony bây giờ không phải là gã ăn chơi yếu đuối vô lực ngày đó nữa." Tuy nhiên, trên mặt George lại không hề có chút lo lắng.

Pepper còn chưa biết Tony đã chế tạo ra Mark Suit, dựa vào sự mạnh mẽ của Mark Suit, người thường không thể nào là đối thủ của Tony.

Cộng thêm bên cạnh Tony còn có Wolverine thời kỳ đỉnh cao.

Quả nhiên, sau khi vượt qua vô số thi thể bảo vệ, bước vào đại sảnh của biệt thự, họ nhìn thấy Tony mặc Iron Suit hoàn toàn không hề hấn gì, và Coulson đang đứng ngây ra như phỗng.

Hắn không nhìn thấy Wolverine, biết là anh ta đã tạm thời trốn đi rồi.

"Hóa ra là Obadiah, xem ra đúng là do gã này." Phát hiện thi thể của Obadiah trong sảnh rõ ràng là bị móng vuốt đâm xuyên ngực mà chết, liên hệ đến vụ tấn công của Hydra hôm nay, trong lòng George đã đoán ra được đại khái.

"Hai người về rồi, xảy ra một chút sự cố nhỏ, nhưng đều bị tôi giải quyết rồi." Tony tháo mũ giáp, lộ ra khuôn mặt của mình, ra vẻ thản nhiên nói.

"Tony, anh không sao là tốt rồi!" Pepper rưng rưng nước mắt, xúc động nhào tới, nhìn thấy thi thể suốt đường đi, cô thật sự sợ chết khiếp.

Tony bị Pepper ôm, đầu tiên là sững sờ, sau đó trên mặt cũng lộ ra một nụ cười có phần đặc biệt.

Nói thật, người mà anh tin tưởng nhất trên thế giới này, chính là Pepper, cũng chỉ có Pepper mới thật sự quan tâm đến an toàn của anh.

Sau khi trải qua sinh tử trở về, anh đối với Pepper cũng có một vài tình cảm đặc biệt, có lẽ họ có thể tiến thêm một bước.

"Ồ... tôi chỉ là không muốn phải tìm việc mới." Pepper đã bình tĩnh lại, lùi lại một bước, đưa USB cho Tony: "Đây là tất cả bằng chứng phạm tội của Obadiah, còn có video giao dịch giữa lão ta và bọn khủng bố bắt cóc anh, nhưng bây giờ có lẽ cũng không cần dùng đến nữa.

À đúng rồi, vị này chính là Đặc vụ Coulson mà tôi đã nói." "Xin chào, Đặc vụ Coulson, anh thấy đấy, tôi đây là tự vệ chính đáng." Tony nhận lấy USB, chỉ vào Obadiah đã chết, quay đầu chào Coulson.

Sau đó anh lại nhìn George, George nháy mắt với anh, anh lập tức

hiểu ý, không chào hỏi riêng với George.

“Đó là đương nhiên, ngài Stark, thứ trên người ngài là?” Coulson nhìn bộ Mark Suit trên người Tony, trên mặt đầy vẻ tò mò.

Tony, một gã ăn chơi như vậy, lại dựa vào bộ Iron Suit này, hạ gục được nhiều lính đánh thuê hàng đầu có thể dễ dàng giết chết vệ sĩ của biệt thự, thật không thể tin được.

Từ đó có thể thấy bộ Iron Suit trên người anh đáng sợ đến mức nào, tuyệt đối là một vũ khí giết người mang tính thời đại.

Chương 76

"Ồ, anh nói cái này à, đây là... chân giả công nghệ cao mới nhất của tôi." Tony chỉ vào bộ Iron Suit trên người, rồi nghiêm túc trả lời.

Coulson nghe vậy liền đứng ngây tại chỗ: "Anh chắc nó chỉ là chân giả công nghệ cao, vậy những người này?" "Đúng, nó là chân giả công nghệ cao, có thể giúp tôi di chuyển thuận tiện hơn.

Còn những người này, đương nhiên là do tôi đánh bại, tôi học Vịnh Xuân Quyền anh không biết sao?" Tony dẫn đầu đi ra ngoài sảnh: "Thôi được rồi, chuyện đó không quan trọng, chúng ta ra ngoài tìm một nơi không có mùi máu, nói chuyện xem cái Cục chiến lược gì đó của anh rốt cuộc là làm gì, và có quan hệ gì với cha tôi." "Là Cục Quản lý và Hậu cần, Can thiệp, Thực thi Chiến lược Quốc phòng." Coulson đi theo Tony ra ngoài.

"Anh không thấy tên của các anh quá dài và khó đọc sao?" "Đúng là khá dài, gọi chúng tôi là S.H.I.E.L.D. cũng được." "Cái tên này thuận miệng hơn nhiều." George ra hiệu cho Pepper đi ra ngoài, còn mình thì đến phòng làm việc Iron Man ở dưới lầu.

Quả nhiên, hắn nhìn thấy Wolverine đang uống rượu ở đây.

"Chuyện gì vậy?" "Là thế này..." Wolverine kể lại chuyện xảy ra sau khi George rời đi.

"Vừa rồi khi trận chiến sắp kết thúc, tôi phát hiện các cậu sắp đến cổng, để tránh bị lộ thân phận, tôi đã trốn đi." "Anh làm rất tốt, tên Coulson đó là một đặc vụ lão luyện, anh ta chắc chắn sẽ nhận ra thân phận của anh, giai đoạn này chúng ta tốt nhất là không nên để lộ diện trước chính phủ." George gật đầu, sau đó đưa Wolverine lên lầu, bay thẳng ra khỏi biệt thự từ phía trên, đưa anh ta đến một chiếc X-Jet

đang tàng hình trên không, rồi mới quay trở lại sảnh.

“Mobilicorpus!” “Scourgify!” Vung tay di chuyển tất cả thi thể chất đống lại một chỗ, lại dùng Bùa Tẩy Rửa dọn dẹp sảnh, xác định sau này đặc vụ S.H.I.E.L.D.

đến sẽ không tìm thấy dấu vết liên quan đến Wolverine, hắn mới giả vờ làm vệ sĩ đứng ở cửa.

Khoảng nửa tiếng sau, ba người Tony quay trở lại sảnh.

“Cậu dọn dẹp nhanh thật đấy!” Nhìn sảnh sạch sẽ, ánh mắt Coulson nhìn George lộ ra vẻ hơi khác thường.

Chỉ trong nửa tiếng đã có thể dọn dẹp sạch sẽ sảnh đầy vết máu, năng lực làm việc của gã này tuyệt đối là hàng đầu, chẳng lẽ mình đã đoán sai?

Nhưng dù anh ta là nhân viên an ninh hàng đầu, cũng không thể không tra ra được thông tin liên quan.

Hay là gã này còn có thân phận đặc biệt nào khác, liệu có liên quan đến thế lực thứ ba đã cứu Tony mà cục trưởng nói không?

“Đã vậy thì cha tôi trước đây cũng thuộc S.H.I.E.L.D., vậy chuyện sau này giao cho các anh xử lý.” Tony đưa USB trong tay cho Coulson, chuyển chủ đề.

Coulson không nghĩ nhiều nữa, giọng điệu thành khẩn nói: “Ngài Stark yên tâm, chuyện sau này chúng tôi sẽ xử lý, mấy ngày nữa ngài chỉ cần mở một cuộc họp báo, tuyên bố Obadiah chết trong một vụ tai nạn máy bay tối nay là được.” ... ...

Khi Coulson đi gọi điện báo cáo tình hình ở đây, Tony đến phòng làm việc cởi bộ Iron Suit rồi hỏi George: “Khi nào chúng ta hành động?” “Nếu được, ngày mai hành động luôn.”Đã vậy thì đã quyết định chủ động tấn công, tự nhiên là càng sớm càng tốt.

“Được, vừa hay tối nay tôi sẽ lắp thêm một số vũ khí mới cho bộ giáp.” Tony gật đầu, họp báo còn mấy ngày nữa mới diễn ra, hai ngày này anh đều rảnh.

Hơn nữa, vừa nhìn thấy cách chiến đấu dùng móng vuốt của Wolverine, anh cảm thấy rất hay, định tối nay cũng lắp một bộ móng vuốt hợp kim lên bộ giáp của mình, khi chiến đấu có thể bật ra để hỗ trợ cận chiến.

À đúng rồi, có thể thêm một số mô-đun tấn công bằng dòng điện làm tê liệt thần kinh, để đối phó với những dị nhân như Wolverine mà vũ khí thông thường không có tác dụng.

Phía bên kia, Coulson sau khi gọi điện báo cáo tình hình xong, đã kiểm tra lại súng và băng đạn dự phòng của mình.

Nhưng lần kiểm tra này lại khiến anh ta chết lặng, vì anh ta phát hiện ra một điều vô cùng bất hợp lý.

Đó là trong băng đạn của anh ta không thiếu một viên nào, băng đạn dự phòng cũng không dùng đến.

“Chuyện... chuyện này là sao?” Nếu nói ở biệt thự này, không bắn một phát súng nào, đạn không thiếu là hợp lý, nhưng trước đó, anh ta đã một mình giải quyết rất nhiều kẻ địch.

Là một đặc vụ cấp cao, trực giác mách bảo anh ta rằng, trận chiến trước đó, chắc chắn có vấn đề.

Quay trở lại bên trong biệt thự, Coulson phát hiện George đã không còn ở đó.

Để không bứt dây động rừng, anh ta không hỏi nhiều, định sau khi trở về sẽ điều tra lại.

Ngày hôm sau, chiếc X-Jet lại một lần nữa tàng hình lơ lửng trên không trung phía trên biệt thự của Tony.

Nhưng lần này ngoài Wolverine, George còn mang theo Caliban.

Hắn đoán trong căn cứ của Rice chắc chắn có những dị nhân mới được nhân bản, mang theo Caliban ít nhất trước khi tấn công có thể biết được số lượng dị nhân được nhân bản, để có sự chuẩn bị tâm lý.

"Chiếc chiến cơ cũ này lại có hiệu suất như vậy, còn thiết kế cả thiết bị tàng hình, xem ra năm đó trong X-Men của các cậu có một gã kỹ thuật không tồi." Tony mặc bộ Iron Suit bay vào bên trong chiến cơ, tháo mũ giáp, đánh giá xung quanh chiến cơ, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tán thưởng.

Người có thể phát minh ra chiến cơ tiên tiến như vậy ở thời đại đó, tuyệt đối là một thiên tài.

Đối với những người có siêu năng lực như George và Wolverine, thực lực có mạnh đến đâu anh cũng không mấy bội phục, nhưng đối với những người có thành tựu về mặt khoa học kỹ thuật, trong lòng anh vẫn có chút đồng cảm.

Đồng thời, anh cũng nghĩ sau này có nên thêm chức năng tàng hình khi nâng cấp bộ giáp không, nhưng rất nhanh đã bị anh phủ quyết.

Vì nếu thêm chức năng tàng hình, làm gì cũng như áo gấm đi đêm, đó không phải là phong cách của anh.

"Anh ta tên là Beast, đúng là một gã rất thông minh." Wolverine nghe vậy, trên mặt lộ ra một tia hoài niệm.

Lúc này George bước tới, đầu tiên là giới thiệu sơ qua về Caliban, sau đó bắt đầu thảo luận về chiến lược tác chiến.

"Tôi nghi ngờ Rice có thể sẽ tạo ra một bản sao của Magneto, trước khi biết được thực lực của bản sao, hai người tạm thời đừng ra tay, đề phòng bị nhắm đến.

Đến lúc đó tôi sẽ chủ động, hai người hỗ trợ." Bộ Iron Suit của

Tony và adamantinum trong cơ thể Logan quá bị khắc chế bởi năng lực của Magneto.

Nếu có bản sao của Magneto, hắn phải ưu tiên giết chết bản sao đó, mới có thể để hai người phát huy thực lực.

"Tối qua tôi cũng đã xem xét vấn đề cậu nói, nên tôi đã thêm vào bộ giáp loại đạn đặc biệt không làm bằng kim loại, có thể hỗ trợ bắn tỉa từ xa.

Thực ra tôi có một kế hoạch..." Dù là giúp đỡ, nhưng Tony không phải là người thích để người khác chỉ huy chiến đấu, và anh có ý tưởng riêng cho trận chiến sắp tới.

Nghe xong chiến lược của Tony, George không phản bác, chỉ đưa ra một số đề nghị ở một số phương diện, vì có một số thông tin Tony không rõ, nên chiến lược có lỗ hổng.

Hắn là một pháp sư, không phải là một chiến lược gia.Đã vậy thì Tony giỏi lập kế hoạch tác chiến, và hắn nghe xong cũng cảm thấy đúng là tốt hơn kế hoạch của mình, vậy hắn không có lý do gì để từ chối.

Chỉ cần đạt được mục đích, hắn cảm thấy ai lập kế hoạch cũng không quan trọng.

Hắn không có chủ nghĩa anh hùng cá nhân, cũng không thích khoe khoang và ra vẻ, nếu hắn làm vậy, chắc chắn là vì một mục đích nào đó mà cố ý làm.

"Nếu cậu đồng ý, vậy cứ làm thế, à đúng rồi, cậu vẫn chưa cho tôi biết tổng bộ của chúng ở đâu?" Thấy kế hoạch của mình được George công nhận, trên mặt Tony lộ ra vẻ đắc ý, anh quả nhiên là người thông minh nhất trong đội lần này.

Chỉ là giây tiếp theo, sắc mặt anh cứng đờ.

“Tôi bây giờ cũng không biết.” George mỉm cười nhún vai.

“Cái gì, chúng ta sắp xuất phát rồi, cậu nói với tôi là cậu không biết kẻ địch ở đâu?” Tony không thể tin được nhìn George.

“Cậu không phải đang đùa tôi đấy chứ?” “Bây giờ không biết, nhưng lát nữa sẽ biết, tôi có một năng lực có thể truy vết vị trí của kẻ địch.” George nói xong liền đi đến ghế phụ lái của chiến cơ, bắt đầu thi triển bùa truy vết.

“Direcappears!” Theo sau khi bùa chú hoàn thành, một mũi tên được tạo thành từ bột vàng xuất hiện trước mặt George.

Theo sự chỉ dẫn của mũi tên, ISA bắt đầu điều chỉnh hướng của X-Jet, tăng tốc độ lên mức tối đa.

Tony nhìn mũi tên vàng trước mặt George, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán: “Các dị nhân các cậu ai cũng có nhiều siêu năng lực như vậy sao?” Nếu anh nhớ không lầm, trong tài liệu giới thiệu về dị nhân, thường một dị nhân chỉ thức tỉnh một loại năng lực, hai loại đã cực kỳ hiếm thấy.

Chương 77

Nhưng trong ấn tượng của anh, năng lực mà George thể hiện đã có năm sáu loại rồi.

"Cậu ta là một ngoại lệ, ngoài một gã bị khâu miệng, tôi cũng là lần đầu tiên thấy một dị nhân có nhiều năng lực như vậy." Wolverine nhún vai, đôi khi anh còn nghi ngờ liệu Dr.

Rice có phải đã dung hợp tất cả năng lực của các dị nhân từng xuất hiện trong lịch sử vào cơ thể George không.

Cùng lúc đó, trên sân thượng của một căn cứ lớn ở phía tây bắc bán đảo Yucatán, Mexico, một chiếc trực thăng từ từ hạ cánh.

"Xin chào, quý bà Natalia xinh đẹp, tôi là Zander Rice của Alkali-Transigen, bà còn xinh đẹp hơn cả lời đồn!" Zander Rice nhìn người phụ nữ tóc đỏ có thân hình gần như hoàn hảo bước xuống từ trực thăng, mắt hiếm khi sáng lên, lập tức rất lịch thiệp tiến lên khen ngợi.

Là ông chủ của Alkali-Transigen, loại mỹ nữ nào ông ta chưa từng thấy, nhưng quý bà Natalia hôm nay, thực sự khiến ông ta cảm thấy có chút khác biệt.

Mỗi một cử chỉ, nụ cười, dường như đều mang một sức mạnh ma thuật đặc biệt, khiến người ta có ham muốn chinh phục, tuyệt đối là mỹ nữ hàng đầu.

Đặc biệt là thân phận của người phụ nữ, càng khiến cô khác biệt với những người phụ nữ bình hoa thông thường.

Người phụ nữ tên là Natalia Vodianova, chồng cô Oakley là một trong những nhà cung cấp nguyên liệu thô lớn nhất cho công ty gen của ông ta, chỉ là một tháng trước đã chết trong một tai nạn.

Và vị phu nhân Natalia này dựa vào thủ đoạn phi thường, lại có thể nắm toàn bộ tài sản của chồng trong tay mình.

Mấu chốt là Natalia và Oakley kết hôn chưa đầy một tuần... ...

Rất nhiều người đều nghi ngờ vị phu nhân này tiếp cận Oakley, chính là để mưu đoạt khối tài sản khổng lồ của ông ta, ông ta tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nhưng điều đó không quan trọng, ngược lại ông ta rất tán thưởng loại phụ nữ này.

Bông hồng có gai chỉ làm bị thương những kẻ vô dụng, người đàn ông định mệnh sẽ thống trị thế giới như ông ta, thích nhất là những bông hồng có gai, đặc biệt là thân phận góa phụ của cô, càng khiến ông ta có cảm giác chinh phục hơn.

Đương nhiên, tán thưởng không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng nhất là vị phu nhân này hiện đang nắm giữ nguyên liệu thô mà ông ta đang rất cần.

Nếu ông ta muốn nhân bản số lượng lớn dị nhân, thành lập quân đoàn dị nhân chinh phục thế giới, thì phải thuyết phục vị phu nhân này tiếp tục hợp tác với ông ta như chồng cô, cung cấp nguyên liệu thô để nhân bản dị nhân.

“Ngài Rice, miệng của ngài thật ngọt, nhưng nếu dự án của ngài không thể làm tôi hài lòng, tôi sẽ không tiếp tục cung cấp nguyên liệu thô giá rẻ cho ngài như chồng tôi đâu.” Natalia đi đến trước mặt Rice, đưa tay nhẹ nhàng điểm lên ngực ông ta, rồi cười vẽ một vòng tròn, mới vượt qua Rice tiếp tục đi về phía trước.

“Đi thôi, đưa tôi đi xem dự án của anh.” “Bảo đảm sẽ làm bà hài lòng!” Đè nén ngọn lửa ham muốn trong lòng, Rice nhanh chóng quay người đi đến bên cạnh Natalia.

“Thưa bà, dự án của tôi tuyệt đối vượt xa sức tưởng tượng của bà, chỉ cần hợp tác với tôi...” “Nhân bản dị nhân, lại còn hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của anh, ngài Rice, anh đừng lừa tôi, tôi phải thấy được thành quả thật sự mới được.” Nghe Zander Rice giới thiệu về dự án của mình, trong lòng Black Widow thắt lại, nhưng bề ngoài vẫn không để lộ chút sơ hở nào.

Đúng vậy, Natalia chỉ là thân phận giả cô ngụy trang để tiếp cận Zander Rice, thân phận thật sự của cô là đặc vụ cấp cao của S.H.I.E.L.D., Black Widow.

Mục đích vào căn cứ lần này, chính là để làm rõ Zander Rice có thật sự đang nghiên cứu gen dị nhân hay không, và đã nghiên cứu đến mức độ nào, tiện thể sao chép một bản thành quả nghiên cứu mang về.

Nửa tiếng sau, tại trung tâm căn cứ thực nghiệm, Rice đầy hăng hái chỉ vào một trăm bản sao dị nhân trong các khoang dinh dưỡng bên dưới, giới thiệu với Black Widow: “Thưa bà, hãy nhìn những gã này xem, chúng đều là những dị nhân từng lừng lẫy một thời, chẳng mấy chốc chúng sẽ trở thành vũ khí chiến tranh đắt giá và mạnh mẽ nhất thế giới.

Tất cả các quốc gia và thế lực sẽ sẵn lòng chi ra một khoản tiền lớn, để cầu xin tôi mua những vũ khí này.

Tôi sẽ trở thành nhà buôn vũ khí lớn nhất thế giới, ngay cả Stark Industries trước đây, cũng sẽ bị tôi giẫm dưới chân.” Chế tạo bản sao dị nhân bán cho các thế lực khác, đây là kế hoạch trước đây của ông ta, nhưng bây giờ ông ta đã sớm thay đổi kế hoạch, ông ta muốn dùng những bản sao dị nhân này để chinh phục cả thế giới.

Nhưng ông ta không phải kẻ ngốc, không thể nói kế hoạch cuối cùng này cho Natalia mới gặp mặt, dù ông ta rất có hứng thú với vị phu nhân này.

Ông ta chỉ cần để Natalia biết hợp tác với ông ta tương lai chắc chắn có lãi, trước tiên lấy được số lượng lớn nguyên liệu thô rồi tính.

Nếu Natalia đồng ý thì tốt, không đồng ý ông ta sẽ trực tiếp dùng thêm vài bản sao của Giáo sư X để tẩy não cô.

Thực ra đây vốn là kế hoạch ban đầu của ông ta, lừa vị phu nhân này đến căn cứ, dùng năng lực tâm linh tẩy não để cô cung cấp lượng lớn nguyên liệu thô, chỉ là Natalia quá có sức quyến rũ, ông ta muốn xem có thể tự mình chinh phục người phụ nữ này không.

Như vậy ông ta sẽ rất có cảm giác thành tựu.

"Không ngờ ngài Rice lại tài hoa đến vậy, tôi thích những người đàn ông tài hoa." Black Widow quay đầu lại, liếc mắt đưa tình với Rice, Rice lập tức đứng thẳng người, chỉnh lại chiếc áo blouse trắng của mình.

"Vậy thưa bà, bà đồng ý hay không đồng ý?" "Ngài Rice, anh và chồng tôi là bạn rất thân, nhưng ông ấy đối với tôi giống như một cái bật lửa." Black Widow không lập tức đồng ý với Rice, mà cười lấy ra một cái bật lửa từ trong túi, châm cho mình một điếu thuốc lá nữ.

Rice có chút nghi hoặc hỏi: "Tại sao ông ấy lại giống một cái bật lửa?" Black Widow bật lửa đặt trước mặt Rice, rít một hơi thuốc rồi thổi qua.

"Một lần chạm là cháy, một lần thổi... là tắt." "Một lần thổi... là tắt..." Dr.

Rice nhìn đôi môi đỏ như lửa của Black Widow, cả người lập tức nóng bừng lên.

"Tôi tuyệt đối không tắt, mà còn vượt xa sức tưởng tượng của bà!" "Ồ... nếu thật sự như vậy, vậy thì tôi rất sẵn lòng hoàn thành lần hợp tác này với ngài Rice." Black Widow nhìn từ trên xuống dưới một

lượt, trên mặt lộ ra vẻ hơi khinh miệt, để kích thích ham muốn chinh phục của đối phương tốt hơn.

“Bụng đói rồi, ăn trưa trước đi.” Ban ngày không tiện ra tay, cô cần phải kéo dài đến tối, đợi đến tối khi ở riêng với Rice sẽ tra hỏi được thông tin liên quan, lấy được tất cả thành quả nghiên cứu, rồi lái chiếc trực thăng lúc đến tẩu thoát, nhiệm vụ của cô sẽ hoàn thành.

“Đương nhiên, ăn cơm, chúng ta ăn cơm, tối nay sẽ nói chuyện kỹ hơn.” Rice đã quyết định, tối nay nhất định phải dùng loại thuốc tốt nhất, để đối phương biết thế nào là ngọn lửa không bao giờ tắt.

Là một chuyên gia hàng đầu về nghiên cứu gen, có thể nhân bản dị nhân, việc khiến thể chất của mình trong thời gian ngắn vượt qua người thường vẫn có thể làm được.

Mặc dù sau khi dùng thuốc chắc chắn sẽ có một số di chứng, nhưng vì lòng tự trọng của đàn ông, dường như cũng không là gì.

Sau một bữa trưa, dựa vào sức quyến rũ của mình, Black Widow đã khiến Rice càng thêm không thể kiềm chế.

Buổi chiều càng lấy cớ tham quan dự án, để Rice đi cùng dạo gần hết nửa căn cứ, nắm được lộ trình tẩu thoát tốt nhất, moi được không ít thông tin hữu ích.

Ví dụ như Rice từng dùng phụ nữ Mexico để mang thai gen dị nhân sinh ra dị nhân mới, nhưng vì những đứa trẻ đó không thể kiểm soát nên thất bại, còn có một nhóm trốn thoát, đến nay vẫn chưa bắt được.

Ngay khi Black Widow và Rice sắp dạo xong toàn bộ căn cứ, một chiếc chiến cơ tàng hình cũng đã đến không phận phía trên căn cứ.

“Xem ra chính là ở đây!” George ngừng sử dụng bùa truy vết, nhìn xuống viện nghiên cứu ghi “Trung tâm nghiên cứu và điều trị bệnh

bạch cầu" bên dưới, biết là đã tìm đúng chỗ.

"Caliban, cảm ứng xem trong viện nghiên cứu này có bao nhiêu dị nhân?" "Tổng cộng có... một trăm linh một người." Caliban phát động năng lực của mình, rất nhanh đã có kết quả.

"Gã này, trong thời gian ngắn như vậy mà lại tạo ra được nhiều dị nhân thế!" George cũng không ngờ Zander Rice lại có bản lĩnh lớn như vậy, dù là bản sao, dù không đạt được thực lực ban đầu, nhưng một trăm dị nhân cũng tuyệt đối không dễ đối phó.

Bây giờ hắn chỉ có thể may mắn chủ động phát động cuộc tấn công này, nếu không muộn hơn một chút, hắn có thể sẽ phải đối mặt với sự truy sát của một ngàn, một vạn bản sao dị nhân.

"Vậy thì bắt đầu hành động theo kế hoạch đi!" Theo một tiếng ra lệnh của George, cửa khoang của X-Jet mở ra, Wolverine trực tiếp bật móng vuốt adamantinum nhảy xuống.

Điểm đáp của anh ta chính là ở cổng căn cứ, hơn nữa còn rất ngông cuồng hét lớn: "Zander Rice, ra đây chịu chết!" Tiếng hét lớn lập tức thu hút sự chú ý của tất cả lính canh, sau đó là một cuộc tàn sát đẫm máu... ...

Kế hoạch tác chiến của Tony không hề phức tạp, đó là để Wolverine chủ động lộ diện và tấn công trước, đường hoàng thu hút hỏa lực.

Dù sao thì Wolverine cũng gần như bất tử, người thường căn bản không phải là đối thủ.

Nếu có Dị nhân xuất động, những Dị nhân nhân bản thông thường cũng không đánh lại Wolverine.

Chương 78

Còn nếu gặp phải bản sao của Magneto, Tony sẽ dùng đạn phi kim loại bắn tỉa từ trên cao.

Hai người, một người cận chiến trên mặt đất, một người tấn công tầm xa trên không.

Lúc này, nhân lúc toàn bộ sự chú ý của căn cứ đều bị hai người họ thu hút, George, người có năng lực đa dạng và mạnh nhất, sẽ lẻn vào căn cứ, giết Sandel Rice trước, phá hủy các tài liệu nghiên cứu, sau đó ra ngoài giúp hai người kia chiến đấu.

Kể cả cuối cùng không đánh lại phải rút lui, chỉ cần giết được Sandel Rice, phá hủy toàn bộ tài liệu nghiên cứu thì hành động lần này cũng xem như thành công.

Đối với kế hoạch này, George hoàn toàn tán thành.

Một trăm lẻ một Dị nhân nhân bản với các năng lực khác nhau, phối hợp với nhau, lại còn có đám lính gác hỗ trợ phòng thủ, tấn công chính diện không phải là lựa chọn khôn ngoan.

Chỉ cần cậu có thể tìm thấy Sandel Rice, dựa vào năng lực tâm linh và Chiết Tâm Trí Thuật, cậu có thể đọc và lấy ký ức của hắn, tìm và phá hủy tất cả tài liệu nghiên cứu, sẽ không để lại hậu họa như Rice đệ nhị.

Cậu không hề có ý định sử dụng những tài liệu nghiên cứu đó để sau này tự mình tạo ra một lô Dị nhân nhân bản.

Một mặt, những Dị nhân nhân bản đó cơ bản không có tư tưởng riêng, toàn bộ phải dựa vào máy tính để điều khiển.

Tương lai nếu gặp phải kẻ địch như Ultron, hoặc những cao thủ

hacker, có khi chưa kịp đánh đã bị cướp quyền kiểm soát và trở thành kẻ thù của mình.

Mặt khác, việc nghiên cứu và chế tạo Dị nhân nhân bản cũng không phải chuyện đơn giản.

Dù cậu có toàn bộ tài liệu nghiên cứu, vẫn phải xây dựng một cơ sở nghiên cứu tử tế.

Mà đã lập cơ sở nghiên cứu thì chắc chắn phải tốn thời gian và công sức để quản lý, nếu không sẽ rất dễ bị thế lực khác cướp mất thành quả lao động.

Có công sức đó, chẳng thà tập trung nâng cao ma thuật của mình còn thực tế hơn.

Mục tiêu của cậu hôm nay là giải quyết triệt để hậu họa mang tên Rice, giết hết các Dị nhân nhân bản, và tiêu hủy mọi công nghệ liên quan trên danh nghĩa.

Còn trong bóng tối, cậu vẫn sẽ giữ lại một bản sao tài liệu, phòng khi sau này cần dùng đến.

Ví dụ, nếu cậu cần lõi đũa phép, có thể nhân bản chuyên biệt một ít tóc của Phượng hoàng chẳng hạn.

Không lấy được tóc của bản thể, thì tóc của bản sao chắc cũng có chút hiệu quả, có khi còn tốt hơn cả tóc của giáo sư.

Bên trong căn cứ thực nghiệm.

"Sếp, Wolverine Logan đang xông vào!" Chỉ huy Donald có chút hoảng hốt chạy tới, khiến Rice nhíu mày.

"Có gì mà phải hoảng, chỉ là một gã Wolverine thôi, sợ cái gì?" Wolverine Logan có thể tìm được đến đây và chủ động tấn công, điều này quả thực khiến hắn có chút bất ngờ.

Nhưng chỉ là một gã Wolverine già cỗi, phải dựa vào thuốc mới khôi phục được chút sức lực thì có gì đáng sợ.

Huống hồ bây giờ mỹ nhân đang ở bên cạnh, tự dưng lại để người ta coi thường.

"Không phải, thưa sếp, ngài tự xem đi!" Chỉ huy Donald đưa một chiếc máy tính bảng cho Rice.

Nhìn vào màn hình, đồng tử Rice tức thì co rút lại.

"Hắn vậy mà đã hồi phục!" Hóa ra chiếc máy tính bảng này kết nối với hệ thống giám sát của căn cứ, và lúc này trên màn hình, một Wolverine trẻ trung đang chiến đấu với lính gác.

Nói là chiến đấu, nhưng thực tế gần như là một cuộc tàn sát đơn phương, không một lính gác nào có thể cản được Wolverine ở thời kỳ đỉnh cao.

Súng ống hiện đại căn bản vô dụng với Wolverine, một khi bị áp sát là súng gãy người vong.

Dù có dùng đến vũ khí như súng phóng tên lửa, nhiều nhất cũng chỉ khiến Wolverine nằm trên đất một lúc, mà mấu chốt là không phải lúc nào cũng bắn trúng.

Nếu đám lính gác không sợ chết mà ngăn cản, có lẽ còn gây được chút phiền phức cho Wolverine.

Nhưng lính gác cũng là người, gặp phải một kẻ giết không chết như Wolverine, chẳng bao lâu tinh thần liền sụp đổ, khiến phòng tuyến tan rã với tốc độ cực nhanh.

Vì vậy Donald mới hoảng hốt như thế, nếu không có biện pháp, Wolverine sẽ sớm giết tới chỗ bọn họ.

"Ngài Rice, xem ra căn cứ của các ngài gặp rắc rối rồi, sẽ không

liên lụy đến tôi chứ?" Black Widow ra vẻ một cô gái yếu đuối sợ hãi, nhưng trong lòng lại nghĩ, đã vậy thì căn cứ đã bị tấn công, vậy có lẽ không cần đợi đến tối, có thể nhân lúc hỗn loạn lấy được tài liệu nghiên cứu.

Rice nghe vậy, vẻ mặt đầy tự tin: "Phu nhân xin cứ yên tâm, chỉ là một gã Wolverine thôi mà.

Cô cứ đến phòng tôi nghỉ ngơi trước, đợi tôi giải quyết xong chút vấn đề nhỏ này, sẽ đến tìm cô bàn bạc chi tiết chuyện hợp tác." "Vậy... tôi ở trong phòng...

đợi anh nhé..." Black Widow thè lưỡi ra làm động tác liếm môi, sau đó đi theo lính gác về phía phòng của Dr.

Rice.

Sau khi Black Widow rời đi, vẻ mặt của Rice lập tức trở nên hung tợn.

"Đúng là một tên tìm chết, lại dám tự mình dâng tới cửa, hôm nay ta sẽ cho ngươi nếm thử mùi vị sống không bằng chết!" Hắn xoay người, bước nhanh đến phòng nuôi cấy Dị nhân nhân bản ban đầu, ra lệnh cho nhân viên ở đó: "Kích hoạt các bản sao Magneto cho ta." Theo lệnh của Rice, trong một trăm lồng nuôi cấy bên dưới, lập tức có chín lồng được mở ra.

Chín bản sao Magneto phiên bản trẻ tuổi giống hệt nhau bước ra khỏi lồng, tuân theo chỉ lệnh từ máy tính, tiến đến nghênh chiến Wolverine.

Khi lựa chọn nhân bản Dị nhân, hắn không phải mỗi Dị nhân chỉ nhân bản một người, mà ưu tiên nhân bản những Dị nhân có thực lực mạnh hơn.

Ví dụ, trong một trăm Dị nhân nhân bản này, có mười người là

Black King, mười người là Giáo sư X, mười người là Phượng hoàng, và mười người là Magneto.

Những người còn lại như Wolverine, Sabretooth, Azazel, White Queen, Colossus, Cyclops và Storm đều chỉ có hai ba người.

Vì thực lực của những bản sao này kém xa bản thể, mạnh nhất cũng chỉ miễn cưỡng đạt đến cấp ba, nên cần sự phối hợp của các loại năng lực khác nhau mới có thể tấn công.

Lực từ trường của các bản sao Magneto chỉ khoảng vài trăm cân, nhưng chín bản sao cùng ra tay, tuyệt đối có thể ghìm chặt Wolverine, khiến hắn không có sức phản kháng.

Sự thật cũng đúng như hắn dự liệu.

Sau khi chín bản sao Magneto đến chiến trường, cục diện chiến đấu đơn phương lập tức đảo ngược.

Qua màn hình giám sát có thể thấy, chín bản sao Magneto đồng thời phối hợp phát động từ lực, Wolverine bị ép chặt vào tường.

Sau đó, các thanh cốt thép trong tường bị rút ra, đâm vào cơ thể Wolverine để cố định hắn lại.

Còn về việc tại sao Rice có được gen của các Dị nhân như Black King, Azazel, phải cảm ơn vị tướng quân mà cha hắn từng phục vụ, William Stryker.

Năm đó sau trận chiến đầu tiên của Dị nhân, thi thể của Black King bị CIA mang đi, sau đó lại bị Bolivar Trask xin về.

Sau này Trask để chế tạo Sentinel đã săn lùng và giết chết Azazel cùng nhiều Dị nhân khác, sở hữu gen của phần lớn Dị nhân.

Sau sự kiện Nhà Trắng năm 1973, Trask bị chính phủ Mỹ kết án tù chung thân vì tội gián điệp.

William Stryker, với tư cách là sĩ quan liên lạc của Bộ Quốc phòng Mỹ tại tập đoàn Trask Industries, đã chiếm được toàn bộ dữ liệu gen Dị nhân của Trask, bắt đầu tự mình thành lập đội ngũ nghiên cứu độc lập.

Sau này William Stryker bị X-Men đánh bại, hắn liền lấy đi toàn bộ tài liệu của Stryker, bắt đầu kế hoạch diệt chủng Dị nhân, nuôi cấy những Dị nhân mới.

Ngoại trừ Karma vì lúc đó bị Phượng hoàng trực tiếp hóa thành tro bụi nên hắn không lấy được gen, còn lại gen của đại đa số Dị nhân có tên tuổi, kho dữ liệu của hắn đều có, đều có thể nhân bản ra được.

"Chết tiệt, lại có cả bản sao của gã Erik đó." Wolverine nén cơn đau do cốt thép xuyên qua người, hét lớn ra ngoài cửa sổ: "Nhóc con, còn không ra tay!" "Người Sói, đừng vội, cứu ông ngay đây." Lúc này trên bầu trời cao ngoài cửa sổ, lưng của Iron Man bật ra một họng súng đặc biệt.

Chương 79

Sau khi Jarvis trong mặt nạ khóa chặt vị trí của chín bản sao Magneto, mười viên đạn phi kim loại đồng thời được bắn ra.

"Hoàn hảo!" Chín viên đạn bắn trúng chính xác vào đầu của chín bản sao Magneto, tiêu diệt chúng ngay tại chỗ.

Bản sao dù sao cũng chỉ là bản sao.

Có lẽ hợp lực lại với nhau có thể tăng cường khả năng điều khiển từ trường, nhưng mỗi cá thể trong số chúng vẫn chỉ là một Dị nhân chưa đến cấp ba.

Nếu là Magneto bản thể ở đây, dù Iron Man có trốn ở trên cao xa đến thế, ông ta vẫn có thể khống chế, căn bản không cho Iron Man cơ hội bắn đạn phi kim loại.

Kể cả có bị tấn công thật, ông ta cũng có thể lập tức dùng từ lực tập hợp thép lại che chắn trước mặt.

Giống như sức của chín đứa trẻ gộp lại, có thể so với một lực sĩ, nhưng nếu chín đứa trẻ muốn đấu với một lực sĩ, thì hoàn toàn không có cửa thắng.

"Sao lại thế này, gã đó là thứ gì?" Nhìn thấy chín bản sao Magneto trên máy tính bảng đồng thời bị bắn chết, một thứ trông giống người máy từ ngoài cửa sổ bay vào căn cứ, giúp Wolverine gỡ bỏ xiềng xích cốt thép, Rice cũng có chút ngơ ngác.

Nhưng nghĩ lại một chút, hắn liền thông suốt.

Cũng phải, Wolverine dù lợi hại đến đâu cũng không ngốc đến mức một mình xông vào căn cứ của bọn họ, chắc chắn có người giúp đỡ, có lẽ Vật Thí Nghiệm 757 cũng ở đó.

“Ngoại trừ bản sao số 101, tất cả các Dị nhân nhân bản khác đều kích hoạt.

Sau đó mỗi loại giữ lại một, số còn lại ra ngoài tiêu diệt hết cả Wolverine, Vật Thí Nghiệm 757 và gã người máy kia!” Ngay khi từng Dị nhân nhân bản đứng dậy từ lồng dinh dưỡng, nhanh chóng lao về phía Wolverine và Iron Man, George cũng đã vòng ra sau và lẻn vào từ phía sau căn cứ.

“Dấu chân hiện hình!” “Immobulus!” “Alohomora!” “Petrificus Totalus!” Sau khi vào căn cứ, George dùng loại bùa truy tung thứ hai.

So với bùa truy tung trước đó chỉ có thể hiển thị phương hướng, bùa này đã có thể hiển thị dấu chân của đối phương, thông qua dấu chân trên mặt đất để truy tìm chính xác vị trí mục tiêu.

Khi gặp nơi có camera giám sát, cậu dùng Bùa Đóng Băng để tạm thời đóng băng hình ảnh.

Khi gặp cánh cửa công nghệ cao dùng mật mã và vân tay, cậu dùng Bùa Mở Khóa.

Khi gặp lính gác, cậu dùng Bùa Trói Toàn Thân để định trụ, sau đó điều khiển lưỡi dao cắt cổ một nhát chí mạng, không để lại người sống.

Trên đường đi gần như không gặp trở ngại nào, trong tình huống đối phương không hề hay biết, cậu nhanh chóng đến một đại sảnh còn lớn hơn cả nhà kho, và cũng nhìn thấy Sandel Rice và Donald đang đứng trên bục cao phía trên.

“Pằng!” Cậu giơ súng lên, viên đạn vẽ một đường cong, bắn trúng chính xác vào đầu Donald.

Cậu cần đọc ký ức của Rice để lấy toàn bộ tài liệu nghiên cứu, nên Rice tạm thời chưa thể giết, vì vậy cậu giết chỉ huy Donald trước.

Donald tội nghiệp vẫn luôn nghĩ đến việc khi nào sẽ dẫn đội quân Dị nhân nhân bản đi tìm George báo thù, kết quả còn chưa thấy mặt đã bị George bắn cho một phát chết tươi.

“Chào ngài, Dr.

Rice!” George dang rộng đôi cánh bay lên bục cao, cười và vẫy tay chào Rice.

“Là ngươi, sao ngươi lại có năng lực của Thiên sứ?” Rice thấy Donald bị bắn vỡ đầu, sợ hãi lập tức lùi lại sau lưng đám lính gác xung quanh.

Hắn tất nhiên nhận ra Vật Thí Nghiệm 757, cũng biết gã này giỏi dùng từ lực điều khiển quỹ đạo đạn để tấn công, chỉ là hắn không nhớ mình đã thêm gen Dị nhân Thiên sứ vào cơ thể gã này.

“Giết nó cho ta!” Không đợi George trả lời, Rice đã ra lệnh tấn công.

Giờ phút này hắn cảm thấy câu trả lời không quan trọng, đợi giết được Vật Thí Nghiệm 757, nghiên cứu cơ thể hắn, tự nhiên sẽ biết chuyện gì xảy ra.

Hắn luôn cảm thấy Vật Thí Nghiệm 757 rất không ổn.

Trong khoảng thời gian này, hắn cũng đã dùng gen của Magneto và Giáo sư X để tái tổ hợp ra Dị nhân giống như Vật Thí Nghiệm 757.

Nhưng những vật thí nghiệm đó căn bản không có não, năng lực cũng không mạnh như Vật Thí Nghiệm 757 thể hiện, cuối cùng đều bị ném vào lò thiêu.

Những lính gác vây quanh Rice nhanh chóng rút súng tấn công George, nhưng tốc độ của George còn nhanh hơn.

Trong quá trình giết Donald và bay lên bục cao, cậu đã điều khiển

mấy lưỡi dao sắc bén vòng ra sau lưng đám lính gác đó, ngay khoảnh khắc chúng rút súng, những lưỡi dao cũng phát động tấn công.

"Xoẹt!

Xoẹt!

Xoẹt!" Máu tươi từ cổ phun ra, mấy tên lính gác bảo vệ Rice đều phun máu ngã xuống đất.

Tuy nhiên, đúng lúc này, hai tia sáng đỏ mảnh từ phía dưới bên phải bắn tới, nhắm thẳng vào đầu George.

Năng lực tâm linh cảnh báo trước cùng với phản xạ của mèo giúp George ngửa người ra sau một cách dễ dàng, né được hai tia sáng tập kích, sau đó cậu quay đầu nhìn về phía dưới bên phải.

"Cũng cảnh giác đấy, lại còn giữ lại một ít." Lúc này ở phía dưới bên phải của cậu là một nhóm Dị nhân nhân bản trần truồng, chính là những bản sao trẻ tuổi của Magneto, Giáo sư X, Phượng hoàng, Storm... mà Rice đã giữ lại để phòng ngừa bất trắc.

Người vừa tập kích George là Cyclops, chỉ có điều so với tia chấn động màu đỏ của Cyclops thật, bản sao này kém hơn rất nhiều.

Lần nữa quay đầu nhìn Rice, hắn đã được Azazel dịch chuyển đến phía sau nhóm Dị nhân nhân bản đó.

"Vật Thí Nghiệm 757, ngươi chẳng qua chỉ là một Dị nhân cấp hai được tổ hợp từ gen của Magneto và Giáo sư X.

Ở đây cơ bản đều có thực lực gần Dị nhân cấp ba, xem ngươi chết thế nào!" Rice được Azazel cứu, nhìn những Dị nhân nhân bản do mình tạo ra, nỗi sợ hãi vừa rồi lập tức tan biến.

"Vậy thì tới đi." George nghe vậy vẫn bình tĩnh.

Tình huống hiện tại, thực ra đã sớm nằm trong dự liệu của cậu.

Kế điệu hổ ly sơn của Tony quả nhiên hữu dụng, nhưng Rice cũng không phải kẻ ngốc, tất nhiên sẽ giữ lại một số Dị nhân nhân bản để bảo vệ mình.

Cuối cùng không thể tránh khỏi một trận chiến.

Nhưng đối với trận chiến này, cậu rất tự tin.

Bởi vì sự hiểu biết của Rice về cậu chỉ giới hạn ở năng lực từ trường và tâm linh cấp hai, còn cậu thì gần như biết rõ năng lực của đại đa số Dị nhân.

Đặc biệt là cú tấn công vừa rồi của Cyclops, nó cho cậu biết thực lực của những Dị nhân nhân bản này, quả thực yếu như cậu dự đoán.

"Bùa Màn Khói!" Cậu giơ tay tung một Bùa Màn Khói khiến cả đại sảnh bị sương mù bao phủ, rồi vung tay bắn một phát, viên đạn bay thẳng về phía Azazel.

Phải giải quyết tên biết dịch chuyển này trước, để phòng Rice bị đưa đi mất, lại phải đi tìm lại, lãng phí thời gian.

Do không ngờ George có thể phóng ra khói mù, đám Dị nhân nhân bản không kịp phản ứng, Azazel kêu lên một tiếng rồi ngã xuống.

"Gió!" Nhưng rất nhanh, bản sao Storm đã phát động năng lực của mình, thổi tan toàn bộ khói mù, và tất cả các Dị nhân nhân bản có khả năng tấn công tầm xa đều tung ra đòn tấn công của mình.

Tia laser của Cyclops, Magneto điều khiển sắt thép, Phượng hoàng dùng ý niệm di chuyển vật nặng, Pyro phun lửa, Iceman đóng băng, v.v...

Tuy nhiên, với thể chất và thần kinh phản xạ của George, những đòn tấn công này cơ bản đều bị cậu dễ dàng né tránh.

Trong lúc né tránh, cậu còn liên tục nổ súng, bắn chết thêm mấy

Dị nhân nữa.

Chỉ có điều tình hình này cũng không kéo dài lâu, vì ba bản sao Giáo sư X, Phượng hoàng và White Queen đã liên thủ, đồng thời thi triển khống chế tâm linh lên George.

Chương 80

Bản thân George có năng lực tâm linh, lại còn có huyết mạch phù thủy gia trì, nên không sợ bị ba bản sao này thực sự khống chế.

Nhưng cũng không phải không có ảnh hưởng, ít nhất cậu không thể tập trung né tránh các đòn tấn công một cách linh hoạt như trước.

"Protego!" Thấy các đòn tấn công lại ập đến, George đưa tay trái ra thi triển Bùa Lá Chắn, một lớp khiên năng lượng ma thuật lập tức xuất hiện, chặn lại toàn bộ các đòn tấn công tầm xa cho cậu.

Sức phòng ngự của Bùa Lá Chắn vẫn rất mạnh mẽ.

Chỉ có điều khi cậu chuẩn bị nổ súng lần nữa, lại phát hiện khẩu súng của mình bắt đầu mất kiểm soát, rõ ràng là bản sao Magneto đã từ bỏ việc điều khiển sắt thép tấn công mà chuyển sang tranh giành quyền kiểm soát từ trường đối với khẩu súng của cậu.

Lúc này, các Dị nhân nhân bản cận chiến khác như Wolverine, Sabretooth, Colossus và Psylocke cũng đã xông lên bục cao, định cận chiến với cậu.

"Bắt sống nó cho ta!" Rice cho rằng Vật Thí Nghiệm 757 bây giờ không còn cửa thắng nào, lập tức ra lệnh cho đám Dị nhân nhân bản cận chiến.

Ban đầu hắn muốn giết Vật Thí Nghiệm 757, sau đó nghiên cứu thi thể xem rốt cuộc có chuyện gì, có xảy ra biến dị gì khác không, hay là đã được tiêm thêm gen gì khác.

Nhưng bây giờ hắn phát hiện siêu năng lực của Vật Thí Nghiệm 757 ngày càng nhiều, có phần vượt qua sức tưởng tượng của hắn, nên hắn muốn bắt sống trước xem có thể tra hỏi được thông tin gì không,

sau đó mới tiến hành nghiên cứu thực nghiệm.

Nếu tương lai những Dị nhân hắn tạo ra đều mạnh như Vật Thí Nghiệm 757, tốc độ thống trị thế giới sẽ còn nhanh hơn.

"Gai mắt thật." Nhìn đám Dị nhân nhân bản cận chiến đều trần truồng xông về phía mình, khóe miệng George không khỏi giật giật.

Bản sao nữ thì không sao, nhưng bản sao nam khi chạy, thứ đó cứ lúc lắc, thật sự khó đỡ.

Cảm giác tổn thương tinh thần này gây ra còn vượt qua cả sự khống chế tâm linh của ba người Giáo sư X ở dưới.

Một bên tiếp tục duy trì Bùa Lá Chắn để ngăn chặn các đòn tấn công tầm xa và điều khiển từ trường tranh giành quyền kiểm soát với Magneto, bên còn lại, tay phải rảnh rỗi rút ra cây chùy gai hợp kim từ trong chiếc túi được thi triển Bùa Cơi Nới Không Gian.

"Biến!" Theo một trận pháp ma thuật hiện lên trên người George, cơ thể cậu nhanh chóng phình to, trong nháy mắt hóa thành một người khổng lồ cao gần bốn mét.

Lúc này cậu đang dùng chính là Ma thuật Người khổng lồ của hội trưởng Makarov.

Mặc dù chưa thể biến thành cao mấy trăm mét như hội trưởng Makarov, nhưng việc biến thành cao ba bốn mét khi mới nhập môn cũng không quá khó.

"Đầu tiên!" George giơ cây chùy gai trong tay lên, như đang chơi đập chuột, đập bẹp tên bản sao Quicksilver chạy nhanh nhất xuống đất, máu thịt be bét, chết không thể chết hơn.

Tốc độ của bản sao Quicksilver rất nhanh, chạy lên chỉ lờ mờ thấy tàn ảnh, nhưng so với tốc độ của bản thể, vẫn kém hơn không chỉ một bậc.

Trong tình trạng thể chất được nâng cao toàn diện, George dựa vào cây chùy gai khổng lồ, đã thành công đập trúng đối phương.

Ma thuật Người khổng lồ nâng cao toàn diện, không chỉ là hình thể, mà sức mạnh, tốc độ, phòng ngự và thần kinh phản xạ đều được nâng cao.

Thêm vào đó, cơ thể cậu vốn đã khác người thường.

Huyết mạch phù thủy giúp phù thủy có khả năng kháng đòn và hồi phục vượt xa người thường, thể chất của Dị nhân cũng thường vượt qua người thường, thần kinh phản xạ và khả năng di chuyển của Mèo Thần Ma Thuật cũng phi thường.

Ba thứ cộng lại, lại được Ma thuật Người khổng lồ khuếch đại, dù là tấn công cận chiến, cậu cũng tuyệt đối là tồn tại hàng đầu.

Nếu tương lai còn có phân thân, theo thể chất của phân thân cộng dồn, ưu thế này sẽ tiếp tục được khuếch đại.

Sau khi đập chết bản sao Quicksilver, cây chùy gai trong tay George không dừng lại, tiếp theo là một cú quét ngang, hất văng tất cả những người còn lại ra ngoài.

Cậu không biết kỹ xảo chiến đấu gì, cũng không giỏi dùng mười tám loại vũ khí, chủ yếu là dựa vào sức mạnh và tốc độ, chọn chùy gai cũng vì dùng tương đối đơn giản, sát thương cũng không tồi.

Những Dị nhân nhân bản bị cậu quét văng nếu là người thường, chỉ một cú này thôi cũng đủ chết chắc.

Nhưng những Dị nhân nhân bản này dù có khả năng tự lành, có thể hóa cứng và hóa thú, do không bằng bản thể, nên vẫn chưa thể lập tức đứng dậy.

Thậm chí những loại như bản sao Psylocke vốn chú trọng tấn công mà phòng ngự yếu, một cú này cũng trực tiếp đi đời.

Lúc này George không thừa thắng xông lên, mà lại sử dụng ma thuật "Cánh", sau lưng mọc ra đôi cánh, trực tiếp đội Bùa Lá Chắn bay về phía những Dị nhân nhân bản vẫn đang tấn công tầm xa.

Vừa đáp xuống đất là một trận đập loạn xạ.

Kẻ hứng chịu đầu tiên chính là bản sao Magneto đang tranh giành quyền kiểm soát từ trường với George.

Vì từ lực bị George áp chế, không thể ảnh hưởng đến cây chùy gai hợp kim, một cú đầu đã bị đập vào trong bụng.

Mất đi sự cản trở của bản sao Magneto, George lại giành được quyền kiểm soát từ trường, mấy lưỡi dao sắc bén lập tức từ tay áo cậu bay ra, tham gia vào cuộc tàn sát.

Số Dị nhân phụ trách tấn công tầm xa nhanh chóng giảm bớt, uy lực tấn công tầm xa giảm mạnh, cậu dứt khoát bỏ luôn Bùa Lá Chắn, toàn lực tấn công.

Ma thuật, cận chiến và siêu năng lực, ba phương diện cùng ra tay, dù cho những Dị nhân nhân bản cận chiến có quay lại hỗ trợ, cũng bị cậu áp chế toàn diện.

Bùa Trói Toàn Thân và Bùa Ngủ Mê khống chế cơ thể, chùy gai và lưỡi dao chém giết, thỉnh thoảng có những tia laser yếu ớt như của Cyclops bắn trúng người, cũng đều bị lớp phòng ngự cường đại sau khi hóa khổng lồ chặn lại.

Thấy số Dị nhân nhân bản ngày càng ít, Rice cũng hoảng, hắn ra lệnh cho Dị nhân nhân bản bên cạnh: "Ngươi cũng đi giúp đi!" Sau đó hắn nhanh chân chạy về phía phòng điều khiển lồng nuôi cấy, nơi đó còn có con át chủ bài cuối cùng của hắn, bản sao số 101, hắn chỉ nhân bản một người, vốn định tiêu hủy, không ngờ giờ lại thành cọng rơm cứu mạng của hắn.

Thấy Rice định chạy trốn, George dùng chùy gai quét văng tất cả các bản sao Wolverine và Sabretooth có khả năng tự lành khó nhằn, rồi giơ tay bắn về phía Rice một Bùa Trói Toàn Thân.

"Petrificus Totalus!" Ánh sáng ma thuật màu xanh bắn ra, nhưng lại bị một Dị nhân nhân bản xa lạ chặn lại.

Mấu chốt là sau khi chặn được Bùa Trói Toàn Thân của George, Dị nhân đó lại không hề bị trói, mà nhếch mép cười rồi lao về phía George.

George theo phản xạ vung chùy gai đập tới, kết quả khi chùy gai đập trúng Dị nhân đó, lại giống như bị hấp thu toàn bộ động năng, không gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Ngược lại, một luồng sức mạnh tương đương phản chấn từ cây chùy gai trở lại, khiến cậu suýt nữa tuột tay.

"Bản sao của Black King Sebastian Shaw?" George nhướng mày, trong lòng lập tức có đáp án.

"Confundo!" Giây tiếp theo, Bùa Lú được phát động, hai mắt của bản sao Black King trở nên mờ mịt không thể phát động năng lực, lưỡi dao sắc bén cắt cổ hắn ngay tại chỗ.

Black King tuyệt đối là một Dị nhân cực kỳ mạnh mẽ, dù là bản sao cũng không phải Dị nhân nhân bản bình thường có thể so sánh.

Hắn có khả năng hấp thu các loại năng lượng dưới nhiều hình thức khác nhau, và có thể chuyển hóa năng lượng hấp thu được thành những đòn tấn công vô cùng mạnh mẽ.

Bất kể là bom, tên lửa, thậm chí là bom hạt nhân của phe khoa học kỹ thuật, hay là sát thương vật lý cận chiến, hay là các đòn tấn công ma thuật và năng lượng, hắn đều có thể hấp thu.

Nhưng hắn cũng không phải không có điểm yếu, đó là bị năng lực

tâm linh khắc chế.

Ban đầu chính vì để khắc phục điểm yếu này, hắn mới chế tạo ra một chiếc mũ bảo hiểm có thể phòng ngự khống chế tâm linh, sau này cũng trở thành chiếc mũ biểu tượng của Magneto.

Nếu không có chiếc mũ này, khi đối mặt với Giáo sư X, hắn căn bản không thể phản kháng.

Nhưng nếu có mũ, trên thế giới này người có thể giết được hắn quả thực không nhiều.

Bản sao Black King ở đây không có mũ bảo hiểm, và mặc dù năng lực tâm linh của George không đủ để định trụ đối phương, cũng chưa biết Lời Nguyền Độc Đoán dạng ma thuật hắc ám khống chế tinh thần, nhưng cậu biết Bùa Lú mà.

Bùa Lú có thể khiến người ta tinh thần hoảng hốt, cũng thuộc về ma thuật khống chế tinh thần.

Thực ra cậu cảm thấy, khả năng hấp thu năng lượng của bản sao Black King tuyệt đối kém xa Black King thật, cậu chỉ cần đập thêm vài cái chùy gai nữa, ước chừng đối phương cũng không chịu nổi.

Nhưng như vậy quá lãng phí thời gian, không tiện bằng Bùa Lú.

“Stupefy!” Lại một lần nữa bắn một đạo ma chú về phía Rice, nhưng lần này lại thất bại, vì một bản sao Giáo sư X trẻ tuổi đã chắn trước mặt.

Chương 81

Đương nhiên, bản sao Giáo sư X không thể hấp thu sức mạnh ma thuật, trực tiếp ngất đi.

Vốn định tiện tay giết luôn, George đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, trong lòng khẽ động, một tay tóm lấy bản sao Giáo sư X đang ngất, nhét vào chiếc túi được mở rộng bằng Bùa Cơi Nới Không Gian.

Nếu cậu nhớ không lầm, Giáo sư X có năng lực chuyển dời ý thức, từng bị Phượng hoàng giết chết, sau đó ý thức đã chuyển dời sang người em trai song sinh đang sống thực vật.

Bản sao Giáo sư X trẻ tuổi này, về lý mà nói so với người em song sinh, hẳn là dễ chuyển dời ý thức hơn.

Mặc dù sau khi chuyển dời, do hạn chế của cơ thể, có thể sẽ không bao giờ đạt đến trình độ Dị nhân cấp bốn nữa, nhưng ít nhất cũng có một cơ thể trẻ trung khỏe mạnh, không cần phải ngồi xe lăn nữa.

Có thể giúp cậu quản lý tốt hơn ngôi trường siêu năng lực có thể tồn tại trong tương lai.

"Stupefy!" Lần thứ ba thi triển ma thuật, lại một Dị nhân nhân bản nữa chắn trước mặt.

Chip điều khiển trong cơ thể Dị nhân nhân bản có mệnh lệnh cao nhất do Rice thiết lập, đó là bảo vệ an toàn cho hắn.

Vì vậy khi hắn gặp nguy hiểm, những Dị nhân nhân bản này sẽ nối gót nhau đi chặn sát thương, dù có chết cũng không chớp mắt, là thuộc hạ trung thành nhất của hắn.

"Không ngờ ngươi lại có nhiều năng lực như vậy, nhưng vô dụng

rồi, tiếp theo ngươi sẽ biến thành một người bình thường, ta sẽ nghiên cứu cơ thể ngươi, tạo ra vô số bản sao mạnh mẽ như ngươi, giúp ta chinh phục thế giới!" Nhờ các Dị nhân nhân bản nối gót nhau đi chịu chết, Rice cuối cùng cũng đến được đài điều khiển lồng dinh dưỡng, ấn xuống một nút.

Sự mạnh mẽ của George là điều hắn hoàn toàn không ngờ tới, điều này vừa khiến hắn sợ hãi, vừa khiến hắn cảm thấy hưng phấn.

"Biến ta thành người bình thường?

Đúng là ngây thơ!" George đập nát bản sao Phượng hoàng đang chắn trước mặt thành một đống thịt bầy nhầy, tiện tay dùng lưỡi dao cắt một lọn tóc của bản sao Phượng hoàng, thu vào túi của mình.

Nguyên liệu lõi đũa phép có sẵn, đỡ phải về nhà tự nghiên cứu nhân bản, chắc chắn không thể bỏ qua.

Còn về con át chủ bài cuối cùng của Rice, thực ra trong lòng cậu đã có suy đoán, con át chủ bài đó đối phó với các Dị nhân khác, dù là Black King, Magneto, Giáo sư X bản gốc cũng rất hiệu quả, nhưng đối với cậu thì thực sự không có tác dụng gì mấy.

Quả nhiên, khi Rice ấn nút, một lồng dinh dưỡng đặc biệt từ từ dâng lên giữa đại sảnh.

Khi lồng dinh dưỡng mở ra, một cậu bé trai đầu trọc xuất hiện trong tầm mắt cậu.

Cùng với sự xuất hiện của cậu bé, George cảm thấy khả năng kiểm soát từ trường và năng lực tâm linh của mình đồng thời biến mất.

"Bản sao của Dị nhân Leech." Cậu bé này không ai khác, chính là Dị nhân có khả năng ức chế năng lực của các Dị nhân khác.

Bản thân cậu ta không có bất kỳ sức tấn công nào, nhưng chỉ cần

ở trong phạm vi của cậu ta, tất cả năng lực của Dị nhân đều sẽ bị ức chế, dù là Dị nhân cấp bốn hay cấp năm cũng vậy, được xem là khắc tinh của Dị nhân.

Đương nhiên cũng được gọi là thuốc giải của Dị nhân, dù sao không phải Dị nhân nào cũng thích siêu năng lực mà mình thức tỉnh.

"Vật Thí Nghiệm 757, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, nhưng bây giờ, ngươi chỉ là một người bình thường!" Nhìn thấy ở cửa đại sảnh, một tiểu đội lính gác đã chạy tới, Rice cảm thấy mình lại ổn rồi.

Tuy nhiên, George lại trực tiếp dùng sức quăng mạnh cây chùy gai hợp kim về phía đội lính gác vừa xuất hiện, ngay tại chỗ đập chết hơn một nửa.

"Nếu nó có tác dụng với ta, chẳng phải bây giờ ta nên khôi phục lại hình thể bình thường rồi sao?

Đồ ngu, ta từ trước đến nay chưa bao giờ dùng hoàn toàn siêu năng lực của Dị nhân, nên tự nhiên sẽ không bị nó ảnh hưởng!" George rút ra thanh kiếm dài hợp kim, tung ra một loạt ma thuật, định trụ những lính gác và Dị nhân nhân bản còn lại tại chỗ, sau đó vác cây chùy gai hợp kim lên, đập nát tất cả bọn họ, rồi tiến đến trước mặt Rice đang sợ hãi ngã ngồi trên đất.

"Vật Thí Nghiệm 757, thực ra chúng ta có thể hợp tác cùng nhau chinh phục thế giới này..." "Ngươi chẳng biết gì về thế giới này cả." George cắt ngang chiếc bánh vẽ của Rice, giải trừ Ma thuật Người khổng lồ, đeo lại chiếc nhẫn.

"Legilimency?" Chỉ bằng mấy Dị nhân nhân bản này, mà ngươi cũng muốn chinh phục thế giới?

Không nói đâu xa, chỉ cần để Iron Man nghiên cứu một chút, có khi còn có thể dùng Jarvis xâm nhập vào hệ thống điều khiển của ngươi,

phản khống lại đám Dị nhân nhân bản này.

“Phu nhân Natalie, gã này không lẽ là Black Widow?” Một lúc sau, đọc xong ký ức của Rice, George không khỏi trầm tư.

Phu nhân Natalie trong ký ức của Rice, rất khó để cậu không liên tưởng đến siêu điệp viên Black Widow của S.H.I.E.L.D.

“Xem ra S.H.I.E.L.D. cũng đã nhận ra Rice đang nghiên cứu gen Dị nhân.

Không thể để Black Widow lấy được tài liệu nghiên cứu!” George đứng dậy, điều khiển lựu đạn trên thắt lưng của đám lính gác đồng loạt phát nổ, trực tiếp phá hủy cả đại sảnh, sau đó lao thẳng đến phòng tư liệu nơi Rice cất giữ tài liệu nghiên cứu.

Nếu vị phu nhân Natalie đó thật sự là Black Widow, vậy thì lúc này chắc chắn đang nhân lúc hỗn loạn để đánh cắp tài liệu nghiên cứu.

Một khi công nghệ Dị nhân nhân bản rơi vào tay Black Widow, cũng tức là rơi vào tay S.H.I.E.L.D., rơi vào tay Hydra, đó không phải là thứ mà một gã Rice quèn có thể so sánh được.

“Không có ở đây, là chưa lấy được, hay đã lấy được rồi?” Lúc này George cũng không vội đi tìm vị phu nhân Natalie đó, mà sau khi sao lưu một bản tất cả tài liệu kỹ thuật trong phòng thí nghiệm của Rice, đã phá hủy toàn bộ phòng tư liệu.

Đợi làm xong tất cả, cậu mới niệm chú truy tung.

“Dấu chân hiện hình!” Lần này trong lòng cậu nghĩ đến không phải là Sandel Rice, mà là Natasha Romanoff, tên thật của Black Widow.

Một hàng dấu chân xuất hiện trước mặt cậu, kéo dài ra ngoài phòng tư liệu.

Trên sân thượng của căn cứ, Black Widow đã thay bộ đồ tác chiến màu đen bó sát, ngồi lên chiếc trực thăng đậu trên sân thượng, bắt đầu điều khiển nó từ từ cất cánh.

Cô đã thành công lấy được toàn bộ tài liệu nghiên cứu, bây giờ chính là lúc nhân lúc căn cứ hỗn loạn để tẩu thoát, mang những tài liệu này về cho S.H.I.E.L.D.

"Phần còn lại cứ để Hawkeye dẫn đội đến dọn dẹp đi!" Hôm nay cô đã thu được quá nhiều thông tin ở đây, không chỉ là kế hoạch vũ khí Dị nhân nhân bản của Rice, mà còn có cả một Wolverine đã phục hồi tuổi trẻ và một nhóm trẻ em Dị nhân ẩn náu ở New York.

Tuy nhiên, ngay khi cô vừa điều khiển trực thăng cất cánh, một bóng người với đôi cánh trắng muốt sau lưng đột nhiên xuất hiện trước mặt.

"Flavior!" George nhắm vào trục cánh quạt của trực thăng và tung ra một bùa biến hình.

Trục cơ khí đó dưới tác động của bùa biến hình, lập tức biến thành một tảng đá cứng rắn, cánh quạt ngay lập tức kẹt cứng không quay nữa, chiếc trực thăng lại rơi xuống sân thượng.

Bùa biến hình của cậu vẫn chưa thể biến hình toàn bộ chiếc trực thăng, nhưng biến hình một bộ phận trong đó thì không thành vấn đề.

Những cỗ máy chính xác thường chỉ cần một linh kiện hỏng là có thể mất khả năng hoạt động.

"Chạy cũng nhanh đấy!" Trước khi chiếc trực thăng hoàn toàn rơi xuống, Black Widow đã phát hiện có điều không ổn, trực tiếp nhảy ra sân thượng trước, và với thân thủ vô cùng nhanh nhẹn, định men theo sân thượng để tẩu thoát xuống dưới.

Nhưng đối với George, điều đó không thể giúp cô thoát khỏi cậu.

Chỉ thấy cậu tăng tốc bay đến trước mặt Black Widow, chặn cô lại trên sân thượng.

“Đặc vụ cấp cao lừng danh của S.H.I.E.L.D., Black Widow, phiền cô giao những tài liệu nghiên cứu đã sao chép ra đây.” “Anh không phải người của Rice, là đồng đội của Wolverine?” Black Widow khẽ giơ tay phải lên, chuẩn bị kích hoạt Widow's Bite: “Nếu anh là đồng đội của Wolverine, vậy chúng ta không phải là kẻ thù, mục tiêu của chúng ta đều giống nhau, đều là muốn phá hủy kế hoạch của Rice.” Từ những tiếng nổ liên tục ở xa có thể thấy, cuộc xâm nhập căn cứ vẫn chưa kết thúc, Rice có lẽ đang tự lo thân mình còn chưa xong, khả năng hắn phát hiện cô đã sao chép tài liệu nghiên cứu và còn cử người đến truy sát cô là rất nhỏ.

Mấu chốt là, dù có phát hiện thật, cũng không thể nào biết rõ lai lịch của cô như vậy.

Vì vậy, người có cánh trước mặt, dùng siêu năng lực làm rơi trực thăng, khả năng cao là đồng đội của Wolverine.

“Nếu mục tiêu của chúng ta giống nhau, vậy thì xin hãy giao tài liệu nghiên cứu ra, loại công nghệ nhân bản Dị nhân này bắt buộc phải tiêu hủy, nếu không dù lần này giải quyết được Rice, lần sau vẫn sẽ có người khác.” George cười và chìa tay ra.

Black Widow lại lắc đầu: “Việc này tôi không thể quyết định, nhiệm vụ của tôi là mang những tài liệu này về cho Cục trưởng, do ông ấy phán đoán có nên tiêu hủy hay không.

Nhưng xin hãy tin tưởng S.H.I.E.L.D. của chúng tôi, dù đưa ra quyết định gì, mục đích cuối cùng đều là bảo vệ thế giới này.

Nếu anh không tin, có thể cùng Wolverine đến S.H.I.E.L.D., tin rằng Cục trưởng sẽ cho các anh một câu trả lời hài lòng.” “Xem ra cô không chịu giao, vậy tôi đành phải tự mình ra tay rồi!” George cũng

lời nói nhảm nữa, giơ tay lên trực tiếp tung một Bùa Choáng.

Chương 82

“Stupefy!” Nhưng Black Widow không phải là lính thường có thể so sánh, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, khi được huấn luyện ở Red Room, cơ thể cô cũng đã được cải tạo, các phương diện đều vượt xa đặc vụ thông thường.

Ngay khoảnh khắc thấy George giơ tay, cô đã thực hiện một cú né tránh chiến thuật, né được tia sáng ma thuật bắn về phía mình, đồng thời bắn ra thiết bị xung điện siêu nhỏ có dòng điện lên tới ba mươi nghìn volt từ Widow's Bite.

“Phản ứng cũng nhanh đấy, nhưng vô dụng.” Thấy Black Widow né được ma thuật của mình và phản công, khóe miệng George khẽ nhếch lên, siêu năng lực được phát động, trực tiếp điều khiển thiết bị xung điện bắn tới, bắn ngược trở lại.

Trong thiết bị xung điện có kim loại, vậy tất nhiên sẽ bị từ lực của cậu khống chế.

Black Widow không ngờ đòn tấn công mình bắn ra lại bị phản đòn trở lại, sắc mặt lập tức đại biến, với sự dẻo dai siêu cường của cơ thể, cô uốn cong người muốn né tránh thiết bị xung điện bay ngược về.

Tiếc là, thiết bị xung điện này không chỉ đơn giản là phản đòn, mà hoàn toàn bị năng lực của George điều khiển.

Thấy thiết bị xung điện sắp bay qua, nó lại đột nhiên rơi xuống một cách hoàn toàn không phù hợp với quy tắc vật lý, nhanh chóng dính vào ngực Black Widow.

Cao áp ba mươi nghìn volt từ thiết bị xung điện bùng phát, Black Widow lập tức bị điện giật co giật trên mặt đất.

“Bảo cô giao ra sớm không nghe, bây giờ lại chịu khổ rồi.” George đến trước mặt Black Widow đang bị điện giật không thể cử động, cười và lắc đầu, bắt đầu lục soát.

Rất nhanh, cậu đã tìm thấy một chiếc USB siêu nhỏ trong túi áo bí mật bên trong bộ đồ bó sát dưới ngực cô.

“Thân hình không tệ, cảm giác tay cũng không tồi.” Cười và trêu chọc một câu, cậu bóp nát chiếc USB ngay trước mặt Black Widow.

Sau đó lại giơ tay chỉ vào Black Widow đang cố gắng kiềm chế cơ thể co giật, muốn đứng dậy: “Obliviate, sửa đổi ký ức!” Đúng vậy, cậu muốn xóa và sửa đổi ký ức của Black Widow giống như đã làm với Coulson.

Thực ra cậu biết, Bùa Lãng Quên và Bùa Sửa Đổi Ký Ức không phải không có kẽ hở, nếu là người thường thì có lẽ không có vấn đề gì, nhưng các đặc vụ đều trải qua huấn luyện nghiêm ngặt, có tư duy vô cùng chặt chẽ.

Chỉ cần về nhà suy nghĩ kỹ lại, sẽ có thể phát hiện ra nhiều điều không khớp, từ đó nghi ngờ về trải nghiệm và ký ức của mình.

Nhưng điều này đối với George không quan trọng, chỉ cần trong thời gian ngắn không xảy ra vấn đề là được.

Sau này dù Coulson và Black Widow có dùng thủ đoạn của S.H.I.E.L.D.

để khôi phục ký ức, cũng không gây ảnh hưởng lớn đến cậu.

Bởi vì sau khi giải quyết xong hậu họa Rice, cậu sẽ lại bước vào một vòng bế quan mới để nghiên cứu và nâng cao thực lực ma thuật, cơ bản sẽ không ra ngoài.

S.H.I.E.L.D. muốn tìm được cậu, chỉ có một manh mối duy nhất là Tony Stark.

Chưa nói đến việc Tony có để ý đến Nick Fury hay không, dù có để ý, bản thân Tony cũng không biết George và mọi người cụ thể đang trốn ở đâu tại New York, chỉ biết là ở New York.

George chưa bao giờ nói cho Tony biết họ đang trốn ở trường học của Dị nhân.

"Stupefy!" Dùng Bùa Choáng làm Black Widow ngất đi, cậu xách cô lên và nhanh chóng bay về phía chiến trường nơi Tony và mọi người đang ở.

Những Dị nhân nhân bản đó sẽ không vì cái chết của Rice mà ngừng chiến đấu, giống như trong phim X-24 cũng không vì Rice chết mà không truy sát Wolverine già.

Trong cơ thể chúng có chip điều khiển, nhưng nếu người điều khiển chết, chúng vẫn sẽ tiếp tục chiến đấu theo mệnh lệnh trước đó cho đến khi chết.

Vì vậy, hiện tại Tony và Wolverine vẫn đang chiến đấu với một lượng lớn Dị nhân nhân bản.

"George, mau đến giúp, sắp không trụ nổi rồi!" George vừa đến chiến trường, đã nghe thấy tiếng kêu cứu lớn của Tony, nhìn kỹ lại có chút kinh ngạc: "Sao lại thế này?" Cậu vốn nghĩ, với thực lực của Tony và Wolverine, một cận chiến một tầm xa, dù không đánh lại được đám bản sao đó cũng không đến mức thảm hại như vậy.

Bên kia Wolverine bị áp chế gần như không có chỗ để phản kháng, còn một cánh tay của bộ giáp của Tony đã bị đánh bay, bộ giáp trên người cũng te tua, rõ ràng bị đánh không nhẹ.

"Hai người sao vậy?" George ném Black Widow xuống đất, giơ tay tung mấy Bùa Choáng hạ gục đám Dị nhân nhân bản đang vây công Tony.

Tony không giống Wolverine, Wolverine gần như bất tử, dù bị áp chế cũng không chết được, nhưng Tony hoàn toàn dựa vào bộ giáp Iron Man, nếu bộ giáp bị phá hủy thì anh ta chỉ là người thường, thật sự sẽ chết.

"Cái này anh phải hỏi Người Sói, ông ta không nỡ ra tay với những chiến hữu cũ, đặc biệt là người phụ nữ đó." Tony thở hổn hển chỉ vào mấy bản sao Phượng hoàng phía trước và phàn nàn.

Hóa ra khi đối phó với Black King, White Queen và Azazel, thậm chí là bản sao của Sabretooth và chính mình, Wolverine đều có thể toàn lực chiến đấu, nhưng đối với những bản sao X-Men, ông lại không nỡ ra tay.

Đặc biệt là khi đối mặt với chín bản sao Phượng hoàng.

"Người Sắt, đừng gọi tôi là Người Sói, tôi không nỡ ra tay với chiến hữu cũ, nhưng anh thì không nỡ ra tay với tất cả phụ nữ!" Lúc này Wolverine cũng gắng sức thoát khỏi sự quấn lấy của Phượng hoàng, lùi về bên cạnh George và Tony.

Tony chỉnh lại bộ giáp của mình, trả lời một cách hiển nhiên: "Tôi thích chiến đấu với họ trên giường, chứ không phải ở đây đánh họ đến máu thịt be bét, như vậy không lịch lãm chút nào." "Đáng đời hai người bị đánh thành ra thế này!" George nghe vậy không khỏi trợn trắng mắt.

"Không thể lãng phí thời gian nữa, động tĩnh lớn như vậy, chẳng bao lâu nữa cảnh sát sẽ đến." "Reparo!" Cậu vẫy tay tung một Bùa Sửa Chữa, khôi phục lại bộ giáp Iron Man bị hỏng, không để ý đến Tony đang gần như hoài nghi nhân sinh, cậu bắt đầu phân công lại nhiệm vụ tác chiến: "Hai người phụ trách đối phó với các bản sao không phải X-Men và các Dị nhân nam, số còn lại giao hết cho tôi!" Trong mắt cậu từ trước đến nay chỉ có kẻ thù và người của mình,

không có phân biệt đàn ông và đàn bà, cái gì mà phong độ lịch lãm, đó là thứ chỉ dùng với người của mình thôi.

Là một người đàn ông Sigma, dù kẻ thù là phụ nữ, cậu cũng sẽ toàn lực chiến đấu để tiêu diệt đối phương, thể hiện sự tôn trọng.

"Biến!" Ma thuật Người khổng lồ được phát động, George lại hóa thành người khổng lồ cao gần bốn mét, vác cây chùy gai nhảy vào giữa đám Phượng hoàng, một cú xoay tròn như cối xay gió đã đập nát hơn một nửa số Phượng hoàng.

Tiếp đó, Bùa Choáng, Bùa Trói Toàn Thân, Bùa Lú... các loại bùa chú liên tục được bắn ra, phối hợp với từ lực điều khiển lưỡi dao như máy gặt, bắt đầu nhanh chóng dọn dẹp đám Dị nhân nhân bản.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, Phượng hoàng, Storm, Mystique, Shadowcat và White Queen cùng nhiều Dị nhân nhân bản nữ khác đã bị George đánh cho tan tành.

"Thật biến thái!" Nhìn George chiến đấu bên kia, Tony và Wolverine cũng không khỏi sững sờ.

Một mặt, họ cảm thấy George ra tay tàn độc với nhiều mỹ nữ như vậy rất biến thái, mặt khác, họ cảm thấy thực lực của George còn biến thái hơn.

Trước đây, họ đa phần chỉ thấy George bắn đạn theo đường cong và các thủ đoạn nhỏ giống như ma thuật, còn trạng thái chiến đấu toàn lực như bây giờ, đây cũng là lần đầu tiên họ thấy.

Tất cả các Dị nhân nhân bản nữ đã bị George xử lý, không còn vướng bận trong lòng, Tony và Logan cũng thể hiện ra thực lực thật sự.

Bộ giáp được sửa chữa, Tony sử dụng loại tên lửa truy tung cỡ nhỏ có thể dễ dàng thổi bay xe tăng, uy lực bùng nổ mạnh mẽ khiến

bản sao Black King không thể hấp thu hoàn toàn, trực tiếp bị nổ chết tại chỗ.

Logan thì hoàn toàn không phòng ngự, toàn lực tấn công, bộ móng vuốt Adamantium sắc bén không ai cản nổi.

Bản sao dù sao cũng là bản sao, mạnh nhất cũng chỉ miễn cưỡng chạm đến ngưỡng cấp ba, khi số lượng chưa đạt đến hàng nghìn hàng vạn, thực sự không phải là mối đe dọa lớn.

"Mỹ nữ này cũng là Dị nhân nhân bản sao?" Sau khi giải quyết xong tất cả các Dị nhân nhân bản, Tony đi đến bên cạnh Black Widow đang hôn mê, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mỹ nữ tuyệt phẩm anh ta đã gặp nhiều, nhưng có dung mạo và thân hình như Black Widow cũng là số ít.

"Cô ta là đặc vụ Black Widow của S.H.I.E.L.D., không cần quan tâm đến cô ta, cảnh sát sắp đến rồi, chúng ta nên rút lui!" Nghe thấy tiếng còi cảnh sát từ xa đang không ngừng tiến lại gần, George nhanh chóng vác từng thi thể Dị nhân nhân bản, ném hết vào tòa nhà viện nghiên cứu đang cháy rực phía sau, rồi dùng Bùa Tẩy Rửa xóa sạch mọi vết máu.

Mục đích của việc này là để ngăn chặn một số kẻ lại lợi dụng gen của những Dị nhân nhân bản này để làm những thí nghiệm khác.

Xử lý xong tất cả, cậu khôi phục lại hình thể bình thường, dang rộng đôi cánh mang theo Wolverine và Iron Man, trực tiếp quay trở lại chiếc X-Jet vẫn đang ẩn mình trên không trung.

George và hai người vừa rời đi không lâu, một lượng lớn cảnh sát Mexico cũng lái xe đến trước cửa tòa nhà viện nghiên cứu đang bốc cháy dữ dội.

"Xin lỗi, thưa cô, cô đã bị bắt, chúng tôi nghi ngờ cô có liên quan

đến vụ án giết người và phóng hỏa tại Viện Nghiên cứu Bệnh bạch cầu, xin cô hãy hợp tác điều tra với chúng tôi!" Sau khi tỉnh lại, Black Widow nghe lời của vị cảnh sát Mexico trước mặt, nhìn chiếc còng trên cổ tay, không khỏi lộ ra vẻ ngơ ngác, sau đó một đoạn ký ức hiện lên trong đầu cô.

Trong ký ức, cô đã thành công trà trộn vào viện nghiên cứu với thân phận phu nhân Natalie, bị phát hiện khi đang đánh cắp tài liệu, sau đó đã chiến đấu với lính gác của viện nghiên cứu.

Để tẩu thoát, cô đã phóng hỏa đốt viện nghiên cứu, nhưng cuối cùng cũng vô tình bị vụ nổ làm choáng ngất đi.

Ký ức chân thực đến vậy, nhưng với tư duy logic phi thường, cô lại nhận ra một đống điểm bất hợp lý.

Chương 83

“Trước hết phải thoát khỏi đám cảnh sát này đã rồi nói sau.” Cô khẽ cúi người, dùng bộ ngực đầy đặn của mình thu hút sự chú ý của viên cảnh sát, một cú thúc cùi chỏ dễ dàng hạ gục hắn, lấy chìa khóa trong túi cảnh sát mở còng tay, cô đá văng cửa xe và trực tiếp nhảy lên chiếc xe cảnh sát phía sau.

Tiếp theo là cướp xe tẩu thoát, sau đó liên lạc với tổng bộ báo cáo tình hình.

Bên kia, George và mọi người cũng đi X-Jet trở về biệt thự của George ở Malibu, đưa Tony về.

Sau một trận chiến, năng lượng bộ giáp của Tony đã báo động, không thể tự mình bay về.

Đưa Tony về xong, George và mọi người cũng trở về trường học của Dị nhân.

Vừa về đến nơi, cậu lập tức tìm đến Giáo sư X già nua, kể lại sơ qua tình hình của hành động lần này.

Sau đó, cậu lôi ra từ trong túi thi thể của bản sao Giáo sư X trẻ tuổi.

“Thế nào thưa giáo sư, có thể chuyển dời vào cơ thể này không?” “Có thể chuyển dời, nhưng... tôi không muốn làm vậy lắm.” Giáo sư X thở dài.

“Tôi vốn là người đáng lẽ phải chết, bây giờ còn sống, chỉ là để giúp đỡ những đứa trẻ này một chút.” Khi ký ức hồi phục, ông đã có ý định tìm đến cái chết, không chết là vì những đứa trẻ trong trường vẫn cần một giáo viên đủ tiêu chuẩn mà thôi.

Nghe lời của Giáo sư X, George còn chưa kịp khuyên, Wolverine đã bước tới, kích động nắm lấy vai Giáo sư X: "Charles, ông hãy vực dậy lên một chút, có một cơ thể khỏe mạnh, ông mới có thể dạy dỗ bọn trẻ tốt hơn, với cái thân thể này của ông bây giờ, dạy được mấy tiết đã mệt rồi.

Muốn bù đắp, sống còn hơn là chết, chết chỉ là trốn tránh, đạo lý này ông nên hiểu rõ hơn tôi!" Dưới sự khuyên giải của Wolverine, Giáo sư X cuối cùng cũng đồng ý chuyển dời ý thức sang cơ thể nhân bản trẻ tuổi.

Tối hôm đó, Giáo sư X đã tiến hành chuyển dời ý thức, thoát khỏi cơ thể già yếu cần phải ngồi xe lăn và có được một cuộc sống mới trong cơ thể nhân bản trẻ trung.

Tuy nhiên, cũng như George đã đoán, năng lực tâm linh của ông cũng bị suy yếu đáng kể do những hạn chế của cơ thể nhân bản.

Dù vậy, nhờ ý thức của bản thân ông vốn đã mạnh mẽ, tổng hợp lại thì ông vẫn có năng lực của một dị nhân cấp ba.

"Thưa giáo sư, tôi cần ngài trong thời gian rảnh rỗi sau khi dạy học cho bọn trẻ, dùng Cerebro giúp tôi tìm một vài người." "Tìm ai vậy?" Cảm nhận cơ thể trẻ trung, dường như tâm trạng cũng trở nên tươi trẻ hơn, Giáo sư X đứng dậy, thử làm quen từng chút một với việc đi lại như một người bình thường.

George giải thích: "Tìm một vài đứa trẻ có năng lực đặc biệt, sau đó chúng ta sẽ thử mời chúng đến trường của chúng ta học..." Cậu kể ra kế hoạch của mình về việc biến trường học dị nhân thành trường học siêu năng lực.

Sau khi nghe xong, Giáo sư X trầm tư một lúc lâu rồi mới gật đầu thật mạnh.

“Cậu nói đúng.

Có lẽ ngay từ đầu khi ta đề xuất khái niệm ‘dị nhân’, ta đã vô tình tách chúng ta ra khỏi nhân loại, mới dẫn đến bao nhiêu chuyện sau này.

Làm như vậy cũng tốt, gỡ bỏ cái mác dị nhân, tương lai bọn trẻ mới có thể thực sự hòa nhập với loài người.” Giờ phút này, ông cảm thấy trách nhiệm trong lòng mình dường như lại nặng thêm một chút.

Có lẽ tầm nhìn của ông nên rộng hơn, không chỉ giới hạn ở những đứa trẻ dị nhân, mà cả những đứa trẻ thức tỉnh siêu năng lực khác, thực ra chúng cũng đang đối mặt với những vấn đề tương tự.

“Còn có một số người trưởng thành có năng lực đặc biệt, trường học cũng cần thêm giáo viên.” George suy nghĩ một chút rồi nói tiếp.

Giáo sư X ngập ngừng: “Với năng lực hiện tại của ta, dù có Cerebro cũng không thể tìm kiếm trên toàn thế giới được, phạm vi lớn nhất có lẽ không vượt qua New York.

Vì vậy, hiệu quả có thể không tốt như cậu nghĩ.” “Không sao ạ, cứ từ từ, không vội.” George không hề ngạc nhiên.

Bước này vốn chỉ là một nước cờ nhàn rỗi, không phải trọng điểm cậu muốn làm.

Dù cho giáo sư mỗi năm chỉ tìm được một người, cậu cũng có thể chấp nhận.

Đợi sau này thực lực của cậu mạnh lên, trường học nổi tiếng, không cần giáo sư đi tìm thì tự nhiên sẽ có người nghe danh tìm đến nhờ giúp đỡ.

Sau một hồi trao đổi với Giáo sư X, George liền bước vào trạng thái chuyên tâm học tập ma pháp, không còn quan tâm đến chuyện bên ngoài nữa.

Cùng lúc đó, Tony sau khi trở về biệt thự đã trải nghiệm niềm vui chiến đấu trong bộ giáp, một lần nữa cải tiến nó và bắt đầu con đường siêu anh hùng của mình.

Chỉ cần trên tin tức xuất hiện khủng bố ở đâu, anh ta sẽ mặc bộ giáp Iron Man và tỏa sáng xuất hiện, dưới ánh đèn flash của các nhà báo, hạ gục toàn bộ bọn khủng bố đó.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, anh ta đã trở thành Iron Man nổi tiếng thế giới.

Mấu chốt là anh ta không nghe theo lời S.H.I.E.L.D., che giấu thân phận của mình, mà ngang nhiên tự tiết lộ trong một cuộc họp báo.

Đương nhiên, những chuyện này đối với George mà nói, đều không có ảnh hưởng gì, cậu vẫn đang chuyên tâm học tập và nghiên cứu ma pháp.

Tại thế giới Harry Potter, ở Hogwarts, tâm trạng của George hôm nay vô cùng tốt, bởi vì Snape đã đồng ý sẽ chính thức truyền thụ cho cậu vài bùa chú do chính ông phát minh, trong đó có cả bùa Thần Phong Vô Ảnh mà cậu muốn học nhất.

Trong văn phòng của chủ nhiệm nhà Slytherin dưới tầng hầm, Snape nhìn George đang đứng trước mặt mình và nói: "George, em là học sinh có thiên phú nhất mà ta từng gặp trong sự nghiệp dạy học của mình, rất xuất sắc, ta rất hài lòng." Với tư cách là chủ nhiệm nhà Slytherin, ông không hề keo kiệt lời khen dành cho George, ngôi sao của Slytherin.

George, với tư cách là một học sinh Slytherin, cũng đáp lại bằng một phong cách rất Slytherin: "Cảm ơn lời khen của thầy chủ nhiệm, em sẽ tiếp tục xuất sắc, dẫn dắt Slytherin trở thành nhà đứng đầu Tứ Viện, mang lại vinh quang cho Slytherin!" Lúc này, khiêm tốn trái lại sẽ trông có vẻ giả tạo, hơn nữa dựa trên sự hiểu biết của cậu về

Snape trong khoảng thời gian này, Snape hẳn sẽ thích cách nói vừa rồi của cậu hơn.

Quả nhiên, sau khi nghe câu trả lời của George, Snape hiếm khi nở một nụ cười, mặc dù nụ cười của ông còn khó coi hơn cả khóc.

"Tốt lắm, vinh quang sẽ luôn thuộc về Slytherin, ta tin ở em.

Vì vậy lần này gọi em đến, là ta định dạy em vài bùa chú do ta tự sáng tạo, không biết em có muốn học không?" Dumbledore từng tìm ông nói chuyện, bảo rằng phải chú ý đến George nhiều hơn, đứa trẻ này ở một vài phương diện có chút giống Voldemort năm xưa, cần phải dẫn dắt nhiều để không lạc lối.

Đối với nỗi lo của Dumbledore, thực ra ông cũng sớm đã nhận ra.

Mấy trò khôn vặt của George làm sao qua mắt được ông, nhưng ông cảm thấy điều đó cũng không có gì xấu.

Slytherin vốn nên như vậy, chẳng lẽ phải hành xử như đám kẻ thô lỗ nhà Gryffindor sao?

Còn việc nói George giống Voldemort, đúng là có chút giống, nhưng ông cảm thấy so với việc giống Voldemort, George về bản chất lại giống ông hơn.

George xuất sắc, lịch sự, được tất cả giáo viên và học sinh yêu mến, khao khát tri thức ma pháp, những điều này đều rất giống Voldemort, và thân thế của cậu cũng bi thảm như nhau.

Thế nhưng, với tư cách là thuộc hạ từng được Voldemort tin tưởng nhất, ông biết rõ sự khao khát tri thức ma pháp của Voldemort không xuất phát từ nội tâm, mà mang tính mục đích rất mạnh, mang tư tưởng rất cực đoan.

Nhưng George ở điểm này lại khác.

Sau nhiều lần tiếp xúc dạy thêm, ông ngược lại cảm thấy sự theo đuổi ma pháp của George giống với ông hồi còn đi học, có phần thuần túy hơn, chỉ đơn giản là muốn học tập và khám phá ma pháp.

Quan trọng hơn là, ông phát hiện George không hề có suy nghĩ cực đoan về xuất thân của mình, ngược lại còn rất cởi mở.

Đương nhiên, con người đều giỏi ngụy trang, có lẽ sự ngụy trang của George khiến cả ông cũng không nhìn thấu.

Hơn nữa, George là một người bẩm sinh đã biết Chiết Tâm Trí Thuật, dù ông có dùng thuật này cũng không thể phát hiện ra điều gì.

Vả lại, ông cũng không nỡ dùng Chiết Tâm Trí Thuật với học sinh ưu tú nhất của mình.

Vì vậy, chính vì thế, ông càng phải truyền thụ cho George ma pháp do mình độc sáng, dạy dỗ và dẫn dắt George cẩn thận, để cậu không đi vào con đường lầm lạc.

"Em muốn, vô cùng muốn ạ!" Nghe lời của Snape, George không cần suy nghĩ, liền nhanh chóng gật đầu lia lịa.

Kẻ ngốc mới không muốn.

Bùa Thần Phong Vô Ảnh chính là một trong những bùa chú mà cậu muốn học nhất.

Khi tấn công thì không tiếng động, gần như rất khó né tránh.

Mấu chốt là nó mang đặc tính của lời nguyền, bùa chữa trị thông thường hoàn toàn không thể chữa lành, phải dùng bùa giải đặc định mới có thể hóa giải lời nguyền để chữa trị.

Chương 84

Nếu học được nó, có thể nói đây là ma pháp tấn công mạnh nhất của cậu hiện tại, chỉ sau ma pháp Người Khổng Lồ.

Cậu đoán rằng dù cho là Wolverine trúng phải bùa Thần Phong Vô Ảnh của cậu, cũng không thể dựa vào nhân tố hồi phục để lành vết thương.

Còn có bùa Levicorpus, nó khác với bùa Bay và bùa Dời Vật.

Phù thủy bình thường khi trúng phải những bùa chú có hiệu quả tương tự như bùa Bay hay bùa Dời Vật, có thể dùng bùa giải chung để trực tiếp giải cho mình.

Nhưng nếu trúng bùa Levicorpus, trừ khi biết bùa giải, nếu không sẽ không thể dùng bùa giải chung để phá giải, cần phải đợi hiệu quả ma pháp kết thúc mới có thể chạm đất trở lại. ...

"Được rồi, gần đây trường học không yên ổn, ta hy vọng sau khi em học được mấy bùa chú này, có thể tận dụng chúng để bảo vệ tốt bản thân và các bạn học nhà Slytherin." Snape nói với vẻ mặt nghiêm túc, nhưng George lại có chút nghi hoặc: "Nhà Slytherin chúng ta đều..." Nói được nửa câu, cậu lại lập tức dừng lại, đổi giọng cười nói: "Em biết rồi, em sẽ bảo vệ tốt bạn học và bạn bè của mình." Slytherin không phải thuần huyết thì cũng là bán huyết, theo lý mà nói, việc Phòng chứa Bí mật được mở ra sẽ không gây nguy hiểm cho phù thủy nhà Slytherin, vì vậy Snape nói như vậy chắc chắn có ý khác.

Chỉ cần suy nghĩ một chút, George đã đại khái đoán ra nguyên nhân.

Rất đơn giản, Snape hy vọng sau khi George học được những bùa chú này, nếu tình cờ gặp các phù thủy nhỏ của các nhà khác, đặc biệt

là Harry gặp nguy hiểm, cậu có thể ra tay giúp đỡ.

Snape rất ghét Harry, vì Harry rất giống James, người đã bắt nạt ông năm xưa.

Nhưng ông lại phải bảo vệ an toàn cho Harry, vì Harry là con của Lily, người ông yêu nhất.

Dumbledore sẽ không kể mọi chuyện cho Snape nghe.

Theo quan điểm của Snape, Phòng chứa Bí mật được mở ra vào lúc này, con quái vật bên trong rất nguy hiểm đối với các phù thủy nhỏ gốc Muggle và cả Harry.

Đây cũng là lý do tại sao ông lại hỗ trợ Lockhart, người mà ông ghét, để hướng dẫn kỹ năng đấu tay đôi cho các phù thủy nhỏ.

Snape tuy không công bằng như McGonagall, nhưng với tư cách là một giáo viên của Hogwarts, ông cũng có lòng muốn bảo vệ tất cả học sinh, bao gồm cả các phù thủy nhỏ gốc Muggle.

Chỉ là chuyện này, Snape chắc chắn sẽ không nói ra.

Snape biết cậu và Harry, Hermione là bạn bè, cũng thường xuyên học chung, nếu gặp nguy hiểm, việc cậu học được bùa Thần Phong Vô Ảnh cũng có thể giúp ích không nhỏ.

Ngày tháng trôi qua, George dành phần lớn thời gian rảnh rỗi để học bùa Thần Phong Vô Ảnh và bùa Levicorpus.

Hogwarts trong khoảng thời gian này vẫn luôn rất yên tĩnh, không có thêm vụ hóa đá nào xảy ra, bởi vì cuốn nhật ký của Voldemort hiện đang nằm trong tay Harry.

Chỉ là vào chủ nhật của tuần thứ hai sau khi khai giảng, bộ ba Harry lại mang theo cuốn nhật ký tìm đến George đang đọc sách trong thư viện, nói cho cậu biết kết quả sau khi họ giao tiếp với cuốn nhật

ký vào tuần trước.

“Vậy là các cậu nghi ngờ Hagrid là người thừa kế của Phòng chứa Bí mật, đã thả con quái vật bên trong ra?” George hỏi với vẻ hơi buồn cười.

“Bọn tớ sớm đã biết Hagrid năm đó bị đuổi học.

Từ sau khi Hagrid bị đuổi đi, các vụ tấn công chắc chắn đã dừng lại.

Nếu không, Riddle đã không được trao giải thưởng.” Harry mặt mày rầu rĩ, trong lòng cậu không muốn tin vào câu trả lời này nhất, nhưng bằng chứng lại đều chỉ về phía Hagrid.

Hagrid luôn có một tình yêu đặc biệt với các loại quái vật khổng lồ.

Năm ngoái còn định nuôi rồng lửa trong căn lều gỗ, còn có con Fluffy ba đầu bảo vệ Hòn đá Phù thủy nữa.

“Bọn tớ nghĩ, có lẽ ông ấy chỉ không muốn con quái vật bị nhốt mãi, chứ không nghĩ rằng nó sẽ giết người.” Ron bổ sung.

George nhìn về phía Hermione, cô cúi đầu nói: “Thực ra bọn tớ cũng không tin, nên mới đến hỏi ý kiến của cậu.

Tớ biết cậu cũng thường đến lều gỗ tìm Hagrid.” “Ừm...

Nói thật với các cậu, không thể nào là Hagrid.” George khẳng định.

Ba đứa nhỏ nghe vậy, mắt lập tức sáng lên.

“Tại sao?” “Bởi vì, thứ nhất, Slytherin là một phù thủy rất coi trọng huyết thống, ông ta không thể nào tìm một phù thủy mang huyết mạch Người Khổng Lồ để làm người thừa kế của mình.

Thứ hai, nếu Dumbledore tin tưởng Hagrid, vậy chứng tỏ Dumbledore cũng không tin chuyện năm đó là do Hagrid làm.

Cuối cùng, không thể cuốn nhật ký nói gì thì là đó, ai biết được cảnh tượng nó tạo ra có thật hay không, có khi chính nó mới là người thừa kế, rồi cố ý vu oan cho Hagrid cũng không chừng." George thong thả đề nghị: "Chuyện này, tớ đề nghị các cậu tốt nhất nên đến hỏi thẳng Hagrid, hoặc nếu các cậu ngại hỏi, tớ có thể đi hỏi giúp các cậu." Cậu tuy hy vọng sự kiện Phòng chứa Bí mật sẽ ầm ĩ lên, nhưng lại không muốn Hagrid bị liên lụy như trong nguyên tác, phải vào Azkaban ở tù vài tháng.

Azkaban là nơi mà mỗi ngày đều bị Giám ngục hút cạn cảm xúc, mức độ tàn nhẫn có thể so sánh với việc liên tục bị Lời nguyền Tra tấn hành hạ.

Hagrid là một người tốt có tâm hồn đơn thuần, trong nửa năm qua đã dạy cho cậu không ít kiến thức hữu ích.

So với Dumbledore, cậu thích những người như Hagrid hơn.

Dù sao thì, kể cả Hagrid không đến Azkaban, chuyện Phòng chứa Bí mật không kết thúc, Dumbledore sớm muộn gì cũng sẽ bị mời ra khỏi trường một thời gian, không có gì mâu thuẫn.

Hơn nữa, giúp Hagrid minh oan còn có thể làm giảm bớt sự đề phòng của Dumbledore đối với cậu, kéo thêm một chút thiện cảm.

"Đúng, George cậu nói đúng, nếu Hagrid thật sự là người thừa kế của Phòng chứa Bí mật, Dumbledore sẽ không tin tưởng ông ấy như vậy!" Nghe George giải thích, tâm trạng của Harry lập tức tốt lên.

Phải biết rằng, từ khi bằng chứng cho thấy Hagrid rất có khả năng là người đã mở cửa Phòng chứa Bí mật, tâm trạng của cậu chưa từng tốt lên.

"Chúng ta đúng là không nên cứ thế giả vờ không biết, nếu không khi có vụ tấn công nào nữa xảy ra, Hagrid có thể sẽ lại bị bắt làm tội

phạm.

George, chúng ta cùng đi hỏi Hagrid đi." Hermione cũng cảm thấy George nói có lý.

Ron gãi đầu: "Thôi được, hy vọng đây sẽ là một chuyến thăm vui vẻ." Cậu đã bắt đầu tưởng tượng ra cảnh tượng sẽ khó xử đến mức nào khi họ hỏi Hagrid gần đây có thả con vật hoang dã, lông lá nào trong lâu đài ra không.

Thế là chiều hôm đó, họ đến căn lều của Hagrid.

"Sao các cháu không nói trước với bác, để bác còn làm bánh đá cho các cháu ăn." Hagrid đang xử lý một con chồn hôi ở cửa, thấy bốn người George xuất hiện, trông có vẻ rất vui.

Harry và hai người kia nhìn Hagrid có chút căng thẳng nói: "Bác Hagrid, lần này bọn cháu đến là muốn hỏi bác... hỏi bác... hỏi bác..." George thấy ba người họ "hỏi bác" mãi mà không nói ra được, bèn dứt khoát mở miệng hỏi giúp: "Chuyện là thế này, bác Hagrid, bọn cháu được biết năm đó bác bị đuổi học là vì con quái vật trong Phòng chứa Bí mật đã giết Myrtle.

Bọn cháu muốn hỏi bác rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?" "À, ra là chuyện đó." Hagrid nghe vậy liền thở dài: "Bác vốn không muốn nhắc lại chuyện này nữa, nhưng bây giờ Phòng chứa Bí mật lại được mở ra, và đã xảy ra hai vụ tấn công, bác nghĩ nên nói rõ cho các cháu biết.

Năm đó bác không hề mở Phòng chứa Bí mật, là bị oan..." Sau đó, Hagrid liền kể lại đầu đuôi câu chuyện năm xưa.

Hóa ra vào năm 1943, khi Hagrid còn là học sinh, ông từng nhận được một quả trứng Acromantula từ một du khách.

Ông đã lén ấp nó và nuôi trong Hogwarts, đặt tên là Aragog.

Sau đó Phòng chứa Bí mật được mở, một học sinh tên Myrtle bị

hại chết.

Trừ Dumbledore ra, tất cả mọi người đều cho rằng Hagrid đã mở Phòng chứa Bí mật, thả Acromantula ra tấn công Myrtle.

Dưới sự bảo lãnh của Dumbledore, ông mới không bị gửi đến Azkaban, mà bị đuổi học và làm người giữ sân săn bắn. ...

“Vậy là, con Acromantula tên Aragog đó sau này bị bác đưa vào Rừng Cấm?” Harry hỏi dồn.

Chương 85

Hagrid gật đầu: “Đúng vậy, bác còn tìm cho nó một cô vợ tên Mosag trong Rừng Cấm, chúng nó bây giờ đã có mấy trăm đứa con cháu rồi.” “Theo cháu biết, loài sinh vật huyền bí như Acromantula không có khả năng làm người ta hóa đá.” Lúc này George lại bổ sung một câu.

Hermione trầm tư một lát rồi nói: “Nếu Aragog ở trong Rừng Cấm, vậy thì con quái vật đang tấn công học sinh từ Phòng chứa Bí mật không phải là Acromantula.

Vụ tấn công năm đó không thể nào là do Hagrid.

Tiếc là trừ chúng ta ra, những người khác chắc sẽ không tin những điều này.” Đối với người ngoài, con Acromantula trong Rừng Cấm chưa chắc đã là con mà Hagrid thả ra từ Phòng chứa Bí mật, không có bằng chứng nào có thể chứng minh được.

Rời khỏi lều của Hagrid, sau khi xác định Hagrid không phải là người thừa kế của Phòng chứa Bí mật, tâm trạng của bộ ba Harry rõ ràng đã tốt lên rất nhiều.

“Nếu Hagrid bị oan, vậy chúng ta có thể nghĩ cách giúp ông ấy không?” Trên đường trở về lâu đài, Harry đột nhiên đề nghị.

Hermione dường như cũng có suy nghĩ tương tự: “Chỉ cần chúng ta tìm cách dụ con quái vật đó ra, chứng minh nó không phải là Acromantula, thì có thể giải oan cho Hagrid năm xưa, trả lại sự trong sạch cho ông ấy.” “Nhưng gần đây con quái vật đó hình như không xuất hiện, liệu có phải đã kết thúc rồi không?” Ron lo lắng nói.

George nghe cuộc thảo luận mới của ba người, không khỏi thầm cảm thán trong lòng.

“Đúng là các cậu có khác!” Bây giờ học sinh trong trường ai mà không sợ gặp phải con quái vật trong Phòng chứa Bí mật, ba người các cậu thì hay rồi, lại còn nghĩ cách dụ nó ra.

Thực ra, George tuy cảm thán ba người họ liều lĩnh, nhưng bản thân cậu cũng có suy nghĩ tương tự.

Chỉ có điều, cậu khác, cậu không phải liều, mà có sự tính toán của riêng mình.

Cậu biết con quái vật trong Phòng chứa Bí mật là Tử Xà (Basilisk), cũng biết Tử Xà có một điểm yếu chết người.

Tử Xà là loài sinh vật huyền bí đáng sợ nhất do các phù thủy cổ đại dùng ma pháp hắc ám ấp trứng gà trong bụng cóc mà tạo ra.

Nó không chỉ sở hữu nanh độc chết người và thân hình khổng lồ, mà đôi mắt còn có ma pháp đáng sợ nhìn ai nấy chết, dù chỉ là phản chiếu cũng sẽ bị hóa đá.

Tuy nhiên, loài sinh vật ma pháp mạnh mẽ này cũng có thiên địch, đó chính là gà trống.

Chỉ cần gặp gà trống gáy, Tử Xà về cơ bản sẽ mất đi mọi sức tấn công, thậm chí có thể bị dọa chết ngay tại chỗ.

Đó là lý do tại sao Voldemort lại điều khiển Ginny, lén lút giết chết hết tất cả gà trống mà Hagrid nuôi từ trước.

Lần này về Hẻm Xéo dịp Giáng sinh, ngoài việc học làm đũa phép, George thực ra còn lén mua vài con gà trống, nuôi trong chiếc hộp mà cậu dùng Bùa Nới Rộng Không Gian làm ra.

Mục đích là khi không đánh lại Tử Xà và gặp nguy hiểm đến tính mạng, cậu có thể lấy ra để đối phó.

Đương nhiên, nếu chỉ muốn giúp Hagrid minh oan thì không cần

phải giết Tử Xà thật, chỉ cần để mọi người biết con quái vật trong Phòng chứa Bí mật là Tử Xà là được.

Hơn nữa, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, cậu sẽ không dùng đến chiêu này.

Bởi vì cả cái hộp được yểm Bùa Nới Rộng Không Gian lẫn việc nuôi gà trống từ trước đều rất khó giải thích.

Nhưng đó cũng là chuyện sau này, bây giờ cuốn nhật ký vẫn còn trong tay Harry, đợi đến khi Ginny phát hiện và lấy lại cuốn nhật ký, Tử Xà mới xuất hiện trở lại, vẫn còn một khoảng thời gian.

Việc cấp bách nhất của cậu bây giờ là học được bùa Thần Phong Vô Ảnh.

Thời gian trôi nhanh, chẳng mấy chốc đã đến ngày 14 tháng 2, cũng chính là Lễ Tình Nhân.

Sáng sớm vừa đến Đại Sảnh Đường, cậu đã phát hiện sảnh đường được trang trí khác hẳn.

Bốn bức tường đều được phủ đầy những đóa hoa tươi màu hồng rực rỡ, còn có vô số mảnh giấy ngũ sắc hình trái tim không ngừng rơi xuống từ trần nhà màu xanh nhạt.

"Trông cũng khá đẹp, chẳng trách lại được các phù thủy nữ yêu thích như vậy." Nhìn những cô phù thủy nhỏ bước vào Đại Sảnh Đường, đôi mắt ai nấy đều lấp lánh hình trái tim, George cũng không khỏi thán phục năng lực của Lockhart ở phương diện này.

Đồng thời cậu cũng cảm thán, dù là người thường hay phù thủy, chỉ cần là phụ nữ, thì phần lớn đều không thể chống lại những khung cảnh lãng mạn như thế này.

Ngược lại, một số pháp sư thì vẻ mặt không được tốt cho lắm.

Harry và Ron sau khi vào Đại Sảnh Đường, nhìn thấy Lockhart mặc bộ áo choàng màu hồng rực, vẻ mặt chán ghét, cảm giác như sắp nôn.

Còn các giáo sư ở dãy bàn trên cao, lúc này trông cũng có vẻ không vui, đặc biệt là Giáo sư Snape, cứ như thể có người vừa bắt ông uống một cốc Thuốc Mọc Xương lớn.

Đợi phần lớn các phù thủy nhỏ đều đến Đại Sảnh Đường, Lockhart liền bắt đầu kế hoạch cổ vũ tinh thần cho Lễ Tình Nhân mà ông đã chuẩn bị đặc biệt.

Đó là dùng mười hai người lùn cắm cánh vàng, đeo đàn thụ cầm, đóng giả thần tình yêu, đi gửi thiệp mừng Lễ Tình Nhân cho các phù thủy nhỏ trong trường.

Nếu có người mình thích, chỉ cần viết thiệp và giao cho người lùn, họ sẽ giúp gửi đến tay người đó, nếu cần, họ còn có thể giúp đọc lời tỏ tình.

Thậm chí Lockhart còn khuyến khích mọi người hỏi Snape cách bào chế Tình Dược, hỏi Flitwick về bùa Mê Hoặc.

Đối với những chuyện này, George chỉ xem cho vui chứ không để tâm.

Dù sao đối với cậu, phân thân này của cậu vẫn còn là một đứa trẻ, và phần lớn học sinh trong trường cũng chưa thành niên, nên cậu không có ý định yêu đương gì cả.

Yêu đương tốn thời gian, mà bây giờ cậu thà dành thời gian để học ma pháp.

Yêu lúc nào mà chẳng được, nhưng cơ hội học ma pháp như thế này không phải dễ có.

Hơn nữa, cậu cũng xem nhẹ chuyện yêu đương.

Kinh nghiệm từ kiếp trước cho cậu biết, tình yêu không phải là thứ thiết yếu.

Nếu cơ thể có nhu cầu, hoàn toàn có thể tìm một người để thỏa mãn lẫn nhau, sau đó ai đi đường nấy, đều là khách qua đường trong cuộc đời của nhau.

Từ khi tiếp xúc với ma pháp, cậu càng cảm thấy ma pháp mới là thứ cậu thực sự theo đuổi, những thứ khác đều phải xếp sau.

Lướt qua vạn đóa hoa, không vương một chiếc lá, đây mới là thái độ của cậu đối với người khác phái.

"Thần Phong Vô Ảnh!" Trong Rừng Cấm, George vung đũa phép, một lưỡi đao trong suốt bay ra từ đũa phép của cậu, thành công trúng vào con chồn hôi đang chạy trốn phía trước, khiến nó ngay lập tức da rách thịt nát.

Page đang bay trên đầu George lập tức lao xuống, quắp con chồn hôi vào mỏ, nuốt chửng một hơi.

Buổi sáng không có tiết, George sau khi ăn sáng xong, đã lén đến Rừng Cấm luyện tập bùa Thần Phong Vô Ảnh, và đối tượng luyện tập của cậu là các loài động vật nhỏ trong rừng.

Giống như Bùa Tạo Lửa, dùng không tốt thì chỉ là ngọn lửa nhỏ, dùng tốt thậm chí có thể hóa thành biển lửa, bùa Thần Phong Vô Ảnh cũng vậy.

Nhập môn thì giống như George hiện tại, một lần chỉ có thể bắn ra một đường, uy lực cũng bình thường.

Đợi đến khi thực sự tinh thông, thì một lần không chỉ bắn ra một đường, mà kích thước của mỗi lưỡi đao trong suốt cũng không chỉ có vậy.

Chỉ cần nghiên cứu đủ sâu, một lưỡi đao trực tiếp chém người

thành hai nửa cũng không phải là không làm được.

Vì vậy, dù đã nhập môn, cũng phải thường xuyên nghiên cứu và luyện tập, không thể lơ là.

Buổi trưa cậu không đến Đại Sảnh Đường ăn cơm, mà ăn bánh đá trong lều của Hagrid.

Nói thật, nếu không phải thể chất của cậu vượt xa phù thủy bình thường, răng cũng cứng như vậy, thì thật sự không nhai nổi bánh đá đó.

Nhưng xét về hương vị, thì quả thực không tệ, Hagrid không hề khoác lác. ...

Sau khi ăn bánh đá ở chỗ Hagrid, cậu liền trở về lâu đài, buổi chiều còn có tiết học.

Chương 86

Tuy nhiên, cậu vừa đi đến đại sảnh lâu đài, đã bị một người lùn chặn lại.

Người lùn nhét một đống thiệp Lễ Tình Nhân vào tay George, sau đó cầm đàn thụ cầm lên và bắt đầu gảy.

Điều này cũng khiến rất nhiều phù thủy nhỏ hiếu kỳ vây lại, đương nhiên trong đó cũng không thiếu những cô phù thủy nhỏ đã viết thiệp.

George không vội vã rời đi, vì điều đó chỉ khiến người lùn đuổi theo sau gảy đàn, cảnh tượng sẽ càng khó xử hơn.

Cậu cứ thế cầm một bó thiệp, ung dung nghe hết bản nhạc của người lùn, sau đó mỉm cười nói: "Cảm ơn sự yêu mến của mọi người dành cho tôi, mỗi tấm thiệp, sau khi về tôi sẽ đọc kỹ." Cất thiệp đi, cậu thản nhiên bước ra khỏi đám đông.

Chỉ là trong lúc đó, cậu lại phát hiện một phù thủy nữ năm thứ bảy trong đám đông, ánh mắt nhìn cậu có vẻ không ổn lắm, khiến cậu không khỏi có chút ngạc nhiên.

Chẳng lẽ trong đống thiệp này cũng có một phần của cô ấy?

Tính ra, số thiệp Lễ Tình Nhân cậu nhận được ít nhất cũng phải hơn ba mươi tấm.

Dù cho tất cả các phù thủy nữ năm nhất đều viết thiệp cho cậu, cũng không thể nhiều đến vậy.

Vì vậy, chắc chắn có phù thủy nữ của các năm khác cũng viết thiệp cho cậu.

Nếu là năm hai, năm ba thì còn có thể hiểu được, nhưng năm thứ

bảy thì có phải hơi quá đáng rồi không, chênh lệch sáu, bảy tuổi lận.

Điều này khiến cậu không khỏi nhớ đến cô giáo Watson trong phim 《Shameless》, ừm, hình như cũng có một hương vị riêng.

Trên đường đến lớp học, cậu còn thấy Harry bị người lùn quấy rầy, và Malfoy giật lấy tấm thiệp từ tay Harry đọc to trước mặt mọi người.

Cuối cùng Harry dùng bùa Tước Giới, thành công đoạt lại tấm thiệp viết cho mình.

Bùa Tước Giới (Expelliarmus) tuy tên là Tước Giới, nhưng không chỉ có thể tước vũ khí.

Tác dụng chính của nó là bắt buộc đánh bay vật trong tay đối phương, tiện thể cũng đánh bay cả đối phương.

Vì vậy, dù trong tay cầm đũa phép, kiếm, ống phóng tên lửa, hay một tờ giấy vệ sinh, một cốc trà sữa, đều sẽ bị đánh bay.

Không quan tâm đến vở kịch nhỏ này, George đến lớp học Biến hình, hai tiết buổi chiều đều là môn Biến hình.

"Hôm nay chúng ta sẽ học về Định luật Biến hình Cơ bản của Gamp..." Giáo sư McGonagall nghiêm túc giảng bài, George cũng rất chăm chú ghi chép.

Định luật Biến hình Cơ bản của Gamp là quy tắc cơ bản mà phép Biến hình trong thế giới này phải tuân theo, là quy tắc bắt buộc phải biết nếu muốn học môn Biến hình.

Đại khái là phép Biến hình không thể tạo ra thức ăn từ không khí, không thể duy trì sự chuyển đổi vĩnh viễn, ví dụ như biến bàn thành lợn, một khi ma lực tiêu tán, nó sẽ trở lại như cũ.

Phép Biến hình không thể chuyển đổi vật phẩm ma pháp, không

thể thay đổi số lượng, không thể tạo ra từ hư không.

"Sao lại mạnh thế này!" George đang chăm chú nghe giảng và ghi chép, bỗng nhiên dừng bút, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc và vui mừng.

Hóa ra phân thân ở thế giới Fairy Tail vừa có một thu hoạch lớn.

"Thần Phong Vô Ảnh!" George đứng trong khu rừng sau hội quán, rút ra cây đũa phép mới làm xong, bắn ra một phát Thần Phong Vô Ảnh.

Một lưỡi đao trong suốt dài cả mét bắn ra từ đũa phép, trực tiếp chém ngang thân một cây đại thụ phía trước, uy lực mạnh hơn gấp mười lần so với bùa Thần Phong Vô Ảnh mà cậu sử dụng ở thế giới Harry Potter.

Cảnh tượng này, khiến chính cậu cũng phải kinh ngạc.

"Tóc của Natsu, lại mạnh đến thế sao?" Hóa ra trước đó, cậu đã dùng lông mèo của mình làm lõi đũa phép, làm ra một cây đũa, kết quả hiệu quả cũng chỉ mạnh hơn bản thể ở thế giới chính một chút.

Sau đó, cậu liền thu mua lông của một sinh vật ma pháp có thực lực khá tốt từ các thành viên khác trong hội quán, làm lại một cây đũa phép mới.

Lần này hiệu quả của cây đũa phép rõ ràng tốt hơn nhiều, còn tốt hơn cả cây đũa phép của cậu ở thế giới Harry Potter.

Cho đến hai ngày gần đây, Natsu, Lucy và Happy cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ tìm sách và trở về hội quán.

Cậu liền lén nhổ một sợi tóc của Natsu để làm cây đũa phép thứ ba.

Kết quả là đã xảy ra cảnh tượng vừa rồi.

Cây đũa phép mới giúp uy lực ma pháp của cậu tăng lên hơn mười

lần, quả thực là một cây siêu đũa phép.

Cậu cảm thấy dù là cây Đũa phép Cơm nguội ở thế giới Harry Potter, cũng không thể có hiệu quả tốt như vậy.

Ba cây đũa phép đều có thân làm từ cùng một loại dược liệu mua ở cửa hàng ma pháp, sự khác biệt nằm ở lõi đũa.

Tóc của Natsu rõ ràng hiệu quả hơn nhiều so với sinh vật ma pháp trước đó.

"Chẳng lẽ Sát Long Ma Đạo Sĩ thật sự có thể chất gần giống rồng?

Nhưng dù là rồng, hiệu quả này cũng quá tốt rồi." Nhìn cây đũa phép mới trong tay, George không khỏi lại một lần nữa cảm thán.

"Xem ra tương lai, mình cũng phải tìm cách trở thành một Sát Long Ma Đạo Sĩ." Nếu cậu có thể trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ, thì với khả năng chia sẻ thiên phú, bản thể và các phân thân khác của cậu cũng sẽ có cùng thể chất Sát Long Ma Đạo Sĩ, có thể tự nhổ tóc của mình để làm siêu đũa phép.

Sau này dù có đến thế giới mới, có phân thân mới, cũng không cần lo lắng về vấn đề đũa phép.

Mấu chốt là, vì cậu thường xuyên ở trong hội quán, không cần đi làm nhiệm vụ, nên cũng nghe được rất nhiều thông tin hữu ích, trong đó có cả cách để trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ.

Không phải tất cả Sát Long Ma Đạo Sĩ đều phải giống như Natsu, từ nhỏ được rồng thật nuôi dưỡng và truyền thụ ma pháp.

Như cháu trai của hội trưởng Makarov, một trong những ma đạo sĩ cấp S của hội, Laxus Dreyar, thì khác với Natsu.

Theo lời Mirajane, Laxus từ nhỏ thể trạng yếu ớt, cha anh đã tìm

cho anh một viên Lacrima Rồng hệ Lôi cấy vào cơ thể, từ đó trở thành một Sát Long Ma Đạo Sĩ hệ Lôi mạnh mẽ.

Vì vậy, chỉ cần có thể tìm được Lacrima Rồng được làm từ tim rồng cấy vào cơ thể, cậu cũng có thể trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ, hay nói đúng hơn là Sát Long Ma Đạo Mèo.

Dù sao thì cơ thể của cậu ở thế giới này là một con mèo.

Điều duy nhất phiền phức là, Lacrima Rồng cực kỳ hiếm, trên thị trường hoàn toàn không mua được, thuộc loại bảo vật quý giá có giá mà không có hàng, không có vận may nhất định thì không thể gặp được.

Như cậu, một con mèo ngày ngày ru rú trong hội quán, thì càng không thể gặp được.

Vì vậy, muốn tìm được Lacrima Rồng, tương lai cậu cũng phải dành thời gian ra ngoài chạy đây đó mới được.

"Thôi, để sau này tính, có thời gian vẫn nên tìm một thân đũa tốt hơn." Lacrima Rồng là thứ may rủi, nhưng thân đũa tốt hơn thì có thể tìm được.

Hiện tại cậu rõ ràng cảm thấy thân của cây siêu đũa phép này có chút không xứng với lõi của nó.

Nếu tìm được một thân đũa tốt hơn, có lẽ uy lực của đũa phép sẽ còn tăng thêm một bậc.

"Incendio!" Vung đũa phép, George lại thử nghiệm ma pháp thứ hai.

Bùa Tạo Lửa vốn chỉ có thể phun ra ngọn lửa nhỏ để nhóm lửa, giờ đây trực tiếp biến thành một cột lửa lớn phun ra.

Sau đó cậu lại thử nghiệm thêm mấy chục loại ma pháp nữa.

Cậu phát hiện so với các loại ma pháp khác, dường như cây đũa phép này có hiệu quả tăng cường tốt hơn đối với lửa, lời nguyền và ma pháp hắc ám, các loại ma pháp khác thì yếu hơn một chút.

Ví dụ như bùa Thần Phong Vô Ảnh có đặc tính lời nguyền và ma pháp hắc ám, cùng với Bùa Tạo Lửa, uy lực tăng khoảng mười hai lần.

Chương 87

Còn Bùa Nới Rộng Không Gian, bùa Sửa Chữa, hiệu quả chỉ tăng chín lần.

Natsu là Sát Long Ma Đạo Sĩ hệ Hỏa, việc hệ Hỏa được tăng cường thêm thì cậu hiểu, nhưng lời nguyền và ma pháp hắc ám cũng được tăng cường cao như vậy thì rất kỳ lạ.

Nhưng nghĩ lại cũng không quan trọng lắm, dù sao đối với cậu cũng không có hại. ...

"Reparo!" Trong đại sảnh hội quán, George vung đũa phép, những hư hại do trận ẩu đả của các ma đạo sĩ hội quán vừa rồi gây ra, lập tức được sửa chữa hoàn toàn.

"George, ma pháp của em ngày càng tốt hơn rồi." Mirajane vừa lau ly ở quầy bar, vừa khen ngợi.

Cô nhớ khi George mới đến, muốn sửa chữa cả đại sảnh này, còn phải thi triển liên tục hơn mười lần ma pháp.

Nhưng bây giờ chỉ cần ngồi trên bàn ở quầy bar, vung tay một cái là xong.

"Chủ yếu là do hội trưởng dạy tốt.

À phải rồi, hôm nay sao không thấy hội trưởng ạ?" George nâng ly rượu nho cao gần bằng mình lên uống một ngụm.

Thời gian này bùa Sửa Chữa của cậu đúng là có tiến bộ không nhỏ, nhưng cũng không đến mức khoa trương như vậy.

Có được hiệu quả này, chủ yếu là nhờ cây siêu đũa phép làm từ tóc của Natsu.

Mirajane cười đáp: “Hội trưởng à, ông ấy đi tham dự hội nghị thường kỳ rồi.” “Hội nghị thường kỳ, vậy chắc phải mấy ngày nữa mới về.

Em còn định hôm nay hỏi ông ấy một số vấn đề về ma pháp ánh sáng.” George lộ vẻ tiếc nuối.

Cậu đã tìm hiểu về hội nghị thường kỳ, đó là cuộc họp định kỳ của các hội trưởng hội ma đạo sĩ chính quy từ khắp vương quốc, tụ tập lại để thảo luận về chính sách của Hội đồng Phép thuật.

Vương quốc Fiore trong thế giới này là một quốc gia trung lập vĩnh viễn với 17 triệu dân.

Tầng lớp lãnh đạo cao nhất được chia thành hai bộ phận.

Bộ phận thứ nhất là hoàng gia Fiore, chịu trách nhiệm duy trì trật tự cho dân thường.

Bộ phận thứ hai là Hội đồng Phép thuật, chịu trách nhiệm duy trì trật tự cho giới ma pháp.

Tầng lớp cao nhất của Hội đồng Phép thuật bao gồm 1 nghị trưởng và 9 nghị viên, công việc chính bao gồm giám sát hoạt động của các hội ma đạo sĩ, trừng phạt các hội vi phạm và truy lùng các hắc hội.

Hội đồng sẽ định kỳ (hoặc khi có sự kiện khẩn cấp) triệu tập “Hội nghị Hội đồng” tại trụ sở để thảo luận về các động thái quan trọng gần đây trong giới ma pháp, quyết định phương châm hành động.

Sau đó, những phương châm hành động này sẽ được truyền đạt đến các hội trưởng hội ma đạo sĩ, và các hội trưởng sẽ tụ tập lại để thảo luận cách thực thi.

Cuộc họp như vậy thường kéo dài ít nhất cũng phải ba đến năm ngày.

“Chuyện lớn không hay rồi, Er...

Erza, cô ấy về rồi!” George vừa uống xong ly rượu, định tiếp tục xuống thư viện dưới hầm đọc sách thì cửa hội quán đột nhiên bị đẩy ra, ma đạo sĩ Holder Loke nghiêm trọng tuyên bố.

Trong nháy mắt, cả hội quán im phăng phắc, trừ Mirajane đang mỉm cười và Lucy đang ngơ ngác, sắc mặt của tất cả các ma đạo sĩ đều rất cứng ngắc, bao gồm cả Natsu trời không sợ đất không sợ và kẻ thù không đội trời chung của cậu ta là Gray.

“Nữ hoàng Tiên tộc (Titania) Erza, một trong những ma đạo sĩ cấp S của hội!” George lúc này cũng hứng thú dừng bước.

Trừ hội trưởng Makarov ra, từ khi gia nhập hội cậu chưa từng gặp ma đạo sĩ cấp S nào, hôm nay cuối cùng cũng có thể xem thử là người như thế nào.

“Xem ra mọi người đều rất sợ cô ấy, cô ấy khó gần lắm sao?” George trở lại quầy bar.

Mirajane dịu dàng lắc đầu: “Cũng không hẳn, Erza là người tốt, chỉ là bình thường khá quan tâm đến mọi người, làm việc cũng nghiêm túc hơn.” “Nhưng em nghe Natsu nói, Erza một cước có thể đá bay hai ngọn núi lớn!” Lúc này, Lucy nghe George và Mirajane nói chuyện cũng xúm lại gần.

“Cũng không đến mức đó đâu, vì Natsu từng thách đấu Erza, cuối cùng bị đánh cho thừa sống thiếu chết, nên nói chuyện có thể hơi khoa trương.” Mirajane nghe vậy liền che miệng cười khúc khích.

“Ngay cả Natsu cũng bị đánh cho thừa sống thiếu chết!” Lucy lộ vẻ kinh ngạc trên mặt, chính vì đã cùng làm nhiệm vụ, cô mới biết Natsu mạnh đến mức nào.

Macao, một chú giỏi dùng ma pháp lửa tím Purple Flare, nghe vậy

cũng hóng chuyện: “Có lần Gray không mặc quần áo đi lung tung trong hội, bị Erza nhìn thấy cũng bị đánh cho thừa sống thiếu chết!” “Còn có Loke lúc mới gia nhập hội định theo đuổi Erza, cũng bị đánh cho thừa sống thiếu chết!” Cana đặt vò rượu xuống, hả hê bổ sung.

George nhìn ra cửa hội quán, càng ngày càng hứng thú với vị Nữ hoàng Tiên tộc này.

“Em nghe nói Erza sử dụng ma pháp hệ Hoán phục?” Natsu, Gray và Loke hiện được công nhận là những ma đạo sĩ mạnh nhất dưới cấp S của Fairy Tail, nhưng dường như hoàn toàn không phải là đối thủ của Erza.

Mà ma pháp hệ Hoán phục của Erza, theo cậu biết, thực ra không phải là ma pháp quá mạnh mẽ, trước khi gia nhập Fairy Tail cậu đã từng gặp những ma đạo sĩ tương tự.

“Là hệ Hoán phục, nhưng không phải hệ Hoán phục thông thường, mà là Hoán phục: Kỵ Sĩ, không chỉ có thể triệu hồi vũ khí ma pháp, mà còn có thể triệu hồi áo giáp ma pháp.

Nhưng dù không mặc áo giáp ma pháp, thực lực của Erza cũng không phải ma đạo sĩ hệ Hoán phục bình thường có thể so sánh, cô ấy đã vượt qua kỳ thi ma đạo sĩ cấp S từ năm mười lăm tuổi đấy!” Mirajane cười nói với George: “Ma pháp không có mạnh yếu, nhưng ma đạo sĩ thì có.

Tìm được ma pháp phù hợp nhất với mình, chỉ cần nỗ lực nhất định có thể trở thành ma đạo sĩ mạnh mẽ.” Lucy và những người bên cạnh nghe lời của Mirajane đều có vẻ được khích lệ, nhưng trong lòng George lại không cho là vậy.

Lời nói thì không sai, ma đạo sĩ mạnh mẽ dù dùng ma pháp đơn giản nhất cũng có thể đánh bại những ma đạo sĩ yếu hơn nhưng bản chất ma pháp lại mạnh.

Nhưng nếu là hai ma đạo sĩ mạnh mẽ như nhau, thì chắc chắn người có ma pháp mạnh hơn sẽ lợi hại hơn.

Lấy một ví dụ đơn giản nhất, Natsu với cùng một lượng ma lực, một người dùng Sát Long ma pháp hệ Hỏa, một người dùng ma pháp hệ Hỏa thông thường, thì hoàn toàn không thể đánh được.

Ma pháp hệ Hỏa thông thường trước mặt Sát Long ma pháp hệ Hỏa hoàn toàn không có ưu thế, thậm chí Natsu sử dụng Sát Long ma pháp có thể một hơi nuốt chửng toàn bộ ma pháp hệ Hỏa thông thường, dùng để tăng uy lực Sát Long ma pháp của mình.

Mục đích của Mirajane khi nói câu này là để khích lệ mọi người, đặc biệt là khích lệ những ma đạo sĩ mà cô cho là không có sức tấn công như George.

Nhưng George là một người rất lý trí và thực tế, tham vọng của cậu rất lớn.

Chỉ cần có thời gian, cậu sẽ không chỉ chuyên tâm vào một hai loại ma pháp, mà sẽ học tất cả các loại ma pháp, bao gồm cả ma pháp thất truyền, siêu ma pháp và ma pháp tinh linh.

Quan niệm của cậu rất đơn giản, với tư cách là một pháp sư, tự nhiên là nắm vững càng nhiều ma pháp, mới càng có thể tiếp cận chân lý của ma pháp.

Nhìn hội trưởng Makarov mà xem, ngoài việc tinh thông ma pháp Người Khổng Lồ và ma pháp ánh sáng, các loại ma pháp hệ Hỏa, Băng ông cũng biết không ít.

Hơn nữa vì cậu không chỉ ở một thế giới, có nhiều thế giới, thậm chí tương lai còn có thể có các thế giới khác, nên càng thích hợp để đi theo con đường phát triển ma pháp toàn năng.

“Đùng!

Đùng!

Đùng!" Tiếng bước chân nặng nề vang lên ngoài hội quán, như thể một người khổng lồ đang từ từ đến gần, các ma đạo sĩ trong sảnh đồng loạt nuốt nước bọt.

Rất nhanh, một nữ ma đạo sĩ xinh đẹp với mái tóc đỏ dài, mặc áo giáp bạc ở thân trên, quần ngắn xanh và bốt đen dài ở thân dưới, xuất hiện ở cửa hội quán.

Chỉ có điều, khi nữ ma đạo sĩ này xuất hiện, không phải tay không, mà còn đang một tay vác một cái sừng siêu lớn.

Cái sừng đó George ước chừng, ít nhất cũng phải gần hai tấn, đặt ở thời hiện đại thì tương đương với việc một tay nâng một chiếc Hummer. ...

"Nhiệm vụ trước của Erza là thảo phạt một con quỷ gây rối, nên cái sừng đó chắc là chiến lợi phẩm của cô ấy." Erza bước vào sảnh, đặt cái sừng trong tay xuống đất, cả sàn nhà hội quán cũng không khỏi rung lên.

Mirajane đúng lúc giải thích cho George và Lucy.

Chương 88

“Một cái sừng đã lớn như vậy, thì bản thể con quỷ phải lớn đến mức nào, chắc gần bằng cả hội quán rồi, thật đáng sợ!” Lucy không khỏi kinh ngạc che miệng, trong lòng George cũng bị chấn động không nhỏ.

Cậu cảm thấy ma đạo sĩ cấp S của thế giới này có lẽ còn lợi hại hơn cậu dự đoán rất nhiều, đánh một con quỷ cao hơn chục mét dường như cũng không quá tốn sức.

Nhưng cũng có khả năng bản thân Erza trong cấp S cũng thuộc hàng xuất sắc.

“Tôi nói cho các người biết, trên đường đi tôi đã nghe rất nhiều lời đồn, nói rằng người của Fairy Tail chúng ta suốt ngày gây chuyện.

Dù hội trưởng có tha thứ cho các người, tôi cũng sẽ không tha thứ đâu.

Cana, cô uống rượu như vậy sao?

Syida, muốn nhảy thì ra ngoài mà nhảy, không được đứng trên bàn!

Wakaba...

Nab...

Macao...” Đặt sừng quỷ xuống, Erza chống nạnh bắt đầu huấn thị từng người một trong hội quán.

Mà những ma đạo sĩ bị điểm danh, không dám hó hé một tiếng.

Thậm chí, ngay cả Natsu và Gray, cặp đôi không sợ cả hội trưởng, gặp nhau không bao lâu là có thể đánh nhau, lúc này đối mặt với Erza

đều khoác vai bá cổ giả vờ làm anh em tốt, khiến Lucy ngây cả người.

"Đúng là chị đại của hội, Nữ hoàng Tiên tộc." George thấy vậy cũng thầm kinh ngạc.

Đúng là chỉ có tên đặt sai, chứ biệt danh không có gọi nhầm.

Cậu ở hội quán cũng được một thời gian, đối với tính cách của phần lớn ma đạo sĩ ở đây đều có sự hiểu biết nhất định.

Nói thật, phần lớn ma đạo sĩ của Fairy Tail đều có một khí chất tương tự, dù thực lực có chênh lệch, ở trong hội cũng không ai phục ai, đánh nhau là chuyện thường tình.

Bị mắng mà không dám cãi lại như hôm nay, chỉ có thể nói địa vị của Erza trong lòng các ma đạo sĩ Fairy Tail đúng là có chút không tầm thường.

"Hai người là thành viên mới à?" Sau khi huấn thị một vòng, Erza tình cờ thấy hai gương mặt mới là George và Lucy, bèn bước tới.

Lucy thấy vậy người run lên, lập tức giơ tay chào: "Em tên Lucy, là thành viên mới gia nhập, xin được chỉ giáo nhiều hơn!" "Chị là Erza, không cần khách sáo như vậy, sau này có thể coi đây là ngôi nhà thứ hai của em, chúng ta đều là anh chị em của em." Erza đưa tay nắm lấy vai Lucy, vẻ mặt nghiêm túc.

Sau đó cô dường như lại nghĩ đến điều gì, mắt đột nhiên sáng lên: "Thì ra em chính là Lucy, chị vừa đến thị trấn đã nghe nói em dùng một ngón tay, đã dễ dàng đánh bại con vượn Yōkai Vulcan hung ác, làm tốt lắm!" "A... cái này..." Lucy lập tức ngớ người.

Ngày cô mới gia nhập hội, đúng là có cùng Natsu đi cứu Macao và đã chiến đấu với vượn Vulcan, nhưng chủ yếu là nhờ Natsu gây sát thương, cô chỉ hỗ trợ, chuyện một ngón tay đánh bại vượn Vulcan là do tên nào đồn bậy vậy?

“Em tên George, gia nhập cùng ngày với Lucy, sau này xin được chỉ giáo nhiều hơn.” George cũng đưa móng mèo ra chào.

Erza tiến lại gần quan sát George một lúc, vô thức gật đầu: “Chào em, George.

Chị cứ tưởng Happy là một dị loại, không ngờ nó lại có đồng loại.

Màu sắc của em rất hợp với Laxus đấy, có lẽ tương lai có thể cân nhắc lập đội với cậu ta.” “Màu sắc rất hợp?” George nghe vậy ngẩn người.

Mirajane bên cạnh cười nói: “Hội trưởng sẽ không hy vọng George lập đội với Laxus đâu.” Laxus và hội trưởng quan hệ không tốt, phần lớn thời gian đều ở ngoài làm nhiệm vụ, một năm cũng không về được mấy lần.

Nếu George lập đội với Laxus, thì sẽ không thể đóng vai trò người dập lửa nữa.

“Tại sao?” Nghe lời của Mirajane, Erza lộ vẻ nghi hoặc, nhưng khi biết được ma pháp sở trường nhất của George là sửa chữa, cô lại kích động ôm chầm lấy George vào lòng.

“George, lập đội với chị đi!” Cô luôn lo lắng phá hoại các công trình xung quanh mà không dám ra tay toàn lực, mỗi lần làm nhiệm vụ đều không thoải mái.

Nếu có George ở phía sau sửa chữa, hiệu suất hoàn thành nhiệm vụ của cô sẽ tăng lên rất nhiều.

“Thù lao chúng ta chia năm năm.” “Không... không cần đâu ạ, em tạm thời chưa muốn lập đội.” George khó khăn lách ra khỏi vòng tay của Erza, lắc lắc cái đầu mèo có chút choáng váng, dứt khoát từ chối lời mời lập đội.

Tốc độ ra tay của Erza quá nhanh, ở khoảng cách gần như vậy, dù

cậu có phản ứng kịp thì cơ thể cũng không kịp né.

Nếu là bình thường thì cũng coi như là một loại phúc lợi, dù sao Erza đúng là rất xinh đẹp, cũng rất có khí chất.

Nhưng bây giờ Erza đang mặc một bộ áo giáp cứng ngắc, bị cô ôm vào lòng cảm giác không được tốt cho lắm.

May mà thể chất của cậu cũng không tệ, nếu không vừa rồi có lẽ cậu đã bị ôm đến ngất đi.

"Thật đáng tiếc." Nghe câu trả lời của George, Erza lộ vẻ tiếc nuối, sau đó nhìn về phía Mirajane hỏi: "À phải rồi, hội trưởng đâu, chị có chuyện quan trọng cần báo cáo với ông ấy, sao không thấy ông ấy?" "Hội trưởng đi tham dự hội nghị thường kỳ rồi." Mirajane đáp.

Erza nghe vậy nhíu mày, suy nghĩ một lát, rồi quay đầu nhìn Natsu và Gray sau lưng.

Hai người vốn đang hằm hè nhau, thấy Erza quay đầu lại, lập tức lại khoác vai nhau ra vẻ thân thiết.

"Natsu, Gray, chị gặp phải một chuyện phiền phức khi làm nhiệm vụ, cần hai cậu giúp đỡ, hai cậu có đồng ý cùng chị đi thực hiện nhiệm vụ này không!" "Cái gì, Erza lại nhờ người giúp đỡ, đây là lần đầu tiên đấy!" "Mà còn là Natsu và Gray." Nghe lời của Erza, không chỉ Natsu và Gray rất kinh ngạc, mà cả hội quán trừ George và Lucy ra, tất cả các ma đạo sĩ đều sôi sục.

Phải biết rằng với thực lực của Erza, nhiệm vụ cô nhận về cơ bản đều là nhiệm vụ cấp S ở tầng hai, và luôn hoàn thành một mình, chưa bao giờ cần lập đội nhờ người khác giúp đỡ.

Đây là lần đầu tiên trong lịch sử.

"Đương nhiên là đồng ý!" Natsu và Gray sau khi kinh ngạc, lập tức phấn khích đồng ý.

Mặc dù cả hai đều không muốn lập đội với đối phương, nhưng có thể cùng Erza làm nhiệm vụ, chắc chắn là một nhiệm vụ rất thử thách.

Cơ hội rèn luyện như thế này không thể bỏ lỡ.

"Về chuẩn bị đi, ngày mai xuất phát." Thấy Natsu và Gray không từ chối, Erza quay người vác sừng quỷ rời khỏi hội quán trước.

Erza vừa đi, các ma đạo sĩ trong hội lập tức bàn tán xôn xao, đoán xem Erza rốt cuộc phải đối mặt với kẻ thù mạnh mẽ như thế nào mà lại cần cả Natsu và Gray cùng giúp đỡ.

Đủ loại suy đoán được đưa ra, thậm chí có người còn khoa trương đoán rằng có phải là rồng trong truyền thuyết không.

"Lucy, George, chị muốn nhờ hai em một việc." Lúc này, Mirajane đột nhiên gọi Lucy và George đang hóng chuyện. ...

"Có chuyện gì vậy, chị Mirajane?" Lucy và George quay người lại.

Mirajane một tay nắm lấy Lucy, một tay nắm lấy George: "Chị hy vọng ngày mai hai em có thể đi cùng Erza và họ." "Cái gì, em á?" Lucy đầy vẻ không tin nổi, thực lực của cô không giúp được gì nhiều.

George thì đảo mắt một vòng, đã đoán ra lý do tìm mình.

Quả nhiên, tiếp theo Mirajane liền kiên nhẫn giải thích: "Lucy, Natsu và Gray đến lúc đó chắc chắn sẽ cãi nhau không ngừng sau lưng Erza, em giúp ngăn họ lại nhé.

George, nhiệm vụ của em còn quan trọng hơn, hội trưởng có thể sống sót ra khỏi hội nghị Hội đồng lần sau hay không, là nhờ cả vào em đấy!" "Mirajane... chị nói quá rồi, được rồi... em sẽ cố hết sức." Khóe miệng George không khỏi giật giật, nhưng dưới ánh mắt dịu dàng và đầy mong đợi của Mirajane, cậu vẫn đồng ý.

Chương 89

Rất rõ ràng, Mirajane lo lắng ba người Erza, Natsu và Gray lập đội sẽ gây ra phá hoại lớn, muốn cậu đi giúp dùng ma pháp sửa chữa để dập lửa.

Vì trong khoảng thời gian này cậu đã nhận được không ít sự chăm sóc từ hội trưởng và các ma đạo sĩ Fairy Tail, cậu thật sự không nỡ từ chối.

Đặc biệt là cậu cũng tò mò không biết rắc rối mà Erza gặp phải là gì.

Chuyện mà ngay cả ma đạo sĩ cấp S cũng gọi là rắc rối, liệu có liên quan đến manh mối về Lacrima Rồng không?

Thực ra nếu là trước khi chế tạo ra siêu đũa phép, cậu chưa chắc đã đồng ý.

Chuyện khiến ma đạo sĩ cấp S cảm thấy khó giải quyết, tất nhiên sẽ đi kèm với nguy hiểm không nhỏ.

Với thực lực trước đây của cậu, rất có thể sẽ bị ảnh hưởng, bị thương, thậm chí là tử vong.

Nhưng có siêu đũa phép, thực lực của hắn tăng lên đáng kể, uy lực của rất nhiều ma pháp đã tăng gần gấp mười lần, cậu cảm thấy dù gặp nguy hiểm, đánh không lại thì vẫn có thể chạy thoát.

Thấy George đồng ý, Lucy cũng không tiện từ chối, cũng có chút lo lắng và phấn khích gật đầu đồng ý.

Lo lắng đương nhiên là lo về nguy hiểm sắp phải đối mặt, còn phấn khích là vì đây không phải chính là cuộc phiêu lưu mà cô mong đợi khi trốn khỏi cuộc sống tiểu thư để đến Fairy Tail sao!

Ngày hôm sau, tại ga tàu hỏa thành phố Magnolia.

George đeo một chiếc cặp sách nhỏ, sớm đã đến nhà ga, sau đó lấy một cuốn sách ma pháp ra đọc.

Nói là cặp sách nhỏ, nhưng đeo trên người con mèo là phân thân của George, cũng chỉ to bằng cái ví.

Nhưng đừng xem thường chiếc cặp sách to bằng cái ví này, sau khi được mở rộng bằng Bùa Nới Rộng Không Gian thi triển bởi siêu đũa phép, không gian bên trong có thể so sánh với một căn phòng nhỏ bốn mươi mét vuông.

Có không gian lưu trữ lớn như vậy, cậu có thể mang theo không ít sách ma pháp để đọc trên đường, trừ thời gian chiến đấu, những lúc khác cũng có thể tiếp tục nghiên cứu và học tập ma pháp.

Ma pháp Người Khổng Lồ và ma pháp ánh sáng đã nhập môn, cậu cũng bắt đầu từ từ nghiên cứu các loại ma pháp khác đơn giản hơn, nhưng lại có ích cho trận chiến hiện tại của cậu.

"George!" Khoảng năm phút sau, một giọng nói quen thuộc cắt ngang việc đọc sách của cậu, chính là Lucy, người cũng đến sớm như cậu.

Lucy hôm nay mặc một chiếc áo hai dây màu vàng kết hợp với quần siêu ngắn màu xanh, đặc biệt tôn lên vóc dáng.

Cùng với đường cong rung rinh trái phải khi chạy, khiến George cũng không khỏi nhìn thêm vài lần.

Những thứ khác không nói, nhưng xét về độ lớn, Lucy có lẽ là người có thể xếp vào hàng đầu trong số các nữ ma đạo sĩ Fairy Tail mà cậu từng gặp.

Không lâu sau khi Lucy đến, Natsu, Happy và Gray cũng đến, chỉ có điều Natsu và Gray vừa gặp mặt đã lại cãi nhau.

“Xin lỗi, để mọi người đợi lâu!” Thấy tàu sắp khởi hành, Erza cuối cùng cũng kéo một chiếc xe đẩy lớn xuất hiện trước mặt mọi người.

“Sao lại nhiều hành lý thế!” Lucy nhìn mấy chục chiếc vali được đóng đầy trên xe đẩy mà hóa đá tại chỗ, ai đi làm nhiệm vụ mà lại mang nhiều hành lý như vậy?

Happy nhỏ giọng phàn nàn: “Erza bị chứng ám ảnh cưỡng chế, mỗi lần đi làm nhiệm vụ đều phải mang hết tất cả quần áo của cô ấy đi.” “Xem ra cô ấy có không ít vũ khí và áo giáp ma pháp.” Điều George quan tâm không phải là hành lý của Erza, mà là vũ khí và áo giáp ma pháp của cô ấy.

Sau khi tìm hiểu kỹ về đặc điểm của ma pháp hệ Hoán phục trong thư viện, cậu biết không gian của hệ Hoán phục không chỉ có thể chứa vũ khí ma pháp, mà còn có thể đặt những vật dụng hàng ngày khác vào.

Chỉ là phần lớn ma đạo sĩ hệ Hoán phục thực lực có hạn, không gian có thể đặt một hai vũ khí ma pháp đã là rất tốt, căn bản không thể đặt thêm thứ gì khác.

Nhưng với một ma đạo sĩ cấp S như Erza, không gian chắc chắn không nhỏ.

Nhưng Erza lại không đặt những hành lý đó vào không gian, chỉ có thể giải thích rằng không gian của cô ấy chắc chắn đã đặt không ít vũ khí và áo giáp ma pháp.

Cũng phải, thù lao cho nhiệm vụ cấp S khá cao, chắc không thiếu tiền.

“Erza, nếu không ngại, hành lý của chị có thể tạm thời đặt trong vật phẩm ma pháp của em.” Suy nghĩ một chút, cậu đặt ba lô của mình

xuống và chủ động tiến lên đề nghị.

Lần này đi làm nhiệm vụ cậu có ba mục đích.

Thứ nhất là để báo đáp những tài nguyên và sự giúp đỡ nhận được từ hội quán trong thời gian này.

Thứ hai là xem có thể tìm hiểu thông tin về Lacrima Rồng không.

Thứ ba, tiện thể tạo mối quan hệ tốt với mấy ma đạo sĩ mạnh nhất của hội, tương lai có lẽ sẽ có lúc cần đến họ.

Ví dụ như tương lai cậu có thông tin về Lacrima Rồng, nhưng kẻ thù lại rất mạnh, thì có thể lôi kéo những ma đạo sĩ trong hội nợ cậu ân tình đi giúp đỡ, không đến nỗi phải đơn độc chiến đấu.

"George, em lại có vật phẩm ma pháp không gian hiếm có, vậy thì phiền em rồi!" Thấy George nhét cuốn sách ma pháp to lớn vào chiếc ba lô nhỏ của mình, Erza lập tức sáng mắt lên, đoán rằng chiếc ba lô nhỏ của George là vật phẩm ma pháp không gian hiếm thấy, liền vui vẻ gật đầu.

Đặt chiếc ba lô nhỏ xuống đất và mở ra, George kích hoạt từ lực, cây đũa phép có vòng sắt trong ba lô bay ra rơi vào tay cậu.

"Locomotor!" Bùa Dời Vật được kích hoạt, theo những cú vung đũa phép liên tục, từng chiếc vali tự động xếp hàng đi vào chiếc ba lô nhỏ trên đất.

"Oa!" Nhìn cảnh tượng trước mắt, mấy người Erza đều lộ vẻ kinh ngạc.

Ma pháp của George tuy không có uy lực gì, nhưng trông lại rất đặc biệt như một nghệ thuật.

Dù là sửa chữa vật phẩm, dọn dẹp vệ sinh, hay là như hôm nay để vali xếp hàng vào ba lô.

“Em không giỏi chiến đấu lắm, nhưng biết một số ma pháp hỗ trợ, hy vọng có thể giúp được mọi người.” Đeo lại ba lô lên người, George khiêm tốn nói.

Lần này nếu không cần thiết, cậu không định tự mình ra trận chiến đấu, dù sao kẻ thù lần này không phải là những ma đạo sĩ cấp thấp mà cậu từng gặp trước đây, vẫn có chút nguy hiểm.

Cậu có thể tận dụng ma pháp hệ mèo của mình để hỗ trợ, làm một người hỗ trợ vàng cũng không tệ.

“Không cần em chiến đấu, đến lúc đó tất cả kẻ thù cứ giao cho chị, Natsu, Gray và Lucy là được!” Erza vỗ ngực, làm áo giáp kêu loảng xoảng.

Sắc mặt Lucy hơi tái đi, cô rất muốn nói với Erza rằng, thực ra thực lực của cô cũng không ra gì, không thể một ngón tay đánh bại vượn Vulcan.

Mọi người đã đông đủ.

Hành lý của Erza đã được cất trong ba lô của George nên không cần phải tìm nhân viên để gửi đồ nữa.

Bốn người hai mèo cùng nhau lên tàu.

Gray và Natsu ngồi cùng một hàng ghế, Happy ngồi ở giữa.

Lucy và Erza ngồi cùng một hàng, George ngồi giữa họ.

Tuy nhiên, ngay khi tàu lửa vừa chuyển bánh, trạng thái của Natsu lập tức có vấn đề.

Vẻ hoạt bát, năng nổ lúc nãy đã biến mất, thay vào đó là gương mặt đau đớn như bị say xe. "Cậu ấy bị sao vậy?" George ngạc nhiên hỏi.

Say ô tô, say tàu thủy thì tôi có thể hiểu, nhưng say tàu lửa thì đúng

là lần đầu tiên tôi nghe thấy.

Đặc biệt với thể chất biến thái của Natsu thì càng không thể xảy ra chuyện này.

Người bình thường còn chẳng ai say tàu lửa cả. "Natsu say mọi loại phương tiện giao thông.

Chương 90

Cứ là phương tiện giao thông thì cậu ấy sẽ như vậy, quen là được thôi!" Happy vừa giải thích vừa rút một con cá khô nhỏ từ trong túi ra gặm. "À đúng rồi, George, cậu ăn một con không?" Nói rồi cậu ta rút thêm một con nữa đưa cho George, nhưng bị George từ chối.

Cơ thể hắn là mèo, nhưng linh hồn lại là người, hắn không mê cá khô như Happy. "Say tất cả các loại phương tiện giao thông, thật vô lý." Dù không hiểu chuyện gì đang xảy ra, hắn vẫn rút đũa phép ra và thi triển Bùa Lơ Lửng lên Natsu. "Wingardium, Leviosa!" Dưới tác dụng của Bùa Lơ Lửng, Natsu từ từ bay lên khỏi ghế, không chạm vào ghế cũng không chạm vào sàn tàu, cứ lơ lửng như vậy giữa không trung.

Ở trong trạng thái này, Natsu lập tức phục hồi tinh thần, mở miệng phun ra một ngọn lửa nhỏ. "Ha ha, tôi khỏe lại rồi, cảm ơn cậu nhé George!" "Có hiệu quả là tốt rồi." George gật đầu, ma lực của hắn là vô hạn, dưới sự khuếch đại của cây đũa phép siêu cấp, một Bùa Lơ Lửng có thể duy trì được nửa tiếng không thành vấn đề, chỉ cần dùng thêm vài lần là có thể để Natsu lơ lửng cho đến khi tới ga.

Natsu là một trong những chiến lực chủ chốt của nhiệm vụ lần này, hắn đương nhiên phải đảm bảo cậu ta luôn ở trong trạng thái tốt nhất.

Nếu không, lỡ gặp phải kẻ địch tập kích thì biết làm sao, không thể để hắn xông lên được. "Erza, đã xuất phát rồi, chị vẫn chưa cho chúng tôi biết rốt cuộc là có chuyện gì?" Lúc này, Gray chủ động lên tiếng hỏi Erza.

Đến tận bây giờ, họ vẫn chưa biết chuyện phiền phức mà Erza nói

rốt cuộc là gì, và kẻ địch phải đối phó là ai.

Erza gật đầu, bắt đầu thuật lại đầu đuôi sự việc.

Thì ra vài ngày trước, cô vừa hoàn thành nhiệm vụ và chuẩn bị trở về hội quán.

Khi đi ngang qua một quán rượu nơi các ma đạo sĩ tụ tập ở Onibus, cô tình cờ nghe được cuộc nói chuyện của vài ma đạo sĩ hội Eisenwald.

Nội dung cuộc nói chuyện đại khái là Eisenwald đã tìm thấy cây sáo Lullaby trong truyền thuyết, và muốn giải phong ấn để lợi dụng sức mạnh chú sát đáng sợ của nó cho một kế hoạch lớn nào đó. "Lại là cây sáo Lullaby!" Nghe Erza kể xong, mắt George chợt sáng lên.

Hắn từng đọc được thông tin liên quan đến "cây sáo Lullaby" trong một cuốn sách giới thiệu về các vật phẩm ma thuật ở thư viện.

Tương truyền, cây sáo Lullaby vốn là một vật phẩm ma thuật dùng để thi triển chú sát, sau này được ma đạo sĩ hắc ám tà ác nhất trong truyền thuyết là Zeref cải tiến, nó đã tiến hóa thành một cây sáo ma.

Bất cứ ai nghe thấy âm thanh phát ra từ cây sáo đều sẽ bị ma thuật tử vong chú sát mà chết, phạm vi tấn công rất lớn.

Điều hắn quan tâm không phải là sức mạnh chú sát của cây sáo Lullaby.

Thứ đó đúng là lợi hại, nhưng với thực lực của hắn thì khó có khả năng chiếm làm của riêng, hơn nữa thổi một cái là giết cả đám người, trừ khi hắn muốn bị toàn bộ ma đạo sĩ của vương quốc truy sát.

Vấn đề chính là trong sách không chỉ giới thiệu mà còn có cả hình ảnh của cây sáo Lullaby, đó là một cây sáo gỗ rất thô, phần đầu có hình dạng một bộ xương.

Nói cách khác, chỉ cần lấy về đẽo gọt một chút là có ngay một thân đũa phép cực tốt.

Hắn vẫn luôn cảm thấy thân cây đũa phép siêu cấp của mình không xứng với lõi của nó.

Nếu dùng một đoạn của cây sáo Lullaby này làm thân đũa, hắn cảm thấy cây đũa phép tạo ra chắc chắn sẽ có hiệu quả tăng lên gấp mấy lần.

Đặc biệt là đối với một loại hắc ma pháp mang tính nguyền rủa như Thần Phong Vô Ảnh Chú. "George, cậu biết về cây sáo Lullaby sao?" Erza nhận thấy sự thay đổi trên vẻ mặt của George và hỏi.

George gật đầu và cũng không giấu giếm. "Tôi đã đọc về nó trong một cuốn sách giới thiệu vật phẩm ma thuật ở thư viện, bài hát ru của cây sáo Lullaby là..." "Lại là một thứ nguy hiểm như vậy, thế thì càng không thể bỏ qua." Nghe George giới thiệu xong, vẻ mặt Erza trở nên nghiêm trọng.

Eisenwald là một hắc hội, các ma đạo sĩ trong đó toàn nhận những nhiệm vụ phi pháp như ám sát, chẳng có mấy ai lòng dạ lương thiện.

Việc họ định làm với cây sáo Lullaby chắc chắn không phải chuyện tốt, có thể sẽ hại chết rất nhiều người. "Lúc trước không nghĩ ra, nếu không tôi đã huyết tế mấy tên ma đạo sĩ Eisenwald đó ngay tại chỗ, ép hỏi xem rốt cuộc chúng muốn dùng cây sáo Lullaby để làm gì!" "Vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?" Lucy có chút sợ hãi hỏi.

Cô cảm thấy nhiệm vụ lần này có vẻ rất nguy hiểm, đã bắt đầu thấy hối hận vì đã đi theo. "Đi thẳng đến tổng bộ của Eisenwald, chúng ta đến tận nơi đá quán, đánh bại tất cả ma đạo sĩ của chúng rồi đoạt lấy cây sáo Lullaby." Erza nói ra kế hoạch đơn giản mà thô bạo của mình.

Trước đó cô cũng định đi thẳng đến Eisenwald, nhưng cảm thấy một mình mình đối đầu với cả một hội quán có chút mạo hiểm.

Chủ yếu là lo có người sẽ nhân lúc cô đang chiến đấu mà lén lút chuyển cây sáo Lullaby đi nơi khác, nên mới quyết định quay về tìm Natsu và Gray đi cùng. "Nghe có vẻ thú vị đấy!" Vẻ mặt Gray không hề có chút sợ hãi, còn Natsu thì hưng phấn đến mức bảy khiếu đều phun lửa: "Đánh bại tất cả bọn chúng, tuyệt vời quá!" "Tôi muốn về nhà..." Mồ hôi trên mặt Lucy chảy ròng ròng.

Chỉ vài người mà đến tận nơi đánh cả một hội quán, lại còn là một hắc hội nổi tiếng về ám sát, chuyện này thật quá đáng sợ.

George lại cảm thấy chuyện này cũng bình thường, hắn cho rằng Erza là một ma đạo sĩ cấp S, chắc sẽ không hành động hồ đồ, nếu đã dám đến tận nơi thì tức là có một sự nắm chắc nhất định.

Hơn nữa, trong kế hoạch của Erza, chỉ cần cô cùng Natsu và Gray là đủ để dẹp tan Eisenwald, bây giờ lại thêm Lucy và hắn, chắc chắn sẽ càng nắm chắc hơn.

Lucy thì hắn tạm thời không bình luận, nhưng ít nhất bản thân hắn không phải chỉ có thể hỗ trợ, vào lúc thực sự quan trọng, ma thuật và siêu năng lực của hắn cũng không phải để trưng.

Trong lúc tàu hỏa đang chạy về Onibus, nơi Eisenwald đóng quân, thì ở một nơi khác, tại thành phố Clover, Makarov đang tham dự cuộc họp định kỳ của liên minh hội trưởng cũng nhận được một lá thư ma thuật từ Mirajane. "Hội trưởng Makarov, hội trưởng Makarov, cô Mirajane gửi thư cho ngài!" Chú chim đưa thư ma thuật màu xanh lam giao lá thư vào tay Makarov, người đang cùng các hội trưởng khác khoe khoang về ma đạo sĩ của hội mình.

Makarov đưa tay truyền ma lực vào phong bì, một pháp trận ma thuật nhỏ từ từ hiện lên trên lá thư... ...

Trong pháp trận, ảo ảnh do Mirajane để lại bằng ma thuật lưu ảnh hiện lên: "Hội trưởng, ngài tham gia đại hội thật vất vả!" "Xem đi, xem đi, đây chính là mỹ nữ đại diện của hội chúng tôi, rất xinh đẹp phải không!" Makarov chỉ vào ảo ảnh của Mirajane trong pháp trận, vẻ mặt đầy đắc ý khoe với các hội trưởng khác.

Những hội trưởng kia thấy vậy cũng gật đầu khen ngợi.

Rõ ràng, Mirajane dịu dàng xinh đẹp đã thực sự khiến họ kinh ngạc.

Chỉ là, những lời tiếp theo của Mirajane lại khiến Makarov sợ đến mức suýt ngã ngồi xuống đất. "Trong thời gian hội trưởng vắng mặt, hội quán đã xảy ra một chuyện rất tuyệt vời.

Ngài có tin không, Erza, Natsu và Gray đã lập thành một đội.

Tôi nghĩ đây hẳn là đội mạnh nhất của Fairy Tail chúng ta hiện tại rồi!" Vừa nãy, hội trưởng của Quatro Cerberus còn đang nhắc nhở ông rằng Hội đồng vẫn luôn lo lắng một ngày nào đó ma đạo sĩ của Fairy Tail sẽ phá hủy cả một thành phố, bảo ông phải dặn dò các ma đạo sĩ bên dưới chú ý hơn một chút.

Vậy mà bây giờ, ông có lẽ sắp phải đối mặt với nguy cơ đó thật.

Erza, Natsu và Gray, bộ ba này mà lập đội thì việc phá hủy một thành phố đúng là không quá khó.

May mắn là, câu nói tiếp theo của Mirajane khiến trái tim đang treo lơ lửng của ông tạm thời hạ xuống một chút. "Gần đây ma thuật phục hồi của George đã tiến bộ rất nhiều, đã có thể sửa chữa toàn bộ đại sảnh trong nháy mắt, vì vậy tôi đã để cậu ấy đi cùng.

Tôi nghĩ chuyện này nên thông báo cho ngài một tiếng, nên đã viết lá thư này." Lời của Mirajane vừa dứt, pháp trận liền biến mất.

Makarov thầm cầu nguyện trong lòng: "George, lần này hoàn toàn

trông cậy vào con!" "Hội trưởng Makarov, Fairy Tail của các vị còn có cả ma đạo sĩ biết ma thuật phục hồi sao, sao chưa từng nghe nói có loại ma thuật này nhỉ?" Một trong các hội trưởng tò mò hỏi.

Chương 91

Makarov lập tức ưỡn ngực: "Fairy Tail chúng tôi nhân tài đông đúc, ma thuật gì cũng có.

George này cũng là vì ngưỡng mộ danh tiếng mà đến.

Có George rồi, sau này tôi không cần phải nghe mấy người trong Hội đồng lải nhải nữa!" "Đó có thể không phải là ma thuật phục hồi, có lẽ là ma thuật thất truyền Hồ Quang Thời Gian." Một vị lão hội trưởng râu ria xồm xoàm khác suy đoán.

Hồ Quang Thời Gian, một loại ma thuật thời gian đã thất truyền, có thể đưa trạng thái của sự vật trở về quá khứ hoặc đẩy tới tương lai, sửa chữa hoặc làm lão hóa những thứ bị hư hỏng, công trình kiến trúc, hoặc tất cả những gì đã xảy ra trước đó như thể quay ngược thời gian.

Nhưng nó vô hiệu với các sinh vật trừ thực vật.

Ba giờ sau, tàu lửa dừng tại ga Onibus. "Hết hiệu lực!" George giải trừ Bùa Lơ Lửng, thả Natsu xuống, rồi cùng mọi người xuống tàu. "Erza, chị có biết vị trí cụ thể của hội Eisenwald không?" "Không biết.

Từ sáu năm trước khi họ bị liên minh hội quán khai trừ và bị định nghĩa là hắc hội, tổng bộ đã dời khỏi vị trí cũ.

Bây giờ có còn ở Onibus hay không cũng không chắc chắn." Erza lắc đầu.

Lucy và Happy đồng thời châm chọc: "Vậy thì tìm họ chẳng khác nào mò kim đáy bể." "Không sao, chỉ cần chúng ta tóm được một ma đạo sĩ của Eisenwald, đánh cho hắn nửa sống nửa chết là có thể ép hỏi

ra vị trí hội của chúng." Phương pháp của Erza vẫn đơn giản và thô bạo như vậy.

Gray không nhịn được mà ôm trán: "Tìm vài ma đạo sĩ trong một thành phố hình như cũng không phải chuyện dễ dàng gì." "Erza, chị có biết tên của mấy ma đạo sĩ Eisenwald đó không?" Lúc này, George đột nhiên lên tiếng: "Tôi biết một loại phép thuật truy tìm, chỉ cần cho tôi biết tên người đó, tôi có thể dựa vào đó để truy tìm vị trí của hắn." Hắn không muốn lãng phí thời gian vào việc vô nghĩa như tìm người, nên định ra tay giúp một phen. "Không tệ nha, George!" Erza ôm chầm lấy George. "Cứng quá!!" George cảm thấy đầu mình lại một lần nữa bị va đập.

Hắn quyết định sau này đi đường nhất định phải cách xa Erza một chút, áo giáp của cô nàng này cứng quá, hắn vẫn thích cảm giác được Mirajane ôm hơn. "Tôi không biết tên của mấy ma đạo sĩ Eisenwald đó, nhưng tôi biết Eisenwald có một ma đạo sĩ rất nổi tiếng tên là Erigor." Erza giới thiệu: "Erigor, hội trưởng của Eisenwald, cũng là ma đạo sĩ át chủ bài mạnh nhất của họ.

Các nhiệm vụ ám sát hắn nhận chưa bao giờ thất bại, được người ta gọi là Tử thần Erigor." "Có tên là được rồi." George rút đũa phép từ trong ba lô ra, bắt đầu thi triển ma thuật: "Erigor, hiện hình!" Một mũi tên màu vàng kim xuất hiện trước mặt George, hướng của mũi tên không chỉ vào trong thành mà lại chỉ ra ngoài thành. "George, cậu biết nhiều ma thuật thật đấy!" Thấy mũi tên vàng xuất hiện, Lucy không khỏi có chút ngưỡng mộ.

George cười cười: "Tôi không có thực lực dùng một ngón tay đánh bại Tinh Tinh Vulcan như cậu, chỉ có thể giúp mấy việc vặt thôi." "Đã nói đó là tin đồn, tin đồn mà!" Mặt Lucy lập tức đỏ bừng. "Theo chỉ dẫn của mũi tên, đối phương đang ở ngoài thành, thậm chí có thể không ở ngoại ô Onibus, nên tôi đề nghị thuê một chiếc xe ma đạo cho

chắc ăn." Lúc này Gray đề nghị.

Nếu Eisenwald ở trong một khu rừng nào đó ngoài thành thì còn đỡ, họ đi bộ một hai tiếng có lẽ sẽ tìm thấy.

Nếu đã dời sang thành phố khác, có khi đi mấy ngày cũng không tìm được.

Mấu chốt là mũi tên này chỉ hướng Erigor, mà người này có ở hội quán hay không cũng chưa chắc. "Tôi đồng ý." George gật đầu.

So với Natsu đầu óc đơn giản và Erza tính cách rõ ràng không bình thường, Gray tuy có sở thích khoả thân nhưng ít ra chỉ số IQ vẫn hoạt động tốt. "Tôi không đồng ý, tôi không muốn đi xe!" Natsu lập tức giơ tay phản đối, nhưng bị Erza đấm một phát ngã lăn ra đất. "Phản đối vô hiệu, tôi đi thuê xe, mọi người đợi tôi ở ngoài ga." Rất nhanh, Erza lái một chiếc xe nhỏ màu xanh lá cây đến bên ngoài ga.

George nhìn chiếc xe nhỏ màu xanh trước mắt, mặt lộ ra vài phần tò mò: "Đây là xe ma đạo sao?" Đây là một thế giới ma thuật, về cơ bản phần lớn các vật phẩm đều có liên quan đến ma thuật, ngay cả súng và đại bác cũng dùng ma thuật làm động lực để tấn công.

Vì vậy, ô tô ở thế giới này cũng là xe ma đạo chạy bằng ma lực, chứ không phải bằng điện hay xăng dầu.

Cấu tạo của xe ma đạo không phức tạp, phía sau giống như xe ô tô bình thường có ghế ngồi, còn phía trước là vị trí lái như xe ngựa.

Vị trí lái ngoài cần điều khiển, chân ga và phanh ra thì chỉ có một chiếc vòng tay kết nối với cơ thể để truyền ma lực. "Mau lên xe, không biết Erigor định dùng cây sáo Lullaby làm gì, nhưng chắc chắn không phải chuyện tốt, chúng ta phải nhanh chóng tìm ra hắn." Erza vẫy tay với mọi người.

Nhưng lúc này George lại hơi suy nghĩ rồi lắc đầu: "Erza, tôi nghĩ

hay là để tôi lái xe ma đạo thì tốt hơn." "Cậu?

Cậu không được, xe ma đạo này rất tốn ma lực, ở đây chỉ có ma lực của tôi mới có thể lái trong thời gian dài." Erza nghe vậy liền sững sờ, sau đó lập tức xua tay. ...

Tuy nhiên George lại không bỏ cuộc: "Erza, chính vì chị là người mạnh nhất ở đây nên càng phải giữ gìn ma lực.

Nếu không, đến lúc tìm thấy hội Eisenwald mà ma lực của chị đã tiêu hao quá nửa thì lúc đó mới thực sự phiền phức." "Yên tâm, cho dù không có ma lực, cầm gậy tôi cũng sẽ chiến đấu đến cùng, huống hồ còn có Natsu và Gray." Erza nói với giọng kiên định.

Bên kia, Natsu phun ra một ngọn lửa lên trời, mặt đầy hưng phấn: "Ha ha ha, cứ giao cho ma đạo sĩ mạnh nhất Fairy Tail này đi, tôi sẽ đánh bại tất cả bọn chúng!" "Tôi mới là ma đạo sĩ mạnh nhất Fairy Tail!" Gray thuận tay cởi áo khoác ngoài, để lộ tám múi bụng của mình. "Ngươi nói cái gì, đồ biến thái nhàm chán." "Đồ đầu lửa, sao nào, muốn đánh một trận ở đây à?" "Đánh thì đánh, hôm nay chúng ta quyết một trận thắng thua ngay tại đây!" "Tôi bảo các cậu có im đi không, là đồng đội thì phải yêu thương nhau, sao có thể nói chuyện như vậy!" Erza tháo đồ trang trí trên cổ tay, xuống xe đấm mỗi người một phát ngã lăn ra đất.

George nhân cơ hội bay đến vị trí lái nói: "Thực ra thực lực của tôi tuy có hạn, nhưng tốc độ hồi phục ma lực lại rất nhanh.

Nếu thực sự có vấn đề, lúc đó chị đổi lại cho tôi cũng kịp." Hắn có huyết mạch phù thủy, ma lực về cơ bản không tồn tại chuyện cạn kiệt. "Nhưng mà George, cho dù cậu có thể truyền ma lực thì cũng không lái được đâu.

Tay cậu không với tới cần điều khiển, chân cũng không tới được phanh." Lúc này Lucy rụt rè giơ tay.

George là một con mèo chỉ dài hơn ba mươi centimet, dù có thể đeo vòng tay lên người để truyền ma lực nhưng cũng không thể nào điều khiển được xe ma đạo.

Trừ khi George chỉ truyền ma lực, còn một người khác điều khiển xe. "Đây không phải là vấn đề lớn." George rõ ràng rất muốn tự mình trải nghiệm niềm vui lái xe ma đạo.

Chỉ thấy một pháp trận lóe lên trên đầu hắn, thân hình mèo lập tức nhanh chóng to ra, trong nháy mắt đã biến thành một con mèo vàng khổng lồ to ngang hổ.

Hắn đi đến vị trí lái của xe ma đạo ngồi xuống, đeo vòng tay kết nối vào cổ tay mèo, hai chân trước đặt lên vô lăng, hai chân sau vừa vặn có thể với tới chân ga và phanh. "Happy, cùng là mèo, sao khác biệt lớn vậy nhỉ." Lucy nhìn George sau khi biến hình và Happy đang gặm cá trên vai Natsu, không nhịn được lẩm bẩm một câu.

Bên kia, Happy rõ ràng đã nghe thấy câu lẩm bẩm này, nhìn Erza rồi lại nhìn Lucy, châm chọc một cách chính xác: "Lucy, cùng là nữ ma đạo sĩ, sao khác biệt lớn vậy nhỉ." Lucy lập tức cảm thấy bị tổn thương. "Đi nào!" Đợi Erza, Natsu, Gray, Happy và Lucy chen hết lên xe, George đạp ga hết cỡ, chiếc xe ma đạo lập tức phóng đi như tên bắn, trong chốc lát đã chỉ còn lại một chấm xanh. "Không ngờ ở thế giới khác lại có thể tận hưởng thú vui đua xe." Hắn xoay vô lăng, một cú drift mượt mà qua khúc cua lớn phía trước, vượt qua một chiếc xe ngựa tốc độ không chậm, trong lòng cũng không khỏi cảm thán một trận.

Mà người đánh xe ngựa bị hắn vượt qua thì ngơ ngác dụi mắt: "Tôi thấy... tôi thấy... một con mèo rất lớn đang đua xe?" "George, lái nhanh như vậy ma lực của cậu có chịu nổi không?" Erza thò đầu ra từ ghế sau lo lắng hỏi.

George vẫy vẫy đuôi, tỏ ý không vấn đề gì lớn.

Đua xe một lúc thì sướng, đua xe mãi thì sướng mãi.

Nửa giờ sau, gần ga Kounugi, một đội binh lính mặc áo giáp, miệng há hốc kinh ngạc chặn George đang phóng như bay lại.

Chương 92

"Mèo... dừng xe, chấp nhận kiểm tra!" "Chúng tôi là ma đạo sĩ của Fairy Tail, xin hỏi có vấn đề gì không?" Erza lập tức xuống xe cho biết thân phận.

Sau khi xác nhận hình xăm ma thuật, đội trưởng tiểu đội giải thích: "Xin lỗi, ma đạo sĩ của hắc hội Eisenwald đã cướp một chuyến tàu ở ga này, chúng tôi đang tiến hành kiểm tra định kỳ." Chiếc xe ma đạo lại khởi động, mọi người vừa tiếp tục đi theo mũi tên, vừa thảo luận về ý đồ cướp tàu của Eisenwald.

Tàu hỏa chỉ có thể đi theo đường ray cố định, nhưng có thể chở được nhiều người, tốc độ cũng nhanh hơn nhiều so với các phương tiện giao thông thông thường như xe ngựa.

Vì vậy, họ nhất trí cho rằng đối phương có thể đang mang theo cây sáo Lullaby đến một thành phố nào đó mà tàu hỏa sẽ dừng lại.

Quả nhiên, hướng mũi tên chỉ tiếp theo đều dọc theo đường ray, suy đoán của họ đã được chứng thực.

Đi qua thành phố Kunugi, thành phố Oshibana, rất nhanh họ đã đến gần thành phố Clover. "Tìm thấy rồi!" Ở một nơi không xa thành phố Clover, họ tìm thấy chuyến tàu bị bỏ lại trên đường ray.

Chỉ tiếc là trên tàu đã trống không, không có bóng dáng ma đạo sĩ Eisenwald nào. "Xem ra mục tiêu của chúng là thành phố Clover." Erza nhíu mày.

Lúc này, George đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, sắc mặt nghiêm trọng nói: "Nếu tôi nhớ không lầm, nơi hội trưởng và mọi người họp định kỳ hình như chính là ở thành phố Clover." Hôm qua khi hắn hỏi Mirajane về tung tích của hội trưởng, Mirajane có nhắc đến địa điểm

họp định kỳ năm nay. "George, ý cậu là mục tiêu của chúng là hội trưởng của chúng ta?" Lucy lập tức trợn to mắt.

Gray toát ra từng tia hàn khí: "E rằng không chỉ là hội trưởng của chúng ta, mà là tất cả các hội trưởng.

Thử tưởng tượng xem nếu tất cả hội trưởng của các hội ma đạo sĩ chính quy đồng thời bị cây sáo Lullaby chú sát thì sẽ thế nào?" "Bánh xe vẫn còn nóng, tàu vừa mới dừng không lâu.

George, phiền cậu tiếp tục sử dụng ma thuật truy tìm, chúng ta nhất định phải chặn chúng lại trước khi chúng tìm thấy hội trưởng!" Erza sờ vào bánh xe lửa, vẻ mặt nghiêm túc nhờ vả George. "Tôi cũng là một thành viên của Fairy Tail, nghĩa bất dung từ!" George lại một lần nữa khởi động bùa chú truy tìm, lái xe ma đạo đuổi theo đám ma đạo sĩ Eisenwald.

Cuối cùng, trên đường phố của thành phố Clover, họ đã chặn được Erigor và đám ma đạo sĩ Eisenwald. "Erigor, giao cây sáo Lullaby ra đây, đừng tiếp tục sai lầm nữa!" "Các ngươi là ai?" Erigor cởi trần, hai tay quấn băng, tay cầm một cây lưỡi hái tử thần lớn, nhìn chiếc xe ma đạo chặn trước mặt và mấy ma đạo sĩ bước ra từ trong đó, hai mắt không khỏi nheo lại.

Đi qua thành phố đến biệt thự phía bắc thành, hắn có thể khởi động cây sáo Lullaby để chú sát tất cả các hội trưởng bên trong, vậy mà bây giờ lại bị chặn lại.

Mấu chốt là làm sao đối phương biết được kế hoạch của hắn?

Sao lại biết hắn có cây sáo Lullaby? "Ma đạo sĩ Fairy Tail, Erza!" "Natsu!" "Gray!" "Lucy!" "Happy!" "George!" Sau khi vô thức báo tên cùng mọi người, George cảm thấy có chút sôi máu.

Nhưng rất nhanh lý trí đã đè nén cảm giác sôi máu này, là một pháp

sư, hắn cảm thấy tốt nhất không nên quá nhiệt huyết.

Hét lớn những lời như tình bạn, ràng buộc, đồng đội rồi xông lên, không hợp với phong cách của hắn... ...

Hắn trở lại hình dạng bình thường, dang rộng đôi cánh, không đợi Erigor bên kia lên tiếng, George đã bay lên không trung dùng Bùa Khuếch Âm hét lớn: "Chúng tôi là ma đạo sĩ của Fairy Tail, mọi người nghe đây, đây là những ma đạo sĩ của hắc hội Eisenwald, chúng muốn dùng ma cụ hắc ám Cây sáo Lời Ru Tử Thần để chú sát các hội trưởng đang họp gần đây.

Nơi này rất nguy hiểm, xin mọi người mau chóng rời đi, tiện thể thông báo cho quân đội và các hội trưởng đang họp gần đây mau đến giúp đỡ!" Việc cần làm bây giờ không phải là lao vào đánh nhau ngay lập tức, mà là sơ tán đám đông trước để tránh giao tranh lát nữa làm liên lụy đến người thường, tiện thể để cảnh sát gần đó nhanh chóng báo cáo sự việc.

Hắn tin rằng với thực lực của các hội trưởng các hội ma đạo sĩ, chỉ cần không bị tập kích bất ngờ, chắc sẽ không đến nỗi bị một vật phẩm ma thuật chú sát.

Hầu hết những người có thể làm hội trưởng đều có thực lực cấp S, lại giàu kinh nghiệm, tinh thông nhiều loại ma thuật.

Thậm chí hắn còn nghi ngờ, với loại chú sát thuật phạm vi rộng như thế này, e rằng dù có tập kích bất ngờ cũng chưa chắc đã có tác dụng lớn, nếu không năm đó cũng không dễ dàng bị phong ấn như vậy.

Âm thanh khổng lồ vang vọng khắp thành phố, những người dân thường gần đó vốn đang hóng chuyện lập tức sợ hãi bỏ chạy tán loạn, chỉ trong vài giây, đường phố đã được dọn sạch.

Ma đạo sĩ hắc ám trong mắt người thường là những tồn tại vô cùng đáng sợ, mỗi năm số người thường bị cuốn vào các cuộc chiến của ma đạo sĩ hắc ám mà chết không ít, tạp chí Sorcerer thường xuyên đưa tin. "Chết tiệt!" Erigor thấy vậy, lưỡi hái trong tay lập tức vung lên, một lưỡi đao gió sắc bén bay ra từ lưỡi hái, chém thẳng về phía George trên không.

Con mèo trước mắt hét lớn đã có phần bứt dây động rừng, hắn tự nhiên không thể để nó tiếp tục.

George thấy lưỡi đao gió màu xanh lá cây bay tới, vừa định né tránh thì đã thấy Erza nhảy lên trước mặt mình, giơ kiếm lên dễ dàng đánh tan lưỡi đao gió đó. "Một lũ ruồi nhặng, dám phá hỏng chuyện tốt của ta, các ngươi chặn chúng lại, ta đi chú sát đám hội trưởng kia!" Biết Erza, Nữ hoàng Titania, không dễ đối phó, Erigor cũng không ngốc, trực tiếp ra lệnh cho hàng trăm ma đạo sĩ trong hội cùng nhau ngăn cản.

Bản thân hắn thì cầm cây sáo Lullaby ngự gió bay lên, muốn đi trước một bước đến biệt thự phía bắc thành, thổi lên âm thanh chú sát trước khi đám hội trưởng kịp phản ứng. "Giết!" Nghe lệnh của Erigor, đám ma đạo sĩ kia như phát điên phát động ma thuật của mình, tấn công về phía Erza và những người khác, nhất thời khiến họ không thể thoát thân. "Không ổn!" Thấy Erigor lại hèn như vậy, chưa đánh đã quay người bỏ chạy, mấy người Erza cũng không ngờ tới.

May mắn là đúng lúc này, George đã lặng lẽ ra tay. "Dám quay lưng về phía ta, vậy thì ta không khách khí đâu." George dang cánh bay nhanh về phía Erigor, đũa phép trong tay vung lên: "Expelliarmus!" Tia sáng ma thuật màu đỏ bắn trúng Erigor một cách chính xác, cây sáo Lullaby và lưỡi hái trong tay hắn lập tức bị tước vũ khí bay đi.

Không đợi hắn kịp tóm lại, George lại thi triển ma thuật lần nữa.

"Accio!" Cây sáo Lullaby đang rơi nhanh chóng bay vào tay George. "Chết tiệt, sơ suất quá!" Erigor lấy lại lưỡi hái của mình, tức đến mức mắt muốn lồi ra.

Hắn vạn lần không ngờ, mình lại bị một con mèo chơi xỏ. "Con mèo chết tiệt, trả cây sáo Lullaby lại cho ta." Liên tiếp vung ra mấy lưỡi đao gió, Erigor nhanh chóng đuổi giết George.

George dựa vào ưu thế hình thể linh hoạt né tránh tất cả các lưỡi đao gió, hoàn toàn không nghênh chiến.

Vừa rồi ma thuật của hắn có thể đánh trúng Erigor, chủ yếu là do đối phương hoàn toàn không phòng bị, quá sơ suất, nếu không với tốc độ di chuyển của ma thuật hệ phong, rất dễ dàng né được tấn công.

Trừ khi sử dụng Thần Phong Vô Ảnh Chú.

Nhưng Thần Phong Vô Ảnh Chú là át chủ bài của hắn, nếu một lần không giết được đối phương, lần sau dùng nữa đối phương sẽ cảnh giác.

Trong tình huống không biết rõ thông tin đối phương, vội vàng bộc lộ át chủ bài của mình không phải là hành động khôn ngoan.

Đòn tấn công của Thần Phong Vô Ảnh Chú không có dấu hiệu gì, khó phát hiện và né tránh, nhưng cũng không phải là không có điểm yếu.

Kẻ địch chỉ cần chú ý hướng vung đũa phép của hắn là vẫn có thể né tránh trước.

Chỉ đến khi nào hắn có thể thi triển Thần Phong Vô Ảnh Chú không cần đũa phép không cần niệm chú, mới có thể nói là thực sự không có điểm yếu. "Làm tốt lắm George, nấp sau lưng chị, chị sẽ đối phó hắn!" Erza thấy George cướp được cây sáo Lullaby thì vô cùng vui mừng, vung tay biến thanh ma pháp kiếm thành trường thương ma

pháp, trực tiếp quét ngang một phát hất bay mười mấy ma đạo sĩ cản đường.

George cũng không khách khí, có Erza là ma đạo sĩ cấp S ở đây, đương nhiên để Erza xông lên.

Hắn có thể ở phía sau làm một kẻ đánh lén, nhân cơ hội hỗ trợ hoặc tập kích bất ngờ. "Stupefy!" Một tia sáng ma thuật màu xanh lam bắn về phía Erigor, khiến hắn phải giảm tốc độ né tránh.

Chương 93

Hắn quay người tăng tốc, nấp sau lưng Erza, đứng cùng với Lucy và Happy. "Được, hôm nay hãy để ta đích thân thử sức với Nữ hoàng Titania!" Né được đòn tấn công và phát hiện Erza đã chặn trước mặt George, Erigor biết rằng nếu không hạ gục Erza thì khó mà đoạt lại được cây sáo Lullaby, cuối cùng hắn cũng đã dùng thực lực thật sự.

Là hội trưởng của Eisenwald, cũng là một ma đạo sĩ cấp S, hắn không thực sự sợ Erza. "Bão Tố Ba!" Một pháp trận ma thuật màu tím hiện lên trong tay phải của Erigor, một cơn lốc xoáy nhỏ ngay lập tức hình thành và cuốn về phía Erza. "Ma đạo sĩ hệ phong sao?" Đối mặt với cơn lốc xoáy đang ập đến, khuôn mặt Erza không hề có chút hoảng loạn, cô khởi động ma thuật The Knight, một pháp trận ma thuật màu đỏ lập tức sáng lên trên người cô. "Thiên Phong Giáp!" Chỉ thấy bộ áo giáp và trường thương trên người cô lập tức biến mất, ngay sau đó cơ thể bị ma lực bao bọc, trong nháy mắt đã thay đổi diện mạo.

Lúc này Erza đội một đôi cánh nhỏ, mái tóc dài xõa được buộc lên, áo giáp đổi thành một bộ trang phục của bộ lạc thêu đầy hoa văn phong vân, trường thương trong tay cũng biến thành một thanh trường kiếm hình đám mây. "Đây là ma thuật Hoán Phục The Knight của Erza sao?

Quả thật có khác biệt so với ma thuật hệ Hoán Phục thông thường." George nấp phía sau nhìn thấy toàn bộ quá trình hoán phục, cũng lộ ra vẻ hứng thú.

Ma thuật Hoán Phục thông thường chỉ là triệu hồi vũ khí ma thuật đã chuẩn bị sẵn từ không gian riêng của mình, sau đó cầm vũ khí ma

thuật cận chiến.

Đối với George, việc này cũng không khác mấy so với việc lấy vũ khí đã chuẩn bị sẵn từ chiếc ba lô được mở rộng bằng Bùa Cơi Nới Vô Hình sau lưng, cùng lắm là tốc độ nhanh hơn một chút.

Nhưng hắn có khả năng điều khiển từ lực, cũng không chậm hơn là bao.

Nhưng của Erza thì khác, ngoài vũ khí ma thuật, áo giáp ma thuật cũng có thể triệu hồi ngay lập tức, mấu chốt là áo giáp triệu hồi ra đã mặc sẵn trên người, ngay cả kiểu tóc cũng có thể thay đổi theo.

Nếu hắn lấy áo giáp từ ba lô ra, rồi lại cởi quần áo trên người ra mặc vào, chẳng phải sẽ mất một hai phút sao, đặc biệt là áo giáp thường khá khó mặc... ...

George là một pháp sư, không cần cận chiến nhiều, nhưng phòng hộ vẫn phải làm tốt.

Dù ở thế giới nào, sắm một bộ áo giáp phòng ngự cao, gặp nguy hiểm có thể triệu hồi ra bất cứ lúc nào, cũng rất hữu ích.

Hơn nữa hắn nghĩ lại, không gian do mình tạo ra và không gian được tạo ra bằng Bùa Cơi Nới Vô Hình vẫn có chút khác biệt, mỗi cái đều có ưu nhược điểm riêng.

Bùa Cơi Nới Vô Hình mở rộng không gian lớn, thậm chí có thể tạo ra không gian lớn bằng cả một thành phố, không chỉ đựng đồ vật mà đựng động vật và người cũng không thành vấn đề.

Nhưng tiền đề là vật trung gian để mở rộng phải luôn mang theo bên mình, lỡ làm mất thì không gian đó cũng mất theo.

Nếu sau này không gian quá lớn, việc lấy một số thứ có lẽ sẽ không tiện lợi như bây giờ.

Dù dùng bùa Triệu Tập, không gian quá lớn cũng phải mất một lúc mới bay đến được lối vào.

Còn một điểm nữa, Bùa Cơi Nới Vô Hình có thể mở rộng không gian, nhưng tiền đề là phải có một không gian nhất định.

Bạn lấy một chiếc nhẫn đặc ruột muốn làm nhẫn trữ vật không gian thì không thể làm được.

Nếu không, Newt cũng không cần phải mang theo chiếc vali chạy khắp nơi, trực tiếp làm nhẫn, vòng tay gì đó, lại không sợ bị hải quan kiểm tra.

Dù bạn có khoét một cái lỗ trong nhẫn thì cũng không thực tế lắm.

Bùa Cơi Nới Vô Hình phải mở rộng dựa trên không gian có sẵn, không gian của bạn càng lớn càng dễ mở rộng, càng nhỏ càng khó mở rộng, lối vào quá nhỏ ra vào đều bất tiện.

Còn ma thuật The Knight này, nhược điểm là kích thước không gian hoàn toàn phụ thuộc vào thực lực ma thuật của bản thân.

Dù là Erza cấp S, không gian cũng không đủ dùng, không gian của ma đạo sĩ bình thường thì chỉ có thể đặt một hai món vũ khí là đầy.

Còn không thể chứa vật sống, chỉ có thể chứa những vật phẩm không có đặc trưng sinh mệnh.

Nhưng ưu điểm cũng rõ ràng, không thể bị người khác cướp đoạt, có thể triệu hồi đồ vật bên trong ra sử dụng bất cứ lúc nào, nếu đặt ở thế giới Harry Potter, cũng không sợ bị Bộ Pháp Thuật phát hiện kết tội.

Dù sao ở thế giới Harry Potter, Bùa Cơi Nới Vô Hình không được phép cá nhân tự ý sử dụng. "Xem ra phải tìm thời gian học ma thuật này từ Erza, không biết cô ấy có chịu dạy không." Ma thuật hệ Hoán Phục thông thường, thư viện có sách ma thuật có thể tự học bất cứ

lúc nào, nhưng ma thuật The Knight của Erza, thư viện không có sách ma thuật liên quan. "Dễ thương quá!" Lucy nhìn thấy Erza đổi một bộ trang phục có đôi cánh nhỏ trên đầu, hai mắt lập tức sáng lên hình trái tim.

Ấn tượng của cô về Erza là một cô gái có phong thái lãnh đạo, ngầu và phóng khoáng.

Đột nhiên đổi một bộ trang phục dễ thương như vậy, cảm giác tương phản này khiến cô mê mẩn. "Là Thiên Phong Giáp và Thiên Phong Kiếm của Erza, lần này Erigor thảm rồi!" Happy chống nạnh, vẻ mặt hả hê. "Thiên Phong Giáp và Thiên Phong Kiếm là gì vậy?" Lucy hỏi ra thắc mắc trong lòng George.

Happy tuy không có thực lực gì, nhưng từ khi sinh ra đã ở trong hội, rất hiểu rõ ma thuật của từng ma đạo sĩ trong hội. "Thiên Phong Giáp là bộ áo giáp Erza chuẩn bị chuyên để khắc chế ma đạo sĩ hệ phong, ma thuật hệ phong đánh vào người cô ấy uy lực ít nhất sẽ bị giảm đi một nửa, còn Thiên Phong Kiếm trong tay cô ấy cũng là một thanh kiếm ma thuật hệ phong siêu lợi hại!" "Phá cho ta!" Chỉ thấy Erza sau khi hoán phục vung mạnh kiếm về phía cơn lốc xoáy đang ập tới, ma thuật hệ phong cuồng bạo bắn ra từ thanh kiếm, lại trực tiếp chém tan cơn lốc xoáy nhỏ đó ngay tại chỗ.

Sau khi chém tan cơn lốc xoáy, Erza không dừng tay, bóng dáng cô lóe lên đã nhảy đến trước mặt Erigor, bắt đầu tấn công cận chiến điên cuồng.

Erigor vội vàng dùng lưỡi hái chống đỡ, nhưng kỹ năng cận chiến rõ ràng không bằng Erza, bị Erza áp chế từ trên không xuống mặt đất.

Mỗi lần muốn bay lên phát huy ưu thế trên không, lại bị áp xuống một cách không thương tiếc. "Mọi người đều nỗ lực như vậy, mình cũng không thể tụt lại phía sau!" Thấy bên này Erza đã áp chế Erigor,

bên kia Natsu và Gray cũng chặn được phần lớn ma đạo sĩ Eisenwald, George đã đoạt lại cây sáo Lullaby, Lucy cũng đã có tự tin.

Chỉ thấy cô rút ra một chiếc chìa khóa vàng niệm chú: "Mở ra, cánh cổng Cự Giải, Cancer!" Một pháp trận ma thuật màu xanh lam hiện lên, một người đàn ông sành điệu cầm kéo cắt tóc, sau lưng mọc ra càng cua bước ra từ pháp trận. "Ma thuật Tinh Linh, tạm được!" Đối với ma thuật Tinh Linh mà Lucy thi triển, George ngoài tò mò một chút thì không có ý định học tập gì, ít nhất là tạm thời hắn cảm thấy không cần thiết phải tốn thời gian vào ma thuật này.

Ma thuật Tinh Linh không yếu, nếu triệu hồi được Tinh Linh đủ mạnh thì thậm chí có thể nằm không cũng thắng.

Nhưng hắn học ma thuật có một nguyên tắc, đó là nhất định ưu tiên học những ma thuật có thể phát huy tác dụng ở mọi thế giới.

Loại ma thuật triệu hồi Tinh Linh chiến đấu như thế này, ngoài hữu dụng ở thế giới này ra thì ở các thế giới khác hoàn toàn vô dụng.

Marvel và Harry Potter không có chìa khóa Tinh Linh để thu thập, cũng không tồn tại Tinh Linh Giới.

Đương nhiên, không phải nói loại ma thuật này không có gì đáng học hỏi.

Ngược lại, ma thuật Tinh Linh rất có ý nghĩa tham khảo, ký kết khế ước chủ tớ triệu hồi sinh vật từ thế giới khác hỗ trợ chiến đấu, nếu nghiên cứu thấu đáo bản chất của loại ma thuật này, sau này chắc chắn sẽ có tác dụng rất lớn.

Chỉ tiếc là với trình độ ma thuật hiện tại của hắn, vẫn nên học một số ma thuật bảo mệnh thì thích hợp hơn, loại này đợi hắn trở thành đại pháp sư thực sự rồi nghiên cứu cũng không muộn. "Cancer, giải quyết chúng!" Thấy vài ma đạo sĩ Eisenwald vòng qua Natsu và Gray,

định qua đây cướp lại cây sáo Lullaby, Lucy vung tay ra lệnh tấn công cho Tinh Linh Cự Giải vừa triệu hồi. "Tôm!" Tinh Linh Cự Giải hét lên một câu cửa miệng, xông thẳng về phía mấy ma đạo sĩ Eisenwald kia.

Tốc độ của anh ta rất nhanh, chỉ vài hiệp đã dùng hai cây kéo cắt tóc sắc bén trong tay cắt đứt vũ khí ma thuật của mấy ma đạo sĩ Eisenwald đó, còn tiện thể cắt cho họ kiểu tóc kappa. "Toàn là đồ vô dụng!" Thấy thuộc hạ của mình liên tiếp bị đánh bại, ma thuật phòng ngự mạnh nhất của mình là Bão Tố Giáp cũng bị Erza dùng Thiên Phong Kiếm chém vỡ, Erigor biết rằng nếu không toàn lực ra tay, e rằng kế hoạch hôm nay thật sự sẽ đổ bể.

Tuy nhiên hắn không để ý rằng, George sau khi thấy Bão Tố Giáp của hắn bị Erza chém vỡ, đã lén lút vòng ra sau lưng hắn.

Chương 94

"Bão Phong Toái Kích!" Ngay lập tức bộc phát một lượng lớn lưỡi đao gió đẩy lùi Erza tạm thời, Erigor nhanh chóng bay lên, hai tay bắt chéo, xung quanh liên tục sáng lên sáu pháp trận ma thuật màu tím. "Chết đi, đây là đòn tấn công mạnh nhất của ta - Emera Baram!" Nửa ma lực trong cơ thể ngay lập tức cạn kiệt, sáu cơn bão chui ra từ pháp trận, sau đó xoay tròn dung hợp thành một mũi khoan bão khổng lồ, khoan về phía Erza.

Đòn này của hắn, dù là ngọn đồi cao trăm mét cũng sẽ bị khoan ra một cái lỗ lớn. "Kim Cương Giáp!" Erza kinh nghiệm phong phú không hề hoảng loạn, ma thuật The Knight lại một lần nữa được khởi động.

Thiên Phong Giáp trên người bị bao bọc bởi bộ áo giáp kim cương màu xanh trắng cực kỳ dày, hai thanh Thiên Phong Kiếm trong tay cũng được đổi thành hai chiếc khiên khổng lồ... ... "Rào Chắn Kim Cương!" Hai chiếc khiên khổng lồ hợp lại, một rào chắn ma thuật màu xanh lá cây bao bọc toàn bộ Erza.

Mũi khoan bão có thể xuyên thủng ngọn đồi nhỏ, sau khi gặp Rào Chắn Kim Cương liền như gặp phải hàng rào không thể vượt qua, bị chặn đứng hoàn toàn, uy lực ngày càng nhỏ đi. "Sao lại mạnh như vậy?" Thấy đòn tấn công mạnh nhất của mình dường như không có tác dụng tương ứng, Erigor không khỏi nghiến răng, sau đó mắt đảo một vòng, có ý tưởng mới.

Sau một hồi chiến đấu, hắn đã hiểu rằng mình không phải là đối thủ của Nữ hoàng Titania này.

Hắn đã dốc toàn lực, nhưng đối phương lại có vẻ rất ung dung,

đánh tiếp nữa người thua chắc chắn là hắn.

Nhưng không sao, mục tiêu của hắn không phải là đánh bại Erza, mà là cướp lại cây sáo Lullaby rồi đến nơi các hội trưởng đang họp ở phía bắc thành để thổi lên âm thanh chú sát.

Vì vậy, hắn chỉ cần cầm chân Erza một lát là có thể cướp lại cây sáo Lullaby từ tay con mèo nhỏ như con kiến kia rồi bay đi, tiếp tục kế hoạch của mình. "Tường Gió!" Dồn ép phần lớn ma lực trong cơ thể, hắn lại một lần nữa phát động ma thuật về phía Erza.

Đây không phải là ma thuật tấn công, cũng không phải ma thuật phòng ngự, mà là ma thuật cầm chân.

Lợi dụng cơn bão xoay tròn tốc độ cao hóa thành bức tường bao vây kẻ địch, dù là ma đạo sĩ có thực lực mạnh hơn hắn, chỉ cần bị ma thuật này bao vây, nhất thời cũng không có cách nào phá vỡ.

Tuy nhiên, ngay khoảnh khắc hắn vừa thi triển xong Tường Gió, ma lực trong cơ thể trống rỗng, tâm thần thả lỏng, một lưỡi đao trong suốt sắc bén từ góc chết phía sau hắn nhanh chóng bay tới. "Thần Phong Vô Ảnh!" Chính là George, kẻ chuyên đánh lén, đã nhân cơ hội phát động Thần Phong Vô Ảnh Chú sau lưng Erigor.

Erigor tinh thông đạo ám sát, lòng cảnh giác và trực giác vô cùng mạnh mẽ, dù là lúc này cũng vẫn cảm nhận được có điều không ổn.

Hắn muốn khởi động Bão Tố Giáp để phòng ngự, nhưng ma lực trong cơ thể nhất thời chưa hồi phục do liên tục tung ra các chiêu lớn.

Quay đầu muốn nhìn rõ nguồn gốc tấn công để né tránh, lại phát hiện không có bất kỳ đòn tấn công nào.

Còn chưa kịp thắc mắc rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra, đầu của hắn đã lìa khỏi cổ. "Ta lại chết dưới tay ngươi..." "Nhóc con, cho ngươi ngông cuồng này!" Thấy Erigor đã chết, George không khỏi hừ

lạnh trong lòng.

Quân tử báo thù mười năm chưa muộn, nhưng hắn không phải quân tử chân chính, nên có thù là báo ngay tại chỗ.

Erigor vừa chết, Tường Gió liền tan biến, Erza đổi lại bộ áo giáp thường ngày rồi bước ra.

Nhìn thi thể bị chặt đầu của Erigor trên mặt đất, cô cất tiếng cảm thán: "Ngươi là một đối thủ không tồi, chỉ tiếc là đã đi sai đường!" Sau đó cô lại nhìn về phía George, vẻ mặt lộ ra sự tán thưởng: "Ma thuật vừa rồi dùng rất tốt!" "Hỏa Long Gào Thét!" "Băng Tạo Hình: Thương Băng!" Cùng lúc đó, Natsu và Gray cũng tung ra các đòn tấn công ma thuật phạm vi rộng, tiêu diệt tất cả ma đạo sĩ Eisenwald, kết thúc trận chiến của họ.

Bên kia, một lượng lớn quân đội sau khi nhận được tin báo của quần chúng đã nhanh chóng đến nơi.

Các hội trưởng đang tổ chức họp định kỳ sau khi nghe tin cũng đã đến.

Chỉ có điều, khi họ đến hiện trường, ngoài những ma đạo sĩ Eisenwald bị đánh gục trên mặt đất, còn có một khu phố lớn đã biến thành đống đổ nát do trận chiến ma thuật.

Mặc dù không gây ra sự phá hủy toàn bộ thành phố, nhưng một phần tư khu vực phía nam thành phố về cơ bản không còn lại mấy tòa nhà nguyên vẹn. "Không sao đâu, không sao đâu, có George, có George, vẫn có thể sửa lại được..." Makarov không ngừng thở hổn hển tự an ủi mình.

Nếu không biết George có thể từ từ sửa chữa, e rằng bây giờ nhìn thấy cảnh này ông có thể tức đến ngất đi. "Đúng là một thân đũa phép tốt, cầm trong tay đã có thể cảm nhận được ma lực khổng lồ bên

trong, nếu làm thành đũa phép chắc chắn là cực phẩm." Sau khi hạ gục Erigor, George cẩn thận ngắm nghía cây sáo Lullaby trong tay, rút ra một con dao nhỏ từ ba lô của mình.

Hắn định nhân lúc quân đội vương quốc và các hội trưởng chưa đến, đẽo một đoạn gỗ từ cây sáo Lullaby này để làm thân đũa phép mới.

Đến lúc đó nếu có ai hỏi, hắn sẽ nói là trong trận chiến hỗn loạn vừa rồi đã bị hư hại một chút.

Dù sao thì cũng là hắn cướp lại cây sáo Lullaby từ tay Erigor, cũng được coi là chiến lợi phẩm của hắn.

Nếu Hội đồng nhất quyết thu hồi, thì cứ giao cây sáo Lullaby đã bị đẽo hỏng ra, như vậy cũng hợp lý.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị ra tay, hình khắc bộ xương ba mắt trên đầu cây sáo Lullaby đột nhiên tỏa ra ánh sáng màu tím kỳ dị, một giọng nói tà ác truyền ra từ trong cây sáo. "Thật nực cười, toàn là một lũ ma đạo sĩ chỉ được cái mẽ, thôi được, hay là để ta tự mình ra tay vậy.

Linh hồn của tất cả nhân loại trong thành phố này, ta nhận lấy!" Chỉ thấy trên không trung phía trên cây sáo Lullaby đột nhiên xuất hiện một pháp trận ma thuật khổng lồ có thể bao trùm nửa thành phố, ngay sau đó George cảm thấy cây sáo Lullaby trong tay mình biến mất.

Sau đó một con quỷ ba mắt cao trăm mét từ từ hiện ra từ pháp trận, đáp xuống trước mặt mọi người. "Chân thân của cây sáo Lullaby này lại là một con quỷ!" Lúc này Erza và Natsu cũng đã đến trước mặt George.

George lặng lẽ cất con dao đi, sáo biến thành quỷ thì hắn không ngờ tới, mấu chốt là con quỷ này quá lớn, trông có vẻ không dễ đối

phó. "Không cần sợ tên này, vì vinh quang của vương quốc, cung thủ bắn, kỵ binh đoàn xung kích!" Quân đội vương quốc vừa đến nơi, nhìn thấy con quỷ ba mắt xuất hiện trong thành, lập tức thổi tù và xung kích.

Vô số mũi tên bay về phía con quỷ ba mắt, kỵ binh hạng nặng dày đặc cầm trường thương lao như điên dọc theo đường phố. "Lũ người thường cỏn con, cũng dám ra tay với ta, vậy thì thu linh hồn của các ngươi trước!" Những mũi tên sắc bén bắn vào thân hình khổng lồ của con quỷ ba mắt, giống như đang gãi ngứa cho nó, ngay cả phòng ngự cũng không phá được.

Con quỷ ba mắt quay đầu nhìn về phía quân đội, miệng há ra, một khẩu pháo năng lượng ma thuật siêu lớn trực tiếp bắn ra.

George ước chừng, cường độ ma lực tỏa ra từ khẩu pháo năng lượng ma thuật đó, so với chiêu lớn của Erigor vừa rồi, ít nhất cũng mạnh hơn gấp mười lần.

Nếu bắn trúng đám quân đội đang xung kích bên dưới, e rằng sẽ có hàng ngàn người bốc hơi trong nháy mắt. "Không ổn, Gray!" Erza khi thấy quân đội vương quốc xung kích, đã ý thức được điều không hay.

Thực lực của con quỷ ba mắt này không hề yếu, không phải là quân đội thông thường có thể đối phó.

Thế là cô vươn tay tóm lấy Gray, dùng sức lực lớn nhất ném cậu ta qua đó.

Dưới sức mạnh khủng khiếp của Erza, Gray lập tức lao đi như tên lửa đến giữa con quỷ ba mắt và quân đội vương quốc. "Băng Tạo Hình - Khiên Băng!" Một chiếc khiên băng khổng lồ ngay lập tức hình thành trong tay Gray, vừa vặn tạm thời chặn được khẩu pháo năng lượng ma thuật này của con quỷ ba mắt. "Hỏa Long Thiết Quyền!" Lúc này, Natsu với tay phải được bao bọc bởi ngọn lửa Diệt Long, lại

dựa vào sự gia tăng của ngọn lửa mà nhảy lên độ cao trăm mét, đấm mạnh vào mặt con quỷ ba mắt.

Sức mạnh to lớn đánh con quỷ ba mắt lảo đảo tại chỗ, khẩu pháo năng lượng ma thuật cũng lập tức dừng lại. "Hoán Phục - Thiên Luân Giáp!" Erza mạnh nhất cũng không hề rảnh rỗi, bộ áo giáp trên người cô lại một lần nữa biến đổi, hóa thành một bộ áo giáp mới có bốn đôi cánh thép giống như thiên thần, vô cùng lộng lẫy... ...

Chương 95

"Không ngờ Erza lại có da có thịt như vậy, ít nhất cũng là cup D!" Nhìn Erza mặc bộ áo giáp mới, George không nhịn được mà cảm thán.

Chất liệu của bộ Thiên Luân Giáp này cơ bản đều dồn vào cánh và nửa thân dưới, phần trên phía trước chỉ miễn cưỡng che được nửa bán cầu, nên trông vừa thần thánh lại vừa quyến rũ.

Đối với tình huống đột biến cây sáo Lullaby hóa thành quỷ ba mắt, hắn tuy kinh ngạc nhưng không hề hoảng sợ.

Bởi vì hắn phát hiện hội trưởng Makarov và một đám hội trưởng các hội khác đều đã đến.

Và họ đứng đó với vẻ mặt thản nhiên không chút căng thẳng, ngược lại còn ung dung bình phẩm về trận chiến của quỷ ba mắt và nhóm Erza.

Hiện tượng này chỉ nói lên một điều, con quỷ ba mắt này tuy mạnh, nhưng đối với các hội trưởng này, chắc không phải là nguy cơ gì lớn.

Chưa nói đến việc phần lớn các hội trưởng này đều là cấp S, còn có Makarov, một trong Thập Thánh Pháp Sư tồn tại ở đây.

Mấu chốt là họ không phải không nhận ra cây sáo Lullaby.

Vừa rồi, một trong các hội trưởng còn đang phổ cập cho Lucy về Zeref, người tạo ra cây sáo Lullaby.

Trong tình huống biết rõ đặc tính của cây sáo Lullaby mà vẫn bình tĩnh như vậy, George đoán rằng, có lẽ dù cây sáo Lullaby có phát động thuật chú sát cũng không thể gây ra thương tổn gì cho các hội trưởng này.

Hoặc là các hội trưởng này biết cách phá giải thuật chú sát của cây sáo Lullaby. "Múa đi, hỡi những thanh kiếm!" Erza mặc Thiên Luân Giáp bay trên không, mấy chục thanh kiếm ma thuật xoay quanh cô, hóa thành một cỗ máy gặt điên cuồng, lao về phía con quỷ ba mắt. "Đây là thực lực thật sự của ma đạo sĩ cấp S sao?" Nhìn Erza dẫn theo Natsu và Gray, lại liên tục áp đảo con quỷ ba mắt, đánh cho cơ thể khổng lồ của nó lỗ chỗ khắp nơi, trong lòng George cũng có chút chấn động.

Hóa ra, khi đánh hội Eisenwald, cả ba người đều chưa dùng toàn lực. "Cái đó...

George à, lát nữa hoàn toàn trông cậy vào con đó..." Ngay khi George còn đang chấn động trước thực lực của ba người Erza, Makarov chắp tay sau lưng, cười hì hì đi đến trước mặt George.

George lúc này mới hoàn hồn nhìn xung quanh, phát hiện cả thành phố sau trận đại chiến này gần như đã hoàn toàn biến thành đống đổ nát, cũng không nhịn được mà giật giật râu mèo trên khóe miệng.

Sửa chữa một diện tích lớn như vậy, dù hắn có dùng cây đũa phép siêu cấp hiện tại, e rằng cũng phải mất một thời gian không ngắn. "Hội trưởng, ngài muốn làm mèo chết vì mệt sao?" "Ha ha ha, nói linh tinh gì vậy, từ từ thôi, chúng ta có thể từ từ mà, làm một ngày nghỉ một ngày cũng được, chỉ cần cuối cùng sửa xong thành phố này là được!" Makarov đưa ra hai ngón tay cẩn thận bóp vai cho George, thái độ vô cùng hòa ái.

George mắt đảo một vòng, lập tức mỉm cười đáp: "Nếu hội trưởng đã nói vậy, thì là một ma đạo sĩ của hội, bản miêu đây chắc chắn sẽ không từ chối.

Cũng không cần làm một ngày nghỉ một ngày, tôi sẽ cố gắng sửa xong thành phố này với tốc độ nhanh nhất." Thành phố Clover không

phải là thành phố lớn gì, cũng không có nhà cao tầng, nhà cao nhất cũng chỉ năm tầng, nếu thực sự chăm chỉ làm thì ba năm ngày chắc là gần xong.

Nếu hiệu quả khuếch đại của đũa phép có thể tốt hơn một chút, có khi một hai ngày là xong. "Nhưng mà, tôi có một việc muốn nhờ hội trưởng giúp đỡ..." "Không vấn đề, nếu có thể giúp con tăng tốc độ sửa chữa, thì đó là chuyện nhỏ, lát nữa cứ giao cho ta xử lý." Makarov vỗ ngực đảm bảo.

So với việc sửa chữa cả một thành phố, việc nhỏ này của George quá đơn giản. "Lũ các ngươi... tất cả đi chết đi!" Thân thể của con quỷ ba mắt tuy lớn, sức mạnh cũng đủ mạnh, nhưng vì toàn thân đều là gỗ nên phòng ngự rõ ràng không cao lắm, dưới sự vây công phối hợp ăn ý của bộ ba Erza, rất nhanh đã có chút không chống đỡ nổi.

Thế là nó tức giận dùng đến ma thuật bản mệnh của mình với tư cách là cây sáo Lullaby. "Thuật Chú Sát!" Pháp trận ma thuật màu tím hiện lên trên đỉnh đầu nó, theo một hơi hít sâu của nó, những ngọn cỏ nhỏ xung quanh thành phố lại đồng loạt khô héo, sau đó ma lực khổng lồ ngay lập tức bùng nổ. "Phụtttt~~~~" Một âm thanh giống như tiếng đánh rắm phát ra từ cơ thể con quỷ ba mắt.

Trong giây lát, tất cả mọi người đều rơi vào im lặng. "Hình như... không có chuyện gì?" Lucy bên cạnh chớp chớp mắt, có chút không dám tin lẩm bẩm.

Cô còn tưởng thuật chú sát của con quỷ ba mắt này lợi hại đến mức nào, không ngờ kết quả lại như thế này. "Cây sáo Lullaby được tạo ra bởi ma đạo sĩ hắc ám Zeref này, nếu tập kích bất ngờ bộc phát thuật chú sát thì vẫn rất lợi hại.

Chỉ cần ở trong phạm vi âm thanh của sáo, về cơ bản người thường và ma đạo sĩ cấp thấp đều sẽ bị hút mất linh hồn và chết ngay

lập tức.

Nếu là ma đạo sĩ có thực lực mạnh hơn một chút thì có thể chống cự được một lúc.

Nếu vị ma đạo sĩ có thực lực mạnh hơn một chút này lại khá tinh thông ma thuật Tĩnh Lặng và Rào Chắn, thì thuật chú sát này về cơ bản trở thành đồ bỏ đi.

Năm đó nó chính là bị phong ấn như vậy." Hội trưởng của hội ma đạo sĩ Quatro Cerberus giải thích. "Ra là còn có nhược điểm này." George nghe vậy lập tức hiểu ra, chẳng trách các hội trưởng này không lo lắng.

Ma thuật Tĩnh Lặng không phải là ma thuật khó gì, e rằng trong số các hội trưởng ở đây không ít người tinh thông.

Đương nhiên, dù không có thuật chú sát, với hình thể của con quỷ ba mắt này và khẩu pháo năng lượng ma thuật cực kỳ có sức phá hoại của nó, cũng không phải người bình thường có thể đánh bại.

Dù sao thì hiện tại hắn không có thực lực đó. "Vậy nói cách khác, nó bây giờ không thể phát ra thuật chú sát là vì cơ thể bị đánh toàn lỗ thủng, nên không thể thổi sáo được?" Sau khi được hội trưởng Quatro Cerberus giải thích, Lucy cũng đã hiểu ra nguyên nhân thuật chú sát của con quỷ ba mắt không có tác dụng. "A... giọng của ta, giọng hát tuyệt vời của ta...

đùa cái gì vậy!" Con quỷ ba mắt sau khi hoàn hồn khỏi sự ngượng ngùng, lập tức tức giận đến mức bắt đầu điên cuồng.

Chỉ thấy ba con mắt của nó đồng thời sáng lên, ngọn lửa hung dữ bao trùm tất cả mọi người ở đây.

Nhưng lúc này Natsu lại nhanh chóng xông lên trước mặt mọi người, há miệng hút một hơi, toàn bộ ngọn lửa đều bị cậu ta nuốt vào

bụng. "Vị cũng không tệ, toàn bộ ma lực này đã được bổ sung lại rồi!" "Đến lúc kết thúc rồi, Băng Tạo Hình - Toàn Phong Phi Bàn!" Gray bộc phát toàn bộ ma lực, tạo ra một bánh xe băng xoay tròn tốc độ cao cỡ lớn, bắn về phía con quỷ ba mắt, lại trực tiếp cắt ngang eo của con quỷ ba mắt. "Hoán Phục - Hồng Diệp Giáp!" Erza đang ở trên không, lúc này cũng đổi Thiên Luân Giáp thành Hồng Diệp Giáp có thể tập trung một đòn tấn công tăng mạnh sức phá hoại, một kiếm nhanh như chớp chém bay đầu con quỷ ba mắt. "Ngọn lửa của tay phải và ngọn lửa của tay trái, kết hợp sức mạnh của cả hai ngọn lửa.

Nhận lấy chiêu này của ta - Hỏa Long Huy Hoàng Viêm!" Ngay khi con quỷ ba mắt bị Erza và Gray liên thủ trọng thương, Natsu lại một lần nữa nhảy lên cao, kết hợp với sức mạnh ngọn lửa của quỷ vừa nuốt, bộc phát ra đòn tấn công mạnh nhất.

Ngọn lửa khổng lồ siêu lớn từ trên trời giáng xuống thân con quỷ ba mắt, tiếng nổ dữ dội vang vọng khắp nơi.

Sau khi bụi bặm lắng xuống, con quỷ ba mắt hoàn toàn biến mất, lại hóa thành cây sáo Lullaby có đầu lâu rơi xuống đất... ...

“Thắng rồi!

Thắng rồi!” Thấy con quỷ ba mắt bị tiêu diệt, Lucy và Happy liền ôm chầm lấy nhau reo hò.

Các hội trưởng khác cũng tấm tắc khen ngợi, dù sao đây cũng là ác quỷ do hắc ma đạo sĩ Zeref tạo ra, bình thường dù là ba ma đạo sĩ cấp S hợp sức cũng không dễ dàng tiêu diệt như vậy.

Chương 96

Makarov thấy ma đạo sĩ của hội mình được mọi người tán thưởng, mặt cũng đầy vẻ đắc ý và vui mừng.

Chỉ có điều, giây tiếp theo, ông liền nghe thấy giọng nói đầy oán niệm của George: "Hội trưởng, nếu ngài không lấy được cây sáo Lullaby, tôi sẽ cân nhắc đổi hội đấy!" Thị trấn Clover vốn chỉ bị phá thành phế tích, giờ đây vì đòn cuối cùng của Natsu, trung tâm thị trấn bị khoét một cái hố lớn, việc sửa chữa rõ ràng sẽ phiền phức hơn nhiều.

"Cứ để ta!

Cứ để ta!" Makarov nghe George nói xong, thân thể run lên, lập tức lao lên phía trước với tốc độ nhanh như chớp, trước khi quân đội vương quốc đến kịp nhặt cây sáo Lullaby lên.

Sau đó, ông nhìn quanh, dùng sức bẻ gãy cái đầu lâu trên cây sáo rồi lén nhét phần còn lại vào tay George.

"Mau cất kỹ đi, đừng để đội Kỵ sĩ vương quốc nhìn thấy." "Cảm ơn hội trưởng!" George nhận lấy cây sáo Lullaby, tâm trạng lập tức phấn chấn, vui vẻ nhét nó vào ba lô.

Trước đó cậu định nhân lúc mọi người không chú ý, lén gọt một mẩu nhỏ trên cây sáo để làm thân cho cây đũa phép mới.

Nhưng sau khi mọi chuyện ầm ĩ lên, quân đội vương quốc và các hội trưởng đều có mặt, dù con quỷ ba mắt đã bị đánh bại, cậu cũng không tiện tiến lên gọt cây sáo nữa.

Vì vậy, cậu vừa nói với Makarov rằng mình đang chế tạo một loại vật phẩm ma pháp có thể giúp tăng hiệu suất phục hồi ma lực của bản

thân, cần một phần của cây sáo Lullaby làm nguyên liệu, hy vọng Makarov có thể giúp.

Nhưng cậu không ngờ Makarov lại mạnh bạo đến vậy, trực tiếp bẻ đầu lâu, đưa toàn bộ phần thân sáo còn lại cho cậu.

Thân đũa phép càng lớn, cậu chế tạo càng dễ dàng.

"Cái đó...

Anh là người phụ trách đội Kỵ sĩ vương quốc ở đây phải không, đây là sáo Lullaby, đã bị hư hỏng hoàn toàn, chỉ còn lại một chút này thôi.

Lát nữa người của Hội đồng sẽ tới, anh giúp chuyển giao cho họ để họ phong ấn cẩn thận.

Còn nữa, nói với họ, thành phố bị phá hủy này chúng tôi sẽ cử người đến sửa trong hai ngày tới, cứ vậy đi." Cầm cái đầu lâu vừa bị bẻ gãy, Makarov chạy như bay đến chỗ đội Kỵ sĩ vương quốc vẫn còn đang ngơ ngác, nhét cái đầu lâu vào tay vị quân đoàn trưởng.

Không đợi đối phương kịp phản ứng, ông nhanh chóng quay lại dẫn Erza và những người khác biến mất khỏi tầm mắt mọi người trong nháy mắt.

Hội đồng có ma pháp dịch chuyển, sau khi nhận được tin tức sẽ không lâu sau là có thể đến nơi.

Bây giờ không chạy nhanh, lát nữa gặp phải thì phiền phức to.

"Cái lão Makarov này, vẫn như ngày nào!" Nhìn Makarov dẫn đầu chạy trốn, hội trưởng của Quatro Cerberus và Blue Pegasus nhìn nhau cười.

Họ cũng từng là ma đạo sĩ của hội Fairy Tail, là những người bạn thân nhất của Makarov.

Sau này vì lý tưởng và ước mơ riêng, họ mới rời Fairy Tail để tạo ra hội ma đạo sĩ của riêng mình, nhưng tình cảm dành cho Fairy Tail vẫn còn đó.

Đêm xuống, trong một khu rừng trên đường trở về thành phố Magnolia.

"George, ma pháp của cậu lại còn có thể dùng như vậy nữa, tuyệt quá, hay là sau này cậu lập đội làm nhiệm vụ với chúng tôi đi!" Natsu vừa gặm chiếc đùi cừu nướng vàng rụm, vừa nói với George đang vung đũa phép thi triển ma pháp nấu nướng ở phía trước.

Vì Erigor cướp tàu hỏa khiến tuyến đường bị đình chỉ, cộng thêm chiếc ô tô ma pháp của nhóm đã bị phá hủy trong trận chiến, nên cả nhóm chỉ có thể đi bộ trở về Magnolia.

May mà George đã chuẩn bị sẵn dụng cụ nấu nướng và một ít nguyên liệu trong ba lô phòng trường hợp bất trắc, giúp họ không phải chịu đói vào ban đêm.

"Đồng ý!" Happy vừa ăn cá nướng vừa giơ vuốt lên.

"Thôi bỏ đi, tôi tạm thời không định lập đội đi làm nhiệm vụ." George đưa một bát canh thịt mới nấu xong cho Natsu, nhân cơ hội cắt một nhúm tóc sau gáy cậu ta.

Nói về lõi đũa phép, tóc của Natsu vẫn là tốt nhất.

"George, nếu cậu muốn, có thể lập đội đi làm nhiệm vụ, ma pháp tiến bộ nhanh nhất vẫn là trong thực chiến." Lúc này Makarov đột nhiên lên tiếng.

Vì lợi ích của hội, việc George ở lại hội làm "lính cứu hỏa" là tốt nhất, nhưng ông cảm thấy điều đó không phải là tốt nhất cho sự tiến bộ ma pháp của George.

Giữa lợi ích chung của hội và sự tiến bộ cá nhân của ma đạo sĩ,

ông nghiêng về vế sau hơn, nếu không ông đã sớm kiềm chế các ma đạo sĩ khi thực hiện nhiệm vụ, chứ không phải chịu áp lực từ Hội đồng mà để họ tự do hành động.

"Thật sự là tôi tạm thời chưa muốn.

Bây giờ tôi muốn đọc thêm sách để xác định con đường ma pháp của mình, sau này khi có quyết định rồi mới lập đội đi làm nhiệm vụ." George tìm một cái cớ để đối phó.

Thực ra cũng không hẳn là cớ, vì cậu vốn định đọc hết tất cả sách ma pháp trong thư viện rồi mới đi khám phá những nơi khác trên thế giới này.

Nhưng nói thật, việc Makarov khuyên cậu đi lập đội làm nhiệm vụ cũng khiến cậu có chút bất ngờ.

Chỉ có thể nói, với tư cách là hội trưởng, Makarov đúng là một hội trưởng đủ tiêu chuẩn, chẳng trách lại được các ma đạo sĩ trong hội yêu quý đến vậy.

Hai ngày sau, George ngồi trên chuyến tàu đã hoạt động trở lại để đến thị trấn Clover lần nữa.

Hiện tại Clover vẫn là một đống đổ nát, nhưng cái hố lớn giữa phế tích đã được lấp đầy, có lẽ là tác phẩm của một ma đạo sĩ hệ Thổ.

Tất cả cư dân thành phố đã được di dời đến sống tạm trong các lều quân dụng bên ngoài thành.

"Cậu chính là ma đạo sĩ sửa chữa George của Fairy Tail?" Ultear, đội trưởng đội điều tra của Hội đồng đóng tại Clover, nhìn con mèo vàng đang đeo ba lô trước mặt, đôi mắt bất giác nheo lại.

Kể từ khi biết tin Fairy Tail có ma đạo sĩ có thể sửa chữa toàn bộ thành phố, cô đã chủ động nhận nhiệm vụ dẫn đội lần này, muốn âm

thầm quan sát xem đối phương có giống mình, sử dụng ma pháp thất truyền "Time Ark" hay không.

Chỉ là cô không ngờ, vị ma đạo sĩ sửa chữa này lại không phải là người, mà là một con mèo.

"Đúng vậy, chính là tôi.

Nếu không có vấn đề gì thì tôi bắt đầu làm việc đây." George gật đầu đáp.

Sửa xong thành phố này cậu còn phải về tiếp tục nghiên cứu ma pháp.

Kể từ khi chứng kiến thực lực thật sự của Erza, Natsu và Gray, cậu càng cảm thấy mình còn rất nhiều không gian để trưởng thành.

Ma pháp Khổng lồ và ma pháp Ánh sáng đã nhập môn, muốn tăng cấp nhanh rất khó, chỉ có thể từng bước một.

Vì vậy, tiếp theo cậu có thể tận dụng cặp kính Gale-Force để học thêm các loại ma pháp khác, tương trợ lẫn nhau để nâng cao thực lực tổng hợp.

"Đương nhiên, vậy mời ngài George bắt đầu!" Ultear cười lùi về phía sau, bắt đầu nhìn chằm chằm vào George thi triển phép thuật.

George cũng không để ý, từ trong ba lô lấy ra cây đũa phép mới làm từ sáo Lullaby và tóc của Natsu, bắt đầu thi triển bùa Vá lại lên đống đổ nát phía trước.

Không ngoài dự đoán của cậu, dùng sáo Lullaby làm thân đũa đã giúp tăng cường đáng kể sức mạnh ma pháp của cậu.

Bây giờ, cậu nguyện gọi cây đũa này là đũa phép cực phẩm.

Mức độ tăng cường ma pháp của nó đã gần gấp đôi.

"Reparo!" Dưới sự gia trì của cây đũa phép cực phẩm, hiệu quả

của bùa Vá lại được tăng lên đáng kể, đống đổ nát trước mắt như thể thời gian quay ngược, dần dần khôi phục lại dáng vẻ phồn hoa ngày trước.

Vì không sợ ma lực cạn kiệt, George cầm cây đũa phép cực phẩm vung vẩy không ngừng, từng bùa Vá lại được tung ra.

Từ sáng đến tối, thi triển phép thuật suốt mười tiếng đồng hồ, cảm thấy đầu óc có chút choáng váng, toàn bộ thị trấn Clover cuối cùng cũng được phục hồi hoàn toàn.

"Xong rồi, công việc của tôi đã hoàn thành." Cất đũa phép, George mệt mỏi chào Ultear và các ma đạo sĩ Hội đồng, rồi ra ga tàu trở về Magnolia.

Dù ma lực của cậu không cạn kiệt, nhưng việc liên tục thi triển một loại bùa chú trong mười tiếng cũng là một việc vô cùng mệt mỏi.

Chương 97

Tuy nhiên, qua lần thi triển này, cậu cảm thấy bùa Vá lại của mình dường như đã có tiến bộ không nhỏ.

"Kỳ lạ, không phải Time Ark, thế giới này thật sự có ma pháp sửa chữa sao?" Nhìn George bay đi, Ultear lộ vẻ nghi hoặc.

Sau một ngày quan sát, cô có thể xác định con mèo George thi triển không phải là ma pháp Time Ark, mà là một loại ma pháp khác hoàn toàn chưa từng thấy.

"Nếu chỉ có vậy, thì không đáng lo ngại." Ma pháp của con mèo này chỉ có thể sửa chữa đồ vật, vậy nó là một ma pháp phụ trợ, không có gì uy hiếp.

Phải biết Time Ark của cô không chỉ có tác dụng sửa chữa, mà còn có những chiêu thức tấn công cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí có thể làm ngưng đọng thời gian.

"Nghe nói ngày mai Natsu sẽ solo với Erza, có thể đi xem thử." Sau khi đến ga mua vé và lên chuyến tàu trở về, George nhắm mắt lại, bước vào trạng thái giả vờ ngủ để phục hồi tinh thần.

"George, sao rồi?" Chiều tối, cậu vừa xuống ga Magnolia thì đã gặp hội trưởng Makarov đích thân ra ga đợi.

"Hội trưởng yên tâm, đã khôi phục lại hoàn toàn như cũ." "Ha ha ha, làm tốt lắm!

Lần này xem đám người của Hội đồng còn có lý do gì để gây phiền phức cho ta nữa.

Hừ, đợi vài ngày nữa ta sẽ đích thân qua đó, bắt chúng phải cảm ơn ta đàng hoàng.

Lần này nếu không phải ma đạo sĩ Fairy Tail chúng ta ra tay, không biết sự việc còn ầm ĩ đến mức nào!" Makarov nghe được câu trả lời chắc chắn của George, liền ưỡn ngực cười đắc ý.

Cười xong, ông lại vỗ vỗ vai George: "George, lần này ghi cho cậu công lớn.

Không phải cậu đang học ma pháp Ánh sáng sao, ta có tự sáng tạo ra một ma pháp phòng ngự hệ Ánh sáng rất lợi hại, có rảnh ta sẽ dạy cho cậu!" "Ma pháp phòng ngự hệ Ánh sáng?" Mắt George sáng lên.

Những ma pháp Ánh sáng cậu đọc trong thư viện hầu như đều không mạnh.

Nếu không phải vì cảm thấy Makarov chủ tu ma pháp Ánh sáng chắc chắn có lý do đặc biệt, cộng thêm hiệu quả của ma pháp Ánh sáng khá thần thánh, có tác dụng khắc chế ma pháp hắc ám, cậu đã không định tiếp tục dành thời gian nghiên cứu.

"Đúng vậy, gọi là Tam Trụ Thần.

Đó là ma pháp phòng ngự mạnh nhất của ta, ngay cả Thập Thánh cũng chưa chắc phá được." Makarov ngẩng đầu, vẻ mặt đầy kiêu ngạo.

George nghe vậy liền nghiêm túc nói: "Hội trưởng, sau này nếu có nhiệm vụ như vậy nữa, xin đừng khách sáo với tôi, tôi thích nhất là sửa chữa đồ vật!" Xem ra khi Makarov chỉ đạo cậu ma pháp Khổng lồ và ma pháp Ánh sáng, ông cũng đã giữ lại không ít thứ, rất nhiều tuyệt chiêu đều không dạy cho cậu.

Cũng phải, cậu mới gia nhập hội không lâu, làm sao hội trưởng có thể đem hết tuyệt chiêu tủ ra truyền dạy cho cậu không giữ lại chút nào, vậy thì quá ngốc.

Nếu tương lai có thể thông qua cách này học thêm được vài ma

pháp vĩ đại uy lực mạnh, cậu cảm thấy dù phải sửa chữa mấy ngày cũng chẳng là gì.

Ngày hôm sau, trên con phố lớn ở Magnolia.

Erza và Natsu đứng đối diện nhau, xung quanh là đám đông ma đạo sĩ Fairy Tail và người dân Magnolia.

"Natsu, cố lên!" "Nữ vương đại nhân, dạy cho Natsu một bài học đi!" Trận đấu còn chưa bắt đầu, mọi người đã hò hét ầm ĩ.

Hội Fairy Tail ở Magnolia nhiều năm như vậy, quan hệ với người dân địa phương luôn rất tốt, vì vậy người dân trong thành cũng không hề sợ họ, ngược lại còn rất yêu quý các ma đạo sĩ của hội.

Nghe tin Hỏa Long Natsu muốn thách đấu Nữ hoàng Tiên tộc, họ liền kéo nhau đến xem náo nhiệt.

"Đặt cược đi, đặt cược đi, Natsu thắng một ăn mười, Erza thắng mười ăn một!" Cana nghiện rượu nhân cơ hội mở sòng cá cược, khiến các ma đạo sĩ và người dân xem náo nhiệt đua nhau đặt cược.

Phần lớn đều đặt cược Erza cấp S thắng, nhưng cũng có một số ít muốn thử vận may, đặt Natsu thắng.

Năm đó Natsu bị Erza đánh bại còn rất nhỏ, mấy năm nay sự trưởng thành của Natsu ai cũng thấy rõ, cũng không phải là không có một tia hy vọng chiến thắng.

"Rốt cuộc ai sẽ thắng đây?" Lúc này George cũng đang ở trong đám đông ma đạo sĩ.

Cậu không đặt cược, nhưng rất hứng thú với kết quả trận đấu.

Theo lý mà nói, chắc chắn Erza cấp S mạnh hơn, nhưng đòn cuối cùng của Natsu đánh vào con quỷ ba mắt hôm đó cũng khiến cậu ấn tượng vô cùng sâu sắc.

Cả thành phố đều bị đòn đó khoét một cái hố lớn.

“Hoán phục – Viêm Đế Giáp!” Tay cầm thanh kiếm Viêm Đế khổng lồ, thân mặc bộ giáp đỏ bó sát, buộc tóc hai bím, Erza xuất hiện trước mặt mọi người.

“Viêm Đế Giáp, đây là bộ giáp có thuộc tính chống lửa, có thể giảm một nửa uy lực của ma pháp lửa, lần này Natsu gặp rắc rối rồi!” Laki Olietta, người sử dụng ma pháp Tạo hình Mộc, đẩy gọng kính nói.

Các thành viên Fairy Tail gật đầu, Happy còn chạy đến tìm Cana, muốn đổi toàn bộ tiền cược cho Natsu sang cho Erza, bị Lucy châm chọc một trận.

“Gặp phải ma đạo sĩ như Erza, đúng là khó đối phó.” George trong lòng cũng không khỏi thầm than một tiếng.

Đối phó với loại ma đạo sĩ như Erza, trừ khi thực lực cứng vượt xa cô ấy, nếu không sẽ bị các loại vũ khí và áo giáp ma pháp của cô khắc chế.

Giống như bây giờ, hiệu quả ma pháp lửa của Natsu trực tiếp bị giảm đi một nửa.

“Trận đấu bắt đầu!” Theo tiếng hô lớn của hội trưởng Makarov, Erza và Natsu lao vào nhau.

Vì áo giáp của Erza có thuộc tính chống lửa, nên Natsu không dùng lửa tấn công trực tiếp, mà dồn toàn bộ lửa Sát Long Ma Pháp lên cơ thể mình để cường hóa thể chất, tiến hành cận chiến.

Hai bên qua lại, tốc độ nhanh đến mức mắt George cũng có chút theo không kịp, trong chốc lát khó phân cao thấp.

“Natsu, xem ra mấy năm nay cậu quả thật tiến bộ không ít, nhưng thời gian cũng không còn sớm, nên kết thúc rồi!” Lần nữa né được

đòn tấn công mãnh liệt của Natsu, Erza lộ vẻ vui mừng, tốc độ đột ngột tăng nhanh, bất ngờ xuất hiện sau lưng Natsu khi cậu ta chưa kịp phản ứng, một cú chặt tay đánh ngất cậu ta.

Rõ ràng, trận đấu vừa rồi cô chưa dùng hết sức, bây giờ mới xem như dùng đến thực lực thật sự.

"Có thời gian phải hỏi hội trưởng xem ông có biết ở đâu có Lacrima Rồng không." Sau khi xem trận quyết đấu giữa Erza và Natsu, George trong lòng cũng có chút cảm xúc.

Mặc dù Natsu cuối cùng vẫn thua, nhưng cái cách mà Sát Long Ma Pháp gia trì cho cơ thể của cậu ta vẫn khiến George vô cùng động lòng.

Erza mạnh là vì bản thân cô mạnh, lại còn có áo giáp ma pháp hỗ trợ.

Còn Natsu mạnh là ở chỗ Sát Long Ma Pháp có sức gia trì và uy lực vượt xa ma pháp thông thường.

Hơn nữa cậu nhận ra, ngay cả Viêm Đế Giáp dường như cũng không có hiệu quả áp chế tốt như vậy đối với ngọn lửa của Sát Long Ma Pháp.

Ma pháp lửa thông thường bị Viêm Đế Giáp áp chế chỉ phát huy được một nửa uy lực, nhưng ngọn lửa Sát Long Ma Pháp của Natsu lại có thể phát huy ít nhất tám mươi phần trăm uy lực.

Xét đến việc các thế giới khác không có áo giáp và vũ khí ma pháp, cậu vẫn nghiêng về Sát Long Ma Pháp hơn.

Đặc biệt là Sát Long Ma Pháp có thể nuốt chửng nguyên tố tương ứng để tăng cường thực lực, cậu nghĩ rằng tương lai nói không chừng gặp phải tấn công hạt nhân, cậu ngược lại cũng có thể dựa vào Sát Long Ma Pháp, nuốt chửng năng lượng bùng nổ của bom hạt nhân, rồi

phản kích lại.

“Reparo!” Dùng bùa Vá lại sửa chữa con đường bị hư hỏng, George cùng mọi người trở về hội.

Ba ngày sau, tại đại sảnh của hội, George nhân lúc ăn trưa hỏi hội trưởng Makarov: “Hội trưởng, nghe nói cháu trai của ngài, Laxus, là thông qua cấy ghép Lacrima để trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ ạ?” “Cậu hứng thú với Lacrima sao?” Makarov lộ vẻ hơi kinh ngạc.

George cũng không giấu giếm, trực tiếp gật đầu: “Tôi quả thật hứng thú với Lacrima, nếu có thể có được một viên Lacrima, tôi cũng muốn trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ.” “Ủa, vậy không phải George sẽ biến thành mèo rồng sao?” Lúc này Happy ở bên cạnh nghe thấy lời của George, không khỏi buông lời châm chọc.

Tên này còn thích châm chọc hơn cả Lucy.

George nghe vậy ngẩn ra, sau đó cười đáp: “Cậu nói vậy cũng không sai.” “Lacrima, một loại tinh thể được làm từ tim của rồng, là một bảo vật cực kỳ quý hiếm.

Năm đó Ivan nghe ta kể về chuyện của Serena, vì sức khỏe của Laxus, nó đã tìm khắp đại lục Ishgar mà không tìm được Lacrima.

Ta nhớ cuối cùng là nó mua được một viên Lacrima Lôi từ tay một ma đạo sĩ đến từ đại lục Guiltina.

Chương 98

Vì vậy ta khuyên cậu đừng nên hy vọng quá lớn." Makarov uống cạn ly rượu trong tay, sau đó lắc đầu khuyên nhủ.

Sự tồn tại của rồng đã sớm trở thành truyền thuyết, dù có cũng cực kỳ hiếm hoi, huống chi là tìm được chúng, rồi đánh bại và giết chết chúng để lấy tim làm Lacrima Rồng.

"Ma đạo sĩ đến từ đại lục Guiltina." George bắt đầu nhớ lại những cuốn sách ma pháp về địa lý thế giới này mà cậu đã đọc.

Thế giới này được gọi là Earth Land, hiện tại có bốn đại lục đã được biết đến là đại lục phía Đông, đại lục phía Tây, đại lục phía Nam và đại lục phía Bắc.

Đại lục phía Đông Ishgar có hơn năm trăm hội ma đạo sĩ, vài vương quốc, và Vương quốc Fiore chỉ là một trong số đó.

Đại lục phía Tây Alakitasia, nghe nói ở đó có một đế quốc thống nhất, nhưng không có giao thiệp gì với đại lục phía Đông, ngoại giao hai bên gần như bị cắt đứt, thông tin và thư từ không thể lưu thông.

Tuy nhiên, thỉnh thoảng sẽ có người di dân từ đại lục phía Tây đến Ishgar tìm kiếm cơ hội việc làm, Bisca và Alzack của hội họ đều đến từ đại lục phía Tây.

Đại lục phía Nam, không rõ, chỉ biết rằng ở phía nam có một đại lục như vậy tồn tại, nhưng chưa có ma đạo sĩ nào tìm thấy, có lẽ căn bản không tồn tại.

Đại lục phía Bắc Guiltina, dường như có liên quan đến nhiệm vụ trăm năm gì đó, sách vở cũng không giới thiệu cụ thể.

"Serena là ai ạ?" George không hỏi chi tiết về việc Ivan mua được

Lacrima, mà chuyển sang chủ đề khác.

Bởi vì cậu biết từ Mirajane rằng, Ivan, con trai của Makarov, không biết vì lý do gì đã bị Makarov đuổi ra khỏi hội, cũng khiến Laxus luôn có thành kiến với ông nội Makarov.

Bây giờ nhắc đến Ivan rõ ràng sẽ gợi lại những ký ức không mấy tốt đẹp của Makarov.

Dù sao cũng đã có manh mối về Lacrima, tương lai thực lực mạnh hơn, cậu hoàn toàn có thể tìm Ivan để hỏi kỹ, hoặc trực tiếp đến đại lục phía Bắc xem có thể tìm được manh mối liên quan không.

"Serena à, còn được gọi là God Serena, gã đó là ma đạo sĩ đứng đầu Thập Thánh, thủ lĩnh của 'Tứ Thiên Vương Ishgar', trong cơ thể dung hợp tám viên Lacrima, có thể sử dụng tám loại Sát Long Ma Pháp.

Nhưng đã biến mất từ nhiều năm trước, đã lâu không nghe tin tức gì về hắn." Makarov có chút cảm thán đáp.

George nghe vậy cũng trợn tròn mắt: "Tám viên Lacrima!" Cậu không ngờ Lacrima không chỉ có thể dung hợp một viên, mà còn có thể dung hợp nhiều như vậy cùng lúc, điều này khiến nội tâm cậu càng thêm hứng thú với Lacrima.

Nếu có thể dung hợp tám viên, vậy có phải nghĩa là có thể dung hợp mười tám viên không?

Nếu cậu có thể lấy được tất cả Lacrima thuộc tính khác nhau dung hợp vào cơ thể, chẳng phải bất kỳ ma pháp thuộc tính nào cậu thi triển đều là Sát Long Ma Pháp, tất cả ma pháp thuộc tính đều có thể nuốt vào bụng sao.

Nghĩ đến thôi cũng thấy hơi phấn khích rồi.

"Chuyện gì vậy, buồn ngủ quá." Ngay khi George đang nghĩ làm

thế nào để có được nhiều Lacrima như vậy, đột nhiên cậu cảm thấy một cơn buồn ngủ ập đến, ngay sau đó năng lực tâm linh bộc phát, xua tan cơn buồn ngủ bất thường này.

Nhưng sau đó cậu thấy các ma đạo sĩ trong hội, từng người một đều ngã xuống, bao gồm cả ma đạo sĩ cấp S Erza.

"Là ma pháp thôi miên, lẽ nào có kẻ địch xâm nhập hội?" George lập tức giang rộng đôi cánh, rút cây đũa phép cực phẩm sau lưng ra, ngay lập tức chỉ về phía Erza.

"Finite..." Người mạnh nhất trong hội là hội trưởng Makarov, nhưng lúc này hội trưởng vẫn mở mắt, rõ ràng đã tự mình chống lại ảnh hưởng của ma pháp thôi miên, vì vậy cậu phải giải trừ hiệu quả ma pháp cho Erza, người mạnh thứ hai sau hội trưởng trước.

Sau đó mới lần lượt giải cho Natsu, Gray và những người khác.

Tuy nhiên, đúng lúc này, hội trưởng lại lên tiếng ngăn cản: "George, đừng căng thẳng, không phải kẻ địch, là Mystogan.

Cậu ta không thích giao tiếp với người khác nên mới dùng ma pháp thôi miên để làm mọi người bất tỉnh." "Ma đạo sĩ cấp S Mystogan." George trong lòng chấn động.

Cậu có nghe các ma đạo sĩ trong hội buôn chuyện, nữ ma đạo sĩ mạnh nhất hội hiện nay mọi người đều công nhận là Erza, nhưng nam ma đạo sĩ mạnh nhất thì mọi người lại có ý kiến khác nhau.

Có người nói là Laxus, có người nói là Mystogan, cả hai đều là ma đạo sĩ cấp S.

À, còn có một ma đạo sĩ cấp S tên là Gildarts Clive, được công nhận là ma đạo sĩ mạnh nhất của Fairy Tail.

Nghe nói vị đại thúc này đã nhận nhiệm vụ trăm năm đáng sợ nhất trong truyền thuyết của ma đạo sĩ, đã mấy năm không về hội.

Vì vậy mọi người không xếp ông vào danh sách ứng cử viên nam ma đạo sĩ mạnh nhất.

Natsu và Gray mấy năm nay thực lực tăng lên đáng kể, trong mắt mọi người, thực ra cũng có thể miễn cưỡng được xếp vào.

Tiếng nói của Makarov vừa dứt, một ma đạo sĩ đeo khẩu trang và mũ trùm đầu, lưng mang năm cây quyền trượng đẩy cửa bước vào hội.

Thế giới này cũng có quyền trượng, nhưng khác với đũa phép của George, quyền trượng ở thế giới này giống như vật phẩm ma pháp hơn, mỗi cây quyền trượng có thể thi triển một hoặc hai loại ma pháp tương ứng, thường chỉ có ma đạo sĩ dạng Holder mới sử dụng.

Còn đũa phép của George không thể phóng ra ma pháp cụ thể nào, nhưng có thể tăng cường tất cả ma pháp cậu sử dụng, tăng tốc độ thi triển ma pháp.

Sau này chỉ cần ma pháp của cậu đủ thành thạo, vung đũa đủ nhanh, Avada Kedavra cũng có thể bắn ra như súng máy.

Mystogan vào hội xong cũng không nói gì, trực tiếp đi lên lầu hai chọn một nhiệm vụ, rồi lặng lẽ rời đi.

"Chứng sợ xã hội của tên này chắc chắn là giai đoạn cuối rồi." Thấy Mystogan biến mất ở cửa, mọi người lần lượt tỉnh lại, George cũng không khỏi cảm thán một câu.

Tính cách này trong một hội như Fairy Tail thật hiếm thấy.

"Tôi đi đọc sách đây." Thông tin về Lacrima đã biết từ hội trưởng, cơm trưa cũng ăn xong rồi, George chào mọi người, định tiếp tục đến thư viện nghiên cứu ma pháp.

"Con mèo ở dưới kia, ngươi không tệ, có hứng thú làm mèo của ta không?" Chỉ là George vừa giang rộng đôi cánh, trên lầu hai đột nhiên

truyền đến một giọng nói có phần ngạo mạn.

George ngẩng đầu nhìn lên, một ma đạo sĩ tóc vàng hoe, mặc áo khoác dài, trên mặt có vết sẹo hình tia chớp, không biết đã xuất hiện trên lầu hai từ lúc nào.

"Nghe nói ngươi có thể sử dụng ma pháp sửa chữa, vừa rồi còn có thể chống lại ma pháp thôi miên của Mystogan, rất tốt, có tư cách làm mèo của ta." "Laxus!" Mọi người thấy Laxus xuất hiện trên lầu hai, đều kinh ngạc kêu lên.

George cũng nhờ đó mà biết được thân phận của vị ma đạo sĩ trên lầu hai, chính là cháu trai của hội trưởng đã nói trước đó, Lôi Sát Long Ma Đạo Sĩ đã dung hợp Lacrima, cũng là ma đạo sĩ cấp S Laxus Dreyar.

"Tên này ngạo mạn thật." Nghe lời của Laxus, George giật giật râu, trực tiếp từ chối: "Không hứng thú!" Giai đoạn này của cậu là học tập ma pháp để nâng cao thực lực, đi theo Laxus chẳng có ý nghĩa gì, hơn nữa nếu lập đội cậu cũng sẽ chọn Erza, Lucy, Levy, ít nhất quá trình làm nhiệm vụ còn mãn nhãn hơn.

"Có cá tính, ta thích." Laxus nghe George từ chối, không những không tức giận, ngược lại còn lộ vẻ tán thưởng.

"Ngươi sau này cũng phải ra ngoài làm nhiệm vụ, thay vì lập đội với đám phế vật ở dưới, không bằng đi theo ta, như vậy thực lực mới tăng nhanh.

Ngươi ngày ngày ở thư viện học ma pháp, không phải cũng là để nâng cao thực lực của mình nhanh hơn sao?" Hắn muốn thay thế ông nội trở thành hội trưởng Fairy Tail, con mèo George biết ma pháp sửa chữa này rất quan trọng đối với hội.

Nếu có thể lôi kéo trước, tự nhiên là rất tốt.

“Laxus, ngươi nói ai là phế vật, ta muốn quyết đấu với ngươi!” Natsu nghe lời của Laxus, lập tức tức giận phun lửa, nhưng Laxus lại tỏ vẻ khinh thường.

“Ngươi ngay cả loại hàng dởm như Erza cũng không đối phó được, còn muốn quyết đấu với ta?” “Ngươi nói gì!” Erza nhíu mày, trong tay lập tức xuất hiện một thanh kiếm ma pháp.

Mặc dù chưa từng đấu, nhưng cô không cho rằng Laxus là đối thủ của mình.

“Đừng nóng vội Erza, Laxus trước giờ vẫn vậy, cậu đừng tức giận.” Thấy nữ vương tức giận, lo lắng hai người thật sự đánh nhau, Gray, Levy và những người khác lập tức lên tiếng khuyên can.

May mà Erza luôn lấy đại cục làm trọng, cuối cùng vẫn thu lại kiếm ma pháp.

Chỉ là Laxus vẫn ngạo mạn: “Vẫn chưa hiểu sao?

Ta chính là người mạnh nhất hội!” “Cái gì, ta không thừa nhận, chúng ta hãy quyết đấu một trận đi!” Natsu đạp lên bàn nhảy một cái, muốn nhảy lên lầu hai để so tài với Laxus, nhưng vừa nhảy được nửa chừng đã bị bàn tay khổng lồ của hội trưởng đập thẳng xuống.

“Chưa lên cấp S, không được phép lên lầu hai.” “Ha ha ha, bị lão già mắng rồi chứ!” Laxus thấy Natsu bị đè dưới đất không dậy nổi, lập tức đắc ý cười lớn.

“Ngôi vị mạnh nhất Fairy Tail ta sẽ không nhường, dù là Erza hay Mystogan, ta mới là mạnh nhất!” “Được rồi, Laxus, con cũng bớt lại cho ta một chút.” Makarov bất đắc dĩ mắng một câu.

Chương 99

Laxus hừ lạnh một tiếng, nhảy xuống lầu hai rồi rời đi.

Chỉ là trước khi đi, hắn để lại một câu cho George.

“Màu sắc của ngươi rất hợp với ta, tương lai nhất định sẽ là mèo của ta.” “Có lẽ anh mang về cho tôi một viên Lacrima, tôi có thể sẽ cân nhắc.” Đó là câu trả lời của George.

Nếu Laxus thật sự tìm được một viên Lacrima, hoặc có thông tin liên quan, thì việc lập đội với Laxus cũng không phải là không thể.

Ngày hôm sau, hội xảy ra một chuyện lớn.

Tối qua Natsu để chứng minh thực lực của mình, đã để Happy lén lên lầu hai lấy một tờ nhiệm vụ cấp S, sau đó lôi kéo Lucy cùng đi làm nhiệm vụ.

Makarov vì chuyện này rất tức giận, đã cử Gray đi truy đuổi hai người một mèo về.

Đối với chuyện này, George không quan tâm, đó không phải là chuyện cậu nên lãng phí thời gian, nhiệm vụ chính của cậu bây giờ vẫn là học thêm ma pháp để nâng cao thực lực.

Cùng lúc đó, tại thế giới Marvel.

Nick Fury đưa bản báo cáo điều tra phân tích trong tay cho Coulson và Black Widow đang đứng trước mặt, sau khi hai người xem xong liền hỏi: “Hai người nghĩ sao?” “Trí nhớ của chúng ta có lẽ đã bị động tay động chân.” Coulson và Black Widow trả lời nhất trí một cách đáng ngạc nhiên.

Là những đặc vụ hàng đầu, đã trải qua đủ loại huấn luyện chuyên nghiệp, họ rõ ràng có thể phát hiện ra rất nhiều chi tiết điều tra trong

báo cáo không khớp với trí nhớ của họ.

Nếu bản thân họ không nói dối, vậy chứng tỏ trí nhớ của họ có vấn đề.

Đây không phải là chuyện gì khó hiểu.

Chưa nói đến những siêu năng lực về tinh thần, ngay cả một số tổ chức thông qua các thiết bị công nghệ cao để thôi miên và tẩy não cũng có thể làm được hiệu quả tương tự.

"Có mục tiêu nghi ngờ nào không?" Nick Fury ngồi lại vào ghế của mình hỏi.

Coulson suy nghĩ một lát: "Có, là George đó!" Khi trận chiến xảy ra, chỉ có trợ lý của Tony là Pepper Potts và vệ sĩ của cô ta, George, ở bên cạnh, cộng thêm khí chất và thân phận không thể xác định của George.

Anh có lý do để nghi ngờ người động tay động chân với trí nhớ của mình chính là George.

"Còn cô thì sao?" Nick Fury không ngạc nhiên, quay đầu nhìn Black Widow.

Black Widow nhíu mày: "Tôi không có mục tiêu nghi ngờ nào, những người tiếp xúc lúc đó đều đã chết." Trước khi đến căn cứ của Alkali-Transigen, trí nhớ của cô hẳn là không có vấn đề gì, vì các phương diện giám sát và trí nhớ của đồng nghiệp đều có thể chứng thực.

Mà những người gặp sau khi vào căn cứ như Dr.

Rice và tất cả lính gác, bây giờ đều đã biến thành tro bụi, tự nhiên không thể là người động vào trí nhớ của cô.

"Ngài nghi ngờ người sửa đổi trí nhớ của chúng tôi là cùng một

người hoặc cùng một thế lực?" Giám đốc gọi cô và Coulson đến hỏi cùng lúc, lại có cùng triệu chứng, rõ ràng là đã phát hiện ra điều gì đó.

Nick Fury cũng không giấu giếm, trực tiếp gật đầu: "Không sai, người của chúng ta khi xử lý căn cứ của công ty Acres Gene đã phát hiện ra một số vỏ đạn còn sót lại có logo của Stark Industries.

Vì vậy, ta nghi ngờ người cứu Tony Stark khỏi băng Thập Nhẫn, sửa đổi trí nhớ của các người, thiêu rụi toàn bộ căn cứ Alkali-Transigen, đều là vị George không tra được bất kỳ thông tin nào này.

Hoặc nói là một tổ chức bí ẩn nào đó mà chúng ta không biết mà George thuộc về." "Giám đốc, vẫn chưa tra được thông tin của hắn sao?" Coulson lộ vẻ kinh ngạc.

Nếu nói trước đây không tìm thấy thông tin của George trong kho dữ liệu còn có thể hiểu được, nhưng khoảng thời gian này S.H.I.E.L.D.

đã điều tra đa phương, vậy mà vẫn không tra được bất kỳ thông tin nào của George, điều này thật không thể tin nổi.

Với năng lực của S.H.I.E.L.D., chỉ cần muốn tra, dù có thay đổi hàng chục thân phận giả cũng nhất định có thể tra ra.

"Không có, gã này giống như từ trên trời rơi xuống, không có bất kỳ manh mối nào.

Tối qua ta đã gặp Tony Stark, cũng không moi được thông tin gì về hắn." Vẻ mặt Nick Fury có chút nghiêm túc: "Vì vậy tiếp theo, các người dừng lại tất cả nhiệm vụ trong tay, toàn lực phối hợp tiến hành trị liệu phục hồi trí nhớ." Một tổ chức đột nhiên xuất hiện, hoàn toàn không nằm trong tầm kiểm soát và hiểu biết của ông, hơn nữa còn có thực lực phi thường, có thể sửa đổi trí nhớ, tuyệt đối không thể cứ thế bỏ mặc.

Ông phải nhanh chóng làm rõ lai lịch của đối phương và mục đích tiếp cận Tony Stark.

Nửa tháng sau.

Qua đủ loại công nghệ đen và sự hỗ trợ của các nhà tâm lý học chuyên nghiệp, các bậc thầy thôi miên, Coulson và Black Widow cuối cùng cũng tìm thấy một số ký ức đã bị lãng quên trong đầu mình.

"Hóa ra hắn là một dị nhân do Alkali-Transigen tạo ra, chẳng trách không tìm thấy thông tin gì." Kết hợp lời kể của Coulson và Black Widow, cùng với những thông tin tình báo mà S.H.I.E.L.D.

đã thu thập được về Alkali-Transigen trước đó, Nick Fury, vị giám đốc của S.H.I.E.L.D., đã đại khái xâu chuỗi được mọi chuyện.

George là dị nhân do Alkali-Transigen tạo ra, nhưng sau đó đã thoát khỏi sự kiểm soát, còn dẫn theo một nhóm dị nhân nhỏ trốn khỏi căn cứ, tìm được Wolverine đã biến mất nhiều năm.

Dưới sự giúp đỡ của Wolverine, họ đã trốn đến New York, rồi lại đến Afghanistan cứu Tony Stark, và với sự giúp đỡ của Tony Stark, họ đã phá hủy toàn bộ căn cứ Alkali-Transigen.

Đương nhiên, trong đó có rất nhiều chi tiết vẫn chưa rõ ràng, ví dụ như làm thế nào George và những người khác tìm thấy Tony Stark ở Afghanistan.

Nhưng tình hình chung có lẽ là như vậy.

Liên quan đến dị nhân và siêu năng lực, rất nhiều thứ không thể dùng logic thông thường để suy đoán.

"Coulson, tiếp theo anh tiếp tục phụ trách Tony Stark, tiến hành đánh giá tư cách Avengers cho anh ta." Trong văn phòng giám đốc, Nick Fury sau khi giao nhiệm vụ cho Coulson liền nhìn sang Black Widow: "Nhiệm vụ của cô là nhanh chóng tìm ra George, Wolverine

và những dị nhân đó đang ẩn náu ở đâu tại New York, chúng ta không thể để một nhóm dị nhân có siêu năng lực hoạt động tùy tiện." Ông vốn định cử Black Widow đi phụ trách Tony Stark, nhưng Tony Stark rất có thể đã gặp Black Widow, cử Black Widow đi ngược lại sẽ gây ra sự phản cảm.

Không bằng để Coulson có tính cách tốt hơn thay thế, vừa hay trước đó họ đã thiết lập được mối quan hệ không tồi.

Còn về George, Wolverine và những dị nhân đó, mặc dù hiện tại có vẻ như chưa gây ra ảnh hưởng gì quá lớn, nhưng yếu tố không chắc chắn này cũng phải được đặt trong phạm vi ông có thể kiểm soát và giám sát.

Nếu không, nếu xảy ra tình huống đột ngột nào, ông không thể nắm bắt được đại cục, không thể xử lý tốt nhất một cách kịp thời.

Ở một nơi khác, trong trường học của dị nhân, Wolverine vừa hút điếu xì gà lớn, vừa nhìn George dùng tay liên tục viết những ký hiệu rất kỳ lạ lên tường trường, không khỏi tò mò hỏi: "Cậu đang làm gì vậy?" "Dựng kết giới thuật thức." George không quay đầu lại, tiếp tục vẽ.

Wolverine ngơ ngác: "Kết giới thuật thức là cái gì?" "Nói anh cũng không hiểu, anh cứ coi như đó là một loại năng lực đặc biệt để ngăn chặn kẻ thù bên ngoài xâm nhập vào trường.

Sắp đến giờ học lịch sử rồi, anh còn không mau qua đó?" George qua loa xua tay, Wolverine cũng không để ý, dập tắt điếu xì gà rồi lon ton chạy đi dạy học cho bọn trẻ.

Vì những trải nghiệm trước đây, bây giờ Wolverine rất thích cảm giác ở trong trường dạy lịch sử cho bọn trẻ.

Không có Wolverine làm phiền, tốc độ dựng kết giới thuật thức

của George lại nhanh hơn vài phần.

Ma pháp Văn tự của Levy là một trong những ma pháp chính mà cậu học trong thời gian này.

So với các ma pháp khác cơ bản phải tự học, ma pháp Văn tự cậu có thể nhờ Levy, người có quan hệ tốt, thường xuyên chỉ đạo.

Levy không giống các ma đạo sĩ khác, thường xuyên ra ngoài làm nhiệm vụ, mười ngày nửa tháng mới gặp một lần.

Cô về cơ bản giống George, phần lớn thời gian đều ở thư viện đọc sách tích lũy kiến thức ma pháp.

Vì vậy George có thể thường xuyên thỉnh giáo cô.

Điểm mấu chốt của việc học ma pháp Văn tự nằm ở việc tích lũy kiến thức ma pháp, về phương diện này George từ khi gia nhập Fairy Tail chưa bao giờ lơ là, ngược lại càng dễ nhập môn hơn.

Không giống như ma pháp hệ Hoán phục, sau khi hoàn thành nhiệm vụ ở Clover trở về, dù thường xuyên thỉnh giáo Erza, cậu vẫn chưa thể nhập môn.

Nhưng trong quá trình học ma pháp Văn tự với Levy, trọng tâm học tập của cậu không đặt vào Lập thể Văn tự, mà là vào văn tự Thuật thức.

Ma pháp Văn tự chủ yếu được chia thành Lập thể Văn tự, văn tự Thuật thức, văn tự Hắc ám và văn tự Ác quỷ.

Chương 100

Thông thường ở thư viện có thể học được đều là về Lập thể Văn tự và văn tự Thuật thức, còn văn tự Hắc ám và văn tự Ác quỷ thuộc về ma pháp cấm, không tìm thấy sách ma pháp liên quan trong thư viện.

Trong đó, Lập thể Văn tự chủ yếu là thông qua việc làm cho chữ viết trở nên ba chiều để chiến đấu.

Ví dụ viết chữ "Hỏa" sẽ cụ thể hóa thành đòn tấn công lửa, viết chữ "Phong" sẽ cụ thể hóa thành đòn tấn công gió, viết chữ "Tĩnh" thì xung quanh sẽ trở nên yên tĩnh.

Nhưng cũng chính vì hiệu quả thể hiện đa dạng, nên việc nâng cao uy lực của mỗi loại cụ thể hóa đều khá khó khăn, ngay cả Levy nghiên cứu nhiều năm như vậy cũng chỉ mới ở mức trung bình.

George lại cảm thấy rất nhiều hiệu quả ma pháp trong đó đều có thể dùng bùa chú của hệ Harry Potter để thay thế.

Vì vậy cậu nghiêng về việc đặt trọng tâm vào văn tự Thuật thức trước, Lập thể Văn tự có thể học cơ bản trước.

Văn tự Thuật thức khác với Lập thể Văn tự, về cơ bản rất khó sử dụng ngay lập tức trong chiến đấu, nhưng hiệu quả lại rất tốt.

Nó có thể viết lên bề mặt bất kỳ vật thể nào hoặc trong không gian những thuật thức ma pháp chứa đựng quy tắc, một khi hoàn thành, thuật thức sẽ hình thành một kết giới vô hình.

Nếu có người bước vào phạm vi của thuật thức, quy tắc sẽ tự động có hiệu lực, và khó có thể dùng vũ lực để phá giải, chỉ có người thỏa mãn quy định của thuật thức mới có thể ra vào.

Tuy nhiên, vì việc viết văn tự rất nghiêm ngặt, một khi viết sai hoặc bị sửa đổi, quy tắc ban đầu sẽ vô hiệu hóa hoặc bị sửa đổi thành thuật thức có lợi cho đối phương.

George hiện tại đang viết cho trường học chính là kết giới văn tự Thuật thức cơ bản nhất, quy tắc cậu thiết lập là chỉ có dị nhân mới có thể ra vào kết giới, người không phải dị nhân không thể tự do ra vào.

Vì là kết giới Thuật thức đơn giản nhất, lực phòng hộ không mạnh lắm, nhưng để ngăn cản người thường thì không thành vấn đề.

Kiếp trước cậu không phải là gián điệp hay đặc vụ chuyên nghiệp, trong quá trình xử lý trước đây chắc chắn đã để lại rất nhiều sơ hở, người bình thường có thể không phát hiện ra, nhưng các tổ chức đặc vụ và gián điệp chuyên nghiệp như S.H.I.E.L.D. và Hydra chắc chắn sẽ có chút nghi ngờ.

Men theo manh mối tìm đến trường học của dị nhân cũng là chuyện sớm muộn.

Mặc dù cậu đã dùng Bùa Chống Muggle bao phủ toàn bộ trường học, nhưng cũng không thể đảm bảo S.H.I.E.L.D. và Hydra không có thiết bị công nghệ đen nào.

Muggle trong thế giới Harry Potter không phát hiện ra Hẻm Xéo là vì trình độ công nghệ không cao, nhưng thế giới Marvel lại có đủ loại công nghệ đen, chưa chắc đã không phá giải được Bùa Chống Muggle.

Đến lúc đó nếu Bùa Chống Muggle bị phá giải, kết giới Thuật thức cơ bản này có thể chặn lại tất cả các đặc vụ và gián điệp muốn lẻn vào trường, tranh thủ thời gian đối phó cho mọi người.

Thực ra vẫn là do hiệu quả tăng cường của đũa phép của cậu ở thế giới này không tốt lắm.

Lông phượng hoàng vì là từ một con rồng nhân bản, không có sự gia trì của Phượng Hoàng Lực, nên cây đũa phép mới làm ra không mạnh hơn bao nhiêu so với cây làm từ tóc của Giáo sư trước đây.

Vì vậy Bùa Cơi Nới Không Gian mà cậu thi triển ở thế giới Marvel kém xa so với ở thế giới Fairy Tail và Harry Potter.

Nếu không cậu có thể cân nhắc trực tiếp di chuyển cả trường học vào một không gian nào đó được mở rộng bằng Bùa Cơi Nới Không Gian, như vậy sẽ an toàn hơn nhiều.

Bây giờ như vậy cũng coi như là an toàn, người thường không nhìn thấy trường học, dù có nhìn thấy cũng không vào được.

Nếu dùng vũ khí mạnh mẽ phá vỡ kết giới, thì Wolverine và Giáo sư X cũng không phải dạng vừa.

Sau khi Giáo sư X thay đổi cơ thể trẻ hơn, năng lực tâm linh từ cấp bốn tụt xuống cấp ba, nhưng dù là Giáo sư cấp ba cũng có thể làm cho tất cả đặc vụ và gián điệp xông vào trường đều trở nên trống rỗng.

"Xong!" Vì ma pháp Văn tự cũng mới nhập môn, nên bận rộn đến tối, George cuối cùng cũng bố trí xong kết giới Thuật thức bao trùm toàn bộ trường học.

"Vẫn phải nghĩ cách tìm lõi đũa phép phù hợp hơn!" Lông phượng hoàng hiệu quả không tốt, Lacrima ở thế giới Fairy Tail cũng không dễ kiếm, cậu phải thử thêm nhiều phương diện khác.

"Hay là thử dùng tóc Hulk, hoặc tóc Thor, tóc Loki xem sao, dù sao Thor và Loki cũng được coi là thần linh, hiệu quả tóc của họ chắc sẽ không tệ." George trên đường trở về ký túc xá, trong lòng thầm suy nghĩ.

"Nếu Odin chịu cho mình một sợi tóc, lại có thể lấy được kim loại

Uru và cành của Cây Thế Giới, nói không chừng có thể làm ra cây đũa phép còn tốt hơn cả ở thế giới Fairy Tail." Nhưng suy nghĩ kỹ lại, dù có cân nhắc đến phương diện này, e rằng cũng phải đợi vài tháng nữa mới có cơ hội.

Bây giờ Hulk vẫn chưa đến New York, Thor và Loki vẫn còn ở Asgard.

"Thôi bỏ đi, cứ nghiên cứu ma pháp thêm đã." Hulk còn dễ nói, Loki và Destroyer không phải dễ đối phó, muốn nhân cơ hội lấy được thứ mình muốn, thực lực không đủ là không được.

Bây giờ trường học đã có kết giới Thuật thức, cậu định trong thời gian tới sẽ không quan tâm đến chuyện bên ngoài, dồn toàn bộ tinh lực vào việc nghiên cứu ma pháp của thế giới Fairy Tail và Harry Potter.

Cố gắng trong vài tháng này, thực lực lại tăng lên một bậc.

Một tháng sau, thế giới Harry Potter, thời gian đã đến tháng Năm.

Trong khoảng thời gian này, ngoài trận Quidditch với Hufflepuff và chiến thắng với ưu thế tuyệt đối, một lần nữa chứng minh tài năng Quidditch của cậu, thì không có chuyện gì khác xảy ra.

Cho đến ngày Gryffindor và Ravenclaw sắp có trận đấu Quidditch.

George như mọi thứ Bảy khác, ăn sáng xong sớm liền đến thư viện.

Gần đây cậu đang nghiên cứu bùa Nổ, đây là một loại bùa yểm có sức phá hoại rất lớn, có thể phá nổ mọi thứ nó tiếp xúc, và hệ số nguy hiểm rất cao.

Theo cậu biết, Peter Pettigrew từng dùng bùa chú này để cho nổ tung cả một con phố, khiến mười hai Muggle thiệt mạng.

"Hermione, vội vàng thế làm gì, sao cậu không đi xem trận đấu?"

Thấy Hermione thở hổn hển xuất hiện ở cửa thư viện, George lộ vẻ hơi ngạc nhiên.

Hôm nay có trận đấu Quidditch, giáo viên và học sinh đều đang đổ về sân Quidditch, thư viện ngoài bà Pince ra chỉ có mình cậu đang đọc sách.

Hermione tuy cũng thích đến thư viện đọc sách, nhưng hôm nay liên quan đến trận đấu của Gryffindor, cô không thể không đến cổ vũ cho Harry.

"George, cậu ở đây thật tốt quá, hình như tớ biết con quái vật trong Phòng chứa bí mật là gì rồi, cậu có thể giúp tớ tìm một cuốn sách giới thiệu về các sinh vật huyền bí nguy hiểm không?" Hermione sau khi lấy lại hơi, kích động tiến lên nắm lấy tay George.

George nghe vậy ngẩn ra, sau đó gật đầu: "Đương nhiên không thành vấn đề." Trong quá trình giúp Hermione tìm sách, cậu thầm nghĩ: "Lẽ nào chính là hôm nay?" Cậu biết trong nguyên tác Hermione bị Tử xà tấn công sau khi tìm ra manh mối về Phòng chứa bí mật, nhưng cụ thể là ngày nào thì cậu không có ấn tượng gì.

"Có phải cuốn này không?" Sau khi tìm một lúc, George đưa cho Hermione một cuốn sách ma pháp rất cũ có giới thiệu về Tử xà.

Hermione nhận được cuốn sách liền kích động nói: "Chính là cuốn 'Những Sinh vật Huyền bí Chết người' này, để tớ tìm xem." Kéo George ngồi xuống khu vực đọc sách, mở cuốn 'Những Sinh vật Huyền bí Chết người', cô nhanh chóng tìm thấy trang giới thiệu về Tử xà và đọc cho George nghe: "Ở đất nước chúng ta, có rất nhiều dã thú và quái vật đáng sợ lang thang, trong đó kỳ lạ và có sức sát thương lớn nhất phải kể đến Tử xà, còn được gọi là Xà Vương.

Loài rắn này có thể trở nên vô cùng to lớn, thường sống được vài trăm năm, nó được nở ra từ trứng của một con gà trống, do một con

cóc ấp.

Cách giết người của Tử xà rất kinh khủng, ngoài nanh độc chết người, ánh mắt của nó cũng có thể gây chết người.

Bất kỳ ai chỉ cần bị ánh mắt của nó nhìn chằm chằm sẽ lập tức mất mạng.

Nhện nhìn thấy Tử xà sẽ bỏ chạy, vì Tử xà là kẻ thù không đội trời chung của nhện, và Tử xà chỉ cần nghe thấy tiếng gà trống gáy sẽ hoảng sợ bỏ chạy, vì tiếng gà gáy đối với nó cũng là chí mạng." "Vậy, cậu nghi ngờ con quái vật trong Phòng chứa bí mật là Tử xà?" Nghe Hermione đọc xong, George nhỏ giọng hỏi.

Hermione gật đầu: "Đúng vậy, tớ nghi ngờ con quái vật trong Phòng chứa bí mật chính là Tử xà, nó di chuyển qua các đường ống trong trường, Myrtle năm đó có lẽ đã nhìn thấy mắt của Tử xà nên mới chết.

Còn mấy lần tấn công gần đây, bà Norris là nhìn thấy mắt Tử xà qua phản chiếu trên mặt nước, nên chỉ bị hóa đá chứ không bị giết.

Colin là vì qua máy ảnh nên không nhìn trực tiếp, Nick Suýt Mất Đầu vốn đã chết rồi." "Rất hợp lý, có lẽ chúng ta nên báo cáo chuyện này cho cụ Dumbledore." George tỏ ra hoàn toàn đồng ý với suy luận của Hermione, và tiện miệng hỏi: "Đúng rồi, cuốn nhật ký của Harry thế nào rồi, gần đây có manh mối mới nào không?" "Cậu nói cuốn nhật ký của Riddle à, hôm qua không biết bị ai lấy trộm rồi, và vừa rồi trước khi đến thư viện, Harry nói cậu ấy lại nghe thấy âm thanh kỳ lạ, tớ nghi ngờ đó chính là tiếng của Tử xà.

Vì Harry là một Xà Khẩu, nên cậu ấy mới luôn nghe thấy được." Hermione kéo George đứng dậy: "Chúng ta đi tìm cụ Dumbledore ngay bây giờ, Tử xà đã xuất hiện trở lại, vậy thì mọi người đều gặp nguy hiểm rồi." "Người bị tấn công phải là cậu mới đúng." Bị Hermione

kéo ra khỏi thư viện, George thầm nghĩ.

Hiện tại phần lớn phù thủy nhỏ trong trường đều đã đến sân Quidditch, chỉ có cậu, Hermione và một số ít phù thủy nhỏ khác còn ở trong trường, Tử xà chắc chắn sẽ chọn tấn công Hermione, một phù thủy gốc Muggle trước.

Đặc biệt đối với Voldemort, Hermione còn là bạn thân của Harry.

Tuy nhiên, George không lo lắng về điều này, cậu vốn dĩ muốn dụ Tử xà lộ diện, rửa sạch oan khuất cho Hagrid, đồng thời tạm thời đưa Dumbledore rời khỏi trường.

Chương 101

Bây giờ chính là một cơ hội tốt.

"Đến rồi!" Vừa ra khỏi thư viện không lâu, ở một góc rẽ, George đã cảm nhận được sự tồn tại của Tử xà.

Năng lực tâm linh của cậu không lợi hại bằng Giáo sư X, nhưng chỉ cảm nhận một khu vực xung quanh mình thì vẫn có thể làm được, địch ý lớn như vậy của Tử xà, quả thực quá rõ ràng.

"George, hình như có gì đó không ổn." Đi được vài bước, Hermione đột nhiên dừng lại, giọng nói có chút run rẩy.

Vì cô lờ mờ nghe thấy tiếng Tử xà di chuyển về phía này từ phía sau.

"Đừng quay đầu lại, có thể là Tử xà, một khi nhìn thấy mắt nó là chết chắc.

Nghe tớ, tiếp tục đi thẳng!" George nắm lấy bàn tay run rẩy của Hermione, nhanh chóng đi về phía cầu thang.

Khi tốc độ di chuyển của George và Hermione tăng lên, con Tử xà dường như cũng nhận ra, liền đột ngột tăng tốc lao về phía họ.

Nghe thấy âm thanh ngày càng gần phía sau, chân Hermione đã có chút mềm nhũn, nhưng là một phù thủy nhỏ của nhà Gryffindor, cô cũng đủ dũng cảm, thế mà nói với George: "George cậu đi tìm cụ Dumbledore, nói cho cụ biết chuyện Tử xà, tớ sẽ cầm chân nó!" Nói rồi cô rút đũa phép của mình ra.

Nhưng George lại ôm lấy eo Hermione, sau đó rút đũa phép của mình ra.

"Tin tớ, chúng ta có thể trốn thoát được, nhắm mắt lại, tuyệt đối

đừng nhìn vào mắt Tử xà!" Cảm nhận được hơi thở của Tử xà đã gần kề sau lưng, George lập tức kích hoạt ma pháp "Dực", mọc ra một đôi cánh trắng muốt, ôm Hermione bay thẳng lên, vừa vặn né được cái miệng lớn của Tử xà.

Đồng thời cậu còn vung đũa phép về phía dưới: "Thần Phong Vô Ảnh!" Một lưỡi dao trong suốt từ đũa phép bay ra, trực tiếp đánh vào đầu con rắn sắp ngẩng lên của Tử xà.

Khả năng phòng ngự ma pháp của Tử xà rất kinh người, bùa Thần Phong Vô Ảnh không phá được lớp phòng ngự, nhưng vẫn khiến nó đau đớn cúi đầu xuống.

George nhân cơ hội tăng tốc, tiếp tục bay về phía cầu thang.

Lúc này Hermione vì bị bất ngờ mang bay lên, theo bản năng ôm chặt lấy George, vùi đầu vào ngực cậu kinh ngạc hỏi: "George, cậu... cậu biết bay?" "Bây giờ không phải lúc nói chuyện này." George liên tục đập cánh tăng tốc, Tử xà thì đuổi sát phía sau.

Thực ra tình hình hiện tại đều nằm trong tầm kiểm soát của cậu, vì tốc độ bay của cậu hoàn toàn chưa tăng lên đến cực hạn, chủ yếu là sợ Tử xà đuổi không kịp mà bỏ cuộc.

Thậm chí khi thấy khoảng cách bị kéo xa, cậu còn cố ý bay chậm lại một chút.

Nếu Tử xà có xu hướng muốn bỏ cuộc, cậu liền thuận tay vung đũa phép về phía sau ném một bùa Thần Phong Vô Ảnh để tiếp tục chọc giận đối phương.

Hôm nay ít nhất phải gây ra động tĩnh lớn một chút, không nói là để các giáo viên và học sinh nhìn thấy, ít nhất cũng phải để các nhân vật trong tranh ở cầu thang nhìn thấy Tử xà, như vậy mới đủ sức thuyết phục.

Nếu không chỉ có cậu và Hermione nói suông, cũng không thể chứng minh thứ họ thấy là Tử xà chứ không phải là Acromantula.

"Ôi, trời ơi, đó là cái gì?" "Đáng sợ quá, mau trốn đi!" "Tội nghiệp các phù thủy nhỏ, mau chạy đi!" Cuối cùng, dưới sự dẫn dụ không ngừng của George, con Tử xà đã bị dẫn đến khu vực một trăm bốn mươi hai cầu thang di chuyển của Hogwarts, và cũng bị các nhân vật trong tranh trên tường nhìn thấy hết.

Thấy mục đích đã đạt được, George trực tiếp ôm Hermione bay lên ở cầu thang, còn con Tử xà không thể đi qua những chiếc cầu thang đang di chuyển, chỉ có thể phát ra một tiếng rít giận dữ, quay đầu chui vào một đường ống nước gần đó.

"Cụ Dumbledore chắc đang ở sân Quidditch, chúng ta qua đó thẳng." Thoát khỏi Tử xà, George không dừng lại, bay lên tầng tám tìm một cửa sổ, trực tiếp mang Hermione bay ra ngoài.

Bây giờ chỉ cần tìm được Dumbledore nói rõ tình hình, vậy là mọi chuyện đều ổn thỏa.

Còn về ma pháp bay lượn mà cậu thể hiện, đó đương nhiên là ma pháp do cậu, một thiên tài hiếm có, tự sáng tạo ra.

Snape có thể trong thời học sinh tự sáng tạo ra bùa Thần Phong Vô Ảnh, bùa Treo ngược và các bùa chú khác, vậy thì cậu sáng tạo ra ma pháp bay lượn, dù có chút miễn cưỡng, nhưng cũng không phải là không thể giải thích được.

Ai bảo cậu là George chứ, trong mắt mọi người, luôn luôn xuất sắc như vậy.

Việc liên tục xây dựng hình tượng thiên tài trước đây cũng là để lót đường cho những lúc như thế này.

Mặc dù bây giờ cậu mới học năm nhất, nhưng thiên tài luôn không

theo lẽ thường, phải không?

Trong lúc George đang nghĩ lát nữa đến sân Quidditch nên nói thế nào, cậu lại không chú ý đến Hermione đang ôm mình lúc này, trong ánh mắt nhìn cậu đã có thêm một chút gì đó khác lạ.

"Này, hôm nay là trận đấu Quidditch thứ tư, Gryffindor đối đầu với Ravenclaw, tiếp theo chúng ta hãy mời...

Ồ, quần lót của Merlin, tôi đang thấy cái gì thế này?" Trên khán đài, bình luận viên Lee Jordan trong tiếng reo hò của toàn trường phù thủy nhỏ, đang chuẩn bị tuyên bố các cầu thủ Quidditch hai đội vào sân.

Kết quả đột nhiên thấy George đập đôi cánh trắng muốt, ôm Hermione xuất hiện trên bầu trời sân đấu, cả người liền đứng hình.

Đương nhiên, người đứng hình không chỉ có mình anh ta, mà là toàn bộ học sinh trong trường đều đứng hình.

"Ở đó!" George đến không trung sân Quidditch, lướt mắt tìm thấy Dumbledore đang ngồi ở khán đài của các giáo sư, liền bay thẳng qua đó.

"George, em đây là?" Thấy George thu cánh lại, đặt Hermione xuống, Snape là người đầu tiên phản ứng đứng dậy.

George cũng không vòng vo, đi thẳng vào vấn đề: "Chủ nhiệm, hiệu trưởng, vừa rồi em và Hermione đã bị Tử xà tấn công ở gần thư viện..." Nghe xong lời kể của George và Hermione, tất cả các giáo sư đều hít một hơi lạnh.

Vẻ mặt Dumbledore lộ ra một tia ngạc nhiên, không biết là ngạc nhiên vì con quái vật trong Phòng chứa bí mật là Tử xà, hay là ngạc nhiên vì George và Hermione lại có thể thoát khỏi sự truy sát của Tử xà.

Thực tế, George vẫn luôn không rõ Dumbledore có biết chuyện Tử xà hay không, cậu đoán là biết, nhưng có thực sự biết hay không, chỉ có Dumbledore tự mình rõ.

“Minerva, thông báo một chút, trận đấu Quidditch hủy bỏ, tất cả học sinh tạm thời ở lại sân đấu, đợi chúng tôi kiểm tra xong trường học rồi mới trở về phòng sinh hoạt chung.” Giáo sư McGonagall vẻ mặt nghiêm trọng gật đầu, sau đó dùng Bùa Khuếch Âm lớn tiếng truyền đạt mệnh lệnh của Dumbledore.

“Hai trò đã làm rất tốt, Slytherin và Gryffindor mỗi nhà được cộng hai mươi điểm.” Dumbledore hiền từ gật đầu với George và Hermione, sau đó liền dẫn Snape, Flitwick và các giáo sư khác đến tòa lâu đài, còn giáo sư McGonagall thì ở lại sân Quidditch để duy trì trật tự.

Trận đấu Quidditch đột ngột bị hoãn, Dumbledore dẫn các giáo sư vội vã rời đi, điều này rõ ràng cho thấy đã có chuyện lớn xảy ra.

Các phù thủy nhỏ đều đoán rằng chắc chắn có liên quan đến George và Hermione, những người vừa từ trên trời rơi xuống, chỉ là vì giáo sư McGonagall đang chặn ở đó nên họ không thể qua hỏi trực tiếp hai người.

Nếu không phải giáo sư McGonagall cản lại, cả hai chắc chắn sẽ bị đám phù thủy nhỏ tò mò vây kín như cái bánh chưng.

Nhưng dù vậy, đủ loại suy đoán vẫn bay đầy trời.

Đương nhiên, chủ đề được bàn tán nhiều nhất chính là tại sao George có thể biến ra cánh để bay, là do học được một loại ma pháp mới nào đó hay là trong huyết mạch có huyết thống của phù thủy điểu loại?

Mãi hai tiếng sau, giáo sư McGonagall mới để các huynh trưởng

dẫn đám phù thủy nhỏ lần lượt trở về phòng sinh hoạt chung của các nhà.

Thì ra Dumbledore và những người khác không tìm thấy Basilisk trong lâu đài, nhưng đúng là đã phát hiện ra dấu vết do Basilisk để lại khi tấn công cùng với lời khai của các nhân vật trong tranh, cho rằng Basilisk có thể đã trốn về Phòng chứa bí mật.

"George, Hermione, hai em đi theo ta!" Đợi tất cả phù thủy nhỏ đều trở về phòng sinh hoạt chung, George và Hermione cũng bị giáo sư McGonagall dẫn riêng đến văn phòng hiệu trưởng Dumbledore.

"Lát nữa có nên nói chuyện về Harry và cuốn nhật ký không?" Trên đường đến văn phòng hiệu trưởng, Hermione nhỏ giọng hỏi.

Harry có thể nghe được tiếng của Basilisk, còn có chuyện về Riddle trong cuốn nhật ký, đây đều là bí mật của Harry, tạm thời cậu ấy không muốn nói cho các giáo sư biết, nên Hermione bây giờ cũng rất phân vân.

Vừa rồi George chỉ nói họ bị Basilisk tấn công chứ không hề tiết lộ bí mật của Harry, cô không biết lát nữa hiệu trưởng hỏi đến, mình có nên nói thật hay không.

George suy nghĩ một chút rồi ghé vào tai Hermione: "Tạm thời đừng nói, về thương lượng với Harry trước xem cậu ấy nghĩ sao.

Dù sao bây giờ chỉ cần chứng minh quái vật trong Phòng chứa bí mật là Basilisk chứ không phải nhện, Hagrid sẽ không bị coi là người thừa kế của Phòng chứa bí mật và hung thủ giết Myrtle." Hắn sợ nếu nói hết ra, lỡ như các giáo sư này men theo manh mối tìm được lối vào Phòng chứa bí mật, đến lúc đó nếu tìm thấy Basilisk trước, kế hoạch của hắn sẽ đổ bể.

Hắn không cần Dumbledore rời trường lâu như trong nguyên tác,

dù chỉ rời đi một ngày, hắn cũng có thể đến khu sách cấm để ghi nhớ toàn bộ những ma pháp hắc ám uy lực đó.

"Được, tớ biết rồi." Hermione gật đầu, cô cũng cảm thấy chuyện này vẫn nên được sự đồng ý của Harry mới có thể nói ra.

"Kẹo chanh giọt!" Trước một con gargoyle đá khổng lồ xấu xí vô cùng ở tầng tám, khi giáo sư McGonagall đọc mật khẩu, con gargoyle đột nhiên sống lại, nhảy sang một bên, bức tường phía sau nó tách làm đôi.

Chương 102

Phía sau bức tường là một cầu thang xoắn ốc đang từ từ di chuyển lên trên, giống như thang cuốn tự động.

"Theo ta." George và Hermione theo giáo sư McGonagall bước lên cầu thang xoắn ốc, cầu thang xoay tròn nhanh chóng lên cao, rất nhanh đã dừng lại trước một cánh cửa gỗ sồi có vòng gõ bằng đồng thau hình Griffin.

Đẩy cánh cửa gỗ sồi sáng bóng ra, văn phòng hiệu trưởng Dumbledore liền hiện ra trước mắt George.

Đây là một căn phòng hình tròn rộng rãi, xinh đẹp, tràn ngập đủ loại âm thanh lách cách vui tai.

Trên những chiếc bàn chân mảnh, đặt rất nhiều dụng cụ bằng bạc kỳ lạ, đang xoay tròn, phun ra từng làn khói nhỏ.

Trên tường treo đầy chân dung các vị hiệu trưởng cũ, cả nam lẫn nữ, họ đều đang khẽ ngáy trong khung ảnh của mình.

Trong phòng còn có một cái bàn cực lớn, chân bàn hình móng vuốt, phía trên bàn, trên một cành cây mạ vàng cao, đậu một con chim nhỏ xinh đẹp có đuôi vàng óng.

Rất hiển nhiên, đó là thú cưng của Dumbledore, Fawkes, con phượng hoàng duy nhất trên thế giới có thể tái sinh từ lửa, vĩnh viễn không chết.

Trên một cái kệ phía sau bàn, đặt một chiếc mũ phù thủy rách nát, nhàu nhĩ, chính là chiếc Mũ Phân Loại lúc cậu nhập học.

Đây không phải lần đầu tiên cậu đến văn phòng hiệu trưởng, lần trước ký hợp đồng gia nhập đội Quidditch Anh cũng là ở văn phòng

hiệu trưởng, còn chụp chung một tấm ảnh.

Lúc này trước bàn, Dumbledore và Snape đang đứng đó nói gì đó, không thấy các giáo sư khác, có lẽ đã được phân bố đi khắp lâu đài để đề phòng Basilisk xuất hiện lần nữa.

"Thưa hiệu trưởng, George và cô Granger đã đến." Giọng của McGonagall cắt ngang cuộc thảo luận của hai người, họ đồng thời quay người nhìn về phía George và Hermione.

"Được rồi, ngồi cả đi, George và cô Granger, hai em có thể kể lại chi tiết hơn về việc gặp Basilisk được không?" Dumbledore dùng giọng ôn hòa bảo mọi người ngồi xuống ghế sofa trắng bên cạnh, rồi cho gia tinh mang đến hai ly nước trái cây đưa cho George và Hermione.

George nhận lấy ly nước trái cây, thong thả bắt đầu thuật lại quá trình sự việc.

Cậu không nói Hermione phát hiện ra manh mối về Basilisk rồi đến thư viện tìm sách, chỉ nói Hermione đến tìm cậu đi xem Quidditch, sau đó hai người rời thư viện thì gặp phải cuộc tấn công của Basilisk.

Cậu dùng bùa Thần Phong Vô Ảnh mà Snape dạy để chống lại Basilisk, rồi mang Hermione chạy thoát.

"Ta vẫn luôn cảm thấy Severus dạy con một câu thần chú nguy hiểm như vậy có hơi sớm, bây giờ xem ra ta đã sai, con làm rất tốt, chỉ là ma pháp bay của con học từ đâu vậy?" Về việc Snape dạy George bùa Thần Phong Vô Ảnh, Dumbledore có biết, nhưng Snape chưa từng nói sẽ dạy George ma pháp bay, vừa rồi ông cũng đã xác nhận với Snape, Snape đúng là chưa dạy.

Mấu chốt là ma pháp bay mà George thể hiện cũng không giống ma pháp bay mà Snape học được từ Voldemort.

Ma pháp bay mà Snape học được từ Voldemort là biến cơ thể thành một bóng đen bay với tốc độ cao trên không, còn của George là mọc ra một đôi cánh sau lưng, sau đó bay bằng cách vỗ cánh.

George đứng dậy, kích hoạt ma pháp "Dực", đôi cánh ma pháp trắng muốt lại hiện ra sau lưng.

"Đây là ma pháp mới do con vô tình nảy ra ý tưởng và thử sáng tạo, con gọi nó là ma pháp Dực, có thể biến ra một đôi cánh để bay lượn như chim..." Ma pháp của thế giới Harry Potter và thế giới Fairy Tail có rất nhiều điểm khác biệt, nhưng cũng không phải hoàn toàn khác nhau.

Sau một thời gian nghiên cứu nguyên lý ma pháp cơ bản của hai thế giới, cậu phát hiện ra rằng nếu nghiên cứu đủ sâu thì cũng không phải là không thể chuyển đổi lẫn nhau.

Ví dụ như nếu ma pháp của Fairy Tail được thi triển theo cách của thế giới Harry Potter, uy lực chắc chắn sẽ tăng lên đáng kể dưới sự hỗ trợ của đũa phép.

Còn nếu ma pháp của thế giới Harry Potter được thi triển bằng ma pháp trận của Fairy Tail, sẽ trực tiếp bỏ qua thời gian vung đũa và đọc thần chú.

Với trình độ ma pháp hiện tại của cậu, tự nhiên là không làm được điều này, nhưng chém gió một chút về mặt lý thuyết thì vẫn không thành vấn đề.

Vì vậy, sau khi cậu trình diễn ma pháp "Dực" và giải thích một phần nhỏ nguyên lý của nó bằng lý thuyết ma pháp của thế giới này, Dumbledore, Snape và giáo sư McGonagall lập tức tin ngay.

Bởi vì ba người, với tư cách là những huyền thoại và phù thủy hàng đầu, biết rất rõ nguyên lý ma pháp "Dực" mà George nói chưa

từng xuất hiện trong bất kỳ cuốn sách ma pháp nào trước đây, và nó cũng có tính khả thi nhất định. .....

"Không ngờ em lại có thể tự mình sáng tạo ra một câu thần chú khó như vậy ngay từ năm nhất, thật sự rất giỏi!" Dumbledore, người vốn luôn có chút cảnh giác với George, lúc này trong lòng cũng không khỏi tràn đầy sự tán thưởng.

Ông cảm thấy nếu George tương lai không đi vào con đường lầm lạc, có lẽ thành tựu về mặt ma pháp sẽ thực sự trở thành một trong những phù thủy đỉnh cao nhất.

"Học sinh nhà Slytherin của chúng ta trước giờ luôn ưu tú!" Snape, người nãy giờ vẫn im lặng, trên mặt lộ ra một nụ cười nhẹ, ông cảm thấy George rất giống mình, với tư cách là đệ tử cuối cùng của ông, không chỉ nhanh chóng nắm vững bùa Thần Phong Vô Ảnh mà còn sáng tạo ra thần chú của riêng mình.

"Nhưng George, sáng tạo thần chú mới là một việc vô cùng nguy hiểm, lần sau vẫn phải cẩn thận hơn, có gì không hiểu nhất định phải đến hỏi ta trước." Trong giới phù thủy, số lượng phù thủy chết vì sáng tạo ma pháp mới không hề ít, mẹ của Luna chính là vì vậy mà qua đời ngoài ý muốn.

Cho nên tuy Snape rất tự hào về việc George sáng tạo ra thần chú mới ngay từ năm nhất, nhưng vẫn nghiêm túc dặn dò một tiếng.

"Cảm ơn viện trưởng, em sẽ đến tìm ngài thỉnh giáo." Nghe lời Snape nói, George tự nhiên là hết lòng đồng ý.

Nếu Snape bằng lòng dành nhiều thời gian hơn để dạy cậu, vậy cậu chắc chắn có thể nâng cao trình độ ma pháp nhanh hơn, từ đó học được nhiều thần chú cao cấp hơn.

Bùa Tan Ảo có thể ẩn thân, Phép Độn thổ có thể dịch chuyển tức

thời, Animagus, Bùa Hộ mệnh, đủ loại thuật giả kim thần kỳ và ma pháp hắc ám, v.v., những thứ cậu cần học còn rất nhiều.

"Nếu mọi chuyện đã rõ ràng, Severus, Minerva, hai người hộ tống bọn trẻ trở về phòng sinh hoạt chung đi, ta phải đi thương lượng với hội đồng quản trị về những sắp xếp tiếp theo." Sau khi hỏi rõ mọi chuyện, Dumbledore phất tay, giáo sư Snape và giáo sư McGonagall dẫn George và Hermione rời khỏi văn phòng hiệu trưởng.

"Hermione, tớ chỉ là ngoại lệ thôi, với trí thông minh của cậu, tớ tin tương lai cậu cũng sẽ sáng tạo ra thần chú của riêng mình." Sau khi rời văn phòng hiệu trưởng, George thấy vẻ mặt Hermione có chút không ổn, tưởng rằng cô bé có lòng tự tôn cao đã bị đả kích, bèn tốt bụng an ủi một câu.

Hermione là một học bá hàng đầu, chỉ là quá tin vào những thứ trong sách vở, dẫn đến việc khả năng sáng tạo kém hơn một chút so với những phù thủy như Snape.

Nhưng điều đó cũng tốt hơn thiên phú phù thủy của cơ thể này của cậu rất nhiều, cậu chủ yếu là nhờ hack game.

"A... cái gì...

ồ...

đúng vậy, tớ sẽ cố gắng." Vệt hồng trên mặt Hermione thoáng qua rồi biến mất, sau đó vẻ mặt có chút hoảng hốt gật đầu.

Cô vừa rồi không hề nghĩ đến những chuyện George nói.

Vẻ mặt và cuộc đối thoại của George và Hermione đều lọt vào mắt Snape và McGonagall đang hộ tống phía sau, trên mặt hai người đồng thời lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Sau đó, trong biểu cảm nghiêm túc vốn có của McGonagall lại có thêm chút nụ cười của dì.

Bà không ngờ cô bé Gryffindor ưu tú nhất của nhà mình lại nảy sinh tình cảm đặc biệt với một phù thủy nhỏ nhà Slytherin.

Nhưng với tư cách là viện trưởng nhà Gryffindor, trong lòng bà lại không hề phản cảm.

Dù sao thì vị Slytherin nhỏ George này cũng là học sinh bà rất yêu thích, hơn nữa vừa rồi George còn cứu Hermione từ miệng Basilisk.

Điều này giống như những tình tiết trong những cuốn tiểu thuyết tình cảm bà đọc khi còn trẻ.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến thành tích, bà không bận tâm việc các phù thủy nhỏ yêu đương, về mặt này Hogwarts rất cởi mở.

Nếu không thì đã không thông qua hoạt động Lễ Tình Nhân do Lockhart đề xuất.

Nếu là một trường học Muggle bình thường, giáo viên mà dám đi đầu cho học sinh yêu đương, viết thư tỏ tình, thậm chí dùng độc dược, thì ngày hôm sau sẽ bị đuổi học, thậm chí bị đưa đến đồn cảnh sát.

Còn vẻ mặt của Snape thì phức tạp hơn nhiều.

Ban đầu là nhíu mày, sau đó dường như nghĩ đến điều gì đó, vẻ mặt có chút ngây dại chìm vào một loại hồi ức nào đó.

Cuối cùng, trên mặt ông lại lộ ra một tia hạnh phúc chưa từng xuất hiện.

“George, tớ về trước đây.” Hermione nói với George bằng giọng có chút hoảng loạn, rồi cùng giáo sư McGonagall đi nhanh về phía lối vào của nhà Gryffindor ở tầng tám.

Chương 103

“Được rồi, gửi lời hỏi thăm của tớ đến Harry và Ron nhé.” George cười gật đầu, tiếp tục đi về phía cầu thang.

Ký túc xá Gryffindor cũng ở tầng tám, chỉ cần rẽ mấy vòng là tới, còn ký túc xá Slytherin ở dưới hầm của lâu đài, cần đi xuống cầu thang đến đại sảnh rồi mới vào hầm.

“Chẳng lẽ bị dọa sợ?” Đối với biểu hiện có chút bất thường vừa rồi của Hermione, George cũng không nghĩ nhiều, trong đầu cậu bây giờ toàn là những ma pháp hắc ám trong khu sách cấm của thư viện.

Cùng với Snape vốn luôn trầm mặc ít nói trở về cửa phòng sinh hoạt chung của Slytherin, George chào hỏi xong vừa định dùng mật khẩu vào phòng sinh hoạt chung thì Snape đột nhiên nói mấy câu khiến cậu có chút khó hiểu.

“George à, đừng luôn chìm đắm trong ma pháp, bình thường cũng nên dành nhiều thời gian hơn ở bên cô ấy, nhất là khi khác nhà, dù sao cũng không tiện bằng người ta cùng một nhà.

Nếu lỡ nói điều gì làm tổn thương người ta, cũng nhất định phải giải thích rõ ràng...” Nói xong cũng không đợi George phản ứng, liền quay người rời đi.

Khiến George cũng ngơ ngác.

“Ông ấy nói không phải là Hermione chứ?” Vừa là “cô ấy”, lại vừa là “khác nhà”, rất khó để cậu không nghĩ đến Hermione vừa mới chia tay.

“Chẳng lẽ...

ông ấy nghĩ mình và Hermione đang yêu nhau?” Chớp chớp mắt,

cậu đại khái đoán được chuyện gì đã xảy ra.

Cậu cảm thấy Snape có thể đã nhìn thấy bóng dáng của chính mình và Lily đã khuất từ cậu và Hermione.

Nói ra so sánh như vậy, quả thật có chút giống.

Snape là Slytherin ưu tú, cậu cũng vậy, Lily cũng là Gryffindor ưu tú nhất lúc bấy giờ, Hermione cũng vậy.

Snape là phù thủy máu lai, cậu cũng vậy, Lily là phù thủy nhỏ gốc Muggle, Hermione cũng vậy.

Cùng thời với Lily có một Potter, cùng thời với Hermione cũng có một Potter, và mối quan hệ của họ đều khá tốt.

Cũng khó trách Snape lại nói những lời đó, đây là không muốn cậu đi vào vết xe đổ.

Nhưng mà, hiểu lầm này cũng quá lớn rồi, cậu thích Hermione, sao có thể chứ, một đứa trẻ mười ba tuổi.

Bất luận là đối với Harry, Ron, Colin, hay là đối với Hermione, Ginny và Luna, cậu đều đối xử như nhau, xem như trẻ con, hoàn toàn không có một chút suy nghĩ nào khác.

Lắc đầu, hiểu lầm thì hiểu lầm thôi, dù sao chuyện này cũng không giải thích rõ được, và cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch của cậu.

"Cao quý!" Đọc mật khẩu của tuần này, George đẩy cửa bước vào phòng sinh hoạt chung của Slytherin.

Vừa vào phòng sinh hoạt chung, cậu đã bị đám phù thủy nhỏ vây quanh, bảy miệng tám lưỡi bắt đầu hỏi cậu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Vì Dumbledore và Snape đều không nói phải giữ bí mật, nên cậu cũng kể lại những gì đã nói ở văn phòng hiệu trưởng lúc trước.

Nghe nói quái vật trong Phòng chứa bí mật lại là Basilisk đáng sợ, không ít phù thủy nhỏ đều giật nảy mình.

Nhưng cũng có những người cực đoan như Malfoy, cho rằng Basilisk sẽ không tấn công Slytherin, chỉ tấn công phù thủy gốc Muggle.

Khi nghe tin George lại sáng tạo ra ma pháp bay, tất cả đều sững sờ, đặc biệt là khi George còn biểu diễn một lần cho mọi người xem trong phòng sinh hoạt chung. .....

Sáng hôm sau, Snape đến phòng sinh hoạt chung của Slytherin từ sớm, thông báo cho tất cả phù thủy nhỏ Slytherin một tin.

"Từ hôm nay, tất cả học sinh phải trở về phòng sinh hoạt chung của nhà mình trước sáu giờ tối.

Bất kỳ học sinh nào cũng không được rời khỏi ký túc xá sau thời gian này.

Mỗi lần lên lớp đều có một giáo sư hộ tống.

Trong trường hợp không có giáo sư đi cùng, bất kỳ học sinh nào cũng không được sử dụng phòng tắm.

Tất cả các buổi huấn luyện và thi đấu Quidditch đều bị hoãn lại, buổi tối không tổ chức bất kỳ hoạt động nào nữa." Khi Snape hộ tống các phù thủy nhỏ Slytherin đến Đại Sảnh Đường ăn cơm, George tiến lên hỏi: "Thưa viện trưởng, vẫn chưa tìm thấy Basilisk ạ?" "Chưa, các đường ống trong lâu đài đã được tìm kiếm, nhưng chỉ tìm thấy một vài vảy còn sót lại của Basilisk, chứ không tìm thấy Phòng chứa bí mật nơi nó ẩn náu." Snape đáp: "Dumbledore vì chuyện này đã bị hội đồng quản trị tạm thời đình chỉ chức vụ, tối qua sau khi đến Bộ Pháp Thuật ở London đã bị giữ lại ở đó.

Trước khi chúng ta tìm thấy Basilisk và người thừa kế thực sự

của Phòng chứa bí mật, trường học có thể sẽ tạm nghỉ một thời gian.

Vì vậy em cứ chuẩn bị tâm lý, nếu trong thời gian nghỉ học có vấn đề gì về học tập, cứ đến Hẻm Spinner's End tìm ta." Sau khi trường học tạm nghỉ, tất cả giáo viên và học sinh đều phải rời trường, Bộ Pháp Thuật sẽ cử Thần Sáng phong tỏa trường học để tiến hành tìm kiếm toàn diện, cho đến khi tìm thấy và giết chết Basilisk, mới có thể khai giảng lại.

Nhưng ngay cả Dumbledore cũng không tìm thấy Phòng chứa bí mật ở đâu, ông không nghĩ mấy Thần Sáng của Bộ Pháp Thuật có thể tìm thấy.

Vì vậy thời gian tạm nghỉ lần này có thể sẽ không ngắn.

George với tư cách là phù thủy ưu tú và có thiên phú nhất của Slytherin, ông không hy vọng George vì chuyện này mà chậm trễ việc học.

"Cảm ơn viện trưởng." George gật đầu, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Dumbledore tối qua đã bị giữ lại ở London, điều đó cũng có nghĩa là cậu có thể lẻn vào khu sách cấm để học ma pháp hắc ám.

Sáng sớm ăn cơm xong ở Đại Sảnh Đường, bộ ba Harry lại tìm đến George.

"Tớ đã quyết định rồi, sẽ nói cho Dumbledore biết chuyện có thể nghe thấy tiếng của Basilisk và chuyện cuốn nhật ký, có lẽ như vậy sẽ tìm được Basilisk." Sau một đêm suy nghĩ, Harry đã đưa ra lựa chọn, cậu không định giấu Dumbledore và các giáo sư nữa.

Nhưng George lại lắc đầu: "Sáng nay tớ biết từ viện trưởng, Dumbledore đã bị tạm thời đình chỉ chức vụ, người hiện đang bị giữ ở Bộ Pháp Thuật London, trong thời gian ngắn có lẽ không về được."

“Lần này phiền phức rồi, Dumbledore không ở trường, vậy trường học có lẽ mỗi ngày đều sẽ có sự kiện tấn công!” Ron nghe vậy lập tức kinh hãi, Harry và Hermione cũng nhíu mày.

Dumbledore, cây kim định hải thần này rời trường, lòng họ lập tức hoảng loạn, George thấy vậy liền đổi chủ đề: “Mấy ngày nay chúng ta hãy suy nghĩ kỹ lại, có lẽ sẽ nghĩ ra manh mối gì đó.

Lát nữa tớ định đi thăm Hagrid, nếu đã xác định quái vật trong Phòng chứa bí mật là Basilisk chứ không phải Acromantula, vậy thì tội danh năm đó của Hagrid cũng không còn nữa, hẳn là sẽ không bị ảnh hưởng.” “Được, chúng tớ cũng đi.” Hermione lập tức giơ tay lên, khiến Harry và Ron lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bình thường không thấy Hermione tích cực như vậy.

Thế là sau khi ăn sáng xong, George và bộ ba Harry liền đi thăm Hagrid.

Hôm nay là Chủ Nhật, họ đều không phải đi học.

Từ chỗ Hagrid họ biết được, người của Bộ Pháp Thuật sáng sớm đã đến thông báo cho Hagrid, hình phạt cấm ông sử dụng đũa phép đã được hủy bỏ.

Nói là tuy Dumbledore bị tạm thời đình chỉ chức vụ, nhưng cũng đã cung cấp bằng chứng chứng minh quái vật trong Phòng chứa bí mật không phải Acromantula mà là Basilisk.

Bộ Pháp Thuật vì thế đã hủy bỏ phán quyết năm đó đối với Hagrid là hung thủ giết người, khôi phục quyền sử dụng đũa phép của ông.

Nghe được tin tốt này, tâm trạng nặng nề của bộ ba Harry cuối cùng cũng dịu đi một chút.

Từ chỗ Hagrid trở về đã gần trưa, George tiện thể tìm một lý do rời khỏi bộ ba, tìm Lockhart lấy giấy phép rồi đến khu sách cấm của

thư viện.

Và lần này, cậu không còn cảm giác bị ai đó theo dõi.

“Lời nguyền Chết chóc, Lời nguyền Lửa Quỷ, Lời nguyền Độc đoán, Lời nguyền Tra tấn, ta đến đây!” Để bản thể ở thế giới Marvel phối hợp trước máy tính, cậu bắt đầu cầm lấy những cuốn sách ma pháp hắc ám mà trước đây không dám động đến, lần lượt sao chép lại.

Mong muốn chỉ trong một buổi chiều có thể thuộc lòng và hiểu được những ma pháp hắc ám khó hiểu đó là không thực tế.

Nhưng cậu có thể sao chép lại toàn bộ trước, sau này từ từ nghiên cứu.

Cứ như vậy, sao chép đến năm rưỡi chiều, cậu mới mượn một cuốn sách ma pháp bình thường, thong thả rời khỏi thư viện.

Và mấy ngày tiếp theo, cậu không đến khu sách cấm của thư viện nữa.

Chương 104

Một lần là đủ, nhiều hơn nữa sẽ dễ gây nghi ngờ, hơn nữa nửa ngày cậu cũng đã tìm được toàn bộ thần chú mình muốn, tiếp theo là từ từ học và luyện tập.

Mùa hè lặng lẽ đến, bầu trời lâu đài và mặt hồ xung quanh đều biến thành màu xanh nhạt phảng phất ánh tím, trong nhà kính nở ra những đóa hoa lớn như bắp cải.

Nhưng không khí trong lâu đài lại càng thêm căng thẳng.

Dumbledore đi rồi, nỗi sợ hãi lan nhanh theo một cách chưa từng có, mỗi gương mặt trong trường đều tỏ ra hoảng hốt bất an, mỗi tiếng cười lớn vang lên trong hành lang đều trở nên chói tai, kỳ quái, và rất nhanh đã bị dập tắt.

Lại là một ngày thứ Bảy, George lén lút tìm một nơi không người trong Rừng Cấm để luyện tập ma pháp hắc ám.

"Quả nhiên, không đơn giản như vậy!" Gần trưa, cậu thở dài rời khỏi Rừng Cấm, đi về phía lâu đài.

Bất luận là Lời nguyền Lửa Quỷ, hay ba Lời nguyền Không thể Tha thứ, đều là những ma pháp hắc ám cực kỳ cao cấp, chỉ dựa vào cậu tự học thì hiệu quả thực sự quá thấp.

Nhưng cậu lại không thể đi thỉnh giáo bất kỳ giáo sư nào trong trường, kể cả Snape.

"Có lẽ, mình cần một cao thủ về phương diện này!" Lúc này, George chợt nhớ đến linh hồn của Voldemort trong cuốn nhật ký.

Linh hồn của Voldemort trong cuốn nhật ký là linh hồn được phân tách ra khi hắn mười sáu tuổi.

Tuy Voldemort mười sáu tuổi chắc chắn không có nhiều kiến thức dự trữ bằng bản thể Voldemort, nhưng cậu cảm thấy Voldemort mười sáu tuổi hẳn cũng đã nắm vững không ít ma pháp hắc ám.

Dạy cho cậu, một người mới, vẫn là thừa sức.

Trước đây cậu không nghĩ đến phương diện này, vì lúc đó thực lực của cậu đi mưu đoạt cuốn nhật ký quá nguy hiểm, dễ bị Dumbledore phát hiện, còn có thể bị linh hồn Voldemort khống chế.

Nhưng bây giờ đã khác, Dumbledore vẫn còn ở Bộ Pháp Thuật London tạm thời chưa về được, cậu có đủ thời gian để lên kế hoạch mưu đoạt cuốn nhật ký.

Và với thực lực hiện tại của cậu, đặc biệt là sau khi học được ma pháp hệ quang khắc chế hắc ám và lời nguyền, chỉ một phân hồn của Voldemort muốn ảnh hưởng đến cậu cũng tuyệt đối không dễ dàng.

Vừa đi vừa nghĩ, trong lòng George dần dần có kế hoạch mới.

Cậu không phải người cứng nhắc, kế hoạch là thứ phải có, nhưng cũng phải biết linh hoạt.

Cùng với sự nâng cao không ngừng của thực lực, rất nhiều kế hoạch ban đầu đều phải thay đổi dựa trên sự thay đổi của thực lực, mới có thể nâng cao thực lực của mình hiệu quả hơn. .....

"Ginny, sao vậy, cảm giác gần đây cậu rất không có tinh thần?" Trong lớp học bay chiều thứ Năm, George mỉm cười đi đến bên cạnh Ginny đang một mình ngồi dựa vào cây đại thụ.

Ginny là người thích lớp học bay nhất, mỗi lần lên lớp học bay thì cô bé là người chơi hăng nhất, nhưng gần đây Ginny lại không có chút tinh thần nào ngay cả khi lên lớp học bay.

"George, cậu nói nếu một người phạm lỗi, nhưng lại không phải do ý muốn của người đó, thì có được tha thứ không?" Thấy George

đến, Ginny có chút mờ mịt hỏi.

George suy nghĩ một chút rồi đáp: "Điều đó còn phải xem người đó có đủ dũng cảm hay không, một người nếu phạm lỗi cũng không đáng sợ, không ai là không phạm lỗi, ngay cả Dumbledore, nghe nói khi còn trẻ cũng đã phạm không ít sai lầm.

Nhưng sau khi ý thức được mình phạm lỗi, nếu có thể dũng cảm thừa nhận, kịp thời sửa chữa, vậy thì người đó nhất định sẽ được tha thứ." "Thật sao?

Chỉ cần kịp thời sửa chữa là có thể được tha thứ!" Trong mắt Ginny lập tức bùng lên tia hy vọng.

Trước khi khai giảng, cô tìm thấy một cuốn sổ tay thần kỳ trong những cuốn sách cũ mua được, bất kể cô viết gì lên đó, cuốn nhật ký đều sẽ trả lời cô, còn cho cô những ý kiến rất hữu ích.

Thế là cô ngày càng tin tưởng cuốn nhật ký đó, mỗi ngày đều trò chuyện với nó, kể cho nó nghe hết những bí mật của mình.

Cho đến một ngày, cô phát hiện cơ thể mình bắt đầu không thể kiểm soát, thậm chí còn mở Phòng chứa bí mật, thả Basilisk ra tấn công bạn học.

Cô mới ý thức được cuốn nhật ký có thể có vấn đề, thế là cô lén vứt cuốn nhật ký vào phòng tắm, hy vọng cống thoát nước có thể cuốn trôi nó đi, kết quả lại bị Harry nhặt về.

Lo lắng Harry biết được bí mật của mình trong nhật ký, cũng như lỗi lầm mình đã gây ra, cô lại đến phòng ngủ nam sinh để trộm lại cuốn nhật ký.

Nhưng mấy ngày gần đây, cô phát hiện mình dường như lại bị khống chế, thậm chí Basilisk được thả ra suýt nữa đã giết chết bạn tốt George và Hermione, còn liên lụy đến hiệu trưởng Dumbledore bị đình

chỉ chức vụ.

"Đúng rồi, đây là một cái kẹp sách tớ mua ở Hẻm Xéo vào lễ Giáng Sinh, nghe ông chủ nói có thể chống lại ma pháp hắc ám và ngăn ngừa lời nguyền, còn mang lại may mắn cho chủ nhân của nó, tặng cậu!" George từ trong áo chùng phù thủy lấy ra một cái kẹp sách bằng sắt hình con bướm, đưa cho Ginny.

Ginny nhận lấy kẹp sách, trên mặt cuối cùng cũng lộ ra nụ cười.

"Cảm ơn cậu George, tớ rất thích cái kẹp sách này." "Cậu cười lên vẫn đáng yêu hơn." George đưa tay xoa đầu Ginny, rồi đứng dậy rời đi.

Ginny nhìn bóng lưng George rời đi, sờ sờ tóc mình, không hiểu vì sao, trên mặt lại có thêm một vệt hồng.

Buổi tối, trong ký túc xá nữ Gryffindor, Ginny kẹp cái kẹp sách hình con bướm mà George tặng vào trong cuốn sổ tay đáng sợ kia, cô hy vọng cái kẹp sách George tặng có thể chống lại sự khống chế của cuốn nhật ký đối với cô.

"Sáng mai, mình sẽ nói hết mọi chuyện cho Harry và các cậu ấy!" Cất cuốn nhật ký vào hộp dưới gầm giường, trong lòng Ginny đã có quyết định, lời nói của George hôm nay đã cho cô dũng khí.

Hai giờ sáng, ký túc xá nam Slytherin, George đột nhiên mở mắt ngồi dậy, sau đó cầm lấy đũa phép nhắm vào ba phù thủy nhỏ cùng phòng, nhanh chóng phóng ra ba câu thần chú giống hệt nhau.

"Stupefy!" Tuy ba phù thủy nhỏ không có thói quen dậy đêm, nhưng để đảm bảo an toàn, George cảm thấy vẫn nên cho mỗi người họ một Bùa Ngủ.

Lặng lẽ rời khỏi ký túc xá Slytherin đến một góc không người bên ngoài lâu đài, chỉ thấy trên người cậu một ma pháp trận lóe lên, hình

thể lập tức từ một đứa trẻ phình to thành một thân hình cao lớn hơn cả người trưởng thành bình thường.

Sau đó cậu lại giơ đũa phép về phía mình: "Biến hình lộng lẫy!" Bộ đồ ngủ bị căng đến mức sắp rách toạc ra nhanh chóng biến thành một bộ đồ đi đêm tiêu chuẩn chỉ lộ ra một đôi mắt.

Câu thần chú cậu thi triển lên mình được gọi là bùa biến hình quần áo, giống như bùa triệu hồi rắn và bùa tạo chim, đều là một trong những ma pháp mở rộng của ma pháp biến hình.

Là câu thần chú cậu học được trong một cuốn sách ma pháp ở thư viện tên là 《Làm thế nào để trở thành một phù thủy tao nhã》.

Tác dụng cũng rất đơn giản, chính là theo ý muốn của mình, có thể biến quần áo đang mặc trên người thành bất kỳ kiểu dáng nào, không cần phải lo lắng về việc mua quần áo mới.

Thực ra nếu bạn dành nhiều thời gian hơn để đọc sách trong thư viện, bạn thực sự có thể phát hiện ra rất nhiều thần chú kỳ quái.

Chúng có thể không có uy lực gì, nhưng đúng là có thể khiến cuộc sống của bạn trở nên vô cùng tiện lợi, đó đều là những ma pháp mà các phù thủy sáng tạo ra cho cuộc sống hàng ngày.

Làm xong tất cả, cậu lật tay liền biến ra một cây chổi bay từ không trung.

Cây chổi bay này được mua ở Hẻm Xéo trong kỳ nghỉ Giáng Sinh, sau đó được cất trong chiếc hộp do cậu dùng Bùa Cơi Nới Vô Hình mở rộng, mang đến Hogwarts.

Vì gần đây ma pháp hệ Hoán Đổi của cậu cuối cùng cũng đã nhập môn, có thể mở ra một không gian đủ để chứa hai vũ khí ma pháp, cậu liền cất cây chổi bay này vào đó.

Tại sao không dùng ma pháp bay?

Tối nay cậu định lẻn vào ký túc xá nữ Gryffindor để trộm cuốn nhật ký, tự nhiên không thể để lộ một chút sơ hở nào.

Cưỡi chổi bay bay thẳng đến tháp Gryffindor ở tầng tám, dựa vào dấu ấn từ lực mà cậu đã để lại trên con bướm trước đó, rất nhanh cậu đã tìm thấy vị trí ký túc xá nữ nơi Ginny ở.

Cầu thang ở lối vào tất cả các ký túc xá nữ của Hogwarts đều được yểm một loại ma pháp đặc biệt, nam sinh không thể vào được.

Vì vậy cậu muốn lẻn vào ký túc xá nữ để trộm cuốn nhật ký thì không thể vào từ phía phòng sinh hoạt chung, mà phải tìm lối vào từ bên ngoài tháp.

Tuy nhiên, cầu thang ở lối vào ký túc xá nam của Hogwarts lại không có bất kỳ ma pháp nào, nữ sinh có thể tự do ra vào.

Cậu thường xuyên vì điều này mà bị các nữ sinh cùng khối và khối trên dùng đủ loại lý do kỳ quặc để xông vào ký túc xá, dẫn đến việc bây giờ cậu đọc sách cơ bản đều ở thư viện hoặc một phòng học bỏ hoang nào đó dưới hầm.

Ginny trước đây có thể tùy ý xông vào ký túc xá của Harry để trộm nhật ký cũng là vì lý do này.

“Alohomora!” Đưa đũa phép chĩa vào cửa sổ khẽ điểm, sau khi nghe tiếng “cạch”, cậu thu lại cây chổi bay, cẩn thận đẩy cửa sổ bước vào.

Chương 105

"Xem ra không tìm nhầm." Thấy Ginny đang ngủ say trên giường, George thuận theo cảm ứng của mình, rất nhanh đã phát hiện ra vị trí cụ thể của con bướm kim loại.

"Quả nhiên." Cẩn thận lấy cuốn nhật ký cũ nát ra từ chiếc hộp dưới gầm giường, trên mặt cậu lộ ra một nụ cười.

Những lời nói ban ngày, mục đích chủ yếu nhất chính là để Ginny kẹp cái kẹp sách hình con bướm kim loại vào trong nhật ký để tiện cho cậu tìm kiếm.

Nếu không, sau khi vào cậu còn phải tìm một lúc, vô cớ tăng thêm nguy cơ bị lộ.

Ném thẳng cuốn nhật ký của Voldemort vào không gian Hoán Đổi, cậu không lập tức rời đi qua cửa sổ, mà đẩy cửa đi ra khỏi ký túc xá, đi về phía ký túc xá của nữ sinh khối trên.

Người ta luôn tin nhất vào phán đoán do chính mình suy ra, cậu định bày thêm một mê trận nữa để ngăn chặn thân phận của mình bị đoán ra.

Dumbledore là một người quá thông minh, không chuẩn bị thêm vài đường thì sợ là không lừa được. .....

"Cứ chọn năm thứ bảy đi, đã thành niên rồi cũng hợp lý." Tùy tiện tìm một căn phòng có dán biển năm thứ bảy, George cẩn thận đẩy cửa bước vào.

Đây là một ký túc xá bốn người, bên trong có bốn phù thủy nhỏ năm thứ bảy đang ngủ say.

"Lại còn có sở thích này, vậy thì là cô, vừa hay lại ở bên cửa sổ."

Liếc nhìn bốn phù thủy năm thứ bảy, George đi đến bên cạnh phù thủy tóc vàng đang đắp nửa tấm chăn, để lộ làn da trắng nõn, dường như không mặc đồ ngủ.

"Mạo phạm rồi!" Miệng lẩm bẩm một câu, cậu giơ hai tay lên nhanh chóng chộp về phía đối phương.

"Xem chiêu, Long Trảo Thủ xuyên tâm trăm phần trăm!" "A... tên biến thái!" Tiếng hét thất thanh vang vọng khắp ký túc xá Gryffindor, một bóng đen nhanh chóng nhảy ra khỏi cửa sổ tháp lầu tám, cưỡi chổi bay trong nháy mắt đã biến mất vào màn đêm.

"Lần này chắc sẽ không nghi ngờ đến mình." Mười phút sau, George đã trở lại hình dạng và bộ đồ ngủ bình thường, quay về ký túc xá Slytherin.

Sau khi giải Bùa Ngủ cho ba người bạn cùng phòng, cậu cũng nhắm mắt chìm vào giấc mơ.

Sáng sớm hôm sau, vừa đến Đại Sảnh Đường cậu đã nghe thấy tiếng bàn tán của đám phù thủy nhỏ xung quanh.

"Nghe nói gì chưa, rạng sáng hôm qua có một tên phù thủy biến thái khối trên lẻn vào ký túc xá nữ Gryffindor." "Thật hay giả vậy, còn có chuyện như thế?" "Chuyện này tôi còn lừa cậu làm gì, mấy vị giáo sư còn tưởng Basilisk lại tấn công học sinh, ngay lập tức đều chạy đến, kết quả là một học sinh năm thứ bảy bị lột sạch quần áo." "Còn có chuyện như thế, đã tra ra là ai làm chưa?" "Chưa, tên biến thái đó cuối cùng cưỡi chổi bay trốn khỏi cửa sổ." "Tôi đoán chắc chắn là đám nam sinh năm thứ bảy của Gryffindor làm, chỉ có bọn họ ở gần nhất." "Hình như không phải, lúc đó giáo sư McGonagall và giáo sư Snape đã lục soát ký túc xá nam Gryffindor, người đều ở đó.

Hơn nữa theo lời miêu tả của nữ sinh năm thứ bảy đó, đối phương thân hình rất cao lớn, cũng có thể không phải là phù thủy

trong trường, nói không chừng là người từ Hogsmeade qua." "Lột sạch quần áo, chuyện đó không phải mình làm, đó là sở thích của cô ta." George nghe đám phù thủy nhỏ bàn tán, thầm lắc đầu, nhưng tâm trạng vẫn rất tốt.

Vì các giáo sư trong trường dường như đều không nghi ngờ học sinh khối dưới.

Cuốn nhật ký của Ginny bị trộm, chuyện này cuối cùng cũng không giấu được, đến lúc đó tất cả phù thủy trong trường đều là đối tượng bị nghi ngờ.

Nhưng cậu làm như vậy, tất cả mọi người sẽ cho rằng người trộm sách và người tấn công phù thủy năm thứ bảy là cùng một người, dù sao thời gian cũng trùng khớp.

Mọi người sẽ cho rằng phù thủy khối trên hoặc là người từ bên ngoài trường, mục đích ban đầu là để trộm sách, chỉ là sau đó thấy sắc nảy lòng tham, sau khi bị phát hiện thì hoảng hốt bỏ chạy.

Nghĩ sâu hơn một tầng, còn sẽ cho rằng tấn công phù thủy năm thứ bảy chính là để che đậy cho việc trộm sách.

Nhưng dù thế nào cũng không thể nào nghĩ đến một phù thủy nhỏ năm nhất phẩm học kiêm ưu vừa mới bị Basilisk tấn công như cậu.

Thứ Sáu buổi sáng hai tiết Độc Dược, học bình thường, buổi trưa ở Đại Sảnh Đường vừa ăn cơm xong, cậu đã bị bộ ba Harry và Ginny cùng kéo đến phòng tắm của Myrtle Khóc Nhè ở tầng ba.

"Đến đây làm gì?" George giả vờ nghi hoặc.

Harry hít một hơi thật sâu nói: "George, Ginny đã nói cho chúng tớ một số chuyện, chúng tớ có thể biết lối vào của Phòng chứa bí mật ở đâu rồi?" "George, em không muốn lừa dối mọi người, chỉ là lúc đó em rất sợ, nhưng anh nói đúng, làm sai chuyện không nên trốn tránh,

nên dũng cảm đối mặt, thực ra...” Ginny bước lên một bước, kể lại trải nghiệm của mình một lần nữa.

“Vậy là các cậu muốn để Harry thử dùng Xà ngữ xem có thể mở lối vào của Phòng chứa bí mật này không?” George trước tiên giả vờ kinh ngạc, sau đó hỏi.

Hermione gật đầu: “Đúng vậy, nếu Harry dùng Xà ngữ mở được lối vào của Phòng chứa bí mật, chúng ta sẽ lập tức thông báo cho các giáo sư, để họ đến xử lý Basilisk bên trong.

Như vậy sẽ không còn ai bị thương nữa, và Dumbledore cũng có thể trở về.” “Vậy thì thử xem, không thử mà nói thẳng với các giáo sư như vậy, có lẽ họ cũng không tin.” George suy nghĩ một lúc rồi đồng ý với kế hoạch của Harry và những người khác.

Dù sao chỉ là mở lối vào, Basilisk cũng không chạy ra được, bên trong cùng còn có một cánh cửa lớn.

Vừa hay, đến lúc đó để các giáo sư ra tay giải quyết Basilisk, cậu cũng không cần phải lo lắng về chuyện Basilisk nữa.

Vừa an toàn lại vừa đảm bảo.

Harry theo chỉ dẫn của Ginny đi đến bên cạnh bồn nước, nói với một cái vòi nước bằng đồng khắc hình con rắn nhỏ: “Mở ra!” Cả bồn nước không có bất kỳ thay đổi nào.

“Harry, cậu phải nói bằng Xà ngữ, không thể là tiếng người.” Ron có chút căng thẳng nhắc nhở.

George bảo vệ Ginny và Hermione phía sau: “Nếu lát nữa có nguy hiểm gì thì bám chặt lấy tớ.” Thực tế cậu biết căn bản không có nguy hiểm gì, nhưng vẫn phải làm ra vẻ, nếu không sẽ trông có vẻ không bình thường.

Harry và Ron tìm cậu đến ngoài việc tin tưởng cậu, cũng là coi

trọng thực lực của cậu, có chuyện bất ngờ có thể bảo vệ họ.

George là phù thủy nhỏ duy nhất hiện tại thoát được khỏi tay Basilisk, không chỉ tự mình thoát ra mà còn cứu được một Hermione, điều này đối với Harry và những người khác tự nhiên là rất có cảm giác an toàn.

Ginny và Hermione một trái một phải nắm lấy áo chùng phù thủy của George, có chút e thẹn đồng thời gật đầu.

Nhưng hai cô gái cũng không phải dạng vừa, mỗi người đều lén lút rút đũa phép của mình ra, định bụng nếu có thứ gì nguy hiểm chui ra, sẽ cùng nhau thi triển thần chú mình giỏi nhất để tấn công.

Thực ra Ginny cũng biết bên trong còn có một cánh cửa, không thể nào có Basilisk chui ra, cũng đã nói cho Harry và mọi người biết, nhưng trong lòng họ vẫn rất căng thẳng.

Đó là Phòng chứa bí mật do Slytherin để lại từ ngàn năm trước, đó là Basilisk mà ai nhìn vào mắt cũng sẽ chết.

"Mở ra!" Harry nhắm mắt lại ấp ủ một lúc, lần nữa mở miệng đã là tiếng "xì xì" như rắn.

Lập tức, đầu rồng phát ra một luồng sáng trắng chói mắt, bắt đầu xoay tròn nhanh chóng.

Ngay sau đó, bồn nước cũng chuyển động, rồi từ từ biến mất, lộ ra một đường ống nước cực kỳ lớn, có thể cho một người chui vào.

"Tớ ở đây canh, các cậu mau đi thông báo cho các vị viện trưởng và giáo sư đến đây!" George thấy lối vào Phòng chứa bí mật xuất hiện, lập tức rút đũa phép chỉ vào lối vào đó, nói với mọi người.

"Tớ có thể bay, cho dù Basilisk thật sự chui ra, cũng không bắt được tớ." Bốn người Harry nhìn nhau, sau đó bước những bước chân ngắn của mình, chạy với tốc độ nhanh nhất đến văn phòng của các vị

viện trưởng.

“Voldemort mà biết, chắc tức chết.” Thấy bốn người Harry rời đi, George nghĩ đến cuốn sổ tay trong không gian Hoán Đổi của mình, thầm cười trong lòng.

Voldemort mười sáu tuổi này, khó khăn lắm mới thông qua việc chiếm được lòng tin của Ginny dần dần có thể khống chế hành động của cô.

Thêm nửa tháng nữa, là có thể mượn xác hoàn hồn, trực tiếp chiếm lấy thân xác của Ginny để hồi sinh.

Bây giờ lại bị cậu phá hỏng hoàn toàn, ngay cả át chủ bài Basilisk cũng sắp bị các giáo sư vây đánh đến chết. .....

Mười lăm phút sau, dưới sự dẫn dắt của bốn người Harry, tất cả giáo viên của trường, kể cả Lockhart không có bản lĩnh gì, đều tập trung tại phòng tắm của Myrtle Khóc Nhè ở tầng ba.

“Đây thực sự là lối vào của Basilisk!” Nhìn đường ống nước lớn dẫn xuống dưới, Snape tiến lên nhặt một chiếc vảy rắn lớn bằng bàn tay từ miệng ống, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm trọng.

McGonagall rút đũa phép, vô cùng kiên định nói: “Nếu đã xác định đây là lối vào của Basilisk, vậy chúng ta cùng nhau xuống giải quyết nó, không thể để nó tiếp tục làm hại học sinh nữa.” “Tôi... tôi nghĩ chúng ta không thể xuống hết, cần có một người ở lại đây canh, hay là tôi...” Lockhart nhìn đường ống nước sâu không thấy đáy, giọng nói có chút lắp bắp.

Chỉ là ông ta còn chưa nói xong, đã bị Snape lạnh lùng cắt ngang.

Chương 106

"Sao được chứ, Lockhart, bây giờ chính là lúc để ông thể hiện sự huy hoàng của mình, ông xuống trước đi đầu đi." "Đúng vậy, chúng tôi vừa đúng lúc có thể xem ông một mình giải quyết Basilisk, đến lúc đó ông còn có thể viết một cuốn sách mới, tốt biết bao." Giáo sư Sprout, viện trưởng nhà Hufflepuff vốn tính tình rất tốt, lúc này trên mặt cũng lộ ra nụ cười mỉa mai.

"Tôi... cái này... cái này..." Mồ hôi lạnh trên trán Lockhart lập tức chảy xuống.

Giáo sư Flitwick, viện trưởng nhà Ravenclaw thấy vậy cũng tiếp lời: "Lockhart, hôm qua ông không phải còn nói với tôi, nếu một mình gặp Basilisk, ông chỉ cần một câu thần chú là có thể khiến nó ngoan ngoãn chịu chết sao?" "Tôi... tôi có nói vậy sao?

Tôi không nhớ..." Lockhart muốn đánh trống lảng, Snape lại không hề nương tay.

"Tôi nhớ ông đã nói, cả sự việc đều bị chúng ta làm cho rối tung lên, lẽ ra ngay từ đầu nên giao cho ông xử lý, bây giờ chính là lúc ông thể hiện rồi." "Nếu đã vậy, Lockhart, giao cho ông xử lý đi, ông một mình xuống giải quyết Basilisk, chúng tôi ở đây chờ tin tốt của ông." Giáo sư McGonagall cuối cùng lên tiếng.

Lockhart thấy tất cả giáo viên đều nhìn chằm chằm vào mình, nuốt nước bọt đáp: "Vậy... vậy được rồi, tôi đi văn phòng chuẩn bị một số thứ." Xuống chiến đấu với Basilisk là không thể nào, ông ta chuẩn bị về lấy đồ của mình rồi chạy thẳng, sau này tiện thể tìm một lý do để lấp liếm là được.

Tiếc là mưu mẹo nhỏ của ông ta đã bị Snape nhìn thấu từ lâu, chỉ

thấy ông ta vừa định quay người rời đi, Snape lại xông lên đẩy mạnh một cái, đẩy thẳng ông ta vào đường ống.

"Thực lực của ông lợi hại như vậy, cần chuẩn bị gì chứ, xuống thẳng là được rồi." "A!!!" Nghe tiếng hét kinh hoàng của Lockhart truyền ra khi đang trượt xuống đường ống nước, một đám giáo sư trên mặt đều lộ ra nụ cười hả hê.

"George, em biết ma pháp bay, đi tìm Hagrid lấy thêm mấy con gà trống lớn về đây.

Harry, em theo ta xuống trước." Cùng với tiếng Lockhart an toàn tiếp đất từ sâu trong đường ống truyền ra, Snape quay đầu dặn dò George một câu, rồi dẫn Harry biến thành một bóng đen bay vào đường ống.

Theo lời của Ginny, bên trong còn có một cánh cửa cần Harry dùng Xà ngữ để mở.

Và vì trước đó đã xác định quái vật trong Phòng chứa bí mật là Basilisk, McGonagall cũng đã sớm nhờ Hagrid đi khắp nơi mua gà trống lớn, chuẩn bị đặt ở các tầng lầu của lâu đài Hogwarts.

Bây giờ Hagrid đã mua không ít gà trống lớn, vừa hay để George đi lấy về đối phó với Basilisk.

Điểm yếu duy nhất của Basilisk là tiếng gáy của gà trống lớn, có gà trống lớn giúp sức, việc giết Basilisk sẽ trở nên không còn khó khăn như vậy.

"Ba đứa về phòng sinh hoạt chung trước, mọi chuyện đợi giết xong Basilisk trở về rồi nói." Giáo sư McGonagall nói với Ginny, Hermione và Ron một tiếng, rồi cùng các giáo sư khác nhảy xuống đường ống.

George gật đầu với ba người, dang rộng đôi cánh bay thẳng từ

tầng ba xuống đại sảnh, sau đó trong tiếng kinh hô của đám phù thủy nhỏ đang được các huynh trưởng tập hợp lại chuẩn bị trở về phòng sinh hoạt chung, nhanh chóng bay ra khỏi lâu đài.

"Hagrid, tìm thấy Basilisk rồi, gà trống ở đâu?

Các giáo sư cần dùng!" George bay đến cửa căn lều của Hagrid hạ xuống, hỏi Hagrid đang điều chế thức ăn cho gà.

Hagrid lập tức đứng dậy xông vào căn lều, vì tốc độ quá nhanh, suýt nữa đá bay con chó lớn Fang đang nằm bên cạnh.

"Đều ở trong cái hộp này." Một lúc sau, Hagrid bưng ra một cái hộp, bên trong có đến hàng trăm con gà trống lớn.

Cái hộp trong tay Hagrid được yểm Bùa Cơi Nới Vô Hình, diện tích bên trong đừng nói là hàng trăm con, hàng nghìn con gà trống cũng chứa được.

Nhưng đây không phải là do Hagrid tự ý cải tạo, mà là do Bộ Pháp Thuật gửi đến.

Bộ Pháp Thuật tuy vì sự vận động của Malfoy mà tạm thời đình chỉ chức vụ của Dumbledore, nhưng họ cũng không phải là hoàn toàn không quan tâm đến sự an nguy của học sinh.

Sau khi biết quái vật trong Phòng chứa bí mật là Basilisk, đã đặc biệt phê chuẩn chiếc hộp này để đựng gà trống.

"Nhiều thế này, lần này Basilisk chắc vui lắm đây." George nhìn thấy số lượng gà trống trong hộp, lập tức thầm mặc niệm cho Basilisk mấy câu.

Dù là Basilisk ngàn năm tuổi, lần này có lẽ cũng sẽ bị dọa chết tươi, còn không bằng chết dưới lưỡi kiếm của Harry trong nguyên tác.

Ôm lấy cái hộp, George vỗ cánh, nhanh chóng trở về tầng ba của lâu đài.

Tuy nhiên lúc này Ron, Hermione và Ginny lại không ai nghe lời trở về phòng sinh hoạt chung, tất cả đều đang đứng ở lối vào đường ống lo lắng chờ đợi.

Chỉ có thể nói không hổ là Gryffindor.

"Tớ xuống đây, yên tâm đi, chắc sẽ giải quyết nhanh thôi." Ôm chiếc hộp đựng một trăm con gà trống lớn, George chào hỏi ba đứa nhỏ một tiếng rồi cũng nhảy vào đường ống, trượt theo đường ống xuống đến tận đáy.

Dưới đáy đường ống là một đường hầm, đi dọc theo đường hầm một lúc lâu, sau khi đi qua một lớp da rắn khổng lồ do Basilisk lột ra, cậu cuối cùng cũng lại nhìn thấy giáo sư Snape và mấy người khác.

"Đây là gà trống Hagrid đã chuẩn bị." George đưa chiếc hộp cho Snape, Snape nhìn qua một cái rồi nói với Harry: "Potter, bắt đầu đi." "George, lát nữa sau khi Harry mở cửa, em hãy dẫn cậu ấy lùi ra xa, tuyệt đối đừng nhìn về phía này." McGonagall có chút không yên tâm dặn dò George.

Bên kia Harry nghe vậy nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Con lớn hơn George một tuổi, cũng hơn cậu ấy một khối." "Nhưng em không ưu tú bằng nó, bắt đầu đi, đồ ngốc này, bây giờ không phải lúc em ghen tị đâu." Snape đứng bên cạnh Harry không chút lưu tình ra lệnh.

"Con không có ghen tị!" Harry tức giận phản bác một câu, nhưng vẫn ngoan ngoãn đối mặt với hai con rắn đá điêu khắc quấn quanh nhau trên bức tường trước mặt, dùng Xà ngữ nói: "Mở ra!" Viên ngọc lục bảo trên mắt con rắn đá sáng lên ánh sáng ma pháp màu xanh lá, bức tường lập tức nứt ra, lộ ra một căn phòng ánh sáng vô cùng mờ ảo.

Căn phòng này rộng đến kinh ngạc, chiều cao cũng ít nhất bằng ba tầng lầu, bên trong đâu đâu cũng là những cây cột đá lớn được trang trí bằng hình rắn điêu khắc.

Ở cuối những cây cột, là một bức tượng đá phù thủy khổng lồ, điêu khắc chính là một trong Tứ Đại Sáng Lập của học viện Hogwarts, Slytherin.

"George, dẫn nó lùi lại!" Ngay khi bức tường nứt ra, Snape đã kéo Harry ra sau lưng mình, sau đó nói với George. .....

"Harry, chúng ta lùi lại!" George không cùng các giáo sư đi vào, mà rất nghe lời dẫn Harry ra xa khỏi cánh cửa.

Giờ phút này, chỉ cần lặng lẽ chờ đợi kết quả là được.

Một lúc sau, trong căn phòng xa xa vang lên một loạt âm thanh hỗn loạn, trong đó có tiếng gà trống gáy, tiếng rít kinh hoàng của Basilisk, và cả tiếng các giáo sư thi triển thần chú.

"Nhắm chặt mắt!" "Thần Phong Vô Ảnh!" "Confringo!" "Protego Horribilis!" "Bùa Mù Mắt phong ấn năng lực mạnh nhất của Basilisk, Bùa Nổ tung nó bay đi, Thần Phong Vô Ảnh bổ sung sát thương, Protego Maxima bảo vệ mọi người không bị Basilisk phản công, e rằng dù không có gà trống, Basilisk này cũng không phải là đối thủ của các giáo sư!" George nghe động tĩnh trong phòng, không khỏi thầm cảm thán.

Trừ những kẻ bất tài như Lockhart, các phù thủy trong đội ngũ giáo sư của Hogwarts, đặt trong cả giới phù thủy, đều là những phù thủy hàng đầu.

Ngay cả vị giáo sư Sybill Trelawney phần lớn thời gian đều điên điên khùng khùng, chỉ biết dạy bói toán vớ vẩn, cũng là chắt gái của nhà tiên tri thực sự "Cassandra Trelawney".

Đợi đến khi động tĩnh trong phòng kết thúc, George mới dẫn Harry đi qua.

Lúc này thân hình khổng lồ của Basilisk có chút tan nát nằm trên mặt đất, hiển nhiên đã chết không thể chết hơn được nữa.

Các giáo sư thì không hề hấn gì, đang dùng ma pháp thu thập lại những con gà trống lớn vương vãi khắp nơi, cho vào lại trong hộp.

"Thưa viện trưởng, em rất hứng thú với sinh vật huyền bí, gần đây cũng vẫn luôn hướng Hagrid tìm hiểu kiến thức về phương diện này, có thể thu thập vài chiếc răng của nó làm kỷ niệm được không ạ?" Thấy mọi chuyện đã hạ màn, George đảo mắt, thỉnh cầu Snape.

Răng của Basilisk là một trong số ít những thứ có thể phá hủy Trường Sinh Linh Giá của Voldemort, lấy vài chiếc sau này cũng có thể dùng khi cần.

"Lần này có thể giải quyết Basilisk dễ dàng như vậy, phần lớn là nhờ những con gà trống lớn em mang đến, răng của Basilisk có độc, tự mình cẩn thận một chút." Snape không nghĩ ngợi gì mà đồng ý ngay.

George lập tức tiến lên nhổ vài chiếc răng độc của Basilisk, đặt vào trong hộp đựng gà trống.

Basilisk đã được giải quyết, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ngay khi họ quay người chuẩn bị rời khỏi phòng, Lockhart đi cuối cùng lén lút rút đũa phép của mình ra.

Vừa rồi lúc đánh Basilisk ông ta sợ hãi trốn trong góc run lẩy bẩy, nếu những giáo sư này đi ra ngoài, những gì ông ta tạo dựng trước đây sẽ hoàn toàn sụp đổ, ông ta sẽ trở thành kẻ lừa đảo lớn nhất.

Chương 107

Vì vậy ông ta định nhân lúc mọi người lơ là cảnh giác, sử dụng bùa lú tập thể để xóa trí nhớ của những người này, thay đổi ký ức thành ông ta một mình chiến thắng Basilisk, cứu vớt cả Hogwarts.

"Giáo sư Lockhart, ông định làm gì, Expelliarmus!" George, người vẫn luôn để ý đến hành động của Lockhart, thấy Lockhart rút đũa phép định tấn công tất cả các giáo sư, lập tức tung ra một bùa giải giới, thành công đánh bay Lockhart ra ngoài, tước đi đũa phép của ông ta.

"George, có chuyện gì vậy?" McGonagall và các giáo sư đều ngơ ngác.

George chỉ vào Lockhart đáp: "Con vừa thấy giáo sư Lockhart đi phía sau, định thi triển phép tấn công tất cả các giáo sư." "Không có, tôi không làm vậy, George, sao em có thể tấn công giáo viên?" Lockhart sau khi đứng dậy vội vàng phủ nhận, còn Snape thì trực tiếp đến bên cạnh Lockhart: "Legilimency!" So với Lockhart, ông chắc chắn tin tưởng George hơn.

Một lúc sau ông mới nói với vẻ mặt khó coi: "Gã này định thi triển bùa lú lên chúng ta, sau đó đổ công lao đánh bại Basilisk lên đầu mình, giống như trước đây hắn đã viết những câu chuyện của các phù thủy khác thành sách, rồi thi triển bùa lú lên họ vậy." "Tên lừa đảo này, tôi biết ngay hắn là một tên lừa đảo." Các giáo sư nghe lời Snape nói, lập tức chỉ vào Lockhart mắng chửi.

Lockhart sau khi tỉnh lại vẫn còn ở đó phản bác: "Các người không thể vì ghen tị với tôi mà vu khống tôi, tôi không làm vậy." "Incarcerous!" Snape cầm đũa phép chỉ vào Lockhart, một sợi dây thừng xuất hiện từ không trung, giống như một con rắn siết chặt

Lockhart lại.

“Những lời này ông cứ để dành nói với các Thần Sáng của Bộ Pháp Thuật đi, đến lúc đó nếu không thừa nhận, tôi sẽ hữu tình cung cấp cho họ vài giọt Chân Dược.” “Xin lỗi nhé Lockhart, tuy ông đã ký cho tôi không ít giấy phép, nhưng tôi không thể để ông xóa trí nhớ được.” George thấy Lockhart mặt đầy tuyệt vọng, thầm nói trong lòng.

Thực ra nếu cuối cùng Lockhart không nghĩ đến việc xóa trí nhớ của mọi người, nể tình Lockhart thường xuyên ký giấy phép cho cậu, cậu sẽ không động đến Lockhart.

Lockhart xóa trí nhớ của bao nhiêu phù thủy, chiếm đoạt kinh nghiệm của họ để xuất bản tiểu thuyết, cũng không liên quan gì đến cậu.

Giữ lại Lockhart, sau này cậu vẫn có thể tiếp tục lấy giấy phép đến khu sách cấm đọc sách.

Tiếc là, Lockhart lại tự tìm đường chết muốn xóa trí nhớ của tất cả mọi người, tất cả mọi người này cũng bao gồm cậu, cậu tự nhiên không thể đứng nhìn.

May mà phần lớn những thứ có giá trị ở khu sách cấm cậu đều đã sao chép xong, sau này không đi nữa vấn đề cũng không lớn.

Buổi chiều, vì Phòng chứa bí mật đã được tìm thấy, Basilisk bị giết chết, Dumbledore tự nhiên cũng trở lại trường học.

Ngay khi Dumbledore trở lại trường, ông đã gọi cả năm người George, Harry, Hermione, Ron và Ginny đến văn phòng hiệu trưởng, hỏi han kỹ lưỡng quá trình sự việc.

George tự nhiên là cái gì nên nói thì nói, cái gì nên giấu thì giấu.

Thực ra trong chuyện này, ngoài việc cổ vũ Ginny nói ra sự thật và

sau đó giúp vận chuyển gà trống lớn, về mặt công khai cậu không tham gia quá nhiều, những câu hỏi dành cho cậu cũng không nhiều.

Đối tượng bị hỏi chủ yếu vẫn là Harry và Ginny.

Đặc biệt là về chi tiết đêm Ginny bị trộm nhật ký, hỏi rất kỹ, rõ ràng Dumbledore không muốn cuốn nhật ký của Voldemort bị lưu lạc bên ngoài.

Chỉ là ông cũng không hỏi ra được manh mối gì.

Mấu chốt là khi Ginny miêu tả, không hiểu vì sao cũng không nói ra chuyện mình đã kẹp kẹp sách hình con bướm vào trong nhật ký, George nghĩ cô bé có lẽ đã quên mất chi tiết nhỏ này.

Dù Ginny có nói ra cũng không sao, ai có thể nghĩ đến việc cậu có thể dựa vào từ lực để định vị vị trí của kẹp sách, từ lực thuộc về siêu năng lực, giống như sức mạnh của khoa học, đều không nằm trong hệ thống của phù thủy.

Dumbledore dù có nghiên cứu sâu đến đâu về ma pháp, cũng không nhìn ra được sơ hở gì.

Huống hồ nếu không phải cậu cổ vũ Ginny, Ginny chưa chắc đã có dũng khí để thú nhận tất cả, cậu là công thần của chuyện này.

Cuộc hỏi han kết thúc, George thuận lợi trở về ký túc xá, sau đó Dumbledore và Harry nói chuyện riêng thì cậu không có hứng thú biết.

Buổi tối bảng thông báo của trường dán thông báo Basilisk đã bị các giáo sư trong trường giết chết, còn nói rõ người thừa kế của Phòng chứa bí mật là một hắc phù thủy từ bên ngoài đến, cũng là tên biến thái đã tấn công phù thủy năm thứ bảy đêm đó.

Bộ Pháp Thuật đã đang truy nã vị hắc phù thủy đang lẩn trốn đó, trường học cũng sẽ tăng cường phòng vệ, yểm ma pháp bảo vệ lên cửa sổ của mỗi ký túc xá, để ngăn chặn tình huống tương tự xảy ra.

Trường học trở lại học tập bình thường, các trận đấu Quidditch diễn ra bình thường, kỳ thi cuối kỳ sau hơn nửa tháng nữa vẫn diễn ra, không hề có tin tốt hủy bỏ kỳ thi cuối kỳ như trong nguyên tác. .....

Chủ nhật, ngày thứ bảy trong tuần, George một mình đến Rừng Cấm.

Dùng năng lực tâm linh cảm ứng một lượt, xác định xung quanh không có phù thủy nào khác, lần đầu tiên cậu lấy cuốn nhật ký của Voldemort ra khỏi không gian trang bị của mình.

Sau đó, cậu lấy một cây bút lông ngỗng ra và bắt đầu viết lên đó. "Chào, tôi là George." Mực nhanh chóng được cuốn nhật ký hấp thụ, dừng lại khoảng hai mươi giây rồi mới xuất hiện dòng chữ mới. "Chào George, tên tôi là Tom Riddle.

Cậu đã tìm thấy nhật ký của tôi như thế nào?" Linh hồn Voldemort mười sáu tuổi lúc này có chút mông lung, rõ ràng nó đang ở trong tay Ginny, chỉ cần Ginny mở nhật ký ra viết thêm vài lần nữa là nó có thể dùng Hắc ma pháp chiếm đoạt thân thể Ginny để hồi sinh, sao giờ lại rơi vào tay George?

George, nó từng nghe Ginny nhắc đến, là học sinh năm nhất nhà Slytherin, cực kỳ xuất sắc về mọi mặt, cũng rất được các giáo sư yêu thích, rất giống nó năm xưa. "Tôi biết ngươi, Voldemort lừng danh, tôi đã trộm ngươi từ chỗ Ginny." George thản nhiên viết lại trên cuốn nhật ký.

Lần này, cuốn nhật ký dừng lại lâu hơn, mất hẳn ba mươi giây mới có dòng chữ mới hiện ra. "Sao cậu biết ta là Voldemort?" "Tôi thường đến thư viện, khu sách cấm cũng hay lui tới, trong một cuốn sách từng thấy cái tên Voldemort chính là Tom Riddle, đã từng theo học tại Hogwarts." "Nếu đã biết ta là Voldemort, tại sao không giao ta cho Dumbledore?" "Bởi vì tôi khao khát sức mạnh, tôi muốn giống

như ngài, trở thành phù thủy mạnh nhất giới pháp thuật, để tất cả mọi người không còn dám coi thường tôi!" "Xem ra chúng ta rất giống nhau.

Ta có thể cho cậu sức mạnh, nhưng cậu phải trả ta lại cho Ginny trước." "Hôm nay Ginny đã kể hết mọi chuyện cho các giáo sư trong trường, họ đã cùng nhau để Harry dùng Xà ngữ mở Phòng chứa Bí mật, giết chết con Tử xà trong đó.

Cho nên Ginny đối với ngài đã vô dụng rồi, chỉ cần ngài chịu dạy tôi pháp thuật, có một số việc tôi có thể giúp ngài làm." Lần này cuốn nhật ký im lặng hẳn một phút mới hiển thị dòng chữ mới. "Cậu muốn học pháp thuật gì?" Voldemort mười sáu tuổi không bao giờ ngờ rằng kế hoạch bấy lâu của mình, ngay cả Dumbledore cũng bị kế hoạch của nó điều đi, cuối cùng lại xảy ra sự cố bất ngờ như vậy.

Tử xà bị giết, Ginny đã kể hết mọi chuyện cho nhà trường, vậy thì nó cũng không thể quay lại chỗ Ginny được nữa, nếu quay về có lẽ sẽ bị giao cho Dumbledore ngay lập tức.

Xem ra bây giờ chỉ có thể thay đổi sách lược, lừa gạt thằng nhóc trước mắt này.

Thằng nhóc này rõ ràng có thiên phú pháp thuật tốt hơn, lại có dã tâm và dục vọng hơn, dù biết rõ thân phận thật của nó mà vẫn không muốn giao nó cho Dumbledore.

Nếu có thể giành được lòng tin của thằng nhóc này, chiếm lấy thân xác nó, có lẽ còn tốt hơn chiếm con bé Ginny kia. "Tôi đã lén học được ba Lời nguyền Không thể Tha thứ và Lửa Quỷ từ khu sách cấm, nhưng tiến độ học rất chậm, muốn nhờ ngài chỉ đạo một chút." George nói thẳng mục đích của mình.

Cậu biết phân hồn Voldemort bây giờ có lẽ đang muốn lừa mình, nhưng chẳng phải cậu cũng đang lừa phân hồn Voldemort sao.

Trong lòng cậu không thể nào tin tưởng phân hồn Voldemort được, lúc viết lên nhật ký cậu cũng đã bật tối đa phòng hộ tâm linh, ma pháp thanh tẩy hệ ánh sáng luôn sẵn sàng, sẽ không cho Voldemort có cơ hội lợi dụng.

Ngay cả Ginny mà Voldemort cũng phải mất một năm mới hoàn toàn khống chế được, muốn khống chế cậu thì đúng là không có cửa.

Đợi vài tháng nữa cậu moi sạch ruột gan của Voldemort mười sáu tuổi, một cái nanh Tử xà sẽ tiễn nó về trời.

Có lẽ còn không đợi được đến năm học thứ hai. "Đương nhiên không vấn đề gì, ta có thể chỉ đạo cậu học những pháp thuật này, khiến cậu trở nên mạnh mẽ như ta." Phân hồn Voldemort mười sáu tuổi đồng ý rất nhanh, muốn chiếm thân xác của George thì phải giành được trọn vẹn lòng tin của cậu.

Hơn nữa theo nó thấy, George ngay cả Hắc ma pháp trong khu sách cấm cũng dám lén học, điển hình của việc muốn phát triển theo hướng hắc phù thủy, tuyệt đối sẽ không gia nhập phe của Dumbledore.

Sau này chỉ cần nó dẫn dắt một chút, nói không chừng sẽ nhanh chóng bị nó chinh phục, trở thành Tử thần Thực tử trung thành của nó, tiện thể để nó chiếm thân xác hoàn thành việc hồi sinh. "Không hổ là Voldemort lừng danh, chỉ cần ngài dạy tôi mấy pháp thuật này, tôi nhất định sẽ báo đáp ngài thật tốt." George lập tức vẽ ra một chiếc bánh lớn.

Voldemort đồng thời cũng ném lại một chiếc bánh lớn: "Chỉ cần cậu nghe lời ta, học theo những gì ta dạy, tin tưởng ta, cậu sẽ trở thành phù thủy mạnh nhất giới pháp thuật, vượt qua cả ta và Dumbledore." "Tuyệt quá, vậy chúng ta bắt đầu ngay bây giờ đi!" Mắt George lóe lên tinh quang, cầm bút lông ngỗng nhanh chóng viết, bắt

đầu đi vào vấn đề chính.

Thế là, trong những ngày tiếp theo, ngoài việc lên lớp bình thường, George lại có thêm một việc là lén đến Rừng Cấm học Hắc ma pháp với Voldemort.

Phải nói, Voldemort không hổ là Chúa tể Hắc ám, dù chỉ là linh hồn mười sáu tuổi, dưới sự chỉ đạo của nó, trình độ Hắc ma pháp của George cũng tăng vùn vụt.

Chương 108

Chỉ có điều Voldemort mười sáu tuổi không biết rằng, nó dạy càng nhanh, ngày chết của nó cũng sẽ đến càng nhanh.

Cùng lúc đó, tại thế giới Marvel gần trường học của người đột biến, hôm nay cũng có một vị khách không tầm thường ghé thăm. "Kỳ lạ, sao lại không có?" Black Widow trong trang phục thể thao, sau khi chạy qua cổng trường học của người đột biến lần thứ tư, cuối cùng cũng nhận ra có gì đó không ổn.

Sau khi Giám đốc Nick Fury giao cho cô nhiệm vụ điều tra George và những người đột biến, cô vẫn luôn tìm kiếm nơi ẩn náu của họ.

Qua một thời gian điều tra và xem lại vệ tinh giám sát cùng nhiều phương diện khác, cuối cùng, cô đã khoanh vùng được ngôi trường cũ của người đột biến.

Một mặt, dựa trên tài liệu suy đoán, cô cảm thấy ngôi trường cũ của người đột biến, dù xét từ góc độ lý tính hay cảm tính, đều rất thích hợp để George đưa những đứa trẻ đột biến đến ẩn náu lâu dài.

Mặt khác, vệ tinh và camera giám sát cũng nhiều lần chụp được khuôn mặt của George và Wolverine xuất hiện gần trường học của người đột biến.

Tuy nhiên, khi hôm nay cô định đến thăm dò, lại phát hiện không thể nào tìm thấy tòa lâu đài trường học rõ ràng tồn tại trên bản đồ.

Cứ như thể ngôi trường này đã biến mất vào không khí. "Như vậy, ngược lại càng chứng thực phán đoán của mình." Chuyện có thể khiến cô đi qua bốn lần liên tiếp mà vẫn không tìm thấy vị trí trường học, có lẽ chỉ có những siêu năng lực thần kỳ của người đột biến mới làm được.

Điều này cũng cho thấy phán đoán trước đó của cô không có vấn đề gì. "Hơi phiền phức, nhưng cũng không là gì." Black Widow không tiếp tục lượn lờ gần đó mà rút lui trước.

S.H.I.E.L.D. là tổ chức lớn nhất thế giới, sở hữu công nghệ tiên tiến nhất, có đủ kinh nghiệm đối phó với các loại siêu năng lực gia, luôn có thể tìm ra cách phá giải loại ẩn thân này.

Cho nên bây giờ cô phải đến chi nhánh New York để điều một số đặc vụ của tổ kỹ thuật đến giúp đỡ.

Chỉ có điều cô không biết rằng, ngay bên trong cổng trường, George đang hứng thú nhìn cô trong bộ đồ thể thao một lần nữa đi qua. "Nhanh vậy đã tìm đến đây rồi, xem ra Bùa Lãng quên của mình đã bị giải, S.H.I.E.L.D. quả là có bản lĩnh." Sau khi nhận ra thân phận của Black Widow, George cũng đoán được đại khái.

Vừa rồi cậu đang luyện tập Lời nguyền Chết chóc trong phòng mô phỏng đối chiến, Giáo sư X đột nhiên đến báo cho cậu, hình như phát hiện một đặc vụ đang lượn lờ gần trường, cậu liền chạy ra xem.

Nhìn một cái, đối phương chẳng phải là Black Widow đã bị cậu dùng Bùa Lãng quên ở căn cứ Alkali-Transigen sao.

Giáo sư X dù đã từ người đột biến cấp bốn tụt xuống cấp ba, nhưng kinh nghiệm phong phú, năng lực tâm linh bao phủ toàn bộ trường học vẫn có thể làm được, tương đương với một radar phạm vi lớn.

Cho nên xung quanh chỉ cần xuất hiện một người có ý đồ xấu, Giáo sư X đều có thể nhận ra ngay lập tức. "Muốn chơi à, vậy thì chơi với các ngươi một chút." Bọn họ bây giờ không còn như lúc mới trốn khỏi căn cứ năm ngoái, ngay cả S.H.I.E.L.D. lừng danh, George thực ra cũng không quá e ngại.

Chọc giận cậu, cùng lắm cậu dùng chiếc hộp có Bùa Cơi nới Không gian đưa tất cả mọi người đi, sau đó xông vào tổng bộ S.H.I.E.L.D.

đại náo một trận.

S.H.I.E.L.D. hiện tại cũng không có mấy người có thể đánh đấm.

Hoặc ném ra quả bom HYDRA, để bọn họ tự đấu đá nội bộ.

Hơn nữa, sau một năm huấn luyện, đám trẻ đột biến như cô bé sói về cơ bản cũng đã có thể vận dụng tốt năng lực của mình để chiến đấu.

Cho dù cậu không ra tay, bọn trẻ phối hợp với nhau, cũng không phải là người thường có thể dễ dàng bắt nạt. "Tiếp theo làm thế nào, có cần di chuyển không?" Giáo sư X quay đầu hỏi George.

George chưa kịp trả lời, Wolverine đã giơ vuốt của mình ra. "Di chuyển?

Nếu chúng dám động đến một sợi tóc của bọn trẻ ở đây, tôi sẽ chôn hết chúng trong vườn để trồng hoa!" Tư tưởng của Giáo sư X là có thể không xung đột với chính phủ thì không xung đột, nếu không bị lộ, lại sẽ rơi vào vòng truy sát không hồi kết, còn Wolverine thì không nghĩ nhiều như vậy, thái độ cũng cứng rắn hơn. "Không cần di chuyển, chúng ta cứ chơi với họ một chút, sau đó sẽ nói chuyện tử tế." George quay người nhìn đám học sinh đang đứng phía sau nói: "Trước đây đều là luyện tập chiến đấu trong phòng mô phỏng, hôm nay chúng ta sẽ có một trận thực chiến.

Nếu lần thực chiến này của các em có hiệu quả tốt, vài ngày nữa thầy sẽ cho nghỉ một ngày, để hai vị giáo sư đưa các em đến công viên giải trí chơi!" "Hiệu trưởng, những gì ngài nói đều là thật sao?" Rikudo, người lớn tuổi nhất và tính cách trầm ổn nhất, hỏi với vẻ mặt

kích động.

Vì Giáo sư X kiên quyết không muốn làm hiệu trưởng trường mới, nên hiện tại hiệu trưởng là George, dù cậu chẳng dạy gì, suốt ngày chỉ nghiên cứu ma pháp dưới tầng hầm. "Đương nhiên, hiệu trưởng đã lừa các em bao giờ chưa?" George mỉm cười. "Tuyệt vời, hiệu trưởng vạn tuế!" Các học sinh đột biến lập tức vui mừng reo hò.

Sau một năm giáo dục, chúng đã không còn là những đứa trẻ không biết gì về thế giới.

Chúng cũng biết công viên giải trí là nơi nào, thường thấy trên TV, nằm mơ cũng muốn đến xem.

Chỉ là chúng đều đã trải qua những thí nghiệm tàn nhẫn, biết cuộc sống hiện tại không dễ gì có được, chúng không thể rời khỏi trường, nên đều rất hiểu chuyện mà không hề nhắc tới việc này. "George, liệu có hơi mạo hiểm không?" Giáo sư X lộ ra vẻ lo lắng.

Ông không lo bọn trẻ gặp nguy hiểm khi chiến đấu, ông tin vào thực lực của chúng, hơn nữa có họ trông chừng, sẽ không xảy ra nguy hiểm.

Ông lo lắng về lời hứa của George đưa bọn trẻ đến công viên giải trí, đường đường chính chính đến đó, chính phủ sẽ không bỏ qua cho họ, và rất có khả năng sẽ để các tổ chức khác biết đến sự tồn tại của họ. "Không sao, vài ngày nữa, S.H.I.E.L.D. và chính phủ có lẽ sẽ không còn tìm đến gây phiền phức cho chúng ta nữa, e là họ đã lo không xuể rồi." George xua tay, không hề để ý.

Cậu cảm thấy, cũng đến lúc lấy lại toàn bộ tài sản của giáo sư, và để chính phủ hủy bỏ lệnh truy nã đối với ông.

Một giờ sau, một chiếc xe van màu đen dừng lại bên lề đại lộ cách trường học năm trăm mét, trong xe vài đặc vụ S.H.I.E.L.D. mặc đồng

phục, đeo kính, đang loay hoay với những thiết bị phức tạp.

Còn Black Widow thì cầm ống nhòm, trinh sát về phía trường học. "Thế nào, có phát hiện ra chỗ nào không ổn không?" "Chúng tôi phát hiện một từ trường kỳ lạ bao quanh khu vực năm trăm mét phía trước, có lẽ chính từ trường này đã gây nhiễu loạn não bộ của chúng ta, khiến chúng ta không thể nhìn thấy trường học." Một người đàn ông đeo kính sau một hồi thao tác, quay màn hình hiển thị về phía Black Widow. "Cô xem, theo thiết bị thăm dò của chúng tôi, trường học thực sự vẫn còn, và chúng tôi cũng phát hiện có không ít trường sinh mệnh bên trong từ trường, đây hẳn là nơi ẩn náu của những người đột biến đó." "Vậy có cách nào phá giải, để chúng ta có thể nhìn thấy trường học không?" Black Widow nhíu mày hỏi, cô cũng có thể xác định trường học không chạy đi đâu được, nhưng bây giờ làm thế nào để vào trong mà không bị ảnh hưởng.

Người đàn ông đeo kính đẩy gọng kính: "Chuyện này không khó, sau khi về chúng ta có thể chế tạo một số thiết bị gây nhiễu từ trường, lúc đó các cô mang theo là có thể không bị từ trường gây nhiễu, nhìn thấy trường học bình thường." "Được, vậy các anh mau về làm đi, làm nhiều một chút, tôi đi xin chỉ thị của cục trưởng cho hành động tiếp theo." Black Widow gật đầu, sau đó để đặc vụ lái xe đưa xe về căn cứ.

Hoàng hôn, khi trời dần tối, Black Widow dẫn theo ba đội đặc vụ S.H.I.E.L.D. tinh nhuệ nhất, xuất hiện trong khu rừng đối diện cổng trường. "Lát nữa tôi vào trước, các anh đừng động, đợi tín hiệu của tôi." "Rõ!" Những tinh anh chiến đấu xuất thân từ học viện S.H.I.E.L.D.

Chương 109

đồng thời gật đầu.

Black Widow mặc bộ đồ chiến đấu bó sát màu đen, đeo thiết bị gây nhiễu từ trường đặc chế, với tốc độ cực nhanh băng qua đường, lao về phía tường rào của trường học phía trước.

Lúc này thông qua thiết bị, cô đã có thể nhìn thấy rõ ngôi trường đối diện.

Với thân thủ của cô, muốn trèo qua tường rào lẻn vào trường, quả thực là chuyện quá dễ dàng. "Ái da!" Tuy nhiên, ngay khi cô vừa vịn tay lên tường, định dùng lực trèo qua, cả khuôn mặt lại như đột nhiên đâm vào một bức tường trong suốt, sau đó bị bật ngược lại ngã xuống đất. "Natasha, cô không sao chứ?" Trong tai nghe truyền đến lời hỏi thăm của các đặc vụ từ khu rừng phía sau.

Natasha ôm mũi hít một hơi khí lạnh, nén đau đứng dậy đáp: "Không sao, các anh đừng động vội." Cô cẩn thận vịn tay lên tường lần nữa, sờ về phía trước, phát hiện phía trước không có bức tường nào, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nhưng cô không vì một chút bất ngờ này mà từ bỏ, vẫn không do dự trèo vào trong trường.

Tuy nhiên, vừa vào trường, một bóng người đã chặn cô lại. "Không biết vị mỹ nữ này đêm khuya ghé thăm, có chuyện gì không?" Người chặn cô không ai khác, chính là George. "Xem ra vừa rồi tôi bị hất văng ra là do cậu làm?" Black Widow thấy George xuất hiện, cũng không quá ngạc nhiên.

Chuyện vừa xảy ra rõ ràng không phải là trùng hợp, có thể George đã dùng năng lực gì đó tấn công cô, mới khiến cô lần đầu không trèo

qua được tường rào.

Thực ra bị phát hiện cũng không sao, lần này vào đây cô vốn định nói chuyện với đối phương, nếu không được thì dùng vũ lực cũng chưa muộn.

Chỉ là kế hoạch ban đầu là lẻn vào thăm dò tình hình của đối phương trước, xem trường học có bao nhiêu người đột biến, rồi mới tiến hành đàm phán. "Cô muốn nói vậy thì cũng coi như là tôi làm." George gật đầu một cách thờ ơ.

Cậu vừa rồi không hề tấn công Black Widow, chỉ là quên tắt Rào chắn Thuật thức, khiến Black Widow đâm đầu vào rào chắn.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Rào chắn Thuật thức cũng là do cậu bố trí, nói là cậu làm cũng không sai. "Không biết mỹ nữ đến trường chúng tôi muộn thế này có việc gì không?" "Muộn thế này thì có việc gì được, đương nhiên là đến tìm tên đàn ông tồi đã nhẫn tâm bỏ rơi tôi năm xưa rồi." Black Widow cười, nháy mắt với George.

George lập tức ra vẻ đã hiểu: "Ra là cô muốn cùng tôi... không ngờ ở căn cứ cô đã nhất kiến chung tình với tôi, vậy được, tôi sẽ miễn cưỡng đồng ý.

Nói rồi cậu cởi áo khoác ngoài ra.

Black Widow thấy vậy nhướn mày: "Nếu cậu muốn, cũng không phải là không thể, nhưng bộ đồ này không thích hợp, lại còn ở ngay cổng lớn, hay là đến phòng cậu trước, chúng ta từ từ nói chuyện." "Không cần phiền phức vậy, để tôi làm cho nó trở nên thích hợp." George giơ tay chỉ về phía Black Widow: "Biến hình lộng lẫy!" Bộ đồ tác chiến bó sát màu đen đặc chế trên người Black Widow, trong nháy mắt biến thành bộ nội y tình thú màu đen cổ trễ, khoét rỗng, nửa trong suốt. "Cô xem, bộ này chẳng phải thích hợp rồi sao, về phòng không kích thích, tôi lại thích ở ngay cổng lớn." Không đợi Black Widow

phản ứng lại quá trình từ đồ chiến đấu biến thành nội y tình thú, George đã thi triển pháp thuật thứ hai. "Expelliarmus!" Chiếc vòng tay Widow's Bite trên cổ tay cô tức thì bay ra, bản thân cô cũng bị một lực mạnh hất văng về phía tường rào phía sau. "Ai da, ra là cô thích dựa vào tường sao, có vẻ cũng không tồi." George ra tay pháp thuật thứ ba. "Incarcerous!" Những sợi dây thừng to bằng ngón tay xuất hiện từ không trung, như rắn quấn quanh người Black Widow vừa ngã xuống từ tường rào, sau đó trói chặt cô lại và treo lên cành cây bên cạnh tường. "Chậc chậc chậc, ra là cô còn thích chơi kiểu này, đối với tôi thì hơi biến thái một chút.

Nhưng nếu cô kiên trì, tôi cũng có thể chấp nhận, cô thích phía trước hơn hay phía sau hơn?" George thu tay phải lại, đi đến trước mặt Black Widow đang bị treo không thể động đậy, thưởng thức phong cảnh trắng nõn đầy quyến rũ trước mắt, cười hì hì trêu chọc.

Black Widow hít sâu một hơi, biết không thể giả vờ được nữa, đành dùng giọng điệu bình tĩnh đáp: "Ngài George, ngài nên biết thân phận của tôi, vừa rồi chỉ là đùa thôi, lần này tôi đến đây đại diện cho S.H.I.E.L.D. có việc muốn nói với ngài, cũng là để giúp đỡ các ngài." "Nếu thực sự thành tâm giúp đỡ chúng tôi, tại sao lại dùng cách này, không phải nên ban ngày đường đường chính chính đến thăm sao?" George chắp tay sau lưng, trên mặt lộ ra vẻ chế nhạo.

Black Widow nghe vậy nhất thời cũng không biết giải thích thế nào, không thể nói là đến thăm dò trước được, tìm cớ có lẽ đối phương cũng không tin. "Ngài George, hành vi của tôi quả thực có chút không thỏa đáng, nhưng mục đích của chúng tôi là tốt, chúng tôi..." "Không cần giải thích, tự ý xông vào trường, trước tiên ăn một trận đòn để chịu phạt, sau khi kết thúc nếu còn thành ý, chúng ta sẽ nói chuyện tiếp!" George thò tay vào túi, lôi ra cây gậy ma pháp bằng hợp kim khổng lồ có gai mà trước đây cậu nhờ Tony làm.

Black Widow nhìn thấy cây gậy gai đó, tại chỗ sợ đến run người.

Đùa à, cây gậy gai to như vậy mà đánh vào người cô, dù là cơ thể đã được cường hóa của cô cũng không chịu nổi.

Ngay lập tức cô định ra lệnh qua thiết bị liên lạc nhỏ bên tai, để các đặc vụ tinh nhuệ đang mai phục bên ngoài vào cứu.

Nếu có thể không xảy ra xung đột vũ lực, cô vẫn không muốn xảy ra.

Dù George đề nghị đánh cô một trận, chỉ cần đánh xong hết giận chịu ngồi xuống nói chuyện, cô chịu đòn thì cứ chịu, dù sao ai bảo cô lẻn vào do thám tình báo bị phát hiện.

Nhưng bây giờ đây là muốn mạng cô, cô không thể nhịn được nữa. "Ồ, xin lỗi, lấy nhầm." George nhét cây gậy gai vào, lấy ra một cây gậy dài bằng hợp kim to bằng ngón tay cái.

Thấy chỉ là một cây gậy to bằng ngón tay cái, Black Widow lại từ bỏ ý định gọi người đến cứu. "Đi!" George dùng từ lực điều khiển cây gậy, nhắm vào mông của Black Widow đang bị dây thừng treo lên, quất tới tấp, quất đến nỗi một đặc vụ hàng đầu như Black Widow cũng đau đến trán rịn mồ hôi. "Được rồi, ngài George, bây giờ có thể thả tôi xuống nói chuyện được chưa." Black Widow nghiến răng, nén cơn đau trên mông, trừng mắt nhìn George nói. "Nếu cô kiên trì muốn nói chuyện, vậy thì nói chuyện." George thấy vậy vẫy tay, dây thừng biến mất, bộ nội y tình thú trên người Black Widow lại biến thành bộ đồ chiến đấu bó sát màu đen, chỉ có điều phần mông rõ ràng đã sưng lên một mảng lớn.

Không còn dây thừng trói buộc, Black Widow từ trên không rơi xuống, theo phản xạ chuẩn bị điều chỉnh tư thế để tiếp đất, nhưng vì cơn đau trên mông khiến tư thế biến dạng, suýt chút nữa lại ngã sõng soài trên đất. "Nói đi, S.H.I.E.L.D. các người rốt cuộc có ý gì?" Black

Widow ôm cái mông bị đánh sưng giải thích: "Ngài George, tình hình của S.H.I.E.L.D. chúng tôi, trước đây khi ngài ở cùng cô Potts chắc cũng đã có tìm hiểu, chúng tôi chịu trách nhiệm về an toàn của toàn bộ Trái Đất, là cơ quan được chính phủ các nước công nhận." "Cô đang uy hiếp tôi?" George nhướn mày, Black Widow lập tức xua tay: "Ngài hiểu lầm rồi, không phải uy hiếp, chỉ là cho ngài biết thực lực của chúng tôi.

Chúng tôi có thể khiến CIA ngừng truy nã Giáo sư X, và tìm bác sĩ giỏi nhất giúp các ngài chữa bệnh cho Giáo sư X.

Cũng có thể để những đứa trẻ đột biến trong trường của các ngài được các gia đình bình thường nhận nuôi, được giáo dục như những đứa trẻ bình thường, sống cuộc sống bình thường mà mọi đứa trẻ đều có thể có, không cần phải bị giam cầm ở đây mãi.

Ngài phải biết, người đột biến đối với chính phủ mà nói, luôn là một nhân tố cực kỳ bất ổn định, ngoài chúng tôi ra, không ai có thể giúp các ngài làm được đến mức này." "Nghe có vẻ không tồi." Trên mặt George không lộ ra bất kỳ biểu cảm nào. "Nhưng chắc là có điều kiện?" "Điều kiện rất đơn giản, đầu tiên tất cả những đứa trẻ được nhận nuôi đều phải chịu sự giám sát của chúng tôi, đây cũng là vì sự an toàn của chúng.

Thứ hai tình hình của Giáo sư X khá đặc thù, ở trường vẫn tồn tại rủi ro, có khả năng bùng phát gây nguy hiểm cho người thường, hy vọng có thể chuyển đến căn cứ chuyên biệt của chúng tôi để điều trị.

Cuối cùng, S.H.I.E.L.D. chúng tôi thành tâm mời ngài và Wolverine cùng tham gia kế hoạch Avengers!" Black Widow ôm mông kiên nhẫn giải thích tiếp. "Những điều phía trước tôi có thể hiểu, kế hoạch Avengers là gì?" George giả vờ nghi hoặc hỏi.

Black Widow lắc đầu: "Tôi không thể nói cho ngài kế hoạch cụ

thể, nhưng tham gia kế hoạch này ngài có thể trở thành anh hùng của nhân loại, có phần giống với X-Men năm xưa, tin rằng cũng phù hợp với lý tưởng của các ngài." "Chỉ vậy thôi sao, còn gì khác không?" George cũng không tiếp tục hỏi sâu về kế hoạch Avengers.

Black Widow bình tĩnh khuyên giải: "Chỉ có vậy thôi, chỉ cần ngài đồng ý, tương lai các ngài sẽ không cần phải sống cuộc sống trốn chạy nữa.

Nếu không, tất cả những người có siêu năng lực như các ngài, ở bất kỳ quốc gia nào cũng sẽ không khiến chính phủ yên tâm, họ sẽ luôn truy bắt các ngài, các ngài chỉ có thể không ngừng trốn chạy, lại còn là mang theo một đám trẻ con không ngừng trốn chạy.

Chương 110

Tôi nghĩ bọn trẻ cũng muốn sống cuộc sống của người bình thường, ngài chắc cũng muốn giống như người bình thường." Đối với thông tin của George, Giáo sư X, Wolverine và những đứa trẻ đột biến kia, thời gian qua cô đều đã tìm hiểu và phân tích kỹ lưỡng, biết nói những lời gì dễ dàng lay động họ nhất.

Theo kinh nghiệm của cô, George chắc sẽ không từ chối cô. "Xin lỗi, tôi không hứng thú với cái gọi là Avengers, bọn trẻ cũng không muốn bị nhận nuôi, phiền các người sau này đừng đến làm phiền chúng tôi nữa là được!" Tuy nhiên câu trả lời của George lại nằm ngoài dự đoán của cô. "Ngài George, tôi hy vọng ngài có thể..." "Không cần cân nhắc, đây chính là câu trả lời." George giơ tay ngắt lời.

Im lặng một lát, sắc mặt Black Widow trở nên nghiêm túc. "Ngài George, ngài nên biết, nhiều người đột biến như các ngài tập trung lại một chỗ, nếu không chấp nhận sự quản chế, sẽ trở thành một nhân tố bất ổn định đến mức nào.

Là cơ quan bảo vệ an toàn cho cả thế giới, chúng tôi không thể ngồi yên không quản, ngài thật sự muốn đưa những đứa trẻ đó đối đầu với cả thế giới sao?" "Sao, uy hiếp tôi, mông lại không đau nữa rồi à?" George cũng không tức giận, ngược lại còn trêu chọc Black Widow.

Nếu cậu thực sự chỉ là một vật thí nghiệm được tạo ra trong phòng thí nghiệm, Giáo sư X cũng không hồi phục, mang theo nhiều đứa trẻ đột biến như vậy, có lẽ thực sự sẽ đồng ý với những điều kiện này của S.H.I.E.L.D.

Tiếc là cậu không phải, cậu có đủ thực lực để từ chối S.H.I.E.L.D., càng không sợ sự uy hiếp của họ. "Ặc..." Black Widow nghe vậy giật giật khóe miệng, nhiệm vụ nguy hiểm cô đã làm không ít, thậm chí có rất nhiều lần sinh tử một đường, lướt qua vai tử thần.

Nhưng bị đánh sưng mông, lại còn bị trêu chọc như vậy, thực sự là lần đầu tiên. "Nếu đã vậy, ngài George, vậy thì đừng trách chúng tôi không khách sáo!" Chuyện đã đến nước này, chỉ có thể thông báo cho các đặc vụ đã chuẩn bị sẵn, cưỡng chế khống chế George và những người khác.

Giáo sư X đã bị liệt não, không có sức chiến đấu, Wolverine dường như đã hồi phục tuổi trẻ, nhưng họ đã chuẩn bị súng gây mê có thể gây mê voi, chỉ cần bắn trúng là có thể khiến Wolverine mất sức chiến đấu.

Những đứa trẻ kia còn nhỏ, rất dễ khống chế, lúc đó mỗi người một thiết bị ức chế năng lực người đột biến, không thành vấn đề.

Cuối cùng phiền phức nhất có lẽ là George, sở hữu nhiều năng lực người đột biến, còn có thể bay, rất khó bắt.

Nhưng chỉ cần bắt được những người khác, tin rằng George cũng chỉ có thể bó tay chịu trói. "Bắt đầu hành động!" Theo lệnh của Black Widow, trong tai nghe im lặng không có bất kỳ phản hồi nào, điều này khiến cô không khỏi trong lòng run lên. "Nếu cô đang đợi những đặc vụ trong khu rừng nhỏ bên kia đường, e là hết hy vọng rồi." Giọng nói đầy mỉa mai của George vang lên bên tai cô. "Là cậu làm?" Black Widow sững người.

George đưa một ngón trỏ lên lắc lắc: "Không phải tôi, là những học sinh đáng yêu của trường chúng tôi, đừng coi thường chúng nhé." Theo sau lời của George, cổng trường được mở ra, dưới sự dẫn dắt của Giáo sư X và Wolverine, các học sinh lôi theo từng đặc vụ tinh

nhuệ của S.H.I.E.L.D., từ từ đi vào.

Những đặc vụ đó có người bị cỏ xanh trói chặt, có người bị điện giật sùi bọt mép, có người bị một cục u to trên trán ngất đi, tóm lại đều không chết, nhưng cũng không còn ai có khả năng phản kháng. "Sao có thể như vậy?" Nhìn thấy toàn bộ đặc vụ mai phục bên ngoài của mình bị tiêu diệt, Black Widow trong lòng lạnh đi, và khi nhìn thấy phiên bản trẻ của Giáo sư X, đồng tử càng co lại.

Chuyện gì vậy?

Là bản sao của Giáo sư X, hay ông đã dùng phương pháp nào đó chữa khỏi bệnh, hồi phục tuổi trẻ?

Nếu là vế trước, thì không là gì, nếu là vế sau, thì phiền phức rồi.

Thực lực của người đột biến cấp bốn Giáo sư X, quả thực là vô cùng khủng khiếp. "Hiệu trưởng, chúng con đã hoàn thành nhiệm vụ, hai vị giáo sư không ra tay, là chúng con đã cùng nhau phối hợp hạ gục họ." Rikudo và cô bé sói đi đầu tiến lên kể công.

George gật đầu đầy hài lòng. "Làm tốt lắm, về tra xem muốn đi công viên giải trí nào, vài ngày nữa sẽ để hai vị giáo sư đưa các em đi chơi." Năm xưa cứu những đứa trẻ này, nói là vì năng lực của chúng, nhưng nhiều hơn là vì lương tâm của chính mình.

Nhưng bây giờ xem ra, huấn luyện tốt vài năm, nói không chừng thực sự có thể trở thành một đội siêu năng lực gia không tồi, có lẽ không đối phó được với kẻ thù như Thanos.

Đối phó với các tổ chức trên Trái Đất như S.H.I.E.L.D., HYDRA, dường như cũng không có vấn đề gì lớn.

Sandel Les dùng phụ nữ Mexico mang thai hộ để sinh ra những đứa trẻ đột biến này, thực tế tiềm năng không khác gì người đột biến thực sự, không thể so sánh với những bản sao đã bị định hình hoàn

toàn.

Hơn nữa Sandel Les khi lựa chọn gen người đột biến, vì là để bồi dưỡng làm vũ khí chiến tranh, nên đều lựa chọn những gen người đột biến có lợi cho chiến đấu.

Sẽ không xuất hiện những năng lực đột biến rác rưởi cấp cao nhất chỉ có thể đạt đến cấp hai như của Người Nhím.

Về cơ bản đều là năng lực người đột biến cấp ba thậm chí là cấp ba đỉnh cao. "Cậu muốn thế nào?" Black Widow hỏi với vẻ mặt có phần nặng nề.

George đi đến trước mặt Black Widow: "Phải là tôi hỏi S.H.I.E.L.D. các người muốn thế nào mới đúng, chúng tôi chỉ muốn sống yên tĩnh ở đây thôi, là các người đang làm phiền chúng tôi." "Ngài nên rõ, khi thân phận người đột biến của các ngài bị lộ, đồng nghĩa với việc không còn lựa chọn, chỉ là vấn đề thời gian.

Dù bây giờ ngài giết hết chúng tôi, kết quả cũng sẽ không thay đổi." Black Widow vẫn không ngừng gây áp lực tâm lý cho George, hy vọng có thể thay đổi suy nghĩ của cậu. "Tôi sẽ không giết các người, ném hết bọn họ ra ngoài." George tiến lên dùng tay nâng cằm Black Widow, sau đó lắc đầu, để Wolverine ném hết những đặc vụ kia ra cổng trường. "Nói với Giám đốc Nick Fury của các người, hai giờ chiều mai, bảo ông ta đích thân đến đây một chuyến, tôi có việc muốn nói với ông ta, việc này liên quan đến sự sống còn của S.H.I.E.L.D. các người.

Người không có lựa chọn không phải chúng tôi, mà là các người." "Mobilicorpus!" Black Widow cũng bị ma pháp của George cưỡng chế đưa ra ngoài trường. "Thực ra nếu không phải tôi cho cô vào, cô ngay cả vào cũng không vào được, đừng tưởng các người mạnh mẽ lắm." Đứng ở cổng trường, George vẫy tay, Rào chắn Thuật thức lại một

lần nữa bao phủ toàn bộ trường học.

Black Widow đưa tay sờ về phía trước rào chắn, phát hiện mình bị chặn ở bên ngoài, không nhịn được tự giễu: "Ra là cậu ta đã phát hiện ra chúng ta từ sớm, lần này về chắc sẽ bị cục trưởng mắng rồi." Dùng thiết bị liên lạc gọi đặc vụ hậu cần của chi nhánh đến hỗ trợ, đưa toàn bộ đặc vụ bị thương về chữa trị, cô nhanh chóng gọi đường dây riêng của Giám đốc Nick Fury, báo cáo tình hình ở đây một lượt.

Cùng lúc đó, trong trường, Wolverine thấy George bố trí lại Rào chắn Thuật thức, châm một điếu xì gà trêu chọc: "George, vừa rồi quý cô đó cứ ôm mông, hai người không phải vừa mới ở đây..." "Logan, bọn trẻ còn ở đây, đừng nói bậy." Giáo sư X ở bên cạnh vội trừng mắt ngắt lời anh ta.

Mà những đứa trẻ kia, không ít đứa trên mặt đều lộ ra nụ cười kỳ quái, rõ ràng đã hiểu ý Wolverine muốn biểu đạt. "Được rồi, đừng đùa nữa, chỉ là cho cô ta một chút trừng phạt nhỏ, coi như dằn mặt, màn kịch chính là ngày mai, mọi người về ngủ đi." George cười xua tay, để mọi người tự về ký túc xá nghỉ ngơi.

Hôm nay không là gì, cuộc đàm phán với Nick Fury ngày mai mới quan trọng hơn.

Nếu nói chuyện tốt, không chỉ một thời gian dài sau này sẽ không bị S.H.I.E.L.D. và HYDRA quấy rầy, còn có thể tiện thể hủy bỏ lệnh truy nã của CIA đối với Giáo sư X, lấy lại khối tài sản khổng lồ của ông.

Ngày hôm sau, một giờ năm mươi phút chiều, một chiếc xe sedan màu đen dừng lại ở cổng trường của người đột biến.

Giám đốc S.H.I.E.L.D.

Nick Fury đeo bịt mắt, Black Widow mông đã hết sưng và

Hawkeye Barton đeo cung tên, bước xuống từ chiếc sedan. "Bên bộ phận công nghệ đã phân tích ra đây là thứ gì chưa?" Nick Fury đi đến cổng trường, gõ gõ vào rào chắn trong suốt.

Black Widow nhanh chóng đáp: "Nói là một loại lực trường rất mạnh, sau khi bị bao phủ, súng đạn bình thường e là rất khó phá vỡ, nhưng nếu dùng tên lửa thì không thành vấn đề." "Thật đáng tiếc, nếu họ chịu tham gia kế hoạch Avengers thì tốt rồi." Nick Fury không khỏi thở dài, ông rất tán thưởng người đột biến có đủ loại siêu năng lực thần kỳ như George. "Chào mừng Giám đốc S.H.I.E.L.D.

đến thăm trường chúng tôi, nào, ngồi xuống uống một tách trà, chúng ta từ từ trò chuyện." Cổng lớn tức thì được mở ra, rào chắn biến mất, để lộ George đang ngồi trên ghế đá phía trước, pha trà.

Chương 111

"Trà?

Không ngờ cậu còn có sở thích này?" Nick Fury rất bình tĩnh dẫn ba người vào trường, sau đó ngồi xuống ghế đá đối diện George.

George vẫy tay để tách trà đã pha xong bay lên, rơi xuống trước mặt Nick Fury: "Sau khi rời căn cứ đã xem không ít TV, khá hứng thú với loại đồ uống này, cục trưởng không thích sao?" "So với trà xanh, tôi thích hồng trà hơn." Nick Fury đáp. "Cũng đơn giản thôi." George chỉ vào tách trà trước mặt Nick Fury: "Flavior!" Bùa Biến hình được kích hoạt, trà xanh trong tách tức thì biến thành hồng trà. "Như vậy được chứ, nếu không thích hồng trà, rượu cũng được." George nhấp một ngụm trà xanh của mình cười nói.

Nick Fury nhìn thấy cảnh tượng thần kỳ trước mắt, sắc mặt hơi biến đổi, sau đó cười nói: "Không biết cậu nhất định phải gặp tôi một lần, còn nói là liên quan đến sinh tử của S.H.I.E.L.D. chúng tôi, là có ý gì?" "Ông chỉ dẫn hai thuộc hạ vào, không sợ tôi giết ông luôn sao?" George không trả lời ngay, mà hỏi ngược lại một câu.

Nick Fury tức thì cười lên. "Giết tôi cũng vô dụng, giết tôi rồi sẽ có cục trưởng mới nhậm chức, bất kể ai ngồi vào vị trí này của tôi, vì an toàn của cả thế giới, cũng sẽ không để yên cho các người.

Hơn nữa, thực lực của S.H.I.E.L.D. chúng tôi cũng không yếu như cậu tưởng tượng đâu." Ông chỉ lên đỉnh đầu: "Nếu tôi cần, lập tức sẽ có một quả tên lửa bắn chính xác đến đây, lực trường cậu tạo ra có thể đỡ được không?

Dù đỡ được một quả, còn có thể đỡ được quả thứ hai, thứ ba?" Vừa vào cửa George đã ra oai phủ đầu, ông tự nhiên cũng không thể

tỏ ra yếu thế.

George ha ha cười nói: "Cục trưởng thật biết đùa, sao tôi lại giết ông được, chúng tôi chỉ là một đám người đột biến thật thà, an phận thôi, đùa với ông thôi, đừng coi là thật." "Thật thà, an phận?" Black Widow đứng sau Nick Fury không khỏi trợn mắt trắng. "Tôi đương nhiên tin tưởng ngài George, chỉ có điều đám người ở Nhà Trắng thì khó nói, cho nên tôi vẫn hy vọng ngài xem xét lại đề nghị của chúng tôi.

Thực ra ngài có thể coi đây là một cuộc giao dịch, một cuộc giao dịch đôi bên cùng có lợi." "Giao dịch sao?

Hôm nay tôi mời cục trưởng đến đây, thực ra cũng có một cuộc giao dịch đôi bên cùng có lợi." George không hề bị lay động nói: "Tôi hy vọng cục trưởng có thể hủy bỏ lệnh truy nã của CIA đối với Giáo sư X, đồng thời trả lại tài sản của Giáo sư X, và không cử người đến quấy rầy cuộc sống của chúng tôi nữa, tiện thể giúp chúng tôi làm lại thủ tục cho ngôi trường này, làm giấy tờ tùy thân cho học sinh của tôi.

Còn tôi, sẽ nói cho ông một bí mật." "Ngài George, ngài lại đang đùa với tôi phải không.

Bí mật gì mà giá trị của nó có thể đổi lấy những điều kiện như vậy?" Trên mặt Nick Fury lộ ra vẻ hơi buồn cười.

George thản nhiên rót cho mình một tách nữa: "Nếu như bí mật này liên quan đến toàn bộ S.H.I.E.L.D., thậm chí là an nguy của cả thế giới thì sao?" "Cậu nói gì?" Nick Fury thấy George không giống như đang đùa giỡn, bèn đáp: "Nếu thực sự như vậy, thì tự nhiên đáng để trao đổi, nhưng tôi không tin cậu có bí mật như vậy." George ngẩng đầu nhìn Nick Fury, miệng nói ra một bí mật khiến ba người có mặt đều biến sắc. "Sau khi Red Skull biến mất, các người tưởng rằng HYDRA đã bị tiêu diệt hoàn toàn, nên đã khởi động Kế hoạch Kẹp

Giấy, chiêu mộ nhà khoa học của HYDRA, Tiến sĩ Zola, vào S.H.I.E.L.D.

Tiếc là các người không ngờ rằng, Zola đã bắt đầu ngấm ngầm phát triển HYDRA bên trong S.H.I.E.L.D., thậm chí còn biến phần lớn các đặc vụ được đào tạo từ học viện S.H.I.E.L.D. của các người thành đặc vụ HYDRA.

Trong hàng ngũ cấp cao của các người, cũng có không ít là đặc vụ HYDRA.

Cho nên S.H.I.E.L.D. của các người bây giờ, nên gọi là Cục HYDRA Shield mới đúng.

Và những nhiệm vụ mà các người tự cho là đã cứu thế giới, bảo vệ an toàn thế giới, thực ra đều là đang dọn dẹp trở ngại cho HYDRA, đạt thành mục tiêu mà HYDRA muốn.

Ông nói xem, bí mật này của tôi, có đáng giá những điều kiện vừa đề xuất không?" "Cậu... cậu làm sao biết được những chuyện này?" Lần đầu tiên, biểu cảm của Nick Fury mất đi sự kiểm soát, cũng mất đi sự bình tĩnh.

Ngay cả khi George nói muốn giết ông, ông vẫn vững như bàn thạch. "Lần trước tấn công tôi và Coulson, cô Potts, những người đó chính là đặc vụ HYDRA.

Tôi và giáo sư đều có năng lực tâm linh, có thể sửa đổi ký ức và đọc ký ức.

Cho nên muốn truy ra những thông tin này, không phải là chuyện khó khăn." George bình tĩnh nói tiếp: "Nếu không tin lời tôi, ông về rồi có thể tiến hành điều tra, tin rằng chỉ cần ông tra theo hướng này, rất nhanh sẽ tra ra được manh mối." "Nếu những gì cậu nói đều là sự thật, vậy thì những điều kiện vừa nói tôi đều sẽ đồng ý." Nghe giọng

điệu của George chắc chắn như vậy, không giống như đang lừa mình, Nick Fury lại cẩn thận hồi tưởng lại rất nhiều chi tiết trong những năm qua.

Thật sự là không nghĩ không biết, vừa nghĩ đã giật mình.

Có những lúc khi bạn hoàn toàn không nghĩ theo hướng đó, thì thực sự không phát hiện ra được, nhưng nếu mang theo đáp án đi tìm lỗ hổng, thì đúng là lỗ hổng trăm chỗ.

Dù chưa về xác minh, nhưng lúc này trong lòng Nick Fury đã tin đến bảy mươi phần trăm lời của George.

Chỉ có điều, ông hiện tại vẫn chưa chắc chắn S.H.I.E.L.D.

đã bị HYDRA xâm nhập đến mức độ nào, còn bao nhiêu đặc vụ đáng để ông tin tưởng. "Tôi tự nhiên tin tưởng vào nhân phẩm của cục trưởng, nhưng cũng hy vọng càng sớm càng tốt, dù sao nếu tôi nói chuyện này cho HYDRA, chắc hẳn họ cũng sẽ sẵn lòng đồng ý với tất cả điều kiện của tôi." George mỉm cười đáp. "Một tuần, một tuần tôi sẽ lo liệu xong mọi chuyện, cũng hy vọng ngài George vì an toàn của cả thế giới, có thể quên đi tất cả mọi chuyện hôm nay." Sắc mặt Nick Fury tức thì lại biến đổi.

Ông bây giờ đã không còn cần George và họ có thể gia nhập S.H.I.E.L.D., chỉ cần họ ngoan ngoãn ở lại trường.

Sau đó không nói nội dung cuộc nói chuyện hôm nay cho bên HYDRA, nếu không HYDRA biết đã bị lộ, người đầu tiên họ muốn giết chính là ông, ông cũng sẽ rất bị động.

Trừ phi bây giờ ông có thể giết chết George và tất cả mọi người trong trường này, giữ kín bí mật này.

Nhưng đó là chuyện không thể, chưa nói đến George có thể bay đi, bên trong còn có một Wolverine bất tử, và một Giáo sư X đáng sợ có

thể đã hồi phục tuổi trẻ.

Nếu không thể một đòn chí mạng, George và họ ngả về phía HYDRA, vậy thì ông chỉ có thể gọi Captain Marvel trở về mới có một tia thắng lợi.

Thật lòng mà nói, ông bây giờ đã hối hận khi để Black Widow đi điều tra George, chẳng được gì mà còn bị chém một nhát đau điếng.

Nhưng nghĩ lại nếu không như vậy, ông còn không biết bao lâu nữa mới biết chuyện HYDRA xâm nhập S.H.I.E.L.D., nói không chừng ngày nào đó bị chính đặc vụ mình tin tưởng hãm hại chết. "Đó là tự nhiên, so với HYDRA thích phá hoại thế giới, tôi vẫn thiên về S.H.I.E.L.D. các người hơn.

Cứ làm tốt đi, đợi các người thực sự giải quyết được HYDRA, nói không chừng tôi sẽ sẵn lòng đưa học sinh tham gia cùng các người.

Thực ra tôi từ chối tham gia cùng các người, cũng là vì lo ngại trong S.H.I.E.L.D. của các người có nhiều đặc vụ HYDRA như vậy, hy vọng ông hiểu." George đứng dậy, vỗ vai Nick Fury, vẻ mặt đầy chân thành.

Mà nội tâm của cậu lúc này lại là: "Nhóc con, để các người rảnh rỗi sinh nông nổi, tự đi mà chơi với nhau đi." Với mức độ xâm nhập của HYDRA vào S.H.I.E.L.D., một khi Nick Fury về điều tra, tất nhiên sẽ bị HYDRA phát hiện, dù sao cựu giám đốc mà Nick Fury tin tưởng nhất cũng là người của HYDRA.

Cho nên vài năm tới, S.H.I.E.L.D. có thể sẽ luôn dây dưa đấu đá với HYDRA, không có thời gian để ý đến chỗ cậu.

Và vài năm thời gian, tin rằng thực lực của cậu đã không cần phải để ý đến S.H.I.E.L.D. hay HYDRA nữa. "Ngài George, tôi còn có việc

gấp cần xử lý, sẽ không ở lại lâu.

Những điều kiện ngài đề ra, sau này sẽ do Natasha tiếp nhận, cô ấy sẽ toàn quyền phụ trách, trong một tuần giúp các ngài hoàn thành tất cả." Nick Fury lúc này, một lòng nghĩ đến việc về điều tra HYDRA, đâu còn tâm tư ở lại đây.

Chương 112

Chào hỏi George một tiếng, để lại Natasha rồi dẫn Hawkeye rời đi trước. "Đi thong thả, không tiễn!" George vẫy tay, thấy Nick Fury và Hawkeye rời đi, nhìn sang Black Widow: "Cô Natasha, vậy chuyện sau này phiền cô nhé." "Tôi sẽ cố hết sức, cho tôi số điện thoại, xong việc tôi sẽ liên lạc với ngài." Lúc này ánh mắt Natasha có chút lơ đãng, sau khi nghe lời của George, hít sâu một hơi đáp.

George thấy vậy mắt đảo một vòng: "Thực ra tôi biết một số chuyện về cô, cô là vì muốn từ biệt quá khứ, và chuộc lại những tội lỗi đã phạm phải khi làm gián điệp ở Red Room, mới gia nhập S.H.I.E.L.D.

Nhưng cô cũng thấy rồi đấy, S.H.I.E.L.D. sớm đã bị HYDRA xâm nhập, những nhiệm vụ cô làm, có thể không phải là đang chuộc tội, mà là đang làm sâu sắc thêm tội nghiệt của mình.

Cục trưởng của các cô làm việc có phần quá tự cao và cực đoan, sự tồn tại của một tổ chức như S.H.I.E.L.D., đối với thế giới chưa chắc đã là chuyện tốt." "Cậu nói những điều này có ý gì?" Cơ thể Black Widow hơi run rẩy, sau đó nhìn chằm chằm vào mắt George hỏi.

Thật lòng mà nói, lời của George quả thực đã chạm đến cô, bởi vì cô vừa rồi cũng thực sự đối với S.H.I.E.L.D., đối với Nick Fury đã có sự dao động.

George nhún vai: "Rất đơn giản, ý của tôi là trường chúng tôi hiện tại còn thiếu giáo viên, nếu cô không ngại, có lẽ có thể thử một cách sống khác.

Dạy học sinh ở trường chúng tôi, sống một cuộc sống bình lặng,

thay vì cả ngày làm gián điệp, đi khắp thế giới thực hiện các loại nhiệm vụ nguy hiểm." Black Widow là một gián điệp toàn năng, ngoài thân thủ vượt trội người thường, còn tinh thông tất cả các ngôn ngữ trên thế giới, tất cả các phương tiện giao thông, cũng là một hacker hàng đầu.

Nếu kéo cô về trường làm giáo viên, học sinh có thể học được rất nhiều thứ hữu ích, để sau này không bị đặc vụ và gián điệp nào đó dắt mũi.

Hơn nữa trường học cũng thực sự cần giáo viên, Wolverine chỉ có thể dạy lịch sử và chiến đấu, tất cả các môn học khác đều dựa vào một mình Giáo sư X dạy cũng quá vất vả.

Hơn nữa học sinh tương lai cũng có thể ngày càng đông.

Quan trọng là, cậu không sợ Black Widow giả vờ đồng ý, sau đó làm gián điệp trong trường, cậu và Giáo sư X về phương diện này là chuyên nghiệp.

Nghe câu trả lời này của George, Black Widow rõ ràng rất ngạc nhiên, cô không ngờ George sẽ mời cô đến trường làm giáo viên, phải biết hôm qua cô còn bị George đánh một trận vào mông, bây giờ vẫn chưa hết sưng.

Nhưng thật lòng mà nói, sau khi nghe có thể đổi một cách sống khác, cô thực sự đã động lòng.

Cứ tưởng là đang chuộc tội, không ngờ lại phạm thêm nhiều tội hơn, nếu đã vậy không bằng dạy học sinh, như vậy ngược lại có thể khiến tâm hồn mình bình yên hơn một chút. "Tôi cần phải suy nghĩ, dù có đồng ý với ngài, cũng phải đợi tôi giúp cục trưởng dọn dẹp xong HYDRA đã." Im lặng suốt năm phút, Black Widow mới từ từ mở miệng trả lời.

George cũng không ngạc nhiên, chỉ cười nói: "Không sao, cổng trường luôn rộng mở chào đón cô, hơn nữa ở đây chúng tôi không có nhiều yêu cầu như S.H.I.E.L.D., chỉ cần dạy dỗ học sinh học tập tốt là được, những thứ khác đều rất tự do." Cậu biết Black Widow không dễ dàng đồng ý như vậy, nhưng nghe câu trả lời vừa rồi, rõ ràng đã động lòng, đồng ý chỉ là chuyện sớm muộn.

Hơn nữa ứng cử viên giáo viên trong dự tính của cậu có không ít, ví dụ như vị đội trưởng đang bị đóng băng trong tảng băng kia, cậu có Bùa Truy tung, muốn đi trước Nick Fury chặn đường hớt tay trên đội trưởng, quả thực không thể đơn giản hơn.

Black Widow cũng chỉ là một trong những ứng cử viên, dù không đồng ý cũng không sao. "Avada Kedavra!" George đang luyện tập Lời nguyền Chết chóc với một con cá trong bể.

Dưới sự chỉ đạo của linh hồn Voldemort mười sáu tuổi, cậu bây giờ đã học thành công Hắc ma pháp mà mình muốn học nhất, Lời nguyền Chết chóc.

Chỉ có điều những bùa chú như ba Lời nguyền Không thể Tha thứ, tự nhiên không tiện luyện tập ở Hogwarts, lỡ bị Dumbledore thần thông quảng đại phát hiện, chẳng phải là bại lộ rồi sao.

Hắc ma pháp thông thường, dù có luyện tập trong trường, cũng không có vấn đề gì lớn.

Nhưng ba Lời nguyền Không thể Tha thứ thì khác, ba bùa chú này chỉ cần dùng lên người một lần bị phát hiện, đều sẽ bị tống thẳng đến Azkaban.

Cho nên bình thường cậu đều luyện tập ở thế giới Marvel, ở đây không ai quản cậu việc này, muốn luyện thế nào thì luyện.

Ánh sáng ma thuật màu xanh lục bắn trúng con cá trích, con cá

trích đang bơi lội tung tăng tức thì mất đi sinh mệnh. "Hình như là đã trục xuất linh hồn?" Nhặt con cá trích đã chết lên, George cẩn thận xem xét, trong lòng thầm đoán.

Lời nguyền Chết chóc, còn được gọi là Lời nguyền Giết chóc, bình thường chỉ cần bị bắn trúng, dù là Dumbledore cũng sẽ bị giết chết.

Sau khi thi triển thành công sẽ có một luồng ánh sáng xanh lục chói mắt bắn ra, đũa phép sẽ vì ma thuật mạnh mẽ này mà không tự chủ được run rẩy, đồng thời còn kèm theo một trận âm thanh hỗn loạn, như thể tử thần vô hình bay qua không trung.

Người trúng bùa sẽ chết ngay lập tức, và không để lại bất kỳ vết thương nào.

Muốn chống lại Lời nguyền Chết chóc, chỉ có thể thông qua việc nhanh chóng né tránh hoặc dùng những vật khác xung quanh để che chắn vật lý, Bùa Khiên và Bùa Hộ mệnh thông thường đều không chặn được Lời nguyền Chết chóc.

Qua một thời gian nghiên cứu và luyện tập, George cảm thấy Lời nguyền Chết chóc hẳn là một loại ma chú chuyên nhằm vào linh hồn, người trúng bùa chủ yếu là do linh hồn bị tấn công.

Cho nên bùa chú này không chỉ có tác dụng với người thường, mà đối với một số tồn tại như linh hồn và thể tinh thần, cũng sẽ có hiệu quả tấn công rất tốt.

Muốn thi triển Lời nguyền Chết chóc thường cần hai điều kiện, một là pháp lực của bản thân đủ mạnh, hai là khi thi triển trong lòng phải tràn đầy sát ý mãnh liệt.

Nếu thường xuyên thi triển Lời nguyền Chết chóc, người thi triển cũng rất dễ bị ảnh hưởng bởi cảm xúc, trở nên bạo ngược hiếu sát,

điên điên khùng khùng.

Dù sao ngày nào trong đầu cũng toàn là giết giết giết, sao có thể không bị ảnh hưởng.

Nhưng điều này đối với George lại không là gì.

Bởi vì cậu có năng lực tâm linh mạnh mẽ, khi thi triển Lời nguyền Chết chóc, hoàn toàn có thể dùng sức mạnh tinh thần để bảo vệ tinh thần của mình không bị Lời nguyền Chết chóc ô nhiễm.

Đương nhiên, trong tình huống bình thường, cậu cũng sẽ không thường xuyên sử dụng Lời nguyền Chết chóc, cách giết người có rất nhiều, không nhất thiết phải dùng Lời nguyền Chết chóc.

Nhưng học thì chắc chắn phải học, thủ đoạn của pháp sư càng nhiều, mới có thể thong dong đối phó với các loại kẻ thù khác nhau.

Luyện tập xong ba Lời nguyền Không thể Tha thứ, George vừa bước ra khỏi phòng mô phỏng thực chiến, liền nhận được điện thoại của Black Widow. "Lệnh truy nã của CIA đối với Giáo sư X đã được hủy bỏ, tất cả tài sản của Giáo sư X cũng đã được giải phong có thể sử dụng bình thường, thủ tục bên trường học của các ngài cũng đã hoàn tất.

Tiếp theo tôi sẽ đến trường làm giấy tờ tùy thân chính thức cho học sinh của các ngài, tiện cho họ sinh hoạt sau này." "Rất tốt, cảm ơn, nhưng hôm nay chúng và hai vị giáo sư đã đi công viên giải trí rồi, hay là ngày mai cô lại đến?" George đáp.

Chỉ mới ba ngày, mọi chuyện đã gần như xong xuôi, xem ra Nick Fury thực sự rất sợ cậu nói thông tin cho HYDRA. "Không vấn đề, vậy sáng mai tôi qua." Black Widow không có ý kiến gì.

Lúc này George đột nhiên nghĩ đến một chuyện, bèn nói: "Đúng rồi, ngày mai tôi có thể sẽ có thêm một giáo viên mới, cần cô giúp làm

giấy tờ tùy thân mới." "Giáo viên mới?

Được, không vấn đề." Giọng điệu của Black Widow có chút nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Cúp điện thoại, cậu đến nhà kho đậu X-Jet dưới tầng hầm, Isa đã đợi sẵn ở đó. "Xuất phát thôi!" X-Jet tàng hình cất cánh, nhanh chóng bay về phía Bắc Băng Dương.

Lúc này George ngồi trên chiến cơ cũng kích hoạt Bùa Truy tung. "Truy tung - Steve Rogers!" Bốn giờ sau, George gọi Isa dừng lại: "Được rồi, cứ dừng ở đây trước." Nhảy xuống từ máy bay, George giang rộng đôi cánh đáp xuống một tảng băng lớn.

Theo hiển thị của Bùa Truy tung, Captain America Steve Rogers, hẳn là đang bị đóng băng dưới ngọn núi băng này. "Confringo!" Giơ tay chỉ về phía núi băng, núi băng lập tức bị Bùa Nổ làm nổ tung một cái hố lớn.

Thấy có hiệu quả, George liền bắt đầu liên tục thi triển Bùa Nổ lên núi băng, dù sao cậu cũng không sợ hao hết pháp lực.

Dưới sự oanh tạc của Bùa Nổ kéo dài hai mươi phút, một chiếc máy bay bị đóng băng cuối cùng cũng xuất hiện trong tầm mắt của George. "Diffindo!" Lại vẫy tay, một Bùa Cắt đánh lên máy bay, cắt một lỗ trên bề mặt máy bay đủ cho hai người đi qua.

Nhảy vào bên trong máy bay, ở vị trí điều khiển, cậu nhìn thấy Captain America đã bị đóng băng hơn sáu mươi năm.

Chương 113

Từ không gian trang bị lấy ra một chiếc hộp đã được mở rộng không gian bằng Bùa Cơi nới Không gian, đặt Captain America và chiếc khiên của anh vào, George lại giang rộng đôi cánh, quay trở lại X-Jet.

Trong tình huống bình thường, một trang bị đã sử dụng Bùa Cơi nới Không gian để mở rộng không gian, không thể chứa một trang bị khác cũng sử dụng Bùa Cơi nới Không gian, như vậy sẽ gây ra xung đột không gian.

Cho nên muốn thông qua cách xếp chồng hộp để hack game, giành được không gian vô hạn, là không thể làm được.

Nhưng, không gian ma pháp hệ trang bị mà George sử dụng, lại có thể chứa chiếc hộp đã được mở rộng không gian bằng Bùa Cơi nới Không gian.

Bởi vì nguyên lý của hai loại ma pháp không hoàn toàn giống nhau.

Mặc dù đều thuộc ma pháp không gian, nhưng nguyên lý của Bùa Cơi nới Không gian là phóng đại không gian vốn có, còn nguyên lý của ma pháp hệ trang bị là mở ra một không gian độc lập thuộc về riêng mình.

Như vậy, cậu tương đương với việc bù trừ ưu nhược điểm của hai loại ma pháp, có được một không gian vừa có thể mang theo người, mang theo lượng lớn vật phẩm, lại không cần lo trang bị bị trộm, có thể lấy ra dùng bất cứ lúc nào.

Cho nên nói, học nhiều ma pháp của các thế giới khác nhau, rất nhiều quy tắc được coi là chân lý trong hệ thống ma pháp ban đầu, cũng có thể dựa vào một hệ thống ma pháp khác để phá vỡ, từ đó hình

thành sự bổ sung cho nhau.

X-Jet trở về trường học đã là hoàng hôn, Giáo sư X và Wolverine cũng đã đưa bọn trẻ từ công viên giải trí về. "Gã này là ai?" Wolverine nhìn Captain America đang được đặt trên thiết bị rã đông, có chút tò mò hỏi. "Cách ăn mặc và ngoại hình của anh ta, sao lại giống Captain America thế nhỉ?" Không đợi George trả lời, Giáo sư X đã đoán ra được đáp án.

Giáo sư X sinh năm 1932, khi ông mười hai, mười ba tuổi cũng chính là thời điểm Captain America hoạt động sôi nổi nhất, và sau khi Captain America hy sinh càng được các loại ca ngợi và tuyên truyền.

Cho nên ông vừa nhìn đã nhận ra Captain America bị đóng băng. "Là Steve Rogers đó sao?" Wolverine nghe vậy nhìn kỹ, cuối cùng gật đầu: "Đúng là gã này thật." Wolverine sinh năm 1832, trong những năm Captain America hoạt động, anh ta cũng tham gia Thế chiến thứ hai với tư cách là một người lính Mỹ.

Vì vậy, anh ta đương nhiên biết, nhưng không sùng bái như người thường, nên cũng không nhận ra ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Khi Captain America hy sinh, anh ta vừa hay bị quân Nhật bắt và đưa đến trại tập trung Nagasaki. "Đúng vậy, anh ấy là Captain America Steve Rogers." George cười giải thích: "Tôi vẫn luôn nghĩ trường học của chúng ta có nên tuyển thêm vài giáo viên không, nhưng người bình thường e rằng không thích hợp để dạy học sinh của chúng ta.

Hơn nữa, nhân phẩm của giáo viên mới cũng phải chú ý, không thể làm hư bọn trẻ.

Vì vậy tôi đã nghĩ đến anh ấy." Hắn chỉ vào Captain America, người có lớp băng trên cơ thể gần như đã tan hết. "Tôi nghĩ rằng năm đó Captain America rơi xuống Bắc Băng Dương và mất tích, với cơ

thể được tiêm huyết thanh siêu cấp, có lẽ anh ấy không chết, thế là tôi đã dùng năng lực truy vết thử một lần.

Kết quả là tôi thật sự đã tìm thấy anh ấy.

Nhân phẩm tuyệt đối không có vấn đề, quan trọng là ngoài việc tinh thông các loại kỹ thuật chiến đấu, anh ấy còn là một bậc thầy chỉ huy chiến thuật hàng đầu, có thể dạy cho học sinh của chúng ta cách phối hợp chiến đấu tốt hơn." "Vậy nên cậu muốn anh ta trở thành giáo viên của trường chúng ta?

Nhưng anh ta chưa chắc đã đồng ý đâu." Wolverine không mấy lạc quan về ý tưởng của George.

Anh ta cho rằng Captain America là vũ khí do chính phủ tạo ra, là một người lính biết nghe lời, sau khi tỉnh lại chắc chắn sẽ lập tức đầu quân cho chính phủ, sau đó bán mạng cho họ, làm sao có thể ở lại trường làm giáo viên được.

George nghe vậy cười nói: "Chuyện đó chưa chắc đâu, với lại chẳng phải chúng ta còn có Giáo sư sao?" Nói rồi hắn quay đầu nhìn về phía Giáo sư X.

Nếu nói về khả năng thuyết phục người khác, Giáo sư X tuyệt đối có thể xếp vào hàng đầu thế giới.

Hơn nữa, Captain America cũng không giống như những gì Wolverine nói.

Con người của Captain America không phải là người trung thành mù quáng với chính phủ, nếu trung thành mù quáng với chính phủ, anh ấy đã không từ chối ký Hiệp định Sokovia.

Anh ấy có lý tưởng độc đáo của riêng mình, và kiên định với lý tưởng đó.

Nguyên nhân chính anh ấy gia nhập quân đội là để bảo vệ kẻ yếu,

chấm dứt chiến tranh, mà hiện tại đã là thời bình.

Nếu không phải S.H.I.E.L.D. do người yêu Carter và bạn thân Howard sáng lập, lại thêm Nick Fury dùng đủ mọi chiêu trò ràng buộc đạo đức, Captain America chưa chắc đã luôn làm việc cho S.H.I.E.L.D.

Bị đóng băng hơn sáu mươi năm, người thân và bạn bè bên cạnh gần như đều đã qua đời, thế giới cũng đã thay đổi rất nhiều, đây là một cú sốc lớn đối với Captain America.

Vì vậy chỉ cần lời lẽ đúng chỗ, để anh ấy sau này ở lại trường làm giáo viên, dạy cho những đứa trẻ đột biến đáng thương này cách sinh tồn, có lẽ không phải là chuyện khó. "Tôi chỉ có thể nói là sẽ cố hết sức, nói thật, lúc nhỏ tôi cũng khá sùng bái anh ấy!" Giáo sư X gật đầu, ông rất tán thành việc để Captain America đến trường làm giáo viên. "Các người không có ý kiến, tôi cũng không có ý kiến, vừa hay tôi đang thiếu một bạn nhậu, nghe nói anh ta có thể uống ngàn ly không say." Wolverine nhún vai, cũng tỏ vẻ đồng ý.

Giáo sư X tuy đã có được cơ thể nhân bản, nhưng đã cai thuốc cai rượu, George thì không đụng đến một giọt rượu, suốt ngày ngâm mình trong phòng mô phỏng thực chiến, vì vậy anh ta rất thiếu một người bạn nhậu có thể uống cùng mình. "Nếu các người đều không có ý kiến, vậy tôi sẽ đánh thức anh ấy dậy." Thấy lớp băng trên người Captain America đã tan hoàn toàn, chức năng cơ thể cũng bắt đầu phục hồi nhanh chóng, George vung tay thi triển Bùa Hồi Tỉnh. "Rennervate!" Bùa Hồi Tỉnh là một loại thần chú khiến người ta bị cưỡng chế tỉnh lại, thường được dùng để giải trừ hiệu quả của bùa hôn mê.

Dưới sự phục hồi cưỡng chế của Bùa Hồi Tỉnh, Captain America lập tức mở mắt tỉnh lại từ cơn mê. "Đây là...

đâu?" Captain America nhìn trần nhà trên đầu, bất giác lẩm bẩm.

Ký ức cuối cùng của anh dừng lại ở lúc máy bay rơi, sau đó cả người bị đóng băng trong sông băng. "Xin chào, Đội trưởng Steve!" Lúc này, một giọng nói đầy thiện ý đánh thức anh.

Theo bản năng, anh lật người xuống giường, nhặt chiếc khiên lên và vào thế phòng thủ, nhìn ba người lạ mặt trong phòng, anh cảnh giác hỏi: "Các người là ai?

Đây là đâu?

Tại sao tôi lại ở đây?" "Đây là một trường học, và chúng tôi là hiệu trưởng và giáo viên của trường này.

Còn về việc tại sao anh lại xuất hiện ở đây, thì nói ra dài lắm, không cần căng thẳng, ngồi xuống chúng ta từ từ nói chuyện." George trấn an Captain America.

Tuy nhiên, lúc này Captain America rõ ràng khá nhạy cảm, anh nhìn các thiết bị trong phòng, không tin lời George, mà lao thẳng ra cửa.

Một tầng hầm của trường học làm sao lại có những thiết bị tiên tiến như vậy, anh cho rằng nơi này có thể là một căn cứ bí mật nào đó của HYDRA. "Này, anh bạn, tôi nghĩ anh nên bình tĩnh lại một chút." Wolverine lập tức chặn trước mặt Captain America, và Captain America cũng không khách sáo, giơ tay đấm tới.

Wolverine bị ăn một đấm vào mặt lập tức đá trả lại một cước, hất văng Captain America về phía sau. "Tuy anh đã hơn chín mươi tuổi, nhưng tôi lớn hơn anh một trăm tuổi đấy, so với tôi thì anh còn kém xa!" Thấy Captain America giơ chiếc khiên trong tay lên, Wolverine cũng rút ra móng vuốt Adamantium, định cho Captain America nếm mùi lợi hại của mình. "Expelliarmus!" Lúc này George ra tay.

Hắn trước tiên dùng một bùa giải giới đánh bay chiếc khiên của Captain America, sau đó lại dùng một bùa trói buộc trói chặt Captain America lại. "Incarcerous!" "Các người quả nhiên là người của HYDRA!" Captain America sau khi bị trói, nghiến răng nhìn ba người George nói.

Trong mắt anh, chỉ có HYDRA mới có loại người được cải tạo và người có năng lực đặc biệt này. "Thôi được rồi, tôi vẫn nên đưa anh ra ngoài xem tận mắt vậy." Ra hiệu cho Giáo sư X và Wolverine, hắn đưa tay xách Captain America đến cổng trường, dang rộng đôi cánh rồi trực tiếp bay về phía trung tâm thành phố New York.

Chương 114

"Đội trưởng, hãy nhìn xuống dưới đi, đây là New York năm 2010, anh đã bị đóng băng sáu mươi lăm năm rồi." "Đây là...

New York?" Captain America nhìn xuống thành phố có phần quen thuộc trong ấn tượng của mình, nhưng lại có rất nhiều điểm khác biệt, nhìn những tòa nhà cao tầng đèn hoa rực rỡ, nhìn những chiếc ô tô hiện đại chạy trên đường, vẻ mặt anh dần trở nên ngây dại.

Là một chàng trai sinh ra ở khu Brooklyn, New York, anh quá quen thuộc với New York.

Bay một vòng quanh New York, anh đã có thể xác định đây chính là New York, chỉ có điều không phải là New York của năm 1945.

Quay trở lại trường học, Captain America hoàn toàn chìm vào sự mông lung. "Giáo sư, giao cho ngài đấy." Giải trừ những hạn chế trên người Captain America, giao anh cho Giáo sư đi khai thông, George liền quay về tiếp tục luyện tập phép thuật.

Ngày hôm sau, sau một đêm thuyết phục của Giáo sư X, Captain America cuối cùng cũng đồng ý ở lại trường làm giáo viên.

Chín giờ, theo hẹn, Black Widow đến làm giấy tờ tùy thân cho bọn trẻ trong trường, chỉ là khi cô nhìn thấy Captain America đã thay thường phục, vẻ mặt lập tức thay đổi. "George, anh ấy sao lại... giống..." "Giống Captain America Steve à?

Chỉ là trông giống thôi, anh ấy là giáo viên mới của trường chúng tôi, Shi Ái Dân!" George mặt không đỏ tim không đập giới thiệu. ..... "Shi...

Ái Dân?" Đôi mắt to của Black Widow lộ ra chút nghi hoặc. "Đúng

vậy, là Shi Ái Dân." Giọng George vô cùng chắc chắn.

Việc đổi tên trên chứng minh thư mới cho Captain America là để phòng ngừa sau này anh ra ngoài bị nhận ra, giảm bớt phiền phức cho trường học.

Nếu không, trông giống Captain America như vậy, tên cũng giống, rất khó để không khiến người khác nghi ngờ.

Điểm này cũng đã được Steve đồng ý, anh cũng muốn dùng một thân phận mới để sống. "Xin chào, tôi là Shi Ái Dân." Captain America đưa tay phải ra với Black Widow. "Xin chào, Natasha." Black Widow nhìn Captain America, vẫn đầy vẻ nghi ngờ.

Nếu bình thường gặp một người trông giống Captain America như vậy ở bên ngoài, cô có thể sẽ không nghi ngờ nhiều.

Nhưng người này ở trong trường của George, lại là giáo viên mới đến, quan trọng là còn chưa có giấy tờ tùy thân, điều này khiến cô không thể không nghi ngờ. "Có thời gian có thể cân nhắc thêm đề nghị của tôi, cổng trường luôn rộng mở chào đón cô." Chụp ảnh xong, điền xong thông tin, George lúc tiễn Black Widow đi không quên mời thêm một lần nữa.

Captain America gia nhập, trường học có thêm một giáo viên mới, và tối hôm đó, Giáo sư X lại tìm cho George một học sinh mới. "Jessica Campbell, năm nay mười tuổi.

Trong một lần đi du lịch Disneyland, vì cãi nhau với em trai ở hàng ghế sau, khiến người cha đang lái xe bị phân tâm, làm xe của họ đâm thẳng vào một chiếc xe tải quân sự chở đầy hóa chất phóng xạ.

Cuối cùng chỉ có cô bé sống sót, sau đó được đưa đến bệnh viện, hôn mê suốt mấy tháng, sau khi tỉnh lại đã có được sức mạnh và khả năng bay lượn vượt xa người thường.

Hiện đang được gia đình Jones nhận nuôi, đổi tên thành Jessica Jones.

Tôi đã quan sát cô bé mấy ngày, cảm thấy tình hình của cô bé khá thích hợp để đến trường chúng ta học." "Giáo sư, nếu đã thấy hợp lý, vậy thì cứ tuyển vào đi." Giáo sư X có kinh nghiệm hàng chục năm trong việc tuyển sinh trẻ em đột biến, dù là nhìn người hay đến tận nhà thuyết phục phụ huynh cho con đến trường học, ông đều có kinh nghiệm hơn hắn rất nhiều.

Vì vậy đối với việc tuyển sinh, hắn quyết định sau này sẽ do Giáo sư phụ trách, còn mình thì dành nhiều thời gian hơn để học tập và nghiên cứu phép thuật.

Bây giờ tài sản của Giáo sư đã lấy lại được, chính phủ, S.H.I.E.L.D. và HYDRA trong thời gian ngắn sẽ không đến gây phiền phức, trường học lại có thêm một giáo viên vừa có thực lực vừa có đầu óc.

Đã không cần hắn phải làm thêm gì nhiều.

Thảo luận xong với Giáo sư X về điều kiện và quy trình tuyển sinh sau này, George như thường lệ trở về ký túc xá chuẩn bị đi ngủ.

Hiện tại hắn đã có thể điều khiển ba cơ thể hành động cùng một lúc một cách rất tự nhiên, mà không hề có bất kỳ sự ngập ngừng nào, điều này cũng là nhờ vào sức mạnh tinh thần ngày càng lớn mạnh của hắn.

Tắm xong nằm trên giường, George vừa nhắm mắt lại, bỗng nhiên cơ thể cứng đờ, cảm giác quen thuộc như bị xé toạc lại xuất hiện.

Rõ ràng, hắn lại sắp phân tách ra một phân thân mới.

Quả nhiên, sau cơn đau xé rách linh hồn, một góc nhìn mới xuất hiện trước mắt hắn.

Đồng thời, một đoạn ký ức sáu năm khô khan và đơn điệu cũng lướt nhanh trong đầu hắn.

Uống sữa, ngủ, ăn trúc, trèo cây, phơi nắng, ngày qua ngày, gần như đều là những nội dung tương tự. "Chết tiệt, lần trước là mèo ma thuật, lần này trực tiếp biến thành gấu trúc, không thể là người được à!" Tại vườn thú Bronx ở New York, George nhìn xung quanh, không nhịn được thầm phàn nàn.

Đúng vậy, linh hồn mà hắn phân tách lần này đã nhập vào một con gấu trúc trưởng thành vừa đột tử.

Vị trí của con gấu trúc này là ở vườn thú Bronx, New York. "Gấu trúc thì gấu trúc vậy, dù sao cũng được cộng thêm sức mạnh thể chất không tồi." Gấu trúc tuy trông ngốc nghếch đáng yêu, nhưng nó không phải mèo mà là gấu, thuộc loại mãnh thú, lực cắn kinh người, từng có biệt danh là "thực thiết thú".

Gấu trúc trưởng thành bình thường có thể nặng tới ba bốn trăm cân, lực cắn gần ba trăm cân, chỉ thấp hơn sư tử, hổ một chút, nhưng răng lại sắc bén hơn, và một cú tát toàn lực có thể đạt tới ba nghìn hai trăm cân.

Hổ Tử, con gấu trúc từng được thả về tự nhiên, một tát đã đập nát xương sống của chó rừng.

Mỗi phân thân của George đều có thể chia sẻ sự gia tăng về thể chất và sức mạnh, vì vậy lúc này dù là bản thể ở Marvel, hay phân thân ở thế giới Harry Potter, phân thân ở thế giới Fairy Tail, đều có thêm sức mạnh của một con gấu trúc.

Và phân thân gấu trúc mới này cũng nhận được huyết mạch, ma lực và sự gia tăng sức mạnh từ các cơ thể khác. "Xem ra có thời gian phải tìm Mirajane học Phép thuật Biến Hình rồi." Vung vẩy bàn chân gấu của mình, George thầm tính toán.

Cơ thể gấu trúc không tiện hoạt động trong thế giới loài người, thử tưởng tượng xem, nếu hắn trốn khỏi vườn thú và xuất hiện trên đường phố, e rằng sẽ lập tức bị người qua đường vây xem đến chết.

Thế giới Fairy Tail có tồn tại Phép thuật Biến Hình, Mirajane rất thông thạo loại phép thuật này, thậm chí có thể biến hình một phần cơ thể, ví dụ như biến đầu mình thành đầu của Happy.

Chỉ có điều Phép thuật Biến Hình chỉ có thể thay đổi ngoại hình, chứ không thể nói biến thành một loài mãnh thú nào đó thì sẽ có được sức mạnh của loài đó, đó không phải là Phép thuật Biến Hình, mà là Take Over Magic.

Ví dụ như anh chàng cơ bắp Elfman trong hội rất giỏi Take Over Magic, có thể tiếp quản những mãnh thú và quái vật bị đánh bại, từ đó biến hình thành mãnh thú và quái vật tương ứng để chiến đấu. "Trước tiên cứ rời khỏi đây đã!" Sau khi thích ứng với phân thân mới, hắn đứng thẳng người đi đến cửa sắt của căn phòng giam giữ mình, sau đó vung bàn chân gấu bắt đầu thi triển thần chú: "Alohomora!" Dưới tác dụng của bùa mở khóa, ổ khóa lớn trên cửa sắt lập tức bật mở.

Phân thân ở thế giới này chưa có đũa phép, vì vậy hắn chỉ có thể tiếp tục dùng tay để thi triển phép thuật.

Đẩy cửa sắt ra, đến khu vực hoạt động ngoài trời hàng ngày, một pháp trận sau lưng lóe lên, một đôi cánh trắng như tuyết hiện ra sau lưng hắn.

Vỗ cánh, cơ thể hắn nhanh chóng bay lên cao, rồi hướng về trung tâm thành phố New York.

Ký ức của con gấu trúc này toàn là ăn và ngủ, hoàn toàn không có thông tin gì giá trị, việc quan trọng nhất của hắn bây giờ là phải tìm hiểu xem đây rốt cuộc là thế giới như thế nào.

Chương 115

Nếu đã mở ra một phân thân mới, hắn tin rằng đây chắc chắn không phải là một thế giới bình thường.

Dựa trên suy đoán từ hai phân thân trước, thế giới này chắc chắn có sức mạnh siêu nhiên đặc biệt, và rất có khả năng tồn tại phép thuật.

Vì vậy hắn muốn đến trung tâm thành phố New York dạo một vòng, xem có thể tìm được manh mối liên quan hay không. "Gấu... gấu... gấu trúc, bay lên rồi!!!" Cùng lúc đó, một nhân viên bảo an trẻ tuổi đang đi tuần tra trong vườn thú, nhìn thấy George bay đi từ chuồng gấu trúc, lập tức sợ đến nỗi chiếc đèn pin trong tay rơi xuống đất.

Hồi lâu sau, anh ta mới dụi mắt lẩm bẩm: "Chắc chắn là gần đây mình lại phê thuốc quá rồi, đến nỗi bị ảo giác, gấu trúc làm sao có thể bay được chứ, không thể nào, tuyệt đối không thể nào." Không lâu sau, anh ta nhìn căn phòng trống không trong chuồng gấu trúc, cảm giác như trời sắp sập... .....

Bay một mạch, rất nhanh hắn đã đến khu Manhattan sầm uất nhất, dừng lại trên nóc của tòa nhà cao nhất.

Bốn góc của nóc nhà còn có bốn bức tượng đại bàng kim loại khổng lồ.

Bây giờ là nửa đêm, nên việc hắn bay trên trời không gây chú ý, nếu là ban ngày thì sẽ rất bất tiện. "Thế giới này hiện tại cũng là năm 2010." George nhìn quảng cáo đang chiếu trên màn hình điện tử trên tường tòa nhà đối diện, cùng với thời gian ghi trên quảng cáo, xác định được thời gian hiện tại của thế giới này.

Nhưng chỉ dựa vào địa điểm và thời gian, hắn vẫn không thể phán

đoán đây là thế giới gì. "Như vậy không được, xem ra vẫn phải xuống dưới xem thử." Bay thêm vài vòng xung quanh, vẫn không có thu hoạch gì, George quyết định xuống dưới tìm một chiếc máy tính để lên mạng tra cứu thông tin.

Là một con gấu trúc, cứ thế đường hoàng đi vào những nơi như quán net chắc chắn không ổn, vì vậy hắn định đột nhập nhà dân, tìm một biệt thự để mượn dùng máy tính.

Thế là, rất nhanh hắn đã tìm được một mục tiêu tốt ở khu vực ngoại ô.

Lặng lẽ hạ cánh xuống ban công của một biệt thự, dùng bùa mở khóa để mở cửa, hắn cứ thế đường hoàng bước vào.

Vừa rồi dùng thần giao cách cảm, hắn xác định biệt thự này chỉ có một người ở, và biệt thự này khá lớn, các biệt thự khác gần đó cũng cách một khoảng, không dễ bị phát hiện. "Ôi, lạy Chúa!" Lúc này trong phòng khách của biệt thự, một người đàn ông trung niên hói đầu đang nghe nhạc uống rượu vang, nhìn thấy George bước vào từ ban công, không khỏi trừng lớn mắt.

Ông ta đã thấy gì vậy, ông ta lại thấy một con gấu trúc bước vào phòng khách của mình từ ban công, và còn đi bằng hai chân nữa chứ.

Nếu không phải ông ta bình thường giữ mình trong sạch, chắc đã nghĩ mình vừa dùng loại thuốc gây ảo giác nào đó rồi. "Imperio!" Tuy nhiên, không đợi ông ta kịp phản ứng lại sau cú sốc, George đã dùng tay thi triển Lời nguyền Độc đoán có thể kiểm soát tinh thần lên ông ta.

Không còn cách nào khác, phân thân hiện tại của George thực sự không tiện để thao tác máy tính gõ chữ, vì vậy muốn lên mạng tìm kiếm thông tin, không chỉ cần tìm một căn nhà có máy tính, mà còn cần một người có thể giúp gõ chữ tìm kiếm.

Bị Lời nguyền Độc đoán đánh trúng, khuôn mặt của người đàn ông trung niên hói đầu lập tức lộ ra nụ cười hạnh phúc vô biên. "Đi mở máy tính!" George không thể nói chuyện, nên dùng thần giao cách cảm ra lệnh cho người đàn ông trung niên hói đầu.

Người đàn ông trung niên hói đầu nhanh chóng đứng dậy, rất nghe lời đi từ phòng khách vào phòng ngủ, mở chiếc máy tính trong phòng ngủ. "Tìm kiếm tin tức liên quan đến ma thuật." George theo sát vào phòng ngủ, đứng sau người đàn ông trung niên hói đầu, ra lệnh cho ông ta bắt đầu tìm kiếm thông tin liên quan.

Nửa tiếng sau, vài tin tức có phần đặc biệt đã thu hút sự chú ý của hắn. "Ảo thuật gia vĩ đại nhất thế giới Drake Stone." "Tự xưng là người thừa kế của ma thuật hắc ám cổ đại." "Vinh dự nhận giải Ảo thuật gia xuất sắc nhất năm 2009." Nhấp vào video biểu diễn ảo thuật của Drake Stone, sau khi xem vài màn ảo thuật, mắt George lập tức sáng lên. "Cuối cùng cũng tìm được manh mối." Hắn có thể khẳng định, những gì Drake Stone này biểu diễn hoàn toàn không phải là ảo thuật thông thường, mà là phép thuật, dùng phép thuật để biểu diễn ảo thuật, thảo nào còn trẻ mà đã có thể trở thành ảo thuật gia nổi tiếng thế giới. "Drake Stone, sao cảm giác cái tên này có chút quen thuộc, lại còn là một ảo thuật gia lừng danh." George ngồi trên mép giường trong phòng ngủ, bắt đầu cẩn thận hồi tưởng lại ký ức kiếp trước.

Hắn thích xem phim giả tưởng và khoa học viễn tưởng, hắn chắc chắn rằng mình đã từng thấy cái tên này trong một bộ phim nào đó, chỉ có điều có thể là một nhân vật phụ, nên hắn không có ấn tượng gì nhiều.

Suy nghĩ suốt hai mươi phút, hắn đột nhiên có chút kích động đứng dậy. "Tôi nhớ ra rồi, gã này hình như là người thừa kế hiện đại của phái Morgana trong phim 《Phù Thủy Tập Sự》." 《Phù Thủy Tập Sự》 là một bộ phim giả tưởng về phép thuật.

Bộ phim kể về năm 740 sau Công nguyên, thời đại phép thuật hưng thịnh.

Khi đó có hai môn phái phép thuật lớn nhất, phái Merlin tượng trưng cho chính nghĩa và thiện lương, và phái Morgana tượng trưng cho tà ác và máu tanh.

Lãnh đạo phái Morgana là Morgana, muốn thông qua chú thuật hồi sinh để hồi sinh linh hồn của những pháp sư vĩ đại đã chết nhiều năm, xây dựng một đội quân xác sống, từ đó thống trị toàn bộ thế giới.

Lãnh đạo phái Merlin là Merlin, để cứu thế giới, ngăn chặn âm mưu của Morgana, đã phát động một cuộc chiến phép thuật.

Merlin vốn dĩ sẽ chiến thắng, nhưng lại bị một trong những đệ tử của mình là Horvath phản bội và giết chết.

May mắn thay vào thời khắc quan trọng, hai đệ tử khác của ông là Balthazar và Veronica đã kịp thời đến.

Veronica đã dùng chính cơ thể mình làm phong ấn, tạm thời phong ấn linh hồn của Morgana.

Và để bảo vệ người yêu Veronica không bị Morgana chiếm đoạt cơ thể, Balthazar đã dùng một phong ấn lồng vào nhau, đồng thời phong ấn cả hai vào trong một con búp bê Matryoshka.

Merlin trước khi chết đã giao chiếc nhẫn rồng của mình cho Balthazar, nói với Balthazar rằng chỉ có tìm được hóa thân của ông là Supreme Merlin, mới có thể tiêu diệt hoàn toàn linh hồn của Morgana và cứu Veronica.

Thế là, Balthazar bắt đầu nhiệm vụ tìm kiếm hóa thân của Merlin kéo dài hơn một nghìn năm.

Trong thời gian này, các pháp sư của phái Morgana liên tục tấn công Balthazar, muốn giải cứu Morgana, nhưng đều bị Balthazar có

thực lực mạnh mẽ lần lượt đánh bại, và phong ấn vào trong búp bê Matryoshka, bao gồm cả người sư đệ Horvath đã phản bội Merlin.

Mãi đến năm 2000, Balthazar cuối cùng cũng tìm thấy hóa thân của Merlin là David, nhưng tiếc là David mới chín tuổi đã vô tình thả Horvath bị phong ấn ra ngoài.

Sau một trận chiến, Balthazar và Horvath đồng thời bị phong ấn trong một chiếc bình, kéo dài mười năm. "Thế giới phép thuật này, rất tốt, rất tốt!" Sau khi xác định được thế giới mình đang ở, tâm trạng của George có chút kích động.

Không phải vì phép thuật của thế giới này lợi hại đến mức nào, nếu nói về uy lực, phép thuật của thế giới này không bằng thế giới Fairy Tail, nếu nói về sự kỳ diệu thì cũng không khác biệt nhiều so với thế giới Harry Potter.

Nhưng, pháp sư của thế giới này có một điểm mà hai thế giới kia không có.

Đó chính là trường sinh, pháp sư của thế giới này chỉ cần không bị giết chết, thì có thể sống mãi.

Dù là Morgana, Balthazar, Veronica, hay Horvath, họ đã sống hơn một nghìn năm, mà dung mạo không hề thay đổi.

Phải biết rằng, ngay cả Hòn đá Phù thủy ở thế giới Harry Potter có thể tạo ra thuốc trường sinh, nhưng nó cũng có tác dụng phụ, không thể ngăn chặn sự lão hóa của cơ thể, chỉ có thể coi là một người sống dở chết dở.

Thế giới Fairy Tail cũng chưa từng nghe nói có pháp sư nào sống được vài trăm năm, pháp sư cấp Thập Thánh sống hơn một trăm năm cũng đã qua đời.

Trường sinh, đây chính là thứ mà hắn luôn theo đuổi.

Trước đây hắn còn nghĩ đến việc có nên nghiên cứu ma quỷ không, sau khi chết thì tồn tại dưới dạng ma quỷ, bây giờ xem ra không cần nữa.

Chỉ cần hắn học được phép thuật của thế giới này, thì hắn sẽ không cần phải lo lắng về vấn đề cái chết. .....

Chương 116

"Direcappears - Balthazar!" Sau khi bình tĩnh lại, George bắt đầu thi triển bùa truy vết, hắn cần xác định xem Balthazar và Horvath có còn bị phong ấn không, cốt truyện đã bắt đầu chưa, hắn mới có thể quyết định bước tiếp theo phải làm gì. "Lại không có, bùa truy vết thất bại rồi?" Sau khi thi triển bùa truy vết, hắn phát hiện dấu hiệu truy vết màu vàng không xuất hiện, rõ ràng Balthazar hiện đang ở trong trạng thái không thể truy vết. "Direcappears - Horvath!" Thi triển lại bùa truy vết, kết quả vẫn thất bại. "Xem ra bọn họ hiện tại vẫn còn trong phong ấn." Cả hai người đều không thể truy vết, vậy khả năng cao là phép thuật phong ấn đã che khuất sự truy vết.

Vì vậy tuy đã là năm 2010, nhưng cốt truyện vẫn chưa bắt đầu. "Cũng tốt, như vậy lại có nhiều không gian để hành động hơn." George vung tay chỉ vào người đàn ông trung niên hói đầu: "Obliviate!" Dùng bùa lãng quên xóa đi ký ức của người đàn ông trung niên hói đầu, hắn nghĩ một lúc, lại thi triển một bùa mọc tóc lên đỉnh đầu ông ta. "Mọc tóc nhanh!" Dưới tác dụng của bùa mọc tóc, đầu của người đàn ông trung niên hói đầu cuối cùng cũng không còn hói nữa, mà nhanh chóng mọc ra mái tóc dài rậm rạp.

Đây xem như là một chút báo đáp của hắn đối với người đàn ông trung niên hói đầu này.

Giải trừ Lời nguyền Độc đoán, George bước ra khỏi phòng khách đến ban công, dang rộng đôi cánh bay ra khỏi biệt thự.

Sau khi George rời đi, người đàn ông trung niên hói đầu mới hồi phục tinh thần. "Ủa, sao mình lại ở trong phòng ngủ?" Nhìn chiếc máy tính đang mở trước mặt, người đàn ông trung niên có chút ngơ ngác,

ông ta nhớ mình đáng lẽ phải đang uống rượu vang ở phòng khách mới đúng. "Chắc là mệt quá rồi, thôi, tắm rửa đi ngủ thôi, ngày mai còn có một dự án lớn phải bàn." Tắt máy tính, đi vào phòng tắm, khi ông ta nhìn thấy mái tóc dài trên đầu mình trong gương, cả người lập tức sững sờ. "Tôi... tôi lại mọc tóc!!!" Cái đầu hói mà cả bôi thuốc lẫn uống thuốc đều không chữa được, hôm nay lại tự mình mọc tóc, còn mọc nhiều như vậy, đây chắc chắn là một kỳ tích y học.

Bên kia, George đang bay trên không trung, lại lần nữa thi triển bùa truy vết. "Direcappears - Drake Stone!" Lần này bùa truy vết không thất bại, một mũi tên vàng xuất hiện trước mắt hắn.

Nếu Balthazar và Horvath đều còn trong phong ấn, vậy thì có thể tìm Drake trước.

Drake là truyền nhân của phái Morgana thế hệ này, năm mười lăm tuổi sư phụ của hắn tìm đến Balthazar muốn cứu Morgana ra nhưng bị giết, để lại một mình hắn sống sót.

Nhưng gã này mười mấy năm nay không hề chuyên tâm nghiên cứu phép thuật, mà lại dựa vào chút kiến thức sơ sài học được trước đó để hóa thân thành ảo thuật gia, trở thành một ảo thuật gia nổi tiếng khắp nơi, chìm đắm trong cuộc sống xa hoa.

George tìm hắn, một là vì chiếc nhẫn ma thuật trong tay hắn, hai là vì cuốn sách Morgana trong tay hắn.

Pháp sư của thế giới này thi triển phép thuật cũng cần vật môi giới, không có vật môi giới thì rất khó thi triển phép thuật, chỉ cần hắn lấy được chiếc nhẫn ma thuật của Drake, có lẽ là có thể thay thế đũa phép để sử dụng.

Còn cuốn sách Morgana, đó là cuốn sách ghi lại toàn bộ phép thuật của phái Morgana, tự nhiên không thể bỏ qua.

Còn về việc hắn có đánh bại được Drake hay không, đừng nhìn hắn không có đũa phép trong tay chỉ có thể dùng tay để thi triển, nhưng giải quyết Drake, một kẻ nửa vời này, vấn đề chắc không lớn.

Hơn nữa, hắn cũng không ngốc đến mức đối đầu trực diện với đối phương.

Theo mũi tên vàng bay một mạch, rất nhanh hắn đã tìm thấy tòa nhà nơi Drake ở.

Drake sống ở tầng trên cùng của tòa nhà, cả tầng đó đều là nhà của hắn, lúc này đèn ở tầng trên cùng chưa tắt, Drake có thể vẫn chưa ngủ.

Lặng lẽ nhìn qua cửa sổ kính, hắn phát hiện Drake đang vui vẻ với sáu mỹ nữ có thân hình người mẫu. "Vậy thì đợi thêm một chút." Để đảm bảo an toàn, George lúc này không xông vào tấn công, mà lặng lẽ hạ cánh xuống nóc tòa nhà, giống như một kẻ săn mồi lão luyện, yên lặng chờ đợi thời khắc con mồi lơ là nhất.

Ba giờ sáng, đèn trong phòng Drake cuối cùng cũng tắt.

George lại lần nữa đến bên ngoài cửa kính phòng khách, nhìn quần áo vương vãi khắp sàn và bóng người đã biến mất, lặng lẽ dùng bùa mở khóa để mở cửa sổ, thập thò chui vào.

Cẩn thận đi đến ngoài phòng ngủ, nghe thấy tiếng rên rỉ của một nam sáu nữ bên trong, hắn bắt đầu chuẩn bị thi triển phép thuật bằng tay.

Theo một tiếng hét cao vút giải phóng vang lên, George biết Drake đã bước vào thời khắc tinh thần thả lỏng nhất.

Thế là hắn dùng sức tông thẳng cửa phòng ngủ, một bùa tê cứng toàn thân bắn ra. "Petrificus Totalus!" Trong khoảnh khắc bùa chú được bắn ra, siêu năng lực của hắn đồng thời được kích hoạt, tất cả

kim loại trong phòng đều tấn công về phía Drake, chiếc nhẫn ma thuật làm bằng kim loại trong tay hắn cũng bị cưỡng ép tước đoạt. "Biến hình khổng lồ!" Sau khi bùa tê cứng toàn thân được bắn ra, để đề phòng bất trắc, phép thuật khổng lồ cũng được kích hoạt đồng thời, cơ thể hắn nhanh chóng phóng to, biến thành một con gấu trúc siêu lớn có đầu chạm đến trần nhà.

Tuy nhiên, sự cẩn thận của hắn rõ ràng là thừa thãi.

Bởi vì Drake vừa mới giải phóng xong, hoàn toàn không kịp phản ứng, đã bị bùa tê cứng toàn thân của George đánh trúng không chút phòng bị, lập tức hóa đá tại chỗ.

Và chiếc nhẫn ma thuật kim loại mà hắn dùng để thi triển phép thuật cũng ngay lập tức bị siêu năng lực của George đoạt lấy.

Vì vậy cả quá trình có thể nói là cực kỳ đơn giản.

Nghĩ lại cũng phải, Drake vốn dĩ là một pháp sư hạng ba, lại còn cả ngày chìm đắm trong nữ sắc, làm gì có nhiều thời gian nghiên cứu phép thuật.

Chưa kể hắn luôn sống trong môi trường hòa bình, e rằng kinh nghiệm chiến đấu với pháp sư cũng không có.

Nếu không, nếu là một pháp sư kinh nghiệm phong phú, e rằng ngay khi hắn vừa đến gần, đã có sự cảnh giác rồi. "A a a a.... gấu trúc to quá!!!" Sáu người mẫu khỏa thân trên giường, sau khi nhìn thấy con gấu trúc siêu lớn cao bốn năm mét George xông vào phòng ngủ, trước tiên đồng thanh hét lên một tiếng, sau đó lại trực tiếp bị dọa ngất đi. "Thật là gà, lãng phí bao nhiêu công chuẩn bị của mình." Khôi phục lại hình dáng bình thường, đeo chiếc nhẫn ma thuật kim loại đó lên móng vuốt gấu của mình, hắn thử thi triển phép thuật lên một trong những người mẫu nữ. "Stupefy!" Ánh sáng ma thuật màu xanh lam lập tức bắn ra, uy lực và tốc độ thi triển phép thuật, cảm giác còn tốt

hơn nhiều so với đũa phép của hắn ở thế giới Harry Potter, nhưng không bằng đũa phép của hắn ở thế giới Fairy Tail.

Lần lượt thi triển bùa ngủ và bùa lãng quên lên năm người mẫu còn lại, hắn xách Drake đang bị trói buộc đi ra phòng khách.

Không giải trừ bùa chú, cũng không hỏi han gì, George trực tiếp thi triển Chiết Tâm Trí Thuật lên Drake và bắt đầu xem xét ký ức. "Tìm thấy rồi!" Khóe miệng nhếch lên một nụ cười lớn, hắn lại quay trở lại phòng ngủ, trong một chiếc hộp đặc chế dưới gầm giường, tìm thấy một cuốn sách ma thuật siêu lớn dày đến nửa mét.

Chính là cuốn sách Morgana tập hợp tất cả phép thuật của phái Morgana.

Mà lúc này Drake bị George dùng bùa tê cứng toàn thân định trụ, nội tâm đang ở trạng thái ngơ ngác tột độ.

Hắn làm sao cũng không ngờ được, có một ngày mình đang ở trong phòng ngủ mây mưa với bạn gái, lại bị một con gấu trúc biết phép thuật tấn công, và con gấu trúc này không chỉ tấn công hắn, còn cướp đi nhẫn ma thuật và sách ma thuật của hắn.

Quả thực là quá vô lý! ..... "Giết hay không giết đây?" Lấy được nhẫn ma thuật và sách ma thuật, George lại quay trở lại trước mặt Drake, nhìn Drake mặt đã đổ mồ hôi lạnh, bắt đầu do dự.

Nói về Drake này, cũng không phải là kẻ tội ác tày trời gì.

Mặc dù là truyền nhân hiện tại của phái Morgana, nhưng cũng không dùng phép thuật làm chuyện gì xấu xa, mà là đàng hoàng biểu diễn ảo thuật kiếm tiền.

Nếu không phải Horvath thoát khỏi phong ấn tìm đến hắn, hắn cũng sẽ không dính vào những chuyện sau này.

Chương 117

Nhưng nếu cứ thế thả đi, tuy không có nhẫn ma thuật, Drake sau này cũng không thể giúp Horvath được gì nhiều, nhưng ma lực trong cơ thể hắn lại có thể bị Horvath hút đi để giải phong ấn cho Morgana.

Việc giải phong ấn cho Morgana, George tự nhiên sẽ không để nó xảy ra.

Trong nguyên tác, David, hóa thân của Supreme Merlin, cuối cùng cũng phải lợi dụng sức mạnh khoa học kết hợp với phép thuật mới may mắn giết được Morgana, nếu xảy ra bất trắc, lúc đó sẽ không dễ giải quyết.

Morgana và Merlin là pháp sư cùng cấp, đánh Balthazar còn không cần dùng đến mấy chiêu, nếu lại triệu hồi được quân đoàn tử vong, thì càng không có cửa thắng, chính hắn cũng không có gì chắc chắn.

Vì vậy kế hoạch của hắn là, tuyệt đối không thể để Horvath thả Morgana ra.

Tốt nhất là đợi đến khi thực lực của hắn đủ để nghiền nát Morgana rồi mới thả bà ta ra, vừa hay còn có thể tra hỏi được thần chú về thuật hồi sinh.

Có thể hồi sinh toàn bộ các phù thủy huyền thoại đã chết để tạo thành quân đoàn xác sống phục vụ cho mình, loại ma thuật chiêu hồn cao cấp này, hắn sao có thể bỏ qua. "Nhóc con, ngươi muốn chết hay muốn sống?" Giải trừ bùa tê cứng toàn thân cho Drake, George điều khiển con dao phay trong bếp bay đến kề vào cổ Drake.

Drake lập tức quỳ xuống đất. "Gấu Trúc đại nhân, đừng giết tôi, tôi muốn sống, muốn sống!" "Nếu muốn sống thì đồng ý với ta một điều kiện, vậy thì nhiều nhất là một năm, ta sẽ thả ngươi về." George

tiếp tục truyền âm.

Drake không hề suy nghĩ liền gật đầu: "Chỉ cần ngài không giết tôi, đừng nói một, mười, một trăm điều kiện tôi cũng đồng ý, đem toàn bộ tài sản của tôi cho ngài cũng được." Hắn không ngốc, trong mắt hắn, nhẫn ma thuật, sách ma thuật và toàn bộ tài sản, đều là vật ngoài thân.

Nhẫn ma thuật hắn biết cách chế tạo, mất một năm rưỡi cũng có thể làm lại một cái.

Sách Morgana dù sao hắn cũng đã lâu không lật qua, phép thuật hắn học được bây giờ, đủ để hắn trở thành ảo thuật gia hàng đầu thế giới.

Còn về tài sản, lại càng không thành vấn đề, cùng lắm thì sau này tự mình kiếm lại.

Chỉ cần còn mạng sống, những thứ này mất vài năm cũng có thể có lại được, nếu mất mạng, thì sẽ không còn gì cả. "Ta không cần tài sản của ngươi, nhưng sẽ giam cầm ngươi một thời gian, ngắn thì vài tháng, dài thì một năm.

Trong một năm này ngươi phải dạy cho ta tất cả phép thuật ngươi biết trong sách Morgana, đến lúc đó ta sẽ thả ngươi về." George tiện tay tìm một cái hộp nhỏ gần đó, bắt đầu thi triển Bùa Cơi Nới Không Gian lên chiếc hộp.

Kiến thức phép thuật trong sách Morgana lại là một hệ thống mới, hắn muốn học tự nhiên không dễ dàng như vậy.

Drake tuy là một kẻ yếu, nhưng nền tảng phép thuật vẫn có, có thể giúp hắn nhanh chóng nhập môn.

Đợi đến khi giết được Horvath rồi thả hắn ra, cũng không sợ ma lực của hắn bị lợi dụng để giải phong ấn cho Morgana. "Đều nghe

ngài, đều nghe ngài." Drake bây giờ chỉ muốn bảo toàn tính mạng, vì vậy dù George nói gì hắn cũng đồng ý.

Dù sao trong mắt hắn George là một con gấu trúc, không phải người, nếu dám mặc cả điều kiện, bị tát chết tại chỗ cũng không phải là không thể.

Thấy Drake ngoan ngoãn như vậy, George cũng rất hài lòng, bảo hắn thu dọn quần áo và thức ăn, gọi điện tìm lý do hủy bỏ tất cả lịch trình trong một năm tới, rồi ném hắn vào trong hộp.

Ném chiếc hộp vào không gian Requip vừa mở, hắn không lập tức xem sách Morgana, mà lại lần nữa thi triển bùa truy vết. "Direcappears - David Stutler!" Theo mũi tên vàng từ từ xuất hiện, hắn lại lần nữa dang rộng đôi cánh bay đi.

Bây giờ vẫn chưa chắc chắn khi nào Balthazar và Horvath sẽ giải phong ấn, hắn phải tìm thấy hóa thân của Supreme Merlin trước.

Chỉ cần tìm thấy hóa thân của Supreme Merlin, vậy thì dù Balthazar và Horvath khi nào giải trừ phong ấn, cũng nhất định sẽ tìm đến.

Đến lúc đó hắn có thể nhân cơ hội tạo quan hệ tốt với Balthazar, xem có thể tiện thể học được phép thuật trong sách Merlin không.

Drake dù sao cũng là một kẻ yếu, dạy hắn nhập môn còn tạm được, nhưng muốn thực sự học được phép thuật của thế giới này, vẫn cần tìm một pháp sư hàng đầu như Balthazar làm thầy.

Theo mũi tên, George không mất nhiều thời gian đã tìm thấy David đang ngủ say trong một tòa chung cư sáu tầng cũ kỹ. "Xem ra vẫn chưa xuất hiện!" Suy nghĩ kỹ một chút, hắn dùng bùa mở khóa mở cửa sổ, sau đó lặng lẽ bay vào phòng, hạ cánh bên cạnh giường của David.

Sau khi nghĩ xong câu chuyện sắp bịa ra, hắn nhẹ nhàng vỗ đầu David: "Cậu bé, tỉnh dậy, tỉnh dậy!" Thần giao cách cảm trực tiếp truyền vào não David, đánh thức cậu ta khỏi giấc mơ. "Ai... ai đang gọi tôi?" David lơ mơ mở mắt, khi nhìn thấy cái đầu gấu trúc ở phía trên đầu mình, không khỏi chớp chớp mắt. "Mình đang mơ thấy gấu trúc à?" "Không, ta đang ở ngay trước mắt cậu, cậu không phải đang mơ." George cũng chớp chớp mắt.

David sau năm giây ngơ ngác, há miệng định hét lên, nhưng bị George trực tiếp dùng một chữ "tĩnh" của ma thuật văn tự làm cho câm lặng.

Đợi đến khi cậu ta bình tĩnh lại một chút, hắn mới giải trừ ma thuật câm lặng và nói: "Đừng sợ, ta không có ác ý, chỉ muốn nhờ cậu giúp một việc." "Giúp đỡ, tôi có thể giúp gì cho ông, ông đi lạc từ vườn thú à, cần tôi đưa ông về không?" David dựa sát vào góc tường, có chút lắp bắp hỏi.

Gấu trúc rất đáng yêu, nếu ở trong vườn thú, cậu ta nhất định sẽ chụp thêm vài tấm, thậm chí có thể chụp chung.

Nhưng nếu một ngày đột nhiên tỉnh dậy từ giấc mơ, phát hiện một con gấu trúc xuất hiện ở đầu giường mình, lại còn biết nói chuyện, thì nó không còn đáng yêu nữa, thậm chí là có chút đáng sợ. "Ta không cần cậu đưa ta đến vườn thú, Druid cậu có biết không?" George kéo chiếc ghế bên cạnh ngồi xuống giải thích: "Thực ra ta là một pháp sư, vì tu luyện một loại ma thuật Druid đặc biệt mới biến thành một con gấu trúc, tìm cậu là hy vọng có thể thông qua cậu để giải trừ phép thuật này, trở lại thành người." "Druid trong game thì tôi biết... nhưng ông tìm tôi cũng vô ích, tôi không biết phép thuật, không thể giúp ông phục hồi thành người được." David bất lực trả lời.

Nếu cậu ta không có cuộc gặp gỡ mười năm trước, chắc chắn sẽ

không tin những lời này của George.

Nhưng mười năm trước cậu ta đã tận mắt nhìn thấy trận chiến giữa hai pháp sư, vì vậy cậu ta không nghi ngờ nhiều về lời của George, chỉ là cậu ta cũng lực bất tòng tâm. "Cậu là hóa thân của Merlin, pháp sư tối cao trong truyền thuyết, cậu có thể làm được." George kích hoạt siêu năng lực điều khiển chiếc nhẫn rồng của Merlin trên bàn lơ lửng, sau đó đặt nó vào tay David. ..... "Hóa thân Merlin gì, pháp sư tối cao gì, tôi không hiểu ông đang nói gì?" David nuốt nước bọt, đưa tay cầm lấy chiếc nhẫn rồng đã theo mình mười năm, nhớ lại lời của pháp sư trong tiệm đồ cổ năm đó, không khỏi lắc đầu.

Cậu ta bây giờ sống rất tốt, không muốn dính líu gì đến những pháp sư thần bí nữa. "Thế này, ta kể cho cậu nghe một câu chuyện, đây là một pháp sư già đã nói với ta." Đối với câu trả lời của David, George không quan tâm, mục đích của hắn là tìm một lý do để kết nối với David, ở lại bên cạnh cậu ta, để có thể tiếp xúc với đại pháp sư Balthazar sau này. "Vào năm 740 sau Công nguyên... vì vậy cậu có chiếc nhẫn rồng này, có lẽ chính là hóa thân của Merlin mà Balthazar vẫn luôn tìm kiếm." "Không không không, tôi nghĩ ông chắc chắn đã nhầm rồi, đó chỉ là một tai nạn." David vẫn không tin mình là hóa thân của Merlin.

George lắc đầu: "Cậu không thừa nhận cũng vô ích, pháp sư của phái Morgana sớm muộn gì cũng sẽ tìm đến và giết cậu.

Ta có thể bảo vệ cậu, chỉ cần sau khi cậu trở thành pháp sư tối cao, giúp ta giải trừ biến hình hiện tại, để ta khôi phục lại cơ thể con người là được." "Giết... giết tôi, chắc không đến mức đó chứ?" Đồng tử của David không khỏi co lại, cậu ta mới mười chín tuổi, không muốn chết. "Đúng, rất tàn nhẫn, họ sẽ dùng phép thuật xé nát cơ thể cậu từng mảnh, còn sẽ liên tục dùng ma hỏa thiêu đốt linh hồn của cậu, thiêu đốt suốt ba trăm sáu mươi lăm ngày, khiến cậu sống không

bằng chết, cho đến khi linh hồn tan biến." George liên tục dọa dẫm David, đợi đến khi cơ thể cậu ta có chút run rẩy mới hỏi: "Cậu thấy giao dịch này thế nào?" "Nếu ông thực sự có thể bảo vệ tôi, vậy sau này nếu tôi trở thành Pháp sư Tối cao, nhất định sẽ giúp ông khôi phục hình người." David gật đầu, sau đó lại thêm một câu: "Nhưng nói trước, tôi không chắc mình có phải là hóa thân của Merlin mà ông nói không, có thể là ông nhầm rồi, lúc đó không thể trách tôi.

Còn nữa, nếu ông ở nhà tôi, tiền ăn phải tự lo, tôi không nuôi nổi một con gấu trúc đâu." "Đương nhiên, vậy cậu cứ ngủ tiếp đi, ta không làm phiền cậu nữa." Khuôn mặt gấu trúc của George lộ ra một nụ cười nhạt, sau đó đứng dậy rời khỏi phòng ngủ chật hẹp, đi ra phòng khách.

Ngồi phịch xuống ghế sofa, lấy ra cuốn sách Morgana dày cộp, hắn bắt đầu từ từ xem xét.

Còn bên kia, David nhìn thấy George rời đi, nằm lại trên giường, nhưng không còn chút buồn ngủ nào.

Đối với cậu ta, những gì vừa trải qua, còn ma huyễn hơn cả những gì đã trải qua trong tiệm đồ cổ mười năm trước, cậu ta cần phải sắp xếp lại suy nghĩ của mình.

Chương 118

"Pháp sư của thế giới này lại có cấp bậc rõ ràng?" Trong phòng khách, George lật xem phần giới thiệu về những kiến thức cơ bản về phép thuật trong sách Morgana, mới phát hiện ra pháp sư của thế giới này có tổng cộng một nghìn cấp bậc.

Pháp sư mới nhập môn là cấp một, thông qua thiền định không ngừng tích lũy ma lực, nâng cao sự hiểu biết về phép thuật, thì có thể không ngừng thăng cấp, một khi vượt qua cấp năm trăm, về cơ bản sẽ không còn chết vì tuổi thọ nữa.

Hiện tại pháp sư có cấp bậc cao nhất được biết đến có hai vị, đó là Morgana và Merlin, đều là cấp một nghìn.

Trong lúc không ngừng lật xem những kiến thức phép thuật của thế giới này được ghi lại trong sách, trời dần dần sáng lên.

Khoảng sáu giờ, David với hai quầng thâm mắt từ trong phòng ngủ bước ra. "Chào buổi sáng, David!" "Chào buổi sáng, Gấu Trúc!" "Cậu có thể gọi ta là George." "George, thực ra tôi vẫn cảm thấy..." Nhìn George đang ngồi trên ghế sofa, David có chút căng thẳng mở miệng, muốn nói ra quyết định sau ba giờ suy nghĩ của mình.

Suy nghĩ kỹ, cậu ta vẫn cảm thấy để một con gấu trúc ở trong nhà quá bất tiện, huống hồ cậu ta đã sống mười năm cũng không gặp phải pháp sư nào truy sát, có lẽ sau này cũng sẽ không gặp.

Chỉ là cậu ta có chút lo lắng chọc giận con gấu trúc, liệu có bị trả thù không. "Ồ, chờ một chút." George đã sớm nhìn thấu suy nghĩ của David, vung một bàn chân gấu, thi triển phép thuật nấu ăn, trong bếp lập tức vang lên tiếng lách cách.

Chưa đầy một phút, một bữa sáng đầy đủ sắc hương vị đã xuất

hiện trên bàn ăn. "Scourgify!" Sau đó hắn lại vung tay, thi triển phép thuật dọn dẹp, biến căn hộ vốn có chút bừa bộn, trong nháy mắt trở nên sạch sẽ gọn gàng, giống như vừa được một công ty giúp việc chuyên nghiệp dọn dẹp. "Reparo!" Cuối cùng, George chỉ vào chiếc tủ lạnh cũ kỹ đã hỏng trong phòng khách, dưới tác dụng của bùa sửa chữa, chiếc tủ lạnh không chỉ được sửa chữa hoàn toàn, mà còn mới tinh như vừa mới mua.

Làm xong tất cả những việc này, hắn mới hỏi David: "Đúng rồi, David, cậu vừa mới muốn nói gì?" "Không... không... không có gì, ý tôi là ông nằm ngủ trên ghế sofa có thoải mái không, hay là tôi mua cho ông một chiếc giường mới?" David mắt sáng lấp lánh nhìn George nói.

Sau một lúc vừa rồi, cậu ta đột nhiên cảm thấy để George ở lại đây tuyệt đối là một chuyện rất tốt.

Nếu sau này thực sự có pháp sư tấn công cậu ta, George có thể bảo vệ cậu ta, nếu không có, cũng không sao, một con gấu trúc giúp mình làm bữa sáng, dọn dẹp nhà cửa và còn sửa được đồ điện gia dụng như thế này, tìm ở đâu ra?

Có gấu trúc thật tốt! "Không cần, sau này phần lớn thời gian ta sẽ ở trong chiếc hộp này, cậu mang theo hộp bên mình, nếu gặp nguy hiểm thì mở hộp gọi ta." George lấy chiếc hộp chứa Drake từ không gian Requip ra, sau đó mở ra rồi chui vào.

David nhìn George to lớn như vậy, cứ thế chui vào chiếc hộp nhỏ chưa bằng lòng bàn tay, cũng trừng lớn mắt, tiến lên cầm chiếc hộp lên xem xét một cách không thể tin nổi. "Phép thuật... thật là kỳ diệu!" Lúc này, khao khát về phép thuật đã ngủ yên trong lòng cậu ta nhiều năm, dường như lại từ từ sống lại.

Ăn sáng xong, cất hộp vào túi, David bắt đầu đi bộ đến trường đại

học của mình.

Và lúc này George, cũng đang ở trong hộp tìm Drake, để ông ta bắt đầu hỗ trợ mình học kiến thức và nguyên lý phép thuật của thế giới này.

Cứ như vậy, một tuần trôi qua.

David không bị Horvath tấn công, Balthazar cũng không tìm đến, cho thấy hai người vẫn đang giằng co trong phong ấn.

Nhưng sau một tuần ở chung, quan hệ giữa hắn và David đã tốt lên không ít, hệ thống phép thuật của phái Morgana cũng coi như đã nhập môn sơ bộ.

Hắn đã học được phương pháp thiền định mà các pháp sư thế giới này dùng để nâng cao cấp bậc ma lực, còn học được Vòng tròn Morgana. "Cho ta lên!" Bên trong chiếc hộp, George đột nhiên mở mắt, xung quanh hắn lập tức bị ngọn lửa đỏ bao vây.

Ngay sau đó, hai tay hắn không ngừng biến đổi, xung quanh bắt đầu xuất hiện những vòng tròn có ký tự rune đặc biệt, cuối cùng tạo thành một pháp trận hình tròn đặc biệt.

Pháp trận này chính là Vòng tròn Morgana, chỉ cần pháp sư đứng trong Vòng tròn Morgana, dù là thiền định hay học tập, luyện tập thần chú, hiệu suất đều sẽ tăng lên đáng kể. .....

Ngày thứ mười kể từ khi phân thân mới của George xuất hiện, hôm đó phân thân gấu trúc của hắn đang ở trong hộp học Phép Huyễn Hóa cùng Drake.

Đây là phép thuật mà Drake giỏi nhất, cũng là phép thuật giúp hắn trở thành ảo thuật gia hàng đầu thế giới.

Nói thật, sau khi nhập môn đơn giản, George cảm thấy phép thuật này và bùa biến hình có một số điểm tương đồng ở một số phương

diện.

Một trong những hướng của bùa biến hình là có thể biến vật thể vô tri thành sinh vật có sự sống, ví dụ như Giáo sư McGonagall thường biến bàn thành lợn.

Nhưng sinh vật sau khi biến hình thường sẽ có tư duy tương ứng của sinh vật đó, vì vậy trong hầu hết các trường hợp không thể bị phù thủy điều khiển.

Trừ một số ít thần chú độc lập được phát triển trên cơ sở bùa biến hình, ví dụ như bùa triệu hồi rắn của Malfoy và bùa triệu hồi chim của Hermione, đều có thể chỉ huy sinh vật được biến ra để hỗ trợ chiến đấu.

Và Phép Huyễn Hóa, cũng có hiệu quả tương tự, nhưng nó chủ yếu được chia thành hai phương diện.

Phương diện thứ nhất là có thể trực tiếp triệu hồi sinh vật trong tranh ra hiện thực thông qua Phép Huyễn Hóa, huyễn hóa thành sinh vật thực sự để hỗ trợ chiến đấu, giống như trong sách của bạn có một con hổ, thì có thể triệu hồi nó ra để giúp bạn cắn người.

Đương nhiên giai đoạn mới nhập môn có thể triệu hồi một con gà đã là không tồi, Drake thường dùng chiêu này để biểu diễn biến ra thỏ.

Phương diện thứ hai là có thể biến hình các bức tượng có sẵn, biến chúng thành những sinh vật đặc biệt có sự sống, điều khiển chúng chiến đấu.

Ví dụ như bạn nhìn thấy một con sư tử đá ở ven đường, vậy thì có thể thông qua Phép Huyễn Hóa ban cho nó sự sống, để nó biến thành một con sư tử đá thực sự có thể di chuyển để giúp bạn chiến đấu.

Nếu là một con chim đá, vậy thì con chim đá còn có thể bay.

Điểm này lại có chút khác biệt với bùa thổi linh hồn của thế giới Harry Potter, bùa thổi linh hồn là làm cho một vật thể không có sự sống hoạt động, chỉ giới hạn ở việc hoạt động, nếu không niệm thêm các phép thuật khác, thì sẽ không có hiệu quả đặc biệt.

Ví dụ như thổi linh hồn cho một con chim đá, thì con chim đá này có thể sẽ nói chuyện, sẽ chạy sẽ nhảy, nhưng tuyệt đối sẽ không bay, vì nó là chim đá.

Ngay lúc George đang chìm đắm trong việc học phép thuật, nắp hộp trên đầu đột nhiên bị mở ra, giọng nói hoảng hốt của David truyền vào. "George, mau ra cứu tôi, thật sự có pháp sư muốn giết tôi, hắn còn thả ra một bầy sói!" "Cuối cùng cũng đến rồi!" George trong lòng khẽ động, biết chắc chắn là phong ấn của Balthazar và Horvath đã được giải trừ, Horvath vì chiếc nhẫn rồng và phong ấn búp bê Matryoshka của Morgana, đã tìm đến đây.

Nhảy ra khỏi hộp, che chắn cho David ở phía sau, bàn chân gấu vung trái phải, hai con sói dữ tợn đang lao tới bị đánh bay ra ngoài, sau đó lại biến thành những mảnh giấy rơi xuống đất. "Một con gấu trúc?" Nhìn những con sói do mình dùng Phép Huyễn Hóa biến ra bị đánh trở lại nguyên hình trong chớp mắt, Horvath mặc áo khoác lớn cầm cây trượng, có chút nghi hoặc từ xa đi tới.

Hắn không ngờ David lại có một con gấu trúc làm thú cưng bảo vệ mình. "Chỉ một con gấu trúc không cứu được ngươi đâu." Hướng cây trượng về phía lan can sắt của cầu thang bên cạnh, lan can lập tức bị nhổ lên, biến thành một ngọn giáo sắc bén bay về phía George. "Lại dám dùng vũ khí kim loại để đối phó với ta, vậy thì ngươi không phải là tự tìm cái chết sao!" Nhìn ngọn giáo sắt bay tới, George giơ bàn chân gấu lên, siêu năng lực lập tức bộc phát, giữ vững ngọn giáo trước mặt.

Dù Horvath bên kia dùng phép thuật điều khiển ngọn giáo thế nào, ngọn giáo vẫn không hề nhúc nhích. "Trả lại cho ngươi!" Bàn chân gấu vung lên, ngọn giáo lập tức bay ngược lại với tốc độ nhanh hơn, bắn về phía Horvath.

Thấy ngọn giáo phản xạ lại, sắc mặt Horvath hơi thay đổi, cây trượng vung lên, một sức mạnh cường đại lập tức làm ngọn giáo chệch khỏi quỹ đạo ban đầu, lướt qua vai hắn. "Lại còn là một con gấu trúc biết phép thuật!" Lúc này biểu cảm của Horvath hơi nghiêm túc hơn một chút.

Nhưng giây tiếp theo, cơ thể hắn đột nhiên bị ngọn giáo xuyên thủng từ phía sau.

Chương 119

George điều khiển ngọn giáo bằng dị năng chứ không phải phép thuật, không phải né được một lần là xong, từ lực điều khiển ngọn giáo chỉ cần trong phạm vi là có thể điều khiển liên tục. "Được rồi, ngươi làm ta có chút bất ngờ." Horvath nhìn ngọn giáo kim loại xuyên qua ngực từ phía sau, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, nhưng lại không có vẻ kinh hãi.

Chỉ thấy cơ thể hắn trong nháy mắt hóa thành một đống gián, sau đó lại tụ lại thành hình người, ngọn giáo đã bị hắn đẩy ra khỏi cơ thể. "Không hổ là pháp sư ngàn năm, quả nhiên có chút bản lĩnh." George thấy vậy cũng thầm thán phục, chiêu này đủ để Horvath miễn nhiễm với mọi cuộc tấn công vật lý.

Ngay cả khi dùng súng Gatling bắn vào cơ thể hắn, tạo ra bao nhiêu lỗ cũng có thể hóa thành gián để phục hồi, chỉ là trông có chút ghê tởm. "Đi!" Horvath vừa phục hồi cơ thể, cây trượng giơ lên, một đòn tấn công bằng sức mạnh vô hình bay về phía George.

Nếu George bị trúng, dù là thân thể gấu trúc, e rằng cũng sẽ bị luồng sức mạnh cường đại này đánh bay ra ngoài. "Protego!" May mà thực lực của George cũng không yếu, sớm cảm nhận được năng lượng đang đến, giơ tay tạo ra một bùa khiên trước người, chặn luồng sức mạnh cường đại này ở bên ngoài.

Cùng lúc đó, trong tay hắn mơ hồ lóe lên ánh sáng xanh lục. "Avada Kedavra!" Chịu đòn không phải là thói quen của hắn, nếu đối phương có thể biến thành gián để né tránh tấn công vật lý, vậy thì trực tiếp dùng lời nguyền chết chóc tấn công thẳng vào linh hồn.

Horvath vốn không mấy để tâm, cảm nhận được năng lượng tử

vong tỏa ra từ luồng sáng xanh đó, sắc mặt đại biến, không dám hóa thành gián để đỡ đòn nữa, mà lập tức vung tay di chuyển thùng rác bên cạnh che chắn cho mình.

Ánh sáng xanh đâm vào thùng rác, trực tiếp đánh bay thùng rác ra ngoài, nhưng cũng vì vậy mà tan biến và không trúng Horvath. "Uy lực của Lời nguyền Chết chóc thì lớn, nhưng tỷ lệ trúng đích vẫn còn quá thấp, sau này phải nghĩ cách cải thiện." Thấy lời nguyền chết chóc bị chặn lại, George không bỏ cuộc, mà tiếp tục tung ra thần chú thứ hai. "Thần Phong Vô Ảnh!" Lưỡi đao trong suốt nhanh chóng bắn ra, vì nó trong suốt và ẩn khuất, lại khiến Horvath không kịp phản ứng đã bị trúng vào cơ thể.

Dù hắn kịp thời hóa thành gián, nhưng khi tụ lại, eo cũng có thêm một vết thương.

Quan trọng là, ở vết thương này dường như có một luồng sức mạnh đặc biệt đang quấn lấy, với khả năng phục hồi của cơ thể hắn, lại không thể chữa lành. "Con gấu trúc chết tiệt, ta sẽ giết ngươi!" Vì cơ thể bị thương, Horvath lập tức nổi giận, trừ Balthazar, những năm nay thật sự chưa có ai có thể làm hắn bị thương. "Người khổng lồ đá!" Chỉ thấy Horvath cắm cây trượng xuống đất, mặt đất lập tức biến đổi, trong nháy mắt một người khổng lồ đá cao năm mét đã từ dưới đất bò dậy, và lao về phía George và David. "Phép Huyễn Hóa lại còn có thể dùng như vậy, lợi hại!" George thấy người khổng lồ đá lao về phía mình, trong lòng cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán, trong phim hắn không hề thấy chiêu này.

Nhưng may mà hắn cũng có đối sách. "Confringo!" Bùa Nổ của George đánh trúng người đá khổng lồ, lập tức nghiền nát một cánh tay của nó ngay tại chỗ.

Thấy có hiệu quả, hắn lập tức tung ra Bùa Nổ thứ hai, lần này hắn

nhắm vào chân của người đá.

"Rầm!" Chân trái bị đánh gãy, tốc độ di chuyển của người đá bị ảnh hưởng, Bùa Nổ thứ ba nối gót theo sau, rồi đến cái thứ tư, thứ năm.

Tổng cộng năm Bùa Nổ, khi người đá bò được đến trước mặt George, nó đã vỡ tan thành những mảnh đá nhỏ.

"Xem ngươi nổ nhanh, hay người đá của ta sinh ra nhanh hơn!" Thế nhưng, George vừa giải quyết xong người đá đầu tiên, bên kia Horvath đã kéo ra con thứ hai.

Hắn cho rằng mình là một pháp sư hàng đầu ngàn năm, cấp bậc pháp sư vượt qua bảy trăm, tổng lượng ma lực trong cơ thể tuyệt đối hơn hẳn một con gấu trúc biết phép thuật.

Hắn không tin con gấu trúc này có thể đánh vỡ ba bốn con, lẽ nào còn có thể đánh vỡ tám, mười con sao?

"Muốn so ma lực với ta à?" George thấy người đá thứ hai lại tấn công tới, trong lòng không khỏi thầm cười, nhưng Bùa Nổ trong tay không hề dừng lại.

Luận về tổng lượng ma lực, hắn không thể so sánh với Horvath có ma lực ngàn năm, nhưng huyết mạch pháp sư của hắn hồi ma lực rất nhanh, cho dù cứ thi triển như vậy đến hừng đông, ma lực của hắn cũng sẽ không tiêu hao bao nhiêu.

Cứ kéo dài thế này, hắn chẳng sợ nhất chính là loại trận chiến tiêu hao này.

"Rầm!

Rầm!

Rầm!

Rầm!" Những tiếng nổ liên tiếp vang lên, từng người đá khổng lồ sụp đổ, Horvath cũng dần dần phát hiện có gì đó không ổn.

Hắn triệu hồi người đá khổng lồ tiêu hao ma lực rất nhiều, phép thuật phá hủy người đá của đối phương chắc cũng không kém bao nhiêu, tại sao hắn đã cảm thấy ma lực không đủ, mà đối phương vẫn một vẻ ung dung thản nhiên.

Dường như không hề vội vã.

Ngay lúc này, sau lưng hắn đột nhiên vang lên một tiếng chim ưng kêu, quay đầu nhìn lại, một con đại bàng thép khổng lồ đang từ trên trời lao xuống tấn công hắn, đứng trên đại bàng thép chính là kẻ tử thù của hắn, Balthazar.

"Các ngươi cứ chờ đấy!" Bị tấn công trước sau, lúc này ở lại đây đã không còn cơ hội thắng, chỉ thấy hắn đưa tay chỉ vào tấm kính của cửa hàng phía sau.

"Thế giới Gương!" Sau đó hắn nhảy vào trong gương và biến mất.

"Phép thuật này trông không tệ nhỉ!" Nhìn Horvath trốn thoát qua tấm gương, George không đuổi theo, lão pháp sư này có rất nhiều thủ đoạn, liều lĩnh truy đuổi có khi lại trúng kế.

Phép thuật Horvath vừa dùng tên là "Thế giới Gương", trong Sách Morgana có ghi lại, đây là một loại phép thuật không gian cực kỳ cao cấp.

Có thể dùng gương làm môi giới thi pháp, tiến vào một Thế giới Gương hoàn toàn trái ngược.

Phép thuật này có công dụng rất rộng, có thể dùng để chạy trốn, sau khi vào Thế giới Gương, kẻ địch bình thường nếu không hiểu phép thuật không gian thì cơ bản không thể tiếp tục truy sát.

Hơn nữa có thể tùy lúc tìm một tấm gương trong Thế giới Gương

để trở lại thế giới thực.

Vì vậy cũng có thể dùng để đột nhập.

Ví dụ như có thể vào Thế giới Gương trước, sau đó đến gần địa điểm mục tiêu trong Thế giới Gương trái ngược, tìm nơi có gương để đi ra.

Cuối cùng là có thể dùng để nhốt người.

Đánh kẻ địch vào Thế giới Gương, chỉ cần đập vỡ hết những tấm gương gần đó, kẻ địch sẽ phải tìm nơi có gương trong Thế giới Gương mới có thể dựa vào đó để thoát ra.

"Để gã đó chạy mất rồi!" Đại bàng kim loại hạ cánh, Balthazar nhảy xuống, nhìn Horvath đã biến mất trong gương, trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối.

Sau đó anh ta nhìn David, rồi lại nhìn George.

"Vừa rồi trên không trung tôi thấy rất nhiều cảnh sát đang đến, lên đại bàng của tôi trước đi, chúng ta rời khỏi đây rồi nói chuyện." "Anh là pháp sư đã đưa cho tôi chiếc nhẫn mười năm trước." David từ sau lưng George bước ra, lập tức nhận ra Balthazar.

George thì nhảy tót lên lưng đại bàng, dùng năng lực tâm linh trả lời: "Đương nhiên không vấn đề." Balthazar có trình độ về phép Ngụy trang không thua kém Horvath, con đại bàng kim loại này George nhìn thấy rất ưng ý.

Hắn dự định đợi mình luyện thành thạo phép Ngụy trang, sẽ đặt thêm nhiều tượng kim loại khổng lồ tương tự ở khắp trường học, như vậy nếu có kẻ địch đến thì trước tiên sẽ bị đám tượng này cho một trận.

"Vậy tôi cũng không vấn đề." Thấy George đã lên đại bàng, David cũng đi theo ngồi xuống bên cạnh George.

Vì ơn cứu mạng vừa rồi của George, bây giờ cậu càng tin tưởng George hơn.

Còn Balthazar nhìn George trong hình dạng gấu trúc, dù trong lòng đầy nghi hoặc, nhưng cũng lập tức lên điều khiển đại bàng nhanh chóng bay đi.

Sống hơn một nghìn năm, ngay cả hỏa long đã tuyệt chủng anh ta cũng từng thấy, nhưng một con gấu trúc biết phép thuật và có thể giao tiếp tinh thần với con người thì đây là lần đầu tiên anh ta gặp.

Nhưng rõ ràng con gấu trúc này là bạn của David, cũng đứng về phía họ, đây là một chuyện tốt.

Chương 120

Đại bàng chở hai người một gấu bay với tốc độ cao, rất nhanh đã đến đỉnh một tòa nhà cao tầng, và tòa nhà này cũng chính là tòa nhà cao nhất mà George quan sát khi mới bắt đầu đến thế giới này.

Nhảy xuống từ đại bàng, đứng trên sân thượng, hai người một gấu bắt đầu nói chuyện.

Mười phút sau, Balthazar nói: "Vậy là George, cậu bị biến thành gấu trúc do một phép thuật đặc biệt, muốn David sau này giúp cậu biến trở lại, đúng không?" "Đúng vậy, dù sao thì nghe nói anh vẫn luôn tìm kiếm chuyển thế của Merlin, David đeo nhẫn rồng, chắc chắn là chuyển thế của Merlin rồi.

Đương nhiên, nếu anh có thể giúp tôi hồi phục, tôi sẽ vô cùng cảm kích." George dùng năng lực tâm linh đáp lại.

Balthazar cẩn thận quan sát George một lúc, cuối cùng lắc đầu: "Xin lỗi, tôi lực bất tòng tâm, tôi không nhìn ra bất kỳ dấu vết phép Biến hình nào trên người cậu, có lẽ thật sự phải cần đến thực lực như sư phụ tôi mới có thể giúp cậu biến lại hình dạng ban đầu." Anh ta không nói dối, anh ta thực sự không nhìn ra, cứ như thể George vốn dĩ là một con gấu trúc, chỉ có thể tiếc nuối lắc đầu.

Nhưng anh ta có thể cảm nhận được, trong cơ thể George có một luồng ma lực rất mạnh mẽ, mặc dù không bằng anh ta, nhưng cũng được xem là cao thủ, ước chừng khoảng cấp ba trăm.

Nhưng lại có thể cầm cự với Horvath cấp bảy trăm lâu như vậy, khiến anh ta có chút bất ngờ.

"Nói trước nhé, tôi thật sự không muốn dính vào những nguy hiểm tương tự, có lẽ tôi không giúp được các người đâu." Lúc này David

lên tiếng, cậu chỉ là một sinh viên đại học bình thường, yêu thích vật lý, không muốn trải qua cuộc truy sát như vừa rồi nữa.

Đối với sự từ chối của David, Balthazar không nói những lời đao to búa lớn, ngược lại gật đầu: "Được, chỉ cần cậu giúp tôi lấy được con Búp bê Matryoshka phong ấn, phong ấn Horvath một lần nữa, thì tôi sẽ không làm phiền cuộc sống yên tĩnh của cậu nữa.

Nếu không, dù chúng tôi có rời xa cậu, Horvath cũng sẽ lại đến tìm cậu gây phiền phức, cậu là chuyển thế của Merlin, sẽ trở thành pháp sư mạnh nhất, hắn sẽ không bỏ qua cho đến khi giết được cậu." Anh ta sớm đã nhìn ra David mười năm qua không vứt bỏ chiếc nhẫn rồng, chắc chắn vẫn còn hứng thú với phép thuật, chỉ cần sau này dùng phép thuật dụ dỗ một chút, không sợ David không động lòng.

Cho nên bây giờ cũng chỉ là kế hoãn binh mà thôi.

"Được, tôi giúp anh, nhưng con búp bê đó năm xưa ở cửa tiệm tôi đã vứt đi rồi." David suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn rơi vào bẫy của Balthazar.

George đứng bên cạnh xem rõ mọi chuyện, nhưng không mở miệng nhắc nhở, vì hắn chắc chắn cũng hy vọng David rơi vào bẫy, như vậy sau này hắn mới có thể đi theo học phép thuật trong Sách Merlin.

"Vứt đi rồi à, để tôi xem!" Balthazar nghe vậy lập tức bắt đầu thi triển phép thuật, trên con búp bê có dấu ấn ma thuật anh ta để lại, dù ở đâu anh ta cũng có thể định vị được.

Một lát sau, anh ta từ từ mở mắt.

"Ở khu phố sầm uất, chắc là trong Phố Tàu, chúng ta phải nhanh chóng đến đó, không thể để Horvath nhanh chân hơn được." "Tại sao không dùng đại bàng của anh?" Thấy Balthazar không điều khiển đại

bàng chở họ đến Phố Tàu như vừa rồi, mà lại đi về phía cầu thang của tòa nhà, David cũng đầy nghi hoặc.

Balthazar giải thích: "Sự tồn tại của các pháp sư chúng ta phải cố gắng hết sức không gây chú ý cho con người, đây là quy tắc mà các pháp sư hệ Merlin chúng ta luôn tuân theo.

Khu phố sầm uất bên đó người quá đông, điều khiển đại bàng qua đó quá nổi bật, dưới tòa nhà này có bãi đỗ xe tôi đã đỗ mười năm trước, chúng ta lái xe qua đó." "Nếu sợ quá nổi bật, tôi có thể đưa các người đi." Lúc này George lên tiếng.

Bây giờ phải tranh thủ thời gian, tốt nhất là có thể lấy được búp bê trước Horvath, như vậy có thể tiết kiệm được không ít phiền phức.

"Cậu đưa chúng tôi đi thế nào?" Balthazar và David có chút nghi hoặc nhìn George.

Ma pháp trận sau lưng George lóe lên, một đôi cánh trắng muốt khổng lồ dang ra.

"Đương nhiên là đưa các người bay qua đó!" "Cậu còn biết bay nữa!" Nhìn George bay trên không, mắt David như muốn lồi ra.

Cậu thật sự không biết con gấu trúc lớn này còn biết bay, dù sao trước đây cũng chưa từng thấy George bay.

"Rất tốt, vậy chúng ta tranh thủ thời gian qua đó đi." Balthazar cũng rất ngạc nhiên khi George biết phép thuật bay, nhưng đồng thời cũng rất vui, vì điều này cho thấy họ có thể đến Phố Tàu nhanh hơn để lấy búp bê.

Một tay xách Balthazar, một tay xách David, George nhanh chóng bay về phía Phố Tàu.

Khoảng hai mươi phút sau, họ đáp xuống sân thượng một tòa nhà dân cư bảy tầng.

“Hai người ở trên sân thượng đợi tôi, tôi đi lấy lại búp bê.” Balthazar nói với George và David một câu, rồi đi xuống cầu thang.

David bây giờ chưa biết phép thuật, không giúp được gì nhiều, còn George thì thân hình gấu trúc quá gây chú ý.

“Ồ, ở đây thật náo nhiệt!” Sau khi Balthazar rời đi, David nhìn những chiếc đèn lồng đỏ treo dưới và con phố nhộn nhịp, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

George thấy vậy liền đáp: “Vì hôm nay ở đây là năm mới, tương đương với lễ Giáng Sinh của các cậu.” Hắn thật sự không để ý, ở thế giới này đã là năm mới.

David lộ vẻ mặt thì ra là vậy, nhưng sau đó lại bừng tỉnh nói: “Cậu là gấu trúc, vậy có phải trước đây cậu sống ở Trung Quốc không?” “Cái này... cũng có thể nói như vậy.” George ngẩn ra một chút, rồi gật đầu.

Gấu trúc đến từ Trung Quốc không sai, linh hồn của hắn không thuộc về thế giới này, nhưng nói là đến từ Trung Quốc cũng không sai.

“Thảo nào cậu hiểu rõ về họ như vậy.” David không ngờ vị pháp sư gấu trúc lớn này lại là một pháp sư đến từ Trung Quốc.

“Tôi luôn cảm thấy cậu rất giống Po, trong Kung Fu Panda ấy, cậu xem chưa?” “Xem rồi, nhưng tôi không biết công phu, tôi chỉ biết phép thuật thôi.” George nhún vai.

Ngay khi hai người đang nằm trên sân thượng nói chuyện, đột nhiên thấy cửa sổ tầng ba bên dưới vỡ tan, bóng Balthazar bay ra, rơi xuống con phố náo nhiệt.

Sau đó, ba bóng người nhảy xuống theo.

Dẫn đầu chính là Horvath, sau lưng hắn còn có một nam một nữ

pháp sư.

“Balthazar, hôm nay là ngày chết của ngươi!” “Tốc độ của gã này thật nhanh, xem ra vừa rồi nói chuyện trên sân thượng đã lãng phí không ít thời gian.” George thấy vậy, biết rằng Horvath đã tìm thấy búp bê trước một bước, giải phóng sớm hai pháp sư phái Morgana bị phong ấn trong đó.

Trong Sách Morgana có một phép thuật quay ngược thời gian, có thể tái hiện lại cảnh tượng nhiều năm trước, Horvath chính là dựa vào phép thuật này để tìm thấy búp bê sớm hơn.

“Cậu ở đây, tôi xuống giúp!” George nhảy xuống, dang rộng đôi cánh, vòng ra phía sau lén lút lao về phía Horvath.

“Thần Phong Vô Ảnh!” Bắt giặc phải bắt vua trước, George định xử lý Horvath trước, hai người còn lại sẽ dễ giải quyết hơn.

Thế nhưng, ngay khi hắn vừa tung ra phép thuật, cả người Horvath đã biến thành một đống gián, thành công né được Thần Phong Vô Ảnh.

Cùng lúc đó, nữ pháp sư trông chỉ khoảng mười bảy, mười tám tuổi nhanh chóng quay đầu nhìn thẳng vào mắt George, đôi mắt lập tức phát ra ánh sáng kỳ lạ.

“Con gấu trúc này, ngươi nghĩ ta sẽ mắc lừa lần thứ hai sao?

Ta sớm đã biết ngươi chắc chắn ở gần đây.” Horvath lại ngưng tụ thành hình người, nhìn George bị nữ pháp sư dùng phép thuật tinh thần khống chế, giọng điệu đầy đắc ý.

Hắn biết nếu lần này không trừ khử Balthazar và con gấu trúc, thì dù có lấy được búp bê cũng khó tránh khỏi bị truy sát.

Cho nên sau khi đến Phố Tàu lấy được búp bê trước, hắn lập tức giải phong ấn hai thuộc hạ hệ Morgana trong búp bê, rồi mai phục sẵn

trong phòng.

Khi ba người George từ trên không đáp xuống sân thượng, nữ pháp sư giỏi phép thuật tinh thần đã có cảm giác, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

“Horvath!” Lúc này Balthazar cũng đã đứng dậy từ mặt đất, là một pháp sư có thực lực chỉ sau Merlin và Morgana, anh ta không dễ bị đánh bại như vậy, chỉ là vừa rồi bị đánh lén, nhất thời không phản ứng kịp.

Thấy George bị khống chế giữa không trung, anh ta lập tức chắp hai tay lại, một tia sét giống như plasma nhanh chóng ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Đây là phép thuật tấn công mạnh nhất của hệ Merlin, được nâng cấp từ phép thuật sét thành phép thuật plasma, uy lực vô cùng mạnh mẽ.

“Hỏa long, giữ chân hắn trước!” Horvath không để ý đến Balthazar, mà giơ cây trượng lên định kết liễu con gấu trúc phiền phức này trước, rồi tập trung lực lượng ba người đối phó Balthazar.

Nam pháp sư bên kia chắp hai tay trước ngực, con hỏa long vẽ trên ngực hắn nhanh chóng sống lại.

Theo đó, con rồng vải dùng để múa lân bên đường lập tức biến thành một con hỏa long khổng lồ thực sự, lao về phía Balthazar.

Thấy Balthazar bị hỏa long cản đường, George sắp bị Horvath giết chết, David trên sân thượng lập tức hoảng hốt.

Cậu cố gắng đưa tay ra muốn thi triển phép thuật, đáng tiếc vì chỉ mới nghe Balthazar dạy qua loa vài câu trên đường đi, căn bản không thể lập tức tĩnh tâm thi triển được.

Tuy nhiên, ngay lúc này, đôi mắt vốn đang mờ mịt của George lập

tức trong sáng trở lại, sau đó cơ thể nhanh chóng phình to lên gần năm mét, trước khi phép thuật của Horvath kịp tung ra, đã vung một cái tát qua.

Chương 121

Cái tát mạnh mẽ này lập tức đánh bay Horvath và nữ pháp sư đi xa mười mấy mét, con búp bê cũng tuột khỏi tay.

"Accio!" Ngay khoảnh khắc đánh bay Horvath và nữ pháp sư, George đã sử dụng Bùa Triệu tập.

Con búp bê Matryoshka phong ấn Morgana và Veronica lượn một vòng trên không trung, rồi bay vào tay George, sau đó bị hắn ném vào không gian riêng của mình.

Bị khống chế tinh thần ư, đùa à, coi phép Bế Quan Bí Thuật và năng lực tâm linh của hắn là đồ bỏ đi chắc?

Vừa rồi hắn hoàn toàn không bị nữ pháp sư khống chế, chỉ là giả vờ để Horvath lơ là cảnh giác thôi.

Horvath, lão pháp sư ngàn năm này, có khả năng bảo mệnh hàng đầu, nếu không để hắn lơ là cảnh giác, rất khó đánh lén thành công để đoạt lại búp bê.

"Nhận lấy Lão Hùng Bàn Căn của ta!" Cất kỹ búp bê, George nhảy lên, rồi cơ thể tròn trịa mập mạp của hắn mạnh mẽ ngồi lên người con hỏa long đang phun lửa.

Sau đó, bàn chân gấu to lớn của hắn liên tục tát vào gáy con hỏa long.

"Nhận thêm Hàng Long Hùng Miêu Chưởng của ta, hôm nay ta cũng làm Kung Fu Panda một lần!" Con hỏa long nhất thời không để ý, liền bị đè bẹp xuống đất, gáy bị tát tới tấp, ngọn lửa phun ra cũng trở nên không ổn định.

Lúc này, Balthazar lại ngưng tụ phép thuật plasma, nhân lúc nam

pháp sư điều khiển hỏa long quay đầu đi cắn George, một đòn đánh trúng bụng hắn, xuyên thủng bụng hắn ngay tại chỗ.

Nam pháp sư bị giết, con hỏa long do hắn tạo ra tự nhiên cũng tan biến theo.

Lúc này, cục diện đã biến thành cuộc đối đầu trực diện hai chọi hai.

"Coi như các ngươi lợi hại, chúng ta đi!" Horvath đứng dậy phun ra một ngụm máu, thấy nam pháp sư bị giết, biết rằng ở lại nữa cũng không có cơ hội thắng, liền dẫn nữ pháp sư quay người bỏ chạy.

Vừa rồi hắn không kịp biến thành gián để né tránh, cơ thể đã ăn trọn một đòn.

Nếu không phải cơ thể của pháp sư do thiền định quanh năm đã hơn hẳn người thường, thì cú đó đã tiễn hắn đi luôn rồi.

"Nhổ cỏ không trừ tận gốc, gió xuân thổi lại mọc, bây giờ không trừ khử chúng, sau này chúng sẽ lại đến trộm búp bê." George thấy Balthazar lại do dự, liền truyền âm khuyên nhủ.

"Nếu anh không muốn giết, ít nhất cũng phải phong ấn lại!" Balthazar và Horvath là đồng môn sư huynh đệ, từng là bạn thân nhất, cho đến khi tiểu sư muội Veronica của họ chọn sư huynh Balthazar.

Horvath cũng thích Veronica nên mới hắc hóa, đầu quân cho Morgana.

Điểm này không bằng Lệnh Hồ huynh.

Cho nên khi Balthazar chiến đấu với Horvath, luôn nương tay, không muốn giết chết hắn.

"Được, đuổi theo họ!" Balthazar ngẩng đầu hét lên với David trên sân thượng: "Cậu ở đây đợi chúng tôi." Nói rồi, anh ta cùng George

đuổi theo hướng Horvath bỏ chạy.

Lúc này, vì có náo loạn ở đây, mấy chiếc xe cảnh sát phụ trách an ninh năm mới ở Phố Tàu gần đó cũng nhận được tin báo và chạy tới.

Horvath liền dùng phép thuật đánh bay cảnh sát vừa xuống xe, cướp đi một chiếc, để nữ pháp sư lái, còn mình thì ngồi ở ghế phụ thi triển phép Ngụy trang cao siêu lên chiếc xe cảnh sát.

Dưới tác dụng của phép Ngụy trang, chiếc xe cảnh sát lập tức biến thành siêu xe, tăng tốc lao đi.

Balthazar đuổi theo sát nút, thấy vậy cũng thuận tay cướp một chiếc xe cảnh sát, cũng dùng phép Ngụy trang biến xe cảnh sát thành siêu xe đuổi theo.

George vì thân hình gấu trúc, dù có hồi phục kích thước bình thường cũng khó vào được xe, nên trực tiếp dang rộng đôi cánh bay lên, truy kích trên không.

"Chạy cũng nhanh thật!" Hai chiếc siêu xe bên dưới rượt đuổi nhau trên đường, đúng là như đang diễn ra phiên bản pháp sư của Fast and Furious.

May mà George bay cũng không chậm, hơn nữa vì chiếm ưu thế trên không, hắn có thể không kiêng dè gì mà không kích chiếc siêu xe của Horvath.

"Thần Phong Vô Ảnh!" Từng đạo Thần Phong Vô Ảnh được hắn ném xuống từ trên không, dọa Horvath phải lập tức dùng trượng phóng ra một màn sương mù lớn, như một tầng mây bao phủ chiếc xe đua, che khuất tầm nhìn của George.

Nhìn đám sương mù đang di chuyển với tốc độ cao bên dưới, George đành tạm thời thu lại Thần Phong Vô Ảnh, tiếp tục duy trì truy đuổi.

Dù sao có hắn giám sát trên không, đối phương không thể chạy thoát được.

Có lẽ đã phát hiện ra điểm này, sau khi truy đuổi một đoạn, đám sương mù đột nhiên dừng lại, cũng có nghĩa là chiếc siêu xe của Horvath đã dừng lại.

"Ventus!" George dừng lại trên không trung phía trên đám sương mù, vung tay thi triển một đạo Bùa Gió mạnh mẽ thổi tan sương mù, đập vào mắt hắn không còn là một chiếc siêu xe, mà đã biến thành một chiếc xe tăng.

"Vãi, còn có thể chơi kiểu này sao!" George thấy vậy cũng có chút ngơ ngác, dùng phép Ngụy trang biến xe cảnh sát thành siêu xe hắn đã cảm thấy rất khoa trương rồi, không ngờ còn có thể biến thành xe tăng.

"Rầm!" Có lẽ đã có chuẩn bị từ trước, sương mù vừa tan đi, xe tăng đã nhắm vào hắn, lập tức bắn ra một phát đạn pháo.

Vì lo lắng Bùa Thiết Giáp không chắc có thể chịu được xe tăng, hơn nữa thi triển Bùa Thiết Giáp cần thời gian, hắn trực tiếp dùng phép thuật phòng ngự hệ Quang có thể thi triển tức thì.

"Hệ Quang - Tam Trụ Thần!" Ba cột năng lượng ánh sáng xuất hiện từ hư không, sau đó ánh sáng trắng thần thánh tạo thành ma pháp trận hệ Quang, bao phủ toàn bộ xung quanh George.

Đúng vậy, chính là phép thuật phòng ngự hệ Quang mạnh nhất Tam Trụ Thần mà Makarov đã phá lệ dạy cho hắn trước đây để sửa chữa Clover.

Mặc dù hắn cũng mới nhập môn không lâu, nhưng xét về khả năng phòng ngự đã vượt xa Bùa Thiết Giáp, quan trọng là phòng ngự toàn diện và có thể thi triển tức thì.

Nhược điểm duy nhất là duy trì loại phép thuật hệ Quang đỉnh cấp này quá hao tốn ma lực, nhưng George lại không sợ hao ma lực.

Đạn pháo hoàn toàn trúng vào Tam Trụ Thần của George, tiếng nổ vang lên, thế nhưng tấm chắn phòng ngự của Tam Trụ Thần lại không hề rung chuyển.

Đừng nói là đạn pháo xe tăng, ngay cả tên lửa thông thường cũng chưa chắc đã phá được phòng ngự của Tam Trụ Thần.

"Ôi, Thượng Đế, tôi đã thấy... thiên thần gấu trúc?" Cùng lúc đó, những người dân gần con phố này, nhìn thấy con gấu trúc có cánh và phát ra ánh sáng thần thánh trên trời, ai nấy đều trợn tròn mắt.

Một số giáo đồ có tín ngưỡng đã bắt đầu nhắm mắt quỳ trên đất, cầu nguyện với George trên không.

Lúc này, Balthazar cũng không rảnh rỗi, anh ta dừng siêu xe lao thẳng đến chiếc xe tăng, tay trái đặt lên xe tăng, cả chiếc xe tăng lập tức hóa thành những cánh hoa rơi lả tả trên đất.

Đồng thời, tay phải anh ta đưa ra, như một bàn tay vô hình chộp lấy Horvath.

Horvath thấy tình thế không ổn, liền tóm lấy nữ pháp sư bên cạnh che chắn trước mặt, còn mình thì hóa thành một đàn gián, muốn lợi dụng miệng cống ven đường, trốn xuống hệ thống cống ngầm phức tạp bên dưới thành phố.

Nhưng ngay lúc này, George từ trên trời giáng xuống: "Immobulus!" Trong nháy mắt, đàn gián mà Horvath hóa thành, toàn bộ đều bị định tại chỗ.

Chính là Bùa Đóng Băng mà hắn đã thỉnh giáo Hermione trước đây, có thể dùng để định trụ các sinh vật nhỏ.

Trước đó, Horvath đã nhiều lần dùng chiêu hóa thân thành gián để

né tránh công kích và chạy trốn của hắn, hắn đã nghĩ xem dùng ma chú nào có thể phá giải.

Cuối cùng, hắn đã nghĩ ra loại Bùa Đóng Băng có uy lực không lớn nhưng chuyên khắc chế các sinh vật nhỏ tấn công theo bầy này.

Quả nhiên là một pháp sư, vẫn phải học nhiều loại ma chú khác nhau, mới có thể ung dung đối phó với mọi tình huống.

"George, đưa búp bê cho tôi!" Thấy George dùng phép thuật định trụ Horvath đang bỏ chạy, Balthazar vội vàng hét lớn.

George lấy búp bê ra ném cho Balthazar, Balthazar tay trái nhận lấy búp bê bắt đầu niệm chú phong ấn.

Theo tác dụng của câu thần chú, nữ pháp sư trông như mười tám tuổi nhưng thực tế đã mấy trăm tuổi, hóa thành một đống cát mịn dần dần bao phủ lên bề mặt búp bê, tạo thành một lớp búp bê mới có in hình cô ta.

Sau khi phong ấn xong nữ pháp sư, anh ta lại đến trước mặt Horvath đang bị định trụ, lại niệm chú lần nữa, Horvath cũng hóa thành cát mịn bao bọc ở lớp ngoài cùng.

"Phép thuật phong ấn hệ Merlin này nhất định phải học được!" George nhìn Balthazar phong ấn toàn bộ nữ pháp sư và Horvath, trong lòng không khỏi thầm nghĩ.

Chương 122

Trong Sách Morgana không có phép thuật phong ấn, phép thuật này rõ ràng là do Merlin độc sáng, hiệu quả phong ấn vô cùng mạnh mẽ.

Nếu hắn học được, sau này gặp kẻ địch tạm thời không thể giết được, cũng có thể dùng phương pháp tương tự để nhốt lại trước, đợi sau này mạnh lên rồi thả ra giết.

"Cảm ơn cậu George, nếu không có cậu, tôi không thể thuận lợi lấy lại búp bê, cũng không dễ dàng phong ấn họ như vậy." Cất búp bê đi, Balthazar trịnh trọng cảm ơn George.

Mặc dù mới quen biết vài giờ, nhưng sau trận chiến vừa rồi, anh ta có cảm tình rất tốt với George, cũng rất công nhận thực lực của George.

"Bây giờ không phải lúc nói cảm ơn, chúng ta phải đi rồi!" Nghe thấy tiếng còi cảnh sát từ xa vọng lại, George tóm lấy Balthazar bay thẳng lên trời về phía Phố Tàu.

Đón thêm David vẫn đang ở trên sân thượng, họ lại quay trở về đỉnh tòa nhà cao tầng đó.

"David, thế giới này không chỉ có vài pháp sư này, còn có rất nhiều pháp sư hy vọng Morgana có thể được giải trừ phong ấn, để pháp sư thống trị thế giới này.

Lần này chúng ta thắng, nhưng nếu không giải quyết Morgana, không ai có thể đảm bảo lần sau vẫn thắng.

Cho nên tôi vẫn hy vọng cậu có thể suy nghĩ kỹ, rốt cuộc có muốn gia nhập chúng tôi, trở thành một pháp sư thực thụ hay không." Balthazar cầm chiếc nhẫn rồng trong tay, có chút mong đợi hỏi David.

George cũng truyền âm: “David, phép thuật là một loại sức mạnh rất thú vị, tôi tin cậu sẽ thích nó.

Hơn nữa tôi cảm thấy làm người cần phải nắm giữ một chút sức mạnh của riêng mình, khi gia đình và bạn bè gặp rắc rối, ít nhất cậu sẽ không bó tay chịu trói.

Còn có rất nhiều cô gái, đều thích những chàng trai có năng lực.” Balthazar truyền đạt cho David là đạo lý lớn, nói về việc cứu thế giới, còn George nói đạo lý nhỏ, nói về lợi ích của việc học phép thuật.

Cả đạo lý lớn và nhỏ, cộng thêm bản thân cậu vốn đã động lòng với phép thuật, cho nên sau khi do dự một lát, cậu đã lấy lại chiếc nhẫn rồng.

“Được rồi, tôi đồng ý, tôi đã nói là sẽ giúp cậu hồi phục lại hình dạng con người.” “Rất tốt, vậy chúng ta tìm một nơi, sau này tôi sẽ truyền thụ cho cậu toàn bộ phép thuật hệ Merlin, để cậu trở thành Pháp sư Tối cao thực sự.” Balthazar thấy David đồng ý, trên mặt lập tức nở nụ cười.

Trên khuôn mặt gấu trúc của George cũng nở nụ cười, sau này ở thế giới này, hắn chỉ cần ở cùng Balthazar và David là có thể học ké phép thuật hệ Merlin miễn phí.

Tin rằng với mối đe dọa từ Morgana, cùng với tình nghĩa chiến đấu trước đó, Balthazar sẽ không từ chối chỉ dẫn hắn.

Thực lực của hắn tăng lên, đến lúc quyết chiến giải trừ phong ấn Morgana mới có thể giúp được nhiều hơn.

Sau này, cơ thể gấu trúc của hắn ở thế giới này chủ yếu làm hai việc.

Thứ nhất là dành nhiều thời gian thiền định để nâng cao cấp bậc phép thuật.

Thể chất và năng lực của tất cả các phân thân đều được chia sẻ, chỉ cần phân thân này đột phá đến cấp năm trăm để đạt được trường sinh, bản thể và các phân thân khác cũng sẽ đạt được trường sinh.

Hơn nữa, nâng cao cấp bậc phép thuật cũng có thể nâng cao giới hạn ma lực, như vậy đối với uy lực của tất cả các phép thuật cũng có sự gia tăng.

Thứ hai là toàn tâm toàn ý cùng Balthazar, David học tất cả các phép thuật của thế giới này, những phép thuật của hệ Merlin và hệ Morgana, hắn một cái cũng không bỏ qua.

Sau này dù có học hết phép thuật của thế giới này, cũng có thể duy trì thiền định và phụ trợ luyện tập phép thuật của các thế giới khác, coi như một phân thân chuyên dùng để tu luyện và luyện tập phép thuật.

Dù sao thế giới này ngoài Morgana ra, cơ bản rất an toàn, cũng không có nhiều chuyện như vậy.

"Tôi có một nơi, là giáo sư giới thiệu cho tôi.

Nơi đó vốn là chỗ quay đầu của tàu điện ngầm, sau này bị bỏ hoang.

Không gian rất lớn, cũng rất kín đáo, tôi thường ở đó tiến hành một số thí nghiệm vật lý." Sau khi quyết định học phép thuật, David đưa Balthazar và George đến căn cứ bí mật của mình, bắt đầu cuộc sống học phép thuật chính thức.

Cùng lúc đó, phân thân ở thế giới Fairy Tail cũng đang nỗ lực học phép thuật Biến hình cơ bản trong thư viện.

Chỉ có điều để nâng cao hiệu suất học phép thuật, hắn đã khắc một Vòng tròn Morgana trên khoảng đất trống trong thư viện, và chia sẻ cho tất cả các ma đạo sĩ của Fairy Tail.

Đáng tiếc ngoài Levy ra, cơ bản không có mấy người có thể kiên nhẫn ngồi trong vòng tròn pháp thuật đọc sách.

"George, ma pháp trận này của cậu hữu dụng quá, lại có thể đẩy nhanh tốc độ hiểu phép thuật của tớ, phối hợp với Kính Bão Tố, hiệu suất học phép thuật của tớ đã tăng gấp đôi!" Mười một giờ đêm, Levy kết thúc buổi học hôm nay, đứng dậy từ Vòng tròn Morgana.

Kính Bão Tố có thể giúp đọc nhanh, nhưng muốn hiểu kiến thức trong sách phép thuật vẫn phải tự mình từ từ lĩnh ngộ.

Nhưng ma pháp trận mà George khắc trong thư viện, chỉ cần đứng bên trong, đầu óc lập tức có cảm giác vô cùng tỉnh táo, dù là suy nghĩ hay học tập, đều trở nên vô cùng hiệu quả.

"Hôm nay đã giờ này rồi, chúng ta cũng nên về thôi." George nhìn đồng hồ, cũng đứng dậy từ trong Vòng tròn Morgana.

Khoảng thời gian này thế giới Fairy Tail rất yên bình, chuyện Natsu, Lucy và Happy lén đi làm nhiệm vụ cấp S cũng đã được giải quyết hoàn hảo, vì sau đó không chỉ Gray đi, mà Erza cũng đi.

Cho nên nhiệm vụ cấp S tự nhiên cũng thuận lợi hoàn thành.

Nghe nói trong nhiệm vụ lần này, họ đã gặp một con quỷ mạnh hơn kẻ địch Lullaby lần trước, còn gặp cả sư huynh cùng học Băng Tạo Hình Thuật với Gray.

"Vậy đi thôi, chắc chị Mirajane và mọi người đã về hết rồi." Levy gật đầu, cùng George bước ra khỏi thư viện.

Lúc này tại sảnh chính của hội, Jet và Droy đang gục trên bàn ngủ say sưa.

Hai người này không thể chịu nổi việc đọc sách trong thư viện suốt, nhưng ngày nào họ cũng đợi Levy ra rồi cùng về ký túc xá.

Đánh thức hai người, ba người một mèo sau khi khóa cửa hội, đi về phía trung tâm thành phố.

Ngay sau khi họ rời đi không lâu, một người đàn ông tóc đen dài, đeo mười mấy cái khuyên tai, mặt cười toe toét xuất hiện ở cửa hội.

"Thiết Long Sát Thuật - Thiết Long Côn!".

Sáng hôm sau, ánh nắng chan hòa, George tỉnh dậy trong biệt thự sang trọng của mình.

Vì có cây đũa phép cực phẩm, nên thời gian trước hắn đã làm một món trang bị không gian siêu lớn, bán cho cửa hàng ma thuật trong thành phố, kiếm được một khoản kha khá.

Dùng số tiền này, hắn trực tiếp mua một căn biệt thự sang trọng ở Magnolia.

Sau khi thức dậy rửa mặt, hắn dùng phép thuật nấu nướng làm cho mình một bữa sáng, ăn xong bữa sáng hắn bắt đầu luyện tập phép thuật trong khu vườn lớn của biệt thự.

Cuộc sống thường ngày của hắn ở Fairy Tail là buổi sáng luyện tập các loại phép thuật trong biệt thự của mình, buổi trưa đến hội ăn cơm và tán gẫu với mọi người, nắm bắt thông tin kịp thời, buổi chiều và tối học phép thuật trong thư viện.

"Lửa Quỷ!" George cẩn thận thi triển một tia lửa màu xanh lam vào một khu đất được cách ly, sau đó cố gắng hết sức khống chế ngọn lửa di chuyển và tấn công.

Cảm thấy mình có thể khống chế được, hắn lại từ từ khuếch đại uy lực của Lửa Quỷ, đến khi sắp mất kiểm soát thì lập tức dừng lại.

Bùa Lửa Quỷ là một phép thuật lửa cực kỳ mạnh mẽ, vì mang hiệu quả nguyền rủa mạnh, nước thường không thể dập tắt, chỉ khi không còn thứ gì có thể cháy xung quanh thì nó mới dừng lại.

Mạnh như Grindelwald, thậm chí có thể dựa vào Bùa Lửa Quỷ để thiêu rụi cả Paris.

Thực tế, nếu George dùng cây đũa phép cực phẩm hiện tại, không chút kiêng dè mà thi triển Bùa Lửa Quỷ, cũng có thể làm được điều tương tự.

Điểm duy nhất hắn không bằng Grindelwald là, mặc dù hắn dựa vào đũa phép cực phẩm để nâng cao uy lực của Bùa Lửa Quỷ, nhưng lại không thể khống chế nó một cách tự do như vậy.

Như hiện tại, khi uy lực chưa đặc biệt lớn, hắn còn có thể khống chế Bùa Lửa Quỷ biến mất theo ý mình.

Nếu thi triển toàn lực, thì chỉ có thể đợi nó cháy xong rồi tự biến mất.

Luyện tập đến gần trưa, hắn mới thong thả bước ra khỏi cổng, dang rộng đôi cánh bay về phía hội.

Ngay khi hắn vừa bay qua nhà thờ lớn, sắp đến hội quán bên cạnh rừng phía đông, thì thấy Natsu, Lucy, Erza, Gray và Happy cũng đang chạy như điên về phía hội.

Chương 123

"Chào, Erza, mọi người làm nhiệm vụ về rồi à?" Kể từ khi làm nhiệm vụ cấp S trên đảo Galuna trở về, mấy người này đã bắt đầu lập một đội để đi thực hiện nhiệm vụ.

Lần này nhiệm vụ kéo dài hơn một tuần, bây giờ chắc là vừa mới về.

"George, nghe nói hội bị tấn công, cậu có biết không?" Erza thấy George xuất hiện trên không, vội vàng lên tiếng hỏi.

Họ vừa về đến trung tâm thành phố thì nghe người dân bàn tán về việc hội bị tấn công.

George nghe vậy ngẩn ra một chút: "Hội bị tấn công ư, không thể nào, tối qua lúc tôi về vẫn không có chuyện gì." Nói rồi, hắn tăng tốc bay về phía hội, rất nhanh, hội quán bị cắm đầy những thanh sắt lớn, trông vô cùng lộn xộn, đã hiện ra trước mắt hắn.

"Thật sự bị tấn công, kẻ nào không muốn sống mà gan to vậy?" Fairy Tail là một trong những hội ma đạo sĩ mạnh nhất vương quốc, còn có Thập Thánh Makarov trấn giữ, đây không phải là tìm chết sao.

Cùng với Erza và những người khác đuổi theo vào hội, sảnh chính đã tan hoang không thể nhìn nổi.

Đi theo cầu thang xuống tầng hầm, phát hiện hội trưởng Makarov và các ma đạo sĩ trong hội lúc này đều đang tạm trú trong nhà kho bên cạnh thư viện dưới tầng hầm.

"George, cuối cùng cậu cũng đến rồi, đang chờ cậu sửa chữa hội đây!" Makarov đang uống rượu, thấy George xuất hiện, lập tức vẫy tay.

“Erza các con cũng về rồi, đợi George sửa xong hội, chúng ta lại lên trên.” “Lão già, sao ông vẫn thản nhiên như vậy, rốt cuộc là chuyện gì?” Natsu miệng phun lửa hét lên, chạy tới hỏi.

Makarov không quan tâm vẫy tay: “Bình tĩnh, bình tĩnh, là do đám Phantom làm.

Chúng nó rất nhàm chán, cũng chỉ dám nhân lúc hội không có người để phá hoại một chút, giống như trẻ con vậy, không cần để ý đến chúng.” “Phantom, Phantom Lord?” George lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đến thế giới này cũng không phải là ngắn, thường xuyên tán gẫu với các ma đạo sĩ trong hội vào buổi trưa, hắn cũng đã có hiểu biết nhất định về các hội trong vương quốc và một số ma đạo sĩ nổi tiếng.

Phantom Lord này cũng là một hội ma đạo sĩ, và là một hội có thực lực ngang ngửa với Fairy Tail.

Nghe nói người sáng lập Phantom Lord và người sáng lập Fairy Tail đã có mâu thuẫn từ trước khi thành lập hội, cho nên hai hội từ trước đến nay đều không ưa nhau.

Hội trưởng hiện tại của Phantom, Jose Porla, cũng là một Thập Thánh Pháp Sư, nhưng sáu năm trước trong buổi họp mặt hội, vì tranh cãi với Makarov ai mới là hội mạnh nhất mà đã đánh một trận, sau khi thua thì không bao giờ tham gia các buổi họp mặt hội nữa.

Số lượng ma đạo sĩ của toàn bộ Phantom gấp mười mấy lần Fairy Tail, chỉ riêng số lượng ma đạo sĩ ở trụ sở chính đã gấp mấy lần Fairy Tail, toàn quốc còn có mười mấy chi hội.

Trong đó, Tứ Đại Nguyên Tố đều có thực lực ma đạo sĩ cấp S, dưới Tứ Đại Nguyên Tố còn có một người được mệnh danh là người đàn ông mạnh nhất hội, Thiết Long Sát Long Ma Đạo Sĩ.

“Không được, tôi không thể chấp nhận!” Natsu đấm nát một cái

thùng bên cạnh, tức giận hét lên: “Tôi phải đi đập nát hội của chúng nó, nếu không tôi không nuốt trôi cục tức này.” “Natsu, bình tĩnh lại.” Erza bên cạnh dù cũng đầy tức giận, nhưng vẫn rất lý trí dùng tay đè Natsu đang kích động lại.

“Được rồi, chuyện này đến đây là hết, phiền George giúp sửa lại hội.” Makarov đứng dậy, nhảy xuống bàn.

“Uống nhiều quá, ta phải đi tiểu đây.” Sau khi Makarov đi, Mirajane đến khuyên: “Natsu, em cũng đừng trách hội trưởng, hội trưởng thực ra còn tức giận hơn em.

Chỉ là Hội đồng nghiêm cấm các hội đấu đá lẫn nhau, nghiêm trọng có thể bị buộc giải tán hội.” “Chết tiệt, là bọn họ tấn công chúng ta trước!” Natsu đầy vẻ không cam lòng, các ma đạo sĩ khác trong hội cũng không nói gì, rõ ràng cũng không cam tâm.

George đối với chuyện này không nói nhiều, chỉ bay lên tầng một dùng Bùa Sửa Chữa để khôi phục lại hội quán tan hoang về nguyên trạng.

Về chuyện này, hắn cảm thấy vẫn nên nghe lời hội trưởng.

Nếu thật sự xảy ra chiến tranh giữa các hội, với tư cách là một thành viên của Fairy Tail, hắn đương nhiên sẽ không lùi bước, cũng tiện thể có thể thực chiến những phép thuật mới học gần đây.

Nếu không đánh, thì hắn vẫn sẽ tiếp tục tranh thủ thời gian học phép thuật.

Dù sao đối với một người luôn lý trí như hắn, không cần thiết vì chuyện nhỏ này mà ảnh hưởng đến nhịp độ học tập bình thường.

Hội được sửa xong, mọi người từ nhà kho trở lại sảnh chính, ăn xong bữa trưa, hắn tiếp tục cùng Levy học phép thuật trong thư viện, chỉ có điều Levy rõ ràng có chút lo lắng.

Buổi tối, mọi người tự giải tán, George và Levy vì đọc sách nên đi về muộn hơn.

Nhưng khác với hôm qua, hôm nay ba người một mèo vừa rời hội không lâu, đã bị một ma đạo sĩ chặn lại khi đi qua công viên Nam Khẩu.

"Này, mấy người là ma đạo sĩ của Fairy Tail phải không?" "Chúng tôi là, anh có chuyện gì không?" Levy nhìn ma đạo sĩ tóc dài mặt mày không thiện cảm trước mặt, trên mặt lộ ra vẻ bất an.

Đôi mắt của George cũng híp lại, hắn cảm nhận được luồng ma lực mạnh mẽ và địch ý không hề che giấu từ người ma đạo sĩ đối diện.

"Hãy nhớ lấy tên ta, Phantom Lord, Thiết Long Sát Long Ma Đạo Sĩ Gajeel!" Ma đạo sĩ tóc dài cười lạnh một tiếng, bóng dáng lóe lên đã lao về phía ba người một mèo với tốc độ cực nhanh.

"Ngươi chính là ma đạo sĩ đã tấn công hội của chúng ta phải không, để ta dạy dỗ ngươi!" Jet kích hoạt phép thuật "Thần Tốc", lao tới với tốc độ còn nhanh hơn đối phương, sau đó nhảy lên tung một cú đá vào khuôn mặt dài của đối phương.

"Chuẩn Thiên Tường!" Tuy nhiên, Gajeel đối diện lại không hề có ý định né tránh, chỉ biến cơ thể mình thành màu đen như Thiết Khối, dùng khuôn mặt dài của mình để đỡ đòn của Jet.

"A!" Một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện, khi chân của Jet đá vào mặt Gajeel, Gajeel không hề hấn gì, thậm chí tốc độ cũng không thay đổi, ngược lại Jet bị hất bay ra.

Rõ ràng thực lực của hai người hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Lúc này, Droy và Levy cũng đã phản ứng lại, hai người là một đội, phối hợp ăn ý.

Droy rắc ra một nắm hạt giống, trên mặt đất nhanh chóng mọc lên những dây leo to lớn quấn về phía Gajeel.

Tiếp đó, Levy viết ra chữ "Đá", một tảng đá lớn xuất hiện từ hư không, nhanh chóng đập về phía Gajeel đang bị dây leo quấn chặt.

"Thiết Long Sát Thuật - Thiết Long Kiếm!" Đáng tiếc, những đòn tấn công này không thể gây ra mối đe dọa nào cho Gajeel, tay phải của hắn trực tiếp biến thành một thanh kiếm thép có răng cưa xoay tròn với tốc độ cao, dễ dàng chém nát dây leo và tảng đá.

Không đợi Droy và Levy tung ra đòn tấn công ma thuật tiếp theo, hắn đã đến trên đầu hai người.

"Gay rồi!" Thấy phép thuật của mình không có hiệu quả, Droy và Levy biết là xong rồi.

Thiết Long Sát Long Ma Đạo Sĩ Gajeel của Phantom Lord, thực lực không thua kém một ma đạo sĩ cấp S bình thường, quả nhiên không phải là đối thủ mà những ma đạo sĩ như họ có thể chống lại.

Tuy nhiên, ngay khi đòn tấn công của Gajeel sắp đánh trúng Levy và Droy, một giọng nói đột nhiên vang lên.

"Dừng lại!" Chỉ thấy cơ thể của Gajeel lại bị giọng nói đó định trụ tại chỗ.

Hóa ra là George vẫn luôn quan sát cuối cùng cũng đã ra tay.

"Thiết Long Sát Long Ma Đạo Sĩ, toàn thân trên dưới của ngươi ngay cả ma lực cũng tràn ngập mùi kim loại nhỉ." George dang rộng đôi cánh bay đến trước mặt Gajeel, nói với Levy và Droy: "Hai người đưa Jet lùi lại phía sau, ta không giữ được hắn lâu đâu." Nếu kẻ tấn công là bất kỳ ma đạo sĩ cấp S nào khác trong Phantom Lord ngoài Gajeel, hắn chắc chắn sẽ lập tức đưa Levy chạy về phía ký túc xá của Fairy Tail.

Dù có đũa phép cực phẩm trong tay, hắn cũng hoàn toàn không có tự tin đối đầu với một ma đạo sĩ cấp S như Erza.

Nhưng người đột kích lại là vị Thiết Long Sát Long Ma Đạo Sĩ đầy mùi kim loại này, vậy thì hắn không sợ.

"Được...

được...

George cậu cẩn thận nhé!" Levy và Droy vội vàng kéo Jet đang bị hất ngã trên đất chưa kịp hoàn hồn, lùi về phía sau.

Họ luôn nghĩ rằng George không giỏi chiến đấu, không ngờ lại có thể định trụ được Gajeel cấp S, quan trọng là còn không thấy George có dấu hiệu sử dụng phép thuật.

"Thú vị đấy, không ngờ một con mèo lại có phép thuật kỳ quái như vậy." Gajeel muốn di chuyển cơ thể mình, nhưng phát hiện có một lực lượng vô hình đang hạn chế mình, vẻ mặt lập tức nghiêm túc hơn một chút.

"Nhưng chút sức mạnh này không thể trói được Gajeel đại gia nhà ngươi đâu!" Chỉ thấy ma lực trong cơ thể hắn đột nhiên bùng nổ, lại dựa vào sức mạnh cơ bắp để phá vỡ sự hạn chế của từ lực của George.

"Chết đi!" Tốc độ Gajeel vung Thiết Long Kiếm, mặc dù bị từ lực của George cản trở, chậm hơn trước không ít, nhưng vẫn vô cùng đáng sợ, không phải ma đạo sĩ bình thường có thể né được.

"Cẩn thận, George!" Ba người Levy phía sau thấy Gajeel lại cử động, lập tức nhắc nhở George, đồng thời chuẩn bị thi triển phép thuật giúp đỡ.

Chương 124

"Đi!" Tuy nhiên, lúc này George lại không hề né tránh, mà giơ móng vuốt mèo lên vung một cái.

Lực lượng vốn đang trói buộc cơ thể Gajeel, toàn bộ tác dụng về một hướng, cả người Gajeel trực tiếp như tên lửa phóng lên tại chỗ, cuối cùng bị George định ở độ cao hai mươi mét giữa không trung.

Từ lực của George, sau một năm phát triển và trưởng thành, về cơ bản đã đạt đến giới hạn, tức là lực ngàn cân.

Nếu chỉ xét theo cấp bậc của dị nhân, chỉ riêng từ lực thôi, cũng đã đạt đến trình độ của dị nhân cấp ba.

Lực lượng như vậy tự nhiên không đủ để hạn chế toàn bộ sức mạnh thể chất cấp S của Gajeel, nhưng lại có thể dễ dàng đưa cơ thể Gajeel lên trời.

Trên không trung không có điểm tựa, dù thể chất của Gajeel có mạnh đến đâu cũng vô dụng, thực lực bị phế đi một nửa.

"Phép thuật thật quái dị!" Bị treo lơ lửng trên không không thể di chuyển hay rơi xuống, Gajeel nhìn con mèo bay đến ngang tầm với mình, trên mặt lần đầu tiên lộ ra vẻ nghiêm trọng.

Bình thường nếu đối phương dùng phép thuật không khí, bay lơ lửng để khống chế cơ thể hắn, hắn tuyệt đối có thể cảm nhận được và né tránh.

Dù có trúng chiêu, cũng có thể dựa vào ma lực mạnh mẽ của Sát Long Thuật để cưỡng chế thoát khỏi hiệu quả của phép thuật.

Nhưng tình hình hiện tại là, hắn hoàn toàn không cảm nhận được đối phương vừa thi triển phép thuật như thế nào, cũng không thấy dấu

vết ma thuật, thậm chí không cảm nhận được dao động ma lực mà đã trúng chiêu một cách khó hiểu.

Quan trọng là từ lúc trúng chiêu đến giờ, hắn vẫn không tìm thấy dấu vết ma thuật, nói gì đến việc phá giải.

Cơ thể lơ lửng trên không, dù hắn có vung vẩy tay chân thế nào cũng không thể di chuyển hay rơi xuống, nhất thời rơi vào tình thế rất bị động.

"Nếu đã vậy, thì chỉ có thể làm thế này!" Chỉ thấy hắn ngẩng đầu nhắm vào George, sau đó hít một hơi thật sâu, miệng nhanh chóng phồng lên.

"Thiết Long Sát Thuật - Thiết Long Hống!" Hắn nghĩ, chỉ cần hạ gục con mèo đang thi triển phép thuật khống chế cơ thể hắn, tự nhiên cũng có thể giải trừ được phép thuật quái dị này.

Đáng tiếc, ngay khi phép thuật của hắn sắp phun ra, George lại cười: "Nào, xoay người một cái!" Hỏa Long Hống của Natsu hắn đã từng thấy, uy lực có thể trực tiếp tạo ra một cái hố lớn trên mặt đất.

Thực lực của Gajeel này còn mạnh hơn Natsu, ước chừng dù hắn dùng Tam Trụ Thần cũng không chống đỡ nổi, cho nên dứt khoát dùng từ lực khống chế cơ thể hắn cưỡng chế xoay người.

Chỉ thấy Gajeel vốn đang đứng thẳng trên không đối mặt với George, lúc này cơ thể lập tức biến thành trạng thái nằm ngang, mặt hướng lên trời.

Còn George thì đã ở phía dưới, một góc chết mà đầu hắn tuyệt đối không thể nhìn thấy.

Gajeel vung vẩy tay chân, muốn xoay người, nhưng vì không có điểm tựa nên không thể xoay được.

Hắn cố gắng quay đầu để miệng nhắm vào George, nhưng ngay cả

mắt cũng không nhìn thấy George.

Cho nên cuối cùng, cú Thiết Long Hống siêu mạnh này của hắn, chỉ có thể bất lực bắn lên trời, không đi đến đâu cả.

"Đến lượt ta!" George bay đến ngay bên dưới Gajeel, một mặt dùng từ lực khống chế cơ thể hắn không thể cử động, một mặt rút ra cây đũa phép cực phẩm nhắm vào lưng Gajeel.

"Stupefy!".

Bùa Choáng thành công trúng Gajeel, hai mắt Gajeel lập tức bắt đầu sụp xuống.

Nhưng vì là Sát Long Ma Đạo Sĩ, cơ thể có đặc tính giống như rồng, kháng phép rất cao, cộng thêm ma lực trong cơ thể mạnh mẽ, ý chí kiên cường.

Cho nên mí mắt chưa kịp khép lại, đã mở ra lần nữa.

Nhưng George đối với điều này cũng không ngạc nhiên, mà liên tục vung đũa phép.

"Stupefy!

Stupefy!

Stupefy!" Từng Bùa Choáng không ngừng được thi triển, cho đến khi thi triển hơn một trăm Bùa Choáng chồng lên nhau, Gajeel cuối cùng cũng không chịu nổi, nhắm mắt lại ngủ say sưa.

Kháng phép cao đến mấy, chỉ cần không phải là phản ma pháp, thì dùng số lượng vẫn có thể có hiệu quả.

Hỏa long trong thế giới Harry Potter kháng phép cũng cao, nhưng một trăm pháp sư trưởng thành cùng sử dụng Bùa Choáng, vẫn có thể có tác dụng.

"George, cậu vậy mà...

đã chế ngự được Gajeel của Phantom!" Khi George mang Gajeel đang hôn mê hạ xuống, ba người Levy vẫn chưa hết kinh ngạc.

Phải biết Gajeel là ma đạo sĩ cấp S của Phantom, còn George hiện tại trong hội được ca ngợi nhất là phép thuật sửa chữa thần kỳ của mình, chưa bao giờ thể hiện sức chiến đấu mạnh mẽ.

Ngay cả Erza và những người khác, cũng chỉ biết tốc độ hồi phục ma lực của George rất nhanh, biết rất nhiều phép thuật hỗ trợ mạnh mẽ.

Lần giết Erigor, người phát huy tác dụng chính là Erza, George chỉ may mắn thành công khi ma lực của hắn gần cạn kiệt.

Nhưng hôm nay, George đánh Gajeel cứ như cha đánh con, toàn bộ quá trình không có khả năng phản kháng, trận chiến kết thúc chỉ trong vòng hai ba phút.

Điều này sao có thể không khiến họ kinh ngạc.

Nếu chưa từng chiến đấu với Gajeel, họ sẽ còn nghĩ Gajeel chỉ là hữu danh vô thực.

Nhưng vừa rồi họ đã đích thân trải nghiệm sự mạnh mẽ của Thiết Long Gajeel, ba người trước mặt Gajeel gần như không qua được một chiêu, tất cả các đòn tấn công đều bị phá giải dễ dàng.

Sự chênh lệch thực lực đó, đến bây giờ họ vẫn còn sợ hãi.

"Không phải như các cậu tưởng tượng đâu, thực lực của tớ còn kém xa, đánh bại được hắn chủ yếu là do may mắn." George cười xua tay, hắn không khiêm tốn, đúng là nếu không phải siêu năng lực của hắn vừa hay khắc chế Gajeel, thì không thể nào đánh dễ dàng như vậy.

Hắn đối phó với Gajeel, giống như Magneto đối phó với Wolverine, chủ yếu là quá khắc chế.

Cũng là do Gajeel chuyên về Sát Long Thuật, tất cả các đòn tấn công đều không thể tách rời kim loại, chỉ cần học thêm một chút phép thuật loại khác, cũng sẽ không bị hắn khắc chế thảm như vậy.

Nếu đánh với Natsu, thì tuyệt đối không thể có hiệu quả như hôm nay.

"Thật đấy, không lừa các cậu đâu, tớ có một loại phép thuật chuyên nhắm vào kim loại, hắn chỉ là không may đụng phải thôi." Thấy ba người Levy vẫn không tin, hắn cũng đành bất lực lắc đầu.

"Thôi được rồi, chúng ta đưa hắn đến ký túc xá trước, sau đó nhờ Mirajane đi tìm hội trưởng, xem tiếp theo nên làm thế nào." Bây giờ không còn đơn giản là phá hủy một hội quán không người nữa, ma đạo sĩ át chủ bài của Phantom tấn công ma đạo sĩ của Fairy Tail, hôm nay nếu không có hắn ở đây, ba người Levy sẽ gặp nguy.

Điều này đã vi phạm nghiêm trọng các quy tắc do Hội đồng đặt ra, hơn nữa còn bắt được tại trận, không thể chối cãi được.

Với sự hiểu biết của hắn về Makarov, chuyện này tuyệt đối không thể cứ thế cho qua như ban ngày được.

"Đúng, chúng ta đi tìm chị Mirajane, tuyệt đối không thể cứ thế cho qua!" Levy lúc này cũng phản ứng lại, miệng tức giận phồng lên, nhảy lên tát một cái thật mạnh vào Gajeel đang hôn mê lơ lửng trên không.

"Ái chà, mặt gã này cứng thật!" Chỉ có điều, cô tát một cái, thương địch bằng không mà tự tổn tám trăm.

Cơ thể cứng như sắt của Thiết Long, một cái tát vào mặt cũng chẳng khác gì đánh vào Thiết Khối.

Thế là, ba người một mèo mang theo tù binh Gajeel, hùng hổ xông về phía ký túc xá chung của Fairy Tail.

Đối với Levy và những người khác, hội giống như nhà của họ, hội trưởng và Mirajane giống như ông nội và chị gái, bị bắt nạt chắc chắn phải tìm người lớn làm chủ.

Công viên Nam Khẩu vốn đã không xa ký túc xá của Fairy Tail, chưa đến mười phút họ đã đến dưới ký túc xá.

"Jet, Droy, hai người đến ký túc xá nam gọi Natsu và mọi người xuống đây, Levy em đến ký túc xá nữ gọi Mirajane và Erza, tớ ở đây đợi mọi người!" George phân phó một câu, ba người lập tức chia nhau xông vào hai khu ký túc xá.

Rất nhanh, hai bên vang lên tiếng gầm giận dữ của các ma đạo sĩ Fairy Tail, rõ ràng là đã nghe tin Levy và những người khác bị ma đạo sĩ Phantom tấn công nên tức điên lên.

Chương 125

Sau đó một trận gà bay chó sủa, tất cả đều vũ trang đầy đủ xông xuống.

"Jet, tốc độ của cậu nhanh nhất, đến nhà Lucy thông báo cho Erza và mọi người qua đây, tớ đi tìm hội trưởng, tối nay chúng ta có thể sẽ có hành động lớn!" Mirajane luôn hiền dịu, trên mặt hiếm khi lộ ra vẻ tức giận, thấy Jet liền phân phó một câu, sau đó sau lưng mọc ra một đôi cánh quỷ, bay về phía rừng phía đông.

"Hóa ra là thật." Nhìn Mirajane mọc cánh quỷ bay đi, George lộ ra vẻ suy tư.

Trưa nay ngồi nghe chuyện phiếm ở sảnh chính, hắn thực ra cũng đã nghe qua những tin đồn về Mirajane.

Trong đó, điều khiến hắn kinh ngạc nhất là, Mirajane, cô chị gái ngọt ngào hiền dịu thường bị một câu nói của Natsu và Gray làm cho khóc, lại cũng là một ma đạo sĩ cấp S.

Nghe nói thực lực của Mirajane từng không thua kém Erza, là một thiếu nữ nổi loạn đặc biệt thích tranh cao thấp với Erza.

Phép thuật sử dụng không phải là phép Biến hình thường dùng bây giờ, mà là Satan Soul đáng sợ nhất trong phép thuật Take Over, có thể dung hợp với quỷ để chiến đấu.

Chỉ vì một nhiệm vụ dẫn đến cái chết của em gái, nên tâm tính mới thay đổi lớn, trở thành như bây giờ, cũng không còn sử dụng phép thuật Take Over để chiến đấu, chuyển sang làm nhân viên hậu cần phục vụ cho Fairy Tail.

Nhưng chỉ một khoảnh khắc tức giận vừa rồi, khí thế và dao động

ma lực bùng nổ, quả thực không phải là của một ma đạo sĩ bình thường.

Cho nên hắn cảm thấy lời đồn này, chưa chắc đã là giả.

"Đây là Gajeel của Phantom sao, lại dám đánh lén Levy của chúng ta, đợi hắn tỉnh lại nhất định phải đánh cho đến mức hội trưởng của chúng nó cũng không nhận ra." Sau khi Mirajane rời đi, các ma đạo sĩ của Fairy Tail ai nấy đều trừng mắt nhìn Gajeel đang lơ lửng trên không, hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

Nếu không phải vì lòng tự tôn của ma đạo sĩ, thấy Gajeel bây giờ không có sức phản kháng, họ đã ra tay rồi.

Levy xinh xắn, tính cách lại tốt, rất được các nam ma đạo sĩ trong Fairy Tail yêu mến.

"Levy, không ngờ các em lại có thể đánh bại át chủ bài Gajeel của Phantom, xem ra thực lực của các em đã mạnh hơn trước rất nhiều nhỉ!" Sau khi mọi người bình tĩnh lại một chút, vị ma đạo sĩ răng thỏ giỏi thu thập thông tin nhất của hội, nhìn Levy với vẻ mặt cảm thán nói. …Người bình thường có lẽ sẽ cho rằng Thiết Long Gajeel cũng chỉ đến thế mà thôi, nhưng với tư cách là chuyên gia tình báo, người đàn ông răng thỏ hiểu rõ, Gajeel được mệnh danh là át chủ bài của Phantom Lord, thực lực tuyệt đối không phải dạng vừa.

Ít nhất cũng không thua kém Tứ Đại Nguyên Tố.

Bởi vì danh hiệu Thiết Long Gajeel đều là do hắn thực chiến mà có, hắn từng một mình một ngựa quét sạch mấy hội hắc ám.

"Cái đó… không phải chúng tôi, chúng tôi căn bản không phải là đối thủ của Thiết Long Gajeel, là George, một mình cậu ấy đã dễ dàng đánh bại Thiết Long Gajeel, cứu chúng tôi." Levy vội vàng đỏ mặt xua tay.

“George!!!” Tất cả các ma đạo sĩ đồng loạt nhìn về phía George, người vẫn đang suy nghĩ về lời đồn liên quan đến Mirajane, vẻ mặt ai nấy đều không thể tin nổi.

Nếu nói ba người Levy phối hợp ăn ý đánh bại ma đạo sĩ cấp S Thiết Long Gajeel, họ tuy rất kinh ngạc nhưng cũng có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Nhưng nói George một mình đánh bại Gajeel, họ thật sự không thể ngờ tới.

Giống như bạn có thể tưởng tượng Happy đánh bại Natsu không?

“Tôi nói là do may mắn, mọi người tin không?” George thấy mọi người đều nhìn chằm chằm mình, đành bất lực xòe móng mèo ra.

Mặc dù cậu cảm thấy mình dựa vào cây đũa phép cực phẩm và sự phối hợp của các loại ma pháp, siêu năng lực, có thể miễn cưỡng cầm chân một ma đạo sĩ cấp S như Erza một lúc, thậm chí là chạy thoát.

Nhưng nói đến việc đánh bại, xác suất đó thực sự quá nhỏ.

Cậu vẫn có chút tự biết mình này.

Nhưng trong tình hình hiện tại, rõ ràng là muốn giải thích cũng không thể giải thích rõ ràng được, cuối cùng chỉ có thể ngậm miệng mèo lại.

Thực tế, George vẫn chưa nhận thức rõ ràng về thực lực của mình.

Cậu hiện tại không biết rằng, cấp S của hội Fairy Tail thực ra có sự khác biệt so với ma đạo sĩ cấp S của các hội khác.

Vị cấp S duy nhất cậu từng gặp là Erigor, cậu cảm thấy thực lực của đối phương so với Erza thì kém hơn rất nhiều.

Nhưng sự thật là thực lực của Tử thần Erigor đã vượt qua rất

nhiều ma đạo sĩ cấp S của các hội khác.

Chủ yếu là do George vẫn luôn ở trong hội, không có nhận thức rõ ràng về thực lực của các ma đạo sĩ trên thế giới này, tiêu chuẩn tham chiếu duy nhất của cậu là Erza. ... ...

Mười lăm phút sau, Erza trong bộ Thiên Luân Chi Giáp, một tay xách Natsu, một tay xách Gray bay tới.

Theo sát phía sau là Happy dang rộng đôi cánh ôm Lucy và Jet đang chạy như bay trên mặt đất.

Hai mươi phút sau, Mirajane cũng mang theo Hội trưởng Makarov bay tới.

Sau khi Makarov đáp xuống đất, vẻ mặt phẫn nộ vẫn chưa tan, ma lực kinh khủng trong cơ thể thậm chí sắp tràn ra ngoài.

"Nếu là một cái hội vớ vẩn thì ta còn có thể nhịn, nhưng dám tấn công những đứa trẻ của hội, ta tuyệt đối không thể nhịn.

Tất cả ma đạo sĩ Fairy Tail nghe lệnh, tối nay chúng ta chính thức khai chiến với Phantom Lord, xuất phát ngay bây giờ!" "Khai chiến!" "Khai chiến!" "Khai chiến!" Nghe Makarov cuối cùng cũng quyết định khai chiến với Phantom Lord, các ma đạo sĩ Fairy Tail vốn đã nén một bụng lửa giận, lập tức reo hò ầm ĩ.

"Khai chiến sao, cũng tốt, lần này cuối cùng cũng có thể thấy được trận chiến giữa các Thập Thánh Ma Đạo Sĩ đỉnh cao của thế giới này rồi!" Lúc này, George cảm thấy nội tâm mình cũng bắt đầu sôi sục.

Bấy lâu nay cậu chỉ chuyên tâm nghiên cứu ma pháp trong thư viện, đối với rất nhiều ma pháp của thế giới này chỉ có trong ấn tượng, lần này có nhiều ma đạo sĩ hỗn chiến như vậy, cậu cũng coi như có thể tận mắt chứng kiến.

Mấu chốt còn có trận chiến giữa các Thập Thánh, nghĩ thôi cũng

thấy chắc sẽ rất lợi hại.

"Hội trưởng, đợi một chút, để tôi xem ký ức của hắn đã!" Khi Makarov hùng hổ định dẫn mọi người xuất phát, George đã chặn ông lại.

Cậu cảm thấy bao nhiêu năm nay Phantom Lord không làm ra chuyện quá đáng như vậy, lần này đột nhiên vi phạm quy định của Hội đồng tấn công Fairy Tail, liệu có âm mưu gì không.

Vì vậy, cứ dùng Legilimency và năng lực tâm linh xem qua ký ức của Gajeel trước cho chắc ăn.

Thực lực của Phantom Lord không thua Fairy Tail, số lượng lại chiếm ưu thế, không thể quá chủ quan.

"Con còn biết cả ma pháp đọc ký ức?" Makarov nghe vậy liền ngẩn ra.

Ma pháp liên quan đến ký ức không phải là thứ dễ học, cần thiên phú rất cao, trong cả giới ma pháp cũng hiếm có mấy người sử dụng được.

Ngoài ma đạo sĩ Mest Gryder mà ông phái đi làm nội gián ở Hội đồng, cũng chỉ có Sol của Tứ Đại Nguyên Tố bên Phantom Lord là khá nổi tiếng về phương diện này.

Không ngờ George lại cũng giỏi ma pháp dạng này.

"Con nghĩ học thêm một vài loại ma pháp khác nhau, lúc nào cũng có thể dùng đến." George đưa tay giải Bùa Gây Mê cho Gajeel, nhân lúc hắn vừa tỉnh lại, ý chí chưa vững vàng, cậu nhìn vào mắt hắn thi triển Legilimency.

"Legilimency!" Một lát sau, George không khỏi có chút kinh ngạc nói: "Ra là vậy." Thì ra, cậu biết được từ ký ức của Gajeel, lần này Phantom Lord tấn công ma đạo sĩ Fairy Tail, mục đích thực sự là để

bắt Lucy, tiểu thư của tập đoàn Heartfilia.

Thân phận của Lucy là tiểu thư của tập đoàn Heartfilia giàu có nhất vương quốc, vì không muốn bị cha ép buộc kết hôn thương mại mà bỏ nhà ra đi.

Phantom Lord nhận ủy thác của cha Lucy nên mới đột kích Fairy Tail.

Tuy nhiên theo ký ức của Gajeel, Phantom Lord thực ra cũng không phải thật sự vì nhiệm vụ, mà là muốn thông qua việc bắt giữ Lucy để khống chế cha cô, thôn tính toàn bộ tài sản của tập đoàn Lockhart, lớn mạnh hội của mình.

Đương nhiên, nếu tiện tay trừ khử được hội Fairy Tail thì càng tốt.

"Thiết Long Hống…" Gajeel vừa tỉnh lại thấy xung quanh toàn là ma đạo sĩ Fairy Tail, lập tức định phóng ma pháp, nhưng bị Hội trưởng Makarov hóa lớn nắm đấm, đấm thẳng xuống đất.

Chương 126

"Thằng nhóc, mày ngoan ngoãn cho tao!" Dùng vật lý đánh ngất Gajeel, Makarov nhìn sang George hỏi: "Có phát hiện được thông tin gì hữu ích không?" "Có ạ." George lập tức kể cho Makarov những gì mình đọc được trong ký ức.

Mà mọi người nghe thấy Lucy lại là tiểu thư của tập đoàn Lockhart, cũng kinh ngạc trợn to mắt.

Nhìn phong cách thường ngày của Lucy, thật không giống tiểu thư nhà giàu chút nào.

"Xin… xin lỗi, đều là do tớ tùy hứng, mới khiến hội bị tấn công." Lucy biết mọi chuyện đều do cha mình gây ra, vẻ mặt lộ rõ sự áy náy.

Cô rất thích Fairy Tail, rất thích cuộc sống hiện tại và những người đồng đội ở đây, không ngờ lại mang đến phiền phức lớn như vậy cho hội.

"Không có cậu cũng vậy thôi, Phantom Lord nhắm vào tiền nhà cậu, hơn nữa bọn chúng vốn đã không ưa gì hội ta." George thuận miệng an ủi một câu.

Đây cũng là sự thật, chuyện của Lucy trong mắt cậu chỉ là một mồi lửa, không có Lucy thì cũng có thể có người khác, dù sao sớm muộn gì cũng phải đánh một trận.

"Nói gì vậy Lucy, bọn chúng đã dám đến gây sự với chúng ta, cứ đánh cho bọn chúng tan tành là được!" Natsu đập hai nắm đấm vào nhau, mặt đầy vẻ hưng phấn.

"Nhưng mà nhìn cậu thật không giống tiểu thư đâu." "Aye!" Happy giơ móng mèo lên tỏ vẻ rất đồng tình. ... ...

“Lucy, đừng sợ, Fairy Tail chúng ta là hội mạnh nhất, lát nữa sẽ giúp cậu đánh cho bọn Phantom Lord tan nát!” “Bảo vệ tiểu thư là việc đàn ông nên làm!” “Lucy, tớ còn đang đợi để là người đầu tiên đọc tiểu thuyết của cậu đấy, đừng có bỏ cuộc như vậy!” “Cậu là một thành viên của đội mạnh nhất chúng ta, cuộc đời của mình phải do mình tự quyết định!” Không một ma đạo sĩ Fairy Tail nào oán trách vì Lucy là mồi lửa gây chuyện, ngược lại, từng người một đều an ủi cô.

Cuối cùng, Makarov còn khí phách vung tay nói: “Lucy, con đã gia nhập hội của chúng ta thì chính là một thành viên của hội, là con của ta, không ai có thể bắt nạt con của Makarov ta, xuất phát, chúng ta đến Phantom Lord!” Lucy nghe mọi người an ủi ấm áp, nước mắt lập tức tuôn trào.

“Hội trưởng, chúng ta đi bằng cách nào?” Lúc này, George đưa ra một câu hỏi mấu chốt.

Magnolia cách thành phố nơi đặt trụ sở của Phantom Lord không hề gần, phần lớn ma đạo sĩ trong hội đều không biết bay, không lẽ họ lại chạy bộ đến đó.

Nếu thật sự chạy bộ đến nơi thì cũng mệt đến không còn sức chiến đấu nữa.

“Nghe nói Hội đồng có ma đạo cụ không gian có thể dịch chuyển một lượng lớn ma đạo sĩ giữa các thành phố, Fairy Tail chúng ta có không ạ?” “Nói gì vậy George, Fairy Tail chúng ta làm gì có tiền mua ma đạo cụ đắt tiền như thế, chúng ta đi tàu hỏa!” Makarov có chút lúng túng xua tay.

“Ta có quan hệ tốt với thị trưởng, ông ấy sẽ đặc biệt mở một chuyến tàu tạm thời cho chúng ta, như vậy mọi người còn có thể nghỉ ngơi dưỡng sức trên tàu.” Từ khi đám trẻ Natsu lớn lên, hội tháng nào cũng thâm hụt ngân sách, chỉ từ khi George đến mới dần dần có thu

nhập dương trở lại, làm gì có tiền mà đặt mua ma đạo cụ không gian đắt cắt cổ.

"Thôi được, tàu hỏa cũng không tệ." George chớp chớp mắt, không tiếp tục chủ đề khó xử này nữa.

Chỉ là cậu thầm nghĩ trong lòng: "Đợi sau này trình độ Giả kim thuật tăng lên, nhất định phải học cách chế tạo Khóa Cảng trước." "Xuất phát!" Makarov lại vung tay, mọi người cùng nhau lao về phía nhà ga.

Ngay cả Mirajane, người đã không còn chiến đấu, lần này cũng đi theo.

Chủ yếu là lo lắng để Mirajane một mình ở hội, lỡ gặp phải nguy hiểm gì.

Về phần Gajeel bị Makarov đánh ngất bằng vật lý, đương nhiên cũng được mang lên tàu, đây chính là bằng chứng thép cho việc Phantom Lord tấn công.

Tàu hỏa khởi động, Natsu lập tức rơi vào trạng thái say tàu, George thì dùng Bùa Lơ Lửng giúp cậu ta lơ lửng giữa không trung để giảm bớt sự khó chịu.

Chỉ là điều cậu không ngờ tới là, Gajeel sau khi tỉnh lại cũng gia nhập hàng ngũ say tàu.

"Hình như có gì đó không đúng!" Thấy Gajeel say tàu, George lập tức nảy sinh nghi ngờ, rồi nhìn về phía Mirajane: "Mirajane, Laxus có bị say tàu không?" "Cái này… tôi cũng không biết, nhưng chưa bao giờ thấy Laxus đi xe, cậu ấy đi làm nhiệm vụ thường hóa thành tia chớp di chuyển, tốc độ rất nhanh." Mirajane suy nghĩ một lúc rồi đáp.

Lúc này, Makarov vẫy tay gọi George đến bên, nhỏ giọng giải thích.

“Laxus cũng bị say tàu, ta đã hỏi một vài người bạn cũ, nghe nói Sát Long Ma Đạo Sĩ trong truyền thuyết dường như đều có bệnh say phương tiện giao thông.

Vì vậy sau này nếu con muốn trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ, cũng phải cân nhắc cho kỹ.” “Tất cả Sát Long Ma Đạo Sĩ đều say phương tiện giao thông, đây là điểm yếu kỳ quặc gì vậy?” George nghe vậy cũng không nhịn được mà phàn nàn một câu.

Nhưng cậu suy nghĩ kỹ lại, thấy rằng điều này đối với cậu cũng không phải là vấn đề lớn.

Đầu tiên cậu biết bay, không đi phương tiện giao thông cũng không sao, thứ hai sau này cậu sẽ học Phép Độn thổ, có thể dịch chuyển rồi thì ai còn đi phương tiện giao thông nữa.

Cuối cùng, cậu cảm thấy loại điểm yếu này, tương lai cậu khám phá nhiều thế giới ma pháp như vậy, sẽ có cách để loại bỏ nó.

Tàu hỏa lao nhanh, khoảng cách đến thành phố Oak, nơi Phantom Lord tọa lạc, ngày càng gần, tâm trạng của mọi người cũng theo đó mà dâng cao.

Cùng lúc đó, tại thành phố Oak lâu đời nhất ở phía đông bắc vương quốc, bên trong tòa nhà lớn nhất trung tâm thành phố, trụ sở chính của Phantom Lord.

Hội trưởng Jose đang họp với Tứ Đại Nguyên Tố của hội: “Đợi Gajeel trở về, nếu mọi việc thuận lợi, kế hoạch tiếp theo của chúng ta là…” Lần này hắn phái Gajeel đi tấn công ma đạo sĩ Fairy Tail, với tính cách của Makarov, ngày mai nhất định sẽ dẫn đại bộ phận ma đạo sĩ của hội đến báo thù.

Đến lúc đó có thể phái hai Nguyên Tố Sứ đi nhân cơ hội bắt cóc mục tiêu nhiệm vụ, rồi lợi dụng cơ hội dùng việc này làm Makarov

phân tâm, để Nguyên Tố Sứ hệ Khí tấn công lén làm tiêu hao hết ma lực của Makarov.

Không có Makarov, vị Thập Thánh này, hội Fairy Tail sẽ không chịu nổi một đòn.

Đến lúc Hội đồng hỏi đến, cũng có thể ăn vạ ngược, nói là Fairy Tail định đột kích bọn chúng, bọn chúng chỉ là tự vệ phản kích.

Chỉ cần Fairy Tail bị bọn chúng tiêu diệt hoàn toàn, cộng thêm hắn chiếm được tài sản của tập đoàn Heartfilia, lo lót quan hệ bên Hội đồng, cuối cùng bên Hội đồng cũng không thể thực sự làm gì bọn chúng.

"Yên tâm đi hội trưởng, với thực lực của Gajeel, chỉ cần đừng có dại dột tấn công mấy tên cấp S kia, về cơ bản sẽ không có vấn đề gì." Aria, thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố, hai mắt đẫm lệ đáp.

Jose cũng gật đầu: "Gajeel tuy có chút cao ngạo, nhưng vẫn biết nặng nhẹ, sẽ không làm chuyện không chắc chắn." "Ầm!" Tuy nhiên, ngay khi mấy người đang thảo luận hoàn thiện kế hoạch, bên dưới đột nhiên vang lên một tiếng gầm lớn: "Fairy Tail đến đây, Jose mau xuống đây chịu chết!" "Là Makarov, sao ông ta lại đến vào lúc này, Gajeel đang làm cái quỷ gì vậy?" Nghe tiếng gầm của Makarov, Jose lập tức đứng phắt dậy.

"Kế hoạch có thay đổi, lát nữa ta sẽ chiến đấu với Makarov, Aria không được ra tay, ẩn nấp trong bóng tối, tìm thời cơ thích hợp rồi tấn công lén.

Những người khác toàn lực đối phó với các ma đạo sĩ khác của Fairy Tail!" ... ...

Đại sảnh tầng dưới của hội, thấy các ma đạo sĩ Fairy Tail phá cửa xông vào, các ma đạo sĩ Phantom Lord đang uống rượu trong đại sảnh

rộng gấp hơn mười lần đại sảnh của hội Fairy Tail, lập tức đứng dậy lao tới.

Thế là cuộc đại hỗn chiến bắt đầu.

"Ma pháp Hỏa diễm: Lưới trời màu tím!" "Ma pháp Tẩu thuốc: Ảo khói Thiết quyền!" "Ma pháp Đạn: Pháo điện kích!" "Ma pháp Hội họa: Dã tâm bạo tẩu!" "Mộc Tạo Hình: Đập nước Tình yêu e thẹn!" Ngoài ma pháp của Erza, Natsu mấy người, hôm nay George cuối cùng cũng tận mắt thấy được ma pháp của các thành viên khác trong Fairy Tail.

Uy lực tuy không quá nổi bật, nhưng cũng đều có đặc sắc riêng.

Hơn nữa tình hình hiện tại, về cơ bản mỗi một ma đạo sĩ Fairy Tail đều có thể đánh mười mấy ma đạo sĩ Phantom Lord.

Như Erza và Natsu, đúng là giống như bật chế độ vô song, đi đến đâu cũng không có đối thủ.

Điều này cũng khiến cậu hiểu ra, tại sao số lượng người của Fairy Tail ít như vậy, lại có thể được mệnh danh là một trong những hội ma đạo sĩ mạnh nhất.

Hoàn toàn đi theo con đường tinh anh. ... ...

George và Mirajane không tham gia chiến đấu, sau khi giải thích rõ ràng với Makarov quá trình chiến thắng Gajeel, cậu được sắp xếp cùng Mirajane canh giữ Gajeel đang hôn mê.

Gajeel chính là bằng chứng Phantom Lord chủ động tấn công Fairy Tail, không thể để Phantom Lord cướp lại được, nếu không sau này người của Hội đồng đến điều tra sẽ không giải thích rõ được.

Đương nhiên, bên cạnh không thể thiếu Lucy và Happy.

Lucy là Tinh Linh Ma Đạo Sĩ, chiến đấu chính là triệu hồi tinh

linh, bản thân cô không có bao nhiêu sức tấn công.

Chương 127

Hơn nữa vì tinh linh của cô đa phần đều khá cá tính, không thích nghe cô chỉ huy tác chiến, đều tự do phát huy.

Cho nên thường thì sau khi cô triệu hồi tinh linh, đều rất tự giác lùi về phía sau cổ vũ.

Happy thì khỏi phải nói, ngoài việc có thể hỗ trợ Natsu bay, sức tấn công còn không bằng Lucy tay không.

"Đánh nó!

Đánh nó!" "Làm tốt lắm, Natsu!" "Mọi người cố lên, chú ý an toàn!" Nhìn các ma đạo sĩ Phantom Lord lần lượt bị đánh gục, Mirajane, Lucy và Happy cùng nhau trở thành đội cổ vũ.

"Erza, Natsu và Gray, theo sát Hội trưởng, đừng để ông ấy một mình đi lên đó!" Lúc này, George đang thông qua hiệu quả chiến đấu để phân tích xem ma pháp của ma đạo sĩ nào có thể ưu tiên học hỏi sau này.

Thấy Makarov một chưởng đánh bay một ma đạo sĩ Phantom Lord cản đường, rồi một mạch đi thẳng lên cầu thang tầng hai, cậu vội vàng hét về phía ba người Erza đang say máu bên kia.

Đến giờ, hội trưởng Jose và Tứ Đại Nguyên Tố của Phantom Lord chưa một ai lộ diện, rất có khả năng đều ở trên tầng hai.

Makarov quả thực rất mạnh, nhưng hội trưởng Phantom Lord kia cũng là Thập Thánh, nếu hội trưởng Phantom Lord không biết xấu hổ, liên hợp với Tứ Đại Nguyên Tố đánh hội đồng Makarov khi ông ấy đi lên, thì sẽ rất nguy hiểm.

Vạn nhất Makarov vì bị đánh hội đồng mà thua, cán cân thắng lợi

sẽ nghiêng về phía đối phương, Fairy Tail sẽ không còn chiếm ưu thế nữa.

Trận đại chiến giữa các hội thế này, vẫn không nên quá lãng mạn.

Dù sao tính ra, bên Phantom Lord có đến bốn ma đạo sĩ cấp S, hôm nay Fairy Tail chỉ có một mình Erza là cấp S, Mirajane vì vấn đề tâm lý còn không thể chiến đấu.

Natsu và Gray tuy thực lực không tồi, nhưng dù sao cũng chưa phải cấp S.

Cậu phát hiện các ma đạo sĩ Fairy Tail cái gì cũng tốt, chỉ là khi chiến đấu dễ bị hăng máu, dẫn đến tình hình đôi khi mất kiểm soát, gây ra những phá hoại và tổn thất không cần thiết trên diện rộng.

Hơn nữa, George nhận ra, Hội trưởng bình thường có vẻ rất chín chắn ổn trọng, nhưng nội tâm lại là người bốc đồng nhất.

Theo logic thông thường của cậu, thực ra có thể giao Gajeel cho Hội đồng trước, để Hội đồng ra mặt chế tài Phantom Lord, tệ nhất cũng có thể triệu hồi hai ma đạo sĩ cấp S là Mystogan và Laxus.

Như vậy ít nhất có ba cấp S, khoảng cách về chiến lực đỉnh cao lập tức được san bằng.

Nhưng đã vậy thì Makarov dám đánh tới cửa như vậy, chắc chắn cũng có chút tự tin, cậu đoán là thực lực của Makarov phải vượt xa Jose, có thể san bằng khoảng cách chiến lực đỉnh cao.

Dù sao cũng không thể vì có thêm cậu, cậu không có thực lực của ma đạo sĩ cấp S, lý do đánh thắng Gajeel cậu đã nói cho Makarov biết rồi.

Vì George khi hét lên đã sử dụng Bùa Khuếch Âm, nên âm thanh rất lớn, Erza, Natsu và Gray lập tức bị kéo về trạng thái bình thường, sau đó ba người lao thẳng về phía hội trưởng.

“Chúng ta cũng đi xem thử.” Thấy ba người Erza đuổi theo, George cũng khống chế Gajeel mang theo Mirajane, Lucy và Happy đi theo.

Trận chiến bên dưới không có vấn đề gì lớn, chiến thắng chỉ là vấn đề thời gian, chủ yếu vẫn là xem trận chiến ở trên.

Thực ra trận chiến ở trên mới là mấu chốt quyết định thắng bại của cuộc đại chiến này, nếu Makarov thắng thì Fairy Tail thắng, nếu thua thì bên dưới thắng cũng vô dụng.

Một ma đạo sĩ cấp Thập Thánh, đủ sức quét sạch tất cả các ma đạo sĩ bên dưới.

“Jose, ta cần ngươi cho ta một lời giải thích, nếu không ta sẽ cho ngươi giống như sáu năm trước!” Vừa lên đến tầng hai, George đã nghe thấy tiếng gầm giận dữ của Makarov.

Lúc này tầng hai là cục diện bốn chọi bốn, Hội trưởng Makarov đối đầu Jose, Erza đối đầu Sol, Natsu đối đầu Totomaru, Gray đối đầu Juvia.

“Ủa, thiếu một người, chẳng lẽ không có trong hội?” Liếc nhìn đại sảnh tầng hai, cậu phát hiện thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố là Aria lại không có ở đây.

“Đúng là phế vật, lại bị bắt sống, uổng công ta còn rất coi trọng ngươi.” Jose liếc nhìn George đang khống chế Gajeel, lập tức hiểu ra chuyện gì, quay đầu nhìn Makarov nói: “Không cần giải thích, Makarov, sáu năm trước ngươi may mắn thắng ta, liền cho rằng thực lực thật sự hơn ta sao?

Hôm nay ta không chỉ giết ngươi, mà còn giết tất cả ma đạo sĩ của Fairy Tail các ngươi, để hội Fairy Tail này, triệt để biến mất trên thế giới này.

Để cho mọi người biết, Phantom Lord chúng ta mới là hội ma đạo sĩ mạnh nhất!" "Đã vậy thì như vậy, vậy thì đi chết đi!" Nắm đấm của Makarov trong nháy mắt hóa lớn, rồi một đấm lao về phía Jose.

Sức mạnh cường đại đó, phảng phất như có thể đập tan một ngọn núi.

"Đòn tấn công như vậy không thể làm ta bị thương được đâu." Đối mặt với đòn tấn công mạnh mẽ có thể đánh ngất một ma đạo sĩ cấp S của Makarov, Jose lộ ra một nụ cười lạnh, lại ngưng tụ ma lực trên bề mặt cơ thể thành nắm đấm để đối chọi trực tiếp.

Makarov không hề ngạc nhiên khi Jose có thể chặn được đòn tấn công của mình, ông rất rõ thực lực của Jose.

"Chúng ta lên trên đánh đi, nếu ngươi không muốn hội của ngươi hoàn toàn bị phế!" Vừa nói ông vừa một đấm đánh thủng nóc nhà của hội, rồi trực tiếp dùng ma lực cường đại để mình bay lên không trung.

Đạt đến cấp bậc của họ, cho dù không học ma pháp phi hành, dùng ma lực để mình lơ lửng cũng không thành vấn đề.

Nhưng Makarov không muốn đánh với Jose trong hội, không phải vì lo lắng làm hỏng hội của Phantom Lord, chuyện đó không liên quan đến ông.

Ông lo lắng là uy lực chiến đấu giữa hai người quá lớn, đánh nhau ở tầng hai rất có khả năng sẽ ảnh hưởng đến các ma đạo sĩ ở tầng một.

Jose nghe vậy lộ ra một nụ cười quỷ dị, hắn không từ chối, cũng dùng ma lực để mình bay lên.

"Biết ngay ngươi sẽ làm vậy mà." Thực ra hắn sớm đã đoán được Makarov nhất định sẽ vì sự an toàn của các ma đạo sĩ Fairy Tail bên dưới mà đề nghị ra không trung quyết chiến.

Vì vậy đã sớm để Aria ẩn thân mai phục trên không trung.

"Ầm!" Hai vị Thập Thánh bay lên không trung đối đầu, còn chưa bắt đầu thi triển ma pháp, chỉ riêng sự va chạm của ma lực bùng phát đã khiến bầu trời thành phố xuất hiện biến đổi khí tượng, tiếng sấm sét vang lên không ngớt.

Lúc này nếu có ma đạo sĩ bình thường đứng gần họ, có lẽ chỉ riêng áp lực ma lực thuần túy đã có thể khiến họ không thể động đậy.

"Đây chính là ma đạo sĩ cấp Thập Thánh sao?" George ở bên dưới nhìn chằm chằm hai vị hội trưởng ở trên, nội tâm thực sự cũng vô cùng chấn động.

Cậu từng nghĩ Erza đã rất mạnh, không ngờ Thập Thánh còn khoa trương hơn.

"Dòng chảy hắc ám!" Jose, người giỏi ma pháp tử vong hắc ám, ra tay trước, năng lượng hắc ám cường đại hóa thành vô số tia sáng bắn thẳng về phía Makarov.

"Trận pháp ánh sáng!" Từng pháp trận quang minh sáng lên, năng lượng ánh sáng đáng sợ không kém cũng từ trong pháp trận bắn ra.

Quang ma pháp của Makarov không hề thua kém ma pháp tử vong hắc ám của Jose.

"Bão tố tử vong!" "Quang Bạo!" Từng đòn ma pháp tử vong hắc ám và quang ma pháp va chạm trên bầu trời thành phố, chỉ riêng dư chấn ma pháp đã khiến tất cả các tòa nhà bên dưới rung chuyển.

Tất cả cư dân trong thành phố bị đánh thức khỏi giấc ngủ, sau khi phát hiện hình như là Fairy Tail và Phantom Lord đang đánh nhau, lập tức chạy thục mạng ra khỏi thành phố. ... ...

"Thì ra tấn công bằng quang ma pháp mạnh như vậy!" George nhìn Makarov không dùng ma pháp Người Khổng Lồ, chỉ dựa vào

quang ma pháp đã đánh ngang tay với Jose, trong lòng cũng không nhịn được mà thốt lên một tiếng cảm thán.

Quang ma pháp giai đoạn đầu uy lực không lớn, phương diện phòng ngự vì đã học Tam Trụ Thần nên cũng ổn, nhưng phương diện tấn công thật sự là không có gì nổi bật.

Vì vậy cậu chưa bao giờ dùng quang ma pháp để tấn công.

Nhưng hôm nay, nhìn thấy những quang ma pháp mà Makarov sử dụng, cậu mới hiểu ra, không phải uy lực của quang ma pháp không được, mà là cậu còn chưa học tới nơi tới chốn, cũng chưa học được những quang ma pháp tấn công cao cấp.

Mỗi một quang ma pháp Makarov dùng, cậu cảm thấy đều đủ sức đánh nát một ngọn núi cao trăm mét.

Ngay khi George đang cảm thán về trận chiến giữa các Thập Thánh, ba Nguyên Tố Sứ và nhóm Erza cũng đã giao chiến.

Trận chiến trên trời quá kịch liệt, nhất thời khó phân thắng bại, nhưng George cảm thấy khả năng thắng của Makarov rất lớn, vì đến giờ Makarov vẫn chưa dùng ma pháp Người Khổng Lồ sở trường nhất của mình.

Chương 128

Vì vậy cậu tạm thời chuyển tầm mắt xuống trận chiến bên dưới.

Erza dẫn theo Natsu và Gray đánh ba Nguyên Tố Sứ của Phantom Lord, có lẽ khả năng thắng không lớn, cậu định tìm cơ hội ra tay giúp đỡ.

Đấu chính diện với cấp S cậu không phải là đối thủ, nhưng cậu học nhiều ma pháp, phương diện hỗ trợ thì tuyệt vời.

Tuy nhiên, kết quả trận đấu tiếp theo lại khiến cậu cảm thấy dường như không cần can thiệp.

"Cấp S của Phantom Lord này, hình như… có chút yếu!" Bởi vì cậu phát hiện Natsu và Gray không phải cấp S, khi chiến đấu với hai cấp S đối diện là Totomaru và Juvia, tuy bị áp đảo, nhưng cũng không phải là bị đánh một chiều, thực lực khá tương đương.

Còn bên kia Erza đánh Sol, càng hoàn toàn không giống như trận đấu cùng cấp bậc.

Erza còn chưa Hoán Trang, đã đánh cho Sol chỉ có thể hóa thành cát bụi để né tránh tấn công, những đòn tấn công bằng đá mà hắn tạo ra, Erza một kiếm một cái, căn bản không gây ra uy hiếp.

Nhưng sau đó Sol dường như đã đọc được ký ức của Erza, tạo ra hình ảnh một anh chàng đẹp trai tóc xanh và mấy đứa trẻ, khiến Erza lập tức rối loạn.

Nhưng dù vậy, Sol cũng chỉ miễn cưỡng duy trì thế bất bại, không thể gây ra uy hiếp gì cho Erza.

"Vì nhiệm vụ mà cấp S phải đối mặt có độ khó tăng lên rất nhiều, nên để đảm bảo an toàn cho mọi người, hội trưởng đối với việc khảo

hạch ma đạo sĩ cấp S của hội chúng ta nghiêm khắc hơn nhiều.

Thực ra với thực lực của Natsu và Gray, nếu ở các hội khác đã hoàn toàn có thể nhận được danh hiệu ma đạo sĩ cấp S." Thấy George thắc mắc, lúc này Mirajane lặng lẽ ghé tai nói.

"Nhưng cậu đừng nói cho họ biết nhé, hội trưởng sợ họ kiêu ngạo!" "Thảo nào, thảo nào…" George nghe vậy lập tức hiểu ra.

Cậu đang thắc mắc tại sao Makarov lại tự tin có thể đánh bại Phantom Lord như vậy, thì ra là thực lực đỉnh cao cũng tương đương nhau.

Thực lực của Makarov cao hơn Jose, Natsu và Gray cũng có thực lực của ma đạo sĩ cấp S bên Phantom Lord, Erza thì một mình có thể địch lại mấy cấp S của Phantom Lord, trận chiến giữa hai hội này đương nhiên có thể đánh.

Tính như vậy, nói Fairy Tail là hội ma đạo sĩ số một vương quốc, quả thật không sai.

Dù sao hội còn có hai người thực lực không thua kém Erza, thậm chí có thể còn mạnh hơn một chút là Laxus và Mystogan.

Còn có một vị nghe nói thực lực gần bằng hội trưởng, đang làm nhiệm vụ trăm năm ở bên ngoài là Gildarts.

Quả nhiên, không lâu sau, trận chiến bên dưới đã kết thúc.

Người kết thúc trận đấu đầu tiên là Erza, tính cách kiên cường của cô rất nhanh đã thoát khỏi đòn tấn công tâm lý của Sol, một kiếm đánh ngất hắn.

Sau đó, Natsu và Gray cũng gần như đồng thời đánh bại đối thủ của mình.

Nhưng ngay lúc này, trong lòng George lại ẩn ẩn có chút bất an, vì

cậu vẫn luôn thắc mắc tại sao Nguyên Tố Sứ cuối cùng lại không xuất hiện.

Theo lý mà nói, kế hoạch quan trọng như vậy, Nguyên Tố Sứ mạnh nhất không thể nào vắng mặt.

"Lũ trẻ đã kết thúc trận đấu rồi, ta cũng nên kết thúc thôi.

Quỳ xuống cầu xin tha thứ đi, Jose, ta đếm ba tiếng, đây là cơ hội cuối cùng của ngươi!" Trên không trung, Makarov chú ý đến trận chiến bên dưới đã kết thúc, ngừng tấn công, nhìn xuống Jose từ trên cao nói.

Ông thực ra ngay từ đầu đã có khả năng hạ gục Jose nhanh chóng, chỉ là để cho lũ trẻ được rèn luyện trong cuộc chiến này, nên mới kéo dài thời gian đến bây giờ.

Phải biết rằng, cơ hội rèn luyện như thế này cũng rất hiếm có.

"Cái gì, Makarov, ngươi nói khoác cái gì, thực lực của ta và ngươi không hơn kém nhau, thậm chí về mặt tàn nhẫn ta còn hơn ngươi rất nhiều, ngươi lại bảo ta quỳ xuống, người phải quỳ là ngươi!" Jose nghe lời Makarov nói, giận quá hóa cười, ma lực trong cơ thể trong nháy mắt bạo động.

"Linh hồn thôn phệ!" Đây là ma pháp hắc ám mạnh nhất của hắn, có thể tạo ra hai con ma đen khổng lồ, nuốt chửng linh hồn của kẻ địch.

"Một, hai, ba." Makarov đếm ba tiếng, thấy Jose vẫn không chịu đầu hàng, hai tay chắp lại, một pháp trận quang ma pháp khổng lồ đủ bao trùm cả thành phố, xuất hiện trên đỉnh đầu ông.

Ma pháp còn chưa phát động, hai con ma đen khổng lồ mà Jose tạo ra đã bị quang ma pháp kinh khủng bên cạnh Makarov trực tiếp thanh tẩy.

“Vãi, đây là ma pháp gì vậy?” Lúc này, George vẫn luôn quan sát trận chiến, nhìn thấy pháp trận quang hệ bao trùm cả bầu trời thành phố, cũng không nhịn được mà văng tục.

Không chỉ cậu kinh ngạc, Natsu, Gray và tất cả các ma đạo sĩ Fairy Tail ở đại sảnh tầng một đều rất kinh ngạc.

Rõ ràng họ cũng không biết Makarov hiện đang thi triển ma pháp gì.

Lúc này, Mirajane mỉm cười giải thích: “Đây là ma pháp mạnh nhất của hội trưởng, do Đệ Nhất sáng tạo ra, dùng ánh sáng thần thánh để chinh phạt bóng tối, người thi triển chỉ tiêu diệt mục tiêu được xác định là kẻ địch, có thể gọi là siêu ma pháp độc nhất vô nhị trong truyền thuyết - Fairy Law!” “Siêu ma pháp hệ Quang, Fairy Law, muốn học quá!” George hiện tại vô cùng may mắn mình đã ưu tiên học ma pháp hệ Quang, đã có nền tảng ma pháp hệ Quang không tồi.

Cậu biết ngay hội trưởng Makarov tu luyện phụ ma pháp hệ Quang chắc chắn có lý do, quả nhiên, thì ra là để kế thừa siêu ma pháp hệ Quang do Đệ Nhất sáng tạo.

“Hội trưởng, cẩn thận!” Tuy nhiên, ngay khi mọi người đang kinh ngạc trước siêu ma pháp hệ Quang mà Makarov sắp thi triển, sau lưng ông đột nhiên xuất hiện một người đàn ông lực lưỡng mặc áo xanh, bịt mắt, không ngừng khóc lóc.

“Thật đau thương, thật đau thương, cuối cùng cũng có sơ hở rồi, Không Vực: Diệt!” Chỉ thấy hắn chắp hai tay lại, một pháp trận ma pháp đặc biệt sáng lên, Makarov đang thi triển Fairy Law lập tức biến sắc, ma lực trong cơ thể nhanh chóng tiêu tán, pháp trận ánh sáng vừa hình thành trên trời cũng theo đó biến mất.

“Chết tiệt, chủ quan quá!” Ông không ngờ khi đang chiến đấu với Jose, lại có ma đạo sĩ ẩn thân trốn ở xung quanh tấn công lén.

Nếu không phải cuối cùng sơ suất, ma đạo sĩ cấp bậc này không chịu nổi một đấm của ông.

"Giết hắn!" Jose, người suýt chút nữa bị Fairy Law dọa cho tè ra quần, thấy Aria tấn công lén thành công, lập tức hét lên.

Ma pháp mà Makarov vừa rồi chưa kịp phóng ra quá kinh khủng, tuyệt đối không thể để ông ta sống sót rời khỏi đây. ... ...

"Vâng, hội trưởng!" Aria nghe lệnh hội trưởng, lập tức hướng về phía Makarov, người vì bị rút cạn ma lực mà ý thức rơi vào mơ hồ, phát động đòn tấn công chí mạng.

"Không Vực Tử Vong: Zero!" Một không gian phẳng phất như có thể nuốt chửng mọi thứ hình thành, muốn nghiền nát Makarov ngay tại chỗ.

Tuy nhiên, ngay lúc này, một bóng người vàng óng lóe lên, nhanh chóng kéo Makarov ra khỏi phạm vi tấn công của không gian nuốt chửng.

Chính là George, sau khi phát hiện Aria xuất hiện, đã thi triển ma pháp phi hành lao lên, vào thời khắc mấu chốt này đã cứu mạng Hội trưởng Makarov.

"Dám đến gây rối, tìm chết!" Thấy Makarov không chết, Jose lập tức nổi trận lôi đình, phát động ma pháp hắc ám định giết George.

Ngay lúc này, ba bóng người đã đến bên cạnh hắn.

"Hoán Trang: Hồng Liên chi Giáp!" "Hỏa Long Hống!" "Băng Tạo Hình: Pháo Băng!" Đội mạnh nhất của Fairy Tail tập hợp, cùng nhau chặn đứng Jose.

Bên này, George cứu được Makarov, lập tức bay xuống, giao ông cho Mirajane.

“Đưa hội trưởng đi, bảo mọi người rút lui!” Erza, Natsu và Gray tuy mạnh, nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của Jose, dù cho Jose đã tiêu hao lượng lớn ma lực trong trận chiến với Makarov.

Vì vậy bây giờ chỉ có thể bảo vệ Makarov rút lui trước, đợi Makarov hồi phục rồi tính sổ với Phantom Lord sau.

“Cẩn thận Aria, nhất định phải đánh bại hắn trước khi hắn mở mắt, nếu không sau khi hắn mở mắt, ma lực sẽ tăng vọt, sẽ rất khó đối phó!” Mirajane nhận lấy hội trưởng, nhìn Aria đang đuổi theo sát nút, vội vàng nói cho George biết thông tin về Aria mà mình biết.

Lúc này, ngoài George ra, không ai có thể chặn được Aria.

Nhưng Aria là thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố, còn George tuy đánh bại được Gajeel, nhưng hoàn toàn là dựa vào khắc chế năng lực.

“Không cho hắn mở mắt.” George trong lòng khẽ động, lập tức có ý tưởng.

“Avada Kedavra!” Rút đũa phép ra, quay người lại là một Lời nguyền Chết chóc bắn thẳng về phía Aria.

Chương 129

Aria vốn định dùng khiên gió để phòng ngự đột nhiên tim đập thót một cái, lập tức né tránh đòn tấn công này.

Trực giác của một ma đạo sĩ cấp S mách bảo hắn rằng, một khi bị tia sáng ma pháp màu xanh lục to bằng cổ tay kia bắn trúng, không chết cũng bị trọng thương.

"Thần Phong Vô Ảnh!" Ném xong Lời nguyền Chết chóc, George lập tức bồi thêm một chú Thần Phong Vô Ảnh vô hình.

Lưỡi đao trong suốt dài hơn một mét nhanh chóng chém về phía Aria vừa né tránh, một đòn này nếu trúng người, có lẽ có thể chém Aria thành hai nửa ngay tại chỗ.

Chỉ có thể nói không hổ là thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố.

Dù chưa mở mắt để bộc phát toàn bộ thực lực, nhưng vào khoảnh khắc cảm nhận được lưỡi đao của Thần Phong Vô Ảnh sắp trúng người, hắn cũng lập tức bộc phát ma lực thuần túy trong cơ thể, thành công hóa giải đòn tấn công của chú Thần Phong Vô Ảnh.

Cuối cùng chỉ để lại trên bụng một vết thương sâu chưa đến một milimet.

Nhưng do hiệu ứng nguyền rủa của chú Thần Phong Vô Ảnh, vết thương này bắt đầu chảy máu không ngừng, khiến phản ứng của hắn cũng trở nên chậm chạp hơn một chút.

Ngay lúc này, ma chú thứ ba của George đã được tung ra.

Ma đạo sĩ cấp S không dễ giết như vậy, nên hai ma chú tấn công đầu tiên chỉ là mồi nhử, mục đích chính là để Aria phân tâm, đòn tấn công thực sự là ma chú thứ ba này không có uy lực thực tế, rất khó

khiến người ta cảnh giác.

"Chú Mù Mắt!" Đúng vậy, chính là chú mắt mà các phù thủy trong thế giới Harry Potter chuyên dùng để đối phó với rồng lửa, các giáo sư cũng từng dùng để đối phó với Basilisk.

Hiệu quả của ma chú này không gây ra bất kỳ tổn thương nào, chỉ khiến mắt của đối thủ không thể mở ra trước khi hiệu quả ma pháp biến mất, không khác gì người mù.

Như vậy, thực lực của Aria sẽ không thể bộc phát hoàn toàn, cậu cũng có hy vọng tiếp tục kéo dài thời gian.

Nếu không, để cậu một mình đối mặt với thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố, áp lực vẫn rất lớn.

"Mắt của ta!" Aria che mắt mình, nhanh chóng lùi lại kéo dài khoảng cách, rồi nhìn George với giọng điệu vô cùng ngạc nhiên nói.

"Không ngờ con mèo nhà ngươi ngoài ma pháp chữa trị ra, lại còn có thực lực như vậy.

Nhưng ngươi nghĩ rằng bịt mắt ta, khiến ta không thể bộc phát toàn bộ ma lực là xong sao?

Nói cho ngươi một sự thật tàn khốc, dù ta ở trạng thái nhắm mắt, cũng là người mạnh nhất trong Tứ Đại Nguyên Tố!" Hắn thường dùng băng bịt mắt lại, là để áp chế ma lực kinh người trong cơ thể, đồng thời cũng là một loại tu hành.

Ma pháp của đối phương tuy khiến hắn không thể bộc phát toàn bộ ma lực, nhưng không ảnh hưởng gì đến việc phát huy thực lực bình thường của hắn, hắn thường chiến đấu cũng nhắm mắt dựa vào không khí để cảm nhận đối thủ.

"Để ta siêu độ cho ngươi nhé, con mèo đáng thương." Chỉ thấy hắn đẩy hai tay về phía George, từng pháp trận ma pháp xuất hiện,

những phát pháo không khí dày đặc như mưa trút xuống George.

“Protego!” George lập tức vung đũa phép, thi triển Bùa Lá Chắn bảo vệ mình.

Ở các thế giới khác, vì lý do đũa phép, lực phòng ngự của Bùa Lá Chắn của cậu kém xa Tam Trụ Thần hệ Quang.

Nhưng ở thế giới này, với sự cường hóa ma pháp gần hai mươi mấy lần của cây đũa phép cực phẩm, phòng ngự của Bùa Lá Chắn của cậu lại vượt qua cả Tam Trụ Thần.

Từng phát pháo không khí bắn vào Bùa Lá Chắn của George, khiến lớp phòng ngự không ngừng rung chuyển, nhưng cuối cùng vẫn kiên cố không bị vỡ.

“Chết tiệt, biến mất rồi!” Khi đợt tấn công bằng pháo không khí kết thúc, George lại nhìn về phía vị trí của Aria, nhưng phát hiện đối phương đã biến mất, sắc mặt lập tức đại biến.

Cùng lúc đó, sau lưng cậu cũng vang lên giọng nói đắc ý của Aria.

“Để ngươi nếm thử nỗi đau giống như Makarov.” Thì ra Aria có ma pháp tàng hình, vừa rồi khi tung ra đòn tấn công bằng pháo không khí đã lặng lẽ bay đến sau lưng George, bây giờ định lặp lại chiêu cũ, làm tiêu tán ma lực trong cơ thể George.

“Không Vực: Diệt!” Aria chắp hai tay lại, pháp trận kỳ dị lại xuất hiện.

“Xin lỗi, lừa ngươi thôi.” Ngay khoảnh khắc ma pháp của Aria vừa phát động, vẻ mặt kinh hãi ban đầu trên mặt George biến mất, cơ thể nhanh chóng phồng lên thành một con mèo khổng lồ cao năm mét, một chưởng tát vào người Aria.

Cậu có năng lực tâm linh, chỉ cần tâm linh của kẻ địch có biến động, dù tàng hình thế nào cậu cũng có thể cảm nhận được.

Vừa rồi chỉ là diễn kịch để Aria lơi lỏng cảnh giác mà thôi.

Với toàn bộ Sức mạnh gấu trúc cộng với sự khuếch đại của ma pháp Người Khổng Lồ, một móng vuốt này hạ xuống, cả người Aria bị đánh bay về phía hội bên dưới, tuy không chết, nhưng đại não cũng tạm thời rơi vào trạng thái trống rỗng.

"Đi đi!" Cùng lúc đánh bay Aria, George vẫn chưa dừng lại, mười mấy lưỡi đao sắc bén trong ba lô sau lưng lập tức bay ra, bám sát theo Aria.

Với cơ thể của một ma đạo sĩ cấp S ở thế giới này, một đòn vừa rồi của cậu có hiệu quả nhưng nhiều nhất chỉ là vết thương nhẹ, không chí mạng.

Một khi Aria hồi phục lại, có phòng bị, người thua sẽ là cậu.

Vì vậy, nhân lúc hắn bệnh, phải lấy mạng hắn!

Những lưỡi đao sắc bén đuổi kịp Aria, trong tình huống hắn hoàn toàn không kịp phản ứng, liên tiếp cắt vào cổ hắn.

Cuối cùng, trước khi Aria kịp rơi xuống đất, đầu và thân thể đã lìa nhau, chết trong tay George. ... ...

"Đây chính là kết cục của việc tấn công lén hội trưởng của chúng ta!" Ngay khoảnh khắc thi thể Aria rơi xuống đất, George dùng Bùa Khuếch Âm hét lớn.

Toàn trường chấn động!

Siêu năng lực đối với ma đạo sĩ mà nói, thực sự là một bug nhỏ.

Bởi vì hoàn toàn không cùng một hệ thống, nên khi phát động cũng khó bị phát hiện hơn.

Ma pháp thông thường, dù có ẩn khuất đến đâu, cũng khó tránh khỏi có biến động ma pháp, rất dễ bị các ma đạo sĩ đỉnh cao phát hiện

trước.

Dù là ma pháp của các thế giới khác nhau, cũng thuộc hệ thống ma pháp, ít nhiều đều có những điểm tương đồng.

Nhưng điều khiển từ lực là siêu năng lực, hiệu quả của siêu năng lực không có bất kỳ biến động ma pháp nào, tự nhiên cũng không thể bị phát hiện.

Vừa rồi trong đòn cuối cùng, nếu George vẫn dùng Lời nguyền Chết chóc hoặc chú Thần Phong Vô Ảnh, thì thật sự chưa chắc đã giết được Aria.

Dù đại não hắn có trống rỗng, bản năng cũng sẽ vì biến động ma pháp mà bộc phát ma lực để phòng ngự.

"George… lại giải quyết được Aria, Aria thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố!" Bên dưới, dưới sự dẫn dắt của Mirajane, các ma đạo sĩ Fairy Tail vừa rút khỏi hội Phantom Lord, thấy George lại một mình giết chết Aria, thủ lĩnh của Tứ Đại Nguyên Tố, ai nấy cũng đều trợn tròn mắt.

"Còn nói mình không mạnh, đánh bại Gajeel hoàn toàn là do may mắn, bây giờ ngay cả Aria cũng bị đánh bại, không thể nào là may mắn nữa rồi chứ." "George cậu ấy khiêm tốn quá rồi." "Lần này Fairy Tail chúng ta lại có thêm một ma đạo sĩ cấp S nữa." "George làm tốt lắm, đã báo thù cho hội trưởng, thật hả giận!" Nếu nói vừa rồi người mà họ căm hận nhất là ai?

Không phải là Jose của Phantom Lord, mà là Aria đã nhân cơ hội tấn công lén hội trưởng của họ, khiến hội trưởng bây giờ đang thập tử nhất sinh.

George giết chết Aria, thật sự là xem quá đã, quá hả giận.

Nhưng hả giận thì hả giận, họ vẫn theo chỉ huy của Mirajane vừa

đánh vừa rút lui.

Bởi vì tuy George đã giết chết Aria, nhưng bên kia Erza, Natsu và Gray ba người đối chiến với Jose lại sắp không trụ nổi.

Với tư cách là Thập Thánh, thực lực của Jose quá mạnh, dù Erza trong số các ma đạo sĩ cấp S đã được coi là đỉnh cao, lại có Natsu và Gray có thực lực thực sự cũng đã đạt đến cấp S trợ giúp, cũng căn bản không phải là đối thủ.

Cầm cự đến giờ, cả ba người đều đã mình đầy thương tích, bộ Hồng Liên chi Giáp của Erza thậm chí đã vỡ nát quá nửa.

"Khó đánh quá!" George giải quyết xong Aria, quay người lại thấy tình hình chiến đấu của ba người Erza bên kia, cũng không khỏi nhíu mày.

Chương 130

Dù bây giờ cậu có gia nhập cùng ba người, cùng nhau chặn đứng Jose, kết quả cũng chỉ là muối bỏ bể, căn bản không phải là tồn tại cùng đẳng cấp.

Đặc biệt là Jose này chủ tu ma pháp hắc ám và tử vong, dù Lời nguyền Chết chóc của cậu có trúng cũng chưa chắc đã giết được đối phương.

Các ma pháp và siêu năng lực khác, có lẽ ngay cả việc có thể phá vỡ lớp phòng ngự ma lực dày đặc trên người Jose hay không cũng là vấn đề.

Cậu thấy một kiếm mạnh như vậy của Erza chém vào người Jose, đều bị cánh tay ngưng tụ từ ma lực hắc ám xung quanh Jose trực tiếp đỡ lấy.

"Xem ra chỉ có thể dùng chiêu này!" Trong tình hình hiện tại, nếu muốn an toàn rút lui dưới sự cản trở của Jose, thì chỉ có thể dùng ma pháp mạnh nhất của cậu.

Mặc dù nếu ma pháp này bộc phát toàn lực, cậu căn bản không thể khống chế, nhưng chỉ cần có thể chặn được Jose để họ thành công rút lui là đã đạt được mục đích.

"Lửa Quỷ!" Ma lực điên cuồng tuôn ra, không hề khống chế, dưới sự gia tăng đặc biệt của cây đũa phép cực phẩm đối với ma chú, đặc biệt là ma chú hỏa diễm, một con rồng lửa màu xanh lam cực kỳ khổng lồ hình thành, rồi gầm thét lao về phía Jose.

"Mau né ra!" Nghe tiếng hét lớn của George, thấy con rồng lửa màu xanh lam khổng lồ kia, Erza vội vàng vỗ cánh kéo Natsu và Gray đang mình đầy thương tích lui về bên cạnh George.

Jose bên kia thấy vậy lộ vẻ phẫn nộ.

“Lại bị một con mèo giết chết, toàn là phế vật!” Át chủ bài của Phantom Lord bị bắt, hai Nguyên Tố Sứ thua ma đạo sĩ Fairy Tail chưa phải cấp S, thủ lĩnh Tứ Đại Nguyên Tố lại chết trong tay một con mèo của Fairy Tail, đây quả thực là một sự sỉ nhục lớn.

Mà chính hắn vừa rồi còn suýt bị ma pháp của Makarov dọa cho tè ra quần, bị ba ma đạo sĩ Fairy Tail cầm cự đến tận bây giờ.

Hôm nay tất cả ma đạo sĩ của Fairy Tail đều phải chết, như vậy mới có thể giữ được danh tiếng của Phantom Lord.

“Linh hồn thôn phệ!” Hao tốn lượng lớn ma lực, một lần nữa phóng ra ma pháp mạnh nhất đã dùng khi quyết chiến với Makarov trước đó, hai con ma đen khổng lồ có thể nuốt chửng linh hồn xuất hiện, há miệng ra hút về phía con rồng xanh lam đang bay tới.

Đối với loại ma pháp tạo hình hỏa diễm này, con ma đen của hắn có thể trực tiếp nuốt chửng.

Tiếc là, George dùng không phải là ma pháp tạo hình lửa của thế giới này, mà là Lửa Quỷ có lời nguyền và mang theo ý thức nhất định.

Đối mặt với sự hấp thụ của con ma đen, con rồng Lửa Quỷ màu xanh lam lập tức nổi giận, há miệng gầm lên một tiếng nữa, hung hăng cắn tới.

Lửa Quỷ màu xanh lam và con ma màu đen vừa tiếp xúc, con ma lập tức phát ra tiếng kêu chói tai, hai luồng năng lượng cường đại lại giằng co ở đó, nhất thời khó phân thắng bại.

Năng lượng hắc ám khổng lồ và ngọn lửa màu xanh lam va chạm, ngay cả hội bên dưới cũng bị bén lửa.

Các ma đạo sĩ Phantom Lord trong hội, bị dọa sợ đến mức lập tức chạy ra khỏi hội.

“Sao có thể!” Jose cũng lộ vẻ không thể tin nổi khi thấy con ma đen của mình bị ngọn lửa màu xanh lam quấn lấy, hắn không tin ma pháp hỏa diễm do một con mèo sử dụng lại có thể mạnh đến mức độ này.

“Làm tốt lắm George, chúng ta nhân cơ hội lên xử lý tên đó, báo thù cho hội trưởng!” Thấy Jose bị con rồng lửa màu xanh lam quấn lấy, Natsu lập tức phấn chấn trở lại, muốn nhân cơ hội qua đó phối hợp với con rồng lửa trực tiếp xử lý Jose.

Chỉ là lại bị George phủ quyết.

“Đánh cái gì mà đánh, mau rút lui, con rồng lửa đó tôi không khống chế được, đến lúc đó ngay cả chúng ta cũng sẽ bị tấn công, bây giờ về cứu hội trưởng trước rồi tính sau!” Con rồng Lửa Quỷ tấn công không phân biệt địch ta, căn bản không thể phối hợp để đánh bại Jose.

Nếu không, lúc này xông lên đánh hội đồng, thật sự có một chút cơ hội thắng.

“Nghe George.” Erza đá một cái vào mông Natsu, rồi xách Natsu và Gray, theo George đuổi theo đại quân Fairy Tail đang rút lui.

Dựa vào mấy trận chiến vừa rồi, cô phát hiện phán đoán của George vẫn luôn rất chính xác.

Sau khi nhóm George hoàn toàn biến mất, Jose cuối cùng cũng dựa vào ma lực hắc ám cường đại của mình, ép buộc hóa giải con rồng lửa màu xanh lam.

Con rồng lửa màu xanh lam này quá quỷ dị, dù Juvia đã tỉnh lại cũng không thể dùng ma pháp nước dập tắt, chỉ có thể dựa vào ma lực để ép buộc hóa giải.

“Triệu tập tất cả ma đạo sĩ chi nhánh, khởi động pháo đài di động, chúng ta đến hang ổ của Fairy Tail!” Jose toàn thân bị ma lực hắc ám

bao bọc, mặt đầy phẫn nộ thấp giọng lẩm bẩm: “Lũ khốn các ngươi, một đứa cũng đừng hòng chạy thoát!” Makarov nhất định phải giết chết, nếu không vạn nhất ông ta hồi phục ma lực, siêu ma pháp hệ Quang đáng sợ kia hắn không muốn trải nghiệm lại lần nữa.

“Nhưng mà hội trưởng, bây giờ Aria đã chết, đến lúc đó pháo Jupiter e là không thể khởi động được.” Lúc này, Sol bị Erza đánh cho mặt mũi bầm dập nói.

Chỗ mạnh nhất của pháo đài di động chính là pháo Jupiter, lấy ma lực của Tứ Đại Nguyên Tố làm cơ sở, có thể hấp thu ma lực bên ngoài để bắn ra một đòn siêu cường vượt qua cả Thập Thánh.

Nhưng bây giờ chỉ còn ba Nguyên Tố Sứ còn sống, cũng coi như là phế rồi.

“Đồ ngốc, không biết cải tiến một chút à?

Để Gajeel thay vào, uy lực tuy sẽ kém đi một chút, nhưng cũng không kém quá nhiều!” Vừa rồi các ma đạo sĩ Fairy Tail rút lui quá vội vàng, George đang đánh Aria, Mirajane và những người khác đang bảo vệ Makarov mất hết ma lực, Gajeel tự nhiên cũng không có ai quản nữa. ... ...

“Bây giờ phải làm sao?” Trên chuyến tàu hỏa trở về Magnolia, các ma đạo sĩ Fairy Tail nhìn Makarov đang hôn mê, giống như một bầy cừu mất đầu đàn, trong mắt đều là mờ mịt, sĩ khí cũng vô cùng sa sút.

George thấy vậy lắc đầu, cậu phát hiện các ma đạo sĩ Fairy Tail chiến đấu đều là cao thủ, nhưng ngoài chiến đấu ra, đầu óc lại không được nhanh nhạy cho lắm.

Thế là cậu dùng Bùa Khuếch Âm phóng đại âm thanh: “Jose tuyệt đối sẽ không để yên như vậy, có lẽ hiện tại đang triệu tập ma đạo sĩ của các chi nhánh lớn tập hợp.

Nhanh thì có thể sáng mai sẽ tấn công tới.” Nghe lời của George, sắc mặt của các ma đạo sĩ Fairy Tail trở nên vô cùng ngưng trọng.

Không có Makarov, ai có thể cản được Jose, còn có nhiều ma đạo sĩ của các chi nhánh của hắn như vậy, một nỗi tuyệt vọng dâng lên trong lòng họ.

Mà George thì tiếp tục nói: “Vì vậy đề nghị của tôi là như thế này.

Thứ nhất, chúng ta phải tìm cách chữa khỏi cho hội trưởng càng sớm càng tốt, để hội trưởng hồi phục ma lực.

Thứ hai, sau khi trở về lập tức xây dựng công sự phòng ngự, bố trí kết giới thuật thức, lấy ra tất cả các ma đạo cụ dự phòng.

Thứ ba, ngay lập tức báo cáo tình hình Phantom Lord tấn công hội chúng ta lên Hội đồng, chỉ cần Hội đồng can thiệp điều tra là có thể tranh thủ thời gian cho hội trưởng hồi phục.

Thứ tư, lập tức triệu tập tất cả các ma đạo sĩ của Fairy Tail, đặc biệt là hai cấp S Laxus và Mystogan, nếu có thể triệu hồi Gildarts thì càng tốt.

Cuối cùng, thực ra mọi người không cần quá lo lắng, vừa rồi chúng ta không phải đã thành công rút lui dưới mắt Jose sao, hơn nữa còn giết được một Nguyên Tố Sứ của bọn chúng.

Cho nên chỉ cần mọi người đồng tâm hiệp lực, nếu Phantom Lord dám đến tấn công, cứ để bọn chúng có đi không có về!” “Đúng, George nói đúng, sợ cái gì, chúng ta là Fairy Tail, là hội ma đạo sĩ mạnh nhất.” Natsu lơ lửng giữa không trung lập tức bùng cháy, những người khác nghe George phân tích, trên mặt cũng dần dần khôi phục lại sự tự tin.

Đúng vậy, tuy hội trưởng Makarov bị tấn công lén làm tiêu tán ma lực, nhưng đó không có nghĩa là Fairy Tail sẽ thua, họ là Fairy Tail!

“Ở khu rừng phía đông có một vị ma đạo sĩ trị liệu tên là Porlyusica ẩn cư, y thuật vô cùng cao siêu, cũng là bạn tốt của hội trưởng, chúng ta có thể đưa hội trưởng đến đó chữa trị, bà ấy nhất định có thể chữa khỏi cho hội trưởng.” Erza giơ tay nói.

Khi cô mới vào Fairy Tail đã mất đi mắt phải, chính Porlyusica đã lắp mắt giả cho cô, và dùng ma pháp trị liệu cao siêu biến con mắt giả trở nên gần như không khác gì mắt thật.

Sự khác biệt duy nhất có lẽ là mắt giả không thể rơi lệ như mắt thật.

“Rất tốt, đợi trở về hội, việc đầu tiên là đưa hội trưởng đến tìm Porlyusica.” George nghe vậy gật đầu.

Lúc này Mirajane cũng nói: “Sau khi trở về tôi sẽ lập tức viết thư cho nghị viên Yajima của Hội đồng, ông ấy từng cũng là ma đạo sĩ của hội chúng ta, là một trong những người bạn tốt nhất của hội trưởng, cũng vẫn luôn giúp đỡ hội chúng ta ở Hội đồng.

Còn nữa, tôi có thể dùng quả cầu pha lê ma thuật liên lạc với Laxus và Lôi Thần Tộc của cậu ta, thông báo cho họ nhanh chóng trở về.” “Tuyệt vời, vấn đề đều được giải quyết rồi, tiếp theo chúng ta chỉ cần nỗ lực trở về chuẩn bị chiến đấu, đợi đánh cho tất cả ma đạo sĩ Phantom Lord tè ra quần là được!” George mặt đầy tự tin, khiến cho các ma đạo sĩ Fairy Tail cũng hò reo ầm ĩ, sĩ khí trong nháy mắt tăng lên đến đỉnh điểm.

“George, cho người ta cảm giác rất an tâm!” Nhìn George vung vẩy móng mèo, vài câu nói đã khiến mọi người xua tan đi nỗi tuyệt vọng, tràn đầy tự tin, Mirajane không nhịn được mà cảm thán.

Erza, Natsu, Gray, Happy và Lucy ở bên cạnh cũng rất đồng tình gật đầu.

Lúc này, George, vì thực lực thể hiện trong trận chiến trước đó và trí tuệ hiện tại, đã giành được sự công nhận của tất cả các ma đạo sĩ Fairy Tail có mặt.

Chương 131

"Cứ thế này, đợi mình học được ma pháp Biến hình, có thể xuất hiện với hình dạng con người quanh năm, nói không chừng thật sự có cơ hội kế nhiệm vị trí hội trưởng." George thấy vậy, khóe miệng không nhịn được mà nhếch lên một nụ cười.

Khi nhìn thấy Makarov thi triển Fairy Law, cậu đã quyết định phải trở thành hội trưởng kế nhiệm của hội, vì chỉ có như vậy mới có thể học được siêu ma pháp hệ Quang mạnh mẽ đó.

Mà để trở thành hội trưởng, bước đầu tiên chắc chắn là phải nhận được sự công nhận của tất cả ma đạo sĩ trong hội.

Sau đó ít nhất cũng phải học được phép Biến hình, có thể duy trì hình người trong thời gian dài, nếu không cứ luôn xuất hiện với hình dạng mèo đại diện cho hội, dù sao cũng có chút ảnh hưởng đến hình tượng của hội.

Phép Biến hình hiện tại cậu đã bắt đầu học từ Mirajane, chỉ là tạm thời vẫn chưa nhập môn.

Phép Biến hình của thế giới này tổng cộng có ba giai đoạn, sơ cấp, trung cấp và cao cấp.

Biến hình sơ cấp chỉ có thể thay đổi dung mạo, biến hình trung cấp không chỉ dung mạo, ngay cả quần áo cũng có thể thay đổi theo.

Nhưng khi ở giai đoạn biến hình sơ, trung cấp, do bị ảnh hưởng của ma pháp, thực lực chỉ có thể phát huy được một nửa so với ban đầu.

Mà sau khi đạt đến biến hình cao cấp, thực lực sẽ không còn bị hạn chế nữa.

Cậu hiện tại ngay cả biến hình sơ cấp cũng chưa làm được. ... ...

Tàu hỏa đến Magnolia, cặp đôi đến từ đại lục phía tây Alzack và Bisca, chịu trách nhiệm đưa hội trưởng Makarov đến chỗ Porlyusica ở khu rừng phía đông.

Mirajane viết thư và dùng quả cầu pha lê ma thuật liên lạc với Laxus.

Macao và Wakaba, nhóm ma đạo sĩ kỳ cựu của hội, chịu trách nhiệm vận chuyển các loại ma đạo cụ tấn công và phòng ngự từ kho ra.

Levy thì dẫn theo tất cả các ma đạo sĩ trong hội biết thuật thức, cùng nhau xây dựng một kết giới phòng ngự thuật thức bao trùm toàn bộ hội.

George một mình kéo Natsu đi thử nghiệm một ý tưởng nào đó của mình.

Sau khi mọi việc kết thúc, mọi người bắt đầu tắm rửa nghỉ ngơi, chờ đợi Phantom Lord tiến công.

"George, Laxus không chịu dẫn Lôi Thần Tộc về giúp đỡ, nói là trừ phi hội trưởng chịu truyền lại vị trí hội trưởng cho cậu ta." Trong lúc nghỉ ngơi, Mirajane mắt đỏ hoe nói với George.

"Tôi thật không thể tin được, người như vậy lại là một thành viên của hội Fairy Tail chúng ta, là cháu trai của hội trưởng." "Tên khốn này, hắn không biết rằng, không phải trở thành hội trưởng mới nhận được sự công nhận của mọi người, mà là phải nhận được sự công nhận của mọi người, mới có thể trở thành hội trưởng sao?" George nghe vậy nhướng mày, lại dám tranh giành vị trí hội trưởng với cậu, vậy thì đừng trách cậu bây giờ sử dụng mưu kế.

Nghe lời của George, các ma đạo sĩ khác có mặt cũng nhao nhao

gật đầu.

“Bây giờ hội gặp phải nguy cơ lớn như vậy, Laxus lại không chịu trở về giúp đỡ, dù sao tôi cũng sẽ không đồng ý để cậu ta kế nhiệm vị trí hội trưởng sau này.” Không nhận được sự công nhận của các ma đạo sĩ trong hội, dù Laxus là cháu trai ruột của hội trưởng, cũng không thể kế nhiệm chức vụ hội trưởng.

Hội Fairy Tail không phải là hội kế thừa theo gia tộc, hội trưởng đời thứ hai là nguyên lão cùng sáng lập hội với Đệ Nhất, vì Đệ Nhất bất ngờ qua đời nên mới kế nhiệm chức vụ.

Hội trưởng đời thứ ba và hội trưởng đời thứ hai cũng không có quan hệ huyết thống, là vì Đệ Tam có cùng lý tưởng với Đệ Nhất, cũng được các ma đạo sĩ trong hội công nhận, mới kế nhiệm chức vụ hội trưởng.

Cho nên, với tính cách hiện tại của Laxus, sau này nếu không thay đổi, thì vĩnh viễn cũng đừng hòng làm hội trưởng.

“Mystogan và Gildarts thì sao?” George suy nghĩ một lát rồi hỏi.

Mirajane lắc đầu: “Gildarts đã đến Lục địa phía Bắc, em không liên lạc được, còn Mystogan thì ngoài hội trưởng ra không ai biết tung tích của anh ấy.

Nhưng nghị viên Yajima đã hồi âm cho em, nói rằng họ đang họp về chuyện này, chỉ cần cuộc họp kết thúc và có quyết định, họ sẽ cử người đến.” “Được, chỉ cần chúng ta cầm cự được, dù là đợi hội trưởng tỉnh lại hay người của Hội đồng đến, mọi chuyện sẽ kết thúc,” George gật đầu.

Mặc dù cả Laxus, Mystogan và Gildarts đều không thể quay về, nhưng hy vọng vẫn còn rất lớn.

Thậm chí nếu bên Phantom phản ứng chậm hơn một chút, có lẽ

đội bắt giữ của Hội đồng sẽ đến trước.

“Alzack và Bisca đã về.” Đúng lúc này, Alzack và Bisca, những người đã đưa Makarov đến khu rừng phía đông, quay trở lại hội và báo cáo tình hình của Makarov.

“Chị Porlyusica nói rằng ở tuổi của hội trưởng mà đột ngột bị giải trừ ma lực là rất nghiêm trọng, nhưng chị ấy đã liên lạc được với Mystogan để nhờ giúp thu hồi lại ma lực đã tan đi của hội trưởng.

Nếu nhanh, chiều nay hội trưởng có thể hồi phục.” “Đây quả là một tin tốt.” Nghe vậy, mọi người đều đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

Cứ như vậy, họ canh giữ đến trưa.

Mọi người vừa ăn xong bữa trưa và đang nghỉ ngơi thì đột nhiên bị một tiếng động khổng lồ bên ngoài làm cho kinh động.

Chạy ra khỏi hội quán nhìn ra ngoài, họ chỉ thấy trên mặt hồ lớn phía nam hội, một pháo đài khổng lồ như một hòn đảo đang tiến về phía hội quán nhờ vào tám chiếc chân nhện kim loại khổng lồ.

Và biểu tượng trên pháo đài ấy, chính là biểu tượng của Phantom Lord.

“Tất cả mọi người chuẩn bị sẵn sàng, kích hoạt tất cả các ma cụ phòng ngự, mở tất cả các kết giới thuật thức!” Mặc dù bị pháo đài di động của Phantom Lord làm cho kinh ngạc, George vẫn dùng Bùa Khuếch đại Âm thanh để mọi người hoàn hồn và thực hiện kế hoạch phòng thủ một cách có trật tự.

Các lớp kết giới thuật thức được chồng lên nhau trên nóc hội quán, các ma cụ phòng ngự cũng được truyền ma lực vào và dựng lên một hàng rào che chắn trước hội.

Về phía đối diện, pháo đài di động sau khi đến trước mặt hội quán liền dừng lại và cắm sâu xuống đáy hồ, vươn ra một nòng pháo khổng

lồ, bắt đầu tích tụ một lượng ma lực kinh hoàng.

"Bọn Phantom này đúng là lắm tiền thật!" Nhìn pháo đài di động và khẩu pháo tinh thể ma đạo khổng lồ của đối phương, George không khỏi giật giật khóe miệng.

Cứ nghĩ mà xem, để chế tạo ra một pháo đài di động có gắn pháo tinh thể ma đạo thế này, chắc chắn phải tốn một số tiền khổng lồ.

"Gia cố phòng ngự!" May mắn là George cũng đã tính đến tình huống này, vì vậy anh ta ra lệnh thứ hai.

Chỉ thấy trên nền tảng kết giới thuật thức và các ma cụ phòng ngự ban đầu, tất cả các ma đạo sĩ chuyên về ma pháp phòng thủ cũng lần lượt ra tay.

Đầu tiên là Gray dùng tạo hình băng tạo ra một tấm khiên băng khổng lồ, sau đó tường gỗ, tường đất cũng lần lượt được dựng lên.

Cuối cùng, Erza triệu hồi bộ giáp phòng ngự mạnh nhất, Kim Cương Giáp, và kích hoạt Rào chắn Kim Cương làm lớp bảo vệ cuối cùng.

"Ầm!" Ma pháp của đối phương đã nạp năng lượng xong, một chùm sáng năng lượng ma thuật thuần túy cực kỳ đáng sợ bắn thẳng về phía hội Fairy Tail, với ý đồ giết chết toàn bộ hội quán cùng tất cả ma đạo sĩ.

"Khẩu pháo tinh thể ma đạo này đúng là biến thái thật." George nhìn chùm năng lượng đó lần lượt phá tan tất cả các kết giới thuật thức, xuyên thủng mọi lớp phòng ngự của ma cụ, bắn nát khiên băng, tường gỗ, tường đất và các loại phòng thủ khác.

Cuối cùng, nó vẫn còn lại ít nhất một nửa năng lượng, đánh thẳng vào tấm khiên khổng lồ của Erza.

Điều quan trọng là, dù năng lượng đã giảm đi một nửa, tấm khiên

của Erza vẫn dần dần xuất hiện những vết nứt.

“Reparo!” Đứng sau lưng Erza, cậu lập tức giơ đũa phép trong tay lên và sử dụng Bùa Sửa chữa.

Dưới tác dụng của bùa chú, tấm khiên vừa xuất hiện vết nứt đã lập tức được khôi phục lại như cũ, sau đó lại dần dần nứt ra, rồi lại được sửa chữa.

Cứ lặp đi lặp lại vài lần, đến khi luồng pháo năng lượng ma đạo cạn kiệt, Erza vừa không hao tổn ma lực, bộ giáp cũng còn nguyên vẹn.

“Lại là con mèo đó!” Lúc này trong pháo đài di động, Jose thấy phát bắn đầu tiên không có chút hiệu quả nào, liền tức giận đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi.

Tất cả các chi nhánh bị tấn công một cách khó hiểu, tất cả các ma đạo sĩ chi nhánh đều bị tiêu diệt hoàn toàn không thể đến chi viện, đã khiến ông ta tức muốn chết đi được.

Không ngờ khẩu pháo tinh thể ma đạo đã vất vả lắm mới cải tiến từ Tứ Hành Binh thành Tam Hành Binh kết hợp với Thiết Long mà cũng không đạt được hiệu quả.

“Nếu đã vậy, thì để ta tiễn các ngươi xuống địa ngục.” Một phát pháo tinh thể ma đạo cần mười lăm phút để nạp năng lượng, vì vậy trong thời gian đó, ông ta định tặng đối phương một món quà nhỏ.

“U binh hắc ám!” Chỉ thấy xung quanh ông ta xuất hiện vô số ma pháp trận dày đặc, vô số binh lính ma quỷ bay ra từ đó, lao về phía các ma đạo sĩ của Fairy Tail.

Chương 132

Có đám lính ma này tấn công, các ma đạo sĩ Fairy Tail sẽ không thể bình tĩnh thiết lập phòng ngự, và phát pháo tinh thể ma đạo tiếp theo có thể hủy diệt hoàn toàn Fairy Tail.

"Không thể bị động như vậy được, Natsu, qua đây, chúng ta phối hợp phá hủy khẩu pháo tinh thể ma đạo kia!" Nhìn thấy một lượng lớn binh lính ma quỷ tấn công, còn khẩu pháo thì đang trong giai đoạn nạp năng lượng, George gọi Natsu, người đã sớm nóng lòng muốn chiến đấu.

"Cốt lõi của khẩu pháo tinh thể ma đạo là các ma đạo sĩ cung cấp năng lượng, không đánh bại họ thì rất khó phá hủy được khẩu pháo." Lúc này, Mirajane giải thích với vẻ mặt đầy lo lắng.

George gật đầu: "Tôi biết, nhưng phương pháp của tôi có lẽ có thể cưỡng ép phá hủy khẩu pháo, thậm chí là cả pháo đài di động." Cậu vung đũa phép, ngọn Lệ Hỏa màu xanh lam lại xuất hiện, nhưng lần này không phải đánh thẳng vào pháo đài di động của Phantom, mà là nhắm vào Natsu.

Nơi này không phải thành phố Oak, nơi Phantom tọa lạc, mà là Magnolia, nơi Fairy Tail đóng quân.

Lệ Hỏa không thể khống chế, nếu trực tiếp phóng ra, có khả năng chưa kịp thiêu rụi pháo đài và khẩu pháo của đối phương thì đã thiêu rụi cả hội Fairy Tail và thành phố Magnolia trước.

Vì vậy, mục đích của cậu rất đơn giản, đó là đem toàn bộ Lệ Hỏa mang thuộc tính nguyền rủa và các đặc tính đặc biệt khác đút cho Hỏa Sát Long Ma Đạo Sĩ Natsu, người có thể nuốt chửng mọi loại lửa và tận dụng chúng, để Natsu bắn ra.

Ngay khi mọi người đang chuẩn bị phòng ngự, cậu đã kéo riêng Natsu ra thử rồi, hiệu quả rất tốt.

Sau khi nuốt Lệ Hỏa, Natsu không chỉ tăng vọt ma lực trong thời gian ngắn, mà ngọn lửa cậu ta bắn ra từ chiêu thức của mình cũng mang thuộc tính của Lệ Hỏa, và hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của cậu ta.

"Ha ha ha, sức mạnh đang dâng trào!" Dưới sự truyền Lệ Hỏa liên tục của George, ma lực trong cơ thể Natsu không ngừng tăng cao, cậu ta cũng trở nên ngày càng phấn khích.

"Trước tiên dọn dẹp đám lính ma quỷ kia đi." Thấy đám lính ma đã bay đến không phận của hội quán, George tạm thời ngừng truyền Lệ Hỏa và ra lệnh cho Natsu.

Binh lính ma quỷ của Jose không có thực thể, lại mang thuộc tính hắc ám và tử vong, ma đạo sĩ bình thường rất khó đối phó, trong khi Lệ Hỏa của cậu lại mang đặc tính nguyền rủa, vừa hay có thể khắc chế ở một mức độ nhất định.

"Hỏa Long Hống!" Natsu hít một hơi thật sâu, đặt hai tay bên miệng, một ma pháp trận lửa màu xanh lam xuất hiện, và ngọn lửa xanh lam kinh hoàng ngập trời được cậu ta phun ra.

Dưới sự thiêu đốt của Lệ Hỏa ngập trời, tất cả binh lính ma quỷ đều bị đốt thành tro bụi, tan biến giữa đất trời.

"Tiếp tục đi, đừng dừng lại, đây là ngọn lửa ngon nhất ta từng ăn!" Một phát Hỏa Long Hống khiến Natsu sảng khoái tột độ, cậu ta lập tức há to miệng chờ George tiếp tục đút.

"Ta sẽ thiêu rụi cái pháo đài di động đó thành tro!" "Yên tâm, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu." George vung đũa phép, Lệ Hỏa cuồn cuộn không ngừng phun ra từ đầu đũa, sau đó bị Natsu nuốt hết vào

bụng.

Do ma lực của cậu sẽ không bao giờ cạn kiệt, nếu không phải vì không thể kiểm soát Lệ Hỏa, cậu có thể phun từ sáng đến tối, lấp đầy cả thế giới bằng Lệ Hỏa.

Vì vậy, chỉ cần cơ thể Natsu chịu đựng được, cậu có thể liên tục rót vào, trong thời gian ngắn có thể tăng mạnh uy lực của đòn tấn công tiếp theo của Natsu.

"Không được rồi, không được rồi, ma lực nhiều quá, sắp không kiểm soát nổi nữa!" So với lúc hấp thụ Lệ Hỏa để phun vào lính của Phantom, lần này Natsu hấp thụ Lệ Hỏa nhiều hơn gấp mấy lần, cuối cùng cơ thể cũng bắt đầu có chút không chịu nổi.

George thấy vậy cũng lập tức ngừng đút.

"Natsu, mau dùng Hồng Liên Bạo Viêm Nhận." "Ngọn lửa của tay trái và ngọn lửa của tay phải, hai ngọn lửa hợp thành một, nếm thử ma pháp Sát Long mạnh nhất của ta đây.

Hồng Liên Bạo Viêm Nhận!" Natsu dung hợp ngọn lửa Sát Long màu đỏ của bản thân và Lệ Hỏa màu xanh lam mà cậu hấp thụ từ George, tạo thành một quả cầu lửa màu đỏ lam khổng lồ có đường kính lên tới ba mươi mét, rồi mạnh mẽ ném về phía pháo đài di động.

"Sao có thể như vậy được!" Bên trong pháo đài di động, Jose, ba thành viên của Element 4, Gajeel và tất cả các ma đạo sĩ của tổng bộ, nhìn quả cầu lửa màu đỏ lam khổng lồ chứa đựng nhiệt lượng kinh hoàng đang tấn công về phía này, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bọn họ không ngờ, ngoài Makarov và Erza, tên Sát Long Ma Đạo Sĩ của Fairy Tail dưới sự trợ giúp của con mèo kia lại có thể tung ra một chiêu thức kinh khủng như vậy.

"Muốn hủy diệt pháo đài di động của ta à, mơ đi!" Công thủ hoán

đổi, Jose bộc phát ra một luồng ma lực kinh hoàng, trong nháy mắt tạo ra một kết giới ma pháp hắc ám mạnh mẽ trước pháo đài.

Pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo này đã tiêu tốn mấy chục năm tích góp của Phantom, nếu không ông ta cũng chẳng nghĩ đến việc bắt cóc tiểu thư nhà Heartfilia để kiếm tiền.

Vì vậy, ông ta tuyệt đối không thể để pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo bị phá hủy như thế này được.

Ba thành viên Element 4 và Gajeel cũng tạm thời từ bỏ việc nạp năng lượng cho pháo, từng người một hiện ra ma pháp trận, bật chế độ phòng thủ toàn lực.

"Ầm!" Quả cầu lửa khổng lồ va chạm với kết giới ma pháp hắc ám, tiếng va chạm ma lực đáng sợ vang dội khắp bầu trời Magnolia.

Kết giới ma pháp hắc ám và các loại ma pháp phòng ngự vỡ tan tành, Hồng Liên Bạo Viêm Nhận của Lệ Hỏa, vốn mạnh hơn gấp mấy chục lần so với lúc giết chết con quỷ nguyền rủa, cũng ngay lập tức bị triệt tiêu.

Pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo không bị tổn hại, nhưng toàn bộ mặt hồ vì lần va chạm ma lực này mà bị bốc hơi mất một phần tư.

"Quả nhiên, không hổ là ma đạo sĩ cấp Thập Thánh, đúng là khó nhằn thật!" George thấy vậy cũng không cảm thấy quá bất ngờ, sau khi xem trận chiến giữa Jose và Makarov, cậu đã biết đòn tấn công này chắc chắn không dễ dàng có hiệu quả.

Nhưng không sao, một lần không được thì hai lần, hai lần không được thì ba lần, cứ bào mòn cũng phải bào đến chết đối phương!

"Natsu, làm lại lần nữa!" George vung đũa phép, Lệ Hỏa cuồn cuộn lại một lần nữa rót vào miệng Natsu.

Rất nhanh, một quả cầu lửa khổng lồ khác lại được Natsu ném ra.

Sau một lần va chạm nữa, nước hồ chỉ còn lại một nửa, còn pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo vẫn không hề hấn gì.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy quả cầu lửa khổng lồ thứ ba xuất hiện dưới sự đút lửa của George, Jose cuối cùng cũng có chút không ngồi yên được nữa.

Mặc dù đã chặn được các đòn tấn công, bảo vệ được pháo đài và pháo tinh thể, nhưng cứ tiếp tục thế này, ma lực của bọn họ cũng không chịu nổi!

"Con mèo đó là sao vậy, ma lực của nó không cạn kiệt sao?" "George nói tốc độ hồi phục ma lực của cậu ấy rất nhanh, không ngờ lại nhanh đến thế!" Erza và các ma đạo sĩ Fairy Tail khác, nhìn George không ngừng tuôn ra Lệ Hỏa mà vẫn vẻ mặt thản nhiên, cũng đều ngây người ra.

Đây chẳng khác nào một động cơ ma lực vĩnh cửu di động.

Để đối phó với một pháp sư như George, trừ khi thực lực thật sự cao hơn rất nhiều, có thể chế ngự được trong thời gian ngắn, nếu không cứ bào mòn cũng sẽ bị bào đến chết.

"Không thể tiếp tục như thế này được, thay đổi chiến lược, theo ta đổ bộ tác chiến!" Thấy quả cầu lửa khổng lồ thứ tư lao tới, toàn bộ mặt hồ đã bị bốc hơi cạn khô, Jose không dám tiếp tục tiêu hao nữa.

Cứ thêm vài quả nữa, dù là ma lực của ông ta cũng không chịu nổi, đến lúc đó chỉ có thể chờ chết.

Vì vậy, ông ta dứt khoát từ bỏ lợi thế của pháo đài và pháo tinh thể, trực tiếp dẫn theo toàn bộ thuộc hạ nhảy khỏi pháo đài, lao về phía hội Fairy Tail.

"Cuối cùng cũng dụ được ra rồi." George nhìn Jose cuối cùng cũng

từ bỏ pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì lúc này Natsu cũng đã đến giới hạn, sau nhiều lần hấp thụ Lệ Hỏa vượt quá giới hạn ma lực của mình, cơ thể Natsu đã không ngừng run rẩy.

Nếu Jose tiếp tục cố thủ, bọn họ chỉ có thể xông vào pháo đài di động và chiến đấu trong địa lợi của địch, như vậy sẽ càng khó khăn hơn.

Hiện tại, tuy Natsu tạm thời không thể chiến đấu, nhưng đối phương cũng đã từ bỏ pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo, hơn nữa về cơ bản tất cả các ma đạo sĩ đều đã tiêu hao một lượng lớn ma lực.

Đặc biệt là Jose, với tư cách là hạt nhân phòng ngự chính, lại còn phòng thủ cho cả một pháo đài di động với diện tích lớn như vậy, hiện tại có còn được ba phần thực lực đỉnh cao hay không cũng khó nói.

Bên này, Erza và tất cả các ma đạo sĩ khác về cơ bản đều ở trạng thái dĩ dật đãi lao, xung quanh cũng đã bố trí không ít các ma cụ tấn công và cạm bẫy.

Về số lượng, ngoài dự đoán của George, Jose dường như không triệu tập các ma đạo sĩ chi nhánh, chỉ có một phần nhỏ các ma đạo sĩ tổng bộ còn sót lại sau trận đại chiến trước đó đi theo, số lượng còn không đông bằng Fairy Tail.

“Tôi sẽ chặn Jose, mọi người tốc chiến tốc thắng!” Erza thay đổi sang Khải giáp Thiên Luân và một mình đối đầu với Jose, người chỉ còn lại ba phần thực lực.

Gray đang ở trạng thái sung mãn một chọi hai với Juvia và

Totomaru, những người đã tiêu hao rất nhiều ma lực.

Elfman và Cana dẫn theo Macao vây đánh Sol.

George thì lao thẳng về phía Thiết Long Gajeel.

Phương châm tác chiến hiện tại là, mọi người dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết ba thành viên Element 4, Thiết Long và tất cả các ma đạo sĩ tép riu của Phantom, sau đó cùng nhau giúp Erza hội đồng Jose.

Để Jose nếm thử cảm giác bị cả Fairy Tail hội đồng.

"Sao lại là mày!" Gajeel thấy người lao về phía mình lại là George, liền nhớ lại trận chiến uất ức đêm đó, theo bản năng muốn lùi lại, nhưng cả người đã mất kiểm soát mà bay lên.

Chương 133

"Stupefy +100!" Cây đũa phép vung lên như bị co giật, chỉ trong vòng chưa đầy hai phút, George đã khiến Gajeel nằm sõng soài dưới đáy hồ cạn khô.

Ngay khi giải quyết xong Gajeel, cậu lập tức lao về phía Sol của nguyên tố Đất đang bị hội đồng.

"Đọc ký ức!" Thấy George lao về phía mình, Sol ngay lập tức bắt đầu đọc ký ức của George.

Chiến thuật của hắn là thông qua việc đọc ký ức của kẻ địch để tìm ra điểm yếu tâm lý, sau đó tạo ra những con rối đất sét giống hệt người thật để khiến kẻ địch không nỡ tấn công, từ đó nắm bắt điểm yếu để giết chết họ.

Vì vậy, xung quanh hắn lúc này đều là các loại rối đất sét, những con rối này đều là em trai, em gái, người yêu, con cái và cha mẹ của các ma đạo sĩ Fairy Tail đang vây đánh hắn.

Tiếc là, khi hắn định đọc ký ức của George, lại phát hiện bị một lớp rào cản tâm linh chặn cứng, không đọc được gì cả.

Ngược lại, lúc này George lại men theo dấu vết tâm linh xâm nhập vào ký ức của Sol.

"Legilimency!" Chiết Tâm Trí Thuật kết hợp với năng lực tâm linh đã đạt đến cấp ba sơ nhập, George cưỡng ép khiến Sol rơi vào trạng thái ngây dại, những con rối đất sét của hắn cũng lập tức biến mất.

"Tên khốn nhà ngươi, Tiếp quản bộ phận - Cánh tay quái vật!" Bị chạm đến nỗi đau về người em gái đã mất, Elfman tức giận biến cánh tay thành cánh tay quái vật, một đấm giáng vào Sol đang bị George

khống chế, đánh hắn lún sâu xuống đất, trọng thương bất tỉnh.

“Làm tốt lắm, Elfman, đi giúp Gray đi!” Elfman là em trai của Mirajane, sử dụng ma pháp Tiếp quản, chuyên tiếp quản linh hồn quái vật, tuy thực lực không bằng Natsu và Gray, nhưng cũng rất gần với cấp S trong các hội ma đạo sĩ thông thường.

Khi George dẫn Elfman, Cana và những người khác đến chỗ Gray, lại phát hiện trận chiến bên này có chút dở khóc dở cười.

Nguyên nhân là trong trận chiến tại hội Phantom trước đó, Juvia đã yêu Gray từ cái nhìn đầu tiên, và trong trận chiến với Gray, cô đã tìm lại được chính mình, nội tâm không còn muốn làm điều ác cho Phantom nữa.

Nhưng vì tình nghĩa với Totomaru, cô lại không muốn Totomaru bị thương.

Vì vậy, tình hình biến thành Gray và Totomaru chiến đấu, còn Juvia thì đứng giữa can ngăn đủ kiểu.

Tuy nhiên cuối cùng, trước khi George và mọi người định ra tay giúp đỡ, Totomaru, người sử dụng ngọn lửa bảy màu của nguyên tố Hỏa, vẫn bại dưới tay Gray, người sử dụng tạo hình băng.

Juvia cũng ngừng tay, không định tiếp tục chiến đấu nữa.

Lúc này, ngoài Jose, về cơ bản không còn ma đạo sĩ Phantom nào có thể chiến đấu.

Vì vậy, Erza, người vốn đang chật vật chống đỡ, đã nhận được sự chi viện mạnh mẽ từ tất cả các ma đạo sĩ Fairy Tail do George dẫn đầu, trong đó có cả Natsu.

Phải nói rằng, thể chất của Natsu mạnh đến mức vô lý, người bình thường nếu đạt đến giới hạn như cậu ta vừa rồi, phải mất ba năm ngày mới hồi phục được, vậy mà cậu ta chỉ trong một lúc đã hồi

phục được hơn một nửa.

"Chúng ta là - Fairy Tail!" Tất cả các ma đạo sĩ Fairy Tail cùng hét vang một khẩu hiệu, và bắt đầu một cuộc hội đồng đầy nhiệt huyết nhắm vào Jose, người vốn đã không còn nhiều ma lực trong cơ thể.

Các loại ma pháp tầng tầng lớp lớp, cận chiến, tầm xa, đặc công, đánh cho Jose bắt đầu có chút không chống đỡ nổi.

Trong đó, kẻ âm hiểm nhất không ai khác chính là George, dựa vào thân hình nhỏ bé của loài mèo, cậu luôn ẩn nấp sau lưng các ma đạo sĩ Fairy Tail khác để đánh lén.

Không dùng Bùa Vô Hình như Thần Phong Vô Ảnh thì cũng là những đòn tấn công chí mạng như Lời nguyền Chết chóc.

Thỉnh thoảng lại đút cho Natsu một ít Lệ Hỏa.

Sau nửa tiếng đồng hồ hội đồng, Jose cuối cùng cũng bị một Lời nguyền Độc đoán của George khống chế cơ thể trong một giây, tạo cơ hội cho Erza tung một đòn bộc phát toàn lực đánh ngã xuống đất.

Chủ yếu là vì ma lực của ông ta gần như cạn kiệt, không thể phòng thủ toàn diện được nữa.

"Chúng ta...

đã thắng rồi!" Nhìn Jose ngã trên đất, trọng thương hôn mê, tất cả các ma đạo sĩ Fairy Tail thở hổn hển, không kìm được mà reo hò vang dội.

Bọn họ đã thật sự làm được, thật sự làm được việc đánh bại một trong Thập Thánh là Jose, đánh bại tất cả các ma đạo sĩ Phantom xâm lược, trong tình huống hội trưởng vắng mặt, ba ma đạo sĩ cấp S của hội cũng vắng mặt, chỉ dựa theo kế hoạch tác chiến của George.

"Các con, các con làm tốt lắm, ta tự hào về các con!" Cùng lúc đó,

một giọng nói quen thuộc vang lên, mọi người quay đầu lại nhìn, chính là hội trưởng Makarov của họ.

Thực ra, ngay từ khi Jose dẫn các ma đạo sĩ Phantom xông ra khỏi pháo đài di động, ông đã đến đây rồi.

Chỉ là thấy dưới sự chỉ huy có trật tự của George, Fairy Tail lại chiếm được thế thượng phong, nên ông đã không xuất hiện.

Ông cảm thấy đây là một cơ hội rèn luyện tốt nhất, dù sao ông cũng đã hồi phục, có thể kết liễu Jose bất cứ lúc nào, nên cũng không vội ra tay.

Và kết quả cũng khiến ông cảm thấy vô cùng vui mừng, những đứa trẻ đã đồng tâm hiệp lực vượt qua khó khăn, cùng nhau chiến thắng một Jose tưởng chừng không thể chiến thắng.

Đây chẳng phải là ý nghĩa ban đầu khi thành lập Fairy Tail hay sao.

"Hội trưởng!" Mọi người thấy hội trưởng đã bình an vô sự và hồi phục bình thường, từng người một lại reo hò lên.

Không lâu sau, đoàn điều tra của Hội đồng cũng dịch chuyển đến thành phố Magnolia và tiến hành điều tra toàn bộ vụ việc.

Kết quả điều tra rất rõ ràng, chính Phantom đã chủ động gây sự và phát động cuộc chiến giữa các hội lần này, Fairy Tail chỉ là phòng vệ chính đáng.

Vì vậy, cuối cùng qua phán quyết của Hội đồng, hội trưởng Phantom Jose bị bắt giam, hội bị giải tán trực tiếp.

Pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo, coi như bồi thường cho những tổn thất về tinh thần và vật chất của Fairy Tail, sẽ do Fairy Tail tiếp quản.

Điểm cuối cùng này là do George nhờ Makarov cố gắng tranh thủ.

Pháo đài di động và pháo tinh thể ma đạo đó vẫn còn nguyên vẹn, chỉ cần sau này hội có tiền, sửa sang lại một chút, nó sẽ trở thành một pháo đài chiến tranh di động cỡ lớn rất tốt.

Cớ gì phải để cho Hội đồng hưởng lợi, lần này Hội đồng chẳng có đóng góp gì cả, tất cả đều do Fairy Tail tự mình giải quyết vấn đề.

Sau khi sự kiện này kết thúc, George lại trở về với cuộc sống bình lặng.

Tuy nhiên, vì biểu hiện xuất sắc lần này, danh tiếng và uy tín của cậu trong hội đã tăng lên một bậc, mọi người đều cho rằng cậu có thực lực cấp S.

Hội trưởng Makarov còn bắt đầu truyền thụ tất cả các tuyệt chiêu ma pháp hệ Quang của mình cho George.

Cũng không biết có phải là để đặt nền móng cho George học siêu ma pháp hay không.

Dù sao George cũng cảm thấy, sau chuyện này, hội trưởng Makarov dường như có ý định bồi dưỡng cậu theo hướng hội trưởng kế nhiệm.

Chuyện kể hai nơi, lúc này George ở thế giới Harry Potter cũng đã bước vào kỳ thi cuối kỳ năm học đầu tiên.

"Dễ, thật sự là quá dễ!" Khi môn Lịch sử Pháp thuật cuối cùng kết thúc, George cùng đám đông bước ra sân trường ngập tràn ánh nắng, trong lòng không khỏi thầm nghĩ.

Khi mới nhập học, cậu còn nghĩ đến việc dùng máy tính của thế giới chính để gian lận, kết quả đến khi thi cuối kỳ mới phát hiện, nhờ sự nỗ lực không ngừng của bản thân, những bài thi này đối với cậu đơn giản là quá đơn giản.

Phần thi viết về cơ bản vừa nhìn thấy câu hỏi là đáp án đã tự động

nhảy ra trong đầu cậu, còn phần thực hành thì còn đơn giản hơn cả thi viết.

Nào là làm cho một quả dứa nhảy điệu tap dance qua một chiếc bàn, biến một con chuột thành một hộp đựng thuốc lá bột, điều chế thuốc Lãng quên, những thứ này cậu đã có thể dễ dàng làm được từ học kỳ trước.

Điều này là nhờ vào sự học tập và nghiên cứu chăm chỉ hàng ngày của cậu, cùng với thời gian của các phân thân khác và bản thể cộng lại vượt xa các phù thủy nhỏ khác.

Đồng thời, sự cộng hưởng và chồng chất thiên phú thể chất của mấy phân thân cũng đã biến cậu thành một thiên tài thực thụ.

Thi cử kết thúc ba ngày, Gryffindor và Hufflepuff đã có trận Quidditch cuối cùng, Gryffindor giành chiến thắng, Harry bắt được trái Golden Snitch.

Nhưng vì Gryffindor đã thua Slytherin, mà Slytherin của George lại không thua trận nào, nên cuối cùng Slytherin vẫn giành được chức vô địch Quidditch năm nay.

Thi cử kết thúc, các lớp học kết thúc, tất cả các trận Quidditch cũng đã kết thúc, điểm số của bốn nhà trong năm nay đã có thể tính ra.

Chương 134

Thứ tư, Hufflepuff, ba trăm ba mươi lăm điểm.

Thứ ba, Ravenclaw, ba trăm năm mươi hai điểm.

Thứ hai, Gryffindor, ba trăm năm mươi ba điểm.

Thứ nhất, Slytherin, bảy trăm ba mươi bốn điểm.

Không còn cách nào khác, Slytherin đã toàn thắng cả ba trận Quidditch dưới sự dẫn dắt của George, hơn nữa bản thân George chính là một cỗ máy ghi điểm, lại còn có sự thiên vị cộng điểm điên cuồng của Snape.

Thi cử kết thúc bốn ngày, tiệc cuối năm đã bắt đầu.

Đại sảnh đường được trang hoàng mới mẻ bằng màu xanh lá và màu bạc đại diện cho Slytherin, để chúc mừng họ sau khi bị Gryffindor đánh bại năm ngoái, đã một lần nữa giành được Cúp Nhà với số điểm áp đảo.

Trên bức tường sau bàn giáo viên, treo một biểu ngữ khổng lồ có hình con rắn của Slytherin.

George, sinh viên năm nhất ghi được nhiều điểm nhất cho Slytherin, đã trở thành tâm điểm của nhà.

Sau khi bữa tiệc bắt đầu, Dumbledore đã có một bài phát biểu đầy hứng khởi, tóm tắt lại mọi chuyện xảy ra trong năm, cũng khen ngợi những đóng góp của George, Harry và mấy người bạn trong vụ Tử Xà.

Tuy nhiên, có lẽ biết rằng lần này khoảng cách điểm quá lớn, dù có cộng thêm điểm cũng khó để Gryffindor chiến thắng, hơn nữa muốn cộng điểm cho Harry thì cũng phải cộng cho George, người đã tham

gia vào sự kiện cuối cùng.

Dumbledore lần này đã không lật kèo cho Gryffindor bằng cách cộng điểm như năm ngoái, cuối cùng Slytherin vẫn giành được Cúp Nhà.

Sau khi thi một tuần, kết quả thi đã được công bố.

Hạng nhất năm nhất là George, hạng nhất năm hai là Hermione.

Ngày thứ hai sau khi công bố kết quả, tức là giữa tháng sáu, Hogwarts chính thức nghỉ hè.

Đột nhiên, tất cả các tủ quần áo đều trống rỗng, đồ đạc của mọi người đều được đóng gói vào vali, đồng thời thông báo của trường cũng được gửi đến tay tất cả các phù thủy nhỏ.

Chỉ có một điều: nghiêm cấm sử dụng phép thuật trong thời gian nghỉ hè.

Tất nhiên, thông tin cậu nhận được từ các anh chị khóa trên thì không hoàn toàn là như vậy.

Ít nhất ở những nơi tập trung phù thủy như tàu tốc hành Hogwarts và Hẻm Xéo, vẫn có thể sử dụng phép thuật.

Ngay cả ở khu vực sinh sống của Muggle, nếu là những bùa chú không gây ảnh hưởng như Bùa Thắp Sáng đũa phép, Bộ Pháp thuật cũng sẽ mắt nhắm mắt mở cho qua.

Nhưng nếu bạn sử dụng Bùa Tạo Lửa, bùa biến hình hay bùa cắt, lại còn bị Muggle nhìn thấy, thì cứ chờ bị Bộ Pháp thuật triệu tập đi.

Dưới sự dẫn dắt của Hagrid, họ đi thuyền qua Hồ Đen đến ga Hogsmeade, sau đó lên tàu tốc hành Hogwarts đã đậu sẵn ở đó.

Khác với lúc đến, lần này ngồi cùng cậu không còn là Ginny, Luna và Colin, mà là các phù thủy nhỏ Slytherin cùng khóa.

Cậu là một Slytherin, lại còn là một Slytherin xuất sắc và nổi tiếng, tuy là bạn của Ginny và Harry, nhưng phần lớn thời gian cậu vẫn phải giao du với các phù thủy Slytherin.

Tuy nhiên, ngồi cùng các phù thủy nhỏ Slytherin cũng có một cái lợi, đó là cha mẹ của những đứa trẻ này về cơ bản đều có địa vị nhất định trong giới phù thủy, khi trò chuyện cũng có thể thu được một số thông tin hữu ích.

Con tàu khởi hành, dần dần rời xa Hogwarts, ngôi trường được bao bọc bởi phép thuật, và tiến vào thế giới Muggle.

Khung cảnh nông thôn bên ngoài cửa sổ ngày càng xanh tươi, càng ngăn nắp, từng thị trấn Muggle lần lượt bị con tàu đi qua, các phù thủy nhỏ cởi bỏ áo choàng phù thủy, thay bằng áo khoác và áo thun.

Cuối cùng, vào khoảng bốn giờ chiều, con tàu dừng lại tại sân ga Chín Ba Phần Tư ở nhà ga King's Cross, London.

Lần này khác với Giáng sinh, chỉ có một số ít phù thủy nhỏ trở về, nên chỉ riêng việc xếp hàng ra khỏi ga cũng mất hơn một tiếng đồng hồ.

Chủ yếu là vì có một ông bảo vệ già gắt gỏng đứng canh ở bức tường ngăn cách, mỗi lần chỉ cho phép hai ba người đi qua, như vậy họ sẽ không đồng thời xuất hiện một đám đông từ bức tường vững chắc, gây chú ý cho các Muggle.

“George, nghỉ hè có rảnh thì đến nhà tớ chơi nhé.” “George, tớ sẽ viết thư cho cậu.” “George, lúc đó nhớ trả lời thư của tớ nhé.” “George, nhớ số điện thoại tớ cho cậu nhé, có rảnh thì gọi cho tớ.” Các phù thủy nhỏ quen thuộc vẫy tay chào George, từng người một được cha mẹ đón đi, bao gồm cả Harry, cũng bị người dượng và dì mà cậu ghét nhất lái xe đến đón.

Cuối cùng, ở cổng nhà ga King's Cross, chỉ còn lại một mình George.

Cậu là đứa trẻ duy nhất không có phụ huynh đến đón, vì người cha nuôi ở thế giới này đã bị chính tay cậu kết liễu.

Nhưng George không có cảm xúc gì đặc biệt về điều này, cậu đâu phải là một đứa trẻ thực sự, ngược lại điều này còn khiến cậu cảm thấy thoải mái hơn, không cần phải để ý đến một đám nhóc ồn ào.

Vung đũa phép triệu hồi Xe đò Hiệp sĩ, cậu một lần nữa trở về cửa hàng của mình ở Hẻm Knockturn.

Dọn dẹp sơ qua căn phòng, George lấy ra cuốn nhật ký của Voldemort và chiếc nanh Tử Xà.

Ma pháp hắc ám của Voldemort năm lớp năm về cơ bản đã bị cậu moi gần hết, hơn nữa vì mãi không nhận được sự tin tưởng của cậu, Voldemort cũng đã bắt đầu nghi ngờ cậu.

Vì vậy, sau một hồi suy nghĩ, cậu quyết định phá hủy món Trường Sinh Linh Giá này.

Mang theo Trường Sinh Linh Giá của Voldemort bên mình, suy cho cùng vẫn là một mối họa tiềm ẩn, chỉ số IQ của Voldemort không thể xem thường, nói không chừng một lúc không chú ý sẽ gây ra chuyện gì đó.

Hơn nữa, lỡ như một ngày nào đó bị phát hiện sở hữu nhật ký của Voldemort, thì mọi việc làm trước đó đều sẽ bị bại lộ.

Cậu cầm lấy chiếc nanh, ngay khi chuẩn bị đâm vào cuốn nhật ký, cuốn nhật ký đột nhiên bắt đầu rung lên, một luồng sóng ma pháp hắc ám tấn công về phía George, dường như muốn cưỡng ép khống chế cậu.

Tuy nhiên, đối với điều này, George chỉ lộ ra một nụ cười lạnh,

sau đó trong cơ thể tỏa ra ánh sáng thánh đặc trưng của ma pháp hệ Quang, hoàn toàn cách ly luồng sóng ma pháp hắc ám đó ra ngoài.

"Ngươi sẽ hối hận!

Ngươi sẽ hối hận!" Giữa tiếng gào không cam lòng của Voldemort, George đâm chiếc nanh vào cuốn nhật ký, liên tiếp mười mấy nhát.

Sau đó, trong tay cậu lại hiện ra một nhúm Lệ Hỏa, thiêu rụi cuốn nhật ký đã bị phá hủy thành tro bụi.

Thực ra Lệ Hỏa cũng có tác dụng phá hủy Trường Sinh Linh Giá.

Sau khi giải quyết xong mọi việc, cậu lại chìm vào suy tư, cậu đang nghĩ xem hai tháng hè này mình nên làm gì.

Nếu chỉ ru rú trong cửa hàng luyện tập phép thuật, dường như có chút lãng phí, dù sao bây giờ không ở Hogwarts, không còn nhiều hạn chế, những việc cậu có thể làm sẽ nhiều hơn rất nhiều.

"Có lẽ, mình nên tìm cách học được Phép Độn thổ trong kỳ nghỉ hè này." Trước đó khi đối mặt với Jose, cậu đã từng nghĩ, phải tranh thủ thời gian học được Phép Độn thổ.

Lần sau gặp phải đối thủ không đánh lại, cũng có thể thông qua Phép Độn thổ để trốn thoát.

Phải biết rằng ngay cả ở thế giới Fairy Tail, ma đạo sĩ biết phép dịch chuyển cũng là tồn tại hiếm có như lông phượng sừng lân.

Phép Độn thổ trong tất cả các bùa chú, tuyệt đối có thể được coi là một bùa chú vô cùng khó và nguy hiểm.

Đầu tiên, với tư cách là học sinh Hogwarts, phải đủ mười bảy tuổi và đạt đến năm thứ sáu mới có tư cách đăng ký học môn này.

Thứ hai, trong quá trình học và luyện tập, đều có giáo viên đi kèm,

vì nếu sử dụng không tốt sẽ xuất hiện hiện tượng tách rời cơ thể, thiếu tay gãy chân là chuyện rất thường thấy.

Lúc này cần giáo viên kịp thời dùng ma pháp chữa trị để nối lại phần cơ thể bị tách rời.

Rất nhiều phù thủy nhỏ vì ám ảnh tâm lý do bị tách rời cơ thể mà cuối cùng không dám sử dụng Phép Độn thổ nữa.

Cuối cùng, sau khi học xong còn phải trải qua kỳ thi, chỉ có những phù thủy nhỏ có thể sử dụng Phép Độn thổ một cách hoàn hảo mới có thể nhận được giấy phép Độn thổ, giấy phép này tương đương với bằng lái xe trong thế giới loài người.

Phù thủy không có giấy phép mà sử dụng Phép Độn thổ, nếu không bị bắt thì thôi, nếu bị bắt sẽ phải đối mặt với mức phạt cao.

Chương 135

Làm như vậy một mặt là vì sự an toàn của chính các phù thủy nhỏ, mặt khác cũng là để giảm bớt gánh nặng cho các phù thủy thuộc Đội Ngược lại Sự cố Ma thuật Ngẫu nhiên của Bộ Pháp thuật.

Trước khi có hình phạt tiền, đội này mỗi ngày phải nhận mấy chục vụ tai nạn do tự ý thi triển Phép Độn thổ dẫn đến tách rời cơ thể và bị Muggle phát hiện.

Vì vậy, theo tình hình bình thường, việc George muốn học được Phép Độn thổ ngay từ năm nhất không phải là một chuyện dễ dàng.

Mặc dù cậu thực ra đã sớm tìm thấy thần chú và tài liệu học tập liên quan đến Phép Độn thổ trong khu sách cấm.

Không giống như các phép thuật khác, tự học dù có không học được cũng không có vấn đề an toàn lớn, còn cái này nếu học không tốt thì có thể chết người.

Với thể chất của cậu, nếu đầu và thân bị tách rời thì cũng không sống nổi.

Phép thuật này cậu cũng không tiện nhờ Snape chỉ giáo, vì Snape cũng không thể vi phạm quy định của trường để dạy trước cho cậu, điều này khác với việc Snape dạy những bùa chú do chính mình sáng tạo.

Về phần Voldemort trong nhật ký, một mặt Voldemort trong nhật ký là Voldemort năm lớp năm, bản thân cũng chưa bắt đầu học Phép Độn thổ, mặt khác dù Voldemort có biết cũng vô dụng.

Điều cậu cần là khi mình luyện tập Phép Độn thổ và bị tách rời cơ thể, có người có thể kịp thời giúp đỡ chữa trị và hồi phục, nhật ký

không thể làm được chuyện này.

Ngoài ra cậu lại nghĩ đến việc có nên bắt cóc một phù thủy hắc ám, dùng Lời nguyền Độc đoán để khống chế và dạy mình Phép Độn thổ hay không, nhưng cảm thấy điều đó cũng rất không an toàn.

Người bị Lời nguyền Độc đoán khống chế vốn dĩ đã không bình thường, để họ làm giáo viên thực sự có chút không đáng tin, lỡ như bị phát hiện thì cậu sẽ phải vào Azkaban.

Vì vậy, suy đi tính lại, cậu cảm thấy chỉ có một con đường có thể đi, vừa an toàn lại không có hậu quả gì.

Đó chính là bỏ tiền ra đăng ký lớp học cấp tốc ma thuật.

Lớp học cấp tốc ma thuật, thực ra đặt trong thế giới Muggle, chính là loại lớp học phụ đạo ngoài giờ, do một số phù thủy có thực lực được công nhận hợp tác thành lập.

Mục đích chính là để bổ túc cho những phù thủy nhỏ có thành tích học tập không tốt, cũng như nâng cao trình độ cho những phù thủy trưởng thành đã tốt nghiệp nhưng thực lực ma thuật không đủ, dẫn đến không thể xin được việc làm tốt.

Đương nhiên, ngoài ra, họ còn lừa một số Á phù thủy xuất thân từ gia đình phù thủy đi học ma thuật.

Giám thị của trường, Argus Filch, vẫn luôn muốn thông qua lớp học cấp tốc ma thuật để xem mình có cơ hội học được phép thuật hay không.

Cậu tin rằng, chỉ cần cậu chi đủ tiền, những giáo viên của lớp học cấp tốc ma thuật đó sẽ không ngại vi phạm một chút luật lệ để dạy trước cho cậu học Phép Độn thổ.

Dù sao đây cũng không phải chuyện gì to tát, dù bị phát hiện cũng chỉ là phạt thêm một ít tiền, so với tội danh sử dụng ba Lời nguyền

Không thể Tha thứ thì đúng là không cùng một cấp độ.

Hơn nữa, Bộ Pháp thuật nói chung cũng không coi trọng những chuyện này, đặc biệt là hiện tại Bộ Pháp thuật vốn đã là một mớ hỗn độn, phương diện này quản lý càng lỏng lẻo hơn.

George cảm thấy, nếu là chuyện có thể giải quyết bằng tiền, thì không cần phải đi mạo hiểm những rủi ro không cần thiết.

Nghĩ thông suốt những điều này, cậu lại bắt đầu bước vào trạng thái học tập ma thuật bình thường, gần đây cậu đang nghiên cứu Bùa Tan Ảo ảnh, một loại bùa chú cao cấp có thể khiến cơ thể tàng hình.

Lần trước thấy Aria thành công đánh lén Makarov nhờ tàng hình, cậu liền cảm thấy phép thuật tàng hình trong chiến đấu dường như rất hữu dụng.

Sáng hôm sau, George trước tiên xách theo quà đến thăm ông Ollivander, người chế tác đũa phép.

Lão phù thủy Ollivander này có mối quan hệ rất rộng trong giới phù thủy, dù bây giờ cậu đã không cần học chế tác đũa phép nữa, nhưng quan hệ chắc chắn vẫn phải duy trì.

Như vậy sau này lỡ có chuyện gì, cũng có thể nhờ Ollivander giúp đỡ.

Ollivander rất vui khi George đến, hiếm khi có được một người học trò tài năng như vậy, quan trọng là George còn mang đến một số dược liệu quý hiếm có thể dùng để chế tác đũa phép.

Từ chỗ Ollivander ra về, George tìm thấy một tờ quảng cáo về lớp học cấp tốc ma thuật trên tường ven đường, theo địa chỉ trên đó tìm đến một cửa hàng có ghi tên "Lớp học cấp tốc ma thuật".

Đây là một cửa hàng rất nhỏ, biển hiệu trông đã bạc màu, có lẽ cũng là cửa hàng nhỏ nhất mà cậu từng thấy ở Hẻm Xéo và Hẻm

Knockturn, kẹp giữa một cửa hàng vạc cũ và một cửa hàng kem.

Đẩy cửa bước vào, cậu phát hiện không gian bên trong còn nhỏ hơn cậu tưởng tượng, chỉ đủ đặt một cái bàn và hai cái ghế, không còn nhiều không gian trống.

Lúc này trong cửa hàng, một nữ phù thủy da trắng, tóc ngắn, mặc một chiếc áo khoác đã giặt đến bạc màu, trông khoảng ba mươi tuổi, đang gục trên bàn ngủ say sưa, ngay cả khi George vào cửa cũng không phát hiện.

"Tôi có chút nghi ngờ quyết định của mình rồi." George giật giật khóe miệng, tiến lên gõ gõ lên bàn.

"Thưa cô, xin hỏi đây có phải là lớp học cấp tốc ma thuật không?" Nữ phù thủy có chút mơ màng mở mắt, khi thấy George liền lập tức "vụt" một tiếng đứng dậy.

"Đương nhiên là phải, cậu đến để đăng ký à?

Lớp học cấp tốc ma thuật của chúng tôi học phí thấp, hiệu quả nhanh, có thể giúp thành tích của cậu tăng vọt sau khi khai giảng, sẽ không bao giờ bị bạn học coi thường nữa..." "Được rồi, dừng lại!" George giơ tay ngắt lời giới thiệu của nữ phù thủy, rồi hỏi: "Chỉ một câu thôi, có dạy Phép Độn thổ không?" "Phép Độn thổ đương nhiên không thành vấn đề, chỉ có điều tuổi của cậu... dường như chưa..." Nữ phù thủy sững lại một chút, rồi nhìn George từ trên xuống dưới, giọng điệu bắt đầu trở nên do dự.

George bình tĩnh đáp lại: "Nếu tôi đủ tuổi yêu cầu, thì đã học ở trường rồi, cần gì phải đến tìm các cô?" "À... chuyện này, nhưng chúng tôi chỉ cung cấp khóa huấn luyện Phép Độn thổ cho những phù thủy trưởng thành chưa nắm vững, để họ có thể thi lại lấy giấy phép.

Đối với phù thủy chưa đủ mười bảy tuổi, chúng tôi không cung

cấp dịch vụ này, cậu nên biết, nếu bị Bộ Pháp thuật bắt được, sẽ phải bồi thường không ít tiền đâu!" Nữ phù thủy lộ vẻ khó xử.

"Hay là cậu đổi bùa chú khác đi, những bùa chú bình thường mà trường các cậu dạy từ năm nhất đến năm bảy, chúng tôi đều có thể hướng dẫn học tập, bao gồm cả việc có thể giúp cậu làm bài tập hè của trường nữa đó." George nhướng mày: "Nếu đã như vậy, thì thôi vậy, tôi chỉ học Phép Độn thổ." Không chút do dự quay người, cậu định rời khỏi lớp học cấp tốc ma thuật này.

Vừa rồi thông qua cửa hàng và quần áo trên người nữ phù thủy, cậu đã có thể phán đoán đại khái rằng người này hẳn rất thiếu tiền, tình hình kinh doanh của cửa hàng cũng rất tệ.

Nghĩ lại cũng phải, loại lớp học cấp tốc ma thuật này, thường chỉ có thể tuyển được học sinh vào dịp hè, ngày thường chỉ có thể lừa được một số Á phù thủy và những phù thủy trưởng thành đầu óc không được tốt cho lắm.

Nhưng những phù thủy đầu óc không tốt này cũng có hạn, dù có đăng ký cũng sẽ chọn những trung tâm huấn luyện ma thuật lớn, còn những lớp học cấp tốc nhỏ như thế này, muốn tuyển được học sinh quả thực không dễ dàng.

Cũng chính vì vậy, họ mới có khả năng đồng ý làm những việc mà các trung tâm huấn luyện lớn không muốn làm.

Vì vậy cậu không phải thật sự muốn đi, mà chỉ là đang câu đối phương.

Vì thế cậu còn cố ý khi quay người, để lộ ra chiếc túi vải chứa đầy những đồng Galleon vàng ở bên hông.

"Bạn học này xin dừng bước!" Dường như đã nhìn thấy chiếc túi vải căng phồng ở hông George, nữ phù thủy dùng Phép Độn thổ biến

mất tại chỗ, trực tiếp xuất hiện trước mặt George, chặn đường cậu.

"Bạn học, thật ra cũng không phải là không thể thương lượng, chỉ là có lẽ học phí sẽ cao hơn một chút!" Cô đã hai tháng không có khách, nếu không có khách nữa thì tiền thuê cửa hàng cũng sắp không trả nổi rồi.

Hơn nữa, theo kinh nghiệm mấy năm nay của cô, dù bây giờ đã vào mùa cao điểm, với cái cửa hàng nhỏ này của cô, cũng không tuyển được mấy học sinh.

Nếu bạn học này chịu chi, nhiều hơn cả số tiền cô kiếm được trong cả kỳ nghỉ hè, thì rủi ro này cũng không phải là không thể gánh.

"Cô không sợ bị tra ra phạt tiền à?" George liếc nhìn nữ phù thủy, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

Cậu không ngờ nữ phù thủy này sử dụng Phép Độn thổ lại tốt đến vậy.

Phải biết rằng cùng là Phép Độn thổ, nhưng sự khác biệt khi được sử dụng bởi các phù thủy có thực lực khác nhau cũng không hề nhỏ.

Đầu tiên là khoảng cách, những phù thủy hàng đầu có thể sử dụng Phép Độn thổ xuyên quốc gia, ví dụ như Dumbledore.

Một số ít phù thủy có thể độn thổ xuyên thành phố.

Phần lớn thậm chí không thể xuyên thành phố, chỉ có thể sử dụng Phép Độn thổ trong một thành phố, xa hơn thì không đến được.

Nhưng thực ra đây cũng không phải là vấn đề gì lớn, vì chỉ cần dùng nhiều lần là được, dùng cả trăm lần Phép Độn thổ thì cũng không phải là không thể xuyên quốc gia, chỉ là cơ thể sẽ có chút không chịu nổi.

Phù thủy bình thường không có khuynh hướng tự ngược đãi sẽ

không làm như vậy.

Chương 136

Thứ hai chính là thời gian sử dụng Phép Độn thổ.

Phù thủy bình thường khi sử dụng Phép Độn thổ để di chuyển, thường cần hai ba giây.

Nếu trong chiến đấu, chắc chắn đã bị trúng phép mấy lần rồi.

Vì vậy, trình độ Phép Độn thổ của phù thủy bình thường chỉ thích hợp để đi đường và du lịch, không thể ứng dụng vào chiến đấu.

Còn một số phù thủy có thực lực khá, thì có thể rút ngắn thời gian độn thổ xuống dưới một giây, như vậy có thể lợi dụng Phép Độn thổ để né tránh các đòn tấn công ma thuật và phản công.

Giống như trong "Sinh vật huyền bí và nơi tìm ra chúng", Newt khi chiến đấu với Grindelwald thường xuyên sử dụng Phép Độn thổ.

Và rõ ràng, nữ phù thủy trông có vẻ không mấy mạnh mẽ vừa rồi, từ lúc biến mất tại chỗ đến khi xuất hiện chặn trước mặt cậu, thời gian sử dụng không quá một giây, tuyệt đối là một cao thủ Phép Độn thổ.

"Về việc phạt tiền, tôi có cách để tránh, nhưng học phí tôi muốn một trăm đồng Galleon vàng.

Nhưng nói trước, nếu cậu vì sợ đau do tách rời cơ thể mà chủ động từ bỏ, thì học phí không hoàn lại!" Nữ phù thủy hét giá trên trời.

"Và cậu có thể yên tâm, trước đây tôi từng là Thần Sáng của Bộ Pháp thuật, về mặt giảng dạy tuyệt đối không có vấn đề gì." "Một trăm Galleon vàng, được thôi, chỉ cần cô có thể dạy tôi thành thạo Phép Độn thổ trong kỳ nghỉ hè này, một trăm Galleon vàng một đồng cũng không thiếu!" George nghe nữ phù thủy từng là Thần Sáng, mắt

liền sáng lên, lấy ra chiếc túi vải ở hông, để lộ những đồng Galleon vàng óng ánh bên trong.

Cậu không sợ nữ phù thủy lừa mình, cậu chỉ sợ trình độ Phép Độn thổ của cô ta không tốt, không dạy được mình.

Cậu không phải là một phù thủy nhỏ năm nhất yếu đuối bất lực, với thực lực hiện tại của cậu, nếu bộc phát toàn diện chắc chắn không đánh lại Dumbledore, dù sao cũng không có sự trợ giúp của cây đũa phép cực phẩm từ thế giới Fairy Tail.

Nhưng đánh một phù thủy bình thường thì tuyệt đối không có vấn đề, ngay cả cao thủ như Snape, chính diện đối đầu thì cơ hội thắng cũng rất lớn.

Phải biết rằng ngoài ma thuật của thế giới Harry Potter, cậu còn có siêu năng lực đã gần như phát triển hoàn toàn và ma thuật của thế giới Fairy Tail, cùng với thể chất biến thái vượt xa phù thủy bình thường.

Nữ phù thủy này dám lừa cậu, cậu có thể khiến cô ta biến mất không một tiếng động trên thế giới này, giống như người cha nuôi ban đầu của cậu.

Và vừa rồi nữ phù thủy cũng đã dùng thực lực chứng minh, cô ta quả thực là một phù thủy có năng lực, Phép Độn thổ dùng rất tốt.

Chỉ là không biết tại sao cô ta từng là Thần Sáng mà lại sa sút đến mức này.

"Thỏa thuận xong, vậy cậu chuẩn bị đi, nói chuyện với người nhà xong, chúng ta ngày mai xuất phát đi Paris, Pháp!" Nữ phù thủy nhìn thấy những đồng Galleon vàng óng ánh đó, nước miếng sắp chảy ra rồi.

George nghe vậy liền sững sờ: "Cô nói gì, đi Paris, Pháp?" "Đúng vậy, Bộ Pháp thuật bên Pháp yêu cầu về Phép Độn thổ không nghiêm

ngặt như vậy, dù bị bắt cũng chỉ bị cảnh cáo thôi.

Thực ra nói đến, bên Mỹ còn tự do hơn, tiếc là hơi xa, lộ phí và chi tiêu quá đắt, không đáng." Nữ phù thủy giải thích.

Từ London đến Paris, nếu báo cáo với Bộ Pháp thuật rồi dùng Khóa Cảng đi qua, một người chỉ cần mười lăm đồng Sickle bạc, còn nếu đi New York, thì một người phải mất hai đồng Galleon vàng.

Quan trọng là cô quen thuộc với Paris hơn, trước đây từng thực hiện nhiệm vụ ở đó, cũng có người quen, có thể ở nhờ không tốn tiền, còn New York thì cô không quen.

"Được thôi, vậy ngày mai xuất phát.

Nhưng tôi không có gia đình, là một đứa trẻ mồ côi, nên không cần báo cáo." George gật đầu.

Nếu bên Paris quản lý lỏng lẻo hơn, thì đến Paris học cũng khá tốt, nhân tiện cũng có thể đi dạo phố ma thuật ở Paris, nghe nói phố ma thuật ở Paris lớn hơn Hẻm Xéo một chút.

Biết đâu có thể tìm được một số sách ma thuật hiếm có.

"Đúng rồi, tôi tên là George." "Cậu có thể gọi tôi là Amy." Nữ phù thủy đưa ra bàn tay trắng nõn của mình: "Phải đặt cọc trước hai mươi đồng Galleon vàng, đợi cậu học xong Phép Độn thổ rồi mới trả nốt tám mươi đồng còn lại." "Không vấn đề." George lấy ra hai mươi đồng Galleon vàng đặt vào tay Amy.

Hẹn xong thời gian và địa điểm xuất phát ngày mai, cậu liền rời khỏi cửa hàng chật hẹp này.

Đợi George đi rồi, nữ phù thủy mới lẩm bẩm: "Bây giờ trẻ mồ côi cũng giàu thế này sao, nhưng sao đứa trẻ này trông có vẻ quen quen nhỉ?" Nghĩ một lúc, không nhớ ra là ai, cảm thấy mình có lẽ nghĩ nhiều, cũng không quá để tâm.

“Ha ha ha, cuối cùng cũng có tiền rồi, tối nay tha hồ uống!” Cân nhắc những đồng Galleon vàng trong tay, Amy trực tiếp đóng cửa, ngân nga một khúc hát nhỏ đi về phía Quán Cái Vạc Lủng.

Ít nhất, gần đây cô sẽ không thiếu rượu uống.

“Sao cảm giác càng ngày càng giống.” Buổi tối, George đứng trước gương trong phòng ngủ, sờ sờ ngũ quan của mình, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc.

Vì cậu phát hiện không biết tại sao, cùng với sự trưởng thành của cơ thể trong một năm qua, ngoại hình của phân thân này lại càng ngày càng giống với bản thể ở thế giới Marvel.

“Chẳng lẽ là vì sự cộng hưởng của thể chất và năng lực?” Nhưng nghĩ lại cậu lại cảm thấy không phải, dù sao ngoại hình của hai cơ thể mèo và gấu trúc cũng không giống bản thể.

Cũng có thể là vì mèo và gấu trúc không phải là người.

“Thôi kệ, dù sao cũng không quan trọng.” Ngoại hình không ảnh hưởng đến thực lực, dù cuối cùng có giống hệt bản thể cũng không sao.

Lắc lắc đầu, cậu không còn bận tâm nữa, nằm trên giường yên tâm đi ngủ, ngày mai cậu còn phải xuất phát đi Paris.

Ngày hôm sau, sau khi dậy sớm ăn sáng xong, gửi Page ở chỗ Ollivander, George kéo vali đến Quán Cái Vạc Lủng.

Đúng vậy, Amy sống ở Quán Cái Vạc Lủng, và thuộc dạng khách thuê dài hạn, loại thuê theo năm.

Cũng chính vì thuê theo năm, nên ông chủ Tom thu phí thấp hơn bình thường rất nhiều.

Lý do cô ở Quán Cái Vạc Lủng quanh năm, chủ yếu là vì Amy quá

nghèo, cô không có một căn nhà của riêng mình.

Với tư cách là một cựu Thần Sáng, thực lực cũng không yếu, George không thể hiểu nổi tại sao Amy lại sống nghèo khổ như vậy.

Chào hỏi ông chủ Tom, George kéo vali lên lầu hai, tìm đến số phòng mà Amy nói hôm qua và gõ cửa.

"Amy, mở cửa, tôi là George, chúng ta nên xuất phát rồi!" Gõ mười mấy lần, trong phòng cuối cùng cũng có chút động tĩnh.

Khoảng hai phút sau, cửa phòng từ từ mở ra, để lộ bộ dạng mắt nhắm mắt mở của Amy.

"Là cậu à, đã tám giờ rồi sao, vào ngồi một lát đi, tôi xong ngay đây." Amy ngáp một cái, uể oải quay người đi.

George nghe vậy đành phải kéo vali đi vào.

"Này, cô ngủ không mặc quần áo à?" Vào căn phòng quần áo vứt đầy trên sàn, tìm một cái ghế ngồi xuống, cậu chỉ vào nửa thân trên trần của Amy.

Lúc Amy vừa mở cửa cho cậu, nửa thân trên của cô không hề mặc quần áo.

"Ồ... tối qua uống nhiều quá, về nóng nên cởi ra thôi." Nhìn vào thân hình trần trụi của mình, Amy không hề lộ ra vẻ ngượng ngùng gì, mà tiện tay nhặt cây đũa phép rơi trên sàn, bắt đầu thi triển phép thuật.

Đầu tiên là một Bùa Hồi Tỉnh để xua đi cơn buồn ngủ, sau đó dùng Bùa Tẩy Rửa để dọn dẹp phòng, dùng bùa di chuyển đồ vật để sắp xếp lại quần áo lộn xộn, tiện thể mặc một chiếc áo lên người.

Trong nháy mắt, căn phòng đã trở nên mới mẻ dưới phép thuật thành thạo của cô.

Trong mắt Amy, George chỉ là một đứa trẻ năm nhất, tuổi của cô

đủ để làm mẹ của cậu, nên tự nhiên sẽ không nghĩ linh tinh gì.

Hơn nữa tính cách của cô vốn dĩ cũng khá phóng khoáng, không câu nệ tiểu tiết.

"Tôi đánh răng rửa mặt một cái, rồi xuất phát." "Được, không vội." George gật đầu, thầm nghĩ: "Thân hình không tệ." Amy ngoài ba mươi tuổi chính là độ tuổi cơ thể đầy đặn nhất, da lại trắng, nhìn cũng khá là bắt mắt.

Sau khi Amy thu dọn xong, cô kéo vali của mình cùng George xuống lầu, ăn sáng đơn giản, sau đó trực tiếp độn thổ cùng cậu đến Bộ Pháp thuật.

"Phù thủy xuất cảnh cần đăng ký làm thủ tục, chúng ta đến quầy lễ tân của Sở Giao thông Pháp thuật ở tầng sáu để đăng ký, sau đó đến văn phòng Khóa Cảng để đi Khóa Cảng thẳng đến Bộ Pháp thuật Pháp.

Chương 137

Nói trước, một trăm đồng Galleon vàng đó chỉ tương đương với học phí tôi dạy cậu Phép Độn thổ, trên đường đi mọi chi phí phát sinh khác của cậu, cậu tự chịu trách nhiệm." "Đó là đương nhiên, nếu tiến độ giảng dạy của cô khiến tôi hài lòng, tôi có thể trả thêm cho cô hai mươi phần trăm học phí." George theo Amy đến khu vực thang máy ở sảnh chính, mỉm cười nói.

Amy nghe vậy liền lập tức giật lấy vali của George: "Tiến độ tuyệt đối sẽ khiến cậu hài lòng.

Cậu còn nhỏ, sau này những việc xách vali này cứ giao cho người lớn là được." "Vậy thì cảm ơn nhiều." George không khách sáo, chút tiền nhỏ này cậu không để tâm.

Bỏ tiền mua dịch vụ tốt hơn, giảng dạy tận tâm hơn, đối với cậu là một chuyện rất đáng giá.

Một năm nay thỉnh thoảng theo Hagrid học kiến thức về sinh vật huyền bí, khiến cậu hiểu biết không ít về tập tính của chúng, chỉ cần đi dạo một vòng trong Rừng Cấm là có thể tìm được không ít dược liệu có giá trị.

Dù không có di sản do cha nuôi để lại, nếu muốn cậu cũng có thể dựa vào sinh vật huyền bí để kiếm rất nhiều Galleon vàng, cậu ở thế giới này không thiếu tiền.

Phát hiện George tiêu tiền hào phóng như vậy, thái độ của Amy trở nên tốt hơn, người không biết còn tưởng George là con trai ruột của cô.

"Amy, mấy năm không gặp, từ khi nào cô có một đứa con trai lớn thế này?" Nữ phù thủy ở quầy lễ tân của Sở Giao thông Pháp thuật

tầng sáu, thấy Amy ân cần hỏi han dẫn George đến làm thủ tục xuất cảnh, không khỏi kinh ngạc hỏi.

Amy vội vàng xua tay: "Tôi làm gì có con trai, cô không phải không biết, tôi còn chưa có bạn trai, đây là một... khách hàng nhỏ của tôi!" "Khách hàng nhỏ, cô vẫn còn... với năng lực của cô, không cần thiết phải mở cái cửa hàng đó, chuyện quá khứ đã qua rồi, phải nhìn về phía trước..." Nữ phù thủy ở quầy lễ tân dường như rất thân với Amy, cô muốn khuyên nhủ Amy, nhưng bị Amy trực tiếp giơ tay ngắt lời.

"Được rồi, chuyện này không nói nữa, vẫn là làm thủ tục cho chúng tôi trước đi, phía sau còn có người xếp hàng kìa." "Thôi được rồi, có rảnh thì đến nhà tôi ngồi chơi." Nữ phù thủy ở quầy lễ tân bất đắc dĩ gật đầu, nhanh chóng làm xong tất cả các thủ tục cho hai người.

Sau khi làm xong thủ tục, George và Amy đến văn phòng Khóa Cảng, trong lúc đó George không hề hỏi han về quá khứ của Amy, cậu cảm thấy không cần thiết.

Vì mục đích của cậu chỉ là để Amy dạy mình Phép Độn thổ, chứ không phải muốn tán tỉnh Amy, tìm hiểu quá khứ của người ta để làm gì, Amy đương nhiên cũng sẽ không đề cập.

"Bộ Pháp thuật Pháp!" Sau khi Amy và George trả tiền, người phụ trách văn phòng Khóa Cảng lấy ra một mô hình tháp sắt có khắc chữ Bộ Pháp thuật Pháp.

Hai người đặt tay lên tháp sắt, lập tức một lực lượng đặc biệt níu lấy cơ thể hai người, hút cả hai vào một vòng xoáy nào đó và biến mất.

Khoảng hai ba giây sau, George phát hiện mình đã xuất hiện trong một căn phòng mới, bên cạnh là Amy đang xách hai cái vali.

“Không tệ nha, lần đầu tiên sử dụng Khóa Cảng mà không bị chóng mặt.” Thấy George sau khi đáp xuống đất, biểu cảm ngoài một chút kinh ngạc ra thì không có gì thay đổi, Amy không khỏi có chút cảm thán.

Cô còn nhớ lần đầu tiên mình sử dụng Khóa Cảng, đã bị chóng mặt mấy phút mới hồi phục lại.

“Thể chất tôi khá tốt, tiếp theo chúng ta đi đâu?” George nhìn quanh môi trường xa lạ và hỏi.

Thể chất của cậu vượt xa phù thủy bình thường, mức độ chóng mặt này không có ảnh hưởng gì đến cậu.

Nhưng cảm giác trải nghiệm Khóa Cảng, quả thực cũng không mấy thoải mái.

“Tiếp theo chúng ta đi đăng ký trước, sau đó tìm một người bạn tốt của cô.

Cậu ấy là Thần Sáng bên Bộ Phép thuật Pháp.

Nhà cậu ấy khá lớn, khoảng thời gian ở Paris chúng ta sẽ ở nhà cậu ấy!” Amy dẫn George ra khỏi văn phòng Khóa Cảng của Bộ Phép thuật Pháp, đi thang máy lồng đến sảnh chính, rồi bảo cậu ngồi xuống một chiếc ghế dài bên cạnh.

“Cậu đợi cô một lát, cô đi tìm cậu ấy chào hỏi rồi lấy chìa khóa.” “Cháu nghĩ…” George đang định nói rằng cậu không muốn ở nhà bạn của Amy, muốn đến Phố Phép thuật thuê nhà trọ, nhưng Amy đã xoay người vội vã lách vào đám đông.

“Thôi vậy, chỉ cần học tốt là được, ở đâu cũng thế.” Cậu không thiếu tiền, ở nhà trọ tuy hơi đắt nhưng lại tiện lợi, còn có thể đi dạo Phố Phép thuật bất cứ lúc nào.

Thậm chí cậu còn có thể trả giúp Amy tiền trọ.

Nhưng nghĩ lại, làm vậy có vẻ hơi khoe khoang, nên thôi.

Trong lúc Amy đi tìm người bạn Thần Sáng của mình, George cũng đứng dậy khỏi ghế, bắt đầu quan sát Bộ Phép thuật của Pháp.

So với lối trang trí cổ điển, cứng nhắc của Bộ Phép thuật Anh, Bộ Phép thuật Pháp trông lãng mạn và tự do hơn, khắp nơi đều có thể thấy những đường viền hoa văn trang trí mỹ lệ, mang một chút phong cách nghệ thuật mới.

Khoảng nửa tiếng sau, Amy quay lại sảnh chính.

"Xong rồi, chúng ta rời khỏi Bộ Phép thuật trước.

Nơi này của Bộ Phép thuật Pháp có Bùa Chống Độn thổ, không thể dùng Phép Độn thổ bình thường được.

Đợi khi ra khỏi Bộ Phép thuật, cô sẽ dùng Phép Độn thổ đưa cậu đến nhà bạn cô." "Nơi này cô rành, cô quyết định là được." George gật đầu không có ý kiến.

Thế là hai người lại lên thang máy phép thuật, đi thẳng lên quảng trường Furstenberg bên ngoài Bộ.

Hóa ra toàn bộ Bộ Phép thuật Pháp đều nằm dưới quảng trường này.

"Độn thổ!" Tìm một nơi không có Muggle, Amy nắm lấy tay George và biến mất ngay lập tức, khi xuất hiện lại đã ở trên đại lộ Champs-Élysées nổi tiếng của Paris.

"Nhà bạn cô ở Phố Phép thuật sao?" George lộ vẻ kinh ngạc.

Đại lộ Champs-Élysées được mệnh danh là "đại lộ đẹp nhất thế giới", đồng thời cũng là lối vào Phố Phép thuật của Paris.

Thông thường, trừ khi có cửa hàng trên Phố Phép thuật, còn không thì rất ít phù thủy sẽ chọn sống ở đây, vì quá đắt.

Ông Weasley, cha của Ron, cũng làm việc ở Bộ Phép thuật, nhưng nhà ông lại ở làng Ottery St Catchpole, Devon, một ngôi làng nửa phù thủy nửa Muggle, cách Bộ Phép thuật ở London khá xa.

"Phố Phép thuật Paris khác với Hẻm Xéo ở London.

Hẻm Xéo ở London là Phố Phép thuật có lịch sử lâu đời nhất, vì lúc đó phù thủy không nhiều nên xây dựng cũng không lớn.

Nhưng Phố Phép thuật của Pháp được xây dựng sau này, diện tích và cấu trúc giống hệt đại lộ Champs-Élysées của Muggle.

Vì vậy, con phố phép thuật này chỉ có một phần nhỏ là cửa hàng, phần lớn là nhà ở của các phù thủy.

So với việc các phù thủy Anh quốc chúng ta sống rải rác khắp nơi, phần lớn phù thủy Pháp đều sống ở Phố Phép thuật." Amy dẫn George đến trước một bức tượng ngồi trên cột đá trong một con hẻm giữa đại lộ.

"Confundo!" Một bùa Lú lẫn làm rối loạn tinh thần của người bảo vệ trước bức tượng.

Sau khi bức tượng kéo vạt váy ra, cô liền chui vào.

George thấy vậy cũng vội vàng chui theo.

Con phố hiện ra trước mắt cậu gần như giống hệt đại lộ Champs-Élysées vừa rồi.

Nếu nói có gì khác biệt, đó là biển hiệu trên cửa một số cửa hàng khác với bên ngoài.

Cửa hàng thú cưng bên ngoài, ở đây trở thành cửa hàng sinh vật huyền bí, thư viện biến thành hiệu sách phép thuật, tiệm thuốc biến thành tiệm độc dược, v.v… Còn về trang phục, các phù thủy ở Pháp dường như không thích mặc áo chùng, họ thích mặc vest như Muggle.

Nếu không cầm đũa phép trong tay, thật khó nhận ra họ là phù thủy.

Mặc dù các phù thủy ở Anh cũng có người mặc vest, đặc biệt là nhân viên Bộ Phép thuật, nhưng ở Hẻm Xéo vẫn có thể thấy không ít phù thủy già mặc áo chùng truyền thống.

Thực ra, từ đồng phục của học sinh hai trường phép thuật, có thể thấy rõ điểm này.

Tại trường Hogwarts ở Anh, tất cả các phù thủy nhỏ đều phải mặc áo chùng thống nhất trong suốt thời gian học, và hầu hết giáo viên cũng mặc áo chùng, áo chùng chính là đồng phục của Hogwarts.

Nhưng ở trường Beauxbatons của Pháp, đồng phục không phải là áo chùng truyền thống mà là vest và váy dài màu xanh lam hiện đại hơn.

Chương 138

“Vì phần lớn phù thủy Pháp đều sống ở đây, nên sau khi nghỉ hè nơi này sẽ rất náo nhiệt.

Cậu có thể thấy rất nhiều phù thủy nhỏ của trường Beauxbatons được nghỉ hè, đôi khi may mắn còn gặp được đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí.” Amy vừa giới thiệu cho George, vừa dẫn cậu lên tầng hai của một tòa nhà dân cư, dùng chìa khóa mở cửa bước vào.

“Trông cũng không tệ.” George lướt nhìn một lượt, căn nhà rộng khoảng một trăm ba mươi mét vuông, ba phòng ngủ, một bếp, một vệ sinh, một ban công, theo phong cách trang trí châu Âu.

“Bây giờ vẫn còn sớm, cậu có thể đi dạo Phố Phép thuật một chút.

Cô đi tìm một quán rượu uống vài ly, ngày mai chúng ta sẽ chính thức bắt đầu học.” Đặt hành lý của George vào một căn phòng trống, Amy cảm thấy cơn nghiện rượu của mình lại trỗi dậy, định tìm một quán rượu để giải nghiện.

Tuy nhiên, George lại đưa tay ra cản cô lại.

“Không cần đâu, cháu tạm thời không có hứng thú đi dạo Phố Phép thuật, chúng ta bắt đầu học ngay bây giờ đi!” Phố Phép thuật lúc nào đi dạo chẳng được, buổi tối học xong đi cũng không muộn.

Ban ngày chính là thời điểm tốt để học, học được Phép Độn thổ sớm, lỡ gặp rắc rối ở các thế giới khác cũng có thể kịp thời thoát thân.

Nghe lời George, Amy sững sờ một lúc, sau đó giơ ngón tay cái lên: “Cậu...

đúng là kẻ cứng rắn!” Từ lúc gặp George hôm qua đến nửa ngày tiếp xúc hôm nay, tuy thời gian không dài, nhưng sự trầm ổn và tự

giác của George vẫn khiến cô vô cùng chấn động, khó có thể tưởng tượng cậu bé trước mặt mới mười hai tuổi.

Vì những đồng Galleon vàng, Amy tạm thời kìm nén cơn nghiện rượu, cởi áo khoác ngoài, chỉ mặc áo ba lỗ và bắt đầu bài giảng về Bùa Độn thổ.

"Phép Độn thổ quan trọng nhất là ba điểm, đó là mục tiêu, quyết tâm và sự ung dung.

Trước khi thi triển thần chú, trong lòng phải nghĩ đến nơi cậu muốn đến, phải thật rõ ràng, không được mơ hồ…" Thực ra, cô hoàn toàn không tin George có thể học được Phép Độn thổ.

Kể cả khi cậu học được hết kiến thức lý thuyết, cũng không thể thi triển được.

Bởi vì cơ thể của một phù thủy năm nhất chưa phát triển hoàn toàn, pháp lực trong người căn bản không đủ để thi triển những thần chú cao cấp tiêu hao nhiều pháp lực như Phép Độn thổ.

Đây cũng là lý do ban đầu cô từ chối.

Nhưng không còn cách nào khác, cô đã rơi vào tình thế cùng đường, mà George lại rất có tiền, nên chỉ có thể nhận lời vụ làm ăn này trước.

Tuy nhiên, cô cảm thấy mình làm vậy cũng không phải là lừa đảo, ít nhất cô chắc chắn sẽ dạy tận tình, dạy cho George mọi kiến thức lý thuyết, nhưng nếu pháp lực không đủ để thi triển thì không thể trách cô được.

Đợi vài năm nữa lớn lên, tự nhiên sẽ thi triển được... .....

Với sự hướng dẫn một kèm một của Amy, George đã có thêm nhiều hiểu biết mới về Phép Độn thổ.

Có giáo viên dạy và tự học quả thực có sự khác biệt rất lớn.

Rất nhiều điều không có trong sách vở, rất nhiều kinh nghiệm thực tế, đều có thể biết được từ miệng giáo viên.

Hơn nữa, giáo viên sẽ dựa vào phản hồi của bạn để điều chỉnh tiến độ giảng dạy nhanh hay chậm.

Trời dần tối, Amy rót cho mình một ly nước để làm dịu cổ họng khô khốc.

"Cô giảng nhiều như vậy một lúc, cậu có hiểu không?" "Có thể ạ, cháu muốn thử một lần.

Nếu bị tách rời, phiền cô kịp thời chữa trị giúp cháu." George gật đầu, rút đũa phép bên hông ra.

Thực ra, những kiến thức lý thuyết về Bùa Độn thổ này, cậu đã tự học gần như xong xuôi.

Cậu vẫn luôn không dám thử, chỉ vì sợ lỡ bị tách rời sẽ không có ai giúp chữa trị.

Lần này, qua lời giảng giải của Amy, cậu đã hiểu sâu hơn về Bùa Độn thổ về mặt lý thuyết, cộng thêm việc nếu lỡ bị tách rời, Amy cũng có thể kịp thời nối lại.

Vì vậy, cậu cảm thấy có thể thực hành nhiều hơn.

"Nhanh… nhanh vậy sao?

Cậu phải biết rằng ngay cả học sinh năm thứ sáu cũng phải học lý thuyết vài tháng mới có thể từ từ thử nghiệm.

Cậu mới học nửa ngày, những gì cô nói cậu đã hiểu hết rồi sao?" Amy nhìn chằm chằm George, khuyên nhủ: "Học thần chú, đặc biệt là thần chú cao cấp, cần thời gian và sự kiên nhẫn, nóng vội không có tác dụng." Cô đã lên kế hoạch để George học lý thuyết hai tháng, sau đó

mới tiến hành thực hành.

Như vậy, dù cuối cùng không thi triển được vì thiếu pháp lực, cô cũng đã dạy được hai tháng, không có công lao cũng có khổ lao.

Tin rằng George cũng sẽ không nỡ không trả tiền.

Nhưng nếu thử ngay bây giờ, thực ra cũng được, dù sao không thi triển được thì cứ nói là kiến thức lý thuyết nắm chưa vững.

"Yên tâm, chỉ cần cô dạy tận tình, dù cuối cùng cháu không học được, một trăm Galleon vàng cũng sẽ không thiếu của cô đâu." George nhìn thấu ngay suy nghĩ của Amy, bèn hào phóng nói.

Làm sao một phù thủy năm nhất có thể có đủ pháp lực để thi triển Bùa Độn thổ, điều này cậu đương nhiên biết rõ, ngay cả Voldemort năm nhất cũng không làm được.

Pháp lực của phù thủy bình thường sẽ tăng theo tuổi tác, về cơ bản đến khi trưởng thành thì đã phát triển gần như hoàn thiện.

Nhưng cậu thì khác, ngoài pháp lực từ huyết mạch phù thủy, cậu còn có pháp lực của mèo ma thuật, và pháp lực của gấu trúc đang được nâng cấp pháp sư thông qua thiền định.

Tổng pháp lực của cậu tuyệt đối vượt qua một phù thủy trưởng thành bình thường.

Vì vậy, chỉ cần nắm vững thần chú này, cậu hoàn toàn có thể thi triển nó một cách thuận lợi.

Cậu cũng không quan tâm đến những suy nghĩ nhỏ nhặt của Amy, chỉ cần Amy dạy nghiêm túc, giúp cậu giải quyết rắc rối tách rời, một trăm Galleon vàng chẳng là gì cả.

"Đây là cậu nói đấy nhé, con trai nói lời phải giữ lời, không được nuốt lời đâu!" Amy nghe vậy, khuôn mặt liền nở một nụ cười rạng

rỡ, đứng dậy cầm đũa phép vẫy một cái.

"Chúng ta bắt đầu luyện tập ngay bây giờ, cứ thử độn thổ từ phòng khách này đến phòng ngủ của cậu.

Nhớ kỹ yếu điểm, phải hồi tưởng thật rõ ràng khung cảnh phòng ngủ của cậu, sau đó tin rằng mình nhất định có thể đến được, tuyệt đối đừng nghi ngờ bản thân…" Dù biết George không thể làm được, nhưng để thể hiện thái độ của mình, cô vẫn rất nghiêm túc chỉ dẫn các yếu điểm khi sử dụng Bùa Độn thổ.

George cũng đứng dậy khỏi ghế sofa, hít một hơi thật sâu, nhắm mắt lại và bắt đầu vẫy đũa phép đọc thần chú theo lời nhắc của Amy: "Độn thổ!" Khi câu thần chú được đọc xong, bên tai cậu vang lên một tiếng nổ nhẹ, giống như tiếng động cơ xe bị nổ ngược.

Cơ thể cậu như bị hút vào một ống cao su chật hẹp, bị ép trong ống khoảng hai giây, rồi bị đẩy ra như thể đi vệ sinh.

Khi mở mắt ra lần nữa, cậu đã xuất hiện trong phòng ngủ nhỏ của mình.

"Thành công rồi, hóa ra Phép Độn thổ đơn giản như vậy!" Lần đầu tiên thi triển Phép Độn thổ, không hề bị tách rời, cậu cảm thấy toàn bộ quá trình diễn ra khá suôn sẻ, đơn giản hơn nhiều so với tưởng tượng của cậu.

Thực ra nghĩ lại cũng rất bình thường.

Đối với một phù thủy nhỏ bình thường, quả thực không dễ dàng.

Chưa nói đến lý thuyết, chỉ riêng việc tưởng tượng kỹ lưỡng địa điểm mục tiêu đã không phải là điều dễ làm.

Trí nhớ của nhiều phù thủy không tốt lắm, rất khó để hình dung rõ ràng hình ảnh địa điểm mục tiêu trong đầu.

George vốn đã có năng lực tâm linh cấp ba, đặc biệt có ưu thế về mặt này.

Chỉ cần cậu nhìn qua một lần, là có thể tìm thấy hình ảnh đó một cách hoàn hảo trong trí nhớ của mình, không cần phải cố ý ghi nhớ.

Hơn nữa, dù trong hình ảnh chỉ có một sợi tóc, cậu cũng có thể nhìn thấy.

Chương 139

Vì vậy, yếu điểm đầu tiên của thần chú này đối với cậu hoàn toàn không có độ khó.

Yếu điểm thứ hai là quyết tâm, tức là tin chắc rằng mình có thể làm được.

Thực ra, nhiều thần chú khi thi triển đều cần điều này, George đã học rất nhiều thần chú và có nhiều kinh nghiệm.

Điểm cuối cùng là sự ung dung, tức là không hoảng sợ.

Các phù thủy nhỏ đều biết rằng học Phép Độn thổ nếu không cẩn thận sẽ bị tách rời, thậm chí nghiêm trọng có thể tử vong, làm sao trong lòng không sợ hãi.

Đặc biệt là khi mọi người cùng luyện tập, có thể sẽ tận mắt chứng kiến một bạn học bên cạnh bị tách rời ngay tại chỗ.

Nhưng George không hề sợ hãi.

Thứ nhất, cậu không phải là một phù thủy nhỏ đơn thuần, cậu đã giết không ít người ở các thế giới khác, việc tách rời chẳng là gì.

Quan trọng hơn, đây chỉ là một trong những phân thân của cậu, dù có xui xẻo đến mức bị tách rời chết đi thì cũng chỉ là chết một phân thân, cậu có gì phải căng thẳng và sợ hãi.

Vì vậy, cả ba yếu điểm đều được đáp ứng, pháp lực dồi dào, kiến thức lý thuyết phong phú, mới khiến cậu thành công hoàn thành lần độn thổ này ngay trong lần thực hành đầu tiên.

"Độn thổ!" Thi triển Phép Độn thổ một lần nữa, cậu biến mất khỏi phòng ngủ nhỏ, xuất hiện trở lại trên ghế sofa trong phòng khách.

Lúc này, Amy nhìn George, miệng há hốc, vẻ mặt không thể tin nổi.

Một phù thủy năm nhất, học nửa ngày đã học được Phép Độn thổ, điều này không thể nào, tuyệt đối không thể nào, hoàn toàn không phù hợp với nhận thức của cô.

Kể cả đối phương có tài năng thiên bẩm, năng lực học tập siêu cường, vậy còn pháp lực thì sao?

Pháp lực của một phù thủy năm nhất mới chỉ vừa được khai phá.

Chẳng lẽ đứa trẻ này bẩm sinh đã có pháp lực vượt xa những người khác, năm nhất đã có pháp lực của một phù thủy trưởng thành bình thường?

"Cái đó… cô nói cho cậu biết, dù cậu có học được Phép Độn thổ trước thời hạn, một trăm Galleon vàng cũng không được thiếu một đồng nào!" Hoàn hồn lại, Amy lập tức lên tiếng.

George tài năng đến đâu dường như cũng không có quan hệ gì lớn với cô, điều cô nên lo lắng bây giờ là mình mới dạy được một ngày, George sẽ không chịu trả tám mươi Galleon vàng còn lại.

"Yên tâm, cháu bây giờ cũng chỉ mới nắm vững sơ bộ, sau này vẫn cần cô tiếp tục chỉ đạo.

Hơn nữa, dù cháu có nắm vững Bùa Độn thổ, cô cũng có thể chỉ đạo cháu một số thần chú khác.

Cho nên tám mươi Galleon vàng còn lại sẽ không thiếu của cô, nếu cô dạy tốt còn có thể cho cô thêm." George thản nhiên đáp.

Thứ cậu muốn không phải là Phép Độn thổ mất ba bốn giây như hiện tại, mà là đạt đến tốc độ độn thổ chưa đến một giây của Amy, như vậy mới có thể dùng trong thực chiến.

Do đó, việc học Phép Độn thổ vẫn phải tiếp tục. .....

Amy đã từng là một Thần Sáng, vậy nên ngoài Bùa Độn thổ, thực ra còn có rất nhiều thần chú khác có thể thỉnh giáo cô.

Ví dụ như, Bùa Hộ mệnh Thần Hộ mệnh được mệnh danh là thần chú phòng ngự mạnh nhất.

Vừa hay học kỳ sau sẽ phải đối mặt với Giám ngục, mặc dù cậu cảm thấy Quang ma thuật hệ thánh quang của mình có lẽ cũng có thể gây sát thương cho Giám ngục, nhưng dù sao cũng chưa được kiểm chứng.

Bùa Hộ mệnh Thần Hộ mệnh được gọi là thần chú phòng ngự mạnh nhất vì nó không chỉ có thể chống lại các cuộc tấn công ma thuật thông thường mà còn có thể chống lại các cuộc tấn công tinh thần, đặc biệt là khắc chế các sinh vật hắc ám như Giám ngục và Lethifold.

Đồng thời, Thần Hộ mệnh còn có thể giúp phù thủy truyền tin nhanh chóng và có một mức độ tấn công vật lý nhất định.

Cậu đã đọc trong một cuốn lịch sử phép thuật, vào thời Hy Lạp cổ đại, có một vị phù thủy tên là Andros đã triệu hồi ra một Thần Hộ mệnh khổng lồ, nhờ đó trở thành phù thủy mạnh nhất thời bấy giờ, được mệnh danh là "Andros Bất Bại".

Trên thẻ bài Sôcôla Ếch cũng có thể thấy giới thiệu về ông ta.

Tuy nhiên, Bùa Hộ mệnh Thần Hộ mệnh còn cao siêu hơn Phép Độn thổ rất nhiều, trong giới phù thủy, số người có thể nắm vững Bùa Hộ mệnh Thần Hộ mệnh, đặc biệt là triệu hồi ra Thần Hộ mệnh thực thể, không nhiều.

"Thế thì tuyệt quá rồi, sau này cậu có thần chú gì cứ đến hỏi cô, chỉ cần cô biết nhất định sẽ dạy cậu!" Nghe George nói sẽ không quỵt

tiền, Amy lập tức vỗ ngực đảm bảo.

Đúng lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, một nữ phù thủy có mái tóc dài màu nâu và đôi mắt màu hạt dẻ, ôm một ổ bánh mì baguette lớn bước vào, trông có vài phần giống Sophie Marceau.

"Ồ, Lena yêu quý, em tan làm về rồi!" Amy lập tức tiến lên nhận lấy bánh mì, sau đó ôm chầm lấy nữ phù thủy tóc nâu.

Nữ phù thủy tên Lena buông Amy ra rồi phàn nàn: "Em đã nói rồi, bảo chị đừng mở lớp cấp tốc phép thuật đó nữa, em đâu phải không nuôi nổi chị, đến đây sống cùng em đi…" "Khụ khụ, Lena, chuyện này chúng ta tối nói chuyện riêng." Amy vội vàng ngắt lời Lena, rồi chỉ vào George giới thiệu: "Đây là học sinh mà chị đã nói, cậu ấy tên là George.

Đây là Lena." "Chào cô Lena." George mỉm cười gật đầu với Lena.

Cậu luôn cảm thấy Amy và cô Lena này có vẻ không phải là mối quan hệ bạn bè bình thường, có lẽ cậu đã nghĩ nhiều.

Lena nhanh chóng bước đến trước mặt George, cúi người quan sát rồi dịu dàng chào hỏi: "Chào em, George, đúng là một cậu bé đáng yêu, nếu chị có một đứa con như vậy thì tốt rồi." "Được rồi, sắp đến giờ ăn cơm rồi, Lena, em có mua rượu không?" Amy lục lọi trong chiếc túi lớn, rất nhanh đã vui vẻ lôi ra hai chai rượu Sherry lớn.

"Vẫn là em hiểu chị nhất!" Bữa tối là đùi cừu nướng, phô mai, bánh mì và rượu Sherry mà Lena mang về.

Sau khi ăn xong, George không để ý đến hai người phụ nữ đang say khướt trò chuyện, mà ra ngoài đi dạo Phố Phép thuật.

Cậu định đi dạo hết các hiệu sách ở Phố Phép thuật Pháp, xem có thể tìm thấy cuốn sách phép thuật hữu ích nào không.

“Quả thật có không ít học sinh Beauxbatons.” Đi trên phố, George thấy không ít phù thủy nhỏ vừa được nghỉ hè, vẫn mặc đồng phục của trường Beauxbatons, cũng đang đi dạo trên Phố Phép thuật.

Đi dạo một vòng quanh cả con phố, cuối cùng cậu bước vào hiệu sách phép thuật lớn nhất trên phố.

Sách trong hiệu rất nhiều, nhưng George phát hiện, những cuốn sách hữu ích lại rất ít, phần lớn cậu đều đã đọc qua.

Thư viện Hogwarts bao quát mọi thứ, cộng thêm các hiệu sách ở Hẻm Xéo, đã bao gồm bảy tám mươi phần trăm sách phép thuật trên thế giới này.

“《Ma thuật cổ đại trong truyền thuyết》” Loanh quanh trong hiệu sách khoảng một tiếng, cuối cùng cậu cũng tìm thấy một cuốn sách mình hứng thú.

Đây không phải là một cuốn sách thần chú, cũng không phải là sách lý thuyết phép thuật, mà giống như một cuốn sách lịch sử phép thuật không chính thống, nhưng việc nó đề cập đến ma thuật cổ đại khiến cậu rất hứng thú.

Truyền thuyết kể rằng vào thời đại của phù thủy huyền thoại Merlin, thậm chí trước cả Merlin, ma thuật mà các phù thủy sử dụng có sức mạnh rất lớn, thậm chí có thể dời non lấp biển, triệu hồi thiên thạch, v.v… Nhưng vì để thi triển một phép thuật, chỉ riêng việc niệm chú đã mất mười mấy, hai mươi phút, nên dần dần bị đào thải, đặc biệt là sau khi các phép thuật có tác dụng nhanh như Bùa Giải giới, Bùa Choáng được phát minh.

Tuy nhiên, dù đã bị đào thải, cũng không thể không thừa nhận rằng ma thuật cổ đại ở một số phương diện vẫn là thứ mà ma thuật hiện đại không thể sánh bằng.

Nghe nói, khi trường phép thuật đầu tiên Hogwarts được xây dựng, đã ứng dụng không ít ma thuật cổ đại.

Cho đến nay, không có trường học thứ hai nào có thể giống như Hogwarts, có thể hoàn toàn cấm mọi sản phẩm công nghệ, không thể bị đánh dấu trên bản đồ, có thể cấm Độn thổ trong một phạm vi siêu lớn, và chứa đựng rất nhiều bí ẩn phép thuật mà đến nay vẫn chưa thể giải mã.

"Không biết ma thuật cổ đại này là thật hay giả?" Sau khi đặt cuốn 《Ma thuật cổ đại trong truyền thuyết》 vào danh sách sách cần mua, George không khỏi thầm nghĩ.

Thực ra cậu cảm thấy, có lẽ ma thuật cổ đại thực sự tồn tại.

Phép thuật "tình yêu" mà Lily đã thi triển lên Harry có thể phản lại Lời nguyền Chết chóc, có khả năng chính là một loại ma thuật cổ đại.

Còn có lời nguyền mà Voldemort đã yểm lên giáo viên môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám mỗi năm.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của cậu, dù sao thì lịch sử phép thuật chính thống không hề đề cập đến ma thuật cổ đại.

Nếu thực sự có ma thuật cổ đại, cậu nghĩ vẫn có thể học một chút.

Chương 140

Ma thuật cổ đại trong thực chiến một chọi một có lẽ không bằng ma thuật hiện đại, nhưng uy lực của nó lại lớn hơn nhiều.

Đôi khi không phải trận chiến nào cũng là một chọi một trực diện, phục kích, tấn công lén lút các kiểu, ma thuật cổ đại cảm giác thực dụng hơn ma thuật hiện đại.

Khi rời khỏi hiệu sách trở về đã gần chín giờ, nhưng phù thủy trên phố vẫn không giảm đi bao nhiêu.

Phố Phép thuật khác với Hẻm Xéo, ở Hẻm Xéo giờ này mọi người đều đã về nhà, các cửa hàng không có khách cũng tự nhiên đóng cửa, trên phố ngoài một số phù thủy hắc ám qua lại, về cơ bản đều vắng tanh.

Nhưng ở Phố Phép thuật, mọi người đều sống ở đây, buổi tối nhiều phù thủy sau khi ăn xong đều thích đi dạo, ngược lại còn náo nhiệt hơn ban ngày vài phần.

Vì vậy cũng có thêm một số người bán kẹo bông phép thuật, pháo phép thuật và biểu diễn phép thuật ven đường.

Cảm giác giống như chợ đêm ở kiếp trước, chỉ là biến thành phiên bản phép thuật.

Dạo một vòng chợ đêm, khoảng mười giờ, cậu trở về nhà bạn của Amy.

Chỉ là vừa bước vào cửa, cả người cậu liền đờ ra.

“Water?” “Nga, YES!” Tiếng của Amy và Lena phát ra từ phòng ngủ chính của căn nhà khiến cậu không khỏi giật giật khóe miệng.

Thực ra cách âm của căn nhà khá tốt, bình thường cậu chắc cũng

không nghe thấy, nhưng thể chất của cậu đặc biệt, thính lực tự nhiên cũng cao hơn người bình thường không ít.

Vì vậy, một số động tĩnh trong phòng ngủ chính, vẫn có thể nghe thấy được một chút.

"Phù thủy Pháp quả nhiên giống Muggle Pháp, ở phương diện này khá là… tự do." Thốt ra một tiếng cảm thán, cậu lặng lẽ trở về phòng ngủ nhỏ của mình.

Chả trách cậu luôn cảm thấy giữa Amy và Lena có gì đó mờ ám, hơn nữa cả hai đều xinh đẹp, tuổi này mà vẫn còn độc thân.

Hợp lý, tất cả đều hợp lý... .....

Trong nháy mắt, hơn một tháng đã trôi qua.

George đứng trong phòng khách, tay cầm đũa phép, tập trung tinh thần, vận dụng sức mạnh tâm linh của mình, hồi tưởng lại kiếp trước kiếp này, bản thể và phân thân, tất cả những chuyện vui vẻ đã trải qua.

Sau đó, cậu từ từ đọc thần chú: "Expecto Patronum!" Khi câu thần chú được đọc xong, đầu đũa phép của cậu bắt đầu từ từ tỏa ra từng tia sáng trắng, sau đó ánh sáng trắng ngày càng nhiều, cuối cùng hội tụ thành một sinh vật màu trắng bạc bán trong suốt.

"Lại là gấu trúc, chẳng lẽ vì một phân thân của mình là gấu trúc sao?" Nhìn thấy Thần Hộ mệnh của mình tụ lại thành hình gấu trúc, George lộ vẻ ngạc nhiên.

Còn Amy đối diện, đang mặc đồ lót cầm chai rượu, "vụt" một tiếng nhảy dựng lên khỏi ghế sofa.

"George, làm tốt lắm, vậy mà đã triệu hồi được Thần Hộ mệnh thực thể.

Xem ra mình đúng là có tài năng làm giáo viên, cậu nói xem vài ngày nữa, mình gửi một bản sơ yếu lý lịch cho Dumbledore, ứng tuyển làm giáo viên của trường!" Trong vòng hơn một tháng ngắn ngủi, George không chỉ đã nắm vững Bùa Độn thổ một cách thành thạo, mà còn học được Bùa Hộ mệnh Thần Hộ mệnh dưới sự chỉ đạo của cô, điều này không khỏi khiến cô rất tự tin vào năng lực giảng dạy của mình.

Cô cảm thấy những học sinh trước đây mình tuyển hiệu quả không tốt, chủ yếu là do học sinh quá ngốc.

Nhìn xem, học sinh thông minh như George mới có thể thể hiện được năng lực giảng dạy siêu phàm của cô.

"Năm nay sao, cháu nghĩ năm nay không có hy vọng đâu, năm sau thì cô có thể thử xem." George điều khiển Thần Hộ mệnh bay một vòng trong phòng rồi nói.

Giáo viên môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám năm nay là Lupin, Dumbledore có lẽ đã quyết định rồi, dù có nộp sơ yếu lý lịch cũng hy vọng mong manh.

Còn giáo viên môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám năm sau, bề ngoài là Mắt Điên Moody, thực chất là Barty Crouch Jr. giả dạng Moody nộp sơ yếu lý lịch, mục đích là để giúp Harry giành được Cúp Lửa để hồi sinh Voldemort.

George có để Voldemort hồi sinh không?

Đương nhiên là không thể!

Ít nhất cậu sẽ không để Voldemort hồi sinh thuận lợi như trong nguyên tác.

Voldemort hồi sinh đối với cậu chẳng có lợi ích gì, cậu vẫn hy vọng giới phù thủy ổn định một chút, như vậy cậu mới có thêm thời

gian học phép thuật.

Vì vậy, cậu cũng sẽ không để Pettigrew trốn thoát thuận lợi như trong nguyên tác.

Chỉ cần Pettigrew bị bắt vào Azkaban, thì sẽ không thể đi tìm linh hồn Voldemort, Voldemort cũng không thể nhờ Pettigrew cứu Barty Crouch Jr., tự nhiên cũng sẽ không có chuyện giả dạng Moody.

Moody không xin đến Hogwarts làm giáo viên, Hogwarts sẽ thiếu giáo viên môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám mới, vậy thì Amy với kinh nghiệm làm Thần Sáng và giáo viên lớp cấp tốc phép thuật, rất có khả năng sẽ được nhận.

"Cú mèo kìa George, chắc lại là thư gửi cho cậu, xem ra cậu ở trường rất được yêu mến ha!" Nằm lại xuống ghế sofa, ném chai rượu đã uống cạn xuống đất, Amy thấy một con cú mèo bay từ ngoài cửa sổ vào, liền nhắc George.

Trong hơn một tháng qua, cảnh tượng như hôm nay đã diễn ra không dưới ba mươi lần.

Điều này cho thấy George ở trường có quan hệ rất tốt với bạn học, nếu không sẽ không có nhiều thư đến như vậy.

"Cũng bình thường thôi!" George quay đầu nhìn về phía cửa sổ, vừa hay thấy một con cú mèo ngậm một bưu kiện đâm sầm vào kính cửa sổ, sau đó trượt xuống.

"Errol của nhà Weasley?" Con cú mèo ngốc đến mức đâm vào kính, chỉ có thể là con cú công cộng Errol của nhà Weasley.

Cậu vẫy đũa phép đưa Errol vào, cho nó uống chút nước và thức ăn, rồi cầm bưu kiện lên mở ra, bên trong là một lá thư và một chiếc hộp tinh xảo.

Người viết thư là Ginny, nội dung đại khái là vì Arthur Weasley đã

trúng giải thưởng lớn của Nhật báo Tiên tri, nên cả nhà đã đi du lịch Ai Cập.

Để cảm ơn chiếc kẹp sách George đã tặng lần trước, cô đã đặc biệt mua một số sách phép thuật đặc trưng của Ai Cập tặng cho George.

Trong thư còn có một bức ảnh động, trên ảnh có thể thấy chín người nhà Weasley đứng trước một kim tự tháp khổng lồ, đang vẫy tay hết sức.

Bà Weasley lùn lùn mập mập, ông Weasley cao lớn hói đầu, sáu người con trai và một người con gái, tất cả đều có mái tóc đỏ rực.

Ron đứng ở giữa, trên vai là con chuột cưng Scabbers, một tay ôm em gái Ginny.

Cất ảnh và thư đi, cậu mở chiếc hộp tinh xảo ra, bên trong là mấy cuốn sách phép thuật cổ xưa hiện ra trước mắt. 《Khám phá bí ẩn của linh hồn》, 《Phương pháp chế tạo Thi quỷ》, 《Sách của người chết Thebes Anieru》, tổng cộng ba cuốn, đều là những cuốn sách phép thuật mà cậu chưa từng thấy trong thư viện và hiệu sách.

Cất ba cuốn sách phép thuật đi một cách hài lòng, George lập tức nhanh chóng viết một lá thư hồi âm, đặt thư cùng với một số đồ chơi phép thuật nhỏ mà cậu mua ở Phố Phép thuật vào một chỗ rồi giao cho Errol.

Nói ra, chiếc kẹp sách đã tặng đi đó, đã bị cậu lấy lại lúc trộm cuốn nhật ký.

"Ối, còn có quà nữa, không phải là bạn gái nhỏ của cậu đấy chứ?" Thấy George lần này không chỉ hồi âm mà còn gửi kèm quà, Amy liền trêu chọc.

Trước đây George đều chỉ hồi âm, không có tặng quà gì.

“Cháu mới vào năm hai, cô nghĩ gì vậy?” George thả Errol bay đi, không khỏi đảo mắt một cái.

Amy vắt chân chéo nguẩy cười nói: “Thế thì có sao, hồi năm hai cô đã có bạn gái rồi?” “Cô chắc là bạn gái không?” George nhướng mày.

Amy nhận ra liền lập tức chuyển chủ đề: “Cô nói là bạn bè nữ, trẻ con không nên yêu sớm, yêu sớm không tốt cho thành tích học tập.

À đúng rồi, lần trước không phải cậu hỏi cô về Bùa Ảo thân sao, để cô giảng cho cậu về các yếu điểm.” “Amy, báo cho chị một tin tốt, chúng ta đã phát hiện ra tung tích của Lão Độc Nhãn rồi!” Đúng lúc này, Lena đột nhiên đẩy cửa chạy vào.

Amy nghe vậy liền bật dậy khỏi ghế sofa.

Chương 141

“Em nói là Lão Độc Nhãn!” “Đúng vậy, gần đây chúng ta vẫn luôn truy tìm một vụ án buôn lậu vật phẩm cấm ma thuật cổ đại, cuối cùng đã phát hiện ra kẻ chủ mưu đằng sau chính là phù thủy hắc ám Lão Độc Nhãn đã biến mất năm năm trước.

Theo tình báo của chủ nhiệm, tối nay Lão Độc Nhãn sẽ tiến hành giao dịch vật phẩm cấm ma thuật cổ đại ở Phố Phép thuật.

Chỉ cần chúng ta bắt được hắn, nỗi oan năm đó của chị có thể được rửa sạch rồi!” Lena nắm lấy tay Amy, kích động nói.

George đứng bên cạnh nghe vậy trong lòng khẽ động, trong thời gian tiếp xúc vừa qua, tuy không cố ý nghe ngóng, nhưng cậu cũng biết được từ những cuộc trò chuyện hàng ngày của hai người lý do tại sao Amy bị Bộ Phép thuật sa thải.

Amy năm đó cũng là một trong những Thần Sáng mạnh nhất của Bộ Phép thuật Anh.

Trong lúc truy bắt phù thủy hắc ám Lão Độc Nhãn, kẻ buôn lậu Muggle để tiến hành thí nghiệm ma thuật hắc ám, đã xảy ra vấn đề, dẫn đến năm mươi Muggle tử vong tại chỗ, nên mới bị cách chức.

Thực ra chuyện này không thể trách cô, nhưng ai bảo cô đã thất bại trong cuộc đối đầu phép thuật với Lão Độc Nhãn, Lão Độc Nhãn đã dùng đũa phép của cô để niệm chú giết chết các Muggle.

Thêm vào đó, lúc đó Fudge cần một người để đổ tội, cô đã trở thành người chịu tội và bị cách chức tại chỗ.

Từ đó về sau, cô sa sút tinh thần, ngày ngày sống trong mơ màng... .....

“Lão Độc Nhãn, mình phải giết hắn!” Amy nghe thấy cái tên Lão Độc Nhãn, cả người run lên, không phải vì sợ mà là vì tức giận.

Chính vì tên phù thủy hắc ám này mà người có khả năng tiếp nhận chức chủ nhiệm văn phòng Thần Sáng trong tương lai như cô đã biến thành bộ dạng như bây giờ.

Điều quan trọng nhất không phải là danh dự và chức vụ, mà là cảm giác bất lực và thất bại khi với tư cách là một Thần Sáng, cô lại phải trơ mắt nhìn năm mươi Muggle bị phù thủy hắc ám tàn nhẫn giết chết mà không làm được gì.

Sau khi bị cách chức, cô đã có một thời gian điên cuồng tìm kiếm manh mối của Lão Độc Nhãn, nhưng tên phù thủy hắc ám bị truy nã trên toàn thế giới này, sao có thể để một mình cô tìm thấy.

Sau khi tìm kiếm không có kết quả, cô bắt đầu dùng rượu để tê liệt bản thân, vì ngày ngày ngoài uống rượu ra không làm gì cả, túi tiền dần cạn kiệt, cuối cùng đành phải bán nhà, chuyển vào ở Cái Vạc Lủng.

“Amy, chị đừng kích động, Lão Độc Nhãn thực lực mạnh mẽ, còn có không ít tay sai là phù thủy hắc ám, không dễ đối phó đâu.

Chị cứ ở yên trong nhà, tối nay em nhất định sẽ tự tay bắt hắn.

Với tội ác của hắn, phán quyết cuối cùng chắc chắn sẽ là tử hình!” Lena ôm lấy Amy an ủi.

Bộ Phép thuật Pháp và Anh khác nhau.

Ở Anh, phù thủy phạm tội dù nghiêm trọng đến đâu cũng chỉ bị nhốt vào Azkaban, không có án tử hình.

Nhưng Pháp và Mỹ giống nhau, nếu phù thủy phạm tội nghiêm trọng sẽ bị xử tử hình trực tiếp.

Giống như những Tử thần Thực tử của Voldemort, nếu ở Pháp, đã sớm bị xử quyết hết rồi.

Lão Độc Nhãn này nếu bị Thần Sáng Pháp bắt được, sẽ bị xét xử tại Bộ Phép thuật Pháp, nếu kết quả phán quyết là tử hình, sẽ được thi hành ngay trong ngày.

"Vật phẩm cấm ma thuật cổ đại, thú vị đấy!" Điểm chú ý của George không phải là Lão Độc Nhãn, mà là vật phẩm cấm ma thuật cổ đại mà Lena vừa nhắc đến.

Vật phẩm cấm phép thuật, thường chỉ những vật phẩm đã được yểm ma thuật hắc ám bằng thuật giả kim.

Vì rất nguy hiểm, nên bị Bộ Phép thuật cấm mua bán, một khi phát hiện giao dịch riêng tư sẽ bị bắt và xét xử ngay lập tức.

Ngồi tù vài năm là chuyện không thể tránh khỏi.

Còn vật phẩm cấm ma thuật cổ đại, chỉ những vật phẩm phép thuật được chế tạo bằng ma thuật cổ đại được đào lên từ các ngôi mộ phù thủy cổ xưa.

Mức độ nguy hiểm của những vật phẩm phép thuật này không rõ, nhưng vì có giá trị khảo cổ, cũng có thể hé lộ những bí ẩn của ma thuật cổ đại, nên rất có giá trị, nhiều phù thủy sẵn sàng mua với giá cao.

Nhưng theo quy định của Bộ Phép thuật, việc khai quật mộ phù thủy là hành vi phạm pháp, dù sao cũng không ai muốn mình sau khi chết còn bị các phù thủy khác đào lên, thi triển những phép thuật kỳ lạ.

Điều quan trọng là rất nhiều vật phẩm ma thuật cổ đại đều có những lời nguyền rất đáng sợ, nếu không cẩn thận, sẽ gây ra ảnh hưởng rất lớn.

Một trăm năm trước, một phù thủy người Mỹ đã mua với giá cao một vật phẩm ma thuật cổ đại từ kim tự tháp từ tay một phù thủy hắc ám, kết quả vì xử lý không đúng cách đã khiến ba trăm No-Majs trong khu vực đó tử vong.

Vì vậy, dù ở quốc gia nào, buôn lậu vật phẩm cấm ma thuật cổ đại đều là trọng tội.

Dưới sự khuyên nhủ của Lena, cảm xúc của Amy cuối cùng cũng ổn định lại.

Tuy nhiên, đến tối, khi Lena lên đường đi tập hợp, George phát hiện Amy đã dùng Bùa Ảo thân ẩn mình và lặng lẽ đi theo.

Còn tại sao cậu phát hiện ra, là vì cậu cũng đã dùng Bùa Ảo thân ẩn mình và đi theo sau.

Chỉ là Amy đi bộ theo sau Lena, còn cậu thì dang rộng đôi cánh bay trên không trung theo dõi.

Nếu Lão Độc Nhãn đó đang buôn lậu vật phẩm cấm ma thuật cổ đại, nói không chừng sẽ có một số manh mối về ma thuật cổ đại.

Hai người một trên một dưới theo Lena đến phía tây của Phố Phép thuật, phát hiện Lena và một nhóm Thần Sáng của Bộ Phép thuật đã đến trước một chiếc lều của đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí.

Rõ ràng, địa điểm mà tên phù thủy hắc ám Lão Độc Nhãn chọn để buôn lậu vật phẩm chính là trong chiếc lều của đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí này.

Đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí, cũng tương tự như gánh xiếc của thế giới Muggle, chỉ có điều người huấn luyện thú là phù thủy, và những sinh vật huyền bí từ khắp nơi trên thế giới chịu trách nhiệm biểu diễn.

Khác với các đoàn biểu diễn vài chục năm trước, những sinh vật

huyền bí biểu diễn bên trong đều là những sinh vật cực kỳ nguy hiểm như Runespoor, Kappa, Wampus, Zouwu.

Bây giờ sau khi được cải tổ, đều là những sinh vật huyền bí hiếm có nhưng đẹp mắt và không có gì nguy hiểm như Mooncalf, Diricawl, Jobberknoll.

Đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí cũng là một trong số ít các đoàn thể tư nhân có thể sử dụng hợp pháp Bùa Nới rộng Không gian trên lều của họ, chủ yếu là do Bộ Phép thuật cũng sợ rằng nếu sinh vật huyền bí vô tình chạy ra ngoài sẽ gây ra náo loạn.

Ở Phố Phép thuật Pháp, trong hai tháng hè, về cơ bản mỗi tuần đều sẽ có các đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí khác nhau đến biểu diễn, George trước đây cũng đã đi xem hai lần.

Vì không thấy những sinh vật huyền bí lợi hại như Zouwu, cậu cũng không đi nữa.

Thấy Lena và các Thần Sáng khác cải trang thành du khách bình thường mua vé vào lều, Amy cũng giải trừ Bùa Ảo thân và mua vé đi theo.

George tìm một nơi hạ cánh, giải trừ bùa ẩn thân và cũng mua vé đi theo.

Bên trong lều của đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí đã được yểm một số bùa phản chú, các bùa chú như Bùa Ảo thân, Phép Độn thổ đều không có hiệu lực.

Chủ yếu là để đề phòng có phù thủy dùng bùa ẩn thân và dịch chuyển để trốn vé vào.

"Nhiều người thế này, không dễ tìm đâu!" George vừa bước vào lều, đã thấy bên trong đông nghịt các phù thủy lớn nhỏ, số lượng ước tính có mấy trăm người.

Hôm nay lại là thứ bảy, các phù thủy trưởng thành không đi làm, vừa hay dẫn theo các phù thủy nhỏ được nghỉ hè vào xem biểu diễn.

Chiếc lều nhìn từ bên ngoài chỉ rộng khoảng hơn một trăm mét vuông, nhưng bên trong ước tính có một hai sân bóng đá lớn.

Ngoài các sân khấu biểu diễn các loại sinh vật huyền bí khác nhau cách nhau một khoảng, còn có rất nhiều người bán hàng rong các loại đồ ăn vặt và các trải nghiệm phép thuật đặc sắc có thu phí.

Kẹo bông siêu lớn ăn vào cơ thể sẽ mềm như bông, pháo hoa chỉ một viên là có thể biến thành các loại sinh vật huyền bí như rồng lửa, phượng hoàng và Thunderbird trên bầu trời.

Còn có bong bóng phép thuật chỉ cần một Sickle bạc là có thể ngồi lên bay lơ lửng trên không trung.

Len lỏi trong đám đông, bị pháo hoa phép thuật, bong bóng phép thuật và đủ thứ khác che khuất, cậu nhất thời không tìm thấy Lena và Amy đã hòa vào đám đông, chỉ có thể tìm một vị trí tương đối cao hơn để quan sát.

Cậu cũng không lo không tìm được, lát nữa Thần Sáng và phù thủy hắc ám đánh nhau, cậu tự nhiên sẽ phát hiện.

Chương 142

Quả nhiên, chưa đầy nửa tiếng sau, ở một sân khấu cách cậu sáu sân khấu, đột nhiên xảy ra một vụ nổ lớn.

Sau đó, cậu nghe thấy có người dùng Bùa Khuếch đại Âm thanh hét lên: "Thần Sáng Bộ Phép thuật đang bắt giữ phù thủy hắc ám, các phù thủy không liên quan xin hãy nhanh chóng rời khỏi lều!" Tiếp theo là tiếng la hét của các phù thủy khi họ lần lượt chạy ra khỏi lều.

Khi số người giảm bớt, cậu cũng đã nhìn thấy tình hình đại khái ở sân khấu đó.

Trên sân khấu, hai nhóm người đang đối đầu nhau, một bên là các Thần Sáng của Bộ Phép thuật Pháp nơi Lena đang ở, bên kia có lẽ là băng nhóm phù thủy hắc ám do Lão Độc Nhãn cầm đầu.

Lý do họ vẫn chưa đánh nhau dường như là do băng nhóm phù thủy hắc ám của Lão Độc Nhãn đã bắt giữ một vài phù thủy bình thường làm con tin... .....

"Ủa, sao Hermione lại ở đây?" Cẩn thận men theo các chướng ngại vật tiến lại gần sân khấu đó, khi George nhìn rõ các con tin bị bắt giữ, cậu không khỏi lộ vẻ vô cùng kinh ngạc.

Trong số những con tin bị bắt giữ, có bốn người lớn và ba đứa trẻ, một trong số đó chính là Hermione Granger.

Cậu biết Hermione cũng đến Pháp du lịch trong kỳ nghỉ hè, trước đây còn trao đổi thư một lần.

Nhưng cậu nhớ trong thư, địa điểm du lịch của Hermione không phải là Paris, mà là thánh địa du lịch yêu thích của các phù thủy ở Pháp, Dijon ở miền đông nước Pháp.

“Lão Độc Nhãn, các ngươi đã bị bao vây rồi, giao con tin ra, hạ đũa phép xuống, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!” Một Thần Sáng khoảng bốn mươi tuổi, dẫn đầu, dùng đũa phép chỉ vào một lão phù thủy chột mắt đối diện, lớn tiếng cảnh cáo.

Còn lão phù thủy chột mắt đó thì dùng đũa phép chỉ vào con tin trong tay, mặt đầy vẻ chế giễu: “Có bản lĩnh thì cứ tấn công đi, tin tôi đi, trước khi phép thuật của ngươi đánh trúng ta, họ chắc chắn sẽ bị ta giết trước.

Hơn nữa ở đây còn có ba phù thủy vị thành niên, đến lúc đó xem ngươi giải trình với cấp trên của ngươi thế nào.” Là một phù thủy hắc ám bị truy nã hơn hai mươi năm mà vẫn chưa bị bắt, hắn đã trải qua rất nhiều tình huống tương tự.

Về cơ bản, vì sự an toàn của con tin, đối phương đều sẽ thỏa hiệp.

Vài năm trước có một nữ Thần Sáng cứng đầu không chịu thỏa hiệp, kết quả là hắn đã giết chết năm mươi Muggle, cuối cùng nữ Thần Sáng đó còn phải chịu tội và bị cách chức.

Nếu vị đội trưởng Thần Sáng này không muốn bị cách chức, thì không thể làm gì được hắn.

“Chết tiệt!” Nghe lời của Lão Độc Nhãn, vị đội trưởng Thần Sáng đó rõ ràng đã do dự.

Hắn đã quá sơ suất, không ngờ đối phương lại cảnh giác như vậy, vòng vây của họ mới hoàn thành được một nửa, đối phương đã phát hiện và bắt giữ con tin.

Bây giờ tiến cũng không được, lùi cũng không xong.

“Avada Kedavra!” Thấy đội trưởng Thần Sáng do dự, lão Độc Nhãn đó lại trực tiếp dùng đũa phép nhắm vào người phù thủy trưởng thành mập mạp mà mình đang khống chế, tung ra một Lời nguyền

Chết chóc.

Người phù thủy mập mạp đó bị trúng Lời nguyền Chết chóc và chết ngay tại chỗ.

"Do dự phải không, vậy thì cứ mười giây ta sẽ giết một người, cho đến khi ngươi đồng ý thì thôi!" Nói rồi hắn bắt đầu đếm ngược.

Chưa đếm đến năm, đội trưởng Thần Sáng đã không chịu nổi nữa.

"Được, ta có thể để các ngươi đi, nhưng các ngươi phải thả một nửa số con tin trước.

Nếu không làm sao ta xác định được sau đó các ngươi sẽ thả con tin, chuyện các ngươi trốn thoát rồi giết con tin trước đây không phải là ít." "Ngươi không có tư cách đàm phán với ta." Lão Độc Nhãn nheo mắt, rõ ràng không muốn từ bỏ một nửa số con tin trong tay.

Còn đội trưởng Thần Sáng cũng không ngốc, giơ đũa phép trong tay lên, giọng kiên quyết nói: "Vậy thì ta dù có bị cách chức, hôm nay cũng phải giữ ngươi lại đây!" "Được, nhưng các ngươi không được rời khỏi sân khấu này." Thấy đội trưởng Thần Sáng không dễ lừa, con mắt còn lại của Lão Độc Nhãn đảo một vòng, cuối cùng ra hiệu cho mấy tên thuộc hạ thả ba người phù thủy trưởng thành trong số sáu người còn lại, giữ lại ba phù thủy vị thành niên dễ khống chế hơn.

Đội trưởng Thần Sáng thấy vậy cũng ra lệnh cho các Thần Sáng đang bao vây nhường ra một lối thoát.

Lão Độc Nhãn khống chế ba phù thủy vị thành niên, từ từ lùi về phía lối ra của lều.

Chỉ cần ra khỏi lều, họ có thể trực tiếp dùng Phép Độn thổ để thoát khỏi Phố Phép thuật, các Thần Sáng muốn đuổi theo họ sẽ không dễ dàng.

"Cứ thế này không phải là cách." Thấy Lão Độc Nhãn và mấy tên

phù thủy hắc ám khác đang khống chế Hermione và hai phù thủy nhỏ khác, ngày càng gần lối ra của lều, George bắt đầu suy nghĩ.

Dù sao Hermione cũng là bạn của cậu, cậu không thể thấy chết không cứu, hơn nữa cậu còn muốn xem có thể tìm được manh mối về ma thuật cổ đại từ miệng Lão Độc Nhãn đó không, tự nhiên không thể để chúng trốn thoát như vậy.

"Đúng rồi, gương!" Lúc này George thấy ở lối ra của lều có một tấm gương dựng ở đó, trong lòng lập tức có ý tưởng.

Cậu nhanh chóng bước vào phòng hóa trang phía sau sân khấu gần nhất, tìm thấy một tấm gương và niệm thần chú: "Thế giới trong gương, mở!" Đũa phép điểm vào tấm gương, bề mặt gương lập tức gợn sóng, sau đó cậu lao đầu vào trong.

Phân thân gấu trúc của cậu ở thế giới Pháp sư Tập sự, trong thời gian này không phải là không làm gì, ngoài việc thiền định để nâng cấp pháp sư, cậu còn học được nhiều phép thuật bao gồm Thế giới trong gương, Biến hình, v.v… Bây giờ cậu có thể lợi dụng phép thuật Thế giới trong gương này, phục kích trước trong tấm gương ở lối ra, đợi mấy tên phù thủy hắc ám khống chế con tin đi qua thì đột ngột lao ra, cứu Hermione và hai con tin còn lại.

Bước vào Thế giới trong gương, mọi thứ ở đây đều giống hệt bên ngoài, ngoại trừ việc không có sinh mệnh và tất cả các vật phẩm đều bị đảo ngược.

Cậu tăng tốc chạy đến lối vào lều, kiên nhẫn chờ đợi trong tấm gương đó.

Khoảng ba mươi giây sau, Lão Độc Nhãn và năm tên phù thủy hắc ám thuộc hạ, khống chế Hermione và hai phù thủy nhỏ vị thành niên khác, cuối cùng đã đi đến trước tấm gương ở lối vào lều.

Các Thần Sáng đang trơ mắt nhìn chúng sắp rời khỏi lều, thì một cậu bé khoảng mười một, mười hai tuổi đột nhiên chui ra từ tấm gương bên cạnh họ.

"Expelliarmus!" Sau khi lao ra khỏi gương, George lập tức vung đũa phép tay phải, dùng Bùa Giải giới đánh bay đũa phép của tên phù thủy hắc ám đang khống chế Hermione, đồng thời đánh bay hắn ra ngoài.

Cùng lúc đó, tay trái của cậu cũng không rảnh rỗi, tung một cú tát hết sức, tát bay tên phù thủy hắc ám đang khống chế một phù thủy nhỏ khác ra ngoài.

Cú tát toàn lực của cậu bây giờ ít nhất cũng có sức mạnh hơn hai tấn, nếu không phải thể chất của phù thủy đặc biệt, ăn một cú tát như vậy có thể đi gặp Diêm Vương ngay lập tức.

"Avada Kedavra!" George đột nhiên xuất hiện, rõ ràng khiến những tên phù thủy hắc ám này trở tay không kịp.

Nhưng chúng cũng là những kẻ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, phản ứng cực kỳ nhanh chóng.

Ngoài lão phù thủy chột mắt, ba tên phù thủy hắc ám còn lại đồng thời tung ra Lời nguyền Chết chóc nhắm vào George.

Tuy nhiên, cơ thể của George còn nhanh nhẹn hơn cả mèo, vậy mà lại dùng một thế Thiết bản kiều dễ dàng né được ba Lời nguyền Chết chóc tấn công, và phản công ngay trong khoảnh khắc cúi người.

Một là Bùa Giải giới thứ hai được tung ra từ đũa phép tay phải, một là mũi tên ánh sáng từ ma pháp trận bắn ra.

Đối phương rõ ràng không ngờ George lại có thể né được ba Lời nguyền Chết chóc và còn có thể phản công, phản ứng không kịp, một tên bị Bùa Giải giới đánh bay ngay tại chỗ, một tên khác bị mũi tên

ánh sáng xuyên thủng tay phải cầm đũa phép.

Đến đây, cả ba phù thủy nhỏ bao gồm cả Hermione đều được cứu, chỉ còn lại một tên thuộc hạ cuối cùng và Lão Độc Nhãn.

Tuy nhiên, lúc này George cũng phát hiện ra một điều kỳ lạ.

Đó là cậu đã luôn cảnh giác với Lão Độc Nhãn từ sau khi đột kích, nhưng hắn từ đầu đến cuối đều không tấn công, mà miệng lại vẫn luôn lẩm bẩm một câu thần chú mà cậu không hiểu.

Phải biết rằng thực lực của Amy không hề yếu, Lão Độc Nhãn này có thể đánh bại Amy và cướp đũa phép của cô, tự nhiên thực lực không tồi, không nên đến bây giờ vẫn không có phản ứng gì. .....

"Ra đây!" Đối với phản ứng của Lão Độc Nhãn, George tuy cảm thấy kỳ lạ, nhưng cũng không vì thế mà bỏ lỡ thời cơ tấn công tốt nhất.

Trong khi dùng đũa phép và ma thuật ánh sáng giải quyết hai tên phù thủy hắc ám, cậu cũng đồng thời dùng siêu năng lực triệu hồi ra những lưỡi dao của mình, định nhanh chóng kết liễu tên phù thủy hắc ám cuối cùng, sau đó khống chế Lão Độc Nhãn.

Nhưng đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên xông ra một nữ phù thủy, tấn công về phía Lão Độc Nhãn.

"Expelliarmus!" Hóa ra là Amy, người cũng đã theo Lena đến giống như George.

Sau khi thấy Lão Độc Nhãn bắt giữ con tin, cô đã dựa vào kinh nghiệm của mình đoán được đối phương sẽ bắt giữ con tin để thoát ra khỏi lều.

Vì vậy, trong lúc đội trưởng Thần Sáng và Lão Độc Nhãn đàm phán, cô đã lặng lẽ lẻn đến gần lối ra của lều, trốn sau một đống đồ lặt vặt.

Chương 143

Lúc này thấy George đột nhiên xuất hiện đột kích, cứu được con tin, cô cũng không ẩn mình nữa, phối hợp với George tấn công Lão Độc Nhãn.

Nếu để Amy và George thành công, Lão Độc Nhãn và tên phù thủy hắc ám còn lại tự nhiên sẽ bị chế ngự ngay lập tức.

Nhưng Lão Độc Nhãn không hổ là một phù thủy hắc ám kinh nghiệm phong phú, trong khi miệng vẫn tiếp tục niệm câu thần chú không rõ tên, hắn đã đưa tay vỗ vỗ vào áo chùng của mình, chiếc áo chùng đó lại tự động sinh ra một Bùa Khiên phòng ngự.

Rõ ràng, chiếc áo hắn mặc hôm nay không phải là áo chùng phù thủy bình thường, mà là một chiếc áo chùng đã được yểm Bùa Khiên.

Nhưng tên phù thủy hắc ám bên cạnh hắn thì không may mắn như vậy, bị lưỡi dao của George chặt đứt một tay, mất đi khả năng thi triển phép thuật.

Vì Bùa Khiên đã chặn được Bùa Giải giới, nên cuối cùng Lão Độc Nhãn vẫn xông ra khỏi lều.

"Amy, George, cả con phố phép thuật chúng ta đều đã thiết lập Bùa Chống Độn thổ, hắn không trốn được đâu, mau đuổi theo!" Lúc này, giọng của Lena truyền đến.

Từ lúc thấy George đột kích cứu người, họ đã chạy về phía này với tốc độ nhanh nhất, chỉ là bây giờ vẫn còn cách khoảng mười mấy mét.

Amy nghe vậy liền lao ra ngoài, còn George thì lịch sự chào Hermione một tiếng trước.

“Cậu không bị thương chứ?” “Không.” Hermione ngơ ngác gật đầu.

Cô vốn đang du lịch ở Dijon cùng bố mẹ, nhưng từ khi nhận được thư hồi âm của George, biết George cũng đến Pháp du lịch và còn ở Paris, không hiểu sao cô cũng muốn đến Paris xem thử.

Thế là cô đã nũng nịu với bố, tạm thời thay đổi kế hoạch, đến Paris.

Chỉ là cô không ngờ, ngay ngày đầu tiên đến Paris, trong đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí thú vị này, lại gặp phải cuộc đại chiến giữa phù thủy hắc ám và Thần Sáng, còn bị phù thủy hắc ám bắt làm con tin.

Thật lòng mà nói, tận mắt chứng kiến phù thủy hắc ám dùng Lời nguyền Chết chóc giết người, cô thật sự đã sợ chết khiếp.

Trước đây con Tử xà đáng sợ, nhưng dù sao cũng không có ai chết.

Điều khiến cô không ngờ hơn nữa là, George lại đột nhiên xuất hiện, như thần binh từ trên trời giáng xuống cứu cô một lần nữa.

“Đây đã là lần thứ hai cậu cứu mình rồi.” Nhìn bóng dáng George biến mất ở cửa lều, Hermione mặt hơi đỏ, lẩm bẩm.

“Hermione, Hermione, con gái của bố mẹ, con không sao chứ.” Lúc này, bố mẹ của Hermione cũng đã chạy đến cửa cùng với các Thần Sáng.

Hai trong ba người lớn bị bắt cóc vừa rồi thực ra là Muggle, là bố mẹ của Hermione.

“Cậu quen cậu bé vừa cứu chúng ta sao?” Lúc này, hai cô gái khác được cứu đã đi đến bên cạnh Hermione, cô gái lớn hơn hỏi Hermione.

Hermione nhìn hai cô gái một lớn một nhỏ trước mặt, có chút tự

hào đáp: “Chúng mình đều là học sinh của Hogwarts, cũng là bạn thân nhất.” “Chị là Fleur Delacour, học sinh năm thứ năm của Học viện Phép thuật Beauxbatons, đây là em gái chị, Gabrielle Delacour.

Cảm ơn bạn của em đã cứu chúng chị, cậu ấy thật sự rất lợi hại!” Cô gái lớn hơn, giọng đầy vẻ cảm kích nói.

Cô dẫn em gái nhỏ hơn mình tám tuổi đi xem biểu diễn sinh vật huyền bí, không ngờ lại gặp phải chuyện như vậy.

Nếu không phải cậu bé trông nhỏ hơn cô vài tuổi ra tay, hôm nay cô và em gái có thể đã chết trong tay tên phù thủy hắc ám đó.

Vì vậy, thấy cậu bé đó quen biết một cô gái khác cũng bị bắt làm con tin, cô đã chủ động đến bày tỏ sự cảm kích.

“Cậu ấy tên là George, học năm nhất ở Hogwarts, mình tên là Hermione Granger, học năm hai.

Cậu ấy là phù thủy ưu tú nhất của Hogwarts chúng mình.” Hermione nghe cô gái khen ngợi George, không hiểu sao, trong lòng lại càng thêm tự hào.

Ở phía bên kia, George và Amy vừa xông ra khỏi lều, đã phát hiện Lão Độc Nhãn đứng trên phố lớn không hề bỏ chạy, mà đang nhìn họ với vẻ mặt hiểm độc.

“Cuối cùng cũng niệm xong, ma thuật cổ đại này đúng là phiền phức, tiếp theo hãy để các ngươi nếm thử uy lực của nó!” Lão Độc Nhãn giơ đũa phép qua đầu, không ngừng xoay vòng trên đỉnh đầu.

Lúc này, cả bầu trời trên Phố Phép thuật, theo chuyển động của đũa phép, đột nhiên mây đen giăng kín, sấm chớp đùng đoàng.

“Ma thuật cổ đại, Lôi Bạo Giáng Lâm!” Lập tức, vô số tia sét từ trên trời giáng xuống, hơn nửa Phố Phép thuật đều bị sấm sét bao phủ.

Thực ra, khi bị bao vây, Lão Độc Nhãn đã đoán được liệu các Thần Sáng có chặn trước Phép Độn thổ trên cả con phố phép thuật để ngăn chúng trốn thoát hay không.

Vì vậy, để đề phòng, trong lúc khống chế con tin lùi ra ngoài lều, hắn đã bắt đầu ngâm xướng ma thuật sấm sét cổ đại mà mình mới học được.

Ma thuật cổ đại này tuy thời gian ngâm xướng thần chú rất dài, nhưng uy lực lại lớn đến kinh ngạc.

Hắn nghĩ rằng dù không giết được các Thần Sáng đang truy đuổi, cũng có thể khiến họ không rảnh tay lo cho mình, không thể tiếp tục truy bắt hắn, hắn có thể ung dung thoát khỏi Phố Phép thuật.

Vừa rồi bị cậu bé kia và nữ Thần Sáng đột kích, xảy ra chút bất ngờ, suýt nữa bị ngắt thần chú, may mà cuối cùng vẫn kịp thời hoàn thành.

"Đây là phép thuật gì vậy, không giống Bùa Điều chỉnh Thời tiết?" Thấy sấm sét ập đến, George lập tức thi triển Bùa Khiên chắn trước mặt.

Amy và các Thần Sáng đuổi theo sau cũng tự che chắn cho mình bằng Bùa Khiên, chỉ là họ cũng tỏ ra ngơ ngác trước ma thuật sấm sét có phạm vi rộng lớn đáng sợ này.

Bùa Điều chỉnh Thời tiết là để điều chỉnh thời tiết, có thể khiến trời nắng thành trời mưa, trời mưa thành trời tuyết, nhưng lại không có hiệu quả đáng sợ khiến trời giáng sấm sét như thế này.

"Sấm sét mạnh quá, không ổn, lều bị phá hủy rồi!" Mỗi tia sét trong phạm vi lớn này đều có uy lực không nhỏ, ngay cả Bùa Khiên cũng bị đánh đến rung lắc, dường như có thể vỡ tan bất cứ lúc nào, thậm chí việc di chuyển cũng trở nên khó khăn.

Đúng lúc này, chiếc lều của đoàn xiếc sinh vật huyền bí bị sét đánh phá hủy, tất cả mọi người, sinh vật huyền bí và các loại vật phẩm bên trong đều bị hất văng ra ngoài, vương vãi trên phố.

"Ha ha ha, ta sẽ giết hết các ngươi, giết hết!" Lão Độc Nhãn tiếp tục vung đũa phép, khiến sấm sét không ngừng giáng xuống, tấn công tất cả mọi người trong phạm vi, bao gồm cả Hermione và bố mẹ Muggle của cô, những người không thể sử dụng Bùa Khiên.

Cùng với Fleur, Gabrielle, những sinh vật huyền bí, và các phù thủy của đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí đã trốn tránh trước đó.

Phải biết rằng Bùa Khiên không phải là một thần chú đơn giản, ngoài các Thần Sáng, một số phù thủy trong Bộ Phép thuật cũng chưa chắc đã nắm vững Bùa Khiên, huống chi là những phù thủy bên ngoài này...

"Tam Trụ Thần Quang!" Thấy vậy, George lập tức dang rộng đôi cánh bay lên không trung phía trên Hermione và những người khác, sau đó một trận pháp ma thuật hệ quang thánh khiết xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Ba cột sáng rơi xuống bốn phía, tạo thành một rào chắn phòng hộ khổng lồ bảo vệ tất cả mọi người bên trong.

Lúc này, tất cả các phù thủy, bao gồm cả lão Độc Nhãn vẫn đang liên tục phóng sét ở bên ngoài, đều có chút kinh ngạc.

Ánh sáng trắng thánh khiết cùng với đôi cánh trắng muốt, bay lượn trên đầu mọi người để cản lại những tia sét đáng sợ, lúc này George không giống một phù thủy, mà càng giống thiên sứ trong thần thoại của Muggle.

"Ngẩn ra đó làm gì, mau dựng siêu bùa phòng hộ đi!" George một mình chống đỡ toàn bộ sấm sét, nhìn thấy Amy, Lena và các Thần

Sáng khác bên dưới, ai nấy đều ngẩng đầu ngơ ngác nhìn hắn, liền có chút cạn lời mà lớn tiếng nhắc nhở.

Sức tấn công của những tia sét này không hề thấp, ngay cả Tam Trụ Thần Quang của hắn cũng không chống đỡ được bao lâu.

Được George nhắc nhở, Amy và những người khác lập tức phản ứng lại, họ liền bắt đầu vung đũa phép.

"Protego Maxima!

Protego Totalum!

Finite Incantatem!" Lượng ma lực của tất cả các Thần Sáng tập trung trên cao, hội tụ thành một rào chắn phòng hộ ma thuật siêu khổng lồ, thay thế Tam Trụ Thần Quang của George chặn đứng các đòn tấn công từ sấm sét.

Bên kia, sau khi thấy George dùng Tam Trụ Thần Quang, lão Độc Nhãn cảm thấy không ổn, liền vừa vung đũa phép vừa quay người chạy về phía lối ra ở giữa Phố Ma Thuật.

Chỉ cần rời khỏi Phố Ma Thuật qua bức tượng ở lối ra đó để đến đường phố của Muggle, lão ta có thể Độn thổ tẩu thoát, sẽ không có Thần Sáng nào truy lùng được lão nữa.

"Lão già, ngươi chạy được sao?" Thấy các Thần Sáng đã liên thủ chặn được sấm sét, George liền thu lại Tam Trụ Thần Quang, thay vào đó dùng Bùa Thiết Giáp che trên đỉnh đầu, vỗ cánh tăng tốc đuổi theo lão Độc Nhãn.

Trước đó hắn muốn xem có thể lấy được manh mối về ma thuật cổ đại từ lão Độc Nhãn hay không, bây giờ lão ta đã dùng đến ma thuật cổ đại, lại còn uy lực lớn như vậy, hắn càng không thể để lão chạy thoát.

Chương 144

Nhưng hắn cũng không đuổi quá sát, mà đợi đến khi lão Độc Nhãn chạy ra khỏi tầm nhìn của các Thần Sáng phía sau một đoạn, mới lại tăng tốc lần nữa, chặn trước mặt lão.

"Nhóc con, ngươi đúng là tìm chết." Thấy George bay đến trước mặt mình, lão Độc Nhãn lập tức từ bỏ việc duy trì ma thuật sấm sét, thay vào đó giơ tay tung ra một lời nguyền chết chóc.

"Avada Kedavra!" Tia sáng ma thuật màu xanh lục bắn về phía George với tốc độ cực nhanh.

"Tốc độ thi triển phép thuật thật nhanh!" George lượn một vòng trên không, né được đòn tấn công của Lời nguyền Chết chóc một cách hiểm hóc rồi đáp xuống đất.

So với mấy tên hắc phù thủy trước đây, thực lực của lão Độc Nhãn này rõ ràng mạnh hơn không chỉ một bậc, lời nguyền chết chóc vừa rồi bất kể là thời điểm hay tốc độ thi triển đều vô cùng điêu luyện.

Ngay cả hắn cũng suýt nữa trúng chiêu.

"Avada Kedavra!" George vừa đáp đất, lời nguyền chết chóc thứ hai của lão Độc Nhãn đã theo sát ngay sau đó.

Nhưng sau khi đáp đất, hắn linh hoạt hơn nhiều so với khi ở trên không, rất dễ dàng né được đòn tấn công, sau đó vừa lao về phía lão Độc Nhãn, vừa vung đũa phép phản kích.

"Expelliarmus!" Tia sáng ma thuật màu đỏ bắn về phía lão Độc Nhãn, lão ta vung đũa phép, vậy mà lại đánh bật tia sáng ma thuật của hắn ra ngoài, đồng thời chuyển tay tung ra một bùa chú khác.

“Impedimenta!” Một luồng sức mạnh vô hình đột nhiên bao phủ lấy George, tốc độ của hắn lập tức giảm đi quá nửa, lão Độc Nhãn dùng chính là Bùa Cản Trở.

Nếu chỉ xét về việc nắm giữ ma thuật của thế giới này, George tuy mới là học sinh năm nhất, nhưng đã có trình độ ma thuật ngang với một Thần Sáng bình thường, nhưng nếu so với một hắc phù thủy hàng đầu như lão Độc Nhãn, tự nhiên vẫn còn chênh lệch không nhỏ.

Nhưng George không chỉ có ma thuật của thế giới này.

“Thần Phong Vô Ảnh!” Đũa phép vung lên, một bùa Thần Phong Vô Ảnh trong suốt bay ra, đồng thời tám lưỡi đao sắc bén từ bốn phương tám hướng bắn về phía lão Độc Nhãn.

“Tuổi còn nhỏ mà đã có thực lực như vậy, quả thật không tồi, nhưng ngươi vẫn còn non lắm.” Lão Độc Nhãn thấy George vung đũa phép rồi có tám lưỡi đao bay về phía mình, tưởng rằng George dùng Bùa Di Chuyển để điều khiển đao tấn công, bèn giơ tay thi triển Bùa Đóng Băng.

“Immobulus!” Ma lực mạnh mẽ bộc phát, Bùa Đóng Băng của lão Độc Nhãn vậy mà lại thật sự cưỡng ép chặn đứng được tám lưỡi đao của George.

Tiếc là, lão ta giữ được lưỡi đao nhưng không giữ được bùa Thần Phong Vô Ảnh.

Bùa Thần Phong Vô Ảnh trong suốt trực tiếp chém đứt một nửa cổ tay cầm đũa phép của lão Độc Nhãn.

Để đề phòng lão Độc Nhãn có thể thi triển phép không lời không đũa, trên đỉnh đầu hắn lại một lần nữa sáng lên trận pháp ma thuật.

“Quang Trận!” Trận pháp ma thuật hệ quang hiện ra, từng luồng ma thuật ánh sáng bay ra, đập thẳng vào lưng lão Độc Nhãn, đánh cho

lão ta ngã sấp xuống đất.

Lúc này George cũng đã đến trước mặt lão Độc Nhãn.

“Legilimency!” Năng lực tâm linh và Chiết tâm trí thuật được kích hoạt, hắn bắt đầu xâm nhập vào ký ức của lão Độc Nhãn.

“Quả nhiên có.” Rất nhanh hắn đã tìm thấy nội dung mình muốn.

“Stupefy!” Dùng Bùa Choáng đánh gục lão Độc Nhãn, hắn sờ soạng trong áo choàng phù thủy của lão, một cuốn sách ma thuật cũ nát chỉ dày bằng cuốn nhật ký bị hắn lôi ra.

Tên sách viết: 《Sách thần chú giao tiếp với trời đất để phóng ra sấm sét》, chính là ma thuật cổ đại hệ sấm sét mà lão Độc Nhãn vừa thi triển, là thứ lão ta tìm được trong mộ của một phù thủy thế kỷ thứ ba mà lão khai quật được hai năm nay.

“Sao chép nhanh!” Đũa phép vung lên, sao chép ra một cuốn sách ma thuật y hệt, ném vào không gian thay đồ của mình, sau đó hắn lại nhét bản gốc của cuốn sách ma thuật trở lại vào lòng lão Độc Nhãn.

Bùa Sao Chép cũng là một trong những thần chú hắn học được từ Amy gần đây, có thể sao chép các vật phẩm phi ma thuật, bản sao và bản thật không có bất kỳ khác biệt nào về ngoại hình.

Chỉ có điều sau khi ma lực cạn kiệt sẽ tan biến, và các phù thủy bình thường cũng có thể nhận ra thật giả qua ma lực trên đó.

“George!

George!” Vừa làm xong tất cả, Amy, Lena và các Thần Sáng khác đã đuổi tới.

Sau khi phát hiện sấm sét đã dừng, họ lập tức xông tới, vô cùng lo sợ George sẽ bị lão Độc Nhãn phản sát trong quá trình truy bắt, phải biết rằng thực lực của lão Độc Nhãn nổi tiếng khắp thế giới.

“Vulnera Sanentur!” Vì lo lắng bùa Thần Phong Vô Ảnh sẽ khiến lão Độc Nhãn chảy máu đến chết, George đang dùng phản chú để chữa trị cho lão ta, thấy Amy và những người khác xuất hiện, hắn rất bình tĩnh quay người lại nói: “Đừng lo, tôi không giết lão ta, lão chỉ ngất đi thôi.” “Chúng tôi không lo cho lão ta, mà lo cho em…” Amy và tất cả các Thần Sáng của Bộ Pháp thuật Pháp khi thấy cảnh tượng hiện tại, tất cả đều sững sờ tại chỗ, sau đó lẩm bẩm nói.

Họ biết George rất lợi hại, từ việc đột kích cứu con tin đến việc một mình dùng ma thuật đặc biệt bảo vệ mọi người, đều có thể thấy được điều đó.

Nhưng khi họ nhìn thấy tên hắc phù thủy bị truy nã quốc tế khét tiếng, vậy mà lại bị George đánh bại trong một trận quyết đấu tay đôi, nội tâm vẫn chấn động không nói nên lời.

Dù sao thì, George trông chỉ là một cậu bé mười một, mười hai tuổi, cậu còn quá nhỏ... .....

“Chị đừng nói nữa, sau một loạt chuyện vừa rồi, em đúng là có chút đuối sức.” Chữa trị xong cho lão Độc Nhãn, George đứng dậy, giả vờ loạng choạng, miễn cưỡng vịn vào Amy đang lao tới, rồi yếu ớt nói với đội trưởng Thần Sáng: “Thưa ngài Thần Sáng, tôi muốn về nghỉ ngơi trước, được không ạ?” Nếu bây giờ vẫn giữ vẻ mặt rất thoải mái, khó tránh khỏi có chút quá kinh thế hãi tục, mặc dù biểu hiện trước đó của hắn đã có phần khoa trương.

Quan trọng là tâm trí hắn đã không còn ở đây, chỉ muốn nhanh chóng về nhà ghi nhớ cuốn sách ma thuật cổ đại đã sao chép, sau đó nghiên cứu kỹ lưỡng.

Vì vậy, lúc này giả vờ kiệt sức có vẻ hợp tình hợp lý hơn.

“Tất nhiên là được, lần này cảm ơn cậu đã giúp đỡ.

Lena, em và Amy cùng đưa cậu bé này về, ở đây giao cho chúng tôi xử lý." Đội trưởng Thần Sáng đương nhiên nhận ra Amy, cũng biết mối quan hệ giữa Amy và Lena, lập tức nói với vẻ mặt đầy cảm kích.

Hôm nay nếu không có George giúp đỡ, tuyệt đối không thể bắt được tên hắc phù thủy gian xảo tàn nhẫn lão Độc Nhãn, có thể còn làm tổn thương người vô tội, dẫn đến việc mình bị giáng chức.

Vì vậy trong lòng, anh ta hiện giờ vô cùng cảm kích George.

Hắc phù thủy lão Độc Nhãn bị đội của anh ta bắt giữ tại Paris, Pháp, lần này anh ta chắc chắn sẽ được thăng chức.

"Vâng, đội trưởng!" Lena vui vẻ gật đầu, tiến lên cùng Amy dìu George, đi về hướng nhà mình.

"Hay là bế đi." Đi chưa được hai bước, cảm thấy dìu không tiện lắm, tốc độ cũng quá chậm, Amy trực tiếp bế bổng George lên.

Đối với Amy, thân thể mười một, mười hai tuổi của George không nặng là bao.

Lúc này mọi người đều đang nhìn, tuy có chút xấu hổ, nhưng George cũng không tiện từ chối, chỉ có thể để Amy bế về.

"George, cậu sao vậy?" Khi đi ngang qua chỗ lều trại vừa bị phá hủy, Hermione dắt theo cha mẹ và hai cô phù thủy nhỏ được cứu chạy tới.

George ra hiệu cho Amy đặt mình xuống, cười nói: "Vừa rồi truy bắt tên hắc phù thủy kia có chút kiệt sức, nghỉ một lát là khỏe thôi.

Phải rồi, Hermione, không phải cậu đang ở Dijon sao?" "Ồ... vì bố tớ nghĩ Paris là thủ đô của Pháp, nên muốn đến đây xem, tớ không thuyết phục được ông ấy nên đành đến đây." Ông Granger nghe thấy lời của Hermione thì sững sờ một lúc, ông ấy nói muốn đến Paris khi nào, không phải là Hermione nằng nặc đòi thay đổi lộ trình du lịch

muốn đến đây sao?

Nhưng ông vừa định nói thì đã bị vợ lườm một cái ngăn lại.

“Vậy à, thế cậu ở khách sạn nào, có thời gian tớ dẫn cậu đi dạo quanh đây, tớ ở đây hơn một tháng rồi, khá quen thuộc.” George cũng không để ý, gật gật đầu.

Lúc này Fleur và Gabrielle cũng bày tỏ lòng biết ơn với George, còn muốn mời George đến nhà ăn cơm, nhưng bị George khéo léo từ chối.

Hắn không ngờ hai cô phù thủy nhỏ mà mình cứu được lại là chị em Fleur có huyết thống Veela, chị dâu tương lai của Ron.

Tạm biệt Hermione và Fleur, hắn được Amy bế về nhà, nằm trên chiếc giường trong phòng ngủ nhỏ của mình.

“Em không sao lắm đâu, nghỉ một lát là khỏe, hai người đến Bộ Pháp thuật đi, bây giờ chính là thời cơ tốt nhất để bắt gã đó nói ra sự thật, đừng bỏ lỡ.” Chỉ khi Amy và Lena rời đi, hắn mới có thể xem cuốn sách ma thuật cổ đại đã sao chép.

Lena nghe vậy gật đầu: “Yên tâm, nếu lão già đó không chịu nói, chị sẽ cho lão uống cạn một bình Chân Dược.” “George, cảm ơn em, thật sự cảm ơn em!” Amy lộ ra vẻ cảm động, sau đó cúi xuống hôn lên trán George một cái, rồi dẫn Lena rời khỏi nhà.

Chương 145

So với vị đội trưởng Thần Sáng kia, Amy trong lòng càng cảm kích George hơn.

Vốn dĩ cô nghĩ George đứa trẻ này bình thường giống như một ông cụ non, chỉ chăm chú nghiên cứu ma thuật, đối với người giáo viên tạm thời như cô cũng không có tình cảm gì.

Lại không ngờ hôm nay cậu lại vì cô mà làm đến mức này, mạo hiểm một mình đi truy kích lão Độc Nhãn, nói thật, cô rất cảm động.

Đúng vậy, trong mắt cô, với tính cách của George thì cậu không muốn xen vào chuyện của người khác.

Hôm nay xuất hiện ở lều của đoàn biểu diễn sinh vật huyền bí, chắc chắn là đã nghe được cuộc nói chuyện của cô và Lena, muốn giúp đỡ nên mới lén lút đi theo.

Còn có chuyện truy kích lão Độc Nhãn nguy hiểm như vậy, nếu không phải vì giúp cô rửa sạch oan khuất, sao lại dám mạo hiểm như thế.

"Dù sao chị cũng là giáo viên của em, chút việc này nếu giúp được em vẫn sẽ giúp, chị cũng đừng quá để trong lòng." George sờ sờ vầng trán có chút ẩm ướt của mình, suy nghĩ một chút liền hiểu Amy đã hiểu lầm, nhưng hắn cũng không giải thích, ngược lại còn nở một nụ cười chân thành.

"Cậu nhóc này, thật biết nói chuyện, lớn lên không biết sẽ làm mê mẩn bao nhiêu phù thủy nhỏ đây." Amy véo véo má George, đôi mắt hơi hoe đỏ, sau đó đứng dậy dẫn Lena ra khỏi phòng.

Mà Lena trước khi ra khỏi phòng, cũng dịu dàng hôn lên trán

George một cái.

"Cảm ơn em đã giúp đỡ Amy." Đợi đến khi nghe thấy tiếng hai người rời khỏi phòng xuống lầu, George lập tức lật người ngồi dậy từ trên giường, vẽ một Vòng tròn Morgana nhỏ trên sàn phòng ngủ, lấy ra cuốn sách ma thuật cổ đại đã sao chép ra xem kỹ.

Gần như xem suốt cả một đêm, hắn mới gấp sách lại, thốt lên một tiếng cảm thán.

"Thì ra là vậy!" Đây đúng là một cuốn sách ma thuật giảng giải về ma thuật cổ đại, tuy chỉ ghi lại một ma thuật sấm sét, nhưng cũng khiến George hiểu được sự khác biệt bản chất nhất giữa ma thuật cổ đại và ma thuật hiện đại.

Ma thuật hiện đại, là phù thủy dùng ma lực trong huyết mạch của mình làm cơ sở để thi triển ma thuật.

Vì vậy uy lực ma thuật không lớn, nhưng tốc độ thi triển lại tương đối nhanh.

Còn ma thuật cổ đại, là dùng ma lực trong huyết mạch của mình làm mồi dẫn, để giao tiếp với các quy luật tự nhiên trong trời đất, sau đó thông qua những câu thần chú dài để từ từ dung hợp với tự nhiên, từ đó điều động sức mạnh tự nhiên to lớn để tấn công.

Vì vậy uy lực ma thuật vô cùng lớn, nhưng tốc độ thi triển cũng đặc biệt chậm.

Ma thuật sấm sét mà lão Độc Nhãn thi triển trước đó, chính là thông qua việc phải niệm thần chú cổ đại trong bảy, tám phút, để giao tiếp với sức mạnh tự nhiên trong tầng mây giữa trời đất, từ đó đạt được hiệu quả khiến sấm sét không ngừng oanh tạc một khu vực nào đó.

Nhìn như vậy, việc cuốn sách dã sử 《Ma thuật cổ đại trong

truyền thuyết》 đề cập rằng ma thuật cổ đại có thể nhấc bổng cả một ngọn núi, dường như cũng hợp lý.

Sức mạnh của bản thân con người là có hạn, nhưng sức mạnh trong tự nhiên lại là vô hạn.

Trừ phi ma lực của bản thân vượt qua ma lực tự nhiên bên ngoài, nếu không ma thuật thi triển bằng ma lực của mình, làm sao có thể so bì được với ma thuật được thi triển bằng cách điều động ma lực tự nhiên.

Cuốn sách ma thuật cổ đại này, khiến cho sự hiểu biết của George về ma thuật, lập tức tăng lên một tầm cao mới.

Gần đến trưa ngày hôm sau, Amy và Lena mới trở về nhà.

Nhưng tâm trạng của hai người rất tốt, vì sau một đêm thẩm vấn, lão Độc Nhãn đã khai ra mọi chuyện, có những lời khai này, Amy có thể được phục chức, trở lại làm Thần Sáng.

Hơn nữa lão Độc Nhãn vì những tội ác mình gây ra, đã bị phán án tử hình, sáng nay đã bị xử quyết... .....

Ba ngày sau, tại trụ sở Bộ Pháp thuật Pháp, George và Amy đứng trên bục nhận giải.

Bên dưới là các Thần Sáng và nhân viên của Bộ Pháp thuật Pháp, còn có các tờ báo pháp thuật từ khắp nơi, trong đó có cả tờ 《Nhật báo Tiên tri》 nổi tiếng.

Bộ trưởng Bộ Pháp thuật Pháp lên sân khấu trao hai huy chương anh dũng cho George và Amy, đồng thời đặt hai túi lớn, mỗi túi một nghìn Galleon vàng vào tay hai người.

"Tôi đại diện cho Bộ Pháp thuật Pháp, trao tặng Huy chương Anh dũng Pháp và một nghìn Galleon vàng cho George và Amy, những người đã có cống hiến to lớn trong việc bắt giữ hắc phù thủy Rhodes

Rigas Maddox.

Cảm ơn hai vị đã cống hiến cho giới phù thủy Pháp, chúng tôi luôn hoan nghênh hai vị đến Pháp du lịch!" Giọng của Bộ trưởng vừa dứt, George và Amy cúi chào, bên dưới tiếng vỗ tay như sấm, tiếng máy ảnh ma thuật vang lên lách tách.

Sau khi mọi việc kết thúc, Lena nhìn George đang đeo huy chương cười nói: "George, em hẳn là người trẻ tuổi nhất trong lịch sử nước Pháp chúng ta nhận được Huy chương Anh dũng!" "Nhưng cũng xứng đáng mà, chị cũng được thơm lây từ em." Amy bên cạnh xách túi đựng một nghìn Galleon vàng, mặt đã cười toe toét.

Đã lâu lắm rồi cô mới có nhiều Galleon vàng như vậy.

"Tối nay chị mời, đến quán rượu tốt nhất Phố Ma Thuật ăn một bữa!" "Không phải chị định về Anh sao, em nghe đội trưởng Thần Sáng kia nói, anh ấy đã thông báo lời khai của lão Độc Nhãn và tình hình bên này cho Bộ Pháp thuật Anh, bên đó đã hủy bỏ quyết định cách chức trước đây đối với chị, khôi phục thân phận Thần Sáng của chị rồi." George cân thử số Galleon vàng trong tay hỏi.

Amy chống nạnh, hất đầu nói: "Không chỉ đơn giản là khôi phục thân phận Thần Sáng, mà là thăng chức cho chị lên Cục Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, giữ chức phó cục trưởng.

Nhưng chị đã xin nghỉ phép xong mới đến nhậm chức, chị đã hứa sẽ dạy em cả kỳ nghỉ hè, sao có thể nuốt lời?" "Không hổ là giáo viên của em, có trước có sau, cho chị một like!" George cười toe toét giơ ngón tay cái lên.

Amy được thăng chức lên phó cục trưởng Cục Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, không mấy năm nữa có thể sẽ là cục trưởng, cho dù cấp trên của cô là Barty Crouch Sr. không bị con trai mình giết chết, thì cũng ước chừng không mấy năm nữa cũng phải về hưu.

Như vậy cũng tốt, sau này hắn ở Bộ Pháp thuật lại có thêm một người quen.

Cục Thực thi Luật Pháp thuật hắn có quen Tonks và đám đồng nghiệp của cô, Cục Thể dục Thể thao Pháp thuật hắn có vị cục trưởng Ludo Bagman đã mời hắn gia nhập Quidditch.

Bây giờ Cục Hợp tác Pháp thuật Quốc tế hắn lại quen một vị phó cục trưởng, lại còn là loại quan hệ sinh tử.

Mới lên năm thứ hai, hắn ở Bộ Pháp thuật đã có không ít nền tảng.

Cứ như vậy, George tiếp tục ở lại Pháp, một mặt trau dồi ma thuật của mình, một mặt âm thầm tự học loại ma thuật cổ đại uy lực mạnh mẽ kia, thỉnh thoảng Hermione cũng sẽ đến tìm hắn đi dạo Phố Ma Thuật.

Cuộc sống như vậy kéo dài cho đến gần ngày khai giảng.

Ở một diễn biến khác, George ở thế giới Marvel, đang nỗ lực cảm nhận năng lượng tự nhiên trong trời đất trên bãi cỏ trong vườn trường, cố gắng thiết lập liên kết như trong sách ma thuật cổ.

Giáo sư đột nhiên từ phía tòa nhà dạy học đi tới.

"George, tôi đã cảm nhận được người bạn mà cậu nhờ tôi tìm rồi!" "Vậy tức là, trường chúng ta sắp có thêm một giáo viên mới rồi." George từ từ mở mắt, thầm nghĩ: "Đũa phép của mình lại sắp có lõi mới rồi." Lấy điện thoại từ trong túi ra, hắn lên mạng xem tin tức gần đây.

Vì phải phân tâm điều khiển hành động của ba phân thân ở ba thế giới, lại phải chuyên tâm nghiên cứu ma thuật, nên khoảng thời gian này hắn không rời khỏi trường nửa bước, cũng không quan tâm đến bất cứ chuyện gì xảy ra bên ngoài.

Ngay cả tình hình của S.H.I.E.L.D. và Hydra, hắn cũng không mấy

để tâm.

“Thư ký của Tony Stark, Pepper Potts, được bổ nhiệm làm Giám đốc điều hành tập đoàn, liệu đây có phải là khởi đầu cho sự suy tàn của Stark Industries?” “Tony Stark bị tấn công tại trường đua Monaco, đã thành công chế ngự kẻ tấn công.” Bức ảnh đi kèm là Tony mặc bộ giáp Iron Man, tay bộ giáp duỗi ra năm móng vuốt sói sắc bén, cắt đứt vũ khí của kẻ tấn công.

“Tony Stark tiệc tùng bừa bãi trong biệt thự, có thể đã xuất hiện vấn đề về tâm thần.” Lướt qua mấy tin tức đầu trang, toàn bộ đều là tin tức về Tony Stark, hắn cũng không để ý.

Chuyện của Iron Man, Nick Fury chắc chắn sẽ không bỏ mặc, cho dù thật sự vì chuyện của Hydra mà không có sức lực để quản, hắn cũng có thể qua nhắc nhở Iron Man một chút.

Vấn đề của Iron Man rất dễ giải quyết, chỉ cần nghiên cứu tấm bản vẽ mà cha anh ta để lại, là có thể tìm ra nguyên tố mới thay thế cho nguyên tố “Palladium”.

“Tìm thấy rồi!” Rất nhanh hắn đã tìm thấy tin tức về Hulk trong một đống tin tức.

“Quái vật xanh lá xuất hiện tại Đại học Culver, Virginia, quân đội liên tục thất bại...” Tin tức còn kèm theo video tương ứng.

Mở video, bên trong là cảnh Hulk biến hình đang cầm hai chiếc xe jeep quân dụng điên cuồng đập phá quân đội.

Mà bình luận bên dưới mới thú vị, phần lớn đều nói video là do máy tính tổng hợp, thậm chí có không ít người tự xưng là chuyên gia đưa ra đủ loại bằng chứng dẫn dắt dư luận, cho dù có mấy sinh viên của trường nói đã tận mắt nhìn thấy, cũng không ai tin.

Vì vậy tin tức này không gây chấn động lắm, mọi người chỉ xem

như một trò vui.

Chương 146

Giống như kiếp trước lướt video thấy trên bầu trời thành phố có người xuất hiện giữa sấm chớp, vòi rồng kỳ lạ, phi thuyền ngoài hành tinh giống như đĩa bay, chẳng mấy ai tin là thật.

Chỉ cần không phải là những cảnh lớn không thể che giấu như cuộc xâm lược của người ngoài hành tinh ở New York, những sự kiện kỳ lạ trong phạm vi nhỏ, chính phủ và truyền thông chỉ cần tùy tiện thao túng một chút là có thể dập tắt.

"Anh ta đang ở đâu?" George cất điện thoại hỏi.

Hắn nhớ Banner sau trận chiến lần này với Tướng quân Ross, đã đưa bạn gái đến New York tìm Tiến sĩ Stern, mục đích là muốn dùng thuốc giải mà Tiến sĩ Stern nghiên cứu, để hóa giải hoàn toàn gen Hulk trong cơ thể, trở lại bình thường.

Nhưng cụ thể Tiến sĩ Stern đó ở trường đại học nào, hắn không có ấn tượng gì.

"Tại Đại học Grayburn ở Manhattan." Giáo sư X trả lời: "Trong cơ thể anh ta có một linh hồn giận dữ đang ngủ say, có cần tôi giúp không?" Tình hình của Bruce Banner, George đã nói với ông, bản thân ông cũng đã từng dùng Cerebro để vào thế giới tinh thần của Bruce Banner, biết cách an ủi đối phương.

George không trả lời ngay, mà hỏi ngược lại: "Steve, hai ngày nay sao không thấy cậu ấy?" "Steve nói muốn nhân cuối tuần không có tiết học đi gặp bạn của cậu ấy, ngày mai mới có thể trở về." Giáo sư X nói về việc Steve xin nghỉ.

Chuyện Steve là Captain America, không thể giấu được Black Widow, cũng không thể giấu được S.H.I.E.L.D.

Sau khi biết từ Black Widow rằng Carter của anh vẫn chưa chết, đang điều trị trong bệnh viện, anh đã xin nghỉ phép đi thăm.

"Nếu Steve không có ở đây, giáo sư vẫn nên ở lại trường đi, tôi tự mình đi xử lý, vấn đề không lớn." Vì sự an toàn của các học sinh, hắn và giáo sư ít nhất phải có một người ở lại trường, nếu không chỉ dựa vào Wolverine hay lơ đãng thì không đáng tin cậy lắm... .....

"Được, vậy cậu tự mình cẩn thận, trường học có tôi ở đây sẽ không có vấn đề gì." Giáo sư X không nói nhiều về quyết định của George.

Ông rất tin tưởng vào năng lực của George, tuy năng lực tâm linh vẫn còn yếu hơn mình rất nhiều, nhưng với sự kết hợp của các loại năng lực khác, tổng thể thực lực vẫn mạnh hơn ông rất nhiều.

Cho dù thật sự gặp phải rắc rối, muốn đi cũng không ai cản được.

"Vất vả cho thầy rồi!" "Không mất bao lâu đâu." George đứng dậy, niệm chú Độn thổ, sau chưa đầy hai giây dừng lại, liền biến mất tại chỗ.

Giáo sư X nghĩ George đi tìm Bruce Banner, chủ yếu là vì tìm giáo viên cho học sinh, giảm bớt áp lực giảng dạy cho ông.

Thực tế, George chủ yếu là vì tóc của Hulk.

Hulk có đặc tính càng tức giận càng mạnh, nếu ở thế giới đặc biệt của Harry Potter, cũng là một sinh vật huyền bí hình người chính hiệu, đánh bại cả tộc người khổng lồ thực sự, có lẽ ngay cả rồng lửa cũng không phải là đối thủ của anh ta.

Nhìn như vậy, tóc của Hulk hắn cũng là một nguyên liệu làm lõi đũa phép không tồi.

Hắn hiện đã có ba phân thân, và điều thú vị là, thực lực của ba phân thân này đều mạnh hơn bản thể của hắn.

Thể chất và ma lực của mọi người đều giống nhau, nhưng hiệu quả khuếch đại của đũa phép của bản thể lại là kém nhất, chỉ có thể đạt được tốc độ thi triển của tất cả các đũa phép bình thường, nhưng về cơ bản không có khuếch đại uy lực ma thuật.

Hiện tại đũa phép tốt nhất là đũa phép của thế giới Fairy Tail, hiệu quả khuếch đại ma thuật vượt quá hai mươi lần.

Tiếp theo là nhẫn ma thuật của thế giới Phù thủy tập sự, hiệu quả khuếch đại ma thuật khoảng ba lần.

Cuối cùng là đũa phép của thế giới Harry Potter, có hiệu quả khuếch đại ma thuật gấp đôi bình thường.

Vì vậy, ngoài việc chăm chỉ học tập ma thuật để nâng cao thực lực, việc chế tạo ra một cây đũa phép tốt hơn cũng là ưu tiên hàng đầu.

"Lại có thêm một loại năng lực mới, hoặc nói là ma thuật mới." Nhìn bóng dáng George biến mất tại chỗ, Giáo sư X lẩm bẩm.

Thực ra ông đã sớm đoán được những năng lực mà George thi triển, không hoàn toàn là năng lực của người đột biến, đặc biệt là sau khi xem những thư mục được đánh dấu là "tài liệu học tập" trong máy tính của trường.

Nhưng nhìn thấu mà không nói ra, có những chuyện ông cho rằng không nhất thiết phải nói rõ, George nói là năng lực của người đột biến, vậy thì cứ coi như là năng lực của người đột biến là được rồi.

Ông không phải là Wolverine, không dễ bị lừa như vậy, năng lực tâm linh của ông tuy không bằng trước đây, nhưng nhãn quan nhìn người lại không hề yếu đi.

Sau một thời gian dài tiếp xúc, ông biết George không lương thiện như vẻ bề ngoài.

Nhưng thế thì sao?

Ít nhất bản chất của George không xấu, nếu không đã sớm có thể vứt bỏ những gánh nặng như họ, tự mình đi sống cuộc sống tự do.

Kể từ khi chuyển đổi cơ thể, ông vẫn luôn suy ngẫm về cuộc đời mình, suy ngẫm về những quyết định đã đưa ra năm đó.

Nếu ông không quá tin tưởng vào con người, nếu ông đối xử tàn nhẫn hơn một chút với những người chống lại người đột biến, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện người đột biến bị diệt chủng, cũng sẽ không để nhiều người đột biến bị tra tấn trong phòng thí nghiệm như vậy.

Nhưng nếu thật sự làm như vậy, người đột biến có thật sự sẽ trở nên tốt hơn không?

Suy nghĩ đến tận bây giờ, ông vẫn chưa có câu trả lời.

Giả thuyết chưa xảy ra, không ai biết sẽ có kết cục như thế nào.

Có lẽ cuộc đời dù chọn đi con đường nào, tương lai cũng sẽ hối hận vì đã không chọn con đường kia.

Vì vậy bây giờ ông quyết định không đưa ra quyết định nữa, ông muốn giao phó vận mệnh của mình và của bọn trẻ cho vị hiệu trưởng George này, sau này do George đưa ra những quyết định đó.

Chỉ cần không vi phạm nguyên tắc của ông, không vi phạm lương tâm của ông, thì ông sẽ làm theo mệnh lệnh của George.

Hơn nữa nếu không có sự nỗ lực của George, họ bây giờ có thể đã chết cả rồi, bọn trẻ cũng không biết có thể sống sót được mấy đứa, sống sót cũng có thể không phải bị bồi dưỡng thành công cụ giết người, thì cũng trở thành vật thí nghiệm.

Bây giờ ông đã nhìn thoáng hơn, ông chỉ là một giáo viên bảo vệ an toàn cho trường học, nhiệm vụ mỗi ngày là giáo dục tốt cho bọn

trẻ.

Gần tòa nhà Stark ở Manhattan, bóng dáng George đột nhiên xuất hiện.

Trước đây hắn vẫn luôn ở quận Bronx, không quen thuộc với Manhattan, nơi duy nhất tương đối quen thuộc là tòa nhà Stark lần trước đi cùng Pepper.

Vì vậy hắn Độn thổ trực tiếp đến gần tòa nhà Stark trước.

"Vô ảnh vô tung!" Thêm một Bùa Ảo Ảnh lên người để tàng hình, dang rộng đôi cánh, hắn nhanh chóng bay về phía Đại học Grayburn.

"Xem ra Tướng quân Ross vẫn chưa hành động." Bay một vòng trên bầu trời trường học, không thấy có quân đội xuất hiện, George vung tay sử dụng Bùa Truy Tìm.

"Dấu chân hiện ra - Bruce Banner!" Hủy bỏ Bùa Ảo Ảnh đáp xuống đất, men theo dấu chân của Banner mà bùa truy tìm hiển thị, hắn đến trước một tòa nhà thí nghiệm.

Men theo cầu thang của tòa nhà thí nghiệm lên tầng ba, hắn giơ tay gõ cửa.

"Xin chào, có ai ở trong không?" Khoảng hai phút sau, một người đàn ông trung niên thấp bé mặc áo dài tay màu xanh lam mở cửa.

"Bạn học này, tôi hiện đang khá bận, nếu có vấn đề gì, đợi đến giờ học ngày mai hãy đến tìm tôi." Người đàn ông trung niên tưởng George là sinh viên của trường, đến tìm ông ta hỏi về vấn đề học tập.

Dáng vẻ của George cũng chỉ khoảng hai mươi tuổi, trông cũng không khác sinh viên trong trường là mấy.

"Xin lỗi, người tôi tìm không phải là ông, Tiến sĩ Stern, người tôi tìm là Tiến sĩ Bruce Banner." "Ồ... tôi nghĩ có lẽ cậu đã nhầm, ở đây

không có người này.” Nghe thấy lời của George, Stern rõ ràng kinh ngạc, lùi lại một bước định đóng cửa.

Tuy nhiên George lại dùng một tay chặn cửa lại, cứng rắn đẩy Stern sang một bên rồi bước vào.

“Tiến sĩ Banner, không cần trốn sau rèm cửa nữa, tôi không có ác ý, tôi không phải người của chính phủ, cũng không phải người của quân đội.” George vào nhà rồi đến phòng khách ngồi xuống, hướng về phía rèm cửa sổ nói.

Thấy đã không thể trốn được nữa, Banner cùng bạn gái Betty của mình từ sau rèm cửa bước ra, mặt đầy cảnh giác nhìn George hỏi: “Cậu là ai?

Sao biết tôi sẽ ở đây?” “Tôi tên là George, là hiệu trưởng của Học viện Siêu Năng Lực.

Chương 147

Còn về tại sao tôi biết anh ở đây?

Chỉ cần là người tôi muốn tìm, anh ta ở đâu tôi đều có thể tìm thấy, đây là năng lực của tôi." George rất tự nhiên ngồi xuống ghế sofa.

Banner nghe vậy liền nhíu mày: "Học viện Siêu Năng Lực gì, tôi chưa từng nghe nói." Những lời George nói, anh nghe mà mơ hồ, Betty bên cạnh anh và vị Tiến sĩ Stern kia cũng đều có vẻ mặt bối rối.

"Chưa nghe nói cũng không sao, ngồi xuống đi, tôi giải thích cho anh nghe là anh sẽ hiểu." Hắn giơ tay búng một cái, kích hoạt ma thuật gia đình, máy nước uống trong phòng khách đột nhiên tự động bật lên, bốn chiếc cốc lần lượt được rót đầy nước bay đến bàn trà trước mặt George.

"Trà, cà phê, hay rượu?" "Cậu đang biểu diễn ảo thuật à?" Thấy George búng tay một cái mà cốc tự rót nước bay đến, ba vị giáo sư hàng đầu trong giới khoa học là Banner cũng đều trợn tròn mắt.

Ảo thuật có thể lừa được trẻ con, nhưng không lừa được họ, màn biểu diễn vừa rồi của đối phương không thể là ảo thuật.

Chẳng lẽ là một loại vật phẩm công nghệ cao đặc biệt nào đó? .....

"Nếu các vị cho rằng đây là ảo thuật, thì cứ coi như là ảo thuật đi." George cười rồi lần lượt chỉ vào bốn chiếc cốc, kích hoạt Bùa Biến Hình, bốn cốc nước khoáng lập tức biến thành bốn cốc cà phê, sau đó bay đến trước mặt ba người.

"Khách tùy chủ tiện, vậy thì cà phê đi." Ba người cầm cốc cà phê trong tay lên ngửi, xác nhận đúng là cà phê thật, không khỏi quan sát

George.

Trong ảo thuật có trò biến nước thành đồ uống, nhưng nguyên lý của trò đó rất đơn giản, thường là cốc có cơ quan, hoặc là trong nước có thêm một số hóa chất, khiến màu sắc của nước giống như đồ uống.

Mà bốn chiếc cốc trong tay họ là loại cốc giấy thông thường nhất, không thể có mánh khóe gì, cà phê trong cốc cũng rất nguyên chất, không phải là hóa chất giả mạo nào cả.

Vì vậy họ muốn xem trên người George có giấu thiết bị đặc biệt nào không.

Kết quả sau khi xem xong họ lại cảm thấy không có khả năng.

Vì lúc này George mặc không nhiều quần áo, thật sự không thấy có chỗ nào có thể giấu đồ.

"Trước tiên nói về trường học của chúng tôi, Học viện Siêu Năng Lực, đúng như tên gọi, là một trường học siêu năng lực, trường chúng tôi tuyển sinh các loại học sinh có siêu năng lực, cũng tuyển dụng các giáo viên có siêu năng lực." George uống một ngụm cà phê tiếp tục nói: "Và Bruce Banner, anh rất phù hợp với tiêu chuẩn tuyển dụng giáo viên siêu năng lực của trường chúng tôi, vì vậy hôm nay tôi đã đến đây." Hắn không đề cập đến chuyện người đột biến, từ "người đột biến" sau khi trường học chính thức thành lập, đã bị hắn xóa bỏ hoàn toàn.

Nếu chính phủ đã làm phai mờ sự tồn tại của người đột biến, người thường cũng cho rằng người đột biến đều là hư cấu trong truyện tranh, hắn hà cớ gì phải nhắc lại, gây ra mâu thuẫn với người thường.

Vì vậy học sinh và giáo viên của trường sau này đều thống nhất

gọi là người có siêu năng lực, tất cả những người có siêu năng lực, họ vẫn là con người.

"Siêu năng lực?" Ba người Banner nhìn nhau.

"Thưa ngài George, chưa nói đến những gì ngài nói có thật hay không, cho dù là thật, tôi cũng không phải là người có siêu năng lực gì cả, tôi chỉ là do thí nghiệm sinh học dẫn đến cơ thể gặp chút tai nạn." "Tiến sĩ Banner cho rằng siêu năng lực là gì?" George không vội vàng hỏi.

Banner suy nghĩ một chút: "Chắc là loại điều khiển lửa, băng, từ trường và di chuyển đồ vật từ xa, giống như người đột biến trong truyện tranh." "Không, chúng tôi cho rằng siêu năng lực, là có được năng lực vượt qua người bình thường, không chỉ là điều khiển lửa, băng, mà sức mạnh lớn, giọng nói to cũng được tính.

Hơn nữa bất kể là bẩm sinh hay do luyện tập, đều được tính, anh có thể biến thành hình dạng Hulk, chính là một loại siêu năng lực, siêu năng lực có được do thí nghiệm.

Vì vậy cũng rất phù hợp với tiêu chuẩn tuyển dụng giáo viên của trường chúng tôi." George giải thích lại định nghĩa về siêu năng lực của trường.

Tuy nhiên Banner lúc này lại xua tay: "Xin lỗi, cho dù những gì cậu nói đều là thật, tôi cũng không có hứng thú gia nhập trường của các cậu làm giáo viên.

Vì hôm nay tôi có thể loại bỏ gen xanh lá trong cơ thể, sau đó trở lại làm người bình thường, sống cuộc sống của người bình thường." Anh cảm thấy chỉ cần có thể tiêm thuốc của Tiến sĩ Stern, trở lại làm người bình thường, Tướng quân Ross và người của S.H.I.E.L.D., sẽ không tìm đến anh gây phiền phức nữa.

Như vậy anh có thể cùng Betty trở lại Đại học Culver bắt đầu lại.

“Điều này tất nhiên không có vấn đề gì, trường chúng tôi chưa bao giờ ép buộc bất kỳ giáo viên và học sinh nào gia nhập.

Nếu anh không muốn, vậy thì chúng ta hữu duyên tái ngộ.” Đối với sự từ chối của Banner, George không hề khuyên giải, chỉ cười một tiếng, sau đó thi triển phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Thấy George đột nhiên biến mất tại chỗ, ba người Banner cũng giật mình.

Lúc này trong lòng họ, đã lờ mờ tin rằng trường học siêu năng lực mà George nói có thể thật sự tồn tại.

Dù sao với tư cách là những nhà khoa học hàng đầu, họ biết kỹ thuật dịch chuyển tức thời này, với trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại, tuyệt đối không thể thực hiện được.

Trên không trung của tòa nhà thí nghiệm, George tàng hình và không hề rời đi.

Dưa chín ép không ngọt, thay vì tốn công thuyết phục, cuối cùng chưa chắc đã thành công, không bằng đợi Banner chủ động gia nhập.

Banner hiện tại vẫn còn ảo tưởng về tình hình của mình, cho rằng chỉ cần biến thành người bình thường, là có thể trở lại cuộc sống của người bình thường.

Đợi đến khi anh ta phát hiện ra rằng ngay cả sau khi tiêm thuốc, vẫn sẽ biến thành Hulk, ngay cả khi không biến hình, cũng sẽ bị Ross bắt đi nghiên cứu, anh ta sẽ hiểu rằng, gia nhập Học viện Siêu Năng Lực là lựa chọn duy nhất của anh ta.

Và quá trình này sẽ rất nhanh, hắn chỉ cần ở đây yên tĩnh xem kịch là được.

Khi trời dần tối, Stern, Banner và Betty cũng đã thảo luận xong, vào phòng thí nghiệm đã chuẩn bị sẵn, bắt đầu tiến hành thí nghiệm tiêu diệt gen xanh lá.

Bay lơ lửng bên ngoài cửa sổ, George nhìn Banner nằm trên bàn thí nghiệm bị cố định, sau đó được tiêm thuốc, biến thành Hulk, được Betty an ủi, cuối cùng được tiêm thuốc giai đoạn hai, trở lại hình dạng người bình thường.

"Cuối cùng cũng đến!" Cùng lúc đó, hắn cũng thấy một lượng lớn quân đội tràn vào trường học, tất cả học sinh và giáo viên bên ngoài tòa nhà thí nghiệm bị sơ tán khẩn cấp, các tòa nhà gần đó đều bị các tay súng bắn tỉa cầm súng gây mê bao vây.

Ba người trong tòa nhà thí nghiệm không hề hay biết tình hình bên ngoài, thậm chí còn đang tranh cãi.

Thì ra Tiến sĩ Stern sau khi nhận được mẫu máu của Banner gửi đến, đã tiến hành sao chép một lượng lớn, muốn dựa vào những gen xanh lá mạnh mẽ này để tạo ra loại thuốc vạn năng có thể chống lại mọi bệnh tật, giành giải Nobel, vang danh thiên hạ.

Banner phát hiện ra, rất không đồng tình với cách làm này của Tiến sĩ Stern.

Vì Banner là người rõ nhất sự đáng sợ của gen xanh lá, biết rằng thứ mà Tiến sĩ Stern tạo ra không phải là thuốc vạn năng có thể chữa mọi bệnh tật, mà là thuốc quái vật sẽ tạo ra vô số quái vật đáng sợ.

Đến lúc đó những loại thuốc này nhất định sẽ bị Tướng quân Ross lợi dụng, cả thế giới sẽ chìm trong chiến tranh.

Quốc gia của mình có bản tính gì anh ta là người rõ nhất, những năm qua không ngừng trốn chạy ở các quốc gia khác, chính là không muốn quân đội lợi dụng gen của anh ta để tạo ra vô số quái vật phát

động chiến tranh.

Ngay khi hai người đang tranh cãi kịch liệt, một viên đạn gây mê tầm xa xuyên qua cửa sổ, bắn chính xác vào lưng Banner.

Banner lập tức cứng người, ngã thẳng xuống.

Lúc này Emil Blonsky cũng một cước đá văng cửa phòng thí nghiệm xông vào, anh ta đẩy Betty ra, tóm lấy cổ Banner, tát mạnh mấy cái, muốn gọi Hulk ra quyết đấu với mình.

Khi phát hiện Hulk không xuất hiện, anh ta tức giận gầm lên một tiếng.

Trước đó tại Đại học Culver, anh ta đã bị Hulk cho một trận nhừ tử, bây giờ đã được tiêm phiên bản huyết thanh Siêu chiến binh không hoàn chỉnh, thực lực tăng mạnh, muốn rửa hận, Hulk lại biến mất, điều này sao không khiến một người cao ngạo như anh ta cảm thấy khó chịu.

Sau đó là một đám lính vào trói chặt Banner đưa ra ngoài, còn Blonsky không cam lòng, sau khi không còn ai đã ép Tiến sĩ Stern tiêm cho mình gen sao chép của máu Hulk.

Đối với điều này, George chứng kiến toàn bộ quá trình mà không hề ngăn cản... .....

George không ngăn cản Abomination xuất hiện, đương nhiên là để Hulk tái xuất, khiến Banner hoàn toàn hết hy vọng, vừa hay có thể thu nhận một vệ sĩ cường tráng cho trường.

Abomination tuy không có khả năng càng tức giận càng mạnh của Hulk, nhưng thực lực tổng thể thực ra cũng không tệ.

Quan trọng là Abomination tốt hơn Hulk ở một điểm, đó là sau này có thể thông qua việc kiểm soát để tùy ý chuyển đổi giữa Abomination và Blonsky, mà không gây ra hai loại tính cách và hành vi khác nhau.

Nhưng hắn cũng không phải là không làm gì cả, khi Stern bị Abomination đánh bay, hắn đặc biệt chú ý không để bản sao máu của Hulk nhỏ lên đầu Tiến sĩ Stern, ngăn chặn sự ra đời của Leader.

Đồng thời sau khi Abomination nhảy xuống từ tòa nhà thí nghiệm, hắn lại đến phòng thí nghiệm dùng Bùa Lú với Stern đang hôn mê.

Chương 148

"Obliviate!" Hiệu quả của Bùa Lú được kích hoạt, tất cả ký ức của Stern về Banner và gen xanh lá, đều bị George xóa sạch.

Làm xong những việc này, hắn lại ném Stern và những binh sĩ bị đánh ngất trong tòa nhà thí nghiệm ra ngoài đường lớn, sau đó vung tay niệm chú vào tòa nhà thí nghiệm: "Lệ Hỏa!" Ngọn lửa màu xanh lam từ tay hắn phun ra, bao trùm toàn bộ tòa nhà thí nghiệm trong biển lửa.

Hắn cũng không muốn máu của Hulk bị quân đội lấy được, đến lúc đó gây ra phiền phức gì, chi bằng trực tiếp thiêu tất cả thành tro bụi.

Abomination đang hoành hành trên đường phố, sự chú ý của quân đội đều tập trung vào đó, tòa nhà thí nghiệm bên này dù có cháy, cũng không có thêm binh lực để đến chữa cháy.

Thực ra cũng không chữa được, George dùng là Lệ Hỏa, nước thường không thể dập tắt được.

Vì vậy dưới sự kiểm soát của hắn, chỉ trong vài phút ngắn ngủi, cả tòa nhà thí nghiệm đã bị Lệ Hỏa thiêu thành một đống tro tàn, bao gồm cả những vật không cháy được như đá và thép trong tòa nhà, cũng không thoát khỏi.

Làm xong những việc này, hắn mới thu lại Lệ Hỏa, bay về phía con đường lớn không xa.

Mà hiện tại trên con đường lớn bên ngoài, hai gã khổng lồ một xanh một vàng đang đánh nhau dữ dội.

Thì ra trong lúc George giải quyết hậu họa, bên này Banner để

ngăn cản Abomination phá hoại, đã nhảy xuống từ máy bay, một lần nữa biến thành Hulk.

"Cũng gần đến lúc dọn dẹp rồi!" Thấy Hulk cưỡi trên người Abomination đánh tới tấp, sau đó bị Abomination một cước đá bay, hắn vỗ cánh bay đến giữa hai người, dùng một Bùa Khuếch Âm cho mình rồi hét lên: "Hai người các ngươi, đừng đánh ở đây nữa, đánh nữa cả con đường này sẽ bị phá hủy mất." Âm thanh siêu lớn đột ngột, khiến cả Abomination và Hulk đều sững sờ một lúc, không chỉ họ sững sờ, mà Tướng quân Ross trên trực thăng và những binh sĩ còn sống sót xung quanh cũng sững sờ.

"Hắn là ai?" "Hắn là hiệu trưởng Học viện Siêu Năng Lực, George!" Lúc này Betty trên trực thăng nhận ra George, chiều nay mới gặp.

Khả năng biến nước thành cà phê và biến mất trong nháy mắt của George, cô vẫn còn nhớ như in.

"Học viện Siêu Năng Lực, sao tôi chưa từng nghe nói?" Tướng quân Ross nhíu mày, nhưng bây giờ cũng không phải lúc để so đo, quan trọng là phải biết tên có cánh này là địch hay bạn.

"Hắn đến để giúp đỡ à?" "Chắc... là vậy." Betty không chắc chắn trả lời.

Họ tiếp tục nhìn xuống chiến trường bên dưới.

"Tên người chim từ đâu ra, lo chuyện bao đồng!" Abomination gầm lên một tiếng, nhảy lên không trung vung tay về phía George.

Bây giờ tất cả những ai cản đường hắn, bất kể là ai đều phải chết.

"Tính tình cũng không tốt lắm." Đối mặt với bàn tay to lớn có thể đập bẹp một chiếc xe của Abomination, George cười rồi chỉ tay: "Levicorpus!" Ma thuật màu đỏ bắn trúng Abomination, cơ thể hắn

lập tức lộn ngược bị treo ngược giữa không trung.

"Sao lại thế này?" Abomination giơ tay cố tóm lấy thứ đang treo chân mình lên, nhưng phát hiện không có gì cả, cố gắng giãy giụa nhưng phát hiện ở trên không không có điểm tựa, sức lực của hắn có lớn đến mấy cũng vô dụng.

Nhất thời cũng có chút bối rối.

Nhưng khoảng năm, sáu giây sau, hắn đã từ giữa không trung rơi xuống.

"Ngươi nên giảm cân rồi đấy." George thấy vậy cũng không ngạc nhiên.

Găng tay hợp kim của hắn không thể khuếch đại uy lực ma thuật, nên Levicorpus dùng ra, treo một sinh vật có kích thước lớn như Abomination, vẫn có chút khó khăn.

Đương nhiên thể chất như Abomination, đối với ma thuật có thể cũng có một chút kháng phép.

Nhưng điều này đối với George cũng không quan trọng.

Sau khi rơi xuống đất, Abomination cảm thấy càng tức giận hơn vì bị trêu đùa, gầm lên giận dữ, nhặt chiếc xe hơi bị xé thành hai mảnh bên cạnh, ném về phía George đang ở giữa không trung.

George vung tay trái phải, siêu năng lực được kích hoạt, hai nửa chiếc xe hơi ném về phía hắn lập tức tách ra hai bên, không làm hắn bị thương chút nào.

Thu lại đôi cánh đáp xuống đất, thấy Abomination chạy về phía mình, hắn lại giơ tay chỉ: "Locomotor Mortis!" Bùa Khóa Chân được kích hoạt, Abomination đang chạy đột nhiên hai chân bị khóa lại, ngã sấp mặt trượt một đường đến trước mặt George.

Không đợi hắn dùng sức mạnh thô bạo để thoát khỏi sự trói buộc của Bùa Khóa Chân, George bắt đầu liên tục thi triển Bùa Choáng vào đầu hắn.

"Stupefy!

Stupefy!" So với Gajeel Rồng Sắt trước đây phải cần hơn một trăm Bùa Choáng mới hạ gục được, đối phó với Abomination chỉ cần ba mươi Bùa Choáng đã khiến hắn chìm vào giấc ngủ.

Với tư cách là một pháp sư, đối phó với một tên ngốc to xác như Abomination, quả thực không thể đơn giản hơn.

Không biết bay, cũng không có đòn tấn công đặc biệt nào, chỉ biết dựa vào sức mạnh cận chiến, mục tiêu lại lớn như vậy, cũng chỉ mạnh hơn Troll trong thế giới Harry Potter một chút mà thôi.

Giải quyết xong Abomination, hắn lại quay đầu nhìn Hulk.

Hulk không phải là một quái vật không có IQ, chỉ là thích tức giận mà thôi, bản tính cũng không xấu, về cơ bản không trêu chọc hắn thì hắn cũng không giết người bừa bãi.

Sau khi thấy George xuất hiện chế ngự Abomination, hắn không ở lại lâu, chỉ nhìn Betty trong trực thăng một cái, rồi định nhảy đi.

"Chờ một chút, mượn cậu vài sợi tóc dùng." Lại một lần nữa dang rộng đôi cánh tăng tốc bay đến đỉnh đầu Hulk, George điều khiển lưỡi đao nhanh chóng cắt một nhúm tóc, thu vào không gian thay đồ của mình.

Và hành động này rõ ràng đã chọc giận Hulk, hắn quay người đấm về phía George, George nhanh chóng lùi lại né tránh.

"Cậu có thể biến trở lại được rồi!" George mỉm cười, giơ tay chỉ vào Hulk.

“Rictusempra!” Bị Bùa Chột Dạ trúng, sự tức giận trên mặt Hulk nhanh chóng biến mất, sau đó ngẩng đầu cười ha hả.

Và khi hắn cười lớn, cơ thể cũng nhanh chóng thu nhỏ lại, biến thành hình dạng của Bruce Banner.

Hulk có đặc điểm càng tức giận càng mạnh, nhưng điểm yếu của hắn cũng rõ ràng không kém, đó là một khi sự tức giận biến mất sẽ biến trở lại thành Banner.

Vì vậy Bùa Chột Dạ của George chuyên khắc chế Hulk.

Đồng thời Hulk cũng không có khả năng kháng cự với các loại phép thuật linh hồn và tâm linh, trong phim rất dễ bị Scarlet Witch Wanda điều khiển.

Vì vậy nếu hắn dùng Lời nguyền Độc đoán cũng có thể điều khiển Hulk, dùng năng lực tâm linh cũng có thể đạt được hiệu quả tương tự.

“Reparo!” Dùng Bùa Sửa Chữa sửa lại quần áo cho Banner, George lại hỏi: “Thế nào, lần này có hứng thú gia nhập Học viện Siêu Năng Lực của chúng tôi không?” “Tôi tham gia!” Banner đứng dậy, nhìn quần áo trên người mình, kiên định gật đầu. .....

Giờ phút này Banner đã hiểu, cho dù anh biến thành người bình thường, cũng không thể cùng Betty sống cuộc sống của người bình thường.

Vì vừa rồi trên trực thăng, Thaddeus Ross đã nói với anh, nếu trong cơ thể anh không còn Hulk, anh sẽ phải đối mặt với cuộc sống tù tội cả đời.

Và thực tế anh cũng không thể biến thành người bình thường, thuốc mà Tiến sĩ Stern nghiên cứu không thể loại bỏ gen Hulk trong cơ thể anh.

Nếu đã vậy, không bằng gia nhập trường học siêu năng lực của

George.

Một mặt, George có thể dễ dàng khiến anh thoát khỏi trạng thái Hulk, anh sẽ không còn lo lắng làm tổn thương người bình thường sau khi biến thành Hulk nữa.

Mặt khác, không gia nhập Học viện Siêu Năng Lực, anh sẽ phải tiếp tục lang thang, bị S.H.I.E.L.D. và Tướng quân Ross, thậm chí bất kỳ thế lực nào thèm muốn gen của anh truy sát.

"Rất tốt, vậy chúng ta về học viện đi, sau này anh sẽ phụ trách môn vật lý của học viện, Charles lại nhẹ gánh đi không ít." Thấy Banner đồng ý, George gật đầu, dẫn anh đến trước mặt Abomination.

"Wingardium Leviosa!" Một Bùa Bay lên khiến Abomination từ từ bay lên, tiếp theo hắn định đưa Abomination và Banner bay về trường học.

Hắn hiện có thể Độn thổ mang theo người, nhưng vẫn chưa thể Độn thổ mang theo nhiều người, đặc biệt là một trong số đó có kích thước vượt quá giới hạn mà phép Độn thổ có thể chịu đựng.

Chương 149

“Đợi đã, các người không thể đi!” Tuy nhiên ngay lúc này, trực thăng hạ cánh, Ross dẫn theo Betty và binh sĩ đi tới, chặn đường đi của họ.

Đồng thời những đội quân vừa rồi vì trận chiến của Abomination và Hulk mà lẩn trốn xung quanh cũng đã tập trung lại.

“Vị này là...

Tướng quân Ross phải không.” George quan sát Ross từ trên xuống dưới, mỉm cười nói: “Xin hỏi có chuyện gì không ạ?” “Tất cả mọi thứ ở đây đều thuộc về quân đội, cậu không được mang đi, và cậu cũng phải theo tôi về để điều tra.” Tướng quân Ross vẫy tay, hàng trăm binh sĩ chĩa súng vào George.

Bất kể là Abomination hay Hulk, ông ta đều không thể từ bỏ, chỉ cần có được hai mẫu vật này, ông ta có thể tạo ra một đội quân Siêu chiến binh thực sự vượt xa Captain America, quét sạch tất cả các quốc gia.

Còn về George này, có nhiều năng lực kỳ lạ như vậy, không chừng là một người đột biến còn sót lại, cũng có thể mang về nghiên cứu một chút.

“Cha, cha đang nói gì vậy, là anh ấy đã cứu chúng ta, sao cha còn làm vậy!” Betty có chút không thể tin được nhìn cha mình, sau đó tức giận đẩy binh sĩ đang cản cô ra, đến bên cạnh Banner.

George thấy vậy không trả lời Ross, mà nhìn Betty mời: “Tiến sĩ Betty, trường chúng tôi còn thiếu một giáo viên sinh học, không biết cô có hứng thú đến không.” “Có hứng thú, tôi sẵn lòng đến trường các vị làm giáo viên.” Betty lườm cha mình một cái, sau đó khoác tay

Banner trả lời.

Ross thấy vậy liền ra hiệu cho binh sĩ cận vệ của mình: "Đưa tiểu thư Betty về nhà, sau đó đưa tất cả những người này về căn cứ." Theo mệnh lệnh của Tướng quân Ross, hai binh sĩ cận vệ đi về phía George, những binh sĩ bao vây xung quanh cũng giơ súng nhắm vào George và Banner, đề phòng họ phản kháng.

George bất đắc dĩ lắc đầu: "Các người đúng là một lũ không biết trời cao đất dày là gì, điểm này còn không bằng Nick Fury, gã đó ít nhất trước khi không có trăm phần trăm chắc chắn, cũng không dám đến gây sự với tôi.

Các người thấy tôi đã dễ dàng dọn dẹp những kẻ mà các người không xử lý được, vậy mà còn dám giở trò này với tôi.

Là cảm thấy tôi quá dễ nói chuyện, hay là tôi trông giống một tên ngốc có vấn đề về não?" Hắn giơ một tay lên, khả năng điều khiển từ trường được kích hoạt toàn lực, tất cả súng trong tay binh sĩ xung quanh đều bị cưỡng ép tuột khỏi tay, sau đó quay nòng chỉ vào đầu chính họ.

"Từ bây giờ, ôm đầu nằm sấp xuống đất không được động đậy, nếu không phải vì nể mặt ông là người nhà của giáo viên trường chúng tôi, hiệu trưởng này hôm nay sẽ cho ông khỏa thân treo trên trời một ngày, xem ông có biết xấu hổ là gì không!" Nói thật, đôi khi hắn thực sự cạn lời với tầng lớp lãnh đạo của đất nước này, chính là cái kiểu tự tin mù quáng vào quyền thế của bản thân.

Nick Fury cũng vậy, nhưng có khá hơn một chút, không ngốc đến thế.

Nếu không có nhiều siêu anh hùng ra tay cứu thế giới, chỉ dựa vào những kẻ được gọi là lãnh đạo chính phủ này, thế giới không biết đã bị phe phản diện hủy diệt bao nhiêu lần, căn bản không đợi được đến

khi Thanos xâm lược.

Nếu không phải muốn để lại ấn tượng tốt cho hai vị giáo viên mới, hôm nay Tướng quân Ross dám uy hiếp hắn như vậy, đã là tự tìm đường chết.

Với thực lực hắn nắm giữ hiện tại, trừ những tồn tại cấp bậc như Ancient One, Odin, Captain Marvel, người và tổ chức bình thường hắn thật sự không để vào mắt.

Đặc biệt là sau khi hắn nắm giữ phép Độn thổ có thể dịch chuyển tức thời.

"Thưa ngài, tôi hy vọng ngài bình tĩnh một chút, ngài làm vậy sẽ bị truy nã toàn quốc, cho dù ngài không quan tâm, ngài cũng có gia đình và bạn bè, cũng sẽ ảnh hưởng đến họ.

Thế này, tôi có thể để một mình ngài rời đi, không truy cứu những gì ngài đã làm, chỉ cần ngài để họ lại là được." Tướng quân Ross không ngờ George lại có thể điều khiển tất cả súng của mọi người, lúc này cũng không thể không nhượng bộ.

Ông ta nghĩ George có thể chế ngự Abomination và Hulk, là nhờ vào siêu năng lực đặc biệt, nhưng những năng lực đó không có nghĩa là hắn có thể đối kháng với vũ khí hiện đại của quân đội.

Ông ta từng xem qua một số tài liệu về người đột biến, những người đột biến có năng lực mạnh mẽ đó, có thể phá hủy một thành phố, nhưng chưa chắc đã chịu được một viên đạn.

Chỉ là không ngờ đối phương lại vừa hay có năng lực khắc chế vũ khí hiện đại của họ.

"Densaugeo!" George vung tay, Tướng quân Ross vẫn còn đang nói những lời đầy uy hiếp, hai chiếc răng cửa đột nhiên mọc dài ra, dài đến tận cổ áo, khiến ông ta không thể không ngậm miệng lại.

“Hoan nghênh truy nã tôi, nhưng ai ra lệnh thì thông báo cho tôi một tiếng, tối hôm đó tôi sẽ đến tìm hắn nói chuyện, tin tôi đi, đó sẽ là một cuộc đàm phán rất vui vẻ.” Nick Fury hiện đang đấu với Hydra như lửa với dầu, không có sức lực để quản hắn, các bộ phận khác nếu dám đến gây sự với hắn, hắn không ngại nói chuyện tử tế với lãnh đạo của họ, cũng coi như là một hình thức răn đe.

Nói thật, các bộ phận đó có tìm được trường học hay không cũng là một vấn đề, họ không có công nghệ của S.H.I.E.L.D.

“Chúng ta nên đi rồi!” Thấy tất cả binh sĩ bao gồm cả Tướng quân Ross, cuối cùng đều ôm đầu nằm sấp trên đất, George dùng một Bùa Ảo Ảnh lên Banner, Betty, Abomination và chính mình để tàng hình, sau đó dang rộng đôi cánh, kéo họ bay về phía trường học.

“Cha, nếu cha còn chút tình thân với con, xin đừng đến tìm chúng con nữa.” Từ từ bay lên, Betty hét lớn với cha mình là Tướng quân Ross ở dưới.

Ross đứng dậy nhìn bầu trời trống không, biểu cảm cũng vô cùng phức tạp.

Khoảng một phút sau, những khẩu súng đang lơ lửng nhắm vào các binh sĩ đồng loạt rơi xuống đất, Tướng quân Ross đứng dậy im lặng một lúc, rồi nói với người lính thông tin: “Liên lạc với Nick Fury cho tôi, tôi muốn biết gã này rốt cuộc là ai, còn nữa, liên lạc với nha sĩ cho tôi.” .....

“Đừng lo cho cha cô, cái răng đó thì tìm nha sĩ nhổ đi là được.” George bay về hướng trường học, thấy Betty có vẻ hơi lo lắng, hắn bèn thuận miệng an ủi một câu.

Ngay khi hắn vừa dứt lời, phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng người đang bay với tốc độ cao, George nhìn kỹ, đó chẳng phải là Iron Man đã lâu không gặp sao.

Lúc này, Iron Man đang trên đường cũng nghe thấy lời nhắc của Jarvis: "Thưa ngài, phát hiện có phản ứng năng lượng sinh vật cỡ lớn ở phía trước, xin hãy chú ý né tránh." "Sinh vật cỡ lớn?" Tony lập tức giảm tốc, lơ lửng giữa không trung, liếc nhìn về phía trước và thấy chẳng có gì cả.

"Bật chế độ quét." Thiết bị dò tìm đặc biệt trong mắt anh khởi động, bốn bóng người hiện ra trước mắt, trong đó có một bóng người đặc biệt khổng lồ.

"Bị phát hiện rồi sao?" Thấy Tony đột ngột dừng lại, George biết Bùa Tan Hình của mình đã bị nhìn thấu.

Nguyên lý của Bùa Tan Hình là dùng ma thuật bẻ cong ánh sáng để ẩn thân, nên nó vô dụng trước các thiết bị dò nhiệt.

Hủy bỏ Bùa Tan Hình, hắn vẫy tay với Tony: "Chào, Tony, lâu rồi không gặp, anh đang bận đi đâu thế?" "George?

Cậu đây là...

Ồ, cái thứ quái quỷ gì kia, trông xấu thật!" Thấy George đột nhiên xuất hiện giữa không trung, Tony cũng không ngờ tới, đặc biệt là khi sau lưng hắn còn dùng dây thừng kéo theo một con quái vật hình người khổng lồ.

"Sản phẩm thí nghiệm của quân đội, đang phá phách ở Broadway nên tôi tiện tay khống chế luôn." George giải thích ngắn gọn.

Tony chợt nhớ ra điều gì đó, nói với George: "May mà có cậu ở đây, giúp tôi một việc nhỏ, cùng đến The Queen cứu người." Sau lần chia tay với George, anh phát hiện mình bị ngộ độc palladium do lò phản ứng hồ quang, có thể sẽ không sống được bao lâu nữa, thế là anh bắt đầu buông thả, làm ra rất nhiều chuyện hoang đường.

Nhưng may mắn là nhờ phát hiện ra manh mối cha để lại, anh đã

dùng nguyên tố mới thay thế palladium, cuối cùng giải trừ được độc tố và trở lại bình thường.

Chỉ có điều, lúc này anh lại phát hiện Ivan Vanko, kẻ đã tấn công mình trước đó, dường như định lợi dụng buổi triển lãm người máy của Hammer Industry để thực hiện một cuộc tấn công khủng bố.

Nơi đó hôm nay sẽ có hàng trăm khán giả, bao gồm cả Pepper, bên ngoài hội chợ còn có rất đông dân thường đến xem.

Chỉ dựa vào một mình anh, anh lo rằng sẽ không cứu được hết mọi người.

Vì vậy, khi thấy George, anh liền muốn kéo hắn đi giúp đỡ, dù sao George cũng có rất nhiều năng lực, chắc chắn sẽ giúp được rất nhiều.

"The Queen, là hội nghị triển lãm người máy của Hammer." George vừa nghe Tony nói liền biết chuyện gì đang xảy ra.

"Cũng được, nhưng đợi một chút." Hắn lấy ra một chiếc hộp nhỏ từ không gian trang bị, nói với Banner và Betty: "Bây giờ tôi phải đi giúp Tony cứu người, phiền hai người tạm thời ở trong chiếc hộp này một lát." Đám người máy của Ivan Vanko đều làm bằng kim loại, đối với hắn không có chút sức sát thương nào, hắn chỉ là tiện đường qua giúp một tay.

Vừa hay mấy hôm nay hắn cũng định đi tìm Tony, vừa lấy được tóc của Hulk, chắc chắn phải dùng nó làm lõi đũa phép để chế tạo một lô đũa phép hợp kim mới.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu bên Tony đã bắt đầu đánh Ivan Vanko, có phải điều đó có nghĩa là Thần Sấm cũng đã bị ném từ Thần Vực xuống rồi không.

"Chúng tôi thì không sao, chỉ là, hiệu trưởng, chiếc hộp này của ngài có hơi nhỏ không?" Banner và Betty đương nhiên biết Iron Man là

ai, cũng sẵn lòng phối hợp với George để không gây thêm rắc rối, nhưng chiếc hộp chỉ to bằng lòng bàn tay, làm sao họ vào được.

George cười nói: "Bên ngoài trông nhỏ vậy thôi, bên trong to bằng cả một căn nhà, đủ chứa hai người rồi." Nói rồi, hắn lần lượt đưa Banner, Betty và Abomination vào trong hộp, sau đó lại cất chiếc hộp vào không gian trang bị của mình.

Tony thấy vậy không nhịn được nói: "Sao năng lực của cậu ngày càng nhiều thế, trước đây tôi chưa từng thấy cậu dùng cái này?" "Năng lực của tôi sẽ ngày càng nhiều theo thời gian, đây đều là những năng lực mới thức tỉnh.

Khoảng thời gian này rốt cuộc anh đã xảy ra chuyện gì vậy, tôi cũng vừa mới đọc tin tức." George vỗ cánh, bay song song với Tony về phía khu triển lãm Hoàn cầu The Queen.

Trong lúc nói chuyện, hắn cũng hiểu được tình hình chi tiết của Tony gần đây.

Hầu hết mọi chuyện không có gì thay đổi, nhưng vì Tony đã gặp Black Widow, nên lần này người luôn ở bên cạnh Tony là Coulson, tiêm cho anh thuốc giải độc tạm thời, và người trông chừng anh ở biệt thự cũng là Coulson.

Chỉ có điều, thời gian trước S.H.I.E.L.D. và Hydra đấu đá rất dữ dội, Coulson bị Nick Fury điều về tổng bộ.

Chương 150

Tony nhân cơ hội trốn khỏi biệt thự đi tìm Pepper, tiện thể mang về mô hình do cha để lại, sau đó thông qua mô hình chế tạo ra nguyên tố mới thay thế palladium, từ đó hoàn toàn thoát khỏi sự dày vò của độc tố.

Hai người vừa bay vừa nói chuyện, rất nhanh đã đến khu triển lãm Hoàn cầu The Queen.

Tony bay thẳng vào trong, còn George thì ẩn thân nấp ở một bên.

Lúc này trong đại sảnh triển lãm, trong tiếng vỗ tay của mọi người, chủ tịch Hammer Industry, Justin Hammer, nhảy một điệu nhảy gợi cảm lên sân khấu.

"Thưa quý vị, trong một thời gian dài, chúng ta luôn để những người lính dũng cảm phải mạo hiểm chiến đấu.

Sau đó Iron Man xuất hiện, chúng ta tưởng rằng sẽ không còn ai phải hy sinh nữa.

Nhưng anh ta lại không chịu công khai công nghệ tiên tiến của mình.

Tôi cho rằng điều đó không công bằng, cũng không đúng.

Vì vậy, Hammer Industry chúng tôi đã nghiên cứu ra công nghệ tốt hơn.

Tối nay, các tờ báo lớn sẽ khốn khổ đây, vì mực in của họ sẽ không đủ dùng đâu." Nói xong, ông ta quay người chỉ về phía sau: "Thưa quý vị, xin mời xem, bộ mặt hoàn toàn mới của quân đội Hoa Kỳ, binh sĩ người máy đặc nhiệm Lục, Hải, Không quân!" Khi ánh đèn sân khấu tập trung vào sân khấu, từng hàng người máy bằng thép

do Ivan Vanko chế tạo bắt đầu trồi lên từ mặt đất.

"Cuối cùng, là bộ giáp chiến đấu phản ứng mối đe dọa toàn diện, phụ trách chỉ huy, và người điều khiển nó, Trung tá Không quân James Rhodes." War Machine, được cải tiến từ bộ giáp Mark đời đầu mà Tony tặng cho Rhodes, lần đầu tiên xuất hiện trước mắt mọi người.

Chỉ có điều lúc này Hammer lại trơ trẽn nói rằng đó là do Hammer Industry chế tạo.

Tuy nhiên, ngay khi mọi người đang cảm thấy chấn động, Iron Man đã hai tháng không xuất hiện đột nhiên hạ cánh xuống sân khấu, khiến Hammer lập tức chột dạ.

Còn khán giả bên dưới thấy Iron Man lên sàn thì tất cả đều sôi sùng sục.

Bởi vì trong mắt họ, dù là binh sĩ người máy hay War Machine, chúng vẫn chỉ là những vật trưng bày chưa có chiến tích gì, trong khi Iron Man đã thực sự chứng minh được sức mạnh của mình.

Quan trọng là Iron Man không chỉ là Iron Man, anh còn là nhà phát minh thiên tài nhất, tay chơi giàu có và nổi tiếng nhất.

Ở một nơi khác tại Hammer Industry, Ivan Vanko, sau khi thấy Tony Stark xuất hiện, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh, bắt đầu điều khiển từ xa War Machine và những binh sĩ người máy kia.

"Tony, không ổn rồi, hệ thống của tôi bị khống chế rồi!" Súng máy sau lưng War Machine đột nhiên nâng lên nhắm vào Tony, và bốn hàng binh sĩ người máy phía sau cũng đồng loạt rút vũ khí ra.

"A a a!!!" Thấy tất cả binh sĩ người máy đều mất kiểm soát, bắt đầu tấn công Iron Man, khán giả tại hiện trường lập tức sợ hãi la hét.

"Ra ngoài đấu với tao!" Tony phát hiện mục tiêu là mình, liền bay ra ngoài sảnh triển lãm.

War Machine bị khống chế và những người máy không quân có thể bay, vừa dùng súng máy bắn về phía Tony, vừa bám sát đuổi theo.

Còn những người máy lục quân và hải quân còn lại, pháo cao xạ phòng không sau lưng được nâng lên, chuẩn bị chạy ra ngoài sảnh triển lãm để phối hợp với không quân từ mặt đất vây đánh Tony.

Tuy nhiên, đúng lúc này, George hủy bỏ Bùa Tan Hình và chặn trước mặt những người máy này.

"Tôi nghĩ, các người nên ngoan ngoãn ở lại đây thì hơn!" "Chết đi!" Ivan Vanko, đang điều khiển từ xa War Machine và các binh sĩ người máy, thấy George chặn đường trên màn hình, vẻ hung tợn thoáng qua trên mặt, hắn trực tiếp điều khiển người máy lục quân và không quân chĩa vũ khí về phía George.

Tuy nhiên, giây tiếp theo, trên máy tính của hắn, tất cả các binh sĩ người máy lục quân và hải quân đều chuyển sang màu đỏ mất liên lạc, màn hình cũng biến mất.

"Sao lại thế này?" Ivan Vanko lộ vẻ không thể tin nổi, chẳng lẽ hệ thống đã bị xâm nhập?

Cho dù là Iron Man, cũng không thể trong nháy mắt tiêu diệt nhiều binh sĩ người máy lục quân và hải quân như vậy, trừ khi dùng một loại tên lửa uy lực lớn nào đó trực tiếp cho nổ tung cả sảnh triển lãm, hoặc là hệ thống bị xâm nhập và phá hủy quyền kiểm soát của hắn đối với người máy.

Khả năng thứ nhất là không thể, hắn vẫn đang điều khiển người máy không quân truy sát Tony, nhìn xuống sảnh triển lãm cũng không thấy bị tên lửa tấn công.

Khả năng thứ hai cũng khó tin, dù sao với trình độ kỹ thuật của hắn, hắn không tin ai có thể xâm nhập hệ thống, đặc biệt là chỉ xâm

nhập một phần, người máy không quân và War Machine hắn vẫn có thể điều khiển bình thường.

Nghĩ không ra, thật sự nghĩ không ra.

Đã nghĩ không ra thì hắn cũng không nghĩ nữa, mục tiêu chính của hắn là báo thù Tony, nên tiếp theo hắn sẽ tập trung điều khiển người máy không quân và War Machine truy sát Tony.

Lúc này trong sảnh triển lãm, George đứng trước một đám người máy, tất cả chúng đều đã rũ rượi.

Thì ra vừa rồi khi những người máy đó định tấn công hắn, hắn đã trực tiếp dùng Bùa Đóng Băng để đóng băng tất cả.

Bùa Đóng Băng ngoài việc có thể định thân các sinh vật nhỏ trên diện rộng, còn có tác dụng đóng băng các sản phẩm công nghệ của Muggle, khiến chúng tạm thời ngừng hoạt động.

George cũng đã nghiên cứu kỹ về câu thần chú này.

Thực ra Bùa Đóng Băng tuy tên là vậy, nhưng không phải dùng khí lạnh để đóng băng theo cách thông thường, mà có liên quan đến nguyên lý ma thuật thời gian, giống như Bùa Sửa Chữa.

Trong thế giới Harry Potter, các phù thủy cũng có nghiên cứu rất sâu về ma thuật liên quan đến thời gian.

Chẳng hạn như Bùa Quay Ngược Thời Gian và Xoay Thời Gian được chế tạo từ nó, có thể du hành về quá khứ.

Bùa Sửa Chữa, Bùa Đóng Băng cũng là một dạng ứng dụng mở rộng của ma thuật thời gian.

"Mấy thứ này vẫn nên phá hủy trực tiếp thì hơn." George giơ tay chỉ về phía những binh sĩ người máy, Lửa Quỷ phun ra, rất nhanh tất cả người máy đều hóa thành một vũng sắt nóng chảy dưới nhiệt độ

cao của Lửa Quỷ.

Nếu hắn nhớ không lầm, bên trong những binh sĩ người máy này còn có bom do Ivan Vanko cài đặt, cho dù hắn có tháo dỡ chúng, đợi hiệu lực của Bùa Đóng Băng biến mất, chúng vẫn sẽ phát nổ.

Vì vậy, hắn quyết định đốt tất cả thành sắt lỏng, như vậy là chắc chắn nhất.

"George!" Lúc này, Pepper từ hàng ghế khán giả chạy tới, cô nhận ra George.

"Chuyện gì đang xảy ra vậy?" "Là Tony bảo tôi đến giúp, cụ thể thì lát nữa để Tony nói cho cô." George không giải thích cho Pepper, mà giang rộng đôi cánh, bay thẳng lên, hướng về phía Tony đang bị vây đánh.

Những khán giả chưa rời đi ở phía dưới, thấy George giang đôi cánh trắng muốt bay đi, liền trợn mắt kinh ngạc kêu lên: "Là thiên thần sao?

Tôi hình như thấy thiên thần, là thiên thần đã cứu chúng ta!" Trên bầu trời sảnh triển lãm, Tony dựa vào kỹ năng bay lượn siêu việt và vũ khí tiên tiến hơn, đã tiêu diệt được một nửa số người máy không quân, nhưng cũng bị nửa còn lại và War Machine có hiệu suất chỉ kém anh một chút vây đánh đến mức phải né tránh khắp nơi.

"Tony, bay về phía này!" George bay lên trời thấy vậy, lập tức dùng Bùa Khuếch Âm hét về phía Tony.

Tony biết chắc là George đã giải quyết xong đám binh sĩ người máy ở dưới, liền nhanh chóng thực hiện một cú lượn 180 độ trên không, bay về phía George.

War Machine và những binh sĩ người máy kia dưới sự điều khiển của Ivan Vanko, cũng lập tức đuổi theo.

Khi phát hiện War Machine và các binh sĩ người máy đã vào trong phạm vi điều khiển từ trường của mình, George nhẹ nhàng giơ tay phải lên: "Đứng lại cho ta!" Năng lực điều khiển từ trường bộc phát toàn lực trong nháy mắt, War Machine và tất cả các binh sĩ người máy lập tức bị khống chế cứng giữa không trung.

Năng lực từ trường của hắn chỉ có ngàn cân, nếu những binh sĩ người máy và War Machine kia khởi động hết công suất, chắc chắn có thể thoát khỏi sự trói buộc của từ trường, nhưng không sao, hắn chỉ cần giữ chúng lại trong khoảnh khắc này là đủ.

"Vũ Điệu Ánh Sáng!" Ma pháp trận hệ quang thánh khiết hiện lên trên đầu George, khiến hắn trông như một thiên thần thực sự, vô số mũi tên ánh sáng từ ma pháp trận bắn ra, hóa thành những đường cong bắn trúng tất cả binh sĩ người máy.

Những binh sĩ người máy bằng thép đó, tựa như những tờ giấy mỏng manh bị mũi tên ánh sáng xuyên thủng, như những cái sàng, lần lượt phát nổ giữa không trung rồi rơi xuống.

Dân chúng bên ngoài sảnh triển lãm ngẩng đầu lên, cũng bị cảnh tượng trên trời làm cho chấn động.

"Đúng là quá ngầu, xem ra sau khi về mình phải cải tiến khẩu pháo xung điện từ trên tay, thiết kế theo kiểu tán xạ này có vẻ ngầu hơn." Thấy George tiêu diệt toàn bộ người máy không quân trong nháy mắt, Tony không khỏi thầm thán phục.

Bây giờ đối diện với George và Tony chỉ còn lại War Machine, trong War Machine có Rhodes, nên vừa rồi George không tấn công nó.

War Machine lúc này cũng đang trong trạng thái ngơ ngác, không phải là Rhodes bên trong ngơ ngác, mặc dù Rhodes cũng thực sự có chút ngơ ngác, mà thực tế là Ivan Vanko, kẻ đang điều khiển War Machine, đang ngơ ngác.

Bây giờ hắn cuối cùng cũng biết tại sao những binh sĩ người máy lục quân và hải quân của mình lại mất liên lạc.

Chương 151

“Trên đời này, sao lại có người như vậy?” “Giữ hắn lại giúp tôi, tôi cần sửa lại hệ thống của hắn.” Tony nói với George một tiếng, rồi bay về phía War Machine.

War Machine muốn chạy trốn, nhưng phát hiện cơ thể lại không thể động đậy.

Thì ra bây giờ George đã tập trung toàn bộ từ lực vốn phân tán vào War Machine, sức mạnh trói buộc lập tức tăng mạnh.

Súng máy sau lưng War Machine muốn bắn tấn công, George liền ném một Bùa Biến Hình qua.

“Flavior!” Lập tức, khẩu súng máy lớn sau lưng nó liền biến thành một cây gậy bánh mì to.

Lúc này, Tony đã đến bên cạnh War Machine, thò tay gỡ một cái nắp nhỏ sau mông War Machine, rồi đưa ngón tay vào...

War Machine vốn là bộ giáp Tony tặng đi, cho dù bị Hammer Industry cải tiến, bị Ivan Vanko cài đặt hệ thống điều khiển, chỉ cần cho anh thời gian, anh cũng có thể sửa lại.

“Jarvis, bắt đầu sửa chữa hệ thống!” “Bắt đầu sửa chữa...

Đang sửa chữa...

Sửa chữa hoàn tất.” Cùng với việc Jarvis xâm nhập hệ thống của War Machine, trong mười giây, War Machine đã thoát khỏi sự điều khiển từ xa của Ivan Vanko và trở lại bình thường.

“Tôi nói này, tại sao cậu lại phải đặt cửa sau ở mông chứ, như vậy thật sự quá xấu hổ!” Rhodes, sau khi lấy lại quyền kiểm soát War Machine, không nhịn được mà phàn nàn.

Tony rút ngón tay ra, bất đắc dĩ nói: "Đã là cửa sau, dĩ nhiên phải đặt ở sau mông mới hợp lý chứ, tôi cũng không ngờ lúc sửa hệ thống lại có người ở trong bộ giáp." Ban đầu anh thiết kế như vậy chỉ là để sử dụng khi tối ưu hóa hệ thống, hơn nữa thường là sau khi cởi bộ giáp ra và đặt trong phòng thí nghiệm, sau đó dùng dây kết nối cắm vào, giống như cắm dây vào sau thùng máy tính vậy.

Anh cũng không lường trước được sẽ xảy ra tình huống như hôm nay, cần anh phải dùng ngón tay làm cổng kết nối để cắm vào cửa sau, sửa chữa hệ thống.

"Lần sau tôi sẽ đổi ra phía trước... phía trước hình như cũng không ổn lắm, hay là sau lưng đi." "Bây giờ làm sao, đi tìm tên Ivan Vanko kia sao?" George nhìn hai người đang phàn nàn lẫn nhau hỏi.

Rhodes có chút tò mò nhìn đôi cánh sau lưng George, sau đó nhún vai: "Vấn đề bây giờ là, chúng ta không biết Ivan Vanko đang trốn ở đâu, có lẽ phải đi hỏi Hammer trước." "Không cần, tìm người thì George là giỏi nhất." Tony quay đầu nhìn George, anh biết George có khả năng truy tìm, chỉ cần muốn tìm, không có ai là không tìm được.

George vừa định gật đầu, thì đột nhiên quay người nhìn về phía xa trên bầu trời, cười nói: "Xem ra không cần tìm, chính chủ tự mình đến rồi." "Thưa ngài, phát hiện vật thể có chỉ số năng lượng siêu cao đang tiếp cận với tốc độ cao." Jarvis cũng đồng thời nhắc nhở Tony.

Một lát sau, một người máy hình người to hơn Tony và War Machine một chút, dừng lại trước mặt ba người.

Chính là Ivan Vanko, sau khi thấy toàn bộ binh sĩ người máy bị tiêu diệt, quyền kiểm soát War Machine cũng bị giải trừ, đã đích thân mặc bộ giáp Whiplash do mình thiết kế và lao đến.

Kẻ tiêu diệt binh sĩ người máy kia quả thực lợi hại, nhưng hắn cũng có niềm tin vào bộ giáp Whiplash do mình thiết kế, hơn nữa hắn

vốn đã mang tâm thế dù chết cũng phải kéo Tony theo.

Thần linh bị thương, chảy máu, thì con người sẽ không còn sợ hãi thần, cũng sẽ không còn tin tưởng thần nữa, và máu chỉ cần chảy vào nước, là có thể thu hút cá mập.

Điều hắn muốn làm chỉ là để mọi người hiểu rằng, Iron Man không mạnh mẽ đến thế, chỉ cần mọi người muốn, là có thể nuốt chửng công nghệ của anh, nuốt chửng Stark Industries của anh.

Vì vậy, việc có thể giết được Tony Stark hay không, thực ra cũng không quan trọng đến thế.

"Các người đừng động đậy, tôi phải dùng 'vợ cũ' của mình để đánh nát tên này!" Thấy Ivan Vanko mở mặt nạ, lộ ra bộ dạng của mình, Rhodes lập tức bay đến trước mặt George và Tony, một bệ phóng đặc biệt được nâng lên ở vai.

Bị Ivan Vanko khống chế đến tận bây giờ, trong lòng anh cũng đang nén một bụng lửa giận.

Và thứ anh gọi là "vợ cũ", chính là vũ khí mạnh nhất mà Hammer đã thêm vào bộ giáp khi cải tiến, tên lửa Sidewinder cỡ nhỏ, đủ để phá hủy một pháo đài.

"Vợ cũ gì?" Tony hiển nhiên vẫn chưa hiểu ý của Rhodes.

"Biu!" Vợ cũ được bắn ra từ vai của War Machine, sau đó, sau đó cứ thế đâm vào bộ giáp Whiplash không hề né tránh, rồi không có gì xảy ra, nó rơi từ trên không xuống.

"Hammer không nói cho cậu biết, nó cần một gia tốc nhất định và khoảng cách đủ xa mới có thể phát nổ, nếu không sẽ trở thành một quả đạn lép sao?" Vanko chế nhạo một câu, đóng mặt nạ lại, sau đó vung hai tay, hai cây roi dài bằng titan chứa đầy dòng điện cao áp bật ra.

Tony ở phía sau cũng không nhịn được phàn nàn một câu: "Tên lửa Sidewinder của Hammer, rác rưởi của rác rưởi." "Đến đây, để cho thế giới xem, các ngươi yếu đuối đến mức nào." Vanko tăng tốc, vung cây roi điện trong tay cuốn về phía ba người George.

Tony và War Machine vội vàng khởi động vũ khí trên bộ giáp, tấn công Vanko, kết quả đều bị bộ giáp Whiplash dày cộm của Vanko chặn lại, hoàn toàn không thể phá phòng thủ.

Chỉ là Whiplash bay được nửa đường, thì giống như những binh sĩ người máy trước đó, bị George định thân giữa không trung.

"Làm gì thế, đây là định biểu diễn Sấm Sét Ngũ Liên Tiên à?" "Lại là trò này, nhưng giáp Whiplash của ta không phải thứ mà đám người máy bình thường có thể so sánh." Năng lượng lò phản ứng ở ngực tức khắc tăng lên đỉnh điểm, giáp Whiplash dựa vào động năng mạnh mẽ đã cưỡng ép đột phá sự khống chế từ trường, một lần nữa lao về phía ba người.

Qua trận chiến điều khiển binh sĩ người máy vừa rồi, hắn đã phát hiện ra George dường như có thể dùng một loại sức mạnh nào đó để hạn chế hành động của binh sĩ người máy, nhưng lại không thể hoàn toàn hạn chế được.

Hiệu suất của giáp Whiplash của hắn gấp mấy lần binh sĩ người máy, chỉ cần duy trì đủ động lực, đối phương sẽ không thể hạn chế hành động của giáp Whiplash.

"Tôi còn vội về, không chơi với anh nữa." Nhìn Whiplash đang lao thẳng tới, George vung tay: "Expelliarmus!" Bùa Giải Giới được kích hoạt, cây roi điện trong tay Whiplash tức khắc bị đánh bay ra ngoài.

Không đợi hắn kịp phản ứng trước sự việc vũ khí bị tước đi một cách khó hiểu, tay của George đã đặt lên bộ giáp của hắn.

“Biến hình Ngụy trang!” Bùa Biến hình Ngụy trang từ thế giới Phù Thủy Tập Sự được kích hoạt, bộ giáp Whiplash tiên tiến của Vanko lập tức biến đổi, thế mà hóa thành một mô hình vỏ sắt cũ kỹ rỉ sét.

Biến hình Ngụy trang có thể làm vật chết sống lại, có thể nâng cấp một chiếc ô tô cũ thành siêu xe sang trọng, có thể biến xe taxi thành xe tăng, và cũng có thể biến xe tăng thành một chiếc xe cổ chạy còn chậm hơn xe đạp.

Hiện tại hắn vẫn chưa thể biến xe taxi thành xe tăng, biến mô hình thành bộ giáp Iron Man phức tạp tiên tiến, nhưng biến một bộ giáp Iron Man tiên tiến thành một mô hình cũ kỹ đơn giản, thì lại không khó.

Vì vậy, bất kể sản phẩm công nghệ nào tiên tiến đến đâu, chỉ cần bị George dùng Bùa Biến hình Ngụy trang chạm vào, thể tích không quá lớn, về cơ bản đều sẽ bị hắn biến thành đồ phế thải.

Có thể gọi là khắc tinh của các sản phẩm công nghệ cao.

Cảnh này, khiến Tony Stark và War Machine không khỏi hít một hơi khí lạnh, đồng loạt lùi lại một khoảng, sợ không cẩn thận bị tay George chạm phải.

Thực ra Bùa Biến Hình cũng có thể đạt được hiệu quả tương tự, nhưng đối với Bùa Biến Hình, vật càng phức tạp thì càng khó biến hình.

Bài thi cuối cấp cũng chỉ là biến đầu cú mèo thành một chiếc kính viễn vọng nhỏ, mà đã có thể làm khó cả một đám học sinh.

Huống hồ là những khẩu súng hay sản phẩm công nghệ phức tạp hơn.

Cho dù là Giáo sư McGonagall, một bậc thầy về Bùa Biến Hình,

bà cũng không thể biến ra máy bay hay đại bác.

Nhưng Bùa Biến Hình có thể thực hiện biến hình sinh vật, biến hình người.

Barty Crouch Jr. giả dạng Moody, đã dùng Bùa Biến Hình biến Malfoy thành một con chồn sương trắng.

Đây là điều mà Biến hình Ngụy trang không làm được.

"Tony, tên này giao cho các anh tự xử lý, tôi còn có việc, về trước đây.

À đúng rồi, theo mẫu hợp kim lần trước, giúp tôi làm thêm vài bộ nữa, sáng mai tôi đến lấy." George dùng năng lực từ trường khống chế Ivan Vanko bị kẹt trong mô hình, giao hắn cho Tony.

Lần này hắn ra ngoài là vì tóc của Hulk, giúp Tony cứu người chỉ là tiện thể, bây giờ kẻ chủ mưu đã bị bắt, tự nhiên không còn việc của hắn nữa.

"Không vấn đề, đừng nói vài bộ, mấy chục bộ cũng là chuyện nhỏ." Tony bắt lấy Ivan Vanko, đảm bảo với George.

Hợp kim đó rất đắt, nhưng chỉ đối với người thường, đối với anh thì chỉ như búng tay.

Mọi việc có thể giải quyết bằng tiền, đối với anh đều không phải là vấn đề.

Tuy nhiên, đúng lúc này, Ivan Vanko vẫn luôn không nói chuyện đột nhiên lộ ra một nụ cười kỳ dị.

Chương 152

"Các ngươi tưởng các ngươi thắng rồi sao?

Cùng chết đi!" Bất thình lình, cả người Ivan Vanko nổ tung, một vụ nổ mạnh mẽ tức khắc cuốn lấy ba người George, Tony và Rhodes, trong đó Tony vì đang giữ Ivan Vanko, ở gần nhất, nên chịu sát thương lớn nhất.

Thì ra Ivan Vanko sau khi phát hiện các binh sĩ người máy của mình bị giải quyết một cách dễ dàng, trong lòng đã cảm thấy không ổn.

Dù sao hắn cũng đã mang tâm thế quyết tử, nên trước khi xuất phát đã nuốt một quả bom mini uy lực rất lớn vào bụng.

Khi Tony bắt được hắn, hắn đã dứt khoát kích hoạt quả bom trong bụng.

"Protego!" George vung tay tạo ra một Bùa Khiên che trước mặt, nhưng cũng bị sức mạnh của vụ nổ đẩy lùi hơn mười mét, còn Tony và Rhodes thì bị nổ bay thẳng từ trên trời xuống, đập mạnh vào quảng trường bên dưới.

"Tên này, lại tàn nhẫn đến thế." George thu lại Bùa Khiên, nhìn Ivan Vanko đã biến thành từng mảnh vụn, cũng có chút cạn lời.

Có cần phải làm đến mức này không?

Anh nên biết tự bạo cùng lắm chỉ làm Tony bị thương, chứ không giết được anh ta.

Dù sao George cũng không hiểu nổi, giữ được núi xanh, lo gì không có củi đốt, không tự bạo thì cùng lắm cũng chỉ vào tù, sau này không phải là không có cơ hội trốn ra.

Bây giờ thì chết hoàn toàn rồi.

Lắc đầu, hắn từ trên không hạ xuống, kiểm tra sơ qua tình hình của Tony và Rhodes.

Rhodes vẫn ổn, vì ở hơi xa một chút, phản ứng cũng nhanh hơn, đưa hai tay che trước ngực, tuy bị ngã choáng váng nhưng vấn đề không lớn.

Tony thì phiền phức hơn, vì ở quá gần không kịp phản ứng, cả mảng ngực của bộ giáp Iron Man đều bị nổ tung, để lại một vết thương không nhỏ, máu đang chảy ròng ròng.

"George, tôi có lẽ cần cậu giúp tôi gọi xe cứu thương." Tony nằm trên đất, vừa thở hổn hển, vừa nói đùa với George: "Không ngờ tên này lại giấu bom trong người, hắn không sợ lỡ như hắn thắng mà không đi vệ sinh ra được sao?" "Xe cứu thương thì không cần, có tôi ở đây, chút vết thương này không lấy được mạng của anh đâu?" George thấy vậy, đưa tay chỉ vào vết thương của Tony: "Episkey!" Phép thuật chữa trị màu trắng bao phủ lên vết thương của Tony, vết thương lập tức lành lại với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Ma thuật hệ Thánh Quang của thế giới Fairy Tail không có phép chữa trị, hắn đã hỏi Makarov, Makarov nói phép thuật có thể chữa trị không phải hệ Thánh Quang, mà là Thiên Không Ma Pháp bị thất truyền.

Nhưng may mắn là, thế giới Harry Potter có phép thuật chữa trị.

Khi học thần chú phản nguyền của Sectumsempra là Vulnera Sanentur, George cũng đã dành không ít thời gian để học các bùa chữa trị thông thường.

Đặc biệt, vì Thần Sáng Amy rất giỏi Bùa Trị Thương, nên đã giúp hắn tiến bộ không nhỏ trong lĩnh vực này.

Mặc dù bùa chữa trị của hắn luyện chưa đến mức như Amy, có thể nối lại tứ chi bị chặt đứt, càng không thể như bà Pomfrey, về cơ bản chỉ cần chưa chết là có thể cứu được gần hết.

Nhưng để hồi phục vết thương ở mức độ của Tony, thì vẫn không thành vấn đề.

"Tony!" Lúc này, Pepper cũng từ sảnh triển lãm chạy tới, nhào vào người Tony, bắt đầu lo lắng sờ soạng khắp người anh.

"Anh sao rồi, có bị ngã ở đâu không?" Nhìn cảnh Pepper và Tony tình tứ, George và Rhodes liếc nhìn nhau, ăn ý ngẩng đầu nhìn trời.

"Đi!" Mọi chuyện đã kết thúc, hắn cũng không muốn ở lại đây ăn "cẩu lương", liền dùng Phép Độn thổ trở về trường học.

Sau khi về trường, hắn thả Banner và Betty trong hộp ra, giao họ cho Giáo sư X để làm quen với trường, còn hắn thì mang Abomination vẫn đang hôn mê đến phòng huấn luyện dưới lòng đất.

"Rennervate!" Dùng Bùa Hồi Tỉnh đánh thức Abomination, thấy Abomination cảnh giác nhìn xung quanh rồi lại định tấn công hắn, hắn liền dùng Ma thuật Người Khổng Lồ hóa lớn, một tát đập gã xuống đất, rồi túm lấy đầu Abomination nói: "Bây giờ ngươi bình tĩnh lại, nếu không, ta không ngại bóp nát đầu ngươi đâu." Ma thuật Người Khổng Lồ của hắn đã có thể khiến hắn cao đến tám, chín mét, Abomination chỉ cao đến eo hắn, dù là đấu tay đôi hắn cũng có thể đè Abomination ra đánh, huống hồ bản thân hắn còn có thể chất phân thân cộng dồn, sức mạnh còn gấp mấy lần Abomination.

Abomination bị George đánh cho mất hết nhuệ khí, trong tình huống hộp sọ sắp bị bóp nát, gã đáp: "Được...

được, tôi bình tĩnh." "Bây giờ cho ngươi hai lựa chọn: một, ta sẽ đánh chết ngươi tại đây, loại rất tàn nhẫn.

Hai, ta muốn ngươi làm bảo vệ ở trường ta năm năm, sau năm năm ta sẽ cho ngươi tự do." George buông Abomination ra, rồi nói với giọng điệu thờ ơ.

"Tôi không muốn chọn cái nào cả." Abomination nghĩ thầm trong lòng, nhưng nhìn thấy vẻ mặt vô cảm của George, gã không dám nói ra câu trả lời này, chỉ có thể khó khăn gật đầu: "Xem ra tôi không có lựa chọn, hy vọng ngài giữ lời." "Ta trước nay luôn giữ lời, cũng hy vọng ngươi đừng giả vờ đồng ý, rồi tìm cơ hội trốn thoát.

Nói thật cho ngươi biết, năng lực của ta rất nhiều, bao gồm cả việc có thể tìm thấy bất kỳ ai trên thế giới mà ta muốn tìm.

Nếu ngươi trốn, vậy sau khi ta tìm thấy ngươi vẫn sẽ đánh chết ngươi, loại rất tàn nhẫn!" George vỗ vai Abomination, trở lại hình dáng bình thường, sau đó trước khi rời khỏi phòng mô phỏng dưới lòng đất, hắn nói: "Mấy ngày này cứ ở đây, đợi đến khi ngươi có thể kiểm soát bản thân trở lại hình dáng bình thường, rồi hãy ra ngoài, để không dọa bọn trẻ trong trường." Có Giáo sư X ở trường, dù hắn không ở đó cũng không sợ Abomination gây chuyện.

Giáo sư X hiện tại là một người có năng lực tâm linh cấp ba đỉnh cao, không thể khống chế người trên diện rộng như trước, nhưng khống chế một mình Abomination thì không thành vấn đề.

Hơn nữa Abomination cũng không ngốc, sau khi biết rõ thực lực của George, gã biết cái gì có thể làm, cái gì không thể làm.

Quan trọng là George biết, bản tính của Abomination thực ra không xấu, chỉ là tính hiếu thắng hơi mạnh, nếu không sau này cũng sẽ không bị cảm hóa.

Hắn tin rằng đối với loại người này, Giáo sư X sẽ có rất nhiều cách.

Nói không chừng sau vài lần nói chuyện, năm năm sau Abomination còn không muốn rời khỏi trường.

Sáng sớm hôm sau, George chào Giáo sư X một tiếng rồi dùng Phép Độn thổ xuất hiện trước cửa biệt thự của Tony.

"Chào buổi sáng, ngài George, ngài Stark đã đợi ngài trong phòng thí nghiệm." Camera ở cửa quay về phía George quét một vòng, giọng nói của Jarvis vang lên, cửa sắt từ từ mở ra.

George gật đầu, một lần nữa bước vào biệt thự của Tony.

Kể từ lần Obadiah dẫn lính đánh thuê xông vào biệt thự, giết chết rất nhiều vệ sĩ, Tony đã không thuê thêm bất kỳ vệ sĩ nào nữa.

Vệ sĩ kiêm tài xế duy nhất của anh là Happy, cũng ở lại Tòa nhà Stark làm giám đốc an ninh, chịu trách nhiệm bảo vệ an toàn cho Pepper.

Theo quan điểm của Tony, nếu kẻ địch mà ngay cả anh cũng không đối phó được, thì những vệ sĩ đó cũng chỉ là nộp mạng vô ích.

Đi qua đại sảnh đến phòng thí nghiệm dưới tầng hầm, hắn thấy Tony đang nghiêm túc làm bản thiết kế bộ giáp mới.

Phải nói rằng, tuy Tony là một tay chơi, đôi khi cũng không mấy nghiêm túc, nhưng trong công việc thì chưa bao giờ qua loa.

Dù là sau một đêm nồng cháy với nữ minh tinh xinh đẹp nhất Hollywood, một khi có ý tưởng, anh cũng sẽ lập tức bật dậy đến phòng thí nghiệm.

"George, cậu đến rồi, thứ cậu cần, tối qua tôi đã thức đêm làm cho cậu năm bộ rồi." Thấy George bước vào phòng thí nghiệm, Tony đặt bản thiết kế trong tay xuống, chỉ vào một cái thùng lớn bên cạnh.

George tiến lên gom các loại đũa phép hợp kim trong thùng vào

hộp của mình, suy nghĩ một lát rồi hỏi Tony: "Tony, anh giao cả tập đoàn cho Pepper quản lý rồi, có phải bình thường anh khá rảnh rỗi không?" "Đúng là nhàn rỗi hơn nhiều, tôi thấy như vậy rất tốt, cho tôi nhiều thời gian hơn để nghiên cứu và phát triển năng lượng mới, nâng cấp bộ giáp của mình." Tony để cánh tay robot thông minh Dum-E rót cho mình một ly rượu vang, cuối cùng anh cũng không phải uống thứ nước diệp lục chết tiệt đó nữa.

Kể từ khi xác định quan hệ với Pepper, anh cũng không còn trăng hoa nữa, việc công ty cũng không cần quản, chỉ cần yên tâm làm nghiên cứu, thỉnh thoảng xuất hiện giải quyết vài tên khủng bố.

Nói thật, đôi khi còn cảm thấy hơi nhàm chán.

"Có hứng thú thỉnh thoảng đến trường chúng tôi dạy học cho bọn trẻ không, làm giáo viên bán thời gian, Logan vẫn luôn nhắc muốn uống rượu với anh đấy." Khoảng thời gian này, George đã suy nghĩ kỹ.

Thanos để thu thập các viên đá vô cực, chắc chắn sẽ dẫn đội quân vũ trụ của hắn tấn công Trái Đất.

Vì vậy, hắn dường như cũng có thể chuẩn bị trước một chút.

Nick Fury muốn thành lập The Avengers để chống lại cuộc khủng hoảng có thể xảy ra, không phải là một việc xấu.

Môi hở răng lạnh, nếu Trái Đất bị hủy diệt, hắn và giáo viên, học sinh trong trường, cũng chẳng được lợi lộc gì.

Vì vậy, hắn không định ngăn cản việc thành lập The Avengers.

Nhưng không thể để Nick Fury, không thể để chính phủ chủ đạo thành lập, nếu không đến lúc đó có thể chưa đánh Thanos, đã bị tập trung lại để đối phó với kẻ không chịu sự ràng buộc như hắn.

Hắn có thể lấy mình làm trung tâm, tập hợp những siêu anh hùng

này bên cạnh mình, đến lúc đó vẫn có thể dùng để đối phó Thanos.

Chương 153

Sự thật cũng là như vậy, khi Thanos dẫn đội quân vũ trụ tấn công Trái Đất, chính phủ có tác dụng gì không?

Nick Fury lại có tác dụng gì không?

Hoàn toàn không, à, dùng máy nhắn tin gọi Captain Marvel về cũng tính là một, kết quả vẫn là sau khi mọi chuyện đã kết thúc.

Bây giờ vừa hay, trường họ đang tuyển giáo viên, Captain America, Hulk đều đã gia nhập, hắn và Tony vốn đã có giao tình, cũng có thể kéo về.

Vài ngày nữa lại đi giúp Thor, như vậy phần lớn thế hệ đầu của Avengers đều đã lên thuyền của hắn.

Tương lai có rảnh lại tuyển thêm nhiều học sinh, nhiều giáo viên, bồi dưỡng thật tốt, nói không chừng đến lúc Thanos dẫn đội quân vũ trụ tấn công, hắn không cần ra mặt, chỉ riêng giáo viên và học sinh trong trường cũng có thể đánh cho Thanos khóc thét.

Thực ra cũng không cần quá cố ý, không cần quá lãng phí thời gian, đôi khi chỉ là tiện tay.

"Gã người sói đó muốn uống rượu với tôi à, được thôi, lần này tôi sẽ không thua hắn đâu.

Chỉ là bảo tôi làm giáo viên đi dạy một đám trẻ con, có phải hơi..." Tony nhận được lời mời của George, trên mặt lập tức lộ ra vẻ hứng thú, nhưng vì sĩ diện nên cũng không tiện đồng ý ngay.

Đừng thấy anh ngày nào cũng phong quang, thực tế cũng không có mấy người bạn thân thiết.

Rhodes tính là một, Happy tính là nửa, Ethan cùng chung hoạn nạn

cũng tính là một.

Rhodes bận công vụ, rất ít khi gặp mặt, Happy được cử đi bảo vệ Pepper, Ethan cũng đã về quê giúp đỡ những người nghèo chữa bệnh miễn phí.

George và Logan, thực ra trong lòng anh cũng đã coi hai người là bạn.

Nhưng hai người này không nói cho anh biết vị trí trường học, cũng không mời anh đến trường xem, rõ ràng là vẫn còn đề phòng anh, điều này khiến trong lòng anh có chút khúc mắc.

Hôm nay George đã đề nghị để anh làm giáo viên bán thời gian, điều đó chứng tỏ đã rất tin tưởng anh, khúc mắc của anh tự nhiên cũng không còn nữa.

"Chẳng lẽ anh không tự tin?" George trực tiếp dùng lời nói để khích.

Tony làm sao chịu được sự sỉ nhục này, lập tức lớn tiếng nói: "Tôi là ai?

Tôi là Tony Stark, mười bảy tuổi đã tốt nghiệp Học viện Công nghệ Massachusetts với thành tích xuất sắc nhất, các buổi giảng ở các trường danh tiếng tôi cũng đã đi không ít, lại không dạy nổi đám trẻ con trong trường các người sao!" "Vậy thì tốt, có hứng thú bây giờ đến trường chúng tôi xem thử không?" George nhún vai.

Tony gật đầu: "Đi, đi ngay bây giờ." George lập tức tiến lên nắm lấy Tony, dùng Phép Độn thổ đến trường học dành cho người đột biến.

"Tôi nghĩ lần sau, vẫn nên để tôi tự mặc bộ giáp bay qua thì hơn." Tony nôn khan vài cái rồi phàn nàn.

Lần đầu tiên trải nghiệm cảm giác bị ép ra từ một ống cao su của

Phép Độn thổ, thật không dễ chịu chút nào.

"Lát nữa tôi sẽ gửi định vị cho anh, lần sau anh tự đến, nhưng nhớ phải mang theo cái này." George ném cho Tony một quả cầu thủy tinh.

Tony nhận lấy quả cầu nhỏ nhìn xem: "Đây là cái gì?" "Quả cầu nhỏ chứa năng lượng của tôi, tôi đã thiết lập một hàng rào đặc biệt bên ngoài trường, chỉ những người mang theo loại quả cầu này mới có thể nhìn thấy trường học, và đi vào mà không bị ảnh hưởng bởi hàng rào." George giải thích một câu, rồi dẫn anh đi dạo quanh trường.

Đi được vài bước, hắn đã gặp Banner và Betty.

"Chào buổi sáng, Banner và Betty, tối qua ngủ ngon không?" "Hiệu trưởng, chào buổi sáng.

Lần đầu tiên ngủ ngon như vậy, không cần lo lắng sẽ biến hình." Banner cười đáp.

"Đây là Banner và Betty, giáo viên mới của trường chúng ta.

Vị này là Tony, hai người hôm qua đã gặp một lần." George giới thiệu hai bên.

"Rất vui được gặp anh, Tiến sĩ Banner.

Mấy bài luận văn của anh trong lĩnh vực positron tôi đều đã đọc qua, rất hay." Tony bước lên vỗ vai Banner, hiếm khi có thái độ tốt với người mới gặp lần đầu.

"Cảm ơn!" Banner nở một nụ cười vừa ngượng ngùng vừa lịch sự.

Sau khi chào hỏi Banner và Betty, hắn lại dẫn Tony đi gặp Wolverine, Giáo sư X và các học sinh trong trường.

Wolverine là người quen cũ, Giáo sư X thì là lần đầu gặp, nhưng Giáo sư X rất giỏi đối phó với người có tính cách như Tony, vài câu

nói đã khiến Tony cảm thấy giáo sư là một người khá tốt.

Và ngay khi mấy người đang nói chuyện, Iskra lái X-Jet hạ cánh, chính là Captain America Steve Rogers đã trở về.

"Steve, tôi tưởng anh phải đến tối mới về." "Carter không thể duy trì tỉnh táo trong thời gian dài, hơn nữa tôi ở đó lâu cũng sẽ ảnh hưởng đến việc nghỉ ngơi của bà ấy." Steve có chút thất vọng thở dài.

Sau khi gặp lại Carter đã già nua, tâm trạng của anh cũng vô cùng phức tạp.

Người anh yêu năm đó, người đã hẹn cùng nhau khiêu vũ, bây giờ đã kết hôn sinh con, đã tóc bạc phơ.

"Người ta luôn phải nhìn về phía trước, giới thiệu với anh một giáo viên mới, giáo viên bán thời gian Tony Stark." George an ủi một câu, rồi giới thiệu Tony với Steve.

Tony nhìn vị anh hùng mà cha thường nhắc đến, người đã được nhắc đến bên tai anh ít nhất cả ngàn lần khiến anh không khỏi phiền lòng, không nhịn được mở miệng nói: "Chào, Đội trưởng, sao không thấy anh mặc bộ đồ bó sát thể dục nhịp điệu kia?" "Chào, Tony, có lẽ cậu nên gọi tôi một tiếng chú, dù sao quan hệ của tôi và cha cậu cũng hơn cả anh em." Captain America vốn tâm trạng đã không tốt, nghe thấy đứa con của người bạn tốt này vừa gặp đã nói chuyện không biết điều như vậy, lập tức cũng có chút không vui.

"Họ không phải nên có quan hệ rất tốt sao, sao tôi cảm giác họ có vẻ không hợp nhau?" Logan ở phía sau nhỏ giọng nói chuyện phiếm với Giáo sư X.

Giáo sư X lại cười nói: "Cậu lúc đầu gặp Scott chẳng phải cũng vậy sao, lúc đó cậu ấy còn cứu cậu.

Yên tâm, họ đều là người rất tốt, từ từ chung sống sẽ trở thành

những người bạn tốt." "Steve anh về đúng lúc quá, mọi người cũng đều ở đây, tôi có một việc muốn thảo luận với mọi người." George không để tâm đến mâu thuẫn nhỏ giữa Tony và Steve, mà dẫn họ đến phòng họp lớn của trường, đồng thời cũng gọi cả Banner và Betty đến.

"Gần đây tôi đã thức tỉnh một năng lực mới." "Năng lực mới gì?" Mọi người đều tò mò, họ đều biết George có rất nhiều năng lực, và còn đang không ngừng tăng lên, nhưng lại tập hợp họ lại để nói về việc này, chắc chắn không đơn giản.

Vẻ mặt George có chút nghiêm túc.

"Là năng lực tiên tri, tôi có thể vô tình nhìn thấy một số hình ảnh về tương lai." Hắn bây giờ muốn đóng vai nhà tiên tri, tiết lộ trước một số chuyện tương lai, một mặt là để nâng cao sự đoàn kết của đội, có mâu thuẫn bên ngoài, mới không nảy sinh nhiều mâu thuẫn nội bộ.

Nếu The Avengers ngay từ đầu đã biết Thanos muốn thu thập các viên đá vô cực để tiêu diệt một nửa sinh vật trong vũ trụ, liệu còn xảy ra chuyện Hiệp định Sokovia không?

Đương nhiên, hắn bây giờ chưa đến mức trực tiếp tung ra Thanos, như vậy trái tim nhỏ bé của mọi người cũng không chịu nổi, cứ từng bước một.

Mặt khác, hắn chuẩn bị đi giúp Thor đối phó Loki, ngăn chặn Loki mang đại quân Chitauri xâm lược Trái Đất như trong phim.

Chuyện này nếu có thể tránh trước, thì đương nhiên không xảy ra là tốt nhất.

Bởi vì dù sao đây cũng không phải là vũ trụ chính, ai biết được đến lúc đó có chắc chỉ là binh lính Chitauri không, nếu còn có những thứ khác, thì thật sự chưa chắc đã đánh lại.

Vì vậy, cách tốt nhất là ngăn chặn trước.

Nhưng hắn lại cân nhắc đến một điểm, đó là vì trước đây hắn đã tiết lộ sự tồn tại của Hydra cho Nick Fury, bây giờ S.H.I.E.L.D. vẫn đang đấu với Hydra, chưa chắc đã có tâm sức để quản lý Thần Sấm.

Dưới hiệu ứng cánh bướm này, Thor còn chưa biết có thể nhấc được Mjolnir hay không.

Nếu một mình hắn đối phó Destroyer, lại có chút nguy hiểm, cộng thêm cũng không biết thực lực của Loki trong vũ trụ này thế nào.

Nếu là Loki chỉ biết dùng dao găm đâm người thì cũng không có gì đáng nói, chỉ sợ là Pháp sư đệ nhất Cửu Giới Loki.

Thế là hắn định dẫn Iron Man, Captain America và những người khác cùng đi một chuyến, vừa có thể giúp một tay, vừa có thể thuận tiện cho họ biết người tài còn có người tài hơn, trời cao còn có trời cao hơn.

"Năng lực tiên tri, thật sự có loại năng lực này sao?" Mọi người đều tỏ ra nghi ngờ về năng lực mà George nói.

Chương 154

Có thể tiên đoán tương lai, chuyện này nghe có vẻ quá khó tin.

Các năng lực khác đều có thể giải thích bằng phương pháp khoa học, dù là dịch chuyển tức thời, cũng có thể coi là kỹ thuật viễn tải lượng tử, chỉ là trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại chưa đạt đến.

Nhưng tiên đoán tương lai, giải thích thế nào đây?

Lúc này Giáo sư X lại lên tiếng.

"Siêu năng lực của người đột biến có rất nhiều loại, năng lực tiên tri cũng đã từng xuất hiện, nên không cần nghi ngờ.

Quan trọng là George, cậu đã thấy gì trong lời tiên tri, mà khiến cậu coi trọng như vậy?" Người đột biến đã từng xuất hiện người có năng lực tiên tri sao?

Đương nhiên là không có, ít nhất ông chưa từng thấy, nhưng điều đó không quan trọng.

George đã nói là năng lực tiên tri, tự nhiên có lý do của mình, ông chỉ cần giúp che đậy là được.

"Đúng vậy, George, cậu đã thấy gì?" Mọi người lúc này cũng phản ứng lại, đều tò mò nhìn về phía George.

George vẻ mặt nghiêm trọng nói: "Tôi thấy quân đội ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất, sau đó chúng ta vì bảo vệ Trái Đất mà chiến đấu đến chết với những người ngoài hành tinh đó." "George, cậu chắc chắn mình không phải là mơ, mà là tiên tri sao?" Tony có chút không tin, nói đùa.

Người ngoài hành tinh, thế giới này hiện tại còn chưa có bằng chứng xác thực chứng minh sự tồn tại của nền văn minh ngoài hành

tinh, huống hồ là quân đội ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất.

Chỉ có trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng mới xuất hiện những tình tiết như vậy.

"Người ngoài hành tinh quả thực tồn tại, vì chúng ta đã từng gặp." Giáo sư X lên tiếng kể lại toàn bộ sự kiện người D'Bari xâm lược Trái Đất, ý đồ đoạt lấy sức mạnh Phoenix cho mọi người nghe.

Mọi người nghe xong, cũng im lặng rất lâu.

Captain America, với tư cách là một nhân vật thời Thế chiến II, vừa mới được giải băng, còn chưa thích ứng với công nghệ tiên tiến hiện đại, huống hồ là sự tồn tại của người ngoài hành tinh.

Đối với khái niệm về vũ trụ và các hành tinh khác, anh cũng không hiểu rõ lắm.

Còn Tony, Banner và Betty với tư cách là những nhà khoa học hàng đầu, thì luôn cho rằng nhân loại không cô đơn trong vũ trụ, trong vũ trụ chắc chắn còn tồn tại các nền văn minh ngoài hành tinh khác.

Nhưng điều họ không ngờ tới là, người ngoài hành tinh hóa ra đã sớm đến Trái Đất rồi.

Lúc này George cũng lên tiếng giải thích: "Người ngoài hành tinh quả thực tồn tại, thực ra chính phủ cũng đã sớm biết, vì vậy họ còn đặc biệt thành lập một cơ quan gọi là S.W.O.R.D., quanh năm đều ở trên các phi thuyền vũ trụ ngoài không gian.

Tôi cũng đã phát hiện một số thông tin từ S.H.I.E.L.D..

Khoảng mười lăm năm trước, dường như đã có hạm đội của một nền văn minh ngoài hành tinh đến gần Trái Đất, sau đó không biết vì lý do gì lại rời đi.

Nick Fury cũng là từ lúc đó bắt đầu phác thảo kế hoạch Avengers,

muốn tìm một số người có năng lực đặc biệt để thành lập một đội, do ông ta chỉ huy để chống lại người ngoài hành tinh." "Kế hoạch siêu cậu bé đó tôi biết, gã chột lần đầu gặp tôi đã đề cập, còn muốn tôi gia nhập.

Tôi là thân phận gì, sao có thể làm công cho gã, nên đã từ chối." Lúc này Tony cũng lên tiếng.

Anh cũng đã nghe Nick Fury nói về kế hoạch Avengers gì đó, nhưng Nick Fury không nói chi tiết như vậy.

"George, vậy cậu có thấy được manh mối hữu ích nào không, nếu không chỉ biết người ngoài hành tinh sắp xâm lược, chúng ta cũng rất khó chuẩn bị." Lúc này Steve đã nêu ra mấu chốt của vấn đề.

Anh đã tin những gì George nói, vì vậy bây giờ anh đang nghĩ làm thế nào để bố trí tác chiến, đối phó với những người ngoài hành tinh sắp tới.

"Hiện tại tôi chỉ biết người dẫn đầu hình như tên là Loki, và manh mối gần đây nhất tôi thấy là đối phương xuất hiện ở gần thị trấn Old Bridge, bang New Mexico.

Vì vậy tôi nghĩ nếu mọi người có rảnh, có thể cùng tôi qua đó xem thử.

Có lẽ chúng ta có thể tìm thấy manh mối hữu ích nào đó ở đó." George cuối cùng cũng nói ra mục đích của mình.

"Tôi không có vấn đề gì, cậu đưa tôi về mặc bộ giáp, tôi sẽ cùng cậu đi xem." Tony là người đầu tiên gật đầu đồng ý.

George đã giúp đỡ anh rất nhiều, anh tự nhiên sẽ không từ chối, quan trọng nhất là dù không có George, nếu anh biết được những thông tin này, vì bảo vệ Trái Đất anh cũng sẽ tự mình đi điều tra.

"Tôi nghĩ việc này không thể trì hoãn, nếu thật sự như vậy, chúng

ta phải xuất phát càng sớm càng tốt.” Steve cũng lập tức gật đầu đồng ý.

Là một nhân vật anh hùng có thể dùng thân thể gầy yếu che lựu đạn để bảo vệ người khác, vì cứu một thành phố mà sẵn sàng hy sinh, anh làm sao có thể từ chối.

Thấy Tony và Steve đã đồng ý, hắn quay đầu nhìn về phía Banner và Betty.

“Chúng tôi đi có giúp được gì không?” Banner có chút không tự tin hỏi.

George lập tức gật đầu: “Đương nhiên là có ích.

Anh và Tiến sĩ Betty đều là những nhà khoa học xuất sắc nhất, có lẽ có thể tìm ra một số dấu vết của người ngoài hành tinh khi họ vào Trái Đất.” “Được, vậy chúng tôi cũng tham gia.” Không đợi Banner trả lời, Betty đã đồng ý trước.

Là một nhà khoa học, chưa nói đến việc cứu Trái Đất, làm sao có thể bỏ lỡ cơ hội chứng kiến người ngoài hành tinh và công nghệ ngoài hành tinh?

Hơn nữa có hiệu trưởng hùng mạnh, Iron Man và Captain America ở đây, cô cảm thấy an toàn không phải là vấn đề.

“Rất tốt, vậy quyết định như vậy.” Thấy mọi người đều đã đồng ý, George bắt đầu sắp xếp lịch trình: “Giáo sư ở lại trường, mọi người về chuẩn bị một chút, tôi đưa Tony về lấy bộ giáp trước, sau đó ngồi chiến cơ cùng nhau đến bang New Mexico.” Trường học chắc chắn phải có người ở lại, nếu không người khác nhân cơ hội đánh úp thì nguy.

Năng lực tâm linh của Giáo sư có thể bao phủ toàn bộ trường học, còn có thể khống chế Abomination, một khi có tình huống gì đều có

thể đối phó, hơn nữa năng lực của ông và hắn trùng lặp, không bằng ở lại trường.

Còn vì sao lại mang theo Betty không có năng lực chiến đấu, đương nhiên là vì Betty có thể dẫn dắt Banner ở một mức độ nào đó sau khi anh biến hình.

Nếu không đến lúc đó Hulk không giúp đánh Destroyer, mà quay lại đấm hắn trước.

Mọi người giải tán đi chuẩn bị, George lại một lần nữa thi triển Phép Độn thổ đưa Tony về biệt thự của anh.

Trong lúc Tony mặc bộ giáp Iron Man mới, George cũng lấy ra tóc của Hulk, chế tạo một bộ đũa phép mới làm từ tóc Hulk.

Đại khái thử nghiệm uy lực một chút, hiệu quả rất tốt.

Lại còn tốt hơn cả hiệu quả của đũa phép của hắn ở thế giới Harry Potter, đã có thể sánh ngang với nhẫn ma thuật của thế giới Phù Thủy Tập Sự.

Kiếp trước hắn có nghe nói, Hulk mạnh mẽ không chỉ vì tia gamma, mà còn vì bản chất sức mạnh của hắn thực ra đến từ một con quỷ nào đó trong chiều không gian khác hoặc là quỷ địa ngục.

Vì vậy dù những người khác có được máu của hắn, biến thành tồn tại tương tự Hulk, cũng sẽ không bao giờ là đối thủ của Hulk, sẽ không có thiết lập càng tức giận càng mạnh mẽ.

Có lẽ cũng có khả năng đó, nên sau khi hắn dùng tóc của Hulk làm lõi đũa phép, mới có hiệu quả vượt qua dự đoán của hắn.

Đưa Tony mặc bộ giáp Iron Man trở lại trường, bên này mọi người cũng đã chuẩn bị xong.

Thực ra cũng không có gì phải chuẩn bị.

Captain America chỉ lấy chiếc khiên của mình, chứ không mặc bộ đồ bó sát biểu tượng đó.

Vũ khí của Wolverine là móng vuốt adamantium trong cơ thể, ngay cả vũ khí cũng không cần.

Còn Banner và Betty, họ chỉ lấy một số thiết bị dò tìm từ trường học, chuẩn bị xem lúc đó có dùng được không.

Thế là mọi người ngồi X-Jet, nhanh chóng bay về phía thị trấn Old Bridge, bang New Mexico.

Khoảng một giờ sau, họ đã đến phía trên thị trấn Old Bridge.

“Chúng ta cần một kế hoạch, sau đó phân công nhiệm vụ, không thể đi ra ngoài một cách lộ liễu như vậy, sẽ bị lộ...” Steve lấy ra bản đồ thị trấn Old Bridge, vừa định đề xuất kế hoạch của mình, lời còn chưa nói được một nửa, Tony đã mặc bộ giáp Iron Man bay ra ngoài.

Chương 155

“Tôi đi quét một vòng quanh thị trấn Old Bridge trước, xem có chỗ nào bất thường không.” “Không cần để ý đến anh ta, Steve anh cứ nói tiếp đi.” George cười bảo Steve tiếp tục.

Mỗi anh hùng đều có cá tính riêng, đều có ưu điểm và khuyết điểm riêng, hắn không định thu phục từng người một thành đàn em của mình, hắn không có cái khí chất bá vương đó, cũng không có sức lực đó.

Giống như Tony, bạn sẽ không bao giờ có thể khiến anh ta làm đàn em cho bạn.

Những anh hùng này tự mình tiếp xúc va chạm, tự nhiên sẽ dần dần phát hiện ra điểm sáng trên người đối phương, từ đó hòa giải mối quan hệ.

Điều hắn cần làm là giúp họ tập hợp lại, sau đó đưa ra một mục tiêu, để họ tự mình đi giải quyết, hắn ở phía sau vá lỗi, nhân cơ hội hoàn thành mục đích của mình là được.

Vì vậy, Tony muốn tự mình hành động một mình để thăm dò thông tin, thì cứ để anh ta đi.

Hơn nữa, bộ giáp anh ta mặc vốn đã rất nổi bật, vừa xuống dưới là lộ ngay, chính anh ta cũng biết.

Steve muốn theo kế hoạch, từng bước vững chắc, thì họ sẽ phối hợp theo Steve.

“Anh bạn, cậu cứ tiếp tục đi.” Logan hút xì gà, cũng ra hiệu cho Steve tiếp tục.

Dù sao hắn cũng không thích động não, Steve và Tony muốn động

não thì cứ để họ động, hắn chỉ cần chịu trách nhiệm chiến đấu là được, đỡ phiền.

Steve cũng không so đo với Tony, tiếp tục bố trí theo bản đồ thị trấn Old Bridge.

Thế là khi X-Jet tàng hình đậu ở ngoại ô thị trấn Old Bridge không xa, George và Steve cùng những người khác lần lượt từ bốn hướng khác nhau tiến vào thị trấn, bắt đầu dò hỏi thông tin về Loki.

George ở phía đông, Steve phía tây, Logan phía nam, Banner và Betty phía bắc.

Từ phía đông đi vào thị trấn Old Bridge không lâu, George đã phát hiện ra tung tích của Thần Sấm Thor ở cửa một cửa hàng thú cưng.

"Ta cần một con ngựa!" Thor mặc quần áo của người Trái Đất, gầm lên với ông chủ cửa hàng thú cưng.

Ông chủ cửa hàng thú cưng nhìn Thor bằng ánh mắt như nhìn một kẻ ngốc: "Xin lỗi, chúng tôi không có ngựa, chỉ có mèo, chó hoặc là chim." "Vậy thì tìm cho ta con lớn nhất." Thor ra lệnh.

Ông chủ cửa hàng thú cưng im lặng chỉ vào con chó Golden Retriever trong lồng bên cạnh.

"Nó là con lớn nhất rồi." Thor lập tức cạn lời.

"Vị tiên sinh kia, có lẽ tôi có thể giúp anh một chút?" George đẩy cửa cửa hàng thú cưng ra, mỉm cười nói với Thor.

"Ta cần đến nơi cách đây năm mươi dặm để lấy lại Mjolnir, nếu ngươi có thể giúp ta, ta sẽ hậu tạ ngươi hậu hĩnh." Thor bước ra khỏi tiệm thú cưng, uy phong lẫm liệt nói với George đang đứng trước mặt.

George cười cười: "Phần thưởng tôi muốn không thấp đâu nhé."

“Phần thưởng nào ta cũng trả được.” Thor ngẩng đầu, chỉ cần hắn lấy lại được Mjolnir là có thể khôi phục sức mạnh Thần, từ đó quay về Asgard.

Người phàm quan tâm nhất chẳng qua chỉ là vàng mà thôi, đến lúc đó hắn sẽ cho người phàm này một khối vàng lớn làm phần thưởng.

“Được, vậy anh đi theo tôi.” George vẫy tay, dẫn Thor đi về phía chiếc X-Jet.

“Tôi là George, anh tên gì?” “Thor Odinson.” Thor giải thích: “Là một người phàm, có lẽ ngươi sẽ không tin, ta chính là Thần Sấm của Asgard, ta…” Trước đó, tất cả những người phàm hắn gặp, bao gồm cả mấy người đã giúp hắn là Jane Foster, đều cho rằng hắn là một kẻ điên, nhưng giờ hắn không có sức mạnh Thần nên cũng chẳng chứng minh được gì.

“Tôi tin.” Lời của Thor còn chưa nói xong, George đã ngắt lời: “Vậy anh có quen Loki không?” “Loki, đó là em trai ta, hiện đang ở Asgard.” Thor có chút bất ngờ, đây là lần đầu tiên có người phàm dễ dàng tin hắn như vậy, thậm chí còn biết cả em trai hắn.

“Người phàm, ngươi có một đôi mắt tinh tường!” Tâm trạng hắn rất tốt.

George cũng không giải thích, chỉ nói: “Tôi còn có mấy người bạn, có thể tiện đường đưa họ đi cùng không?” “Đương nhiên, chỉ cần ngươi đưa ta đến nơi có cây búa, cách đây năm mươi dặm về phía tây bắc, những chuyện khác đều được.” Thor không để tâm mà vẫy tay.

Hắn cảm thấy những người phàm mình gặp ở Midgard đều khá tốt, trừ mấy người trong bệnh viện.

“Steve, Banner, Betty và Logan, tôi tìm được manh mối rồi, có thể quay lại máy bay.

Tony, anh đến nơi có cái búa, cách thị trấn năm mươi dặm về phía tây bắc đợi chúng tôi." George cầm lấy máy liên lạc bên hông, thông báo cho những người khác.

Mười phút sau, chiếc X-Jet cất cánh, Thor có chút tò mò ngồi trên máy bay: "Đây là phi thuyền của người phàm các ngươi sao, trông tốt hơn trước nhiều, nhưng vẫn khá lạc hậu." Còn Steve và ba người kia thì nhìn Thor tóc vàng râu quai nón, dùng ánh mắt dò hỏi nhìn George.

George bèn dùng năng lực tâm linh truyền âm: "Anh ta tên Thor, là anh trai của Loki, trong tương lai tôi thấy được, anh ta là bạn bè đứng về phía chúng ta.

Nhưng bây giờ anh ta vẫn chưa quen chúng ta, chúng ta cứ đến nơi anh ta muốn trước, có lẽ sẽ biết thêm được nhiều điều." Bốn người nhìn nhau rồi gật đầu.

Dù họ cảm thấy cái người tên Thor này đầu óc có vẻ không được lanh lợi cho lắm, nhưng vì George đã nói vậy, họ quyết định cứ chờ xem, tạm thời họ cũng chưa tìm được manh mối nào hữu ích.

"Tôi tìm thấy cái búa rồi, có không ít người đang mở tiệc xung quanh nó, tôi đã chi tiền để họ tạm thời rời đi." Lúc này, giọng của Tony vang lên từ máy liên lạc.

Chẳng mấy chốc, chiếc X-Jet bay đến vị trí của Mjolnir, từ từ hạ xuống.

George dẫn mọi người rời khỏi máy bay, thấy Tony đang mặc bộ giáp Iron Man, dùng sức nhổ Mjolnir, nhưng dù anh ta đã tăng công suất bộ giáp lên tối đa, Mjolnir vẫn không hề nhúc nhích.

"George, cái búa này có vấn đề!" Tony thấy George và mọi người xuất hiện, kéo mặt nạ lên, lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

"Tôi đã quét qua, trong cây búa này chứa năng lượng cực cao."

“Người phàm không thể nhấc được Mjolnir, chỉ có Phụ thần Odin và chủ nhân thực sự của nó là ta, Thần Sấm Thor, mới có tư cách nhấc nó lên!” Thor đẩy Steve và Wolverine đang chắn trước mặt, bước đi đầy tự tin đến trước Mjolnir.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía George, George lắc đầu, ra hiệu mọi người đừng hành động vội.

Thor vươn tay nắm lấy cán Mjolnir, dùng sức kéo mạnh.

Mjolnir không hề nhúc nhích.

Hắn có chút không dám tin, dùng cả hai tay nắm lấy Mjolnir, kéo thêm lần nữa.

Mjolnir vẫn không hề nhúc nhích.

Hắn dẫm chân lên đá, dùng hết sức bình sinh ra sức kéo, nhưng kết quả vẫn không có gì thay đổi.

“Sao lại thế này, tại sao, Phụ thần, tại sao người lại đối xử với con như vậy!” Thor mất hồn mất vía quỳ rạp xuống đất, ngửa mặt lên trời gào thét.

Tony thấy vậy liền hỏi George: “Anh tìm đâu ra diễn viên kịch nói vậy?” “Anh ta không phải diễn viên kịch nói, anh ta nói mình tên Thor, là Thần Sấm đến từ Asgard, em trai anh ta chính là Loki, và trong tương lai tôi cũng đã thấy anh ta.” George giải thích ngắn gọn cho Tony vài câu.

Tony rõ ràng không tin vào thân phận của Thor: “Asgard, đùa chắc, thế giới này làm sao có thể có thần, ít nhất trông anh ta tuyệt đối không giống thần.” “Thor, anh có thể kể cho chúng tôi nghe chuyện của anh không, có lẽ chúng tôi có thể giúp được.” George nhìn Thor, giọng điệu ôn hòa khuyên nhủ.

Lúc này Thor đang hoảng hốt, thấy có người chịu nghe mình nói,

liền lẩm bẩm kể lại chuyện của mình.

“Mấy ngày trước, trong lễ đăng quang của ta…” George nghe xong liền tóm tắt lại, đại khái là Thor đang trong lễ đăng quang để trở thành vua mới của Asgard thì đột nhiên có một tên Người Khổng Lồ Băng lẻn vào kho báu, ý đồ đoạt lấy Chiếc Rương Mùa Đông Vĩnh Cửu, làm gián đoạn buổi lễ của Thor.

Vì chuyện này, Thor vô cùng tức giận, muốn xin Odin cho mình đem quân đi đánh Jotunheim, cho đám Người Khổng Lồ Băng một bài học.

Nhưng Odin không đồng ý, còn trách mắng hắn.

Thor rất tức giận, cho rằng Asgard là chủ của Cửu Giới, bị kẻ bại tướng năm xưa xâm nhập mà lại chọn cách nhẫn nhịn không làm gì, điều này sẽ làm tổn hại đến uy nghiêm của Asgard.

Hơn nữa còn khiến Asgard luôn ở trong nguy cơ bị xâm lược.

Thế là Thor đã cãi lệnh Odin, tự ý dẫn theo ba người bạn thân nhất là Ba Chiến Binh và nữ thần chiến binh Sif, cùng với em trai mình là Loki, một mình xông vào Jotunheim, muốn tìm vua của Người Khổng Lồ Băng là Laufey để đòi một lời giải thích.

Nhưng tên Laufey đó không những ăn nói ngông cuồng, sỉ nhục Asgard, mà còn chế giễu Thor là một tiểu công chúa, Thor làm sao chịu nổi, lập tức cầm Mjolnir lên khai chiến.

Cuối cùng bị Người Khổng Lồ Băng bao vây, phải nhờ Odin kịp thời đến cứu mới thoát được.

Sau khi trở về, hai cha con cãi nhau một trận lớn, Odin cảm thấy Thor vẫn chưa trưởng thành, không thể trở thành một vị vua đủ tư cách, bèn thu hồi sức mạnh Thần của hắn, đày hắn xuống Trái Đất để suy ngẫm.

Chương 156

Nhìn chung không có khác biệt lớn so với thế giới trong phim.

Điểm khác biệt duy nhất có lẽ là S.H.I.E.L.D.

đang bận chiến đấu với Hydra nên không có thời gian quan tâm đến cái búa từ trên trời rơi xuống, cũng không cử Coulson đến điều tra.

"Các người có tin không, dù sao thì tôi không tin." Tony lắc đầu, anh ta chỉ tin vào những gì mắt thấy tai nghe, những lời Thor nói giống như đang kể chuyện, thực sự rất khó khiến người ta tin tưởng.

Anh ta cho rằng sở dĩ cái búa trên mặt đất không nhổ lên được, có thể là vì năng lượng bên trong quá mạnh, gây ra một hiện tượng vật lý đặc biệt nào đó… … Ý kiến của Captain America Steve và Tony hoàn toàn trái ngược.

"Ngữ khí của anh ta không giống như đang nói dối, hơn nữa kết hợp với những hình ảnh tương lai mà George dự đoán, cũng không phải là không thể." "Có lẽ những người ngoài hành tinh xâm lược chúng ta chính là binh lính của Asgard." Banner phân tích: "Một số câu chuyện trong thần thoại không phải là không có căn cứ.

Trong mắt người cổ đại, khoa học kỹ thuật hiện tại của chúng ta há chẳng phải là thần thoại, là kỳ tích sao.

Nếu Odin, Thor và Loki chính là người ngoài hành tinh, Asgard là một nền văn minh ngoài hành tinh, vào thời kỳ văn minh nhân loại trên Trái Đất chưa phát triển, họ đã đến Trái Đất, vì vậy mới lưu lại những truyền thuyết thần thoại.

Điều này cũng không phải là không thể." "Nói như vậy, trong

tương lai mà George thấy, Loki dẫn đầu người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất, rất có thể là vì hắn muốn giết Thor, củng cố hoàn toàn vương vị, sau đó thống trị Trái Đất." Tony cũng bị suy đoán của Banner thuyết phục.

Dù anh ta rất tự cao, nhưng không ngốc, trong trường hợp suy đoán của Banner hợp lý, anh ta cũng sẽ thay đổi quan điểm của mình.

"Các ngươi đang nói gì vậy, sao Loki lại muốn giết ta, sao lại xâm lược Midgard?" Thor nghe thấy cuộc nói chuyện của Tony và mấy người kia, sắc mặt lập tức thay đổi, lộ vẻ tức giận.

Tony có chút không thể tin nổi nhìn Thor nói: "Không phải chứ, gã đô con ngốc nghếch, đến giờ anh vẫn không hiểu à, rõ ràng sau lưng những chuyện này chắc chắn là do em trai anh, Loki, giở trò.

Chẳng phải hắn vẫn luôn xúi giục anh đến Jotunheim sao, còn cả việc cuối cùng cha anh là Odin có thể đến kịp, chắc chắn cũng là do hắn làm.

Như vậy anh bị đày đi, hắn sẽ có cơ hội giành được vương vị, đây chẳng phải là một âm mưu quá rõ ràng sao?" "Hắn xúi giục ta lúc nào, là ta tự mình muốn đi, hắn còn luôn khuyên ta đừng đi." Thor gầm lên giải thích.

Dù sao thì hắn cũng không tin vào thuyết âm mưu mà người phàm này nói.

"Nếu ngươi còn sỉ nhục em trai ta như vậy, dù có nể mặt George, ta cũng sẽ đánh ngươi một trận tơi bời." "Nếu IQ của thần đều như thế này, vậy thì tôi thấy cũng không cần lo lắng về việc người ngoài hành tinh xâm lược." Tony không nhịn được mà trợn mắt trắng dã.

Anh ta đã nhìn ra rồi, gã này nếu không phải Thần Sấm, thì chắc chắn là một kẻ điên bị bệnh tâm thần.

Nếu thật sự là Thần Sấm, thì cũng là một gã thô lỗ đầu óc toàn cơ bắp.

"Năng lực tâm linh của tôi cho tôi biết anh ta không nói dối, và tôi thực sự đã phát hiện ra trong cơ thể anh ta có một nguồn năng lượng mạnh mẽ tương tự như trong cây búa kia, chỉ là nó đã bị phong ấn." George mặt nghiêm túc nói bừa: "Nếu anh ta là Thần Sấm, vậy thì chúng ta phải tìm cách giúp anh ta trở về Asgard để ngăn Loki lên làm vua, như vậy mới có thể tránh được cuộc chiến giữa Asgard và Trái Đất trong tương lai." Hắn không đi giải thích những điểm sai trong suy đoán của mọi người, vì không cần thiết.

Dù sao thì kết quả cũng như nhau.

Chỉ cần ngăn chặn Loki, để Loki bị bắt giam trong nhà tù của Asgard, hắn sẽ không thể đầu quân cho Thanos.

Không có sự giúp đỡ của Loki, Thanos cũng không thể dùng Đá Không Gian để dịch chuyển Loki đến Trái Đất, gây ra những chuyện sau này, tự nhiên cũng sẽ không có người ngoài hành tinh xâm lược.

Vì vậy, sự hiểu lầm này thực ra cũng không sai.

Ngược lại, bây giờ đi giải thích về Thanos, về binh lính Chitauri, thực sự không dễ nói, nói ra thì quá dài dòng.

"Cảm ơn, nhưng các ngươi không giúp được ta đâu, Phụ thần không chịu tha thứ cho ta, ta sẽ không thể quay về Asgard." Thor nghe George và mọi người chuẩn bị giúp mình, dù vẫn còn hơi tức giận vì họ vu khống em trai mình, nhưng thái độ đã tốt hơn rất nhiều.

"Chúng ta về thị trấn rồi từ từ thảo luận, sẽ có cách thôi." George tiến lên vỗ vai Thor, rồi nói với những người khác: "Chúng ta đều thử xem có nhấc được Mjolnir không, nếu nhấc được, biết đâu lại có cách giúp Thor khôi phục sức mạnh Thần." "Được, vậy thử xem." Mọi

người đều rất tò mò về Mjolnir, cái búa mà ngay cả Tony dùng bộ giáp Iron Man cũng không nhấc lên được, nghe George nói vậy, ai cũng có chút háo hức muốn thử.

Người đầu tiên ra sân là Wolverine Logan, anh ta tiến lên, hai tay nắm lấy cán búa, dùng hết sức nhấc lên, cây búa không hề nhúc nhích.

Ngay sau đó Tony lại thử một lần nữa, cũng vẫn không được.

Thấy Logan và Tony đều không được, Banner và Betty cũng mất tự tin, họ tiến lên thử qua loa rồi bỏ cuộc.

Banner không muốn thả Hulk ra để thử, George cũng không ép.

Cuối cùng là Captain America Steve, mọi người cũng không đặt nhiều hy vọng vào Đội trưởng, dù sao sức mạnh của Đội trưởng tuy vượt qua người thường, nhưng cũng không thể so được với sức mạnh cơ học bộc phát từ bộ giáp của Tony.

Tuy nhiên, lúc này George lại hơi nheo mắt, hắn biết người duy nhất có hy vọng ở đây chính là Steve.

Nếu Odin thực sự đang ngủ say không can thiệp, Captain America tuyệt đối có thể nhấc được Mjolnir, trong thời gian ngắn có được sức mạnh của Thần Sấm.

Captain America trong Avengers 4 còn luyện sẵn một bộ combo nhỏ nữa cơ mà.

"Ơ, hình như nhẹ lắm?" Steve bước tới, hai tay nắm lấy cán Mjolnir, vốn định dùng toàn lực nhưng lại bất ngờ phát hiện mình nhấc nó lên rất dễ dàng, thậm chí vì dùng sức quá mạnh mà suýt ngã nhào.

"Sức mạnh này!" Steve cầm Mjolnir trong tay, lập tức cảm thấy một luồng sức mạnh khổng lồ tràn ngập khắp cơ thể, anh ta vô thức cầm búa chỉ sang bên cạnh, một tia sét trên trời lập tức đánh xuống.

“Sao lại thế này!!!” Thor thấy người phàm Steve này không những nhấc được Mjolnir của mình, mà còn có được sức mạnh Thần Sấm, dễ dàng phóng ra một tia sét, tâm trạng sụp đổ ngay lập tức.

Phụ thần đây là có ý gì, không cho mình cầm, lại cho một người phàm cầm?

“Trả lại Mjolnir cho ta!” Gầm lên một tiếng, Thor lao về phía Steve, Steve thấy vậy không chút do dự liền đưa cây búa ra.

Mjolnir thuộc về Thor, dù anh ta có thể nhấc nó lên để có được sức mạnh to lớn, nhưng cũng không có ý định chiếm làm của riêng.

Tiếc là, khi Thor cầm được Mjolnir, nó lập tức rơi xuống đất, hắn vẫn không thể nào nhấc lên được, lần này thì hoàn toàn tự kỷ.

“Làm tốt lắm, Đội trưởng!” George thấy vậy mắt liền sáng lên.

Chỉ cần Đội trưởng có thể nhấc được Mjolnir, vậy thì dù Thor không thông suốt, cũng có thể giải quyết được cuộc khủng hoảng do Destroyer mang đến.

Destroyer được Odin đúc từ kim loại Uru, có sức mạnh Thần của Odin gia trì, dù do Loki điều khiển, uy lực suy yếu đi nhiều, cũng không phải vũ khí bình thường có thể phá được lớp phòng ngự của nó.

Đặc biệt là kháng phép cao đến đáng sợ.

Chỉ có thần khí cấp cao hơn như Mjolnir mới có thể phá hủy nó.

“Chỉ là một người phàm, sao có thể!” Tâm trạng sụp đổ tương tự còn có Loki đang ở Asgard.

Sau khi xử lý xong việc Odin ngủ say, nắm quyền kiểm soát toàn bộ Asgard, trở thành vua tạm thời, Loki vừa tiễn Ba Chiến Binh và nữ thần chiến binh Sif đi, liền dùng ma thuật của mình để theo dõi Thor

đang bị đày ải.

Và hắn cũng vừa hay thấy được cảnh Steve nhấc Mjolnir, có được sức mạnh Thần Sấm… … "Ta không tức giận, ta không tức giận, ta đã có Gungnir, đã là vua của Asgard, không cần để ý đến một cây búa rách!" Loki hít sâu vài hơi, kết thúc ma thuật nhìn trộm của mình.

Định xem trò cười của Thor, không ngờ mình lại trở thành trò cười.

Phải biết rằng Mjolnir ở Asgard vốn là thần khí chuyên dụng cho người thừa kế vương vị, luôn do anh trai hắn là Thor nắm giữ, hắn đã nhiều lần muốn nhấc lên, nhưng chưa một lần thành công.

Bây giờ Thor cuối cùng đã mất đi sức mạnh Thần và cũng không nhấc lên được, lại bị một người phàm dễ dàng nhấc lên.

Loki hắn lẽ nào còn không bằng một người phàm?

"Thôi bỏ đi, đại sự quan trọng hơn." Vốn dĩ hắn còn muốn xuống lừa gạt thêm tên anh trai ngốc của mình một trận, để hắn hoàn toàn tuyệt vọng, vĩnh viễn đừng nghĩ đến việc quay lại Asgard, nhưng giờ phát hiện bên cạnh Thor tụ tập mấy người phàm khó đối phó, hắn lại từ bỏ ý định này.

Hắn cảm thấy việc cấp bách bây giờ là đến Jotunheim tìm vua của Người Khổng Lồ Băng là Laufey, để tiến hành kế hoạch tiếp theo.

Chỉ cần hắn có thể trước khi Phụ thần Odin tỉnh dậy sau giấc ngủ, giết chết Laufey kẻ đã ám sát Odin, sau đó dùng Bifrost phá hủy hoàn toàn Jotunheim.

Vậy thì hắn chính là đại công thần của cả Asgard, được tất cả thần dân Asgard công nhận, được Odin và Thần Hậu công nhận.

Tại Trái Đất, George thấy Thor ôm chân ngồi dưới đất với vẻ mặt tự kỷ, liền bảo Steve nhấc Mjolnir lên, định đưa mọi người và Thor

đến thị trấn trước, từ từ chờ đợi Ba Chiến Binh và nữ thần chiến binh Sif đến.

Chương 157

Lúc này, một chiếc xe RV đột nhiên lái tới, dừng lại bên cạnh mọi người.

Một nhóm ba người bước ra từ xe RV, người dẫn đầu là một mỹ nữ, cô nhìn thấy Thor đang ngồi tự kỷ trên đất liền hỏi: "Thor, anh… vẫn ổn chứ?" Thì ra là Jane, sau khi chia tay Thor, lúc ở trong phòng thí nghiệm, trong đầu cô toàn là hình bóng của Thor, lại tò mò về cây búa mà Thor nói, nên vẫn quyết định đến xem thử.

Giáo sư Erik giống như một người cha, không yên tâm, đã đưa theo sinh viên của Jane là Daisy cùng đi.

"Jane, ta không sao, chỉ là có chút…" Thor đứng dậy, trông như sắp vỡ vụn.

Vốn còn nghĩ sau khi khôi phục sức mạnh Thần sẽ báo đáp thật tốt cho Jane, người mà hắn có cảm tình, giờ thì toi hết rồi.

"Giáo sư Erik!" "Tiến sĩ Banner!

Bác sĩ Betty!" Lúc này Erik và Banner, Betty cũng nhận ra nhau, họ từng là bạn rất thân, cũng từng cùng nhau làm nghiên cứu.

Chỉ là sau khi Banner biến thành Hulk, luôn bị Tướng quân Ross và S.H.I.E.L.D. truy bắt, nên ít khi liên lạc được.

"A, anh là Iron Man Tony Stark, anh là Thiên Sứ, tôi biết hai người!" Lúc này, cô sinh viên đại học Daisy theo giáo sư hướng dẫn Jane Foster đến đây vì tín chỉ, chỉ vào Tony và George rồi hét lên.

Tối hôm qua cô mới lướt Facebook, thấy video về Iron Man và Thiên Sứ đại chiến với binh lính robot ở Queens, hôm nay đã gặp được người thật, sự tác động đối với một sinh viên đại học có thể

tưởng tượng được.

“Thiên Sứ, Thiên Sứ gì?” George ngẩn ra một lúc, rồi lập tức nhận ra đây chắc chắn là biệt danh mà công chúng đặt cho mình.

“Ơ, sao anh giống Captain America thế, còn cả cái khiên đó nữa, lẽ nào anh là Captain America, Captain America chưa hy sinh sao!” Lúc này Daisy nhìn thấy Steve sau lưng George, lại một lần nữa hét lên.

“Vậy còn tôi thì sao?” Wolverine bước tới, Daisy chớp chớp mắt: “Không quen!” Thế giới mà chỉ Wolverine bị tổn thương đã hình thành.

Daisy chắc chắn đã đọc truyện tranh X-Men, cũng biết Wolverine, nhưng đó chỉ giới hạn trong truyện tranh, không phải người thật.

Nếu lúc này Wolverine lộ ra móng vuốt Adamantium, Daisy chắc chắn sẽ nhận ra.

“Nếu đã đều quen biết nhau, vậy thì về thị trấn rồi từ từ nói chuyện.” George vẫy tay, mọi người bắt đầu quay trở lại thị trấn Cựu Kiều.

Chiều tối, trong ngôi nhà tạm của Jane, mọi người đang giúp Thor phân tích tại sao anh ta không thể nhấc được Mjolnir.

Sau khi loại trừ vài khả năng, họ đã có chung một kết luận.

George đại diện cho mọi người nói với Thor: “Chúng tôi đã phân tích từ nhiều phương diện, cha của anh là Odin đày anh xuống Trái Đất, không phải thực sự muốn trừng phạt anh, ông ấy đang thử thách anh.

Bởi vì ông ấy cảm thấy, là chúa tể của Asgard, nhất định phải có lòng nhân ái, không thể tùy tiện phát động chiến tranh, dùng chiến tranh để giải quyết vấn đề.

Vì vậy, chỉ cần anh lĩnh ngộ được điểm này, có lẽ sẽ nhấc được Mjolnir." "Vậy tại sao gã này lại có thể nhấc được Mjolnir?" Thor chỉ vào Steve, George giải thích: "Bởi vì anh ấy sở hữu phẩm chất cao thượng và thuần khiết, nội tâm tràn đầy chính nghĩa và thiện lương." "Vậy tại sao họ lại không được?" Thor lại chỉ vào Tony và những người khác, Tony và mọi người đều quay đầu đi.

George cười nói: "Mỗi người đều có khuyết điểm riêng, họ chỉ là không thuần khiết như vậy, bao gồm cả tôi." "Thực ra tôi không đồng tình với kết luận này, tôi luôn cho rằng mình là một người có phẩm cách cao thượng và thuần khiết." Tony nhún vai tỏ vẻ không phục.

Bên kia Daisy phán một câu: "Người cao thượng không tự nói về mình như vậy đâu, xin lỗi, tôi không có ý gì khác." Nói nhanh quá mới phát hiện mình đang cà khịa Iron Man, Daisy vội vàng che miệng lại.

Mọi người thấy vậy đều bật cười.

Thor nhìn Mjolnir được Steve đặt trên bàn, không khỏi có chút phiền muộn: "Thực ra hai ngày nay, tôi đã cảm thấy suy nghĩ trước đây của mình quá khích, không phải cái gì cũng nên dùng chiến tranh để giải quyết, nhưng tôi vẫn không hiểu lắm lời của cha." "Không sao, Steve là giáo viên ở trường chúng tôi, anh có thể đến trường chúng tôi ở một thời gian, học hỏi anh ấy nhiều hơn.

Trường chúng tôi còn có một vị giáo sư tên Charles, có lẽ ông ấy có thể giúp anh hiểu được lời của cha mình." George nhân cơ hội dụ dỗ Thor.

Nếu Thor không thể giác ngộ nhanh như trong nguyên tác, vậy thì sau khi sự kiện này kết thúc, dụ dỗ anh ta đến trường mình một thời gian cũng không tồi.

Ít nhất sau này hắn muốn đến Asgard, hoặc lấy chút đồ ở Asgard, sẽ tiện hơn nhiều.

“Này Thần Sấm, tôi đề cử anh đọc một cuốn sách, tên là 《Chiến Tranh và Hòa Bình》, biết đâu đọc xong anh sẽ giác ngộ.” Tony thuận miệng trêu một câu, Thor lập tức quay đầu nhìn Jane.

“Cô có cuốn sách này ở đây không?” “Tôi ở đây… thật sự không có, nhưng có thể dùng máy tính bảng của Daisy tải bản điện tử cho anh xem trước.” Jane ngẩn ra một lúc rồi trả lời.

Daisy lập tức không vui: “Không được, tối nay tôi còn muốn xem 《2 Broke Girls》, hiệu sách trong thị trấn có cuốn này, ngày mai có thể đi mua.” Ngay khi George đang nhìn mọi người cười đùa, chờ đợi Destroyer xuất hiện vào ngày mai, thì ở Asgard lại xảy ra một sự cố ngoài dự liệu của hắn.

Loki vì lo lắng đêm dài lắm mộng, đã khởi động kế hoạch của mình sớm hơn.

“Heimdall, Asgard bây giờ không cần ngươi!” Lợi dụng lúc Heimdall không kịp phản ứng, Loki kích hoạt sức mạnh băng giá của Chiếc Rương Mùa Đông Vĩnh Cửu để đóng băng ông, sau đó dùng Gungnir của Odin, mở Bifrost, cho thủ lĩnh của Người Khổng Lồ Băng là Laufey vào… … “Laufey, chào mừng đến Asgard!” Loki rút Gungnir ra, đi qua Heimdall đang bị đóng băng, dẫn Laufey và vài tên Người Khổng Lồ Băng thẳng đến nơi Odin đang ngủ say.

Điều động lính gác bảo vệ Odin đi nơi khác, nhìn Laufey đi vào đánh bay Thần Hậu, Loki cắn răng nhịn không ra tay, cho đến khi hắn cưỡi lên người Odin, chuẩn bị hạ sát thủ, hắn mới đột nhiên xông vào đâm Laufey một nhát.

Gungnir bộc phát ra năng lượng mạnh mẽ, trực tiếp đánh bay Laufey ra ngoài, không đợi Laufey nói gì, hắn đã kết liễu mạng sống của người cha ruột này bằng nhát đâm thứ hai.

“Laufey, ngươi dám đến ám sát Phụ thần, ta, con trai của Odin,

Loki, quyết không cho phép!" "Loki, con đã cứu cha con!" Thần Hậu Frigga đứng dậy ôm lấy Loki, Loki buông Thần Hậu ra, tức giận nói: "Chúng dám làm ra chuyện như vậy, con thề với mẹ, nhất định sẽ bắt chúng phải trả giá đắt!" "Mẹ nghĩ, hay là tìm anh trai con Thor về trước, hai anh em cùng nhau thương lượng, khai chiến với Jotunheim không phải là chuyện nhỏ." Thần Hậu có chút do dự nói.

"Thor bị Phụ thần đày đi, làm sao con có thể cãi lệnh Phụ thần.

Yên tâm đi, mẹ, mọi chuyện cứ giao cho con xử lý!" Loki kéo lê thi thể của Laufey ra ngoài phòng, lớn tiếng hét lên: "Lập tức triệu tập tất cả thần dân Asgard, tập hợp tại quảng trường bên ngoài cung điện, ta có chuyện muốn tuyên bố." Nửa giờ sau, tại quảng trường Asgard, Loki xách thi thể của Laufey, diễn thuyết trước năm vạn thần dân và chiến binh bên dưới.

"Lần trước Người Khổng Lồ Băng lén lút lẻn vào kho báu, muốn cướp Chiếc Rương Mùa Đông Vĩnh Cửu nhưng thất bại, lần này lại dám đến hành thích Phụ thần vĩ đại của chúng ta.

Nếu chúng ta không phản công, vậy thì lần sau chúng sẽ dám xâm lược toàn diện…" Dưới tài ăn nói khéo léo của Loki, vẻ mặt của các thần dân và binh lính Asgard đều lộ ra sự tức giận, rõ ràng đã bị thuyết phục.

"Vì vinh quang của Asgard, với tư cách là vua tạm thời, ta tuyên bố chính thức khai chiến với Jotunheim!" "Vì vinh quang của Asgard!" "Vì vinh quang của Asgard!" Tất cả binh lính và thần dân Asgard đều lớn tiếng hô vang.

Loki thấy thời cơ đã chín muồi, giơ tay ra hiệu mọi người ngừng hô, tiếp tục nói: "Có chiến tranh sẽ có thương vong, và với tư cách là vua, ta không muốn dùng mạng sống của các chiến binh Asgard để đổi lấy mạng của những tên Người Khổng Lồ Băng đó.

Vì vậy ta quyết định, khởi động toàn bộ năng lượng của Bifrost, một lần phá hủy toàn bộ Jotunheim, trừ hậu họa vĩnh viễn!" "Trừ hậu họa vĩnh viễn!" Đại đa số thần dân và chiến binh hưởng ứng quyết định của Loki, dù sao cũng không ai muốn chồng, con và cha mình chết trong chiến tranh.

Cũng có một bộ phận nhỏ thần dân cảm thấy như vậy quá tàn nhẫn, phá hủy cả một hành tinh, không chỉ là diệt chủng Jotunheim, mà là diệt chủng tất cả sinh mệnh trên Jotunheim.

"Không ổn, không thể để Loki làm bừa như vậy, chúng ta mau đến Midgard tìm Thor về." Ba Chiến Binh và nữ chiến binh Sif nghe thấy quyết định của Loki, lập tức cảm thấy không ổn, lén lút rời khỏi đám đông chạy về phía Bifrost.

"Heimdall, sao lại thế này!" Chỉ là khi họ đến nơi khởi động Bifrost mới phát hiện, người gác cổng Heimdall lại bị đóng băng ở đây.

"Ha!" May mà lúc này, Heimdall cuối cùng đã dùng thần lực của mình phá vỡ phong tỏa của khí lạnh, phá tan lớp băng trên bề mặt cơ thể.

Chỉ là lúc này ông cũng đã là nỏ mạnh hết đà.

"Là Loki, Loki đã cho Người Khổng Lồ Băng vào, tất cả đều là âm mưu của hắn." Heimdall kể lại toàn bộ tình hình mình biết.

Ba Chiến Binh và nữ chiến binh Sif lập tức nổi giận: "Ta biết ngay là tên lừa đảo chết tiệt này mà, Heimdall, mau đưa chúng ta đến Midgard tìm Thor." "Không kịp nữa rồi, chúng đã đến rồi!" Heimdall đứng dậy, nhìn về phía cung điện, Loki đã dẫn tất cả thần dân và binh lính đi về phía này.

Ông cầm lấy thanh bảo kiếm của mình cắm vào công tắc khởi

động của Bifrost, sau đó dùng chút sức lực cuối cùng để kích hoạt Bifrost.

"Ta sẽ dịch chuyển thẳng bé đến đây trực tiếp, còn cả những người bạn mới mà nó quen biết, có lẽ có thể giúp được!" Bifrost khởi động, ánh sáng ngũ sắc vượt qua biển sao, xuyên qua không gian, chiếu thẳng vào ngôi nhà thuê của Jane Foster ở thị trấn Cựu Kiều, bang New Mexico.

Và trong nhà, George, Tony, Steve, Logan, Banner, Betty và Thor, Jane, Erik, Daisy, đang thảo luận về hành động tiếp theo, tất cả đều ngơ ngác bị Bifrost dịch chuyển đi.

"Đệt, tình hình gì đây!" George nhìn Ba Chiến Binh và nữ chiến binh Sif đang lao về phía Thor, nhìn Bifrost bên ngoài và quần thể kiến trúc hùng vĩ của Asgard, nhất thời cũng ngây người.

Điều này có chút khác biệt so với kế hoạch của hắn.

"Quả nhiên, hiệu ứng cánh bướm đúng là thứ không thể lường trước được!" George lúc này cũng nhận ra, chắc chắn là hiệu ứng cánh bướm do mình gây ra đã dẫn đến sự thay đổi lớn so với nguyên tác.

"Đi một bước tính một bước vậy." Sau khi hoàn hồn, hắn nhanh chóng dẫn theo mọi người đang còn ngỡ ngàng, hỏi Ba Chiến Binh và nữ chiến binh Sif về tình hình của Asgard.

Chương 158

Sau khi hiểu rõ mọi chuyện, George cũng không khỏi giật giật khóe miệng.

Trước đây họ chỉ cần đối mặt với Destroyer và Loki, bây giờ e là phải cộng thêm cả quân đội Asgard nữa.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, chắc cũng không đến mức đó.

Gã Thor này quanh năm dẫn dắt binh lính Asgard chinh chiến, danh vọng ở Asgard cực cao, có lẽ có thể thuyết phục được một bộ phận.

Hơn nữa họ chỉ cần cầm cự cho đến khi Odin tỉnh lại.

Thôi bỏ đi, nếu theo đúng thời gian, Odin phải đến sáng mai mới tỉnh, ít nhất còn hơn mười tiếng nữa, e là không đợi được.

"May mà mình mang theo Banner, Steve cũng có thể nhấc được Mjolnir." George bây giờ chỉ có thể may mắn vì lần này mình không đến một mình, nếu không cũng chỉ có thể dùng Phép Độn thổ đến ngọn núi gần đó trốn trước.

"Loki, thật sự là hắn!" Lúc này, Thor đã hoàn toàn hiểu rõ con người của người em trai tốt của mình, trên mặt cũng tràn đầy tức giận.

Nhưng ngay sau đó, hắn lại áy náy nhìn về phía George và những người khác.

"Xin lỗi, đây là chuyện của Asgard, không nên kéo các bạn vào, tôi sẽ bảo Heimdall đưa các bạn về ngay bây giờ." "Đây không còn chỉ là chuyện của Asgard các anh nữa, nếu để một người như Loki trở thành chúa tể của Asgard, e rằng Trái Đất trong tương lai thực sự sẽ phải đối mặt với đại quân Asgard." George mặt đầy chính nghĩa nói: "Nếu

Asgard đã từng giúp Trái Đất chống lại sự xâm lược của Người Khổng Lồ Băng, vậy thì hôm nay chúng tôi cũng đại diện cho Trái Đất giúp Asgard dẹp loạn!" "Cảm ơn sự giúp đỡ của các bạn đối với Asgard, Asgard nhất định sẽ báo đáp." Heimdall được Ba Chiến Binh dìu dậy, cắm thanh kiếm vào công tắc dịch chuyển của Bifrost.

"Lát nữa nếu thật sự không có cơ hội thắng, các bạn hãy lui về đây, tôi sẽ khởi động Bifrost đưa các bạn trở lại Midgard." … Trong lúc mọi người đang nói chuyện, Loki đã cầm Gungnir, dẫn theo binh lính và thần dân Asgard đi dọc theo Bifrost đến.

George lập tức nói với mọi người: "Thor, lát nữa anh ra câu giờ, câu được bao lâu hay bấy lâu.

Steve, anh triển khai đội hình phòng thủ tốt nhất.

Tôi cần mười phút để cho chúng một đòn lớn!" Nói xong, hắn liền bắt đầu niệm chú.

Từ ngày nhận được ma thuật cổ đại hệ Lôi của lão phù thủy hắc ám một mắt, hắn đã dành phần lớn tâm sức để nghiên cứu ma thuật đó.

Kể cả các phân thân ở thế giới khác, cũng đều tạm thời giảm bớt việc nghiên cứu ma thuật ở các thế giới, cùng nhau tập trung vào ma thuật cổ đại hệ Lôi.

Bởi vì có nền tảng ma thuật vững chắc, cộng thêm có hai Thần Sáng kỳ cựu có thể hỏi han, mấy ngày trước, hắn cuối cùng cũng coi như đã nắm bắt được sơ bộ ma thuật này.

Bây giờ vừa hay có thể dùng đến.

"Mục tiêu của chúng ta là giữ vững phòng điều khiển chính của Bifrost, không để Loki đến khởi động năng lượng của Bifrost để hủy diệt Jotunheim.

Vì vậy chúng ta sẽ phòng thủ ngay tại cửa phòng điều khiển này, như vậy chúng sẽ không dám dùng vũ khí có uy lực lớn để tấn công, vì điều đó cũng sẽ phá hủy phòng điều khiển của Bifrost.

Hơn nữa chiều rộng của Bifrost có hạn, chúng không thể cùng lúc xông lên quá nhiều người, mỗi lần chúng ta chỉ cần đối mặt với năm, sáu binh sĩ." Steve quả không hổ danh là bậc thầy chỉ huy chiến thuật, rất nhanh đã nhìn ra ưu nhược điểm của hai bên.

Kẻ địch mạnh không chỉ là những binh lính Asgard đó, mà còn là vũ khí đáng sợ và tiên tiến hơn của họ, ví dụ như những khẩu pháo laze dựng đứng trong thành phố.

Nhưng chỉ cần họ không rời khỏi cửa phòng điều khiển của Bifrost, Loki sẽ không dám sử dụng những khẩu pháo laze đó, chỉ có thể phái binh lính Asgard cận chiến, cộng thêm chiều rộng của Bifrost có hạn, ngược lại sẽ trở nên dễ phòng thủ hơn.

"Đến lúc đó, tôi, Logan, Ba Chiến Binh và Sif sẽ đứng ở hàng đầu, Tony và mọi người ở phía sau bọc lót, Banner anh đừng vội thả Hulk ra.

Nếu chúng ta thực sự không trụ nổi nữa, anh hãy thả Hulk ra giúp." Lúc này, mọi người đều rất đồng tình với sự bố trí chiến thuật của Steve, ngay cả Tony, người vốn không mấy hòa hợp, cũng không phản bác gì.

Bởi vì anh ta phát hiện ra ông già mà cha mình thường nhắc đến đúng là có tài, hơn nữa sau chuyện Mjolnir, cũng đã chứng minh được con người của Steve.

Anh ta luôn thích cà khịa Steve, chủ yếu là vì cha anh ta suốt ngày nhắc đến ông, từng khiến anh ta phát phiền, trong lòng cũng rất không phục.

Anh ta luôn cho rằng Steve không tốt như cha mình nói, rất nhiều khả năng đều là diễn xuất, đều là hình tượng giả tạo do chính phủ tạo ra, bản chất chỉ là một tên hề.

Nhưng sau thời gian tiếp xúc này, anh ta phát hiện Steve ngoài việc hơi cứng nhắc ra, các phương diện khác cũng thực sự không có gì để chê.

Trong lúc Steve đang chỉ huy chiến thuật, Loki cũng đã dẫn thần dân Asgard đến trước phòng điều khiển Bifrost, đối thoại với Thor.

"Heimdall, Ba Chiến Binh và Sif, các ngươi dám cãi lệnh Phụ thần, tự ý đưa Thor đang bị đày ải về Asgard, lại còn mang theo không ít người phàm hạ tiện.

Ta nhân danh vua Asgard, phán các ngươi tội phản quốc." Vừa nãy ở quảng trường Asgard thấy Bifrost bên này được mở, hắn đã biết không ổn, nhanh chóng dẫn tất cả mọi người vội vã đến.

Khi thấy Thor, hắn biết mình đoán đúng rồi, nên không đợi Thor mở miệng, hắn đã ra tay trước, định sẵn tông điệu cho sự việc.

"Còn anh trai thân yêu của ta, trước khi Phụ thần tỉnh lại, anh không nên tự ý quay về, điều này đã vi phạm mệnh lệnh của Phụ thần.

Ta sẽ không trừng phạt anh, chỉ hy vọng anh có thể quay về Midgard, đợi Phụ thần tỉnh lại, ta sẽ cầu xin cho anh ngay lập tức!" "Loki, tại sao ngươi lại cấu kết với tộc Người Khổng Lồ Băng, tại sao lại cho Laufey ám sát Phụ thần, lẽ nào ngươi thực sự là vì vương vị?" Thor nghe thấy lời của Loki, tức giận chất vấn.

Còn những thần dân Asgard phía sau Loki, vì lời của Thor mà bắt đầu xôn xao bàn tán.

Đối với điều này, Loki lại không hề hoảng sợ, với tư cách là thần

của lừa dối và gian trá, hắn giỏi nhất chính là tài ăn nói và diễn xuất, Thor ở phương diện này hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

"Anh trai, sao anh có thể nói em như vậy, em chưa bao giờ muốn cướp vương vị của anh, chỉ là Phụ thần hiện đang ngủ say, Mẫu thân lại ở bên cạnh Phụ thần, Asgard không thể không có vua, em mới miễn cưỡng làm vị vua tạm thời này.

Em không hề muốn cướp vương vị của anh, đợi Phụ thần tỉnh lại, em sẽ cầu xin cho anh, để anh quay về tiếp tục kế thừa vương vị.

Nhưng trước đó, anh không thể vì chút ghen tị này mà cãi lệnh Phụ thần tự ý quay về." Kỹ năng diễn xuất chân thành và những lời nói đó của Loki, trong nháy mắt đã làm cho rất nhiều người ủng hộ Thor trong lòng dao động.

Thor tức đến mức gầm lên: "Loki, ngươi đừng hòng lừa ta nữa, Heimdall và Sif họ đã nói cho ta biết cả rồi." "Ồ, xem ra là ta đã nghĩ sai rồi, anh trai, với con người của anh, sao có thể vì chút chuyện nhỏ này mà ghen tị, nhất định là bị đám người Heimdall này lừa gạt rồi." Loki vẫy tay: "Người đâu, bắt hết bọn Heimdall lại cho ta!" Sau một hồi đổi trắng thay đen của Loki, cộng thêm việc Loki hiện tại đang cầm Gungnir, là vua tạm thời của Asgard, những binh lính Asgard tuy có chút khó xử, nhưng vẫn cầm vũ khí bước lên.

"Thor đại nhân, xin ngài hãy tránh ra trước." "Tất cả lui ra cho ta!" Thor gầm lên một tiếng, uy nghiêm của ngàn năm chinh chiến, lập tức khiến những binh lính Asgard tiến lên không khỏi lùi lại vài bước.

"Các ngươi đang làm gì, lẽ nào cũng muốn cãi lệnh phản quốc sao?" Loki cũng hét lên gay gắt, trực tiếp chĩa Gungnir bắn về phía Thor.

Dù bây giờ không thể công khai giết Thor, nhưng đánh hắn trọng thương, đánh ngất đi thì vẫn có thể.

Chỉ cần Thor ngất đi, các binh lính Asgard tự nhiên cũng sẽ không còn e ngại gì nữa.

"Cẩn thận!" Steve thấy vậy nhanh chóng cầm khiên chắn trước mặt Thor, làm chệch hướng luồng năng lượng do Gungnir bắn ra.

"Ta nhân danh vua Asgard, ra lệnh cho tất cả binh lính, bắt hết chúng lại cho ta!" Cùng với tiếng gầm giận dữ của Loki, các binh lính Asgard cũng không dám chần chừ nữa, đồng loạt cầm vũ khí xông về phía phòng điều khiển Bifrost.

Thor không còn thần lực được Steve và mọi người hộ tống vào trong phòng điều khiển, sau đó đại chiến bắt đầu.

Captain America cầm Mjolnir và khiên, Wolverine với móng vuốt Adamantium bất tử, Ba Chiến Binh và nữ chiến binh Sif, sáu người vững vàng canh giữ ở phía trước phòng điều khiển Bifrost.

Tony thông qua khả năng quan sát siêu cường của Jarvis, kịp thời dùng các loại vũ khí tầm xa để bọc lót cho sáu người.

Trong một lúc, không một binh lính Asgard nào có thể đột phá được phòng tuyến, tiến vào bên trong phòng điều khiển của Bifrost… … "Mau, huy động toàn bộ thợ rèn xây dựng đài nổi tạm thời!" Loki lùi về phía sau quan sát chiến trận, cũng rất nhanh phát hiện ra điều không ổn.

Bifrost chỉ rộng có vậy, mỗi lần chỉ có sáu binh lính Asgard có thể tiến lên tấn công, mà đối phương cũng có sáu người phòng thủ, tương đương với mỗi lần đều là sáu chọi sáu.

Vấn đề là sau khi sáu binh lính Asgard bị đánh bại, đối phương không đẩy những binh lính này xuống vực sâu không gian bên dưới Bifrost, mà chỉ hạ gục họ ngay trên mặt đất phía trước.

Các binh lính Asgard phía sau càng không thể đẩy đồng bào của

mình xuống Bifrost, để có thể tiếp tục tấn công, họ không thể không đưa những binh lính bị hạ gục về phía sau để chữa trị trước.

Sự chậm trễ này đã cho sáu người phòng thủ có cơ hội thở dốc.

Mỗi lần đánh bại sáu người, họ có thể nghỉ ngơi một lúc rồi tiếp tục, đương nhiên sẽ không cảm thấy mệt, đánh cũng rất nhẹ nhàng.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, những binh lính Asgard vốn đã không có tinh thần chiến đấu cao, có thể sẽ bị bào mòn dần.

Phải biết rằng, Asgard tuy có năm vạn dân, nhưng binh lính Asgard thực sự chỉ có chưa đến một vạn.

Chương 159

Hắn đương nhiên không thể để tình trạng này tiếp diễn, vì vậy đã cho thợ rèn đến xây dựng đài nổi, như vậy binh lính Asgard có thể ồ ạt xông lên, ít nhất hàng chục người cùng lúc tấn công từ các hướng khác nhau, xem đối phương còn đối phó thế nào.

Rất nhanh, các thợ rèn của Asgard đã cầm theo từng thiết bị vàng kỳ lạ xuất hiện xung quanh Bifrost.

Khi họ khởi động thiết bị, những luồng sáng vàng trải thành những bệ năng lượng nổi và nối liền với Bifrost, tạo thành một bệ đỡ siêu khổng lồ với phòng điều khiển Bifrost làm trung tâm.

Trên bệ đỡ siêu khổng lồ này, không còn phải lo lắng sẽ bị rơi xuống vì chiến đấu, cũng không cần mọi người phải chen chúc trên một cây cầu Bifrost.

"Không ổn!" Nhìn những binh lính Asgard từ bốn phương tám hướng tràn lên, Steve và mọi người trong lòng cảm thấy không ổn.

Quả nhiên, vì sự xuất hiện của bệ nổi khổng lồ, cường độ tấn công của binh lính Asgard lập tức tăng lên gấp mười lần, áp lực của mọi người tăng mạnh, phòng tuyến bắt đầu có dấu hiệu sụp đổ.

Lúc này Steve cũng không còn nương tay với binh lính Asgard nữa, bắt đầu thỉnh thoảng dùng Mjolnir triệu hồi sấm sét để hỗ trợ tấn công.

Nhưng anh ta dù sao cũng không phải Thor, trong cơ thể không có huyết mạch của nhà Odinson, sức mạnh sấm sét hoàn toàn đến từ Mjolnir, cận chiến còn có thể dùng kỹ xảo bù đắp, nhưng loại kỹ năng đặc biệt này lại trông có vẻ yếu đi rất nhiều.

“Banner, đến lượt anh ra tay rồi!” Thấy Ba Chiến Binh và nữ chiến binh Sif bắt đầu bị thương, trên người Logan cũng bị cắm mấy cây vũ khí còn chưa kịp rút ra, Steve biết không thể đợi thêm nữa, bắt đầu gọi Banner.

Banner vì cứu người mà có thể bất chấp sinh tử nhảy khỏi máy bay, tự nhiên cũng không thiếu dũng khí, trực tiếp gào thét chạy ra từ phía sau, lao về phía binh lính Asgard.

Ngay khi một binh lính Asgard vô thức dùng vũ khí đâm về phía Banner, Hulk đã xuất hiện.

“Hulk!” Hulk gầm lên một tiếng, vung hai tay, trực tiếp đánh bay một đám lớn binh lính Asgard.

“Hulk, giúp họ đi!” Thấy Hulk xuất hiện, Betty lập tức lớn tiếng hô.

Hulk quay đầu nhìn Betty, sau đó gật đầu, gia nhập vào cuộc hỗn chiến.

Có Hulk, một vũ khí hủy diệt lớn, cục diện lập tức lại được ổn định.

Loki thấy vậy, tức đến mức sắp nghiến nát cả răng.

“Lũ người phàm chết tiệt, nếu đã vậy, thì tất cả đi chết đi!” Hắn giơ Gungnir lên, bắt đầu triệu hồi người bảo vệ kho báu của Odin là Destroyer, rất nhanh một bộ giáp ma thuật khổng lồ toàn thân làm từ kim loại Uru đã đáp xuống trước mặt hắn.

“Giải quyết chúng đi!” Destroyer nhảy một cái đến trước mặt Hulk, mặt nạ mở ra là một tia sáng nhiệt độ siêu cao, trực tiếp đánh bay Hulk ra ngoài.

Điều này cũng đã chọc giận Hulk, hắn gầm lên đứng dậy, lao đến trước mặt Destroyer bắt đầu cận chiến.

Khả năng phòng ngự của Hulk kinh người, khả năng hồi phục cũng kinh người, Destroyer gần như không thể bị phá hủy, hai bên đánh nhau không phân thắng bại, nhất thời không ai làm gì được ai.

Nhưng không có Hulk phòng thủ, cuộc chiến lại một lần nữa nghiêng về phía binh lính Asgard.

Bởi vì chỉ dựa vào Steve thật sự không trụ nổi.

"Lần này, ta xem các ngươi còn làm được gì!" Loki đứng sau binh lính Asgard cười ha hả, cứ theo đà này, rất nhanh kế hoạch của hắn sẽ hoàn thành.

Tuy nhiên, ngay lúc này, bầu trời phía trên phòng điều khiển Bifrost đột nhiên bắt đầu tụ tập những đám mây đen kịt, vô số tia sét hiện lên trong mây.

"Chuyện gì vậy?" Loki nhìn về phía Steve, phát hiện không phải Steve dùng Mjolnir giở trò.

"Cuối cùng cũng niệm xong." Lúc này, George cũng mở mắt, xoay ngón trỏ tay phải, bước ra khỏi phòng điều khiển chính của Bifrost.

"Đến lúc thể hiện kỹ thuật thực sự rồi!" Chỉ thấy hắn tay phải chỉ lên trời, hét lớn một tiếng: "Ma thuật cổ đại: Lôi Bạo Giáng Lâm!" Đám mây đen bao phủ bầu trời phía trên phòng điều khiển Bifrost, lập tức bắt đầu trút xuống những tia sét dày đặc.

Những binh lính Asgard bị sét đánh trúng, ngay tại chỗ bị điện giật đến thân thể mềm nhũn, nếu không nhờ vũ khí trong tay chống đỡ, thậm chí có chút đứng không vững.

Trình độ ma thuật cổ đại của George tự nhiên không bằng lão một mắt, nhưng hiệu quả gia tăng ma thuật của chiếc nhẫn hợp kim hiện tại của hắn lại tốt hơn cây đũa phép ở thế giới Harry Potter.

Vì vậy, uy lực ma thuật tổng thể còn lớn hơn uy lực ma thuật mà

lão một mắt thi triển ở con phố ma thuật tại Pháp.

Chỉ là thể chất của những binh lính Asgard này cũng thực sự đủ mạnh, những tia sét mà người thường chỉ cần dính một chút là cháy đen từ trong ra ngoài, chỉ có thể khiến cơ thể họ mềm nhũn, không dùng được sức.

Nhưng như vậy cũng đã đủ rồi.

Vì binh lính Asgard thân thể mềm nhũn không thể chiến đấu, Steve và những người khác về cơ bản đã biến thành một đòn một mạng, hoàn toàn áp đảo.

Rất nhanh, những binh lính Asgard trong phạm vi sấm sét đã bị dọn dẹp sạch sẽ.

Còn những binh lính Asgard bên ngoài thì không sao, nhưng nếu tiến vào phạm vi, cũng sẽ bị sét đánh cho tê liệt.

Vì vậy nhất thời cũng không dám tiến lên nữa.

"Steve, đi giúp Hulk, dùng Mjolnir của anh phá hủy bộ giáp ma thuật đó." Thấy đã trấn áp được binh lính Asgard, George lập tức truyền âm tâm linh cho Steve, Steve nghe vậy liền cầm Mjolnir xông lên đánh Destroyer.

Ma thuật sấm sét của anh ta không có tác dụng với Destroyer, muốn đánh bại Destroyer vẫn phải dựa vào Mjolnir.

Chỉ cần Destroyer bị đánh bại, vậy thì có Hulk quay lại tham chiến, phối hợp với ma thuật cổ đại này của hắn, binh lính Asgard có đông đến mấy cũng không sợ.

Ma thuật cổ đại là dùng ma lực trong cơ thể mình để giao tiếp với sức mạnh của tự nhiên, những tia sét này tiêu hao năng lượng tự nhiên, không phải ma lực, ma lực của hắn chỉ chịu trách nhiệm duy trì sự giao tiếp là được.

Vì vậy, chỉ cần cơ thể hắn chịu đựng được, cơn lôi bạo này có thể duy trì đến ngày mai khi Odin tỉnh lại.

"Tất cả xông lên, xem ma lực của hắn có thể duy trì được bao lâu!" Loki thấy Destroyer dưới sự phối hợp của Hulk và Steve, lại thật sự xuất hiện vết nứt, trong lòng lập tức kinh hãi, gầm lên với những binh lính Asgard còn lại… … Binh lính Asgard có tổng cộng một vạn, vừa rồi đánh lâu như vậy, trông có vẻ hạ gục được không ít, nhưng thực tế cũng chưa đến một ngàn.

Vì vậy bây giờ vẫn còn chín ngàn binh lính Asgard đang vây quanh bên ngoài, mọi người cùng ồ ạt xông lên, Loki cảm thấy dù là những tia sét đó cũng tuyệt đối không kịp tấn công nhiều người như vậy.

Hơn nữa, trong lòng hắn cũng đã có đối sách.

Ma thuật sấm sét này rõ ràng là do pháp sư người phàm kia thi triển, chỉ cần lát nữa hắn lợi dụng lúc tất cả tinh lực của kẻ đó bị binh lính Asgard thu hút, ẩn thân lén lút lẻn ra sau lưng pháp sư nhân loại kia đâm một nhát.

Giải quyết được pháp sư nhân loại, tự nhiên cũng sẽ phá giải được ma thuật sấm sét.

Đến lúc đó, ồ ạt xông lên chiếm lấy phòng điều khiển Bifrost, dùng Gungnir khởi động Bifrost phá hủy Jotunheim, mọi chuyện sẽ kết thúc.

Vì vậy, trong lúc để binh lính Asgard bất chấp sấm sét tập thể xông lên, hắn đã để lại một ảo ảnh của mình tại chỗ, bản thể một tay cầm Gungnir, một tay rút ra dao găm, lén lút lẻn ra sau lưng George.

"Tên người phàm thấp hèn nhà ngươi, đi chết đi!" Nhắm vào eo của George, Loki hung hăng đâm tới.

Tuy nhiên, ngay khi con dao găm của hắn sắp đâm trúng George,

lại phát hiện có một luồng sức mạnh khó hiểu đã cản lại con dao găm của hắn, khiến nó dừng lại một chút.

"Đúng là thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại xông vào!" George nhếch miệng cười, cơ thể nhanh chóng biến lớn, tay phải tiếp tục duy trì ma thuật cổ đại, tay trái tóm lấy cổ chân Loki, một phát nhấc ngược hắn lên.

"Tên người phàm ti tiện nhà ngươi, dám… A…" Loki chĩa Gungnir trong tay về phía George, tiếc là vừa mới giơ tay lên, cả người đã bị đập mạnh xuống Bifrost, Gungnir cũng văng ra khỏi tay.

Còn chưa kịp dùng ma thuật phản công, hắn lại bị nhấc lên đập xuống lần nữa.

Một cái, hai cái, ba cái, cho đến khi thấy Loki dường như đã bị đập đến chỉ còn nửa mạng, ngất đi, George mới dừng tay.

Loki đến gần với ác ý lớn như vậy, hắn là một người có năng lực tâm linh sao có thể không phát hiện ra.

Vốn dĩ hắn còn đang nghĩ đến việc "bắt giặc phải bắt vua trước", phải nghĩ cách bắt được Loki, nếu không cứ thế này không biết còn phải đánh bao lâu.

Nếu Loki nhẫn tâm sử dụng một số vũ khí lớn của Asgard, không còn e ngại Bifrost nữa, thì họ sẽ gặp rắc rối.

Không ngờ, Loki của vũ trụ này cũng giống như Loki trong vũ trụ điện ảnh, thích đâm vào eo người khác như vậy, lại còn chủ động dâng mình đến cửa.

Chương 160

Chuyện tốt như vậy hắn sao có thể từ chối.

Vì vậy, ngay khoảnh khắc Loki phát động tấn công, hắn đã dùng từ lực giữ chặt con dao găm, sau đó lợi dụng lúc Loki không kịp phản ứng, hóa khổng lồ một phát hạ gục hắn.

Rất nhiều người đều có một suy nghĩ sai lầm, khi một người luôn đứng ở hàng sau liên tục thi triển các loại ma thuật tầm xa để tấn công, thì cận chiến của người này nhất định không ra gì.

Sát thủ khắc chế pháp sư, là suy nghĩ mà đa số mọi người đều vô thức có.

Thực tế, đại đa số thế giới cũng đúng là như vậy, loại pháp sư cận chiến như ở Fairy Tail vẫn là số ít.

"Được rồi, tất cả dừng tay!" Giải quyết Loki xong, George ngừng ma thuật lôi bạo, giơ cơ thể Loki lên hét lớn.

Các binh lính Asgard vừa thấy vua tạm thời Loki bị bắt, cũng đồng loạt ngừng tấn công, họ vốn đã không muốn tấn công Thor, người đã dẫn dắt họ chiến thắng suốt ngàn năm, bây giờ thì tốt rồi.

"Heindall, đến cung điện tìm mẫu hậu của ta đến đây!" Lúc này Thor cũng từ trong phòng điều khiển bước ra, theo lời dặn của George, ra lệnh cho một viên sĩ quan trong số các binh lính Asgard.

Odin ngủ say, Loki bị bắt, Thor vẫn đang trong thân phận bị lưu đày, vậy thì người có thân phận cao nhất ở Asgard bây giờ chính là Thần Hậu Frigga, mà Thần Hậu Frigga tuyệt đối tin tưởng Thor.

Vì vậy sau khi giải quyết Loki, George lập tức truyền âm tâm linh bảo Thor tìm người thông báo cho Thần Hậu đến chủ trì cục diện.

“Vâng!” Viên sĩ quan đó hành lễ, chạy như bay về phía cung điện vàng rực rỡ.

Không lâu sau, Thần Hậu Frigga đã ngồi trên phi thuyền hình thuyền đặc trưng của Asgard đến.

“Tất cả lui ra, mọi chuyện đợi Odin tỉnh lại rồi quyết định.” Thần Hậu xuống phi thuyền, lập tức cho lui tất cả binh lính và thần dân phía sau, sau đó tiến lên ôm lấy Thor.

“Thor, rốt cuộc là chuyện gì vậy?” Bà vì lo lắng cho Odin, vẫn luôn ở bên cạnh Odin không rời nửa bước, không biết chuyện gì xảy ra bên ngoài cung điện.

“Mẹ, Loki hắn…” Thor lập tức kể lại tất cả những gì mình biết cho Frigga.

Frigga nghe vậy, nhìn Loki đang hôn mê, không nhịn được mà thở dài một tiếng: “Thực ra mẹ vẫn luôn âm thầm cảm thấy không ổn, đứa trẻ Loki này quá cố chấp.” Với tư cách là Thần Hậu của Asgard, giáo viên khai sáng ma thuật của Loki, bà có lẽ không giỏi chiến đấu, nhưng không phải là không có chút năng lực nào.

Những âm mưu đó của Loki, bà có phần nhận ra, chỉ là bà không ngờ Loki sẽ làm đến mức này.

“Thor, mẹ hy vọng con không căm hận nó, nó sở dĩ như vậy, cũng là vì thân thế của nó, nó không phải là con của cha con Odin, nó là con của vua Người Khổng Lồ Băng Laufey.” “Cái gì!” Thor lập tức bị cái tin động trời mà mẹ mình tung ra dọa cho ngây người.

“Mẹ và Laufey…” “Thằng nhóc thối tha nghĩ gì vậy!” Frigga giơ tay gõ vào trán Thor một cái.

“Loki là con của vua Người Khổng Lồ Băng, vì lúc sinh ra thân hình nhỏ hơn rất nhiều so với Người Khổng Lồ Băng bình thường,

nên đã bị vứt bỏ một cách vô tình.

Cha con lúc đó vừa đánh bại Laufey, tình cờ phát hiện ra Loki, liền mang nó về nuôi dưỡng.

Ông ấy hy vọng con sẽ trở thành vua của Asgard, còn Loki trong tương lai sẽ quay về Jotunheim trở thành vua của Người Khổng Lồ Băng, như vậy hai tộc chúng ta sẽ không bao giờ có chiến tranh nữa." "Thảo nào con vẫn luôn cảm thấy chúng ta không giống nhau, hơn nữa Loki hắn chưa bao giờ mọc râu, trắng trẻo sạch sẽ, thì ra hắn là Người Khổng Lồ Băng." Thor mặt lộ vẻ bừng tỉnh, rồi nhếch miệng cười nói: "Yên tâm đi, mẹ, con sẽ không so đo với Loki, tuy nó không phải em trai ruột của con, nhưng con sẽ luôn coi nó như em trai ruột.

Đương nhiên, nó không thể nghịch ngợm như trước nữa." "Như vậy là tốt rồi, nhưng cha con nói đúng, có lẽ con thực sự cần ở lại Midgard thêm một thời gian nữa, biết đâu có thể giúp con tăng thêm chút trí tuệ." Frigga rất hài lòng với thái độ của Thor, nhưng lại hơi lo lắng về chỉ số IQ mà hắn thể hiện.

"Quả nhiên, Thor có thể gia nhập đội Vệ Binh Dải Ngân Hà, ở một số phương diện quả thực rất giống." George đứng bên cạnh nghe xong cuộc nói chuyện của Thor và Frigga, trong lòng cũng không nhịn được mà thầm phàn nàn.

Giống như khi hắn xem Vệ Binh Dải Ngân Hà 3, lần đầu tiên nhìn thấy Adam Warlock, lập tức cảm thấy Adam Warlock nên gia nhập đội Vệ Binh Dải Ngân Hà, cái khí chất thông minh vượt trội đó, cũng tương tự như những gì Thor đang thể hiện bây giờ.

"Các vị khách quý đến từ Midgard, cảm ơn sự giúp đỡ của các vị đối với Thor, xin hãy cùng chúng tôi đến cung điện nghỉ ngơi." Sau khi hiểu rõ tình hình từ phía Thor, Frigga lại đưa ra lời mời với George và những người đã giúp đỡ con trai mình.

“Nhìn qua thì đúng là có chút đẳng cấp, nhưng chỗ nào cũng dùng màu vàng, hơi quê mùa.” Mọi người đi theo Thor, Frigga và những người khác về hướng Valaskjalf, chiêm ngưỡng những công trình kiến trúc của Asgard, một sự kết hợp giữa công nghệ và yếu tố thần thoại, không khỏi kinh ngạc liên tục.

Ngay cả Tony cũng chỉ có thể cứng miệng lẩm bẩm vài câu chê bai không đáng kể.

Khi đi qua quảng trường Asgard, George nhìn thấy thi thể khổng lồ của Vua Người Khổng Lồ Băng Laufey, kẻ đã bị Loki đánh lén đến chết.

Cơ thể của tộc Người Khổng Lồ Băng có thể thay đổi kích thước, bình thường cao khoảng ba, bốn mươi mét, nhưng cũng có thể dùng năng lực của mình để thu nhỏ lại bằng kích thước con người.

Loki bị bỏ rơi chính vì khiếm khuyết bẩm sinh khiến hắn chỉ có kích thước như con người.

Để ám sát Odin, Laufey đã thu nhỏ hình dạng khi tiến vào Valaskjalf, sau khi bị Loki đánh lén giết chết, hắn bị vứt ra quảng trường Asgard và dần dần trở lại kích thước bình thường ba, bốn mươi mét.

“Đi!” Khi đi ngang qua thi thể Laufey, George lập tức dùng từ lực điều khiển một lưỡi dao bay nhanh ra, ghim vào tim Vua Người Khổng Lồ Băng Laufey, lén lút lấy đi một ít dây thần kinh tim.

Đừng thấy Vua Người Khổng Lồ Băng Laufey bị Loki đánh lén giết chết, nhưng đó chủ yếu là vì hắn đã mất đi nguồn sức mạnh là Tráp Cổ Mùa Đông.

Laufey thời kỳ đỉnh cao đã từng đánh mù một mắt của Odin, thực lực mạnh mẽ tuyệt đối không cần nghi ngờ.

Nếu dùng dây thần kinh tim của Laufey làm lõi đũa phép, chắc cũng không thua kém tóc của Odin là bao.

Sau khi vào Valaskjef, họ được đưa đến một căn phòng sang trọng để nghỉ ngơi, bên trong cũng đã chuẩn bị sẵn đồ ăn thịnh soạn.

"George, mọi người nghỉ ngơi trước đi, tôi và mẫu hậu đi xử lý chuyện của Loki." Đưa mọi người đến phòng xong, Thor và Frigga đi giải quyết mớ hỗn loạn do Loki gây ra, còn mọi người thì bắt đầu trò chuyện.

Banner, sau khi được George dùng Bùa Chọc Léc chữa khỏi, cảm thán nói: "Xem ra chúng ta đoán không sai, Asgard quả thực là một nền văn minh ngoài hành tinh có công nghệ vượt xa Trái Đất chúng ta.

Xem ra trong vũ trụ còn rất nhiều nền văn minh mà chúng ta chưa biết đến." "Nhưng tôi thấy đây không hẳn là chuyện tốt." Tony vừa ăn loại trái cây đặc biệt của Asgard vừa nói: "Từ cuộc nội loạn của Asgard và những khối băng lớn có tính xâm lược mạnh kia có thể thấy, dù văn minh ngoài hành tinh có công nghệ tiên tiến, nhưng tư tưởng của họ lại không tiến bộ hơn chúng ta bao nhiêu.

Điều này cũng có nghĩa là, nếu họ muốn, họ có thể xâm lược Trái Đất bất cứ lúc nào, và với thực lực của Trái Đất, chúng ta hoàn toàn không có cách nào chống cự.

Có lẽ chúng ta nên chuẩn bị trước một chút?" "Iron Man, anh có ý tưởng gì à?" Wolverine dùng móng vuốt cắt trái cây hỏi.

"Trái cây này ngon thật, lúc về phải nhờ Thor tặng tôi một ít." Tony lại ăn thêm một chùm trái cây: "Tôi nghĩ, có lẽ sau khi về tôi có thể học hỏi Vanko, chế tạo thêm một ít binh lính người máy, đến lúc đó…" "Đừng bao giờ!" Tony mới nói được nửa câu đã bị George cắt ngang.

“Tony, anh phải hiểu, người máy bị điều khiển bởi chương trình, mà công nghệ của nhiều nền văn minh ngoài hành tinh lại cao hơn chúng ta.

Nếu họ phá giải được chương trình của anh, thì những người máy anh chế tạo sẽ lập tức bị họ khống chế, trở thành kẻ thù của Trái Đất.

Hoặc giả như có tên tội phạm nào đó phá giải chương trình của anh, chưa cần người ngoài hành tinh tấn công, chúng ta cũng đã gặp rắc rối lớn rồi.” Hắn không muốn Tony nghĩ đến việc chế tạo người máy, lỡ như lại tạo ra một Ultron, tạo ra một chương trình ngớ ngẩn muốn hủy diệt thế giới để tái tiến hóa nhân loại.

Loại nguy cơ có thể tránh trước được này, tốt nhất nên tránh từ sớm.

“Mỗi khi có người muốn giành chiến thắng trước khi chiến tranh bắt đầu, sẽ có những người vô tội phải hy sinh vì điều đó, lịch sử luôn luôn là như vậy.” Lúc này Captain America cũng lên tiếng.

Anh cũng không đồng tình với việc Tony vì một cuộc chiến chưa bắt đầu mà đi làm những dự án có khả năng mất kiểm soát.

“Thôi được rồi, đừng căng thẳng, tôi chỉ nói vậy thôi mà.” Tony nhún vai, sau đó nhìn ra ban công đối diện phòng, nơi có những chiếc phi thuyền đang bay lượn trên không.

George thấy vậy thì nhíu mày.

Tony là một người rất tự cao, một khi đã nhận định điều gì, trừ khi chính anh ta phát hiện ra sai lầm thì mới sửa đổi, chứ người khác nói thế nào anh ta cũng không nghe lọt tai.

Vì vậy, một khi hạt giống chế tạo người máy đã được gieo xuống, tương lai sớm muộn gì cũng sẽ nảy mầm.

“Cũng không phải vấn đề lớn.” Nghĩ một lúc, George lại cảm thấy

có lẽ mọi chuyện không nghiêm trọng như hắn tưởng.

Ultron chủ yếu xuất hiện là vì Tony nghiên cứu Quyền trượng Tâm trí, không có Quyền trượng Tâm trí, Tony cũng không phát triển được mạng lưới thần kinh AI.

Hơn nữa Loki bây giờ đã bị giam trong nhà tù Asgard, chờ Odin tỉnh lại xét xử, sự kiện người Chitauri xâm lược Trái Đất cũng sẽ không xảy ra, Tony sẽ không vì thế mà bị tổn thương tâm lý, từ đó có cảm giác khủng hoảng mạnh mẽ như vậy.

Nghĩ lại, nếu Tony thật sự tạo ra những người máy đó, cũng là chuyện của rất lâu sau này, lúc đó thực lực của hắn có lẽ đã tăng thêm mấy bậc, đối phó cũng sẽ rất dễ dàng.

Khoảng một giờ sau, Thor trở lại phòng.

Chương 161

"Phụ hoàng Odin đã tỉnh lại rồi, ngài ấy muốn gặp mọi người, để đích thân cảm ơn sự giúp đỡ của các bạn đối với Asgard!" "Tỉnh vào lúc này sao?" George ngẩn ra, hắn nhớ trong phim phải đến ngày mai mới tỉnh lại cơ mà.

"Lẽ nào lão già này đã tỉnh từ lâu, chỉ là vẫn luôn giả vờ ngủ." Lúc này trong lòng George không khỏi nảy sinh một vài phỏng đoán.

Trong phim, cầu Bifrost vừa bị đập vỡ, Odin lập tức từ nơi yên nghỉ ở Valaskjalf chạy tới, níu lấy Thor và Loki, làm gì có chuyện trùng hợp như vậy.

Nếu không phải Loki chủ động buông tay, thực ra cả Thor và Loki đều sẽ không sao, cùng lắm là Bifrost bị phá hủy, sau này từ từ sửa lại là được, chứ không phải không sửa được.

Lại còn thu hoạch được một đứa con trai lớn đã trưởng thành và một đứa con trai nhỏ đã nhận ra sai lầm.

Chỉ là Odin có lẽ không ngờ tư tưởng của Loki lại cực đoan đến vậy, đến cuối cùng vẫn không chịu thừa nhận sai lầm của mình.

"Không hổ là All-Father thống nhất Cửu Giới, đúng là một con cáo già!" George thầm cảm thán trong lòng, cùng mọi người theo Thor đến đại sảnh nghị sự của Valaskjalf.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng, Odin là người lương thiện sao?

Dĩ nhiên không phải, nếu phải thì năm đó đã không thể dẫn dắt Hela thống nhất Cửu Giới, đánh chiếm vô số vương quốc, dùng vô số vàng đúc nên một Asgard vàng son lộng lẫy như hiện tại.

Sau khi phong ấn Hela, ông ta lại che đậy sự thật về những cuộc

chinh chiến năm xưa, thêm một lớp bích họa lừa gạt hậu thế lên trần của đại điện Valaskjalf.

Còn có Găng tay Vô cực trong kho báu của Odin, tuy là giả, nhưng cũng cho thấy Odin trước đây chắc chắn cũng từng làm việc thu thập các Viên đá Vô cực, chỉ là cuối cùng không biết vì sao lại từ bỏ.

Bây giờ trở nên hòa bình như vậy, cũng là vì ông ta đã không còn sống được bao nhiêu năm nữa, muốn có một người kế vị giữ gìn cơ nghiệp, nên mới không hy vọng Thor giống như ông ta thời trẻ thích phát động chiến tranh.

Nhưng hắn cảm thấy vấn đề không lớn, dù Odin có phải người lương thiện hay không, họ đã giúp đỡ Thor, cứu vớt Asgard, những điều này đều là sự thật không thể chối cãi. .....

Trên đại điện Valaskjalf tráng lệ vô cùng, Odin tay cầm Gungnir ngồi cao trên vương vị, Thần hậu Frigga đứng bên cạnh ông.

Phía dưới là Loki đã bị trói và quỳ trên mặt đất, cùng hai đội cận vệ Asgard.

Thor dẫn George và mọi người đến đại điện, nói với Odin trên cao: "Phụ thân, George và mọi người đã đến." Odin gật đầu, không nói chuyện với George và mọi người trước, mà thở dài nhìn xuống Loki hỏi: "Loki, con... còn có gì muốn nói không?" "Phụ thân, con vốn có thể tiêu diệt hoàn toàn Jotunheim, con làm vậy đều là vì cha, vì cả Asgard, tại sao cha chỉ có thể nhìn thấy Thor, mà không bao giờ nhìn thấy con!" Vẻ mặt Loki vô cùng cô độc.

"Loki, hy vọng con ở trong ngục tối có thể suy ngẫm cho kỹ, nhận ra sai lầm của mình, lĩnh ngộ những lời ta vừa nói với con..." Odin lắc đầu, tuyên bố với các cận vệ: "Đưa nó đến ngục tối giam giữ, thời hạn, mười năm!" "Mười năm, lần này không cần lo Loki gây chuyện nữa rồi." George đứng bên cạnh nghe kết quả xét xử Loki, thầm gật

đầu.

Odin đối với Loki vẫn có chút tình cảm, nếu không với tội danh lớn tương tự như phản loạn này, trực tiếp chém đầu cũng không quá đáng.

Mười năm đối với người Asgard có tuổi thọ năm nghìn năm mà nói, thật sự là rất ngắn.

"Loki, em hãy suy ngẫm cho kỹ, sau khi ra ngoài nếu còn như vậy nữa, anh sẽ đá nát mông em." Thor nghe kết quả xét xử Loki, giơ tay đánh một cái vào gáy Loki, còn Loki thì thu lại vẻ mặt cô độc, chế nhạo: "Onii-chan thân yêu, anh đã nhấc được búa của mình lên chưa?" "Yên tâm, trước khi em ra ngoài anh nhất định sẽ nhấc lên được." Thor nhân lúc cận vệ dẫn Loki đi, lại đá một cước vào mông hắn.

Lúc này Odin cũng nhìn về phía Thor: "Thor, con vẫn chưa thể nhấc Mjölnir lên sao?" "Phụ thân, con đã hiểu lời của cha, sẽ không tùy tiện phát động chiến tranh với Jotunheim nữa, con nghĩ cha có thể giải trừ lời nguyền trên Mjölnir, kết thúc cuộc lưu đày của con rồi." Thor liếc nhìn cây Mjölnir đang được Steve giúp cầm, đề nghị với Odin.

Odin lại lần nữa lắc đầu: "Con không nhấc được Mjölnir, chứng tỏ con vẫn chưa hoàn toàn hiểu lời của ta, cho nên vẫn chưa thể ở lại Asgard.

Khi nào con nhấc được Mjölnir, khi đó con mới có thể trở về." "Ha ha ha, Thor, có lẽ anh từ ngục tối ra rồi, em vẫn chưa trở về đâu!" Loki đã bị dẫn đến cửa đại điện, rõ ràng cũng nghe thấy lời của Odin.

"Yên tâm, anh chắc chắn sẽ về trước em." Thor cũng không quá tức giận, vì anh cảm thấy ở lại Midgard cùng Jane, dường như cũng không tệ.

Trong lòng anh bây giờ, cũng không quá muốn sớm trở về Asgard.

“Được rồi, chuyện của con cứ như vậy.” Odin không tiếp tục thảo luận với Thor nữa, mà nhìn về phía George và mọi người.

“Bây giờ, hãy để chúng ta cảm ơn những người bạn đến từ Midgard, vì sự giúp đỡ của các bạn, kế hoạch của Loki mới không thành công.

Vì vậy, ta có thể đáp ứng một điều ước hợp lý cho mỗi người trong các bạn.” “Thật sao ạ, vậy tôi muốn một hòm vàng có được không?” Daisy lập tức mắt sáng rực lên hỏi.

Người thầy của cô, Jane, vội vàng kéo tay cô: “Chúng ta cũng không giúp được gì nhiều, sao có thể đưa ra yêu cầu quá đáng như vậy?” Theo Jane, việc họ được đến Asgard tham quan một chuyến đã là rất tốt rồi, cũng không giúp được gì nhiều, đòi một hòm vàng thì quá đáng quá.

“Em chỉ nói bừa thôi mà.” Daisy lè lưỡi.

Odin ôn hòa cười nói: “Không sao, vàng ở Asgard nhiều như đá vậy, lát nữa lúc đi, ta sẽ cho người chuẩn bị cho cô một hòm.” Daisy nghe vậy lập tức kinh ngạc mở to mắt, cô không ngờ Odin thật sự sẽ cho.

“Còn cô thì sao?” Lúc này Odin nhìn sang Jane, Jane suy nghĩ một lát rồi nói: “Nếu có thể, tôi muốn một ít kiến thức về vật lý thiên thể.” “Điều ước của tôi cũng giống Jane.” Giáo sư Erik bên cạnh giơ tay.

Họ không phải là những người tham lam của cải, chỉ là với tư cách là nhà khoa học, họ thực sự không thể cưỡng lại sự cám dỗ của kiến thức liên quan đến lĩnh vực nghiên cứu của mình.

“Nếu không được thì thôi ạ.” “Đây cũng là chuyện nhỏ, lát nữa lúc đi, ta sẽ cho người sắp xếp một số kiến thức liên quan cho các vị.”

Odin nhìn sang người tiếp theo là Banner, Banner do dự một lúc rồi đáp: "Tôi muốn loại bỏ Hulk trong cơ thể và trở lại làm người bình thường." "Điều ước của tôi cũng là hy vọng ngài có thể giúp Banner trở lại làm người bình thường." Betty tiến lên nắm lấy cánh tay Banner.

Banner cứ phải kiểm soát cảm xúc như vậy, hai người buổi tối đến thân mật cũng không dám, sợ đang thân mật nửa chừng lại biến thành Hulk, lúc đó thì thảm rồi.

Odin nhìn chằm chằm Banner một lúc, cuối cùng đáp: "Ta cũng không thể hoàn toàn loại bỏ Hulk trong cơ thể ngươi, vì nó vốn là một mặt khác của ngươi, là một phần linh hồn của ngươi, loại bỏ nó cũng sẽ làm tổn thương linh hồn ngươi.

Nhưng ta có thể giúp ngươi và nó dung hợp, như vậy ngươi có thể tự do kiểm soát việc biến hình." "Nếu là như vậy... thì cũng được." Banner suy nghĩ một lúc, thấy Betty gật đầu, bèn cũng gật đầu.

Nếu có thể tự do kiểm soát việc biến hình, và sau khi biến hình cơ thể cũng do anh ta điều khiển, vậy thì anh ta sẽ không làm hại người khác nữa, như vậy đã đủ rồi.

Odin giơ tay về phía Banner, Banner lập tức bị khống chế bay đến trước mặt ông.

Ngay sau đó, chỉ thấy ông đặt tay lên trán Banner, miệng lẩm nhẩm những câu thần chú cổ xưa, cơ thể tỏa ra ánh sáng vàng lấp lánh.

Khoảng chưa đầy một phút, ông liền buông tay đưa Banner trở lại vị trí ban đầu: "Được rồi!" Banner từ từ mở mắt, miệng lẩm bẩm: "Tôi cảm thấy mình dường như có chút khác biệt, chính là... một cảm giác không thể nói thành lời." Ý thức của Hulk và ý thức của chính anh đã hòa làm một, khiến anh cảm thấy tốt hơn bao giờ hết, giống

như phần còn thiếu đột nhiên trở nên hoàn chỉnh.

Lòng khẽ động, cơ thể hắn lập tức phình to, nhanh chóng biến thành hình dạng Hulk, chỉ là vẻ mặt của anh ta không thay đổi, trên mặt cũng không có vẻ giận dữ.

"Đây là mình sau khi biến hình sao, cảm giác này, thật quá tuyệt vời!" Banner tùy ý nhảy một cái đã cao bảy tám mét, cả người lập tức có chút phấn khích.

Nhưng rất nhanh anh ta đã phản ứng lại, bây giờ không phải lúc thử nghiệm, liền nhanh chóng trở lại hình dạng Banner, mặc bộ quần áo bị căng rách cùng Betty cúi đầu cảm ơn Odin: "Cảm tạ Odin bệ hạ!" "Reparo." George vung tay chỉ về phía Banner, dùng Bùa Vá giúp anh ta sửa lại bộ quần áo bị rách, trong lòng thầm cảm thán: "Thực lực của Odin quả nhiên biến thái!" Nghĩ đến việc Odin thống nhất Cửu Giới đã đánh bại bao nhiêu đối thủ đáng sợ, nghĩ đến Hela chưa vào Asgard hấp thụ sức mạnh đã có thể tay không bóp nát Mjölnir, lại bị Odin phong ấn.

Liền có thể thấy thực lực thực sự của Odin đáng sợ đến mức nào.

.....

"Tôi muốn một ít kiến thức về công nghệ của Asgard, không biết có được không?" Khi Odin nhìn về phía Tony, Tony cũng nói ra điều mình muốn.

Vừa đi dọc đường, anh ta quả thực đã thấy không ít công nghệ của Asgard vượt xa phạm vi kiến thức của mình.

Anh ta cảm thấy nếu có thể có được một số kiến thức công nghệ của Asgard, thì uy lực của bộ giáp Iron Man của anh ta chắc chắn có thể tăng lên đáng kể.

Nói thật, lúc mới gặp Thor, anh ta không mấy coi trọng cái gọi là

Asgard.

Nhưng kể từ khi đến Asgard, trải qua trận chiến trước đó, tham quan Valaskjalf, anh ta đã hoàn toàn thay đổi quan điểm.

Chỉ có Thor là đầu óc không tốt, chứ công nghệ của Asgard đi trước Trái Đất quá nhiều.

Không nói đâu xa, chỉ riêng cái Bifrost phụ trách dịch chuyển đã vô cùng đáng sợ.

Dù ở bất kỳ góc nào của vũ trụ, đều có thể dùng Bifrost để dịch chuyển và đón người, khả năng cơ động không gì sánh bằng.

Chương 162

Hơn nữa chỉ cần không đóng lại, năng lượng của nó thậm chí có thể trực tiếp làm nổ tung một hành tinh trong vài phút ngắn ngủi, đây là điều mà công nghệ của Trái Đất vạn lần không thể làm được.

"Trình độ công nghệ của Asgard vượt qua Midgard hàng nghìn năm, nhưng công nghệ của chúng ta là công nghệ ma thuật, có rất nhiều điểm khác biệt so với công nghệ của Trái Đất các ngươi." Odin giải thích đơn giản một chút rồi nói: "Nếu ngươi muốn, ta sẽ cho người sắp xếp một số công nghệ phù hợp với sự phát triển của Trái Đất các ngươi để đưa cho ngươi." Bỏ qua Tony, ông nhìn sang Steve đang cầm Mjölnir, trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng: "Là một người phàm, có thể nhấc được Mjölnir, phẩm chất của ngươi khiến ta rất kinh ngạc, ngươi muốn gì?" "Tôi không muốn gì cả." Steve lắc đầu.

Tất cả mọi thứ của anh đều đã tan biến theo năm tháng, bây giờ còn có thể kiên trì sống tiếp chỉ là vì nội tâm mạnh mẽ của anh.

Nếu bắt buộc phải nói có điều ước gì, đó chính là trở lại thời điểm trước khi bị đóng băng, để tham gia buổi hẹn hò đã bỏ lỡ.

"Nếu đã vậy, vậy ngươi hãy để lại tấm khiên của mình, đến lúc đó ta sẽ nhờ Vua Người Lùn thêm một ít kim loại Uru vào trong, rồi yểm thêm ma thuật, để ngươi có thể triệu hồi nó trở về tay mình bất cứ lúc nào." Odin đã quyết định thay cho Steve, sau đó nhìn sang Wolverine Logan.

Logan cười nói: "Tôi nghe Thor nói rượu ngon của Asgard ngon hơn Trái Đất nhiều, đặc biệt là mấy vò rượu mà cha cậu ấy giấu ở tầng dưới cùng của hầm rượu, là rượu ngon nhất cả vũ trụ, không biết chúng tôi có thể xin một vò được không." Sống gần hai trăm năm,

điều ước của anh là tất cả những người thân và bạn bè đã khuất đều có thể sống lại, nhưng điều này là không thể thực hiện được.

Odin nghe vậy liền nhìn sang Thor, Thor ngẩng đầu nhìn trần nhà, giả vờ như không thấy, lén giơ ngón tay cái về phía Logan.

Anh và Logan đều là những người thích uống rượu, và đều là những người đàn ông đích thực, trong căn nhà của Jane Foster, anh đã đề cập đến mấy vò rượu ngon mà cha anh cất giấu, không ngờ Logan lại nhớ kỹ, khá lắm.

Đến lúc đến trường của George, vừa hay anh cũng có thể ké nếm thử vò rượu mà cha đã giấu bao nhiêu năm, rốt cuộc ngon đến mức nào.

"Thôi được, mấy vò rượu đó ta đã cất giữ hơn hai nghìn năm rồi, cho ngươi một vò vậy." Cuối cùng, ông ta nhìn về phía George, vị pháp sư Midgard mà ông đã nhận ra sự bất thường ngay từ khi đối phương vừa bước vào Asgard.

Là Chúa tể của Asgard, All-Father, ông đã sớm tiên tri được ngày tận thế của Asgard, Ragnarok, đó là vận mệnh không thể thay đổi của Asgard, ngay cả ông cũng bất lực.

Nhưng, vào khoảnh khắc nhìn thấy George, vận mệnh không thể thay đổi đó dường như xuất hiện một chút dao động, trở nên không còn vững chắc như trước.

Mặc dù không biết tại sao lại như vậy, nhưng ông chắc chắn rằng nó có liên quan đến George.

"Pháp sư đến từ Midgard, ngươi có muốn gì không?" "Odin bệ hạ tôn quý, nếu có thể, tôi muốn một đoạn cành của Cây Thế Giới, nếu không được, cho tôi một ít kim loại Uru cũng được." George nhìn Odin đang ngồi trên vương vị, thẳng thắn nói ra mục tiêu của mình.

Odin hiếm khi do dự một lúc lâu, mới gật đầu: "Được, ta sẽ đích thân đi lấy cho ngươi một đoạn cành Cây Thế Giới." Nghe thấy Odin vậy mà lại đồng ý, trên mặt George lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Phải biết rằng, hắn không hề hy vọng gì vào cành Cây Thế Giới.

Cả Asgard cũng chỉ có cán búa Mjölnir và cán thương Gungnir là được làm từ vật liệu của Cây Thế Giới, có thể thấy cành Cây Thế Giới ở Asgard cũng là loại vật liệu quý hiếm hàng đầu.

Cho nên hắn đưa ra yêu cầu về cành Cây Thế Giới là để Odin từ chối, sau đó hắn mới nói muốn thêm một ít kim loại Uru, Odin có lẽ sẽ không tiện từ chối.

Kim loại Uru ở Asgard cũng hiếm, nhưng sản lượng vẫn có không ít, xin thêm một ít cũng không khiến Odin đau lòng.

Nhưng hắn vạn lần không ngờ, Odin lại thật sự đồng ý cho hắn cành Cây Thế Giới.

Cây Thế Giới là sự tồn tại kết nối Cửu Giới, là nguồn gốc ma thuật của Asgard, các pháp sư Asgard muốn thi triển ma thuật, phải mượn sức mạnh của Cây Thế Giới, giống như các pháp sư huyền bí của Kamar-Taj thi pháp, phải mượn sức mạnh của Vishanti vậy.

Trong thế giới Marvel này, tất cả ma thuật đều là vay mượn, sử dụng đều cần phải trả giá, giống như Thượng Cổ Tôn Giả vay mà không trả, còn đánh cho ác quỷ đa chiều đến đòi nợ một trận, dù sao cũng là số ít.

Nếu có thể có cành Cây Thế Giới làm cán trượng, dây thần kinh tim của Vua Người Khổng Lồ Băng làm lõi đũa phép, vậy hắn tin rằng cây đũa phép làm ra, có lẽ sẽ không thua kém cây đũa phép ở thế giới Fairy Tail.

Uy lực ma thuật tăng lên hơn hai mươi lần, hắn thi triển ma thuật

Lôi Bạo cổ đại, có thể bao trùm cả một thành phố.

Nghe được câu trả lời khẳng định của Odin, không chỉ George kinh ngạc, Thần hậu Frigga cũng vậy, và ngoài kinh ngạc ra, còn có một chút lo lắng.

Bởi vì Frigga biết, với tình hình sức khỏe hiện tại của Odin, nếu đi lấy cành Cây Thế Giới, đó không phải là không có cái giá phải trả, e rằng sẽ đẩy nhanh việc kết thúc sớm tuổi thọ của Odin.

Bà vừa định mở miệng khuyên can, lại bị Odin lắc đầu ngắt lời.

Xét thấy Odin làm vậy chắc chắn có lý do, bà cũng không nói gì thêm.

Sau khi mọi việc được xử lý xong, George và mọi người lại được đưa về phòng cũ để chờ đợi, những thứ Daisy và họ muốn rất nhanh đã được gửi đến phòng, còn cành Cây Thế Giới mà George muốn, phải đợi đủ hai tiếng đồng hồ mới được gửi tới.

Cuối cùng là tấm khiên của Steve, cận vệ Asgard nói sau khi đúc xong sẽ dùng Bifrost dịch chuyển cho Steve.

Mọi việc kết thúc, mọi người lại lần nữa đến phòng điều khiển chính của Bifrost, được Heimdall đã được chữa trị bằng đá chữa bệnh của Asgard dịch chuyển trở về ngôi nhà ở thị trấn Old Bridge.

Cùng lúc đó, trong ngục tối của Asgard, Loki đang nằm trên giường chán chường ném con dao găm của mình, phòng giam bên cạnh đột nhiên truyền đến một giọng nói đầy quyến rũ: "Ôi chà, đây không phải là hoàng tử điện hạ Loki của Asgard sao, sao lại bị giam ở đây thế này?" Loki đứng dậy nhìn sang bên cạnh, một người phụ nữ có đôi môi gợi cảm và mái tóc đỏ rực, đang dựa vào lá chắn năng lượng cười hì hì nhìn về phía hắn.

"Thì ra là ngươi, Nữ Yêu Lorelei quyến rũ." Đây là một Nữ Yêu

có thể dùng giọng nói khiến đàn ông nghe lời mình răm rắp, sáu trăm năm trước đã lợi dụng năng lực của mình để xây dựng một đội quân hùng mạnh, gây sóng gió ở Cửu Giới, cuối cùng bị quân đội Asgard đánh bại và giam vào ngục tối.

Lorelei nhếch môi: "Em trai Loki, có hứng thú cùng nhau hợp tác vượt ngục không?" "Nữ Yêu, ta đột nhiên cảm thấy ngươi rất có tiền đồ!" Ánh mắt Loki lập tức sáng lên, vút một cái ngồi dậy từ trên giường. .....

"Thor, chúng tôi có thể sẽ ở đây thêm một thời gian nữa, để nghiên cứu kiến thức vật lý thiên thể mà cha anh đưa cho chúng tôi, một tháng sau sẽ trở về New York.

Đây là địa chỉ của tôi ở New York, nếu lúc đó anh có thời gian, có thể đến tìm tôi." Trước chiếc X-Jet, Jane Foster đưa một mảnh giấy cho Thor, Thor lập tức vui vẻ gật đầu: "Jane, anh nhất định sẽ đến tìm em!" "Được rồi, mau lên máy bay đi, mọi người đang đợi cậu đấy." Erik nhìn đứa con gái cưng Jane và Thor mắt sắp dính vào nhau, không vui nói với Thor.

Thor nắm lấy tay Jane, cúi người hôn một cái, rồi quay người lên chiếc X-Jet.

George thấy người cuối cùng là Thor cuối cùng cũng đã lên, liền quay đầu nói với Isa: "Được rồi, có thể cất cánh trở về trường học." Thor không nhấc được Mjölnir, sẽ tiếp tục bị lưu đày ở Trái Đất, không có thần lực anh ta chỉ là một người bình thường khỏe mạnh, lại không tiện ở nhờ nhà Jane mãi.

Hai người hiện tại tuy có hảo cảm với nhau, nhưng vẫn chưa xác định quan hệ.

Thêm vào đó Mjölnir hiện tại chỉ có Steve có thể nhấc lên được, Steve đi rồi, Mjölnir sẽ không thể di chuyển được nữa.

Cho nên Thor quyết định nghe theo đề nghị của George, đến trường học trước để học hỏi về lý niệm "hòa bình", cố gắng sớm ngày lĩnh ngộ lời dạy của Odin, có thể nhấc lại Mjölnir, khôi phục Thần Lực.

Wolverine ôm vò rượu ngon mang từ Asgard về đang trò chuyện với Steve, Betty và Banner ngồi cùng nhau, nhìn bộ dạng đó nếu không phải trên chiến cơ có người khác, e là đã củi khô lửa bốc cùng nhau lên mây rồi.

Phải biết hai người đã xa cách năm năm, mà sau khi gặp lại lại vì lo lắng biến thành Hulk mà không dám quá thân mật, sớm đã bị kìm nén đến khó chịu.

Iron Man vội vàng trở về nghiên cứu công nghệ của Asgard, vừa về đến Trái Đất đã tự mình bay về, không đợi họ cùng đi.

Tốc độ bay của X-Jet rất nhanh, không mất nhiều thời gian đã quay trở lại không phận trường học, sau khi George tạm thời giải trừ kết giới thuật thức bao trùm trường học, nó liền hạ cánh xuống sân bay, từ từ chìm xuống lòng đất.

"Giáo sư, muộn thế này rồi ngài vẫn chưa ngủ sao?" George vừa xuống khỏi chiến cơ, đã nhìn thấy Giáo sư X đang đứng ở đó.

Giáo sư X cười cười: "Đã ngủ rồi, cảm ứng được các cậu trở về, lại dậy rồi." Thực ra ông vẫn chưa ngủ, George và mọi người ra ngoài lâu như vậy chưa về, rõ ràng là có phát hiện, cũng gặp phải vấn đề.

Ông cũng rất lo lắng cho sự an toàn của George và mọi người.

"Vừa hay, giới thiệu với ngài một người bạn mới, đến từ Asgard, Thor Odinson, Thần Sấm trong thần thoại." George chỉ vào Thor vừa từ trên máy bay bước xuống, đang thuyết phục Logan chia cho mình

một nửa vò rượu ngon.

Giáo sư X lộ vẻ ngạc nhiên trên mặt: “George, cậu không đang đùa tôi đấy chứ.” Thần Sấm trong thần thoại, điều này rõ ràng có chút vượt quá nhận thức của ông, ông đã gặp người ngoài hành tinh, nhưng thật sự chưa từng gặp thần.

“Vừa đi vừa nói đi.” George kể lại toàn bộ tình hình của chuyến đi lần này cho Giáo sư X.

“Cho nên tiếp theo, cậu ta sẽ do ngài phụ trách.” “Không vấn đề gì, thật không ngờ thần trong thần thoại, hóa ra cũng là người ngoài hành tinh.” Giáo sư X có chút cảm thán đáp ứng.

Sau khi giao Thor cho Giáo sư X, George liền quay trở lại phòng mô phỏng thực chiến, bắt đầu cẩn thận chế tạo cây đũa phép mới.

Một đêm không ngủ, cuối cùng hắn đã kết hợp cành Cây Thế Giới và tim của Vua Người Khổng Lồ Băng, chế tạo ra một cây đũa phép hoàn toàn mới.

Vung vẩy cây đũa phép mới hai lần, nội tâm hắn không khỏi cảm thán: “Vẫn là loại đũa phép này cầm có cảm giác hơn.” Nhẫn ma thuật hợp kim đeo trên tay quả thực tiện lợi hơn, nhưng lại không có được cái không khí khi vung đũa phép, cứ như thiếu thiếu cái gì đó.

Giống như khi bạn đi trên đường, đột nhiên thấy một cành cây rất giống đũa phép, bạn sẽ theo bản năng nhặt lên vung vẩy hai lần, cho dù nó không phải đũa phép thật, bạn cũng sẽ cảm thấy khá thú vị.

Nhưng nếu đổi thành nhặt được một chiếc vòng sắt bên đường, thì nó chỉ là một chiếc vòng sắt, ngay cả ham muốn đưa tay ra nhặt cũng không có, càng không thể đeo vòng sắt ở đó giả vờ thi triển ma thuật.

Chương 163

Hiện tại hắn có không gian hệ Requip, thực ra đũa phép bình thường để trong không gian hệ Requip, lúc cần dùng liền lấy ra ngay lập tức cũng rất tiện lợi.

"Thử hiệu quả một chút." Hắn giơ tay vung: "Lumos!" Ánh sáng còn mạnh hơn cả Bùa Chiếu Sáng cao cấp, sáng như ban ngày, tỏa ra từ đầu đũa phép.

"Khá lắm, hiệu quả tăng phúc này phải đến hai mươi lăm lần rồi nhỉ." Nhìn ánh sáng phát ra từ cây đũa phép, hắn cảm thấy bây giờ nếu dùng Bùa Chiếu Sáng, e rằng ánh sáng chói mắt đến mức có thể khiến người bình thường mù mắt tại chỗ một lúc.

"Rất tốt, đi ngủ!" Cất cây đũa phép mới vào không gian Requip, George trở về phòng mình tắm rửa, định nghỉ ngơi cho thật tốt.

Nhìn chung, hắn rất hài lòng với hành động lần này.

Tuy nhiên, ngay khi hắn sắp ngủ thiếp đi, cơn đau dữ dội quen thuộc đột nhiên ập đến.

Hắn biết, hắn lại sắp phân tách.

Quả nhiên, vài giây sau, một phân thân mới và những ký ức mới tràn vào não hắn.

"Thành Phố Học Viện, siêu năng lực gia, Misaka Mikoto, kế hoạch Sản xuất hàng loạt Năng lực gia, thí nghiệm Tiến hóa Tuyệt đối Năng lực gia, Misaka 9981…" Đây là một thế giới mới, một thế giới có siêu năng lực, các siêu năng lực gia được chia thành sáu cấp, từ cấp 0 đến cấp 5.

Mà Thành Phố Học Viện chính là nơi tập trung gần như toàn bộ

siêu năng lực gia của thế giới này, cũng được gọi là "Thành phố của trường học".

Nơi đây bao gồm hàng chục trường đại học và hàng trăm trường tiểu học, trung học cơ sở, trung học phổ thông, cùng với hơn một nghìn cơ quan nghiên cứu lớn nhỏ, dân số gần 2,3 triệu người, trong đó tám mươi phần trăm là học sinh.

Những học sinh này phần lớn sống trong ký túc xá của trường, và thông qua các phương pháp như thuốc, thôi miên, kích thích điện và học tập kiến thức để phát triển siêu năng lực.

Chỉ có điều sáu mươi phần trăm trong số họ học được siêu năng lực đều là cấp 0, tức là gần như không thể sử dụng siêu năng lực.

Thành Phố Học Viện sở hữu công nghệ tiên tiến nhất thế giới, đi trước thế giới bên ngoài hai mươi, ba mươi năm, là người lãnh đạo của thế giới khoa học, độc lập với tất cả các cơ quan chính phủ, có quyền tự trị hoàn toàn.

Mà phân thân hiện tại của hắn, tên là Misaka 9981, đến từ kế hoạch Sản xuất hàng loạt Năng lực gia và thí nghiệm Tiến hóa Tuyệt đối Năng lực gia.

Kế hoạch Sản xuất hàng loạt Năng lực gia, chính là một cơ quan nghiên cứu của Thành Phố Học Viện, đã lừa lấy gen của một trong những năng lực gia cấp 5 mạnh nhất Thành Phố Học Viện là Misaka Mikoto, sau đó tiến hành kế hoạch nhân bản.

Thí nghiệm sử dụng các loại thuốc như Zid-02, Riz-13, Hel-03, sau mười bốn ngày có thể tạo ra một cơ thể giống hệt Misaka Mikoto, còn các thông tin cơ bản trong não như ngôn ngữ, vận động và đạo đức, thì được cưỡng ép đưa vào bằng thiết bị học tập.

Mỗi bản sao của Misaka Mikoto có giá 180.000 yên, quy đổi ra

cũng khoảng 8.900 tệ.

Họ định sản xuất hàng loạt dị năng giả cấp 5, kết quả thí nghiệm thất bại.

Bởi vì các Misaka Mikoto được sản xuất hàng loạt qua kiểm tra, tiềm năng chỉ đạt đến trình độ siêu năng lực gia cấp 2, cho dù sản xuất ra hai vạn bản sao Misaka Mikoto, cộng lại cũng không đánh lại một Misaka Mikoto cấp 5.

Cho nên kế hoạch Sản xuất hàng loạt Năng lực gia đã được đổi thành thí nghiệm Tiến hóa Tuyệt đối Năng lực gia. .....

So với kế hoạch Sản xuất hàng loạt Năng lực gia, thí nghiệm Tiến hóa Tuyệt đối Năng lực gia tàn nhẫn và biến thái hơn nhiều.

Tuyệt đối Năng lực gia, tức là đã vượt qua con người, đạt đến lĩnh vực của Thần, một siêu năng lực gia cấp 6.

Qua tính toán của siêu máy tính "Tree Diagram" của Thành Phố Học Viện.

Nếu siêu năng lực gia cấp 5 xếp hạng nhất của Thành Phố Học Viện, Accelerator, có thể giết chết siêu năng lực gia cấp 5 Misaka Mikoto một trăm hai mươi tám lần trong một trăm hai mươi tám chiến trường khác nhau.

Thì có thể từ siêu năng lực gia cấp 5 tiến hóa thành siêu năng lực gia cấp 6.

Nhưng học viện không có một trăm hai mươi tám Misaka Mikoto cấp 5, cho nên đã dùng hai vạn bản sao Misaka Mikoto để thay thế.

Để hai vạn bản sao Misaka Mikoto và Accelerator chiến đấu hai vạn trận, khi hai vạn bản sao Misaka Mikoto đều bị giết, Accelerator có thể tiến hóa thành siêu năng lực gia cấp 6.

Phân thân hiện tại của hắn chính là bản sao Misaka Mikoto số 9981, trong trận chiến thí nghiệm trong nhà cuối cùng, đã bị Accelerator sát hại.

"Mặc dù lần trước tôi đã nói không muốn biến thành động vật nữa, muốn có cơ thể con người, nhưng tôi muốn là đàn ông, chứ không phải phụ nữ a!" George từ từ mở mắt, nhìn chính mình đang mặc đồng phục váy ngắn, không khỏi thở dài một hơi.

Đúng vậy, Misaka Mikoto không phải đàn ông, mà là phụ nữ, chính xác hơn còn chưa phải là phụ nữ, chỉ là một học sinh trung học mười bốn tuổi màn hình phẳng.

Cho nên các bản sao của cô cũng đều là những cô gái cùng tuổi.

Nhìn lại các phân thân của hắn, phân thân đầu tiên là một cậu bé mười một tuổi, thứ hai là một con mèo ma thuật, thứ ba là một con gấu trúc lớn, thứ tư là một cô gái mười bốn tuổi, không có một cái nào là bình thường.

Không thể cho một cơ thể đàn ông trưởng thành đàng hoàng được sao?

"Nhưng năng lực này lại không tệ, nâng cao đáng kể khả năng kiểm soát từ lực của tôi." Misaka Mikoto, một trong bảy siêu năng lực gia cấp 5 duy nhất của học viện, xếp hạng thứ ba, là "Điện Kích Sử" mạnh nhất Thành Phố Học Viện, biệt danh "Siêu Pháo Điện Từ".

Học sinh năm hai của trường trung học quý tộc Tokiwadai, có danh xưng "Át chủ bài của Tokiwadai" và "Công chúa Điện Kích mạnh nhất vô địch".

Cho nên siêu năng lực của Misaka Mikoto chính là điều khiển điện từ, thực ra nói trắng ra thì cũng giống như khả năng kiểm soát từ lực mà hắn kế thừa từ Magneto, về bản chất đều là cùng một loại năng

lực.

Chỉ có điều, sự phát triển từ lực của Misaka Mikoto chủ yếu là phát điện, có thể tùy ý điều khiển dòng điện cao áp một tỷ volt, còn Magneto chủ yếu là thông qua từ lực để điều khiển kim loại tấn công.

Từ lực là một trong bốn lực cơ bản, nếu phát triển tốt, thì hủy diệt vũ trụ cũng không thành vấn đề.

Nhưng mấu chốt là không phải ai có từ lực, cũng có thể kiểm soát nó một cách hoàn hảo.

Magneto có thể nhấc bổng tàu thủy, xe lửa và sân vận động, thậm chí sau khi được Karma khai phá còn có thể đảo ngược toàn bộ từ trường của Trái Đất, còn George hiện tại cũng chỉ có thể kiểm soát kim loại nặng ngàn cân.

Còn về những thứ như từ lực phát điện, sóng điện từ, vi điều khiển v.v., hắn cũng muốn lắm, nhưng không làm được.

Ngay cả khi hắn đã dành chút thời gian để xem các lý thuyết khoa học liên quan, vẫn không làm được.

Giống như cùng một thanh kiếm, đặt trong tay người thường thì chỉ biết múa loạn, đặt trong tay kiếm khách của các môn phái khác nhau, thì có thể hóa thành các chiêu thức tinh diệu của các môn phái khác nhau.

Việc ứng dụng từ lực của hắn chỉ ở mức của người thường, cũng không có ai dạy, toàn bộ đều tự mày mò.

Cách thường dùng nhất là điều khiển lưỡi dao hoặc kim để đánh lén.

Mà Misaka 9981 tuy chỉ là một bản sao, chỉ có năng lực điện từ cấp 2, nhưng sau khi dung hợp với từ lực của chính hắn, toàn bộ cấp độ từ lực đã trực tiếp nhảy vọt lên trình độ năng lực gia cấp 4 của thế

giới này.

George cũng từ những kiến thức được nhồi nhét trong đầu Misaka 9981, có được các phương pháp sử dụng năng lực của Misaka Mikoto như phóng điện, lực điện từ, sóng điện từ.

Cho nên hiện tại tất cả các phân thân và bản thể của hắn, ngoài việc kiểm soát kim loại, còn có thể phóng ra điện cao áp và bắn đồng xu.

"Hửm, con golem vô cảm này, trúng một đòn vừa rồi của ta mà vẫn chưa chết hẳn." Lúc này một giọng nói lạnh lùng và có chút nghi hoặc, cắt ngang suy nghĩ của George.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, hắn nhìn thấy một thiếu niên tóc trắng có phần gầy yếu, trong mắt thiếu niên tràn đầy sát khí và điên cuồng.

Thiếu niên này chính là siêu năng lực gia cấp 5 mạnh nhất Thành Phố Học Viện, Accelerator.

"Nếu chưa chết hẳn, vậy thì tiễn ngươi thêm một đoạn." Accelerator giơ tay chạm vào một cây cột đá gãy, cây cột đá lập tức bay lên đập về phía George.

"Quên mất, còn có tên phiền phức nhà ngươi nữa." George thấy cột đá đập tới, không sử dụng ma thuật phòng ngự, mà thử dựa theo ký ức của Misaka 9981, chuyển đổi từ lực thành dòng điện cao áp, giơ tay điểm vào cột đá đang bay tới.

Cây cột đá dưới tác dụng của dòng điện cao áp, lại một lần nữa bật ngược trở lại.

Nhưng cây cột đá khi sắp đập trúng Accelerator, lại như bị một lớp phòng ngự vô hình chặn lại, hoàn toàn không gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Chỉ là Accelerator rõ ràng rất kinh ngạc với cường độ điện lực mà George bộc phát ra.

Chương 164

“Không đúng, ngươi không phải golem, golem không có điện lực mạnh như vậy, ngươi là bản thể?

Cũng không đúng, vừa rồi ngươi không phải như vậy, hơn nữa điện lực của bản thể phải mạnh hơn ngươi không ít.

Thú vị, quá thú vị!” Chỉ thấy hắn dậm mạnh một chân, sàn xi măng dưới đất trực tiếp nổ tung, vô số viên đá với tốc độ còn nhanh hơn đạn bắn về phía George.

George vung tay, cánh cửa sắt bên cạnh lập tức bay đến chắn trước người hắn, chặn lại tất cả những viên đá, còn hắn thì thân hình lóe lên, lao vào cầu thang phía sau cánh cửa sắt.

Accelerator có năng lực điều khiển vector, tức là có thể tùy ý điều khiển phương hướng của bất kỳ năng lượng đã biết nào, thực lực không thể xem thường.

Mấu chốt là hiện tại hắn vẫn đang bị giám sát trong phòng thí nghiệm trong nhà, vô số camera đang nhắm vào hắn và Accelerator, những nhà khoa học của viện nghiên cứu cũng đang phân tích trận chiến của hắn và Accelerator bất cứ lúc nào.

Bộc lộ thực lực của mình quá sớm là không khôn ngoan, không bằng rời khỏi đây trước, tìm một nơi trốn đi, từ từ suy tính hành động tiếp theo.

Hắn hiện tại tuy nhờ những kiến thức được nhồi nhét trong đầu Misaka 9981, đã có hiểu biết sơ bộ về thế giới này, nhưng nhiều phương diện vẫn còn là ẩn số, không thích hợp quá phô trương.

“Chạy rồi?” Thấy George không tiếp tục chiến đấu mà trực tiếp

bỏ chạy, Accelerator cũng lập tức ngây người.

Bởi vì trong tình huống bình thường, những bản sao này đều giống như người máy hành động theo mệnh lệnh, hoàn toàn không biết chạy trốn, cũng không biết cầu xin tha thứ, cho nên hắn giết chúng cũng không có gánh nặng tâm lý.

Nhưng hiện tại lại có một đứa chạy mất, tại sao, là vì sợ hãi sao?

Lẽ nào những con golem này cũng có cảm xúc giống như con người?

Đồng tử Accelerator co lại, dùng năng lực tạo ra bốn cơn lốc xoáy sau lưng, nhanh chóng bay về phía cầu thang nơi George bỏ chạy.

"Không thể nào, ngươi nhất định đang tiến hành một chiến lược tác chiến mới.

Tốt, vậy ta sẽ chơi với ngươi một trận ra trò!" .....

"Chuyện gì vậy, tại sao năng lực của 9981 lại đột nhiên tăng cường nhiều như vậy?" Bên trong căn cứ thí nghiệm, nhân viên nghiên cứu khoa học phụ trách giám sát trận chiến này, lúc này cũng đang trợn mắt há mồm.

Vốn dĩ trận thí nghiệm hôm nay cũng giống như 9980 trận thí nghiệm trước đó, trận chiến bắt đầu không bao lâu, 9981 đã bị Accelerator giết chết.

Nhưng ngay khi họ chuẩn bị để các bản sao Misaka khác đến thu dọn thi thể và dọn dẹp chiến trường, 9981 vốn đã chết đột nhiên lại sống lại, hơn nữa năng lực còn tăng lên đáng kể.

Theo máy móc kiểm tra, điện lực bộc phát ra trong khoảnh khắc đó, vậy mà đã đạt đến trình độ của một siêu năng lực gia cấp 4.

"Lẽ nào là do xảy ra biến dị?

Nhanh, lập tức dừng thí nghiệm hôm nay, đừng để Accelerator giết nó, mang nó về nghiên cứu, xem rốt cuộc là chuyện gì!" Người phụ trách phòng thí nghiệm có chút kích động ra lệnh.

Vậy mà lại có một bản sao trong chiến đấu từ cấp 2 biến thành cấp 4, nếu có thể tìm ra nguyên nhân, có phải là có thể sản xuất hàng loạt năng lực gia cấp 4 không?

Năng lực gia cấp 2 quả thực không có tác dụng gì nhiều, dù sao thực lực của năng lực gia cấp 2, cũng không mạnh hơn người thường cầm súng là bao.

Nhưng năng lực gia cấp 4 thì khác, thực lực của năng lực gia cấp 4 đã rất mạnh, người thường cơ bản không thể gây ra uy hiếp đối với họ, nếu có thể sản xuất hàng loạt, thì thật sự có thể lật đổ cả thế giới.

"9981 không có phản hồi, và đã phá hủy thiết bị giám sát trên cơ thể, hiện tại đã không thể định vị được vị trí của nó." Một nhân viên nghiên cứu phụ trách giám sát vội vàng báo cáo.

Người phụ trách nghe vậy sắc mặt lập tức thay đổi: "Không thể nào, sao lại như vậy, cho tôi xem tất cả các camera giám sát gần đó, sau đó nhất định phải tìm ra nó!" Bên kia, George với thể chất siêu cường nhanh chóng từ tầng năm của tòa nhà bỏ hoang này xuống tầng một, sau đó dùng từ lực trực tiếp phá hủy thiết bị giám sát trên người.

Tiếp đó sử dụng Bùa Tan Hình để tàng hình trốn thoát khỏi tòa nhà, khiến Accelerator đuổi theo từ tầng năm cũng phải tay không trở về.

Mở rộng đôi cánh, George bay lên nóc một tòa nhà cao tầng, nhìn thành phố học viện phồn hoa xung quanh, bắt đầu bình tĩnh suy nghĩ.

Hắn có thể xác định rằng "Pháo Điện Từ" và cách tấn công bằng cách bắn đồng xu, ở kiếp trước chắc chắn đã từng thấy ở đâu đó, hình

như là nhân vật chính trong một bộ anime nào đó.

Nhưng cụ thể hắn cũng không có ấn tượng lắm, nói về cái gì cũng không rõ, dù sao hắn cũng rất ít xem anime.

Tuy nhiên, nếu từ trước đến nay các thế giới phân thân của hắn đều có ma thuật, vậy thì thế giới này có lẽ cũng tồn tại ma thuật.

Chỉ là trong ký ức được nhồi nhét của bản sao Misaka, dường như không có tài liệu liên quan.

"Vậy thì trước tiên tìm đến nhân vật chính, sau đó từ từ quan sát xem có phát hiện gì không." Suy nghĩ một lúc, trong lòng hắn dần dần có một vài kế hoạch.

Nếu Misaka Mikoto là nhân vật chính của thế giới này, vậy sự phát triển của câu chuyện chắc chắn sẽ xoay quanh Misaka Mikoto, phân thân của hắn cũng là bản sao của Misaka Mikoto.

Không bằng trước tiên tìm đến Misaka Mikoto rồi xem xét.

George đôi khi vẫn luôn suy nghĩ, ý nghĩa của việc mình tạo ra các phân thân ở các thế giới khác nhau là gì?

Cá nhân hắn cảm thấy, thứ nhất là có thêm một mạng sống, cho dù bản thể của hắn ở Marvel chết đi, tư tưởng của hắn cũng có thể chuyển sang bất kỳ phân thân nào để tiếp tục tồn tại.

Chỉ cần không phải tất cả các phân thân ở mỗi thế giới đều chết, hắn sẽ không hoàn toàn chết đi.

Nhưng nếu có thể, không chết vẫn là không chết, đặc biệt là bản thể ở thế giới chính Marvel.

Bởi vì mỗi lần phân tách linh hồn để có được phân thân mới, đều là do bản thể phân tách, nếu bản thể chết đi, chỉ có vài phân thân còn sống, e rằng sẽ không thể tiếp tục phân tách ra phân thân mới.

Thứ hai, bởi vì năng lực thiên phú của mỗi phân thân đều có thể cộng dồn, mỗi khi có thêm một phân thân, đó là một lần tăng cường toàn diện tập thể, phân thân càng nhiều, cường hóa càng nhiều.

Cậu bé Harry Potter có thêm huyết mạch pháp sư, con mèo ma thuật ở Fairy Tail tăng thêm sức mạnh ma thuật và tốc độ phản ứng, con gấu trúc trong Magic Apprentice tăng thêm sức mạnh và thể chất, bản sao Misaka ở thế giới này tăng cường siêu năng lực.

Thứ ba, mỗi phân thân đều có thể thu thập các loại ma thuật và năng lực khác nhau của các thế giới, từ đó giúp bản thể và các phân thân khác có thể sống tốt hơn ở các thế giới, có nhiều át chủ bài hơn.

Khi vào thế giới Harry Potter, hắn có thêm siêu năng lực để gian lận so với các pháp sư khác, khi vào thế giới Fairy Tail lại có ma thuật và siêu năng lực của thế giới Harry Potter để trang bị cho mình, đồng thời ma thuật của thế giới Fairy Tail cũng có thể dùng ở hai thế giới trước đó.

Bây giờ ở thế giới mới này, hắn càng có ma thuật và năng lực của tất cả các thế giới khác làm nền tảng khởi đầu.

Cứ như vậy cộng dồn, hắn sẽ trở nên ngày càng mạnh mẽ.

Thứ tư, đó là mỗi khi có thêm một cơ thể, hắn lại có thêm một bộ não để học tập, nếu đồng thời tập trung vào một loại ma thuật, hiệu suất học tập sẽ gấp mấy lần người khác.

Vậy mỗi lần thức tỉnh phân thân hắn phải làm gì?

Điều quan trọng nhất tự nhiên là phải đảm bảo tính mạng của phân thân mình trước, nếu phân thân chết, vậy thì mọi thứ đều công cốc.

Trong trường hợp đảm bảo tính mạng, mới đi thu thập tất cả các phương pháp nâng cao thực lực của thế giới đó, như vậy có thể giúp

bản thể và tất cả các phân thân cũng có thể đồng bộ nhận được lợi ích.

Hiện tại xem ra, phương diện ma thuật không có manh mối, nhưng phương diện siêu năng lực lại có không ít thông tin.

Hắn hiện tại theo cấp độ siêu năng lực của thế giới này hắn là đã đạt đến cấp 4, nhưng không có nghĩa là giới hạn của hắn là cấp 4.

Siêu năng lực của bản sao Misaka và siêu năng lực của chính hắn dung hợp, hiện tại tiềm năng vẫn chưa được khai phá hoàn toàn, nếu có thể tiếp tục khai phá, có lẽ có thể đột phá cấp 4 đạt đến cấp 5.

Bản thể Misaka Mikoto chính là tiềm năng cấp 5, sau đó ở Thành Phố Học Viện này từng bước từ cấp 1 đạt đến cấp 5.

Trong tình huống bình thường, cấp độ siêu năng lực của mỗi người đều là cố định, chỉ có điều một số người khi vừa thức tỉnh siêu năng lực không phải là ngay lập tức đạt đến giới hạn, cần phải ở trường học từ từ khai phá.

Đợi khi khai phá đến giới hạn, cũng sẽ cố định, giới hạn của cấp 3 là cấp 3, giới hạn của cấp 4 là cấp 4.

Sau đó là học cách sử dụng và rèn luyện siêu năng lực của mình tốt hơn.

George cảm thấy mình hiện tại vẫn chưa đến giới hạn, có lẽ thông qua tiếp xúc với bản thể Misaka Mikoto và học tập kiến thức của Thành Phố Học Viện này, có thể đột phá đến cấp 5.

Chương 165

“Direappears - Misaka Mikoto!” Dùng thủ ấn thi triển Bùa Truy Tìm, hắn mở rộng đôi cánh theo mũi tên vàng, bay về phía vị trí của Misaka Mikoto.

Thế giới này chưa có đũa phép, cho nên hắn vẫn phải dùng thủ ấn thi pháp, mới có thể phóng ra ma thuật của thế giới Harry Potter.

“Khai giảng phải tìm giáo sư Snape học thi pháp không đũa phép không tiếng.” Vừa bay, George vừa thầm nghĩ.

Thi pháp bằng thủ ấn vẫn còn khá chậm, tuy hiện tại tốc độ tay của hắn kinh người, nhưng cũng cần hai giây.

Mà ở một thế giới mới vừa bắt đầu, hắn về cơ bản cũng rất khó tìm được vật liệu thích hợp để làm đũa phép nhanh như vậy.

Nhưng thi pháp không đũa phép thường chỉ có các pháp sư hàng đầu mới có thể nắm vững, với hiệu suất học tập của năm bộ não hiện tại của hắn, có lẽ cũng phải tốn một chút công sức. .....

“Misaka 9981, theo yêu cầu của thí nghiệm, yêu cầu bạn quay trở lại căn cứ nghiên cứu thí nghiệm, xin trả lời.” Vừa bay không xa, giọng nói của từng bản sao Misaka vang lên trong đầu hắn.

“Là Mạng lưới Misaka!” George không trả lời, mà trực tiếp dùng năng lực tâm linh và Bế Quan Bí Thuật tạm thời cách ly mình khỏi Mạng lưới Misaka.

Năng lực của Misaka Mikoto có liên quan đến từ trường, cho nên các bản sao Misaka có thể thông qua sóng não giống nhau để kết nối não bộ với nhau, xây dựng nên một Mạng lưới Misaka đặc biệt.

Trong mạng lưới này, tất cả các bản sao Misaka đều có thể chia sẻ

thông tin cho nhau, nâng cao năng lực tính toán tổng thể.

Nhưng George rất nghi ngờ đây là một trong những thủ đoạn của phòng thí nghiệm dùng để kiểm soát các bản sao Misaka, cho nên hắn trực tiếp cách ly sóng não, để mình có thể không bị ảnh hưởng bởi Mạng lưới Misaka.

Theo tài liệu của bản sao Misaka, siêu năng lực của thế giới này thực ra có điểm khác biệt so với siêu năng lực của thế giới Marvel.

Siêu năng lực của thế giới này thuộc loại siêu năng lực được phát triển nhân tạo, thông qua các phương pháp như thuốc, thôi miên và cải tạo cơ học, dựa vào "Hiện thực cá nhân" trong não để tác động đến thế giới vi mô, và do lý thuyết hỗn loạn mà khuếch đại ảnh hưởng đó, từ đó hình thành siêu năng lực.

Cho nên mạnh yếu của siêu năng lực cũng liên quan đến năng lực tính toán trong não, năng lực tính toán càng mạnh, siêu năng lực càng mạnh.

Mà siêu năng lực của thế giới Marvel căn bản không cần tính toán trong não gì cả, chỉ là sử dụng theo bản năng.

Bởi vì siêu năng lực của người đột biến đến từ gen X, mà gen X là kết quả của việc các Celestial tiến hành thí nghiệm trên con người Trái Đất.

Còn có Inhuman mà hắn hiện tại chưa gặp phải, cũng là do người Kree tiến hành thí nghiệm trên người Trái Đất mà tạo thành.

Điểm này có chút giống với Gemstone của thế giới này.

Gemstone là một trường hợp đặc biệt trong số các siêu năng lực gia, họ không cần tính toán trong não, cũng không trải qua quá trình phát triển nhân tạo, là những người sinh ra đã có thể sử dụng siêu năng lực.

Nghe nói, phương pháp phát triển siêu năng lực nhân tạo hiện tại, thực ra đều là thông qua mô phỏng Gemstone mà có.

Trước khi Thành Phố Học Viện được thành lập, người thường mạnh mẽ của thế giới này không biết đến sự tồn tại của siêu năng lực, bởi vì số lượng Gemstone cực kỳ ít, cả thế giới có lẽ cũng không tìm được một trăm người.

Phân tán ở các nơi trên thế giới, lại càng trông có vẻ ít, người thường chưa từng thấy, tưởng rằng những siêu năng lực đó chỉ là sự tồn tại hư cấu.

George hiện tại sở dĩ có thể sau khi kết hợp siêu năng lực cấp 2 của bản sao Misaka, trực tiếp nhảy vọt lên cấp 4.

Chính là vì khả năng kiểm soát từ lực ban đầu của hắn hoàn toàn là theo bản năng, hiện tại có thêm hình thức tính toán trong não, thông qua phương pháp khoa học đã phát triển siêu năng lực của hắn một cách đáng kể.

Mà hắn sở dĩ cảm thấy mình có thể thông qua học tập để tiếp tục phát triển đến cấp 5, thậm chí tốt hơn.

Là vì hắn không chỉ có một bộ não, hắn còn có bản thể và các phân thân khác, về lý thuyết năng lực tính toán trong não còn có thể tăng lên mấy lần.

"Tìm thấy rồi!" Bên ngoài tòa nhà ký túc xá nữ sinh trung học Tokiwadai, George trong trạng thái tàng hình, qua cửa sổ nhìn thấy Misaka Mikoto chính chủ đang mặc bộ đồ ngủ trẻ con hình nhân vật hoạt hình.

Chỉ có điều tình hình trong ký túc xá hiện tại, khiến hắn có chút mở rộng tầm mắt.

"Onee-sama, em lần sau không dám nữa, không dám nữa!" Trong

ký túc xá, một cô gái tóc hai bím mặc nội y ren xuyên thấu, vừa vung vẩy chiếc quần lót màu hồng có hình con ếch vừa cầu xin tha thứ, vừa sử dụng năng lực không gian dịch chuyển qua lại trong phòng để né tránh những cú điện giật của Misaka Mikoto.

Còn Misaka Mikoto thì tức giận gầm lên: "Kuroko, hôm nay tôi nhất định phải trị cho ra trò cái tính cách biến thái của cô!" Một lát sau, cô gái hai bím Kuroko toàn thân run rẩy bị điện giật ngã xuống đất.

Lúc này, Misaka Mikoto đã bình tĩnh lại đột nhiên quay đầu nhìn về hướng của George bên ngoài cửa sổ.

"Cảm giác gì đây, sao lại có chút giống sóng não của mình?" "Cảm ứng được rồi sao?" George thấy Misaka Mikoto nhìn về phía mình, lập tức dùng năng lực tâm linh để che giấu sự khuếch tán sóng não của mình thêm một bước.

Phân thân hiện tại của hắn là bản sao của Misaka Mikoto, tự nhiên cũng có sóng não giống như Misaka Mikoto.

Nếu là người khác cũng không thể thông qua sóng não để cảm ứng được gì, nhưng Misaka Mikoto là một Điện Kích Sử cấp 5, đối với phương diện sóng não vô cùng nhạy cảm.

"Có lẽ là ảo giác." Misaka Mikoto nhìn bầu trời trống rỗng lẩm bẩm một câu, sau đó thuần thục tìm thấy một sợi dây dưới gầm giường trói người bạn cùng phòng Kuroko lại rồi ném lên giường bên cạnh, lịm đi ngủ.

Gần đây bị kế hoạch nhân bản của chính mình làm cho thần kinh nhạy cảm, nhưng may mắn là qua điều tra của cô, phát hiện ra kế hoạch nhân bản đó sớm đã bị đình chỉ.

"Có lẽ, mình cứ lấy thân phận một bản sao Misaka biến dị, trước

tiên hòa nhập vào thế giới này cũng không tệ." Bay lên nóc tòa nhà ký túc xá nữ, George thầm nghĩ.

Hắn luôn cảm thấy Thành Phố Học Viện này không đơn giản, có thể tạo ra một khu vực siêu năng lực lớn như vậy, còn có thể duy trì tự trị, khiến nhiều siêu năng lực gia như vậy tuân thủ trật tự học tập và sinh hoạt, người sáng lập và các lãnh đạo cấp cao của Thành Phố Học Viện nhất định đều không phải là người thường.

Cho nên vẫn là không nên quá ngông cuồng thì hơn.

"Defodio!" Dùng Bùa Đục Khoét đào một cái lỗ to bằng nắm tay trên bức tường trên sân thượng, George lại thi triển Bùa Nới Rộng Không Gian để mở rộng không gian bên trong cái lỗ đó thành kích thước một căn phòng.

"Repello Muggletum." Sau khi thi triển xong Bùa Che Giấu, hắn liền bay vào trong lỗ.

Nơi này tạm thời sẽ là căn cứ tạm thời của hắn.

Các pháp sư trong thế giới Magic Apprentice, sau khi đạt đến cấp 500 ma thuật, có thể trường sinh.

Mà George hiện tại vẫn chưa đến cấp 500, nhưng qua sự nỗ lực không ngừng của phân thân gấu trúc, đã đạt đến cấp 400.

Tuy vẫn chưa thể trường sinh, nhưng đã có thể đạt đến mức không ăn không uống cũng không ảnh hưởng đến sự sống.

Cho nên phân thân Misaka hiện tại của George, cũng không phải lo lắng về việc ăn uống.

Sau khi vào không gian tự tạo của mình, hắn không nghỉ ngơi ngay lập tức, mà bắt đầu không ngừng làm quen với siêu năng lực của mình, đặc biệt là trong việc kiểm soát điện lực.

Mặt khác, tại tổng bộ nghiên cứu của kế hoạch Tiến hóa Tuyệt đối Năng lực gia.

"Misaka 9981 đã ngắt kết nối với Mạng lưới Misaka, trong camera giám sát của học viện cũng không phát hiện ra bóng dáng của Misaka 9981, cô ta giống như biến mất khỏi không trung vậy." Cấp dưới hỏi người phụ trách: "Có cần tạm thời đình chỉ kế hoạch, đợi tìm thấy 9981 rồi tiếp tục không?" "9981 có thể chỉ là một tai nạn, không thể vì một tai nạn này mà từ bỏ kế hoạch Tiến hóa Tuyệt đối Năng lực gia.

Ngày mai 9982 tiếp tục mô phỏng chiến đấu ngoài trời lần đầu tiên, đồng thời không từ bỏ việc tìm kiếm 9981!" Người phụ trách suy nghĩ một lúc rồi đưa ra mệnh lệnh cuối cùng.

Kế hoạch Tuyệt đối Năng lực gia đến từ cấp trên, ngay cả người phụ trách như ông cũng không có quyền tạm dừng.

Còn về thể biến dị 9981 này, lát nữa ông sẽ báo cáo thông tin liên quan cho cấp trên của học viện, để các lãnh đạo cấp cao quyết định.

"Rõ ràng là đã chết, tại sao lại sống lại rồi năng lực còn tiến hóa, điều này không khoa học a, không có lý a, lẽ nào là do đám pháp sư bên phía ma thuật giở trò quỷ?" ....

Ngày hôm sau, sau khi George tỉnh lại, hắn tiếp tục tàng hình đi theo Misaka Mikoto.

Vì là Chủ Nhật, không có lớp học nên Misaka Mikoto cũng không có việc gì làm, cả ngày chỉ đi dạo loanh quanh trong Thành phố Học viện.

Giữa chừng, cô gặp một đám học sinh tiểu học mới bắt đầu phát triển siêu năng lực, chơi đá bóng với chúng một lúc, sau đó bị một bé gái thu hút bởi huy hiệu Gekota, rồi vật lộn cả ngày trước máy gashapon để rút huy hiệu.

Chương 166

"Quả nhiên, trẻ con vẫn là trẻ con." Theo dõi Misaka Mikoto cả ngày mà không thu được thông tin hữu ích nào, George đã bắt đầu cân nhắc việc có nên tạm thời bỏ qua Misaka Mikoto để tự mình đi khám phá hay không.

Tuy nhiên, vào lúc chạng vạng, sự việc đã có chuyển biến.

Misaka Mikoto đã gặp được bản sao số 9982, chính là bản sao được xếp ngay sau cô.

Misaka Mikoto dường như rất để tâm đến việc mình bị nhân bản, cô muốn thông qua bản sao này để tìm ra phòng thí nghiệm đã tạo ra cô, và có vẻ như đã xem bản sao đó như em gái mình.

Điều này khiến trong lòng George lại nảy ra một vài ý tưởng.

Vốn dĩ, hắn không quan tâm đến hơn một vạn bản sao còn sống, cũng không nghĩ đến việc cứu họ.

Nhưng bây giờ, vì bản thể Misaka Mikoto có vẻ rất quan tâm, nên hắn nghĩ liệu có thể mượn tay Misaka Mikoto để các bản sao có thể đường hoàng sống trong Thành phố Học viện hay không.

Nếu được, hắn cũng có thể lợi dụng thân phận bản sao để sống một cách quang minh chính đại ở đây, phát triển siêu năng lực của mình và tìm kiếm dấu vết liên quan đến ma pháp tốt hơn.

Bề ngoài, thân phận của hắn sẽ là bản sao Misaka số 9981, chỉ là đã xảy ra một chút biến dị nhỏ, năng lực tăng lên rất nhiều mà thôi.

"Misaka sắp tới phải đi làm thí nghiệm, sẽ không quay lại phòng thí nghiệm đâu, onee-chan muốn theo dõi Misaka là tự do của chị, nhưng chị sẽ không gặp được người đã tạo ra Misaka đâu." Trên cầu

vượt, Misaka 9982 nói với Misaka Mikoto.

Kế hoạch của Misaka Mikoto phá sản, sau một hồi đùa giỡn trẻ con, cô đành bất đắc dĩ từ biệt Misaka 9982.

"Những bản sao này dường như cũng không phải không có tình cảm, như vậy cũng tốt, sẽ không khiến mình trông quá khác biệt." George tàng hình bay trên không trung quan sát, thầm nghĩ.

Hắn vốn tưởng rằng các bản sao vì không được cài đặt chương trình tình cảm nên chẳng khác gì robot.

Nhưng qua quan sát hôm nay, hắn phát hiện không phải vậy, các bản sao giống như một tờ giấy trắng, bị ép buộc nhồi nhét đủ loại kiến thức, không trải qua quá trình trưởng thành bình thường, nên mới có cảm giác giống robot.

Nếu trưởng thành bình thường, có lẽ cũng không khác người thường là mấy.

Bản sao 9982 này trong vài giờ tiếp xúc với Misaka Mikoto, rõ ràng đã xem cô như onee-chan của mình, nảy sinh một chút cảm xúc quyến luyến, còn lấy huy hiệu Gekota mà Misaka Mikoto đã phải rút cả ngày mới có được làm quà cho mình.

"Cô muốn biết sự thật không?" Khi Misaka Mikoto từ trên cầu đi xuống, George đã đáp xuống dưới chân cầu và giải trừ tàng hình.

Misaka Mikoto nhìn thấy một bản sao nữa giống hệt mình, lập tức trừng lớn hai mắt.

"Cậu là?" "Tôi là Misaka 9981, người vừa rồi là Misaka 9982, phòng thí nghiệm đã nhân bản tổng cộng 20000 bản sao Misaka." George bình tĩnh nói.

Nghe George nói, Misaka Mikoto liền túm lấy cánh tay hắn: "Rốt cuộc chuyện này là sao?" "Cô có biết về Kế hoạch Tiến hóa Năng lực

gia Tuyệt đối không?" George không để tâm đến bàn tay đang nắm chặt cánh tay mình của Misaka Mikoto, vì chút sức lực đó đối với hắn quá nhỏ bé.

Hắn chỉ từ từ kể lại chi tiết về Kế hoạch Tiến hóa Năng lực gia Tuyệt đối cho Misaka Mikoto.

"Trước tôi đã có 9980 bản sao Misaka chết, tối hôm qua lẽ ra tôi cũng bị Accelerator giết chết, nhưng vào lúc hấp hối không biết vì sao lại thức tỉnh bản năng sinh tồn và tự ý thức.

Cho nên cuối cùng đã trốn thoát được.

Mà Misaka 9982 vừa nói phải đi làm thí nghiệm, thực chất là đi nộp mạng." "Đùa cũng phải có giới hạn chứ, định giết tôi một trăm hai mươi tám lần, còn dùng bản sao để thay thế, chuyện này thật quá lố bịch!" Misaka Mikoto nghe xong lời kể của George, cơ thể run rẩy, mặt đầy vẻ phẫn nộ và không thể tin nổi.

Cô biết Thành phố Học viện tưởng chừng tốt đẹp này ẩn giấu một số mặt tối, nhưng không thể tin được nó lại có thể đen tối và vô nhân tính đến mức này.

"Nếu cô không tin, chúng ta có thể đi theo Misaka 9982, sẽ lập tức kiểm chứng được lời tôi nói là thật hay giả." George không giải thích thêm, chỉ quay người đi lên cầu vượt.

"Thời gian bắt đầu thí nghiệm mỗi ngày đều là chín giờ tối, bây giờ còn mười phút nữa là đến chín giờ." Misaka Mikoto thấy George đi lên cầu, nhớ lại tài liệu về "Kế hoạch Sản xuất hàng loạt Năng lực gia" mà cô từng thấy trong phòng thí nghiệm, trong lòng đã tin đến tám phần.

Thế là cô quay người đuổi theo George, cô không thể để một bản sao như 9982 bị giết nữa.

Nhờ cảm ứng sóng não giống nhau, George và Misaka Mikoto nhanh chóng đuổi kịp Misaka 9982, nhưng George không để Misaka Mikoto tiến lên.

"Trên người cô ấy có thể có thiết bị giám sát, chúng ta cứ từ từ đi theo sau." "Cậu có kế hoạch gì?" Misaka Mikoto nhìn Misaka 9982 đi vào một con hẻm vắng người, sau đó lấy ra khẩu SMG đã chuẩn bị sẵn và đứng đó chờ đợi, rồi hỏi George đang đứng bên cạnh với vẻ mặt lạnh lùng.

Cô luôn cảm thấy bản sao tên Misaka 9981 này có suy nghĩ rất chín chắn, có lẽ đã có kế hoạch nên mới tìm đến cô.

George gật đầu: "Muốn ngăn chặn Kế hoạch Năng lực gia Tuyệt đối có hai cách.

Thứ nhất là khiến Accelerator từ bỏ việc tham gia thí nghiệm này, không có đối tượng thí nghiệm thì tự nhiên chúng ta, những bản sao, sẽ không cần phải đi nộp mạng nữa.

Nhưng khó khăn ở chỗ nếu Accelerator không từ bỏ, với thực lực của hắn, chúng ta chưa chắc là đối thủ.

Thứ hai là chúng ta tìm ra các phòng nghiên cứu của thí nghiệm này, sau đó phá hủy tất cả phòng nghiên cứu và tài liệu, thí nghiệm cũng sẽ không thể tiếp tục.

Tuy nhiên, thí nghiệm này có hơn hai mươi phòng nghiên cứu, phân bố ở các khu vực khác nhau trong Thành phố Học viện, trừ khi có thể nhân lúc chúng không để ý mà phá hủy tất cả cùng một lúc, nếu không một khi chúng nhận được tin tức và di dời thì thí nghiệm vẫn có thể tiếp tục." "Vậy thì chọn cách thứ nhất đi, còn vài phút nữa Accelerator sẽ xuất hiện, tôi sẽ khuyên cậu ta rút khỏi thí nghiệm này!" Dòng điện cuộn trào khắp người Misaka Mikoto.

Cùng lúc phá hủy hơn hai mươi phòng nghiên cứu là điều không thể, vậy chỉ còn cách khiến Accelerator từ bỏ kế hoạch, nếu đối phương không từ bỏ, vậy thì đánh cho đến khi đối phương từ bỏ.

Mặc dù Accelerator xếp hạng cao hơn cô, nhưng cô cũng rất tự tin vào thực lực của mình.

"Nếu vậy, tôi sẽ nói cho cô biết thông tin liên quan đến Accelerator trước." George nhanh chóng kể lại những thông tin về Accelerator trong đầu mình.

Các bản sao Misaka đã chiến đấu với Accelerator 9980 lần, kinh nghiệm của những trận chiến đó đều được truyền đến não của mỗi bản sao sau này thông qua Mạng lưới Misaka, George cũng có một phần. ....

Nói thật, siêu năng lực của Accelerator quả thực có chút biến thái.

Nhưng George thông qua phân tích 9980 trận chiến giữa các bản sao và Accelerator trong ký ức, cũng đã tìm ra một số phương pháp đối phó.

Accelerator có thể thông qua tiếp xúc da để kiểm soát phương hướng của mọi năng lượng, kể cả động năng của các đòn tấn công vật lý và sóng não điều khiển tư tưởng, hắn đều có thể kiểm soát.

Đáng sợ hơn là lớp phòng thủ phản xạ mà hắn tạo ra bằng năng lực của mình.

Accelerator có thể thông qua khả năng tính toán khổng lồ của bộ não để thiết lập lớp phản xạ trên da mình.

Tất cả những thứ trong nhận thức của hắn mà có hại cho hắn đều sẽ bị phản xạ, bao gồm cả các đòn tấn công như khí độc, bức xạ hạt nhân.

Lớp phản xạ này kể cả khi hắn mất đi ý thức vẫn sẽ được duy trì,

trừ khi hắn chủ động giải trừ.

Về lý thuyết, khi hắn duy trì lớp phản xạ, không ai có thể làm tổn thương bản thể của hắn.

Nhưng George cũng chú ý thấy, điều kiện để phản xạ của Accelerator có hiệu quả là nó phải thuộc hệ thống năng lượng trong nhận thức của hắn, nếu là hệ thống vượt ngoài phạm vi nhận thức của hắn, phản xạ sẽ rất khó có tác dụng.

Vì hắn không hiểu, tự nhiên sẽ không thể tính toán, từ đó không thể khống chế.

Muốn khống chế thì phải phân tích năng lượng, việc này cần một khoảng thời gian nhất định.

Hơn nữa, phản xạ tuy mạnh nhưng cũng có giới hạn, nếu năng lượng của đòn tấn công quá lớn, hắn tin rằng Accelerator cũng khó mà phản xạ được.

Ví dụ như ném một hành tinh vào Accelerator, lớp phản xạ của hắn không thể nào đẩy cả một hành tinh ra được.

Cuối cùng, cũng là điểm yếu của tất cả các siêu năng lực gia, đó là tuy họ sở hữu siêu năng lực mạnh mẽ, nhưng cơ thể vẫn là người phàm.

Không ăn sẽ chết đói, không uống nước sẽ chết khát, không có oxy cũng sẽ chết.

Với tình hình hiện tại của hắn, hai loại sau tương đối khó thực hiện, nhưng loại đầu tiên thì rất đơn giản.

Chương 167

Vì những ma pháp hắn biết đều là ma pháp từ thế giới khác, theo lý mà nói đều thuộc loại tấn công vượt ngoài nhận thức của Accelerator.

Cho dù một số ma pháp tấn công trực diện có thể bị phân tích và chặn lại ngay lập tức, nhưng những đòn tấn công ma pháp hoàn toàn không thể nhận biết được, thì rất khó phòng ngự nhỉ.

"Bất kỳ năng lượng nào cũng có thể bị khống chế, đây chính là Vector Control sao?" Nghe George giải thích, Misaka Mikoto nhíu mày.

Cô chưa từng gặp Accelerator, nhưng cũng đã nghe danh siêu năng lực gia mạnh nhất Thành phố Học viện này, biết năng lực của hắn là Vector Control, nhưng cụ thể có tác dụng gì thì lại không rõ lắm.

"Nếu vậy, đòn tấn công của mình rất khó có hiệu quả với cậu ta, không biết nếu xuất ra uy lực tối đa thì có tác dụng không." "Không sao, tôi có một kế hoạch..." George ghé vào tai Misaka Mikoto, bắt đầu nói về kế hoạch của mình.

Cùng lúc đó, bên trong một tòa nhà không cửa sổ ở Khu học chánh số 7 của Thành phố Học viện, một người đàn ông tóc trắng lơ lửng ngược trong một thiết bị duy trì sự sống chứa đầy chất lỏng màu đỏ lẩm bẩm: "Tên này, rốt cuộc là sao?" Người này không ai khác, chính là người sáng lập Thành phố Học viện, pháp sư vĩ đại nhất thế kỷ 20, Edward Alexander, hiện đang dùng tên giả là Aleister Crowley.

Hắn thông qua hệ thống nanobot Under_line giám sát toàn bộ học viện, khi người phụ trách Kế hoạch Tiến hóa Năng lực gia Tuyệt đối báo cáo thông tin cho hắn, hắn đã biết về sự bất thường của bản sao 9981.

Chỉ là lúc đó hắn vẫn chưa quá để tâm.

Từ cấp hai lên cấp bốn, tuy có chút khó tin, nhưng đối với hắn cũng không phải chuyện gì quá kỳ lạ.

Dù "Định lượng tài năng" đã xác định rõ cấp độ siêu năng lực là cố định, nhưng đôi khi cũng sẽ có những tình huống phá vỡ quy định này.

Mãi cho đến khi những nanobot mà hắn phụ trách giám sát đột nhiên mất dấu bản sao 9981, hắn mới đột nhiên xem trọng việc này.

Bởi vì năng lực của siêu năng lực gia có thể đột phá cấp độ ban đầu do tình huống đặc biệt, nhưng tuyệt đối không thể cùng lúc sinh ra hai loại siêu năng lực.

Bản sao 9981 kế thừa lực điện từ từ bản thể Misaka Mikoto, không phải siêu năng lực có thể tàng hình.

Do tàng hình, nanobot Under_line không thể tìm thấy tung tích của bản sao 9981, cho đến tận bây giờ bản sao 9981 mới xuất hiện trở lại ở cầu vượt, tiếp xúc với bản thể Misaka Mikoto.

“Cứ quan sát thêm, rồi phái người của ANBU đi bắt.” Kế hoạch Tiến hóa Năng lực gia Tuyệt đối không phải là mục đích cuối cùng của hắn, kể cả Kế hoạch Sản xuất hàng loạt Siêu năng lực gia trước đó, tất cả đều chỉ là vỏ bọc cho mục đích thực sự của hắn.

Hắn muốn thông qua hai kế hoạch giả này để mê hoặc những người trong giới ma pháp, hợp lý đưa các bản sao Misaka được tạo ra nhân tạo đến khắp nơi trên thế giới, từ đó mở rộng Khu Vực Số Ảo vốn chỉ tồn tại trong Thành phố Học viện ra toàn thế giới.

Tương lai nếu có thể hoàn toàn nắm giữ “Cơ quan Ngũ hành Khu Vực Số Ảo” chưa hoàn thành, khởi động “Thiên Đường Nhân Tạo”, sức mạnh của tất cả các pháp sư sẽ mất kiểm soát do “giới” mới xuất hiện, cuối cùng tự diệt.

Sự cố của bản sao 9981 có thể khiến kế hoạch của hắn bị lệch hướng, vì vậy lần này nếu nó may mắn không bị Accelerator giết chết, hắn quyết định sau khi quan sát một thời gian, sẽ phái ANBU đi bắt về nghiên cứu xem rốt cuộc là chuyện gì.

Theo hắn thấy, bản sao 9981 cấp bốn và bản thể Misaka Mikoto cấp năm dù có liên thủ cũng không thể nào là đối thủ của Accelerator.

"Như vậy là được sao?" Misaka Mikoto có chút kinh ngạc nhìn George.

Kế hoạch của George rất đơn giản, lát nữa khi Accelerator xuất hiện, cô cứ dốc toàn lực chiến đấu để thu hút sự chú ý của Accelerator hết mức có thể.

"Tin tôi đi, phần sau tôi sẽ lo liệu." Chỉ cần Misaka Mikoto thu hút được sự chú ý của Accelerator, hắn có thể tàng hình, chọn đúng thời cơ tiếp cận Accelerator, dùng Lời nguyền Độc đoán (Imperio) để tạm thời khống chế Accelerator giải trừ lớp phòng thủ phản xạ.

Accelerator không còn lớp phòng thủ phản xạ thì cũng chỉ là người thường, lúc đó muốn xử lý thế nào chẳng được.

Hoặc trực tiếp dùng Lời nguyền Chết chóc có thể bỏ qua mọi lớp phòng thủ, cũng có khả năng sẽ có hiệu quả.

Nếu khả năng phân tích của Accelerator thật sự mạnh đến mức có thể phân tích ngay lập tức ma pháp từ thế giới khác của hắn để phản xạ phòng ngự, vậy thì đánh không lại cùng lắm là mang theo bản thể Misaka Mikoto và bản sao kia bỏ chạy là được.

Cứ kéo thẳng vào Thế giới Gương, một Accelerator không hiểu ma pháp dù có phá hủy cả Thành phố Học viện cũng đừng hòng tìm thấy hắn.

"Được thôi, nếu tôi có thể đánh bại cậu ta chính diện, vậy thì

không cần kế hoạch phía sau nữa." Mặc dù biết năng lực của Accelerator khắc chế mình, nhưng cô vẫn muốn thử một lần.

George gật đầu, nếu Misaka Mikoto có thể đánh bại Accelerator thì càng tốt, hắn cũng muốn xem thực lực thật sự của bản thể Misaka Mikoto cấp năm.

Chuyện này cũng khó nói trước được.

"Kỳ lạ, lại là cảm giác bị giám sát này." Sau khi trao đổi xong với bản thể Misaka Mikoto, George không khỏi nhíu mày.

"Thiết bị giám sát của mấy phòng thí nghiệm này tiên tiến đến vậy sao?" ....

Hôm qua khi vừa tỉnh lại từ phân thân, năng lực tâm linh của George đã luôn cảm nhận được mình đang bị giám sát.

Cho đến khi hắn tàng hình thì cảm giác bị giám sát đó mới biến mất, vì vậy sau đó hắn luôn duy trì trạng thái tàng hình, mãi đến khi dọn dẹp xong căn cứ của mình và tiến vào căn cứ mới giải trừ tàng hình.

Hôm nay khi theo dõi Misaka Mikoto hắn cũng luôn ở trong trạng thái tàng hình, cũng không có cảm giác bị giám sát đó.

Nhưng khi hắn giải trừ tàng hình và xuất hiện, cảm giác bị giám sát đó lập tức quay trở lại.

Nhưng hắn có thể chắc chắn rằng, trước khi xuất hiện, hắn đã phá hủy tất cả các camera giám sát gần đó có khả năng quay được mình.

Nhắm mắt lại, hắn khuếch đại năng lực tâm linh của mình đến mức tối đa, lan tỏa ra bốn phía.

Rất nhanh, hắn đã nhận ra điều bất thường, sự giám sát đó dường như đến từ vô số những điểm cực kỳ nhỏ bé đang không ngừng di

chuyển gần đó, nếu không đặc biệt chú ý thì căn bản không thể nhận ra.

"Ta cho ngươi giám sát!" George khởi động từ lực, dùng từ lực của mình cưỡng ép nghiền nát tất cả những điểm giám sát nhỏ bé mà hắn có thể cảm nhận được trong phạm vi, cảm giác bị giám sát đó lập tức biến mất.

Bất kể các phòng thí nghiệm đó dùng thiết bị giám sát công nghệ cao đến đâu, dù mắt thường của hắn không nhìn thấy, nhưng chắc chắn chúng phải được chế tạo bằng kim loại.

Mà chỉ cần là thứ làm bằng kim loại, thì không thể thoát khỏi phạm vi năng lực của hắn.

Trước đó đã nói, siêu năng lực của hắn và Misaka Mikoto về bản chất là giống nhau, nhưng ứng dụng lại có sự khác biệt.

Misaka Mikoto chủ yếu là từ sinh điện, kể cả việc điều khiển kim loại cũng là dùng dòng điện của mình để điều khiển kim loại, siêu pháo điện từ bắn ra với tốc độ gấp ba lần âm thanh không phải là trực tiếp điều khiển đồng xu, mà là dùng điện từ cảm ứng đồng xu.

Còn George thì dùng từ lực một cách đơn giản và thô bạo để trực tiếp điều khiển kim loại, giống như Magneto, phàm là vật phẩm công nghệ có chứa kim loại, ở trước mặt hắn đều không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào.

Trước đây vì cấp độ siêu năng lực quá thấp, còn chưa thể hiện rõ, bây giờ sau khi được cường hóa bởi bản sao Misaka, bất kể là trọng lượng điều khiển hay phạm vi đều được tăng lên đáng kể.

Hắn vẫn chưa thể làm được như Magneto kéo một chiếc tàu ngầm bốn năm nghìn tấn từ mặt đất lên, nhưng những vật nặng một hai mươi tấn đối với hắn cũng là dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa, nếu siêu năng lực của hắn có thể tiếp tục phát triển trong thời gian tới, đạt đến cấp năm của thế giới này, thì sẽ còn được tăng cường hơn nữa.

Những thiết bị giám sát bằng kim loại mà mắt thường không nhìn thấy được, một khi đã bị hắn phát hiện, thì không thể nào tiếp tục giám sát hắn được nữa.

"Vậy mà lại bị phát hiện!" Aleister đột ngột mở mắt, mày hơi nhíu lại.

Hắn dùng Under_line để giám sát mọi ngóc ngách của Thành phố Học viện, đây là lần đầu tiên bị phát hiện, mấu chốt là người phát hiện không phải bản thể Misaka Mikoto cấp năm, mà lại là bản sao cấp bốn.

Điều này càng khiến hắn cảm thấy bản sao 9981 này có vấn đề.

"Xem ra phải mau chóng bắt giữ Misaka 9981 rồi." Aleister thông qua máy liên lạc, ra lệnh cho người phụ trách Viện Nghiên cứu Phân tích Bệnh lý Cơ quan Thủy Tuệ, đi ủy thác cho đội ngũ "Item" gồm toàn năng lực gia cấp năm của ANBU, lập tức đi bắt giữ bản sao cấp bốn 9981.

Bản sao 9981 có thể ngăn chặn sự giám sát của hắn, vậy thì hắn không thể nào nắm bắt toàn cục được nữa, vì vậy phải giải quyết vấn đề này càng sớm càng tốt, để phòng kế hoạch của hắn xảy ra sự cố.

"Cậu ta đến rồi!" Lúc này, George và Misaka Mikoto đều thấy một thiếu niên tóc trắng bước vào con hẻm, chính là siêu năng lực gia cấp năm Accelerator.

"Bây giờ là tám giờ năm mươi tám phút, thí nghiệm lần thứ 9982, sẽ được tiến hành sau hai phút nữa." Trong hẻm, bản sao 9982 nói bằng một giọng không chút cảm xúc.

Accelerator đút hai tay vào túi, nhìn bản sao 9982, không chế nhạo như thường lệ mà lại hỏi một cách có phần điên cuồng: "Bản sao hôm qua là sao thế, tại sao lại chạy trốn?

Các ngươi không phải là hoàn toàn không có cảm xúc của con người sao, không biết sợ hãi cũng không biết hoảng sợ!" Trước đây, hắn vẫn luôn xem những bản sao đó như những cỗ máy vô cảm, không sợ hãi, không cầu xin tha thứ, giống như NPC trong game, giết chúng có thể giúp hắn thăng cấp.

Chương 168

Vì vậy hắn chưa bao giờ để tâm.

Nhưng hôm qua, một bản sao lại sợ hãi, đã chạy trốn, có phải điều đó nói lên rằng những bản sao này không chỉ đơn thuần là bản sao không?

Điều này khiến nội tâm hắn bắt đầu dao động, bắt đầu hoảng loạn, bắt đầu có chút bối rối.

Bởi vì sâu trong nội tâm, điều hắn ghét nhất chính là làm hại người vô tội.

Từ khi sinh ra đến năm chín tuổi, hắn luôn ở trong viện nghiên cứu để bị nghiên cứu, đến năm mười tuổi sau khi năng lực thức tỉnh thì được xếp vào lớp đặc biệt chỉ có mình hắn, sau đó lang thang qua các viện nghiên cứu lớn.

Cho đến khi hắn trở thành năng lực gia cấp năm xếp hạng nhất của Thành phố Học viện.

Nhưng cũng vì sức mạnh quá lớn của mình, hắn bị rất nhiều tổ chức nhòm ngó, phái đủ loại người đến tiếp xúc và muốn khống chế hắn, khiến hắn phiền không chịu nổi, dù hắn đã đánh gãy tay chân của những người đó, họ vẫn không dừng lại.

Vì vậy lý do hắn bị thuyết phục tham gia Kế hoạch Năng lực gia Tuyệt đối, thực chất là để trở thành kẻ mạnh tuyệt đối, sau đó không bị ai làm phiền nữa, cũng không làm hại ai nữa.

“Misaka 9981 là trường hợp ngoại lệ, không cần để ý, chỉ cần ngươi tiếp tục hoàn thành các thí nghiệm tiếp theo, thì có thể sau khi giết 10020 Misaka sẽ tiến hóa thành năng lực gia tuyệt đối cấp sáu.”

Misaka 9982 đeo huy hiệu Gekota, hạ kính nhìn đêm quân dụng trên đầu xuống, giơ khẩu SMG lên tấn công Accelerator.

"Chín giờ, thí nghiệm lần thứ 9982 bắt đầu." "Phiền chết đi được, nếu ngươi muốn chết, vậy thì đi chết đi!" Accelerator nhíu mày, đạn còn chưa đến trước mặt hắn đã bị hắn dùng Vector Control phản xạ toàn bộ trở lại.

Với kinh nghiệm chiến đấu 9981 lần với Accelerator, Misaka 9982 thành thạo né tránh đòn tấn công, kích hoạt năng lực điện giật của mình làm tắt đèn trong hẻm, trốn trong bóng tối bắt đầu tấn công lén.

Tuy nhiên, chênh lệch thực lực quá lớn, rất nhanh cô đã bị đánh rơi kính nhìn đêm và SMG, bắt đầu di chuyển chiến trường theo kịch bản chiến đấu yêu cầu.

Accelerator cũng ung dung đuổi theo, hắn định lát nữa sau khi đánh bại bản sao theo yêu cầu của thí nghiệm, sẽ xem đối phương có cầu xin tha thứ trước khi chết không.

Nếu có, vậy hắn sẽ chấm dứt cuộc thí nghiệm này, nếu không, vậy là hắn đã nghĩ nhiều rồi.

George và Misaka Mikoto thấy Misaka 9982 và Accelerator đã di chuyển chiến trường, cũng vội vàng đuổi theo.

Chiến trường cuối cùng được định tại một bến tàu bỏ hoang bên bờ sông, theo kịch bản thí nghiệm, Misaka 9982 sẽ bị Accelerator kết liễu tại đây, sau đó kết thúc thí nghiệm của ngày hôm nay.

"Có thể ra tay rồi." Thấy Misaka 9982 sắp bị đuổi kịp, George giải trừ tàng hình, Misaka Mikoto lao ra chặn trước mặt Accelerator.

"Dừng tay!" "Lại đến một đứa nữa, hôm nay không nói là tiến hành hai lần thí nghiệm, nhưng cũng không sao." Accelerator vung tay, dùng năng lượng điều khiển một cơn lốc cuốn các container ném về

phía hai Misaka.

“Thiết Sa Chi Kiếm!” Misaka Mikoto dùng lực điện từ tập hợp cát sắt dưới lòng đất trong phạm vi hai trăm mét lại với nhau, hình thành một cây cưa máy điện dài đến mấy chục mét, nhẹ nhàng vung một cái đã chém đôi các container. ....

“Điều khiển cát sắt tấn công, uy lực thế này, là bản sao đã trốn thoát hôm qua hay là bản thể?” Accelerator thấy Misaka Mikoto dễ dàng chém đôi container, sắc mặt lập tức thay đổi.

Misaka Mikoto giải tán cưa máy điện từ, biến nó thành một cơn bão cát sắt rung động tốc độ cao, bao trùm Accelerator từ mọi hướng 360 độ, đồng thời lấy ra một đồng xu, bắn đi với tốc độ ban đầu gấp ba lần vận tốc âm thanh, tạo thành Siêu Pháo Điện Từ (Railgun) mạnh nhất.

“Tôi là bản sao hay bản thể có quan trọng không, tại sao lại tham gia một thí nghiệm như vậy, giết nhiều người như thế, cậu không thấy mình quá tàn nhẫn sao?” “Ngươi không phải bản sao, kể cả bản sao đã trốn thoát hôm qua cũng không có thực lực như ngươi... ngươi là bản thể.” Accelerator vung tay cưỡng ép giải tán năng lượng trên cát sắt, đồng thời kích hoạt năng lực phản xạ bề mặt, chặn đứng đòn Siêu Pháo Điện Từ toàn lực của Misaka Mikoto.

Sau khi xác định đối phương không phải bản sao, nội tâm hắn ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

“Đừng nói ta tàn nhẫn như vậy, ta chẳng qua chỉ xử lý một vài sản phẩm nhái chỉ cần bấm nút là xuất hiện thôi.” “Cho dù là sản phẩm nhái, họ cũng là sinh mệnh có máu có thịt!” Vì đã biết trước năng lực của Accelerator, Misaka Mikoto tuy kinh hãi vì tuyệt chiêu của mình không có tác dụng, nhưng cũng không sững sờ bỏ cuộc mà tiếp tục tung ra chiêu tiếp theo.

“Ra đây, Lôi Thần Khổng Lồ!” Lực điện từ cuồng bạo bùng phát từ cơ thể cô, cưỡng ép rút cát sắt dưới lòng đất trộn lẫn với bụi bặm, dần dần hình thành một Người Khổng Lồ Sấm Sét cao cả trăm mét đáng sợ.

Cát sắt và bụi đất không ngừng ma sát bên trong cơ thể Người Khổng Lồ, những tia điện kinh hoàng cuồng nộ bên trong nó.

“Chiêu này của ta, ngay cả núi lớn cũng sẽ bị phá hủy, nhận lấy sự phán xét đi!” Misaka Mikoto đứng trên đỉnh đầu Người Khổng Lồ, ôm Misaka 9982, đưa tay chỉ xuống Accelerator bên dưới.

Accelerator thấy vậy liền che mặt cười điên cuồng: “Phán xét ta, cũng được, tiến độ của cái thí nghiệm nhàm chán này quá chậm rồi, ta đã có chút mất kiên nhẫn, đánh bại ngươi, bản thể, chắc có thể rút ngắn thời gian đáng kể nhỉ!” Chỉ thấy hắn cưỡi gió từ từ bay lên, dang rộng hai tay: “Để ta xem uy lực của chiêu này của ngươi!” “Đi đi!” Misaka Mikoto dốc toàn bộ lực điện từ, trong tay Người Khổng Lồ lập tức bùng phát ra một luồng điện lực kinh hoàng, kéo theo vô số cát sắt bắn về phía Accelerator.

Đây chính là một phiên bản phóng đại của Siêu Pháo Điện Từ.

“Cũng ra gì đấy!” Lúc này George đang tàng hình sắp tiếp cận Accelerator, nhìn thấy chiêu Lôi Thần Khổng Lồ của Misaka Mikoto, trong lòng cũng thầm kinh ngạc.

Trong dữ liệu của Misaka 9981, Misaka Mikoto chưa từng dùng chiêu này, đây hẳn là chiêu thức mới mà Misaka Mikoto tự phát triển dựa trên năng lực của mình.

Xét về uy lực, George cảm thấy khá ổn.

Sau khi chuyện này kết thúc, hắn quyết định sẽ học chiêu này từ Misaka Mikoto.

Siêu Pháo Điện Từ siêu cấp có đường kính vài mét bắn trúng hoàn hảo vào người Accelerator, đáng tiếc là vẫn không thể xuyên thủng lớp phòng ngự của hắn, chỉ có thể giằng co ở đó.

Rõ ràng lớp phòng ngự của Accelerator mạnh hơn nhiều so với những gì Misaka Mikoto tưởng tượng.

Cùng lúc đó, trên cây cầu bên cạnh bến tàu, một chiếc xe thương vụ phanh gấp dừng lại giữa cầu, bốn cô gái từ trong xe bước xuống.

"Đây chính là Siêu Pháo Điện Từ à, có vẻ cũng chẳng ra sao." Cô gái tóc dài màu hạt dẻ cao nhất dẫn đầu, nhìn Misaka Mikoto đang đứng trên đầu Người Khổng Lồ, trên mặt lộ ra nụ cười khinh miệt: "Cũng chỉ là vẻ ngoài thôi." Là một năng lực gia cấp năm giống cô, Mugino Shizuri, với biệt danh "Meltdowner", năng lực của cô là có thể giữ cho electron không biến thành hạt hay sóng, duy trì chúng ở trạng thái electron thuần túy.

Vì cùng thuộc hệ điều khiển điện tử với Misaka Mikoto, họ thường bị đem ra so sánh, thứ hạng lại thấp hơn một bậc, điều này khiến cô rất khó chịu với Misaka Mikoto dù chưa từng gặp mặt.

"Làm sao cô ta có thể so sánh với nữ vương mạnh nhất của Item được!" Lúc này cô bé loli tóc vàng bên cạnh cười khúc khích nói.

Một cô gái khác đội mũ trùm đầu lại lắc đầu: "Đối thủ của cô ta là Accelerator xếp hạng nhất đấy, tốt nhất là không nên xem thường." "Được rồi, mục tiêu nhiệm vụ lần này của chúng ta là bản sao 9981, Takitsubo, có phải là người đang ôm kẻ bị thương kia không?" Mugino dẫn đầu nhìn về phía cô gái tóc đen vẫn chưa nói gì.

Cô gái tóc đen uể oải lắc đầu: "Theo thông tin, đó có lẽ là bản sao 9982, 9981 dường như có năng lực tàng hình, tôi đang tìm kiếm các trường lực khác tồn tại gần đây.

Tìm thấy rồi, ở kia có phản ứng trường lực bất thường!" Cô đưa tay chỉ về phía sau lưng trống không của Accelerator.

Ngay lúc đó, điện lực của Misaka Mikoto cạn kiệt, Siêu Pháo Điện Từ siêu cấp liên tục kết thúc, Accelerator vừa thả lỏng chuẩn bị chế nhạo một phen thì George hiện thân và thi triển ma pháp.

"Imperio!" Sóng ma pháp của Lời nguyền Độc đoán xuyên qua lớp phòng ngự phản xạ trúng vào Accelerator, trên mặt hắn lập tức lộ ra nụ cười hạnh phúc.

"Giải trừ phòng ngự." George đè Accelerator đáp xuống đất.

Do tác dụng của Lời nguyền Độc đoán, Accelerator rất phối hợp chủ động giải trừ lớp phòng ngự phản xạ của mình.

"Ngưng!" George khởi động năng lực, ngưng tụ cát sắt gần đó thành những sợi tơ sắt mỏng, điều khiển chúng liên tục xuyên qua cơ thể Accelerator, trói chặt hắn lại.

Lúc này, mắt Accelerator cũng đã hồi phục lại sự tỉnh táo.

Lời nguyền Độc đoán vốn có hiệu quả kém đối với những người có ý chí kiên định, đối với một siêu năng lực gia cấp năm có khả năng tính toán não bộ xuất sắc như Accelerator, hiệu quả lại càng kém hơn.

Nhưng George cũng không định dựa vào Lời nguyền Độc đoán để khống chế Accelerator mãi mãi.

"Tốt nhất cậu đừng kích hoạt năng lực, tơ sắt đã xuyên qua vài cơ quan quan trọng trong cơ thể cậu rồi, nếu cậu kích hoạt năng lực để rút chúng ra, có thể sẽ chết ngay tại chỗ." "Ngươi không phải bản thể, ngươi cũng là bản sao?" Accelerator phun ra một ngụm máu tươi, nhìn George trước mắt, đồng tử lập tức co rút lại.

Bản thể vừa mới giải tán Người Khổng Lồ, đang được bản sao vừa chiến đấu dìu đỡ, vậy nên kẻ mới xuất hiện đã phá vỡ lớp phòng

ngự phản xạ của hắn, tự nhiên cũng là một bản sao.

"Không sai, tôi là Misaka 9981, người suýt chết trong tay cậu tối hôm qua." George nhún vai, hỏi bản thể Misaka Mikoto: "Sao rồi, ổn chứ?" "Điện lực cạn kiệt, nghỉ ngơi một đêm là có thể hồi phục." Misaka Mikoto có chút yếu ớt gật đầu, cô không ngờ Misaka 9981 lại lợi hại đến vậy, lại thật sự dùng phương pháp không rõ tên để khống chế được Accelerator.

"Sao có thể như vậy, ngươi chỉ là một bản sao, tại sao ngươi lại giống như một con người bình thường?" Accelerator nhìn George với biểu cảm sinh động, cơ thể bắt đầu run rẩy.

Hắn run rẩy không phải vì George đã phá vỡ lớp phòng ngự phản xạ của mình, mà là vì George, một bản sao, lại giống hệt như một con người bình thường.

Chương 169

Vậy có phải điều đó có nghĩa là, những bản sao mà hắn đã giết trước đây, cũng như vậy? ....

"Bởi vì những người cậu giết vốn dĩ là những con người sống sờ sờ, chúng tôi, những bản sao này, chỉ là vì được tạo ra và trưởng thành quá nhanh, chưa kịp tiến hóa ra tình cảm bình thường, chứ không phải là robot." George nhận thấy trạng thái tâm lý của Accelerator có vấn đề, liền trực tiếp đánh vào tâm lý: "Cậu chính là một kẻ giết người tàn nhẫn độc ác, nếu không phải cậu giết họ, họ cũng sẽ giống như tôi, từ từ thích nghi với mọi cảm xúc, có được cuộc đời của riêng mình." Bây giờ nhân cơ hội giết chết Accelerator, kẻ xếp hạng nhất Thành phố Học viện, rõ ràng là không ổn, dù sao hắn còn định cùng các bản sao còn sống khác, đường hoàng sống trong Thành phố Học viện.

Vì vậy khi dùng năng lực tâm linh nhận ra sự rạn nứt trong tâm lý của Accelerator, hắn lập tức dùng lời nói để kích động đối phương.

Nếu đối phương tự nguyện từ bỏ kế hoạch thí nghiệm sau này, vậy thì tự nhiên là mọi người đều vui vẻ.

Nếu thực sự không được, giết sau cũng không muộn, không thể nào để lại một mối họa sau này có thể báo thù mình bất cứ lúc nào được.

"Thì ra, họ không chỉ là golem..." Accelerator cúi đầu, biểu cảm dần sụp đổ, cảm giác tội lỗi mãnh liệt khiến hắn hận không thể chết ngay lập tức.

"Legilimency!" Nhân lúc Accelerator không thể mở lớp phòng ngự phản xạ và tâm lý sụp đổ, George tiện thể dùng Chiết tâm trí thuật để

nhìn trộm ký ức của đối phương.

Sau khi hiểu được ký ức của đối phương, hắn cảm thấy lần này chắc là ổn rồi.

Tuy nhiên, ngay khi hắn chuẩn bị thảo luận kế hoạch tiếp theo với Misaka Mikoto, một tia điện màu xanh lục đột nhiên từ xa bắn về phía George.

Cảm nhận được uy hiếp, George né người, tránh được đòn tấn công lén của tia điện màu xanh lục.

Tia điện đó sau khi lướt qua George, bắn vào container phía sau, lại liên tục xuyên thủng bốn container mới biến mất, uy lực không thể xem thường.

"Thật không ngờ, một bản sao lại đánh bại được Accelerator xếp hạng nhất, xem ra cái bảng xếp hạng này cũng không thể tin được." Mugino Shizuri với những quả cầu điện màu xanh lục lơ lửng bên cạnh, ngạo mạn bước tới từ xa.

"Ngươi chính là bản sao 9981 nhỉ, ngoan ngoãn đừng phản kháng, nếu không cơ thể bị đánh hỏng thì không hay đâu." "Các người là ai?" Misaka Mikoto được 9982 dìu đến bên cạnh George, nhíu mày hỏi Mugino Shizuri.

Mugino Shizuri lộ vẻ khinh thường: "Đội ANBU Item, được người phụ trách Viện Nghiên cứu Phân tích Bệnh lý Cơ quan Thủy Tuệ ủy thác, bắt giữ bản sao 9981.

À phải rồi, ta là siêu năng lực gia cấp năm xếp hạng tư, Meltdowner - Mugino Shizuri!" "Là vì sự bất thường mà tôi thể hiện đã gây chú ý sao?" George hơi nhíu mày.

"Xem ra chỉ khiến Accelerator từ bỏ thí nghiệm là chưa đủ, phải khiến mấy kẻ này cũng phải kiêng dè mình." "Accelerator đã bị đánh

bại, thí nghiệm tiến hóa năng lực gia tuyệt đối không thể tiếp tục nữa, tại sao còn muốn bắt giữ cậu ấy?" Misaka Mikoto muốn sử dụng năng lực, nhưng vì vừa rồi đối đầu với Accelerator tiêu hao quá lớn, trên người chỉ lóe lên một chút tia điện nhỏ.

Mugino Shizuri cười lớn: "Chuyện đó không liên quan đến ta, ta cũng không biết kế hoạch gì mà ngươi nói, nhiệm vụ của Item chúng ta chỉ là bắt giữ cậu ta, ngươi tốt nhất nên tránh ra.

Tuy ta rất muốn đấu với ngươi một trận, nhưng bộ dạng hiện tại của ngươi khiến ta không có hứng thú." "Không sao, cô cứ nghỉ ngơi trước, tôi sẽ giải quyết." George đưa tay ngăn Misaka Mikoto đang muốn gắng gượng tiến lên, đi đến đối diện Mugino Shizuri.

"Muốn bắt tôi, vậy phải xem cấp năm như cô có bản lĩnh hay không." "Hừ, một kẻ nhân bản cấp bốn quèn, tưởng rằng tấn công lén giải quyết được Accelerator là dám nói chuyện như vậy, quá tự cho mình là đúng rồi." Mugino Shizuri nhấc chiếc váy dài màu tím của mình lên, tao nhã ngồi xuống tảng đá bên cạnh, nói với hai trong ba người đứng sau: "Kinuhata và Frenda, hai người đi giải quyết nó, đừng giết chết, đến lúc đó khó ăn nói." Kinuhata Saiai là năng lực gia cấp bốn, có thể điều khiển khí nitơ trong không khí, tấn công có thể nhấc bổng một chiếc xe nhỏ, đẩy lùi đạn, phòng thủ có thể tạo ra giáp nitơ, chống lại các đòn tấn công từ mọi phía.

Frenda là người vô năng lực cấp không, nhưng thân thủ nhanh nhẹn và cực kỳ giỏi sử dụng các loại bom tự chế để gây nổ, các năng lực gia cấp bốn thông thường gặp phải cũng sẽ có chút đau đầu.

Hai người phối hợp, bắt một kẻ nhân bản cấp bốn còn không phải là dễ như trở bàn tay.

Không phải kẻ địch nào cũng đáng để một siêu năng lực gia cấp năm như cô ra tay.

“Giao cho chúng tôi!” Frenda rút ra một khẩu súng lục đặc chế bắn về phía George, Saiai thì đeo kính râm dùng khí nitơ đẩy mình lao nhanh về phía George.

Viên đạn bay nhanh về phía George, nhưng lại dừng lại ở vị trí cách George chưa đầy một mét.

Với khả năng kiểm soát từ lực hiện tại của hắn, đừng nói là đạn, tên lửa cũng không thể đến gần.

“Bùm!” Chỉ là khoảnh khắc viên đạn dừng lại, nó lập tức phát ra ánh sáng chói mắt.

“Đó không phải là đạn thường đâu, mà là đạn gây choáng đặc chế của tôi đó nha!” Frenda đắc ý cười, nhân cơ hội lấy ra những quả bom búp bê từ trong túi ném ra xung quanh George.

Lúc này Saiai đeo kính râm đã lao đến bên cạnh George, nhân lúc hắn bị đạn gây choáng làm mù mắt chưa hồi phục, một quyền đấm vào cằm George.

Dưới sự hỗ trợ của khí nitơ, cú đấm này của cô có thể lật ngửa một chiếc ô tô.

Tuy nhiên, điều cô không ngờ tới là, George lúc này đang nhắm mắt lại nhanh chóng giơ tay lên, tóm lấy nắm đấm của cô một cách vô cùng chính xác.

“Sức lực cũng không nhỏ!” George cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Với thể chất được cộng hưởng từ nhiều thế giới như hiện tại, tay không đỡ cú đấm này của cô bé, lại có chút gắng sức.

Mù mắt không có tác dụng với hắn, vì năng lực tâm linh của hắn có thể thay thế mắt để quan sát xung quanh.

“Đến lượt tôi!” Dòng điện cuồng bạo bùng phát từ cơ thể George,

men theo nắm đấm lan về phía Saiai.

Hiện tại trong những tình huống không cần thiết, hắn vẫn không muốn bộc lộ quá nhiều năng lực ma pháp.

Bây giờ mọi người đều nghĩ hắn là một bản sao Misaka bị biến dị, có thêm năng lực tàng hình còn có thể giải thích, nếu lộ ra quá nhiều năng lực ma pháp, thì sẽ không giải thích rõ được.

Đặc biệt là ma pháp của Fairy Tail đều có ma pháp trận hiện lên, rất dễ thấy, nói là siêu năng lực chắc chẳng ai tin.

Mấu chốt là hắn không chắc thế giới này có ma pháp hay không, nếu không có thì tốt, nếu có, thái độ của Thành phố Học viện, nơi tập trung các siêu năng lực gia này, đối với ma pháp là gì.

Lỡ như là thế lực thù địch, đến lúc đó đừng để bị cả Thành phố Học viện truy sát, vậy thì không ổn chút nào.

Không phải là không trốn được, bất kể là Apparition hay Thế giới Gương, đều có thể giúp hắn dễ dàng thoát thân.

Nhưng như vậy hắn sẽ rời xa nhân vật chính Misaka Mikoto, có thể sẽ bỏ lỡ một số sự kiện quan trọng, hơn nữa hắn còn muốn tiếp tục phát triển siêu năng lực của mình ở đây, từ cấp bốn đột phá lên cấp năm.

"Lại có thể đỡ được!" Saiai thấy cơ thể George bùng phát ra dòng điện, biết không thích hợp để cận chiến nữa, lập tức dùng khí nitơ bao bọc cơ thể tạo thành áo giáp nitơ, chặn lại dòng điện cao áp đang lan tới, nhanh chóng lùi về phía sau. ....

Việc bản sao có thể đỡ được đòn tấn công của mình khi đang nhắm mắt khiến Saiai rất kinh ngạc.

Bởi vì theo thông tin, Misaka Mikoto, một người sử dụng điện giật, dường như không có năng lực cận chiến đặc biệt mạnh mẽ nào,

tại sao bản sao của cô ấy lại có sức mạnh lớn đến vậy để đỡ được đòn tấn công của mình.

"Frenda!" Sau khi thoát ra khỏi vòng tấn công điện cao áp của George, Saiai hét lớn, Frenda lập tức ăn ý nhấn nút kích nổ bom.

"Ầm!" Những quả bom vừa được đặt gần George nổ tung.

Đáng tiếc sau khi khói tan, George lại không hề hấn gì.

Bởi vì khi bom nổ, George đã điều khiển cát sắt hình thành một lớp lá chắn, bảo vệ mình một cách vững chắc.

"Được rồi, không chơi với các người nữa, đến lúc kết thúc rồi!" George mở mắt, vung hai tay, cát sắt hóa thành vô số cây kim sắt, ngập trời bay về phía Saiai và Frenda.

Saiai thấy vậy lập tức lao đến trước mặt Frenda, dùng lớp giáp nitơ bao bọc cả hai người.

Kim sắt đập vào lớp giáp, lần lượt bị bật ra, hoàn toàn không thể phá vỡ lớp giáp.

"Đến lúc kết thúc rồi!" Sau khi tất cả kim sắt rơi xuống đất, Saiai lại chuyển khí nitơ vào tay, tóm lấy một chiếc container bên cạnh, ném mạnh về phía George.

Đồng thời Frenda cũng rút ra vài quả bom truy đuổi ném ra, những quả bom truy đuổi công nghệ cao đó hóa thành các đường cong khác nhau bay về phía George từ bốn phương tám hướng.

Tuy nhiên, lúc này khóe miệng George lại hơi nhếch lên.

Chương 170

Năng lực của hắn và Misaka không hoàn toàn giống nhau, dùng cách đối phó với Misaka để đối phó với hắn, sẽ phải chịu thiệt lớn.

Những cây kim sắt từ đợt tấn công đầu tiên rơi xuống chân Saiai và Frenda, dưới sự điều khiển từ lực của George lập tức bay vút lên, trực tiếp xuyên thủng tứ chi không được phòng ngự của Saiai và Frenda.

Container và bom cũng bị hắn điều khiển, đầu tiên là bị giữ lại trên không, sau đó bay ngược về phía Saiai và Frenda.

Misaka dùng điện để điều khiển kim loại, một khi đã bắn đi thì không thể tiếp tục điều khiển, nhưng George thì khác, chỉ cần trong phạm vi kiểm soát từ lực của hắn, muốn điều khiển thế nào cũng được.

Trừ phi là loại mai rùa tự động phòng ngự như Accelerator, nếu không thì phải đối mặt với các đòn tấn công 360 độ không góc chết của hắn bất cứ lúc nào.

"Xem ra ngươi cũng có chút bản lĩnh, vậy để ta chơi với ngươi một chút." Thấy Saiai bị thương tạm thời không thể ngưng tụ giáp nitơ để chống cự, Mugino Shizuri cấp năm không thể ngồi yên được nữa, vung tay bắn ra vài tia điện màu xanh lục, lập tức làm tan chảy container, bom và kim sắt thành không khí.

"Vậy thì chơi một chút." George lại ngưng tụ kim sắt lơ lửng trước người, sau đó ngưng tụ điện lực vào ngón giữa, dùng sức búng vào một cây kim sắt.

Hắn là cấp bốn, không thể tạo ra pháo điện từ tốc độ gấp ba lần âm thanh, nhưng uy lực tốc độ một lần âm thanh cũng không hề nhỏ.

Dưới sự hỗ trợ của hai trăm triệu vôn điện, cây kim sắt bay về phía Mugino Shizuri với tốc độ siêu âm.

"Siêu pháo điện từ sao?

Kể cả bản thể đối với ta cũng vô dụng, huống chi là bản sao lỗi của ngươi." Mugino Shizuri đưa tay ra, dòng điện màu xanh lục hóa thành một chiếc khiên tròn chặn trước mặt mình.

Bất kỳ đòn tấn công nào gặp phải chiếc khiên điện tử màu xanh lục này của cô đều sẽ bị nuốt chửng và hóa thành không khí, về lý thuyết, kể cả siêu pháo điện từ tốc độ gấp ba lần âm thanh cũng không thể xuyên thủng lớp phòng ngự của cô.

"Chưa chắc đâu." Chỉ thấy George khẽ động ý niệm, siêu pháo điện từ vốn bắn thẳng, lại vẽ một đường cong trên không, vòng qua chiếc khiên màu xanh lục bắn về phía Mugino Shizuri.

Trước đây hắn đã có thể làm cho đạn bay cong, bây giờ siêu năng lực đã nâng cấp, tự nhiên cũng có thể làm cho pháo điện từ bay cong.

Mugino Shizuri hoàn toàn không ngờ George lại có chiêu trò như vậy, sợ đến mức vội vàng ngưng tụ thêm một luồng điện màu xanh lục mới trước người, mới hiểm hóc đỡ được pháo điện từ.

Tuy nhiên, không đợi cô thở phào, pháo điện từ thứ hai của George lại vẽ một đường cong bắn tới.

Hơn nữa không chỉ có vậy, những cây kim sắt được ngưng tụ từ cát sắt cũng bắt đầu phối hợp tấn công cô từ bốn phương tám hướng.

"Tức chết ta rồi!" Mugino Shizuri không ngờ có ngày mình lại bị một bản sao cấp bốn áp chế, điều này khiến cô cảm thấy vô cùng nhục nhã.

Thế là cô gầm lên một tiếng, năng lực bùng nổ toàn diện, từng quả cầu điện màu xanh lục thành hình, sau đó bắn ra những tia điện, phá

hủy bạo lực tất cả các đòn tấn công trong nháy mắt.

Đồng thời lại nhắm mục tiêu tấn công vào George.

"Người đâu?" Kết quả cô lại phát hiện George vốn đứng đó, lại biến mất.

Sững sờ chưa đầy một giây, cô đã nhận ra George đã tàng hình, đây là một năng lực độc hữu của bản sao khác với bản thể.

"Takitsubo!" Năng lực gia truy tung cấp bốn Takitsubo Rikō kích hoạt siêu năng lực của mình, lập tức chỉ ra vị trí của George đang tàng hình.

Mugino Shizuri lập tức bắn một tia sáng xanh qua đó.

"Thì ra là năng lực truy tung." George giải trừ tàng hình né đòn tấn công, hiểu ra siêu năng lực của cô gái cuối cùng đứng đó.

"Vốn định giải quyết đơn giản một chút, nếu đã vậy, thì chỉ có thể dùng bạo lực hơn thôi." Sau khi né đòn tấn công, George lại bắn ra siêu pháo điện từ bay cong, đồng thời điều khiển cát sắt hình thành kim sắt tiếp tục vây đánh Mugino Shizuri.

"Loại tấn công này vô dụng với ta!" Mugino Shizuri lại một lần nữa bùng nổ, dòng điện màu xanh lục quét sạch mọi đòn tấn công.

"Chưa chắc đâu!" Ngay lúc đó, nhân lúc Mugino Shizuri bùng nổ năng lực và có khoảng trống, cơ thể George lập tức được bao bọc bởi dòng điện cao áp, hai mắt lóe lên ánh sáng trắng như lôi thần, trong chớp mắt đã biến mất tại chỗ, xuất hiện sau lưng Mugino Shizuri.

Một cú chặt tay thật mạnh, Mugino lập tức bị đánh ngất tại chỗ.

Giải tán dòng điện, George hơi thở phào.

"Dùng dòng điện cường hóa tốc độ quả nhiên không dễ dàng như vậy, có thời gian vẫn phải luyện tập nhiều hơn." Đúng vậy, vừa rồi

hắn chính là thử dùng dòng điện để kích thích cơ thể, khiến cơ thể được cường hóa đáng kể, từ đó tăng tốc độ và sức mạnh của mình lên rất nhiều.

Tình huống dùng dòng điện cường hóa cơ thể không hề hiếm gặp, nghe nói Laxus của Fairy Tail mạnh như vậy là vì anh ta có thể dùng sấm sét để cường hóa cơ thể mình một cách đáng kể.

Đương nhiên, không phải ai cũng có thể làm được như vậy, ít nhất bản thể Misaka Mikoto này không làm được, cũng không phải hoàn toàn không làm được.

Chỉ là thể chất của Misaka Mikoto cũng chỉ tương đương với một cô gái bình thường, cơ thể chỉ có thể chịu được một chút cường hóa, sẽ không dùng dòng điện lớn như vậy để cường hóa cơ thể.

Vì vậy hiệu quả không đặc biệt rõ rệt.

Mà thể chất của George vì được cộng dồn từ nhiều phân thân, đặc biệt là huyết mạch pháp sư cực kỳ bền bỉ, giúp hắn có thể chịu được mức tăng phúc điện áp vượt xa giới hạn của người bình thường.

Thực ra nếu không phải bây giờ hắn không muốn bộc lộ ma pháp của mình, nếu sau khi dùng ma pháp Người khổng lồ Gigantic rồi dùng dòng điện kích thích, thì mức độ cường hóa sẽ càng kinh ngạc hơn.

"Cứ phát triển thế này, mình sắp biến thành một pháp sư cận chiến của Fairy Tail rồi." Ma pháp Người khổng lồ cộng với kích thích dòng điện, lao lên là một trận quyền cước, thật sự không phù hợp với sự tao nhã của một pháp sư.

Nhưng cũng may, hắn không chỉ có thể cận chiến, hắn là một pháp sư toàn năng vừa có thể cận chiến tay không, vừa có thể làm pháo đài ma pháp tầm xa. ....

“Đại ca, vậy mà lại thua...” Thấy đại ca xếp hạng tư của Thành phố Học viện, bị mục tiêu nhiệm vụ là bản sao cấp bốn 9981 đánh bại, Frenda và những người đang băng bó cho nhau cũng lộ vẻ không thể tin nổi.

Họ thực sự không hiểu, tại sao chỉ là cấp bốn, lại còn là bản sao, lại có thể mạnh đến mức này.

“Mạnh quá!” Không chỉ Frenda ba người, Misaka Mikoto đã hồi phục được một chút thể lực, trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Bởi vì cô tự hỏi ngay cả bản thân mình lúc toàn thịnh, cũng chưa chắc có thể chính diện đánh bại Meltdowner xếp hạng tư.

“Các lãnh đạo phòng thí nghiệm, tôi biết các người đang xem, Accelerator đã bị đánh bại, và năng lực gia cấp năm mà các người phái tới cũng đã thua trong tay tôi.

Vì vậy tôi hy vọng các người có thể chấm dứt thí nghiệm, để chúng tôi, những bản sao này, cũng có thể sống như người bình thường.” George nhìn lên trời hét lớn: “Tôi nghĩ các người cũng không muốn thấy hai siêu năng lực gia đều có năng lực cấp năm, đại náo Thành phố Học viện đâu nhỉ.

Hơn nữa trong đầu tôi có rất nhiều tài liệu về các thí nghiệm mà các người đã tiến hành.

Nếu tôi công bố những tài liệu này ra ngoài, để cả Thành phố Học viện và cả thế giới đều thấy thí nghiệm tàn sát bản sao của các người.

Các người đoán xem đến lúc đó còn bao nhiêu phụ huynh, bằng lòng để con mình học ở một Thành phố Học viện đen tối như vậy.

Đến lúc đó cả thế giới sẽ nhìn nhận Thành phố Học viện như thế nào?” Vừa rồi khi Misaka Mikoto và Accelerator chiến đấu, hắn đã phát hiện ra những thiết bị giám sát nhỏ tiên tiến đó, chỉ là lần này hắn

không phá hủy nữa.

Hắn hy vọng để cho tầng lớp cao tầng của phòng thí nghiệm, hay nói đúng hơn là tầng lớp cao tầng của Thành phố Học viện, thấy Accelerator bị đánh bại, thấy thực lực của hắn, như vậy mới có sự kiêng dè.

Định nghĩa siêu năng lực gia cấp năm, là sự tồn tại đáng sợ có thể một mình chống lại cả một đội quân.

Cả Thành phố Học viện có tổng cộng bảy người, ít nhất trên danh nghĩa là bảy người, còn trong bóng tối có nữa hay không hắn không biết.

Trong bảy người đó xếp hạng nhất là Accelerator, xếp hạng hai là Kakine Teitoku, xếp hạng ba là Misaka Mikoto, xếp hạng tư là Mugino Shizuri.

Bây giờ hắn đã một chọi một đánh bại Mugino Shizuri xếp hạng tư, ít nhất về thực lực chiến đấu đã có thể xếp vào top ba.

Lại cùng Misaka Mikoto liên thủ đánh bại Accelerator, tầng lớp cao tầng của Thành phố Học viện nên rất rõ sức phá hoại khi hai người liên thủ.

Mấu chốt nằm ở chỗ, các siêu năng lực gia cấp năm của Thành phố Học viện về cơ bản đều là học sinh, giống như Misaka Mikoto vậy, họ đều có suy nghĩ của riêng mình, không phải là tầng lớp cao tầng muốn khống chế là có thể khống chế.

Chương 171

Vì vậy nếu tầng lớp cao tầng không muốn cả Thành phố Học viện bị náo loạn, trong tình huống bình thường nên sẽ đồng ý với điều kiện của hắn.

Đương nhiên, nếu không đồng ý, cho rằng mình còn có át chủ bài để tiếp tục bắt giữ hắn, vậy thì hắn cũng chỉ có thể phụng bồi đến cùng, tung ra át chủ bài cuối cùng của mình là ma pháp.

Đến lúc đó thì đừng trách hắn một trận Fiendfyre cuồng bạo, phá hủy cả Thành phố Học viện.

"Khá thú vị, vậy cứ giữ lại đi, nói không chừng sau này còn có thể lợi dụng được." Trong thiết bị duy trì sự sống ở tòa nhà Khu học chánh số 7, Aleister suy nghĩ một lát, rồi truyền đạt mệnh lệnh của mình xuống dưới.

Siêu nhân bản vô tính đã vượt ra ngoài dự đoán của hắn, nếu cưỡng ép bắt giữ thì cái giá phải trả quá lớn, sẽ hoàn toàn làm đảo lộn kế hoạch sau này của hắn.

Bây giờ tuy có chút sự cố, nhưng cũng không lệch khỏi kế hoạch của hắn là bao.

Vì vậy hắn quyết định tạm thời từ bỏ việc bắt giữ bản sao đặc biệt này, trước tiên cứ tiếp tục hoàn thành kế hoạch tiếp theo.

Thành phố Học viện có thêm một siêu năng lực gia có sức chiến đấu cấp năm, điều này có lẽ không phải là một chuyện xấu, nếu thao tác tốt sau này, còn có thể lợi dụng bản sao này để thúc đẩy hoàn thành các kế hoạch khác.

"Chỉ là không thể rèn luyện cho Imagine Breaker, thôi vậy, sắp xếp

cho nó những bài rèn luyện khác cũng được." Trong kế hoạch ban đầu, hắn định để bản sao Misaka dẫn dắt Imagine Breaker Kamijou Touma vào cuộc, sau đó để Kamijou Touma chiến đấu với Accelerator để được rèn luyện.

Kết quả bây giờ Accelerator lại bại dưới tay Misaka Mikoto và bản sao liên thủ, Kamijou Touma cũng không cần phải ra mặt nữa.

"Reng reng reng!" Không lâu sau khi George lớn tiếng uy hiếp bầu trời, cảm giác bị giám sát biến mất, điện thoại của Takitsubo Rikō cũng vang lên.

Một lát sau, cô nói với George và Misaka Mikoto: "Chủ thuê đã chuyển tiền thù lao nhiệm vụ vào tài khoản của chúng tôi, và nhờ tôi chuyển lời đến hai người, Kế hoạch Tiến hóa Năng lực gia Tuyệt đối từ hôm nay sẽ chính thức chấm dứt.

Tất cả các bản sao sẽ được tự do, và có được thân phận thực sự của con người." "Vậy là tốt rồi!" Misaka Mikoto nghe vậy cũng thở phào nhẹ nhõm.

George cũng nở nụ cười, ít nhất bây giờ cho thấy tầng lớp cao tầng của Thành phố Học viện đã tạm thời thỏa hiệp.

Và hắn sẽ sớm có một thân phận chính thức hợp pháp tại Thành phố Học viện.

Mọi chuyện kết thúc, xe cứu thương của Thành phố Học viện kịp thời đến, đưa Accelerator và những người bị thương lên xe.

Lúc này Misaka 9982 đột nhiên chấn động, quay đầu nói với Misaka Mikoto và George: "Onee-chan, phòng thí nghiệm đã chuyển 10018 người còn lại của chúng ta đến bệnh viện Khu học chánh số 7, cũng đã giải trừ sự kiểm soát đối với chúng ta, tuyên bố tương lai sẽ không hạn chế tự do của chúng ta nữa." "Xem ra họ thật sự đã từ bỏ

thí nghiệm rồi.” George nghe vậy liền kết nối lại với Mạng lưới Misaka, cũng thấy được những hình ảnh mà các Misaka-imouto lần lượt tải lên.

Sự việc đã đến nước này, hắn cũng không cần phải che giấu Mạng lưới Misaka nữa.

Mạng lưới Misaka có thể chia sẻ ký ức, hỗ trợ tính toán, đối với hắn cũng có phần giúp ích.

Đương nhiên, hắn sẽ không chia sẻ ký ức của mình ra ngoài, càng không hoàn toàn mở kết nối, phải luôn duy trì trạng thái có thể ngắt kết nối và cách ly, để phòng trường hợp Mạng lưới Misaka xảy ra vấn đề, có thể kịp thời thoát thân mà không bị ảnh hưởng.

“Đi, chúng ta đến bệnh viện xem sao.” Misaka Mikoto kéo George và Misaka 9982, cùng lên một chiếc xe cứu thương khác, đi về phía bệnh viện Khu học chánh số 7.

Các Misaka-imouto đã được giải cứu thành công toàn bộ, nhưng việc sắp xếp sau này cũng là một vấn đề đau đầu.

Trên xe cứu thương, George thấy Misaka Mikoto mặt lộ vẻ ưu sầu, cười an ủi: “Không cần lo lắng vấn đề sắp xếp sau này đâu, tầng lớp cao tầng của Thành phố Học viện không ngốc đến thế, hơn một vạn dị năng giả cấp hai, lại có thể tổ chức thành một mạng lưới giao tiếp với nhau, họ sẽ không bỏ mặc như vậy đâu.” Thành phố Học viện tuy có tám phần là năng lực gia, nhưng trong tám phần đó có đến sáu phần là người vô năng lực cấp không, tức là năng lực rất yếu, gần như không có tác dụng gì.

Hai phần còn lại thì phần lớn là cấp một, cấp hai, cấp ba, cấp bốn ngày càng ít, cấp năm thì chỉ có bảy người.

Vì vậy, các Misaka-imouto cấp hai lại có kinh nghiệm chiến đấu

phong phú, có thể kết nối mạng chia sẻ ký ức, dù không dùng để thí nghiệm, chỉ riêng việc làm đội vệ sĩ cũng đã là một đội ngũ rất mạnh mẽ.

Tầng lớp cao tầng của Thành phố Học viện đã tốn rất nhiều tiền để tạo ra họ, cho dù đã từ bỏ Kế hoạch Tiến hóa Năng lực gia Tuyệt đối, cũng không thể nào hoàn toàn vứt bỏ họ như vậy.

Vì vậy những chuyện này không cần một học sinh như Misaka Mikoto phải lo lắng.

Thực ra mục đích của họ chủ yếu là ngăn chặn các Misaka-imouto bị giết hại, chỉ cần có thể sống như người bình thường, lợi dụng năng lực của mình làm một số công việc để duy trì cuộc sống thì cũng là điều khó tránh khỏi. ....

Sau khi cùng nhau đến bệnh viện, George và Misaka Mikoto quả nhiên nhìn thấy một lượng lớn các Misaka Imouto đang nằm trên giường bệnh và tiếp nhận kiểm tra.

Cơ thể của các Misaka Imouto đều được tiêm thuốc để phát triển nhanh chóng trong mười bốn ngày, chắc chắn có cả đống vấn đề.

Nếu muốn sống như người bình thường, họ bắt buộc phải được kiểm tra.

Vì thời gian quá muộn, Misaka Mikoto đã lỡ giờ đóng cửa ký túc xá nữ, sợ bây giờ quay về sẽ bị vị giám thị đáng sợ hành hạ nên cô đành nằm lại một đêm trên giường bệnh ở bệnh viện, tiện thể chờ kết quả kiểm tra.

Và George tự nhiên cũng ở lại bệnh viện.

Chỉ có điều, hắn không giống các Misaka Imouto khác, không tiếp nhận kiểm tra sức khỏe từ bệnh viện.

Bởi vì bất kể cơ thể này vốn có khuyết tật gì, dưới sự dung hợp

thể chất từ các thế giới khác nhau của hắn, về cơ bản sẽ không có vấn đề gì.

Nhưng nếu để bệnh viện lấy được gen huyết mạch hiện tại của hắn, có lẽ mới thực sự xảy ra chuyện lớn.

Chưa nói đến những thứ khác, chỉ riêng huyết mạch pháp sư trong cơ thể hắn cũng đủ để khiến các nhà khoa học của Academy City phát điên.

Sáng sớm hôm sau, bác sĩ trưởng của bệnh viện, Heaven Canceller, đã tìm đến Misaka Mikoto và George.

"Kết quả kiểm tra không được tốt lắm, vì sử dụng thuốc để đẩy nhanh quá trình trưởng thành, tuổi thọ của những đứa trẻ này cũng bị rút ngắn đi rất nhiều, nếu cứ tiếp tục tình trạng này, chúng chỉ có thể sống được tối đa hai ba năm nữa." "Cái gì, chỉ hai ba năm!" Misaka Mikoto nghe xong liền sững sờ tại chỗ.

Bao nhiêu người em gái mà cô vất vả cứu được chỉ có thể sống thêm hai ba năm, làm sao cô có thể chấp nhận được?

"Thông thường thì đúng là như vậy.

Nhưng chỉ cần tiến hành điều chỉnh và trị liệu định kỳ, làm chậm tốc độ phân chia tế bào, để hormone trở lại bình thường, thì vẫn có khả năng quay về tuổi thọ của người bình thường." Lời của bác sĩ khiến Misaka Mikoto thở phào nhẹ nhõm, nhưng rồi trái tim lại thắt lại.

"Nhưng mà, số lượng quá đông, với tình hình ở Academy City, căn bản không có cách nào điều chỉnh và trị liệu cho nhiều đứa trẻ như vậy, việc này cũng cần một khoản kinh phí khổng lồ." Cũng phải, đó là hơn một vạn Misaka Imouto, hơn nữa còn phải kiểm tra và trị liệu định kỳ.

“May mắn là, bên Hội đồng quản trị đã biết chuyện này, và tỏ ra vô cùng phẫn nộ trước việc cơ quan nghiên cứu của trường tự ý tiến hành thí nghiệm như vậy.

Hội đồng quản trị sẵn lòng chi tiền chữa trị cho những đứa trẻ này, đồng thời sẽ phân tán chúng đến các viện nghiên cứu ở các quốc gia khác để giúp đỡ kiểm tra và điều trị định kỳ.” “Tôi nói này... ngài có thể nói hết một lần được không.” Misaka Mikoto có chút tức giận nhướng mày, cô và Heaven Canceller cũng là người quen cũ, rất nhiều chuyện trước đây đều do Heaven Canceller giúp xử lý.

Hội đồng quản trị không biết về thí nghiệm này, đó là chuyện không thể.

Bởi vì trước đó khi cô xem kế hoạch sản xuất hàng loạt siêu năng lực gia, trên đó có ghi rõ là đã sử dụng siêu máy tính mạnh nhất của Academy City “Tree Diagram” để tính toán, sau khi suy ra rằng các Misaka Imouto được sản xuất hàng loạt có năng lực chưa đến một phần trăm bản gốc thì mới từ bỏ.

Mà siêu máy tính mạnh nhất của Academy City “Tree Diagram”, nếu không có sự cho phép của cấp cao Hội đồng quản trị thì tuyệt đối không thể sử dụng.

Cho nên thí nghiệm này vốn dĩ là do Hội đồng quản trị cho phép, nếu không thì bao nhiêu trận chiến giữa Accelerator và các Misaka Imouto đã xảy ra ở Academy City, Hội đồng quản trị không thể nào không biết.

Nhưng bây giờ những chuyện đó đã không còn quan trọng, đã vậy thì cấp cao Hội đồng quản trị sẵn lòng bù đắp, đó tự nhiên là chuyện tốt.

Cô cũng không sợ cấp cao Hội đồng quản trị nói một đằng làm một nẻo, gửi ra nước ngoài rồi lại tiếp tục làm thí nghiệm gì đó.

Cô sẽ thường xuyên đến thăm các Misaka Imouto ở lại Academy City, có Misaka Network, cô có thể biết được tình hình của mỗi Misaka Imouto bất cứ lúc nào.

“Quả nhiên vẫn còn giá trị.” George không ngạc nhiên với kết quả này, chỉ cần các Misaka Imouto còn giá trị, Hội đồng quản trị sẽ không bỏ mặc.

Chỉ là việc phân tán gửi đến các phòng nghiên cứu nước ngoài khiến hắn có chút bất ngờ, dù sao nếu đã gửi đi, muốn lấy lại có lẽ sẽ không dễ dàng như vậy.

Các Misaka Imouto cũng sẽ quen biết bạn bè mới trong phòng nghiên cứu ở nước ngoài, một khi đã quen với cuộc sống ở đó, việc lựa chọn không trở về đây nữa cũng là bình thường.

Chương 172

Trừ phi, trừ phi cấp cao Hội đồng quản trị còn giữ lại con bài tẩy nào đó để khống chế các Misaka Imouto.

Nhưng những chuyện này đối với hắn cũng không sao cả, chỉ cần cấp cao Hội đồng quản trị không tìm đến gây sự, hắn tự nhiên cũng lười quản.

Việc cấp bách của hắn bây giờ là bám theo bản thể Misaka Mikoto, tìm cách nâng năng lực từ cấp bốn lên cấp năm, rồi tìm xem thế giới này có tồn tại ma thuật hay không, xem có thể học được ma thuật nào có giá trị không.

"Có thời gian tôi sẽ đến thăm các em." Chuyện của các Misaka Imouto tạm thời được giải quyết, Misaka Mikoto cũng bắt tay tạm biệt George, cả đêm không về, bạn bè của cô sẽ rất lo lắng, đặc biệt là Shirai Kuroko cùng phòng ký túc xá.

Đối với cô, George cũng là một trong các Misaka Imouto, chỉ là thực lực mạnh hơn và cũng chín chắn, điềm đạm hơn.

Ít nhất sẽ không giống Misaka 9982 phàn nàn cô ấu trĩ.

Đợi Misaka Mikoto đi rồi, Heaven Canceller nhìn George hỏi: "Cậu chắc chắn không cần kiểm tra cơ thể chứ, theo lý mà nói dù dị năng của cậu có thể đạt đến cấp bốn, nhưng cơ thể cũng đã trải qua quá trình thúc đẩy bằng thuốc, sống không quá ba năm đâu." "Không cần, vấn đề này tôi tự mình có thể giải quyết." George lại lần nữa từ chối lời mời kiểm tra của Heaven Canceller, sau đó một mình bước ra khỏi bệnh viện.

Hiện tại hắn đã có thân phận đường hoàng ở Academy City, tiếp theo có thể tự do hoạt động trong thành phố.

Ban đầu hắn cân nhắc có nên đến học ở trường trung học Tokiwadai của Misaka Mikoto không, vừa có thể học kiến thức phát triển năng lực, cũng có thể thông qua tiếp xúc với Misaka Mikoto để nắm vững năng lực hơn nữa.

Nhưng nghĩ lại, hắn cảm thấy hiệu suất như vậy quá thấp.

Với bộ não của hắn, tiến độ học tập của học sinh bình thường quá chậm, không bằng kiếm một ít tài liệu liên quan tự học, không hiểu thì tìm người chuyên nghiệp phụ đạo, dù sao Academy City cũng không thiếu nhà khoa học.

Về việc tiếp xúc với Misaka Mikoto, cô ấy thường xuyên đến bệnh viện thăm các Misaka Imouto, hơn nữa người ở Tokiwadai cũng dễ tìm, có rất nhiều cơ hội tiếp xúc.

"Vị tiên sinh này, có chuyện gì thì ra nói thẳng, cứ lén lút đi theo tôi, cẩn thận tôi xử lý anh đấy." Vừa ra khỏi bệnh viện không bao lâu, George liền dừng bước, quay người nhìn về phía sau.

Với năng lực tâm linh của hắn, kỹ năng theo dõi của đối phương có cao siêu đến đâu cũng vô dụng.

Quả nhiên, một lát sau một thanh niên tóc vàng mặc áo blouse trắng, nửa mặt bị hình xăm che phủ, từ sau một cái cây lớn ven đường bước ra.

"Cơ thể nhân bản nhà ngươi quả nhiên thú vị, cảnh giác hơn bản gốc rất nhiều đấy." "Anh là người của Hội đồng quản trị?" George nhướng mày, đã đoán ra thân phận của đối phương.

Hắn không giống các Misaka Imouto khác, Hội đồng quản trị chắc sẽ không dễ dàng bỏ mặc như vậy, cứng không được thì chắc chắn sẽ dùng mềm, điều này cũng nằm trong dự liệu của hắn.

"Rất thông minh, tôi là Kihara Amata, thủ lĩnh của đội Hound Dog

trực thuộc Hội đồng quản trị, muốn mời cậu gia nhập đội của chúng tôi, không biết cậu có bằng lòng không?" Thanh niên tóc vàng nở một nụ cười có phần điên cuồng. .....

"Xẹt xẹt!" George dậm chân một cái, một luồng điện theo mặt đất tức thì đánh trúng Kihara Amata, khiến cả người hắn ta run lên, mái tóc vàng chải ngược tức thì dựng đứng, chân cũng mềm nhũn.

"Anh có ý gì?" Kihara Amata vội vàng đưa tay vịn vào cái cây lớn bên cạnh, sắc mặt khó coi nhìn George.

George thản nhiên đáp: "Không có ý gì, chỉ là anh cười khó coi quá, làm tôi không nhịn được, sau này bớt cười kiểu đó đi, kẻo bị người ta đánh chết.

Nói đi, mời tôi gia nhập thì có lợi ích gì?" "Ngươi...

Được, có cá tính, chúng tôi có thể giúp cậu nhanh chóng từ cấp bốn lên cấp năm, đây có được coi là lợi ích không?" Kihara Amata cố nén giận, bình tĩnh lại rồi nói.

Dựa trên tính toán từ biểu hiện chiến đấu của bản sao 9981 và Meltdowner, rất có khả năng cậu ta có tiềm năng cấp năm, chỉ cần phát triển tốt, có lẽ chưa đến nửa năm là có thể thăng cấp thành công.

Như vậy Academy City sẽ có thêm một cấp năm nữa, lại còn là một cấp năm rất giỏi chiến đấu.

Vì vậy Chủ tịch Hội đồng quản trị đã đích thân hạ lệnh, yêu cầu hắn ta dù thế nào cũng phải tìm cách khống chế bản sao 9981 trong tay.

Mà hắn ta, với tư cách là một thành viên điên cuồng của gia tộc Kihara, vốn đã có hứng thú cực lớn với một cơ thể nhân bản mạnh mẽ đột biến như vậy, tự nhiên rất sẵn lòng nhận nhiệm vụ lần này.

Là một nhà khoa học, hắn ta luôn tin rằng khoa học chính là sức

mạnh, siêu năng lực gia mạnh đến đâu cũng có điểm yếu, quan trọng nhất là dành thời gian quan sát và phân tích kỹ lưỡng.

Ngay cả phản xạ phòng ngự của Accelerator, nếu chuẩn bị trước, hắn ta cũng có thể dễ dàng phá giải.

Bản sao 9981 này, chỉ cần đồng ý gia nhập, hắn ta sẽ có thể tìm ra điểm yếu của đối phương, từ đó khống chế đối phương trở thành lưỡi dao sắc bén nhất của biệt đội Chó Săn.

"Miễn cưỡng cũng không tệ." George nghe vậy khẽ gật đầu.

Ban đầu hắn định đối phó qua loa vài câu để đuổi người này đi, nhưng bây giờ lại cảm thấy, có lẽ thật sự có thể thử một lần.

Nếu nói trong cả Academy City, ai hiểu rõ siêu năng lực gia nhất, rõ nhất làm thế nào để phát triển tiềm năng nhanh nhất, phát huy hoàn toàn năng lực đến cực hạn?

Đó không ai khác ngoài Hội đồng quản trị.

Dù sao cả Academy City đều do họ xây dựng, toàn bộ hệ thống cấp bậc siêu năng lực gia cũng do họ thiết lập.

Nếu bên Hội đồng quản trị chịu toàn lực giúp hắn từ cấp bốn thăng lên cấp năm, tốc độ tuyệt đối sẽ nhanh hơn rất nhiều so với việc hắn tự học tự mò mẫm.

Vừa hay hắn cũng có thể nhân cơ hội này xâm nhập vào nội bộ, xem thử Hội đồng quản trị này rốt cuộc là thành phần gì, tiện thể dựa vào tài liệu của Hội đồng quản trị để hiểu rõ hơn về thế giới này.

Về việc có phải là dê vào miệng cọp hay không?

Hắn vẫn có chút tự tin này.

Cho đến nay, đối phương chỉ cho rằng hắn là một cơ thể nhân bản cấp bốn có năng lực thực chiến rất mạnh, hoàn toàn không biết gì về

năng lực ma thuật của hắn.

"Ngoài ra, nếu cậu còn có yêu cầu gì khác, cũng có thể nêu ra." Kihara Amata thấy George có vẻ động lòng, liền bồi thêm một câu.

George cũng không khách khí: "Thứ nhất, lương bổng và các loại phúc lợi không được thiếu.

Thứ hai, nơi của các anh tôi muốn đến thì đến, không muốn đến thì không đến, lấy thời gian của tôi làm chuẩn.

Thứ ba, nhiệm vụ của các anh, tôi xem tình hình mới nhận, nếu chạm đến giới hạn đạo đức của tôi, tôi cũng sẽ không làm." "Yêu cầu của cậu thật không ít, không vấn đề, tôi có thể đồng ý." Khóe miệng Kihara Amata giật giật, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Hiện tại chủ yếu là để bản sao 9981 gia nhập đội, đợi sau khi gia nhập rồi, sau này có khối thời gian để từ từ nghĩ cách xử lý.

"Vậy thì đến căn cứ tổng bộ của Hound Dog chúng ta xem thử đi, tôi sẽ dựa vào tình hình của cậu, giúp cậu lập ra kế hoạch thăng cấp siêu năng lực gia cấp năm nhanh nhất." Nhấn nút trong tay, rất nhanh một chiếc xe hơi màu đen đã dừng lại bên đường.

George cũng không chút do dự, trực tiếp theo Kihara Amata lên xe.

Trong khi George ở đây với thân phận Misaka 9981 gia nhập biệt đội Chó Săn, thì ở thế giới Fairy Tail bên kia, cũng xảy ra một chuyện lớn.

"Henshin!" Tại sảnh lớn của hội pháp sư Fairy Tail, George đang đứng trên quầy bar thi triển Ma pháp Biến hình.

Một pháp trận màu xanh lam sáng lên trên đầu cậu, chỉ thấy thân hình mèo vàng của cậu, trong nháy mắt đã biến thành hình dạng con người George ở thế giới chính mà cậu tưởng tượng.

“Xem ra vẫn còn thiếu chút lửa.” George đứng trên quầy bar, nhìn mình trong tấm gương đã chuẩn bị sẵn, không khỏi lắc đầu.

Biến hình bộ phận cậu đã nắm vững từ trước, nhưng biến hình toàn thân vẫn còn chút vấn đề.

Bản thân trong gương quả thực đã biến thành hình người, đáng tiếc chỉ là biến thành hình người, nhưng kích thước lại không thay đổi, vẫn chỉ lớn hơn lòng bàn tay một chút, không phải là kích thước bình thường của một con người thực sự.

Cho nên Ma pháp Biến hình vừa rồi thi triển, có chút sai sót nhỏ.

“Đã rất tốt rồi, cậu mới học không bao lâu đã làm được đến mức này, sau này chỉ cần luyện tập nhiều hơn, rất nhanh sẽ có thể hoàn toàn nắm vững Ma pháp Biến hình sơ cấp.” Mirajane bên cạnh vừa lau ly rượu vừa động viên.

“Em hiểu rồi, phải rồi, hội trưởng hôm nay không có ở đây sao?” George gật đầu, trở lại hình thái mèo ma thuật bình thường.

Trước khi nắm vững Ma pháp Biến hình cao cấp, thi triển Ma pháp Biến hình sẽ khiến thực lực chỉ phát huy được một phần nhỏ, cho nên bình thường cậu vẫn hoạt động dưới hình dạng mèo.

Chương 173

Ma pháp Biến hình trong hệ thống ma thuật của thế giới này, thuộc loại dễ học khó tinh, nhập môn dễ dàng, nhưng muốn thực sự tinh thông lại vô cùng khó khăn.

Nghe nói nếu tu luyện Ma pháp Biến hình đến đỉnh cao nhất, gần như có thể biến hình thành vạn vật, thực vật, động vật và côn trùng, đều có thể dễ dàng biến hóa, có thể gọi là Thất Thập Nhị Biến phiên bản ma thuật.

Đương nhiên, dù biến thành gì, cũng chỉ được hình dáng, sẽ không vì biến thành ác quỷ mà có được sức mạnh của ác quỷ, đó là hiệu quả của Ma pháp Take Over.

"Hội trưởng đến công ty chế tạo ma đạo cụ lớn để bàn về việc cải tạo tòa thành di động rồi." Mirajane đáp.

Sau khi đánh bại Phantom Lord, dưới sự đề nghị của George, Makarov đã tiếp quản chiến lợi phẩm là tòa thành di động.

Nhưng vì kinh phí của hội có hạn, không thể chi trả khoản phí cải tạo đắt đỏ, nên vẫn luôn để nó ở cái hồ bên cạnh hội làm vật trang trí.

May mắn là Fairy Tail từ sau khi đánh bại Phantom, danh tiếng trong các hội của vương quốc lại tăng vọt, người đến hội đăng nhiệm vụ cũng ngày càng nhiều.

Cộng thêm George đã có thể dùng Phép Độn thổ, giúp sửa chữa những tổn thất chi phí do phá hoại công trình gây ra, kinh phí của hội cũng dần dần dư dả.

Hiện tại cuối cùng cũng đủ để trả khoản tiền đặt cọc cho việc cải tạo tòa thành di động.

Cho nên hôm nay Makarov đã đích thân mang tòa thành di động đến công ty cải tạo ma đạo cụ lớn.

"Sao cũng không thấy Natsu bọn họ, gần đây hình như họ không nhận nhiệm vụ nào mà?" George quay đầu nhìn quanh hội, phát hiện mấy người ồn ào nhất thường ngày là Natsu, Gray hôm nay cũng không có ở hội.

Bình thường vào lúc này, sảnh lớn của hội đã vỡ nát quá nửa chờ cậu sửa chữa rồi mới phải. .....

"Bọn họ à, hình như đã đến khu nghỉ dưỡng Akane chơi rồi, Loke tặng họ mấy tấm vé lưu trú khách sạn cao cấp ở khu nghỉ dưỡng Akane.

Phải rồi, mấy ngày nay cậu cứ vùi đầu trong thư viện, còn chưa biết Loke là tinh linh đúng không?" Mirajane cười kể cho George nghe những chuyện xảy ra mấy ngày nay.

Hóa ra tên thật của Loke là Leo, không phải con người, mà là tinh linh Sư Tử đứng đầu Hoàng Đạo Mười Hai Cung.

Vì bất mãn với hành vi ngược đãi tinh linh của tinh linh ma đạo sĩ Karen trước đây, cậu đã cố tình ở lại nhân gian, khiến Karen không thể triệu hồi các tinh linh khác tác chiến và tử vong trong nhiệm vụ.

Điều này cũng khiến cậu bị Tinh Linh Vương trừng phạt không thể trở về Tinh Linh Giới.

Sau đó cậu ở lại nhân gian, ngụy trang thành một ma đạo sĩ Holder, gia nhập hội Fairy Tail.

Tinh linh không thể ở lại nhân gian quá lâu, cần phải thỉnh thoảng trở về Tinh Linh Giới để bổ sung ma lực, nếu không sẽ chết vì cạn kiệt ma lực.

Thực lực của Loke rất mạnh, nhưng kiên trì đến bây giờ cũng đã

là nỏ mạnh hết đà.

Tinh linh ma đạo sĩ Lucy sau khi biết tình hình của Loke, đã triệu hồi Tinh Linh Vương, cầu xin Tinh Linh Vương dỡ bỏ hình phạt đối với Loke, để Loke trở thành tinh linh của cô.

"Loke lại là tinh linh!" George nghe xong cũng kinh ngạc, trước đây cậu thật sự không để ý.

"Bỏ lỡ một màn kịch hay, cũng không biết Tinh Linh Vương trông như thế nào." Không được nhìn thấy chúa tể Tinh Linh Giới là Tinh Linh Vương, khiến trong lòng cậu có chút tiếc nuối.

Cậu đã đọc được giới thiệu về Tinh Linh Vương trong những cuốn sách ma thuật liên quan đến tinh linh ở thư viện, nghe nói vị chúa tể Tinh Linh Giới này thực lực vô cùng mạnh mẽ.

"Nhưng Lucy lại triệu hồi được Tinh Linh Vương, đây là điều mà trong cả lịch sử loài người, rất ít tinh linh ma đạo sĩ có thể làm được."
"Mirajane!

Mirajane!" Ngay khi George đang suy nghĩ về những chuyện liên quan đến Tinh Linh Vương, quả cầu pha lê ma thuật trên quầy bar đột nhiên sáng lên, hình ảnh một ông lão gầy gò xuất hiện trên quả cầu.

"Nghị viên Yajima?" Mirajane đặt ly xuống, cầm quả cầu pha lê lên với vẻ mặt ngạc nhiên.

Nghị viên Yajima từng là một ma đạo sĩ của Fairy Tail, cũng là bạn thân của hội trưởng Makarov, rất nhiều chuyện rắc rối do Fairy Tail gây ra ở bên Hội đồng đều nhờ ông ấy nói giúp.

"Khu nghỉ dưỡng Akane tối qua xảy ra vụ bắt cóc, theo lời khai của nhân chứng, người bị bắt cóc là Erza Scarlet, mục đích là một hòn đảo nhỏ ngoài khơi Caelum.

Kẻ chủ mưu vụ bắt cóc này là một ma đạo sĩ hắc ám tên Jellal,

hắn ta cùng một đám ma đạo sĩ hắc ám đang xây dựng R-System trên đảo, định dùng R-System để hồi sinh thủy tổ của ma đạo sĩ hắc ám, Zeref.

Quân đội vương quốc phái đi đã toàn quân bị diệt, dưới sự đề nghị của nghị viên Siegrain, bên Hội đồng đã chuẩn bị sử dụng Etherion để tấn công hủy diệt hòn đảo.

Thời gian chỉ có hai mươi lăm phút.

Mau bảo Makarov tìm cách cứu Erza trong vòng hai mươi lăm phút." Yajima nói với vẻ mặt nghiêm túc.

Erza bị bắt cóc đến hòn đảo, vậy thì Natsu và những người khác chắc chắn cũng sẽ đuổi theo, nếu không rời khỏi hòn đảo trong vòng hai mươi lăm phút, tất cả sẽ bị Etherion biến thành tro bụi.

Trong cuộc bỏ phiếu về Etherion, chỉ có một mình ông bỏ phiếu phản đối, các nghị viên khác vì sợ Zeref được hồi sinh nên đều bỏ phiếu tán thành.

"Cái gì!" Mirajane nghe vậy sắc mặt đại biến, sau đó quay đầu nói với George một cách gấp gáp: "George, cậu mau đến Caelum, tìm Erza và mọi người, bảo họ mau chóng rời khỏi hòn đảo đó." Hội trưởng không có ở Fairy Tail, mà có ở đây cũng vô dụng, hội trưởng cũng không thể đến Caelum trong vòng hai mươi lăm phút được.

Chỉ có George biết ma thuật không gian mới có thể làm được.

"Mirajane, chị đừng vội, nói cho em biết R-System và Etherion là gì đã." Vì khoảng thời gian này ngày nào cũng đi dập lửa cho các ma đạo sĩ trong hội, nên hầu hết các thành phố của vương quốc cậu đều đã đi qua, thành phố ven biển Caelum cũng không ngoại lệ.

Cho nên chỉ cần một lần Độn thổ, cậu có thể đến đó ngay lập tức.

Bây giờ cậu cần phải tìm hiểu rõ tình hình cụ thể, như vậy đến lúc

đó mới dễ dàng ứng phó.

Mirajane cũng không trì hoãn thời gian, dùng tốc độ nhanh nhất để phổ cập kiến thức cho George.

R-System là một loại ma thuật hắc ám tà ác do thủy tổ của ma đạo sĩ hắc ám sáng tạo ra, có thể hồi sinh người chết.

Từng có một giáo đoàn ma đạo sĩ hắc ám, vì để hồi sinh Zeref đã xây dựng bảy tòa tháp R-System trên một hòn đảo gần Caelum.

Sau đó Hội đồng đã toàn bộ xuất động, phá hủy toàn bộ bảy tòa tháp R-System chưa hoàn thành.

Erza trước khi đến hội Fairy Tail, chính là một trong những nô lệ nhí bị giáo đoàn ma đạo sĩ hắc ám bắt về để xây dựng R-System.

Về phần Etherion, còn được gọi là "ma pháp phá hoại không-thời gian tối thượng", là vũ khí tối thượng của Hội đồng Ma thuật để duy trì trật tự thế giới ma thuật.

Nó lợi dụng pháp trận ma thuật vệ tinh để phóng một quả đạn năng lượng khổng lồ chứa 2,7 tỷ khái niệm ma lực đến bất kỳ nơi nào trên thế giới một cách chính xác, là một loại ma thuật siêu phá hoại.

Uy lực của nó nếu sử dụng đúng cách, đủ để phá hủy cả một quốc gia, vô cùng đáng sợ.

"Giống như bom hạt nhân trong xã hội hiện đại, ước chừng còn kinh khủng hơn bom hạt nhân, bom hạt nhân cũng không thể một quả phá hủy cả một quốc gia." George trong lòng lập tức có tính toán, cậu quay đầu nhìn quanh hội, rồi dùng Phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Cậu vốn định tìm thêm vài ma đạo sĩ trong hội đi cùng giúp đỡ, nhưng lại phát hiện những người mạnh nhất như Erza đều đã ở đó, những người có thực lực khá hơn một chút đều đã đi làm nhiệm vụ.

Những ma đạo sĩ còn lại trong sảnh hội, mang theo không những không giúp được gì, có khi còn là gánh nặng.

Cho nên cuối cùng cậu vẫn quyết định đi một mình.

Mục đích chính của chuyến đi này không phải là đánh bại đám ma đạo sĩ hắc ám mạnh mẽ đã bắt cóc Erza, mà là cứu Erza và những người khác ra khỏi đó, tránh xa hòn đảo để không bị Etherion của Hội đồng làm bị thương oan.

Chỉ cần tìm được Erza và mấy người kia, nhiệm vụ lần này đối với cậu không quá khó, cũng không có nguy hiểm gì lớn.

Phép Độn thổ và Thế giới Gương đều có thể giúp cậu dễ dàng đưa người tránh khỏi đòn tấn công của Etherion.

Trên bầu trời Caelum, bóng dáng George vừa xuất hiện liền lập tức giang rộng đôi cánh, theo hướng mà nghị viên Yajima đã chỉ, nhanh chóng bay về phía sâu trong đại dương.

Phép Độn thổ bắt buộc phải là nơi đã từng đến mới có thể đến được, nơi chưa từng đến vẫn phải ngoan ngoãn dựa vào ma thuật "Dực" để bay qua.

Chương 174

May mắn là dưới tốc độ bay tối đa, tốc độ của hắn cũng không chậm.

Không bao lâu sau, một hòn đảo nhỏ với một tòa tháp cao kỳ lạ sừng sững đã xuất hiện trước mắt cậu.

Nhìn những mảnh vỡ tàu thuyền mang cờ hiệu của vương quốc đang trôi nổi gần hòn đảo, cậu biết mình đã không tìm nhầm chỗ.

"Tàng hình!" Rút đũa phép ra yểm một lớp bùa tàng hình lên người, George khởi động bùa truy tung, men theo những dấu chân hiện lên trên đảo, bay về phía cổng lớn của tòa tháp.

Có thể bắt cóc một ma đạo sĩ cấp S như Erza, cho thấy thực lực của đối phương tuyệt đối không tầm thường, cẩn thận một chút vẫn hơn. .....

"Là ma thuật của Natsu và Gray." Đến gần cổng lớn tòa tháp, George phát hiện lính gác ở đây đã bị hạ gục toàn bộ, thông qua dấu vết ma thuật trên người lính gác, có thể phán đoán là Diệt Long ma pháp của Natsu và Băng ma pháp của Gray.

"Xem ra Natsu và Gray cũng đã đến, chắc Lucy và Happy cũng ở đây." Đối với việc Natsu và những người khác đã đuổi đến hòn đảo trước mình một bước, cậu không cảm thấy vui mừng, ngược lại có chút đau đầu.

Nếu chỉ có một mình Erza, cậu dùng bùa truy tung tìm ra cô ấy, sau đó trực tiếp mang Erza Độn thổ rời đi là được, đám ma đạo sĩ hắc ám đó có lợi hại đến đâu cũng không liên quan đến cậu, Etherion tự nhiên sẽ dạy chúng cách làm người.

Nhưng bây giờ, Natsu và bọn họ đều ở trong tòa tháp, hơn nữa có lẽ còn không ở cùng một chỗ, cậu phải tìm đủ từng người rồi mới mang đi được, sẽ rất tốn công.

“Hết cách, ai bảo mình là con mèo sẽ trở thành hội trưởng kế nhiệm chứ, ma đạo sĩ của hội mình sao có thể không quản được.” George lắc đầu, vỗ cánh bay vào trong tòa tháp.

Chỉ là vừa vào trong tòa tháp, cậu đã nghe thấy tất cả những nơi có khắc thuật thức âm thanh trong tháp đồng thời vang lên giọng của một người đàn ông.

“Chào mừng đến với Tháp Thiên Đường, ta là Jellal, kẻ thống trị tòa tháp này.

Các quân cờ của hai bên đều đã đủ mặt, chúng ta hãy bắt đầu Trò chơi Thiên Đường nào!” “Tháp Thiên Đường?

Trò chơi Thiên Đường?” George nghe thông báo như phát thanh ma thuật, trong lòng thầm đoán xem gã tên Jellal này muốn giở trò gì.

“Luật chơi rất đơn giản, ta sẽ dùng Erza làm vật tế sống, tiến hành nghi thức để hồi sinh thủy tổ của ma đạo sĩ hắc ám Zeref.

Nói cách khác, chỉ cần cánh cửa đến thiên đường mở ra, ta sẽ thắng.

Còn nếu các ngươi có thể ngăn chặn chuyện này, vậy thì các ngươi thắng.” Nói đến đây, giọng nói đó dừng lại một chút, rồi cười nói: “Tuy nhiên, nếu chỉ đơn giản như vậy thì quá nhàm chán.

Cho nên bên này ta sẽ sắp xếp ba ma đạo sĩ cấp S của Trinity Raven đi truy sát các ngươi.

Các ngươi chỉ có đánh bại họ mới có thể đến được bên cạnh ta, ngăn cản ta hồi sinh Zeref.

À phải, nhắc nhở các ngươi một câu, bên Hội đồng đã chuẩn bị Etherion, ma thuật hủy diệt tối thượng có thể phá hủy mọi thứ.

Cho nên các ngươi phải nhanh tay lên.

Nếu không đến lúc đó tất cả mọi người sẽ hóa thành tro bụi dưới uy lực của Etherion, biến mất khỏi thế giới này." "Không đúng, sao gã này lại biết bên Hội đồng phát động Etherion?" Nghe xong thông báo toàn tháp của Jellal, George nhíu mày.

Hắn đã phát hiện ra điểm mấu chốt.

Hắn biết bên Hội đồng đang chuẩn bị Etherion là vì có nghị viên Yajima thông báo.

Jellal này ở trong tòa tháp, làm sao biết được quyết định của bên Hội đồng?

Chẳng lẽ gã này có gián điệp nằm vùng gì đó ở bên Hội đồng.

Nếu thật sự là vậy, trong tình huống biết rõ Hội đồng sẽ phát động Etherion, tại sao còn bày ra trò này, chẳng khác nào tự tìm đường chết.

Cuối cùng cũng là điểm quan trọng nhất.

Ẩn nấp nhiều năm như vậy không để ai phát hiện đang xây dựng R-System, bây giờ lại đột nhiên gây ra động tĩnh lớn như vậy ở khu nghỉ dưỡng, cảm giác rất cố ý, giống như cố tình để lộ vậy.

Trong chuyện này chắc chắn có âm mưu gì đó, không đơn giản như bề ngoài.

"Tìm người trước đã!" Bất kể đối phương có âm mưu gì, cứu người ra trước rồi tính.

Men theo dấu vết do bùa truy tung để lại, George vỗ cánh đuổi theo hướng của Erza.

Tìm được Erza trước, nếu may mắn họ ở cùng nhau thì mang đi

hết, nếu không may thì đưa Erza ra ngoài trước, rồi dùng bùa truy tung tìm từng người một.

Men theo hành lang trong tòa tháp, sau khi vượt qua từng xác chết của lính gác, khi lên đến tầng sáu, hắn đột nhiên dừng lại.

Bởi vì hắn nghe thấy tiếng hét thảm quen thuộc.

"A!

A!

A!

A!" "Là Lucy." Bay về phía tiếng hét, trong đại sảnh trung tâm tầng sáu, hắn đã tìm thấy thành viên đầu tiên của Fairy Tail, Lucy.

Chỉ có điều lúc này trạng thái của Lucy rõ ràng không được tốt lắm.

Áo trên bị xé rách quá nửa, cô đành phải nửa quỳ trên đất dùng hai tay che lại để tránh lộ hàng, còn phía sau cô là Juvia, một trong Tứ Đại Nguyên Tố của Phantom ngày trước.

Lúc này Juvia tay cầm roi nước, giống như bệnh tâm thần phát tác, quất từng nhát vào mông Lucy.

Phía sau Juvia, còn có một ma đạo sĩ ăn mặc rất punk, đang điên cuồng gảy cây đàn guitar ma thuật.

"Là ma pháp khống chế tinh thần." Là một người có dị năng tâm linh, George rất nhạy cảm với ma pháp khống chế tinh thần, hắn bây giờ có thể cảm nhận rất rõ ràng gã ma đạo sĩ gảy đàn kia đang dùng âm thanh của cây đàn để khống chế Juvia tấn công Lucy.

"Xem ra đây là một trong ba ma đạo sĩ cấp S mà Jellal đã nói, quả thực có chút bản lĩnh." George lặng lẽ lấy ra một đồng xu từ không gian Requip của mình.

Juvia, cũng là một ma đạo sĩ cấp S, lại bị khống chế như một con rối, thực lực của ma đạo sĩ cấp S ở Tháp Thiên Đường này vượt xa cấp S thông thường, không thể xem thường.

Cho nên để tiết kiệm thời gian, hắn lựa chọn ẩn thân làm một kẻ đánh lén.

"Thực ngã điện từ pháo! (Ăn Pháo Điện Từ của ta đây!)" Đồng xu được búng lên, điện áp hai trăm triệu volt bùng nổ, móng vuốt mèo khẽ điểm vào đồng xu đang rơi xuống, đồng xu lập tức hóa thành một khẩu pháo điện từ siêu thanh bắn về phía đầu của gã ma đạo sĩ guitar.

Đã là kẻ địch, tự nhiên không cần nương tay, tấn công thẳng vào yếu hại.

"Cái gì!" Gã ma đạo sĩ guitar đang dùng ma thuật âm thanh khống chế Juvia, cảm nhận được một luồng điện mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện ở phía bên kia đại sảnh, lập tức kinh hãi.

Nhưng đòn tấn công của pháo điện từ đến quá nhanh, gã căn bản không kịp khống chế Juvia dùng ma thuật nước phòng ngự, đành phải hất tóc, dùng ma thuật tóc đặc trưng của mình tạo thành một lớp phòng ngự chắn trước người.

"Ầm!" Pháo điện từ siêu thanh bắn vào mái tóc chứa đầy ma lực, dừng lại chưa đến một giây rồi xuyên thủng mái tóc, sau đó bắn trúng vào giữa trán của gã ma đạo sĩ guitar.

Gã ma đạo sĩ guitar lập tức bay ngược ra sau, đập mạnh vào bức tường phía sau, làm vỡ nát gần nửa bức tường.

Ma thuật âm thanh bị gián đoạn, Juvia với tư cách là một ma đạo sĩ cấp S cũng theo đó thoát khỏi sự khống chế, trở lại bình thường.

"Lucy, xin lỗi, tôi vừa rồi không khống chế được cơ thể mình, cậu sao rồi?" Juvia sau khi trở lại bình thường vội vàng chạy đến trước

mặt Lucy, đỡ cô dậy.

Chương 175

Lúc này gã ma đạo sĩ guitar cũng ôm trán đứng dậy, trán của gã lúc này sưng lên một cục u lớn.

"Hèn hạ, lại dám trốn trong bóng tối đánh lén!" Vừa rồi nếu không dùng tóc đỡ một chút, cú đó đầu của gã đã bị bắn nát tại chỗ rồi.

"Mái tóc xinh đẹp của ta, chết tiệt, ta phải giết ngươi." Phát hiện mái tóc dài xinh đẹp của mình thiếu một mảng, như bị chó gặm, gã ma đạo sĩ guitar lập tức nổi giận, cầm đàn guitar lên định tung chiêu cuối, dùng âm thanh khống chế tất cả ma đạo sĩ có mặt trong đại sảnh.

Gã ma đạo sĩ vừa đánh lén không biết trốn ở đâu, nhưng chỉ cần đối phương nghe thấy tiếng đàn của gã, sẽ không thể thoát khỏi sự khống chế của gã. .....

Đáng tiếc tay của gã ma đạo sĩ guitar còn chưa kịp gảy, một tia sáng đỏ đã từ phía sau bắn trúng người gã.

"Expelliarmus!" Chính là George sau khi bắn pháo điện từ đã lập tức vòng ra sau lưng gã ma đạo sĩ guitar, dùng một đòn Bùa giải giới đánh bay món ma đạo cụ trong tay gã.

"Hóa ra ngươi ở phía sau, chết đi cho ta!" Cây đàn guitar trong tay bị ép đánh bay, khiến gã ma đạo sĩ guitar càng thêm phẫn nộ, nhưng phản ứng của gã cũng rất nhanh, thi triển ma thuật tóc đặc trưng, khống chế tóc nhanh chóng dài ra, như một thác nước cuộn về phía George.

Gã biết ma đạo sĩ đánh lén có thể tàng hình, nhưng cú tấn công vừa rồi đã để lộ vị trí.

"Calvorio!" Tuy nhiên, đối mặt với mái tóc đang điên cuồng ập

đến, George chỉ giơ đũa phép lên và nhẹ nhàng niệm một Lời nguyền Rụng tóc.

Lời nguyền Rụng tóc, đúng như tên gọi, tự nhiên là một bùa chú khiến tóc rụng ngay lập tức, George còn gọi nó là Lời nguyền Rụng tóc Bá Vương.

Bùa chú này giống như Bùa Chân nhảy múa, bùa mũi rụng, đều thuộc loại bùa chú chơi khăm, không gây ra thương tổn gì.

Nhưng dùng ở đây lúc này, lại vô cùng thích hợp.

Quả nhiên, mái tóc đang điên cuồng kia sau khi bị Lời nguyền Rụng tóc đánh trúng, dừng lại trên không trung vài giây, rồi toàn bộ mềm nhũn rơi xuống đất.

Và đỉnh đầu của gã ma đạo sĩ guitar, cũng từ mái tóc dài bồng bềnh biến thành trơn bóng.

"Tóc… tóc của ta, sao trên đời lại có thứ ma thuật độc ác như vậy…" Đối với gã ma đạo sĩ guitar xem tóc như mạng sống, sờ lên đỉnh đầu trọc lóc của mình, cảm thấy cả thế giới của mình đều sụp đổ.

"A a a a…" Không đợi gã ma đạo sĩ guitar kịp phản ứng sau cú sốc mất tóc, cả người đã bị một lồng điện cao áp bao phủ, bị điện giật ngất đi.

"Stupefy!

Petrificus Totalus!" Hiện nguyên hình, bồi thêm cho gã ma đạo sĩ guitar hai bùa chú nữa, George nhét gã vào một cái hộp rồi ném vào không gian Requip.

Ma thuật lợi dụng âm nhạc để khống chế người khác làm rối cho mình chiến đấu, thứ này trong thư viện Fairy Tail chưa từng thấy, hắn có chút hứng thú.

“George, cậu đến rồi, thật tốt quá!” Thấy George xuất hiện, Lucy cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Sau sự kiện Phantom Lord tấn công, tất cả ma đạo sĩ Fairy Tail đều rất tin tưởng George, Lucy cũng không ngoại lệ.

“Reparo.” Hướng về phía Lucy tung một bùa sửa chữa, khôi phục lại bộ quần áo đã gần như biến thành giẻ rách vì chiến đấu của cô, rồi mở miệng hỏi: “Bên này rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Erza và những người khác đâu?” “Erza bị bạn cũ của cô ấy phong ấn vào trong lá bài, bây giờ…” Lucy ôm cái mông bị roi nước quất đến đỏ ửng, kể lại toàn bộ câu chuyện.

Vài ngày trước họ cầm vé vào khách sạn do Loke tặng đến khu nghỉ dưỡng, ở đây còn gặp lại Juvia, một trong Tứ Đại Nguyên Tố của Phantom ngày trước.

Ban đầu mọi chuyện đều rất tốt, mọi người chơi rất vui.

Nhưng tối qua vài ma đạo sĩ đột nhiên tấn công họ, vì ma thuật của đối phương đều rất đặc biệt, khiến họ nhất thời không để ý đều trúng chiêu, Erza và Happy cũng bị bắt đi.

Sau đó họ thoát khốn và đuổi theo mấy ma đạo sĩ kia, đến hòn đảo này, hạ gục lính gác rồi vào trong tòa tháp.

Sau đó thì gặp được Erza đã thoát khốn.

Qua lời Erza, họ mới biết Erza từng là nô lệ xây dựng tòa tháp ở đây, sau đó cùng Jellal dẫn dắt các bạn bè phản kháng và đánh bại đám ma đạo sĩ hắc ám đã nô dịch họ.

Nhưng ngay khi họ chuẩn bị rời đi, Jellal không biết vì sao tính cách đại biến, dùng tính mạng của tất cả bạn bè để uy hiếp và trục xuất Erza, còn lừa dối bạn bè rằng chính Erza đã phản bội họ.

Lừa các bạn bè tiếp tục xây dựng tòa tháp, tạo ra một thế giới

thiên đường tự do.

Mấy ma đạo sĩ tấn công tối qua chính là những người bạn nhỏ của Erza khi còn là nô lệ, Erza cố tình bị bắt, chính là muốn quay lại hòn đảo để tìm hiểu mục đích thực sự của Jellal.

Và khi mấy người bạn nhỏ đó biết được sự thật, một người tên "Sho", vì để bảo vệ Erza không bị Jellal làm hại, đã nhân lúc Erza không phòng bị, dùng lá bài của mình phong ấn Erza, muốn một mình đi đánh bại Jellal.

Thế là đội ngũ tan rã, Sho mang theo Erza lên tầng cao nhất tìm Jellal quyết đấu, Gray và một người bạn thời thơ ấu khác của Erza là Simon đuổi theo ngăn cản, Lucy và Juvia đi tìm Natsu, người đã xông vào tháp đầu tiên để cứu Happy.

"Xem ra mọi chuyện rất phức tạp, đi, vậy thì đi tìm Natsu trước, rồi hội hợp với Erza và những người khác rời khỏi đây." Ban đầu George định dùng Phép Độn thổ đưa Lucy và Juvia ra ngoài trước, nhưng xét thấy cả sự việc đều có vẻ kỳ lạ, Tháp Thiên Đường còn có hai kẻ địch cấp S và một Jellal không biết thực lực thế nào.

Hắn cảm thấy vẫn nên tập hợp lại với nhau rồi cùng ra ngoài thì tốt hơn.

Ra tay đánh bại gã ma đạo sĩ guitar, hắn đã bị lộ trong tầm mắt của Jellal, có thêm một người giúp đỡ khi gặp địch cũng có thêm một phần sức mạnh.

Juvia dù sao cũng là một ma đạo sĩ cấp S, chiến đấu có thể giúp được không ít, bản thân Lucy thực lực không mạnh, nhưng tinh linh của cô cũng có chút tác dụng.

Theo lời cô nói, cô có một tinh linh Bảo Bình tên Aquarius, thực lực không thua kém ma đạo sĩ cấp S thông thường, nhưng tính tình

không tốt, tấn công không phân biệt địch ta, nếu không phải lúc sinh tử cô cũng không dám triệu hồi ra.

"Dấu chân hiện hình - Natsu." Tạm thời đổi đối tượng của bùa truy tung thành Natsu, George mang theo Lucy và Juvia lại xuất phát.

Tháp Thiên Đường cao cả trăm mét, có mấy chục tầng, bên trong phức tạp như mê cung, nếu không có bùa truy tung muốn tìm một người thật không dễ dàng.

"Lại thua rồi, ma đạo sĩ hồi phục của Fairy Tail cũng đến rồi, lần này càng ngày càng thú vị." Trên đỉnh tháp, Jellal ngồi trên ngai vàng một tay chống cằm, một tay búng quân cờ tượng trưng cho gã ma đạo sĩ guitar ra khỏi bàn cờ.

Đối với hắn, thắng thua của trận chiến bên dưới không quan trọng.

Là một phân thân tư duy chỉ chiếm một nửa thực lực mà đã có thể trở thành một trong Thập Thánh Pháp Sư của vương quốc, hắn tự tin có thể dễ dàng đánh bại tất cả ma đạo sĩ Fairy Tail bên dưới.

Dù có thêm một con mèo có thực lực ma đạo sĩ cấp S, kết quả cũng vậy.

Sở dĩ vẫn chưa ra tay, chẳng qua là cảm thấy chờ đợi quá nhàm chán, nhân lúc Etherion còn chưa bắn xuống để giúp hắn hoàn thành R-System, chơi một trò chơi giết thời gian mà thôi.

"Như vậy vẫn quá chậm!" Ước tính còn mười lăm phút nữa Etherion sẽ tấn công, George trực tiếp một tay cầm Lucy, một tay cầm Juvia, xông ra ngoài tòa tháp, bay thẳng lên trên.

Sau khi xác định tầng lầu Natsu đang ở, hắn dùng bùa nổ trực tiếp tạo một cái lỗ trên tòa tháp rồi xông vào.

"Cái quái gì vậy?" Chỉ là sau khi họ vào trong tòa tháp, liền nhìn

thấy một sinh vật vô cùng kỳ dị.

Đó là một sinh vật có thân hình con người cường tráng và cái đầu của một con mèo cú, quan trọng là trên cái đầu mèo cú đó còn có một mái tóc ngắn màu hồng anh đào, trông có đến tám phần giống với tóc của Natsu.

Điều khiến George cảm thấy kỳ quái nhất là, bùa truy tung của hắn hiển thị mục tiêu cuối cùng, chính là sinh vật kỳ dị đó. .....

"Hỏa Long gào thét!" "Băng tạo hình: Đột Kích Thương!" Lúc này, người đàn ông đầu mèo cú phun ra ngọn lửa Diệt Long, Gray sử dụng Băng tạo hình, hai người một lửa một băng đang đối đầu nhau.

Bên cạnh là Simon, người bạn thời thơ ấu bị thương của Erza, và Happy.

"Simon, rốt cuộc là chuyện gì vậy, không phải các cậu đi đuổi theo Sho và Erza sao?

Còn Happy nữa, Natsu đâu?" Lucy kinh ngạc nhìn người đàn ông đầu mèo cú đang sử dụng Diệt Long ma pháp, cả người đều rối loạn.

Diệt Long ma pháp Hỏa Long chỉ có Natsu biết, chùm tóc đó cũng rất giống Natsu, nhưng cái đầu mèo cú kia là sao?

Chương 176

“Lucy, Natsu bị con mèo cú đó ăn vào bụng rồi!” Happy oa oa khóc lớn nói.

Simon ôm bụng nửa quỳ trên đất giải thích: “Hắn không phải Natsu, hắn là Kiêu, một trong Trinity Raven của Death's Head Caucus, một ma đạo sĩ cấp S có năng lực đáng sợ là có thể đoạt được ma thuật của kẻ địch sau khi ăn họ vào bụng.” “Mười phút nữa thôi, Hỏa Long Natsu sẽ bị ta hoàn toàn tiêu hóa, ta sẽ có thêm sức mạnh của Diệt Long ma pháp!” Bên kia, người đàn ông đầu mèo cú dùng ngọn lửa áp chế Gray rồi cười khằng khặc một cách ngạo mạn.

George định ra tay, nhưng Juvia, người thích Gray, thấy Gray bị ngọn lửa áp chế, đã la lớn rồi xông lên.

“Ngài Gray, em đến giúp ngài, Thủy Lưu Trảm Phá!” Vài lưỡi dao nước sắc bén chém về phía người đàn ông đầu mèo cú, gã vội vàng né tránh.

Juvia là một ma đạo sĩ cấp S, những lưỡi dao nước đó có thể dễ dàng cắt cả đá tảng, nếu bị trúng cơ thể sẽ bị chém thành nhiều mảnh ngay lập tức.

“Làm tốt lắm, Juvia!” Thấy người đàn ông đầu mèo cú lộ ra sơ hở vì né dao nước, Gray nhanh chóng dựng lên một khẩu pháo: “Băng tạo hình: Pháo Băng Tuyết!” Sức mạnh như tuyết lở bùng nổ từ khẩu pháo, đánh bay người đàn ông đầu mèo cú, làm vỡ nát mấy bức tường, ngã xuống đất choáng váng, Natsu trong bụng cũng bị nôn ra.

Nếu xét theo tiêu chuẩn của các hội pháp sư bên ngoài, Gray cũng có thực lực ma đạo sĩ cấp S, hai cấp S, lại còn là sự phối hợp giữa băng và nước, sức sát thương tự nhiên không hề tầm thường.

“Băng tạo hình, cũng có thể đưa vào danh sách ma thuật cần học.” George nhìn uy lực của Pháo Băng Tuyết, thầm gật đầu.

Ở bên bản thể Marvel, hắn vừa dùng Cây Thế Giới và dây thần kinh tim của Vua Người Khổng Lồ Băng để chế tạo ra một cây đũa phép mới, ngoài việc tăng cường ma thuật gấp hai mươi lăm lần như bình thường, còn có hiệu quả tăng cường đặc biệt đối với ma thuật hệ băng sương.

Nếu hắn có thể học được Pháo Băng Tuyết này, sau này dùng đũa phép thi triển ra, ước chừng uy lực cũng không khác gì tuyết lở thật sự.

“Etherion còn mười phút nữa là sẽ bắn, Lucy cậu và vị Simon này đi đưa những người bạn khác của Erza ra khỏi tháp trước, chờ chúng tôi ở mặt biển ngoài đảo.

Happy cậu bắt lấy Natsu, theo tôi đi tìm Erza.” Thấy Natsu chỉ hơi choáng, không có gì đáng ngại, George nhanh chóng sắp xếp.

Simon bị Kiêu đánh bị thương, không giúp được gì nhiều, không bằng để cậu ta đi tìm đủ đồng đội rồi rời đi trước, còn tinh linh Bảo Bình của Lucy phải ở trên biển mới có thể phát huy uy lực lớn nhất, có thể ra biển chờ lệnh trước.

Hắn thì dẫn theo Natsu, Gray và Juvia, những người có thực lực cấp S, đi tìm Erza, nhiều cấp S tụ tập lại với nhau, dù có gặp rắc rối thật cũng có thể giải quyết nhanh chóng.

“Được, các cậu cẩn thận.” Lucy đỡ Simon bị thương đi xuống tháp.

Happy bắt lấy Natsu, George bắt lấy Gray và Juvia, lại lần nữa bay ra ngoài tháp, bay thẳng lên trên.

Theo sự chỉ dẫn của bùa truy tung, họ đến một tầng tháp gần đỉnh.

“Chắc là ở đây!” George dùng đuôi quấn lấy đũa phép chỉ về phía trước.

“Confringo!” Tòa tháp kiên cố lại một lần nữa bị khoét một cái lỗ.

Phải nói rằng, bùa nổ này tuyệt đối là một cao thủ phá dỡ công trình.

Phải biết rằng tòa tháp mất tám năm mới xây xong này không phải là một công trình bình thường, bên trong dung hợp rất nhiều dược liệu ma thuật, khắc họa vô số minh văn thuật thức, tường ngoài vô cùng kiên cố.

Ma thuật thông thường đánh vào chắc cũng không thể phá phòng.

Cũng nhờ bùa nổ có hiệu quả đặc công với công trình cộng thêm sự gia tăng của đũa phép, mới có thể trực tiếp nổ ra một cái lỗ lớn.

“Oa!” Vừa vào từ cái lỗ bị nổ, George, Natsu và Gray ba người đều không nhịn được mà thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Tầng này của Tháp Thiên Đường rất trống trải, là một không gian khổng lồ, trong không gian có một cây cầu, chỉ có đi qua cây cầu đó mới có thể đến được lối vào tầng cao nhất.

Và người canh giữ trên cây cầu này chính là ma đạo sĩ hệ Requip mạnh nhất trong Trinity Raven, Ikaruga.

Đây là một người phụ nữ mặc kimono hoa anh đào, tay cầm một thanh trường đao ma thuật màu đỏ.

Ba người “oa” lên không phải vì không gian này và người phụ nữ tên Ikaruga đó, mà là Erza ở đối diện Ikaruga.

Vừa rồi khi họ xông vào, đúng lúc thấy Erza mặc giáp Luyện Ngục bị Ikaruga chém nát áo giáp, khoảnh khắc lóe lên đó, quả thực vô cùng tuyệt vời.

Nhưng cũng chỉ là một khoảnh khắc, bởi vì sau khi áo giáp bị chém nát, Erza đã thay một bộ quần áo mới.

Chỉ là lần này không còn là áo giáp, mà chỉ có một dải băng quấn ngực và hai thanh trường kiếm.

"Erza, có cần giúp không?" George dẫn mọi người đáp xuống sau lưng Erza, có thể chém nát áo giáp ma thuật của một ma đạo sĩ cấp S hàng đầu như Erza, thực lực của vị ma đạo sĩ đối diện không thể xem thường.

"George, cậu cũng đến rồi." Erza gật đầu với George: "Không cần đâu, cứ để tự mình tôi lo, đối mặt với một cao thủ như vậy, tôi không nên phòng ngự, chỉ có buông bỏ nội tâm, toàn lực tấn công, mới có thể giành chiến thắng.

Chúng ta hãy quyết thắng thua trong một đòn!" Thân hình lóe lên, Erza tập trung toàn bộ ma lực vào hai thanh trường kiếm, xông về phía Ikaruga.

Ikaruga cũng rút đao nghênh đón Erza.

Hai bên trên không trung tưởng như lướt qua nhau trong nháy mắt, nhưng thực tế đã giao thủ hàng trăm chiêu.

"Cô quả nhiên có bản lĩnh, Nữ hoàng của các Tiên...

Erza..." Sau khi đáp đất, Ikaruga lẩm bẩm một câu, thanh đao ma thuật trong tay vỡ tan, cả người cũng ngã xuống đất không còn hơi thở.

Trong khoảnh khắc giao thủ vừa rồi, cô ta đã bị Erza, người chỉ công không thủ, đánh trúng yếu hại.

"Erza, còn tám phút nữa là Etherion sẽ bắn rồi, nên rời đi thôi." Thấy Erza đánh bại Ikaruga, George tiến lên nói.

Erza lại lắc đầu: “George, cậu đưa họ rời khỏi đây trước đi, hôm nay tôi nhất định phải cùng Jellal làm một cái kết.

Tôi muốn làm rõ tại sao anh ta lại làm như vậy!

Yên tâm, chỉ cần tôi ngăn cản anh ta trong vòng tám phút, mọi kế hoạch của anh ta đều sẽ đổ bể.” Cô vẫn luôn không hiểu, Jellal lương thiện và đáng tin cậy như vậy, tại sao đột nhiên tính cách lại đại biến, trở thành như bây giờ.

“Được!” Nhìn ánh mắt kiên định của Erza, George biết mình nói gì Erza chắc cũng sẽ không đi cùng, có lẽ trong lòng đã quyết định sẽ cùng Jellal đồng quy vu tận.

Đưa tay ngăn cản sự phản đối của Natsu và những người khác, ngay khoảnh khắc Erza quay người, hắn đã phát động ma thuật về phía Erza.

“Stupefy!”. .....

Erza không phải Natsu hay Gajeel, không có thể chất kháng ma thuật của Diệt Long Ma Đạo Sĩ, trong tình huống hoàn toàn không phòng bị bị bùa choáng của George đánh trúng, lập tức ngất đi.

“Juvia, mang Erza đi, chúng ta rời khỏi đây, Etherion chắc chỉ còn năm phút nữa là bắn.” Để Erza đi tìm Jellal liều mạng, rõ ràng không phải là một quyết định sáng suốt.

Mang mọi người cùng đi tìm Jellal liều mạng, cũng không sáng suốt.

Jellal đó có thể sai khiến được một cấp S mạnh như Ikaruga, thực lực tuyệt đối mạnh mẽ, nói không chừng còn có khả năng là một Thánh Thập Pháp Sư.

Hơn nữa suốt chặng đường này, đối phương rõ ràng đang ấp ủ một âm mưu rất lớn.

Trong tình huống không biết gì, lại còn có mối đe dọa từ Etherion, tiếp tục đi theo kịch bản của đối phương, thì thật quá ngốc.

Rời khỏi Tháp Thiên Đường trước, rời khỏi phạm vi tấn công của Etherion, sau đó ngồi chờ diễn biến tiếp theo.

Nếu Jellal và Tháp Thiên Đường bị Etherion thổi bay thành không khí, đó tự nhiên là mọi người đều vui vẻ.

Nếu không phải, thì họ sẽ tùy cơ ứng biến, đánh được thì đánh, đánh không lại thì chạy, vương quốc có bao nhiêu hội pháp sư, bao nhiêu ma đạo sĩ mạnh mẽ, còn có không ít Thánh Thập, có chuyện gì thì người cao gánh vác.

Không cần thiết phải uổng mạng.

Chương 177

Hắn không thích đánh những trận không nắm chắc.

Nếu Jellal thật sự cần thân xác của Erza làm vật chứa để Zeref hồi sinh, rời khỏi Tháp Thiên Đường ra ngoài đuổi theo họ, thì đánh ở bên ngoài cũng tốt hơn là đánh trong Tháp Thiên Đường.

Ít nhất đối phương mất đi lợi thế sân nhà, họ cũng không còn mối đe dọa từ Etherion.

Lấy ra chiếc hộp đã được mở rộng bằng bùa cơi nới không dấu vết, nhét toàn bộ Erza và những người khác vào hộp, George trực tiếp dùng Phép Độn thổ đến mặt biển ngoài đảo.

Lúc này Lucy và Simon cũng đã mang theo hai người bạn khác từ thời thơ ấu của Erza là Wally và Millianna rời khỏi tòa tháp, ngồi thuyền nhỏ ra biển lớn.

"Reparo!" Hướng về một con tàu lớn của vương quốc bị ma thuật phá nát trên biển sử dụng bùa sửa chữa, rất nhanh một con tàu mới tinh đã xuất hiện trên biển.

Thả Erza và những người khác ra, đón Lucy và mấy người kia lên, George giải bùa choáng cho Erza, mọi người đứng trên boong tàu nhìn về phía Tháp Thiên Đường.

"Erza, còn chưa đầy một phút nữa là Etherion sẽ bắn, chúng ta hãy xem ở đây đi." "Jellal." Erza tỉnh lại biết mình bây giờ có qua đó cũng không kịp nữa, chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi.

Cùng lúc đó, trên đỉnh Tháp Thiên Đường, Jellal búng bay tất cả các quân cờ trên bàn, đứng dậy đi đến bên cửa sổ.

"Thôi vậy, đợi Tháp Thiên Đường hoàn thành triệt để, ta sẽ đi xử

lý các ngươi sau.” R-System muốn hoàn thành triệt để, cần phải đầu tư một lượng ma lực vô cùng lớn, dù hắn là một Thánh Thập cũng không thể làm được, chỉ có thể dựa vào vũ khí tối thượng của Hội đồng, Etherion.

Cho nên mấy năm trước hắn đã tách ra một nửa ma lực để ngưng tụ thành một phân thân tư duy, lấy tên là “Siegrain” gia nhập Hội đồng, với thực lực Thánh Thập trở thành một trong các nghị viên của Hội đồng.

Phân thân tư duy đề xuất dùng Etherion để ngăn chặn Zeref hồi sinh trong Hội đồng, chính là để Tháp Thiên Đường hấp thụ 2,7 tỷ khái niệm ma lực do Etherion bắn ra.

Sau đó hắn có thể dùng thân xác của ma đạo sĩ cấp S Erza để hồi sinh Zeref.

Ban đầu hắn định đợi Erza tự mình đến tìm, sau đó khi R-System hoàn thành triệt để thì trực tiếp bắt đầu hồi sinh Zeref.

Bây giờ kế hoạch có thay đổi, nhưng cũng không ảnh hưởng lớn, sau khi R-System hoàn thành triệt để, hắn thu hồi phân thân tư duy ở Hội đồng, khôi phục thực lực hoàn chỉnh, đích thân đi bắt Erza về là được.

“Ma lực thật khủng khiếp!” Nhìn mấy tầng pháp trận ma thuật khổng lồ màu vàng đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Tháp Thiên Đường, George và tất cả mọi người trên tàu đều lộ vẻ kinh hãi.

Họ đều đã nghe nói về ma thuật hủy diệt tối thượng của Hội đồng, Etherion, nhưng tận mắt nhìn thấy vẫn là lần đầu tiên.

Trước pháp trận ma thuật vệ tinh khổng lồ trên không trung, trước 2,7 tỷ khái niệm ma lực đang tụ tập, tất cả mọi người đều cảm thấy mình thật nhỏ bé.

“Ầm!” Một cột sáng màu vàng đặc quánh như vật chất từ pháp trận ma thuật khổng lồ đó bùng nổ, bắn thẳng vào Tháp Thiên Đường.

Trong khoảnh khắc, cả bầu trời đều bị ánh sáng trắng bao phủ, mọi người đều không tự chủ được mà nhắm mắt lại.

“Sao lại thế này!” Tuy nhiên, khi ánh sáng trắng soi rọi cả thế giới qua đi, Tháp Thiên Đường không hề biến mất, mà hóa thành một khối pha lê ma thuật khổng lồ cao cả trăm mét.

“Quả nhiên có vấn đề.” George nhìn tòa tháp pha lê ma thuật tràn ngập ma lực, trên mặt không có vẻ gì là quá ngạc nhiên.

Khi phát hiện Jellal không đuổi theo, và khi Etherion bắn Jellal cũng không rời khỏi Tháp Thiên Đường, hắn đã biết kế hoạch của Hội đồng có thể sẽ thất bại.

Jellal chắc chắn có cách hóa giải đòn tấn công của Etherion.

Nếu không sẽ không ngu ngốc ở trong Tháp Thiên Đường chờ chết.

“Thì ra là vậy, Tháp Thiên Đường của hắn căn bản chưa xây xong, hắn cần ma lực của Etherion mới có thể xây dựng hoàn chỉnh Tháp Thiên Đường!” Lúc này, Erza cũng đã phản ứng lại.

Cô năm đó cũng là nô lệ xây dựng Tháp Thiên Đường, đối với Tháp Thiên Đường cũng không phải là không biết gì.

Tám năm trước tại sao đoàn thể ma đạo sĩ hắc ám lại phải xây tám tòa tháp cùng lúc, mục đích chính là để có thể thu thập ma lực tốt hơn, sau đó khởi động R-System.

Thế nhưng Jellal chỉ xây một tòa, lại dựa vào đâu mà nói đã hoàn thành R-System?

Trước đây cô cũng đã đi vào ngõ cụt, không nghĩ theo hướng này,

luôn chỉ nghĩ đến việc lên tầng cao nhất tìm Jellal để kết thúc mọi chuyện.

Bây giờ nhìn thấy tòa tháp pha lê ma thuật, mới hoàn toàn hiểu ra.

"Thì ra bây giờ R-System mới được coi là hoàn thành." Nghe Erza giải thích, mọi người cuối cùng cũng hiểu được mục đích thực sự của Jellal.

"Lacrima lớn như vậy, nếu dùng để thiền định, cấp bậc ma lực chẳng phải sẽ tăng vù vù sao!" George nhìn ma lực khổng lồ tỏa ra từ khối Lacrima đó, mắt càng lúc càng sáng.

Thuật thiền định mà hắn học được ở thế giới The Sorcerer's Apprentice, thực chất chính là thông qua ý chí để hấp thụ sức mạnh từ bên ngoài chuyển hóa thành ma lực tích trữ trong cơ thể, từ đó nâng cao cấp bậc ma đạo sĩ của mình.

Điểm này có phần tương tự với tu chân trong thần thoại.

Một khi cấp bậc ma lực vượt quá năm trăm, về cơ bản có thể trường sinh bất lão.

Vòng tròn Merlin và vòng tròn Morgana đều có thể ngưng tụ sức mạnh xung quanh, làm cho tốc độ thiền định nhanh hơn, sức mạnh xung quanh càng đậm đặc, hiệu suất thiền định tự nhiên cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nếu hắn có thể khắc vòng tròn Morgana trong tòa tháp pha lê ma thuật này để thiền định, nói không chừng hiệu suất thiền định có thể tăng lên gấp mười lần.

Cho nên lúc này hắn đã quyết định, Jellal đó dù mạnh đến đâu, hôm nay nhất định phải xử lý đối phương, chiếm lấy tòa tháp pha lê ma thuật này làm của riêng.

May mà đội hình bên này của hắn cũng không yếu, ngoài bản thân

hắn, còn có Erza cấp S hàng đầu, Natsu, Gray và Juvia cấp S, Lucy có thể triệu hồi tinh linh cấp S ra giúp chiến đấu trên biển. .....

"Erza ta từng yêu sâu đậm, hãy hiến dâng thân xác của nàng cho lý tưởng của ta!" Chẳng biết từ lúc nào, Jellal đã xuất hiện trên không trung phía trên con tàu lớn.

Erza cũng biến ra hai thanh kiếm ma thuật và lao thẳng lên.

"Jellal, tên khốn nhà ngươi, nằm xuống cho ta!" "Luồng ma lực này còn mạnh hơn cả Jose, chắc chắn là cấp Thánh Thập!" George nhíu mày.

Hắn đoán Jellal sẽ rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh hơn cả Jose lần trước.

Lần đó để đánh bại Jose, cả hội của họ đã phải hợp sức lại mới giành được chiến thắng, trong đó còn nhờ Natsu ăn Lệ Hỏa tiêu hao không ít ma lực của đối phương.

"Cùng lên!" Erza một mình chắc chắn không phải là đối thủ, vì vậy George lập tức bung cánh bay tới, Natsu, Gray và Juvia theo sát phía sau.

Simon và những người khác bị thương không thể giúp được, còn Lucy thì lấy ra chìa khóa tinh linh Bảo Bình Tọa.

"Chỉ bằng các ngươi?" Zeref lộ vẻ khinh thường, thân hình lóe lên rồi biến mất giữa không trung.

"Thiên thạch!" "Không phải biến mất, là tốc độ quá nhanh." George dùng thị giác siêu phàm của mình bắt được hình ảnh Jellal được một lớp ánh sao bao bọc, cả người tăng tốc như một thiên thạch.

Đầu tiên hắn né được kiếm kỹ mạnh nhất của Erza đã tiêu diệt Ikaruga, sau đó mỗi người một cước đá văng Natsu và Gray xuống

dưới.

Nhưng khi tấn công Juvia, hắn đã bị cơ thể kịp thời hóa lỏng của cô né được.

“Thất Tinh Kiếm!” Bảy ngôi sao xuất hiện sau lưng Jellal, với thế sét đánh lao về phía Juvia đang hóa lỏng.

Dù né được đòn tấn công vật lý, Juvia vẫn bị đòn ma thuật này đánh thẳng xuống biển.

“Siêu Pháo Điện Từ!” Một đồng xu mang theo dòng điện khổng lồ bắn về phía sau lưng Jellal.

Ngay khoảnh khắc nhìn rõ động tác của Jellal, George cũng đã ra tay.

“Đòn tấn công thế này không làm ta bị thương được đâu.” Jellal quay người, dùng nắm đấm được bao bọc bởi ánh sao, đấm tan cả Pháo Điện Từ, rồi hóa thành một vệt sáng lao về phía George.

Chương 178

“Pháo Điện Từ cấp bốn vẫn còn quá yếu đối với ma đạo sĩ cấp Thánh Thập.” Nếu là Pháo Điện Từ với tốc độ gấp ba lần âm thanh của Misaka Mikoto, chắc Jellal đã không dám dùng tay không đỡ trực tiếp.

“Biến!” Tốc độ của Jellal quá nhanh, ngoài Pháo Điện Từ ra thì những ma thuật khác rất khó đánh trúng, vì vậy một ma pháp trận hiện lên trên người George, từ một chú mèo vàng nhỏ bằng lòng bàn tay, hắn biến thành một con mèo khổng lồ cao mười mét.

“Kích thích dòng điện!” Sau khi biến lớn vẫn chưa xong, điện áp hai trăm triệu vôn kích thích từng tế bào trong cơ thể, khiến sức mạnh thể chất và tốc độ của hắn lại tăng thêm một bậc.

“Cút ngay!” Móng vuốt to như cối xay đá, mang theo điện quang hung hãn vỗ về phía Jellal đang lao tới.

Nắm đấm và móng vuốt va chạm, cuối cùng sức mạnh của George vẫn nhỉnh hơn một chút, đánh bay Jellal ra xa.

“Đi!” Cùng lúc đó, hắn lại điều khiển từng lưỡi đao sắc bén bay tới chém về phía Jellal đang bị đánh bay.

Đối mặt với ma đạo sĩ cấp Thánh Thập, không thể giữ lại chút nào, phải toàn lực ứng phó mới có cơ hội thắng.

“Mở ra, cánh cổng Bảo Bình Tọa, Aquarius!” Dưới mặt biển, Lucy cũng cắm chiếc chìa khóa vàng của mình vào lòng đại dương.

Ma pháp trận màu lam dâng lên, người cá Aquarius cầm bình ma thuật gầm lên giận dữ: “Con nhỏ thối tha, lại phá rối buổi hẹn hò của ta, tất cả đi chết cho bà!” Một luồng ma lực đáng sợ không thua gì ma

đạo sĩ cấp S bình thường bùng nổ, dòng nước từ trong bình ma thuật cuốn theo lượng lớn nước biển tạo thành sóng thần, cuộn về phía Jellal đang rơi xuống.

"Hả..." Chỉ có điều, cơn sóng thần đáng sợ không chỉ cuốn Jellal, mà còn cuốn cả con tàu nơi Natsu, Gray, Juvia và Lucy đang ở dưới nước vào cùng.

Đúng là một đòn tấn công diện rộng không phân biệt đối tượng.

"Giáp Người Khổng Lồ!

Thương Phá Ma!" Erza, người bị Jellal né đòn, đã thay bộ Giáp Người Khổng Lồ có sức mạnh lớn nhất, dồn toàn lực ném ngọn thương dài có khả năng phá vỡ mọi ma thuật về phía Jellal đang bị nước biển cuốn vào.

"Cũng thú vị đấy, vậy ta sẽ chơi đùa với các ngươi một chút." Đối mặt với đòn tấn công đa phương diện mà đối với một ma đạo sĩ cấp S bình thường là chí mạng, Jellal không hề tỏ ra hoảng sợ.

Chỉ thấy hai tay hắn bắt chéo, một ma pháp trận màu đen lập tức hiện ra.

"Hãy rơi vào bóng tối vô tận đi, Ám Hắc Nhạc Viên!" Một lỗ đen dường như có thể nuốt chửng mọi thứ xuất hiện ngay lập tức, vô số lưỡi đao sắc bén, nước biển, ngọn thương khổng lồ, tất cả đều bị lỗ đen nuốt chửng, sau đó nổ tung dữ dội.

Làn sóng xung kích mạnh mẽ hất văng tất cả mọi người, bao gồm George, Erza, Aquarius và Lucy.

"Băng Tạo Hình: Bệ Đá Lớn!" Ma pháp trận màu trắng sáng lên trong nước biển, một bệ băng khổng lồ lập tức lan ra trên mặt biển, đỡ lấy mọi người đang bị hất văng.

Đó là Gray đã hồi phục và sử dụng ma thuật băng của mình.

“Mẹ nó chứ, mạnh thật.” George trở lại kích thước bình thường, đáp xuống lớp băng, không nhịn được văng tục.

Nhiều ma đạo sĩ cấp S vây đánh như vậy mà bị đối phương phá giải chỉ bằng một chiêu, còn kinh khủng hơn cả Jose lần trước.

“Nói cho các ngươi một bí mật khiến các ngươi tuyệt vọng đây, hội trưởng Jose mà cả hội của các ngươi phải rất vất vả mới đánh bại được lần trước, trong bảng xếp hạng Thánh Thập, còn không bằng một Tư niệm thể của ta.

Ồ, quên nói cho các ngươi, lý do Hội đồng phát động Ma đạo tinh linh lực là vì ta đã tách ra một Tư niệm thể tên là Siegrain, các ngươi chắc đã nghe qua cái tên này.” “Siegrain!” Nghe vậy, đồng tử của George co rụt lại.

Hắn đương nhiên biết cái tên này, một trong những Thánh Thập Đại Ma Đạo Sĩ lừng lẫy, Thánh Thập trẻ tuổi nhất, còn là một trong những ủy viên của Hội đồng, chỉ là chưa bao giờ có ảnh của hắn ta bị lộ ra ngoài.

Không ngờ đó lại chỉ là một Tư niệm thể của Jellal.

Tư niệm thể là một loại ma thuật rất cao siêu, chỉ những ma đạo sĩ cấp S hàng đầu mới có thể học được, độ khó rất lớn nhưng cũng rất hữu dụng.

Nó có thể tạo ra một phân thân thực sự tồn tại, có sức mạnh tối đa bằng một nửa bản thể, và có thể thu hồi bất cứ lúc nào bất kể khoảng cách.

Một Tư niệm thể chỉ có tối đa một nửa thực lực mà đã xếp trên cả Jose, vậy thì Jellal với thực lực toàn vẹn hiện tại, không cần nghĩ cũng biết đáng sợ đến mức nào.

“Đừng quên, sức mạnh của con người sẽ tiến bộ!” Nhân lúc Jellal

đang trong giai đoạn "nhân vật phản diện chết vì nói nhiều", George dùng Thần giao cách cảm thông báo cho Natsu lại gần, bắt đầu đổ Lệ Hỏa vào miệng cậu ta.

Sau trận chiến với Phantom, thực lực của mọi người đều đã trưởng thành, đặc biệt là Natsu, vì được cho ăn Lệ Hỏa tới cực hạn, dường như đã mở khóa được một loại sức mạnh đặc biệt nào đó, khả năng chịu đựng Lệ Hỏa của cơ thể đã tăng lên rất nhiều.

"Ồ, tiến bộ ư, vậy ta sẽ cho các ngươi biết thế nào là chênh lệch!" Đứng trên ma pháp trận thiên thể lơ lửng, Jellal cười lớn ngông cuồng, ma lực trong cơ thể hắn bùng nổ, khiến không khí xung quanh cũng có chút méo mó.

"Chân Thiên Thể Ma Pháp - Tinh Băng!" Một ma pháp trận khổng lồ hiện ra trên đỉnh đầu hắn, một khối thiên thạch khổng lồ mang theo ngọn lửa vô tận từ trên trời rơi xuống, lao thẳng về phía tất cả mọi người bên dưới.

Thiên thạch rơi xuống, một đòn là có thể dễ dàng biến cả một thành phố thành tro bụi… … "Đúng là Thiên Thể Ma Pháp thật!" George nhìn khối thiên thạch khổng lồ từ trên trời rơi xuống, khóe miệng cũng giật giật.

"Tất cả lại đây." Thiên thạch lớn như vậy, không cần nghĩ cũng biết, dù họ có hợp sức phòng ngự cũng không đỡ nổi.

Nếu đã không đỡ nổi thì chỉ có thể né thôi.

Nghe được thông điệp tâm linh của George, tất cả mọi người, kể cả Lucy và nhóm của cô, đều tập trung lại bên cạnh George.

"Natsu, mau dùng Hồng Liên Bạo Viêm!" "Ngọn lửa tay trái và ngọn lửa tay phải, hai loại lửa hợp nhất, Hồng Liên Bạo Viêm của Hỏa Long!" Kết hợp ngọn lửa của chính mình với Lệ Hỏa đã hấp thụ,

một luồng Hồng Liên Bạo Viêm khổng lồ từ dưới phóng lên nghênh đón khối thiên thạch.

Nhân cơ hội này, George đưa tay chỉ xuống mặt băng bên dưới.

"Thế giới Gương!" Mặt băng cứng rắn lập tức gợn lên một làn sóng, tất cả mọi người đồng thời rơi vào một thế giới Gương đối lập với thực tại.

"Chuyện gì thế này?" Nhìn thiên thạch bên ngoài đập tan Hồng Liên Bạo Viêm và tiếp tục lao về phía họ, sau đó gây ra một cơn sóng thần cực lớn, nhưng lại không hề ảnh hưởng gì đến họ, Lucy và những người khác đều tỏ ra ngơ ngác.

"Đây là ma thuật gương của tôi, có thể tạm thời trốn trong một thế giới Gương khác, ở bên trong sẽ không bị ảnh hưởng bởi bên ngoài." George lên tiếng giải thích.

Bên kia, Sho nói: "Là ma thuật không gian, rất giống với ma thuật của tôi." Ma thuật của Sho có thể tạo ra một không gian bên trong lá bài, sau đó thu kẻ địch vào không gian đó.

Không gian trong lá bài rất giống với không gian gương này, chỉ là không lớn bằng Thế giới Gương.

"Jellal tinh thông các loại ma thuật, cũng rất nhạy cảm với không gian, hắn sẽ sớm phát hiện ra nơi này thôi." Simon nhìn cơn sóng thần vẫn chưa lắng dịu bên ngoài: "Chúng ta rời khỏi đây trước đi, chúng ta không phải là đối thủ của Jellal." "Không được, một khi để Jellal hồi sinh Zeref, đó sẽ là một thảm họa lớn cho cả thế giới." Erza nhìn về phía George: "George, cậu đưa họ rời đi trước, tôi sẽ ở lại, tìm cơ hội tấn công lén xem có thể giết được Jellal không." "Tôi không đi." "Tôi cũng không đi." "Ngài Gray không đi, tôi cũng không đi." Natsu và Gray rõ ràng không muốn để Erza một mình ở lại mạo hiểm, quyết định ở lại chiến đấu với Jellal đến cùng.

George suy nghĩ một chút rồi sắp xếp lại kế hoạch tác chiến.

“Ma thuật cấp độ vừa rồi chắc chắn đã tiêu hao không ít ma lực của hắn.

Tôi có một ma thuật rất mạnh, có thể sẽ đánh bại được hắn, nhưng cần thời gian chuẩn bị.” Hắn cũng không muốn từ bỏ khối Ma thủy tinh lớn như vậy.

“Cần bao lâu?” Erza hỏi.

“Cần ít nhất bảy phút.” George tính toán.

Chiêu cuối của hắn đương nhiên là ma thuật cổ đại cực kỳ tốn thời gian kia.

Với sự hỗ trợ của cây đũa phép ở thế giới này, Bão Sấm Sét mà hắn thi triển sẽ mạnh hơn rất nhiều so với khi ở Asgard của Marvel.

Đương nhiên, chỉ dựa vào ma thuật Bão Sấm Sét này, muốn chiến thắng Jellal e là vẫn chưa đủ, vì vậy hắn có một ý tưởng mới.

Nếu thành công, khả năng thắng là rất cao.

Nếu thất bại, hắn cũng không còn tham luyến Ma thủy tinh nữa, sẽ dùng Phép Độn thổ đưa mọi người chạy trốn ngay lập tức, mạng sống là trên hết.

“Yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ câu đủ thời gian cho cậu.” Erza một lần nữa thay bộ trang phục chỉ có băng quấn ngực, tay cầm hai thanh kiếm ma thuật, trong lòng quyết định dù có chết cũng phải kéo dài đủ bảy phút.

“Đến hòn đảo đằng kia, có Ma thủy tinh ở đó, có thể khiến hắn phải ném chuột vỡ bình.” George dẫn mọi người nhanh chóng bay về phía hòn đảo trong Thế giới Gương.

Chiến đấu trên hòn đảo đó, ít nhất Jellal không thể thi triển những

ma thuật tầm cỡ như Tinh Băng, nếu không sẽ phá hủy cả Ma thủy tinh.

Chương 179

Còn bên ngoài, Jellal đứng trên ma pháp trận thiên thể, nhìn mặt biển yên lặng trở lại sau cơn sóng thần, khí tức ma lực của tất cả mọi người đều biến mất không dấu vết, hắn không khỏi nhíu mày.

"Không lẽ tất cả đều chết hết rồi chứ." Chiêu Thiên Thể Ma Pháp của hắn đúng là rất mạnh, đám tép riu bị bốc hơi thành không khí thì hắn có thể hiểu được.

Nhưng những người cấp S như Erza, lại còn có bộ giáp kim cương với khả năng phòng ngự cực mạnh, nhiều nhất cũng chỉ bị trọng thương hấp hối.

Là một trong những ủy viên của Hội đồng, hắn nắm rõ mọi thông tin về trận chiến nội bộ của Fairy Tail cách đây không lâu, cũng biết rõ thực lực của đám người bên dưới, không thể nào dễ dàng bị giết như vậy.

"Xem ra là đã trốn đi rồi, để ta xem các ngươi trốn ở đâu." Hai mắt hắn sáng lên hai ma pháp trận, Jellal bắt đầu dò xét không gian xung quanh.

Sư phụ khai sáng ma thuật cho hắn tên là Brain, từng là cục trưởng của Cục Phát triển Ma thuật, tinh thông đủ các loại ma thuật.

Mà hắn lại là một thiên tài học ma thuật bẩm sinh, về cơ bản hầu hết các loại ma thuật đều học một lần là biết.

Vì vậy, ngoài Thiên Thể Ma Pháp uy lực cực lớn, hắn còn học được rất nhiều ma thuật có tác dụng phụ trợ khác nhau.

Loại ma thuật dò xét không gian này là một trong số đó.

"Tìm thấy rồi, ra là đã trốn vào một không gian khác." Chưa đầy

hai phút, Jellal đã tìm thấy điểm yếu của không gian ma thuật Thế giới Gương, hắn giơ tay thi triển ma thuật không gian, cưỡng ép mở ra điểm kết nối với Thế giới Gương rồi lao vào.

Trong Thế giới Gương, hắn nhanh chóng cảm nhận được khí tức của Erza và những người khác, rồi bay về phía hòn đảo.

"Tên này vào thật rồi." Trên đảo, cảm nhận được khí tức của Jellal xâm nhập vào Thế giới Gương, George dẫn mọi người qua mặt gương của Ma thủy tinh để trở lại thế giới thực.

Vừa rồi Simon nói Jellal có thể tiến vào Thế giới Gương, hắn cũng không quá ngạc nhiên.

Mặc dù là ma thuật của thế giới khác, nhưng bản chất của ma thuật đều tương tự nhau.

Ikaruga có thể dùng kiếm chém rách không gian, tấn công Erza đang bị khóa trong không gian lá bài, Erza cũng có thể chém rách không gian để thoát khỏi phong ấn lá bài, điều đó cho thấy ở thế giới này, ma thuật không gian không phải là không thể phá giải.

Một người mạnh mẽ và tinh thông nhiều loại ma thuật như Jellal, có thể nhìn thấu và xông vào không gian gương cũng không có gì lạ.

Ma thuật dạng như không gian gương này, thích hợp nhất để đối phó với những ma đạo sĩ bốc đồng như Natsu, còn đối với những ma đạo sĩ thích nghiên cứu các loại ma thuật thì rất dễ bị phá giải.

"Xem các ngươi còn chạy đi đâu!" George dẫn mọi người rời khỏi Thế giới Gương không lâu, Jellal cũng từ Thế giới Gương trở lại thế giới thực.

"Jellal, để ta kết thúc ngươi." Erza cầm hai thanh kiếm ma thuật lao lên giao chiến, Natsu, Gray, Juvia, Lucy và Simon, Sho, Wally, Millianna đã hồi phục chút thể lực cũng tham gia vào trận vây đánh.

George thì lặng lẽ lùi lại, tiếp tục niệm câu thần chú dài của ma thuật cổ đại.

Sức mạnh của Jellal vẫn rất đáng gờm, dù không sử dụng ma thuật quy mô lớn, hắn vẫn một mình dễ dàng áp đảo tất cả mọi người.

May mà Erza và Natsu cũng rất kiên cường, vẫn luôn nghiến răng chống cự.

"Bão Sấm Sét giáng lâm!

Lôi Cự Nhân!" Thấy mọi người sắp không trụ nổi nữa, câu thần chú của George cuối cùng cũng đã niệm xong.

Và ngay khoảnh khắc niệm xong thần chú, hắn cũng kích hoạt siêu năng lực của mình, ngưng tụ cát sắt và đá trên đảo, dần dần hóa thành một Lôi Cự Nhân cao lớn.

Đúng vậy, hắn muốn thử xem liệu có thể để Lôi Cự Nhân hấp thụ sấm sét của ma thuật Bão Sấm Sét, từ đó được cường hóa thêm hay không… … "Ta muốn tạo ra một quốc gia tự do, trong đau khổ và sợ hãi, Zeref đã thì thầm với ta, ta chính là người được chọn, là người định mệnh sẽ cùng Zeref tạo ra quốc gia tự do.

Lũ các ngươi, tại sao lại không thể hiểu được chứ, trước lý tưởng vĩ đại của ta, mọi sự hy sinh đều là xứng đáng!" Jellal điên cuồng giải phóng ma lực của mình, vẽ ra từng ma pháp trận, ánh sao như tên lửa dội xuống đất, biến mọi sự phản kháng của Erza và những người khác thành bọt biển.

Kiếm ma thuật của Erza gãy nát, Natsu và Gray toàn thân đầy vết thương, ngay cả đứng cũng thành vấn đề.

Aquarius của Lucy cũng bị đánh trở về Tinh Linh Giới, Juvia vì có thể hóa lỏng nên khá hơn một chút, còn Simon và những người khác

thì đều trọng thương nằm trên đất.

"Jellal, cái gọi là lý tưởng của ngươi sẽ không bao giờ thực hiện được, vì chúng ta còn có George!" Nhìn Jellal với gương mặt đã méo mó trên không trung, Erza nghiến răng đứng dậy gầm lớn.

Giờ phút này, bảy phút đã trôi qua, cô đã nhìn thấy bầu trời đầy mây đen sấm sét và Lôi Cự Nhân đang dần thành hình sau lưng Jellal.

"Ầm!" Tiếng của Erza vừa dứt, vô số tia sét đã dưới sự điều khiển của cây đũa phép của George, bổ về phía Jellal trên không.

Jellal vung tay vẽ ra một ma pháp trận, ngưng tụ ánh sao thành một tấm khiên chắn trước mặt để bảo vệ mình, rồi có chút kinh ngạc quay đầu nhìn George đang đứng trên Lôi Cự Nhân.

"Ta cứ nghĩ người khó đối phó nhất sẽ là Erza, không ngờ lại là con mèo nhà ngươi!" Thực lực của Erza và những người khác mạnh hơn trong tình báo một chút, nhưng vẫn nằm trong dự liệu của hắn, điều duy nhất vượt ngoài dự liệu chính là con mèo tên George này.

Thông tin ban đầu nhận được là nó biết một loại ma thuật phục hồi tương tự như Vòng Cung Thời Gian, sau này dường như có thêm một số ma thuật lửa và ma thuật tấn công, nhưng thực lực cùng lắm cũng chỉ ở mức cấp S bình thường.

Vì vậy vừa rồi khi đối phương lén lút rời khỏi chiến trường, hắn cũng không mấy để tâm.

Chỉ cần giải quyết xong đám Erza, một con mèo cỏn con cũng chẳng làm nên trò trống gì.

Nhưng bây giờ xem ra, thực lực của con mèo này không chỉ đơn giản là cấp S bình thường, những tia sét đang liên tục oanh tạc hắn, xét về uy lực đã không thua gì ma thuật của một ma đạo sĩ hệ lôi cấp S bình thường.

Vấn đề là nó không phải đòn tấn công một lần, mà là liên tục không ngừng.

“Ngươi không ngờ còn nhiều thứ lắm.” Thấy Jellal đỡ được những tia sét, George điều khiển Lôi Cự Nhân cao ba mươi mét giơ tay phải lên.

“Đi đi!” Dòng điện cực mạnh cuốn theo cát sắt và đất đá, một phiên bản phóng đại của Pháo Điện Từ bắn ra dữ dội.

“Nhìn thì có vẻ mạnh hơn cái trước một chút, nhưng muốn đánh bại ta thì còn xa lắm.” Jellal tay trái duy trì ma thuật phòng ngự ánh sao để chống lại sấm sét, tay phải bung ra một ma pháp trận màu vàng kim.

“Thiên Thể Ma Pháp: Lục Liên Tinh!” Sáu tinh thể màu vàng kim hiện ra từ ma pháp trận, bắn liên hoàn như đại bác về phía phiên bản phóng đại của Pháo Điện Từ.

Sau một tiếng nổ lớn, tinh thể và Pháo Điện Từ đồng thời biến mất.

“Quả nhiên vẫn không được, vậy thì tới đây.” Thấy Pháo Điện Từ của Lôi Cự Nhân cũng không thể làm Jellal bị thương, George biết chỉ có thể dùng chiêu cuối cùng.

Ma thuật Bão Sấm Sét cổ đại kết hợp với siêu năng lực sấm sét, phiên bản Pháo Điện Từ Tối Thượng do hắn mới sáng tạo ra.

Chỉ thấy hắn nhắm mắt lại, một lần nữa tiến vào trạng thái cảm ứng trời đất của ma thuật cổ đại, sau đó vung đũa phép kéo toàn bộ sấm sét đang bổ về phía Jellal lên trên đỉnh đầu mình, truyền vào cơ thể Lôi Cự Nhân.

Cùng với vô số tia sét được truyền vào, cơ thể của Lôi Cự Nhân bắt đầu phình to nhanh chóng, ngày càng nhiều cát, đá và sắt bị sấm

sét hút vào, thậm chí sau đó cả nước biển bên ngoài hòn đảo cũng bị hút vào cơ thể Lôi Cự Nhân.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, Lôi Cự Nhân mà hắn tập hợp bằng năng lực cấp bốn chỉ cao ba mươi mét, đã vượt qua Lôi Cự Nhân cao trăm mét của Misaka Mikoto, một năng lực gia cấp năm, cuối cùng phình to đến hai trăm mét mới dừng lại.

"Xem ra đây là giới hạn rồi!" Hai trăm mét là giới hạn mà hắn, một năng lực gia cấp bốn kết hợp với ma thuật, có thể kiểm soát được hiện tại, nếu tiếp tục truyền sét vào, hắn sẽ không thể kiểm soát được dòng điện khổng lồ bên trong Lôi Cự Nhân nữa.

Muốn đột phá, trừ khi siêu năng lực của hắn có thể từ cấp bốn lên cấp năm.

"Đây rốt cuộc là ma thuật gì?" Giờ phút này, Jellal vốn luôn bình tĩnh cũng bị Lôi Cự Nhân cao gấp đôi Ma thủy tinh dọa cho một phen.

Hắn biết hội trưởng Fairy Tail, Makarov, tinh thông ma thuật khổng lồ, trước đó con mèo này cũng đã dùng ma thuật khổng lồ tương tự để biến lớn, nhưng trong những loại ma thuật khổng lồ mà hắn biết, không có loại người khổng lồ nào như thế này.

"Đây là chiêu cuối mà George nói sao?" Lucy và những người khác gắng gượng ngồi dậy, nhìn Lôi Cự Nhân cao hai trăm mét, cũng có chút ngây người.

"Ngay cả Laxus cũng không làm được đến mức này đâu nhỉ!" Gray lẩm bẩm một câu.

Ma đạo sĩ hệ lôi mạnh nhất hội là ai?

Đương nhiên là cháu trai của hội trưởng, ma đạo sĩ cấp S Laxus, người từng một đòn đã đánh ngất Natsu.

Chương 180

Nhưng bây giờ, cậu cảm thấy danh hiệu ma đạo sĩ hệ lôi mạnh nhất hội nên được trao cho George.

"George, thay chúng ta đánh hắn một trận tơi bời, cho hắn biết ma đạo sĩ Fairy Tail lợi hại thế nào, cho hắn hiểu rằng tự do có được bằng cách cướp đoạt tự do của người khác không phải là tự do thật sự!" Natsu với khả năng hồi phục kinh người há miệng phun ra một ngọn lửa lên trời, kích động hét lớn.

"Chỉ có ý chí kiên cường muốn thay đổi thế giới mới có thể thúc đẩy lịch sử tiến về phía trước.

Đã đến nước này, vậy thì tất cả các ngươi đi chết đi!" Hai mắt Jellal nổi lên tơ máu, hai tay nhanh chóng vẽ ra một ma pháp trận khổng lồ màu đen trên không.

"Là Luyện Ngục Phá Toái, Jellal, tên khốn nhà ngươi, chẳng lẽ ngươi muốn phá hủy luôn cả Tháp Ma Thủy Tinh sao?" Thấy ma pháp trận mà Jellal thi triển, Erza lập tức kinh hãi.

Luyện Ngục Phá Toái là một ma thuật cấm kết hợp bốn nguyên tố Phong, Thủy, Hỏa, Thổ để ngưng tụ năng lượng hắc ám.

Trước đây, pháo đài di động của Phantom Lord mà họ chiếm được, ma thuật mạnh nhất bên trong không phải là Pháo Ma Đạo Thủy Tinh, mà là ma thuật cấm Luyện Ngục Phá Toái do bốn nguyên tố sư truyền sức mạnh, sau đó do Jose dẫn dắt ngưng tụ thành.

Chỉ là lúc đó, Aria đại diện cho gió đã bị George chặt đầu từ trước, nên không thể sử dụng được.

Hiện tại, Jellal lại dựa vào sức mạnh của một mình mình mà thi

triển được ma thuật cấm này, có thể thấy thực lực của hắn quả thực đã vượt xa Jose không ít.

"Phá hủy thì phá hủy, lần sau chỉ cần năm năm nữa, ta lại có thể tạo ra một cái mới." Jellal dồn toàn bộ sức mạnh vào ma pháp trận màu đen.

Đối mặt với Lôi Cự Nhân cao hai trăm mét, sau khi đã tiêu hao không ít ma lực, hắn cũng cảm nhận được áp lực cực lớn.

Lúc này, dù Ma thủy tinh có bị ảnh hưởng, hắn cũng không thể quan tâm nhiều như vậy nữa.

"Ma thuật cấm: Luyện Ngục Phá Toái!" Một luồng năng lượng màu đen cực kỳ thô to bùng nổ từ ma pháp trận, lao thẳng về phía George.

"Dùng sấm sét đánh tan bóng tối, Pháo Điện Từ Tối Thượng!" Đối mặt với ma thuật cấm của Jellal, George cũng không dám chủ quan, tập trung toàn bộ điện lực trong cơ thể Lôi Cự Nhân vào tay phải, tung ra phiên bản Siêu Pháo Điện Từ tối thượng… … Sấm sét soi sáng trời đất và bóng tối nuốt chửng vạn vật va chạm vào nhau, một vụ nổ kinh hoàng lập tức lan ra bốn phía, tòa tháp Ma thủy tinh trực tiếp gãy làm nhiều đoạn.

Cả hòn đảo cũng dần tan biến trong cuộc va chạm giữa bóng tối và sấm sét.

May mà trước khi tấn công, George đã dùng Thần giao cách cảm thông báo trước cho Erza và những người khác về chiến lược đối phó.

Khi ma thuật của hai bên còn chưa va chạm, Sho đã sớm kích hoạt ma thuật bài, thu những người bị thương vào trong lá bài trước.

Sau đó, Juvia, người đang ở trạng thái tốt nhất, mang theo Sho lặn thẳng xuống biển sâu để né tránh dư chấn của cuộc va chạm ma thuật.

“May mà mình đủ trâu, không thì thật không chịu nổi!” Sấm sét và bóng tối tan đi, George cầm đũa phép thi triển ma thuật chữa trị cho mình.

Nếu không phải vào thời khắc quan trọng đã dùng ma thuật khổng lồ cường hóa cơ thể, e rằng hắn không chỉ bị thương đơn giản như vậy.

“Nhóc con, cho ngươi ngông cuồng này, giờ hết ngông rồi chứ.” Hắn cúi đầu nhìn xuống, hòn đảo vốn còn lớn hơn một thị trấn, giờ đây dưới dư chấn của cuộc va chạm, chỉ còn lại bằng một sân bóng đá.

Còn Jellal thì toàn thân cháy đen nằm trên đảo, trọng thương bất tỉnh.

Ma thuật cấm Luyện Ngục Phá Toái của Jellal và phiên bản Pháo Điện Từ Tối Thượng của hắn có uy lực tương đương nhau, nhưng hắn lại trâu bò hơn Jellal rất nhiều, cộng thêm việc chữa trị kịp thời, nên mới không có chuyện gì lớn.

“Ma thủy tinh của tôi!” Nhìn những mảnh vỡ trên mặt đất, chỉ còn lại chưa đến một phần trăm so với ban đầu, lòng George đau như cắt.

Hết cách, tình huống vừa rồi hắn căn bản không kịp phân thân để bảo vệ Ma thủy tinh, khiến phần lớn đã bị dư chấn phá hủy.

“Có còn hơn không.” Tự an ủi mình một câu, George cất những mảnh Ma thủy tinh còn lại vào hộp của mình, rồi thu vào không gian Hoán Trang.

Số Ma thủy tinh này chắc đủ cho hắn dùng hai năm, sau này dùng hết rồi tính cách khác.

“George!

George!” Ngay khi George vừa thu dọn xong Ma thủy tinh, Erza và

những người khác cũng ngoi lên từ mặt biển.

Khi thấy George vẫn bình an đứng trên hòn đảo chỉ còn bằng sân bóng, còn Jellal thì trọng thương ngất lịm trên mặt đất, họ mới đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

Bơi lên đảo, Erza rút ra một thanh kiếm ma thuật mới, rồi nghiến răng chỉ vào Jellal.

"Hôm nay, để ta kết thúc ngươi hoàn toàn, hoàn thành số mệnh tám năm qua." Ban đầu khi đến hòn đảo này, trong lòng cô vẫn còn ôm hy vọng cứu Jellal, để hắn quay về con đường đúng đắn.

Dù sao thì Jellal ngày xưa cũng rất dịu dàng và lương thiện, vì bảo vệ họ nên mới bị đám ma đạo sĩ hắc ám bắt đi, biến thành bộ dạng như bây giờ.

Nhưng sau khi nghe những lời Jellal nói vừa rồi, cô đã hiểu Jellal đã hết thuốc chữa, chỉ có kết liễu hắn hoàn toàn mới có thể ngăn hắn gây ra những tổn thất lớn hơn trong tương lai.

Vì vậy, dù trong lòng có không nỡ đến đâu, cô cũng tuyệt đối không thể nương tay.

"Chờ đã, đừng vội." George thấy vậy liền ngăn Erza lại.

Qua lời kể của Erza và những lời Jellal nói, hắn luôn cảm thấy chuyện này có gì đó kỳ lạ.

Theo lời Erza, Jellal vốn rất dịu dàng, lương thiện và có chính nghĩa, nhưng sau khi bị đám ma đạo sĩ hắc ám bắt đi thì đột nhiên tính cách thay đổi hoàn toàn, đuổi cô đi, bắt đầu kế thừa di nguyện của đám ma đạo sĩ đó, dấn thân vào sự nghiệp vĩ đại hồi sinh Zeref.

Còn Jellal thì nói là vì hắn đã nghe thấy lời thì thầm của Zeref, nói cho hắn biết thế nào là tự do thật sự.

Phân tích theo tâm lý phát triển bình thường của con người, đây là một chuyện hoàn toàn không thể.

Sự thay đổi tính cách và quan niệm của một người nhất định phải có quá trình, ít nhất là vài tháng, thậm chí với người kiên cường như Jellal mà Erza miêu tả, không có vài năm thì không thể nào.

Nếu phải nói có một khả năng, đó là giống như Lời nguyền Độc đoán mà hắn thi triển, dùng ma thuật tinh thần để ảnh hưởng đến tinh thần của một người, mới có thể khiến tính cách người đó thay đổi nhanh như vậy.

Vì vậy, hắn nghi ngờ Jellal rất có khả năng đã bị thi triển ma thuật tinh thần sau khi bị đám ma đạo sĩ hắc ám bắt đi, hơn nữa còn là khống chế lâu dài.

Nếu không với thực lực Jellal thể hiện, nếu không bị ảnh hưởng liên tục, hẳn là đã sớm tự mình hồi phục lại bình thường.

"Chiết Tâm Trí Thuật!" George đặt móng vuốt lên trán Jellal, Thần giao cách cảm và Chiết Tâm Trí Thuật đồng thời được kích hoạt.

Thần chú Chiết Tâm Trí Thuật thông thường yêu cầu đối phương phải ở trạng thái tỉnh táo, và phải nhìn vào mắt đối phương, qua đó nhìn thấu tâm hồn, đọc được một số mảnh ký ức.

Nhưng George không cần phiền phức như vậy, hắn trực tiếp dùng năng lực tâm linh xâm nhập vào não đối phương, rồi thi triển Chiết Tâm Trí Thuật để tăng cường hiệu quả.

"Có thật này." Vừa xâm nhập vào não Jellal, hắn lập tức phát hiện ra một luồng năng lượng tinh thần ẩn giấu đang chiếm cứ trong não Jellal.

"Xuống đây cho ta." Năng lực tâm linh bùng nổ, cưỡng ép kéo luồng năng lượng tinh thần đó ra khỏi tinh thần của Jellal, để nó khôi

phục lại hình dạng ban đầu trong biển ý thức của Jellal.

“Là ngươi!” Sau khi nhìn thấy hình dạng của thực thể tinh thần đó, George lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì hắn quen biết người này, hay nói đúng hơn là đã từng gặp một lần.

Chính là Ultear, người phụ trách của Hội đồng khi hắn đến thị trấn Clover để sửa chữa.

“Thật không ngờ, kế hoạch cuối cùng lại thất bại trong tay một con mèo như ngươi.” Ultear nhìn George hiện ra trong biển ý thức của Jellal như một con quái thú khổng lồ, biết rằng luồng ý chí mà mình để lại trong não Jellal không phải là đối thủ của George.

Vì vậy sau khi hiện hình, cô ta để lại một câu rồi tự mình tiêu tán.

“Hắn đúng là bị người khác khống chế, người khống chế hắn là một nữ ma đạo sĩ của Hội đồng tên là Ultear...” Rút tay về, George kể lại tình hình của Jellal cho mọi người.

Mọi người đều rất kinh ngạc trước sự thật này, ánh mắt của Erza và Simon nhìn Jellal cũng từ thất vọng và căm hận chuyển thành thương hại.

Jellal dịu dàng và lương thiện ngày xưa vẫn luôn tồn tại trong lòng họ, biết Jellal bị người khác khống chế làm ra những chuyện này, họ tự nhiên cũng không còn oán hận hắn nữa.

Chương 181

Còn Natsu và Lucy, đều là những người rất lương thiện, không có đồng đội nào hy sinh trong trận chiến này, nên cũng không quá để tâm.

“Episkey!” Vết thương của Jellal không nhẹ, để tránh hắn chết, George thi triển ma thuật chữa trị cơ bản cho hắn.

Sau khi biết được sự thật, trong lòng hắn đã nảy ra một số ý tưởng.

Nếu mục tiêu của hắn trong tương lai là trở thành hội trưởng Fairy Tail, vậy thì việc phát triển hội là rất cần thiết.

Hội càng mạnh, lợi ích mà hắn có thể nhận được ở thế giới này trong tương lai càng nhiều.

Nếu một ngày Fairy Tail trở thành hội mạnh nhất thế giới, hắn thậm chí không cần ra khỏi hội, các ma đạo sĩ của hội đi làm nhiệm vụ khắp nơi trên thế giới cũng có thể mang về cho hắn rất nhiều tài nguyên và ma thuật mà hắn muốn.

Vì vậy, hắn cảm thấy nếu Jellal có thể hồi phục bình thường, kéo hắn và Simon vào hội có thể là một lựa chọn không tồi… … Thực lực của Jellal chắc chắn đủ mạnh, nếu không phải dựa vào sự kết hợp giữa Lôi Cự Nhân và ma thuật cổ đại, hắn căn bản không phải là đối thủ của Jellal.

Và nếu không có Erza và những người khác câu giờ, hắn cũng không thể hoàn thành được đòn cuối cùng.

Vì vậy, xét về thực lực thực sự, Jellal mạnh hơn hắn rất nhiều.

E rằng ngay cả hội trưởng Makarov, nếu không dùng Fairy Law, cũng chưa chắc đã thắng được Jellal.

Ở trạng thái bình thường, thực lực của Makarov cũng chỉ nhỉnh hơn Jose một chút, mà thực lực của Jose còn không bằng một nửa Tư niệm thể của Jellal.

Ngay cả khi Makarov sử dụng Fairy Law, có thắng được Jellal hay không cũng là một câu hỏi.

Bởi vì thực ra hắn cũng không rõ uy lực của Fairy Law rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Lần trước Makarov mới phát động được một nửa thì đã bị Aria tấn công lén làm gián đoạn.

Chiêu mộ Jellal vào Fairy Tail, hội sẽ có hai Thánh Thập thực thụ trấn giữ.

Hơn nữa, thực lực của Simon và những người khác cũng không tồi, tuy chưa đạt đến cấp S, nhưng cũng được coi là những pháp sư hàng đầu dưới cấp S.

Rèn luyện thêm vài năm nữa, cũng có khả năng thăng lên cấp S.

Đương nhiên, đó là cấp S của các hội ma đạo sĩ thông thường, yêu cầu thực lực cấp S của Fairy Tail vẫn rất cao.

Điểm quan trọng nhất là hắn rất hứng thú với Thiên Thể Ma Pháp của Jellal.

"Vết thương đã ổn định rồi, về hội trước đã." Lấy chiếc hộp ra và cho tất cả mọi người vào, George dùng một cú Độn thổ đưa tất cả trở về hội.

Lúc này, Mirajane đang lo lắng chờ đợi trong hội, thấy George xuất hiện liền căng thẳng hỏi: "Sao rồi, Erza, Natsu, Gray, Lucy và Happy đâu?" "Yên tâm, đều không sao cả, chỉ bị thương nhẹ, hơi kiệt sức, nghỉ ngơi vài ngày là khỏe thôi." George lấy chiếc hộp từ không gian Hoán Trang ra, thả Erza và những người khác đang ở bên trong

ra.

Mirajane thấy vậy liền vỗ ngực thở phào nhẹ nhõm: “Tôi vừa nghe ủy viên Yajima nói Pháo Ma Đạo Tinh Linh đã bắn rồi, Hội đồng cũng bị phá hủy, dọa chết tôi rồi, may mà mọi người đều không sao.” “Hội đồng bị phá hủy rồi?” George ngẩn ra.

Mirajane giải thích: “Hình như là do một nữ ma đạo sĩ tên Ultear làm, hiện tại Hội đồng đã tạm thời giải tán để chuẩn bị tái tổ chức.” “Lại là Ultear này, xem ra cô ta không đơn giản.” George búng búng râu mèo của mình, trong lòng không khỏi cảm thán.

Không cần nghĩ cũng biết, Ultear này chắc chắn cũng là ma đạo sĩ của một hội hắc ám, chỉ không biết thuộc hội nào.

Các hội hắc ám có thể hoạt động sôi nổi như vậy dưới sự vây quét của Hội đồng và các hội chính quy, thực lực tuyệt đối không thể xem thường.

Trong đó chắc chắn có không ít ma đạo sĩ có thể sánh ngang với Thánh Thập.

“Cũng tốt, Hội đồng cần tái tổ chức, tạm thời sẽ không có thời gian xử lý chuyện của Jellal, có thể để Makarov thu xếp ổn thỏa chuyện Tháp Thiên Đường, vận động các mối quan hệ, đến lúc đó sẽ dễ dàng minh oan cho Jellal.” Nếu tính ra, trong cả sự việc này Jellal cũng là một nạn nhân, là một con rối bị khống chế từ nhỏ, kẻ chủ mưu thực sự đứng sau là Ultear.

Nhưng nếu muốn Hội đồng tin những thông tin này, và đồng ý bỏ qua cho Jellal, vẫn cần phải chuẩn bị trước một số việc.

Hội bây giờ vừa có thực lực, vừa có tiền, vừa có ảnh hưởng, lại còn giúp Hội đồng ngăn chặn sự hồi sinh của Zeref, nhân lúc Hội đồng giải tán tái tổ chức, rắn mất đầu, chỉ cần Makarov chịu khó đi

lại, cùng lắm thì hắn lại đi giúp sửa chữa Hội đồng một chút.

Vấn đề chắc sẽ không lớn.

Chiều tối, Jellal tỉnh lại, khi tâm trí đã hồi phục bình thường, Jellal suýt nữa suy sụp vì những việc mình đã làm trong tám năm qua.

May mà có Erza và Simon luôn ở bên an ủi, cuối cùng cậu mới bình tĩnh lại.

Ngày hôm sau, Makarov cuối cùng cũng mang pháo đài di động đã được cải tạo trở về Fairy Tail.

Sau khi biết được đầu đuôi câu chuyện về Tháp Thiên Đường, ông đã nghe theo đề nghị của George, thu nhận năm người Jellal vào Fairy Tail, và bắt đầu tìm kiếm những ma đạo sĩ từng rời khỏi hội để nhờ giúp đỡ xử lý chuyện của Jellal.

Những ma đạo sĩ rời khỏi Fairy Tail, có rất nhiều người bây giờ có địa vị không hề tầm thường.

Ví dụ như Warrod Sequen, một trong những người sáng lập Fairy Tail, hiện là Thánh Thập Đại Ma Đạo Sĩ xếp hạng thứ tư, có địa vị phi thường trong vương quốc.

Còn có ủy viên Yajima, hội trưởng của hội Quatro Cerberus và Blue Pegasus chỉ đứng sau Fairy Tail, đều từng là ma đạo sĩ của Fairy Tail.

Sau một hồi lo liệu, phía Hội đồng cuối cùng cũng tin Jellal vô tội, miễn tội cho Jellal, chuyển sang truy nã toàn quốc nữ ma đạo sĩ Ultear.

Cùng lúc đó, vì việc cải tạo pháo đài di động đã hoàn thành, hội Fairy Tail cũng đã thay đổi diện mạo.

Tòa nhà hai tầng ban đầu của Fairy Tail bị dỡ bỏ hoàn toàn, pháo đài di động được lắp ghép lên trên, một cầu thang dẫn xuống thư viện

dưới lòng đất cũng được mở ra, đồng thời bốn phía của pháo đài cũng có cầu thang đi xuống.

Bây giờ hội Fairy Tail đã trở thành công trình kiến trúc cao nhất, nổi bật nhất và cũng xa hoa nhất thành phố Magnolia.

Nó được trang bị Pháo Ma Đạo Thủy Tinh và một siêu ma pháp trận có thể ngưng tụ ma thuật ánh sáng để tấn công.

Ngay cả ký túc xá nam nữ của hội cũng được chuyển từ trong thành phố vào hội, dù sao pháo đài của hội lớn như vậy, có rất nhiều phòng cho các ma đạo sĩ ở.

Nhưng tiền thuê phòng vẫn phải trả, chỉ là rẻ hơn rất nhiều so với ký túc xá cũ.

Ngay cả Lucy, người theo đuổi chất lượng cuộc sống nhất, cũng từ bỏ căn nhà lớn mình thuê để chuyển vào ở trong pháo đài của hội.

George cũng không ngoại lệ, chỉ là hắn đã cải tạo lại phòng của mình một chút, dùng Bùa Nới Rộng Không Gian vô hình để mở rộng ra không ít, nhằm tiện cho việc tiến hành các thí nghiệm ma thuật.

"Vòng tròn Morgana!" Khắc Vòng tròn Morgana lên sàn nhà, George lấy ra một viên Ma thủy tinh đặt trong tay, bắt đầu thi triển thuật Minh tưởng để hấp thụ ma lực bên trong.

Nhờ phân thân gấu trúc chăm chỉ minh tưởng mỗi ngày, cộng thêm hiệu quả minh tưởng gấp mười mấy lần từ Ma thủy tinh ở đây, cấp độ pháp sư của hắn đã đạt đến bốn trăm chín mươi chín.

Chỉ còn một cấp nữa là hắn có thể đột phá lên năm trăm.

Và khi đạt đến cấp năm trăm, bản thể và tất cả các phân thân của hắn đều sẽ trường sinh bất lão, không còn phải lo lắng về tuổi thọ nữa.

Vì vậy mấy ngày nay hắn không học thêm ma thuật nào, mà toàn lực hấp thụ Ma thủy tinh để minh tưởng đột phá.

Thực lực có mạnh đến đâu, nếu không thể trường sinh, tất cả đều là hư ảo.

Chỉ có đủ thời gian mới có thể khám phá chân lý của ma thuật, trở thành một sự tồn tại thực sự mạnh mẽ.

Vì vậy, việc đột phá cấp năm trăm đối với hắn vô cùng quan trọng.

"Đến rồi!" Cùng với việc viên Ma thủy tinh trong tay dần tan biến, George cảm thấy ma lực trong cơ thể mình đột nhiên bùng nổ, lan tỏa đến mọi ngóc ngách, mọi tế bào.

Dưới sự nuôi dưỡng của ma lực, tế bào của hắn dường như đã xảy ra một sự thay đổi về bản chất, cả người hắn lập tức cảm thấy khác biệt.

Khi tất cả ma lực một lần nữa quy tụ lại, George theo bản năng hiểu được rằng, cơ thể mình đã không còn bị năm tháng bào mòn nữa.

Chương 182

Hắn đã đột phá lên cấp năm trăm… … Thế giới Harry Potter, vài ngày trước khi khai giảng, George từ Paris, Pháp trở về căn nhà của mình ở Hẻm Knockturn, London.

Hermione đã về trước cậu nửa tháng, phòng khám nha khoa của bố cô không thể nghỉ mãi được.

Cùng trở về London với George là Amy, Amy sẽ đảm nhận chức phó vụ trưởng tại Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế của Bộ Pháp thuật.

Tiếc là Amy không giỏi thi triển phép không lời và không đũa, vì vậy cậu vẫn phải đợi đến khi khai giảng để học từ Snape.

Thực lực của Amy không tồi, trong số các Thần Sáng cũng thuộc hàng top, nhưng so với các giáo sư ở Hogwarts thì vẫn còn kém xa.

Những phù thủy như Snape, Flitwick và McGonagall, đặt trong toàn bộ giới phù thủy cũng hiếm có ai sánh bằng, Dumbledore thì khỏi phải nói, chính là phù thủy mạnh nhất giới phù thủy hiện tại.

Ngay cả Voldemort cũng phải lép vế không ít.

Đây cũng là lý do tại sao với thực lực hiện tại, cậu vẫn tiếp tục đến Hogwarts đi học.

Thật sự vẫn còn rất nhiều điều đáng để học hỏi.

Bỏ qua những ma thuật ở thế giới khác, chỉ riêng trình độ ma thuật của cậu trong hệ thống ma thuật của thế giới này, thực ra cũng không quá lợi hại.

Chẳng qua là nhờ có nhiều bộ não nên học được rất nhiều ma thuật nhanh hơn, nhưng thực tế cũng chỉ ngang với một phù thủy ưu tú năm thứ bảy vừa tốt nghiệp, sự hiểu biết về nguyên lý của nhiều

loại ma thuật vẫn chưa đủ thấu đáo.

Ít nhất cậu còn không thể tự sáng tạo ra những ma thuật mới như Snape.

Còn có những thứ như Bùa Trung Tín, Bùa Quay Ngược Thời Gian, các loại Bùa Thay đổi Thời tiết và những lời nguyền mạnh mẽ, Khóa Cảng, ô tô ma thuật, mạng Floo, v.v., đều cần cậu từ từ học hỏi.

Những thứ này ở các thế giới khác nhau đều có tác dụng rất lớn.

Đương nhiên, nói vậy không có nghĩa là thực lực của hắn không đủ, nếu xét về sức chiến đấu thuần túy, với tình hình hiện tại của hắn, cộng thêm ma thuật và siêu năng lực từ các thế giới khác, dù Voldemort có hồi sinh, hắn cũng không sợ đối đầu trực diện.

Ngay cả Dumbledore, nếu thật sự đánh nhau, ai thắng ai thua còn chưa chắc.

"Sirius Black, gã này cũng khá lợi hại đấy." Ngày cuối cùng trước khi khai giảng, George vừa ăn sáng vừa đọc bài báo trên tờ Tiên Tri Hàng Ngày về việc Sirius vượt ngục, không khỏi cảm thán một tiếng.

Sirius đã vượt ngục được một thời gian, Bộ Pháp thuật để vãn hồi danh dự đã điều động cả nhân viên văn phòng ra ngoài, kết quả vẫn không tìm thấy tung tích của Sirius.

Thực ra nói cho cùng, chủ yếu là vì Bộ Pháp thuật không biết Sirius là một Hóa Thú Sư, có thể biến thành động vật để trốn tránh truy bắt.

Nói đến Hóa Thú Sư, George đã sớm tìm thấy các bước thực hiện biến hình Hóa Thú Sư trong thư viện, chỉ là cậu vẫn luôn chưa thực hành.

Một mặt là quá phiền phức, chậm thì mất vài tháng, nhanh nhất cũng phải một tháng mới hoàn thành.

Mặt khác, cậu cân nhắc rằng việc biến thành động vật thông thường bây giờ không còn tác dụng gì với mình, cậu đang suy nghĩ xem trong tương lai có cơ hội biến thành sinh vật huyền bí hay không.

Thông thường, Hóa Thú Sư không thể biến thành sinh vật huyền bí, chỉ có thể biến thành động vật thông thường.

Nhưng cậu nghĩ, nếu sau này phân thân của mình ở Fairy Tail nhận được Long thủy tinh, có được thể chất của Sát Long Ma Đạo Sĩ, vậy thì có lẽ khi tiến hành biến hình Hóa Thú Sư, sẽ có cơ hội biến thành rồng.

Hơn nữa còn không phải là loại rồng yếu ớt của thế giới Harry Potter, mà là rồng ma thuật thực sự của thế giới Fairy Tail.

"George, George, cậu có nhà không?" Ngay khi George đang ngồi trong sân uống trà đọc báo Tiên Tri Hàng Ngày, đột nhiên nghe thấy hai giọng nói quen thuộc vang lên từ ngoài cửa hàng.

Đứng dậy ra cửa, người đến không ai khác chính là Hermione, Ginny, Harry, Ron và cặp song sinh Weasley.

"Sao các cậu lại đến đây?" Cậu không ngờ Hermione và những người khác lại đến Hẻm Knockturn tìm mình, phải biết rằng nơi này các phù thủy chân chính thường không đến, và rất nhiều phù thủy nhỏ đều bị dặn không được đến Hẻm Knockturn.

"Chúng tớ tìm cậu để cùng đi mua sách giáo khoa mới cho năm học." Hermione và Ginny đồng thanh nói.

Hóa ra sáng nay, gia đình Weasley và gia đình Granger đều đã đến Hẻm Xéo, họ định hôm nay sẽ mua hết đồ dùng học tập, tối sẽ ở lại quán Cái Vạc Lủng, để sáng mai sớm đi ra ga tàu, tránh lại vội vàng.

Vừa hay Harry cũng vì dùng Bùa Phình To thổi phồng dì Marge nên hiện đang ở trong quán Cái Vạc Lủng.

Mấy người tụ lại với nhau, liền nhắc đến George, nghe nói George ở Hẻm Knockturn, liền nảy ra một số ý nghĩ.

Anh em nhà Weasley luôn có hứng thú cực lớn với Hẻm Knockturn, Hermione và Ginny trong lòng có chút cảm tình đặc biệt với George, Harry năm ngoái đã đến Hẻm Knockturn một lần, chỉ là lần trước vội vàng không nhìn rõ, còn Ron thì tò mò.

Vì vậy mấy người liền nhất trí, giấu bố mẹ nói là đi Hẻm Xéo mua đồ dùng học tập, thực tế là lén lút đến Hẻm Knockturn.

George nghe xong chỉ có thể nói, không hổ là toàn Gryffindor, gan đúng là to thật.

"Được rồi, vậy đi thôi, sách giáo khoa năm nay tớ cũng có mấy cuốn chưa kịp mua." George đóng cửa, cùng mọi người đi về phía Hẻm Xéo.

Sách giáo khoa năm thứ hai cậu đã đọc xong từ lâu, nhưng năm nay cũng có một số sách mới khác năm ngoái, ví dụ như sách giáo khoa môn Sinh vật Huyền bí《Quái Thư Về Quái Vật》.

"George, tớ thật sự phục cậu, thế mà có thể sống an toàn ở đây." Trên đường trở về Hẻm Xéo, Ron lòng còn sợ hãi nói với George.

Hẻm Knockturn này không chỉ có các cửa hàng bài trí rất kinh khủng, mà những phù thủy đó trông cũng rất không bình thường.

Nếu không phải vừa rồi tất cả họ đều rút đũa phép ra, sẵn sàng phản công bất cứ lúc nào, họ còn lo sẽ bị các hắc phù thủy ở đây bắt đi ăn thịt.

"Ủa, sao họ đột nhiên lại như vậy?" Ron vừa nói xong, liền phát hiện tình hình bây giờ hoàn toàn khác với lúc vừa mới vào.

Lúc mới vào, dù họ đã rút đũa phép ra đe dọa, những phù thủy có vẻ ngoài đáng sợ kia vẫn như sói xám nhìn thấy thỏ trắng, trong mắt

đầy vẻ tham lam.

Nhưng bây giờ, họ còn chưa rút đũa phép ra, đã thấy những phù thủy đó chỉ liếc họ một cái rồi nhanh chóng quay đầu bỏ chạy, dường như sợ dính dáng đến họ dù chỉ một chút.

Vẻ tham lam trong mắt họ hoàn toàn biến thành vẻ sợ hãi.

Một số cửa hàng ven đường còn đóng cửa luôn.

"Ồ, không sao đâu, phần lớn phù thủy ở đây đầu óc đều không bình thường, có lẽ là bị chập mạch thôi." George nhẹ nhàng lảng sang chuyện khác.

Tình huống này xảy ra, tự nhiên có quan hệ rất lớn với cậu.

Mấy ngày trở về Hẻm Knockturn, cậu cũng không phải là không làm gì.

Để không xảy ra tình trạng cửa hàng bị trộm sau khi mình đi học, cậu đã đích thân đến từng cửa hàng tìm các ông chủ, tiến hành một cuộc "thương lượng" vô cùng "thân thiện".

Bao gồm cả những hắc phù thủy thường xuyên ra vào con hẻm này, cậu cũng không tha cho ai.

Sau khi bị điện cho cháy ngoài sống trong vài lần, những hắc phù thủy này bây giờ chỉ cần nhìn thấy cậu là cả người đã run rẩy.

Cậu nô lệ nhỏ yếu ớt năm xưa được một hắc phù thủy già nhận nuôi, bây giờ đã hoàn toàn biến thành phù thủy đáng sợ nhất Hẻm Knockturn… … Mọi người cũng không mấy nghi ngờ về lời giải thích của George, trong mắt họ, hắc phù thủy vốn là một đám đầu óc có vấn đề, làm ra chuyện điên rồ gì cũng có thể hiểu được.

Chỉ có Hermione là nhìn George với vẻ suy tư, bởi vì ở Paris, cô đã tận mắt chứng kiến thực lực ma thuật của cậu.

“George, nghe nói cậu được Bộ Pháp thuật Pháp trao tặng Huân chương Dũng cảm?” Trên đường rời khỏi Hẻm Knockturn, Ginny mắt sáng lấp lánh hỏi.

Những người khác cũng tò mò xúm lại gần, họ đã từng đọc bài báo này trên tờ Tiên Tri Hàng Ngày, và trước khi đến đây sáng nay, Hermione cũng đã kể qua một chút.

Họ rất muốn nghe George kể lại việc làm thế nào để đánh bại tên hắc phù thủy nổi tiếng bị truy nã quốc tế kia.

“May mắn thôi, may mắn thôi, chủ yếu là công lao của các Thần Sáng bên đó, tớ chỉ giúp một chút việc nhỏ không đáng kể.” George khiêm tốn xua tay.

Chương 183

"Tớ nghe Hermione nói cậu một mình đã giải quyết được mấy tên hắc phù thủy, còn cứu cả cậu ấy nữa." Mọi người rõ ràng không tin George chỉ giúp một chút việc nhỏ, bắt đầu truy hỏi.

George đành phải kể lại sơ lược quá trình chiến đấu, bao gồm cả việc dùng thần chú gì vào thời điểm nào, khi chiến đấu nên né tránh và phản công ra sao.

Nghe mà Harry và những người khác đều ngẩn ngơ.

Đối với họ, đấu tay đôi ma thuật vẫn chỉ dừng lại ở mức "cậu một cái, tớ một cái", không có nhiều kinh nghiệm thực chiến.

Mấy người vừa đi vừa trò chuyện, rất nhanh đã rời khỏi Hẻm Knockturn u ám, trở về Hẻm Xéo nhộn nhịp.

"Đi mua sách trước đã!" Sách là thứ ai cũng phải mua, không giống như vạc, mua từ năm nhất rồi nếu không hỏng thì không cần mua lại.

Đến tiệm Sách và Giấy da Flugen, họ kinh ngạc phát hiện trong tiệm thiếu mất mấy kệ sách, thay vào đó là một cái lồng sắt lớn, bên trong có hơn một trăm cuốn sách ma thuật kỳ lạ.

Những cuốn sách này dường như có sinh mệnh, đang cắn xé nhau trong lồng sắt, trông cũng khá thú vị.

"Là sách giáo khoa môn Chăm sóc Sinh vật Huyền bí, 《Quái Thư Về Quái Vật》!" Ron lấy danh sách ra xem rồi nói.

Môn Chăm sóc Sinh vật Huyền bí là môn học của năm thứ ba, George năm nay mới năm hai không cần mua, nhưng cậu luôn có hứng thú với sinh vật huyền bí, nên cũng định mua một cuốn để đọc lúc

rảnh rỗi.

Đối với cậu bây giờ, việc tìm hiểu về sinh vật huyền bí không còn là để kiếm tiền nữa, mà là để hiểu rõ hơn về những ma thuật bẩm sinh của chúng.

Nguyên lý ma thuật đều tương thông, rất nhiều phát minh ma thuật trong giới phù thủy không thể tách rời khỏi sinh vật huyền bí, nhiều ma thuật mới cũng được tạo ra nhờ lấy cảm hứng từ việc nghiên cứu ma thuật của sinh vật huyền bí.

Vì vậy, nghiên cứu nhiều về sinh vật huyền bí cũng rất có lợi cho việc học tập và sáng tạo ma thuật.

Ví dụ như nếu cậu học được ma thuật bỏ qua phong tỏa không gian của Zouwu, thì sau này sẽ không cần lo bị các pháp sư hệ không gian khác phong tỏa không gian, dẫn đến không thể Độn thổ.

"Cái gì, các vị muốn bốn cuốn 《Quái Thư Về Quái Vật》?" Nhân viên cửa hàng nghe thấy lời của George và những người khác, mặt liền xịu xuống, cảm giác như sắp suy sụp.

"Tôi sẽ không bao giờ nhập loại hàng này nữa, không bao giờ!

Thật là một mớ hỗn độn!

Lần trước chúng tôi mua hai trăm cuốn 《Sách Vô Hình Về Thuật Vô Hình》, tốn một đống tiền, sau đó đến cái bóng cũng không tìm thấy.

Tôi còn tưởng không có gì tệ hơn thế nữa chứ!

Lần sau mà như vậy nữa, tôi sẽ không nhập những cuốn sách này." Miệng lẩm bẩm oán trách, anh ta đeo đôi găng tay dày cộp lên, rồi cầm một cây gậy lớn đã bị cắn đầy vết răng, nghiến răng đi về phía cái lồng sắt lớn.

“A, ôi, chết tiệt, tôi nên dùng Lời nguyền Lửa Quỷ của hắc phù thủy để thiêu rụi lũ các người!” Nhân viên đáng thương vừa mới thò cây gậy vào lồng, còn chưa kịp xua đuổi, đã bị một cuốn Quái Thư cắn chặt lấy đi, còn găng tay ở tay kia cũng bị mấy cuốn Quái Thư cắn chặt, muốn thoát ra cũng không được.

“Hay là để tớ tự làm cho.” George thấy vậy liền lắc đầu đi đến trước lồng sắt.

Những phù thủy thiết kế ra những cuốn sách ma thuật này không biết nghĩ gì, chẳng lẽ không sợ những cuốn Quái Thư này vô tình cắn bị thương các phù thủy nhỏ sao?

Nhưng nghĩ kỹ lại, cậu cũng thấy có thể hiểu được, dù sao các phù thủy nhỏ trước nay đều rất da dày thịt béo, dù có gãy tay gãy chân cũng có thể nối lại được, bị Quái Thư cắn bị thương dường như cũng không phải là chuyện gì to tát.

“Cẩn thận, những cuốn sách này hung dữ lắm!” Găng tay của nhân viên bị cắn nát hoàn toàn, người cũng ngã phịch xuống đất.

Khi thấy George thò tay vào lồng, anh ta vội vàng nhắc nhở, chỉ là lời còn chưa dứt, một cuốn Quái Thư đã bị George nhanh như chớp tóm ra, sau đó nhanh chóng lấy dây thừng buộc chặt lại.

Tiếp theo là cuốn thứ hai, thứ ba và thứ tư.

Cả quá trình trôi chảy vô cùng, cứ như thể những cuốn Quái Thư đó hoàn toàn không phản kháng.

Nhìn mà nhân viên và Harry đều có chút sững sờ.

Thực ra rất bình thường, với thể chất hiện tại của George, những cuốn Quái Thư đó muốn cắn được cậu là không thể, mà một khi đã bị cậu tóm được, căn bản không thể chống lại được sức mạnh khổng lồ trong tay cậu.

“George, giúp một tay với... hôm nay sách của các cậu tất cả đều được giảm giá hai mươi phần trăm!” Thấy George và những người khác mua sách xong chuẩn bị rời đi, nhân viên liền nắm lấy cánh tay George, ánh mắt đầy vẻ đáng thương.

Anh ta không muốn bị Quái Thư cắn nữa, tuy không có chuyện gì lớn, nhưng thật sự rất đau.

Còn nhớ hôm qua lúc lấy sách không cẩn thận, “cậu em nhỏ” bị Quái Thư cắn trúng, đau đến mức suýt nữa thì anh ta thăng thiên ngay tại chỗ.

“Đều là bạn cũ cả, đương nhiên không vấn đề gì.” Đối với yêu cầu của nhân viên, George cũng không từ chối, đối với cậu mà nói đây vốn là chuyện tiện tay.

Lại một lần nữa đi đến bên lồng, để tăng hiệu suất, cậu không thò tay vào lồng để bắt, mà trực tiếp mở lồng đi vào.

Phát hiện có người vào lồng, tất cả Quái Thư đều xông lên.

Lúc này hai tay George múa ra những ảo ảnh, phảng phất như hóa thân thành Quan Âm Nghìn Tay trong nháy mắt, lần lượt tóm lấy những cuốn Quái Thư, dùng dây thừng buộc lại, chất thành đống bên cạnh.

Chỉ trong ba mươi giây ngắn ngủi, hơn một trăm cuốn Quái Thư đã bị thu phục hoàn toàn.

“Tại sao cậu ấy lúc nào cũng xuất sắc như vậy?” Ron không nhịn được kinh ngạc thốt lên.

Trong mắt cậu, gần như không thấy được khuyết điểm nào của George, dù ở phương diện nào, cậu ấy cũng đều xuất sắc như vậy.

“Nếu mình cũng xuất sắc như vậy thì tốt rồi.” Trong mắt Harry lộ ra một tia ngưỡng mộ.

Mặc dù cậu là "Đứa bé sống sót", là Harry Potter lừng lẫy, nhưng thực tế cậu cảm thấy mình ngoài việc chơi Quidditch giỏi ra, các phương diện khác đều rất bình thường.

"Bởi vì cậu ấy rất nỗ lực, nếu các cậu dành thời gian chơi bời hàng ngày vào việc học, cũng sẽ không đến nỗi phải chép bài tập hè của tớ." Hermione không nhịn được liếc một cái.

Hai tên này ngày nào cũng chỉ biết chơi, thời gian dành cho việc học không bằng một phần mười của George.

Khi ở Paris, cô thường xuyên đến tìm George, biết rằng George dù là trong kỳ nghỉ hè, ở Paris, cũng chưa bao giờ lơ là việc học.

Gần như hai mươi bốn giờ một ngày, trừ lúc ngủ, ăn cơm, đi vệ sinh, về cơ bản đều đang học và luyện tập ma thuật.

Điểm này khiến cô cũng phải thán phục từ tận đáy lòng.

Người có tài năng không đáng sợ, người vừa có tài năng lại còn nỗ lực hơn bạn rất nhiều, mới là đáng sợ nhất.

Bởi vì bạn sẽ không bao giờ có thể đuổi kịp người đó.

Sau khi cảm ơn nhân viên tiệm Flourish and Blotts, George và mấy người bạn tiếp tục đi dạo trong Hẻm Xéo.

Sau khi mua lặt vặt một số dụng cụ học tập phép thuật, Hermione tỏ ý muốn mua một con thú cưng.

Hai năm trước, tiền của cô đều dùng để mua sách, sau này phát hiện mọi người đều có thú cưng riêng, chỉ mình cô không có, trong lòng khá ghen tị, nên năm nay cũng muốn sắm một con.

Lựa chọn hàng đầu đương nhiên là cú, như vậy mỗi lần viết thư sẽ không cần phải đến Bưu điện Cú nữa.

"Xem ra có những chuyện, đã được định sẵn phải xảy ra." George

nhìn Hermione ôm một con mèo lớn màu vàng gừng với khuôn mặt như bị đập bẹp vào tường đi ra, thầm lẩm bẩm trong lòng.

Mua xong thú cưng, thời gian đã đến giữa trưa, mọi người cùng nhau đến quán Cái Vạc Lủng ăn trưa.

Tại đây, cậu cũng lần đầu tiên gặp được cao thủ thuật giả kim, người thích kết hợp phép thuật với các vật phẩm công nghệ của Muggle, Arthur Weasley, cũng chính là cha của Ron.

Chương 184

Lúc này Arthur Weasley đang ngồi ở quầy bar đọc tờ «Tiên Tri», trên tờ báo có thể thấy rõ Sirius gầy như que củi, mặt mũi hung tợn đang gầm thét.

“Các con về rồi, vị này là?” Arthur đặt tờ báo xuống, nhìn thấy George lạ mặt liền hỏi.

Ginny vội vàng tiến lên giành giới thiệu: “Ba, đây là George, người mà con đã nói với ba trước đây.” “Ồ, George, ba biết, tuyển thủ Quidditch quốc gia trẻ nhất và người nhận Huân chương Dũng cảm trẻ nhất, Ginny ngày nào cũng nhắc đến con, nói con là phù thủy xuất sắc nhất năm nhất.” Arthur Weasley nhìn George với ánh mắt đầy tán thưởng.

Đây là lần đầu tiên ông gặp George, nhưng ông cũng biết chính vì George khuyên nhủ, Ginny mới có dũng khí nói ra sự thật về cuốn nhật ký của Voldemort.

“Chào ngài, ngài Weasley, cháu nghe nói ngài là bậc thầy về thuật giả kim.

Gần đây cháu cũng đang tự học thuật giả kim, hy vọng có cơ hội được thỉnh giáo ngài một vài vấn đề.” Về mặt thuật giả kim, Arthur chắc chắn là một trong những người đứng đầu, chiếc xe hơi phép thuật mà ông cải tạo chính là minh chứng.

Cả những vật phẩm phép thuật chơi khăm do anh em nhà Weasley phát minh và chế tạo cũng sử dụng rất nhiều kiến thức về thuật giả kim, có lẽ cũng bắt nguồn từ sự chỉ dẫn của cha họ là Arthur.

Vì vậy, nếu cậu muốn thỉnh giáo về thuật giả kim, Arthur Weasley chắc chắn là một lựa chọn không tồi.

“Bậc thầy thì không đâu, không đâu, ta cũng chỉ là sở thích thôi.

Nhưng nếu con thích, chúng ta có thể thảo luận.

Gần đây ta đang nghĩ, nếu thêm Bùa Cơi Nới Không Gian vào tủ lạnh của Muggle, có phải là có thể sống một cuộc sống mùa đông trong mùa hè nóng nực không nhỉ...” Vừa nói đến sở thích của mình, Arthur liền bắt đầu thao thao bất tuyệt.

George cảm thấy đây là một cơ hội hiếm có, liền đem hết những vấn đề gặp phải trong quá trình tự học thuật giả kim gần đây ra hỏi.

Cứ thế nói chuyện, rất nhanh đã đến tối.

“Biết thế hè này mình nên dành chút thời gian đến nhà Ron chơi.” Buổi tối ăn cơm ở quán Cái Vạc Lủng, George có chút tiếc nuối nghĩ.

Trình độ thuật giả kim của Arthur không có gì để chê, chỉ trong nửa ngày, cậu đã cảm thấy mình tiến bộ rất nhiều trong lĩnh vực này.

Không giống những thuật ngữ giả kim khó hiểu trong sách, Arthur luôn có thể dùng những lời lẽ đơn giản, dễ hiểu nhất để giúp bạn thông suốt những điểm khó trong thuật giả kim.

Nếu Hogwarts mở lớp thuật giả kim, cậu tin rằng Arthur hoàn toàn đủ tiêu chuẩn để làm giáo sư.

“Xem ra chỉ có thể đợi hè năm sau rồi, nhưng khi rảnh cũng có thể giao lưu nhiều hơn với anh em nhà Weasley.” Thuật giả kim của anh em nhà Weasley gần như đều tập trung vào việc chế tạo các vật phẩm phép thuật chơi khăm, nhưng thực ra nếu sử dụng tốt, chúng cũng là những vật phẩm tấn công không tồi.

Ví dụ như Kẹo Lưỡi Phì, ăn vào lưỡi sẽ phình to, không nói được và vô cùng đau đớn.

Tay nắm cửa cắn người, khi đưa tay ra nắm, không cẩn thận sẽ bị

cắn đứt ngón tay.

Kẹo Táo bón, ăn vào sẽ bị táo bón liên tục không đi vệ sinh được.

Bánh quy chim hoàng yến, ăn xong cơ thể sẽ biến thành một con chim hoàng yến, một phút sau mới hồi phục.

Và còn rất nhiều thứ khác nữa.

Sáng hôm sau, George xách hành lý của mình, mang theo con cú Page đến quán Cái Vạc Lủng.

Hôm nay là ngày tựu trường, Bộ Phép thuật sẽ cử hai chiếc xe phép thuật đưa gia đình Weasley đến nhà ga, nên George cũng đi ké xe cùng.

Theo lời của Arthur, là vì xe phép thuật của ông không còn nữa, nên Bộ đặc biệt cử xe đến để chiếu cố ông.

Thực tế George biết, là vì Bộ trưởng Bộ Phép thuật Fudge sợ Sirius sẽ tấn công Harry, nên mới đặc biệt cử Thần Sáng lái xe phép thuật hộ tống.

Phải biết rằng việc Sirius trốn thoát khỏi Azkaban đã khiến Fudge áp lực như núi, nếu Cậu Bé Sống Sót bị Sirius trả thù giết chết, thì chức bộ trưởng của ông ta cũng chẳng cần làm nữa.

Để củng cố địa vị của mình, ông ta thậm chí còn treo thưởng một khoản tiền kếch xù, ai bắt được Sirius, Bộ Phép thuật sẽ thưởng một vạn Galleon vàng.

Lương công khai của Bộ trưởng Bộ Phép thuật một tháng chỉ có bốn trăm Galleon vàng, một vạn Galleon vàng đối với một phù thủy bình thường chắc chắn là một món tiền khổng lồ.

“Mình chỉ mong mau mau lên tàu, ít nhất ở Hogwarts có thể thoát khỏi Percy.

Cậu ta vừa mới mắng mình vì làm đổ trà lên tấm ảnh Penelope Clearwater của cậu ta.

Cậu biết đấy, đó là bạn gái của cậu ta, cô ấy giấu mặt sau khung kính vì trên mũi toàn là vết bẩn...” Ron mặc một chiếc áo thể thao dài tay không cổ, vừa xách hành lý vừa than thở với người anh em tốt Harry, thấy George đứng dưới lầu liền giơ tay chào.

“Chào buổi sáng, George.” “Chào buổi sáng, Harry, Ron.” George giơ tay đáp lại.

Lúc này, giọng nói hậm hực của Ginny cũng từ trên lầu vọng xuống: “Mẹ, con nói rồi, con đã kiểm tra rồi, không quên thứ gì cả, mẹ đừng cằn nhằn con nữa.” Nhưng dường như nghe thấy tiếng anh Ron chào George, thái độ cô bé liền thay đổi.

“Vâng ạ, mẹ yêu, con đi kiểm tra lại ngay đây.” “Harry, xem ra cậu không còn là thần tượng mà em gái mình sùng bái nhất nữa rồi.” Ron nghe vậy nhún vai.

Harry thì thở phào nhẹ nhõm: “Mình thấy đây không phải là chuyện gì xấu.” Cậu nhóc Colin năm nhất đã đủ khiến cậu đau đầu, Ginny chuyển mục tiêu sùng bái chỉ khiến cậu cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

“Không sao đâu, Crookshanks, lên tàu là mình sẽ cho cậu ra ngoài.” Hermione xách một cái giỏ màu xanh, nhẹ nhàng an ủi con mèo mình mới mua hôm qua, đẩy Ron ra rồi bước xuống cầu thang.

“Chào, George, cậu lúc nào cũng đúng giờ.” “Không được, cậu không thể thả con quái vật đó ra, Scabbers đáng thương của mình phải làm sao!” Ron đứng thẳng người, bất mãn nói.

Tuy nhiên, Hermione không thèm để ý đến cậu ta, kéo George đi ra ngoài quán Cái Vạc Lủng.

“George, chúng ta ra cửa đợi xe đi.” “Cậu và Ron cãi nhau à?” George biết rõ mà vẫn cố hỏi, cười nói.

Nhìn trẻ con giận dỗi, đôi khi cũng là một chuyện thú vị.

“Hừ, ai bảo cậu ta có ý kiến với Crookshanks của mình.” Hermione bực bội nói: “Cậu ta còn mắng Crookshanks là quái vật nhỏ, Crookshanks nhà mình xinh đẹp biết bao.” “Ừm... xinh đẹp...” George nhìn Crookshanks với khuôn mặt bẹp dí, gật đầu một cách không rõ ý kiến.

Dù sao thì cậu thấy người bình thường sẽ không thấy Crookshanks xinh đẹp, có lẽ một bộ phận rất nhỏ sẽ thấy nó xấu lạ.

Mỗi người có một gu thẩm mỹ riêng, giống như chó Bull Terrier, chó Shar Pei, chó Bully, mèo Cornish Rex, tuy trông xấu nhưng vẫn có không ít người rất thích.

Nhưng Crookshanks tuy xấu, nhưng cũng không phải là một con mèo bình thường, trong cơ thể có huyết mạch của Kneazle, có thể phân biệt được ác ý.

Vì vậy mới luôn đuổi theo con chuột Scabbers do Pettigrew biến thành không tha.

“Này, George, lâu rồi không gặp, đây là bạn gái nhỏ của cậu à?” Hai chiếc xe hơi của Bộ Phép thuật đỗ trước cửa quán Cái Vạc Lủng, Tonks mặc áo khoác đỏ, quần jean, tóc nhuộm bảy màu từ trong xe bước xuống.

Thấy George và Hermione đứng nói chuyện với nhau, cô liền mở miệng trêu chọc.

“Lâu rồi không gặp, Tonks, nghe nói chị đã được chính thức rồi, chúc mừng nhé!” George cũng không để ý, cười chào hỏi.

Cậu không ngờ trong số các Thần Sáng bảo vệ Harry đến ga tàu

lần này lại có cả Tonks.

“Hermione, mặt cậu sao thế, hôm nay trời cũng không nóng mà?” Lúc này Harry và Ron cũng ra đến cửa, thấy Hermione mặt hơi ửng đỏ liền không nhịn được hỏi một câu.

Hermione vội vàng xách hành lý lên xe.

“Chỉ là buổi sáng mình mặc hơi nhiều thôi.” “Ồ, xe đến rồi, chúng ta đi mau thôi.” Vợ chồng nhà Weasley ra đến cửa, thấy xe của Bộ Phép thuật đã đến, liền thúc giục mọi người nhanh chóng lên xe.

Trên đường đi, mọi chuyện đều suôn sẻ, không có bất kỳ sự cố nào xảy ra cho đến khi đến nhà ga.

Đi qua sân ga Chín Ba Phần Tư, lên tàu tốc hành Hogwarts, George xách hành lý đến toa dành cho học sinh năm hai.

Chương 185

Vì tối qua ở quán Cái Vạc Lủng, lại có xe phép thuật đưa đón, nên họ cũng là một trong những nhóm phù thủy nhỏ đến nhà ga sớm nhất, trong toa vẫn chưa có ai khác.

Ginny rất tự nhiên ngồi cùng một khoang với George.

Họ vừa ngồi xuống không lâu, Colin và Luna cũng lên tàu.

“Đây!

Đây!” Ginny vẫy tay chào hai người rồi giải thích với George: “Tớ đã viết thư trước cho Colin và Luna, bảo họ hôm nay đến sớm, như vậy chúng ta có thể ngồi cùng nhau đến trường như năm ngoái.” “Thì ra là vậy.” George gật đầu, cậu còn đang ngạc nhiên sao lại trùng hợp đến thế.

Hóa ra mọi sự trùng hợp đều đã có người sắp đặt kịch bản từ trước.

Nhưng cậu cũng không để tâm, ngồi cùng ai đi học đối với cậu cũng không có gì khác biệt.

Trước đây cậu khá quan tâm đến việc nâng cao danh tiếng của mình, để sau này tốt nghiệp có thể có một tương lai tốt hơn.

Nhưng vì thực lực tăng lên quá nhanh, cậu phát hiện mình dường như không cần phải quan tâm đến những thứ đó nữa.

Trước sức mạnh tuyệt đối, mọi âm mưu quỷ kế đều không hiệu quả bằng việc đè bẹp trực diện.

Chủ yếu là cậu không ngờ, chỉ trong một năm, thực lực của hắn đã có sự thay đổi trời long đất lở như vậy.

Thực ra nói là một năm, nhưng nếu tính cả thời gian mà bản thể và mấy phân thân khác của cậu đã trải qua, thì còn xa hơn một năm rất nhiều.

Tàu tốc hành Hogwarts chạy thẳng về phía bắc, cảnh vật ngoài cửa sổ ngày càng hoang vu, cùng với tầng mây trên cao ngày càng dày, trời cũng dần tối lại.

Khoảng ba bốn giờ chiều, trời bắt đầu đổ mưa, những ngọn núi nhấp nhô bên ngoài cửa sổ trở nên mờ ảo.

Mưa ngày càng lớn, cửa sổ xe biến thành một mảng màu xám ướt át, và dần dần tối sầm lại.

Cuối cùng, đèn ở hành lang và giá hành lý đột nhiên sáng lên, tàu hỏa kêu loảng xoảng, hạt mưa lách tách gõ vào cửa sổ, bên ngoài gió gào thét.

George đang lật xem cuốn «Giải Thích Chi Tiết Thuật Giả Kim» trong tay, Ginny, Luna và Colin ba người đã gục xuống bàn ngủ thiếp đi.

Lúc này, tàu hỏa dần chậm lại, tiếng bánh xe dần không còn nghe thấy, tiếng gió và tiếng mưa đập vào cửa sổ xe còn mạnh hơn trước.

"Sao vậy, đến nơi rồi à?" Ginny mơ màng mở mắt, Luna và Colin cũng tỉnh lại.

George cất cuốn sách phép thuật trong tay, đáp: "Chưa, có lẽ tàu hỏa gặp sự cố gì đó." Cậu biết đây là do Bộ Phép thuật đề phòng Sirius thông qua tàu tốc hành Hogwarts để vào trường, nên mới tiến hành kiểm tra đột xuất.

"Sự cố?" Colin và Ginny đứng dậy, ghé vào cửa toa tàu nhìn ra ngoài, các phù thủy nhỏ ở các khoang khác cũng thò đầu ra tò mò nhìn, không ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Đúng lúc này, tàu hỏa "két" một tiếng rồi dừng hẳn, không rõ lý do mà tất cả các đèn đều tắt ngóm.

"Á!" Lập tức, tiếng hét vang lên khắp nơi.

George cảm thấy hai bóng người "vụt" một tiếng nhảy vào lòng mình.

Chính là Colin và Ginny bị dọa sợ.

"Lumos!" Luna bình tĩnh dùng đũa phép thi triển Bùa Thắp Sáng, soi sáng căn phòng.

George nhấc Colin và Ginny lên, đặt họ ngồi vào chỗ rồi an ủi: "Không sao đâu, chỉ là một sự cố nhỏ, chắc sẽ ổn ngay thôi." "Đó là chuyện gì vậy?" Giọng Colin run rẩy chỉ vào cửa kính tàu hỏa, không biết tại sao ở đó lại từ từ đóng một lớp băng sương.

Thời tiết đầu tháng bảy không thể nào lạnh đến thế được.

Ginny thấy vậy lại nhào vào lòng George, George bất đắc dĩ vỗ vỗ lưng cô bé an ủi.

Cậu cảm thấy Ginny bình thường gan cũng lớn, không ngờ lại sợ tối đến vậy, vẫn còn nhỏ quá.

Điểm này không bằng Luna, Luna cho cậu cảm giác rất bình tĩnh, cũng không hề sợ hãi, chỉ có thể nói không hổ là cô bé có thể nhìn thấy Vong Mã.

Ngay khi George đang an ủi Ginny, một bóng người cao lớn khoác áo choàng đột nhiên xuất hiện ở cửa phòng.

Nó đưa ra một bàn tay khô héo màu xám trắng, dường như đầy chất nhầy và vết đốm, giống như đã chết rồi mục rữa trong nước một thời gian dài, từ từ đẩy cửa phòng ra.

Sau đó, một cái đầu lâu kỳ dị, lạnh lẽo và mục nát thò vào, dường

như đang tìm kiếm thứ gì đó.

"Á!!!" Colin và Ginny thấy vậy liền hét lên một tiếng thất thanh.

Luna thì hiếm khi lộ ra vẻ sợ hãi, nép sát vào người George.

"Đây là Giám ngục, sinh vật hắc ám đáng sợ nhất, nghe nói có thể hút đi linh hồn của con người." "Á!!!" Nghe Luna giải thích, Colin và Ginny càng sợ hãi hơn.

Lúc này, George từ từ đưa một tay ra, thắp sáng một pháp trận nhỏ.

"Vũ Điệu Ánh Sáng!" Sinh vật hắc ám như Giám ngục, ở thế giới này chỉ có Bùa Hộ Mệnh mới có thể xua đuổi.

Cậu muốn thử xem Quang ma pháp hệ thánh quang của mình có hiệu quả khắc chế hay không.

Nếu không có tác dụng cũng không sao, dù sao cậu cũng biết Bùa Hộ Mệnh.

Hơn nữa theo lý mà nói, họ lại không phải là Harry, không có mảnh hồn của Voldemort, sẽ không bị Giám ngục tấn công.

Mũi tên ánh sáng được ngưng tụ từ thánh quang bắn thẳng về phía Giám ngục.

Giám ngục cảm nhận được mũi tên ánh sáng, cơ thể lập tức run rẩy, phát ra tiếng hét kinh hoàng.

Chỉ là nó còn chưa kịp né tránh, đã bị mũi tên ánh sáng bắn trúng toàn bộ, hóa thành một đống tro tàn.

"Ơ... thế này... thế này là chết rồi sao!" George nhìn Giám ngục hóa thành tro tàn, chớp chớp mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cậu chỉ muốn thử xem Quang ma pháp của Fairy Tail có ảnh hưởng gì đến Giám ngục không, nếu có ảnh hưởng thì có thể xua đuổi

như Bùa Hộ Mệnh, hay là gây ra một số tổn thương.

Nhưng không ngờ lại khắc chế đến vậy, một đòn đã giết chết ngay lập tức.

“Lát nữa biết giải thích với các Thần Sáng thế nào đây?” George gãi gãi đầu, không khỏi cảm thấy hơi đau đầu.

Phải biết rằng đám Giám ngục này tuy thuộc về sinh vật hắc ám, nhưng hiện tại vẫn đang làm lính gác Azkaban cho Bộ Phép thuật.

Hơn nữa chúng cũng không chủ động tấn công họ như đã tấn công Harry, việc lên tàu cũng là đang thi hành công vụ, cậu cứ thế giết chết người ta, dường như có chút không ổn.

Nhưng nghĩ lại, cũng không phải hoàn toàn không có lý.

Vì cậu đột nhiên nhớ ra, lần kiểm tra đột xuất này Bộ Phép thuật không hề thông báo cho Hogwarts, cũng không thông báo cho học sinh trên tàu.

Cho nên theo lẽ thường, cậu nhìn thấy một con Giám ngục xuất hiện ở cửa, còn thò đầu vào, phản kích theo phản xạ cũng rất bình thường mà.

Quan trọng là ai có thể nói rõ Giám ngục không tấn công họ, dù sao ở toa xe năm ba, Giám ngục đã tấn công Harry, đây là sự thật không thể chối cãi.

Chương 186

Dường như nghe thấy tiếng hét thảm của Giám ngục bên này, những Giám ngục đang tìm kiếm ở các toa xe khác liền rời khỏi toa và chạy đến.

Giám ngục là một loại sinh vật hắc ám có trí tuệ, chúng có thể giao tiếp với phù thủy, và sẵn sàng hợp tác với Bộ Phép thuật để trở thành cai ngục Azkaban, đổi lại nguồn "thức ăn" ổn định.

Thậm chí sau này còn đàm phán hợp tác với Voldemort, giúp Voldemort tấn công Hogwarts.

Cho nên khi phát hiện đồng bạn hét lên kinh hoàng trước khi chết, tự nhiên sẽ không thể làm ngơ.

Khi chúng tiến vào toa xe năm hai, nhìn thấy đống tro tàn của Giám ngục trước cửa phòng George, cái miệng tròn của chúng lập tức phát ra tiếng gầm giận dữ, định xông lên hút chết mấy người George.

"Tôi khuyên các người tốt nhất không nên manh động." George thấy vậy bất đắc dĩ lại thi triển Quang ma pháp: "Lãnh Địa Ánh Sáng!" Ánh sáng chói lòa lấy George làm trung tâm lan ra xung quanh, những con Giám ngục cảm nhận được mối đe dọa sinh mạng từ thánh quang, liền sợ hãi chạy tán loạn.

Cảnh tượng này, cũng lọt vào mắt các phù thủy nhỏ khác trong toa xe năm hai.

Động tĩnh lớn như vậy bên chỗ George, làm sao các phù thủy nhỏ cùng toa lại không tò mò thò đầu ra xem.

Bên kia, các Thần Sáng đang điều khiển ở đầu tàu cũng bị tình hình bất thường ở toa xe thứ hai làm kinh động.

Trưởng văn phòng Thần Sáng, Rufus Scrimgeour, ra lệnh cho mấy Thần Sáng: "Mau đi xem có chuyện gì!" Mấy Thần Sáng lập tức Độn thổ xuất hiện ở lối vào toa xe thứ hai.

"Ngài Bộ trưởng thật là anh minh, Sirius này quả nhiên trốn trên tàu tốc hành Hogwarts!" Bên cạnh Scrimgeour, một nữ phù thủy trung niên béo ú, cài kẹp tóc màu hồng phấn, đeo nơ bướm màu hồng, mặc váy xếp ly màu hồng, cầm ô màu hồng, thấy toa xe thứ hai có động tĩnh, mắt liền sáng lên.

Scrimgeour sắc mặt khó coi nói: "Thứ trưởng Umbridge, nhìn dáng vẻ của bọn Giám ngục, chắc không phải là bắt được Sirius đâu.

Tôi thấy việc ngài Bộ trưởng bất chấp sự phản đối của Hiệu trưởng Dumbledore, tự ý cho Giám ngục lục soát trên tàu tốc hành Hogwarts là rất không thỏa đáng." Ngay từ đầu ông đã không tán thành hành động này, nhưng khổ nỗi Bộ trưởng và Thứ trưởng hoàn toàn không để ý đến ý kiến của ông, cố chấp cho rằng Sirius sẽ trốn trong tàu tốc hành Hogwarts, ép ông dẫn đội đến lục soát.

Umbridge sắc mặt khẽ biến, dùng giọng điệu cay nghiệt nói: "Scrimgeour, xin hãy chú ý thân phận của ông, ông là trưởng văn phòng Thần Sáng của Bộ Phép thuật, không phải giáo viên Hogwarts, ông chỉ cần nghe lệnh của Bộ trưởng và tôi là đủ.

Trong giới pháp thuật Anh, người có quyền lực nhất là Bộ trưởng, không phải hiệu trưởng của một trường học, ông phải hiểu rõ điều đó!" "Dumbledore là phù thủy vĩ đại nhất thế kỷ này, trí tuệ của ngài ấy dẫn dắt giới phù thủy, tôi hy vọng Bộ trưởng và Thứ trưởng đôi khi vẫn nên lắng nghe ý kiến của ngài ấy nhiều hơn." Scrimgeour cứng rắn đáp lại một câu.

Umbridge bị Scrimgeour làm cho tức đến đau cả dạ dày, nhưng lại không biết phản bác thế nào, cuối cùng chỉ có thể hừ lạnh một tiếng

cho qua.

Lúc này, một Thần Sáng trẻ tuổi đi điều tra cũng Độn thổ trở về.

“Không phải tìm thấy Sirius... là... là...” “Là cái gì thì mau nói đi, sao lại ấp a ấp úng thế!” Umbridge nghe không phải là Sirius, liền càng thêm tức giận, thấy Thần Sáng trẻ tuổi nói năng ấp úng, chỉ hận không thể sa thải đối phương ngay tại chỗ.

“Là một phù thủy năm hai đã giết một con Giám ngục, dọa chạy những con Giám ngục khác.” Thần Sáng trẻ tuổi vội vàng nói ra kết quả điều tra của mình.

Scrimgeour và Umbridge đồng thời trợn tròn mắt: “Cậu nói lại lần nữa, một phù thủy năm hai đã giết Giám ngục, cậu chắc chắn đầu óc cậu không có vấn đề chứ.” Giám ngục mà ngay cả một nửa phù thủy trưởng thành cũng sợ hãi, ngay cả Bùa Hộ Mệnh cũng chỉ có thể xua đuổi, vậy mà lại bị giết chết.

Lại còn bị một phù thủy nhỏ năm hai giết chết, đây quả thực là chuyện hoang đường, không thể nào.

Hai người nghiêm trọng nghi ngờ Thần Sáng trẻ tuổi đã bị lừa.

“Rất nhiều phù thủy nhỏ đã nhìn thấy, từ lời khai của những con Giám ngục bị đuổi về cũng đã được chứng thực.” Bản thân Thần Sáng trẻ tuổi cũng không tin, nhưng kết quả điều tra là như vậy, hơn nữa cũng không phải chỉ có mình anh ta điều tra, các Thần Sáng khác cũng có kết quả điều tra tương tự.

“Đưa chúng tôi đi xem.” Scrimgeour và Umbridge vẫn không tin, theo sau Thần Sáng trẻ tuổi nhanh chóng đến toa xe năm hai.

Họ nhìn thấy tàn dư của Giám ngục trên mặt đất và George đang được một Thần Sáng lấy lời khai.

“Chào ngài, ngài Scrimgeour.” Thấy Scrimgeour, George chủ động

đưa tay chào hỏi.

Scrimgeour nhìn George một lúc, dường như nhớ ra điều gì đó, chỉ vào George nói: "Cậu là... cậu là Dora nhỏ đó." Trong một năm, dung mạo của George tuy đã có không ít thay đổi, nhưng ông vẫn nhận ra.

Dù sao thì Tonks thường xuyên nhắc đến George bên tai ông, và chuyện George được chọn vào đội tuyển Quidditch quốc tế và nhận Huân chương Dũng cảm của Pháp, ông cũng đã nghe nói.

"Bây giờ nên gọi cậu là George, chuyện này là sao, là cậu đã giết Giám ngục?" "Thưa ngài Scrimgeour, tôi thật sự không cố ý..." George vội vàng kể lại câu chuyện đã bịa ra của mình.

Đại ý là cậu không biết Giám ngục đến để tìm Sirius, tưởng rằng chúng định tấn công họ, nên đã phản kích theo bản năng bằng một phép thuật do mình tự tạo ra.

Cũng không ngờ Giám ngục lại yếu đến thế, bị cậu giết chết ngay.

"Không thể nào, nhóc con như ngươi làm sao có thể tạo ra phép thuật, lại còn là phép thuật có thể giết chết Giám ngục.

Có phải ngươi cùng một phe với Sirius không, hắn ta vừa trốn trong toa xe của ngươi, giết chết Giám ngục rồi nhảy tàu trốn thoát!" Umbridge đẩy Scrimgeour ra, chất vấn George.

"Thưa bà, cơm có thể ăn bậy, nhưng lời không thể nói bừa.

Tôi không quen biết Sirius nào cả, cũng không có quan hệ họ hàng gì với hắn, tại sao phải giúp hắn?

Bà chỉ cần hỏi ngài Scrimgeour về thân thế của tôi, sẽ không có suy đoán ngu ngốc như vậy." George nhìn từ trên xuống dưới nữ phù thủy trung niên béo ú mặc đồ hồng, đại khái đoán được thân phận của bà ta, giọng điệu vô cùng không khách khí nói: "Hơn nữa phát minh phép thuật mới có gì khó, tôi từ năm nhất đã phát minh ra phép thuật

bay, bây giờ lại phát minh ra phép thuật có thể giết chết Giám ngục thì có gì lạ.

Đừng lấy cái đầu heo vô dụng của bà ra so sánh với một thiên tài phép thuật như tôi." Đôi cánh trắng muốt sau lưng bung ra, ánh vàng kim từ Lãnh Địa Ánh Sáng tỏa ra bao quanh người, khiến George trông như một vị thần thánh khiết.

Không chỉ các phù thủy nhỏ vây xem, ngay cả các Thần Sáng cũng nhìn đến ngẩn ngơ.

George lúc này không còn là George của năm nhất, thực lực của hắn cũng không cần phải che giấu quá nhiều nữa.

Lúc cần kiêu ngạo thì cứ kiêu ngạo, không cần phải nhẫn nhịn cơn tức của người khác.

Đừng nói là một Umbridge nhỏ bé, ngay cả Dumbledore, cậu cũng không cần phải cẩn thận dè dặt nữa.

Quan trọng là cậu nói những phép thuật này là do cậu tự sáng tạo, không một ai có thể phản bác, vì những phép thuật này vốn không thuộc về thế giới này, ngoài cậu ra không ai biết.

"Ngươi... ngươi..." Nghe một phù thủy nhỏ năm hai như George dám nói chuyện với một Thứ trưởng Bộ Phép thuật như mình như vậy, Umbridge tức đến mức tóc sắp bốc khói.

Scrimgeour thấy Umbridge bị lép vế, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Trong lòng ông ta vốn rất coi thường Umbridge, một thứ trưởng không có bản lĩnh thực sự, chỉ biết nịnh nọt, bợ đỡ, chạy chọt quan hệ và đút lót Galleon vàng để thăng tiến.

"Nếu là tai nạn, vậy thì thôi, các trò nghỉ ngơi đi, tàu hỏa sẽ khởi động ngay, chưa đầy một giờ nữa là đến ga Hogsmeade." "Không

được, thằng nhóc này đã giết một con Giám ngục...” Umbridge đâu chịu bỏ qua dễ dàng như vậy, nhưng lời vừa nói được nửa câu đã bị Scrimgeour cắt ngang.

“Thứ trưởng, bà phải biết, chúng ta không tìm thấy Sirius.

Việc tự ý dừng tàu tốc hành Hogwarts, cho Giám ngục lục soát toa xe, Bộ trưởng còn phải đích thân đến xin lỗi Dumbledore.

Nếu bà còn gây phiền phức cho học sinh này, e rằng bên Bộ trưởng sẽ càng khó xử.” Không có sự cho phép của Dumbledore, tự ý cử Giám ngục lục soát tàu tốc hành Hogwarts, nếu tìm thấy Sirius thì không có gì để nói, nhưng thực tế lại chẳng tìm thấy gì, chẳng phải là rất khó xử sao.

Không chỉ Dumbledore, đến lúc phụ huynh của những học sinh này biết chuyện, chắc chắn cũng sẽ làm ầm lên.

Lúc này mà tiếp tục thách thức giới hạn của Dumbledore, tuyệt đối là chuyện Bộ trưởng không muốn thấy.

Ảnh hưởng của Dumbledore trong giới pháp thuật không phải là chuyện đùa.

Hơn nữa, nếu không tìm thấy Sirius trên tàu tốc hành Hogwarts, thì theo kế hoạch tiếp theo là cử Giám ngục canh gác các lối vào của trường, đề phòng Sirius xâm nhập.

Chương 187

Nếu chọc giận Dumbledore, ông ấy không đồng ý, thì kế hoạch tiếp theo sẽ khó mà thực hiện được.

Nhận thức được sự nghiêm trọng của vấn đề, Umbridge cũng không nói gì thêm, hừ lạnh một tiếng rồi Độn thổ rời đi.

Nơi này vẫn chưa đến phạm vi bao phủ của lâu đài Hogwarts, vẫn có thể sử dụng phép Độn thổ.

"George, rất tốt, hãy học tập chăm chỉ ở Hogwarts, cậu nhất định có thể trở thành một pháp sư vĩ đại như Dumbledore." Thấy Umbridge rời đi, Scrimgeour đưa tay vỗ vai George.

Ông không ngờ đứa trẻ bị phù thủy hắc ám nhận nuôi và ngược đãi ngày nào, lại có thiên phú phép thuật đáng sợ đến vậy, và chỉ trong một năm, đã trưởng thành đến mức này.

"Cháu sẽ cố gắng!" George thu lại đôi cánh và Quang ma pháp, gật đầu.

Scrimgeour dẫn các Thần Sáng rút lui, tàu hỏa lại khởi động, George lập tức trở thành tâm điểm của tất cả các phù thủy nhỏ.

Trong một giờ sau đó, liên tục có các phù thủy nhỏ đi ngang qua khoang của cậu, giả vờ vô tình dừng lại nhìn vào trong.

Thậm chí còn có cả các phù thủy nhỏ từ các toa xe khác nghe tin chạy đến.

Đồng thời, Harry, Ron và Hermione cùng những người bạn khác cũng đặc biệt đến khoang của cậu để hỏi thăm tình hình, cậu mới biết, hóa ra Harry không hề bị Giám ngục tấn công.

Cậu đoán là Giám ngục còn chưa kiểm tra đến khoang Harry trốn,

đã bị hấp dẫn đến chỗ cậu, cuối cùng bị dọa chạy mất.

Đương nhiên, sự thay đổi nhỏ này đối với cậu cũng không đáng kể.

Tàu tốc hành Hogwarts rất nhanh đã đến đích, học sinh năm nhất theo truyền thống tiếp tục đi thuyền đến lâu đài, còn họ thì ngồi xe ngựa do Vong Mã kéo đến lâu đài.

Đến lâu đài, họ đi thẳng đến Đại sảnh đường, vẫn là nghi lễ Phân loại như năm ngoái, chỉ có điều trước khi ăn, Dumbledore đã nói vài điều.

Điều quan trọng nhất là Giám ngục sẽ canh gác tất cả các lối ra vào của trường, cho đến khi bắt được Sirius, khuyên các phù thủy nhỏ đừng đi chọc ghẹo chúng.

Tiếp theo là giới thiệu giáo viên mới của môn Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, Remus John Lupin, và giáo viên mới của môn Sinh vật Huyền bí, Rubeus Hagrid.

Buổi tiệc kết thúc, George đang chuẩn bị trở về phòng sinh hoạt chung của Slytherin, thì thấy Giáo sư McGonagall gọi riêng Hermione lại, còn cậu thì bị Snape gọi lại.

"Chủ nhiệm, có chuyện gì không ạ?" George theo Snape đi về phía cầu thang của Đại sảnh đường, trong lòng đã có một vài phỏng đoán.

Snape cũng không giấu giếm cậu, nói thẳng: "Là Dumbledore tìm em, muốn tìm hiểu chi tiết về chuyện xảy ra trên tàu." "Ồ, vậy còn Hermione thì sao?" George nhìn về phía Hermione đang được Giáo sư McGonagall dẫn đi qua, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nếu muốn hỏi về chuyện trên tàu, cũng không nên dẫn theo Hermione, dẫn theo Ginny, Colin và Luna còn hợp lý hơn, Hermione và cậu lại không ở cùng một khoang.

Snape liếc nhìn Hermione bên kia rồi đáp: “Cô bé không đến văn phòng hiệu trưởng, là Giáo sư McGonagall có việc riêng tìm cô bé, là chuyện tốt, không cần lo lắng.” Nghe Snape nói vậy, George lập tức phản ứng lại, chắc là Giáo sư McGonagall định đưa cho Hermione chiếc Xoay thời gian.

Xoay thời gian, vật phẩm phép thuật bá đạo nhất thế giới này, có thể quay ngược thời gian tối đa năm tiếng, được chế tạo dựa trên câu thần chú thời gian Hour-Reversal Charm.

Trong nguyên tác, Hermione và Harry chính là nhờ Xoay thời gian mà quay về năm tiếng trước, cứu sống Sirius Black và Buckbeak.

Về pháp thuật thời gian, cậu đã đọc rất nhiều sách phép thuật liên quan.

Nhưng không ngoại lệ, tất cả các sách phép thuật đều nhấn mạnh, pháp thuật thời gian được coi là một loại phép thuật cực kỳ nguy hiểm và không ổn định.

Một thao tác không cẩn thận, có thể sẽ giết chết chính mình trong quá khứ và tương lai, khiến bản thân hoàn toàn tan biến giữa trời đất này, thậm chí còn có thể ảnh hưởng đến hậu thế và các phù thủy khác.

Từng có một nữ phù thủy tên là Eloise Mintumble, là một Unspeakable của Vụ Bí mật, trong một thí nghiệm đã sử dụng Xoay thời gian để quay về quá khứ, nhưng vì thời gian vượt quá vài giờ mà qua đời.

Trong thí nghiệm quay về quá khứ, Eloise đã bị mắc kẹt ở năm 1402 trong năm ngày.

Khi cô cuối cùng trở về hiện tại, tuổi của cơ thể cô không biết tại sao lại đột ngột tăng thêm năm thế kỷ, dẫn đến cơ thể bị tổn thương không thể phục hồi, cuối cùng chết già tại Bệnh viện Thánh Mungo

cho các Bệnh và Thương tích Pháp thuật.

Chuyến du hành của cô đã khiến quỹ đạo cuộc đời của tất cả những người cô gặp trong quá khứ đều thay đổi, ít nhất hai mươi lăm hậu duệ đã biến mất khỏi hiện tại, trở thành "chưa bao giờ được sinh ra".

Ngoài ra, còn có một số dấu hiệu đáng lo ngại cho thấy thời gian trong quá khứ cũng bị can thiệp, thứ Ba sau khi cô trở về hiện tại kéo dài hai ngày rưỡi, trong khi thứ Năm chỉ còn lại bốn giờ.

Hơn nữa, ngay cả khi sử dụng Xoay thời gian bình thường, bản thân thời gian cũng sẽ trôi đi.

Giống như Hermione đã liên tục sử dụng Xoay thời gian để tăng thời gian học tập của mình, để có thể học tất cả các môn cùng một lúc, dẫn đến cuối cùng suýt nữa suy sụp.

Bề ngoài học tám tiếng, thực tế sử dụng Xoay thời gian đã học mười mấy tiếng, thì cơ thể cũng đã trải qua mười mấy tiếng, sẽ có sự mệt mỏi của mười mấy tiếng học tập.

Sử dụng trong thời gian dài, người khác qua một năm, bạn qua hai năm, thì tuổi của bạn cũng tăng thêm một năm so với người khác.

Cho nên nếu dùng vào việc học, đúng là đã nâng cao hiệu suất, nhưng cũng chỉ là ứng trước thời gian của tương lai.

Vì Xoay thời gian quá nguy hiểm, nên câu thần chú Hour-Reversal Charm tương ứng để chế tạo Xoay thời gian cũng bị Bộ Phép thuật niêm phong, không thể học được qua các kênh thông thường.

Tất cả các Xoay thời gian đã được chế tạo xong, đều được niêm phong trong Đại sảnh Thời gian của Vụ Bí mật thuộc Bộ Phép thuật.

Bộ Phép thuật vì tính đặc thù của Xoay thời gian, đã xây dựng hàng trăm điều luật xung quanh nó, trừ khi có đơn xin trong trường

hợp đặc biệt, thường sẽ không được phê duyệt sử dụng.

Đối với pháp thuật thời gian và Xoay thời gian, George đương nhiên là vô cùng hứng thú, pháp thuật thời gian cũng là phép thuật mà cậu bắt buộc phải học.

Vì pháp thuật thời gian, ở bất kỳ thế giới nào cũng là một trong những phép thuật cao cấp nhất.

Dù quy luật thời gian ở các thế giới khác nhau, và dù học được pháp thuật thời gian cũng không thể thay đổi được cục diện đã định sẵn, nhưng dùng để nâng cao hiệu suất học tập vẫn rất tuyệt vời.

Dù sao cậu cũng đã trường sinh, không quan tâm đến việc ứng trước thời gian của tương lai, thời gian tương lai của cậu là vô hạn.

Đương nhiên, nói thì nói vậy, xin được Xoay thời gian thì dễ, nhưng muốn học được và học thành thạo câu thần chú Hour-Reversal Charm đã bị niêm phong, thì không dễ như vậy.

"Xem ra, đã đến lúc cần thể hiện một chút thực lực thực sự." Sau khi tách khỏi Giáo sư McGonagall và Hermione ở lầu tám, George theo Snape đến văn phòng hiệu trưởng.

Trong văn phòng, Dumbledore đang đọc một cuốn sách do Muggle xuất bản về kỹ thuật đan len.

"Ngồi xuống trước đi." Thấy Snape dẫn George vào, ông đặt sách xuống, ra hiệu cho hai người ngồi.

"Thưa Hiệu trưởng, Bộ Phép thuật tự ý cho Giám ngục lục soát tàu hỏa, George ra tay ngộ sát, không có gì sai cả." Snape ngồi xuống, mở lời trước.

Học sinh của nhà mình thì mình phải bảo vệ, đặc biệt George còn là đệ tử chân truyền của ông.

Bất kể Dumbledore tìm George có ý định trách tội hay không, mở lời biện hộ trước vài câu cũng không sai.

“Xem ra vào Slytherin là một lựa chọn sáng suốt.” George thấy Snape vừa mở miệng đã hoàn toàn bênh vực mình, trong lòng cũng thầm cảm thán một câu.

Trong bốn chủ nhiệm nhà, Snape có lẽ không phải là người có sư đức tốt nhất, công bằng nhất, nhưng chắc chắn là người bảo vệ học trò nhất.

Đây cũng là một trong những lý do cậu vẫn chưa vạch trần Scabbers là Pettigrew.

Sirius là vô tội, là chính nghĩa, nhưng Sirius và cậu lại chẳng có quan hệ gì.

Ngược lại, việc Sirius và cha của Harry mấy người bắt nạt Snape khi đi học lại là sự thật.

Trong đó chắc chắn Snape cũng có lỗi, có lẽ đã nói không ít lời không nên nói.

Nhưng ai bảo Snape là chủ nhiệm nhà của cậu, lại còn luôn bênh vực cậu, chăm sóc cậu chu đáo, cậu tự nhiên là thiên vị Snape.

Chương 188

Cho nên, cậu không định sớm rửa oan cho Sirius, cứ để ông ta chịu khổ thêm chút nữa, coi như là làm cho Snape vui lòng.

Cứ thuận theo tự nhiên đến cuối cùng, chỉ cần không để Pettigrew chạy thoát, để Pettigrew đi giúp Voldemort hồi sinh là được.

"Severus, ta không có ý trách George, trò ấy vì bảo vệ bạn học mà giết chết Giám ngục, làm rất tốt.

Ta chỉ muốn xem phép thuật mà trò ấy dùng để giết Giám ngục." Dumbledore cười giải thích.

Khi nghe từ Fudge rằng George đã dùng phép thuật giết chết một con Giám ngục, trong lòng ông vô cùng kinh ngạc.

Vì ngay cả ông, cũng không thể trực tiếp giết chết sinh vật hắc ám như Giám ngục.

Hay nói cách khác, trong giới phù thủy hiện nay, không có bất kỳ phương pháp nào có thể trực tiếp giết chết Giám ngục, Lời nguyền Chết chóc cũng không được.

Giám ngục và Bộ Phép thuật là quan hệ hợp tác, Giám ngục giúp Bộ Phép thuật canh giữ Azkaban, còn Bộ Phép thuật cho phép Giám ngục đường đường chính chính hút đi niềm vui của các tù nhân Azkaban.

Về phần tại sao Giám ngục không dám tùy tiện đi hút lung tung?

Vì phù thủy tuy không giết được Giám ngục, nhưng có thể dùng Bùa Hộ Mệnh tập trung xua đuổi chúng đến một nơi nào đó để giam giữ.

Ví dụ như một cái hộp được làm bằng Bùa Cơi Nới Không Gian,

thêm một số bùa phong ấn.

Như vậy Giám ngục chỉ có thể ở trong hộp, cho đến cuối cùng vì không có thức ăn trong thời gian dài mà dần dần tan biến.

"Nghe nói, là do em tự sáng tạo ra phép thuật mới?" Lúc này Snape cũng quay đầu nhìn George, trong lòng ông cũng tò mò không kém.

Trong tất cả học sinh Hogwarts, George chắc chắn là thiên tài của các thiên tài, khi năm nhất vừa kết thúc, đã có lượng kiến thức phép thuật gần bằng phù thủy năm bảy.

Còn cực kỳ giỏi đấu tay đôi, đã sáng tạo ra phép thuật bay đặc biệt.

Ngay cả ông năm đó, cũng phải đến năm năm, mới có đủ trình độ để sáng tạo ra phép thuật mới của riêng mình.

Nhưng nói thật, với sự hiểu biết của ông về trình độ phép thuật của George, việc George có thể sáng tạo ra phép thuật mới vẫn khiến ông vô cùng kinh ngạc.

Vì ông cảm thấy trình độ hiện tại của George, vẫn chưa đủ để hỗ trợ việc sáng tạo phép thuật mới.

Nhưng việc sáng tạo phép thuật vốn dĩ mang tính ngẫu nhiên, nhiều khi cũng là do may mắn, không hoàn toàn dựa vào thực lực.

"Thực ra... cũng không hoàn toàn là vậy." George nhìn Snape và Dumbledore, sau khi dừng lại vài giây, mới từ từ đáp lời.

Cậu chuẩn bị lật bài ngửa, không giả vờ nữa.

Ban đầu, cậu định nói mình dựa vào Bùa Hộ Mệnh, sáng tạo ra phép thuật mới có thể giết chết Giám ngục, dù sao cậu cũng đã học được Bùa Hộ Mệnh từ Amy, có thể biểu diễn ngay lập tức.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ trên tàu, cậu cảm thấy nếu nói như

vậy, có quá nhiều sơ hở.

Với IQ và sự hiểu biết về phép thuật của Dumbledore và Snape, có lẽ họ sẽ không tin.

Thứ nhất, với trình độ kiến thức phép thuật ở thế giới này của cậu, việc sáng tạo ra một câu thần chú có thể giết chết Giám ngục, một thứ chưa từng xuất hiện trước đây, có vẻ hơi quá khoa trương.

Phép thuật bay còn có thể miễn cưỡng chấp nhận được, dù sao Voldemort cũng đã phát minh ra, có một ghi chép tương tự.

Nhưng phép thuật có thể giết chết Giám ngục thì chưa từng có, quan trọng là cậu còn lần đầu tiên gặp Giám ngục, không phải là nghiên cứu phép thuật có mục tiêu.

Thật sự có chút khó giải thích.

Nếu cứ cố nói, thì chỉ có thể nói là ngoài ý muốn, vô tình phát minh ra một phép thuật, vừa hay có thể giết chết Giám ngục.

Thứ hai, đó là phép thuật Fairy Tail của cậu và phép thuật của thế giới này không giống nhau, rất nhiều nguyên lý đều có sự khác biệt, hình thức thể hiện cũng khác.

Phép thuật của Fairy Tail cơ bản đều có pháp trận, phép thuật của thế giới này không có hiệu ứng đó.

Với trình độ hiện tại của cậu, vẫn chưa thể chuyển đổi phép thuật của Fairy Tail thành phép thuật của thế giới này, dùng nguyên lý phép thuật của thế giới này để giải thích phép thuật của thế giới Fairy Tail.

Nếu là phù thủy bình thường còn có thể lừa gạt qua được, nhưng đối mặt với Snape và Dumbledore, bạn nói đây là phép thuật được phát minh từ cảm hứng từ Bùa Hộ Mệnh, làm sao họ có thể tin.

Cho nên nếu cứ khăng khăng nói như vậy, thì cả hai người có lẽ

đều có thể nhận ra cậu đang nói dối.

Nếu là trước đây, cậu cảm thấy dù có để đối phương cho rằng cậu đang nói dối, cũng tuyệt đối không thể nói ra sự thật, nếu không sinh tử của mình sẽ hoàn toàn nằm trong tay đối phương.

Chỉ cần cậu chết cũng không thừa nhận, tin rằng Snape cũng sẽ bảo vệ cậu, Dumbledore cũng sẽ không quá làm khó.

Nhưng bây giờ, cậu cảm thấy không cần thiết nữa, vì cậu tự tin vào thực lực của mình, dù Dumbledore có lật mặt, cậu cũng không phải là không có sức đánh trả.

Chi bằng thể hiện một chút thực lực, nếu để Dumbledore cảm thấy cậu là chủ lực chống lại Voldemort trong tương lai, hay nói là cứu thế chủ kết thúc Voldemort, sẵn lòng toàn lực bồi dưỡng cậu, thì quá tốt rồi.

Hơn nữa cậu cũng không cần phải ngày ngày lo ngay ngáy sợ bị phát hiện điều gì bất thường, không dám thi triển một số phép thuật của thế giới khác.

Đương nhiên, cậu cũng không ngốc, sẽ không tiết lộ hết bí mật của mình, nói mình học phép thuật từ thế giới khác này nọ.

"Không hoàn toàn là sao, ý em là gì?" Snape nhíu mày, lẽ nào là George vô tình học được một phép thuật thất truyền từ một cuốn sách ma thuật cổ nào đó, rồi nói là do mình sáng tạo ra?

Nếu vậy thì thực ra cũng chẳng có gì, trẻ con có lòng hư vinh mạnh một chút cũng rất bình thường, Slytherin vốn là như vậy.

"Bởi vì phép thuật có thể giết chết Giám ngục này và phép thuật bay trước đó, thực ra đều là do một ông lão tự xưng là thần linh truyền thụ cho con trong giấc mơ.

Hơn nữa không chỉ có hai phép thuật này, ông ấy còn truyền thụ

cho con rất nhiều phép thuật và ban cho con sức mạnh đặc biệt." "Cái gì?

Thần linh!" Snape và Dumbledore nghe vậy lập tức trợn tròn mắt, họ vạn lần không ngờ, câu trả lời mà George đưa ra lại phi lý đến vậy.

Thần linh truyền thụ phép thuật trong mơ, đây không phải là đang đùa sao?

Từ xưa đến nay, tuy vẫn luôn lưu truyền những truyền thuyết về thần linh, giống như câu chuyện Bảo bối Tử thần nổi tiếng nhất, nhưng chưa từng có ai có thể thực sự chứng minh sự tồn tại của thần linh.

Ngay cả một phù thủy mạnh mẽ như Dumbledore, cũng luôn không chắc chắn liệu thần linh có thực sự tồn tại hay không.

Sau khi em gái mình qua đời, ông đã từng điên cuồng tìm kiếm phương pháp hồi sinh, tra cứu các tài liệu về thần linh, nhưng đều không có kết quả.

"George, thực ra em đã rất xuất sắc rồi, là học sinh xuất sắc nhất mà thầy từng gặp, dù chưa thể tự sáng tạo phép thuật cũng rất bình thường, rất nhiều phù thủy trưởng thành cũng không thể sáng tạo phép thuật.

Cho nên chỉ cần giữ tâm lý bình thường là được, không cần quá để tâm." Snape bây giờ cảm thấy George chắc chắn đang nói dối, hơn nữa còn là một lời nói dối rất tệ, khiến ông trong lòng có chút thất vọng về George.

Là một người nhà Slytherin, nói dối không phải là gì, nhưng ít nhất cũng phải nói một lời nói dối có thể lừa được tất cả mọi người.

Dù em cứ khăng khăng nói đó là phép thuật do mình tự sáng tạo,

cũng không tệ, chỉ cần không có bằng chứng, thì nó chính là phép thuật do em tự sáng tạo.

Em nói thần linh truyền thụ phép thuật cho em trong mơ, đây quả thực là sỉ nhục IQ của ông và Dumbledore, lừa mấy phù thủy nhỏ năm một năm hai còn được, lừa ông và Dumbledore thì quá vụng về rồi.

Dumbledore không nói gì, nhưng từ biểu cảm trên mặt, rõ ràng cũng không tin lời nói của George.

George thấy vậy cũng không nhiều lời, trực tiếp bắt đầu biểu diễn.

Chương 189

“Hai trăm triệu Volt!” Cậu không rút đũa phép, cơ thể lập tức bùng phát một luồng điện quang, vẫy tay, tất cả kim loại trong phòng đều bị cậu điều khiển, bay lên lượn quanh người cậu.

“Đây là năng lực cơ thể mà ông lão ban cho con, không cần niệm chú và thi triển phép, chỉ cần nghĩ trong đầu là có thể thực hiện.

Còn rất nhiều nữa, nhưng phòng này quá nhỏ, không tiện biểu diễn.” “Thưa Hiệu trưởng, cái này... cái này hình như không phải là phép thuật?” Snape nhìn George toàn thân được bao bọc bởi điện quang và các loại vật phẩm kim loại, mặt đầy kinh hãi nói với Dumbledore.

Có phải là hiệu quả do phép thuật gây ra hay không, một phù thủy hàng đầu như ông vẫn có thể phân biệt được.

Hơn nữa với trình độ phép thuật của George, không thể nào làm được việc thi triển phép thuật không tiếng không đũa, ông cũng chưa từng thấy loại phép thuật này.

“Đúng là không phải phép thuật, xem ra George chưa chắc đã nói dối.” Dumbledore trợn mắt gật đầu, ông có thể cảm nhận được, uy lực của luồng điện quang bên cạnh George không hề nhỏ.

“Nhưng vẫn cần phải kiểm chứng thêm một bước, chúng ta đến Rừng Cấm!” Phù thủy bẩm sinh đã có năng lực đặc biệt cũng không ít.

Giống như có người bẩm sinh đã có thể Chiết tâm trí thuật, có người bẩm sinh đã có thể tiên tri tương lai, có người bẩm sinh đã có thể thi triển phép thuật lửa.

Vậy thì George cũng có thể bẩm sinh đã có thể thi triển dòng điện, cũng không phải là không thể giải thích được.

Snape gật đầu, thi triển Bùa bay hóa thành một làn khói đen, Dumbledore thi triển Bùa bay hóa thành ánh sáng trắng, George dang rộng đôi cánh, ba người trực tiếp bay ra khỏi cửa sổ văn phòng.

Trong phạm vi lâu đài Hogwarts, không thể sử dụng phép Độn thổ.

Ngay cả Dumbledore, cũng phải nhờ đến sức mạnh của phượng hoàng mới có thể thi triển.

Cho nên bay thẳng đến Rừng Cấm là tiện nhất, kết thúc xong còn có thể bay về, không ảnh hưởng đến việc về ngủ.

Chỉ là George không ngờ, Dumbledore cũng biết phép thuật bay, cậu tưởng chỉ có Snape biết, dù sao phép thuật bay của Snape cũng là học từ Voldemort.

Nhưng nghĩ kỹ lại, cũng bình thường, với trình độ của Dumbledore, nếu chuyên tâm nghiên cứu phép thuật bay, chắc cũng không khó lắm.

Chỉ là ông bình thường ít khi dùng đến, ngay cả trong phạm vi Hogwarts ông cũng có thể nhờ phượng hoàng Độn thổ, những nơi khác càng tùy tiện đi, tiện hơn bay rất nhiều.

Rất nhanh, ba người đã đáp xuống một khoảng đất trống cách xa Rừng Cấm.

“Thưa Chủ nhiệm, thưa Hiệu trưởng, vậy con bắt đầu đây.” George chỉnh lại áo choàng phù thủy, nói với Snape và Dumbledore.

Hai người nhìn nhau, đồng thời gật đầu.

“Đây là Quang ma pháp xua đuổi hắc ám, cũng là phép thuật con dùng để giết Giám ngục.” George không sử dụng đũa phép, trước

người lập tức xuất hiện một pháp trận màu trắng khổng lồ.

"Quang Trận!" "Lãnh Địa Ánh Sáng!" "Quang Bộc!" "Vũ Điệu Ánh Sáng!" Sau khi thi triển hết một lượt phép thuật hệ thánh quang, George tiếp tục thi triển loại phép thuật thứ hai.

"Đây là phép thuật khổng lồ, có thể làm cơ thể khổng lồ hóa." Trên người lại sáng lên pháp trận, cánh tay cậu lập tức phình to, một quyền đánh nổ tung một cây đại thụ to bằng mấy người ôm bên cạnh.

"Đây là Quyền Cốt Khổng Lồ." Sau đó cả cơ thể cậu phình to đến hơn mười mét.

"Đây là Khổng Lồ Hóa, trong trạng thái này, sức mạnh của con còn mạnh hơn cả tộc Người Khổng Lồ." Hai tay vỗ một cái, gió lốc gào thét.

Một quyền đấm xuống đất, Snape và Dumbledore cảm thấy mặt đất cũng rung chuyển.

Nếu không biết George là người thuần chủng, họ thật sự tưởng George là người của tộc Người Khổng Lồ, lại còn là loại cao to trong tộc Người Khổng Lồ.

Thu nhỏ về kích thước bình thường, cậu đưa tay vẽ vẽ trong không trung.

"Đây là Văn Tự Ma Pháp!" "Đây là Thuật Thức Kết Giới!" "Đây là Biến Thân Ma Pháp!" "Đây là ma pháp hệ Hoán Trang!" "Đây là ma pháp Biến Hình Mô Phỏng!" "Đây là ma pháp Thế Giới Gương!" Sau một hồi biểu diễn, George lại tiếp tục nói: "Vừa rồi con biểu diễn là các loại phép thuật mà ông lão dạy cho con, bây giờ con biểu diễn là sức mạnh đặc biệt mà ông lão ban cho cơ thể con." Toàn thân lại được bao bọc bởi điện quang: "Chiêu này gọi là Siêu Pháo Điện Từ!" Cậu đưa tay lấy ra một đồng Sickle bạc rồi búng lên, luồng điện

quang hai trăm triệu volt bao bọc lấy đồng Sickle, sau khi George nhắm chuẩn, nó được bắn ra với tốc độ siêu âm, phá hủy mọi thứ trên đường đi.

Một lát sau, phía trước George đã có thêm một con đường lớn thênh thang.

Snape và Dumbledore thấy vậy, trong mắt đều là vẻ kinh hãi.

Chỉ một đòn vừa rồi, có thể giết chết hơn chín mươi phần trăm phù thủy trên thế giới.

Phù thủy có thể thi triển phép thuật không tiếng không đũa và tức thời, trong cả giới phù thủy chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Về cơ bản, đa số phù thủy thi triển phép thuật đều phải vung đũa phép và niệm thần chú, ít nhất cũng phải mất một giây chuẩn bị.

Cho nên đối mặt với chiêu Siêu Pháo Điện Từ tốc độ siêu âm này của George, họ căn bản không kịp thi triển phép thuật phòng ngự và phản kích.

Quan trọng là uy lực của chiêu pháo điện từ này của George còn kinh khủng như vậy, nếu bị bắn trúng có lẽ sẽ chết ngay tại chỗ.

"Tiếp theo là Lôi Cự Nhân và phiên bản phóng đại của Siêu Pháo Điện Từ!" Từ lực toàn thân George bùng phát, một Lôi Cự Nhân cao hơn ba mươi mét dần dần thành hình, khi cậu chuẩn bị biểu diễn phiên bản phóng đại của Siêu Pháo Điện Từ, Dumbledore vội vàng dùng Bùa Khuếch Âm hét lên: "Không cần biểu diễn nữa, chúng ta tin em, mau trở lại hình dạng ban đầu đi." Nửa đêm nửa hôm, gây ra động tĩnh như vừa rồi, có lẽ đã kinh động rất nhiều sinh vật huyền bí và cư dân nguyên thủy trong Rừng Cấm, nếu lại để George phóng cái Siêu Pháo Điện Từ phiên bản phóng đại đó, thì phiền phức to.

Còn có các Thần Sáng và Giám ngục đang vây quanh các lối ra vào

của trường.

Cho nên ông đã kịp thời gọi dừng George, sau khi George trở lại hình dạng ban đầu, lập tức dùng Bùa Sửa Chữa để sửa lại những cây cối bị phá hoại gần đó, rồi dẫn Snape và George cùng bay về văn phòng.

“Thực ra, con vẫn còn một số thứ có thể biểu diễn.” Trở lại văn phòng, George mở to mắt nói.

Dumbledore và Snape đồng thời giơ tay ngăn lại: “Không... không cần nữa, chúng ta tin em!” Nói thật, hai người bây giờ đầu óc vẫn còn hơi mơ màng.

Nhiều loại phép thuật khác nhau như vậy, nhiều loại hoàn toàn khác biệt với những gì họ biết, tất cả đều không cần đũa phép, và uy lực còn lớn như vậy.

Đây chắc chắn không thể là ma thuật cổ mà George học được từ một số sách phép thuật nào đó.

Ma thuật cổ họ cũng không phải chưa nghiên cứu qua, chỉ là tốc độ thi triển chậm, uy lực lớn bất ngờ, nhưng nguyên lý phép thuật và các phương diện khác không có sự khác biệt quá lớn so với phép thuật hiện đại.

Phép thuật hiện đại chỉ là đã tối ưu hóa một phần ma thuật cổ, và trên cơ sở đó đã phát triển ra phép thuật mới.

Nhưng những phép thuật mà George thi triển, hoàn toàn là một hệ thống phép thuật khác.

Với trình độ phép thuật của họ, ngay cả nguyên lý cũng không hiểu được, huống chi là do George tự sáng tạo và học từ sách phép thuật.

Còn cả Lôi Cự Nhân và Siêu Pháo Điện Từ của cậu, quả thực

vượt quá nhận thức của họ.

Cho nên ngoài việc thần linh truyền thụ phép thuật như George nói, họ thực sự không nghĩ ra được lý do nào khác có thể giải thích tất cả những điều này.

Mãi một lúc lâu sau khi bình tĩnh lại, Dumbledore mới mở lời hỏi George: "Thần linh có nói về thân phận của mình không?

Có nói cho em biết tại sao lại truyền thụ phép thuật cho em không?" Bây giờ ông đã tin bảy tám mươi phần trăm lời nói của George, nhưng trong lòng vẫn còn một số nghi vấn.

Đối với câu hỏi này của Dumbledore, George cũng đã chuẩn bị từ trước.

"Ông lão không nói cho con biết ông ấy là ai, chỉ nói là thần linh, còn việc truyền thụ phép thuật cho con, là vì hai mươi năm sau sẽ có một thảm họa khổng lồ giáng xuống thế giới này, đó là một thảm họa có thể hủy diệt toàn bộ nhân loại.

Ông ấy nói con là người được ông ấy chọn, là sự tồn tại được sinh ra để đối phó với thảm họa diệt chủng toàn bộ nhân loại đó." "Cái gì!" Snape và Dumbledore đồng thời co rút đồng tử.

"Là thảm họa gì?" Toàn bộ nhân loại đều bị diệt chủng, ngay cả Voldemort hồi sinh thống trị thế giới, cũng không thể nào khiến toàn bộ nhân loại bị diệt chủng.

Hai mươi năm sau rốt cuộc là thảm họa đáng sợ đến mức nào, mới khiến nhân loại hoàn toàn bị diệt chủng?

Chương 190

Lúc này, trọng tâm của Snape và Dumbledore đã không còn là thần linh, mà là thảm họa đó.

George hắng giọng, bắt đầu màn lừa bịp lớn của mình: "Thực ra con cũng không rõ lắm, cũng không hiểu lắm, con chỉ kể lại đại khái lời của ông lão thôi.

Ông ấy nói với con rằng, bên ngoài hành tinh chúng ta đang sống, còn có một vũ trụ rộng lớn hơn, có những nền văn minh tiên tiến hơn chúng ta rất nhiều.

Như nền văn minh Xandar, như Đế chế Kree, như Đế chế Skrull, và còn..." Suốt ba tiếng đồng hồ, kể đến hai giờ sáng, George cuối cùng cũng kể xong câu chuyện bịa đặt của mình.

Cậu chỉ có thể nói may mà thế giới này không có những thứ liên quan đến Marvel, để cậu có thể mượn câu chuyện của Marvel để lừa Snape và Dumbledore.

"Vậy, ý em là, hai mươi năm sau, một người ngoài hành tinh tên là Thanos sẽ dẫn quân đội vũ trụ của hắn đến xâm lược Trái Đất để diệt chủng nhân loại, thần linh truyền thụ phép thuật cho em là để em đánh bại chúng, bảo vệ Trái Đất và nhân loại..." Snape biểu cảm ngây dại, lượng thông tin George nói ra quá lớn, khiến ông nhất thời không thể tiếp thu và hiểu được.

Là một phù thủy nhà Slytherin, ông hiểu biết rất ít về thế giới Muggle, tự nhiên cũng không có nhiều khái niệm về vũ trụ hay người ngoài hành tinh.

Sự hiểu biết của ông về vũ trụ, đa số vẫn là về phép thuật thiên văn, sử dụng các vì sao để bói toán.

Nhưng những gì George nói lại rất chân thực, những đế quốc ngoài hành tinh đó, những chiến hạm vũ trụ đó, và cả năng lực và văn minh của họ, nghe thế nào cũng không giống như là giả.

Dumbledore tỏ ra đồng cảm, tốt hơn Snape rất nhiều.

Ông hiểu rất rõ về nhiều chuyện của Muggle, dù sao thì lời tiên tri của Grindelwald về Thế chiến II đã thành sự thật, và Muggle còn phát minh ra vũ khí hạt nhân khủng khiếp, nên ông tự nhiên sẽ dành thời gian nghiên cứu một số thứ của họ.

Chủ yếu là vì ông không cần phải dạy học, phần lớn thời gian đều rảnh rỗi, có rất nhiều thời gian.

Vì vậy, ông đại khái có thể hiểu được những gì George nói.

"Không ngờ vũ trụ và văn minh ngoài hành tinh mà những Muggle kia nói tới lại là thật.

Chỉ tiếc là khoa học kỹ thuật của họ quá lạc hậu so với các nền văn minh trong vũ trụ, chẳng giúp được gì nhiều." Dumbledore thở dài một tiếng, sau đó nhìn George nói: "George, chuyện này em đừng nói cho bất kỳ ai biết, để tránh gây hoảng loạn.

Bây giờ đã muộn rồi, em về nghỉ ngơi trước đi." "Vâng, vậy em về đây, thưa Hiệu trưởng." George ngoan ngoãn gật đầu, xoay người rời khỏi văn phòng hiệu trưởng.

"Chắc là không có vấn đề gì lớn." Rời khỏi văn phòng hiệu trưởng, George nhớ lại biểu cảm của Snape và Dumbledore, thầm nghĩ trong lòng.

Cậu bịa ra "đại nạn" này tất nhiên không phải để cho vui, mà là để Snape và Dumbledore sau này có thể toàn lực hỗ trợ cậu.

Nếu họ tin những gì cậu nói, cho rằng cậu chính là vị cứu tinh thực sự được thần linh lựa chọn, thì dù không răm rắp nghe lời, ít

nhất họ cũng sẽ không từ chối những yêu cầu học tập pháp thuật của cậu.

Ví dụ như giúp xin một cái Xoay Thời Gian, hướng dẫn Bùa Trung Tín và Partis Temporus gì đó.

Kể cả khi họ bán tín bán nghi, cũng không phải là chuyện gì tồi tệ, tệ nhất cũng chỉ là duy trì nguyên trạng mà thôi.

Dù sao cũng chẳng có tổn thất gì.

Họ sẽ không thể coi cậu là kẻ thù, màn trình diễn vừa rồi trong Rừng Cấm của cậu không chỉ là thể hiện pháp thuật, mà còn là phô diễn thực lực.

Để Dumbledore hiểu rằng, cho dù ông không tin, cũng tuyệt đối không thể đẩy một George thực lực mạnh mẽ về phía đối lập, đẩy về phía Voldemort.

Nhưng cậu đoán chắc vấn đề không lớn, Dumbledore vốn là người tin vào số mệnh, nếu không cũng đã không dốc lòng bồi dưỡng Harry, vị cứu tinh trong lời tiên tri.

Còn hai mươi năm sau không có người ngoài hành tinh xâm lược thì sao?

Chuyện của hai mươi năm sau để hai mươi năm sau hẵng nói, lúc đó thực lực của hắn có lẽ đã không cần phải suy nghĩ đến vấn đề này nữa.

Nếu thực sự cần, có khi chính cậu còn có thể tự biên tự diễn một màn kịch người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất để mọi người giải trí một phen.

“Severus, thầy thấy sao?” Đợi George rời đi, Dumbledore quay đầu nhìn Snape.

Snape rất muốn trả lời là chẳng thấy gì cả, vì ông đến giờ vẫn còn trong trạng thái mơ màng.

Rất nhiều chuyện thực sự không thể lý giải nổi.

"Tôi nghĩ George không cần thiết phải nói dối.

Những pháp thuật trò ấy thể hiện trong Rừng Cấm vừa rồi, thầy cũng đã thấy, rất mạnh mẽ.

Đó không phải là pháp thuật nên có ở thế giới này.

Ngoài thần linh ra, tôi không nghĩ ra ai có thể truyền thụ cho trò ấy pháp thuật mạnh mẽ như vậy.

Hơn nữa, những chi tiết về thảm họa đó, tôi nghĩ với tuổi tác và nhận thức của trò ấy không thể trong thời gian ngắn bịa ra được." George là học sinh ông yêu thích nhất, trong lòng ông vẫn thiên về việc tất cả những gì George nói đều là sự thật.

"Đúng vậy, lúc nãy ở Rừng Cấm, trong thoáng chốc, ta còn cảm thấy vấn đề của Voldemort đã không còn là vấn đề nữa." Dumbledore cũng không nhịn được mà cảm khái.

Với biểu hiện vừa rồi của George, ông cảm thấy Voldemort thời kỳ đỉnh cao cũng chưa chắc đã là đối thủ.

Chuyện ông vẫn luôn lo lắng là Voldemort sẽ hồi sinh, dường như cũng không phải là chuyện gì quá phiền phức.

Voldemort không phải là đối thủ của ông, nhưng Voldemort dùng ma thuật Hắc ám đặc thù nên không thể bị giết chết, mà tuổi của ông lại đã cao.

Ông lo lắng là lỡ như mình chết đi, Voldemort hồi sinh, ai còn có thể ngăn cản hắn?

Vì vậy ông vẫn luôn chú ý đến Harry, đứa trẻ trong lời tiên tri,

muốn bồi dưỡng cậu thật tốt để trong tương lai có thể triệt để kết liễu tên Chúa tể Hắc ám.

Nhưng bây giờ xem ra, so với tên tử thần trong miệng George có khả năng hủy diệt cả Trái Đất, Chúa tể Hắc ám quả thực không đáng nhắc tới, âm mưu của hắn dường như cũng trông có vẻ quá trẻ con.

Nếu những gì George nói đều là thật, vậy thì có lẽ ông phải điều chỉnh lại kế hoạch của mình.

Nhưng, những gì George nói rốt cuộc có phải là thật không?

Ông không thể khẳng định, cũng không thể phủ định, chỉ có thể tạm thời xem như là thật, dù sao cũng liên quan đến sự an toàn của toàn nhân loại.

"Thầy có dự định gì?" Snape thấy Dumbledore chìm vào suy tư, bèn lên tiếng hỏi.

Dumbledore vuốt bộ râu của mình, cầm một viên kẹo bơ cứng trên bàn bóc ra cho vào miệng, đợi ăn xong mới nói: "Nếu thần linh đã sắp đặt, vậy chúng ta cứ thuận theo tự nhiên, tin tưởng rằng trò ấy có thể giải quyết được đại nạn hai mươi năm sau.

Nếu trò ấy có yêu cầu gì, chỉ cần có thể, hãy cố gắng đáp ứng.

Thầy nói với trò ấy, ta bình thường ở văn phòng cũng khá rảnh, nếu trò ấy có chỗ nào không hiểu về pháp thuật, có thể đến tìm ta bất cứ lúc nào.

Mặc dù ta chắc chắn không bằng vị thần linh dạy dỗ trò ấy, nhưng pháp thuật của thần linh và pháp thuật của chúng ta có sự khác biệt rất lớn.

Học thêm được chút gì đó, chung quy vẫn có ích." Thực ra cho dù những gì George nói đều là thật, ông cũng chẳng làm được gì.

Ông không thể chấn chỉnh toàn bộ giới phù thủy, rồi liên hợp với Muggle để cùng đối phó với nguy cơ hai mươi năm sau.

Nếu có thể, ông đã sớm làm được rồi.

Mặc dù ông được công nhận là phù thủy mạnh nhất, nhưng có rất nhiều việc ông cũng không thể làm được, rất bất lực để thay đổi, ông chỉ mạnh hơn phù thủy bình thường một chút mà thôi.

Điều ông có thể làm là cố gắng hết sức bồi dưỡng George, tin tưởng vào sự lựa chọn của thần linh.

Cũng nhân cơ hội này tiếp xúc nhiều hơn, để xác định thêm những gì George nói có phải là sự thật không.

Chương 191

Sáng sớm hôm sau, George vừa đến Đại Sảnh Đường, đã bị các phù thủy nhỏ nhìn chằm chằm.

Cậu đã quen với việc này, năm ngoái cậu cũng nổi bật không ít, thường xuyên xảy ra tình huống này.

Chỉ là năm nay còn khoa trương hơn một chút, từ lớp dưới đến lớp trên, gần như tất cả các phù thủy nhỏ đều nhìn cậu với ánh mắt đầy kính sợ.

Nguyên nhân tự nhiên là vì hôm qua trên tàu hỏa cậu đã giết chết một Giám ngục Azkaban.

Sự tồn tại của Giám ngục, đối với các phù thủy nhỏ mà nói, tương đương với "ông kẹ" mà cha mẹ thường nhắc bên tai lúc nhỏ, là một sự tồn tại vô cùng đáng sợ.

Lớn lên bạn sẽ không sợ "ông kẹ" nữa, vì bạn biết nó là sinh vật không tồn tại, nhưng với Giám ngục, khi lớn lên bạn sẽ phát hiện nó không những tồn tại, mà cả cha mẹ bạn cũng sợ nó như cọp.

Phải biết rằng bùa Thần Hộ Mệnh là một loại bùa chú cao cấp, không phải phù thủy nào cũng biết dùng.

Vào thời Trung Cổ, bất cứ ai có thể sử dụng bùa Thần Hộ Mệnh, về cơ bản đều sẽ được các phù thủy coi là người cực kỳ tài năng, từ đó có được địa vị cao quý.

Vì vậy, phần lớn phù thủy sau khi gặp Giám ngục, chỉ có thể trở thành thức ăn, không có chút năng lực phản kháng nào.

"George, ăn sáng xong đến văn phòng của tôi một chuyến." Vừa ngồi xuống còn chưa kịp ăn, cậu đã nghe thấy giọng của Snape. ...

Trong văn phòng viện trưởng nhà Slytherin, Snape đã truyền đạt lại lời của Dumbledore cho George.

“Thầy Hiệu trưởng và tôi đều tin những gì em nói, cũng sẽ toàn lực giúp đỡ em học tập pháp thuật để nâng cao thực lực, nhằm đối phó tốt hơn với nguy cơ hai mươi năm sau.” “Thật tốt quá, trước đây em vẫn luôn không dám nói, chính là sợ hai thầy không tin em, dù sao những chuyện này quá hoang đường, đôi lúc chính em cũng không dám tin.” George nghe vậy mắt sáng lên, sau đó cũng không khách sáo, bắt đầu ám chỉ với Snape: “Những chuyện khác đều ổn, chỉ là mỗi ngày em vừa phải luyện tập pháp thuật ông nội dạy, vừa phải học pháp thuật ở trường, thời gian lúc nào cũng cảm thấy không đủ dùng.” “Thời gian không đủ dùng sao?

Không sao, tôi sẽ giúp em xin một cái Xoay Thời Gian, chắc là có thể giải quyết được vấn đề của em.” Snape xua tay, không chút do dự đáp.

Với thiên phú của George, trong tình hình bình thường, đến năm ba, ông cũng sẽ xin Xoay Thời Gian cho George.

Bây giờ chỉ là sớm hơn một năm.

Có Xoay Thời Gian, George có thể trong tình hình đi học bình thường, dành ra nhiều thời gian hơn để nâng cao thực lực.

Vốn dĩ chỉ có hai mươi năm để nâng cao thực lực, bây giờ nếu sử dụng Xoay Thời Gian đến cực hạn, sẽ tương đương với có bốn mươi năm, tin rằng Dumbledore cũng sẽ đồng ý.

“Xoay Thời Gian?” George giả vờ không biết, và Snape rất nhanh đã giải thích.

Qua lời giải thích của Snape, George mới có được sự hiểu biết thực sự chi tiết hơn về Xoay Thời Gian.

Một lần Xoay Thời Gian có thể quay ngược tối đa năm tiếng, và sau khi quay ngược không thể lập tức quay ngược lần nữa, phải đợi đến khi thời gian trở lại bình thường.

Tức là, ví dụ như tôi từ năm giờ sáng dùng Xoay Thời Gian quay ngược về không giờ, không thể lập tức dùng Xoay Thời Gian quay ngược thêm năm tiếng nữa, về bảy giờ tối hôm qua.

Thứ hai, khi tôi dùng Xoay Thời Gian quay ngược thời gian về không giờ, từ không giờ đến năm giờ, không thể sử dụng Xoay Thời Gian, phải đợi thời gian qua năm giờ.

Ví dụ như đến sáu giờ sáng, thì tôi có thể quay ngược tối đa một tiếng, đến bảy giờ sáng, thì có thể quay ngược hai tiếng, phải đến mười giờ sáng, mới có thể một lần quay ngược năm tiếng về năm giờ sáng.

Bởi vì theo quy luật thời gian của thế giới này, tối đa chỉ có thể xuất hiện hai bản thân trong cùng một thời điểm, không thể xuất hiện ba bản thân.

Cho nên dù sử dụng đến cực hạn, thực tế cũng chỉ có thể có thêm gấp đôi thời gian.

Tuy nhiên, những quy luật thời gian này không phải là quy luật cố định của thế giới này, mà là những quy luật an toàn nhất, ổn định nhất và không gây ra vấn đề do Bộ Pháp thuật nghiên cứu về Xoay Thời Gian và chế định ra.

Đương nhiên cũng có thể không tuân theo, ví dụ như tôi quay ngược mười hai tiếng, hoặc tôi liên tục quay ngược, dẫn đến cùng một thời điểm có bảy tám bản thân tôi.

Nếu may mắn, có thể bình an vô sự, nếu không may, có thể trực tiếp biến mất, hoặc còn có thể liên lụy đến người thân và bạn bè, tổ

tiên và hậu duệ, giống như vị phù thủy tên Eloise Mintumble.

George đã trường sinh, có tuổi thọ vô hạn, không sợ đột nhiên già đi năm thế kỷ, nhưng cậu cũng không muốn thời gian hỗn loạn dẫn đến thế giới đại loạn, hoặc thế giới sụp đổ.

Cho nên trước khi nghiên cứu thấu đáo ma thuật thời gian, cậu chắc chắn vẫn sẽ tuân theo phương pháp sử dụng Xoay Thời Gian chính xác.

Có thêm gấp đôi thời gian, đối với cậu mà nói đã là rất tốt rồi, ngoài giờ học, có thể có nhiều thời gian hơn để làm nhiều việc hơn, không bị bó buộc vào lớp học.

Về vấn đề giấc ngủ, sau khi trường sinh, thực tế giấc ngủ của cậu đã không cần phải ngủ lâu như người bình thường, một ngày có một hai tiếng bổ sung, đã có thể duy trì trạng thái bình thường.

Nhưng không thể không ngủ mãi, không ngủ mãi không chết, nhưng sẽ khiến trạng thái tinh thần rất tệ, ảnh hưởng đến việc học tập bình thường.

Sau một ngày học bình thường, đến tối, Snape lại tìm George, giao Xoay Thời Gian cho cậu, và lần thứ hai dặn dò cặn kẽ về cách sử dụng.

Ông vô cùng lo sợ George sẽ vì sử dụng Xoay Thời Gian không đúng cách mà gặp vấn đề về tính mạng.

Và George cũng từ ngày hôm đó, bắt đầu chế độ học tập điên cuồng.

Cậu gần như mỗi ngày đều xoay Xoay Thời Gian gần năm vòng, vận hành ở trạng thái cực hạn.

Ngoài thời gian học bình thường và thời gian ở thư viện, phần lớn thời gian cậu đều ở văn phòng hiệu trưởng, học một số pháp thuật mà

trong lớp học không được dạy.

Nếu Dumbledore mỗi ngày đều rảnh rỗi như vậy, cậu sao có thể bỏ lỡ cơ hội tốt như thế.

Về trình độ pháp thuật, thế giới này còn ai có thể so sánh được với Dumbledore.

Và trình độ pháp thuật của cậu ở thế giới này, cũng đang tăng lên với tốc độ chóng mặt, các loại bùa chú đã học được trở nên tinh thông hơn, các loại bùa chú chưa học cũng bắt đầu dần dần nắm vững.

Thậm chí vì Dumbledore nghiên cứu ma thuật cổ đại, cậu còn học được từ Dumbledore một số ma thuật cổ đại mới.

Như Bàn Sơn Chú, Bão Vũ Chú, Long Quyển Phong Chú, v.v.

Đến cuối cùng, ngay cả Dumbledore cũng bị sự nhiệt tình học tập quá cao của George làm cho có chút không chịu nổi.

Mặc dù ông không phải lên lớp, nhưng cũng không phải không có việc gì, cộng thêm tuổi tác đã cao, đôi khi tinh lực cũng không theo kịp, bị George hỏi dồn trong thời gian dài, tinh thần đều hoảng hốt.

May mà George cũng không phải người không biết điều, sau khi Dumbledore trao đổi với cậu, đã có một số điều chỉnh, phân chia một ít thời gian cho các giáo sư như Snape, McGonagall.

Những giáo sư này tuy phải lên lớp, nhưng cũng có thời gian rảnh rỗi.

Cùng lúc phân thân ở thế giới Harry Potter bắt đầu chế độ học tập điên cuồng, phân thân gấu trúc ở thế giới Phù thủy tập sự cũng có thu hoạch mới.

Trước đó vì muốn sớm đột phá đến cấp 500 để đạt được vĩnh sinh, nên phân thân gấu trúc phần lớn thời gian đều ở trong trạng thái

thiền định để nâng cao cấp độ pháp sư.

Gần đây cuối cùng đã đột phá đến cấp 500, nên đã giảm bớt thời gian thiền định, chuyển sang tăng cường thời gian học pháp thuật với Balthazar.

Và hôm nay, cậu cuối cùng đã học được pháp thuật mạnh nhất của hệ Merlin, Plasma Bolts.

Các pháp sư ở thế giới này đều có một điểm yếu chung, đó là rất sợ bị điện giật, vì dòng điện đi vào cơ thể sẽ khiến sức mạnh ma thuật của họ mất kiểm soát, từ đó mất đi khả năng phản kháng.

Vì vậy, các pháp sư thường thích mặc giày da và áo da có thể cách điện.

George không có nỗi lo này, sức mạnh ma thuật của cậu bắt nguồn từ huyết mạch phù thủy, thiền định càng giống như nâng cao cấp độ sức mạnh ma thuật trên cơ sở huyết mạch phù thủy, khả năng kiểm soát sức mạnh ma thuật vượt xa các pháp sư bản địa của thế giới này.

Hơn nữa, bản thân cậu bây giờ cũng là một người sử dụng điện, tùy tiện là có thể phóng ra điện áp hai trăm triệu vôn, làm sao có thể sợ bị điện giật.

David cuối cùng có thể đánh bại Morgana, chính là lợi dụng thiết bị khoa học tạo ra lượng lớn điện giật, khiến sức mạnh ma thuật của Morgana không thể vận hành bình thường để sử dụng pháp thuật, sau đó lại siêu thường phát huy ra Pháo điện từ Plasma như súng máy.

Chương 192

Bình thường ngay cả Balthazar, một lần cũng chỉ có thể bắn ra một quả, tuy nhiên quả của ông ta to hơn David không ít, uy lực cũng mạnh hơn không ít.

George vừa học được pháp thuật này, một lần chỉ có thể ngưng tụ ra một quả, và kích thước cũng tương đương với của David, chỉ bằng quả trứng gà.

Nhưng, cậu hiện tại là năng lực giả cấp bốn, có thể sử dụng hai trăm triệu vôn điện lực.

Vì vậy cậu đang cân nhắc, nếu cậu có thể dung hợp Railgun và pháp thuật Plasma Bolts này, có phải sẽ tạo ra một phương thức tấn công mạnh mẽ hơn không.

Nếu có thể kết hợp cả hai lại với nhau, tên có thể gọi là Pháo điện từ Plasma, hoặc Pháo hạt Plasma điện từ.

Tinh giản hơn một chút, có thể gọi là Pháo Plasma điện hoặc Pháo điện Plasma.

"Thử xem sao!" Cậu trực tiếp Độn thổ đến một khu đất trống không người ở ngoại ô New York, bố trí trước Bùa Chống Muggle và kết giới thuật thức, rồi bắt đầu thử nghiệm.

"Plasma Bolts!" Hai tay chắp lại, sau đó từ từ kéo ra, trong lòng bàn tay cậu dần dần xuất hiện một quả cầu plasma cỡ quả trứng gà.

Tiếp theo theo các bước bình thường, cậu chỉ cần nhắm quả cầu plasma này vào mục tiêu và bắn ra, là đã hoàn thành pháp thuật này.

Nhưng cậu không làm vậy, cậu vừa cố gắng duy trì quả cầu plasma, cơ thể lập tức bị dòng điện bao phủ, sau đó điều khiển dòng

điện từ từ truyền điện lực từ hai tay vào quả cầu plasma.

Và theo sự truyền vào của điện lực, thể tích của quả cầu plasma cũng ngày càng lớn, từ cỡ quả trứng gà phình to thành cỡ quả táo, rồi từ cỡ quả táo từ từ phình to thành cỡ quả lê.

Đáng tiếc chưa đợi cậu tiếp tục truyền điện lực, thì do một lần khống chế không tốt, khiến toàn bộ quả cầu plasma trực tiếp nổ tung.

Ngay tại chỗ nổ ra một cái hố sâu hơn chục mét.

May mà thể chất của cậu mạnh mẽ, lại có thể điều khiển dòng điện, nên mới không bị thương.

"Tiếp tục!" Sau lần thử nghiệm đầu tiên thất bại, cậu không hề từ bỏ, mà tiếp tục thử lại.

Muốn dung hợp dị năng và pháp thuật, tạo ra chiêu thức mới, không phải là chuyện dễ dàng.

Điều này khác với việc cậu kết hợp ma thuật cổ đại và Lôi Giant trước đây.

Nói là kết hợp, thực tế chỉ là thông qua ma thuật cổ đại phóng ra một lượng lớn sét, sau đó dùng Lôi Giant để hấp thụ sức mạnh của sét để cường hóa bản thân.

Dù không phải là ma thuật cổ đại, dùng thiết bị khoa học kỹ thuật phóng ra lượng lớn sét cho Lôi Giant hấp thụ, cũng có thể đạt được hiệu quả tương tự, không có hàm lượng kỹ thuật gì.

Thử nghiệm hết lần này đến lần khác, thất bại hết lần này đến lần khác, George để bản thể và các phân thân ở thế giới khác tạm thời gác lại công việc trong tay, tập trung tinh lực chính vào việc phát triển Pháo điện Plasma.

Năm ngày sau, vì có năm cơ thể cùng lúc nghiên cứu, cộng thêm

thế giới Harry Potter còn có Xoay Thời Gian, tương đương với sáu cơ thể cùng lúc nghiên cứu, tổng cộng khoảng ba mươi ngày.

Cậu cuối cùng đã tạo ra được chiêu thức mới kết hợp dị năng và pháp thuật, Pháo điện Plasma.

"Pháo điện từ Plasma!" Đứng trên bãi đất trống, hai tay kéo ra, tạo ra một quả Plasma Bolts cỡ quả trứng gà, rồi điên cuồng truyền điện lực vào trong đó, cho đến khi nó to bằng hai quả bóng rổ, mới mạnh mẽ đẩy về phía trước.

Tức thì, quả pháo điện từ to bằng hai quả bóng rổ bắn ra một cột sáng plasma, hung hăng đánh vào một ngọn đồi nhỏ cao hơn ba trăm mét ở phía đối diện.

Phần giữa của ngọn đồi nhỏ trực tiếp bị hóa hơi, biến thành một cái hố lớn.

Nhưng uy lực của Pháo điện từ Plasma còn chưa dừng lại ở đó, vì cột sáng plasma không hề biến mất, mà tiếp tục duy trì ở trạng thái này.

George điều khiển cột sáng plasma trong tay quét qua trái phải, ngọn đồi nhỏ đó lại bị cột sáng plasma cắt ngang thành hai nửa.

Hiệu quả của pháp thuật Pháo điện từ Plasma này, rất giống với chiêu cuối của một cô bé biết phun lửa trong một trò chơi điện thoại mà cậu từng chơi ở kiếp trước.

Chỉ khác là cô bé đó phun ra cột lửa, còn cậu phun ra cột plasma.

Khoảng mười giây sau, cột plasma biến mất, George cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Muốn duy trì cột plasma không phải là chuyện dễ dàng, sau bao nhiêu ngày nghiên cứu và luyện tập, cậu cũng chỉ có thể duy trì tối đa mười giây.

Nhưng uy lực vẫn khiến cậu vô cùng hài lòng.

Sau này khi các siêu năng lực khác của cậu đạt đến cấp năm, uy lực sẽ còn lớn hơn nữa.

"Tiết là không thể sử dụng trong trạng thái Lôi Giant." Nhìn ngọn đồi bị phá hủy ở xa, George có chút tiếc nuối cảm thán.

Thử nghĩ nếu có thể trong sự gia trì của ma thuật cổ đại và Lôi Giant, dùng chiêu Pháo điện từ Plasma này, thì có lẽ một Thánh Thập Ma Đạo Sĩ bình thường cũng có thể bị tiêu diệt trong nháy mắt.

Nguyên lý của Lôi Giant là dùng lực điện từ hút cát sắt và đất đá dưới lòng đất, cuối cùng phóng ra một phiên bản phóng đại của pháo điện từ.

Còn Pháo điện từ Plasma là dung hợp toàn bộ điện lực vào trong Plasma Bolts, tự nhiên không thể ngưng tụ Lôi Giant, cũng không thể hấp thụ sấm sét của ma thuật cổ đại.

Nhưng vấn đề này cũng không phải là không thể giải quyết.

Nếu siêu năng lực của cậu có thể từ cấp bốn lên cấp năm, thì có thể phân ra một nửa điện lực để ngưng tụ Lôi Giant, phân ra nửa còn lại để dung hợp Plasma Bolts, cả hai cùng tiến hành.

Cuối cùng lại hấp thu sấm sét của ma thuật cổ đại, dùng để nâng cao uy lực tổng thể.

Như vậy, là có thể phóng ra Pháo điện từ Plasma tối thượng với uy lực đủ để hủy diệt một thành phố.

"Không vội, từ từ thôi." George lại một lần nữa Độn thổ trở về phòng thí nghiệm của David dưới lòng đất.

"Tiếp theo là phải học được Bùa Tách Hồn và Bùa Phong Ấn Hồn." Bùa Tách Hồn, là một loại bùa chú có thể tách linh hồn của con

người ra khỏi thể xác, Balthazar khi rút linh hồn của Morgana ra khỏi cơ thể Veronica, chính là dùng bùa chú này.

George nếu muốn lấy được bùa hồi sinh từ miệng Morgana, thì phải một mình giải thoát Morgana, nếu không mang theo Balthazar và David đi cùng, đến lúc đó sẽ không tiện để tra hỏi về bùa hồi sinh.

Mà nếu cậu một mình giải thoát Morgana, thì phải tính đến hai phương diện.

Phương diện thứ nhất là chiến đấu, cậu phải có thực lực một mình chiến thắng Morgana.

Điểm này vấn đề không lớn, chỉ với Pháo điện từ Plasma vừa rồi của cậu, uy lực tuyệt đối vượt qua Plasma Bolts kiểu súng máy của David, một đòn cơ bản là có thể kết liễu Morgana.

Chủ yếu là phương diện thứ hai.

Cậu cần phải tách linh hồn Morgana ra khỏi thể xác Veronica trước, cậu không thể tiêu diệt cả Veronica.

Vì vậy phải học được ma thuật linh hồn khó nhất của học phái Merlin.

Nếu đã muốn học Bùa Tách Hồn, vậy Bùa Phong Ấn Hồn tự nhiên cũng có thể thuận tiện học luôn, theo cậu thấy đây là một pháp thuật có tác dụng rất lớn.

Sau này nếu gặp phải những tồn tại giết không chết, có thể trực tiếp phong ấn lại.

Tuy nhiên, về pháp thuật liên quan đến linh hồn, cậu trước đây chưa từng tiếp xúc, học có lẽ sẽ tốn không ít thời gian.

Nhưng cũng không sao, dù sao hiện tại cậu cũng không có nhu cầu cấp bách sử dụng mấy pháp thuật này, có thể từ từ.

Có lẽ cậu còn có thể từ các phân thân ở thế giới khác, tìm được kiến thức liên quan đến ma thuật linh hồn, từ đó hỗ trợ cậu nhanh chóng nắm vững mấy ma thuật linh hồn này.

Ví dụ như ma thuật Hắc ám của Voldemort phân tách linh hồn để chế tạo Trường sinh linh giá.

Cậu đương nhiên sẽ không ngu đến mức học Voldemort phân tách linh hồn chế tạo Trường sinh linh giá, biến thành kẻ điên, nhưng kiến thức về phương diện linh hồn trong đó, có thể học tập tham khảo một chút.

Chương 193

Thực ra nghĩ kỹ lại, việc cậu ở các thế giới phân tách linh hồn tạo phân thân, và Voldemort phân tách linh hồn chế tạo Trường sinh linh giá, thật sự có một số điểm tương tự.

Mỗi một phân thân của cậu ở các thế giới, đều tương đương với một Trường sinh linh giá, chỉ cần có một còn sống, cậu sẽ không chết.

...

Thế giới Marvel, Học viện Siêu năng lực.

"Cuối cùng cũng hoàn thành Pháo điện từ Plasma." Liên tục năm ngày, mỗi ngày chỉ ngủ một tiếng, sau khi phân thân gấu trúc thử nghiệm hiệu quả của Pháo điện từ Plasma, George cũng thở phào một hơi dài.

"Tiếp theo, cũng nên nâng cấp trường học một chút rồi." Khoảng thời gian này, cậu vẫn luôn cân nhắc việc nâng cấp trường học, bất kể là về phương diện khoa học kỹ thuật, hay là phương diện pháp thuật.

Về phương diện pháp thuật, khoảng thời gian này thực lực pháp thuật của cậu tiến bộ rất nhanh, cũng học được rất nhiều pháp thuật mới, cộng thêm có đũa phép mới làm từ Cây Thế Giới, hiệu quả thi triển pháp thuật được nâng cao đáng kể.

Còn về khoa học kỹ thuật, có Banner và Betty, hai nhân tài khoa học kỹ thuật này, những thiết bị cũ kỹ của trường học cuối cùng cũng có thể được cập nhật.

Không phải nói thiết bị mà Beast để lại không tốt, thực tế rất nhiều thiết bị của trường học, trình độ khoa học kỹ thuật, đặt ở đương đại thậm chí hiện đại đều là vượt thời đại.

Giống như X-Jet, còn có Phòng Nguy Hiểm mà ngay cả Tony sau khi thấy cũng phải nói là siêu lợi hại.

Nhưng, thời đại chung quy là đang tiến bộ, có một số thứ thực tế có thể thay thế bằng thứ tốt hơn, từ đó đạt được hiệu quả tốt hơn.

Giống như Howard Stark lúc trước đã nghiên cứu ra nguyên tố mới, nhưng do trình độ khoa học kỹ thuật tổng thể lúc đó không thể chế tạo ra, đến thời đại của Tony, thì có thể dễ dàng làm được.

Bạn có kỹ thuật có thể chế tạo ra máy tính, nhưng đặt bạn vào thời đại đồ đồng cổ đại, bạn cũng không thể chế tạo ra một chiếc máy tính.

Vì vậy, khả năng nghiên cứu sáng tạo của Banner và Betty có thể không bằng Beast, nhưng việc nâng cấp lớn cho toàn bộ thiết bị của trường học thì không có vấn đề gì.

Ra khỏi phòng và đi ra ngoài trường học.

Bây giờ là buổi sáng, học sinh vẫn đang học bình thường.

Khoảng thời gian này Giáo sư X lại phát hiện thêm vài đứa trẻ có năng lực đặc biệt, sau khi được George đồng ý đã chiêu mộ vào trường, số lượng học sinh của trường đang tăng lên một cách chậm rãi.

Đến cổng trường, George vung tay gỡ bỏ Bùa Chống Muggle và kết giới thuật thức.

Sau khi học pháp thuật với Dumbledore, cậu đã có lựa chọn tốt hơn.

“Bùa Trung Tín!” George vung đũa phép, thêm Bùa Trung Tín cho toàn bộ ngôi trường.

Bùa Trung Tín, đây là một bùa chú có hiệu quả mạnh hơn Bùa

Chống Muggle rất nhiều.

Bùa Chống Muggle chỉ giới hạn ở Muggle bình thường, tức là người thường, đại khái là một loại ám thị tâm lý tiềm ẩn, khiến người thường khi đến gần sẽ bỏ qua ngôi nhà bị thi triển Bùa Chống Muggle.

Nói theo cách của S.H.I.E.L.D., đó là một loại từ trường kỳ lạ đã can thiệp vào đại não.

Đối với người có sức mạnh ma thuật, hoặc người có năng lực tâm linh mạnh, về cơ bản không có hiệu quả, dùng thủ đoạn khoa học kỹ thuật để phá giải cũng không khó.

Nhưng Bùa Trung Tín thì khác, bùa chú cực kỳ phức tạp và cao cấp này, theo George thấy, đã được coi là thiết lập một loại quy tắc ma thuật.

Quy tắc này quy định, trừ người giữ bí mật, những người khác dù dùng thủ đoạn gì, cũng không thể phát hiện được công trình được Bùa Trung Tín bảo vệ, dù bạn dùng ma thuật dò xét, hay dùng bất kỳ công nghệ tiên tiến nào.

Thế giới có vô số quy tắc, Bùa Trung Tín chỉ là một sự lay động nhỏ trong số đó.

"Bùa Bất khả Họa đồ!" Sau khi thi triển xong Bùa Trung Tín, George bắt đầu thi triển bùa chú thứ hai, Unplottability Charm.

Đây cũng là một bùa chú rất cao cấp và liên quan đến quy tắc, tác dụng của nó là làm cho mục tiêu biến mất trên tất cả các bản đồ trên thế giới.

Giống như trường học Hogwarts, về cơ bản đều đã dùng loại bùa chú này, khiến Muggle không có một tia hy vọng nào tìm thấy, để bảo vệ an toàn cho học sinh.

Sau khi thi triển xong hai bùa chú cao cấp, George dang rộng đôi

cánh bay lên không trung, bắt đầu bố trí lại kết giới thuật thức.

Lần này kết giới thuật thức mà cậu bố trí hoàn toàn dùng để phòng ngự, hai bùa chú trước khiến kẻ địch không thể tìm thấy vị trí của trường học, nhưng nếu tấn công diện rộng không phân biệt vào tất cả các vị trí gần đó, trường học vẫn sẽ bị bao phủ trong đó.

Đợi bố trí xong kết giới thuật thức, cậu bay thẳng đến bãi đất trống trước lâu đài của trường, ở đây một hàng dài những bức tượng kim loại khổng lồ được đặt, đều là cậu nhờ Tony dùng hợp kim tốt nhất đặt làm.

Trong đó có rồng khổng lồ, chó ba đầu địa ngục, Hydra, hồ ly chín đuôi, Bạch Trạch, Quỳ, phượng hoàng, kỳ lân, Đào Ngột và các loại sinh vật thần thoại Đông Tây khác.

"Biến hình!" Cầm đũa phép đến trước từng bức tượng kim loại này, George thi triển pháp thuật biến hình, khiến chúng từng con một sống lại.

Với sự nắm vững của George đối với pháp thuật biến hình, bình thường không thể biến hình cho kim loại lớn như vậy, ban cho sức mạnh ma thuật.

Nhưng cậu có đũa phép mới tăng phúc hơn hai mươi lần, nên có thể làm được rất dễ dàng.

Đáng tiếc hiệu quả tăng phúc của đũa phép ở thế giới Harry Potter cũng có giới hạn, không thể tăng phúc vô hạn, tối đa cũng chỉ có thể đạt được hiệu quả hơn hai mươi lần.

Nếu không theo lý thuyết, đũa phép làm từ Cây Thế Giới và dây thần kinh tim của Vua Khổng lồ Băng, hiệu quả tăng phúc nên phải mạnh hơn đũa phép Fairy Tail rất nhiều, nhưng thực tế chênh lệch không lớn.

Chủ yếu vẫn là trình độ pháp thuật của thế giới Harry Potter chỉ cao đến thế, kỹ thuật làm đũa phép cũng chỉ có thể đạt đến mức đó, dù nguyên liệu tốt đến đâu cũng không bù đắp được chênh lệch về kỹ thuật.

Dùng nguyên liệu tốt nhất để chế tạo quạt điện, nó cũng không thể so sánh được với hiệu quả làm lạnh của máy điều hòa.

Hơn nữa sau này khi thực lực pháp thuật của cậu tăng lên, hiệu quả tăng phúc của đũa phép cũng sẽ giảm theo.

Không thể nào cậu đã vượt qua cấp Thiên Phụ, thi triển một pháp thuật có thể hủy diệt hành tinh, mà đũa phép vẫn có thể tăng phúc pháp thuật hơn hai mươi lần, đó đã vượt xa giới hạn của đũa phép.

Vì vậy trong tương lai nếu không có kỹ thuật mới để nâng cấp đũa phép, đũa phép sớm muộn cũng sẽ bị đào thải, lợi ích là cậu cũng không cần phải bị giới hạn bởi đũa phép nữa.

Kể cả phân thân mới mở không có đũa phép, cũng vẫn có thể phát huy ra thực lực mạnh nhất.

Thực lực của tất cả các phân thân ở các thế giới đều sẽ giống nhau.

Hiện tại vì quan hệ đũa phép, bản thể Marvel của cậu thực lực mạnh nhất, phân thân thế giới Fairy Tail thứ hai, thế giới Harry Potter và Phù thủy tập sự tương đương nhau, thế giới Misaka mới vì không có đũa phép nên thực lực yếu nhất.

“George, pháp thuật này của cậu không tệ, còn thú vị hơn pháp thuật của Thần Vực chúng ta.” Ngay khi George vừa thi triển xong pháp thuật biến hình, chưa kịp để các bức tượng kim loại phân tán ẩn nấp khắp trường, thì nghe thấy một giọng nói quen thuộc từ phía sau.

Chính là Thần Sấm Thor đang cầm trong tay một cuốn “Chiến

tranh ai ca".

Đến trường học đã được một thời gian, mỗi ngày cậu không nghe Giáo sư X giảng bài chính trị tư tưởng, thì nghe Steve kể chuyện của mình, hoặc là nghe theo ý kiến của mọi người đọc một số tác phẩm nổi tiếng thế giới, xem một số bộ phim đề tài chiến tranh.

"Thor, gần đây cảm thấy thế nào, có thử nhấc búa lên chưa?" George vung tay điều khiển các bức tượng kim loại phân tán, cười hỏi Thor.

Thor lập tức gật đầu: "Có thu hoạch rất lớn, cũng có thể hiểu tại sao Phụ Thần không muốn phát động chiến tranh nữa.

Sáng nay tôi đã thử một chút, cây búa đã bắt đầu rung chuyển, nếu không có gì bất ngờ, mấy ngày nữa tôi chắc sẽ nhấc được Mjölnir, khôi phục lại toàn bộ sức mạnh." "Sau đó có dự định gì, trở về Asgard sao?" George tiếp tục hỏi.

Cậu biết Thor nhấc được Mjölnir là chuyện sớm muộn, nên cũng không có gì ngạc nhiên.

"George, cảm ơn sự giúp đỡ của các bạn, nhưng tôi e là còn phải làm phiền các bạn một thời gian nữa.

Khoảng thời gian này thông qua sách vở và tivi của các bạn, tôi phát hiện vấn đề của loài người các bạn còn nghiêm trọng hơn nhiều so với Thần Vực chúng ta, so với Thần Vực, có lẽ Midgard bên này cần tôi hơn." Thor khép sách lại: "Vì vậy tôi dự định ở lại Midgard lâu dài để giúp đỡ loài người các bạn, dù sao có Bifrost, có chuyện gì tôi cũng có thể kịp thời trở về." "Không phải vì Jane sao?

Tôi nghe Logan nói, gần đây hai người thường xuyên hẹn hò." George lộ ra một ánh mắt mà đàn ông nào cũng hiểu.

Chương 194

Thor lập tức ho khan một tiếng: "À... cái này... cái này đương nhiên cũng là một phần nguyên nhân, nhưng tuyệt đối không phải là nguyên nhân chính.

Thần Vực với tư cách là người thống trị Cửu Giới, có trách nhiệm bảo vệ Cửu Giới, tôi với tư cách là Thần Sấm, vị vua tương lai của Thần Vực, đương nhiên cũng có trách nhiệm bảo vệ loài người." "Được rồi, dù là vì lý do gì, chúng tôi đều hoan nghênh anh tiếp tục ở lại." George vỗ vỗ vai Thor, sau đó đi về phía tầng hầm của trường.

Cậu còn có một số nơi cần nâng cấp, ví dụ như phải dùng Bùa Cơi Nới Không Gian để mở rộng không gian Phòng Nguy Hiểm, tiện cho bọn trẻ và cậu có đủ không gian lớn để luyện tập siêu năng lực và pháp thuật.

Hiện tại chỉ là nâng cấp sơ bộ, sau này khi trình độ luyện kim thuật của cậu lên cao, toàn bộ trường học còn phải tiếp tục cải tạo.

Không chỉ phải tập hợp các đặc điểm pháp thuật của lâu đài Hogwarts, mà còn phải giống như pháo đài di động của Fairy Tail có thể di chuyển, cũng như tăng thêm các trận pháp thuật tấn công siêu cường.

Sau này nếu có thể, cậu còn dự định nâng toàn bộ trường học lên khỏi mặt đất, tạo ra một thành phố trên không, như vậy sẽ càng an toàn hơn.

Tuy nhiên, cậu còn chưa đi đến tầng hầm, điện thoại trong túi đột nhiên reo lên.

"Là Black Widow." Nhìn thấy màn hình hiển thị cuộc gọi đến, cậu nhấc máy lên nói đùa: "Natasha, sao thế, đang cân nhắc bỏ

để gia nhập trường học của chúng tôi à?" "George, Giám đốc Fury chết rồi, S.H.I.E.L.D. xong rồi, chúng tôi cần sự giúp đỡ của cậu!" Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói mệt mỏi của Natasha.

George nghe vậy lập tức sững sờ: "Nick Fury chết rồi, cô chắc chứ?" Nick Fury gã này, bản lĩnh khác không ra sao, nhưng giữ mạng chắc là hạng nhất.

Không chỉ có Skrull làm phân thân, sau lưng còn có một Captain Marvel thực lực cường đại.

Nói thật, ngay cả cậu hiện tại, cũng không có nắm chắc có thể đánh thắng Captain Marvel.

Phải biết Captain Marvel là người có thể không cần bất kỳ trang bị nào, một mình du hành trong vũ trụ, và chỉ dựa vào cơ thể là có thể đâm xuyên qua chiến hạm Kree tiên tiến nhất vũ trụ và chiến hạm của Thanos.

Vì vậy ngay khi nghe tin Nick Fury chết, cậu lập tức cảm thấy đối phương chắc không phải chết thật, mà là giả chết.

Nhưng những lời tiếp theo của Black Widow, không khỏi khiến cậu nảy sinh nghi ngờ.

"Chúng tôi bị một nhóm lớn Chiến binh Mùa đông của HYDRA phục kích, Giám đốc Fury bị một Chiến binh Mùa đông bắn xuyên ngực, chết ngay tại chỗ.

Chiến binh Mùa đông là một nhóm vũ khí giết người không có bất kỳ cảm xúc nào, chỉ biết tuân theo mệnh lệnh do HYDRA lợi dụng huyết thanh tạo ra, trước đây chúng tôi tưởng chỉ có một, không ngờ lại có cả một nhóm lớn." Trong vũ trụ điện ảnh, chỉ có một Chiến binh Mùa đông, đó là bạn thân của Captain America, Bucky.

Năm đó sau khi rơi khỏi tàu hỏa, bị HYDRA tìm thấy, tiêm huyết thanh tiến hành cải tạo và tẩy não, trở thành một trong những sát thủ lợi hại nhất của HYDRA, còn giết chết cha mẹ của Iron Man.

Cũng vì chuyện này, đã dẫn đến cuộc nội chiến của Avengers sau này.

"Lẽ nào là nhóm Chiến binh Mùa đông ở căn cứ của HYDRA trong Nội chiến, đã được kích hoạt trước?" Lúc này George đột nhiên nhớ ra, ngoài Bucky, HYDRA còn dùng đội sát thủ tinh nhuệ nhất của họ, chế tạo ra hơn ba mươi Chiến binh Mùa đông, cuối cùng bị Helmut Zemo giết chết trong lúc đóng băng.

Theo lời của Bucky trong phim, hơn ba mươi Chiến binh Mùa đông này, mỗi người đều tinh thông hơn ba mươi loại ngôn ngữ, giỏi thẩm thấu, ám sát, ngụy trang và lật đổ chính quyền, đến không hình đi không bóng.

Nếu liên hợp lại, thậm chí có thể lật đổ một quốc gia nhỏ.

Dù sao đây cũng không phải là vũ trụ điện ảnh, mà là một vũ trụ Marvel không xác định, hơn nữa vì sự can thiệp của cậu, S.H.I.E.L.D.

đã biết trước sự tồn tại của HYDRA, và bắt đầu cuộc đối đầu trực diện với HYDRA.

Vì vậy nếu HYDRA kích hoạt trước những Chiến binh Mùa đông đóng băng đó, cũng có thể giải thích được.

Nick Fury vì thế mà bị đánh bất ngờ, chết trong đó, cũng không phải là không có khả năng.

Trong một số vũ trụ, đừng nói Nick Fury, Iron Man và Captain America chết cũng không ít.

Còn Captain America hiện tại đang làm giáo viên ở trường cậu, không có Captain America giúp đỡ, S.H.I.E.L.D. không đánh lại

HYDRA, cũng có thể hiểu được.

“Vậy sau khi Nick Fury chết, cơ thể có trở nên kỳ lạ không, ví dụ như toàn thân biến thành màu xanh lục?” “Biến thành màu xanh lục gì?

George, tôi không đùa với cậu.

S.H.I.E.L.D. hiện tại đã bị đánh tan hoàn toàn, hành động tiếp theo của HYDRA e là sẽ nguy hiểm đến cả thế giới.

Họ đang chuẩn bị khởi động các Helicarrier cướp được từ S.H.I.E.L.D., khởi động Dự án Insight.” Giọng của Natasha ở đầu dây bên kia trông có chút lo lắng, cái chết của Nick Fury khiến cô có chút rối loạn.

Chính phủ bên đó hoàn toàn không đáng tin cậy, còn không biết có bao nhiêu gián điệp HYDRA ẩn náu, hiện tại người duy nhất có thể ngăn cản HYDRA thực hiện Dự án Insight, cũng chỉ có bên George.

Thông tin về HYDRA là do George cung cấp, và Captain America cũng ở bên George, trường học của George còn toàn là những người đột biến có các loại năng lực, thực lực cường đại.

“Được rồi, cô đang ở đâu, tôi qua tìm cô.” Nếu người chết là Skrull ngụy trang thành Nick Fury, thì sau khi chết cơ thể chắc chắn sẽ trở lại hình dạng Skrull, nếu không có, vậy thì rất có thể là Nick Fury thật đã bị giết.

Nick Fury bị giết, S.H.I.E.L.D. hoàn toàn thất bại, nếu cậu không giúp đỡ, thì với thực lực của HYDRA, rất có khả năng sẽ lật đổ cả Trái Đất, thống trị cả thế giới.

Những tồn tại như Odin và Ancient One, sẽ không tham gia vào nội chiến của loài người.

Cậu nhớ, cũng quả thực có một vài vũ trụ Marvel, là HYDRA

thống trị thế giới.

Và George tự nhiên không muốn thấy kết quả này, vì HYDRA thực hành chủ nghĩa bá quyền tuyệt đối, từ Dự án Insight là có thể thấy được.

Dự án Insight là gì?

Chính là dựa vào thuật toán của Tiến sĩ Zola, tính toán ra tất cả những người có khả năng uy hiếp sự tồn tại của HYDRA trong tương lai, sau đó đưa ba Helicarrier lên không trung, lợi dụng bắn tỉa từ trên cao, giết chết những người này trước khi họ trở nên mạnh mẽ.

Trong tương lai tất cả mọi người đều phải vô điều kiện tuân theo sự thống trị của HYDRA, nếu không sẽ bị xử lý.

Vì vậy George và Học viện Siêu năng lực của cậu, tự nhiên cũng phải quy thuận dưới trướng HYDRA, mới có thể không bị nhắm đến.

Nhưng George sao có thể đi nghe lệnh của HYDRA.

Vậy chỉ có ngăn cản kế hoạch của HYDRA, để HYDRA hiểu rõ, người nào có thể trêu chọc, người nào không thể trêu chọc. ...

"Chúng tôi đang ở gần trường của cậu, nhưng... không tìm thấy vị trí trường của cậu nữa." Black Widow có chút xấu hổ nói.

Vốn dĩ họ muốn trực tiếp đến trường tìm George xin giúp đỡ, nhưng đến gần lại phát hiện hoàn toàn không thể tìm thấy trường, dù là dùng thiết bị đã phát triển trước đó, cũng vẫn không tìm thấy.

Càng khiến họ cảm thấy kỳ lạ hơn là, vị trí của trường học vốn được định vị bằng hệ thống định vị công nghệ của S.H.I.E.L.D., cũng đã hoàn toàn biến mất khỏi hệ thống.

Điều này khiến họ loanh quanh gần đó mấy vòng, vẫn không có manh mối, chỉ có thể dùng thiết bị liên lạc đặc biệt đã để lại trước đó

để liên lạc với George qua điện thoại.

Chương 195

"Ồ, tôi vừa mới nâng cấp nhỏ hệ thống phòng ngự của trường.

Thế này đi, các cô đứng yên tại chỗ, tôi ra đón." George chợt hiểu ra, thì ra là bị Bùa Trung Tín của cậu chặn ở ngoài trường.

Dang rộng đôi cánh bay ra khỏi trường, rất nhanh cậu đã tìm thấy Black Widow bị thương và những người khác ở ven đường gần trường.

"Người cũng không ít." Ngoài những người cậu quen là Black Widow, Coulson, Hawkeye, Hill, May, còn có hơn mười đặc vụ S.H.I.E.L.D. mà cậu không quen, trên người về cơ bản đều mang thương tích.

Nhưng cũng có thể hiểu được, hơn ba mươi Chiến binh Mùa đông, mỗi người đều có thực lực tương đương với Captain America trong tình huống bình thường, những đặc vụ S.H.I.E.L.D. này quả thực rất khó có cơ hội thắng.

"George, tôi biết cậu không thích dính vào chuyện của chúng tôi, nhưng lần này nếu để kế hoạch của HYDRA thành công, cả thế giới sẽ đại loạn." Black Widow thấy George xuất hiện, một lần nữa nhấn mạnh tính nghiêm trọng của sự việc.

"Nếu cậu đồng ý giúp đỡ, sau khi S.H.I.E.L.D.

được tái lập, sẽ đưa cho cậu một báo đáp hài lòng." Dựa trên sự phân tích về tính cách của George mà cô biết, George không phải là người có chính nghĩa cảm mạnh, phải có lợi ích nhất định, mới có thể khiến cậu đồng ý ra tay giúp đỡ.

"Đến trường chữa trị trước đã, rồi nói chi tiết cho tôi biết chuyện

gì đã xảy ra." George gật đầu, dẫn Black Widow và những người khác đến cổng trường.

Cậu hiện tại đối với S.H.I.E.L.D. thật sự không có yêu cầu gì, S.H.I.E.L.D. cũng không có pháp thuật gì để cậu học, và pháp thuật Marvel cậu cũng không dám học.

Tất cả pháp thuật của Marvel đều có nguồn gốc tương ứng, đều liên kết với một ma thần tương ứng, sử dụng pháp thuật của ma thần nào, thì phải trả cái giá tương ứng, dù cậu có dùng sức mạnh ma thuật của chính mình cũng không được.

Giống như Dải Băng Đỏ của Cyttorak của Kamar-Taj, có nguồn gốc từ ma thần Cyttorak.

Khiên của Seraphim, có nguồn gốc từ ma thần Seraphim.

Thánh Kiếm của Vishanti, có nguồn gốc từ Vishanti.

Đây cũng là lý do tại sao cậu vẫn luôn không đi tìm Ancient One, rồi đến Kamar-Taj học pháp thuật.

Hơn nữa Ancient One là một con cá muối già thâm sâu khó lường, còn có mối liên hệ rất lớn với các Eternal, cậu tạm thời không muốn tiếp xúc.

Trừ khi đến một ngày, thực lực của hắn có thể sánh ngang với các ma thần đó, có thể phân tích ma thuật của các ác ma chiều không gian đó, cuối cùng dùng kiến thức ma thuật của chính mình để tái tạo lại.

Nói thật, cánh cổng không gian có thể dịch chuyển xuyên hành tinh của Kamar-Taj, cậu vẫn khá hứng thú.

Nhưng nếu nói thật sự hứng thú với cái gì của S.H.I.E.L.D., thì có lẽ là Tesseract.

Là một trong sáu Viên đá Vô cực sinh ra từ Vụ nổ Lớn, ẩn chứa

quy luật và sức mạnh cơ bản nhất của thế giới, chỉ riêng vũ khí được sinh ra từ việc nghiên cứu nó đã vô cùng mạnh mẽ.

Giống như vũ khí năng lượng do HYDRA chế tạo bằng cách chiết xuất năng lượng từ Đá Không gian trong Thế chiến II.

Và Captain Marvel cũng chính là nhờ các nhà khoa học Kree nghiên cứu Đá Không gian chế tạo ra động cơ ánh sáng, mới có được sức mạnh cường đại như vậy.

Nếu có thể lấy được Đá Không gian, lợi dụng sức mạnh vô hạn bên trong viên đá để thiền định nâng cao sức mạnh ma thuật, chẳng phải là một Lacrima dùng mãi không cạn sao.

"Đây là trường học của chúng tôi, Học viện Siêu năng lực." Theo lời George nói ra cái tên "Học viện Siêu năng lực", toàn bộ ngôi trường giống như từ không mà có, đột ngột hiện ra trước mắt Black Widow và các đặc vụ S.H.I.E.L.D. khác.

Khi thi triển Bùa Trung Tín cho trường học, George đã thiết lập người giữ bí mật duy nhất chính là cậu.

Tức là chỉ có thông qua miệng của cậu biết được vị trí của trường, mới có thể nhìn thấy trường, và cũng chỉ có thể tự mình nhìn thấy trường, không thể nói cho người khác biết vị trí của trường.

Ví dụ như hiện tại cậu đã nói cho các đặc vụ S.H.I.E.L.D. này biết vị trí của trường, các đặc vụ này có thể nhìn thấy trường, và khi các đặc vụ này rời đi muốn dẫn người khác đến trường, sẽ xuất hiện một hiện tượng.

Đó là các đặc vụ này dù nói thế nào, thậm chí là khiêng người vào trường, những người đó cũng không thể nhìn thấy trường.

Đây chính là điểm mạnh của Bùa Trung Tín.

Vì vậy dù Snape là một thành viên của Hội Phượng Hoàng, nhưng

ông không phải là người giữ bí mật, cũng không thể nói cho Voldemort biết vị trí của Hội Phượng Hoàng.

Đương nhiên, bản thân Snape chính là gián điệp, đây chỉ là lý do chính đáng bề ngoài để Voldemort không thể biết vị trí của Hội Phượng Hoàng.

Hơn nữa dù có bắt được người giữ bí mật, dù có tra tấn thế nào, chỉ cần người giữ bí mật không cam tâm tình nguyện nói ra vị trí, cũng vẫn không thể tìm thấy nơi được Bùa Trung Tín bảo vệ.

Đây cũng là lý do tại sao Sirius sau khi biết Voldemort giết chết vợ chồng Potter, đã lập tức biết Pettigrew phản bội.

"Thật là thần kỳ!" Coulson ôm cánh tay bị máu thấm ướt của mình lẩm bẩm.

Ông đã xem tài liệu về Học viện Siêu năng lực, cũng đã nghe từ Nick Fury và Black Widow biết được sự thần kỳ của ngôi trường này.

Nhưng sau khi tận mắt chứng kiến, vẫn cảm thấy rất khó tin.

Về phần các đặc vụ S.H.I.E.L.D. khác thì khỏi phải nói, phần lớn bọn họ trước đó đều không biết sự tồn tại của Học viện Siêu năng lực, vẫn là sau khi Nick Fury chết, Black Widow và vài đặc vụ cao cấp khác dẫn họ đến đây mới biết được một chút.

"Episkey!" Đưa Black Widow và những người khác đến phòng họp lớn của trường, George dùng thần giao cách cảm thông báo cho Giáo sư X tạm thời dừng lớp, dẫn tất cả giáo viên đến, sau đó bắt đầu dùng pháp thuật chữa trị cho từng đặc vụ S.H.I.E.L.D. này.

Các đặc vụ bị thương, nhìn vết thương của mình dưới pháp thuật của George dần dần lành lại, từng người lại một lần nữa lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Những vết thương này đến bệnh viện không nằm mấy tháng cũng

không khỏi, vậy mà lại dễ dàng lành lại hoàn toàn như vậy, ngay cả một vết sẹo cũng không có.

Họ không biết, đối với phù thủy mà nói, chút thương tích này thật sự không là gì, dù là bị chặt đứt cơ thể, chỉ cần phần cơ thể bị chặt đứt không bị mất đi, pháp thuật chữa trị cũng có thể nối lại cho bạn.

"Không cần vén áo, cách lớp áo cũng được." Vết thương của một nữ đặc vụ ở trên ngực, thấy đến lượt mình chữa trị, lập tức vén cả áo trên lên, hoàn toàn không để ý đến việc mình để lộ bộ phận quan trọng, may mà George kịp thời ngăn lại mới lại buông xuống.

Đợi cậu chữa trị xong cho tất cả các đặc vụ, Giáo sư X và các giáo viên khác của trường cũng đã đến phòng họp.

"Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì, tại sao các người lại thất bại thảm hại như vậy, trước đó không phải nói vẫn chiếm ưu thế sao?" George thấy mọi người đã đến đủ, đại khái nói qua tình hình, liền hỏi Black Widow chi tiết. ...

"Bởi vì chúng tôi đã biết trước thông tin về HYDRA từ cậu, nên ban đầu quả thực đã chiếm ưu thế, còn tìm ra được đầu sỏ của chúng là Pierce.

Nhưng một thời gian trước Tesseract bị đặc vụ HYDRA trộm mất, chúng sao chép ra vũ khí năng lượng thời Thế chiến II, khiến chúng tôi bị đánh bất ngờ.

Bất đắc dĩ chỉ có thể tạm thời rút lui khỏi trụ sở Triskelion và ẩn náu trong một ngôi nhà an toàn.

Nhưng ai ngờ trong ngôi nhà an toàn đó, lại đã sớm mai phục sẵn một nhóm chiến binh Mùa đông của HYDRA, chúng tôi bị đột kích thương vong thảm trọng, ngay cả Giám đốc Fury cũng hy sinh.

Chương 196

Cuối cùng chỉ có những người chúng tôi đây thoát khỏi sự truy đuổi của Chiến binh Mùa đông, bất đắc dĩ chỉ có thể đến đây cầu cứu...” Black Widow kể lại tình hình đại khái cho George, bao gồm cả Dự án Insight của HYDRA.

Cái gọi là kế hoạch Mắt Thần, vốn là Pierce lừa Nick Fury, đưa ba Helicarrier lên không trung, giám sát toàn bộ hành tinh, một kế hoạch lý tưởng để kết thúc mọi tội ác trước khi chúng bắt đầu.

Thực tế lại là HYDRA dựa theo thuật toán của Tiến sĩ Zola, tính toán ra tất cả những tồn tại có khả năng gây ra uy hiếp cho HYDRA, trước khi chúng trở nên mạnh mẽ, dùng Helicarrier để giải quyết trước.

Bao gồm cả việc sau này lợi dụng Helicarrier để đối phó với tất cả các quốc gia dám phản kháng HYDRA, thống nhất toàn bộ Trái Đất.

George còn chưa nói gì, Captain America Steve đã lắc đầu nói: “Các người thật sự không nên vớt thứ đó từ biển lên!” Red Skull chính là vì có Tesseract, mới có thể làm cho HYDRA lớn mạnh lên, ông là người đã đích thân trải nghiệm.

Thứ nguy hiểm như vậy, theo suy nghĩ của ông, nên được chôn vùi vĩnh viễn dưới đáy đại dương, không để bất kỳ ai tìm thấy.

“Đội trưởng nói đúng, nếu không phải Giám đốc muốn thông qua việc nghiên cứu khối lập phương vũ trụ để nghiên cứu chế tạo vũ khí năng lượng, cũng sẽ không bị HYDRA có cơ hội trộm mất.” Coulson nghe lời của Captain America gật đầu.

Captain America là thần tượng của ông, lời nói tự nhiên là có đạo lý, hơn nữa ban đầu ông cũng quả thực không tán thành cách làm của

Giám đốc.

Ông cảm thấy Giám đốc đôi khi làm việc quá nóng vội.

"Tôi thấy Giám đốc không có gì sai, chỉ là chúng ta chậm một bước, nếu chúng ta có thể nghiên cứu chế tạo vũ khí năng lượng trước một bước, người thắng chính là chúng ta, Giám đốc cũng sẽ không chết." Một đặc vụ trung niên mặt lạnh khác, cắn răng đầy bi phẫn phản bác.

Coulson nghe vậy thở dài một hơi: "John, tôi biết anh rất đau buồn về cái chết của Giám đốc, nhưng... thôi bỏ đi, hiện tại điều quan trọng nhất của chúng ta là làm thế nào để ngăn chặn Dự án Insight của HYDRA, chuyện đã qua không cần tranh cãi nữa." John là một trong những người bạn thân nhất của ông ở S.H.I.E.L.D., năm đó cùng nhau theo Nick Fury làm nhiệm vụ, Nick Fury vừa là cấp trên, vừa là thầy của họ.

Vì vậy Nick Fury bị giết, ông rất hiểu tâm trạng của John, vì ông cũng đau buồn như vậy.

"Đúng rồi, còn chưa hỏi tên mấy vị, gọi thế nào?" Nghe thấy cái tên John, trong lòng George đột nhiên chấn động, sau đó cười hỏi hơn mười đặc vụ S.H.I.E.L.D. không quen biết.

Đặc vụ trung niên tên "John" dẫn đầu bắt đầu báo tên.

"John Garrett." "Grant Ward." "Gemma Simmons." "Leo Fitz." "Alphonso Mackenzie." "Barbara Morse."...

"Hay thật, thảo nào các người bị mai phục, thì ra là có đặc vụ HYDRA trà trộn vào." George nghe xong tất cả mọi người báo tên, khóe miệng lập tức lộ ra một nụ cười lạnh.

Những người khác cậu không chắc, nhưng cặp thầy trò John Garrett và Grant Ward này, nếu cậu không nhớ lầm, thì chính là gián

điệp của HYDRA.

Vẻ mặt đau khổ bi phẫn vì cái chết của Nick Fury vừa rồi, tự nhiên cũng là giả vờ, diễn kỹ thật tốt, nếu cậu không còn ấn tượng, suýt nữa đã bị lừa.

Gián điệp hàng đầu mà, diễn kỹ đều là hạng nhất, rất bình thường.

"George, có một nhóm người đến gần trường, dường như là những Chiến binh Mùa đông mà họ nói." Lúc này, Giáo sư X đặt tay lên thái dương, truyền hình ảnh mình nhìn thấy cho George.

Trong đầu George lập tức xuất hiện một nhóm chiến binh được trang bị đầy đủ, tốc độ hành động vượt xa người thường, mang huy hiệu của HYDRA, chỉ là những chiến binh này vẫn luôn loanh quanh gần trường, vì Bùa Trung Tín mà không thể vào được.

"Xem ra là do hai, à, có thể còn không chỉ là hai gián điệp HYDRA để lại dấu vết nên mới bị truy đuổi đến đây." "George, chúng ta phải tranh thủ thời gian, HYDRA đã chiếm được trụ sở Triskelion, có được ba Helicarrier, có thể phóng lên không trung bất cứ lúc nào, đến lúc đó chúng ta sẽ không có cơ hội thắng." Black Widow thấy George sau khi nghe xong đầu đuôi câu chuyện, trên mặt không có vẻ gì kinh ngạc, và trông có chút không vội vàng, liền thúc giục.

Trong S.H.I.E.L.D. chỉ có cô và George thân nhất, những người khác thúc giục sợ làm George không vui, chỉ có thể do cô làm.

Thực tế bên kia Hill và những người khác trên mặt cũng đều là vẻ lo lắng.

"Cô nói không sai, nhưng trước đó, chúng ta phải thanh trừ một số kẻ phản bội, nếu không sau này làm gì cũng sẽ không thành công." George cười quét mắt nhìn tất cả các đặc vụ, sau đó nhìn Garrett nói: "Hay là, cứ bắt đầu từ ngài Garrett đây trước, chúng ta lần lượt từng

người một." Đối với mối đe dọa của ba Helicarrier bay lên không trung, George thực ra cũng không quá để tâm.

Thứ nhất, với khả năng phòng ngự của trường học, cộng thêm có cậu trấn giữ, Helicarrier chỉ cần không trực tiếp ném một quả bom hạt nhân vào New York, về cơ bản sẽ không gây ra mối đe dọa cho trường học.

Còn sống chết của những người khác, lại không có quan hệ gì với cậu.

Thứ hai, theo cậu thấy, Helicarrier không mạnh như HYDRA và S.H.I.E.L.D. tưởng tượng, lại không phải là một vạn chiếc, chỉ có ba chiếc thôi, Trái Đất không đơn giản như họ tưởng tượng.

Chưa nói đến những người khác, chỉ riêng những Eternal ẩn giấu, đột nhiên phát hiện Helicarrier trên đầu tấn công mình, sẽ ngồi yên chờ chết sao?

Còn có Thập Nhẫn, Ghost Rider, nếu cậu nhớ không lầm, Doctor Strange cũng nằm trong danh sách bị tiêu diệt.

Ancient One không thể nào để cho Doctor Strange, vị Phù thủy Tối thượng tương lai, xảy ra chuyện trước thời hạn.

Vì vậy nếu Helicarrier thật sự bay lên không trung, tấn công tất cả những tồn tại có uy hiếp trên mặt đất, có lẽ không cần cậu ra tay, đã bị những người khác bắn hạ rồi.

Cuối cùng, cậu cũng muốn nhân cơ hội này để đưa Học viện Siêu năng lực ra ánh sáng.

Vị trí của Học viện Siêu năng lực có thể ẩn giấu, nhưng học sinh của Học viện Siêu năng lực sau này chắc chắn phải bước vào cuộc sống xã hội, không thể ẩn giấu.

Vì vậy sự tồn tại của Học viện Siêu năng lực, tất nhiên phải xuất

hiện trước mắt công chúng, xuất hiện trước mắt các chính phủ các nước.

Để HYDRA quậy thêm một chút, tốt nhất là quậy đến mức các chính phủ các nước đều đau đầu, quậy đến mức họ đều không thể dọn dẹp, lúc đó Học viện Siêu năng lực lại ra tay giải quyết.

Như vậy hiệu quả mới nổi bật, các chính phủ các nước mới có thể hiểu được sự mạnh mẽ của Học viện Siêu năng lực. ..... nếu không sẽ giống như Biệt đội Avengers, bị yêu cầu ký Hiệp định Sokovia, kẻ không tuân thủ còn bị truy nã toàn cầu.

Bọn họ luôn tự phụ cho rằng dù không có Avengers, quân đội quốc gia cũng có thể giải quyết mọi nguy cơ.

Đến Avengers 3, tàu donut của Thanos đã vào đến Trái Đất mà Ross vẫn còn muốn bắt giữ Đội trưởng Mỹ.

Hắn muốn mượn tay HYDRA để triệt để đập tan sự tự tin của các chính phủ này, có như vậy mới có thể tạo dựng uy thế cho Học viện Siêu năng lực.

Cho nên hắn hoàn toàn không vội.

"Kẻ phản bội, ngươi có ý gì?" Garrett đập bàn đứng phắt dậy, giọng điệu không mấy thiện cảm nhìn George.

"Ngươi nói chúng ta, những người đã liều mạng đến tận bây giờ vì S.H.I.E.L.D., vì thế giới, không biết đã bao lần giãy giụa bên bờ vực sinh tử, là kẻ phản bội ư?

Đây là sự sỉ nhục đối với chúng ta!" "Này, tôi khuyên anh nên chú ý lời nói với hiệu trưởng của chúng tôi, nếu không tôi không ngại thêm chút màu mè lên người anh đâu." Wolverine Logan giơ tay, chìa ra bộ vuốt của mình.

Anh ta trước nay vẫn không có cảm tình với các cơ quan chính

phủ này.

Kẻ bức hại người đột biến nhiều nhất chính là những cơ quan chính phủ đạo mạo kia.

Anh ta và Giáo sư X đã bị chính phủ truy sát một thời gian dài.

“Tôi khuyên anh tốt nhất nên thu vuốt lại!” Ward, người đứng cạnh Garrett, rút súng lục chĩa vào Logan.

Logan lập tức lộ vẻ chế giễu.

“Thằng nhóc, món đồ chơi của cậu không làm tôi bị thương được đâu.” “Đừng manh động, chúng tôi không có ý đó.

Grant, cất súng đi!” Coulson thấy không khí đột nhiên căng thẳng, vội đứng dậy hòa giải.

Chương 197

George cười cười: "Coulson, anh và Natasha thì chúng tôi đương nhiên tin tưởng, nhưng những người khác, xin lỗi, không kiểm tra một chút, làm sao xác định được trong số họ không có gián điệp HYDRA.

Các người không thấy lạ sao, tại sao nhà an toàn lại có một đám Chiến binh Mùa đông mai phục từ trước?" "George nói có lý, tôi thấy việc này thực sự cần thiết." Black Widow đứng dậy tỏ vẻ đồng tình với lời của George, người bạn thân của cô là Hawkeye cũng gật gật đầu theo.

Thực ra với sự nhạy bén của mình, đối với việc nhà an toàn bị tiết lộ và bị phục kích, cô chưa từng không nghi ngờ trong số họ có gián điệp HYDRA.

Nhưng chuyện này vào lúc này, không thích hợp để cô đề xuất.

George sở hữu năng lực tâm linh, có thể nhìn thấu nội tâm người khác, huống hồ bên kia còn có Giáo sư X, người còn giỏi hơn về phương diện này.

Hai người họ, bất kể là ai, đều có thể giúp họ kiểm tra một lần.

Đây cũng là một trong những lý do tại sao sau khi thoát khỏi sự truy sát của HYDRA, cô lại lập tức đến tìm George.

Không thể xác nhận trong số những người còn lại có gián điệp HYDRA hay không, thì những hành động tiếp theo căn bản không thể tiến hành được.

Nick Fury bị giết, nhưng ông ta cũng để lại không ít con bài tẩy, họ không phải là không có gì cả, tiền đề là không thể có thêm kẻ phản bội nào tồn tại.

“Natasha, cô đang đùa sao?” Garrett không thể tin nổi nhìn Natasha: “Trong đầu chúng ta có bao nhiêu tài liệu mật cô không phải không biết, ai có thể đảm bảo hắn ta lúc kiểm tra sẽ không xem trộm ký ức của chúng ta, hơn nữa hắn còn có thể sửa đổi ký ức, tôi không tin hắn!” Lời của Garrett lập tức khiến một số đặc vụ bên dưới do dự.

Dù không phải gián điệp HYDRA, cũng không ai muốn phơi bày ký ức của mình cho người khác kiểm tra.

Điều này còn đáng sợ hơn cả việc cởi sạch quần áo cho người khác xem.

Lịch sử trình duyệt của đàn ông, nhật ký trò chuyện trên WeChat của phụ nữ, những thứ này mà bị xem thấy thì sẽ vô cùng xấu hổ, huống hồ là xem trực tiếp ký ức, đó thực sự là bị nhìn thấu từ trong ra ngoài.

“Coulson, ý anh thế nào?” Garrett sau đó lại nhìn về phía Coulson, Coulson do dự một chút rồi gật đầu: “John, sự việc đã đến nước này, Fury cũng đã chết, bí mật gì của S.H.I.E.L.D. cũng không còn quan trọng nữa.

Tôi tin tưởng George, nên cũng hy vọng mọi người tin tưởng cậu ấy.

Đây chỉ là một cuộc kiểm tra thôi mà.” Anh đương nhiên không nghi ngờ Garrett, người đồng đội cũ đã nhiều lần cùng mình vào sinh ra tử.

Mối lo của Garrett cũng không phải là không có lý.

Nhưng vào lúc này đã không còn cách nào khác, bắt buộc phải xác định trong số họ không có gián điệp HYDRA, mới có thể tiến hành bước tiếp theo.

Hơn nữa họ thực sự rất cần sức mạnh của George và Học viện

Siêu năng lực.

“Tôi và Natasha cũng sẽ chấp nhận kiểm tra, như vậy mọi người mới có thể yên tâm.” “Vậy quyết định như thế.” Đặc vụ Hill cũng đứng dậy.

Hiện tại trong số những người còn lại của S.H.I.E.L.D., các đặc vụ cấp cao nhất chính là Coulson, Black Widow, Hawkeye, Hill và Garrett.

Trong năm đặc vụ cấp cao đã có bốn người đồng ý, sự việc tự nhiên cũng được quyết định.

Chỉ là lúc này Garrett lại hừ lạnh một tiếng: “Tôi không tin hắn, các người muốn kiểm tra thì cứ kiểm tra, dù sao tôi cũng không thể để một người ngoài như vậy đọc ký ức của mình.

Tôi muốn rời khỏi đây và dùng cách của mình để đánh bại HYDRA.

Có ai muốn đi cùng tôi không, chúng ta rời đi ngay bây giờ, như vậy các người cũng không cần lo lắng về vấn đề kẻ phản bội gì đó nữa!” “Thầy, em đi theo thầy, em cũng không muốn giao phó vận mệnh của mình cho một đám người ngoài.” Grant lập tức phụ họa.

Ngay sau đó lại có một đặc vụ khác đứng sau lưng Garrett, hiển nhiên cũng khá đồng tình với anh ta.

“John, bây giờ không phải là lúc giận dỗi, xin hãy tin tôi.” Coulson có chút khó xử đứng chắn trước mặt John.

Còn John thì rút súng đưa vào tay Coulson: “Hoặc là anh bắn chết tôi ngay bây giờ, hoặc là để tôi đi.

Tôi tin anh, nhưng không tin những người ngoài này.” Anh ta và Garrett đều mang theo thiết bị theo dõi đặc biệt, các Chiến binh Mùa đông của HYDRA chắc chắn đã đuổi theo đến đây, bây giờ chỉ cần rời

khỏi học viện và hội quân với những Chiến binh Mùa đông đó là có thể tóm gọn tất cả mọi người.

Trước đó ở nhà an toàn thực ra cũng là cố ý để lại một lối thoát, cho Black Widow và những người khác chạy trốn, mục đích là lần theo dấu vết tìm ra những thứ có giá trị hơn.

Bây giờ xem ra cũng coi như là thu hoạch không nhỏ.

Dọn dẹp đám người đột biến này cũng coi như là loại bỏ một mối đe dọa lớn.

"Nói hay lắm, nhưng xin lỗi, tôi chưa cho phép các người đi, thì không ai đi được cả." George vỗ tay tán thưởng diễn xuất của Garrett, tên này diễn thật sự tốt, hoàn toàn không nhìn ra đã đầu quân cho HYDRA.

"Ngươi có ý gì?" Garrett quay đầu trừng mắt nhìn George, George thì nhìn về phía Banner: "Cho họ xem đi." Banner điều khiển thiết bị, trong phòng họp lớn lập tức xuất hiện thêm một màn hình lớn, trên màn hình, hình ảnh của những Chiến binh Mùa đông kia hiện ra rõ ràng.

Trong mắt của các Chiến binh Mùa đông bên ngoài, Học viện Siêu năng lực không hề tồn tại, dù cho họ đã áp sát vào tường ngoài của học viện.

Nhưng trên màn hình giám sát bên ngoài của Học viện Siêu năng lực, những Chiến binh Mùa đông này không sót một ai, đều bị nhìn thấy rõ mồn một.

"Là bọn chúng, sao chúng lại tìm được đến đây?" Black Widow và những người khác lập tức nhận ra những người này, chính là những Chiến binh Mùa đông của HYDRA đã tấn công họ ở nhà an toàn.

"Cho nên nói, trong số các người chắc chắn có kẻ phản bội tiết lộ

tung tích, tôi thấy chính là mấy kẻ muốn rời đi này." Thor đang dựa vào cửa phòng họp lớn bên kia cũng nhìn ra vấn đề. .....

"Tất cả các người tốt nhất đừng động đậy!" Thấy sắp không thể che giấu được nữa, Garrett cầm lấy khẩu súng vừa đặt vào tay Cole, lập tức chĩa vào thái dương của Coulson, bắt anh ta làm con tin.

Đồ đệ của hắn là Grant cũng phản ứng nhanh không kém, một tay tóm lấy Gemma Simmons, người không có uy hiếp nhất, cũng chĩa súng vào đầu cô.

"Để chúng ta rời đi, chỉ cần rời khỏi đây, chúng ta sẽ thả họ." Chỉ cần bị đọc ký ức, cả hai người sẽ lập tức bại lộ.

Cho nên bây giờ phải nhân lúc mọi người còn chưa phản ứng kịp, bắt cóc con tin để rời khỏi học viện và hội quân với các Chiến binh Mùa đông.

Còn người thứ ba thì mặt mày ngơ ngác, anh ta thật sự bị lời nói của Garrett lừa, chứ không phải là gián điệp của HYDRA.

"John, đồ khốn kiếp, hóa ra là mày đã tiết lộ vị trí nhà an toàn, hại chết Fury, mày thật đáng chết!" Coulson lúc này làm sao còn không hiểu, kẻ phản bội chính là người đồng đội cũ mà anh tin tưởng nhất, John, và đồ đệ của hắn, Grant.

Chính vì quá tin tưởng, nên bây giờ mới tức giận đến thế.

"Coulson, anh vẫn ngây thơ như vậy, tôi thật không hiểu làm sao anh lại leo lên được cấp bậc ngang với tôi.

Tôi cũng không muốn phản bội, nhưng anh biết đấy, tôi bị thương ở một cơ quan quan trọng trong một lần làm nhiệm vụ, sống không được bao lâu nữa.

Nhưng Nick Fury tên khốn đó, lại không chịu cứu tôi.

HYDRA hứa sẽ giúp tôi cải tạo cơ thể, giúp tôi có được cơ thể cường tráng và hoàn mỹ nhất, tôi cũng chỉ vì muốn sống mà thôi." Garrett cười lạnh, là S.H.I.E.L.D., là Nick Fury đã bỏ rơi hắn trước, hắn mới lựa chọn phản bội, hắn có gì sai sao?

Coulson nghiến răng đáp lại: "Fury đã nói, công nghệ của chúng ta còn chưa hoàn thiện, nếu tùy tiện cải tạo, sẽ khiến anh biến thành kẻ điên.

Ông ấy không từ bỏ anh, chỉ là bây giờ chưa đến lúc, anh không nên tin HYDRA có thể giúp anh, chúng chỉ lợi dụng anh, biến anh thành cỗ máy giết người như những Chiến binh Mùa đông bên ngoài kia thôi." "Không sao cả, tôi không ngốc đến thế.

HYDRA muốn lợi dụng tôi, tôi cũng lợi dụng chúng.

Tôi sẽ không biến thành một cỗ máy giết người không có não, mà sẽ trở thành con người hoàn mỹ nhất.

Trở thành một trong những thủ lĩnh thống trị nhân loại trong tương lai." Vẻ mặt Garrett điên cuồng, ra hiệu cho Grant cùng mình lùi về phía cửa phòng họp.

Thế nhưng, cơ thể họ vừa động, lại phát hiện khẩu súng trong tay đột nhiên đứng im, ngay sau đó bị một lực lượng vô hình bóp méo thành hình bánh quẩy, biến thành sắt vụn.

Chương 198

“Coulson, họ không biết rằng ngoài năng lực tâm linh, tôi còn có thể điều khiển kim loại.

Chơi súng trước mặt tôi, họ dũng cảm thế sao?” Chính là George đã ra tay.

“Hắn chỉ biết cậu có thể thay đổi quỹ đạo của đạn, không biết cậu có thể trực tiếp điều khiển súng.

Thực ra tôi cũng không biết.” Coulson nhân lúc Garrett đang ngây người, liền tung một cú thúc cùi chỏ vào bụng Garrett, sau đó dùng một bộ combo cận chiến nhỏ gọn nhưng vô cùng mượt mà để hạ gục hắn.

Năng lực cận chiến của anh không bằng Black Widow và Hawkeye, nhưng cũng ở trình độ khá, chớp đúng thời cơ để hạ gục một Garrett đang suy kiệt nội tạng cũng không quá khó.

“Thế à, quên không nói với các anh, năng lực của tôi gần đây lại tăng lên rất nhiều.” George lòng đã hiểu rõ, trước đây hắn chỉ có thể điều khiển trọng lượng khoảng vài chục kg, làm được việc khiến đạn lệch khỏi quỹ đạo ban đầu để tấn công theo hình vòng cung, chứ chưa thể trực tiếp phá hủy súng của đối phương.

Còn bây giờ, sau khi phát triển và được năng lực của các bản sao Misaka cộng hưởng, hắn đã có thể điều khiển trọng lượng mười tấn, súng ống trước mặt hắn còn mỏng manh hơn cả đồ chơi.

“Thằng nhóc, muốn chạy à, để ta chơi với ngươi.” Grant bên kia thấy tình hình không ổn, lập tức bỏ mặc Gemma lao về phía cửa phòng họp, nhưng lại bị Thor đang đứng ở cửa chặn lại.

“Cút ngay!” Grant là một trong những đặc vụ có thân thủ tốt nhất của S.H.I.E.L.D., thậm chí có thể đánh ngang tay với May, bình thường một mình đánh mười đặc vụ cũng không thành vấn đề.

Thấy Thor dám cản đường mình, hắn liền rút dao găm đâm về phía Thor, định một đòn kết liễu, không lãng phí thời gian chạy trốn.

Đáng tiếc, người hắn gặp phải là Thor, không phải người bình thường.

Dù chưa hồi phục thần lực, thể chất và năng lực chiến đấu của Thor cũng không phải người thường có thể so sánh, loại như Grant căn bản không phải là đối thủ.

“Ngươi dùng con dao găm này còn không bằng em trai ta.” Thor một tay bắt lấy cổ tay cầm dao của Grant, thuận thế quật một cái, ném hắn xuống đất, động tác gọn gàng dứt khoát.

“Incarcerous!” George giơ tay tung ra hai bùa Trói Buộc, trói chặt Garrett và Grant, rồi bắt đầu dùng Chiết Tâm Trí Thuật kết hợp với thần giao cách cảm để xem ký ức của hai người.

Một lát sau, hắn thu tay lại, vẻ mặt có chút thay đổi.

“Thực lực của HYDRA ở thế giới này, không yếu chút nào!

Cũng khó trách Nick Fury lại thua.” Hắn đã thấy được một số thông tin về HYDRA trong đầu của Garrett và Grant, mạnh hơn rất nhiều so với HYDRA trong phim ảnh mà hắn từng xem.

Có thể là vũ trụ khác nhau, nên nhiều phương diện cũng có sự khác biệt.

Trong phim, HYDRA có rất nhiều nhánh, mỗi nhánh đều có một thủ lĩnh, HYDRA do Red Skull tạo ra trong Thế chiến thứ hai chỉ là một trong số đó.

HYDRA thực sự bắt nguồn từ 1400 năm trước.

Đế quốc Kree để tạo ra những chiến binh mạnh mẽ dùng cho chiến tranh giữa các vì sao, đã tiến hành các thí nghiệm cải tạo trái phép trên nhiều hành tinh nguyên thủy, Trái Đất là một trong số đó.

Họ thông qua việc cải tạo con người trên Trái Đất, đã tạo ra những Dị nhân (Inhuman) sở hữu siêu năng lực.

Trong đó, Dị nhân đầu tiên là Hive, sở hữu năng lực khống chế tất cả các Dị nhân khác, đã dẫn dắt họ vùng lên chống lại người Kree, đuổi họ ra khỏi Trái Đất.

Đúng lúc Đế quốc Kree cũng chấm dứt dự án cải tạo trái phép này.

Các Dị nhân ở lại Trái Đất vì sợ hãi sự khống chế của Hive, lại phát động cuộc phản loạn thứ hai, dùng cánh cổng dịch chuyển Blackstone do người Kree để lại, trục xuất Hive đến một hành tinh khác trong vũ trụ.

Một nhóm người tôn sùng Hive đã tạo ra tổ chức HYDRA, đời đời thông qua cánh cổng dịch chuyển Blackstone gửi con người đến hành tinh của Hive, với hy vọng cứu được Hive ra để thống trị Trái Đất.

Thế nhưng, HYDRA ở thế giới này dường như không phải như vậy.

Không có thuyết nào nói HYDRA bắt nguồn từ Dị nhân, đương nhiên cũng có khả năng là Garrett và Grant còn chưa biết đến những bí mật sâu xa đó.

Nhưng George cảm thấy khả năng cao là không phải, vì trong ký ức của Garrett, trong HYDRA cũng có "Hive" tồn tại, nhưng không phải là Dị nhân cổ đại nào đó, mà là một đặc vụ HYDRA mắc bệnh nan y.

Đặc vụ đó được Baron Strucker của HYDRA tiến hành cải tạo cơ

thể, dung hợp với một đàn ký sinh trùng, từ đó được tái sinh.

Baron Strucker ở thế giới này cũng không giống trong phim, lợi dụng Quyền trượng Tâm trí mới tạo ra Scarlet Witch và Quicksilver, bản thân thực lực yếu đến mức tệ hại, bị Đội trưởng Mỹ hạ gục ngay lập tức.

Baron Strucker ở thế giới này bản thân đã rất mạnh. .....

Theo ký ức của Garrett, Baron Strucker vốn hoạt động trong thời kỳ Thế chiến thứ hai, là một cao thủ kiếm thuật và xạ thủ thần sầu, ngang hàng với Red Skull, sau đó vì tai nạn mà bị bom nổ chết.

Sau này nhờ nỗ lực của các nhà khoa học HYDRA mà được hồi sinh, sở hữu cơ thể mạnh mẽ và các loại năng lực, còn liên tục tiến hành nghiên cứu siêu năng lực, bắt giữ và chế tạo không ít chiến binh HYDRA có siêu năng lực.

Ngoài Hive, Baron Strucker, trong tổ chức HYDRA còn có không ít nhân vật lợi hại, như Madame Hydra, Baron Zemo.

Đúng vậy, Baron Zemo ở đây cũng không phải là thượng tá người Sokovia trong phim, mà là một trong những lãnh đạo cấp cao của HYDRA trong thời kỳ Thế chiến thứ hai, ngang hàng với Red Skull và Baron Strucker.

Ngoài những lãnh đạo cấp cao này, HYDRA còn có các nhà khoa học như Zola, List và Faust.

Zola cũng khác với trong phim.

Trong phim, Zola vào năm 1972 được chẩn đoán mắc bệnh nan y giai đoạn cuối, liền di chuyển ý thức của mình vào một máy tính khổng lồ cùng thời đại, và đặt trong một cơ sở bí mật của S.H.I.E.L.D.

ở New Jersey.

Nhưng ở thế giới này, Zola đã chuyển ý thức của mình vào một cơ thể người máy, còn có thể tự do di chuyển và tiến hành nghiên cứu khoa học, Garrett đã từng gặp ông ta.

Cũng chính vì đã gặp Zola, hắn mới kiên quyết gia nhập HYDRA, tin rằng HYDRA có thể cải tạo cơ thể của mình.

"Mạnh hơn trong phim không ít, nhưng cũng chỉ vậy thôi." HYDRA ở thế giới này mạnh hơn HYDRA mà hắn biết rất nhiều, nhưng đối với George hiện tại, cũng không là gì cả.

Không gây ra được mối đe dọa lớn.

"Sao rồi?" Black Widow thấy George chìm vào suy tư, bước lên một bước.

George hoàn hồn cười cười: "Hai người họ đúng là đặc vụ HYDRA, vẫn luôn truyền tin tình báo cho HYDRA, các người mới bị mai phục tấn công." Nói xong hắn dừng lại một chút rồi tiếp tục: "Tuy trong ký ức của họ chỉ có hai người là đặc vụ HYDRA, nhưng để đề phòng bất trắc, ký ức của các người tôi đều cần phải kiểm tra lại." "Không vấn đề gì, bắt đầu từ tôi đi." Coulson bước lên một bước.

George không khách khí, trực tiếp dùng Chiết Tâm Trí Thuật cùng thần giao cách cảm bắt đầu lướt nhanh qua ký ức của Coulson.

Quá trình trưởng thành của Coulson không phức tạp, từ nhỏ đã sùng bái siêu anh hùng, là fan trung thành của Đội trưởng Mỹ, trước tiên gia nhập Lục quân Biệt động, sau đó lại gia nhập S.H.I.E.L.D., theo Nick Fury một mạch đến bây giờ.

Thế nhưng chính quá trình không phức tạp này lại khiến George nghi ngờ.

"Sao lại thế này, sao không có Captain Marvel?" Hắn không tìm

thấy trong ký ức của Coulson bất kỳ đoạn ký ức nào liên quan đến Captain Marvel, liên quan đến người Skrull.

Theo như trong phim, Coulson lúc trẻ đã cùng Nick Fury tiếp xúc với Captain Marvel và người Skrull, tuy thời gian tiếp xúc không dài, nhưng không nên không có chút ký ức nào.

"Lẽ nào... vũ trụ này thật sự không có Captain Marvel!" Đây không phải vũ trụ điện ảnh, không có quy định nào bắt buộc phải có Captain Marvel.

Cho nên Nick Fury không sử dụng người Skrull đóng thế, không phải vì tai nạn, mà là căn bản không có người Skrull đóng thế.

Ông ta cũng không có cái máy nhắn tin có thể gọi Captain Marvel.

"Vũ trụ này thật sự ngày càng phức tạp." Thực ra đối với George mà nói, đây không phải là một chuyện tốt.

Chương 199

Không phải vì thực lực của HYDRA tăng cường, có thể sẽ uy hiếp đến hắn, hay là vì Captain Marvel không tồn tại, dẫn đến sau này đối kháng với Thanos thiếu đi một trợ thủ đắc lực.

Mà là những thay đổi này đều có nghĩa là, vũ trụ này ở nhiều phương diện có thể đều khác với vũ trụ điện ảnh.

Như vậy những phán đoán mà hắn đưa ra dựa trên cốt truyện gốc trước đây đều sẽ có sai lệch lớn.

Ban đầu George cảm thấy thực lực hiện tại của mình đã rất mạnh, đợi đến khi Thanos đến Trái Đất sẽ còn mạnh hơn, đến lúc đó Thanos và đội quân vũ trụ của hắn trong mắt hắn, có lẽ cũng chẳng là gì.

Nhưng bây giờ xem ra, có lẽ hắn vẫn nghĩ quá đơn giản.

Hắn chưa từng xem truyện tranh Marvel, nhưng cũng không phải hoàn toàn không biết gì, lỡ như đến lúc đó không phải là Thanos với Găng tay Vô cực, mà là Thanos với Trái tim Vũ trụ, thì thôi xong, coi như toang hắn.

"Xem ra vẫn không thể lơ là được!" Giờ phút này, lòng George lại thêm căng thẳng, hắn phải nỗ lực hơn nữa để nâng cao thực lực của mình.

Sau khi xem xong Coulson, hắn lại quét qua ký ức của Black Widow và những người khác một lượt, những người còn lại đều là những đặc vụ trung thành với S.H.I.E.L.D., không có gián điệp HYDRA nào ẩn náu.

"Như vậy, Nick Fury cũng coi như chết thật rồi." Ban đầu hắn nghĩ Nick Fury có thể sẽ được hồi sinh.

Vì trong sự kiện Captain Marvel, Nick Fury đã nhận được máu của người Kree, từ đó nghiên cứu ra thuốc GH-325, có thể khiến người chết sống lại, nhưng có tác dụng phụ rất lớn, người phụ trách chính là Coulson.

Trong phim truyền hình, Coulson chính là được Nick Fury dùng GH-325 hồi sinh.

Nhưng bây giờ xem ra là không thể hồi sinh được, không có Captain Marvel, thì lấy đâu ra người Kree, tự nhiên cũng không thể nghiên cứu ra GH-325.

Chết thì chết thôi, đối với George mà nói cũng không phải là chuyện xấu.

Nick Fury là người có ham muốn kiểm soát quá mạnh, bản lĩnh không lớn, nhưng lại thích kiểm soát mọi thứ trong tay mình, tuy mục đích ban đầu không xấu, nhưng chắc chắn sẽ có lúc nhắm vào hắn.

Thà đổi thành một người như Coulson làm Cục trưởng còn hơn.

"George, lại có thêm nhiều người đến!" Lúc này, Giáo sư X truyền hình ảnh mà ông cảm nhận được qua thần giao cách cảm vào đầu George.

Từng chiếc trực thăng chiến đấu in logo S.H.I.E.L.D. bay đến không phận khu vực trường học, từng binh sĩ HYDRA vũ trang đầy đủ cầm súng năng lượng, trượt dây từ trực thăng xuống.

Rõ ràng là vì Garrett và Grant không thể truyền tin tức được nữa, những Chiến binh Mùa đông theo dõi cũng không tìm thấy tung tích của Black Widow và những người khác.

Cho nên bên HYDRA không còn ẩn náu nữa, dự định tiến hành tìm kiếm và tấn công trải thảm toàn bộ khu vực.

"Cả xe tăng cũng xuất động, xem ra bên S.H.I.E.L.D.

đã hoàn toàn bị Pierce kiểm soát rồi." Ngoài trực thăng chiến đấu và một lượng lớn binh sĩ HYDRA, George còn thấy từng chiếc xe tăng xuất hiện ở gần đó.

Đồng thời, trên màn hình giám sát trong phòng họp lớn, mọi người cũng phát hiện ra động tĩnh của HYDRA.

"Coulson, S.H.I.E.L.D. xong rồi, HYDRA mạnh hơn anh tưởng tượng rất nhiều, từ bỏ chống cự đi.

Gia nhập chúng tôi, có tôi tiến cử, anh có thể có được địa vị cao hơn rất nhiều so với ở S.H.I.E.L.D. hiện tại.

Tương lai đợi HYDRA thống nhất thế giới, còn có thể chia cho anh một lãnh thổ quốc gia nhỏ, đến lúc đó anh chính là vua của quốc gia nhỏ đó, muốn làm gì thì làm." Garrett thấy đại quân HYDRA trên màn hình, lập tức thuyết phục Coulson.

Coulson thì quay đầu nhìn Hawkeye: "Anh còn cái mũi tên có thể phóng điện không, tôi muốn cho hắn một phát, sau đó vừa nhìn màn hình vừa nhìn hắn co giật chảy nước miếng trên sàn." Là một fan của Đội trưởng Mỹ, anh gia nhập S.H.I.E.L.D. là vì lý tưởng cao cả bảo vệ thế giới cơ mà. .....

"Xin lỗi, dùng hết trong trận chiến trước rồi." Hawkeye nhún vai, Coulson tiếc nuối thở dài.

Garrett thấy không thể thuyết phục được Coulson, lập tức chuyển mục tiêu sang George.

Vì hắn biết George là người có tiếng nói nhất ở đây, cũng là người có thực lực mạnh nhất, nếu có thể thuyết phục được George, thì ý kiến của đám người Coulson này không còn quan trọng nữa.

"Thưa ngài George, thực ra HYDRA chúng tôi không có bất kỳ ác ý nào với người đột biến các vị.

Nếu các vị chịu gia nhập HYDRA chúng tôi, đến lúc đó chúng tôi sẽ dành riêng một quốc gia cho người đột biến, để các vị có thể an toàn sinh sôi nảy nở, không bao giờ phải lo bị những chính phủ ngu dốt này quấy rầy nữa.

Nếu không, ngài cũng không muốn cứ đánh mãi thế này, cuối cùng liên lụy đến trường học và những học sinh trong trường bị tổn thương chứ." Nghe lời của Garrett, sắc mặt Coulson lập tức thay đổi, anh rất lo George sẽ bị lời nói của Garrett làm dao động, đối với người đột biến mà nói, lời của Garrett vô cùng hấp dẫn.

Đúng lúc anh chuẩn bị mở miệng nhắc nhở George đừng mắc lừa, thì bị Black Widow kéo tay áo, thuận theo ánh mắt của Black Widow nhìn sang phía Đội trưởng Mỹ và Giáo sư X.

Lúc này anh mới phản ứng lại, có Đội trưởng Mỹ và Giáo sư X ở đây, George làm sao có thể bị HYDRA lừa gạt được.

Quả nhiên, George sau khi nghe lời của Garrett, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

"Uy tín của HYDRA tôi không dám tưởng tượng, hơn nữa bây giờ trên thế giới đã không còn người đột biến, chỉ có người có siêu năng lực, trường của tôi không gọi là Học viện Dị nhân, mà là Học viện Siêu năng lực.

Cho nên không cần thiết lập quốc gia gì chỉ có người đột biến.

Cuối cùng, trường học và học sinh của tôi sẽ không bị thương, người bị thương chỉ có thể là HYDRA các người thôi." Người đột biến nếu sau này phát triển lên, sẽ là một thế lực vô cùng mạnh mẽ và không thể kiểm soát.

Với tác phong của HYDRA, làm sao có thể để người đột biến thành lập một quốc gia.

E rằng chỉ cần hắn dẫn học sinh gia nhập HYDRA, ngày thứ hai sẽ nằm trên bàn thí nghiệm của chúng.

Huống hồ HYDRA đối với hắn mà nói, căn bản không phải là mối đe dọa quá lớn.

"Ngươi sẽ hối hận!" Garrett thấy George từ chối dứt khoát như vậy, biết không thể thuyết phục, đành phải ngậm miệng lại.

Bây giờ chỉ có thể đợi trường học bị công phá, hắn mới có cơ hội trốn thoát.

"Bọn họ có thể phát hiện ra nơi này không?" Hill và các đặc vụ S.H.I.E.L.D. khác, nhìn qua cửa sổ thấy những chiếc trực thăng vũ trang bay lượn trên không, trong mắt lộ ra vẻ lo lắng.

Trên những chiếc trực thăng vũ trang đó không chỉ có binh sĩ HYDRA, mà còn có các loại pháo năng lượng, thậm chí là thiết bị phóng tên lửa cỡ nhỏ.

Nếu phát hiện ra nơi này, họ tuyệt đối không có bất kỳ cơ hội thắng nào.

"Yên tâm, bọn họ dù có loanh quanh ở đây một năm, cũng không phát hiện ra vị trí của trường học." George vô cùng tự tin vào hiệu quả của Bùa Trung Tín.

"Chỉ sợ họ tấn công trải thảm không phân biệt vào cả khu vực này." Coulson và Black Widow lộ vẻ lo lắng.

Dù trường học có ẩn nấp đến đâu, nhưng bị tấn công không phân biệt, thì chắc chắn cũng sẽ bị trúng đạn, quan trọng là như vậy sẽ có rất nhiều người dân vô tội gần đó bị liên lụy mà chết, chuyện này HYDRA hoàn toàn có thể làm được.

"Cũng đúng, vậy thì giải quyết bọn họ đi." George gật đầu một cách thờ ơ.

Trường học có kết giới Chú thuật thức, những đòn tấn công thông thường thực ra có thể bỏ qua, nhưng bị động chịu đòn cũng không phải thói quen của hắn.

Chương 200

"Có cần tôi dùng Cerebro để khống chế họ không?" Lúc này Giáo sư X lên tiếng.

Ông bây giờ có năng lực tâm linh cấp ba đỉnh cao, tuy không thể so với lúc cấp bốn, nhưng nếu đeo Cerebro vào, khống chế toàn bộ binh sĩ HYDRA xung quanh một lúc vẫn không thành vấn đề.

"E là không được." Coulson có chút ngượng ngùng giải thích: "Để đối phó với năng lực của George và Giáo sư ngài, S.H.I.E.L.D. chúng tôi đã chế tạo thiết bị cách ly sóng não, bây giờ những binh sĩ HYDRA đó ước chừng cũng đều đang mang theo thiết bị cách ly." Vì trước đây Black Widow và Coulson đã bị George sửa đổi ký ức, cộng thêm năng lực của Giáo sư X ai cũng biết, Nick Fury cảm thấy có mối nguy cơ rất lớn.

Thế là ông liền ra lệnh cho các nhà khoa học của S.H.I.E.L.D. chế tạo ra một thiết bị đặc biệt chỉ cần dán vào thái dương là có thể cách ly sự xâm nhập của sóng não.

S.H.I.E.L.D. bị HYDRA xâm nhập đến mức đó, những công nghệ này tự nhiên cũng bị HYDRA nắm giữ, đã dám đến Học viện Siêu năng lực gây chuyện, làm sao họ có thể không mang theo loại thiết bị này.

Thông tin về Học viện Siêu năng lực, có những kẻ phản bội như Garrett, bên HYDRA biết không ít hơn bên S.H.I.E.L.D.

Trong mắt HYDRA, kẻ đáng sợ nhất trong đám người đột biến ở Học viện Siêu năng lực không phải là George, mà là Giáo sư X đã hồi phục lại tuổi trẻ.

Thành tích của Giáo sư X có thể tra cứu được, còn thành tích của

George vẫn dừng lại ở trận chiến lớn với Alkali-Transigen, năng lực không yếu, nhưng cũng không kinh khủng như Giáo sư X.

Còn về chuyện xảy ra ở New Mexico, S.H.I.E.L.D. và HYDRA đang bận đại chiến, căn bản không biết gì.

Họ còn chưa biết sự tồn tại của Asgard, cũng không biết thân phận của Thor.

Cho nên đối với HYDRA mà nói, chỉ cần xử lý được Giáo sư X, thì bên Học viện Siêu năng lực cũng không phải là vấn đề lớn.

Bây giờ đeo thiết bị cách ly sóng não đặc biệt, năng lực của Giáo sư X cơ bản là phế, không còn là mối đe dọa nữa.

"Các người đúng là..." George nghe vậy không khỏi giật giật khóe miệng, Nick Fury toàn thích làm những chuyện cung cấp trang bị cho kẻ thù.

"Vậy thì trực diện đối đầu với chúng thôi, giống như ở Asgard vậy!" Logan giơ ra bộ vuốt Adamantium của mình, binh sĩ của Asgard họ còn đánh được, chẳng lẽ không đánh được đám lâu la HYDRA này.

Tuy thiếu Tony, nhưng vấn đề không lớn, Banner có thể tự do biến thành Hulk, khiên của Steve cũng đã được nâng cấp, George thì càng không cần phải nói.

"Nói hay lắm, tiếc là tôi còn cách một chút nữa mới nhấc được Mjolnir, nếu không một mình tôi là có thể giúp các người giải quyết mọi chuyện." Thor có chút tiếc nuối đấm một quyền vào bức tường bên cạnh.

Không có thần lực đã hồi phục, anh không giúp được gì nhiều.

Cứ ở trường đọc sách mãi, cơ thể anh sắp rỉ sét rồi.

"Không cần phiền phức như vậy, tôi tặng họ một trận thiên lôi địa

hỏa trước, họ qua được rồi hẵng nói chuyện tiếp theo." George cười xua tay, vung cây đũa phép mới trong tay, bắt đầu niệm chú ngữ Ma thuật Cổ đại.

Lần trước ở Asgard, Ma thuật Cổ đại của hắn chỉ có thể bao phủ một khu vực nhỏ, lần này dùng đũa phép mới, hiệu quả tăng lên hơn hai mươi lần, phạm vi bao phủ của Ma thuật Cổ đại cũng tăng lên hơn hai mươi lần.

Đủ để bao trùm toàn bộ lực lượng HYDRA gần trường học trong phạm vi tấn công của sấm sét.

"Lôi Bạo Giáng Lâm!" Năm phút sau, toàn bộ khu vực gần trường học đều bị mây đen bao phủ, trong mây đen là vô số tia sét cuồng bạo đang cuộn trào.

Cư dân gần đó và các binh sĩ HYDRA, nhìn mây đen đột nhiên xuất hiện trên trời cũng có chút hoang mang.

Dự báo thời tiết đâu có nói hôm nay có mưa. .....

"Sitwell, tìm thấy họ chưa?" Washington, trụ sở chính của S.H.I.E.L.D., tòa nhà Triskelion.

Cựu Cục trưởng S.H.I.E.L.D., hiện là Bộ trưởng Hội đồng An ninh Thế giới, thủ lĩnh chi nhánh S.H.I.E.L.D. của HYDRA, Alexander Pierce, nhìn vào màn hình phía trước, hỏi đặc vụ đầu trọc bên trong.

Năm đó, ông ta coi trọng năng lực của Nick Fury, tin rằng ông ta có thể đưa S.H.I.E.L.D. lên một tầm cao mới, đồng thời cũng giúp HYDRA ẩn mình trong S.H.I.E.L.D. phát triển tốt hơn.

Vì vậy ông ta mới truyền lại vị trí Cục trưởng cho Nick Fury.

Sự thật đã chứng minh quyết định của ông ta sáng suốt đến mức nào.

Ban đầu, S.H.I.E.L.D. chỉ là một tổ chức thuộc chính phủ Mỹ, cấp bậc ngang với CIA, FBI.

Nhưng dưới sự điều hành của Nick Fury, nó đã trở thành tổ chức an ninh lớn nhất thế giới, ngoài một vài quốc gia cá biệt, hầu hết các quốc gia đều bật đèn xanh, gần như giám sát toàn bộ thế giới.

S.H.I.E.L.D. giám sát toàn bộ thế giới, cũng có nghĩa là HYDRA giám sát toàn bộ thế giới.

Công nghệ, tình báo, tài nguyên mà S.H.I.E.L.D. có được, HYDRA đều có thể chia sẻ, trong khi công nghệ, tình báo và tài nguyên của HYDRA, S.H.I.E.L.D. lại không có.

Cho nên thực lực của HYDRA luôn vượt trên S.H.I.E.L.D.

Nếu cứ tiếp tục phát triển như vậy, ông ta có thể từ từ biến toàn bộ S.H.I.E.L.D. thành HYDRA, để Nick Fury dưới sự dẫn dắt của ông ta thực thi hoàn hảo Dự án Insight.

Đến lúc đó, cả thế giới sẽ bị HYDRA thống trị mà không hề hay biết.

Đáng tiếc, gần đây đã xảy ra một số trục trặc, ông ta phát hiện Nick Fury bắt đầu nghi ngờ mình, thậm chí còn điều tra toàn bộ S.H.I.E.L.D., khiến ông ta không thể không khởi động kế hoạch sớm hơn.

May mắn là trong giới lãnh đạo cấp cao của các quốc gia, có không ít là đặc vụ HYDRA, khiến Nick Fury không thể thông qua các kênh chính thức để vạch trần tội ác của ông ta, phải chuyển sang đối đầu trong bóng tối.

Chỉ có thể nói không hổ là đặc vụ mạnh nhất đã đưa S.H.I.E.L.D. lên vị thế hiện tại, dù không chiếm ưu thế về mọi mặt, ông ta vẫn áp chế được họ.

Đáng tiếc, ông ta có nhiều con bài tẩy hơn, đặc biệt là các gián điệp được cài cắm.

Cuối cùng, hôm nay ông ta đã hoàn toàn kết liễu Nick Fury, S.H.I.E.L.D. chỉ còn lại vài con mèo con, không đáng lo ngại.

Nhưng vẫn còn một điểm khiến ông ta khá dè chừng, đó là nguồn gốc thông tin khiến Nick Fury nghi ngờ ông ta.

Chương 201

Giáo sư X và X-Men lừng danh, đã nhiều lần cứu thế giới, kẻ thù như vậy đối với HYDRA là một mối đe dọa khổng lồ, tuyệt đối không thể để lại.

Cho nên ông ta mới không tận diệt, mà dụ dỗ đám tép riu như Coulson dẫn đường đến vị trí trường học, định một lưới bắt hết.

"Chưa, chúng tôi đã lật tung cả khu vực này lên rồi, nhưng không tìm thấy một chút dấu vết nào." "Xem ra đám người đột biến đó quả thật có chút bản lĩnh." Pierce cười lạnh: "Tấn công trải thảm trực tiếp, san bằng cả khu vực đó cho tôi, tôi không tin họ còn không lộ mặt." Ba chiếc Helicarrier đã đến giai đoạn thử nghiệm cuối cùng, không bao lâu nữa là có thể cất cánh.

Họ không cần phải ẩn nấp nữa, cứ trực tiếp san bằng khu vực này, coi như là một màn khai mạc nho nhỏ trước khi thống trị thế giới.

Hơn nữa, thông qua tình báo có thể phán đoán, với tính cách của Giáo sư X, dù cho đám người đột biến của họ có siêu năng lực gì để tự vệ chống lại các cuộc tấn công, vì sự an toàn của những người dân thường gần đó, ông ta cũng sẽ không tiếp tục im lặng.

Loại kẻ thù này là dễ đối phó nhất.

Ông ta luôn cho rằng thủ lĩnh của đám người đột biến hiện tại là Giáo sư X, còn George trong tình báo chỉ là một con tốt thí được đưa ra để che mắt.

"Vậy còn Garrett và những người khác?" Sitwell ngập ngừng một chút, nếu tấn công trải thảm như vậy, Garrett và Grant có lẽ cũng không sống nổi.

Pierce nhướng mày: "Họ cống hiến sinh mạng của mình cho HYDRA vĩ đại, sẽ cảm thấy rất vinh hạnh.

Chúng ta cũng sẽ ghi nhớ những đóng góp của họ." "Hail HYDRA!" Sitwell ngay lập tức hiểu ý của Pierce, vội vàng hô khẩu hiệu.

"Sitwell, thời tiết bên ngoài không ổn!" Đúng lúc này, trên màn hình đột nhiên xuất hiện một bóng người vạm vỡ dị thường.

Sau khi nhìn thấy Pierce, hắn lập tức chào kiểu quân đội của HYDRA.

"Crossbones, thời tiết không ổn là sao?" Sitwell lộ vẻ nghi hoặc, thời tiết đâu có ảnh hưởng gì lớn đến họ, lần này đến đây đều là những tinh nhuệ được huấn luyện nghiêm ngặt, dù có mưa bão tuyết rơi cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ một cách bình thường.

Crossbones trực tiếp nhấn một nút bên cạnh, nóc xe chỉ huy đặc chế từ từ mở ra, để lộ bầu trời mây đen dày đặc và những tia sét đang nhảy múa trong tầng mây.

"Đây không giống thời tiết bình thường, thời tiết bình thường không có nhiều sấm sét như vậy." Trời mưa giông bình thường, đều là thấy một tia sét lóe lên trên trời, một lúc sau là tiếng sấm vang lên, tiếp theo là mưa như trút nước.

Còn bây giờ, không có tiếng sấm, cũng không có mưa lớn, chỉ thấy những tia sét dày đặc trong tầng mây liên tục tụ tập và lóe lên, cảm giác vô cùng kinh khủng.

"Lẽ nào là do đám người đột biến làm trò?" Sitwell đã xem qua tư liệu về người đột biến, biết rằng trong X-Men trước đây, cũng từng có một người đột biến có thể điều khiển thời tiết, bão và sấm sét, hình như tên là Storm.

Nhưng trong tư liệu cũng không nói có thể điều khiển nhiều sấm sét đến vậy, không lẽ là một phiên bản nâng cấp của Storm?

"Tấn công!

Tấn công!" Nghĩ đến đây, lòng Sitwell thắt lại, không dám chần chừ, vội vàng ra lệnh tấn công cho tất cả mọi người.

Thế là, những chiếc trực thăng vũ trang bắt đầu điều chỉnh pháo năng lượng nhắm xuống dưới, xe tăng bên dưới cũng xoay nòng pháo.

Mệnh lệnh tấn công họ nhận được là bắn phá từng tấc đất, san bằng cả khu vực này từ đầu đến cuối vài lần.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Tiếng sấm kinh thiên động địa vang lên, không phải những chiếc trực thăng vũ trang và xe tăng khai hỏa, mà là sấm sét trên trời đã giáng xuống trước một bước.

Dưới sự điều khiển của George, những tia sét giáng xuống đều tập trung đánh vào những mục tiêu rõ ràng nhất là các trực thăng vũ trang và xe tăng, chiếc xe chỉ huy to hơn cả xe tăng mà Sitwell và Crossbones đang ở đương nhiên cũng không thoát khỏi.

"Cảm giác như tận thế vậy!" Coulson và những người khác nhìn George vung đũa phép, vô số tia sét như mưa giáng xuống, liên tục đánh vào những chiếc máy bay, xe tăng, ai nấy đều lộ vẻ kinh ngạc.

Cảm giác này, giống như đang nhìn một vị thần dùng sấm sét trừng phạt người phàm vậy.

Nếu đặt George trên chiến trường, quân đội của quốc gia nào có thể chống lại được đòn tấn công kinh khủng như vậy?

"George, tôi thấy cậu còn giống Thần Sấm hơn cả tôi." Thor nhìn

sấm sét đầy trời, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Lần trước ở Asgard, sấm sét mà George phóng ra ít hơn lần này rất nhiều.

Sấm sét lần này, anh cảm thấy dù mình có lấy lại được Mjolnir, dốc toàn lực cũng không thể bì được.

"Tôi thấy cậu không nên gọi là Thần Sấm, gọi là Thần Búa thì đúng hơn." Logan vỗ vỗ vai Thor trêu chọc.

Cả hai đều là bợm nhậu, thường xuyên cùng nhau uống rượu chém gió, nên quan hệ đặc biệt tốt. .....

"Mau rời khỏi đây!" Nhìn chiếc xe chỉ huy đã hoàn toàn mất kiểm soát và dần dần sắp tan rã dưới sự tấn công liên tục của sấm sét, Sitwell và Crossbones quyết định ngay lập tức nhảy ra ngoài.

Trong tình huống bình thường, vỏ xe là kim loại, lốp xe là cao su cách điện, bị sét đánh trúng, chỉ cần người trong xe không chạm vào các vật kim loại trong xe, thường sẽ không bị thương.

Nhưng vì năng lượng cao của sét, nó vẫn sẽ gây ra thiệt hại vật lý cho xe, như thân xe bị cháy xém, động cơ bị hỏng, v.v.

George tập trung toàn bộ sấm sét giáng xuống vào các trực thăng vũ trang, xe tăng và xe cộ, mỗi mục tiêu mỗi lần đều bị hàng chục tia sét tấn công cùng lúc, lại còn liên tục không ngừng.

Cho nên nếu không kịp thời chạy thoát, một khi xe bị hỏng, chắc chắn sẽ chết.

Cũng vậy, những binh sĩ HYDRA tinh nhuệ cũng phát hiện ra vấn đề này, binh sĩ HYDRA trên xe tăng và ô tô lần lượt nhảy ra khỏi xe trốn sang một bên, còn những người trên trực thăng vũ trang thì đồng loạt nhảy dù để cố gắng bảo toàn tính mạng.

“Nhảy dù chỉ khiến các ngươi chết nhanh hơn thôi.” George thấy vậy liền điều chỉnh đũa phép một chút, những tia sét tấn công trực thăng vũ trang đều chuyển hướng sang những binh sĩ HYDRA đang nhảy dù.

Thế là, đợi những binh sĩ HYDRA đó đáp đất, đều biến thành từng cục than cháy đen.

“Thật sự khác biệt.” Coulson nhìn những binh sĩ HYDRA bị giết, trong lòng thầm lẩm bẩm.

Anh đương nhiên không đồng tình với những binh sĩ HYDRA đó, là một đặc vụ S.H.I.E.L.D., không thể có quá nhiều lòng thương hại với kẻ thù.

Chỉ là X-Men trước đây dưới sự lãnh đạo của Giáo sư X rất ít khi giết chết kẻ thù, nhưng Học viện Siêu năng lực do George lãnh đạo hiện tại, rõ ràng đối xử với kẻ thù tàn nhẫn hơn nhiều.

“Nếu có thể, hy vọng sau này đừng bao giờ trở thành kẻ thù của tên này, quá đáng sợ.” “Rút lui, rút lui, rút lui trước!” Sitwell sau khi thoát khỏi xe chỉ huy, lập tức dùng bộ đàm ra lệnh rút lui, đồng thời bản thân cũng cùng Crossbones rút về phía ngoài vùng mây đen bao phủ.

Tình hình hiện tại, họ không thể nào vừa chống chọi với sấm sét vừa tiếp tục chiến đấu.

Quan trọng là dù binh sĩ HYDRA không sợ chết, có thể chống chọi với sấm sét để chiến đấu, cũng không biết kẻ thù ở đâu?

Cho nên chỉ có thể rút lui trước, thông báo cho tổng bộ gửi đến bộ đồ chiến đấu cách điện, rồi mới tiếp tục kế hoạch tác chiến tiếp theo.

“Giáo sư.” George quay đầu nhìn Giáo sư X, Giáo sư X đến đặt tay lên vai George, cùng George liên hợp phát động năng lực tâm linh,

khuếch tán ra ngoài trường học.

Binh sĩ HYDRA tuy đều mang theo thiết bị che chắn sóng não, sẽ không bị năng lực tâm linh khống chế, nhưng không sao, hắn nhờ Giáo sư X giúp không phải để khống chế những binh sĩ HYDRA đang rút lui.

Mà là để có tác dụng định vị.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Sau khi George điều chỉnh phương hướng một lần nữa, những tia sét bắt đầu phân tán tấn công xuống đầu những binh sĩ HYDRA đang rút lui.

Từng binh sĩ HYDRA điên cuồng chạy ra ngoài vùng mây đen, nhưng chưa kịp thoát khỏi phạm vi bao phủ, đã bị sấm sét đuổi kịp, chạy nhanh đến mấy cũng không thể nhanh bằng tốc độ của sét.

Chương 202

Thể chất của những binh sĩ HYDRA này mạnh hơn người thường không ít, nhưng so với binh sĩ của Asgard, khoảng cách rất lớn.

Ngay cả binh sĩ Asgard bị sét của hắn đánh trúng cũng bị điện giật toàn thân run rẩy, những binh sĩ HYDRA này về cơ bản chỉ cần hai ba tia sét là đã bị điện giật đến mức không còn thở nữa.

Ma thuật tấn công diện rộng, đối với những cá nhân thực lực mạnh mẽ có thể không có uy hiếp, nhưng đối với những người thường này, lại vô cùng chí mạng.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả binh sĩ HYDRA đều bị sét đánh chết.

Cuối cùng, vẫn có một số người chạy thoát khỏi phạm vi bao phủ của mây đen, may mắn sống sót.

Trong đó có Sitwell và Crossbones, còn có những Chiến binh Mùa đông được cải tạo cơ thể, các phương diện không thua kém Đội trưởng Mỹ.

Nhưng họ có thể chạy thoát được, chủ yếu cũng là do George có ý định bắt sống, không cố ý nhắm vào, nếu không vài trăm tia sét cùng lúc đánh vào một người, dù là Chiến binh Mùa đông cũng phải nằm xuống.

"Đi đi!" Dừng vung đũa phép, thu lại Ma thuật Cổ đại, George ra lệnh cho những bức tượng kim loại đang đứng sừng sững trong trường.

Lập tức, những bức tượng kim loại vốn vô tri vô giác, lần lượt mở mắt, phát ra các loại tiếng gầm kỳ quái, điên cuồng lao ra ngoài

trường.

Mệnh lệnh chúng nhận được là mang những tên HYDRA cuối cùng trốn thoát trở về.

Phép Biến Hình Mô Phỏng (Transfiguration) này, đôi khi George cảm thấy nó cũng khá duy tâm.

Nó không giống như Phép Khai Linh, chỉ đơn thuần là ban cho vật vô tri trí tuệ, nó còn ban cho chúng một số năng lực đặc biệt.

Mà những năng lực này thực ra đều đến từ nội tâm của George.

Giống như hắn biến một bức tượng kim loại hình rồng lửa, con rồng kim loại đó thật sự có thể vỗ cánh bay lên, còn có thể phát ra tiếng gầm như rồng lửa.

Nếu theo tình huống bình thường, một khối kim loại lớn như vậy, đừng nói là mọc một đôi cánh, dù mọc một trăm đôi cánh, cũng không thể bay lên được.

Phép thuật này nếu sau này nghiên cứu thấu đáo, George cảm thấy nói không chừng mỗi loại tượng kim loại, thật sự có thể phát huy ra năng lực mà hắn cho là chúng nên có.

Như tượng kim loại Cửu Vĩ Hồ có thể mê hoặc, tượng kim loại phượng hoàng có thể tái sinh, chó ba đầu địa ngục có thể nuốt chửng linh hồn, v.v.

Thực ra pháp sư tên Tôn Long thuộc phái Morgana, đã chạm đến một chút rìa của nó, có thể biến những con rồng vải bình thường thành rồng thật, có thể phun lửa tấn công.

"Những bức tượng này lại sống!" Coulson và những người khác nhìn những bức tượng kim loại đang lao đi, lại một lần nữa bị sốc.

Khi họ theo George vào trường, đã thấy những bức tượng kim

loại cao bốn năm mét này, nhưng lại không ngờ chúng lại sống, có thể tuân theo mệnh lệnh của George để chiến đấu.

Chiến đấu với những bức tượng kim loại cao bốn năm mét, họ đã bắt đầu mặc niệm cho những binh sĩ HYDRA kia.

Bức tượng kim loại cao bốn năm mét, nếu là đặc ruột thì ít nhất cũng nặng hơn trăm tấn.

Nếu cận chiến, e là tường cũng bị đấm xuyên, những Chiến binh Mùa đông được cải tạo cũng không ngoại lệ.

Còn súng ống thông thường, bắn vào tượng kim loại, căn bản không thể phá phòng thủ, trừ khi là vũ khí năng lượng tiên tiến của HYDRA, nói không chừng có thể có chút hiệu quả.

Sự thật cũng không khác nhiều so với dự đoán của Coulson và họ, chỉ là những bức tượng kim loại mà George chế tạo đều dùng hợp kim có khả năng phòng ngự tốt nhất, cho nên dù là vũ khí năng lượng, sát thương đối với tượng kim loại cũng rất nhỏ.

Quan trọng là dù có bị thương, chỉ cần không bị đập nát hoàn toàn, cũng không ảnh hưởng đến việc chiến đấu.

Cho nên rất nhanh, họ đã thấy Sitwell, Crossbones và những Chiến binh Mùa đông kia, mặt mũi bầm dập bị các loại tượng kim loại tóm lấy, đưa đến quảng trường trước trường học.

"Lần sau đến Wakanda lấy ít Vibranium về làm tượng kim loại, như vậy khả năng phòng ngự mới đủ mạnh." Nhìn những vết lõm nhỏ do pháo năng lượng bắn ra trên một vài bức tượng kim loại, George thầm nghĩ.

Súng năng lượng thông thường về cơ bản không gây ra mối đe dọa nào cho tượng kim loại, nhưng pháo năng lượng công suất lớn, sát thương vẫn rất mạnh.

Nhưng nếu đổi sang dùng Vibranium, thì thật sự là phòng ngự max cấp rồi. .....

“Ba...

Bucky!” Steve thấy Bucky bị một con Cửu Vĩ Hồ kim loại dùng đuôi kim loại quấn lấy, kinh ngạc đến mức chiếc khiên cũng rơi xuống đất, sau đó anh lao lên như một mũi tên.

George thấy vậy liền vẫy tay ra hiệu cho Cửu Vĩ Hồ kim loại đặt Bucky xuống đất.

“Bucky, cậu không chết, thật quá... tốt...

Ái da!” Steve tiến lên ôm lấy Bucky, tâm trạng vô cùng kích động.

Trong lòng anh, người quan trọng nhất ngoài người phụ nữ anh yêu là Carter, chính là người anh em cùng lớn lên từ nhỏ, cùng vào sinh ra tử, Bucky.

Vốn tưởng Bucky đã chết trong lần thực hiện nhiệm vụ đó, không ngờ sau hơn sáu mươi năm đóng băng lại được gặp lại, làm sao anh có thể không vui.

Đáng tiếc là, anh nhận ra Bucky, nhưng Bucky bị tẩy não xóa trí nhớ lại không nhận ra anh, lập tức dùng cánh tay máy của mình đấm một cú trời giáng vào cằm anh.

Nếu không phải cơ thể của Steve vượt xa người thường, người bình thường mà bị một đòn này e là cả cằm cũng nát.

Đánh bay Steve, Bucky quay người nhanh chóng chạy về phía cổng trường.

Bucky bị tẩy não xóa trí nhớ, nhưng IQ vẫn còn, biết rõ không phải đối thủ, tự nhiên là chạy trước rồi tính sau.

“George!” Thấy bóng dáng Bucky dần xa, mà những bức tượng

kim loại lại không đuổi theo, Coulson và họ lo lắng lên.

Mà George lại xua tay: "Không sao, cậu ta không thoát được đâu." "Thằng nhóc, muốn ra ngoài cũng được, hỏi qua bảo vệ ta trước đã!" Giọng George vừa dứt, từ trong phòng bảo vệ ở cổng trường đã truyền ra một tiếng gầm lớn.

Chính là bảo vệ Bronsky, thượng tá, biến thành Abomination, từ bên trong bước ra.

Nhìn thấy Bucky đang định nhảy qua cổng trường, hắn lập tức giơ tay tóm lấy cậu ta trong lòng bàn tay, rồi sải bước lớn mang Bucky trở về.

"Không ngờ lại là hắn!" Coulson thấy Abomination, lập tức nhận ra thân phận của hắn.

Chuyện xảy ra ở Broadway giữa Abomination, Hulk và George khi đó, đều được S.H.I.E.L.D. ghi chép chi tiết.

S.H.I.E.L.D. tưởng Abomination đã bị George giết chết, không ngờ lại trở thành bảo vệ của trường.

Vì chuyện đó, Tướng quân Ross đã gây phiền phức cho Nick Fury một thời gian dài, hy vọng Nick Fury có thể liên lạc với George để giao ra Hulk và Abomination.

Cuối cùng Nick Fury đành phải đưa ra một số tài liệu đen, một số thí nghiệm phi pháp của Tướng quân Ross mà S.H.I.E.L.D. thu thập được, mới khiến ông ta tạm thời ngậm miệng.

"Cậu ta chắc là bị người của HYDRA dùng máy móc gì đó tẩy não rồi, Giáo sư, phiền ngài giúp cậu ta hồi phục một chút." George gọi Giáo sư X một tiếng, rồi đi đến trước mặt Sitwell.

Sitwell trong HYDRA hẳn là được coi là đặc vụ cấp bậc khá cao, hầu hết công việc chiêu dụ đặc vụ S.H.I.E.L.D.

Chương 203

đều do hắn hoàn thành, cũng biết rất nhiều bí mật về HYDRA.

"Legilimency!" Đặt tay lên đầu Sitwell, George phối hợp năng lực tâm linh phát động bùa Chiết Tâm Trí Thuật.

Garrett thuộc loại đặc vụ bị chiêu dụ, thực ra không hoàn toàn được HYDRA tin tưởng, rất nhiều bí mật không hề biết, ví dụ như vị trí HYDRA dùng Tesseract để chế tạo vũ khí năng lượng.

"Tìm thấy rồi." Một lát sau, George cười thu tay lại.

Hắn đã từ trong ký ức của Sitwell, tìm thấy vị trí của Tesseract.

So với HYDRA và Dự án Insight của HYDRA, hắn quan tâm hơn là Đá Vô Cực Không Gian, một trong sáu Viên đá Vô cực.

Ý tưởng của hắn là, đã vậy thì HYDRA có thể dùng máy móc để rút năng lượng của Đá Không Gian để chế tạo vũ khí năng lượng, vậy thì hắn cũng có thể dùng máy móc để rút năng lượng, xem có thể dùng để thiền định hay không.

Nếu được, hắn sẽ có một viên Lacrima năng lượng vô hạn.

Nếu không được, thì dùng năng lượng chiết xuất được vào việc xây dựng trường học cũng không tồi, sau này làm thành phố bay, cũng có thể dùng làm thiết bị năng lượng, chuyển hóa thành điện năng cung cấp cho cả thành phố bay sử dụng.

Hơn nữa Đá Không Gian này ở trong tay hắn, cũng an toàn hơn.

Dù Loki sau này có trốn khỏi nhà tù Asgard, lại một lần nữa dính líu với Thanos, muốn đến Trái Đất tìm Tesseract, cũng phải qua được cửa của hắn.

Không lấy được Tesseract, cũng không thể đưa đội quân Chitauri qua được.

"Thế nào rồi?" Thấy George đã xem xong ký ức của Sitwell, Natasha và Coulson vội vàng tiến đến.

George bình tĩnh đáp: "Theo ký ức của Sitwell, khoảng một giờ sau, ba chiếc Helicarrier sẽ cất cánh." "Chỉ còn một giờ nữa, vậy chúng ta phải xuất phát ngay lập tức!" Black Widow, Coulson, Hill và Hawkeye, bốn vị đặc vụ cấp cao còn sót lại, vẻ mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

Từ New York đến Washington đi máy bay cũng mất khoảng một giờ, không xuất phát ngay, đợi ba chiếc Helicarrier lên trời, mọi chuyện sẽ kết thúc.

Mỗi chiếc Helicarrier không chỉ có hệ thống vũ khí tiên tiến nhất thế giới, mà còn có khả năng tàng hình và chống trinh sát, một khi cất cánh thuận lợi, căn bản không thể tìm thấy vị trí của chúng.

Đến lúc đó chỉ có thể bị động chịu đòn ở dưới.

"Giáo sư, sao rồi?" George không trả lời, mà quay người nhìn về phía Giáo sư X bên kia.

Giáo sư X thu tay từ trên trán Bucky, ra hiệu OK với George.

"Được, vậy để Steve dẫn đội, cộng thêm Bucky đã hồi phục bình thường, cùng với Banner và Logan, các người đi X-Jet, nửa giờ là có thể đến Washington." Quay đầu nhìn Natasha và Coulson: "Tôi vừa mới dùng năng lực quá sức, cần nghỉ ngơi một chút, sẽ không đi giúp." Dùng năng lực quá sức chỉ là một cái cớ, hắn là muốn nhân cơ hội đến căn cứ chế tạo vũ khí năng lượng của HYDRA, lấy đi Tesseract và cái máy có thể rút năng lượng của Tesseract.

"Nhìn cậu đâu có giống như dùng năng lực quá sức?" Coulson

nhìn George mặt mày hồng hào, giọng nói sang sảng, trong lòng thầm lẩm bẩm.

Anh không phải chưa từng tiếp xúc với người có siêu năng lực, người có siêu năng lực sau khi dùng năng lực quá sức, đến đứng cũng không vững.

Mà George rõ ràng không phải, nhưng nói thật, vừa rồi dùng năng lực phạm vi lớn như vậy, bây giờ lại không có chuyện gì, cũng thật sự có chút khó tin.

Cho nên trong lòng anh tuy có chút nghi ngờ, nhưng cũng không nói ra.

Dù sao cũng có thần tượng Đội trưởng Mỹ dẫn đội giúp đỡ, còn có Wolverine lừng danh một thời, Hulk có thể đánh tan cả quân đội của Tướng quân Ross, và Chiến binh Mùa đông hiểu rõ nội tình của HYDRA.

Họ tuyệt đối có cơ hội thắng, và George cũng thật sự đã giúp đỡ rất nhiều.

Đội quân tinh nhuệ nhất của HYDRA bị tiêu diệt, e là bên tòa nhà Triskelion cũng không còn nhiều phòng ngự nữa.

"Vậy cảm ơn nhiều, sau này nếu S.H.I.E.L.D. còn tồn tại, có cần chúng tôi giúp đỡ gì, chúng tôi nhất định sẽ giúp!" Trước khi Nick Fury chết, đã giao khối lập phương chứa tư liệu về tất cả các căn cứ bí mật của S.H.I.E.L.D. vào tay Coulson, có nghĩa là đã truyền lại vị trí Cục trưởng S.H.I.E.L.D. cho Coulson.

Sau khi chuyện này kết thúc, nếu S.H.I.E.L.D. còn có thể tồn tại, Coulson sẽ là Cục trưởng S.H.I.E.L.D. mới.

"Sao có thể như vậy được, toàn quân bị diệt, ngay cả đám Winter Soldier của ta cũng không thoát được." Tại tòa nhà Triskelion, Pierce

nhìn màn hình đã biến thành một màu trắng xóa, vẻ mặt vừa tức giận vừa kinh hãi.

Gã không ngờ, một ngôi trường dành cho người đột biến quèn lại có thực lực đáng sợ đến thế.

Đội quân tinh nhuệ nhất dưới trướng gã, vốn có thể đánh sập cả S.H.I.E.L.D., lại được trang bị vô số vũ khí năng lượng, cộng thêm hơn ba mươi Winter Soldier mạnh ngang Captain America.

Vậy mà chỉ trong thời gian ngắn ngủi, tất cả đã bốc hơi khỏi thế gian, không còn một chút tin tức.

"Chẳng lẽ thật sự là George đó?" Lúc này, Pierce mới sực nhớ đến George, người mà gã đã xem nhẹ trước đây.

Trước đó gã chỉ nghĩ George là con rối được Giáo sư X đẩy ra ngoài ánh sáng, còn Học viện Siêu năng lực, tức Học viện Người đột biến trước đây, vẫn do Giáo sư X lãnh đạo.

Người đột biến mạnh nhất trong học viện cũng là Giáo sư X.

Nhưng ngay cả khi họ đã dùng thiết bị cách ly sóng não để vô hiệu hóa năng lực của Giáo sư X, họ vẫn bị một đòn tấn công sấm sét diện rộng khủng khiếp đánh úp.

Điều đó chứng tỏ trong Học viện Siêu năng lực vẫn còn một người đột biến khác không hề thua kém Giáo sư X.

Wolverine Logan thì đã có hồ sơ, những người còn lại đều là trẻ con, kẻ duy nhất có khả năng chính là vị hiệu trưởng hữu danh vô thực George.

Cho nên có lẽ gã đã nhầm.

George đó mới là lãnh đạo thực sự của Học viện Siêu năng lực, và cũng là người đột biến mạnh nhất ở đó.

“Đi, thông báo cho Dr.

Zola, đưa toàn bộ binh lính người máy mới nhất đến đây phòng thủ!” Sau sự kiện robot của The Queen, S.H.I.E.L.D.

đã thu được một số tài liệu chế tạo binh lính người máy của Anton Vanko, và dĩ nhiên những tài liệu này cũng lọt vào kho dữ liệu của HYDRA.

Với trình độ kỹ thuật vượt xa S.H.I.E.L.D., HYDRA nhanh chóng sao chép ra một lô robot tương tự.

Chỉ vì mọi chuyện ở đây quá thuận lợi, Nick Fury cũng bị gã ám toán thành công, nên gã chưa cần dùng đến con át chủ bài này.

Những con robot HYDRA đã được chế tạo đều được đặt tại căn cứ canh giữ Tesseract, do Dr.

Zola thống nhất chỉ huy.

Giờ là thời khắc quan trọng để các Helicarrier cất cánh, để đề phòng đám tàn quân của Coulson dẫn theo nhóm người đột biến của Học viện Siêu năng lực phản công Triskelion, gã chỉ có thể điều động toàn bộ chúng về đây phòng ngự.

“Biết vậy đã không đụng đến đám người đột biến đó trước.” Sau khi ra lệnh, Pierce không khỏi có chút hối hận.

Nếu biết hậu quả sẽ thế này, đáng lẽ gã nên toàn lực bắt sống đám đặc vụ của Coulson trước, đợi Helicarrier cất cánh, khống chế toàn thế giới rồi mới tẩy não chúng, tìm ra vị trí của Học viện Siêu năng lực.

Đó mới là cách an toàn nhất.

Chương 204

Chủ yếu là do gã đã quá chủ quan.

Sau khi chiếm được tòa nhà Triskelion và giết chết Nick Fury, gã đã trở nên tự mãn, cho rằng một học viện quèn với vài người đột biến trưởng thành thì có gì đáng lo.

Cứ tiện tay giải quyết là xong, lại còn có thể ngăn chúng gây rối vào thời điểm quan trọng.

"Không được, thế này vẫn chưa đủ an toàn, mình phải mượn người của Strucker mới được." Đi đi lại lại trong văn phòng vài vòng, Pierce vẫn cảm thấy bất an.

Gã lại dùng thiết bị liên lạc với một thủ lĩnh khác của HYDRA, Baron Strucker.

HYDRA là một thể thống nhất, phân bố khắp nơi trên thế giới, nhưng cũng không hoàn toàn đồng nhất, có không ít các nhánh lớn nhỏ.

Gã thuộc nhánh HYDRA do Zola, một tàn dư của Red Skull, phát triển, chủ yếu cắm rễ trong S.H.I.E.L.D., hút máu S.H.I.E.L.D.

để lớn mạnh, luôn muốn thông qua thuật toán của Zola, dùng Project Insight để HYDRA thống trị thế giới.

Còn Baron Strucker là thủ lĩnh một nhánh khác, tổng bộ hiện đang đặt tại Sokovia, chủ yếu nghiên cứu và thí nghiệm lên những người có siêu năng lực, muốn dựa vào siêu năng lực để HYDRA thống trị thế giới.

Mục tiêu của mọi người đều giống nhau, chỉ là phương pháp khác nhau.

Bình thường có thể giúp đỡ thì họ sẽ giúp đỡ lẫn nhau, nhưng sẽ không trở thành thuộc hạ của nhau.

Vì vậy khi gã phát động kế hoạch Insight, các thủ lĩnh nhánh khác sau khi biết chuyện cũng đã hỗ trợ gã ở nhiều phương diện, nhưng không đích thân dẫn toàn bộ người của mình đến giúp.

Mối quan hệ giữa gã và Baron Strucker không tệ, căn cứ nghiên cứu ở Sokovia năm xưa cũng là do gã dùng danh nghĩa S.H.I.E.L.D. giúp Strucker giải quyết.

Cho nên việc mượn vài người có siêu năng lực của Strucker chắc sẽ không thành vấn đề.

Người có siêu năng lực đối đầu người đột biến, như vậy gã mới yên tâm hơn.

"Được, không vấn đề, tôi sẽ cử vài người có siêu năng lực mạnh nhất đến giúp anh." Trong căn cứ HYDRA ở Sokovia, Baron Strucker vung vẩy mấy cái cánh tay máy Satan Claw vừa được nâng cấp, cúp điện thoại rồi ra lệnh cho thuộc hạ bên cạnh: "Gọi Gazin đến đây!" Một lát sau, một phụ nữ trẻ có gương mặt châu Á đến trước mặt Baron Strucker: "Nam tước đại nhân, có gì căn dặn ạ?" "Bảo Gordon dẫn theo vài chiến binh mạnh nhất trong tộc của cô đến chỗ Pierce một chuyến.

À, cho con gái cô, Daisy, đi cùng nữa, nghe nói năng lực của nó sau khi được khai phá rất mạnh." Strucker nhìn người phụ nữ bên dưới, nheo mắt lại.

"Gazin à, cô nên biết, năm xưa nếu không có ta, cô đã sớm bị bác sĩ Reinhardt phanh thây rồi.

Cho nên ta hy vọng cô đừng có những suy nghĩ vẩn vơ, hãy hết lòng trung thành với ta.

Đợi HYDRA thống trị thế giới, ta sẽ cho các ngươi một vùng đất riêng để sinh sống, các ngươi cũng có thể từ từ tìm lại tất cả tộc nhân, không cần lo bị người đời kỳ thị." "Hail HYDRA, chúng tôi nhất định sẽ hết lòng trung thành với Nam tước đại nhân." Gazin kiên quyết hô vang khẩu hiệu của HYDRA.

Strucker hài lòng gật đầu, cho Gazin lui ra.

Sau khi trở về phòng mình, Gazin mới cẩn thận thở phào nhẹ nhõm.

Cô là một Inhuman, sở hữu năng lực trường sinh bất lão, vì vậy cô luôn ở "Afterlife" lãnh đạo những Inhuman còn sót lại trên Trái Đất, đồng thời nỗ lực tìm kiếm những người khác mang gen Inhuman.

Trong Thế chiến thứ hai, vì rời khỏi "Afterlife" để tìm kiếm Inhuman, cô đã bị Werner Reinhardt của HYDRA bắt làm thí nghiệm, còn bị cướp mất Obelisk.

Bên trong Obelisk chứa Terrigen Crystals, có thể giúp những người mang gen Inhuman kích hoạt siêu năng lực, nhưng người thường chạm vào Obelisk sẽ bị hóa đá mà chết.

May mắn là không lâu sau, Reinhardt đã bị đội Howling Commandos do Carter chỉ huy đánh bại, cô cũng giành lại được tự do.

Vào năm 1989, trong lúc ra ngoài tìm kiếm những người mang gen Inhuman, cô vô tình yêu một bác sĩ bình thường và có con với ông ta, muốn rời khỏi "Afterlife" để sống một cuộc sống bình thường.

Nhưng cô lại một lần nữa rơi vào tay HYDRA.

HYDRA phát hiện sau bốn mươi tư năm, dung mạo của Gazin không hề thay đổi, biết cô không phải người tầm thường.

Reinhardt vốn định mổ xẻ Gazin để nghiên cứu, tìm ra bí mật trường sinh của cô, nhưng đã bị Nam tước Strucker ngăn cản.

Baron Strucker không quan tâm đến trường sinh, vì bản thân gã sau khi hồi sinh cũng gần như không già đi nữa.

Điều gã quan tâm là "Afterlife" phía sau Gazin, nơi có rất nhiều Inhuman.

Dưới sự uy hiếp bằng tính mạng của chồng là Calvin và con gái Daisy, cuối cùng Gazin đã thỏa hiệp, nói ra vị trí của "Afterlife".

Baron Strucker đích thân ra tay, dẫn theo binh lính HYDRA đột kích "Afterlife", sau một trận chiến đã thành công bắt giữ toàn bộ Inhuman ở đó.

Tình hình của Inhuman và người đột biến tương tự nhau, ngoại trừ một số ít, đại đa số Inhuman tuy có siêu năng lực nhưng chúng hoàn toàn không có khả năng chiến đấu.

Hơn nữa, nơi đó còn có gia đình của nhiều thế hệ Inhuman sinh sống, những người đó cũng không có sức chiến đấu.

Vì vậy khi đại quân HYDRA đổ bộ xuống "Afterlife", lại còn khống chế thủ lĩnh Gazin của họ, về cơ bản tất cả Inhuman đều đầu hàng mà không kháng cự nhiều.

Chỉ là khi Baron Strucker tiến hành thí nghiệm trên Inhuman, gã đã vô cùng thất vọng khi phát hiện mình hoàn toàn không thể sao chép siêu năng lực của họ, cũng như hiểu ra mối quan hệ phức tạp giữa gen Inhuman và tinh thể.

Bởi vì điều đó có nghĩa là gã không thể sản xuất hàng loạt binh lính với siêu năng lực cụ thể.

Cuối cùng, Baron Strucker đã bắt đi tất cả người thân của mỗi Inhuman trong "Afterlife", phân tán họ đến những nơi không ai biết để làm con tin, buộc Gazin và các Inhuman khác phải phục vụ cho gã.

"Gordon, đưa tôi về Afterlife một chuyến." Cô nhấc điện thoại đặc

chế trong phòng gọi về Afterlife, một người đàn ông không có mắt ngay lập tức xuất hiện trong phòng cô.

Người đàn ông không mắt tên là Gordon, sở hữu siêu năng lực cảm nhận Inhuman và dịch chuyển tức thời.

Gordon nắm lấy tay Gazin, tức thì đưa cô trở về "Afterlife", nơi các thế hệ Inhuman sinh sống.

Gazin triệu tập vài Inhuman có khả năng chiến đấu trong tộc, truyền đạt cho họ nhiệm vụ mà Baron Strucker giao phó, cuối cùng dặn dò: "Hãy nhớ, nhiệm vụ thành công hay thất bại không quan trọng, quan trọng nhất là phải giữ mạng.

Gordon, nếu thấy tình hình không ổn, hãy lập tức đưa họ bỏ chạy, bên Baron Strucker cứ để tôi lo.

Còn Daisy, năng lực của con tuy mạnh nhưng vẫn chưa thể khống chế hoàn hảo, đến lúc đó nhất định phải cẩn thận." Sau khi dặn dò xong, Gordon dịch chuyển Gazin trở lại căn cứ HYDRA ở Sokovia, sau đó lần lượt đưa các người có năng lực, bao gồm cả Daisy, đến tòa nhà Triskelion ở Washington.

Ở một nơi khác, sau khi Coulson và Captain America rời đi trên chiếc X-Jet, George dặn dò Giáo sư X vài câu rồi cũng dùng Phép Độn thổ biến mất khỏi trường.

Đương nhiên là hắn phải nhân cơ hội này đến căn cứ HYDRA để cướp Tesseract.

Căn cứ chế tạo vũ khí năng lượng và cất giấu Tesseract của HYDRA nằm trên một hòn đảo hoang ngoài biển, cách Washington không xa.

George đầu tiên Độn thổ ra bờ biển, sau đó dang rộng đôi cánh bay về phía hòn đảo.

Do tốc độ bay của ma pháp "Dực" có hạn, hắn còn lợi dụng từ lực để tăng tốc cho mình, có rất nhiều cách.

Ví dụ như tác dụng sức mạnh mười tấn hiện tại lên miếng sắt dưới đế giày, lướt theo đường từ trường của Trái Đất, tạo ra lực đẩy phản lại mặt đất, điều khiển trọng lực, v.v.

Tóm lại, dưới sự trợ giúp của đủ loại phương pháp, tốc độ bay của hắn đã đạt đến siêu âm.

May mà cơ thể hắn đã sớm vượt qua giới hạn của người thường, nếu không với tốc độ này, cơ thể sẽ không chịu nổi trước.

Trừ khi hắn tự mặc cho mình một bộ giáp sắt, nhưng điều đó chắc chắn sẽ làm tăng sức cản không khí, ảnh hưởng đến tốc độ bay.

"Nói về tốc độ bay, vẫn là bộ giáp của Tony nhanh hơn!" Lúc này George không khỏi nghĩ đến bộ giáp Iron Man.

Chương 205

Theo lời Tony nói lần trước khi hắn đặt mô hình kim loại, sau khi có được một số công nghệ của Asgard, tốc độ bay của bộ giáp đã được nâng cấp lên Mach 4.

"Đợi có thời gian, mình cũng phải làm một bộ giáp ma thuật." Gần đây hắn đã bắt đầu học ma pháp Hoán Trang Kỵ Sĩ của Erza, tức là có thể mặc ngay lập tức bộ giáp trong không gian hoán trang lên người.

Cho nên nếu hắn có thể tạo ra áo giáp ma thuật, hắn cũng có thể mặc nó lên người ngay lập tức, vô cùng tiện lợi.

Bay với tốc độ siêu âm, lại có tọa độ cụ thể, rất nhanh hắn đã tìm thấy hòn đảo hoang đó, cũng nhìn thấy các công trình kiến trúc mang biểu tượng HYDRA trên đảo.

Lúc này, tại bến tàu trên đảo có một con tàu lớn đang đậu, các binh lính HYDRA đang vận chuyển từng thùng vũ khí năng lượng vừa được chế tạo lên tàu, có lẽ là để chuyển đến các căn cứ HYDRA khác.

"Ẩn thân!" Không tấn công trực diện, George đầu tiên dùng Bùa Ẩn Thân lên người, sau đó đi theo đám binh lính HYDRA, ung dung đi vào trong căn cứ.

"Ủa, lạ thật, sao không thấy robot HYDRA nào canh gác?" Hắn nhớ trong ký ức của Sitwell, Pierce đã lợi dụng một số kỹ thuật lấy được từ S.H.I.E.L.D. của Vanko để Dr.

Zola chế tạo ra không ít binh lính robot HYDRA của riêng mình.

Những binh lính robot này về cơ bản đều được dùng để canh gác Tesseract trên hòn đảo này.

Vậy mà đi suốt một đoạn đường, hắn lại không thấy một con nào.

Tuy nhiên, hắn cũng không để tâm.

Đối với siêu năng lực của hắn, binh lính robot quả thực là bị khắc chế hoàn toàn.

Với trình độ từ lực có thể khống chế mười tấn kim loại của hắn hiện tại, bất kỳ con robot nào trước mặt hắn cũng sẽ bị xé thành từng mảnh ngay lập tức, không có chút khả năng kháng cự nào.

"Alohomora!" Đi đến nơi sâu nhất của căn cứ, liên tục dùng bùa mở khóa để mở vài cánh cửa thép lớn, cuối cùng hắn cũng nhìn thấy Tesseract đang bị một cỗ máy liên tục rút năng lượng.

"Hú!

Hú!

Hú!" Nhưng đúng lúc này, cả căn cứ đột nhiên vang lên tiếng còi báo động chói tai, George đã bị phát hiện.

"Lại còn lắp cả thiết bị cảm ứng nhiệt, phòng ngự đúng là nghiêm ngặt thật." Hủy bỏ Bùa Ẩn Thân, hắn cũng không hề hoảng hốt vì tiếng báo động, thong thả đi đến trước cỗ máy đang rút năng lượng từ Tesseract.

Cỗ máy này liên tục rút năng lượng Tesseract, chuyển hóa nó thành năng lượng ổn định màu xanh lam, đựng trong từng lọ thủy tinh kín, rồi chuyển qua băng chuyền đến phòng phía sau.

Hắn nhặt một lọ thủy tinh từ băng chuyền, mở nắp, nhắm mắt bắt đầu thiền định, thử hấp thụ năng lượng bên trong.

Một lát sau, hắn mỉm cười mở mắt.

"Quả nhiên được!" Năng lượng màu xanh lam trong lọ thủy tinh này có thể được hắn hấp thụ bằng cách thiền định như Lacrima, để nâng cao ma lực của mình.

“Kẻ nào!” Đúng lúc này, một tiểu đội binh lính HYDRA cầm súng năng lượng xông vào phòng, thấy George liền lập tức giơ súng định bắn.

Kết quả chưa kịp bóp cò, họ đã thấy khẩu súng năng lượng trong tay mình bị giật mạnh khỏi tay, chĩa thẳng vào đầu mình rồi bắn một phát không thương tiếc.

Mặc dù súng năng lượng tấn công bằng năng lượng, nhưng bản thân khẩu súng cũng được làm bằng kim loại, chỉ cần là kim loại thì sẽ bị George khống chế.

Không thèm để ý đến tiểu đội binh lính HYDRA đã chết, George tắt công tắc máy, lấy một cái hộp nhỏ từ không gian hoán trang ra, bắt đầu cất cả cỗ máy và Tesseract vào trong hộp.

Dùng Bùa Triệu Tập, sau khi thu dọn Tesseract và cỗ máy, George đi dọc theo băng chuyền, lần lượt thu hết những lọ thủy tinh chứa năng lượng màu xanh lam vào trong hộp.

Trong lúc đó, một lượng lớn binh lính HYDRA được trang bị đầy đủ vũ khí cố gắng ngăn cản hắn, kết quả tất cả đều gục ngã dưới chính khẩu súng năng lượng trên tay mình.

Còn những khẩu súng năng lượng đó, George cũng thu hết vào trong hộp.

Loại vũ khí sử dụng Tesseract làm năng lượng tấn công này có uy lực không nhỏ, dù đặt trong vũ trụ cũng được coi là vũ khí tốt, giữ lại sau này dù hắn không dùng cũng có thể cho người khác dùng.

“Gã này là ai?” Trong văn phòng của căn cứ, Dr.

Zola, người đã hợp nhất với một cỗ máy, thông qua màn hình giám sát, nhìn thấy cảnh George như đi vào chốn không người, lấy đi Tesseract và cỗ máy, giết sạch tất cả binh lính HYDRA xông tới.

Gã cũng kinh ngạc đến mức màn hình hiển thị xuất hiện nhiễu hạt, CPU bốc khói nhẹ.

Gã vội vàng truy cập vào kho tình báo của HYDRA, bắt đầu tìm kiếm thông tin về George.

"Hiệu trưởng Học viện Siêu năng lực, Pierce mượn binh lính robot là vì hắn, sở hữu năng lực của Magneto và Giáo sư X, còn có thể triệu hồi sấm sét…" Một lát sau, toàn bộ thông tin về George đã được nạp vào bộ nhớ của gã.

"Tuyệt đối không thể mất Tesseract!" Mặc dù biết George rất mạnh, nhưng Zola vẫn không muốn từ bỏ dễ dàng như vậy.

Gã đã mưu tính bao nhiêu năm, khó khăn lắm mới lấy lại được Tesseract, vừa mới bắt đầu nghiên cứu, sao có thể để bị người khác cướp đi như vậy.

Hơn nữa, sau này HYDRA muốn thống trị hoàn toàn Trái Đất, củng cố chính quyền, các loại vũ khí năng lượng mạnh mẽ cũng tuyệt đối không thể thiếu.

Không có Tesseract thì không có năng lượng Tesseract, vũ khí năng lượng mà không có năng lượng thì cũng chỉ là một cây gậy kim loại.

"Carl Creel, đi giải quyết kẻ xâm nhập, nhớ rằng hắn có thể khống chế kim loại, đừng biến thành kim loại." Carl Creel, từng là một võ sĩ quyền Anh ở Hell's Kitchen, vì thua một trận đấu đáng lẽ phải thắng, khiến ông chủ tổn thất nặng nề, suýt bị ném xuống biển cho cá mập ăn.

Nhưng hắn đã bất ngờ thức tỉnh năng lượng có thể thay đổi cấu trúc phân tử của cơ thể thông qua tiếp xúc, bị S.H.I.E.L.D. giám sát như một người có siêu năng lực.

Sau này lại được HYDRA chiêu mộ, trải qua thí nghiệm tăng

cường năng lực, trở thành vệ sĩ của Dr.

Zola, biệt danh là "Absorbing Man".

Zola cho rằng chỉ cần Absorbing Man không biến thành kim loại, năng lực khống chế kim loại của George sẽ không ảnh hưởng đến hắn, hơn nữa khi Absorbing Man thay đổi cấu trúc phân tử của cơ thể, hắn cũng có khả năng cách ly tâm linh, sẽ không bị ảnh hưởng bởi năng lực tâm linh.

Cùng với sự hỗ trợ của các binh lính HYDRA khác, không phải là không có cơ hội thắng.

"Giải quyết xong cả rồi, tiếp theo là xử lý vị Dr.

Zola kia." Thu dọn xong tất cả các bình năng lượng thủy tinh và những khẩu súng năng lượng đó, George sử dụng Bùa Truy Vết để truy tìm vị trí của Dr.

Zola.

Một nhà khoa học như Zola, hắn nhất định phải loại bỏ, nếu không tương lai không biết chừng sẽ tạo ra thứ công nghệ đen phiền phức nào đó.

Trong thế giới Marvel, thứ không thể xem thường nhất chính là các nhà khoa học, đặc biệt là các nhà khoa học Trái Đất.

Đừng nhìn họ chỉ là những trí thức nghiên cứu khoa học, không biết chừng lúc nào đó họ có thể tạo ra một cuộc khủng hoảng lớn cho bạn.

Rất nhiều nhân vật phản diện của Marvel đều xuất thân từ nhà khoa học.

Như Bolivar Trask, người tạo ra robot Sentinel, Doctor Doom toàn năng, rồi còn Doctor Octopus, Doctor Lizard, Green Goblin, v.v.

Zola tuy đã hợp nhất với robot, nhưng chỉ cần linh hồn của gã vẫn còn, thì không thể thoát khỏi quy luật của Bùa Truy Vết.

“Vestigium!

Chương 206

Arnim Zola!" Khi câu thần chú có hiệu lực, rất nhanh những vệt vàng chỉ đến vị trí của Zola đã xuất hiện trước mặt George.

Đi theo những vệt sáng này, hắn có thể tìm thấy Zola.

Tuy nhiên, hắn chưa đi được bao xa, một đội binh lính HYDRA đã chặn hắn lại.

Những binh lính HYDRA này không còn cầm súng năng lượng nữa, mà mỗi người đều giơ một tấm khiên phi kim loại, điên cuồng lao về phía George.

George cũng không để ý, trực tiếp điều khiển những khẩu súng năng lượng đang lơ lửng bên cạnh, bắt đầu bắn vào đám binh lính HYDRA đó.

Zola hắn đã phát hiện ra thân phận của hắn, biết một số thông tin về hắn, nên mới để những binh lính HYDRA này dùng khiên phi kim loại để phòng thủ và tiếp cận hắn, định cận chiến giết hắn.

Nhưng những tấm khiên phi kim loại đó rõ ràng không phải là khiên đặc chế, đều là những thứ phi kim loại nhưng có khả năng phòng thủ tương đối tốt được tìm tạm để đối phó, trong đó không thiếu kẻ giơ cả cửa gỗ.

Và những tấm khiên tạm bợ này đối với súng năng lượng, hiệu quả phòng thủ tự nhiên không ra sao.

Cho nên chưa kịp tiếp cận George, về cơ bản đã bị súng năng lượng hạ gục hơn một nửa.

"Hai trăm triệu volt điện giật!" Và những binh lính HYDRA còn lại sau khi tiếp cận được bản thể của George, tưởng rằng cuối cùng

đã nhìn thấy một tia hy vọng, thì trên người George đột nhiên bùng nổ một luồng điện lớn, ngay lập tức giật cho tất cả mọi người cháy đen từ trong ra ngoài, ngã gục trên mặt đất.

Tuy nhiên, ngay khi hắn định tiếp tục tiến lên, hắn bất ngờ cảm nhận được một luồng gió quyền từ phía sau ập tới, cơ thể lập tức nghiêng người né qua.

"Lại còn có kẻ lọt lưới, lại còn né được thần giao cách cảm của mình." Xuất hiện trước mặt hắn là một gã đàn ông cường tráng mặc quân phục của binh lính HYDRA, nhưng da mặt lại giống như cao su.

Gã này thấy George né được đòn tấn công của mình, không hề có ý định dừng tay, đấm liên tiếp, vô cùng điêu luyện tấn công dồn dập về phía George.

Tiếc là George không chỉ có ma thuật và siêu năng lực, cơ thể cũng vượt xa người thường, đặc biệt là khả năng phản xạ thần kinh.

Hắn vô cùng ung dung né tránh các đòn tấn công của gã đàn ông.

Hắn chỉ hơi ngạc nhiên, gã này chịu được cú điện giật hai trăm triệu volt thì thôi đi, lại còn có thể cách ly thần giao cách cảm của hắn.

Bình thường nếu có ai đó có ác ý ở gần hắn, muốn tấn công lén hay gì đó, thần giao cách cảm của hắn sẽ cảm nhận được ngay lập tức.

Vừa rồi gã này giả vờ bị giật ngất trên mặt đất, hắn lại không hề phát hiện.

"Xem ra cũng là một người có siêu năng lực." Sau khi có phỏng đoán trong lòng, hắn cũng không đùa giỡn nữa, lùi lại một bước để né đòn tấn công, George lấy ra một đồng xu cứng rồi búng lên.

"Siêu Pháo Điện Từ!" Đồng xu mang theo tia điện bay đi với tốc độ siêu âm, trúng vào người gã đàn ông.

Gã bị bắn bay ra ngoài, đập mạnh vào tường của căn cứ, ngực còn bị khoét một lỗ to bằng nắm đấm.

"Chưa chết?" Tuy nhiên điều khiến George hơi bất ngờ là, trong tình huống như vậy, đối phương vẫn chưa chết, ngược lại cái lỗ trên ngực gã cũng đang từ từ lành lại, hồi phục như cũ.

"Đau quá, tao sẽ giết mày!" Gã đàn ông gầm lên một tiếng, từ trong túi lấy ra một mảnh đá hoa cương nhỏ, phát động năng lực, cơ thể ngay lập tức hóa thành dạng đá hoa cương cứng rắn nhất, nhảy lên lao về phía George.

"Thì ra là Absorbing Man!" Nhìn thấy cơ thể của gã đàn ông từ cao su chuyển thành đá hoa cương, George lập tức đoán ra thân phận của đối phương.

Thế là hắn rút đũa phép, nhắm vào Absorbing Man đang từ trên trời rơi xuống niệm chú: "Avada Kedavra!" Một luồng sáng ma thuật màu xanh lục bắn trúng Absorbing Man một cách chính xác.

Absorbing Man ngay lập tức từ trạng thái đá hoa cương trở lại bình thường, rồi nhắm mắt ngã xuống đất, mất đi hơi thở sự sống.

"Cũng có chút thú vị, nhưng cũng chỉ đến thế thôi." George đá văng xác của Absorbing Man đã chết, sau đó ngẩng đầu nhìn camera giám sát ở góc trên bên phải, mỉm cười nói: "Dr.

Zola, còn con bài tẩy nào thì mau lôi ra đi, không thì lát nữa ông sẽ không còn cơ hội đâu." "Sao lại thế này, đây lại là năng lực gì, tại sao Absorbing Man không đỡ được một đòn đã chết rồi?" Zola nhìn George mỉm cười trong camera, ý thức không khỏi run rẩy.

"Chết tiệt thật!" Con bài tẩy, gã làm gì còn con bài tẩy nào nữa?

"Nỗi nhục lần này, lần sau ta nhất định sẽ trả lại gấp trăm lần." Zola không do dự nữa, quay đầu khởi động thiết bị bay trên người,

trực tiếp nhảy qua cửa sổ bay ra khỏi hòn đảo.

Mặc dù gã có thiết bị lưu trữ ý thức dự phòng, sau khi cơ thể này bị phá hủy, gã có thể ngay lập tức tải ý thức của mình qua mạng vào thiết bị lưu trữ đã chuẩn bị trước, sau đó lắp thiết bị lưu trữ ý thức vào cơ thể robot dự phòng.

Nhờ đó có thể thực hiện việc hồi sinh vô hạn.

Nhưng việc này cũng không phải không có giá.

Đầu tiên, việc chế tạo thiết bị lưu trữ ý thức vô cùng phức tạp, tốn rất nhiều thời gian của gã, còn phải chuẩn bị trước.

Một khi sử dụng đến phương pháp này, thì trong một thời gian dài sau đó, gã phải tập trung vào việc chế tạo thiết bị lưu trữ ý thức tiếp theo, để đề phòng bị giết mà không thể hồi sinh.

Thứ hai, mỗi lần truyền tải ý thức, đều sẽ khiến ý thức của gã suy yếu trong một thời gian dài, mới có thể hồi phục bình thường.

Cho nên nếu không phải vạn bất đắc dĩ, gã cũng không muốn cơ thể robot này bị tổn thương.

Thực ra cơ thể robot này của gã không hề yếu, có đủ loại hệ thống vũ khí, gần đây còn được bổ sung năng lượng Tesseract làm nguồn năng lượng, trang bị vũ khí năng lượng uy lực mạnh mẽ.

Mạnh hơn rất nhiều so với những binh lính HYDRA được sản xuất hàng loạt.

Theo tính toán của gã, một mình đối đầu với Iron Man, tỷ lệ thắng của gã có thể đạt tới hơn tám mươi phần trăm.

Nhưng đối phương lại có thể khống chế kim loại, đúng là khắc tinh của gã, không có cách nào đánh được.

Tuy nhiên, ngay khi gã vừa bay lên không trung trên căn cứ, chuẩn

bị tăng tốc bỏ chạy, thì đột nhiên phát hiện cơ thể không thể cử động được.

"Dr.

Zola, ông định đi đâu vậy?" Cùng lúc đó, giọng nói của George vang lên từ phía sau gã.

Thì ra, George thấy hướng của Bùa Truy Vết đột nhiên thay đổi, chỉ ra ngoài căn cứ, hắn liền biết ngay Zola định bỏ trốn.

Mà đúng lúc mắt hắn lại tinh tường, đến bên cửa sổ liền nhìn thấy Zola trên không trung của căn cứ, thế là trực tiếp dùng Phép Độn thổ dịch chuyển ra sau lưng Zola, dùng năng lực khống chế gã.

Năng lực khống chế kim loại, đối với những người thuộc phe công nghệ thông thường đúng là khắc tinh.

"Hail HYDRA!" Phát hiện cơ thể không thể cử động, George cũng đã đến trước mặt mình, Zola biết chỉ có thể hy sinh cơ thể này.

Nhưng trước khi hy sinh cơ thể này, gã còn phải thực hiện đòn phản công cuối cùng.

Vì có thể chuyển dời ý thức, nên gã đã sớm cài đặt thiết bị tự hủy trong cơ thể robot.

Một khi gặp phải kẻ địch không thể chiến thắng, gã có thể nhân lúc đối phương sơ hở cuối cùng, dùng cơ thể robot tự hủy để giết chết đối phương.

Tuy nhiên, George phản ứng cũng rất nhanh.

Khi nghe Zola hô "Hail HYDRA", hắn đã ý thức được có chuyện không hay, trong lúc khống chế cơ thể robot của Zola, hắn vung đũa phép thi triển Bùa Đóng Băng.

"Immobulus." Ngay lập tức, tất cả các linh kiện bên trong robot

dường như bị thời gian đình trệ, hoàn toàn ở trong trạng thái bị đóng băng.

Chỉ có ý thức của Zola trên màn hình hiển thị ở ngực robot là còn có thể cử động.

"Sao lại thế này, ngay cả thiết bị tự hủy cũng không dùng được!" Ý thức của Zola lúc này cũng có chút hoảng loạn.

Vì gã phát hiện mình hiện tại đã hoàn toàn mất đi quyền kiểm soát đối với cơ thể robot, đừng nói là khởi động thiết bị tự hủy, ngay cả việc rời khỏi cơ thể này để chủ động tải ý thức vào thiết bị lưu trữ dự phòng cũng không làm được.

Chương 207

Vốn dĩ chỉ cần cơ thể này bị phá hủy, ý thức của gã sẽ tự động tải vào thiết bị lưu trữ dự phòng, hoặc khi gã chủ động từ bỏ cơ thể này, cũng có thể tải lên.

Nhưng bây giờ vì mất đi quyền kiểm soát đối với cỗ máy, gã giống như một tù nhân, bị giam cầm chặt chẽ trong cơ thể robot này.

"May quá, may mà năng lực tâm linh của hắn chỉ có hiệu quả với sinh vật." Lúc này, Zola chỉ có thể ăn may vì năng lực tâm linh mà George kế thừa từ Giáo sư X, theo thông tin, không thể tác động lên máy tính.

Cho nên cũng không thể đọc được suy nghĩ của gã, hiểu được tình hình hiện tại của gã.

Lát nữa chỉ cần gã cố tình chọc giận đối phương, phá hủy cơ thể này của mình, thì ý thức của gã có thể thoát khỏi cơ thể này, đi vào thiết bị lưu trữ dự phòng, hồi sinh ở một nơi khác.

Tiếc là, gã lại một lần nữa tính sai.

George sau khi đóng băng Zola, đưa tay chạm vào cơ thể robot của Zola, sử dụng năng lực điện từ để xâm nhập.

Năng lực thần giao cách cảm của Giáo sư X không thể đọc được suy nghĩ của máy tính, nhưng năng lực điện từ của hắn lại có thể xâm nhập vào máy tính, khiến hắn trở thành hacker hàng đầu thế giới.

Năng lực điện từ của Misaka Mikoto có thể điều khiển các electron, từ đó giải mã tất cả các chương trình, vượt qua mọi bức tường lửa.

Cô ấy thậm chí không cần thông qua dây cáp mà có thể hack trực

tiếp vào máy tính, chỉ cần thông qua tín hiệu điện hoặc thao tác điện tử là có thể thực hiện hành vi hack đối với các thiết bị điện tử, thậm chí lợi dụng đường dây thông tin để phá hủy thiết bị điện tử.

Chỉ cần chạm vào máy tính hoặc PDA là có thể thao tác nó, chỉ cần chuyển những suy nghĩ trong đầu vào cỗ máy, máy tính sẽ tự động xử lý như một phản xạ.

Và George đã kế thừa năng lực điện từ của Misaka Mikoto, cũng có thể làm được điều tương tự.

"Thì ra là vậy." Một lát sau, George rút tay khỏi cơ thể Dr.

Zola, trong lòng đã hiểu rõ toàn bộ dữ liệu và thông tin được lưu trữ trong não của Dr.

Zola.

"Đã tồn tại ý thức, vậy thì tồn tại linh hồn, tồn tại linh hồn, thì dễ xử lý rồi." Nhìn vào ý thức của Zola bên trong màn hình hiển thị trên ngực robot, hắn giơ tay lên, một lần nữa thi triển Lời nguyền Giết chóc: "Avada Kedavra!" Một luồng sáng xanh lục bắn trúng robot, ý thức của Zola bên trong màn hình bắt đầu tan biến.

"Sao lại thế này, không thể nào, ý thức của ta…" Gã tưởng rằng dù George không phá hủy cơ thể này của gã, cứ giữ nguyên như vậy, gã cùng lắm cũng chỉ bị giam cầm ở đây, sau này sẽ có cơ hội trốn thoát.

Nào ngờ, George lại có thể trực tiếp giết chết ý thức của gã, khiến gã hoàn toàn chết đi, ngay cả khả năng tải lên thiết bị lưu trữ dự phòng để hồi sinh cũng không còn.

"May mà có Lời nguyền Giết chóc, loại ma thuật nhắm vào ý thức linh hồn này, nếu không cũng khó xử lý gã!" Tình huống như của Dr.

Zola, thực ra trong trường hợp bình thường rất khó để giết chết

hoàn toàn.

Bởi vì dù bạn có phá hủy bao nhiêu cơ thể, ý thức của gã vẫn có thể tồn tại qua mạng, sau đó lại nhập vào cơ thể robot khác để hồi sinh.

Điểm này có phần giống với Ultron.

Nhưng chỉ cần có ý thức, có trí tuệ, thì điều đó cũng có nghĩa là chắc chắn đã sinh ra linh hồn.

Đã sinh ra linh hồn thì có thể sử dụng ma thuật nhắm vào linh hồn.

Pháp sư được cái là đủ toàn diện, dù bạn là kẻ địch loại nào, cũng có cách đối phó.

"Căn cứ này, không cần thiết phải tồn tại nữa!" Lấy được Tesseract, giải quyết Dr.

Zola, còn thu được tất cả dữ liệu mà Dr.

Zola lưu trữ, mục tiêu của chuyến đi này về cơ bản đã hoàn thành vượt mức.

Bây giờ việc cần làm là dọn dẹp tàn cuộc.

"Confringo!" Lơ lửng trên không trung căn cứ, George vung đũa phép, từng Bùa Nổ Tung được hắn phóng ra.

Uy lực của Bùa Nổ Tung của một pháp sư trưởng thành bình thường có thể phá hủy vài tòa nhà, còn một pháp sư có thực lực hàng đầu như Pettigrew có thể làm sập cả một con phố.

Trình độ Bùa Nổ Tung của George hiện tại do thường xuyên luyện tập nên cao hơn pháp sư trưởng thành bình thường, nhưng thấp hơn loại pháp sư hạng nhất như Pettigrew.

Nhưng nhờ hiệu quả gia tăng hơn hai mươi lần của đũa phép, uy lực đã đạt đến trình độ của pháp sư hàng đầu, hiệu quả vô cùng khả

quan.

Chỉ với vài Bùa Nổ Tung, toàn bộ căn cứ của HYDRA đã biến thành một đống đổ nát.

Khi rời khỏi hòn đảo nhỏ, hắn tiện đường đuổi kịp con tàu lớn của HYDRA vừa vận chuyển vũ khí năng lượng đi, cướp đi tất cả vũ khí năng lượng, để cả con tàu và đám binh lính HYDRA trên tàu cùng làm mồi cho cá.

"Đến Washington xem sao." Ban đầu George nghĩ có Captain America, Wolverine, Hulk và Winter Soldier, cộng với sự phối hợp của Coulson và những người khác, giải quyết bên Pierce chắc không có vấn đề gì.

Dù sao trong phim chỉ có Captain America, Falcon và Black Widow là đã giải quyết xong xuôi.

Nhưng thông qua thông tin của Zola, không chỉ có một lượng lớn robot HYDRA đến giúp đỡ, mà bên Pierce thậm chí còn có thể có những người có siêu năng lực tương tự như Absorbing Man.

Cho nên hắn cảm thấy đến xem một chút cho chắc ăn.

Project Insight chắc chắn sẽ thất bại, ba chiếc hàng không mẫu hạm một khi bay lên trời để tiến hành thanh trừng nguy hiểm toàn cầu, thì đó cũng là lúc chúng bị bắn hạ.

Trái Đất là nơi ngọa hổ tàng long, ẩn giấu rất nhiều sự tồn tại mạnh mẽ.

Đã định sẵn sẽ bị bắn hạ, vậy thì thay vì để người khác bắn hạ, không bằng để người của Học viện Siêu năng lực bắn hạ, như vậy ít nhất có thể để Học viện Siêu năng lực ra mắt trước các quan chức cấp cao của tất cả các quốc gia trên toàn cầu.

Project Insight của HYDRA không chỉ nhắm vào Mỹ, mà là tất cả

các quốc gia trên toàn cầu.

Đến lúc đó tất cả các quốc gia sẽ bị không kích từ Helicarrier.

Cho nên Học viện Siêu năng lực lần này ra sức giải quyết chuyện này, một mặt giành được thiện cảm của các quan chức cấp cao các nước, mặt khác cũng thể hiện thực lực của Học viện Siêu năng lực.

Như vậy sau này khi Học viện Siêu năng lực mở rộng, cũng có thể bớt đi rất nhiều phiền phức không cần thiết.

Đương nhiên, những việc này thuộc về tiện tay làm, gặp thì làm một chút, không làm cũng không sao, không cần thiết vì để quan hệ tốt với các quan chức cấp cao các nước mà chuyên môn bỏ ra nhiều thời gian chạy đông chạy tây.

Năng lượng chủ yếu vẫn phải đặt vào việc nâng cao thực lực của bản thân.

Hắn luôn cho rằng, chỉ cần thực lực đủ mạnh, mọi thứ khác đều không phải là vấn đề.

Khi hắn có thể một đòn phá hủy một hành tinh, tin rằng tất cả các nhà lãnh đạo tối cao của các quốc gia trên toàn cầu khi gặp hắn cũng không dám hó hé một lời, huống chi là những cơ quan chính phủ lộn xộn bên dưới.

Chỉ là mục tiêu của hắn không chỉ dừng lại ở đó, hắn còn có lý tưởng xa vời hơn.

Trái Đất chỉ là một hành tinh, ngoài Trái Đất còn có vô số hành tinh, vô số nền văn minh vũ trụ, ngoài vũ trụ còn có rất nhiều vũ trụ khác tồn tại.

Và ngoài thế giới Marvel được tạo thành từ vô số vũ trụ này, cũng có không biết bao nhiêu thế giới khác.

Cho nên mục tiêu của hắn không chỉ là biển sao, mà là chư thiên vạn giới, chiếm một vị trí trong chư thiên vạn giới, mới được coi là thực sự có chút tự tin.

Dùng Phép Độn thổ đến vị trí gần Washington nhất, hắn bắt đầu tăng tốc bay về phía tổng bộ S.H.I.E.L.D.

Ở một nơi khác, chiếc X-Jet sau nửa giờ bay với tốc độ cao, cũng đã đến gần tòa nhà Triskelion, tổng bộ S.H.I.E.L.D.

"Kia là gì, robot?" Nhìn những con robot bọc thép có khắc biểu tượng HYDRA đang canh gác tòa nhà Triskelion một cách dày đặc, tổng cộng có đến hàng trăm con, Coulson và những người khác cũng có chút sững sờ.

Chương 208

Họ thực sự không biết HYDRA lại chế tạo nhiều robot đến vậy.

Điều quan trọng là nhìn vũ khí trên người những con robot đó, không phải là vũ khí thông thường, đều là vũ khí năng lượng.

"Kế hoạch ban đầu hủy bỏ, xem ra chúng ta phải lập lại kế hoạch tác chiến!" Captain America Steve không khỏi nhíu mày.

Thực ra theo kế hoạch ban đầu, anh chỉ cần đến nơi với tốc độ nhanh nhất, càn quét một đường, hạ gục tất cả binh lính HYDRA và thủ lĩnh Pierce trong tòa nhà, tự nhiên cũng không cần lo lắng ba chiếc Helicarrier cất cánh.

Winter Soldier và những binh lính tinh nhuệ nhất dưới trướng Pierce đều đã bị một mình George xử lý tại học viện, lực lượng phòng thủ ở tòa nhà Triskelion đã giảm đi rất nhiều.

Có Hulk dẫn đầu xung kích, họ càn quét qua không có gì khó khăn.

Nhưng bây giờ xem ra, Pierce vẫn còn hậu thủ, nói không chừng ngoài binh lính robot ra, còn có những phương tiện phòng thủ khác, cho nên tiếp theo họ phải lập ra một kế hoạch tác chiến cẩn thận hơn.

"Logan, anh có quan hệ tốt với Stark, liên lạc với cậu ta xem cậu ta có thể sắp xếp thời gian đến giúp không.

Cậu ta đối phó với những con robot đó có kinh nghiệm hơn.

Coulson, anh tiếp tục liên lạc với chính phủ một lần nữa, xem có thể tranh thủ được quân đội gần nhất đến hỗ trợ không.

Sau đó chúng ta sẽ chia làm hai đường…" Kế hoạch tác chiến của Steve không khó hiểu, cũng không phức tạp, nhưng đặt vào thời điểm này cũng là kế hoạch thực dụng nhất.

Một lát nữa sẽ do anh, Logan và Banner ba người, chính diện tấn công tòa nhà Triskelion.

Anh có khiên, Logan có thân thể bất tử, Hulk của Banner có thể cứng rắn chống lại pháo năng lượng, ba người một đường càn quét, thu hút toàn bộ hỏa lực của HYDRA.

Sau đó Coulson, Bucky và những người khác quen thuộc với S.H.I.E.L.D. và HYDRA, dựa vào thiết bị tàng hình của X-Jet từ một hướng hoàn toàn khác tiếp cận tòa nhà, sau đó cố gắng lẻn vào tòa nhà một cách lặng lẽ.

Tìm phòng điều khiển khởi động Helicarrier, tắt chương trình khởi động của Helicarrier.

Trong thời gian này nếu Tony có thể đến kịp, quân đội gần đó có thể hỗ trợ ở một mức độ nhất định thì tự nhiên là tốt nhất.

Pierce chắc chắn biết họ sẽ đến ngăn cản Helicarrier khởi động, sớm muộn gì cũng sẽ phát hiện ra sự xâm nhập của Coulson và những người khác, đến lúc đó sẽ xem Pierce phán đoán thế nào.

Nếu toàn lực ngăn cản ba người họ ở đây, thì Coulson và những người khác sẽ có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ.

Nếu phân một bộ phận robot vòng ra phía sau để ngăn cản Coulson và những người khác, thì áp lực bên này sẽ giảm đi, ba người họ sẽ có cơ hội đột phá vào tòa nhà.

Họ không cần phải tìm phòng điều khiển nào cả, trực tiếp tìm ba chiếc Helicarrier khổng lồ không thể che giấu, sau đó phá hoại lớn đối với bản thể của Helicarrier cũng được.

Khả năng phá hoại của Hulk là số một, móng vuốt Adamantium của Wolverine cũng có thể dễ dàng xé nát Helicarrier.

Còn anh, chiếc khiên được Vua người lùn dung hợp kim loại Uru

rèn lại, không chỉ có khả năng ném ra rồi triệu hồi, mà còn sắc bén hơn trước rất nhiều, ném ra cũng là một vũ khí cắt bén.

“Nếu mọi người không có ý kiến, vậy thì hành động!” Nghe xong kế hoạch tác chiến của Steve, mọi người đều không có ý kiến, thế là trận chiến công phòng tại tòa nhà Triskelion chính thức bắt đầu.

“Banner!” Dr.

Banner hóa thành Hulk nhảy lên, hai tay tóm lấy hai con robot HYDRA đang bay tuần tra trên không, đập mạnh vào nhau, khiến hai con robot bị phá hủy ngay lập tức.

Nhờ sự giúp đỡ của thần lực Odin, ý thức của Banner và Hulk đã hoàn toàn hòa làm một, có thể tự do chuyển đổi giữa Hulk và Banner.

Vì vậy, Hulk hiện tại vừa có cơ thể của Hulk vừa có bộ não của Banner, nhưng cơ thể lớn hơn một chút so với phiên bản hợp nhất của Banner và Hulk trong phim, sức mạnh không bị suy giảm nhiều.

Chỉ có điều, so với Hulk, Banner rất khó thực sự tức giận, không thể dễ dàng kích phát tiềm năng, trở nên mạnh hơn qua cơn giận dữ như Hulk thuần túy.

Cũng không phải là hoàn toàn không được, ví dụ như giết chết người yêu Betty của anh ta, thì chắc chắn chỉ số tức giận sẽ tăng vọt, tiềm năng được kích phát đầy đủ.

Bình thường thì rất khó.

Sau khi phát hiện Hulk xuất hiện, những con robot tuần tra từ trên trời và dưới đất đồng thời bao vây lại, các loại vũ khí năng lượng bắn về phía Hulk không chút nương tay.

Hulk khoanh tay che mặt, dùng cơ thể cứng rắn chống lại sát thương từ vũ khí năng lượng.

Đúng lúc này, một chiếc khiên lướt qua một đường cong từ phía sau Hulk, giống như một lưỡi dao xoay tròn lướt qua những con robot phía trước, cắt đứt ngay lập tức các vũ khí năng lượng mà chúng đang triển khai.

Chính là đòn tấn công bằng khiên của Captain America.

Wolverine đang nấp sau Hulk cũng không rảnh rỗi, với tốc độ nhanh nhất lao vào giữa đám robot HYDRA đang tấn công từ mặt đất, móng vuốt liên tục vung ra, thu hoạch đầu của những con robot không thương tiếc.

Tiếng còi báo động chói tai vang vọng khắp tòa nhà Triskelion, những binh lính HYDRA còn lại nhanh chóng phản ứng, tập trung về phía này, phối hợp với robot HYDRA bắt đầu phòng ngự, dùng vũ khí năng lượng và các loại vũ khí công nghệ cao của HYDRA để ngăn cản ba người tiến về phía tòa nhà.

"Không thể chỉ có ba người, chắc chắn còn có người khác!" Trong phòng làm việc của giám đốc tòa nhà Triskelion, Pierce nhìn Captain America, Hulk và Wolverine trong màn hình giám sát, mắt không tự chủ được nheo lại.

Sau khi Sitwell và Crossbones mất liên lạc, để đảm bảo kế hoạch tiến hành bình thường, gã đã điều động tất cả robot HYDRA, còn mượn của Strucker vài người có siêu năng lực.

Chính là để đề phòng Coulson và những người khác dẫn theo người của Học viện Siêu năng lực phản công.

Hiện tại người của Học viện Siêu năng lực mới đến có ba người, Giáo sư X và hiệu trưởng George mạnh nhất đều không xuất hiện, Coulson, Black Widow và Hawkeye, những tàn dư của S.H.I.E.L.D. cũng không xuất hiện.

Điều này đối với gã tuyệt đối không bình thường, gã sẽ không có tâm lý may mắn vào lúc này.

"Gordon phải không, vừa rồi anh nói trong đội của anh có người có năng lực dò tìm, vậy phiền cậu ta giúp chúng tôi tìm xem gần đây có mấy người này xuất hiện không." Pierce lập tức đưa hình ảnh của tất cả mọi người trong Học viện Siêu năng lực trừ ba người trong màn hình giám sát và mười mấy đặc vụ của Coulson trong kho dữ liệu lên màn hình lớn.

Mấy người có siêu năng lực này sau khi đến chỗ gã đã tự báo cáo năng lực đại khái của mình, để tiện cho gã điều động phối hợp.

"Corinth." Gordon nhìn một thanh niên sau lưng, thanh niên đó gật đầu, nhắm mắt lại, bắt đầu thi triển năng lực của mình.

Siêu năng lực của thanh niên này là dò tìm bao phủ xung quanh lấy mình làm trung tâm, có thể tìm người tìm vật, thuộc về nhân viên hỗ trợ của tiểu đội.

"Những người khác không có ở đây, nhưng mấy người này tìm thấy rồi, họ đang ở…" Một lát sau, thanh niên mở mắt ra, chỉ vào đám đặc vụ S.H.I.E.L.D. của Coulson, báo ra vị trí hiện tại của họ.

"Quả nhiên có vấn đề, nhưng tại sao George đó lại không đến?" Pierce không hề bất ngờ, chỉ là trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Giáo sư X không đến gã có thể hiểu, vì họ đều có thiết bị bảo vệ tâm linh, không sợ năng lực tâm linh, Giáo sư X đến cũng không có tác dụng gì.

Nhưng George có thể phóng ra sấm sét diện rộng cũng không đến, điều này khiến gã nghĩ mãi không ra.

"Chẳng lẽ là vì phóng ra sấm sét diện rộng đó, vẫn chưa hồi phục…" Lẩm bẩm vài câu, gã cảm thấy suy đoán này khá đáng tin,

nhưng gã cũng không vì thế mà lơ là, quay người ra lệnh cho Gordon và mấy người kia: "Đi bắt hết mấy người này lại đây, tốt nhất là bắt sống toàn bộ." Để phòng ngừa vạn nhất, gã có thể bắt Coulson và những người khác làm con tin trước, cuối cùng dù George có đến, cũng có thể dùng con tin để uy hiếp hắn không thể ra tay quyết đoán như vậy.

Đợi bắt được đám người Coulson, lại để những người có dị năng này hỗ trợ robot xử lý bộ ba đang điên cuồng tấn công.

Chỉ cần Helicarrier cất cánh, thì mọi thứ không cần phải lo lắng nữa.

"Ra lệnh xuống, khởi động tất cả các thiết bị chống sét gần tòa nhà." Suy nghĩ một chút, sau khi Gordon và mấy người kia biến mất, gã vẫn cho thuộc hạ khởi động thiết bị chống sét, để phòng George đột nhiên xuất hiện, lại cho họ một trận sấm sét từ trên trời giáng xuống.

"À đúng rồi, bật hệ thống chống sét của Helicarrier lên mức tối đa cho tôi!" Đợi thêm mười phút nữa, mười phút nữa là ba chiếc Helicarrier có thể hoàn thành tất cả công việc chuẩn bị.

Chương 209

Để rút ngắn thời gian, gã đã bỏ đi một số thứ không cần thiết, phải đưa Helicarrier lên trời với tốc độ nhanh nhất.

"Bên Coulson họ đã mất liên lạc rồi, robot và binh lính HYDRA ở đây không có dấu hiệu bị điều đi chút nào, xem ra trong tay Pierce vẫn còn con bài tẩy mà chúng ta không biết." Năm phút sau, Steve triệu hồi khiên của mình chặn một phát pháo năng lượng, nói với Banner và Logan: "Lần này chỉ có thể dựa vào chính chúng ta, toàn lực xông qua, tìm ba chiếc Helicarrier!" "Để tôi mở đường!" Banner ôm lấy nòng pháo của một chiếc xe tăng năng lượng, dùng cả chiếc xe tăng làm vũ khí điên cuồng vung vẩy, đánh tan tác tất cả robot và binh lính HYDRA cản đường phía trước, nhất thời cũng khiến chúng có chút khó chống đỡ.

Steve và Logan nhân cơ hội tăng tốc xông về phía tòa nhà Triskelion.

Tuy nhiên, đúng lúc này, một người đàn ông không mắt đột nhiên xuất hiện sau lưng Banner, nhân lúc anh ta không để ý, kéo theo dịch chuyển biến mất tại chỗ.

Và ở phía trước Steve và Logan, cũng xuất hiện vài nam nữ thanh niên không mặc quân phục HYDRA.

Cô gái đứng đầu giơ tay vỗ một cái, sóng chấn động mạnh mẽ ngay lập tức bùng nổ, dù Steve và Logan kịp thời dừng bước phòng ngự, vẫn bị thổi bay ngược trở lại.

"Lần này không ổn rồi!" Steve đứng vững lại, nhìn thấy chiếc xe tăng mạnh nhất là Banner bị đưa đi, những robot và binh lính HYDRA còn lại, cùng với mấy người rõ ràng là có siêu năng lực đang chặn ở

phía trước, biết rằng muốn hoàn thành nhiệm vụ là rất khó.

Những người có siêu năng lực này bây giờ mới xuất hiện, rõ ràng là có liên quan đến việc mất liên lạc với Coulson và những người khác.

Điều đó có nghĩa là đường của Coulson về cơ bản đã sụp đổ, bây giờ chỉ có thể dựa vào anh và Logan.

"Còn tiếp tục không?" Logan xé toạc bộ quần áo đã bị đánh tơi tả như giẻ rách trên người, hỏi Steve.

Steve gật đầu: "Tiếp tục, không đến giây phút cuối cùng, tuyệt đối không thể từ bỏ!".

"Này, các bạn, cứu tinh Iron Man của các bạn đến rồi!" Đúng lúc này, một bộ giáp hình người màu vàng rực rỡ, với tốc độ siêu nhanh gần Mach 5 từ xa lao tới, sau đó là một pha tiếp đất kiểu anh hùng cực ngầu, đứng trước mặt Steve và Logan.

"Gã màu mè, nhưng đến đúng lúc lắm." Đối với màn xuất hiện lòe loẹt của Tony, Logan và Steve dù có chút cạn lời, nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười.

"Tony, chúng tôi thu hút hỏa lực, cậu xông thẳng vào tìm cách ngăn Helicarrier cất cánh!" Steve lên tiếng.

Thêm Tony vào họ cũng chỉ có ba người, đối diện còn lại hơn sáu mươi robot HYDRA và vài trăm binh lính HYDRA, cùng với vài người có siêu năng lực chưa rõ.

Đánh trực diện dù cuối cùng họ có may mắn thắng, thì ba chiếc Helicarrier cũng đã bay lên trời.

Điều quan trọng nhất của họ bây giờ là ngăn chặn Helicarrier cất cánh.

“Chỉ còn hai người các cậu, những người khác đâu?” Tony gật đầu, lần này không phản bác kế hoạch của Steve.

Qua trận chiến ở Asgard lần trước, quan hệ của hai người đã tốt hơn rất nhiều, anh cũng công nhận nhân phẩm và khả năng lập kế hoạch tác chiến của Steve.

“Chắc là bị bắt hết rồi.” Logan bất đắc dĩ trả lời.

“George cũng bị bắt rồi à?” Tony đầy mong đợi.

Steve lắc đầu: “George không đến, cậu ấy và Giáo sư Charles ở lại trường.” “Tiếc thật, tôi còn nghĩ nếu cậu ta bị bắt, tôi có thể cứu cậu ta một lần, để cậu ta thấy bộ giáp huyền thoại màu vàng của tôi.” Vẻ mong đợi trên mặt Tony ngay lập tức biến thành tiếc nuối.

Lần nào cũng được George cứu, lần này khó khăn lắm mới dùng công nghệ Asgard nâng cấp ra bộ giáp mới, nếu có thể cứu lại George một lần, thì mới gọi là sướng.

“Đến rồi!” Chưa đợi Tony tiếc nuối xong, những con robot HYDRA đã ồ ạt xông lên.

“Cho các ngươi nếm thử cái này!” Tony chĩa vị trí lò phản ứng hồ quang trên ngực vào những con robot HYDRA đang lao tới, những vòng năng lượng màu vàng lần lượt xuất hiện, sau đó một cột pháo năng lượng màu vàng dày bằng cánh tay bắn thẳng ra.

Uy lực của khẩu pháo năng lượng màu vàng rất lớn, lại có thể xuyên thủng trực tiếp cơ thể của những con robot HYDRA đó.

Chỉ thế vẫn chưa hết, khi phần thân trên của Tony di chuyển, khẩu pháo năng lượng màu vàng cũng di chuyển theo, trong nháy mắt hơn sáu mươi robot HYDRA đã bị tiêu diệt hơn một nửa.

Lúc này Tony mới thu lại khẩu pháo năng lượng màu vàng.

“Tốn năng lượng quá, giúp được các cậu đến đây thôi, phần còn lại tự các cậu lo liệu nhé, tôi đi tắt hệ thống khởi động Helicarrier đây.” Khẩu pháo năng lượng màu vàng này uy lực vô cùng lớn, nhưng cũng vô cùng tốn năng lượng, dù là lò phản ứng hồ quang phiên bản nâng cấp của anh bây giờ, vừa rồi một phát đó cũng đã tiêu hao một nửa năng lượng.

Nếu lúc ở The Queen có bộ giáp này, những con robot của Hammer Industries chỉ là gà đất chó sành, không đáng một đòn, kể cả Whiplash.

Khẩu pháo năng lượng màu vàng mạnh mẽ cũng khiến đối diện giật nảy mình, Tony nhân cơ hội tăng tốc lao về phía tòa nhà.

“Cẩn thận những người có siêu năng lực đó!” Steve và Logan nhắc nhở một câu, lao vào những robot và binh lính HYDRA còn lại, ngăn chúng cản đường Tony.

“Cũng có chút giống Pháo Điện Từ Plasma của mình.” Cùng lúc đó, trên không trung tòa nhà Triskelion, George đang tàng hình nhìn Tony ở dưới, xoa cằm lẩm bẩm.

Hắn đến sớm hơn Tony một chút, chỉ là thấy Helicarrier chưa cất cánh, Steve và những người khác cũng không có nguy hiểm đến tính mạng, nên không ra tay.

Banner không cẩn thận bị dịch chuyển đi, nhưng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, cùng lắm là nhất thời không về kịp.

Đối với hắn, bây giờ ra tay giải quyết mọi chuyện, thì cuộc khủng hoảng lần này có vẻ không lớn lắm, cũng không làm nổi bật được năng lực của Học viện Siêu năng lực.

Không bằng đợi đến khi Helicarrier cất cánh, các quan chức cấp cao các nước đều bắt đầu căng thẳng, lúc đó ra tay cũng không muộn.

Đương nhiên, nếu Steve họ tự mình giải quyết được, hắn cũng coi như chưa từng đến.

Đòn tấn công từ ngực của Tony vừa rồi, có hình thức tấn công hơi giống Pháo Điện Từ Plasma của hắn.

Chỉ là Pháo Điện Từ Plasma của hắn là sự kết hợp giữa ma thuật và siêu năng lực, còn Tony là dùng công nghệ Asgard mô phỏng Bifrost để tạo ra hiệu quả tấn công tương tự.

Về uy lực mà nói, uy lực của khẩu pháo trên ngực nhỏ hơn rất nhiều so với Pháo Điện Từ Plasma của hắn.

Pháo Điện Từ Plasma của hắn có thể trực tiếp cắt một ngọn đồi nhỏ làm đôi, bây giờ nếu dùng ra, cả tòa nhà Triskelion cũng có thể bị cắt thành nhiều mảnh.

Thực ra cũng bình thường, Bifrost không chỉ là sản phẩm công nghệ, mà là sản phẩm đỉnh cao kết hợp giữa ma thuật và công nghệ của Asgard, nói không chừng còn có thần lực tham gia vào, mới có uy lực và hiệu quả như vậy.

Tony chỉ lợi dụng công nghệ trong đó, có được uy lực như hiện tại đã được coi là thiên tài xuất chúng.

"Lại là gã đó, không ngờ Inhuman ở thế giới này lại hợp tác với HYDRA." Lúc này George lại bị tình hình bên phía Tony thu hút.

Thì ra Tony sau khi xuyên qua những robot và binh lính HYDRA còn lại, đã bị những Inhuman đó chặn lại ở cửa tòa nhà.

Gordon, người có khả năng dịch chuyển không mắt, và Daisy, Quake, hai Inhuman mang tính biểu tượng này, George đương nhiên biết.

Chỉ là hắn không ngờ Inhuman ở thế giới này lại là thuộc hạ của HYDRA.

Khi Tony sắp bay vào tòa nhà, Daisy, đeo hai chiếc găng tay đặc chế của HYDRA, giơ hai tay lên, nhắm vào Tony bắt đầu phóng ra từng vòng sóng chấn động.

Từ nhỏ lớn lên ở "Afterlife", học được rất nhiều kiến thức về siêu năng lực, sau khi dùng tinh thể thuận lợi thức tỉnh dị năng, cô rất nhanh đã hoàn toàn nắm vững năng lực của mình.

Cộng thêm HYDRA dựa vào năng lực của cô lại chế tạo ra găng tay hỗ trợ, giúp cô có thể phát huy năng lực tốt hơn.

Sóng chấn động mà cô phóng ra bây giờ không phải là sóng xung kích như trước, mà là sóng có thể xuyên qua lớp phòng thủ của máy móc, khiến não bộ bị chấn động, tuy không chí mạng, nhưng lại có thể khiến người ta đau đầu khó chịu.

Quả nhiên, Tony bị sóng chấn động đánh trúng, lập tức ngừng bay, ôm đầu rơi xuống.

"Jarvis, khởi động thiết bị cách ly, chặn sóng chấn động." Tony bị đánh rơi lập tức ra lệnh cho Jarvis.

"Vâng, thưa ngài!" Jarvis thông minh khởi động thiết bị chặn của bộ giáp, cách ly tất cả sóng chấn động bên ngoài bộ giáp.

Đúng lúc này, Gordon, người đàn ông không mắt đã đưa Banner đi trước đó, đột nhiên xuất hiện sau lưng anh ta, định lặp lại thao tác trước đó, đưa cả Tony đi.

Nhiệm vụ Pierce giao là kéo dài thời gian cho đến khi ba chiếc Helicarrier cất cánh, cho nên chỉ cần có thể đưa những người này đến một nơi xa xôi ở phía bên kia Trái Đất, tự nhiên cũng không sợ họ có thể kịp thời quay lại.

Chương 210

Vừa rồi gã đã đưa Hulk đến Vạn Lý Trường Thành.

Sau đó Captain America và Wolverine đã cảnh giác, gã mấy lần tiếp cận đều bị đánh trúng trước khi kịp phát động năng lực, vẫn luôn không thành công.

Bây giờ nhân lúc Iron Man bị sóng chấn động khống chế, đúng lúc cũng đưa anh ta đi làm bạn với Hulk, dù Iron Man bay nhanh, cũng tuyệt đối không kịp bay từ Vạn Lý Trường Thành về trước khi ba chiếc Helicarrier cất cánh.

Tuy nhiên, ngay khi tay Gordon vừa chạm vào Tony, còn chưa kịp phát động năng lực, bộ giáp Iron Man của Tony đột nhiên bùng phát một dòng điện cực mạnh, trực tiếp giật Gordon co giật tại chỗ như bị bệnh Parkinson, sau đó ngất đi.

"Chắc cậu không biết, bộ giáp của tôi có hệ thống phòng ngự tự động đấy!" Nhìn Gordon bị điện giật ngã xuống đất, Tony có chút đắc ý nói.

Đây là năng lực mới mà anh ta thêm vào bộ giáp, dù cho anh đang trong trạng thái hôn mê, bộ giáp vẫn có thể dưới sự điều khiển của Jarvis, tiến hành phản kích nhất định sau khi phán đoán có nguy hiểm.

Vì vậy, dù cho anh vừa rồi còn chưa hoàn toàn phản ứng lại sau đợt sóng chấn động, vẫn có thể khiến Gordon, kẻ có ý đồ xấu với mình, bị điện giật ngất đi.

"Gordon!" Thấy Gordon bị điện giật ngất đi, Daisy lập tức đẩy sóng chấn động lên mức tối đa, cả người Tony liền bị hất văng về phía Steve và Logan.

“Quake này thực lực cũng không tệ nhỉ!” George nhìn Quake ra tay mấy lần ở dưới, đều có tác dụng cản trở mấu chốt, không nhịn được cảm thán một câu.

Anh nhớ trong phim truyền hình, Quake dường như không có thực lực mạnh như vậy.

Nhưng anh hình như có nghe nói, trong truyện tranh, Quake thậm chí còn đánh bại cả Magneto, không biết có thật không.

“Ồ, quân đội cũng đến rồi, còn là người quen dẫn đội.” Lúc này, George mới phát hiện có một lượng lớn binh lính và xe tăng, cùng các loại vũ khí quân sự, xuất hiện ở không xa, người dẫn đầu chính là Tướng quân Ross đã có duyên gặp mặt một lần trước đây.

“Pierce, và tất cả thành viên Hydra, lập tức từ bỏ chống cự, nếu không chúng ta sẽ phát động tấn công toàn diện!” Ross điều khiển loa phóng thanh lớn trong xe chỉ huy, lớn tiếng cảnh cáo về phía tòa nhà S.H.I.E.L.D.

“Mấy gã này, đến thật là chậm.” Tony đứng dậy, đòn tấn công vừa rồi không làm anh bị thương, chỉ là đẩy anh lùi lại.

Trước đó vì gián điệp Hydra không ngừng gây nhiễu, nên dù là Hội đồng An ninh Thế giới hay chính phủ Mỹ, đều không chắc chắn những gì Nick Fury nói có phải là thật hay không, nên cũng không can thiệp vào cuộc đối đầu giữa hai bên.

Nhưng lần này rõ ràng động tĩnh rất lớn, Nick Fury cũng đã chết, hơn nữa Iron Man Tony cũng đã làm chứng và liên lạc với các quan chức cấp cao của chính phủ, mọi người mới hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc.

Tổng thống đã khẩn cấp bổ nhiệm Tướng quân Ross dẫn dắt tất cả quân đội đồn trú gần Washington, đến tòa nhà Triskelion, ngăn

chặn các Helicarrier của Hydra cất cánh.

Thấy quân đội đông đảo kéo đến, số robot và binh lính Hydra còn lại, cùng với các Inhuman đều lui về cửa tòa nhà, dựng lên tuyến phòng ngự cuối cùng.

"Tôi khuyên các người tốt nhất đừng tấn công nữa, mười mấy đặc vụ vừa xâm nhập vào đây, đã bị tôi bắt hết rồi.

Hơn nữa trong tòa nhà còn có không ít người trung thành với S.H.I.E.L.D bị chúng tôi bắt làm con tin.

Nếu các người còn phát động tấn công, vậy tôi sẽ lập tức xử tử bọn họ." Pierce thông qua loa phóng thanh, uy hiếp tất cả mọi người bên ngoài.

Chỉ còn chưa đầy một phút nữa là Helicarrier cất cánh, ông ta không cần đối phương thực sự bị ông ta uy hiếp đến mức không dám tấn công, chỉ cần mượn cớ này để kéo dài chút thời gian cuối cùng là được.

"Pierce, ngươi nghĩ ta sẽ bị ngươi uy hiếp sao?" Tướng quân Ross trong xe chỉ huy cười lạnh một tiếng, ra lệnh cho cấp dưới: "Tấn công toàn lực, bất kể sống chết, san bằng toàn bộ tòa nhà Triskelion cho ta, biến ba chiếc Helicarrier kia thành phế liệu!" Đây là mệnh lệnh chết mà các quan chức cấp cao của chính phủ đã giao cho ông ta trước khi đến, bằng mọi giá phải ngăn chặn Helicarrier cất cánh, đừng nói là những đặc vụ S.H.I.E.L.D đó, ngay cả dân thường xung quanh, lúc cần hy sinh cũng có thể hy sinh.

Sau khi Tướng quân Ross ra lệnh tấn công, tất cả vũ khí của quân đội đều đã nhắm vào tòa nhà Triskelion, họng pháo xe tăng dưới đất, binh lính vác ống phóng tên lửa, tên lửa trên trực thăng vũ trang trên không, v.v...

Nếu tất cả cùng khai hỏa, việc san bằng toàn bộ tòa nhà Triskelion thành đống đổ nát không thành vấn đề.

Mà tất cả thành viên Hydra và đặc vụ S.H.I.E.L.D bên trong, tự nhiên cũng sẽ bị chôn vùi toàn bộ.

"Daisy, ngăn bọn họ lại!" Pierce đứng trước cửa sổ văn phòng giám đốc, không hề ngạc nhiên trước quyết định của Tướng quân Ross, nhưng ông ta cũng không lo lắng, vì đã sớm có đối sách.

Daisy ở trước tòa nhà nghe lệnh, hai tay đặt thẳng xuống đất, toàn lực phát động năng lực của mình.

Dị năng của cô được mẹ cô, Jiaying, cho là dị năng mạnh nhất trong lịch sử Inhuman, không chỉ đơn giản là phóng ra sóng chấn động tấn công.

"Chuyện gì vậy?" Tướng quân Ross vừa ra lệnh xong, liền phát hiện cả chiếc xe chỉ huy có gì đó không ổn.

Thì ra dưới tác động năng lực của Daisy, mặt đất nơi quân đội đang đứng đột nhiên bắt đầu rung chuyển dữ dội, ngay sau đó là những vết nứt lớn xuất hiện.

Những chiếc xe tăng và tất cả binh lính đang nhắm bắn, còn chưa kịp khai hỏa đã rơi xuống những kẽ nứt đó.

Cùng lúc đó, hồ lớn bên cạnh tòa nhà Triskelion đột nhiên nứt ra, ba chiếc Helicarrier khổng lồ từ từ bay lên từ đáy hồ.

"Tấn công Helicarrier!" Ross thấy vậy vội vàng ra lệnh cho các trực thăng vũ trang không bị ảnh hưởng chuyển mục tiêu, khóa chặt vào các Helicarrier.

Chỉ tiếc là, chưa đợi tên lửa của trực thăng vũ trang nhắm chuẩn, các khẩu pháo năng lượng trên ba chiếc Helicarrier đã khởi động, những luồng pháo năng lượng dày đặc bắn ra từ ba chiếc Helicarrier.

Những chiếc trực thăng vũ trang trên trời lập tức bị quét sạch, quân đội dưới đất vì trận động đất còn chưa kịp hồi phục cũng bị đánh tan tác, mất hết khả năng phản kích.

“Tony, đưa chúng tôi bay lên đó!” Steve phản ứng lại, vội vàng nói với Tony.

Từ lúc Pierce dùng con tin uy hiếp, đến lúc Tướng quân Ross lạnh lùng từ chối và chuẩn bị pháo kích, rồi đến bây giờ toàn quân bị diệt, chỉ mới trôi qua một phút.

Về vấn đề có nên ngăn Tướng quân Ross để cứu con tin trước hay không, ba người vẫn chưa thảo luận ra kết quả.

Captain America chủ trương cứu con tin trước, hy sinh số ít để cứu số đông không phải phong cách của anh, huống hồ trong số con tin còn có người anh em tốt Bucky của anh.

Tony thì rất phân vân, về mặt lý trí anh cảm thấy cách làm của Tướng quân Ross không sai, nhưng về mặt tình cảm anh lại không thể chấp nhận được cách làm này.

Logan thì đầu óc còn chưa kịp xoay chuyển, dù sao sự việc xảy ra quá nhanh.

“Được!” Tony lập tức hiểu ý của Steve, tình hình hiện tại không cần phải phân vân nữa, anh sẽ đưa hai người đuổi theo ba chiếc Helicarrier, sau đó mỗi người vào một chiếc, xem có thể hạ chúng xuống được không.

Ngay lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện cắt ngang ba người.

“Không cần lên nữa, để tôi giải quyết.” Ba người quay đầu lại, phát hiện không biết từ lúc nào George đã đến sau lưng họ.

“George cậu đến rồi, thật tốt quá!” Thấy George xuất hiện, mắt ba

người lập tức sáng lên.

“Lo các cậu bên này không giải quyết được, nên tôi qua xem sao, không ngờ sự việc lại phát triển đến mức này.” George giang rộng đôi cánh, chuẩn bị bay lên bắn hạ ba chiếc Helicarrier.

Lúc này, Hội đồng An ninh Thế giới hẳn cũng đã hiểu được uy lực của Helicarrier, ra mặt giải quyết là hiệu quả nhất.

Tuy nhiên, ngay lúc này, sắc mặt Tony đột nhiên đại biến: “Rhodey nói, có một quả bom hạt nhân đang bay về phía này, Hội đồng An ninh Thế giới cho rằng nơi này đã mất kiểm soát, quyết định trực tiếp sử dụng bom hạt nhân!” .....

Mười phút trước, cuộc họp trực tuyến của Hội đồng An ninh Thế giới.

“Nick Fury chết rồi, tình hình hiện tại rất bất lợi, nếu để Dự án Insight của Hydra thành công, các quốc gia của chúng ta đều sẽ rất nguy hiểm, điều này có thể dẫn đến Thế chiến thứ ba, thậm chí còn nghiêm trọng hơn.” “Tôi đã nói từ lâu rồi, Nick Fury sẽ không lừa chúng ta, đáng lẽ nên sớm ủng hộ ông ta giải quyết Pierce.” “Bây giờ nói những điều này có ích gì, chẳng phải vì Nick Fury mấy năm nay ngày càng mất kiểm soát, lén lút làm rất nhiều chuyện sau lưng chúng ta sao, vốn định cảnh cáo ông ta một chút, không ngờ ông ta lại vô dụng như vậy, lại chết trong tay Pierce.” “Tôi đã để Ross dẫn quân đội đi giải quyết rồi, chỉ dựa vào mấy đặc vụ S.H.I.E.L.D và người đột biến đó thì không có tác dụng gì lớn.

Khi cần thiết, có thể trực tiếp san bằng cả khu vực đó, sẽ không có vấn đề gì.” “Nghe nói khu vực đó có không ít dân thường sinh sống, làm vậy không tốt lắm đâu?” “Hừ, đất nước chúng tôi không giống các vị, vì sự an toàn của cả thế giới, chúng tôi có thể hy sinh số ít người, cũng hy vọng sau này trong một số quyết sách, các vị có thể vô

tư như chúng tôi." "Vậy sao, nếu đã nói như vậy, tôi nghĩ vì sự an toàn của cả thế giới, nên chuẩn bị trước bom hạt nhân thì tốt hơn.

Phải biết rằng người kia, đặc vụ Coulson đúng không, những gì anh ta nói đều là thật, một khi ba chiếc Helicarrier cất cánh, các quan chức cấp cao của chúng ta, có thể sẽ bị tấn công ngay lập tức.

Còn vũ khí năng lượng mà họ chế tạo, cũng hoàn toàn không phải thứ vũ khí hiện tại của chúng ta có thể so sánh." "Ông nói gì?

Chuẩn bị bom hạt nhân, ông muốn cho nổ tung thủ đô của chúng tôi à, tôi tuyệt đối không cho phép.

Ngài Tổng thống và rất nhiều quan chức quan trọng đều ở đó, một khi ném bom hạt nhân, họ đều sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng." "Vì sự an toàn của cả thế giới, hy sinh số ít để số đông được sống, điều đó là đáng giá, ông vừa mới nói xong, bây giờ chính là lúc đất nước các vị cần hy sinh." "Không được, tôi không đồng ý!" "Tôi cũng nghĩ có thể chuẩn bị bom hạt nhân để phòng hờ, đừng kích động, ngài Tổng thống và các quan chức quan trọng của đất nước ông, bây giờ vẫn còn thời gian, có thể sơ tán trước.

Cùng lắm thì sau này các quốc gia chúng tôi đều có thể thể hiện một chút thành ý bồi thường, đây là việc liên quan đến an nguy của cả thế giới.

Chương 211

Nếu để Dự án Insight của Hydra hoàn thành, nơi bị tấn công đầu tiên e rằng chính là Washington." "Đồng ý!" "Đồng ý!" "Được, nhưng nếu thực sự phải phóng bom hạt nhân, các vị cũng phải hiểu, sự hy sinh của Washington chúng tôi là vì cả thế giới, sau này rất nhiều nghị quyết, chúng tôi đều phải có quyền ưu tiên." Ngoại trưởng nghĩ một lúc, cuối cùng gật đầu, lập tức quay người bảo cấp dưới thông báo cho tất cả các quan chức cấp cao đang ở Nhà Trắng tại Washington sơ tán.

Chỉ cần các quan chức cấp cao không sao, những người dân ở Washington đó, chết thì chết thôi.

Ngược lại, sau chuyện này, có lẽ ông, người vốn đã có tiếng nói rất lớn, sẽ chiếm được tiếng nói lớn hơn trong Hội đồng An ninh Thế giới, thu được lợi ích lớn hơn nhiều so với việc một thành phố bị phá hủy.

Ở một diễn biến khác, vì cuộc chiến đấu kịch liệt ở tòa nhà Triskelion của S.H.I.E.L.D, cả Washington cũng đã sớm chấn động.

Một lượng lớn phóng viên tìm mọi cách tiếp cận khu vực này, cố gắng thu thập được tin tức siêu khủng có thể giúp mình lọt vào hàng ngũ phóng viên hàng đầu.

Thậm chí trên không còn có phóng viên ngồi trên trực thăng dân dụng, đang tiến hành truyền hình trực tiếp tại hiện trường.

Khi ba chiếc tàu sân bay trên không cất cánh, mặc dù các khẩu pháo năng lượng đã phá hủy tất cả các trực thăng vũ trang, nhưng lại không làm hại những chiếc trực thăng dân dụng này.

Không phải Pierce nhân từ gì, mà là Pierce muốn thông qua truyền

hình trực tiếp của các đài truyền hình này, để cả thế giới chứng kiến khoảnh khắc huy hoàng của Hydra.

Kể từ hôm nay, Hydra sẽ không còn ẩn mình trong bóng tối, sẽ chính thức xuất hiện trên toàn thế giới, và thống trị toàn thế giới.

Vì vậy, cuộc chiến đang diễn ra ở tòa nhà Triskelion, về cơ bản hầu hết các đài truyền hình trên cả nước đều đang phát sóng, rất nhiều người đang xem, cực kỳ nóng hổi.

Sao có thể không nóng hổi được chứ?

Một cuộc xung đột vũ trang quy mô lớn xảy ra ở thủ đô, còn có cả phe phản diện kinh điển Hydra chỉ có trong truyện tranh và phim ảnh, cùng với người hùng siêu anh hùng đầu tiên đã mất tích mấy chục năm, Captain America.

Câu chuyện về Captain America và Hydra, ở đất nước này gần như ai cũng biết, được viết vào cả sách giáo khoa.

Washington thậm chí còn có cả nhà tưởng niệm Captain America chuyên biệt.

Không chỉ vậy, cả người đột biến, nhân vật mà đa số mọi người cho là chỉ có trong truyện tranh cũng xuất hiện, nhân vật kinh điển Wolverine.

Iron Man đang nổi như cồn gần đây cũng có mặt.

Đừng nói trong nước, không ít đài truyền hình nước ngoài cũng đang tiếp sóng bản tin này.

Thực ra chính phủ hoàn toàn không muốn chuyện này bị làm lớn, cũng đang cố gắng hết sức để chặn, nhưng các gián điệp Hydra trong chính phủ, vì màn tái xuất hoành tráng này của Hydra cũng đã ra sức.

Thế nên cuối cùng chẳng chặn được gì, cái cần phát sóng cũng đã

phát sóng hết.

“Bom hạt nhân, cậu không đùa đấy chứ?” Logan nhìn Tony, ánh mắt hiếm hoi lộ ra một tia sợ hãi.

Anh đã từng trải qua vụ nổ bom hạt nhân, toàn thân máu thịt gần như bị phá hủy quá nửa, cơn đau khi dần hồi phục, chỉ thua kém cơn đau khi bị tiêm Adamantium, đến giờ vẫn còn nhớ như in.

“Bọn họ điên rồi sao!” Steve nghe vậy, trên mặt cũng lộ vẻ tức giận.

Phóng bom hạt nhân về phía này quả thực có thể phá hủy Helicarrier, nhưng cũng sẽ giết chết phần lớn dân thường vô tội trong thành phố này.

“Bom hạt nhân đã được phóng, nhiều nhất là còn ba mươi giây nữa sẽ đến đây, tôi đi chuyển nó đến nơi khác, các cậu ngăn chặn Helicarrier!” Tony tính toán thời gian, vẻ mặt cũng đầy nghiêm trọng.

Bộ giáp hiện tại của anh có thể đạt đến Mach 5, hoàn toàn có thể đuổi kịp quả bom hạt nhân siêu thanh, sau đó mang nó chuyển hướng, đến lúc đó có thể đưa đến nơi xa thành phố để kích nổ.

“Không cần, các cậu cứ ở đây, chỉ là một quả bom hạt nhân thôi, chuyện nhỏ.” George xua tay, trực tiếp dùng Phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Đối với việc bị tấn công bằng bom hạt nhân, dù anh cũng kinh ngạc, nhưng cũng không phải không thể hiểu được.

Dù sao khi Chitauri xâm lược Trái đất, Hội đồng An ninh Thế giới cũng đã đưa ra quyết định tương tự, không phải là chuyện gì quá bất ngờ.

Không để Tony đi giải quyết, là vì anh không yên tâm.

Chuyện này đương nhiên vẫn là tự mình giải quyết là yên tâm nhất, lỡ như Tony xảy ra sai sót, bom hạt nhân có thể điều khiển từ xa và hẹn giờ nổ, ở khoảng cách gần như vậy, anh cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Đồng thời, cũng coi như tiện thể thể hiện một chút thực lực với các quan chức cấp cao của Hội đồng An ninh, nói cho họ biết, vũ khí mạnh nhất của họ là bom hạt nhân, đối với anh mà nói chỉ là một món đồ chơi.

"Đến rồi!" Rất nhanh, anh đang lơ lửng giữa không trung với đôi cánh trắng muốt, đã thấy một quả bom hạt nhân từ xa bay tới.

Đối mặt với vũ khí mạnh nhất và có sức hủy diệt lớn nhất trên Trái đất này, George không hề có chút sợ hãi nào.

Chỉ thấy anh nhẹ nhàng giơ tay, quả bom hạt nhân đang lao tới vun vút lập tức bị định lại giữa không trung, sau đó đũa phép nhẹ nhàng vung lên: "Flavior!" Bùa Biến hình được kích hoạt, một tia sáng xanh bắn vào quả bom hạt nhân, cả quả bom lập tức biến thành một khúc gỗ có kích thước tương tự. .....

Lấy ra một cái hộp, George cất khúc gỗ vào trong.

Việc chế tạo bom hạt nhân không thể thiếu kim loại, mà chỉ cần là kim loại, tự nhiên sẽ bị năng lực của anh khống chế.

Phải biết rằng trong X-Men: First Class, Magneto đã dựa vào năng lực của mình, lập tức chặn đứng tất cả các tên lửa đang tấn công.

Vì vậy, bom hạt nhân chỉ cần tiến vào phạm vi bao phủ siêu năng lực của anh, về cơ bản cũng coi như đã mất tác dụng.

Cuối cùng sử dụng Bùa Biến hình, là để bảo lưu trạng thái khi bom hạt nhân được phóng đi, với hiệu quả của cây đũa phép mới của anh, có thể duy trì trạng thái này rất lâu.

Theo lịch sử của thế giới này, bom hạt nhân trên Trái đất, là do các Eternal, những tạo vật được các Celestial sáng tạo ra hành tinh và sự sống, ban tặng cho loài người như một vũ khí tối thượng để kết thúc chiến tranh.

Dù là đặt trong vũ trụ, uy lực của nó cũng không thể xem thường.

Chỉ một quả đã giải quyết được chiến hạm vũ trụ của đội quân Chitauri, cảm giác còn bạo lực hơn nhiều so với vũ khí của nhiều nền văn minh tiên tiến trong vũ trụ trong Vệ Binh Dải Ngân Hà.

Dùng Bùa Biến hình để bảo tồn, sau này nếu có nhu cầu, anh cũng có thể tùy thời giải trừ biến hình, để bom hạt nhân khôi phục nguyên dạng và tiếp tục tấn công phát nổ, cũng coi như trong tay lại có thêm một con át chủ bài nhỏ.

Tiện tay giải quyết xong quả bom hạt nhân, anh lại quay người đối mặt với ba chiếc Helicarrier đã cất cánh.

"Cảm nhận tuyệt vọng đi, Hydra!" Hai tay chắp lại rồi kéo ra: "Pháo điện từ Plasma!" Một khẩu pháo điện từ Plasma khổng lồ phun ra từ tay George, trực tiếp xuyên thủng một chiếc Helicarrier.

Sau đó anh di chuyển sang phải, chém ngang chiếc Helicarrier đó thành hai nửa, rồi tiếp tục quét sang hai chiếc bên phải.

Hai chiếc Helicarrier còn lại phản ứng lại, vội vàng chĩa họng pháo năng lượng về phía George.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" "Ma pháp Ánh sáng: Tam Trụ Thần" Một pháp trận ma thuật màu vàng kim hiện lên từ sau lưng anh, tạo thành một pháp trận phòng ngự hệ ánh sáng, chặn đứng toàn bộ những đòn pháo năng lượng tấn công tới.

Trong lúc chặn đòn tấn công, George cũng không từ bỏ việc duy trì pháo điện từ Plasma, tiếp tục quét sạch, chém ngang cả hai chiếc Helicarrier còn lại thành hai nửa, rơi xuống hồ bên dưới.

Trong vòng chưa đầy mười giây, ba chiếc Helicarrier mang theo hy vọng thống trị thế giới của Hydra, đã bị một mình George dễ dàng hạ gục.

Đối với anh, những chiếc phi thuyền cỡ lớn như Helicarrier mà không có lá chắn phòng ngự, quả thực chỉ là những tấm bia di động.

Quan trọng là không có lá chắn phòng ngự thì thôi, bản thân nó cũng rất mỏng manh, đừng nói là anh, trong Avengers 1 còn suýt bị Hawkeye dùng bom nổ hạ.

“Ôi, lạy Chúa, anh ấy là ai?

Anh ấy là Tổng lãnh thiên thần Michael sao!” “Trời ơi, lợi hại quá!” “Cái cuối cùng đó là bom hạt nhân phải không, ai đã phóng bom hạt nhân, lẽ nào chính phủ muốn hủy diệt Washington?” “Anh ấy đã ngăn chặn quả bom hạt nhân, anh ấy đã cứu cả Washington!” “Anh ấy đã cứu mạng chúng ta.” Lúc này, khán giả trước màn hình tivi đã bị cảnh tượng trong buổi truyền hình trực tiếp làm cho kinh ngạc đến ngây người, dù sao cảnh tượng này cũng quá sức tưởng tượng.

Chương 212

Captain America, Wolverine và Iron Man, họ đều có thể hiểu được.

Captain America được tiêm huyết thanh Siêu chiến binh, tương đương với thí nghiệm sinh học, Wolverine là người đột biến, là do biến dị gen, Iron Man thì càng dễ hiểu hơn, là sự đổi mới của công nghệ.

Nhưng George thì khác.

Đầu tiên là xuất hiện trong chớp mắt, sau đó giang rộng đôi cánh, tiếp theo là bắn ra pháo plasma từ tay, pháp trận ma thuật màu vàng kim bí ẩn hiện lên để phòng ngự, tất cả những điều này kết hợp lại, chỉ cho người ta một cảm giác duy nhất.

Đó là Thần!

Đương nhiên, cảm giác của mọi người là một chuyện, đa số vẫn khá lý trí, sau khi hoàn hồn thì ngoài kinh ngạc ra chính là cảm kích đối với George, đặc biệt là người dân địa phương ở Washington.

Nếu không có George xuất hiện ngăn cản, ba chiếc Helicarrier của Hydra có uy hiếp gì không biết, nhưng uy lực của vụ nổ bom hạt nhân đó, họ vẫn hiểu rõ.

Cũng bị chấn động mạnh không kém là các thành viên của Hội đồng An ninh Thế giới vẫn luôn theo dõi nơi này.

"Gã này là ai?

Cũng là người đột biến sao, tại sao Nick Fury trước đây không hề nhắc đến hắn!" Nick Fury có nói với họ về việc tái thiết học viện người đột biến, chỉ nhắc qua một chút về Wolverine và một vài đứa trẻ người đột biến, nói rằng mọi thứ đều trong tầm kiểm soát, họ cũng

không để ý.

Không ngờ rằng, trong số những người đột biến này, lại có một nhân vật nguy hiểm như vậy.

Đùa sao, đó là bom hạt nhân, giơ tay là có thể dừng lại biến thành khúc gỗ, còn có thể trong vài giây tiêu diệt gọn ba chiếc Helicarrier có thể thổi bay đội quân tinh nhuệ nhất của họ, uy hiếp các quốc gia trên thế giới.

Nhìn như vậy, gã này còn nguy hiểm hơn Hydra rất nhiều.

Bởi vì nếu một ngày nào đó gã này muốn gây sự với họ, họ lấy gì để chống lại?

"Nick Fury gã này, không biết còn giấu chúng ta bao nhiêu chuyện!" "Xem ra bộ giáp huyền thoại màu vàng kim của mình, vẫn phải nghĩ cách nâng cấp thêm!" Tony ở dưới ngẩng đầu nhìn George dùng pháo điện từ Plasma quét sạch ba chiếc Helicarrier, rồi nghĩ lại lúc trước mình đắc ý khoe khoang khẩu pháo ngực với Steve và Logan, liền đỏ bừng mặt.

"May mà vừa rồi George không có ở đây." "Hiệu trưởng vẫn là hiệu trưởng, chả trách ngày nào cũng không thấy bóng dáng, hóa ra là lại đi phát triển năng lực mới!" Logan cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán, thực ra anh đã thấy nhiều rồi, cảm thấy cũng bình thường.

Cứ cách một khoảng thời gian George lại có thể phát triển ra một số năng lực mới, anh đã quen rồi, chỉ là lần này uy lực lớn hơn một chút.

"Những người có siêu năng lực đó đã chạy thoát rồi, chúng ta mau vào cứu Bucky và những người khác!" Steve tuy cũng kinh ngạc không kém, nhưng vì trong lòng lo lắng cho sự an toàn của người anh

em tốt Bucky, nên vẫn luôn để ý xung quanh.

Thấy người đàn ông không mắt đã tỉnh lại bên kia dẫn theo mấy người có siêu năng lực dịch chuyển biến mất, anh liền lao về phía tòa nhà Triskelion.

Tony và Logan nghe vậy lập tức theo sát phía sau.

Không có sự giúp sức của các Inhuman, số robot và binh lính Hydra còn lại làm sao là đối thủ của ba người họ hợp sức, rất nhanh đã bị đột phá phòng ngự và xông vào tòa nhà.

"Sao có thể như vậy, sao có thể như vậy, hắn làm sao có thể mạnh đến thế!" Văn phòng giám đốc tòa nhà Triskelion, Pierce nhìn tâm huyết và lý tưởng bao năm của mình rơi xuống hồ bên ngoài, liền cảm thấy vạn niệm tro tàn, thậm chí bắt đầu nghi ngờ cuộc đời.

Ông ta thực sự không thể tin được, chỉ là một người đột biến, tại sao có thể mạnh đến mức này.

Lẽ nào con đường ông ta đi là sai, con đường của người có siêu năng lực Strat mới là đúng?

"Giết hết bọn họ, giết hết!" Sự việc đã đến nước này, chắc chắn không thể ở lại đây nữa, ông ta muốn ra lệnh cho cấp dưới xử tử tất cả con tin.

Một mặt là để trút giận và báo thù, mặt khác cũng là muốn nhân cơ hội này thu hút sự chú ý của đối phương, giành lấy thời gian để mình trốn thoát.

Chuyện này đối với ông ta vẫn chưa kết thúc, ông ta tin chắc lý tưởng của mình nhất định có thể thực hiện được.

Tuy nhiên, sau khi ông ta dứt lời, lại phát hiện cấp dưới sau lưng không hề có phản ứng.

“Incarcerous!

Legilimency!” Quay đầu lại, một ngón tay đã đặt lên giữa trán ông ta.

“Sao ngươi lại ở đây...” “Thần Phong Vô Ảnh!” Một lát sau, George thu ngón tay lại, đầu và thân của Pierce lập tức lìa khỏi nhau.
.....

Thì ra George đã thông qua Thần giao cách cảm để khóa vị trí của Pierce, trực tiếp dùng Phép Độn thổ đến, tiện tay giải quyết đám thuộc hạ của Pierce, sau đó thuận tiện dùng Chiết tâm trí thuật để đọc ký ức của Pierce.

Còn về việc tại sao lại giết Pierce, mà không giao cho Coulson họ thẩm vấn.

Một là anh không muốn để Coulson họ thông qua Pierce biết được vị trí của Tesseract, sau đó tìm đến hòn đảo hoang đó phát hiện nó đã sớm bị phá hủy, từ đó nghi ngờ anh đã lấy đi Tesseract.

Dù cho đối phương có biết, anh cũng sẽ không giao ra Tesseract, nhưng cuối cùng vẫn có chút phiền phức.

Hai là anh cảm thấy nếu Pierce bây giờ không bị giết mà bị giam giữ, với thế lực của Hydra, sớm muộn gì cũng sẽ được cứu thoát, không bằng bây giờ giết luôn cho xong.

Còn về những thông tin tình báo khác của Hydra, liên quan quái gì đến anh.

Bởi vì phần lớn binh lính Hydra đều được phái xuống dưới phòng thủ, nên số binh lính Hydra còn lại trong tòa nhà không nhiều, vung tay điều khiển kim loại xung quanh giải quyết một số, anh liền gặp được Steve và những người khác đang giải cứu con tin.

Tiếp theo thì rất đơn giản rồi, Coulson và Black Widow, những

đặc vụ cấp cao của S.H.I.E.L.D, dẫn theo những đặc vụ được giải cứu, tiến hành công việc xử lý hậu quả.

Còn George, Logan, Steve và Tony, thì lại trở nên rảnh rỗi.

"Tôi nghĩ chúng ta nên rút thôi." Đứng ở cửa tòa nhà Triskelion, Logan nhìn những phóng viên Washington đang đổ xô về phía này, đề nghị với George.

Tony mở mũ giáp của mình ra: "Tôi nghĩ các cậu có thể không cần vội đi như vậy, trường học sớm muộn gì cũng phải đối mặt với công chúng, tiện thể có thể nhân cơ hội này tuyên truyền một chút." "Có lý, bây giờ quả thực là một thời cơ không tồi." George vốn định rời đi, nghe lời Tony nói liền suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu.

Tony nói có lý, bây giờ họ vừa cứu xong Washington, thậm chí cứu cả thế giới, quả thực là thời cơ tốt nhất để ra mắt Học viện Siêu năng lực.

"Xin hỏi, ngài thực sự là Captain America phải không?" "Đúng vậy, năm đó tôi rơi xuống sông băng bị đóng băng sáu mươi sáu năm, năm nay mới được Viện trưởng George cứu ra." "Ngài là Wolverine trong truyện tranh phải không?

Vậy là người đột biến thực sự tồn tại?" "Thưa ngài George, ngài cũng là người đột biến sao?

Tại sao ngài Steve lại gọi ngài là hiệu trưởng, ngài là hiệu trưởng của trường nào vậy?" Các phóng viên chen chúc trước mặt mấy người, nhao nhao hỏi tới tấp, khiến Steve và Logan đều không biết trả lời thế nào.

Bên kia Tony thì ứng phó rất tự nhiên, nhưng phóng viên hỏi anh cũng không nhiều.

Thường ngày Tony luôn là tâm điểm của các cuộc phỏng vấn,

nhưng lần này vì mọi người đều đã quá hiểu về Tony, không còn mới mẻ, nhiều nhất là hỏi về bộ giáp mới bóng bẩy của anh.

Thế nên trọng điểm không bằng đặt vào Captain America, Wolverine và vị hiệu trưởng George vừa rồi như một thiên thần hay thần minh.

"Được rồi, vẫn là để tôi nói cho mọi người biết chuyện gì đã xảy ra.

Người đột biến, trên thế giới này đã không còn người đột biến nữa, chúng ta chỉ là những người sở hữu các loại năng lực siêu phàm.

Trên thế giới này còn có rất nhiều người giống như chúng ta, chỉ cần có một kỹ năng vượt trội hơn người thường, đều có thể nói là người có siêu năng lực.

Theo tôi thấy Tony cũng được coi là người có siêu năng lực, bởi vì bộ não thiên tài của anh ấy, đã vượt qua người thường.

Họ gọi tôi là hiệu trưởng, là vì tôi đã mở một Học viện Siêu năng lực, chuyên tuyển sinh những học sinh có siêu năng lực, giúp đỡ họ phát triển năng lực của mình tốt hơn.

Tương lai sau khi tốt nghiệp, cũng có thể cống hiến tốt hơn cho thế giới này.

Đội ngũ giảng viên của trường chúng tôi rất hùng hậu, như Captain America, Iron Man, Wolverine,...

Chương 213

đều là giáo viên của trường chúng tôi.

Nếu bạn hoặc con của bạn, sở hữu năng lực vượt trội hơn người thường, đều có thể gửi đến trường chúng tôi để bồi dưỡng.

Chúng tôi có thể giúp các bạn kiểm soát tốt hơn năng lực của mình, cũng có thể giúp các bạn tận dụng tốt hơn năng lực của mình, tìm ra phương hướng phát triển trong tương lai." Nói đến đây, George dừng lại một chút: "Còn về chuyện lần này rốt cuộc là thế nào?

Chúng tôi nhận được lời mời của đặc vụ Coulson thuộc S.H.I.E.L.D, đến đây giúp xử lý âm mưu thống trị thế giới bằng Helicarrier của Hydra..." Chuyện về Dự án Insight, George cũng kể lại một cách chi tiết.

Không nói ra, làm sao có thể để công chúng biết, họ không chỉ ngăn chặn bom hạt nhân, cứu Washington, mà còn cứu cả thế giới.

Chính phủ chắc chắn không muốn để công chúng biết những chuyện này, vốn dĩ chuyện phóng bom hạt nhân vào Washington, xử lý hậu quả cũng đã rất phiền phức rồi.

Không biết phải làm bao nhiêu công việc mới có thể xoa dịu những người dân Washington đang tức giận, cũng như đưa ra một lời giải thích cho người dân cả nước.

Bây giờ George lại tiết lộ chi tiết về Dự án Insight của Hydra, điều đó chỉ khiến mọi chuyện trở nên phiền phức hơn.

Nhưng George không quan tâm đến những điều này, đó là chuyện đau đầu của chính phủ các nước, để chính phủ các nước đau đầu thêm một chút, cũng đỡ cho sau này họ có ý đồ với trường học.

“Tóm lại, chào mừng những người có năng lực từ khắp nơi trên thế giới gia nhập Học viện Siêu năng lực, địa chỉ cụ thể của trường chúng tôi là ở New York...” Đưa ra một địa chỉ gần trường học, George nháy mắt với Tony, rồi đưa Steve và Logan dùng Phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Anh không sợ tiết lộ địa chỉ, dù sao vị trí thực sự của trường học, chỉ những người được anh cho biết mới có thể tìm thấy, những người khác đến gần, cũng không thể nhìn thấy trường học.

Nhưng chỉ cần người ta đến gần trường học, Giáo sư X có thể cảm ứng được thông qua Thần giao cách cảm, đến lúc đó sau khi qua vòng phỏng vấn nhập học, là có thể được tuyển vào trường.

Sau lần này, tốc độ tuyển sinh của Học viện Siêu năng lực chắc chắn sẽ tăng lên đáng kể.

Độn thổ trở về chiếc X-Jet đang tàng hình đậu gần đó, George thi triển Bùa Truy vết, bắt đầu đi đón Dr.

Banner không biết đã bị Gordon đưa đi đâu.

Buổi tối, X-Jet trở về trường học.

Chiều tối ngày hôm sau, George nhận được điện thoại của Black Widow.

“George, chuyện anh nói trước đây mời tôi đến trường làm giáo viên còn tính không?” Thì ra, sau sự kiện lớn này, S.H.I.E.L.D đã hoàn toàn bị Hội đồng An ninh Thế giới từ bỏ, cuối cùng chỉ có thể tồn tại như một cơ quan địa phương của Mỹ tương tự CIA, phụ trách xử lý các sự kiện bất thường.

Nói cách khác, S.H.I.E.L.D ban đầu là một tổ chức toàn cầu tồn tại để bảo vệ hòa bình thế giới, bây giờ là một cơ quan chính phủ phục vụ cho việc bảo vệ nước Mỹ.

Giám đốc mới của S.H.I.E.L.D là Coulson, phó giám đốc là Hill.

Black Widow gia nhập S.H.I.E.L.D là để chuộc tội, cô cảm thấy việc mình chiến đấu vì hòa bình thế giới ở S.H.I.E.L.D có thể giảm bớt những sai lầm mình đã phạm phải khi còn ở Red Room.

Sau sự kiện Hydra, cô đã có ý định rời khỏi S.H.I.E.L.D.

Bây giờ S.H.I.E.L.D hoàn toàn phục vụ cho chính phủ Mỹ, cô cảm thấy mình thực sự không cần thiết phải ở lại S.H.I.E.L.D nữa, vì điều đó có thể không phải là chuộc tội, mà có thể còn làm tăng thêm tội lỗi của mình.

Hơn nữa, cô vốn cũng không phải là người Mỹ.

"Đương nhiên là còn tính, trường đang thiếu giáo viên, chào mừng cô gia nhập Học viện Siêu năng lực!" George không từ chối, cười nhận lời cho Black Widow gia nhập. .....

Thành phố Học viện, tổng bộ Hound Dog.

George trong bộ đồ thường phục, đang đi về phía phòng tư liệu ở nơi sâu nhất của tổng bộ, các thiết bị giám sát gần đó dưới ảnh hưởng của lực điện từ của cô đều bị vô hiệu hóa.

Cơ thể ở thế giới này tuy là thân nữ, nhưng vì "trước sau như một", thực tế cảm giác không khác biệt nhiều so với thân nam, không có phiền não kiểu ngực quá nặng khiến cơ thể nghiêng về phía trước.

Lúc tắm rửa các thứ, dùng ma pháp cũng có thể giải quyết dễ dàng, không đến mức quá lúng túng.

Về phần trang phục, cô không thể nào giống như Misaka Mikoto và các Misaka Imouto, cả ngày mặc váy ngắn tung tăng, mà đều thống nhất mặc đồ thường phục kiểu nam, tiện thể đội thêm một chiếc mũ.

Nếu không nhìn kỹ cũng không dễ phân biệt nam nữ.

“Confundo!” Sau khi tung Bùa Lú lẫn vào người lính canh gác phòng tư liệu, cô cứ thế đường hoàng đi vào, thành thạo bắt đầu lật xem tài liệu bên trong.

Dưới sự nỗ lực của phân thân ở thế giới Harry Potter, cô đã có thể thi triển không cần đũa và không cần niệm chú một số ma chú tương đối đơn giản, nhưng một số ma chú cao cấp, vẫn cần sự trợ giúp của thủ ấn mới có thể thi triển được.

Nhưng với sự nỗ lực của các phân thân ở mấy thế giới, có lẽ không bao lâu nữa là có thể thi triển tất cả ma chú mà không cần đũa và không cần niệm chú.

“Thế giới này, quả nhiên có tồn tại ma pháp!” Nhìn phần giới thiệu về ma pháp trong tài liệu, mắt George dần sáng lên.

Vì lo lắng hacker và những năng lực gia có thể xâm nhập máy tính bằng năng lực như Misaka Mikoto, nên những cơ quan như Hound Dog, rất nhiều tài liệu quan trọng và thành quả nghiên cứu, đều sẽ được lưu trữ một bản giấy trong kho tư liệu.

Sau khi biết điều này, cô thường xuyên lẻn vào kho tư liệu để xem một số tài liệu quan trọng được niêm phong.

Hôm nay, cô cuối cùng cũng tìm thấy manh mối về ma pháp trong kho tư liệu.

Theo tài liệu trong tay cô hiện tại, thế giới này tồn tại rất nhiều thế lực ma pháp, trong đó lớn nhất là ba thế lực của Thập Tự Giáo, gồm Chính giáo La Mã, Thanh giáo Anh, và Thành giáo Nga.

Ngoài ra còn có rất nhiều tổ chức ma pháp dân gian và các pháp sư tự do.

Tuy nhiên tài liệu này cũng không giới thiệu quá nhiều về các tổ chức ma pháp đó, chỉ đơn giản đề cập rằng, họ cho rằng ma pháp

cũng thuộc về siêu năng lực, và pháp sư thực ra là một loại năng lực gia khác.

Hơn nữa Thành phố Học viện dường như cũng không chào đón các pháp sư.

Đồng thời, giữa các thế lực pháp sư đó, cũng không hề hòa bình, nội đấu rất kịch liệt.

"Phần lớn pháp sư đều ở trong giáo hội, vậy thì dễ rồi." Tìm được những manh mối này, đối với George mà nói thì đơn giản, bởi vì chỉ cần cô đến giáo hội bắt một pháp sư cấp cao một chút, rồi đọc ký ức của đối phương, là có thể biết được rốt cuộc các pháp sư ở thế giới này là như thế nào.

Gấp tài liệu lại, George bước ra khỏi phòng tư liệu, phần lớn tài liệu nghiên cứu trong này cô đều đã xem qua, trong đó có không ít nghiên cứu về siêu năng lực, rất hữu ích cho việc nâng cao cấp độ năng lực của cô.

"Số 9981, đến lúc tiến hành thí nghiệm nâng cao năng lực rồi." Vừa rời khỏi phòng tư liệu không bao lâu, cô đã gặp Kihara Amata mặc áo blouse trắng.

Kihara Amata nhìn George, mặt đầy vẻ nghi ngờ.

George đi đến đâu cũng dùng năng lực của mình để che chắn các thiết bị giám sát, nói là không thích bị giám sát, nên hắn cũng không rõ mỗi lần George đi dạo trong căn cứ đều đang làm gì.

Nhưng gần đây mỗi lần hắn tìm thấy George, đều là ở gần phòng tư liệu.

Mặc dù lính canh phòng tư liệu đều nói không thấy George, nhưng hắn luôn cảm thấy có gì đó không ổn.

"Không vấn đề." George không từ chối, mà rất ngoan ngoãn đi

theo Kihara Amata đến phòng thí nghiệm.

Thí nghiệm nâng cao năng lực của Kihara Amata, quả thực có thể đẩy nhanh tốc độ nâng cấp siêu năng lực của cô, chỉ có điều gã này không chỉ muốn nâng cấp siêu năng lực cho cô, mà còn muốn lấy cơ thể cô làm nghiên cứu, tìm hiểu nguyên nhân biến dị của cô.

Nhưng đối với người có thể dùng Chiết tâm trí thuật và có năng lực tâm linh như cô, chút ý đồ nhỏ của Kihara Amata tự nhiên không giấu được cô.

"Imperio!" Vừa đến phòng thí nghiệm, George liền tung Lời nguyền Độc đoán vào sau lưng Kihara Amata, sau đó thành thạo dùng lực điện từ che chắn các thiết bị giám sát trong phòng thí nghiệm.

Lời nguyền Độc đoán đối với người thường hiệu quả rất tốt, cộng thêm sự hỗ trợ của năng lực tâm linh, giúp cô có thể kiểm soát hoàn hảo Kihara Amata phục vụ cho mình trong mỗi lần thí nghiệm.

"Bắt đầu đi, nhưng đừng rút máu của tôi, sau đó thay đổi một số dữ liệu..." Dưới mệnh lệnh của George, Kihara Amata rất nghe lời làm theo yêu cầu của cô, bắt đầu thí nghiệm nâng cao năng lực.

Chương 214

Sau khi thí nghiệm kết thúc, Kihara Amata nhìn báo cáo và báo cáo: "Theo dữ liệu thí nghiệm, nếu tiếp tục phát triển thêm hai tháng, cô có thể đột phá đến cấp 5." "Rất tốt, sửa kết quả thí nghiệm này thành hai năm." George đứng dậy khỏi máy thí nghiệm, lấy ra một ống máu nhỏ đặt vào trong máy.

Thay đổi kết quả thí nghiệm, có thể khiến Aleister Crowley đứng sau Kihara Amata, giảm bớt sự đề phòng đối với cô.

Mà ống máu nhỏ đó là máu cô rút từ các Misaka Imouto khác, dùng để thay thế máu của mình trong mỗi lần thí nghiệm nâng cao năng lực.

Cô sẽ không để Thành phố Học viện rút máu của mình để nghiên cứu.

Ký ức của Kihara Amata, cô tự nhiên đã lén xem qua, và dựa vào ký ức của Kihara Amata, cô cũng có thêm rất nhiều hiểu biết mới về toàn bộ Thành phố Học viện.

Trong đó quan trọng nhất là thông tin về Aleister Crowley.

Lúc đầu cô tưởng rằng tầng lớp lãnh đạo của Thành phố Học viện là toàn bộ Hội đồng Quản trị, cũng là những người này đã tạo ra Thành phố Học viện, phát triển và nghiên cứu ra các năng lực gia.

Nhưng thực tế, tầng lớp lãnh đạo thực sự của cả Thành phố Học viện chỉ có một người, người sáng tạo thực sự của Thành phố Học viện cũng chỉ có một, đó chính là Chủ tịch Hội đồng Quản trị Aleister Crowley.

Kihara Amata và Hound Dog, chính là đội quân trực thuộc của Aleister.

Trong ký ức của Kihara Amata, Aleister dường như toàn năng, kiểm soát toàn bộ Thành phố Học viện một cách vi mô, chỉ là vẫn luôn treo ngược trong khoang duy trì sự sống ở Khu vực thứ bảy.

Cô có lý do để nghi ngờ, thí nghiệm của các Misaka Imouto, và những robot nhỏ vẫn luôn giám sát họ sau này, thực ra đều đến từ vị Aleister đó.

Có thể tạo ra một Thành phố Học viện lớn như vậy, phát triển ra nhiều năng lực gia như vậy, bản thân còn có sức mạnh đáng sợ, vị Aleister này tuyệt đối không đơn giản, thực lực càng là sâu không lường được.

Vì vậy George không hành động lỗ mãng, mà bắt đầu ẩn mình chờ thời, thông qua việc kiểm soát Kihara Amata để truyền đi những thông tin giả về mình.

Bình thường hành động cũng sẽ vô thức dùng từ lực ngăn cản những robot nhỏ đó tiếp cận mình, hoặc trực tiếp dùng Bùa Tan ảo ảnh.

"Obliviate, ký ức điền sung!" Dùng Bùa Quên lãng xóa đi ký ức vừa rồi, rồi dùng Bùa Ký ức giả để điền vào ký ức mới, George mới giải trừ Lời nguyền Độc đoán đã thi triển lên Kihara Amata.

Kihara Amata sau khi hồi phục không phát hiện ra điều gì bất thường, sau khi để George rời đi, liền lấy ra máu của George mà hắn tưởng đã rút được từ trong máy, bắt đầu một vòng kiểm tra mới.

Còn George thì rời khỏi tổng bộ Hound Dog. .....

"Đi ăn chút gì đi!" Rời khỏi căn cứ Hound Dog, đi trên con phố lớn của Thành phố Học viện, George tùy tiện chọn một khu ẩm thực dưới lòng đất rồi đi vào.

Cơ thể hiện tại của cô, tuy đã đến mức không ăn cơm cũng không

chết, nhưng vẫn luôn không ăn cơm vẫn sẽ cảm thấy khó chịu không thoải mái.

Vì vậy nếu bình thường không quá bận, một ngày ba bữa cô vẫn sẽ ăn bình thường.

Cô tùy tiện tìm một quán mì, gọi một bát ramen, vừa ăn được một nửa, trong đầu cô đột nhiên vang lên một giọng nói trong trẻo của một cô gái.

"Xin chào mọi người, tôi là một Ủy viên Kỷ luật, đang dùng thần giao cách cảm để nói chuyện với các bạn, không cần hoảng sợ.

Hiện tại có khủng bố đã trà trộn vào khu phố ngầm, khu phố ngầm sắp sửa kéo rào chắn phòng ngự để phong tỏa, xin mọi người hãy nhanh chóng rời đi lánh nạn!" "Có khủng bố, mọi người mau đi thôi." Nghe thấy thông báo vang lên trong đầu, bao gồm cả ông chủ và thực khách, mọi người nhanh chóng thu dọn đồ đạc rời khỏi quán, George thấy vậy cũng đành phải đặt đũa xuống, cùng mọi người rời khỏi quán.

Tình huống như hiện tại, ở Thành phố Học viện cũng thỉnh thoảng xảy ra, nơi này không hề hòa bình tốt đẹp như tuyên truyền ra bên ngoài.

Có lúc là các thế lực bên ngoài thèm muốn công nghệ và thành quả nghiên cứu khoa học của Thành phố Học viện, lẻn vào bị phát hiện, từ đó gây ra xung đột.

Có lúc là một số năng lực gia tự cao tự đại và tham lam, không nhận thức rõ thực lực của mình, từ đó bước lên con đường phạm tội, cướp bóc, cưỡng hiếp, giết người, đều có thể xảy ra.

Còn có là giống như thí nghiệm Misaka Imouto trước đây, các phòng thí nghiệm nghiên cứu lớn tiến hành các loại nghiên cứu và thí

nghiệm trên các năng lực gia, rất nhiều đều khá tàn nhẫn, dẫn đến vật thí nghiệm xảy ra sự cố và nổi điên.

George không có hứng thú gì với những chuyện này.

Hiện tại chủ yếu là muốn yên tĩnh ở lại Thành phố Học viện thêm hai tháng, đợi cấp độ siêu năng lực đạt đến cấp 5, sẽ rời khỏi nơi này đến các giáo hội lớn để nghiên cứu học tập ma pháp của thế giới này.

Cấp 5 chính là giới hạn của Thành phố Học viện, cũng là giới hạn của các năng lực gia loài người, đến cấp 6 là chạm đến lĩnh vực của Thần, cô không cho rằng Thành phố Học viện hiện tại có thể làm được.

Ủy viên Kỷ luật vừa rồi dùng thần giao cách cảm với tất cả mọi người, thực tế thuộc về một trong hai cơ quan lớn duy trì trật tự của Thành phố Học viện.

Thành phố Học viện không có cảnh sát, việc duy trì trật tự bình thường và bắt giữ các băng nhóm tội phạm, chủ yếu là do Cảnh bị viên và Ủy viên Kỷ luật đảm nhiệm.

Cảnh bị viên về cơ bản đều là người thường, nhưng họ sở hữu trang bị vũ khí tiên tiến nhất thế giới, bao gồm một số bộ giáp ngoại cốt hiếm có.

Còn Ủy viên Kỷ luật thì đều là các năng lực gia, do học sinh của các trường được tuyển chọn tạo thành, mỗi trường là một chi nhánh.

Cô bạn cùng phòng có chút biến thái của Misaka Mikoto, Shirai Kuroko, một năng lực gia cấp 4 có khả năng dịch chuyển không gian, chính là một trong các Ủy viên Kỷ luật.

"Ồ, đây là... ma pháp?" Tuy nhiên, ngay khi cô đang đi theo đám đông để sơ tán, đột nhiên phát hiện một con mắt xuất hiện trên bức tường bên phải, con mắt đó sau khi quét qua đám đông bên này một

cái, liền nhanh chóng di chuyển đến những nơi khác, dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Dù là ma pháp của thế giới khác, nhưng ở một số đặc điểm vẫn có những điểm tương đồng, nên George mới phán đoán con mắt đó là một loại ma pháp chứ không phải hiệu quả của siêu năng lực.

"Lại có pháp sư tiến vào Thành phố Học viện." George đột nhiên cảm thấy hứng thú, trực tiếp dùng Bùa Tan ảo ảnh để tàng hình, đuổi theo con mắt đó, muốn xem xem pháp sư lẻn vào Thành phố Học viện này rốt cuộc có mục đích gì.

Đuổi theo một hồi, cô phát hiện con mắt đó dừng lại trước mặt một nam hai nữ ba học sinh.

"Ha ha ha, cuối cùng cũng tìm thấy rồi..." Con mắt đó sau khi thấy ba học sinh kia, đột nhiên bật ra một tiếng cười có chút điên cuồng.

Từ tiếng cười có thể phán đoán, người thi triển ma pháp hẳn là một phụ nữ, chỉ là giọng nói có hơi hướng trung tính.

"Hình nhân hư cấu tạo ra từ bùn đất, sẽ thay thế tượng đá khổng lồ canh gác thần điện, trở thành thiên thần hộ mệnh của Vương quốc Anh." Trong số đó, cô bé trông nhỏ nhất, mặc bộ đồ có phần giống trang phục của nữ tu sĩ màu trắng, nhìn vào con mắt đột nhiên xuất hiện, ánh mắt lập tức đờ đẫn, dùng biểu cảm và giọng nói có phần máy móc để giải thích.

Giải thích xong, cô bé lại trở lại vẻ mặt của một cô bé bình thường.

Mà nam sinh mặc áo sơ mi trắng kia, sau khi nghe cô bé giải thích, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Lẽ nào, kẻ khủng bố mà Ủy viên Kỷ luật nói là pháp sư!" "Xem ra mấy người này cũng không đơn giản." George càng lúc càng cảm

thấy hứng thú.

Cô bé trông như học sinh tiểu học kia, rõ ràng rất hiểu biết về ma pháp, liếc một cái đã nhận ra con mắt ma pháp.

Mà cậu con trai cũng biết đến sự tồn tại của pháp sư.

"Được rồi, yến tiệc bắt đầu rồi, các ngươi hãy ở trong ngôi mộ mục nát phủ đầy đất đá mà gào khóc đi!" Theo tiếng nói của nữ pháp sư lại vang lên, cả khu phố ngầm lập tức rung chuyển, đèn điện cũng tắt ngóm, chìm vào bóng tối.

Sau đó cậu trai lớn và cô bé nhỏ bắt đầu cãi nhau.

"Index, cậu đưa Kazakiri đi trốn trước đi." "Touma, phải là cậu đưa Kazakiri đi trốn mới đúng.

Kẻ địch đã là pháp sư, vậy thì nên để tớ đối phó." "Cậu gầy yếu như vậy, đánh đấm thế nào, cậu lại không thể chủ động sử dụng ma pháp.

Vẫn là để tớ, tay phải của tớ có thể tiêu trừ mọi ma pháp và siêu năng lực!" "Touma, cậu là kẻ ngoại đạo trong lĩnh vực ma pháp, tớ tuy không thể chủ động sử dụng ma pháp, nhưng trong đầu có mười vạn ba nghìn quyển ma đạo thư, tất cả ma pháp trên thế giới tớ đều biết.

Lợi dụng kiến thức về ma pháp, cũng có thể nghĩ cách phá giải ma pháp của đối phương." "Biết đâu pháp sư này chính là nhắm vào ma đạo thư của cậu thì sao!" Nghe hai người cãi nhau, cả người George kinh ngạc đến ngây người.

Hai người này đâu chỉ là không đơn giản, quả thực là quá không đơn giản rồi.

Một người có tay phải có thể tiêu trừ mọi ma pháp và siêu năng lực, một người lại ghi nhớ trong đầu tất cả ma đạo thư của thế giới

này.

Chương 215

Vậy cô còn đi tìm giáo hội làm gì?

Nếu có thể lấy được hết ma đạo thư trong đầu cô bé này, chẳng phải cô có thể học được tất cả ma pháp của thế giới này sao.

Đây quả thực là một kho báu lớn!

Giờ phút này, nếu mắt của George có thể phát sáng, có lẽ có thể lập tức chiếu sáng cả con đường dưới lòng đất tối tăm này.

Ngay khi George đang nghĩ, làm thế nào để lấy được mười vạn ba nghìn quyển ma đạo thư từ cô bé, thì không xa lập tức truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

"Họ cũng đến rồi." "Ở đây có tiếng động, vẫn còn người chưa sơ tán." Shirai Kuroko và Misaka Mikoto, đeo băng tay của Ủy viên Kỷ luật, xuất hiện trước mặt mấy người.

Misaka Mikoto khi thấy cậu con trai, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

"Hóa ra là cậu!" "Cậu... tôi, đúng, là tôi." Kamijou Touma khi thấy Misaka Mikoto, vẻ nghi hoặc trên mặt thoáng qua, nhưng rất nhanh đã giả vờ nhận ra và gật đầu.

Một thời gian trước, anh vì cứu Index, dẫn đến mất đi một phần ký ức, nếu có quen biết ai trong giai đoạn đó, tự nhiên cũng sẽ không nhớ.

Cô gái đi cùng Ủy viên Kỷ luật này lại nhận ra anh, có thể là quen biết từ lúc đó. .....

"Hai người lại quen nhau à?" Thấy Misaka Mikoto và cậu con trai quen nhau, George cũng có chút bất ngờ, nhưng nhìn biểu cảm, dường

như cũng không thân lắm.

“Bây giờ rốt cuộc là tình hình thế nào?” Kamijou Touma hỏi Shirai Kuroko đang đeo băng tay của Ủy viên Kỷ luật.

Shirai Kuroko thấy Misaka Mikoto quen Kamijou Touma, cũng không giấu giếm: “Có khủng bố đang hoạt động ở khu phố ngầm, Cảnh bị viên đã đến ngăn chặn, nhưng rất có thể sẽ gây ra một trận chiến quy mô lớn, nên tôi phải đưa những người bị mắc kẹt rời khỏi đây trước, dù sao tôi cũng có năng lực dịch chuyển không gian.” “Vậy cậu đưa họ đi trước, tôi qua giúp Cảnh bị viên.” Kamijou Touma chỉ vào hai cô gái sau lưng.

Misaka Mikoto gật đầu: “Cậu một lần chỉ có thể đưa hai người, đưa họ ra ngoài trước, rồi đi tìm những người bị mắc kẹt khác, tôi và Kamijou Touma đi hỗ trợ Cảnh bị viên.” Cô đã giao đấu với Kamijou Touma, biết đối phương tuy là năng lực gia cấp 0, nhưng tay phải lại có hiệu quả đặc biệt có thể vô hiệu hóa bất kỳ siêu năng lực nào.

Bất kể đối thủ mạnh đến đâu, anh đều có thể kéo đối phương xuống trình độ người thường để đánh tay đôi.

Lần trước cô thua đơn đấu chính là như vậy.

“Không được...” Index vừa định phản bác, Shirai Kuroko đã kéo hai người dịch chuyển đi mất.

George thấy vậy cũng không dịch chuyển theo, đã biết tên của Index, sau này muốn tìm cô bé thì quá dễ rồi.

Bây giờ cô muốn xem thử trình độ của pháp sư tấn công Thành phố Học viện là thế nào, cũng tiện để đánh giá thực lực của các pháp sư thế giới này.

Cô tàng hình đi theo Kamijou Touma và Misaka Mikoto, đi về phía nơi có tiếng súng vang lên, rất nhanh họ đã đến chiến trường giao

chiến giữa Cảnh bị viên và pháp sư.

Tuy nhiên, trận chiến ở đây đã kết thúc, Cảnh bị viên ngã la liệt, còn pháp sư kia không hề hấn gì.

Pháp sư là một phụ nữ khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, mặc một chiếc váy đen theo phong cách Gothic, có mái tóc vàng bù xù như bờm sư tử và làn da màu nâu sô cô la.

Tay cầm một cây bút lông, trước mặt là một con golem đá cao gần năm mét được tạo ra từ ma pháp.

"Hóa ra là Imagine Breaker, chìa khóa của Imaginary Number District không đi cùng cậu sao?" Nữ pháp sư nhìn Kamijou Touma cười cười: "Nhưng không sao, giết cậu hiệu quả cũng như nhau!" "Cô rốt cuộc là ai, tại sao lại tấn công nơi này?" Misaka Mikoto từ sau lưng Kamijou Touma bước ra, lấy ra một đồng xu và chất vấn: "Thành thật khai báo, nếu không lần này sẽ không dễ dàng để cô trốn thoát đâu." "Phiền phức, lại là cô, dị năng gia cấp 5, tôi không có thời gian lãng phí với cô, xem ra đi giết chìa khóa của Imaginary Number District vẫn đơn giản hơn, hoặc là giết Cấm thư mục lục cũng vậy." Sau khi thấy Misaka Mikoto, sắc mặt nữ pháp sư hơi thay đổi, trực tiếp vẽ một pháp trận trên mặt đất.

"Ta tên là Sherry Cromwell, đến từ Thanh giáo Anh, lần này đến đây chính là để gây ra chiến tranh!" Pháp trận trên mặt đất phát ra ánh sáng chói mắt, tự nổ ra một cái hố sâu tại chỗ, thông thẳng xuống đường hầm tàu điện ngầm cách đó bảy tám mét.

"Đã trốn, xem ra thực lực không bằng Misaka Mikoto." George lách người nhảy vào trong hố, sau đó nhanh chóng đuổi theo nữ pháp sư tên Sherry đó.

Còn Misaka Mikoto và Kamijou Touma thì vì bị golem đá che khuất tầm nhìn, đến khi phát hiện thì đã không còn thấy bóng dáng của

Sherry đâu.

“Phù du thuật thức!” Sau khi chạy được một lúc trong đường hầm tàu điện ngầm, Sherry vẽ một pháp trận giống hệt lúc nãy ở phía trên, tạo ra một lối thông lên con đường phía trên, sau đó dùng ma pháp phù du bay ra khỏi đường hầm.

“Các ngươi không chạy thoát được đâu.” Nhanh chóng vẽ ra từng pháp trận ở gần đó, con mắt trong đường hầm lúc nãy lại xuất hiện, sau đó tản ra khắp nơi.

Chưa đầy một phút, cô ta đã khóa được vị trí mục tiêu, lao về một hướng.

“Ma pháp của thế giới này, phải vẽ trước pháp trận mới có hiệu quả sao?

Hay đây là cách thi pháp đặc trưng của cô ta?” George mang theo nghi hoặc tiếp tục đuổi theo.

Năm phút sau, bên lề một con phố nào đó, George đi theo Sherry và thấy Index cùng cô gái kia tên Kazakiri Hyouka.

“Cấm thư mục lục và chìa khóa của Imaginary Number District, một ma pháp một khoa học, giết các ngươi là vừa đẹp.” Sherry đứng trước mặt Index và Kazakiri Hyouka, vừa vẽ pháp trận trên đất vừa ngâm xướng: “Kẻ tự xưng là thần, thuốc của thần, lực lượng của thần, lửa của thần, biểu thị cho bốn giới bốn trời, sẽ định hướng sức mạnh chính xác theo hướng chính xác, phân bổ chính xác và dẫn dắt một cách chính xác!” Niệm chú xong, con golem đá cao năm mét đó lại xuất hiện.

“Ra đây nào, Alice, giết hết bọn chúng!” Golem đá giơ nắm đấm khổng lồ, đấm về phía Index và Kazakiri Hyouka.

George tàng hình ở bên cạnh không vội ra tay cứu người, mà vẫn

đang quan sát.

Cô cảm thấy hai cô gái này hẳn đều không đơn giản.

Một người trong đầu có tất cả ma đạo thư của cả thế giới, người còn lại theo cô thấy hoàn toàn không phải là con người, cảm giác như một loại tập hợp năng lượng nào đó.

"Cưỡng chế vịnh xướng, xoay về bên phải!" Thấy nắm đấm của golem đá sắp đập tới, Index lập tức niệm chú.

Khi câu thần chú của cô có hiệu lực, nắm đấm của golem đá lại bất ngờ lệch đi, đập vào bức tường bên phải.

Sherry thấy vậy cũng không ngạc nhiên: "Không hổ là Cấm thư mục lục, lại có thể trong nháy mắt nhìn thấu thuật thức của ta, còn can thiệp vào sự khống chế của ta đối với Alice." Cùng là người của Thanh giáo Anh, cô ta không hề lạ gì thông tin về Cấm thư mục lục Index, biết trong đầu Index có mười vạn ba nghìn quyển ma đạo thư, thuật thức Kabbalah mà cô ta sở trường cũng nằm trong số đó.

Index vừa rồi đã dùng cưỡng chế vịnh xướng để can thiệp vào sự khống chế của cô ta đối với golem đá, từ đó khiến golem đá nhận được mệnh lệnh sai lầm, thực hiện động tác tấn công sai lầm.

"Nhưng chỉ cần ta không khống chế, ngươi sẽ không thể can thiệp được nữa đúng không." Golem đá được tạo ra từ thuật thức Kabbalah, vừa có thể do pháp sư khống chế tấn công, cũng có thể tự do tấn công, chúng không phải là không có chút trí tuệ nào.

Như vậy, cưỡng chế vịnh xướng của Index cũng sẽ không còn hiệu quả.

Quả nhiên, khi golem đá lại tấn công, sự can thiệp của Index không có tác dụng gì.

Lúc này Kazakiri Hyouka xông lên chắn trước mặt Index.

Bị golem đá đánh trúng trực diện, Kazakiri Hyouka không bị đánh bay đi, mà cả cơ thể vỡ ra một nửa như thủy tinh, cũng không có máu, chỉ có ánh sáng năng lượng mờ ảo bên trong.

"Sao lại như vậy?" Kazakiri Hyouka cũng bị tình trạng cơ thể của mình làm cho kinh ngạc, ngược lại Sherry ở bên kia lại không ngạc nhiên, chỉ lộ ra vẻ mặt chế giễu: "Lẽ nào ngươi quên mình chỉ là một con quái vật được tạo ra, còn thật sự coi mình là con người sao?" "Tôi là... quái vật!" Ký ức trong đầu Kazakiri Hyouka nhanh chóng hồi phục, cô nhớ ra mình thực ra là tập hợp của trường lực khuếch tán AIM do hai trăm ba mươi vạn học sinh siêu năng lực của Thành phố Học viện tự nhiên phát ra, không phải là con người thực sự...

Trước đây, Kazakiri Hyouka luôn sống trong một thế giới hư ảo, không thể chạm vào con người, cũng không thể trò chuyện cùng họ, giống như một bóng ma lang thang trong Thành phố Học viện, nội tâm vô cùng sợ hãi và cô đơn.

Mãi cho đến mấy hôm trước, cô vô tình chạm vào Index, sau đó nhờ sức mạnh của Index mà từ hư ảo bước vào hiện thực, cũng đã trải nghiệm được thế nào là bạn bè, thế nào là niềm vui.

"Nếu tôi là quái vật, vậy thì hãy để con quái vật này đối phó với con quái vật nhà ngươi." Vận dụng năng lượng trong cơ thể, Kazakiri Hyouka lập tức hồi phục lại cơ thể vỡ nát, rồi dùng hai tay gắng sức chống đỡ, vậy mà lại chặn được đòn tấn công tiếp theo của người đá khổng lồ.

Nhưng cũng chỉ miễn cưỡng chặn được một tay.

"Thú vị, mọi chuyện càng lúc càng thú vị rồi." George nhìn cục diện trước mắt, không khỏi nheo mắt lại.

Kazakiri Hyouka lại là tập hợp thể của trường lực khuếch tán AIM tự nhiên phát ra từ hai triệu ba trăm ngàn học sinh siêu năng lực,

hắn cảm thấy điều này tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, có thể lại là một loại thí nghiệm quy mô lớn nào đó của Thành phố Học viện.

Chương 216

“Kết thúc rồi!” Nắm đấm trái của người đá khổng lồ bị Kazakiri Hyouka chặn lại, nắm đấm phải hung hăng đập về phía Index.

Đúng lúc này, George cuối cùng cũng hiện thân ra tay.

“Siêu Pháo Điện Từ!” Hắn lấy một đồng xu ra, dùng tay búng nhẹ, Siêu Pháo Điện Từ được kích hoạt, trực tiếp đánh nát tay phải của người đá khổng lồ.

“Ai đó?

Lại là ngươi, đừng tưởng ta thật sự sợ ngươi!” Shirley giật mình, quay đầu nhìn George đột nhiên xuất hiện, lông mày lại nhíu chặt.

Dù đã đổi sang trang phục nam và đội mũ, nhưng cô ta vẫn nhận ra ngay đối phương chính là siêu năng lực gia cấp 5 Misaka Mikoto, ngay cả chiêu thức cũng giống hệt.

“Còn có thể tự động hồi phục, xem ra không phải là sản phẩm dùng một lần.” George thấy cánh tay phải bị gãy của người đá khổng lồ chỉ trong vài giây đã hồi phục lại như thường, cũng lộ ra chút kinh ngạc.

Hắn tưởng người đá khổng lồ của Shirley cũng giống như người đá khổng lồ mà Horvath trong thế giới Phù thủy tập sự thi triển, chỉ cần đánh nát là sẽ biến mất, bây giờ xem ra vẫn có chút khác biệt.

Nhưng điều này lại càng khiến hắn cảm thấy hứng thú hơn.

“Đòn tấn công như thế này dù có đến một trăm lần, một ngàn lần, cũng không thể phá hủy Alice của ta.” Shirley vung cây bút dầu trong tay, phóng ra pháp trận tăng phúc, người đá khổng lồ từ năm mét tăng lên tám mét, trở nên cường tráng hơn.

“Alice, giết hết bọn chúng đi!” Người đá khổng lồ gầm lên một tiếng giận dữ, hai tay chập lại đập về phía George.

George không đối đầu trực diện, mà một tay xách Kazakiri Hyouka, một tay xách Index, nhảy lùi về phía sau né đòn tấn công.

“Nếu tấn công từng bộ phận không có tác dụng, vậy thì cứ nghiền nát toàn bộ thử xem.” Hắn đặt hai người xuống đất, chỉ thấy hai tay hắn chập lại rồi kéo ra, một khẩu pháo hạt được hình thành.

Hắn truyền toàn bộ điện lực vào khẩu pháo hạt, nhắm thẳng vào người đá khổng lồ đang điên cuồng lao tới.

“Pháo Điện Từ Plasma!” Một luồng plasma khổng lồ bắn ra, trực tiếp hóa hơi phần ngực của người đá khổng lồ, sau đó hắn vung tay, luồng plasma quét từ đầu đến chân người đá khổng lồ, khiến nó hoàn toàn bị hóa hơi, biến mất trong không khí.

Lần này, người đá khổng lồ không còn phục hồi nữa.

“Xem ra phải đánh nát toàn bộ một lần mới tiêu diệt được.” “Đây...

đây chính là thực lực của siêu năng lực gia cấp 5 sao?” Shirley nhìn người đá khổng lồ của mình bị hóa hơi hoàn toàn, trong lòng không khỏi run rẩy.

“Sao lại mạnh đến thế!” Cô ta biết năng lực gia cấp 5 rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này, có thể một chiêu tiêu diệt Alice của cô ta.

“Không dễ dàng như vậy đâu, để ta xem ngươi có thể tung ra đòn tấn công như thế mấy lần.” Sau khi hoàn hồn, cô ta lập tức lẩm nhẩm thần chú, dùng bút dầu vẽ pháp trận trên mặt đất, chưa đầy một giây, người đá khổng lồ lại một lần nữa trồi lên từ mặt đất.

Tuy nhiên, chưa kịp ngẩng đầu ra lệnh cho người đá khổng lồ tấn

công thì đồng tử cô ta bỗng co rút lại.

Bởi vì cô ta nghe thấy giọng của George, mà giọng nói này lại ở ngay bên tai cô ta.

"Xem ra mấu chốt vẫn là ở trên người ngươi, chỉ có đánh bại ngươi mới có thể ngăn người đá khổng lồ tái sinh." Cô ta đứng dậy, tung một cú thúc cùi chỏ ra sau nhưng lại đánh vào không khí.

Chưa kịp tiếp tục tấn công, cô ta cảm thấy đầu óc choáng váng rồi ngất xỉu trên mặt đất.

Thì ra George thấy Shirley lại triệu hồi một người đá khổng lồ nữa, liền dùng điện lực kích thích cơ thể, nhanh chóng đến sau lưng Shirley, né được cú thúc cùi chỏ của cô ta rồi vỗ một phát vào gáy khiến cô ta ngất đi.

"Xem ra pháp sư ở thế giới này, thân thể cũng không được tốt lắm, không biết có phải là trường hợp cá biệt không." Thực ra ma thuật của nữ pháp sư này không yếu, người đá khổng lồ cô ta triệu hồi ra sức mạnh lớn, phòng ngự cao, còn có thể tự chữa lành, dù bị phá hủy ngay lập tức cũng có thể tiếp tục triệu hồi ra.

Siêu năng lực gia bình thường gặp phải đúng là khó đối phó, ngay cả Misaka Mikoto, nếu không dùng người khổng lồ sấm sét thì e là cũng gặp phiền phức.

Nhưng tiền đề là nữ pháp sư phải ẩn nấp trong bóng tối để điều khiển, chứ đứng lồ lộ trước mặt người khác như thế này, mà bản thân năng lực cận chiến lại không mạnh, rất dễ bị nhắm vào và hạ gục.

"Để ta xem ký ức của ngươi nào!" Nữ pháp sư này thực lực không yếu, trong giới ma thuật hẳn cũng có chút địa vị, có lẽ sẽ thu được không ít thông tin hữu ích.

“Chiết Tâm Trí Thuật!” Kết hợp Chiết Tâm Trí Thuật và Thần giao cách cảm, George đặt tay lên trán Shirley, bắt đầu đọc ký ức của cô ta.

Ký ức của một người trong hai mươi mấy năm có bao nhiêu?

Chắc chắn là rất rất nhiều, dù bỏ qua những ký ức không quan trọng, chỉ xem những ký ức quan trọng, nếu chuyển thành video thì xem mấy tháng cũng không hết.

Nhưng đó chỉ là trong tình huống bình thường.

Trong não người, tư duy vận hành với tốc độ cao, tinh thần lướt qua nhanh chóng, tốc độ đọc ký ức thực ra nhanh hơn thực tế rất nhiều lần.

Giống như nằm mơ vậy, cảm giác như đã trải qua rất lâu trong mơ, nhưng khi tỉnh lại mới phát hiện chỉ ngủ được một lát.

Đặc biệt là khi gục trên bàn ngủ trưa.

Vì vậy, chưa đầy một phút, George đã buông tay khỏi trán Shirley, chỉ là vẻ mặt của hắn lúc này vô cùng đặc sắc.

“Không ngờ, lại là như vậy!” Thu hoạch từ việc đọc ký ức của Shirley vượt xa tưởng tượng của hắn, khiến hắn cuối cùng cũng thực sự hiểu rõ về thế giới này.

Đầu tiên hãy nói về trải nghiệm của Shirley.

Shirley Cromwell, pháp sư thuộc lực lượng đặc biệt “Giáo Hội Tà Thuật Cần Thiết” của Thanh Giáo Anh Quốc.

Lĩnh vực sở trường của cô ta là thuật thức thuộc tính Thổ, tiêu biểu là điều khiển Golem, đồng thời cô ta cũng là chuyên gia giải mã của Thanh Giáo Anh Quốc, chuyên gia về giải mã cấu trúc và bảo tồn các mật mã ẩn giấu trong tranh ngụ ngôn và văn chương.

Hai mươi năm trước, một bộ phận pháp sư của Thanh Giáo Anh Quốc và một bộ phận nhà khoa học trong Thành phố Học viện có chung một ý tưởng, họ muốn thử để ma thuật và khoa học hợp tác với nhau.

Họ muốn tập trung kỹ thuật và tri thức của cả hai bên vào cùng một cơ sở, thử kết hợp siêu năng lực và ma thuật để tạo ra một "Thuật giả" mới.

Thuật giả vừa có thể thi triển siêu năng lực, vừa có thể thi triển ma thuật, đó sẽ trở thành tồn tại mạnh nhất.

Kết quả hiển nhiên là thất bại.

Ở thế giới này, ma thuật và siêu năng lực gia không thể dung hợp với nhau, nếu không nhẹ thì thất khiếu chảy máu trọng thương, nặng thì cơ thể trực tiếp sụp đổ tử vong. ...

Shirley Cromwell lúc đó theo sự phân công của cấp trên, dạy cho siêu năng lực gia Alice Volya đến từ Thành phố Học viện thuật thức ma thuật.

Sau khi Alice thi triển thuật thức mà Shirley dạy, đã thất khiếu chảy máu, trọng thương ngã xuống đất.

Đúng lúc này, phái Kỵ Sĩ trong Thanh Giáo, những người căm ghét siêu năng lực gia và phản đối sự giao lưu giữa ma thuật và khoa học, đã xông vào.

Để giúp Shirley trốn thoát, Alice đã bị một Kỵ Sĩ dùng chiến chùy đánh chết tại chỗ.

Vì vậy, Shirley vô cùng căm hận phái Kỵ Sĩ trong giáo hội, và cho rằng việc các nhà khoa học và pháp sư tùy tiện kéo gần khoảng cách chỉ tạo ra bi kịch.

Và nếu muốn phe khoa học và phe ma thuật không còn xung đột,

cách duy nhất là phân định rõ ràng lĩnh vực của mỗi bên, tách biệt hoàn toàn.

Nhưng cách đây không lâu, cấp cao của Thanh Giáo lại đạt được một thỏa thuận hợp tác nào đó với cấp cao của Thành phố Học viện, đưa cấm thư mục lục quan trọng đến sống trong Thành phố Học viện, điều này khiến cô ta lại nhớ đến bi kịch năm xưa.

Thế là cô ta dứt khoát quyết định một mình đến Thành phố Học viện, tấn công những mục tiêu quan trọng là chìa khóa của Khu Vực Số Ảo, Cấm Thư Mục Lục và Imagine Breaker, để kích động mâu thuẫn giữa giới ma thuật và giới khoa học.

Để hai bên hiểu rằng, nếu tiếp tục hợp tác, sẽ chỉ gây ra chiến tranh giữa hai phe, từ đó phân định lại ranh giới.

Vì vậy Shirley cũng không hẳn là người xấu, ngược lại mục đích cuối cùng của cô ta là vì hòa bình của giới ma thuật và giới khoa học.

Chương 217

“Ma thuật lại không thể sử dụng cùng với siêu năng lực, may mà mình trước giờ không dùng ma thuật quá lộ liễu, nếu không có lẽ đã gây ra một trận động đất lớn cho cả hai giới ma thuật và khoa học.” George thầm thấy may mắn.

Theo ký ức của Shirley, hắn biết được pháp sư ở thế giới này dùng cách tinh luyện sinh mệnh lực của cơ thể để có được ma lực, sau đó dùng thần chú, pháp trận, vật phẩm ma thuật và nhiều cách khác để phóng ra các loại ma thuật.

Còn siêu năng lực gia là mô phỏng năng lực của các Gemstone thuần tự nhiên, dựa vào việc kích thích não bộ sản sinh ra trường AIM để thực hiện hiện thực cá nhân, rồi dùng hiện thực cá nhân ảnh hưởng đến hiện thực vĩ mô, đạt được các hiệu quả siêu năng lực khác nhau.

Hai bên tuân theo những quy luật khác nhau.

Hắn cảm thấy pháp sư và siêu năng lực gia không thể cùng tồn tại, có thể là một khi trở thành siêu năng lực gia, cơ thể đã xảy ra một sự thay đổi nào đó, không thể tinh luyện sinh mệnh lực để có được ma lực nữa.

Nếu cưỡng ép tinh luyện, cơ thể sẽ xảy ra xung đột, từ đó dẫn đến thổ huyết, thậm chí cơ thể sụp đổ.

George không bị ảnh hưởng, là vì nguồn ma lực của hắn không phải có được bằng phương pháp tinh luyện sinh mệnh lực này.

Ma lực của hắn chủ yếu đến từ huyết mạch phù thủy, cơ thể bẩm sinh đã có ma lực, sau này lại có thêm minh tưởng, nhưng đó cũng là thông qua minh tưởng hấp thụ năng lượng bên ngoài chuyển hóa thành ma lực.

Và siêu năng lực của hắn cũng không hoàn toàn là siêu năng lực của thế giới này, siêu năng lực của hắn còn có cả siêu năng lực của dị nhân, cũng là một sản phẩm mới sau khi dung hợp.

Vì vậy, chỉ cần hắn không dùng phương pháp của thế giới này để tinh luyện sinh mệnh lực thu lấy ma lực, thì ma thuật và siêu năng lực của hắn sẽ không bao giờ xung đột.

Điều này đối với hắn không phải là vấn đề lớn.

Sau này hắn chỉ cần học ma thuật của thế giới này, sau đó dùng ma lực của mình để thi triển, hiệu quả cũng sẽ như nhau.

"Xem ra mười vạn ba ngàn ma đạo thư này cũng không dễ lấy như vậy!" Quay đầu nhìn Kazakiri Hyouka và Index đang tiến lại gần, George không khỏi thở dài.

Từ ký ức của Shirley, hắn biết rằng, muốn dùng Chiết Tâm Trí Thuật, năng lực tâm linh và Lời nguyền Độc đoán để lấy được mười vạn ba ngàn ma đạo thư trong đầu Index, về cơ bản là không thể.

Index là một nữ tu thuộc Thanh Giáo Anh Quốc, vì bẩm sinh có năng lực ghi nhớ hoàn hảo, nên được giáo hội giao trọng trách ghi nhớ gần như toàn bộ ma đạo thư trên thế giới.

Tuy nhiên, để đề phòng Index mất kiểm soát và phản bội, mỗi năm giáo hội đều xóa ký ức của cô một lần, sau đó thay cho cô một người bạn đồng hành mới, thiết lập mối quan hệ mới.

Mãi cho đến khi trong một lần bất ngờ gặp được chàng trai siêu tốt bụng Kamijou Touma, dưới sự giúp đỡ của Kamijou Touma và người bạn đồng hành cũ của Index, Index cuối cùng cũng không cần phải bị xóa ký ức nữa.

Nhưng trong cơ thể cô vẫn tồn tại một hệ thống ma thuật phòng ngự tên là "John's Pen".

Đây là trang bị phòng ngự mạnh nhất do các pháp sư hàng đầu của giáo hội cùng nhau thiết kế, có thể tùy ý vận dụng tri thức ma thuật của mười vạn ba ngàn ma đạo thư, bảo vệ hoàn toàn bộ não của Cấm Thư Mục Lục khỏi sự cướp đoạt của kẻ khác.

Khi có người cưỡng ép đọc thông tin của "Cấm Thư Mục Lục", "John's Pen" sẽ bị kích hoạt cưỡng chế.

Khi Index đối mặt với nguy hiểm đến tính mạng (như mất máu quá nhiều), "John's Pen" cũng sẽ thức tỉnh.

Vì vậy, trừ phi George có thể phá giải "John's Pen", nếu không sẽ không thể cưỡng ép học được bất kỳ tri thức ma thuật nào từ não của Index.

Và trong trường hợp không làm tổn thương não của Index mà cưỡng ép phá hủy "John's Pen", nói thật hắn cảm thấy mình không có chút nắm chắc nào.

Dù sao thì pháp sư của thế giới này, mạnh hơn nhiều so với những gì hắn tưởng tượng trước đây.

Nghe nói pháp sư ở thế giới này khi đưa kỹ thuật ma pháp lên đến đỉnh cao, lĩnh ngộ được bản chất của ma thuật, có khả năng bước vào Thần Vực trở thành Ma Thần, mà Ma Thần mạnh mẽ có thể tùy ý hủy diệt cả vũ trụ và thế giới.

Không thể phá hủy "John's Pen", vậy chỉ có thể để Index chủ động dạy cho hắn tri thức ma đạo thư trong đầu cô.

Nhưng điều này cũng không thực tế.

Bởi vì trách nhiệm của Index với tư cách là Cấm Thư Mục Lục, chính là bảo vệ mười vạn ba ngàn ma đạo thư, huống chi còn có các pháp sư thực lực mạnh mẽ của Thanh Giáo đang bảo vệ gần đó.

Thay vì như vậy, còn không bằng hắn lẻn vào các giáo hội lớn, tìm

cách trộm xem những ma đạo thư nguyên bản đó.

“Thôi bỏ đi, tạm thời không nghĩ đến những chuyện này nữa, dù sao thu hoạch hôm nay cũng không nhỏ.” Lắc lắc đầu, hắn không còn bận tâm đến những chuyện này nữa, trước khi học ma thuật của thế giới này, hắn phải nâng cấp siêu năng lực lên cấp 5 trước, điều đó cần hai tháng thời gian.

Hai tháng đủ để hắn từ từ vạch ra một kế hoạch phù hợp.

Hôm nay có thể biết được nhiều thông tin về giới ma thuật từ trong đầu Shirley, đã được coi là một niềm vui bất ngờ.

Huống chi hắn còn tiện thể ghi nhớ những nội dung liên quan đến thuật thức Kabbalah trong đầu Shirley, sau này có thể thử dùng ma lực của mình xem có thể tái hiện lại được không.

“Misaka onee-chan, cảm ơn chị đã cứu chúng em!” Index nhìn George, cùng Kazakiri Hyouka cúi đầu cảm ơn.

George nghe vậy lại cười xua tay: “Không phải Misaka onee-chan, mà là Misaka onii-chan đó!” Mặc dù bây giờ không lấy được mười vạn ba ngàn ma đạo thư, nhưng cứ tạo quan hệ tốt trước, sau này nói không chừng sẽ có cơ hội.

“Misaka onii-chan?” Index nhìn George trong bộ đồ nam, chớp chớp mắt, vẻ mặt bối rối.

Chẳng phải chỉ đổi bộ quần áo thôi sao, sao onee-chan lại biến thành onii-chan?

“Chị onee-chan, thì ra hai người ở đây.” Lúc này, một bóng người xuất hiện ngay bên cạnh George, rồi ôm chầm lấy cánh tay hắn.

Chính là Shirai Kuroko vừa cứu xong những người dân thường bị mắc kẹt ở khu phố ngầm, nghe thấy động tĩnh bên này liền dịch chuyển tức thời qua.

“Chị onee-chan lại còn thay đồ nam, trông đẹp trai quá đi!” Nhìn thấy George mặc đồ nam, ánh mắt của Shirai Kuroko dần trở nên biến thái. ...

“Tôi không phải Misaka Mikoto, tôi là onii-chan của cô ấy, Misaka George.” George rút cánh tay mình ra khỏi vòng tay của Shirai Kuroko, thuận miệng nói đùa.

“Misaka onii-chan, onee-chan thì ra chị thích chơi trò này, vậy để em thử xem anh có thứ mà một onii-chan nên có không!” Ánh mắt Shirai Kuroko lóe lên tia gian xảo, một tay nhanh như chớp tấn công về phía nửa người dưới của George, chỉ là chưa kịp đưa tay tới nơi, một luồng điện đã từ người George bùng lên, giật cô ngã xuống đất.

“Cô đúng là hàng cực phẩm.” Khóe miệng George giật giật, vẫy tay với Index và Kazakiri Hyouka: “Được rồi, tôi còn có việc, đi trước đây!” Ở lại đây cũng không có chuyện gì, chi bằng đi tìm chỗ thử nghiệm ma thuật của thế giới này vừa mới học được.

George đi không lâu, Kamijou Touma và Misaka Mikoto đã tìm đến.

Nhìn thấy xung quanh hỗn loạn, cùng với Shirley bị đánh ngất và Shirai Kuroko vừa tỉnh lại còn đang mơ màng, họ đầy nghi hoặc hỏi Index và Kazakiri Hyouka: “Ở đây đã xảy ra chuyện gì?” Index có chút kỳ lạ nhìn Misaka Mikoto, chỉ vào Shirley vẫn còn hôn mê ở đằng kia: “Vừa nãy cô ta tấn công chúng tôi, may mà onii-chan Misaka George của cậu đi ngang qua đây cứu chúng tôi, hai anh em cậu trông thật giống nhau, nếu không phải mặc đồ khác nhau, thật sự không nhận ra được.” Kazakiri Hyouka bên cạnh vội vàng gật đầu, tỏ vẻ đồng tình với lời của Index.

Lúc này Misaka Mikoto lại có chút ngơ ngác: “Onii-chan của tôi, Misaka George, tôi lấy đâu ra onii-chan?” “Chị onee-chan, chị có onii-

chan sao không nói cho em biết, hại em mất mặt quá!" Shirai Kuroko đỏ mặt chỉnh lại mái tóc bị điện giật xù lên của mình.

Nghĩ đến việc mình vừa rồi lại ra tay tấn công vào chỗ hiểm nửa người dưới của onii-chan Misaka Mikoto, bây giờ thật sự là xấu hổ muốn chết.

"Tôi không có onii-chan... mặc đồ nam... tôi biết rồi, là cậu ta!" Misaka Mikoto mở miệng phủ nhận, sau đó người khựng lại, lập tức nghĩ ra là ai.

Sau khi sự kiện thể nhân bản kết thúc, vì thiết bị của Thành phố Học viện có hạn, đại đa số các Misaka-imouto đều được gửi đến các viện nghiên cứu trên khắp thế giới để điều trị.

Chỉ có mười mấy Misaka-imouto ở lại bệnh viện trong Thành phố Học viện.

Nhưng trang phục thường ngày của họ về cơ bản giống hệt cô, điểm khác biệt duy nhất là trên đầu có đeo kính nhìn đêm quân dụng.

Mà người thích mặc đồ nam, lại có thực lực mạnh đến mức có thể đánh bại nữ pháp sư, trong các Misaka-imouto, chỉ có thể là người đột biến số 9981 kia.

"Chị onee-chan, cậu ta không phải onii-chan của chị sao?" Shirai Kuroko tò mò hỏi.

Những người khác cũng tò mò xúm lại gần.

Chương 218

"Cậu ấy quả thực có quan hệ huyết thống với tôi, nhưng không phải onii-chan của tôi, nói đúng ra thì là em gái tôi, chỉ là cậu ấy thích đóng giả con trai thôi." Misaka Mikoto nhìn mấy người đang tò mò, có chút đau đầu giải thích.

Sự kiện Misaka-imouto, vì phải đối mặt với cấp cao của Thành phố Học viện, lo lắng gây phiền phức cho bạn bè như Shirai Kuroko, nên cô vẫn luôn không nói cho họ biết.

Bây giờ đã gặp phải, cũng chỉ có thể giải thích như vậy.

"Chị onee-chan lại còn có em gái, em ấy học ở trường nào trong Thành phố Học viện?

Sao không đến trường trung học Tokiwadai của chúng ta, em ấy..." Nghe Misaka Mikoto còn có một người em gái giống hệt mình, Shirai Kuroko lập tức phấn khích, nếu chuyển đến trường của họ, sau này chẳng phải là niềm vui nhân đôi sao.

Misaka Mikoto vội vàng chuyển chủ đề: "Kuroko, bây giờ không phải lúc nói chuyện này, mau chóng xử lý kẻ xâm nhập này mới là quan trọng nhất..." Bên kia, sau khi George rời đi, trước tiên hắn ẩn thân xác định gần đó không có robot siêu nhỏ của Aleister, mới dùng Phép Độn thổ biến mất tại chỗ, xuất hiện ở một vùng ngoại ô không người bên ngoài Thành phố Học viện.

Thành phố Học viện ở đâu cũng có những robot siêu nhỏ phụ trách giám sát, dù hắn có ẩn thân thì nhiều việc cũng không tiện.

Vì vậy hắn tìm một nơi bên ngoài Thành phố Học viện, nghiên cứu và luyện tập ma thuật đều tiến hành ở bên ngoài, khi cần tiến hành thí nghiệm nâng cao năng lực mới quay trở lại bên trong.

“Thuật thức Kabbalah, ảo ảnh con người được tạo ra từ đất sét.” George đứng trên bãi cỏ, điều khiển ma lực dần dần vẽ ra pháp trận của thuật thức Kabbalah trên mặt đất.

Để thi triển ma thuật này, không nhất thiết phải dùng bút dầu để vẽ pháp trận, trực tiếp dùng ma lực vẽ cũng không có vấn đề gì.

Shirley dùng bút dầu vẽ, là vì cây bút dầu trong tay cô ta không phải là bút dầu bình thường, mà được làm từ muối thánh và dầu thánh, có thể tăng cường uy lực của tượng đá sau khi thành hình.

Khi pháp trận hoàn thành, đất sét trên mặt đất bắt đầu rung chuyển, dần dần hóa thành hình dạng một người đá, chỉ là nó còn chưa hoàn toàn thành hình đã sụp đổ.

“Xem ra không dễ dàng như vậy, phải luyện tập nhiều hơn.” Đối với việc nó sụp đổ, George không hề để tâm, ngược lại trên mặt còn lộ ra nụ cười.

Bởi vì điều này chứng minh, ma lực của hắn có thể sử dụng ma thuật của thế giới này, sẽ không bị ảnh hưởng vì ma lực khác biệt.

Ma thuật của thế giới này rất đặc biệt, giống như người đá khổng lồ được tạo ra bằng thuật thức Kabbalah này, thực ra là ma thuật mà pháp sư mô phỏng theo điển tích thần linh trong thần thoại nhân loại nặn đất tạo người.

Chỉ là người không phải thần, không thể tạo ra sinh mệnh thực sự, chỉ có thể tạo ra người đá khổng lồ mang theo một chút trí tuệ sơ cấp.

Và về cơ bản, ma thuật của thế giới này đều đến từ đó, đại bộ phận ma thuật đều là mô phỏng theo truyền thuyết thần thoại.

Thậm chí rất nhiều vật phẩm ma thuật uy lực mạnh mẽ, cũng là mô phỏng theo thần khí trong truyền thuyết thần thoại, từ đó có được sức mạnh to lớn.

Ở thế giới này, ban đầu không có pháp sư và siêu năng lực gia, chỉ có Gemstone, tức là những người bẩm sinh đã có thể sử dụng sức mạnh siêu nhiên.

Pháp sư đều là những người không có tài năng bẩm sinh đó, để có được sức mạnh phi phàm, họ mô phỏng những truyền thuyết thần thoại, với ý chí, may mắn và ngộ tính vượt xa người thường, cuối cùng mới xuất hiện.

Vì vậy, các pháp sư ngày xưa, phần lớn cuộc đời đều trải qua nhiều trắc trở.

Ví dụ như không thể cứu người thân khỏi bệnh nặng, lương thực không đủ mà phải tương tàn lẫn nhau, gia đình bị sát hại để báo thù mà phải nhẫn nhục chịu đựng, v.v.

Trong tình huống cực đoan đó, mới có thể vượt qua người thường, trở thành một pháp sư, tạo ra ma đạo thư nguyên bản của riêng mình.

Điều này cũng dẫn đến, việc truyền thừa của pháp sư vô cùng khó khăn, không yêu cầu tài năng bẩm sinh, nhưng yêu cầu về tâm trí hậu thiên lại cực cao, số lượng cũng vô cùng hiếm hoi.

Và đa số cũng xuất hiện trong các tôn giáo, trong tôn giáo có nhiều tín đồ cuồng tín hơn, câu chuyện thần thoại cũng nhiều hơn.

Mãi cho đến sau này, hai pháp sư vô cùng mạnh mẽ là Mathers và Westcott, đã cùng nhau thành lập hội ma thuật 'Bình Minh Vàng'.

Hai người dẫn theo một lượng lớn pháp sư thực lực mạnh mẽ, đã tham khảo và tích hợp các hệ thống ma thuật của các tôn giáo khác nhau, tạo ra hình thái sơ khai của ma thuật phương Tây hiện đại, khiến việc nhập môn ma thuật trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, hội ma thuật Bình Minh Vàng hùng mạnh không lâu

sau, vì một lý do không rõ mà nội bộ lục đục rồi tan rã, người sáng lập và đại bộ phận thành viên đều tử vong. ...

Người đá khổng lồ theo thuật thức Kabbalah mà George đang học hiện tại, chính là nhờ sự hoàn thiện của ma thuật hiện đại, mới có thể thi triển dễ dàng như vậy.

"Tiếp tục!" Muốn học một hệ thống ma thuật mới, tự nhiên không thể thiếu việc luyện tập rất nhiều, về mặt này hắn rất có kinh nghiệm.

Hơn nữa, Shirley với tư cách là một chuyên gia giải mã chính thống của Thanh Giáo, từ nhỏ đã học ma thuật trong Thanh Giáo, đã xem qua không ít ma thuật, sở trường nhất là thuật thức thuộc tính Thổ, nhưng không có nghĩa là chỉ biết thuật thức thuộc tính Thổ.

Vì vậy hắn muốn tiêu hóa toàn bộ ma thuật trong não Shirley, thực ra cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Ngay khi George đang chuyên tâm học tập và luyện tập ma thuật mới, cơ thể hắn đột nhiên khựng lại, miệng lẩm bẩm: "Lại đến rồi!" Một tầm nhìn mới, một phần ký ức mới, xuất hiện.

"Nhân loại, Elf, Morgoth, đây chẳng lẽ là...

Trung Địa!" George từ từ ngồi dậy từ mặt đất, sau khi tiêu hóa xong ký ức của cơ thể mới, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Sáu bộ phim «Chúa tể những chiếc nhẫn» và «Người Hobbit» đương nhiên hắn đã xem qua, lúc đó vì có nhiều chỗ xem không hiểu, hắn còn đặc biệt đi tra một số tài liệu bối cảnh.

Vì vậy kết hợp với ký ức của cơ thể nhân loại hiện tại, hắn nhanh chóng hiểu ra mình đã đến Trung Địa kỳ ảo.

Chỉ là điều khiến hắn không ngờ tới, là dòng thời gian mà phân thân này của hắn đang ở không phải là dòng thời gian của Người Hobbit trong Kỷ Đệ Tam, cũng không phải là dòng thời gian của Chúa

tể những chiếc nhẫn sáu mươi năm sau Người Hobbit.

Mà là dòng thời gian của Kỷ Đệ Nhất siêu nguy hiểm, từ vài ngàn thậm chí hàng vạn năm trước.

Lúc này, đại ma thần thực sự Morgoth, vẫn chưa bị các vị thần trục xuất ra ngoài hư không vĩnh hằng, đại ma vương Sauron người đã rèn nên chiếc nhẫn chủ vẫn chỉ là phó quan của Morgoth.

Những con rồng đáng sợ như Smaug có thể hủy diệt cả vương quốc người lùn, trong quân đội của Morgoth chỉ là một tên lính quèn.

Và những Balrog suýt nữa đã hạ gục Gandalf, trong kỷ nguyên này không phải một hai con, mà là cả một quân đoàn.

Nhưng theo quan điểm của George, nguy hiểm là nguy hiểm, nhưng cơ hội cũng không ít, tộc Elf thời kỳ này vô cùng mạnh mẽ.

Đại bộ phận đều là những Calaquendi cao quý đã tắm mình trong ánh sáng của Thánh Thụ, đã cùng các vị thần sống một thời gian rất dài ở Aman Valinor, học được rất nhiều năng lực và ma thuật từ các vị thần.

Lúc này các vị thần vẫn còn cư ngụ ở Valinor tận cùng phía tây, chưa mang Valinor bay đi.

Mặt đất vẫn chưa phải là hình cầu như sau này, đều là một khối lục địa hoàn chỉnh.

Nếu có cơ hội, hắn thậm chí có thể đến Valinor học ma thuật từ các vị thần.

Chỉ tiếc là phân thân này của hắn là con người, không phải Elf, nếu không cống hiến đủ nhiều cho thế giới này, các vị thần sẽ không cho phép một người phàm bước vào Valinor.

Trước đây hắn luôn hy vọng đừng tạo cho mình thêm những phân

thân lộn xộn nữa, tốt nhất là một nam nhân loại trưởng thành, bây giờ thì đúng là một phân thân nam nhân loại trưởng thành, hắn lại hy vọng là một Elf.

Bởi vì Elf chỉ cần thành tâm sám hối, là có thể được các vị thần tha thứ, trở về Valinor sinh sống.

Nói về chuyện của Elf và các vị thần, thì dài dòng lắm, thực ra hắn cũng chỉ biết đại khái.

Đại khái là trong hư không vĩnh hằng, tồn tại một vị thần vĩ đại tên là Eru Ilúvatar, ngài là Đấng Sáng Tạo toàn tri toàn năng, người tạo ra Trung Địa.

Ý niệm của ngài phân ra vô số tinh thần thể, và dùng ngọn lửa bất diệt ban cho chúng ý chí, trong đó có mười lăm tinh thần thể lớn, vô số tinh thần thể nhỏ, những tinh thần thể lớn gọi chung là Valar, những tinh thần thể nhỏ gọi chung là Maiar.

George cảm thấy đó là sự khác biệt giữa chủ thần và thần cấp thấp.

Ilúvatar cùng những tinh thần thể này cùng nhau tấu lên khúc nhạc sáng thế, tạo ra vũ trụ và một vùng lục địa, chính là vùng lục địa Trung Địa này.

Valar và Maiar đến vùng lục địa này, dùng thần lực của họ bắt đầu làm cho vùng lục địa hoang vu này trở nên phong phú, khiến vùng lục địa hoang vu trở nên có núi có sông, có các loại hoa cỏ cây cối và côn trùng dã thú.

Chương 219

Họ tạo ra hai ngọn đèn khổng lồ, chiếu sáng vùng lục địa xinh đẹp, chờ đợi con cái của Ilúvatar ra đời.

Ilúvatar muốn tạo ra hai loại sinh mệnh trên vùng lục địa này, chúng cũng là chủ âm của vùng lục địa này trong tương lai, Elf và con người.

Đây chính là Kỷ Song Đăng ban đầu.

Nhưng một trong những Valar mạnh nhất là Melkor, cũng chính là đại ma thần Morgoth sau này, không muốn như vậy, hắn muốn độc chiếm vùng lục địa này, trở thành chúa tể của vùng lục địa này.

Thế là hắn phá hủy hai ngọn đèn, dẫn theo những Maiar bị hắn làm ô uế, chính là Sauron và những Balrog đó, và phát động chiến tranh với các Valar và Maiar khác.

Sức mạnh của hai bên quá lớn, dẫn đến thế giới tốt đẹp mà các vị thần tạo ra bắt đầu sụp đổ.

Bởi vì Elf và con người vẫn chưa ra đời, các vị thần không muốn vì chiến tranh với Melkor mà khiến cả thế giới bị phá hủy, nên đã chủ động rút lui đến vùng đất Aman tận cùng phía tây của thế giới, cách một vùng biển lớn.

Họ dùng thần lực tạo ra một thiên đường thần thánh hoàn hảo ở đó, và trồng hai cây Thánh Thụ vàng và bạc, mở ra Kỷ Song Thụ.

Sau đó rất lâu, lứa Elf đầu tiên cuối cùng cũng ra đời, họ có vẻ đẹp khiến các vị thần cũng phải yêu thích và tuổi thọ vô tận.

Melkor bắt đi một số Elf, dùng phương pháp tà ác cải tạo chúng thành những Orc xấu xí, dùng để chế nhạo Ilúvatar.

Điều này cũng hoàn toàn chọc giận các vị thần, họ cùng nhau ra tay đánh bại Melkor, giam cầm hắn ở Valinor, và bắt đầu đề nghị các Elf di cư đến Valinor xinh đẹp hơn để sinh sống.

Một bộ phận nhỏ Elf không muốn rời bỏ quê hương, chọn ở lại phía đông Trung Địa, chính là tộc Silvan sau này, còn được gọi là Wood Elf và Dark Elf.

Đại bộ phận đồng ý, nhưng có một bộ phận trong quá trình di cư vì tai nạn mà ở lại trung tâm lục địa Trung Địa, được gọi là Sindar, còn gọi là Edhil.

Bởi vì vua của họ, Thingol, đã từng đến Valinor, đã từng thấy hai Thánh Thụ, đã từng được sức mạnh của hai Thánh Thụ tưới nhuần.

Trong số những Elf đến Valinor, một bộ phận đã đến Valinor, nhưng vì yêu thích biển cả, nên ở lại bờ biển và các hòn đảo của Valinor sinh sống, được gọi là Teleri.

Một bộ phận khác thực sự sống cùng các vị thần ở Valinor, tắm mình trong ánh hào quang của hai Thánh Thụ, học hỏi các loại kiến thức từ các vị thần, trở nên ngày càng mạnh mẽ.

Trong đó, lứa đầu tiên đến Valinor sống ngay dưới hai Thánh Thụ, họ được gọi là tộc Elf Vanyar, có mái tóc vàng và làn da trắng nõn, là tộc Elf mạnh mẽ và xinh đẹp nhất, được Thần Vương và Thần Hậu vô cùng yêu quý.

Nữ hoàng Elf Galadriel trong phim, chính là vì kế thừa huyết mạch của tộc Vanyar từ bà nội, mới có sức mạnh to lớn như vậy.

Lứa thứ hai đến Valinor sống ở vòng ngoài hơn một chút, thích học các kỹ năng rèn đúc và sáng tạo từ thần công nghệ Aulë, cũng chính là vị thần đã tạo ra tộc người lùn, họ được gọi là tộc Noldor.

Tộc Vanyar và tộc Noldor đều là Calaquendi, cũng là High Elf.

Vốn dĩ mọi thứ đều rất tốt đẹp, nhưng cho đến khi Melkor mãn hạn tù, giả vờ hoàn toàn hối cải, được các vị thần tha thứ, bắt đầu gieo rắc ly gián ở Valinor, khiến các Elf tưởng rằng mình bị giam cầm, từ đó phản bội các vị thần trở về Trung Địa. ...

Vua của tộc Elf Noldor có một người con trai cả tên là Fëanor, tài năng thiên bẩm nhưng tính cách vô cùng cố chấp, dựa vào năng lực siêu phàm đã rèn ra những viên Silmaril có thể lưu trữ sức mạnh ánh sáng của hai Thánh Thụ.

Vẻ đẹp và sức mạnh của những viên Silmaril khiến các vị thần cũng phải kinh ngạc, cũng khiến Fëanor trở nên cuồng vọng tự đại.

Sau này dưới sự xúi giục của Melkor, hắn dẫn một nhóm Elf bắt đầu gây hấn với các vị thần, cuối cùng bị trục xuất đến một pháo đài bên ngoài thành chính, nội tâm càng thêm oán hận các vị thần.

Mưu kế của Melkor thành công, sợ bị các vị thần thanh toán, hắn đã phá hủy hai Thánh Thụ, giết chết cha của Fëanor, cướp đi ba viên Silmaril, một lần nữa trở về pháo đài Angband ở Trung Địa ẩn náu.

Fëanor biết chuyện liền nổi giận, đặt tên cho Melkor là Morgoth, dẫn theo bảy người con trai lập lời thề, dù có truy đuổi đến chân trời góc bể, cũng thề phải tìm Morgoth báo thù, đoạt lại những viên Silmaril.

Và hắn đã huy động tất cả các Elf Noldor, bao gồm cả hai người em trai cùng cha khác mẹ, rời khỏi Valinor đến Trung Địa, tìm Morgoth báo thù giết cha, thoát khỏi sự kiểm soát của các vị thần, tự mình làm chủ.

Các Elf Noldor đầu óc nóng lên, dưới sự dẫn dắt của Fëanor đã đến bờ biển, vì tộc Teleri phụ trách đóng tàu ở bờ biển không muốn chống lại mệnh lệnh của các vị thần, hắn còn ra lệnh tàn sát tộc Teleri, cướp thuyền rời khỏi Valinor.

Các vị thần biết chuyện vô cùng đau lòng, tử thần Mandos còn đích thân đuổi theo cảnh cáo.

Trong đó, gia đình đại thái tử và gia đình nhị thái tử của tộc Noldor phớt lờ cảnh cáo, tam thái tử thì tỉnh ngộ, dẫn một bộ phận tộc nhân theo Mandos trở về Valinor, gia đình tam thái tử không tham gia vào vụ tàn sát tộc Teleri, nên được các vị thần tha thứ.

Trong đó, ba người con trai và cô con gái út Galadriel của tam thái tử, vẫn muốn đến Trung Địa phiêu bạt một phen, nên không theo về Valinor.

Đây cũng là lý do tại sao trong phim Galadriel luôn cầu xin các vị thần tha thứ, hy vọng có thể trở về Valinor.

Các vị thần đối với tộc Elf Noldor rời đi vô cùng thất vọng, đã dựng lên những ngọn núi cao và hàng rào bên ngoài Valinor, không còn chào đón bất kỳ Elf nào trở về Valinor, cũng không còn quan tâm đến mọi chuyện xảy ra ở Trung Địa nữa.

Tuy nhiên, vì lúc này đứa con thứ hai của Ilúvatar là con người đã ra đời ở Trung Địa, họ vẫn dùng thần lực đẩy hai Thánh Thụ đã khô héo ra một hoa một quả.

Một hoa một quả lần lượt hóa thành mặt trời và mặt trăng, mang lại ánh sáng cho Trung Địa, còn tạo ra rất nhiều ngôi sao, khiến sức mạnh của quân đội hắc ám Morgoth suy yếu đáng kể.

Từ đó mở ra Kỷ Thái Dương, cũng chính là Kỷ Đệ Nhất bắt đầu.

Tộc Elf Noldor rời khỏi Valinor cũng xảy ra một lần lục đục nội bộ, gia đình Fëanor đổ bộ lên Trung Địa trước đã đốt cháy thuyền, hại hai đội còn lại phải đi đường vòng.

Nhóm Calaquendi của Fëanor đổ bộ trước đã có một trận chiến ác liệt với Morgoth.

Đó chính là trận chiến nổi tiếng dưới các vì sao.

Kết quả là Fëanor đơn đấu với Morgoth và tử trận, Morgoth cũng bị chấn động bởi sức mạnh của các Calaquendi, vốn mạnh hơn nhiều so với Grey Elf và Wood Elf.

Sau này, gia đình nhị thái tử và bốn người con của tam thái tử dẫn theo tộc nhân của mình, vượt qua những ngọn núi băng cuối cùng cũng đến được Trung Địa.

Mặc dù vẫn còn ấm ức về việc gia đình đại thái tử đốt thuyền, nhưng họ vẫn liên hợp lại đánh cho quân đội của Morgoth chỉ có thể co cụm trong những ngọn núi sắt, không dám ra ngoài gây rối nữa.

Nhưng rất lâu sau đó, Morgoth đã nuôi dưỡng ra những con rồng khổng lồ và một lượng lớn Orc, cũng như chiêu mộ rất nhiều con người tin theo mình, phát động tấn công vào các Elf Noldor, con người và người lùn đã sống trong hòa bình một thời gian dài.

Sau hàng trăm năm chiến loạn, cuối cùng các Elf Noldor gần như bị tiêu diệt hoàn toàn, thế lực của Morgoth lan rộng khắp Trung Địa.

Sau này, một nhà hàng hải trong loài người và người vợ Elf của ông đã mang theo một viên Silmaril, dưới sự dẫn đường của thần biển đã đến Valinor, kể cho các vị thần nghe mọi chuyện ở Trung Địa.

Các vị thần đã tha thứ cho tội lỗi mà các Elf Noldor đã phạm phải, một lần nữa giáng lâm xuống Trung Địa, giải quyết triệt để Morgoth, giam hắn vào hư không vĩnh hằng.

Sauron và vài con Balrog, rồng khổng lồ may mắn sống sót, đã hoảng loạn trốn đến các góc khuất bí mật trên thế giới để ẩn náu.

Trận đại chiến này cũng khiến toàn bộ vùng Beleriand của Trung Địa chìm xuống đáy biển, chỉ còn lại vùng lục địa tương đối hẻo lánh ở phía đông.

Từ đó Kỷ Đệ Nhị bắt đầu.

Sau đó hòa bình kéo dài rất lâu, Sauron cảm thấy các vị thần không còn chú ý đến Trung Địa nữa, kế thừa lý niệm của Morgoth, bắt đầu ngụy trang thân phận xuất hiện trong các thế lực trên lục địa, rèn nên chiếc nhẫn chủ.

Sauron bị đánh bại, Kỷ Đệ Nhị kết thúc, Kỷ Đệ Tam bắt đầu.

Câu chuyện trong phim chủ yếu diễn ra ở Kỷ Đệ Tam, chiếc nhẫn chủ bị hủy, Kỷ Đệ Tam kết thúc.

Theo ký ức của phân thân nhân loại hiện tại, George phán đoán rằng mình đang ở Kỷ Đệ Nhất, vì hiện tại Morgoth đang bị liên quân Elf Noldor chặn lại trong những ngọn núi sắt, Beleriand đang trong thời kỳ hòa bình.

"Không hổ là thế giới kỳ ảo, ngay cả một con người bình thường cũng có tố chất cơ thể mạnh mẽ như vậy!" Sắp xếp lại suy nghĩ, George vung hai tay, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Phân thân của hắn ở thế giới này, chỉ là một nam nhân loại trưởng thành bình thường nhất, nhưng tố chất cơ thể của nam nhân loại bình thường này, lại gấp hai ba lần tố chất cơ thể của một con người bình thường trong thế giới Marvel.

Thực ra điều này cũng có thể hiểu được, trong thế giới Marvel, tố chất cơ thể của con người ở các hành tinh khác nhau cũng có sự khác biệt lớn.

Chương 220

Chưa nói đến những người Asgard ở Thần Vực, tố chất cơ thể của người Kree cũng vượt xa người Trái Đất rất nhiều.

Vì vậy, trong một thế giới đầy màu sắc kỳ ảo như thế này, việc tố chất cơ thể của con người khác thường cũng có thể hiểu được, nếu không cũng không có cách nào cùng các Elf đi đánh Orc và những con quái vật đó.

Lợi ích đối với George là, tố chất cơ thể của bản thể và các phân thân khác lại được nâng cao không ít.

"Auuuu!" George vừa đứng dậy không lâu, tiếng sói tru vang lên, sáu con Warg xuất hiện xung quanh hắn.

Những con Warg thấy George đứng dậy, ánh mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên, nhưng rất nhanh đã cùng nhau lao về phía George.

Những con Warg này không giống như sói trên Trái Đất, mỗi con đều to bằng con hổ, sức mạnh và tốc độ còn vượt qua cả hổ trên Trái Đất, có lẽ hai ba con hổ Trái Đất cũng không đánh lại được một con Warg ở đây.

Chỉ có thể nói, các loài sinh vật trong thế giới kỳ ảo quả nhiên không tầm thường.

"Suýt nữa thì quên, còn có các ngươi!" Cơ thể nhân loại này thuộc về một bộ lạc con người gần đó, thời đại này con người vẫn chưa hình thành vương quốc, đều tồn tại dưới hình thức bộ lạc, nương tựa vào vương quốc của Elf để sinh tồn.

Khi cùng đồng đội ra ngoài đi săn, đã gặp phải Warg tấn công, sau một hồi chiến đấu đã bị Warg cắn chết.

Khi những con Warg đó đang truy đuổi hai con người khác, George vừa hay chiếm lấy cơ thể này.

Bây giờ có lẽ là những con Warg không đuổi kịp đồng đội của người này, nên đã quay lại thu hoạch thành quả lao động.

Đối mặt với những con Warg đang lao tới, George cúi xuống nhặt cây giáo sắt trên đất, người lóe lên ánh điện: "Đi!" Ánh điện mạnh mẽ mang theo cây giáo sắt tức thì bắn ra, trực tiếp xuyên qua một con Warg, ghim nó lên một cái cây lớn. ...

Chỉ vài con Warg, đừng nói là to hơn hổ, dù có to hơn voi George cũng không để vào mắt.

"Lại đây!" Hắn vẫy tay, cây giáo sắt được rút ra khỏi cây đại thụ, dưới sự điều khiển của hắn bay một vòng, xiên hết tất cả những con Warg còn lại đang lao tới.

Mặc dù Kỷ Đệ Nhất rất nguy hiểm, nhưng chỉ cần không gặp phải những tồn tại cấp bậc như Morgoth, Sauron và Balrog, thì người bình thường hắn thực sự không coi ra gì.

Sau khi xử lý xong mấy con Warg, hắn lại bắt đầu chìm vào suy tư.

Đó là con đường tiếp theo của hắn nên đi như thế nào?

Xác định mục tiêu trước, mục tiêu của tất cả các phân thân trên thế giới chỉ có một, đó là trở nên mạnh mẽ, thế giới này cũng không ngoại lệ.

Muốn có được sức mạnh mạnh nhất của thế giới này, cách tốt nhất tự nhiên là đến Valinor nơi các vị thần ở, nhận được sự truyền thừa của các vị thần.

Nhưng thời kỳ này, với tư cách là một người phàm không có công trạng gì chắc chắn không được, lén lút lẻn vào bị bắt không chừng

còn bị trừng phạt và giam cầm mấy chục năm, lãng phí thời gian vô ích.

Trừ khi hắn đánh bại Morgoth, hoặc giúp Elf đánh bại Morgoth, mang theo công trạng này đến Valinor, có lẽ mới có hy vọng.

Độ khó này có hơi cao, tạm thời gác lại.

Nếu tạm thời không thể nhận được sự truyền thừa của các vị thần, vậy thì học ma thuật của các Elf cũng không tệ.

Chỉ là ma thuật của thế giới này không đặc biệt có hệ thống, hơn nữa rất nhiều đều là về mặt rèn đúc và yểm bùa cho vũ khí, dù sao thì đại bộ phận các Elf Noldor đều học hỏi từ thần công nghệ Aulë.

Các phương diện ma thuật khác thì tương đối ít.

Chiến đấu về cơ bản cũng là cận chiến và bắn xa là chính, ít nhất trong phim hắn chỉ thấy bạn gái của Aragorn thi triển ma thuật nước, khi chiến đấu quy mô lớn cũng không thấy pháp sư nào thi triển ma thuật gì cả.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, ngay cả phù thủy xám Gandalf khi chiến đấu, cũng chỉ dùng phép chiếu sáng, rồi vung gậy phép và đao kiếm chơi cận chiến, thế giới này dường như rất ít người thích dùng ma thuật để chiến đấu.

Nhưng hắn tin rằng ma thuật của Elf hẳn phải có những điểm đáng để hắn học hỏi.

Nếu thực sự không có, vậy thì hắn chỉ có thể cân nhắc việc sớm giúp các Elf đánh bại Morgoth để đến Valinor.

"Về bộ lạc trước đã!" Bộ lạc con người mà hắn đang ở là Dorthonion, thuộc lãnh địa của người con thứ hai và thứ ba trong gia đình tam thái tử của tộc Elf Noldor, cũng chính là anh hai và anh ba của Galadriel, Angrod và Aegnor.

Bộ lạc con người này do gia tộc Bëor lãnh đạo, gia tộc Bëor và Elf sống với nhau rất hòa thuận, đã thiết lập mối quan hệ vô cùng hữu nghị.

Vì vậy, chỉ cần hắn quay về bộ lạc, sẽ có rất nhiều cơ hội tiếp xúc với Elf và ma thuật của Elf.

Tất nhiên, tiền đề là hắn không thể là một con người bình thường, mà cần phải có chút danh tiếng, trở thành một nhân vật nổi tiếng trong bộ lạc con người, điều này đối với hắn quá đơn giản.

Thực ra nói về gia tộc Bëor, hắn không có ấn tượng, nhưng một người trong gia tộc Bëor thì hắn lại biết.

Tộc trưởng hiện tại của gia tộc Bëor tên là Bregolas, còn em trai của ông ta tên là Barahir.

Trong «Chúa tể những chiếc nhẫn: Sự trở về của nhà vua», chiếc nhẫn tượng trưng cho vương quyền mà Aragorn đeo trên tay chính là Nhẫn của Barahir.

Hình như là vì Barahir đã cứu mạng anh trai của Galadriel là Finrod, Finrod vì cảm kích đã tặng nó cho Barahir, tượng trưng cho tình hữu nghị giữa nhánh Elf của họ và gia tộc Bëor.

Vì vậy, gia tộc Bëor này tính ra, có thể còn là bộ lạc tổ tiên của Aragorn.

"Cho dù không có ma thuật, ở thế giới này minh tưởng, hiệu suất cũng có thể tăng lên mấy lần." Trên đường trở về bộ lạc, George nhìn khu rừng rậm rạp, hít thở không khí trong lành lạ thường, cảm nhận năng lượng đậm đặc lan tỏa trong không khí, nội tâm cũng thầm cảm thán.

Vì tốc độ của hắn rất nhanh, nên không lâu sau, hắn đã đuổi kịp những người bạn đi săn trước đó của cơ thể này.

“Al!

Apa!” George giả vờ nhiệt tình vẫy tay gọi lớn hai thanh niên đang cúi đầu ủ rũ phía trước.

Hai thanh niên đó nghe thấy giọng của George, không thể tin được quay đầu lại, khi xác nhận là George, họ lập tức vui mừng vứt bỏ giáo sắt và cung tên trong tay, reo hò chạy đến ôm chầm lấy George.

“Tốt quá rồi, Alvin, cậu còn sống, chúng tôi đều tưởng cậu bị Warg ăn thịt rồi.” “Tôi bị Warg vồ ngã, đầu đập vào đá ngất đi, lúc tỉnh lại thì không thấy Warg và các cậu đâu nữa.” George nói dối việc mình bị Warg vồ cắn đứt cổ thành đầu bị Warg đập ngất đi.

Al và Apa ngây thơ không hề nghi ngờ George, chỉ ôm George mà không ngừng tán dương các vị thần đã phù hộ.

Thế là ba người cùng nhau trở về bộ lạc con người.

Đi qua khu rừng, một thành phố xinh đẹp và hùng vĩ được bao quanh bởi cây xanh hiện ra trước mắt George, đó chính là thành Gorsonian, vương quốc của các Calaquendi, nơi có gần mười ngàn Elf Noldor sinh sống.

Elf có tuổi thọ vô tận, trừ khi bị giết hoặc trong những trường hợp đặc biệt, nếu không sẽ không chết.

Vì vậy, mặc dù tỷ lệ sinh sản của họ không cao, nhưng về lý thuyết, chỉ cần không có chiến tranh, số lượng sẽ luôn tăng lên từ từ.

Ngay cả khi chết đi, linh hồn cũng không tan biến, mà sẽ đến Sảnh đường Vô tận của Mandos, Chúa tể linh hồn, ở lục địa Aman.

Họ có thể ở đó dưới dạng linh hồn, gặp lại những người thân và bạn bè đã khuất, sau đó lại tái sinh thành một Elf mới.

Cách thành phố này không xa, có một thành phố nhỏ có phong cách

kiến trúc rõ ràng không giống lắm, đó chính là thành phố của con người thuộc gia tộc Bëor, nói là thành phố không bằng nói là một thị trấn lớn hơn một chút.

Bên trong có khoảng ba nghìn người sinh sống.

Thực ra cũng là nhờ sự giúp đỡ của các Elf, nếu không với lịch sử phát triển mấy trăm năm của con người, nếu tự lực cánh sinh, căn bản không thể phát triển nhanh như vậy nền văn minh của riêng mình.

Con người là sinh mệnh thứ hai do Ilúvatar tạo ra, so với Elf có tuổi thọ vô tận, tuổi thọ của con người vô cùng ngắn ngủi, nếu không có sự can thiệp đặc biệt của các vị thần, về cơ bản cũng chỉ khoảng trăm năm.

Nhưng điểm khác biệt của họ với Elf là, họ không bị ràng buộc bởi thế giới này như Elf.

Chương 221

Sau khi chết, linh hồn của con người sẽ không đến Sảnh đường Vô tận, mà sẽ rời khỏi thế giới này, đến một nơi mà ngay cả các vị thần cũng không biết.

Vì vậy họ cũng không bị vận mệnh trói buộc, có rất nhiều khả năng.

"Thật hy vọng sau này mình cũng có cơ hội đến thành phố của Elf để ngắm những Elf xinh đẹp đó!" Al nhìn về phía thành phố Elf xinh đẹp, trên mặt lộ ra vẻ ngưỡng mộ, còn Apa thì trêu chọc: "Làm gì, chẳng lẽ cậu còn muốn cưới một Elf xinh đẹp làm vợ sao, đừng mơ mộng hão huyền nữa, ngay cả tộc trưởng của chúng ta cũng không dám nói những lời như vậy." Các Elf trong thành phố Elf rất thân thiện với con người, đã giúp đỡ con người rất nhiều, nhưng đại bộ phận các Elf vẫn cảm thấy mình cao quý hơn con người một chút, họ từng là những High Elf đã sống cùng các vị thần.

Cũng có một bộ phận Elf không có suy nghĩ này, nhưng xét đến vấn đề tuổi thọ, cũng không muốn kết hợp với con người.

"Đi thôi, trời sắp tối rồi!" George nhìn thành phố Elf xinh đẹp ở xa, vẫy tay với hai người. ...

Khi ba người trở về thị trấn, trời đã dần tối, George dựa theo ký ức của Alvin, thành thạo chào hỏi những người quen.

Sau khi ăn qua loa chút gì đó trong quán rượu nhỏ, nếm thử loại rượu ngon đặc biệt của thế giới này, hắn vẫy tay tạm biệt Al và Apa, trở về ngôi nhà nhỏ của mình.

"May mà phân thân này đã không còn người thân, nếu không đối phó cũng rất phiền phức." Đẩy cửa bước vào nhà, George thi triển

Bùa Dọn Dẹp dọn dẹp căn phòng một lượt, rồi ngồi trên giường bắt đầu minh tưởng.

Cha của Alvin cũng là một thợ săn, nhưng khi cậu mười hai tuổi, cha cậu vì muốn săn một con trâu rừng Araw mà bị húc chết tại chỗ.

Trâu rừng Araw truyền thuyết là hậu duệ của trâu Araw dưới trướng đại thợ săn Oromë, có cặp sừng trắng khổng lồ, tù và làm từ sừng của nó vô cùng quý giá.

Một khi săn thành công, cha của Alvin sẽ trở thành nhà vô địch của bộ lạc con người, địa vị tăng vọt.

Tiếc là vẫn thất bại.

Mẹ của Alvin vì quá đau buồn, chưa đầy hai năm đã qua đời, để lại Alvin một mình.

Không ngờ Alvin cũng chết khi đi săn, để George chiếm lấy cơ thể, chỉ có thể nói người bình thường trong thế giới kỳ ảo như thế này, tỷ lệ sống sót thực sự không cao lắm.

"Hiệu suất minh tưởng quả nhiên không tệ!" Chỉ mới một giờ, George đã cảm thấy tương đương với hiệu quả minh tưởng gần ba giờ ở các thế giới khác.

Đêm đen buông xuống, mặt trăng do quả của Thánh Thụ hóa thành từ từ mọc lên.

Tuy nhiên, mặt trăng đêm nay lại không sáng, dường như bị một lớp khói đen che mất ánh sáng.

Phía bắc thành Gorsonian là bình nguyên Ard-galen rộng lớn, cuối bình nguyên là vô số pháo đài của tộc Noldor đóng quân, trải dài đến chân núi Thangorodrim.

Đối diện đó chính là đại bản doanh Angband của Morgoth đã im

lìm mấy trăm năm, nằm trong những ngọn núi sắt, bị sương độc và khói đen bao phủ, không thấy rõ mọi thứ bên trong.

Gorsonian bên trái là dãy Ered Wethrin cao chót vót, thuộc phạm vi thế lực của nhị thái tử Fingolfin, ông cũng là Vua Tối cao của các Calaquendi ở Trung Địa hiện tại.

Đại thái tử Fëanor vừa đến Trung Địa đã tử trận, tam thái tử vừa xuất phát đã quay về, bây giờ cũng chỉ có nhị thái tử còn sống, và đang ở Trung Địa.

Bên phải Gorsonian là Himring, do bảy người con trai của Fëanor trấn giữ.

Ba thế lực kết hợp lại, vừa hay hình thành vòng vây đối với Angband, nhốt Morgoth ở bên trong.

Vì vậy Morgoth muốn thống nhất Trung Địa, bắt buộc phải đột phá phòng tuyến liên hợp của ba bên.

Và tối nay, khi khói đen che khuất ánh trăng, một con rồng vàng tà ác khổng lồ và quân đoàn Balrog, cùng với những Orc mà Morgoth đã nuôi dưỡng hơn bốn trăm năm, chia làm ba đường tấn công vào ba điểm đột phá.

"Là tiếng tù và!" George đang minh tưởng bị tiếng tù và trầm hùng bên ngoài đánh thức.

Đây không phải là tiếng tù và bình thường, mà là tiếng tù và chiến tranh của gia tộc Bëor.

Đẩy cửa ra ngoài, những ngọn đuốc dày đặc được thắp lên, tộc trưởng Bregolas vạm vỡ như gấu mặc bộ giáp nặng do Elf chế tạo, tay cầm giáo dài hét lớn: "Thành phố Elf bị tấn công, gia tộc Bëor của chúng ta luôn nhận được sự chăm sóc của Elf, bây giờ là lúc báo đáp!

Tất cả chiến binh theo ta đến thành phố Elf chi viện, những người

còn lại thu dọn hành lý, nếu có gì bất trắc, tất cả đàn ông chịu trách nhiệm đoạn hậu, phụ nữ và trẻ em rút lui về phía nam." Sau khi nhanh chóng sắp xếp, Bregolas dẫn theo tất cả tám trăm chiến binh trong thị trấn, cưỡi ngựa, mang theo quyết tâm tử chiến xông về phía thành phố Elf đã bốc lên khói dày ở xa.

"Xem ra con người thời kỳ này, quả nhiên vẫn khác." Nhìn tám trăm chiến binh con người khí thế ngút trời, trên mặt không có chút sợ hãi nào gầm thét lao đi, nội tâm George cũng có chút chấn động.

Morgoth đáng sợ, trong truyền thuyết của con người không hề ít, Bregolas và tám trăm chiến binh đó quyết định đi chi viện cho thành phố Elf, là quyết định được đưa ra khi biết chắc sẽ chết.

Ngay cả hậu sự cũng đã sắp xếp xong.

Nếu là ở tương lai, thật khó nói có dẫn theo toàn bộ tộc nhân bỏ trốn hay không.

Dù sao thì chút người của họ đi cũng không có tác dụng gì lớn, có các Calaquendi hùng mạnh cản đường, rút lui về phía nam, khả năng cao có thể thoát khỏi chiến tranh, tìm một nơi an toàn khác để sống.

"Vừa hay, cũng là một cơ hội tốt!" Đối với việc thành phố Elf bị tấn công, George không cảm thấy vận khí không tốt, ngược lại còn cho rằng đây là một cơ hội tuyệt vời để thiết lập quan hệ với Elf.

Nếu có thể giúp các Elf giữ vững phòng tuyến trung tâm, vậy thì hắn chính là đại ân nhân của nhánh Elf của tam thái tử này, kế hoạch học ma thuật và yểm bùa từ các Elf, về cơ bản cũng thành công.

Dù sao thì Morgoth cũng lo sợ lại bị các vị thần tìm cơ hội bắt đi, sẽ không chủ động rời khỏi Angband, nếu không được, hắn cứu mấy nhân vật quan trọng chạy trốn cũng không có vấn đề gì lớn.

"Alvin, Alvin, ông Jim gọi chúng ta đến phía bắc thành bố trí

phòng ngự!" Đúng lúc này, hai người bạn thân của phân thân này là Al và Apa chạy tới.

Họ trong thị trấn là thợ săn, không phải chiến binh, nên không cần theo đi chi viện cho thành phố Elf, mà ở lại thị trấn phòng thủ.

Một khi thành phố Elf bị công phá, những người đàn ông còn lại như họ sẽ phải cản bước quân đội hắc ám của Morgoth, tranh thủ thời gian cho phụ nữ và trẻ em rút lui, bây giờ phải đến phía bắc thành làm một số cạm bẫy và công sự phòng ngự.

"Nói với ông Jim, tôi đi chi viện cho thành phố Elf rồi." George cười cười, sau lưng bung ra đôi cánh trắng muốt, vẫy tay với Al và Apa, đuổi theo Bregolas và những người đã rời đi.

"A... a...

Alvin, sao cậu ta lại mọc cánh?" Al và Apa, cùng những người khác đang bận rộn xung quanh, nhìn George bay đi, tất cả đều ngây người tại chỗ.

Tốc độ bay của George không chậm, rất nhanh đã đuổi kịp đội quân phía trước.

Bregolas và tám trăm chiến binh thấy George đột nhiên xuất hiện trên đầu, cũng giật mình một cái, may mà mọi người đều nhận ra, nếu không suýt nữa đã giương cung bắn tên.

"Đó không phải là thợ săn Alvin sao, sao cậu ta lại mọc cánh?" Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, George bay đến vị trí ngang hàng với Bregolas.

"Tộc trưởng, tôi đã học qua một chút ma thuật, muốn đến thành phố Elf giúp đỡ." "Ma thuật, không ngờ cậu nhóc nhà ngươi còn học qua ma thuật, tốt, không hổ là hảo nam nhi của gia tộc Bëor chúng ta, cùng chúng ta xông lên!" Tộc trưởng Bregolas nghe George nói đã học

qua ma thuật, lập tức không còn nghi ngờ gì về việc sau lưng hắn mọc cánh có thể bay, mà cười lớn vung cây giáo dài trong tay.

Với tư cách là tộc trưởng của con người, ông thường xuyên đến thành phố Elf, tự nhiên cũng đã thấy qua các loại ma thuật của Calaquendi, có Elf còn có thể biến thành chim, mọc thêm cánh để bay dường như cũng bình thường.

Chỉ là không ngờ trong tộc của mình, lại còn có một con người học được ma thuật.

Trên đường phi nước đại, khoảng hai mươi phút sau, họ cuối cùng cũng đến dưới thành phố Elf, và lúc này cổng lớn của thành phố Elf đã bị phá vỡ, tường thành cũng đầy những vết nứt. ...

Các Calaquendi trong bộ giáp Elf, toàn thân tỏa ra ánh sáng vàng rực, đang kịch chiến với đội quân hắc ám đông nghịt của Morgoth.

Thảo nguyên Ard-galen ở phía bắc thành Elf đã bị đại hỏa nuốt chửng, biến thành một vùng đất cháy.

Nổi bật và đáng sợ nhất trong đội quân hắc ám của Morgoth chính là một con rồng vàng khổng lồ có kích thước như một ngọn núi nhỏ.

Mỗi lần con rồng vàng phun lửa, nó đều có thể thiêu chết cả một đội chiến binh Elf.

Chương 222

Vảy rồng của nó cứng rắn lạ thường, ngay cả cung tên được các Calaquendi yểm bùa cũng khó mà bắn xuyên qua.

Quan trọng là nó còn vô cùng giảo hoạt, mỗi lần canh đúng thời cơ phun lửa xong là chạy, tuyệt đối không cho mình cơ hội bị cung thủ Elf nhắm bắn tập thể.

Vì vậy, mối đe dọa của nó đối với quân đội Elf còn lớn hơn nhiều so với những tên Balrog đáng sợ kia.

Lửa của Balrog không có tốc độ phun nhanh như rồng, phạm vi cũng không rộng bằng, chúng chủ yếu tấn công bằng roi lửa và kiếm lửa, các Calaquendi phản ứng nhanh vẫn kịp né tránh.

Chỉ cần bao vây áp sát, hai mươi chiến binh Calaquendi là có thể cầm chân một con Balrog bình thường, năm mươi Calaquendi là có cơ hội vây giết một con Balrog.

Nhưng đây cũng là lần đầu tiên họ gặp phải sinh vật như rồng, không có sự chuẩn bị, sau này khi chế tạo được trang bị chống lửa thì rồng cũng không còn đáng sợ như vậy nữa.

"Đây chính là con Long Vương đầu tiên mà Morgoth nuôi dưỡng sao, to đến mức này cơ à?" George cũng bị kích thước của con rồng vàng làm cho chấn động.

Ở thế giới Harry Potter, con rồng có kích thước lớn nhất là loài Bụng Sắt Ukraine, mà con rồng vàng này còn to hơn Bụng Sắt Ukraine đến hàng chục lần.

Lại nghĩ đến con Smaug lừng lẫy ở Kỷ Đệ Tam, quả thực không thể nào so sánh.

Nếu Smaug ở đây, có lẽ còn không chịu nổi một loạt bắn của các Calaquendi.

"Một con rồng vàng to thế này, nếu giết nó rồi làm thành Dragon Crystal, chẳng phải tôi cũng có thể trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ hệ Hỏa sao?" Giây phút này, trong lòng George đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

Phương pháp chế tạo Dragon Crystal có trong thư viện của Fairy Tail, vì cha của Laxus trước đây đã từng dùng qua.

George vì để chuẩn bị cho ngày tương lai gặp rồng ở thế giới Fairy Tail, có thể ngay lập tức chế tạo Dragon Crystal, nên đã sớm học qua.

Rồng ở thế giới Harry Potter quá yếu, trí tuệ và thực lực đều không được, dù có chế tạo thành Dragon Crystal cũng không có ý nghĩa gì, nên anh không thử.

Nhưng con rồng vàng này được Morgoth bỏ ra hơn bốn trăm năm để nuôi dưỡng và tạo ra, thuộc về con rồng tà ác đầu tiên do một ma thần trực tiếp sáng tạo, lại còn có trí tuệ cực cao, vừa phun lửa vừa chế nhạo quân đội Elf.

Một con rồng như vậy nếu chế tạo thành Dragon Crystal, thật sự chưa chắc đã kém hơn Dragon Crystal làm từ rồng ở thế giới Fairy Tail.

Quan trọng là có thể còn không bị điểm yếu say xe mà các Sát Long Ma Đạo Sĩ của Fairy Tail đều mắc phải.

"Xung phong!" Bregolas gầm lên một tiếng giận dữ, dẫn theo tám trăm chiến binh loài người, như một mũi dao nhọn đâm vào giữa quân đoàn Orc, xông về phía đội quân chủ lực của Elf.

Họ có thể không mạnh bằng các Calaquendi, nhưng khí phách và

quyết tâm không sợ chết của họ lại tăng cường đáng kể sức chiến đấu.

Trong các cuộc chiến quy mô lớn, thực lực của binh lính rất quan trọng, nhưng sĩ khí còn quan trọng hơn.

Các Calaquendi vì lâu ngày không chiến đấu, lại bị đánh bất ngờ nên sĩ khí sa sút, nếu không cũng chẳng đến nỗi bị đánh thẳng đến tận thành chính của Elf.

Đội quân Orc đừng thấy trong trận chiến Ngũ Quân hùng mạnh, thực tế vào thời điểm này khi đối mặt với các Calaquendi có thực lực cá nhân vượt trội, chúng đều thuộc loại lính tạp, mỗi trận chiến đều dựa vào số lượng để giành thắng lợi.

Cho nên xét về năng lực chiến đấu đơn lẻ, chúng chưa chắc đã mạnh hơn loài người ở giai đoạn hiện tại.

Tám trăm chiến binh bất ngờ tấn công từ bên sườn, đánh cho quân Orc một đòn trở tay không kịp, nhất thời lại thật sự xé toạc được một lỗ hổng trong vòng vây, cho quân Elf có cơ hội thở dốc.

Và lúc này George cũng ra tay.

Nếu anh không ra tay, tám trăm chiến binh dù có thể xuyên qua quân đoàn Orc để hội quân với Elf, e rằng cũng phải tổn thất ít nhất hai trăm người.

"Vũ điệu Ánh Sáng!" Ma pháp trận màu vàng hiện lên sau lưng anh, những mũi tên ánh sáng thuộc hệ Thánh Quang bắn xối xả xuống đám Orc đang chuẩn bị quay người cản đường Bregolas và những người khác.

Nếu anh nhớ không lầm, Orc ở thời kỳ này, hay nói đúng hơn là hầu hết quân đội hắc ám của Morgoth, đều bị ánh sáng khắc chế, bất kể là ánh sáng mặt trời hay ánh trăng.

Đó là lý do tại sao Morgoth chọn tấn công vào ban đêm, và dùng sương mù đen để che khuất ánh trăng.

Quả nhiên, những mũi tên ánh sáng thuộc hệ Thánh Quang bắn vào người đám Orc da dày thịt béo, giống như axit sulfuric, ngay lập tức ăn mòn da thịt của chúng, khiến chúng hét lên những tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa.

Bregolas cũng không ngờ George lại có thể sử dụng ma pháp mạnh mẽ như vậy, ông tưởng George là một thợ săn, định bay trên không trung dùng cung tên bắn xuống hỗ trợ.

Nào ngờ anh lại dùng ma pháp hóa thành tên ánh sáng tấn công kẻ địch, mà hiệu quả còn tốt đến thế.

Nhưng ông cũng phản ứng rất nhanh, hét lớn một tiếng, dẫn tám trăm chiến binh tăng tốc độ lên mức tối đa, giơ thẳng ngọn trường mâu, dùng tốc độ để trực tiếp xiên chết những con Orc không thể phòng ngự vì bị tên ánh sáng tấn công.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, họ đã xuyên thủng quân đoàn Orc, xông đến trước đội quân Elf chủ lực đang phòng thủ.

Đội quân Elf chủ lực thấy các chiến binh của bộ lạc loài người đến chi viện, cũng nhanh chóng mở ra một lối vào, để họ tiến vào bên trong.

Thực ra nói là quân đội Elf, nhưng trên thực tế vì bị Orc tấn công bất ngờ, cộng thêm sự công kích của rồng và Balrog, hiện tại số chiến binh Calaquendi canh giữ ở ngoài thành Elf đã không còn tới hai nghìn người.

Nếu không phải tám trăm chiến binh loài người đột kích làm rối loạn tiết tấu tấn công của Orc, vực dậy sĩ khí của quân Elf, e rằng chẳng bao lâu nữa tuyến phòng ngự sẽ không trụ nổi.

“Ú ú ú!” Tiếng tù và của Orc vang lên, đội quân Orc, rồng và Balrog đang tấn công tạm thời dừng lại.

Các chiến binh loài người bất ngờ xen vào, làm rối loạn nhịp độ tấn công của quân Orc, giảm bớt áp lực cho quân Elf, giúp họ kịp phản ứng lại sau cuộc đột kích, tổ chức thành một thế phòng ngự hiệu quả.

Tiếp tục tấn công mạnh đã không còn ý nghĩa, không bằng điều chỉnh lại bố trí, rồi phát động tấn công có mục tiêu hơn.

Đây là mệnh lệnh của Ma Long Glaurung, kẻ phụ trách cuộc tấn công lần này.

Đúng vậy, thống soái của đội quân ở chiến trường trung tâm chính là Ma Long Glaurung, thống soái chiến trường phía tây là phó quan Ma Vương Sauron, thống soái chiến trường phía đông là Vua Balrog Gothmog.

Morgoth trấn giữ tại đại bản doanh Angband, dùng thần lực che khuất ánh trăng.

“Không ngờ loài người nhỏ bé lại có thực lực như vậy, đặc biệt là kẻ bay trên không trung kia, còn biết sử dụng ma pháp ánh sáng, chẳng phải Ma Thần đại nhân đã nói chỉ có Vanya Elf mới sử dụng được ma pháp ánh sáng sao?” Ma Long Glaurung vô cùng tức giận với đội quân tiếp viện của loài người đã làm gián đoạn cuộc tấn công của chúng.

Nếu không phải đội quân loài người xen vào, trong vòng hai giờ đồng hồ nó đã tự tin chiếm được thành Elf, tối nay là có thể hoàn toàn chiếm lĩnh chiến trường trung tâm, nhận được phần thưởng của Ma Thần đại nhân.

Trong ấn tượng của Ma Long Glaurung, loài người lẽ ra phải rất yếu đuối.

Bởi vì trong cuộc hợp tác chiến ở Angband, Ma Thần chưa từng nhắc đến loài người, căn bản không nghĩ rằng loài người có thực lực tham gia vào cuộc chiến này, kẻ mà Ma Thần luôn đề phòng chỉ là những Calaquendi kia mà thôi.

Ở phía bên kia, quân đội Elf thấy rồng, Balrog và quân Orc tạm thời rút lui, cũng bắt đầu bố trí lại phòng ngự.

"Xin ra mắt hai vị vương tử tôn quý Angrod và Aegnor!" Cùng với sự rút lui tạm thời của đội quân hắc ám, George cũng hạ xuống đất, cùng tộc trưởng Bregolas và em trai ông là Barahir, đến yết kiến hai vị thống trị của thành Elf.

"Elf đúng là đẹp thật, thảo nào Al và Apa lại muốn cưới Elf làm vợ đến thế." George nhìn dung mạo của hai vị vương tử Elf, trong lòng không khỏi thầm cảm thán.

So với các diễn viên đóng vai Elf trong phim, Elf thật sự ở đây đẹp và lộng lẫy hơn rất nhiều, và hai vị vương tử lại càng xinh đẹp hơn cả những Elf bình thường.

Mặc dù không được thừa hưởng mái tóc vàng của bà ngoại như em gái Galadriel, nhưng họ cũng sở hữu mái tóc đen tuyệt đẹp đặc trưng của Noldor Elf.

Nói thật, nếu không biết hai vị vương tử Elf này là nam, thì thật sự không thể phân biệt được nam nữ bằng mắt thường.

Có lẽ đây chính là minh chứng sống cho câu "đẹp đến mức khó phân biệt hùng thư".

Thảo nào các vị thần lại yêu thích Elf đến vậy, muốn đón họ đến sống bên cạnh mình, dù họ có phạm sai lầm lớn đến đâu, chỉ cần chịu nhận lỗi là sẽ được tha thứ.

Tương lai khi các vị thần rời khỏi đại lục này, họ còn đặc biệt để

lại một con đường cho Elf, chỉ cần Elf muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể đi thuyền ra biển theo chỉ dẫn để đến nơi ở của các vị thần.

Đây là đãi ngộ mà loài người tuyệt đối không có.

Chương 223

Loài người cũng là những đứa con do Ilúvatar tạo ra, nhưng các vị thần chưa bao giờ mời loài người đến Valinor sống cùng, thậm chí còn đặt ra quy tắc người phàm không được tự ý đến Valinor, nếu không sẽ bị trừng phạt.

Ngay cả sau này khi loài người đã có cống hiến trong việc tiêu diệt Morgoth, họ cũng chỉ được ban cho một hòn đảo nổi lên trên biển gần Valinor để sinh sống, được tăng tuổi thọ và thể chất.

Chứ cũng không hề cho phép họ đến Valinor sinh sống.

Chỉ có một vài cá nhân thực sự có cống hiến to lớn cho thế giới mới được phép cùng Elf đến Valinor.

Có lẽ các vị thần cũng đều là "nhan khống".

Cho nên nói Elf có thể yêu loài người, đó tuyệt đối là tình yêu đích thực, dù sao xét về ngoại hình, loài người đúng là chạy theo ngựa cũng không kịp Elf.

"Không cần gọi chúng tôi là vương tử điện hạ, từ hôm nay chúng ta chính là anh em.

Tộc Elf chân thành cảm ơn các bạn đã đến chi viện vào lúc này, chúng tôi sẽ mãi mãi ghi nhớ ân tình này!" Hai vị vương tử đồng thời hướng về Bregolas, Barahir và George thực hiện nghi lễ cao nhất của Elf.

Họ không ngờ rằng loài người bình thường cần họ che chở, lại có thể liều chết đến chi viện vào thời khắc nguy hiểm như vậy của thành Elf, điều này khiến họ thực sự vô cùng cảm động.

Một trăm năm mươi năm trước, anh cả của họ là Finrod đã phát

hiện ra loài người di cư từ phía đông đến.

Anh cảm thấy chủng tộc này rất thú vị, tuy chưa có văn minh gì, nhưng lại có khả năng học hỏi rất tốt và cũng rất thông minh.

Vì vậy, anh rất yêu quý loài người, chơi đàn cho họ nghe, còn truyền dạy cho họ rất nhiều kiến thức, đưa họ đến sống gần thành phố của mình.

Hai anh em họ cũng rất quan tâm đến loài người, vì họ cảm thấy tuổi thọ của loài người rất ngắn ngủi, chưa đến trăm năm đã chết, lại rất yếu đuối, thường xuyên bị thú dữ giết chết.

Khi thành Elf bị tấn công, họ đã cử người đến báo tin cho loài người.

Nhưng không phải để cầu cứu, mà là để thông báo cho những con người yếu đuối mau chóng chạy trốn.

Nào ngờ loài người không những không chạy, mà còn dẫn theo đội quân chỉ vẻn vẹn tám trăm chiến binh đến chi viện, cho họ có cơ hội thở dốc.

"Hai vị điện hạ luôn quan tâm chăm sóc cho gia tộc Beor chúng tôi, gia tộc Beor chúng tôi tuy không có thực lực gì, nhưng cũng nguyện cống hiến một phần sức mạnh của mình!" Bregolas kích động đáp lời.

Angrod và Aegnor nhìn nhau, đồng thời gật đầu, sau đó lại dùng ánh mắt đầy kinh ngạc nhìn về phía George: "Bạn cũng là người của gia tộc Beor sao?

Ma pháp ánh sáng của bạn rất mạnh mẽ, tôi chỉ từng thấy ma pháp ánh sáng mạnh mẽ như vậy ở bà tôi thôi!" "Tôi là Alvin của gia tộc Beor, Alvin George, các vị có thể gọi tôi là George.

Tôi từng học ma pháp từ một pháp sư, những ma pháp này đều là ông ấy dạy cho tôi." George tùy tiện bịa ra một lý do để trả lời.

Angrod và Aegnor cũng không nghi ngờ, tình hình hiện tại khẩn cấp, không phải lúc để ý những chi tiết này, chỉ là trên mặt Bregolas và Barahir lộ ra một chút nghi hoặc.

Họ nhớ Alvin chỉ tên là Alvin, sao lại biến thành Alvin George từ lúc nào, chẳng lẽ họ nhớ nhầm?

"Ú!

Ú!

Ú!" Tiếng tù và lại vang lên từ ngoài thành, quân đội hắc ám đã chỉnh đốn xong, chuẩn bị phát động tấn công một lần nữa.

"Bregolas, tôi cần các bạn giúp một việc!" Hai vị vương tử thấy vậy, lông mày lập tức nhíu lại, sau đó nhanh chóng nói với Bregolas: "Vừa rồi trong lúc giao chiến, con ma long đó nói chiến trường phía tây do phó quan Sauron của Morgoth chỉ huy, số lượng quân lính vượt xa chiến trường trung tâm ở đây.

Tôi lo anh cả Finrod sẽ khinh địch, hy vọng các bạn có thể cử một bộ phận người đột phá vòng vây ra ngoài báo tin." Chiến trường phía tây đối đầu với vị Vua Tối Cao hiện tại của tộc Noldor, người mạnh nhất trong số các bác của họ, Fingolfin.

Nhưng theo lời của ma long, Sauron không có ý định tấn công trực diện vào chiến trường phía tây khó bị công phá, mà định xuyên qua khe hở giữa chiến trường phía tây và trung tâm, vòng ra sau để tấn công bất ngờ.

Mà lãnh địa phía sau khe hở đó chính là lãnh địa của anh cả Finrod của họ.

Còn tại sao lại để loài người đi báo tin?

Thứ nhất là thực lực của loài người nói chung vẫn yếu hơn Calaquendi của họ rất nhiều, nếu cử Elf đi, chiến trường vốn đã khó

giữ sẽ càng khó giữ hơn.

Thứ hai là, nếu bên này của họ thất thủ, ít nhất cũng để nhóm người đã đến chi viện này không đến nỗi toàn quân bị diệt, có thể tiếp tục sống sót ở chỗ anh cả của họ.

"Barahir, ngươi dẫn ba trăm chiến binh đến lãnh địa của Finrod điện hạ báo tin." Bregolas không do dự, lập tức đồng ý, và ra lệnh cho Barahir bên cạnh.

Finrod chính là vị Elf đã dẫn tổ tiên của họ đến lãnh địa này, họ tự nhiên rất sẵn lòng đi báo tin.

Tuy nhiên, ngay khi Barahir định đồng ý, George lại xen vào.

"Để tôi đi, tôi biết ma pháp phi hành, tốc độ nhanh hơn chiến mã gấp mấy lần, có thể hoàn thành nhiệm vụ trước khi giao chiến!" Nếu anh nhớ không lầm, đợi Barahir dẫn người qua đó, bên Finrod đã sớm giao chiến với quân của Sauron rồi, và vì không lường trước được số lượng Orc đông đảo như vậy, suýt nữa đã toàn bộ toi mạng.

Chính là Barahir dẫn theo ba trăm chiến binh loài người, lấy thân mình làm tường thành người, liều mạng hy sinh, mới miễn cưỡng cứu được Finrod.

Finrod tuy được Barahir cứu đi, nhưng phòng tuyến ở phía tây cũng bị chọc thủng, quân Orc thừa thắng xông lên, hai mặt giáp công lãnh địa của Vua Tối Cao.

Sau đó, chiến trường trung tâm cũng bị đột phá toàn diện, Angrod và Aegnor bị giết.

Chiến trường phía tây vì có những con người tin theo Morgoth giả vờ đầu hàng Elf rồi chơi trò tấn công lén, dẫn đến trong bảy người con trai của Fëanor, ngoài người anh cả có thực lực mạnh nhất miễn cưỡng giữ được một pháo đài, sáu người còn lại đều bị đánh cho tan

tác.

Cuối cùng đành phải từ bỏ phòng tuyến, bảo toàn thực lực rút lui về phía đông hơn.

Kể từ đó, ba tuyến phòng thủ chống lại Morgoth hoàn toàn sụp đổ.

Vua Tối Cao Fingolfin vì để cứu vãn vinh quang cuối cùng của Elf, đã đơn thương độc mã xông vào Angband quyết một trận tử chiến với Morgoth, muốn thông qua việc giết chết Morgoth để kết thúc cuộc chiến này.

Sau một trận đại chiến, để lại bảy vết thương trên người Morgoth, cuối cùng ông cũng không địch lại nổi và bị giết chết.

Nếu George muốn ngăn chặn tất cả những điều này, anh phải đi giúp Finrod giữ vững khe hẹp ở hẻm núi đó trước, ổn định chiến trường phía tây.

Sau đó dẫn viện quân từ chiến trường phía tây quay về chi viện cho trung tâm, cuối cùng nếu còn thời gian, sẽ đi giúp ổn định chiến trường phía đông.

Như vậy, tộc Elf sẽ không bị đánh thảm hại như vậy trong cuộc đại chiến này.

Điều này không chỉ có thể giành được tình hữu nghị của toàn bộ tộc Elf, mà còn có thể bảo toàn phần lớn thực lực của họ để cuối cùng đối phó với Morgoth.

Nếu không, một khi phòng tuyến của Elf sụp đổ toàn diện, một mình anh muốn đối phó với Morgoth và đội quân hắc ám của hắn là gần như không thể.

“Cậu thật sự có thể bay nhanh như vậy sao?” Angrod và Aegnor lập tức sáng mắt lên.

Theo lời của ma long, dù bây giờ họ có cử người đi báo tin thì e rằng cũng không kịp nữa.

Đi cũng chỉ có thể nói là cố gắng hết sức, còn lại nghe theo ý trời.

Nhưng nếu tốc độ bay của George nhanh hơn chiến mã gấp mấy lần, thì thật sự có khả năng thông báo cho anh cả của họ trước khi đại chiến bắt đầu.

"Yên tâm, chuyện quan trọng như vậy tôi sẽ không lừa các vị đâu." George gật đầu với giọng điệu vô cùng chắc chắn.

Bregolas thấy vậy liền vỗ vai George: "Alvin, vậy cậu hãy dùng tốc độ nhanh nhất đi báo tin cho Đại vương tử điện hạ.

Chuyện này liên quan đến vinh dự của loài người chúng ta, nhất định phải làm được!" "Hiểu rõ, tộc trưởng!" George giang rộng đôi cánh trắng như tuyết sau lưng.

Nhưng anh không bay đi ngay, mà chỉ vào một bức tượng cao tới hai trăm mét ở trung tâm thành Elf, hỏi Angrod và Aegnor: "Bức tượng đó được làm bằng chất liệu gì, có chắc chắn không?" "Đó là bức tượng chúng tôi điêu khắc cho cha ở Valinor, vật liệu là đá trắng, cũng khá cứng." Angrod và Aegnor tuy có chút nghi hoặc, nhưng vẫn trả lời câu hỏi của George.

Chương 224

"Vậy thì tốt." George nhanh chóng bay đến đỉnh đầu bức tượng trắng, sau đó ấn tay vào trán nó: "Nghĩ Thái Biến Hình!" Một lượng lớn ma lực điên cuồng rót vào bức tượng trắng, cho đến khi ma lực gần cạn kiệt, bức tượng trắng mới đột nhiên mở mắt, cơ thể bắt đầu chuyển động.

"Ở lại giữ vững chiến trường." Hít một hơi, ra lệnh cho bức tượng trắng một tiếng, George mới tăng tốc bay về phía tây.

Sau khi George rời đi, bức tượng trắng đó bước vài bước dài ra ngoài thành Elf, rồi giơ chân giẫm chết một đám Orc, một quyền đấm về phía con ma long có kích thước tương đương với mình.

"Cái quái gì thế này?" Con ma long thấy vậy liền phun ra một ngụm lửa như dung nham, nhưng lại không thể gây tổn hại cho bức tượng làm bằng đá trắng, đành phải há miệng bắt đầu cận chiến.

Có bức tượng trắng kiềm chế ma long, chiến trường bên phía quân đội Elf và các chiến binh loài người lập tức bắt đầu ổn định trở lại.

Không để lại một người trợ giúp cho chiến trường trung tâm, George sợ rằng mình giúp xong chiến trường phía tây, còn chưa kịp quay lại thì bên trung tâm đã toàn bộ tử trận rồi.

"Đúng là một con người thần kỳ!" Angrod và Aegnor nhìn bức tượng trắng đại chiến với rồng khổng lồ, trên mặt đều là vẻ kinh ngạc.

Loại ma pháp này, họ thật sự chưa từng thấy qua.

Ở Trung Địa có những người khổng lồ đá cao hàng trăm mét, nhưng chúng không phải do ma pháp hình thành, mà là một dạng sinh

vật đặc biệt, số lượng hiếm hoi và chỉ số IQ thấp, thường vì cãi nhau mà đánh nhau, dẫn đến cả hai bên đều biến thành những mảnh đá vỡ.

"Sao trước đây không phát hiện ra, Alvin lại còn có chiêu này!" Đừng nói Angrod và Aegnor kinh ngạc, ngay cả Bregolas và Barahir cũng há hốc mồm.

Nhóc con, cậu có năng lực như vậy sao không nói sớm, tượng đá do loài người chúng ta điêu khắc tuy không tinh xảo bằng của Elf, nhưng cũng không kém quá nhiều, cậu làm thêm vài bức tượng đá giúp đỡ chống đỡ cũng tốt mà.

Họ quyết định, sau khi cuộc chiến này kết thúc nếu còn sống, sẽ quay về huy động mọi người cùng nhau khắc tượng đá.

Bay một mạch, sau gần nửa giờ bay lượn, cuối cùng anh cũng đã đến được hẻm núi ở ranh giới giữa chiến trường trung tâm và chiến trường phía tây.

"Sauron gã này, quả nhiên xảo quyệt!" Ở trên cao, George có thể thấy rõ số lượng Orc gấp mấy lần chiến trường trung tâm, đang ẩn nấp ở hai bên hẻm núi.

Rất rõ ràng là định đợi Finrod dẫn đội quân Elf xuất hiện thì sẽ tấn công bất ngờ.

Chiến trường trung tâm khói lửa ngút trời, ánh lửa rực rỡ, bên Finrod không thể nào không nhận ra, có lẽ sẽ dẫn quân đến xem xét tình hình.

Sauron đã dự đoán được điều này, nên mới đặc biệt mai phục ở đây từ trước, muốn dễ dàng giải quyết Finrod.

"Quân đội Elf của Finrod cũng đã đến." Quay đầu nhìn sang bên trái, George phát hiện Finrod đang dẫn quân đội Elf tiến nhanh về phía này, rõ ràng rất lo lắng cho tình hình của hai người em trai.

Trong lịch sử, khi Barahir dẫn các chiến binh loài người đến, quân đội Elf của Finrod đã bị đánh tan, Finrod cũng sắp bị chém giết.

Barahir dựa vào cách lấy mạng đổi mạng, dựng lên bức tường thành bằng máu thịt, hy sinh gần như toàn bộ chiến binh loài người, mới cứu được Finrod khỏi tay Sauron.

Mà George vì tốc độ nhanh hơn Barahir, nên khi đến nơi vẫn chưa đánh nhau.

"Expecto Patronum!" Anh không bay thẳng đến đội quân Elf của Finrod, mà trước tiên dùng thủ ấn thi triển phép gọi ra Thần Hộ Mệnh gấu trúc của mình, để gấu trúc thay mình bay đến đội quân Elf do Finrod dẫn đầu.

Đội quân của Sauron không có những binh chủng cao cấp như Balrog, toàn bộ là Orc, chỉ là số lượng quá đông, dùng cách kiến nhiều cắn chết voi để chiến đấu, ép chết đội quân Elf của Finrod.

Vì vậy, anh cần thời gian để chuẩn bị ma pháp cổ đại có thể gây sát thương trên diện rộng, để giúp đỡ quân đội Elf của Finrod.

Thể chất của Orc vượt xa loài người, chỉ là đầu óc không được lanh lợi cho lắm, ma pháp cổ đại có lẽ không thể giết chết chúng, nhưng chỉ cần có thể khiến chúng bị điện giật đứng yên tại chỗ run rẩy, quân của Finrod tự nhiên có thể tiêu diệt hết đám Orc này.

"Ma pháp cổ đại: Lôi Bạo Giáng Lâm!" Cùng với việc George liên tục thay đổi thủ ấn thi pháp, trên bầu trời hẻm núi dần dần xuất hiện những đám mây đen lớn, vô số tia chớp cuộn trào trong mây.

Lúc này, Sauron trong đội quân Orc, nhìn những đám mây đen đột nhiên xuất hiện trên trời, trong lòng lập tức có một dự cảm không lành.

Thần Hộ Mệnh gấu trúc hóa thành một tia sáng trắng bay đến

trước mặt Finrod đang cưỡi tuần lộc phi nước đại: "Đại vương tử điện hạ, xin dừng bước, phía trước có mai phục!" "Dừng lại!" Thấy một con gấu trúc phát ra ánh sáng trắng dừng lại trước mặt mình, Finrod lập tức ghìm cương tuần lộc, đội quân Elf phía sau cũng lập tức dừng lại.

"Ngươi là thứ gì?

Phía trước có mai phục là sao?" "Đại vương tử điện hạ, tôi là Alvin George của gia tộc Beor, quân đội của Morgoth đang tấn công Gorsonian, tôi phụng mệnh của Nhị vương tử và Tam vương tử đến báo tin cho ngài.

Phía trước Sauron đã dẫn quân Orc mai phục ở đó, xin ngài đừng qua đó vội." George điều khiển gấu trúc truyền âm.

Thần Hộ Mệnh không chỉ có thể chống lại các sinh vật hắc ám, mà còn có thể giúp truyền tin từ xa.

"Người của gia tộc Beor?" Finrod nhìn con gấu trúc phát sáng trước mắt, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

Gia tộc Beor chính là do chính tay ông đưa đến lãnh địa của hai người em trai sinh sống, họ đâu có hình dạng gấu trúc này.

"Ồ, đây là một loại ma pháp truyền tin mà tôi thi triển, bản thể của tôi đang ở trên không, chuẩn bị phóng một loại ma pháp sấm sét diện rộng.

Lát nữa khi ma pháp giáng xuống, những con Orc đó sẽ bị điện giật không thể ẩn nấp, các ngài hãy xông lên tiêu diệt chúng!" George qua gấu trúc nhìn ra được sự nghi hoặc của Finrod, nhanh chóng giải thích.

Phía bên kia, Finrod nhìn những đám mây đen dâng lên trên hẻm núi và những tia chớp bất thường trong mây, trong lòng đã tin lời

George vài phần, gật đầu.

Ông có thể cảm nhận được, năng lượng tỏa ra từ con gấu trúc tương tự như ánh sáng, loại năng lượng này tuyệt đối không phải là thứ mà thuộc hạ của Morgoth có thể sở hữu.

Hơn nữa đối với ông mà nói, dừng lại một lát cũng không có gì đáng ngại, nếu trong hẻm núi thật sự có quân Orc do Sauron dẫn đầu mai phục, đâm đầu vào đó thì quá nguy hiểm rồi.

"Cung thủ chuẩn bị!" Một tiếng ra lệnh, tất cả Elf lập tức lấy cây trường cung Elf tinh xảo xinh đẹp sau lưng, rút ra những mũi tên dài được yểm bùa, chờ đợi.

Tộc Elf là những xạ thủ bẩm sinh, đặc biệt là các Calaquendi, ngay cả vảy rồng và da rồng dày như của Ma Long Glaurung cũng không dám để cho quân đội Calaquendi bắn một loạt.

"Đến rồi!" Cùng với tiếng gấu trúc vừa dứt, ma pháp cổ đại mà George đã niệm chú trong sáu phút thành hình, vô số tia chớp như mưa rơi trút xuống đám Orc bên dưới.

Số lượng Orc quá đông, dày đặc, không cần phải nhắm bắn cố ý.

"Aooo!" Cùng với lượng lớn tia chớp giáng xuống, trong hẻm núi lập tức vang lên những tiếng kêu thảm thiết của Orc.

Nghe thấy tiếng kêu thảm của Orc trong hẻm núi, Finrod nào còn không biết những gì George nói đều là thật, lập tức ra lệnh: "Mục tiêu hẻm núi, bắn!" Tất cả Elf nhanh chóng giương cung bắn ra loạt tên mưa đầu tiên, và loạt tên mưa đầu tiên vừa bắn ra, loạt thứ hai đã theo sát ngay sau đó, rồi đến loạt thứ ba.

Kéo cung bắn tên không phải là việc đơn giản, không chỉ cần bắn chuẩn, mà còn cần sức mạnh rất lớn.

Trong các cuộc chiến thông thường, cung thủ đều thay phiên nhau

bắn từng đợt, như vậy mới có không gian nghỉ ngơi, không đến nỗi kiệt sức.

Nhưng những Calaquendi này thì lại quá biến thái, họ căn bản không cần thay phiên, đều bắn từng mũi tên một như súng máy, loạt tên mưa đầu tiên còn chưa rơi xuống, loạt thứ tám đã sắp bay theo ra rồi.

Hai nghìn Elf một hơi bắn ra một vạn sáu nghìn mũi tên, cũng khó trách đội quân Orc đông đảo của Morgoth lại bị Calaquendi vây khốn ở Angband mấy trăm năm.

Sau khi chiến tranh nổ ra, Orc chỉ riêng việc muốn xông đến trước mặt quân Elf, cũng đã phải chết đi ít nhất một nửa.

Quan trọng là năng lực cận chiến của Calaquendi cũng không hề yếu, sau khi áp sát cũng lợi hại không kém.

Những người ở cấp độ như Fëanor và Fingolfin thậm chí có thể đơn đấu vài chiêu với Morgoth, đơn sát Balrog cũng không thành vấn đề.

George thậm chí còn nghi ngờ, nếu không bị Sauron mai phục tấn công, có lẽ đội quân Elf này của Finrod dù đánh không lại, rút lui về phòng thủ cũng không phải vấn đề lớn.

Cùng với những cơn mưa tên liên tục rơi xuống, tiếng kêu thảm của Orc trong hẻm núi càng nhiều hơn.

Những tia sét của George đối với Orc chỉ là làm tê liệt cơ thể, không gây chết người, còn những mũi tên yểm bùa của Calaquendi thì đúng là xuyên tim lạnh thấu xương.

"Xung phong, cho ta xung phong!" Sức mạnh hắc ám trong cơ thể Sauron bùng nổ, đánh bật tia sét và mũi tên ra, nhìn đám Orc ngã xuống hàng loạt, mặt hắn tức đến xanh mét.

Vốn định giăng bẫy mai phục, kết quả lại bị người khác phục kích.

Chương 225

Nếu không phát động xung phong rời khỏi khu vực bị sét bao phủ này, để cận chiến với quân Elf, quân Orc sẽ sớm bị Elf bắn chết sạch.

Tiếng tù và xung phong vang lên, đội quân Orc đông nghịt xông ra khỏi hẻm núi, phát động tấn công về phía quân Elf.

Thấy Orc xông ra khỏi hẻm núi, Finrod rút trường kiếm Elf, cưỡi tuần lộc dẫn đầu nghênh chiến.

Các Calaquendi phía sau, tao nhã thu lại trường cung, cũng rút trường kiếm Elf theo sát.

Hai bên gặp nhau, như máy xay thịt, một cuộc chém giết máu thịt tung tóe bắt đầu.

"Để xem là ai giở trò." Sauron không tham gia chiến trường, mà giơ tay quệt lên ấn đường.

"Khai Nhãn!" Con mắt Sauron phiên bản thu nhỏ xuất hiện ở ấn đường của hắn.

"Một con người nhỏ bé, mà cũng dám đến phá rối, đúng là tìm chết." Thấy rõ là một con người đang thi triển ma pháp sấm sét trên không trung, Sauron lập tức đại nộ, rút thanh ma kiếm bên hông, bay thẳng đến giết George.

Chủng tộc loài người tuy là chủng tộc thứ hai do Ilúvatar tạo ra, nhưng so với Elf thì quá đỗi nhỏ bé không đáng kể, trong mắt hắn thậm chí còn không bằng Orc, thuộc loại tồn tại như sâu kiến.

Một con sâu kiến như vậy lại phá hỏng kế hoạch của hắn, sao hắn có thể không tức giận.

"Đây là Sauron sao?

Không giống trong phim lắm.” George tự nhiên cũng phát hiện Sauron đang bay đến giết mình.

Lúc này Sauron vẫn chưa rèn Nhẫn Chủ, sức mạnh còn kém xa thời kỳ đỉnh cao ở Kỷ Đệ Nhị, nhưng dung mạo vẫn còn đó, trông còn tuấn mỹ hơn cả Elf bình thường, thậm chí vượt qua cả Nhị vương tử và Tam vương tử mà anh đã gặp trước đó.

“Siêu Pháo Điện Từ!” George cũng không khách khí, lập tức bắn một phát Siêu Pháo Điện Từ qua.

Tuy nhiên, Sauron không hổ là một trong những Maiar mạnh nhất, ma kiếm trong tay vung lên, lại dễ dàng chém pháo điện từ của anh thành hai nửa.

“Không dễ đối phó rồi!” Sau khi chém đôi pháo điện từ, tốc độ của Sauron không giảm, sắp xông đến trước mặt George.

George không muốn chơi cận chiến với một tồn tại đáng sợ như Sauron, lỡ không may có thể bị một bộ combo tiễn đi luôn.

“Phép Độn Thổ Huyễn Ảnh!” Trực tiếp dịch chuyển tức thời xuống mặt đất, phát động điện từ lực.

“Lôi Cự Nhân!” Cát sỏi, đá, kim loại trên mặt đất dưới tác dụng của điện từ lực, nhanh chóng hóa thành một người khổng lồ sấm sét cao mấy chục mét.

“Quán chú Lôi Đình.” Toàn bộ tia sét trong mây đen trên trời không còn tấn công đám Orc đã xông ra khỏi phạm vi công kích, mà đổ dồn vào cơ thể Lôi Cự Nhân.

Cơ thể Lôi Cự Nhân nhanh chóng phình to từ mấy chục mét lên hơn hai trăm mét.

Giơ chân giẫm chết một mảng Orc, George điều khiển Lôi Cự Nhân giơ tay nhắm vào Sauron trên không.

“Ăn một phát Siêu Pháo Điện Từ Tối Thượng của ta!” Cột sáng điện còn to hơn cả thùng nước bắn ra từ tay Lôi Cự Nhân, khiến sắc mặt Sauron lập tức đại biến.

“Chỉ là một con người, sao có thể có sức mạnh ma pháp lớn như vậy!” Đòn tấn công sấm sét cấp độ này đã đủ để làm tổn thương thể xác của hắn.

Maiar dù thể xác bị hủy, linh hồn cũng sẽ không chết, nhưng để tái tạo thể xác cần tốn rất nhiều thời gian và sức mạnh, trừ khi thật sự cần thiết, họ sẽ không để cơ thể mình bị thương.

Đương nhiên, những Maiar đã bị chuyển hóa thành Balrog thì không thể phục hồi lại cơ thể, sau khi chết linh hồn sẽ trực tiếp quay về cõi hư không vĩnh hằng, đến chỗ Ilúvatar để nhận sự trừng phạt.

“Loài người, ngươi đã chọc giận ta!” Sauron đặt ngang thanh ma kiếm, sức mạnh hắc ám phun trào ra, hóa thành một tấm khiên đen khổng lồ chắn phía trước.

Tia sét và bóng tối va chạm, cuối cùng bóng tối vẫn nhỉnh hơn một bậc, tiêu tan toàn bộ tia sét.

“Không ngờ Sauron thời kỳ này đã khó đối phó như vậy rồi.” Thấy Siêu Pháo Điện Từ Tối Thượng của mình không thể làm tổn thương Sauron, George cũng có chút đau đầu.

Siêu Pháo Điện Từ Tối Thượng còn không làm tổn thương được Sauron, Pháo Điện Từ Plasma có lẽ càng không được.

Xét về uy lực, Siêu Pháo Điện Từ Tối Thượng hấp thụ ma pháp cổ đại có uy lực lớn hơn Pháo Điện Từ Plasma, chỉ là Pháo Điện Từ Plasma phát động nhanh hơn, không cần tốn năm sáu phút để thi triển ma pháp cổ đại trước.

“Sauron đã mạnh như vậy rồi, thật không biết Morgoth mạnh đến

mức nào.” Sauron chỉ là một trong những Maiar có thực lực hàng đầu, thực lực còn kém hơn cả Valar yếu nhất rất nhiều, nên chỉ dám ra ngoài gây rối khi các vị thần không còn chú ý đến Trung Địa.

Còn Morgoth lại là kẻ mạnh nhất trong số các Valar, thậm chí còn mạnh hơn cả Vua của các vị thần là Manwë Súlimo, cần tất cả các Valar cùng ra tay mới có thể chế ngự.

“Awooo!” Sauron thấy George tạo ra một Lôi Cự Nhân cao hai trăm mét, thân hình xoay chuyển lại hóa thành một con sói, và cơ thể nhanh chóng phình to, cho đến khi có kích thước tương đương với Lôi Cự Nhân của George mới dừng lại.

Ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng, Sauron lao về phía Lôi Cự Nhân của George.

“Suýt quên mất, gã này còn là Vua Người Sói!” George vội vàng điều khiển Lôi Cự Nhân chống đỡ cú cắn xé của Sauron.

Sauron chỉ được gọi là Chúa tể Hắc ám, Ma Vương Bóng Tối, Vua Mordor, Vua của vùng đất tối, Chúa tể của vùng đất tối, Vua Barad-dûr, Vua của Tháp Đen, Chủ nhân bóng tối, Bóng tối duy nhất và Bàn tay ma quỷ sau khi rèn ra Nhẫn Chủ.

Trước đó, danh xưng của Sauron là phó quan của Morgoth và Vua Người Sói.

Bởi vì Sauron có một hòn đảo Người Sói, nơi đó có rất nhiều người sói và ma cà rồng, trong đó có con sói khổng lồ cấp Maiar là Draugluin và Nữ hoàng Ma cà rồng Thuringwethil, đều là thuộc hạ trung thành của hắn.

Bản thân hắn cũng có khả năng hóa thân thành sói khổng lồ và ma cà rồng.

Lôi Cự Nhân của George chủ yếu là để bắn Siêu Pháo Điện Từ

Tối Thượng, năng lực cận chiến không mạnh, không phải là đối thủ của Sauron trong hình dạng sói khổng lồ, rất nhanh đã bị đánh đến mức sắp tan rã.

Đúng lúc này, Sauron đột nhiên hét lên một tiếng thảm thiết, nhanh chóng lùi lại và trở về hình người.

"Sauron, đối thủ của ngươi là ta!" Hóa ra là Finrod thấy George rơi vào thế khó, đã cưỡi tuần lộc đến giúp.

Vừa rồi chính là ông đã dùng thanh trường kiếm Elf được yểm bùa mang sức mạnh ánh sáng của mình, chém bị thương chân sói của Sauron.

"Finrod!" Trong mắt Sauron lóe lên một tia kiêng dè.

Thực lực của vương tử Elf Finrod tuy không bằng hắn, nhưng chênh lệch cũng không quá lớn, nếu không cẩn thận đối phó, nói không chừng sẽ phải lật xe.

George thấy Finrod đến giúp, cũng giải tán Lôi Cự Nhân, đến bên cạnh Finrod.

Duy trì trạng thái cực hạn của Lôi Cự Nhân là một áp lực rất lớn đối với anh, trong trạng thái đó anh không còn tâm trí để phân thần thi triển các ma pháp khác.

Nếu ma pháp sấm sét không có tác dụng lớn với Sauron, anh sẽ phải cân nhắc thử các loại ma pháp khác.

Bây giờ có Finrod đỡ đòn ở phía trước, anh có thể thử nhiều hơn, tìm ra loại ma pháp gây sát thương lớn nhất cho Sauron.

Với ma pháp từ nhiều thế giới như vậy, anh không tin không tìm được ma pháp khắc chế Sauron.

"Đợi ta giết con chó như ngươi trước, rồi sẽ đến giết chủ nhân

Morgoth của ngươi!" Finrod nhảy khỏi con tuần lộc, cơ thể tỏa ra ánh sáng vàng chói lòa, vung thanh bảo kiếm Elf trong tay, lao về phía Sauron như một cơn gió.

Cưỡi tuần lộc chiến đấu với những Orc khác có thể nâng cao hiệu suất giết địch của ông, nhưng chiến đấu với kẻ ở cấp độ Sauron, con tuần lộc sẽ là gánh nặng, với sức bộc phát ở cự ly ngắn, tốc độ của ông vượt xa tuần lộc.

"Ha ha ha, chỉ bằng ngươi sao, chẳng lẽ đã quên ông nội và bác cả của ngươi chết như thế nào rồi?

Hay là để ta tiễn ngươi đến gặp Mandos trước, rồi tiễn em trai và em gái của ngươi đến bầu bạn cùng ngươi nhé!" Sauron không hề sợ hãi Finrod đang lao về phía mình.

Vừa rồi nếu không phải phân tâm đối phó với tên loài người kia, hắn đã không bị Finrod tấn công lén làm bị thương bắp chân.

Nhưng chút thương thế đó đối với hắn không là gì, trong lúc nói chuyện, vết thương đã hoàn toàn hồi phục.

Chương 226

"Tốc độ quá nhanh, có chút không xen vào được." Nhìn Sauron và Finrod hóa thành một vệt sáng đen, một vệt sáng vàng chiến đấu với nhau, George không khỏi nhíu mày.

Tốc độ của hai người quá nhanh, ma pháp của anh căn bản không thể nhắm chuẩn.

Hơn nữa hiện tại anh không có một cây đũa phép vừa tay, tốc độ thi triển ma pháp cao cấp cũng không thể tức thời.

"Đũa phép, đúng rồi, có lẽ có thể thử vũ khí của Elf." Đột nhiên, mắt George sáng lên, anh nhanh chóng tìm thấy một thanh kiếm Elf có khắc dấu ấn rune trên thi thể của một chiến binh Elf gần đó.

"Quả nhiên có thể!" Ngay khoảnh khắc cầm thanh kiếm Elf, anh đã xác định được thanh kiếm này có thể thay thế đũa phép để thi pháp.

Tuy hiệu quả chắc chắn không bằng đũa phép của thế giới Fairy Tail và Marvel, nhưng cảm giác còn tốt hơn cả đũa phép của thế giới Harry Potter.

Các Noldor Elf trước khi rời khỏi Trung Địa, đã học hỏi từ Aulë, vị thần của nghề rèn, trong nhiều năm, nên rất giỏi chế tạo các loại vũ khí ma pháp và vật phẩm ma pháp.

Những viên Silmaril do Đại vương tử Fëanor tài năng nhất chế tạo, đã khiến các vị thần phải kinh ngạc thán phục, khiến Morgoth phải mê mẩn cướp đi và gắn lên vương miện của mình.

Sự mạnh mẽ của các Calaquendi, ngoài việc cơ thể được hai cây thần thụ nuôi dưỡng, còn không thể tách rời khỏi áo giáp và vũ khí ma pháp của họ.

“Vậy thì để ta cũng làm kiếm thánh một lần xem sao!” Nhìn thanh trường kiếm Elf trong tay, George đảo mắt, trong lòng đã có chủ ý.

Chỉ thấy anh dùng toàn bộ điện lực để kích thích cơ thể, hóa thành một tia điện quang tham gia vào trận chiến của Sauron và Finrod.

Lúc này, Finrod đã hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, bộ áo giáp ma pháp tinh xảo trên người đã xuất hiện nhiều vết nứt, còn Sauron thì tỏ ra vô cùng ung dung.

“Ăn một kiếm của ta! (Thần Phong Vô Ảnh!)” George vòng ra sau chém một kiếm vào cổ Sauron, đồng thời phóng ra thần chú Thần Phong Vô Ảnh.

“Tốc độ không tồi, nhưng kiếm thuật quá tệ.” Đối mặt với đòn tấn công lén của George, Sauron lộ vẻ khinh thường.

So với kiếm thuật tinh diệu của Finrod, George tuy tấn công lén và tốc độ không chậm, nhưng kiếm thuật quá kém, nhát kiếm này toàn thân đều là sơ hở, hắn còn chẳng thèm đỡ, chỉ cần lùi một bước là có thể né được.

“Cái gì!” Sauron rõ ràng đã lùi một bước né được đòn tấn công, nhưng trên cổ lại đột nhiên tóe ra một vệt máu, khiến hắn không khỏi trợn tròn mắt.

Quan trọng là đây không phải vết thương bình thường, vết thương như thế này bình thường chỉ mất vài giây là có thể lành lại, nhưng bây giờ vết thương không những không lành, mà còn liên tục chảy máu.

“Đòn tấn công mang sức mạnh nguyền rủa, ngươi nghĩ nó có tác dụng với bản ma vương sao?” Là một Maiar uyên bác, Sauron nhanh chóng nhận ra đó không phải là một đòn tấn công vật lý thông thường, mà là một loại tấn công ma pháp đặc biệt, còn có hiệu ứng tiêu cực của lời nguyền.

Nhưng bản thân hắn chính là chuyên gia trong lĩnh vực này, đưa tay quệt lên cổ, sức mạnh hắc ám cường đại trực tiếp hấp thụ lời nguyền, khiến vết thương lành lại.

"Gã này, da đúng là dày thật!" Lúc này vẻ mặt George cũng có chút nặng nề, chiêu Thần Phong Vô Ảnh toàn lực vừa rồi của anh, là chém thật sự vào cổ Sauron.

Xét về uy lực, dù là đá tảng cũng có thể chém làm đôi, vậy mà chỉ tạo ra một vết rách nhỏ trên cổ Sauron, và hiệu ứng nguyền rủa không thể hồi phục, chảy máu liên tục đi kèm cũng bị phá giải.

Chỉ có thể nói thứ thần cũng là thần, không phải người phàm nào cũng có thể so sánh.

Vì vậy, anh không tiếp tục tấn công, mà vòng đến bên cạnh Finrod đang nhân cơ hội thở dốc hồi phục.

Trong trận đối đầu vừa rồi, Finrod luôn ở thế hạ phong, áo giáp Elf trên người nứt vỡ nhiều chỗ, cũng có vài vết thương do ma kiếm chém ra.

Nếu không phải George vừa tấn công lén thành công, ông có lẽ đã không trụ được bao lâu.

"Episkey!" Ma pháp trị liệu được kích hoạt, vết thương trên người Finrod lập tức hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Reparo!" Tiếp đó thần chú sửa chữa được kích hoạt, bộ áo giáp Elf nứt vỡ cũng được phục hồi như lúc ban đầu.

Từ đòn tấn công vừa rồi có thể thấy, dựa vào trình độ ma pháp hiện tại của anh mà muốn giết Sauron thì cơ bản là không có cửa, rất khó gây ra sát thương chí mạng.

Nhưng anh không được, không có nghĩa là Finrod không được.

Cho nên chỉ cần hỗ trợ tốt cho Finrod, đẩy lùi Sauron tuyệt đối không phải là vấn-đề, nói không chừng còn có cơ hội phá hủy cơ thể của hắn.

"Cảm ơn, lần này nếu không phải cậu báo tin kịp thời, e rằng chúng ta đã toàn quân bị diệt!" Thấy vết thương và áo giáp của mình đều được phục hồi, nội tâm Finrod cũng vô cùng kinh ngạc, ông không ngờ loài người ngày xưa áo không đủ che thân, bây giờ ma pháp lại lợi hại hơn cả ông.

Đồng thời, ông cũng chân thành cảm ơn George.

Với số lượng Orc vừa rồi, lại còn do chính Sauron dẫn đội mai phục, nếu họ liều lĩnh tiến vào hẻm núi bị bao vây, khả năng cao là không ai thoát được.

Không giống như bây giờ, vì đã phát huy được ưu thế của cung tên, lại có sự chuẩn bị, cuộc chiến đã dần chiếm thế thượng phong.

"Đại vương tử điện hạ, đây đều là việc chúng tôi nên làm, hiện tại quan trọng nhất là đánh bại Sauron." George gật đầu, sau đó chỉ kiếm về phía Sauron.

Ánh hào quang của hai cây thần thụ trên người Finrod lại một lần nữa tỏa sáng, ông giơ cao thanh trường kiếm Elf: "Giao cho ta, hôm nay ta nhất định phải chém đầu hắn xuống!" Nói xong ông liền hóa thành một tia sáng vàng lao về phía Sauron.

Sauron đối mặt với Finrod đang lao đến lần nữa, vẻ mặt ung dung vừa rồi đã không còn.

"Vốn định chơi một chút, xem ra bây giờ ta phải nghiêm túc hơn rồi." Tên loài người đối diện biết quá nhiều loại ma pháp, quân Orc hiện tại chiến đấu với Calaquendi đã rơi vào thế hạ phong, nếu hắn không thể nhanh chóng hạ gục Finrod và tên loài người kia, chiến

trường này sẽ thua.

Vì vậy, lúc này hắn cũng bùng nổ toàn bộ sức mạnh hắc ám trong cơ thể.

"Thần Phong Vô Ảnh!" Ánh điện trên người George lóe lên, theo sát sau Finrod, khi Finrod và Sauron giao đấu, anh canh đúng thời cơ lại chém một kiếm qua.

Chỉ là lần này Sauron đã cảnh giác, không né tránh, mà vung ma kiếm, đánh tan thần chú Thần Phong Vô Ảnh vô hình, cũng chặn được kiếm của George.

"Trò vặt vãnh này vô dụng với bản vương." "Chưa chắc đâu." Khóe miệng George nhếch lên: "Expelliarmus!" Ở khoảng cách gần như vậy phát động thần chú Tước giới, Sauron căn bản không thể né tránh.

Ngay khi bị thần chú Tước giới đánh trúng, thanh ma kiếm trong tay hắn tự động tuột khỏi tay và bị bắn văng ra.

Từ thần chú Thần Phong Vô Ảnh vừa rồi có thể thấy, ma pháp của anh không phải vô dụng, chỉ là hiệu quả khi dùng trên người Sauron đã bị suy yếu đi không ít.

"Trở về!" Sauron nhíu mày, nhanh chóng đưa tay muốn triệu hồi ma kiếm.

Hắn không ngờ đối phương lại còn có loại ma pháp kỳ quái này.

Tuy nhiên, George sao có thể để hắn được như ý, siêu năng lực được phát động, sức mạnh mười tấn toàn bộ đè lên thanh ma kiếm, ngăn cản nó bị triệu hồi.

Tuy vẫn không thể hoàn toàn ngăn cản, nhưng cũng khiến tốc độ triệu hồi ma kiếm chậm đi rất nhiều.

Như vậy đã đủ rồi, vì Finrod với kiếm thuật cao siêu đã chớp lấy sơ hở mà George tạo ra, một kiếm đâm thẳng vào tim Sauron.

Sauron không kịp né tránh, bị Finrod một kích trúng đích.

Valar và Maiar vốn là những thực thể tinh thần, không có thân xác, nên cũng không tồn tại vấn đề về yếu huyệt như tim.

Nhưng sau khi đến Trung Địa, họ đã tạo ra thân xác cho mình, và cũng có tất cả những gì mà một thân xác nên có.

Ví dụ như những vị trí yếu huyệt như tim và não bị tấn công, sẽ khó phục hồi hơn những nơi khác.

Ví dụ như nếu kết hợp với Elf và loài người, cũng sẽ sinh ra hậu duệ mang huyết mạch thần linh.

Thủ lĩnh của Grey Elf là Thingol, một trong ba thủ lĩnh Elf của Kỷ Song Thụ.

Năm xưa khi dẫn tộc Elf đến Valinor nơi các vị thần ở, chính vì yêu Melian, một Maia dùng thần lực bảo vệ cây cối trong rừng Beleriand khỏi sự xâm thực của sức mạnh Morgoth.

Chương 227

Ông mới từ bỏ kế hoạch di cư, chọn ở lại Trung Địa để thành lập vương quốc Grey Elf.

Và ông cùng Maia Melian, cũng sinh ra công chúa Elf Lúthien mang huyết mạch bán thần bán Elf.

Thingol năm đó cùng hai vị vua Elf khác được mời đến Valinor xem hai cây thần thụ, cũng từng tắm mình trong ánh hào quang của chúng, thuộc về một trong những Calaquendi mạnh nhất.

Vì vậy, công chúa Elf Lúthien cũng được mệnh danh là nữ Elf mạnh nhất và xinh đẹp nhất trong lịch sử, thậm chí vượt qua cả Nữ hoàng Elf Galadriel.

Bởi vì cô không chỉ có huyết mạch của một Calaquendi thế hệ đầu, mà còn có huyết mạch của nữ thần Maiar.

Sau này, cô còn dùng ma pháp ngủ tại đại bản doanh Angband của Morgoth, khiến Morgoth và một đám thuộc hạ chìm vào giấc ngủ, cùng với Beren, một con người, đánh cắp một viên Silmaril trên đầu Morgoth.

Cô cũng là nhân vật chính trong bài hát 《Bản tình ca Lúthien》 mà Aragorn đã hát trong phim.

Cuộc chiến của Elf lần này, Thingol và vương quốc Grey Elf của ông không tham gia, vì các Noldor Elf khi rời khỏi Valinor đã giết những người Teleri có quan hệ họ hàng với Thingol, nên Thingol rất ghét Noldor Elf.

Vương quốc Grey Elf có hàng rào phòng ngự của nữ thần Melian, ngay cả sức mạnh của Morgoth cũng không thể xâm nhập, ông tự

nhiên không muốn đi giúp đỡ Noldor Elf.

Tóm lại, tim của Sauron bị đâm xuyên, cơ thể đã bị tổn thương không nhỏ, ma lực hắc ám trong cơ thể lập tức bạo động, ép George và Finrod phải lùi lại để tránh sự bùng nổ của sức mạnh hắc ám.

"Ta nhớ mặt ngươi rồi, loài người!" Sauron nhìn George với ánh mắt oán độc, sau đó phát lệnh toàn quân rút lui.

Tuy nhiên, George sao có thể để Sauron đi dễ dàng như vậy, phải nhân lúc hắn bị bệnh mà lấy mạng hắn.

Nếu hôm nay không thể giết Sauron, lần sau muốn giết sẽ không dễ dàng như vậy nữa.

"Đại vương tử điện hạ, không thể để hắn chạy thoát!" "Giết!" Finrod cũng nghĩ giống George, lời của George còn chưa nói ra, ông đã cầm kiếm xông lên lần nữa.

"Các ngươi đang tìm chết!" Sauron thấy Finrod và George lại xông lên, cắn răng, tạm thời từ bỏ việc phục hồi vết thương chí mạng ở tim, trực tiếp bùng nổ phần lớn thần lực hắc ám trong cơ thể, như một đám mây đen áp về phía George và Finrod.

Sức mạnh hắc ám cường đại lập tức đè nén cơ thể George và Finrod tại chỗ.

"Ánh sáng của Thần Thụ soi rọi Elf, thánh kiếm của ta tất sẽ chém đầu ngươi, vì vinh quang của cả tộc Elf!" Finrod niệm chú, ánh sáng vàng trên cơ thể càng lúc càng thịnh, lại có thể chống lại sức mạnh hắc ám, bắt đầu tiếp tục đi về phía Sauron.

George cũng không hề rảnh rỗi, trước người anh sáng lên một ma pháp trận màu vàng.

"Ma pháp ánh sáng: Lãnh địa Ánh Sáng!" Thánh quang mãnh liệt bùng nổ từ trong cơ thể anh, cũng đẩy sức mạnh hắc ám ra khỏi

người.

Nhưng anh không tiếp tục tiến lên như Finrod, mà sau khi chống lại sự áp chế của sức mạnh hắc ám, đã dùng Phép Độn Thổ Huyễn Ảnh biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lại đã ở một khoảng cách phía sau Sauron.

Phép Độn Thổ Huyễn Ảnh không phải là vạn năng, đối với cường giả, dịch chuyển tức thời đến trước mặt họ để tấn công lén, rất dễ bị phản sát ngay khi vừa xuất hiện.

Cho nên để an toàn, vẫn nên giữ một khoảng cách an toàn.

Mục đích của anh là thoát khỏi sự áp chế của sức mạnh hắc ám trước.

"Accio!" Đưa tay triệu hồi thêm một thanh trường kiếm Elf vào tay, George hóa thành một tia điện quang đến sau lưng Sauron, tay trái cầm trường kiếm dùng một chiêu đơn giản nhất là bổ xuống, nhắm thẳng vào gáy Sauron.

Sauron phản ứng cũng rất nhanh, một bên tiếp tục dùng sức mạnh hắc ám áp chế Finrod phía trước, một bên giơ tay dùng ma kiếm đỡ được đòn này.

George thì nhân thế tay phải cầm trường kiếm đâm về phía Sauron.

"Keng!" Trường kiếm bị áo giáp ma vương trên người Sauron chặn lại, không đâm vào được.

Anh không có ánh sáng thần thụ gia trì, thanh kiếm Elf bình thường trong tay cũng không mạnh bằng thánh kiếm Elf trong tay Finrod, không thể đâm xuyên áo giáp của Sauron như Finrod.

Nhưng không sao, anh vốn dĩ không nghĩ là có thể đâm xuyên áo

giáp.

“Avada Kedavra!” Lời nguyền chết chóc màu xanh biếc, áp sát người bắn trúng cơ thể Sauron một cách chính xác.

Sát thương trực tiếp vào linh hồn khiến cơ thể Sauron lập tức cứng đờ, sự áp chế của sức mạnh hắc ám cường đại kia cũng tan biến.

Anh không hy vọng lời nguyền chết chóc có thể giết chết Sauron, kẻ tinh thông sức mạnh hắc ám, nhưng chỉ cần làm gián đoạn sự áp chế của Sauron trong một giây, mục đích của anh đã đạt được.

Bởi vì một giây này, đủ để Finrod xông đến trước mặt Sauron.

“Chết tiệt!” Sauron cũng phản ứng lại là đã trúng kế, lập tức buông tay trái đang che tim ra, nắm lấy thanh kiếm Elf mà George đang gí vào áo giáp mình, phát động ngọn lửa ma nóng rực, nung chảy thanh kiếm Elf ngay tại chỗ.

Sau đó đối mặt với Finrod đang nhắm thẳng vào đầu mình, hắn định bùng nổ năng lượng hắc ám lần nữa để đẩy lùi.

Mặc dù làm vậy sẽ làm nặng thêm vết thương trên cơ thể, nhưng bây giờ cũng không phải lúc để quan tâm đến điều đó.

Nếu không, một khi cơ thể bị hủy, mất mấy chục năm cũng không thể tái tạo lại được.

“Ma pháp ánh sáng: Quang Bạo!” Đáng tiếc, phép thuật của hắn lại bị George cắt ngang.

Sau khi thanh kiếm Elf tay phải của George bị nung chảy, sau lưng anh lại sáng lên một ma pháp trận màu vàng.

Cột thánh quang to bằng thùng nước bắn thẳng vào cơ thể Sauron, khiến cơ thể hắn lại một lần nữa rơi vào trạng thái cứng đờ.

Ma pháp hệ thánh quang mà anh học được từ Fairy Tail, rất tương tự với sức mạnh của Thần Thụ mà tộc Elf kế thừa, đều có thể khắc chế sức mạnh hắc ám mà Morgoth và quân đội của hắn sử dụng.

"Phải sớm lên làm hội trưởng, học Fairy Law thôi." Lúc này nếu anh thi triển không phải là Quang Bạo, mà là siêu ma pháp hệ ánh sáng Fairy Law, thì không chỉ đơn giản là cơ thể cứng đờ, nói không chừng có thể trực tiếp phá hủy cơ thể của Sauron.

Anh đến giờ vẫn còn nhớ ma pháp trận hệ ánh sáng bao phủ cả bầu trời thị trấn đó.

"Xoẹt!" Máu tươi bắn lên, cả cánh tay phải cầm ma kiếm của Sauron bị chém đứt.

Là một trong những Maiar mạnh nhất, thực lực vẫn rất cường đại, vào thời khắc cuối cùng bùng nổ toàn bộ sức mạnh, hắn vẫn né được yếu huyệt ở cổ, chỉ bị chém đứt cánh tay phải cầm ma kiếm.

Nhưng nhìn sắc mặt hắn trắng bệch, cơ thể suy yếu, chắc hẳn cũng đã phải trả một cái giá không nhỏ.

"Ma pháp ánh sáng: Quang Trận!" Khó khăn lắm mới đánh được đến mức này, George sao có thể bỏ qua, tiếp đó lại là một đòn tấn công ma pháp hệ thánh quang.

Vì lo lắng Sauron sẽ né tránh, anh đã sử dụng Quang Trận có uy lực tương đối nhỏ hơn, nhưng tấn công dày đặc hơn.

Kế hoạch tác chiến của anh vẫn như cũ, không cầu giết địch mà chỉ cầu hạn chế Sauron ở mức tối đa, để Finrod có sức tấn công mạnh hơn đi gây sát thương.

Finrod cũng không làm anh thất vọng.

Với hàng nghìn năm tuổi, sau khi chém đứt cánh tay phải của Sauron, ông lại lao lên một bước, định sau khi ma pháp của George

trúng đích, sẽ một đòn hạ gục Sauron.

Nhưng lúc này, sự cố đã xảy ra.

Một con sói khổng lồ từ sau lưng Sauron nhảy ra, chắn trước mặt hắn, dùng cơ thể chặn lại ma pháp Quang Trận của George.

Một nữ ma cà rồng khác có cánh dơi, dung mạo yêu dị đầy quyến rũ, tay cầm hai thanh kiếm xương chặn Finrod lại.

Chính là hai thuộc hạ trung thành nhất của Sauron, cũng là do Maiar hóa thành, sói khổng lồ Draugluin và Nữ hoàng Ma cà rồng Thuringwethil, đã đến cứu giá.

Sau khi nhận được lệnh rút lui toàn diện của Sauron, họ đã dẫn quân Orc rút về hướng Angband.

Chương 228

"Draugluin đoạn hậu!" Thuringwethil giao đấu với Finrod vài hiệp, sau đó hóa thành một đám sương máu bao bọc Sauron đang bị thương nặng bay vào đội quân Orc đang rút lui và biến mất, còn Draugluin thì hóa thành một con sói khổng lồ trăm mét chặn George và Finrod lại.

"Chỉ thiếu một chút nữa!" George thầm than trong lòng, sau đó hai tay kéo ra rồi hợp lại, nhắm vào Draugluin đang há miệng cắn tới mà bắn một phát Pháo Điện Từ Plasma.

Pháo Điện Từ Plasma thuận theo miệng Draugluin vào đến cổ họng, rồi đến bụng, lập tức đánh cho nó một tiếng "awooo" rồi ngã lăn ra đất.

Finrod tiến lên một kiếm chém đứt đầu sói của nó.

"Tiếc thật!" Nhìn đội quân Orc hòa vào làn khói đen ở phía xa, trong mắt George lại lộ ra vẻ tiếc nuối.

Trong làn khói đen đó chính là địa bàn của Morgoth, đuổi theo có thể Morgoth sẽ ra tay, đành phải tạm thời từ bỏ.

Quân đội Elf tập hợp lại, số lượng đã giảm đi một nửa, chỉ còn lại một nghìn người.

Không còn cách nào khác, dù trước đó sấm sét phối hợp với mưa tên đã giết chết một nửa số Orc, nhưng số lượng Orc vẫn quá đông, quân Elf tuy thắng, nhưng cũng không phải là chiến thắng áp đảo.

Thấy tình hình này, trong lòng Finrod càng thêm cảm kích George.

Mạng sống của ông và một nghìn Elf này, gần như có thể nói là nhờ có George mới sống sót được.

"Alvin George, đây là chiếc nhẫn cha tặng ta khi ta rời Valinor,

hôm nay ta tặng nó cho cậu.

Sau này nếu cậu có bất kỳ vấn đề gì cần tìm ta, dù khó khăn đến đâu, ta cũng sẽ giúp đỡ, đó là lời thề của ta với cậu!" Finrod tháo chiếc nhẫn trên tay mình, trịnh trọng trao vào tay George.

Bên ngoài chiếc nhẫn là hai con rắn có mắt nạm ngọc bích quấn vào nhau, đầu chúng giao nhau, một con ngẩng lên, một con cúi xuống, cùng nhau nâng một vương miện bằng vàng, đó là biểu tượng của gia tộc Finarfin.

"Cũng khá hợp với một người xuất thân từ nhà Slytherin như mình, xem ra sau này không có nhẫn của Barahir, chỉ có nhẫn của George." George không từ chối, nhận lấy chiếc nhẫn rồi đeo vào tay.

"Quả nhiên, không phải là một chiếc nhẫn bình thường!" Ngay khi chạm vào chiếc nhẫn, George liền biết đây không chỉ là một chiếc nhẫn thông thường, mà là một chiếc nhẫn ma thuật, mang một ít sức mạnh của Thánh Thụ, đồng thời cũng có thể dùng làm vật thay thế cho đũa phép.

Hiệu quả hẳn là tốt hơn thanh trường kiếm của Elf rất nhiều.

Đối với lời thề mà Finrod dùng chiếc nhẫn để hứa, anh cũng vô cùng tin tưởng.

Bởi vì nếu anh nhớ không lầm, Beren, con trai của Barahir, để có thể cưới được Lúthien, con gái của Thingol, đã cầm chiếc nhẫn này tìm đến Finrod, nhờ Finrod cùng mình đi tìm Morgoth để đoạt lại Silmaril.

Dù biết đây là nhiệm vụ chắc chắn sẽ chết, Finrod với phẩm cách cao thượng vẫn dẫn theo mười Elf, từ bỏ vương vị của mình, cùng Beren đến Angband, kết quả là chết trong tay Sauron giữa đường.

"Bên phía nhị hoàng tử và tam hoàng tử chắc không chống đỡ

được bao lâu nữa, chúng ta phải mau chóng quay về chi viện." George nhận lấy chiếc nhẫn, cầm lấy thanh ma kiếm của Sauron, nói với Finrod.

Bức tượng khổng lồ bằng đá của người Elf mà anh dùng Bùa Biến hình tạo ra, dù sao cũng chỉ là đá, không thể nào là đối thủ của rồng quỷ, e là không cầm cự được bao lâu.

Cho nên nếu về muộn, phòng tuyến trung tâm rất có thể sẽ bị chọc thủng.

"Badu dẫn một đội nhỏ đến Hithlum thông báo cho Đức Vua Tối Cao, báo cho ngài ấy biết tình hình chiến sự ở đây, để ngài ấy nhanh chóng phái quân đến trấn giữ hẻm núi này, tốt nhất là để Fingon dẫn người đến chi viện cho phòng tuyến trung tâm, những người còn lại theo ta tiếp tục tiến về Dorthonion!" Finrod gật đầu, nhanh chóng hạ lệnh.

Fingon là anh họ của chàng, cũng là Elf mạnh nhất trong thế hệ của họ.

Chàng cảm thấy nếu Fingon đơn đấu với Sauron, khả năng cao sẽ không thua.

Đại quân phía tây của Sauron đã bị họ đánh cho tan tác, có lẽ không cần phòng thủ quá nhiều nữa, chỉ cần để lại một ít người ở hẻm núi này để phong tỏa chiến tuyến là được.

Hiện tại điều quan trọng nhất là tập hợp tất cả binh lực chi viện cho phòng tuyến trung tâm và phía tây, không thể để đại quân của Morgoth đột phá ba tuyến phòng thủ hợp nhất đã duy trì bấy lâu.

"Thời gian không còn kịp nữa, đại hoàng tử, tôi biết ma pháp không gian, để tôi đưa ngài qua đó trước." Anh bay qua đây mất nửa tiếng, các Elf dù thúc ngựa hết tốc lực cũng phải mất một tiếng rưỡi.

Cho nên để đảm bảo an toàn, vẫn là anh đưa Finrod mạnh nhất đi, dùng Độn thổ vài lần để nhanh chóng quay về thành của Elf hỗ trợ phòng thủ.

"Được, vậy chúng ta xuất phát trước!" Finrod đương nhiên không có ý kiến, chàng cũng rất lo lắng cho sự an toàn của hai người em trai.

Thế là chàng lại dặn dò cấp dưới vài câu, rồi cùng George biến mất tại chỗ.

Sau vài lần Độn thổ, họ đã đến không trung phía trên thành Dorthonion của người Elf.

Lúc này, thành của Elf đã là một biển lửa, so với lúc George rời đi, số lượng Calaquendi hiện tại đã chưa đến một phần ba, số lượng chiến binh loài người chưa đến hai trăm.

Bức tượng Elf làm bằng đá trắng đã bị đập nát, hai anh em Angrod và Aegnor đang giao chiến ác liệt với rồng quỷ.

Bregolas và Barahir dẫn theo các chiến binh loài người phối hợp với những Elf còn lại, đang dựa vào bức tường thành chỉ còn chưa tới một nửa, liều chết chống cự các đợt tấn công từ Balrog và đại quân Orc.

"Giết rồng quỷ trước, nó là thống soái của đại quân trung tâm, rồng quỷ chết, đại quân chắc chắn sẽ rút lui!" George đưa Finrod theo, trực tiếp lao về phía rồng quỷ.

Sauron đã chạy thoát, con rồng quỷ này thì không thể để nó chạy được, anh còn trông chờ vào việc dùng thân thể của nó để chế tạo Long Tinh của thế giới này, xem có thể trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ hay không.

Thực lực của Angrod và Aegnor rõ ràng thua kém anh trai Finrod của họ rất nhiều, hai người hợp sức lại mà vẫn không phải là đối thủ

của rồng quỷ, bị nó đánh cho áo giáp trên người vỡ nát quá nửa.

Nếu họ đến muộn nửa tiếng nữa, e là chỉ có thể đến nhặt xác cho hai người.

"Rồng quỷ chịu chết đi!" Finrod được George ném từ trên không về phía rồng quỷ, tay cầm bảo kiếm của Elf định một nhát chém bay đầu rồng.

Con rồng quỷ cảm nhận được nguy hiểm liền lập tức từ bỏ việc tiếp tục tấn công Angrod và Aegnor, phun một ngụm ma hỏa về phía Finrod, sau đó không nói một lời quay đầu bỏ chạy.

Nó có thể cảm nhận được thực lực của Calaquendi vừa xuất hiện này rất mạnh, mặc dù nó cảm thấy phần thắng của mình rất lớn, nhưng vì thận trọng, nó vẫn chọn cách rút lui, để Balrog và đại quân Orc lên cản đường.

"Ngươi cũng giỏi thật đấy." Thấy rồng quỷ chạy nhanh như vậy, George cũng cạn lời, gã này thật sự rất quý mạng sống.

Cũng phải, rồng quỷ tuy mạnh mẽ, nhưng thực tế cũng giống như Orc, là sinh mệnh do Morgoth tạo ra, chết là chết thật.

Không giống như Balrog, cuối cùng vẫn sẽ quay về Hư Không Vĩnh Hằng.

"Độn thổ!" Miếng thịt béo bở đã đến miệng sao có thể để nó bay mất, anh trực tiếp dịch chuyển đến phía trên rồng quỷ, thân hình nhanh chóng phình to.

"Ma pháp Cự Nhân!" Thân thể trực tiếp phình to đến ba mươi mét, rơi xuống cưỡi trên cổ rồng quỷ, điện quang trong cơ thể kích thích cơ bắp tăng cường thêm, anh hai tay đan vào nhau đấm mạnh vào đầu rồng, trực tiếp đập đầu nó xuống đất.

Bị đòn tấn công từ trên trời rơi xuống này, rồng quỷ nhất thời

choáng váng, rút đầu ra khỏi mặt đất lắc lắc, định quay đầu phun lửa về phía George đang cưỡi trên cổ mình.

Mà George thì nắm chặt đầu rồng, ghì nó xuống, không cho nó quay đầu lại phun mình.

Kháng phép của rồng quỷ Glaurung có lẽ còn cao hơn cả Sauron, nếu dùng ma pháp anh sợ hiệu quả không rõ ràng, lại để nó chạy mất.

Dứt khoát anh dùng Ma pháp Cự Nhân kết hợp cường hóa dòng điện, cùng rồng quỷ đến một trận cận chiến.

Đương nhiên, dù vậy, so với con rồng quỷ dài hơn hai trăm mét, anh e là cũng khó chiếm được thế thượng phong.

Nhưng không sao, vẫn là câu nói đó, anh không phải chủ công, anh đánh hỗ trợ, anh không chiến đấu một mình, còn có ba vị hoàng tử Elf cầm bảo kiếm đang đằng đằng sát khí lao tới.

Cho nên việc chính cần làm là khống chế chặt rồng quỷ, không cho nó có cơ hội chạy thoát như Sauron nữa.

Trước đó đối với Sauron là các loại ma pháp khống chế, hiện tại anh đối với rồng quỷ là khống chế vật lý thuần túy.

"Loài người chết tiệt!" Thấy không thoát khỏi George đang cưỡi trên cổ, ba vị hoàng tử Elf cũng đã lao đến gần, rồng quỷ quyết định không quan tâm đến George nữa, trực tiếp cõng George bỏ chạy.

"Còn muốn chạy, nằm xuống cho ta." George lộn người rơi xuống trước mặt rồng quỷ, ôm lấy cái đầu rồng to lớn của nó, dùng đầu gối thúc mạnh vào cằm nó, đóng cái miệng đang phun lửa lại, sau đó lộn người dùng hai chân kẹp cổ rồng thực hiện một cú khóa mạnh mẽ.

Chương 229

"Vì vinh quang của tộc Elf!" Không đợi rồng quỷ phản ứng lại, ba vị hoàng tử Elf đã vung thánh kiếm đồng loạt chém vào cổ rồng.

Đúng lúc này, George cũng khôi phục lại hình thể bình thường và né sang một bên.

Máu rồng có độc tính cực mạnh, nếu bị bắn trúng cũng là một chuyện phiền phức.

Ba thanh thánh kiếm tỏa ra ánh sáng vàng, hội tụ thành một thanh kiếm ánh sáng khổng lồ, một kiếm chém bay đầu rồng.

Cứ như vậy, con rồng quỷ đầu tiên do Morgoth nuôi dưỡng, vừa xuất hiện chưa đầy một ngày, đã phải kết thúc. .....

"Rồng quỷ đã chết, mọi người theo ta phản công!" Một lần nữa hóa thành người khổng lồ, ném đầu rồng quỷ Glaurung vào giữa đại quân Orc, George cùng ba vị hoàng tử của tộc Elf Độn thổ lên tường thành, dùng Bùa Khuếch Âm hét lớn.

Nhìn thấy đầu rồng, đám Balrog và Orc lập tức có chút hoảng loạn.

Còn Elf và loài người thì sĩ khí tăng vọt, gầm lên xông xuống tường thành, theo sau George khổng lồ và ba vị hoàng tử Elf bắt đầu phản công.

"Pháo điện từ Plasma!" Dùng sức nhảy vào giữa đại quân Orc, dựa vào phòng ngự của hình dạng khổng lồ để chống đỡ đòn tấn công của Orc, hai tay George phóng ra plasma rồi bắt đầu xoay tròn quét sạch, một quét là một mảng lớn.

Pháo điện từ Plasma có thể cắt cả ngọn núi nhỏ, uy lực tự nhiên

không yếu, chỉ là đối với cấp bậc như Sauron và rồng quỷ thì không thể gây ra sát thương chí mạng, nhưng đối với đám Orc này, thì đúng là chạm vào là bị thương, trúng phải là chết.

Sau khi phóng Pháo điện từ Plasma, trong lúc chờ đợi điện lực trong cơ thể hồi phục, sau lưng anh lại sáng lên một pháp trận ma thuật màu vàng: "Ma pháp Ánh sáng - Mưa Ánh Sáng!" Vô số mũi tên ánh sáng lại hạ gục một mảng lớn quân Orc vừa vây lại.

Bên kia, ba vị hoàng tử Elf hợp lực, cũng đã chém giết được một con Balrog, những con Balrog còn lại thấy tình hình không ổn, vội vàng quay người bỏ chạy.

Mạng của chúng quý hơn nhiều so với đám Orc hạ tiện có thể sản xuất hàng loạt, chết một con là thiếu một con.

Thống soái đại quân là rồng quỷ đã tử trận, Balrog cũng bắt đầu rút lui, sĩ khí vốn đã không cao của đám Orc lập tức tụt xuống mức âm, hoàn toàn không còn tâm trí chiến đấu, tất cả đều quay đầu bỏ chạy về Angband.

George và ba vị hoàng tử Elf dẫn theo liên quân loài người và Elf khí thế ngút trời (thực tế cộng lại chưa đến một nghìn người), truy sát một mạch, cho đến khi đến pháo đài tiền tuyến đổ nát của tộc Elf mới dừng lại.

"Đây là sức mạnh của Morgoth sao?" Đứng trên pháo đài đổ nát, nhìn về phía Angband bị khói đen bao phủ xa xa, cảm nhận được sức mạnh ma thuật sâu không lường được tỏa ra từ bên trong, nội tâm George có chút chấn động.

Thật lòng mà nói, cảm giác mà Sauron mang lại cho anh đã rất mạnh rồi, nhưng so với sức mạnh của Morgoth, quả thực là muối bỏ bể.

Chẳng trách vào thuở sơ khai của thế giới, hắn có thể dụ dỗ nhiều Maiar sa ngã như vậy.

Quan trọng là, vào thời điểm này, sức mạnh của Morgoth đã không còn được như trước khi sáng thế, để làm tha hóa thế giới này, hắn đã dung hợp phần lớn sức mạnh của mình vào thế giới.

Có thể tưởng tượng, các vị thần ở Valinor mạnh mẽ đến nhường nào.

"Thật đáng tiếc, những pháo đài vốn được xây dựng để phòng thủ này, bây giờ tất cả đều không thể sử dụng được nữa." Ba vị hoàng tử nhìn những pháo đài đổ nát và những thi thể Calaquendi bị ma hỏa thiêu cháy trên mặt đất, trên mặt lộ ra vẻ bi thương.

Cảnh tượng năm đó họ đánh bại đại quân của Morgoth, xây dựng pháo đài ở đây, vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

"Ba vị hoàng tử điện hạ, bây giờ không phải là lúc bi thương, chúng ta còn phải nhanh chóng thông báo cho tộc Elf ở phía đông." George tỉnh táo lại nhắc nhở.

Sau khi chết, linh hồn của Elf sẽ đến điện thờ của Mandos, sau này vẫn có cơ hội gặp lại, còn thành trì đổ nát thì càng đơn giản hơn, anh có thể dùng Bùa Sửa Chữa giúp họ phục hồi lại.

Bây giờ điều quan trọng nhất là xem có thể giữ được chiến trường phía đông hay không.

"Cửa ải Aglon đã bị công phá, chiến trường phía đông đã thất thủ, ngoại trừ đội quân do Maedhros lãnh đạo rút về pháo đài, tất cả những người khác đã rút về phía nam, đại quân do Vua Balrog lãnh đạo đã tiến vào trung tâm đại lục." Nhị hoàng tử và tam hoàng tử lắc đầu nói.

Không phải là họ không muốn đi giúp, mặc dù họ cũng có chút khúc mắc với những việc mà bảy người anh em họ đã làm, nhưng dù

sao cũng có chung huyết thống, chung kẻ thù.

Chỉ là, trước khi phòng tuyến trung tâm bị tấn công, họ đã nhận được tin khẩn cấp từ Maedhros ở phía đông.

Chiến trường phía đông là chiến trường bị tấn công đầu tiên trong ba chiến trường, tiếp theo là trung tâm, và cuối cùng là phía tây.

Đáng tiếc là khi tin tức từ chiến trường phía đông truyền đến thì đã muộn một bước, hai vị hoàng tử còn chưa kịp phòng bị, pháo đài tiền tuyến nhất đã bị rồng quỷ dẫn quân tấn công bất ngờ và công phá, một đường giết đến thành của Elf.

"Cũng không tệ rồi, ít nhất cũng giữ được hai tuyến phòng tuyến, không đến nỗi sụp đổ toàn diện." Nghe nhị hoàng tử và tam hoàng tử giải thích, George ngẩn ra một lúc, cuối cùng nghĩ lại cũng thấy nhẹ nhõm.

Có những chuyện rất khó làm được một cách hoàn hảo, hơn nữa dù cho phòng tuyến phía đông vẫn chưa bị công phá, thực ra bên này cũng rất khó đi chi viện.

Ba vị hoàng tử và đội quân tinh nhuệ của họ vừa mới trải qua một trận đại chiến tàn khốc, không phải ở trong trạng thái hoàn hảo không chút tổn thất, cả tinh thần và thể chất đều gần như đã đến giới hạn, không nghỉ ngơi vài ngày chắc không hồi phục được.

Bản thân anh tuy ma lực không có giới hạn, nhưng siêu năng lực cũng đã dùng đến cực hạn, nhiều lần dùng dòng điện kích thích cơ thể, cơ thể cũng đang ở trong trạng thái mệt mỏi.

"Reparo!" Đến pháo đài đổ nát, sau khi các chiến binh Elf khiêng những thi thể bị thiêu cháy ra ngoài để chôn cất, George bắt đầu thi triển Bùa Sửa Chữa lên thành trì.

Đại quân Orc hiện tại đã bị đuổi về Angband, nhưng không thể

đảm bảo Morgoth sẽ không cho chúng quay trở lại.

Cho nên việc sửa chữa pháo đài, phái binh sĩ ở lại đây phòng bị là rất cần thiết.

Dưới tác dụng của Bùa Sửa Chữa của George, những bức tường đổ nát như thể thời gian quay ngược, tất cả đều khôi phục lại dáng vẻ như trước khi bị phá hủy.

Cảnh tượng này, một lần nữa khiến những người loài người và Elf có mặt ở đó kinh ngạc.

Tuy nhiên, tiếp theo, các Elf cũng mang đến cho George một chút kinh ngạc nho nhỏ.

George dùng Bùa Sửa Chữa để sửa chữa ma thuật, còn các Calaquendi thì tập thể ngâm xướng thần chú, đặt hai tay lên mặt đất, khiến những cây cối và hoa cỏ bị ma hỏa thiêu hủy lại một lần nữa bừng lên sức sống.

Hơn nữa họ còn lấy ra một ít hạt giống gieo xuống đất, dùng ma pháp nhanh chóng thúc đẩy các loại cây ăn quả sinh trưởng, hái quả trên cây để ăn.

"Đây là ma pháp sự sống!" Lúc này anh mới hiểu, tại sao thành trì nơi Elf sinh sống đều đẹp đẽ đến vậy, được bao quanh bởi đủ loại hoa cỏ cây cối, cũng chưa bao giờ cần phải làm những công việc tương tự như canh tác của loài người.

Mãi mãi thanh lịch và sung túc.

"Xem ra ma pháp mà Elf biết còn nhiều hơn mình tưởng tượng, chỉ là không có nhiều ma pháp dùng để tấn công trực tiếp, hoặc là những ma pháp tấn công đó, không có sức sát thương mạnh bằng việc họ bắn tên và vung kiếm trực tiếp." Giờ phút này, George tràn đầy kỳ vọng đối với ma pháp của người Elf.

Thật lòng mà nói, loại ma pháp sự sống này, trong hệ thống ma pháp mà anh đang học tập thật sự không có.

Phòng tuyến phía đông bị phá thì cứ phá đi, chỉ cần tổng thể người Elf vẫn ở thế thượng phong, có thể tạm thời ổn định cục diện, để anh có thể yên tĩnh học tập ma pháp một thời gian cũng được.

Để lại phần lớn Elf và loài người ở pháo đài tiền tuyến trấn thủ nghỉ ngơi, George, Bregolas, Barahir và ba vị hoàng tử dẫn theo một bộ phận nhỏ tạm thời quay về thành của Elf.

Đúng lúc này, quân đội của đại hoàng tử cũng đã từ hẻm núi bên kia thúc ngựa hết tốc lực vội vã đến đây.

Ba vị hoàng tử bắt đầu bố trí lại phòng thủ, Bregolas và Barahir quay về thị trấn của loài người, di dời toàn bộ người trong thị trấn đến thành của Elf.

Còn George thì đến trước xác của rồng quỷ... .....

Đặt lại đầu rồng lên thân rồng, George bắt đầu vẽ pháp trận luyện chế Long Tinh xung quanh con rồng quỷ khổng lồ.

Việc luyện chế Long Tinh không cần bất kỳ dược liệu phụ trợ nào khác, chỉ cần một thứ duy nhất, đó là xác của rồng sau khi chết.

Dùng một pháp trận ma thuật đặc biệt, dùng ma lực thúc đẩy để ngưng luyện xác rồng thành Long Tinh chứa đựng toàn bộ tinh hoa, sau đó cấy nó vào cơ thể là được.

Chỉ là, đôi khi, người ta cũng sẽ tách xác rồng và tim rồng ra luyện chế riêng, như vậy có thể thu được hai viên Long Tinh.

Chương 230

Nhưng hiệu quả của Long Tinh như vậy, không tốt bằng Long Tinh được luyện chế từ cả một con rồng.

George tự nhiên sẽ không bỏ gốc lấy ngọn mà luyện chế riêng, thứ anh muốn là Long Tinh tốt nhất.

"Bắt đầu nào!" Vẽ xong pháp trận ma thuật xung quanh xác rồng, George đặt hai tay lên pháp trận, bắt đầu điên cuồng rót ma lực vào.

Dưới tác dụng của ma lực, pháp trận sáng lên ánh sáng chói lòa bao bọc lấy xác rồng, sau đó dưới tác dụng của ánh sáng, xác rồng bắt đầu từ từ bị thu nhỏ và luyện hóa.

Khoảng một giờ sau, toàn bộ pháp trận nổ tung, một viên Long Tinh màu đỏ chưa lớn bằng lòng bàn tay xuất hiện trên mặt đất.

Cầm lấy Long Tinh, George có thể cảm nhận rõ ràng ma lực hệ hỏa đậm đặc bên trong nó.

"Thành công rồi!" Trên mặt lộ ra một nụ cười, anh cũng không trì hoãn thời gian, niệm chú dung hợp Long Tinh, từ từ đặt nó vào vị trí trái tim.

Cùng với một cơn đau dữ dội bùng phát ở tim, viên Long Tinh đó như nước dần dần dung nhập vào cơ thể anh, kết hợp với trái tim bên trong, tỏa ra sức mạnh của rồng quỷ dung nhập vào ma lực của chính anh.

Khoảnh khắc Long Tinh hoàn toàn được cơ thể hấp thụ, George cảm thấy cơ thể này của mình nhanh chóng được cải tạo, thể chất được nâng cao đáng kể.

Nếu nói trước đây vì thể chất của các phân thân cộng dồn, anh đã

có tố chất cơ thể vượt qua giới hạn của người thường, thì bây giờ có thêm sự gia trì của Long Tinh, tố chất cơ thể ít nhất lại tăng gấp ba lần.

Chủ yếu là lực phòng ngự được nâng cao rất nhiều.

Trước đây cơ thể anh, phòng ngự vật lý còn ổn, đạn thường bắn trúng cùng lắm là rách da chảy chút máu, nhưng phòng ngự ma pháp gần như bằng không.

Tức là nếu anh không dùng ma pháp phòng ngự, cơ thể bị ma pháp đánh trúng cũng không khác gì người thường và pháp sư bình thường, hiệu quả ma pháp đáng có sẽ không bị triệt tiêu.

Cùng lắm là anh dựa vào ma lực mạnh mẽ và trình độ ma pháp cao siêu của mình để tự mình phá giải.

Nhưng bây giờ đã khác, dung hợp Long Tinh khiến anh có một phần thể chất của rồng quỷ, cũng kế thừa một phần kháng vật lý và kháng phép của nó.

Sau này dù không dùng ma pháp phòng ngự, các đòn tấn công vật lý và ma pháp thông thường cũng không thể gây hiệu quả với anh, dù có gây ra hiệu quả, hiệu quả cũng sẽ bị suy yếu rất nhiều.

"Các phương diện khác không nói, chỉ riêng việc tăng cường thể chất và phòng ngự này cũng đã đáng giá, không hổ là con rồng vua đầu tiên do Morgoth tạo ra." Vận động cơ thể một chút, anh há miệng, một ngụm ma hỏa màu đen lập tức phun ra, tự nhiên như phun nước bọt, không cần bất kỳ thần chú hay động tác thi pháp nào.

"Cảm giác này... rất tuyệt." Phun một lúc, George nhìn vùng đất bị thiêu cháy xung quanh, hài lòng gật đầu.

Anh bây giờ giống như một con rồng khổng lồ hình người, có thể tùy ý phun ra ma hỏa màu đen giống như rồng quỷ Glaurung, chỉ là

không phun ra lớn như Glaurung mà thôi.

Nhưng điều đó không quan trọng, cách phun ma hỏa này, uy lực nhỏ là rất bình thường, dù sao anh là người chứ không phải rồng.

Muốn cường hóa ma hỏa, thì có thể học theo các Diệt Long Ma Đạo Sĩ bình thường của Fairy Tail, phát triển ra các ma pháp tương ứng.

Điểm này anh lại tiết kiệm được rất nhiều công sức, đều là hỏa diễm, anh có thể trực tiếp dùng những chiêu thức mà Natsu đã phát triển, bê nguyên xi qua là dùng được.

Thực ra phun hỏa diễm từ miệng, so với dùng ma pháp phóng ra hỏa diễm vẫn có một số ưu điểm.

Đó là nhanh, chuẩn, hiểm và bất ngờ đối với kẻ địch, dễ dàng tấn công bất ngờ thành công hơn so với dùng ma pháp phun hỏa diễm thông thường.

Giống như bạn dùng tay ném phi châm, kẻ địch rất dễ né tránh, nhưng khi bạn và kẻ địch cận chiến, trong miệng đột nhiên bắn ra một cây châm, khả năng cao kẻ địch không né được.

Sau này khi anh chiến đấu với kẻ địch, nếu bị đối phương cận chiến, đột nhiên tặng cho đối phương một ngụm, hiệu quả cũng sẽ không tồi.

"Tiếp theo là mắt xích quan trọng nhất của Diệt Long Ma Đạo Sĩ." George đưa tay phóng ra một chút Lửa Quỷ, sau đó hít mạnh một hơi về phía nó.

Điểm ưu việt nhất của Diệt Long Ma Đạo Sĩ so với các ma đạo sĩ hệ hỏa thông thường, chính là có thể ăn bất kỳ loại hỏa diễm nào của đối phương, từ đó khiến hỏa diễm của mình trở nên mạnh mẽ hơn.

Về cơ bản là vô địch trong cùng thuộc tính, trừ khi chênh lệch thực

lực quá lớn.

“Hửm... sao không có phản ứng?” Thử mấy lần, George phát hiện anh không thể ăn Lửa Quỷ để tăng cường sức mạnh của mình như Natsu.

Ban đầu anh còn tưởng là do Lửa Quỷ là do ma pháp của chính mình phóng ra nên không được, còn đặc biệt xin một ngọn đuốc từ binh lính Elf, kết quả vẫn không có tác dụng.

“Lẽ nào, là do không phải cùng một thế giới, không phải cùng một loại rồng, vẫn có sự khác biệt, cho nên mới như vậy.” Cuối cùng, anh chỉ có thể đoán là do chủng loại rồng khác nhau, rồng quỷ Glaurung không giống như rồng của thế giới Fairy Tail có thể nuốt chửng năng lượng thuộc tính tương ứng, anh tự nhiên cũng không thể làm được điều đó.

Tuy nhiên đây cũng không phải là hoàn toàn không có lợi, ít nhất anh đã thử nghiệm, anh cũng không có nhược điểm say phương tiện giao thông của Diệt Long Ma Đạo Sĩ trong Fairy Tail.

“Xem ra, vẫn phải tìm cách lấy được Long Tinh chính hiệu ở thế giới Fairy Tail.” Quýt mọc ở Hoài Nam thì là quýt, mọc ở Hoài Bắc thì là chỉ, môi trường sinh trưởng ở các thành phố khác nhau, sự khác biệt đã lớn như vậy, huống chi là các thế giới khác nhau, các chủng loại rồng khác nhau, Long Tinh luyện chế ra có hiệu quả khác nhau cũng có thể hiểu được.

Tóm lại cũng coi như là có thu hoạch.

Lợi ích của việc thể chất tăng mạnh, không chỉ thể hiện ở khả năng bảo mệnh tăng lên, mà đòn tấn công cận chiến sau khi thi triển Ma pháp Cự Nhân và kích thích dòng điện cũng sẽ được nâng cao đáng kể.

Hiện tại anh có thể khổng lồ hóa đến ba mươi mét, không bằng hội trưởng có thể biến lớn đến hơn một trăm mét, nhưng vì thể chất cơ bản của anh mạnh mẽ, lại có dòng điện kích thích tăng phúc, thực tế thực lực có thể đã vượt qua hội trưởng biến lớn hơn một trăm mét.

Tương tự, bản thể ở Marvel và các phân thân ở thế giới khác cũng đồng bộ nhận được sự nâng cấp.

Cho nên, tuy có chút tiếc nuối, nhưng cũng là ưu điểm nhiều hơn khuyết điểm.

À đúng rồi, còn một điểm cuối cùng, đó là khả năng khống chế ma pháp hỏa diễm của anh đã được nâng cao đáng kể.

Lời nguyền Lửa Quỷ, một ma pháp hắc ám một khi đã dùng hết sức sẽ mất kiểm soát, đốt cháy lung tung khắp nơi, hiện giờ anh đã có thể hoàn toàn khống chế được nó.

Sau này nếu thật sự khai chiến với Morgoth, muốn tấn công Angband, anh đã lên kế hoạch mỗi ngày đến trước Angband phóng vài ngọn Lửa Quỷ siêu lớn, trước tiên thiêu chết toàn bộ đại quân Orc của Morgoth.

Cuối cùng mọi người chỉ cần cùng nhau hội đồng Morgoth và Balrog là được.

Giải quyết xong chuyện Long Tinh, George lại một lần nữa quay về thành của Elf.

Chỉ trong một lúc như vậy, các Calaquendi đã dùng ma pháp sự sống để khôi phục lại những cây cối, hoa cỏ bị thiêu hủy trong thành về lại dáng vẻ ngày xưa. .....

George đi trên đường phố của thành Elf, bất cứ Elf nào gặp anh đều sẽ dừng bước chủ động hành lễ với anh.

Các Calaquendi trong thành Elf hiện tại, hoặc là những Elf trong

trận chiến hẻm núi, hoặc là những Elf trong trận chiến thủ thành, họ đều tận mắt chứng kiến sự cống hiến của George cho cuộc chiến, biết rằng nếu không có George, họ có thể đều đã chết.

Cho nên trong lòng, họ vô cùng cảm kích và tôn kính George.

George cũng là người duy nhất trong thời đại này có thể khiến Elf gặp mặt là chủ động hành lễ.

Ngay cả trong tộc Elf, cũng chỉ có các hoàng tử mới có đãi ngộ như vậy.

Đi một lúc, anh liền đến đại điện nghị sự của thành Elf, vừa rồi lúc đang luyện chế Long Tinh, đã có Elf đến thông báo cho anh, nói rằng ba vị hoàng tử mời anh đến đại điện nghị sự.

"Xin lỗi, tôi đến muộn!" George bước vào đại sảnh, liếc nhìn một vòng, phát hiện ngoài ba vị hoàng tử và Bregolas, Barahir ra, còn có một vị Elf mà anh không quen biết.

Vị Elf này thân hình cao lớn hơn ba vị hoàng tử một chút, và George có thể cảm nhận được, năng lượng ẩn chứa trong cơ thể người này, có thể vượt qua tổng năng lượng của ba vị hoàng tử.

"Không muộn, chúng ta cũng chưa bắt đầu.

Chương 231

George, để ta giới thiệu cho cậu, đây là anh họ của ta, Fingon.” Đại hoàng tử Finrod giới thiệu với George.

“Fingon dũng mãnh, Đức Vua Tối Cao tiếp theo của tộc Elf!” George lập tức biết được lai lịch của vị Elf trước mặt, vị này là một nhân vật lừng danh trong lịch sử của tộc Elf.

Năm đó, gia đình Fëanor đốt thuyền bỏ rơi gia tộc của hai người em, dẫn tộc nhân đi tìm Morgoth báo thù nhưng bị giết, con trai cả của ông là Maedhros kế thừa vương vị Tối Cao của Noldor.

Nhưng không lâu sau đó, vì bị lừa bởi lời thề của Morgoth nói sẽ chủ động trao đổi Silmaril, ông đã bị Morgoth bắt làm tù binh, và bị treo trên một vách đá ở Thangorodrim tra tấn suốt ba mươi năm mặt trời.

Sáu người em trai của ông vì ngại sức mạnh của Morgoth, không dám đến cứu.

Những Elf thuộc phe Fingolfin và Finrod, cũng vì chuyện Fëanor đốt thuyền trước đó mà canh cánh trong lòng, không muốn ra tay.

Nhưng con trai cả của Fingolfin là Fingon, từ khi còn ở Valinor đã có mối quan hệ cực kỳ thân thiết với Maedhros, cho nên anh đã một mình đến Angband, cứu Maedhros trở về.

Maedhros để cảm tạ ơn cứu mạng của Fingon, bất chấp sự phản đối của sáu người em trai, đã nhường vương vị Tối Cao của Noldor cho cha của Fingon là Fingolfin.

Sau này khi Fingolfin đơn đấu với Morgoth và bị giết, Fingon đã kế thừa vương vị Tối Cao.

Trở thành Vua Tối Cao, anh còn thống nhất tất cả Elf và loài người, nhiều lần đánh lui đại quân của Morgoth, cuối cùng bị Vua Balrog dẫn theo một lượng lớn Balrog và Orc vây giết, kiệt sức mà chết.

"Đây chính là Alvin George mà ta vừa nói, nếu không có sự giúp đỡ của cậu ấy, nhánh Elf của chúng ta e là chỉ còn lại Galadriel." Giới thiệu xong Fingon, Finrod lại giới thiệu George với Fingon, giọng điệu đầy cảm kích.

Fingon nhìn về phía George, trong mắt cũng đầy vẻ tán thưởng và cảm kích.

"George, cảm ơn cậu đã giúp đỡ Noldor Elf, chúng tôi, Noldor Elf, sẽ mãi mãi ghi nhớ ân tình này!" Năm đó bác cả Fëanor đốt cháy thuyền, cha của anh là Fingolfin đã dẫn họ cùng những người em họ này, vượt qua sông băng tử thần ở phía tây bắc, trải qua muôn vàn hiểm nguy mới đến được đại lục Trung Địa.

Cho nên quan hệ của hai nhánh này đặc biệt tốt, không khác gì anh chị em ruột.

Dù sao họ đều có chung ông và bà, còn bên Fëanor chỉ chung ông, bà lại không phải cùng một người. (Fëanor và hai người em là anh em cùng cha khác mẹ, mẹ của Fëanor đã chết sau khi sinh ông.) George cứu nhánh của Finrod, cũng giống như cứu em trai ruột của anh, hơn nữa còn giúp giữ vững phòng tuyến trung tâm, khiến đại quân của Morgoth không thể tiến hành gọng kìm tấn công phía tây từ cả trước lẫn sau.

Đây là đại ân đối với toàn bộ tộc Elf.

George đối với chuyện này tự nhiên cũng khiêm tốn đáp lại như trước, không lập tức cậy ơn để mưu cầu ma pháp của tộc Elf.

Bởi vì anh đã có ý tưởng tốt hơn.

Cứ như vậy, sau một hồi khách sáo, mọi người ngồi vào bàn tròn bắt đầu thảo luận về cục diện sắp tới.

George chỉ lắng nghe, không lên tiếng bàn luận sôi nổi, anh không phải là nhà quân sự, chỉ vì biết một số tình tiết lịch sử, mới có thể trong cuộc chiến trước đó giúp các Elf chiếm được một số ưu thế.

Bây giờ vì sự can thiệp của anh, toàn bộ tiến trình lịch sử đã thay đổi, những kinh nghiệm đó của anh tự nhiên cũng không còn tác dụng.

Khoảng hai giờ sau, mọi người cuối cùng cũng thảo luận ra được một kết quả đại khái.

Đầu tiên, họ không định tập hợp binh lực đi chi viện phía đông.

Phòng tuyến phía đông đã sụp đổ toàn diện, đại quân của Morgoth tiến vào trung tâm đại lục, sáu vị hoàng tử rút về phía nam, đại hoàng tử cũng chỉ có thể lui về pháo đài, họ tập trung binh lực qua đó cũng vô dụng.

Nếu phòng tuyến chưa sụp đổ, họ có thể qua đó chi viện đánh lui kẻ địch, để bảy người con trai của Fëanor tiếp tục trấn thủ, bây giờ qua đó trấn thủ, chỉ sẽ bị tấn công từ hai phía bởi quân đội hắc ám từ Angband và trung tâm đại lục.

Quan trọng là nếu nhân lúc họ đi chi viện phía đông, Morgoth lại phái đại quân tấn công phía tây và trung tâm, thì còn tệ hơn.

Thứ hai, họ chuẩn bị củng cố phòng tuyến trung tâm và phía tây, để phòng ngừa Morgoth lại phát động cuộc tấn công lần thứ hai.

Finrod sẽ quay về vận động tất cả Elf đến thành của em trai thứ hai và thứ ba để giúp trấn thủ, Bregolas và Barahir cũng định đi tìm những người loài người đang sống rải rác ở các nơi, cùng nhau đến thành của Elf sinh sống.

Vào đầu Kỷ Đệ Nhất, loài người xuất hiện ở cực đông của đại lục Trung Địa, trong đó có ba bộ tộc loài người chọn cách khám phá di cư về phía tây, gia tộc Bëor của họ chỉ là một trong số đó.

Còn có hai chi tộc khác là gia tộc Haladin và gia tộc Marach, số người của hai gia tộc này đông hơn gia tộc Bëor không ít.

Ba gia tộc tuy sống ở những nơi khác nhau, nhưng vẫn luôn có liên lạc.

Như vậy, binh lực ở phía trung tâm sẽ đủ để xây dựng một tuyến phòng thủ kiên cố, Morgoth dù có tập hợp tàn quân ở phía tây và trung tâm cùng nhau tấn công, cũng có thể giữ được.

Còn ở hẻm núi, Fingon chuẩn bị đến xin em trai Turgon, người đã xây dựng vương quốc bí mật Gondolin gần hẻm núi, để Gondolin phái đại quân Elf đến trấn thủ.

Em trai của anh, Turgon, rất thích du hành, từng trong lúc du hành dọc sông Sirion, đã nhận được sự khải thị từ thần biển Ulmo trong giấc mơ, và đã xây dựng vương quốc Gondolin ở một nơi rất bí mật gần hẻm núi.

Elf của vương quốc Gondolin không biết có phải được thần biển chúc phúc hay không, chỉ trong vài trăm năm đã phát triển lớn mạnh đến mức có số dân sánh ngang với vương quốc của cha anh, Fingolfin.

Với số lượng quân đội của Gondolin, đủ để giữ vững hẻm núi đó.

Còn phía tây có Fingolfin mạnh nhất bảo vệ, tự nhiên càng an toàn hơn.

Cuối cùng, về đại quân do Vua Balrog dẫn đầu đang xông vào trung tâm đại lục gây rối khắp nơi, Finrod nói sẽ đích thân đến xin vương quốc Grey Elf mời Thingol ra tay dẹp loạn.

Về tại sao Finrod có thể mời được Thingol?

Đó là vì nhánh của họ và Thingol thực ra có quan hệ họ hàng. .....

Năm đó khi tộc Elf đi về phía tây, Thingol vì yêu Maia Melian, người bảo vệ khu rừng, đã chọn ở lại đại lục Trung Địa, xây dựng vương quốc Grey Elf.

Em trai của ông, vua Olwë của Alqualondë, thì gánh vác trọng trách đi về phía tây, dẫn theo phần lớn tộc nhân tiếp tục đến Valinor, trở thành tộc Teleri sống ở bờ biển Valinor.

Cho nên tộc Grey Elf và tộc Teleri vốn là một nhà, hai vị vua tối cao của hai tộc là anh em ruột.

Mà vừa hay tam thái tử của tộc Noldor lại cưới trưởng công chúa của tộc Teleri, sinh ra mấy người con của Finrod.

Tính như vậy, mẹ của Finrod, Angrod, Aegnor và Galadriel chính là cháu gái ruột của Thingol, quan hệ tự nhiên không hề nông cạn.

Do đó, ban đầu khi Noldor Elf quay trở lại đại lục Trung Địa, Thingol đã rất vui mừng, mở tiệc lớn trong vương quốc Grey Elf, mời tất cả tộc Noldor đến làm khách, đặc biệt là mấy người Finrod có quan hệ huyết thống với mình.

Chỉ là sau này biết được gia đình Fëanor đã giết chết em trai mình, tàn sát phần lớn người Teleri thì nổi giận đùng đùng, đuổi tất cả họ ra khỏi vương quốc Grey Elf, và tuyên bố tuyệt đối sẽ không giúp Fëanor báo thù đoạt lại Silmaril.

Nhưng đối với nhánh của Fingolfin và mấy anh em Finrod không tham gia vào cuộc tàn sát người Teleri, ông vẫn rất thân thiện.

Galadriel phần lớn thời gian đều ở lại vương quốc Grey Elf, học tập kiến thức và ma pháp từ Maia Melian, tăng cường trí tuệ của mình.

Hiện giờ phòng tuyến phía đông bị phá, đại quân Balrog tiến vào

trung tâm đại lục, đây đã không còn là chuyện báo thù của gia đình Fëanor, mà là liên quan đến sinh linh của cả đại lục.

Finrod tin rằng Thingol sẽ xuất binh giúp kiềm chế đại quân Balrog.

“Tôi còn có một đề nghị!” Ngay khi cuộc họp sắp kết thúc, George đột nhiên lên tiếng.

Nghe George nói, mọi người đều tập trung ánh mắt về phía anh.

“Morgoth đang không ngừng dùng sức mạnh của hắn để tạo ra những sinh vật mới, nếu hắn có thể tạo ra một con rồng quỷ, thì có khả năng tạo ra một đàn rồng quỷ, thậm chí là những sinh vật đáng sợ hơn.

Nếu chúng ta chỉ phòng ngự như vậy, có thể giữ được trăm năm, nhưng chưa chắc giữ được nghìn năm, vạn năm.” “Ý của cậu là chúng ta chủ động tấn công, đánh vào Angband sao?” Fingon lắc đầu: “Angband bị sức mạnh của Morgoth bao phủ, khắp nơi đều là khói đen và khí độc, sức mạnh của phần lớn Elf không đủ để chống lại, nếu chủ động phát động tấn công, quân đội của chúng ta còn chưa khai chiến, đã phải tổn thất quá nửa.” Năm đó tại sao họ chỉ xây dựng phòng tuyến, mà không thừa thắng truy kích vào Angband, một lần giết chết Morgoth?

Chương 232

Chính là vì Calaquendi bình thường sau khi vào Angband, thực lực sẽ bị áp chế rất nặng, căn bản không thể chống lại Morgoth.

Giống như những con Orc rời khỏi Angband, bị ánh sáng mặt trời và mặt trăng chiếu rọi, cũng sẽ bị áp chế thực lực, thậm chí trực tiếp tử vong.

"Không phải, tôi biết bây giờ tấn công Angband là không thực tế, ý của tôi là nâng cao thực lực tổng thể của Elf và loài người." George cười nói.

Mọi người trên mặt lập tức lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Nâng cao thực lực tổng thể của Elf và loài người?" "Đúng, các vị thấy ma pháp của tôi thế nào?" George hỏi.

"Rất mạnh mẽ, nếu không có ma pháp của cậu, chúng ta không thể đánh lui đại quân của Morgoth." Giọng điệu của Finrod tràn đầy sự tán dương.

Ma pháp của George có lẽ đối với những cường giả hàng đầu như Sauron và rồng quỷ, hiệu quả không tốt đến vậy, nhưng đối với những con Orc bình thường thì chính là vũ khí hủy diệt hàng loạt.

Quan trọng là phạm vi bao phủ rộng, công năng đa dạng, hiệu suất giết địch cao đến đáng sợ.

Ngay cả mấy vị hoàng tử Elf có mặt ở đây hợp lực, e là hiệu suất giết địch trên chiến trường cũng thua xa George sử dụng ma pháp.

Cho nên chàng thật lòng cảm thấy ma pháp của George rất tốt, rất mạnh mẽ.

"Ý tôi là, giả sử tất cả Elf và loài người, đều học được những ma

pháp đó của tôi, vậy thì chúng ta có phải là sẽ có đủ thực lực để tấn công Angband không?" George đứng dậy, giọng điệu hùng hồn giải thích: "Cho nên đề nghị của tôi là thế này, tại thành Elf ở trung tâm này thành lập một học viện, loài người và Elf chúng ta sẽ truyền thụ cho nhau các loại ma pháp, chiến kỹ và tiễn thuật v.v. trong học viện này.

Đến lúc đó tất cả loài người và Elf đều có thể đến đây học tập để nâng cao bản thân.

Như vậy, thực lực tổng thể của loài người và Elf tất sẽ tăng trưởng vượt bậc, đại quân của Morgoth cũng không còn là mối đe dọa nữa!" Anh đưa ra đề nghị này, chủ yếu có hai mục đích.

Thứ nhất tự nhiên là thật sự muốn giúp loài người và Elf nâng cao thực lực, Calaquendi bẩm sinh đã có ma lực không yếu, khả năng học tập cũng mạnh, nếu có thể học được ma pháp của anh.

Vậy thì cung tiễn, kiếm thuật và ma pháp tập hợp trong một người, thực lực tất nhiên sẽ tăng vọt.

Loài người cũng như vậy, một lượng lớn pháp sư loài người đứng ở hậu phương phóng ma pháp, hiệu quả hơn nhiều so với việc họ cận chiến.

Ngay cả khi cận chiến, cũng có thể thi triển Ma pháp Cự Nhân rồi mới đi cận chiến.

Thực lực của loài người và Elf tăng vọt, vậy thì khả năng công phá Angband giết chết Morgoth sẽ càng lớn.

Anh truyền bá kiến thức ma pháp cho loài người và Elf, giải quyết Morgoth và quân đội hắc ám, trong mắt các vị thần đây tuyệt đối là công lớn, việc đến Valinor sinh sống học tập chẳng phải là trong tầm tay rồi sao.

Thứ hai, nếu thật sự thành lập học viện, tất sẽ có rất nhiều cao thủ hàng đầu của Elf đến giảng dạy, ví dụ như Nữ hoàng Elf tương lai Galadriel và Lúthien có thể thôi miên Morgoth v.v.

Vậy thì anh cũng không cần chạy khắp các lãnh địa của Elf để học ma pháp nữa.

Trực tiếp giao lưu với các đại lão Elf này trong học viện sẽ trực tiếp và hiệu quả hơn.

Nghe George thao thao bất tuyệt kể về những lợi ích của việc thành lập học viện và viễn cảnh tương lai, các hoàng tử Elf dường như đã nhìn thấy vô số Elf và loài người, tay cầm những mũi tên ánh sáng đầy trời tiêu diệt Orc trong nháy mắt, hóa thành người khổng lồ san phẳng Angband, một tương lai tốt đẹp.

Nói về bố cục quân sự, điều binh khiển tướng, George tự nhiên không hiểu, kiếp trước anh có phải nhà quân sự gì đâu.

Nhưng nói về việc vẽ bánh, thì anh cũng có chút kinh nghiệm.

Dù sao kiếp trước đi làm ngày nào cũng bị sếp vẽ bánh, trước đây ở thế giới Harry Potter, anh cũng đã cho Voldemort trong cuốn nhật ký ăn không ít bánh.

Tộc Elf và loài người thời kỳ này vẫn còn rất đơn thuần, bị George vẽ cho một cái bánh lớn như vậy, lập tức liền bị cuốn theo.

Hầu như đồng thời giơ tay thông qua đề nghị của George, và còn la hét nhất định phải chuẩn bị với tốc độ nhanh nhất.

Elf và loài người không ngốc, ngược lại IQ rất cao, chỉ là IQ cao không có nghĩa là không dễ bị lừa, sau này họ còn bị Sauron dùng Nhẫn Chúa lừa một vố đau.

Đương nhiên, những gì George nói cũng không phải là lừa gạt, nếu làm tốt, chưa chắc đã không thể trở thành như họ tưởng tượng.

“George, nếu đây là đề nghị của cậu, vậy thì tên học viện cứ để cậu đặt đi.” Cuối cùng, Finrod có chút kích động nói với George.

George suy nghĩ một chút: “Vậy thì gọi là Học viện Hogwarts Trung Địa đi!” .....

Ở một nơi khác, phân thân của George tại học viện ma thuật Hogwarts thực sự, cũng đang nỗ lực học tập ma pháp.

Trong lớp Biến hình năm thứ hai, Giáo sư McGonagall đang giảng giải về kiến thức biến hình cơ thể người.

Kiến thức trên sách giáo khoa, George thực ra đã nắm vững, nhưng sách giáo khoa là sách giáo khoa, lên lớp là lên lớp, các giáo sư khi lên lớp không chỉ giảng kiến thức trong sách giáo khoa, mà còn mở rộng ra rất nhiều.

Bùa Biến hình của anh học không tồi, đã đạt đến trình độ của một pháp sư trưởng thành bình thường.

Nhưng điều anh muốn không chỉ là trình độ này, anh muốn trở thành một bậc thầy, hoàn toàn thấu hiểu những kiến thức ma pháp này, như vậy tương lai mới có thể cải tiến và dung hợp vào hệ thống ma pháp của các thế giới khác.

Cho nên nền tảng rất quan trọng, không thể vì trình độ của mình không tồi mà không đi học.

Dù sao anh có Xoay Thời Gian, học xong còn có thể quay ngược lại, rồi đi học và luyện tập các ma pháp khác, không hề xung đột.

“Biến hình cơ thể người là phần khó nhất và nguy hiểm nhất trong môn Biến hình, vì con người có trí tuệ, và trí tuệ sẽ theo tiềm thức không muốn cơ thể bị biến đổi, điều này sẽ khiến quá trình biến hình trở nên vô cùng khó khăn.

Trước khi có đủ thực lực, đừng dễ dàng sử dụng biến hình cơ thể

người lên kẻ địch, cũng đừng sử dụng lên chính mình.

Ở Hy Lạp cổ đại có một vị phù thủy tên là Circe, sống trên đảo Aeaea, bà ta rất giỏi biến hình cơ thể người, đặc biệt là bùa biến thành heo.

Thường xuyên biến những thủy thủ đi lạc đi ngang qua thành heo, những thủy thủ đó sau khi biến thành heo sẽ mất đi ý thức của con người, hành động theo bản năng của loài heo.

Vì thời gian dài không giải được bùa chú, cuối cùng không bao giờ có thể biến trở lại thành người được nữa.

Cách làm này hiện nay là hành vi vi phạm pháp luật, hậu quả nghiêm trọng sẽ bị đưa thẳng đến Azkaban..." Nghe Giáo sư McGonagall giảng giải về biến hình cơ thể người, phần lớn các pháp sư nhỏ tuổi đều sợ hãi bất giác ngả người về phía sau.

Azkaban, đó là nơi có Giám ngục canh giữ, đầu năm học họ mới gặp Giám ngục trên tàu hỏa, đã cảm nhận được sự đáng sợ của Giám ngục, hiện tại ở các lối ra vào của trường vẫn có rất nhiều Giám ngục đang canh gác.

Nghĩ đến đây họ lại bất giác nhìn về phía George đang chăm chú nghe giảng, vị này thì không sợ Giám ngục, thậm chí còn từng giết chết Giám ngục.

"Thưa giáo sư, sử dụng biến hình cơ thể người lên chính mình, có phải giống như cô biến thành mèo không ạ?" Có một pháp sư nhỏ tuổi tò mò giơ tay hỏi.

Giáo sư McGonagall gật đầu: "Đúng vậy, bùa biến hình cơ thể người sử dụng lên chính mình còn được gọi là biến hình Hóa Thú Sư, các em sẽ được học trong sách giáo khoa năm thứ năm.

Nhưng không khuyến khích các em thực hành, vì sơ sẩy một chút,

sẽ vĩnh viễn biến thành một loài động vật nào đó, không bao giờ biến trở lại được nữa.

Hơn nữa toàn bộ quá trình cũng vô cùng phức tạp và khó khăn, rất nhiều pháp sư thất bại nhiều lần đều không thể đi đến bước biến hình cuối cùng, chỉ đành bất lực từ bỏ." "Tại sao lại nói là phức tạp, có phải thần chú rất dài không ạ?

Nhưng em thấy giáo sư biến hình đều không niệm thần chú." Một pháp sư nhỏ tuổi khác tò mò giơ tay hỏi.

McGonagall do dự một chút, vẫn nói: "Nếu các em đã hứng thú, vậy thì tôi sẽ nói sơ qua cho các em, để các em có một cái nhìn tổng quan.

Biến hình Hóa Thú Sư không phức tạp ở thần chú, mà phức tạp ở công tác chuẩn bị." Bà đặt sách giáo khoa xuống: "Thứ nhất, trong suốt một tháng (phải là từ trăng tròn đến trăng tròn), liên tục ngậm một lá Mandrake trong miệng.

Bất cứ lúc nào cũng không được nuốt lá hoặc lấy ra khỏi miệng, nếu lá rời khỏi miệng, toàn bộ quá trình phải bắt đầu lại từ đầu.

Thứ hai, vào lúc trăng tròn, lấy lá ra, dùng một lọ thuốc thủy tinh nhỏ chứa đầy nước bọt của mình, ngâm lá vào trong đó, để nó hấp thụ ánh trăng tinh khiết.

Chương 233

(Nếu đêm đó mây đen dày đặc, sẽ phải tìm một lá Mandrake mới, làm lại từ đầu.) Cho vào lọ thủy tinh được ánh trăng chiếu rọi một sợi tóc của mình và một thìa cà phê sương bạc, sương phải được thu thập từ một nơi chưa từng tiếp xúc với ánh sáng mặt trời hoặc con người trong suốt bảy ngày.

Cuối cùng cho vào một cái kén của bướm Đầu Lâu, đặt hỗn hợp này ở một nơi yên tĩnh, tối tăm, cho đến khi cơn giông bão sấm sét tiếp theo đến thì đừng nhìn hoặc làm phiền nó nữa.

Thứ ba, trong thời gian chờ đợi cơn giông bão đến, mỗi lần mặt trời mọc và lặn nên thực hiện động tác sau: hướng đầu đũa phép vào tim, và niệm thần chú tương ứng.

Thứ tư, trong thời gian chờ đợi cơn giông bão, lọ thuốc thủy tinh phải được giữ hoàn toàn không bị xáo trộn, không tiếp xúc với mặt trời.

Vì ô nhiễm ánh sáng mặt trời sẽ dẫn đến những đột biến thảm khốc nhất.

Nếu liên tục niệm chú vào lúc mặt trời mọc và lặn, sẽ có một khoảnh khắc, khi đầu đũa phép chạm vào ngực, sẽ cảm nhận được một nhịp tim thứ hai, đôi khi mạnh hơn nhịp tim ban đầu, đôi khi yếu hơn.

Mọi thứ vẫn phải diễn ra bình thường không thay đổi.

Thần chú phải được niệm đúng số lần, không được bỏ sót bất kỳ lần nào.

Thứ năm, ngay khoảnh khắc tia chớp xé toạc bầu trời, lập tức đến

nơi cất giấu lọ thuốc thủy tinh.

Nếu hoàn thành chính xác tất cả các bước trên, sẽ tìm thấy bên trong một ngụm độc dược màu đỏ như máu.

Thứ sáu, phải lập tức đến một nơi rộng rãi và an toàn, đảm bảo quá trình biến hình không thu hút sự chú ý hoặc gây nguy hiểm cho cơ thể mình.

Hướng đầu đũa phép vào tim, niệm thần chú đồng thời uống độc dược.

Nếu mọi việc thuận lợi, sẽ cảm nhận được cơn đau dữ dội và hai nhịp tim đập mạnh, trong đầu sẽ hiện lên hình ảnh sinh vật sắp biến thành.

Lúc này nội tâm phải kiên định, nếu không một khi biến hình thất bại sẽ hoàn toàn trở thành loài động vật đó, mất đi ký ức và ý thức của con người.

Rất nhiều pháp sư trong giới pháp thuật biến mất không rõ lý do, cũng là vì biến hình thất bại trở thành động vật bình thường, sống theo bản năng của động vật, thậm chí bị Muggle săn bắn ăn thịt." "Đúng là không dễ dàng đạt được." George nghe Giáo sư McGonagall kể, trong lòng cũng thầm cảm thán.

Chẳng trách giới pháp thuật có rất ít pháp sư có thể thực hiện biến hình Hóa Thú Sư, điều này không chỉ cần có thực lực và quyết tâm, mà vận may cũng rất quan trọng, chỉ cần một chút sơ suất là phải làm lại từ đầu.

Những bước sau không nói, chỉ riêng bước đầu tiên liên tục ngậm lá trong một tháng không nói chuyện, đã có thể làm khó một đám người.

Rất nhiều pháp sư có lẽ không chỉ vì sợ biến hình Hóa Thú Sư thất

bại, mà còn có thể là không muốn vì một bùa biến hình như vậy mà lãng phí nhiều công sức và thời gian.

Điều này cũng cho thấy Potter, Sirius và những người khác quả thực rất may mắn, thế mà tất cả đều một lần thành công, hoàn thành biến hình Hóa Thú Sư.

"Nhưng đối với mình thì không là gì cả." Đúng vậy, George đã quyết định sẽ thực hiện biến hình Hóa Thú Sư.

Sau khi dung hợp Long Tinh, anh có linh cảm, biến hình Hóa Thú Sư của mình có khả năng sẽ đột phá giới hạn không thể biến thành sinh vật ma thuật của thế giới này, có thể thông qua biến hình Hóa Thú Sư để biến thành hình dạng của rồng quỷ Glaurung.

Dù sao đối với anh, ngậm lá Mandrake không phải là chuyện khó, không nói được thì có thể dùng thần giao cách cảm, không ảnh hưởng đến giao tiếp.

Nếu gặp mây đen che khuất ánh trăng, anh sẽ mang lọ thủy tinh bay thẳng lên trên mây để hấp thụ ánh trăng.

Chờ không được mưa bão thì càng đơn giản hơn, tự mình dùng ma thuật cổ đại triệu hồi là được, mưa bão sấm sét muốn có lúc nào thì có lúc đó.

Cuối cùng là cái gọi là quyết tâm, với sức mạnh tinh thần của anh hoàn toàn có thể bỏ qua điều này.

Cho nên so với pháp sư bình thường, anh thi triển biến hình Hóa Thú Sư không có chút khó khăn nào, chỉ là tốn thời gian hơn, và kết quả không thể hoàn toàn chắc chắn có thể biến thành hình dạng rồng quỷ hay không.

"Tối nay sẽ đến nhà kính trồng Mandrake lấy một chiếc lá." .....

Sau khi tan học môn Biến hình, đã đến trưa.

“George, chúng ta cùng nhau đến Đại Sảnh Đường ăn trưa đi?” Một nữ phù thủy nhỏ nhà Slytherin cùng năm, mời George ăn trưa, nhưng George lại mỉm cười từ chối: “Không được rồi, tôi phải đi tìm Giáo sư Snape để hỏi một số vấn đề về ma pháp.” Với sự nổi tiếng của anh hiện giờ, thường xuyên nhận được các lời mời từ các nữ phù thủy nhỏ trong trường.

Điều này rất bình thường, mười mấy tuổi chính là độ tuổi tình cảm chớm nở, kiếp trước ở độ tuổi này trong lòng anh cũng có đối tượng thầm mến, chỉ là không dũng cảm và táo bạo như những nữ phù thủy nhỏ này.

Cho nên, để không làm lỡ dở những nữ phù thủy nhỏ này, không để họ ôm những ảo tưởng không thực tế, George mỗi lần đều rất kiên quyết từ chối những lời mời này.

Nếu biết rõ người khác thích mình, mà mình lại xác định không thích đối phương, thì phương pháp tốt nhất không phải là lo lắng đối phương đau lòng mà trì hoãn, mà là kiên quyết dứt khoát từ chối đối phương, đó mới là cách xử lý tốt nhất.

Trẻ con ở độ tuổi này nói tình cảm sâu đậm đến đâu cũng không thực tế, từ chối xong, qua một thời gian, họ tự nhiên sẽ lại yêu người khác.

Nhưng đôi khi, gặp phải một số nữ phù thủy nhỏ mặt dày, từ chối cũng vô dụng.

Ví dụ như anh lấy cớ có việc, đối phương sẽ hỏi việc gì, sau đó bám theo sau lưng anh, đòi đi cùng anh, chủ yếu là bám dai như đỉa.

Lúc này, Giáo sư Snape rất hữu dụng, chỉ cần nói là đi tìm Giáo sư Snape hỏi về ma pháp, về cơ bản không có nữ phù thủy nhỏ nào còn dám đi theo anh.

Không chỉ các pháp sư nhỏ của các nhà khác, mà cả các pháp sư nhỏ nhà Slytherin, đối với vị viện trưởng này của mình, trong lòng cũng rất sợ.

"A... vậy... vậy thì thôi..." Quả nhiên, vừa nghe George nói muốn đi tìm Snape hỏi về ma pháp, biểu cảm của nữ phù thủy nhỏ lập tức thay đổi.

Hôm qua trong lớp Độc dược vì bỏ nhầm dược liệu, cô còn bị Snape mắng cho một trận, bây giờ nhìn thấy Giáo sư Snape là run.

Do giọng của George trả lời hơi lớn, những nữ phù thủy nhỏ khác bên cạnh đang định mời George ăn cơm cùng cũng nghe thấy, lập tức dừng bước không tiến về phía George nữa.

George thu dọn sách ma thuật, quay người rời khỏi phòng học, sau đó tìm một nơi không có người, xoay Xoay Thời Gian, quay về năm giờ trước.

Khi xoay Xoay Thời Gian, nhất định phải tìm một nơi vắng người và chắc chắn rằng năm giờ trước mình không ở đó.

Nếu không đột nhiên xuất hiện sẽ dọa người khác một phen, còn nếu để bản thân trong quá khứ nhìn thấy bản thân hiện tại, thì sẽ gây ra sự rối loạn thời gian, đến lúc đó có thể sẽ gây ra tổn hại rất lớn cho chính mình, còn liên lụy đến người khác.

Xoay Xoay Thời Gian năm vòng, George cảm thấy cảnh vật xung quanh mình như một cuộn phim được tua ngược với tốc độ gấp nhiều lần, trong nháy mắt đã quay về năm giờ trước.

"Ma pháp thời gian thật thần kỳ!" Mặc dù đã trải qua rất nhiều lần, nhưng mỗi lần George vẫn không kìm được mà cảm thán.

Chỉ tiếc là độ khó của ma pháp thời gian rất lớn, dù anh có thỉnh giáo Dumbledore, trong một thời gian ngắn cũng khó mà nhập môn.

Chủ yếu là có quá ít ma pháp thời gian để tham khảo, kiến thức liên quan cũng không thành hệ thống, ngay cả Dumbledore ở phương diện này cũng không đặc biệt giỏi, nhiều lúc còn phải dựa vào chính mình lĩnh ngộ.

Anh cũng đã nghĩ, có thể tìm kiếm ma pháp thời gian ở các thế giới khác để tham khảo không, như vậy so sánh lẫn nhau, có lẽ sẽ giảm bớt không ít độ khó học tập.

Nhưng đây rõ ràng không phải là một việc dễ dàng.

Thế giới Marvel có Đá Thời Gian, Ancient One càng là bậc thầy về ma pháp thời gian, nhưng George hiện tại lại không muốn tiếp xúc với Ancient One.

Anh có quá nhiều bí mật, trước khi thực lực không thể đối kháng với Ancient One, anh không muốn có quá nhiều liên quan với bà.

Đằng sau Ancient One là Vishanti, là Eternity, những tồn tại đó vượt xa sức tưởng tượng của anh hiện tại.

Thế giới Phù Thủy Tập Sự, dù là trong sách của Merlin hay sách của Morgana, đều không có ghi chép về ma pháp thời gian, thế giới này dường như hoàn toàn không có nghiên cứu gì về ma pháp thời gian.

Thế giới Fairy Tail, anh đã tìm được manh mối về ma pháp thời gian, nhưng đó đã bị liệt vào ma pháp thất truyền là Vòm Thời Gian.

Ma pháp thất truyền là gì, là ma pháp đã biến mất, hiện tại tự nhiên là không còn nữa.

Chương 234

Bên Thành Phố Học Viện, anh mới tiếp xúc với pháp sư, trong ký ức của Shirley, cũng không tìm thấy thông tin về ma pháp thời gian.

Không biết trong mười vạn ba nghìn ma đạo thư trong đầu Index, có ma đạo thư nào về ma pháp thời gian không.

Trung Địa, cũng chưa nghe Finrod nói họ biết ma pháp thời gian.

Cho nên về ma pháp thời gian, chỉ có thể tạm thời gác lại, anh hiện tại chủ yếu tập trung tinh lực vào việc học thuật giả kim, cũng coi như vừa mới nhập môn.

Hogwarts không có lớp học thuật giả kim chuyên biệt, nhưng không sao, trong Hogwarts có một bậc thầy về thuật giả kim chỉ đứng sau Nicolas Flamel, đó chính là Dumbledore.

Dumbledore ngoài việc cực kỳ giỏi về Biến hình và phòng ngự ma pháp hắc ám, ở các phương diện khác cũng có rất nhiều thành tựu, một trong số đó là thuật giả kim, phần lớn thuật giả kim trên đời ông đều biết.

Ông còn phát minh ra Tắt sáng có thể tắt đèn điện của Muggle.

Đừng xem thường chiếc Tắt sáng nhỏ bé, kiến thức ma pháp và thuật giả kim ẩn chứa trong đó không hề nhỏ.

Đèn điện của Muggle không phải là nến không phải là đèn dầu, mà là thiết bị chiếu sáng bằng điện.

Tắt sáng của Dumbledore mở ra, không phải là làm hỏng đèn điện, mà là có thể hút đi ánh sáng của đèn điện, dù có cấp điện thế nào, thao tác thế nào, ánh sáng của đèn điện đó cũng sẽ không xuất hiện trở lại, trừ khi dùng Tắt sáng trả lại ánh sáng.

Suy nghĩ kỹ, đây đã là một loại thể hiện của quy tắc.

Nếu phóng đại công năng của Tắt sáng, nó có thể khắc chế tất cả ánh sáng, mang đi tất cả ánh sáng, thậm chí là có thể mang đi ánh sáng của mặt trời, khiến cả thế giới chìm vào bóng tối.

Cho nên thuật giả kim của Dumbledore, trong cả giới pháp thuật cũng tuyệt đối là đỉnh cao nhất.

Hôm nay anh định tìm Dumbledore, bắt đầu học về việc chế tạo Khóa Cảng.

Bởi vì anh cảm thấy đây là vật phẩm ma thuật thực dụng nhất đối với anh hiện tại ở các thế giới.

Phép Độn thổ của anh chỉ có thể dịch chuyển đến những nơi đã từng đến, những nơi chưa đến chỉ có thể bay, hơn nữa còn có giới hạn khoảng cách, mang theo người cũng không tiện lợi.

Mặc dù anh cũng có thể chứa người trong hộp không gian, nhưng có những lúc, anh không muốn để người khác biết mình có hộp không gian.

Còn Khóa Cảng thì khác, nó giống như một cánh cổng dịch chuyển không gian, chỉ cần thiết lập địa điểm, thì có thể dịch chuyển ở khoảng cách xa, còn có thể dịch chuyển với số lượng lớn.

Thậm chí anh không cần có mặt, giao cho người khác, cũng có thể lợi dụng Khóa Cảng để dịch chuyển.

Hai người mang theo hai Khóa Cảng, dù một trong hai người chạy đến bất cứ đâu, người còn lại đều có thể thông qua Khóa Cảng xuất hiện.

Đặt ở thế giới Marvel, anh có thể ném một cái ở mỗi thành phố, sau này có thể xuất hiện ngay lập tức ở bất kỳ thành phố nào trên Trái Đất.

Đặt ở Trung Địa, anh có thể lợi dụng Khóa Cảng để dịch chuyển hàng loạt binh lính Calaquendi, chi viện các chiến trường, đạt được hiệu quả hội đồng, còn có thể dùng để tấn công bất ngờ và phục kích...

Thời gian quay ngược từ mười hai giờ trưa về bảy giờ sáng.

"Lúc này mình hẳn là đang ở trong phòng sinh hoạt chung của nhà Slytherin." George đi về phía tòa lâu đài.

Để phối hợp với việc sử dụng Xoay Thời Gian, cậu sẽ ở những nơi cố định vào những thời điểm cố định để tránh đụng phải chính mình.

Bảy giờ sáng, cậu thường sẽ ở yên trong phòng sinh hoạt chung Slytherin, sau đó bảy rưỡi đến Đại Sảnh Đường ăn sáng, tám giờ thì đến lớp học tương ứng theo thời khóa biểu.

Sau khi đảo ngược thời gian, cậu sẽ cố tình tránh những tuyến đường này.

Vừa bước vào đại sảnh của tòa lâu đài, một bóng người vội vã xuất hiện trước mắt cậu, chính là Hermione, người cũng dùng Xoay Thời Gian để quay về từ buổi trưa.

Tại sao lại biết đây là Hermione sau khi dùng Xoay Thời Gian ư?

Bởi vì vẻ mặt của Hermione lúc này rõ ràng rất mệt mỏi, hơn nữa lúc sáng ở Đại Sảnh Đường cậu đã gặp Hermione rồi.

Khi đó cậu vừa ăn sáng xong, còn Hermione thì mới bước vào Đại Sảnh Đường chuẩn bị ăn.

Vì vậy, vào giờ này, Hermione bình thường hẳn là chưa xuống lầu.

"Chào George, có muốn đi ăn trưa cùng không?" Hermione nhìn

thấy George, uể oải vẫy tay chào cậu.

Cả hai đều có Xoay Thời Gian, tự nhiên không cần phải che giấu nhau nữa.

Hermione cũng đoán được người vừa đi từ ngoài vào lâu đài chắc chắn là George sau khi dùng Xoay Thời Gian.

Trong khoảng thời gian này, vì cả hai đều sử dụng Xoay Thời Gian nên họ dễ gặp nhau hơn những người khác.

Có lúc là lần gặp đầu tiên, có lúc là gặp nhau sau khi dùng Xoay Thời Gian như bây giờ, và cũng có lúc là lần gặp đầu tiên chạm mặt phiên bản đã dùng Xoay Thời Gian.

Cả hai đã quá quen với việc này.

"Thôi, tớ chưa đói." George lắc đầu.

Nếu bây giờ đi ăn sáng mà ăn muộn một chút thì sẽ gặp phải chính mình lúc bảy rưỡi đi vào Đại Sảnh Đường.

Hơn nữa, cậu không ăn cũng chẳng sao.

"Thôi được rồi, George, tại sao lần nào cậu cũng tràn đầy năng lượng như vậy?

Tớ cảm thấy mình sắp suy sụp đến nơi rồi." Nhìn George lúc nào cũng phấn chấn, còn mình thì có hai quầng thâm mắt to đùng, Hermione không khỏi lộ vẻ nghi hoặc.

Cùng là con người, sao cậu lại chịu đựng giỏi hơn tớ nhiều thế?

"Bởi vì tớ mới học năm hai, không phải học nhiều môn như cậu.

Thời gian rảnh của tớ, ngoài luyện tập pháp thuật, phần lớn là đọc sách và nghỉ ngơi, tự nhiên không mệt như vậy." George cười nói: "Thật ra, tớ nghĩ cậu cũng không cần phải học mười mấy môn một ngày đâu, có thể thử từ bỏ một vài môn không cần thiết." Hermione

không chỉ phải học mười mấy môn khác nhau mỗi ngày mà còn phải hoàn thành bài tập về nhà của cả mười mấy môn đó.

Vấn đề là cô không giống George.

Nếu George thiếu ngủ, cậu có thể dậy sớm, bay ra ngoài lâu đài tìm một chỗ, xoay ngược thời gian rồi ngủ bù thêm năm tiếng.

Hermione không thể làm như vậy được.

Nói thật, cậu khá khâm phục ý chí của Hermione, người trưởng thành bình thường cũng khó mà chịu được cường độ học tập như thế.

"Thôi được, tớ cũng đang phân vân.

Cứ chờ xem sao, tớ nghĩ mình vẫn chịu được.

Hi vọng bữa trưa ở nhà ăn sẽ có món gì ngon, tớ đói chết đi được.

À, suýt quên, lát nữa là ăn sáng, bữa sáng có cháo bí ngô, tớ ghét cháo bí ngô!" Hermione lẩm bẩm rồi đi về phía Đại Sảnh Đường.

George lắc đầu, đi dọc theo cầu thang lên văn phòng Hiệu trưởng Hogwarts.

Giờ này Dumbledore đã dậy từ sớm.

Người già thường dậy rất sớm, phù thủy già cũng không ngoại lệ.

Chương 235

“Chào buổi sáng, thưa Hiệu trưởng, ngài đang đan len ạ?” George bước vào văn phòng Hiệu trưởng, thấy Dumbledore đang ngồi trên ghế sofa đan áo len.

“Sao ngài không dùng pháp thuật, như vậy chẳng phải tiện hơn nhiều sao.” “Chào buổi sáng, George.

Pháp thuật đúng là tiện lợi, nhưng việc gì cũng dùng pháp thuật thì cuộc sống sẽ mất đi rất nhiều niềm vui.” Dumbledore ngừng tay, nhìn George mỉm cười hiền từ.

George gật đầu: “Cũng có lý, có những việc đúng là không thể để pháp thuật thay thế.

Ngài đang đan gì vậy?” Cậu khá đồng tình với lời của Dumbledore.

Pháp thuật cũng giống như công nghệ, dùng để thay thế một số việc thì rất tiện, nhưng có những việc vẫn cần tự mình làm mới có thú vị.

Ví dụ như một số đồ thủ công, dùng máy móc tuy cũng làm được nhưng cảm giác không giống.

Hay như quá trình hai người sinh con, nếu dùng pháp thuật để hoàn thành thì sẽ mất đi niềm vui quan trọng nhất.

“Trời sắp lạnh rồi, ta muốn đan một đôi găng tay cho một người bạn đang ở trong tù.” Dumbledore đặt kim đan xuống: “Hôm nay trò đến đây muốn học gì, vẫn là thuật Giả kim à?” “Vâng ạ, con muốn học phương pháp chế tạo Khóa Cảng.” George gật đầu.

Dumbledore cũng không hỏi tại sao George lại muốn học chế tạo

Khóa Cảng mà đồng ý rất sảng khoái.

Ông cho rằng George đã được thần linh chọn làm người cứu thế, vậy nên cậu muốn học pháp thuật gì tự nhiên có lý do của mình, không cần can thiệp nhiều.

Bây giờ ông thậm chí còn không còn suy nghĩ hay quan tâm đến chuyện của Voldemort nữa.

Vì ông cảm thấy Voldemort chỉ là chuyện nhỏ, không cần ông phải bận tâm, bây giờ George có lẽ đã có thể giải quyết dễ dàng.

Kế hoạch sống hiện tại của ông là ở văn phòng Hiệu trưởng đan len, chỉ dẫn cho George những pháp thuật cậu muốn học, thỉnh thoảng đến Hogsmeade uống rượu.

Đợi học sinh nghỉ hè thì đến Nurmengard thăm bạn cũ, cho đến khi tuổi thọ kết thúc và cái chết tìm đến.

"Chế tạo Khóa Cảng có thể sử dụng bất kỳ vật phẩm nào, thông thường chúng ta đều chọn những vật không bắt mắt để tránh gây chú ý cho Muggle, chủ yếu có ba loại..." Dưới sự chỉ dẫn của Dumbledore, một đại sư về thuật Giả kim, George bắt đầu có hiểu biết chi tiết hơn về Khóa Cảng.

Khóa Cảng chủ yếu có ba loại.

Loại thứ nhất, Khóa Cảng dịch chuyển điểm cố định.

Tức là thiết lập một điểm đến cố định.

Dù có bao nhiêu Khóa Cảng, ở bất cứ đâu, chỉ cần chạm vào là sẽ được dịch chuyển đến một địa điểm cố định.

Trong giải đấu Quidditch quốc gia sẽ được tổ chức vào năm sau, Bộ Pháp thuật đã phân phát loại Khóa Cảng này đến khắp nơi trên thế giới để các phù thủy có thể thuận lợi đến sân đấu.

Một số gian thương phù thủy hắc ám cũng sử dụng loại Khóa Cảng này để kiếm những đồng Galleon vàng kếch xù thông qua việc dịch chuyển trái phép.

Loại Khóa Cảng thứ nhất cũng là loại dễ học và dễ chế tạo nhất.

Loại thứ hai, Khóa Cảng dịch chuyển điểm-đối-điểm.

Loại này khó học và chế tạo hơn loại thứ nhất, cũng là loại Khóa Cảng mà Bộ Pháp thuật thường dùng nhất.

Lần trước cậu đến Pháp cũng dùng loại này.

Cần phải chế tạo hai Khóa Cảng một lúc, đặt chúng ở hai nơi khác nhau.

Dù sử dụng cái nào, người dùng cũng sẽ lập tức được dịch chuyển đến vị trí của Khóa Cảng còn lại.

Loại thứ ba, Khóa Cảng dịch chuyển không cố định.

Đây là loại Khóa Cảng cao cấp nhất, có thể tự do thiết lập và sửa đổi điểm đến, sau đó kích hoạt Khóa Cảng là có thể đến được nơi đã đánh dấu.

Ví dụ, hôm nay tôi đặt điểm đến là Paris thì có thể dịch chuyển đến Pháp, đổi thành London thì có thể dịch chuyển đến London.

Một Khóa Cảng có thể đi đến nhiều nơi tùy theo nhu cầu. ...

Ra khỏi văn phòng Hiệu trưởng thì đã lại đến giữa trưa.

Cậu đến Đại Sảnh Đường ăn trưa, buổi chiều đi học bình thường, sau đó tiếp tục dùng Xoay Thời Gian quay lại buổi trưa, đến khu Rừng Cấm cách xa tòa lâu đài để luyện tập pháp thuật.

Lũ giám ngục có thể cản được các phù thủy nhỏ, nhưng không cản được cậu.

Hơn nữa, việc cậu rời trường để luyện tập pháp thuật đã được Dumbledore đặc cách cho phép, không phải là hành vi vi phạm nội quy.

Nếu giám ngục dám cản đường, dù cậu có giết chúng thì Bộ Pháp thuật cũng khó mà nói gì được.

Cậu luyện tập các loại pháp thuật đến chập tối, trở về Hogwarts ăn tối, sau đó thì đọc sách phép thuật trong ký túc xá của mình.

Buổi tối cậu thường không đọc sách ở phòng sinh hoạt chung, vì đó là thời gian các phù thủy nhỏ các khối lớp tụ tập chém gió vui vẻ.

Cậu đến đó không thể yên tâm đọc sách, lại còn trở thành tâm điểm chú ý của mọi người.

Hết cách, quá ưu tú cũng là một gánh nặng.

Đến mười giờ, cậu lại một lần nữa xoay Xoay Thời Gian, quay về năm giờ chiều, tiếp tục đến Rừng Cấm luyện tập pháp thuật.

Khoảng chín rưỡi, cậu bắt đầu trở về lâu đài.

Khi đi qua nhà kính, cậu hái một chiếc lá Mandrake, ngậm trong miệng.

Hôm nay vừa đúng ngày trăng tròn.

Khi cậu bước vào lâu đài chuẩn bị trở về ký túc xá Slytherin, cậu lại bất ngờ gặp cặp song sinh Weasley ở đại sảnh.

Ban đầu George cũng không định để ý.

Cặp song sinh Weasley vi phạm nội quy ra ngoài lang thang vào buổi tối là chuyện thường ngày, cậu lại không phải giáo viên, không cần phải lo chuyện bao đồng.

Chỉ có điều lần này, cậu lại dừng bước.

Bởi vì lần này trong tay hai anh em Weasley có một tấm bản đồ, và tấm bản đồ đó còn để lộ vị trí của cậu.

"Ồ, là George.

George ở ngay gần chúng ta, cậu ấy ở kia kìa!" Anh em Weasley đột nhiên quay đầu nhìn về phía George đang dùng Bùa Vỡ Mộng để tàng hình.

George thấy mình bị phát hiện, cũng chủ động giải trừ Bùa Vỡ Mộng, cười truyền âm: "Chào buổi tối, hai cậu ra ngoài lang thang muộn thế này là vi phạm nội quy đấy." "Bọn mình vi phạm nội quy là chuyện thường, không ngờ George cậu cũng vi phạm nội quy ra ngoài dạo chơi, xem ra chúng ta cùng một loại người." Anh em Weasley cười ha hả đi đến trước mặt George, tỏ vẻ tán thưởng hành vi đi đêm của cậu.

George thì cúi đầu nhìn tấm Bản đồ Đạo tặc trong tay anh em Weasley: "Đây là cái gì mà lại có thể nhìn thấu Bùa Vỡ Mộng của tớ vậy?" Cậu đương nhiên biết đó là gì, đó là tấm Bản đồ Đạo tặc do Remus Lupin, Peter Pettigrew, Sirius Black và James Potter cùng nhau hợp tác dùng thuật Giả kim tạo ra.

Nó không chỉ hiển thị tất cả các lối đi bí mật trong lâu đài mà bốn người từng khám phá khi biến thành Animagus, mà còn có thể hiển thị rõ ràng sự thay đổi vị trí của mỗi phù thủy xuất hiện trong lâu đài.

Đồng thời, nó còn được phú cho một trí tuệ nhất định bằng Bùa Khai Sáng, sẽ buông lời chế nhạo Snape, kẻ thù không đội trời chung của bốn người năm đó.

Chương 236

Chỉ cần nhìn vào Bản đồ Đạo tặc là có thể thấy, bốn người năm đó quả thực có tài năng pháp thuật phi thường.

Phải biết rằng tấm Bản đồ Đạo tặc này tuy được bốn người tạo ra chủ yếu để nghịch ngợm, nhưng thực tế nó vận dụng rất nhiều thần chú cao cấp, thuộc vào hàng những vật phẩm pháp thuật đỉnh cao nhất.

Tòa lâu đài Hogwarts không phải nơi tầm thường, bên trong tràn ngập các loại pháp thuật kỳ diệu, nhưng ở một nơi như vậy, Bản đồ Đạo tặc lại có thể hiển thị vị trí của bất kỳ phù thủy nào.

Hơn nữa, nó không phải chỉ cố định theo dõi một phù thủy cụ thể, mà có thể theo dõi tất cả phù thủy trong lâu đài, thậm chí cả vị trí của những động vật như mèo.

Ngay cả Dumbledore cũng không ngoại lệ.

Nếu dùng trong việc phòng thủ, bất kỳ kẻ địch nào xâm nhập vào phạm vi bản đồ đều có thể hiển thị rõ ràng tên và vị trí, điều đó còn lợi hại hơn cả hệ thống giám sát hiện đại với camera khắp nơi không biết bao nhiêu lần.

Dù là nơi có đầy camera giám sát hiện đại, bạn biến thành muỗi và tàng hình đi vào cũng sẽ không bị phát hiện.

Nhưng trên Bản đồ Đạo tặc thì không gì có thể che giấu.

Vì vậy, một thứ tốt như vậy, sao cậu có thể bỏ qua được.

Cậu không cần dùng Bản đồ Đạo tặc để biết động tĩnh của các phù thủy trong lâu đài Hogwarts, cậu muốn thông qua việc nghiên cứu Bản đồ Đạo tặc để suy ngược ra các thần chú và kỹ thuật giả kim

thuật trên đó.

Như vậy, ở các thế giới khác, cậu có thể tạo ra những vật phẩm pháp thuật tương tự.

"Đây là một thứ rất hay ho." Anh em Weasley rút đũa phép gõ lên tấm da dê trên tay: "Tôi trang trọng thề rằng tôi chẳng có gì tốt đẹp." Trong nháy mắt, những đường mực mảnh như mạng nhện lan ra từ nơi đầu đũa phép của hai anh em Weasley chạm vào, nối liền nhau, đan xen ngang dọc, mở rộng ra mọi góc của tấm da dê.

Sau đó, trên tấm da dê hiện ra một dòng chữ hoa màu xanh lá cây: "Quý ông Mộng Mị, Đuôi Trùn, Chân Nhồi Bông và Gạc Nai, những người chuyên cung cấp sự trợ giúp cho những kẻ nghịch ngợm pháp thuật, long trọng giới thiệu Bản đồ Đạo tặc!" Sau đó, dòng chữ xanh lá cây biến mất, một tấm bản đồ đầy những chấm đen xuất hiện trong mắt George.

"Thần kỳ phải không, đây là thứ bọn mình tìm thấy trong ngăn kéo của Filch hồi năm nhất, lúc đó bọn mình ném một quả Bom Phân ở hành lang..." Hai người hớn hở kể cho George nghe về những chiến tích anh dũng đấu trí đấu dũng với Filch hồi năm nhất.

Nhưng mới kể được nửa chừng, họ đột nhiên dừng lại, vì họ phát hiện Filch và con mèo của ông ta đã tuần tra đến tầng hai, sắp đến đại sảnh, nếu còn ở đây sẽ bị phát hiện.

"Bọn mình tìm một lối đi bí mật trốn đã, lát nữa nói chuyện với cậu sau." "Không cần phiền phức vậy đâu." George đưa tay nắm lấy anh em Weasley, trực tiếp đưa họ hòa vào tấm gương trong đại sảnh, đến với Thế giới Gương.

"Oa, đây là thần chú gì vậy, sao chưa từng nghe nói đến?" Anh em Weasley nhìn thế giới gương hoàn toàn đối lập với Hogwarts, rồi lại thấy Filch xuất hiện bên ngoài tấm gương trước mặt họ, nhưng lại

hoàn toàn không phát hiện ra họ.

Điều này khiến hai mắt họ sáng rực lên.

Nếu có thể học được thần chú này, trình độ nghịch ngợm của họ tuyệt đối có thể tăng lên một bậc.

Thử tưởng tượng, sau khi trêu chọc Filch, họ có thể đối mặt thưởng thức bộ dạng tức tối của Filch mà không bị phát hiện, điều đó thú vị biết bao.

Họ còn có thể dùng máy ảnh phép thuật chụp lại khoảnh khắc tức tối đó của Filch.

"Thần chú này gọi là Bẫy Gương Hungary, là một thần chú do tớ tự phát minh ra trước đây." Đợi Filch đi rồi, George đưa hai anh em trở lại đại sảnh của thế giới bình thường.

Sau khi Dumbledore tin vào những câu chuyện cậu bịa ra, ông đã dặn cậu không được nói cho bất kỳ ai khác để tránh gây ra những hỗn loạn không cần thiết.

Vì vậy, sau này tất cả các pháp thuật không thuộc thế giới này mà cậu thi triển, đối với người khác, cậu vẫn sẽ nói là pháp thuật mới do mình tự sáng tạo ra.

"Muốn học không?

Muốn học tớ có thể dạy cho các cậu." Giọng George đầy cám dỗ.

Anh em Weasley nghe vậy lập tức gật đầu như gà mổ thóc.

"Muốn học!" "Được thôi, nhưng tớ có một điều kiện, phải dùng tấm Bản đồ Đạo tặc trong tay các cậu để đổi." George mỉm cười. ...

Nếu là trước đây, George tuyệt đối sẽ không dễ dàng truyền thụ pháp thuật mình học được từ thế giới khác cho người khác.

Bởi vì cậu lo lắng pháp thuật mình truyền ra ngoài cuối cùng sẽ bị

kẻ thù học được, đến lúc đó kẻ thù dùng pháp thuật cậu truyền dạy để tấn công cậu, chẳng phải là tự mình lấy đá ghè chân mình sao.

Nhưng bây giờ, thực lực của cậu đã trưởng thành hơn rất nhiều, chỉ cần không phải là pháp thuật cốt lõi, cậu cảm thấy truyền ra một ít cũng sẽ không gây ra mối đe dọa nào cho mình.

Đặc biệt là loại như Thế giới Gương, không có sức tấn công, và dù cho bị kẻ thù học được và thi triển, cậu cũng có thể phát hiện ra ngay lập tức.

Ở Trung Địa, cậu thành lập học viện Hogwarts Trung Địa, chính là định truyền thụ Quang Ma Pháp và Cự Nhân Ma Pháp cho các Tiên tộc.

Hai loại ma pháp này đều là ma pháp rất chính diện, sẽ không khiến các vị thần biết được mà phản cảm.

Nếu cậu truyền thụ Lời nguyền Chết chóc cho Tiên tộc và con người, e rằng lúc đó dù có đánh bại Morgoth, các vị thần cũng sẽ không cho cậu sắc mặt tốt.

Thực ra ở thế giới Fairy Tail, trước đây cậu cũng đã tổng hợp một phần pháp thuật của thế giới Harry Potter thành sách ma pháp, đặt trong thư viện của hội Fairy Tail.

Còn bao gồm cả thần chú sửa chữa mà hội Fairy Tail cần nhất.

Vì hệ thống ma pháp của hai thế giới khác nhau, không có kiến thức cơ bản tương ứng, rất khó để hiểu và học được, cậu đã cố gắng hết sức cải tiến thần chú sửa chữa để thích ứng với hệ thống ma pháp của thế giới Fairy Tail.

Đương nhiên, độ khó học tập vẫn có, khó hơn nhiều so với ma pháp gốc của thế giới Fairy Tail.

Rốt cuộc ban đầu là phải niệm chú và sử dụng đũa phép để thi

triển, bây giờ lại đổi thành mở ma pháp trận để thi triển, về nguyên lý tự nhiên có không ít khác biệt.

Nhưng chỉ cần chuyên tâm, vẫn có thể học được.

Tuy nhiên, đến nay, lại không có một ai đi học thần chú sửa chữa của cậu.

Bởi vì hầu hết tất cả các ma đạo sĩ của Fairy Tail đều cho rằng ma pháp mà mình đang sử dụng là phù hợp nhất, tuyệt vời nhất, dù ma pháp của người khác có tốt đến đâu.

Vì vậy họ đều một lòng một dạ đi nghiên cứu ma pháp của mình.

Thần chú sửa chữa nếu là ma pháp đơn giản học vài ngày là có thể học được, họ còn suy nghĩ một chút.

Nhưng nếu phải học vài tháng, trình độ ma pháp không đủ có thể phải học một năm rưỡi, mà hiệu quả sửa chữa ban đầu còn không lý tưởng lắm, vậy thì họ đương nhiên không muốn.

Thậm chí ngay cả hội trưởng Makarov, người coi trọng thần chú sửa chữa nhất, cũng không muốn bỏ thời gian ra học.

Theo lời Makarov, dù sao cũng có George, một bậc thầy sửa chữa ở đây.

Đợi đến khi nào George không còn ở đây nữa, đi học cũng không muộn.

Dù sau này George không còn nữa, thì không chừng còn có đồ đệ tương lai của George, chức danh ma đạo sĩ sửa chữa chắc chắn sẽ được truyền thừa.

"Được, điều kiện này bọn mình đồng ý!" Hầu như không chút do dự, anh em Weasley đã giao Bản đồ Đạo tặc vào tay George.

Đối với họ mà nói, họ đã sớm nắm được tất cả các lối đi bí mật

của Hogwarts, tác dụng của Bản đồ Đạo tặc nhiều nhất cũng chỉ là để phòng tránh Filch tuần tra.

Nhưng chỉ cần học được thần chú của George, họ có thể vào Thế giới Gương để trốn Filch, hiệu quả như nhau.

Quan trọng là, Bản đồ Đạo tặc này chỉ có thể sử dụng ở Hogwarts, còn Thế giới Gương có thể sử dụng ở bất kỳ đâu, lại còn có thể nâng cao đáng kể hiệu quả nghịch ngợm của họ.

Không cần nghĩ cũng biết giao dịch này hời đến mức nào.

"Rất tốt!" George cất Bản đồ Đạo tặc, rồi nói với anh em Weasley: "Ngày mai tớ sẽ soạn cho các cậu sách ma pháp tương ứng, sau này có gì không hiểu có thể đến hỏi tớ." Hệ thống ma pháp của thế giới Harry Potter và thế giới Fairy Tail có sự khác biệt khá lớn, không tiến hành chuyển đổi nhất định, thực ra cả hai bên đều rất khó học được ma pháp của thế giới đối phương.

Chương 237

Rốt cuộc thế giới Fairy Tail là một thế giới thuần tưởng tượng, văn tự bên trong cũng khác với thế giới Harry Potter.

Nhưng ma pháp của thế giới Phù Thủy Tập Sự và thế giới Harry Potter lại rất giống nhau, thế giới đại khái tương tự, đều có phù thủy Merlin, sử dụng ma pháp cũng cần những vật môi giới như đũa phép và nhẫn.

Nguyên lý ma pháp của hai thế giới này về cơ bản không khác biệt lớn, sửa đổi một chút là có thể học bình thường.

Trở về ký túc xá Slytherin, George lên giường đi ngủ.

Mấy ngày sau, George vừa theo Dumbledore học chế tạo Khóa Cảng, vừa chỉ đạo anh em Weasley học ma pháp gương, đồng thời cũng bắt đầu nghiên cứu Bản đồ Đạo tặc.

Ngày mười sáu tháng mười, tại căn lều của Hagrid.

"George, lần trước cảm ơn cậu đã giúp đỡ, nếu không Buckbeak có thể đã gặp rắc rối rồi!" Hagrid đặt chiếc bánh đá mà ông vừa làm xong trước mặt George, giọng nói đầy cảm kích.

George cầm chiếc bánh đá cứng như đá lên, cắn vài miếng rồi đáp: "Vốn dĩ là vấn đề của Malfoy, không có gì to tát cả." Lần đầu tiên lên lớp Chăm sóc Sinh vật Huyền bí hồi đầu năm ba, vì mạo phạm Bằng Mã Buckbeak mà bị cào rách cánh tay, Malfoy tức giận muốn nhờ cha mình đuổi việc Hagrid, xử tử Buckbeak.

Hiện tại Malfoy tuy vì mối quan hệ với George mà không còn thù địch với bộ ba Harry như trước, nhưng từ nhỏ đã được nuông chiều, lại xuất thân từ gia tộc quý tộc hàng đầu trong giới phù thủy, tính tình

thiếu gia tự nhiên vẫn còn.

Hết cách, Hagrid và mấy người Harry đành phải tìm đến George, hy vọng George có thể ra mặt hòa giải.

Đối với George mà nói, điều này tự nhiên không có gì to tát.

Hagrid là bạn của cậu, con Bằng Mã Buckbeak mà ông nuôi, năm ngoái khi nghiên cứu sinh vật huyền bí, George cũng thường xuyên chăm sóc.

Vì vậy, cậu đã ra mặt nói chuyện với Malfoy, khiến Malfoy từ bỏ ý định thông báo cho cha mình đến gây rắc rối.

"Lucius Malfoy có mối quan hệ rất tốt ở Bộ Pháp thuật, nếu ông ta thực sự muốn xử tử Buckbeak, thì ngay cả Dumbledore cũng không có cách nào, rốt cuộc Buckbeak đúng là đã cào bị thương Malfoy.

Đều tại tôi, không nên dùng Buckbeak để dạy học, tôi chỉ muốn để bọn trẻ có một ấn tượng tốt trong buổi học đầu tiên của mình..." Hagrid cầm lấy bánh đá của mình, vừa ăn vừa nói chuyện với George.

Và George cũng trong lúc nói chuyện phiếm đã nói ra mục đích lần này của mình.

"Hagrid, bác vẫn luôn rất thích rồng, có biết bây giờ rồng lửa phân bố ở những nơi nào không?" "Ồ, cái đó thì tôi quá rành rồi, cậu biết đấy, tôi từng nuôi một con rồng lửa, đã đặc biệt tra rất nhiều tài liệu, viết thư hỏi rất nhiều bạn bè." Hagrid vừa nghe đến chủ đề liên quan đến rồng lửa, lập tức tinh thần phấn chấn.

"Rồng Mắt Ngọc Antipode, chúng phần lớn ở New Zealand, bây giờ cũng có một bộ phận di cư đến Úc.

Rồng Xanh xứ Wales và Rồng Đen Hebridean, ở ngay tại Anh quốc chúng ta cũng có không ít.

Rồng Đuôi Gai Hungary có nguồn gốc từ Hungary, bây giờ đều ở Romania...” Hagrid nói một hơi, kể chi tiết cho George về mười loại rồng lửa tồn tại trong thế giới phù thủy.

Và George cũng nghe rất chăm chú, bởi vì cậu định vào cuối tuần trong mấy tuần tới, đi khắp nơi trên thế giới săn mỗi loại rồng một con, sau đó luyện hóa thành Tinh Thể Rồng cấy vào cơ thể.

Đây chính là kế hoạch dung hợp Tinh Thể Rồng của cậu. ...

Trước đây cậu luôn xem thường rồng ở thế giới Harry Potter, cho rằng IQ của rồng ở thế giới này quá thấp, thân hình cũng rất nhỏ.

So với loài rồng ở thế giới Fairy Tail, chúng chẳng khác gì những con thằn lằn có cánh.

Nhưng từ khi dung hợp Tinh Thể Rồng được luyện chế từ Ma Long, suy nghĩ của cậu đã thay đổi.

Quan tâm nhiều làm gì, tăng cường được chút nào hay chút đó.

Rồng ở thế giới này tuy rất kém chất lượng, nhưng dù sao cũng là rồng.

Ba anh thợ da cũng hơn một Gia Cát Lượng, dung hợp Tinh Thể Rồng được luyện chế từ mười loại rồng khác nhau, kết hợp những ưu điểm của chúng.

Tổng thể chắc chắn vẫn sẽ tăng cường thể chất và uy lực phun lửa.

Hơn nữa còn có thể bù đắp một số khuyết điểm của Ma Long.

Con Ma Long đầu tiên do Morgoth tạo ra rất mạnh mẽ, nhưng cũng không phải không có khuyết điểm, đó là so với những con Ma Long sau này, Long vương đời đầu không có cánh, tức là nó không biết bay.

Vì vậy nếu sau này cậu biến hình Animagus thành công, thực sự có thể biến thành Ma Long, thì đó cũng là một con Ma Long không có cánh.

Bản thân cậu thì có thể dùng ma pháp biến ra đôi cánh trắng như tuyết, nhưng trên lưng một con Ma Long màu vàng lại mọc ra đôi cánh thiên thần trắng muốt, trông cũng quá lạc quẻ.

Nhưng nếu dung hợp thêm ưu điểm của mười loại rồng lửa ở thế giới này, thì có khả năng biến ra không còn là Ma Long giống như Glaurung, mà là một loài rồng mới dung hợp gen của Glaurung và mười loại rồng lửa.

Như vậy, cậu cũng không cần lo lắng tương lai làm sao để biến hình Ma Long đối phó với Morgoth mà bị Morgoth áp chế.

Ma Long là do Morgoth tạo ra, cậu biến thành Ma Long tấn công Morgoth, khả năng cao sẽ bị Morgoth áp chế, nhưng loài rồng mới đã không còn là Ma Long, vậy thì tự nhiên khả năng đó sẽ nhỏ đi rất nhiều.

Đương nhiên, tốt nhất là trước khi cậu biến hình Animagus thành công, kiếm được một viên Tinh Thể Rồng ở thế giới Fairy Tail, như vậy Long tộc mà cậu biến thành mới là Long tộc mạnh nhất trong mấy thế giới hiện tại.

Lúc từ lều của Hagrid trở về, trời đã tối sầm.

Sau khi ăn tối ở Đại Sảnh Đường, cậu liền trở về ký túc xá Slytherin.

Nhưng khi đi qua khu sinh hoạt chung, cậu phát hiện các phù thủy nhỏ hôm nay lại phấn khích lạ thường.

Hỏi ra mới biết, thì ra trên bảng thông báo có dán thông báo mới, vào trước đêm Halloween cuối tháng mười, học sinh từ năm ba trở lên

có thể đến Hogsmeade trải qua ngày thứ Bảy.

Hogwarts là trường học pháp thuật, vậy Hogsmeade chính là thị trấn pháp thuật.

Hogsmeade cũng là ngôi làng duy nhất trên toàn nước Anh hiện tại chỉ toàn phù thủy mà không có Muggle, các làng phù thủy khác đều là phù thủy và Muggle sống chung.

Nơi đó vào năm 1612 còn là tổng bộ của sự kiện nổi loạn của yêu tinh.

Trong làng có đủ loại cửa hàng pháp thuật và quán bar pháp thuật, mức độ sầm uất chỉ đứng sau Hẻm Xéo, nhưng chỉ học sinh từ năm ba trở lên, và có chữ ký của phụ huynh hoặc người giám hộ mới được phép đến.

George thì không có hạn chế này, cậu đã được Dumbledore đặc cách cho phép tùy ý ra vào lâu đài đi bất cứ đâu.

Thế là đợi đến cuối tuần, sau khi chào Dumbledore một tiếng, George liền giương cánh bay ra khỏi lâu đài.

Trong lúc đó có giám ngục còn muốn tiến lên cản cậu, nhưng khi thấy thánh quang tỏa ra từ cơ thể cậu, chúng lập tức sợ hãi chạy tán loạn.

Cuối tuần có hai ngày, nhưng cậu có Xoay Thời Gian, thực tế tương đương với có bốn ngày.

Biến hình Animagus thành công ít nhất cũng mất gần hai tháng, thậm chí lâu hơn.

Tận dụng bốn ngày mỗi cuối tuần, tuyệt đối kịp để thu thập toàn bộ Tinh Thể Rồng của mười loại rồng.

Về Animagus, có một việc cậu đã tính sai.

Ban đầu cậu nghĩ sau khi ngậm lá Mandrake cả tháng, dù không có thời tiết giông bão, cậu cũng có thể dùng ma pháp tạo ra thời tiết giông bão.

Nhưng sau khi hỏi Dumbledore, Dumbledore đã nói với cậu rằng phương pháp gian lận đó không khả thi.

Bởi vì trước đây cũng đã có phù thủy dùng Bùa Điều khiển Thời tiết để làm vậy, kết quả là hoàn toàn thất bại.

Biến hình Animagus liên quan đến ma pháp nghi lễ, tương ứng với quy tắc của trời đất, thuộc một loại ma pháp cổ đại, tốn thời gian tốn sức lại không có cách nào cải tiến, chỉ có thể ngoan ngoãn làm theo từng bước.

Chương 238

Đây cũng là nguyên nhân nó mai một trong giới phù thủy ngày nay, giống như các loại ma pháp cổ đại khác, quá phiền phức.

May mà, so với các quốc gia khác, Anh quốc mưa nhiều, xác suất gặp thời tiết mưa dông tương đối lớn, về cơ bản vấn đề hẳn không lớn.

Bay ra khỏi phạm vi lâu đài Hogwarts, sau khi không còn bị ảnh hưởng bởi ma pháp chống Độn thổ, George trực tiếp Độn thổ biến mất tại chỗ.

Một giờ sau, George đã đến không phận quần đảo Hebrides ở phía tây Scotland.

Rồng Đen Hebridean, là loài rồng lửa gần cậu nhất, vì vậy cũng là con rồng lửa đầu tiên cậu định săn.

"Phạm vi lớn của bùa Repello Muggletum, chắc là ở đó rồi!" Bay một vòng trên không phận quần đảo Hebrides, rất nhanh cậu đã phát hiện một hòn đảo nhỏ bị bao phủ bởi bùa Repello Muggletum trên phạm vi lớn.

Hiện nay, những nơi rồng lửa hoạt động, chắc chắn đều sẽ có phù thủy canh giữ, để đề phòng rồng lửa làm hại người hoặc bị Muggle phát hiện, cũng về cơ bản đều sẽ thi triển Bùa Che giấu Muggle trên phạm vi lớn.

Rồng Đen Hebridean, theo lời của Hagrid, mấy thế kỷ qua, đều do gia tộc MacFusty canh giữ.

Dùng Bùa Vỡ Mộng tàng hình, George nhanh chóng hạ xuống, xâm nhập vào hòn đảo nhỏ bị bùa Repello Muggletum bao phủ, cũng nhìn

thấy những con rồng đen đang bay lượn bên trong.

Rồng Đen Hebridean có vảy đen, thô ráp, trên sống lưng có một hàng gai không sâu, nhưng sắc như dao cạo.

Đầu đuôi của nó là một mũi tên nhọn, cánh giống như cánh dơi, và có một đôi mắt màu tím sáng, thân dài có thể đạt tới chín mét.

Chín mét, thôi được rồi, George bây giờ sau khi Hóa Khổng Lồ cũng đã cao ba mươi mét.

"Hóa Khổng Lồ!" Trực tiếp trong trạng thái tàng hình hóa thành người khổng lồ ba mươi mét, George không lãng phí thời gian, nhanh chóng bay đến phía trên một con rồng đen trưởng thành đang xé xác một con bò rừng, một tay tóm lấy cổ nó.

"Thế giới Gương!" Chỉ tay về phía mặt hồ bên cạnh, cậu mạnh mẽ kéo cổ con rồng đen, một đầu lao vào thế giới gương đối nghịch.

Trong thế giới gương, George dùng ba đấm đánh nát đầu con rồng đen, sau đó thành thạo khắc ma pháp trận luyện chế Tinh Thể Rồng trên mặt đất, bắt đầu luyện chế Tinh Thể Rồng.

Mà ở thế giới bình thường bên ngoài, phù thủy canh gác nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của con rồng đen bên này, Độn thổ đến nơi, không phát hiện ra tung tích con rồng đen, cũng có chút nghi hoặc gãi đầu.

Nhưng người phù thủy đó cũng không quá bận tâm, rất nhanh đã Độn thổ rời đi.

Chỉ cần không có Muggle vô tình xâm nhập, chỉ cần rồng đen không bay ra khỏi đảo làm hại người, họ thường sẽ không quản lý cuộc sống của bầy rồng đen, dù chúng đánh nhau chết mấy con cũng rất bình thường.

Họ lại không phải là những phù thủy chuyên nghiên cứu rồng lửa

ở Romania, trách nhiệm chính của họ là canh giữ rồng đen.

Giống như các phù thủy ở Romania thuộc loại nhà khoa học, còn họ thì thuộc loại lính gác. ...

Cùng lúc phân thân của George ở thế giới Harry Potter đang săn rồng, một phân thân khác của George ở thế giới Fairy Tail cuối cùng cũng một lần nữa nhận được thông tin về rồng từ miệng Makarov.

"George, ta thấy dạo này con cứ hỏi thăm tin tức về rồng?" Makarov ngồi trên quầy bar uống rượu, vẻ mặt có chút nghiêm túc hỏi George.

George gật đầu: "Vâng, thưa hội trưởng, gần đây con đang nghiên cứu một loại ma pháp, nhưng ma pháp này yêu cầu con phải trở thành một Sát Long Ma Đạo Sĩ trước đã.

Vì vậy con phải tìm được một viên Tinh Thể Rồng trong vòng hai tháng." Hai tháng, cũng gần bằng thời gian cậu hoàn thành việc biến hình Animagus.

"Vậy sao..." Makarov do dự một hồi lâu, cuối cùng dường như đã đưa ra một quyết định, rồi chậm rãi nói: "Nếu điều này có ích cho con đường tiến tới ma pháp của con, và thực lực của con cũng quả thực có thể thử một lần, vậy thì ta sẽ nói cho con biết.

Con đã nghe về Nhiệm vụ Trăm năm chưa?" Nếu là trước đây, ông tuyệt đối sẽ không đề cập đến Nhiệm vụ Trăm năm với George, bởi vì dù George có thực lực của ma đạo sĩ cấp S, cũng vô cùng nguy hiểm.

Vì vậy, dù Natsu vẫn luôn tìm rồng, ông cũng chưa từng hé lộ một chút nào cho Natsu.

Chính là sợ Natsu quá bốc đồng, thực lực không đủ mà đi cũng chỉ là nộp mạng.

Nhưng sau khi nghe Erza trở về báo cáo toàn bộ quá trình ở Tháp Thiên Đường, ông cảm thấy với thực lực của George, có lẽ thật sự có thể thử một lần.

"Nhiệm vụ Trăm năm, chính là nhiệm vụ có độ khó cao nhất mà cả giới ma pháp đến nay vẫn chưa ai hoàn thành được trong truyền thuyết, nhiệm vụ này có liên quan đến rồng sao?" George lập tức sáng mắt lên.

Makarov gật đầu: "Đúng vậy, quả thực có liên quan đến rồng, nhưng cụ thể ta không thể nói, chỉ khi con đồng ý nhận nhiệm vụ này, đến nơi đó mới có thể biết tình hình cụ thể.

Nhưng ta phải nhắc nhở con, nhiệm vụ này được công bố một trăm năm nay chưa có ai hoàn thành, và tất cả các ma đạo sĩ nhận nhiệm vụ đều thất bại và tử vong.

Ngay cả Gildarts của hội chúng ta, ba năm trước nhận nhiệm vụ đến nay vẫn chưa có bất kỳ tin tức nào truyền về." "Gildarts Clive, là ma đạo sĩ cấp S mà mọi người nói đó ạ." George trong lòng khẽ động, cậu có nghe mọi người nhắc đến ma đạo sĩ này, nghe nói thực lực rất mạnh.

"Tuy cậu ta là ma đạo sĩ cấp S, nhưng ta phải nói cho con biết, thực tế thực lực thực sự của cậu ta đã vượt qua ta.

Mà cậu ta ba năm rồi vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ này, vì vậy ta khuyên con nhất định phải suy nghĩ cẩn thận kỹ càng rồi hãy quyết định." Vẻ mặt Makarov càng thêm nghiêm túc.

"Thực lực lại vượt qua cả hội trưởng, vậy chính là ma đạo sĩ cấp Thánh Thập, ma đạo sĩ cấp Thánh Thập ba năm sinh tử chưa rõ, không có tin tức, xem ra quả thực không phải là nhiệm vụ bình thường, cũng khó trách lại nói có liên quan đến rồng." George nhíu mày suy nghĩ một chút, sau đó vẫy đuôi đáp: "Nếu đã liên quan đến rồng, con muốn

thử một lần, nói không chừng có thể gặp được Gildarts, có thể cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ trở về." Nhiệm vụ này có nguy hiểm không?

Đương nhiên là nguy hiểm, thực lực tổng hợp của cậu cũng chỉ ở mức ma đạo sĩ Thánh Thập, Gildarts ba năm chưa về, cho thấy độ khó của nhiệm vụ ngay cả Thánh Thập bình thường cũng không đối phó được.

Nói khó nghe một chút, cậu cảm thấy ba năm chưa về, nói không chừng Gildarts đã chết trong nhiệm vụ rồi.

Nhưng, cậu không giống vậy, mục đích cậu nhận nhiệm vụ này không phải là để hoàn thành nhiệm vụ, cậu là để tìm manh mối về rồng, biến thành Sát Long Ma Đạo Sĩ.

Vì vậy nhiệm vụ có hoàn thành hay không không quan trọng.

Nếu thật sự gặp phải nguy hiểm không thể chống cự, quả quyết từ bỏ nhiệm vụ chạy trốn là được.

Những thứ khác không nói, cậu đối với thủ đoạn chạy trốn của mình vẫn có tự tin.

Nếu cậu muốn chạy, dù cho mười Thánh Ma Đạo Sĩ của thế giới này muốn giữ cậu lại cũng không dễ dàng.

Tuy nhiên, việc Makarov có thể nói cho cậu biết về nhiệm vụ này, thật sự có chút khiến cậu bất ngờ.

Phải biết rằng hiện tại cả hội Fairy Tail đều dựa vào ma pháp sửa chữa của cậu để duy trì, mới đạt được sự tăng trưởng tài chính theo hướng tích cực.

Một khi cậu đi làm Nhiệm vụ Trăm năm, vậy thì hội lại sẽ trở về trạng thái trước kia, nếu cậu chết trong nhiệm vụ, vậy hội trưởng có thể sẽ suy sụp.

Có lẽ ông ấy sẽ phải từ từ đi nghiên cứu thần chú sửa chữa mà cậu để lại trong thư viện.

Nhưng nghĩ kỹ lại, điều này cũng rất phù hợp với tính cách của hội trưởng, hội trưởng vẫn luôn cổ vũ các ma đạo sĩ của hội phải kiên định đi tìm con đường ma pháp của mình, dù vì điều đó mà hội sắp phá sản, hội trưởng cũng chưa từng thay đổi.

Bây giờ cậu tìm rồng chính là để theo đuổi con đường ma pháp của mình, hội trưởng tự nhiên cũng vì cậu mà suy nghĩ, không có đi cân nhắc nhiều như vậy.

"Nếu con đã quyết định, vậy thì đợi Lễ hội Thu hoạch kết thúc, hãy đi nhận nhiệm vụ này đi!" Makarov thấy George đã quyết định, cũng không nói gì thêm, chỉ dặn dò một câu: "Giữ mạng quan trọng nhất, nhiệm vụ không hoàn thành được, sau này vẫn có thể tiếp tục." Tuy cổ vũ George dũng cảm tiến tới con đường ma pháp của mình, nhưng với tư cách là hội trưởng coi mỗi ma đạo sĩ của hội như con cái, ông cũng không hy vọng họ vì nhiệm vụ mà tử vong.

"Con biết rồi, thưa hội trưởng!" George gật đầu, cậu cũng luôn cho rằng giữ mạng là quan trọng nhất.

Lễ hội Thu hoạch hàng năm là ngày lễ quan trọng nhất ở Fairy Tail, ngày hôm đó về cơ bản tất cả các ma đạo sĩ Fairy Tail có thể trở về đều sẽ trở về ăn mừng, buổi tối Fairy Tail sẽ tiến hành diễu hành ma thuật trong thị trấn.

Rất nhiều người dân ở các thị trấn khác cũng sẽ nghe danh mà đến xem, cả thị trấn sẽ vô cùng náo nhiệt và vui vẻ.

Mà ngày mai chính là Lễ hội Thu hoạch, hiện tại cả thị trấn đã bắt đầu trang trí, nghe nói ban ngày ngày mai còn có cuộc thi Hoa hậu Fairy Tail, Erza, Mira và các nữ ma đạo sĩ khác đều đã đăng ký tham gia.

“Đúng rồi, Jellal đã về chưa?” Jellal sau khi hồi phục đã gia nhập Fairy Tail, cùng mấy người ở Tháp Thiên Đường thành lập một đội nhỏ thường ngày đi làm nhiệm vụ.

Mấy ngày trước, Jellal đột nhiên nói với hội trưởng là muốn đi giải quyết một số việc riêng, liền rời đi.

Chương 239

George tuy không biết tình hình cụ thể, nhưng cậu đã xem qua một số ký ức của Jellal, đoán rằng hẳn là đi xử lý một số vấn đề cá nhân của mình với các hắc hội.

Jellal sau khi bị Ultear mê hoặc, đã theo một hắc ma đạo sĩ học rất nhiều ma pháp, mà hắc ma đạo sĩ đó chính là thủ lĩnh của một trong ba hắc hội mạnh nhất hiện nay, Oración Seis.

Oración Seis tuy mạnh, nhưng Jellal cũng không yếu, vì vậy George cũng không lo lắng gì.

Nhưng dù sao cũng là đồng đội cùng một hội, quan tâm một chút vẫn là cần thiết.

Chủ yếu là khoảng thời gian này cậu vẫn luôn học Thiên Thể Ma Pháp với Jellal, còn có rất nhiều chỗ không hiểu.

"Cậu ta dùng Lacrima truyền tin về nói vẫn chưa xử lý xong, hẳn là không kịp Lễ hội Thu hoạch rồi".

Makarov xua tay đáp.

"Vậy thật có chút đáng tiếc." George thở dài, cậu còn định nếu Jellal có thể trở về, trước khi cậu đi nhận Nhiệm vụ Trăm năm, còn có thể thỉnh giáo thêm một số vấn đề về Thiên Thể Ma Pháp.

Bây giờ xem ra chỉ có thể đợi sau khi hoàn thành Nhiệm vụ Trăm năm, hoặc là trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ trở về rồi nói sau. ...

Ban đêm, trên một con dốc cao ngoại ô thị trấn Magnolia.

Sát Long Ma Đạo Sĩ Sét Laxus, khoác chiếc áo choàng đen, nhìn hội quán mới của Fairy Tail ở xa xa, một công trình kiến trúc có thể coi là biểu tượng, trên mặt lộ ra nụ cười ngông cuồng.

“Lôi Thần Tộc cuối cùng cũng đã trở về, khoảnh khắc này cuối cùng cũng đã đến, lũ yêu tinh sắp tự tàn sát lẫn nhau, còn lão già, thời đại của ngươi đã kết thúc, tiếp theo sẽ do ta dẫn dắt hội đi đến đỉnh cao nhất!” “Lôi Thần Tộc, xuất hiện!” Hai nam một nữ từ trong bóng tối bước ra, đứng sau lưng Laxus.

Laxus ra lệnh cho một nam ma đạo sĩ tóc xanh lục trong số đó: “Freed, ngày mai khi bố trí Kết Giới Thuật Thức, thêm một điều, cấm mèo rời khỏi hội.” “Cấm mèo, Happy sao?” Freed nghe vậy lập tức ngẩn ra, trong ấn tượng của hắn, mèo trong hội chỉ có Happy do Natsu nuôi lớn, nhưng Happy lại không có sức chiến đấu, cấm Happy rời khỏi hội không có ý nghĩa gì.

Phải biết rằng khi bố trí Kết Giới Thuật Thức, điều kiện càng ít uy lực càng lớn, điều kiện càng nhiều uy lực càng nhỏ.

Kế hoạch ban đầu là chỉ có hai điều kiện, cấm người trên tám mươi tuổi và tượng đá rời đi, mục đích là để hội trưởng mạnh nhất không thể tham gia chiến đấu, cũng có thể để những bức tượng đó trở thành con tin.

Bây giờ cấm mèo rời đi, chính là ba điều kiện rồi.

“Không phải Happy, mấy tháng các ngươi đi chấp hành nhiệm vụ tiêu diệt hắc hội, hội đã có một con mèo mới, con mèo đó tên là George, không hạn chế nó, đến lúc đó e rằng còn phiền phức hơn cả Erza và Mystogan.” Laxus đáp.

Vì kế hoạch lần này, hắn đã chuẩn bị rất lâu, cũng luôn chú ý đến động tĩnh của hội.

Miệng thì chửi ma đạo sĩ của hội quá yếu đuối, nhưng trong lòng hắn lại rất rõ sự mạnh mẽ của hội, vì vậy cũng vô cùng cẩn thận.

Về những việc mà George, thành viên mới là một con mèo đã làm,

cũng như thực lực mà cậu ta thể hiện, không nói là biết hết, nhưng cũng biết được bảy tám phần.

Theo phán đoán của hắn, George là một ma đạo sĩ cấp S có thực lực khá tốt, lại có nhiều thủ đoạn, phải hạn chế trước.

"Là ma đạo sĩ biết ma pháp sửa chữa đó sao, cậu ta lại là một con mèo, còn lợi hại như vậy!" Ba người Freed đồng thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Khi họ ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, cũng đã nghe nói hội có thêm "ma đạo sĩ sửa chữa", thường xuyên xử lý công việc hậu quả cho các ma đạo sĩ của hội.

Chỉ là không biết đó là một con mèo, lại còn là một con mèo khiến cả Laxus cũng phải coi trọng.

Phải biết rằng, nhìn khắp cả hội, ngoài hội trưởng, Gildarts đang chấp hành Nhiệm vụ Trăm năm, thì cũng chỉ có Mystogan lọt vào mắt Laxus.

Erza trong mắt Laxus cũng chẳng qua chỉ là có chút phiền phức mà thôi.

Sáng sớm hôm sau, George vỗ cánh, xách theo những thứ đã mua sắm để dùng cho buổi diễu hành ma thuật buổi tối, đi trên đường trở về hội.

Hiện tại khắp thị trấn đều treo đầy những quả bóng bay và dải băng rực rỡ, nhà nhà đều đang trang trí nhà cửa và các con đường lân cận cho Lễ hội Thu hoạch.

Trên mặt người dân đều nở nụ cười hạnh phúc, trẻ con cũng đang đóng giả các ma đạo sĩ của hội Fairy Tail đùa giỡn trên đường phố.

Đối với người dân thị trấn này mà nói, Lễ hội Thu hoạch có lẽ cũng tương đương với lễ Giáng sinh và Tết Nguyên đán.

Đồng thời, cậu còn thấy có người không ngừng từ ga tàu hỏa đi ra, hòa vào dòng người của thị trấn.

Một phần trong số đó là những cư dân của thị trấn trở về cho Lễ hội Thu hoạch, giống như những người đi làm ăn xa về quê ăn Tết.

Một phần khác thì là những người dân từ các thị trấn khác nghe danh đến chơi.

Buổi diễu hành ma thuật hàng năm của Fairy Tail là một sự kiện rất nổi tiếng trên toàn lục địa.

"Hội trưởng, Mirajane, hai người mua xong hết chưa?" Đi qua một góc phố, cậu nhìn thấy Mirajane và Makarov cũng đang phụ trách mua sắm, đã đứng ở ngã tư đợi cậu.

Ba người đối chiếu đồ đạc, xác định không có thiếu sót, vừa đi vừa nói chuyện cùng nhau trở về hội.

"Khắp nơi đều là không khí của Lễ hội Thu hoạch nhỉ!" Makarov nhìn những người dân vui vẻ xung quanh, trên gương mặt già nua đầy nụ cười mãn nguyện.

Mirajane cũng mỉm cười nói: "Đúng vậy ạ, mọi người trong hội đều đang chuẩn bị các tiết mục ma thuật để biểu diễn cho buổi diễu hành ma thuật tối nay rồi." "Đó là đương nhiên, đây chính là buổi diễu hành mà Fairy Tail chúng ta tự hào trên toàn lục địa.

George, đến lúc đó con cứ dùng người khổng lồ sét mà Erza nói đi ở phía trước mở đường, để mọi người được mở mang tầm mắt!" Makarov kiêu ngạo ngẩng đầu.

Ma thuật thi triển trong buổi diễu hành không cần phải có uy lực lớn, nhưng nhất định phải lộng lẫy, người khổng lồ sét của George trông rất lộng lẫy.

"Nếu Laxus có thể tham gia thì tốt rồi, ma pháp sấm sét của cậu ấy

kết hợp với George chắc chắn hiệu quả sẽ tốt hơn." Mirajane có chút tiếc nuối nói.

Tuy lần trước khi Phantom xâm phạm, Laxus đã từ chối trở về giúp đỡ, nhưng theo thông tin cô biết được từ Gajeel và Juvia sau này, khi Phantom phát động cuộc tấn công cuối cùng thì không có bất kỳ nhân viên chi nhánh nào tham gia.

Ngoài việc Mystogan đã phá hủy một lượng lớn chi nhánh, cũng có một phần là do Laxus dẫn theo Lôi Thần Tộc phá hủy.

Vì vậy, gã đó chính là khẩu thị tâm phi, bề ngoài không quan tâm, nhưng trong lòng lại rất quan tâm.

Dùng lời của George để đánh giá, chính là Laxus có chút nổi loạn và tsundere.

Makarov vừa nghe đến tên Laxus, vẻ mặt lập tức thay đổi: "Hừ, đừng có nhắc đến thằng cháu bất hiếu đó với ta." "Hội trưởng, thực ra con thấy có một số chuyện ngài vẫn nên nói thẳng với cậu ấy, nếu không hiểu lầm ngày càng lớn, đến lúc đó sẽ có vấn đề." George thấy vậy liền khuyên một câu.

Cậu thường xuyên thỉnh giáo ma pháp với Makarov, cũng sẽ nghe Makarov kể một số chuyện quá khứ.

Cậu biết Laxus từng đặc biệt sùng bái ông nội Makarov, cho đến khi Makarov đuổi cha của hắn, tức là con trai của mình, Ivan ra khỏi hội, mới có hiềm khích với Makarov.

Makarov lo lắng việc nói ra sự thật Ivan phản bội hội sẽ để lại bóng ma tâm lý cho Laxus nhỏ tuổi, nên đã giấu đi.

Vì vậy Laxus vẫn luôn không biết cha mình có liên hệ với hắc ma đạo sĩ và đã phản bội hội, cũng không biết tham vọng của cha mình.

Hắn chỉ nghĩ rằng cha mình muốn thay đổi hội, lý niệm xung đột

với lý niệm của ông nội, ông nội không muốn nhường vị trí nên mới bị đuổi đi.

Thực ra đứng ở góc độ của Laxus mà xem, cũng có thể hiểu được.

Mẹ mất sớm, cha từ nhỏ đối với mình tốt như vậy, còn dốc hết tâm sức tìm cho mình Tinh Thể Rồng, lại bị ông nội dùng lý do đó đuổi đi, trong lòng làm sao có thể nghĩ thông được.

Vì vậy mới luôn nói những lời muốn Makarov nhường vị trí hội trưởng cho mình.

Qua khoảng thời gian tiếp xúc, cùng với việc thỉnh thoảng sử dụng năng lực tâm linh để phán đoán, cậu cảm thấy nội tâm của Laxus dù là đối với ông nội Makarov hay đối với hội, đều tràn đầy tình cảm.

Chỉ là con người quá tsundere và khó chịu một chút.

Chương 240

Nếu Makarov có thể mở lòng nói chuyện với Laxus, nói rõ ràng mọi chuyện, hẳn là vấn đề không lớn.

“Ai, thôi bỏ đi, bây giờ dù ta có nói, nó cũng chưa chắc đã tin.” Makarov thở dài. ...

“Xin chào mọi người, để quý vị chờ lâu rồi!

Cuộc thi sắc đẹp của những nàng tiên, Hoa hậu Fairy Tail sắp bắt đầu.

Tôi là người dẫn chương trình lần này, Sa Ma Đạo Sĩ Max!” Mười giờ sáng, cuộc thi Hoa hậu Fairy Tail chính thức được tổ chức tại sảnh tầng một của hội.

Max đảm nhận vai trò người dẫn chương trình, đứng trên sân khấu biểu diễn dùng mic ma thuật, nói với mọi người về quy tắc của cuộc thi.

Dưới đây, hàng bàn đầu tiên là ban giám khảo chấm điểm cho cuộc thi lần này.

Lần lượt là đại diện cho các ma đạo sĩ của hội, hội trưởng Makarov; đại diện cho các công chức của thành phố Magnolia, thị trưởng; đại diện cho các thương nhân của thành phố Magnolia, đại biểu của hội thương gia và đại diện cho người dân của thành phố Magnolia, đại biểu của người dân.

Điểm trung bình của bốn người chính là điểm số của mỗi thí sinh tham dự, người có điểm số cao nhất sẽ là quán quân của cuộc thi lần này, có thể nhận được giải thưởng năm mươi vạn Jewel.

Ngồi sau ban giám khảo chấm điểm tự nhiên là các ma đạo sĩ của

hội và những người dân thành phố kéo theo biểu ngữ cổ vũ cho nữ ma đạo sĩ mà mình yêu thích.

Người dân bình thường ở thế giới này cũng là fan hâm mộ, chỉ có điều họ hâm mộ không phải là những ngôi sao giải trí bình thường, mà là các ma đạo sĩ của các hội lớn.

George và Happy, Natsu, Gray và những người khác ngồi cùng một bàn, vừa tán gẫu vừa xem cuộc thi.

Tuy ở thế giới này cậu là một con mèo, nhưng về bản chất cậu cũng là một người đàn ông, cuộc thi sắc đẹp hiếm có này, cậu tự nhiên cũng sẽ không còn đi đến thư viện đọc sách ma pháp.

Thỉnh thoảng thư giãn xem mỹ nữ, thân tâm vui vẻ có thể nâng cao hiệu suất học tập.

"Bây giờ, xin mời người đẹp số một của chúng ta, người đẹp mang đầy phong cách dị vực và sở hữu vẻ đẹp từ chiều không gian khác, Cana Alberona!" Cana với mái tóc dài xoăn màu đen, cầm theo bộ bài ma thuật của mình bước lên sân khấu.

"Bây giờ là thời gian trình diễn ma thuật." Người dẫn chương trình nhanh chóng né sang một bên.

Cana ném bộ bài ma thuật lên không trung, những lá bài ma thuật đó lập tức tỏa ra ánh sáng rực rỡ bao phủ cơ thể cô, khi ánh sáng tan đi, quần áo trên người cô đã được đổi thành một bộ bikini gợi cảm.

Đám háo sắc bên dưới lập tức hò reo phấn khích, ban giám khảo cũng lần lượt cho điểm cao.

"Các cậu có biết tại sao Cana lại tham gia cuộc thi này không?

Bởi vì cô ấy nợ hội rất nhiều tiền rượu, muốn thông qua lần này giành quán quân lấy tiền thưởng trả nợ." Happy ngồi trên bàn hóng chuyện với mọi người.

Cả hội mà nói ai biết nhiều chuyện hóng hớt nhất, ngoài Mirajane ra thì chính là Happy, luôn ở tuyến đầu ăn dưa.

"Cana mười ba tuổi đã bắt đầu uống rượu rồi, Mirajane thống kê, lượng rượu tiêu thụ của hội trong một năm, một mình Cana đã chiếm một phần ba!" "Một phần ba, đây thật sự là tửu thần chuyển thế." George nghe vậy cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Lượng rượu tiêu thụ mỗi ngày của hội không ít, phần lớn ma đạo sĩ đến hội dù có chuyện hay không cũng sẽ uống vài ly.

Nhưng nghĩ lại mỗi lần gặp Cana, đối phương dường như đều đang uống rượu, thậm chí có lúc còn tu cả vò, cũng có thể hiểu được.

"Cô ấy thi sắc đẹp chưa chắc đã là số một, nhưng nếu thi uống rượu thì tuyệt đối là số một!" Nói đến, Card Magic của Cana thực ra cũng khá thú vị, có thể triệu hồi gió, lửa, sấm, sét, gần đây còn học được ma pháp phong ấn thẻ bài từ Sho ở Tháp Thiên Đường.

Thực lực trong cả hội cũng được coi là chỉ sau đội của Natsu, Gray, đặt ở các hội khác, đã có thực lực để thăng cấp ma đạo sĩ cấp S.

Sách Card Magic trong thư viện cũng có, đợi sau khi hoàn thành Nhiệm vụ Trăm năm trở về, cậu cũng định đưa nó vào kế hoạch học tập, đặc biệt là thuật phong ấn thẻ bài của Sho.

Phân thân của cậu ở thế giới Phù Thủy Tập Sự đang học thuật phong ấn búp bê Matryoshka của Balthazar, đến lúc đó vừa đúng lúc có thể dung hợp với thuật phong ấn thẻ bài.

"Tiếp theo sẽ tham gia là người đẹp số hai, tuy là người mới của hội, nhưng lại sở hữu thực lực cấp S, người phụ nữ tốt có mưa rơi không ngớt, Juvia Lockser!" Juvia mặc áo khoác xanh, cắt tóc ngắn đăng đàn, cơ thể hóa thành dòng nước bay lượn trên không, cuối cùng kết thúc bằng một bộ bikini màu xanh.

Sau sự kiện Phantom, hội trưởng Makarov đã chiêu mộ cả Juvia và Gajeel vào hội, theo lời của Makarov, bản chất hai người không xấu, chỉ là bị hội trưởng Phantom dẫn sai đường.

"Đây chính là năng lực thiên phú nhỉ!" Nhìn cơ thể Juvia hóa thành nước, George thầm nghĩ.

Ma pháp nước của Juvia khác với ma pháp nước của các ma đạo sĩ thông thường, là ma pháp bẩm sinh, trước khi học cách kiểm soát ma pháp, người ở đâu mưa rơi đến đó, được gọi là "Ame Onna".

Vì vậy, loại ma pháp biến cơ thể thành nước, miễn nhiễm với các đòn tấn công vật lý của cô, George không học được.

Giống như trong thế giới Harry Potter có những người bẩm sinh là Legilimens, có người có năng lực tiên tri bẩm sinh, có người là Metamorphmagus bẩm sinh, trong thế giới Fairy Tail cũng có một số người bẩm sinh đã mang theo một số năng lực ma pháp.

Ma pháp nước của Juvia chính là bẩm sinh, sau này chỉ là học tập ma pháp tương ứng để tăng cường.

Trong Fairy Tail cũng có những ma đạo sĩ như vậy, theo lời Mirajane, một trong những thành viên của Lôi Thần Tộc dưới trướng Laxus, người sử dụng ma pháp yêu tinh Evergreen, bẩm sinh đã có đôi mắt có thể hóa đá người khác.

Vì không thể kiểm soát, về cơ bản cô ấy đều đeo kính để cách ly.

Sau Juvia, người xuất hiện là người có nhân khí cao nhất và cũng là ứng cử viên sáng giá nhất cho cuộc thi lần này, vẻ đẹp được biết đến rộng rãi trên khắp lục địa, bộ mặt của Fairy Tail, Mirajane Strauss.

Nhưng Mirajane hiển nhiên không có hứng thú với chức quán quân, cô biểu diễn biến đầu mình thành những gương mặt hài hước

của các ma đạo sĩ trong hội, thậm chí còn có cả đầu mèo của Happy và George.

Sau đó là nữ hoàng yêu tinh Erza, thi triển ma pháp Requip biến bộ giáp của mình thành một bộ trang phục hầu gái gothic lolita đáng yêu, sự tương phản này ngay lập tức mê hoặc một đám đông.

Erza cực kỳ thích mua quần áo, ngoài các loại giáp ma thuật, không gian Requip của cô chất đầy các loại quần áo với kiểu dáng và phong cách khác nhau.

Sau khi Erza nhận được điểm cao và rời sân khấu, người lên sân khấu là Levy nhỏ nhắn đáng yêu, với ma pháp văn tự hệ tuyết đã làm tan chảy trái tim của không ít chàng trai mạnh mẽ.

Ngay sau đó là người đẹp gợi cảm đến từ lục địa phía tây, Bisca, với màn trình diễn súng ma thuật xuất thần nhập hóa đã làm kinh ngạc mọi người.

Cuối cùng, người lên sân khấu là Lucy, người đã cùng George gia nhập Fairy Tail, sử dụng ma pháp tinh linh, nghe Happy hóng chuyện nói là cô tham gia cuộc thi sắc đẹp để kiếm tiền thuê nhà.

Đáng tiếc, màn trình diễn ma thuật của cô còn chưa bắt đầu, đã bị một tiếng cười ngạo mạn cắt ngang.

"Ô hô hô hô... yêu tinh là chỉ ta, xinh đẹp cũng là chỉ ta, không sai, ta mới là yêu tinh thực sự, quán quân tự nhiên thuộc về ta, Evergreen!" Evergreen mặc lễ phục màu xanh lục, đeo kính, tay cầm quạt giấy, chậm rãi từ phía sau sân khấu bước ra.

Lucy vừa định lên lý luận, lại bị Evergreen hóa đá ngay tại chỗ, sau đó, bức màn lớn được kéo lên, ở khu vực hậu trường, Erza và những người khác vừa mới biểu diễn xong, tất cả đều đã bị hóa đá.

Người dân bình thường thấy tình hình không ổn, lập tức co giò bỏ

chạy ra ngoài hội.

“Evergreen, cô làm gì vậy, còn không mau giải trừ ma pháp để họ trở lại như cũ!” Hội trưởng Makarov nhảy lên bàn, tức đến râu ria dựng đứng cả lên.

Nhưng Evergreen lại dùng quạt che miệng cười nói: “Hội trưởng, tôi chỉ thêm chút tiết mục giải trí cho lễ hội thôi mà.” “Hỡi những kẻ của Fairy Tail, lễ hội bây giờ mới chính thức bắt đầu!” Một tia sét đánh xuống sân khấu biểu diễn, Laxus khoác áo choàng lớn xuất hiện đầy ấn tượng.

Bên cạnh cây cột ở sảnh hội, hai thành viên còn lại của Lôi Thần Chúng, Freed và Bixlow, cũng bước ra.

“Chúng ta chơi một trò đi, ông già!” “Laxus, thằng nhóc thối tha, đừng có quậy phá nữa, lập tức khôi phục lại cho họ ngay.” Makarov tức giận đến mức cơ thể không kiềm được mà biến lớn ra.

Laxus liền đánh một tia sét ngay bên cạnh Lucy đang bị hóa đá.

“Ông già, tôi khuyên ông tốt nhất đừng ra tay, bây giờ họ đều là con tin của tôi.

Thế này đi, chúng ta chơi một trò chơi, trận chiến tranh giành ngôi vị mạnh nhất Fairy Tail, quy tắc là đánh đến cuối cùng, xem ai mới là người mạnh nhất, phạm vi là toàn bộ thành phố Magnolia, thời gian là ba giờ.

Chương 241

Nếu sau ba giờ vẫn chưa phân thắng bại, thì tất cả họ sẽ bị nghiền thành bột!" "A!" Tuy nhiên, ngay khi Laxus vừa dứt lời, Evergreen đang đứng đó bỗng hét lên một tiếng, rồi bất ngờ bị một cái đuôi mèo quấn lấy chân kéo xuống mặt đất.

Không đợi mọi người kịp phản ứng chuyện gì đã xảy ra, Lucy, Erza và các nữ ma đạo sĩ bị hóa đá khác lập tức được giải trừ ma pháp, trở lại bình thường.

Sau đó, George kéo Evergreen đã bị điện giật đến bất tỉnh trồi lên từ một cái bàn.

"Trận chiến tranh giành ngôi vị mạnh nhất Fairy Tail rất thú vị, nhưng Laxus, tôi thấy không nên dùng cách uy hiếp con tin như thế này." Hóa ra, ngay lúc Lucy bị hóa đá, George đã dùng ý chí bao trùm cả đại sảnh, phát hiện ra Laxus và hai người kia đang ẩn nấp, cũng như Erza và những người khác đã bị hóa đá ở phía sau.

Đoán rằng Laxus chắc chắn muốn gây chuyện, anh đã truyền âm cho Gray bên cạnh, bảo cậu dùng ma pháp Băng Quỷ nhanh chóng tạo ra một lớp băng mỏng trên toàn bộ sàn nhà của hội.

Sau đó, anh dùng Ma pháp Gương tiến vào Thế giới Gương.

Ngay lúc Laxus xuất hiện và lảm nhảm ở đó, George đã đến dưới chân Evergreen trong Thế giới Gương.

Rồi anh dùng đuôi mèo kéo Evergreen vào Thế giới Gương, và trước khi cô kịp phản ứng, anh đã dùng điện giật làm cô ta bất tỉnh.

Ma pháp hóa đá của Evergreen sau khi thi triển không giống như của Basilisk, không duy trì hóa đá vĩnh viễn mà cần chính cô ta kiểm

soát để duy trì.

Vì vậy, cô ta có thể giải trừ từ xa, cũng có thể khiến người bị hóa đá tan vỡ bất cứ lúc nào.

Tương tự, nếu đánh cô ta ngất đi, mất đi sự kiểm soát, ma pháp hóa đá cũng sẽ tự động được giải trừ.

Năng lực này nói thật là rất mạnh, đặc biệt là đối với những kẻ địch không biết về năng lực đôi mắt của cô ta, rất dễ bị tấn công bất ngờ thành công.

Ngay cả ma đạo sĩ cấp như Erza, khi không phòng bị cũng trúng chiêu.

"Làm tốt lắm, George!" Thấy ma pháp hóa đá đã được giải trừ, Lucy và những người khác được cứu, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Còn Laxus, Freed và Bixlow thì nhíu mày, kế hoạch của họ đã bị phá vỡ.

Không có con tin, sẽ rất khó để các ma đạo sĩ trong hội chiến đấu hết mình.

"Laxus nói đúng, con mèo này quả nhiên là một phiền phức lớn!" "Laxus, chuyện hôm nay đến đây thôi, cậu và Lôi Thần Chúng mau xin lỗi mọi người cho tử tế, sau đó chấp nhận hình phạt nghiêm khắc nhất, cho đến khi họ tha thứ cho các cậu thì thôi!" Makarov trở lại hình dáng bình thường, chỉ vào Laxus và gầm lên.

Laxus thì gân xanh nổi lên, ha ha ha cười lớn.

"Xem ra, ta vẫn đánh giá thấp các ngươi rồi, nếu đã vậy, thì chơi lớn luôn đi!" Hắn chỉ tay lên trời, một tia sét xuyên qua hội quán bay thẳng lên bầu trời toàn thành phố, từng quả cầu sấm sét đã lơ lửng sẵn trên bầu trời thành phố được kích hoạt: "Ta đã khởi động Thunder

Palace, tiếp theo đây tất cả mọi người trong thành phố đều là con tin của ta, nếu các ngươi không tiếp tục trò chơi này, vậy thì hãy cùng người dân cả thành phố này biến mất đi!" "Laxus, có cần phải làm đến mức này không?" Freed lộ vẻ do dự.

Cậu rất hiểu Laxus, biết rằng trong thâm tâm Laxus rất yêu hội, chỉ là muốn chứng minh bản thân, sau đó giành được vị trí hội trưởng để làm cho hội trở nên tốt hơn.

Nhưng khởi động Thunder Palace, lấy người dân thường làm con tin, điều này có vẻ hơi quá đáng, lỡ có chuyện gì xảy ra, cậu lo Laxus sẽ hối hận.

"Freed, đây đã là một cuộc chiến, nó sẽ không kết thúc cho đến khi một bên bị tiêu diệt hoàn toàn, nếu không thể theo ta thì ngươi biến đi, Fairy Tail của ta không cần kẻ yếu đuối nhu nhược!" Toàn thân Laxus bị sấm sét bao bọc, lý trí đang dần rời xa hắn.

Freed thở dài, cúi chào Laxus: "Bất kể ngài đưa ra quyết định gì, chúng tôi đều sẽ theo ngài." "Thunder Palace, Laxus, cậu điên rồi sao?" Makarov nghe Laxus dám khởi động Thunder Palace, sắc mặt lập tức đại biến, gân xanh trên mặt nổi lên, rõ ràng đã tức giận đến cực điểm.

George có chút tò mò hỏi Mirajane đã hồi phục và đi tới đây: "Thunder Palace là gì vậy?" Có thể uy hiếp cả thành phố làm con tin, lại khiến Makarov sợ hãi đến vậy, rõ ràng không phải là ma pháp bình thường.

Mirajane nghiêm nghị giải thích: "Thunder Palace là một loại ma pháp cấm hệ Lôi, thông qua việc truyền sấm sét vào ba trăm viên Lacrima được chế tạo sẵn, sau đó kích hoạt bằng một pháp trận đặc biệt, có thể bộc phát sức mạnh kinh hoàng đủ để hủy diệt một thị trấn trong nháy mắt.

Hơn nữa, trước khi kích hoạt, không thể phá hủy nó, mỗi lần phá

hủy một viên Lacrima, sẽ có một luồng sét tương ứng phản phệ lại vào cơ thể người tấn công." "Vậy thì đúng là khá phiền phức." George xoa xoa bộ râu của mình.

"Ông già, tôi không điên, tôi làm vậy cũng là vì muốn tốt cho hội, giống như năm đó ông đuổi cha tôi đi vậy.

Muốn kết thúc trò chơi này sao?

Rất đơn giản, nhường vị trí hội trưởng cho tôi ngay bây giờ.

Sau khi tôi lên làm hội trưởng, tôi sẽ thay đổi cái hội yếu đuối vô phương cứu chữa này, biến nó thành một hội mạnh nhất thực sự, không ai dám khiêu khích nữa!" Khí thế của một ma đạo sĩ cấp S của Laxus bùng nổ, đè nén khiến mọi người cảm thấy tức ngực.

Makarov thì tức đến run cả người: "Không thể nào, Laxus, ta có chết cũng không truyền vị trí hội trưởng cho cậu!" "Nếu đã vậy, thì trò chơi bắt..." Nghe vậy, vẻ mặt Laxus càng trở nên hung tợn.

Ngay khi hắn chuẩn bị rời đi để triển khai kế hoạch tiếp theo, George đột nhiên lên tiếng cắt ngang: "Chờ đã, Laxus, thật ra có một chuyện cậu có thể không biết, cha cậu, Ivan, năm đó bị trục xuất khỏi hội là vì ông ta đã phản bội hội, lén lút liên lạc với ma đạo sĩ của hắc hội.

Hội trưởng sợ cậu đau lòng nên mới không nói cho cậu biết." Lúc này, đương nhiên là phải xem có thể giải quyết hiểu lầm trước không, nếu thực sự không được thì đánh sau cũng không muộn.

"Ngươi nói... cái gì!" Nghe lời George nói, cơ thể Laxus cứng đờ, rồi quay đầu nhìn Makarov với vẻ không thể tin nổi: "Ông già, những gì nó nói đều là thật sao?" "Laxus... là thật, ta vẫn luôn không nói cho con, là vì sợ con không chấp nhận được.

Thôi được rồi, hôm nay đến đây thôi, đừng quậy phá nữa."

Makarov thở dài, có chút mệt mỏi ngồi xuống bàn.

Chuyện đã đến nước này, cũng đã đến lúc để Laxus biết sự thật, nếu không Laxus sẽ giống như cha mình, sai lầm nối tiếp sai lầm, cuối cùng không thể cứu vãn.

Thật ra sáng nay khi George nhắc đến chuyện này, ông đã hối hận rồi, hối hận vì đã không nói rõ với Laxus sớm hơn.

Đôi khi là vậy, một chuyện giấu quá lâu, ngược lại không biết phải giải thích thế nào.

Nghe Makarov xác nhận, Laxus im lặng, từ từ cúi đầu xuống.

"Không ổn rồi!" Tuy nhiên, ngay khi mọi người tưởng rằng Laxus sẽ dừng kế hoạch lại vì biết được sự thật, George lại nhíu mày.

Vì anh cảm nhận được ma lực của Laxus đang mất kiểm soát, và tâm hồn hắn toát ra không phải là sự hối hận tỉnh táo, mà là mùi vị của sự tức giận.

"Đùa cái gì vậy, lúc này lại nói với ta những chuyện này, cho dù là thật thì đã sao, quyết định của ta sẽ không thay đổi, trò chơi vẫn tiếp tục, không tuân theo trò chơi của ta.

Không chỉ cư dân của cả thị trấn này, mà ngay cả các ngươi, cũng biến mất hết cho ta!" Laxus ngẩng đầu lên, gân xanh trên mặt nổi lên, ngay cả những tia sét xung quanh cũng vì tức giận mà ẩn hiện màu đỏ.

Nói xong, hắn cùng Freed và Bixlow hóa thành tia chớp biến mất khỏi hội.

"Chiến đấu đi, kẻ chiến thắng trong các ngươi mới có tư cách thách đấu ta, chỉ có ba giờ, nếu sau ba giờ vẫn chưa phân thắng bại, ta sẽ hủy diệt cả thị trấn và hội quán, xây dựng lại một Fairy Tail mới!"
"Xem ra chỉ có thể dùng vũ lực để đánh cho hắn tỉnh lại rồi." Thấy Laxus và Lôi Thần Chúng biến mất, George thầm nghĩ.

Tình huống như của Laxus, thường sẽ có hai kết quả, khả năng cao là sẽ tỉnh ngộ, sau đó xin lỗi Makarov, quan hệ ông cháu hòa thuận trở lại.

Nhưng cũng có một khả năng nhỏ, đó là vì sĩ diện, vì chấp niệm bao năm nay và vì đủ thứ suy nghĩ hỗn loạn, không muốn thừa nhận nội tâm của mình, đi đến một cực đoan khác.

Lúc này chỉ có một cách, đó là đánh, đánh thật mạnh, đánh cho đến khi hắn nhận ra nội tâm của mình, đánh cho đến khi tỉnh lại mới thôi.

Đó cũng chính là "Cú đấm Tình bạn Phá Nhan" thường xuất hiện trong nhiều câu chuyện.

"Làm sao bây giờ, Hội trưởng?" Lúc này tất cả mọi người đều nhìn về phía Hội trưởng Makarov.

Makarov hít một hơi thật sâu, trong lòng đưa ra một quyết định khó khăn: "Chuyện Thunder Palace ta sẽ giải quyết, George, cậu biết ma pháp truy tìm, hãy dẫn những người khác đi tìm Laxus, sau đó bắt giữ hắn.

Lần này hắn làm quá đáng rồi, ta sẽ trục xuất hắn khỏi hội!" Sau khi sử dụng ma pháp Người Khổng Lồ để cường hóa thể chất, ông có thể chịu đựng được sự phản phệ ma pháp khi phá hủy ba trăm viên Lacrima, để ông trực tiếp phá hủy Thunder Palace là hợp lý nhất.

Còn với trình độ ma pháp của George, dẫn theo Erza, Natsu và những người khác, hợp lực ra tay hoàn toàn có thể bắt được Laxus và hai thành viên còn lại của Lôi Thần Chúng.

Lần này Laxus làm quá đáng rồi, lại có ý định hủy diệt cả thị trấn và hội quán, ông với tư cách là hội trưởng, vì sự công bằng, chỉ có thể trục xuất hắn.

"Rõ, Hội trưởng." George vung tay thi triển chú truy tìm:

“Direcappears Laxus Dreyar!” Tình hình hiện tại đối với anh mà nói, thật ra không phải là chuyện gì quá phiền phức.

Chương 242

Ma pháp Thunder Palace bên ngoài, cho dù hội trưởng không ra tay, anh cũng có rất nhiều cách để giải quyết.

Cách thứ nhất là chống đỡ trực diện, ma pháp Người Khổng Lồ anh cũng biết, tuy không bằng hội trưởng, nhưng cũng có thể tăng cường phòng ngự đáng kể.

Hơn nữa thể chất cơ bản của anh vượt xa hội trưởng, lại còn có khả năng kháng một phần ma pháp của ma long được thừa hưởng sau khi dung hợp tinh thể rồng, tổng thể phòng ngự còn cao hơn cả hội trưởng sau khi biến khổng lồ không ít.

Điều quan trọng nhất là sự phản phệ của Thunder Palace đều là phản kích bằng sấm sét, mà bản thân anh có thể khống chế điện, sát thương ít nhất bị suy yếu chín mươi phần trăm.

Thứ hai, anh có thể lợi dụng Ma pháp Gương, kéo thẳng Thunder Palace vào Thế giới Gương, như vậy cho dù Laxus kích hoạt Thunder Palace, cũng không thể làm hại đến thị trấn trong thế giới thực.

Thứ ba, với năng lực ma pháp hiện tại cộng với sự gia tăng sức mạnh từ cây đũa phép trong tay, anh có thể bố trí một kết giới phòng hộ Protego Maxima bao trùm toàn bộ thị trấn, trực tiếp chặn đứng đòn tấn công của Thunder Palace.

Thunder Palace có thể hủy diệt thị trấn là vì nó có thể đồng thời phát động ba trăm đòn tấn công sấm sét, bao phủ toàn bộ thị trấn.

Nhưng trên thực tế, uy lực của những tia sét đó vì bị chia thành ba trăm phần, nên mỗi tia không đặc biệt lợi hại, với trình độ ma pháp hiện tại của anh để tạo ra phòng ngự, hoàn toàn có thể chặn được.

Về phần bắt giữ Laxus, cho dù chỉ một mình anh cũng có thể giải quyết được.

Không phải khoác lác hay tự đại, cũng không phải quá tự tin, năng lực ma pháp tổng hợp của anh hiện tại thực sự đã vượt qua hội trưởng, tuyệt đối có thực lực cấp Thập Thánh, hơn nữa còn là loại Thập Thánh không có điểm yếu, rất toàn diện.

Thời gian này nhờ thiền định hấp thu năng lượng từ Lacrima và Tesseract, cộng thêm các phân thân ở các thế giới đều chăm chỉ tu luyện, dung hợp với ma long cũng tăng thêm không ít ma lực.

Cấp độ ma lực hiện tại của anh nếu tính theo thế giới Ma Pháp Sư Tập Sự, đã từ cấp 500 trước đó đột phá lên hơn 800 cấp.

Điều này cũng khiến cho uy lực khi anh thi triển ma pháp được tăng lên không nhỏ.

Cộng thêm việc học được nhiều ma pháp hơn, nghiên cứu ma pháp sâu hơn, không ngừng luyện tập và chiến đấu, uy lực của mỗi loại ma pháp đều có sự cải thiện đáng kể.

Siêu năng lực cũng dưới sự thí nghiệm của Kihara Amata ngày càng tiếp cận cấp độ của một nhà ngoại cảm cấp 5.

Cuối cùng, anh đã dung hợp tinh thể rồng của ma long, kế thừa một phần sức mạnh của ma long, còn dung hợp tinh thể rồng của các loại hỏa long khác nhau ở thế giới Harry Potter, thể chất được tăng cường đáng kể.

Cho nên thực lực tổng hợp của anh hiện tại, đã mạnh hơn rất nhiều so với lúc đánh Jellal ở Tháp Thiên Đường.

Mà thực lực của Jellal là cấp Thập Thánh, lại còn không yếu trong số các Thập Thánh, dựa vào đó để phán đoán, anh hiện tại ít nhất cũng là Thập Thánh, hơn nữa còn là loại xếp hạng rất cao trong số các

Thập Thánh.

Tuy Laxus là Lôi Sát Long Ma Đạo Sĩ, có thể nuốt và hấp thu sấm sét, khiến cho ma pháp hệ lôi và dị năng của anh khó phát huy tác dụng, nhưng tương tự, ma pháp sấm sét của Laxus cũng khó gây ra nhiều sát thương cho anh.

Huống hồ ngoài ma pháp sấm sét anh còn có rất nhiều ma pháp khác, dị năng điện từ của anh, cũng không chỉ là sấm sét, mà chủ yếu là kiểm soát kim loại.

Mũi tên ma pháp màu vàng xuất hiện, George đi đầu, phía sau là Makarov dẫn theo các thành viên khác trong hội đi theo, hướng về phía cửa chính của hội.

"Bốp!" Tuy nhiên, ngay khi George định bước ra khỏi cửa, anh đột nhiên bị một lớp kết giới vô hình chặn lại.

"Là kết giới Thuật Thức!" George sờ vào và lập tức nhận ra, có người đã bố trí kết giới Thuật Thức cho hội từ trước.

Vì anh cũng đã học qua kết giới Thuật Thức, chỉ là không thông thạo lắm mà thôi.

"Người trên tám mươi tuổi và mèo không thể rời đi!" Trên không trung trước cửa hội, xuất hiện vài dòng chữ được tạo thành từ các ký hiệu Thuật Thức.

"Là do Freed giở trò." Makarov cũng đưa tay ra sờ thử, bị kết giới Thuật Thức chặn lại.

"Lần này phiền phức rồi." "Đúng là có chút phiền phức." George từng nghe Levy nói, trong Fairy Tail, cô không phải là ma đạo sĩ giỏi nhất về Thuật Thức, người giỏi nhất thực ra là Freed trong Lôi Thần Chúng.

Freed thông thạo Thuật Thức và Hắc Ám Văn Tự, thực lực cực kỳ

gần cấp S, nếu ở các hội khác thậm chí còn lợi hại hơn ma đạo sĩ cấp S thông thường.

Đặc điểm của Thuật Thức là cần thời gian để bố trí, hơn nữa phải bố trí trước, nhưng hiệu quả cũng rất mạnh mẽ.

Với thực lực của Freed, độ mạnh của kết giới Thuật Thức mà cậu ta bố trí, ngay cả Thập Thánh Makarov cũng không thể phá vỡ bằng vũ lực, đây chính là một trong những lý do khiến Laxus dám chỉ với bốn người mà thách thức cả hội.

"Ha ha ha, nếu đã vậy, thì để Natsu ta đi giải quyết Laxus, ta đã sớm muốn phân thắng bại với hắn rồi!" Natsu thấy vậy liền xông lên trước, lao ra ngoài hội.

"Bốp!" Một tiếng động lớn, Natsu bị kết giới Thuật Thức bật trở lại.

"Tại sao lại thế này?" Natsu xoa đầu, mặt đầy ngơ ngác.

Mọi người cũng đều ngơ ngác, Erza và những người khác thử, kết quả là tất cả đều có thể ra ngoài.

Cuối cùng phát hiện chỉ có Makarov, George, Happy, Natsu và Gajeel là không ra được.

"Thật kỳ lạ, theo lý thuyết thì kết giới Thuật Thức tuyệt đối tuân theo điều kiện đã định, Natsu và Gajeel là sao vậy?" George cũng đã từng bố trí kết giới Thuật Thức ở trường, rất hiểu nguyên lý của nó.

Natsu và Gajeel chắc chắn không phải là mèo, vậy chỉ có thể giải thích là tuổi của cả hai đã vượt quá tám mươi, nhưng cũng không thể nào, Gajeel không nói, nhưng Natsu là do người trong hội nhìn cậu ta lớn lên mà.

"Thôi bỏ đi, bây giờ không phải lúc suy nghĩ chuyện này." George dùng phép biến hình biến ra một tấm gương lớn, sau khi thi triển ma

pháp không gian gương lên nó, anh đưa cho Erza: “Erza, cô có thể bay, hãy mang tấm gương này hút toàn bộ Lacrima trên không trung vào không gian gương, như vậy Thunder Palace sẽ không thể gây hại cho cư dân thị trấn, đợi chúng ta phá giải Thuật Thức xong sẽ đi tìm Laxus.” “Giao cho tôi!” Erza Hoán phục thành Hắc Dực Giáp, ôm lấy tấm gương và nhanh chóng bay về phía ba trăm viên Lacrima đang lơ lửng trên trời.

Còn George thì gọi Levy cùng nhau bắt đầu phá giải kết giới Thuật Thức mà Freed đã bố trí.

Các ma đạo sĩ Fairy Tail khác dưới lệnh của Makarov không hành động liều lĩnh, chủ yếu là vì trong số các ma đạo sĩ còn lại, ngoài Gray và Juvia, những người còn lại dù có tìm được Laxus và Lôi Thần Chúng cũng chỉ là nộp mạng.

“Thuật Thức mà Freed thiết kế rất phức tạp, e là không dễ giải đâu.” Levy quan sát kết giới Thuật Thức một lúc, có chút khó xử gãi đầu: “Tôi phải đến thư viện tìm một ít tài liệu.” “Không cần, tất cả sách liên quan đến Thuật Thức trong thư viện tôi đều đã thuộc lòng, cô cần tài liệu gì có thể hỏi thẳng tôi.” George đưa tay ra vẽ lên kết giới: “Kết giới này hẳn là đã dùng Gill văn pháp, tiến hành hai lần biến đổi, hai chúng ta cùng làm, chắc là có thể giải được.” Về phương diện kết giới Thuật Thức, anh cũng chỉ có thể nói là khá hơn người mới nhập môn một chút, so với Levy còn có một khoảng cách không nhỏ, càng đừng nói đến Freed.

Loại kết giới Thuật Thức mà Freed bố trí đến cả Thập Thánh cũng có thể nhốt được, anh tự nhiên cũng không thể bố trí ra.

Nhưng giải Thuật Thức và bố trí Thuật Thức không giống nhau, chỉ cần hiểu rõ các quy tắc trong Thuật Thức, tìm ra lỗ hổng trong đó, sau đó tiến hành điều chỉnh nhất định, thực ra là có thể giải được

Thuật Thức.

Loại kết giới Thuật Thức này, đối phó với ma đạo sĩ không hiểu Thuật Thức rất hữu dụng, nhưng đối với ma đạo sĩ hiểu Thuật Thức, dù chỉ mới nhập môn không lâu, chỉ cần có thể tra cứu tài liệu, mất đủ thời gian, cũng có thể từ từ phá giải.

Cho nên kết giới Thuật Thức ở thế giới này không phải là ma pháp chính thống, đều là một loại ma pháp phụ tu của các ma đạo sĩ tu hành ma pháp văn tự.

Mà anh đã đọc hết tất cả sách về ma pháp Thuật Thức trong thư viện, nhớ hết tất cả các quy tắc và tài liệu liên quan, cộng thêm việc có thể để sáu bộ não cùng lúc vận hành tập trung phá giải.

Dù không có Levy giúp đỡ, một mình anh mất khoảng mười mấy phút, cũng có thể giải được kết giới này.

Bình thường bản thể và các phân thân của anh, ở các thế giới khác nhau đều đang học tập và luyện tập các loại ma pháp khác nhau, cho nên phương diện này không thể hiện ra rõ lắm.

Ví dụ như phân thân ở thế giới Harry Potter hiện đang học Giả kim thuật, phân thân ở thế giới Ma Pháp Sư Tập Sự đang học Phong ấn thuật, phân thân ở Thành phố Học viện đang học Thuật Thức Kabbalah, phân thân ở Trung Địa đang học ma pháp của tộc Elf.

Chỉ có phân thân ở thế giới chính không có ma pháp của thế giới mình để học, đang trong trạng thái là ma pháp của thế giới nào có độ khó cao, thì sẽ giúp đỡ phân thân của thế giới đó.

Nhưng, khi bất kỳ một phân thân ở thế giới nào có nhu cầu đặc biệt, George có thể khống chế tất cả các cơ thể ở các thế giới tạm thời gác lại việc đang học, cùng nhau tập trung giải quyết vấn đề của thế giới đó.

Hiện tại, George muốn phá giải kết giới Thuật Thức của Freed, ngoài bộ não của phân thân ở thế giới Fairy Tail đang phân tích và tính toán tốc độ cao về Thuật Thức, năm bộ não còn lại cũng đồng bộ phát huy tác dụng.

Dưới sự vận hành tốc độ cao của sáu bộ não, cộng thêm sự phối hợp của Levy, cấu trúc Thuật Thức của Freed từng chút một bị phân tích, ước chừng nhiều nhất là năm phút, họ có thể giải được kết giới Thuật Thức.

"Giải được rồi!" Năm phút sau, Levy hét lên đầy phấn khích trong ánh mắt mong chờ của mọi người.

"George, không ngờ cậu lại có thiên phú về Thuật Thức đến vậy, trong thời gian ngắn như thế mà đã đạt đến trình độ này." Có thể giải được Thuật Thức trong năm phút, chủ yếu là nhờ George phân tích tốc độ cao về Thuật Thức của Freed, giúp cô nhanh chóng hiểu rõ toàn bộ cấu trúc của Thuật Thức.

"Tôi cũng chỉ là đọc sách nhiều hơn, lý thuyết mạnh hơn một chút, cụ thể vẫn phải nhờ cô thao tác." George cười cười, nhường chỗ cho Levy.

Anh đúng là thắng ở lý thuyết và sáu bộ não cùng lúc vận hành, nhưng trình độ thao tác thực tế vẫn kém Levy không ít.

Chương 243

Cho dù bây giờ toàn bộ Thuật Thức của Freed đã được phân tích rõ ràng hoàn toàn, cũng đã có phương án để viết lại Thuật Thức, nhưng nếu để anh thao tác, không có mười mấy phút chắc cũng không sửa được.

Còn Levy thì chỉ cần chưa đến một phút là có thể sửa xong, khiến kết giới Thuật Thức mất hiệu lực.

"Già rồi, có lẽ đã đến lúc tìm người kế nhiệm vị trí của mình." Makarov chứng kiến toàn bộ quá trình, nhìn George thầm nghĩ trong lòng.

George gia nhập hội không lâu, nhưng đóng góp lại rất lớn, thực lực đủ mạnh, tính cách lại vô cùng ổn trọng, giành được sự công nhận và tôn trọng của gần như tất cả các ma đạo sĩ trong hội.

Dù George là một con mèo, thật ra cũng không có gì to tát, Fairy Tail chưa bao giờ quan tâm đến những chuyện như vậy.

Ngay lúc này, Makarov đã quyết định, trước khi George rời đi thực hiện nhiệm vụ trăm năm, sẽ truyền thụ Siêu Ma Pháp mạnh nhất Fairy Law cho George, để George ít nhất có thể tìm thấy Gildarts và an toàn trở về.

Một khi George trở về, ông sẽ từ chức, chính thức để George đảm nhiệm vị trí hội trưởng Fairy Tail.

Mặt khác, cũng là vì Laxus là cháu trai của ông, cháu trai làm ra chuyện như vậy, ông có trách nhiệm không thể chối cãi, tiếp tục làm hội trưởng cũng thấy hổ thẹn trong lòng.

Nếu không phải George sắp đi thực hiện nhiệm vụ trăm năm, ông

thậm chí còn nghĩ đến việc sau khi cuộc diễu hành Ma Huyễn năm nay kết thúc, sẽ truyền vị trí hội trưởng cho George.

"Ba trăm viên Lacrima đã được đưa hết vào Thế giới Gương!" Lúc này, Erza cũng mang theo tấm gương bay trở về, cô đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ mà George giao cho.

Makarov bước qua cửa chính của hội: "George, dẫn đường, chúng ta đi tìm Laxus!" Dưới sự chỉ dẫn của chú truy tìm của George, hơn một trăm ma đạo sĩ Fairy Tail hùng hổ rời khỏi hội.

Còn ở phía bên kia, trong nhà thờ lớn Cardea ở trung tâm thành phố.

"Laxus, kết giới Thuật Thức ta đặt ở hội đã bị phá giải, Lacrima của Thunder Palace cũng đã bị Erza thu hết vào một tấm gương." Freed đến bên cạnh Laxus, báo cáo tình hình bên ngoài, trên mặt lại lộ ra vẻ nhẹ nhõm.

Cậu cảm thấy cho dù có đánh một trận thật sự với các ma đạo sĩ trong hội cũng không có gì to tát, nhưng nếu thật sự khởi động Thunder Palace giết hết mọi người, cậu và Laxus sau này nhất định sẽ hối hận.

"Kết giới Thuật Thức đã được giải trừ, vậy hội trưởng cũng đã ra ngoài, lần này chúng ta e là khó đánh." Bixlow đội mũ giáp, điều khiển năm con rối nhỏ, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm trọng.

Dù họ có tự đại đến đâu, cũng hiểu rằng nếu đối đầu trực diện, họ không thể nào đánh lại hơn một trăm ma đạo sĩ do chính hội trưởng dẫn đầu.

Hội Fairy Tail, không thể so sánh với những hắc hội như "Ghoul Spirit" mà họ đã dễ dàng giải quyết trước đây.

Hội trưởng cấp Thập Thánh, ngay cả Laxus cũng không dám chắc

có thể đánh bại, còn có một con mèo dường như có thực lực gần bằng Thập Thánh.

Phía dưới còn có Erza cấp S, có Gray, Natsu, Gajeel và Juvia những cao thủ này, thực lực của các thành viên khác trong hội cũng không yếu, bên họ còn thiếu mất Evergreen với đôi mắt hóa đá.

Tình thế có thể nói là vô cùng nghiêm trọng.

"Đều là các ngươi ép ta, nếu đã vậy, lão già thối, người trong hội, còn có cư dân thành phố Magnolia, tất cả biến mất cho ta!" Ánh mắt Laxus hung tợn, toàn thân bị sấm sét bao phủ, hình thể dưới sự kích thích của luồng sấm sét mạnh mẽ phình to ra một vòng, răng trở nên sắc nhọn, trên cơ thể mơ hồ xuất hiện long văn và long lân.

Hắn từ từ đưa hai tay lại gần nhau, một luồng sáng trắng chói lòa dần hiện ra, bầu trời toàn bộ thành phố Magnolia trong nháy mắt bị một pháp trận khổng lồ bao phủ.

"Siêu Ma Pháp Fairy Law!" Là cháu trai của Makarov, muốn thay thế Makarov trở thành hội trưởng, loại bỏ những kẻ yếu trong hội, dẫn dắt hội đến đỉnh cao nhất, để chứng minh năng lực của mình, chứng minh lựa chọn trục xuất cha mình năm đó của Makarov là sai lầm.

Làm sao hắn có thể không học Siêu Ma Pháp mạnh nhất của hội, Fairy Law.

Lên một kế hoạch hoàn hảo, nhưng từng bước đều thất bại, cảm giác thất bại trong lòng cộng với sự do dự, bàng hoàng ban đầu đối với hành động lần này của mình, cuối cùng đã khiến hắn đưa ra quyết định điên rồ là giết hết tất cả mọi người.

"Thằng nhóc Laxus này, lại dám dùng ma pháp đó, nó muốn làm gì, nó muốn giết hết mọi người sao!" Nhóm người Fairy Tail đã chỉ còn

cách nhà thờ lớn Cardea một con phố, nhìn thấy pháp trận đột nhiên xuất hiện trên đầu, sắc mặt lập tức đại biến, còn Makarov thì tức đến xanh cả mặt.

Nhưng giây tiếp theo, biểu cảm của ông đột nhiên cứng lại, sau đó ha ha cười lớn.

George có chút không hiểu hỏi: "Hội trưởng, ma pháp này của hắn thi triển có vấn-đề gì sao?" Siêu Ma Pháp Fairy Law có thể tiêu diệt Thập Thánh cùng cấp trong nháy mắt, George tự nhiên không muốn trải nghiệm.

Anh vốn định dùng Ma pháp Gương đưa mọi người vào Thế giới Gương để tránh né, nhưng thấy biểu cảm của Makarov thay đổi, liền biết chắc chắn đã có tình huống bất ngờ xảy ra.

"Ma pháp thi triển không có vấn đề gì, cho dù là ta tự mình thi triển ma pháp này, cũng chỉ đến mức này thôi.

Nhưng không cần lo lắng, ma pháp này sẽ không làm hại đến chúng ta, cũng sẽ không làm hại đến cư dân trong thị trấn." Makarov lộ ra một chút vui mừng.

"Siêu Ma Pháp Fairy Law, là một trong ba Siêu Ma Pháp mạnh nhất của hội chúng ta, cũng là siêu ma pháp trong truyền thuyết, dùng ánh sáng thần thánh để trừng phạt bóng tối, coi tất cả những gì mà người thi triển thuật trong lòng cho là kẻ địch làm mục tiêu.

Nhưng nếu trong lòng người thi triển thuật không coi đối phương là mục tiêu và kẻ địch, thì ma pháp sẽ không có hiệu lực." "Hóa ra là vậy." George và tất cả các ma đạo sĩ khác, lập tức hiểu được ý của Makarov.

Đó chính là mặc dù Laxus đã thi triển Fairy Law lên toàn bộ thị trấn, nhưng vì trong sâu thẳm nội tâm, hắn không coi các ma đạo sĩ

trong hội và cư dân thị trấn là kẻ địch, cho nên ma pháp sẽ không làm hại đến họ.

Vì vậy Makarov mới vui mừng như vậy, vì điều này cho thấy Laxus chỉ là miệng cứng, chứ không giống như cha mình, thật sự bị bóng tối xâm chiếm.

"Chẳng trách không cảm thấy có mối đe dọa nào." George nhìn pháp trận khổng lồ trên đầu bắn ra những tia sáng chói mắt về phía họ, nhưng trực giác của cơ thể lại cho thấy không có nguy hiểm.

Và kết quả cũng đúng như vậy, sau khi ánh sáng qua đi, mọi người không hề hấn gì, pháp trận cũng biến mất.

"Sao... sao lại thế này, tại sao không tiêu diệt được một ai, không nên như vậy mới phải." Laxus cảm nhận được ma pháp của mình sau khi thi triển không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho ai, trên mặt cũng lộ ra vẻ mờ mịt.

Freed bên cạnh thấy vậy do dự một lúc, cuối cùng vẫn tiến lên một bước nói: "Laxus, ngài quên rồi sao, Fairy Law chỉ có tác dụng đối với những kẻ mà trong lòng ngài cho là kẻ địch, nếu trong lòng coi đối phương là đồng đội, thì sẽ không có tác dụng.

Ngài kế thừa từ hội trưởng không chỉ là ma pháp, mà còn có cả tấm lòng vì đồng đội.

Hay là... chúng ta xin lỗi hội trưởng, kết thúc tất cả chuyện này đi." "Laxus, tôi cũng thấy không cần phải làm đến mức này." Bixlow cũng lộ vẻ dao động.

Laxus thì gầm lên một tiếng, trong cơ thể bộc phát ra một luồng điện mạnh mẽ, trực tiếp đánh bay Freed và Bixlow ra ngoài.

"Không đúng, không đúng, làm sao ta có thể coi những kẻ yếu đuối đó là đồng đội, tất cả những kẻ cản đường ta đều là kẻ địch của ta,

vậy thì đánh một trận ra trò, cho dù không dùng Fairy Law, ta cũng có thể đánh bại tất cả bọn chúng!" "Laxus, cậu tỉnh lại cho tôi!" Ngay lúc này, một nắm đấm khổng lồ từ ngoài cửa nhà thờ đánh vào, lập tức đánh lùi Laxus mấy bước.

Laxus ngẩng đầu nhìn ra cửa, đúng lúc thấy Makarov dẫn theo tất cả mọi người trong hội đi vào.

"Tốt lắm, vậy thì đánh đi, ta sẽ giải quyết hết tất cả các ngươi!" "La..." Makarov thấy vậy định lên tiếng mắng cho đứa cháu trai trước mặt tỉnh lại, nhưng bị George cắt ngang: "Hội trưởng, tôi có một ý này!" Miệng của Laxus còn cứng hơn ba con vịt chết, tiếp tục mắng chỉ khiến hắn càng thêm nổi loạn, mà anh hiện tại lại vừa có một ý tưởng không tồi.

"Có lẽ chúng ta có thể tổ chức một Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail." "Hả???" Nghe George nói vậy, Makarov và nhóm người Fairy Tail, cũng như Laxus ở phía đối diện đang chuẩn bị bùng nổ toàn lực, đều sững sờ.

"Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail gì cơ?" "Cái gọi là Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail, chính là một cuộc thi đấu mà mọi người thông qua thi đấu ma pháp để tranh giành danh hiệu ma đạo sĩ mạnh nhất hội.

Vừa hay cuộc thi Hoa hậu Fairy Tail bị gián đoạn, bây giờ cư dân trong thị trấn và những người từ các thành phố khác đến cũng đang hoang mang, tưởng rằng hội chúng ta có chuyện gì.

Chúng ta có thể trực tiếp lấy lý do tổ chức Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail để che đậy sự hỗn loạn lần này.

Sau này mỗi năm vào Lễ hội Thu hoạch, chúng ta có thể tổ chức Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail vào buổi chiều, chọn ra ma đạo sĩ mạnh nhất Fairy Tail của năm, buổi tối tổ chức diễu hành Ma Huyễn.

Như vậy cư dân và du khách đến tham quan cũng sẽ vui hơn.

Đồng thời, Laxus, không phải cậu muốn chứng minh bản thân, sau đó làm hội trưởng dẫn dắt hội đến đỉnh cao nhất sao?

Vậy thì hãy trở thành ma đạo sĩ mạnh nhất hội trước đã.

Nếu không thì có tư cách gì để kế nhiệm hội trưởng, nói rằng mình có thể dẫn dắt hội đến đỉnh cao nhất." George nói ra suy nghĩ của mình.

Anh đề xuất ý này với ba mục đích.

Chương 244

Thứ nhất, đương nhiên là quang minh chính đại thông qua thực lực, chứng minh mình là ma đạo sĩ mạnh nhất hội, để dọn đường cho việc kế nhiệm hội trưởng sau này.

Fairy Tail có ba Siêu Ma Pháp, Fairy Law chỉ là một trong số đó.

Còn hai Siêu Ma Pháp khác, Makarov cũng chưa học được, chỉ có người sáng tạo ra ba Siêu Ma Pháp và là hội trưởng đời đầu, có biệt danh là "Yêu Tinh Quân Sư" Mavis Vermilion mới biết.

Và trong tình huống bình thường, cũng chỉ có hội trưởng mỗi đời, mới có tư cách học ba Siêu Ma Pháp.

Cho nên anh chắc chắn phải làm hội trưởng.

Thứ hai, như vậy cũng có thể giải quyết vấn đề của Laxus một cách hòa bình hơn, không đến mức phải đánh nhau thật, cuối cùng khiến Laxus bị trục xuất khỏi hội.

Đã muốn làm hội trưởng trong tương lai, thì chắc chắn phải suy nghĩ vấn đề từ góc độ của một hội trưởng.

Một ma đạo sĩ có thực lực gần bằng Thập Thánh như Laxus, sao có thể dễ dàng để đi, phải nghĩ cách giữ lại trong hội, để tăng cường thực lực của hội.

Quan trọng là thông qua việc thi triển Fairy Law vừa rồi, cũng có thể chứng minh Laxus chỉ là miệng cứng và tsundere, thực tế trong lòng vẫn rất công nhận và yêu thích hội.

Điểm thứ ba, cũng là điểm cuối cùng.

Anh cảm thấy việc tổ chức một đại hội như vậy có thể nâng cao danh tiếng của hội, cũng có thể khiến mọi người có thêm động lực để

nâng cao thực lực, đối với sự phát triển của hội không có gì xấu cả.

"Đồng ý, đồng ý, ta đã sớm muốn phân thắng bại với mọi người rồi!" Makarov còn chưa lên tiếng, Natsu đã phấn khích nhảy dựng lên.

Ngay sau đó Gray cũng cởi phăng quần áo trên người và nói: "Nếu là một cuộc thi như vậy, tôi cũng muốn thử." "Đàn ông là phải như vậy!" "Ha ha ha, ai sợ ai!" Nhóm người Fairy Tail mỗi ngày uống rượu trong hội cũng có thể đánh nhau một trận, làm sao lại sợ thi đấu, nghe đề nghị của George liền nhao nhao xoa tay mài chân.

Nhưng cũng có một vài người không mấy tình nguyện, ví dụ như Lucy, một ma đạo sĩ không mấy tự tin vào thực lực của mình, còn có Cana, một ma đạo sĩ lười biếng chỉ hứng thú với rượu.

"Laxus, cậu thấy thế nào?" Makarov vốn còn hơi do dự, nhưng thấy mọi người đều rất sẵn lòng, hơn nữa George còn truyền âm riêng với ông rằng làm như vậy có thể cho Laxus một lối thoát, ông cũng đồng ý.

Laxus bên kia im lặng một lúc, từ từ ngẩng đầu hỏi: "Nếu tôi chứng minh được mình là người mạnh nhất, vậy có phải sẽ truyền vị trí hội trưởng cho tôi không?" "Nếu cậu chứng minh được mình là ma đạo sĩ mạnh nhất hội, cậu kế nhiệm hội trưởng tôi không có ý kiến." George đi đầu bày tỏ thái độ.

Những người khác cũng nhao nhao tán thành.

Hành vi của Laxus hôm nay tuy có hơi quá đáng, nhưng ma pháp Fairy Law vừa rồi cũng đã chứng minh được nội tâm của hắn.

Cộng thêm việc hắn là cháu trai của Makarov, người mà mọi người vô cùng kính trọng, nếu thực lực của hắn thật sự là mạnh nhất hội, vậy hắn kế nhiệm hội trưởng mọi người cũng không có ý kiến gì.

Đương nhiên, hiện tại mà nói, ứng cử viên hội trưởng tốt nhất

trong lòng họ vẫn là George.

Người đã nhiều lần dẫn dắt mọi người giành chiến thắng, lại thường xuyên dọn dẹp mớ hỗn độn cho mọi người, tình cảm ổn định và chín chắn, ổn trọng.

"George, cậu chắc chắn có thể đánh thắng Laxus không?

Cậu ta là Lôi Sát Long Ma Đạo Sĩ, cậu phải hiểu, ma pháp sấm sét của cậu không có tác dụng với cậu ta." Makarov có chút lo lắng.

George thì gật đầu truyền âm đáp lại: "Yên tâm đi, Hội trưởng, chuyện không nắm chắc tôi sẽ không làm." Nghe George trả lời chắc chắn, Makarov trong lòng cũng yên tâm, ông hiểu George, biết rằng George đã nói như vậy, thì chắc là không có vấn đề gì lớn.

Thế là ông trịnh trọng tuyên bố: "Được, vậy cứ thế đi, quán quân của Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail lần này, chính là hội trưởng dự bị của hội.

Laxus, nếu cậu có thể giành được quán quân lần này, thì có thể kế nhiệm hội trưởng, nếu không làm được, thì phải xin lỗi tất cả mọi người trong hội, sau đó không được quậy phá nữa, chăm chỉ đi làm nhiệm vụ." "Ông già, vậy cứ quyết định như thế!" Laxus thu lại luồng sấm sét đang sắp mất kiểm soát trên người, đưa tay nhặt chiếc áo choàng bên cạnh khoác lên người.

"Để cho tất cả mọi người trong thị trấn hiểu rõ, ta mới là ma đạo sĩ mạnh nhất Fairy Tail, quang minh chính đại kế nhiệm vị trí hội trưởng, có vẻ cũng không tồi." Freed và Bixlow bị đánh bay bên kia nhìn nhau một cái, cũng đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ mà đánh với hội trưởng và họ, thì hoàn toàn không có cửa thắng, hơn nữa họ cũng hy vọng Laxus có thể quang minh chính đại trở thành hội trưởng, chứ không phải thông qua việc giết chết tất cả

đồng đội và cư dân.

Nếu là như vậy, thà rời khỏi hội, bốn người họ tự mình tạo ra một hội mới còn hơn.

"Hội trưởng, tôi còn có một đề nghị, nếu hạng nhất lần này có thể kế nhiệm hội trưởng, vậy hạng nhì và hạng ba có nên có chút phần thưởng gì không?" Lúc này, George lại đưa ra một ý kiến, anh hy vọng có thể huy động tất cả mọi người trong hội đều tham gia đại hội lần này.

Makarov cũng hiếm khi hào phóng một lần.

"Vậy thế này, chỉ cần vào được top mười, đều có phần thưởng tiền mặt.

Hạng nhì hai mươi vạn, hạng ba mười vạn, từ hạng tư đến hạng mười mỗi người năm vạn." Quán quân của cuộc thi Hoa hậu Fairy Tail là năm mươi vạn, nhưng vì Laxus gây rối nên đã dừng lại, cho nên ông chỉ cần thêm ba mươi lăm vạn là được.

Nhờ có George, tài chính của hội đã sớm không còn thâm hụt, tổng cộng tám mươi lăm vạn, đối với hội hiện tại thật sự không đáng là bao.

"Về phần địa điểm thì ở..." "Địa điểm ở giữa hồ, cụ thể tôi sẽ giải quyết." George giơ tay nói.

Để mọi người có thể đánh hết mình, ở trong hội chắc chắn không được.

Dù hội hiện tại được cải tạo từ một tòa thành di động, cũng không chịu nổi dư chấn từ những trận chiến toàn lực của mọi người.

Cho nên chắc chắn phải có một địa điểm đủ lớn, tốt nhất là có thể để toàn bộ cư dân thị trấn đều có thể xem được.

Anh vừa hay có một ma pháp có thể giải quyết vấn đề này.

Cổ Đại Ma Pháp - Bàn Sơn Chú!

Nghe có tiền thưởng, Lucy và Cana vốn không định tham gia bên kia cũng bắt đầu đăng ký.

Bên này George và Makarov bàn bạc sơ qua về quy tắc thi đấu, sau đó anh giương cánh bay ra ngoài thị trấn.

Dưới sự quan sát khi bay tốc độ cao, anh nhanh chóng tìm thấy một ngọn núi nhỏ khá phù hợp.

"Sơn mạch di động!" Vung cây đũa phép trong tay, anh bắt đầu niệm thần chú của Cổ Đại Ma Pháp - Bàn Sơn Chú.

Đây là một trong số ít ma pháp cổ đại mà anh học được từ Dumbledore, giống như ma pháp sấm sét, cần phải niệm chú rất lâu.

Vì tốc độ di chuyển núi chậm, về cơ bản kẻ địch có tốc độ di chuyển hơi nhanh một chút đều kịp chạy ra khỏi phạm vi tấn công, giá trị thực chiến không cao, anh cũng không đặc biệt dành thời gian luyện tập.

Cho nên nếu thi triển bình thường, ít nhất cũng phải mất mười phút để niệm chú.

Nhưng không sao cả, lần này anh cũng không phải để chiến đấu, chỉ là để di chuyển một ngọn núi nhỏ đến hồ lớn bên cạnh thành phố của hội.

Như vậy có thể tạo ra một hòn đảo nhỏ giữa hồ, để làm võ đài lớn cho đại hội lần này.

"Khởi!" Theo tiếng niệm chú hoàn tất, ngọn núi nhỏ trước mặt George lập tức bắt đầu rung chuyển, sau đó ngày càng dữ dội, thế mà thật sự bật gốc khỏi mặt đất, từ từ lơ lửng trên không trung.

“Đi!” Dùng đũa phép khống chế ngọn núi, George vỗ cánh cẩn thận di chuyển về phía hồ lớn bên cạnh thị trấn.

Khi bay đến trên không thành phố, anh đột nhiên nghĩ ra, thật ra Bàn Sơn Chú này có lẽ đánh người chậm một chút không trúng, nhưng nếu dùng để phá hoại, uy lực cũng không hề nhỏ.

Ví dụ như nếu bây giờ anh ném thẳng ngọn núi nhỏ từ trên cao xuống thị trấn bên dưới, thì toàn bộ thị trấn chắc chắn sẽ bị phá hủy hoàn toàn, uy lực không kém siêu ma pháp thông thường là bao.

Cùng lúc đó, các cư dân và du khách ở thị trấn bên dưới, nhìn thấy George mang theo một ngọn núi đến trên không thành phố, cũng đều há hốc mồm kinh ngạc.

“Đây...

đây chẳng lẽ cũng là một trong những tiết mục của Lễ hội Thu hoạch?” “Mọi người không cần sợ hãi, tôi là ma đạo sĩ George của hội Fairy Tail.

Hai giờ chiều, hội chúng tôi sẽ tổ chức Đại hội Ma đạo Đệ nhất Fairy Tail lần đầu tiên tại hòn đảo giữa hồ, để chọn ra ma đạo sĩ mạnh nhất Fairy Tail.

Chương 245

Nếu có hứng thú, mọi người có thể đến bờ hồ xem thi đấu, cổ vũ cho các ma đạo sĩ của chúng tôi!" Dùng Bùa Khuếch Âm thông báo về đại hội cho toàn bộ thị trấn, George mang theo ngọn núi đến hồ gần bờ, từ từ đặt nó xuống.

"Pháo Điện Từ Plasma!" Điều khiển cột plasma dài, một đường quét sạch sẽ cắt đứt nửa trên của ngọn núi, để lại một phần lớn hình tròn phẳng lộ ra trên mặt hồ, một võ đài lớn đơn giản đã hoàn thành.

Về phần các loại trang trí trên võ đài, tuy dùng phép biến hình cũng có thể biến ra, nhưng anh cảm thấy không cần thiết.

Dù sao thì khi đánh nhau thật, những thứ đó chắc cũng không giữ được.

Còn có khán đài, trên đảo nhỏ không có khán đài.

Vị trí của hòn đảo không quá xa bờ, cư dân thị trấn hoàn toàn có thể xem thi đấu từ bờ.

Như vậy cũng là vì sự an toàn của cư dân, cũng có thể để các ma đạo sĩ trong hội buông tay chiến đấu mà không cần e dè.

Còn những cư dân và du khách đó, sau khi nghe thông báo của George, lập tức bàn tán sôi nổi, sau đó từng người một hứng khởi tập trung về phía bờ hồ của thị trấn.

Sau khi thấy cách George tạo ra hòn đảo giữa hồ, cũng đều cảm thán trước sự mạnh mẽ của các ma đạo sĩ Fairy Tail.

Người bình thường đều biết các ma đạo sĩ rất mạnh, nhưng mạnh đến mức nào, thật ra không có nhiều khái niệm.

Loại ma pháp có thể di chuyển cả ngọn núi như thế này, thật sự đã

vượt quá sức tưởng tượng của họ.

Đừng nói là dân thường trong thị trấn, ngay cả các ma đạo sĩ Fairy Tail, lúc này cũng kinh ngạc không kém.

Vì họ cũng chưa từng thấy loại ma pháp nào như vậy.

Nếu nói phá hủy một ngọn núi, còn có thể hiểu được, như Erza và Natsu đều có sức phá hoại như vậy.

Nhưng nếu nói để một ngọn núi bật gốc khỏi mặt đất, sau đó khống chế nó bay đến một nơi nào đó và hạ xuống, điều này thật sự chưa nghe nói có ma đạo sĩ nào làm được.

Ngay cả hội trưởng của họ, Makarov, cũng không thể.

Makarov sau khi hóa khổng lồ, đúng là có sức mạnh để nhấc một ngọn núi nhỏ, nhưng đó là chỉ nhấc một vật nặng bằng một ngọn núi nhỏ, chứ không phải thật sự có thể vác ngọn núi trên vai và mang đi.

Ngọn núi là thứ gắn liền với mặt đất, làm sao có thể nhổ nó lên khỏi mặt đất được.

"Con mèo này, thật sự khiến ta ngày càng không thể nhìn thấu." Laxus nhìn George dịch chuyển tức thời xuất hiện trong hội, ánh mắt dần trở nên nghiêm túc.

Hắn vẫn luôn cho rằng đối thủ duy nhất của mình trong hội là Mystogan, nhưng bây giờ xem ra, có lẽ con mèo George này mới là đối thủ lớn nhất của hắn.

Chủ yếu là vì nó biết quá nhiều ma pháp.

Trước đây hắn nghĩ ma pháp mạnh nhất của George là sấm sét, mà hắn với tư cách là Lôi Sát Long Ma Đạo Sĩ, có thể nuốt chửng mọi loại sấm sét, hắn vừa hay có thể khắc chế đối phương.

Cho nên không cảm thấy George là một mối đe dọa quá lớn.

Người khiến hắn có cảm giác nguy cơ là Mystogan, người luôn bí ẩn, ngay cả hắn cũng không rõ sâu cạn.

Về phần Erza, hắn cảm thấy Evergreen của Lôi Thần Chúng là có thể đối phó được.

Nhưng sau khi trải qua một loạt sự kiện vừa rồi, hắn cảm thấy George có thể mới là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của mình, hơn nữa sự tin tưởng của ông già đối với George, dường như cũng nói lên điều gì đó.

"Cũng có vài chiêu đấy, George, nếu cuối cùng ta thắng, thì làm mèo của ta đi, ngươi có tư cách làm mèo của ta." "Ngươi thắng được ta rồi hãy nói." George vẫy vẫy móng mèo, sau đó nói với Makarov: "Võ đài đã xong, bây giờ có thể vào sân rồi." "Được, vậy ta sẽ nói qua quy tắc thi đấu một lát nữa." Makarov nói với đám ma đạo sĩ Fairy Tail đang xoa tay mài chân: "Quy tắc rất đơn giản, bốc thăm chia cặp, thắng thì vào vòng tiếp theo, cho đến khi tìm ra quán quân.

Mất ý thức và chủ động nhận thua là thua, mọi người tùy sức mà làm." "Tuyệt vời, lần này ta nhất định phải đánh bại Laxus, trở thành ma đạo sĩ mạnh nhất!" "Ngươi vẫn nên đánh bại ta trước đi, Natsu!" "Cũng đừng xem thường chúng tôi!" Nghe xong quy tắc thi đấu, mọi người đều sôi sục nhiệt huyết.

"Jellal và Mystogan không tham gia sao?" Lúc này George nhỏ giọng hỏi một câu.

Makarov lắc đầu: "Ta đã dùng Lacrima liên lạc với Jellal, Jellal nói cậu ấy trước đó đã thua cậu rồi, nên sẽ không tham gia lần này.

Về phần Mystogan, không cần hỏi, ta cũng biết cậu ta sẽ không tham gia, cậu ta không thích lộ diện trước mặt mọi người." Mystogan ngay cả khi trở về hội cũng dùng ma pháp ngủ để mọi người hôn mê, huống hồ là đứng trên đảo nhỏ thi đấu, để cả thị trấn vây xem.

“Không sao, cuộc thi này vốn là tự nguyện tham gia.” George cũng không để ý, giơ tay dùng từ lực hút cát sắt dưới đất ngưng tụ thành một tấm sắt lớn.

“Mọi người lên đây, tôi đưa mọi người bay qua.” Anh hiện tại có thể chịu được trọng lượng mười mấy tấn, vận chuyển mọi người cùng đến đảo nhỏ, không phải là chuyện gì quá khó khăn.

Và khi họ bay đến đảo nhỏ, các cư dân bên bờ hồ cũng bùng nổ những tiếng reo hò và cổ vũ nhiệt liệt.

“Bốc thăm đi!” Trên đảo nhỏ, Makarov lấy ra một cái hộp đã chuẩn bị sẵn.

Lần này có tổng cộng một trăm mười ma đạo sĩ đăng ký tham gia, cho nên trong hộp cũng đã chuẩn bị năm mươi lăm cặp giấy, những người bốc được số giống nhau sẽ là đối thủ của vòng đầu tiên.

Mọi người lần lượt tiến lên bốc thăm, George cũng không ngoại lệ.

“Số hai mươi ba.” Nhìn con số trên tờ giấy, George liếc nhìn toàn trường, rất nhanh đã tìm thấy ma đạo sĩ bốc được số giống mình.

“Lại là George, vận may của mình cũng quá tệ rồi!” Và ma đạo sĩ đó sau khi biết đối thủ là George, lập tức kêu lên một tiếng than vãn.

Cùng cảnh ngộ với anh ta còn có các ma đạo sĩ bốc phải Laxus, Erza, Lôi Thần Chúng, Natsu và những người khác.

Vì thực lực của họ mạnh yếu ra sao mọi người đều biết rõ, biết rằng mình chắc chắn không thể đánh lại.

“Mọi người, xin hãy vào sân thi đấu theo số sân mà tôi đã phân chia.” Bốc thăm kết thúc, Mirajane cầm micro bay lơ lửng giữa không trung nói.

Mirajane là một trong số ít ma đạo sĩ không tham gia thi đấu, thế là cô trở thành người dẫn chương trình cho giải đấu này.

Mặt phẳng đỉnh núi mà George cắt ra có diện tích rất lớn, Mirajane dùng bút ma pháp vẽ ra năm mươi lăm võ đài, để mọi người có thể đồng thời thi đấu trên các võ đài của mình.

Cho nên bây giờ mọi người chỉ cần dựa theo số hiệu đã bốc, tìm đến võ đài của mình, là có thể bắt đầu đánh.

Cuộc thi này là do George đề xuất tạm thời, không có nhiều sự chuẩn bị, cũng không có nhiều nội dung phức tạp.

Đợi đến năm sau hoàn thiện, tự nhiên sẽ không tùy tiện như hôm nay.

Thật ra cũng không sao cả, dù sao cũng đều là ma đạo sĩ cùng một hội, mọi người đều quen biết nhau, nói là thi đấu, cũng chỉ là giao lưu với nhau một chút thôi.

Rất nhiều ma đạo sĩ cũng tự biết thực lực của mình, biết rằng tranh giành quán quân là không thể, cơ hội vào top mười cũng rất mong manh.

Trừ một vài trường hợp cá biệt, tâm thái của mọi người đều rất tốt.

Trường hợp cá biệt đó tự nhiên bao gồm cả Lucy, vì đặc biệt muốn vào top mười để lấy tiền thưởng trả tiền thuê nhà, cho nên lúc bốc thăm tay đã run bần bật, sợ bốc phải những người như George và Laxus, trực tiếp bị loại từ vòng gửi xe.

"Vòng sơ loại đầu tiên, bắt đầu!" Theo số hiệu mỗi người đứng trên võ đài, trong tiếng reo hò cổ vũ của đám đông cư dân đông nghẹt bên bờ, trong tiếng micro của Mirajane, cuộc thi đã bắt đầu.

"Stupefy!" Một tia điện lóe lên, George xuất hiện sau lưng ma đạo

sĩ đối diện, một bùa Choáng hạ gục anh ta.

Với trình độ ma pháp hiện tại của anh, dưới sự hỗ trợ của đũa phép, trừ khi có thể chất và ma pháp đặc biệt, các ma đạo sĩ dưới cấp S thông thường, chỉ cần một bùa Choáng đơn giản là có thể khống chế được.

Giải quyết xong đối thủ của mình, George nghe thấy tiếng sấm sét từ võ đài bên cạnh.

Quay đầu nhìn lại, chính là Laxus phóng ra sấm sét làm choáng đối thủ của mình.

Tương tự, trên một số võ đài khác cũng diễn ra những chuyện tương tự, đối thủ của Erza, Natsu, Gray và những người khác, về cơ bản cũng đều bị hạ gục trong một chiêu.

Chương 246

Đây chính là sự chênh lệch về thực lực.

Còn các trận đấu ở các võ đài khác cũng kết thúc rất nhanh.

Đối với các ma đạo sĩ thông thường, chỉ cần bị ma pháp của đối thủ đánh trúng vài lần, về cơ bản trận đấu cũng kết thúc.

Chỉ có những ma đạo sĩ có thể chất gần giống rồng như Natsu, mới có thể chịu đựng được các loại tấn công ma pháp, mà vẫn có thể đứng dậy tiếp tục chiến đấu.

Vòng sơ loại đầu tiên, chưa đầy mười phút, đã kết thúc toàn bộ.

"Nghỉ ngơi nửa tiếng, sau đó tiến hành bốc thăm vòng thứ hai!" Sau khi vòng sơ loại kết thúc, Mirajane lên tiếng tuyên bố.

Nghỉ ngơi nửa tiếng đương nhiên là để mọi người hồi phục ma lực và thể lực, không phải ma đạo sĩ nào cũng như George, một chiêu giải quyết đối thủ, về cơ bản không có tiêu hao.

Phần lớn các ma đạo sĩ trong trận đấu vừa rồi, đều đã dốc toàn lực mới giành được chiến thắng, tự nhiên phải nghỉ ngơi một chút.

"Bốc thăm vòng thứ hai bắt đầu." Nửa tiếng sau, năm mươi lăm người chiến thắng lại một lần nữa tiến lên bốc thăm, năm mươi lăm người thất bại thì trở thành khán giả cổ vũ xung quanh.

Lần này có hai mươi bảy cặp, có một người được miễn đấu.

"Tôi là số hai mươi tám, tôi được miễn đấu, thật tuyệt vời!" Lucy nhìn thấy số hiệu mình bốc được, lập tức kích động đến mức nhảy cẫng lên tại chỗ.

Đối với cô mà nói, vòng này bốc được miễn đấu, là trực tiếp tiến

vào vòng thứ ba, mà vòng thứ ba nếu có thể thắng, là có thể tiến vào top mười bốn, cách tiền thưởng đã rất gần rồi.

"Stupefy!" Lại là một chiêu hạ gục, những ma đạo sĩ có tốc độ không bằng anh, về cơ bản không thể né được bùa Choáng của anh.

Vì anh đều vòng ra sau, dí đũa phép vào gáy để thi triển bùa Choáng.

"Hoán phục - Viêm Đế Giáp!" Giải quyết xong đối thủ của mình, anh nghe thấy tiếng reo hò kinh ngạc từ võ đài gần trung tâm, khóe miệng hơi nhếch lên, bay về phía đó.

"Tội nghiệp Natsu." Hóa ra trong vòng bốc thăm này, đã xuất hiện một cặp mạnh đấu mạnh, Natsu và Erza đã bốc được cùng một số.

Không có cách nào, bốc thăm đều là ngẫu nhiên, cho dù vòng đầu tiên bốc phải anh và Laxus đối đầu, cũng đều có khả năng.

Cho nên cuộc thi này ngoài quán quân là thực lực xứng đáng, những người còn lại ngoài thực lực, còn phải xem vận may.

Giống như vòng thứ hai này, Natsu và Erza sẽ có một người phải dừng lại ở đây, George đoán khả năng cao là Natsu.

Vì Natsu là kiểu người có thể bộc phát phi thường khi đối mặt với kẻ địch, nhưng đối với đồng đội thì nhiều nhất chỉ duy trì được thực lực vốn có.

Đặc biệt là khi đối mặt với Erza, người đã đánh cậu ta từ nhỏ đến lớn, gần như có bóng ma tâm lý, thực lực có thể phát huy ra lại yếu đi vài phần.

Chỉ có thể nói là vận may của cậu ta không tốt, chứ không có nghĩa là cậu ta chỉ có thực lực ở vòng thứ hai.

Quả nhiên, sau khi đánh nhau suốt hơn hai mươi phút, Natsu vẫn

thua Erza.

Nhưng trận đấu kịch tính này, cũng đã đẩy không khí của cuộc thi lên đến cao trào.

Lại nghỉ ngơi nửa tiếng, bốc thăm vòng thứ ba bắt đầu.

Lần này chỉ có mười bốn võ đài, hai mươi tám tuyển thủ, những người còn lại đều đã trở thành khán giả.

Trong đó, có không ít ma đạo sĩ thực lực không yếu đã gặp nhau sớm, cũng trở thành tâm điểm theo dõi của khán giả.

Ví dụ, Evergreen của Lôi Thần Chúng với đôi mắt hóa đá đối đầu với Elfman Strauss, người đã có thể Take-over Thú Vương sau trận chiến với Phantom.

Gray với tạo hình băng đối đầu với Bixlow, một trong những thành viên của Lôi Thần Chúng.

Levy, người có quan hệ rất tốt với George, đối đầu với Gajeel, người từng tấn công cô nhưng không thành công.

Còn chính George thì đối đầu với Juvia, người từng là ma đạo sĩ cấp S của Phantom.

"Dù là George, tôi cũng sẽ không nhận thua, Juvia muốn để Gray-sama thấy một Juvia tỏa sáng hơn!" Juvia, người đã yêu Gray ngay từ lần gặp đầu tiên, và đã theo đuổi cuồng nhiệt thậm chí gia nhập hội.

Khi đối mặt với George cũng không hề nao núng, trực tiếp tiến vào trạng thái hóa nước miễn nhiễm với tấn công vật lý.

Mặc dù cô đều có mặt trong trận chiến với Phantom và Tháp Thiên Đường, rất rõ thực lực của George, không phải là người cô có thể đánh lại.

"Thủy Lao!" Dòng nước hung dữ từ dưới chân George, bao trọn

lấy anh.

Khóa Nước, chiêu ma thuật thủy hệ sở trường của Juvia.

Một khi trúng chiêu, cơ thể sẽ lơ lửng trong quả cầu nước không thể mượn lực di chuyển, nếu kéo dài sẽ chết vì ngạt thở.

"Thủy Lưu Trảm Phá!" Thấy quả cầu nước đã nhốt được George, Juvia không dám lơ là, lập tức hóa ra mười mấy lưỡi đao nước chém tới George từ bốn phương tám hướng.

Đối với điều này, George lại chẳng hề bận tâm.

"Phép Độn thổ." Thân ảnh lóe lên, hắn dịch chuyển tức thời thoát khỏi quả cầu nước, xuất hiện ngay sau lưng Juvia ở khoảng cách không xa, né tránh mọi đòn tấn công.

"Bảy trăm triệu Volt!" Dòng điện cực mạnh bùng phát từ cơ thể George, theo dòng nước trên mặt đất tấn công thẳng vào Juvia đang ở trạng thái hóa lỏng.

Thủy hóa có thể miễn nhiễm với mọi đòn tấn công vật lý, nhưng lại không thể miễn dịch với các đòn tấn công ma thuật.

Hơn nữa, ma thuật hệ lôi vốn khắc chế ma thuật hệ thủy, Juvia lập tức bị dòng điện hóa giải trạng thái thủy hóa.

"Thủy Lưu Liệt Tiên!" Cố nén cơn co giật và run rẩy do dòng điện gây ra, Juvia điều khiển những chiếc roi nước quất về phía George, muốn ngăn hắn tiếp tục phóng điện.

Thế nhưng, cơ thể George lóe lên ánh điện, dựa vào thân hình mèo nhỏ bé và tốc độ nhanh như chớp, hắn dễ dàng né được đòn tấn công của roi nước rồi áp sát trước mặt cô.

"Xin lỗi nhé, Juvia." Ma trượng điểm vào giữa trán Juvia.

"Stupefy!" Juvia lập tức mất ý thức và ngất đi.

“Võ đài số tám, người chiến thắng, George!” Mirajane thấy trận đấu bên này kết thúc, liền bay tới lớn tiếng thông báo kết quả.

Các ma đạo sĩ Fairy Tail đã bị loại đang đứng xem cũng bắt đầu bàn tán xôn xao.

“Juvia là cấp S đấy, vậy mà lại bị George đánh bại dễ dàng như vậy, thực lực của George đúng là ngày càng mạnh rồi.” Đa số ma đạo sĩ Fairy Tail không biết tình hình cụ thể của sự kiện Tháp Thiên Đường, ấn tượng về thực lực của George vẫn dừng lại ở thời điểm đánh nhau với Phantom.

Lúc đó George tuy cũng mạnh, nhưng không mạnh đến mức như bây giờ, toàn bộ quá trình chiến đấu với Juvia cấp S đều vô cùng ung dung, nhìn là biết không cùng đẳng cấp.

Sau khi giải bùa hôn mê cho Juvia, George cũng bắt đầu quan sát tình hình các võ đài khác.

Laxus quả thực rất mạnh, kẻ địch cơ bản đều bị hạ gục trong một chiêu.

Lần này đối thủ của hắn là Jet thuộc tiểu đội của Levy, thực lực cũng không tệ, nhưng vẫn bị hạ gục trong một chiêu.

Evergreen đối đầu với Elfman.

Vì Mắt Hóa Đá, Elfman chỉ có thể nhắm mắt chiến đấu, thêm vào đó Evergreen còn biết bay, cuối cùng bị hóa đá và thảm bại.

Levy đối đầu với Gajeel, Levy thắng, nhưng George có thể nhìn ra Gajeel đã nhường nước, còn về nguyên nhân thì thật đáng suy ngẫm.

Chương 247

Trận đấu thu hút sự chú ý nhất và cũng kéo dài nhất là giữa Gray và Bixlow.

Thực lực hai bên tương đương, đánh đến cuối cùng gần như đồng thời cạn kiệt ma lực, trọng thương ngất xỉu, được xử hòa.

Nhưng vì vết thương quá nặng, cả hai đều không thể tiếp tục vòng sau và cùng bị loại.

Vậy nên, cuối cùng có mười ba người chiến thắng ở vòng thứ ba.

George, Laxus, Erza, Evergreen, Levy, Freed, Cana, Macao, Wakaba, Bisca, Alzack, Warren và Lucy.

Đúng vậy, Lucy cũng đã thành công tiến vào top mười ba.

Thực ra theo George thấy, thực lực của Lucy vẫn rất mạnh, chỉ là cô ấy không tự tin lắm.

Không tính các tinh linh khác, chỉ riêng Bảo Bình Tinh và Sư Tử Tinh, nếu ở các hội ma đạo sĩ khác, đều có thực lực cấp S.

Cho nên nếu chiến đấu thực sự, Lucy tuyệt đối có cơ hội lọt vào top mười của hội.

Chỉ là hôm nay cô ấy rõ ràng không cần thực lực gì nhiều, vì vận may của cô quá tốt, lúc bốc thăm vòng bốn lại bốc được vé miễn đấu, trực tiếp được bảo toàn vào top bảy.

“Natsu, tuyệt quá, tớ vào top bảy rồi, có thể nhận được năm mươi nghìn tiền thưởng, tiền thuê nhà tháng sau lại được giải quyết rồi.” Lucy bốc thăm xong, phấn khích chạy qua nói với Natsu đang ngồi bệt dưới đất.

Natsu vẫn đang tự kỷ vì dừng chân ở vòng hai và thua Erza, nghe Lucy nói liền uể oải đáp: “Ai bảo trong hội có ký túc xá miễn phí cậu không ở, cứ phải ra ngoài thuê nhà làm gì.” “Tớ vẫn quen sống một mình hơn, như vậy tự do hơn một chút.” Lucy thấy Natsu tâm trạng không tốt liền an ủi: “Đừng nản lòng nữa, thua Erza là chuyện bình thường mà, đó là Erza đấy.” Happy ngồi cạnh Natsu, lấy một con cá từ trong túi nhỏ của mình ra vừa ăn vừa châm chọc: “Có gian tình!” Vòng thứ tư, sáu võ đài.

Đối thủ lần này của George khá yếu, là Warren Rocko giỏi sử dụng ma thuật niệm thoại, về cơ bản cũng kết thúc trận đấu bằng một đòn.

Ma thuật niệm thoại gần giống với năng lực tâm linh, có thể đọc suy nghĩ và truyền âm trong một phạm vi nhất định khi chiến đấu.

Tiếc là Warren không đọc được nội tâm của George, người sở hữu năng lực tâm linh và Bế quan bí thuật.

Đối với ma thuật niệm thoại, George khá hứng thú, vì hắn cảm thấy nếu học được sẽ có thể tăng cường năng lực tâm linh và hiệu quả của Chiết tâm trí thuật.

Đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ trăm năm trở về, hắn dự định sẽ đưa hệ ma thuật này vào kế hoạch học tập.

Giải quyết xong đối thủ của mình, George lại cùng mọi người xem các trận đấu khác.

Không lâu sau, vòng bốn kết thúc, top bảy cũng đã ra đời.

Họ lần lượt là George, Laxus, Erza, Evergreen, Freed, Cana và Lucy.

Laxus và Lôi Thần Tộc quả thực rất mạnh.

Trừ Bixlow và Gray cùng bị thương nặng phải rút lui sớm,

Evergreen và Freed đều tiến vào vòng trong, và quá trình chiến đấu về cơ bản đều rất nhẹ nhàng.

Lượt bốc thăm vòng thứ năm bắt đầu.

Laxus đối đầu Cana, Erza đối đầu Evergreen, George đối đầu Freed, còn Lucy lại lại lại được miễn đấu.

"Hôm nay mình chắc chắn được nữ thần may mắn chiếu cố rồi!" Lucy vui mừng khôn xiết.

Laxus đối đầu Cana, Laxus toàn thắng.

Erza đối đầu Evergreen, vốn tưởng sẽ là một trận kịch chiến, kết quả Erza có một con mắt giả, có thể vô hiệu hóa Mắt Hóa Đá của Evergreen, chỉ vài ba chiêu đã đánh bại cô, cho Evergreen biết ai mới là Nữ hoàng Yêu tinh thực sự.

Trận cuối cùng, George đối đầu Freed.

"Tôi biết anh rất mạnh, nhưng hôm nay tôi phải đánh bại anh, vì chỉ có như vậy, Laxus mới có thể trở thành hội trưởng như ý muốn." Freed đứng đối diện George, rút ra thanh kiếm tây của mình.

"Anh có lẽ không biết, tuy tôi chưa được thăng cấp S trong hội, nhưng ở bên ngoài, số ma đạo sĩ hắc ám cấp S mà tôi đánh bại không hề ít!" Nếu vòng này hắn có thể đánh bại George, vậy thì Laxus chắc chắn sẽ là quán quân của Đại hội Ma thuật, từ đó thuận lợi kế nhiệm chức vị hội trưởng.

Cô tân binh Lucy kia hoàn toàn dựa vào vận may, căn bản không đáng nhắc tới.

Erza tuy thực lực có phần vượt ngoài tưởng tượng của hắn, đánh bại được Evergreen, nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của Laxus.

Chỉ có George này, thực lực quá mức sâu không lường được, bất

kể là những gì thể hiện trong tình báo, hay là ma thuật dời núi và cắt núi vừa rồi, đều chứng minh thực lực của hắn ít nhất là cấp S, hơn nữa còn là kẻ mạnh trong số cấp S.

Điều đó gây ra mối đe dọa rất lớn cho Laxus. ...Mục đích Freed tham gia Đại hội Ma thuật, chính là để quét sạch chướng ngại vật George này cho Laxus.

Cho dù cuối cùng có thua, chỉ cần tiêu hao được lượng lớn ma lực của hắn, cũng có thể giảm bớt gánh nặng cho Laxus.

Mặc dù Laxus chắc chắn sẽ không thèm để hắn làm vậy, nhưng vì Laxus, hắn bắt buộc phải làm thế.

Đây không phải gian lận, đây chỉ là một loại mưu lược.

"Thực lực của anh không tệ, vậy bắt đầu đi." George gật đầu, giơ móng vuốt mèo lên ngoắc ngoắc về phía Freed.

Ma thuật của Freed này, hắn không rõ lắm, không chỉ hắn không rõ, mà các ma đạo sĩ khác trong hội cũng không rõ, chỉ biết sơ sơ.

Bởi vì Lôi Thần Tộc cũng giống như Laxus, khá cô độc, không hay chơi đùa cùng mọi người.

George hiện tại chỉ biết Freed tinh thông Thuật Thức và Hắc Ám Văn Tự.

Thuật Thức trước đó ở cổng hội đã được lĩnh giáo, quả thực rất lợi hại, hắn và Levy phải hợp sức giải một lúc lâu mới phá được.

Còn Hắc Ám Văn Tự, trong trận đấu vừa rồi hắn thấy Freed dùng qua, chính là dùng kiếm tây khắc lên người đối thủ những ma thuật văn tự như "sợ hãi", "đau khổ", từ đó khiến kẻ địch trở nên sợ hãi và đau khổ.

Như vậy Freed có thể dễ dàng đánh bại đối thủ đã rơi vào ảnh

hưởng của Hắc Ám Văn Tự.

Cận chiến và kỹ xảo kiếm thuật của Freed cũng rất lợi hại.

Nhưng xét thấy Freed là thủ lĩnh của Lôi Thần Tộc, còn có chiến tích nhiều lần đánh bại ma đạo sĩ cấp S, e rằng thủ đoạn của hắn không chỉ dừng lại ở đó.

"Cấm kỵ Hắc Ám Văn Tự - Hắc Ám!" Chỉ thấy Freed trực tiếp tung chiêu cuối, dùng kiếm tây thi triển ma thuật Hắc Ám Văn Tự lên chính mình.

Sức mạnh hắc ám nồng đậm thông qua văn tự tiến vào cơ thể hắn, trong nháy mắt, cơ thể hắn từ hình người biến thành hình dạng ác quỷ với hai sừng trên đầu.

Sức mạnh cơ thể và ma lực tăng vọt.

"Hắc Ám Văn Tự - Dực!" Ngay sau đó, Hắc Ám Văn Tự thứ hai được khắc lên người, sau lưng hắn mọc ra đôi cánh năng lượng màu đen.

Thân ảnh lóe lên, hắn hóa thành một vệt sáng đen lao về phía George.

"Thú vị đấy." Thấy ma thuật văn tự lại có công dụng như vậy, George cũng cảm thấy sáng mắt.

Ma thuật văn tự mà hắn học từ trước đến nay đều tương tự như của Levy, thông qua văn tự để thi triển các hiệu quả ma thuật khác nhau.

Không ngờ lại có thể thi triển ma thuật văn tự lên chính mình để cường hóa bản thân.

Quả nhiên, rất nhiều ma thuật trong thư viện chỉ là cơ sở, các ma đạo sĩ thực sự mạnh mẽ sau khi học những cơ sở này đều sẽ dựa vào

tình hình của mình để phát triển tốt hơn.

Giống như Erza đã phát triển ma thuật Hoán phục bình thường thành ma thuật Kỵ sĩ mạnh mẽ hơn.

Chương 248

Cũng khó trách phần lớn ma đạo sĩ trên thế giới này chỉ học một loại ma thuật.

Bởi vì trừ những thiên tài thực sự như Jellal, một ma đạo sĩ bình thường có thể phát triển một loại ma thuật đến phương pháp sử dụng cao cấp đã là cực kỳ khó khăn.

"Kết thúc rồi!" Ngay khi Freed vòng ra sau lưng George, định tung đòn tấn công lén, cơ thể George đột nhiên phình to nhanh chóng, từ một chú mèo con bằng bàn tay biến thành một con thú khổng lồ cao hơn ba mươi mét.

Toàn thân bao quanh bởi ánh điện, móng vuốt mèo như đập ruồi, với tốc độ tia chớp tát một phát vào người Freed đã hóa thành ác quỷ, trực tiếp đập hắn văng xuống mặt đất võ đài, ngất đi.

Hạ gục trong một chiêu!

Toàn trường, những ma đạo sĩ Fairy Tail vốn đang có chút lo lắng cho George lập tức sững sờ, ngay cả Laxus bên kia đã kết thúc trận đấu, hai mắt cũng trợn tròn.

Laxus có dự cảm Freed không chắc có thể đánh bại George, nhưng vạn vạn không ngờ hắn lại bị George hạ gục trong một chiêu.

Freed hóa thành ác quỷ đã từng đánh bại mấy ma đạo sĩ cấp S, thực lực tuyệt đối không yếu.

"Người thắng cuộc, George!" Mirajane tỉnh táo lại, bay lên không trung phía trên George, tuyên bố kết quả trận đấu này.

George cũng theo đó thu nhỏ lại kích thước bình thường.

Freed trong hình dạng ác quỷ quả thực không yếu, nhưng đáng tiếc

là hắn kết hợp cả phép Khổng lồ hóa, kích thích cơ bắp bằng điện, lại kế thừa thể chất của ma long, tổng thể sức mạnh đã vượt qua giới hạn Khổng lồ hóa của Makarov, một Thập Thánh.

Cho dù Freed có hóa quỷ cũng không thể so sánh được.

Thêm vào đó, khả năng phản ứng của mèo vốn đã nhanh, Freed muốn dựa vào ưu thế tốc độ tấn công còn chưa kịp đã bị tát bay.

Trận đấu vòng năm kết thúc, lượt bốc thăm cuối cùng bắt đầu.

Laxus đối đầu Erza, George đối đầu Lucy.

Người thắng của hai trận sẽ tranh chức quán quân.

Những người thua sẽ đấu với nhau để tranh á quân và quý quân.

Nửa giờ sau, vòng bán kết bắt đầu.

Đến vòng bán kết, theo ý của Makarov, các trận đấu không diễn ra đồng thời, mà được chia làm hai trận.

Trận đầu tiên, George đối đầu Lucy.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Lucy đã thua.

Nhưng Lucy cũng không trực tiếp nhận thua, mà mượn nước hồ bên ngoài võ đài để triệu hồi Bảo Bình Tinh Aquarius, suýt chút nữa nhấn chìm cả hòn đảo.

Điều đó cũng chứng minh rằng khi cô bùng nổ, thực lực quả thực không yếu.

Trận thứ hai, Erza đối đầu Laxus.

Thú thực, đây là trận đấu đáng xem nhất, ngay cả George cũng xem rất chăm chú.

Bởi vì Erza và Laxus đều là những ma đạo sĩ cấp S của Fairy Tail đã thực sự vượt qua bài kiểm tra của hội trưởng để thăng cấp.

Thực lực của họ cũng ở đỉnh cao của cấp S, thậm chí có lẽ đã có thực lực của Thập Thánh.

Thực lực trước đây của Erza có thể không bằng Laxus, nhưng sau sự kiện Tháp Thiên Đường, đánh bại ma đạo sĩ cấp S hàng đầu Ikaruga, nhìn rõ nội tâm của mình, ai thua ai thắng thật khó nói.

Dù sao thì George hiện tại cũng không chắc chắn trận đấu này, cuối cùng người thắng sẽ là Erza hay Laxus.

Trận đấu bắt đầu, Erza trực tiếp hoán phục thành Giáp Thiên Lôi Nữ Đế có sức kháng cự cực cao với sấm sét.

Erza mặc bộ giáp này, tay cầm thương sấm, tóc tết thành bím, trông vô cùng anh dũng, khiến đám đông khán giả bên bờ liên tục hò reo cổ vũ.

Laxus cũng rất nghiêm túc, sử dụng Lôi Sát Long Ma Pháp.

Cuộc chiến của hai bên diễn ra vô cùng kịch liệt.

Cuối cùng, vẫn là Sát Long Ma Pháp của Laxus nhỉnh hơn một bậc, nuốt chửng tia sét từ thương sấm của Erza, phá hủy bộ Giáp Thiên Lôi Nữ Đế của cô.

Nhân lúc cô chưa kịp hoán phục, hắn đã đánh ngất cô.

Nhưng bản thân hắn cũng đã kiệt sức, chỉ có thể nói là thắng hiểm một chút.

“Không ngờ thực lực của Erza lại đạt đến mức này!” Lúc này, Laxus mới nhận ra, mình thực sự đã xem thường các ma đạo sĩ trong hội.

Erza mà hắn luôn coi thường, thực lực lại chỉ kém hắn một chút.

Mà trong các trận đấu trước đó, thực lực của Natsu và Gray cũng mạnh hơn nhiều so với dự đoán của hắn.

Chẳng lẽ, lý tưởng của hắn thực sự sai, lý tưởng của lão già mới là đúng?

Nửa giờ sau, Mirajane bay trên không trung dùng loa ma thuật thông báo với mọi người: "Bây giờ, chúng ta sẽ tiến hành trận chung kết cuối cùng.

Trận đấu này sẽ quyết định ai là ma đạo sĩ mạnh nhất của hội Fairy Tail năm nay.

Đồng thời, cũng sẽ quyết định ứng cử viên cho chức hội trưởng tiếp theo của Fairy Tail chúng ta.

Là Lôi Sát Long Ma Pháp Laxus, hay là hội trưởng mèo con tương lai của chúng ta, George, mọi người hãy cùng chờ xem!" .....

"George!

George!

George!" Giọng của Mirajane vừa dứt, các ma đạo sĩ trong hội đã đồng thanh hô vang tên George.

Rõ ràng trong lòng họ, George mới là đối tượng kế nhiệm mà họ ưng ý nhất, mặc dù George mới đến hội chưa đầy một năm, còn Laxus thì đã lớn lên trong hội từ nhỏ.

"Laxus!

Laxus!

Laxus!" Freed đã tỉnh lại sau cơn mê thấy vậy, lập tức dẫn Bixlow và Evergreen cùng hét lên, giọng hét đến lạc đi mới miễn cưỡng nổi bật lên một chút giữa vô số tiếng hô tên George.

Chủ yếu cũng là vì mọi người thấy ba người Freed hét quá mức khàn giọng, cũng có chút không nỡ, nên đều khẽ hạ thấp giọng của mình xuống.

“Xem ra, anh mới là người được lòng mọi người.” Laxus nghe thấy toàn là tiếng hô tên George, giọng điệu có chút thất vọng, nhưng rất nhanh đã lấy lại tinh thần.

“Không sao, chỉ cần tôi đánh bại anh, cho họ biết ai mới là ma đạo sĩ mạnh nhất hội, họ tự nhiên sẽ ủng hộ tôi.

Thế giới này xưa nay vẫn luôn là kẻ mạnh làm vua!” “Ừm... vậy thì cứ thắng tôi rồi hẵng nói.” George biết bây giờ nói gì cũng chắc chắn phải đánh một trận, nên hắn cũng lười đi giảng mấy đạo lý lớn lao nữa.

Chủ yếu trong lòng, hắn thực ra cũng khá đồng tình với cách nói của Laxus.

Chương 249

Chỉ là hắn không cực đoan như Laxus mà thôi.

Kẻ mạnh làm vua, ở thế giới nào cũng vậy, không có thực lực đủ mạnh, chỉ dựa vào những thứ như tình cảm và ràng buộc, thì không thể thay đổi được bi kịch.

"Vậy thì tới đi!" Laxus giơ tay chỉ về phía George: "Dẫn Lôi!" Một tia sét từ trên trời giáng xuống, đánh thẳng vào đỉnh đầu George.

Toàn thân George được bao phủ bởi ánh điện, hắn giơ móng vuốt mèo lên vung sang phải, tia sét liền bị dẫn đi lệch sang bên phải của hắn.

Đồng thời, hắn lấy ra một đồng xu từ không gian hoán phục, búng về phía Laxus.

"Siêu Pháo Điện Từ!" Đồng xu dưới sự thúc đẩy của ánh điện, bắn về phía Laxus với tốc độ siêu thanh.

Đối mặt với điều này, Laxus không hề hoảng loạn, chỉ há miệng hút mạnh một cái, ánh điện trên đồng xu sắp chạm mặt hắn đã bị hắn hút hết vào bụng.

Đồng thời, hắn giơ tay ra bắt lấy đồng xu đã bị ma sát chỉ còn lại một nửa.

Lượt thăm dò đầu tiên kết thúc, George xác định Laxus quả thực giống Natsu, có thể nuốt chửng năng lượng cùng thuộc tính, còn Laxus cũng xác định được khả năng khống chế sấm sét của George.

"Tiếp theo không thể dùng ma thuật và năng lực hệ điện nữa rồi." George nhanh chóng đưa ra kết luận trong lòng.

Pháo điện từ, pháo điện từ plasma, Lôi Cự Nhân và Cổ Ma Thuật

Lôi Bạo Giáng Lâm, tất cả đều không có tác dụng với Laxus, ngược lại còn bị hắn nuốt chửng để tăng cường sức mạnh.

Vì vậy, chỉ có thể lợi dụng khả năng khống chế điện để làm suy yếu các đòn tấn công sấm sét của Laxus.

Nhưng không sao, sấm sét chỉ là một trong số rất nhiều ma thuật và năng lực của hắn mà thôi.

Cây ma trượng ở thế giới này là một trong những cây ma trượng tốt nhất trong các thế giới của hắn, có thể phát huy uy lực của ma thuật thế giới Harry Potter đến mức tối đa.

Cho dù không dùng ma thuật và năng lực sấm sét, cũng đủ để giải quyết Laxus.

"Bộ giáp sấm sét!" Ở phía bên kia, sau một lượt thăm dò, Laxus lập tức từ bỏ các đòn tấn công ma thuật hệ lôi tầm xa, chuyển sang tập trung toàn bộ ma lực và sấm sét vào bản thân, kích thích và cường hóa cơ thể một cách mạnh mẽ, định dùng cận chiến.

Những ma đạo sĩ giỏi khống chế nguyên tố không phải là không có ở thế giới này, giống như Totomaru của Tứ Nguyên Tố Phantom, có thể khống chế lửa, khiến Natsu lúc đầu phải chịu thiệt thòi lớn.

Nhưng hắn không phải là loại Sát Long Ma Đạo Sĩ vô dụng như Natsu, sấm sét của hắn cũng không dễ bị khống chế như vậy.

Nhưng đối mặt với loại ma đạo sĩ này, trực tiếp sử dụng ma thuật sấm sét tấn công, cho dù cưỡng ép tranh giành quyền kiểm soát và đánh trúng, uy lực cũng sẽ bị suy yếu đi rất nhiều.

Cách tốt nhất là tập trung ma lực và sấm sét vào bản thân, sau đó cận chiến sử dụng những đòn ma thuật không dễ bị khống chế.

Hơn nữa, với tư cách là một Sát Long Ma Đạo Sĩ, cơ thể vốn đã mạnh mẽ, sau khi được sấm sét tăng cường lại càng mạnh hơn.

Mặc dù đối phương đã học được ma thuật Khổng lồ hóa của lão già, một đòn hạ gục Freed, năng lực cận chiến tuyệt đối cũng không yếu, nhưng hắn tự tin vào bản thân mình hơn, hắn tin rằng người cuối cùng đứng trên võ đài nhất định sẽ là mình.

"Lôi Kích Chi Quyền!" Cơ thể hóa thành ánh điện, Laxus tung một cú đấm về phía George.

George thì vung ma trượng: "Impedimenta!" Một tia sáng màu xanh lam lóe lên trước đầu ma trượng, Laxus vốn đang trong trạng thái nguyên tố hóa với tốc độ cực nhanh lập tức bị làm chậm lại và thoát khỏi trạng thái nguyên tố hóa.

Bùa Ngăn Trở, đây là một câu thần chú cao cấp rất thực dụng mà hắn mới phát hiện ra gần đây.

Ban đầu, hắn tưởng Bùa Ngăn Trở là loại ma thuật tạo ra chướng ngại vật từ mặt đất, cảm thấy không có tác dụng gì lớn nên không học.

Mãi cho đến khi nghiên cứu ma pháp thời gian, hắn mới phát hiện Bùa Ngăn Trở thực chất giống như Bùa Đóng Băng và Bùa Sửa Chữa, đều thuộc hệ thống ma pháp thời gian.

Nói cách khác, tác dụng thực sự của Bùa Ngăn Trở là làm chậm thời gian của đối thủ, từ đó gián tiếp làm chậm tốc độ của họ.

Nếu đối tượng sử dụng là những sinh vật nhỏ như ong mật, pixie, nó cũng có thể tạm dừng chúng trên không trung giống như Bùa Đóng Băng.

Theo mô tả của Dumbledore, nếu luyện Bùa Ngăn Trở đến trình độ cao nhất, thậm chí có thể khiến thời gian của kẻ địch quay ngược lại, hành động đảo ngược vài giây.

Đây là một câu thần chú có tiềm năng rất lớn.

Nhưng hiện tại hắn chắc chắn chưa đạt đến trình độ đó, chỉ có thể làm chậm tốc độ của đối thủ.

"Vô ảnh vô tung!" Sau khi làm chậm tốc độ của Laxus, George lại vung ma trượng, trực tiếp dùng Bùa Huyễn Thân để tàng hình tại chỗ.

Hắn không định chơi trò cận chiến với Laxus.

Cận chiến với Freed là vì hắn tự tin có thể giải quyết Freed trong vài chiêu, hệ số nguy hiểm gần như bằng không.

Nhưng cận chiến với Laxus, hắn không có sự tự tin đó.

Trong tình huống có rủi ro nhất định, hắn hoàn toàn có thể chọn làm một pháp sư tầm xa tao nhã, dù sao hắn cũng không nhất thiết phải sử dụng ma thuật hệ lôi, hắn có quá nhiều ma thuật tầm xa để dùng.

Gần đây nhờ sự chỉ đạo của Dumbledore, trình độ ma thuật thế giới Harry Potter của hắn đã tăng lên đáng kể, vừa hay có thể dùng Laxus để thử tay nghề.

Còn một điểm nữa, so với lượng ma lực có hạn của các ma đạo sĩ thế giới này, ma lực của hắn là vô hạn.

Chỉ cần thực lực tổng hợp không mạnh hơn hắn quá nhiều, thì chỉ cần dùng chiến thuật thả diều, tiêu hao ma lực từ xa, hắn cũng có thể bào mòn đối phương đến chết.

Mà thực lực tổng hợp của Laxus rõ ràng yếu hơn hắn không ít.

Vì vậy, trận đấu này, hắn sẽ cho Laxus nếm trải thế nào là chênh lệch thực lực, ngay cả cơ hội cận chiến cũng không có, đã bị đánh bại.

"Lại còn biết cả ma thuật tàng hình!" Phát hiện tốc độ của mình bị giảm đi đáng kể, George cũng biến mất trước mặt, sắc mặt Laxus lập tức thay đổi, hắn vội dừng bước, vào tư thế phòng thủ, bắt đầu tìm

kiếm tung tích của George. .....

"Confringo!" Bay thẳng lên không trung phía trên Laxus, George tung một Bùa Nổ xuống dưới.

Laxus thấy một luồng sáng đỏ từ trên đầu ập xuống, không dám đỡ cứng, liền né sang một bên, đồng thời tung ra chiêu cuối: "Lôi Áp Nộ Đào!" Mây sấm sét lập tức hình thành trên bầu trời hòn đảo, vô số tia sét đánh xuống.

Mục đích của hắn không phải là dùng những tia sét này để đánh bại George, vì hắn biết những tia sét này không thể thực sự làm tổn thương George, người cũng có thể khống chế sấm sét.

Mục đích của hắn là buộc George phải hiện hình.

Quả nhiên, dưới sự can thiệp của sấm sét, Bùa Huyễn Thân của George bị phá vỡ, thân hình mèo của hắn cũng hiện ra giữa không trung.

"Chính là lúc này!" Hai chân dùng sức đạp mạnh, hắn định một lần nữa hóa thành ánh điện bay lên không trung đánh hạ George.

Tuy nhiên lúc này, luồng sáng ma thuật màu đỏ mà hắn né tránh sau khi chạm đất lại gây ra một vụ nổ dữ dội, xung kích từ vụ nổ mạnh mẽ trực tiếp cắt ngang hành động của hắn, hất văng hắn ra ngoài.

May mà lúc này toàn thân hắn được bao bọc bởi sấm sét, còn có Long Lực và vảy rồng gia trì, nếu không thì đã bị trọng thương.

"Lệ Hỏa!" Ma trượng vung lên, một con rồng lửa Lệ Hỏa khổng lồ màu xanh lam hình thành trên không trung, gầm thét lao xuống Laxus bên dưới.

Hiện tại, Bùa Lệ Hỏa hắn đã sử dụng rất thành thạo, có thể ngưng tụ Lệ Hỏa thành hình rồng lửa, và ban cho nó một trí tuệ chiến đấu

nhất định để chiến đấu.

Laxus phản ứng không kịp bị rồng lửa cắn trúng, lập tức cảm thấy một luồng sức mạnh ngọn lửa mang theo hàn ý sâu sắc bắt đầu xâm thực cơ thể mình.

Hắn không hiểu tại sao ngọn lửa nóng rực lại có thể mang lại cho người ta một cảm giác lạnh lẽo như vậy.

May mà hắn không phải ma đạo sĩ bình thường, mà là một Sát Long Ma Đạo Sĩ đã thức tỉnh Long Lực, phòng ngự phi thường.

Chương 250

"Cuồng Bạo Volt!" Sấm sét cuồng bạo từ trong cơ thể hắn bùng nổ, cưỡng ép đẩy rồng lửa ra, sau đó há miệng, một ma pháp trận màu vàng hình thành.

"Tiếng gầm của Lôi Long!" Tiếng gầm mạnh hơn ít nhất mười lần so với lần trước trực tiếp xuyên qua rồng lửa Lệ Hỏa, làm nổ tung con rồng ngay tại chỗ.

"Đừng có coi thường ta!" Bị áp đảo liên tục, Laxus nổi giận, quá trình long hóa càng thêm sâu, thân hình cũng phình to ra một phần ba.

"Lôi Quang Đạn." Vô số quả cầu sấm sét hình thành trước mặt Laxus, nhanh chóng bắn về phía George.

Đối mặt với những quả cầu sấm sét từ dưới, toàn thân George lóe lên ánh điện, hai tay vung sang hai bên, những quả cầu sấm sét lần lượt tản ra, bắn về phía sau lưng hắn.

"Anh nên biết, loại tấn công này vô dụng với tôi." Những quả cầu sấm sét tan đi, thân ảnh Laxus lại hiện ra, chỉ là lúc này trong tay hắn có thêm một cây phương thiên họa kích được ngưng tụ từ sấm sét.

"Vậy thì thử chiêu này xem." Laxus dùng sức ném cây phương thiên họa kích sấm sét như thực thể, bắn thẳng về phía George.

"Lôi Long Thiên Kích!" "Chiêu này quả là thú vị." Thấy cây phương thiên họa kích sấm sét bắn về phía mình, George lộ vẻ hứng thú, vì lần này, hắn phát hiện mình dù dùng siêu năng lực cũng không thể làm chệch hướng cây phương thiên họa kích được tạo thành từ sấm sét.

Chỉ có thể nói năng lượng sấm sét trên cây phương thiên họa kích

đó quá mạnh, đã vượt quá giới hạn khống chế của hắn, trừ phi hắn thăng cấp lên năng lực giả cấp năm, may ra mới có thể ảnh hưởng được.

"Protego." Một tấm khiên phòng ngự ma thuật xuất hiện trước mặt hắn, chặn đứng cây phương thiên họa kích sấm sét.

Tuy nhiên, ngay lúc này, một tiếng gầm lại vang lên.

"Hàm của Lôi Long!" Nhưng âm thanh này không phát ra từ bên dưới, mà là từ phía trên George.

Hóa ra những quả cầu sấm sét dày đặc vừa rồi của Laxus không phải để tấn công, mà chỉ để tạm thời che khuất tầm nhìn của George.

Trong khoảnh khắc đó, hắn đã dùng một nửa ma lực tạo ra một hình chiếu tư tưởng ở lại chỗ cũ thi triển Lôi Long Thiên Kích, còn bản thể của hắn thì nguyên tố hóa vòng ra phía trên George, hai tay hợp lại đập xuống.

Khi George quay đầu nhìn lên Laxus phía trên, Laxus bên dưới cũng nhảy lên tấn công George.

"Lôi Long Băng Quyền!" "Xem ra là tấn công gọng kìm trên dưới." Đối với điều này, khóe miệng George lại khẽ nhếch lên.

Bởi vì thực ra hắn đã sớm phát hiện ra bản thể của Laxus, với tư cách là một người có năng lực tâm linh, việc một kẻ có địch ý xuất hiện trên không, làm sao hắn có thể không biết.

Chỉ là hắn không né tránh hay phòng ngự trước, mà chọn cách tương kế tựu kế.

"Vậy thì trước hết loại bỏ hình chiếu tư tưởng của anh đi!" George kích hoạt siêu năng lực, một cây thương sắt đột nhiên phá đất chui lên ngay khi hình chiếu tư tưởng nhảy lên chuẩn bị gọng kìm tấn công George, trực tiếp đâm xuyên từ sau lưng, khiến nó tan thành mây

khói.

Ngay từ khi trận đấu bắt đầu, hắn đã dùng siêu năng lực ngưng tụ hàng trăm cây thương sắt bên dưới võ đài, sẵn sàng phá đất tấn công bất cứ lúc nào.

Bây giờ chính là một thời cơ rất tốt.

Giải quyết xong hình chiếu tư tưởng của Laxus, cũng tương đương với việc khiến Laxus mất đi một nửa ma lực.

Cộng với những chiêu cuối vừa rồi, lượng ma lực mà Laxus có thể sử dụng không còn nhiều.

"Trúng kế rồi!" Lúc này Laxus sao còn không hiểu, là mình đã bị gài bẫy ngược lại, nhưng hình chiếu tư tưởng đã mất, khó khăn lắm mới áp sát được, hắn cũng không thể từ bỏ, thế là toàn bộ lôi điện trong cơ thể bùng nổ, tiếp tục lao về phía George.

Chỉ cần đánh trúng, thì việc mất đi một nửa ma lực của hình chiếu tư tưởng cũng đáng giá.

Đáng tiếc, hắn lại tính sai một lần nữa.

Ngay khi hai tay hắn sắp đấm trúng George, thân ảnh George lại lóe lên, biến mất tại chỗ.

Khi phát hiện Laxus xuất hiện phía trên định tấn công lén, ngoài việc dùng siêu năng lực điều khiển thương sắt dưới võ đài, George còn đồng thời thi triển Phép Độn thổ.

Lúc này hắn vừa hoàn thành phép thuật, nên đã dịch chuyển biến mất.

Nhưng hắn cũng không dịch chuyển đến nơi khác, mà là dịch chuyển lên phía trên Laxus.

"Để anh nếm thử ma thuật tủ của Dumbledore nhé!" Ma trượng

vung lên: “Partis Temporus!” Ngọn lửa ngút trời bùng phát, nhuộm đỏ cả bầu trời Magnolia.

Partis Temporus vốn là một trong những ma thuật lửa mạnh nhất thế giới Harry Potter.

Mà George vì cơ thể có huyết mạch ma long, có hiệu ứng gia trì đặc biệt đối với ma thuật lửa, tóc của Natsu trong lõi ma trượng cũng có hiệu ứng gia trì đặc biệt đối với ma thuật lửa.

Điều đó khiến cho uy lực của Partis Temporus mà hắn thi triển bây giờ, thậm chí còn mạnh hơn cả Dumbledore thi triển đến mười mấy lần.

Xoay ma trượng, ngọn lửa ngút trời lập tức co lại, hóa thành một cơn lốc lửa cuồng bạo đập mạnh vào lưng Laxus.

Laxus trực tiếp bị ngọn lửa từ trên không trung đập mạnh xuống mặt đất.

“Partis Temporus!” Kháng ma của Sát Long Ma Đạo Sĩ rất cao, để phòng ngừa bất trắc, sau khi thi triển Partis Temporus đầu tiên, không đợi Laxus kịp hoàn hồn, George liền tung ra cái thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm.

Đợi đến khi cảm nhận được Laxus thực sự sắp không xong rồi, hắn mới dừng lại.

Ma lực của hắn là vô hạn, cho nên Partis Temporus tuy tiêu hao ma lực rất lớn, nhưng thi triển mười mấy cái một lúc cũng không thành vấn đề.

Thi triển xong nghỉ vài giây, lại có thể tiếp tục thi triển, cho đến khi cơ thể không chịu nổi thì thôi. .....

“Laxus!

Laxus!" Lôi Thần Tộc thấy Laxus nằm trên mặt đất không còn động tĩnh, toàn thân bị bỏng nặng, đã ngất đi, lập tức lo lắng hét lên và lao tới.

Makarov và các ma đạo sĩ khác của Fairy Tail cũng lo lắng chạy đến.

Dù sao Laxus cũng là cháu trai của mình, Makarov dù có giận vì hắn không hiểu chuyện gây rối, nhưng trong lòng vẫn rất yêu thương hắn.

Còn các ma đạo sĩ khác của Fairy Tail, trong lòng cũng đều coi Laxus và Lôi Thần Tộc là đồng đội, dạy dỗ một trận thì không sao, chính họ cũng ngày ngày đánh nhau trong hội, nhưng không hề có ý định muốn hắn chết thật.

"Đừng lo, để tôi chữa trị cho cậu ấy là được." George từ trên không trung hạ xuống, khiến mọi người lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Họ biết George biết ma pháp trị liệu đã thất truyền, chắc sẽ không để Laxus bị thương nặng đến chết như vậy.

George duỗi móng vuốt mèo ấn vào giữa trán Laxus, đang chuẩn bị thi triển bùa trị thương thì đột nhiên phát hiện ra điều gì đó, mắt đảo một vòng, cố ý lộ ra vẻ kinh ngạc tột độ.

"Chết rồi, hình như vừa rồi tôi dùng sức quá mạnh, ngũ tạng lục phủ của cậu ấy đều bị thiêu hủy rồi, e rằng..." "Cái gì!" Nghe lời của George, sắc mặt mọi người lập tức đại biến.

Makarov càng đỏ hoe mắt, ôm đầu Laxus nước mắt cứ thế tuôn rơi.

"Laxus, cháu phải cố gắng lên, ông sẽ không để cháu chết đâu, ông đưa cháu đi tìm bà Porlyusica, bà ấy nhất định có thể cứu cháu!

Đều tại ông, ông không nên giấu cháu, đáng lẽ phải nói cho cháu

biết sự thật về ba của cháu sớm hơn, đều là ông hại cháu." Đôi mắt của các ma đạo sĩ Fairy Tail cũng lập tức đỏ hoe.

Lúc này, ma trượng trong tay George đột nhiên sáng lên ánh sáng xanh, vết bỏng trên người Laxus lành lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Tôi đùa thôi, vết thương của cậu ấy không nghiêm trọng đến vậy đâu." Hóa ra vừa rồi khi móng vuốt mèo đặt lên trán Laxus, hắn phát hiện não của Laxus vẫn còn tỉnh táo, không mở mắt có thể là vì bị George đánh bại, lý tưởng kiên trì bao năm sụp đổ, đang trong trạng thái không thể đối mặt.

Vì vậy hắn mới bày ra trò này, để Laxus thấy được tình cảm của Makarov và mọi người dành cho mình.

"Ông ơi, là cháu sai rồi!" Lúc này, Laxus cũng mở mắt, đôi mắt đỏ hoe, ngấn lệ.

Chương 251

"Thằng nhóc hư hỏng này..." Makarov nhìn Laxus tỉnh lại, nước mắt càng không ngừng tuôn rơi.

Mirajane lại bay lên không trung, cầm loa ma thuật tuyên bố: "Quán quân của Đại hội Ma thuật lần này, hội trưởng tiếp theo của Fairy Tail chúng ta, chính là mèo con George!" Các cư dân của thị trấn bên bờ lập tức bùng nổ những tiếng reo hò nhiệt liệt nhất.

Trận đấu vừa rồi thực sự quá đặc sắc, đặc biệt là ma thuật lửa ngút trời cuối cùng, càng khiến họ thực sự ý thức được sự mạnh mẽ của các ma đạo sĩ Fairy Tail.

Rất nhiều trẻ em địa phương và những đứa trẻ được cha mẹ từ nơi khác đưa đến xem biểu diễn, vào thời khắc này đã gieo mầm ước mơ trở thành ma đạo sĩ trong tương lai, và gia nhập vào một hội ma đạo sĩ mạnh mẽ như Fairy Tail.

"Reparo." George vung tay, hòn đảo đã bắt đầu nứt vỡ vì trận chiến liền phục hồi lại như cũ.

Quán quân đã có, tiếp theo là tranh đoạt á quân và quý quân.

Tuy nhiên, điều khiến George không ngờ tới là, cuối cùng theo quy tắc thi đấu, ma đạo sĩ giành được á quân lại là Lucy.

Vì Erza trong trận chiến với Laxus đã cạn kiệt ma lực và bị thương nặng hôn mê, nên không thể tiếp tục tham gia tranh giành á quân và quý quân, Lucy trực tiếp tiến vào top ba.

Mà sau khi Laxus và George kết thúc trận đấu, cũng không còn sức để tiếp tục chiến đấu với Lucy, hắn cũng không muốn chiến đấu với đồng đội nữa.

Lucy không đánh mà thắng, tiến vào vị trí á quân.

Vì vậy, quán quân của Đại hội Ma thuật lần này là George, á quân là Lucy, quý quân là Laxus.

"Gia hỏa này, không lẽ mới là nhân vật chính thực sự của thế giới này sao?" Trở về hội, nhìn Lucy đang nhảy cẫng lên vì nhận được giải thưởng cao nhất hai mươi vạn, George không khỏi vuốt râu.

Hắn biết mỗi thế giới chắc chắn sẽ có một nhân vật chính, và vận may của nhân vật chính thường rất tốt.

Trước đây hắn nghĩ có thể là một trong số Natsu, Gray, Erza và Laxus, bây giờ hắn lại cảm thấy Lucy giống hơn.

"Có hai việc muốn thông báo với mọi người." Makarov sau khi nói chuyện với Laxus xong, từ trên lầu đi xuống, thông báo với mọi người trong đại sảnh: "Thứ nhất, George chuẩn bị nhận nhiệm vụ trăm năm, sau khi nhiệm vụ kết thúc trở về, sẽ tiếp nhận chức vị hội trưởng, tôi cũng có thể nghỉ hưu rồi." "Nhiệm vụ trăm năm, là nhiệm vụ trăm năm mà Gildarts đã nhận ba năm trước và chưa ai hoàn thành sao?" Nghe tin George nhận nhiệm vụ trăm năm, các ma đạo sĩ bắt đầu bàn tán.

Nhưng họ cũng không quá lo lắng cho George, dù sao trong trận đấu vừa rồi, George đã chiến thắng Laxus với sức mạnh áp đảo, thậm chí còn chưa sử dụng đến ma thuật Khổng lồ hóa đã đánh bại Freed.

Nhiệm vụ trăm năm tuy chưa ai hoàn thành, nhưng họ có niềm tin vào George.

"Thứ hai, do Laxus có ý định dùng Lôi Điện Cung tấn công thị trấn và đồng đội trong hội, với danh nghĩa hội trưởng, ta quyết định trục xuất cậu ta khỏi hội!" Makarov tiếp tục nói, ánh mắt có chút cô đơn.

Laxus bên cạnh cúi đầu, rõ ràng đã chấp nhận quyết định này.

“Cái gì, hội trưởng, không cần thiết phải vậy đâu.” “Laxus chỉ đùa với chúng ta thôi mà.” “Trục xuất khỏi hội thì nghiêm trọng quá.” Mọi người lần lượt xin tha cho Laxus, nhưng Makarov rõ ràng đã có quyết định trong lòng.

Lúc này George lên tiếng.

“Thế này đi, hội trưởng đã quyết định rồi, vậy thì chúng ta cũng tuân thủ quyết định của hội trưởng.

Nhưng không sao, đợi tôi hoàn thành nhiệm vụ trăm năm trở về, tôi sẽ là hội trưởng.

Và quyết định đầu tiên khi tôi trở thành hội trưởng, chính là phê chuẩn cho Laxus gia nhập lại hội.” Laxus tuyệt đối đã có thực lực của Thập Thánh, một ma đạo sĩ cấp bậc này, hắn sẽ không để hội trưởng thực sự trục xuất khỏi hội.

“Đến lúc đó cậu là hội trưởng, tự nhiên cậu nói là được.” Makarov nhìn George, giọng điệu vừa có chút bất đắc dĩ, vừa có chút cảm động.

Trong lòng ông tự nhiên cũng không muốn trục xuất Laxus, nhưng đây là quyết định mà ông với tư cách là hội trưởng phải làm, còn George lại khéo léo tìm ra một phương pháp vẹn cả đôi đường.

Bên kia, Laxus đột ngột ngẩng đầu nhìn George, thì thầm một câu: “Cảm ơn.” Mọi người thấy vậy lại quay trở lại không khí vui vẻ.

“Mọi người chuẩn bị cho buổi diễu hành ma thuật tối nay đi, George, theo ta xuống tầng hầm một chuyến.” Makarov vẫy tay, dẫn George đi về phía tầng hầm.

“Vì cậu sẽ là hội trưởng tương lai, cũng nên để cậu biết một vài bí mật mà chỉ hội trưởng mới biết.” “Nơi này chắc chắn là nơi cất giữ Tam Đại Ma Pháp của Tiên Tộc.” George thấy Makarov dẫn mình đến

cánh cửa bị phong ấn dưới tầng hầm, trong lòng lập tức hiểu ra.

Từ sớm hắn đã cảm thấy thứ bên trong phong ấn mạnh mẽ này, chắc chắn là những ma thuật mạnh nhất của hội. .....

"Giải!" Đứng trước cánh cửa bị phong ấn, Makarov sử dụng một ma thuật giải phong đặc biệt, gỡ bỏ phong ấn phức tạp và mạnh mẽ trên cánh cửa.

"Hội Fairy Tail của chúng ta, tồn tại một bí mật cực kỳ quan trọng, bí mật này chỉ có hội trưởng mới có thể biết, và nó liên quan đến sự an nguy của cả thế giới.

Năm xưa Ivan chính vì đã lừa ta để lấy được một phần thông tin về bí mật này, muốn dùng nó để hợp tác với các hội hắc ám thống trị cả đại lục, mới bị ta trục xuất khỏi hội." "Liên quan đến sự an nguy của cả thế giới!" George sững sờ, xem ra hắn đã đoán sai, căn phòng bí mật bị phong ấn này không phải là nơi cất giữ Tam Đại Ma Pháp của Fairy Tail, mà là thứ còn quan trọng hơn.

Tam Đại Ma Pháp tuy mạnh mẽ, nhưng cũng không đến mức ảnh hưởng đến sự an nguy của cả thế giới.

Đồng thời, điều đó cũng khơi dậy sự tò mò mãnh liệt của hắn.

"Vào đây với ta!" Makarov dẫn George vào mật thất, đến trước một viên pha lê khổng lồ, chỉ vào nó và nói: "Đây chính là bí mật lớn nhất của hội Fairy Tail chúng ta, Fairy Heart, cũng được gọi là Lumen Histoire và Thần Thoại Ánh Sáng." "Hả?" George nhìn viên pha lê trước mặt, vẻ mặt kinh ngạc.

Bởi vì đó không phải là một viên pha lê bình thường, cũng không có trái tim nào cả, mà bên trong nó phong ấn một cô bé không mặc quần áo, không biết sống chết ra sao.

Nhưng ngay giây tiếp theo, khi cảm giác của hắn xâm nhập vào

viên pha lê, sắc mặt hắn lại đại biến: "Ma lực thật mạnh!" Hắn cảm nhận được một luồng ma lực khổng lồ từ viên pha lê và cô bé bị phong ấn, vượt xa hắn hiện tại, cũng như tất cả các ma đạo sĩ mà hắn từng gặp.

"Cô ấy là ai, một tiên nữ sao?" "Không phải tiên nữ, cô ấy là hội trưởng đệ nhất đã sáng lập ra hội Fairy Tail của chúng ta, Mavis Vermilion." Makarov giải thích sơ lược tình hình cho George.

Vào thời kỳ thịnh vượng nhất của hội Fairy Tail, hội trưởng đệ nhất Mavis đột nhiên truyền lại chức vị cho hội trưởng đệ nhị, rồi biến mất.

Sau đó một ngày, hội trưởng đệ nhị phát hiện ra thi thể của hội trưởng đệ nhất ở cổng hội.

Cũng không thể coi là thi thể, vì tuy tim đã ngừng đập, nhưng ma lực khổng lồ vẫn còn vận chuyển, giống như một người sống dở chết dở.

Thế là hội trưởng đệ nhị đặt hội trưởng đệ nhất vào một viên Lacrima, bắt đầu nghiên cứu trong suốt ba mươi năm.

Ông đã sử dụng đủ loại thí nghiệm và ma thuật, cố gắng hồi sinh hội trưởng đệ nhất, nhưng kết quả đều thất bại.

Nhưng, lại bất ngờ do sự dung hợp của các loại ma thuật kỳ quái, một cách tình cờ đã khiến cho cơ thể của hội trưởng đệ nhất sở hữu ma lực vô hạn.

Giống như Pháo Ma Đạo Tập Trung Etherion mà Hội đồng Ma thuật phải tích lũy nhiều năm mới bắn được một lần, nếu dùng cơ thể của hội trưởng đệ nhất làm nguồn ma lực thì có thể bắn thoải mái.

Nếu để kẻ có ý đồ xấu lấy được cơ thể của hội trưởng đệ nhất, thì lợi dụng ma lực vô hạn khổng lồ đó, có khả năng sẽ hủy diệt cả

thế giới.

Vì vậy, hội Fairy Tail cũng gánh vác trọng trách bảo vệ cơ thể của hội trưởng đệ nhất và bảo vệ thế giới.

“Xem ra thế giới này quả thật là núi cao còn có núi cao hơn!” Nghe xong lời giải thích của Makarov, George cũng không khỏi cảm thán.

Hắn cũng có ma lực vô hạn, nhưng ma lực vô hạn của hắn và của cơ thể hội trưởng đệ nhất không cùng đẳng cấp.

Nếu để hắn nạp ma lực cho Etherion, e rằng hắn phải nạp không ngừng nghỉ mấy năm mới đủ để bắn một lần.

Trong khi đó, cơ thể của hội trưởng đệ nhất lại có thể hoàn thành trong nháy mắt, đó chính là sự khác biệt.

Hơn nữa, từ câu chuyện này, hắn không chỉ nghe được nguồn gốc của Fairy Heart, mà còn nhận ra các ma đạo sĩ của thế giới này, có thể còn mạnh hơn nhận thức hiện tại của hắn.

Hội trưởng đệ nhất trông nhỏ như vậy, lại có thể tạo ra Tam Đại Ma Pháp, thiên phú này quả thực đáng sợ.

Quan trọng là một hội trưởng đệ nhất mạnh như vậy, ra ngoài cũng có thể bị người ta đánh thành người thực vật, có thể thấy thế giới này ẩn giấu không ít ma đạo sĩ mạnh hơn.

Cảm giác ưu việt sau khi đánh bại Laxus cũng lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Chương 252

“Bí mật này cậu biết là được rồi, đến đây.” Makarov dẫn George đến trước một cái tủ trong mật thất, lấy ra ba cuốn sách ma thuật đưa cho George.

“Đây chính là Tam Đại Ma Pháp của Fairy Tail chúng ta, Fairy Law, Fairy Glitter và Fairy Sphere.

Ta chỉ học được Fairy Law, trước khi cậu lên đường, ta sẽ cố gắng nói cho cậu biết tất cả những điểm chính liên quan, còn hai ma thuật kia, thì cần cậu tự mình từ từ nghiên cứu.” Nhìn ba cuốn sách ma thuật dày cộp, George kìm nén sự kích động trong lòng, nghiêm túc gật đầu.

Nghiên cứu, hắn nhất định phải nghiên cứu, ma thuật mạnh mẽ như vậy, hắn sẵn sàng dành rất nhiều thời gian để nghiên cứu.

Thú thực, nếu không phải vì việc biến hình Hóa Thú Sư ở thế giới Harry Potter phải hoàn thành trong vòng hai tháng, hắn đã muốn không qua Lục địa phương Bắc vội, mà học xong Tam Đại Ma Pháp rồi mới tính.

Nhận được ba cuốn sách siêu ma thuật, lại học được từ Makarov cách mở và đóng phong ấn của mật thất, George không đi lên nữa, mà chuyên tâm ghi nhớ sách ma thuật trong thư viện.

Bản gốc của ba cuốn sách siêu ma thuật này, hắn chắc chắn không thể mang đi, trước khi rời đi làm nhiệm vụ trăm năm, phải ghi nhớ hết.

Nhưng điều này cũng không làm khó được hắn, lấy ra Kính Tật Phong, tập trung toàn bộ bộ não của các phân thân vào đây cùng vận hành, chưa đầy một giờ, hắn đã ghi nhớ toàn bộ nội dung của ba cuốn

sách ma thuật vào trong đầu.

"Đúng là không hổ danh Tam Đại Ma Pháp!" Trong Tam Đại Ma Pháp của Fairy Tail, ma thuật dễ học nhất là Fairy Law, có nền tảng về ma thuật ánh sáng là có thể học, uy lực vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng có một khuyết điểm chí mạng.

Đó là sau khi sử dụng sẽ tiêu hao sinh mệnh lực và tuổi thọ, kẻ địch càng mạnh, số lượng càng nhiều, tiêu hao càng lớn.

Tuổi thọ thì hắn không quan tâm, đã có được sự trường sinh, hắn có vô hạn tuổi thọ để tiêu hao.

Còn sinh mệnh lực, cơ thể hắn có sự gia trì từ thể chất của nhiều phân thân, lại dung hợp Long Tinh của hai thế giới, chỉ cần không bị hao cạn một lần, chắc chắn có thể hồi phục lại.

Nếu có thể dung hợp thêm Long Tinh của thế giới này, thì càng có thể tiêu hao nhiều hơn.

Thực ra so với sự mạnh mẽ của ma thuật, đây cũng không phải là khuyết điểm gì lớn, vì đối phó với kẻ địch có thực lực tương đương, sự tiêu hao sinh mệnh lực không lớn lắm.

Hai siêu ma thuật sau có độ khó học tập cực cao, nhưng cũng khiến George sáng mắt.

Fairy Glitter, uy lực không kém Fairy Law, có thể thu thập ánh sáng của mặt trời, mặt trăng và các vì sao rồi cô đọng lại, trở thành một luồng ánh sáng vô tình từ trên trời giáng xuống, tiêu diệt mọi kẻ thù.

Ma thuật này không có nhược điểm tiêu hao tuổi thọ và sinh mệnh lực, nhưng muốn học được rất khó.

Đầu tiên, phải có trình độ ma thuật ánh sáng cực cao, cao đến mức nào, đến mức như Makarov cũng chưa học được, có thể tưởng tượng

được là cao đến đâu.

George muốn học được, trình độ ma thuật ánh sáng ít nhất phải vượt qua Makarov.

Thứ hai, phải có ma lực đủ mạnh, ít nhất là ma lực cấp Thập Thánh, điểm này hắn hiện đã đạt được.

Cuối cùng, phải có khả năng kiểm soát ma thuật cực cao, nếu không sẽ giống như đứa trẻ cầm súng, uy lực không nhỏ, nhưng rất khó bắn trúng người. .....

Siêu ma thuật thứ ba, Fairy Sphere, là thứ khiến George bất ngờ nhất.

Bởi vì đây lại là một ma pháp thời gian, thông qua việc ngưng đọng thời gian xung quanh mình để đạt được hiệu quả phòng ngự tuyệt đối.

Xem ra Makarov không học được cũng rất bình thường, không nói đến ma pháp thời gian vốn là một trong những loại ma thuật khó học nhất, mà cho dù muốn học cũng không có nền tảng.

Ma pháp thời gian ở thế giới này đã thuộc về ma thuật thất truyền, không tìm thấy kiến thức ma thuật liên quan.

Căn bản không có gì để tham khảo.

Nhưng đối với hắn mà nói, cũng không phải là không có cơ hội.

Dù sao thế giới Harry Potter cũng có không ít ma pháp thời gian, và hắn cũng đang nghiên cứu ma pháp thời gian, có nền tảng về phương diện này.

Hơn nữa, nếu sau này có thêm các thế giới khác xuất hiện, cũng có khả năng sẽ xuất hiện một số kiến thức mới liên quan đến ma pháp thời gian.

“George, George, buổi diễu hành ma thuật sắp bắt đầu rồi!” Vào mười giờ tối, George được Mirajane gọi rời khỏi thư viện dưới lòng đất.

Trước cửa hội, mọi người đã chuẩn bị xong xuôi, Makarov mặc bộ đồ hề ngộ nghĩnh nhìn George cười nói: “Cậu với tư cách là hội trưởng kế nhiệm sẽ dẫn đầu đi phía trước, lão hội trưởng này sẽ đi sau yểm trợ cho cậu, chúng ta đi một vòng quanh toàn bộ thành phố Magnolia là kết thúc.” “Hiểu rồi.” Toàn thân George lóe lên ánh điện: “Lôi Cự Nhân!” Lôi Cự Nhân cao hơn hai trăm mét trỗi dậy, cơ thể George lớn lên đứng trên đỉnh đầu Lôi Cự Nhân, móng vuốt mèo vung lên: “Buổi diễu hành ma thuật của Fairy Tail, bây giờ bắt đầu!” “Xuất phát!” Mọi người đồng thanh hoan hô, điều khiển đoàn xe biểu diễn theo sát George, di chuyển về phía con đường chính của thành phố Magnolia.

Các cư dân và du khách ngoại lai của thị trấn đã chờ đợi từ lâu.

Khi họ nhìn thấy Lôi Cự Nhân cao hai trăm mét và George ở trên, ai nấy đều phấn khích la lớn, cảnh tượng quả thực quá chấn động.

Vô số pháo hoa bay lên trên bầu trời thành phố, các ma đạo sĩ trong đoàn xe đều thể hiện tài năng, góp phần tạo nên màu sắc cho buổi diễu hành.

Những lá bài ma thuật lộng lẫy của Cana bay lượn trên không trung, ngọn lửa màu tím của Macao và những vòng khói của Wakaba vẽ ra những hình trái tim trên không.

Levy, Lucy và Evergreen nhảy múa vui vẻ trên sân khấu cao của đoàn xe, Erza thay một bộ áo giáp xinh đẹp, điều khiển vũ khí ma thuật bay lượn trên trời.

Gray tạo ra một lâu đài băng, Juvia điều khiển nước vẽ ra biểu tượng Fairy Tail phía sau lâu đài, Natsu phun lửa nổ tung trên không.

Toàn bộ thành phố được bao quanh bởi đủ loại ma thuật lộng lẫy, một cảnh tượng đẹp đẽ và mộng ảo.

Hai ngày sau, George tạm biệt mọi người trong hội, lên đường đến Lục địa phương Bắc để nhận nhiệm vụ trăm năm.

Nhiệm vụ trăm năm cụ thể là gì, Makarov cũng không biết, chỉ biết người ban hành là hội ma đạo sĩ cổ xưa nhất ở lục địa phía bắc, Magia Dragon, và nhiệm vụ chủ yếu liên quan đến rồng.

"Nhanh lên, toàn tốc tiến lên!" Sau khi giang rộng đôi cánh bay lên không trung, George tăng tốc hết cỡ, bay về hướng Lục địa phương Bắc.

Đi thuyền bình thường đến Lục địa phương Bắc cần khoảng hơn một tháng, hắn không có nhiều thời gian để lãng phí trên thuyền như vậy.

Hắn phải lấy được một viên Long Tinh trong vòng hai tháng, dung hợp ưu điểm của rồng từ ba thế giới, như vậy khi biến hình Hóa Thú Sư, mới có thể có được thân thể rồng phù hợp nhất.

Cứ như vậy, sau ba ngày bay không ngừng nghỉ trên biển, hắn cuối cùng cũng nhìn thấy Lục địa phương Bắc.

"Phong cảnh của các lục địa khác nhau quả thực rất khác biệt." Hạ cánh bên bờ biển, ăn chút gì đó và nghỉ ngơi một lát, nhìn những con cá có cánh trên trời và đủ loại sinh vật, thực vật kỳ lạ trên đất liền, George cũng không khỏi cảm thán.

"Vẫn là nên tìm Gildarts trước rồi tính." Hắn không đến Magia Dragon nhận nhiệm vụ trăm năm ngay lập tức, mà trước tiên sử dụng bùa truy tung để tìm vị trí của Gildarts.

Khi còn ở trong hội, hắn đã dùng bùa truy tung lên Gildarts, gián tiếp xác nhận rằng Gildarts chưa chết.

Thông thường, một khi mục tiêu muốn truy tung đã chết, bùa truy tung sẽ không thể tìm thấy nữa.

Vì vậy sau khi sử dụng bùa truy tung, nếu không có hiệu quả, thì khả năng cao là đã chết hoặc bị phong ấn, cũng có thể kẻ địch đã nhận ra và che giấu.

Còn nếu hiển thị bình thường, ít nhất có thể chắc chắn một trăm phần trăm đối tượng truy tung còn sống.

Cũng chính vì vậy, hắn mới thực sự quyết định đến nhận nhiệm vụ trăm năm, tìm kiếm manh mối về rồng.

Nếu không, nếu ngay cả Gildarts có thực lực vượt qua Makarov cũng chết trong nhiệm vụ, hắn sẽ phải cân nhắc xem có nên mạo hiểm đến Lục địa phương Bắc hay không.

Tại sao không đến Magia Dragon trực tiếp, mà lại tìm Gildarts trước?

Đó tự nhiên là vì hắn khá cẩn thận.

Gildarts ba năm không hoàn thành nhiệm vụ, cho thấy độ khó của nhiệm vụ rất cao, và hắn hoàn toàn không biết gì về hội ma đạo sĩ cổ xưa nhất Magia Dragon này.

Thay vì đi nhận nhiệm vụ một cách mù mờ, không bằng tìm Gildarts để hiểu rõ tình hình đại khái rồi mới đi.

Chương 253

Dù sao với tốc độ của hắn, có bùa truy tung, trong vòng một ngày tuyệt đối có thể tìm thấy Gildarts.

"Direcappears Gildarts Clive!" Theo một mũi tên màu vàng xuất hiện, George lại giang rộng đôi cánh bay đi.

Bay trên không trung, nhìn xuống phong cảnh của Lục địa phương Bắc, nơi đây cũng có rất nhiều thị trấn, cảm giác trình độ văn minh ma thuật cũng tương tự như Lục địa phương Đông, chỉ là các tuyến đường xe lửa không được phủ sóng toàn diện như ở Lục địa phương Đông, chỉ có vài tuyến đường tồn tại.

Năm giờ sau, trong một dãy núi hoang vắng, George đang bay theo mũi tên màu vàng, đột nhiên phanh gấp dừng lại, kinh ngạc nhìn về phía trước và kêu lên: "Là rồng!!!" Đúng vậy, lúc này hắn đang nhìn thấy trên bầu trời phía trước, một con hắc long khổng lồ đang lượn vòng.

Hơi thở của con hắc long đó vô cùng đáng sợ, đáng sợ đến mức ngay cả với thực lực hiện tại của hắn khi đối mặt với đối phương, cơ thể cũng không khỏi có chút run rẩy, trực giác mách bảo hắn.

Nếu hắn chiến đấu với con hắc long đó, khả năng cao sẽ bị đánh chết một cách tàn nhẫn.

"Rồng của thế giới này đều mạnh như vậy sao?" Hắn đã nghĩ đến việc Lục địa phương Bắc có thể có rồng sống, tuy sự tồn tại của rồng đã là truyền thuyết, nhưng cả Natsu và Gajeel đều được rồng nuôi lớn, truyền thụ Sát Long Ma Pháp.

Chỉ là hắn không ngờ, rồng của thế giới này lại mạnh đến mức này.

Về thực lực tổng hợp, hắn tuyệt đối là cấp Thập Thánh, hơn nữa còn là ma đạo sĩ đỉnh cao trong số Thập Thánh.

Theo phán đoán của Makarov, thực lực của hắn hẳn đã đạt đến trình độ Tứ Thiên Vương của Lục địa phương Đông.

Nhưng đối mặt với con rồng phía trước, hắn đã cảm thấy không có chút cơ hội chiến thắng nào.

Ngay cả ma long của Trung Địa và Sauron cũng chưa từng cho hắn cảm giác nguy hiểm lớn đến vậy.

"Xem ra muốn giết rồng luyện chế Long Tinh, không dễ dàng như vậy a." George lập tức thu liễm toàn bộ hơi thở trên người, sau đó dùng Bùa Huyễn Thân để tàng hình, đề phòng bị đối phương phát hiện.

Đồng thời sẵn sàng dùng Phép Độn thổ để trốn thoát bất cứ lúc nào.

"Phá Tà Hiển Chính - Nhất Thiên!" Và ngay lúc này, hắn đột nhiên nghe thấy một tiếng gầm giận dữ, nhìn thấy một người đàn ông trung niên có mái tóc màu cam, đứng trên một ngọn đồi nhỏ bay lên trời, tung một cú đấm về phía con hắc long.

"Ma lực thật mạnh, gã này là Gildarts!" Theo lời miêu tả của Makarov, George biết ma pháp mà Gildarts sử dụng là một loại Siêu Ma Pháp thượng cấp tên là "Crush".

Nó có thể phá vỡ liên kết giữa các nguyên tử của vật chất mà nó tiếp xúc, nghiền nát chúng ngay lập tức.

Nếu dùng lên sinh vật, hiệu quả sẽ tùy theo ý muốn của người thi triển, có thể biến đối phương thành tro bụi tại chỗ hoặc chia thành hàng trăm phân thân nhỏ.

Uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Vì ma pháp Crush của anh ta sẽ vô thức phá hủy các công trình xung quanh, bản thân lại khá đoảng, nên thường xuyên vô ý làm hư hại nhà cửa ở thị trấn Magnolia.

Vì thế, mỗi lần anh ta trở về, thị trấn đều sẽ chuyển đường phố sang "Chế độ Gildarts".

Và người đàn ông đang chiến đấu với Hắc Long trên ngọn đồi phía trước, bất kể là tuổi tác, ngoại hình, ma lực hay ma pháp, đều giống hệt miêu tả của Makarov, hướng mũi tên của Bùa Truy Tìm cũng không sai.

Cho nên đương nhiên đó là Gildarts mà cậu đang tìm.

"Cái gì!" Thế nhưng cảnh tượng tiếp theo lại khiến cậu kinh ngạc đến mức tròng mắt sắp lồi ra ngoài.

Trước đây trong Đại hội Ma thuật, toàn là cậu làm mọi người rớt cằm, bây giờ đến lượt cậu bị con Hắc Long kia làm cho rớt cằm.

Bởi vì cú đấm mà ngay cả cậu cũng cảm nhận được uy lực cực kỳ mạnh mẽ của Gildarts, khi đánh trúng người Hắc Long lại không hề gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Ngược lại, Hắc Long vung một vuốt, cánh tay trái và chân trái của Gildarts đồng loạt bị chặt đứt.

"Nhân loại, nể tình ngươi cũng có chút thực lực, khiến bản vương không quá nhàm chán, lần này bản vương không giết ngươi." Hắc Long gầm lên vài tiếng với Gildarts đang trọng thương rơi xuống đất, không tiếp tục truy sát mà vỗ cánh quay đầu bay đi.

Nó đến đây là để tìm mấy con rồng đã bỏ trốn, tiếc là mấy con rồng đó lẩn trốn quá kỹ, tìm mãi không thấy.

Nhưng gặp được một con người thực lực cũng tàm tạm để giải khuây một chút, tâm trạng cũng tốt lên đôi phần.

Bây giờ nó định về lại hang ổ dưới biển ngủ một giấc, đợi khi tỉnh lại sẽ tiếp tục đi tìm mấy con rồng đang lẩn trốn kia, nó nhất định phải giết sạch tất cả rồng trên thế giới này.

"Nếu rồng ở thế giới này đều mạnh như vậy, sao lại bị diệt chủng, thậm chí còn bị giết để chế tạo thành Long Thủy Tinh?

Chắc chắn có bí mật gì đó mình chưa biết." Thấy Hắc Long rời đi, George tăng tốc lao đến bên cạnh Gildarts, nhặt cánh tay và cái chân bị chặt đứt lên, nhanh chóng ấn chúng về vị trí cũ, sau đó thi triển ma pháp trị liệu.

"Episkey!" Ma pháp trị liệu của thế giới Harry Potter hiệu quả vẫn rất mạnh.

Tuy không thể tái tạo chi đã mất, nhưng việc nối lại chi bị đứt rời cũng không quá khó.

Thực ra, tái tạo chi cũng không phải là hoàn toàn không thể, chỉ cần vết thương không phải do ma pháp hắc ám gây ra như trường hợp của Moody, thì phối hợp với độc dược cao cấp cũng có thể mọc lại được.

"Ma pháp trị liệu, Happy, cậu học được loại ma pháp thất lạc này từ khi nào thế?

Với lại lông của cậu không phải màu xanh sao?" Gildarts sau khi được nối lại tay chân, nhìn George với hình xăm Fairy Tail sau lưng, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

George thu lại ma pháp rồi đáp: "Anh là Gildarts phải không?

Tôi không phải Happy, tôi tên là George, mới gia nhập hội Fairy Tail được một năm.

Anh thử cử động tay chân xem có vấn đề gì không." "Hoàn toàn không vấn đề, cảm giác như chưa từng bị thương vậy, cảm ơn cậu,

George!” Gildarts cẩn thận quan sát George, phát hiện tuy George và Happy rất giống nhau nhưng vẫn có một vài khác biệt về ngoại hình, đặc biệt là ánh mắt và thần thái.

“Phải rồi, sao cậu lại đến Lục địa phương Bắc?

Hội có chuyện gì à, hội trưởng bảo cậu đến tìm tôi sao?” “Không phải, tôi cũng giống anh, đến Lục địa phương Bắc để nhận nhiệm vụ trăm năm.” George lắc đầu: “Bên anh tình hình thế nào?

Con Hắc Long vừa rồi chính là đối tượng của nhiệm vụ trăm năm à?” “Cậu?

Nhiệm vụ trăm năm?

Hội trưởng đồng ý rồi sao?” Nghe lời George, Gildarts sững người.

Do ấn tượng ban đầu nhầm với Happy, trong mắt Gildarts, thực lực của George và Happy chắc cũng tương đương, chỉ là biết dùng thêm ma pháp trị liệu thất lạc mà thôi.

Mà với mức độ nguy hiểm của nhiệm vụ trăm năm, không phải cấp S trở lên thì không có tư cách tham gia.

Vì vậy anh ta mới có chút không tin.

Anh ta hơi nghi ngờ, liệu có phải George chưa được hội trưởng đồng ý mà tự mình lén lút đến nhận nhiệm vụ không.

“Yên tâm đi, hội trưởng đã đồng ý rồi, và cũng đừng coi thường tôi, thực lực của tôi cũng không tệ đâu.” George lấy ra một đồng xu, giơ tay bắn một phát Pháo Điện Từ về phía ngọn đồi bên cạnh, tức thì bắn thủng một cái lỗ lớn trên ngọn đồi.

Lúc này Gildarts mới tin rằng George thật sự được hội trưởng đồng ý mới đến nhận nhiệm vụ trăm năm.

Anh ta có chút ngượng ngùng gãi đầu: “Nhiệm vụ trăm năm đúng là có liên quan đến rồng, nhưng con Hắc Long đó không phải mục tiêu nhiệm vụ của tôi, là hôm nay tình cờ gặp phải thôi.

Mục tiêu của tôi là năm con rồng khác.

Chúng được gọi là Ngũ Thần Long, mấy trăm năm trước đã đến Lục địa phương Bắc và liên tục gây rối.

Tìm và phong ấn hoặc giết chết chúng chính là nội dung của nhiệm vụ trăm năm.

Chỉ là tôi đã tìm kiếm ở lục địa này ba năm rồi mà vẫn không tìm thấy tung tích của năm con rồng đó.

Chương 254

Nhưng nếu năm con rồng đó cũng mạnh như con Hắc Long này, tôi nghĩ chúng ta nên từ bỏ nhiệm vụ mà quay về hội thôi." Hội trưởng Elefseria của Magia Dragon khi công bố nhiệm vụ trăm năm chỉ nói rõ nội dung, chứ không đưa ra bất kỳ manh mối nào về vị trí của năm con rồng.

Mấy năm nay không biết vì sao Ngũ Thần Long đều lẩn trốn.

Vì vậy ba năm qua anh ta đã đi qua các thành phố lớn ở Lục địa phương Bắc, dò hỏi manh mối về Ngũ Thần Long nhưng không thu được gì.

Đương nhiên, việc này cũng có liên quan đến việc bản thân anh ta khá lơ đãng, thường xuyên đi lạc đường, phần lớn thời gian đều đi vòng vòng trong rừng và núi.

Hôm nay anh ta cũng bị lạc trong ngọn núi lớn này, rồi vô tình gặp phải con Hắc Long kia, bị nó trêu đùa đánh cho một trận.

Nếu không phải George xuất hiện, anh ta đã trọng thương tàn tật, nửa đời còn lại chỉ có thể dựa vào chi giả ma pháp để sinh hoạt và chiến đấu.

Vì vậy nội tâm vô cùng cảm kích.

"Giữa rồng với rồng chắc chắn cũng có chênh lệch thực lực, con Hắc Long kia có lẽ cũng là kẻ mạnh trong Long tộc." George nghĩ đến God Serena, người đứng đầu Tứ Thiên Vương ở Lục địa phía Đông, trong cơ thể có đến tám viên Long Thủy Tinh.

Nếu tất cả các con rồng đều mạnh như con Hắc Long gặp hôm nay, cậu không tin God Serena có thể giết được tám con rồng.

Còn có viên Long Thủy Tinh của Laxus cũng là do Ivan mua từ Lục địa phương Bắc, chứng tỏ ở Lục địa phương Bắc cũng có ma đạo sĩ có thể giết rồng.

Vì thế cậu đoán, Long tộc ở thế giới này rất mạnh, nhưng cũng giống như ma đạo sĩ của loài người, có sự chênh lệch về thực lực.

"Tôi định đến Magia Dragon gặp vị hội trưởng đó để tìm hiểu kỹ hơn về thông tin của loài rồng, sau đó mới quyết định có nhận nhiệm vụ hay không.

Nếu anh quyết định từ bỏ nhiệm vụ, có thể trở về hội trước." Sau khi biết được toàn bộ thông tin về nhiệm vụ trăm năm từ Gildarts, George không có ý định từ bỏ dễ dàng như vậy.

Rồng ở thế giới này càng mạnh, chứng tỏ tiềm năng sau khi dung hợp Long Thủy Tinh càng lớn, có lẽ đây không phải là chuyện xấu.

"Vậy tôi đi cùng cậu!" Gildarts suy nghĩ một lúc rồi đưa ra quyết định.

Vốn dĩ sau khi chứng kiến thực lực của Hắc Long, anh ta đã hoàn toàn mất hết tự tin vào nhiệm vụ phong ấn Ngũ Thần Long, định từ bỏ nhiệm vụ trăm năm để trở về hội.

Nhưng nếu George muốn thử một lần, anh ta vẫn sẵn lòng mạo hiểm đi cùng George, lỡ như George gặp nguy hiểm, anh ta còn có thể giúp đỡ chăm sóc một chút.

Đều là đồng đội trong hội, huống hồ vừa rồi cậu còn cứu anh ta, anh ta nói gì cũng không thể cứ thế rời đi được.

"Được, nếu thật sự quá khó, chúng ta sẽ cùng nhau về hội." George gật đầu.

Tuy Gildarts thua trong một chiêu dưới tay Hắc Long, nhưng thực lực không hề yếu, ít nhất cậu cảm thấy còn mạnh hơn Laxus.

Ngay cả khi cậu tự mình toàn lực ra tay, muốn đánh bại Gildarts cũng không dễ dàng.

Có một người giúp sức như vậy, đến lúc đó nếu tìm được một con rồng không quá mạnh, có lẽ hai người liên thủ thật sự có khả năng hạ gục được.

Còn về Ngũ Thần Long, cứ tìm hiểu rõ ràng rồi tính sau.

Mục đích của cậu không phải là thực sự muốn làm nhiệm vụ trăm năm phong ấn Ngũ Thần Long, mục đích của cậu là trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ.

Nếu không cần chiến đấu, có thể mua được một viên Long Thủy Tinh như Ivan, cậu đương nhiên cũng rất sẵn lòng không đi mạo hiểm.

Thật sự muốn giết rồng, có thể đợi sau này mạnh hơn, trong lòng nắm chắc trăm phần trăm rồi quay lại.

Chủ yếu vẫn là ấn tượng mà con Hắc Long kia để lại cho cậu quá sâu sắc.

Một người một mèo nghỉ ngơi một lát rồi lập tức lên đường đến hội ma đạo Magia Dragon.

Vì George có thể bay nên họ không bị chậm trễ nhiều, đã đến được đích trước khi trời tối.

"Đó chính là Magia Dragon!" Gildarts chỉ vào một tòa thành bên dưới và nói.

Tòa thành đó trông có vẻ đã có lịch sử ít nhất trăm năm, trên tường đầy những vết nứt và rêu xanh, phía trên thành còn có một con rồng khổng lồ được tạc bằng đá.

"Nghe nói đây là hội ma đạo sĩ đầu tiên trên thế giới, nhưng các

ma đạo sĩ bên trong đều không còn nữa, chỉ có một lão ma đạo sĩ tên là Elefseria, cũng là người đã công bố nhiệm vụ trăm năm." Dưới sự giới thiệu của Gildarts, hai người đẩy cửa bước vào tòa thành.

"Chào mừng đến hội Magia Dragon, dũng sĩ thứ chín mươi chín, ta là hội trưởng...

Ngươi không phải là dũng sĩ thứ chín mươi tám từ ba năm trước sao?

Lâu như vậy không có tin tức, ta còn tưởng ngươi chết rồi." Vừa đến sảnh chính của tòa thành, một lão ma đạo sĩ mặc áo choàng pháp sư, tay cầm cây quyền trượng hình rồng, tức thì xuất hiện trước mặt Gildarts và George.

Vừa định tự giới thiệu thì dừng lại vì nhận ra Gildarts.

"Ma pháp không gian." Thấy lão ma đạo sĩ dịch chuyển tức thời xuất hiện trước mắt, George nhướng mày.

Thế giới này cũng có ma pháp không gian, nhưng độ khó học tập rất lớn, và khoảng cách dịch chuyển rất hạn chế, không xa bằng Phép Độn thổ.

Trước đây hội trưởng Jose của Phantom cũng biết sử dụng ma pháp dịch chuyển.

Cậu thực ra cũng có nghiên cứu, hy vọng có thể chiết xuất ưu điểm của ma pháp dịch chuyển ở thế giới này rồi dung hợp vào Phép Độn thổ.

Nhược điểm lớn nhất của Phép Độn thổ là khi sử dụng sẽ phát ra âm thanh giống như tiếng pháo, không có lợi cho chiến đấu.

"Nếu không phải tôi may mắn, suýt chút nữa đã chết thật rồi." Gildarts nghĩ lại cảnh chiến đấu với Hắc Long, lòng còn sợ hãi hít một hơi.

Elefseria thì mắt sáng lên: “Nói vậy, ngươi đã tìm thấy manh mối của Ngũ Thần Long rồi?” Những ma đạo sĩ đến làm nhiệm vụ trăm năm trước đây đều bị Ngũ Thần Long giết, nên ông ta vẫn không có manh mối nào về chúng, khiến cho những người đến sau cũng chỉ có thể mò mẫm như người mù, bắt đầu lại từ đầu.

Nếu vị ma đạo sĩ trước mắt này sống sót được từ tay Ngũ Thần Long, vậy ít nhất cũng coi như có chút manh mối.

Dù hiện tại chưa thành công, cứ từng bước tích lũy manh mối và thông tin như vậy, tương lai sẽ có ma đạo sĩ có thể dựa vào những manh mối và thông tin này để phong ấn Ngũ Thần Long.

“Không có, tôi không tìm thấy Ngũ Thần Long, mà là gặp phải một con Hắc Long, nó rất mạnh, tôi gần như không có sức phản kháng.

Nếu không phải nó không định giết tôi, tôi đã chết rồi.

Ngài không phải nói Ngũ Thần Long là những con rồng mạnh nhất ở Lục địa phương Bắc, cũng là tai họa lớn nhất sao?

Vậy có phải Ngũ Thần Long còn mạnh hơn cả con Hắc Long đó không?” Gildarts lắc đầu, hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Lúc này, nghe thấy lời của Gildarts, toàn thân Elefseria sững lại, trên mặt lộ vẻ không thể tin nổi.

“Không ngờ... không ngờ ngươi lại gặp phải nó, gặp phải nó mà không bị giết, xem ra vận may của ngươi thật sự rất tốt.” “Ngài biết con Hắc Long đó sao?” Gildarts và George đang đứng trên vai anh ta liếc nhìn nhau, rồi hỏi dồn Elefseria.

Elefseria cũng không giấu giếm, bắt đầu kể về con Hắc Long.

“Nó tên là Acnologia, hơn bốn trăm năm trước vốn là một ma đạo sĩ của loài người.

Sau khi quê hương bị rồng hủy diệt, để báo thù, hắn bắt đầu tu luyện Diệt Long Ma Pháp để đồ sát rồng.

Sau đó, hắn đã giết gần như tất cả các con rồng, bản thân cũng hóa thành một con Hắc Long đáng sợ, được loài người và những con rồng còn sống sót gọi là Long Vương, Hắc Dực của Tận Thế và Nguồn Gốc của Ác Quỷ.

Ngũ Thần Long và một bộ phận rồng chính là năm đó để tránh sự truy sát của Hắc Long mà từ Lục địa phía Đông trốn đến Lục địa phương Bắc.” “Mạnh...

Chương 255

đến vậy!" Nghe Elefseria giải thích, cả Gildarts và George đều trợn tròn mắt.

Giết gần như tất cả rồng trên thế giới, hóa ra sự biến mất của loài rồng có liên quan đến gã này, Diệt Long Ma Đạo Sĩ mạnh đến thế sao.

"Ngài nói hắn vốn là con người, là vì tu luyện Diệt Long Ma Pháp mà cuối cùng hóa thành rồng?" George cuối cùng không nhịn được lên tiếng hỏi.

Thấy George đột nhiên nói chuyện, Elefseria giật nảy mình.

"Ngươi là ai?" Ông ta tưởng George chỉ là con mèo cưng của Gildarts.

"Tôi chính là vị dũng sĩ thứ chín mươi chín mà ngài nói." George giải phóng ma lực mà mình đã thu liễm, tỏa ra khí thế cấp Thánh Thập.

"Một con mèo mà lại có ma lực mạnh như vậy!" Thấy George cũng là ma đạo sĩ định nhận nhiệm vụ trăm năm, Elefseria sau khi kinh ngạc liền tiếp tục giải thích: "Cái gọi là Diệt Long Ma Pháp, thực chất là một loại ma pháp cường hóa cao cấp đặc thù, do một ma đạo sĩ tên là Irene Belserion sáng tạo ra, có thể cường hóa sức mạnh của rồng lên người nhân loại, từ đó khiến con người có thể sử dụng sức mạnh của rồng.

Nếu sức mạnh này được khai phá đến cực hạn, sẽ có thể hoàn toàn hóa rồng.

Nhưng đối với loài người mà nói, đây không phải là chuyện tốt, vì hoàn toàn biến thành rồng sẽ mất đi vị giác và rất nhiều cảm giác của

con người, cũng sẽ mất đi niềm vui của giấc ngủ.

Dù có dùng ma pháp hóa thành hình người, cũng chỉ là có hình dạng bên ngoài của con người, bản chất vẫn là một con rồng." Nói đến đây, trên mặt Elefseria lộ ra một tia cay đắng.

"Giống như ta vậy." Chỉ thấy thân thể ông ta nhanh chóng phình to, trong nháy mắt đã hóa thành một con rồng khổng lồ với viên bảo thạch khảm trên trán.

"Chính vì muốn phong ấn Ngũ Thần Long, ta đã tự học ma pháp thư do Irene Belserion để lại, trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, và cuối cùng hóa thành rồng.

Đây cũng là lý do vì sao trong hội chỉ có một mình ta, vì những người bạn đồng hành của ta đều đã già và chết hết rồi." Thấy Elefseria hóa thành một con rồng khổng lồ, cả Gildarts và George đều giật mình.

Nhưng ngay sau đó, mắt của George bắt đầu sáng lên.

Bởi vì từ lời của Elefseria, cậu đã nắm được một thông tin quan trọng.

Đó là Elefseria không phải học Diệt Long Ma Pháp nhờ sự chỉ dạy của rồng, cũng không phải do khảm Long Thủy Tinh, mà là tự học qua ma pháp thư của Irene Belserion.

Vậy nên chỉ cần cậu cũng có thể học từ ma pháp thư của Irene Belserion, thì sẽ không cần phải đi giết Ngũ Thần Long để luyện chế Long Thủy Tinh, mà vẫn có thể học được Diệt Long Ma Pháp.

Đây mới là điều cậu muốn nhất, không cần chiến đấu, không cần mạo hiểm, chỉ cần dành thời gian đọc sách là có thể học được Diệt Long Ma Pháp.

Đương nhiên, tiền đề là Elefseria phải chịu dạy cậu.

Vì vậy những lời nói tiếp theo cần phải có chút khéo léo.

“Hội trưởng Elefseria, vì bảo vệ Lục địa phương Bắc, bảo vệ nhân loại ở đây, sự hy sinh của ngài thật quá lớn lao.

Phẩm cách cao thượng của ngài khiến tôi vô cùng cảm động, tôi nhất định sẽ giúp ngài phong ấn Ngũ Thần Long!” George lập tức lộ ra vẻ mặt khâm phục.

Elefseria biến trở lại hình người, được George khen một trận liền vui vẻ hẳn lên: “Ha ha ha, thực ra ta cũng không cao thượng như ngươi nói đâu, chỉ là không nỡ nhìn con người bị rồng tàn sát nữa.

Thực ra biến thành rồng cũng không phải là không có điểm tốt, ít nhất đến bây giờ tinh lực của ta vẫn rất dồi dào.” “Tiếc thật, xem ra thực lực của Ngũ Thần Long dù không bằng Hắc Long, cũng mạnh hơn rồng bình thường rất nhiều.

E rằng với thực lực hiện tại của chúng ta, đừng nói là không có manh mối, dù có manh mối tìm được cũng đánh không lại.” George không khỏi thở dài.

Gildarts cũng gật đầu, anh ta cũng không cho rằng mình và George có thể đánh bại Ngũ Thần Long với thực lực chỉ kém Hắc Long.

“Với thực lực hiện tại của các ngươi, quả thực là chưa đủ.

Nhưng không sao, nhiệm vụ trăm năm này không có giới hạn thời gian, các ngươi có thể tu luyện cho tốt, đợi khi đủ thực lực rồi hãy đến phong ấn Ngũ Thần Long.

Trong thời gian này, ta cũng sẽ cố gắng hết sức thu thập manh mối về Ngũ Thần Long.” Elefseria suy nghĩ một lát rồi nói.

Thực lực của một người một mèo quả thực không tệ, nhưng muốn đánh bại Ngũ Thần Long thì còn kém xa, nếu thật sự gặp phải cũng chỉ như những ma đạo sĩ nhận nhiệm vụ trước đây, đi nộp mạng

vô ích.

Phải biết rằng thời kỳ đỉnh cao của ông ta, cũng chỉ có thể đánh ngang tay với Thổ Thần Long trong Lục Thần Long lúc bấy giờ.

Cuối cùng tuy đã phong ấn được Thổ Thần Long, nhưng cũng bị mê cung lớn do Thổ Thần Long hóa thành phong ấn mất trái tim, dẫn đến thực lực tổn hại nặng nề.

Có lẽ bây giờ không nên để các ma đạo sĩ nhận nhiệm vụ đi nộp mạng từng người một nữa, mà nên để họ nỗ lực nâng cao thực lực, sau khi tìm được manh mối thì tập trung lại để đối phó từng con một trong Ngũ Thần Long.

"Được, vậy quyết định như thế." Gildarts cảm thấy đề nghị của Elefseria có lý.

Lúc này George cũng tỏ vẻ đồng tình, chỉ là cậu rất tự nhiên nói với Gildarts: "Anh về hội trước đi, tôi muốn tạm thời ở lại đây học Diệt Long Ma Pháp với Elefseria." Nói xong, cậu quay đầu nhìn Elefseria: "Ngài nói Acnologia dùng Diệt Long Ma Pháp giết chết rất nhiều rồng, mới biến thành Hắc Long, chứng tỏ Diệt Long Ma Pháp có tác dụng khắc chế nhất định đối với rồng.

Vì vậy tôi muốn theo ngài học Diệt Long Ma Pháp, để sau này có thể phong ấn Ngũ Thần Long." "Ma pháp của con người sẽ bị da rồng làm suy yếu đi rất nhiều, còn Diệt Long Ma Pháp thực chất chính là ma pháp mà rồng sử dụng, sẽ không bị suy yếu, đối phó với rồng sẽ hiệu quả hơn.

Nhưng ngươi phải nghĩ cho kỹ, một khi đã học Diệt Long Ma Pháp, sớm muộn gì cũng có ngày vì bị sức mạnh của rồng ăn mòn mà biến thành rồng, từ đó mất đi vị giác, mất đi giấc ngủ, sẽ rất khổ sở." Nghe George nói muốn ở lại học Diệt Long Ma Pháp để phong ấn Ngũ Thần Long, Elefseria do dự một chút, nhưng cũng không từ chối.

Chỉ là ông ta lại nhắc nhở một lần nữa.

Thấy Elefseria nói vậy, George biết chuyện về cơ bản không có vấn đề gì, bèn trịnh trọng đáp: "Hội trưởng Elefseria, thực ra tôi cũng có tư tâm.

Ngũ Thần Long và Hắc Long, nếu cứ để mặc chúng như vậy, sớm muộn gì cũng có ngày hủy diệt Lục địa phương Bắc, đến lúc đó chúng có thể sẽ quay lại Lục địa phía Đông.

Mà ở đó có những đồng đội quan trọng của tôi, tôi muốn bảo vệ họ, nên cần sức mạnh của Diệt Long Ma Pháp." "Vì bảo vệ đồng đội mà học Diệt Long Ma Pháp, đây không phải là tư tâm, năm đó ta cũng như vậy.

Nếu ngươi đã quyết định như thế, ta cũng bằng lòng chỉ dạy ngươi học.

Chỉ là phải nói trước cho ngươi biết, Diệt Long Ma Pháp không dễ học như vậy đâu, những người bạn của ta không một ai học được, cuối cùng đều già chết cả." Việc học Diệt Long Ma Pháp qua sách vở có độ khó rất lớn, không phải kỳ tài ma pháp thì khó mà học được.

Sau khi thành lập Magia Dragon, ông ta cũng đã truyền Diệt Long Ma Pháp cho các ma đạo sĩ trong hội, muốn dùng số lượng lớn Diệt Long Ma Đạo Sĩ để vây đánh Ngũ Thần Long, phong ấn chúng từng con một.

Tiếc là cuối cùng không một ma đạo sĩ nào học được Diệt Long Ma Pháp.

Cho nên dù George hạ quyết tâm muốn trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, thực ra cũng không dễ dàng như vậy.

"Tôi rất giỏi học ma pháp." George vẫn kiên định.

Với lượng kiến thức ma pháp dự trữ của cậu, cộng thêm nhiều bộ

não cùng học một lúc, cậu không tin là không học được Diệt Long Ma Pháp.

Nếu thật sự không học được, lúc đó đi tìm cách giết rồng lấy Long Thủy Tinh cũng chưa muộn.

Còn về vấn đề hóa rồng mà Elefseria nói, cậu lại không lo lắng.

Hóa rồng là phải khai phá sức mạnh của rồng đến cực hạn, cơ thể bị sức mạnh của rồng cải tạo hoàn toàn mới thực hiện được.

Thực tế, cơ thể cậu vì sự chia sẻ huyết mạch của các phân thân, sức mạnh của rồng có thể bao trùm các huyết mạch khác để cậu hoàn toàn hóa rồng hay không còn chưa chắc.

Dù thật sự là như vậy, cũng cần mấy năm, thậm chí mười mấy năm, lúc đó có lẽ cậu đã nghĩ ra cách giải quyết rồi.

Ví dụ như cải tiến Animagus, có thể từ hình thái hóa rồng hoàn toàn, biến hình Animagus thành người.

Điều này khác với việc Elefseria hóa thân thành người, Elefseria hóa thân thành người nhưng bản chất vẫn là rồng, vị giác và thể chất các phương diện cũng là của rồng, sẽ không vì biến thành hình người mà có lại vị giác.

Nhưng biến hình Animagus rất triệt để, nếu có thể từ rồng biến thành người, vậy thì sẽ biến thành con người thực sự.

Hoặc là thông qua việc dung nhập huyết mạch cùng cấp bậc để ngăn chặn sự hóa rồng do sức mạnh của rồng gây ra.

Chương 256

Cậu có thể lợi dụng Animagus để tiến hành hóa rồng không có tác dụng phụ, không cần dựa vào sức mạnh của rồng để cải tạo hoàn toàn cơ thể.

Chỉ cần học được Diệt Long Ma Pháp, để trong cơ thể có sức mạnh của rồng ở thế giới này, sau đó kết hợp với ma long, hỏa long của thế giới Harry Potter, ba loại đặc tính của rồng, là có thể dùng Animagus để biến hình.

Vì dung hợp đặc điểm của rồng ở ba thế giới, có khả năng con rồng biến hình Animagus ra sẽ còn hoàn mỹ hơn cả con rồng sau khi hóa rồng ở thế giới này.

Sẽ không có nhược điểm của rồng ở thế giới này, ví dụ như say phương tiện giao thông.

Một tháng sau, tại hội Magia Dragon, Elefseria nhìn George không khỏi tán thưởng: "Ngươi thật sự là thiên tài học ma pháp, ngay cả ta năm đó cũng phải mất ba năm mới học được Diệt Long Ma Pháp, mà ngươi chỉ dùng một tháng.

Xem ra chủng tộc của ngươi không đơn giản a!" George là một con mèo ma pháp mà ông ta chưa từng thấy, không phải con người, có lẽ có thiên phú ma pháp phi thường khác người, mới có thể học nhanh lý thuyết Diệt Long Ma Pháp như vậy.

"Chắc là vậy." George gật đầu một cách lấp lửng.

Cậu có thể học được lý thuyết Diệt Long Ma Pháp trong một tháng, không có chút quan hệ nào với thiên phú ma pháp của cơ thể này.

Cứ nhìn Happy là biết, chủng tộc mèo ma pháp này chắc không có thiên phú ma pháp gì đặc biệt, chỉ giỏi ma pháp phi hành.

Có thể học nhanh như vậy, chủ yếu là do trong một tháng này cậu đã huy động tất cả bộ não của các phân thân, tập trung tinh lực vào việc học lý thuyết Diệt Long Ma Pháp.

"Tiếp theo, ta sẽ đưa ngươi đến mê cung lớn của Thổ Thần Long, hấp thu sức mạnh của Thổ Thần Long làm mồi dẫn, đến lúc đó ngươi có thể lợi dụng sức mạnh của Thổ Thần Long, biến thành Thổ Chi Diệt Long Ma Đạo Sĩ, có thể dựa vào việc ăn đất để tăng cường uy lực ma pháp." Elefseria đưa George phát động ma pháp dịch chuyển, liên tục vài lần dịch chuyển, xuất hiện tại lối vào của một mê cung lớn dưới lòng đất.

Bất kể là tự học như ông ta, hay là được rồng đích thân dạy dỗ, hoặc là khảm Long Thủy Tinh, bản chất đều cần dùng sức mạnh của rồng làm mồi dẫn mới có thể trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ.

Rồng đích thân chỉ đạo chính là rồng chủ động truyền sức mạnh vào cơ thể người, sử dụng Long Thủy Tinh là hấp thu sức mạnh của rồng trong đó, còn tự học là thông qua việc cường hóa Diệt Long Ma Pháp để hấp thu một phần nhỏ sức mạnh của rồng trên người một con rồng.

Cho nên tiền đề vẫn là cần phải có rồng, không thể tự dưng mà có được sức mạnh của rồng.

Ông ta có thể trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ của Magia Dragon, cũng là vì năm đó đã lén lút hấp thu một ít sức mạnh của rồng Magia Dragon, thông tin về Hắc Long và Ngũ Thần Long cũng đến từ con rồng Magia Dragon đó.

Đồng ý cho George ở lại thành bảo học Diệt Long Ma Pháp là vì ông ta đã phong ấn Thổ Thần Long, nếu George thật sự học được lý

thuyết, có thể đến hấp thu sức mạnh của Thổ Thần Long.

"Ngươi cứ ở lối vào hấp thu sức mạnh của rồng là được rồi." Đưa George đến nơi, Elefseria liền dịch chuyển trở về hội Magia Dragon.

Chỉ là George lại không làm theo lời Elefseria, lập tức ngồi xuống hấp thu sức mạnh của Thổ Thần Long để hoàn thành bước cuối cùng trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ.

Qua một tháng tiếp xúc với Elefseria, cậu đã có những nhận thức chi tiết hơn về Long tộc và Diệt Long Ma Pháp.

Thực ra trong số những con rồng từ Lục địa phía Đông trốn sang Lục địa phương Bắc, có sáu con rồng mạnh nhất, chúng lần lượt là Kim Thần Long, Mộc Thần Long, Thủy Thần Long, Hỏa Thần Long, Thổ Thần Long và Nguyệt Thần Long.

Thổ Thần Long lại là con yếu nhất trong sáu con, nên không phải là mục tiêu hàng đầu của cậu.

Quan trọng là ma pháp hệ Thổ đối với cậu không có tác dụng cường hóa đặc biệt nào, lúc chiến đấu mà phải cúi xuống ăn một miếng đất để tăng sức mạnh Diệt Long Ma Pháp cảm giác cũng rất mất giá.

Lựa chọn hàng đầu của cậu thực ra là long lực của Hỏa Thần Long và Mộc Thần Long, tức là trở thành Hỏa Chi Diệt Long Ma Đạo Sĩ hoặc Mộc Long Sát Ma Đạo Sĩ.

Ở Trung Địa và thế giới Harry Potter, Long Thủy Tinh dung hợp đều là thuộc tính Hỏa, nếu ở thế giới này cũng phát triển theo hướng Hỏa Chi Diệt Long Ma Đạo Sĩ, vậy thì uy lực Hỏa Long Sát Ma Pháp của cậu tất nhiên sẽ được nâng cao không ít.

Nếu chọn Thủy, có lẽ còn vì thuộc tính khác nhau mà dẫn đến

dung hợp thất bại.

Còn Kim thì không chắc hiệu quả cường hóa, hơn nữa Kim Thần Long quá bí ẩn, ngay cả Elefseria cũng không biết tên nó, nên dù cậu có dùng Bùa Truy Tìm cũng không thể tìm được.

Nguyệt Thần Long tuy biết tên nhưng không rõ thuộc tính gì, hơn nữa cậu đã thử dùng Bùa Truy Tìm nhưng không tìm thấy.

Hoặc là đã chết, hoặc là đã bị phong ấn, hoặc là có đặc tính chống truy tìm, hoặc đơn giản là không ở cùng một không gian, rất nhiều khả năng, nên cậu cũng từ bỏ.

Còn nếu chọn Mộc, theo như cậu hiểu, Mộc sinh Hỏa, cũng có tác dụng cường hóa rất mạnh đối với ma pháp Hỏa.

Chắc là có thể dung hợp với hỏa long của hai thế giới kia, không những có thể sử dụng Hỏa Long Sát Ma Pháp uy lực không tồi, mà còn có thể sử dụng Mộc Long Sát Ma Pháp.

Thêm vào đó, Mộc tượng trưng cho sinh mệnh, nếu trở thành Mộc Long Sát Ma Đạo Sĩ, chắc chắn có thể nâng cao sinh mệnh lực rất nhiều.

Sinh mệnh lực tăng mạnh thì không cần lo lắng bị phản phệ khi sử dụng Fairy Law, nếu thật sự dùng quá độ, tìm mấy cây cổ thụ ngàn năm ăn vào, có lẽ sẽ nhanh chóng hồi phục.

Đồng thời cậu đang học ma pháp sinh mệnh từ các tiên tộc ở Trung Địa, nếu có thể chất của Mộc Long Sát Ma Đạo Sĩ, chắc chắn có thể đẩy nhanh tiến độ học tập.

Đương nhiên, cụ thể có đúng như cậu dự đoán hay không, vẫn phải đợi sau này từ từ kiểm chứng.

Bây giờ khó khăn hơn là, dù không phải giết để phong ấn Ngũ Thần Long, mà chỉ là lén lút đến gần cơ thể chúng để hấp thu một ít

long lực, e rằng cũng không dễ dàng như vậy.

Cho nên ý tưởng của cậu là đi thử trước, nếu được thì tốt nhất, không được thì vẫn còn Thổ Thần Long bị phong ấn này làm dự phòng.

Cùng lắm thì cuối cùng quay lại ngoan ngoãn hấp thu long lực của Thổ Thần Long, ăn đất thì ăn đất, dù sao cũng không đến nỗi tệ.

Đợi tương lai thực lực mạnh hơn, chưa chắc không thể thử nghiệm hấp thu hỗn hợp long lực của nhiều loại, biết đâu còn có thể tiến hóa thành thuộc tính giống Hắc Long, có thể nuốt chửng mọi ma pháp, biến ma pháp thành ma lực hấp thu để nâng cao bản thân.

Theo giới thiệu của Elefseria, Hắc Long chính là vì có thể vô hiệu hóa mọi ma pháp nên mới mạnh mẽ như vậy.

Cậu cũng cuối cùng hiểu tại sao ma pháp Crush lợi hại của Gildarts lại không gây ra bất kỳ tổn thương nào khi đánh trúng Hắc Long.

Bởi vì ma pháp Crush khi chạm vào Hắc Long đã bị nuốt chửng, thứ đánh trúng Hắc Long chỉ là nắm đấm thuần túy.

Nếu muốn đánh bại Hắc Long, chỉ có thể dựa vào tấn công vật lý.

Hơn nữa cậu còn biết được một số thông tin chính xác hơn về Long Thủy Tinh.

Khảm Long Thủy Tinh quả thực có thể không cần học Diệt Long Ma Pháp cao siêu, có thể dựa vào long lực trong Long Thủy Tinh để trực tiếp trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, nhưng Long Thủy Tinh đồng thời sẽ ức chế Long Chi Chủng, dù có khai phá long lực đến cực hạn cũng sẽ không hóa rồng.

Nói cách khác, về mặt lý thuyết, chỉ có cậu và Natsu, Gajeel, tương lai có khả năng hóa rồng biến thành rồng khổng lồ mạnh mẽ,

còn Laxus nhiều nhất cũng chỉ là rồng hình người.

Cho nên nếu cậu không định dựa vào việc hóa rồng để trở thành rồng khổng lồ, mà chỉ dùng Animagus biến hình, tương lai chỉ cần trước khi hoàn toàn hóa rồng, khảm một viên Long Thủy Tinh vào cơ thể là có thể ngăn chặn việc hóa rồng.

Tuy nhiên, những Diệt Long Ma Đạo Sĩ như Laxus, nếu lấy Long Thủy Tinh ra thì không thể sử dụng Diệt Long Ma Pháp nữa.

Còn hai loại như cậu, Natsu và Gajeel thì không có khuyết điểm này.

"Truy tìm Ignia!" Sử dụng Bùa Truy Tìm để theo dấu Hỏa Thần Long, George vỗ cánh bay theo mũi tên vàng bay ra.

Hỏa Thần Long Ignia, mục tiêu đầu tiên của cậu.

Bởi vì lần đầu tiên nghe thấy cái tên này, cậu đã nghĩ đến cha nuôi Igneel mà Natsu từng nhắc đến, đều là rồng thuộc tính Hỏa, tên lại còn giống nhau đến vậy, rất khó để không liên tưởng.

Trước đây cậu đã từng giúp Natsu sử dụng Bùa Truy Tìm lên Igneel, nhưng không có hiệu quả.

Cậu đoán giữa Ignia và Igneel có lẽ có quan hệ họ hàng gì đó, nếu có, có lẽ việc hấp thu một chút long lực từ Hỏa Thần Long sẽ đơn giản hơn nhiều.

Một ngày sau, George đến khu vực cực bắc của Lục địa phương Bắc, một khu vực bị bao phủ bởi các dãy núi lửa.

"Ở đây lại có một tòa thành." Theo dấu của Bùa Truy Tìm, cậu lại phát hiện một tòa thành sừng sững giữa các ngọn núi lửa.

Tuy tòa thành không lớn, cũng không cảm nhận được nhiều hơi người.

“Xem ra Hỏa Thần Long đang ẩn náu ở đây.” Thu lại đôi cánh, George lén lút đáp xuống.

Chương 257

Chỉ là cậu vừa đáp xuống đất, một bóng người đã xuất hiện sau lưng cậu.

"Ngươi là ai, tại sao lại đến Thành Hỏa Thần của ta?" George nhanh chóng quay người lại, một thanh niên với hình xăm mặt trời trên ngực, toàn thân tỏa ra ma lực kinh khủng xuất hiện trước mắt cậu.

"Gã này... là Hỏa Thần Long!" Người có ma lực thuộc tính Hỏa kinh khủng như vậy, ngoài Hỏa Thần Long ra, cậu không nghĩ ra được người thứ hai.

Theo lời của Elefseria, những con rồng thực lực mạnh mẽ cũng có thể chuyển hóa thành hình người để hoạt động, chỉ là thực lực không mạnh bằng dạng rồng.

Nhưng dù vậy, trực giác của George cũng mách bảo cậu rằng cậu không thể đánh lại người trước mắt này.

"Xin hỏi, có phải ngài Ignia không ạ?" George lịch sự hỏi.

Thanh niên nghe vậy, trên mặt liền lộ vẻ hứng thú.

"Không ngờ ngươi lại biết tên ta, xem ra là chuyên môn đến tìm ta, không lẽ lại là một ma đạo sĩ nhận nhiệm vụ từ Magia Dragon đến nộp mạng à?" "Khụ khụ, tôi muốn hỏi một chút, ngài có quen Igneel không?" George lập tức chuyển chủ đề.

Bây giờ mà nói mình nhận nhiệm vụ trăm năm, chẳng phải là lập tức phải đánh nhau sao.

"Ngươi lại biết cả Igneel, biết cả phụ thân ta, rốt cuộc ngươi là ai?" Nghe George nói, sắc mặt Ignia lập tức thay đổi.

Hắn rất hiểu về Magia Dragon, vì chính hắn đã cố ý để Thổ Thần Long thua Magia Dragon, xây dựng mê cung lớn dưới lòng đất để áp chế sức mạnh của Ngũ Thần Long, từ đó lên kế hoạch mở lại Long Vương Tế, hóa rồng toàn bộ nhân loại ở Lục địa phương Bắc.

Hắn rất rõ ràng Magia Dragon hiểu rất ít về Ngũ Thần Long bọn họ, càng không thể biết mối quan hệ giữa hắn và Igneel.

"Chết tiệt, lại là cha con à, thế gã này chẳng phải là anh trai của Natsu sao, xem ra có cơ hội rồi!" Ngược lại, George nghe Igneel là cha của Ignia, mắt lại sáng lên.

"Thực ra cha của ngài có một người con nuôi tên là Natsu, và tôi là bạn tốt của cậu ấy." "Hừ, ngươi nói đến tiểu quỷ nhân loại bốn trăm năm trước à, không ngờ nó vẫn còn sống." Biểu cảm của Ignia lập tức sa sầm xuống.

"Ngươi không phải nghĩ rằng ngươi có quan hệ với Igneel là có thể bám víu vào ta chứ?

Chẳng lẽ ngươi không biết, rồng chúng ta đều là sinh vật sống đơn độc, dù là cha con cũng không có tình cảm gì.

Hơn nữa ta rất ghét tiểu quỷ nhân loại đó, nếu nó chưa chết, ta không ngại thiêu nó thành tro bụi.

Hoặc là, ta nên thiêu người bạn của nó là ngươi thành tro bụi trước!" "Hả?" Nghe lời của Ignia, George trong lòng cảm thấy không ổn, đồng thời cũng có chút nghi hoặc.

Cậu không ngờ tình cảm cha con của Long tộc lại tệ đến vậy, càng không hiểu tại sao Ignia lại nói Natsu là đứa trẻ của bốn trăm năm trước, chẳng lẽ Natsu đã hơn bốn trăm tuổi rồi sao?

Lúc này, cậu đột nhiên nghĩ đến chuyện Natsu không thể đi qua kết giới Thuật Thức vào ngày nội chiến trong hội.

Có lẽ, thật sự có khả năng đó.

Nhưng bây giờ không phải là lúc nghĩ đến chuyện này, vì Ignia đã giơ tay bùng lên một ngọn lửa thiêu về phía cậu.

"Nếu đã vậy, thì thử một lần xem sao." Vốn dĩ trong tình huống này, dùng Phép Độn thổ bỏ chạy là tốt nhất.

Nhưng cậu suy nghĩ một chút, đã đến đây rồi, hay là thăm dò một chút, xem thực lực của Ngũ Thần Long rốt cuộc là thế nào, như vậy trong lòng cũng có sự chuẩn bị.

"Protego." George rút đũa phép ra, giơ tay tạo một tấm Bùa Khiên chắn trước mặt.

"Lại có thể nung chảy!" Tuy nhiên, tấm khiên ma pháp do Bùa Khiên hình thành chỉ chống đỡ được chưa đầy ba giây đã bị ngọn lửa của Ignia nung chảy.

Tình huống này cậu mới gặp lần đầu.

Phải biết rằng khả năng phòng ngự của Bùa Khiên trong thế giới Harry Potter có thể nói là khá cao, ngoài việc không chống được Lời nguyền Chết chóc ra, các ma pháp khác đều có thể chống đỡ.

Mà với thực lực ma pháp hiện tại của cậu, phối hợp với sự cường hóa siêu cấp của cây đũa phép ở thế giới này, lực phòng ngự càng tăng lên mười mấy lần.

Trước đây cú Thiên Kích Lôi Long của Laxus đánh vào Bùa Khiên của cậu cũng không gây ra chút tổn hại nào.

Bây giờ ngọn lửa bình thường nhất của Ignia lại có thể nung chảy Bùa Khiên của cậu.

Phải biết rằng Ignia hiện tại vẫn đang ở hình người, thực lực yếu hơn dạng rồng rất nhiều mà đã mạnh đến thế, thật quá dọa mèo rồi.

Dùng dòng điện kích thích cơ thể nhanh chóng lùi lại né tránh đòn tấn công của ngọn lửa, George vung móng vuốt.

"Pháo Điện Từ Plasma!" Cột plasma có thể dễ dàng cắt đứt một ngọn đồi nhỏ bắn về phía Ignia, trực tiếp hất văng hắn bay ra ngoài.

"Con mèo nhà ngươi, cũng có chút thú vị đấy." Cơ thể Ignia bùng lên ngọn lửa mạnh mẽ, lại có thể trực tiếp ngăn chặn cột plasma ra khỏi bề mặt cơ thể.

Một con mèo nhỏ mà lại có thể đánh ra đòn tấn công ở mức độ này.

Mặc dù đòn tấn công này không thể làm hắn bị thương, nhưng trong số các ma đạo sĩ của loài người, cũng nên thuộc vào hàng cường giả, rất có tiềm năng phát triển.

"Ta cũng nuôi một con mèo lửa cưng, nếu ngươi bằng lòng làm thú cưng của ta, ta có thể cân nhắc tha mạng cho ngươi." "Xem ra chỉ có thể thử chiêu này." Thấy Ignia lại có thể chống lại cột plasma của mình mà đi về phía này, George biết các đòn tấn công ma pháp thông thường chắc chắn không thể phá được phòng ngự của Ignia.

Vì vậy cậu định dùng một Siêu Ma Pháp mới học được gần đây.

"Siêu Ma Pháp Fairy Law!" Hai tay chắp lại, ánh sáng trắng chói lòa bùng lên từ người George, một pháp trận khổng lồ xuất hiện trên bầu trời Thành Hỏa Thần.

Độ khó học Fairy Law không cao, trong khoảng thời gian hơn một tháng học Diệt Long Ma Pháp, cậu đã học được rồi.

"Ầm!" Cột sáng khổng lồ tức thì bao vây Ignia.

Ba giây sau, cột sáng tan biến, Ignia đứng tại chỗ, miệng phun ra một ngụm máu rồng, gân xanh trên mặt nổi lên, không còn vẻ ung dung như trước nữa.

“Ngươi rất tốt, đây là lần đầu tiên ta bị thương trong hơn một trăm năm qua, ta sẽ thiêu ngươi thành tro bụi!” Ngọn lửa kinh hoàng bùng lên từ người Ignia, bóng hắn lóe lên, lao về phía George.

“Đây là tiêu hao hết một phần ba sinh mệnh lực của mình đấy, vậy mà chỉ bị thương nhẹ, đúng là biến thái, té thôi!” George lấy ra tấm gương đã được thi triển ma pháp gương chuẩn bị sẵn, trực tiếp chui vào, sau đó dùng Phép Độn thổ dịch chuyển biến mất.

“Biến mất rồi!” Ignia thấy George biến mất không thấy đâu, một tay chộp lấy tấm gương đang rơi xuống, kiểm tra một chút, phát hiện dấu vết ma pháp trên đó đã bị xóa sạch, miệng lẩm bẩm: “Lại còn tinh thông cả ma pháp không gian, ta nhớ kỹ ngươi rồi, Chu Trúc Thanh.” Hắn vừa rồi cũng là chủ quan, không ngờ một con mèo nhỏ lại có thể dùng ra ma pháp mạnh mẽ như vậy, nên mới bị thương nhẹ.

Nếu là ở dạng rồng, dù là ma pháp ở mức độ vừa rồi cũng không thể làm hắn bị thương.

Chỉ là gần đây mới cảm nhận được khí tức của Hắc Long Acnologia xuất hiện ở Lục địa phương Bắc, hắn không dám biến lại thành rồng, sợ bị Acnologia phát hiện.

Tuy lời đồn nói Ngũ Thần Long bọn họ có sức mạnh ngang với Hắc Long, nhưng thực tế bọn họ tự mình biết rõ, bọn họ nhiều nhất cũng chỉ có thể nói là có sức mạnh để trốn thoát khỏi tay Hắc Long.

Đánh bại và giết chết Hắc Long là điều không thể, ít nhất là ở trạng thái hiện tại.

“Phù, xem ra chuyện phong ấn Ngũ Thần Long, vẫn là để sau này hãy nói.” George trong không gian gương dịch chuyển đến thành phố gần nhất, từ một tấm gương đi ra, giải trừ ma pháp gương, rồi liên tục dịch chuyển vài lần để phòng bị Hỏa Thần Long truy lùng, mới thở phào nhẹ nhõm.

Fairy Law phát động bằng một phần ba sinh mệnh lực cũng chỉ làm Ignia ở dạng người bị thương nhẹ, đối phương rõ ràng không phải là người cậu có thể đối phó trong thời gian ngắn.

Thông thường khi đối phó với kẻ địch có thực lực tương đương, sử dụng Fairy Law cơ bản không tiêu hao bao nhiêu sinh mệnh lực.

Nhưng cậu biết thực lực của Ignia vượt xa mình, nên đã tiêu hao thêm một phần ba sinh mệnh lực để tăng uy lực của Fairy Law.

Đối với thể chất của cậu, một phần ba sinh mệnh lực này, mất khoảng nửa năm chắc là có thể hồi phục lại, dùng để thăm dò thực lực của Ngũ Thần Long, cũng coi như là đáng giá.

"Đi xem hai Thần Long còn lại xem sao!" Sau khi đại khái biết được thực lực của Hỏa Thần Long, cậu đối với hai Thần Long sau này đã không còn hy vọng gì lớn, quyết định đi cho có lệ, quan sát từ xa một chút, rồi quay về ngoan ngoãn làm một Thổ Chi Diệt Long Ma Đạo Sĩ.

Chương 258

Theo chỉ dẫn của Bùa Truy Tìm, cậu đi đến vị trí của Thủy Thần Long trước.

Phát hiện cuối cùng mũi tên của Bùa Truy Tìm dừng lại trên một vùng biển rộng lớn, biết rằng Thủy Thần Long có thể đang ẩn náu dưới đáy biển sâu, nên cũng không tiếp tục đi xuống.

Cậu không giỏi chiến đấu dưới biển.

Quay đầu tiếp tục đi theo Bùa Truy Tìm đến vị trí của Mộc Thần Long, trên mặt cậu lộ vẻ nghi hoặc.

"Sao lại thế này, mũi tên cứ chỉ vào ngọn núi này, chẳng lẽ trốn trong núi sao?" Theo dấu mũi tên, cậu tìm thấy một ngọn núi lớn cao hơn tám nghìn mét, trên ngọn núi này phát hiện có năm thành phố do con người xây dựng.

Vốn dĩ cậu tưởng Mộc Thần Long đang ẩn náu trong mấy thành phố này.

Nhưng mũi tên của Bùa Truy Tìm lại không chỉ cụ thể vào năm thành phố, mà cứ chỉ vào cả ngọn núi, cậu đổi sang Bùa Hiện Dấu Vết chi tiết hơn cũng vẫn vậy.

Điều này khiến cậu có chút không hiểu, tưởng rằng Mộc Thần Long đang trốn trong lòng núi.

Chỉ là khi cậu đáp xuống đỉnh núi, định thăm dò một chút thì cả người sững lại.

"Không thể nào, to thế này ư?" Trong khoảnh khắc tiếp xúc với thân núi, cậu cảm nhận được một luồng sinh mệnh lực cực kỳ kinh khủng và long lực nồng đậm.

Điều này cũng khiến cậu đột nhiên nhận ra một sự thật.

Đó là Mộc Thần Long không phải đang ẩn náu trong ngọn núi cao này, mà ngọn núi cao hơn tám nghìn mét này chính là bản thể của Mộc Thần Long.

Hơn tám nghìn mét, đó là khái niệm gì, tương đương với một ngọn núi Everest.

"Đang ngủ say à?" George phát động năng lực tâm linh, phát hiện ý thức của Mộc Thần Long dường như đang rơi vào một trạng thái tương tự như ngủ say.

"Ngủ say tốt, ngủ say tuyệt vời." Cậu không ngờ vốn dĩ chỉ định đi cho có lệ, lại thật sự gặp được chuyện bánh từ trên trời rơi xuống.

Mộc Thần Long này lại đang ngủ say, và năm thành phố bên dưới rõ ràng đã tồn tại rất nhiều năm, chứng tỏ trong một thời gian ngắn chắc chắn sẽ không tỉnh lại.

Vậy cậu ở đây một thời gian, hấp thu một chút long lực của Mộc Thần Long, chắc cũng không có nguy hiểm gì.

Long lực của Mộc Thần Long vốn là một trong những lựa chọn hàng đầu của cậu, vừa hay.

Nghĩ đến đây, cậu trực tiếp nằm sấp trên đỉnh núi, cũng chính là trên đầu Mộc Thần Long, bắt đầu vận chuyển Diệt Long Ma Pháp, hấp thu long lực của Mộc Thần Long, từng chút một cải thiện thể chất của mình, sinh ra Long Chi Chủng.

Quá trình sinh ra Long Chi Chủng mất khoảng một tháng, không giống như Long Thủy Tinh có thể trực tiếp khảm vào cơ thể.

Tuy nhiên, toàn bộ quá trình không có bất kỳ nguy hiểm nào, cấy ghép Long Thủy Tinh tuy tiện lợi, nhưng nếu ma đạo sĩ được cấy ghép không có đủ thiên phú và thể chất, sẽ bị sức mạnh của Long

Thủy Tinh làm cho nổ tung, vô cùng nguy hiểm.

Theo lời Makarov, năm đó khi Laxus cấy ghép Long Thủy Tinh cũng vô cùng nguy hiểm.

Cứ như vậy, theo long lực tiến vào cơ thể, từ từ cải thiện thể chất, sinh ra Long Chi Chủng, sinh mệnh lực của George bắt đầu tăng mạnh.

Một phần ba sinh mệnh lực bị mất vì thi triển Fairy Law trước đó cũng được bổ sung đầy đủ sau ba ngày.

Một tháng sau, George đột nhiên mở mắt, một mảng vảy rồng trên mặt mèo lóe lên rồi biến mất, cậu bay lên không trung, phồng má lên rồi gầm lên: "Diệt Long Ma Pháp: Mộc Long Hống!" Một cơn lốc ma lực màu xanh lá cây lao thẳng lên trời.

Ngay sau đó cậu lại phồng má lên lần thứ hai: "Diệt Long Ma Pháp: Hỏa Long Hống!" Loại Diệt Long Ma Pháp thứ hai bùng phát ra.

"Quả nhiên giống như mình nghĩ, vì Mộc sinh Hỏa, Diệt Long Ma Pháp của Hỏa Long cũng được nâng cao không ít." Lúc này, George hiển nhiên đã trở thành một Mộc Long Sát Ma Đạo Sĩ chính hiệu của thế giới này.

Và vì đã hấp thu Long Thủy Tinh của hỏa long ở hai thế giới kia, cậu cũng có thể mô phỏng ra Hỏa Long Sát Ma Pháp của Natsu.

Đồng thời ma lực, thể chất và sinh mệnh lực của cậu cũng được nâng cao đáng kể.

"Mộc Thần Long này, cũng không phải thứ gì tốt đẹp." Bay lên trời, nhìn Mộc Thần Long đang ngủ say bên dưới, George không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Sau một tháng nằm trên đầu Mộc Thần Long hấp thu long lực, cậu cũng phát hiện ra một sự thật kinh hoàng.

Đó là Mộc Thần Long này không phải đơn giản là ngụy trang thành ngọn núi để ngủ say, nó đang lợi dụng long lực của mình, âm thầm đồng hóa tất cả các sinh vật sống trên cơ thể nó.

Biến những sinh vật đó thành chất dinh dưỡng hấp thu vào cơ thể mình để tăng cường sức mạnh.

Cho nên thực ra năm thành phố đó chính là mồi nhử mà Mộc Thần Long tung ra, dụ dỗ con người sinh sống trong đó, sau đó không ngừng thôn phệ con người để tiến hóa.

Vỗ cánh bay một vòng trên không trung năm thành phố, cậu phát hiện con người ở năm thành phố đã bị Mộc Thần Long đồng hóa hoàn toàn, những con người trông có vẻ bình thường kia đã đều trở thành golem của Mộc Thần Long.

"Thôi bỏ đi, vẫn là lo chuyện của mình trước đã." Bây giờ thực lực của cậu đã mạnh hơn rất nhiều so với một tháng trước khi đánh với Ignia, nhưng cậu cảm thấy dù có bùng phát toàn bộ sinh mệnh lực để tung ra Fairy Law, e rằng cũng không thể giết chết Mộc Thần Long đang ngủ say, mà chỉ đánh thức nó dậy.

Đến lúc đó lại càng phiền phức hơn.

Trực tiếp dùng vài lần dịch chuyển để quay trở lại hội Magia Dragon.

George đem tất cả thông tin liên quan đến Hỏa Thần Long, Thủy Thần Long và Mộc Thần Long mà mình biết được nói cho Elefseria.

"Hội trưởng Elefseria, ba Thần Long này, với thực lực hiện tại của chúng ta căn bản không thể chiến thắng.

Nhưng ngài yên tâm, đợi vài năm nữa, sau khi thực lực của tôi được nâng cao, nhất định sẽ quay lại phong ấn Ngũ Thần Long, hoàn thành nhiệm vụ trăm năm còn dang dở này." "George, đã rất tốt rồi, ít

nhất bây giờ ta đã biết thông tin của ba trong số chúng, đây đã là một bước tiến lớn rồi." Elefseria nghe vậy không hề nản lòng, ngược lại còn vui vẻ ra mặt.

Phải biết rằng, từ khi ông ta phong ấn Thổ Thần Long đến khi công bố nhiệm vụ trong suốt một trăm năm qua, tất cả các ma đạo sĩ nhận nhiệm vụ không một ngoại lệ đều đã chết, không mang về được bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Mà George không những tìm được vị trí của ba Thần Long, còn sống sót sau khi giao thủ, mang về thông tin vô cùng giá trị, đây đã là một bước tiến lớn.

Bây giờ ông ta là một con rồng, có thừa thời gian để chờ đợi, đừng nói là vài năm, vài trăm năm cũng có thể đợi.

Quan trọng là George cũng đã thành công trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, tương lai chắc chắn cũng sẽ biến thành rồng, thực lực sẽ tăng mạnh, cũng sẽ có tuổi thọ giống như ông ta, hy vọng lại càng lớn hơn.

Tạm biệt Elefseria, George bắt đầu dùng Phép Độn thổ để trở về hội Fairy Tail ở Lục địa phía Đông.

Phong ấn Ngũ Thần Long tạm thời không làm được, không bằng về hội kế thừa chức vị hội trưởng, từ từ học tập nghiên cứu hai Siêu Ma Pháp còn lại, ổn định nâng cao thực lực.

Đã rời hội hơn hai tháng, không biết bên hội thế nào rồi.

Cậu không ở đó, với sức phá hoại khi làm nhiệm vụ của Natsu và những người khác, không biết hội lại phải bồi thường bao nhiêu tiền.

Nếu về muộn hơn nữa, cậu sợ chút tiền mà hội khó khăn lắm mới tích lũy được trong thời gian này đều phải bồi thường hết sạch.

Còn phân thân ở thế giới Harry Potter, vì bên này đã thành công trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, cũng chuẩn bị bắt đầu hoàn thành công

việc cuối cùng của nghi thức Animagus.

Từ Lục địa phía Đông đến Lục địa phương Bắc bay mất ba ngày, còn từ Lục địa phương Bắc về Lục địa phía Đông, chỉ cần liên tục mười mấy lần Phép Độn thổ là có thể làm được.

Không còn cách nào khác, nhược điểm của Phép Độn thổ là phải đến nơi đó rồi mới có thể dịch chuyển đến được, nơi chưa từng đến vẫn phải dựa vào bay.

"Mọi người, tôi về rồi!" Ngày 20 tháng 12 năm X784, sau hơn hai tháng, George xuất hiện trước cửa hội Fairy Tail, vui vẻ đẩy cửa hội ra.

Chuyến đi đến Lục địa phương Bắc lần này cậu có thể nói là vô cùng hài lòng.

Không những thành công đạt được mục đích, trở thành một Diệt Long Ma Đạo Sĩ thực thụ, còn biết được rất nhiều lịch sử về Long tộc, nên tâm trạng vô cùng tốt.

"Ủa, người đâu?" Đi vào hội, George phát hiện sảnh chính vốn nên náo nhiệt nhất vào thời điểm này lại không một bóng người.

Chương 259

Phóng ra năng lực tâm linh cảm ứng một chút, cả hội lại không có một ai.

“Có chuyện rồi!” Biểu cảm của George tức thì trở nên nghiêm túc.

Bởi vì cậu biết, trong tình huống bình thường, dù có chuyện trời sập, bên hội cũng không thể không có một người nào, ít nhất cũng sẽ để lại một hai ma đạo sĩ trông nhà.

“Truy tìm Makarov Dreyar!” Cậu vung tay sử dụng ma pháp truy tìm lên hội trưởng.

“Lại không có...” Ma pháp truy tìm thất bại, cậu thầm nghĩ không ổn.

“Truy tìm Erza Scarlet!” “Truy tìm Mirajane Strauss!” “Truy tìm Natsu Dragneel!” “Truy tìm Macao Conbolt!” Sau khi liên tục sử dụng Bùa Truy Tìm lên bảy, tám người trong hội đều thất bại, cuối cùng có một người thành công, cậu lập tức dang rộng đôi cánh, bay về phía Macao với tốc độ nhanh nhất.

“Đây là... hướng đến đảo Tenrō...” Bay hết tốc lực, rất nhanh George phát hiện lộ trình bay của mình đang chỉ thẳng đến thánh địa của hội Fairy Tail, đảo Tenrō.

Đảo Tenrō còn được gọi là đảo của Yêu Tinh, nghe nói rất lâu trước đây có những yêu tinh xinh đẹp sinh sống, là nơi sinh của hội trưởng đệ nhất, cũng là nơi đặt mộ của bà.

Vì được hội trưởng đệ nhất thi triển ma pháp mạnh mẽ, nên ma đạo sĩ không phải của hội Fairy Tail trong tình huống bình thường không thể tiến vào.

“Nhiều chiến hạm của Hội đồng Ma thuật quá!” Nửa giờ sau, một lượng lớn chiến hạm có biểu tượng của Hội đồng Ma thuật xuất hiện trong tầm mắt cậu.

Vì sự kiện Tháp Thiên Đường, Hội đồng Ma thuật cũ đã bị giải tán, trước khi cậu lên đường đến Lục địa phương Bắc, nghe nói Hội đồng Ma thuật mới đang được thành lập, bây giờ xem ra đã thành lập xong.

Và cậu cũng dựa vào Bùa Truy Tìm, rất nhanh đã tìm thấy Macao và một bộ phận ma đạo sĩ Fairy Tail trên một chiếc chiến hạm.

“Macao, đã xảy ra chuyện gì, tại sao trong hội không có ai, hội trưởng và những người khác đâu?” George đáp xuống chiến hạm, hỏi Macao.

Macao và những người khác thấy George xuất hiện, trên mặt liền lộ vẻ kích động.

“George, cuối cùng cậu cũng về rồi, bọn họ nói hội trưởng và Natsu đều chết cả rồi, tôi không tin, cậu mau dùng Bùa Truy Tìm tìm xem họ ở đâu?” “Hội trưởng và Natsu đều chết rồi, sao có thể!” Đồng tử George co rút lại, trực tiếp bay đến trước mặt Macao, đưa móng vuốt ấn lên trán anh ta, bắt đầu đọc ký ức của Macao.

Hai phút sau, cậu thu móng vuốt lại, nhanh chóng bay về phía vị trí vốn có của đảo Tenrō.

“Mọi người đợi ở đây, tôi đi xem sao.” Hóa ra, trong hai tháng George đi đến Lục địa phương Bắc, hội Fairy Tail đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Sau khi cậu rời hội hơn hai tuần, Fairy Tail cùng Blue Pegasus, Lamia Scale, Cait Shelter liên minh chinh phạt tam đại hắc ma pháp công hội Lục Ma Tướng Quân.

Sau khi thành công, Diệt Long Ma Đạo Sĩ Thiên Không của hội Cait Shelter đã dẫn theo con mèo ma pháp của mình gia nhập Fairy Tail.

Sau đó, Gildarts sau một tháng ngồi thuyền đã trở về hội, báo cáo tình hình của mình cho hội trưởng.

Ba tuần trước, toàn bộ ma đạo sĩ Fairy Tail đều bị hút vào thế giới Edolas.

Thế giới mà cậu đang ở hiện tại tên là Earth Land, Edolas là một thế giới song song khác, cơ thể này của cậu cùng Happy, Carla thực ra đều thuộc chủng tộc Exceed của Edolas.

Mystogan của hội cũng là hoàng tử của Edolas, trông giống hệt Jellal ở thế giới này.

Anh đến thế giới này là để ngăn chặn vua của thế giới mình, phát động siêu ma pháp không gian "Anima", chuyển hóa toàn bộ sinh mệnh của thế giới này thành ma lực để hấp thu vào thế giới của mình.

Sau một trận chiến, các ma đạo sĩ Fairy Tail đã hợp lực phá tan âm mưu của nhà vua, Mystogan ở lại thế giới của mình trở thành vua mới, mọi người trong hội trở về thế giới này.

Hơn một tuần trước, hội trưởng Makarov đã tổ chức kỳ thi ma đạo sĩ cấp S của hội, Natsu và những người khác đều đăng ký, địa điểm thi chính là thánh địa đảo Tenrō.

Và bây giờ đảo Tenrō và các ma đạo sĩ Fairy Tail trên đảo đều đã biến mất không thấy đâu.

Macao cũng không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì trên đảo Tenrou.

Cậu chỉ nghe người của Hội đồng Phép thuật nói, trong kỳ thi trên đảo, hội đã bị một trong Tam Đại Công Hội Hắc Ám, Grimoire Heart,

tấn công, nhưng đã đẩy lùi được chúng.

Kẻ thực sự khiến đảo Tenrou và các thành viên của hội biến mất là một con hắc long cực kỳ đáng sợ.

Sau khi đảo Tenrou biến mất, con hắc long đó cũng rời đi.

Sau khi nhận được thông báo, họ đã cùng người của Hội đồng tìm kiếm suốt bốn ngày qua, nhưng đến hiện tại vẫn chưa tìm thấy một người sống sót nào của hội.

"Không ngờ thủ phạm lại là Hắc Long Acnologia!" George bay lên bầu trời phía trên vị trí cũ của đảo Tenrou, kích hoạt năng lực tâm linh của mình và bắt đầu tìm kiếm từng chút một.

Thực ra, anh không còn hy vọng nhiều về việc Makarov và Natsu còn sống.

Với thực lực của Acnologia, Makarov và những người khác không có chút cơ hội nào để thắng, cho dù Hội trưởng có dùng toàn bộ sinh mệnh để thi triển Fairy Law cũng không thể nào cản được Acnologia.

Hơn nữa, trước đó anh đã dùng Bùa Truy Tung ở hội, và bùa chú cũng không có phản ứng.

Nhưng anh vẫn muốn tìm kiếm kỹ lưỡng một lần, sau hơn một năm ở hội, anh vẫn có tình cảm với Makarov và mọi người.

"Hả, đây là… Fairy Sphere!" Một lát sau, mắt George đột nhiên sáng lên.

Khoảng thời gian này tuy anh chưa học được Fairy Sphere, nhưng với nền tảng về ma pháp thời gian, anh cũng đã có những hiểu biết cơ bản.

Trong lúc dò xét vừa rồi, anh mơ hồ cảm nhận được dấu vết của Fairy Sphere tại vị trí đảo Tenrou.

“Lẽ nào đã dùng Fairy Sphere để ngưng đọng thời gian?” Fairy Sphere là ma pháp thời gian được mệnh danh có khả năng phòng ngự tuyệt đối, có thể ngưng đọng thời gian xung quanh để chống lại mọi đòn tấn công.

Có lẽ Hội trưởng đã lĩnh ngộ được Fairy Sphere trong khoảng thời gian này và đã bảo toàn được đảo Tenrou cùng mọi người trong cuộc tấn công của Hắc Long.

Điều này cũng giải thích tại sao Bùa Truy Tung của anh không có hiệu quả, vì mọi người đã bị phong ấn trong Fairy Sphere.

Nhưng đã mấy ngày trôi qua, Hắc Long cũng đã rời đi từ lâu, tại sao Makarov không giải trừ ma pháp, lẽ nào còn có nguyên nhân khác?

Dù sao thì anh vẫn chưa nghiên cứu sâu về ma pháp Fairy Sphere này, có lẽ sau khi nghiên cứu kỹ lưỡng, anh sẽ tìm ra nguyên nhân và phương pháp giải trừ phong ấn.

Nếu đúng như anh suy đoán, khả năng mọi người còn sống là rất lớn.

Quay trở lại chiến hạm của Hội đồng Phép thuật, George báo cho Macao và những người khác biết tình hình đại khái, trong lòng mọi người cuối cùng cũng có chút hy vọng.

“George, lúc cậu rời đi, Hội trưởng đã nói khi cậu trở về sẽ là Hội trưởng mới.

Bây giờ Hội trưởng và mọi người đều bị kẹt trong ma pháp thời gian, cậu chính là Hội trưởng mới của chúng ta.” “Được, tôi sẽ nhận chức Hội trưởng, nhưng công việc của hội sắp tới sẽ giao cho cậu, Macao, phụ trách.

Tôi cần dồn toàn bộ tâm sức vào việc nghiên cứu Siêu Ma Pháp để cứu Hội trưởng cũ và mọi người.” George gật đầu không từ chối.

Kỳ thi cấp S trên đảo Tenrou gần như liên quan đến tất cả các ma đạo sĩ có thực lực khá trong hội.

Có người là thí sinh, có người phụ trách hỗ trợ khảo hạch, bây giờ trong số các ma đạo sĩ còn lại của hội, người mạnh nhất chính là Macao.

Macao cũng là ma đạo sĩ có thâm niên lâu nhất trong hội sau Makarov, tuy thực lực không cao nhưng lại rất hiểu từng người trong hội, việc phụ trách vận hành hàng ngày không thành vấn đề.

Sau khi để Macao thay mặt Fairy Tail chào hỏi người của Hội đồng Phép thuật, George dẫn các ma đạo sĩ còn lại của Fairy Tail cùng nhau trở về hội.

Tiếp theo, phân thân của George ở thế giới này bắt đầu lao vào nghiên cứu về ma pháp thời gian, Fairy Sphere.

Ở một nơi khác, thế giới Harry Potter.

Chương 260

Ngồi trong lớp học, George thấy một tia chớp rạch ngang bầu trời, biết thời cơ mình chờ đợi đã đến.

Hắn lập tức dùng phép Huyễn Thân, lặng lẽ rời khỏi lớp học, bay đến nơi cất giấu độc dược trong Rừng Cấm.

Tìm thấy bình thủy tinh và mở ra, độc dược bên trong quả nhiên đã chuyển sang màu đỏ máu, cho thấy mọi thứ đều rất thuận lợi.

Mang theo bình thủy tinh bay ra khỏi phạm vi chống Độn thổ của lâu đài, hắn dịch chuyển đến một khu vực không người đã bố trí sẵn thuật thức ẩn thân, rút đũa phép chỉ vào ngực, bắt đầu niệm chú: "Amado, Animo, Animato, Animagus!" Hoàn thành câu thần chú, hắn lập tức uống cạn ngụm độc dược màu đỏ máu.

Giây tiếp theo, một cơn đau dữ dội bùng phát từ tim hắn, nhịp tim đập nhanh đến không tưởng.

Ma lực bao trùm toàn thân, cơ thể bắt đầu phình to ra một cách nhanh chóng.

Quá trình này kéo dài khoảng nửa phút, cơ thể hắn mới hoàn thành biến hình Animagus.

"Phù, cuối cùng cũng xong!" George quan sát cơ thể mới sau khi biến hình của mình, trong mắt hiện lên vẻ kích động.

"Quả nhiên, thật sự đã biến thành rồng, mà còn là rồng song thuộc tính." Đúng vậy, gần như đúng với dự đoán của hắn, nhờ có hạt giống rồng và tinh thể rồng, phép biến hình Animagus của cơ thể hắn đã phá vỡ rào cản thông thường là không thể hóa thân thành sinh vật huyền bí, biến thành một con rồng thực sự.

Chỉ có điều, con rồng này của hắn không phải là rồng vàng của Trung Địa, cũng không phải rồng lửa của thế giới Harry Potter, càng không phải Mộc Thần Long của thế giới Fairy Tail, mà là một thể kết hợp mang đặc điểm ngoại hình của cả ba con rồng.

Toàn thân hắn có màu xanh lục của Mộc Long, nhưng lại mang đôi cánh của rồng lửa thế giới Harry Potter, và trên cánh lại có màu vàng đặc trưng của ma long.

Thể hình của hắn cao đến năm trăm mét, lớn hơn cả ma long và rồng lửa, nhưng lại nhỏ hơn Mộc Thần Long rất nhiều.

Tuy nhiên, Mộc Thần Long sở dĩ to lớn như vậy chủ yếu là vì đã nuốt chửng một lượng lớn con người trong hơn bốn trăm năm, lúc ban đầu trốn từ lục địa phía Đông đến lục địa phía Bắc chắc cũng không lớn đến thế.

Thuộc tính của hắn là song thuộc tính, vừa có thuộc tính Mộc của Mộc Thần Long, vừa có thuộc tính Hỏa của ma long và rồng lửa.

Hoặc nói chính xác hơn, nên được tính là ba thuộc tính, vì trong trạng thái này, siêu năng lực của hắn vẫn còn, sấm sét vẫn có thể sử dụng, chỉ là không thuộc về Sát Long Ma Pháp.

Trong trạng thái hóa rồng, hắn cảm thấy cả sinh mệnh lực và ma lực của mình đều được cường hóa đáng kể, sức mạnh thể chất thì được tăng cường ở cấp độ sử thi.

Nếu lúc ở Trung Địa đánh ma long mà có thể biến thành hình thái này, hắn căn bản không cần ba vị hoàng tử Elf giúp đỡ, không cần dùng ma pháp, chỉ dựa vào thân thể đáng sợ là có thể dễ dàng nghiền nát ma long.

Đương nhiên, ngay cả bây giờ, hắn cảm thấy mình vẫn chưa phải là đối thủ của Viêm Thần Long, đánh ở dạng người thì có lẽ còn có

thể thử, chứ đánh Viêm Thần Long dạng rồng thì chắc không có nhiều cơ hội thắng.

Đây là còn nhờ sinh mệnh lực hiện tại của hắn rất mạnh, có thể tăng cường đáng kể uy lực của Siêu Ma Pháp Fairy Law.

Còn về Hắc Long, chỉ có thể nói cách mạng chưa thành công, đồng chí vẫn cần phải nỗ lực.

Hắc Long nuốt chửng mọi ma pháp, Fairy Law của hắn đánh vào cũng không gây thương tổn, chỉ có thể dựa vào cận chiến để thắng, rõ ràng là khó đối phó hơn nhiều.

Vấn đề là, ma pháp của Hắc Long lại có hiệu quả với hắn, mà hắn lại không thể kháng ma pháp hay hấp thụ ma pháp.

Cho nên, chuyện tìm Hắc Long báo thù cho người trong hội, tạm thời cũng không cần nghĩ đến... ..."Có nên đi tìm Ancient One không nhỉ?" Tại thế giới Marvel, trong căn hầm của trường học, George đứng trong phòng huấn luyện mô phỏng chiến đấu được hắn dùng Bùa Nới Rộng Không Gian khuếch đại lên hàng trăm lần, trên mặt lộ ra vẻ hơi đắn đo.

Độ khó để học Fairy Sphere là cực kỳ cao, dựa theo một số kiến thức cơ bản mà hắn hiện đang nắm giữ, cho dù dồn toàn bộ tâm sức vào ma pháp này, e rằng cũng phải mất bảy tám năm mới có thể thành thạo.

Muốn nâng cao hiệu suất, thì phải nắm được kiến thức mới về ma pháp thời gian.

Hiện tại xem ra, ngoài thế giới Harry Potter, chỉ có bên Marvel này mới có đột phá khẩu.

Và đột phá khẩu này, đương nhiên chính là sư phụ của bậc thầy quản lý thời gian Doctor Strange, Pháp Sư Tối Thượng thực sự -

Ancient One.

Ma pháp của Marvel về cơ bản đều là vay mượn sức mạnh từ ác quỷ của các chiều không gian lớn, ma pháp họ sử dụng cũng bắt nguồn từ các ác quỷ chiều không gian đó, nhưng Ancient One là một trường hợp đặc biệt.

Mặc dù phần lớn ma pháp của Ancient One cũng là vay mượn từ các ác quỷ chiều không gian, nhưng bà ta thuộc loại chỉ mượn không trả, ác quỷ chiều không gian đến tận cửa còn bị bà ta đánh cho một trận.

Đằng sau bà ta không chỉ có bộ ba Vishanti, mà còn có một trong năm vị thần vĩ đại - Eternity.

Dựa vào sức mạnh của bản thân, bà ta có thể chu du khắp các chiều không gian để học ma pháp, hắn cảm thấy bản chất của Ancient One thực ra đã gần giống với ác quỷ chiều không gian, sau khi chết đi theo Eternity có lẽ cũng được coi là một ác quỷ chiều không gian.

Vì vậy, một phần ma pháp của Ancient One có lẽ không cần vay mượn, giống như ma pháp thời gian của bà ta.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của hắn, nhưng hắn có thể chắc chắn một điều, bản chất ma pháp của các thế giới đều giống nhau, nếu có thể thỉnh giáo Ancient One về lý thuyết ma pháp thời gian của thế giới này, vậy thì nhất định sẽ giúp ích rất nhiều cho việc học Fairy Sphere của hắn.

Điều hắn do dự là, với tư cách là Pháp Sư Tối Thượng, Ancient One sẽ có thái độ thế nào đối với một sự tồn tại như hắn, người có thể sử dụng nguồn ma lực của chính mình, về bản chất đã tương tự như ác quỷ chiều không gian của thế giới này.

Tuy nhiên, sau khi suy nghĩ kỹ lại, thực ra chắc cũng không có vấn

đề gì lớn.

Ancient One có thể dùng Đá Thời Gian để nhìn thấy quá khứ và tương lai, có khả năng đã sớm chú ý đến hắn.

Đến giờ vẫn chưa chủ động tìm hắn, chắc là không có địch ý gì.

Pháp Sư Tối Thượng bảo vệ Trái Đất, chủ yếu nhắm vào những ác quỷ chiều không gian muốn xâm lược Trái Đất, sẽ không can thiệp vào chuyện giữa con người với nhau, trừ khi cả Trái Đất sắp bị diệt vong.

Hắn nói cho cùng cũng là con người, không phải là những ác quỷ chiều không gian kia.

Còn nữa là, lỡ như thật sự xảy ra xung đột, hắn có lẽ không phải là đối thủ của Ancient One, nhưng cũng tuyệt đối không phải là không có sức phản kháng.

Sự mạnh mẽ của Ancient One ngoài thực lực của bản thân, điều quan trọng hơn là Tam Đại Thánh Điện có thể suy yếu đáng kể sức mạnh của ác quỷ chiều không gian.

Bản thân ác quỷ chiều không gian khi rời khỏi chiều không gian của mình, sức mạnh đã bị suy yếu quá nửa, đến Trái Đất lại bị Tam Đại Thánh Điện suy yếu quá nửa nữa, mới bị Ancient One cho ăn hành.

Cho nên Kaecilius trước khi triệu hồi Dormammu giáng lâm, đã phá hủy Tam Đại Thánh Điện trước.

Khi Wanda tấn công Kamar-Taj, Tam Đại Thánh Điện cũng chỉ là vật trang trí.

Hắn là con người sinh ra trên Trái Đất, tuy là vật thí nghiệm, nhưng không phải ác quỷ chiều không gian, Tam Đại Thánh Điện đối với hắn cũng không có tác dụng.

Hiện giờ hắn có thể dùng Animagus hóa thân thành rồng khổng lồ, thực lực tăng vọt, vẫn có sức tự vệ nhất định.

"Vậy thì đến Thánh Điện New York xem thử trước đã!" Cuối cùng, George quyết định vẫn nên đi gặp Ancient One, nếu thành công, cũng giải quyết được một nỗi lo trong lòng hắn.

Nếu không, cứ mãi không biết thái độ của Ancient One đối với mình, cũng có chút lo lắng thấp thỏm.

Mở cửa bước ra khỏi phòng huấn luyện, hắn đi lên khu vực bên trên của trường.

Bây giờ là buổi chiều, học sinh đều đang trong giờ học.

Mấy tháng nay, số lượng học sinh của trường lại tăng thêm một chút, giáo viên cũng nhiều hơn một chút.

Sau lần tiêu diệt Kế hoạch Insight ở Washington và công khai trường học trước truyền thông, những người có siêu năng lực từ khắp nơi trên thế giới lần lượt tìm đến trường.

Trong đó có trẻ em được cha mẹ gửi đến, cũng có những người trưởng thành bị kỳ thị vì siêu năng lực.

Sau khi qua vòng sàng lọc bằng năng lực tâm linh của Giáo sư, những người đủ tiêu chuẩn sẽ trở thành học sinh, giáo viên hoặc nhân viên của trường, những người không đủ tiêu chuẩn thì bị đuổi đi.

Học viện Siêu Năng lực bây giờ nghiễm nhiên đã trở thành nơi trú ẩn cho những người có siêu năng lực từ khắp nơi trên thế giới.

Ở đây, ít nhất họ không phải lo lắng bị chính phủ địa phương và các tổ chức khác bắt đi để tiến hành các loại thí nghiệm.

Chương 261

Dang rộng đôi cánh, George đang chuẩn bị bay đến Thánh Điện New York thì một cột sáng cầu vồng từ trên trời giáng xuống, Thor xuất hiện trên bãi cỏ trước cổng trường.

"Chào buổi chiều, George!" "Xử lý xong việc rồi à?" George thấy vậy liền cười hỏi.

Hai tháng trước, Thor cuối cùng đã dựa vào nỗ lực của bản thân, nhấc được cây búa Mjolnir, khôi phục lại thần lực bị Odin phong ấn.

Bây giờ cậu ta cứ chạy đi chạy lại giữa Thần Vực, Học viện Siêu Năng lực và chỗ ở của Jane, thỉnh thoảng cũng hứng chí đi dẹp vài băng nhóm tội phạm.

"Xong rồi, Jotunheim có chút hỗn loạn nhỏ vì cái chết của Laufey, tôi đã qua đó trấn an rồi." Nói xong, cậu ta đổi bộ giáp Lôi Thần trên người thành vest, biến Mjolnir thành một chiếc ô.

"Ồ, bây giờ đã năm giờ rồi, tôi phải nhanh lên, hôm nay đã hẹn với Jane đi xem bộ phim mới ra mắt 'The Cabin in the Woods'." "'The Cabin in the Woods'… Ừm… Thôi được rồi, chúc hai người xem phim vui vẻ." George nhớ lại bộ phim đó, không khỏi giật giật khóe miệng.

"Vô ảnh vô tung!" Hắn ẩn thân bay lên không trung, hướng về phía địa chỉ của Thánh Điện New York trong phim mà bay tới.

Hắn nhớ trong phim Thánh Điện New York nằm ở làng Greenwich trung tâm thành phố New York, số 177A đường Bleecker, không biết Thánh Điện New York của vũ trụ này có thay đổi không.

Nếu không đúng cũng không sao, hắn có thể đến thẳng trụ sở chính Kamar-Taj ở thủ đô Kathmandu của Nepal.

Hoặc dùng Bùa Truy Tung để tìm, nhưng như vậy có vẻ hơi bất lịch sự.

"Chắc là ở đây." Rất nhanh, hắn đã dựa theo số nhà tìm thấy một tòa biệt thự liền kề ba tầng bằng đá sa thạch theo phong cách Victoria, tòa biệt thự được thiết kế theo kiến trúc Baroque của Pháp và có mái vòm.

Trên nóc biệt thự có một cửa sổ trời hình tròn với bốn đường cong.

Mặc dù toàn bộ tòa nhà được bao phủ bởi một lớp ma pháp mạnh mẽ, nhưng George vẫn có thể cảm nhận được nguồn ma lực cường đại ẩn giấu bên trong.

"Đinh đông!" Đến trước cửa biệt thự, George đưa tay nhấn chuông cửa.

Một lát sau, một người đàn ông da đen mặc pháp bào mở cửa.

Anh ta không hề ngạc nhiên trước sự xuất hiện của George, mà mỉm cười nói: "Là ngài George phải không, Pháp Sư Tối Thượng đã đợi ngài rồi." "Pháp Sư Tối Thượng biết tôi sẽ đến?" George lập tức nhướng mày.

Hắn biết Ancient One có Đá Thời Gian, tinh thông ma pháp thời gian, có thể nhìn thấy những khả năng khác nhau trong tương lai, nhưng cũng không phải là toàn tri toàn năng.

Giống như Doctor Strange có thể nhìn thấy 14.000.605 tương lai của trận chiến với Thanos, là vì anh ta đã chuyên thi triển ma pháp thời gian nhắm vào trận chiến đó.

Nếu không, anh ta đáng lẽ đã sớm nhìn thấy những nguy hiểm trong tương lai như cuộc tấn công của Thanos và sự hắc hóa của Scarlet Witch.

Bây giờ Ancient One biết trước hắn sẽ đến, và đã đợi sẵn ở đây, điều đó cho thấy Ancient One quả thực như hắn đoán, đã chú ý đến hắn từ lâu, chỉ là vẫn luôn không chủ động tiếp xúc. ..."Mời!" Pháp sư da đen không trả lời câu hỏi của George, chỉ mỉm cười tránh đường.

Anh ta không biết George là ai, nhưng sư phụ Ancient One bảo anh ta ra cửa đón người, anh ta tự nhiên sẽ làm theo lời dặn của Ancient One.

Còn về câu hỏi của George, Ancient One không dặn dò, anh ta cảm thấy tốt nhất mình không nên tự ý trả lời.

"Cảm ơn, pháp sư tên gì?" George cũng không mong đợi pháp sư da đen sẽ đưa ra câu trả lời nào, hắn bước vào Thánh Điện, theo sau pháp sư đi về phía phòng khách.

Thánh Điện New York này rõ ràng đã sử dụng loại ma pháp tương tự như Bùa Nới Rộng Không Gian của hắn, chỉ là không khoa trương bằng, diện tích bên trong tổng thể cảm giác lớn hơn diện tích thực tế của biệt thự khoảng ba bốn lần.

Nội thất bên trong vô cùng cổ điển, các loại đồ trang trí và vật treo mang lại cho người ta một cảm giác huyền bí.

Một số vật treo có dao động ma pháp rõ rệt, chắc hẳn là những vật phẩm ma pháp có công năng đặc biệt nào đó.

"Ngài có thể gọi tôi là pháp sư Mordo." Pháp sư da đen đi trước dẫn đường, vẫn giữ nụ cười.

Đến phòng khách, một nữ pháp sư trung niên đầu trọc mặc áo choàng trắng xuất hiện trước mắt George.

Nữ pháp sư đang pha trà, thấy George bước vào liền nở một nụ cười ôn hòa.

"Vị này chính là Pháp Sư Tối Thượng." Pháp sư da đen giới thiệu

với George một câu rồi lui ra khỏi phòng khách.

“Pháp sư George, mời ngồi, uống trà không?” Ancient One chỉ vào chiếc ghế đối diện mình, rót cho George một tách trà.

George ngồi xuống ghế, cầm tách trà lên nói: “Cảm ơn!” “Ta biết ngươi đến tìm ta vì chuyện gì, ta có thể đồng ý với ngươi, nhưng có một điều kiện.” Ancient One không vòng vo, nói chuyện rất thẳng thắn và trực tiếp.

Bà đã quan sát George một thời gian, cũng đã nhìn thấy rất nhiều khả năng trong tương lai, biết rõ tính cách của George.

Cách giao tiếp thẳng thắn như thế này, có lẽ là phù hợp nhất.

George đặt tách trà xuống, không trả lời ngay.

Hắn phát hiện ra rằng kể từ khi quyết định đến tìm Ancient One để học ma pháp thời gian, hắn đã hoàn toàn bị Ancient One nắm thế chủ động.

Nhưng vài giây sau, hắn cũng mỉm cười: “Tôi cần biết điều kiện đó là gì trước đã.” Ai nắm thế chủ động không quan trọng, quan trọng là kết quả của giao dịch có làm hắn hài lòng hay không.

Nếu kết quả giao dịch khiến hắn hài lòng, hắn không quan tâm thế chủ động nằm trong tay ai.

Thực ra trước khi đến, hắn đã đoán được sẽ như thế này, đối mặt với một người tinh thông ma pháp thời gian, lại sở hữu Đá Thời Gian, có thể nhìn trộm tương lai, vốn dĩ không thể nào nắm được thế chủ động.

“Người ta thường nói, tương lai biến hóa khôn lường không thể dự đoán, nhưng thực tế thế giới của chúng ta ngay từ khi xuất hiện, mọi câu chuyện đã được định sẵn trong dòng sông thời gian.

Mọi bất ngờ và thay đổi đều sẽ bị điều chỉnh, cuối cùng quay trở lại quỹ đạo ban đầu.

Nhưng đó là trước đây, bây giờ đã khác rồi.

Một gã đã hy sinh bản thân, khiến cho câu chuyện của mỗi vũ trụ không còn là cố định bất biến, mà có nhiều khả năng phát triển hơn." Ancient One nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà trong tách, nhìn George nói: "Người kế vị của ta, Pháp Sư Tối Thượng tiếp theo, tên là Stephen Strange, ngươi đã gặp cậu ta.

Vốn dĩ trong vũ trụ này, cậu ta có một điểm nút vận mệnh không thể thay đổi, nếu phát triển theo điểm nút đó, sẽ có chuyện rất tồi tệ xảy ra.

Ta không muốn nhìn thấy kết quả đó, muốn thay đổi nó.

Và ngươi là người ta từng thấy có nhiều khả năng biến hóa nhất, nếu ngươi đồng ý, có lẽ sẽ có thể thay đổi được điểm nút đó." Nghe những lời của Ancient One, George khựng người, bộ não vận hành với tốc độ cao, sau khi hồi tưởng lại tất cả thông tin về thế giới Marvel mà hắn biết từ kiếp trước, hắn đột nhiên mở to mắt.

"Thì ra là vậy!" Hắn vẫn còn hơi ngạc nhiên, tại sao một kẻ xuyên không như hắn thay đổi nhiều chuyện như vậy mà không có người của Time Variance Authority đến tìm để sửa chữa.

Thì ra vào thời điểm này, Loki trong dòng thời gian song song của vũ trụ điện ảnh đã xử lý kẻ chinh phạt Kang trong Time Variance Authority, trở thành Thần Câu chuyện.

Hơn nữa, hắn cũng đại khái biết mình đang ở vũ trụ nào.

Theo lời của Ancient One, hắn đoán rằng vũ trụ mà hắn đang ở, khả năng cao chính là vũ trụ của Dark Strange, kẻ đã hủy diệt cả vũ trụ.

Trong vũ trụ của Dark Strange, vào năm 2016, Stephen Strange không bị tai nạn xe hơi dẫn đến tàn phế đôi tay, mà là bạn gái của anh ta, Christine, đã chết trong một vụ tai nạn xe hơi.

Sau khi đánh bại Dormammu và nắm giữ sức mạnh của Đá Thời Gian, anh ta đã có ý định dùng Đá Thời Gian quay về quá khứ để thay đổi cái chết của bạn gái, và anh ta đã làm như vậy.

Kết quả là dù anh ta thay đổi thế nào đi nữa, Christine vẫn không thể tránh khỏi vận mệnh cái chết.

Bởi vì chính cái chết của bạn gái đã khiến anh ta đến Kamar-Taj tìm Ancient One, trở thành Pháp Sư Tối Thượng, nắm giữ sức mạnh của Đá Thời Gian để quay về quá khứ.

Nếu bạn gái được anh ta cứu sống, thì anh ta sẽ không đến Kamar-Taj trở thành Pháp Sư Tối Thượng, sử dụng Đá Thời Gian để quay về quá khứ thay đổi chuyện này.

Cho nên cái chết của bạn gái chính là điểm nút vận mệnh của anh ta, điểm nút này khiến anh ta trở thành Pháp Sư Tối Thượng, có được sức mạnh của Đá Thời Gian, cũng là quá khứ mà anh ta không tài nào thay đổi được.

Chương 262

Nhưng Dark Strange vẫn không chịu từ bỏ, đã đến thư viện thất lạc của Cagliostro, tìm ra phương pháp đột phá điểm nút vận mệnh của mình.

Đó là thông qua việc đánh bại và hấp thụ những con quái vật được triệu hồi từ các chiều không gian khác, thậm chí là ác quỷ chiều không gian, để có được sức mạnh ma pháp đáng sợ vượt qua cấp độ vũ trụ đơn lẻ.

Cuối cùng, anh ta quả thực đã có được sức mạnh cấp đa vũ trụ, cưỡng ép thay đổi điểm nút vận mệnh, nhưng cũng dẫn đến sự sụp đổ của cả vũ trụ.

"Nếu tôi đồng ý, ngài muốn tôi làm gì?" "Ta sẽ không yêu cầu ngươi làm gì cả, chỉ cần ngươi đồng ý, sự thay đổi sẽ bắt đầu, và sẽ có khả năng phát triển theo hướng tốt hơn." Ancient One cười nói.

George là người mà bà từng thấy có nhiều khả năng tương lai nhất, và cứ cách một khoảng thời gian lại xem, khả năng đó lại càng nhiều hơn, tương tự, tương lai của cả vũ trụ bị ảnh hưởng bởi hắn cũng có nhiều khả năng hơn.

Mặc dù sự phát triển của vũ trụ bây giờ không còn bị ràng buộc, nhưng điểm nút vận mệnh cũng không phải là thứ người bình thường có thể ảnh hưởng, đặc biệt là đối với một số nhân vật quan trọng liên quan đến vận mệnh của vũ trụ.

Cũng chỉ có người đặc biệt như George mới có khả năng thành công.

"Được, nếu đã như vậy, tôi đồng ý." George không do dự, gật đầu.

Nếu đây thực sự là vũ trụ của Dark Strange, cho dù Ancient One không dạy hắn ma pháp thời gian, sau khi biết chuyện hắn cũng sẽ tìm cách thay đổi.

Hắn không muốn để Dark Strange hủy diệt cả vũ trụ.

Hắn cũng có thể hiểu ý của Ancient One, nói rằng trên người hắn có rất nhiều khả năng biến hóa, đó là vì hắn có phân thân ở các thế giới khác, thực lực mỗi giờ mỗi khắc đều đang mạnh lên, tự nhiên ảnh hưởng đối với vũ trụ này cũng đang mạnh lên.

Vì thực lực của hắn, thực ra điểm nút vận mệnh của rất nhiều người đã bị thay đổi.

Rõ ràng nhất chính là Wolverine và Giáo sư X vốn dĩ phải chết, bây giờ vẫn sống khỏe mạnh. ...Sau khi ra khỏi Thánh Điện New York, George suy nghĩ một chút, lập tức thi triển Bùa Truy Tung: "Chỉ đường đến Stephen Strange!" Mặc dù hắn cảm thấy mình đoán không sai, nhưng vẫn muốn tự mình đi kiểm chứng.

Theo mũi tên chỉ dẫn của Bùa Truy Tung, rất nhanh hắn đã đến trước cửa một bệnh viện cách Thánh Điện New York hai mươi dãy nhà.

Bây giờ là tám giờ tối, vừa hay nhìn thấy Stephen tan làm bước ra khỏi bệnh viện, nhưng anh ta không lái xe đi ngay, dường như đang đợi ai đó.

Hắn vung tay, phát động siêu năng lực, ép một chiếc ô tô đang chạy nhanh rẽ ngoặt đâm về phía Stephen đang đứng bên lề đường.

"Ôi, Chúa ơi!" Stephen thấy chiếc xe lao về phía mình, lập tức sợ đến ngây người tại chỗ.

Đúng lúc này, một bàn tay mạnh mẽ xuất hiện, tóm lấy vai anh ta, kéo anh ta ra khỏi vị trí va chạm của chiếc xe, mới giúp anh ta thoát

nạn.

“Cẩn thận, bác sĩ Strange.” George mỉm cười nhắc nhở.

Stephen hoàn hồn lại, không nhịn được chửi vài câu về phía chiếc xe đã lái đi, sau đó cảm ơn George: “Chắc chắn là lái xe say rượu, thật nên cho những kẻ này vào tù tỉnh táo vài năm.

Cảm ơn anh, vừa rồi nếu không có anh, tôi đã phải để đồng nghiệp phẫu thuật cho mình rồi.” “Nếu để một bác sĩ ưu tú như bác sĩ Strange bị thương, đó sẽ là một tổn thất lớn cho giới y học.” George thuận miệng khen một câu.

Stephen nghe vậy rất hưởng thụ, trên mặt lập tức nở nụ cười, chủ động đưa tay ra: “Xin chào, Stephen Strange, bác sĩ khoa phẫu thuật thần kinh của bệnh viện này.

Không biết tại sao, nhìn thấy anh lần đầu đã có cảm giác quen thuộc, chúng ta có phải đã gặp nhau rồi không?” “Cứ gọi tôi là George là được rồi, tôi từng đến bệnh viện này khám bệnh, nghe mọi người đều nói anh là bác sĩ có y thuật cao siêu nhất bệnh viện này.” George đưa tay ra bắt.

Mặc dù hắn đã sử dụng Bùa Lãng Quên với Stephen, nhưng cũng không thể xóa sạch hoàn toàn, bản năng của Stephen cảm thấy hắn có chút quen thuộc cũng rất bình thường.

“Stephen!” Lúc này, một cô gái xinh đẹp từ bệnh viện bước ra, vẫy tay chào Stephen ở bên này.

“Bạn gái của anh à?” George cố ý hỏi.

Stephen gật đầu: “Đúng, bạn gái của tôi, cũng là vị hôn thê của tôi, Christine Palmer.” “Cô ấy rất đẹp, chúc mừng anh.” George trong lòng đã hiểu rõ, biết rằng chắc chắn không sai rồi.

Trong vũ trụ điện ảnh, Stephen và Christine tuy quan hệ thân mật,

nhưng dường như vẫn chưa đến mức đính hôn.

Sau này vì Stephen thường bận rộn với công việc ở Kamar-Taj, lại biến mất bảy năm, Christine cũng yêu người khác, Stephen còn đi dự đám cưới của Christine.

"Cảm ơn, cùng đi ăn cơm nhé, tôi mời, vừa rồi anh đã cứu tôi đấy." Stephen nhìn Christine đang đi tới, trên mặt lộ ra một tia hạnh phúc.

George cười xua tay: "Không cần đâu, tôi còn có việc, lần sau nhé." Nói xong hắn liền cất bước rời đi.

Chỉ là lúc rời đi, trong lòng hắn thầm lẩm bẩm: "Nếu đã thực sự là như vậy, thì Doctor Strange, xin lỗi nhé!" Hắn tự nhiên không phải muốn giết Doctor Strange, cho dù Doctor Strange sẽ dẫn đến vũ trụ bị hủy diệt, Ancient One cũng sẽ không để hắn giết Doctor Strange.

Vì vậy, trong lòng hắn đã có một phương pháp giải quyết khác.

Đó là trước khi Christine chết vì tai nạn xe hơi vào năm 2016, hắn sẽ tìm cơ hội để Doctor Strange gặp tai nạn xe hơi trước, trực tiếp phế đi đôi tay của anh ta, giống như trong vũ trụ điện ảnh.

Sau đó chỉ dẫn anh ta đến Kamar-Taj, học ma pháp để phục hồi đôi tay.

Như vậy, Doctor Strange sẽ thuận lợi trở thành Pháp Sư Tối Thượng, điểm nút vận mệnh có lẽ sẽ thay đổi được.

Cùng lúc đó, tại một sa mạc nào đó trên Trái Đất.

Một chiếc máy bay khắc logo của Hydra từ từ hạ cánh.

"Sin, lần này coi như ta trả lại chút nhân tình cho cha ngươi đã khuất.

Sau này ngươi muốn có một chỗ đứng trong Hydra, vẫn phải dựa

vào chính mình.” Một trong những thủ lĩnh của Hydra, Baron Zemo, dẫn theo một đám binh lính Hydra mặc giáp bước xuống từ máy bay.

Bên cạnh hắn là một người phụ nữ mặc áo choàng, cô ta vén áo choàng lên để lộ làn da màu đỏ máu.

“Lũ Zola và Pierce, chúng đáng lẽ phải phục tùng ta, ta mới là con gái của cha, lại tự cho mình là đúng, bị mấy tên dị nhân đánh bại.

Đợi ta lấy được thứ cha để lại, nhất định có thể chấn chỉnh lại nhánh của chúng ta!” Cô ta tên là Sin, là con gái của Red Skull.

Trong Thế chiến II, để sinh sôi nảy nở, bồi dưỡng ra những người thừa kế ưu tú của Hydra, Red Skull đã từng lựa chọn một lượng lớn tinh anh Đức Quốc xã và những người phụ nữ làm công cụ sinh sản, đưa họ đến một hòn đảo bí mật gọi là Đảo Lưu Đày.

Bản thân Red Skull cũng vô tình có quan hệ với một nữ công nhân giặt ủi, sinh ra cô con gái Sin thừa hưởng gen của hắn.

Tuy nhiên, Red Skull có tư tưởng trọng nam khinh nữ nghiêm trọng, không coi trọng Sin, cũng chưa từng thừa nhận Sin là người thừa kế của mình.

Vì vậy, sau khi Red Skull chết, tất cả thuộc hạ của hắn đều bị Zola, người bề ngoài đã được S.H.I.E.L.D. thu nạp, kiểm soát trong tay.

“Ta đã sớm nói cái Kế hoạch Insight đó không được, để trên trời chính là một cái bia sống, Zola và Pierce quá tự cho mình là đúng.

Nhưng theo tình báo của chúng ta, mấy tên dị nhân đó không dễ chọc đâu.

Ta khuyên ngươi tạm thời đừng đi gây sự với chúng.” Baron Zemo khuyên một câu.

Ngay cả Baron Strucker, kẻ cực kỳ say mê siêu năng lực, sau khi xem xong đám dị nhân đó, đặc biệt là kẻ được gọi là hiệu trưởng George trong nháy mắt đã cho nổ tung Helicarrier, cũng đã kìm nén không dám động thủ.

Trong Học viện Siêu Năng lực tập hợp không ít dị nhân, còn có kẻ thù lớn nhất một thời của họ là Captain America, là những kẻ thù mà họ phải loại bỏ trong tương lai để thống nhất thế giới.

Nhưng không phải bây giờ, bây giờ vẫn chưa phải lúc, kẻ thù quá mạnh, phải chờ đợi thời cơ.

Điều họ giỏi nhất chính là chờ đợi thời cơ, vào lúc kẻ thù lơ là cảnh giác nhất, yếu đuối nhất, sẽ tung ra đòn chí mạng.

"Ta biết, ngươi nghĩ ta sẽ ngu ngốc như Pierce sao?" Trong mắt Sin lóe lên một tia khinh thường.

Chương 263

"Chính là ở đây, theo thông tin cha ta để lại, bên dưới đây chắc hẳn có một hầm ngầm do ông ấy xây dựng." Hai người dẫn theo các binh lính Hydra mặc giáp, bắt đầu công việc khai quật tại một nơi không xa máy bay.

Nửa ngày sau, một hầm ngầm đã bị chôn vùi gần bảy mươi năm xuất hiện trước mắt họ.

Cưỡng ép mở một lối đi trên hầm ngầm, trên đường cạy tung hết tất cả các biện pháp phòng thủ, tại đại sảnh tầng thấp nhất của hầm ngầm, họ đã tìm thấy một cuốn sách bìa xanh dày cộp.

"Quả nhiên ở đây!" Sin tiến lên cầm lấy cuốn sách bìa xanh, nhanh chóng lật xem.

Một lát sau, trên khuôn mặt đỏ như máu, giống như bộ xương của cô ta, lộ ra một nụ cười có thể dọa khóc trẻ con.

Năm đó, cha cô ta vẫn luôn tìm kiếm những bảo vật trong thần thoại, ngoài việc tìm thấy Tesseract, ông ta còn tìm thấy một cây búa thần từ trên trời rơi xuống.

Và trên cuốn sách bìa xanh này, đã ghi lại vị trí chi tiết của cây búa thần không ai có thể nhấc lên đó. ...Một tuần sau, buổi chiều.

George dùng Phép Độn Thổ từ Thánh Điện New York trở về trường học.

Tuần này, mỗi ngày hắn đều dành thời gian đến Thánh Điện New York để thỉnh giáo Ancient One về ma pháp thời gian.

Lão cá mặn Ancient One này thực ra cũng rất nhàn rỗi, mỗi ngày ngoài việc dạy dỗ đệ tử thì chỉ uống trà, không có ác quỷ chiều không

gian xâm lược, những chuyện nhỏ nhặt thông thường đệ tử của bà ta có thể dẫn người đi xử lý.

Số lượng pháp sư ở Kamar-Taj không hề ít.

Chỉ là, dù có thể thỉnh giáo Ancient One, nhưng độ phức tạp của ma pháp thời gian vẫn vượt xa sức tưởng tượng của George.

Dù vậy, nó thực sự đã giúp hiệu suất nghiên cứu Siêu Ma Pháp Fairy Sphere của hắn tăng lên không ít.

Bây giờ hắn cuối cùng cũng có thể hiểu tại sao Makarov nói ma pháp này rất khó, rất khó.

Đồng thời hắn cũng không khỏi khâm phục những vị sơ đại đã sáng tạo ra các Siêu Ma Pháp này, thiên phú ma pháp của họ thật sự biến thái.

"George, có người tự xưng là Inhuman nói có chuyện khẩn cấp muốn tìm cậu." Vừa về đến trường, chưa kịp sắp xếp lại những gì đã học hôm nay, trong đầu George đột nhiên vang lên giọng nói của Giáo sư X.

Bóng người lóe lên, hắn đã đến phòng họp lớn của trường.

Trong phòng họp có Giáo sư X, Wolverine và một người phụ nữ đầu đầy gai.

"Có chuyện gì vậy?" George mở miệng hỏi.

Giáo sư X chỉ vào người phụ nữ phía trước: "Cô ấy gọi điện đến trường nói muốn ứng tuyển làm giáo viên, thực chất là có việc khẩn cấp muốn tìm cậu, cô ấy tự xưng là Inhuman." "Inhuman, nếu tôi nhớ không lầm, các người trước đây còn giúp Hydra đối phó chúng tôi." George nhìn người phụ nữ trước mặt, giọng điệu bình thản nói.

Hắn biết mấy kẻ đã giúp Hydra chặn đường họ ở Washington lần

trước chính là Inhuman.

Chỉ là hắn không hiểu tại sao Inhuman của thế giới này lại dính líu đến Hydra.

Theo lý mà nói, họ nên có thù lớn mới phải, nữ thủ lĩnh của họ, nhớ không lầm thì đã bị một bác sĩ của Hydra phanh thây.

Nhưng không phải cùng một vũ trụ, có lẽ có nhiều điểm khác biệt.

"Chúng tôi giúp Hydra là bị ép buộc, họ đã bắt người thân của chúng tôi làm con tin để uy hiếp, chúng tôi cũng không còn cách nào khác." Người phụ nữ đầu gai nghe vậy vội vàng giải thích.

George đi đến đối diện người phụ nữ Inhuman, vẻ mặt lạnh lùng: "Vậy cô đến đây hôm nay, có mục đích gì?" Hắn không quan tâm Inhuman có bị Hydra uy hiếp hay không, hay mối quan hệ giữa hai bên là gì.

Chỉ cần Hydra không đơn độc đến gây phiền phức cho bên hắn, thì dù họ có cho nổ tung Nhà Trắng cũng chẳng liên quan gì đến hắn.

Có thời gian lo chuyện bao đồng, thà dồn thêm chút tâm sức nghiên cứu ma pháp thời gian còn hơn.

Hắn không phải là cứu thế chủ, cũng không có lòng bác ái đến thế.

"Tôi tên Lena, dị năng của tôi là có thể nhìn thấy một vài đoạn tương lai, thế giới này sắp có đại nạn giáng xuống, và chúng tôi, những Inhuman, cũng sẽ bị liên lụy, chỉ có ngài mới có thể cứu chúng tôi, cứu mọi người." Lena thấy George nhíu mày, vội vàng giải thích: "Sin của Hydra vì một cây búa mà có được sức mạnh kinh khủng, còn giải phóng một tà thần tên là Orochi dưới đáy biển sâu ở rãnh Mariana Thái Bình Dương.

Trong tương lai tôi nhìn thấy, chính Orochi đã tạo ra thảm họa đáng sợ.

Thủ lĩnh nói nếu ngài đồng ý giúp chúng tôi, cứu người thân của chúng tôi, thì chúng tôi, những Inhuman, nguyện ý toàn bộ gia nhập vào trường học của ngài, lấy mệnh lệnh của ngài làm đầu." So với Hydra tàn nhẫn, George, người sẵn sàng tiếp nhận và bảo vệ những người có siêu năng lực, rõ ràng là tốt hơn rất nhiều.

Vì vậy, thủ lĩnh của tộc họ, Gazin, sau khi biết được tương lai mà cô nhìn thấy, đã giấu Hydra bí mật cử cô đến tìm George, hy vọng có thể nhân cơ hội này, hoàn toàn thoát khỏi sự khống chế của Hydra.

"Đại nạn, tà thần Orochi?" Sự nghi hoặc trong mắt George lóe lên rồi biến mất.

Sin thì hắn biết, tuy kiếp trước chưa từng nghe qua nhân vật này, nhưng trong kho thông tin của Zola quả thực có, là con gái ngoài ý muốn của Red Skull, mang một phần gen của Red Skull.

Thể chất mạnh hơn người bình thường một chút, nhưng trong tổ chức Hydra rộng lớn, không có địa vị gì.

Còn về Orochi, cái này thì hắn hoàn toàn chưa từng nghe nói qua.

Trong ký ức của hắn, cái tên này là Orochi trong King of Fighters, kẻ bắn ra hạt mặt trời, quả thực có khả năng hủy diệt thế giới, nhưng Orochi đó không thuộc hệ thống thế giới Marvel, ở đây hiển nhiên không phải.

Lena, Inhuman này, quả thực có khả năng nhìn thấy những đoạn tương lai, và năng lực tâm linh của hắn cũng có thể phán đoán Lena không nói dối.

"Xem ra tổ chức Hydra này, vẫn nên loại bỏ sớm thì tốt hơn." Ban đầu, hắn cảm thấy Hydra đối với hắn mà nói, thực ra không có mối đe dọa nào, cũng không quá để tâm.

Giữ lại cũng có thể gây thêm phiền phức cho các chính phủ lớn

trên thế giới, để họ không não tàn muốn kiểm soát Học viện Siêu Năng lực.

Nhưng bây giờ xem ra, Hydra tuy không có mối đe dọa quá lớn, nhưng họ luôn có thể gây ra chuyện, dẫn đến sự xuất hiện của những tồn tại có mối đe dọa, giống như vị tà thần Orochi sống dưới đáy biển sâu này.

Không biết lại là loại tồn tại gì, có phải là hình chiếu của ác quỷ chiều không gian nào đó không, nếu không sao lại có thể mang đến nguy cơ cho cả thế giới?

"Được, tôi có thể cứu người thân của các người, nhưng các người phải tìm cách cung cấp cho tôi thêm thông tin về Orochi." Sau một hồi suy nghĩ, George đã đồng ý với yêu cầu của Lena.

Đối với hắn, việc cứu những người thân bị Hydra giấu ở đâu đó thực sự quá đơn giản.

Chỉ cần cho hắn biết tên, hắn dùng Bùa Truy Tung, tự nhiên có thể tìm ra và cứu từng người một.

Điều hắn quan tâm hơn bây giờ là lai lịch của tà thần Orochi kia.

"Không vấn đề, thủ lĩnh của chúng tôi, Gazin, phần lớn thời gian đều bị yêu cầu ở lại căn cứ của Baron Strucker, có thể tiếp xúc với những thông tin cấp cao nhất của Hydra." Lena vội vàng gật đầu đồng ý.

"Viết toàn bộ tên những người bị Hydra bắt làm con tin ra đây, sau đó gọi Inhuman có khả năng dịch chuyển của các người đến đây, tôi ra ngoài một chuyến." George dặn dò Lena vài câu, lại bảo Giáo sư X trông chừng Lena, còn mình thì dùng Phép Độn Thổ một lần nữa đến Thánh Điện New York.

Hắn định tìm Ancient One hỏi thử, xem Ancient One có biết tà

thần Orochi này là thần thánh phương nào không.

“Pháp sư George, sao ngài lại quay lại?” Pháp sư canh gác Thánh Điện New York thấy George xuất hiện, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

George cười nói: “Có việc tìm Pháp Sư Tối Thượng, bà ấy còn ở đây không?” “Sau khi ngài rời đi, Pháp Sư Tối Thượng đã về Kamar-Taj.” Pháp sư canh gác trả lời: “Ngài muốn tìm bà ấy, có thể lên lầu hai, ở đó có cổng không gian đi thẳng đến Kamar-Taj.” “Được, vậy tôi đi Kamar-Taj một chuyến.” George xoay người đi về phía lầu hai của Thánh Điện.

Các pháp sư huyền thuật của Kamar-Taj đều có thể vẽ vòng tròn mở cổng dịch chuyển, nhưng dù sao cũng tiêu hao ma lực của bản thân.

Vì vậy, Ancient One đã xây dựng các cổng không gian ma pháp bên trong các Thánh Điện lớn, như vậy ngay cả các pháp sư sơ cấp chưa nắm vững kỹ năng vẽ vòng tròn cũng có thể thông qua cổng không gian để đến các nơi trên thế giới. ...“Ancient One những năm nay thật sự đã sưu tập không ít pháp khí.” Lên đến lầu hai, khi đi qua căn phòng chuyên trưng bày pháp khí, George cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Trước đây Ancient One đã dẫn hắn đi dạo lầu hai rồi.

Chương 264

Bên trong ngoài chiếc Áo choàng Lơ lửng sau này của Doctor Strange, còn có Rìu của Angarruumus tràn đầy ma lực, Chuông Tượng Thánh có thể tạo ra đường hầm giữa Trái Đất và chiều không gian Ekron.

Gương Đen có thể xem xét các chiều không gian khác, Chậu lửa Pomgaria có thể tiến vào lãnh địa của Mephisto trong chiều không gian địa ngục, v.v.

Đi đến cuối lầu hai, vài cánh cửa không gian ma pháp xuất hiện trước mắt hắn.

Thông qua việc xoay nút điều chỉnh đến Kamar-Taj, hắn bước qua cổng không gian ma pháp, liền đến được trụ sở chính thực sự của Kamar-Taj trên dãy Himalaya gần Kathmandu.

"Pháp sư George, sao ngài lại đến đây?" Mordo thấy George xuất hiện tại Kamar-Taj cũng sững sờ một chút.

George tuy mỗi ngày đều ở Thánh Điện New York thỉnh giáo Ancient One về ma pháp, nhưng đây là lần đầu tiên đến trụ sở Kamar-Taj.

"Tôi tìm Pháp Sư Tối Thượng có việc gấp, liên quan đến an nguy của cả Trái Đất." "Mời đi theo tôi!" Nghe George nói liên quan đến an nguy của Trái Đất, Mordo không dám chậm trễ, lập tức dẫn George đi qua vài căn phòng, đến quảng trường lớn bên ngoài.

Lúc này, Ancient One đang ở quảng trường lớn chỉ đạo các pháp sư huyền thuật mới nhập môn sử dụng ma pháp, thấy Mordo dẫn George xuất hiện, cũng có chút kinh ngạc.

“Có chuyện gì xảy ra sao?” Bà ta nhạy bén cảm nhận được một số điều bất thường.

George cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp mở miệng hỏi: “Pháp sư Ancient One, bà có biết Orochi không?

Tôi nhận được tin, người của Hydra gần đây hình như đã giải phóng một tà thần tên là Orochi dưới đáy biển sâu ở rãnh Mariana Thái Bình Dương.” “Cái gì, Orochi, Thần Sợ Hãi Kur, lần này phiền phức rồi.” Ancient One nghe vậy lập tức co rút đồng tử.

George thấy sắc mặt Ancient One thay đổi, biết Orochi này quả nhiên không phải là nhân vật đơn giản.

Nếu không sẽ không khiến cả Ancient One cũng cảm thấy đau đầu.

“Hắn là ác quỷ chiều không gian từ ngoài vũ trụ à?” “Không hẳn, hắn thực ra là người Thần Vực, là anh trai của All-Father Odin.” Ancient One lắc đầu giải thích: “Kur được gọi là Thần Sợ Hãi, sau khi kế vị Thần Vương đã trở nên vô cùng bạo ngược, Odin đã lật đổ ách thống trị của Kur, phong ấn Kur tại rãnh Mariana Thái Bình Dương trên Trái Đất.” “Hả?

Odin phong ấn không phải là con gái lớn Hela của ông ta sao?” George lập tức có chút mông lung.

Ancient One kinh ngạc nhìn George: “Xem ra ngươi biết cũng không ít, Nữ thần Chết chóc Hela quả thực cũng bị phong ấn tại Trái Đất, ở bên Na Uy.” “Thôi... thôi được rồi, sao cái gì cũng phải phong ấn ở Trái Đất vậy, không thể phong ấn ở thế giới của mình được à?” George vẻ mặt bất lực.

Ancient One thở dài: “Bởi vì Trái Đất nằm ở Midgard, là nơi sinh ra của rất nhiều Cổ Thần, cũng là trung tâm của vũ trụ, sở hữu sức

mạnh đặc biệt, thích hợp nhất để phong ấn một số tồn tại mạnh mẽ." Trong vũ trụ có rất nhiều hành tinh và nền văn minh, cũng có rất nhiều thần linh.

Nhưng Trái Đất lại là một hành tinh đặc biệt nhất, tuy trình độ văn minh không cao, nhưng lại từng sinh ra rất nhiều Cổ Thần hùng mạnh như Gaea, Oshtur, Set và Chthon, đều sinh ra từ Trái Đất.

Rất nhiều ác quỷ chiều không gian tại sao vẫn luôn muốn xâm lược Trái Đất, mà không phải các hành tinh khác trong vũ trụ.

Chính là vì chỉ có chiếm lĩnh và nuốt chửng Trái Đất, mới có thể nuốt chửng cả vũ trụ.

Các pháp sư huyền thuật của Kamar-Taj không chỉ bảo vệ an toàn cho Trái Đất, mà còn là an toàn của cả vũ trụ, trách nhiệm nặng nề.

"Đây là chuyện nhà của người Thần Vực, chúng ta ở Kamar-Taj cũng không tiện can thiệp, ta đề nghị ngươi có thể thông báo cho Lôi Thần Thor, không phải cậu ta đang làm khách ở trường học của ngươi sao?" "Có lý, tùy tiện can thiệp vào chuyện nhà của người khác, dường như cũng thật sự không tốt lắm." Nghe lời của Ancient One, George ngay lập tức hiểu được ý bà ta muốn biểu đạt.

Rất đơn giản, đó là Thần Sợ Hãi Kur tuy đã được giải phong ở Trái Đất, nhưng Kamar-Taj lại không định ra tay đối phó Kur.

Cái gọi là không muốn tùy tiện can thiệp vào chuyện nhà của người khác, đó căn bản chỉ là một cái cớ tùy tiện bịa ra mà thôi.

Thực ra hắn cũng có thể hiểu.

Dựa theo những gì hắn tìm hiểu được về lịch sử Kamar-Taj của vũ trụ này trong thời gian thỉnh giáo Ancient One về ma pháp thời gian.

Kamar-Taj được một người tên là Agamotto sáng tạo ra vào năm

5000 TCN, sau khi đẩy lùi cuộc xâm lược của Dormammu, bao gồm cả Tam Đại Thánh Điện trên Trái Đất.

Mục đích là để ngăn chặn những ác quỷ chiều không gian như Dormammu xâm lược Trái Đất và nuốt chửng vũ trụ này.

Mà theo lời của Thor, Odin bắt đầu dẫn quân Thần Vực chinh phục Cửu Giới được kết nối bởi Cây Thế Giới vào năm 679 TCN, trở thành chúa tể Cửu Giới.

Nhưng hắn phát hiện, trước khi Thor đến Trái Đất, Thần Vực không hề phái quân đồn trú như đối với các giới khác, về cơ bản đều ở trong trạng thái mặc kệ, để nhân loại tự phát triển.

Thực ra điều này không hợp lý.

Hành tinh của Dark Elf đã bị đánh tan, tộc Frost Giant vẫn còn Laufey và một lượng lớn Frost Giant, chỉ có thể nói là đã ký kết hiệp ước hòa bình.

Còn về phía Trái Đất, hắn đoán có lẽ là do sự tồn tại của Kamar-Taj.

Theo hắn thấy, thực lực của Odin và Pháp Sư Tối Thượng hẳn là chênh lệch không lớn, Odin ở Asgard có thể phát huy thực lực lớn nhất, Pháp Sư Tối Thượng ở Trái Đất có thể phát huy thực lực lớn nhất.

Hai bên chắc chắn đã xảy ra chuyện gì đó, Kamar-Taj thừa nhận địa vị chúa tể Cửu Giới của Odin, nhưng Odin lại không thể thực tế thống trị Trái Đất.

Từ thái độ của Doctor Strange đối với Thor và Loki trong phim cũng có thể thấy, các pháp sư huyền thuật biết về Thần Vực, và mang địch ý đối với Loki, kẻ gây hỗn loạn cho Trái Đất.

Vì vậy, Ancient One và Odin chắc chắn quen biết nhau, nhưng nếu

nói quan hệ tốt đến đâu thì cũng chưa chắc.

Hai người này trông có vẻ đều là người lương thiện, nhưng thực tế lại không phải dạng vừa.

Odin chinh chiến Cửu Giới, giết chóc vô số, còn cố ý che giấu sự tồn tại của con gái Hela.

Ancient One thì chỉ cần không chạm đến giới hạn, về cơ bản chết bao nhiêu người cũng không quá quan tâm, để truyền lại vị trí Pháp Sư Tối Thượng cho Stephen, cũng đã tốn không ít tâm tư, hy sinh không ít người.

Dù sao thì hắn không tin Ancient One không cứu được những pháp sư huyền thuật bị Kaecilius giết, không thể sớm chế phục Kaecilius.

Theo hắn thấy, Ancient One không muốn đi dọn dẹp mớ hỗn độn cho Odin, dù sao mục đích cuối cùng của Kur chắc chắn là quay về Thần Vực, tìm Odin đoạt lại vương vị báo thù.

Có thể sẽ gây ra một số tổn hại cho Trái Đất, nhưng tuyệt đối không đến mức hủy diệt Trái Đất.

Mà một khi Ancient One dẫn các pháp sư huyền thuật can thiệp, đến lúc đó dù có thể giải quyết được Kur, cũng tuyệt đối sẽ khiến Kamar-Taj tổn thất nặng nề.

Đến lúc đó lại có ác quỷ chiều không gian nhân cơ hội xâm lược Trái Đất, thì phiền phức to.

Khi quân Chitauri xâm lược Trái Đất, Ancient One cũng chỉ đứng trên nóc Thánh Điện, xử lý một số binh lính Chitauri có thể gây nguy hiểm cho Thánh Điện, chứ không can thiệp gì. ..."Vậy mình có nên can thiệp không?" Ra khỏi Thánh Điện New York, George chìm vào suy tư.

"Đến lúc đó xem sao!" Can thiệp hay không, phải xem có lợi ích gì

không, nếu lợi ích đủ lớn, hắn không ngại giúp Thần Vực một tay như lần trước.

Kur là anh trai của Odin, thực lực chắc chắn không yếu.

Nhưng bị phong ấn nhiều năm như vậy, lại thêm đây là Trái Đất, không thể mượn sức mạnh của Asgard, hắn hiện tại thật sự không sợ.

Gần đây ngoài việc nghiên cứu ma pháp thời gian, hắn cũng vẫn luôn học thuật giả kim.

Hắn có kế hoạch di chuyển cả trường học lên không trung, trong đó cần dùng đến Bùa Lơ Lửng, Bùa Bay và kỹ thuật phi thuyền ma đạo, v.v., nếu có một lượng lớn kim loại Uru, thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Chỉ có thể nói, cụ thể phải xem tình hình, biết đâu hắn muốn can thiệp, cũng chưa chắc đã có cơ hội.

Nếu Odin chịu tự mình ra tay, Kur có lẽ cũng không gây ra được sóng gió gì lớn.

"Chỉ đường đến Thor Odinson!" Bây giờ phải tìm Thor trước, báo cho cậu ta biết tình hình của Kur, để cậu ta về Thần Vực thông báo cho Odin.

Bay một mạch, rất nhanh hắn đã dựa theo chỉ dẫn của Bùa Truy Tung, tìm thấy Thor ở khu vực ký túc xá giáo sư của Đại học New York.

Chương 265

Lúc này Thor đang đi giày trượt băng, dùng Mjolnir làm vật kéo, đang dẫn Jane đi vòng quanh trên con đường nhỏ dưới lầu ký túc xá, cười ngây ngô, dường như đang cùng Jane học trượt băng.

Toàn thân toát ra một mùi chua loét của tình yêu.

"George, sao cậu lại đến đây?" Thấy George đột nhiên xuất hiện, Thor và Jane đều giật mình.

George vẻ mặt nghiêm túc nói: "Bác cả của cậu, Kur, đã thoát khỏi phong ấn rồi." "Bác cả của tôi?" Thor lập tức sững sờ, sao cậu ta không biết mình còn có một người bác cả.

George thấy vậy liền biết Kur và Hela đều có cùng đãi ngộ, bị Odin phong tỏa mọi thông tin.

Thế là hắn nhanh chóng kể cho Thor biết những thông tin mình biết.

Thor nghe xong cũng phải một lúc lâu mới phản ứng lại.

"Không ngờ, lại có chuyện như vậy." Cậu ta quay người dặn dò Jane vài câu, sau đó hướng lên trời hét lớn: "Heimdall!" Một cột sáng Bifrost từ trên trời giáng xuống, xuất hiện trên bãi cỏ bên cạnh.

"George, tôi về Thần Vực thông báo cho Phụ Thần trước.

Yên tâm, Thần Vực chúng tôi nhất định sẽ không bỏ mặc Kur." Thor chui đầu vào Bifrost, dịch chuyển về Asgard.

Thông báo xong cho Thor, George dùng Phép Độn Thổ trở về trường học, trong phòng họp lớn ngoài Lena ra, còn có thêm một Inhuman nữa, chính là người đàn ông không có mắt biết dịch chuyển.

“Danh sách viết xong chưa?” “Viết xong rồi.” Lena đưa cho George một tờ giấy, trên đó toàn là tên người thân của Inhuman bị Hydra bắt cóc làm con tin, giấu ở các căn cứ khác nhau trên thế giới.

“Thủ lĩnh đã truyền đến tin tức mới nhất, tà thần tên Orochi kia lại triệu hồi thêm bảy cây búa thần, mỗi người nhận được búa thần đều có được sức mạnh cường đại như Sin.

Nhưng họ cũng toàn bộ bị Orochi khống chế.

Hiện tại mấy thủ lĩnh của Hydra đều đã thần phục Orochi vì búa thần, họ dường như đang lên kế hoạch tấn công Nhà Trắng.” “Tấn công Nhà Trắng?” George sững sờ một chút, hắn không hiểu Kur tấn công Nhà Trắng để làm gì, lẽ nào định khống chế nước Mỹ?

Tấn công thì tấn công thôi, dù sao chỉ cần không phải tấn công trường học của hắn, đối với hắn cũng không có ảnh hưởng gì.

Trước khi bên Thor có tin tức truyền về, hắn sẽ không hành động.

Hắn không phải Superman, sẽ không chạy khắp thế giới để cứu người, thiên tai nhân họa, Trái Đất mỗi ngày đều có vô số người chết, cứu sao cho hết, hắn không phải là thánh nhân gì.

Huống hồ bản tính con người vốn ác, xưa nay khó lường nhất, cho dù ngươi có lòng tốt ra tay cứu giúp, cũng chưa chắc đã có kết quả tốt.

Một số người ngược lại còn cảm thấy chính sự xuất hiện của ngươi mới mang đến tai họa.

Hắn không muốn trở thành kẻ đổ vỏ lớn như vậy.

Thật sự muốn ra tay, cũng phải đợi đến lúc mọi người đều tuyệt vọng, xuất hiện với tư thế cứu thế chủ, như vậy mới có thể thu hoạch được tất cả sự cảm kích, tối đa hóa lợi ích.

Đừng nói hắn quá thực dụng, hắn cho rằng dù làm người tốt, cũng phải làm người tốt thông minh, nếu không cuối cùng công sức bỏ ra mà không được đền đáp, thà làm người xấu còn hơn.

“Có biết tám cây búa đó đã đưa cho ai không?” “Sin, Baron Zemo, Baron Strucker, Madame Hydra, Hive, và ba người không phải thành viên của Hydra.

Thủ lĩnh nói một người mặc bộ đồ báo đen đặc biệt, một người da xanh thích ngâm mình trong nước, còn có một người có thể bốc lửa trên người.” Người đàn ông không mắt Gordon trả lời.

George hơi nhíu mày, năm người đầu hắn đều biết, còn ba người sau thì hắn không chắc lắm.

Người mặc bộ đồ báo đen khả năng cao là Black Panther, chỉ không biết là T'Challa hay T'Chaka, dù sao vào thời điểm này, vị vua già của Wakanda vẫn còn sống.

Người da xanh thích ngâm mình trong nước có lẽ là người Atlantis, nhưng hắn không chắc có phải là vua Namor hay không.

Người cuối cùng có thể bốc lửa trên người, hắn nhất thời đoán không ra là ai, dù sao chắc không phải Pyro, hắn không phát hiện ra Fantastic Four ở thế giới này.

Búa của Kur, người thường chỉ cần chạm vào sẽ bị Orochi khống chế, là ai cũng không có gì lạ.

Nhưng đối với George mà nói, thực ra cũng không quan tâm.

Các Tôn Giả Thiên Chùy của Kur tuy vì búa thần mà được cường hóa sức mạnh đáng kể, nhưng cùng lắm cũng chỉ ở mức ngang ngửa với Thor, không gây ra mối đe dọa nào cho hắn.

Hắn chủ yếu quan tâm đến thực lực của Kur.

“Đi cứu người trước đã!” George nói với người đàn ông không mắt: “Tiếp theo chúng ta chia làm hai hướng hành động, tôi sẽ tìm từng người trong danh sách, sau đó cứu họ ra, cậu phụ trách đưa thủ lĩnh của các cậu và những Inhuman khác toàn bộ đến trường học.” Nếu Inhuman đã mang đến thông tin có giá trị, hắn cũng đã đồng ý hợp tác, vậy thì tự nhiên sẽ bảo vệ Inhuman chu toàn.

“Họ chắc chắn bị phân tán ở khắp nơi trên thế giới, bên ngài có kịp không?” Gordon trên mặt lộ ra một tia lo lắng.

Một khi hành động bắt đầu, Hydra chắc chắn sẽ phát hiện, cậu ta đưa tộc nhân toàn bộ đến trường học rất nhanh, nếu George không thể cứu được tất cả mọi người trước khi bị Hydra phát hiện, cậu ta lo Hydra sẽ giết con tin.

George mỉm cười nói: “Yên tâm, kịp mà, nhưng không phải bây giờ.

Tôi sẽ tìm vị trí của họ trước, sau đó thông báo cho cậu, chúng ta đồng thời dịch chuyển hành động, như vậy bên Hydra không kịp phản ứng.” Gordon lúc này mới sực nhớ ra, không chỉ cậu ta biết dịch chuyển, George cũng biết.

Thế là cậu ta gật đầu, đồng ý với phương án của George.

“Có cần tôi giúp gì không?” Wolverine có chút hăm hở duỗi ra móng vuốt.

George xua tay: “Tạm thời không cần, nhưng hai ngày nay tạm thời nghỉ học, thông báo mọi người tập hợp, đợi Thor trở về, có lẽ sẽ có một trận chiến ác liệt phải đánh.” Hắn đoán để giải quyết Kur, Thor có thể sẽ dẫn đại quân Thần Vực giáng lâm Trái Đất.

Nhưng, Odin chưa chắc sẽ tự mình đến.

Nếu không có Odin, thì Thor đánh Kur và tám vị Tôn Giả Thiên

Chùy của hắn có lẽ sẽ rất vất vả, đến lúc đó có thể sẽ cần hắn dẫn người đi cứu viện.

Dùng Phép Độn Thổ bay lên không trung phía trên trường học, hắn tàng hình trước, sau đó bắt đầu thi triển phép biến hình Animagus.

Trong nháy mắt, hắn đã hóa thân thành một con rồng khổng lồ có đôi cánh màu vàng kim.

Sau khi dùng Animagus hóa thành rồng khổng lồ, thực lực tổng thể của George đã tăng vọt, sức mạnh phép thuật cũng đột phá giới hạn.

Tương tự, ở hình dạng này, uy lực các loại phép thuật của hắn cũng được tăng cường.

Khoảng cách của Phép Độn thổ có thể bao trùm toàn bộ Trái Đất, tốc độ bay cũng được tăng cường đến mức sử thi.

Hắn có thể dùng Bùa Theo Dõi để bay đi tìm vị trí người thân của các Inhuman ở khắp nơi trên thế giới, sau đó dùng Phép Độn thổ để đưa họ đi với tốc độ nhanh nhất.

Vỗ mạnh đôi cánh, một tiếng nổ siêu thanh vang lên, George men theo mũi tên vàng, trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ.

Thật lòng mà nói, hắn cảm thấy với sức mạnh thể chất và tốc độ bay hiện tại, dù không dùng phép thuật, hắn cũng có thể đâm chết một cường giả bất kỳ.

Cơ thể này là sự kết hợp những ưu điểm của loài rồng từ ba thế giới, không phải chuyện đùa đâu.

Theo tính toán của hắn, với trạng thái hiện tại, dù có hứng trọn một quả bom hạt nhân cũng không thành vấn đề.

Đây cũng là cơ sở để hắn tự tin có thể đối đầu với Kur.

Nếu là trước đây, hắn tuyệt đối không cho rằng mình có thể chiến

đấu với một kẻ ở đẳng cấp của Kur.

Thái Lan, Singapore, Indonesia, Anh, Pháp, Bồ Đào Nha...

Mất vài tiếng đồng hồ, hắn gần như đã đi vòng quanh cả Trái Đất, cuối cùng cũng xác định được vị trí của ba mươi người thân của các Inhuman.

Chương 266

Trở lại trường học, hắn thông báo cho Gordon, cả hai cùng lúc bắt đầu hành động.

Gordon Dịch chuyển tức thời đến căn cứ của Baron Strucker để đón thủ lĩnh Gazin, sau đó quay về nơi tập trung của các Inhuman ở "Tương Lai", đưa từng người Inhuman và người thân của họ đến.

Còn George cũng đồng thời dùng Phép Độn thổ đến trước mặt từng người đã xác định trước đó, trong tình huống không kinh động đến binh lính Hydra, hắn cho họ vào chiếc hộp và cứu đi từng người một.

Toàn bộ quá trình chưa đến mười phút, tất cả Inhuman và người thân của họ đều đã được chuyển đến sân thể dục của trường.

Thực ra số người cũng không nhiều, tổng cộng cũng chỉ hơn một trăm người.

"Phải mở rộng trường học thôi!" Nhìn một trăm người mới đến, George thầm nghĩ.

Dù hắn có thể dùng Bùa Mở Rộng Không Gian không dấu vết để mở rộng không gian, nhưng lại không thể tạo ra nhà cửa từ hư không.

Thời gian qua, trường học đã có thêm không ít người có siêu năng lực và gia đình của họ, số phòng trống đã không còn nhiều, bây giờ lại đột ngột tăng thêm hơn một trăm người, sẽ rất chật chội.

Nhưng đây cũng không phải vấn đề lớn, hắn định dùng Bùa Dời Núi để trực tiếp chuyển một tòa chung cư đến trường làm ký túc xá, như vậy có thêm vài trăm người nữa cũng ở được.

"Ngài George, cảm ơn ngài đã giúp đỡ chúng tôi, những người

Inhuman.

Kể từ hôm nay, chúng tôi sẽ nghe theo mệnh lệnh của ngài.” Thấy những người thân bị giam cầm bấy lâu được cứu thoát và đang ôm lấy tộc nhân của mình, Gazin dẫn theo con gái Daisy, mặt đầy vẻ cảm kích đến trước mặt George.

Ông ta đã cược đúng, George quả nhiên có năng lực cứu được các Inhuman.

George cười xua tay: “Không cần phải như vậy, tôi không phải Hydra, sẽ không ép buộc các vị làm gì cả.

Nơi này của chúng tôi vốn dĩ là nơi thu nhận những người có siêu năng lực, sau này nếu các vị muốn, có thể ở lại trường làm giáo viên, con cái các vị cũng có thể đi học tại trường.

Khi trường gặp rắc rối, có ra tay giúp hay không cũng là tự do của các vị.” Hắn tin rằng, chỉ cần các Inhuman sống ở trường một thời gian, chắc chắn sẽ hòa nhập vào đây.

Trên thế giới này, ngoài Học viện Siêu năng lực, còn nơi nào có thể cho họ một cuộc sống an toàn và nơi ở như vậy, nên không cần phải quá cố ý đối xử với họ thế nào.

Như vậy cũng tốt, các Inhuman gia nhập sẽ khiến thực lực tổng thể của Học viện Siêu năng lực mạnh hơn, sau này có chuyện gì hắn cũng có thể tự xử lý, và có thể tập trung hơn vào việc học phép thuật.

Ở một nơi khác, tại căn cứ Hydra ở Sokovia.

“Lũ khốn này, dám bỏ trốn, đợi ta theo Thần chủ thống nhất Trái Đất và Thần Vực rồi sẽ từ từ xử lý chúng!” Baron Strucker, tay cầm cây búa khổng lồ, cơ thể phình to gấp đôi do được thần lực kích phát, sau khi nghe thuộc hạ báo cáo, tức giận nện búa xuống đất, tạo ra một cái hố lớn.

Tuy nhiên, dù tức giận vì sự phản bội của các Inhuman, hắn cũng không ra lệnh cho thuộc hạ đi tìm kiếm tung tích của họ.

Vì tiếp theo hắn có nhiệm vụ quan trọng hơn phải làm.

"Strucker, Thần chủ triệu tập, chúng ta phải xuất phát rồi!" Baron Zemo, vác một cây búa thần khác, xuất hiện ở cửa phòng.

Nghe vậy, vẻ mặt Strucker lập tức trở nên cuồng nhiệt, hắn lớn tiếng đáp lại: "Thần chủ vĩ đại, vị thần của Nỗi Sợ hãi vĩ đại, Strucker hưởng ứng lời triệu tập của ngài!" Nửa tiếng sau, trên quảng trường lớn của căn cứ, tám vị Thiên Chùy Tôn Giả tay cầm búa khổng lồ đứng thành một hàng, sau lưng họ là binh lính Hydra đông nghịt.

Vì các thủ lĩnh Hydra gần như đều đã trở thành Thiên Chùy Tôn Giả, nên nơi đây giờ cũng tập trung gần như toàn bộ binh lính Hydra, cùng với các loại vũ khí trang bị tiên tiến nhất mà Hydra nghiên cứu phát triển.

Không chỉ có các loại xe tăng, bom đạn, mà còn có cả một số bộ giáp và những con Kaiju cơ khí chiến tranh cỡ lớn mới được chế tạo.

Và đứng trước mặt tám vị Thiên Chùy Tôn Giả, chính là Vị thần Sợ hãi, anh trai của Odin, Kur.

Lúc này, do bị phong ấn nhiều năm, trông Kur còn già nua hơn cả Odin.

Hắn cầm quyền trượng, tóc và râu bạc trắng, gần như đã dài chấm đất.

Hắn nhìn tám vị Thiên Chùy Tôn Giả và binh lính Hydra bên dưới, giọng nói già nua vang lên bên tai mỗi người.

"Các con của ta, bây giờ, hãy để ta dẫn dắt các con gieo rắc nỗi sợ hãi đến mọi ngóc ngách của thế giới, để tất cả mọi người đều phải sống dưới nỗi sợ hãi của ta!" Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng gõ cây quyền

trượng trong tay xuống đất, thần lực lập tức bao trùm toàn bộ Sokovia.

Thần lực khổng lồ khiến cả Sokovia rung chuyển, sau đó bắt đầu xuất hiện những vết nứt, từ từ nhấc mình khỏi mặt đất và bay lên.

Vì Sokovia bay lên, phần lớn các tòa nhà trong thành phố sụp đổ, vô số người bị chôn vùi bên dưới, nỗi sợ hãi lan tràn khắp Sokovia.

Kur há miệng hít mạnh một hơi, những nỗi sợ hãi đó liền chui vào cơ thể hắn, và cơ thể hắn cũng vì thế mà dần dần hồi phục, rất nhanh đã từ một ông lão già nua sắp chết biến thành một người đàn ông trung niên uy nghiêm.

Đây chính là năng lực của hắn, hắn có thể hấp thụ sức mạnh của nỗi sợ hãi để phục hồi cơ thể, cường hóa thần lực.

"Đi nào!" Theo cú vung quyền trượng của hắn, toàn bộ Sokovia chở theo tám vị Thiên Chùy Tôn Giả và đại quân Hydra, bay về phía Washington, Mỹ.

Theo thông tin mà Sin cung cấp cho hắn, Mỹ hiện là quốc gia mạnh nhất trong thế giới người phàm, hắn muốn tiêu diệt thủ đô của quốc gia này trước, để cả thế giới cảm nhận được sự tuyệt vọng.

Như vậy hắn có thể hấp thụ sức mạnh của nỗi sợ hãi từ toàn bộ thế giới người phàm, thực lực sẽ được tăng lên đáng kể.

Cũng chỉ có như vậy, hắn mới có thể quay lại Thần Vực đánh bại Odin, kẻ được Thần Vực gia trì, để trở lại làm chủ nhân Thần Vực, đoạt lại tất cả những gì thuộc về mình.

"Odin, ngươi, kẻ phản bội tiếm ngôi, ta nhất định sẽ giết ngươi, giết hết tất cả người thân của ngươi!". .....

"Fitz, đã theo dõi được vị trí của bảy cây búa đó chưa?" Tại căn cứ S.H.I.E.L.D., tân Cục trưởng Coulson hỏi trưởng phòng khoa học

kỹ thuật Leo Fitz.

Sau sự kiện Dự án Insight, mặc dù S.H.I.E.L.D.

đã giành được thắng lợi cuối cùng nhờ sự giúp đỡ của George, nhưng họ không còn được chính phủ các nước trên thế giới tin tưởng nữa, thực lực cũng bị suy yếu đi rất nhiều.

Tuy nhiên, lạc đà gầy vẫn hơn ngựa béo, dù sao cũng từng là tổ chức lớn nhất thế giới, dù chỉ còn lại những đặc vụ và công nghệ sót lại cũng không phải là tổ chức bình thường có thể so sánh.

Vì vậy, chính phủ Mỹ đã tiếp quản, cung cấp viện trợ tài chính, biến S.H.I.E.L.D. thành một bộ phận chuyên phục vụ cho nước Mỹ, giống như CIA và FBI.

Chỉ là trách nhiệm phân công khác nhau.

Nhiệm vụ chính của CIA là thu thập công khai và bí mật các thông tin tình báo về chính trị, văn hóa, khoa học kỹ thuật của các chính phủ, công ty và cá nhân nước ngoài, điều phối hoạt động của các cơ quan tình báo trong nước khác, và chia sẻ những thông tin này cho các bộ phận khác của chính phủ Mỹ.

FBI chủ yếu là chống khủng bố, phản gián và điều tra hình sự, có quyền tài phán đối với hơn 200 loại tội phạm liên bang.

Còn S.H.I.E.L.D. hiện tại phụ trách xử lý tất cả các sự kiện siêu thường trong nước, cũng như đối phó với Học viện Siêu năng lực, nơi mà trong mắt chính phủ Mỹ hiện tại có thể trở thành một quả bom hẹn giờ bất cứ lúc nào và họ vẫn chưa bàn bạc được cách xử lý.

Một tuần trước, S.W.O.R.D., cơ quan phụ trách an ninh ngoài không gian, đã giám sát và phát hiện bảy cây búa có hình dạng khác nhau xuất hiện từ ngoài vũ trụ và rơi xuống Trái Đất.

Đây rõ ràng không phải là một sự việc bình thường.

Vì vậy, S.H.I.E.L.D.

đã tiếp nhận và bắt đầu theo dõi vị trí của bảy cây búa đó, điều tra xem chúng có gây hại cho quốc gia hay không.

“Dựa trên dữ liệu mà S.W.O.R.D. cung cấp, tôi đã thu thập sóng dao động của bảy cây búa và chế tạo một thiết bị theo dõi tương ứng, kết nối với radar, đã thành công tìm ra vị trí của chúng.

Chương 267

Hơn nữa, tôi còn phát hiện ngoài bảy cây búa đó, còn có một cây búa thứ tám có sóng dao động tương tự, có thể đã tồn tại trên Trái Đất từ rất lâu rồi." Fitz lấy radar của mình ra và tiếp tục nói: "Vị trí của cây búa thứ tám là ở Sokovia, còn bảy cây búa kia, có bốn cây ban đầu đã rơi xuống Sokovia và trùng với vị trí của cây thứ tám.

Ba cây còn lại, một cây rơi ở quốc gia nhỏ bé Wakanda ở châu Phi, một cây rơi ở vùng biển gần Tây Ban Nha, và một cây rơi ở Miami, bang Florida.

Nhưng hiện tại cả ba cây búa đó đều đã tập trung ở Sokovia." "Sokovia, không lẽ có liên quan đến Hydra." Coulson nghe vậy nhíu mày.

Pierce đã bị tiêu diệt, nhưng không có nghĩa là Hydra đã hoàn toàn sụp đổ.

Dựa trên kết quả tra khảo nghiêm ngặt những đặc vụ Hydra bị bắt, vẫn còn rất nhiều căn cứ Hydra phân bố khắp nơi trên thế giới, Pierce chỉ là một nhánh trong số đó mà thôi.

Hiện tại họ đã xác định rằng, ở Sokovia có một căn cứ khá lớn của Hydra.

Bây giờ, Sokovia vốn đã có một cây búa, sau đó lại có thêm bảy cây từ ngoài hành tinh đến, tất cả đều tụ lại một chỗ, xem ra thế nào cũng không thoát khỏi liên quan đến Hydra.

"Xem ra chúng ta phải đi một chuyến đến Sokovia!" Coulson lập tức quyết định đích thân dẫn đội đến Sokovia để xem rốt cuộc tám cây búa đó là chuyện gì.

“Thông báo cho May tập hợp đội tác chiến, nửa tiếng nữa xuất phát.” “Cục trưởng, tình hình khẩn cấp!” Đúng lúc này, một đặc vụ S.H.I.E.L.D.

đột nhiên hoảng hốt xông vào, báo cáo với Coulson: “Toàn bộ thành phố Sokovia đã bay lên, và đang bay về phía Washington!” “Cái gì!

Fitz, kết nối với giám sát vệ tinh.” Vẻ mặt Coulson biến đổi, vội vàng bảo Fitz điều động giám sát vệ tinh để xem thành phố Sokovia đang bay lên.

Dưới thao tác nhanh như chớp của Fitz, một hình ảnh chiếu hiện lên trên màn hình trong phòng.

Nội dung trong hình chiếu chính là cảnh toàn bộ Sokovia đang bay với tốc độ cao trên không trung được vệ tinh chụp lại, cùng với hình ảnh phóng to của Kur và tám vị Thiên Chùy Tôn Giả đứng ở phía trước, và đám binh lính Hydra đông nghịt.

“Ôi, chết tiệt, mau thông báo Bộ trưởng Bộ Quốc phòng khởi động hệ thống đánh chặn tên lửa.

Còn nữa, liên lạc với hiệu trưởng Học viện Siêu năng lực, George, chúng ta có thể cần sự giúp đỡ của cậu ấy!” Ở một nơi khác, Kur cảm nhận được vô số tên lửa đang bay về phía mình, mặt lộ vẻ khinh thường, hắn thậm chí còn không tự mình ra tay, chỉ ra hiệu cho tám vị Thiên Chùy Tôn Giả sau lưng.

“Thứ vũ khí công nghệ lạc hậu của người phàm, còn không bằng cả lũ Dark Elf đã bị diệt tộc.

Killian, ngươi đi xử lý đi.” “Vinh hạnh của tôi, Thần chủ vĩ đại!” Người đàn ông trung niên mặc vest, tóc vuốt ngược, đột nhiên bốc lên ngọn lửa hừng hực.

Hắn vung cây búa màu đỏ trong tay bay lên, hóa thành một vệt lửa lượn một vòng trên không trung, phá hủy toàn bộ những tên lửa đó trong nháy mắt.

Hắn tên là Aldrich Killian, một trong những người tạo ra virus Extremis.

Một tuần trước, một cây búa đỏ rực đột nhiên rơi xuống trước mặt hắn.

Khi cầm cây búa lên, hắn phát hiện cơ thể vốn đã được cường hóa bởi virus Extremis của mình lại được cường hóa thêm một bước nữa, từ người phàm hoàn toàn biến thành thần.

Đồng thời hắn cũng hiểu ra sứ mệnh của mình, đó là mãi mãi đi theo và phò tá chủ nhân của mình, Vị thần Sợ hãi Kur.

Thần chủ vĩ đại, cũng là chân lý duy nhất!

"Xem ra mọi người đều sốt ruột rồi, vậy thì chúng ta hãy nhanh hơn một chút." Sau khi vô số tên lửa bị chặn lại, Kur rõ ràng cảm nhận được thêm một phần sức mạnh của nỗi sợ hãi tiến vào cơ thể, thực lực của hắn lại hồi phục thêm một chút.

Vì vậy, tốc độ bay của cả Sokovia lại tăng thêm một bậc, không đợi đợt tên lửa thứ hai đến, Sokovia đã xuất hiện ngay trên không phận Nhà Trắng ở Washington.

"Những người phàm đáng thương, hãy cảm nhận nỗi sợ hãi đi!" Quyền trượng nhẹ nhàng gõ xuống, cả thành phố Sokovia cứ thế nặng nề rơi xuống.

"Ầm!" Một tiếng nổ lớn vang lên, Tổng thống, Phó Tổng thống, Ngoại trưởng, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng và một loạt quan chức cấp cao khác đang họp khẩn cấp tại Nhà Trắng, tất cả đều bị đè nát thành thịt vụn.

Đồng thời, một khu vực rộng lớn ở Washington lấy Nhà Trắng làm trung tâm cũng bị phá hủy do Sokovia rơi xuống.

Một lượng lớn nỗi sợ hãi tụ tập trên bầu trời thành phố và bị Kur hấp thụ, hắn trở nên mạnh mẽ hơn.

"Các con của ta, hãy đi gieo rắc nỗi sợ hãi, hãy để cả thế giới người phàm run rẩy, đây chỉ mới là bắt đầu!" Dưới mệnh lệnh của Kur, tám vị Thiên Chùy Tôn Giả dẫn đầu binh lính Hydra xông về phía quân đội đang kéo đến, bắt đầu cuộc tàn sát và phá hoại lớn ở Washington.

Cảnh tượng đáng sợ này cũng được các phóng viên của các đài truyền hình lớn, những người vì tin tức nóng hổi mà không bao giờ biết chữ "chết" viết thế nào, truyền hình trực tiếp ra ngoài.

Thực ra hôm nay các phóng viên này lại rất an toàn, vì để nhiều người hơn nhìn thấy thảm cảnh ở Washington, hấp thụ nhiều nỗi sợ hãi hơn, Kur đã đặc biệt dặn dò không được tấn công các phóng viên. . .....

"Trái Đất sắp tiêu rồi sao?" Người dân các nước trên toàn cầu, qua truyền hình trực tiếp nhìn thấy những đội quân hùng mạnh, những vũ khí tiên tiến, trước mặt đội quân Hydra do tám vị Thiên Chùy Tôn Giả dẫn đầu, lại dễ dàng bị phá hủy như gà đất chó sành.

Nỗi sợ hãi dần dâng lên trong lòng họ, ngay cả quân đội Mỹ cũng không thể chống lại những con quái vật đó, đất nước của họ làm sao có thể kháng cự được.

Đến lúc đó, thành phố nơi họ sống, liệu có trở thành địa ngục trần gian như Washington không?

Nỗi sợ hãi nảy sinh trong lòng những người này cũng bị Kur hấp thụ, khiến hắn trở nên mạnh mẽ hơn.

“George, chúng tôi cần sự giúp đỡ của cậu, cậu có điều kiện gì cũng có thể đưa ra!” Tại căn cứ S.H.I.E.L.D.

ở New York, Coulson tất nhiên đã chứng kiến toàn bộ thảm cảnh ở Washington, biết rằng chỉ dựa vào quân đội thông thường và S.H.I.E.L.D. của họ thì tuyệt đối không phải là đối thủ của Hydra do kẻ tự xưng là Vị thần Sợ hãi này dẫn đầu.

Chỉ có thể cầu cứu George và những người có siêu năng lực ở trường của cậu.

Hiện tại các quan chức cấp cao của quốc gia gần như đã chết quá nửa, Cục trưởng S.H.I.E.L.D. như ông cũng được coi là một trong số ít những người còn lại, chỉ cần George chịu ra tay, ông thực sự có quyền thực hiện phần lớn các lời hứa.

“Coulson, đừng vội, Vị thần Sợ hãi đó đến từ Asgard.

Tôi đã thông báo cho Thor rồi, Thor cũng đã trở về Asgard, anh ấy hẳn sẽ sớm dẫn quân đội Asgard đến chi viện thôi.” Lúc này, George cũng đang cùng Giáo sư X và các giáo viên khác trong trường xem truyền hình trực tiếp, tất nhiên cũng thấy tình hình ở Washington.

Trước khi nhận điện thoại, hắn còn đang cảm thán Sokovia thật lắm tai ương.

Thế giới này không có Ultron nâng Sokovia lên để đâm vào Trái Đất, nhưng lại bị Kur nâng lên, số người chết ước tính còn nhiều hơn cả sự kiện Ultron.

Lời hắn vừa dứt, trên TV một cột sáng bảy màu từ trên trời giáng xuống.

Thor mặc áo giáp Thần Sấm, tay cầm Mjölnir, dẫn theo ba chiến binh Valaskjalf và nữ thần Sif, cùng với các chiến binh Thần Vực mặc áo giáp vàng đông nghịt, xuất hiện đầy ấn tượng.

“Thấy chưa, họ đến rồi đó, đừng lo, Trái Đất đâu có dễ bị hủy diệt như vậy.” “Trái Đất không dễ bị hủy diệt, nhưng thủ đô của chúng tôi sắp mất rồi!” Coulson cúp điện thoại, không nhịn được mà day day thái dương, sau đó lại tập trung sự chú ý vào video.

Ông chỉ hy vọng mọi chuyện thật sự như George nói, quân đội Thần Vực do Thor dẫn đầu có thể đánh bại đám người kia và cứu lấy Washington.

“Mọi người chuẩn bị đi, lỡ như bên Thor không giải quyết được, chúng ta sẽ qua đó giúp.” George dặn dò các giáo viên một tiếng, rồi dùng Phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Hắn cảm thấy toàn bộ hành động của Kur đều rất cố ý, trong đó chắc chắn có điều mờ ám, hắn định đến tìm Ancient One để hỏi thêm thông tin chi tiết.

Theo tuyên bố của Kur trong video, dường như hắn muốn phá hủy từng thành phố một, để cả Trái Đất phải phục tùng dưới chân hắn, chứ không nói là sẽ quay về Thần Vực.

Nếu thật sự là vậy, thì hắn không thể ngồi yên không quan tâm được.

Cả thế giới bị đảo lộn, đối với hắn cũng không có lợi gì.

Chương 268

“Kur là Vị thần Sợ hãi, nhân loại càng sợ hãi hắn, hắn sẽ càng trở nên mạnh mẽ.

Hắn sẽ không tấn công từng thành phố một, chỉ là đang dùng cách này để thu thập sức mạnh của nỗi sợ hãi.

Đợi sức mạnh hồi phục, hắn sẽ rời khỏi Trái Đất, nên không cần lo lắng.” Tại Thánh đường New York, Ancient One giải thích sau khi hiểu rõ thắc mắc của George.

George nghe vậy lập tức bừng tỉnh, đồng thời mắt đảo một vòng: “Vậy hắn có điểm yếu gì không?” Odin không đến Trái Đất, hắn cảm thấy tỷ lệ thắng của Thor không cao lắm, đến lúc đó có lẽ hắn vẫn phải ra tay.

Giải quyết được Kur, cũng tương đương với việc cứu thế giới, không chỉ Odin nợ hắn một ân tình, mà toàn bộ nhân loại cũng nợ hắn một ân tình, tương lai cũng có lợi cho sự phát triển của Học viện Siêu năng lực.

Nhưng hắn chắc chắn sẽ chỉ xuất hiện vào lúc cuối cùng khi mọi người đều tuyệt vọng, nhưng lúc đó Kur chắc chắn sẽ trở nên mạnh mẽ chưa từng thấy vì nỗi sợ hãi.

Cho nên nếu có thể biết được một vài điểm yếu của Kur, đến lúc đó đánh nhau hắn mới có tỷ lệ thắng cao hơn.

“Điểm yếu, cũng có một cái.” Ancient One mỉm cười giải thích: “Hắn đã có được sức mạnh từ nỗi sợ hãi, thì tự nhiên cũng sẽ mất đi sức mạnh vì nỗi sợ hãi.

Chỉ cần khiến mọi người không còn sợ hãi hắn nữa, chỉ cần khiến

chính nội tâm hắn cũng nảy sinh nỗi sợ hãi, thì sức mạnh của hắn sẽ bị suy yếu đi rất nhiều.

Nghe nói, năm xưa Odin có thể đánh bại và phong ấn Kur, chính là vì ông ấy không hề có chút sợ hãi nào đối với Kur, khiến thực lực của Kur khó có thể phát huy hoàn toàn." "Vậy sao... cũng không phải là không thể thực hiện." Nghe lời của Ancient One, trong lòng George lập tức có kế hoạch.

"Cảm ơn, pháp sư Ancient One." Có được thông tin mình muốn, George dùng Phép Độn thổ quay về trường học.

Chỉ là vừa về đến trường, cơ thể hắn chợt khựng lại, rồi trong lòng thầm lẩm bẩm: "Sao cảm giác, hình như mình bị lừa rồi nhỉ..." Hắn nói bị lừa, không phải là thông tin Ancient One nói cho hắn là giả, Ancient One không đến nỗi vô liêm sỉ như vậy, mà là Ancient One nói mình sẽ không can thiệp vào chuyện nhà của Odin, sẽ không ra tay ngăn cản Kur.

Nếu Ancient One thật sự không định quản, tại sao lại hiểu rõ về Kur như vậy, ngay cả điểm yếu của người ta cũng điều tra ra được?

Hắn luôn cảm thấy, trước đó Ancient One dường như cố ý nói như vậy cho hắn nghe.

Về mục đích, cũng rất đơn giản, đó là muốn dùng hắn làm công cụ, để hắn đi giải quyết cuộc khủng hoảng lần này đối với Trái Đất.

Như vậy, Ancient One sẽ được nhàn rỗi.

"Thôi kệ, mặc kệ bà ấy, chỉ cần có lợi cho mình là được." Cuối cùng George nghĩ lại, dường như cũng không quan trọng.

Bất kể có thật sự bị lợi dụng hay không, có làm công cụ một lần hay không, hắn cảm thấy chỉ cần mình có được lợi ích, thì những chuyện này đều không quan trọng.

Dù bạn có mạnh mẽ đến đâu, cũng sẽ bị người mạnh mẽ hơn lợi dụng, hắn không phải là người quá quan trọng thể diện.

Sẽ không vì bị lợi dụng mà cảm thấy mất mặt, nhất quyết phải đi đối đầu.

"Quả nhiên không phải là đối thủ." Lúc này trên TV, Thor còn chưa chạm được đến mép áo của Kur, đã bị hai trong số các Thiên Chùy Tôn Giả hợp lực đánh cho vô cùng thảm hại.

Mà ba chiến binh Valaskjalf và nữ thần Sif bốn người hợp sức, cũng chỉ chặn được một Thiên Chùy Tôn Giả, năm Thiên Chùy Tôn Giả còn lại dẫn theo Hydra đánh cho đại quân Thần Vực phải liên tục lùi bước.

"Giáo sư ở lại giữ nhà, những người khác vào hộp của tôi, chúng ta qua đó giúp!" George lấy chiếc hộp ra, cho Logan, Steve, Dr.

Banner và các giáo viên siêu năng lực mới gia nhập, cùng với Daisy của các Inhuman vào trong, sau đó dùng Phép Độn thổ đến không phận New York.

Chỉ là, hắn không ra tay ngay lập tức, mà ẩn mình trên không trung trước.

"Thor Odinson, xem ra cha của ngươi, người em trai hèn hạ của ta, không dám rời khỏi Thần Vực đến đây chiến đấu với ta.

Tốt lắm, vậy thì đợi đến lúc ta quay lại Thần Vực, sẽ tự tay chặt đầu hắn, treo trên cành Cây Thế Giới." Kur đứng ở nơi cao nhất của thành phố Sokovia, nhìn Thor bị hai Thiên Chùy Tôn Giả của mình vây đánh, mặt đầy vẻ oán độc đối với Odin. . .....

"Không cho phép ngươi sỉ nhục phụ thần!" Thor gầm lên một tiếng, dùng Mjölnir dẫn ra một vùng sét lớn, tạm thời chặn được hai Thiên Chùy Tôn Giả kia, sau đó vung búa lao về phía Kur.

Tuy nhiên, Kur chỉ cần hai mắt bắn ra hai luồng thần quang, đã đánh bay Thor ra ngoài.

"Cha ngươi chỉ là một kẻ tiếm vị, ta mới là All-Father chân chính, là chủ nhân của Asgard!" "Thor, anh không sao chứ!" Đúng lúc này, Tony mặc bộ giáp huyền thoại màu vàng từ xa bay tới, đỡ lấy Thor bị Kur đánh bay.

Hắn cũng xem trên TV thấy Washington xảy ra chuyện mới vội vã chạy đến.

"Không sao, chút vết thương này không là gì cả." Thor đứng dậy, vết thương trên ngực do thần quang bắn trúng đang từ từ lành lại.

Tony quay đầu nhìn Kur đằng kia: "Này diễn viên kịch nói kia, ngươi không biết bộ dạng của ngươi rất đáng ăn đòn sao, chẳng lẽ cha ngươi không dạy ngươi cái gì gọi là lễ phép à?" "Thực ra cha ông ta chính là ông nội của tôi, ông ta là bác cả của tôi." Thor nhắc nhở một câu bên cạnh.

Tony có chút ngạc nhiên nói: "Sao nhà anh toàn xuất hiện mấy kẻ đầu óc có vấn đề thế này, lần trước là em trai anh, lần này là bác cả của anh." "Loki là con nuôi, còn ông ta chỉ là một tai nạn thôi." Thor nhìn Thiên Chùy Tôn Giả đang vây lại: "Thôi bỏ đi, bây giờ không phải lúc thảo luận chuyện này, vẫn nên nghĩ cách giải quyết họ đi!" "Mỗi người một đứa." Cánh tay Tony bung ra móng vuốt kim loại Uru, sau lưng vươn ra pháo laser của Thần Vực.

Tuy nhiên hắn còn chưa kịp ra tay, một tiếng gầm giận dữ đã vang lên từ xa: "Tony Stark, tên khốn nhà ngươi, ta phải trả lại nỗi nhục năm đó gấp trăm lần cho ngươi!" Chỉ thấy một ngọn lửa bùng lên từ xa, Killian cầm cây búa đỏ khổng lồ, bỏ qua đám binh lính Thần Vực xung quanh, giận dữ xông về phía Tony.

"Này ông bạn, chúng ta có thù sâu oán nặng gì sao, tôi còn không

quen biết ông!" Thấy Killian lao tới, Tony đành phải tiến lên nghênh chiến, còn Thor lại trở lại tình trạng một chọi hai như trước.

Mặc dù Tony xuất hiện đã chia sẻ gánh nặng một Thiên Chùy Tôn Giả, nhưng thực tế chiến trường vẫn là Thần Vực ở thế yếu, vì còn có bốn Thiên Chùy Tôn Giả không ai có thể chống lại.

May mắn lúc này, một chiếc phi thuyền kỳ lạ đột nhiên xuất hiện trên bầu trời chiến trường.

Một bóng người mặc bộ đồ Black Panther, dẫn theo một đám nữ chiến binh đầu trọc cầm trường thương nhảy xuống từ phi thuyền tham gia vào chiến trường, và mục tiêu của họ chính là Thiên Chùy Tôn Giả cũng mặc đồ Black Panther, cầm cây búa màu đen.

"Phụ thân, xin người hãy tỉnh lại!" Hóa ra người nhận được cây búa thần màu đen của Kur là Black Panther đời trước T'Chaka, còn con trai ông là T'Challa đã dẫn đội cận vệ đến để cứu cha mình, muốn cha mình khôi phục lại lý trí đang bị Kur kiểm soát.

Black Panther gia nhập, lại chia sẻ thêm một Thiên Chùy Tôn Giả, chiến trường cuối cùng cũng ổn định lại một chút.

Nhưng phiền phức là, người có thực lực mạnh nhất là Kur vẫn chưa ra tay.

"Một đám phế vật người phàm, vậy thì để ta ban cho các ngươi một chút sức mạnh!" Kur nhìn đám binh lính Hydra, nếu không có các Thiên Chùy Tôn Giả thì đã bị quân đội Thần Vực hành cho ra bã, khẽ nhíu mày, sau đó vung quyền trượng, phân tán một ít Sợ hãi Chi lực của mình ra.

Sau khi nhận được Sợ hãi Chi lực của Kur, đám binh lính Hydra mặt lộ vẻ sợ hãi và méo mó, cơ thể cũng nhanh chóng phình to và vặn vẹo, biến thành những con quái vật mình đầy vảy rắn và sức mạnh vô

cùng.

Thế cân bằng lập tức bị phá vỡ, quân đội Thần Vực bắt đầu thất bại.

"Cũng sắp phải ra tay rồi!" George ẩn mình trên không trung thấy vậy, biết thời cơ đã gần chín muồi, đã đến lúc ra tay rồi.

Tuy nhiên, giây tiếp theo, hắn lại dừng lại.

"Tên này sao lại đến đây?" Bởi vì lúc này trên chiến trường, một khe nứt ma thuật đột nhiên xuất hiện, Loki đội vương miện, dẫn theo một mỹ nữ yêu kiều bước ra từ khe nứt.

Sau lưng họ là những chiến binh Frost Giant cao lớn.

"Ha ha ha, những người phàm nhỏ bé, vị cứu tinh của các ngươi đến rồi!" "Loki?" Thor ở đằng kia thấy Loki xuất hiện, lập tức ngây người, cũng bị hai Thiên Chùy Tôn Giả chớp lấy cơ hội nện cho một trận tơi bời.

"Anh trai yêu quý của em, không ngờ phải không, em đã vượt ngục đến Jotunheim, thu phục tất cả các Frost Giant ở đó.

Từ hôm nay trở đi, em sẽ cho phụ thần biết, em mới là đứa con hữu dụng nhất của ông ấy!" Loki chỉ tay về phía Kur, chống nạnh đắc ý nói: "Các chiến binh dũng cảm của ta, lên cho ta bắt lấy tên đó!" Sau khi kế hoạch lần trước thất bại và bị giam vào tù, hắn đã gặp được nữ yêu Lorelei, hai người tâm đầu ý hợp, một người mê hoặc một người thôi miên, khống chế lính gác Thần Vực mở cửa nhà tù và lén lút trốn ra ngoài.

Vì Thần Vực có Odin trấn giữ, họ không dám gây sự, nên đã lên kế hoạch đến Jotunheim.

Nhân lúc các Frost Giant ở Jotunheim đang trong tình trạng hỗn loạn vì cái chết của vua Laufey, đã cho họ một cơ hội tốt.

Chương 269

Thêm vào đó hắn vốn có huyết mạch của vua Frost Giant, sau một hồi âm mưu quỷ kế cộng với mê hoặc thôi miên, hắn cuối cùng đã trở thành vua Frost Giant mới của Jotunheim.

Lần trước anh trai ngốc Thor đến, tự cho là mình đã bình định được sự hỗn loạn của Jotunheim, thực tế là vì hắn đã âm thầm nắm quyền thống trị Jotunheim.

Nhưng hắn không dẫn tộc Frost Giant phản công Thần Vực.

Thứ nhất, hắn cảm thấy có Odin ở đó, hắn làm vậy là tự tìm cái chết, thứ hai, hắn cũng không muốn tấn công Thần Vực.

Ở trong tù hắn đã nghĩ thông suốt rồi, đã vậy thì Odin hy vọng hắn trở thành vua Frost Giant, vậy thì hắn sẽ trở thành vua Frost Giant, để Odin xem ai mới thích hợp làm vua, chứng minh quyết định năm đó của ông là sai lầm đến mức nào.

Vừa hay hắn biết chuyện Kur thoát khỏi phong ấn, nên đã triệu tập đại quân Frost Giant, thông qua khe nứt ma thuật dẫn đến Trái Đất mà hắn tìm thấy trước đó, đến Trái Đất.

Hắn muốn trở thành vị cứu tinh, muốn hoàn toàn lấn át ánh hào quang của anh trai Thor, muốn tất cả người phàm đều sùng bái hắn, hiểu rằng hắn ưu tú hơn Thor rất nhiều.

"Tên này, thật đúng là vừa tsundere vừa mắc bệnh tuổi teen." George ẩn mình trên không trung, nhìn Loki đang dang rộng hai tay, tạo dáng điệu đàng ở đó, không nhịn được mà giật giật khóe miệng.

Kur nhìn đám Frost Giant khổng lồ đang lao về phía mình, mặt lộ vẻ nghi hoặc: "Frost Giant của Jotunheim sao lại liên hợp với Thần

Vực?" Trước khi hắn bị phong ấn, Jotunheim và Asgard là kẻ thù không đội trời chung.

Nhưng rất nhanh trên mặt hắn đã lộ vẻ khinh thường: "Laufey không đến, chỉ bằng các ngươi cũng muốn đối phó với ta!" Chỉ thấy hắn biến cây quyền trượng trong tay, hóa thành một cây rìu chiến cán dài.

Hắn một tay nhấc rìu lên, truyền thần lực vào và quét ngang một cái, những tên Frost Giant cao mấy chục mét, lại như đám hẹ bị cắt làm đôi trong nháy mắt.

Chỉ vung mười mấy lần, tộc Frost Giant chui ra từ khe nứt ma thuật đã mất đi một phần ba.

Nếu là Laufey, vua của tộc Frost Giant còn có thể khiến hắn dè chừng đôi chút, còn những tên Frost Giant bình thường này trong mắt hắn không mạnh hơn kiến là bao. . .....

"Sao có thể?" Nhìn các Frost Giant ngã xuống hàng loạt, Loki cũng hít một hơi khí lạnh.

Hắn không ngờ một kẻ bị Odin đánh bại và phong ấn ở Midgard nhiều năm như Kur, thực lực lại vẫn mạnh mẽ đến vậy.

Nếu cứ tiếp tục đánh như thế này, dù cho tất cả các chiến binh Frost Giant đều xông lên, cũng không phải là đối thủ của Kur.

"Loki, để các Frost Giant của ngươi đi đối phó với những người phàm bị tha hóa và các Thiên Chùy Tôn Giả trước, đợi giải quyết xong bọn họ, rồi cùng nhau đối phó với Kur!" Thor lại một lần nữa bùng nổ tia sét đẩy lùi hai Thiên Chùy Tôn Giả, hét lớn với Loki.

Loki nghe vậy cắn răng: "Ta sớm đã nghĩ đến rồi, không cần ngươi nhắc!" Mặc dù không muốn nghe theo sách lược của Thor, nhưng nhìn tình hình hiện tại, nếu không muốn xám xịt rút về

Jotunheim, thì cũng chỉ có thể làm như vậy trước.

Nhưng điều này không giống với cảnh tượng huy hoàng mà hắn đã tưởng tượng.

Hắn vẫy tay, gọi toàn bộ các Frost Giant đang vây đánh Kur để chịu chết quay lại, bảo họ đi giúp quân đội Thần Vực, còn mình thì cùng với nữ yêu Lorelei xông về phía Thor.

"Chỗ này giao cho chúng tôi, anh đi đối phó với Kur." Vốn dĩ hắn muốn để các binh sĩ Frost Giant vây đánh Kur, còn mình và Lorelei sẽ nhân lúc Kur phân tâm đối kháng mà đánh lén để giành mạng.

Kết quả là Kur mạnh đến mức vô lý, chỉ có thể thay đổi chiến lược, để Thor lên gánh trước.

Mặc dù hắn không cho rằng Thor có thể đánh thắng Kur, nhưng chỉ có dựa vào người anh trai da dày thịt béo này tiêu hao thêm một chút, hoặc nếu có thể đánh bị thương thì càng tốt, hắn mới có cơ hội.

Nếu chênh lệch thật sự quá lớn, thì không còn cách nào khác, chỉ có thể dẫn người rút về Jotunheim trước.

Hắn không ngốc như Thor, vì một vài người phàm mà ở lại liều mạng.

"Vì vinh quang của Thần Vực!" Thấy Loki và Lorelei, một người dùng ảo ảnh, một người dùng thôi miên, lần lượt tạm thời kiềm chế được hai Thiên Chùy Tôn Giả, Thor cũng không nhiều lời, vung búa gầm lên một tiếng, lại một lần nữa tấn công Kur.

"Chỉ bằng ngươi?" Cùng với cuộc chiến tiếp diễn, nỗi sợ hãi mà Kur thu thập được ngày càng nhiều, thực lực cũng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Thấy Thor cầm búa lao về phía mình, hắn thậm chí còn không dùng rìu chiến, mà ung dung đưa tay trái ra, trực tiếp dùng tay không

vững vàng bắt lấy cây búa.

Sau đó, mặt hắn lộ ra nụ cười khinh miệt, dùng sức một cái, lại trực tiếp bóp nát Mjölnir.

“Sao có thể?” Thấy Mjölnir bị bóp nát bằng tay không, sắc mặt Thor đại biến, trong mắt đầy vẻ không thể tin nổi.

Lúc này, Kur một cước đá ngã Thor, dẫm lên người anh.

“Thực lực của ngươi quá yếu, cầm cây búa của chị gái ngươi, cũng không phát huy được bao nhiêu uy lực.

Lạ thật, sao Odin không phái Hela đến?” “Rút lui!” Loki ở đằng kia thấy vậy, không nói hai lời liền thoát khỏi trận chiến, định dẫn Frost Giant rút về Jotunheim, đây căn bản không phải là một trận chiến cùng đẳng cấp.

Ở lại đây cũng chỉ là chịu chết mà thôi.

“Siêu Phép Thuật: Fairy Law!” Chỉ là tiếng hô rút lui của hắn vừa vang lên, đã thấy trên trời đột nhiên xuất hiện một pháp trận khổng lồ.

Tiếp đó, một cột sáng từ trên trời giáng xuống, bao trùm tất cả mọi người trong chiến trường.

Sau luồng sáng trắng, tất cả các binh lính Hydra đã biến thành quái vật tại hiện trường đều ngã xuống đất ngay lập tức, tám vị Thiên Chùy Tôn Giả cũng đồng thời phun ra một ngụm máu, rõ ràng đã bị thương không nhẹ.

Về phần Kur, hắn đã rời khỏi người Thor, dùng thần lực bao bọc toàn thân, mặt đầy cảnh giác hét lên trời: “Kẻ nào?” “Ngươi có thể gọi ta là George.” George toàn thân được bao bọc bởi ánh sáng trắng tinh khiết, vỗ một đôi cánh và từ từ hạ xuống, đồng thời thả ra Wolverine, Captain America và các giáo viên khác của trường.

Vừa thấy Kur dùng tay không bóp nát Mjölnir, hắn liền biết không thể đợi thêm nữa.

Cứ thế này, sức mạnh của Kur ngày càng mạnh, thật sự sẽ không dễ đối phó.

Vì vậy, hắn mở màn bằng một chiêu lớn, trực tiếp dùng siêu phép thuật có thể tấn công trên diện rộng.

Sau khi Fairy Law được kích hoạt, chỉ những đối tượng mà bản thân xác định là kẻ địch mới bị tấn công, nên dù Thor và những người khác ở trong phạm vi tấn công cũng sẽ không bị thương.

Điều quan trọng là có thể tạo ra một hiệu ứng, tăng cường đáng kể sự tự tin của mọi người.

Trong nháy mắt tiêu diệt toàn bộ đám tép riu, làm bị thương tám vị Thiên Chùy Tôn Giả, còn mang theo viện quân, cảnh tượng này không chỉ khiến những người đang tuyệt vọng tại hiện trường, mà cả những khán giả trước màn hình TV cũng lập tức reo hò.

Cứ như vậy, nỗi sợ hãi trong lòng tự nhiên cũng sẽ giảm đi đáng kể.

Kur dựa vào nỗi sợ hãi của mọi người để tăng cường thực lực, khi nỗi sợ hãi của mọi người giảm đi, thực lực của Kur cũng sẽ theo đó mà giảm xuống.

Hiện tại, hắn toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng, trông còn giống thần linh hơn cả Thor và Loki, thực ra cũng là vì mục đích này.

Hắn không phải là người thích ra vẻ, nhưng tình hình hiện tại, bắt buộc phải ra vẻ mới có hiệu quả.

“George!” Quả nhiên, thấy George dẫn theo Captain America và những người khác xuất hiện, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Vị cứu tinh thật sự, đã đến!

“Tên này thật sự ngày càng đáng sợ.” Thấy George xuất hiện, nhớ lại kinh nghiệm bị đánh tơi bời trước đây, Loki không nhịn được mà lùi lại trốn sau lưng Lorelei.

“Reparo!” Hắn giơ tay về phía Mjölnir vỡ nát thi triển Bùa Sửa Chữa, thời gian đảo ngược, Mjölnir vỡ nát nhanh chóng được tái tổ hợp, trong nháy mắt lại trở lại như cũ, hoàn hảo không một vết xước.

“Các vị đi đối phó với tám người kia trước, vị này, để tôi giải quyết.” “George, cẩn thận một chút, thực lực của hắn rất đáng sợ!” Thor gật đầu, cầm Mjölnir cùng mọi người đi vây đánh tám vị Thiên Chùy Tôn Giả.

Ánh mắt Kur có chút ngưng trọng nhìn về phía George: “Pháp sư huyền bí của Midgard sao?

Nói với Supreme Agamotto của các ngươi, ta không có ý định thật sự hủy diệt người phàm, chỉ là thu thập một ít sức mạnh, sau đó sẽ trở lại Thần Vực.

Chương 270

Đây là chuyện riêng của Thần Vực, cũng là cuộc chiến của các vị thần, các ngươi không nên can thiệp.” Các pháp sư huyền bí của Midgard, những người bảo vệ Đá Thời Gian, đám người này rất khó đối phó, đặc biệt là Phù thủy Tối thượng Agamotto của họ.

Năm xưa khi cha của hắn, Bor, còn sống, cũng phải dè chừng Agamotto ba phần.

Vì vậy, hắn thật sự chỉ định gây náo loạn ở Washington, thu thập đủ sức mạnh của nỗi sợ hãi rồi sẽ rời đi, chứ không có ý định thật sự phá hủy từng thành phố của Midgard.

George nghe vậy mắt liền đảo một vòng, hắn không phủ nhận mình là pháp sư của Kamar-Taj, mà thuận theo lời của Kur nói: “Agamotto hiện không còn là Phù thủy Tối thượng nữa mà là Đại trưởng lão.

Phù thủy Tối thượng hiện tại của Kamar-Taj là pháp sư Ancient One, sư phụ của tôi.

Hành vi của ngươi đã gây ra cái chết cho rất nhiều người, ta phải đại diện cho Kamar-Taj đến bắt ngươi.

Đại trưởng lão và Phù thủy Tối thượng đang theo dõi tình hình ở đây, ta hy vọng ngươi đừng làm khó ta!” Trước đó Ancient One có nói, điểm yếu của Kur chính là nỗi sợ hãi, khi mọi người không còn sợ hãi hắn, sức mạnh của hắn sẽ suy yếu, và khi trong lòng hắn bắt đầu xuất hiện nỗi sợ hãi, thực lực sẽ rơi xuống đáy vực.

Bây giờ hắn giả danh pháp sư Kamar-Taj nói những lời này, chính là để dọa Kur một chút. . .....

Kur bị Odin phong ấn mấy nghìn năm, căn bản không biết Agamotto đã không còn ở Kamar-Taj.

Cho nên sau khi hắn nhắc đến Agamotto, trong lòng Kur chắc chắn sẽ có chút dè chừng.

Sau đó hắn lại nhắc đến Ancient One, Kur chắc chắn không quen biết Ancient One, cũng không biết thực lực của Ancient One.

Nhưng không sao, lát nữa khi chứng kiến thực lực của hắn, Kur sẽ không nhịn được mà suy đoán thực lực của vị sư phụ Ancient One này.

Thực lực của Ancient One chắc chắn mạnh hơn đồ đệ là hắn, thêm vào đó còn có Agamotto ở trên, dù có đánh thắng hắn, vẫn phải đối phó với Phù thủy Tối thượng hiện tại và Phù thủy Tối thượng tiền nhiệm.

Chỉ cần Kur nghĩ như vậy, nội tâm sẽ dao động, một khi dao động thực lực sẽ giảm sút.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, dù hắn không phải là pháp sư Kamar-Taj, nhưng cũng đang học phép thuật thời gian với Ancient One, nói là đồ đệ cũng không sai.

"Muốn bắt ta, vậy thì xem ngươi có bản lĩnh đó không!" Kur nhíu mày, hai tay cầm rìu nhảy lên, nhắm thẳng vào đầu George một chiêu giống như Lực Phách Hoa Sơn, muốn trực tiếp bổ George làm đôi.

Nhưng George không né tránh, trực tiếp dùng Phép Thuật Khổng Lồ hóa thành người khổng lồ, hai tay kẹp lại, liền kẹp chặt được cây rìu có thể dễ dàng chém giết các Frost Giant.

Theo thói quen chiến đấu bình thường của hắn, chắc chắn sẽ không hành động lỗ mãng như bây giờ, mà sẽ né tránh rồi từ từ dùng phép thuật tấn công thăm dò từ xa, xem phép thuật nào khắc chế được

kẻ địch, từng bước đánh vững chắc.

Nhưng tình hình hiện tại đặc biệt, để có thể khiến các khán giả toàn cầu đang xem trực tiếp giảm bớt nỗi sợ hãi đối với Kur, hắn không thể dùng lối đánh lén lút được.

Phải đánh càng mạnh càng tốt, cố gắng hết sức để tạo ra khí thế, tạo ra ưu thế khiến mọi người cảm thấy hắn đang chiếm thế thượng phong.

"Hình thái Mộc Hỏa Long: Tiếng gầm của Mộc Hỏa Long!" Hai tay kẹp chặt cây rìu khổng lồ, khiến Kur không thể thoát ra, George phồng miệng, một luồng lửa kinh hoàng trực tiếp phun thẳng vào người Kur.

Gỗ rồng và rồng lửa kết hợp, lấy gỗ dưỡng lửa, lúc này uy lực ngọn lửa mà George phun ra còn mạnh hơn bình thường gấp mười lần.

Ngay cả Kur cũng bị nóng đến mức phải buông rìu, toàn lực dùng thần lực để phòng ngự.

"Diệt Long Bí Thuật: Lôi Viêm Mộc Vô Hạn Phá Kích Quyền!" Ném cây rìu thần vào không gian trang bị của mình, George vận sức mạnh rồng trong cơ thể, trên người nổi lên vảy rồng.

Sau đó hai tay được bao bọc bởi năng lượng màu xanh lá cây và màu đỏ, siêu năng lực sấm sét trong cơ thể bùng nổ toàn diện, bắt đầu tung ra những cú đấm liên hoàn vô hạn về phía Kur bên dưới.

Sau khi trở thành một Diệt Long Ma Đạo Sĩ chính thống, thể chất của hắn đã được tăng cường đáng kể, bây giờ lại hóa khổng lồ, thì càng mạnh hơn nữa.

Kur vì vừa rồi không ngờ George lại có thể phun lửa từ miệng, dẫn đến rơi vào thế bị động phòng ngự, vừa định phản kích, bây giờ

lại bị những cú đấm liên hoàn của George ngắt quãng việc thi triển phép.

Hắn chỉ có thể tiếp tục bùng nổ thần lực để phòng ngự trước một loạt các đòn tấn công không ngừng nghỉ của George.

Hắn thật sự không ngờ, một pháp sư huyền bí nhỏ bé của Kamar-Taj, lại có thể mạnh đến mức này.

Nếu là lúc hắn vừa được giải phong ấn, thật sự không phải là đối thủ.

Lại nghĩ đến việc George này còn có một sư phụ Ancient One thực lực mạnh hơn, cùng với Agamotto khiến cha hắn là Bor cũng phải dè chừng, trong lòng không khỏi dâng lên một tia lo lắng.

Nỗi lo lắng này vừa dâng lên, liền lan ra như thuốc độc, thêm vào đó lúc này khán giả trước TV đều bị khí thế của những cú đấm liên hoàn của George làm choáng váng, nỗi sợ hãi đối với hắn giảm đi đáng kể, hắn rõ ràng cảm nhận được sức mạnh của mình đang mất đi.

"Không thể tiếp tục như thế này!" Kur biết nếu cứ tiếp tục như thế này, Sợ hãi Chi lực của hắn sẽ mất đi, đừng nói đến việc lo lắng về Ancient One và Agamotto chưa ra tay, ngay cả pháp sư huyền bí trước mắt này cũng sắp đánh không lại rồi.

"Một người phàm nhỏ bé, cũng dám bất kính với thần, để ngươi cảm nhận nỗi sợ hãi thật sự!" Kur gầm lên một tiếng, cơ thể nhanh chóng phình to, đẩy văng cả người George ra, hóa thành một con mãng xà khổng lồ dài đến ba, bốn nghìn mét.

Hắn được gọi là Đại Mãng Xà, chính là vì hắn thật sự có thể hóa thành Đại Mãng Xà đáng sợ để chiến đấu, là con rắn của nỗi sợ hãi thực sự, Jörmungandr.

"Lớn quá!" Tất cả mọi người có mặt tại hiện trường đều bị sự

biến hóa của Kur làm cho kinh hãi.

Vừa rồi George hóa thành người khổng lồ cao trăm mét trông đã rất lớn, nhưng so với con rắn khổng lồ cao ba, bốn nghìn mét của Kur hiện tại, thì thật sự rất nhỏ bé.

Phải biết tháp Minh Châu Phương Đông chỉ cao hơn bốn trăm mét, con rắn khổng lồ mà Kur hóa thành lớn bằng mười ngọn tháp Minh Châu Phương Đông, trong mắt mọi người chính là một vật khổng lồ không thể tin nổi.

"Đây thật sự là con quái vật mà con người có thể chiến thắng sao?" Nỗi sợ hãi lại một lần nữa bao trùm trái tim của tất cả mọi người.

"Ngươi nghĩ chỉ có ngươi mới biết biến hình sao?" George trước tiên giải trừ Phép Thuật Khổng Lồ, để cơ thể mình trở lại hình dạng bình thường, sau đó thầm niệm chú ngữ trong lòng.

"Animagus!" Chỉ thấy cơ thể hắn cũng bắt đầu nhanh chóng phình to, trong nháy mắt hóa thành một con rồng khổng lồ dài năm trăm mét.

Con rồng khổng lồ dài năm trăm mét tự nhiên vẫn không gây chấn động bằng con rắn khổng lồ dài bốn nghìn mét, nhưng George lại không dừng lại, mà trên người hắn pháp trận lóe lên, lại một lần nữa thi triển Phép Thuật Khổng Lồ.

Phép Thuật Khổng Lồ là làm cho cơ thể lớn lên, nhưng không chỉ giới hạn ở con người.

Hắn ở thế giới Fairy Tail còn có thể dùng cho mèo, vậy thì sau khi biến thành rồng khổng lồ tự nhiên cũng có thể dùng.

Dưới tác dụng của Phép Thuật Khổng Lồ, George từ một con rồng dài năm trăm mét, hóa thành một con rồng dài năm nghìn mét.

Con rồng dài năm nghìn mét đối chiến với con rắn dài bốn nghìn

mét, lòng tin của mọi người lập tức quay trở lại.

Đùa à, rắn thì họ đâu phải chưa từng thấy, con này chỉ là kích thước lớn hơn rất nhiều mà thôi, nhưng rồng thì thật sự chưa từng thấy, hơn nữa trong lòng mọi người đều rất tự nhiên mặc định rằng rồng sẽ mạnh hơn rắn.

"Tên khốn nhà ngươi, tuyệt đối không phải là người bình thường!" Thấy George hóa thành một con rồng còn lớn hơn cả mình, và Sợ hãi Chi lực của mình lại một lần nữa mất đi, cơ thể Kur vặn mình lao tới cắn George.

Nhưng George không trực tiếp lao lên cận chiến với Kur.

Về kích thước, hắn chiếm ưu thế, nhưng không có nghĩa là cận chiến hắn có thể thắng, con rắn khổng lồ mà Kur hóa thành không phải là rắn khổng lồ bình thường, không dễ đối phó như vậy.

Hơn nữa, rất rõ ràng răng nanh của con rắn khổng lồ chứa kịch độc.

Vì vậy, hắn lại một lần nữa thi triển siêu phép thuật: "Siêu Phép Thuật: Fairy Law!" Ở trạng thái rồng khổng lồ, sinh mệnh lực của hắn vô cùng dồi dào, có thể liên tục thi triển mười mấy lần Fairy Law, còn có thể thông qua việc ăn cây cối, hoặc trực tiếp hấp thụ sinh mệnh lực của cây cối, thực vật gần đó để bổ sung sinh mệnh lực của mình.

Là một con rồng phép thuật, hắn định dùng phép thuật tiêu hao một đợt trước, rồi mới cận chiến.

Một pháp trận khổng lồ xuất hiện trên bầu trời thành phố, lần này Fairy Law chỉ nhắm vào Kur, phát động tấn công.

Kur khó khăn lắm mới chống đỡ được đòn này, đang định tấn công lại, trên trời lại một lần nữa xuất hiện pháp trận: "Siêu Phép Thuật: Fairy Law!" "Siêu Phép Thuật: Fairy Law!" "Siêu Phép Thuật:

Fairy Law!" George bay lên không trung, miệng niệm chú không ngừng nghỉ, siêu phép thuật cứ như không tốn tiền mà liên tiếp ném về phía Kur.

Chương 271

. .....

Sau mười lăm lần liên tiếp, George cảm thấy dù là cơ thể rồng khổng lồ hiện tại cũng có chút không chịu nổi, dù sao mỗi lần phát động hắn đều đầu tư một lượng lớn sinh mệnh lực.

Chỉ dựa vào khả năng tự phục hồi của cơ thể căn bản không thể hồi phục kịp.

May mắn là, lúc chạy khắp nơi trên thế giới để cứu người, hắn đã thuận tay nhổ không ít cây đại thụ cao trăm mét trong các khu rừng nguyên sinh lớn.

Hắn lấy chiếc hộp nhỏ từ không gian trang bị, dùng phép thuật điều khiển nó tự động mở ra trên đầu rồng, từng cây đại thụ to bằng mấy người ôm rơi xuống từ chiếc hộp, toàn bộ đều chui vào miệng hắn.

Hắn kích hoạt năng lực hấp thụ sinh mệnh lực của Rồng Gỗ, ăn hết những cây đại thụ trong miệng như ăn que cay, rất nhanh sinh mệnh lực đã tiêu hao của hắn đã được bổ sung đầy đủ.

Chỉ là khi hắn chuẩn bị tiếp tục dùng siêu phép thuật thừa thắng xông lên, lại phát hiện con mãng xà khổng lồ trên mặt đất đã biến mất.

"Ta sẽ ăn thịt ngươi!" Một tiếng gầm giận dữ kinh thiên động địa vang lên từ phía sau.

Hắn quay người lại, hóa ra là Kur đã nhân lúc hắn bổ sung sinh mệnh lực, bay đến phía trên hắn, há miệng nuốt chửng hắn.

Rắn hổ mang bình thường cũng có thể nuốt chửng sinh vật lớn gấp mười lần mình, huống chi là con mãng xà khổng lồ của nỗi sợ hãi

mà Kur hóa thành, miệng nó há ra còn lớn hơn cả cơ thể rồng của George vài lần, hơn nữa còn kèm theo một luồng sức mạnh nuốt chửng vạn vật.

George muốn vỗ cánh né tránh, nhưng lại phát hiện lực hút từ miệng Kur kinh khủng đến mức hắn căn bản không thể thoát ra.

Hắn muốn dùng Phép Độn thổ, cũng thất bại tương tự.

Vì sức mạnh nuốt chửng tỏa ra từ miệng Kur đã đóng băng cả một vùng không gian xung quanh.

"May mà thực lực đã bị suy yếu đi không ít, nếu không lần này thật sự sẽ bị nuốt chửng rồi." Hắn dùng sức vỗ cánh để giữ ổn định, nhìn cái miệng rắn che trời lấp đất, hắn cũng há to miệng bắt đầu ngưng tụ quả cầu lửa.

"Lệ Hỏa, Ma Hỏa, Long Hỏa, lại thêm Mộc để thúc đẩy, Lôi để gia tốc.

Đã ngươi thích ăn như vậy, vậy thì biến thành rắn nướng cho ta!

Siêu Điện Từ Đại Viêm Cầu!" Một quả cầu lửa ba màu đen, đỏ, xanh lam có đường kính vài nghìn mét ngưng tụ trên miệng rồng của hắn, sau đó kèm theo tia điện nhanh chóng bắn vào miệng con rắn khổng lồ đang há ra nuốt chửng.

Đây là chiêu mạnh nhất mà hắn sáng tạo ra dựa trên đặc điểm hình thái hiện tại của mình, một lần dùng hết toàn bộ sức mạnh phép thuật để bắn ra một quả cầu lửa siêu lớn ngưng tụ các loại lửa.

Theo tính toán của hắn, không nói là có thể trực tiếp hủy diệt thế giới, làm nổ tung một hành tinh, nhưng ít nhất nếu tấn công lục địa, có thể trực tiếp làm chìm một lục địa.

Xét về sức phá hoại, thậm chí còn lớn hơn cả Fairy Law.

Nếu là Kur ở thời kỳ đỉnh cao, hắn không chắc có thể đánh bại Kur bằng chiêu này.

Nhưng lúc này Kur vì đã bị suy yếu vài lần trước đó, thực lực đã không còn như trước, thêm vào đó còn trúng mười mấy đòn Fairy Law của hắn, bản thân đã bị thương không nhẹ.

Nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện vảy rắn bên ngoài của con mãng xà khổng lồ đã rụng đi quá nửa.

"Không ổn!" Cảm nhận được năng lượng khổng lồ chứa trong quả cầu lửa được bao bọc bởi tia điện, Kur trong lòng kinh hãi, lập tức muốn ngậm miệng lại để né qua.

Đáng tiếc, dưới sự gia tốc tương tự như siêu pháo điện từ, quả cầu lửa đường kính nghìn mét mang theo lời nguyền Lệ Hỏa, thuộc tính hắc ám của Ma Hỏa và Long Hỏa, đã đi trước một bước chui vào miệng hắn, xuyên qua cổ họng hắn, tiến vào trong bụng.

"Ầm!" Một tiếng nổ lớn vang lên trong bụng con rắn khổng lồ, ngọn lửa kinh hoàng từ trong ra ngoài bao bọc lấy Kur, Kur lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa.

Cơ thể hắn bị nướng đến xèo xèo bốc khói, dù dùng thần lực để trấn áp cũng không thể dập tắt hoàn toàn ngọn lửa trên người.

Tuy nhiên, lúc này, George vẫn không chịu buông tha, móng rồng tóm lấy điểm yếu của Kur, hung hăng xé một cái, sau khi xé ra một vết rách, hắn há miệng tiếp tục phun lửa vào bên trong.

Ở trạng thái rồng khổng lồ, sức mạnh phép thuật của hắn quá lớn, huyết mạch phù thủy cũng không thể hồi phục nhanh chóng, nhưng hồi được bao nhiêu hắn phun bấy nhiêu, chủ yếu là nướng lửa nhỏ từ từ, nhất định phải nướng cho nó chín kỹ.

Kur muốn phản kháng, nhưng bây giờ cơ thể thật sự quá yếu, đầu

rắn vừa quay lại, đã bị George dùng một cánh đập xuống đất.

Bên kia, Thor và những người khác đã hợp lực hạ gục tám vị Thiên Chùy Tôn Giả, vốn định qua giúp đỡ, nhưng thấy cảnh tượng hiện tại, cũng đều sợ hãi đứng ngây tại chỗ.

Thật lòng mà nói, bây giờ họ không những không sợ hãi Kur, thậm chí trong lòng còn nảy sinh một tia đồng tình với Kur.

Quá thảm, toàn thân trên dưới đều sắp bị nướng cháy rồi.

Cũng chính vì vậy, Kur thiếu đi sự bổ sung của Sợ hãi Chi lực lại càng không có vốn liếng để phản kháng.

Thấy đã không còn cơ hội lật kèo, cứ tiếp tục như thế này chỉ càng thêm nhục nhã, Kur từ hình thái rắn khổng lồ trở lại hình thái người, George thấy vậy cũng từ hình thái rồng khổng lồ trở lại hình thái người.

"Ngươi không giết được ta đâu, chỉ cần Thần Vực còn tồn tại, ta sẽ không chết, ngay cả Odin cũng không thể thật sự giết chết ta!" Kur nằm trên đất, toàn thân như than cháy, nhìn George hung hăng nói.

"Bây giờ không giết được ngươi, không có nghĩa là sau này không được." George đi đến trước mặt Kur, từ không gian trang bị lấy ra một con búp bê Matryoshka đã chuẩn bị sẵn, khắc đầy các loại phép thuật phong ấn.

"Phong ấn!" Thi triển thuật phong ấn búp bê Matryoshka do Merlin sáng tạo ra, George phong ấn Kur đang bị trọng thương và suy yếu vào trong con búp bê.

Kur, Odin và Hela, ba người hắn là thuộc cùng một cấp độ tồn tại.

Bọn họ đều đã lĩnh ngộ được bản nguyên của chiều không gian Asgard, kết nối bản thân với Asgard, nếu không hủy diệt Asgard thì không thể giết chết hoàn toàn bọn họ.

Trong ba người, Odin có thực lực mạnh nhất, Odin không thể hủy diệt Asgard, nên đành phải lần lượt phong ấn Kur và Hela ở Trái Đất.

Thực lực hiện tại của hắn còn kém ba người một bậc, có thể đánh bại Kur chỉ là vì Kur hiện đang ở Trái Đất, cách quá xa Thần Vực, không thể phát huy được thực lực thật sự.

Cho nên hắn cũng không thể giết chết Kur trên Trái Đất.

Nhưng đó chỉ là hiện tại, tương lai khi hắn ngày càng mạnh mẽ, thủ đoạn ngày càng nhiều, tự nhiên sẽ có cách giải quyết triệt để Kur.

"Đã phong ấn trong này rồi, có muốn mang về Thần Vực không?" Thấy Thor và những người khác đi tới, George đưa con búp bê Matryoshka trong tay qua.

Nhưng Thor lại không đưa tay ra nhận, mà gãi đầu nói: "Phụ thần nói rồi, không thể mang hắn về Thần Vực, nếu không hắn sẽ mượn sức mạnh của Thần Vực để nhanh chóng hồi phục, tốt nhất vẫn là tìm cách phong ấn ở Trái Đất." "Nếu đã vậy, thì cứ để tôi trông coi đi.

Nếu không lỡ bị kẻ có ý đồ xấu nào đó tìm thấy và thả ra, lại là một chuyện phiền phức nữa." George mắt đảo một vòng, thu con búp bê Matryoshka phong ấn Kur vào không gian trang bị.

Kur dù sao cũng là một tồn tại cùng cấp với Odin, có thể hấp thụ sức mạnh của nỗi sợ hãi, hóa thành rắn khổng lồ, linh hồn mạnh mẽ, tương lai khi thực lực của hắn mạnh hơn, nói không chừng còn có thể dùng để luyện chế thành vật phẩm phép thuật hàng đầu gì đó.

"Vậy thì phiền cậu rồi George, lần này lại nhờ cậu giúp đỡ mới đánh bại và phong ấn được Kur, Thần Vực nợ cậu một ân tình lớn, tôi về sẽ báo cáo lại với phụ thần!" Thor nghe vậy gật đầu, giọng điệu trịnh trọng nói.

Đúng vậy, ngoài George ra, anh thật sự không yên tâm phong ấn

Kur ở một nơi nào đó tùy tiện.

Với thực lực khủng bố của George, dù Kur có may mắn thoát ra, cũng sẽ bị đánh trở lại, không có nơi nào an toàn hơn là để ở chỗ cậu ấy.

“Loki, em...” Sau khi đã xác định xong kết quả xử lý Kur với George, Thor quay đầu định tìm em trai Loki, nhưng lại phát hiện Loki đã sớm nhân cơ hội dẫn đám Người Khổng Lồ Băng rút lui vào khe nứt ma pháp.

“Tạm biệt, anh trai ngốc của em!” Loki vẫy tay từ trong khe nứt, rồi cùng với khe nứt biến mất không dấu vết.

Cậu ta không muốn bị Thor áp giải về Asgard và lại bị tống vào tù.

“Lần này cậu ta cũng coi như đã giúp một tay.” George thấy vậy, cười vỗ vai Thor.

Thực ra với thực lực của hắn, hắn sớm đã phát hiện Loki đang lén lút bỏ đi, nhưng hắn cũng không ngăn cản.

Chương 272

Bởi vì theo lời của Ancient One, Loki ở một thế giới nào đó đã trở thành Thần Câu Chuyện cấp đa vũ trụ, một Loki đô thị, tự nhiên cũng phải chú ý một chút, cố gắng không để mối quan hệ trở nên quá căng thẳng.

"Bản chất nó không xấu, chỉ là đi hơi lệch đường một chút.

Sau khi về, anh sẽ thỉnh cầu Phụ hoàng, sau đó đích thân đến Jotunheim tìm nó." Thor gật đầu, sau đó nói: "Vậy chúng ta về Asgard trước, đợi mọi chuyện xử lý xong, anh sẽ quay lại." Cùng với Bifrost hạ xuống, Thor dẫn đại quân Asgard rời đi.

Lúc này, Steve và Tony cũng áp giải tám vị Tôn Giả Thiên Chùy đi tới.

Chỉ có điều không khí giữa họ không được hòa hợp cho lắm.

Bởi vì các thủ lĩnh Hydra, gã quái nhân da xanh và Killian đều do Tony và những người khác hợp lực áp giải, duy chỉ có phía vua T'Chaka là do Black Panther và đội cận vệ bảo vệ, không cho phía Tony nhúng tay vào.

"Thưa ngài George, cha tôi bị mê hoặc nên mới làm ra chuyện này, ông ấy cũng là một trong những người bị hại, xin ngài hãy khoan thứ cho ông ấy." Black Panther T'Challa thu lại bộ giáp, giao người cha đang hôn mê cho đội cận vệ đầu trọc, rồi hành một đại lễ cao nhất của Wakanda với George, sau đó giải thích với vẻ mặt đầy tôn kính.

Ban đầu, sau khi đánh bại và làm T'Chaka bất tỉnh, họ định lập tức quay về Wakanda.

Nhưng Tony và những người khác đã chặn họ lại, vì T'Chaka với

tư cách là Tôn Giả Thiên Chùy, đã giết không ít người trong trận đại chiến này, không thể cứ thế mà đi được.

Nếu theo phong cách làm việc của họ, họ sẽ chẳng thèm để ý đến những chuyện này, mà sẽ trực tiếp cưỡng ép đưa T'Chaka đi.

Cùng lắm thì đánh một trận, với tư cách là quốc gia có nền văn minh công nghệ phát triển nhất Trái Đất, Wakanda không sợ bất kỳ quốc gia nào khác trên hành tinh.

Chỉ có điều sau khi chứng kiến trận chiến giữa George và Kur, họ không dám làm vậy.

Bởi vì họ biết rất rõ, nếu George muốn, anh có thể một mình hủy diệt cả Wakanda.

"Có phải bị mê hoặc hay không, vẫn cần phải điều tra trước đã." Steve bước lên nói.

"Chuyện của các người không vội, đợi một lát." George không xử lý ngay, mà bay lên không trung, rồi vung đũa phép liên tục thi triển Bùa Sửa Chữa lên khu vực Washington và Sokovia, nơi đã trở thành một hòn đảo trên đất liền.

Dưới tác dụng của bùa phép, những tòa nhà sụp đổ lần lượt phục hồi như cũ.

Cảnh tượng này cũng được truyền hình trực tiếp đến mắt người dân khắp thế giới.

Lúc này trong lòng họ đều dâng lên cùng một câu: "Đây thật sự là thần tích!" Đối với George, việc sửa chữa những tòa nhà sụp đổ chỉ là tiện tay, cũng giúp những người chưa chết bị đè dưới các công trình có thêm cơ hội sống sót và được cứu viện.

Đương nhiên, hắn sẽ không đi cứu chữa từng người một.

Số người bị thương quá nhiều, cho dù hắn ra tay cũng phải mất rất lâu, quá lãng phí thời gian.

Hắn có thể tiện tay cứu người, hoặc vì lợi ích lớn hơn mà cứu người, nhưng sẽ không chuyên môn đi cứu người chỉ vì cứu người.

Nếu không với năng lực hiện tại của hắn, hắn có thể chữa khỏi hầu hết các loại bệnh tật trên thế giới, chẳng lẽ hắn mỗi ngày không làm gì cả, chạy tới các bệnh viện lớn để chữa bệnh cho người ta?

Đó là việc của bác sĩ, không phải của hắn.

Trở lại mặt đất, lúc này trên mặt đất đã có thêm một chiếc Quinjet.

Chính là Coulson dẫn người của S.H.I.E.L.D. từ căn cứ New York xuất phát, vừa mới vội vã đến đây.

"Chuyện sau này giao cho các anh xử lý.

Về phần phần thưởng cho lần giúp đỡ này, tôi vẫn chưa nghĩ ra, đợi nghĩ xong sẽ nói cho anh sau." George chào Coulson một tiếng, thấy các phóng viên bắt đầu tiến lại gần, hắn liền lấy ra một cái hộp, thu tất cả mọi người bao gồm cả phi thuyền của Wakanda và tám cây búa thần vào trong.

Sau đó, hắn dùng một phép Độn Thổ quay về trường học, rồi lại thả mọi người ra.

Lần hành động này hắn rất hài lòng.

Thứ nhất, thành công đánh bại và phong ấn Kur, khiến Asgard lại nợ hắn một ân tình lớn, đồng thời cũng xem như kiểm chứng được thực lực của mình ở trạng thái mạnh nhất hiện tại.

Dựa theo sự phân cấp của vũ trụ Marvel ở kiếp trước, hắn cảm thấy mình cũng miễn cưỡng chạm đến ngưỡng Cấp Thiên Phụ.

Thế giới Marvel thường có sáu cấp độ phân chia lớn, nhưng cũng

không cố định như vậy, ở các vũ trụ khác nhau, trạng thái khác nhau, thực lực chênh lệch cũng rất lớn.

Cơ bản nhất là cấp Trái Đất, tức là sức phá hoại vẫn còn trong phạm vi Trái Đất, giống như phần lớn thành viên Avengers đều ở cấp này.

Trên đó là cấp Thiên Phụ, Hela, Kur, Thanos, Ancient One và Odin đều gần như ở cấp này.

Chỉ là thực lực của Ancient One và Odin không cố định, Ancient One ở Trái Đất có Tam Đại Thánh Điện và Odin ở Asgard trên địa bàn của mình, đều có thể đạt tới đỉnh phong cấp Thiên Phụ, thậm chí sơ bộ chạm tới ngưỡng cấp Đơn thể vũ trụ.

Trên cấp Thiên Phụ là cấp Đơn thể vũ trụ, đại đa số Celestial và rất nhiều Quỷ Vương Không Gian trong chiều không gian của mình đều gần như ở cấp này.

Cao hơn nữa là cấp Đa vũ trụ, những đại lão có thể nuốt chửng và hủy diệt một vũ trụ trong nháy mắt, nổi tiếng nhất có lẽ là nguồn gốc sức mạnh của Scarlet Witch, vị thần hắc ma pháp Chthon.

Còn có Ngũ Đại Thần Linh.

Cao hơn cấp Đa vũ trụ một bậc là cấp Siêu Đại Vũ Trụ, The Living Tribunal quản lý tất cả các vũ trụ chính là ở cấp bậc này.

Cuối cùng tự nhiên là Đấng Sáng Tạo đã tạo ra toàn bộ vũ trụ Marvel, OAA cấp Toàn Năng Vũ Trụ.

Về cơ bản, hắn dựa vào thông tin biết được ở kiếp trước để hiểu như vậy, có chính xác hay không cũng khó nói, dù sao hắn vẫn còn quá xa vời với những cấp bậc sau này.

Trạng thái hiện tại của hắn, chính xác nên gọi là Á Thiên Phụ, đánh thắng được Kur bị trục xuất đến Trái Đất, nhưng nếu đến

Asgard thì vẫn không đánh lại Odin.

Thứ hai, hành động lần này cũng một lần nữa thể hiện thực lực của hắn cho toàn thế giới thấy, khiến cho đám quan chức cấp cao của các chính phủ và những tổ chức linh tinh kia tỉnh táo lại một chút, không có việc gì thì đừng tìm đến gây phiền phức cho hắn.

Nếu không, hắn sẽ khiến quốc gia của bạn biến mất khỏi bản đồ thế giới trong nháy mắt.

Như vậy có thể giải quyết được không ít xung đột không cần thiết.

Thứ ba, sau sự kiện lần này, tất cả siêu năng lực gia trên toàn thế giới có lẽ sẽ không còn nghi ngờ về khả năng bảo vệ họ của Học viện Siêu năng lực, sẽ thực sự tin tưởng vào trường học, sẽ có nhiều giáo viên và học sinh gia nhập trường hơn.

Mặc dù thực lực hiện tại của hắn đã rất mạnh, nhưng nước ở Trái Đất cũng rất sâu, đôi khi nói không chừng còn có thể chiêu mộ được vài người bất ngờ, có ích cho hắn.

Giống như cô nàng Inhuman Raina kia, có thể nhìn thấy các đoạn tương lai, cũng khá hữu dụng... .....

"Được rồi, tôi đã kiểm tra, họ đúng là bị thần lực của Kur mê hoặc, không phải tự nguyện." George sau khi đọc ký ức của tám vị Tôn Giả Thiên Chùy được chọn, nói: "Nhưng mấy tên thủ lĩnh Hydra này dù không bị mê hoặc cũng đã giết vô số người, có thể siêu độ được rồi." Mấy đóa Ma Hỏa từ tay hắn bắn ra, Sin, Baron Zemo, Baron Strucker, Madame Hydra và Hive năm người bị Ma Hỏa bao phủ, trong nháy mắt bị thiêu thành tro bụi.

Mấy tên này đối với hắn không có giá trị gì, ngược lại nếu để mặc, nói không chừng còn gây ra vài phiền phức không cần thiết.

Thà giết đi cho xong chuyện.

Thấy năm người Hydra bị thiêu thành tro trong nháy mắt, T'Challa và đội cận vệ không khỏi nuốt nước bọt.

“Thưa ngài George, vậy cha tôi...” “Kur đã bị phong ấn, cha cậu chỉ tạm thời hôn mê, sau khi tỉnh lại sẽ không sao.

Phải rồi, nghe nói Wakanda các cậu có một dãy núi Vibranium, khiên của Đội trưởng cũng được làm từ thảo dược Vibranium của các cậu, chúng ta cũng coi như có duyên phận.” George ngắt lời T'Challa: “Gần đây tôi cần dùng một ít Vibranium, yên tâm, tôi sẽ trả theo giá thị trường, sẽ không lấy không.” “Thưa ngài George, ngài đã đánh bại Kur, cứu cha tôi, cũng tức là cứu vua của Wakanda, chúng tôi nguyện ý tặng ngài một ít Vibranium để tỏ lòng cảm tạ, xin ngài nhất định phải nhận lấy.” T'Challa vẫn luôn ở New York đi học, rất hiểu biết về thế giới bên ngoài, cũng vô cùng thông minh.

Cậu rất muốn nói với George rằng Vibranium của Wakanda bao nhiêu tiền cũng không bán, cũng không để lọt ra ngoài, mọi thứ bên trong Wakanda tự thành một hệ thống, căn bản không cần đến tiền của bên ngoài.

Chương 273

Nhưng cậu đã không nói, bởi vì George quá mạnh, bởi vì bây giờ cha cậu T'Chaka vẫn còn ở chỗ George, bởi vì vừa rồi năm tên Hydra đã bị thiêu thành tro bụi.

Rất rõ ràng, George không phải là loại người tốt không truy cứu bất cứ điều gì, nếu lúc này cậu không chịu bỏ ra một ít Vibranium, e rằng sẽ không thể đưa cha mình đi, thậm chí họ có thể rời đi được hay không cũng là vấn đề.

"Như vậy sao được chứ?" Khóe miệng George khẽ nhếch lên: "Nhưng nếu cậu đã nói vậy, tôi từ chối lại có vẻ quá giả tạo, vậy thì cứ thế đi.

Cậu đưa cha cậu rời đi trước, khi nào tôi cần, tôi sẽ đến Wakanda tìm các cậu lấy, tôi biết... vị trí cụ thể ở đâu đấy." "Vâng... vâng... vâng..." T'Challa cố gắng kìm nén cơ mặt đang co giật, nỗ lực nặn ra một nụ cười rồi gật đầu.

Cậu không ngờ đối phương ngay cả vị trí của Wakanda ở đâu cũng biết, nếu không đồng ý, e rằng thật sự có khả năng bị bứng cả ổ.

Nhìn Black Panther dẫn lão vua đang hôn mê và đội cận vệ lái phi thuyền rời đi, George quay đầu nhìn Killian đang hôn mê: "Đừng giả chết nữa, tình hình thế nào ngươi cũng thấy rồi, bây giờ ta đang phân vân có nên xử lý ngươi không.

Mặc dù ngươi cũng bị Kur mê hoặc, nhưng trước đó ngươi đã lấy không ít người làm thí nghiệm, cũng không phải vô tội." Ngay sau khi đọc xong ký ức của Killian, hắn đã dùng Bùa Hồi Tỉnh lên Killian, cho nên Killian hiện tại đã tỉnh, chỉ là đang giả vờ hôn mê.

Quả nhiên, nghe thấy lời của George, Killian lập tức mở mắt:

“Đừng giết tôi, mục đích ban đầu của tôi khi làm những thí nghiệm đó, chỉ là để những người tàn tật có thể tái tạo lại chi thể, là vì phúc lợi xã hội, những người tham gia thí nghiệm đều là quân nhân tàn tật đã giải ngũ, họ đều tự nguyện.” “Vậy sao?

Nhưng những gì tôi thấy trong ký ức của anh lại không giống như anh nói.

Tôi thấy anh muốn thông qua thí nghiệm để tạo ra một lượng lớn chiến binh Extremis, trước tiên là trả thù Tony, sau đó kiểm soát nước Mỹ, từ đó kiểm soát thế giới, trở thành người đàn ông quyền lực nhất thế giới.

Còn việc giúp người tàn tật tái tạo chi thể, đó hình như là mục đích của tiến sĩ Maya Hansen, không phải của anh.” George trực tiếp vạch trần lời nói dối của Killian.

Lúc này Tony cũng mở miệng với vẻ mặt đầy nghi hoặc: “Tôi nói này, rốt cuộc anh là ai, tại sao lại hận tôi như vậy, tôi không nhớ đã đắc tội với anh?” “Stark, tên tự đại nhà ngươi, đến bây giờ vẫn chưa nhớ ra ta!” Killian nghe thấy lời Tony, tức đến mức toàn thân bốc lửa, định xông lên đánh Tony lần nữa, nhưng bị George tiện tay dùng một phép thuật định tại chỗ.

“Anh ta tên là Aldrich Killian, trước đây...” George đơn giản kể lại đại khái tình hình.

Chuyện là năm đó Killian rất sùng kính Tony, vào đêm giao thừa ngày 31 tháng 12 năm 1999, khi Tony đến Bern, Thụy Sĩ để đón năm mới, anh ta cũng đã vội vã đến đó, muốn tìm Tony đầu tư vào dự án virus Extremis của công ty Advanced Idea Mechanics do anh ta sáng lập.

Kết quả là lúc đó Tony đang vội đi lăn giường với tiến sĩ Maya, liền thuận miệng qua loa bảo Killian lên sân thượng đợi mình.

Killian đã đợi rất lâu trong đêm lạnh giá mà không thấy Tony đâu, biết mình bị lừa, tâm trạng suy sụp đến mức suýt nhảy lầu tự tử.

Nhưng cuối cùng anh ta đã nghĩ thông, quyết định tiếp tục phát triển dự án của mình, sau đó trả thù Tony vì đã sỉ nhục mình.

Thế là ngày hôm sau, anh ta tìm đến tiến sĩ Maya, người đã bị Tony qua đêm nhưng không được đầu tư cho thí nghiệm của mình, lấy cớ giúp cô kêu gọi đầu tư, cùng nhau cứu giúp người tàn tật, để tiến sĩ Maya giúp anh ta hoàn thiện virus Extremis.

"Được rồi, rất xin lỗi, tính cách của tôi năm đó quả thực khá tệ, đã làm tổn thương anh." Tony nghe xong, cũng nhớ lại chuyện xảy ra mười hai năm trước, có chút ấn tượng về Killian, và đã xin lỗi anh ta.

Nhưng Killian rõ ràng không hề cảm kích, Wolverine đứng bên cạnh còn trêu một câu: "Tính cách của cậu bây giờ thực ra cũng rất tệ, chẳng tốt hơn được bao nhiêu." "Tội chưa đến mức chết, cứ tạm giam lại đã, thả ra cũng là phiền phức." Cuối cùng George suy nghĩ một lát, tạm thời ném Killian vào trong hộp.

Cứ thế thả Killian đi là không thể, giao cho chính phủ xử lý, hắn sợ chính phủ sẽ tạo ra một đội quân lớn gồm các binh lính virus Extremis để gây chuyện.

Cho nên cứ giam ở đây trước, sau này hắn sẽ từ từ xử lý.

Thực tế, hắn khá hứng thú với virus Extremis.

Virus Extremis có thể tăng cường sức mạnh cơ thể, điều này đối với hắn có chút tác dụng, nhưng không lớn, bản thân nhục thân của hắn hiện tại đã rất mạnh mẽ.

Virus Extremis có thể khiến cơ thể chịu được nhiệt độ cực cao, thậm chí khiến cơ thể nóng như dung nham, phun ra lửa, điều này có thể tăng cường một chút cho ma pháp lửa của hắn.

Nếu chỉ có hai điều trên, hắn cũng sẽ không hứng thú lắm.

Điều hắn coi trọng hơn là năng lực cuối cùng, năng lực tự chữa lành siêu cường.

Mất tay gãy chân, chỉ cần cơ thể không bị phá hủy quá nặng, đều có thể mọc lại trong vài giây.

Nói thật, đừng thấy nhục thân của hắn hiện tại mạnh mẽ, thậm chí có thể hóa thành rồng khổng lồ, nhưng nếu hắn bị chặt đứt cánh tay, cũng không thể tự mọc lại được.

Cùng lắm là có thể dùng ma pháp chữa trị để nối lại.

Thế giới Harry Potter thì có Độc dược Tái tạo Chi thể, nhưng cần dùng đến dược liệu ma pháp của thế giới đó, các thế giới khác không thể tìm được nguyên liệu để bào chế.

Cho nên hắn đang cân nhắc, có nên tiêm virus Extremis cho mình không, như vậy khả năng bảo mệnh của hắn sẽ tăng lên một bậc... .....

"George, tên này lại là gì nữa?" Sau khi xử lý xong Killian, chỉ còn lại sinh vật cuối cùng có làn da màu xanh, rõ ràng không phải người bình thường, mọi người đều tò mò về thân phận của sinh vật này.

George trực tiếp dùng hộp thu nó lại, rồi giải thích: "Tên này gọi là Attuma, là người Atlantis." "Atlantis?" Mọi người đều ngơ ngác nhìn nhau.

Trước đó có Wakanda đã khiến họ rất ngạc nhiên, bây giờ lại thêm Atlantis, Trái Đất rốt cuộc còn bao nhiêu chủng tộc ẩn giấu?

"Họ là chủng tộc sống dưới nước, cứ giam lại trước, sau này xử lý." George giải thích đơn giản, rồi cũng ném Attuma vào trong hộp.

Thông qua ký ức của Attuma, hắn phát hiện Atlantis của vũ trụ

này không giống lắm với trong phim kiếp trước.

Trong phim, Atlantis là người Maya ở Trung Mỹ vào thế kỷ 16, do bị thực dân đàn áp, bất đắc dĩ phải dùng một loại thảo dược bị ảnh hưởng bởi Vibranium, có được khả năng sống dưới nước, từ đó sinh ra một quốc gia dưới đáy biển.

Còn Atlantis ở đây là một nền văn minh cổ đại, đã xuất hiện trên Trái Đất từ rất sớm.

Vị vua hiện tại của họ là Namor, là con lai của một công chúa Atlantis và một người đột biến sinh ra trước Thế chiến II, sở hữu khả năng sống dưới nước của người Atlantis, đồng thời cũng là một người đột biến, có thể bay.

Attuma là người Atlantis thuần chủng, hắn cho rằng Namor là một tên tạp chủng, không xứng kế thừa vương vị, luôn âm mưu lật đổ sự thống trị của Namor, đã nhiều lần phát động nổi loạn nhưng đều không thành công.

Nếu Namor quan tâm đến sự sống chết của Attuma, tự nhiên sẽ chủ động tìm đến, nếu không quan tâm thì giam một thời gian không có tác dụng gì thì có thể giết đi, dù sao cũng không phải thứ gì tốt đẹp.

Sau khi mọi chuyện được xử lý xong, mọi người ai về nhà nấy, George cũng tiếp tục vùi đầu vào nghiên cứu ma pháp.

Thuật giả kim hắn đã nắm vững gần hết, tiếp theo hắn định kết hợp ma pháp của các thế giới, khiến cả trường học bay lên, tạo ra một thành phố trên không.

Cùng với việc chế tạo ra các vật phẩm ma pháp như Khóa Cảng, xe ngựa ma thuật, ô tô ma thuật.

Còn về những ảnh hưởng sau đó do sự kiện lớn lần này gây ra ở bên ngoài.

Như sự thay đổi lớn trong bộ máy chính phủ Mỹ, sự đồn đoán của người dân toàn cầu về nguồn gốc của binh lính Asgard và Người Khổng Lồ Băng, sự sùng bái cuồng nhiệt đối với George và các siêu anh hùng khác, thậm chí là sự thay đổi cục diện của cả thế giới.

George không quan tâm lắm đến những điều này.

Bởi vì hắn hiện tại đã có đủ thực lực, không cần để ý đến cách nhìn của những người bình thường đó.

Cùng lúc đó, tại một căn cứ bí mật bên ngoài Thành Phố Học Viện, George, người vẫn luôn nghiên cứu ma pháp Thanh Giáo trong ký ức của Sheryl Clone, cũng đã có những thu hoạch không nhỏ.

Đối với hắn, việc nghiên cứu ma pháp thời gian để cứu các thành viên Fairy Tail cố nhiên quan trọng, nhưng ma pháp thời gian không phải là thứ có thể đột phá trong thời gian ngắn.

Cho nên hắn không thể dồn hết tâm sức của tất cả các phân thân vào ma pháp thời gian.

Hiện tại theo sự phân công của hắn, phân thân ở thế giới Fairy Tail dồn toàn bộ tâm sức vào nghiên cứu ma pháp thời gian, bản thể ở Marvel cũng sẽ đầu tư phần lớn tâm sức vào ma pháp thời gian.

Chương 274

Còn các phân thân ở thế giới khác thì tiếp tục nghiên cứu ma pháp của từng thế giới, tiến hành khám phá sâu hơn.

Có lẽ trong những cuộc khám phá này, cũng có thể tìm thấy manh mối mới về ma pháp thời gian, hơn nữa khi trình độ ma pháp tổng thể tăng lên, cũng có tác dụng hỗ trợ nhất định cho việc nghiên cứu ma pháp thời gian.

Phân thân bên Thành Phố Học Viện, vừa tiếp tục điều khiển Kihara Amata giúp mình phát triển siêu năng lực, vừa nghiên cứu lượng lớn ma pháp Thanh Giáo thu được từ Sheryl.

Sheryl là một nhân vật quan trọng của giáo hội Necessarius thuộc Thanh Giáo, từ nhỏ đã lớn lên trong Thanh Giáo, kiến thức cơ bản về ma pháp rất vững chắc, ngoài ma pháp rối mà cô giỏi nhất, cô cũng đã xem qua rất nhiều ma đạo thư của các phe phái khác nhau.

Dù sao khi gặp kẻ địch thuộc các loại hình khác nhau, biết được hắn sử dụng ma pháp gì, có nguyên lý gì, mới tiện để phá giải.

Còn George thì nhanh chóng hấp thu những kiến thức ma pháp này, trước tiên học được ma pháp rối của Sheryl, sau đó lại học được không ít ma pháp Rune và ma pháp Thuật Thức, trong đó không ít ma pháp khiến hắn cảm thấy rất kinh ngạc.

Ví dụ như, vũ khí ma pháp được ngưng tụ từ Rune, thanh viêm kiếm với ngọn lửa màu xanh đỏ.

Bằng cách khắc ấn Rune để thiết lập, trong phạm vi của Rune có thể hồi sinh vô hạn Người Khổng Lồ Lửa, còn có thể tự động truy đuổi kẻ địch, cho đến khi tiêu diệt được kẻ địch mới thôi.

Tương tự hiệu quả của Bùa Chống Muggle, có thể xua đuổi người thường - kết giới Rune "Xua đuổi người nhàn rỗi".

Tấn công định vị tầm siêu xa giống như tên lửa - "Thuật Thức Xích", tạo ra bức tường nước khổng lồ để bảo vệ thành phố - "Thuật Thức Hắc".

Lấy người sử dụng làm trung tâm, tìm kiếm vị trí kẻ địch trong bán kính khoảng ba km - Lý Phái Tứ Trận, v.v.

Thực ra có thể nhanh chóng hiểu và học được nhiều ma pháp như vậy, chủ yếu là vì những ma pháp này và ma pháp hắn học được ở các thế giới khác trước đây, có rất nhiều phương diện tương đồng về nguyên lý ma pháp.

Mặc dù ma pháp ở các thế giới khác nhau vẫn có nhiều điểm khác biệt, nhưng có nền tảng rồi, chỉ cần biến tấu một chút là có thể dễ dàng nắm vững.

Thậm chí vì có nền tảng ma pháp của các thế giới khác, hắn còn dựa vào tình hình của mình để sửa đổi một số ma pháp, khiến uy lực của chúng trở nên lớn hơn.

Giống như thanh viêm kiếm kia, bình thường được cấu thành từ ngọn lửa 3000 độ C, vậy thì hắn có thể dung hợp ba loại ngọn lửa đặc tính là Ma Hỏa, Lệ Hỏa và Long Hỏa vào trong đó, để tăng cường hiệu ứng đặc biệt của viêm kiếm.

Bị chém trúng không chỉ bị lửa thiêu đốt, mà còn kèm theo hiệu ứng nguyền rủa, hắc ám, v.v.

Đồng thời không chỉ hấp thu ma lực từ bên ngoài để hình thành, mà còn có thể rót vào một lượng lớn ma lực của mình, khiến thể tích của viêm kiếm trở nên lớn hơn, uy lực được tăng cường.

Còn Người Khổng Lồ Lửa được khắc ấn bằng Rune, cần phải

dán trước các lá bùa có khắc Rune chuyên dụng xung quanh, một khi lá bùa bị gỡ đi, hoặc bị nước làm ướt, chữ viết bị mờ, cũng sẽ bị ảnh hưởng, thậm chí biến mất.

Vậy thì hắn có thể dùng nguyên lý bố trí Thuật Thức của thế giới Fairy Tail, để dùng ma lực bố trí những Rune đó, vừa không bị phát hiện, lại không bị phá hủy.

"Cũng sắp đến lúc đến phòng thí nghiệm rồi!" Nhìn đồng hồ, George tàng hình rồi Độn Thổ biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lần nữa đã ở cửa căn cứ của Hound Dog.

Vẫn như thường lệ, hắn được Kihara Amata dẫn vào phòng thí nghiệm, sau đó nằm lên thiết bị bắt đầu tiêm các loại thuốc tương ứng, cũng như sử dụng các loại thiết bị công nghệ cao để phối hợp phát triển siêu năng lực.

Tuy nhiên, hôm nay dường như có gì đó khác với trước đây.

Trước đây hắn quả thực cảm thấy sau mỗi lần thí nghiệm, siêu năng lực có tăng lên một chút, nhưng không đặc biệt rõ ràng.

Nhưng lần này, hắn cảm thấy lớp màng chắn trước mặt mình đột nhiên bị chọc thủng, siêu năng lực của mình lập tức tăng lên một cách đáng kể, khả năng tính toán trong não cũng tăng mạnh.

"Cuối cùng cũng đột phá đến Cấp 5, cũng đến lúc nên đi xem qua các giáo hội lớn rồi.

Nhưng trước đó, hãy đi thăm dò vị Chủ tịch Hội đồng quản trị kia xem sao." Đứng dậy khỏi thiết bị, nhìn vào tiêu chuẩn siêu năng lực gia Cấp 5 được hiển thị trên đó, George thầm nghĩ. .....

"Bùa Truy Tìm: Aleister Crowley!" Rời khỏi căn cứ Hound Dog, George tàng hình và bắt đầu thi triển bùa truy tìm lên Chủ tịch Hội đồng quản trị Aleister, sau đó bay về phía Khu học chánh thứ bảy.

Theo thông tin hắn biết được, Thành Phố Học Viện nhiều nhất cũng chỉ có thể thúc đẩy siêu năng lực lên đến Cấp 5, hắn bây giờ đã là Cấp 5, vậy có nghĩa là Thành Phố Học Viện đối với hắn đã không còn tác dụng.

Nếu dị năng đã tăng đến cực hạn, tự nhiên chỉ có thể tìm đến ma pháp.

Hệ thống phòng ngự ma pháp "John's Pen" của Index hắn không phá được, không thể lấy được mười vạn ma đạo thư đó, cho nên cách tốt nhất là lẻn vào các giáo hội lớn, trực tiếp đến thư viện của họ tìm sách ma pháp.

Hoặc là lén lút hạ gục một số quan chức cấp cao của các giáo hội, trực tiếp đọc ký ức của họ.

Chỉ là trước đó, hắn khá tò mò về người đã tạo ra Thành Phố Học Viện, khiến khoa học và ma pháp đối đầu nhau, Chủ tịch Hội đồng quản trị Aleister Crowley, rốt cuộc là nhân vật như thế nào.

Một mặt, hắn luôn cảm thấy đằng sau rất nhiều sự kiện đều có bóng dáng của vị Chủ tịch này, muốn tiếp xúc một chút, làm rõ bí mật của đối phương.

Mặt khác, hắn cảm thấy Chủ tịch với tư cách là lãnh đạo cao nhất của Thành Phố Học Viện, cũng là người sáng lập, nói không chừng có một số phương án có thể giúp dị năng giả Cấp 5 tiến hóa lên Cấp 6.

Dị năng giả Cấp 6, còn được gọi là Năng Lực Gia Tuyệt Đối, được dự đoán là có thể đạt được "thân không phải thần, lĩnh ngộ ý chí của thần", thực lực sánh ngang với Ma Thần.

Mà Ma Thần, trong ký ức của Sheryl, Ma Thần là những pháp sư đã lĩnh ngộ được chân lý của ma pháp, hoàn toàn nắm vững ma pháp, và dưới tác dụng của nghi thức đặc biệt đã tự mình nâng cấp lên lãnh

địa của thần.

Họ sở hữu sức mạnh vô hạn, có thể dễ dàng hủy diệt cả thế giới.

Theo cách hiểu của hắn, thực lực này ở Marvel, có lẽ tương đương cấp Đơn thể vũ trụ, có thể dễ dàng hủy diệt một vũ trụ.

Cho nên, nếu hắn có thể thăng cấp lên dị năng giả Cấp 6, thực lực sẽ tăng lên một cách đáng kể.

Phải biết rằng dù hắn hóa rồng rồi hoàn toàn bộc phát, cũng chỉ mới là cấp Á Thiên Phụ.

"Thì ra là tòa nhà này, ngay cả một cái cửa sổ cũng không có, thật là một tòa nhà kỳ lạ!" Men theo bùa truy tìm, George rất nhanh đã tìm được vị trí của Aleister, một tòa nhà không có bất kỳ cửa sổ nào ở trung tâm Khu học chánh thứ bảy.

Hắn không đi vào từ cửa chính dưới lầu, mà trực tiếp đáp xuống sân thượng.

"Alohomora!" Bùa Mở Khóa mở cánh cửa cơ khí trên sân thượng, hắn tàng hình men theo cầu thang từng bước đi xuống các tầng dưới.

Rất nhanh, hắn đã đến một đại sảnh ở một tầng lầu.

Giống như tòa nhà, đại sảnh này cũng cho hắn một cảm giác rất kỳ lạ, toàn bộ sàn nhà và tường giống như một bản mạch tích hợp được phóng to, còn ở trung tâm đại sảnh là một thứ giống như một thiết bị duy trì sự sống.

Bên trong thiết bị đó có một người đàn ông gầy gò, tóc dài màu bạc, cơ thể treo ngược.

Xung quanh thiết bị duy trì sự sống là đủ loại màn hình hiển thị ảo.

"Tên này chính là người sáng lập Thành Phố Học Viện, Chủ tịch

Hội đồng quản trị Aleister Crowley?" Nhìn bùa truy tìm của mình chỉ thẳng vào người đàn ông trong thiết bị duy trì sự sống, hắn biết người treo ngược này chính là mục tiêu hắn tìm hôm nay.

"Sao cảm giác chỉ là một người bình thường." Theo lý mà nói, người có thể tạo ra Thành Phố Học Viện không thể nào là người bình thường, nhưng hắn lại không cảm nhận được bất kỳ dao động năng lượng nào từ cơ thể người treo ngược bên trong.

Chỉ là một giây sau, hắn đã phủ nhận suy nghĩ ngu ngốc vừa rồi của mình.

"Thật kỳ lạ, tại sao ngươi, một cơ thể nhân bản, không chỉ có năng lực đã có thể đuổi kịp bản thể, mà thậm chí còn có thể sử dụng ma pháp, chẳng lẽ bị ác quỷ chiếm hữu cơ thể rồi.

Nhưng cũng không đúng, trong cơ thể ngươi không có khí tức của ác quỷ, sao lại như vậy..." Aleister đang treo ngược trong thiết bị duy trì sự sống đột nhiên mở mắt, rồi nhìn chằm chằm vào George đang tàng hình, ma lực cường đại trong nháy mắt áp chế George, khiến cơ thể hắn không thể động đậy chút nào.

Lúc này hắn mới hiểu, vị Chủ tịch này căn bản không phải người bình thường, chỉ là vì khí tức ẩn giấu quá tốt, ngay cả hắn cũng không phát hiện ra sơ hở.

Hơn nữa, vị Chủ tịch phe khoa học đã tạo ra Thành Phố Học Viện, lại là một pháp sư mạnh đến đáng sợ, ma lực trong cơ thể hắn cường đại, vượt qua bất kỳ pháp sư nào hắn từng gặp.

Chỉ riêng việc áp chế bằng ma lực, đã khiến hắn không thể động đậy, thậm chí ngay cả việc sử dụng Độn Thổ để chạy trốn cũng không làm được.

Tuy nhiên, hắn cũng không phải hoàn toàn không có cách.

Chương 275

Chỉ cần bây giờ hắn dùng Animagus biến thành hình dạng rồng khổng lồ, thực lực tăng lên đáng kể, vẫn có thể thoát khỏi sự áp chế ma lực của Aleister, sau đó Độn Thổ chạy trốn.

Nhưng hắn không làm vậy ngay lập tức.

Bởi vì đối phương không tấn công hắn, chỉ áp chế hành động của hắn.

Hơn nữa nói thật, sau khi phát hiện thân phận của Aleister lại là một pháp sư có thực lực mạnh mẽ như vậy, hắn càng hứng thú hơn với Aleister.

Một pháp sư mạnh mẽ như vậy, trong lịch sử tuyệt đối không thể vô danh.

Nhưng, thế giới bên ngoài lại không ai biết Aleister là một pháp sư, chỉ biết ông ta đã sáng lập ra Thành Phố Học Viện, thành phố của dị năng giả phe khoa học, đối đầu với phe ma pháp.

Đều cho rằng ông ta là một nhà khoa học hàng đầu, hoặc là một dị năng giả Cấp 5.

Vậy thân phận thực sự của Aleister là ai?

Mục đích sáng lập Thành Phố Học Viện là gì?

"Mặc dù không biết giải thích với ông thế nào, nhưng tôi thực sự không phải bị ác quỷ nào đó nhập vào." "Cũng phải, nếu ngươi bị ác quỷ nhập vào, chắc cũng sẽ không chỉ có thực lực như vậy." Aleister thu lại sự áp chế đối với George, ánh mắt nhìn George đầy hứng thú.

"Vậy rốt cuộc ngươi là ai?

Ngươi hẳn là không thuộc về thế giới này.” Ông ta không thể bộc phát sức mạnh của mình trong thời gian dài, nếu không một khi bị phát hiện sẽ rất phiền phức.

Ông ta vẫn luôn ở trong khoang sinh học, thông qua việc điều khiển những người khác trong Thành Phố Học Viện để đạt được mục đích của mình, chưa bao giờ tự mình ra tay, chính là để không bại lộ thân phận của mình.

Vì chuyện năm đó, ông ta vẫn luôn bị cả giới ma pháp và đại ác ma Coronzon truy sát.

Nếu không phải cơ thể nhân bản số 9981 đột nhiên xông vào đây, ông ta cũng sẽ không mạo hiểm bộc phát thực lực để áp chế đối phương.

Chỉ là sau khi phân tích kỹ lưỡng, ông ta phát hiện tình hình của cơ thể nhân bản số 9981 rất không bình thường, trong cơ thể không chỉ có ma lực không thua kém một Thánh Nhân bình thường, mà ma pháp sử dụng cũng rất kỳ lạ.

Lại không phải là ma pháp hiện đại do ông ta phát triển và mở rộng, mà là ma pháp hoàn toàn không thuộc về thế giới này.

Tại sao lại phán đoán là không thuộc về thế giới này?

Ma pháp của thế giới này về cơ bản ông ta đều biết, hơn nữa dị năng mà ông ta tạo ra vốn dĩ sẽ xung đột với ma pháp của thế giới này.

Cơ thể nhân bản số 9981 nếu đã là dị năng giả, thì không thể sử dụng ma pháp của thế giới này.

Cho nên bản chất của cơ thể nhân bản số 9981 có thể không thuộc về thế giới này, chỉ có những tồn tại như Ma Thần, ác quỷ, thiên sứ mới có tình huống tương tự.

Nhưng ông ta lại không cảm nhận được đặc trưng của ba loại này trên người cơ thể nhân bản số 9981.

Điều này khiến ông ta cảm thấy rất kỳ lạ, đồng thời cũng nảy sinh hứng thú cực lớn với cơ thể nhân bản số 9981... .....

"Tôi đúng là không thuộc về thế giới này, nhưng tình hình rất phức tạp, tôi nói ra ông cũng chưa chắc đã hiểu được." George nhìn vị Chủ tịch đang treo ngược trước mặt, sờ cằm mình, ngồi xuống đất hỏi ngược lại: "Vậy ông là ai?

Tôi có thể cảm nhận được ma lực cường đại mà ông vừa bộc phát ra, ông tuyệt đối là một pháp sư rất nổi tiếng.

Một pháp sư, nhưng lại là Chủ tịch sáng lập ra Thành Phố Học Viện và hệ thống dị năng giả, điều này khiến tôi nghĩ đến một người." Hắn có ký ức của Sheryl, một tình báo viên của Thanh Giáo, tự nhiên cũng biết rất nhiều về lịch sử ma pháp của thế giới này và nhiều nhân vật quan trọng trong lịch sử.

Trong đó có một pháp sư để lại cho hắn ấn tượng rất sâu sắc, ma danh là Beast666, tên thật là Edward Alexander, được mệnh danh là pháp sư vĩ đại nhất thế kỷ 20.

Người đàn ông gần với Ma Thần nhất.

Hiện tại trên thế giới có khoảng hai phần mười pháp sư được coi là đệ tử của ông ta, khoảng năm phần mười pháp sư ít nhiều đều chịu ảnh hưởng của ông ta, cũng là một trong những người sáng lập ra ma pháp hiện đại.

Nhưng nghe nói nhân phẩm của vị pháp sư này rất tệ, sau này còn đột nhiên phản bội ma pháp đầu quân cho khoa học, bị cả giới ma pháp truy sát.

Theo ghi chép lịch sử, Edward Alexander đã chết trong một cuộc

vây giết ở một vùng nông thôn nước Anh vào ngày 1 tháng 12 năm 1947.

"Bùa Truy Tìm: Edward Alexander!" Muốn kiểm chứng suy đoán của mình, thực ra cũng rất đơn giản, George lập tức thi triển bùa truy tìm.

Quả nhiên, mục tiêu của bùa truy tìm chỉ thẳng về phía vị Chủ tịch đang treo ngược.

Bất kể là tên thật, biệt danh hay giả danh, chỉ cần là tên thuộc về người đó, bùa truy tìm đều có thể giúp bạn tìm thấy người đó, trừ phi người đó đã chết hoặc bị phong ấn.

"Ma pháp thú vị, không có Thuật Thức, vòng tròn ma pháp hay Rune, không cần mô phỏng thần tích, mà lại có thể tìm chính xác người cần tìm.

Nhưng, nếu ngươi đã biết thân phận của ta, vậy thì nên biết rõ ta sẽ không để ngươi sống sót rời khỏi đây!" Ánh mắt Aleister lóe lên một tia sát khí.

Hắn không ngờ cơ thể nhân bản số 9981 chỉ dựa vào ma lực mà hắn vừa bộc phát đã đoán ra được thân phận thật của hắn, còn dùng ma pháp đặc biệt để kiểm chứng.

George nghe vậy lại không hề sợ hãi, chỉ cười nói: "Thực ra không cần phải như vậy, tôi không hứng thú với quá khứ của ông, cũng không hứng thú với lý do ông thành lập Thành Phố Học Viện, sẽ không tiết lộ thân phận thật của ông cho giáo hội.

Điều tôi hứng thú chỉ là làm thế nào để nâng cao thực lực của mình, ví dụ như thăng cấp thành năng lực gia Cấp 6, hoặc là học tập ma pháp của thế giới các người." Hắn dám trực tiếp vạch trần thân phận của Chủ tịch, tự nhiên trong lòng cũng đã có chút nắm chắc và

kế hoạch.

“Hay là chúng ta hợp tác thì sao, bộ dạng hiện tại của ông, chắc là không muốn bại lộ thân phận của mình, có một số việc tôi có thể giúp ông xử lý, còn ông chỉ cần truyền thụ ma pháp của ông cho tôi.

Đây đối với chúng ta là đôi bên cùng có lợi.” Nếu Aleister chính là Edward, một trong những người sáng lập ma pháp hiện đại, vậy hắn còn đi tìm giáo hội làm gì, ước chừng tất cả ma pháp của thế giới này, tên này đều biết.

Chỉ cần tên này chịu truyền thụ, vậy ma pháp hắn học được có thể còn nhiều hơn mười vạn ba nghìn bản ma đạo thư kia.

“Ngươi nói không sai, nhưng giữ lại ngươi ta sẽ có nguy hiểm, kế hoạch của ta sẽ có sự không chắc chắn, có lẽ ta nên giết ngươi, như vậy sẽ ổn thỏa hơn.” Đối mặt với đề nghị của George, Aleister dường như không muốn chấp nhận.

Đối với ông ta, nếu thân phận của Misaka 9981 không rõ ràng, lại đã biết thân phận thật của ông ta, dù thực lực không tồi, lợi dụng tốt có thể giúp ích cho kế hoạch của ông ta, nhưng cũng không an toàn lắm.

Cách làm an toàn nhất hiện tại, vẫn là trực tiếp giết Misaka 9981 để trừ hậu họa, tiếp tục tiến hành theo kế hoạch đã định.

“Vấn đề là, ông chắc là không thể dễ dàng giết được tôi, đến lúc đó vì chiến đấu với tôi mà bại lộ khí tức, e rằng đối với ông còn nguy hiểm hơn.” Đối với sát ý đang dần dâng lên từ người Aleister, George bình tĩnh đáp lại.

Aleister nghe vậy lại cười cười: “Ta không cho rằng cuộc chiến của chúng ta sẽ kéo dài bao lâu, vài giây là đủ rồi.” Cho dù Misaka 9981 có thực lực của một Thánh Nhân, dưới toàn lực bộc phát của

ông ta cũng không cần đến vài chiêu, sẽ không bại lộ khí tức của ông ta quá nhiều.

"Vậy thì chưa chắc." George thi triển một Bùa Duỗi Không Gian không dấu vết tạm thời lên toàn bộ đại sảnh, khiến không gian đại sảnh trong nháy mắt lớn hơn gấp mấy trăm lần.

"Animagus!" Giây tiếp theo, hắn khởi động Animagus, cơ thể nhanh chóng phình to hóa thành một con rồng khổng lồ cao năm trăm mét.

Ở hình dạng này, bất kể là nhục thân hay ma lực, đều được tăng lên đáng kể.

Quan trọng nhất là kháng phép của rồng, cao đến mức kỳ lạ, Aleister dù mạnh đến đâu cũng là pháp sư, sử dụng tấn công ma pháp, hiệu quả sẽ bị giảm đi rất rất nhiều.

"Nếu là như vậy, ông còn cảm thấy có thể dễ dàng giải quyết tôi không?

Hơn nữa đây còn chưa phải là giới hạn của tôi, chỉ là không gian này không thể chịu đựng được sự thay đổi hình thể của tôi nữa.

Cho nên, tôi nghĩ ông vẫn có thể chấp nhận ý kiến của tôi, chúng ta có thể hợp tác cùng có lợi." Giọng nói như tiếng rồng gầm của George vang vọng khắp đại sảnh.

"Bản thể lại là một con rồng!" Aleister nhìn con rồng khổng lồ cao hơn năm trăm mét trước mắt, cũng có chút chết lặng.

Không phải nói thực lực của con rồng mà George hóa thành đã vượt qua ông ta.

Chương 276

Mà là loài sinh vật tưởng tượng như rồng, căn bản không tồn tại ở thế giới này.

Cấu thành của thế giới này, là trên vũ trụ vật lý (pha vật lý cơ bản) chồng chất lên một lượng lớn các pha thần thoại tôn giáo.

Ma pháp có thể điều khiển năng lượng đến từ các pha khác, cho nên đôi khi hiệu quả tạo ra có thể không tuân thủ quy luật vật lý.

Nhưng về bản chất, thế giới này không có những sinh vật trong thần thoại đó, chỉ có thể nói là thông qua mô phỏng ma pháp, tạo ra những thể năng lượng giống như rồng ma pháp.

Cho nên sinh mệnh rồng khổng lồ bằng xương bằng thịt trước mắt này, rõ ràng không thuộc về thế giới này, chỉ có thể đến từ các pha khác.

"Không phải Ma Thần, không phải ác quỷ, cũng không phải thiên sứ, mà là rồng, cũng tốt." Trực giác của ông ta mách bảo rằng, dù ông ta toàn lực ra tay, cuối cùng có thể giải quyết được con rồng khổng lồ trước mắt, cũng tuyệt đối sẽ bại lộ khí tức của mình.

Đồng thời trận chiến của hai người, khả năng cao sẽ gây ra tổn thất không nhỏ cho Thành Phố Học Viện.

"Được rồi, ngươi đã thành công thuyết phục ta, ta đồng ý hợp tác lần này." Một lúc sau, Aleister đã đưa ra quyết định mới.

Đúng vậy, sự uy hiếp của Misaka 9981 đã ảnh hưởng đến quyết định của ông ta, nhưng quan trọng hơn là, ông ta biết kế hoạch tiếp theo của mình, có thể sẽ có rất nhiều yếu tố không xác định can thiệp mạnh mẽ.

Sự tồn tại của Misaka 9981, cũng như thực lực mà nó thể hiện, nếu thật sự có thể dùng cho ông ta, vậy rất nhiều chuyện sẽ dễ dàng hơn.

Hơn nữa, nếu kế hoạch tiến hành thuận lợi, có lẽ không lâu nữa, thân phận của ông ta sẽ hoàn toàn bại lộ.

Chỉ cần không phải Ma Thần và ác quỷ, vậy thì có thể hợp tác... .....

"Chủ tịch... vậy thì hợp tác vui vẻ!" George nghe vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, trở lại hình người.

Nếu Aleister kiên quyết muốn chiến đấu, dù hắn biến thành trạng thái lúc chiến đấu với Kur, ước chừng cũng không đánh thắng được, chỉ có thể chật vật bỏ chạy.

Kết quả hiện tại, đối với hắn cũng rất hài lòng.

Hắn không cần phải đi khắp nơi trên thế giới tìm giáo hội học tập ma pháp, có thể trực tiếp học hỏi từ vị đại lão đã chạm đến bản chất của ma pháp này, hiệu suất học tập chắc chắn sẽ tăng lên rất nhiều.

Thực ra hắn cảm thấy vị Chủ tịch trước mắt này, nếu có thể trải qua nghi thức đặc định, nói không chừng còn có khả năng từ người trực tiếp thăng cấp thành Ma Thần.

"Nếu ngươi không phải cơ thể nhân bản số 9981, vậy sau này ta nên gọi ngươi là gì?" Sau khi quyết định hợp tác, sát ý trong lòng Aleister tan biến, trên mặt cũng lại lộ ra nụ cười.

"Vậy cứ gọi tôi là George đi." George đáp: "Có thể chừa cho tôi một phòng trong tòa nhà này không?

Như vậy tôi tiện đến tìm ông thỉnh giáo ma pháp bất cứ lúc nào." "Đương nhiên không vấn đề gì, lát nữa ta sẽ cho người dọn dẹp cho ngươi một phòng thích hợp." Đối với yêu cầu này của George,

Aleister không có bất kỳ ý kiến gì.

Ngược lại, ông ta cũng hy vọng George có thể ở lại trong tòa nhà.

Mặc dù đã đồng ý hợp tác, nhưng ông ta vẫn chưa hoàn toàn yên tâm về George.

George biết thân phận của ông ta, vẫn là để dưới mí mắt ông ta sẽ an tâm hơn một chút.

Chủ yếu cũng là vì hệ thống giám sát "Underline" của ông ta trải khắp Thành Phố Học Viện, lại không có tác dụng với George.

Cứ như vậy, George đã yên tâm ở trong tòa nhà này nửa tháng.

Nửa tháng này, hắn đã học được không ít ma pháp từ Aleister, đối với bản chất ma pháp của thế giới này có hiểu biết sâu sắc hơn.

Chỉ có thể nói không hổ là đại lão đã tham gia phát minh ra hệ thống ma pháp hiện đại, bất kỳ vấn đề nào hắn đưa ra, về cơ bản đều có thể được giải quyết một cách hoàn hảo, thậm chí từ vấn đề đó còn có thể suy ra rất nhiều kiến thức ma pháp khác cho hắn.

Mặc dù hệ thống ma pháp của các thế giới khác nhau, nhưng bản chất cơ bản không khác nhau nhiều.

Trong lúc tìm hiểu bản chất ma pháp của thế giới này, việc nghiên cứu hệ thống ma pháp của các thế giới khác của hắn, lại nhận được không ít sự khai sáng.

Trước đây hắn vẫn luôn có ý tưởng dung hợp hệ thống ma pháp của các thế giới, muốn bỏ đi phần thừa, lấy phần tinh túy, tạo ra một hệ thống ma pháp phù hợp hơn với mình.

Nhưng khổ nỗi vẫn luôn chỉ học được bề nổi của ma pháp, học vẹt, không đi sâu vào bản chất của ma pháp, tiến độ vô cùng chậm chạp.

Chủ yếu cũng là vì ở các thế giới khác, rất ít pháp sư có thể đạt đến trình độ cao như Aleister, chỉ dựa vào sự lĩnh ngộ của bản thân, tự nhiên không thể nhanh được.

Pháp sư mạnh nhất thế giới Harry Potter là Dumbledore, nhưng nếu nói Dumbledore đã tiếp xúc được với bản chất ma pháp của thế giới đó, thì vẫn chưa thể, khoảng cách vẫn còn rất lớn.

Thế giới Phù Thủy Tập Sự, người hướng dẫn hắn học tập là Balthazar, bây giờ trình độ đã không bằng hắn.

Nếu nói đến Merlin và Morgana của thế giới đó, thì còn có khả năng đã tiếp xúc được với một số bản chất, dù sao mỗi người đều đã sáng tạo ra không ít ma pháp.

Thế giới Fairy Tail thì càng không cần phải nói, đại bộ phận ma pháp đều là hắn tự học, các ma đạo sĩ trong hội về cơ bản đều lĩnh ngộ ma pháp trong chiến đấu, căn bản không có mấy ai chăm chỉ đi nghiên cứu bản chất ma pháp.

Toàn dựa vào cảm xúc kích phát tiềm năng, sau đó không ngừng thực chiến để trở nên mạnh mẽ hơn.

Nghe nói vào thời đại rồng còn sống, cũng có không ít học viện ma pháp chuyên nghiên cứu và học tập ma pháp, chỉ là sau đó đều bị hủy diệt trong cuộc chiến với rồng.

Trung Địa, hiện tại hắn đang cùng tộc Elf xây dựng học viện, sau này có lẽ có cơ hội cùng nhau nghiên cứu bản chất ma pháp của thế giới đó.

Nhưng hắn cảm thấy muốn nghiên cứu sâu, vẫn phải đến Valinor nơi các vị thần ở.

Hôm nay, George đang ở trong phòng mình nghiên cứu về Linh Trang của thế giới này, cái tên Linh Trang, theo cách nhìn của George

chính là vật phẩm ma pháp và vũ khí ma pháp.

Chỉ có điều khác với vật phẩm ma pháp thông thường.

Linh Trang của thế giới này, về cơ bản đều là dựa vào các loại thần khí xuất hiện trong các hệ thống thần thoại khác nhau, tiến hành mô phỏng nhất định, sau đó ban cho năng lực ma pháp để chế tạo ra trang bị.

Mặc dù là hàng nhái, nhưng cũng thực sự sẽ dựa vào đặc điểm của thần khí trong hệ thống thần thoại, phát huy ra một số năng lực tương tự.

Chỉ có điều thần khí càng mạnh trong thần thoại, càng khó chế tạo ra Linh Trang mô phỏng.

Giống như Index, người mang mười vạn ba nghìn ma đạo sĩ mà hắn gặp lần trước, bộ tu nữ phục siêu xa hoa bằng lụa trắng thêu chỉ vàng mà cô mặc trên người, chính là một món Linh Trang hàng đầu mà Thanh Giáo đã mất rất nhiều thời gian và công sức mới chế tạo ra được.

Tên của bộ tu nữ phục là "Giáo Hội Di Động", hoàn toàn mô phỏng theo Khăn liệm thành Turin (chính là miếng vải quấn trên người Thánh Nhân khi bị Ngọn giáo Longinus đâm xuyên), bao hàm tất cả các yếu tố cần thiết của một "Giáo Hội".

Về lý thuyết, Index mặc bộ tu nữ phục đó có khả năng phòng ngự cấp vũ khí hạt nhân.

Dù cho bom hạt nhân nổ ngay trước mặt, cô cũng sẽ không bị tổn thương chút nào.

George nghĩ, nếu hắn có thể nắm vững kỹ thuật ma pháp này, sau này thực lực mạnh mẽ rồi, nói không chừng cũng có thể dựa vào hệ thống thần thoại mà mình quen thuộc, mô phỏng ra một số Linh Trang

lợi hại.

Ví dụ như các loại pháp bảo có năng lực mạnh mẽ trong Phong Thần Bảng và Tây Du Ký.

Không nói có thể cụ thể hóa được một trăm phần trăm năng lực, chỉ cần có được một phần vạn năng lực thôi, thì hắn nằm mơ cũng phải cười tỉnh.

Hệ thống thần thoại ở đây không nhất thiết phải là hệ thống thần thoại phương Tây, chủ yếu là mô phỏng theo thần khí trong hệ thống thần thoại mà người chế tạo nhận biết, là có thể đạt được hiệu quả tương tự.

Bởi vì vốn dĩ những thứ này không tồn tại, là ma pháp khiến chúng cụ thể hóa ra, cũng chính là "Thuyết Thần Tượng" mà các pháp sư thế giới này thường nói.

"Thưa cô George, Chủ tịch có lời mời." Ngay khi George đang nghiên cứu say sưa, cửa phòng bị gõ.

Chương 277

George nhìn đồng hồ, phát hiện không phải là thời gian hắn thường đến thỉnh giáo ma pháp: "Thời điểm này, xem ra là muốn mình làm việc rồi." Về việc hợp tác giữa hắn và Aleister, thực ra cũng có một số điều kiện.

Hai bên hiện tại không ở trong trạng thái hoàn toàn tin tưởng lẫn nhau.

Aleister tuy chỉ đạo hắn học tập ma pháp của thế giới này, nhưng cũng không phải chỉ đạo không giữ lại gì, chỉ dạy hệ thống ma pháp hiện đại do ông ta sáng tạo, những ma pháp cổ đại ông ta không dạy cho George.

Cho nên George đối với việc giúp Aleister làm việc cũng có một số yêu cầu của riêng mình, những việc giết người vô tội bừa bãi, phá hoại vô cớ hắn sẽ không làm, nhiệm vụ sẽ cố gắng hết sức để hoàn thành, nhưng nếu kẻ địch quá mạnh cũng không thể bảo đảm một trăm phần trăm.

Đánh không lại hắn vẫn lấy tính mạng mình làm đầu.

Nội dung và thông tin đại khái của nhiệm vụ hắn phải biết rõ, không thể mù mờ đi làm nhiệm vụ.

Aleister không tin tưởng hắn, hắn cũng không tin tưởng Aleister, lỡ như là một nhiệm vụ tất tử, chẳng phải là rơi vào bẫy sao.

Còn Aleister cũng yêu cầu hắn trong thời gian rời khỏi tòa nhà làm nhiệm vụ, không được ngăn cản sự giám sát của "Underline", đề phòng hắn đi báo tin cho giáo hội.

Điều này đối với George đương nhiên cũng không phải vấn đề gì,

hắn vốn dĩ cũng không định đi báo tin... .....

“George, ta có một việc cần ngươi giúp một tay.” Trong đại sảnh, Aleister treo ngược trong thiết bị duy trì sự sống, mỉm cười nói với George.

George xua tay: “Không cần khách sáo như vậy, thời gian này ông dạy rất tốt, tôi tự nhiên cũng sẽ thực hiện nghĩa vụ của mình, ông chỉ cần nói cho tôi biết làm gì, cùng với những nguy hiểm và chi tiết liên quan.” “Thành Phố Học Viện sắp tổ chức Lễ hội Daihasei, sẽ có hai pháp sư có ý đồ khác lẻn vào, trong đó một vị còn là quan chức cấp cao của Giáo hội Chính thống La Mã.

Dường như là muốn nhân dịp hoạt động này để giao dịch một Linh Trang tên là Stab Sword.

Tổng giám mục của Thanh Giáo, Laura Stuart, lo lắng Giáo hội Chính thống La Mã làm vậy là muốn dùng Stab Sword, món vũ khí có thể giết Thánh Nhân, để đối phó với Thanh Giáo của họ.

Cho nên muốn nhờ chúng ta giúp đỡ ngăn chặn cuộc giao dịch này.” Aleister kể lại nguyên do của sự kiện lần này.

Ông ta vốn không muốn quản những chuyện giữa Giáo hội Chính thống La Mã và Thanh Giáo, đối với ông ta, tất cả pháp sư trên thế giới đều là kẻ địch, ông ta muốn tạo ra một thế giới không có ma pháp.

Chỉ có điều hiện tại trên danh nghĩa, ông ta đang hợp tác với Thanh Giáo, không tiện từ chối.

Nhân tiện lợi dụng sự kiện lần này, cũng có thể rèn luyện Kamijou Touma, thế là đã đồng ý.

“Vậy là cần tôi đi giết hai pháp sư đó sao?” Gương mặt George lộ ra vẻ hứng thú.

Hắn gần đây đang học kiến thức ma pháp liên quan đến chế tạo Linh Trang, đương nhiên biết đến Stab Sword, món Linh Trang hàng đầu này.

Cái gọi là Stab Sword, thực tế nguyên mẫu là Ngọn giáo Longinus nổi tiếng, là ngọn giáo đã đâm xuyên qua Chúa Jesus, do đó đối với Thánh Nhân của thế giới này sẽ có hiệu ứng cộng dồn đặc biệt.

Chỉ cần nhìn thấy mục tiêu, không giới hạn khoảng cách, là có thể kích hoạt Linh Trang này để giết chết Thánh Nhân, nhưng chỉ giới hạn với Thánh Nhân, đối với người khác không có tác dụng.

Cho nên còn được gọi là Linh Trang tà ác nhất.

Nghe nói đã thất truyền từ lâu.

Thánh Nhân của thế giới này, không phải là một danh xưng cấp bậc của pháp sư, mà là chỉ những người có sức mạnh tương tự con của Thần như Jesus.

Đương nhiên, thực lực của Thánh Nhân bình thường ở thế giới này cũng có thể nói là thuộc hàng đỉnh cao nhất, là tồn tại giống như vũ khí hạt nhân của phe ma pháp, thông thường một người có thể công hạ một thành phố hiện đại hóa được vũ trang đầy đủ.

Họ sở hữu đặc trưng cơ thể tương tự con của Thần, có thể sử dụng một phần sức mạnh của con của Thần.

Nhục thân cực kỳ mạnh mẽ, tốc độ di chuyển vượt qua tốc độ âm thanh, thực lực cận chiến siêu cường, còn sở hữu ma lực khổng lồ, ma pháp sử dụng ra cũng lợi hại hơn pháp sư bình thường rất nhiều.

Hiện tại số lượng Thánh Nhân trên toàn thế giới cộng lại, cũng không đến hai mươi người.

Nếu để Giáo hội Chính thống La Mã có được Stab Sword, loại Linh Trang chuyên dùng để đối phó với Thánh Nhân này, vậy thì

Thánh Nhân của Thanh Giáo sẽ gặp nguy hiểm.

“Không cần, một học sinh trong Hội học sinh của Thành Phố Học Viện chúng ta và một pháp sư của Thanh Giáo sẽ hợp tác để ngăn chặn cuộc giao dịch này, còn tác dụng của ngươi là phòng hờ, nếu họ không thể ngăn chặn được giao dịch, ngươi hãy ra tay.” Aleister cười cười.

Thực ra, nếu chỉ là giao dịch Stab Sword, món Linh Trang này, thì cũng không có gì, thứ đó có tác dụng với Thánh Nhân, nhưng không có hiệu quả với dị năng giả.

Cho nên dù không ngăn chặn thành công, thì cuối cùng người xui xẻo cũng là Thanh Giáo, không ảnh hưởng đến kế hoạch của ông ta.

Nhưng, điều ông ta lo lắng là, Giáo hội Chính thống La Mã thật sự chỉ đến Thành Phố Học Viện để giao dịch Stab Sword sao?

Hay là có âm mưu gì lớn hơn.

Để chắc chắn, vẫn là để George đi dự phòng, nếu thật sự có chuyện, ông ta không tiện ra tay, không kịp điều người, với thực lực mà George thể hiện hôm đó, tuyệt đối không có vấn đề.

“Chuyện nhỏ, hai pháp sư đó tên gì?” George gật đầu, nghe có vẻ không có gì nguy hiểm.

“Lidvia Lorenzetti và Oriana Thomson.

Lidvia Lorenzetti là một tín đồ Chính thống La Mã chính gốc xuất thân từ Vatican, giữ chức vụ cao trong Giáo hội Chính thống La Mã, cô ta chính là người mua Stab Sword.

Còn Oriana Thomson là người giao hàng tự do nổi tiếng trong giới ma pháp, giỏi ma pháp truy tung và phản truy tung, là người giao hàng.

Nhưng ngươi không cần lo lắng về tung tích của họ, chỉ cần họ

tiến vào Thành Phố Học Viện, sẽ ở dưới sự giám sát của ta, đến lúc đó ta sẽ thông báo cho ngươi ngay lập tức." Aleister giải thích.

"Được, vậy thì đỡ phiền phức rồi." George gật đầu.

Hệ thống tình báo Underline của Aleister, sở hữu năm mươi triệu thiết bị giám sát cơ khí kích thước nano, phân bố ở mọi ngóc ngách của Thành Phố Học Viện.

Bất kỳ chuyện gì xảy ra trong Thành Phố Học Viện, đều không qua được mắt ông ta.

Vào ngày diễn ra Lễ hội Daihasei, George đeo một chiếc tai nghe rồi bay ra khỏi tòa nhà không cửa sổ.

Chiếc tai nghe kết nối với Aleister, một khi pháp sư của Giáo hội Chính thống La Mã và pháp sư vận chuyển Stab Sword tiến vào Thành Phố Học Viện, Aleister sẽ thông báo cho hắn đến đó.

Đến lúc đó, Kamijou Touma đại diện cho học sinh Thành Phố Học Viện và pháp sư của Thanh Giáo sẽ liên thủ ngăn chặn, nếu thất bại, hắn sẽ ra tay.

Kamijou Touma hắn đã gặp, không thuộc nhóm năng lực gia Cấp 5 của Thành Phố Học Viện, mà là một năng lực gia Cấp 0, nhưng tay phải của cậu ta lại có tác dụng xóa bỏ mọi ma pháp và dị năng.

"Cũng náo nhiệt phết!" Đi trên đường phố Thành Phố Học Viện, George thấy gần như tất cả học sinh trong thành phố đều mặc đồng phục của các trường, rời khỏi trường học và đi trên đường phố.

Hơn nữa trên đường cũng có thêm rất nhiều người từ bên ngoài đến, cùng với các loại xe đẩy bán đồ ăn vặt.

Lễ hội Daihasei là một đại hội thể thao tổng hợp quy mô siêu lớn kéo dài bảy ngày do tất cả các trường trong Thành Phố Học Viện cùng tổ chức hàng năm, số người tham gia vượt quá một triệu tám trăm

nghìn người, là một trong số ít những ngày đặc biệt trong năm mà Thành Phố Học Viện mở cửa cho công chúng.

Cũng có nghĩa là trong bảy ngày này, những người không phải là người của Thành Phố Học Viện cũng có thể vào tham quan.

Cho nên rất nhiều phụ huynh học sinh sẽ đến thăm con em mình vào ngày này.

Tất cả học sinh tham gia đều lấy trường học làm đơn vị, tất cả các cuộc thi đều dựa trên sự cạnh tranh giữa các năng lực gia.

Hơn nữa còn có truyền hình trực tiếp toàn bộ, hướng đến khán giả trên toàn thế giới.

Mặc dù là một đại hội thể thao với các môn thi đấu cực kỳ phổ thông, nhưng vì khuyến khích sử dụng siêu năng lực (không được gây hại cho khán giả, do đó cũng có những năng lực gia cấp cao lại không thể thi triển năng lực), nên gần như trở thành một cuộc đại chiến siêu năng lực hoành tráng.

Theo lời của Aleister, mục đích của việc này một mặt là để thể hiện thực lực của dị năng giả, khiến các giáo hội phe ma pháp không dám manh động, mặt khác cũng là để thu hút nhân tài.

Chương 278

“Hai pháp sư đó vẫn chưa đến, ngươi cũng có thể đi dạo một vòng, Lễ hội Daihasei của Thành Phố Học Viện chúng ta cũng rất thú vị.

Hoặc là đi tìm bạn bè của ngươi, ta thấy trước đây ngươi và đám trẻ Misaka Mikoto cũng chơi khá thân.” Giọng của Aleister truyền đến từ tai nghe, George gật đầu: “Được rồi, người đến thì thông báo cho tôi là được.” Hắn biết Aleister muốn hắn tiếp xúc nhiều hơn với học sinh của Thành Phố Học Viện, tốt nhất là xây dựng được tình bạn sâu sắc, như vậy sẽ càng không phản bội Thành Phố Học Viện, ngả về phía phe ma pháp. .....

đi trên con phố náo nhiệt, tiện tay mua vài món ăn vặt đường phố trông khá ngon, vừa ăn vừa đi về phía sân vận động lớn nơi diễn ra lễ khai mạc Lễ hội Daihasei.

Khi đến sân vận động, bên trong đã chật kín học sinh, lễ khai mạc cũng đã đến phần cuối cùng là tuyên thệ của học sinh.

Kéo thấp mũ, dựa vào góc tường, George vừa uống nước vừa theo dõi lễ khai mạc.

Lần này, đại diện cho các học sinh năng lực gia tuyên thệ là hai trong số bảy năng lực gia cấp 5, Sogiita Gunha và Shokuhou Misaki.

Sogiita Gunha, theo thông tin của hắn, là một dị năng gia bẩm sinh được gọi là “Gemstone”, khác với sáu người còn lại.

Toàn bộ Thành phố Học viện, về cơ bản tất cả học sinh dị năng gia đều đến từ hệ thống dị năng gia do Aleister phát triển, từ đó mới có được dị năng.

Nhưng chỉ có dị năng gia Gemstone là bẩm sinh đã có dị năng.

So với các dị năng gia và ma pháp sư khác, dị năng gia Gemstone mới thực sự là con cưng của thế giới này, không cần trả giá bất cứ điều gì đã có thể sở hữu năng lực vượt xa người thường.

Nếu đặt ở thời cổ đại khi dị năng và ma pháp chưa xuất hiện, họ chính là những vị thần thực sự trong ấn tượng của nhân loại.

Còn Shokuhou Misaki, là năng lực gia tinh thần duy nhất trong bảy người.

Cô có thể đọc suy nghĩ, tẩy não, xóa trí nhớ, tạo ảo giác và thần giao cách cảm, là một thiếu nữ xinh đẹp tóc vàng với thân hình phát triển vượt bậc.

Lúc này, cả hai đang đứng trên đài cao phát biểu đại diện cho học sinh.

Ban đầu, nội dung bài phát biểu của cả hai khá nhất quán, nhưng đến nửa chừng, Sogiita Gunha kia dường như quên lời, liền bắt đầu tự do phát huy.

Khung cảnh lập tức có chút mất kiểm soát.

May mà Sogiita Gunha tuy có hơi ảo tưởng sức mạnh, nhưng bài phát biểu cũng không quá lố.

Người dẫn chương trình nhanh chóng giành lại micro, bắt đầu công bố các trận đấu tiếp theo.

“Cuộc thi có tổng cộng mười tám hạng mục, chia ra buổi sáng và buổi chiều, bây giờ chúng ta chính thức bắt đầu trận đầu tiên, thi đấu kéo gậy!” Cùng với việc cuộc thi chính thức bắt đầu, học sinh các trường ngồi trên khán đài lần lượt vào sân, rất nhiều vị trí cũng trống ra.

“Là cô ấy!” Đúng lúc này, George cũng chú ý đến một người.

Chính là Index, người có mười vạn ba ngàn ma đạo thư trong đầu mà hắn từng gặp một lần.

Mắt đảo một vòng, hắn bước qua đó.

Khoảng thời gian này, từ miệng Aleister, hắn đã khéo léo hỏi được không ít bí mật thực sự của giới ma pháp.

Kế hoạch trước đây của hắn là đến thư viện các giáo hội lớn để học ma pháp, hoặc học ma pháp từ ký ức của một số ma pháp sư, thực ra không khả thi lắm.

Bởi vì những ma đạo thư nguyên điển liên quan đến việc học ma pháp, người thường căn bản không thể thấy được, đều là những ma pháp sư được bồi dưỡng từ nhỏ, lớn lên mới có cơ hội tiếp xúc, và đều có ma pháp sư rất lợi hại canh giữ.

Cho dù với thực lực hiện tại của hắn, nếu thật sự xảy ra xung đột, bị vây đánh cũng rất khó thoát.

Aleister thực lực mạnh như vậy, năm đó còn bị đánh trọng thương, phải luôn che giấu thân phận của mình.

Hơn nữa, lần trước hắn có thể dễ dàng đọc được ký ức của Shirley cũng là vì đang ở Thành phố Học viện, rất nhiều ma pháp sư không được phép vào, che giấu được rất nhiều sự dò xét.

Nếu ở tổng bộ giáo hội, hắn sẽ không dễ dàng thành công như vậy.

Một khi xảy ra sự cố, bị phát hiện, hành vi của hắn tuyệt đối sẽ bị cả giáo hội, thậm chí cả giới ma pháp truy sát.

Vì vậy, sau khi biết những điều này, hắn không khỏi lại nhắm đến mười vạn ba ngàn ma đạo thư trong đầu Index.

Aleister không thể hoàn toàn tin tưởng hắn, cũng sẽ không thể không giữ lại gì mà truyền thụ tất cả ma pháp cho hắn, đặc biệt là một số ma pháp nằm ngoài hệ thống ma pháp cận đại.

Nếu hắn muốn nghiên cứu thấu đáo bản chất ma pháp của thế giới này, từ đó thăng cấp thành Ma Thần, thì vẫn phải tìm cách có được mười vạn ba ngàn ma đạo thư của Index.

Hiện tại hắn không phá giải được phòng ngự ma pháp trong não Index, không có nghĩa là sau này cũng không phá giải được.

Đợi hắn học xong từ Aleister, nắm vững phần lớn ma pháp của thế giới này, hình thành hệ thống ma pháp của riêng mình.

Nói không chừng chỉ dựa vào kiến thức ma pháp là có thể giải khai phòng ngự.

Trước đó, có lẽ có thể kết bạn trước, tạo quan hệ tốt.

"Chào cô, Index." "Bụng...

đói quá đi..." Index nằm bò trên ghế, trên đầu là con mèo tam thể mà cô nuôi, trông như sắp chết đói.

Nghe có người chào mình, cô từ từ ngẩng đầu: "Là cậu à, Misaka... cậu là em gái của Misaka đó à?" Cô vốn tưởng là Misaka Mikoto, nhưng thấy không mặc đồng phục mà là trang phục nam, liền nhớ ra kẻ tự xưng là anh trai Misaka đã cứu cô lần trước.

"Em gái, Misaka Mikoto giới thiệu tôi như vậy à?" George cũng không quá để tâm.

Index gật gật đầu, khi nhìn thấy đủ loại đồ ăn vặt trong tay George, đôi mắt cô lập tức sáng rực đứng dậy, nước miếng sắp chảy xuống đất.

"Oa, cậu có nhiều đồ ăn quá... có thể cho tớ một ít được không?"

“Đương nhiên.” George thấy vậy, liền đặt hết đồ ăn vặt trong tay lên chiếc ghế trước mặt Index.

“Cho cậu ăn hết đó.” “Cậu đúng là người tốt, tốt hơn cả chị cậu nữa!” Index lập tức bắt đầu ăn như hổ đói.

Đúng lúc này, George nhân cơ hội đưa tay nhẹ nhàng chạm vào gáy Index, bắt đầu thi triển năng lực tâm linh.

Chỉ một giây sau, tay hắn đã bị một luồng sức mạnh cường đại đẩy ra.

“Quả nhiên không được.” Hắn cảm thấy nếu muốn dùng năng lực tâm linh cưỡng ép đột phá phòng ngự ma pháp trong não Index, ít nhất phải đạt đến trình độ thời kỳ đỉnh cao của Giáo sư X.

Tạm thời bỏ qua, hắn bắt đầu chuyển ánh mắt xuống sân thi đấu bên dưới.

Sau một hồi hỗn chiến, trên sân hiện chỉ còn lại học sinh của hai trường vẫn đang kiên trì, trong đó có một trường là nơi Kamijou Touma đang theo học.

Bản thân Kamijou Touma cũng đang tham gia thi đấu.

“Tên này, lẽ nào thật sự thuộc về dị năng gia bẩm sinh Gemstone.” Nhìn Kamijou Touma đang thi đấu, George khẽ nheo mắt.

Imagine Breaker có thể khiến mọi sức mạnh ma pháp và dị năng biến mất, quả thực còn bá đạo hơn năng lực của Accelerator rất nhiều.

Nếu hắn có thể sở hữu năng lực này, vậy thì cho dù gặp phải cường giả cấp vũ trụ đơn lẻ, chỉ cần không phải đối thủ có thân thể siêu cường như Celestial, hắn đều không sợ.

Chỉ là không biết loại năng lực gọi là Imagine Breaker này có thể

thông qua phân tích để mô phỏng ra hiệu quả tương tự không.

Chương 279

Nhưng nghĩ lại, khả năng không lớn, nếu được thì Aleister đã làm từ lâu rồi.

Siêu năng lực của Thành phố Học viện chẳng phải là thông qua việc mô phỏng năng lực của các năng lực gia Gemstone mà phát triển ra sao.

Nếu có thể làm được, loại năng lực biến thái như của Kamijou Touma, Aleister không thể nào không đi mô phỏng.

"Đến rồi, hai ma pháp sư kia đã ngồi xe tiến vào Thành phố Học viện." Đang lúc George suy nghĩ, giọng nói của Aleister truyền đến từ tai nghe.

"Index, tôi còn có chút việc, đi trước đây." George nghe thấy giọng nói, liền chào Index đang nhét đầy thức ăn trong miệng bên cạnh.

Index vội vàng nuốt thức ăn rồi vẫy tay với George.

"Tạm biệt, em gái của Misaka Mikoto, lần sau tớ sẽ bảo Touma mời cậu ăn cơm!" .....

"Stab Sword bây giờ đang ở trong tay ai?" George tàng hình bay trên không, hỏi Aleister.

Hắn chỉ cần theo người cầm Stab Sword là được, vì trọng điểm của vấn đề là không thể để Stab Sword, món linh trang đặc biệt có thể giết chết Thánh Nhân, rời khỏi Thành phố Học viện và rơi vào tay Giáo hội Chính thống La Mã.

Vì vậy, bất kể nó ở trong tay ai, cuối cùng nếu xảy ra sự cố, chỉ cần hắn ra tay đoạt lại, coi như hoàn thành nhiệm vụ.

"Đang ở trong tay Oriana Thomson, nhưng có chút kỳ lạ, Lidvia

Lorenzetti của Giáo hội Chính thống La Mã kia, vào Thành phố Học viện chỉ đi một vòng rồi đã rời đi.

Vì vậy mục đích của họ có lẽ không phải là giao dịch Stab Sword." Aleister gian xảo đã từ hành vi có chút bất thường của hai nữ ma pháp sư mà ngửi thấy mùi âm mưu.

Nếu thật sự muốn giao dịch Stab Sword, thì nên tiếp xúc nhanh nhất có thể, sau đó giao dịch xong liền nhanh chóng rút lui, chứ không phải một người thì đi lang thang trong Thành phố Học viện, người còn lại thì đi một vòng rồi rời đi thẳng.

"Có cần tôi ra tay giết thẳng không?" George lại hỏi.

Theo thói quen của hắn, hắn luôn thích giải quyết vấn đề trước khi âm mưu xảy ra, như vậy là an toàn nhất.

Tuy nhiên Aleister rõ ràng có suy nghĩ khác hắn.

"Ma pháp sư chết ở Thành phố Học viện, đây là chuyện phiền phức, cứ xem đã, xem bọn họ rốt cuộc có mục đích gì." "Tùy ông, dù sao tôi cũng không quan tâm." George gật đầu.

Bất kể Giáo hội Chính thống La Mã có âm mưu gì, thực ra cũng không liên quan đến hắn, hắn chỉ đang giao dịch với Aleister, nên Aleister nói làm thế nào thì hắn làm thế đó.

Nhưng hắn mơ hồ cảm thấy, Aleister không muốn hắn trực tiếp ra tay chấm dứt âm mưu, dường như không chỉ đơn giản như lời giải thích vừa rồi.

Dường như có liên quan đến Kamijou Touma kia, trực giác mách bảo hắn, Aleister hình như rất coi trọng Kamijou Touma.

Cũng có thể hiểu được, Imagine Breaker có thể xóa bỏ mọi ma pháp và dị năng, quả thực đáng để chú ý.

“Xem ra chính là cô ta rồi!” Theo chỉ dẫn của Aleister, rất nhanh hắn đã tìm thấy người giao hàng Oriana Thomson.

Đây là một cô gái trưởng thành khoảng ba mươi tuổi, có mái tóc xoăn vàng bồng bềnh rất bắt mắt và đôi mắt màu xanh lam, ăn mặc vô cùng nóng bỏng, thân hình thì vô cùng gợi cảm.

Áo trên là áo khoác công sở màu xám của nam, nhưng chỉ cài một nút, bên trong hoàn toàn không mặc gì, đi lại lắc lư, cảm giác như chiếc cúc duy nhất kia có thể bị bung ra bất cứ lúc nào.

Quần dưới cùng kiểu, nhưng lại không cài cúc và khóa kéo, nếu không phải quần khá bó, e rằng đi vài bước là lộ hết.

Sau lưng cô ta, là một vật dài không rõ tên được bọc trong vải.

“Đó là Stab Sword sao?

Sao không cảm nhận được dao động ma lực.” George nhìn vật mà Oriana đeo sau lưng, sự nghi hoặc trong mắt thoáng qua rồi biến mất.

Nhưng hắn cũng không tìm hiểu sâu, linh trang có thể giết chết Thánh Nhân, tuyệt đối là linh trang hàng đầu, có thể thu liễm dao động ma lực cũng là bình thường.

Hơn nữa mang theo linh trang hàng đầu như vậy, để đề phòng bị dò xét, thi triển trước thuật thức che giấu dao động ma lực cũng có khả năng.

“Cô ta, trông như đang đi dạo phố, không có chút cảm giác khẩn trương nào.” Lơ lửng trên không trung phía trên Oriana, George phát hiện Oriana chỉ đang đi dạo vu vơ xung quanh, nhiều nhất cũng chỉ có thể xem như đang do thám và làm quen với môi trường của Thành phố Học viện.

“Thật kỳ lạ.” Khoảng hơn một giờ sau, hắn phát hiện Oriana lại chủ động tìm đến Kamijou Touma, và giả vờ chào hỏi bắt tay, muốn

thi triển một loại ma pháp nào đó lên Kamijou Touma.

Kết quả rất bi thảm, bị năng lực tay phải của Kamijou Touma phá hỏng, sau đó liền muốn rút lui rời đi.

Nhưng lúc này Kamijou Touma cũng phát hiện có điều không ổn, một mặt liên lạc với hai đồng đội cùng hành động, một mặt lén lút bám theo.

Tiếc là với tư cách một cao thủ truy tung, Kamijou Touma rất nhanh đã bị Oriana phát hiện.

Chỉ thấy Oriana rút ra một tấm thẻ từ một chuỗi kim loại xâu hàng trăm tấm thẻ, ngậm trong miệng, tấm thẻ đó lập tức được bao phủ bởi thuật thức, biến thành một ma pháp liên lạc tương tự điện thoại.

Qua nội dung cô ta nói, George phán đoán hẳn là gọi cho cấp cao của Giáo hội Chính thống La Mã, Lidvia Lorenzetti.

"Ma pháp này cũng khá thú vị." Nhìn Oriana chỉ dựa vào một thuật thức đã có thể liên lạc từ xa, George lập tức lộ vẻ hứng thú.

Bởi vì trong số những ma pháp hắn học hiện tại, thực sự không có ma pháp nào có hiệu quả tương tự.

Hắn có thể để Thần Hộ Mệnh đi truyền tin từ xa, nhưng Thần Hộ Mệnh cần thời gian để di chuyển, có thể chế tạo quả cầu ma pháp pha lê của thế giới Fairy Tail, nhưng đó thuộc về vật phẩm ma pháp, cần tốn thời gian làm trước, không tiện lợi như vậy.

"Đã đến rồi, vậy thì ma pháp của ngươi là của ta." Ở bên ngoài không tiện ra tay, nhưng ở Thành phố Học viện, hắn có thể giống như đối phó với Shirley, đợi kết thúc rồi lén đọc ký ức của Oriana, sao chép toàn bộ kiến thức ma pháp trong đầu cô ta vào não mình.

Tiếc là vị cấp cao của Giáo hội Chính thống La Mã kia không ở trong Thành phố Học viện, nếu không hắn đã sao chép luôn ký ức của

vị đó rồi.

Oriana sau khi phát hiện Kamijou Touma bám theo, liền chạy như bay, cuối cùng vào một nhà kho lớn, sau đó liên tục rút ra mấy tấm thẻ, bố trí trong nhà kho.

Và dưới sự thông báo qua điện thoại của Kamijou Touma, ma pháp sư của Giáo hội Thanh giáo và một người bạn học của cậu ta cũng đuổi theo.

Mấy người đại chiến một trận trong nhà kho, Oriana dựa vào các loại bẫy ma pháp nguyên tố đã bố trí từ trước, cuối cùng thành công thoát khỏi sự truy đuổi.

Và George tự nhiên vẫn tiếp tục theo sau Oriana.

Tiếp theo là cuộc rượt đuổi và phản truy đuổi ma pháp giữa hai bên, kéo dài đến chiều, Kamijou Touma cuối cùng vẫn đuổi kịp Oriana.

Dựa vào năng lực vô hiệu hóa ma pháp của Imagine Breaker, cận chiến tạm thời hạ gục Oriana, đoạt được Stab Sword mà Oriana đeo sau lưng.

Kết quả khi cậu ta mở ra, phát hiện bên trong bọc không phải Stab Sword gì cả, chỉ là một tấm biển hiệu cửa hàng rất bình thường.

"Đồ là giả, bây giờ làm sao, có cần tôi ra tay không?" George tiếp tục theo sau Oriana đang bỏ chạy, đến một cầu thang dưới tầng hầm không người, và báo cáo tình hình ở đây cho Aleister.

Rất nhanh Aleister đã trả lời hắn: "Ra tay đi, bên giáo chủ Thanh giáo truyền tin đến, đã xác nhận Stab Sword không tồn tại, thứ họ mang đến lần này là linh trang cấp cao nhất mà Giáo hội Chính thống La Mã luôn từ chối thừa nhận sự tồn tại, Thập Tự Sứ Đồ!" "Thập Tự Sứ Đồ, thật sự có linh trang này tồn tại." George nghe vậy cũng có

chút ngẩn người.

Hắn đã xem qua giới thiệu về linh trang này trong ký ức của Shirley, nhưng Giáo hội Chính thống La Mã luôn phủ nhận sự tồn tại của món linh trang này, cho rằng đó là tin đồn vu khống do các giáo hội khác bịa đặt để công kích Giáo hội Chính thống La Mã. .....

Thập Tự Sứ Đồ, trong truyền thuyết là linh trang cấp cao nhất được tạo ra bằng cách mô phỏng cây thánh giá xây trên mộ của một trong mười hai sứ đồ, Thánh Peter.

Chỉ cần cắm món linh trang này xuống đất, trong phạm vi hiệu quả của nó, tất cả đều sẽ biến thành lãnh địa của Giáo hội Chính thống La Mã, mọi người và mọi việc bên trong đều sẽ bị Giáo hội Chính thống La Mã chi phối.

Dù cho Giáo hội Chính thống La Mã đưa ra quyết định vô lý đến đâu, cũng sẽ không bị nghi ngờ mà vui vẻ chấp nhận.

Hơn nữa, tất cả tín đồ trong phạm vi này đều sẽ cảm thấy hạnh phúc vô cùng, dù có lao động cả ngày, dù có lao động đến chết, cũng sẽ cảm thấy hạnh phúc.

Chương 280

Theo quan điểm của George, món linh trang này quả thực là một thần khí thôi miên tinh thần khống chế trên diện rộng.

"Vậy nên, mục tiêu thực sự của họ là Thành phố Học viện?" Lúc này George cũng đã phản ứng lại.

Lần này Giáo hội Chính thống La Mã dùng một Stab Sword giả làm mồi nhử, bề ngoài là muốn đối phó với Thánh Nhân của Thanh giáo, nhưng thực chất là để đánh lạc hướng, cuối cùng cắm Thập Tự Sứ Đồ vào Thành phố Học viện, biến toàn bộ Thành phố Học viện thành địa bàn của Giáo hội Chính thống La Mã.

"Mục tiêu không chỉ là Thành phố Học viện, họ muốn chiếm lấy Thành phố Học viện trước, sau đó thống nhất sức mạnh của Thành phố Học viện, quét sạch tất cả các tổ chức ma pháp khác, trực tiếp thống trị cả thế giới." Aleister một lời nói toạc ra dã tâm thực sự của Giáo hội Chính thống La Mã.

Thành phố Học viện có nhiều dị năng gia như vậy, còn có những dị năng gia cấp 5 biến thái hơn cả Thánh Nhân như Accelerator, các loại vũ khí công nghệ cao vượt xa hiện đại.

Nếu tất cả những thứ này đều bị Giáo hội Chính thống La Mã chiếm được, thì cục diện cân bằng ban đầu của cả thế giới sẽ bị phá vỡ hoàn toàn.

Kết quả này là điều Aleister tuyệt đối không cho phép, vì vậy ông ta đã không còn bận tâm đến việc rèn luyện Kamijou Touma nữa, quyết định trực tiếp để George ra tay ngăn chặn, đoạt lấy Thập Tự Sứ Đồ.

"Không... vấn đề." George gật đầu, đang chuẩn bị ra tay, thì thấy

Oriana cởi thẳng bộ quần áo đã có chút rách nát vì chiến đấu, trần truồng lấy ra một chiếc túi xách đã chuẩn bị sẵn từ dưới cầu thang, bắt đầu đứng đó thay quần áo.

“Hay là đợi một chút đi!” “Biển hiệu đã bị đối phương thu hồi rồi, chuyện về Stab Sword có lẽ cũng đã bị bại lộ.

Nhưng không sao, cứ giao cho chị đây, chị đây sẽ xử lý ổn thỏa mọi chuyện ở đây.

Kết quả cuối cùng nhất định sẽ như chúng ta nghĩ, thành phố này sẽ trở nên hạnh phúc, mọi nơi trên thế giới đều sẽ trở nên hạnh phúc!” Oriana chỉnh lại chiếc áo hai dây siêu ngắn nóng bỏng của mình, kết thúc cuộc đối thoại với Lidvia.

Đúng lúc cô ta chuẩn bị rời khỏi cửa cầu thang dưới tầng hầm, tiếp tục đi dụ dỗ những kẻ truy đuổi trước đó, thì một bóng người đột nhiên xuất hiện sau lưng cô ta.

“Cô gái xinh đẹp này, có thể cho tôi biết các cô giấu Thập Tự Sứ Đồ ở đâu không?” “Nhanh vậy đã truy tìm được rồi, xem ra người của giáo hội đối địch cũng có chút bản lĩnh.” Cơ thể Oriana cứng đờ, sau đó quay người lại.

“Chẳng trách, ra là ngươi.” Là một ma pháp sư cực kỳ giỏi truy tung và phản truy tung, lại bị truy tìm nhanh như vậy, còn đến gần thế này mà không phát hiện ra, quả thực khiến cô ta có chút kinh ngạc.

Nhưng khi nhìn thấy người đến là một trong những dị năng gia cấp 5 của Thành phố Học viện, Misaka Mikoto, cô ta liền hiểu ra.

Cô ta cho rằng chắc chắn người của Thành phố Học viện đã nhận ra điều gì đó, mới cử năng lực gia cấp 5 đến điều tra, dùng phương tiện khoa học kỹ thuật để truy tung, nên cô ta mới không chú ý.

“Vậy thì để ta xem thử năng lực gia cấp 5, rốt cuộc ở trình độ

nào.” Không nhiều lời vô ích, Oriana lập tức cắn một tấm thẻ, bắt đầu thi triển ma pháp.

“Tượng trưng của Đất!” Mặt đất nổi lên một con sóng đất cao năm sáu mét hung hãn ập về phía George, muốn chôn sống hắn trong đó.

Ánh điện trong tay George lóe lên, sóng đất lập tức bị bắn tan tại chỗ.

Trừ khi trong tình huống cực kỳ cần thiết, hắn sẽ không thi triển ma pháp quá rõ ràng, mà sẽ cố gắng hết sức dùng siêu năng lực và cơ thể để chiến đấu.

Bởi vì nếu để giới ma pháp biết hắn vừa có thể sử dụng dị năng, vừa có thể sử dụng ma pháp, điều đó sẽ gây ra chấn động lớn trong giới ma pháp.

Giai đoạn hiện tại, phe khoa học kỹ thuật và phe ma pháp có thể duy trì cân bằng, chủ yếu là vì người sử dụng dị năng không thể sử dụng ma pháp, người sử dụng ma pháp không thể sử dụng dị năng.

Nếu xuất hiện người vừa có thể sử dụng ma pháp vừa có thể sử dụng dị năng, vậy thì có nghĩa là hai bên có thể dung hợp.

Chỉ cần đoạt được dị năng của dị năng gia, ma pháp sư sẽ có thể vừa sử dụng ma pháp vừa sử dụng dị năng, thực lực sẽ tăng mạnh.

Nhưng qua việc quan sát trận chiến giữa Oriana và ba người Kamijou Touma vừa rồi, hắn cảm thấy chỉ dựa vào dị năng là đủ để giải quyết.

Cấp độ dị năng hiện tại của hắn là cấp 5, đã giống với bản thể Misaka Mikoto, cộng thêm hắn vốn còn có gen của Magneto, thực tế trình độ dị năng đã vượt qua Misaka Mikoto.

Uy lực phóng điện mạnh hơn Misaka Mikoto, còn có thể điều

khiển kim loại như Magneto, sức mạnh điều khiển kim loại hiện tại của hắn đã có thể đạt đến một nghìn tấn, tăng gấp một trăm lần so với trước đây.

Một mặt là từ cấp 4 lên cấp 5 là một bước nhảy vọt lớn, mặt khác cũng liên quan đến việc hắn dung hợp Long Tinh, học Diệt Long Ma Pháp trước đó, bản chất cơ thể đã được tăng cường đáng kể.

"Thực lực không tệ, nhưng đầu óc không được tốt lắm!" Sóng đất tan ra, bóng dáng Oriana đã biến mất, xuất hiện lại thì đã ở sau lưng George.

Hóa ra đòn tấn công sóng đất chủ yếu là để che giấu thân hình, cô ta biết một số thông tin về Misaka Mikoto, rõ ràng sóng đất không thể có hiệu quả.

Mục đích thực sự của cô ta là vòng ra sau lưng để phát động một ma pháp không thể bị ngăn cản ở cự ly gần.

"Huyết mạch tượng trưng của Đất bạo phá!" Đây là một ma pháp có thể ảnh hưởng đến máu của kẻ địch, khiến máu trong mạch máu phình ra, dẫn đến vỡ mạch máu.

Hầu hết các ma pháp sư và dị năng gia, cơ thể không mạnh hơn người thường bao nhiêu, vỡ mạch máu không nói là chết ngay, cũng sẽ bị trọng thương không thể tiếp tục chiến đấu.

Cô ta từng dựa vào chiêu ma pháp này để đánh bại không ít đại ma pháp sư có thực lực mạnh hơn mình.

Chỉ cần không gặp phải những kẻ có thân thể biến thái như Thánh Nhân, về cơ bản không có vấn đề gì lớn.

"Ma pháp thú vị." George quay người nhìn Oriana, mặt hơi ửng đỏ, nhưng rất nhanh đã hết.

Vừa rồi hắn cảm nhận được máu của mình bị ảnh hưởng bởi ma

pháp của đối phương, chỉ là hiện tại hắn có thể coi là một con rồng hình người, chút máu sôi trào này, căn bản không thể phá vỡ mạch máu của hắn.

Ít nhất cũng phải mạnh hơn vài chục lần nữa mới có chút khả năng.

Nhưng hắn khá hứng thú với loại ma pháp ảnh hưởng trực tiếp đến máu này.

Nói thật, vị ma pháp sư giao hàng này, biết không ít ma pháp đâu.

"Sao có thể như vậy?" Oriana thấy George chỉ đỏ mặt một chút, sau đó không hề hấn gì, cả người cũng ngây ra.

Cô ta nhớ rõ trong thông tin, dị năng gia cấp 5 Misaka Mikoto có dị năng là điện giật, không phải loại dị năng cường hóa cơ thể, không thể nào chống đỡ được chiêu ma pháp này của cô ta. .....

"Lẽ nào là dùng dòng điện hóa giải sự sôi trào của máu, nếu đã vậy, vậy thì hãy đón nhận cái ôm tử thần của chị đây đi!" Oriana không tin George có thể dựa vào cơ thể để chống đỡ ma pháp của cô ta, cho rằng hắn đã dùng một cách nào đó vận dụng dòng điện để phá giải ma pháp của mình, vì vậy lập tức lao lên ôm chầm lấy George.

Ngoài là một ma pháp sư, cô ta còn là một cao thủ cận chiến, ngay cả kỵ sĩ bình thường cũng không phải là đối thủ của cô ta trong cận chiến.

Vừa rồi để thi triển ma pháp kia, cô ta đã cố tình rút ngắn khoảng cách, bây giờ vừa đúng lúc nhân cơ hội phát động cận chiến.

"Ối chà chà, đây chẳng lẽ là chủ động lao vào lòng." George thấy vậy cũng không né tránh, chỉ cười và nháy mắt.

Từ tốc độ chạy trốn và biểu hiện khi chiến đấu của Oriana trước đó, hắn đã phán đoán được thể chất của Oriana không vượt quá giới

hạn của con người bình thường, cho dù kỹ năng chiến đấu có cao siêu đến đâu, cũng không thể làm hắn bị thương.

Đối phương chủ động dê vào miệng cọp như vậy, hắn chỉ cần há miệng chờ là được.

Chỉ thấy Oriana nhanh chóng lao đến trước mặt George, một tay ôm lấy vòng eo nhỏ của George, sau đó là một đòn vật ngửa kiểu Đức tiêu chuẩn.

"Á... hự!" Đầu và cổ của George tiếp xúc thân mật với mặt đất, ăn trọn một trăm phần trăm uy lực của đòn này.

"Xong!" Oriana buông tay đứng dậy, quay người nhìn George trên mặt đất, lại phát hiện George đang nằm trên đất, mở to mắt nhìn cô ta.

"Vui không?" "Không thể nào!" Nhìn mặt đất bên cạnh đầu George đã bị đập nứt, mà George lại như không hề hấn gì, Oriana lại một lần nữa kinh ngạc.

Đúng lúc này, trên người George lóe lên ánh điện, người đã xuất hiện trước mặt Oriana, bắt đầu phóng ra dòng điện cao áp một tỷ vôn.

"A!!!" Oriana lập tức bị điện giật toàn thân co giật, hai mắt trắng dã, trông thấy sắp mất đi ý thức.

Chương 281

Nhưng không hổ là người giao hàng có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, chỉ thấy cô ta trong khoảnh khắc cuối cùng trước khi mất ý thức, vẫn cố nén cảm giác tê liệt của cơ thể, phóng ra ma pháp cuối cùng và cũng là mạnh nhất của mình.

"Nguyên tố tập hợp!" Tất cả các thẻ bài trong tay đều vỡ nát, các loại nguyên tố tập trung lại một chỗ, hóa thành một quả cầu ánh sáng trắng như lỗ đen nuốt chửng mọi thứ, hút cả George và tia sét hắn phóng ra vào trong.

Nhân cơ hội này, Oriana lập tức quay người bỏ chạy.

Cô ta biết ma pháp của mình không thể giữ chân đối phương được lâu, bây giờ vẫn phải mau chóng chạy trốn, còn mấy tiếng nữa mới đến thời gian hoàn thành kế hoạch, cô ta không thể bị bắt vào lúc này.

"Ma pháp không tệ, tiếc là người thi triển thực lực không đủ." George hai tay kéo ra, một khẩu pháo plasma bắn ra, chỉ một phát đã cưỡng ép đánh tan quả cầu ánh sáng trắng kia.

Uy lực của quả cầu ánh sáng trắng của Oriana không tệ, tuy không phải lỗ đen, nhưng cũng có vài phần thần thái, nếu không phải chênh lệch thực lực với hắn quá lớn, cũng không dễ phá.

"Chết tiệt, dị năng gia cấp 5 mạnh đến vậy sao?

Nếu cứ thế này, không thể kéo dài đến khi sao xuất hiện được." Oriana cố nén sự tê dại của cơ thể, cố gắng chạy nhanh nhất có thể về phía lối ra của cầu thang dưới tầng hầm, mặt cô ta đầy vẻ lo lắng.

Cô ta cảm thấy dù gặp phải Thánh Nhân, cũng chỉ đến thế mà thôi.

"Ái chà!" Vừa bước ra khỏi cầu thang dưới tầng hầm, cột điện

kim loại bên cạnh liền như một con mãng xà quấn chặt lấy cô ta trong nháy mắt, sau đó dòng điện cao áp lại tấn công lần nữa.

Lần này, điện áp còn hung mãnh hơn, chỉ một giây, cô ta đã bị điện giật ngất đi.

"Nếu cô không muốn nói cho tôi biết, vậy thì tôi tự xem vậy." George xuất hiện trước mặt Oriana, đưa tay điểm vào trán cô ta.

Năm phút sau, hắn từ từ mở mắt.

"Ra là vậy!" Tiếp theo, hắn kể lại kế hoạch thực sự của Oriana và Lidvia cho Aleister.

Hóa ra người giao hàng Oriana và Lidvia của Giáo hội Chính thống La Mã vốn là bạn tốt, mục đích của cô ta không phải là giao hàng, cũng không phải cắm Thập Tự Sứ Đồ ở Thành phố Học viện, mà là thu hút toàn bộ sự chú ý của Thành phố Học viện và ma pháp sư Thanh giáo.

Thập Tự Sứ Đồ thực sự vốn đã ở trong tay Lidvia, và Lidvia thì đang ẩn nấp trong một khách sạn bên ngoài Thành phố Học viện án binh bất động.

Bởi vì phạm vi hiệu quả của Thập Tự Sứ Đồ lên tới 47.000 km², nên dù kích hoạt bên ngoài Thành phố Học viện, cũng có thể bao phủ toàn bộ thành phố.

Nhưng, muốn sử dụng Thập Tự Sứ Đồ cũng có điều kiện.

Thập Tự Sứ Đồ là một linh trang quy mô lớn mượn sức mạnh của các chòm sao để phát động, cần phải tính toán trước địa điểm tương ứng để xác định chòm sao nào trong tám mươi tám chòm sao là phù hợp nhất, sau đó phát động vào ban đêm khi chòm sao đó xuất hiện.

Khi phát động không thể bị gián đoạn, và động tĩnh cũng rất lớn, một nơi một năm chỉ có thể sử dụng một lần.

Nếu họ liều lĩnh phát động linh trang này bên ngoài Thành phố Học viện, chắc chắn sẽ bị Thành phố Học viện và ma pháp sư Thanh giáo phát hiện và gián đoạn.

Vì vậy, Oriana làm mồi nhử để thu hút sự chú ý của Thành phố Học viện và ma pháp sư Thanh giáo, còn Lidvia thì đợi đến đêm khi bầu trời đầy sao mới phát động Thập Tự Sứ Đồ, bao phủ toàn bộ Thành phố Học viện.

Như vậy dù bị phát hiện, Thành phố Học viện và ma pháp sư Thanh giáo cũng đã không kịp đến ngăn cản.

"May mà bị cậu phát hiện, không thì lúc đó thật sự phiền phức." Nghe xong lời kể của George, Aleister đang lơ lửng trong thiết bị duy trì sự sống cũng không khỏi nheo mắt.

Một khi kế hoạch của Lidvia thành công, lúc đó trừ khi ông ta liều mình lộ diện rời khỏi thiết bị duy trì sự sống để ngăn cản, nếu không thật sự có khả năng sẽ trúng chiêu.

Giây phút này, ông ta cũng nhận ra giá trị của George.

Những sự kiện bình thường, các tổ chức dưới trướng ông ta có thể xử lý, nhưng một số sự kiện lớn phiền phức hơn, như hôm nay, thì không có cách nào.

Mà bảy năng lực gia cấp 5 của Thành phố Học viện, về cơ bản đều có vấn đề về tính cách, và phần lớn đều không nghe lệnh ông ta hành động, làm việc cũng theo tính cách của mình.

Dù ông ta muốn điều động, mỗi lần cũng phải tính toán đủ đường mới có thể thành công thúc đẩy họ đi hoàn thành mục đích của mình.

Nhưng George thì khác, thực lực mạnh, thủ đoạn cũng nhiều, còn có thân phận có thể ngụy trang không bị phát hiện.

Chỉ cần ông ta sẵn lòng truyền thụ ma pháp, George sẽ sẵn lòng

giúp ông ta xử lý công việc, không cần ông ta tự mình ra tay, giảm thiểu đáng kể nguy cơ ông ta bị lộ.

"Bây giờ là ban ngày, còn ba tiếng nữa Thập Tự Sứ Đồ mới phát động, có cần tôi đi bắt Lidvia đó về không?" Lidvia đang ở một khách sạn nào đó bên ngoài Thành phố Học viện, cụ thể là khách sạn nào thì Oriana cũng không biết.

Hệ thống giám sát của Aleister cũng chỉ có thể hoạt động trong Thành phố Học viện, không thể rời khỏi để tìm kiếm bên ngoài.

Nhưng không sao, George đã biết tên Lidvia, có thể dựa vào ma pháp truy tìm của thế giới Harry Potter để tìm ra vị trí của Lidvia.

Về phần thực lực của Lidvia, theo thông tin, Lidvia thuộc về các nhà truyền giáo của Giáo hội Chính thống La Mã, tuy là giáo chủ, nhưng thực lực ma pháp có lẽ còn không bằng Oriana giàu kinh nghiệm thực chiến. .....

"Vậy thì phiền cậu mang cô ta và Thập Tự Sứ Đồ cùng về đây!" Giọng nói của Aleister truyền đến từ tai nghe, George gật đầu.

Đúng lúc hắn chuẩn bị sử dụng ma pháp truy tìm, ba bóng người xuất hiện trước mặt hắn.

Hóa ra là nhóm ba người của Kamijou Touma, thông qua ma pháp tứ trận của Thanh giáo đã xác nhận vị trí của Oriana, rồi tìm đến đây.

"Misaka... cậu là em gái Misaka, sao cậu lại ở đây, cô ấy..." Kamijou Touma nhìn thấy George tưởng là Misaka Mikoto, nhưng thấy cậu ta mặc đồ nam, liền nhận ra ngay là em gái Misaka gặp lần trước.

Chỉ là khi nhìn thấy Oriana bị trói và bất tỉnh, cậu ta lại ngây người tại chỗ.

"Ồ, tôi thấy nữ ma pháp sư này lén lén lút lút ở cầu thang dưới

tầng hầm, có chút giống người gặp lần trước, nên đến hỏi thăm, ai ngờ cô ta lại tấn công tôi, nên tôi đã điện giật cô ta ngất đi.

Sao, các cậu quen cô ta à?" George thấy vậy liền bịa chuyện.

Ba người Kamijou Touma nghe vậy lập tức nhìn nhau.

Vị này bọn họ đã đuổi theo cả buổi, bị dắt mũi vòng vòng không nói, còn đều bị thương không nhẹ.

Kết quả lại bị em gái Misaka đánh ngất dễ dàng như vậy.

Sao cảm giác vị em gái Misaka này còn đáng sợ hơn cả chị gái Misaka Mikoto nhỉ.

"Quen, có thể giao cô ấy cho chúng tôi xử lý được không?" "Đương nhiên, tôi còn có việc, đi trước đây." George vẫy tay, rời khỏi đây thẳng, sau đó tìm một con hẻm không người, dùng phép Độn thổ dịch chuyển ra ngoài Thành phố Học viện.

"Direcappears Lidvia Lorenzetti!" Theo chỉ dẫn của bùa chú truy tìm, hắn rất nhanh đã tìm thấy Lidvia mặc tu phục trong một khách sạn cao cấp, cũng nhìn thấy linh trang Thập Tự Sứ Đồ được bọc lại.

"Ai đó?" Thấy George đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, Lidvia lập tức biến sắc.

George nhìn Lidvia nói đùa: "Lidvia, cô đã bị bắt, cô có quyền giữ im lặng, nhưng những gì cô nói..." Trò đùa nói được nửa chừng, Lidvia đã trực tiếp tấn công hắn.

Thế là, năm phút sau.

George xách Lidvia bị điện giật ngất và Thập Tự Sứ Đồ quay trở lại Thành phố Học viện.

Chỉ là hắn không lập tức quay về tòa nhà không cửa sổ, mà xem qua ký ức của Lidvia trước.

Không chỉ vì ma pháp, Lidvia là cấp cao của Giáo hội Chính thống La Mã, chắc chắn biết rất nhiều bí mật của thế giới này, điều này rất hữu ích cho việc hắn tìm hiểu thế giới này.

“God's Right Seat, những giáo hội này quả nhiên không đơn giản.” Sao chép xong ký ức của Lidvia, George không khỏi thầm lẩm bẩm trong lòng.

Chương 282

Hắn biết được từ ký ức của Lidvia, trong Giáo hội Chính thống La Mã ngoài có rất nhiều ma pháp sư mạnh mẽ, còn có một cơ quan bốn người gọi là God's Right Seat, sở hữu thực lực vô cùng đáng sợ.

Đây là một cơ quan rất bí mật trong Giáo hội Chính thống La Mã, chỉ có một số ít cấp cao biết về sự tồn tại của họ.

God's Right Seat là cơ quan được sinh ra để khắc phục tội lỗi, mỗi người đều đã suy yếu tội lỗi của mình đến một mức độ rất thấp, khiến thể chất của họ rất gần với thiên sứ, từ đó có thể sử dụng các thuật thức thiên sứ mà chỉ thiên sứ mới dùng được.

Đồng thời, bốn người cũng lần lượt tương ứng với bốn đại thiên sứ.

Lại dùng phép Độn thổ quay về đại sảnh nơi Aleister ở, George ném Lidvia xuống đất.

"Xong rồi, Thập Tự Sứ Đồ này có thể cho tôi mượn nghiên cứu hai ngày không?" Mấy ngày nay hắn đang nghiên cứu linh trang, và Thập Tự Sứ Đồ này lại là linh trang cấp cao nhất, tự nhiên rất có giá trị nghiên cứu.

Aleister mỉm cười đáp: "Tặng cho cậu đấy, vốn dĩ là chiến lợi phẩm của cậu mà." "Vậy còn phía Giáo hội Chính thống La Mã?" George lộ vẻ kinh ngạc, hắn không ngờ Aleister lại đưa thẳng cho hắn một linh trang hàng đầu như vậy, thế thì phía Giáo hội Chính thống La Mã chẳng phải sẽ phát điên sao.

Aleister lắc đầu: "Bọn họ đã muốn ra tay với cả Thành phố Học viện, vậy thì đừng trách ta thu linh trang cao nhất của bọn họ, dù sao bọn họ cũng không thừa nhận có món linh trang này." Là Thành phố

Học viện có thể đối kháng với cả giới ma pháp, bị tính kế đến mức này, nếu không phản công lại, thì thật quá đáng.

Vừa hay cũng coi như lôi kéo George.

Muốn hoàn thành kế hoạch của ông ta, tạo ra một thế giới không có Ma Thần và ma pháp tồn tại, thì phải lôi kéo tất cả sức mạnh có thể lôi kéo, tính kế tất cả những người có thể tính kế.

Sau khi hiểu rõ giá trị của George, nhắm vào George, ông ta cũng đã có một loạt phương án.

"Vậy thì cảm ơn nhiều." George đảo mắt một vòng, đại khái cũng hiểu ra chuyện gì.

Thập Tự Sứ Đồ ở cùng một nơi một năm chỉ có thể dùng một lần, và phải là tín đồ thành kính nhất của Giáo hội Chính thống La Mã mới có thể sử dụng.

Vì vậy George chỉ có thể lấy ra nghiên cứu, không thể dùng nó để gây ảnh hưởng đến Thành phố Học viện, tự nhiên cũng không có gì uy hiếp.

Mấu chốt là món linh trang này chỉ có giá trị với Giáo hội Chính thống La Mã, các thế lực khác lấy được cũng chẳng có tác dụng gì.

Cầm Thập Tự Sứ Đồ, George đang chuẩn bị rời đi, thì đột nhiên lại bị Aleister gọi lại.

"Lần trước cậu nói cậu muốn thăng cấp lên năng lực gia tuyệt đối cấp 6, có lẽ có một thông tin rất hữu ích cho cậu." Năng lực gia cấp 6, đã là thân không phải thần, lĩnh ngộ ý chí của thần, thực lực tuy so với Ma Thần thực sự còn kém xa, nhưng cũng đã là một trợ lực rất mạnh.

Vốn dĩ ông ta không định nói cho George, nhưng bây giờ, ông ta cảm thấy nếu George có thể thăng cấp lên năng lực gia tuyệt đối cấp

6, cộng thêm trình độ ma pháp của hắn, có lẽ trong tương lai thật sự có thể giúp ông ta đối kháng với Ma Thần.

"Năng lực gia cấp 6!" Nghe lời của Aleister, George lập tức dừng bước.

Cấp 5 đã khiến siêu năng lực của hắn tăng cường đáng kể, nếu có thể lên cấp 6, vậy hắn thật sự có thể hóa thành Lôi Thần và giống như Magneto đã được Karma khai phá, đảo ngược từ trường Trái Đất, thực lực tăng cường đáng kể.

Hai mươi phút sau, George rời khỏi đại sảnh, trở về phòng của mình.

Aleister vừa nói cho hắn một thông tin.

Ngày mai, một nhà khoa học điên cuồng tên là Kihara Gensei, cũng chính là người đề xướng kế hoạch năng lực gia tuyệt đối trước đây, định thông qua việc điều khiển Mạng lưới Misaka để tiến hóa Misaka Mikoto lên dị năng gia cấp 6.

Nhưng vì là tiến hóa cưỡng ép, nên khi Misaka Mikoto tiến hóa đến cấp 6 trong nháy mắt, cơ thể cũng sẽ sụp đổ hoàn toàn và tử vong.

Và mục đích của Kihara Gensei làm vậy, là hy vọng thông qua quá trình này, có được dữ liệu thực nghiệm liên quan đến việc từ cấp 5 thăng lên cấp 6 bước vào lãnh địa của thần, để trong tương lai thực sự tạo ra năng lực gia tuyệt đối cấp 6.

Cơ thể của George cũng là bản sao của Misaka, cũng có thể chủ động tiến vào Mạng lưới Misaka.

Nếu hắn tham gia vào quá trình tiến hóa của Misaka Mikoto, sẽ có thể tự mình trải nghiệm rất rõ ràng toàn bộ quá trình siêu năng lực của mình tiến hóa lên cấp 6.

Như vậy sau này hắn có thể theo khuôn mẫu đó, từ từ nâng siêu

năng lực của mình lên cấp 6 từng chút một.

Hắn không phải Misaka Mikoto, tiềm năng cơ thể chỉ có thể đạt đến cấp 5, còn cơ thể hắn theo sự dung hợp không ngừng của các phân thân, tiềm năng tư chất tuyệt đối đã vượt qua cấp 5.

Chỉ cần có phương hướng, tiếp theo chỉ là vấn đề thời gian. .....

Sáng sớm hôm sau, George lại đến sân vận động.

Lễ hội Daihasei sẽ được tổ chức liên tục trong một tuần, hôm nay là ngày thứ hai.

Mục tiêu của hắn hôm nay là theo sát Misaka Mikoto toàn bộ quá trình, khi cô bắt đầu tiến hóa thì kết nối vào Mạng lưới Misaka, đồng thời trải nghiệm toàn bộ quá trình từ cấp 5 lên cấp 6.

Tàng hình lơ lửng trên không trung, hắn thấy Misaka Mikoto và Kongou Mitsuko lập đội tham gia hai người ba chân thi đấu giành chiến thắng.

Sau đó khi Misaka Mikoto về ký túc xá thay quần áo, một bản sao Misaka đang ở lại Thành phố Học viện để điều trị, bị nhầm là Misaka Mikoto kéo vào trận đấu tiếp theo.

Sau đó là bản sao Misaka bị người của Shokuhou Misaki bắt cóc, Misaka Mikoto bắt đầu tìm kiếm bản sao Misaka... một loạt sự kiện.

Những tình huống này hôm qua khi Aleister cho hắn thông tin, hắn đã có dự liệu, cũng không quá bất ngờ.

Toàn bộ sự kiện hắn đều không tham gia, chỉ đứng trên không trung quan sát.

Cho đến chạng vạng, Kihara Gensei tìm thấy bản sao Misaka trên sân thượng, thông qua bản sao của Misaka Mikoto để khống chế Mạng lưới Misaka, và dụ Misaka Mikoto đến sân thượng.

“Người được Aleister lựa chọn ẩn mình trong bóng tối của Kế hoạch Dự bị Số một, nếu dùng sức mạnh này làm ngòi nổ cho sức mạnh thuần túy của ngươi thì sẽ thế nào?” Kihara Gensei nhấn nút điều khiển Mạng lưới Misaka, trên trời hình thành sấm sét màu tím đỏ, trong nháy mắt toàn bộ rót vào cơ thể Misaka Mikoto.

Sức mạnh sấm sét trong cơ thể Misaka Mikoto bắt đầu tăng vọt điên cuồng, toàn thân trên dưới đều được bao bọc bởi sức mạnh sấm sét màu trắng, trên đầu thậm chí còn mơ hồ mọc ra sừng hình thành từ sấm sét.

“Cũng gần được rồi.” George trên không trung hai tay kéo ra: “Pháo điện từ plasma!” Một khẩu pháo plasma khổng lồ lập tức tiêu diệt tại chỗ Kihara Gensei đang còn đắm chìm trong việc thí nghiệm bắt đầu.

Hắn không muốn một lát nữa khi đang kết nối với Misaka Mikoto để trải nghiệm quá trình từ cấp 5 lên cấp 6, lại bị Kihara Gensei này thông qua Exterior can thiệp.

Tốt nhất là loại bỏ biến số lớn nhất này trước, như vậy mới an toàn hơn.

Rơi xuống trước mặt Misaka Mikoto, George đưa tay nắm lấy vai Misaka Mikoto, chủ động tiến vào Mạng lưới Misaka, sau đó tiến vào tư tưởng của Misaka Mikoto, cố gắng đồng hóa với Misaka Mikoto hết mức có thể.

Lúc này, lớp áo sấm sét ngưng tụ trên người Misaka Mikoto cũng lan sang người George.

George có thể cảm nhận rất rõ ràng mức độ tiến hóa năng lực của cơ thể Misaka Mikoto, cũng như mọi cảm nhận khi tiến hóa.

“Xin lỗi nhé, cô em, nơi này không chào đón cô đâu.” Tiến vào thế

giới tinh thần của Misaka Mikoto, hắn phát hiện có một cô gái đang mê hoặc tinh thần của Misaka Mikoto, để tấn công tòa nhà không cửa sổ.

Thế là hắn tiến lên xách cổ cô ta, ném ra khỏi thế giới tinh thần của Misaka Mikoto.

Cô gái đó tên là Kouzaku Mitori, từng là bạn của bản sao Misaka số 0 Dolly, một trong những đối tượng thí nghiệm của "Phòng thí nghiệm Tài năng".

Vì cái chết của Dolly mà cô ta tiến hành tấn công khủng bố Hội đồng Quản trị Thành phố Học viện rồi bị bắt vào tù, sau đó bị Kihara Gensei lừa gạt, muốn thông qua Misaka Mikoto đã tiến hóa để tấn công Chủ tịch Hội đồng Quản trị Aleister để báo thù.

"Bây giờ có thể bắt đầu thăng cấp tử tế rồi!" Dùng năng lực tâm linh đuổi Kouzaku Mitori đi, George bắt đầu cùng Misaka Mikoto cảm nhận toàn bộ quá trình tiến hóa từ cấp 5 lên cấp 6.

"Một phần trăm, hai phần trăm, ba phần trăm, bốn phần trăm..." Khi tiến hóa đến ba mươi phần trăm, lớp áo sấm sét trên người hai người lại một lần nữa xảy ra biến hóa, trên đỉnh đầu mơ hồ xuất hiện một vòng hào quang sấm sét bao quanh, xung quanh còn xuất hiện những dải lụa sấm sét như thực chất.

Về mặt tinh thần, George mơ hồ cảm giác mình dường như đã cảm nhận được bản chất của sấm sét, những ma pháp hệ sấm sét từng học trong đầu, vào giây phút này bỗng trở nên rõ ràng và đơn giản đến vậy.

Những nghi hoặc và khó hiểu trước đây đối với ma pháp sấm sét, cũng lập tức biến mất hoàn toàn.

Chương 283

Cảm giác này, giống như hắn đã dốc lòng nghiên cứu các loại ma pháp sấm sét mấy trăm năm.

Nếu bây giờ kết thúc thăng cấp, hắn cảm thấy dựa vào sự hiểu biết về sấm sét lúc này, khi thi triển những ma pháp sấm sét đó, uy lực sẽ tăng cường đáng kể.

Thậm chí những ma pháp sấm sét cổ đại vốn phải niệm chú mấy phút, bây giờ có thể chỉ cần rút ngắn xuống mười mấy giây là có thể phóng ra.

"Sao cả hai đều trúng chiêu rồi!" Cửa sân thượng bị đẩy ra, Kamijou Touma và Sogiita Gunha xông lên.

Chỉ là họ thấy cả hai Misaka đều rơi vào giai đoạn tiến hóa, cũng ngây người một lúc.

"Cứu người trước đã!" Hai người một trái một phải, lần lượt hướng George và Misaka Mikoto lao tới.

George tuy nhắm mắt, nhưng đối với tình hình xung quanh lại rất rõ ràng, tự nhiên cũng phát hiện ra hai người.

"Bây giờ vẫn chưa được." Một mặt điều khiển dải lụa sấm sét trên người không ngừng đánh bay Sogiita Gunha, mặt khác hắn điều khiển cốt thép dưới sàn sân thượng phá đất chui lên, trói chân Kamijou Touma.

Tay phải của Kamijou Touma có thể giải trừ bất kỳ dị năng và ma pháp nào, nếu bị cậu ta chạm vào người, nói không chừng trạng thái thăng cấp hiện tại cũng sẽ bị giải trừ.

Vì vậy hắn tự nhiên phải ngăn cản hành động của hai người.

Về vấn đề an toàn của Misaka Mikoto, hắn hiện đang kết nối với Misaka Mikoto, nếu thật sự đến giới hạn, hắn sẽ đánh thức Misaka Mikoto dừng tiếp tục tiến hóa.

Kamijou Touma phát hiện mình bị cốt thép từ sâu dưới lòng đất trói hai tay, lập tức đưa tay phải ra muốn giải trừ sự khống chế của George đối với cốt thép.

Tuy nhiên giải trừ thì giải trừ rồi, nhưng cốt thép đã biến hình trói chặt vẫn còn đó, cậu ta phải gỡ cốt thép ra mới có thể tiếp tục hành động.

Chỉ là lại xuất hiện một vấn đề, cậu ta vừa gỡ cốt thép chân trái để gỡ chân phải, George lại điều khiển cốt thép bị gỡ tiếp tục quấn lấy chân trái của cậu ta, đợi cậu ta gỡ chân phải để gỡ chân trái thì chân phải lại bị quấn lấy.

Hôm qua xem Kamijou Touma chiến đấu, hắn đã phát hiện ra rất nhiều nhược điểm của Kamijou Touma.

Tay phải của Kamijou Touma quả thực có thể xóa bỏ mọi ma pháp và dị năng, nhưng lại chỉ giới hạn ở tay phải, còn cơ thể cậu ta tuy mạnh hơn người thường, nhưng cũng không mạnh đến mức vượt qua giới hạn của con người.

Vì vậy chỉ cần vượt qua tốc độ phản ứng của tay phải cậu ta, rất dễ có thể khống chế cậu ta.

Nhân lúc Kamijou Touma bị cốt thép làm cho đau đầu nhức óc, tiến độ thăng cấp của Misaka Mikoto cũng đang tăng vùn vụt.

“Ba mươi lăm phần trăm, bốn mươi phần trăm, năm mươi phần trăm, năm mươi mốt phần trăm, đến giới hạn rồi!” Khi Misaka Mikoto tiến hóa vượt qua năm mươi phần trăm, cơ thể cô đã bắt đầu có chút trong suốt, toàn bộ đầu đều bị vô số tinh thần thay thế, sấm sét cũng

chuyển thành màu đen, bao bọc lấy hai người.

Giây phút này, George cảm giác hắn và Misaka Mikoto dường như đã chạm đến một góc của cấp độ thần của thế giới này.

Nhưng hắn biết không thể tiếp tục nữa, tiếp tục nữa nhân cách của Misaka Mikoto sẽ hoàn toàn biến mất, và linh hồn của cơ thể này của hắn cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn, không thể khống chế được cục diện nữa.

Có lẽ kiên trì đến một trăm phần trăm, hắn có thể nhân cơ hội này khám phá cảnh giới thần linh cấp 6, nhưng sau đó cơ thể này của hắn và Misaka Mikoto đều sẽ vì thế mà tan biến.

Cứ như vậy tổn thất một phân thân thế giới, tổng thể xem ra vẫn không đáng. .....

"Vậy thì dừng lại thôi!" Trong thế giới tinh thần của Misaka Mikoto, tinh thần thể của George một chưởng đánh tan bóng tối bao bọc tinh thần thể của Misaka Mikoto, sau đó thông qua năng lực tâm linh để đánh thức tinh thần thể của cô.

Đồng thời, George bên ngoài cũng mở mắt, dùng dị năng cùng thuộc tính, một mặt áp chế Misaka Mikoto tiếp tục thăng cấp, một mặt đưa tay khắc các loại thuật thức phong ấn lên người Misaka Mikoto, phong ấn năng lượng bùng nổ của cô.

Cuối cùng, hắn một cước đá văng tia sét màu đen bao vây bên ngoài, giải trừ sự khống chế đối với Kamijou Touma.

"Qua đây giúp một tay!" Theo phương pháp hắn đang sử dụng hiện tại, e rằng phải mất một tiếng rưỡi mới có thể hoàn toàn áp chế được sự thăng cấp của Misaka Mikoto, để cô trở lại bình thường.

Nhưng nếu phối hợp với bàn tay hack game của Kamijou Touma, có lẽ rất nhanh là có thể hoàn thành.

“Đến đây!” Không còn sự khống chế của cốt thép giảo hoạt, Kamijou Touma nhanh chóng lao đến trước mặt Misaka Mikoto, đưa tay nắm lấy vai cô.

Dưới sự áp chế hết sức của George, những tia sét màu đen đó không tấn công Kamijou Touma, vì vậy năng lực Imagine Breaker của tay phải Kamijou Touma đã thành công phát động.

Chỉ trong năm giây ngắn ngủi, lớp áo sấm sét màu đen trên người George và Misaka Mikoto đã biến mất, trở lại bình thường.

“Cô ấy giao cho các cậu, tôi còn có việc đi trước đây.” Lấy ra hai bộ quần áo từ không gian thay đồ, một bộ mặc cho Misaka Mikoto đã bị sấm sét đánh bay mất đồng phục, một bộ mặc cho mình, sau đó không đợi Kamijou Touma và Sogiita Gunha hỏi, hắn đã nhanh chóng rời đi.

Bây giờ trong đầu hắn toàn là những cảm ngộ về việc thăng cấp lên cấp 6 và bản chất của sấm sét, phải mau chóng quay về bế quan để tham ngộ hấp thu một phen.

Tuy không như dự kiến, nhưng việc thăng cấp vượt qua năm mươi phần trăm cũng khiến hắn thu hoạch rất lớn.

“Sao lại có việc nữa?” Thấy George rời đi, Kamijou Touma không nhịn được phàn nàn một câu, mỗi lần gặp vị em gái Misaka này, đều là chưa nói được mấy câu đã có việc đi.

Lúc này Misaka Mikoto cũng mở mắt, miệng lẩm bẩm: “Kỳ lạ quá, tôi thấy một người đàn ông không quen biết, kéo tôi ra khỏi vực sâu.” Người tiến vào thế giới tinh thần của Misaka Mikoto là tinh thần thể của George, và tinh thần thể của George tự nhiên không phải là dáng vẻ của Misaka Mikoto, mà là dáng vẻ cơ thể của chính mình ở thế giới chính Marvel.

Bởi vì linh hồn phân liệt ra chiếm hữu cơ thể ban đầu vẫn là của George.

Trở về phòng của mình trong tòa nhà không cửa sổ, George không đi tìm Aleister, trực tiếp bắt đầu bế quan.

Chỉ là lần bế quan này không kéo dài được bao lâu, hắn đã bị một cơn đau xé linh hồn đánh thức.

Bản thể của hắn ở Marvel, lại một lần nữa phân liệt linh hồn.

Chuyển sự chú ý đến phân thân thế giới mới, lần này phân thân là con người, và là nam giới, nam giới trưởng thành, tiếc là trưởng thành hơi quá, đã hơn chín mươi tuổi.

Nhưng cũng không sao, sau khi chiếm hữu cơ thể, cơ thể vốn già nua mất đi sức sống, lập tức được cải thiện, có được thể chất và ma lực giống như tất cả các phân thân thế giới khác.

Tuy ngoại hình không có bất kỳ thay đổi nào, nhưng bản chất đã hoàn toàn khác.

Duy nhất chỉ là vì tuổi quá cao, nên ký ức trong não cũng nhiều, tiêu hóa những ký ức này tốn không ít thời gian.

"Nhà họ Li ở Hồng Kông, Clow Reed, đây chẳng lẽ là thế giới Cardcaptor Sakura?" Sau khi tiêu hóa xong ký ức của cơ thể này, George chìm vào hồi tưởng.

Hắn rất ít xem anime, nhưng không có nghĩa là chưa từng xem, những bộ anime nhiệt huyết đời đầu như Saint Seiya, Dragon Ball, hắn vẫn xem qua một ít.

Mà bộ《Cardcaptor Sakura》này, thật sự là một trong số ít những bộ anime hắn từng xem.

Chủ yếu là lúc đi học, cô bạn cùng bàn rất thích xem bộ anime này,

hắn bị lôi kéo xem theo một ít.

Lúc đó cảm thấy ma pháp bên trong rất thú vị, nhân vật chính Sakura cũng rất dễ thương, cứ thế mà xem hết một cách bất ngờ.

Vì vậy sau này hắn còn xem một bộ tương tự gọi là《Magical Girl Lyrical Nanoha》.

Bây giờ nghĩ lại, còn phải cảm ơn cô bạn cùng bàn mà hắn từng có chút cảm tình, nếu không phải nhờ cô bạn đó lôi kéo, bây giờ hắn e rằng lại một phen ngơ ngác.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, đừng nhìn đây có vẻ chỉ là một bộ anime cho thiếu nữ, nhưng thực tế thế giới quan bên trong không hề nhỏ.

Tính ra, cũng là một đại thế giới đa vũ trụ.

Bởi vì ngoài thế giới Sakura đang ở, còn tồn tại rất nhiều thế giới song song khác, giống như Marvel có rất nhiều vũ trụ khác nhau, chỉ là ở đây không nhiều bằng Marvel mà thôi.

Hơn nữa ma pháp của thế giới này cũng rất lợi hại, Clow Reed người tạo ra các thẻ bài ma pháp, không chỉ có thể điều khiển thời gian, không gian, dự đoán tương lai, thậm chí còn có thể xuyên qua các thế giới khác nhau.

Nếu đặt ở thế giới Thành phố Học viện, e rằng cũng được coi là nhân vật cấp Ma Thần đã lĩnh ngộ được bản chất của ma pháp rồi.

Chương 284

"Trước tiên ra khỏi cái quan tài này đã!" Từ từ mở mắt, George nhìn quanh một vòng, nhẹ nhàng đẩy nắp quan tài trên đầu ra.

Vị lão nhân hắn đang chiếm hữu tên là Li Xuan, là dòng chính của gia tộc đạo pháp mạnh nhất Trung Quốc, nhà họ Li, tư chất bình thường, mana cũng bình thường, thọ 98 tuổi qua đời tại nhà.

Hôm nay vừa hay là lễ cúng tuần đầu của ông, nếu không sống lại, ngày mai có thể bị đem đi chôn.

Từ từ ngồi dậy từ trong quan tài, nhìn trái nhìn phải, nơi này rõ ràng là một nhà tang lễ, và bên dưới nhà tang lễ là không ít người tộc Li mặc đồ tang đang quỳ.

Người quỳ ở phía trước nhất là gia chủ đời này của nhà họ Li, Li Yelan, cũng là mẹ của Li Syaoran.

Li Xuan tuy tư chất bình thường, tu hành chín mươi mấy năm, mana còn không bằng đứa trẻ thiên tài nhất đời này của nhà họ Li là Li Syaoran, nhưng ông ta tuổi cao bối phận lớn.

Tính ra, ông ta cũng là lão nhân có bối phận cao nhất nhà họ Li hiện tại.

Em trai ruột của ông ta là ông nội của gia chủ Li Yelan, Li Yelan gặp ông ta đều phải gọi một tiếng bá tổ phụ.

Nếu không phải năm đó ông ta si mê đạo pháp, không kết hôn sinh con, bây giờ gia chủ nhà họ Li e rằng không phải Li Yelan, mà là cháu trai hoặc cháu gái của ông ta.

Đương nhiên, điều này đối với George lại là chuyện tốt.

Hắn không muốn bỗng nhiên có thêm một đống người thân máu

mủ, đặc biệt là có thêm một bà vợ già.

"Lão... lão... lão tổ... khởi thi!!!" Đúng lúc này, một tiểu bối nhà họ Li mười mấy tuổi vô tình ngẩng đầu, vừa hay nhìn thấy George đang ngồi dậy từ trong quan tài, đang quan sát xung quanh, lập tức sợ hãi hét lớn lên.

Và cùng với tiếng hét vang lên, những người nhà họ Li đang túc trực cũng đều kinh tỉnh, đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía George.

Khi họ phát hiện George thật sự ngồi dậy từ trong quan tài, lập tức nhảy dựng lên từ mặt đất, người lấy la bàn, người rút kiếm gỗ đào, người vẽ bùa, người bắt quyết niệm chú.

Tuy là lão tổ nhà họ Li, nhưng nếu khởi thi, họ cũng phải trừ ma vệ đạo trước.

"Các tiểu bối khoan đã động thủ, lão tổ ta không có khởi thi!" George thấy vậy liền hét lớn một tiếng đầy nội lực, khiến mọi người lập tức ngây người tại chỗ.

Đúng vậy, nếu khởi thi thì sao những cao thủ như họ lại không nhận ra, hơn nữa cương thi cũng không thể nói chuyện như vậy. .....

"Tất cả dừng tay!" Đúng lúc này, với tư cách là gia chủ nhà họ Lý, Lý Yaran cũng lên tiếng ngăn cản tộc nhân.

Vừa rồi ông đã dùng pháp khí trên người để dò xét, trên người bác tổ phụ quả thật không có tử khí, cũng không có quỷ khí hay yêu khí, ngược lại còn toát ra dao động mana rất mạnh.

Nghe gia chủ lên tiếng, mọi người cũng đều thu lại pháp khí của mình.

George thấy vậy liền nhảy vọt ra khỏi quan tài, trong đầu nhanh chóng suy nghĩ nên dùng lý do gì để giải thích cho hiện tượng mình chết đi sống lại này.

May mà rất nhanh, hắn đã tìm được một lý do tạm chấp nhận được từ trong ký ức của Lý Huyền.

"Bác tổ phụ, rốt cuộc chuyện này là sao ạ?" Lý Yaran bước lên trước, mặt đầy nghi hoặc hỏi George.

Bác tổ phụ đã sống chín mươi tám năm, tuy có tu tập đạo pháp nhưng tu vi không cao, sớm đã đến lúc dầu cạn đèn tắt, hai năm nay ngay cả việc xuống giường đi lại cũng là vấn đề, toàn phải nằm trên giường.

Bảy ngày trước, cuối cùng ông cũng trút hơi thở cuối cùng, lúc đó ông cũng có mặt, có thể xác nhận bác tổ phụ đã thật sự qua đời.

Nhưng bây giờ, bác tổ phụ không chỉ sống lại trong quan tài mà cú nhảy vừa rồi rõ ràng cho thấy cơ thể đã khỏe hơn rất nhiều.

Mặc dù tóc vẫn bạc trắng nhưng nếu nhìn kỹ sẽ thấy sắc mặt rất hồng hào, thậm chí còn không thấy rõ nếp nhăn.

Điều này thật quá kỳ lạ.

Các tộc nhân khác nghe Lý Yaran hỏi cũng đều vểnh tai lên nghe, dĩ nhiên họ cũng tò mò tại sao lão tổ tông lại đột nhiên sống lại.

Toàn bộ dòng chính và dòng phụ của nhà họ Lý có tổng cộng hơn ba trăm người, chưa kể những thành viên bên ngoài phụ trách quản lý các doanh nghiệp hiện đại của gia tộc.

Trong đó có không ít người vốn không có thiên phú tu hành, sớm đã kết hôn sinh con.

Vì vậy, bối phận trong tộc đôi khi chênh lệch rất lớn, đây cũng là hiện tượng thường thấy ở nhiều gia tộc lớn.

Giống như dòng chính của Lý Syaoran, có khi tính theo bối phận, đã có không ít người lớn thuộc hàng cháu chắt.

Lý Huyền chín mươi tám tuổi, đối với nhiều thành viên trong gia tộc, đó thực sự là một lão tổ tông sống.

Ngoài Lý Yaran còn gọi Lý Huyền một tiếng bác tổ phụ, tất cả những người khác khi gặp Lý Huyền đều kính cẩn gọi là "Lão tổ".

"Khụ khụ, nói ra thì, thật ra ta cũng không ngờ tới." George ra vẻ cảm khái: "Vốn dĩ, ta cũng nghĩ mình sắp chết rồi.

Nhưng khi trút hơi thở cuối cùng, ta bất giác nhìn lại cả cuộc đời, nhớ lại đạo pháp mà ta đã nghiên cứu hơn nửa đời người, nhớ lại bao nhiêu cuốn đạo thư đã đọc, trong lòng bỗng nhiên có chút lĩnh ngộ.

Khoảnh khắc ấy, ta chỉ cảm thấy mình dường như đã hòa làm một với tự nhiên, lòng cảm ngộ được rất nhiều, khi tỉnh lại thì đã ở trong quan tài rồi." "Đây... chẳng lẽ là...

Ngộ Đạo!" Nghe George giải thích, tất cả các tộc nhân hơi lớn tuổi, bao gồm cả Lý Yaran, đều trợn tròn mắt, lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Còn một vài tiểu bối thì ngơ ngác nhìn nhau, không hiểu Ngộ Đạo là gì.

Hóa ra, trong các đạo thư lớn đều có ghi chép, khi tu hành đạt đến một cảnh giới nhất định, sẽ có khả năng thiên nhân hợp nhất mà ngộ được đại đạo.

Người Ngộ Đạo không chỉ mana tăng tiến vượt bậc mà tuổi thọ cũng sẽ tăng lên đáng kể, thậm chí sống ba bốn trăm năm cũng không thành vấn đề.

Chỉ là, chuyện này trước nay đều là truyền thuyết, chưa từng nghe nói có ai thật sự đạt tới cảnh giới như vậy, đặc biệt là ở thời hiện đại.

À, cũng không phải là hoàn toàn không có.

Theo ghi chép trong tộc, vị pháp sư mạnh nhất thế giới Clow Reed lừng danh, người mang một nửa dòng máu nhà họ Lý, dường như đã đạt tới cảnh giới đó, nhưng đó cũng chỉ là lời đồn, bản thân ông chưa từng thừa nhận.

Nếu nói là Ngộ Đạo, thì việc có thể chết đi sống lại mọi người đều có thể hiểu được.

Chỉ là tư chất của lão tổ có hạn, mana không mạnh, vậy mà lại có thể Ngộ Đạo, điều này khiến mọi người trong lòng vẫn cảm thấy có chút gì đó không đúng.

Nhưng nghĩ kỹ lại, cảnh giới tu hành của Ngộ Đạo dường như không nói là chỉ liên quan đến mana, điều quan trọng hình như là tâm cảnh.

Lão tổ đã sống chín mươi tám năm, tất cả đạo thư trong tộc đều có thể đọc ngược như cháo, tất cả đạo pháp cũng đều đã nghiên cứu qua.

Cả đời không cưới vợ sinh con, tinh lực đều đặt vào việc cầu đạo.

Với cảnh giới như vậy, nói là Ngộ Đạo, cũng không phải là không có chút khả năng nào.

“Bác tổ phụ, ngài thật sự đã Ngộ Đạo?” Lý Yaran không nhịn được nuốt nước bọt, bước lên xác nhận.

Chương 285

Đối với một gia tộc mà nói, đây không phải là chuyện nhỏ.

Một người tu hành có thể Ngộ Đạo, dù trước đó thực lực có kém cỏi đến đâu, cũng sẽ trở thành cao thủ hàng đầu thế gian.

Thậm chí trong lịch sử còn có truyền thuyết về một thư sinh bình thường chưa từng tu hành, vì thông thạo kinh thư mà Ngộ Đạo, một đêm thành tiên.

Tuy có chút khoa trương, nhưng cũng không phải là không thể, thành tiên thì chưa chắc, nhưng trở thành cao nhân đạo gia thì là điều chắc chắn.

Nhà họ Lý vốn là đại gia về đạo pháp, chỉ là hiện tại có chút sa sút, đặc biệt là thế hệ trẻ nhất bây giờ, trong dòng chính lại chỉ có Lý Syaoran có tư chất tu hành.

May mà tư chất tu hành của Lý Syaoran đủ cao, tuổi còn nhỏ đã lợi hại hơn cả những tộc nhân đã trưởng thành bình thường.

Chỉ là Lý Syaoran trưởng thành cũng cần thời gian.

Nếu lão tổ Ngộ Đạo, thực lực đại tăng, vậy thì nhà họ Lý ngoài ông ra, lại có thêm một cao thủ trấn giữ, không cần phải lo lắng về những nguy hiểm từ bên ngoài nữa.

Năm đó Clow Reed hoành không xuất thế, nghiền ép tất cả pháp sư Đông Tây, trở thành pháp sư mạnh nhất thế giới được công nhận, nhưng cũng đồng thời đắc tội không ít người.

Kéo theo cả nhà họ Lý của họ cũng bị không ít kẻ ghen ghét.

Khi Clow Reed còn sống, những kẻ đó tự nhiên không dám làm gì, nhưng sau khi ông chết đi thì lại khác.

Đặc biệt là một số pháp sư phương Tây, biết được Clow Reed mạnh mẽ là do dung hợp ma pháp Đông Tây, đặc biệt là đạo thuật của nhà họ Lý.

Cho nên vẫn luôn thèm muốn đạo thuật của nhà họ Lý, muốn trộm lấy đạo thuật, trở thành Clow Reed thứ hai.

Những năm gần đây, họ đã xử lý không ít pháp sư lén lút lẻn vào nhà lớn của họ Lý.

"Chắc là vậy rồi, ta quả thật cảm thấy mana trong cơ thể mình đã tăng tiến lên rất rất nhiều, đối với đạo pháp cũng có thêm nhiều lĩnh ngộ." George gật đầu, sau đó bước ra sân lớn bên ngoài linh đường.

Chỉ thấy hắn vung tay, rồi hét lớn lên trời: "Lôi Đế triệu lai, thiên lôi cuồn cuộn!" Trong nháy mắt, toàn bộ Hong Kong mây đen giăng kín, vô số tia sét cuộn trào trong mây đen, dường như có thể giáng xuống bất cứ lúc nào, trông vô cùng đáng sợ.

"Hít!" Lý Yaran và tất cả tộc nhân nhà họ Lý, nhìn thấy lôi pháp mà George vung tay thi triển lại bao trùm cả Hong Kong, toàn bộ đều hít một hơi khí lạnh, trong lòng không khỏi đồng thời vang lên những suy nghĩ tương tự.

"Vãi, Lão tổ đỉnh quá!" Giờ phút này, họ đã hoàn toàn tin rằng, Lão tổ chắc chắn đã Ngộ Đạo.

Nếu không sao thực lực có thể tăng lên đến cảnh giới đáng sợ như vậy, tiện tay một cái lôi pháp mà lại kinh khủng đến mức này.

"Xem ra đã lừa được rồi." George liếc nhìn tất cả mọi người đang mắt chữ A mồm chữ O, lại vung tay lần nữa để mây đen tan đi.

Mặc dù hắn kế thừa mana ít ỏi và toàn bộ kiến thức đạo pháp của Lý Huyền, nhưng cũng không thể lập tức thi triển đạo pháp của thế giới này, còn phải tự mình từ từ chuyển hóa hấp thu.

Thực tế, thứ hắn vừa thi triển là ma pháp cổ đại Bão Sét Giáng Trần của thế giới Harry Potter. .....

Trước đó khi tiến cấp lên siêu năng lực gia cấp sáu, tiến độ vượt qua năm mươi phần trăm, hắn đã có một tia cảm giác chạm đến thần cảnh.

Mặc dù cuối cùng không thể không lùi lại, nhưng cảm giác đó và nhận thức về bản chất của sấm sét lại được giữ lại một cách chân thực.

Điều này cũng khiến uy lực dị năng hệ lôi của hắn tăng lên rất nhiều, đồng thời cũng khiến hắn có lĩnh ngộ rất sâu sắc đối với tất cả ma pháp hệ lôi.

Ma pháp hệ lôi cổ đại trước đây cần niệm chú mấy phút mới có thể thi triển, bây giờ hắn đã có thể làm được việc không cần niệm chú mà thi triển tức thời, hơn nữa cả uy lực lẫn phạm vi đều lớn hơn trước rất nhiều.

Kể cả đạo pháp nhà họ Lý trong ký ức của Lý Huyền, hắn cảm thấy chỉ cần nghiên cứu qua loa hai ba ngày, ước chừng là có thể dễ dàng nắm giữ.

Chỉ cần là ma pháp và thuật pháp liên quan đến sấm sét, sau này hắn học sẽ rất nhanh.

Nắm giữ được bản chất, những thứ bên ngoài này chỉ là phương thức biểu hiện khác nhau, biến đổi linh hoạt một chút là được.

Xác định lão tổ thật sự đã Ngộ Đạo, thực lực đại tăng, nhà họ Lý lại có thêm một cao thủ hàng đầu, trên mặt tất cả mọi người trong tộc từ trên xuống dưới đều lộ ra vẻ kích động, đây quả là một đại hỷ sự.

Thế là, tang sự vốn đang bày đầy vòng hoa và vải trắng, nhanh chóng chuyển thành hỷ sự.

Chỉ có điều, gia chủ Lý Yaran không vì thế mà mở tiệc lớn, mời các đạo hữu khắp nơi đến chúc mừng, mà còn đặc biệt phong tỏa tin tức, cấm tất cả những người có mặt truyền bá thông tin về việc lão tổ Ngộ Đạo.

Sau đó lại tìm riêng George: "Bác tổ phụ, có một chuyện cháu muốn nhờ ngài ra tay giúp đỡ." "Nói xem chuyện gì." George không từ chối, hắn bây giờ là lão tổ nhà họ Lý, nhà họ Lý có chuyện gì hắn tự nhiên cũng sẽ giúp một tay.

Lý Yaran nghe vậy lập tức vui mừng: "Bác tổ phụ, gần đây pháp khí của gia tộc cảm ứng được khí tức của Clow Reed, chúng cháu phán đoán chắc là thẻ bài Clow đã xuất hiện.

Cháu muốn để Syaoran âm thầm đến thu phục thẻ bài Clow, hy vọng bác tổ phụ có thể đi cùng nó." Thẻ bài Clow do Clow Reed sáng tạo ra, đó từng là pháp khí mạnh nhất vang danh khắp thế giới, gần như bao hàm tất cả huyền bí thuật pháp của Đông và Tây.

Chỉ là sau khi Clow Reed qua đời, chúng đã biến mất không dấu vết, đến nay không ai tìm thấy.

Nhưng hơn một tháng trước, pháp khí mà Clow Reed từng để lại cho gia tộc, đột nhiên cảm ứng được khí tức của thẻ bài Clow, vị trí chính là tại một thị trấn nhỏ tên là Tomoeda ở Tokyo, Nhật Bản.

Clow Reed có một nửa dòng máu nhà họ Lý, nên hậu duệ nhà họ Lý cũng có tư cách thu hồi thẻ bài Clow.

Con trai ông, Lý Syaoran, là thiên tài trăm năm khó gặp của nhà họ Lý, nếu có thể được thẻ bài Clow trợ giúp, tương lai chắc chắn có thể dẫn dắt nhà họ Lý đi đến huy hoàng.

Chỉ có điều, việc thu thập thẻ bài Clow này phải tự mình ra tay mới có thể được thẻ bài Clow công nhận.

Hơn nữa nhà họ Lý vốn đã bị các pháp sư khắp nơi trên thế giới chú ý vì Clow Reed, nếu đột nhiên có một cao thủ nổi tiếng trong gia tộc dẫn Lý Syaoran rời đi, chắc chắn sẽ gây ra nghi ngờ.

Nếu để các pháp sư khác biết thẻ bài Clow của Clow Reed xuất hiện, vậy thì e là sẽ là một trận gió tanh mưa máu.

Cho nên ban đầu ông dự định để Lý Syaoran lấy lý do chuyển trường, để một quản gia già không có mana trong nhà đi cùng, như vậy sẽ không gây chú ý.

Dù sao cũng không ai để ý một đứa trẻ mười tuổi có thể làm được chuyện lớn gì, thực hiện nhiệm vụ quan trọng gì.

Chỉ là như vậy, mọi thứ đều phải dựa vào chính Lý Syaoran.

Nhưng bây giờ thì khác rồi, bác tổ phụ Ngộ Đạo, thực lực đại tăng, mà tin tức này bên ngoài vẫn chưa biết.

Trong mắt người ngoài, bác tổ phụ chỉ là một ông lão sắp chết, cho dù lần này không chết, cũng cơ bản sống không được mấy năm nữa.

Sự kết hợp một già một trẻ như vậy, cơ bản không mấy ai để ý.

"Không vấn đề, vừa hay ta cũng muốn xem thử những lá bài ma thuật do Clow Reed tạo ra, có lẽ nghiên cứu một chút cũng có lợi cho việc tu hành đạo pháp của ta." George nghe vậy liền gật đầu đồng ý ngay lập tức.

Thật ra hắn vừa rồi còn đang nghĩ, thời gian hiện tại là lúc nào, thẻ bài Clow đã xuất hiện chưa.

Hắn quả thật có xem qua anime, nhưng thời gian cụ thể trong anime thì hắn không rõ lắm, chỉ biết là khoảng năm 2000.

Hơn nữa trong số các thành viên gia tộc hắn đã thấy Lý Syaoran,

chứng tỏ Lý Syaoran có thể vẫn chưa chuyển trường đến Nhật Bản.

Nhưng xem ra bây giờ, thẻ bài Clow đã được Sakura giải phóng hơn một tháng trước, và Lý Yaran cũng đang định gửi Lý Syaoran đi thu thập chúng.

Còn về việc giúp Lý Syaoran thu thập thẻ bài Clow, hắn chắc chắn đồng ý.

Lý Huyền đã nghiên cứu đạo pháp nhà họ Lý hơn chín mươi năm, tuy tư chất và mana không được, nhưng kiến thức lý luận phong phú, có thể coi là bách khoa toàn thư về đạo pháp nhà họ Lý.

Cho nên hắn không cần ở lại nhà họ Lý để nghiên cứu đạo pháp, chỉ cần theo ký ức của Lý Huyền từ từ luyện là được.

Chương 286

Hơn nữa, bản thân hắn vốn đã có hứng thú rất lớn với thẻ bài Clow.

Nếu có thể nghiên cứu thấu đáo thẻ bài Clow, vậy thì cơ bản cũng đã nghiên cứu thấu đáo thuật pháp của thế giới này, thực lực của hắn cũng sẽ vì thế mà được tăng lên đáng kể.

Đặc biệt trong thẻ bài Clow còn có ma pháp về phương diện thời gian.

Dĩ nhiên, hắn sẽ không chiếm thẻ bài Clow làm của riêng.

Thẻ bài Clow vốn là do Clow Reed đặc biệt để lại cho Sakura, nếu hắn dám cướp, trước tiên phải hỏi xem một trong những chuyển thế của Clow Reed là Eriol Hiiragizawa có đồng ý không.

Với tư cách là chuyển thế của một phần linh hồn, ký ức và ma lực của Clow Reed, pháp sư mạnh nhất còn sống hiện tại, hắn bây giờ chưa chắc đã là đối thủ.

Mấu chốt là Clow Reed cũng không thật sự chết, mà đã đến các thế giới song song khác, nếu hắn làm bậy, không chừng sẽ quay về đập chết hắn.

Thực tế, kể cả không có hai lý do trên, hắn cũng không định đi cướp đồ của trẻ con.

Mục đích của hắn là để nghiên cứu phương pháp chế tạo thẻ bài Clow và nguyên lý ma thuật trong đó, chứ không phải muốn một món pháp khí uy lực mạnh mẽ.

"Vậy thì tốt quá rồi!" Nghe bác tổ phụ đồng ý sảng khoái như vậy, Lý Yaran lập tức cười toe toét.

Với tư cách là gia chủ, ông ưu tiên xem xét cả gia tộc trước, sau đó mới đến gia đình và bản thân.

Gửi đứa con trai mười tuổi Lý Syaoran đến nơi đất khách quê người thu thập thẻ bài Clow, ông tự nhiên vô cùng không nỡ và đau lòng.

Nhưng không còn cách nào khác, vì tương lai của gia tộc, vì để bồi dưỡng người kế nhiệm gia chủ đủ tiêu chuẩn, ông không thể không làm vậy.

Huống hồ bản thân Lý Syaoran cũng kiên quyết muốn đi thu thập thẻ bài Clow.

Mà có bác tổ phụ đã Ngộ Đạo hộ pháp, ông có thể hoàn toàn yên tâm rồi.

"Kế hoạch khi nào xuất phát?" George hỏi câu cuối.

Lý Yaran đáp: "Sáng sớm mai, ngài và Lý Syaoran sẽ đi máy bay thẳng đến Tokyo, chúng ta có một số nhân viên ngoại vi ở đó sẽ đón hai người, sau đó đưa đến thị trấn Tomoeda.

Biệt thự đã được mua và bố trí sẵn, thủ tục chuyển trường cho Lý Syaoran cũng đã làm xong." Vốn dĩ kế hoạch là đợi ngày mai sau khi chôn cất bác tổ phụ xong, buổi chiều mới tiễn con trai Lý Syaoran đi, bây giờ đã vậy thì bác tổ phụ không chết, vậy thì sáng sớm mai xuất phát, cũng có thể kín đáo hơn một chút. .....

Sáng sớm hôm sau, George và Lý Syaoran lên máy bay đi Tokyo.

Trên máy bay, Lý Syaoran nhìn George bên cạnh, giọng điệu kiên định nói: "Yên tâm đi, Lão tổ, lần này cháu nhất định sẽ đại diện cho nhà họ Lý chúng ta thu thập tất cả thẻ bài Clow, sẽ không làm mất mặt gia tộc!" "Rất tốt, rất có chí khí, nhưng cũng không cần quá để tâm, thu thập được là tốt nhất, không thu thập được cũng không sao.

Syaoran, cháu là đứa trẻ có thiên phú nhất của nhà họ Lý chúng ta trong những năm gần đây, cho dù không có thẻ bài Clow, tương lai dựa vào chính mình cũng có thể trở thành pháp sư lợi hại nhất, dẫn dắt gia tộc đi đến huy hoàng!" George vỗ vỗ vai Lý Syaoran, vẻ mặt không mấy quan tâm.

Thẻ bài Clow thuộc về Sakura, đây là chuyện Clow Reed đã định sẵn từ lâu, Syaoran có cố gắng cũng vô ích.

Nhưng không sao, dù sao sau này Syaoran cưới Sakura, Sakura chính là con dâu nhà họ Lý, là phu nhân gia chủ tương lai, thẻ bài Clow tự nhiên cũng thuộc về nhà họ Lý.

Như vậy ngược lại còn tốt hơn, không chỉ có thẻ bài Clow, mà còn có được Sakura kế thừa ma lực của Clow Reed, quả là một công đôi việc.

Cho nên George đối với việc Syaoran có thu thập được thẻ bài Clow hay không cũng chẳng để tâm, mau chóng tán đổ cô vợ nhỏ mới là chính sự.

Hắn ở thế giới này thân phận là lão tổ nhà họ Lý, khẳng định phải vì nhà họ Lý mà suy tính, cũng hy vọng nhà họ Lý có thể phát triển lớn mạnh.

"Nhưng mẹ nói, lần này đến Tokyo, nhất định phải tìm cách lấy được tất cả thẻ bài Clow." Mắt Lý Syaoran lộ ra chút do dự, sau đó kiên định nói: "Lão tổ, cháu biết ngài đang an ủi cháu, cho dù có khó khăn đến đâu cháu cũng sẽ không từ bỏ!" George cười cười: "Có những chuyện, cố gắng hết sức là được rồi." Hắn không nói thêm gì nữa, bây giờ Lý Syaoran trong đầu toàn là thu thập thẻ bài Clow, đợi đến khi gặp được Sakura, không cần hắn nói cũng sẽ tự thay đổi suy nghĩ của mình.

Cho nên thật ra hắn cũng không cần quá lo lắng những chuyện

này, cứ thuận theo tự nhiên là được.

Trước đó, điều hắn cần là dung hội quán thông những đạo pháp nhà họ Lý trong ký ức của Lý Huyền, học hết chúng.

Thẻ bài Clow của Clow Reed vận dụng rất nhiều kiến thức trong hệ thống thuật pháp phương Đông, muốn phân tích triệt để nguyên lý ma thuật của tất cả thẻ bài Clow, vậy thì có thể bắt đầu từ đạo pháp nhà họ Lý trước.

Đợi hắn dung hội quán thông đạo pháp của nhà họ Lý, tự nhiên cũng có thể xem hiểu thẻ bài Clow.

Nếu không cho dù hắn có được thẻ bài Clow, cũng không biết bắt đầu từ đâu, chẳng lẽ để những thẻ bài Clow hóa thân thành các tiểu thư, rồi kiểm tra cơ thể sao?

Bốn tiếng sau, máy bay hạ cánh ở Tokyo, vừa ra khỏi sân bay, người phụ trách công ty của nhà họ Lý ở đây đã đón họ lên xe.

Nhà họ Lý trong giới ngầm là gia tộc đạo pháp đệ nhất Trung Hoa, nhưng trên danh nghĩa lại là một công ty đa quốc gia quy mô không nhỏ, có chi nhánh ở khắp nơi trên thế giới.

Thực ra cơ bản tất cả các gia tộc đạo pháp và ma pháp lớn, họ đều có doanh nghiệp gia tộc của riêng mình trên danh nghĩa, chuyên phục vụ cho họ, người phụ trách là những con cháu trong gia tộc không có tư chất tu hành.

Bởi vì đối với những gia tộc này, họ muốn kinh doanh phát tài quá đơn giản.

Tộc nhân nào trong gia tộc tu vi không tồi, lợi dụng sự tiện lợi của thuật pháp giúp đỡ một chút, là có thể dễ dàng kiếm được đầy bồn đầy bát.

Đừng nói những gia tộc lớn này, ngay cả một số pháp sư cá nhân,

nếu muốn tiền, cũng chưa bao giờ thiếu.

Pháp sư và siêu năng lực gia của thế giới Marvel không giống nhau, siêu năng lực gia phần lớn chỉ có một loại năng lực, nếu không phải là năng lực có lợi cho việc kiếm tiền, vậy thì ngoài việc đi phạm tội, nói chung không khác gì người thường.

Nhưng pháp sư thì khác, pháp sư đều có hệ thống tu hành hoàn chỉnh, học các loại thuật pháp đa dạng, rất dễ dàng có thể kiếm được tiền tài.

Chỉ nói đến bói toán cơ bản nhất, xem mệnh, đoán tài vận và xem phong thủy, dùng tốt những thứ này đã đủ rồi.

Đừng thấy các phù thủy trong thế giới Harry Potter ai cũng rất nghèo, đó là vì có Đạo luật Bí mật Quốc tế hạn chế, không được can thiệp vào xã hội Muggle dưới bất kỳ hình thức nào để mưu cầu tài phú.

Nếu không dù là phù thủy thực lực kém nhất, ở thế giới Muggle cũng có thể sống sung túc.

Chỉ một bùa Sửa chữa đơn giản nhất mà một phù thủy năm nhất đã có thể nắm vững, dùng để đi thu mua đồ cũ cũng có thể trở thành vua đồng nát, nhẹ nhàng đạt được một mục tiêu nhỏ.

Một tiếng sau, George và Lý Syaoran đã đến Tomoeda.

Tomoeda tuy là một thị trấn, nhưng vì gần thủ đô Tokyo, diện tích thực tế lại không nhỏ, và các phương diện phát triển cũng rất tốt, thậm chí còn có cả thủy cung riêng.

Thời gian hiện tại là đầu tháng sáu, vừa mới vào hè, thời tiết vẫn chưa quá nóng.

“Lão tổ, đây là nơi ở của hai vị tại thị trấn này, tất cả đồ nội thất và thiết bị gia dụng đều đã được đổi thành loại mới nhất.” Người phụ

trách công ty ở Tokyo, Lý Thanh Sơn, dừng xe trước một biệt thự, dẫn George và Syaoran đi một vòng, giới thiệu sơ qua tình hình của thị trấn này, cuối cùng nói: "Trường học mà Syaoran chuyển đến tên là tiểu học Tomoeda, thủ tục tôi đã làm xong, ngày mai Lão tổ đưa cậu ấy đến là được." "Được, ta biết rồi, Thanh Sơn vất vả cho cậu rồi." George ôn hòa gật đầu.

Lý Thanh Sơn lập tức cung kính nói: "Lão tổ ngài khách sáo quá, ngài tuổi cao như vậy, nhất định phải giữ gìn sức khỏe, có vấn đề gì cứ liên lạc ngay với tôi." Anh ta là dòng phụ, sinh ra đã được xác định không có tư chất tu hành, cho nên vẫn luôn chăm chỉ học hành, lớn lên thì quản lý công việc kinh doanh cho gia tộc, quanh năm ở Tokyo, không rõ những chuyện xảy ra trong gia tộc thời gian này.

Chỉ biết vị Lão tổ tính tình rất tốt trong gia tộc từ nhỏ đã qua đời, lúc đó còn có chút đau buồn, không ngờ bây giờ lại sống lại, còn đi cùng Syaoran đến đây.

Nhưng anh ta nghĩ, cho dù Lão tổ có sống lại, cũng đã chín mươi tuổi, vẫn nên chú ý sức khỏe nhiều hơn.

Nhưng nói xong, anh ta lại cảm thấy có gì đó không ổn.

Nhìn kỹ Lão tổ, thân hình cao lớn thẳng tắp, khuôn mặt hồng hào không nếp nhăn, mái tóc trắng dày rậm, và đôi tay xách hành lý mấy chục cân mà không hề run rẩy hay gắng sức.

Sau đó lại nhìn lại mình, cái bụng bia to tướng, mái tóc hói một nửa, và bộ dạng thở hổn hển chỉ đi một vòng trong biệt thự.

Anh ta đột nhiên phát hiện mình mới là người nên chú ý sức khỏe nhiều hơn.

"Thanh Sơn, ra ngoài làm ăn cũng phải chú ý rèn luyện nhiều hơn, cậu tuy không có tư chất tu hành, nhưng công phu của gia tộc vẫn có

thể luyện tập nhiều, ít nhất có thể cường thân kiện thể." George cười cười, chỉ vào đỉnh đầu Lý Thanh Sơn.

Chương 287

“Tóc, mọc ra!” Mái tóc thưa thớt của Lý Thanh Sơn lập tức trở nên rậm rạp.

“Thanh Sơn biết rồi, cảm ơn Lão tổ!” “Lão tổ lợi hại quá, lại còn biết cả thuật pháp này.” Lý Syaoran bên cạnh thấy vậy cũng có chút trợn mắt, trong các đạo thư của gia tộc, cậu thật sự chưa từng thấy loại thuật pháp mọc tóc này.

Sau khi Lý Thanh Sơn rời đi, George dẫn Lý Syaoran chính thức vào ở biệt thự.

Đêm đó, Lý Syaoran không thể chờ đợi được nữa liền thay đạo bào, cầm lấy chiếc la bàn đặc biệt mà Clow Reed để lại cho nhà họ Lý, niệm pháp chú, bắt đầu tìm kiếm thẻ bài Clow.

“Ngọc Đế hữu sắc, thần nghiên tứ phương, kim mộc thủy hỏa thổ, lôi phong, lôi điện thân sắc, khinh ma phích lịch điện quang chuyển, cấp cấp như luật lệnh!” .....

“Lão tổ, ở đây thật sự có khí tức của thẻ bài Clow, la bàn có cảm ứng!” Lý Syaoran nhìn mũi tên mờ ảo xuất hiện trên la bàn dưới tác dụng của thần chú, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kích động.

Mặc dù cậu có chút già dặn trước tuổi, nhưng dù sao vẫn là một đứa trẻ, sau khi xác định có thể tìm thấy thẻ bài Clow trong truyền thuyết, tự nhiên vô cùng vui mừng, đặc biệt là trước mặt Lão tổ.

“Vậy thì đi xem thử đi.” George suy nghĩ một chút rồi nói.

Sự xuất hiện của hắn chắc chắn đã khiến cốt truyện ban đầu có một số thay đổi, ví dụ như họ dường như đã đến đây sớm hơn nửa ngày so với cốt truyện gốc.

Cho nên để đảm bảo không xảy ra sai sót gì, hắn cảm thấy lúc đầu tốt nhất vẫn nên đi cùng Lý Syaoran.

Đừng để đến lúc đó thật sự vì tranh giành thẻ bài Clow mà đánh nhau với Sakura, vậy thì phiền phức rồi.

Hơn nữa hắn cũng thật sự rất tò mò về thẻ bài Clow.

Hai người rời khỏi biệt thự, liên tục nhảy qua các mái nhà xung quanh, chạy về phía la bàn chỉ.

Nhà họ Lý ngoài đạo pháp, còn có võ thuật chuyên môn để luyện tập, không phải là pháp sư da mỏng, cho nên không cần sự trợ giúp của bất kỳ đạo thuật nào, cũng có thể giống như cao thủ võ lâm, nhảy vọt trên mái nhà tiến về phía trước.

Lý Thanh Sơn ban ngày nếu không phải lười luyện tập, cũng sẽ không có bộ dạng bụng phệ như vậy.

"Là ở trong bảo tàng mỹ thuật kia!" Một già một trẻ đến một tòa nhà khá cao ở trung tâm thị trấn, Lý Syaoran dựa theo chỉ dẫn của la bàn, rất nhanh đã xác nhận được phạm vi đại khái của thẻ bài Clow.

George nghe thấy bảo tàng mỹ thuật, hồi tưởng lại ký ức kiếp trước của mình, biết lần này xuất hiện hẳn là thẻ bài Clow tên là "Tĩnh".

Đây cũng là một thẻ bài Clow thú vị, không chỉ có thể cấm người xung quanh phát ra âm thanh, đồng thời còn có thể cưỡng chế chuyển người phát ra âm thanh đến nơi xa, có thể nói là có hiệu quả kép.

Truyền thuyết là vì Clow Reed chê Kero quá lắm lời, nên mới đặc biệt phát minh ra lá bài này.

Thật ra trong văn tự ma pháp mà hắn học ở Fairy Tail, cũng có ma pháp có hiệu quả im lặng.

Nhưng văn tự ma pháp có một khuyết điểm, đó là hiệu quả ma pháp sẽ xuất hiện dưới dạng văn tự, mà chỉ cần phá hủy văn tự đã hình thành, hiệu quả cũng sẽ biến mất.

Hệ thống ma pháp Harry Potter cũng có ma pháp có thể khiến người ta ngậm miệng không thể phát ra tiếng, nhưng chỉ nhắm vào cá nhân.

Xét về tác dụng, đều không có phạm vi lớn và hiệu quả tốt bằng thẻ "Tĩnh" này.

"Syaoran, muốn thu phục thẻ bài Clow thì phải dựa vào thực lực của chính mình, nếu không thẻ bài Clow sẽ không phục, cháu cũng không dùng được." "Lão tổ, cháu biết, mẹ đã nói với cháu rồi, lát nữa ngài cứ đứng bên cạnh xem, cháu sẽ dựa vào năng lực của mình để thu phục thẻ bài Clow." Lý Syaoran rút pháp kiếm của mình ra, lấy ra một xấp bùa giấy, mặt đầy tự tin.

Và đúng lúc này, một chiếc xe van màu hồng từ từ dừng lại gần cửa bảo tàng mỹ thuật, ngay sau đó hai cô bé từ trong xe bước xuống, lén lút lẻn vào bảo tàng.

Một trong hai cô bé mặc bộ đồ bó sát của quái đạo có đôi cánh quỷ nhỏ, cầm một cây quyền trượng đầu chim, trên vai có một con thú nhồi bông nhỏ màu vàng.

Cô bé còn lại thì mặc váy liền màu hồng, cầm một chiếc máy quay phim nhỏ liên tục quay cô bé đầu tiên.

"Sakura, Kero và Tomoyo." George liếc mắt một cái đã đoán ra thân phận của hai người một thú, chỉ là hắn không nói ra.

Lý Syaoran thì nhíu mày: "Họ là ai, và tại sao ta lại cảm nhận được khí tức của thẻ bài Clow trên người kẻ đó." Lại một lần nữa điều khiển la bàn, cậu phát hiện kim chỉ của la bàn đã thay đổi, lúc thì

chỉ về phía phòng trưng bày của bảo tàng, lúc lại chỉ về phía cô bé cầm quyền trượng đầu chim bên dưới.

Thu lại la bàn, tung người nhảy xuống, Lý Syaoran đáp thẳng trước mặt Sakura và Tomoyo, chặn họ lại.

George thấy vậy, cũng đi theo đáp xuống bên cạnh.

"A!" Thấy Lý Syaoran và George mặc đạo bào, tay cầm pháp kiếm từ trên trời rơi xuống, Sakura và Tomoyo lập tức giật mình.

"Lý Syaoran nhà họ Lý, các người là ai, tại sao lại có thẻ bài Clow?" "Nhà họ Lý, là họ hàng xa của Clow?" Kero giang rộng đôi cánh, từ vai Sakura bay lên.

"Cái tên có bộ dạng kỳ quái này, là thứ gì vậy?" Thấy con thú nhồi bông trên vai Sakura đột nhiên cử động, còn biết nói chuyện, Syaoran lập tức cảnh giác đưa pháp kiếm chắn trước mặt, sẵn sàng bấm quyết niệm chú.

Mà Kero nghe thấy lời của Syaoran, lập tức tức giận gào lên: "Cái tên nhóc đáng ghét này, cái gì gọi là bộ dạng kỳ quái, đại gia ta là thánh thú phong ấn tượng trưng cho mặt trời, Cerberus!" "Cái gì?

Ngươi chính là Cerberus, hộ thú mạnh nhất của tất cả các lá bài vàng!" Syaoran thu lại pháp kiếm, chỉ vào Kero, một bộ dạng vỡ mộng.

"Sao lại chỉ là một con thú nhồi bông thế này..." Câu nói này của cậu rõ ràng đã chọc vào chỗ đau của Kero, Kero mở miệng cắn một phát vào ngón tay của Syaoran, Syaoran vung vẩy mãi mới hất nó ra được.

"Ta chỉ là mất đi ma lực của đất và lửa, mới biến thành hình dạng này.

Đợi Sakura thu thập được The Earthy và The Firey, ta sẽ khôi phục

sức mạnh, tên nhóc nhà ngươi đừng có xem thường ta!" "Cô ta, để cô ta thu thập thẻ bài Clow, ngươi không nhầm đấy chứ, cô ta chỉ là một người bình thường thôi mà." Lý Syaoran trên dưới đánh giá Sakura một lượt: "Cô thu thập thẻ bài Clow bao lâu rồi?

Thu thập được mấy lá rồi?" "Gần hai tháng, tổng cộng tìm được tám lá." Sakura có chút rụt rè nói.

Syaoran nhíu mày: "Hai tháng mới có tám lá, xem ra cô chẳng có năng lực gì cả, giao hết những lá bài Clow cô đã thu thập ra đây, từ hôm nay, do ta tiếp quản việc thu thập thẻ bài Clow.

Clow Reed có một nửa huyết mạch của nhà họ Lý ta, thẻ bài Clow của ông ấy tự nhiên do ta thu thập." "Kero?" Sakura lập tức có chút bất lực nhìn về phía Kero.

Cô cảm thấy Syaoran nói có lý, nhưng sau hai tháng ở chung, cô đã không nỡ xa Kero, cũng không nỡ xa những lá bài mà cô đã từng cái một thu thập, và viết tên mình lên đó.

Mà Kero thì bay thẳng lên vai Sakura, chỉ vào Syaoran chống nạnh lớn tiếng nói: "Sakura là pháp sư mà ta đã chọn, hơn nữa cô ấy đã giải khai phong ấn của thẻ bài Clow, cho dù bây giờ vẫn chưa đủ trưởng thành, nhưng tương lai nhất định có thể thu thập hết tất cả thẻ bài Clow, không cần tên nhóc nhà ngươi làm chủ!" "Vậy thì chúng ta hãy thi đấu một trận, ai thắng người đó có tư cách thu thập và kế thừa thẻ bài Clow!" Syaoran dán bùa giấy lên pháp kiếm, làm ra tư thế tấn công.

Bên kia Sakura cầm quyền trượng đầu chim, mặt đầy mờ mịt, sao tự nhiên lại phải đánh nhau thế này, cô không biết đánh nhau a?

Và lúc này George đưa tay ấn lên vai Syaoran, cuối cùng cũng lên tiếng: "Syaoran, làm gì có chuyện lần đầu gặp mặt đã đi tìm con gái quyết đấu.

Việc ai thu thập thẻ bài Clow có thể tạm gác lại, ở kia còn một lá bài Clow chưa giải quyết, hàng phục lá bài đó trước rồi hãy nói." Vừa nói hắn vừa chỉ vào lá bài "Tĩnh" trong phòng trưng bày.

Hắn cảm thấy nếu không can thiệp ngắt lời, để sự việc phát triển như vậy, đến lúc đánh nhau, vậy thì đúng là ngược vợ nhất thời sướng, truy vợ hỏa táng tràng. .....

"Các người là ai?" Đúng lúc này, từ phía không xa đột nhiên truyền đến tiếng quát.

Hóa ra là bảo vệ phụ trách tuần tra nghe thấy động tĩnh bên này, vội vàng chạy đến.

"Ây da, không xong rồi, chúng ta ở đây nán lại quá lâu, đã đến giờ tuần tra rồi," Tomoyo nhẹ nhàng che miệng mình, còn Sakura thì mặt đầy hoảng hốt.

"Vậy phải làm sao bây giờ, nếu bị bắt được, đến lúc đó để ba và anh hai biết, thì phiền phức lắm!" Tối nay cô là trèo cửa sổ lén lút chạy ra ngoài, lúc xuống cây còn gặp phải anh Yukito.

"Confundo!" George thấy vậy bóng người lóe lên, đã đến trước mặt người bảo vệ tuần tra kia, vung tay một cái chính là bùa Lú Lẫn, khiến anh ta ngây người tại chỗ, rơi vào trạng thái thất thần.

Hiện giờ hắn đã có thể thi triển không cần đũa phép tất cả các ma pháp của thế giới Harry Potter, chỉ là hiệu quả không tốt bằng dùng đũa phép.

Nhưng vì đã trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, cơ thể có đặc tính của rồng, coi như là một sinh vật huyền bí hình người, hiệu quả thi pháp không có đũa phép cũng sẽ không kém đi bao nhiêu.

Thực ra bây giờ hắn đã không cần phải lo lắng về việc không có đũa phép khi đến thế giới mới nữa.

Chương 288

Bởi vì chỉ cần nhổ một sợi tóc của mình, sau đó dùng long lực của Mộc Long ngưng tụ ra một cây gậy gỗ có thuộc tính ma thuật, là có thể làm ra một cây đũa phép hiệu quả rất tốt.

Nhưng hắn cảm thấy cũng không cần thiết lắm.

Đối với kẻ địch không quá lợi hại, với trình độ hiện tại của hắn, hiệu quả thi pháp không đũa phép đã hoàn toàn đủ dùng.

Gặp phải kẻ địch thật sự lợi hại, hắn vẫn sẽ chọn ma pháp của thế giới khác có uy lực và sức phá hoại lớn hơn, hoặc siêu năng lực, thậm chí trực tiếp hóa rồng giải quyết vấn đề.

"Được rồi, không cần lo lắng những người này, hai cháu xem làm sao thu phục lá bài Clow kia đi." "Lão tổ, giao cho cháu!" Syaoran đi đầu, xông về phía phòng trưng bày của bảo tàng.

"Sakura, đừng thua tên nhóc đó!" Kero hét lớn một tiếng, kéo Sakura và Tomoyo cũng xông vào phòng trưng bày của bảo tàng.

Tuy nhiên chưa đầy một phút sau, họ đã bị thẻ bài "Tĩnh" dịch chuyển ra ngoài vì phát ra âm thanh.

Trong số đó còn có thêm một cậu bé đội mũ.

Hóa ra thẻ bài Tĩnh bám vào một bức di họa của một danh họa trong bảo tàng, mà bức họa đó vốn là do người cha vẽ cho con mình trước khi mất, cậu bé đội mũ đó chính là đứa con.

Cậu muốn đuổi thẻ bài Tĩnh đi, để bức họa trở lại như cũ.

"Thử lại lần nữa, lần này chúng ta cố gắng không phát ra âm thanh." Sakura và Tomoyo dẫn theo Kero và cậu bé kia, rón rén bước vào phòng trưng bày lần nữa, Syaoran cũng không chịu thua, bước đi

bằng vũ bộ vào trong.

George thì đứng bên ngoài cứ thế cười hì hì nhìn.

Bạn thấy đấy, trẻ con chỉ cần cùng nhau hợp tác làm một việc, vậy thì mối quan hệ vốn không hòa hợp lắm, rất nhanh sẽ có chuyển biến.

Sau khi liên tiếp trải qua ba lần thất bại, bốn người một thú không thể không dừng hành động, bắt đầu thảo luận.

Mấu chốt bây giờ là, cho dù họ không phát ra âm thanh tiếp cận thẻ bài Tĩnh, cũng không có cách nào thu phục được nó, bởi vì chỉ cần thi pháp là phải niệm chú, niệm chú sẽ phát ra tiếng, phát ra tiếng sẽ bị tống ra ngoài.

"Nào nào nào, thời gian còn sớm, cũng không vội, ăn chút gì trước rồi từ từ nghĩ." Để có thể khiến mối quan hệ của mấy đứa trẻ trở nên tốt hơn một chút, George vung tay biến ra một tấm thảm trên mặt đất, sau đó lại vung tay biến ra đủ các loại đồ ăn vặt và bánh ngọt.

Theo định luật Biến hình Gamp, thức ăn không thể tạo ra từ hư không, những ma pháp gia đình tạo ra mỹ thực đó, cũng cần có nguyên liệu cơ bản mới được.

Nhưng với trình độ của George hiện nay, hắn đã có thể biến không khí thành đủ các loại thứ hắn muốn, bao gồm cả đủ loại thức ăn.

Chỉ là những thức ăn này sau khi ăn vào bụng, rất nhanh sẽ chuyển hóa lại thành không khí.

Lợi ích là quả thật đã nếm được vị ngon của mỹ thực, còn không bị béo vì ăn nhiều, hại là lúc thật sự cần thức ăn để no bụng thì vô dụng, ăn bao nhiêu mỹ thực cũng vẫn sẽ chết đói.

Dĩ nhiên, nếu thật sự muốn no bụng, cũng không phải là không có cách khác, hắn có thể dùng ma pháp mới học được từ tộc Elf ở Trung Địa, thúc đẩy ra quả thực, mọc ra một ít quả để ăn.

“Oa, bánh phô mai, bánh rán dorayaki, dango ba màu, pudding kem!” Kero vừa thấy đầy đất mỹ thực, lập tức vỗ cánh vèo một tiếng xông tới, sau đó ôm một miếng bánh ngọt gặm lấy gặm để.

“Tên nhóc kia rất đáng ghét, nhưng lão già nhà ngươi lại là người tốt.” “Cảm ơn ông ạ!” Sakura, Tomoyo và cậu bé đội mũ, thấy George biến ra thảm và mỹ thực từ hư không, đầu tiên là lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sau đó đều rất lễ phép cúi chào George một cái, rồi mới ngồi xuống.

Còn Syaoran thì mặt đầy nghi hoặc: “Lão tổ, nhà họ Lý chúng ta còn có loại thuật pháp này sao?” “Đây đều là tiểu đạo, đợi cháu Ngộ Đạo rồi sẽ biết.” George thuận miệng giải thích một câu.

Syaoran lập tức đầy chí khí nói: “Hóa ra Ngộ Đạo lợi hại như vậy, sau này cháu cũng muốn Ngộ Đạo!” Ở linh đường, cậu đã thấy Lão tổ triệu hồi mây sấm đầy trời, ban ngày lại thấy Lão tổ làm cho tóc của người ta mọc lại, còn khiến cho dụng cụ nhà bếp tự động làm ra đủ loại mỹ thực.

Vừa rồi lại biến ra thảm và mỹ thực từ hư không, quả thực giống như thần tiên trong truyền thuyết.

Cậu từ nhỏ đã được đạo thuật hun đúc, rất rõ ràng đạo thuật của nhà họ Lý chủ yếu là hàng yêu trừ ma, chứ không thể làm được những việc này.

Bây giờ mới hiểu, hóa ra là vì Lão tổ đã Ngộ Đạo, mới có được năng lực như vậy.

“Lý Syaoran, tại sao bạn lại gọi ông là Lão tổ, Lão tổ có nghĩa là gì?” Lúc này Sakura có chút tò mò hỏi.

Syaoran tuy đối với Sakura, cô bé bình thường được thánh thú phong ấn chọn, vẫn còn địch ý, nhưng vẫn ngẩng đầu giải thích.

“Lão tổ là anh trai của ông nội mẹ tớ, năm nay đã chín mươi tám tuổi, các cậu đừng gọi ông ấy là ông, nếu không sẽ lớn hơn tớ một bậc.” “Chín mươi tám tuổi!” Nghe Syaoran trả lời, Sakura và Tomoyo đều giật mình, họ cũng chưa từng thấy ông lão nào lớn tuổi như vậy, mấu chốt là cơ thể ông lão này trông không giống chín mươi tám tuổi chút nào.

Tốc độ lúc nãy xông về phía nhân viên tuần tra, gần như khiến mắt thường của họ cũng không nhìn rõ.

“Không cần, ai nấy gọi theo vai vế của mình, ta tuy là Lão tổ của Syaoran, nhưng các cháu gọi ta là ông là được rồi.” George cười xua xua tay.

Từ Lão tổ này, trong gia tộc thì được, ra ngoài gọi thì kỳ quái quá.

“Syaoran, sau này ở bên ngoài con cũng gọi ta là ông đi, như vậy sẽ bình thường hơn một chút.” “Lão tổ, cái này... không hay lắm ạ, nếu mẹ biết được...” Syaoran lộ ra vẻ do dự, gọi như vậy, chẳng phải cậu và mẹ cùng một vai vế sao.

“A, tớ nghĩ ra cách thu phục lá bài Clow bên trong rồi!” Đúng lúc này, Sakura dường như đột nhiên nghĩ ra điều gì, lập tức đứng dậy cầm lấy cây quyền trượng đầu chim đã biến lại thành chìa khóa, bắt đầu niệm chú: “Hỡi chiếc chìa khóa mang sức mạnh bóng tối, hãy thể hiện sức mạnh thực sự của ngươi, theo giao ước, Sakura ra lệnh cho ngươi, giải trừ phong ấn!” .....

Vòng tròn ma thuật kỳ dị dung hợp trận pháp phương Đông và ma pháp phương Tây hiện ra dưới chân Sakura, chiếc chìa khóa đầu chim của cô nhanh chóng lớn lên hóa thành quyền trượng đầu chim.

Sau đó cô rút ra một lá bài Clow từ trong túi, dùng quyền trượng đầu chim nhẹ nhàng điểm một cái: “Shadow à, hãy dùng sức mạnh của bóng tối in ra hình bóng của chúng ta!” Lá bài Clow đó lập tức hóa

thành một đám bóng tối, bám vào bóng của Sakura.

Sau đó Sakura đến bên ngoài phòng trưng bày, để Tomoyo dùng đèn pin chiếu vào mình, để bóng của mình in lên bên cạnh bức họa mà thẻ bài Tĩnh đang bám vào trong phòng trưng bày.

Lấy sức mạnh của The Shadow làm môi giới, cô điểm bóng của quyền trượng đầu chim lên bức họa.

"Hãy trở lại hình dạng ban đầu của ngươi đi, thẻ bài Clow!" Chuyện thần kỳ đã xảy ra, lá bài Tĩnh kia lại thật sự bị sức mạnh của quyền trượng bóng tối trói buộc, hóa thành một lá bài Clow, từ trong bức họa bay ra, rơi vào tay Sakura.

"Ma pháp bóng tối, thú vị thật." George chứng kiến toàn bộ quá trình, trong lòng càng ngày càng hứng thú với thẻ bài Clow.

Với trình độ ma pháp hiện tại của hắn, có thể cảm nhận rõ ràng, những lá bài Clow này không đơn giản như bề ngoài.

Thẻ bài Tĩnh không chỉ là ma pháp im lặng, The Shadow cũng không chỉ là ma pháp chi phối bóng tối, chúng dường như là một biểu hiện linh hóa về sự hiểu biết của Clow Reed đối với bản chất của mỗi loại ma pháp.

Uy lực biểu hiện ra bây giờ có vẻ không mạnh, đó là vì thẻ bài Clow đang sử dụng ma lực của Clow Reed, mà Clow Reed đã biến mất rất lâu, ma lực còn lại trên mỗi lá bài quá ít.

Nếu do chính Clow Reed sử dụng những lá bài này, vậy thì lá bài Tĩnh cấm đoán có lẽ là âm thanh của cả thế giới, The Shadow có lẽ là điều khiển tất cả bóng tối tồn tại trên thế giới.

Nếu hắn có thể phân tích và hiểu một cách hoàn hảo bản chất ma pháp trong thẻ bài Clow, e rằng không chỉ có thể giống như trước đây hiểu được bản chất của sấm sét, có thể nhanh chóng nắm vững tất cả

các ma pháp tương tự, mà còn có thể tự mình chế tạo ra những lá bài ma thuật thuộc về chính mình.

"Tên nhóc, thế nào, Sakura của chúng ta rất lợi hại đó!" Kero chống nạnh đến trước mặt Syaoran, Syaoran tsundere hừ một tiếng: "Chỉ là may mắn thôi." "Ta thấy thế này đi, đã vậy thì Sakura là người thừa kế được thánh thú phong ấn chọn, vậy tự nhiên có tư cách thu thập thẻ bài Clow.

Sau này Sakura và Syaoran các cháu cứ dựa vào bản lĩnh của mình mà thu phục thẻ bài Clow, đến cuối cùng ai trong tay có nhiều thẻ bài Clow hơn, người đó chính là chủ nhân mới của thẻ bài Clow.

Các cháu trong quá trình này hãy học hỏi lẫn nhau, hòa thuận với nhau, hữu nghị đệ nhất, thi đấu đệ nhị." George đưa tay đặt lên đầu Sakura và Syaoran, sau đó cười đề nghị.

Bên kia Kero nghe vậy lập tức thay Sakura đồng ý: "Được, cứ như vậy, Sakura của chúng ta sẽ không thua tên nhóc này đâu." "Đến thì đến, người thắng cuối cùng nhất định là ta!" Syaoran cũng ngẩng đầu không chịu thua kém.

Còn Sakura thì bất lực ôm trán, cô không muốn cạnh tranh với Syaoran trông có vẻ rất nguy hiểm.

Tomoyo thấy vậy cười che miệng, cầm máy quay phim quay lại cảnh này.

"Cảm ơn sự giúp đỡ của các bạn, tạm biệt!" Cô bé đội mũ thấy bức họa mà cha vẽ cho mình đã trở lại như cũ, cúi chào mọi người một cái thật sâu, quay người rời khỏi bảo tàng.

"Thời gian không còn sớm nữa, chúng ta cũng nên đi rồi, ngày mai các cháu và Syaoran ở trường phải hòa thuận với nhau nhé." George đưa tay nắm lấy Lý Syaoran: "Phép Độn Thổ!" Hai người lập tức

biến mất không dấu vết.

“Lão già này ma lực thật mạnh, nhà họ Lý lại còn có nhân vật lợi hại như vậy.” Kero thấy George và Lý Syaoran rời đi, trong lòng không khỏi thầm nghĩ.

Chương 289

Mặc dù nó vẫn chưa khôi phục sức mạnh, nhưng với tư cách là thánh thú phong ấn, năng lực cảm tri không hề kém, có thể nhận ra ma lực đáng sợ trong cơ thể George.

Cũng may, lão già nhà họ Lý đối với chúng không có địch ý gì.

"Ông nói ngày mai ở trường phải hòa thuận là có ý gì vậy?" Sakura nhìn về phía Tomoyo, Tomoyo cười lắc đầu.

Bên kia, Lý Syaoran thấy mình trong nháy mắt đã trở về biệt thự, mặt đầy kinh ngạc hỏi George: "Lão tổ, đây cũng là việc có thể làm sau khi Ngộ Đạo sao?" "Đương nhiên, đợi con sau này Ngộ Đạo sẽ biết, thời gian không còn sớm nữa, mau đi ngủ đi!" George vẫy tay đuổi Lý Syaoran đi, sau đó trở về phòng mình, dùng ma pháp cải tạo một trận, bắt đầu nghiên cứu đạo thuật của nhà họ Lý.

Ở thế giới này, đạo thuật và ma pháp thực ra là một thứ, chỉ là phương thức biểu hiện có chút khác biệt mà thôi.

Trước đây ở Academy City cũng vậy, trong các ma đạo thư ở đó cũng có đạo thư phương Đông, ví dụ như 《Bão Phác Tử》.

Đạo thuật của nhà họ Lý bao hàm rất nhiều thứ, căn bản nhất là ngũ hành đạo thuật kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, còn có các loại lôi, băng kéo dài, hiệu quả gần giống với các loại ma pháp nguyên tố trong ma pháp.

Chỉ là phương thức thi pháp và hình thức biểu hiện không hoàn toàn giống nhau.

Bản thân hắn giỏi ba hệ ma pháp lôi, mộc, hỏa, đặc biệt lôi đã tiếp xúc đến bản chất ma pháp, cho nên ba hệ đạo pháp này đối với hắn mà

nói học sẽ tương đối nhanh.

Ngoài ngũ hành đạo pháp, nhà họ Lý còn thu thập một số đạo pháp của các môn phái lớn khác, chỉ là những thứ đó đều là phụ trợ, uy lực không bằng ngũ hành đạo pháp.

Ví dụ như một số thuật pháp điều khiển cương thi của phái Mao Sơn, phương pháp chế tạo các loại bùa chú, thuật truy tung v.v.

Điều khiến hắn bất ngờ nhất là, nhà họ Lý lại cũng có đạo thư về đạo thuật loại thời gian, chỉ là vì quá cao thâm, mấy trăm năm nay không có đệ tử nhà họ Lý nào học được.

Ngược lại là người ngoài họ Clow Reed, từng mượn đọc và nắm vững huyền bí trong đó.

Hắn hiện đang nghiên cứu ma pháp thời gian, đã coi như là sơ bộ nhập môn, đợi nghiên cứu thấu đáo các đạo thư liên quan của nhà họ Lý, là có thể thử phân tích The Time trong thẻ bài Clow, từ đó nắm vững ma pháp thời gian.

Lúc đó, Fairy Sphere e rằng cũng không thành vấn đề, là có thể cứu được lão hội trưởng và mọi người rồi.

Sáng sớm hôm sau, George liền cầm tài liệu liên quan, dẫn Lý Syaoran đến trường tiểu học Tomoeda trong thị trấn.

Trường tiểu học Tomoeda và trường trung học Tomoeda nằm cạnh nhau, bao gồm cả tiểu học, trung học cơ sở và trung học phổ thông.

Trẻ em của thị trấn này, có thể học ở thị trấn từ tiểu học đến trung học phổ thông.

“Chào buổi sáng, Sakura!” Vừa đến cổng trường, đúng lúc gặp Sakura mặc đồng phục trượt patin từ đầu đường bên kia lao tới.

“Chào buổi sáng, ông Lý!” Thấy George đứng ở cổng trường, Sakura dừng patin lại lễ phép chào hỏi, sau đó nhìn Lý Syaoran mặc đồng phục cùng loại, mặt đầy ngạc nhiên nói: “Hóa ra hôm qua nói hòa thuận là ý này.” Sau đó cô chủ động đưa tay ra với Syaoran: “Chào bạn, Lý, chính thức giới thiệu một chút, mình tên là Kinomoto Sakura!” “Ừm...

Lý Syaoran!” Nhìn Sakura với nụ cười rạng rỡ trên mặt, Lý Syaoran đột nhiên ngẩn ra một chút, sau đó theo bản năng đưa tay ra.

Đợi bắt tay xong mới phản ứng lại, nhanh chóng thu tay về.

“Thẻ bài Clow tôi sẽ không nhường cho cậu đâu.” “Nhìn là thấy rất xứng đôi rồi!” George cúi đầu nhìn hai đứa nhỏ, trên mặt lộ ra nụ cười như một người cha hiền từ.

Hắn đột nhiên có chút hiểu được ánh mắt của giáo sư Snape khi nhìn hắn và Hermione ở Hogwarts. .....

Đưa Lý Syaoran làm xong thủ tục nhập học, George nói với giáo viên chủ nhiệm mới của Lý Syaoran: “Thầy Terada Yoshiyuki, Syaoran xin nhờ thầy.” “Lão tiên sinh ngài khách sáo quá!” Terada Yoshiyuki vội vàng cúi chào.

Vị lão giả đối diện này đã hơn chín mươi tuổi, thật sự là bậc trưởng lão.

George gật đầu, sau đó nói vài câu với Syaoran rồi rời khỏi trường, dịch chuyển tức thời trở về biệt thự của mình.

Tuổi cao cũng có cái lợi, ít nhất người có chút lễ phép, thấy hắn đều phải cúi chào trước.

Hơn hai giờ chiều, George đang nghiên cứu đạo thuật, đột nhiên bị tiếng sấm ngoài cửa sổ làm cho tỉnh giấc.

“Đây là sắp mưa... không đúng, hình như không phải là sấm bình

thường!" Đi đến bên cửa sổ, hắn rõ ràng có thể cảm nhận được trong đám mây trên bầu trời thị trấn, có một luồng ma lực vô cùng hoạt động đang làm loạn.

"Chẳng lẽ là thẻ bài Lôi?" Trong lòng hắn lập tức có đáp án.

"Nếu là thẻ bài Lôi, vậy thì có thể lấy trước." Những lá bài Clow khác, vì hiện tại vẫn chưa nghiên cứu xong đạo thuật của nhà họ Lý, lấy được nghiên cứu cũng rất chậm, có thể tạm gác lại.

Nhưng thẻ bài Lôi thì ngoại lệ.

Bởi vì hiện tại hắn đã tiếp xúc đến bản chất của sấm sét, lôi pháp của nhà họ Lý đối với hắn mà nói không khó học, chỉ cần vài ngày thời gian, về cơ bản là có thể hoàn toàn nắm vững.

Như vậy hắn đã có tư cách nghiên cứu thẻ bài Lôi.

Nếu thẻ bài Lôi thật sự bao hàm sự diễn giải về bản chất của sấm sét của thế giới này, vậy thì nghiên cứu rõ ràng thẻ bài Lôi, chắc chắn sẽ khiến hắn có sự nắm bắt sâu hơn về bản chất của sấm sét.

Nâng cao sự nắm bắt về bản chất của sấm sét, không chỉ có thể nâng cao uy lực của tất cả các lôi pháp hắn thi triển, mà còn có thể nâng cao tốc độ hắn từ siêu năng lực gia cấp năm tiến vào siêu năng lực gia cấp sáu.

"Đã tan học rồi, vậy thì vừa hay!" Lúc này, hắn cũng vừa hay thấy Lý Syaoran đeo cặp sách đã đến cổng biệt thự.

Học sinh tiểu học ở đây tan học rất sớm, bình thường nếu không có hoạt động gì, hai giờ chiều là tan học rồi.

Bóng người lóe lên, hắn đã đến bên cạnh Lý Syaoran.

"Lão tổ?" Thấy George đột nhiên xuất hiện bên cạnh mình, Lý Syaoran lập tức giật mình.

“Mây sấm trên trời không bình thường, có thể là một lá bài Clow, chúng ta đi xem thử.” George xách Lý Syaoran lên, sau lưng giang rộng đôi cánh, nhanh chóng bay về phía nơi có ma lực hoạt động mạnh nhất trong đám mây sấm.

“Thẻ bài Clow!” Syaoran vừa nghe có thẻ bài Clow xuất hiện, lập tức liền phấn chấn.

Ngay cả câu hỏi muốn hỏi Lão tổ tại sao lại biết bay cũng không để ý, chắc cũng là vì Lão tổ đã Ngộ Đạo, cho nên biết bay.

Nhưng không phải nên là cưỡi mây đạp gió bay sao, tại sao lại mọc cánh sau lưng?

Nhưng điều đó cũng không quan trọng nữa, thu phục lá bài Clow này trước đã.

“Là thẻ bài Lôi!” Đến giữa tầng mây, thấy con thú sấm đang phóng ra sấm sét trong tầng mây, Lý Syaoran lập tức nhận ra đó là thẻ bài Lôi đại diện cho sấm sét trong thẻ bài Clow.

Con thú sấm phát hiện ra George và Lý Syaoran, tỏ ra vô cùng hung bạo, mở miệng liền là một tia sét đánh tới.

“Xem ra thẻ bài Clow không có sự trợ giúp của Clow Reed, uy lực quả nhiên không ra sao.” Đối mặt với tia sét đánh tới, trên mặt George lại không hề có chút sợ hãi nào, bởi vì hắn có thể cảm nhận được cường độ của tia sét đó, còn chưa mạnh bằng tia sét do siêu năng lực của chính hắn bây giờ bộc phát.

Thẻ bài Clow là những lá bài ma thuật ngưng tụ bản chất ma pháp của thế giới này, nhưng muốn phát huy uy lực của nó, trước tiên phải truyền vào đủ ma lực.

Điều này giống như bạn có một khẩu súng năng lượng công nghệ cao có thể bắn tan cả một hành tinh, nhưng muốn phát huy uy lực của

nó, phải xem bạn truyền vào khẩu súng năng lượng bao nhiêu năng lượng.

Bạn truyền vào năng lượng ít, vậy thì nó cũng chỉ có thể bắn vỡ những hòn đá nhỏ, truyền vào năng lượng đầy, nó mới có thể bắn tan cả một hành tinh.

Thẻ bài Lôi bây giờ dùng đều là chút ma lực ít ỏi mà Clow Reed để lại sau khi chết, tự nhiên cũng không thể phát huy được bao nhiêu uy lực.

Hắn cảm thấy điều này cũng có thể là do Clow Reed đã tính toán sẵn.

Ma lực để lại ít, uy lực thẻ bài Clow nhỏ, Sakura mới có thể thu phục, để lại nhiều, đến lúc đó Sakura làm sao đối phó được.

Chương 290

Hơn nữa bản thân thẻ bài Clow còn có tác dụng hấp thu điều chỉnh ma lực quá lớn trong cơ thể Sakura, ma lực để lại nhiều, sẽ không hấp thu ma lực trong cơ thể Sakura nữa.

"Ủa, họ cũng ở đó." Nhưng đúng lúc này, George lại phát hiện một tình huống khác.

Hắn phát hiện Sakura và Tomoyo vừa hay đi qua công viên ngay bên dưới họ, nghe thấy tiếng sấm trên trời, tưởng là sắp mưa, bèn trốn dưới cầu trượt chim cánh cụt trong công viên.

Thế là mắt hắn đảo một vòng, liền thay đổi ý định.

Hắn không trực tiếp vung tay đánh bay tia sét do thú sấm đánh tới, mà là cơ thể trái né phải né tránh tia sét của thú sấm.

"Syaoran, ta giữ chân nó, con nghĩ xem làm sao mới có thể thu phục lá bài Clow này." George tăng tốc đến công viên bên dưới, đặt Lý Syaoran xuống, sau đó lại bay lên trời, tiếp tục vây quanh thú sấm chơi trò đuổi bắt.

"Bạn Lý, sao bạn cũng ở đây?" Mà bên dưới, phát hiện Lý Syaoran xuất hiện trước mặt, Sakura và Tomoyo cũng từ dưới cầu trượt chim cánh cụt đi ra.

"Các cậu cũng ở đây, không phát hiện thời tiết hôm nay không bình thường sao, là do thẻ bài Clow làm trò quỷ!" Syaoran lấy ra viên ngọc châu biến nó thành pháp kiếm, chỉ chỉ lên con thú sấm đang đuổi bắt với Lão tổ trên trời.

"Thật sự là thẻ bài Clow!" Sakura nghe vậy cũng lập tức lấy ra chiếc chìa khóa đầu chim của mình.

“Hỡi chiếc chìa khóa mang sức mạnh bóng tối, hãy thể hiện sức mạnh thực sự của ngươi, theo giao ước, Sakura ra lệnh cho ngươi, giải trừ phong ấn!” Chiếc chìa khóa đầu chim giống như tối qua, biến thành quyền trượng đầu chim.

“Trong số những lá bài Clow mà cậu thu phục, có The Fly không?” Syaoran nhíu mày hỏi Sakura.

Lão tổ và thú sấm đều ở trên tầng mây cao, nhưng cậu không biết bay, không có cách nào lên giúp được.

Tuy không tình nguyện lắm, nhưng chỉ có thể hỏi Sakura, vì cậu nhớ trong số các thẻ bài Clow có một lá có thể bay.

“Có, lá thứ hai tớ thu phục chính là The Fly.” Sakura vội vàng gật đầu, đưa tay lấy ra The Fly.

“Tomoyo, cậu ở dưới đợi tớ.” Chào Tomoyo một tiếng, cô dùng quyền trượng đầu chim nhẹ nhàng điểm vào The Fly, quyền trượng đầu chim lập tức mọc ra một đôi cánh trắng muốt to lớn.

“Nhanh, lên đi!” “Được, cảm ơn nhiều.” Lý Syaoran nhìn Sakura cưỡi trên quyền trượng, mặt hơi đỏ lên, sau đó cũng cưỡi lên.

Chỉ là cậu không ôm eo Sakura, mà là một tay nắm chặt quyền trượng, để ổn định tư thế ngồi của mình.

“Tiếc quá, không mang máy quay phim theo, cũng không chuẩn bị quần áo phù hợp.” Thấy Sakura cưỡi quyền trượng đưa Syaoran bay lên trời, trên mặt Tomoyo lộ ra vẻ tiếc nuối.

“Quả nhiên đã đến.” Trên trời George phát hiện Syaoran và Sakura cưỡi quyền trượng đầu chim bay lên, không còn né tránh tia sét của thú sấm nữa, mà là vung tay đánh bay những tia sét tấn công đến.

Mà hướng đánh bay, chính là vị trí của Sakura và Syaoran, chỉ là hắn tính toán rất chuẩn, sẽ không thật sự đánh trúng, chủ yếu là dọa

cho sợ. ....

Thấy sấm sét đánh tới, Sakura lập tức hét lên sợ hãi, bắt đầu điều khiển cây quyền trượng đầu chim né tránh trái phải.

Nhưng rõ ràng cô vẫn chưa có nhiều kinh nghiệm bay lượn, mấy lần né tránh khiến cây quyền trượng mất thăng bằng, bản thân cô suýt chút nữa đã rơi xuống.

May mà Sói Con quanh năm luyện võ nên mắt lẹ tay nhanh, buông thanh pháp kiếm trong tay, một tay ôm lấy eo Sakura, tay kia thì nắm chặt cây quyền trượng, giúp nó ổn định trở lại.

"Sói Con à, lão tổ chỉ có thể giúp con đến đây thôi." George thấy vậy, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, sau đó toàn thân bộc phát ra luồng điện quang còn lớn hơn cả Lôi Thú, tiến lên một bước tóm lấy gáy của Thần Sấm.

"Phong ấn!" Thuật phong ấn được thi triển, cưỡng ép phong ấn năng lượng của Lôi Thú, khiến nó trở lại thành một thẻ bài Clow bình thường.

Với năng lực của hắn, việc phong ấn những thẻ bài Clow gần như đã cạn kiệt ma lực này đương nhiên không có gì khó khăn.

Hắn không làm vậy chỉ vì biết những thẻ bài Clow này là do Clow Reed đặc biệt để lại cho Sakura, và mục đích của hắn chỉ là nghiên cứu chứ không phải chiếm làm của riêng.

Lần ra tay này là ngoại lệ, sau này việc thu phục các thẻ bài Clow, hắn về cơ bản sẽ không can thiệp nữa, nhiều nhất chỉ đứng xem, đợi Sakura và Sói Con thu thập được, khi cần thiết hắn mới mượn về nghiên cứu.

"Lão tổ, ngài không sao chứ?" Sói Con vừa ôm Sakura, vừa điều khiển quyền trượng đầu chim, cuối cùng cũng bay đến bên cạnh

George.

George nhìn Sakura và Sói Con mỉm cười: “Ta đương nhiên không sao, hai đứa không sao chứ?” “Chúng cháu... không sao.” Sói Con lúc này mới nhận ra mình vẫn đang ôm Sakura, liền vội buông tay cúi đầu, mặt đỏ bừng lên.

Còn Sakura thì khỏi phải nói, mặt đã đỏ như mông khỉ.

“Trẻ con thế giới này thật là dậy thì sớm.” George thấy vậy biết mục đích của mình đã đạt được, trong lòng thầm cảm thán một câu.

Thực ra nếu không phải trẻ con thế giới này tương đối dậy thì sớm, hắn làm những việc này về cơ bản cũng chẳng có tác dụng gì.

Dù sao hắn nhớ lúc mình mười tuổi, vẫn còn đang chơi bùn ngoài đồng, cùng đám bạn suốt ngày bắn bi, đốt pháo, sưu tầm thẻ bài Thủy Hử 108 tướng trong mì gói, hoàn toàn không có hứng thú với con gái.

Nhưng trẻ con thế giới này, Sakura sớm đã có cảm tình với Yukito, bạn thân của anh trai mình, còn cô chủ Tomoyo thì độ chín chắn trong tâm lý không thua gì người lớn bình thường.

Cô bé Rika Sasaki trong lớp thì thầm yêu thầy chủ nhiệm Yoshiyuki Terada.

Mấu chốt là cuối cùng cặp đôi này lại thành thật.

Đúng là ứng với câu nói, khi bạn đang đi làm, vợ tương lai của bạn vẫn còn đang học tiểu học.

Trở lại mặt đất, George lấy ra thẻ bài Lôi đã bị hắn phong ấn rồi nói: “Việc phong ấn thẻ bài Clow, vốn dĩ nên do hai đứa cạnh tranh, lần này là ngoài ý muốn.

Đợi một thời gian nữa, ta sẽ giải phóng thẻ bài này lại, đến lúc đó hai đứa cứ tự dựa vào bản lĩnh, ai thu phục lại được thì sẽ thuộc về

người đó.

Như vậy mới công bằng, hai đứa thấy sao?" "Vâng ạ." Sakura và Sói Con lúc này mặt vẫn còn ửng hồng, đồng thời gật đầu.

Giải thích xong, George mang theo thẻ bài Lôi và Lý Sói Con độn thổ trở về biệt thự, Sói Con cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Sói Con, con không trách lão tổ không đưa thẳng thẻ bài Clow này cho con chứ?" "Lão tổ, con biết ngài hy vọng con dựa vào năng lực của chính mình để được thẻ bài Clow công nhận, nếu không dù có lấy được thẻ bài, sau này cũng không thể sử dụng tốt được, càng không thể trở thành một pháp sư đủ tiêu chuẩn.

Con sẽ dựa vào năng lực của mình để thu thập các thẻ bài Clow, và trở thành chủ nhân thực sự của chúng!" Lý Sói Con dứt khoát đáp.

George gật đầu: "Không tồi, có chí khí, nhưng thực ra ta muốn...

Thôi bỏ đi, con đi làm bài tập đi, thu phục thẻ bài Clow rất quan trọng, nhưng việc học cũng không thể bỏ bê." Hắn vốn định nói cho Lý Sói Con biết suy nghĩ của mình, nhưng nghĩ lại lại thấy không thích hợp lắm.

Trẻ con ở tuổi này, nếu bạn nói thẳng ra, có khi nó lại nổi loạn không làm nữa, cứ để thuận theo tự nhiên là tốt nhất.

Tuy nhiên, chuyện này vẫn phải thông báo với gia chủ và cũng là mẹ của Lý Sói Con một tiếng.

Sau khi giục Lý Sói Con đi làm bài tập, hắn liền trở về phòng gọi điện thoại đường dài cho Lý Yaran, kể lại đại khái tình hình bên này.

"Không ngờ, Thú Phong Ấn lại đi trước một bước chọn người thừa kế thẻ bài Clow, thế này thì không ổn rồi." Bên kia Lý Yaran sau khi biết chuyện, giọng điệu lộ rõ vẻ lo lắng.

Thú Phong Ấn không công nhận Lý Sói Con, chỉ công nhận người thừa kế do chính nó chọn, vậy thì cho dù cuối cùng Lý Sói Con có được nhiều thẻ bài Clow hơn, cũng chưa chắc có thể kế thừa một cách hoàn hảo.

Đến lúc đó các thẻ bài Clow lại tự phong ấn, mọi thứ đều công cốc.

“Yaran à, tầm nhìn phải mở rộng ra, ta lại có một vài cách nhìn khác.” George liền nói ra suy nghĩ của mình.

“Sakura này ta cũng đã xem qua, ngoại hình không có vấn đề, mẹ mất sớm, cha là giảng viên đại học, có thể được Thú Phong Ấn chọn trúng, điều đó cho thấy phẩm chất tuyệt đối không tồi, cũng có tư chất tu hành rất cao.

Chương 291

Quan trọng là ta thấy Sói Con và cô bé cũng rất có duyên phận, có thể vun đắp.

Theo lão tổ ta thấy, đến cuối cuộc thi, nếu Thú Phong Ấn vẫn kiên trì chọn người thừa kế của mình, vậy thì cứ để Sói Con đem số thẻ bài Clow trong tay làm sính lễ tặng cho Sakura.

Đợi chúng lớn lên, thì cưới Sakura về nhà họ Lý, như vậy nhà họ Lý chúng ta vừa có được thẻ bài Clow, lại còn có thêm một pháp sư hàng đầu." "Lão tổ...

ý tưởng này của ngài... thật tuyệt vời!" Điện thoại bên kia im lặng hai phút, sau đó truyền đến giọng nói đầy kinh ngạc của Lý Yaran.

Lão tổ không hổ là lão tổ, lại có thể nghĩ ra cách giải quyết một công đôi việc như vậy.

"Tiếc là ta không thể rời khỏi Hồng Kông, nếu không nhất định phải qua xem con dâu tương lai trông như thế nào." "Không sao, đợi kỳ nghỉ đông đi, nghỉ đông ta sẽ tìm cơ hội đưa chúng đến Hồng Kông cho cô xem mặt." George cười đáp.

Hắn nhớ, kỳ nghỉ đông năm nay Sakura hình như đúng là đã đến nhà họ Lý ở Hồng Kông, còn thu phục được một thẻ bài Clow ở đó, và gặp được một nữ pháp sư bị Clow thất đức hại.

Cúp điện thoại xong, George dùng phép thuật gia đình làm sẵn bữa tối cho Sói Con, rồi bắt đầu bế quan nghiên cứu lôi pháp của nhà họ Lý và thẻ bài Lôi.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, hắn gần như không rời khỏi biệt thự.

Trong thời gian đó, Sakura đã thu phục được The Sword, một khi sử dụng sẽ trở thành cao thủ kiếm thuật hàng đầu và có thể cắt đứt mọi vật phẩm.

The Flower, một tiểu thư tóc xoăn tính tình hiền lành thích khiêu vũ, có thể tạo ra các loại hoa đẹp.

The Shield, có khả năng chặn mọi đòn tấn công, sở hữu năng lực phòng hộ vô cùng mạnh mẽ.

Bản thân George cũng thu hoạch được rất nhiều trong quá trình nghiên cứu thẻ bài Lôi, cho đến một hôm, khi hắn đang cải tạo phòng để thí nghiệm lôi pháp thì đột nhiên cả thị trấn đều vang lên tiếng chuông.

Sau đó, hắn cảm nhận rất rõ ràng thời gian của cả thế giới bắt đầu quay ngược lại, quá trình này có phần giống cảm giác khi sử dụng Xoay Thời Gian (Time-Turner), nhưng lại có điểm khác biệt.

Hơn nữa lần này thời gian quay ngược lại đủ hai mươi bốn giờ. .....

"Thật là một lá bài đáng sợ!" Cảm nhận thời gian bị lùi về hai mươi bốn giờ trước, George không khỏi thầm cảm thán trong lòng.

Trong tất cả các thẻ bài Clow, The Time là lá bài hắn để ý nhất.

Những lá bài khác, chỉ cần bạn có thực lực là có thể chống cự, dù đánh không lại cũng có thể bỏ chạy.

Nhưng The Time thì trực tiếp làm ngưng đọng thời gian của bạn, nếu bạn không có nghiên cứu về ma pháp thời gian, vậy thì thật sự chỉ có thể bị động chịu đòn, không có chút sức phản kháng nào.

"Bây giờ chắc vẫn chưa nghiên cứu được, để sau này hẵng nói." Không để tâm đến hiệu ứng do The Time gây ra, hắn tiếp tục nghiên cứu thẻ bài Lôi, khoảng thời gian này hắn đã hoàn toàn nắm vững tất

cả lôi pháp của nhà họ Lý, có thể tiến thêm một bước phân tích thẻ bài Lôi.

Còn về The Time, Sakura và Sói Con sẽ đi thu phục, hơn nữa nếu không có gì sai sót, đây cũng là thẻ bài Clow đầu tiên mà Sói Con thu phục được, hắn thật sự muốn nghiên cứu thì có thể lấy trực tiếp từ chỗ Sói Con.

Quả nhiên, sau khi thời gian liên tục quay ngược lại ba ngày, Sói Con và Sakura đã hợp sức phong ấn The Time, vì lần này Sói Con đóng góp nhiều nhất, thẻ bài Clow tự động rơi vào tay Sói Con.

Trong lúc phân thân ở thế giới này đang nỗ lực nghiên cứu thẻ bài Lôi, thì ở thế giới Phù Thủy Tập Sự, phân thân gấu trúc của George đã cầm lên con búp bê matryoshka phong ấn linh hồn của Morgana.

Hiện tại, cấp độ ma lực của hắn đã sớm vượt qua một nghìn cấp, tức là đã vượt qua cả Merlin và Morgana của thế giới này, trở thành Đại Pháp Sư vĩ đại nhất trong lịch sử.

Hắn đã tiếp xúc được với bản chất của sấm sét, uy lực của ma pháp sấm sét tăng mạnh, vừa hay có thể khắc chế các pháp sư của thế giới này.

Đối với hắn mà nói, Morgana cũng không còn là mối đe dọa gì nữa.

Cộng thêm việc hắn đã học được toàn bộ ma pháp của Merlin và Morgana, có thể dễ dàng tách linh hồn Morgana ra khỏi cơ thể của Veronica.

Vì vậy, hắn quyết định hôm nay sẽ thả Morgana ra, tìm kiếm trong đầu ả về thần chú hồi sinh và những bí ẩn của Necronomicon.

"Độn thổ!" Nhân lúc David đi hẹn hò với bạn gái, Balthazar đến quán bar uống rượu, George cầm con búp bê matryoshka dịch chuyển

thẳng đến một hòn đảo hoang giữa biển.

Mục tiêu của hắn là Necronomicon, tốt nhất là không nên để Balthazar và David biết, để tránh gây ra những chuyện không cần thiết.

"Giải phong!" Đặt con búp bê matryoshka phong ấn vào trung tâm ma pháp trận đã vẽ sẵn, George đưa bàn tay gấu mập mạp vỗ lên ma pháp trận, vòng tròn ma pháp giải phong khởi động, nắp búp bê từ từ mở ra, một luồng ma lực hắc ám mạnh mẽ phun trào từ bên trong.

Một lát sau, một người phụ nữ xinh đẹp mặc váy dài ngưng tụ thành hình.

"Cuối cùng, ta cuối cùng cũng được giải thoát khỏi cái phong ấn chết tiệt này!" Người phụ nữ hét lên phấn khích, sau đó nhìn chằm chằm vào George, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Ngươi là ai, Horvath đâu?" Ả nghĩ người giải phong cho mình sẽ là Horvath, không ngờ lại là một con gấu, mà còn là một con gấu trúc lớn của Trung Quốc.

"Horvath, hắn vẫn đang bị phong ấn." George vừa quan sát Morgana đang chiếm giữ cơ thể Veronica vừa cười nói.

Ma lực trong cơ thể của kẻ này quả thực không yếu, nhưng so với hắn hiện tại, vẫn còn kém một chút.

"Đồ vô dụng, lại bị phong ấn rồi, nhưng không ngờ truyền nhân của phái Morgana ta ở thế gian này lại là một con gấu trúc." Morgana cũng quan sát George, nhưng rất nhanh ả đã không còn để ý nữa.

"Gấu trúc thì gấu trúc, đã vậy thì ngươi giải phong cho ta, vậy là đã lập đại công, đợi ta thống trị thế giới, ngươi sẽ là con gấu trúc tôn quý nhất thế giới tương lai, hưởng thụ sự tôn thờ của thế nhân!" Ả quay đầu nhìn xung quanh, rồi nhíu mày: "Tại sao không chuẩn bị sẵn

vòng tròn ma pháp của thần chú hồi sinh?

Thôi bỏ đi, dù sao ngươi cũng là một con gấu trúc, có thể giải phong cho ta đã là không tồi rồi.

Vòng tròn ma pháp đợi đến thành phố của loài người, ta sẽ tự mình chuẩn bị." "Ngươi cũng tốt tính đấy, nhưng đáng tiếc, ta giải phong cho ngươi không phải để ngươi thống nhất thế giới." Luồng điện quang vượt cấp năm trên người George đột nhiên bùng nổ, trong nháy mắt lao về phía Veronica đang bị Morgana chiếm hữu.

Morgana không ngờ con gấu trúc lại đánh lén mình, còn chưa kịp phản ứng, đã bị luồng điện quang mạnh mẽ bao bọc, toàn bộ cơ thể lập tức rơi vào trạng thái cứng đờ.

Dòng điện là thứ mà các pháp sư ở thế giới này sợ nhất, vì nó sẽ làm rối loạn sự vận hành ma lực trong cơ thể, khiến các pháp sư không thể thi triển ma pháp thuận lợi.

Với cấp độ của Morgana, dòng điện thông thường tự nhiên không sợ, nhưng sấm sét bộc phát từ cơ thể George thực sự quá mạnh, dù là Morgana cũng nhất thời không thể thoát ra được.

"Chiết Tâm Trí Thuật!" Hai mắt George đối diện với hai mắt Morgana, đưa tay ấn lên trán Morgana, Chiết Tâm Trí Thuật và năng lực tâm linh đồng thời bộc phát, bắt đầu cưỡng ép tìm kiếm ký ức sâu trong linh hồn Morgana.

Tốn mất mười phút, hắn mới tìm thấy ký ức về Necronomicon từ sâu trong ký ức của Morgana, và cũng thấy được toàn bộ nội dung của thần chú hồi sinh trên Necronomicon có thể hồi sinh linh hồn người chết, xây dựng đội quân tử thi.

Thần chú hồi sinh không thực sự có thể làm người chết sống lại, mà gần giống với ma thuật tử linh hơn, chỉ là kéo linh hồn người chết

trở lại nhân gian, biến thành những tử thi bị người thi triển chú thuật khống chế.

Năng lực của tử thi không khác biệt nhiều so với khi còn sống.

Đương nhiên, cũng phải xem tình hình, nếu là pháp sư thì về cơ bản năng lực ma pháp sau khi hồi sinh sẽ không chênh lệch nhiều, nếu là chiến sĩ thì phải xem tình trạng thể xác.

Nếu đã qua mấy trăm năm, thể xác sớm đã thành xương trắng, vậy tự nhiên sau khi hồi sinh sẽ yếu đi rất nhiều, nếu mới chết không lâu, sẽ không có thay đổi lớn.

Mục đích của Morgana là hồi sinh những pháp sư hàng đầu trên khắp thế giới, ví dụ như các Pharaoh Ai Cập qua các đời, các phương sĩ cổ đại của Trung Quốc, cuối cùng khống chế đội quân pháp sư tử linh, đánh bại toàn bộ loài người hiện tại, xây dựng vương quốc thuộc về ả.

"Ra đây!" Sau khi có được toàn bộ kiến thức của Necronomicon, bàn tay gấu của George kéo mạnh một cái, cưỡng ép rút linh hồn của Morgana ra khỏi cơ thể Veronica.

"Chết tiệt, ngươi cái đồ phản bội!" Linh hồn Morgana gào thét phẫn nộ, ma lực trong cơ thể hóa thành ma hỏa bùng nổ, cưỡng ép đẩy dòng điện ra, thoát khỏi sự áp chế của dòng điện hơn một tỷ vôn tỏa ra từ cơ thể George.

Sau đó ả vung hai tay, ma hỏa mạnh mẽ lập tức thiêu về phía George.

"Phản bội, ta chưa bao giờ nói ta là người cùng phe với các ngươi." George há miệng, nuốt chửng toàn bộ ma hỏa đang ập tới, phồng mồm phun ra: "Diệt Long Ma Pháp - Hỏa Long Gào Thét!" Ngọn lửa ba màu đỏ, lam, đen bắn ngược về phía Morgana, thiêu đốt

linh hồn ả đến mức kêu la inh ỏi.

Ngọn lửa của hắn có chứa ma hỏa của ma long và lời nguyền của lệ hỏa, đối với linh hồn cũng có sát thương không nhỏ.

Chương 292

"Ta sẽ không tha cho ngươi đâu!" Morgana nhận ra George không đơn giản, không ở lại đối đầu, mà xoay người bay ra ngoài đảo.

Đối với ả mà nói, chỉ cần rời khỏi đây, lúc nào cũng có thể tìm một thân xác để nhập vào hồi sinh, đến lúc đó quay lại tìm con gấu trúc này báo thù cũng không muộn, không cần thiết phải đối đầu trực diện trong tình trạng không tốt này. .....

"Muốn đi, đã hỏi qua ta chưa?" George thấy vậy liền chắp hai bàn tay gấu lại, đối mặt với linh hồn Morgana đang hóa thành một luồng khói đen muốn bỏ chạy mà niệm chú: "Lôi Đế Hiện Hình, Cấp Cấp Như Luật Lệnh!" Bầu trời vang lên một tiếng nổ lớn, một tia sét to bằng thùng nước lập tức đánh xuống linh hồn Morgana.

"A!" Một tiếng hét thảm thiết vang lên, linh hồn Morgana tại chỗ bị đánh cho hồn bay phách tán.

"Phá Ma Lôi Pháp, quả nhiên có hiệu quả đặc biệt đối với linh hồn." George nhìn linh hồn Morgana tan biến, trong lòng thầm tán thưởng một tiếng.

Lôi pháp mà hắn vừa sử dụng chính là lôi pháp trong đạo thuật của nhà họ Lý, còn được gọi là Phá Ma Lôi Pháp.

Qua một thời gian nghiên cứu và tổng hợp, hắn phát hiện ra ma pháp sấm sét mình học được, tuy đều là thuộc tính sét, nhưng về công năng cũng có sự khác biệt.

Giống như ngọn lửa cũng có lửa thường, long hỏa, ma hỏa và lệ hỏa, sấm sét cũng vậy.

Ví dụ như ma pháp cổ đại Sấm Sét Giáng Lâm mà hắn học được

ở thế giới Harry Potter, thuộc về sấm sét thông thường, không khác gì sấm sét khi trời mưa giông.

Loại sấm sét này đối với người và sinh vật bình thường đều có uy lực rất mạnh, hơn nữa phạm vi bao phủ cực rộng, có thể bao phủ cả một thành phố hiện đại, sau này lôi pháp của hắn tinh tiến thậm chí có thể bao phủ cả một hành tinh cũng không chừng.

Tuy nhiên, loại sấm sét này đối với những mục tiêu cụ thể thì không hiệu quả lắm.

Ví dụ như đối với kẻ địch có năng lực phòng ngự đơn thể mạnh, các thiết bị hiện đại có biện pháp chống sét khoa học và những thứ tồn tại như dãy núi, hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều.

Còn siêu năng lực của hắn phái sinh ra pháo điện từ siêu cấp, người khổng lồ sấm sét và pháo điện từ plasma kết hợp với ma pháp, thì lại hiệu quả hơn đối với các mục tiêu đơn lẻ, uy lực phá hoại mạnh hơn.

Dù là những ngọn núi lớn, cũng có thể dễ dàng xuyên thủng và cắt đứt, cột thu lôi cũng có thể bị hóa khí trực tiếp.

Tuy nhiên hai loại trên, đối với kẻ địch loại linh hồn, hiệu quả lại không rõ ràng lắm.

Cũng không phải là không có hiệu quả, ít nhất là tốt hơn ma pháp thông thường, chỉ là so với loại lôi pháp giống như Ngũ Lôi Chính Pháp mà hắn học được từ nhà họ Lý, thì kém hơn rất nhiều.

Phạm vi tấn công của lôi pháp nhà họ Lý không lớn, thường một lần cũng chỉ có thể đánh xuống một tia sét, hơn nữa đối với các công trình kiến trúc cũng gần như không có sức phá hoại.

Nhưng nó lại có hiệu quả phá ma đặc biệt, đối với các loại dị loại như quỷ quái, linh hồn, tử thi và một số kẻ địch mang thuộc tính hắc

ám, hiệu quả đặc biệt tốt.

Morgana với tư cách là pháp sư hàng đầu của thế giới này, dù chỉ còn lại linh hồn, thực lực cũng không hề yếu.

Nếu không phải bị sấm sét khắc chế, lại đúng lúc là loại lôi pháp phá ma, thì không thể nào dễ dàng bị một đòn đánh bay hồn phách như vậy.

Năm đó Veronica phải dùng chính thân xác của mình làm vật chứa, mới cho Balthazar cơ hội phong ấn ả.

Chỉ có thể nói, càng tiếp cận bản chất của một thuộc tính nào đó, càng cảm thấy mình còn một chặng đường dài phải đi, chỉ riêng lôi pháp đã phái sinh ra nhiều nhánh như vậy, huống chi sau này nắm giữ bản chất thực sự của ma pháp, bản chất của sức mạnh.

"Đây là chuyện gì, và ngài là ai?" Lúc này, một giọng nói đầy kinh ngạc cắt ngang suy nghĩ của George.

Quay đầu lại, chính là Veronica đã hồi phục bình thường đang cẩn thận nhìn hắn.

Đối với Veronica mà nói, bị phong ấn nhiều năm như vậy, kết quả vừa tỉnh lại đã thấy một con gấu trúc lớn đang đại chiến với Morgana, cuối cùng con gấu trúc đó còn thực sự giết chết Morgana, cú sốc này quả thực có chút quá lớn.

"Đừng lo, tôi tên là George, là bạn của Balthazar." George tiến lên nắm lấy Veronica, trực tiếp độn thổ đến căn cứ bí mật của David.

"Có lẽ trong lòng cô có rất nhiều thắc mắc, nhưng không sao, một lát nữa Balthazar sẽ trở về, đến lúc đó cô có thể hỏi anh ta.

Còn về tôi, cô cứ nói với anh ta là tôi đã tìm được cách biến trở lại thành người, phải đi du lịch rồi, sau này có cơ hội sẽ gặp lại!" Không quan tâm đến Veronica nữa, George dịch chuyển biến mất tại chỗ.

Đối với hắn mà nói, ma pháp của thế giới này hắn gần như đã nắm vững, tiếp theo là tìm một nơi để chuyên tâm nghiên cứu những kiến thức uyên thâm khó hiểu trên Necronomicon.

Bản thể của hắn là một dị nhân chuyển sinh đến thế giới Marvel, còn các thế giới khác đều là những phân thân nhập vào được tách ra từ linh hồn của hắn.

Nhiệm vụ chính của các phân thân là thu thập tất cả những thứ có thể khiến mình mạnh lên ở thế giới hiện tại, một khi hoàn thành, thì theo hắn thấy, có thể chuyên tâm dùng để nghiên cứu ma pháp.

Điều này giống như bạn đang chơi cùng lúc nhiều game, khi một trong số đó đã chơi đến cuối cùng, đạt được tất cả thành tựu, thì không cần thiết phải tốn quá nhiều công sức vào game đó nữa, cứ để đó treo máy là được.

Còn nói về việc điều khiển cơ thể gấu trúc đi dạo quanh thế giới này, thư giãn một chút, cũng không cần thiết.

Thế giới của Phù Thủy Tập Sự, không khác gì thế giới hiện đại thông thường, muốn thư giãn, bản thể Marvel của hắn đi dạo khắp nơi trên thế giới cũng là cảnh sắc như vậy, không có gì khác biệt.

Hơn nữa bây giờ cũng không phải lúc để thư giãn.

Sau này nhiệm vụ của phân thân gấu trúc là nghiên cứu ma thuật tử linh, sau khi nghiên cứu thành công thì sẽ đóng vai trò một bộ não dư thừa để hỗ trợ nghiên cứu những ma pháp cấp bách hơn ở các thế giới khác.

Nếu nói còn có tác dụng gì, thì đó là nếu tương lai một ngày nào đó hắn có thể xuyên qua rào cản giữa các thế giới.

Vậy thì phân thân gấu trúc có thể đến các thế giới khác, hoặc đến thế giới chính để giúp đỡ, tương đương với việc có thêm một phân

thân có thực lực hoàn toàn giống hệt.

Điều này khác với phân thân ý niệm, phân thân ý niệm tuy cũng có thể ngụy trang thành thực thể, nhưng chủ yếu vẫn là thể năng lượng, và sẽ chia đi một nửa thực lực của bản thể.

Nếu có một ngày, hắn không chỉ có thể triệu hồi phân thân của mình xuyên qua thế giới đến trước mặt, mà còn có thể dung hợp tất cả các phân thân làm một, thì thực lực e là sẽ tăng vọt ngay lập tức.

Ở một nơi khác, Balthazar như thường lệ bước ra khỏi quán bar, lái chiếc xe ma thuật được ngụy trang bằng thần chú, trở về căn cứ bí mật của David.

Ngàn năm chờ đợi, mỗi ngày anh đều nhớ nhung người vợ của mình, Veronica.

Khoảng thời gian này thấy David cuối cùng cũng xác nhận quan hệ với cô gái mình thầm mến, Becky, anh với tư cách là sư phụ vừa mừng vừa có chút buồn.

Bởi vì điều này khiến anh càng nhớ vợ mình hơn, nên không thể không đến quán bar uống chút rượu để tự chuốc say.

May mắn thay, ngàn năm qua, cuối cùng anh cũng đã tìm thấy chuyển thế của Merlin, chỉ cần tu luyện thêm mười mấy năm nữa, anh tin David nhất định có thể giúp anh cứu Veronica, giết chết Morgana.

Mười mấy năm này, anh cũng không cần lo lắng phe Morgana lại đến gây rối, tất cả các pháp sư phe Morgana đã bị anh và George hợp sức phong ấn trong một con búp bê matryoshka khác.

Cầm chai rượu còn lại một nửa, anh đẩy cửa căn cứ bí mật, sau đó trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

“Veronica!” “Balthazar!” Veronica thấy Balthazar xuất hiện, lập tức kích động lao tới.

Đôi tình nhân si tình ngàn năm xa cách, lần trùng phùng này còn gì bằng.

Sau khi biết là George đã giải phóng phong ấn, giải quyết Morgana, Balthazar một mặt vô cùng cảm kích trong lòng, một mặt ôm Veronica vào phòng.

Về những chi tiết sau đó, thì tạm thời không bàn tới. .....

Lục địa Trung Thổ, phía sau thành của tộc Elf, một tòa thành mới được xây dựng sừng sững ở đó.

Tòa thành này do George chỉ đạo, loài người và tộc Elf hợp tác xây dựng, chính là học viện mới được xây dựng phỏng theo lâu đài Hogwarts.

Và George chính là hiệu trưởng của học viện này.

Lúc này trong phòng làm việc của hiệu trưởng học viện.

Chương 293

“Tiếc thật, Tinge vẫn không chịu xuất binh, cũng không chịu để Grey Elf đến đây chỉ đạo và học tập giao lưu.” Đại hoàng tử Finrod không khỏi thở dài với người bạn loài người của mình, George.

Kế hoạch trong thời gian này phần lớn đều rất thuận lợi, những người loài người rải rác khắp nơi, dưới sự kêu gọi của Bregolas và Barahir, về cơ bản đều đã đến thành Elf sinh sống.

Tuyến phòng thủ chặn đứng miền trung Angband cũng đã được tái lập.

Hai thị tộc Người Lùn Râu Lửa và Rầm Rộng ở Dãy Núi Xanh cũng đã cử người đến, dự định cùng tộc Elf hợp sức tạo ra trang bị ma thuật có thể chống lại ma hỏa.

Như vậy, loài người, Elf và Người Lùn khi đối mặt với đại quân Balrog và khả năng rồng ma xuất hiện trở lại, sẽ không còn bị động chịu đòn nữa.

Tiếc là, hiện tại chiếm số lượng Elf đông nhất cả đại lục, và còn có một Maiar mạnh mẽ, chính là tộc Grey Elf, cũng là nhánh của ông ngoại họ, Tinge, đã từ chối mọi hợp tác.

Lý do rất đơn giản, vẫn là canh cánh trong lòng về vụ thảm sát người Teleri, đồng thời cũng không thể tha thứ cho việc một trong bảy người con trai của Fëanor năm đó đã bắt cóc con gái ông, Lúthien.

Họ sẽ không giúp đỡ Noldor Elf tấn công Morgoth, giúp bảy người con trai của Fëanor đoạt lại Silmarils.

“Núi không đến với ta, thì ta đến với núi.” Nghe đại hoàng tử Finrod thở dài, George suy nghĩ một chút rồi nói: “Finrod, tôi muốn

đến vương quốc Grey Elf một chuyến để bái kiến Tinge." Khoảng thời gian này, hắn cũng không hề nhàn rỗi, vẫn luôn giao lưu ma pháp với các Noldor Elf, cũng đã có thêm một số hiểu biết sâu sắc hơn về hệ thống ma pháp của họ.

Noldor Elf vì phần lớn sư từ thần rèn đúc và đại địa Aulë, nên không tinh thông ma pháp như Vanya Elf, mà giỏi hơn trong việc rót ma lực vào các vật phẩm được rèn đúc, chế tạo thành các vật phẩm ma thuật.

Sự mạnh mẽ của Noldor, phần lớn đến từ sức mạnh ẩn chứa trong cơ thể nhờ ánh sáng của Hai Cây Thánh Thụ.

Người Lùn do Aulë tạo ra, cũng giỏi rèn đúc, về mặt công nghệ không thua kém, thậm chí còn tốt hơn Elf, nhưng họ không thể dễ dàng dung hợp các loại ma pháp vào trang bị như Noldor Elf.

George gần đây đang nghiên cứu thuật Luyện Kim, việc rèn phụ phép của Elf rất có ích cho hắn, nhưng hắn vẫn muốn tiến thêm một bước để tìm hiểu ma pháp của thế giới này.

Và ba người ở vương quốc Grey Elf, rất có ích cho việc nghiên cứu và tìm hiểu ma pháp thế giới này của hắn.

Một trong số đó là nữ hoàng Elf tương lai Galadriel, có huyết mạch Vanya, cũng đã học ma pháp Vanya Elf ở Valinor.

Người thứ hai là Lúthien, được mệnh danh là Elf đẹp nhất, ma pháp ngủ của cô thậm chí có thể khiến Morgoth chìm vào giấc ngủ say.

Người cuối cùng, cũng là người quan trọng nhất, là vị thần duy nhất mà hắn có thể tiếp xúc được hiện tại khi không thể đến Valinor, Maia Melian.

Bà đã dùng sức mạnh của mình để bố trí Vành đai Melian, một

không gian dị biệt, xung quanh vương quốc, bảo vệ toàn bộ vương quốc Grey Elf khỏi sự xâm lược của Morgoth, thần lực chỉ đứng sau các Valar bình thường.

"George, anh thực sự định đi bái kiến Tinge sao?" Nghe lời của George, đại hoàng tử Finrod ngẩn người.

Theo anh thấy, ngay cả hai người em trai của anh cùng đi bái kiến Tinge, còn kéo theo cả em gái Galadriel vẫn luôn sống ở đó giúp đỡ, cũng không thể thuyết phục được Tinge, George đi cũng vô ích thôi.

George mỉm cười: "Thực ra tôi cảm thấy lý do Tinge từ chối, hai điều anh vừa nói không phải là nguyên nhân chính." "Ồ, nói rõ hơn xem nào." Finrod lập tức lộ vẻ hứng thú.

George giải thích: "Anh phải biết, chúng ta chỉ mời Tinge giúp đỡ phòng thủ, đuổi đại quân Balrog đã tiến vào Beleriand đang hoành hành, chứ không hề nói sẽ phản công Angband, vì Fëanor đoạt lại Silmarils.

Hơn nữa bảy vị hoàng tử của Fëanor ở phía đông kia đã tan tác như cát, tứ tán khắp nơi." "Vậy ý của anh là..." Finrod trên mặt dần dần có một tia giác ngộ.

George tiếp tục nói: "Vương quốc Grey Elf từ khi thành lập đến nay, đã có lịch sử gần bốn nghìn năm.

Bốn nghìn năm nay, dưới sự bảo vệ của Melian, Grey Elf vẫn luôn sống một cuộc sống ổn định và hòa bình.

Bây giờ bảo họ giúp đối phó với đại quân Balrog, chắc chắn sẽ có thương vong, đây là điều Tinge với tư cách là Vua của Grey Elf không muốn thấy.

Mà cho dù có đuổi được đại quân Balrog về Angband, đối với Grey Elf mà nói, thì có được lợi ích gì?

Còn về việc đến thành Elf ở Dorthonion để giao lưu ma pháp, lại càng không cần thiết.

Tinge chưa từng thấy ma pháp của tôi, cho rằng ma pháp mà những người loài người chúng tôi mới xuất hiện không lâu sử dụng, không thể có uy lực lớn, đối với Grey Elf của họ cũng không có ích lợi gì, tự nhiên không muốn đến." Elf là sinh mệnh có trí tuệ, là sinh mệnh có trí tuệ thì có thất tình lục dục, sẽ hướng lợi tránh hại, ngay cả Valar và Maiar cũng vậy.

Tinge với tư cách là Vua của tộc Grey Elf, chắc chắn phải đặt sự an toàn của thần dân Grey Elf lên hàng đầu, không đồng ý ra ngoài đối phó với Morgoth là chuyện quá bình thường.

Nhưng cũng chính vì Grey Elf luôn đứng ngoài cuộc, quá phụ thuộc vào Vành đai Melian, mới dẫn đến sau này Morgoth không ngừng lớn mạnh, tộc Grey Elf gần như bị diệt vong hoàn toàn.

Melian sẵn lòng che chở cho tộc Grey Elf, hoàn toàn là vì chồng và con gái của mình.

Sau này Tinge vì sợi dây chuyền khảm Silmarils mà bị Người Lùn giết chết, con gái qua đời hóa thân thành người, Melian đau lòng khôn xiết trở về Valinor, vương quốc Grey Elf mất đi sự che chở.

Cả một vương quốc Grey Elf với số lượng Elf đông nhất đại lục, vì sống an nhàn nhiều năm, lại bị đại quân Người Lùn ở Dãy Núi Xanh trực tiếp tàn sát, nếu không phải Beren, một con người gần bảy mươi tuổi, đến chi viện, suýt chút nữa đã bị diệt vong.

Nhưng sau đó vẫn bị anh em Maedhros vì lời thề Silmarils mà phát điên, tàn sát chỉ còn lại vài người.

Nếu Tinge sớm ra tay giúp đỡ khi Morgoth phản công, giữ vững phòng tuyến, thì tuy sẽ mất mát không ít Grey Elf, nhưng cũng khiến

Grey Elf trải qua sự rèn luyện của chiến hỏa, không đến mức sau này dễ dàng bị Người Lùn công phá thành.

"Vậy anh định đến để thể hiện ma pháp của mình cho Tinge xem?" Đại hoàng tử Finrod lúc này đã hoàn toàn hiểu ra.

George gật đầu: "Đúng vậy, để Tinge thấy rõ uy lực của ma pháp loài người, ông ta tự nhiên sẽ có chút động lòng.

Sau đó tôi còn sẽ nói chuyện kỹ với ông ta, cho dù cuối cùng ông ta vẫn không chịu phái binh giúp đỡ, ít nhất cũng nên sẵn lòng cử người đến thành Elf bên này giao lưu ma pháp." "Được, tôi sẽ thông báo cho em gái ngay, để em ấy ở rìa rừng Doriath đón anh vào vương quốc Grey Elf." Đại hoàng tử Finrod quyết định.

Vương quốc Grey Elf cấm người ngoài vào, nhưng Tinge là ông ngoại của ba anh em họ, muốn đưa vài người vào tự nhiên không phải vấn đề lớn. .....

Trong lúc đại hoàng tử cử người gửi thư cho em gái ở vương quốc Grey Elf, George cũng bắt đầu cuộc sống thường ngày của mình ở thế giới này.

Cuộc sống thường ngày của hắn chủ yếu có hai việc.

Thứ nhất, giao lưu kiến thức liên quan với các giáo viên Elf phụ trách dạy ma pháp và rèn đúc trong học viện, dung hợp vào hệ thống thuật Luyện Kim của mình.

Thứ hai, chỉ đạo các Elf và con người đến học viện học ma pháp.

Ma pháp mà hắn truyền thụ không nhiều, có thể ngưng tụ ma lực, nâng cao cấp độ ma lực, thậm chí có thể trường sinh như Elf, đó là thuật Minh Tưởng đến từ thế giới Phù Thủy Tập Sự.

Quang Ma Pháp có sát thương cộng thêm đối với đại quân của Morgoth.

Cự Nhân Ma Pháp có thể nâng cao năng lực cận chiến của loài người và Elf.

Ba loại này đều là kết quả sau khi hắn tuyển chọn kỹ lưỡng.

Đầu tiên là thuật Minh Tưởng, đây là điều bắt buộc, Elf bẩm sinh đã có ma lực trong cơ thể, nhưng loài người thì không, loài người muốn thi triển ma pháp thì phải dựa vào thuật Minh Tưởng để ngưng tụ ma lực.

Hơn nữa qua kiểm tra, không phải tất cả loài người đều có tư chất học ma pháp.

So với Elf xinh đẹp, tuổi thọ vô hạn, lại bẩm sinh có ma lực, tinh thông bắn cung, thực lực mạnh mẽ, loài người đôi khi thật sự giống như hàng khuyến mãi.

Nhưng loài người cũng có ưu thế của mình, đó là khả năng sinh sản, Elf mấy nghìn năm mới sinh sản được vài hậu duệ, loài người mấy nghìn năm đã thay đổi mấy chục triều đại.

Chỉ riêng việc mấy nhánh loài người Tây tiến này tập hợp lại với nhau, số lượng đã tăng lên hàng trăm lần.

Còn có một điều là tốc độ học tập của loài người rất nhanh, vì tuổi thọ ngắn, nên những người thực sự có tư chất học ma pháp, ngược lại còn có thể nhanh chóng nắm vững ma pháp mà hắn truyền thụ hơn cả Elf.

Không phải nói Elf không thông minh, Elf thông minh thì thông minh, nhưng phản xạ học tập của họ quá dài.

Cùng một ma pháp, loài người sau khi học, đó là ngày đêm suy nghĩ luyện tập, gần như toàn bộ tinh lực đều dồn vào đó.

Chương 294

Còn Elf, thời gian đối với Elf không có ý nghĩa, điều này dẫn đến việc khi họ học một ma pháp mới, hoàn toàn không có khái niệm phải nắm bắt thời gian để nắm vững.

Học xong, về nhà có thể mấy ngày sau mới nhớ ra luyện tập một chút, mỗi ngày không ca hát thì cũng khiêu vũ, dù bạn có thúc giục cũng vô ích, bản tính của họ là như vậy.

Bên phía loài người, vài người có tư chất đặc biệt nổi bật, như Beren, con trai của Barahir, mới mười tuổi, đã học được thuật Minh Tưởng và Quang Ma Pháp đầu tiên chỉ trong vài tháng ngắn ngủi.

Chỉ có thể nói, không hổ là anh hùng loài người được ca tụng nhiều năm ở Trung Địa, quả nhiên tư chất phi phàm.

Nói đến đây, trong nguyên tác Beren và Lúthien còn là một cặp.

Sau trận Dagor Bragollach, tuyến phòng thủ miền trung hoàn toàn sụp đổ, chỉ có Barahir và hơn mười người khác không muốn rời bỏ quê hương, vẫn còn đánh du kích, nhưng cuối cùng cũng bị đại quân Morgoth tìm thấy và giết chết.

Beren, con trai của Barahir, là người duy nhất sống sót, để báo thù đã ám sát không ít Orc ở miền trung, danh tiếng lẫy lừng, bị Morgoth treo thưởng nặng.

Sau đó bất đắc dĩ phải chạy trốn khỏi Dorthonion, vô tình lạc vào vương quốc Grey Elf, gặp Lúthien, rồi yêu từ cái nhìn đầu tiên.

Lúthien chưa từng gặp người, lần đầu tiên thấy loài người, cũng vô cùng tò mò, sau khi biết được trải nghiệm của Beren thì dần dần nảy sinh cảm tình, cuối cùng hai người đã đến với nhau, cũng đã sinh

ra «Bài ca Lúthien» được lưu truyền nhiều năm.

Chỉ là hiện tại, Beren mới mười tuổi, còn Lúthien tính ra đã gần ba nghìn bốn trăm tuổi, nếu Lúthien chịu đến đây làm giáo viên, vậy thì cô và Beren chính là quan hệ thầy trò, e là tương lai cũng rất khó thành một cặp.

Sự xuất hiện của hắn đã thay đổi quỹ đạo của rất nhiều người, khiến Đại Nhạc Chương của Trung Địa xảy ra những biến hóa kỳ diệu, tin rằng Ilúvatar hẳn đã sớm phát hiện.

Nếu không đến tìm hắn, chứng tỏ Ilúvatar cũng không để tâm đến những thay đổi trong Đại Nhạc Chương này.

Điều này đối với hắn tự nhiên là một chuyện tốt.

Ba ngày sau, đại hoàng tử Finrod lại tìm đến George.

"Có thể xuất phát rồi, Galadriel sẽ đợi anh ở rừng Region gần Esgalduin, em ấy sẽ đưa anh vào vương quốc Grey Elf." "Đại hoàng tử yên tâm, tôi sẽ cố gắng hết sức thuyết phục Tinge xuất binh!" George dang rộng đôi cánh, rời khỏi thành Elf, bay về phía Doriath ở phương nam.

Doriath ở phía nam của Dorthonion, ở giữa cách một "Dãy Núi Kinh Hoàng" Gorgoroth và "Thung Lũng Chết Chóc" Nan Dungortheb.

Morgoth để khống chế lục địa Trung Thổ, đã dung hợp phần lớn sức mạnh hắc ám của mình vào lòng đất, theo đó cũng đã sinh ra rất nhiều quái vật khát máu đáng sợ ở khắp nơi trên Trung Địa.

Thung Lũng Chết Chóc là nơi thần lực của Morgoth và Melian giao tranh, ở đó tập trung đủ loại quái vật khát máu sinh ra do sức mạnh của Morgoth.

Dù là Elf, cũng sẽ cố gắng hết sức để đi vòng qua thung lũng này.

Nhưng George không muốn lãng phí thời gian, hắn bay thẳng qua Dãy Núi Kinh Hoàng và Thung Lũng Chết Chóc, đến lối vào của vương quốc Grey Elf.

"Đây chính là Vành đai Melian, quả thực không phải ma pháp thông thường." George chạm vào rào cản giống như cầu vồng bao quanh khu rừng, cảm nhận quy luật không gian cao thâm ẩn chứa trong đó, trong lòng thầm tán thưởng.

Không hổ là Maia có thể một mình đến Trung Địa trong thời kỳ Morgoth thống trị, khi Elf còn chưa xuất hiện, thực lực quả nhiên không phải Maia bình thường có thể so sánh.

Hắn cảm thấy trừ phi dùng sức mạnh vũ phu cưỡng ép phá vỡ rào cản cầu vồng này, nếu không dù hắn có dùng phép Độn thổ cũng không thể xuyên qua được.

"Tôi còn tưởng anh phải đến tối mới tới, không ngờ anh lại đến nhanh như vậy!" Ngay lúc George đang nghiên cứu rào cản cầu vồng, trước mặt hắn đột nhiên mở ra một lối đi, một nữ Elf mặc váy dài màu trắng, mái tóc vàng sậm, với giọng nói có chút kiêu ngạo, bước ra từ rào cản.

"Cô là...

Công chúa Galadriel?" Nhìn nữ Elf trước mặt, George đại khái đoán ra được thân phận của cô.

Nữ Elf hắn đã thấy không ít ở thành Elf, về cơ bản không có ai xấu xí, mà Galadriel trước mắt kế thừa huyết mạch của Calaquendi, trông còn đẹp hơn Elf bình thường ba phần.

Thực ra vẻ đẹp là thứ rất khó có tiêu chuẩn cụ thể, dù sao thẩm mỹ của mỗi người đều khác nhau.

Nhưng kiểu của Galadriel, tuyệt đối là bất kỳ sinh vật nào nhìn

thấy cũng sẽ cảm thấy xinh đẹp, vì cô không chỉ đẹp về ngoại hình, mà còn có sự cộng hưởng khí chất từ sức mạnh ánh sáng trong cơ thể.

"Là tôi, anh chính là George phải không, trông cũng bình thường thôi mà." Galadriel quan sát George một lượt, sau đó nói: "Nghe nói là anh đã cứu mấy người anh trai của tôi, hừ, nếu không phải họ không cho tôi qua, có tôi ở đó, sao lại bị đám tay sai của Morgoth đánh thảm như vậy.

Nhưng dù sao cũng cảm ơn anh.

Nhưng tôi khuyên anh tốt nhất là lần này đến đây, đừng ôm hy vọng quá lớn, Tinge sẽ không đồng ý xuất binh đâu." "Có công mài sắt có ngày nên kim, cứ cố gắng hết sức là được." George mỉm cười.

Galadriel bây giờ vẫn chưa phải là nữ hoàng Elf chín chắn, ổn trọng, một lòng muốn được tha thứ để trở về Valinor, mà là một vị công chúa Elf kiêu ngạo, tùy hứng, thích phiêu lưu khắp nơi. .....

"Tuy tôi không nghĩ anh sẽ thành công, nhưng gặp phải chỗ cần giúp đỡ, có thể tìm tôi.

Elf ở thành Menegroth chưa từng gặp người, có lẽ không thân thiện với loài người như Elf bên ngoài." Galadriel gật đầu, ngẩng cao đầu xoay người đi về phía rào cản.

"Theo tôi, Melian đã tạm thời ban cho tôi quyền mở rào cản." George cũng mỉm cười gật đầu, đi theo Galadriel.

Các Elf của Noldor từng sống ở Valinor, từ miệng các vị thần Valinor sớm đã biết loài người là đứa con thứ hai do Ilúvatar tạo ra.

Từng vì sự xúi giục của Morgoth, cho rằng các vị thần giam cầm Elf ở Valinor là để nhường đường cho loài người.

Sau này biết được sự thật, ở Trung Địa thấy loài người mới sinh ra, mọi phương diện đều rất yếu đuối, rất tự nhiên đã có cảm tình với

họ.

Noldor Elf vẫn luôn chăm sóc loài người, còn truyền thụ cho loài người rất nhiều kiến thức.

Nhưng vương quốc Grey Elf trừ Tinge từng đến Valinor, các Elf còn lại đều là người bản địa ở Trung Địa, sống trong tình trạng cách biệt với bên ngoài.

Họ chỉ biết bên ngoài có chủng tộc loài người, chứ không hiểu rõ lắm.

Vì vậy đa số Grey Elf đều không coi trọng loài người, vì trong mắt họ, loài người đoản mệnh và yếu đuối.

Trong nguyên tác Beren và Lúthien yêu nhau, Tinge đã cực lực phản đối, ông cho rằng Beren, một con người hèn mọn, căn bản không xứng với con gái mình.

Để ngăn cản con gái Lúthien và Beren ở bên nhau, ông đã đưa ra điều kiện, Beren chỉ có đến Angband từ tay Morgoth cướp về một viên Silmarils, mới cho phép con gái gả cho Beren.

Thực ra là để Beren biết khó mà lui, hoặc đi tìm cái chết.

Đây cũng là lý do tại sao Tinge vừa không chịu xuất binh, cũng không chịu để Grey Elf đến thành Elf ở Dorthonion giao lưu.

Vì Tinge không cho rằng loài người có ma pháp gì đáng để giao lưu với Elf của họ.

Sau khi vào rào cản, một khu rừng xanh mướt và tràn đầy sức sống hiện ra trước mắt George.

Nơi đây nhờ thần lực của Melian mà bốn mùa như xuân, đủ loại động vật nhỏ đáng yêu nhảy nhót trên cây, không hề sợ người lạ đến gần.

“Tôi phải tăng tốc, cố gắng theo kịp tôi nhé!” Galadriel nhảy lên một thân cây lớn, sau đó với tốc độ cực nhanh nhảy chuyền giữa các thân cây, thân thủ khỏe khoắn, linh hoạt, dù mặc váy dài cũng không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào.

Thể chất của Elf phổ biến mạnh hơn loài người, ngoài ma pháp và rèn đúc, thị lực cũng vô cùng xuất sắc, ai nấy đều là thần tiễn thủ.

Galadriel sở hữu huyết mạch của Vanya Elf, Noldor Elf và Teleri, ba loại Elf, mọi phương diện đều rất xuất sắc, xét về thực lực tổng hợp còn mạnh hơn ba người anh trai của cô.

Những lời cô nói lúc nãy cũng không phải là khoác lác.

“Nhanh vậy đã mất dấu rồi, tôi cứ tưởng lợi hại lắm, thôi giảm tốc độ chờ anh ta vậy!” Galadriel tăng tốc đi được một lúc, phát hiện phía sau George đã không còn bóng dáng, tưởng George không theo kịp tốc độ của mình, đã bị cô bỏ lại, không khỏi có chút đắc ý mà giảm tốc độ.

Lúc hai người anh trai đến, đã thổi phồng George, một con người, lên tận mây xanh, khiến trong lòng cô không khỏi dấy lên ý chí hiếu thắng, muốn xem một con người nhỏ bé, rốt cuộc có bản lĩnh lớn đến đâu.

Chương 295

"Công chúa Galadriel, không cần giảm tốc độ đâu, tôi theo kịp." Tuy nhiên ngay lúc này, một giọng nói đột nhiên truyền đến từ phía trên cô.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy George sau lưng dang rộng một đôi cánh trắng muốt, đang ung dung bay trên đỉnh đầu cô.

"Anh... anh... anh biết bay?" Galadriel dừng bước, đứng trên thân cây lớn, nhìn George với ánh mắt đầy kinh ngạc.

George lơ lửng trước mặt Galadriel, cũng có chút kinh ngạc đáp lại: "Hai vị hoàng tử không nói với cô sao, tôi chính vì biết bay, mới đuổi kịp để chi viện cho đại hoàng tử." "Đương...

đương nhiên là có nói, chỉ là tôi quên." Galadriel nghe vậy lập tức có chút lúng túng cười gượng.

"Nếu anh biết bay, vậy anh mang tôi theo, tôi chỉ đường cho anh, như vậy tốc độ sẽ nhanh hơn một chút." Lúc đó tại yến tiệc do ông ngoại Tinge tổ chức, cô nghe hai người anh trai thổi phồng George lợi hại thế nào trước mặt Tinge, trong lòng vô cùng không phục.

Cô cho rằng chỉ là hai người anh trai muốn để Tinge xuất binh, cố ý đề cao thực lực của loài người.

Vì vậy cô không nghe được bao nhiêu, đã không chịu nổi mà ra ngoài chơi.

Cô chỉ biết là George đã dẫn dắt loài người giúp đỡ Elf, cuối cùng mới giữ được tuyến phòng thủ miền trung, đánh lui đại quân đột kích của Morgoth, chi tiết thì không rõ.

"Vinh hạnh của tôi!" George hạ thấp độ cao ôm lấy eo Galadriel,

mang cô bay lên không trung trên những ngọn cây, tiếp tục tiến về phía trước theo sự chỉ dẫn của cô.

Lần đầu tiên được bay, Galadriel tỏ ra có chút phấn khích, tâm trạng rất tốt mà làm hướng dẫn viên cho George, giúp hắn hiểu thêm về vương quốc Grey Elf.

Ma pháp của Galadriel không tồi, nhưng không biết ma pháp bay.

Hoặc có thể nói ở Trung Địa, ngoài Valar và Maiar những vị thần này, cũng như một số sinh vật có cánh, các chủng tộc khác đều không có khả năng bay.

Nếu không năm đó Noldor Elf cũng sẽ không vì cướp thuyền để rời Valinor mà tàn sát Teleri.

Vì vậy Galadriel cũng là lần đầu tiên được bay.

"Đợi một chút, bay về phía kia, tôi hình như thấy Lúthien!" Bay được khoảng nửa giờ, một thành trì kỳ lạ được xây dựng giữa rừng, hiện ra trước mắt George.

Thành trì này toàn bộ được xây dựng từ những cây cổ thụ sống đan xen vào nhau, diện tích chiếm đất còn lớn hơn thành Elf ở Dorthonion gấp mười lần.

Chính là thành trì Menegroth của Grey Elf.

Chỉ có điều ngay khi cách thành Menegroth không xa, Galadriel bỗng nhiên bảo George đổi hướng.

"Lúthien là con gái cưng của Tinge, nếu cô ấy có thể giúp anh nói vài câu, vậy thì việc xuất binh không chắc lắm, nhưng việc cử Grey Elf đến trường học của anh giao lưu ma pháp thì không thành vấn đề." Lúthien là con gái của Tinge, tính ra cũng là dì của cô, nhưng Elf thường trừ cha mẹ, gọi người khác đều gọi thẳng tên, cô gặp Tinge cũng gọi thẳng tên.

Hơn nữa nói là dì, thực tế hai người đối xử với nhau giống bạn bè hơn.

Elf không có giới hạn tuổi thọ, ba nghìn tuổi và hai nghìn tuổi, ngoại hình trông cũng không có gì khác biệt.

Nghe lời của Galadriel, George trong lòng khẽ động, vỗ cánh bay về phía bãi cỏ mà Galadriel chỉ.

Và lúc này trên bãi cỏ đó, một thiếu nữ Elf đang nhảy múa.

Váy cô xanh như bầu trời trong vắt không một gợn mây, đôi mắt lại xám như buổi chiều tà lấp lánh sao, áo choàng của cô thêu hoa vàng, mái tóc lại đen tuyền như bóng đêm trong hoàng hôn.

Vẻ huy hoàng và tốt đẹp của cô, tựa như ánh sáng trên lá cây, tựa như tiếng chảy của dòng nước trong veo, tựa như những vì sao trên bầu trời sương mù của thế gian.

Giây phút này ngay cả ánh mắt của George cũng có chút mê ly.

"Trên đời lại có người phụ nữ xinh đẹp như vậy!" Galadriel đã khiến hắn cảm thấy đẹp động lòng người, nhưng Lúthien lại còn đẹp hơn Galadriel rất nhiều.

Elf đẹp nhất Trung Địa, danh bất hư truyền. .....

"Galadriel!" Lúthien đang nhảy múa trên bãi cỏ, thấy Galadriel từ trên trời rơi xuống, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, đặc biệt là khi thấy George có một đôi cánh trắng sau lưng.

"Anh ấy chính là vị anh hùng loài người George đó sao?" "Anh hùng không dám nhận, chỉ là giúp một chút việc nhỏ." George có chút tiếc nuối vì Lúthien chưa hoàn thành điệu múa, khiêm tốn đáp.

Lúthien quan sát George, ánh mắt tràn đầy tò mò: "Tôi vẫn là lần đầu tiên gặp loài người, anh rất khiêm tốn, tôi đã nghe Angrod và

Aegnor kể về chuyện của anh.

Họ nói anh đã làm cho những bức tượng đá khổng lồ cử động để giúp chiến đấu, nói anh có thể bay, nói ma pháp của anh đã đánh lui Sauron, giết chết rồng ma, khiến đại quân của Morgoth phải rút về Angband." Lúc đó Angrod và Aegnor kể những chuyện này cho cha mình Tinge, Galadriel đã rời đi, nhưng cô lại vẫn luôn ở đó.

Cô từ khi sinh ra vẫn luôn sống trong rừng Region, chưa từng thấy thế giới bên ngoài, từ khi Galadriel đến và kể cho cô nghe đủ mọi chuyện bên ngoài, cô đã luôn tràn đầy tò mò về thế giới bên ngoài.

Vì vậy hôm đó nghe Angrod và Aegnor kể về những chiến công anh dũng của vị anh hùng loài người George này, cô đã vô cùng hứng thú.

Chỉ có điều cha cô, Tinge, hoàn toàn không tin những lời mà Angrod và Aegnor nói, cho rằng họ vì muốn ông xuất binh mà nói dối.

Cô thực ra cũng không tin lắm, nhưng vừa rồi thấy George mang Galadriel từ trên trời rơi xuống, cô cảm thấy có lẽ Angrod và Aegnor đã không nói dối.

"Thật hay giả vậy, ma pháp của anh lợi hại đến thế sao?" Đôi mắt Galadriel nhìn về phía George lập tức sáng lên.

Nhớ lại lá thư mà anh trai viết cho mình và việc George vừa dùng ma pháp tạo ra đôi cánh bay lên, trong lòng cô mơ hồ cảm thấy mình có lẽ đã thật sự xem thường vị nhân loại này.

Một trăm bốn mươi năm trước cô cùng ba người anh trai, đã gặp những người đầu tiên đến từ phía Tây, những người đó ăn mặc rách rưới, không có chữ viết và ngôn ngữ riêng, cũng chỉ mạnh hơn một vài con khỉ một chút.

Sau đó cô đã đến vương quốc Grey Elf học kiến thức từ bà ngoại

Melian, để mạnh mẽ hơn, cũng không còn gặp lại loài người nữa.

Vì vậy trong ấn tượng cố hữu của cô, loài người thực sự không liên quan gì đến sự mạnh mẽ.

Điều này giống như bạn từng thấy một đàn mèo hoang, rồi mười mấy năm sau, đột nhiên có người nói với bạn rằng một hậu duệ của đàn mèo hoang đó, đã giúp loài người chiến thắng trong một cuộc chiến hiện đại.

Con mèo đó đã tạo ra vũ khí tối tân, ba chân bốn cẳng đã tiêu diệt phi thuyền của người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất.

Quá hoang đường.

"Có chút khoa trương, có thể đánh lui Sauron, đại hoàng tử chiếm một nửa công lao, giết chết rồng ma cũng là tôi và ba vị hoàng tử hợp sức làm được." George không hề khoe khoang chiến tích của mình, rất thành thật đáp.

Hoàng tử thứ hai và hoàng tử thứ ba vì muốn Tinge xuất binh, có thể đã khoa trương một chút chiến tích của hắn, thực ra điều này không tốt.

Vốn dĩ Tinge đã không tin lời họ nói, lại còn khoa trương, thì càng khiến người ta cảm thấy giả dối.

Nhưng nếu là bây giờ, với thực lực của hắn thì thật sự có thể một mình đánh lui Sauron, giết chết rồng ma.

"Vậy tức là ma pháp của anh thật sự rất lợi hại, có thể biểu diễn một chút không?" Giọng điệu của Galadriel lộ rõ vẻ phấn khích.

Cả vương quốc Grey Elf, trừ Tinge, Melian và Lúthien, không ai là đối thủ của cô.

Nếu George thật sự lợi hại như vậy, vậy thì ngoài việc anh trai

giao cho cô có khả năng thành công, cô còn có thêm một đối thủ không tồi, có thể thường xuyên so tài, sao lại không khiến cô cảm thấy vui mừng.

Lúthien thích ca hát và khiêu vũ, không thích chiến đấu, cô lại không thể đi so tài với ông ngoại, bà ngoại, các Grey Elf khác trong thành thì không ai đánh được, cô mỗi ngày cũng sống khá nhàm chán.

Nghe lời của Galadriel, Lúthien trên mặt cũng lộ vẻ mong đợi.

Chương 296

Cô cũng muốn xem ma pháp của loài người là như thế nào, có thần kỳ như lời Angrod và Aegnor nói trước đó không.

"Đương nhiên là được, nhưng không phải bây giờ, cũng không phải ở đây.

Tôi muốn mời Grey Elf đến trường học của tôi giao lưu ma pháp, cũng hy vọng đức vua sẵn lòng xuất binh cùng nhau đối phó với đại quân của Morgoth.

Vì vậy lát nữa tôi sẽ thể hiện ma pháp của mình trước mặt đức vua, để ngài tin rằng những gì hai vị hoàng tử trước đó đến nói, không phải là lời nói dối." George mỉm cười đáp lại.

"Cũng phải, vậy chúng ta mau đi tìm Tinge đi.

Lúthien, lát nữa em nhất định phải giúp nói vài lời tốt trước mặt Tinge, ông ấy trước giờ nghe lời em nhất." Galadriel đảo mắt, ôm lấy cánh tay Lúthien làm nũng.

Lúthien có chút bất lực đáp: "E là rất khó, cha bên đó có nhiều điều phải cân nhắc, các quý tộc cũng đều không muốn xảy ra chiến tranh." "Có câu nói rất hay, Elf không lo xa, ắt có họa gần.

Nếu chỉ lo lợi ích trước mắt, mà bỏ qua những vấn đề tiềm ẩn trong tương lai, vậy thì đợi đến khi vấn đề bùng phát, e là đã không kịp rồi." Lúc này George chen vào một câu.

Lúthien có ảnh hưởng rất lớn đến Tinge, nếu Lúthien chịu giúp đỡ, vậy thì lát nữa việc thuyết phục Tinge lại có thêm vài phần thắng lợi.

"Elf không lo xa, ắt có họa gần, câu nói này rất có lý, không ngờ anh là một con người, với sinh mệnh ngắn ngủi vài chục năm, lại có

được trí tuệ như vậy.” Nghe lời của George, ánh mắt Lúthien nhìn George lập tức khác đi.

Nếu nói trước đó chỉ là tò mò, vậy thì bây giờ lại có thêm một phần ngưỡng mộ.

Thực ra ngay từ cái nhìn đầu tiên khi thấy George, cô đã cảm thấy trên người George có một loại khí chất rất hấp dẫn cô, chính là loại khí chất dường như đã từng trải, có kinh nghiệm vô cùng phong phú.

Với tư cách là một công chúa Elf đã ở cùng một nơi mấy nghìn năm, cô thực sự rất thích loại khí chất này.

Nếu George bây giờ có thể đọc được suy nghĩ của Lúthien, biết được suy nghĩ của Lúthien, nhất định sẽ rất rõ tại sao lại xảy ra tình huống này.

Vì phân thân của hắn ở thế giới này tuy là một con người, và cũng chỉ sống được mười mấy năm, nhưng thực tế hắn có phân thân ở rất nhiều thế giới, những kinh nghiệm của các phân thân đó tuyệt đối đặc sắc và khiến người ở thế giới này khó có thể tưởng tượng.

Điều này cũng giống như những cô gái nhà giàu ngây thơ được nuôi dưỡng trong khuê phòng, luôn bị những thanh niên xã hội có nhiều kinh nghiệm thu hút vậy.

“Đến lúc đó em sẽ giúp các anh hết sức thuyết phục phụ vương xuất binh.” “Em biết chị là tốt nhất mà!” Galadriel ôm Lúthien xoay hai vòng rồi mới thả cô xuống.

Lúc này Galadriel vẫn chưa trải qua sự tuyệt vọng và đau khổ khi các anh trai của mình và cả dòng dõi Noldor này đều hy sinh, đầu lâu bị đại quân Morgoth chất thành một ngọn đồi nhỏ.

Vì vậy cô vẫn là nàng công chúa Elf kiêu hãnh mang trong mình giấc mơ, thích chiến đấu và vinh dự.

Lúthien hiển nhiên đã quen với bộ dạng này của Galadriel, cũng không để ý, chỉ cười nói với George: "Anh theo tôi, tôi sẽ đưa anh đi gặp phụ vương trực tiếp." "Vậy thì đa tạ công chúa Lúthien." George hành một lễ của Elf, đi theo sau Lúthien và Galadriel.

Lúthien dịu dàng lương thiện, Galadriel hoạt bát đáng yêu, hai vị công chúa Elf đi bên nhau lập tức trở thành một cảnh đẹp rực rỡ nhất trong thành Elf.

Tất cả các Elf đi ngang qua khi thấy Lúthien và Galadriel đều sẽ cung kính hành lễ, trong đó đa phần các Elf nam đều nhìn hai vị công chúa với ánh mắt ái mộ.

Còn về George, con người đi sau lưng hai vị công chúa, các Elf ngoài việc tò mò liếc nhìn một cái thì cũng không để tâm nữa.

Trong mắt các Grey Elf, con người cũng chẳng khác gì chó mèo ven đường, không đáng để bận tâm.

Tiến vào tòa thành Elf hùng vĩ, xuyên qua con phố dài được lát bằng gỗ, họ đến cung điện Menegroth do Người Lùn chế tạo cho vương quốc Grey Elf.

Lúthien hỏi một lính gác Elf: "Phụ vương hiện đang ở đâu?" "Ở trong đại sảnh cung điện, hai mươi hai vị quý tộc đang có việc cần gặp." Lính gác Elf cung kính đáp lời.

Trong vương quốc Elf ở Trung Địa, đức vua không nắm giữ quyền lực tuyệt đối.

Chỉ có thể nói đức vua là quý tộc lớn nhất của cả đất nước, bên dưới vẫn còn rất nhiều quý tộc Elf khác.

Nếu một quyết sách nào đó của vua bị tất cả quý tộc phản đối thì quyết sách đó sẽ không thể thực thi.

Trong ký ức của George, theo nguyên tác, khi con trai cả của

Fëanor là Maedhros nghe tin Beren và Lúthien đã thành công lấy được một viên Silmaril, hy vọng về việc chống lại Morgoth trong ông lại bùng lên.

Vì vậy, ông đã triệu tập các anh em của mình, những người con trai khác của Fëanor, liên hợp với Vua Tối cao của Noldor là Fingon cùng loài người và Người Lùn, thành lập liên minh để một lần nữa tấn công Angband.

Do trước đó có hai kẻ ăn chơi trác táng trong số các con trai của Fëanor đã từng âm mưu bắt cóc Lúthien, Thingol lại một lần nữa từ chối lời mời của liên minh.

Hơn nữa, hai tên quý tử đó còn từng vênh váo lừa bịp ở Nargothrond dưới sự cai trị của Finrod, khiến các quý tộc Elf ở Nargothrond không đồng ý liên minh với phe Maedhros.

Vì sự phản đối của các quý tộc, Vua Tối cao Fingon của Noldor sau này cũng đành bất lực, chỉ có thể dẫn theo đội cận vệ của mình đến hỗ trợ người bạn tốt Maedhros.

Kết quả rất thảm, liên minh đại bại, Vua Tối cao Fingon của Noldor chiến đấu đến giây phút cuối cùng, khi đã kiệt sức, ông bị Chúa tể Balrog Gothmog giết chết dưới sự tấn công của hai con Balrog.

Cho nên, muốn vương quốc Grey Elf xuất binh, ngoài việc thuyết phục Thingol, còn phải thuyết phục ít nhất một nửa số quý tộc Elf.

Nếu các quý tộc đó đều ở đây, vậy thì cũng vừa hay.

"Hừ, đám người này liên kết lại với nhau chắc chắn chẳng có chuyện gì tốt đẹp, chắc lại vì mấy đứa con trai vô dụng của họ đến cầu hôn chị!" Nghe lời lính gác, Galadriel không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Cả vương quốc Grey Elf luôn ở trong trạng thái hòa bình ổn định, lại không có chiến tranh, đại sự có thể khiến toàn bộ hai mươi hai quý tộc tập trung lại với nhau, vậy thì chỉ có thể là cầu hôn Lúthien cho con trai họ.

Đây cũng không phải lần đầu tiên xảy ra chuyện này.

Thứ nhất, Lúthien là mỹ nữ số một của tộc Elf, không có Elf nam chưa vợ nào mà không muốn cưới cô.

Thứ hai, Thingol chỉ có một cô con gái duy nhất, ai cưới được Lúthien, người đó sẽ là Vua tương lai của vương quốc Grey Elf, quyền lực của phe quý tộc đó trong toàn bộ vương quốc sẽ tăng lên đáng kể.

Chỉ có điều, Thingol quá kén chọn, căn bản không coi trọng con cái của những quý tộc đó.

Ngay cả bảy người con trai của Fëanor mà Thingol còn cảm thấy không ai xứng với con gái ông, nói gì đến con của mấy vị quý tộc này.

Vì vậy, lần nào các quý tộc cũng ra về tay không.

Đương nhiên, người cầu hôn cô, Galadriel, cũng không ít, nhưng Thingol không thể quyết định thay cô được, còn bản thân cô thì yêu cầu nửa kia của mình ít nhất phải mạnh hơn cô.

Con cái của các quý tộc vì thế cũng đã đến thách đấu với cô, chỉ là cuối cùng đều bị đánh cho thành đầu heo.

Trừ người em họ Celeborn của cô, tên mọt sách chỉ thích đọc sách không thích đánh đấm.

Ông nội của Celeborn là Elmo, là anh ruột của ông ngoại Thingol và ông ngoại Olwë của cô, cho nên tính ra Celeborn chính là em họ nhỏ của cô.

“Phụ vương sẽ không đồng ý gả em cho họ đâu, chúng ta vào đi, vừa hay các quý tộc đều ở đây.” Lúthien rất hiểu cha mình, cô cười lắc đầu, dẫn Galadriel và George đi qua cây cầu đá, tiến vào cung điện Menegroth.

“Quả thật là một cung điện hoa lệ!” Đi vào bên trong cung điện dưới lòng đất, nhìn những sảnh lớn và phòng riêng được đẽo từ đá tự nhiên, cùng vô số dạ minh châu và các loại đá quý khảm trên vách đá, George cũng không khỏi thầm than một tiếng.

Khi Morgoth bị giam cầm ở Valinor, trước khi các Noldor Elf đến Trung Địa, Grey Elf có thể được xem là vua của Trung Địa, vô số châu báu trên đại lục về cơ bản đều tập trung tại đây.

Chỉ là sau này bị Người Lùn công phá, toàn bộ tài sản trong cung điện đều bị Người Lùn cướp sạch.

Vương quốc Người Lùn mà Smaug chiếm cứ trong Kỷ thứ ba sở dĩ giàu có như vậy, cũng có một phần công lao của tổ tiên họ.

Theo sự dẫn dắt của Lúthien, họ đã đến đại điện hoa lệ nhất của Menegroth.

Lúc này trên ngai vàng trong đại điện, đang ngồi một Elf nam vô cùng tuấn mỹ, với mái tóc dài màu bạc, đội vương miện vàng khảm hồng ngọc và pha lê sáng, thân hình cao hơn một Grey Elf bình thường nửa cái thân.

Ông chính là một trong ba vị vua Elf vĩ đại năm đó được Valar Oromë mời đến Valinor để chiêm ngưỡng Song Thánh Thụ, cũng là Grey Elf duy nhất được tắm trong ánh hào quang của thần thụ, người duy nhất cưới một Maiar làm vợ.

Chương 297

Khi nhìn thấy con gái Lúthien xuất hiện ở cửa đại điện, trên mặt ông lập tức lộ ra nụ cười hiền từ của một người cha già.

“Lúthien, con gái rực rỡ như minh châu của ta, con đã về!” “Chào buổi trưa, phụ vương.

Đây là vị anh hùng loài người George mà Galadriel đưa về, anh ấy là một người rất có trí tuệ, con nghĩ người nên nghe thử suy nghĩ của anh ấy.” Lúthien hành lễ với Thingol, tiến lên đến bên cạnh ngai vàng của Thingol nói.

Galadriel cũng xách váy lon ton chạy đến bên kia ngai vàng của Thingol: “Bệ hạ, trước đây con đã nói với người rồi.” “Ồ, ta có ấn tượng.

Finrod đứa trẻ này cũng thật là, ta đã nói rõ ràng rồi mà nó vẫn không từ bỏ.” Thingol cười lắc đầu, sau đó nhìn xuống George: “Thôi được, nếu con gái ta rất tán thưởng cậu, vừa hay các vị quý tộc của vương quốc đều ở đây, vậy ta sẽ cho cậu một cơ hội nói lại lần nữa.” Nếu không phải con gái Lúthien và Galadriel giúp nói đỡ, với thân phận là một Vua Grey Elf cao quý, một trong những Elf đầu tiên được sinh ra, loài người căn bản không có tư cách gặp ông.

Ông vốn định, nếu sứ giả mà Finrod phái đến Menegroth, cứ cho người đuổi đi là xong.

Hai mươi hai vị thủ lĩnh quý tộc Elf của vương quốc Grey Elf và những người thừa kế đứng sau họ lúc này cũng đồng loạt tập trung ánh mắt vào George.

Có tò mò, có tán thưởng, cũng có kẻ thấy hai công chúa Elf xinh đẹp nhất là Lúthien và Galadriel lại nói đỡ cho một con người mà lòng

sinh đố kỵ.

George thấy vậy cũng không hề sợ hãi, mà trước tiên lễ phép hành lễ với Thingol, sau đó mỉm cười nói: “Tôi đại diện cho đại hoàng tử và loài người đến đây, thực ra chủ yếu có hai việc muốn bàn với bệ hạ.

Việc thứ nhất, là tôi đã thành lập một học viện ở thành Elf tại Dorthonion, hy vọng loài người, Elf và Người Lùn có thể giao lưu kiến thức với nhau trong học viện này, cùng nhau nâng cao thực lực của mỗi bên.

Việc thứ hai, là hy vọng Menegroth có thể xuất binh giúp đỡ đánh bại đại quân Balrog do chúa tể Balrog lãnh đạo, tái xây dựng phòng tuyến Angband.” “Tên loài người nhà ngươi, hai việc ngươi nói, trước đây Angrod và Aegnor đã bàn với ta rồi, và ta cũng đã đưa ra câu trả lời rõ ràng.

Nếu ngươi muốn nhắc lại, thì không cần thiết.

Nể tình ngươi là sứ giả do Finrod phái đến, ta cho phép ngươi ở đây một thời gian, sau đó mang theo một ít châu báu rời đi.” Nghe lời George, Thingol ngửa đầu cười lớn, ông cảm thấy những gì George nói chỉ là một trò cười.

“Một con người cỏn con mà dám nói ra những lời cuồng vọng như vậy, còn không mau tạ ơn bệ hạ rồi lui xuống, được vinh hạnh đứng trong cung điện này đã là vinh dự của ngươi rồi!” Một trong những người thừa kế quý tộc tiến lên một bước, chỉ vào George với ánh mắt khinh miệt quát.

“Allison, ở đây có phần cho ngươi nói sao?

Câm miệng cho ta, nếu không cẩn thận lát nữa ra ngoài, ta sẽ đánh rụng nốt chiếc răng cửa còn lại của ngươi đấy!” Galadriel vừa nghe

có người gây sự với George, lập tức ngang ngược giơ nắm đấm trắng nõn của mình lên dọa.

Thực lực của George có mạnh như hai người anh trai nói hay không vẫn chưa chắc, nhưng dù sao cũng là người do anh trai cô phái tới, cũng là do chính cô đích thân đón về, coi như là người phe mình, sao có thể để Elf khác bắt nạt.

Người thừa kế quý tộc tên Allison kia nghe vậy, lập tức sợ hãi trốn sau lưng cha mình.

"Galadriel, vì cô là một Elf nữ nên ta mới nhường cô, đừng tưởng ta thật sự không đánh lại cô." Khi Galadriel mới đến vương quốc, hắn đã theo đuổi cô, chỉ là tiêu chuẩn chọn bạn đời của Galadriel là phải mạnh hơn cô, nên hắn cũng đã cùng các Elf khác tìm Galadriel tỉ thí.

Kết quả là bị đánh rụng một chiếc răng cửa, hai cánh tay cũng bị trật khớp.

"Hơn nữa ta nói cũng không sai, hắn chỉ là một con người cỏn con, lại muốn giao lưu kiến thức với chúng ta, Elf, hắn có xứng không?" "Vị này tên là Allison phải không, ngài đã nghe qua câu chuyện 'Snaga trong hang động' chưa?" George nghe vậy quay đầu nhìn Allison, giọng điệu bắt đầu cứng rắn lại.

Hắn đại diện cho hai phe Elf của Fingolfin, Finrod và loài người, đến đây tìm Grey Elf để hợp tác cùng có lợi, không phải đến cầu xin Grey Elf làm việc, không cần phải hạ mình.

Làm vậy ngược lại sẽ khiến Thingol và đám quý tộc Elf này coi thường.

Rèn sắt cần tự mình cứng rắn, chỉ cần bản thân hắn đủ cứng rắn thì không sợ khiêu khích, phản ứng mạnh mẽ ngược lại hiệu quả sẽ tốt hơn.

Trong chiến tranh, đồng minh sẽ không vì sự hạ mình nhún nhường của bạn mà hợp tác, họ chỉ hợp tác vì lợi ích chung mà bạn có thể mang lại.

"Snaga trong hang động là cái gì?" Allison có chút ngơ ngác.

George mỉm cười giải thích: "Snaga là một loại Orc, vì thân hình nhỏ bé, sức tấn công yếu, chúng chủ yếu ở tầng thấp nhất của Angband, phụ trách một số công việc lao động và tạp vụ.

Một ngày nọ, khi nó đang mang thức ăn đến nhà tù, nó gặp một Noldor Elf bị bắt làm tù binh.

Nó khoe khoang với Noldor Elf về môi trường sống của mình tốt đẹp thế nào, thậm chí mỗi ngày đều có thể ăn no bảy phần, còn không bị đánh đập.

Nhưng Elf kia nghe xong lại tỏ vẻ khinh thường, nói với nó rằng bên ngoài hang động, bên ngoài Angband, vùng đất Trung Địa rộng lớn và cuộc sống xa hoa hàng ngày của các Elf ở Valinor.

Con Snaga này nghe xong miêu tả của Elf mới nhận ra kiến thức của mình nông cạn đến mức nào." "Phụt, thật là một ví dụ thú vị, anh quả nhiên là một con người thú vị." Lúthien bên cạnh ngai vàng thông minh như băng tuyết, lập tức hiểu được ý tứ mà George muốn biểu đạt, không nhịn được cười thành tiếng.

Mà vị Allison kia sau khi ngẩn người một lúc, cuối cùng cũng hiểu ra George đang chế giễu mình.

"Con người, ta muốn quyết đấu với ngươi!" Phát hiện mình đã mất mặt trước công chúa Lúthien, Allison mặt đỏ bừng, lập tức rút thanh kiếm Elf bên hông ném xuống trước mặt George.

Thingol ngồi trên ngai vàng với vẻ mặt có chút lạnh lùng nói với George: "Con người, ngươi có đồng ý chấp nhận lời thách đấu của

Allison không?

Nếu ngươi từ chối, vậy ta sẽ cho rằng những gì ngươi nói trước đó chỉ là lời nói cuồng vọng của một kẻ nhát gan.

Vương quốc Grey Elf chúng ta không chào đón kẻ nhu nhược như vậy, ngươi có thể rời đi ngay lập tức." Câu chuyện mà George vừa kể, bề ngoài là đang châm biếm Allison, nhưng thực chất là đang châm biếm cả vương quốc Grey Elf, bao gồm cả vị vua là ông.

Cho nên ông đương nhiên không có thiện cảm gì với George.

Ông bây giờ rất muốn xem George bị Allison vả mặt ngay tại chỗ, sau đó cho người ném tên loài người cuồng vọng này ra khỏi rừng.

"Tôi chấp nhận.

Các vị đừng nghĩ rằng loài người yếu đuối, sự mạnh mẽ của loài người các vị không thể tưởng tượng được đâu." George đá một cước vào thanh kiếm Elf trên đất, thanh kiếm đó "xoạt" một tiếng quay về chính xác vào vỏ kiếm của Allison, khiến mọi người không khỏi nhíu mày.

Con người này, xem ra cũng có tài.

Thực ra George không có kỹ thuật cao siêu đá kiếm vào vỏ.

Thân thể của hắn quả thực mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ là mạnh mẽ, không phải là người luyện võ, có thể kiểm soát sức mạnh một cách chính xác.

Ngay cả khi thỉnh thoảng chiến đấu bằng thân thể, hắn cũng không phải là loại hình kỹ thuật, mà là loại dùng sức mạnh áp đảo, một sức hạ mười hội.

Cho nên màn trả kiếm vào vỏ đẹp mắt vừa rồi, chẳng qua là vì hắn đã dùng siêu năng lực khống chế kim loại.

Đừng nói là kiếm sắc vào vỏ, với năng lực hiện tại của hắn, khống chế bảo kiếm lấy thủ cấp người từ ngàn dặm cũng không phải là vấn đề lớn.

Bên trong đại điện, Allison và George đứng đối diện nhau.

Hai lính gác Elf mặc giáp vàng mang đến một giá vũ khí khổng lồ, trên đó đặt đủ loại vũ khí Elf, kiếm Elf, trường thương Elf, cung tên Elf và rìu tay Elf v.v.

"Con người, ta không dùng thanh Nhật Quang Kiếm này, chúng ta sẽ chọn vũ khí cùng phẩm chất từ giá vũ khí này, sau đó công bằng quyết đấu!" Allison ném thanh trường kiếm Elf tốt hơn mấy bậc so với vũ khí trên giá sang một bên, sau đó chọn một thanh kiếm Elf và một cây cung Elf từ giá vũ khí.

Grey Elf tuy không được ánh sáng của Song Thánh Thụ chiếu rọi, thực lực cá nhân yếu hơn Noldor Elf không ít, nhưng vì sống trong rừng quanh năm, về mặt tiễn thuật còn nhỉnh hơn Noldor Elf một chút.

Hơn nữa Doriath quanh năm được thần lực của Melian bao bọc, Grey Elf sinh ra ở đây về thể chất vẫn mạnh hơn nhiều so với những Elf Lục ở phía đông xa xôi ngay từ đầu đã không di cư.

Đương nhiên, cũng mạnh hơn loài người rất nhiều.

"Tôi là pháp sư, không cần vũ khí, ngài cứ tự nhiên." George cười nói.

Allison này tuy nói chuyện không dễ nghe, nhưng người cũng không tệ, hắn định lát nữa cũng sẽ giữ lại một chút thể diện cho đối phương.

"So ma pháp với Elf chúng ta sao?" Allison nghe vậy tức đến bật cười.

Ma pháp của Grey Elf đến từ sự chỉ dẫn của Melian, mà Melian

tuy là một Maiar, nhưng lại cùng nguồn gốc với nữ thần thực vật Yavanna, khi còn ở Valinor từng phục vụ nữ thần hoa Vána và nữ thần nghỉ ngơi Estë.

Cho nên Grey Elf chúng ta có thể học được ma pháp thực vật, âm thanh và thôi miên.

Chương 298

Chỉ xét về số lượng ma pháp nắm giữ, Grey Elf không kém Noldor Elf.

"Dây Leo Trói Buộc!" Allison niệm chú, dưới chân hắn lập tức mọc ra mấy sợi dây leo to bằng cổ tay, quấn về phía George.

Hắn cảm thấy có lẽ không cần dùng đến kiếm thuật và cung tên, chỉ cần dựa vào ma pháp thực vật của mình là có thể dạy cho tên loài người cuồng vọng này một bài học.

Đối mặt với những sợi dây leo cuộn tới, George không thèm giơ tay, chỉ há miệng, một luồng lửa ba màu phun ra, trong nháy mắt đã thiêu rụi những sợi dây leo đó thành tro.

"Đòn tấn công cấp độ này, với tôi không có tác dụng đâu." "Ngọn lửa đó!" Thingol vốn đang ngồi trên ngai vàng chuẩn bị xem kịch, khi cảm nhận được sức mạnh cường đại chứa trong ngọn lửa mà George phun ra, lập tức ngồi thẳng người.

"Xem ra ngươi quả thực có chút bản lĩnh." Allison thấy George có thể phun lửa từ miệng cũng ngẩn ra một lúc, nhưng hắn cũng không cho rằng mình sẽ thua.

Đối với Elf, ma pháp chỉ là phụ trợ, chiến đấu thực sự vẫn phải dựa vào cận chiến và cung tên.

Hắn lấy cây cung Elf sau lưng, lắp tên nhắm vào George, giọng điệu đầy tự tin: "Tiếp theo ta sẽ liên tục bắn ra năm mũi tên, lần lượt bắn trúng hai cánh tay và hai chân của ngươi, cùng với cái quần giữa hai chân, ghim chặt ngươi xuống đất." Về tiễn thuật, hắn ở toàn bộ vương quốc Grey Elf có thể xếp vào top ba mươi, hơn nữa tên của Elf đều là tên kim loại, không sợ lửa đốt.

Cây trường cung Elf trong nháy mắt được Allison kéo căng hết cỡ, năm mũi tên liên tiếp bắn ra, vì tốc độ tay quá nhanh, kỹ xảo quá cao, những mũi tên sau thậm chí còn lần lượt đuổi kịp những mũi tên trước, cuối cùng giữ cùng tốc độ bay về phía George.

"Tiễn thuật của tên nhóc Allison này lại tiến bộ rồi!" Một đám quý tộc Elf thấy Allison bắn ra năm mũi tên liên châu, đều không nhịn được tán thưởng.

Nếu là trên chiến trường, đối mặt với Orc, tuyệt đối có thể làm một cú ngũ sát.

"Tên à?

Tôi cũng biết, nhưng là tên ánh sáng!" Trước người George sáng lên một pháp trận màu trắng.

"Ma pháp Ánh sáng: Vũ Điệu Ánh Sáng!" Vô số mũi tên ánh sáng dày đặc bay ra, trực tiếp đánh bay năm mũi tên sắc bén kia, sau đó bắn về phía Allison.

Allison thấy vậy vội vàng né tránh phạm vi bao phủ của tên ánh sáng, rút bảo kiếm Elf xông về phía George.

Tiễn thuật của hắn có cao siêu đến mấy cũng không thể trong nháy mắt bắn ra nhiều mũi tên ma pháp như đối phương, nếu tiếp tục đấu tên từ xa, cuối cùng người thua chắc chắn là hắn.

Cho nên muốn thắng, chỉ có thể cận chiến.

Allison di chuyển rất nhanh, trong nháy mắt đã xông đến bên cạnh George, một bộ kiếm thuật tinh diệu đã luyện hơn ngàn năm tấn công về phía George.

"Cẩn thận!" Lúc này Lúthien đứng bên ngai vàng không nhịn được nhắc nhở một câu, vì cô phát hiện George vậy mà không quay đầu nhìn Allison, dường như không phát hiện ra đòn tấn công của Allison.

Nhưng cô đã nhầm, khi thanh kiếm của Allison còn cách George một mét, pháp trận dưới chân George đã sáng lên.

"Ma pháp Ánh sáng: Lãnh Địa Ánh Sáng!" Một luồng rào chắn ánh sáng hình thành xung quanh George, sau đó nhanh chóng lan rộng ra tứ phía, khi chạm vào trường kiếm Elf của Allison, lại trực tiếp đánh bay thanh kiếm khỏi tay Allison.

"Ma pháp Khổng lồ: Tay Khổng Lồ Hóa!" Cùng lúc đó, tay phải của George duỗi ra, nhanh chóng phình to, biến thành một cánh tay khổng lồ, một tay tóm lấy Allison, mặc cho hắn dốc hết sức giãy giụa, cũng không thể thoát khỏi tay George.

Nắm chặt Allison, George quay người nói với Thingol và một đám quý tộc Elf.

"Mấy loại ma pháp tôi vừa thể hiện, chính là Ma pháp Ánh sáng và Ma pháp Khổng lồ mà tôi đang dạy ở trường học.

Tôi tin rằng với trí tuệ của Elf, nếu đến trường chúng tôi học những ma pháp này, muốn học được chắc không khó." Thingol và những quý tộc Elf kia nghe lời George, toàn bộ đều im lặng.

Mấy loại ma pháp mà George vừa thể hiện, rõ ràng mang theo sức mạnh ánh sáng cường đại, và đây chính là thứ mà Grey Elf thiếu.

Noldor Elf mạnh hơn Grey Elf, chủ yếu là do được tắm trong hào quang của Song Thánh Thụ, trong cơ thể có sức mạnh ánh sáng, có thể khắc chế đại quân bóng tối của Morgoth.

Nhưng nếu Grey Elf có thể học được ma pháp này của George, họ cũng sẽ có được sức mạnh tương tự ánh sáng, cũng không cần phải sợ đại quân Morgoth nữa.

Phải biết rằng trong thời đại Song Thụ, trước khi Noldor Elf đến Trung Địa, Morgoth, kẻ sở hữu cả ba viên Silmaril, đã nhiều lần dẫn

đại quân Orc tấn công vương quốc Grey Elf.

Melian tuy đã thiết lập Vành đai Melian để ngăn chặn, nhưng sức mạnh của Morgoth vẫn không ngừng lan tới vương quốc Grey Elf.

Để giảm bớt áp lực cho vợ mình, Thingol đã dẫn đại quân Grey Elf và đại quân Orc của Morgoth nhiều lần đại chiến ở biên giới Doriath.

Nhưng Orc da dày thịt béo không sợ chết, số lượng lại đông đến đáng sợ, họ đánh rất gian nan.

Nếu không phải sau này Noldor Elf đổ bộ lên Trung Địa, Morgoth rút quân, vương quốc Grey Elf có giữ được hay không thật sự khó nói.

Tuy nhiên, Elf đều rất kiêu ngạo, để họ học ma pháp từ loài người mà họ coi thường, điều này thực sự có chút khó vượt qua rào cản tâm lý, cho nên họ bây giờ có chút do dự.

George thấy tất cả các Elf đều im lặng, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười.

Im lặng đại diện cho do dự, do dự đại diện cho việc các Grey Elf bây giờ đã động lòng, chỉ cần hắn thêm một chút gia vị nữa.

"Thực ra vừa rồi tôi sợ làm bị thương vị này, uy lực ma pháp thi triển chỉ chưa đến một phần trăm so với bình thường." Thấy mắt của Thingol và các Elf khác lập tức trợn to, hắn tiếp tục nói: "Tư chất ma pháp của Elf vượt xa loài người, một con người như tôi còn có thể thi triển ma pháp đến uy lực này, các Elf có tuổi thọ vô hạn có thể không ngừng nghiên cứu ma pháp, tương lai thi triển cùng một loại ma pháp, chỉ có thể mạnh hơn tôi." "Uy lực ma pháp mà ngươi vừa thi triển, thật sự chỉ chưa đến một phần trăm so với bình thường?" Thingol "vụt" một tiếng đứng dậy từ ngai vàng.

Nếu uy lực ma pháp của George thật sự lớn như vậy, và Grey Elf

chúng ta đều có thể học được loại ma pháp này, vậy sau này còn sợ gì Morgoth và đại quân Orc của hắn.

"Nếu không tin, tôi có thể biểu diễn cho các vị xem, nhưng ở đây không đủ chỗ, tốt nhất là ra ngoài." George buông Allison ra, cánh tay trở lại kích thước bình thường đáp.

Thingol không do dự, lập tức phất tay nói: "Được, vậy chúng ta cùng ra ngoài cung điện xem ngươi biểu diễn!" Đừng nói uy lực tăng lên trăm lần, chỉ cần tăng lên mười lần, ông cũng sẽ lập tức đồng ý cho Grey Elf đến trường của George giao lưu học tập ma pháp.

Elf tuy kiêu ngạo, nhưng không ngốc, loại ma pháp có thể nâng cao chiến lực của cả vương quốc này, không thể vì kiêu ngạo mà không đi học.

"George, không ngờ những gì anh hai và anh ba nói đều là thật, những ma pháp đó của anh học từ đâu vậy?" Trên đường rời khỏi cung điện, Galadriel kéo Lúthien đến bên cạnh George hỏi.

Với thực lực mà George thể hiện trong cung điện, thực ra vẫn chưa phải là đối thủ của cô, nhưng nếu tăng lên trăm lần, vậy cô chắc chắn không đánh lại được.

Cho nên cô rất tò mò một con người như George, học được nhiều ma pháp lợi hại như vậy từ đâu.

"Ừm... nói sao nhỉ, một người bí ẩn dạy tôi, nhưng rốt cuộc người đó là ai thì tôi cũng không rõ." George thuận miệng nói.

Chuyện này, hắn không có cách nào giải thích, chỉ có thể bịa bừa.

Dù sao cũng không ai có thể vạch trần.

Ngay cả khi hắn nói là Eru Ilúvatar dạy, chỉ cần Eru Ilúvatar không đích thân ra mặt phủ nhận, cũng chẳng ai có cách nào chứng thực được.

“Người bí ẩn, chẳng lẽ là Thần Săn Bắn Oromë Aldaron, nghe nói ngài ấy thường đến Trung Địa du lịch.” Galadriel có chút nghi hoặc phân tích: “Nhưng chưa nghe nói ngài ấy giỏi loại ma pháp ánh sáng và khổng lồ này, chẳng lẽ là vị thần linh khác.” “George, câu chuyện nhỏ anh kể rất thú vị, là chuyện có thật, hay là anh bịa ra, còn có câu chuyện tương tự nào nữa không?” Lúthien không hứng thú với ma pháp và chiến đấu, nhưng lại rất hứng thú với câu chuyện nhỏ ‘Snaga trong hang động’ mà George kể, cô trước đây chưa từng nghe qua câu chuyện nhỏ thú vị như vậy.

“Cái này... tôi cũng là nghe người khác nói.” George đảo mắt: “Chỗ chúng tôi có rất nhiều câu chuyện thú vị như vậy, nếu cô có hứng thú, cũng có thể đến trường chúng tôi giao lưu, tôi có thể từ từ kể cho cô nghe.

Ví dụ như còn có một câu chuyện nhỏ tương tự gọi là ‘Snaga ngồi trong hang ngắm trời’.” “Snaga ngồi trong hang ngắm trời?” Đôi mắt xinh đẹp của Lúthien đầy vẻ tò mò.

George chậm rãi nói: “Một ngày nọ, một con Snaga đang làm việc trong hang, đột nhiên một con dơi hóa thành ma cà rồng từ trên trời rơi xuống.

Nó nói với con Snaga đang làm việc: ‘Ta đã bay hơn ngàn dặm, khát nước rồi, đi kiếm cho ta chút máu.’ Con Snaga chưa từng rời khỏi hang kia vẻ mặt không tin đáp: ‘Đừng nói khoác nữa, cái lỗ trên hang chỉ to bằng đó, cần gì phải bay xa như vậy?’ Ma cà rồng lập tức ha ha cười lớn: ‘Tên Orc ngu ngốc nhà ngươi, trời không có giới hạn, lớn lắm đấy!’ Snaga ngốc nghếch cười phản bác: ‘Ta ngày nào cũng làm việc trong hang, ngẩng đầu là thấy trời, ta không thể nhầm được.’ Ma cà rồng mắng: ‘Đồ ngốc, nếu không tin, đợi ngày nào ngươi theo đại quân chúng ta rời khỏi hang đi đánh Elf thì sẽ biết.’” “Em biết rồi, ý nghĩa của câu chuyện này cũng tương tự như câu chuyện anh kể

trong cung điện lúc trước, đều muốn thể hiện ý nghĩa của việc tầm nhìn hạn hẹp và kiến thức nông cạn.” Tiếng cười trong như chuông bạc của Lúthien vang lên, khiến những người thừa kế quý tộc Elf muốn cầu hôn cô đều trợn tròn mắt.

Họ chưa từng thấy công chúa Lúthien vui vẻ như hôm nay, tiếc là tiếng cười này không phải dành cho họ, mà là dành cho một con người cỏn con.

Thôi được, con người này quả thực có chút bất thường, không thể dùng từ cỏn con để hình dung.

Chương 299

“Công chúa Lúthien, cô rất thông minh.” George giơ ngón cái lên với Lúthien.

Đương nhiên là giống rồi, một cái là ếch ngồi đáy giếng, một cái là ngồi giếng xem trời, chỉ là hắn đã cải biên một chút, phù hợp hơn với bối cảnh thế giới hiện tại, dễ dàng được người của thế giới này hiểu hơn.

Hắn và Lúthien nói chuyện này, không phải để tán gái, mà là hy vọng thu hút Lúthien sau này đến trường của hắn giao lưu ma pháp.

Thực lực của Lúthien còn mạnh hơn cả Galadriel, mang trong mình huyết mạch của Maiar và một vị vua Elf vĩ đại, lời nguyền mê hoặc của cô thậm chí có thể thôi miên cả Morgoth, đã được Melian chân truyền.

Nếu có thể đến trường làm giáo viên, bất kể là đối với học sinh trong trường, hay đối với hắn mà nói, đều là một chuyện tốt.

Lúthien cũng như một đứa trẻ tò mò giơ ngón cái lên: “Cử chỉ này ở chỗ loài người các anh là đại diện cho sự thông minh sao?” “Ừm, có thể hiểu như vậy.” George cười gật đầu.

Lúthien giơ ngón cái về phía George: “Anh cũng rất thông minh, loài người các anh thật là một chủng tộc thú vị.” “Tên này, không phải muốn tán con gái mình đấy chứ!” Thingol ở đằng kia thấy con gái Lúthien của mình cười rất vui vẻ bên cạnh George, trên mặt lập tức lộ ra vẻ nguy hiểm.

Nếu con gái cưng của ông mà yêu một con người, đó là điều ông tuyệt đối không thể chấp nhận.

Cho dù con người này là một anh hùng, sở hữu sức mạnh ma pháp cường đại, cũng không được.

Bởi vì tuổi thọ của loài người chỉ có vài chục năm ngắn ngủi, còn tuổi thọ của Elf chúng ta là vô hạn, một khi con người chết đi, con gái ông chắc chắn sẽ đau lòng đến chết.

Cách chết của Elf có hai loại, một là bị giết, loại còn lại là bản thân không còn ý niệm muốn sống, như vậy cũng sẽ chết, linh hồn quay về điện Mandos.

Nói khó nghe hơn một chút, con người và Elf yêu nhau, cho dù cùng nhau chết, cuối cùng linh hồn cũng không thể gặp nhau ở điện Mandos.

Linh hồn của con người sau khi chết không thuộc quyền quản lý của Mandos, sẽ trực tiếp đến chỗ Eru Ilúvatar.

May mà suy nghĩ của ông chưa kéo dài bao lâu, họ đã đến bên ngoài cung điện Menegroth.

Những Grey Elf bên ngoài, thấy Vua Elf Thingol và các quý tộc Elf lớn đồng thời xuất hiện trong thành, cũng đều tò mò vây lại.

"George, có thể biểu diễn ma pháp của cậu rồi." Thingol nói với George.

Lúc này ông đã không còn gọi George là con người, mà đã gọi tên của hắn.

Rõ ràng thực lực mà George vừa thể hiện đã khiến ông coi trọng.

"Bây giờ tôi sẽ thi triển là Ma pháp Khổng lồ: Toàn Thân Hóa Khổng Lồ!" Pháp trận trên bề mặt cơ thể George sáng lên, cơ thể bắt đầu nhanh chóng phình to, rất nhanh đã hóa thành một người khổng lồ cao trăm mét.

Chỉ thấy hai tay hắn vỗ vào nhau, luồng gió tạo ra trong nháy mắt đã thổi tan cả mây trên trời.

Có thể tưởng tượng, nếu hắn đấm một quyền xuống, uy lực sẽ mạnh mẽ đến mức nào.

"Lớn quá, anh ấy làm em nhớ đến Thần Chiến Đấu Tulkas, chẳng lẽ là Tulkas đã truyền thụ ma pháp cho anh ấy!" Galadriel nhìn George hóa thân thành người khổng lồ trăm mét, không nhịn được nói lớn.

Cô từng nghe ông nội nói, Thần Chiến Đấu Tulkas có thể hóa thân thành người khổng lồ cao mấy vạn mét để chiến đấu.

Trong lần đầu tiên các vị thần chinh phạt Morgoth, chính là Tulkas đã gây ra trọng thương cho Morgoth, dùng sợi xích thần Angainor do Aulë rèn ra, trói Morgoth về Valinor chịu xét xử.

Ngoài Galadriel, Thingol và tất cả các Elf khác có mặt cũng không khỏi cảm thấy chấn động.

"Giao lưu, nhất định phải giao lưu!" Nếu con người còn có thể học được ma pháp mạnh mẽ như vậy, thì Elf họ nhất định cũng có thể.

Tuy nhiên, sự chấn động mà George mang lại cho các Elf không chỉ dừng lại ở đó.

"Nghe nói trong Thung lũng Chết chóc có rất nhiều sinh vật bóng tối được sinh ra vì Morgoth, vậy hôm nay tôi sẽ biến Thung lũng Chết chóc thành Thung lũng Ánh sáng!" George trong hình dạng khổng lồ chắp hai tay lại: "Ma pháp Ánh sáng: Fairy Law!" Trên bầu trời Thung lũng Chết chóc bên ngoài biên giới Doriath, một pháp trận siêu khổng lồ hình thành.

Cùng với sự khởi động Fairy Law của George, cột sáng chói mắt lập tức bùng lên trong Thung lũng Chết chóc, sức mạnh ánh sáng

cường đại khiến các Grey Elf ở đây đều bị chói đến phải nhắm mắt lại.

Sau khi ánh sáng qua đi, mọi người mở mắt ra, George đã trở lại hình dạng bình thường, chỉ là sắc mặt có hơi tái nhợt.

Cú vừa rồi đã tiêu hao không ít sinh mệnh lực của hắn.

Nhưng không sao, đợi khi trở về Dorthonion, trên đường tìm mấy cây cổ thụ bổ sung là được.

"Đây chính là ma pháp ánh sáng mạnh nhất của tôi, bệ hạ có thể phái người đến Thung lũng Chết chóc xem thử, những sinh vật bóng tối sinh sôi ở đó vì sức mạnh của Morgoth đã bị tôi tiêu diệt toàn bộ rồi." "Tốt... tốt... tốt..." Thingol ngẩn người một lúc lâu mới phản ứng lại.

Luồng sức mạnh ánh sáng vừa rồi thật sự quá mạnh, ngay cả ông là Vua Elf đầu tiên cũng bị dọa cho một phen hú vía.

Sức mạnh ánh sáng mạnh mẽ như vậy, ông cũng chỉ từng cảm nhận được khi đến Valinor năm đó, đây đã là sức mạnh gần như của thần linh.

"Không cần đi kiểm chứng nữa, ta có thể cảm nhận được Thung lũng Chết chóc bên kia đã được thanh tẩy, không còn một sinh vật bóng tối nào sống sót nữa." Ngay lúc này, vô số cánh hoa rơi xuống, sau đó ngưng tụ thành một người phụ nữ xinh đẹp mặc áo xanh, toàn thân tỏa ra hào quang thần thánh.

"Sao nàng lại đến đây?" Thingol thấy người phụ nữ xuất hiện, trên mặt lập tức lộ ra vẻ dịu dàng vô hạn, tiến lên nắm lấy tay người phụ nữ.

Lúthien cũng như một cô bé chạy lên ôm lấy người phụ nữ.

"Mẫu hậu, người đến rồi!" Đúng vậy, người này chính là một

trong những Maiar mạnh nhất, vợ của Thingol, mẹ của Lúthien, thần linh Melian.

Melian dịu dàng xoa đầu Lúthien, sau đó nhìn về phía George hỏi: "Ma pháp ánh sáng của cậu là do Nữ thần Ánh sáng vĩ đại Varda Elentári truyền thụ cho cậu sao?" Trong số các Valar, người giỏi ma pháp ánh sáng nhất chính là Nữ thần Ánh sáng Varda, bà là thủ lĩnh của các Valar nữ, hay nói cách khác là của các Valier, cũng là vợ của Vua các vị thần Manwë.

Nếu nói có ai có thể truyền thụ cho con người ma pháp ánh sáng mạnh mẽ như vậy, thì có lẽ cũng chỉ có Varda.

"Tôi cũng không rõ, người dạy ma pháp cho tôi chưa từng lộ diện, tôi cũng không biết người đó là nam hay nữ, rốt cuộc là ai." George mặt không đỏ tim không đập đáp.

"Nhưng chỉ cần Grey Elf đồng ý đến trường tôi giao lưu ma pháp, tôi nguyện ý truyền thụ những ma pháp vừa thi triển không hề giữ lại chút nào." "Thingol, ta nghĩ đề nghị của cậu ấy rất tốt, chàng có thể cân nhắc kỹ." Melian nhìn chằm chằm George ba giây, sau đó quay đầu nói với Thingol.

Kể từ khi gả cho Thingol, dùng toàn bộ thần lực xây dựng nên Vành đai, bà chưa từng quay lại Valinor.

Bởi vì một khi bà rời khỏi đây, Vành đai sẽ biến mất, vương quốc Grey Elf sẽ không còn được bà che chở.

Cho nên những chuyện xảy ra ở Valinor, bà cũng không rõ, cũng không có cách nào đi chứng thực có phải Varda đã truyền thụ ma pháp ánh sáng cho con người này không.

Nhưng bà cảm thấy ngoài Varda, không ai có thể truyền thụ cho con người ma pháp ánh sáng mạnh mẽ như vậy.

Còn ma pháp khổng lồ vừa rồi, cũng giống như năng lực của Tulkas.

Có phải là các vị thần vì thương xót Elf và con người, định âm thầm tương trợ, giúp đỡ Elf và con người cùng nhau chống lại Morgoth không?

Nếu thật sự là như vậy, thì vị con người George này chính là vị cứu tinh được các vị thần chọn lựa, đề nghị của cậu ta rất đáng để cân nhắc.

"Được, George, ta đồng ý với cậu, sẽ phái một nhóm Grey Elf mạnh nhất và có tư chất nhất đến trường của cậu, cùng con người, Noldor Elf, Người Lùn giao lưu học tập tất cả kiến thức." Thingol vốn đã muốn đồng ý, sau khi được vợ Melian nói vậy, lập tức quyết định.

"Phụ vương, vậy để con dẫn đội đi!" Lúc này Lúthien chủ động lên tiếng.

"Không được!" Thingol nghe vậy không cần suy nghĩ đã từ chối.

"Con gái của ta, thế giới bên ngoài đối với con quá nguy hiểm, rời khỏi sự che chở của phụ vương và mẫu hậu, tương lai của con sẽ không còn an toàn.

Ở lại đây, không ai có thể làm hại con, ngay cả Morgoth đến cũng không được." "Phụ vương, nhưng con muốn ra ngoài xem, muốn đến thế giới bên ngoài xem.

Chương 300

Yên tâm đi, Thung lũng Chết chóc đã được George dọn dẹp, từ Dorthonion đến đây sẽ không còn bất kỳ nguy hiểm nào nữa." Lúthien nhìn mẹ mình Melian, cầu xin bà giúp mình nói đỡ.

Melian nhìn ra được suy nghĩ của Lúthien, nhắm mắt lại dường như đang cảm ứng điều gì đó, một lát sau bà nhìn Thingol cười nói: "Hãy để con bé đi, ta cảm nhận được vận mệnh của nó sẽ vì thế mà thay đổi, thay đổi theo hướng tốt." "Em sẽ đi cùng Lúthien, ở đó có em và ba vị anh trai, còn có George, nhất định sẽ bảo vệ tốt cho Lúthien!" Lúc này Galadriel cũng đứng ra.

Thingol nghe vậy nhíu chặt mày, lời của người khác ông có thể không nghe, nhưng lời của vợ lại khiến ông do dự.

Nếu lần này Lúthien đến Dorthonion thật sự là vì tốt cho cô, vậy ông không nên ngăn cản nữa.

"Được, ta đồng ý để con dẫn đội, nhưng con phải chú ý, ở bên ngoài tuyệt đối đừng bị những lời hoa mỹ lừa gạt, đặc biệt là phải đề phòng một số con người." Thingol cuối cùng cũng đồng ý, chỉ là cuối cùng ánh mắt lại cố ý nhìn về phía George, ý cảnh cáo rất rõ ràng.

George chỉ có thể có chút bất đắc dĩ nhún vai.

"Bệ hạ, việc thứ nhất đã được xác định, vậy chúng ta hãy bàn về việc thứ hai." "Việc xuất binh, xin lỗi ta không thể đồng ý, cho dù ta đồng ý, các quý tộc cũng sẽ không đồng ý." Thingol lại một lần nữa từ chối George, nhưng lần này rõ ràng giọng điệu đã không còn kiên quyết như vậy.

Mà các quý tộc bên kia lúc này cũng tụ tập bên cạnh Thingol, họ cũng giống như Thingol nói, toàn bộ đều lắc đầu.

Kỷ thứ nhất trước đây họ đã chiến đấu với đại quân Morgoth, rất rõ sự mạnh mẽ của đại quân Morgoth, không muốn bị kéo vào vũng lầy chiến tranh nữa.

Họ rất thích cuộc sống hòa bình ổn định hiện tại.

George tự nhiên cũng một mắt nhìn thấu suy nghĩ của những quý tộc Grey Elf này: "Xin thứ lỗi cho tôi nói thẳng, sự ổn định của vương quốc Grey Elf, chủ yếu là được xây dựng trên sự bảo vệ của Vành đai, nếu một ngày Vành đai biến mất, vậy xin hỏi các vị còn có thể chống lại đại quân Morgoth không?" "Nữ hoàng che chở chúng ta, Vành đai sao có thể biến mất được!" Một đám quý tộc Elf nhao nhao lắc đầu.

George nhìn Melian: "Nữ hoàng, nếu Noldor Elf, con người và Người Lùn ở bên ngoài cuối cùng đều bại dưới tay Morgoth, Morgoth rời khỏi Angband đích thân dẫn đại quân Orc tấn công vương quốc Grey Elf, xin hỏi Vành đai có thể giữ được không?" "Thần lực của Morgoth vượt xa ta, cho dù phần lớn sức mạnh đều đang xâm chiếm đại địa, cũng tuyệt đối không phải là thứ ta có thể chống lại." Melian lắc đầu.

Bà có thể dùng Vành đai để chống lại đại quân Orc, là vì Morgoth lo sợ các vị thần sẽ giáng lâm Trung Địa trừng phạt, cho nên chưa từng dám rời khỏi Angband đích thân đến tấn công.

Đương nhiên, chuyện này các Grey Elf không rõ.

"Các vị thấy đấy, ngay cả Vành đai của Nữ hoàng cũng không phải là vạn toàn, chẳng lẽ các vị đã quên sự thảm khốc khi đại quân Morgoth xâm chiếm Doriath năm đó, quên những người thân bị Orc giết chết sao?" George tự mình phóng một Bùa Khuếch Âm, để giọng nói của mình có thể được tất cả các Elf trong vương quốc Grey Elf nghe thấy.

“Tôi nói thẳng hơn một chút, Doriath có thể hòa bình như vậy, Vành đai của Nữ hoàng chiếm một phần nguyên nhân, nhưng nguyên nhân lớn hơn là phòng tuyến Angband do Noldor Elf thiết lập.

Phòng tuyến Angband đã ngăn chặn Morgoth và đại quân bóng tối của hắn ở trong Angband, mới mang lại hòa bình cho Trung Địa.

Hiện tại phòng tuyến Angband đã bị phá, nếu hôm nay Doriath từ chối giúp đỡ Noldor Elf và con người, vậy khi tất cả Noldor Elf và con người đều bị đại quân Morgoth tiêu diệt, các vị nghĩ Morgoth sẽ tha cho Doriath sao?” Những lời nói hùng hồn của George khiến tất cả Grey Elf đều im lặng.

Grey Elf ngốc sao?

Đương nhiên không, chỉ số IQ của Elf và con người so sánh ai cao hơn khó nói, nhưng Elf sống lâu hơn con người, trí tuệ tích lũy được nhiều hơn, về cơ bản ai cũng là người có văn hóa.

Lấy một ví dụ, con người giống như chỉ có một số ít là sinh viên đại học, phần lớn đều là người mù chữ chưa từng đi học, những đạo lý lớn mà bạn nói, phần lớn mọi người không hiểu.

Nhưng Elf thì giống như, toàn bộ đều là sinh viên đại học, chỉ là một phần là trường top, phần còn lại là đại học bình thường, những đạo lý lớn bạn nói họ đều có thể hiểu, chỉ là có muốn đi mạo hiểm hay không.

“Mục đích của Morgoth là chiếm lĩnh toàn bộ Trung Địa, hắn sẽ không tha cho bất kỳ một Elf nào, hoặc là bị hắn giết, hoặc là bị hắn cải tạo thành Orc để nô dịch.

Tôi là con người còn không chịu nổi sự nhục nhã này, tôi nghĩ với thân phận cao quý của Elf, các vị chắc chắn càng không chịu nổi.

Elf, Người Lùn và con người, chúng ta là một thể thống nhất, khi

thể thống nhất này gặp tai ương, cá thể cũng không thể bảo toàn, chúng ta không thể vì sự an nhàn nhất thời hiện tại mà quên đi nguy hiểm sắp tới...” Cứ như vậy, George đưa ra đủ loại câu chuyện thành ngữ cải biên, trích dẫn kinh điển, phân tích đại thế thiên hạ, đứng trên góc độ của Grey Elf để thuật lại các mối quan hệ lợi hại, hoặc là khích tướng hoặc là cổ vũ hoặc là tâng bốc, diễn thuyết đủ hai tiếng đồng hồ mới dừng lại.

Nào là sinh ra trong lo âu, chết trong an lạc, nào là dưới tổ chim bị phá, sao có trứng lành, nào là sống yên nghĩ nguy, lo trước cho tương lai, Elf sinh ra giữa trời đất, sao có thể u uất sống mãi dưới trướng Morgoth v.v.

Nói chung hắn cảm thấy mình cũng đã dùng hết khả năng, nếu các Grey Elf vẫn kiên trì ý kiến của mình, vậy hắn cũng hết cách.

Có thể dụ được Grey Elf gia nhập trường học của hắn, mục tiêu của hắn thực ra đã hoàn thành phần lớn, Grey Elf có thể xuất binh là tốt nhất, không xuất binh vấn đề cũng không quá lớn.

Khi George kết thúc bài diễn thuyết, miệng của tất cả các Grey Elf đều há hốc, ngay cả Melian, một Maiar, nhìn George với ánh mắt đầy kinh ngạc.

Bởi vì trong hai giờ đồng hồ, lượng thông tin mà George đưa ra thực sự quá nhiều, những câu chuyện nhỏ đầy triết lý, những phân tích mạch lạc rõ ràng, những dự đoán về nguy cơ có thể xảy ra trong tương lai, khiến CPU của các Grey Elf đều bị cháy.

Một lúc lâu sau, mọi người mới cuối cùng hiểu rõ tất cả những gì trong bài diễn thuyết của George.

“George, cậu thật sự là một con người vô cùng có trí tuệ!” Thingol nhìn George với ánh mắt đầy tán thưởng: “Cậu nói không sai, đều là Elf, cho dù phe Fëanor không thể tha thứ, nhưng các Elf khác không có

lỗi, sinh linh của Trung Địa càng không có lỗi.

Grey Elf chúng ta không thể cứ trốn trong Vành đai của Nữ hoàng như vậy.” Thực ra khi George diễn thuyết được một nửa, ông đã hoàn toàn bị thuyết phục, chỉ là càng nghe về sau ông càng cảm thấy thu được nhiều lợi ích, nên không ngắt lời.

“Các vị nghĩ sao?” Thingol nhìn hai mươi hai vị trưởng lão quý tộc Elf.

Grey Elf xuất binh giúp đỡ Noldor Elf đối phó đại quân Balrog, việc này liên quan đến vận mệnh của cả vương quốc Grey Elf, cho dù ông là Vua, cũng không thể một lời quyết định.

“Tôi đồng ý!” “Tôi đồng ý!” “Tôi đồng ý!” Từng vị trưởng lão quý tộc Elf bỏ phiếu tán thành.

Cuối cùng hai mươi hai vị trưởng lão, mười lăm vị tán thành xuất binh, năm vị còn do dự, hai vị vẫn cố chấp không đồng ý xuất binh.

Quá nửa số trưởng lão quý tộc Elf đồng ý xuất binh, Thingol lập tức tuyên bố: “Tốt, vậy từ hôm nay, vương quốc Grey Elf tiến vào trạng thái chiến tranh toàn diện, liên hệ với Người Lùn ở Blue Mountains đến Menegroth, chúng ta cần chế tạo một lượng lớn vũ khí và áo giáp!” “Không ngờ lại thành công thật.” Nghe mệnh lệnh cuối cùng của Thingol, George không khỏi mỉm cười, không uổng công hắn tốn nước bọt nói hai tiếng đồng hồ.

Cẩn thận nghĩ lại, hắn thành công cũng không đáng ngạc nhiên lắm.

Đầu tiên, hắn vừa thể hiện thực lực đủ mạnh, giành được sự tôn trọng của tất cả Grey Elf.

Điều này rất quan trọng, thực lực không đủ mạnh, cho dù bạn nói là chân lý, cũng sẽ không có ai tin.

Giống như ai sẽ nghe một kẻ ăn mày giảng kinh nghiệm làm giàu?

Nhưng khi thân phận của bạn là người giàu nhất thế giới, cho dù bạn chỉ thuận miệng nói một câu không suy nghĩ, cũng sẽ được mọi người coi là chân lý, thậm chí trở thành tín ngưỡng.

Thứ hai, thế giới này phát triển đến nay, vẫn đang ở một thời kỳ rất đơn thuần, không có nhiều âm mưu quỷ kế, không có nhiều kinh nghiệm về phương diện này được lưu truyền đáng để hậu nhân học hỏi.

Hai vị hoàng tử đến đây tìm Thingol, chỉ là nói George lợi hại thế nào, con người lợi hại thế nào, họ cùng nhau đánh lui đại quân Morgoth, hy vọng Thingol có thể phái binh cùng nhau đối phó đại quân Balrog từ phía đông tấn công bla bla.

Những điều đó trong mắt Thingol và các quý tộc, phần lớn đều là khoác lác, hơn nữa nói ra vô nghĩa, cũng không có lợi ích gì, họ sao có thể đồng ý.

Cũng không thể trách hai vị hoàng tử, họ cũng chưa từng làm chuyện này, không có kinh nghiệm cũng là bình thường.

George thì khác, lịch sử và sự bùng nổ thông tin từ kiếp trước đã mang lại cho hắn đủ loại kiến thức kỳ lạ trong đầu, tuy không thể nâng cao thực lực của hắn, nhưng lại khiến hắn rất có ưu thế về phương diện này.

Quá nhiều trường hợp thực tế đã được đặt ra.

“Học viện của chúng tôi hiện đã mời Người Lùn tham gia giao lưu, Noldor Elf đang cùng Người Lùn nghiên cứu một loại áo giáp mới có thể chống lại lửa, Grey Elf cũng có thể tham gia.

Đến lúc đó đối phó với Balrog sẽ rất hữu ích.” “Xem ra, chúng ta phái người gia nhập học viện của cậu, quả thực là một quyết định

sáng suốt!" Trên mặt Thingol bây giờ đã tràn ngập nụ cười.

Áo giáp mới có thể chống lại Balrog, ma pháp ánh sáng khắc chế Orc, ma pháp khổng lồ tăng cường sức mạnh, cộng thêm tất cả Elf, con người và Người Lùn liên thủ.

Như vậy xem ra, hoàn toàn tiêu diệt Morgoth và Orc dưới trướng hắn, dường như không còn là giấc mơ nữa.

Một khi mối đe dọa của Morgoth và Orc không còn, vợ Melian cũng không cần tốn sức duy trì Vành đai, các Grey Elf cũng có thể tự do du lịch bên ngoài, có được hòa bình thực sự.

"Tiếc là, cậu không phải là Elf." George hiện tại, trong mắt Thingol là mọi phương diện đều vô cùng hài lòng và nổi bật.

Có thực lực, có trí tuệ.

Nếu George là một Elf, ông nhất định sẽ gả con gái Lúthien cho George, để anh ta làm phò mã của vương quốc Grey Elf.

Chương 301

Cũng chỉ có người ưu tú như George mới có tư cách xứng với con gái ông.

Tiếc là, George không phải là Elf, mà là con người, tuổi thọ con người có hạn, cho dù ưu tú đến mấy, vài chục năm sau cũng chỉ là một nắm đất vàng.

Cho nên ông vừa rồi mới thầm thở dài một tiếng, thở dài vì một người ưu tú như George, lại không phải là một Elf, mà là con người.

...

Buổi tối, Thingol tổ chức một bữa tiệc long trọng tại Menegroth, chính thức chào mừng George đến vương quốc Grey Elf.

Lúc này George cũng không còn là "con người cỏn con", mà là một pháp sư loài người có cả thực lực và trí tuệ, đã chỉ ra phương hướng cho Grey Elf.

Nói ra thì, có chút giống với sự tồn tại của Gandalf Áo Xám trong tương lai.

Bữa tiệc của Elf vô cùng hoa lệ, sảnh tiệc được khảm toàn kỳ trân dị bảo, các quý tộc Elf tham gia tiệc cũng đều là trai xinh gái đẹp, nhìn rất mãn nhãn.

Về thức ăn của bữa tiệc, vô cùng phong phú, có đủ loại trái cây kỳ lạ khác nhau, bánh ngọt và thịt được chế biến công phu.

Đúng vậy, Elf cũng ăn thịt.

Trước đây xem phim, hắn vẫn luôn nghĩ rằng Elf đều là người ăn chay, chỉ ăn trái cây, rau củ và ngũ cốc, nhưng thực tế theo tìm hiểu trong khoảng thời gian này, Elf cũng ăn thịt.

Các Elf cũng sẽ săn bắn dê núi, lợn rừng và các loại thú hoang khác, sau đó chế biến và ăn.

Bởi vì trong mắt Elf, động vật có sinh mệnh, cây cối và thực vật cũng có sinh mệnh, chúng bình đẳng, không có lý do gì chỉ ăn trái cây và ngũ cốc mà không ăn động vật.

Tương tự, George còn thấy trong bữa tiệc một số thực vật ma pháp đặc hữu của Elf.

Ví dụ như bánh mì Lembas và rượu Miruvor được chế tạo bằng ma pháp đặc biệt.

Bánh mì Lembas chỉ cần một miếng nhỏ là có thể hấp thụ đủ năng lượng, mấy ngày không cần ăn nữa.

Còn rượu Miruvor thì có thể nhanh chóng xua tan mệt mỏi, phục hồi sinh lực.

Bầu không khí của cả bữa tiệc rất tốt, không hề xuất hiện những màn kịch máu chó như con cháu quý tộc Elf nào đó thấy hắn không vừa mắt đến gây sự, với thực lực hắn đã thể hiện trước đó, không có Elf nào ngốc đến vậy.

Nói thật, xem một đám trai xinh gái đẹp hát hò nhảy múa cũng là một việc mãn nhãn.

Đặc biệt là khi Lúthien cất tiếng hát, giọng hát đó như có ma lực, khiến mỗi người đều say đắm, tiếng hát tuyệt diệu khiến George cảm thấy tai mình sắp mang thai.

Nếu không phải định lực đủ mạnh, còn có mục tiêu lớn lao, hắn thật sự có xung động muốn cưới ngay Lúthien về làm vợ, ngày nào cũng cho cô hát hò nhảy múa.

Hắn khá thích kiểu con gái tính cách như Lúthien.

Chỉ là bây giờ thời cơ không đúng.

Trong rất nhiều câu chuyện, nhân vật phản diện thường nói một câu, đó là người mạnh mẽ đến đâu, chỉ cần có người yêu và con cái, thì sẽ có điểm yếu, có điểm yếu thì thường rất dễ bị công phá.

Mà nhân vật chính diện sẽ phản bác rằng, chính vì có người yêu và con cái, mới có trách nhiệm và động lực, mới có thể bùng nổ ra thực lực mạnh mẽ hơn.

Đối với George mà nói, hắn nghiêng về loại thứ nhất hơn.

Đặc biệt là tình huống của hắn rất đặc thù, hắn có phân thân ở các thế giới khác nhau, nếu không có vướng bận, thì khi cần thiết, hắn có thể từ bỏ phân thân ở một thế giới nào đó mà không ảnh hưởng gì.

Nhưng nếu có vướng bận, thì không thể tùy ý như vậy nữa, khi nâng cao thực lực cũng sẽ cẩn thận hơn rất nhiều.

Ví dụ như phân thân của hắn ở thế giới này nếu ở bên Lúthien, còn có con, lỡ như tương lai chiến đấu với Morgoth mà chết, hoặc là xảy ra xung đột với các vị thần và Eru Ilúvatar mà chết, thì phải làm sao?

Điều này khác với những người khác, như những giáo viên và bạn học ở thế giới Harry Potter, nếu chia tay, vĩnh viễn không gặp lại, thực ra cũng chỉ vậy thôi, cùng lắm là thỉnh thoảng nhớ lại một chút.

Ở thế giới Phù Thủy Tập Sự, hắn đã ẩn cư trong núi sâu, những người bạn trong hội Fairy Tail cũng tương tự, thế giới Thành Phố Học Viện và Ma Cấm thì càng không có gì.

Cho nên suy nghĩ trong lòng hắn là, ít nhất cũng phải đạt đến thực lực có thể tự do ra vào các thế giới phân thân, mới cân nhắc chuyện kết hôn sinh con.

Như vậy lỡ có chuyện gì, có thể đưa vợ con và một số người thân

quan trọng đến thế giới khác trước một bước.

“George, cùng nhau nhảy đi!” Khi bữa tiệc đạt đến cao trào, các Elf bắt đầu mời bạn nhảy của mình nhao nhao nhảy múa, Lúthien sau khi từ chối một loạt lời mời, thấy George ngồi đó uống rượu, bèn đi tới.

“Tôi không giỏi khiêu vũ lắm.” George khéo léo từ chối lời mời.

Nhưng Lúthien lại trực tiếp kéo hắn lên, cười chạy vào sàn nhảy.

“Không sao, em là Elf nhảy giỏi nhất vương quốc ngoài mẹ em ra, em có thể dạy anh.” “Vậy...

được thôi.” Nhìn nụ cười ngây thơ của Lúthien, George cũng đành phải đồng ý.

Thingol ngồi trên ngai vàng thấy vậy, mày lập tức nhíu lại, ông vừa định đứng dậy, lại bị Melian bên cạnh đè xuống.

“Không cần căng thẳng như vậy, George dường như không phải là con người bình thường, hơn nữa có những chuyện không phải chàng ngăn cản thì sẽ không xảy ra.” Qua thời gian quan sát dài, Melian đã phát hiện ra điều không ổn ở George, sinh mệnh lực tỏa ra từ cơ thể George quá dồi dào, tuyệt đối không phải là thứ mà con người bình thường có thể sở hữu.

Bà thậm chí còn nghi ngờ George có phải là một Maiar được phái đến Trung Địa cải trang thành con người không.

Nghe lời của vợ Melian, Thingol suy nghĩ một lát, thở dài một hơi, không đứng dậy nữa.

“Lúthien, tôi muốn thỉnh giáo ma pháp từ Nữ hoàng, không biết có hơi thất lễ không?” Dưới sự chỉ dẫn của Lúthien, George dần dần nhảy có vẻ ra dáng, rất thẳng thắn hỏi Lúthien.

Lần này hắn đến vương quốc Grey Elf, một trong những mục đích chính nhất, chính là thỉnh giáo ma pháp từ Melian.

Thingol tập hợp đội ngũ Grey Elf đến Dorthonion còn cần một tuần thời gian, hắn muốn nhân cơ hội này thử một lần.

"Không đâu, mẫu hậu em rất tốt, đợi tiệc kết thúc, em sẽ dẫn anh đi gặp mẫu hậu một mình." Lúthien dẫn George khiêu vũ trong sàn nhảy, không hề để ý.

George suy nghĩ một chút: "Hay là ngày mai đi." Buổi tối muộn cùng Lúthien đi gặp Melian một mình, điều này có chút không thích hợp.

Melian tuy là mẹ của Lúthien, nhưng với thân phận là Maiar căn bản sẽ không già đi, chỉ nhìn từ ngoại hình, tuổi tác cũng tương đương với Lúthien.

Sáng sớm hôm sau, dưới sự dẫn dắt của Lúthien và Galadriel, George đến vườn hoa của Nữ hoàng Melian.

Khi ở Valinor, Melian vẫn luôn sống ở vườn hoa Lórien, phụ trách chăm sóc các loài hoa cỏ kỳ lạ bên trong.

Cho nên bà bình thường cũng không sống ở Menegroth dưới lòng đất, mà là ở một nơi nào đó trong rừng, một khu vườn bí mật do bà tạo ra phỏng theo vườn hoa Lórien.

Khu vườn này bình thường cũng chỉ có Thingol, Lúthien và Galadriel có thể tự do ra vào.

"Lúthien nói cô muốn thỉnh giáo ta về ma pháp?" Melian ngồi trên một tảng đá trong hoa viên, nhìn George đang đi tới cùng Lúthien và Galadriel.

Những con chim sơn ca nhảy nhót bên cạnh nàng, cất lên tiếng hót tuyệt diệu.

Chim sơn ca ở thế giới này biết hót, và tiếng hót của chúng chính là do Melian truyền dạy.

“Nữ hoàng là thần linh đến từ Valinor, tôi muốn thỉnh giáo ngài về ma pháp để có thể tiến bộ hơn nữa, chuẩn bị đối phó với cuộc phản công trong tương lai của Morgoth.” George cung kính hành lễ với Melian, sau đó giải thích.

Melian cũng không truy cứu vấn đề này, mỉm cười đứng dậy khỏi tảng đá: “Thực ra đối với ta, rất nhiều năng lực đã tồn tại từ khi ta xuất hiện, giống như các ngươi vừa sinh ra đã biết phải ăn cơm uống nước vậy.

Chương 302

Chỉ là người Elf không hiểu, nên cho rằng đó là ma pháp.

Ta cũng không hề truyền thụ ma pháp cho họ, chỉ truyền lại cho họ một vài hiểu biết của ta về năng lực của chính mình, sau đó họ lấy những kiến thức đó làm nền tảng, thông qua thần chú và thủ thế, dần dần hình thành nên các loại ma pháp.

Lúthien và Galadriel đã học được phần lớn kiến thức ta truyền thụ, nếu ngươi muốn học, có thể trực tiếp trao đổi với họ.

Nếu kiến thức của họ vẫn không thể thỏa mãn ngươi, vậy ngươi có thể lại đến thỉnh giáo ta, ta rất sẵn lòng chia sẻ tất cả kiến thức của mình cho ngươi." "Ra là vậy." Nghe xong lời của Melian, bộ não George vận hành với tốc độ cao, rất nhanh đã dùng cách của mình để lý giải ý tứ trong đó.

Valar và Maiar đều là các vị thần được sinh ra từ tư tưởng của Ilúvatar, mỗi người bọn họ đều sở hữu những năng lực khác nhau, theo cách hiểu của hắn, có lẽ là những vị thần này nắm giữ quy luật của một phương diện nào đó.

Giống như Vua của Valar Manwë nắm giữ quy luật liên quan đến gió, không khí và tất cả các loài chim, Varda nắm giữ quy luật liên quan đến ánh sáng, Melkor nắm giữ quy luật liên quan đến bóng tối.

Tập hợp các quy luật mà Valar và Maiar nắm giữ lại, thực chất chính là toàn bộ quy luật của cả vũ trụ.

Còn Elf và con người bình thường, họ không có cách nào sử dụng những quy luật này như thần linh, không thể lý giải kiến thức ẩn chứa trong đó, nên chỉ có thể dùng những phương thức phức tạp hơn để mô phỏng một vài năng lực, đó chính là ma pháp của Trung Địa.

Quy luật của Melian có liên quan đến thực vật, nên nàng chỉ cần một ý niệm, mặt đất sẽ mọc lên vô số dây leo quấn chặt kẻ địch.

Nhưng Grey Elf không làm được, giống như vị Allison hôm qua, cô ta cần dùng thần chú phối hợp với ma lực trong cơ thể để thúc đẩy mặt đất mọc lên vài sợi dây leo hỗ trợ chiến đấu.

Nói một cách dễ hiểu hơn.

Một vị thần nắm giữ quy luật về trọng lực, có thể tùy ý điều khiển quả táo rơi xuống, ngài ấy biểu diễn cho một con người tài giỏi xem, người đó từ đó lĩnh ngộ được các loại công thức cơ học liên quan.

Anh ta có thể lợi dụng nguyên lý của những công thức này, sử dụng máy móc chế tạo ra để đạt được hiệu quả tương tự.

Còn những người khác dù xem thần biểu diễn cũng không thể hiểu được, nhưng may mắn là thông qua sự chỉ dẫn của người tài giỏi kia, họ có thể áp dụng rập khuôn những công thức cơ học đó.

Ma pháp và những công thức cơ học đó không có gì khác biệt quá lớn.

Người tài giỏi kia nếu đặt trong giới ma pháp chính là những người sáng lập ra các loại ma pháp vĩ đại, nếu đặt trong thế giới Elf này, chính là lứa Elf đầu tiên lĩnh ngộ và sử dụng ma pháp.

Trong số đó, những người lợi hại như Lúthien và Galadriel đã học được toàn bộ kiến thức Melian truyền thụ, chỉ là vẫn chưa thể tiêu hóa hoàn toàn, cũng chưa đạt đến trình độ của Melian.

Kém hơn thì như Allison, chỉ học được một ít bề ngoài.

Nói ra, nếu nhìn theo cách này, thực ra ma pháp ở các thế giới khác cũng có nguyên lý tương tự.

Tại sao bây giờ hắn gặp bất kỳ ma pháp hệ lôi nào cũng có thể

nhanh chóng lý giải và nắm giữ, chẳng phải là vì ban đầu đã mượn Misaka Mikoto để tiếp xúc với một phần bản chất của sấm sét sao.

Tiếp xúc được với bản chất của sấm sét, rồi nhìn lại những ma pháp và đạo thuật hệ lôi được phát triển từ bản chất này theo nhiều cách khác nhau, tự nhiên sẽ trở nên đơn giản rõ ràng.

Nhưng hắn hiện tại cũng chỉ mới tiếp xúc với bản chất của sấm sét, còn cách nắm giữ bản chất của sấm sét thì còn xa lắm.

Nếu đã nắm giữ được bản chất của sấm sét, vậy hắn đã không phải là cấp Á Thiên Phụ, chỉ dựa vào việc vận dụng sấm sét thôi cũng đã đạt đến trình độ cấp Thiên Phụ, có thể dễ dàng hủy diệt các vì sao.

Nếu hắn nắm giữ được tất cả quy luật của Valar và Maiar ở Trung Địa, vậy hắn có thể có năng lực sáng tạo đơn thể vũ trụ, chiến lực ít nhất cũng là đỉnh cao của đơn thể vũ trụ.

"Xem ra, Trung Địa vẫn còn rất nhiều tiềm năng để khai thác!" Đương nhiên, hắn còn cân nhắc đến một điểm.

Các thế giới khác nhau có lẽ cũng có một vài khác biệt về quy luật căn bản, nhưng nhìn chung không khác biệt quá lớn, bản chất sẽ không sai lệch quá xa.

Thu thập các loại ma pháp cùng loại ở các thế giới khác nhau, khả năng cao có thể giúp hắn lĩnh ngộ bản chất quy luật của loại đó tốt hơn, đây là ưu thế độc nhất của hắn.

Giống như ánh sáng, Fairy Tail có ma pháp ánh sáng, thế giới Harry Potter cũng có ma pháp ánh sáng, thế giới ma cà rồng cũng có, ở Trung Địa thì Varda đại diện cho ánh sáng.

Nếu chỉ ở một thế giới duy nhất, muốn lĩnh ngộ một loại quy luật nào đó để thành thần thì khó khăn vô cùng, nhưng tổng hợp các quy luật cùng loại ở các thế giới khác nhau, học hỏi lẫn nhau sẽ đơn giản

hơn rất nhiều.

Thế là, trong mấy ngày tiếp theo, George cơ bản đều ở cùng Lúthien và Galadriel.

Lúthien rất dễ dỗ, hắn chỉ cần kể cho Lúthien vài câu chuyện nhỏ, Lúthien sẽ rất sẵn lòng chia sẻ tất cả kiến thức của mình, cũng bằng lòng thể hiện ma pháp của mình cho hắn xem.

Lúthien lợi hại nhất chính là bùa mê của nàng, có thể hòa vào trong tiếng hát, khiến người ta không thể nhận ra, chỉ cần nghe nàng hát là sẽ bắt đầu trúng chiêu, ngay cả khi phong bế ngũ quan cũng vô dụng.

George đã trải nghiệm vài lần, cho dù dùng năng lực tâm linh và ý chí để cưỡng ép duy trì, cũng rất khó trụ được mà không bị thôi miên.

Cách giải duy nhất là kịp thời cắt đứt tiếng hát của Lúthien, tức là tấn công bản thể của nàng.

Galadriel thì phiền phức hơn một chút, vị công chúa Elf kiêu hãnh này rất thích tìm hắn tỉ thí, chỉ khi thua mới chịu ngoan ngoãn trao đổi ma pháp với hắn.

Tuy nhiên, ma pháp của Galadriel tuy không mạnh bằng Lúthien nhưng lại rất uyên bác.

Không chỉ là kiến thức học được từ Melian, mà còn có kiến thức học được từ tộc Noldor đến từ Aulë, và kiến thức về ánh sáng học được từ Calaquendi đến từ Varda.

Chỉ là học quá tạp, bây giờ vẫn chưa tiêu hóa hết, nhiều phương diện vẫn chưa thành thục.

Nếu cho nàng thời gian để tiêu hóa và lĩnh hội toàn bộ, thực lực tương lai tuyệt đối không yếu.

Điều này có thể thấy trong phim, Nữ hoàng Elf Galadriel tương lai

đã chống lại được sự cám dỗ của Chiếc Nhẫn Chúa, dựa vào sức mạnh của chính mình để cưỡng ép trục xuất Sauron.

Và ngay khi George đang yên tâm trao đổi ma pháp ở vương quốc Grey Elf, chờ đợi bên Grey Elf chuẩn bị xong để quay về Dorthonion, hắn không biết rằng hành vi dùng Fairy Law để xóa sổ sức mạnh bóng tối ở Thung lũng Chết đã kinh động đến Morgoth ở Angband.

Nguy cơ đang từng bước đến gần hắn... ...

Dãy núi Angband, ba ngọn núi lửa cao vạn mét sừng sững như cánh cổng trước pháo đài, khói đặc và khí độc bao trùm, trong hang động không biết sâu bao nhiêu phía sau núi lửa, vô số loại Orc khác nhau đang lao động.

Và ở nơi sâu nhất của hang động, một cung điện hùng vĩ đứng sừng sững trong bóng tối.

Cổng cung điện cao cả nghìn mét, trước cổng là một con người sói khổng lồ đang nằm phục.

Con người sói này tên là Carcharoth, do chính Morgoth đích thân chọn lựa từ tộc người sói từ khi còn nhỏ để nuôi dưỡng, đồng thời rót vào sức mạnh bóng tối và linh hồn nuốt chửng của mình.

Nó có thể canh gác trước cổng cung điện mà không bao giờ chớp mắt, còn có thể phát hiện mọi sự ngụy trang của kẻ thù, sở hữu sức mạnh vô cùng đáng sợ.

Còn bên trong cung điện, trên ngai vàng, nguồn gốc của mọi bóng tối, Valar từng mạnh nhất Morgoth, đột nhiên đứng dậy từ ngai vàng của mình.

“Sức mạnh ánh sáng mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ các vị thần đã rời Valinor tấn công tới đây!” Vừa rồi, hắn cảm nhận được ở hướng Thung lũng Chết đột nhiên bùng phát ra sức mạnh ánh sáng cấp độ

Maiar, điều này khiến hắn vô cùng kinh hãi.

Hắn suýt nữa tưởng rằng Nữ thần Ánh sáng Varda đã giáng lâm xuống Trung Địa.

Nữ thần Ánh sáng về cơ bản sẽ không rời khỏi Valinor, nếu rời đi, tất nhiên là đi cùng chồng là Manwë, mà Manwë đến Trung Địa chỉ có một khả năng.

Đó là dẫn dắt các vị thần đến thảo phạt hắn lần thứ hai.

Phần lớn sức mạnh của hắn đều đang dùng để ăn mòn Trung Địa, tuy bây giờ đã có được ba viên Silmarils, nhưng cũng tuyệt đối không thể đánh lại các vị thần liên thủ.

"Không đúng, sức mạnh của Varda không chỉ có thế, hơn nữa họ không thể nào đến vào lúc này." Nhắm mắt lại, cảm ứng kỹ hơn một chút, vẻ mặt hắn lộ ra sự nghi hoặc.

Người Elf Noldor sau khi bị hắn xúi giục, đã tàn sát người Teleri, rời khỏi Valinor, với sự hiểu biết của hắn về tính cách của các vị thần, có lẽ họ sẽ không quan tâm đến sự sống chết của người Elf Noldor ở đây nữa.

Thêm vào đó, hắn vừa phát động chiến tranh, cũng chưa chiếm được ưu thế, các vị thần dù có ra tay cũng sẽ không chọn lúc này.

Chương 303

Thực ra hắn cũng đang chạy đua với thời gian cùng các vị thần.

Nếu hắn có thể tiêu diệt tất cả Elf, con người và người lùn trên đại lục trước khi các vị thần kịp phản ứng, dùng sức mạnh của mình xâm thực toàn bộ Trung Địa, vậy thì vùng đất này sẽ hòa làm một với hắn.

Hắn chính là vị thần tối cao của vùng đất này, đừng nói là các vị thần, ngay cả Ilúvatar cũng không làm gì được hắn.

Nhưng nếu bị các vị thần thảo phạt trước đó, kế hoạch của hắn sẽ thất bại.

Vì vậy hắn mới vội vàng phát động chiến tranh, muốn nhanh chóng đánh bại tất cả các thế lực chống lại mình.

"Sauron, đến đây một chuyến, ta có chuyện muốn hỏi ngươi!" Một ý niệm lóe lên, hắn đã truyền âm ngàn dặm cho đại tướng Sauron đang dưỡng thương trên hòn đảo của mình.

Không lâu sau, Sauron trong hình dạng ma cà rồng đã bay đến cổng cung điện, sau đó trở lại hình dạng thật và phủ phục dưới chân Morgoth.

"Chủ nhân của tôi, xin hỏi ngài triệu tập tôi đến có gì phân phó?" "Vết thương của ngươi hồi phục thế nào rồi?" Morgoth cúi đầu nhìn Sauron.

Sauron hơi ngẩng đầu cung kính đáp: "Chủ nhân, đã hồi phục hơn nửa rồi, thuộc hạ hổ thẹn, lại thua bởi Elf và con người." Nhớ lại con người biết sử dụng đủ loại ma pháp kỳ quái kia, ánh mắt Sauron tràn đầy sát ý.

Đội quân Balrog do Vua Balrog Gothmog dẫn đầu đã thành công phá vỡ phòng tuyến vững chắc nhất của Maedhros, còn đội quân Orc do hắn dẫn đầu lại bị đánh cho tan tác bỏ chạy, chính hắn cũng bị trọng thương.

Đây là nỗi sỉ nhục lớn nhất mà hắn từng phải chịu.

Hắn đã thề trong lòng, một ngày nào đó, hắn nhất định sẽ chặt đầu tên nhân loại đó, ném cho lũ người sói trên đảo của hắn ăn.

"Cũng không thể trách ngươi, ai mà ngờ được trong đám con người yếu đuối lại có một pháp sư lợi hại như vậy." Morgoth không hề trách mắng Sauron, ngược lại còn an ủi hắn một câu.

Có thể dụ dỗ được nhiều Maiar trung thành phục vụ mình như vậy, ngoài thực lực ra, còn vì bản thân Morgoth sở hữu một sức hút nhân cách đáng ngưỡng mộ.

Phải biết rằng trong Đại Nhạc Chương của Ainur, chỉ có Morgoth dám công khai dấy lên những nốt nhạc bất hòa, chống lại ý chí của Eru.

"Chủ nhân yên tâm, lần sau tôi sẽ không thất bại nữa!" Sauron đảm bảo với Morgoth: "Hơn nữa lần trọng thương này cũng khiến tôi có một vài ý tưởng, nếu có thể thành công, thực lực của tôi chắc chắn sẽ tăng lên không ít." "Nói xem ý tưởng gì, có lẽ ta có thể giúp ngươi hoàn thiện nó." Morgoth lộ ra vẻ hứng thú.

Xét về thực lực, trong số các thuộc hạ của hắn, Sauron và Vua Balrog là mạnh nhất.

Vua Balrog nắm giữ ngọn lửa cực hạn, chỉ xét về sức phá hoại thì vượt xa Sauron, nhưng Sauron lại là một học giả uyên bác trong số các Maiar.

Trước khi bị hắn dụ dỗ, hắn từng học hỏi kiến thức từ nhiều

Valar, nên toàn diện hơn.

"Tôi dự định chế tạo một chiếc nhẫn ma thuật, rót tất cả kiến thức của tôi vào đó, sau đó hấp thụ sức mạnh tương ứng, như vậy khi đeo trên tay, tôi có thể phát huy gấp đôi thực lực..." Sauron trình bày từng ý tưởng của mình.

Chủ nhân của hắn từng là Valar mạnh nhất, ngay cả Manwë cũng kém một bậc, hơn nữa gần như đã học được kiến thức của tất cả các Valar trừ Varda.

Nếu ngài ấy chịu giúp đỡ, vậy sẽ có thể rút ngắn đáng kể thời gian hắn chế tạo nhẫn ma thuật.

"Nghe cũng không tồi, nhưng có rất nhiều sơ hở, như vậy đi, để ta giúp ngươi hoàn thiện việc chế tạo chiếc nhẫn này." Morgoth nghe xong rất tán thành ý tưởng của Sauron, chỉ thấy hắn giơ tay lên, một khối kim loại ma thuật thượng hạng từ ngoài cung điện lập tức bay tới, sau đó hắn mở miệng, ma hỏa bao bọc lấy khối kim loại đó.

Sau đó các loại cổ tự ma thuật như không cần tiền mà ồ ạt rót vào khối kim loại.

Theo thời gian trôi đi, khối kim loại ma thuật đó dần dần biến thành một chiếc nhẫn khắc đầy những cổ tự kỳ đặc.

Cuối cùng, Morgoth rót một luồng ma lực từ trong cơ thể mình vào chiếc nhẫn.

"Được rồi, trong chiếc nhẫn này còn có cả sức mạnh của ta, đeo nó vào thực lực của ngươi có thể đạt đến gấp ba lần bình thường." "Đa tạ chủ nhân!" Sauron đưa hai tay ra nhận lấy chiếc nhẫn, trong mắt tràn đầy sự sùng bái đối với Morgoth.

Thấy Sauron đeo nhẫn vào, sức mạnh trong cơ thể tăng vọt, Morgoth liền ra lệnh: "Sauron, bên Thung lũng Chết đã xảy ra chuyện

ngoài ý muốn, ngươi hãy dẫn thuộc hạ bí mật lẻn đến gần đó điều tra.

Ta muốn biết ai đã thanh trừ sức mạnh của ta ở đó." Tiêu hao sức mạnh của mình để giúp Sauron chế tạo nhẫn, hắn đâu có tốt bụng như vậy.

Làm thế chỉ để Sauron có thể thay mình đi đến Thung lũng Chết thăm dò tình hình, chiếc nhẫn là do hắn chế tạo, có sức mạnh của hắn ở đó, hắn có thể theo dõi tình hình bên Sauron theo thời gian thực.

Nếu không phải các vị thần giáng lâm thì không sao, nếu đúng là các vị thần giáng lâm chuẩn bị thảo phạt hắn, vậy thì hy sinh một Sauron cũng đáng, hắn có thể sớm trốn khỏi đây, để các vị thần không tìm thấy hắn.

"Chủ nhân yên tâm, thuộc hạ nhất định hoàn thành nhiệm vụ!" Sauron không biết ý đồ của Morgoth, cảm nhận được sức mạnh đã tăng gấp ba lần, vui mừng khôn xiết lui xuống, chuẩn bị quay về đảo dẫn theo thuộc hạ đắc lực nhất của mình đến Thung lũng Chết. ...

"Lúthien, con gái của ta, ở bên ngoài phải chú ý bảo vệ bản thân, có nguy hiểm thì lập tức quay về Doriath." Ở biên giới Doriath, Thingol và vợ là Melian quyến luyến dặn dò con gái Lúthien.

Đã bảy ngày kể từ khi George đến vương quốc Grey Elf, sau nhiều vòng tuyển chọn, đội ngũ đến Dorthonion cuối cùng cũng đã được chọn xong, chuẩn bị xuất phát.

"Yên tâm, con gái không thích chiến đấu, nhưng thực lực không hề kém.

Con gái hứa với cha mẹ, cứ ba năm năm sẽ về một lần." Lúthien ôm Thingol và Melian một cái, lật người ngồi lên lưng hươu, ra hiệu cho Galadriel bên cạnh.

Trong quan niệm thời gian của người Elf, ba năm năm cũng chỉ

tương đương với ba năm ngày của con người.

Galadriel mặc áo giáp của Elf, rút thanh trường kiếm bên hông, ra lệnh cho đội quân tinh nhuệ gồm hơn hai trăm Grey Elf với khí thế hừng hực: "Xuất phát, đến thành Elf Dorthonion!" Thế là, đoàn xe với những con hươu sừng lớn làm thú cưỡi bắt đầu di chuyển về hướng Thung lũng Chết trước đây.

Thú cưỡi của người Elf đa số là hươu sừng lớn, một số ít sẽ chọn ngựa, thú cưỡi của con người về cơ bản đều là ngựa, còn người lùn vì vấn đề chiều cao nên rất ít cưỡi ngựa, đa số chọn cưỡi lợn và dê núi.

Còn Orc, Orc rất ít khi cưỡi thứ gì, một số ít Orc tinh nhuệ có thể có thú cưỡi là Wargr.

Wargr là hậu duệ của người sói và chó săn, thân hình to gần bằng ngựa, thậm chí còn lớn hơn, tính cách lại vô cùng hung tàn, sức chiến đấu cũng không tầm thường.

"Thực ra tôi có ma pháp có thể nhanh chóng đưa các cô đến Dorthonion, không cần mất mấy ngày chậm rãi đi đường." George chôn một chiếc Khóa Cảng tự chế dưới một gốc cây cổ thụ bên ngoài Vành đai, thấy bên Lúthien đã chuẩn bị khởi hành, liền lật người cưỡi tuấn mã đuổi theo.

Vành đai có tác dụng cách ly không gian, phép Độn thổ và Khóa Cảng của hắn đều không thể sử dụng.

Nhưng chỉ cần ra khỏi Vành đai thì không có vấn đề gì.

Vì vậy, nếu Lúthien và họ đồng ý, hắn hoàn toàn có thể ngay bây giờ nhét tất cả Grey Elf và hành lý của họ vào hộp không gian, sau đó dùng một phép Độn thổ là có thể tức khắc quay về thành Elf Dorthonion.

“Tôi nghĩ họ muốn tự mình đi đoạn đường này hơn, họ cũng giống như tôi, đều là lần đầu tiên rời Doriath, lần đầu tiên nhìn thấy thế giới bên ngoài.” Lúthien lắc đầu, cười chỉ vào những Grey Elf trong đội ngũ đang tràn đầy tò mò với cảnh sắc bên ngoài khu rừng.

Vương quốc Grey Elf có Vành đai của Melian bảo vệ, tuy hòa bình ổn định, nhưng cũng giam cầm tất cả Grey Elf.

Đa số Grey Elf cũng giống như Lúthien, chưa từng rời khỏi vương quốc Grey Elf, cũng chưa từng thấy phong cảnh bên ngoài, suốt ngày sống trong khu rừng nguyên sinh, thứ có thể nhìn thấy ngoài bầu trời ra chính là cây cối.

Vì vậy, khoảnh khắc họ bước ra khỏi Vành đai, tâm trạng cũng vô cùng kích động, đối với mọi thứ bên ngoài khu rừng đều tràn đầy tò mò.

“Cũng được, dù sao theo tốc độ của chúng ta, nhiều nhất cũng chỉ mất năm ngày là đến.” George gật đầu, cũng không ép buộc.

Đối với hắn cũng không có gì khác biệt, sau khi về Dorthonion cũng vẫn là trao đổi ma pháp với Lúthien và Galadriel, trên đường đi tự nhiên cũng không khác biệt mấy.

Chút đi đường không thể ảnh hưởng đến việc hắn nghiên cứu ma pháp.

“Tiếc là anh đã thanh tẩy Thung lũng Chết, nếu không đoạn đường này cũng sẽ có thêm nhiều niềm vui.” Galadriel nhìn Thung lũng Chết mới mẻ trước mặt, giọng điệu đầy tiếc nuối.

Nếu Thung lũng Chết vẫn như trước đây, bên trong chắc chắn sẽ có rất nhiều sinh vật bóng tối, nàng cũng có thể hoạt động thân thể một chút trên đường đi.

“Tôi thấy bây giờ rất tốt, trên đường bình an vô sự, còn có thể

ngắm nhìn rất nhiều phong cảnh khác nhau, không cần lo lắng nguy hiểm!" Lúthien cưỡi trên con hươu sừng lớn, đưa tay nhẹ nhàng vuốt những cành cây bay bay theo gió trên đầu, những cành cây đó lập tức xanh tươi, nảy mầm mới, nở ra những đóa hoa xinh đẹp.

"George, đó có phải là dãy núi Gorgoroth trong truyền thuyết không?" Hai ngày sau, khi đội quân Grey Elf đến trung tâm của thung lũng khủng bố trước đây, Lúthien có chút kích động kéo tay áo George, chỉ vào dãy núi mờ ảo phía trước hỏi.

Chương 304

Nàng vẫn là lần đầu tiên thực sự nhìn thấy một dãy núi hùng vĩ như vậy.

"Đúng vậy, vượt qua dãy núi đó, chúng ta sẽ đến Dorthonion." George cười gật đầu.

Lúthien lộ ra vẻ ngạc nhiên: "Vượt qua, chúng ta không phải nên đi vòng sao?" Nàng nghe Galadriel nói, dãy núi Gorgoroth đó còn được gọi là Dãy núi Khủng bố, bên trong có vô số nhện khổng lồ chứa kịch độc, cả dãy núi đâu đâu cũng là mạng nhện do chúng giăng ra.

Từng ngay cả đội quân Orc của Morgoth gặp phải dãy núi này cũng phải đi vòng, người Elf cũng vậy.

"Đi vòng quá lãng phí thời gian, hơn nữa tôi cần giữ cho con đường giữa Dorthonion và Doriath được thông suốt, như vậy mới tiện cho việc giao lưu sau này." Ý của George rất đơn giản, hắn định nhân cơ hội này, tiêu diệt toàn bộ lũ nhện khổng lồ trong Dãy núi Khủng bố.

Tổ tiên của lũ nhện khổng lồ trong núi là Ungoliant, một ác thần có hình dạng nhện, từng dùng mạng nhện mình dệt ra để che chắn cho Morgoth, giúp Morgoth tránh được sự dò xét của các vị thần, lẻn đến dưới Hai Cây Thánh.

Sau khi Morgoth làm trọng thương Hai Cây Thánh, nhân cơ hội hút cạn nhựa cây, trộm uống nước từ giếng của Varda, từ đó thực lực tăng vọt.

Thậm chí khi trốn về Trung Địa, còn dùng mạng nhện của mình để bẫy Morgoth, định giết Morgoth để nuốt ba viên Silmarils, kết quả bị đội quân Balrog do Morgoth gọi đến đuổi đi.

Vì vậy, thực lực của lũ nhện khổng lồ đó rất mạnh, Elf bình thường không phải là đối thủ.

Nhưng đối với George thì không là gì.

Lũ nhện khổng lồ này giống như tổ tiên của chúng, đều sợ lửa, mà hắn lại rất giỏi sử dụng lửa, lại còn là lửa trên diện rộng.

"Xem ra chuyến đi này cuối cùng cũng không quá nhàm chán rồi!" Galadriel nghe kế hoạch của George, lập tức giơ hai tay tán thành.

Tuy nhiên, ngay khi mấy người vừa đi vừa nói cười, George đột nhiên nhíu mày: "Nhanh thông báo mọi người dừng lại, có kẻ địch." Hắn cảm nhận được một luồng sức mạnh bóng tối quen thuộc đang nhanh chóng tiếp cận phía họ.

Galadriel và Lúthien dường như cũng phát hiện ra, đồng thời lớn tiếng nói: "Dừng lại, đội hình phòng ngự!" Những Grey Elf đang như đi du ngoạn, nghe lệnh trước tiên ngẩn ra, sau khi phản ứng lại thì nhanh chóng kết thành thế trận phòng ngự.

Chỉ có điều có lẽ đã quá lâu không trải qua chiến tranh, thế trận phòng ngự của họ bày ra đầy sơ hở, khiến George, một người không biết bày trận, cũng phải đảo mắt Byakugan.

Và lúc này, một đám mây đỏ từ xa bay tới, sau đó đồng loạt hạ xuống trước mặt đội quân.

Chính là Sauron, người đã nhận nhiệm vụ của Morgoth, dẫn theo đội vệ binh ma cà rồng của mình, lén lút bay qua Dãy núi Khủng bố, tìm kiếm trong Thung lũng Chết mấy ngày mà vẫn chưa có manh mối.
...

"Grey Elf vậy mà lại ra khỏi vỏ ốc, thật là thú vị." Sauron sờ chiếc nhẫn ma thuật trên tay phải, sau đó nhìn về phía con người duy nhất trong đám Grey Elf là George, trên mặt lộ ra nụ cười đầy giễu cợt:

“Nhân loại, không ngờ chúng ta lại gặp nhau nhanh như vậy, nhưng lần này, e rằng kẻ phải chạy trốn là ngươi!” Thực lực của Grey Elf kém xa Noldor Elf, huống hồ số lượng Grey Elf trước mắt chỉ có hai trăm, càng không có cao thủ nổi danh trong Noldor Elf như Finrod.

Lại nhìn thuộc hạ của hắn, đội quân vệ binh ma cà rồng mạnh nhất đảo người sói, tuyệt đối không phải là thứ mà hai trăm Grey Elf cỏn con có thể so sánh.

Còn chính hắn, thực lực càng được nhẫn ma thuật gia trì, mạnh hơn gấp ba lần so với lúc ở hẻm núi lớn.

Lúc ở hẻm núi lớn hắn sở dĩ thất bại, không phải vì tên nhân loại này mạnh hơn hắn, mà vì hắn bị tên nhân loại này và vua Elf liên thủ đánh cho trở tay không kịp, nếu không sao có thể dễ dàng thất bại.

Vì vậy bây giờ, hắn có đủ tự tin để hành hạ tên nhân loại và đám Grey Elf này.

Hắn muốn bắt tất cả tên nhân loại và đám Grey Elf này về đảo người sói để từ từ tra tấn, giải tỏa mối hận trong lòng.

Nói rồi, sức mạnh bóng tối trong cơ thể hắn bùng nổ toàn diện, lập tức cả Thung lũng Chết đều bị sức mạnh đáng sợ đã tăng gấp ba lần của hắn bao phủ.

Thung lũng Chết vừa được George thanh tẩy, dưới sức mạnh bóng tối nồng đậm, dường như lại sắp trở lại dáng vẻ trước đây.

“Gã này, thực lực lại tăng lên nhiều như vậy!” Cảm nhận được sức mạnh bóng tối ngập trời của Đại Ma Vương Sauron, George cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lần trước Sauron bị hắn và Finrod đánh cho tan tác bỏ chạy mới không được bao lâu, hắn cảm thấy sức mạnh trong cơ thể đối phương dường như đã tăng lên ba bốn lần, đúng là như bật hack vậy.

“May mà hack của mình còn to hơn, nếu không hôm nay thật sự chỉ có thể chạy trối chết.” Thực lực của Sauron tăng lên ba bốn lần, mà thực lực của hắn còn tăng nhiều hơn.

Lần trước khi chiến đấu với Sauron ở hẻm núi lớn, hắn còn chưa học được Fairy Law, chưa tấn cấp năng lực giả cấp năm, chưa tiếp xúc với bản chất của sấm sét, chưa trở thành Sát Long Ma Đạo Sĩ, chưa hóa rồng.

Còn bây giờ, tính toán kỹ lưỡng, thực lực tổng hợp của hắn ít nhất cũng đã tăng lên hơn mười lần.

Mấu chốt là hắn đối với loại thế lực bóng tối bị Morgoth ăn mòn, sợ hãi ánh sáng như Sauron, có sự khắc chế cực lớn.

Nếu bảo hắn đánh với Melian, hắn chưa chắc đã thắng, nhưng nếu bảo hắn đánh với Sauron, vậy hắn lại có tự tin.

Không phải nói Melian mạnh hơn Sauron rất nhiều, cả hai đều là Maiar hàng đầu, chênh lệch thực lực không lớn.

Chỉ là sức mạnh của Melian không bị hắn khắc chế, hắn muốn đánh chỉ có thể dựa vào thực lực cứng.

Hơn nữa, hắn cũng không phải một mình.

Xét về thực lực, thực lực của Galadriel tuyệt đối mạnh hơn Finrod, người đã cùng hắn đẩy lùi Sauron trước đây.

Lúthien thì càng không cần phải nói, bùa mê của nàng ngay cả Morgoth không chú ý cũng sẽ trúng chiêu, các loại năng lực ma pháp còn vượt qua cả Galadriel.

Về phần hai trăm Grey Elf này, cũng không phải là Grey Elf bình thường, mà là tinh nhuệ được Thingol tuyển chọn kỹ lưỡng trong một tuần, có thể nói là những Grey Elf có thực lực và tư chất tốt nhất của vương quốc Grey Elf.

Mỗi người đều là cao thủ, thực lực còn mạnh hơn nhiều so với Noldor Elf bình thường.

Vì vậy, đối diện Sauron cứ tưởng mình đã nắm chắc phần thắng, hiện tại đang trong trạng thái mèo vờn chuột, thực tế con mèo đó bây giờ đang vờn không phải chuột, mà là một con chuột bự đầy cơ bắp.

"Cũng tốt, lần trước để ngươi chạy thoát, lần này giải quyết ngươi triệt để luôn!" George đối mặt với sức mạnh bóng tối kinh hoàng ngập trời, từ từ đưa tay phải ra, làm một động tác khiêu khích "ngươi qua đây" với Sauron.

Sauron và Gothmog là cánh tay trái phải của Morgoth, giải quyết bất kỳ ai trong số họ đều có thể giáng một đòn nặng nề vào thế lực của Morgoth.

Hiếm có khi bây giờ Sauron chỉ dẫn theo ít người như vậy xuất hiện, lại còn xuất hiện ở Thung lũng Chết, nơi kẹp giữa Noldor Elf và Grey Elf, có thể nói là đang ở trong lòng địch.

Nơi này không giống như hẻm núi lớn lần trước, chỉ cần vỗ cánh vài cái là có thể trốn vào Angband.

"Nhân loại thấp hèn, ngươi sẽ phải trả giá cho sự ngông cuồng của mình!" Sauron thấy đối phương đối mặt với sức mạnh hiện tại của mình mà vẫn dám khiêu khích, lập tức tức giận rút ma kiếm bên hông.

Hắn dự đoán, lúc này đối phương lẽ ra phải sợ đến run rẩy, không quỳ xuống xin tha thì cũng phải quay đầu bỏ chạy mới đúng.

"Ma pháp Ánh sáng - Fairy Law!" George không có thời gian phối hợp với Sauron, mở màn trực tiếp bằng đại chiêu hệ quang khắc chế sức mạnh bóng tối mạnh nhất, hơn nữa hắn còn tập trung toàn bộ sát thương của Goblin Law uy lực nhất này lên một mình Sauron.

Lũ ma cà rồng tạp nham không đáng lo ngại, ưu tiên làm trọng thương Sauron mới là quan trọng nhất.

Ma pháp trận khổng lồ một lần nữa trỗi dậy ở Thung lũng Chết, một cột sáng trực tiếp bao phủ lấy Sauron.

"Ra là ngươi, người mà chủ nhân muốn tìm chính là ngươi!" Đối mặt với sức mạnh ma pháp ánh sáng nồng đậm đến mức có thể gây chết người này, Sauron vội vàng kích hoạt toàn bộ sức mạnh của nhẫn ma thuật, dùng bóng tối đậm đặc bao bọc toàn thân.

Ánh sáng chói mắt tan đi, Sauron thở hổn hển, mặt đầy kinh ngạc nhìn George.

"Không thể nào, ngươi chỉ là một con người, sao có thể nắm giữ sức mạnh ánh sáng mạnh mẽ như vậy!" Hắn quen biết tất cả các Valar và Maiar, có thể khẳng định George không thể là hóa thân của Valar hay Maiar, chỉ là một con người.

Nhưng con người yếu đuối, sao có thể nắm giữ năng lượng ánh sáng còn mạnh hơn cả Maiar.

Nếu không có nhẫn ma thuật, ma pháp ánh sáng mạnh mẽ như vậy, e rằng một đòn đã có thể làm hắn trọng thương.

Dù có nhẫn ma thuật phòng ngự toàn lực, hắn cũng bị thương một chút.

May mà ma pháp này đối với tên nhân loại kia dường như cũng tiêu hao không ít, rõ ràng cảm thấy sắc mặt tên nhân loại kia trở nên tái nhợt, sinh mệnh lực cũng yếu đi rất nhiều.

Chương 305

Nếu loại ma pháp ánh sáng cấp độ này có thể tùy tiện tung ra, hắn bây giờ sẽ không cân nhắc gì cả, trực tiếp quay người bỏ chạy.

"Giết hắn cho ta!" Sauron cũng không còn nghĩ đến chuyện bắt về tra tấn nữa, bây giờ hắn chỉ muốn nhân lúc tên nhân loại này yếu đi mà giết ngay lập tức, đề phòng tên này tung ra ma pháp ánh sáng đáng sợ kia lần thứ hai.

Thế là hắn dẫn theo tất cả ma cà rồng, lao thẳng về phía George.

"George, anh sao rồi?" Lúthien thấy sắc mặt George tái nhợt, sinh khí giảm mạnh, lập tức tiến lên quan tâm.

Còn Galadriel thì rút thanh trường kiếm của Elf, cưỡi hươu sừng lớn, hưng phấn dẫn đám Grey Elf nghênh chiến Sauron.

Lúc xông lên còn không quên hét với Lúthien một câu: "Lúthien, ấm cho ta một chén rượu hoa quả, đợi ta chém Sauron về uống!" Mấy ngày nay, trong những câu chuyện George kể cho Lúthien, nàng thích nhất là câu chuyện Elf ấm rượu chém Orc, bây giờ cuối cùng mình cũng có thể dùng được, lại còn là đối chiến với đại tướng của Morgoth là Sauron.

"Tôi không sao, nghỉ một lát là được, cô đi giúp Galadriel trước đi, một mình cô ấy không phải là đối thủ của Sauron." Đối mặt với sự quan tâm của Lúthien, George cười gật đầu.

Lúthien thấy George thực sự không có chuyện gì lớn, liền đuổi theo Galadriel. ...

"Xem ra dù ta dùng hình thái rồng thi triển Fairy Law cũng không đủ để một đòn giết chết Sauron hiện tại." George đưa tay đặt lên một

cây cổ thụ bên cạnh, hấp thụ sinh mệnh lực của nó để nhanh chóng bổ sung lượng tiêu hao vừa rồi, sau đó dang rộng đôi cánh, bắt đầu bố trí xung quanh toàn bộ chiến trường.

Thông qua hiệu quả đạt được từ việc thi triển Fairy Law uy lực mạnh nhất ở hình thái người, trong lòng hắn đã có phán đoán.

Nếu không thể một đòn giết chết Sauron, vậy Sauron chắc chắn sẽ lập tức bỏ chạy, một khi hắn lại trốn về Angband, vậy lần này lại công cốc.

Vì vậy, vừa rồi khi Galadriel chủ động nghênh chiến Sauron, hắn không hề ngăn cản.

Bởi vì hắn muốn Galadriel và Lúthien tạm thời cầm chân Sauron, để tranh thủ thời gian cho hắn bố trí ma pháp trận.

Hắn muốn bẫy Sauron trước, khiến Sauron không thể trốn thoát, rồi mới dùng toàn lực giết chết hắn.

Vừa hay gần đây hắn học được một bộ ma pháp trận phong ấn Ngũ Hành từ Lý Giai Na, đồng thời kết hợp với Thuật thức Kabbalah và Kết giới Thuật thức trước đó, sáng tạo ra một bộ ma pháp phong ấn Ngũ Hành Kabbalah độc nhất của riêng mình.

Bộ ma pháp trận phong ấn Ngũ Hành Kabbalah này không có bất kỳ uy lực tấn công nào, nhưng lại sở hữu lực phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ, bất kể là từ bên trong hay bên ngoài.

Tuy nhiên, việc bố trí mất một ít thời gian.

"Cấu thành một trong năm nguyên tố vĩ đại của thế giới, hỏa tổ vĩ đại, hiện thân đi, Vua Săn Ma Nữ!" George đứng ở một góc chiến trường, đưa một ngón tay ra niệm thần chú đồng thời khắc họa Thuật thức Kabbalah trong hư không.

Cách khắc họa thuật thức này bắt nguồn từ Kết giới Thuật thức

của Fairy Tail, nhưng nội dung thuật thức lại là của pháp sư Thanh Giáo, kết hợp cả hai sẽ không xảy ra tình trạng thuật thức chỉ bị phá hủy dẫn đến ma pháp biến mất.

Thuật thức hoàn thành, một người khổng lồ nữ hoàn toàn cấu thành từ lửa xuất hiện trên mặt đất.

"Thần dùng đất nặn nên hình hài, thổi vào đó sinh mệnh, đặt tên là người, hiện thân đi, Người khổng lồ Đá!" Nhanh chóng di chuyển đến một vị trí khác, George lại dùng cách tương tự, ngưng tụ ra một Người khổng lồ Đá.

Sau đó là Người khổng lồ Nước, Người khổng lồ Kim loại và Người khổng lồ Cây.

Năm người khổng lồ đứng ở vị trí theo trận pháp Ngũ Hành, George hai tay kết pháp ấn của Đạo gia, vỗ xuống đất: "Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, ma pháp trận phong ấn Ngũ Hành, khởi động!" Năng lượng Ngũ Hành bắn ra từ thân thể năm người khổng lồ, hội tụ trên bầu trời, trận pháp Ngũ Hành khổng lồ tức khắc thành hình, cặp cá âm dương trắng đen hiện ra ở trung tâm trận pháp, hấp thụ thiên địa chi lực bao phủ toàn bộ chiến trường.

Dùng người khổng lồ nguyên tố ngưng tụ bằng Thuật thức Kabbalah làm trận nhãn của ma pháp trận có một ưu điểm rất lớn, đó là dù bạn có phá hủy nó thế nào, nó cũng có thể ngưng tụ lại, căn bản không thể dùng bạo lực để phá hủy.

Muốn phá hủy người khổng lồ nguyên tố ngưng tụ bằng Thuật thức Kabbalah, hoặc là phải đánh bại pháp sư thi triển phép, hoặc là phải phá hủy Thuật thức Kabbalah hình thành nên người khổng lồ nguyên tố.

Nhưng George đã dùng ma pháp Thuật thức của Fairy Tail để tối ưu hóa cách thi triển Thuật thức Kabbalah, nên con đường này đã bị

chặn.

Còn lại chỉ có thể là đánh bại người thi triển phép là chính George.

Chỉ là, nếu có thể đánh bại chính George, vậy cũng không cần lo lắng bị nhốt trong ma pháp trận phong ấn Ngũ Hành Kabbalah.

Tác dụng chính của trận pháp này là để ngăn chặn kẻ địch sau khi bị mình đánh tàn phế thì bỏ chạy.

Ma pháp trận Ngũ Hành được cấu thành từ năm người khổng lồ nguyên tố Kabbalah vĩnh viễn không bị phá hủy, trong đó còn pha tạp rất nhiều kiến thức về ma pháp kết giới phòng ngự.

Tính ra cường độ của cả ma pháp trận, cho dù là George hóa rồng muốn phá vỡ, không có nửa tiếng đồng hồ cũng không làm được.

Vì vậy, muốn dựa vào sức mạnh vũ phu để cưỡng ép phá vỡ pháp tắc phong ấn mà trốn thoát cũng gần như không thể.

Hơn nữa, pháp tắc này đối nội có thể dùng để nhốt người, đối ngoại thực ra cũng có thể dùng để phòng ngự, hiệu quả còn mạnh hơn rất nhiều so với việc hắn thi triển riêng lẻ Kết giới Thuật thức và Bùa Siêu Bảo Hộ.

Kết giới phong ấn hình thành từ trận pháp Ngũ Hành và dao động năng lượng mạnh mẽ, lập tức thu hút sự cảnh giác của Sauron trong chiến trường, hắn vung ma kiếm đẩy lùi Galadriel và Lúthien, dẫn theo các chiến binh ma cà rồng thoát khỏi trận chiến.

Còn Galadriel và Lúthien cũng dẫn theo các Grey Elf bị thương, lùi về phía George.

Sauron sở hữu nhẫn ma thuật có thực lực quá mạnh, dù lúc đầu bị George dùng Fairy Law đánh gây ra không ít sát thương, nhưng đối phó với Galadriel và Lúthien vẫn ung dung.

Nếu không phải đột nhiên bị kết giới phong ấn mà George tạo ra dọa cho một phen, không bao lâu nữa, e rằng Galadriel và Lúthien sẽ không trụ nổi.

"Thực lực của Sauron này, lại mạnh đến vậy!" Galadriel ngực không ngừng phập phồng thở hổn hển, mặt đầy vẻ không thể tin được.

Nàng biết mình không phải là đối thủ của Sauron, nhưng không ngờ chênh lệch lại lớn đến vậy, dù có Lúthien giúp đỡ, cũng có mấy lần vô cùng nguy hiểm.

"Hay là để tôi hát nhé?" Lúthien cũng lau mồ hôi trên trán.

Nàng có thể dùng tiếng hát để phát động bùa mê, thôi miên Sauron và tất cả ma cà rồng đối diện.

Chỉ là bùa mê của nàng một khi phát động sẽ là thôi miên không phân biệt, George, Galadriel và tất cả Grey Elf cũng sẽ trúng chiêu.

Nhưng không sao, đợi mọi người đều bị thôi miên rồi, nàng có thể giải trừ thôi miên cho George và những người khác, sau đó để George dùng phương pháp đã nói trước đó đưa họ dịch chuyển tức thời khỏi đây.

Về phần nhân lúc thôi miên để tấn công Sauron, điều đó tự nhiên là không được.

Bởi vì người bị trúng bùa mê của nàng, đang được an ủi ngủ say, một khi bị tấn công mang theo địch ý sẽ lập tức tỉnh lại.

"Thật không cam tâm!" Galadriel nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ không cam lòng.

Cơ hội tốt như vậy, bình thường bên cạnh đại tướng như Sauron đều là Orc đông như kiến, muốn giết chết gần như không có khả năng.

Hơn nữa, trận đầu tiên vừa ra khỏi rừng đã bị đánh cho tan tác bỏ chạy, sau này nói ra thật mất mặt.

“George, anh bố trí đây là tuyệt chiêu lợi hại gì vậy?

Uy lực có lớn không?” Nhìn năm người khổng lồ nguyên tố bao vây cả chiến trường, nàng không khỏi nảy sinh một chút hy vọng.

Nếu uy lực của những người khổng lồ nguyên tố mà George bố trí đủ lớn, có thể làm Sauron bị thương thêm, nói không chừng ba người họ cùng vây đánh vẫn có cơ hội thắng.

“Cái này sao... uy lực không nhỏ, nhưng nó là một ma pháp trận phong ấn, chủ yếu là để bẫy Sauron và đám ma cà rồng kia, ngăn chúng trốn thoát, chứ không có uy lực tấn công mạnh.” George thành thật trả lời.

“Ngăn ta chạy trốn?

Ha ha ha, nhân loại, ta thấy người phải chạy trốn là ngươi, ta, Sauron, tuyệt đối sẽ không chạy trốn trước mặt ngươi lần thứ hai!” Sauron nghe thấy lời của George, cắm ma kiếm xuống đất, cười đầy chế nhạo.

Thực lực của hai nữ Elf đối diện quả thực có chút vượt ngoài dự đoán của hắn, nhưng trong mắt hắn bây giờ cũng không là gì, căn bản không thể gây tổn thương cho hắn.

Chương 306

Tên nhân loại có thể gây tổn thương cho hắn, e rằng sau khi thi triển ma pháp ánh sáng lúc đầu cũng không còn bao nhiêu thực lực.

Thế mà trong tình hình này, tên nhân loại đối diện lại nghĩ đến việc bố trí kết giới để bẫy hắn, ngăn hắn chạy trốn, chẳng phải quá vô tri sao.

Quả nhiên, loài sinh vật yếu đuối như con người, dù có được sức mạnh cường đại, cũng không có bao nhiêu trí tuệ. ...

"George, anh mau giải trừ ma pháp trận!" Lúthien kích hoạt sức mạnh thần thánh thừa hưởng từ mẹ trong cơ thể, chuẩn bị hát để thôi miên đối phương sau khi George giải trừ phong ấn.

Còn Galadriel thì một lần nữa bùng nổ sức mạnh ánh sáng trong cơ thể, nhấc chân tiến lên để tranh thủ thời gian cho Lúthien.

"Không cần, chưa đến lúc đó, hai người ở phía sau yểm trợ cho tôi, tôi sẽ giải quyết hắn." George một tay tóm lấy cổ áo Galadriel, nhấc bổng Galadriel đã xông ra nửa người đặt sang một bên, một tay bịt miệng Lúthien, ngăn nàng hát.

"Anh vừa rồi..." Lúthien gỡ tay George đang bịt miệng mình ra, giọng điệu đầy lo lắng.

Bây giờ George trông sắc mặt đã tốt hơn nhiều, nhưng nàng nhớ lần trước khi George biểu diễn ma pháp thanh tẩy Thung lũng Chết, đã suy yếu một thời gian dài.

"Yên tâm, đã hoàn toàn hồi phục rồi." George ngắt lời Lúthien, cười nói: "Lần trước tỉ thí với Galadriel, tôi còn chưa dùng đến một phần mười sức mạnh, Sauron này không phải là đối thủ của tôi." Ở

vương quốc Grey Elf sở dĩ suy yếu một thời gian dài, là vì hắn không tiện hấp thụ sinh mệnh lực của những cây cổ thụ trong vương quốc Grey Elf để bổ sung, dù sao cũng là do Melian chăm sóc cẩn thận mà lớn lên.

Hơn nữa ở đó còn có các Ent bảo vệ cây cối sinh sống, hấp thụ sinh mệnh lực của cây cổ thụ sẽ bị các Ent ghét.

Nhưng nơi này không phải là vương quốc Grey Elf, hắn vừa rồi đã hấp thụ đủ lượng sinh mệnh lực đã tiêu hao.

"George, anh đừng có nói khoác, bình thường anh chiến đấu với tôi còn chưa dùng đến một phần mười sức mạnh sao?" Galadriel bên cạnh nghe thấy cuộc đối thoại của George và Lúthien, mặt đầy vẻ không phục.

Nàng thừa nhận thực lực của George mạnh hơn nàng, nhưng không tin George mạnh hơn nàng nhiều như vậy.

"Có nói khoác hay không, một lát nữa cô sẽ biết." George cười cười, dang rộng đôi cánh bay lên không trung, trong lòng thầm niệm thần chú.

"Biến hình Animagus!" Cơ thể nhanh chóng phình to, trong nháy mắt, con người George đã biến thành một con rồng khổng lồ dài năm trăm mét.

Đây là con rồng khổng lồ có cánh đầu tiên xuất hiện ở Trung Địa, Glaurung trước đó tuy là vua rồng đầu tiên của thế giới này do Morgoth tạo ra, nhưng lại không có cánh, cũng không biết bay.

"Sao lại thế này, đây không phải... không phải..." Sauron, người ban đầu đang nhìn George như xem một tên hề, lúc này ánh mắt lập tức thay đổi.

Rồng khổng lồ có cánh, hắn không phải chưa từng thấy, nhưng đó

là một loài sinh vật mới mà chủ nhân của hắn, Morgoth, đang tạo ra, còn chưa trưởng thành hoàn toàn, sao tên nhân loại này lại biến thành loài sinh vật mới mà chủ nhân hắn tạo ra?

Ba trăm năm trước, Morgoth đã tạo ra vua rồng đầu tiên là Glaurung, nhưng Morgoth vẫn chưa hài lòng với thực lực của Glaurung.

Vì vậy, hắn vừa bồi dưỡng Glaurung, vừa tối ưu hóa phương án của mình.

Sau khi Glaurung được bồi dưỡng hoàn toàn, hắn cuối cùng đã tạo ra một loài rồng khổng lồ có tiềm năng hơn, hoàn hảo hơn Glaurung, một loài rồng khổng lồ có cánh, trong đó con hoàn hảo nhất tên là Ancalagon.

Nhưng những con rồng khổng lồ mới này hiện tại vẫn chưa hoàn thành, vẫn đang hấp thụ sức mạnh để trưởng thành ở nơi sâu nhất của núi lửa Angband.

"Ma pháp Ánh sáng - Fairy Law!" Rồi không đợi hắn kịp hiểu rõ rốt cuộc tên nhân loại đối diện có quan hệ gì với chủ nhân Morgoth, ma pháp trận lớn gấp mười lần lúc đầu đã thành hình, năng lượng ánh sáng khổng lồ khiến sắc mặt hắn biến đổi dữ dội.

George trong hình thái rồng khổng lồ, bất kể là thân thể, năng lực ma pháp, hay sinh mệnh lực, đều mạnh hơn rất nhiều so với hình thái người, vì vậy Fairy Law mà hắn thi triển, uy lực tự nhiên cũng mạnh hơn rất nhiều.

"Ầm!" Ánh sáng trắng chói mắt một lần nữa giáng xuống Thung lũng Chết, ngoài Sauron ra, tất cả ma cà rồng lập tức hóa thành tro bụi dưới ánh sáng trắng này.

Lần này, George không tập trung tấn công Sauron nữa, vì không

cần thiết, chút sinh mệnh lực tiêu hao thêm để giải quyết những ma cà rồng khác, hắn trong trạng thái này không quan tâm.

"A!!!" Dù có nhẫn ma thuật bảo vệ, Sauron vẫn bị sức mạnh ánh sáng thiêu đốt đến mức phát ra tiếng hét thảm thiết kinh thiên động địa.

"Ma pháp Ánh sáng - Fairy Law!" Vừa khó khăn chịu đựng qua ma pháp kết thúc, George lập tức tung ra đòn thứ hai ngay sau đó.

Trong trạng thái rồng khổng lồ, tốc độ hồi phục sinh mệnh lực của hắn rất nhanh, sau khi liên tục tung ra hơn mười đòn Fairy Law, mới cần phải dựa vào việc nuốt sinh mệnh lực của cây cối để hồi phục.

Lũ Maiar bị Morgoth dụ dỗ và Orc bị cải tạo như Sauron, sợ nhất chính là sức mạnh ánh sáng.

Nếu đã như vậy, hắn cũng không cần thiết phải thi triển các ma pháp khác, cứ liên tục dùng ma pháp khắc chế kẻ địch mạnh nhất để tấn công mới có thể đạt được hiệu quả tấn công tốt nhất.

Sau năm đòn liên tiếp, Sauron cuối cùng cũng không chịu nổi, hắn biết nếu cứ tiếp tục như vậy, thân xác này của hắn coi như xong.

Thế là hắn lập tức thi triển phép biến hình, hóa thành một con rắn khổng lồ đáng sợ, chống lại đòn tấn công của ma pháp ánh sáng, bỏ chạy về phía xa.

Tôn nghiêm đâu có quan trọng bằng mạng sống, nên chạy vẫn phải chạy.

Tiếc là, vừa mới lao ra không được bao xa, hắn đã bị một bức tường vô hình chặn lại, và dù liên tục bùng nổ sức mạnh mấy lần cũng không thể đâm thủng.

Chính là trận pháp phong ấn Ngũ Hành Kabbalah do George bố trí

đã phát huy tác dụng.

Chống lại sự thiêu đốt từ năng lượng ánh sáng, Sauron bình tĩnh quan sát ma pháp trận, với tư cách là Maiar uyên bác nhất một thời, tuy là lần đầu tiên nhìn thấy loại ma pháp trận này, nhưng hắn rất nhanh đã tìm ra mấu chốt.

Trọng điểm của ma pháp trận nằm ở năm người khổng lồ nguyên tố đó, chỉ cần hắn phá hủy được một người, ma pháp trận sẽ tự động giải trừ, hắn cũng có thể trốn thoát.

Thế là hắn lóe lên, một ngụm cắn về phía Người khổng lồ Đất gần hắn nhất.

Sauron trong hình dạng rắn khổng lồ có sức mạnh thể chất vô cùng cường đại, chỉ cần cắn nhẹ một cái, Người khổng lồ Đất hóa thành từ đá lập tức vỡ thành bột mịn.

"Sao lại thế này!" Tuy nhiên, điều khiến Sauron không ngờ tới là, chỉ chưa đầy một giây, Người khổng lồ Đất đã được ngưng tụ lại.

Và dù hắn có phá hủy bao nhiêu lần, Người khổng lồ Đất cũng có thể ngưng tụ lại.

Sau đó hắn lại thử với bốn người khổng lồ Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, cũng tương tự như vậy, căn bản không thể phá vỡ ma pháp trận bằng cách phá hủy năm người khổng lồ nguyên tố.

George ở trên nhìn Sauron, không ngăn cản hành động của Sauron, cũng không nhân cơ hội tấn công lén khi Fairy Law đang phát động.

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, Sauron bị Fairy Law làm thương càng nặng, một lát nữa hắn đánh sẽ càng nhẹ nhàng, nên cứ tiêu hao trước đã.

Dù sao Sauron trong thời gian ngắn cũng bị nhốt trong ma pháp trận, tuyệt đối không trốn được.

Với sự uyên bác đa tài của Sauron, nếu cho hắn vài ngày nghiên cứu, chưa chắc đã không thể dựa vào kiến thức của mình để giải trừ ma pháp trận của hắn, nhưng vài giờ thì tuyệt đối không thể.

Bởi vì thứ hắn dùng không phải là kiến thức ma pháp của thế giới này, mà là ma pháp trận được tạo ra từ sự dung hợp kiến thức ma pháp của nhiều thế giới.

"Ta liều mạng với ngươi!" Đến khi Sauron phát hiện mình không thể phá hủy ma pháp trận, phản ứng cũng rất nhanh, bùng nổ toàn bộ sức mạnh bóng tối, chống lại sát thương của Fairy Law, bay lên trời lao về phía cổ George mà cắn.

Đã không trốn được, vậy chỉ có thể liều chết một phen. ...

"Lại là Orochi, con ta thu phục trước đây còn to hơn con ngươi biến ra nhiều!" Thấy Sauron biến thành rắn khổng lồ, cơ thể không ngừng phình to lao về phía mình, George lắc đầu, thi triển ma pháp khổng lồ biến mình to hơn cả Sauron, sau đó vươn vuốt rồng tóm lấy trong không trung.

Nếu ngay từ đầu Sauron đã bùng nổ toàn lực để giết hắn, vậy hắn thật sự có chút đau đầu.

Nhưng bây giờ, sau những đòn tấn công liên tục của Goblin Law, Sauron đã bị thương không nhẹ, thực lực e rằng chưa đến một nửa cũng khó mà phát huy.

Nói thật, con rắn khổng lồ mà Sauron biến thành, uy hiếp mang lại cho hắn còn không lớn bằng con rắn khổng lồ do anh trai Odin, Thần Khủng Bố Kur hóa thân trước đây.

Chương 307

Không phải nói thực lực của Sauron không bằng Kur, chỉ là ma pháp ánh sáng đối với Sauron có sự khắc chế mạnh hơn nhiều so với đối với Kur, cộng thêm so với lúc đánh Kur, thực lực tổng hợp của hắn bây giờ lại tăng lên rất nhiều.

Vuốt rồng mạnh mẽ siết chặt con rắn khổng lồ do Sauron biến hình, đè mạnh nó xuống đất, ngọn lửa ba màu hung hãn phun ra từ miệng rồng, vô số cát sắt dưới lòng đất bị hút lên hóa thành những sợi xích sắt khổng lồ khóa chặt cái đầu rắn đang muốn quay lại cắn.

Điện áp hơn một tỷ vôn bùng nổ từ vuốt rồng của George, trên trời còn có sấm sét màu tím cùng với Fairy Law giáng xuống.

Mặc dù Sauron bùng nổ toàn bộ năng lượng bóng tối trong cơ thể, thân thể không ngừng quằn quại giãy giụa, muốn quấn lấy cơ thể George để siết chết.

Nhưng dưới nhiều thủ đoạn như vậy của George, chỉ có thể là vô ích.

Kết quả cuối cùng giống như đại bàng săn rắn độc, con rắn khổng lồ do Sauron hóa thân bị xé thành vô số mảnh vụn, dần dần tan biến trong lửa, sấm sét và ánh sáng.

"Nhân loại, ta sẽ quay lại!" Thân xác Sauron bị diệt, linh hồn lơ lửng trong không trung, để lại một câu nói cay độc rồi định rời đi.

Valar và Maiar đều là thần, họ đều là sau khi vào Trung Địa, để tiện hành sự và sử dụng sức mạnh tốt hơn, mới ngưng tụ ra thân xác.

Nếu thân xác bị hủy, họ sẽ không thực sự bị giết.

Linh hồn của Maiar bình thường sẽ rời khỏi Trung Địa, quay về

bên cạnh Ilúvatar.

Giống như những Balrog kia.

Nhưng Maiar cấp độ như Sauron, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, hắn vẫn có cách từ từ tạo ra một cơ thể mới thay thế thân xác, tiếp tục sử dụng sức mạnh.

"Phong ấn!" Tuy nhiên, George sao có thể cho Sauron cơ hội như vậy.

Chỉ thấy hắn trở lại hình người, từ không gian trang bị lấy ra một con búp bê Matryoshka đã làm sẵn, bắt đầu thi triển thuật phong ấn búp bê Matryoshka của thế giới Pháp Sư Tập Sự lên linh hồn Sauron.

"Không!!!" 1.

Sauron mất đi sức mạnh chỉ còn lại linh hồn, không ngờ George lại còn có thủ đoạn này, sơ suất không kịp đề phòng, liền bị hút thẳng vào trong búp bê Matryoshka.

"Linh hồn Maiar hàng đầu, tương lai nói không chừng có ích." George cất búp bê Matryoshka đi, đột nhiên có cảm ứng, cúi đầu nhìn về vị trí của Sauron vừa rồi, một chiếc nhẫn tỏa ra sức quyến rũ vô tận xuất hiện ở đó.

Vô thức tiến lên nhặt chiếc nhẫn, đeo lên tay, bên tai hắn lập tức vang lên tiếng thì thầm.

"Hãy theo ta, ta sẽ ban cho ngươi sự sống vô tận, kiến thức vô tận và sức mạnh vô tận, ngươi sẽ trở thành một trong những chúa tể của thế giới này, địa vị của ngươi sẽ vượt qua cả các vị thần..." Tiếng thì thầm như những con sâu bọ trong bóng tối, dần dần xâm thực linh hồn George.

Và ngay lúc này, mắt của bản thể Marvel đột nhiên mở ra, ở thế giới Harry Potter, thế giới Fairy Tail, thế giới Pháp Sư Tập Sự, thế

giới Cấm Thư Ma Thuật và thế giới Cardcaptor Sakura, tất cả các phân thân cũng đồng thời mở mắt.

"Cút cho ta!" Cùng với tiếng gầm giận dữ của bản thể và tất cả các phân thân, cường độ linh hồn của phân thân Trung Địa đột nhiên tăng vọt bảy lần, hoàn toàn xua đuổi sức mạnh của Morgoth đang xâm thực linh hồn, ánh mắt cũng trở lại thanh tỉnh.

"Phong ấn!" George tỉnh lại, lập tức thi triển các loại thuật phong ấn lên chiếc nhẫn ma thuật trong tay, cắt đứt mối liên hệ giữa nhẫn và Morgoth.

"Tại sao lúc này lại có nhẫn ma thuật xuất hiện, hơn nữa bên trong còn chứa đựng sức mạnh của Morgoth?" Xác định đã hoàn toàn cách ly Morgoth, George rút chiếc nhẫn ra đặt trước mắt quan sát kỹ.

Theo dòng thời gian bình thường, nhẫn ma thuật là sau khi Morgoth bị giam cầm, Sauron vì để khống chế Elf, con người và người lùn, mới tạo ra, đặc biệt là Chiếc Nhẫn Chúa.

Thời điểm này không nên tồn tại mới đúng.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, vì sự xuất hiện của hắn, lịch sử của cả Trung Địa đã sớm đi chệch khỏi quỹ đạo ban đầu, hơn nữa chiếc nhẫn ma thuật này càng giống như do Morgoth chế tạo.

Nếu không, Morgoth cũng không thể thông qua nhẫn ma thuật để xâm thực linh hồn hắn.

"Trong họa có phúc!" Đeo lại chiếc nhẫn ma thuật lên tay, George không khỏi thầm cảm thán. 2.

Vừa rồi trong khoảnh khắc nguy cấp khi linh hồn phân thân của hắn bị Morgoth xâm thực, bản thể và tất cả các phân thân ở các thế giới khác cảm nhận được nguy cơ, vậy mà theo bản năng đã truyền toàn bộ lực lượng linh hồn đến phân thân này.

Từ đó khiến sức mạnh linh hồn của phân thân này trong nháy mắt tăng vọt, cưỡng ép xua đuổi cuộc tấn công của Morgoth.

Nếu sau này hắn có thể chủ động nắm giữ năng lực này, có lẽ có thể thông qua cách này, tùy thời tập trung linh hồn và ma lực của các phân thân khác vào bất kỳ một phân thân hoặc bản thể nào.

Như vậy, trong tay hắn sẽ có thêm một con át chủ bài. 3.

Hơn nữa còn không phải là át chủ bài bình thường, theo sự nâng cao thực lực của bản thể và các phân thân, theo số lượng phân thân ngày càng nhiều, giá trị của con át chủ bài này sẽ còn tăng lên.

Giống như hắn hiện tại là cấp Á Thiên Phụ, nhưng nếu sức mạnh của tất cả các phân thân tập trung lại một chỗ, vậy có thể trong thời gian ngắn đạt đến cấp Thiên Phụ.

Mấu chốt là sức mạnh và thể chất của tất cả các phân thân của hắn đều được chia sẻ, sức mạnh tập trung lại cũng sẽ không bị xung đột, có thể thích ứng một cách hoàn hảo.

Đương nhiên, muốn làm được như vậy, chắc chắn cũng cần thời gian từ từ thử nghiệm và nghiên cứu, vừa rồi dù sao cũng chỉ là tai nạn.

Có lẽ, sau này nắm giữ được kỹ xảo này, hắn thật sự có thể thông qua mối liên hệ giữa các phân thân, đả thông các kênh nối giữa các thế giới.

"Chiếc nhẫn ma thuật này nếu là do Morgoth giúp Sauron chế tạo, vậy bên trong chắc chắn chứa đựng rất nhiều kiến thức và sức mạnh của Morgoth, nghiên cứu thấu đáo cũng là một món hời không nhỏ." Bấm pháp quyết, giải trừ ma pháp trận phong ấn Ngũ Hành Kabbalah, George quay đầu nhìn về phía Lúthien và những người khác, phát hiện lúc này Lúthien, Galadriel và các Grey Elf, đều đang dùng một ánh mắt

ngây dại nhìn hắn.

Toàn bộ quá trình chiến đấu giữa George và Sauron diễn ra quá nhanh, quá đặc sắc, quá ngoài dự đoán của họ, đến nỗi bây giờ họ vẫn chưa hết kinh ngạc.

"Chuyện đã giải quyết xong, chúng ta có thể tiếp tục lên đường rồi." George tiến lên vẫy tay trước mặt mọi người, gọi hồn họ quay trở lại.

"George, vừa rồi sao anh lại biến thành một con rồng?" Galadriel tóm lấy cánh tay George, không thể tin được hỏi.

George cười nói: "Còn nhớ lần trước mấy vị vương tử của chúng ta đã giết con Glaurung do Morgoth tạo ra không?

Tôi đã tạo ra một loại ma pháp, hấp thụ sức mạnh của con rồng đó, sau đó lại điều chỉnh một chút.

Vì vậy mới có thể biến hình như vừa rồi." "Ra là còn có thể làm vậy sao, thế tôi có thể học loại ma pháp đó không?" Đôi mắt Galadriel tràn ngập vẻ mong đợi.

George gật đầu: "Đương nhiên là được, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có xác rồng để tinh luyện Tinh Thể Rồng." Chỉ cần có rồng và có thể tinh luyện ra Tinh Thể Rồng, hắn không ngại giúp các Elf, Người Lùn và con người cấy Tinh Thể Rồng vào cơ thể, để họ học Ma Pháp Diệt Rồng, hoặc dứt khoát biến thành rồng luôn.

Có thể nâng cao thực lực của con người, Elf và Người Lùn để đối phó với Morgoth, tự nhiên là một chuyện tốt.

Đáng tiếc, theo diễn biến thông thường, phải trăm năm sau quân đoàn Rồng Quỷ của Morgoth mới hoàn toàn thành hình và được thả ra, tạm thời không cần phải nghĩ tới.

"Rồng à, thôi được rồi." Galadriel vừa nghe phải cần xác một con

rồng mới có thể hoàn thành ma pháp này, vẻ thất vọng lập tức hiện lên mặt.

Rồng là sinh vật do Morgoth tạo ra, hiện tại mới chỉ xuất hiện một con, đã bị George dùng mất rồi.

“George, anh không bị thương chứ?” Lucy An đưa tay sờ khắp người George, giọng điệu đầy quan tâm.

Dù cô cũng kinh ngạc vì George có thể hóa rồng, nhưng cũng chỉ là kinh ngạc chứ không có ý định tìm hiểu sâu hơn, điều cô quan tâm hơn cả là liệu George có bị thương trong cuộc chiến với Sauron đáng sợ hay không.

“Không sao, trước đó cô và Galadriel đã tiêu hao không ít sức mạnh của Sauron rồi, tôi đối phó cũng đỡ áp lực hơn nhiều.” George cười, cho Galadriel một lối thoát danh dự.

Ý là hắn có thể giết Sauron, công lao cũng thuộc về Galadriel và Lucy An.

Quả nhiên, Galadriel vừa nghe vậy, sự thất vọng trên mặt lập tức biến mất, cô ngẩng cao đầu kiêu ngạo nói: “Đó là đương nhiên!” Lucy An thấy thế thì không nhịn được cười.

Thấy Lucy An cười mình, Galadriel liền trêu chọc: “Lucy An, tôi phát hiện cô rất quan tâm George nhé, có phải là...” “Đừng nói bậy, tôi chỉ thích nghe George kể chuyện, nên mới không muốn anh ấy bị thương.” Lucy An đỏ mặt, giơ tay đánh nhẹ lên đầu Galadriel.

Chương 308

George thì không mấy để tâm, hắn nói với Lucy An và Galadriel: "Đi thêm một đoạn nữa là ra khỏi Thung Lũng Chết, tiến vào Dãy Núi Kinh Hoàng.

Tôi đi trước mở đường dọn dẹp đám nhện đó, hai người dẫn đội theo sau từ từ." Nói xong, hắn lại hóa thành rồng khổng lồ, bay về phía Dãy Núi Kinh Hoàng, rồi há miệng phun ra ngọn lửa ba màu trên một phạm vi rộng lớn.

Ngọn lửa ba màu khủng khiếp đi đến đâu, mọi thứ đều bị thiêu rụi thành bình địa.

Vô số nhện hút máu và những mạng nhện giăng kín cũng theo ngọn lửa mà hóa thành tro bụi, trở thành chất dinh dưỡng cho đất đai.

Một con đường lớn thênh thang từ Thung Lũng Chết thẳng tới Dãy Núi Kinh Hoàng dần dần hình thành.

Kể từ đó, giữa Dorthonion và Doriath không còn bất kỳ nguy hiểm nào nữa.

"Chúng ta cũng tới giúp một tay." Lucy và Galadriel tập hợp tất cả các Elf Xám cùng sử dụng ma pháp sinh mệnh.

Dãy Núi Kinh Hoàng vừa bị lửa thiêu thành bình địa đã bắt đầu mọc lên những thảm cỏ xanh mướt, điểm xuyết những đóa hoa dại.

Đoàn xe lại lên đường, bước đi trên thảm cỏ và hoa dại.

Ở một nơi khác, bên trong cung điện dưới lòng đất Angband, gương mặt Morgoth tràn đầy vẻ nghi hoặc.

"Gã này rốt cuộc có lai lịch gì, lại có thể chống lại sự cám dỗ của ta, còn sở hữu sức mạnh linh hồn mạnh mẽ như vậy?" Thông qua

chiếc nhẫn, hắn đã chứng kiến toàn bộ quá trình chiến đấu giữa Sauron và George, cũng biết được nguồn sức mạnh ánh sáng không thuộc cấp độ Maiar mà hắn cảm nhận được lần trước hóa ra lại đến từ một con người.

Chỉ là, con người này cho hắn cảm giác quá đặc biệt.

Không chỉ ma pháp ánh sáng mạnh mẽ, mà còn có thể hóa thành Rồng Quỷ hùng mạnh, sở hữu cường độ linh hồn không thua kém thần linh.

Nếu không phải khi tiếp xúc với linh hồn đối phương, hắn xác định được đối phương thực sự là con người, hắn đã tưởng đó là một Valar nào đó hóa thân thành người đến Lục địa Trung Địa. 4.

Đối với hắn mà nói, đây cũng coi như là một tin tốt.

Ít nhất chứng tỏ các vị thần chưa chú ý đến tình hình ở Lục địa Trung Địa, và không có ý định tập thể kéo đến thảo phạt hắn.

Chỉ tiếc là ái tướng Sauron của hắn lần này đã tử trận, hơn nữa trong loài người lại có cường giả như vậy, điều này đối với kế hoạch của hắn không phải là chuyện tốt.

"Xem ra phải nhanh chóng bồi dưỡng quân đoàn Rồng Quỷ ra rồi." Hắn nhắm mắt lại, truyền âm bằng linh hồn cho Vua Balrog ở phía đông xa xôi: "Gothmog, tạm dừng kế hoạch tiếp tục mở rộng về phía tây, dốc toàn lực bắt giữ tất cả các Elf Noldor ở phía đông, đặc biệt là bảy người con trai của Fëanor, ta muốn dùng chúng để nuôi dưỡng quân đoàn Rồng Quỷ, đẩy nhanh tốc độ trưởng thành của chúng." Hai ngày sau, George dẫn đoàn xe của Elf Xám cuối cùng cũng trở về thành của Elf ở Dorthonion.

Tiếp đó, tinh anh của các tộc Noldor, Elf Xám, Người Lùn và con người đều tập trung tại thành phố này, tập trung tại học viện

Hogwarts do George sáng lập, bắt đầu giao lưu kiến thức giữa các tộc.

Từ đó, ngoại trừ các vị thần ở Valinor, George đã thu thập được phần lớn kiến thức của Lục địa Trung Địa, bắt đầu bước vào trạng thái học tập bình tĩnh và ổn định.

Đồng thời, tin tức George giết chết Sauron cũng lan truyền khắp lục địa, hắn trở thành anh hùng loài người nổi tiếng nhất trên toàn cõi.

Thế giới Fairy Tail, tại hội Fairy Tail, George đang nghiên cứu Fairy Sphere trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất thì đột nhiên bị tiếng gõ cửa làm phiền.

Tạm dừng nghiên cứu, hắn vẫy tay mở cửa và hỏi: "Macao, tôi đã nói là không có chuyện gì khẩn cấp thì đừng làm phiền tôi mà?" "Hội trưởng, là chuyện rất khẩn cấp, mà chuyện này tôi không thể tự quyết được!" Macao thở hổn hển đưa một tờ áp phích cho George.

"Đây là cáo thị do người của hoàng gia Vương quốc Fiore dán trong thị trấn." George nhận lấy tờ áp phích, lướt mắt qua, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đại Hội Ma Thuật lần thứ nhất của Vương quốc Fiore?" Nội dung trên áp phích không phức tạp, chính là việc hoàng gia Fiore sẽ tổ chức một giải đấu lớn tại thủ đô, cũng chính là Thành Phố Trăm Hoa Crocus, sau một tuần nữa.

Mục đích của giải đấu này là để tìm ra hội pháp sư mạnh nhất vương quốc, và còn có giải thưởng lên tới ba mươi triệu Jewel.

"Trước đây có giải đấu kiểu này sao?" "Chưa từng có, tuy hội của chúng ta luôn được gọi là hội pháp sư mạnh nhất, nhưng đó cũng chỉ là mọi người đồn đại, vương quốc chưa từng có bảng xếp hạng thực lực chính thức cho các hội pháp sư." Macao lắc đầu.

"Kỳ lạ, sao đột nhiên lại tổ chức giải đấu kiểu này, thế này chẳng

phải sẽ đánh nhau đến vỡ đầu chảy máu sao.” George thầm nghĩ.

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, ở thế giới này cũng vậy.

Giữa các pháp sư và các hội pháp sư cũng đều thích phân cao thấp.

Bây giờ vương quốc tổ chức giải đấu giữa các hội pháp sư, để giành được danh hiệu hội pháp sư mạnh nhất, có lẽ hàng trăm hội lớn nhỏ trên toàn quốc sẽ điên cuồng đăng ký tham gia.

Dù sao nếu trở thành hội pháp sư mạnh nhất vương quốc, không chỉ có hàng loạt pháp sư ưu tú đăng ký tham gia, mà còn có vô số nhiệm vụ tìm đến cửa, mang lại thu nhập khổng lồ cho hội.

“Hội trưởng, vậy chúng ta có đăng ký tham gia không?” Macao gãi đầu hỏi.

Hội Fairy Tail trước kia, đó là hội pháp sư được cả vương quốc công nhận là mạnh nhất.

Nhưng đó là trước kia.

Hiện tại, ngoài hội trưởng George, tất cả các pháp sư cấp S và các thành viên có thực lực khá hơn một chút đều đã biến mất vì sự kiện đảo Tenrou, và không biết khi nào George mới có thể cứu họ ra được.

Nếu bây giờ đăng ký tham gia, với thực lực của những pháp sư còn lại trong hội, có lẽ ngay cả vòng chính thức cũng không vào được.

Nhưng nếu không tham gia, danh tiếng của hội sẽ tụt dốc không phanh, mặc dù bây giờ nó đã tụt dốc không phanh rồi. 5.

“Gần đây tôi luôn mải nghiên cứu Fairy Sphere, tình hình của hội thế nào rồi?” George không trả lời ngay mà hỏi ngược lại.

Khoảng thời gian này, hắn gần như bế quan nghiên cứu Fairy Sphere và vũ khí tối thượng Lumen Histoire được tạo ra từ cơ thể của hội trưởng đệ nhất, mọi việc lặt vặt trong hội đều giao cho phó hội

trưởng Macao xử lý.

Macao nghe vậy, đầu óc liền rũ xuống.

“Rất không ổn, vì thực lực của các pháp sư trong hội hiện tại không đủ, rất nhiều nhiệm vụ độ khó cao đều không thể hoàn thành, dần dần nhiệm vụ của hội cũng ít đi.

Nhiệm vụ của hội ít đi, các pháp sư trong hội tìm được nhiệm vụ phù hợp cũng ít đi, kiếm được thù lao ít đi, một số đồng đội đã chọn rời hội, gia nhập những hội có thực lực hơn.

Càng nhiều pháp sư rời đi, thực lực càng yếu, người đến giao nhiệm vụ cũng càng ít, hiện tại đã hình thành một vòng luẩn quẩn ác tính.” “Vậy à.” George gãi gãi râu mèo, vẻ mặt không có gì ngạc nhiên.

Vì đây vốn là chuyện trong dự liệu của hắn, cũng là do hắn cố ý làm vậy.

Thực ra, trước đây hắn đã cảm thấy quan điểm của Laxus tuy cực đoan nhưng không phải hoàn toàn vô lý.

Kẻ mạnh thắng, kẻ yếu thua, kẻ thích nghi thì tồn tại, cường giả vi tôn, những điều này đều áp dụng được ở bất kỳ thế giới nào.

Chỉ dựa vào những thứ như tình bạn, sự gắn kết, rất khó để hội phát triển tốt.

Bạn xem, hội Fairy Tail coi trọng sự gắn kết như vậy, sau khi các pháp sư tinh anh biến mất, mọi người cũng dần tan rã, nếu cứ tiếp tục, có lẽ sẽ dần dần tụt xuống hàng cuối cùng trong các hội của vương quốc.

Cho nên muốn hội pháp sư lớn mạnh, vẫn phải cố gắng hết sức chiêu mộ những pháp sư có thực lực và tiềm năng. 6.

Nhưng hắn lại không thể trực tiếp đuổi những pháp sư thực lực

yếu đi, như vậy trông có vẻ quá vô tình, cũng đi ngược lại quan niệm của lão hội trưởng, còn khiến những người khác trong lòng không thoải mái.

Vì vậy hắn bèn lấy cớ nghiên cứu Fairy Sphere để cứu lão hội trưởng và mọi người, tạm thời không quản chuyện của hội một thời gian.

Quả nhiên, những pháp sư ban đầu chỉ vì danh tiếng hội mạnh nhất của Fairy Tail mà gia nhập, thực lực không ra gì mà chuyện thì nhiều, sau khi phát hiện hội dần sa sút, đều lần lượt rời đi.

Những người ở lại, tuy thực lực không ra sao, nhưng ít nhất tình cảm với hội đủ sâu, cũng đủ trung thành, hắn vẫn có thể chấp nhận.

Chương 309

Theo hắn thấy, thành viên của hội hoặc là phải có thực lực, hoặc là phải trung thành, cả hai đều không có, giữ lại để làm gì?

Nếu không phải vì mục đích này, với thực lực của hắn, một tuần dành ra nửa ngày, sử dụng năng lực dịch chuyển tức thời, cũng có thể quét sạch tất cả các nhiệm vụ độ khó cao của hội.

Sẽ không bao giờ để hội biến thành bộ dạng như bây giờ.

"Đăng ký đi, vừa hay đoạt lấy danh dự hội pháp sư mạnh nhất, để mọi người biết rằng dù là Fairy Tail hiện tại, cũng vẫn là hội pháp sư mạnh nhất vương quốc." Chỉ cần lần này có thể đánh bại tất cả các hội pháp sư của vương quốc trong cuộc thi, trở thành hội pháp sư mạnh nhất vương quốc theo đúng nghĩa đen, thì tự nhiên sẽ có không ít pháp sư có thực lực khá tìm đến gia nhập hội.

Như vậy, thực lực tổng hợp của hội sẽ có thể nhanh chóng hồi phục, lượng nhiệm vụ cũng sẽ vì danh tiếng hội mạnh nhất mà khôi phục lại, bước vào vòng tuần hoàn tốt đẹp.

Rồi hắn lại có thể làm một hội trưởng vung tay mặc kệ, chuyên tâm nghiên cứu ma pháp.

Dù gì cũng là hội trưởng mới của hội, nếu lúc giải trừ phong ấn Fairy Sphere, để Makarov trở về thấy hội biến thành hội yếu nhất vương quốc, thì mặt mũi của hội trưởng đệ tứ như hắn biết giấu vào đâu.

"Nhưng... hội trưởng, ngài xem ở đây, trên này nói hội trưởng không được tham gia thi đấu." Macao cẩn thận nhắc nhở một câu.

Anh biết George thực lực mạnh, trong đại hội pháp sư đệ nhất

Fairy Tail trước đây, còn đánh bại cả Laxus cấp S, là một pháp sư cấp S hàng đầu.

Nhưng, theo quy tắc thi đấu của Đại Hội Ma Thuật, hội trưởng không được tham gia.

Phải biết rằng rất nhiều hội trưởng đều là pháp sư cấp S, thậm chí còn có Thánh Thập như Makarov và Jose của hội Phantom, nếu họ đánh nhau thì cả thủ đô của vương quốc có lẽ cũng tiêu tùng.

Nếu George không thể tham gia, vậy thì chọn người từ những thành viên còn lại của Fairy Tail hiện tại, kết quả vẫn sẽ như cũ.

"Tôi thấy rồi." George thờ ơ vẫy vẫy móng mèo: "Có gì khó đâu, từ hôm nay, Macao, cậu chính là hội trưởng đệ ngũ của Fairy Tail!" Nếu hội trưởng không được tham gia, vậy thì tạm thời truyền chức hội trưởng cho Macao, dù sao bây giờ mọi việc lặt vặt bên ngoài hội đều do Macao xử lý, nói cậu ta là hội trưởng cũng không có gì sai.

Đợi cuộc thi kết thúc, Macao lại truyền chức hội trưởng lại cho hắn là được, đây không phải là vấn đề gì to tát.

Chỉ cần lần này hội giành được chiến thắng trong cuộc thi, thì có thể chiêu mộ được không ít pháp sư có thực lực khá, cuộc thi năm sau sẽ không cần phải làm như vậy nữa.

Nếu tiến độ của hắn đủ nhanh, nói không chừng cuộc thi năm sau, hắn đã giải quyết được vấn đề Fairy Sphere, đợi Natsu và mọi người trở về, thì càng không cần lo lắng về chuyện thi đấu.

"A???" Macao lập tức sợ đến ngây người tại chỗ, sau khi nghe xong lời giải thích của George mới thở phào nhẹ nhõm.

"Ra là vậy, đây đúng là một ý kiến hay." Anh không cho rằng chỉ dựa vào một mình George là có thể dẫn dắt Fairy Tail giành được vị trí thứ nhất trong cuộc thi này, dù sao George tuy là pháp sư cấp S,

nhưng các hội khác cũng có không ít pháp sư cấp S.

Hơn nữa cuộc thi là một đội năm người, bốn người còn lại có lẽ không giúp được gì nhiều, còn có thể kéo chân George.

Nhưng ít nhất cũng không đội sổ, hắn là có thể xếp hạng ở mức trung bình khá.

Đạt được thứ hạng trung bình khá đã là rất tốt rồi, để mọi người biết thực lực của hội Fairy Tail hiện tại cũng không tệ, danh sách nhiệm vụ năm sau có thể tăng lên không ít.

"Được rồi, cậu với tư cách là hội trưởng mới, đại diện hội đi tìm thị trưởng đăng ký đi, sau đó thông báo mọi người hai tiếng nữa tập hợp, tôi sẽ chọn ra bốn người còn lại tham gia." Sau khi mọi chuyện được quyết định xong, George vẫy vẫy móng mèo, để Macao lui xuống, còn mình thì tiếp tục nghiên cứu ma pháp vừa bị gián đoạn.

Đối với bốn người còn lại tham gia thi đấu, hắn không có ý kiến gì, dù sao đối với hắn cũng không giúp được gì, cuối cùng vẫn phải dựa vào hắn gánh team.

"Chỉ có bấy nhiêu đây thôi sao, quả nhiên đa số mọi người đều rất thực tế." Nhìn thấy hơn hai mươi pháp sư tập trung trong đại sảnh của hội, George thầm cảm thán.

Ban đầu hội có hơn một trăm pháp sư, sau sự kiện đảo Tenrou vẫn còn gần một trăm, bây giờ lại chỉ còn lại chưa đến ba mươi người.

"Chuyện này Macao chắc cũng đã nói với mọi người rồi.

Để vực dậy uy danh của Fairy Tail chúng ta, tôi quyết định tham gia Đại Hội Ma Thuật do vương quốc tổ chức lần này.

Đăng ký cần năm người, ngoài tôi ra, còn ai muốn tham gia không?" Lời của George vừa dứt, cả đại sảnh chìm trong im lặng, không một ai lên tiếng đăng ký.

Hồi Natsu và mọi người còn ở đây, ngày nào mọi người cũng đánh nhau, đại sảnh thường xuyên bị phá nát, không ai phục ai, vô cùng náo nhiệt.

Nếu lúc đó mà có Đại Hội Ma Thuật, có lẽ để giành được năm suất, người nhà đã phải đánh nhau một trận trước.

Nhưng bây giờ, vì sự kiện đảo Tenrou, vì những thay đổi của hội trong thời gian qua, nhiệm vụ giảm đi, đồng đội rời đi, mọi người đều trở nên thiếu tự tin.

Họ cảm thấy với thực lực của mình, đăng ký tham gia chỉ tổ kéo chân George.

"Các người như vậy, nếu để Natsu và họ trở về biết được, chắc chắn sẽ cười chết mất, ngay cả dũng khí đăng ký tham gia giải đấu cũng không có." George hiểu tâm lý của mọi người, cố ý nói lời khiêu khích.

"Hội trưởng, Levy và họ thực sự còn có thể trở về sao?" Jet, thành viên của đội Shadow Gear, cũng là fan cuồng số một của Levy, mặt mày tiều tụy.

Mặc dù George nói Levy và mọi người có thể bị mắc kẹt trong ma pháp Fairy Sphere, chứ không phải thực sự bị Hắc Long giết chết, nhưng nói thật trong lòng họ đều không chắc chắn.

Thứ nhất, phán đoán của George có chính xác hay không, không ai có thể chứng minh.

Thứ hai, Fairy Sphere là một trong ba siêu ma pháp của Fairy Tail, từ khi hội trưởng đệ nhất phát triển ra, chưa có ai học được, liệu George có thực sự phá giải được không? 7.

Thứ ba, đã lâu như vậy rồi, George luôn ở trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất không ra ngoài, cũng không nói cho họ biết tiến độ, có

phải những lời nói trước đây đều là để an ủi họ không.

Cũng chính vì ba điểm này, trong hội lan truyền tin đồn, mọi người đều cho rằng những người ở đảo Tenrou có thể sẽ không trở về nữa, nên mới dần dần rời khỏi hội.

Như Jet và Droy, vừa mất đi bạn bè lại mất đi người mình thầm mến, càng suy sụp đến mức ngày nào cũng ở trong hội không muốn đi làm nhiệm vụ nữa.

"Ồ, quên nói cho các người, nghiên cứu Fairy Sphere, tôi đã bước đầu nhập môn rồi, muộn thì hai ba năm, nhanh thì một hai năm, tôi chắc chắn có thể học được Fairy Sphere.

Hơn nữa, dựa vào sự nắm bắt của tôi về Fairy Sphere hiện tại, có thể chắc chắn nói cho các người biết, Natsu và họ không sao, họ được Fairy Sphere bảo vệ." George ngồi trên quầy bar, tự rót cho mình một ly rượu uống cạn, rồi cười với mọi người: "Này mọi người, các người cũng không muốn đợi tôi giải khai Fairy Sphere, đến lúc lão hội trưởng và họ trở về, lại thấy hội thành ra thế này chứ!" Những lời hắn nói không phải là để an ủi, sau một thời gian dài nghiên cứu, hắn quả thực đã bước đầu nhập môn, theo kế hoạch tiến hành, ba năm nữa hắn tuyệt đối có thể hoàn toàn nắm vững ma pháp Fairy Sphere.

Và nếu trong thời gian đó, hắn có được ma pháp thời gian khác để hỗ trợ nghiên cứu, ví dụ như thẻ bài "Time" trong thế giới Cardcaptor Sakura, hoặc là lại mở ra một thế giới mới có ma pháp thời gian.

Vậy thì rút ngắn thời gian xuống còn một hai năm cũng là chuyện bình thường.

"Thật sao!" Nghe được câu trả lời chắc nịch của George, vẻ mặt của mọi người có mặt ở đó lập tức trở nên kích động.

"Đương nhiên là thật, cho nên dù Natsu và họ không có ở đây,

chúng ta cũng không thể làm mất mặt hội." George giơ tay lên, xòe móng mèo ra, làm động tác đặc trưng của Fairy Tail.

"Chúng ta phải cho cả vương quốc biết, chúng ta là ai?" "Chúng ta là Fairy Tail!" Tất cả mọi người đồng thời giơ tay phải lên, làm cùng một động tác và hét lớn.

Sau khi khí thế được khôi phục, mọi người cũng bắt đầu hăng hái đăng ký.

Còn George thì chọn lựa trong đám người, cuối cùng chọn được vài người nổi bật hơn.

Họ lần lượt là Marcus, người giỏi ma pháp cát; cặp đôi Alzack và Bisca, giỏi ma pháp súng; và cuối cùng là Laki, người giỏi tạo hình ma pháp gỗ.

Một tuần sau, tại cửa hội Fairy Tail.

Macao nhìn tất cả các thành viên trong hội đều đã vũ trang đầy đủ, gãi đầu nói với George: "Hội trưởng, chúng ta đi hết thế này không ổn lắm đâu, không để vài người ở lại trông nhà, lỡ như bên hội có chuyện gì..." Hội Fairy Tail hiện tại được làm từ pháo đài di động của Phantom trước kia, giá trị liên thành, không phải là một ngôi nhà bình thường.

Anh lo rằng khi họ đi hết, hội sẽ bị người ta trộm mất.

"Tôi đã nói rồi, từ bây giờ cậu là hội trưởng, đừng gọi tôi là hội trưởng nữa, đến lúc đó lộ ra thì phiền phức lắm." George nhắc nhở một câu rồi giải thích: "Không sao, bên hội sẽ không có chuyện gì đâu, vì tôi định mang cả hội đi luôn." Theo lời Macao nói, để lại vài pháp sư ở hội trông nhà, hắn cảm thấy hoàn toàn không cần thiết.

Nếu thật sự có người trộm hội, với thực lực của vài pháp sư ở lại, về cơ bản cũng chỉ là đi nộp mạng.

Chương 310

Nhưng hắn cũng không thực sự bỏ mặc hội, chưa nói đến pháo đài di động giá trị liên thành, quan trọng hơn là sách ma pháp trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất và Lumen Histoire đang bị phong ấn.

Cho nên, rất đơn giản, hắn định mang cả hai tầng hầm của hội đi theo bên mình, như vậy sẽ không cần lo lắng nữa.

"Mang cả hội đi?" Macao và các pháp sư khác của Fairy Tail đều ngây người.

Chẳng lẽ George định khởi động hội, lái thẳng hội đến thủ đô của vương quốc, như vậy hắn là không vào được đâu.

"Đúng vậy, mang đi cùng, lúc về lại mang về." George lấy ra một chiếc hộp nhỏ từ không gian Hoán Đồ của mình, mở ra, sau đó bảo mọi người lùi lại, bắt đầu niệm Bùa Dời Núi.

Dưới tác dụng của cổ thuật Bùa Dời Núi, toàn bộ hội cùng với một mảng đất lớn bên dưới trực tiếp bị nhổ bật lên, được đưa vào chiếc hộp đã được yểm Bùa Cơi Nới Không Dấu Vết.

Với trình độ Bùa Cơi Nới Không Dấu Vết hiện tại của hắn, một không gian có diện tích như chiếc vali xách tay có thể được mở rộng ra đủ để chứa cả một thành phố.

Cho nên chỉ việc chứa một cái hội mang đi, đối với hắn mà nói quá đơn giản.

"Hội trưởng, không hổ là ngài!" Lúc này, mọi người nhớ lại cảnh George từng dời cả một ngọn núi xuống hồ làm thành một hòn đảo nhỏ để tổ chức đại hội ma thuật của Fairy Tail, nhớ lại những lần George dẫn dắt họ chiến thắng kẻ thù, đối với giải đấu lần này lại

một lần nữa có thêm tự tin.

Có lẽ, lần này họ đi không chỉ để giành một thứ hạng trung bình, có George dẫn đội, danh hiệu hội pháp sư mạnh nhất cũng không phải là không thể.

Đợi Natsu và mọi người trở về, phát hiện hội dưới sự nỗ lực của George và họ đã giành được vị trí thứ nhất của Đại Hội Ma Thuật, trở thành hội pháp sư mạnh nhất vương quốc thực sự, chắc chắn sẽ ghen tị chết mất.

"Xuất phát, đến Thành Phố Trăm Hoa Crocus!" George dùng siêu năng lực rút cát sắt từ mặt đất ngưng tụ thành một đám mây đen, nâng tất cả các pháp sư của hội lên, bay về phía thủ đô của vương quốc.

"Đây là Thành Phố Trăm Hoa sao?

Lớn quá!" Ngồi trên đám mây đen hình thành từ cát sắt, các pháp sư trong hội nhìn thấy thành phố khổng lồ phía trước, đều không khỏi kinh ngạc thốt lên.

Thành Phố Trăm Hoa Crocus nằm ở phía đông nhất của vương quốc, là thành phố phồn hoa và lớn nhất của cả vương quốc.

So với thị trấn Magnolia, diện tích của Crocus lớn hơn gấp mấy chục lần.

Nổi bật nhất trong số đó là Cung điện Mercurius ở trung tâm thành phố, một cung điện hoàng gia vàng óng, vô cùng lộng lẫy.

George không trực tiếp đưa các thành viên hội hạ cánh vào trong thành phố, mà đáp xuống ở cổng thành trước.

Vì theo quy định của Đại Hội Ma Thuật, họ phải đăng ký ở cổng thành trước, như vậy hoàng gia mới sắp xếp chỗ ở cho họ trong thành phố.

“Đúng là Thành Phố Trăm Hoa.” Sau khi Macao với tư cách là hội trưởng đăng ký xong, mọi người cũng thuận lợi vào trong thành.

Cả thành phố đúng như tên gọi của nó, khắp nơi đều trồng đầy các loại hoa tươi khác nhau.

Trên các con đường ven phố, trước cửa các ngôi nhà, trên tường, trên mái nhà, người dân trong thành phố này cũng rất yêu hoa, rất nhiều đồ trang sức trên đầu họ đều có hình dạng các loài hoa tươi khác nhau.

Còn có một số pháp sư biểu diễn trên đường phố, cũng sử dụng ma pháp hệ thực vật làm nở hoa.

Vì Đại Hội Ma Thuật được tổ chức, thành phố trông vô cùng náo nhiệt, rất nhiều người từ các thành phố khác thậm chí là các vương quốc khác cũng đổ về, còn đông hơn cả lễ hội thu hoạch ở Magnolia trước đây.

Và có thể cảm nhận rõ ràng ở ven đường, rất nhiều pháp sư có ma lực không tầm thường trong cơ thể, cũng giống như họ, đều là người của các hội lớn được cử đến tham gia thi đấu.

Năm người tham gia thi đấu có nhà trọ riêng, những người không tham gia thì cần tự túc tìm nhà trọ gần đó.

Nhưng điều này đối với hội không là gì cả, George trực tiếp vẫy móng mèo, tìm cho các pháp sư của hội một nhà trọ tốt nhất.

Fairy Tail trước kia rất nghèo, nhưng từ khi George đến, mọi thứ dần dần tốt lên.

Hiện tại dù nhiệm vụ đã giảm đi rất nhiều, nhiều pháp sư còn lại cũng vì bị đả kích mà không muốn đi làm nhiệm vụ, nhưng nền tảng vẫn còn đó.

Đêm đầu tiên ở lại, rất yên bình, không có chuyện gì bất ngờ xảy

ra.

Chủ yếu là vì Fairy Tail tuy rất nổi tiếng ở vương quốc, nhưng những pháp sư đại diện cho hội Fairy Tail lần này lại không nổi tiếng.

Người ta chỉ biết đến Thánh Thập Makarov, cô gái trang bìa Mirajane, nữ hoàng yêu tinh Erza, Hỏa Long Natsu, nhưng họ hiện tại đều đang ở trong Fairy Sphere trên đảo Tenrou.

George bình thường cũng không ra khỏi hội làm nhiệm vụ, chỉ sau khi mọi người hoàn thành nhiệm vụ, dịch chuyển tức thời đến dọn dẹp tàn cuộc.

Tại lễ hội thu hoạch, hắn cũng coi như đã nổi danh một lần, nhưng với hình dạng con mèo này, nếu không nói chuyện thì người bình thường cũng không nghĩ ra được.

Cho nên trong tình huống họ không đi rêu rao khắp nơi, các pháp sư của các hội khác tham gia thi đấu, hoàn toàn không biết đội bốn người một mèo này đại diện cho hội Fairy Tail lừng lẫy một thời.

Họ còn tưởng đó là hội vô danh nào đó.

Phải biết rằng lần này có đến hơn một trăm hội pháp sư đăng ký tham gia.

Không ít trong số đó là các hội pháp sư mới thành lập được vài năm, muốn nhân cơ hội này để tạo dựng danh tiếng.

Thậm chí có những hội sau khi biết có Đại Hội Ma Thuật, để có thể tham gia, mới tạm thời tập hợp vài pháp sư lại, thành lập một hội nhỏ rồi đăng ký.

Sáng hôm sau, hoàng gia cử người chuyên trách đến các nhà trọ nơi các tuyển thủ của các hội lớn đang ở.

“Mời các vị tuyển thủ theo tôi, trận đấu đầu tiên của chúng ta sáng

nay sẽ diễn ra tại đấu trường Domus Flau trên ngọn núi đá ở phía đông thành phố.

Domus Flau là nơi mà Bệ hạ đã chi một khoản tiền khổng lồ để xây dựng riêng cho Đại Hội Ma Thuật lần này...” Trên đường đi, cô gái tiếp tân có vẻ ngoài ngọt ngào chỉ vào một công trình giống đấu trường La Mã ở phía đông và giới thiệu cho các pháp sư của các hội lớn.

Đấu trường Domus Flau đó có diện tích rất lớn, trông cũng thực sự rất hùng vĩ.

Bốn mặt của đấu trường hình tròn đều có một tượng người khổng lồ bằng đá cầm kiếm khổng lồ, còn có các loại phù điêu quái thú trên tường ngoài.

“Trận đầu tiên thi cái gì, có phải là đại hỗn chiến trong đấu trường đó không?” Một pháp sư hỏi lớn cô tiếp tân, các pháp sư khác cũng dỏng tai lên nghe.

Nhưng cô tiếp tân nghe vậy lại lắc đầu: “Xin lỗi, cái này tôi cũng không rõ, nội dung thi đấu cụ thể, phải đợi các vị đến sân đấu, do người dẫn chương trình công bố mới biết được.” “Cảm giác mọi người đều mạnh quá, không biết chúng ta có được không?” Laki, người đeo chiếc nơ bướm màu đỏ trên đầu, cảm nhận được ma lực mạnh mẽ tỏa ra từ các pháp sư của các hội khác xung quanh, lo lắng lẩm bẩm.

Marcus, người rất thích nói chuyện bên cạnh cô, nghe vậy liền an ủi: “Đừng lo, chúng ta cũng không yếu, hơn nữa còn có hội trưởng nữa!” “Chú ý một chút, George đã nói, ở đây không được gọi anh ấy là hội trưởng, bây giờ hội trưởng là Macao, nếu bị người của hoàng gia phát hiện, cho rằng chúng ta gian lận thì phiền phức lắm.” Bisca và Alzack vội vàng nhắc nhở.

Bốn người gật đầu, rồi cùng nhau nhìn về phía George đang nằm trên vai Laki như thể đã ngủ say, hội cuối cùng có thể xếp hạng bao nhiêu, vẫn phải dựa vào George, bốn người họ chủ yếu chỉ là để đủ số lượng.

Lúc này, George không phải đang ngủ, chỉ là vì đêm qua nghiên cứu Fairy Sphere, vừa hay có chút đột phá, nên bây giờ đang nhắm mắt củng cố lại nghiên cứu của đêm qua.

Dù sao trước khi thi đấu chính thức cũng không có chuyện gì quan trọng, hơn nữa hắn cũng để lại một tia ý chí ở bên ngoài, nếu thật sự có chuyện gì cũng kịp xử lý.

Khi họ theo sự dẫn dắt của cô tiếp tân bước vào đấu trường khổng lồ, cũng nghe thấy những tiếng reo hò vang dội.

Lúc này, xung quanh đấu trường rộng lớn đã sớm ngồi đầy khán giả.

Mỗi khi thấy có nhân viên tiếp tân dẫn các pháp sư tham gia thi đấu vào sân, họ đều đứng dậy hô vang tên những pháp sư mình yêu thích, cổ vũ cho họ.

Các pháp sư nổi tiếng ở thế giới này, cũng giống như thần tượng ở thế giới thực, cũng có một lượng lớn người hâm mộ sùng bái và yêu thích.

Như Mirajane, người thường xuyên xuất hiện trên các tạp chí trang bìa, sức hút đối với người bình thường tuyệt đối không thua kém các thần tượng hàng đầu.

Nghe nói ngay cả Natsu, trước đây còn có người mạo danh Hỏa Long của cậu ta, đi lừa gạt rất nhiều thiếu nữ ngây thơ ở một số thành phố, Lucy, người ban đầu muốn gia nhập Fairy Tail, còn bị kẻ mạo danh đó lừa.

“Người đông thật đấy!” Lúc này, George cuối cùng cũng mở mắt, đứng dậy từ trên vai Laki.

Chương 311

Hắn lướt mắt nhìn qua, ở hàng ghế thứ ba của khu vực khán giả, thấy Macao dẫn đầu các thành viên trong hội, họ cũng đang hết sức la hét cổ vũ cho đội bốn người một mèo, nhưng tiếc là vẫn không thể át được các khán giả khác, ở dưới sân cơ bản không nghe thấy gì.

Hiện tại, những cái tên được hô vang nhất trên toàn sân, lần lượt là Thánh Thập Jura Neekis đến từ hội Lamia Scale, ba chàng pháp sư đẹp trai Hibiki, Ren và Eve đến từ hội Blue Pegasus.

Cùng với Jenny Realight, người xếp thứ hai trong bảng xếp hạng bạn gái pháp sư lý tưởng của Tuần san Pháp sư, và nhiều người khác.

"Chào buổi sáng mọi người, tôi là Apa, rất vinh dự được làm người dẫn chương trình cho Đại Hội Ma Thuật lần thứ nhất.

Tôi đại diện cho vương quốc chào mừng sự có mặt của mọi người!" Khi giọng nói từ chiếc loa ma thuật vang vọng khắp đấu trường, lễ hội Đại Hội Ma Thuật cũng chính thức bắt đầu.

"Trước tiên, chúng ta hãy giới thiệu các vị khách mời đặc biệt của lần này.

Họ là cựu thành viên Hội đồng Ma thuật, ngài Yajima; và đội trưởng Đội Giám sát Bắt buộc số 4 của Hội đồng Ma thuật hiện tại, đoàn trưởng Hiệp sĩ Rune, ngài Lahar." Trên bục dẫn chương trình, bên cạnh người dẫn chương trình có khuôn mặt vuông vức màu vàng, Yajima, người đã chuyển sang làm đầu bếp, và Lahar, người đeo kính mặc đồng phục của Hội đồng Ma thuật, đồng thời đứng dậy, vẫy tay chào khán giả phía dưới.

Sau khi hai người ngồi xuống, người dẫn chương trình tiếp tục giới thiệu: "Các đội tham gia đại hội lần này có tổng cộng một trăm lẻ

một đội, họ đến từ một trăm lẻ một hội pháp sư trong vương quốc.

Các hội này lần lượt là: Lamia Scale, Blue Pegasus, Mermaid Heel, Quatro Cerberus, Sabertooth, Orochi's Fin, Titan Nose, Dullahan Head, Dwarf Gear, Scarmiglione...

Fairy Tail...” Khi đọc tên các hội đứng đầu, đặc biệt là những hội lớn như Lamia Scale và Blue Pegasus từng ngang hàng với Fairy Tail, khán đài vang lên những tràng pháo tay và tiếng reo hò không ngớt.

Khi đọc đến những hội nhỏ ít tên tuổi như Dullahan Head và Dwarf Gear, cũng có những tràng pháo tay lác đác.

Nhưng khi đọc đến hội Fairy Tail, cả sân vận động đột nhiên im phăng phắc, rồi mọi ánh mắt đổ dồn về phía bốn người một mèo của George ở dưới, bao gồm cả những thành viên tham gia của các hội khác gần đó cũng đều nhìn sang.

Sau đó là đủ loại tiếng bàn tán vang lên.

“Không phải nói các thành viên chủ lực của hội Fairy Tail đều đã biến mất trên biển, đến giờ vẫn chưa tìm thấy sao.” “Cái gì, tôi nghe nói những thành viên chủ lực đó đều đã chết rồi.” “Tôi nghe nói là toàn bộ thành viên của hội đều đã chết, không ngờ vẫn còn pháp sư tham gia.” “Đây là pháp sư tham gia của Fairy Tail sao?

Sao không quen một ai cả.” Fairy Tail, với tư cách là hội pháp sư mạnh nhất vương quốc, thường xuyên gây ra các sự kiện lớn lên báo, mọi người tự nhiên đều đã nghe nói qua.

Tương tự, tin tức lớn về việc các thành viên chủ lực của Fairy Tail biến mất tại đảo Tenrou, sau khi bùng nổ vài tháng trước, cũng đã gây chấn động cả vương quốc.

Chỉ là khán giả và các hội pháp sư khác tham gia thi đấu tại hiện trường không ngờ rằng Fairy Tail trong tình huống này lại vẫn tham

gia Đại Hội Ma Thuật lần này.

Bởi vì điều này chắc chắn sẽ dẫn đến thành tích không lý tưởng, vô cớ làm xấu mặt hội pháp sư từng mạnh nhất, thà cứ ngoan ngoãn ở yên, ít nhất cũng để lại cho mọi người một vài ký ức đẹp.

Trong số đó, không ít hội pháp sư tham gia thi đấu nhìn về phía bốn người một mèo của George, trên mặt lộ ra nụ cười không mấy thiện chí.

Một phần là những hội pháp sư từng có quan hệ không tốt với Fairy Tail, một phần khác là những hội muốn nhân cơ hội này giẫm đạp lên Fairy Tail để giành lấy chút hư danh.

Là hội pháp sư từng mạnh nhất, khó tránh khỏi có chút va chạm với các hội khác, trước đây thực lực đủ mạnh tự nhiên không sao, bây giờ hổ xuống đồng bằng, những con chó hoang này đều muốn giẫm lên một chân.

Đương nhiên, cũng có những hội như Blue Pegasus và Lamia Scale, có quan hệ tốt với Fairy Tail, vẫn thân thiện vẫy tay chào bên này.

Tương tự, trên khán đài vẫn còn một số ít fan trung thành của Fairy Tail, sau khi biết họ đại diện cho Fairy Tail xuất chiến, cũng đã reo hò và la hét cổ vũ.

Chỉ là vì số lượng không nhiều, nên không nổi bật.

Sau khi đọc xong tên một trăm lẻ một hội tham gia, người dẫn chương trình uống một ngụm nước làm dịu cổ họng, rồi tiếp tục: "Tiếp theo, xin mời linh vật của chúng ta, ngài Bí Ngô, đến giải thích quy tắc của giải đấu lớn lần này." Khi lời của anh ta vừa dứt, một kẻ đội đầu trang trí hình quả bí ngô, thân hình thấp bé nhảy lên sân đấu, đứng trước một trăm lẻ một đội tham gia.

Hình ảnh ma thuật của hắn cũng được phóng to chiếu lên không trung, để tất cả khán giả trong sân vận động đều có thể nhìn thấy.

“Đại Hội Ma Thuật lần này kéo dài bốn ngày, mỗi ngày một trận, tổng cộng có bốn trận.

Trận đầu tiên là vòng sơ tuyển, chỉ có những đội vượt qua vòng sơ tuyển mới có tư cách tham gia vòng chính thức.

Vòng chính thức được chia thành thi đấu cá nhân, thi đấu đồng đội và đại loạn đấu, xếp hạng bằng điểm tích lũy.

Đội có điểm tích lũy cao nhất cuối cùng sẽ nhận được cúp hội mạnh nhất do vương quốc trao tặng và ba mươi triệu tiền thưởng!” Nói đến đây, người Bí Ngô dừng lại một chút, rồi tiếp tục: “Hôm nay chúng ta sẽ tổ chức vòng sơ tuyển, quy tắc của vòng sơ tuyển rất đơn giản.

Lát nữa chúng tôi sẽ thả ra những quái vật ma đạo do Cục Phát triển Ma thuật của vương quốc chế tạo, thực lực của những quái vật này rất mạnh, ngay cả pháp sư cấp S gặp phải cũng phải tốn chút công sức mới giải quyết được.

Vòng sơ tuyển chính là mỗi đội năm người sẽ cùng đối đầu với một quái vật ma đạo, nếu đánh bại được quái vật thì có thể vào vòng chính thức, nếu không sẽ bị loại.” “Quái vật ma đạo?” Các pháp sư tham gia thi đấu ở dưới và khán giả trên khán đài đều lộ vẻ nghi hoặc.

Để mọi người dễ hiểu, người Bí Ngô vẫy tay, một đoạn hình ảnh ma thuật hiện lên phía trên sân đấu, trong đó một con tinh tinh ma đạo cơ khí cao mười mấy mét xuất hiện trong mắt mọi người.

Chỉ thấy trong đoạn phim, con tinh tinh đó lao đi với tốc độ cực nhanh, trực tiếp đâm nát ngôi nhà phía trước, sau đó nhảy cao mấy chục mét đáp xuống đất, một quyền đấm xuống đất tạo ra một vết nứt

lớn.

Cuối cùng, con tinh tinh ma đạo cơ khí há miệng, một vòng tròn ma thuật hình thành, ngọn lửa kinh hoàng phun ra.

"Mạnh quá!" Sức phá hoại mạnh mẽ mà con tinh tinh trong đoạn phim thể hiện ra đã khiến khán giả trên khán đài kinh hãi la lên, còn một số pháp sư tham gia thi đấu ở dưới sân lúc này trán cũng đã đổ mồ hôi lạnh.

Trong số đó cũng bao gồm bốn người Laki bên phía Fairy Tail.

Bởi vì nói thật, với thực lực của bốn người họ liên thủ, thật sự không chắc có thể giải quyết được con tinh tinh lớn này.

Alzack và Bisca dùng súng lục đôi và súng bắn tỉa, tốc độ nhanh, tầm bắn xa, nhưng sức phá hoại không mạnh, có lẽ dù bắn trúng liên tục cũng khó phá vỡ được lớp phòng ngự hoàn toàn bằng máy móc của con tinh tinh cao mười mấy mét.

Marcus dùng ma pháp cát thì càng không cần phải nói, thực sự chỉ là cạo gió.

Ma pháp tạo hình gỗ của Laki cũng không nổi trội về sức phá hoại.

Bốn người họ nếu liên thủ đối phó với một số pháp sư của các hội khác, thực ra phối hợp với nhau cũng không tệ.

Nhưng đối phó với con tinh tinh ma đạo cơ khí có sức phòng thủ siêu cao, thì thật sự rất bất lực.

"Không cần lo, chỉ là hàng mẫu thôi mà." George đứng trên vai Laki, thờ ơ vẫy vẫy móng mèo.

Theo hắn thấy, con tinh tinh ma đạo cơ khí đó trông có vẻ đáng sợ, nhưng thực ra cũng chỉ vậy thôi.

Sức mạnh tổng hợp còn kém xa pháp sư cấp S, ngay cả những pháp sư cấp S yếu ớt bên ngoài hội Fairy Tail, đánh nó cũng không tốn quá nhiều sức.

Còn đối với hắn, thì càng không có bất kỳ mối đe dọa nào.

"Bây giờ, chúng tôi sẽ chia một trăm lẻ một đội thành mười nhóm, mỗi nhóm có mười đội sẽ chiến đấu với quái vật ma đạo cơ khí, nhóm cuối cùng sẽ có mười một đội.

Các đội của hội có tên được gọi, xin hãy đến vị trí trung tâm sân đấu, các đội còn lại đợi ở phía sau." Sau khi người Bí Ngô giới thiệu xong quy tắc, anh ta lấy ra một tờ giấy từ trong túi và bắt đầu gọi tên.

"Nhóm thứ nhất, Da Cá Sấu, Móng Vuốt Người Sói, Răng Nanh Lợn Rừng..." Năm mươi tuyển thủ của mười hội pháp sư, sau khi nghe tên hội của mình, đã cùng nhau đến trung tâm sân đấu.

Đồng thời, đối diện họ cũng xuất hiện mười vòng tròn ma thuật khổng lồ, mười con tinh tinh ma đạo cơ khí từ từ xuất hiện trong vòng tròn ma thuật, ngửa mặt lên trời gầm lớn, thanh thế kinh người.

Không ít pháp sư thấy vậy đều không khỏi nuốt nước bọt.

Sau khi những con tinh tinh ma đạo cơ khí xuất hiện, những vòng tròn ma thuật mới lại sáng lên, mười ngôi nhà được xây bằng thép xuất hiện từ vòng tròn ma thuật, nhốt những con tinh tinh vào trong.

Ngay sau đó, trên bầu trời sân đấu cũng xuất hiện mười hình chiếu ma thuật, hiển thị cảnh tượng bên trong mỗi ngôi nhà thép.

"Mời các đội của nhóm thứ nhất, tự chọn một ngôi nhà để vào, nếu không thể chiến thắng quái vật ma đạo của chúng tôi, có thể chọn rời khỏi phòng hoặc trực tiếp hô to từ bỏ!

Nếu cố chấp không từ bỏ, xảy ra tử vong bất ngờ, chúng tôi không chịu trách nhiệm." Dưới sự cổ vũ nhiệt tình của khán giả, mười đội

tự chọn ngôi nhà gần mình nhất và bước vào.

Đợi tất cả các đội đã vào nhà, người Bí Ngô vẫy tay về phía người dẫn chương trình, người dẫn chương trình cầm lấy chiếc loa ma thuật và hét lớn: “Vòng sơ tuyển của Đại Hội Ma Thuật lần thứ nhất, bây giờ...

Chương 312

chính thức bắt đầu!" Khi giọng nói của người dẫn chương trình vừa dứt, những con tinh tinh ma đạo cơ khí trong các ngôi nhà trên hình chiếu lập tức lao về phía các pháp sư vừa vào phòng, phát động một cuộc tấn công như vũ bão.

Các pháp sư đó cũng lập tức hình thành thế trận phòng thủ, bắt đầu thi triển ma pháp để phòng ngự và phản công.

Các loại ma pháp khác nhau bùng nổ trong phòng, trông vô cùng lộng lẫy và đặc sắc, có không ít ma pháp ngay cả George, người đã đọc hết sách trong thư viện của Fairy Tail, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Ví dụ như ma pháp có thể điều khiển nốt nhạc và sóng âm để tấn công, ma pháp giống như tơ nhện dính chặt kẻ địch, ma pháp phun chất nhầy từ miệng, ma pháp kéo dài lưỡi ra dùng như roi, v.v.

Rất nhiều ma pháp đối với George hiện tại đã không còn tác dụng lớn, thậm chí chỉ cần nhìn lướt qua là có thể hiểu được nguyên lý ma thuật và sao chép lại.

Nhưng nói thật, chúng vẫn khiến hắn chứng kiến được sự đa dạng của ma thuật.

Chỉ có thể nói, thế giới hoàn toàn lấy ma thuật làm chủ đạo này, quả nhiên các loại và ứng dụng của ma thuật luôn được cập nhật không ngừng.

Tinh tinh ma đạo cơ khí không phải là mối đe dọa đối với George, nhưng đối với đa số pháp sư, nó vẫn là một con quái vật vô cùng đáng sợ.

Trong mười đội của nhóm đầu tiên, chỉ có một đội miễn cưỡng đánh bại được tinh tinh ma đạo cơ khí, chín đội còn lại hoặc là cuối cùng không chịu nổi phải đầu hàng, hoặc là cả năm người đều bị đánh ngất.

Những con tinh tinh ma đạo cơ khí đó rõ ràng đều có pháp sư điều khiển từ xa, sẽ không thực sự ra tay giết chết các đội tham gia.

Những lời người Bí Ngô nói lúc nãy chỉ là để hù dọa, nhằm khuấy động không khí mà thôi.

Nhưng điều này cũng khiến khán giả cảm nhận được thực lực của tinh tinh ma đạo cơ khí một cách chân thực hơn.

"Bây giờ mời các đội của nhóm thứ hai vào, Blue Pegasus, Báo Đen, Bờm Sư Tử Điên..." Thực lực của nhóm này rõ ràng mạnh hơn nhóm đầu tiên rất nhiều, có ba đội đã thành công tiến vào vòng trong, trong đó Blue Pegasus là nổi bật nhất.

Bởi vì trong năm người của Blue Pegasus, đội trưởng Ichiya và cô gái trang bìa siêu nổi tiếng Jenny đều không ra tay, chỉ cần ba chàng trai đẹp trai còn lại hợp sức đã dễ dàng giải quyết được con tinh tinh ma đạo cơ khí đó.

Họ làm vậy không phải để ra vẻ, mà là một chiến thuật, cố gắng không để lộ thực lực của các pháp sư hàng đầu trong đội mà vẫn giải quyết được tinh tinh ma đạo cơ khí, như vậy các trận sau sẽ dễ đánh hơn.

Trong các trận chiến giữa các pháp sư, khi thực lực không chênh lệch quá lớn, việc nắm bắt thông tin là rất quan trọng.

Đôi khi vì biết trước thông tin của đối thủ, rồi xây dựng chiến thuật đối phó, hai bên có thực lực ngang nhau cũng có thể tạo ra chiến tích hạ gục đối thủ trong nháy mắt.

Đại Hội Ma Thuật lần thứ nhất chắc chắn sẽ có nhiều cao thủ, thậm chí còn có cả Thánh Thập tham gia, trước khi thi đấu chính thức, càng ít để lộ thực lực càng tốt.

Ngoài Blue Pegasus, còn có một số đội khác có thực lực cũng có suy nghĩ này. 8.

Như Lamia Scale, chỉ cử nữ pháp sư điều khiển rối Sherry Blendy, thông qua việc liên tục triệu hồi người khổng lồ đá, người khổng lồ cây, đánh suốt nửa tiếng đồng hồ, làm cạn kiệt ma lực của tinh thể ma thuật của tinh tinh ma đạo cơ khí mới giành chiến thắng.

Bốn pháp sư còn lại chỉ đứng xem, không để lộ chút năng lực nào.

Từ sáng đến chiều tối, các đội của các hội pháp sư thi nhau thể hiện tài năng, tiếng reo hò trong sân vận động không ngớt.

Người bình thường hiếm khi được xem những trận đấu đặc sắc như vậy.

"Bây giờ mời các đội của nhóm thứ chín vào, Fairy Tail..." Cuối cùng, khi danh sách của nhóm thứ chín được công bố, tên của Fairy Tail đã xuất hiện.

Phần lớn khán giả trên khán đài, khi nghe thấy cái tên Fairy Tail, cũng đều đổ dồn ánh mắt về phía đội bốn người một mèo trong sân đấu.

Có người chuẩn bị xem hội từng mạnh nhất làm trò cười, có người chỉ đơn thuần tò mò, và một số ít fan cứng hi vọng Fairy Tail dù không còn lực lượng chủ lực vẫn có thể vượt qua vòng vây.

Những fan cứng này thực ra có không ít người đã tham gia lễ hội thu hoạch vài tháng trước, đã xem đại hội pháp sư đệ nhất của Fairy Tail, biết rằng dù bốn người còn lại không được, vẫn còn con mèo đã đánh bại Laxus, chắc chắn có thực lực của một pháp sư cấp S.

“Đến lượt chúng ta rồi!” George dang rộng đôi cánh bay lên từ vai Laki, dẫn theo bốn người đang có chút căng thẳng, đi về phía ngôi nhà gần họ nhất.

Người dẫn chương trình thấy khán giả đổ dồn ánh mắt vào đội bốn người một mèo của Fairy Tail, cũng nhân cơ hội đó hỏi hai vị khách mời đặc biệt bên cạnh: “Mọi người đều biết, hội Fairy Tail từng là một trong những hội mạnh nhất vương quốc, nhưng cựu hội trưởng và các thành viên chủ lực của họ đều đã biến mất cùng với đảo Tenrou.

Hai vị nghĩ rằng các thành viên tham gia lần này có cơ hội vượt qua vòng sơ tuyển không?” “Vậy thì có lẽ anh không biết, hội Fairy Tail không phải tất cả các thành viên chủ lực đều đã biến mất trong sự kiện đảo Tenrou.

Tôi tin rằng dù lần này họ không thể giành được vị trí thứ nhất, nhưng vượt qua vòng sơ tuyển thì không thành vấn đề.” Yajima chỉnh lại chiếc mũ đầu bếp của mình, giọng điệu vô cùng chắc chắn.

Với tư cách là cựu pháp sư của Fairy Tail, sau sự kiện đảo Tenrou, ông đã đến thăm hội ngay lập tức.

Mặc dù chỉ gặp được Macao, nhưng cũng biết rằng George đang chuyên tâm phá giải Fairy Sphere, chuẩn bị cứu Makarov và những người khác bị mắc kẹt.

“Tôi cũng có cùng quan điểm với ngài Yajima.” Lahar gật đầu.

Mặc dù anh chưa từng gặp George, nhưng đã xem qua thông tin sơ bộ về con mèo George này trong Hội đồng Ma thuật mới.

Trong thông tin, thực lực của George được đánh giá rất cao, phán đoán rằng có khả năng đã gần đạt đến trình độ của một Thánh Thập.

Với thực lực như vậy, giải quyết con tinh tinh ma đạo cơ khí ở

dưới không phải là vấn đề lớn.

"Xem ra hai vị vẫn còn hy vọng rất lớn vào hội Fairy Tail hiện tại, chúng tôi cũng chúc họ có thể thành công tiến vào vòng trong, và có biểu hiện tốt hơn trong các trận đấu chính thức." Người dẫn chương trình gật đầu, rồi tuyên bố bắt đầu trận sơ tuyển thứ chín của ngày hôm nay.

Bên trong căn phòng thép, Alzack nhìn con tinh tinh ma đạo cơ khí đang dần đứng dậy phía trước, lý trí đề nghị với George: "George, hay là lần này để chúng tôi lo, cậu cố gắng giữ sức." Các hội mạnh hơn một chút khác đều cố gắng giữ sức trong vòng sơ tuyển, để không dễ bị nhắm đến trong các trận đấu chính thức sau này.

Lần này hội Fairy Tail có thể vào đến thứ hạng bao nhiêu, vẫn phải dựa vào George, bốn người họ chỉ có thể hỗ trợ.

Cho nên nếu bốn người họ có thể liều mạng giải quyết con tinh tinh ma đạo cơ khí này, George sẽ có thể đứng cùng vạch xuất phát với các cao thủ của các hội khác, không bị nắm rõ ma thuật mà bị nhắm đến.

"Không cần thiết, cường giả thực sự không sợ bị nhắm đến, con này để tôi giải quyết, bốn người các cậu giữ sức đi, ngày mai thi đấu cá nhân cố gắng hơn!" George nghe vậy lắc đầu mèo, nhìn con tinh tinh ma đạo cơ khí đang lao tới, lấy ra một đồng xu bạc từ không gian Hoán Đồ, rồi nhẹ nhàng búng lên.

Bị nhắm đến ư?

Hắn không sợ.

Hắn là một pháp sư phát triển toàn diện cả về đức, trí, thể, mỹ, không phải như đa số pháp sư ở thế giới này chỉ chuyên về một hai loại ma pháp.

Dù là các loại ma pháp nguyên tố, hay liên quan đến cận chiến, thể chất, linh hồn, v.v., hắn về cơ bản đều biết, với thực lực tương đương, chỉ có hắn nhắm đến người khác mà thôi.

Hơn nữa, "nhắm đến" chỉ có tác dụng khi chênh lệch thực lực không lớn, nếu chênh lệch thực lực quá lớn, nhắm đến thế nào cũng vô dụng.

Giống như nước có thể khắc lửa, nhưng nếu lửa đủ nóng, cũng có thể làm bốc hơi hết nước.

Hiện tại, trong tất cả các pháp sư tham gia thi đấu mà hắn cảm nhận được, không có ai cho hắn cảm giác cần phải đối phó nghiêm túc như khi đối mặt với Sauron.

Cho nên không cần thiết phải tỏ ra khổ sở ở vòng đầu, vì để che giấu thực lực mà khiến bốn người mệt mỏi gần chết, đánh cho bầm dập.

Dù sau này có được điểm cao nhất, cũng không cảm thấy sung sướng.

Điều hắn muốn là một chiến thắng sảng khoái từ đầu đến cuối, muốn tất cả khán giả và các pháp sư đều cảm thấy Fairy Tail chính là mạnh, chính là lợi hại, dù cho đa số chủ lực không có mặt cũng không ai có thể địch lại.

Như vậy sau cuộc thi mới có thể thu hút thêm nhiều pháp sư ưu tú gia nhập, thu hút thêm nhiều người giàu có giao nhiệm vụ cho hội.

"Siêu Pháo Điện Từ!" Một luồng điện áp hơn một tỷ vôn bùng nổ từ người George, hắn nhẹ nhàng điểm vào đồng xu đang rơi xuống, đồng xu lập tức hóa thành một khẩu pháo điện từ kinh hoàng bắn ra.

"Ầm!" một tiếng nổ lớn.

Con tinh tinh ma đạo cơ khí mới chạy được nửa đường đã đổ ầm

xuống đất.

Chương 313

Ngực của nó xuất hiện một cái lỗ to gấp đôi quả bóng rổ.

“Một... một... một chiêu!!!” Bốn người Laki còn chưa kịp phản ứng lại lời của George thì đã phát hiện trận đấu đã kết thúc, nhìn con tinh tinh ma đạo cơ khí đã ngã gục đối diện, giọng nói cũng trở nên lắp bắp.

Họ biết George rất mạnh, dù sao cũng là người đã đánh bại Laxus, pháp sư mạnh nhất của Fairy Tail.

Nhưng họ không ngờ George lại có thể một đòn hạ gục con quái vật ma đạo có thực lực gần bằng cấp S, thứ đã khiến rất nhiều đội tham gia phải thảm bại.

Điều quan trọng là trông nó thật dễ dàng, giống như tiện tay đập chết một con ruồi vậy.

“Được rồi, chuẩn bị cho vòng chính thức đi.” George trở lại vai Laki, lại nhắm mắt lại tiếp tục nghiên cứu ma pháp Fairy Sphere trong đầu.

Trong mắt hắn, Đại Hội Ma Thuật này hoàn toàn không có chút thử thách nào, vòng sơ tuyển càng không.

Thậm chí không cần sử dụng ma thuật, với siêu năng lực hiện tại đã vượt qua cả Misaka Mikoto, một phát pháo điện từ là có thể tiện tay hạ gục bất kỳ pháp sư cấp S bình thường nào ở thế giới này ngoài Fairy Tail.

Nếu không phải vì sự phát triển của hội, hắn cũng lười đến tham gia.

Đối thủ mà hắn quan tâm hơn ở thế giới này hiện tại, cũng chỉ có

Ngũ Thần Long ở lục địa phía bắc và con Hắc Long diệt thế kia mà thôi.

Khi George dẫn bốn người Laki bước ra khỏi phòng thép, khán giả bên ngoài vẫn chưa kịp phản ứng, đều đang nhìn chằm chằm vào màn hình với vẻ mặt há hốc mồm.

Phải biết rằng ngay cả những hội được yêu thích nhất trước đó, dù chỉ cử một pháp sư ra tay, cũng phải mất một khoảng thời gian khá dài mới có thể giải quyết được con tinh tinh ma đạo cơ khí.

Nhưng Fairy Tail, chỉ cử một con mèo ra, lại có thể một đòn hạ gục con tinh tinh ma đạo cơ khí.

Sự tương phản này, thực sự quá chấn động!

Thực ra đa số khán giả trên khán đài đều là người bình thường, họ tuy biết về pháp sư và ma thuật, nhưng cũng không hiểu biết sâu sắc.

Giống như rất nhiều người biết đến Fairy Tail, đều là vì nghe nói các pháp sư của Fairy Tail thường gây ra những vụ phá hoại lớn trong nhiệm vụ, hoặc đã xem qua những tấm ảnh bìa gợi cảm của Mirajane.

Ngoài những fan cứng và những người dân sống ở thị trấn Magnolia, đa số mọi người đều không biết đến nhân vật George. 9.

Khi phát hiện ra trong đội bốn người một mèo của hội Fairy Tail bị đánh giá thấp nhất lần này, con mèo nhỏ luôn nằm ngủ đó lại có thể giơ tay thi triển ra một ma pháp uy lực lớn như vậy, hạ gục con tinh tinh ma đạo cơ khí đáng sợ.

Sao có thể không kinh ngạc.

“Fairy Tail!” “Fairy Tail!” “Mèo con!” “Mèo con!” Sau khi phản ứng lại, cả sân vận động lập tức vang lên những tràng pháo tay và tiếng reo hò như sấm.

Và George cũng nhờ đó mà nổi tiếng sau một phát bắn, thực sự bước vào tầm mắt của tất cả các pháp sư và người bình thường trong cả vương quốc.

“Pháp sư mạnh nhất của Fairy Tail, đối thủ mà ngay cả Jellal cũng công nhận, xem ra lần này muốn giành vị trí thứ nhất cho hội không dễ dàng rồi.” Thánh Thập Jura của Lamia Scale chắp tay, mặt mày hiền từ cảm thán một câu.

Trước đây khi thảo phạt Lục Ma Tướng Quân, ba hội lớn Lamia Scale, Blue Pegasus và Fairy Tail đã hợp tác, ông đã chứng kiến thực lực của Jellal, cũng là Thánh Thập, không hề yếu hơn mình.

“Ra là nó chính là con mèo mà Lucy thường nói.” Ba chàng trai đẹp trai của Blue Pegasus nhớ lại, lúc bị Lục Ma Tướng Quân tấn công bất ngờ rơi vào thế hạ phong, Lucy đã nói, nếu George không đi làm nhiệm vụ trăm năm mà có mặt ở đó, họ sẽ không bị Lục Ma Tướng Quân tấn công thành công.

Tương tự, các pháp sư của các hội khác lúc này cũng đang nhìn về phía đội bốn người một mèo đã trở về vị trí cũ, bắt đầu bàn tán.

Trọng điểm chú ý của họ tiếp theo, ngoài các pháp sư của các hội được yêu thích, còn phải bao gồm cả con mèo trong hội Fairy Tail.

“Không ngờ các hội pháp sư bây giờ lại yếu đến thế, một chiêu đánh bại thứ rác rưởi đó mà lại có thể khiến nhiều người kinh ngạc như vậy.

Oga, lát nữa con rác rưởi đó giao cho một mình cậu giải quyết, để tất cả mọi người biết rằng, chúng ta, Sabertooth, mới là hội pháp sư mạnh nhất vương quốc!” Tuy nhiên, ngay khi đội bốn người một mèo của George trở về vị trí của mình đứng vững, một giọng nói vô cùng ngạo mạn vang vọng khắp sân đấu.

Mọi người quay đầu nhìn lại, đó là một ông lão cường tráng đội mũ đen, trán có hình xăm của hội, cổ đeo chuỗi hạt Phật, tóc và râu trắng, phát ra âm thanh đó.

Còn người đàn ông cơ bắp mặc quần da hổ cởi trần bên cạnh ông ta lớn tiếng đáp lại: "Yên tâm, tôi sẽ cho họ biết thế nào mới là ma pháp sấm sét mạnh nhất!" "Sabertooth, hội này trước đây chưa nghe nói bao giờ, sao lại ngạo mạn như vậy?" Nghe thấy cuộc đối thoại của hai người, các pháp sư bên cạnh bắt đầu bàn tán.

Một pháp sư biết chuyện giải thích: "Các người không biết rồi, Sabertooth ban đầu chỉ là một hội nhỏ không tên tuổi, mấy tháng gần đây đột nhiên có năm pháp sư gia nhập mới trở nên nổi tiếng.

Nghe nói năm pháp sư mới gia nhập, mỗi người đều có thực lực của một pháp sư cấp S..." "Năm pháp sư cấp S?" Mọi người nghe xong đều tặc lưỡi kinh ngạc.

Năm pháp sư cấp S, đây đã là quy mô của một hội pháp sư hàng đầu rồi.

Phantom Lord năm xưa có thể sánh ngang với Fairy Tail, ngoài hội trưởng ra cũng chỉ có năm pháp sư cấp S.

Tứ Đại Nguyên Tố cộng thêm pháp sư Diệt Long Sắt.

Lượt thứ chín kết thúc, tính cả Fairy Tail, tổng cộng có ba đội của các hội được đi tiếp.

"Bây giờ, xin mời lượt cuối cùng lên sân khấu, Sabertooth…" Sau khi người dẫn chương trình đọc xong tên, mười một đội cuối cùng cũng lần lượt tiến vào phòng thép gần mình nhất.

"Ma thuật Sát Thần: Hắc Lôi Pháo!" Cửa phòng vừa đóng lại, trong hình chiếu ma thuật của phòng Sabertooth, trận đấu đã kết thúc.

Pháp sư của Sabertooth tên Orga vừa rồi đã tung ra những luồng

sét đen dày bằng cổ tay từ hai tay, trực tiếp xuyên thủng con tinh tinh máy ma đạo, cũng là một đòn kết liễu.

"Sabertooth!" "Sabertooth!" Cả hội trường lập tức vang lên những tiếng hoan hô dành cho Sabertooth.

Lúc này, đôi mắt đang nhắm của George cũng mở ra.

Hắn không kinh ngạc vì thực lực của Sabertooth, nếu nghiêm túc thì không ít hội có thể làm được đòn kết liễu như vậy, chỉ là có muốn bộc lộ hay không mà thôi.

Điều khiến hắn hứng thú là ma thuật mà Orga sử dụng, đó không phải là ma thuật nguyên tố thông thường.

"Lại là Ma thuật Thất truyền." Ma thuật Thất truyền là loại ma thuật tồn tại từ thời cổ đại nhưng hiện đã thất truyền.

Ma thuật Diệt Long thực ra cũng được coi là Ma thuật Thất truyền, vì trước khi Natsu và những người khác xuất hiện, đã rất lâu rồi không có pháp sư nào sử dụng Ma thuật Diệt Long, cũng không thể tìm thấy bất kỳ sách ma thuật nào liên quan đến nó.

Ma thuật Sát Thần mà Orga sử dụng cũng là một loại Ma thuật Thất truyền.

Ma thuật Diệt Long có hiệu quả đặc biệt với rồng, còn Ma thuật Sát Thần thì có hiệu quả đặc biệt với thần linh.

Nghe nói còn có một loại Ma thuật Thất truyền khác gọi là Ma thuật Diệt Quỷ, có hiệu quả đặc biệt với ác quỷ.

"Sát Thần, thú vị đấy, xem ra phải tìm thời gian đọc ký ức của hắn mới được." Hắn hiện tại mới chỉ chạm đến bản chất của sấm sét, học hỏi các loại lôi pháp khác nhau có thể giúp hắn lĩnh ngộ bản chất của sấm sét nhanh hơn.

Hiện tại hắn đã học được Lôi Bạo Giáng Lâm - sấm sét hình thành từ tự nhiên.

Siêu năng lực Một Tỷ Volt - sấm sét hình thành từ điện từ.

Pháo Điện Từ Plasma - sấm sét hình thành từ sự kết hợp giữa điện từ và ma thuật.

Lôi Đế Chiêu Lai - lôi đình của đạo gia chuyên khắc chế tà ma ngoại đạo và sức mạnh hắc ám.

Đợi sau này có cơ hội, hắn sẽ học Ma thuật Sát Thần hệ lôi để khắc chế thần linh, Ma thuật Diệt Quỷ hệ lôi để khắc chế ác quỷ, và Ma thuật Diệt Long hệ lôi để khắc chế rồng.

Chương 314

Một khi nắm vững được tất cả các tính chất sấm sét khác nhau này, thì việc lĩnh ngộ bản chất của sấm sét và thăng cấp lên năng lực gia cấp sáu có lẽ cũng không còn xa nữa.

Một giờ sau, mười đội còn lại của lượt thứ mười cũng đã kết thúc trận đấu, tổng cộng có bốn đội đi tiếp.

Con tinh tinh máy ma đạo có thực lực không tồi, nhưng các đội pháp sư là năm người hợp tác tấn công, chỉ cần thực lực của năm người đạt đến mức trung bình thì về cơ bản đều có thể đánh bại nó.

Vì vậy, thống kê lại, có tổng cộng ba mươi đội đã vượt qua vòng sơ loại.

Đêm xuống, ngày thi đấu đầu tiên kết thúc.

George và bốn người tham gia thi đấu cùng Macao và những người khác tụ tập ăn tối, tán gẫu, sau đó trở về ký túc xá do hoàng gia cung cấp.

"Ngày mai là vòng đấu cá nhân, tuy chưa nói rõ quy tắc thi đấu là gì, nhưng chắc chắn là mọi người sẽ chiến đấu riêng lẻ." George triệu tập bốn người đến phòng mình để họp.

Vòng đấu chính thức áp dụng hệ thống tính điểm, việc có giành được danh hiệu pháp sư mạnh nhất hay không phụ thuộc vào việc điểm số có đứng đầu hay không.

Nếu ngày mai cả bốn người kia đều thua trong trận đấu cá nhân, thì cho dù hắn có thắng, điểm số cũng sẽ đội sổ.

"Hội trưởng, chúng tôi nhất định sẽ cố gắng hết sức để đánh bại đối thủ và giành lấy điểm số!" Bốn người nghe vậy, trên mặt đều lộ

ra vẻ quyết tâm như sắp ra trận.

George đã có một khởi đầu tốt như vậy, họ không thể vì bốn người họ mà kéo lùi, dẫn đến điểm số bị tụt lại.

Họ đều đang âm thầm hạ quyết tâm, ngày mai dù có phải liều mạng cũng phải đánh bại đối thủ, quyết không nhận thua.

"Không cần phải nghiêm túc như vậy, thắng được thì tốt, không thắng được cũng không sao, phía sau còn có đấu đồng đội và đại loạn đấu để gỡ gạc." George vẫy vẫy móng mèo: "Tất nhiên, cũng không thể dễ dàng từ bỏ, vẫn phải chuẩn bị đầy đủ từ trước." "Chuẩn bị gì ạ?" Bốn người lộ vẻ nghi hoặc.

"Công tác chuẩn bị có thể nâng cao thực lực của các cậu." Miệng mèo của George khẽ nhếch lên.

Các pháp sư khi chiến đấu ngoài việc sử dụng ma thuật của mình, còn có thể sử dụng các vật phẩm ma thuật.

Thậm chí trong phân loại pháp sư còn có một nhánh lớn gọi là pháp sư Holder, chuyên sử dụng các loại vật phẩm ma thuật để chiến đấu.

Loại tinh linh pháp sư như Lucy thực ra cũng được tính là pháp sư Holder, còn có cả Mystogan với thực lực mạnh mẽ.

Thật trùng hợp, trong khoảng thời gian này, George vẫn luôn nghiên cứu thuật giả kim, bất kể là ở thế giới Harry Potter hay Trung Địa.

Vì vậy, trình độ thuật giả kim của hắn hiện tại cũng có thể được coi là cấp bậc Đại sư.

"Đưa súng của các cậu cho tôi." Hắn đầu tiên nhìn về phía Alzack và Bisca, hai người sử dụng ma thuật súng.

Alzack và Bisca tuy không rõ George muốn làm gì, nhưng vẫn lấy ra súng bắn tỉa và cặp súng lục của mình.

George cầm lấy ba khẩu súng ma thuật, quan sát một lượt, rồi vung móng mèo, bắt đầu tiến hành một loạt cải tạo đối với chúng.

Một lát sau, hắn trả lại cặp súng lục và súng bắn tỉa cho Alzack và Bisca.

"Tôi đã tăng cường uy lực của đạn ma thuật bắn ra từ súng, các cậu có thể thử xem." Nói rồi, hắn dùng Phép Độn thổ đưa bốn người đến một vùng hoang dã bên ngoài thành phố.

Alzack và Bisca cầm lấy súng của mình, bắt đầu thi triển ma thuật thường dùng nhất về phía ngọn đồi nhỏ phía trước.

"Tinh Hỏa Xạ Kích!" "Bão Đạn!" Những viên đạn liên tục bắn ra từ cặp súng của Alzack mang theo sấm sét kinh hoàng, trực tiếp thổi bay một nửa ngọn đồi phía trước, còn viên đạn bắn ra từ súng bắn tỉa của Bisca sau khi phân tán thì mang theo ngọn lửa đáng sợ, thổi bay nốt nửa còn lại.

Đúng vậy, George chính là đã phụ ma sự lĩnh ngộ của mình về sấm sét và lửa lên súng ma thuật của Alzack và Bisca, khiến cho các loại đạn ma thuật mà họ bắn ra đều kèm theo sức mạnh của sấm sét và lửa mà hắn đã lĩnh ngộ.

Từ lục địa phía Tây đến lục địa phía Đông phiêu lưu, kinh nghiệm chiến đấu của hai người thực ra rất phong phú, chỉ là uy lực ma thuật của họ ở mức bình thường, không giống như Natsu và những người khác, cứ động một tí là có thể phá hủy nửa thành phố.

Nếu nâng cao sức phá hoại của ma thuật súng của hai người, đánh bại pháp sư cấp S có lẽ rất khó, nhưng đối phó với các pháp sư dưới cấp S thì vẫn rất tự tin.

“Sức… sức… sức phá hoại thật kinh khủng!” Nhìn ngọn đồi phía trước đã bị san phẳng hoàn toàn, Alzack và Bisca có chút không thể tin nổi nhìn khẩu súng ma thuật trong tay mình, mức tăng uy lực này quá mạnh rồi!

“Tạm được.” George gật đầu, từ không gian Hoán đổi lấy ra hai cây đũa phép, đưa cho Marcus và Laki.

“Sau này khi thi triển ma thuật, hãy cầm cái này để thi triển.” .....

Ma thuật của thế giới Harry Potter và thế giới Fairy Tail khác nhau, vì vậy những cây đũa phép mà George chế tạo trước đây chỉ có thể tăng cường ma thuật của thế giới Harry Potter, không thể tăng cường ma thuật của thế giới Fairy Tail.

Nhưng cùng với việc hắn có càng nhiều phân thân, học được càng nhiều ma thuật từ các thế giới khác nhau, sự lĩnh ngộ về ma thuật càng sâu, và thuật giả kim cũng đạt đến trình độ Đại sư, vấn đề này gần đây hắn đã giải quyết được.

Hai cây đũa phép mà hắn lấy ra lúc này chính là những cây đũa phép sản xuất hàng loạt mà hắn đã tiện tay chế tạo khi đang nghiên cứu Fairy Sphere dưới tầng hầm.

Thân đũa được làm từ gỗ ma thuật ngưng tụ bằng Long Lực Mộc của hắn, còn lõi đũa chính là tóc của hắn.

Một pháp sư bình thường chưa đạt đến cấp S, sau khi sử dụng cây đũa phép sản xuất hàng loạt của hắn để thi triển ma thuật, uy lực có thể tăng lên gấp mười lần.

Ngay cả pháp sư cấp S khi sử dụng đũa phép sản xuất hàng loạt để thi triển cũng có thể tăng ít nhất ba lần uy lực ma thuật.

Loại đũa phép này hắn đã tiện tay làm một trăm cây, định sau này sẽ phát cho mỗi pháp sư trong hội một cây để nâng cao thực lực của

hội.

Trước đó hắn không hề biết sẽ có Đại Hội Ma Thuật này.

Vì vậy, kế hoạch ban đầu của hắn là, sau khi những pháp sư gia nhập hội vì coi trọng thực lực rời đi, hắn sẽ trang bị cho mỗi pháp sư trung thành với hội nhưng thực lực không cao một cây đũa phép.

Như vậy, thực lực tổng thể của các pháp sư trong hội sẽ được nâng cao, hiệu suất hoàn thành nhiệm vụ cũng cao hơn, rất nhanh sẽ hình thành một vòng tuần hoàn tích cực.

Còn đối với những người sử dụng vật phẩm ma thuật như Alzack và Bisca mà không dùng được đũa phép, hắn cũng có thể cải tạo và phụ ma riêng cho họ để nâng cao thực lực khi thi triển ma thuật.

"Đây là cái gì?" Marcus và Laki nhìn cây gậy gỗ nhỏ trong tay, ánh mắt lộ vẻ hoang mang.

Nhìn từ bên ngoài, đây chỉ là một cây gậy gỗ rất bình thường, loại rất dễ gãy.

"Một loại vật phẩm tăng cường ma thuật do tôi làm, các cậu có thể thử hiệu quả ngay bây giờ, sẽ rất hữu ích cho trận đấu ngày mai của các cậu." George cười giải thích.

Marcus và Laki nhìn nhau, trên mặt lập tức bừng lên vẻ kích động.

Vừa rồi thấy súng ma thuật của Alzack và Bisca được cải tạo, uy lực tăng lên nhiều như vậy, trong lòng họ vô cùng ghen tị.

"Ma thuật Cát: Sa Bạo!" "Mộc Tạo Hình: Tình yêu vĩnh cửu!" Marcus và Laki đồng thời giơ đũa phép lên, bắt đầu thi triển ma thuật mà mình giỏi nhất.

Vòng tròn ma thuật màu vàng và màu xanh lục hiện ra ở đầu đũa phép, một cơn bão cát khổng lồ và vô số khúc gỗ hóa thành những bàn

chân lớn xuất hiện trước mắt hai người.

Sau khi ma thuật kết thúc, vùng đất vốn bằng phẳng trước mặt họ đã biến thành một cái hố khổng lồ.

"Sức phá hoại như thế này mới có phong thái của pháp sư Fairy Tail chúng ta." George nhìn hai người đang chết lặng, hài lòng gật đầu, sau đó dùng ma thuật phục hồi, sửa lại ngọn đồi và cái hố về nguyên trạng, rồi đưa bốn người trở lại ký túc xá.

"Hội trưởng yên tâm, ngày mai chúng tôi nhất định sẽ giành được điểm số ở vòng đấu cá nhân!" Sau khi hoàn hồn, bốn người đã tràn đầy tự tin vào trận đấu ngày mai.

Tuy nhiên, George lại lắc đầu lần nữa: "Chỉ như vậy thôi, vẫn chưa đủ đảm bảo." Hắn đưa tay vào không gian Hoán đổi, kéo ra bốn chiếc áo choàng lớn có in huy hiệu của Fairy Tail.

Hắn đưa bốn chiếc áo choàng cho bốn người.

"Trước trận đấu ngày mai, các cậu hãy mặc bốn chiếc áo choàng này vào.

Gặp đối thủ bình thường, với thực lực hiện tại của các cậu sẽ không có vấn đề gì lớn.

Chương 315

Nhưng nếu gặp những đối thủ có thực lực gần cấp S, hoặc có ma thuật kỳ dị, thì hãy kích hoạt chiếc áo choàng này." Bốn người cầm lấy áo choàng, chớp mắt chờ George giải thích.

George ra hiệu cho họ mặc vào rồi nói: "Truyền ma lực vào thử xem." Bốn người nghe lời, khoác áo choàng lên và truyền ma lực vào.

Trong chốc lát, cả bốn người đều tàng hình, và họ rõ ràng cảm nhận được mình được một lớp khiên ma thuật bảo vệ.

Đúng vậy, đây không phải là những chiếc áo choàng bình thường, mà là áo choàng ma thuật do George chế tạo bằng thuật giả kim.

Trên áo choàng được George phụ ma Bùa Tan Hình và Bùa Thiết Giáp, chỉ cần truyền ma lực vào là có thể khiến người mặc ở trong trạng thái tàng hình và được bảo vệ.

Nếu trận đấu ngày mai thực sự không thể thắng, kích hoạt áo choàng ma thuật, tấn công lén trong trạng thái tàng hình, sẽ có cơ hội lật ngược tình thế.

Đây cũng là một trong những vật phẩm ma thuật mà hắn đã lên kế hoạch trang bị cho mỗi pháp sư Fairy Tail, giống như đũa phép sản xuất hàng loạt.

"Hội trưởng, ngài thật lợi hại!" Tháo áo choàng ra, bốn người nhìn George với ánh mắt tràn đầy sùng bái.

Họ cảm thấy George giống như một con mèo bảo bối có thể lấy ra đủ loại vật phẩm ma thuật thần kỳ, có một hội trưởng như vậy thật quá hạnh phúc.

"Cuối cùng, mỗi người một cái hộp, nếu kích hoạt áo choàng ma

thuật mà vẫn không đánh lại, thì hãy mở cái hộp này ra.” Khi bốn người nghĩ rằng mọi chuyện đã kết thúc, George lại lấy ra bốn chiếc hộp nhỏ từ không gian Hoán đổi, đưa cho mỗi người một cái.

Bốn người mở hộp ra, phát hiện đó là một chiếc hộp không gian ma thuật có không gian bên trong lớn bằng cả một sân bóng đá, trong hộp đặt hai mươi con quái thú thép cao năm mét.

“Những con quái thú thép này không thể sử dụng ma thuật, nhưng phòng ngự và tấn công đều không tồi.

Sau khi thả ra, chúng sẽ tấn công kẻ địch theo lệnh của các cậu, coi như là một sự hỗ trợ tốt.” George nói cho bốn người khẩu quyết điều khiển quái thú thép mà hắn đã thiết lập.

Những con quái thú thép này gần giống với những con quái thú mà bản thể ở Marvel đặt trong trường học để làm lính gác, đều là những golem ma thuật được chế tạo bằng cách kết hợp ma thuật biến hình mô phỏng và Bùa Khai Sáng.

Thực lực của chúng đối với hắn bây giờ không có tác dụng lớn, nhưng đối với các pháp sư bình thường thì vẫn rất hữu ích.

“Như vậy, cho dù gặp phải pháp sư cấp S, các cậu cũng có sức để đánh một trận.” Sau khi trang bị đầy đủ cho bốn người, George không khỏi cảm thán.

Thực lực của pháp sư cấp S có mạnh có yếu, đối với những pháp sư cấp S bình thường, bốn người bây giờ thực sự có khả năng thắng rất lớn.

Nhưng cũng không thể nói chắc, chiến đấu giữa các pháp sư biến hóa khôn lường, trừ khi chênh lệch thực lực quá lớn, không ai có thể đảm bảo chắc chắn sẽ thắng, chỉ có thể tùy tình hình.

Nếu thực sự không may thua, cũng không sao cả, phía sau còn có

đấu đồng đội và đại loạn đấu.

Hơn nữa, trong ba mươi đội được đi tiếp, số lượng pháp sư cấp S cộng lại cũng không nhiều, khả năng cao là sẽ không gặp phải khi ghép cặp.

Chỉ cần là dưới cấp S, bốn người chắc chắn sẽ thắng.

"Hội trưởng, có ngài thật là phúc của chúng tôi!" Bốn người cầm chiếc hộp trong tay, thực sự chỉ muốn ôm George lên mà hôn mấy cái.

"Ngủ ngon dưỡng sức, ngày mai hãy cho họ biết, Fairy Tail của chúng ta mãi mãi là hội mạnh nhất vương quốc!" George cuối cùng cổ vũ bốn người, rồi trở về phòng mình.

Cái gì mà Sabertooth có năm pháp sư cấp S chứ, đợi Đại Hội Ma Thuật lần này kết thúc, hắn sẽ biến ba mươi pháp sư còn lại của hội thành những pháp sư có sức chiến đấu cấp S hết. .....

Đại Hội Ma Thuật ngày thứ hai, vẫn là hội trường lớn đó, vẫn chật kín khán giả.

Khi ba mươi đội pháp sư của các hội tiến vào, tiếng hoan hô của khán giả vang dội khắp nơi.

So với ngày hôm qua chỉ có Macao và vài người hô hào cho Fairy Tail, hôm nay đã có gần một phần tư khán giả trên hội trường cổ vũ cho họ.

Tất cả là nhờ vào đòn kết liễu của George ngày hôm qua.

Sùng bái kẻ mạnh là bản tính của đa số con người, chỉ cần bạn thể hiện đủ mạnh mẽ, sẽ không thiếu người theo đuổi và sùng bái.

Sau một hồi phát biểu khai mạc của người dẫn chương trình, quyền nói lại được giao cho người bí ngô hôm qua.

"Bây giờ, xin mời ngài bí ngô của chúng ta giới thiệu quy tắc thi

đấu hôm nay!" Hình chiếu ma thuật của người bí ngô xuất hiện phía trên hội trường.

"Hôm nay chúng ta sẽ tiến hành vòng đấu cá nhân, thông qua hệ thống ma thuật của chúng tôi, sẽ tiến hành ghép cặp ngẫu nhiên sau khi đã loại trừ các pháp sư cùng hội.

Người thắng sẽ mang về cho hội của mình mười điểm, người thua không có điểm, hòa thì mỗi bên được năm điểm." Khi hình chiếu ma thuật của người bí ngô biến mất, mười vòng tròn ma thuật sáng lên trên khắp hội trường, mười võ đài hình tròn đồng thời được nâng lên.

"Chú ý, trận đấu kết thúc khi một bên mất khả năng chiến đấu hoặc đầu hàng, giết người sẽ bị tước quyền thi đấu, cả hội sẽ bị loại." "Vòng tròn ma thuật không gian này khá thú vị, đợi Đại Hội Ma Thuật kết thúc, có lẽ có thể đến Cục Phát triển Ma thuật và Thư viện Hoàng gia xem thử." Hôm qua hắn đã chú ý đến điều này, vòng tròn ma thuật của hội trường không chỉ có thể dịch chuyển vật phẩm, mà còn có thể thu hồi chúng.

Thực ra thế giới này cũng có các vòng tròn ma thuật dịch chuyển cỡ lớn, Hội đồng Phép thuật đã từng sử dụng, nhưng hắn không thấy sách ma thuật liên quan trong thư viện của Fairy Tail.

Có lẽ là vì loại vòng tròn ma thuật dịch chuyển cỡ lớn này thuộc về ma thuật chiến lược quốc gia, bị hoàng gia và Hội đồng Phép thuật độc quyền, hoặc là điều kiện sử dụng rất khắc nghiệt, ví dụ như rất tốn ma tinh.

Nhưng cho dù điều kiện sử dụng khắc nghiệt, hắn cảm thấy vẫn đáng để học hỏi.

Vừa hay hắn đã học được cách chế tạo Khóa Cảng, Khóa Cảng cũng có thể dịch chuyển, chỉ là không thể dịch chuyển quá nhiều

người cùng một lúc, nếu tham khảo vòng tròn ma thuật dịch chuyển cỡ lớn này, biết đâu có thể cải tiến nó.

Hơn nữa, Cục Phát triển Ma thuật và Thư viện Hoàng gia của vương quốc cũng là những nơi rất nổi tiếng, đáng để đến xem.

Biết đâu còn có thể tìm thấy một vài manh mối về ma thuật thời gian.

"Bây giờ, chúng ta bắt đầu bốc thăm lượt đầu tiên!" Người bí ngô chỉ vào màn hình lớn trên hội trường, tên của một trăm năm mươi pháp sư bắt đầu cuộn nhanh.

"Dừng!" Mười giây sau, tên trên màn hình lớn ngừng cuộn, các tuyển thủ của lượt đầu tiên bắt đầu hiện ra lần lượt từ trên xuống dưới.

Và đứng đầu danh sách của lượt đầu tiên, chính là George của Fairy Tail và Orga của Sabertooth.

Thấy hai pháp sư nổi bật nhất ngày hôm qua lại đụng độ nhau ngay từ đầu, khán giả trên khán đài đều kích động đứng dậy.

Hai vị này hôm qua đều chỉ dùng một đòn đã kết liễu con tinh tinh máy ma đạo đáng sợ, lại còn đều là pháp sư hệ lôi, trận đấu chắc chắn sẽ vô cùng đặc sắc.

"Chắc chắn có dàn xếp." George thấy vậy thầm nghĩ.

Làm gì có chuyện trùng hợp như vậy, hai tuyển thủ có màn thể hiện ấn tượng nhất ngày hôm qua, hôm nay lại đụng độ nhau ngay từ lượt đầu tiên.

Rất rõ ràng là hoàng gia, đơn vị tổ chức, muốn ngay từ đầu đã tung ra những tuyển thủ hạng nặng để hâm nóng bầu không khí cho giải đấu.

Điều này cũng giống như các chương trình giải trí ở kiếp trước, muốn có điểm nhấn thì tất nhiên phải có kịch bản được thiết kế từ trước, cứ theo kịch bản mà diễn, nếu không thì lấy đâu ra nhiều đoạn hài hước ngẫu hứng như vậy.

Hoàng gia lần đầu tiên tổ chức Đại Hội Ma Thuật, tự nhiên là hy vọng có thể thu hút sự chú ý của tất cả mọi người trong nước, tạo nền tảng tốt để tiếp tục tổ chức sau này, vì vậy phải có đủ điểm nhấn.

Cái gọi là bốc thăm ngẫu nhiên, thực tế cũng là có sự thao túng ngầm.

Cách sắp xếp đối đầu nào có thể khuấy động toàn trường nhất, thì sẽ thao túng theo cách đó.

Nếu không, ngẫu nhiên ghép những pháp sư mạnh đấu với những pháp sư trình độ trung bình, vừa lên sàn đã kết liễu, thì còn gì đáng xem.

Quan sát kỹ danh sách đối đầu ở trên, George phát hiện, trình độ của các pháp sư trong danh sách đối đầu nhìn chung đều tương đương nhau.

Tức là học sinh giỏi đấu với học sinh giỏi, học sinh kém đấu với học sinh kém.

Như vậy, sẽ không xảy ra tình trạng sau khi vòng đấu cá nhân kết thúc, chênh lệch điểm số giữa các hội lớn bị kéo giãn quá lớn, dẫn đến hai vòng thi sau không còn kịch tính.

Chương 316

Tất nhiên, cũng có khả năng là hoàng gia muốn nhân cơ hội này để tất cả các pháp sư thể hiện hết ma thuật của mình, để ngầm đăng ký và thu thập thông tin.

Hắn luôn cảm thấy việc tổ chức Đại Hội Ma Thuật này có chút mờ ám.

"Xin mời các tuyển thủ của lượt đầu tiên lên sân khấu!" Mười chín người và một con mèo được chọn lần lượt đứng trên mười võ đài.

"Không ngờ đối thủ của ta lại là một con mèo quèn, nghe nói ngươi đã từng đánh bại Laxus?" Trên võ đài, Orga khoanh tay trước ngực, mặt đầy vẻ ngạo mạn.

George có chút tò mò hỏi: "Ngươi quen Laxus à?" "Không quen, chỉ là nghe nói hắn là một pháp sư sử dụng Ma thuật Diệt Long hệ lôi, thực lực rất mạnh, nhưng xem ra bây giờ cũng chẳng ra sao, nếu không sao lại thua một con mèo." Orga mặt đầy vẻ khinh thường.

Cùng là Ma thuật Thất truyền, cùng là cấp S, hắn vẫn luôn coi Laxus là đối thủ, hy vọng một ngày nào đó có thể quyết đấu một trận, chứng minh mình mới là pháp sư hệ lôi mạnh nhất.

Đáng tiếc Laxus lại thua một con mèo, còn chết dưới tay một con rồng, khiến hắn quá thất vọng.

"Hóa ra không phải người quen, vậy thì tốt rồi." George nghe vậy gật đầu.

Orga nhíu mày: "Ý gì?" "Không có ý gì." George nhún móng mèo.

Nếu Orga này là bạn của Laxus, lát nữa hắn thật sự không tiện ra

tay quá nặng, đã không phải thì không sao cả.

"Trận đấu, bắt đầu!" Cùng với tiếng hô lớn của người dẫn chương trình, hai vệ binh vương quốc vạm vỡ, mạnh mẽ gõ vào chiếc cồng lớn trên bức tượng đá.

"Ngươi nên xuống đài rồi." Orga nghe thấy tiếng cồng, đưa tay chỉ về phía George: "Ma thuật Sát Thần: Hắc Lôi Cầu!" Một quả cầu đen khổng lồ lập tức bao bọc lấy cơ thể George, vô số tia sét đen lóe lên trong quả cầu sấm sét, lần lượt đánh về phía George.

Thấy cảnh này, khán giả lập tức kinh hô, lo lắng cho George, đặc biệt là một số cô bé thích mèo.

Tuy nhiên, điều nằm ngoài dự đoán của họ là, tất cả các tia sét trong quả cầu đen, khi đánh về phía George, dường như gặp phải một tấm gương, lần lượt tự động bật trở lại, không có một tia nào thực sự đánh trúng George.

"Quả thật có chút thú vị." George giơ móng mèo lên, những tia sét màu xanh bùng nổ, bao bọc lấy quả cầu sấm sét đen, lập tức thu nhỏ và ngưng tụ lại giữa móng vuốt của hắn.

Quả cầu sấm sét đen quả thực chứa đựng một sức mạnh đặc biệt, mạnh hơn sấm sét thông thường rất nhiều, nhưng với quả cầu sấm sét ở mức độ này, hoàn toàn không có chút uy hiếp nào đối với hắn, người đã chạm đến bản chất của sấm sét.

"Ngươi và ta hoàn toàn không cùng đẳng cấp, ngay cả so với Laxus cũng có một chút chênh lệch." Móng mèo búng một cái, quả cầu sấm sét màu xanh bao bọc tia sét đen lập tức bị bắn ngược về trước mặt Orga. .....

"Cái gì!" Nhìn quả cầu sấm sét bị bắn ngược lại, sắc mặt Orga thay đổi, lập tức há miệng nuốt chửng quả cầu sấm sét.

Ma thuật Sát Thần cũng giống như Ma thuật Diệt Long, đều có khả năng ăn các ma thuật nguyên tố cùng thuộc tính, quả cầu sấm sét đen được bao bọc bởi tia sét xanh, hắn chỉ cần ăn tia sét xanh là có thể hóa giải đòn tấn công.

"Bớt nói khoác đi, để ta cho ngươi xem thế nào là sấm sét có thể giết cả thần!" Sau khi nuốt quả cầu sấm sét xanh, Orga bao bọc toàn thân bằng sấm sét đen, hóa thành một tia sét đen lao về phía George.

Nắm đấm của hắn to gấp đôi cơ thể George, được bao bọc bởi những tia sét đen kịt, dường như có thể đấm thủng cả mặt đất.

"Ma thuật Sát Thần: Bạo Lôi Điện Kích!" "Cút!" Thấy nắm đấm sắp đánh trúng mình, George vẫn không nhúc nhích.

Nhưng, chiếc đuôi vàng của hắn đột nhiên phồng lên to hơn cả cột nhà, mang theo những tia sét xanh, như một cây roi tiên quất trước vào cơ thể cường tráng như gấu của Orga.

Đó chính là hắn đã dùng Ma thuật Người Khổng Lồ để làm to cục bộ chiếc đuôi, rồi dùng sấm sét để tăng cường sức mạnh và tốc độ của nó.

Nắm đấm của Orga còn cách George chưa đến một milimet, người đã như bị tàu hỏa đâm, bay thẳng ra ngoài, va mạnh vào bức tường đá của hội trường bên ngoài võ đài, phun ra một ngụm máu tươi.

"Đã nói chúng ta không cùng đẳng cấp rồi, ngươi còn không tin, ta còn chưa dùng sức, ngươi đã nằm rồi, hay là mau nhận thua đi!" George thu lại đuôi, chắp móng mèo sau lưng, ra vẻ một bậc thầy.

Động tĩnh bên này cũng lập tức thu hút sự chú ý của tất cả khán giả, ngay cả các trận đấu của các pháp sư trên các võ đài khác hai bên cũng tạm thời dừng lại, đồng loạt nhìn về phía võ đài ở giữa này.

Phải biết rằng, Orga là một pháp sư cấp S, đã dùng một chiêu kết

liễu con tinh tinh máy ma đạo trong vòng sơ loại.

Ngay cả các pháp sư của một số hội hàng đầu cũng công nhận và coi trọng thực lực của Orga.

Ban đầu tưởng đây là một trận long tranh hổ đấu, không ngờ, mèo George chỉ dùng một cái đuôi, Orga đã nằm, thậm chí còn chưa dùng ma thuật gì uy lực lớn, chênh lệch thực lực này có phải là hơi quá lớn không.

"Ngươi thực sự đã chọc giận ta rồi, bây giờ cho dù có thể sẽ giết ngươi, dẫn đến bị tước quyền thi đấu, ta cũng sẽ không nương tay nữa." Bên kia, Orga loạng choạng đứng dậy, nhổ đi máu tươi trong miệng, dồn toàn bộ ma lực trong cơ thể vào lòng bàn tay.

"Đây là tuyệt chiêu mà ta chưa hoàn toàn nắm vững, vì vậy không thể khống chế uy lực, chết đừng có trách ta!" Cùng với một tiếng gầm giận dữ, vòng tròn ma thuật màu đen hiện ra, một cột sấm sét đen khổng lồ dày bằng thùng nước, lao thẳng về phía George.

"Ma thuật Sát Thần: Lôi Thần Phù Điện Lạp Tử Pháo." "Ồ, ma thuật này trông cũng ra gì đấy, ta cũng biết một chiêu tương tự." George thấy cột sấm sét đen lao tới, vung móng mèo, một nguồn năng lượng sấm sét khiến tất cả các pháp sư có mặt đều cảm thấy tim đập nhanh ngưng tụ trong tay hắn.

"Ma thuật thông thường: Pháo Điện Từ Plasma!" Một cột sấm sét xanh bắn ra từ móng mèo của George, lập tức va chạm với cột sấm sét đen đang lao tới.

Đáng tiếc, một cột sấm sét ngưng tụ như thực thể, cột sấm sét kia thì chỉ miễn cưỡng thành hình.

Vì vậy, thế giằng co chỉ kéo dài chưa đến một giây, cột sấm sét xanh đã trực tiếp đánh tan cột sấm sét đen, bắn thẳng vào ngực Orga,

một lần nữa hất văng hắn ra ngoài.

Lần này, toàn bộ cơ thể Orga bị cột sấm sét xanh hất văng, phá vỡ bức tường đá hiền triết đặc chế dày ba mét của hội trường rồi mới dừng lại.

"Ta… ta… ta là sấm sét Sát Thần, sao có thể thua sấm sét thông thường…" Một dòng nước mắt không cam lòng chảy xuống từ khóe mắt, Orga bị thương nặng ngất đi.

"Ma thuật không tồi, chủ yếu là ngươi quá yếu." Trước khi Orga ngất đi, George còn bồi thêm một câu.

Nếu thực lực ngang nhau, tự nhiên là sấm sét đen của Orga mạnh hơn một chút, nhưng đáng tiếc chênh lệch thực lực hai bên quá lớn, cho dù George chỉ dùng sấm sét thông thường, nhưng với số lượng lớn, cũng có thể dễ dàng đè bẹp đối phương.

Điều này cũng giống như những người lính có thể chất tương đương, người lính mặc giáp chắc chắn mạnh hơn người lính không mặc giáp, nhưng khi người lính mặc giáp gặp một trăm người lính không mặc giáp, cũng sẽ bị dễ dàng đánh gục.

"Người chiến thắng đầu tiên trong lượt thi đấu đầu tiên của chúng ta đã xuất hiện, George của Fairy Tail đối đầu với Orga của Sabertooth, George của Fairy Tail thắng, hội Fairy Tail được mười điểm!" Sau một lúc sững sờ, giọng nói kích động của người dẫn chương trình vang lên trong hội trường, khán đài lại một lần nữa hoan hô.

"Fairy Tail!" "Fairy Tail!" "Đúng là một tên vô dụng làm mất mặt hội của chúng ta, kẻ thất bại không xứng đáng ở trong hội của ta!" Dưới võ đài, đội trưởng của Sabertooth, một ông lão vạm vỡ tên là Jiemma, gân xanh nổi lên trên mặt, toàn thân tỏa ra khí thế mạnh mẽ.

Để tham gia Đại Hội Ma Thuật lần này, giúp hội nổi danh và thăng hạng lên hội hàng đầu, sau khi hợp nhất hội Sabertooth, ông ta vẫn chưa nhận chức hội trưởng.

Không ngờ, đây lại là trận đầu tiên của vòng đấu chính thức, đã mất mặt như vậy.

"Dù sao cũng là hội pháp sư mạnh nhất một thời, nhưng hắn cũng chỉ có một mình, tổng điểm cuối cùng chắc chắn không bằng chúng ta, không cần quá coi trọng.

Trọng điểm của chúng ta nên đặt vào Blue Pegasus, Mermaid Heel và Lamia Scale, họ mới là đối thủ thực sự của chúng ta trong việc tranh giành ngôi vị hội mạnh nhất.

Còn về Orga, các trận đấu sau vẫn cần sức mạnh của hắn, thưa cha, xin hãy nhẫn nại, để hắn lấy công chuộc tội." Bên cạnh Jiemma, một người phụ nữ mặc sườn xám, tay cầm quạt, trông như một quý bà, lên tiếng khuyên giải.

Jiemma đang tức giận sau khi nghe lời người phụ nữ, suy nghĩ một chút, mới miễn cưỡng nén giận gật đầu: "Minerva, cứ làm theo lời con nói, trước tiên đưa hắn về chữa trị đi." "Dịch chuyển không gian Tuyệt Đối Lĩnh Vực." Minerva kích hoạt ma thuật không gian của mình, Orga đang bị thương nặng ngất đi lập tức biến mất tại chỗ, được cô dịch chuyển đến phòng y tế phía sau hội trường.

George bay xuống từ võ đài, đáp xuống vai Laki, thấy Orga bị dịch chuyển biến mất, quay đầu nhìn Minerva của Sabertooth.

"Ma thuật không gian rất hiếm thấy, có thể dịch chuyển từ xa, xem ra bên ngoài còn có không ít ma thuật mà mình chưa biết." Hắn có thể dùng Phép Độn thổ để dịch chuyển, cũng có thể mang người khác đi cùng, nhưng phải chạm vào cơ thể họ, việc dịch chuyển một người từ xa đến một nơi khác như vậy, hắn thực sự không làm được.

Một lúc lâu sau khi bên George kết thúc, chín võ đài còn lại mới dần dần kết thúc trận đấu.

Vòng đấu cá nhân này đều sắp xếp các pháp sư có thực lực tương đương nhau, vì vậy trận đấu không thể kết thúc nhanh chóng như hắn với Orga, mà là đánh rất ngang tài ngang sức.

Thậm chí có một cặp thực lực quá gần nhau, cuối cùng đánh đến cạn kiệt ma lực, thực sự chỉ dựa vào cận chiến để thắng sít sao.

Điều này cũng khiến khán giả xem rất đã mắt. .....

Chương 317

Lượt đầu tiên kết thúc, lượt thứ hai lên sân khấu.

Lượt này không có thành viên của hội Fairy Tail, nhưng cũng có hai điểm nhấn khá lớn.

Hibiki Lates của Blue Pegasus đối đầu với Minerva của Sabertooth, hoàng gia có lẽ đã đánh giá thực lực hai người gần nhau, sẽ có nhiều điểm nhấn.

Kết quả là Hibiki Lates bị Minerva hành hạ đến trọng thương.

Lyon Vastia của Lamia Scale đối đầu với Bacchus của Quatro Cerberus.

Lyon là sư huynh của Gray, cũng sử dụng ma thuật Tạo hình, có thể dùng băng tạo ra các loại động vật để chiến đấu.

Ma thuật của Bacchus cũng khá thú vị, là một loại thể thuật ma thuật khá đặc biệt, kết hợp thể chất cường tráng, sức mạnh to lớn, ma lực và võ nghệ để tấn công, sau khi uống say thì uy lực tấn công tăng mạnh.

Thật ra, nếu không nói anh ta là pháp sư, chỉ nhìn cách chiến đấu, George còn tưởng là một cao thủ võ lâm có nội công thâm hậu.

Hai bên thực lực tương đương, đánh nhau nửa ngày cạn kiệt ma lực, cũng chỉ hòa nhau, cuối cùng hai hội mỗi bên được năm điểm.

Lượt thứ ba bốc thăm, Laki của Fairy Tail xuất hiện trong danh sách đối đầu, nhưng hoàng gia đánh giá thực lực của cô rõ ràng không cao, nên đối thủ của cô cũng không phải là pháp sư nổi tiếng nào.

“Đi đi, không cần lo lắng, hắn không phải là đối thủ của em đâu.” George cổ vũ Laki đang có chút căng thẳng, rồi bay đến vai Bisca tiếp

tục nằm.

Nếu là Laki ban đầu, thì thật sự không đánh lại Berick đến từ hội pháp sư Dwarf Gear, dù sao người ta cũng là một trong những pháp sư mạnh nhất của hội mình.

Nhưng Laki sau khi được George trang bị tận răng thì vấn đề không lớn.

"Em sẽ không làm mất mặt hội đâu!" Laki rút ra cây đũa phép mà George tặng, bước lên võ đài của mình.

"Keng!" Tiếng cồng vang lên, trận đấu bắt đầu.

"Ha ha ha, không ngờ lại gặp được pháp sư của Fairy Tail, đánh bại ngươi, ta Berick sẽ nổi tiếng!" Berick là một pháp sư lùn, có huy hiệu hội in trên mặt, hắn biết mình bốc thăm trúng pháp sư của Fairy Tail, không hề sợ hãi mà còn rất vui mừng.

Bởi vì tất cả các pháp sư tham gia thi đấu ở đây đều biết rất rõ, chủ lực của Fairy Tail không có mặt, trong số các tuyển thủ tham gia lần này, chỉ có con mèo đó là lợi hại, bốn người còn lại thực lực đều rất bình thường.

Nhưng khán giả không biết, họ thấy con mèo đó mạnh như vậy, Fairy Tail lại là một trong những hội mạnh nhất có tiếng, nên đương nhiên cho rằng thực lực của bốn người còn lại cũng không kém là bao.

Vì vậy, những pháp sư của các hội nhỏ như họ, nếu có thể đánh bại một trong bốn người còn lại, cũng nhất định sẽ nổi tiếng.

Cho dù cuối cùng xếp hạng không cao, dựa vào chiến tích đã từng đánh bại pháp sư của Fairy Tail, cũng có thể nhận được không ít nhiệm vụ.

"Ta sẽ giật cho ngươi tê liệt!" Berick lùn tịt lộ vẻ mặt bỉ ổi, hai tay

sáng lên vòng tròn ma thuật, sấm sét bao bọc lấy cơ thể hắn.

Hắn cũng là một pháp sư hệ lôi, chỉ là loại pháp sư lôi điện thông thường nhất.

Sấm sét kích thích cơ thể để tăng tốc độ di chuyển, Berick hóa thành một bóng mờ lao về phía Laki, sau đó nhảy lên, hai tay ôm một cột điện đâm mạnh xuống.

Laki thấy vậy hít một hơi thật sâu, giơ cây đũa phép trong tay lên nhắm vào Berick trên không.

"Mộc Tạo Hình: Cơn thịnh nộ của tình yêu!" Vòng tròn ma thuật màu xanh lục xuất hiện ở đầu đũa phép, trên không lập tức xuất hiện hàng trăm vũ khí bằng gỗ khổng lồ dày đặc, những vũ khí bằng gỗ đó mang theo khí thế vô song, như đập ruồi, đánh bay Berick đang ôm cột sấm sét ra ngoài.

"Một chiêu kết liễu, pháp sư Laki Olietta của Fairy Tail, một chiêu đánh bại Berick của Dwarf Gear, mang về cho hội mười điểm!" Người dẫn chương trình thấy Berick rơi xuống đất ngất đi, lập tức kích động đứng dậy hô lớn, khán đài cũng một phen sôi sục, số người hô hào cho Fairy Tail càng nhiều hơn.

Những pháp sư tham gia thi đấu khác đang quan sát dưới võ đài, trên mặt cũng lần lượt lộ vẻ kinh ngạc.

Họ không ngờ hội Fairy Tail trong tình hình hiện tại, ngoài George ra, lại còn có cao thủ.

Lượt thứ ba kết thúc, lượt thứ tư không có, lượt thứ năm cũng không có, đến lượt thứ sáu, trong danh sách đối đầu xuất hiện tên của Marcus, và lần này đối thủ của anh là pháp sư Nobarly của Quatro Cerberus.

Rất rõ ràng, ban tổ chức phát hiện thực lực của các pháp sư trong

hội họ không giống như trong thông tin, nên đã tăng độ khó, đặt thực lực của ba người còn lại ngang với trình độ của các pháp sư của các hội nổi tiếng thông thường.

Thực lực của pháp sư Quatro Cerberus không phải là những hội nhỏ vô danh có thể so sánh.

Mặc dù Marcus được đũa phép tăng cường, uy lực ma thuật tăng lên gấp mười lần, nhưng vẫn đánh rất chật vật.

Cuối cùng, anh phải kích hoạt Bùa Thiết Giáp của áo choàng để chống đỡ đòn tấn công ma thuật của đối phương, mới nhân cơ hội đánh bại đối phương, mang về cho hội mười điểm.

Lượt thứ bảy không có, lượt thứ tám không có, lượt thứ chín không có, lượt thứ mười, trong danh sách đối đầu xuất hiện tên của Bisca.

Đối thủ của cô là Jenny Realight của Blue Pegasus, một cô gái trang bìa có độ nổi tiếng chỉ sau Mirajane, cũng sử dụng ma thuật Take Over, có thể Take Over máy móc, biến ra các loại vũ khí hạng nặng để chiến đấu.

Mỹ nữ đấu mỹ nữ, vũ khí hạng nặng máy móc đối đầu với súng bắn tỉa tầm xa, vô cùng đáng xem.

Jenny Realight tuy là cô gái trang bìa, nhưng cũng là pháp sư cấp S của Blue Pegasus, trong tình hình bình thường Bisca tuyệt đối không phải là đối thủ.

Nhưng George đã nâng cấp súng bắn tỉa của cô, khiến cho đạn bắn ra từ súng của cô đã có uy lực gần bằng ma thuật của pháp sư cấp S, cộng thêm lớp phòng ngự của áo choàng, sự gây nhiễu của golem thép, và khả năng bắn tỉa tàng hình của áo choàng.

Cuối cùng, Bisca thật sự đã may mắn đánh bại được Jenny

Realight, giành lấy chiến thắng cuối cùng.

Đến thời điểm hiện tại, trong bảng điểm của vòng đấu cá nhân, Fairy Tail đã vững vàng giành được bốn mươi điểm, đứng đầu bảng xếp hạng.

Bởi vì cho đến nay, hội của họ chưa thua trận nào, trong khi các hội hàng đầu khác ít nhiều đều đã thua một trận, như Blue Pegasus còn không may thua cả hai trận.

Lượt thứ mười một không có, lượt thứ mười hai không có, lượt thứ mười ba không có, lượt thứ mười bốn không có, đến lượt thứ mười lăm cuối cùng, trong danh sách đối đầu cuối cùng cũng có tên của Alzack.

Chỉ là khi thấy đối thủ của anh, George không khỏi nhíu mày.

"Alzack, đừng quá áp lực, cứ cố gắng hết sức là được, cho dù có thua, điểm số của chúng ta vẫn là nhất." Đối thủ lần này của Alzack chính là đội trưởng của Sabertooth, ông lão tên Jiemma.

Ông lão đó đối với George tự nhiên không là gì, nhưng hắn có thể cảm nhận được ma lực trong cơ thể ông ta, tuyệt đối là trình độ của một pháp sư cấp S hàng đầu, lại còn là đội trưởng của Sabertoto.

Bốn người của Fairy Tail sau khi được hắn nâng cấp, có thể đối đầu với các pháp sư cấp S thông thường, nếu may mắn, còn có khả năng giành chiến thắng như Bisca đấu với Jenny.

Nhưng, họ tuyệt đối không thể đánh lại những pháp sư cấp S hàng đầu đó. .....

"Hội trưởng, ngài đang nói gì vậy, mọi người đều đã thắng, tôi cũng không thể làm mất mặt hội, nhất định sẽ giành lấy mười điểm cuối cùng này, để hội chúng ta trở thành hội duy nhất đứng đầu bảng!" Alzack nói với ánh mắt kiên định.

Điểm số hiện tại của hội tuy là nhất, nhưng nếu anh thua, Sabertooth sẽ giành được mười điểm này.

Orga của Sabertooth thua George, nhưng ba pháp sư sau đó đều toàn thắng giành được ba mươi điểm, nếu thắng thêm mười điểm này nữa là bốn mươi điểm.

Như vậy, trong vòng đấu cá nhân, Fairy Tail và Sabertooth sẽ đồng hạng nhất.

Quan trọng là, mọi người đều đã thắng, nếu anh thua thì rất mất mặt, anh còn đang nghĩ nếu trận đấu này thắng, sẽ nhân cơ hội cầu hôn Bisca!

"Được rồi, vậy lát nữa khi bắt đầu thì dốc toàn lực, đừng nghĩ đến việc giữ sức." George thấy ánh mắt Alzack kiên định, cũng không khuyên nữa.

Đây chỉ là một trận đấu, cho dù thua cũng không đến nỗi mất mạng, nếu thực sự có nguy hiểm đến tính mạng, còn có hắn ở đây.

"Alzack, cố lên!" Trước khi Alzack lên đài, Bisca ôm anh một cái, Laki và Marcus cũng cổ vũ cho anh.

Trên khán đài, Macao và các pháp sư Fairy Tail khác còn kích động đến mức sắp khản cả cổ, họ không ngờ trong vòng đấu cá nhân, Laki và hai người kia lại thể hiện tốt như vậy, giành được ba mươi điểm cho hội.

Chương 318

Ban đầu họ còn lo lắng chỉ có một mình George có thể ghi điểm, cuối cùng tổng điểm của hội sẽ đội sổ.

Nhận được sự cổ vũ và động viên của mọi người, Alzack cầm cặp súng lục bước lên võ đài.

Đối diện anh, Jiemma lúc này cũng bước lên võ đài, chỉ là trên mặt ông ta đầy vẻ ác ý.

"Fairy Tail, hội mạnh nhất ư?

Hừ, sau Đại Hội Ma Thuật lần này, sẽ trở thành lịch sử, sau này hội mạnh nhất chỉ có Sabertooth!" Hai bên đứng vững, tiếng cồng vang lên.

"Quái thú thép!" Alzack không dám lơ là, ngay từ đầu đã thả ra hai mươi con quái thú thép có cánh mà George đã chế tạo, lao vào vây đánh Jiemma.

Đồng thời, anh sử dụng áo choàng tàng hình để ẩn thân, tay cầm cặp súng lục phối hợp với quái thú thép bắt đầu tấn công điên cuồng.

"Toàn là mấy trò mèo vớ vẩn, Đấu Thần Phụ Thể, tất cả đi chết cho ta!" Bên kia, Jiemma thấy vậy, gầm lên một tiếng, cơ bắp trên người phồng lên, ma lực màu đỏ bao bọc toàn bộ cơ thể ông ta, giống như một Đấu Thần, một quyền đã đánh bay con quái thú thép gần nhất ra ngoài.

"Thể thuật ma thuật, hình như có chút khác biệt." Dưới đài, George nhìn ma thuật mà Jiemma sử dụng, không khỏi vuốt râu mèo.

Jiemma này trông có vẻ như đang sử dụng một loại thể thuật ma thuật giống như Bacchus của Quatro Cerberus, dùng để tăng cường cơ

thể chiến đấu, nhưng thực tế George cảm thấy nó giống một loại ma thuật triệu hồi hơn.

Triệu hồi một loại linh thể đặc biệt nào đó nhập vào cơ thể, để tăng cường đáng kể thể chất của mình, dường như còn kế thừa cả các chiêu thức chiến đấu đặc trưng của linh thể đó.

Khác với ma thuật Take Over, loại phụ thể này không làm thay đổi hình dạng bên ngoài của pháp sư.

"Khó đánh rồi!" Những con quái thú thép mà hắn chế tạo bằng kim loại ma thuật của thế giới này hoàn toàn không phải là đối thủ của Jiemma trong trạng thái Đấu Thần, rất nhanh đã bị Jiemma đánh hỏng hết.

Ma thuật súng của Alzack sau khi được hắn tăng cường, quả thực cũng gây ra sát thương cho Jiemma, nhưng cũng chỉ là vết thương nhẹ, không đủ để khiến ông ta mất khả năng chiến đấu.

Nếu không phải áo choàng tàng hình đã che giấu thân hình, liên tục thay đổi vị trí, Alzack có lẽ đã sớm bị Jiemma áp sát đánh gục, chênh lệch thể chất giữa hai người quá lớn.

Nhưng cho dù như vậy, cũng không cầm cự được bao lâu.

"Quyền của Đấu Thần!" Jiemma trầm vai nén khí, sau khi hứng chịu đòn tấn công từ cặp súng của Alzack, ông ta điên cuồng tung quyền về phía vị trí Alzack nổ súng.

Hàng trăm cú đấm năng lượng ma thuật dày đặc bao phủ vị trí của Alzack, Alzack còn chưa kịp di chuyển, đã bị đòn tấn công bao phủ này đánh trúng.

May mắn là có Bùa Thiết Giáp bảo vệ, mới không bị thương.

Nhưng điều này cũng khiến Jiemma chớp lấy cơ hội tìm ra vị trí thực sự, áp sát và dùng tay không xé nát lớp phòng ngự Bùa Thiết

Giáp trên áo choàng.

Xạ thủ bị chiến binh áp sát, kết quả có thể tưởng tượng được.

Sau đó về cơ bản là Jiemma đơn phương đánh đập Alzack, hoàn toàn không có sức chống cự.

Nhưng Alzack vẫn cắn răng không nhận thua, trong lúc bị đánh đập còn không từ bỏ, cố gắng dùng cặp súng lục phản kích, điều này càng khiến Jiemma tức giận hơn.

"Kẻ yếu thì phải có giác ngộ của kẻ yếu, ngoan ngoãn quỳ xuống đất nhận thua cho ta, lại còn dám phản kháng, ta sẽ cho ngươi một bài học nhớ đời!" Jiemma ném mạnh cơ thể Alzack xuống đất, sau đó dùng sức đạp lên chân phải của Alzack, muốn trực tiếp phế đi một chân của anh.

Quy tắc thi đấu không cho phép giết người, nhưng không nói là không thể đánh thành tàn phế.

"Alzack!" Dưới đài, Bisca thấy vậy, đau lòng đến mức nước mắt giàn giụa, các pháp sư Fairy Tail khác cũng tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tuy nhiên, ngay khi chân của Jiemma sắp hạ xuống, một con mèo xuất hiện bên cạnh Alzack.

"Ta khuyên ngươi nên lương thiện!" Một nguồn ma lực kinh khủng lập tức bùng nổ từ cơ thể George, sát khí đáng sợ khiến Jiemma trong thoáng chốc như nhìn thấy núi xương biển máu, lông tóc dựng đứng, bản năng sinh tồn khiến ông ta theo phản xạ lùi lại hơn mười bước, mới cố gắng kiềm chế nỗi sợ hãi mà dừng lại.

Dọa lùi được Jiemma, George thu lại khí thế, quay đầu nói với người dẫn chương trình trên khán đài: "Trận này, tôi đại diện Alzack nhận thua." Đừng thấy hắn ở thế giới này dường như chưa giết mấy

người, nhưng trong cuộc chiến ở Trung Địa, số lượng Orc chết dưới tay hắn là không thể đếm xuể.

Cộng thêm chênh lệch thực lực, ám thị tâm linh, với cấp bậc như Jiemma, hắn chỉ cần dùng khí thế cũng có thể dọa lùi được.

"Alzack!" Thấy George thay Alzack nhận thua, Bisca và hai người kia lập tức tiến lên khiêng Alzack đang bị thương nặng xuống.

"Thiếp thân có lời muốn nói." Người dẫn chương trình còn chưa trả lời, con gái của Jiemma, Minerva, đã phe phẩy quạt bước lên võ đài.

"Ngài George lên sân khấu can thiệp trận đấu, điều này vi phạm quy tắc thi đấu, có phải nên trừ vài điểm không?" "Trong quy tắc thi đấu chỉ nói không được có người thứ ba dùng ma thuật can thiệp trận đấu, nhưng tôi chỉ xuất hiện ở đây để giúp đồng đội đang hôn mê nhận thua, chứ không hề thi triển ma thuật.

Chỉ là cha của cô lá gan hơi nhỏ, thấy tôi đột nhiên xuất hiện liền sợ hãi lùi lại thôi." George bình thản đáp lại.

"Ngươi muốn chết!" Jiemma nghe vậy mặt lập tức đỏ bừng, định ra tay tấn công George, nhưng bị Minerva đưa tay ngăn lại.

"Thưa cha, đừng trúng kế của hắn." Bây giờ nếu cha cô ra tay tấn công George, chính là chủ động vi phạm quy tắc, lúc đó họ sẽ bị trừ điểm.

Người dẫn chương trình và các khách mời đặc biệt ở trên bàn bạc một lúc rồi nói: "Alzack hôn mê không thể nhận thua, đội trưởng George giúp nhận thua, hợp lệ, trận này Sabertooth giành được mười điểm." Bên kia, trước khi hôn mê, Alzack dùng chút sức lực cuối cùng thì thầm vào tai Bisca: "Nói với hội trưởng, tôi không phải là kẻ hèn nhát…" .....

“Hừ!” Jiemma và Minerva nghe kết quả của người dẫn chương trình, hừ lạnh một tiếng rồi bước xuống võ đài.

Mặc dù trận này họ thắng, nhưng trong lòng lại không hề vui vẻ, đặc biệt là Jiemma, ông ta cảm thấy vô cùng nhục nhã vì đã bị George dọa sợ.

“Thưa cha yên tâm, hội mạnh nhất nhất định sẽ là của chúng ta.” Minerva rất nhanh đã điều chỉnh lại tâm trạng, trở lại vẻ thản nhiên.

Cho dù George có mạnh hơn cha cô, cũng chỉ là một mình, bốn người còn lại cô đã nhìn rõ, chủ yếu là nhờ vào vật phẩm ma thuật mới tăng cường sức chiến đấu đáng kể.

Thực tế ma lực bản thân không mạnh.

Tin rằng các pháp sư có thực lực khá hơn một chút tại hiện trường cũng đã nhìn ra, và cũng đã có phương pháp đối phó.

Trong các trận đấu sau, họ muốn phát huy hiệu quả bất ngờ như trong vòng đấu cá nhân là không thể nữa.

Trận đấu đầu tiên của vòng chính thức kết thúc, Fairy Tail và Sabertooth đồng hạng nhất trên bảng xếp hạng điểm, đều có bốn mươi điểm.

Xếp thứ hai là Lamia Scale, ba mươi lăm điểm.

Xếp thứ ba là Mermaid Heel và Blue Pegasus, đều ba mươi điểm.

Các vị trí thứ tư, thứ năm thì nhiều hơn, cơ bản đều là hai mươi lăm và hai mươi điểm, trong đó nổi tiếng hơn cả là Quatro Cerberus.

Vòng đấu cá nhân vì có sự thao túng ngầm, mỗi lần xếp cặp đều cố gắng chọn những đối thủ có thực lực tương đương để thi đấu, nên cho dù là những hội nổi tiếng như Quatro Cerberus, nếu không may cũng không thể giành được điểm cao.

Tất nhiên, nếu thực lực phổ biến đều mạnh, điểm số vẫn sẽ không kém.

Các trận đấu đồng đội và đại loạn đấu sau này mới thực sự là lúc thể hiện thực lực tổng hợp, các hội pháp sư yếu hơn có lẽ rất khó để giành được điểm cao, các hội hàng đầu cũng sẽ nổi bật hơn.

Hoàng gia tổ chức Đại Hội Ma Thuật, việc thao túng như vậy trong trận đầu tiên có thể hiểu được, để tăng tính hấp dẫn, nếu sau này vẫn tiếp tục như vậy, khán giả cũng không ngốc, rất nhanh sẽ phát hiện ra vấn đề.

Cứ để hội mạnh đấu với hội mạnh, hội yếu đấu với hội yếu, thì cho dù hội yếu có ghi được điểm cao, cũng không thể phục chúng.

Giống như vòng đấu cá nhân đầu tiên, có không ít hội nhỏ có điểm số tương đương với Quatro Cerberus, nhưng mọi người trong lòng đều hiểu, thực lực thực sự của những hội nhỏ đó kém xa những hội như Quatro Cerberus.

"Hồi phục nhanh chóng!" Sau khi trận đấu kết thúc, George dùng ma thuật trị liệu chữa lành vết thương nặng cho Alzack.

Ma thuật có thể chữa lành vết thương ở thế giới này thuộc về Ma thuật Thất truyền, rất ít pháp sư có thể nắm vững, vì vậy các pháp sư khi bị thương cũng dùng băng gạc, thảo dược và các phương pháp khác để điều trị.

Chỉ là thể chất của pháp sư mạnh hơn người thường rất nhiều, nên hồi phục nhanh hơn một chút.

Chương 319

Hắn nghe Macao nói, khi hắn đang thực hiện nhiệm vụ trăm năm, hội đã thu nhận một cô bé biết sử dụng Ma thuật Diệt Thiên Long tên là Wendy, cũng có thể chữa lành vết thương.

Đáng tiếc là cô bé đã cùng với hội trưởng cũ và những người khác bị phong ấn trong Fairy Sphere.

"Hội trưởng, nếu được, phiền ngài giúp chữa trị cho Hibiki của Blue Pegasus luôn, cậu ấy bị Minerva của Sabertooth làm bị thương rất nặng." Thấy Alzack đã được chữa khỏi, Macao thỉnh cầu George.

Blue Pegasus và Fairy Tail trước đây quan hệ rất tốt, hội trưởng của họ cũng từng là người của hội Fairy Tail, còn cùng nhau đánh bại Oración Seis.

Trước khi George trở về, khi đảo Tenrou biến mất, hội trưởng của Blue Pegasus đã dẫn các pháp sư của họ, liên tục lái phi thuyền ma thuật của mình tìm kiếm ở vùng biển đó.

"Đã là đồng minh, tự nhiên phải giúp đỡ lẫn nhau." Về chuyện của Blue Pegasus, hắn đã nghe Macao kể.

Dù sao đối với hắn mà nói, cho dù chữa khỏi cho Hibiki của Blue Pegasus, cũng không ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng của cuộc thi.

Trong năm pháp sư của Blue Pegasus, ba pháp sư đẹp trai có thực lực ở mức chuẩn cấp S, cô gái trang bìa Jenny có thực lực cấp S, chỉ có đội trưởng Ichiya sử dụng ma thuật nước hoa, thực lực mới đạt đến trình độ cấp S hàng đầu.

Thực tế, đừng nói là Blue Pegasus, tất cả các tuyển thủ của hai mươi chín hội pháp sư còn lại hợp lại cũng không đánh lại được Fairy

Tail của họ.

À không, chính xác mà nói là không đánh lại được hắn!

Buổi tối, khi George dẫn các pháp sư Fairy Tail rời khỏi nhà trọ mà Blue Pegasus đang nghỉ ngơi, không khỏi cảm thán một câu.

"Đúng là toàn trai xinh gái đẹp, không hổ danh là hội pháp sư bắt mắt nhất vương quốc." "Nghe nói tiêu chuẩn đầu tiên để gia nhập Blue Pegasus không phải là thực lực, mà là ngoại hình, ngoại hình không đạt, thực lực có mạnh đến đâu cũng không nhận." Marcus lắm lời không nhịn được mà buôn chuyện.

Bên cạnh anh, Laki dường như nghĩ đến điều gì đó, có chút rùng mình lắc đầu: "Cũng không phải tất cả, nhìn hội trưởng Bob của họ và đội trưởng Ichiya kia kìa, không phù hợp với tiêu chuẩn tuyển người của họ." Blue Pegasus quả thực toàn trai xinh gái đẹp, nhưng hội trưởng của họ lại là một ông chú đồng tính béo ú, nói chuyện kỳ quặc.

Đội trưởng của họ, Ichiya, thì thân hình lùn mập, ngoại hình cũng thực sự không dám khen.

"Cái này thì các cậu không biết rồi, tôi nghe hội trưởng cũ nói, hội trưởng Bob trước khi rời khỏi hội Fairy Tail của chúng ta, từng là người đàn ông đẹp trai số một được công nhận trong hội.

Còn về ngài Ichiya, tôi nghĩ chắc cũng không đơn giản như vẻ bề ngoài, các cậu xem, Hibiki, Eve và Ren ba người đều gọi anh ta là thầy, rất sùng bái anh ta." Macao và Wakaba, hai pháp sư kỳ cựu nhất của Fairy Tail giải thích.

Mọi người vừa đi vừa nói chuyện, rất nhanh đã đến nhà trọ, sau khi Macao và những người khác lên lầu, George cũng dùng dịch chuyển tức thời đưa bốn người trở về ký túc xá của họ.

Một đêm trôi qua, trận đấu đồng đội thứ hai của vòng chính thức đã bắt đầu.

Vẫn là do người bí ngô giới thiệu quy tắc thi đấu cho mọi người: "Trận đấu đồng đội hôm nay, còn được gọi là trận chiến giữ lôi đài.

Chúng tôi dựa vào vòng sơ loại và vòng đấu cá nhân, chọn ra sáu hội có thực lực mạnh nhất hiện tại làm hội chủ lôi đài.

Hai mươi tư hội còn lại được chia ngẫu nhiên thành sáu nhóm, mỗi nhóm bốn hội, có thể lần lượt thách đấu một chọi một với hội chủ lôi đài đã được ghép cặp.

Chiến thắng một thành viên của hội chủ lôi đài, sẽ nhận được mười điểm.

Nếu đánh bại cả năm thành viên của hội chủ lôi đài, thì không chỉ nhận được năm mươi điểm, mà còn có thể trở thành chủ lôi đài, tiếp tục giữ lôi đài để kiếm điểm.

Còn đối với hội chủ lôi đài, mỗi khi đánh bại một người thách đấu, sẽ nhận được ba điểm, nếu đánh bại cả bốn hội thách đấu, hai mươi người thách đấu, thì có thể nhận được trọn vẹn sáu mươi điểm." "Trận chiến giữ lôi đài?" Nghe người bí ngô giải thích quy tắc, đa số các pháp sư và khán giả đều có chút ngơ ngác, đây là lần đầu tiên họ nghe đến hình thức thi đấu này, ban đầu họ còn tưởng là các đội bốc thăm đối đầu với nhau.

Nhưng sau khi hiểu rõ quy tắc, họ lại trở nên vui mừng.

Đối với các hội yếu, họ vốn biết mình không thể giành được vị trí thứ nhất, nếu có thể trên võ đài này, thông qua cách tiêu hao, đánh bại được một hai pháp sư nổi tiếng của các hội khác, cũng có thể nâng cao danh tiếng đáng kể.

Còn đối với các hội mạnh, nếu vận hành tốt, lần này có thể giành

được không ít điểm, có thể rút ngắn khoảng cách điểm số bị tụt lại trong vòng đấu cá nhân.

Đối với khán giả, hình thức thi đấu mới này cũng rất kích thích và đáng xem.

"Rất tốt." George gật đầu sau khi nghe xong luật của trận chiến lôi đài đồng đội, cảm thấy khá ổn.

Nói cho cùng, trận chiến này so kè thực lực tổng thể của hội, đối với hội của họ mà nói, dù có phải là hội chủ lôi đài hay không, ít nhất cũng sẽ giành được sáu mươi điểm.

Thực ra nếu được, cậu cũng không muốn làm hội chủ lôi đài.

Bởi vì hội chủ lôi đài tối đa chỉ có thể nhận được sáu mươi điểm, trong khi nếu hội khiêu chiến thao tác tốt, có thể giành được tới một trăm linh năm điểm.

Đầu tiên hạ gục năm người của hội chủ lôi đài, mỗi người mười điểm là được năm mươi điểm, sau khi trở thành chủ lôi đài, lại hạ gục ba hội khiêu chiến còn lại, mỗi hội mười lăm điểm, lại có thêm bốn mươi lăm điểm.

Sáu mươi điểm cộng bốn mươi lăm điểm, vừa tròn một trăm linh năm điểm.

Nhưng nghĩ lại, ban tổ chức chắc chắn sẽ không để hội của họ làm hội khiêu chiến, hiển nhiên sẽ là hội chủ lôi đài, ai bảo trong vòng loại và vòng cá nhân trước đó họ đã thể hiện quá xuất sắc.

Nếu hai trận trước họ cố tình tỏ ra yếu thế, thì bây giờ có lẽ còn có chút khả năng.

Tuy nhiên, đó không phải điều cậu muốn, điều cậu muốn là dẫn dắt hội càn quét một đường, không cần phải lùi một bước để tiến hai bước, cậu muốn thể hiện rằng Fairy Tail chúng ta chính là mạnh nhất,

và George ta đây chỉ cần một chiêu là có thể trấn áp tất cả.

Quả nhiên, sau khi giải thích xong luật chơi, người bí ngô bắt đầu thông báo danh sách sáu hội chủ lôi đài: “Fairy Tail, Sabertooth, Mermaid Heel, Lamia Scale, Quatro Cerberus và Blue Pegasus!” Danh sách được công bố xong, bắt đầu ghép cặp ngẫu nhiên, rất nhanh bốn hội khiêu chiến đối đầu với mỗi hội chủ lôi đài đều đã xuất hiện trên màn hình chiếu ma thuật lớn.

Và tiếp theo là thời gian họp bàn chiến thuật trước trận đấu của các hội.

Đã là trận chiến đồng đội thì phối hợp là rất quan trọng, ai lên trước ai lên sau, ma thuật của ai phù hợp để khắc chế, làm thế nào để ghi điểm, làm thế nào để giữ điểm, tất cả những điều này đều cần phải họp bàn thảo luận.

Trận chiến lôi đài đồng đội này, dù là đối với hội phòng thủ hay hội khiêu chiến, đều không phải là chuyện dễ dàng.

Ma đạo sĩ của hội phòng thủ tuy mạnh, nhưng họ phải đối phó với số lượng ma đạo sĩ đông gấp bốn lần, hơn nữa những hội có thể vào được vòng chính thức thì ma đạo sĩ cũng không hề yếu.

Dù có là một Thập Thánh Ma Đạo như Jura, ma lực trong cơ thể cũng có hạn, sử dụng ma thuật liên tục cuối cùng cũng sẽ cạn kiệt ma lực và mất sức chiến đấu.

Về phía hội khiêu chiến, đối mặt với hội phòng thủ có thực lực rõ ràng mạnh hơn, thứ tự lên trước hay sau cũng rất quan trọng, lên trước thì ghi điểm trước, những người tự tin có khi còn muốn đánh bại hội phòng thủ để tự mình trở thành chủ lôi đài.

Lên sau có thể ngồi chờ các hội khiêu chiến trước đó tiêu hao thực lực của hội phòng thủ, cuối cùng mình ngồi hưởng lợi.

Bên này George và bốn người cũng đang họp bàn.

Chỉ có điều cuộc họp kết thúc chưa đầy một phút, vì George đã sớm nghĩ ra chiến lược.

“Chiến lược của chúng ta rất đơn giản, đó là tôi lên, càn quét hết bọn họ, lấy sáu mươi điểm rồi kết thúc.” “Hội trưởng, như vậy có hơi thô bạo quá không?” Bốn người nghe chiến lược của George cũng phải tròn mắt.

Họ cho rằng, với tư cách là hội phòng thủ, chắc sẽ không có hội nào lại để át chủ bài của mình lên đầu tiên.

Một mặt, chỉ dựa vào một người liên tục đánh bại hai mươi ma đạo sĩ ưu tú nhất của bốn hội là quá khó, dù có làm được thì cũng chắc chắn đã dùng toàn lực, sức cùng lực kiệt.

Mặt khác, làm như vậy sẽ lộ hết ma thuật và tuyệt chiêu của mình, sau trận đồng đội còn có trận đại loạn đấu nữa.

Vì vậy cách làm khôn ngoan nhất là để át chủ bài ở cuối cùng, nếu bốn người phía trước đã giữ được thế trận thì át chủ bài cũng không cần ra tay.

Nếu không giữ được, át chủ bài ra tay lúc đó cũng chưa muộn.

Về việc bốn người phía trước bị đánh bại, để hội khiêu chiến lấy được bốn mươi điểm, thực ra cũng không sao cả, bốn mươi điểm chia cho bốn đội cũng không gây ra mối đe dọa gì, họ chỉ cần trụ đến cuối cùng là có sáu mươi điểm.

“Phải đơn giản và thô bạo, như vậy mới khiến khán giả ghi nhớ, sau này hội mới có nhiều nhiệm vụ hơn.

Yên tâm, tôi biết chừng mực.” George quyết định chiến lược xong, liền dẫn bốn người chọn một lôi đài rồi đứng lên, chờ bốn hội khiêu chiến ngẫu nhiên đến thách đấu.

Khoảng hai mươi phút sau, trên năm lôi đài còn lại cũng đã có các hội chủ lôi đài, các hội khiêu chiến bên dưới cũng đã bàn bạc xong thứ tự thách đấu.

Chương 320

“Đùng!” Tiếng cồng vang lên.

“Trận chiến lôi đài đồng đội chính thức bắt đầu, xin mời các hội khiêu chiến lên đài!” Theo giọng nói hào hứng của người dẫn chương trình, tiếng hoan hô và cổ vũ của khán giả cũng vang dội khắp nơi.

“Hội Nanh Heo Rừng chúng tôi đến khiêu chiến!” Năm ma đạo sĩ của hội Nanh Heo Rừng đồng loạt đi đến lôi đài của George.

Họ cảm thấy vận may của mình không tệ, được phân vào lôi đài của Fairy Tail.

Đầu tiên họ biết chắc chắn không thể đánh bại Fairy Tail để trở thành chủ lôi đài mới, nhưng trừ con mèo dẫn đội kia ra, bốn ma đạo sĩ còn lại về cơ bản đều dựa vào vật phẩm ma thuật để tăng cường sức mạnh.

Giờ họ đã biết năng lực vật phẩm ma thuật của đối phương, chỉ cần thao tác hợp lý, dù không thể đánh bại cả bốn người thì đánh bại ba người cũng không thành vấn đề, như vậy là có thể chắc chắn giành được ba mươi điểm.

Đây cũng là lý do tại sao họ tranh ra tay đầu tiên, nếu không để các hội khác xử lý xong bốn người kia, họ sẽ phải đối mặt với con mèo đó.

Ai cũng biết, con mèo đó không dựa vào vật phẩm ma thuật, mà thực sự mạnh, ngay cả đội trưởng của Sabertooth cũng bị dọa lui, ma lực mạnh đến đáng sợ.

Họ không muốn đối đầu cuối cùng, lúc đó có khi một điểm cũng không lấy được đã bị loại.

Tuy nhiên, ngay khi họ đang chờ xem ai trong bốn người Laki sẽ ra sân trước, rồi chuẩn bị cử người khắc chế theo chiến lược đã bàn, thì lại thấy đội trưởng George của đối phương dang rộng đôi cánh bay đến đối diện họ.

"Không… không… không thể nào!" Thấy người đầu tiên mà Fairy Tail cử ra lại chính là đội trưởng mạnh nhất George, năm người của Nanh Heo Rừng chết lặng tại chỗ.

"Cứng vậy sao?" Các hội chủ lôi đài ở năm lôi đài còn lại cũng đều kinh ngạc, họ không ngờ Fairy Tail lại tung át chủ bài ngay từ đầu, không giống họ đều thống nhất để át chủ bài ở cuối cùng.

Còn hội Da Cá Sấu ở dưới lôi đài của Fairy Tail thì đã cười toe toét.

Họ chính là đội cuối cùng của lôi đài này, nếu ba đội phía trước có thể giải quyết được con mèo đội trưởng kia, họ có thể có cơ hội đánh bại bốn người còn lại, giành bốn mươi điểm, thậm chí còn có được vinh dự của chủ lôi đài.

"Không cần từng người một, quá tốn thời gian, các ngươi cùng lên đi!" George đáp xuống đất rồi nói thẳng.

Theo luật, năm người của hội phải lần lượt lên đài đấu một chọi một, thua thì người khác lên tiếp, cho đến khi đánh bại một ma đạo sĩ của hội chủ lôi đài và giành được mười điểm.

Nhưng George thấy giải quyết từng người quá phiền phức, nên muốn cả năm người cùng lên, dù sao đối với cậu, giải quyết năm người và một người cũng không khác gì nhau, đều đơn giản như nhau.

.....

"Ngươi quá kiêu ngạo và tự đại!" Nghe lời George, đội trưởng Nanh Heo Rừng lập tức sáng mắt, nếu có thể năm người phối hợp

cùng lên vây đánh, thì đúng là có cơ hội.

Trong năm người họ có hai người thực lực đã gần cấp S, ba người còn lại tuy kém hơn một chút, nhưng cũng là những người dày dạn kinh nghiệm chiến đấu.

Lý do các ma đạo sĩ thích lập đội nhỏ để nhận nhiệm vụ là vì các loại ma thuật khác nhau phối hợp với nhau có thể đạt được hiệu quả một cộng một lớn hơn hai, đặc biệt là với các ma đạo sĩ phối hợp ăn ý.

Năm người họ phối hợp với nhau, đừng nói là cấp S bình thường, ngay cả ma đạo sĩ cấp S hàng đầu cũng có cơ hội chiến thắng.

"Chúng ta lên!" Sợ George đổi ý, đội trưởng vội ra hiệu cho đồng đội, theo đội hình tác chiến thường ngày, nhanh chóng bao vây George.

"Hoán trang: Thương Thổ Long!" Một pháp trận ma thuật sáng lên trong tay đội trưởng, một cây đại thương màu vàng đất trông cực ngầu xuất hiện.

Là ma đạo sĩ mạnh nhất của Nanh Heo Rừng, cây Thương Thổ Long này là vũ khí ma thuật hàng đầu mà anh ta đã dành dụm tiền thưởng nhiệm vụ suốt hai mươi năm mới chế tạo được, trong các trận đấu trước đó vẫn luôn giữ lại chưa dùng.

Có sự trợ giúp của Thương Thổ Long, thực lực của anh ta đã có thể sánh ngang với ma đạo sĩ cấp S, hơn nữa thuộc tính đất, vừa hay khắc chế ma thuật hệ lôi của đối phương.

Đội trưởng di chuyển với tốc độ cao ra sau lưng George đâm một thương, vô số mũi nhọn đất sắc bén được Thương Thổ Long dẫn động hình thành, cùng với cây thương tấn công vào lưng George.

"Tên này giấu kỹ thật!" Các ma đạo sĩ dưới lôi đài thấy đội trưởng Nanh Heo Rừng lại lấy ra vũ khí ma thuật hàng đầu như

Thương Thổ Long, đều lộ vẻ kinh ngạc.

Trong trận cá nhân một chọi một trước đó, trong tình huống có thể giải quyết đối thủ, không ít ma đạo sĩ đã giữ lại một tay, chính là để có thể tạo ra hiệu quả bất ngờ trong các trận đấu khốc liệt hơn sau này.

"Ma thuật băng: Quan tài băng!" Không đợi George phản ứng để chống lại Thương Thổ Long và những mũi nhọn đất kia, một ma đạo sĩ khác của Nanh Heo Rừng hai tay đập xuống đất, băng giá lập tức xuất hiện từ dưới chân George, đóng băng toàn bộ cậu lại.

"Ma thuật quyến rũ: Mê hoặc!" Cùng lúc đó, một nữ ma đạo sĩ hệ khống chế ngực khủng khác, tung một nụ hôn gió về phía George, phát động ma thuật mê hoặc khiến tinh thần người khác không thể tập trung.

"Ma thuật nhẫn: Hỏa xà triền nhiễu!" "Ma thuật gió: Phong bạo chi nhận!" Khống chế cả tinh thần và thể xác, combo nguyên tố gió và lửa, lại còn có Thương Thổ Long khắc chế hệ lôi kết liễu.

Đòn tấn công phối hợp ăn ý của Nanh Heo Rừng khiến các ma đạo sĩ và khán giả có mặt đều phải trầm trồ khen ngợi, cũng lo lắng thay cho George.

Họ cảm thấy George tuy mạnh, nhưng cũng quá tự tin, lại để đối phương năm người cùng hợp sức.

"Trước thực lực tuyệt đối, những thứ hoa hòe hoa sói này đều vô dụng." Đối mặt với đòn tấn công hợp lực của năm người, George chỉ cần rùng mình một cái, sức mạnh thể chất cường đại đã trực tiếp chấn vỡ quan tài băng đang trói buộc mình, mức độ đóng băng này đối với cậu chẳng có tác dụng gì.

Cậu quay đầu nhìn nữ ma đạo sĩ ngực khủng kia, sức mạnh tâm

linh phát động, trực tiếp khống chế ngược lại đối phương.

Cùng với việc phân thân ngày càng nhiều, thực lực ma thuật ngày càng mạnh, ý chí của cậu cũng tăng vọt theo, năng lực tâm linh được ý chí gia trì, tự nhiên cũng không còn là cấp hai như lúc đầu, đã sớm thăng lên cấp ba.

Sức mạnh tâm linh cấp ba cộng thêm Bế Quan Bí Thuật, ma thuật quyến rũ của nữ ma đạo sĩ ngực khủng kia căn bản không thể đột phá phòng tuyến tâm linh của cậu, nếu là ma thuật quyến rũ của ma đạo sĩ cấp Thập Thánh có lẽ còn có chút tác dụng.

Cùng lúc phát động năng lực tâm linh, khả năng điều khiển kim loại cũng được kích hoạt, Thương Thổ Long sau lưng bị ép thoát khỏi tay đội trưởng ma đạo sĩ, quay ngược lại đập một phát.

Lực mạnh hàng nghìn tấn đập vào lưng đội trưởng ma đạo sĩ còn chưa kịp phản ứng, tại chỗ đập anh ta ngã sấp xuống lôi đài, bất tỉnh nhân sự.

Đội trưởng bất tỉnh, vô số mũi nhọn đất dày đặc cũng lập tức tan biến.

George điều khiển vũ khí ma thuật hàng đầu Thương Thổ Long từ xa, bay đến trước mặt, đầu tiên đánh tan hỏa xà và phong nhận, sau đó bay một vòng trên lôi đài, bốn ma đạo sĩ còn lại mỗi người bị đập một phát vào gáy rồi ngất đi.

Từ lúc George chấn vỡ khối băng cho đến khi năm ma đạo sĩ lần lượt ngã xuống, trông có vẻ phức tạp, nhưng thực ra chưa đến một giây.

“Hội tiếp theo!” “Hít!” Tất cả các ma đạo sĩ dưới lôi đài đều hít một hơi khí lạnh, bao gồm cả năm ma đạo sĩ của các hội chủ lôi đài bên kia còn chưa bắt đầu.

Đùa nhau à, đợt vây giết vừa rồi, theo họ thấy đó là một đợt vây giết rất lợi hại, ngay cả Thập Thánh Jura cũng không dám nói có thể giải quyết dễ dàng, mà George lại giải quyết trong nháy mắt.

Quan trọng là, đó không phải kiểu tung ra một ma thuật phạm vi siêu mạnh, mà là giải quyết một cách rất nhẹ nhàng, ngay cả ma thuật hệ lôi đã dùng để giải quyết Orga trước đó cũng không sử dụng.

Đáng sợ là, mọi người đều không thấy pháp trận ma thuật nào xuất hiện, hoàn toàn không biết cậu dùng ma thuật gì, làm thế nào mà lại khống chế được Thương Thổ Long của đối thủ.

Nếu sau này họ đối đầu, phải phòng ngự thế nào đây.

"Fairy Tail giải quyết gọn năm người khiêu chiến, giành được mười lăm điểm, chúng ta hãy cùng hô vang vì họ!" "Fairy Tail!" "Fairy Tail!" "Fairy Tail!" Khán đài lập tức bùng nổ tiếng vỗ tay và hoan hô lớn nhất từ trước đến nay, một người hạ gục cả một hội, sức mạnh của George dù những người không rành như họ cũng có thể thấy rõ ràng.

"Vừa rồi cậu ta chắc chắn đã tiêu hao không ít ma lực, chúng ta vẫn còn cơ hội thắng." Đội trưởng hội Gan Kaiju, hội thứ hai bước lên lôi đài, nuốt nước bọt, run rẩy động viên bốn đồng đội của mình.

"Đội trưởng, trông cậu ta không giống như đã tiêu hao quá nhiều ma lực." Một thành viên trong đội lắp bắp nói.

"Chúng tôi là Kaiju…" "Sát Long Ma Pháp: Mộc Hỏa Long Hống!" Một pháp trận ma thuật sáng lên trước mặt George, ngọn lửa ba màu kinh hoàng phun ra, năm người còn chưa nói hết câu đã bị đốt cháy ngã xuống đất.

"Không có hứng thú muốn biết, hội tiếp theo." George vẫy vẫy móng mèo.

Đây chính là thực lực, đây chính là chênh lệch, giống như Hắc Long một hơi Hắc Long Hống quét sạch tất cả cao thủ Fairy Tail, cậu bây giờ tuy chưa mạnh bằng Hắc Long, lại còn đang ở hình dạng mèo.

Nhưng tiếng gầm của cậu, hạ gục trong nháy mắt những hội ma đạo sĩ còn chưa đến cấp S này, vẫn rất dễ dàng.

"Chúng tôi là…" "Sát Long Ma Pháp: Mộc Hỏa Long Hống!" "Chúng tôi…" "Sát Long Ma Pháp: Mộc Hỏa Long Hống!" Hạ gục, hạ gục, vẫn là hạ gục, liên tiếp bốn đội ma đạo sĩ lên sân, đối mặt với George đang đứng đó, ma thuật vừa tung ra đã bị ngọn lửa đáng sợ thiêu rụi trong nháy mắt.

Trước sức mạnh tuyệt đối, thật sự không có chút khả năng kháng cự nào.

Chương 321

George thậm chí còn không di chuyển một bước.

Lôi đài của năm hội khác, ma đạo sĩ đầu tiên của hội khiêu chiến đầu tiên còn chưa đấu xong, bên này George đã xử lý xong bốn hội khiêu chiến, giành được sáu mươi điểm. .....

"Thập Thánh, tuyệt đối là Thập Thánh!" Nhìn George dẫn đội bước xuống lôi đài, Kagura của Mermaid Heel, Ichiya của Blue Pegasus, Jiemma và Minerva của Sabertooth, mặt ai nấy đều lộ vẻ nặng nề.

Quá mạnh, trận đầu tiên còn chưa nhìn ra chuyện gì, nhưng ba trận sau ngọn lửa ba màu đáng sợ kia, chỉ đứng cách lôi đài thôi mà họ cũng có thể cảm nhận được sức mạnh kinh hoàng chứa đựng bên trong.

"Mạnh quá, cậu ta có thực lực của Thập Thánh rồi phải không?" Lyon của Lamia Scale hỏi Jura, một Thập Thánh Ma Đạo thực sự, đang đứng bên cạnh.

"Thập Thánh, e rằng cậu ta còn không phải là Thập Thánh bình thường, xem ra lần này sợ là phải làm hội trưởng thất vọng rồi." Jura chắp hai tay lại, từ từ nhắm mắt.

Là kẻ đội sổ trong số các Thập Thánh, ông đã gặp tất cả các Thập Thánh Ma Đạo khác, trong đó đáng sợ nhất là bốn vị Thập Thánh hàng đầu được mệnh danh là đã vượt qua giới hạn con người, Tứ Thiên Vương của Ishgar.

Dù là người xếp thứ tư trong Tứ Thiên Vương ra tay, cũng có thể hành sáu người còn lại của họ ra bã.

Và người lợi hại nhất trong số đó là God Serena xếp hạng nhất, cũng là một Sát Long Ma Đạo Sĩ, mang trong mình tám viên Lacrima Rồng, có thể sử dụng tám loại Sát Long Ma Pháp, sánh ngang với thần.

Khoảnh khắc George sử dụng Sát Long Ma Pháp vừa rồi, đã khiến ông có cảm giác như đang đối mặt với God Serena năm xưa.

Nếu thực lực của George thật sự đã đạt đến trình độ của Tứ Thiên Vương Ishgar, thì lần Đại Hội Ma Thuật này muốn giành vị trí thứ nhất e là sẽ rất khó.

"Đừng nói vậy chứ, cậu ta đúng là mạnh, nhưng chúng ta cũng không kém mà!" Sherria Blendy, nữ ma đạo sĩ tóc hồng xinh đẹp sử dụng ma thuật con rối, làm động tác cổ vũ.

Cô cảm thấy dù George là Thập Thánh, nhưng Jura cũng vậy, không có gì phải sợ, họ còn có Lyon có thể đấu hòa với đội trưởng của Quatro Cerberus, thực lực tổng hợp chắc chắn mạnh hơn Fairy Tail.

"Con mèo này lại có thực lực như vậy." Giọng của Jiemma, hội trưởng Sabertooth, chứa đầy bảy phần tức giận và ba phần đố kỵ.

Còn con gái ông ta, Minerva, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo: "Dù nó là Thập Thánh thì sao, cũng chỉ là một con mèo có sức mạnh mà không có não thôi, đợi đến trận đại loạn đấu ngày mai, ta có khối cách để xử lý nó.

Không ai có thể cướp đi vị trí mạnh nhất của ta!" Nếu con mèo đó che giấu thực lực, đến ngày thi đấu cuối cùng mới bộc lộ, thì đúng là có thể khiến mọi người trở tay không kịp.

Đáng tiếc mèo vẫn là mèo, thích nhe nanh múa vuốt, lại chẳng có đầu óc gì.

“Con đã có cách rồi sao, không hổ là con gái ta từ nhỏ đã dốc lòng bồi dưỡng.” Jiemma lộ vẻ vui mừng.

Sự chán ghét trong mắt Minerva lóe lên rồi biến mất, sau đó giải thích: “Nó bây giờ đã bộc lộ thực lực Thập Thánh, đã khiến tất cả các ma đạo sĩ cảnh giác, ngày mai chỉ cần dẫn dắt một chút, sẽ rất dễ khiến mọi người tập trung sức mạnh loại bỏ nó ra khỏi cuộc chơi trước.

Nó có thể đánh bại năm ma đạo sĩ hợp sức, chẳng lẽ còn có thể đánh bại năm mươi người?

Một trăm người?” “Đại Hội Ma Thuật này quả nhiên có gì đó mờ ám.” Xuống khỏi lôi đài, George không để ý đến ánh mắt dè chừng của đám ma đạo sĩ và tiếng hoan hô của khán giả, mà cau mày nhìn về phía hoàng cung.

Trước đó cậu không để ý lắm, vừa rồi lúc thi triển Sát Long Ma Pháp, cậu mới mơ hồ nhận ra, ma lực do cậu phóng ra lại bị một luồng sức mạnh bí ẩn hút về phía hoàng cung.

Sau khi giải quyết bốn hội khiêu chiến, cậu nằm trên vai Laki cảm nhận kỹ lại, phát hiện không chỉ có cậu, mà ma lực của tất cả các ma đạo sĩ chiến đấu trong hội trường này đều bị dẫn về phía hoàng cung.

Cứ như thể ở hoàng cung, có thứ gì đó đang nuốt chửng ma lực.

“Tối nay phải đi xem thử.” Đã là âm mưu của hoàng gia, thì cậu tự nhiên phải đi tìm hiểu rõ ràng.

Nếu không đến lúc bị gài bẫy thì không hay.

Thực lực của cậu bây giờ đúng là mạnh, nhưng cũng không phải mạnh nhất, còn có Hắc Long, Ngũ Thần Long, Tứ Thiên Vương Ishgar trình độ ra sao, chưa giao đấu qua cũng không rõ.

Vì vậy vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn.

Lại một ngày nữa trôi qua, trận chiến lôi đài đồng đội thứ ba này cuối cùng cũng kết thúc.

Điểm số của Fairy Tail vẫn duy trì ở vị trí thứ nhất.

Sabertooth cũng vậy, tuy tốn nhiều thời gian hơn Fairy Tail, nhưng cũng lần lượt đánh bại tất cả thành viên của các hội khiêu chiến, giành được sáu mươi điểm.

Bốn hội chủ lôi đài còn lại, trừ Quatro Cerberus đánh đến cuối cùng các ma đạo sĩ cạn kiệt ma lực, thua đội cuối cùng, chỉ giành được bốn mươi lăm điểm, thì các hội khác cũng đều giành được sáu mươi điểm.

Trận đấu này đã khiến khán giả thực sự nhận ra sự chênh lệch thực lực giữa ma đạo sĩ của các hội hàng đầu và các hội bình thường.

Đêm khuya, khi mọi người đã say giấc, George dùng phép Độn Thổ biến mất khỏi ký túc xá, tàng hình bay về phía hoàng cung.

Men theo quỹ đạo hấp thu ma lực cảm nhận được ban ngày, cậu men theo đường tránh khỏi lính gác tuần tra trong hoàng cung, đến tầng hầm dưới lòng đất, cuối cùng tìm thấy một cánh cửa lớn có khắc hình ảnh mười hai tinh linh hoàng kim.

"Cánh cửa này… không đơn giản!" Bay một vòng quanh cánh cửa, quan sát kỹ các hoa văn và huy hiệu ma thuật trên cửa, George có chút chấn động.

Là một bậc thầy giả kim thuật, cậu tự nhiên cũng có tìm hiểu về giả kim thuật ở Fairy Tail, để xây dựng thành phố bay ở thế giới Marvel, cậu còn đặc biệt tìm một số sách ma thuật luyện chế phi thuyền ma đạo để nghiên cứu.

Vì vậy cậu nhận ra ngay cánh cửa này được làm từ kim loại ma thuật cực kỳ hiếm và đắt đỏ, bên trong vận dụng rất nhiều thuật giả

kim cao siêu mà cậu chưa từng thấy trong sách ma thuật.

Tuy nhiên sau khi quan sát kỹ, cậu mơ hồ cảm thấy cánh cửa này dường như có liên quan đến ma thuật tinh linh và ma pháp thời gian cao siêu của thế giới này.

Ma thuật tinh linh là ma thuật độc hữu của thế giới này, ở các thế giới khác không dùng được, cậu không nghiên cứu nhiều, nhưng mười hai hình ảnh trên cửa rõ ràng là hình ảnh của mười hai tinh linh hoàng kim.

Về ma pháp thời gian, cậu hiện tại vẫn luôn nghiên cứu quy luật thời gian, tự nhiên có thể nhìn ra.

"Hoàng gia lợi dụng Đại Hội Ma Thuật để bổ sung ma lực cho cánh cửa này, rốt cuộc là có mục đích gì?" Đứng trước cửa suy nghĩ một lúc, cậu cảm thấy muốn làm rõ mọi chuyện, vẫn phải đi tìm vị vua của đất nước này, chuyện lớn như vậy, khả năng cao là do vua chủ mưu.

Đến lúc đó lén lút thi triển ma thuật đọc ký ức một chút, là sẽ rõ hết.

Nếu vua cũng không biết, thì sẽ đọc ký ức của hoàng hậu, công chúa và các đại thần trong hoàng cung, thế nào cũng có một người biết.

Tuy nhiên, ngay lúc cậu chuẩn bị dùng bùa Truy tìm để tìm vị trí của vua, một pháp trận ma thuật đột nhiên sáng lên dưới chân, sau đó bùa Tàng hình trên người cậu bị phá giải.

"Bị phát hiện rồi." Nghe thấy tiếng lính canh dày đặc xung quanh, cậu đột ngột ngẩng đầu nhìn lên không trung, phát hiện ở đó không biết từ khi nào đã có thêm một con mắt ma thuật, đang nhìn về phía mình.

“Xem ra một số ma thuật do Cục Phát triển Ma thuật sáng tạo quả nhiên có điểm độc đáo, mình còn không phát hiện ra ở đây có ma thuật giám sát tồn tại.” Bị phát hiện thì thôi, không thể làm trong tối thì làm ngoài sáng vậy. .....

“Táo gan, kẻ nào... mèo?

Dám tự ý vào hoàng cung!” Một kỵ sĩ trắng mặc áo giáp bạc, dẫn theo một đám binh lính cầm vũ khí, bao vây George, khi nhìn rõ hình dạng của cậu thì lập tức biến sắc.

“Là ngươi!” Ma đạo sĩ dẫn đội của Fairy Tail, ban ngày dùng sức một mình hạ gục ma đạo sĩ của năm hội, đã được Cục Tình báo Vương quốc xác định là có thực lực Thập Thánh George, sao anh ta có thể không nhận ra.

“Chào buổi tối, ngài là?” George không tấn công, mà mỉm cười giơ móng mèo lên chào.

Kỵ sĩ trắng dừng lại ba giây, trên mặt cũng lộ ra nụ cười: “Tại hạ là Arcadios, đội trưởng Kỵ sĩ đoàn Hoa Anh Đào, phụ trách bảo vệ an toàn cho hoàng cung, không biết ngài George đây tự ý đột nhập hoàng cung có việc gì không?

Nếu không có gì, xin hãy nhanh chóng rời khỏi đây, nơi này không mở cửa cho người ngoài.” Nếu là ma đạo sĩ khác tự ý đột nhập vào tầng hầm hoàng cung, lại còn nhìn thấy Cổng Nhật Thực, thì anh ta chắc chắn sẽ lập tức bắt giữ và tống vào tù, kế hoạch Cổng Nhật Thực là bí mật tối cao của vương quốc, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài.

Nhưng, con mèo đối diện lại có thực lực của Thập Thánh, không phải vạn bất đắc dĩ, anh ta không muốn gây xung đột.

Chương 322

Hơn nữa đối phương cũng chưa chắc biết Cổng Nhật Thực rốt cuộc là gì, có tác dụng gì.

“Thế thì không được, hôm nay ở hội trường ta đã phát hiện ra, bên hoàng cung có thứ gì đó đang hấp thụ ma lực của chúng ta khi chiến đấu, không ngờ lại là một cánh cửa.

Ta nghĩ, ta nên có quyền được biết hoàng gia các người tổ chức Đại Hội Ma Thuật này rốt cuộc có mục đích gì.” George giơ móng mèo chỉ vào cánh cửa: “Đương nhiên, nếu ngươi không muốn nói, ta sẽ công bố mọi chuyện xảy ra ở đây cho mọi người biết, tin rằng ngày mai hoàng cung sẽ bị đám ma đạo sĩ muốn biết câu trả lời vây kín.” Tình hình hiện tại là hoàng gia lợi dụng Đại Hội Ma Thuật để thực hiện âm mưu bị cậu phát hiện, bị cậu nắm thóp, nên cậu chẳng có gì phải sợ, người phải sợ là hoàng gia.

“Đã bị ngươi phát hiện, vậy thì không còn cách nào khác.” Arcadios vung tay: “Bắt lấy nó!” Đám binh lính vương quốc lập tức vứt vũ khí lao về phía George.

George nhíu mày: “Ngươi nghĩ những binh lính bình thường này có thể bắt được ta sao?” “Thực ra ban đầu ta không muốn gây phiền phức, dù sao ngày mai thi đấu thiếu ngươi, chắc chắn sẽ gây ra không ít hỗn loạn, ngươi chỉ cần giả vờ không biết gì rồi rời đi là được. 10.

Nhưng nếu đã ngươi đã phát hiện ra chuyện Cổng Nhật Thực hấp thụ ma lực, vậy thì ta chỉ có thể tạm thời nhốt ngươi lại.

Về việc có bắt được ngươi hay không, ta nghĩ tốt nhất ngươi đừng nên dùng ma thuật.” Arcadios lộ ra nụ cười tự tin.

Hệ thống Nhật Thực được tạo ra với Cổng Nhật Thực làm trung

tâm, có thể hấp thụ ma lực tỏa ra từ các trận chiến của ma đạo sĩ trong toàn thành phố, và trước Cổng Nhật Thực này, hiệu quả hấp thụ ma lực sẽ còn tốt hơn.

Vì vậy chỉ cần ma đạo sĩ sử dụng ma thuật gần Cổng Nhật Thực, ma lực trong cơ thể sẽ bị Cổng Nhật Thực cưỡng ép hấp thụ toàn bộ, từ đó rơi vào trạng thái thiếu hụt ma lực.

George tuy có thực lực của Thập Thánh, nhưng nếu không thể dùng ma thuật, thì cũng chỉ là một con mèo bình thường mà thôi.

"Ồ, ra là con bài tẩy của ngươi là cánh cửa này, ngươi nghĩ ta ở hội trường còn có thể nhận ra ma lực bị nó hấp thụ, ở đây lại không nhìn ra sao?" Nghe lời Arcadios, George không khỏi lắc đầu.

Là một bậc thầy giả kim thuật, ngay khi nghiên cứu cánh cửa, cậu đã phát hiện ra đặc điểm này của Cổng Nhật Thực.

Nhưng, con bài tẩy này của Arcadios có lẽ hữu dụng với các ma đạo sĩ khác, nhưng đối với cậu lại không gây ra mối đe dọa nào.

Thứ nhất, cơ bản nhất trong cơ thể cậu là huyết mạch phù thủy, có thể không ngừng sinh ra ma lực, dù có để cho Cổng Nhật Thực hút, cũng không thể hút cạn.

Thứ hai, cậu tu luyện thuật thiền định, có khả năng kiểm soát ma lực cực mạnh, có thể hoàn toàn ngăn chặn ma lực thất thoát ra ngoài bị Cổng Nhật Thực hấp thụ.

Cuối cùng, dù ma lực cạn kiệt, cậu vẫn còn siêu năng lực mà, năng lực điện của Misaka Mikoto cấp năm rưỡi, năng lực từ trường của Magneto cấp ba đỉnh cao, năng lực tâm linh cấp ba.

Dù không nói đến những thứ này, chỉ riêng thể chất hiện tại của cậu cũng có thể quét sạch đám lính gác vương quốc này.

Có thể tưởng tượng, sức mạnh của bao nhiêu phân thân đều tập

trung vào một con mèo nhỏ lớn hơn bàn tay một chút, thì thể chất của con mèo này đáng sợ đến mức nào.

Giống như con người có thể một cước dẫm chết một con kiến, và con kiến có thể nâng vật nặng gấp 400 lần trọng lượng cơ thể, khi con kiến sở hữu sức mạnh của con người, thì việc nó giết người còn đơn giản hơn việc người dẫm chết kiến.

"Một, hai, ba…" George không dùng bất kỳ năng lực nào, chỉ dựa vào tốc độ thể chất liên tục nhảy trên vai của những binh lính vương quốc, tốc độ nhanh đến mức chỉ có thể thấy một vệt tàn ảnh mờ ảo.

Mỗi lần nhảy cậu đều thuận tay gõ một cái vào gáy của những binh lính đó.

Vì vậy khi cậu nhảy một vòng trên vai tất cả binh lính xong, đám binh lính vương quốc đã ngất xỉu hết trên mặt đất.

"Ta dù không dùng ma thuật, cũng có thể hành hạ các ngươi." "Xem ra, chỉ có thể do ta tự mình ra tay!" Arcadios rút thanh trường kiếm của mình ra, nhắm vào George.

Anh ta không ngờ đối phương dù không sử dụng ma thuật, cũng có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Nhưng, với tư cách là đội trưởng Kỵ sĩ đoàn Hoa Anh Đào của vương quốc, anh ta cũng không phải dạng vừa, kiếm thuật của anh ta đứng đầu cả vương quốc, dù không có ma lực hỗ trợ, cũng có một chút cơ hội thắng.

"Ồ, quên nói cho ngươi biết, chỉ cần ta không muốn, cánh cửa đó không hút được ma lực của ta, nên ta vẫn có thể sử dụng ma thuật." George dang rộng đôi cánh sau lưng, bay đến trước mặt Arcadios.

Arcadios thấy vậy lập tức tra kiếm vào vỏ, nghiêm túc nói: "Thực ra ta thấy không cần thiết phải chiến đấu, chúng ta có thể ngồi xuống

nói chuyện.” Đùa gì thế, dùng kiếm thuật đấu với Thập Thánh, anh ta bị điên mới nghĩ mình có thể thắng.

Cũng phải, anh ta nên nghĩ ra sớm hơn, đối phương đã có thể thi triển ma thuật tàng hình trước Cổng Nhật Thực, thì chắc chắn có cách chống lại lực hút của nó.

“Không cần nói chuyện, ta tự mình xem vẫn hơn.” George lóe lên một cái đã đến đỉnh đầu Arcadios, đưa móng mèo ra ấn lên.

Một lúc sau, cậu mới có chút ngạc nhiên nói: “Ra là, mục đích của các ngươi là để giết Zeref, thay đổi lịch sử.” Từ ký ức của Arcadios, cậu biết được, vương quốc tổ chức Đại Hội Ma Thuật để thu thập ma lực là nhằm vào ngày nguyệt thực bảy năm sau, mở Cổng Nhật Thực, xuyên không về quá khứ.

Quy luật thời gian của thế giới tinh linh và thế giới loài người khác nhau, và Cổng Nhật Thực có thể dựa vào sức mạnh của mười hai chìa khóa hoàng kim, mượn quy luật thời gian của thế giới tinh linh để du hành thời gian.

Chỉ cần thu thập đủ ma lực, vào ngày nguyệt thực, do ma đạo sĩ tinh linh cầm mười hai chìa khóa hoàng kim, là có thể mở Cổng Nhật Thực. .....

Nguyên nhân của sự việc, thực ra bắt nguồn từ sự biến mất của các thành viên chủ lực Fairy Tail và đảo Tenrou.

Fairy Tail, hội mạnh nhất vương quốc, lại không thể chống đỡ nổi một đòn của Hắc Long, bị tiêu diệt hoàn toàn, điều này đối với vương quốc mà nói quả thực quá đáng sợ.

Nếu Hắc Long tấn công vương quốc, liệu vương quốc có thể chống cự được không?

Vì vậy, vương quốc bắt đầu tra cứu tất cả các tài liệu liên quan

đến Hắc Long, cuối cùng cũng tìm thấy một số manh mối trong các thư tịch cổ.

Các thư tịch cổ ghi lại một số chuyện về Lễ hội Vua Rồng năm xưa, và cũng dự báo về nguy cơ Hắc Long diệt thế.

Họ cho rằng sự xuất hiện của Hắc Long có lẽ bắt nguồn từ Hắc Ma Đạo Sĩ Zeref, dù sao cũng chỉ có Zeref, người đã tạo ra vô số ác ma, mới có thể tạo ra một con quái vật đáng sợ như Hắc Long.

Do vương quốc và công chúa đứng đầu, cùng với sự hỗ trợ của Arcadios, để tránh cho nhân loại trong tương lai bị Hắc Long tiêu diệt, họ đã lập ra kế hoạch Cổng Nhật Thực.

Nội dung của kế hoạch là dùng Cổng Nhật Thực được truyền từ đời này sang đời khác của vương quốc, xuyên không về thời điểm Zeref chưa trở thành Hắc Ma Đạo Sĩ, giết Zeref để ngăn chặn sự ra đời của Hắc Long.

Như vậy, nguy cơ diệt thế tự nhiên cũng được giải trừ.

Còn phe phái do Bộ trưởng Quốc phòng Darton đứng đầu lại không hoàn toàn đồng ý với kế hoạch này, lo lắng kế hoạch sẽ thay đổi lịch sử, khiến vương quốc vì thế mà biến mất, nhưng cũng không ngăn cản việc tổ chức Đại Hội Ma Thuật và để Cổng Nhật Thực hấp thụ ma lực.

"Xem ra, việc các người làm cũng không phải là chuyện xấu." Xét theo bản thân kế hoạch, vương quốc tổ chức Đại Hội Ma Thuật để thu thập ma lực, bảy năm sau mở Cổng Nhật Thực quay về quá khứ, là vì toàn thể nhân loại.

Thậm chí không tiếc thay đổi lịch sử, có thể khiến sự tồn tại của chính mình biến mất, quả thực có thể xem là vĩ đại.

"Sự việc là như vậy, đức vua và công chúa cũng là vì cứu rỗi toàn

thể nhân loại, chúng tôi không có âm mưu làm hại các ma đạo sĩ tham gia thi đấu, hy vọng ngài có thể giữ bí mật cho vương quốc, chuyện này bây giờ vẫn chưa thể để mọi người biết, sẽ gây ra hỗn loạn." Nghe lời George, Arcadios hiểu rằng George chắc chắn đã dùng một loại ma thuật nào đó để đọc ký ức của mình, liền thành khẩn cầu xin.

Một khi lịch sử thay đổi, cả thế giới sẽ thay đổi, rất nhiều người vốn tồn tại sẽ biến mất, những người vốn không tồn tại sẽ xuất hiện, điều này đối với đại đa số người đều không thể chấp nhận được.

"Tuy sẽ có hy sinh, nhưng vẫn tốt hơn là bị Hắc Long diệt thế." "Ta rất khâm phục tinh thần hy sinh này của các người, nhưng, cách làm của các người là sai lầm." George nghe vậy lắc đầu.

"Thứ nhất, ta đã đến lục địa phía bắc, từ đó biết được một số thông tin về Hắc Long, tên của Hắc Long là Acnologia, nó không phải do Zeref tạo ra.

Vì vậy dù các người quay về quá khứ giết Zeref, cũng không thể làm cho Hắc Long hiện tại biến mất.

Thứ hai, theo nghiên cứu của ta về ma pháp thời gian, dù thật sự thông qua cánh cửa này xuyên không về quá khứ, cũng không thể thay đổi hiện tại.

Thứ ba, giả sử các người quay về quá khứ, thông qua việc giết Zeref để Hắc Long không được tạo ra, vậy các người có nghĩ đến, không có Hắc Long xuất hiện, long tộc sẽ không bị tiêu diệt.

Long tộc không bị tiêu diệt, có thể loài người đã sớm bị long tộc tiêu diệt, kết quả vẫn như nhau." Thời gian là một dòng sông dài, luôn chảy về phía trước không thể quay đầu, có thể làm chậm thời gian, rồi đột nhiên xuất hiện trong tương lai, nhưng trong tình huống bình thường không thể quay về quá khứ để thay đổi lịch sử đã xảy ra.

Đương nhiên, quy luật thời gian ở các thế giới khác nhau cũng khác nhau, cũng có những tình huống khác nhau.

Ví dụ như ở thế giới Marvel, dùng cỗ máy thời gian quay về quá khứ, không phải là thật sự quay về quá khứ, mà là mở ra một dòng thời gian mới, một thế giới mới.

Thay đổi lịch sử của dòng thời gian đó, sẽ không làm thay đổi lịch sử của dòng thời gian của chính mình.

Chương 323

Như ở thế giới Harry Potter, dùng Xoay Thời Gian quay về quá khứ, những thay đổi được thực hiện thực ra đã sớm tồn tại trong lịch sử.

Còn có như trong phim 《Back to the Future》, quay về quá khứ thay đổi lịch sử, thì khi quay lại tương lai, lịch sử thật sự đã bị thay đổi.

Tuy nhiên theo nghiên cứu của cậu về ma pháp thời gian của thế giới này, quy luật thời gian của thế giới này, khả năng cao là tương tự như thế giới Marvel.

Tức là nếu Cổng Nhật Thực trước mắt thật sự có thể xuyên không về quá khứ, thì cũng là quay về quá khứ của một dòng thời gian khác, thay đổi lịch sử của một dòng thời gian khác, lịch sử của thế giới này vẫn sẽ diễn ra như cũ.

"Không thể nào!" Arcadios hiển nhiên không tin những gì George nói.

George nhún vai: "Dù ngươi tin hay không, những gì ta nói đều là sự thật." Nói xong cậu trực tiếp lấy ra một cái hộp, cứ thế nhét Cổng Nhật Thực vào trong hộp của mình, thu vào không gian Hoán Trang.

"Được rồi, cứ như vậy đi, để phòng các ngươi làm chuyện dại dột, Cổng Nhật Thực này cứ để ta tạm thời bảo quản." Cổng Nhật Thực, một loại khí cụ ma đạo có thể xuyên không, cậu tự nhiên muốn nghiên cứu kỹ, hơn nữa cậu cũng rất hứng thú với việc du hành thời gian.

Rồng ở thời điểm này quá ít, nếu có thể xuyên đến quá khứ, dù là quá khứ của dòng thời gian khác, chỉ cần có một lượng lớn rồng tồn

tại, cậu có thể thông qua việc giết rồng để thu được một lượng lớn tinh thể rồng.

Nói không chừng giết đủ nhiều, còn có khả năng nhận được ma thuật thôn phệ giống như Hắc Long.

Về ma lực cần thiết cho Cổng Nhật Thực, không cần phải hấp thụ ma lực tỏa ra từ các ma đạo sĩ trong Đại Hội Ma Thuật, cậu tự mình bỏ chút thời gian là có thể nạp đầy.

Lượng ma lực của cậu sau khi hóa rồng rất kinh khủng, cộng thêm đặc tính tái sinh không ngừng, liên tục truyền trong mười ngày nửa tháng là gần đủ.

Đợi đến khi nguyệt thực hiếm thấy bảy năm sau xuất hiện, là có thể mở Cổng Nhật Thực để đến thời đại long tộc hưng thịnh đó.

"Ngươi… ngươi sao có thể như vậy, ngươi là cường đạo, Cổng Nhật Thực là bảo vật truyền đời của vương quốc, ngươi không thể mang đi, lời của ngươi ta có thể báo cáo lại với đức vua, sau đó lập lại kế hoạch." Arcadios thấy George lại lấy đi Cổng Nhật Thực, tức đến mức rút kiếm ra.

Nhưng câu nói tiếp theo của George lại khiến cơ thể anh ta cứng đờ.

"Ngươi nói với đức vua, cửa ta mang đi rồi, đợi bảy năm sau nguyệt thực qua đi sẽ trả lại cho các ngươi, như vậy các ngươi cũng không thể thực hiện kế hoạch ngu ngốc đó nữa.

Còn nữa, đừng nghĩ đến việc dùng vũ lực đoạt lại.

Một mặt các ngươi đánh không lại, mặt khác ta biết ma thuật dịch chuyển, có thể dịch chuyển thẳng đến Hội đồng Ma thuật.

Nếu các ngươi nhất quyết dùng vũ lực đoạt lại, ta không chỉ công bố kế hoạch cho mọi người biết, mà còn giao cánh cửa cho Hội đồng

Ma thuật, kế hoạch của các ngươi ít nhất đã vi phạm ba mươi điều luật an toàn do Hội đồng Ma thuật ban hành.

Tin rằng họ sẽ rất vui lòng cùng đức vua của các ngươi 'giao lưu' một chút." Không đợi Arcadios nói gì, George đã dùng phép Độn Thổ biến mất tại chỗ, quay về ký túc xá.

Hoàng gia không phải là cơ quan quyền lực lớn nhất của vương quốc, Hội đồng Ma thuật mới là, hoàng gia quản lý người thường, Hội đồng Ma thuật quản lý ma đạo sĩ.

Hơn nữa không chỉ là vương quốc Fiore, mà là cả lục địa phía đông. .....

Sau khi George rời đi, Arcadios lập tức đi tìm đức vua, công chúa và bộ trưởng quốc phòng để báo cáo tình hình.

"Quá vô pháp vô thiên, phái Kỵ Sĩ Đoàn Garou ra tay đi!" Bộ trưởng Quốc phòng Darton tức giận nói.

Tuy ông không tán thành kế hoạch Cổng Nhật Thực, nhưng cũng không thể cho phép một ma đạo sĩ xúc phạm uy nghiêm của hoàng gia như vậy, lại dám cướp đi bảo vật truyền đời của hoàng gia, Cổng Nhật Thực.

"Thực ra ta thấy cậu ta nói cũng có lý." Vua Toma E.

Fiore, ôm chiếc mũ bí ngô của mình, cau mày. 11.

Đối với việc sử dụng Cổng Nhật Thực quay về quá khứ giết Zeref, chính ông cũng có thái độ hoài nghi, chỉ là công chúa và Arcadios cứ kiên trì.

Những lời George nói, ông nghe cũng thấy có chút đạo lý.

"Phụ hoàng, chưa nói đến lời của con mèo đó là thật hay giả, tóm lại, Cổng Nhật Thực chắc chắn không thể để nó bảo quản, phải mau

chóng lấy về." Công chúa điện hạ Hisui E.

Fiore, người thừa kế duy nhất của vương quốc, tuy ngoại hình chỉ mới mười một, mười hai tuổi nhưng khí chất lại vô cùng chững chạc, bước lên một bước nói với vua.

"Thần đề nghị xuất động Kỵ Sĩ Đoàn Garou!" Bộ trưởng Quốc phòng cũng bước lên một bước.

Vua suy nghĩ một lát, cuối cùng gật đầu: "Được rồi, nhưng đừng giết cậu ta, cậu ta cũng không có ác ý gì, mang về nhốt lại trước đã." "Yên tâm, bệ hạ, Kỵ Sĩ Đoàn Garou làm việc có chừng mực." Bộ trưởng Quốc phòng tự tin trả lời.

Kỵ Sĩ Đoàn Garou, đội quân độc lập bí mật thuộc sở hữu riêng của hoàng gia, chỉ có năm người.

Nhưng mỗi người đều là ma đạo sĩ cấp S hàng đầu, và cực kỳ giỏi ma thuật giết người, phối hợp ăn ý, từ khi thành lập đến nay chưa từng thất thủ.

Dù George là ma đạo sĩ cấp Thập Thánh, cũng tuyệt đối không thể đánh bại năm người hợp sức.

Một lát sau, một pháp trận ma thuật sáng lên trong phòng họp của hoàng cung, năm ma đạo sĩ mặc trang phục kỳ lạ, tạo hình độc đáo, vừa nhìn đã biết là cao thủ trong số các cao thủ, xuất hiện trước mắt mọi người.

"Kỵ Sĩ Đoàn Garou giá lâm!" "Nhiệm vụ của các ngươi là…" Bộ trưởng Quốc phòng nhanh chóng nói lại nhiệm vụ đoạt lại Cổng Nhật Thực.

"Nhớ kỹ, nếu có thể, cố gắng đừng gây ra động tĩnh quá lớn, để không ảnh hưởng đến trận đấu cuối cùng ngày mai." "Yên tâm, nửa giờ sau chúng tôi sẽ mang Cổng Nhật Thực về, chỉ là vết thương của

cậu ta có thể sẽ hơi nặng, cần chuẩn bị trước y sư chữa trị." Đội trưởng Kỵ Sĩ Đoàn Garou, sau lưng cắm hai cây lưỡi hái khổng lồ, lạnh lùng đáp một câu, sau đó dẫn bốn thành viên biến mất tại chỗ.

Mười lăm phút sau, một binh sĩ thở hổn hển chạy vào đại điện.

"Bệ hạ, bệ hạ, Kỵ Sĩ Đoàn Garou… về… về…" "Quả nhiên không hổ là Kỵ Sĩ Đoàn Garou, nói là nửa giờ, mà mười lăm phút đã giải quyết xong." Bộ trưởng Quốc phòng nghe vậy không nhịn được khen ngợi.

"Không… không phải, là bị khiêng về!" Binh sĩ thấy bộ trưởng quốc phòng hiểu lầm, vội vàng nói hết câu.

"Cái gì, bị khiêng về!" Bộ trưởng Quốc phòng lập tức trợn tròn mắt.

Binh sĩ giải thích: "Đội quân chúng tôi phụ trách dọn dẹp ở vòng ngoài, thấy năm vị đại nhân Kỵ Sĩ Đoàn Garou thuận lợi tiến vào ký túc xá của hội Fairy Tail, sau đó cũng không có động tĩnh gì xảy ra.

Qua hai phút, năm vị đại nhân đã trọng thương hôn mê bị ném ra từ cửa sổ, kèm theo là tờ giấy này." Bộ trưởng Quốc phòng nhận lấy tờ giấy, chỉ thấy trên đó viết: "Lần sau loại rác rưởi này tốt nhất đừng cử đến làm mất mặt nữa." "Tên này, thực lực rốt cuộc mạnh đến mức nào?" Mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc.

Kỵ Sĩ Đoàn Garou mạnh nhất của hoàng gia, lại bị đánh trọng thương trong hai phút, còn bị gọi là rác rưởi, thực lực của George lại đáng sợ đến thế.

Lúc này, vua, công chúa, bộ trưởng quốc phòng và Arcadios mới nhận ra, George không phải là Thập Thánh bình thường, mà là Thập Thánh có thể sánh ngang với Tứ Thiên Vương Ishgar.

Đồng thời, một cảm giác bất lực sâu sắc cũng bao trùm lấy họ.

Bởi vì một cường giả như vậy, đừng nói là hoàng gia, ngay cả Hội đồng Ma thuật cũng không có cách nào.

Huống hồ, chuyện này họ cũng không thể tìm Hội đồng Ma thuật giúp đỡ.

"Thôi bỏ đi, cứ tạm thời để ở chỗ cậu ta đi, dù sao cũng còn bảy năm nữa." Sau khi hoàn hồn, vua đã ra lệnh cuối cùng cho sự việc này, cũng khiến nội tâm vốn do dự của ông nhẹ nhõm đi phần nào.

"Như vậy cũng tốt, trận chung kết ngày mai chắc chắn sẽ còn đặc sắc hơn ta tưởng." "Lần này chắc có thể yên tĩnh một thời gian rồi nhỉ." Trong ký túc xá, George nhắm mắt lại, bắt đầu nghiên cứu mấy loại ma thuật vừa thu được.

Kỵ Sĩ Đoàn Garou vừa xuất hiện ở cửa quán trọ, cảm ứng tâm linh của cậu đã nhận ra, nên đã sớm thiết lập kết giới, ngăn không cho trận chiến ảnh hưởng đến việc nghỉ ngơi của đồng đội.

Thực lực của mấy thành viên Kỵ Sĩ Đoàn Garou không tồi, đều có thực lực ma đạo sĩ hàng đầu, ma thuật cũng rất thú vị, nhưng so với cậu tự nhiên còn kém xa.

Sau khi xử lý nhanh gọn, thuận tiện đọc ký ức của họ, sao chép ma thuật của họ, rồi mới ném ra ngoài cửa sổ.

"Đánh dấu truy sát, axit ăn mòn, hiệu ứng địa hình, giấy Fubuki và ma thuật thực vật, nếu phát triển tốt đều không tồi." Đánh dấu truy sát là có thể để lại ấn ký ma thuật trên người địch, sau đó ném vũ khí ra để truy tung tấn công.

Chương 324

Hiệu quả tấn công truy tung của vũ khí cậu thấy cũng bình thường, sau này cải tiến một chút, có thể biến thành dấu ấn ma thuật để truy tìm vị trí của người khác, hoặc đổi thành dấu ấn ma thuật để ma thuật tiến hành truy tung, ví dụ như Lời nguyền Chết chóc.

Như vậy một khi kẻ địch bị đánh dấu, ngoài việc chống đỡ cứng, căn bản không thể né tránh một số ma thuật có tính chỉ định.

Axit ăn mòn, là lợi dụng tính axit để ăn mòn đối thủ, thuộc loại tấn công đặc biệt, có thể đối phó với một số kẻ địch có khả năng phòng ngự nguyên tố cao.

Hiệu ứng địa hình, ma thuật này cậu rất hứng thú, có thể tùy ý thay đổi địa hình của một khu vực xung quanh.

Ví dụ như biến thành vùng nham thạch, vùng trọng lực siêu thường, vùng gió mạnh, vùng băng giá, ngày đêm đảo lộn, v.v.

Nếu ma lực đủ mạnh, cậu cảm thấy khu vực này thực ra có thể phóng to vô hạn, nếu cậu có thể trực tiếp thay đổi địa hình khu vực của một hành tinh, hiệu quả tuyệt đối không tồi.

Giấy Fubuki, có thể dùng ma thuật giấy để tạo ra các hiệu ứng nguyên tố khác nhau, thậm chí có thể tạo ra một số hiệu ứng tâm linh, ví dụ như lá bài thần tình yêu màu xanh, có thể cảm hóa kẻ địch, phối hợp với Lời nguyền Độc đoán và năng lực tâm linh chắc sẽ hữu dụng hơn.

Ma thuật thực vật, ma thuật khống chế và cường hóa thực vật, có thể dung hợp với ma thuật tiên tộc, cũng có thể dung hợp vào Mộc Long Lực của cậu, nếu phát triển, cũng có chút tiềm năng.

“Đợi ngày mai kết thúc, đến thư viện của Cục Phát triển Ma thuật quét một lượt.” Ngày mai là ngày cuối cùng của Đại Hội Ma Thuật, sau khi kết thúc cậu có thể dùng bùa Sao chép lén lút sao chép hết sách ma thuật của Cục Phát triển Ma thuật, mang về từ từ xem, tin rằng chắc chắn sẽ có không ít thu hoạch.

Ma thuật của Kỵ Sĩ Đoàn Garou này, còn có những ma thuật, giả kim thuật ở hội trường, đều đến từ Cục Phát triển Ma thuật, đến từ thư viện bên trong đó. .....

Ngày cuối cùng của Đại Hội Ma Thuật.

Khi George dẫn bốn người Laki vào sân, phát hiện khán giả hôm nay ngoài việc hoan hô, trong tay còn cầm thêm một lá cờ nhỏ, trên những lá cờ đó lần lượt in hình huy hiệu của các hội mà họ ủng hộ.

Nhìn lướt qua, có đến tám mươi phần trăm lá cờ đều in hình huy hiệu của Fairy Tail.

“Hội trưởng, xem ra mọi người đều rất thích chúng ta!” Nghe khán đài hô lớn tên hội của mình, vẫy cờ của hội, bốn người Laki không khỏi rưng rưng.

Nhớ lại lần đầu tiên họ vào sân, không ai nhận ra hội của họ, cũng không có bao nhiêu người hoan hô vì họ.

Nhìn lại bây giờ, gần như phần lớn khán giả đều là người ủng hộ họ.

May mà có hội trưởng ở đây, nếu không khi quân chủ lực của Fairy Tail biến mất hết, chỉ còn lại họ, không biết hội sẽ sa sút đến mức nào.

“Có thực lực mới được yêu thích, những thứ này đều là bề ngoài, nâng cao nội tại mới là quan trọng nhất.” George đối với điều này lại không có cảm giác gì đặc biệt, càng đừng nói là cảm động.

Cậu rất lý trí, những khán giả này hoan hô vì cậu, chẳng qua là vì thực lực của họ đủ mạnh mà thôi, nếu thực lực không đủ, họ nhìn cũng chẳng thèm nhìn một cái.

Đây chính là hiện thực.

Vì vậy tuyệt đối đừng chìm đắm trong những tiếng hoan hô này, tập trung tinh lực nỗ lực nâng cao thực lực của mình, mới là việc quan trọng nhất.

Cậu cũng luôn tự nhắc nhở mình như vậy.

Ở các thế giới, với thực lực hiện tại của cậu, tiền bạc, quyền lực và mỹ nhân, đều là những thứ trong tầm tay, còn có vinh quang và lời tán dương vô tận.

Nhưng tất cả những thứ đó đều được xây dựng trên thực lực của cậu, thực lực mới là căn bản.

"Chào mừng mọi người đến với trận đấu cuối cùng của Đại Hội Ma Thuật, tiếp theo xin mời ngài Bí Ngô của chúng ta giải thích luật chơi của trận đấu này!" Sau phần mở đầu của người dẫn chương trình, hình chiếu của người bí ngô lại một lần nữa xuất hiện trên không trung hội trường.

"Trận đấu thứ ba: Đại loạn đấu, luật chơi rất đơn giản.

Chúng tôi sẽ ngẫu nhiên thả ba mươi đội vào một thị trấn tạm thời được xây dựng ở trung tâm hội trường, sau khi trận đấu bắt đầu các đội tham gia sẽ tiến hành đại loạn đấu không phân biệt.

Chỉ cần đánh bại một ma đạo sĩ không cùng đội là có thể nhận được một điểm, ma đạo sĩ bị đánh bại sẽ bị xóa điểm và rời sân, thời gian là bốn giờ.

Sau bốn giờ sẽ tính điểm, đội của hội có tổng điểm ba trận cao nhất, sẽ nhận được danh hiệu hội ma đạo sĩ mạnh nhất vương quốc

và cúp, cùng với phần thưởng lên đến ba mươi triệu!" Nghe người bí ngô giải thích xong luật chơi, các ma đạo sĩ đều bàn tán xôn xao.

Trận đại loạn đấu cuối cùng này rõ ràng là để kiểm tra thực lực tổng thể của hội, ba mươi đội, một trăm năm mươi ma đạo sĩ, hỗn chiến trong một thị trấn mô phỏng, đội có thực lực tổng hợp càng mạnh càng dễ kiếm điểm.

Tuy nhiên ngoài thực lực, chiến lược cũng rất quan trọng.

"Chúng ta chủ động tấn công, hay bị động?" Laki hỏi George.

Chiến lược tác chiến trong trận đại loạn đấu này chủ yếu được chia làm hai loại, chủ động và bị động.

Chủ động là bắt đầu trận đấu là đi tìm người chiến đấu, liên tục loại bỏ đối thủ để giành điểm, bị động là tạm thời không hành động, đợi khi số người bị loại đã kha khá, mới ra tay loại bỏ những ma đạo sĩ đã có điểm.

Loại trước có thể trực tiếp nắm quyền chủ động, giành điểm trước, nhưng các trận chiến đầu tiên chắc chắn sẽ tiêu hao không ít ma lực và thể lực, dễ bị các ma đạo sĩ khác ngồi hưởng lợi.

Loại sau lấy sức nhàn địch sức mỏi, trực tiếp cướp thành quả lao động của người khác, nhàn hạ hơn, nhưng lỡ như người khác giành được điểm rồi trốn kỹ, trước khi hết giờ không tìm thấy đối phương, thì coi như công cốc.

"Bốn người các cậu phòng thủ bị động, tôi chủ động tấn công, động tĩnh của tôi sẽ khá lớn, các cậu phát hiện ra thì đến gần tôi là được." George suy nghĩ một chút rồi phân phó.

Ý tưởng của cậu rất đơn giản, càn quét một đường, chỉ cần đánh bại hơn một nửa số ma đạo sĩ có mặt, thì chắc chắn thắng.

Trong lúc các ma đạo sĩ tham gia đang thảo luận sôi nổi về chiến

lược tác chiến, một pháp trận ma thuật khổng lồ sáng lên ở trung tâm hội trường, sau đó một thị trấn tạm thời được dịch chuyển thẳng đến trung tâm hội trường.

Đối với phần lớn các đội tham gia, danh hiệu hội mạnh nhất là không có hy vọng.

Nhưng, điểm số vẫn phải cố hết sức để tranh giành.

Bởi vì ngoài hội mạnh nhất xếp hạng nhất, bảng xếp hạng sẽ tiếp tục xếp xuống dưới theo điểm số, điểm càng cao xếp càng cao, ai cũng muốn hội của mình có thể tăng thêm vài bậc trên bảng xếp hạng.

Đợi Đại Hội Ma Thuật kết thúc, khả năng cao cả vương quốc sẽ dùng bảng xếp hạng này để đánh giá thứ hạng của các hội ma đạo sĩ, những người đăng nhiệm vụ cho hội cũng vậy.

Dù là vì danh dự hay vì nhiệm vụ của hội trong tương lai, họ tuyệt đối sẽ không buông xuôi trong trận cuối cùng.

Rất nhiều ma đạo sĩ của các hội đều nghĩ, sau khi vào thị trấn, sẽ lập tức né tránh các hội lớn, sau đó tìm các ma đạo sĩ của các hội yếu hơn để chiến đấu, giành được vài điểm rồi lập tức trốn đi, trốn đến khi trận đấu kết thúc.

"Đùng!" Cùng với tiếng cồng bắt đầu trận đấu, ba mươi đội tổng cộng một trăm năm mươi ma đạo sĩ, bị bịt mắt lần lượt được đưa vào thị trấn tạm thời, thả vào các tòa nhà đã được chỉ định.

Hội trường Đại Hội Ma Thuật được cải tạo từ một ngọn núi, nên toàn bộ diện tích của hội trường rất lớn.

Cộng thêm các tòa nhà trong thị trấn che khuất tầm nhìn, dù có thả một trăm năm mươi người vào trong, muốn tìm thấy người khác cũng không dễ dàng.

Cứ nghĩ xem khu vực khán đài không chỉ chứa được gần hết dân

số của thành phố Crocus, mà còn có rất nhiều người dân từ các thị trấn, thậm chí các quốc gia khác đến, là có thể tưởng tượng diện tích lớn đến mức nào.

Nếu so sánh kỹ, sẽ phát hiện toàn bộ diện tích của đại hội trường, thực ra không nhỏ hơn một thành phố bình thường là bao.

"Trận đấu bắt đầu!" Cùng với giọng nói của người dẫn chương trình vang vọng khắp hội trường, tất cả các ma đạo sĩ trong thị trấn tạm thời, gần như đồng thời tháo miếng bịt mắt ma thuật ra.

"Cảm giác này, sao có chút giống như xem một chương trình truyền hình thực tế sinh tồn ở kiếp trước vậy." Vứt miếng bịt mắt sang một bên, George không nhịn được thầm lẩm bẩm.

Cậu quay đầu nhìn xung quanh, hiện tại cậu đang ở trong phòng ngủ chính trên tầng hai của một tòa nhà dân cư trong thị trấn tạm thời.

Vươn vai một cái rồi đi ra ban công, dang rộng đôi cánh tự mình bay ra ngoài, sau đó mở rộng cảm nhận của mình, rất nhanh cậu đã phát hiện ra một ma đạo sĩ đang cẩn thận ló đầu ra khỏi một ngôi nhà không xa.

"Là nó!" Cùng lúc đó, ma đạo sĩ kia cũng nhìn thấy George, lập tức sợ đến tái mặt, phát động ma thuật hệ gió bao bọc cơ thể, dùng tốc độ nhanh nhất chạy trốn về phía xa.

"Stupefy!" George trực tiếp đuổi theo, một bùa Choáng tiễn anh ta đi.

Chương 325

"A Tây Ba của hội Nanh Thép đã bị George của Fairy Tail đánh bại, bị loại!" Tiếng thông báo ma thuật lập tức vang lên trên không trung hội trường.

Tuy nhiên ngay khi George chuẩn bị tìm kiếm nạn nhân thứ hai, trên không trung hội trường đồng thời vang lên bốn tiếng thông báo, khiến cậu không khỏi nhíu mày.

"Đây là… bị nhắm vào?" "Laki của hội Fairy Tail bị Kagura của Mermaid Heel loại!" "Marcus của hội Fairy Tail bị Ichiya của Blue Pegasus loại!" "Alzack của hội Fairy Tail bị Bacchus của Quatro Cerberus loại!" "Bisca của hội Fairy Tail bị Jura của Lamia Scale loại!" Bốn tiếng thông báo khiến toàn trường xôn xao, các ma đạo sĩ của Fairy Tail vậy mà lại bị loại bốn người ngay khi trận đấu vừa bắt đầu, hơn nữa những người loại họ còn là đội trưởng của bốn hội mạnh nhất trong trận đấu trước.

Lẽ nào các hội lớn đều cảm thấy Fairy Tail quá mạnh, muốn loại Fairy Tail ra khỏi cuộc chơi trước?

Nghe thấy bốn tiếng thông báo này, George ban đầu cũng có suy nghĩ như vậy, nhưng rất nhanh hắn đã phủ quyết nó.

Mermaid Heel không nói, hội trưởng của Blue Pegasus và Quatro Cerberus từng xuất thân từ Fairy Tail, Blue Pegasus lại càng có quan hệ rất tốt với Fairy Tail, trước đó hắn còn giúp chữa trị cho ma đạo sĩ của đối phương.

Với nhân phẩm của các ma đạo sĩ trong hội họ, không đến mức sẽ làm ra chuyện này.

Còn về Lamia Scale, cũng có quan hệ tốt với hội của họ, hắn có

thể nhìn ra Jura và Lyon đều là những người có lòng tự trọng cao và rất chính trực, càng không thể giở trò vặt vãnh này.

Thông thường, chuyện thế này chỉ có loại hội như Sabertooth, vì thắng lợi mà không từ thủ đoạn, mới làm, nhưng lần này đối phương lại không nằm trong số đó.

"Lẽ nào là trùng hợp?

Hay là đã xảy ra chuyện gì mà mình không biết." George lắc đầu, chuyện này đoán mò không có căn cứ chắc chắn không đoán ra được, nhưng hắn cũng không bận tâm.

Bốn người Laki vốn là do hắn đưa tới cho đủ số, bị loại thì thôi, hắn lại còn đỡ phải lo.

Nếu không, trước khi bốn người đến hội hợp, hắn còn sợ khi sử dụng ma pháp phạm vi lớn sẽ vô tình làm họ bị thương.

"Thú vị đấy, còn chủ động tìm tới, vậy để xem các ngươi rốt cuộc giở trò gì." Đang định một hơi kết thúc trận đấu, hắn đột nhiên phát hiện các ma đạo sĩ của năm hội mạnh nhất còn lại đã tiến vào phạm vi cảm ứng của mình, và cùng lúc đang lao về phía hắn.

Điều này khiến hắn không khỏi có thêm chút hứng thú.

Xem ra bây giờ đúng là có âm mưu nhắm vào hắn rồi, chỉ không biết nguyên nhân cụ thể là gì.

Thế là hắn cũng không đi tìm các ma đạo sĩ khác để kiếm điểm nữa, mà hạ xuống chờ đợi các ma đạo sĩ của năm hội còn lại đến.

Hai phút sau, hai mươi lăm ma đạo sĩ của năm hội mạnh nhất đồng thời xuất hiện trước mặt hắn.

"George, ngươi rất mạnh, nhưng trong tình huống này, ngươi định đối phó thế nào đây?" Minerva phe phẩy chiếc quạt, ưỡn eo, hỏi

George một cách khiêu khích.

George không thèm để ý đến cô ta, mà nhìn về phía bốn đội trưởng của các hội khác: "Hội Sabertooth làm vậy tôi có thể hiểu, nhưng các vị làm vậy là vì cái gì, hãy suy nghĩ kỹ câu trả lời, vì câu trả lời của các vị sẽ quyết định vết thương của các vị lát nữa nặng đến đâu." "Sáng nay cả bốn hội chúng tôi đều có người mất tích, cô ta uy hiếp rằng nếu chúng tôi không đồng ý liên thủ loại cậu ra, thì…" Jura lộ vẻ áy náy trên mặt, lời của ông chưa nói hết, nhưng George đã biết.

Thủ đoạn rất cũ, nhưng cũng rất hữu dụng, bắt cóc mỗi hội một người, sau đó dùng tính mạng bốn người để uy hiếp Jura và những người khác thỏa hiệp, đây là thủ đoạn hữu hiệu nhất để đối phó với người tốt.

"Các người làm vậy lẽ nào không sợ sau chuyện này bị hủy tư cách thi đấu sao?" George nhìn Minerva với vẻ mặt có chút nghi hoặc.

Sau khi trận đấu kết thúc, Jura và những người khác chắc chắn sẽ đến hoàng thất tố cáo hành vi của Minerva, đến lúc đó Sabertooth dù có giành được hạng nhất thì sao chứ, chẳng phải cũng sẽ bị hủy bỏ, danh tiếng cũng thối nát.

Nhưng Minerva lại rất tự tin lắc đầu: "Nói miệng không bằng chứng, họ không có bằng chứng, vả lại… ngươi không cần biết nhiều như vậy." "Là… cô có người chống lưng?" George đảo mắt, trong lòng lập tức có đáp án.

Trận đấu vừa bắt đầu, bốn người Laki đã bị loại, cho dù Sabertooth dùng cách bắt cóc để uy hiếp bốn hội khác, vậy thì làm sao họ có thể xác định vị trí của bốn người nhanh như vậy.

Và sau khi giải quyết nhanh chóng như thế lại có thể tập hợp và tìm thấy hắn nhanh như vậy.

Kết hợp với chuyện hắn làm tối qua, vậy thì chân tướng chỉ có một!

Chính là hoàng thất đã nhúng tay vào.

Chắc hẳn hoàng thất đã phái người báo trước cho Sabertooth, nói cho họ biết nội dung thi đấu hôm nay, và còn ngầm thao túng đặt vị trí của bốn người Laki và năm hội kia gần nhau.

Cho nên Minerva mới nói dù Jura họ có tố cáo cũng vô dụng, vì hoàng thất sẽ đứng về phía họ, trong tình huống không có bằng chứng, cuối cùng chỉ có thể cho qua.

Mà mục đích hoàng thất làm vậy cũng rất đơn giản.

Đó là lợi dụng sức mạnh của năm hội ma đạo sĩ lớn để đánh bại hắn, sau đó đoạt lại Eclipse Gate từ tay hắn.

"Vậy thì tính toán của các ngươi sai rồi." George nghĩ thông suốt, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Năm hội ma đạo sĩ lớn, hai mươi lăm ma đạo sĩ hàng đầu, kẻ yếu nhất cũng gần cấp S, còn có không ít người cấp S hàng đầu và Thập Thánh, liên thủ lại dù cho Tứ Thiên Vương của Ishgar đến cũng có khả năng phải quỳ.

Nhưng, muốn hạ gục hắn thì còn kém một chút.

Hắn sợ nhất là bị hội đồng và đánh tiêu hao, ai có thể hao tổn hơn hắn chứ?

"Cùng lên, chỉ cần loại được hắn, tôi sẽ thả người của các hội các người, sau đó chúng ta công bằng tranh đoạt danh hiệu hội ma đạo sĩ mạnh nhất!" Nghe thấy câu "có người chống lưng" của George, sắc mặt Minerva biến đổi, lập tức vung chiếc quạt trong tay.

Jura và những người khác mặt đầy vẻ bất đắc dĩ và áy náy, nhưng

vì sự an toàn của đồng đội, vẫn từng người một giơ ma pháp trận lên.

"Vậy thì tới đi, để ta loại tất cả các ngươi cùng một lúc, cũng đỡ phiền phức!" George thấy vậy liền giang rộng đôi cánh bay lên trời, sau đó một ma pháp trận khổng lồ sáng lên.

"Ma pháp Cự Nhân: Biến hình!" Chỉ thấy, cơ thể hắn trên bầu trời thành phố nhanh chóng phình to ra, từ vài chục centimet đến vài chục mét, vài trăm mét, và cuối cùng dừng lại ở kích thước ba nghìn mét kinh khủng.

Ma pháp Cự Nhân rất hữu dụng, nên hắn vẫn luôn không từ bỏ việc nghiên cứu nó.

Cùng với ma pháp của hắn không ngừng tiến bộ, ma lực không ngừng tăng cường, thành tựu của hắn trên Ma pháp Cự Nhân đã sớm vượt qua lão hội trưởng Makarov.

Ở hình thái mèo, hắn có thể biến lớn đến cực hạn là ba nghìn mét, còn lớn hơn cả khi hắn hóa thân thành rồng khổng lồ.

Hình thái mèo có nền tảng yếu, nên hiệu quả Ma pháp Cự Nhân sẽ tốt hơn, hình thái rồng cơ thể quá mạnh, tương đối mà nói thi triển Ma pháp Cự Nhân hiệu quả không tốt bằng, chỉ có thể biến lớn đến một nghìn mét.

Nhưng nếu nói về độ bền của thân thể, hình thái mèo khổng lồ ba nghìn mét vẫn còn kém xa hình thái rồng khổng lồ một nghìn mét.

Chỉ là ở thế giới này, biến hình thành rồng khổng lồ sẽ gây ra chấn động lớn, không cần thiết phải làm vậy.

"To… to quá!" Nhìn thấy George thông qua Ma pháp Cự Nhân, lại có thể biến cơ thể lớn đến mức che trời lấp đất, Minerva và các ma đạo sĩ bên dưới cùng khán giả trên khán đài đều đồng loạt chết lặng.

Con mèo này thật sự quá lớn, một thành phố cũng không chứa

nổi...

"Trước tiên dọn dẹp đám tép riu kia đã!" George to lớn che trời đưa ra một chiếc vuốt mèo, mạnh mẽ cào xuống thị trấn bên dưới.

Vuốt mèo khổng lồ trực tiếp quét sạch toàn bộ thị trấn ở trung tâm sân đấu, thị trấn mô phỏng lập tức sụp đổ, những ma đạo sĩ thực lực yếu hơn một chút trực tiếp bị vuốt mèo quét bay ra ngoài, rơi vào khán đài.

"Da Cá Sấu…" "Nanh Lợn Rừng…" "Vòi Voi Ma Mút…" Lập tức, trên bầu trời toàn bộ hội trường bắt đầu vang lên từng tiếng thông báo, một đòn này của George đã loại bỏ hơn một phần ba ma đạo sĩ trong sân đấu.

"Không thể để hắn tiếp tục tấn công!" Minerva thấy George một đòn đã xử lý một phần ba ma đạo sĩ trong sân đấu, lập tức phản ứng lại từ trong kinh ngạc, hô hào mọi người cùng nhau tấn công.

Nếu không giải quyết George, đợi George đánh bại hơn một nửa số ma đạo sĩ, thì điểm số của hắn chắc chắn sẽ là hạng nhất.

Mục đích của bộ trưởng quốc phòng là đánh bại George, tốt nhất là đánh trọng thương đến hôn mê, nhưng mục đích của cô ta là để hội Sabertooth giành được hạng nhất trong cuộc thi, trở thành hội ma đạo sĩ mạnh nhất được công nhận.

Trong mắt các ma đạo sĩ của hội, hoàng thất đúng là có chút địa vị, nhưng cũng chỉ có vậy, không giống như người thường cảm thấy địa vị của hoàng thất cao quý đến nhường nào.

Ma đạo sĩ có thực lực mạnh mẽ, thực ra không cần phải để ý đến hoàng thất, thậm chí cũng chẳng thèm để ý đến Hội đồng Ma thuật, giống như Tứ Thiên Vương vậy.

Ở thế giới này, nơi thực lực cá nhân mạnh mẽ đến mức có thể dễ

dàng chống lại quân đội của người thường, không thể xuất hiện thế lực thống trị tuyệt đối do người thường lãnh đạo.

Chương 326

Còn về Đại Ma Đấu Diễn Võ nổi tiếng như vậy, cũng không phải vì địa vị của hoàng thất cao đến đâu, mọi người không phải vì nể mặt hoàng thất mà đến tham gia Đại Ma Đấu Diễn Võ.

Mà là vì tất cả các hội ma đạo sĩ đều muốn so tài cao thấp, đều muốn nhân cơ hội này để mọi người hiểu rõ thực lực của hội mình, hoàng thất chỉ là tình cờ có sức ảnh hưởng để tổ chức đại hội, đánh trúng tâm lý của mọi người.

Vì vậy Minerva không sợ bộ trưởng quốc phòng, cũng không sợ hoàng thất, cô ta và bộ trưởng quốc phòng cũng chỉ là giao dịch mà thôi, nếu không giành được hạng nhất, thì giao dịch đó không còn cần thiết nữa.

"Đừng quên, người của các người vẫn còn trong tay tôi!" Minerva phát động ma pháp, phát hiện Jura và những người khác lề mề rõ ràng muốn tiêu cực đối phó, lập tức lớn tiếng quát.

Jura và những người khác bất đắc dĩ nhìn nhau, vì tính mạng thành viên hội mình, họ thầm nói lời xin lỗi với George, rồi lần lượt thi triển ma pháp.

"Ma pháp Thập Bát Thần Chiến Tranh: Không Gian Bạo Phá!" "Ma pháp Thổ: Bá Vương Nham Toái!" "Mùi hương Sức mạnh MAXMEN!" "Bất Câu Đái Thiên Tường Chi Hình!" "Ma pháp Túy Quyền: Nguyệt Hạ!" Năm ma đạo sĩ mạnh nhất của năm hội lớn nhất, mỗi người đều tung ra ma pháp mạnh nhất của mình về phía George, và các ma đạo sĩ còn lại cũng theo sát đội trưởng của mình tấn công George.

Những ma đạo sĩ may mắn không bị loại trong đòn tấn công đầu

tiên của George, lúc này cũng tung ma pháp của mình về phía George trên không trung.

"Nhược điểm lớn nhất của ma pháp tăng cường sức mạnh, chính là hình thể trở nên lớn hơn, sức mạnh tăng lên, nhưng mục tiêu cũng lớn hơn, ta xem ngươi né thế nào!" Minerva nhìn vô số ma pháp đồng thời đánh về phía George, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười đắc ý.

Ma pháp Cự Nhân quả thực lợi hại, đặc biệt là với một ma đạo sĩ đã tu luyện Ma pháp Cự Nhân đến trình độ cực cao như George, sức phá hoại càng kinh người.

Nhưng đồng thời, Ma pháp Cự Nhân cũng có nhược điểm rất lớn, dù sau khi biến khổng lồ cũng tăng cường đáng kể năng lực phòng ngự của bản thân, nhưng nhược điểm này vẫn không thể tránh khỏi.

Nếu là một chọi một thì không lộ rõ, dù bị đánh trúng cũng có thể cứng rắn chống đỡ.

Nhưng một chọi nhiều thì rất phiền phức, vì phòng ngự của bạn có mạnh đến đâu, cũng không thể đồng thời chống lại nhiều loại ma pháp khác nhau tấn công như vậy.

Cho nên lúc này dùng Ma pháp Cự Nhân là không khôn ngoan.

"Bẫy Gương Hungary!" Nhìn thấy nhiều ma pháp tấn công mình như vậy, George không hề hoảng sợ, mà dùng Bùa Biến hình tạo ra hai chiếc gương siêu lớn từ không trung, và mở ra trên gương một loại ma pháp gương mà hắn đã học và cải tiến ở thế giới Pháp Sư Tập Sự.

Nhược điểm của Ma pháp Cự Nhân sao hắn lại không biết, nếu ở hình thái rồng khổng lồ, hắn thật sự không sợ kiểu tấn công tập trung này, nhưng kháng phép của hình thái mèo vẫn kém hơn nhiều, không thích hợp để cứng rắn chống đỡ.

Một lượng lớn ma pháp sau khi va vào chiếc gương thứ nhất, lập tức biến mất không thấy, sau đó rất nhanh xuất hiện từ chiếc gương thứ hai.

Lúc này, George lén lút xoay hướng chiếc gương thứ hai, nhắm vào cung điện vàng son cách hội trường không xa.

Hoàng thất lại hết lần này đến lần khác gây sự, vậy thì hắn cũng phải đáp lễ một chút, nói cho họ biết đã dám gây sự thì phải chịu hậu quả của việc gây sự, nếu không sẽ có lần sau, lần sau nữa, cũng rất phiền.

Vì vậy lần này hắn trực tiếp chuyển toàn bộ ma pháp tấn công hắn sang cung điện, như vậy dù sau này cũng không ai bắt bẻ được hắn.

Dù sao, trong mắt khán giả, tấn công cung điện không phải là ma pháp của hắn, mà là ma pháp của những ma đạo sĩ dưới kia, đó chỉ là một tai nạn mà thôi.

Chỉ có hoàng thất tự mình hiểu rõ, đây thực ra là lời cảnh cáo từ hắn.

Ma pháp dày đặc bay về phía cung điện, lính gác ở cung điện thấy vậy, sợ hãi vội vàng khởi động kết giới phòng ngự ma pháp của cung điện.

Tuy nhiên, đòn tấn công này đều đến từ sự hợp lực của một nhóm ma đạo sĩ mạnh nhất vương quốc, chỉ dựa vào kết giới phòng ngự ma pháp của cung điện sao có thể chống đỡ được.

Chỉ nghe một tiếng như kính vỡ vang lên, kết giới phòng ngự ma pháp của cung điện vỡ tan, sau đó toàn bộ cung điện dưới dư uy của những ma pháp đó ầm ầm sụp đổ, biến thành một đống đổ nát.

Nhìn thấy cung điện ở xa sụp đổ, đức vua, công chúa và bộ trưởng quốc phòng cùng các trọng thần của vương quốc, tất cả khán giả, và

tất cả các ma đạo sĩ vừa thi triển ma pháp tấn công, trong giây lát đều đứng hình tại chỗ.

"Tiếng Gầm Mèo Quỷ!" Mà George thì nhân cơ hội mở miệng mèo, phồng má, phun ra ngọn lửa ba màu với uy lực trăm phần trăm về phía trung tâm sân đấu bên dưới.

Ngọn lửa hung hãn lập tức khiến một đám ma đạo sĩ bị loại trực tiếp và được dịch chuyển đi, chỉ còn lại Kagura và Jura cùng các ma đạo sĩ cấp S hàng đầu và Thập Thánh.

Tính theo điểm số, điểm của Fairy Tail hiện tại đã chắc chắn là hạng nhất, trừ phi hắn bị mấy người bên dưới đánh bại, điểm số chuyển đi.

"Tấn công riêng lẻ, từ các hướng khác nhau, để hắn không thể chuyển dịch ma pháp, chúng ta vẫn còn cơ… hội…" Minerva nhìn những ma đạo sĩ hàng đầu còn lại xung quanh, không cam lòng điều chỉnh lại chiến lược, muốn đánh bại George để đoạt lại điểm số.

Chỉ là lời cô ta vừa dứt, bên tai đột nhiên vang lên một giọng nói khiến cô ta kinh hãi.

"Cô còn cơ hội gì nữa?" Ngẩng đầu nhìn lên trời, con mèo khổng lồ kia đã biến mất không thấy.

"Imperio!

Legilimency!

Điều khiển tâm trí!" Hóa ra là George đã hủy bỏ Ma pháp Cự Nhân, dịch chuyển đến sau lưng Minerva.

Siêu năng lực và ma pháp đồng thời phát động, hắn bắt đầu đọc ký ức của Minerva, tìm kiếm vị trí của những người thuộc bốn hội lớn kia bị cô ta giam giữ.

“Thì ra là giam trong không gian của chính mình!” Xem xong ký ức của Minerva, George mới biết ma pháp không gian của Minerva, ngoài việc dịch chuyển người và vật phẩm, còn có tác dụng lưu trữ.

Và khác với Không gian Thay đồ, ma pháp không gian của Minerva còn có thể chứa sinh vật sống.

Những người của bốn hội lớn chính là bị Minerva đánh ngất rồi nhét vào không gian của mình.

“Thả họ ra!” Bị George dùng Lời nguyền Độc đoán khống chế, Minerva đưa tay phóng ra ma pháp trận, bốn ma đạo sĩ từ không trung xuất hiện trên mặt đất.

Jura và những người khác thấy ma đạo sĩ của hội mình được thả ra, lập tức tiến lên kiểm tra, phát hiện chỉ là ngất đi mới thở phào nhẹ nhõm.

“Cảm ơn cậu, George.” Jura và những người khác nhìn nhau, vậy mà lại chủ động từ bỏ cuộc thi, được dịch chuyển ra ngoài sân đấu.

Họ từ bỏ cuộc thi, một mặt là cảm thấy có lỗi với George, cảm kích George đã cứu đồng đội của họ, mặt khác cũng là thật lòng cảm thấy không đánh lại được.

Chỉ riêng Ma pháp Cự Nhân vừa rồi, một con to như vậy, một chọi một họ cũng không tự tin.

Còn uy lực của ma pháp Diệt Rồng kia, ông đỡ xong cũng ít nhiều bị thương, còn George trông có vẻ rất ung dung, hoàn toàn không giống như vừa tung ra đại chiêu.

“Chết đi cho ta!” Và ngay khi Jura và những người khác vừa rời đi, một bóng người đột nhiên từ mặt đất lao lên, tấn công lén sau lưng George.

Chính là đội trưởng của Sabertooth, cha của Minerva, Jiemma,

người giỏi ma pháp Thần Chiến Tranh.

"Thần Phong Vô Ảnh!" Tuy nhiên, George không thèm quay đầu lại, đuôi vẫy qua lại hai cái, hai luồng Thần Phong Vô Ảnh vô hình vô ảnh bay ra, trực tiếp chém đứt một tay một chân của Jiemma.

Thông qua việc đọc ký ức của Minerva, George phát hiện ra, các ma đạo sĩ của Sabertooth thực ra bản tính không xấu, đặc biệt là Minerva, chưa bao giờ nghĩ đến việc giết chết bốn ma đạo sĩ bị đánh ngất của các hội kia.

Chỉ là, từ nhỏ cô đã bị cha mình là Jiemma sỉ nhục, đánh đập, không ngừng bóp méo giá trị quan của cô, nhồi nhét cho cô quan niệm huyết mạch của họ là "mạnh nhất", mới dẫn đến bộ dạng của cô hiện tại.

"Các ngươi thua rồi, ngay cả người cha mà cô luôn tự phụ sở hữu huyết thống mạnh nhất, bây giờ cũng bị tôi chặt đứt một tay một chân, xem ra người mạnh nhất không phải các ngươi, mà là tôi, là Fairy Tail chúng tôi!" George đưa tay giải trừ khống chế tinh thần đối với Minerva, chỉ vào Jiemma bị hắn chặt đứt tay chân đằng kia, lơ lửng trên không trung cười nói.

Minerva nhìn rõ tình hình, lập tức như bị sét đánh, những niềm tin kiên định mà cha cô đã nhồi nhét vào đầu bấy lâu nay sụp đổ trong chốc lát.

Chỉ thấy cơ thể cô mềm nhũn, ngã phịch xuống đất, miệng lẩm bẩm: "Không thể nào, không thể nào, chúng ta là mạnh nhất, sao có thể thua, sao có thể thua…" "Cha cô đã lừa cô, nếu cô muốn trở thành người mạnh nhất, vậy thì hãy gia nhập chúng tôi, trở thành ma đạo sĩ của Fairy Tail, như vậy cô chính là ma đạo sĩ của hội mạnh nhất." George bay đến trước mặt Minerva, từ từ dụ dỗ.

Lực lượng chủ lực của hội vẫn chưa được giải phong ấn, dù có

vật phẩm ma thuật do hắn cung cấp để tăng cường thực lực, khoảng cách giữa những ma đạo sĩ như Laki và các ma đạo sĩ hàng đầu vẫn còn rất lớn.

Nếu muốn hội thực sự xứng với danh hiệu hội mạnh nhất, có thể hàng ngày nhận các loại nhiệm vụ, thì cần có các ma đạo sĩ hàng đầu ngoài hắn ra trấn giữ hội.

Minerva này rất tốt, bản tính không xấu, IQ cao, và cũng rất nhiều thủ đoạn.

Sabertooth bề ngoài do Jiemma quản lý, nhưng gã đó ngoài việc tàn nhẫn độc ác, tính tình nóng nảy, thực tế IQ không cao, rất nhiều việc đều do Minerva xử lý.

Sabertooth có thể giành được điểm số ngang bằng Fairy Tail trong hai trận đấu đầu, cũng là nhờ sự sắp xếp của Minerva.

Chương 327

Nếu không phải hắn quá mạnh, Sabertooth tuyệt đối có thể giành được hạng nhất trong cuộc thi này.

Vì vậy sau khi xem xong ký ức của Minerva, hắn cũng nảy sinh lòng yêu tài, xem có thể chiêu mộ được người này về hội mình không.

Đồng thời, hắn cũng rất hứng thú với ma pháp không gian của Minerva.

"Mạnh nhất… Đúng… mạnh nhất… ngươi mới là mạnh nhất, hội của ngươi mới là mạnh nhất.

Được, tôi gia nhập Fairy Tail!" Nghe lời của George, Minerva dường như lập tức tìm lại được niềm tin, mắt sáng lên đứng dậy.

Jiemma đằng kia gắn lại cánh tay và chân bị đứt của mình, nghe lời của Minerva, tức giận mắng chửi: "Minerva, mày dám phản bội tao, xem tao không đánh chết mày!" "Cha, cha đánh con còn thiếu sao?

Theo như cha nói với con, kẻ yếu thì phải bị loại bỏ, cha đã yếu như vậy, đáng lẽ phải bị loại từ lâu rồi." Minerva đi đến trước mặt Jiemma, một cước đá bay hắn ra ngoài.

Thực lực của cô thực ra đã sớm vượt qua Jiemma, và vì những quan niệm bị nhồi nhét từ nhỏ cùng với những gì Jiemma đã làm với cô, cô không có bất kỳ tình cảm nào với người cha này.

Cho dù Jiemma bị giết, trong lòng cô cũng sẽ không có chút dao động nào.

Để Jiemma làm đội trưởng, chỉ là đẩy ông ta ra mặt, có lợi hơn cho cuộc thi và sự phát triển của hội sau này mà thôi.

"Trận… trận… trận… trận đấu kết thúc, Fairy Tail có điểm số cao

nhất, giành được danh hiệu hội mạnh nhất của Đại Ma Đấu Diễn Võ lần này!" Người dẫn chương trình nhìn khu vực trung tâm hội trường tan nát, và cung điện sụp đổ ở xa, lắp bắp một hồi, cuối cùng cũng công bố kết quả trận đấu.

Các khán giả sau khi phản ứng lại, cũng đồng loạt đứng dậy hò reo điên cuồng.

Cung điện sụp đổ thì sụp đổ rồi, dù sao cũng không phải nhà của họ sụp, xây lại là được, có thể xem được một trận đấu đặc sắc như vậy, cả đời này cũng đáng.

Đại loạn đấu thứ ba kết thúc, tổng điểm Fairy Tail bỏ xa Sabertooth hơn một trăm bốn mươi điểm, giành được danh hiệu hội mạnh nhất, cùng với ba mươi triệu tiền thưởng. 12.

Tại lễ trao giải, đức vua luôn chưa lộ diện cuối cùng cũng xuất hiện cùng công chúa, họ trao số tiền thưởng vàng óng vào tay George.

Chỉ có điều, quá trình này bề ngoài trông rất vui vẻ, nhưng thực tế lại không hề hòa hợp như vậy.

"Tối qua các ngươi phái người tấn công ta, hôm nay lại liên hợp với Sabertooth nhắm vào hội chúng ta, ngươi nghĩ ta không dám giết người sao?

Tin hay không, ta có thể khiến ngươi và con gái ngươi, cùng các đại thần của ngươi, giống như cung điện kia, lặng lẽ biến mất khỏi thế giới này." Khi đức vua trao cúp, trong lòng ông đột nhiên vang lên giọng nói của George, mồ hôi lạnh "xoạt" một tiếng tuôn ra trên mặt.

"Chuyện hôm nay ta không hề hay biết, là do bộ trưởng quốc phòng tự ý làm, Eclipse Gate tặng cho ngươi, hy vọng ngươi đừng để ý nữa." "Ta biết không phải mệnh lệnh của ngươi, nếu không, thứ sụp đổ sẽ không chỉ là cung điện." Trước khi truyền âm, hắn đã thi

triển năng lực tâm linh lên đức vua không biết ma pháp, biết được nội tâm của đức vua thực ra tối qua đã quyết định từ bỏ Eclipse Gate, chỉ là công chúa và bộ trưởng quốc phòng không cam tâm.

“Eclipse Gate sẽ không trả lại cho các ngươi, còn nữa, ta muốn công chúa gia nhập hội của chúng ta, bảy năm sau khi nguyệt thực kết thúc mới có thể trở về vương đô.” “Cái gì, cái… cái này không được!” Đức vua nghe vậy lập tức kinh hãi, ông chỉ có một cô con gái duy nhất, cũng là người thừa kế duy nhất trong tương lai của vương quốc, làm sao có thể gia nhập một hội ma đạo sĩ, trở thành một ma đạo sĩ, quá nguy hiểm.

“Yên tâm, ta sẽ không làm gì cô ấy, cũng sẽ không để cô ấy ra ngoài làm nhiệm vụ nguy hiểm, ngươi cũng có thể phái người đến bảo vệ cô ấy, cũng có thể phái người đến dạy cô ấy những kiến thức cần học để kế thừa vương vị trong tương lai, nhưng cô ấy không thể rời khỏi hội.

Nếu ngươi không đồng ý, vậy thì ta sẽ cho rằng ngươi sau này còn có ý định nhắm vào ta.

Như vậy ta chỉ có một lựa chọn, đó là trước tiên giết ngươi và con gái ngươi, sau đó tàn sát toàn bộ quan chức cấp cao của vương quốc.

Dù sao các ngươi chết rồi, sẽ có hoàng thất mới xuất hiện.” George bề ngoài giơ cao cúp, thân mật đứng trên vai vua choàng tay qua cổ ông, nhưng lời nói truyền âm lại khiến đức vua toàn thân run rẩy.

“Hoặc ngươi cũng có thể công khai những việc các ngươi đã làm, kêu gọi mọi người cùng nhau đối phó ta.

Nhưng ta tin rằng họ sẽ không đứng về phía các ngươi, cho dù họ thật sự đứng về phía các ngươi, họ gộp lại cũng không đánh lại ta.

Kết cục vẫn như cũ.” Để công chúa chủ động gia nhập hội, chủ yếu có hai nguyên nhân.

Thứ nhất, công chúa của vương quốc lại gia nhập một hội ma đạo sĩ, còn là hội mạnh nhất trong Đại Ma Đấu Diễn Võ năm nay, điều này chắc chắn sẽ mở rộng sức ảnh hưởng của hội, khiến nhiều ma đạo sĩ ưu tú hơn gia nhập hội, mang lại nhiều nhiệm vụ hơn.

Thứ hai, để công chúa gia nhập hội, vậy thì trong tay hắn tương đương có thêm một con tin.

Trực tiếp diệt hoàng thất là không thực tế, sẽ gây ra sự phẫn nộ của công chúng, sau khi trở về hắn chắc chắn sẽ chìm đắm trong nghiên cứu ma pháp, không quản nhiều chuyện của hội, nếu hoàng thất lại giở trò gì, sẽ làm phiền hắn nghiên cứu ma pháp.

Nhưng nếu có người thừa kế của hoàng thất trong tay, tin rằng chỉ cần họ không muốn hoàng thất tuyệt tự, thì tuyệt đối không dám gây chuyện nữa.

“Ngươi… được, ta có thể đồng ý với ngươi, nhưng cũng hy vọng ngươi giữ lời hứa.” Sắc mặt đức vua không ngừng thay đổi, cuối cùng gượng gạo nở một nụ cười cứng nhắc, vẫn đồng ý.

Không còn cách nào khác, ông không dám không đồng ý.

“Tại đây, ta còn có một việc muốn tuyên bố!” Lễ trao giải kết thúc, đức vua hít một hơi thật sâu, giật lấy micro từ tay người dẫn chương trình, nói với tất cả các ma đạo sĩ tham gia và khán giả bên dưới: “Kể từ hôm nay, con gái ta Hisui E.

Fiore sẽ gia nhập hội Fairy Tail để rèn luyện bảy năm.

Bảy năm sau, ta sẽ chính thức truyền ngôi cho Hisui E.

Fiore!” Đức vua cũng không ngốc, ông lo George sẽ vi phạm lời hứa, nên đặc biệt định thời gian truyền ngôi là bảy năm sau.

Như vậy mọi người đều biết bảy năm sau, công chúa sẽ trở về vương đô để kế vị, George dù thế nào cũng không thể ngăn cản.

George nghe vậy lại cười, vì hắn cảm thấy như vậy càng tốt, mọi người biết được đức vua tương lai gia nhập hội Fairy Tail, hiệu quả tuyên truyền sẽ chỉ tốt hơn.

Nghe lời của đức vua, quả nhiên, bên dưới một trận xôn xao.

"Fairy Tail thật quá lợi hại, ngay cả công chúa cũng gia nhập hội của họ!" "Đúng là không hổ danh hội mạnh nhất!" Đối với người thường mà nói, hoàng thất đương nhiên là tôn quý nhất, tôn quý hơn ma đạo sĩ rất nhiều.

Nghe tin đức vua tương lai, công chúa hiện tại, lại muốn gia nhập hội Fairy Tail, điều này sao có thể không khiến họ kinh ngạc.

"Phụ hoàng, tại sao người…" Công chúa nghe vậy cũng ngơ ngác, cô không hiểu tại sao cha mình lại đưa ra một quyết định hoang đường như vậy.

Tuy nhiên, lời cô mới hỏi được một nửa, đã bị đức vua dùng ánh mắt nghiêm khắc cắt ngang.

"Rất tốt, xem ra ngươi rất có thành ý, chỉ cần hoàng thất các người sau này đừng làm chuyện gì nhắm vào ta và hội nữa, bảy năm này công chúa sẽ không gặp bất kỳ nguy hiểm nào, ta nói đó." George lộ vẻ hài lòng.

"Đúng rồi, nghe nói cung điện của ngươi không cẩn thận sụp đổ rồi?" "…" Khóe miệng đức vua giật giật, ông rất muốn nói không phải là do ngươi làm sập sao, nhưng xét đến thực lực của George, cuối cùng chỉ có thể gật đầu.

"Ngươi nên biết, ta ban đầu nổi danh là nhờ ma pháp sửa chữa, ta có thể phục hồi lại cung điện bị sụp đổ, như vậy ngươi có thể tiết

kiếm được một khoản tiền lớn để sửa chữa cung điện, thế nào?" Sau khi lễ trao giải kết thúc, khi đức vua chuẩn bị rời đi, George lại truyền âm.

Đức vua nghe vậy lập tức động lòng.

"Có điều kiện gì?" Tổ chức Đại Ma Đấu Diễn Võ đã tiêu tốn không ít tiền của hoàng thất, giờ lại phải xây lại cung điện, điều đó thực sự sẽ gây áp lực lên tài chính của hoàng thất.

Ông không muốn vì thế mà thu thêm thuế của dân chúng.

"Coi như là một vị vua tốt." George đọc được suy nghĩ của đức vua, thầm gật đầu.

Bỏ qua những chuyện trước đó, trong thời gian lão vua này tại vị, dân chúng toàn bộ vương quốc Fiore sống không tệ, cũng coi như là một vị vua rất tận tụy.

"Rất đơn giản, ta muốn xem tất cả các sách ma pháp của Cục Phát triển Ma thuật và thư viện hoàng gia." Hắn tự mình đi xem, danh không chính ngôn không thuận, và một số ma pháp cốt lõi bị giấu đi cũng chưa chắc tìm được, nhưng nếu được đức vua đích thân phê chuẩn, tự nhiên sẽ khác.

Đức vua gần như không chút do dự gật đầu: "Được, không vấn đề gì." Đối với đức vua mà nói, sách ma pháp mà hoàng thất truyền thừa nhiều năm cố nhiên quan trọng, nhưng George chỉ là xem qua, chứ không phải cướp sách đi.

Còn về việc liệu có vì thế mà nâng cao thực lực của George không, thực lực hiện tại của George đã không ai đánh lại, nâng cao thêm một chút hay ít một chút không có gì khác biệt.

Giống như bạn tay không đối mặt với một người cầm súng, hắn cầm súng lục, hay đổi thành súng tiểu liên, đối với bạn không có gì

khác biệt, muốn giết bạn đều là chuyện một viên đạn.

Chương 328

"Rất tốt!" George trực tiếp vỗ cánh bay lên từ bục nhận giải, đến trước cung điện đã sụp đổ, bắt đầu thi triển bùa sửa chữa.

"Reparo!" Vì nghiên cứu ma pháp thời gian, nên hắn cũng có hiểu biết sâu sắc hơn về bùa sửa chữa.

Hắn cảm thấy nếu có thể nắm vững ma pháp thời gian một cách sâu sắc, bùa sửa chữa có lẽ không chỉ có thể sửa chữa đồ vật, mà ngay cả con người cũng không phải là không thể sửa chữa.

Bản chất của bùa sửa chữa là đảo ngược thời gian, chỉ cần đảo ngược thời gian của người bị thương thậm chí đã chết về lúc còn sống, vậy chẳng phải cũng là một loại sửa chữa sao?

"Thì ra, hắn chính là ma đạo sĩ sửa chữa đó." Các ma đạo sĩ tham gia và khán giả, nhìn thấy George bay đến cung điện thi triển ma pháp, cung điện lại phục hồi nguyên trạng chỉ trong vài giây ngắn ngủi, mới nhớ ra Fairy Tail dường như từng có một ma đạo sĩ sửa chữa nổi tiếng như vậy.

Chỉ có điều, họ không biết ma đạo sĩ sửa chữa đó lại là một con mèo, và thực lực của con mèo này lại mạnh mẽ đến vậy.

Lễ trao giải kết thúc, thời gian đã đến trưa, George đang chuẩn bị đến Cục Phát triển Ma thuật của vương đô, Minerva dẫn theo mấy người đến ký túc xá của họ.

"Tôi muốn đưa họ cùng gia nhập hội!" "Rufus Noah, Orga Nanagear và Yukino Agria, không vấn đề, cô đưa họ vào trong tìm Macao." Ba người này không phải ai khác, chính là ba người còn lại tham gia thi đấu của Sabertooth, trong đó Orga còn từng bị hắn hạ gục trong nháy mắt, thực lực của cả ba đều không tệ, có thể thu nhận.

Orga không cần nói, dùng Sát Thần Ma pháp Sét, sau khi gia nhập hắn cũng có thể nghiên cứu một chút về Sát Thần Ma pháp Sét.

Rufus dùng Ma pháp Tạo Hình Ký Ức cổ đại, một loại ma pháp rất đặc biệt, có thể cụ thể hóa ma pháp và vật thể trong ký ức, cũng có thể thêm vào sự hiểu biết của mình đối với ma pháp đã ghi nhớ để tạo ra ma pháp mới.

Thực lực chỉ sau Minerva và Jiemma, có thực lực gần bằng ma đạo sĩ cấp S hàng đầu.

Yukino, giống như Lucy là một tinh linh ma đạo sĩ, còn sở hữu hai chìa khóa vàng, thực lực cũng có một nửa thực lực của ma đạo sĩ cấp S.

Hắn muốn mở Eclipse Gate, cần mười hai chìa khóa vàng, theo lời Macao, Lucy sau khi chinh phạt Lục Ma Tướng Quân đã có mười chìa khóa vàng, cộng thêm hai chìa khóa trong tay Yukino vừa đủ mười hai chìa khóa.

Để Minerva dẫn ba người đi tìm hội trưởng hiện tại là Macao làm thủ tục, George đến Cục Phát triển Ma thuật, lao vào việc sao chép ma pháp.

Sách ma pháp của Cục Phát triển Ma thuật và thư viện còn nhiều hơn cả sách ma pháp của Fairy Tail, hắn không thể xem hết nhanh như vậy, định trực tiếp dùng bùa sao chép một bản mang về hội từ từ xem, vừa hay cũng tăng thêm lượng sách cho hội.

Hắn đã hứa với đức vua sẽ không mang sách đi, chứ không nói là không sao chép.

Buổi chiều tối, George vừa trở về ký túc xá, đã bị Macao tìm đến.

"Hội trưởng, ngoài bốn người ngài đồng ý, hôm nay có không ít người xin gia nhập hội, tôi đã đăng ký thông tin của họ lại, ngài xem?"

Những ma đạo sĩ đến vương đô không chỉ có ma đạo sĩ của các hội, còn có không ít ma đạo sĩ độc lập chưa gia nhập hội, sau khi thấy thực lực của Fairy Tail, muốn gia nhập cũng rất bình thường.

Điều này cũng nằm trong dự liệu của George.

"Đưa tôi xem." Nhận lấy tài liệu đăng ký trong tay Macao, hắn nhanh chóng xem qua.

"Ồ, hai đứa trẻ này?" Trong tài liệu, thực lực của phần lớn ma đạo sĩ xin gia nhập đều ở mức bình thường, cũng rất bình thường, những ma đạo sĩ có thực lực tốt, phần lớn đã gia nhập các hội lớn và các thế lực khác, có thể nhặt được không nhiều.

Tuy nhiên, vẫn có hai đứa trẻ thu hút sự chú ý của hắn.

Hai đứa trẻ tuổi không lớn, mới mười hai tuổi, thực lực cũng không mạnh, nhưng ở mục ma pháp chúng điền là ma pháp Diệt Rồng.

Một đứa tên là Sting Eucliffe, trên đó ghi là ma pháp Diệt Rồng thuộc tính ánh sáng.

Một đứa tên là Rogue Cheney, trên đó ghi là ma pháp Diệt Rồng thuộc tính bóng tối.

"Đưa tôi đi gặp tất cả các ma đạo sĩ xin gia nhập lần này." Ma đạo sĩ Diệt Rồng đều là những hạt giống tiềm năng, chỉ cần phát triển, thực lực sau này sẽ không quá tệ, ít nhất cũng là cấp S.

Nếu hai đứa trẻ không có vấn đề gì lớn, hắn chắc chắn sẽ thu nhận vào hội của mình.

Chỉ là cách mà ma đạo sĩ Diệt Rồng ra đời, theo hiểu biết hiện tại của hắn, hoặc là do rồng đích thân truyền thụ ma pháp, hoặc là được cấy ghép Lacrima Rồng vào cơ thể.

Thông tin của hai đứa trẻ này ghi là trẻ mồ côi, điều này khiến hắn

cảm thấy hứng thú.

Nếu là trường hợp đầu, vậy con rồng truyền thụ ma pháp cho hai đứa trẻ có còn sống không?

Nếu là trường hợp sau, hai đứa trẻ làm thế nào để có được Lacrima Rồng, và ai đã giúp chúng cấy ghép Lacrima Rồng?

Dưới sự dẫn dắt của Macao, George đến quán trọ mà Fairy Tail thuê, gặp được một nhóm ma đạo sĩ muốn đăng ký gia nhập hội.

"Là George, thật không ngờ một con mèo nhỏ như vậy lại có thực lực mạnh mẽ đến thế." Phát hiện George xuất hiện tại quán trọ, những ma đạo sĩ đó lập tức sôi sục.

Sau Đại Ma Đấu Diễn Võ lần này, George không chỉ trở thành thần tượng của nhiều người thường, mà còn trở thành thần tượng và mục tiêu theo đuổi của nhiều ma đạo sĩ.

"Lại còn có hai Exceed." Nhìn lướt qua, hắn nhanh chóng phát hiện hai đứa trẻ tỏa ra khí tức của rồng, và hai con mèo nhỏ chúng đang ôm trong tay.

Tuy hắn vì đi thực hiện nhiệm vụ trăm năm ở Lục địa phía Bắc, không trải qua sự kiện Edolas, nhưng cũng đã nghe Macao kể.

Thì ra thế giới của Fairy Tail không chỉ là một thế giới, còn có các không gian song song khác, hắn và Happy đều đến từ thế giới song song Edolas, là Exceed ở đó.

Ban đầu vì nữ hoàng Exceed dự đoán được tương lai chủng tộc sẽ gặp tai nạn, để duy trì chủng tộc, đã gửi một trăm quả trứng đến thế giới này.

Ma đạo sĩ Diệt Rồng Wendy gia nhập sau này, con mèo Carla của cô và Happy, cùng với cơ thể này của hắn, đều nằm trong một trăm quả trứng đó, Carla còn là công chúa của tộc họ.

Hai con mèo trong tay hai đứa trẻ này, có lẽ cũng bắt nguồn từ một trăm quả trứng đó.

"Yên lặng!" Miệng George thốt ra một chữ "Tĩnh", các ma đạo sĩ ồn ào lập tức phát hiện họ không thể phát ra âm thanh trong quán trọ.

Đây là ma pháp mà George kết hợp Ma pháp Cổ Văn Tự của thế giới này và thẻ bài "Tĩnh" đang nghiên cứu ở thế giới Sakura, tối ưu hóa và cải tiến, có thể cấm truyền âm thanh trong một phạm vi nhất định.

"Tôi biết các bạn đều muốn gia nhập hội, nhưng Fairy Tail chúng tôi là hội mạnh nhất, việc tuyển chọn ma đạo sĩ cũng có yêu cầu." Nghe lời của George, mặt các ma đạo sĩ lập tức lộ vẻ căng thẳng.

Tiêu chuẩn tuyển chọn ma đạo sĩ của hầu hết các hội đều là thực lực, mà thực lực của họ đều rất bình thường.

"Lát nữa các bạn xếp hàng ngay ngắn, từng người một vào phòng, do tôi kiểm tra.

Nhưng các bạn không cần lo lắng, tiêu chuẩn của chúng tôi không chỉ là thực lực, mà còn là tiềm năng và tâm tính." Thực lực chắc chắn là tiêu chuẩn đánh giá quan trọng nhất, nhưng thực lực cũng chia thành thực lực hiện tại và thực lực tương lai.

Có người thực lực hiện tại không tệ, nhưng tuổi đã lớn, còn không bằng những ma đạo sĩ tuổi nhỏ, thực lực chưa phát triển, ví dụ như hai ma đạo sĩ Diệt Rồng kia.

Còn có người tính cách tồi tệ, giết người phóng hỏa, mang mục đích không trong sáng gia nhập hội, những người như vậy tự nhiên cũng không thể thu nhận.

Phương pháp kiểm tra của hắn cũng rất đơn giản, chính là trực tiếp đọc ký ức, dựa vào ký ức để đưa ra đánh giá.

Giải trừ ma pháp im lặng, trả lại tài liệu cho Macao, bảo ông sắp xếp các ma đạo sĩ đăng ký xếp hàng, George đến một căn phòng tạm thời trong quán trọ, bắt đầu cuộc kiểm tra gia nhập hội.

Kể từ hôm nay, tất cả các ma đạo sĩ gia nhập hội, đều phải trải qua cuộc kiểm tra ký ức của hắn.

Đương nhiên, những ma đạo sĩ đó không biết George muốn kiểm tra ký ức của họ, trong mắt họ, George chỉ là đặt vuốt mèo lên trán họ một chút.

"Đạt!" "Không đạt!" "Không đạt!" "Không đạt!" "Đạt!" Nửa giờ sau, cuối cùng cũng đến lượt hai đứa trẻ ma đạo sĩ Diệt Rồng.

"Đạt!" Kiểm tra xong ký ức của hai đứa trẻ, George ngẩn người một lúc lâu, mới nói ra đáp án.

Nhìn hai đứa trẻ vui vẻ rời khỏi phòng, hắn mới thầm lẩm bẩm: "Không ngờ, lại còn có chuyện như vậy, khó trách lần trước Natsu không thể rời khỏi kết giới thuật thức đó, thì ra họ đã hơn bốn trăm tuổi rồi." Thông qua việc xem ký ức của hai đứa trẻ, hắn đã biết được một bí mật kinh thiên động địa.

Trong ký ức của hai đứa trẻ, George rốt cuộc đã thấy gì?

Thì ra hơn bốn trăm năm trước, Rogue và Sting được một tinh linh ma đạo sĩ tên là Anna Heartfilia chọn, tham gia vào một kế hoạch xuyên qua thời không.

Chương 329

Đồng thời được chọn còn có Natsu, Gajeel và Wendy.

Anna chịu trách nhiệm dạy cho năm đứa trẻ ngôn ngữ, văn hóa và kiến thức, năm con rồng Hỏa Long, Thiên Long, Thiết Long, Ảnh Long và Bạch Long chịu trách nhiệm lần lượt truyền thụ ma pháp Diệt Rồng cho năm đứa trẻ.

Mục đích của họ là thông qua Eclipse Gate, xuyên đến bốn trăm năm sau để đánh bại Hắc Long Acnologia.

Trước khi xuyên không, Ảnh Long và Bạch Long tuổi thọ đã hết, đã biến mình thành Lacrima Rồng cấy vào cơ thể Rogue và Sting, dùng thuật Linh Hồn Rồng phong ấn ký ức của hai đứa trẻ.

Còn Hỏa Long, Thiên Long và Thiết Long, thì ẩn mình trong cơ thể Natsu, Wendy và Gajeel, để ngăn họ rồng hóa, và cũng phong ấn ký ức của họ.

Sau khi hoàn thành tất cả, Anna dùng mười hai chìa khóa vàng mở Eclipse Gate, hai đứa trẻ tỉnh lại đã đến bốn trăm năm sau, và không thấy Anna và Natsu cùng những người khác.

Trong đầu họ chỉ có những mảnh ký ức vụn vặt về Bạch Long, Ảnh Long, Natsu và Gajeel.

"Xem ra Eclipse Gate này thật sự có thể xuyên qua thời không." Kết hợp ký ức của hai đứa trẻ, hắn đoán rằng có lẽ khi xuyên qua thời không, Anna và năm đứa trẻ đã bị phân tán.

Natsu rơi xuống gần Fairy Tail, gia nhập Fairy Tail.

Gajeel rơi xuống gần Phantom Lord, gia nhập Phantom Lord.

Wendy được Mystogan nhặt được, gửi đến Cait Shelter.

Sting và Rogue thì rơi cùng một chỗ, sau đó lang thang khắp nơi, gặp được hai Exceed và cùng nhau sinh sống, vì xem Đại Ma Đấu Diễn Võ, nên muốn gia nhập Fairy Tail.

Còn Anna, hiện tại không biết ở góc nào của thế giới.

"Đợi làm xong chuyện này rồi đi tìm." Dù đã biết thân thế của Natsu và những người khác, nhưng hắn lại không định đi tìm vị Anna đó ngay bây giờ.

Vì Natsu và những người khác đều bị phong ấn trong Fairy Sphere, và chưa đến ngày nguyệt thực, hắn cũng không thể dùng Eclipse Gate.

Mục đích của Anna là đánh bại Hắc Long, hắn cũng có kế hoạch đánh bại Hắc Long, nhưng không phải bây giờ, hiện tại chưa có thực lực đó.

Việc cấp bách của hắn bây giờ, là nhanh chóng trở về hội, tiêu hóa toàn bộ số lượng lớn ma pháp thu hoạch được lần này, sau đó tiếp tục phân tích Fairy Sphere.

Dù sao tìm Anna rất đơn giản, một bùa truy tung là được.

Ở lại vương đô thêm hai ngày, sao chép xong tất cả sách ma pháp, George dẫn theo các thành viên ban đầu của Fairy Tail và các thành viên mới gia nhập, cùng với công chúa và đội hộ vệ của công chúa, hùng dũng trở về thành phố Magnolia.

Tiếp theo là hắn bắt đầu trang bị cho các ma đạo sĩ của Fairy Tail những vật phẩm ma thuật thống nhất do hắn chế tạo, Khóa Cảng, hộp không gian, đũa phép, áo choàng tàng hình, quái thú thép, và cải tạo vũ khí cho họ.

Đợi hội hoàn toàn đi vào quỹ đạo, hắn liền vùi đầu trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất, một lần nữa bắt đầu nghiên cứu ma pháp kiểu bế quan, giao lại hội cho Macao và Minerva cùng quản lý.

Cùng lúc đó, ở thế giới Harry Potter, thời gian cũng đã đến cuối học kỳ hai của năm thứ hai.

Có thời gian gấp đôi nhờ Xoay Thời Gian, có kiến thức ma pháp từ các thế giới khác làm nền tảng, còn có sự phụ đạo thêm của Dumbledore và Snape, George đã học xong gần như tất cả các kiến thức ma pháp và giả kim thuật có thể học được.

Tuy nhiên, những kiến thức như Thảo dược học và Độc dược học không dùng được ở các thế giới khác, thì hắn chỉ ở mức bình thường.

Vì thảo dược ở thế giới này, ở các thế giới khác không có, dù có học cũng không thể ở các thế giới khác chế tạo ra độc dược tương ứng.

Quan trọng là, thông qua việc học kiến thức ma pháp của các thế giới khác nhau, hắn cảm thấy hiệu quả của những độc dược đó, thực ra dùng ma pháp cũng có thể thay thế.

Có thời gian đó, không bằng dồn hết vào ma pháp và giả kim thuật.

Đương nhiên, cái "bình thường" mà hắn nói là chỉ không tốn nhiều công sức để nghiên cứu sâu, nhưng nếu theo tiêu chuẩn của học sinh trong trường, thì đó cũng là hàng đầu.

Phải biết rằng hắn có thể nhớ không quên, những thứ học thuộc lòng như Thảo dược học không thành vấn đề, việc điều chế độc dược trong Độc dược học cũng chủ yếu dựa vào trí nhớ và sự ổn định của tay, cũng là chuyện nhỏ.

Vì chuyên tâm vào ma pháp và giả kim thuật, học kỳ này hắn không quan tâm đến Hermione và Harry cùng những người khác, ngay cả khi họ đến tìm hắn để bàn bạc về chuyện của Sirius, hắn cũng qua loa vài câu cho xong.

"George, ta đã không còn gì để dạy con nữa, ít nhất là về ma pháp

và giả kim thuật!" Vài đêm trước khi kỳ thi cuối kỳ bắt đầu, tại phòng hiệu trưởng, Dumbledore nhìn George, ánh mắt đầy kinh ngạc.

Ông từng nghĩ mình và Grindelwald đã đủ tài năng, nhưng không ngờ George lại vượt xa họ rất nhiều, chỉ trong một năm này, George đã học hết tất cả kiến thức về ma pháp và giả kim thuật của ông.

Rất nhiều kiến thức ông chỉ giảng một lần, George đã có thể dễ dàng hiểu, thậm chí còn có thể suy một ra ba.

"Tiếp theo con cần là thông qua thời gian để từ từ lắng đọng và đi thực hành những kiến thức này." "Đi thực hành những kiến thức này sao?" Nghe xong lời của Dumbledore, George cũng rơi vào trầm tư.

Thực ra ở các thế giới khác, thực hành ma pháp và giả kim thuật của hắn không hề ít, nhưng hắn biết ý Dumbledore muốn biểu đạt không phải là cái này.

Thực hành không chỉ là sử dụng và luyện tập lặp đi lặp lại là được.

Hắn ở Hogwarts, học được rất nhiều kiến thức ma pháp và giả kim thuật từ Dumbledore, cũng đã sử dụng ở các thế giới khác, nhưng đó là các thế giới khác.

Lấy một ví dụ, hắn học được tất cả kỹ năng nấu ăn của một đầu bếp châu Âu hàng đầu, sau đó ra nước ngoài mở nhà hàng, cũng không ngừng nâng cao trình độ nấu ăn của mình.

Còn học được rất nhiều kỹ năng và kiến thức về ẩm thực phương Tây.

Về tổng thể nấu nướng, hắn đã vượt qua sư phụ của mình, nhưng riêng về ẩm thực Trung Hoa, vẫn còn kém sư phụ rất nhiều.

Bởi vì sư phụ hắn khi còn trẻ, đã nấu ăn ở các nhà hàng lớn, so tài nấu nướng với các đầu bếp Trung Hoa hàng đầu trong nước, trải qua

những điều đó mới có được thành tựu như hiện tại.

Hắn nếu muốn tiêu hóa những điều này, thì phải đi con đường giống như sư phụ hắn, trong môi trường ẩm thực Trung Hoa đi so tài học hỏi với các cao thủ, mới có thể thực sự tiêu hóa được kiến thức đã học, thậm chí còn tiến bộ hơn nữa trong ẩm thực Trung Hoa.

Vì vậy hiện tại thực lực tổng hợp về ma pháp của hắn dù đã vượt xa Dumbledore, nhưng trong hệ thống ma pháp của thế giới này, vẫn không bằng Dumbledore.

Muốn đột phá, chỉ ở lại Hogwarts đã không đủ, hắn cần phải ra ngoài, sau đó đến môi trường ma pháp lớn để rèn luyện, đi giao lưu với các phù thủy nổi tiếng và có năng lực khác.

Giống như cha của Ron, một phù thủy giỏi về giả kim thuật, mặc dù giả kim thuật của nhà Weasley không bằng Dumbledore, nhưng cũng có những điểm độc đáo riêng, giao lưu học hỏi lẫn nhau tuyệt đối có thể nâng cao trình độ giả kim thuật của hắn.

"Thưa hiệu trưởng, em muốn xin tốt nghiệp sớm để đến Bộ Pháp thuật thực tập, thông qua rèn luyện để tiêu hóa những kiến thức đã học." Trước tiên đến Bộ Pháp thuật Anh, đợi hấp thụ tiêu hóa gần xong, lại chuyển sang các Bộ Pháp thuật khác, sau đó chu du thế giới, cố gắng hết sức để lĩnh hội ma pháp của thế giới này.

"Tốt nghiệp sớm không thành vấn đề, ta cũng sẽ viết thư giới thiệu cho con, nhưng có vào được Bộ Pháp thuật hay không, còn phải xem câu trả lời của Bộ, thực lực và năng lực của con đủ, nhưng tuổi vẫn còn quá nhỏ." Đối với quyết định của George, Dumbledore không quá ngạc nhiên.

Vì ông cũng cảm thấy nếu George tiếp tục ở lại Hogwarts, tốc độ tiến bộ sẽ trở nên rất chậm.

Nhưng George dù sao vẫn là một đứa trẻ, học tập và sinh hoạt trong trường mới hạnh phúc hơn, tốt nghiệp sớm ra ngoài rèn luyện như vậy, có chút tàn nhẫn.

Vì vậy cuối cùng vẫn là xem George tự mình lựa chọn thế nào.

Điều duy nhất khiến ông hơi bất ngờ là George lại muốn vừa tốt nghiệp đã vào Bộ Pháp thuật.

Bộ Pháp thuật thường chỉ những học sinh xuất sắc nhất của trường sau khi tốt nghiệp mới có thể vào, George tuyệt đối là học sinh xuất sắc nhất từ khi Hogwarts thành lập, nhưng tuổi tác là một vấn đề rất lớn.

George năm nay mới mười hai tuổi, chưa tham gia kỳ thi O.W.L. và N.E.W.T., cho dù trước đây ở Pháp có chút danh tiếng, không có những chứng nhận học lực này, cũng rất khó.

Chỉ có thể nói ông sẽ cố gắng hết sức dùng quan hệ của mình để giúp đỡ, có vào được hay không còn phải xem tình hình.

Bộ Pháp thuật bây giờ không giống như trước đây, lời nói của ông đôi khi cũng không còn tác dụng.

“Thưa hiệu trưởng, kỳ thi N.E.W.T.

Chương 330

của năm thứ bảy sắp bắt đầu rồi, không biết có thể thêm em vào được không." George suy nghĩ một chút rồi hỏi.

Kỳ thi N.E.W.T. còn được gọi là kỳ thi Phù thủy Tối thượng, là một kỳ thi rất quan trọng mà học sinh năm thứ bảy của trường Hogwarts cần tham gia, kết quả thi tốt hay xấu ảnh hưởng trực tiếp đến tình hình việc làm sau khi tốt nghiệp.

Ví dụ như Bộ Pháp thuật, ít nhất cần phải đạt thành tích "Xuất sắc" hoặc "Giỏi" trong năm môn thi N.E.W.T. mới có thể xem xét tuyển dụng.

Nếu hắn có thể đạt được "Xuất sắc" trong tất cả các môn thi Phù thủy Tối thượng, thì ít nhất về mặt tư cách không ai có thể nói gì hắn.

Nếu cộng thêm sự giới thiệu của hiệu trưởng Dumbledore, Snape giúp đỡ tìm mối quan hệ, và một số quan hệ của chính hắn trong Bộ Pháp thuật.

Cộng với việc hắn tự tạo ra một số động tĩnh, khiến Bộ trưởng Bộ Pháp thuật cảm thấy tuyển hắn vào rất có mặt mũi, thì vấn đề có lẽ sẽ không lớn.

"Ý hay đấy, với năng lực của con chắc chắn sẽ thi tốt, như vậy khả năng được tuyển dụng sẽ lớn hơn rất nhiều." Dumbledore gật đầu, phá lệ đưa George vào kỳ thi Phù thủy Tối thượng, điều này đối với hiệu trưởng như ông không phải là chuyện khó.

Và ông cũng có niềm tin vào kết quả thi của George.

Sau khi thảo luận thêm một lúc với Dumbledore về việc tốt nghiệp, George rời khỏi phòng hiệu trưởng.

“Xem ra phải bắt Sirius này một chuyến.” Sirius trốn thoát khỏi Azkaban đã gần một năm, Bộ Pháp thuật đến nay vẫn chưa bắt được, thậm chí còn để Sirius lẻn vào trường.

Hiện tại giới phù thủy có rất nhiều ý kiến về Bộ trưởng Bộ Pháp thuật Cornelius Fudge, bản thân Cornelius Fudge cũng đang sốt ruột vì chuyện này.

Nếu hắn tự tay bắt Sirius giao cho Bộ Pháp thuật, thì chắc chắn sẽ nhận được cảm tình của Fudge, cũng có thể khiến danh tiếng của hắn lan truyền trong giới phù thủy Anh, từ đó giảm bớt khó khăn khi gia nhập Bộ Pháp thuật.

Còn về việc Sirius bị oan, cũng rất đơn giản, chỉ cần không để Pettigrew chạy thoát, đến lúc đó tự nhiên có thể rửa sạch oan khuất.

Quá trình này, hắn phải lên kế hoạch cẩn thận.

“Đợi sau kỳ thi Phù thủy Tối thượng rồi nói.” Chỉ còn vài ngày nữa là đến kỳ thi Phù thủy Tối thượng, hắn định đợi sau khi thi xong, mới đi xử lý chuyện của Sirius.

Đêm khuya, George tàng hình bay ra khỏi lâu đài, sau khi rời khỏi phạm vi cấm Độn thổ của trường, hắn dịch chuyển biến mất.

Khi xuất hiện trở lại, hắn đã đến trước cửa một ngôi nhà độc lập bên đường của một khu dân cư ở London.

“Đinh đông!” Sau khi bấm chuông cửa liên tục vài lần, một người phụ nữ mắt nhắm mắt mở dụi mắt đẩy cửa ra. 13.

“Muộn thế này rồi, ai tìm tôi vậy?” “Chào buổi tối, cô Amy!” George cười vẫy tay.

Đúng vậy, người hắn tìm chính là cô giáo Amy, người đã được thuê tạm thời để dạy hắn phép Độn thổ, và hiện tại là Phó trưởng phòng Hợp tác Pháp thuật Quốc tế của Bộ Pháp thuật.

Tại Paris, vì George đã chế ngự được Lão Mắt Điên, rửa sạch oan khuất cho Amy, còn giúp Amy nhận được Huân chương Anh hùng, Amy trước khi trở về đã được bổ nhiệm làm Phó trưởng phòng Hợp tác Pháp thuật Quốc tế.

Một năm nay, hai người vẫn thường xuyên trao đổi thư từ, nên George biết nơi ở của Amy, cũng biết cô hiện tại ở Bộ Pháp thuật khá tốt.

Phòng Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, chủ yếu chịu trách nhiệm liên lạc với Bộ Pháp thuật của các nước khác, đặc biệt là Bộ Pháp thuật Pháp gần nhất.

Bạn gái của Amy là Lena hiện tại đã là đội trưởng đội Thần Sáng ở Paris, cô lại là người nhận Huân chương Anh hùng của Pháp, nên công việc tự nhiên rất thuận lợi.

Và sự lắng đọng của những năm này, cũng khiến Amy trở nên khéo léo hơn một chút, không còn cứng nhắc như trước nữa.

"George, lâu rồi không gặp, em lại cao lên rồi, sắp cao bằng chị rồi!" Nhìn thấy là George, Amy lập tức lộ vẻ kinh ngạc vui mừng, sau đó mở rộng vòng tay ôm lấy George.

Tuy mới qua một năm, nhưng vì George không ngừng tạo phân thân để tích lũy thể chất, tốc độ trưởng thành của cơ thể cũng nhanh hơn bình thường không ít.

Chỉ nhìn chiều cao, hắn đã không thua kém các phù thủy năm thứ tư, thứ năm.

"Vóc dáng của cô Amy cũng ngày càng đẹp." Cảm nhận sự đàn hồi kinh người, George thuận miệng nói đùa.

"Có đẹp bằng của tôi không?" Lúc này một cánh tay trắng như ngọc từ sau eo Amy vòng lên, sau đó lộ ra một người phụ nữ có chút

lười biếng.

"Lâu rồi không gặp, George!" "Lena, chị cũng ở đây à?" George thấy Lena xuất hiện, cũng không quá ngạc nhiên.

Lena lộ vẻ hơi oán trách: "Cô Amy của em bận quá, không có thời gian đến Paris tìm tôi, đành phải tôi đến tìm cô ấy thôi." "Ha ha ha, vào nhà trước đã, George em đến muộn như vậy, chắc chắn có chuyện quan trọng phải không?" Amy thấy tình hình không ổn, vội vàng cười ha hả, kéo George vào nhà.

Ngồi trên sofa, George cũng không vòng vo, trực tiếp nói ra mục đích của mình: "Kết thúc học kỳ này em sẽ xin tốt nghiệp sớm, sau đó định vào Bộ Pháp thuật, cần chị lúc đó giúp em lo liệu một chút." "Tốt… tốt… tốt nghiệp, George, nếu chị không nhớ nhầm, em năm nay không phải là năm thứ hai sao?" Amy và Lena nghe lời của George, trà vừa uống vào miệng suýt nữa phun ra.

George cười cười: "Là năm thứ hai, nhưng những thứ trong trường em đã học xong trước rồi, muốn đến Bộ Pháp thuật rèn luyện một chút.

Yên tâm, chuyện này Dumbledore đã đồng ý rồi, thầy ấy sẽ viết thư giới thiệu cho em, và mấy ngày nữa em cũng sẽ tham gia kỳ thi Phù thủy Tối thượng, về mặt học lực cũng không có vấn đề gì." "Không hổ là em!" Nghe lời của George, Amy và Lena không nhịn được đồng thời giơ ngón tay cái lên, họ biết George là thiên tài, không ngờ lại thiên tài đến vậy, ngay cả Dumbledore cũng cảm thấy George có thể tốt nghiệp sớm.

Đa số phù thủy học bảy năm còn chưa hiểu hết, George hai năm đã học thông suốt.

Cũng phải, kỳ nghỉ hè năm ngoái, George đã có thể một mình hạ gục Lão Mắt Điên khét tiếng, vốn đã không phải người thường.

“Cứ yên tâm, giao cho chị!” Amy vỗ vỗ ngực, đồng ý ngay tắp lự.

Không có George, có lẽ giờ này cô vẫn đang mở lớp học phép thuật cấp tốc ở Hẻm Xéo, sống qua ngày một cách mơ màng, tâm kết khó gỡ.

Vì vậy, khi George tìm đến, chỉ cần không phải là chuyện đại ác tày trời, cô nhất định sẽ giúp.

Huống hồ ngay cả Dumbledore cũng đã viết thư giới thiệu, George chỉ là quá thiên tài, tuổi chưa đủ chuẩn mà thôi, chẳng phải chuyện gì to tát.

“Chị cầm lấy những thứ này, đến lúc đó dùng để lo lót.” George lấy ra một cái hộp từ không gian lưu trữ, bên trong đầy ắp Galleon vàng, cộng lại đủ năm nghìn.

“George, cậu xem thường chị quá rồi, chút chuyện này đâu cần tiêu tiền, một mình chị lo được.” Thấy George lấy ra nhiều tiền như vậy, Amy vội vàng xua tay, cô cảm thấy George đang làm quá vấn đề.

Năm nghìn Galleon vàng, dù cho cậu chẳng là gì, điểm tốt nghiệp bết bát, cũng có thể mua được một vị trí trong Bộ Phép thuật.

“Thứ tôi cần không phải là bắt đầu từ vị trí thấp nhất, mà là một chức vụ có chút thực quyền, có thể tiếp xúc với nhiều pháp sư ưu tú và các vị trí quan trọng trong Bộ.

Tiêu nhiều tiền một chút để lo lót thì không bao giờ sai.

Yên tâm đi, năm nghìn Galleon vàng đối với tôi chỉ là tiền lẻ thôi.” George kiên nhẫn giải thích.

Hắn không muốn vào Bộ Phép thuật chỉ để làm chân sai vặt, mục đích của hắn là thông qua công việc ở đây để tiếp xúc với nhiều pháp sư ưu tú hơn, tiếp cận một số thuật giả kim và phép thuật cốt lõi của Bộ để nâng cao bản thân.

Vì vậy, chắc chắn cần phải có một chút quyền lực và địa vị.

Tốt nhất là ở một ban ngành mà hắn thích.

Còn về Galleon vàng, ngoài di sản mà tên pháp sư hắc ám kia để lại, hai năm nay hắn không hề ngồi không.

Là một Bậc thầy Sinh vật Huyền bí có thể giao tiếp với chúng, đồng thời có thể dùng vũ lực hạ gục một con rồng lửa trong nháy mắt, chỉ cần George muốn, hắn có thể kiếm được rất nhiều dược liệu cực kỳ quý hiếm.

Đơn giản nhất là nọc độc của Nhện khổng lồ Acromantula, một pint, tức là năm trăm mililit, có thể bán được một trăm Galleon vàng.

Trong Rừng Cấm có cả một đàn, cứ cách một khoảng thời gian hắn lại đến "giao lưu" một phen, sau đó mang đi một bình nọc độc lớn.

Chương 331

Sau này, khi khoảng cách Độn thổ của hắn đủ xa, để tránh việc bán quá nhiều một loại hàng làm giảm giá, hắn còn đến các con phố phép thuật ở các quốc gia khác để bán, bán xong lại Độn thổ về, không lãng phí chút thời gian nào.

Hắn cũng kiếm được không ít các dược liệu quý hiếm khác từ những sinh vật huyền bí.

Vì vậy, nếu không tính căn nhà thừa kế từ pháp sư hắc ám, chỉ tính Galleon vàng, số tiền gửi của hắn ở Gringotts đã chất đầy cả hầm chứa, thuộc dạng siêu đại gia trong giới pháp sư.

Chỉ là năm nghìn Galleon vàng cỏn con thôi, thật sự không đáng là gì.

Dưới sự thuyết phục của George, cuối cùng Amy cũng nhận lấy hòm Galleon vàng.

Bây giờ muốn thăng chức ở Bộ Phép thuật, muốn có một vị trí thực quyền, không còn như trước kia, chỉ dựa vào thực lực và năng lực là được, mà còn phải dùng quan hệ và tiền bạc để mở đường.

"Vậy không làm phiền hai người tiếp tục công việc!" Sau khi mọi chuyện được bàn bạc xong, George cười và nhướng mày, rồi Độn thổ biến mất tại chỗ.

Một ngày trước kỳ thi, tại thư viện Hogwarts.

George đang chuẩn bị cho kỳ thi P.U.T.T vào ngày mai.

Học sinh năm thứ bảy ở Hogwarts không có kỳ thi cuối kỳ, chỉ có một kỳ thi P.U.T.T duy nhất.

Học sinh có thể lựa chọn tham gia hoặc không tham gia, đều không

ảnh hưởng đến việc tốt nghiệp.

Bởi vì độ khó của kỳ thi P.U.T.T, đối với các pháp sư trẻ bình thường mà nói, không hề dễ dàng.

Tương tự, nó cũng có ảnh hưởng rất lớn đến công việc tương lai của một pháp sư.

Kỳ thi P.U.T.T có tổng cộng mười hai môn: Phòng chống Nghệ thuật Hắc ám, Độc dược, Biến hình, Lịch sử Phép thuật, Bùa chú, Thiên văn học, Thảo dược học, Cổ ngữ Runes, Tiên tri, Chăm sóc Sinh vật Huyền bí, Số học Huyền bí và Muggle học.

Có thể tự chọn thi mấy môn, không có quy định bắt buộc phải thi tất cả.

Nhưng để hồ sơ sau này trông đẹp hơn, hắn đã nhờ Dumbledore đăng ký cho mình tất cả các môn.

Mười một môn khác đối với hắn không có vấn đề gì, chỉ có môn Tiên tri là khiến hắn cảm thấy hơi phiền phức.

Bởi vì môn học này hoàn toàn là huyền học.

Thế giới này không có phép thuật Tiên tri thực sự, những pháp sư có thể tiên tri và dự đoán tương lai như Grindelwald và giáo sư Sybill đều là do bẩm sinh đã có năng lực đó.

Những phép thuật tiên tri trong sách giáo khoa, sau khi học xong bạn sẽ phát hiện ra chúng chẳng có tác dụng gì cả.

Vì vậy trước đây hắn hoàn toàn không xem qua, hai ngày nay cũng là đang học nhồi nhét kiến thức về phương diện này.

May mắn là, muốn đạt điểm cao ở môn này cũng không khó, toàn là kiến thức lý thuyết, chỉ cần học thuộc lòng toàn bộ sách giáo khoa và các sách phép thuật liên quan, về cơ bản điểm tối đa không thành

vấn đề.

“Tớ không thể tin được là mình lại bỏ lỡ Bùa Vui Vẻ!

Tớ cá là trong bài thi sẽ có, giáo sư Flitwick đã gợi ý rồi mà!” Trong lúc George đang ghi nhớ những cuốn sách về phép thuật Tiên tri, Hermione, Harry và Ron cũng đến thư viện, chỉ có điều tâm trạng Hermione rõ ràng đang rất kích động.

“Nhưng sao bồ lại quên được?

Lúc đi đến cửa lớp học, bồ vẫn còn ở cùng bọn tớ mà!” Harry và Ron đều tỏ ra nghi hoặc trước lời phàn nàn của Hermione.

Họ cảm thấy năm nay Hermione luôn ở trong một trạng thái mà họ không thể hiểu nổi.

Hermione đăng ký gần như tất cả các môn học, nhưng có rất nhiều môn trùng lịch, học môn này thì không thể học môn kia.

Lại còn hay biến mất và xuất hiện một cách khó hiểu, nói những lời khó hiểu mà họ không thể nào nghe lọt tai.

“Thôi bỏ đi, nói với các bồ cũng không rõ được.” Hermione thở dài, nhìn thấy George liền chạy tới ngồi bên cạnh phàn nàn: “George, tớ chỉ vì ngủ thêm một lát mà bỏ lỡ lớp Bùa chú của giáo sư Flitwick…” Cô đã hứa với giáo sư McGonagall là không thể nói cho bất kỳ ai về chiếc Xoay Thời Gian, kể cả Harry và Ron, vì vậy Harry và Ron không hiểu tình hình của cô lúc này.

Chỉ có George, người cũng sở hữu Xoay Thời Gian, mới có thể hiểu được tâm trạng của cô.

“Bùa Vui Vẻ được phát minh bởi một pháp sư tên là Felix Summerbee, có thể làm cho người ta vui vẻ và hạnh phúc hơn.

Nếu tôi nhớ không lầm, ở kệ sách hàng thứ ba, có một cuốn sách

tên là 《Làm Sao Để Người Yêu Giận Dỗi Của Bạn Nhanh Chóng Nguôi Giận》, trong đó có giảng giải rất chi tiết về cách sử dụng Bùa Vui Vẻ, có lẽ sẽ hữu ích cho cậu." Nghe Hermione nói xong, George cười và ngẩng đầu lên.

Mắt Hermione lập tức sáng lên: "Tuyệt vời, cảm ơn cậu, George!" "Còn có loại sách phép thuật này nữa à, lần sau tớ phải giới thiệu cho ba tớ mua một cuốn, như vậy bọn tớ sẽ bị mắng ít hơn." Ron và Harry ngồi xuống đối diện George.

"George, bồ đã bắt đầu đọc sách năm thứ bảy rồi sao, lại còn là môn Tiên tri nữa?" Trong mắt họ, Hermione đã đủ lợi hại rồi, luôn có thể đọc trước sách giáo khoa của năm sau, nhưng George còn biến thái hơn, mới năm thứ hai mà đã bắt đầu đọc sách năm thứ bảy.

"Bởi vì ngày mai tôi phải tham gia kỳ thi P.U.T.T, phương diện Tiên tri vẫn còn một chút chưa xem xong." "Cái gì!!!" Hermione vừa lấy được sách phép thuật quay lại còn chưa kịp ngồi xuống, đã bị lời nói của George làm cho kinh ngạc đến mức nhảy dựng lên tại chỗ.

"Kỳ thi P.U.T.T là gì?" Thấy vẻ mặt kinh ngạc của Hermione, Harry lộ ra vẻ mặt ngơ ngác.

Dù đã học ở Hogwarts gần ba năm, nhưng cậu vẫn chưa biết nhiều kiến thức thông thường về phép thuật.

Cậu không giống Ron được tiếp xúc từ nhỏ, cũng không ham học và thích đọc sách như Hermione.

"Kỳ thi P.U.T.T là kỳ thi mà pháp sư năm thứ bảy tốt nghiệp mới tham gia, Percy gần đây vẫn luôn chuẩn bị cho kỳ thi này.

Anh ấy nói kỳ thi này chính là thời khắc thay đổi vận mệnh của một pháp sư, có thể vào Bộ Phép thuật hay không đều dựa vào nó." "Nhưng mà, George không phải mới năm thứ hai sao, tại sao lại tham

gia kỳ thi của pháp sư năm thứ bảy?" Harry quay đầu nhìn George, Ron cũng vậy, còn Hermione thì chỉ thiếu điều dí sát mặt vào.

Thấy vậy, George gấp sách lại giải thích: "Bởi vì tôi đã xin Dumbledore cho tốt nghiệp sớm, và thầy ấy đã đồng ý." "Tốt nghiệp sớm!!!!" Lần này, cả ba người đồng thanh kinh ngạc, khiến các pháp sư khác trong thư viện đều tò mò nhìn sang.

George gật đầu: "Đúng vậy, việc học ở trường không còn giúp ích gì nhiều cho tôi nữa, tôi muốn tốt nghiệp sớm để đến Bộ Phép thuật rèn luyện, để nâng cao bản thân tốt hơn." Nghe George giải thích, Harry và hai người bạn ngẩn ra một lúc lâu mới phản ứng lại.

Họ nhìn nhau, nhất thời không biết nên nói gì.

Nếu là một pháp sư khác nói như vậy, họ chắc chắn sẽ nghĩ người đó quá kiêu ngạo, lại dám nói việc học ở Hogwarts không còn giúp ích gì cho mình nữa.

Nhưng người này là George, là George khiến tất cả thiên tài đều phải lu mờ, là George mà ngay cả Dumbledore cũng đồng ý cho tham gia kỳ thi P.U.T.T để tốt nghiệp sớm.

"Vậy sau này bọn tớ sẽ không gặp được bồ nữa sao?" Trên mặt Hermione lộ ra vẻ không nỡ.

Cô cảm thấy ngọn lửa tình yêu vừa mới nhen nhóm trong lòng mình dường như sắp bị dập tắt.

"Không đâu, tôi chỉ tốt nghiệp thôi, chứ có phải chết đâu, vào kỳ nghỉ chúng ta vẫn có thể tụ tập mà." George thuận miệng an ủi một câu.

Nếu vào làm ở Bộ Phép thuật, có lẽ Cúp Lửa năm sau hắn sẽ đại diện cho Bộ đến Hogwarts cũng nên.

"Đúng rồi, gần đây không để ý, đã có tung tích của Sirius chưa?"

“Chưa, tên khốn đó, không biết trốn ở đâu nữa!” Nghe vậy, trên mặt Harry lập tức lộ ra vẻ tức giận.

Kể từ khi biết chính Sirius đã phản bội cha mẹ mình, dẫn đến việc họ bị sát hại và cậu trở thành trẻ mồ côi, cậu đã hận Sirius đến tận xương tủy.

“Gần đây tôi có phát minh ra một loại bùa theo dõi mới, có lẽ có thể dò ra vị trí của Sirius, đợi thi xong chúng ta thử xem.” George đảo mắt, đặt nền móng cho việc bắt Sirius sau này.

Nghe vậy, Harry lập tức có chút kích động.

“Thật sao, thật sự có thể tìm được vị trí của Sirius sao?” “Chỉ có thể nói là thử xem, hơn nữa tôi vẫn chưa hoàn thiện nó, đợi hai ngày nữa hoàn thiện rồi nói sau.” George không nói chắc như đinh đóng cột.

Ngày hôm sau, buổi sáng, tại Đại Sảnh đường.

“George, sắp đến giờ học rồi, sao cậu còn chưa đi?” Một bạn học năm hai nhà Slytherin, sau khi ăn xong bữa sáng chuẩn bị đến lớp, hiếm thấy George vẫn còn ngồi đó thong thả ăn sáng mà chưa đứng dậy.

Chương 332

Bình thường vào giờ này, họ đã không thấy bóng dáng George đâu rồi.

“Các cậu đi đi, hôm nay tôi phải đi thi.” George cười và vẫy tay.

“Thi gì chứ, kỳ thi cuối kỳ không phải còn một tuần nữa sao?” Các pháp sư nhỏ tuổi lập tức lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Cũng gần như vậy.” George đặt bát cháo bí ngô xuống, đứng dậy đi về phía các pháp sư năm thứ bảy.

Thời gian thi P.U.T.T sớm hơn một tuần so với kỳ thi cuối kỳ của các học sinh nhỏ tuổi, giám thị ngoài các giáo sư trong trường còn có nhân viên của Bộ Phép thuật.

“Sáng nay nếu không phải chủ nhiệm nhà thông báo, tôi thật sự không dám tin là cậu lại tham gia kỳ thi P.U.T.T cùng chúng tôi.” Huynh trưởng năm thứ bảy nhà Slytherin, thấy George đi tới, cũng cùng các học sinh năm thứ bảy khác đứng dậy, nói với vẻ mặt đầy cảm khái.

“Đi thôi, cùng chúng tôi đến phòng thi, còn nửa tiếng nữa là bắt đầu rồi.” “Cậu ấy lại tham gia kỳ thi P.U.T.T của năm thứ bảy!” Thấy George rời đi cùng các học sinh năm bảy, tất cả các pháp sư nhỏ tuổi còn chưa rời khỏi Đại Sảnh đường lập tức xôn xao.

Và rất nhanh, tin tức này đã lan truyền khắp trường.

Đồng thời mọi người cũng biết mục đích George tham gia kỳ thi P.U.T.T là để tốt nghiệp sớm.

Thế là mấy ngày nay, sau vụ Sirius đột nhập vào trường, Hogwarts lại bắt đầu náo nhiệt trở lại.

Mọi người đều đoán xem George có thể đạt được bao nhiêu điểm Xuất sắc, bao nhiêu điểm Tốt, cuối cùng có thể tốt nghiệp thành công hay không, hay là không qua được môn nào và kết thúc trong ê chề.

Vì chuyện này mà không ít học sinh đã mở kèo cá cược.

George cũng không quan tâm, chuyện càng ầm ĩ thì khi có kết quả hiệu quả càng tốt, điều này sẽ giúp ích cho việc hắn vào làm ở Bộ Phép thuật.

Đừng xem thường những học sinh nhỏ tuổi này trong trường, không ít người trong số họ có cha mẹ rất có địa vị trong giới pháp sư.

Ba ngày sau, khi George và các pháp sư năm thứ bảy khác thi xong môn cuối cùng và bước ra khỏi lớp học, bên ngoài đã có rất nhiều học sinh tan học chạy đến.

Có những người như Hermione, Harry, Ginny, cũng có các bạn cùng lớp Slytherin, và không ít người khác đến xem náo nhiệt.

Nếu George có thể đạt được thành tích khá tốt trong kỳ thi P.U.T.T và tốt nghiệp sớm, thì hắn sẽ là học sinh tốt nghiệp trẻ tuổi nhất trong lịch sử Hogwarts, và sẽ được ghi vào sử sách của trường.

Và là một pháp sư xuất thân từ Slytherin, nhà Slytherin cũng sẽ được thơm lây.

"Không vấn đề gì." George giơ tay làm dấu "OK", mọi người trên mặt đều lộ ra nụ cười.

"George, bùa theo dõi mới của bồ xong chưa?" Đợi mọi người tản đi, bộ ba Harry kéo George đến một nơi không người, hỏi với vẻ mặt đầy mong đợi.

"Cũng gần xong rồi, có thể thử xem." George vung tay, bốn tấm bùa giấy màu xanh, trắng, đỏ, đen có khắc thuật thức bay ra, lơ lửng trên mặt đất.

Sau đó, một vòng tròn lớn hình thành dưới bốn tấm bùa.

“Lý Phái Tứ Trận!” Những bùa theo dõi hắn dùng trước đây đều có nguồn gốc từ thế giới này, mà pháp sư thế giới này có những bùa phản-theo dõi chuyên dụng.

Bộ Phép thuật không thiếu cao thủ tinh thông bùa theo dõi, nhưng vẫn không thể tìm ra vị trí của Sirius.

Chỉ có thể nói Sirius rất thông thạo các bùa phản-theo dõi.

Mà Lý Phái Tứ Trận hắn đang dùng bây giờ không phải là bùa theo dõi của thế giới này, mà đến từ thế giới Academy City, thuộc về ma thuật truy lùng của Thanh Giáo.

Vì vậy, Sirius hoàn toàn không thể phát hiện và dùng bùa phản-theo dõi tương ứng để ngăn chặn.

“Tìm thấy rồi, ở gần Cây Liễu Roi!” Rất nhanh, George đã tìm ra vị trí ẩn náu của Sirius trong lâu đài Hogwarts.

“Hắn dường như muốn rời khỏi trường, các cậu đi thông báo cho các giáo sư, tôi qua đó chặn hắn trước.” Hắn nói nửa thật nửa giả với bộ ba Harry, không đợi họ trả lời, hắn đã giang rộng đôi cánh bay về phía Cây Liễu Roi.

George đúng là đã tìm thấy vị trí của Sirius, nhưng Sirius không hề có ý định bỏ trốn, có lẽ đang nghỉ ngơi trong đường hầm bí mật dưới Cây Liễu Roi.

Chỉ là nếu không nói như vậy, Hermione thông minh và lý trí chắc chắn sẽ đề nghị đi tìm các giáo sư báo cáo trước, sau đó để các giáo sư đi bắt Sirius, như vậy mới an toàn.

Nhưng một khi làm vậy, họ cùng lắm chỉ là cung cấp manh mối, không có công lao bắt giữ Sirius.

Điều hắn muốn là một mình bắt được Sirius, như vậy mới có lợi cho việc vào làm ở Bộ Phép thuật sau này.

"George đi một mình có nguy hiểm không, đó là Sirius đó!" Ron thấy George bay đi, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Hắn là kẻ duy nhất có thể trốn thoát khỏi Azkaban dưới sự canh gác của Giám ngục, bị Bộ Phép thuật truy lùng cả năm trời không tìm thấy tung tích, lại còn hai lần lẻn vào Hogwarts.

"Ôi, chết tiệt, Scabbers, mày làm gì thế?" Đúng lúc này, con chuột cưng Scabbers mà cậu đang ôm trong lòng đột nhiên cắn cậu một cái, rơi xuống đất, trong nháy mắt đã chạy mất tăm.

"Đừng quan tâm đến con chuột của bồ!" Hermione thấy Ron còn định đuổi theo Scabbers, liền quát lên.

"Chúng ta chia nhau hành động, tớ đi tìm giáo sư McGonagall, bồ đi tìm giáo sư Snape, Harry đi tìm hiệu trưởng Dumbledore, càng sớm đến giúp George thì cậu ấy càng an toàn." Mặc dù đã chứng kiến thực lực của George ở Paris, nhưng Sirius có tiếng tăm lớn hơn lão một mắt kia nhiều, trong lòng cô cũng rất lo lắng.

Hơn nữa, cô biết rất rõ, dù họ có chạy qua giúp đỡ bây giờ cũng chỉ thêm vướng víu, cách làm lý trí nhất lúc này là làm theo lời dặn của George, nhanh chóng thông báo cho các giáo sư.

"Đi!" Harry nghiến răng, chạy vắt giò lên cổ về phía văn phòng hiệu trưởng.

Cậu thực sự rất muốn cùng George đi đối phó với Sirius, tốt nhất là cho Sirius một phát Lời nguyền Giết chóc, mặc dù bây giờ cậu chưa biết dùng, nhưng Hermione nói đúng, cậu nên đi tìm Dumbledore.

Tuy nhiên, ngay khi họ quay người chuẩn bị chia nhau đến văn phòng chủ nhiệm nhà và hiệu trưởng, thì lại đâm sầm vào một bóng

người.

“Harry, Hermione, Ron, ba đứa vội vàng đi đâu vậy?” “Giáo sư Lupin!” Ba người ngẩng đầu nhìn thấy giáo sư Lupin bị họ đâm vào loạng choạng suýt ngã, trên mặt lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

“Thưa giáo sư, George đã dùng phép thuật theo dõi tự sáng tạo phát hiện ra Sirius, ở gần Cây Liễu Roi, để ngăn Sirius trốn thoát, cậu ấy đã đuổi theo rồi!” “Cái gì, Sirius ở chỗ Cây Liễu Roi?” Sắc mặt Lupin thay đổi, dường như nghĩ đến điều gì đó, vội vàng chạy về phía Cây Liễu Roi.

“Giáo sư Lupin đi rồi, vậy tớ còn phải đi thông báo cho giáo sư Snape không?” Ron thấy Lupin chạy đi, trên mặt lộ ra vẻ do dự.

Chủ yếu là, cậu không muốn đi một mình tìm giáo sư Snape đáng sợ.

“Tớ phải đi theo giáo sư!” Harry đấu tranh nội tâm một lúc, rút đũa phép đuổi theo giáo sư Lupin.

Cậu không muốn bắt Sirius về Azkaban, cậu muốn tự tay giết Sirius để báo thù cho cha mẹ.

Vừa rồi chỉ có một mình George, cậu không nắm chắc, nên chỉ có thể tạm thời từ bỏ việc báo thù để đi tìm hiệu trưởng và các giáo sư khác.

Bây giờ không chỉ có George, mà còn có giáo sư Lupin, vậy khả năng đánh thắng Sirius sẽ rất lớn, cậu chỉ cần đánh lén từ bên cạnh, chưa chắc đã không thể nhân cơ hội giết chết Sirius.

“Vậy tớ cũng đi!” Ron thấy người anh em tốt Harry đã lên, cũng rút đũa phép đuổi theo.

“Hai bồ!” Hermione thấy cả hai đều đuổi theo, mắng một tiếng, rồi cũng bất đắc dĩ rút đũa phép ra nhập cuộc.

Tuy nhiên, cô vẫn cẩn thận, trong lúc đuổi theo Harry và Ron, cô tiện thể nhờ các học sinh khác gặp trên đường đi gọi giáo sư McGonagall và hiệu trưởng đến Cây Liễu Roi, nói là đã phát hiện ra Sirius.

Ở một bên khác, George rất nhanh đã bay đến trước Cây Liễu Roi, thu lại đôi cánh và hạ xuống.

Dùng ý chí lực quét qua, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười: "Quả nhiên ở bên trong." Vừa phải trốn tránh sự truy lùng của Bộ Phép thuật, vừa phải trốn tránh các Giám ngục và các giáo sư, học sinh trong Hogwarts, cũng như sự giám sát của các bức chân dung ở khắp nơi để tìm ra con chuột Hóa Thú Sư Pettigrew, tình trạng của Sirius lúc này không tốt chút nào.

Mái tóc bẩn thỉu rối bù, cánh tay gầy gò, hốc mắt sâu hoắm, khuôn mặt trắng bệch, thoạt nhìn còn tưởng là một xác chết.

Nhưng với sự cảnh giác của mình, hắn lập tức phát hiện ra bên ngoài dường như có người đến gần, vì Cây Liễu Roi ở trên đã có phản ứng.

Chương 333

Thế là hắn nhanh chóng dùng phép Hóa Thú Sư biến thành một con chó lớn, lặng lẽ đến lối vào và cẩn thận quan sát bên ngoài.

"Chỉ là một học sinh!" Thấy bên ngoài chỉ có một học sinh nhỏ tuổi, hắn từ từ thở phào nhẹ nhõm.

"Có lẽ chỉ tò mò về Cây Liễu Roi thôi." Nhưng ngay giây tiếp theo, sắc mặt hắn liền thay đổi.

"Làm phiền tránh đường!" George ngẩng đầu nói một cách lịch sự với Cây Liễu Roi, và lời nói của hắn dường như có ma lực, khiến cho Cây Liễu Roi vốn tính khí rất xấu, có người đến gần là sẽ điên cuồng tấn công, lại tránh những cành cây thô kệch của mình sang một bên.

Đợi đến khi phía trước trống ra một con đường dẫn đến hang động bên dưới Cây Liễu Roi, George thong thả bước qua.

Phép thuật hắn vừa dùng là học được từ Lucy-Anna, một loại phép thuật có thể giao tiếp với thực vật và cưỡng ép điều khiển chúng để hỗ trợ chiến đấu, có thể phát động thông qua âm thanh.

Cây Liễu Roi có một chút trí tuệ, nhưng tinh thần của George còn mạnh hơn, vì vậy rất dễ dàng thuần phục.

"Chạy cũng nhanh thật." Sau khi vào đường hầm bên dưới Cây Liễu Roi, George không thấy bóng dáng Sirius đâu.

Nhưng hắn không lo lắng, bởi vì sức mạnh tinh thần của hắn thực ra đã khóa chặt Sirius từ lâu, biết rằng hắn ta đang chạy trốn đến Lều Hét ở cuối đường hầm.

Đường hầm dưới Cây Liễu Roi chính là do Potter, Sirius và những người khác đào ra năm xưa.

Mục đích là để Lupin sau khi biến thành người sói vào đêm trăng tròn có thể ở trong Lều Hét, như vậy sẽ không làm hại người khác, cũng có thể để Lupin đi học bình thường ở trường.

Chỉ có điều dân làng vẫn luôn nghĩ rằng những tiếng la hét và gào thét trong Lều Hét là do ma quỷ phát ra.

Và Albus Dumbledore, để ngăn người khác tiếp cận Lều Hét, cũng đã khuyến khích những tin đồn đó lan truyền.

Đi nhanh dọc theo đường hầm, rất nhanh hắn đã đến cuối đường hầm, đến một căn phòng lộn xộn, bụi bặm.

Giấy dán tường bong tróc, sàn nhà bẩn thỉu, đồ đạc đều bị hỏng, như thể bị ai đó đập phá, cửa sổ đều bị đóng ván gỗ.

Nhìn quanh, trong phòng không có ai, bên phải có một cánh cửa mở, thông ra một sảnh cửa tối tăm, ở đó có một chiếc giường và một cái ghế cũ nát.

"Sirius, không cần trốn nữa, tôi biết ông đang ở dưới gầm giường đó." George ra vẻ rút đũa phép của mình ra, thực ra bây giờ hắn đã có thể thi triển phép thuật không cần đũa, đũa phép chỉ là vật trang trí.

Nghe lời nói của George, một con chó đen nhanh chóng lao ra từ gầm giường, với tốc độ cực nhanh lao về phía George, một miếng cắn vào cổ tay phải của George, rõ ràng là muốn tước đi đũa phép trong tay hắn.

"Stupefy!" Tuy nhiên, lúc này, ngón tay trái của George chỉ về phía con chó đen, con chó đen lập tức nhắm mắt ngất đi.

"Finite Incantatem!" Ngay sau đó, hắn thi triển phép thuật thứ hai, chuyên dùng để giải trừ phép Hóa Thú Sư của Sirius, biến hắn trở lại hình người.

Một số ít phép thuật trong thế giới này cần bùa phản-chú cụ thể

mới có thể giải trừ, nhưng đại đa số phép thuật đều có thể dùng bùa phản-chú thông dụng để xử lý.

Vì vậy, hắn luôn rất coi trọng bùa phản-chú thông dụng.

Bởi vì theo hắn, nếu bùa phản-chú thông dụng có thể phá giải đại đa số bùa chú, vậy thì nếu có thể nghiên cứu thấu đáo nó, sau đó tối ưu hóa và cải tiến, có lẽ sẽ có thể đạt được hiệu quả phá giải tất cả các loại phép thuật.

Kết hợp kiến thức phép thuật của các thế giới, lại thêm sự chỉ đạo của Dumbledore.

Bùa phản-chú thông dụng mà hắn sử dụng bây giờ đã có thể phá giải những phép thuật cần bùa phản-chú cụ thể mới giải trừ được như bùa Levicorpus, bùa Thần phong vô ảnh và phép biến hình Hóa Thú Sư.

"Mobilicorpus!" Điều khiển Sirius lơ lửng sau lưng mình, George mang Sirius qua đường hầm bí mật trở lại bên ngoài Cây Liễu Roi.

Đúng lúc này, hắn gặp giáo sư Lupin và bộ ba Harry.

"Giáo sư Lupin, thầy đến đúng lúc lắm, đây hắn là Sirius, hắn ta vẫn luôn trốn trong đường hầm bí mật dưới Cây Liễu Roi." "Cậu lại có thể một mình chế ngự được hắn!" Lupin nhìn Sirius đang hôn mê, sắc mặt vô cùng phức tạp, sau đó có chút kinh ngạc nhìn George.

Sirius tuy tình trạng không tốt, nhưng cũng không phải là một pháp sư trẻ bình thường có thể chế ngự được.

Khi ở trường, ông đã nghe không ít chuyện về George, khi dạy học cũng biết George có thiên phú rất cao về phép thuật, là một pháp sư trẻ huyền thoại của trường.

Nhưng có thể dễ dàng chế ngự Sirius như vậy vẫn khiến ông cảm thấy rất bất ngờ.

“Hắn chính là Sirius, tôi phải giết hắn!” Harry Potter nghe Lupin xác nhận thân phận của Sirius, tức giận đùng đùng đi đến trước mặt Sirius đang lơ lửng, chĩa đũa phép vào đầu Sirius.

Thấy vậy, George không ngăn cản, vì hắn biết Harry dù tức giận đến đâu, cuối cùng cũng không xuống tay được.

Nói cho cùng, Harry vẫn chỉ là một đứa trẻ.

Quả nhiên, sau khi đũa phép dí vào trán Sirius, mãi không thấy Harry thi triển phép thuật, và tay của Harry cũng đang run rẩy.

“Expelliarmus!” Đúng lúc này, giáo sư Lupin ở bên kia đột nhiên tấn công lén.

Không hổ là một pháp sư hàng đầu, bùa Expelliarmus này không chỉ đánh bay đũa phép của Harry, mà còn đánh bay cả đũa phép của George, Hermione và Ron.

“Finite Incantatem!” Vươn tay bắt lấy ba cây đũa phép bị đánh bay, Lupin vung tay thi triển phép thuật một lần nữa, giải trừ bùa hôn mê và Mobilicorpus trên người Sirius.

Đợi đến khi Sirius mở mắt, ông mới dùng đũa phép chỉ vào Sirius và hỏi: “Tôi vẫn luôn không muốn tin rằng anh đã phản bội, tôi muốn biết năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!” “Thưa giáo sư, thầy đang làm gì vậy?” Harry có chút không thể tin được nhìn Lupin.

Lupin nhẹ nhàng an ủi: “Các trò đừng kích động, tôi chỉ là để ngăn các trò hành động bốc đồng thôi, nghe tôi trước, để tôi xử lý.” “Harry, đừng vội, vậy chúng ta cứ nghe xem họ nói gì đã.” George vươn tay ấn lên vai Harry.

Việc Lupin ra tay khiến hắn có chút bất ngờ.

Trong nguyên tác, Lupin ra tay là vì thông qua Bản đồ Đạo tặc biết được sự tồn tại của Pettigrew, nên hiểu rằng Sirius bị oan.

Nhưng bây giờ Bản đồ Đạo tặc vẫn luôn ở trong tay hắn, không cho Harry mượn, Harry là do cặp song sinh Weasley dẫn đường qua đường hầm bí mật đến làng Hogsmeade.

Vì vậy, theo lý mà nói, Lupin không nên ra tay.

Xem ra hắn đã xem thường tình cảm của Lupin và Sirius, nhiều năm trôi qua như vậy, Lupin vẫn không tin rằng Sirius đã phản bội họ.

Nhưng cũng không sao, tuy có chút bất ngờ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch của hắn.

"Không phải tôi, năm đó để lừa Voldemort, tôi đã chuyển thân phận người giữ bí mật cho Peter.

Ngày hôm đó, khi tôi cưỡi chiếc mô tô bay đến Thung lũng Godric, ở đó chỉ còn lại đống đổ nát của ngôi nhà.

Tôi biết chắc chắn là Peter đã phản bội, liền lần theo manh mối truy tìm, cuối cùng cũng tìm thấy hắn.

Nhưng tên hèn hạ đó lại dùng bùa nổ phá hủy cả một con phố, cắt đứt ngón út để giả chết và trốn thoát." Sau khi Sirius tỉnh lại, nhìn Lupin, nói ra sự thật năm xưa.

"Không thể nào, vậy tại sao lúc ông bị bắt ông không giải thích, ông đang nói dối!" Harry hoàn toàn không tin những gì Sirius nói.

Sirius cúi đầu, vẻ mặt đầy đau thương: "Nếu không phải tôi đề nghị lén lút đổi người giữ bí mật thành Peter, họ đã không chết.

Vì vậy, ở Azkaban vốn là hình phạt mà tôi đáng phải nhận.

Họ nói tôi đã hại chết cha mẹ cậu, điều đó không sai, cậu muốn giết tôi báo thù, tôi cũng sẽ không phản kháng, nhưng phải đợi sau khi tôi hoàn thành một việc." "Vậy tại sao bây giờ ông lại trốn ra ngoài, còn lẻn vào Hogwarts để giết Harry?" Hermione đưa ra một câu hỏi

then chốt, theo lời giải thích của Sirius, logic hoàn toàn không thông.

"Giết Harry, sao có thể, người tôi muốn tìm là Peter!" Trong mắt Sirius lộ ra sự phẫn nộ vô tận: "Tôi cứ tưởng hắn đã chết trong vụ nổ đó, nhưng cho đến năm ngoái, Cornelius Fudge đến Azkaban thị sát, tôi vì quá buồn chán nên xin một tờ báo.

Và trên tờ báo đó, tôi nhìn thấy một bức ảnh, một bài báo về việc một người trúng giải thưởng lớn Galleon vàng và đi du lịch Ai Cập chụp ảnh.

Đúng vậy, chính là bức ảnh gia đình cậu!" Hắn quay đầu nhìn Ron: "Con chuột thiếu một ngón tay trong tay cậu chính là Peter Pettigrew, hắn có hóa thành tro tôi cũng nhận ra, hắn theo cậu về Hogwarts, vậy thì Harry sẽ gặp nguy hiểm, tôi phải trốn ra ngoài để tự tay giết hắn!" Nói xong, hắn từ trong túi lấy ra một tờ báo cũ đưa cho Lupin bên cạnh.

Chương 334

“Điều này thật là vô lý, ông nói Scabbers là Peter Pettigrew, điều đó tuyệt đối không thể, nó chỉ là một con chuột ngu ngốc.” Trên mặt Ron lộ ra vẻ không thể tin được, cậu không tin một chút nào những gì Sirius nói.

Lupin nhận lấy tờ báo, nhìn thấy bức ảnh động trên đó, đồng tử lập tức co lại. 14.

Trước khi đến Hogwarts dạy học, ông vì thân phận người sói nên luôn sống một cuộc sống rất nghèo khổ, cũng rất ít có tiền mua báo, vì vậy chưa từng xem qua số báo Nhật báo Tiên tri này.

Nhưng khi ông nhìn thấy con chuột trong bức ảnh động, ông liền nhận ra ngay, đó chính là Peter Pettigrew. 15.

Nếu Peter Pettigrew vẫn còn sống, và luôn ẩn mình không dám lộ diện, vậy thì điều đó chứng tỏ tất cả những gì Sirius nói đều là sự thật.

“Anh ấy không nói dối, Scabbers chính là Peter Pettigrew, hắn là một Hóa Thú Sư, các trò hẳn đã nghe giáo sư McGonagall nói về Hóa Thú Sư trong lớp Biến hình rồi.” Lupin vươn tay kéo Sirius dậy, sau đó cho anh một cái ôm như anh em, trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

“Nhưng thưa giáo sư Lupin, điều này không thể, Scabbers không thể là Peter Pettigrew, nó không thể là Hóa Thú Sư.” Hermione cũng không tin, nhưng sự không tin của cô không phải đến từ sự tin tưởng đối với Scabbers, mà là đến từ kho kiến thức của mình.

“Sau khi học về Hóa Thú Sư trong lớp của giáo sư McGonagall, em đã tra cứu các tài liệu liên quan khi làm bài tập.

Bộ Phép thuật có ghi chép về các pháp sư có thể biến thành động vật, có một sổ đăng ký chuyên dụng ghi rõ họ có thể biến thành con vật gì, và cả các dấu hiệu nhận dạng.

Em đã tra trong sổ đăng ký và thấy có giáo sư McGonagall, bà có thể biến thành mèo, và trong thế kỷ này chỉ có bảy Hóa Thú Sư tồn tại, trên đó không có tên Peter Pettigrew." "Bởi vì lúc đó sau khi chúng tôi học được phép Hóa Thú Sư, chúng tôi không đi đăng ký." Sirius thi triển phép Hóa Thú Sư biến thành một con chó đen lớn, sau đó lại nhanh chóng biến trở lại.

"Nhưng điều đó cũng không chứng minh được Scabbers là Pettigrew." Ron vẫn không tin, trên mặt Harry cũng đầy vẻ do dự.

Hermione hít một hơi thật sâu: "Thưa giáo sư, em vẫn luôn giúp thầy che giấu, nhưng bây giờ em phải nói ra, thầy là một người sói, lại còn bênh vực cho Sirius, em rất khó tin những gì thầy nói là thật." "Cái gì, người sói?" Ron và Harry lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Lupin rõ ràng cũng có chút bất ngờ: "Em biết từ bao giờ?" "Đã lâu rồi." Hermione đáp: "Từ bài luận văn về người sói mà giáo sư Snape giao, em đã phát hiện ra rồi." "Giáo sư Snape chắc sẽ rất vui, ông ấy giao bài luận văn đó là hy vọng có người sẽ nghĩ đến ý nghĩa triệu chứng của tôi.

Có phải em còn tra cả biểu đồ tuần trăng, phát hiện ra tôi luôn phát bệnh vào đêm trăng tròn không?

Hay là em phát hiện ra Ông Kẹ khi nhìn thấy tôi liền biến thành mặt trăng?" "Em đều phát hiện ra cả." Hermione nhẹ nhàng nói.

Lupin gượng cười một cái: "Em là cô phù thủy nhỏ thông minh nhất mà tôi từng gặp, Hermione." "Lupin, bây giờ không phải lúc nói chuyện này, có người đang đến, trước khi giết chết con chuột đó để báo thù, tôi không thể bị bắt được." Sirius cảm nhận được ở xa

dường như có rất nhiều pháp sư đang tiến về phía này, chuẩn bị rời đi trước.

Lúc này, George cuối cùng cũng lên tiếng: "Nếu ông bị oan, vậy thì đừng trốn nữa, đợi hiệu trưởng và mọi người đến, nói rõ mọi chuyện là được." "Không được, không bắt được Peter Pettigrew, họ sẽ không tin lời tôi, sẽ trực tiếp nhốt tôi vào Azkaban." Sirius biến thành chó đen, quay người định chạy về phía Cây Liễu Roi.

Nhưng George sao có thể để hắn rời đi: "Stupefy!" Hắn vươn tay chỉ vào lưng Sirius, một bùa choáng bắn ra.

"Thi triển phép không đũa không lời!" Thấy George trong tình huống không có đũa phép mà vẫn có thể thi triển bùa chú tấn công nhanh như vậy, Lupin lập tức kinh hãi, sau đó cũng vươn tay đánh ra một bùa chú tương tự về phía George.

"Stupefy!" Ông tin Dumbledore sẽ chủ trì công đạo, nhưng hôm nay là ngày cuối cùng của kỳ thi P.U.T.T, trong trường còn có người của Bộ Phép thuật.

Nếu lúc này Sirius bị bắt, dù Dumbledore có tin, người của Bộ cũng sẽ không tin.

Vì vậy, bây giờ chỉ có thể đánh gục ba người George trước, sau đó đưa họ đi, đợi ngày mai người của Bộ đi rồi, mới tìm Sirius đến gặp Dumbledore giải thích tình hình, thương lượng chuyện sau này.

Tuy nhiên, bùa choáng của ông còn chưa đánh trúng George, đã bị George vung tay đánh bật ra.

"Xin lỗi, giáo sư Lupin, bây giờ tôi cũng không thể tin những gì các vị nói đều là thật.

Vì vậy, đành phải làm phiền thầy trước, Expelliarmus!" Vươn tay đánh bật bùa choáng của Lupin, George với tốc độ nhanh gấp đôi

Lupin đánh ra một bùa giải giới, đánh bay đũa phép trong tay ông, sau đó lại là hai bùa phép liên tiếp.

“Levicorpus!

Incarcerous!” Cả người Lupin bị treo ngược lên không trung, sau đó hai tay bị dây thừng trói lại, không thể thi triển phép thuật được nữa.

Thi triển phép không đũa không phải là không cần làm gì cả, mà cũng cần phối hợp với một số thủ thế nhất định.

Chỉ là so với các thủ thế phức tạp thì đơn giản hơn rất nhiều, tốc độ không thua kém thi triển phép có đũa, đương nhiên uy lực chắc chắn cũng kém hơn không ít.

Cao thủ như Lupin, tự nhiên cũng biết thi triển phép không đũa, nhưng hai tay bị trói, người bị treo ngược lên không trung, thì cũng hết cách.

George thì khác, hắn đã sớm dung hợp hệ thống phép thuật của thế giới Harry Potter và hệ thống phép thuật của thế giới Fairy Tail, dù là thi triển phép không đũa cũng không làm giảm uy lực phép thuật.

Hơn nữa, với thực lực hiện tại của hắn, dù chỉ dùng phép thuật của thế giới này, tốc độ và uy lực thi triển phép cũng mạnh hơn rất nhiều so với những cao thủ như Lupin.

Đừng nói là Lupin và Sirius, ngay cả Dumbledore cũng không phải là đối thủ của hắn.

Về nghiên cứu phép thuật của thế giới này, hắn không bằng Dumbledore, nhưng về tốc độ và uy lực thi triển phép, Dumbledore còn thua xa hắn.

Nếu lại cộng thêm việc hắn dùng phép thuật của các thế giới khác, thì càng không cần phải nói, biến thành rồng gì đó nữa, cả thế giới này

gộp lại cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng hắn cũng không nghĩ đến việc dùng vũ lực để chinh phục thế giới này, không cần thiết, điều hắn cần là từ từ nâng cao trình độ phép thuật của mình trong môi trường hòa bình và thân thiện này.

Có thể trở thành một pháp sư huyền thoại được lưu truyền hậu thế, tại sao phải làm đại phản diện bị người người kêu đánh, hắn ở thế giới này còn có thầy tốt bạn hiền, không phải không còn gì vướng bận.

"Trình độ phép thuật của trò đã đạt đến mức này, chẳng trách hiệu trưởng đồng ý cho trò tốt nghiệp sớm." Lupin nhìn hai tay bị trói của mình, trong giọng nói cũng đầy vẻ cảm thán.

Ông biết George lợi hại, nếu không cũng không phải mới năm hai đã tham gia kỳ thi P.U.T.T, chuẩn bị tốt nghiệp sớm, nhưng ông không ngờ lại lợi hại đến mức này.

Trước đó chế ngự Sirius đã khiến ông đánh giá George tăng lên mấy bậc, nhưng sau khi tự mình trải nghiệm mới hiểu được trình độ đấu tay đôi của George đáng sợ đến mức nào.

Ông lại không có chút sức phản kháng nào, cứ như đang đối mặt với Dumbledore vậy.

"Nhưng mà, chúng tôi thật sự không lừa trò, bây giờ chưa phải lúc, trò hãy để Blake trốn đi trước, đợi người của Bộ đi rồi, chúng ta cùng đi gặp Dumbledore." "George, đừng nghe thầy ấy, hiệu trưởng và mọi người đã đến rồi." Hermione và hai người bạn cũng không ngờ George lại mạnh như vậy, trong tình huống không có đũa phép mà lại hạ gục được Sirius và giáo sư Lupin trong nháy mắt.

Nhưng bây giờ cũng không phải lúc kinh ngạc, vì họ đã nhìn thấy bóng dáng Dumbledore và các giáo sư khác cùng giám khảo của Bộ

Phép thuật ở xa.

“Yên tâm, chỉ cần các vị không nói dối, hôm nay sẽ không có chuyện gì.” George mỉm cười đáp lại Lupin, và tiện tay giải trừ phép biến hình Hóa Thú Sư của Sirius một lần nữa.

Hắn tự nhiên sẽ không để Sirius bị bắt vào Azkaban lần nữa, nhưng trước tiên phải giành lấy công lao bắt được Sirius đang bỏ trốn đã.

“Thật sự là Sirius Black, mau đi thông báo cho Bộ trưởng!” Giám khảo của Bộ Phép thuật thấy con chó đen lớn biến thành Sirius, còn chưa đến gần đã ra lệnh cho những người khác dùng lò sưởi Floo của Hogwarts với tốc độ nhanh nhất đến Bộ Phép thuật thông báo cho Bộ trưởng đến.

Còn Dumbledore thì tiến lên hỏi George: “Bên này có chuyện gì vậy, tại sao Remus cũng bị bắt?” Ông không ngạc nhiên khi George có thể chế ngự được Sirius, dù sao thì thực lực thật sự của George ông cũng biết.

Chỉ là, ông không hiểu tại sao George lại ra tay với Lupin.

“Hừ, có gì mà nói, chắc chắn là Remus đã cấu kết với Sirius, George mới ra tay với hắn, tôi đã nói rồi, sao Sirius có thể hai lần đột nhập vào trường, xem ra chính là Remus đã thả vào.” Snape thấy Lupin bị học trò cưng George của mình dùng phép thuật Levicorpus do chính mình sáng tạo ra treo lên không trung, Sirius bị đánh ngất, trong lòng vô cùng vui sướng.

Nghĩ đến năm xưa mình bị mấy người này trêu chọc, nay mấy người này lại bị học trò của mình dễ dàng đánh bại, cũng coi như đã giúp ông xả một hơi giận. 16.

Hơn nữa, ông vốn đã rất có ý kiến về việc Dumbledore để Lupin,

một người sói nguy hiểm, vào trường dạy học, và luôn nghi ngờ chính Lupin đã giúp Sirius Black vào trường.

Chỉ là Dumbledore không tin lời ông.

Vì vậy, thấy cảnh tượng hiện tại, ông lập tức biết là mình đã đoán đúng.

“Ông hiểu lầm rồi...

Chương 335

Severus, Sirius không phải đến trường để giết Harry…" Lupin tuy không thể cử động, nhưng vẫn có thể nói chuyện.

Chỉ là lời của ông mới nói được một nửa đã bị George cắt ngang: "Hay là để tôi nói cho, chuyện là thế này…" George dùng ngôn ngữ ngắn gọn nhất, đứng trên góc độ của mình, kể lại toàn bộ câu chuyện.

"Đó chẳng qua chỉ là những lời nói dối để lừa gạt bọn trẻ các người thôi." Snape vì thành kiến trong lòng đối với Lupin và Sirius, rõ ràng không muốn tin lời của hai người.

Giám khảo của Bộ Phép thuật cũng vậy: "Hắn chỉ là để chối tội của mình thôi, xin hãy giao Sirius cho Bộ Phép thuật chúng tôi xử lý, còn vị giáo sư Lupin này, ông ta có tội hỗ trợ Sirius trốn thoát và bao che, cũng xin hãy để chúng tôi đưa về thẩm vấn." "Chờ đã, nếu họ chỉ là để lừa gạt, vậy thì tại sao sau khi đã tước được đũa phép ngay từ đầu, họ còn phải giải thích nhiều như vậy, tại sao không trực tiếp ra tay.

Nếu mục đích của Sirius là giết Harry, lúc đó hẳn là thời cơ tốt nhất để ra tay.

Họ đâu có biết George có thể thi triển phép không cần đũa." Dumbledore thông thái, lập tức đã tìm ra điểm mấu chốt, cũng ngăn cản mấy giám khảo của Bộ Phép thuật đang định ra tay bắt người.

Mọi người nghe vậy cũng rơi vào trầm tư, lời này nói quả thật có lý.

"Thực ra không cần phải băn khoăn như vậy, rất đơn giản, chỉ cần tìm thấy Scabbers, kiểm tra xem nó có phải là Pettigrew hay không, vậy thì ai nói dối sẽ rõ ngay." George nhìn sang Ron: "Scabbers của

cậu đâu rồi?" "Sau khi cậu bay đi, nó đã cắn tớ một cái, rồi biến mất." Ron gãi đầu đáp.

George gật đầu, không hề bất ngờ: "Không sao, vậy để tôi tìm xem nó ở đâu." Mọi người chỉ thấy George vung tay, bốn tấm bùa giấy màu sắc khác nhau hiện ra trên không trung, một trận pháp phép thuật hình thành.

"Lý Phái Tứ Trận!" "Đây chính là phép thuật theo dõi mà George phát minh ra sao, cậu ấy thật là một thiên tài…" Một đám giáo sư thấy George thi triển ra một loại phép thuật mới mà họ không thể hiểu nổi, liền bắt đầu khen ngợi.

Thực ra, vừa rồi nghe tin George lại chế ngự được Sirius, lại thi triển phép không đũa đánh bại Lupin, họ đã bị kinh ngạc mấy lần rồi.

"Tìm thấy rồi, đã ra khỏi trường, đang di chuyển về phía tây." Sau khi tìm thấy vị trí của Pettigrew thông qua Lý Phái Tứ Trận, George nói với Dumbledore: "Nếu Scabbers thật sự là Peter Pettigrew, vậy thì đợi hắn thoát khỏi phạm vi chống Độn thổ của trường, hắn có thể dùng Phép Độn thổ để trốn thoát, lúc đó muốn tìm lại sẽ rất khó, bây giờ tôi bay qua đó vẫn còn kịp." "Vậy thì phiền trò rồi, cẩn thận một chút." Dumbledore gật đầu, dù có thật là Peter Pettigrew, cũng không phải là đối thủ của George, nên ông không lo lắng cho sự an toàn của George.

Được Dumbledore đồng ý, George giang rộng đôi cánh, tạo ra một tiếng nổ siêu thanh rồi đuổi theo hướng Pettigrew đang bỏ chạy.

Pettigrew đang ở trong phạm vi của bùa chống Độn thổ của Hogwarts, không thể sử dụng Phép Độn thổ, hắn lại không có chổi bay, cũng không biết phép thuật bay, nên chỉ có thể chạy trốn với tốc độ của một con chuột.

Nhưng với hình dạng chuột, khả năng ẩn nấp rất mạnh, chỉ cần

chạy ra khỏi lâu đài, sẽ rất khó có ai tìm thấy hắn.

"Không sao đâu, bọn họ không tìm thấy mình đâu, bọn họ không bắt được mình đâu...

Chết tiệt, tại sao mày lại trốn ra ngoài chứ...

Ta cũng là bị ép, ta cũng không muốn hại chết James, ta chỉ không muốn chết thôi…" Hắn liều mạng chạy về hướng xa lâu đài, trong lòng vẫn không ngừng oán trách.

Năm đó hắn bị Chúa tể Hắc ám bắt được, sự mạnh mẽ của Chúa tể Hắc ám khiến hắn cảm thấy sợ hãi, hắn không muốn chết, nên đã trở thành gián điệp của Chúa tể Hắc ám, sau này vô tình trở thành người giữ bí mật, hại chết người bạn thân nhất là James. 17.

Để không bị truy sát, hắn đã bày kế hãm hại Sirius, giả chết thoát thân, nhưng lại lo lắng những kẻ theo đuổi Chúa tể Hắc ám sẽ tìm mình báo thù, nên luôn sống dưới hình dạng chuột trong cống ngầm.

Vì hắn không muốn cắt đứt liên lạc với thế giới phép thuật, muốn biết động thái của Chúa tể Hắc ám và giới phép thuật để tùy cơ ứng biến.

Vì vậy, hắn đã tìm đến gia đình Weasley, sống với tư cách là một con thú cưng trong mười hai năm.

Vốn dĩ cứ như vậy, sống an toàn với tư cách là một con thú cưng cũng không tệ, nhưng không ngờ Sirius lại vượt ngục.

"Này, Scabbers, mày định đi đâu đấy?" 18.

Ngay khi hắn đã chạy ra ngoài Hồ Đen, đến gần ga Hogsmeade, khi hắn thấy chỉ còn một hai cây số nữa là có thể dùng phép Độn thổ để rời đi, một giọng nói quen thuộc đột nhiên vang lên bên tai hắn.

"Là hắn, sao hắn lại đuổi theo, còn tìm thấy mình nhanh như vậy,

không phải hắn nên đang bắt Sirius sao?" Phép thuật mới của George có thể theo dõi được Sirius, thì cũng có thể theo dõi được hắn, vì vậy sau khi thấy George thi triển phép thuật mới tìm ra vị trí của Sirius, hắn mới lập tức quyết định rời khỏi Hogwarts.

Một khi Sirius bị bắt, sẽ khai ra chuyện năm xưa.

Mặc dù hắn cảm thấy chắc sẽ không ai tin lời Sirius nói, nhưng lỡ có người tin, lỡ để George thi triển phép thuật theo dõi tìm hắn, thì hắn tiêu đời.

Chỉ là hắn cho rằng George muốn bắt được Sirius không phải là chuyện dễ dàng, thậm chí có thể bị phản sát, và khoảng thời gian đó tuyệt đối đủ để hắn trốn thoát.

Nào ngờ, tốc độ của George lại nhanh đến vậy.

"Còn định cắn tôi, ông cắn nổi không?" George tóm lấy đuôi Scabbers nhấc lên, Scabbers há miệng định cắn George, nhưng George không phòng ngự, cứ để mặc nó cắn.

Chuột Hóa Thú Sư mạnh hơn chuột bình thường một chút, nhưng cũng có giới hạn.

Với thể chất hiện tại của hắn, dù Scabbers có gãy răng cũng không cắn rách da hắn được.

"Khôi phục nguyên hình!" Thấy không thể thoát, lại nhìn quanh chỉ thấy có một mình George đuổi theo, Pettigrew liền nảy sinh ý đồ xấu, trực tiếp giải trừ phép Hóa Thú Sư, trở lại hình người.

Chỉ cần xử lý George trước khi Dumbledore và những người khác đến, hắn vẫn còn hy vọng trốn thoát.

"Avada Kedavra!" Rút đũa phép chĩa vào George, hắn không chút do dự sử dụng Lời nguyền Giết chóc trúng là chết.

Một tia sáng xanh lục từ dưới bắn lên, hướng về phía cằm của George.

Với khoảng cách gần như vậy, hắn cho rằng ngay cả Dumbledore cũng không kịp né tránh.

Tuy nhiên, sự thật là, George chỉ cần ngẩng đầu là dễ dàng né được Lời nguyền Giết chóc, còn nhấc một chân của hắn lên xoay một vòng trên không, rồi đập mạnh xuống đất, khiến hắn hoa mắt chóng mặt, suýt ngất đi.

"Dám dùng Lời nguyền Giết chóc với tôi, xem ra ông chán sống rồi!" Một cước đạp gãy đũa phép của Pettigrew, George đá mạnh hắn bay ra xa, lực mạnh đến mức ít nhất cũng làm gãy mấy cái xương sườn của Pettigrew.

Thực ra với thể chất Sát Long Ma Đạo Sĩ hiện tại của hắn, Lời nguyền Giết chóc của Pettigrew dù có trúng cũng chưa chắc giết được hắn, nhưng có một số rủi ro vẫn không nên mạo hiểm.

Hắn tiến lên đấm đá thêm một trận, đánh đến mức Pettigrew quỳ trên đất run rẩy cầu xin tha thứ, hắn mới dừng lại.

"Nói cho ông biết, lát nữa ngoan ngoãn một chút, nếu không tôi không đảm bảo ông có thể sống sót để bị đưa đến Azkaban." "Tôi sẽ ngoan, tôi tuyệt đối ngoan…" Pettigrew cảm thấy George lúc này còn đáng sợ hơn cả Voldemort năm xưa.

Thấy cũng đủ rồi, George xách Pettigrew, giang rộng đôi cánh, bay trở lại phía lâu đài.

Không lâu sau, hắn đã quay lại bãi cỏ nơi có Cây Liễu Roi.

Lúc này, trên bãi cỏ, ngoài Dumbledore và các giáo sư trong trường, còn có Bộ trưởng Bộ Phép thuật Fudge và một đám Thần Sáng, trong đó hắn còn nhìn thấy Tonks.

“Thật sự là Peter Pettigrew!” Mọi người nhìn pháp sư trong tay George, lập tức nhận ra đó chính là Peter Pettigrew, người đã được trao Huân chương Merlin Đệ nhất đẳng và được truy phong là anh hùng.

Điều này cũng có nghĩa là, những gì Sirius nói rất có thể là sự thật.

“Sao mặt hắn lại sưng vù thế này?” Nhưng ngay sau đó, họ phát hiện Peter Pettigrew đúng là Peter Pettigrew, nhưng mặt rõ ràng béo hơn trong ảnh rất nhiều, và không phải là béo bình thường, mà là bị đánh cho béo.

Đi lại cũng khập khiễng, còn ôm bụng, vừa mở miệng đã thổ huyết.

“Lúc nãy tìm thấy hắn, hắn đã dùng Lời nguyền Không thể Tha thứ tấn công tôi, tôi ra tay có hơi nặng một chút.” George vung tay, thi triển phép chữa thương không cần đũa, xử lý qua loa vết thương ngoài của Pettigrew.

“Thứ khốn kiếp nhà mày, đồ phản bội, tao phải giết mày!” Sirius đã tỉnh lại và bị trói, thấy Pettigrew liền nổi giận đứng dậy, định lao lên tấn công, nhưng bị các Thần Sáng nhanh chóng đè xuống.

Pettigrew ở bên kia thì sợ đến mức ngồi phịch xuống đất.

“Tôi nghĩ chắc chắn có hiểu lầm gì đó, Peter Pettigrew, Sirius nói năm xưa chính là ông đã đầu quân cho Kẻ-mà-ai-cũng-biết-là-ai-đấy, sau đó đổ tội cho hắn, có phải hắn đang nói dối không?” Bộ trưởng Bộ Phép thuật Fudge tiến lên một bước, hỏi Pettigrew.

Là Bộ trưởng Bộ Phép thuật, ông ta rất không hy vọng những gì Sirius nói là thật, vì điều đó có nghĩa là Bộ Phép thuật năm xưa đã làm sai, đã giam giữ một anh hùng thực sự ở Azkaban mười hai năm, để cho một kẻ hèn hạ như Pettigrew trở thành anh hùng.

Vậy thì trong thời gian tới, Bộ Phép thuật sẽ trở thành trò cười lớn nhất của cả giới pháp sư, và ông ta, Bộ trưởng Bộ Phép thuật, sẽ là trò cười của trò cười.

Chương 336

"Đúng vậy, hắn đang nói dối, hắn mới là kẻ phản bội, chắc chắn là kẻ-mà-ai-cũng-biết-là-ai-đấy đã dạy hắn mấy chiêu, hắn mới có thể trốn thoát khỏi Azkaban, tôi vô tội." Pettigrew nghe giọng điệu của Bộ trưởng, cảm thấy mình dường như vẫn còn cơ hội, vội vàng chỉ vào Sirius nói.

Sirius tức đến mức mắt sắp lồi ra ngoài.

"Voldemort?

Dạy tôi mấy chiêu?

Tôi là kẻ phản bội?

Mày dám!

Tao đã bao giờ bám víu những kẻ mạnh hơn, có thế lực hơn tao chưa?

Còn mày, tao thật hối hận vì sao ngay từ đầu không nhận ra mày là kẻ phản bội.

Mày luôn thích những người bạn mạnh mẽ, để được họ che chở, phải không?

Trước đây là chúng tao… tao và Remus… và cả James…" 19.

"Tôi không phải kẻ phản bội, ông mới là… ông mới là…" Pettigrew sợ hãi lùi về phía Fudge, nhưng miệng vẫn rất cứng, rốt cuộc không chịu thừa nhận.

"Nếu ông không phải kẻ phản bội, vậy tại sao ông lại biến thành chuột trốn mười hai năm, mà không đường đường chính chính trở thành một anh hùng?" George thấy hai bên giằng co, liền đưa ra một

câu hỏi then chốt.

Pettigrew đảo mắt liên tục: "Đó là vì tôi sợ, tôi sợ thuộc hạ của Voldemort sẽ tìm tôi, tôi đã đưa tướng tài đắc lực nhất của chúng vào Azkaban mà." "Một pháp sư dám đấu tranh với Voldemort, dám đối đầu với Sirius, được trao Huân chương Merlin Đệ nhất đẳng vì lòng dũng cảm, lại sợ thuộc hạ của hắn tìm mình sau khi Voldemort sụp đổ, còn trốn mười hai năm?" George không nhịn được cười phá lên.

"Vậy tại sao ông lại bỏ chạy, tại sao khi tôi tìm thấy ông lại dùng Lời nguyền Giết chóc tấn công tôi?" "Tôi… tôi… tôi sợ, sợ Sirius báo thù nên mới bỏ chạy, còn khi cậu xuất hiện, tôi cứ tưởng cậu cấu kết với Sirius." Pettigrew nói đã có chút lắp bắp, vì hắn đã không biết phải nói thế nào để lấp liếm những lời nói dối của mình nữa.

Các giáo sư trong trường và người của Bộ Phép thuật cũng đang nhìn Pettigrew bằng một ánh mắt khác, họ không ngốc, lời giải thích này của Pettigrew thực sự quá gượng ép.

So sánh ra, những gì Sirius nói lại hợp lý hơn nhiều.

"Severus, tôi nhớ chỗ ông vẫn còn Chân Dược chứ?" Dumbledore cười nhìn Snape, Snape mặt không cảm xúc gật đầu: "Vẫn đủ làm hai liều, vừa hay cho mỗi người một liều, tin rằng sau khi uống xong sẽ biết ai nói thật, ai nói dối." Snape tuy rất ghét Sirius, nhưng ông không ngốc, vừa nghe đã biết là Pettigrew đang nói dối, tự nhiên sẽ không giúp đỡ kẻ đã hại chết Lily.

Nói thật, nếu không phải vì đang cố gắng kiềm chế, tâm trạng muốn giết Pettigrew của ông bây giờ không kém gì Sirius.

Nếu không phải Pettigrew tiết lộ nơi ở của Lily, Lily đã không bị Voldemort tìm đến giết chết.

"Hóa Thú Sư!" Nghe đến Chân Dược, đồng tử Pettigrew co lại,

lập tức biến thành chuột định bỏ chạy.

Hắn biết một khi uống Chân Dược, thì mọi chuyện sẽ không thể giấu được nữa.

Tuy nhiên, George đã sớm có chuẩn bị, thấy Pettigrew định chạy, thân hình lóe lên đến bên cạnh Pettigrew, một cước giẫm hắn dưới chân.

"Bây giờ xem ra, những gì Sirius và giáo sư Lupin nói đều là sự thật, là tên này đang nói dối!" Bộ trưởng Bộ Phép thuật ở bên kia thấy vậy, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, bằng chứng rành rành, ông ta cũng không thể nói gì thêm.

"Dẫn tên phản bội đã lừa dối mọi người suốt bao năm qua xuống cho ta, đến lúc đó trực tiếp giam vào Azkaban, cho hắn ở cùng lũ Tử thần Thực tử đó đến chết!" Fudge quả không hổ là Bộ trưởng Bộ Phép thuật nhiều năm, sau khi xác định Peter Pettigrew là kẻ phản bội, sắc mặt lập tức thay đổi, vung tay ra lệnh cho các Thần Sáng áp giải Pettigrew đi.

Nếu đã không thể thay đổi kết quả, vậy chỉ có thể giảm thiểu thiệt hại cho Bộ Phép thuật và cho chính ông ta ở mức thấp nhất.

Sau một bài phát biểu đầy căm phẫn, ông ta chuyển ánh mắt sang George.

"Cậu là George phải không, ta đã nghe tên cậu rồi.

Trước đây ở Pháp cậu đã giúp đỡ Phó Vụ trưởng Amy bắt giữ phù thủy hắc ám, còn nhận được huân chương dũng cảm, thật là một phù thủy xuất sắc." "George là đứa trẻ ưu tú nhất mà tôi từng gặp.

Tuy bây giờ cậu bé mới học năm hai, nhưng năm nay đã tham gia kỳ thi P.H.A.P.S và đã xin tốt nghiệp sớm." Dumbledore, người nãy giờ im lặng, đã nhìn thấu suy nghĩ của Fudge, trong lòng khẽ động,

ông nháy mắt với George rồi lên tiếng.

George cũng hiểu ý và bắt đầu diễn theo.

“Cháu luôn ngưỡng mộ Bộ Phép thuật, cũng nghe nói Bộ trưởng Fudge là vị bộ trưởng xuất sắc nhất trong lịch sử Bộ Phép thuật.

Nếu sau khi tốt nghiệp có thể vào làm việc tại Bộ, vậy thì tốt quá.

Chỉ tiếc là tuổi của cháu còn quá nhỏ, e là không đủ tiêu chuẩn tuyển dụng của Bộ.” “Fudge không phải là một phù thủy cứng nhắc như vậy đâu.

Năm đó tôi đã rất coi trọng cậu ấy, tôi tin cậu ấy sẽ không lấy tuổi tác làm tiêu chuẩn mà bỏ lỡ một sinh viên tốt nghiệp xuất sắc như thế này.” Dumbledore đúng lúc chen vào một câu.

Bên kia, Fudge nghe vậy thì mặt cười toe toét: “Bộ trưởng xuất sắc nhất là quá coi trọng tôi rồi, cũng cảm ơn hiệu trưởng Dumbledore đã công nhận tôi.

Một nhân tài ưu tú như George, nếu sau khi tốt nghiệp bằng lòng đến Bộ Phép thuật chúng ta, tôi đương nhiên vô cùng hoan nghênh.

Hơn nữa, xét thấy lần này George đã tìm ra chân tướng năm xưa, bắt được Peter Pettigrew, sau khi trở về tôi cũng sẽ đề nghị trao tặng Huân chương Merlin Đệ nhị cấp để tuyên dương.

Còn khoản tiền thưởng một vạn Galleon vàng, vài ngày nữa chờ chúng tôi thông báo là có thể đến Bộ Phép thuật nhận.” Ý định ban đầu của ông ta là thuyết phục George để tăng thêm chút công lao cho Bộ Phép thuật.

Dù sao thì trong sự kiện lần này, công lao gần như đều thuộc về cậu phù thủy nhỏ tên George.

Nếu không phải George dùng thần chú truy vết mới phát minh để

tìm ra Sirius, tìm ra Pettigrew, thì chân tướng năm xưa sẽ không được phơi bày.

Còn người của Bộ Phép thuật thì mãi đến cuối cùng mới xuất hiện, căn bản chẳng làm được gì hữu ích.

Nếu sự thật được đăng báo, Bộ Phép thuật sẽ rất mất mặt, trước là mười hai năm trước đã gây ra một vụ ô long lớn như vậy, bây giờ lại chẳng có tác dụng gì.

Nhưng nếu trong cuộc phỏng vấn sắp tới, George chịu chia một ít công lao cho Bộ Phép thuật, nhắc đến vai trò của Bộ nhiều hơn một chút, thì thể diện của Bộ sẽ khá hơn.

Vì vậy vừa rồi ông ta nhìn George là vì mục đích này.

Nhưng xem ra bây giờ cũng không cần nữa, George lại muốn tốt nghiệp sớm và còn muốn gia nhập Bộ Phép thuật, điều này thật quá tốt.

Chỉ cần ông ta hành động đủ nhanh, thu nhận George vào Bộ Phép thuật trước khi cuộc phỏng vấn diễn ra, thì đến lúc đó tất cả công lao của George cũng sẽ đại diện cho Bộ, bởi vì George chính là người của Bộ Phép thuật.

Như vậy, cả Bộ Phép thuật và vị bộ trưởng này sẽ không bị mất mặt vì chuyện này nữa, ngược lại có khi còn nhận được vài lời tán dương.

"Chắc là ổn rồi." George nhìn Fudge đang cười toe toét, biết rằng ván này đã chắc thắng.

Có thành tích kỳ thi Pháp sư Tối thượng, có thư giới thiệu của Dumbledore, còn có sự công nhận của Bộ trưởng Fudge, cộng thêm việc chi một khoản lớn để Phó Vụ trưởng Amy lo lót giúp.

Tin rằng việc cậu vào Bộ Phép thuật đã là mười phần chắc chín,

bây giờ chỉ còn xem sẽ vào được bộ phận nào, được phân chức vụ gì.

Thực ra, nơi cậu muốn vào nhất là Sở Bí mật, nơi bí ẩn nhất của Bộ Phép thuật.

Theo cậu biết, Sở Bí mật được thành lập từ trước cả khi Bộ Phép thuật ra đời, thậm chí có thể nói Bộ Phép thuật được xây dựng xoay quanh Sở Bí mật.

Phần lớn nội dung của bộ phận này đều là tuyệt mật, chỉ có rất ít phù thủy trong Bộ biết bên trong có những gì.

Theo cậu biết, Sở Bí mật chủ yếu có sáu hướng nghiên cứu.

Thứ nhất là "Tình yêu", tình yêu là một sức mạnh kỳ diệu và cường đại, liên quan đến một loại phép thuật rất cổ xưa trên thế giới này.

Mẹ của Harry đã dùng sức mạnh này để bảo vệ Harry, khiến Lời nguyền Chết chóc của Voldemort bật lại giết chết chính hắn, và nó vẫn luôn tồn tại trong cơ thể Harry, bảo vệ cậu khỏi sự tổn hại của Voldemort.

Thật lòng mà nói, George không hiểu rõ về loại năng lượng này lắm, thư viện trường cũng không có sách liên quan, ngay cả Dumbledore cũng chỉ biết một cách mơ hồ.

Chương 337

Thứ hai là "Thời gian", những thứ như phép đảo ngược thời gian và Xoay Thời Gian dường như đều xuất phát từ đây, cũng là loại phép thuật mà cậu đang nghiên cứu.

Thứ ba là "Không gian vũ trụ", chủ yếu nghiên cứu các hành tinh ngoài Trái Đất, thông qua mối liên hệ giữa các hành tinh và các chòm sao khác nhau để tạo ra những phép thuật tương ứng.

Thứ tư là "Lời tiên tri", một số phù thủy sinh ra đã có thể tiên đoán tương lai, và các phù thủy muốn nghiên cứu và phát triển nó thành một loại phép thuật phổ biến mà ai cũng có thể sử dụng.

Trận chiến tại Sở Bí mật trong nguyên tác đã xảy ra ở Sảnh Tiên tri.

Thứ năm là "Tư tưởng", các phù thủy cho rằng bộ não con người chứa đựng quá nhiều bí mật và năng lượng, nếu có thể nghiên cứu thấu đáo, sẽ sản sinh ra rất nhiều phép thuật mới.

Cuối cùng là "Cái chết", linh hồn con người đi đâu sau khi chết, liệu có tồn tại Tử thần hay không, và việc phù thủy biến thành ma sau khi chết ẩn chứa bí mật gì.

George rất hứng thú với các nghiên cứu của Sở Bí mật, và nếu có thể cùng nghiên cứu với những phù thủy hàng đầu ở đó, chắc chắn sẽ thu hoạch được không ít.

Nhưng đáng tiếc, những phù thủy được vào Sở Bí mật đều được tuyển chọn kỹ lưỡng, trải qua đủ loại thử thách, không thể nào tuyển một tân binh mới vào Bộ, cho dù người đó có thực lực rất mạnh.

Vì vậy, ít nhất là hiện tại cậu không thể vào Sở Bí mật.

Nhưng cũng không sao, cứ thích nghi trước đã, Bộ Phép thuật còn nhiều nơi khác có ích cho cậu, đợi sau này vào Sở Bí mật một thời gian cũng không muộn.

Từng bước một, vững chắc tiến lên, không vội vàng.

Pettigrew bị bắt, Sirius được minh oan, George cũng đã đạt được mục tiêu của mình, công thành thân thoái.

Tiếp theo là chờ kết quả kỳ thi Pháp sư Tối thượng, rồi cùng tốt nghiệp với các phù thủy năm bảy, bắt đầu sự nghiệp tại Bộ Phép thuật.

Nói ra thì, cậu cũng có chút không nỡ rời Hogwarts, dù sao cũng đã ở đây hai năm, chứng kiến quá trình cậu từ một phù thủy yếu đuối trưởng thành mạnh mẽ như hiện tại.

"Tối nay cứ tiện tay phá hủy cái Trường sinh linh giá của Voldemort giấu trong Phòng Cần Thiết đi vậy!". ------ Hiện tại Voldemort có sáu Trường sinh linh giá, cái thứ bảy là con rắn Nagini, theo diễn biến cốt truyện bình thường thì có lẽ vẫn chưa được tạo ra.

Cái đầu tiên, cuốn nhật ký, đã bị George vắt kiệt và phá hủy.

Cái thứ hai, vương miện của Ravenclaw, được giấu trong Phòng Cần Thiết ở tầng tám.

Cái thứ ba, chiếc nhẫn của Marvolo Gaunt, ở trong căn nhà cũ của gia tộc Gaunt.

Cái thứ tư, mề đay của Salazar Slytherin, ở trong dinh thự của gia tộc Black tại số 12 quảng trường Grimmauld.

Cái thứ năm, chiếc cúp vàng của Helga Hufflepuff, ở trong hầm bạc nhà Lestrange tại Gringotts.

Cái thứ sáu, cũng là Trường sinh linh giá cuối cùng, chính là bản

thân Harry Potter.

Năm đó khi Voldemort dùng Lời nguyền Chết chóc với Harry Potter, một mảnh linh hồn của hắn đã xâm nhập vào cơ thể Harry, biến cậu thành một Trường sinh linh giá.

George đều biết vị trí của sáu Trường sinh linh giá này, và với thực lực hiện tại của cậu, việc phá hủy chúng cũng rất dễ dàng.

Kể cả mảnh linh hồn của Voldemort trong cơ thể Harry, cậu cũng có thể dùng phép thuật rút linh hồn học được từ thế giới Phù Thủy Tập Sự để trực tiếp rút mảnh hồn đó ra.

Nhưng, cậu không định vội vàng phá hủy tất cả Trường sinh linh giá của Voldemort.

Thứ nhất, đối với cậu hiện tại, Voldemort đã không còn là mối đe dọa nào, cho dù Voldemort có hồi sinh, trong mắt cậu hắn cũng chỉ như một phù thủy bình thường, đều là những tồn tại có thể giải quyết dễ dàng.

Thứ hai, cậu cảm thấy sự tồn tại của Voldemort không hẳn là chuyện xấu.

Thỉnh thoảng Voldemort ra ngoài hoạt động một chút, cậu cũng có thể nhân cơ hội đó để kiếm thêm danh vọng, nâng cao chức vị của mình trong Bộ Phép thuật, cuối cùng thuận lợi thăng chức lên Bộ trưởng.

Nếu cậu phá hủy hết tất cả Trường sinh linh giá một lúc, Voldemort chắc chắn sẽ sợ chết khiếp, có lẽ trong thời gian ngắn sẽ không dám lộ diện nữa.

Còn nếu cậu chỉ phá hủy một cái vương miện, thì khả năng cao là Voldemort sẽ tức giận, lo lắng và tìm cách đẩy nhanh kế hoạch hồi sinh của mình.

Pettigrew đã bị cậu tống vào Azkaban, không còn ai đến Albania giúp Voldemort hồi sinh nữa, kích thích hắn một chút, biết đâu có thể khiến hắn chủ động rời khỏi khu rừng, ra ngoài gây chuyện.

Nói chung, đây chỉ là chuyện tiện tay đối với cậu, trong đầu vừa nghĩ đến là làm ngay.

Tối đó, George tàng hình đến tầng tám.

Tầng tám rất rộng, có văn phòng hiệu trưởng, văn phòng chủ nhiệm nhà Ravenclaw, văn phòng giáo sư môn Tiên tri, lối vào lớp Tiên tri, hành lang của Bà Béo, lối vào tháp Gryffindor, lối vào tháp Ravenclaw và lối vào Phòng Cần Thiết.

Lối vào Phòng Cần Thiết có một dấu hiệu rõ ràng, đó là một tấm thảm treo tường.

Tấm thảm này rất nổi tiếng ở tầng tám, tên là "Barnabas Dở Hơi bị bọn Quỷ khổng lồ đánh".

Trên tấm thảm luôn có một phù thủy bị quỷ khổng lồ cầm dùi cui đuổi đánh, vì phù thủy tên Barnabas đó lại muốn dạy quỷ khổng lồ nhảy ba lê.

Cậu nhanh chóng tìm thấy tấm thảm đó, rồi đến bức tường đối diện.

"Tôi cần nơi để giấu đồ!" Trong đầu nghĩ đến căn phòng chứa đầy đồ lặt vặt trong Phòng Cần Thiết, cậu đi qua đi lại bức tường ba lần, một cánh cửa rất nhẵn bóng hiện ra trước mắt.

Đẩy cửa bước vào, một căn phòng lớn như nhà thờ hiện ra trước mắt cậu, cảnh vật xung quanh trông như một thành phố, những bức tường cao chót vót được tạo thành từ hàng vạn món đồ do những học sinh đã qua đời cất giấu.

"Phép Biến hình cao cấp, Bùa Nới rộng không gian, Chiết tâm trí

thuật, Bùa Khai trí, Thần chú chống truy vết...” Bước vào Phòng Cần Thiết, George không vội đi tìm vương miện mà quan sát căn phòng này.

Nếu nói trong toàn bộ lâu đài Hogwarts, căn phòng nào thú vị nhất, thì chắc chắn là Phòng Cần Thiết.

Trừ nước và thức ăn, bạn muốn bất cứ thứ gì không mang thuộc tính sức mạnh phép thuật, nó đều có thể biến ra cho bạn, và nó cũng không thể bị theo dõi bởi Bản đồ Đạo tặc.

“Phù thủy tạo ra căn phòng này thật sự là một bậc thầy thuật giả kim!” Sau khi quan sát một lúc, George không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Phòng Cần Thiết này tuyệt đối có thể được coi là một vật phẩm giả kim hàng đầu, liên quan đến hàng chục loại thần chú, và hầu hết đều là những thần chú siêu khó.

Thật lòng mà nói, với trình độ giả kim hiện tại của cậu, cũng chỉ có thể hiểu được, muốn sao chép một Phòng Cần Thiết có chức năng tương tự thì vẫn còn kém xa.

Nhưng Phòng Cần Thiết này cũng đã cho cậu không ít ý tưởng.

Tuy hiện tại không thể sao chép, nhưng cậu hoàn toàn có thể lợi dụng nguyên lý bên trong, từ từ nghiên cứu, kết hợp với phòng huấn luyện của trường học ở thế giới Marvel để đạt được hiệu quả tương tự, thậm chí còn tốt hơn.

Phòng huấn luyện mô phỏng của trường học là do dị nhân Quái Thú (Beast) sử dụng phương pháp khoa học kỹ thuật tạo ra, một căn phòng có thể mô phỏng chiến trường và kẻ địch, hỗ trợ các X-Men nâng cao kinh nghiệm chiến đấu.

Trước đây cậu cũng đã dùng phép thuật để cải tạo nó, nhưng chỉ

đơn giản là dùng Bùa Nới rộng không gian để mở rộng diện tích mà thôi.

Bây giờ có ý tưởng từ Phòng Cần Thiết, cậu hoàn toàn có thể dung hợp ưu điểm của cả hai, tạo ra một Phòng Huấn luyện Sinh hoạt Mô phỏng phiên bản tăng cường của Phòng Cần Thiết.

Đi trên con đường nhỏ giữa những đống rác chất cao như núi, George giải phóng ý chí lực của mình, rất nhanh đã khóa chặt được vị trí của vương miện Ravenclaw.

Nó đang được đội trên đầu một bức tượng bán thân của một phù thủy đội tóc giả.

Cậu đưa tay lấy vương miện xuống, cảm nhận được sự tấn công từ lời nguyền và linh hồn của Voldemort tỏa ra từ vương miện, George nhếch mép cười lạnh, sau đó chộp một cái về phía vương miện.

“Linh hồn phân ly!” Một lực hút mạnh mẽ xuất hiện từ lòng bàn tay George, linh hồn của Voldemort chứa đầy sức mạnh hắc ám và lời nguyền hét lên một tiếng rồi bị cậu cưỡng ép hút ra khỏi vương miện Ravenclaw.

“Ngươi là...” Chưa để linh hồn Voldemort kịp hỏi, George há miệng phun ra ngọn lửa ba màu, thiêu đốt nó ngay tại chỗ đến hồn bay phách tán.

Chương 338

Cậu không trực tiếp phá hủy vương miện Ravenclaw, vì cậu cảm thấy đây cũng là một vật phẩm ma thuật hàng đầu, phá hủy trực tiếp thì hơi phí của trời.

Vương miện Ravenclaw được tạo ra bởi Rowena Ravenclaw, một trong bốn nhà sáng lập Hogwarts.

Rowena Ravenclaw có trí thông minh và sức sáng tạo siêu việt, được coi là một trong những phù thủy vĩ đại nhất thời đó.

Bà cho rằng "Học sinh chúng ta dạy, trí tuệ của họ phải vượt trội hơn người".

Vì vậy, nhà Ravenclaw do bà đại diện chỉ tuyển những học sinh thông minh và có trí tuệ.

Vật phẩm ma thuật hàng đầu do bà tạo ra, vương miện Ravenclaw, cũng có tác dụng thần kỳ là khai mở trí tuệ.

Chỉ cần đội vương miện lên, dù bạn là kẻ ngốc cũng có thể trở thành người bình thường, người bình thường sẽ trở thành thiên tài, thiên tài sẽ trở thành siêu thiên tài.

Có vương miện Ravenclaw, George có thể học phép thuật và thuật giả kim nhanh hơn nữa.

Và nếu cậu có thể nghiên cứu ra phép thuật tăng cường trí tuệ được phú cho vương miện, thì bản thể và phân thân của cậu có thể dùng phép thuật này để tạm thời tăng trí tuệ cho người khác, hoặc chế tạo ra các vật phẩm ma thuật tăng cường trí tuệ. ------ "Nhưng cứ thế này đội lên đầu, hình như cũng không ổn lắm." George đội vương miện lên đầu, rồi soi gương, không khỏi nhíu mày.

Vương miện Ravenclaw là một chiếc vương miện lấp lánh, đính rất nhiều đá quý, trên viền dưới của vương miện có khắc câu châm ngôn nổi tiếng của Ravenclaw: "Trí tuệ vượt bậc là tài sản lớn nhất của nhân loại." Chiếc vương miện này rất nữ tính, đội lên đầu một cô gái trông như công chúa, nhưng đội lên đầu một cậu con trai thì lại trông rất kỳ cục.

"Ravenclaw này không nghĩ đến chuyện sau này người thừa kế của bà có thể là con trai sao?" Suy nghĩ một lúc, cậu nhanh chóng có ý tưởng.

"Flavior!" Cậu đưa tay trái ra biến ra một chiếc mũ mà các phù thủy thời này hay đội, dùng Bùa Khai trí để mở linh trí cho nó, sau đó đặt vương miện vào trong mũ, để chiếc mũ tự kéo dài và bao bọc lấy vương miện.

Một chiếc vương miện ngụy trang thành mũ đã ra đời.

Đội chiếc mũ lên đầu, nhìn lại mình trong gương lần nữa, George mới nở một nụ cười hài lòng.

"Cảm giác này, khá là thoải mái." Ngay khi đội mũ lên đầu, phép thuật của vương miện Ravenclaw đã phát huy tác dụng.

Cậu cảm thấy một luồng khí mát lạnh từ đỉnh đầu rót thẳng vào não bộ, dưới tác động của luồng khí đó, não cậu lập tức trở nên tỉnh táo hơn rất nhiều, tư duy cũng rõ ràng cảm thấy nhanh hơn trước.

Lấy một ví dụ, trước khi đội vương miện, giống như trạng thái tinh thần lúc ba, bốn giờ chiều khi đi làm hoặc đi học.

Uể oải, hiệu suất học tập và làm việc cực kỳ thấp.

Còn sau khi đội vương miện, thì giống như ngủ đủ tám tiếng không mộng mị, tỉnh dậy đánh răng rửa mặt vừa bước ra khỏi cửa, sảng khoái vô cùng.

Sau khi lấy được vương miện, cậu lại nghiên cứu trong Phòng Cần Thiết thêm vài tiếng nữa mới trở về phòng mình.

Cùng lúc đó, trong một khu rừng rậm ở Albania, một con trăn khổng lồ đột nhiên rơi từ trên cây xuống, phát ra tiếng rít giận dữ.

"Tại sao, tại sao lại mất thêm một Trường sinh linh giá của ta!" Hắn chính là Chúa tể Hắc ám Voldemort, kẻ mà cả giới phù thủy không dám gọi tên, chỉ dám gọi bằng danh xưng Kẻ-Mà-Ai-Cũng-Biết-Là-Ai-Đấy.

Năm đó sau khi bị Lời nguyền Chết chóc bật lại khi tấn công đứa trẻ trong lời tiên tri Harry Potter, thể xác hắn bị hủy diệt, linh hồn trốn đến khu rừng rậm quen thuộc ở Albania, sống lay lắt bằng cách nhập vào những con vật yếu ớt.

Với trạng thái lúc đó, hắn không thể nhập vào các sinh vật huyền bí, chỉ có thể nhập vào những con vật bình thường, và khi nhập vào động vật bình thường, thực lực phát huy được lại cực kỳ hạn chế.

Hơn nữa, giới phù thủy còn có Dumbledore, người mà ngay cả thời kỳ đỉnh cao hắn cũng không nắm chắc phần thắng, phần lớn thuộc hạ trung thành cũng đã vào Azkaban, những Tử thần Thực tử còn lại cũng không ai chủ động tìm đến hắn. 20.

Vì vậy hắn luôn không dám ra ngoài gây sự.

Cho đến ba năm trước, hắn tình cờ gặp Quirinus Quirrell đến đây nghỉ mát trong rừng, biến ông ta thành đầy tớ trung thành của mình, mới có thể dựa vào việc ký sinh trên gáy của Quirrell để trở về Hogwarts.

Tiếc là kế hoạch hồi sinh bằng Hòn đá Phù thủy, vì sự tồn tại của Harry mà phá sản, Quirrell chết, hắn lại phải chật vật trốn về khu rừng rậm Albania.

Kết quả là năm thứ hai, hắn cảm nhận được Trường sinh linh giá của mình, cuốn nhật ký vốn đặt ở nhà Malfoy, không biết vì sao lại bị phá hủy.

Hắn đoán có thể là tên phản bội Malfoy đã giao cuốn nhật ký cho Dumbledore, để Dumbledore ra tay phá hủy Trường sinh linh giá của hắn.

Dù lúc đó rất tức giận, nhưng cũng đành chịu.

Hơn nữa hắn cho rằng dù cuốn nhật ký bị phá hủy, hắn vẫn còn bốn Trường sinh linh giá khác, bốn cái đó hắn giấu rất kỹ, còn có rất nhiều bẫy phép thuật, chắc sẽ không có vấn đề gì.

Nhưng năm nay, lại có thêm một Trường sinh linh giá bị phá hủy, bây giờ hắn chỉ còn lại ba cái.

Mấu chốt là, hắn lo rằng liệu có phải Dumbledore đã tra ra manh mối về việc hắn chế tạo Trường sinh linh giá, và đang tự mình ra tay tìm kiếm và phá hủy từng cái một.

Nếu vậy, rắc rối sẽ còn lớn hơn.

Nếu ba Trường sinh linh giá còn lại đều bị phá hủy, linh hồn của hắn sẽ không còn được bảo vệ, hắn tin rằng Dumbledore nhất định sẽ đích thân dẫn theo các Thần Sáng và một số cao thủ, tìm ra bản thể linh hồn này của hắn, giết chết hoàn toàn.

Vì vậy hắn đã sốt ruột, đã nổi giận.

"Không thể ngồi chờ chết như thế này được, phải chủ động tấn công, khó khăn lắm mới thu phục được một Maledictus, cũng không phải là không có sức phản kháng." Năm nay trong rừng hắn đã tìm được một tồn tại rất thích hợp để nhập vào, một Maledictus.

Maledictus không phải sinh vật huyền bí, mà là do phù thủy bị trúng lời nguyền máu biến thành.

Lời nguyền máu là một loại thần chú di truyền theo dòng mẹ, sẽ di truyền cho tất cả hậu duệ nữ trong tương lai, khiến họ có thể tự do chuyển đổi giữa hình người và rắn.

Nhưng đến một độ tuổi nhất định sẽ bị cưỡng ép biến thành một con trăn khổng lồ vĩnh viễn, mất hết ký ức, hoàn toàn biến thành một loài động vật máu lạnh.

Nhưng con trăn khổng lồ này không phải là trăn thường, tuy không phải sinh vật huyền bí, nhưng trong cơ thể cũng có huyết mạch của phù thủy, có sức sát thương rất mạnh, thậm chí có thể thi triển phép thuật.

Voldemort là một Xà khẩu, sau khi nhập vào Nagini, cũng có thể lợi dụng sức mạnh phép thuật của Nagini để thi triển phép thuật, mạnh hơn nhiều so với khi nhập vào những con trăn thường, nhưng vẫn không thể so sánh với bản thể của chính hắn.

Ban đầu hắn còn muốn chờ thêm, nếu không có cơ hội, thì chờ thêm vài năm nữa Dumbledore chết đi, lúc đó hắn ra ngoài tìm cách hồi sinh, độ khó và mức độ nguy hiểm sẽ giảm đi rất nhiều.

Tiếc là thời gian không chờ hắn, hắn lo rằng nếu cứ chờ nữa, Trường sinh linh giá sẽ bị hủy diệt hết.

Sau khi suy nghĩ cả đêm, hắn cuối cùng quyết định chủ động tấn công, trước tiên nhập vào Nagini rời khỏi khu rừng rậm Albania để đến Azkaban.

Tại sao lại đến Azkaban?

Vì hắn cần người giúp đỡ để hồi sinh chính mình trước.

Nhưng bây giờ những Tử thần Thực tử như lão Malfoy, những kẻ từng trung thành với hắn, giờ lại tìm mọi cách để phủi sạch quan hệ, hắn đã không còn tin tưởng nữa.

Kẻ mà hắn tin tưởng nhất vẫn là những Tử thần Thực tử bị giam cầm, chịu đủ mọi tra tấn ở Azkaban, những kẻ thà bị bắt chứ không chịu nói rằng mình bị hắn dùng Lời nguyền Độc đoán khống chế để thoát tội.

Còn làm thế nào để cứu những Tử thần Thực tử này ra, hắn cũng đã có chút ý tưởng, tuy hơi mạo hiểm, nhưng cũng chỉ có thể làm vậy.

Phương pháp của hắn không khó, cũng là sở trường của hắn, đó chính là dụ dỗ, thuyết phục thủ lĩnh của bọn giám ngục Azkaban, lũ Giám ngục.

Khiến lũ Giám ngục trở thành trợ lực của hắn, như vậy những Tử thần Thực tử bị giam cầm trong Azkaban tự nhiên có thể trốn thoát.

Chỉ cần hắn có thuộc hạ trung thành, kế hoạch hồi sinh có thể chính thức bắt đầu.

Ba ngày sau, kết quả kỳ thi Pháp sư Tối thượng được công bố, George với thành tích xuất sắc ở cả mười hai môn, đứng đầu bảng trong kỳ thi lần này.

Chương 339

Người đứng thứ hai là anh trai của Ron, Percy.

Ngay trong ngày có kết quả thi, George cùng với Percy và không ít phù thủy năm bảy có thành tích tốt khác đã nộp đơn xin gia nhập Bộ Phép thuật.

Gia nhập Bộ Phép thuật là hướng đi tốt nhất sau khi tốt nghiệp của đa số phù thủy năm bảy, chỉ có điều mỗi năm cũng chỉ có vài người, thậm chí có khi không tuyển ai.

Ngày hôm sau, không biết vì sao, Bộ Phép thuật lại có tốc độ xét duyệt nhanh hơn bình thường nửa tháng, đã đưa ra câu trả lời. ------ "Kính gửi ngài George, đơn xin gia nhập của ngài đã được thông qua, chức vụ của ngài là Trợ lý Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, Sở Thi hành Luật Pháp thuật.

Xin hãy đến trình diện tại tầng hầm thứ hai của Bộ Phép thuật sau hai tuần nữa." Nhìn lá thư hồi âm của Bộ Phép thuật, khóe miệng George khẽ nhếch lên.

Trợ lý Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, đây chính là chức vụ mà cậu đã phải nhờ Amy chi rất nhiều tiền mới giành được.

Đừng coi thường chức trợ lý này, đây là một trong những chức vụ mà rất nhiều phù thủy trong Bộ tranh giành đến sứt đầu mẻ trán.

Sở Thi hành Luật Pháp thuật là sở lớn nhất của Bộ, về cơ bản, nếu không có gì bất ngờ, Vụ trưởng Sở Thi hành Luật Pháp thuật sẽ là Bộ trưởng Bộ Phép thuật kế nhiệm.

Vụ trưởng tiền nhiệm của Sở là Barty Crouch, vốn dĩ ông ta mới là Bộ trưởng Bộ Phép thuật nhiệm kỳ này.

Vì bị liên lụy bởi chuyện con trai là Tử thần Thực tử, cuối cùng bị điều sang làm Vụ trưởng Sở Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, mới để Cornelius Fudge nhặt được món hời.

Sở Thi hành Luật Pháp thuật có ba bộ phận lớn: Cơ quan quản lý Wizengamot, Tổng hành dinh Thần Sáng và Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật.

Cơ quan quản lý Wizengamot có khoảng năm mươi thành viên, người đứng đầu được gọi là Pháp sư Trưởng của Wizengamot, những năm gần đây về cơ bản đều do Dumbledore đảm nhiệm.

Các thành viên Wizengamot đều mặc áo choàng màu đỏ tía, ngực trái thêu một chữ "W" bằng bạc tinh xảo, có thể trao tặng Huân chương Merlin.

Hầu hết các thành viên đều là quan chức cấp cao của Bộ Phép thuật, trong đó Bộ trưởng và Thứ trưởng cũng là thành viên.

Tổng hành dinh Thần Sáng thì không cần phải nói, là cơ quan bạo lực và cơ quan hành pháp mạnh nhất của Bộ.

Ngang hàng với hai cơ quan trên, Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật tự nhiên cũng có quyền lực rất lớn.

Công việc chính là cấm các pháp sư thi triển phép thuật trước mặt Muggle hoặc cấm các phù thủy vị thành niên thi triển phép thuật, đảo ngược các sự cố phép thuật ngẫu nhiên, và điều tra các vụ việc phù thủy thi triển phép thuật trước mặt Muggle và các sự cố do phù thủy vị thành niên gây ra.

Cấm các pháp sư lạm dụng phép thuật, đảo ngược những phép thuật đã gây ra hậu quả, như sửa đổi trí nhớ của Muggle, v.v.

Văn phòng Chống lạm dụng đồ Muggle nơi cha của Ron, Arthur Weasley, làm việc, chỉ là một cơ quan cấp dưới của Văn phòng Chống

lạm dụng Pháp thuật.

Trong tình hình bình thường, Bộ trưởng Bộ Phép thuật đều do Vụ trưởng Sở Thi hành Luật Pháp thuật kế nhiệm, còn Vụ trưởng Sở Thi hành Pháp thuật thì là một trong hai lựa chọn: Chủ nhiệm Tổng hành dinh Thần Sáng hoặc Chủ nhiệm Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật.

Trở thành trợ lý Chủ nhiệm Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, mới có cơ hội thăng tiến lên Chủ nhiệm, có cơ hội thăng tiến lên Vụ trưởng Sở Thi hành Pháp thuật, thăng tiến lên Bộ trưởng Bộ Phép thuật.

Ngoài ra, còn có một lý do khác.

Cậu biết từ Amy, tên của Chủ nhiệm Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật hiện tại là Dolores Umbridge.

Đúng vậy, chính là con cóc hồng đó.

Tại sao lại chọn một phù thủy như vậy làm cấp trên của mình?

Cũng rất đơn giản, vì giết chết một cấp trên như vậy để mình thành công lên vị, sẽ không có gánh nặng tâm lý gì.

Muốn thăng tiến với tốc độ nhanh nhất, cách tốt nhất tự nhiên là làm cho kẻ ở trên mình biến mất.

Chỉ cần trở thành Chủ nhiệm Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, thì tương đương với việc trở thành một trong những người đứng đầu Bộ Phép thuật, rất nhiều chuyện sẽ dễ giải quyết hơn.

Đương nhiên, trong đó chắc chắn cần một số thao tác, nhưng đối với cậu thì cũng không phải là gì.

"Thế nào rồi?" Trong thư viện, Hermione, Harry, Ron, Ginny, Luna đều đang háo hức nhìn George.

George cười và đưa lá thư qua: "Được rồi, Trợ lý Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, hai tuần nữa nhậm chức." "Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, vậy sau này cậu và ba mình là đồng nghiệp rồi!" Mấy đứa nhỏ chụm đầu vào lá thư, trong đó Ron và Ginny gần như nói cùng lúc.

Harry thì đẩy gọng kính: "Thật không thể tưởng tượng được, cậu nhập học sau chúng ta một năm, bây giờ đã tốt nghiệp và đi làm ở Bộ Phép thuật rồi." "Tớ tuy không thể xin tốt nghiệp sớm, nhưng trong mấy năm tới cũng sẽ nỗ lực gấp bội, cố gắng sau khi tốt nghiệp cũng gia nhập Bộ Phép thuật!" Hermione nắm chặt tay, nhìn George, như thể đang thề thốt đặt ra mục tiêu của mình.

George giơ tay làm động tác cổ vũ.

Phải bốn năm nữa Hermione và các bạn mới tốt nghiệp, đến lúc đó cậu có còn ở Bộ Phép thuật hay không thật khó nói.

"Học bài đi, ngày mai các cậu thi cuối kỳ rồi đấy." Cất lá thư hồi âm của Bộ, George nhắc nhở Harry và Ron, rồi tạm thời rời khỏi thư viện.

Harry và Ron nghe vậy, lập tức như cà tím bị sương đánh, mất hết sức lực nằm bò ra bàn.

Họ ghét nhất là thi cuối kỳ.

"Tự nhiên thấy ghen tị với George quá, sau này cậu ấy không cần phải thi nữa, còn có thể tự kiếm tiền tự tiêu." Ron nhìn bóng lưng George, không nhịn được nói.

"Cậu ấy vẫn luôn tự kiếm tiền tự tiêu mà." Ginny không nhịn được cà khịa anh trai một câu.

Ron gãi đầu: "Cũng đúng, mình quên mất cậu ấy là trẻ mồ côi, còn có một cửa hàng ở Hẻm Knockturn." "Đi làm có cái khổ của đi làm, đi

học có cái khổ của đi học, thế giới người lớn chỉ có thể vất vả hơn chúng ta bây giờ thôi." Luna, người nãy giờ không nói gì, đột nhiên thốt ra một câu khiến mọi người không khỏi chớp mắt.

"Lúc nhỏ luôn muốn lớn lên, lớn lên rồi lại muốn trở về thời thơ ấu." George, người đã đi đến cửa thư viện, cũng thầm lẩm bẩm trong lòng.

Không gian nhỏ bé của thư viện, lời nói của Harry và các bạn tự nhiên không thoát khỏi tai cậu.

Mang theo thư hồi âm của Bộ, cậu đi gặp Dumbledore và Snape trước, sau đó lại đi gặp các bạn học và đàn anh Slytherin.

Là một Slytherin, cậu và các bạn học Slytherin cũng rất hòa hợp.

Hay nói chính xác hơn, học sinh Slytherin đối với cậu phần lớn là sùng bái, sùng bái sự mạnh mẽ của cậu, sùng bái vinh quang cậu mang về cho Slytherin.

Kể cả Malfoy, người ban đầu không ưa cậu, bây giờ đối với cậu cũng phục tùng răm rắp.

Ngay cả các đàn anh năm bảy, sau khi biết cậu đạt mười hai điểm xuất sắc trong kỳ thi Pháp sư Tối thượng, thành công nhậm chức Trợ lý Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, thái độ cũng trở nên khiêm tốn hơn rất nhiều.

Harry và các bạn không biết giá trị của chức Trợ lý Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật, tưởng nó cũng tương tự như chức trợ lý ở Sở Hợp tác Pháp thuật Quốc tế của Percy, nhưng các đàn anh Slytherin này thì biết rõ.

Họ cho rằng với sự xuất sắc của George, chỉ cần làm trợ lý bảy, tám năm, khả năng cao sẽ kế nhiệm chức chủ nhiệm, mười lăm, mười sáu năm, có lẽ sẽ lên được vụ trưởng, hai mươi mấy năm có thể sẽ

lên đến Bộ trưởng.

Mà George bây giờ mới mười hai tuổi, có thể nói là tiền đồ vô lượng.

Mấy ngày tiếp theo, học sinh từ năm một đến năm sáu đều đang thi cuối kỳ, còn cậu, với tư cách là một sinh viên tốt nghiệp như năm bảy, không cần phải tham gia thi nữa, thời gian về cơ bản đều dành cho việc nghiên cứu Phòng Cần Thiết.

Sau khi kỳ thi kết thúc, cậu lại tham gia bữa tiệc cuối năm của trường, sau khi tạm biệt Snape, cậu cùng các phù thủy nhỏ khác lên chuyến tàu trở về London. ------ Bước ra khỏi ga tàu, cũng như năm ngoái, rất nhiều phụ huynh của các phù thủy nhỏ đã đứng đợi sẵn ở đó.

Vợ chồng Granger, cha mẹ của Hermione; vợ chồng Weasley, cha mẹ của Ron; và cả người dượng và dì mà Harry vô cùng ghét bỏ.

Tội danh của Sirius tuy đã được xóa bỏ, nhưng Fudge vì thanh danh của Bộ Phép thuật, sau khi đã bàn bạc nhiều lần với Dumbledore và Sirius, đã không chọn công bố chân tướng ngay lập tức.

Thay vào đó, họ quyết định vào một ngày đặc biệt sẽ tổ chức một cuộc họp báo trong giới phù thủy, long trọng công bố sự thật, tiện thể trao giải cho công thần lớn nhất là George.

Chương 340

Thực ra mục đích của Fudge rất đơn giản, chính là muốn công bố sự thật sau khi George đã nhậm chức tại Bộ Phép thuật.

Như vậy sẽ có lợi cho cả Bộ, cho George và cho Sirius, nên mọi người cũng không phản đối.

Hiện tại, ngoài các quan chức Bộ Phép thuật và các giáo sư có mặt lúc đó, cùng với George, Harry và vài người bạn, những người khác trong giới phù thủy vẫn cho rằng Sirius đang trong tình trạng bị truy nã.

Vì vậy, trước khi cuộc họp báo của Bộ Phép thuật bắt đầu, Sirius sẽ trốn ở Hogwarts, còn Harry cũng phải ở nhà dượng và dì.

Đợi đến khi cuộc họp báo kết thúc, Harry có thể sống cùng cha đỡ đầu Sirius của mình tại số 12 quảng trường Grimmauld.

Nhìn Hermione và những người khác được đón đi, George tàng hình và trực tiếp dùng Phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Mặc dù cậu vẫn chưa thành niên, nhưng cậu đã sớm gỡ bỏ Dấu vết mà Bộ Phép thuật đặt lên người mình, có thể tùy tiện thi triển phép thuật mà không lo bị Bộ phát hiện.

"Căn nhà cũ của gia tộc Black hẳn là ở đây." Không trực tiếp độn thổ về cửa hàng ở Hẻm Knockturn, cậu lại đến số 12 quảng trường Grimmauld trước.

Mục đích đến đây rất đơn giản, tự nhiên là để lấy đi hộp mề đay, Trường sinh linh giá của Voldemort.

Cậu không định phá hủy tất cả Trường sinh linh giá ngay bây giờ, nhưng cũng không có nghĩa là cậu sẽ bỏ mặc chúng.

Lỡ như Voldemort di chuyển vị trí của chúng, đến lúc đó tìm lại cũng phiền phức.

Dù sao cậu cũng biết vị trí, vậy thì cứ thu thập hết những Trường sinh linh giá còn lại vào một chỗ, đến khi nào Voldemort không còn giá trị lợi dụng nữa, phá hủy hết cũng không muộn.

Tàng hình đến trước cánh cửa lớn tối om, cậu giải phóng ý chí lực trực tiếp quét toàn bộ dinh thự Black, rất nhanh cậu đã tìm thấy vị trí của chiếc hộp mề đay chứa đựng sức mạnh linh hồn của Voldemort.

"Xem ra là ở đây." Cậu trực tiếp độn thổ đến trước tủ kính trong phòng khách tầng hai, liếc nhìn vào bên trong.

Một thanh kiếm ngắn có ghỉ sét, móng vuốt của động vật, một bộ da rắn cuộn tròn, một cái bình pha lê trang trí, bên trên đính một viên đá opal, bên trong chứa máu, một cái hộp đựng thuốc hít bằng bạc biết cắn người, một lọ chứa bột mụn cóc, một dụng cụ có nhiều chân giống như cái nhíp có thể bò như nhện, một hộp nhạc có thể thôi miên và một cái hộp kỷ niệm không ai mở được.

Cậu đưa tay lấy cái hộp kỷ niệm không ai mở được đó, rồi vung tay, dùng phép biến hình tạo ra một bản sao y hệt, sau đó biến mất.

Cái hộp kỷ niệm đó chính là hộp mề đay của Slytherin, cũng là một trong những Trường sinh linh giá của Voldemort.

Năm đó Voldemort đã giấu Trường sinh linh giá này trong một hang động trên một hòn đảo hoang vắng rất xa trại trẻ mồ côi thời thơ ấu của hắn, thiết lập đủ loại cơ quan phép thuật để bảo vệ, còn định hi sinh cả gia tinh của thuộc hạ Regulus.

Điều này đã khiến Regulus, một Tử thần Thực tử vốn sùng bái Voldemort, cũng chính là em trai của Sirius, nhận ra bộ mặt thật của hắn.

Thế là Regulus đã dùng tính mạng của mình để đổi lấy Trường sinh linh giá trong cơ quan bằng một bản sao, và để gia tinh Kreacher mang đi phá hủy.

Nhưng Kreacher đã thử vô số cách mà vẫn không thể phá hủy được hộp mề đay, chỉ có thể đặt nó vào tủ kính trên tầng hai.

"Phong ấn!" Dùng thuật phong ấn để niêm phong sức mạnh siêu nhiên của Voldemort tỏa ra từ hộp mề đay, ném nó vào không gian lưu trữ, George đến Little Hangleton.

Năm Voldemort mười sáu tuổi, hắn đến căn nhà cũ của Gaunt, đánh ngất cậu mình là Marvolo Gaunt, dùng đũa phép của Morfin giết chết ông Tom Riddle và vợ chồng Riddle già, rồi đổ tội cho Morfin.

Sau đó hắn lại trộm đi bảo vật gia truyền mà Marvolo Gaunt truyền lại cho Morfin, chiếc nhẫn có khảm Hòn đá Phục sinh, chế tạo nó thành Trường sinh linh giá, cuối cùng lại thiết lập rất nhiều bẫy phép thuật, giấu dưới căn nhà cũ của Gaunt.

Bước vào căn nhà cũ của Gaunt đã bị cây tầm ma rậm rạp bao phủ, hoang phế nhiều năm, gần như có thể nói là đã bỏ hoang, tinh thần lực quét qua một lượt, cậu nhanh chóng khóa được vị trí của chiếc nhẫn.

Bạo lực phá vỡ những bẫy phép thuật bảo vệ chiếc nhẫn, một chiếc nhẫn có khảm viên đá đen hiện ra trước mắt cậu.

"Sức mạnh lời nguyền thật độc địa, chẳng trách Dumbledore cũng trúng chiêu." Ngay khi cầm chiếc nhẫn lên, một luồng sức mạnh lời nguyền cường đại lập tức bùng phát từ chiếc nhẫn, lan ra tay cậu.

Tuy nhiên, một luồng sức mạnh ánh sáng thánh khiết dâng lên trong tay George, ngay lập tức xua tan toàn bộ sức mạnh hắc ám đó.

Trong nguyên tác, Dumbledore sau khi nhận ra Hòn đá Phục sinh

trên chiếc nhẫn, vì sự áy náy trong lòng bấy lâu nay đối với em gái mình, đã bốc đồng đeo chiếc nhẫn lên muốn hồi sinh em gái.

Kết quả là bị lời nguyền mà Voldemort để lại ám toán, cũng dẫn đến việc cuối cùng phải để Snape kết thúc mạng sống của mình để giành được sự tin tưởng của Voldemort.

Nhưng loại lời nguyền cấp độ này, đối với cậu hiện tại gần như không có mối đe dọa nào, nếu hóa thành rồng khổng lồ, chỉ dựa vào kháng phép của thân rồng cũng có thể chặn được uy lực của lời nguyền.

"Hòn đá Phục sinh có thể làm người chết sống lại, có thời gian phải nghiên cứu một chút." Cậu cầm chiếc nhẫn lên đặt trước mắt xem xét kỹ, sau đó thi triển phép thuật phong ấn sức mạnh của Voldemort bên trong, rồi cũng ném nó vào không gian lưu trữ.

Cậu không có hứng thú gì với Trường sinh linh giá, nhưng lại có chút hứng thú với Hòn đá Phục sinh, một trong ba Bảo bối Tử thần.

Thật lòng mà nói, trong ba Bảo bối Tử thần, thứ thực sự có chút thú vị cũng chỉ có Hòn đá Phục sinh.

Hiệu quả tăng phúc của Cây đũa phép Cơm nguội còn không bằng hiệu quả tăng phúc của cây đũa phép do cậu dùng thân thể sau khi hóa rồng của mình chế tạo, Áo choàng Tàng hình ngoài việc tàng hình ra cũng không có hiệu quả gì đặc biệt.

Nhưng Hòn đá Phục sinh lại chạm đến quy luật sinh mệnh, có thể làm người chết sống lại.

Mặc dù sự hồi sinh này, nghe nói có tác dụng phụ rất lớn, người được hồi sinh sẽ không bao giờ vui vẻ, còn hành hạ người hồi sinh đến điên cuồng và suy sụp tinh thần.

Cậu đã học phép hồi sinh xác sống ở thế giới Phù Thủy Tập Sự,

cũng có thể làm người chết trở lại nhân gian dưới dạng xác sống, có lẽ nghiên cứu Hòn đá Phục sinh này sẽ có chút trợ giúp cho phép thuật xác sống của cậu.

Trạm cuối cùng, Gringotts, lấy được chiếc cúp Hufflepuff là có thể về nhà.

Gringotts, được mệnh danh là nơi an toàn nhất trong giới phù thủy, dưới hầm bạc còn có rồng khổng lồ canh giữ, nhưng thực tế đối với những phù thủy hàng đầu thực sự mà nói, cũng không phải là quá nghiêm ngặt.

Năm trước Quirrell đã cùng Voldemort đột nhập Gringotts, nếu không phải Dumbledore để Hagrid lấy đi Hòn đá Phù thủy trước, thì Hòn đá Phù thủy đã bị trộm rồi.

Còn đối với George, những biện pháp phòng thủ của Gringotts chỉ là một trò cười. ------ "Biến hình!" Đến Hẻm Xéo, George dùng phép Biến hình để hoàn toàn biến thành một dáng vẻ khác, sau đó cứ thế đàng hoàng bước vào Gringotts.

Phép Biến hình học được từ Fairy Tail, bây giờ cậu đã có thể biến hình hoàn toàn cả cơ thể.

Chỉ cần sự chênh lệch về hình thể không quá lớn, cậu có thể biến thành bất kỳ ai, thậm chí là bất kỳ vật phẩm nào, có thể gọi là bảy mươi hai phép biến hóa phiên bản phép thuật.

Tuy nhiên, hiện tại vẫn chưa đạt đến cảnh giới cao nhất là sau khi biến hình thực lực không bị ảnh hưởng, nhưng cũng không sao.

Dù cho vì biến hình mà thực lực không thể phát huy hoàn toàn, cũng đủ để đối phó với mọi tình huống ở thế giới này.

Người lớn dù bị cảm sốt cơ thể suy yếu, đối phó với một đám học sinh tiểu học vẫn là dễ như trở bàn tay.

Dưới sự dẫn dắt của một yêu tinh phụ trách tiếp đón ở cửa, George, trong hình dạng một phù thủy trưởng thành xa lạ, đến trước quầy của một yêu tinh lớn tuổi.

“Thưa ngài, ngài cần gì ạ?” “Imperio!” George thầm niệm thần chú, trực tiếp dùng Lời nguyền Độc đoán khống chế yêu tinh này.

“Đưa ta đến hầm bạc Lestrange.” “Ngài muốn xem hầm bạc của gia tộc Lestrange, ồ, dĩ nhiên là được, xin mời đi theo tôi.” Yêu tinh già vì bị ảnh hưởng bởi Lời nguyền Độc đoán, trên mặt lộ ra nụ cười không bình thường, dặn dò một yêu tinh trẻ bên cạnh một câu, rồi dẫn George đi về phía một cánh cửa trong đại sảnh.

Yêu tinh trẻ tuy có chút ngạc nhiên vì sao yêu tinh già lại đích thân dẫn khách đi, nhưng cũng không quá để tâm, tạm thời thay thế vị trí của yêu tinh già.

Đi qua cánh cửa trong đại sảnh, vào một hành lang đá thô sơ, bên trong có những ngọn đuốc thắp sáng, và một dãy xe đẩy nhỏ.

Dưới sự dẫn dắt của yêu tinh già, George ngồi lên một chiếc xe đẩy nhỏ, rồi lao vun vút xuống sâu dưới lòng đất.

Vì không có yêu tinh nào ở Gringotts phát hiện ra sự bất thường, nên cũng không có biện pháp phòng thủ nào như Thác nước của Kẻ trộm được kích hoạt, họ rất thuận lợi đến được nơi sâu nhất dưới lòng đất.

“Quả không hổ là một trong những gia tộc cổ xưa nhất, đến cả rồng cũng canh giữ trước hầm bạc.” Từ trên xe đẩy xuống đi một đoạn, một con rồng khổng lồ bị xích sắt to lớn trói buộc xuất hiện trước mắt George, và sau con rồng đó là năm hầm bạc quý giá nhất của Gringotts.

Con rồng khổng lồ từ từ mở mắt nhìn về phía này, vừa định gầm

lên và phun lửa, dường như đột nhiên cảm nhận được điều gì đó từ người George, cơ thể lập tức cứng đờ.

Chương 341

Sau đó nó cẩn thận lùi về góc khuất nhất mà dây xích có thể kéo dài tới, cúi đầu xuống, dùng cánh che đầu, bắt đầu run lẩy bẩy.

George cũng không ngạc nhiên, ra hiệu cho yêu tinh già tiếp tục dẫn đường, đến trước hầm bạc của gia tộc Lestrange.

Chưa nói đến việc sau khi hóa rồng, cậu còn cao hơn con rồng này không biết bao nhiêu cấp bậc.

Chỉ riêng hình dạng người hiện tại của cậu, với tư cách là một Sát Long Ma Đạo Sĩ, loại khí tức đặc trưng khắc chế Long tộc và đã giết rất nhiều rồng, cũng đủ để dọa chết những con rồng bình thường ở thế giới này.

"Mở cửa!" Theo lệnh của George, yêu tinh già đến hầm bạc của gia tộc Lestrange, đưa tay đặt lên cửa, cánh cửa hầm bạc liền biến mất, lộ ra một lối vào.

Cửa hầm bạc ở Gringotts đều có phép thuật của yêu tinh, không phải yêu tinh thì không thể mở cửa, ngay khi chạm vào cửa sẽ bị hút chặt, còn kích hoạt báo động.

George vẫy tay ra hiệu cho yêu tinh già lui xuống, rồi bước vào trong động.

"Giàu thật!" Trong động từ mặt đất đến trần nhà đều chất đầy Galleon vàng, còn có các loại cốc rượu làm bằng vàng, những bộ giáp bạc tinh xảo, những bộ da của các loài sinh vật huyền bí quý giá nhất có gai hoặc có cánh.

Từng hàng bình chứa các loại độc dược cao cấp, sâu bên trong còn có một bộ xương sọ vẫn còn đội vương miện vô giá.

Mấy năm nay thông qua việc buôn bán sinh vật huyền bí, cậu cảm thấy mình đã kiếm được rất nhiều tiền, nhưng so với hầm bạc của gia tộc Lestrange cổ xưa nhất, vẫn còn kém xa.

Gia tộc thuần huyết lâu đời nhất, quả thực không phải chuyện đùa.

"Lời nguyền Flagrante và Bùa Nhân đôi?" Cậu đưa tay cầm lấy một chiếc cốc vàng, chiếc cốc lập tức bị đốt nóng đỏ rực và tự động nhân đôi ra hơn hai mươi chiếc cốc giống hệt.

Gia tộc Lestrange để phòng trộm cắp tài sản trong hầm bạc, đã yểm Lời nguyền Flagrante và Bùa Nhân đôi.

Một khi kẻ trộm phá giải được cửa hầm, thì khi chạm vào bất cứ thứ gì, sẽ lập tức bị đồ vật trong hầm đốt cháy và bị đè chết dưới vô số vàng do Bùa Nhân đôi tạo ra.

"Finite Incantatem!" George vung tay, toàn bộ Lời nguyền Flagrante và Bùa Nhân đôi trong hầm đều bị xóa sạch.

So với thần chú chỉ hóa giải một bùa chú đơn lẻ, Finite Incantatem có hiệu quả tốt hơn trong việc hóa giải các bùa chú trên diện rộng.

"Người đã không còn, vậy thì để ta tiếp quản vậy." Cậu lấy ra một cái hộp nhỏ từ không gian lưu trữ, trực tiếp thu hết tất cả mọi thứ trong hầm, bao gồm cả chiếc cúp Hufflepuff, vào trong hộp.

Hậu duệ duy nhất hiện tại của gia tộc Lestrange là Bellatrix, và Bellatrix, với tư cách là một kẻ trung thành tuyệt đối với Voldemort, hiện đang ở trong nhà tù Azkaban.

Theo quy trình bình thường, Bellatrix sẽ sống hết phần đời còn lại ở Azkaban.

Sau khi bà ta chết, toàn bộ di sản trong hầm bạc của gia tộc Lestrange tự nhiên sẽ trở thành tài sản của Gringotts.

Thay vì để cho Gringotts hưởng lợi, chi bằng để cho cậu.

Nếu tương lai Bellatrix trốn thoát khỏi Azkaban, thì càng phải lấy đi, sao có thể để Voldemort hưởng lợi được.

Dọn sạch hầm bạc của gia tộc Lestrange, để yêu tinh già đóng lại cửa hầm, một người một yêu tinh ngồi xe đẩy trở về cửa.

Xóa đi đoạn ký ức này của yêu tinh già, thêm vào đó một đoạn ký ức giúp khách hàng bình thường rút tiền, George thản nhiên rời khỏi Gringotts.

Cậu không quan tâm liệu sau này Gringotts có phát hiện ra hầm bạc bị trộm do sự bất thường của yêu tinh già hay không.

Cùng lắm thì cũng giống như vụ Quirrell lẻn vào hầm bạc trộm Hòn đá Phù thủy ba năm trước, đăng lên Nhật báo Tiên tri một chút, nhưng cậu nghĩ với sự tinh ranh của yêu tinh, dù có phát hiện hầm bạc bị trộm, họ cũng sẽ không làm rùm beng lên.

Một khi làm rùm beng, mọi người sẽ nghi ngờ các biện pháp an ninh của Gringotts, từ đó không dám gửi tiền vào Gringotts nữa, dẫn đến kinh tế của Gringotts gặp vấn đề.

Dù sao thì bị trộm là hầm bạc của gia tộc Lestrange, gia tộc này đã không còn ai có thể hợp pháp đến rút tiền nữa.

Rời khỏi Gringotts, George trở lại dáng vẻ ban đầu, quay về cửa hàng ở Hẻm Knockturn.

Và lúc này ở cửa hàng, đã có người đang đợi cậu.

"Thưa Bộ trưởng, sao ngài lại ở đây?" Đúng vậy, người đang đứng trước cửa hàng của cậu lúc này chính là Bộ trưởng Bộ Phép thuật Cornelius Fudge, cùng vài Thần Sáng phụ trách bảo vệ ông ta.

Fudge thấy George, trên mặt lập tức nở nụ cười giả tạo.

“George, ta đặc biệt đến đây đợi cậu, có một số chuyện, ta muốn nói trước với cậu một chút.” “Vậy mời ngài vào trong ngồi.” George đảo mắt, đã đoán được đại khái mục đích Fudge đích thân đến tìm mình.

Cậu cười mở cửa, mời Fudge và vài Thần Sáng vào nhà. ------ “Ý của Bộ trưởng tôi hiểu rồi, yên tâm, tôi biết phải nói thế nào.” Nửa giờ sau, trước cửa tiệm, George mỉm cười nói với Fudge.

Fudge hài lòng gật đầu, đội mũ lên: “George, cậu rất tốt, ta rất tán thưởng cậu, tương lai của cậu ở Bộ Phép thuật sẽ vô cùng xán lạn!” Ông ta vốn nghĩ lần này đến sẽ có chút phiền phức, lo rằng George này quá cứng đầu không biết linh hoạt, không ngờ lại thuận lợi như vậy.

George này tuy tuổi còn nhỏ, nhưng cách nói chuyện lại không thua kém những lão làng đã lăn lộn ở Bộ Phép thuật mười mấy năm, hơn nữa không cần ông ta ám chỉ nhiều, đã có thể đoán ra ý của ông ta, đầu óc vô cùng linh hoạt.

Vì vậy ông ta nói tán thưởng George là thật, có thực lực, có năng lực còn biết linh hoạt, một phù thủy như vậy ở Bộ Phép thuật dù ông ta không cố ý chiếu cố, cũng nhất định có thể sống rất tốt.

Thật lòng mà nói, đối với một cổ phiếu tiềm năng như vậy, dù không có sự kiện lần này, ông ta cũng sẽ tìm cách lôi kéo về phe mình, để củng cố thế lực của ông ta ở Bộ.

Đừng nhìn ông ta là Bộ trưởng, nhưng cũng không phải là lời nói có trọng lượng tuyệt đối.

Ban đầu vốn không phải là ông ta đắc cử Bộ trưởng, là do Barty bị con trai liên lụy, cộng thêm Dumbledore tiến cử, ông ta mới may mắn trở thành Bộ trưởng.

Vì vậy những năm qua, trong Bộ luôn có không ít người không phục ông ta, đặc biệt là phe do Thứ trưởng dẫn đầu.

Lần này nếu xử lý không tốt, không chừng tên Thứ trưởng đó lại dẫn người tìm cách đàn hặc ông ta, bắt ông ta phải từ chức Bộ trưởng.

"Vậy sau này, còn hy vọng ngài Bộ trưởng chiếu cố nhiều hơn." George nheo mắt, nhìn Fudge dẫn theo các Thần Sáng rời khỏi Hẻm Knockturn.

Chuyện Fudge đến tìm cậu nói rất đơn giản, chính là ba ngày sau, vào ngày cậu nhậm chức, cũng là ngày Bộ Phép thuật tổ chức họp báo.

Đến lúc đó cậu sẽ đại diện cho Bộ Phép thuật phát biểu, trong lời nói hy vọng cậu không nói hớ, tốt nhất là có thể nói những lời có lợi cho Bộ, cho vị Bộ trưởng này.

George tự nhiên bằng lòng làm người thuận nước đẩy thuyền, vừa hay cũng thể hiện rõ lập trường phe phái của mình, chuẩn bị một chút cho việc kế nhiệm chức Chủ nhiệm Văn phòng Chống lạm dụng Pháp thuật sau này.

Đóng cửa trở về tiệm, cậu bắt đầu nghiên cứu về phép "niệm tưởng phân thân".

Thực ra trước đây cậu vẫn luôn nghiên cứu phép thuật này, nhưng lúc đó không vội dùng, nên tiến độ không nhanh.

Dù sao thì phép thuật cậu cần nghiên cứu thực sự quá nhiều.

Vì sắp phải đến Bộ Phép thuật nhậm chức, để không làm lỡ việc nghiên cứu phép thuật trong thời gian làm việc, cậu đã đẩy nhanh tiến độ nghiên cứu phép niệm tưởng phân thân, hai ngày này hẳn là có thể hoàn thành triệt để phép thuật này.

Phép niệm tưởng phân thân là có thể tạo ra một phân thân có thể điều khiển để hành động, nhưng đồng thời cũng sẽ làm giảm một nửa thực lực của bản thân.

Hiện tại ở thế giới này, cậu cảm thấy dù có giảm đi một nửa thực lực, cũng không có phù thủy nào có thể gây ra mối đe dọa cho cậu, vì vậy khuyết điểm này ở thế giới này không được coi là khuyết điểm.

Nếu như ở thế giới Trung Thổ và Thành phố Học viện thì không tiện dụng lắm, lỡ như niệm tưởng phân thân bị giết, bản thể không kịp hồi phục, gặp phải kẻ địch khó nhằn vẫn có nguy hiểm.

Sau khi Fudge và George đều rời đi, các chủ cửa hàng lân cận như Borgin & Burkes mới lén lút ló đầu ra.

Bộ trưởng Bộ Phép thuật đột nhiên ghé thăm Hẻm Knockturn, những phù thủy chuyên kinh doanh bất hợp pháp như họ sao lại không chú ý, chỉ là ai cũng không rõ chuyện gì xảy ra, không dám ló mặt.

Mãi đến bây giờ, họ mới biết, hóa ra Bộ trưởng Fudge đến tìm George.

Chương 342

Vốn tưởng George có quan hệ với bên Thần Sáng, không ngờ lại có thể trò chuyện vui vẻ với cả Bộ trưởng Bộ Phép thuật, sau này càng không dám gây sự nữa.

Mùa hè năm ngoái George trở về Hẻm Knockturn, đã khiến các phù thủy ở đây biết được sự lợi hại của cậu, nhưng đó dù sao cũng là thực lực cá nhân, mọi người còn định chờ đến mùa hè này liên thủ cho George một bài học.

Bây giờ biết George không chỉ có thực lực, mà còn có bối cảnh lớn như vậy, căn bản không dám đắc tội nữa, còn sợ George ghi hận họ, đến lúc đó tìm họ gây phiền phức.

"Không ngờ đứa trẻ nô lệ Dora hai năm trước, bây giờ lại có sự thay đổi lớn như vậy." Các ông chủ trao đổi ánh mắt với nhau, sau đó im lặng lùi về cửa hàng của mình.

Ba ngày sau, George mặc bộ vest mà các phù thủy trưởng thành thời này thường mặc, tóc chải kiểu người lớn, xách một chiếc cặp tài liệu chủ yếu để trang trí, dùng Phép Độn thổ đến Bộ Phép thuật.

Đại sảnh tráng lệ, hai hàng lò sưởi mạ vàng, đài phun nước Anh Em Pháp Thuật nổi bật và những phù thủy bận rộn qua lại, tuy không phải lần đầu tiên đến Bộ, nhưng hôm nay rõ ràng khác hẳn.

Vì hôm nay cậu đến để nhậm chức.

Đến quầy đăng ký ở đại sảnh tầng một, George còn chưa kịp nói, cô nữ phù thủy xinh đẹp ở quầy đã cười hỏi: "Chào em, em cần giúp gì không?" "Tôi là George, sinh viên tốt nghiệp Hogwarts năm nay, đến Sở Thi hành Luật Pháp thuật trình diện." George đưa thư nhậm chức của mình lên.

Nữ phù thủy ở quầy sau khi xem thư, trên mặt cũng lộ vẻ kinh ngạc.

"Xin lỗi, ngài George, trông ngài có vẻ nhỏ hơn tuổi thật.

Xin hãy điền vào mẫu đăng ký ở đây, sau đó cầm mẫu đăng ký đi thang máy ma thuật xuống tầng hầm thứ hai trình diện là được." Sinh viên tốt nghiệp Hogwarts thường ở độ tuổi mười bảy, mười tám, George tuy cao hơn bạn đồng lứa một chút, nhưng khuôn mặt rõ ràng không phải của người mười bảy, mười tám tuổi.

Vì vậy nữ phù thủy ở quầy tưởng George trông trẻ hơn tuổi.

Chỉ có điều, khi cô thấy George điền tuổi vào mẫu đăng ký là mười hai, đồng tử rõ ràng co lại.

"Mười hai tuổi đã tốt nghiệp Hogwarts, sau đó nhậm chức ở Bộ Phép thuật, còn là chức trợ lý ở Sở Luật Pháp thuật được săn đón nhất, đứa trẻ này không phải là con của nhân vật lớn nào đó chứ?" Nhìn George cầm mẫu đăng ký đi thang máy ma thuật xuống tầng hầm thứ hai, ngọn lửa hóng chuyện trong lòng nữ phù thủy bùng cháy, bắt đầu cùng các đồng nghiệp xung quanh đoán mò về thân phận của George.

"Nghe nói chưa, Bộ trưởng có một đứa con riêng tên George, hôm nay nhậm chức ở Sở Luật Pháp thuật đó." "Không phải đâu, tôi nghe nói là cháu trai thất lạc nhiều năm của Dumbledore." "Dumbledore còn chưa có vợ, lấy đâu ra cháu trai, tôi nghe nói là con của Vụ trưởng Sở Luật Pháp thuật, Amelia Susan Bones." "Thế thì chị lạc hậu quá rồi, Vụ trưởng Amelia cũng chưa kết hôn, chỉ nghe nói bà ấy có một cô cháu gái tên Susan đang học ở Hogwarts, đó là con gái." "Đấy, tôi đã bảo là con riêng của Bộ trưởng mà, không thì ai có thể đi cửa sau lớn như vậy chứ?" Dù sao thì chưa đầy một giờ, các phiên bản tin đồn khác nhau đã lan truyền khắp Bộ Phép thuật.

Dù sao thì chuyện một đứa trẻ mười hai tuổi tốt nghiệp Hogwarts, còn nhậm chức vào một vị trí được săn đón nhất trong Bộ, từ khi Bộ thành lập đến nay chưa từng nghe qua, sao có thể không khiến mọi người cảm thấy kỳ lạ.

Vì vậy, trước khi George hoàn thành xong tất cả thủ tục nhậm chức, cậu đã trở thành một nhân vật nổi bật trong giới nhân viên cấp cơ sở của Bộ.

Tầng hầm thứ hai của Bộ Phép Thuật.

George bước ra khỏi thang máy, đi qua hai cánh cửa gỗ sồi nặng nề, một căn phòng mở được chia thành nhiều ô nhỏ hiện ra trước mắt.

Đây chính là Trụ sở Thần Sáng, mỗi một ô nhỏ đều có một Thần Sáng đang ngồi làm việc.

"Này, George!" Một vài Thần Sáng do Tonks dẫn đầu, những người từng thường xuyên đến quán của cậu ăn chực, lập tức vui mừng đứng dậy chạy tới khi thấy George xuất hiện ở cửa.

"Thật không ngờ, cậu lại vào làm ở Bộ Phép Thuật, còn cùng một bộ phận lớn với chúng tôi nữa chứ.

Nếu không phải chị đi tìm chủ nhiệm xác nhận lại, thật không dám tin!" Mấy hôm trước, khi nhận được thư của George nói hôm nay sẽ đến Bộ Phép Thuật báo danh, cô thật sự nghĩ George đang đùa.

Hôm đó, tuy cô cũng có mặt ở Hogwarts, nhưng với tư cách là một Thần Sáng vừa được chuyển chính thức, cô chủ yếu phụ trách cảnh giới vòng ngoài, không rõ Fudge và George đã nói chuyện gì bên trong.

Hơn nữa, sau đó còn phải ký thỏa thuận bảo mật, không được tiết lộ chuyện xảy ra hôm đó cho bất kỳ ai.

Vì vậy, cô cũng không biết George đã tham gia Kỳ thi Phù thủy Tối thượng và tốt nghiệp sớm để vào Bộ Phép Thuật.

Lúc đó, điều cô kinh ngạc là thực lực của George, không ngờ có thể khống chế được cả Sirius và một giáo sư Hogwarts, đồng thời cũng có một phần chú ý đặt lên người vị giáo sư kia.

Bởi vì vị giáo sư đó trông khá thuận mắt.

"Đời người vô thường mà, em cũng không ngờ mình lại tốt nghiệp đi làm sớm thế này." George ôm Tonks một cái rồi cười nói.

Chỉ có thể nói may là thế giới phù thủy không có luật cấm tuyển dụng lao động trẻ em, nếu không cậu thật sự không có cách nào vào Bộ Phép Thuật làm việc sớm như vậy.

Sau khi trò chuyện đơn giản với Tonks và mấy người bạn, cậu đi qua sảnh lớn của văn phòng Thần Sáng, đến khu vực Văn phòng Chống Lạm dụng Phép thuật.

Nơi đây được chia thành ba hành lang.

Hành lang tối tăm và cũ nát ở cuối là Văn phòng Chống Lạm dụng Vật phẩm Muggle, bên trong chỉ có hai phù thủy, một trong số đó chính là cha của Ron, Arthur Weasley.

Một hành lang khác rõ ràng sạch sẽ và sáng sủa hơn, cuối hành lang là Văn phòng Phát hiện và Tịch thu Bùa Phòng thủ và Vật phẩm Bảo vệ Giả mạo, bên trong có hơn mười phù thủy.

Hành lang cuối cùng dẫn đến văn phòng của Chủ nhiệm Văn phòng Chống Lạm dụng Phép thuật, cũng là nơi George cần báo danh.

Cửa không đóng, đi vào vài bước, một căn phòng theo phong cách nữ tính màu hồng hiện ra trước mặt cậu.

Những dải ruy băng ren diêm dúa và các loại đồ trang trí liên quan đến mèo, trông chẳng giống chút nào với kiểu trang trí mà một văn phòng chủ nhiệm nghiêm túc nên có.

Ngồi sau bàn làm việc là một nữ phù thủy trung niên gần bốn mươi tuổi, có khuôn mặt rộng, da thịt chảy xệ, trên mái tóc xoăn ngắn còn cài một chiếc nơ bướm nhỏ bằng nhung đen.

Đặc biệt là bộ váy màu hồng trên người, trông vô cùng chói mắt.

Già và xấu thì cũng chẳng sao, nhưng một người phụ nữ vừa già vừa xấu lại ăn mặc theo phong cách thiếu nữ thế này, thực sự quá khó coi.

Nếu không phải vì cậu vừa mới nhậm chức, bây giờ mà xử lý nữ phù thủy này thì chắc chắn không thể trực tiếp thăng chức thay thế, cậu thật sự muốn cho kẻ này biến mất ngay hôm nay, nhìn quá ngứa mắt.

Đương nhiên, Umbridge có thể sống được bao lâu còn phụ thuộc vào thái độ của bà ta sắp tới.

Nếu bà ta quá khắt khe với cậu như trong nguyên tác, cậu cũng không ngại cho bà ta biến mất sớm, muốn thăng chức cậu có khối cách.

Cho dù không thăng chức, thực ra cũng chẳng sao cả, mục đích chính của cậu là rèn luyện ở Bộ Phép Thuật, để học hỏi và lĩnh ngộ phép thuật của thế giới này tốt hơn, việc thăng chức lên Bộ trưởng chỉ khiến cuộc rèn luyện này trở nên thú vị hơn một chút mà thôi.

Nếu muốn đơn giản và thô bạo, cậu hoàn toàn có thể học theo Voldemort, dùng Lời nguyền Độc đoán trực tiếp khống chế toàn bộ cấp cao của Bộ Phép Thuật.

Với thực lực của hắn, cậu chỉ có thể khống chế tốt hơn Voldemort, nhưng như vậy sẽ không đạt được hiệu quả học tập.

"Xin hỏi có phải chủ nhiệm Umbridge không ạ?

Tôi là trợ lý mới đến, George." George đứng ở cửa gõ nhẹ,

Umbridge ngẩng đầu lên nở một nụ cười giả tạo.

“George, mau vào đi, ngài Bộ trưởng đã nói với tôi rồi.” Đối với người trợ lý George này, bà ta không dám xem thường, hôm qua chính Bộ trưởng đã đích thân đến dặn dò, phải đối đãi tử tế, rõ ràng là rất tán thưởng cậu.

Hơn nữa, bà ta đã xem qua hồ sơ của George, quả thực rất lợi hại, thực lực phi thường, sắp tới còn được tuyên dương.

Thực ra đây không phải là điều chính, điều chính là George có bối cảnh rất vững chắc, không chỉ được Bộ trưởng tán thưởng, Dumbledore còn đích thân viết thư giới thiệu, Phó Vụ trưởng Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế còn chi một khoản tiền lớn để tạo quan hệ ở các bộ phận trong thời gian này.

Có thể từ một thực tập sinh nhỏ bé phụ trách dọn dẹp vệ sinh của Bộ Phép Thuật, trưởng thành đến chức Chủ nhiệm của Sở Thi hành Luật Pháp thuật, bà ta chưa bao giờ dựa vào thực lực và năng lực, mà dựa vào đủ loại thói nịnh trên nạt dưới và tâng bốc.

Nếu George chỉ là một sinh viên tốt nghiệp bình thường, đến chỗ bà ta sẽ trở thành nô lệ riêng, dám có một chút không tuân lệnh, bà ta sẽ khiến cậu ta không bao giờ ngóc đầu lên được ở Bộ Phép Thuật.

Nhưng George rõ ràng không phải, vậy nên bà ta chắc chắn phải có một thái độ khác.

“Tuổi còn nhỏ mà đã có thành tựu như vậy, thảo nào ngài Bộ trưởng lại tán thưởng cậu đến thế.” Sau khi làm xong thủ tục nhậm chức, Umbridge nhìn George, không nhịn được nheo mắt.

Lời nói của bà ta có vẻ khen ngợi, nhưng trong lòng lại vô cùng ghen tị.

Nghĩ đến năm xưa khi bà ta mới vào Bộ Phép Thuật, đã chịu bao

nhiêu khổ cực, khúm núm nịnh bợ bao nhiêu người, hy sinh bao nhiêu thứ mới có được địa vị hiện tại, mà George mới mười hai tuổi đã là trợ lý của bà ta.

Chương 343

Tiến thêm một bước nữa, còn có khả năng thay thế bà ta làm chủ nhiệm.

"Cũng là một mối đe dọa." Bà ta tự nhiên sẽ không gây khó dễ cho George ngoài mặt, nhưng cũng sẽ không để George có cơ hội lập công rồi trong tương lai thay thế vị trí của mình, trừ khi bà ta có thể tiến thêm một bước lên chức Vụ trưởng.

"George, cậu mới nhậm chức, không cần làm gì cả, cứ làm quen với đồng nghiệp đi, có việc gì tôi sẽ gọi cậu." Umbridge bảo một trợ lý khác tìm cho George một chỗ ngồi ở khu vực làm việc bên ngoài, rồi không quan tâm đến cậu nữa.

George thuộc loại người cần bà ta cảnh giác, nhưng cũng không cần quá để tâm, đối thủ cạnh tranh hiện tại của bà ta là Chủ nhiệm văn phòng Thần Sáng, Rufus Scrimgeour.

Vì vậy, bà ta vẫn luôn bám lấy đùi Bộ trưởng, đủ kiểu nịnh hót, dò đoán suy nghĩ của ngài ấy.

Đối với điều này, George cũng vui vẻ nhàn rỗi, tuy đến đi làm chỉ là một phân thân tư duy, nhưng cậu cũng không muốn lãng phí thời gian làm việc vặt.

Cậu đi đến các bộ phận, làm quen bạn bè, học hỏi cách họ ứng dụng phép thuật, rất nhanh một buổi sáng đã trôi qua.

Buổi chiều vừa mới đi làm, cậu đã bị người của Bộ trưởng gọi đến, vì buổi họp báo sắp bắt đầu.

Buổi họp báo lần này không chỉ có toàn bộ cấp cao của Bộ Phép Thuật tham dự, mà còn có Dumbledore đại diện cho Wizengamot và

cả chính Sirius.

“Bây giờ, xin mời công thần lớn nhất của sự kiện lần này, trợ lý của Sở Thi hành Luật Pháp thuật, người hùng nhỏ của chúng ta, George, lên sân khấu.” Dưới giọng nói cao vút của Fudge, vô số máy ảnh phép thuật liên tục lóe sáng, George trong bộ vest nhỏ bước lên bục.

“...Như tôi vừa nói, vì sai lầm của Bộ trưởng tiền nhiệm, đã khiến ngài Black bị oan suốt mười hai năm.

Với tư cách là Bộ trưởng hiện tại, tuy trách nhiệm không thuộc về tôi, nhưng tôi vẫn cảm thấy vô cùng áy náy.

May mắn thay, ngày nay Bộ Phép Thuật đã khác xưa, chúng ta không ngừng tiến bộ, có những nhân viên tinh nhuệ nhất, có thể kịp thời phát hiện và sửa chữa sai lầm.

Giống như George, cậu ấy chính là đại diện cho những nhân viên ưu tú của Bộ Phép Thuật chúng ta, còn từng giúp bắt giữ một phù thủy hắc ám Mắt Độc khi du lịch ở Pháp, được trao tặng Huân chương Dũng cảm.” Fudge khoác vai George thao thao bất tuyệt, ngoài mặt là khen ngợi George, nhưng ai cũng có thể nghe ra, thực chất ông ta muốn thể hiện rằng mình là một vị Bộ trưởng lãnh đạo tài tình.

Dưới ống kính của các tờ báo phép thuật lớn, cuối cùng ông ta nói: “Vì vậy, chúng tôi quyết định trao tặng George Huân chương Merlin Đệ nhị đẳng và một vạn Galleon vàng làm phần thưởng.” Lời của Fudge vừa dứt, Dumbledore đại diện cho toàn bộ Wizengamot đã trao Huân chương Merlin cho George, còn cấp trên trực tiếp của George là Umbridge thì trao cho cậu số Galleon vàng.

Sau đó là phần các phóng viên phỏng vấn George, và George cũng không làm Fudge thất vọng, không một lời nào đề cập đến việc cậu mới nhậm chức sáng nay, cũng không làm Fudge mất mặt.

Thực ra việc cậu nhậm chức vào sáng nay, không ít người trong Bộ Phép Thuật đều biết, bên Hogwarts cũng có nhiều phù thủy biết, những phóng viên này chưa chắc đã không nhìn ra.

Nhưng không sao cả, trong thời đại mà thông tin trong giới phù thủy chỉ có thể lan truyền qua báo chí, rất nhiều chuyện chỉ cần đa số mọi người cho là như vậy, thì nó sẽ là như vậy, số ít sự thật sẽ không có ai đào sâu tìm hiểu.

Điều Fudge muốn là đa số người trong giới phù thủy cảm thấy Bộ Phép Thuật là một nơi đáng tin cậy, ông ta là một Bộ trưởng đủ tư cách, như vậy là được rồi.

Sáng sớm hôm sau, khi đang ăn sáng, George đã thấy bài báo của Nhật Báo Tiên Tri về sự kiện hôm qua.

Dòng tít nổi bật: 《Nỗi oan mười hai năm, được rửa sạch dưới sự hợp tác của vị Bộ trưởng anh minh và nhân viên mười hai tuổi ưu tú, Sirius Black lại là một người hùng!》 Trên báo có hai tấm ảnh, một là Bộ trưởng khoác vai cậu, một là Dumbledore trao Huân chương Merlin cho cậu.

"Bây giờ mình cũng được coi là người của công chúng rồi nhỉ." Cất tờ báo đi, George mỉm cười.

Trước đây cậu chỉ nổi tiếng ở trường, bên ngoài thì chỉ nổi danh một chút vì gia nhập đội Quidditch Anh, nhưng vì mãi không tham gia thi đấu nên mọi người cũng dần quên lãng.

Sau này được Huân chương Dũng cảm ở Pháp, nhưng đó là ở nước ngoài, số phù thủy ở Anh biết chuyện không nhiều.

Vì vậy, khi vào Bộ Phép Thuật, rất nhiều phù thủy không nhận ra cậu.

Nhưng sau lần đưa tin này, tin rằng trong giới phù thủy sẽ rất ít

người không biết cậu.

Một mặt là vì một cậu bé mười hai tuổi đã tham gia Kỳ thi Phù thủy Tối thượng với mười hai chứng chỉ Xuất sắc, tốt nghiệp sớm để vào Bộ Phép Thuật, đối với đa số phù thủy, đây đã là một chuyện vô cùng khó tin.

Mặt khác, vụ việc của Sirius đã gây hoang mang suốt một năm, giờ lại được George giải quyết, cũng để lại ấn tượng sâu sắc.

Hai việc này gộp lại, đủ để cậu trở thành một phù thủy nổi tiếng như ngôi sao trong giới phù thủy Anh.

"Thảo nào cậu ta còn nhỏ như vậy mới vào làm đã trở thành trợ lý của Sở Thi hành Luật Pháp thuật." "Tôi đã nói rồi, cho dù là con trai ruột của Bộ trưởng, cũng không thể để cậu ta tốt nghiệp năm mười hai tuổi rồi vào Bộ Phép Thuật được." "Thật không thể so sánh được, con trai tôi năm nay thi O.W.Ls còn không được hai chứng chỉ Xuất sắc, cậu ta mới mười hai tuổi đã có mười hai chứng chỉ Xuất sắc trong kỳ thi N.E.W.Ts, còn vào làm ở Bộ Phép Thuật nữa." "Đừng nói con trai ông, chính ông bây giờ dùng Bùa Khiên còn chưa thành thạo, người ta đã khống chế được cả Sirius và Pettigrew, cả nhà chúng ta gộp lại chắc còn không đánh lại cậu ta." "Chúng ta không biết Bùa Khiên thì có gì lạ, chúng ta là nhân viên văn phòng chứ có phải Thần Sáng đâu.

Cậu ta có thể cùng lúc khống chế cả Sirius và Pettigrew đáng sợ mới là bất thường ấy.

Một người trốn thoát khỏi Azkaban dưới sự canh gác của bao nhiêu Giám ngục, một người năm xưa đã cho nổ tung cả một con phố." Khi George một lần nữa Độn thổ đến Bộ Phép Thuật đi làm, đánh giá của cả Bộ về cậu đã thay đổi một trăm tám mươi độ.

Hôm qua, họ còn bàn tán xem George là con cháu nhà quan lớn nào

“nhảy dù” vào Bộ Phép Thuật, còn hôm nay mới biết người ta vào đây bằng thực lực, cũng vì có công lớn mới được phân thẳng đến Sở Thi hành Luật Pháp thuật.

George mới nhậm chức sáng hôm qua, chiều đã tổ chức họp báo, vậy nên việc bắt Pettigrew và rửa oan cho Sirius không thể xảy ra sau khi George nhậm chức.

Tình hình cụ thể thế nào, những nhân viên lâu năm đã làm việc ở Bộ Phép Thuật nhiều năm, hiểu rõ tác phong của Bộ, sao lại không đoán ra được.

“Chào buổi sáng, George!” “Chào buổi sáng!” Trên đường đi, George phát hiện rất nhiều nhân viên không quen biết trong Bộ Phép Thuật đều chủ động chào hỏi cậu, ánh mắt đa số đều là kính nể.

Cậu cũng không hề kiêu ngạo, đều rất thân thiện đáp lễ từng người.

Đừng xem thường việc nhiều nhân viên này ngay cả Bùa Khiên còn chưa nắm vững, biết đâu một người trong số họ đang nghiên cứu một loại phép thuật nào đó có thể giúp ích cho cậu.

Trình độ chiến đấu của rất nhiều nhân viên Bộ Phép Thuật không cao, họ không phải Thần Sáng, nhưng điều đó không có nghĩa là nghiên cứu phép thuật của họ không giỏi.

Điều này giống như chiến binh và nhà khoa học, Thần Sáng là chiến binh, còn đa số nhân viên văn phòng của Bộ Phép Thuật đều là nhà khoa học, loại người kết hợp cả chiến binh và nhà khoa học như Dumbledore vẫn là số ít.

Nghĩ kỹ lại, phàm là học sinh ưu tú tốt nghiệp từ trường, ai mà không muốn vào Bộ Phép Thuật, và mỗi năm Bộ Phép Thuật đều sẽ chọn những người ưu tú nhất từ lứa sinh viên tốt nghiệp.

Tích lũy qua nhiều năm, có thể tưởng tượng trong Bộ Phép Thuật có bao nhiêu phù thủy tài năng.

Có lẽ vì sau khi Fudge lên làm Bộ trưởng, chủ nghĩa quan liêu trong Bộ trở nên nghiêm trọng, năng lực của nhiều quan chức cấp cao rất yếu kém, nhưng năng lực nghiên cứu phép thuật của nhiều nhân viên cấp dưới lại không hề tệ.

Giống như Arthur Weasley trong văn phòng tồi tàn nhất ở hành lang tầng hai, xét về thuật luyện kim và trình độ phép thuật, cả tầng không có mấy người mạnh hơn ông.

"Chào buổi sáng, ngài Weasley!" Vừa nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đã tới, George vừa xách chiếc cặp công văn trống không bước vào thang máy thì gặp Arthur đang vội vã chạy vào.

"Ồ, chào buổi sáng, George.

Chúc mừng cháu đã nhận được huân chương và tiền thưởng.

Sáng nay Ron và Ginny xem báo xong cứ nhắc mãi về cháu, còn nhờ chú hỏi cháu khi nào rảnh đến nhà chú chơi." Arthur thấy George liền thở hổn hển đáp lại.

Ông tự nhiên nhận ra George, năm ngoái lúc khai giảng ở quán Cái Vạc Lủng, George còn hỏi ông về thuật luyện kim, hai người nói chuyện rất vui vẻ.

Chỉ không ngờ mới qua một năm, George đã trở thành đồng nghiệp cùng bộ phận với ông.

"Đợi đến cuối tuần sau nghỉ, cháu sẽ đến tìm chúng nó chơi.

Dạo này chú…" George gật đầu, bắt đầu trò chuyện với Arthur.

Arthur có những ý tưởng rất riêng về thuật luyện kim, đợi khi nghỉ lễ đến Trang trại Hang Sóc chơi, vừa hay có thể có thời gian thỉnh

giáo và trao đổi.

Hai tuần sau, George vẫn như thường lệ tách ra một phân thân tư duy đến Bộ Phép Thuật đi làm.

Umbridge vẫn không giao cho cậu công việc gì, cậu cũng vui vẻ nhàn rỗi, mỗi ngày qua lại giữa các bộ phận, hấp thụ kinh nghiệm và kiến thức phép thuật của họ.

Cậu cùng Arthur nghiên cứu các loại vật phẩm phép thuật phạm pháp bị tịch thu, đến Đội Xử lý Sự cố Phép thuật Ngẫu nhiên để xem họ phối hợp các loại phép thuật xử lý các sự kiện phép thuật ra sao.

Cậu học hỏi các đồng nghiệp ở Trụ sở Chính về Bùa Lú để tìm hiểu kỹ thuật xóa và sửa đổi ký ức của họ, thảo luận về cấu trúc ký ức sâu trong não bộ.

Chương 344

Ngoài ra còn có nghiên cứu và quản lý các sinh vật huyền bí của các bộ phận trong Vụ Quy chế và Kiểm soát Sinh vật Huyền bí, chế tạo và cải tiến các loại phương tiện giao thông phép thuật của Vụ Giao thông Pháp thuật, thử nghiệm và nghiên cứu thần chú của Ủy ban Thần chú Thử nghiệm.

Cơ bản là trừ Sở Bảo mật cậu không vào được, các bộ phận khác cậu đều không bỏ qua, và quả thực đã học được không ít điều hữu ích.

Và những đồng nghiệp đó vì danh tiếng và thực lực của cậu mà đều rất khách sáo.

Đặc biệt là khi họ phát hiện trình độ phép thuật của George thực sự rất cao siêu, thậm chí có thể đưa ra nhiều đề xuất hữu ích cho nghiên cứu của họ, họ lại càng thân thiện hơn.

Họ đã nhiều lần mời George rời khỏi Sở Thi hành Luật Pháp thuật không có việc gì làm để đến bộ phận của họ công tác.

Cũng nhờ buổi họp báo, đánh giá của dư luận bên ngoài về Bộ Phép Thuật và Bộ trưởng Fudge cuối cùng cũng tốt hơn một chút, không còn chửi ông ta là vị Bộ trưởng vô dụng nhất trong lịch sử nữa.

Tuy nhiên, sự cải thiện này chỉ kéo dài đến hôm nay.

"Sao vậy, hôm nay sảnh Thần Sáng sao không có một ai thế?" Vừa đi thang máy đến tầng hầm thứ hai, đi ngang qua sảnh Thần Sáng, cậu phát hiện sảnh không có một Thần Sáng nào, bèn hỏi Arthur, người đến sớm hơn cậu một chút.

Phải biết rằng Thần Sáng không giống những người như họ, để

có thể xuất phát kịp thời khi có vấn đề, họ có người trực ban hai mươi bốn giờ.

Hơn nữa, cậu dùng Phép Độn thổ rất điêu luyện, thường đến đúng giờ đi làm, lúc này sảnh Thần Sáng về cơ bản đều đã ngồi kín người.

"George, cậu còn chưa biết sao?

Xảy ra chuyện lớn rồi, hôm qua nhà tù Azkaban bị Bùa Nổ phá tung, tất cả Tử Thần Thực Tử và tội phạm đều đã trốn thoát." "Azkaban bị nổ!" George nghe vậy cũng lộ vẻ kinh ngạc, nhưng ngay sau đó trong lòng đã có suy đoán.

Trong nguyên tác cũng có sự kiện Tử Thần Thực Tử vượt ngục, nhưng không phải năm nay, mà là mùa hè năm sau, sau khi Voldemort sống lại.

Bây giờ vì ảnh hưởng của cậu, Voldemort có lẽ đã nghĩ ra cách gì đó, giải cứu trước những Tử Thần Thực Tử trung thành với hắn.

Nhưng đây cũng chính là điều cậu muốn.

Voldemort không hoạt động, nếu phát triển theo lẽ thường, cậu phải mất vài năm mới có thể thăng chức, đặc biệt là bây giờ Umbridge còn không cho cậu cơ hội làm việc và lập công.

Tiếp theo chỉ cần chú ý xem Vụ trưởng Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, Barty, có bị Lời nguyền Độc đoán khống chế hay không, là sẽ biết Voldemort có định hồi sinh như trong nguyên tác hay không.

Về vị Vụ trưởng Barty kia, dù sao cậu cũng không định cứu.

Barty Crouch chết đi, Amy sẽ là Vụ trưởng Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, điều này rất có lợi cho cậu.

Hơn nữa, cậu cho rằng Barty bị chính con trai mình giết cũng không phải vô tội, thuộc loại tự làm tự chịu.

Là một người thực thi pháp luật, biết luật phạm luật, tráo đổi đứa con trai Tử Thần Thực Tử đã phạm tội nặng của mình ra khỏi nhà tù, lén lút giấu ở nhà, còn không tiếc dùng Bùa Lú cực mạnh lên Bertha Jorkins, người đã phát hiện ra sự thật.

Điều này chẳng khác nào một vị thẩm phán, lén lút dùng chức quyền cứu đứa con trai đã giết rất nhiều người vô tội, vốn phải bị tù chung thân của mình ra ngoài.

"Không vội, cứ để đạn bay thêm một lúc." George thầm nghĩ trong lòng, lại bắt đầu đi dạo qua các bộ phận như thường lệ.

Nhưng vì Azkaban bị nổ, hôm nay các phù thủy trong các bộ phận rõ ràng đều có chút hoang mang.

Ai sẽ cứu những Tử Thần Thực Tử đó?

Ai có thể cho nổ Azkaban dưới sự canh gác của bao nhiêu Giám ngục?

Mọi người trong lòng đều lờ mờ đoán ra, chỉ là không dám nói và cũng không dám tin.

Ai cũng nói Voldemort đã chết, chết dưới tay của Harry Potter, đứa trẻ sống sót, nhưng mọi người lại không hoàn toàn tin rằng một Voldemort mạnh mẽ và đáng sợ như vậy đã chết, nếu không cũng sẽ không đến bây giờ vẫn không dám nhắc đến tên hắn.

Cũng vậy, các phù thủy bên ngoài khi biết tin Azkaban bị nổ qua báo chí, tất cả Tử Thần Thực Tử và tội phạm đều đã trốn thoát, cũng đều hoang mang lo sợ.

Rất nhiều phù thủy lại bắt đầu chửi rủa Bộ Phép Thuật và Bộ trưởng Fudge, chuyện này đáng sợ và nghiêm trọng hơn nhiều so với việc một mình Sirius trốn thoát năm ngoái.

Fudge cũng ngay lập tức triệu tập một cuộc họp báo khác, tuyên

bố rằng vì trước đó đã điều động quá nhiều Giám ngục để bắt Sirius, dẫn đến Azkaban có sơ hở, mới để cho các Tử Thần Thực Tử may mắn trốn thoát.

Nhưng những Tử Thần Thực Tử đó đã bị Giám ngục hút cạn năng lượng trong nhiều năm, sớm đã không còn bao nhiêu thực lực, Bộ Phép Thuật sẽ nhanh chóng bắt lại toàn bộ những Tử Thần Thực Tử và tội phạm đó.

Lần này, tình hình bên ngoài đã dịu đi một chút.

"Bây giờ bảo tôi gia nhập đội tuyển, theo thỏa thuận, đáng lẽ năm sau tôi mới cần vào đội mà?" Tầng hai của Bộ Phép Thuật, Vụ trưởng Vụ Thể dục Thể thao Pháp thuật Ludo Bagman đã tìm đến George.

"Tình hình bây giờ đặc biệt." Ludo giải thích với George: "Cậu có thể không biết, Cúp Quidditch Thế giới lần này được tổ chức ở Anh chúng ta, ngài Bộ trưởng rất coi trọng chuyện này, đã bắt đầu xây dựng sân vận động từ một năm trước.

Nhưng, đội Quidditch Anh năm nay thi đấu rất tệ, cứ đà này, e là chẳng bao lâu nữa sẽ bị loại, không có cơ hội vào chung kết." "Nhưng… hợp đồng chúng ta ký là năm sau mới gia nhập đội tuyển, hơn nữa bây giờ tôi cũng đã nhậm chức ở Bộ Phép Thuật…" George tỏ vẻ khó xử.

Thực ra bây giờ gia nhập đội Quidditch Anh, cuối cùng tham gia trận chung kết, cũng có thể mang lại danh tiếng cho cậu, có lẽ còn có thể bắt được vài tên Tử Thần Thực Tử trong trận chung kết, không phải là chuyện xấu. 21.

Nhưng cậu cũng sẽ không dễ dàng đồng ý như vậy, chắc chắn vẫn phải tranh thủ thêm một chút lợi ích.

"George, chính vì cậu bây giờ là trợ lý của Bộ Phép Thuật, nên

càng phải gia nhập ngay bây giờ.

Ngài Bộ trưởng nói, nếu cậu đồng ý gia nhập bây giờ, còn có thể dẫn dắt đội tuyển giành chiến thắng, ngài ấy sẽ ghi công cho cậu, có lợi cho việc thăng chức của cậu sau này." Ludo ghé sát vào George nói nhỏ: "Thực ra, tình hình hiện tại rất tệ, ngài Bộ trưởng hy vọng có thể dùng chiến thắng của đội tuyển để chuyển hướng sự chú ý của mọi người, cậu thông minh như vậy chắc chắn hiểu rõ đạo lý trong đó." Hôm nay ông ta phải thuyết phục George gia nhập đội tuyển, không chỉ vì Bộ trưởng cần, mà ông ta cũng cần.

Trận chung kết được tổ chức ở Anh, đến lúc đó nếu thành tích của đội tuyển Anh quá tệ, thì ông ta, Vụ trưởng này, sẽ mất mặt lắm.

Mà theo sự hiểu biết của ông ta về kỹ năng chơi bóng của George, chỉ cần có George gia nhập, dù không vào được chung kết, ít nhất cũng có hy vọng lớn vào top sáu, như vậy ông ta cũng miễn cưỡng có thể ăn nói được.

"Nếu đã vậy, vì toàn bộ Bộ Phép Thuật, vậy thì tôi sẽ tham gia.

Nhưng, chỉ giới hạn trong các trận đấu của Cúp Quidditch Thế giới thôi!" Dưới sự khuyên nhủ hết lời của Ludo, George mới tỏ vẻ miễn cưỡng đồng ý.

Chỉ là Cúp Quidditch Thế giới, thực ra không có mấy trận, hơn nữa với thể chất hiện tại của cậu, nếu làm Tầm thủ, Golden Snitch vừa xuất hiện thì về cơ bản trận đấu cũng kết thúc, không tốn bao nhiêu thời gian.

"Không vấn đề, không vấn đề, chỉ cần cậu tham gia Cúp Quidditch Thế giới là được." Ludo nghe George đồng ý, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Gần đây ông ta vì cờ bạc mà đã gần phá sản, nếu không xử lý tốt

Cúp Quidditch Thế giới lần này mà mất đi công việc, e là những tên yêu tinh đã cho ông ta vay tiền sẽ lột da ông ta sống.

George nhìn Ludo, mắt không khỏi lại đảo một vòng.

Nếu cậu nhớ không lầm, Ludo này có thói nghiện cờ bạc, cuối cùng còn vì cờ bạc mà phá sản mất việc, cả ngày phải trốn chui trốn lủi bị yêu tinh đòi nợ. 22.

Galleon vàng thì cậu có thừa, nếu đã Ludo nghiện cờ bạc, có lẽ cậu có thể dùng Galleon vàng để khống chế Ludo, bắt ông ta làm việc cho mình.

Vụ Thể dục Thể thao Pháp thuật tuy không có nhiều quyền lực trong Bộ Phép Thuật, nhưng dù sao cũng là một bộ phận lớn, nếu Ludo với tư cách là Vụ trưởng trở thành người của cậu, vậy thì rất nhiều việc sẽ dễ dàng hơn.

Bản thân cậu hiện đang ở Sở Thi hành Luật Pháp thuật, có lẽ không lâu nữa sẽ loại bỏ Umbridge để trở thành Chủ nhiệm.

Chủ nhiệm văn phòng Thần Sáng và đa số Thần Sáng cậu đều quen biết và có quan hệ tốt.

Vì vậy, về cơ bản cậu đã nắm được hơn một nửa Sở Thi hành Luật Pháp thuật.

Vụ trưởng Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, Barty, cuối cùng sẽ bị Amy thay thế, tương đương với việc Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế cũng nằm trong tầm kiểm soát của cậu.

Chương 345

Nếu có thể nắm được cả Vụ Thể thao Pháp thuật, vậy là trong bảy bộ phận lớn của Bộ Phép Thuật, cậu đã kiểm soát được ba.

Hơn nữa, Pháp sư Trưởng của cơ quan quản lý cao nhất Wizengamot là Dumbledore, thực ra cũng đứng về phía cậu.

Ngay khi George đang lên kế hoạch từng bước nắm giữ quyền lực của Bộ Phép Thuật bằng phân thân tư duy, bản thể ở thế giới Marvel vì thuật luyện kim tiến bộ vượt bậc cũng đã có hành động lớn.

"Hòn đảo nhỏ này không tệ!" Sâu trong Đại Tây Dương, George nhìn hòn đảo nhỏ bên dưới, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Cậu đã tìm kiếm một vòng lớn, hòn đảo nhỏ bên dưới bất kể là môi trường trên đảo hay kích thước tổng thể, đều là hòn đảo cậu cảm thấy phù hợp nhất sau khi so sánh.

"Lên cho ta!" George thi triển Bùa Dời Núi cổ đại, nhấc bổng cả hòn đảo từ mặt biển lên không trung, sau đó bắt đầu sử dụng thuật luyện kim học được trong thời gian này ở thế giới này để tiến hành đại cải tạo hòn đảo bằng phép thuật.

Cậu lấy Bùa Bay lơ lửng, Bùa Tăng tốc, Bùa Phanh, Bùa Bay và các loại phép thuật chế tạo phi thuyền ma đạo của thế giới Fairy Tail làm chủ đạo, kết hợp thêm nhiều hiểu biết của bản thân về quy luật, thêm vào rào chắn phòng ngự và rào chắn tàng hình bằng Thuật Thức.

Đồng thời, cậu còn lấy ra không ít Vibranium xin được từ Wakanda và kim loại Uru lấy từ Asgard, dung hợp chế tạo một thiết bị động lực phép thuật, lấy sức mạnh năng lượng của Tesseract làm động lực.

Khi cần thiết, có thể khiến cả hòn đảo bay với tốc độ siêu thanh, thậm chí có thể di chuyển không gian toàn bộ hòn đảo.

Sự kiện Rắn Thần Sợ Hãi Kur lần trước, vì Vua Wakanda Black Panther trở thành một trong các Thiên Chùy Sứ Giả, đã cho George cơ hội.

Để bù đắp, Wakanda đã đưa ra không ít Vibranium.

"Tiếp theo là ngôi trường." Sau khi mất vài ngày để hoàn thành mọi thứ, cậu dịch chuyển đến không gian riêng mà cậu đã cố ý để lại ở trung tâm hòn đảo.

Nơi này thực chất là một không gian chỉ lớn bằng nắm tay được cậu tạo ra bên trong một tảng đá dưới hòn đảo, sau đó dùng Bùa Cơi nới Không gian để mở rộng đáng kể.

Nguồn động lực phép thuật được chế tạo từ sự kết hợp của Đá Không gian, Vibranium và kim loại Uru nằm trong không gian này, đây cũng là nơi cậu tu luyện hàng ngày sau này.

Không gian này không có bất kỳ lối ra nào, muốn vào được trừ khi phải đào một cái hố dài từ trên đảo xuống, và xuyên thủng được lớp phòng ngự phép thuật và lớp vỏ kim loại làm từ Vibranium trộn với kim loại Uru mà cậu đã thiết lập.

Hoặc là giống như cậu, dùng năng lực không gian dịch chuyển vào đây.

Nhưng dù có người sở hữu dị năng không gian và phép thuật vào được đây, cũng không dễ dàng lấy được Tesseract bên trong.

Bởi vì thiết bị hấp thụ Tesseract có rào chắn Thuật Thức được cậu gia cố, đồng thời không gian này còn có một lượng lớn các loại Kaiju do cậu dùng phép biến hình tạo ra từ hỗn hợp Vibranium và kim loại Uru để bảo vệ.

Đương nhiên, những biện pháp phòng ngự này chỉ có thể đối phó với kẻ thù dưới cấp Thiên Phụ, nếu là cấp độ như Ancient One hay Odin thì vô dụng.

Nhưng nếu Ancient One và Odin muốn cướp Khối Lập Phương, cho dù bản thể của cậu có ở đây, cũng chưa chắc giữ được.

"Khởi động!" Cậu đưa tay truyền ma lực để khởi động Thuật Thức, một lượng lớn năng lượng từ Tesseract bị cỗ máy của Dr.

Zola hút ra, sau đó chuyển vào Thuật Thức, kích hoạt năng lực dịch chuyển không gian mà George đã chế tạo dựa trên nguyên lý của Khóa Cảng.

Hòn đảo nhỏ trên bầu trời Đại Tây Dương lập tức biến mất, xuất hiện ngay trên không trung của học viện siêu năng lực.

Thực ra, cả hòn đảo có thể được xem như một Khóa Cảng siêu lớn, chỉ là Khóa Cảng này cần một lượng lớn năng lượng để khởi động.

Nếu George không muốn truyền ma lực của mình, cậu có thể hút năng lượng của Đá Không gian để chuyển hóa thành ma lực khởi động Khóa Cảng lớn như vậy.

Đồng thời, George còn sử dụng Bùa Khai Linh lên cả hòn đảo, muốn để hòn đảo tự sinh ra ý thức, nhưng thể tích của hòn đảo quá lớn, tốc độ sinh ra ý thức không nhanh như vậy, có lẽ cần một khoảng thời gian nữa.

"Kia… kia… kia là cái gì!!!" Cư dân New York nhìn thấy hòn đảo đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, ngay lập tức sợ đến biến sắc.

Hòn đảo tuy xuất hiện trên bầu trời khu Bronx nơi có trường học, nhưng vì diện tích của hòn đảo không nhỏ, nên gần như tất cả cư dân thành phố New York ngẩng đầu nhìn về phía Bronx đều có thể thấy

được.

Tại sao họ lại sợ hãi như vậy?

Bởi vì vài tháng trước, Kur vừa mới thả cả Sokovia xuống Washington, đã có rất nhiều người chết.

Cùng lúc đó, không chỉ cư dân New York căng thẳng, mà cả các quan chức cấp cao vừa mới được tái tổ chức của đất nước này cũng vậy.

Sau sự kiện Washington, phần lớn quan chức cấp cao đã thiệt mạng, các quan chức cấp cao được tái tổ chức vì lý do an toàn đã chuyển văn phòng làm việc đến New York.

New York sầm uất không kém Washington, hơn nữa ở đây còn có Tòa tháp Stark và học viện siêu năng lực.

Tuy trong lòng họ rất khó chịu với Stark và học viện siêu năng lực không nằm trong tầm kiểm soát, nhưng sau sự kiện Washington, họ đã hiểu ra một điều.

Đó là khi nguy cơ thực sự vượt quá khả năng chống cự của người thường ập đến, chỉ có những người như học viện siêu năng lực và Tony Stark mới có khả năng cứu mạng họ.

Không ai lại đùa giỡn với mạng sống của mình.

Vì vậy, khi những quan chức cấp cao này nhìn thấy một hòn đảo xuất hiện trên bầu trời New York, họ tự nhiên cũng kinh hãi, sợ bị đè chết như các quan chức cấp cao ở Washington.

“Coulson à, có chuyện gì sao?

Hòn đảo ấy à, yên tâm, đây là Skypiea do tôi tự làm, sau này trường chúng ta sẽ chuyển lên đảo, không có nguy hiểm gì đâu, bảo họ yên tâm.” Trên sân thể dục của trường, George cười nói rồi cúp

điện thoại.

Hòn đảo có bùa tàng hình toàn diện, còn có Bùa Chống Muggle và Bùa Trung Tín.

Nếu cậu muốn, hoàn toàn có thể để hòn đảo lơ lửng trên thành phố một cách âm thầm, không ai có thể nhận ra điều gì bất thường.

Nhưng cậu không làm vậy, cậu cố ý để lộ Skypiea ra.

Không phải để cho vui, mà là để cố ý dọa các quan chức cấp cao và người dân một phen, để họ nhớ lại nỗi sợ hãi mà Kur đã mang đến trước đây, từ đó hiểu rõ hơn tầm quan trọng của học viện siêu năng lực.

Chính trị gia, đổi hết lớp này đến lớp khác, dù đổi thành ai, cuối cùng cũng như nhau.

Họ sẽ luôn nghĩ cách làm thế nào để nắm trong tay học viện siêu năng lực, một thế lực mạnh mẽ ảnh hưởng đến cả cục diện thế giới.

Vì vậy, thỉnh thoảng phải gõ đầu họ một chút, để họ biết mình là ai.

Những người dân kia cũng vậy.

Đừng thấy bây giờ đa số người dân đều rất thân thiện với học viện siêu năng lực, thậm chí có rất nhiều người hâm mộ cuồng nhiệt.

Nhưng công chúng mãi mãi là những người dễ bị dắt mũi.

Không phải nói rằng mọi người đều say chỉ mình ta tỉnh, người khác đều là kẻ ngốc chỉ mình ta thông minh, mà là khi ở trong đám đông, trừ phi là người trong cuộc và kẻ giật dây phía sau, rất khó không bị ảnh hưởng.

Trong ngành truyền thông học có một lý thuyết gọi là "Vòng xoáy của sự im lặng".

Lý thuyết này cơ bản mô tả một hiện tượng: Khi mọi người bày tỏ suy nghĩ và quan điểm của mình, nếu thấy quan điểm mình tán thành được hoan nghênh rộng rãi, họ sẽ tích cực tham gia vào, và quan điểm đó sẽ ngày càng được phát biểu và lan rộng một cách táo bạo hơn.

Ngược lại, khi nhận thấy một quan điểm nào đó không được ai hoặc rất ít người quan tâm (đôi khi còn bị tập thể công kích), dù bản thân có tán thành, họ cũng sẽ giữ im lặng.

Sự im lặng của một bên tạo ra sự tăng trưởng của quan điểm bên kia, cứ thế lặp đi lặp lại, hình thành một quá trình phát triển xoắn ốc, một bên tiếng nói ngày càng mạnh mẽ, bên kia ngày càng im lặng.

Lý thuyết này dựa trên một giả định: Đa số cá nhân sẽ cố gắng tránh sự cô lập do việc một mình giữ một số thái độ và niềm tin nhất định.

Vì vậy, đừng thấy bây giờ công chúng đều một mực ca ngợi học viện siêu năng lực, ca ngợi các anh hùng trong học viện đã cứu thế giới, cứu họ.

Nhưng nếu có một thế lực đủ mạnh ngầm thúc đẩy, thao túng dư luận, chỉ cần dư luận thay đổi nhanh, chiều gió có thể sẽ nhanh chóng thay đổi.

Chương 346

Dù có một số ít người tỉnh táo không bị ảnh hưởng, nhưng đa số mọi người có thể sẽ lập tức từ ca ngợi chuyển sang chửi bới và nguyền rủa.

Superman lợi hại chứ, số lần cứu thế giới nhiều chứ, chỉ một mình anh ấy làm việc tốt đã bằng nhiều lần của cả học viện siêu năng lực, vậy mà vẫn bị kẻ phản diện lợi dụng dư luận biến từ anh hùng thành tội phạm.

Cậu không có nhân phẩm và tính khí tốt như Superman.

Để ngăn chặn tình huống đó xảy ra, cậu cảm thấy cần phải thường xuyên để các quan chức cấp cao và người dân cảm nhận nỗi sợ hãi, nhớ lại nỗi sợ hãi.

Như vậy họ mới hiểu được hậu quả sẽ như thế nào nếu đứng về phía đối lập với học viện siêu năng lực.

Họ mới có thể tỉnh táo không bị một số dư luận ảnh hưởng.

Khi một việc gì đó liên quan đến lợi ích, thậm chí là tính mạng của mình, thì dù dư luận có kích động đến đâu cũng không thể lay chuyển được.

"Cậu chắc chắn là cố ý!" Wolverine nhìn George cúp điện thoại, rít một hơi xì gà, trên mặt cũng lộ ra nụ cười tương tự.

Thành thật mà nói, ông rất thích cuộc sống hiện tại, cũng rất thích phong cách làm việc của George.

Trường học của người đột biến trước đây cũng rất tốt, mọi người yêu thương nhau, nhưng đôi khi thật sự rất ấm ức, lúc nào cũng bị chính phủ và quân đội loài người nhắm vào và quấy rối.

Charles vì muốn loài người và người đột biến chung sống hòa bình mà luôn nhẫn nhịn, thậm chí dẫn đến việc nhiều học sinh người đột biến bị bắt đi làm thí nghiệm và giải phẫu.

Ông không nói Charles làm sai, nếu không có Charles, ông cũng không thể hòa nhập vào đại gia đình của trường người đột biến, cũng không thể giải tỏa được khúc mắc trong lòng, rất nhiều người đột biến cũng vì sự bao dung của Charles mà tập hợp lại với nhau.

Nhưng, rõ ràng quá lương thiện không phải là chuyện tốt, chính vì quá lương thiện mới dẫn đến việc người đột biến ngày nay gần như tuyệt chủng.

Nếu nói đây là vì George đủ mạnh, thực ra cũng không hoàn toàn đúng.

Phải biết rằng Charles thời kỳ đỉnh cao, dùng Cerebro có thể giết chết toàn bộ loài người trong nháy mắt, như vậy chẳng lẽ chưa đủ mạnh?

Chỉ có thể nói so với Charles, George thích hợp làm lãnh đạo hơn, tuy cậu thường xuyên bế quan, trường học về cơ bản đều do Charles quản lý, nhưng mỗi quyết định của cậu đều vô cùng quan trọng.

"Không dọa họ một chút, họ sẽ không bao giờ yên tĩnh." George vung tay, lấy ra một Khóa Cảng hình cửa đá, rồi nói với tất cả giáo viên và học sinh trên sân thể dục: "Bây giờ, mọi người xếp hàng đi vào cửa đá, sau này trường học của chúng ta sẽ ở trên Skypiea!" Sau khi các học sinh và giáo viên phấn khích đi qua Khóa Cảng vào hòn đảo trên không, George lại một lần nữa thi triển Bùa Dời Núi lên toàn bộ ngôi trường, bao gồm cả vị trí của tầng hầm.

Ngôi trường ở đây đã được xây dựng trong một thời gian dài, bên trong chứa đựng rất nhiều công nghệ cao và phép thuật của cậu, tự nhiên không thể bỏ đi.

Chỉ cần di chuyển thẳng đến trung tâm hòn đảo, khảm vào là được.

Trong khi George đang bận rộn với việc di dời trường học, một chiếc phi thuyền vũ trụ tàng hình đã lặng lẽ hạ cánh xuống một khu rừng không người ở Florida.

Cửa phi thuyền mở ra, một người phụ nữ ngoài hành tinh mặc đồ da, có làn da màu xanh lá cây bước ra.

"Hành tinh C-53, một hành tinh văn minh cấp thấp, mối đe dọa từ thổ dân bản địa là không, nhưng nếu đã khiến cả Thanos cũng phải dè chừng, mình vẫn nên cẩn thận một chút." Cô tên là Gamora Zen Whoberi Ben Titan, một người Zehoberei.

Khi còn là một đứa trẻ, cha mẹ cô đã bị Thanos giết chết, và cô bị Thanos nhận làm con gái nuôi, được đào tạo thành gián điệp và sát thủ mạnh nhất vũ trụ.

Nhiệm vụ lần này của cô là xâm nhập vào hành tinh C-53, bí mật tìm Tesseract và mang về cho Thanos.

Tuy nhiên, cô không muốn làm vậy, kế hoạch của cô là tìm được Tesseract, bán nó cho Collector với giá cao bốn mươi tỷ, mang theo số tiền đó trốn thoát khỏi sự kiểm soát của Thanos.

"Ngụy trang!" Cô lấy ra một miếng kim loại dán lên người, rất nhanh làn da của cô từ màu xanh lá cây chuyển thành màu trắng.

Là gián điệp lợi hại nhất vũ trụ, trước khi đến đây, cô tự nhiên đã điều tra nhiều phương diện như ngôn ngữ, văn minh của hành tinh này, cũng đã chuẩn bị trước một số thứ.

"Ở hướng này." Sau khi ngụy trang thành người Trái Đất, cô lại lấy ra một thiết bị đặc biệt, bắt đầu dò tìm.

Đây là thiết bị do chính Thanos thiết kế, có thể phát hiện năng

lượng của Tesseract, nhưng phạm vi có hạn, không thể dò tìm xuyên hành tinh.

Cùng lúc đó, tại điểm nhảy không gian gần Trái Đất nhất, một chiếc phi thuyền khổng lồ có biểu tượng của Ravager đột nhiên nhảy ra, và bay thẳng về phía Trái Đất.

“Yondu, chúng ta đến Trái Đất rồi, xông thẳng vào luôn sao?” Bên trong phi thuyền khổng lồ, một Ravager mặc đồ da hỏi thủ lĩnh da xanh Yondu.

Yondu đặt thức ăn trong tay xuống, đi về phía trước nhìn hành tinh màu xanh lam bên ngoài phi thuyền rồi lắc đầu: “Không, các ngươi ở lại đây hỗ trợ, ta sẽ dẫn vài người cùng Peter vào trong.” “Chỉ là một hành tinh văn minh công nghệ sơ cấp còn chưa thể rời khỏi hệ mặt trời, có gì đáng lo chứ?

Theo tôi, chúng ta cứ xông thẳng vào, ai chống cự thì giết hết, tìm Tesseract với tốc độ nhanh nhất, nếu không đợi các Ravager và thợ săn tiền thưởng khác đến thì phiền phức lắm!” Một Ravager khác bên cạnh, mặt đầy sẹo như bị điện giật, rõ ràng không đồng ý với quyết định của Yondu.

Ba ngày trước, một nhân vật bí ẩn đã treo thưởng giá cao, mười tỷ đơn vị cho một thứ gọi là Tesseract, còn cho biết tên hành tinh chứa Tesseract - Trái Đất.

Tất cả các Ravager và thợ săn tiền thưởng trong vũ trụ đều phát điên khi thấy phần thưởng này.

Mười tỷ là mức thưởng cao nhất trên bảng treo thưởng, quan trọng là đây lại là loại nhiệm vụ tìm đồ vật đơn giản nhất, địa điểm lại là một hành tinh văn minh sơ cấp, Trái Đất.

Nếu là ở nơi như hành tinh Xandar thì mọi người còn đau đầu,

nhưng Trái Đất thì hoàn toàn không có mối đe dọa nào.

Vì vậy, gần như tất cả các Ravager và thợ săn tiền thưởng đều nhận nhiệm vụ này.

So sánh mà nói, nhiệm vụ cấp độ mười tỷ cũng không phải không có, nhưng mức độ nguy hiểm không thể so sánh được, ví dụ như nhiệm vụ xếp thứ hai hiện tại là giết tên Titan điên cuồng Thanos.

Họ đến sớm hơn các Ravager và thợ săn tiền thưởng khác là vì hơn hai mươi năm trước, họ từng đến Trái Đất vì một nhiệm vụ, nên biết rõ vị trí của Trái Đất.

Nhưng điều này cũng chỉ nhanh hơn các Ravager và thợ săn tiền thưởng khác vài giờ, vị trí của Trái Đất cũng không phải là bí mật đặc biệt, chỉ cần đội nào có năng lực một chút, tra một chút là có thể tìm ra.

Nếu làm theo cách của Yondu, lợi thế nhỏ nhoi của họ sẽ nhanh chóng biến mất.

"Đồ ngốc, ngươi nghĩ đây thật sự chỉ là một hành tinh văn minh sơ cấp bình thường sao?" Yondu không hề nương tay với thuộc hạ, ông ta nhấc chân đá ngã tên Ravager dám chất vấn mình rồi giải thích: "Lần trước ta đến đón Peter đã điều tra rồi, Trái Đất này là một trong những hành tinh được Thần Vực Asgard bảo hộ, hơn nữa, đồ ngốc nhà ngươi có thể đoán xem, cùng ở trong Dải Ngân Hà, tại sao Đế quốc Nova lại không đóng quân ở đây?" "Thần Vực Asgard!" Nghe Yondu nhắc đến Thần Vực, tất cả bọn cướp đều hít một hơi lạnh.

Thần Vực Asgard, đó là một sự tồn tại cấp độ huyền thoại trong vũ trụ, tuổi thọ trung bình năm ngàn năm, sức chiến đấu cá nhân bùng nổ, văn minh công nghệ tiên tiến, ngay cả người Kree cũng không dám gây sự.

“Mười tỷ tiền thưởng, các người thật sự nghĩ dễ lấy như vậy sao?” Hừ lạnh một tiếng, ông ta ra lệnh cho một Ravager gầy yếu bên cạnh: “Kraglin, đi gọi thằng nhóc Peter dậy, nó nên về nhà xem một chút rồi!” Một lát sau, cả phi thuyền khổng lồ của Ravager tàng hình trong không gian, một phi thuyền nhỏ của Ravager bay ra từ phi thuyền khổng lồ, hạ cánh xuống Missouri.

Ba giờ sau, từng chiếc phi thuyền với các biểu tượng khác nhau lần lượt xuất hiện từ điểm nhảy, bay về phía Trái Đất.

Trong đó có một chiếc phi thuyền khá nhỏ, người điều khiển lại là một con gấu mèo.

Nó vừa kéo cần lái hết cỡ, nhanh chóng điều khiển phi thuyền linh hoạt né tránh những thiên thạch cản đường, vượt qua những phi thuyền phía trước, vừa phấn khích hét lớn với người cây đang ngồi ngẩn ngơ phía sau: “Groot, ha ha ha, mười tỷ, chỉ cần chúng ta tìm được cái gì đó gọi là Tesseract, chúng ta sẽ có mười tỷ, mười tỷ đủ để chúng ta tiêu dao khoái hoạt mãi mãi.

Lũ ngốc chết tiệt các ngươi, đừng hòng ai cướp đi tiền thưởng của đại gia!” Ở một nơi khác, trên hành tinh Titan đổ nát, trưởng lão Chitauri tay cầm Quyền trượng Tâm trí, quỳ một gối trên mặt đất báo cáo với Thanos da tím đang ngồi cao trên ngai vàng: “Đã theo lệnh ngài treo thưởng, những Ravager và thợ săn tiền thưởng đó có lẽ cũng sắp đến Trái Đất rồi.” “Rất tốt, vậy tiếp theo phải xem Gamora, con bé chưa bao giờ làm ta thất vọng, ta nghĩ lần này cũng sẽ không.” Ngai vàng quay lại, khóe miệng Thanos dần nhếch lên.

Đúng vậy, tất cả những điều này đều do hắn lên kế hoạch, mục đích là để lấy được Đá Không gian đang được cất giấu ở Trái Đất.

Những gì xảy ra với Titan đã khiến hắn hiểu rằng, vũ trụ sớm muộn cũng sẽ vì dân số tăng trưởng mà dẫn đến cạn kiệt tài nguyên,

cuối cùng bị hủy diệt.

Muốn cứu vũ trụ, phải đạt được sự cân bằng, muốn đạt được sự cân bằng thì phải hạn chế dân số.

Vì vậy, hắn bắt đầu xây dựng hạm đội vũ trụ, mở rộng thế lực và thực lực, không ngừng xâm lược các hành tinh có sự sống khác, thông qua việc giết ngẫu nhiên một nửa sinh mệnh trên hành tinh đó để đạt được sự cân bằng mà hắn muốn.

Tuy nhiên, hiệu quả của cách làm này quá thấp, có lẽ đến khi hắn chết cũng không thể đạt được mục tiêu của mình.

May mắn thay, sau này hắn tình cờ có được một thông tin, chỉ cần thu thập đủ sáu viên đá, hắn có thể khiến một nửa sinh mệnh trong vũ trụ biến mất ngẫu nhiên trong nháy mắt, hoàn thành mục tiêu của mình.

Chỉ là, sáu viên đá này cũng không dễ thu thập như vậy.

Hiện tại, hắn chỉ có trong tay Đá Tâm trí của người Chitauri mà hắn đã thu phục.

Chương 347

Theo thông tin mà hắn cho người thu thập, Odin của Asgard từng thu thập các Viên đá Vô cực, còn chế tạo ra một chiếc găng tay có thể sử dụng chúng, nhưng không biết vì lý do gì mà đã từ bỏ.

Nhưng hắn biết Odin đã giấu Đá Không gian ở Trái Đất, giao cho loài người bảo quản.

Còn Đá Thực tại vốn ở trong tay các Dark Elf, sau này bị cha của Odin là Bor đoạt lấy, nếu không ở Asgard thì cũng ở Trái Đất.

Đá Thời gian cũng ở Trái Đất, do người bảo vệ đá quý Ancient One canh giữ.

Vị trí của Đá Sức mạnh và Đá Linh hồn, hắn hiện vẫn đang điều tra, chưa tìm thấy manh mối nào.

Vì vậy, chỉ cần có thể chiếm được Trái Đất, hắn có khả năng thu hoạch được ba viên đá cùng một lúc.

Nhưng đó rõ ràng không phải là một việc dễ dàng.

Dù hạm đội do hắn chỉ huy có tung hoành khắp vũ trụ, ngay cả Quân đoàn Nova và Đế quốc Kree cũng không làm gì được hắn, nhưng cũng không chắc có thể đối đầu với Odin và người bảo vệ đá quý Ancient One.

Nếu không thể dùng vũ lực, vậy chỉ có thể hành động trong bóng tối.

Vị trí của Đá Thực tại không rõ ràng, Đá Thời gian lại có người bảo vệ, vậy thì cứ lấy Đá Không gian trong tay loài người trước.

Con gái của hắn, Gamora, là gián điệp mạnh nhất vũ trụ, những nhiệm vụ tương tự chưa bao giờ thất bại, cộng thêm việc hắn còn

dùng tiền thưởng để lôi kéo một đám pháo hôi đến để làm rối loạn tầm nhìn của Odin và Ancient One.

Dù cuối cùng có thất bại, cũng không sao, ít nhất cũng có thể thăm dò được một chút sâu cạn, chuẩn bị cho cuộc xâm lược sau này.

Sáu Viên đá Vô cực hắn nhất định phải lấy được, hiện tại chỉ có một viên Đá Tâm trí, hắn không phải là đối thủ của Odin và Ancient One, nhưng nếu có thể lấy được Đá Sức mạnh và Đá Linh hồn.

Ba viên đá trong tay, dù là đối phó với Odin hay Ancient One, hắn đều có phần thắng nhất định.

"Xong rồi!" Trên Skypiea, George khắc xong Thuật Thức cuối cùng lên một chiếc xe buýt trường học màu vàng, rồi nói với Blonsky bên cạnh: "Emil, sau này chiếc xe buýt này sẽ do anh lái, lát nữa tôi sẽ nói cho anh cách vận hành cơ bản." Blonsky, cũng chính là Abomination, trước đây vẫn luôn làm bảo vệ cho trường.

Hiện tại, trường học đã di chuyển lên Skypiea, tự nhiên cũng không cần bảo vệ nữa, nên cậu cho anh ta chuyển sang làm tài xế của trường.

Chiếc xe buýt màu vàng này chính là xe buýt phép thuật mà cậu vừa mới cải tạo xong.

Nó có nhiều chức năng như bay, tàng hình, không gian bên trong được mở rộng, phòng ngự phép thuật bên ngoài, có thể chở giáo viên và học sinh của trường đi lại giữa Skypiea và thành phố bên dưới.

Thực ra George đã làm không ít Khóa Cảng, còn rải một cái ở các thành phố lớn trên thế giới để tiện có thể đến các thành phố lớn bất cứ lúc nào thông qua Khóa Cảng.

Nhưng Khóa Cảng đó chỉ được sử dụng khi cần thiết, bình thường nếu muốn đi lại giữa Skypiea và thành phố bên dưới, có thể đi

xe buýt và các phương tiện giao thông phép thuật khác mà cậu đã cải tạo.

Đây cũng là vì lý do an toàn.

Nếu bình thường đều dùng Khóa Cảng, vậy có nghĩa là hệ thống phòng ngự phép thuật của Skypiea sẽ trở thành vật trang trí, vì kẻ địch cũng có thể thông qua Khóa Cảng để vào bên trong hòn đảo.

Nhưng đi bằng phương tiện giao thông phép thuật thì khác.

Cả hòn đảo đều được bảo vệ bởi Bùa Trung Tín, không có sự cho phép của cậu, người khác thậm chí còn không thể phát hiện ra Skypiea.

Dù có muốn đi nhờ xe, cũng phải qua được ải của Abomination trước.

Trong lúc George đang chỉ đạo Blonsky cách điều khiển xe buýt phép thuật, một chiếc xe thể thao cổ điển màu đỏ, với sự trợ giúp của động cơ phản lực lửa, đã bay vào Skypiea, sau đó hạ cánh bên cạnh sân thể dục của trường.

"Chào buổi sáng, Giám đốc S.H.I.E.L.D. mới của chúng ta, Coulson, sao có thời gian đến chỗ tôi vậy?" George thấy Coulson xuất hiện, liền dừng việc chỉ đạo Blonsky, vẫy tay chào.

Ngoài giáo viên và học sinh của trường, cậu còn cấp quyền cho một số ít người có thể vào trường, một trong số đó chính là Giám đốc S.H.I.E.L.D. mới hiện tại, Coulson.

S.H.I.E.L.D. mới là một cơ quan quốc tế được tái tổ chức lại sau sự kiện Washington.

S.H.I.E.L.D. ban đầu vì cái chết của Nick Fury và sự xâm nhập của Hydra, từ một cơ quan lớn nhất bảo vệ an toàn toàn cầu đã biến thành một cơ quan quốc gia tương tự như CIA.

Nhưng sau sự kiện Washington, các quan chức cấp cao của các quốc gia đã cảm nhận sâu sắc về nguy cơ.

Ngay cả các quan chức cấp cao ở Washington cũng có thể bị một thành phố từ trên trời rơi xuống đè chết, vậy thì họ cũng không phải là ngoại lệ.

Vì vậy, sau một hồi thương thảo, các quan chức cấp cao các nước đã nhất trí quyết định tái tổ chức S.H.I.E.L.D., thành lập một tổ chức có thể bảo vệ an toàn toàn cầu, phòng ngừa và xử lý các sự kiện đặc biệt.

Đó chính là S.H.I.E.L.D. mới bây giờ.

Giám đốc của S.H.I.E.L.D. mới ban đầu không phải là Coulson, nhưng không còn cách nào khác, ngoài Coulson ra không ai có thể liên lạc được với George.

Mà để có thể đối phó với những thảm họa lớn do những tồn tại cấp độ như Kur gây ra, phải cần đến sự ra tay của George và học viện siêu năng lực.

S.H.I.E.L.D. mới dù có được sự hỗ trợ toàn lực của các quốc gia trên thế giới, cũng không thể có thành tựu lớn trong thời gian ngắn, tác dụng chính thực ra vẫn là phát hiện sớm các nguy cơ có thể xảy ra ở khắp nơi trên thế giới, sau đó đi cầu xin George giúp đỡ.

Bởi vì trường học mà George tạo ra không phải để giáo viên và học sinh đi khắp nơi trừng gian diệt ác, họ chủ yếu là dạy học và lên lớp, sẽ không chủ động ra tay.

Nếu lúc đầu có một tổ chức tương tự như S.H.I.E.L.D. mới, phát hiện sớm sự bất thường ở Sokovia, tìm George dẫn người đến Sokovia đánh bại Kur, thì đã không có sự kiện Washington.

Vì vậy, cuối cùng mọi người nhất trí quyết định, vẫn là để

Coulson làm Giám đốc của S.H.I.E.L.D. mới.

Thực ra đây cũng là ý đồ của George, Coulson là người có nguyên tắc, cũng biết tính khí của cậu.

Nếu đổi người khác làm Giám đốc S.H.I.E.L.D., chơi trò quan liêu, đầu óc không tỉnh táo, thích đứng trên đỉnh cao đạo đức chỉ trích cậu, nói không chừng trước khi cơn khủng hoảng tiếp theo đến, cậu đã tiêu diệt S.H.I.E.L.D. mới trước rồi.

"George, xảy ra chuyện lớn rồi, người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất rồi!" Coulson còn chưa dừng xe hẳn đã vội vàng mở cửa chạy về phía George.

George tỏ vẻ kinh ngạc: "Coulson, anh đừng vội, nói rõ xem người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất là sao?" Loki đang làm vua ở Jotunheim, đã hòa giải với Thor, không rơi vào tay Thanos, Tesseract lại đang ở chỗ cậu.

Vì vậy, không thể xảy ra sự kiện lớn như Chitauri xâm lược Trái Đất trong phim.

Hơn nữa, Skypiea đang đậu trên bầu trời New York, nếu quân đội Chitauri xuất hiện, cậu cũng đã sớm phát hiện rồi.

"Chuyện là thế này…" Tiếp theo, Coulson kể toàn bộ thông tin vừa mới dò được cho George.

Chương 348

Nửa giờ trước, vệ tinh đã phát hiện một lượng lớn phi thuyền vũ trụ xuất hiện bên ngoài Trái Đất, một số phi thuyền đột nhiên tàng hình, một số thì ngang nhiên hạ cánh xuống Trái Đất.

Đối với những phi thuyền ngoài hành tinh xuất hiện ngang nhiên không báo trước này, chính phủ các nơi tuy có chút bất ngờ, nhưng vẫn ngay lập tức tiến hành chặn lại.

Cũng có thể hiểu được, tình huống này chỉ có thể xử lý theo kịch bản xấu nhất.

Nếu không, nếu thật sự là văn minh ngoài hành tinh muốn xâm lược Trái Đất, cứ để yên không chặn lại chẳng phải là ngồi chờ bị chiếm đóng sao.

Tiếc là trừ một số nước lớn chặn và phá hủy được một phần phi thuyền, đa số phi thuyền đều hạ cánh thành công, và không ít phi thuyền sau khi hạ cánh đã không tìm thấy được nữa.

Có lẽ chúng đã sử dụng công nghệ vượt trội hơn Trái Đất để che giấu dấu vết.

Tệ nhất là, cuộc đổ bộ của phi thuyền ngoài hành tinh này, không ít người dân ở các nước đã nhìn thấy, các phóng viên cũng bắt đầu đưa tin, chính phủ các nước muốn kiểm soát cũng không kiểm soát được.

Không lâu nữa, có lẽ sẽ gây ra hoảng loạn.

Không còn cách nào khác, ông chỉ có thể đến tìm George, xem có thể giúp tìm ra những người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất đó, làm rõ mục đích của chúng là gì.

Hiện tại, các quan chức cấp cao các nước cũng đang vô cùng căng thẳng, họ lo lắng đây là dấu hiệu của một cuộc chiến tranh xâm lược và chiếm đóng Trái Đất của một nền văn minh ngoài hành tinh.

Nếu thật sự như vậy, với trình độ công nghệ của Trái Đất chắc chắn rất khó thắng được cuộc chiến, một khi chiến tranh thất bại, hậu quả sẽ không thể lường trước được.

"Một lượng lớn phi thuyền ngoài hành tinh hạ cánh xuống Trái Đất, hơn nữa còn phân tán ở nhiều nơi khác nhau, loại phi thuyền cũng không thống nhất." George suy nghĩ một chút, rồi cười vỗ vai Coulson đang lo lắng.

"Đừng lo, không phải chuyện gì to tát đâu, tôi sẽ giúp anh giải quyết, nhưng chuyện thiết lập văn phòng tuyển sinh ở các nước mà chúng ta đã nói trước đây, phải đẩy nhanh tốc độ lên." Theo lời của Coulson, những người ngoài hành tinh xâm lược này chắc chắn không phải là quân đoàn của Thanos, Đế quốc Nova hay Đế quốc Kree, những thế lực lớn như vậy, có lẽ là một số Ravager và thợ săn tiền thưởng.

Thực ra, dù có là Thanos, Tân Hưng Đế quốc hay Đế quốc Kree, nếu xâm lược Trái Đất, với thực lực hiện tại của cậu cũng không sợ.

Còn tại sao Ravager và thợ săn tiền thưởng lại đổ bộ xuống Trái Đất với số lượng lớn?

Rất đơn giản, chỉ cần bắt vài tên đọc trí nhớ là sẽ rõ, không phải chuyện gì to tát.

Đối với cậu bây giờ, chuyện lớn có thể khiến cậu căng thẳng, ít nhất cũng phải là cấp độ quỷ đa chiều xâm lược.

"Một tuần, sau khi giải quyết xong sự kiện người ngoài hành tinh xâm lược lần này, tối đa không quá một tuần, trung tâm mỗi thành phố

của các quốc gia đều sẽ thành lập văn phòng tuyển sinh của Học viện Siêu năng lực." Coulson nghe vậy không chút do dự đảm bảo.

Người ngoài hành tinh xâm lược, đây là chuyện liên quan đến an nguy của cả Trái Đất, an nguy của toàn nhân loại, chỉ là một văn phòng tuyển sinh mà thôi, các quan chức cấp cao của chính phủ các nước chắc chắn sẽ đồng ý.

George cười gật đầu: "Vậy thì tốt." Thành lập văn phòng tuyển sinh ở các quốc gia, để mọi đứa trẻ có năng lực đặc biệt có thể báo danh và nhập học ngay lập tức, đây là điều mà Charles vẫn luôn muốn làm trong mấy tháng qua.

Không phải đứa trẻ nào cũng có tiền và khả năng để bay từ nước khác đến New York.

Chỉ có điều, đối với việc Học viện Siêu năng lực muốn thành lập văn phòng tuyển sinh ở khắp nơi trên thế giới, chính phủ các nước đương nhiên không tình nguyện.

Nhưng e ngại thực lực đáng sợ của Học viện, họ lại không dám từ chối thẳng thừng, nên cứ dây dưa mãi.

Charles lại là người hiền lành, nên chuyện này mới kéo dài mấy tháng mà chưa giải quyết xong.

George cũng biết chuyện này, chỉ là hiện tại tâm trí hắn đều đặt vào việc nghiên cứu ma pháp và thuật giả kim, nên không quá để tâm.

Một học viện Siêu năng lực lớn như vậy được thành lập, lại liên quan đến lợi ích của chính phủ các nước trên toàn cầu, chắc chắn sẽ có một số chuyện lộn xộn phát sinh, hắn không thể lúc nào cũng đích thân ra mặt xử lý.

Giống như việc văn phòng tuyển sinh này, dù hắn không ra mặt, sớm muộn gì cũng sẽ được giải quyết.

Vì vậy, hắn chủ yếu nắm bắt phương hướng lớn của học viện là được, những chuyện khác cứ để Charles và các giáo viên khác thương lượng xử lý.

Nhưng bây giờ, nhân tiện chính phủ các nước có việc cần nhờ đến hắn, hắn cũng thuận tay giải quyết luôn chuyện nhỏ này.

"Reng reng reng!" Tiếng chuông dồn dập vang lên trên bầu trời học viện, tất cả giáo viên trong trường tạm dừng giảng dạy, tập trung tại phòng họp.

"George, có chuyện gì vậy?" Logan, giáo viên cuối cùng bước vào phòng họp, hỏi George đang đứng trên bục.

George ra hiệu cho Coulson bên cạnh, Coulson liền thuật lại sự việc một lần nữa với tốc độ nhanh nhất.

"Người ngoài hành tinh?" Nghe xong, tất cả mọi người đều tỏ vẻ kinh ngạc.

Mặc dù họ đều sở hữu những sức mạnh khác nhau vượt xa người thường, nhưng về mặt nhận thức, họ thực ra vẫn còn dừng lại ở Trái Đất.

Sự hiểu biết của họ về vũ trụ bên ngoài không khác gì người bình thường.

"Người ngoài hành tinh cũng là người, cùng lắm là khoa học kỹ thuật tiên tiến hơn chúng ta một chút, không cần phải lo lắng.

Tên Thor kia còn là người Asgard, Thần Vực các người cũng đã đến rồi.

Theo lời Thor, các nền văn minh trong vũ trụ, không có mấy nơi có thể sánh được với Thần Vực." Thấy một vài người có vẻ mặt hơi căng thẳng, George xua tay.

Thực ra hắn nói không sai, nền văn minh vũ trụ Marvel trông có vẻ hùng mạnh, nhưng thực tế cũng chỉ đến thế.

So với Trái Đất, trình độ khoa học kỹ thuật ở các phương diện, đặc biệt là phi thuyền và du hành vũ trụ, đúng là mạnh hơn không ít.

Nhưng về vũ khí, nói là mạnh hơn cũng không hẳn là mạnh hơn quá nhiều.

Vũ khí tác chiến cá nhân thì còn dễ nói, vũ khí laser phổ biến đúng là mạnh hơn các loại súng ống của Trái Đất không ít, nhưng vũ khí hủy diệt quy mô lớn thì thật sự không thể nói là mạnh hơn quá nhiều.

Một nền văn minh vũ trụ bình thường đã phát triển đến vậy, đáng lẽ phải xuất hiện loại vũ khí thiên cơ có thể một phát bắn nổ cả một hành tinh, nhưng thực tế lại không có.

Chỉ huy Ronan muốn hủy diệt hành tinh Xandar, còn phải đi tìm Viên đá Sức mạnh, mượn sức mạnh của nó mới có thể làm được.

Thậm chí nếu xét kỹ, bom hạt nhân của Trái Đất đặt trong các nền văn minh vũ trụ, uy lực cũng thuộc hàng vũ khí khá mạnh, vì theo thiết lập, đó là vũ khí được tạo ra với sự giúp đỡ của các Eternal.

Mà Eternal là sản phẩm do Celestial tạo ra, nhận được tri thức của Celestial, và Celestial lại là những người sáng tạo ra các hành tinh lớn trong vũ trụ.

Còn về sức mạnh thể chất.

Sức mạnh thể chất của người ngoài hành tinh phổ biến mạnh hơn người thường ở Trái Đất, nhưng cũng không đến mức khoa trương, những kẻ như Drax the Destroyer có thể dùng thân thể đỡ đạn mà chỉ cảm thấy hơi ngứa ngáy vẫn là số ít.

Sức mạnh thể chất của đa số người ngoài hành tinh cùng lắm chỉ mạnh hơn người Trái Đất bình thường một lần, vì người Asgard

trong truyền thuyết, thể chất cũng chỉ mạnh hơn người Trái Đất bình thường ba lần mà thôi.

Mà người Asgard đã thuộc một trong những chủng tộc có thể chất mạnh nhất vũ trụ rồi.

Vì vậy trong tình huống bình thường, những Kẻ cướp bóc và thợ săn tiền thưởng ngoài hành tinh đó, tay cầm các loại vũ khí tiên tiến, đúng là không phải đối thủ của cảnh sát và quân đội bình thường trên Trái Đất.

Nhưng nếu là giáo viên và học sinh của Học viện Siêu năng lực, thì lại là chuyện khác.

Cứ lấy Wolverine làm ví dụ, trong số những Kẻ cướp bóc và thợ săn tiền thưởng kia, có mấy người đánh lại được ông ấy?

"Cũng phải!" Mọi người nghĩ đến Thor, nghĩ đến người Asgard, lập tức cảm thấy lời của George rất có lý, người ngoài hành tinh dường như cũng không bí ẩn như họ nghĩ.

"Vừa hay, đây cũng là một cơ hội huấn luyện thực chiến hiếm có cho các học sinh.

Bình thường không tìm đâu ra nhiều kẻ địch có thực lực khá để cho chúng thực chiến, cứ mãi luyện tập trong phòng mô phỏng thì vẫn còn thiếu sót." George bắt đầu phân công: "Lần này mỗi giáo viên sẽ dẫn một đội học sinh, sau đó dựa vào địa điểm đổ bộ của người ngoài hành tinh mà Coulson và họ trinh sát được, phối hợp hành động bắt giữ chúng.

Người phụ trách chính của hành động lần này là Giáo sư Charles..." Hành động lần này hắn không định tham gia, vì đến toàn là đám tép riu, hắn chẳng có hứng thú, thà dành thêm thời gian nghiên cứu ma pháp còn hơn.

Chương 349

Chi tiết cụ thể giao cho Charles phụ trách là được, Charles vốn từng quản lý X-Men, giỏi chỉ huy chiến đấu, hơn nữa còn có Đội trưởng Rogers, có S.H.I.E.L.D. phối hợp, sau này Tony chắc chắn cũng sẽ tham gia.

Hắn cũng sẽ tạm thời mở Khóa Cảng của học viện, để họ có thể đến thành phố cần đến ngay lập tức, hoặc có thể nhanh chóng chi viện khi gặp phải đối thủ khó nhằn.

"Cuối cùng, nếu gặp tình huống không xử lý được, hãy nhấn cái này, lúc đó tôi sẽ xử lý." Giao cho Charles một chiếc Khóa Cảng đặc biệt đã chế tạo, George vỗ vai Coulson, rồi dùng phép Độn thổ biến mất.

Chiếc Khóa Cảng đặc biệt đó có ấn ký ma pháp của hắn, một khi được kích hoạt hắn sẽ cảm ứng được, từ đó dịch chuyển tức thời đến.

"Ngài Coulson, phiền ngài thông báo cho Tony và Thor.

Những người ngoài hành tinh đó có phi thuyền, lúc đó nếu chúng bỏ chạy, bên chúng ta không có nhiều người biết bay, rất khó đuổi kịp." Sau khi George rời đi, Charles tiến lên trao đổi với Coulson một chút, sau đó bắt đầu để các giáo viên chọn lựa những học sinh có năng lực phù hợp để lập thành các tiểu đội, thông qua Khóa Cảng đến các nơi trên thế giới.

Trong học viện có không ít phương tiện giao thông ma pháp mà George làm riêng cho các giáo viên, như xe mô tô ma pháp, xe hơi ma pháp, thảm bay ma pháp, chổi bay ma pháp, v.v...

Nhưng những thứ đó chỉ thích hợp để đi lại giữa thành phố bên

dưới và Skypiea hàng ngày, không thích hợp để sử dụng trong chiến đấu.

Trên các phi thuyền ngoài hành tinh đó chắc chắn có không ít vũ khí công nghệ cao mạnh mẽ, tốc độ lại rất nhanh, vẫn cần những người như Tony và Thor mới tiện đối phó. ...

Đội ngũ giáo sư của học viện hiện nay vô cùng hùng hậu.

Ngoài Giáo sư X và Wolverine lúc ban đầu, sau này còn có Captain America, Black Widow, Hawkeye, Hulk, và những người mới gia nhập trong mấy tháng gần đây như Quake, chàng trai mù và các Inhuman khác.

Sau sự kiện Kurse lần trước, quốc vương già đại diện cho Wakanda cũng đã đạt được liên minh với học viện, cung cấp cho học viện các loại công nghệ tiên tiến.

Rất nhiều thiết bị hiện đại trên Skypiea đều đến từ Wakanda.

Vì vậy Black Panther T'Challa tự nhiên cũng trở thành một trong những giáo viên của học viện.

Daredevil vừa tốt nghiệp cũng đã ứng tuyển làm giáo viên, Wolverine và vài giáo viên khác còn giúp anh ta trừ khử tên trùm thế giới ngầm Kingpin.

George biết những chuyện này, nhưng không tham gia.

Với thực lực của Học viện Siêu năng lực hiện nay, những kẻ địch ở cấp độ Kingpin căn bản không cần hắn phải bận tâm nữa.

Cứ tiếp tục phát triển học viện như thế này, trong tương lai sẽ có rất nhiều anh hùng lần lượt trở thành giáo viên và học sinh của học viện, sau đó cùng nhau bảo vệ hòa bình cho Trái Đất.

Còn hắn thì có thể yên tâm nghiên cứu ma pháp, nâng cao thực lực,

để đối phó với những cuộc khủng hoảng lớn có thể xảy ra trong tương lai.

Theo hắn, đây là trạng thái tốt nhất cho bản thể ở Marvel hiện tại.

Một trong những mục đích chính mà hắn luôn hỗ trợ và phát triển Học viện Siêu năng lực, là để sau này khi bế quan nghiên cứu ma pháp, sẽ không xảy ra chuyện đột nhiên cả Trái Đất bị hủy diệt, hoặc cả vũ trụ bị hủy diệt.

Có những cuộc khủng hoảng gây ra hậu quả rất nghiêm trọng, nhưng muốn giải quyết thì thực ra không quá khó.

Giống như bọn khủng bố muốn dùng bom hạt nhân nổ tung một thành phố, loại khủng hoảng này các đặc vụ bình thường cũng có thể giải quyết.

Vì vậy có những cuộc khủng hoảng mà Học viện Siêu năng lực có thể giải quyết, hắn sẽ không cần bận tâm nữa, hắn chỉ cần lo lắng về những kẻ địch và khủng hoảng mà học viện không giải quyết được là đủ rồi.

San Francisco, phố California.

"Các bạn ngoài hành tinh phía trước, xin hãy hạ vũ khí, chúng tôi là một chủng tộc hòa bình..." Một đặc vụ S.H.I.E.L.D. cầm loa, lớn tiếng hét về phía một đám sinh vật có hình thù kỳ dị, rõ ràng không phải con người, vừa bước ra từ phi thuyền.

Xung quanh anh ta là các đặc vụ S.H.I.E.L.D. vũ trang đầy đủ và cảnh sát mặc đồng phục.

Mệnh lệnh anh ta nhận được là cố gắng dùng thái độ thân thiện, trước tiên giao tiếp với những người ngoài hành tinh đến đây, thu thập thông tin tình báo liên quan đến việc họ đến Trái Đất.

Nếu thái độ đối phương không tốt, cũng phải kéo dài thời gian cho

lực lượng vũ trang đang trên đường đến đây.

"Trái Đất chết tiệt này quả nhiên giống như trong tài liệu, là một hành tinh văn minh cấp thấp.

Nhìn vũ khí chúng sử dụng kìa, chẳng khác gì đồ chơi!" Tên người ngoài hành tinh to cao dẫn đầu, một chân đá văng chiếc xe mô tô cản đường mình ra xa mấy mét, chỉ vào khẩu SMG và súng lục trong tay những người phía trước, không nhịn được mà cười ha hả.

Mười mấy tên đồng đội phía sau hắn cũng hùa theo cười nhạo.

Rõ ràng, chúng không hề coi lực lượng vũ trang trên hành tinh này ra gì.

"Giải quyết chúng, sau đó xâm nhập vào mạng lưới của chúng, mau tìm cho ta thông tin về Tesseract.

Lần này có không ít người nhận đơn hàng treo thưởng, tuy chúng ta là một trong những đội săn tiền thưởng có tiếng trong Dải Ngân Hà, nhưng cũng không thể xem thường." Tên cầm đầu vung tay, mười mấy thuộc hạ của hắn liền nhanh chóng tấn công các đặc vụ và cảnh sát đang bao vây.

Hắn không coi thế lực bản địa trên hành tinh này ra gì, điều hắn lo lắng là những đối thủ cạnh tranh đã nhận nhiệm vụ giống hắn.

Nếu chỉ là thợ săn tiền thưởng thì còn đỡ, vấn đề là còn có không ít Kẻ cướp bóc, quy mô của chúng lớn hơn đám thợ săn tiền thưởng này nhiều.

Một đội của chúng nhiều nhất chỉ có mười mấy người, còn đội của Kẻ cướp bóc ít nhất cũng phải trên trăm người.

Lần này, nghe nói đội do Yondu, kẻ tàn bạo nhất trong giới Kẻ cướp bóc, dẫn đầu cũng đã nhận nhiệm vụ này.

Mười phút sau, đặc vụ S.H.I.E.L.D. vừa cầm loa lúc nãy, mình đầy máu hét vào bộ đàm: "Yêu cầu chi viện!

Yêu cầu chi viện!

Hỏa lực của đám người ngoài hành tinh này quá mạnh, chúng tôi sắp không trụ nổi rồi!" Mặc dù họ chiếm ưu thế về số lượng, nhưng đạn bắn ra từ súng hoàn toàn không thể phá vỡ lớp phòng ngự trên bộ giáp của đám người ngoài hành tinh, trong khi súng laser của chúng, một phát có thể bắn nổ một chiếc ô tô.

Hơn nữa, tốc độ di chuyển của những người ngoài hành tinh này rất nhanh, sức mạnh và tốc độ phản ứng cũng vượt xa người thường, sau một hồi giao tranh, họ đã thương vong quá nửa, còn đối phương thì không một ai bị thương.

"Cố gắng cầm cự, đã có trực thăng vũ trang đang đến, chi viện nối tiếp sẽ sớm tới!" Cùng với lời đáp lại từ bộ đàm, đặc vụ S.H.I.E.L.D. ngẩng đầu nhìn lên trời, quả nhiên lờ mờ thấy bốn chiếc trực thăng đang bay về phía này.

Lần này có rất nhiều người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất, các thành phố đều có thể có, nên trong thời gian ngắn có thể điều động được bốn chiếc trực thăng vũ trang đến đã là rất tốt rồi.

"Tấn công từ trên không?

Tốc độ của cái máy bay này chậm quá." Đám thợ săn tiền thưởng cũng nhìn thấy những chiếc trực thăng đang ngày càng gần, chỉ là trên mặt chúng đều lộ ra nụ cười khinh bỉ.

So với phi thuyền của đám cảnh sát Đế quốc Nova, cái máy bay lạc hậu và gần như không có phòng ngự của hành tinh này, đúng là một trò cười.

Một trong những tên người ngoài hành tinh lấy ra một khẩu súng

laser đặc biệt, quét qua những chiếc trực thăng còn chưa bay tới đây, vũ khí lập tức khóa mục tiêu, bốn tia laser bắn ra, trực tiếp phá hủy bốn chiếc trực thăng vũ trang ngay tại chỗ.

"Đây chính là sự chênh lệch về công nghệ sao!" Đặc vụ S.H.I.E.L.D. nấp sau một chiếc xe cảnh sát, khuôn mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Chương 350

Thế nhưng đúng lúc này, một bóng người đột nhiên từ trên trời giáng xuống, hai tay bung ra móng vuốt, đâm xuyên qua bộ giáp phòng hộ có thể chống đạn của một tên thợ săn tiền thưởng, hạ gục hắn trong một đòn.

"Thứ gì vậy?" Tên cầm đầu phản ứng nhanh nhất, lập tức giơ tay bắn một phát vào kẻ tấn công.

Khẩu súng laser có thể bắn nổ ô tô lập tức xuyên thủng ngực kẻ tấn công, tạo ra một lỗ lớn bằng cổ tay.

Chỉ là tiếp theo hắn không hề vui mừng, ngược lại còn trợn tròn mắt, vì hắn thấy cái lỗ đó đang nhanh chóng lành lại, kẻ tấn công như chưa hề bị thương lại tiếp tục đâm móng vuốt về phía đồng đội bên cạnh.

"Tập trung hỏa lực, bắn nát hắn cho ta!" Mệnh lệnh của hắn vừa dứt, mặt đất đột nhiên mọc lên mười mấy sợi dây leo, trói chặt cơ thể bọn chúng.

"Nắm bắt thời cơ tốt lắm, Nathan!" Kẻ tấn công lại giải quyết thêm một người ngoài hành tinh, khen một câu với thiếu niên đang đặt hai tay xuống đất ở phía bên kia.

Đúng vậy, họ chính là một trong những tiểu đội huấn luyện thực chiến của Học viện Siêu năng lực vừa dùng Khóa Cảng đến San Francisco và nhận được yêu cầu trợ giúp.

Người dẫn dắt đội này là Wolverine, thiếu niên hỗ trợ là một trong những đứa trẻ dị nhân được cứu ra năm đó.

"Giáo sư Logan, sức của chúng rất lớn, dây leo của em không cầm

cự được lâu đâu!" Thiếu niên cảm nhận được những sợi dây leo mình điều khiển đang bị giằng đứt, vội vàng hét lớn đáp lại.

"Không sao, Nathan, còn có chị đây!" Lúc này, trên đầu thiếu niên xuất hiện một cô gái đang lơ lửng trên không, cô vác một khẩu súng máy Gatling, đã nhắm vào đám người ngoài hành tinh bên dưới.

Cô gái tên là Jessica, sở hữu hai năng lực là bay và sức mạnh thần thánh. ...

"A...

Tạch tạch tạch tạch tạch!" Jessica vác khẩu súng máy Gatling siêu lớn thường chỉ được trang bị trên trực thăng, bắt đầu xả đạn điên cuồng vào những kẻ xâm lược ngoài hành tinh đang bị dây leo trói buộc.

Cảnh tượng này khiến những cảnh sát còn sống sót bên dưới và những người dân không sợ chết xung quanh đang cầm điện thoại quay video và livestream, biết được thế nào là một loli bạo lực thực sự, thế nào là sự tương phản cực độ.

Những người ngoài hành tinh này có thể phớt lờ đạn của cảnh sát và đặc vụ là vì những viên đạn đó không thể xuyên thủng bộ giáp phòng hộ công nghệ cao, hơn nữa phản ứng và tốc độ di chuyển của chúng rất nhanh, có thể tránh trước được nhiều đòn tấn công vào chỗ hiểm.

Ví dụ như cái đầu không được bảo vệ.

Nhưng điều đó không có nghĩa là chúng có thể dùng thân thể đỡ đạn mà không hề hấn gì, đặc biệt là loại hỏa lực mạnh như súng máy Gatling.

Không phải người ngoài hành tinh nào cũng là Drax the Destroyer.

Vì vậy, sau một loạt đạn, trừ tên cầm đầu đã kịp thoát khỏi dây

leo, những tên thợ săn tiền thưởng xâm lược còn lại đều bị bắn nát đầu mà chết.

Nhiều học sinh của Học viện Siêu năng lực đã trải qua sinh tử, đặc biệt là nhóm trẻ em dị nhân đầu tiên, học viện cũng cố ý bồi dưỡng phương diện này.

Cho nên không xảy ra tình trạng không dám giết người.

"Sao có thể như vậy, loài người không thể mạnh đến thế!" Tên cầm đầu còn sống sót đã sợ đến vỡ mật, không còn nghĩ đến việc tấn công nữa, mà dùng tốc độ nhanh nhất lao về phía phi thuyền của mình, hắn phải rời khỏi hành tinh nguy hiểm này trước.

Thực lực của ba người vừa xuất hiện, dù đặt trong giới Kẻ cướp bóc và thợ săn tiền thưởng, cũng chắc chắn có thể chiếm một vị trí.

Thông tin về Trái Đất chết tiệt này chắc chắn có sai sót.

Đáng tiếc, hắn chưa chạy được bao xa, đã bị Wolverine chặn lại.

"Ngài Logan, bắt sống, cố gắng bắt sống, chúng ta còn phải làm rõ tại sao chúng đến Trái Đất." Đặc vụ S.H.I.E.L.D. bên kia thấy tình thế đảo ngược, vội vàng đứng dậy hét về phía Wolverine.

Những chuyện tương tự cũng đang xảy ra ở rất nhiều thành phố khác trên Trái Đất.

Những tên thợ săn tiền thưởng và Kẻ cướp bóc hùng hổ đổ bộ xuống Trái Đất, chưa kịp hung hăng được bao lâu, đã bị các giáo viên và học sinh của Học viện Siêu năng lực nhanh chóng đến khống chế.

Một số kẻ khó nhằn hơn một chút, cũng vì có Khóa Cảng chi viện kịp thời mà bị đánh hội đồng giải quyết.

Thực tế không xuất hiện người ngoài hành tinh nào quá khó đối phó, những kẻ xâm lược thực sự có thực lực và thông minh, đều chọn

cách dựa vào ưu thế công nghệ để bí mật lẻn vào, chứ không xâm lược một cách công khai như vậy.

Vì vậy, những kẻ xâm lược ngoài hành tinh bị S.H.I.E.L.D. phát hiện, đối với giáo viên và học sinh của Học viện Siêu năng lực, không phải là kẻ địch khó đối phó, cùng lắm là vũ khí tiên tiến hơn một chút.

Cũng có một số kẻ sợ hãi lái phi thuyền định bỏ chạy, cũng bị Tony và Thor chặn lại.

Trong vòng chưa đầy một ngày, tất cả những người ngoài hành tinh và phi thuyền ngoài hành tinh công khai xâm lược Trái Đất, đều đã bị giải quyết.

Phần lớn vì chống cự quyết liệt mà bị tiêu diệt tại chỗ, một phần nhỏ bị bắt sống và đưa về S.H.I.E.L.D.

để Giáo sư X giúp thẩm vấn.

"Một đám ngu ngốc, ta đã biết khoản tiền thưởng một tỷ chắc chắn có vấn đề, nếu thật sự đơn giản như vậy, tại sao chủ thuê không tự mình đến tìm?" Bên cạnh một tháp tín hiệu ở một vùng ngoại ô hẻo lánh, Rocket Raccoon dùng thiết bị tự chế kết nối với tháp tín hiệu, xem video George hóa thành rồng khổng lồ đại chiến với rắn khổng lồ Kurse đang lan truyền trên mạng, không nhịn được mà chế nhạo.

Sau đó hắn lại thao tác một hồi, bắt đầu xâm nhập vào các tài liệu mật của các quốc gia, tìm kiếm thông tin về Tesseract.

Loài người trên Trái Đất chết tiệt này không đơn giản như vậy, có không ít những tồn tại đáng sợ, chỉ riêng trận chiến giữa rồng khổng lồ và rắn khổng lồ trong video đã khiến hắn xem mà kinh hồn bạt vía.

Nhưng may mắn là, hắn phát hiện trình độ công nghệ của hành tinh này đúng là không cao, giống như trong tài liệu.

Là nhà phát minh thiên tài thông minh nhất vũ trụ, việc xâm nhập

vào mạng lưới của thế giới này để tìm kiếm thông tin tình báo mình muốn dễ như trở bàn tay.

Hắn không có ý định chiến đấu với con người trên hành tinh này, mà là lấy được Tesseract để đổi tiền thưởng.

Đánh không lại thì có thể trộm, dù sao chuyện này hắn đã làm quá nhiều lần rồi.

“Tesseract...

Red Skull...

Hydra...

S.H.I.E.L.D...

Học viện Siêu năng lực...

George...

Hành tinh này thật sự không đơn giản!” Thông qua việc xâm nhập vào các hồ sơ mật của các quốc gia, rất nhanh hắn đã tìm được rất nhiều thông tin về Tesseract, và càng nhận thức rõ hơn về sự nguy hiểm của Trái Đất.

“Xem ra, đều suy đoán là gã George này đã lấy đi Tesseract, xem ra muốn hoàn thành nhiệm vụ phải tìm cách lẻn vào thành phố nổi đó rồi.” Trong quá trình S.H.I.E.L.D.

được tái lập sau khi Nick Fury bị giết, phần lớn thông tin tình báo đã bị các quan chức cấp cao của các nước lấy được, đặc biệt là chính phủ Mỹ, gần như đã có được tất cả thông tin.

Vì vậy thông tin về Tesseract tự nhiên cũng có.

Đối với sự biến mất của Tesseract sau khi Hydra bị tiêu diệt, các thế lực đều có phân tích và suy đoán, và kết quả suy đoán là 70% khả năng đã rơi vào tay George của Học viện Siêu năng lực.

Chỉ có điều, vì thực lực của George và Học viện Siêu năng lực, dù suy đoán là thật, họ cũng không dám đi đòi lại.

Chương 351

“Học viện Siêu năng lực... quả nhiên rất phiền phức.” Tại New York, Gamora đứng trên nóc một tòa nhà, nhìn xuống đám thợ săn tiền thưởng bị một người đàn ông cầm khiên dẫn theo một đám trẻ con đánh bại và bắt giữ, không khỏi nhíu mày.

Cô đến hành tinh này sớm hơn tất cả mọi người, và đã sớm thông qua việc ngụy trang thành con người và các thủ đoạn gián điệp, thu thập được đủ thông tin tình báo, bây giờ lại thông qua đám thợ săn tiền thưởng và Kẻ cướp bóc ngu ngốc này, kiểm chứng thông tin đã thu thập được.

“Xem ra phải tìm cách tạo một thân phận người Trái Đất, sau đó vào Học viện Siêu năng lực.

Nên chọn làm giáo viên, hay làm học sinh đây?” Theo thiết bị dò tìm của cô, Tesseract đang ở trong thành phố nổi phía trên New York.

Và muốn an toàn vào thành phố nổi chỉ có hai cách, ứng tuyển làm giáo viên của Học viện Siêu năng lực, hoặc trở thành học sinh của Học viện Siêu năng lực.

Dù sao hành tinh này tồn tại dị nhân và những người có được năng lực do đột biến bất ngờ, chỉ cần cô tạo được một thân phận con người, vậy là có thể ngụy trang thành một người đột biến, đường đường chính chính ứng tuyển làm giáo viên để vào thành phố nổi.

Mà với thiết bị có thể xác định vị trí của Tesseract, rất nhanh có thể tìm thấy nó, và nhanh chóng rời khỏi hành tinh này.

Missouri, trong một căn phòng ở một thị trấn nhỏ.

“Tình hình hiện tại, còn tệ hơn chúng ta dự đoán, e là cả đội chúng

ta xuất động, cũng không đối phó được với tên người có thể hóa thành rồng khổng lồ này.

Cho nên tiếp theo chủ yếu dựa vào cậu rồi, Peter!" Yondu vỗ vai Peter.

Peter tỏ vẻ khó chịu đáp lại: "Dựa vào tôi?

Tôi có cách gì chứ, đã nói là tôi không muốn đến đây rồi, ông cứ nhất quyết lôi tôi đến!" "Đến gặp người thân duy nhất của cậu trên Trái Đất không tốt sao?

Peter, cậu vẫn luôn trốn tránh, trốn tránh không giải quyết được vấn đề gì cả, chỉ khiến cậu càng trở nên yếu đuối hơn thôi." Yondu một tay nắm lấy cổ Peter nói: "Hơn nữa lần này không phải do cậu quyết định, chỉ có cậu là người của hành tinh này, quen thuộc nơi đây hơn chúng ta.

Lần này nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ, trong một tỷ tiền thưởng cậu có thể lấy một trăm triệu!" ...

"Cái gì, vì Tesseract?" George đặt vật phẩm ma pháp đang chế tạo xuống, sau khi nghe Charles báo cáo, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Charles đã dùng năng lực tâm linh để đọc ký ức của những người ngoài hành tinh bị bắt sống, và cũng đã biết được nguyên nhân thực sự của việc nhiều người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất lần này.

Vì vậy liền lập tức đến báo cáo cho George.

Là nhân vật cốt lõi của Học viện Siêu năng lực, ông là một trong số ít giáo viên biết George dùng Tesseract làm nguồn năng lượng khẩn cấp cho Skypiea.

"Một tỷ treo thưởng để đến Trái Đất lấy Tesseract, ai lại làm vậy, lẽ nào là Collector?" Sau khi Charles rời đi, George không khỏi chìm vào suy tư.

Sự kiện lần này không có trong ký ức của hắn, ít nhất trong phim chưa từng xuất hiện chuyện như vậy, cho nên hắn không thể thông qua ký ức kiếp trước để biết kẻ chủ mưu là ai.

Nhưng theo hiểu biết của hắn, trong vũ trụ có thể bỏ ra một tỷ để treo thưởng không nhiều, về cơ bản đều là các thế lực lớn.

Đầu tiên loại trừ Đế quốc Nova và Đế quốc Kree.

Nếu chúng muốn Tesseract, sẽ không chọn cách treo thưởng, mà trực tiếp điều động hạm đội đến Trái Đất.

Thứ hai, người biết sự tồn tại của Tesseract, và biết nó ở Trái Đất cũng không nhiều.

Vì vậy, người đầu tiên hắn nghĩ đến là Collector.

Collector rất giàu, thậm chí sẵn sàng chi bốn tỷ để mua Quả cầu Vũ trụ, đồng thời cũng có ý định với các Viên đá Vô cực khác, việc hắn treo thưởng một tỷ để thu thập Tesseract không phải là không thể.

Nhưng nghĩ lại, hắn lại loại trừ khả năng này.

Collector có quan hệ với Thần Vực, biết sự tồn tại của Thần Vực, cũng biết Tesseract là do Odin đặt ở Trái Đất.

Nếu hắn làm vậy chính là đối đầu với Odin.

Hơn nữa, là một trong những sinh vật sống lâu nhất vũ trụ, hắn không thể không biết đến Ancient One, không biết đến Sorcerer Supreme ở Trái Đất.

Nếu thật sự không e ngại những điều này, đáng lẽ sẽ không đợi đến bây giờ.

"Loại trừ Collector, vậy thì chỉ còn lại một người." George nhướng mày, đã đoán ra kẻ chủ mưu đứng sau vụ treo thưởng lần này.

“Thanos!” Theo diễn biến trong phim, vào thời điểm này, Thanos lợi dụng Loki để quân đội Chitauri xâm lược Trái Đất, từ đó thăm dò Odin và Ancient One, đoạt lấy Tesseract.

Nhưng vì sự xuất hiện của hắn, mọi thứ đã thay đổi.

Tuy nhiên, ý muốn có được Tesseract của Thanos chắc chắn sẽ không thay đổi, việc bỏ ra một tỷ treo thưởng để những tên thợ săn tiền thưởng và Kẻ cướp bóc này đến Trái Đất thăm dò, tiện thể đoạt lấy Tesseract cũng hợp lý.

“Thôi kệ, cứ tĩnh quan kỳ biến vậy.” Mặc dù đoán được kẻ chủ mưu là Thanos, nhưng hắn cũng không định làm gì cả.

Những tên thợ săn tiền thưởng và Kẻ cướp bóc này, đến bao nhiêu thì diệt bấy nhiêu, đợi mọi người biết sự nguy hiểm của Trái Đất, tự nhiên sẽ không dám đến nữa.

Chẳng cần hắn ra tay, Học viện Siêu năng lực cũng có thể giải quyết, nên đối với hắn cũng không có ảnh hưởng gì.

Thực ra chủ yếu là tìm Thanos khá phiền phức, nếu không hắn không ngại bây giờ đi giải quyết vấn đề tận gốc, trực tiếp xử lý Thanos, cũng không cần lo lắng Thanos xâm lược trong tương lai.

Với thực lực hiện tại của hắn, đối phó với Thanos chỉ có một viên đá và hạm đội của hắn, tỷ lệ thắng rất cao.

Vũ trụ bao la rộng lớn, hạm đội của Thanos lại di chuyển khắp nơi, không nhất định sẽ ngoan ngoãn ở lại hành tinh Titan.

Nếu vận khí không tốt, có thể mấy năm cũng chưa chắc tìm được đối phương.

Như vậy quá lãng phí thời gian, thà chăm chỉ nghiên cứu ma pháp, chờ đối phương tự tìm đến cửa.

Trừ khi có người có thể dẫn hắn trực tiếp tìm đến Thanos, vậy thì hắn có thể cân nhắc một chút.

Chủ yếu là sự tồn tại của hắn đã khiến nhiều chuyện thay đổi, cũng không dám đảm bảo đến lúc Thanos xâm lược Trái Đất thì thực lực sẽ ra sao.

Nếu chỉ lấy được vài viên đá Vô cực thì còn đỡ.

Lỡ đâu lại cho ra một Thanos với Trái tim Vũ trụ, thì phiền phức to.

Những ngày tiếp theo, Học viện Siêu năng lực phối hợp với S.H.I.E.L.D. mới và chính phủ các nước, lại lần lượt tìm ra thêm một số người ngoài hành tinh ẩn náu, thu được những phi thuyền hoàn chỉnh có thể du hành vũ trụ.

Thông qua việc tra hỏi những người ngoài hành tinh đó, rất nhanh đã làm rõ được phương pháp điều khiển những phi thuyền đó.

Các nhà khoa học hàng đầu của các nước cũng bắt đầu nghiên cứu những vũ khí và phi thuyền ngoài hành tinh đó, hy vọng có được công nghệ tiên tiến hơn, có thể dò tìm được những người ngoài hành tinh ẩn náu sâu hơn.

Có lẽ vì phần lớn những tên thợ săn tiền thưởng và Kẻ cướp bóc xâm lược đã bị giải quyết, những tên đến sau cũng cẩn thận hơn rất nhiều, không còn công khai hạ cánh xuống Trái Đất nữa.

Những chuyện này, trong mắt các quốc gia là đại sự, George đều không để ý, cũng không can thiệp.

Nếu những nhà khoa học đó thực sự thông qua nghiên cứu công nghệ ngoài hành tinh, khiến công nghệ của Trái Đất có bước tiến vượt bậc, thậm chí có thể rời khỏi Trái Đất tiếp xúc với các nền văn minh khác, chưa hẳn đã là chuyện xấu.

Có kẻ thù chung, mới càng đoàn kết hơn, loài người luôn như vậy.

Biết đến văn minh ngoài hành tinh, biết đến chiến tranh ngoài hành tinh, các quốc gia trên Trái Đất sẽ không còn đấu đá nội bộ vì chút tài nguyên này, mà sẽ đoàn kết nhất trí đối ngoại.

Chương 352

Còn về những nguy hiểm có thể đến từ việc tiếp xúc với các nền văn minh khác trong vũ trụ.

Thực ra hắn cảm thấy, một số nguy hiểm trong vũ trụ, có lẽ còn không bằng nguy hiểm bên trong Trái Đất, hành tinh đã sinh ra vô số Elder God.

Nghĩ lại suy đoán trước đây của hắn về vũ trụ này là vũ trụ của Dark Strange, mà tên Dark Strange này, một mình đã hủy hoại cả vũ trụ, trong vũ trụ có mấy ai làm được?

Nghiên cứu ma pháp, thực nghiệm thuật giả kim, ngày này qua ngày khác, không ngừng tích lũy thực lực.

Một tháng sau sự kiện người ngoài hành tinh xâm lược, bên ngoài đã hoàn toàn yên tĩnh, hôm nay Giáo sư X gửi thần giao cách cảm cho George.

"Gần đây có mấy người đến học viện ứng tuyển giáo viên và bảo an, xem hồ sơ đều khá tốt, hôm nay là ngày đầu tiên phỏng vấn trên đảo." "Được, tôi đến xem thử." George nhận được thần giao cách cảm liền đáp lại.

Học sinh vào trường hắn thường không quan tâm nhiều, vì học sinh sau khi tốt nghiệp, không nhất định sẽ ở lại trường, có thể sẽ chọn làm người bình thường, cũng có thể chọn gia nhập một số thế lực.

Chỉ những người tốt nghiệp ở lại trường, hắn mới để ý thêm một chút, cũng chính là lén xem qua ký ức.

Nhưng mỗi một giáo viên và nhân viên vào trường, hắn chắc chắn

đều phải kiểm tra lý lịch.

Giáo viên đã là tầng lớp quản lý của trường, có thể tiếp xúc với không ít bí mật của trường.

Còn các nhân viên đó phụ trách rất nhiều việc vặt trong trường, liên quan đến an toàn của học sinh.

Thực ra việc kiểm tra lý lịch này Giáo sư X cũng có thể làm, nhưng Giáo sư X không thích xem ký ức của người khác khi chưa được họ đồng ý, đặc biệt là khi người này có thể là đồng nghiệp tương lai.

Cho nên thường là chính hắn tự mình làm.

Hơn nữa, là hiệu trưởng, sao có thể không làm quen với giáo viên và nhân viên mới của trường.

Tuy nhiên, khi hắn đến văn phòng hiệu trưởng, nhìn thấy hồ sơ mà Giáo sư X đưa cho, hắn không nhịn được mà bật cười.

"Đây là cái gì...

Đội gián điệp Dải Ngân Hà à?" Thì ra, thông qua đặc điểm trên ảnh, năng lực và tên trong hồ sơ, hắn đã nhận ra mấy người này rất có thể là Gamora, Star-Lord, Yondu, Rocket Raccoon và Groot. ...

Gamora, Star-Lord và Rocket Raccoon ứng tuyển vào vị trí giáo viên, Yondu ứng tuyển bảo an, Groot ứng tuyển làm vườn.

Ảnh của Gamora dùng da màu đen, năng lực ghi là bẩm sinh có tố chất cơ thể mạnh mẽ, tinh thông kỹ năng chiến đấu, đặc biệt là dao găm, đến từ một thành phố rất xa xôi.

Ban đầu nếu chỉ như vậy, George cũng không nghi ngờ cô là Gamora.

Nhưng khi thấy tên ghi trên đó lại chính là Gamora, liên tưởng đến

suy đoán về Thanos trước đó, cùng với năng lực mà cô ta thể hiện, sao trong lòng còn không hiểu rõ được.

Cũng phải, người tên Gamora có rất nhiều, huống chi đây là Trái Đất.

Đến cả Kẻ cướp bóc như Star-Lord còn không nhận ra Gamora, thì ở Trái Đất càng không thể biết đến cái tên này.

Người thứ hai là Star-Lord, địa chỉ chính là địa chỉ cũ ở quê nhà trên Trái Đất, nhưng rõ ràng đã có chút động tay động chân, không có ghi chép về việc mất tích năm đó.

Năng lực thể hiện là tố chất cơ thể vượt qua người thường và tinh thông ngôn ngữ các nước trên Trái Đất.

Còn về tên, cũng không thay đổi, ghi là Peter Quill.

Star-Lord là con lai giữa người và Celestial, dù chưa thức tỉnh sức mạnh Celestial, thể chất cũng đã vượt qua giới hạn của người Trái Đất bình thường, nếu không không thể sống khá tốt trong giới Kẻ cướp bóc, cũng có thể đấu vài chiêu với Gamora.

Còn việc tinh thông ngôn ngữ các nước trên Trái Đất, hắn nghiêm trọng nghi ngờ tên này đã dùng công nghệ cao tương tự máy phiên dịch.

Gondu, hồ sơ ghi là chú của Star-Lord, năng lực là có thể dùng tiếng huýt sáo để điều khiển mũi tên kim loại.

Rocket Raccoon, tự xưng là một dị nhân bị biến đổi hình dạng, đại não được cường hóa cao độ, thể hiện khả năng phát minh và cải tiến của mình.

Nói Groot là em trai của nó, cũng là một dị nhân bị biến đổi hình dạng, chỉ là đầu óc không được tốt lắm, cũng không biết nói chuyện.

Nhiều dị nhân và Inhuman sau khi thức tỉnh năng lực, ngoại hình đều có thay đổi lớn, biến thành gấu mèo và người cây, cũng không phải là không có khả năng.

Cho nên lời giải thích này đối với những người như Charles và Logan, cũng không có gì đáng nghi ngờ.

"Thú vị, để xem các ngươi, đám hề này, định trộm Tesseract thế nào." Sự xuất hiện của đội gián điệp Dải Ngân Hà, đã mang đến một chút gia vị thú vị cho những ngày nghiên cứu ma pháp của George.

Nói thật, đội Vệ binh Dải Ngân Hà hài hước kiếp trước, là một trong những series phim Marvel mà hắn khá thích.

Và sự xuất hiện của Gamora, cũng khiến hắn có kế hoạch mới.

Là con gái nuôi được Thanos yêu thương nhất, thậm chí là người mà hắn dành tình cảm thật lòng, Gamora chắc chắn có thể liên lạc được với Thanos, biết được vị trí của hắn.

Cộng thêm lần này người ngoài hành tinh xâm lược, mang đến không ít phi thuyền vũ trụ, hắn cảm thấy có lẽ có thể dành chút thời gian đi một chuyến ra vũ trụ, tiêu diệt trước Thanos và hạm đội của hắn ngay từ trong trứng nước.

Giống như hắn đã nghĩ trước đó, vũ trụ Dark Strange này không biết sẽ phát triển thế nào, còn có con bướm là hắn đây không ngừng vỗ cánh, ai biết sau này sẽ có biến cố bất ngờ nào.

Trong điều kiện cho phép, dùng cái giá nhỏ nhất để giải quyết trước những mầm họa trong tương lai, điều này rất phù hợp với tính cách của hắn.

Vấn đề là tình hình của Thanos lại rất đặc biệt.

Nếu nói là biết trước người này tương lai sẽ giết người, nhưng hiện tại chưa giết, vì phòng ngừa rủi ro mà giết đi, trong lòng còn có

chút áy náy.

Thì giết Thanos sẽ không có một chút gánh nặng tâm lý nào.

Vì hiện tại Thanos đã giết vô số sinh mạng trong vũ trụ, đếm không xuể.

Mỗi lần Thanos chiếm lĩnh một hành tinh, đều là ngẫu nhiên tiêu diệt một nửa sinh mạng ở đó, trong vũ trụ không ai giết người nhiều hơn Thanos.

Vừa hay, lần xâm lược của người ngoài hành tinh này, cũng khiến hắn có một kế hoạch khác.

"Kế hoạch di dân Trái Đất." Thanos dùng các viên đá Vô cực tiêu diệt một nửa sinh mạng trong vũ trụ, nhưng đồng thời cũng giải quyết một cuộc khủng hoảng lớn cho Trái Đất.

Sau khi vũ trụ ra đời, phần lớn các thiên hà và hành tinh đều do Celestial tạo ra, chúng giống như những chú ong chăm chỉ, không ngừng mở rộng vũ trụ, để vũ trụ phát triển theo hướng lành mạnh.

Nhưng sự ra đời của một Celestial mới, lại cần phải hy sinh một hành tinh và toàn bộ sinh mạng trên đó.

Đối với cả vũ trụ, đây tự nhiên là một chuyện tốt, vì có nhiều Celestial ra đời hơn, mới có thể tạo ra nhiều ngôi sao và hành tinh hơn.

Nhưng đối với hành tinh và sinh mạng bị hy sinh, lại có chút không công bằng.

Tình cờ, trong lõi Trái Đất cũng có một Celestial đang được thai nghén.

Khi dân số Trái Đất đạt đến một số lượng nhất định, nó sẽ hấp thụ toàn bộ sinh mạng trên Trái Đất để nở ra, và Trái Đất cũng theo đó mà diệt vong.

Thực ra trong một số vũ trụ Marvel, hành tinh Titan của Thanos chính là vì Celestial nở ra mà diệt vong, và việc Thanos khiến một nửa dân số vũ trụ biến mất, cũng là để ngăn chặn sự ra đời của các Celestial.

Vũ trụ này hắn không rõ, nhưng nếu hắn tiêu diệt Thanos trước, không để một nửa dân số Trái Đất biến mất, vậy thì phôi thai Celestial chắc chắn sẽ nở ra sau vài năm nữa.

Và kế hoạch di dân Trái Đất, chính là để giải quyết cuộc khủng hoảng này.

Chương 353

Đã phải ra ngoài xử lý Thanos, vậy tiện thể giao thiệp với Đế quốc Nova một chút, xem họ có thể cử người đến Trái Đất tiếp xúc trước, để Trái Đất sớm bước vào thời đại văn minh vũ trụ hay không.

Một khi con người Trái Đất kết nối với vũ trụ, chắc chắn sẽ có rất nhiều người sẵn lòng di dân đến các hành tinh tiên tiến và phồn hoa khác để sinh sống.

Khi đó dân số Trái Đất tất nhiên sẽ giảm đi rất nhiều, gián tiếp ngăn chặn tốc độ nở của Celestial.

Celestial khác với Thanos, thực lực chênh lệch một trời một vực, kẻ mạnh thậm chí có thể đạt đến cấp độ đa vũ trụ.

Nếu không cần thiết, hắn không muốn xảy ra mâu thuẫn gì với Celestial.

Ít nhất là bây giờ thì không, thực lực hiện tại của hắn không đủ để chống lại Celestial.

"Phép Độn thổ!" Lấy Tesseract từ lõi của Skypiea, George dịch chuyển tức thời đến văn phòng hiệu trưởng của mình.

Tesseract là chìa khóa để một Skypiea lớn như vậy có thể dịch chuyển tức thời và bay với tốc độ siêu âm, nhưng dù không có Tesseract cung cấp năng lượng, Skypiea vẫn có thể bay trên không trung như thường.

Chỉ là chỉ dựa vào các vòng tròn ma pháp hấp thụ năng lượng, không đủ để hỗ trợ Skypiea bay nhanh như vậy.

Dùng Bùa Biến hình tùy tay biến ra một cái giá có ghi mấy chữ "Tesseract" đặt lên bàn làm việc, sau đó lại đặt Tesseract vừa mang từ

lõi đến lên giá, hắn gửi thần giao cách cảm cho Giáo sư X: "Để năm người đó vào đi." Một lát sau, cửa bị đẩy ra, Gamora, Star-Lord, Yondu, Rocket Raccoon và Groot lần lượt bước vào.

Khi họ nhìn thấy Tesseract đang đặt trên bàn làm việc của George, đồng tử lập tức co lại, theo bản năng muốn giơ tay, nhưng rất nhanh đã cố gắng kìm nén xung động, dời tầm mắt đi.

Vì sau chiếc bàn làm việc đó còn có sự tồn tại đáng sợ nhất hành tinh này, hiệu trưởng Học viện Siêu năng lực George, một kẻ đáng sợ có thể hóa thành kaiju cao mấy nghìn mét.

Loại quái vật này, e là chỉ có quân đoàn Kree Sentry của Đế quốc Kree mới có thể đối phó.

Quân đoàn Kree Sentry là vũ khí mạnh nhất của Đế quốc Kree, mỗi Kree Sentry đều cao đến nghìn mét, dễ dàng phá hủy các chiến hạm vũ trụ thông thường. ...

"Ngồi đi, không cần câu nệ!" George vung tay, trước bàn làm việc bỗng xuất hiện năm chiếc ghế, khiến năm người nhướng mày.

Năng lực biến ra đồ vật từ hư không như vậy, họ chưa từng thấy trong vũ trụ.

"Thích uống gì?

Trà, nước ngọt hay là..." "Coca-Cola, lâu rồi chưa uống...

Ý tôi là nước ngọt có ga dễ béo, nên sau này tôi ít uống." Star-Lord vừa trả lời được nửa câu, lập tức nhận ra sơ hở trong lời nói của mình, vội vàng bổ sung một câu.

"Coca-Cola!" "Coca-Cola!" "Coca-Cola!" "Tôi là Groot!" Trừ Star-Lord là người Trái Đất chính gốc, bốn người còn lại không hiểu rõ về đồ uống ở Trái Đất, nên cứ chọn theo cho xong.

Những thông tin họ thu thập được mấy ngày nay, về cơ bản đều là những thông tin mật và quan trọng, như ở đây có bao nhiêu quốc gia, bao nhiêu thế lực, bao nhiêu ngôn ngữ, làm giả thân phận thế nào cho phù hợp.

Làm gì có thời gian để tìm hiểu hành tinh này có bao nhiêu loại thức ăn và đồ uống, cũng như tên và mùi vị của chúng.

George cười cười không vạch trần, vung tay lần nữa biến ra năm ly nước ngọt, lơ lửng trước mặt năm người.

"Hồ sơ của các người tôi đã xem, rất phù hợp với tiêu chuẩn tuyển dụng của Học viện Siêu năng lực chúng ta.

Về phương diện lương và đãi ngộ, Giáo sư chắc đã nói rõ với các người rồi, không biết các người còn có thắc mắc gì không?" "Không có, đãi ngộ mà Giáo sư đưa ra tôi rất hài lòng." Gamora mở lời đầu tiên.

Mục đích của cô chỉ cần có thể ở lại Skypiea này là được, dù chỉ một đêm cũng được, vì bây giờ không cần dùng thiết bị tìm kiếm, cô cũng biết vị trí của Tesseract rồi.

Cho nên đãi ngộ thế nào cô không quan tâm.

Phải biết rằng trong thời gian này cô cũng đã thử lẻn vào Skypiea, nhưng dù dùng thủ đoạn gì, dù có thiết bị chuyên khóa Tesseract chỉ dẫn, vẫn không thể đến gần.

"Chúng tôi cũng vậy." Yondu nở một nụ cười trông không mấy thiện lành.

Rocket Raccoon liếc nhìn Tesseract trên bàn, kìm nén thói quen chửi bậy của mình, cùng Groot gật đầu.

George thấy vậy lại vung tay, năm bản hợp đồng xuất hiện trên bàn.

“Nếu không có vấn đề gì, vậy thì lăn tay đi.” Xét đến tình hình đặc biệt của Rocket Raccoon và Groot, hắn còn đặc biệt chu đáo đổi từ ký tên thành lăn tay.

Nhưng đúng lúc năm người chuẩn bị lăn tay, George lại lên tiếng.

“Đặc biệt nhắc nhở một chút, có thể xem điều khoản cuối cùng của hợp đồng rồi hãy quyết định.

Một khi gia nhập Học viện Siêu năng lực, trở thành nhân viên của Học viện, nếu làm ra chuyện bất lợi cho Học viện, học viện có quyền không cần sự cho phép của chính phủ các nước, tiến hành tử hình.

Nếu tình tiết không nghiêm trọng, ví dụ như trộm cắp, có thể miễn tử hình, nhưng cũng sẽ phải làm việc cho trường cả đời, mà không có bất kỳ đãi ngộ lương bổng nào.” “Thế chẳng phải là nô lệ sao?” Star-Lord không nhịn được mà buột miệng.

George mỉm cười “thân thiện”: “Đúng vậy, chính là nô lệ, cho nên mới bảo các người xem kỹ hợp đồng, nếu không chấp nhận được, có thể chọn từ bỏ.

Bây giờ thái độ của chính phủ các nước đối với người có năng lực cũng đã có sự thay đổi lớn, đãi ngộ không tồi, các người cũng có thể làm việc cho họ.” Nhìn nụ cười của George, mấy người theo bản năng có cảm giác không lành, nhưng sau khi nuốt nước bọt, vẫn lăn tay vào hợp đồng.

Họ đâu có thật sự đến đây ứng tuyển làm giáo viên gì, chỉ cần tối nay trộm được Tesseract, tối nay họ sẽ trốn khỏi hành tinh này, chẳng lẽ George còn có thể đuổi theo họ ra tận vũ trụ?

“Rất tốt, vậy từ hôm nay, các người chính thức nhậm chức.

Lát nữa để Giáo sư Logan dẫn các người đi dạo một vòng trong trường, sắp xếp ký túc xá cho các người, nói cho các người biết cách

rời khỏi và vào Skypiea.

Đợi các người thích nghi rồi hãy bắt đầu công việc." George thu lại năm bản hợp đồng, rồi nhếch mép, để năm người rời khỏi văn phòng.

"Tốt lắm, năm tên nô lệ nhỏ mới ra lò." "Mấy người mới, theo tôi, tôi dẫn các người đến ký túc xá trước, sau đó giới thiệu qua về trường học." Wolverine được George dùng thần giao cách cảm gọi đến, hút xì gà vẫy tay với năm người vừa rời khỏi văn phòng.

Gamora ưỡn ẹo đi tới, sờ lên ngực Wolverine cười nói: "Vậy thì cảm ơn Giáo sư Logan nhiều!" Là gián điệp số một vũ trụ, việc lợi dụng sắc đẹp của mình để thu hút người khác giới lấy thông tin, cô quá rành rẽ.

Hơn nữa vị Giáo sư Logan này đúng là rất hợp gu thẩm mỹ của cô, vô cùng nam tính.

"Ồ... thời tiết hôm nay quả thật có hơi nóng." Star-Lord bên cạnh thấy vậy, liền cởi áo khoác ngoài, để lộ thân hình mặc áo ba lỗ trông cũng khá ổn.

"Cô Gamora xinh đẹp, sau khi xem ký túc xá xong, cô có phiền nếu chúng ta cùng nhau ăn trưa ở nhà ăn không?" "Xin lỗi, anh không phải gu của tôi." Gamora thẳng thừng từ chối lời mời của Star-Lord, sau đó đi song song với Logan.

Giáo viên mới cùng ứng tuyển không có giá trị khai thác thông tin, không cần lãng phí thời gian, dành nhiều thời gian hơn cho các nhân viên cũ của trường, mới có thể thu được nhiều thông tin hơn.

"Ha ha ha...

Ha ha ha, thật là quá xấu hổ, người ta là nam thần, còn cậu chỉ cách béo phì một bát cơm thôi!" Rocket Raccoon nhìn Star-Lord đang

ngơ ngác trong gió, không chút nể nang mà chế nhạo.

Star-Lord lập tức tức giận vén áo ba lỗ lên, chỉ vào cơ bụng gầm lên: "Cơ bụng, thấy chưa, tám múi, đồ gấu trúc nhỏ mắt kém nhà ngươi!" "Nó không phải gấu trúc nhỏ, là gấu mèo nhỏ." Logan quay đầu lại sửa sai cho Star-Lord, sau đó nói với Gamora bên cạnh: "Nếu cô từng nghe qua chuyện của tôi, chắc sẽ biết tuổi của tôi còn lớn hơn cả ông nội của cô đấy..." "Nhóc con, đừng quên chuyện chính, người mới đến kia không giúp được gì cho chúng ta đâu, nếu cậu muốn tán gái, có thể phát huy sở trường của mình, tìm một nhân viên cũ để moi thông tin, tôi thấy cô kia không tồi đấy!" Yondu một tay kéo Star-Lord đang chửi nhau với Rocket qua, chỉ vào một nữ giáo viên mặc đồng phục đen, tóc đỏ xoăn lượn sóng ở đằng kia.

Star-Lord thấy nữ giáo viên đó mắt liền sáng lên, lập tức tiến lên bắt chuyện: "Chào người đẹp, tôi là Peter, giáo viên mới đến, có tiện dẫn tôi đi dạo một vòng trong trường, rồi cùng nhau ăn trưa không." "Natasha.

Logan sẽ dẫn anh đi dạo, tôi còn có tiết học, trưa nay mọi người đều ăn cùng nhau ở nhà ăn." Black Widow đối mặt với Star-Lord đang bắt chuyện, lịch sự mỉm cười rồi rời đi.

Đến chiều, George nhận được lời nhắc nhở của Black Widow: "Tên Peter và Yondu mới đến kia, dường như có chút vấn đề..." Lúc ăn trưa, Star-Lord đến gần có vẻ như bắt chuyện, thực ra là để moi thông tin.

Là một điệp viên hàng đầu, sao cô có thể không nhận ra vấn đề.

Chương 354

George nghe vậy lại đáp: "Không sao, tôi biết chúng có vấn đề, năm người đến lần này đều có vấn đề, các người không cần làm gì cả, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của tôi." Toàn bộ Skypiea đều do hắn xây dựng, tất cả trận pháp ma pháp đều do hắn tự tay bố trí, chỉ cần tinh thần của hắn kết nối với vòng tròn ma pháp của Skypiea, tất cả mọi thứ trên Skypiea đều không thoát khỏi cảm ứng tinh thần của hắn. ...

Đêm khuya, ký túc xá nhân viên Học viện Siêu năng lực.

Nhân lúc tất cả mọi người đã ngủ say, mấy bóng người lén lút lẻn ra khỏi phòng mình.

Họ lần lượt theo những con đường đã thăm dò ban ngày, bắt đầu tiến về phía văn phòng hiệu trưởng trong khu nhà giảng dạy.

Và tất cả những điều này, đương nhiên đều nằm trong sự giám sát của George.

"Không cần quản chúng sao?" Trong phòng họp lớn của học viện, Giáo sư X có chút nghi hoặc hỏi George.

Với năng lực tâm linh của mình, ông tự nhiên cũng có thể cảm ứng được mọi chuyện xảy ra trong học viện, cảm ứng được mấy kẻ mới đến không an phận kia.

"Không cần, cứ để chúng quậy đi, chúng ta bàn chuyện chính trước." George nhìn xuống dưới, toàn bộ giáo viên của học viện đều đang ngồi ở đây, đồng thời còn bao gồm cả Cục trưởng mới của S.H.I.E.L.D.

Coulson được triệu tập đến.

“Chuyện thứ nhất, tôi đã biết ai là người đăng tin treo thưởng, ngày mai tôi sẽ rời Trái Đất để giải quyết kẻ đó.

Một khi kẻ treo thưởng bị giải quyết, sẽ không còn những tên thợ săn tiền thưởng và Kẻ cướp bóc nào đến Trái Đất gây sự nữa.” “Thú vị, tôi cũng đi!” Nghe George rời Trái Đất, không ít giáo viên lập tức tỏ vẻ hứng thú, muốn đi cùng George.

Họ không hề lo lắng về việc George có thể giải quyết được kẻ treo thưởng hay không.

Phải biết rằng mấy ngày trước khi Thor đến trường chơi còn nhắc đến, với thực lực của George, đặt trong cả vũ trụ cũng không có nền văn minh nào dám chọc vào, ngay cả phụ vương Odin cũng đánh giá rất cao George.

“Bây giờ thì không được, sau khi tôi đi, còn cần các người bảo vệ Trái Đất khỏi những sự cố bất ngờ.

Yên tâm, sau này các người sẽ có cơ hội đến các nền văn minh khác trong vũ trụ chơi, đây cũng là chuyện thứ hai tôi muốn nói.” George nhìn về phía Coulson, khiến Coulson ngẩn ra.

“Coulson, chuyện thứ hai này, chủ yếu vẫn là phải nhờ anh làm.” “George, anh cứ nói, tôi nhất định sẽ cố gắng hết sức.” Coulson lập tức ngồi thẳng người gật đầu.

Là Cục trưởng mới của S.H.I.E.L.D., có thể nói anh ta đại diện cho lợi ích của tất cả các quốc gia trên Trái Đất, và chỉ cần là chuyện có lợi cho toàn nhân loại, anh ta đều sẵn lòng làm.

Hiện tại, những việc George làm về cơ bản đều có ích cho nhân loại, cho nên anh ta cũng sẵn lòng dùng hết khả năng của mình để phối hợp.

“Lần này ngoài việc đi giải quyết kẻ treo thưởng, tôi còn sẽ liên

lạc với Đế quốc Nova, đế quốc thống trị hiện tại của Dải Ngân Hà, để họ cử người đến Trái Đất kết nối với chúng ta, dẫn dắt nhân loại bước vào thời đại vũ trụ.

Cho nên trong thời gian tôi đi vắng, anh phải hiệp thương với lãnh đạo các nước, xây dựng trước kế hoạch tương ứng, làm tốt các công tác tuyên truyền, v.v...” Để toàn nhân loại bước vào thời đại vũ trụ, chuyện này chắc chắn cần sự phối hợp của các quốc gia, nếu không nói rõ trước, đến lúc đó không biết sẽ xảy ra chuyện rắc rối gì.

Hắn không muốn lãng phí thời gian quý báu vào việc xử lý những chuyện vặt vãnh này.

Những việc này giao cho Coulson làm, hắn chỉ cần sau khi xử lý xong Thanos, tiện thể đi đàm phán với Đế quốc Nova, làm người dẫn dắt là được.

“Cái gì, bước vào thời đại vũ trụ, chuyện này... có phải bước đi quá lớn rồi không?” Mọi người nghe lời George nói, trên mặt lập tức lộ vẻ kinh ngạc, trong đó Coulson còn lên tiếng nghi ngờ.

Đối với văn minh ngoài hành tinh, mấy ngày trước các quan chức cấp cao của các nước đã liên tục họp bàn, dù sao đây cũng là đại sự có thể ảnh hưởng đến cả Trái Đất và nhân loại, có thể nói hiện tại không có chuyện gì quan trọng hơn.

Các quan chức cấp cao cũng đang cân nhắc có nên tìm cách kết nối với văn minh ngoài hành tinh, học hỏi công nghệ tiên tiến, để văn minh nhân loại tiến ra biển sao hay không.

Kết quả thảo luận cuối cùng tự nhiên là có, nhưng không phải bây giờ.

Vì so với văn minh vũ trụ bên ngoài, trình độ văn minh của Trái Đất quá thấp, hơn nữa người dân e là trong thời gian ngắn cũng không

dễ dàng chấp nhận, bước đi quá lớn, họ sợ sẽ gặp rắc rối.

Thà cứ nghiên cứu kỹ công nghệ văn minh ngoài hành tinh hiện có, sau đó từng bước nâng cao, từ từ tiếp xúc tìm hiểu bên ngoài, như vậy sẽ ổn thỏa và an toàn hơn.

Nếu không vừa ra ngoài đã sợ bị các nền văn minh khác nuốt chửng.

Hơn nữa thông qua tra hỏi những Kẻ cướp bóc và thợ săn tiền thưởng đó, họ biết bên ngoài vũ trụ cũng không yên bình, Đế quốc Nova, Đế quốc Kree và Đế quốc Skrull, chiến tranh ba bên chưa bao giờ dừng lại.

Một hành tinh văn minh cấp thấp như Trái Đất, trong cuộc chiến tranh vũ trụ đó chẳng khác gì hạt bụi nhỏ bé.

"Coulson, anh nói có lý, nhưng hiện tại có một tình huống anh có thể không biết, đó là chúng ta bắt buộc phải tiếp xúc với văn minh vũ trụ, và còn phải ưu tiên triển khai dự án di dân Trái Đất đến các hành tinh khác sinh sống." George lắc đầu, hắn chuẩn bị nói ra toàn bộ chuyện về phôi thai Celestial.

Vì hắn cảm thấy không có gì phải che giấu, để nhân loại biết đến nguy cơ, biết đến sợ hãi, mới có thể khiến nhân loại đoàn kết lại, khiến chính phủ các nước đoàn kết nhất trí đối ngoại, cũng giúp hắn bớt lo.

Quan trọng hơn, như vậy các quan chức cấp cao của các nước mới hiểu được tầm quan trọng của sức chiến đấu hàng đầu như George, hiểu được tầm quan trọng của Học viện Siêu năng lực.

Có thể tránh được rất nhiều phiền phức không cần thiết, tuy đối với hắn cũng không phải phiền phức, nhưng xử lý cũng sẽ lãng phí thời gian nghiên cứu ma pháp của hắn.

Cứ phát triển như vậy, trong tương lai George sẽ giống như vũ khí hạt nhân của toàn nhân loại, là chỗ dựa mà toàn nhân loại cần phải bám vào.

Toàn nhân loại sẽ hiểu, chỉ có George ở đây, hành tinh văn minh sơ cấp như Trái Đất mới có thể đứng vững giữa các nền văn minh vũ trụ, mà không phải bị bắt đi làm nô lệ đào khoáng ở các hành tinh khác.

"Di dân Trái Đất đến các hành tinh khác sinh sống?" Coulson lại lần nữa ngơ ngác, sao vừa mới nói đến tiếp xúc với văn minh ngoài hành tinh, đã phát triển đến di dân rồi, đây không phải là chuyện cuối cùng mới làm sao?

"Vì nếu dân số Trái Đất cứ tiếp tục phát triển như thế này, chẳng mấy năm nữa, Trái Đất và toàn nhân loại sẽ bị hủy diệt." George nhìn tất cả mọi người đang kinh ngạc ở dưới, kể lại toàn bộ câu chuyện về Celestial, những người tạo ra các ngôi sao và hành tinh, phương thức ra đời của chúng, và cả phôi thai Celestial trong lõi Trái Đất.

Mọi người nghe xong, rất lâu vẫn không thể bình tĩnh lại được.

Các nền văn minh lớn trong vũ trụ đã đủ đau đầu rồi, Celestial trong vũ trụ này căn bản là vô giải.

"George, ngay cả anh cũng không đối phó được với Celestial sao?" Coulson cuối cùng không nhịn được mà hỏi một câu.

Trong lòng anh ta, George có thể hóa thành rồng khổng lồ cao năm sáu nghìn mét, quả thực còn mạnh hơn cả các vị thần trong thần thoại.

"Ít nhất là bây giờ thì không, kẻ yếu thì tôi còn có thể đánh một trận, nhưng kẻ mạnh thì chắc chắn đánh không lại, hơn nữa chúng là cả một bầy.

Cho nên Coulson, chuyện này anh tự xem xét nên nói với các quan

chức cấp cao thế nào.

Nhưng hãy nhớ, thời gian có hạn, di dân càng sớm càng tốt, không ai có thể đảm bảo dân số Trái Đất khi nào sẽ đạt đến vạch đỏ." George cuối cùng nhắc nhở một câu.

Trong vũ trụ điện ảnh, theo sự phát triển bình thường, khoảng sáu năm nữa, dân số Trái Đất mới đạt đến điều kiện để phôi thai Celestial thức tỉnh, nhưng đây không phải vũ trụ điện ảnh, ai biết khi nào sẽ đạt đến.

Có thể là một hai năm, cũng có thể là mười mấy năm.

Cho nên tự nhiên là càng sớm càng tốt.

Sau khi đại hội kết thúc, George tàng hình độn thổ đến văn phòng hiệu trưởng của mình, nơi đây cũng đang vô cùng náo nhiệt.

Ba nhóm người đang tranh giành Tesseract, đánh nhau túi bụi.

Gamora, Rocket Raccoon và người cây Groot, Star-Lord và Yondu, trong ba thế lực này thì phe của Yondu và Star-Lord là mạnh nhất.

Mũi tên huýt sáo của Yondu uy lực quá lớn, còn Star-Lord tuy năng lực chiến đấu không cao nhưng lại cực kỳ giỏi vận dụng các loại vũ khí công nghệ cao để hỗ trợ.

Nhưng với tư cách là điệp viên mạnh nhất vũ trụ, cơ thể đã qua cải tạo và cường hóa trên diện rộng, thực lực cận chiến siêu việt của Gamora, cùng với người cây Groot có sức mạnh, phòng ngự và năng lực khống chế không hề yếu, và Rocket Raccoon có IQ bùng nổ, thân thể linh hoạt, cũng không hề kém cạnh.

Ba bên hỗn chiến, chỉ cần một bên lấy được Tesseract, hai bên còn lại sẽ lập tức liên thủ.

Chương 355

Thành ra đánh đến bây giờ vẫn chưa phân thắng bại.

Quan trọng nhất là, Học viện Siêu Năng này đâu đâu cũng là người có năng lực, hiệu trưởng còn là một con quái vật khổng lồ, nên bọn họ cũng không dám gây ra động tĩnh quá lớn, lúc cướp Tesseract cũng đã kiềm chế rất nhiều. "Dừng lại, cứ thế này chúng ta đều sẽ bị phát hiện, nghe tôi nói, tôi có một đề nghị!" Nhân lúc Yondu bị Groot quấn lấy, Star-Lord và Rocket Raccoon đang giao chiến, Gamora một lần nữa cướp được Tesseract, nhưng lần này cô không bỏ chạy.

Bởi vì cô biết tiếp theo chắc chắn là bốn người kia sẽ quay lại cùng nhau đối phó với mình, nên cô lớn tiếng hét dừng trận chiến. "Cô gái nhỏ, ta không sợ người cha nuôi điên cuồng của cô đâu, giao Tesseract trong tay cô ra đây, như vậy hôm nay cô còn có thể sống sót rời đi." Yondu điều khiển mũi tên huýt sáo của mình chỉ vào Gamora, ánh mắt tràn đầy sát ý.

Bên kia, Rocket Raccoon đứng trên vai Groot, cầm súng chỉ vào Gamora cũng không khách khí nói: "Này, con mụ điên, bỏ thứ trong tay cô xuống, nếu không tiếp theo tôi sẽ bắn cô thành thịt nát, như vậy ngày mai vị hiệu trưởng kia bước vào văn phòng, nhìn thấy cả căn phòng toàn màu xanh lá, nhất định sẽ rất thú vị!" "Đừng kích động, nghe tôi nói." Gamora giơ tay trấn an bốn người: "Nói thật cho các người biết, người phát ra treo thưởng lần này chính là Thanos, cho dù các người có lấy được Tesseract, kết quả đi giao dịch cũng sẽ không có tiền thưởng, vì hắn sẽ chỉ vặn gãy cổ tất cả các người mà thôi.

Nhưng chúng ta có thể hợp tác, tôi quen một người mua, ông ta bằng lòng trả bốn tỷ để mua Tesseract, chúng ta cùng nhau qua đó.

Đến lúc đó, tôi lấy một tỷ, hai bên các người mỗi bên mười lăm tỷ, còn nhiều hơn năm trăm triệu so với mười tỷ ban đầu, thế nào?" "Người treo thưởng là Titan điên cuồng Thanos?" Nghe Gamora nói ra thông tin, trong mắt ba người lộ vẻ do dự. "Cô là con gái Thanos, sao chúng tôi có thể tin cô?" "Là con gái nuôi, hắn đã giết một nửa tộc nhân trên hành tinh của chúng tôi, bao gồm cả cha mẹ tôi, còn huấn luyện tôi không ngừng giết người, cải tạo cơ thể tôi.

Tin tôi đi, tôi hận hắn hơn bất cứ ai, muốn giết hắn, nhưng hắn quá mạnh.

Cho nên tôi muốn lấy khối Tesseract này, sau đó dùng tiền bán nó để trốn thật xa khỏi hắn, không còn bị hắn thao túng nữa!" Gamora phẫn nộ gào lên. "Nếu các người đồng ý, Tesseract có thể do các người bảo quản, tôi phụ trách dẫn các người đi tìm người mua." Cô chủ động đặt Tesseract xuống đất, sau đó lùi lại vài bước.

Thấy Gamora không giống nói dối, Star-Lord lập tức thu lại Súng Nguyên Tố của mình. "Yondu, tôi thấy cô ấy nói không phải là giả." "Nếu là thật, cô cũng không tệ, sau này nếu muốn, có thể gia nhập đội Marauder của tôi." Yondu cũng thu hồi mũi tên huýt sáo.

Rocket Raccoon từ trên người Groot nhảy xuống: "Nếu vậy thì tôi có thể chấp nhận, nhưng Tesseract phải do tôi bảo quản trước!" Yondu có cả một đội Marauder đứng sau, thực lực mạnh nhất, Gamora lại biết thông tin quan trọng để liên lạc với người mua, chỉ có cậu ta và Groot là không phải không thể thay thế.

Cho nên bọn họ phải giữ Tesseract mới có thể đạt được thế cân bằng.

Yondu, Star-Lord và Gamora nhìn nhau, cuối cùng cùng nhau gật đầu, rõ ràng đã đồng ý yêu cầu của Rocket Raccoon.

Ba bên đã đạt được thỏa thuận, Rocket Raccoon tiến lên định nhặt

Tesseract.

Nhưng đúng lúc này, một bàn tay đã nhanh hơn cậu ta nhặt Tesseract lên. "Ây da da, xem ra mấy vị đã quên hợp đồng ký buổi sáng rồi, các vị xem bây giờ phải làm sao đây, tôi nên giết các vị, hay là..." Người xuất hiện lấy đi Tesseract không ai khác, chính là George đã ẩn thân xem kịch nãy giờ. "Không ổn!" Thấy George xuất hiện, mấy người nhất thời kinh hãi, cũng ngay lập tức tấn công về phía George.

Bọn họ không phải là loại người ngồi chờ chết, cho dù đã xem qua thông tin về George, lúc này cũng tuyệt đối không bó tay chịu trói.

Yondu tốc độ nhanh nhất, huýt sáo một tiếng, mũi tên huýt sáo hóa thành một vệt sáng đỏ đâm về phía yếu hại của George.

Nhưng mũi tên kia còn chưa chạm đến da George, đã như bị một lực lượng vô hình khống chế dừng lại, sau đó đổi hướng với tốc độ còn nhanh hơn lao đến giữa trán Yondu, mặc cho ông ta huýt sáo thế nào cũng vô dụng.

Mũi tên huýt sáo được làm từ kim loại, tuy là kim loại ngoài hành tinh, nhưng cũng sẽ bị từ lực khống chế, tự nhiên không thể làm hại George.

Với trình độ của George bây giờ đã không thua gì Magneto, việc khống chế ngược lại mũi tên huýt sáo quả thực quá dễ dàng.

Ngay sau Yondu ra tay là Star-Lord và Rocket Raccoon, hai người đều rút ra Súng Nguyên Tố và súng laser chuẩn bị bắn, đáng tiếc còn chưa kịp ngắm, vũ khí đã trực tiếp tuột khỏi tay và chĩa vào chính họ.

Súng Nguyên Tố và súng laser cũng chứa kim loại, cũng bị từ lực khống chế.

Bên kia, đoản kiếm trong tay Gamora cũng bị cưỡng ép tuột khỏi

tay và kề lên cổ cô.

Duy chỉ có Groot không bị kim loại khắc chế, cành cây trong tay còn chưa quấn được George, đã không biết vì sao tự động thu về, ngược lại quấn chặt lấy chính mình.

Chính là George đã đồng thời phát động ma pháp khống chế thực vật học được từ Elf, đoạt lấy quyền khống chế cơ thể của Groot.

Trong một giây ngắn ngủi, năm người đồng thời phát động tấn công, lại đồng thời bị George khống chế trong nháy mắt. "Hiệu trưởng, đừng giết chúng tôi, có gì từ từ nói, có gì từ từ nói, chúng tôi chỉ vì tò mò, tối ra ngoài đi dạo thôi, không có ý gì khác!" Star-Lord nhìn Súng Nguyên Tố lơ lửng trên đầu mình, rất thức thời giơ hai tay lên, không biết xấu hổ mà ngụy biện. 23.

George lại cười ngồi về ghế hiệu trưởng của mình, cầm Tesseract trong tay: "Thật ra tôi luôn ở đây, và những gì các vị nói tôi đều nghe thấy cả rồi, nên không cần ngụy biện nữa." "Ngươi muốn thế nào?" Yondu trán rịn mồ hôi lạnh lên tiếng hỏi.

Hôm nay nếu xử lý không tốt, không chừng sẽ bỏ mạng tại đây. "Không phải tôi muốn thế nào, mà là các vị muốn thế nào.

Bây giờ tôi cho các vị hai lựa chọn: thứ nhất, tôi giết các vị, xong hết mọi chuyện.

Thứ hai, theo hợp đồng các vị đã ký, trở thành lao động miễn phí cho trường, làm việc cho trường cả đời." George vung tay, năm bản hợp đồng ký buổi sáng lại một lần nữa xuất hiện trên bàn làm việc. "Tôi chọn loại thứ hai!" Star-Lord lập tức giơ tay đưa ra câu trả lời.

Hắn không phải là người giữ lời hứa, bây giờ cứ đồng ý trước, sau này tìm cơ hội trốn là được, chân mọc trên người hắn, chẳng lẽ có thể trông chừng hắn mãi được sao.

Sau khi lựa chọn, hắn lập tức ra hiệu cho Yondu, Yondu cũng gật đầu chọn loại thứ hai, trước tiên giữ mạng rồi tính sau. "Chúng tôi cũng chọn loại thứ hai." Rocket Raccoon có IQ siêu cao, sao có thể không hiểu mấu chốt trong đó, cậu ta có kinh nghiệm vượt ngục thành công hai mươi lần, nhà tù nào trong vũ trụ mà chưa từng thấy.

Cậu ta tự tin có thể trốn khỏi nhà tù Skypiea này, quay về tiếp tục cuộc sống tiêu dao, nói không chừng còn có thể tìm cơ hội cuỗm luôn Tesseract kiếm một mớ lớn.

Chỉ có Gamora là không trả lời ngay, ngược lại nhíu mày.

IQ của cô không phải cao nhất ở đây, nhưng với tư cách là điệp viên hàng đầu vũ trụ, trực giác của cô lại là cao nhất, cô luôn cảm thấy mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Bọn họ đều là người ngoài hành tinh, George thật sự không lo bọn họ tiếp tục ở lại trường sẽ gây ra vấn đề sao?

Hơn nữa nụ cười của George luôn có cảm giác không có ý tốt. "Tôi chọn loại thứ hai." Mặc dù cảm thấy không ổn, nhưng lúc này, nếu không muốn chết, cô cũng không có lựa chọn nào khác.

George thấy vậy, liền phá lên cười ha hả. "Rất tốt, lựa chọn sáng suốt, từ hôm nay trở đi, các vị sẽ được gọi là Vệ Binh Siêu Năng, sau này chuyên phụ trách việc kết nối giữa trường học và các nền văn minh ngoài hành tinh.

Ngày mai cùng tôi rời khỏi Trái Đất!" "Rời khỏi Trái Đất?" Nghe lời của George, bốn người ngẩn ra, họ không ngờ việc đầu tiên George muốn họ làm lại là rời khỏi Trái Đất. "Đúng vậy, Gamora cô là con gái nuôi của Thanos, chắc có thể liên lạc được với hắn, làm rõ hắn đang ở hành tinh nào, ngày mai chúng ta xuất phát đi tìm hắn, trước tiên xử lý hắn, sau đó làm chuyện khác.

Bây giờ, các vị có thể về ký túc xá nghỉ ngơi rồi!" George cuối cùng dặn dò Gamora một câu, cầm Tesseract độn thổ biến mất tại chỗ, để lại bốn người mắt tròn mắt dẹt.

Tại sao lại là bốn người?

Vì Groot suốt cả quá trình đều đang thắc mắc tại sao cành cây của mình lại không nghe lời mình, căn bản không chú ý George nói gì.

Ngày hôm sau, sau khi tạm biệt Giáo sư X và những người khác, George dẫn theo năm người lên phi thuyền của Star-Lord, rời khỏi Trái Đất.

Chương 356

Bọn họ phải đến phi thuyền căn cứ của Marauder đang đậu bên ngoài, sau đó lợi dụng thiết bị thông tin trên phi thuyền căn cứ để liên lạc với Thanos, làm rõ vị trí của Thanos, rồi mới xuất phát đi tìm. "Hiệu trưởng, tôi hy vọng ngài hãy cân nhắc lại một cách thận trọng, Thanos không đơn giản như ngài nghĩ đâu, hơn nữa hắn không phải chỉ có một mình, còn có rất nhiều thuộc hạ mạnh mẽ, và một hạm đội khổng lồ khiến cả những đế quốc lớn cũng phải kiêng dè." Trên phi thuyền của Star-Lord, Gamora khuyên nhủ George.

Đã xem qua video George chiến đấu với Kur, cô biết George rất mạnh, nhưng cô cảm thấy Thanos còn mạnh hơn, vì Thanos không phải chỉ có một mình.

Cô chưa bao giờ ảo tưởng mình có thể giết Thanos để báo thù, nhiều nhất cũng chỉ nghĩ làm sao để thoát khỏi sự khống chế của Thanos.

Trên mặt Star-Lord và những người khác cũng hiện rõ vẻ lo lắng, đó là Titan điên cuồng Thanos, bọn họ cứ thế đi đối đầu trực diện, đến lúc George thua, bọn họ đều phải chết. "Yên tâm, tôi đã có kế hoạch hoàn hảo, tuyệt đối có thể xử lý Thanos." George dựa vào ghế trên phi thuyền, nhìn bầu trời sao xinh đẹp bên ngoài, không để tâm mà xua tay.

Việc Gamora và mấy người kia không có lòng tin vào hắn là chuyện bình thường, vì ở cấp độ của họ, căn bản không phân biệt được thực lực của hắn và Thanos ai mạnh ai yếu, càng không hiểu được khi thực lực đạt đến một mức độ nhất định, số lượng đã không còn ý nghĩa gì.

Hơn nữa bọn họ chỉ xem qua video hắn chiến đấu với Kur, chứ chưa từng tự mình cảm nhận.

Giống như bạn xem Godzilla trên TV và thực tế đứng dưới chân Godzilla, đó là hai sự chấn động hoàn toàn khác nhau. "Đã có kế hoạch hoàn hảo." Nghe George trả lời, mấy người không khỏi hơi thở phào nhẹ nhõm, có lẽ cũng không phải là không có khả năng.

Chỉ là nếu họ biết cái gọi là kế hoạch hoàn hảo của George, chính là tìm được hạm đội của Thanos rồi trực tiếp lao vào đối đầu, giết từ đầu đến cuối, xử lý gọn lẹ, e là tối ngủ cũng không ngủ được.

Nửa giờ sau, phi thuyền Marauder của Star-Lord đã tiến vào phi thuyền căn cứ của Yondu. "Lão đại, thành công rồi sao, họ là ai?" Các thành viên Marauder trên phi thuyền căn cứ, thấy Yondu và Star-Lord xuất hiện, lập tức hưng phấn vây lại, khi thấy George và Gamora, trên mặt lại lộ vẻ nghi hoặc.

Yondu còn chưa kịp nói, George đã trực tiếp tiến lên nói: "Bắt đầu từ hôm nay, con tàu này do tôi tiếp quản, lão đại Yondu của các người sau này đều sẽ nghe theo mệnh lệnh của tôi, và các người cũng phải nghe theo mệnh lệnh của tôi." "Ngươi là cái thá gì, dựa vào đâu mà bắt chúng ta nghe lệnh ngươi, trông ngươi và thằng nhóc Peter kia đều là người Trái Đất, ta còn chưa ăn thịt người Trái Đất bao giờ, hôm nay hầm ngươi ăn luôn!" Taserface thân hình cường tráng nghe lời George, nhất thời như nghe được chuyện cười gì đó, phá lên cười ngạo mạn.

Nhưng giây tiếp theo, một luồng sáng xanh bắn vào người hắn, cả thân xác và linh hồn của hắn đều hóa thành tro bụi biến mất tại chỗ. "Tôi không thích những kẻ vừa xấu vừa lắm lời." George thu tay lại, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh lùng.

Marauder có phải người tốt không?

Đương nhiên là không, đừng thấy bọn họ giương cao ngọn cờ chiến đấu vì tự do, chuyện cướp bóc giết chóc cũng không làm ít, tùy tiện giết một tên nào đó cũng coi như là thay trời hành đạo.

Hơn nữa đội của Yondu này còn tệ hơn những đội Marauder khác một chút, vì một số kẻ xấu xa, chính là nhắm vào việc Yondu phá vỡ quy tắc của Marauder là không buôn bán trẻ em mà gia nhập.

Nhưng đối với George mà nói, hắn cũng không quan tâm những chuyện đó, dù sao cũng không liên quan đến hắn.

Hắn làm vậy bây giờ chẳng qua là để thị uy, để cho đám người này biết ai mới là lão đại hiện tại.

Không phục, không phục thì chết, chính là đơn giản như vậy. "Tên khốn này!" 24.

Đám liều mạng bên dưới thấy Taserface bị George dùng phương pháp không rõ tên tuổi miểu sát, tuy bị dọa cho giật mình, nhưng cũng không hề lùi bước, lũ lượt rút vũ khí định xông lên xử lý George.

Kết quả rất rõ ràng, George chỉ giơ một ngón tay, tất cả vũ khí trên người bọn họ đều tuột khỏi tay và chĩa vào chính mình. "Hai tỷ volt!" Dòng điện cao thế từ người George bùng nổ, tất cả Marauder đều bị điện đến miệng sùi bọt mép ngã xuống đất. "Yondu, nói lại cho bọn họ biết một lần nữa, ai mới là lão đại của con tàu này." "Bắt đầu từ hôm nay, George chính là lão đại của con tàu này, mệnh lệnh của George chính là mệnh lệnh của ta, tất cả phải tuân theo." Yondu trán rịn một giọt mồ hôi lạnh, tiến lên hét vào đám thuộc hạ đang la hét đau đớn bên dưới.

Nói thật, ông ta cũng bị dọa cho một phen. 25.

George luôn cười hì hì, có vẻ rất dễ nói chuyện, khiến ông ta tưởng rằng những lời George nói trong văn phòng trước đó, chỉ là để

dọa bọn họ.

Mãi cho đến khi George giết người như giết một con kiến, mới khiến ông ta nhận ra, có lẽ George còn đáng sợ hơn cả Titan điên cuồng kia. "Con tàu này, vẫn nên cải tạo một chút!" Để Yondu đi xử lý đám thuộc hạ Marauder của ông ta, để Gamora cầm Tesseract đi liên lạc với Thanos, làm rõ vị trí của hắn, còn George thì đi dạo một vòng quanh phi thuyền căn cứ, bắt đầu dùng thuật Luyện kim để cải tạo ma pháp.

Du hành trong vũ trụ, phi thuyền chắc chắn là phương tiện giao thông quan trọng nhất.

Cho dù bây giờ hắn chỉ dựa vào nhục thân và ma pháp cũng có thể tồn tại trong vũ trụ, thậm chí sau khi hóa rồng còn có thể vượt qua vũ trụ, nhưng về mặt tốc độ chắc chắn vẫn không bằng phi thuyền vũ trụ.

Đặc biệt là những điểm nhảy không gian, bản đồ vũ trụ gì đó, đều cần có thiết bị công nghệ cao trên phi thuyền mới có thể định vị.

Hiện tại hắn vẫn chưa thể di chuyển không gian giữa các hành tinh, điểm này hắn không bằng Ancient One và các pháp sư thần bí kia.

Không còn cách nào khác, các pháp sư thần bí như Ancient One thi triển ma pháp không gian là mượn sức mạnh của ác quỷ chiều không gian, có thể vượt qua các hành tinh, thậm chí là các vũ trụ, còn hắn sử dụng là sức mạnh của chính mình.

Cho nên để đảm bảo an toàn, dùng ma pháp để cường hóa toàn bộ phi thuyền căn cứ, phòng khi gặp lại kẻ địch bị đánh hỏng, là rất cần thiết.

Đồng thời cũng là để tăng cường sự khống chế đối với phi thuyền

căn cứ.

Thế là, cải tạo đầu tiên của hắn là bùa Khải Linh, để phi thuyền tiến hóa ra một ý chí bị hắn khống chế.

Như vậy cho dù hắn đang chuyên tâm nghiên cứu ma pháp, những người khác muốn trốn khỏi phi thuyền căn cứ, cũng sẽ bị ý chí của chính phi thuyền ngăn cản, hoặc là thông báo cho hắn.

Tiếp theo là bùa Mở Rộng Không Tì Vết để mở rộng không gian, các loại kết giới thuật thức để tăng cường phòng ngự cho phi thuyền, v.v.

Khi hắn cải tạo gần xong, Gamora cũng đã trả lại Tesseract cho hắn, và cho hắn biết kết quả liên lạc. "Thanos hiện không ở Titan, mà đã đến giao giới giữa hệ sao Magellan Lớn và Dải Ngân Hà.

Ở đó, Đế quốc Kree vì áp lực chiến tranh với Đế quốc Skrull, định đàm phán hòa bình với Đế quốc Nova.

Nhưng Kẻ buộc tội Ronan lại kiên quyết phản đối, thậm chí định phản bội Đế quốc Kree để độc lập, thế là muốn tìm Thanos hợp tác cùng nhau tiêu diệt Đế quốc Nova.

Thanos ra lệnh cho Kẻ buộc tội Ronan tàn sát một nửa dân số của một hành tinh ở biên giới Đế quốc Nova, coi như là thử thách hợp tác, nếu thử thách qua thì sẽ chính thức gặp mặt đạt thành hợp tác." "Chiến tranh tam quốc." George suy nghĩ một chút rồi phân phó: "Bảo Yondu lái thẳng phi thuyền đến hành tinh ở biên giới Đế quốc Nova." Trong vũ trụ điện ảnh, Đế quốc Skrull đã sớm bị Đế quốc Kree đánh bại, còn không ít tộc nhân trốn đến Trái Đất, mới có sự ra đời của P.E.G.A.S.U.S và Captain Marvel sau này. 26.

Trong vũ trụ này, cho đến hiện tại, Đế quốc Skrull luôn và Đế quốc Kree đánh qua đánh lại, không hề chiến bại, cho nên vẫn duy trì

trạng thái tam quốc loạn chiến. 27.

Ngoài ba đế quốc này, bên hệ sao Shi'ar còn có một Đế quốc Shi'ar cường thịnh, chỉ là họ không tham gia vào cuộc chiến tam quốc, luôn ở trong hòa bình.

Trong vũ trụ điện ảnh, Đế quốc Kree là vì bị Captain Marvel không ngừng quấy nhiễu, thậm chí thủ đô Hala và kẻ thống trị Trí tuệ Tối cao đều bị Captain Marvel phá hủy, mới không thể không ký hiệp định hòa bình với Đế quốc Nova.

Còn vũ trụ này là vì đồng thời khai chiến với Đế quốc Skrull và Đế quốc Nova, binh lực không đủ, mới muốn ký hiệp định hòa bình với Đế quốc Nova trước, tập trung binh lực đối phó Đế quốc Skrull. "Cũng tốt, đồng thời hạ gục Thanos và Kẻ buộc tội Ronan, tin rằng món quà gặp mặt này sẽ khiến Đế quốc Nova rất vui lòng giúp đỡ Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ." Nhận được mệnh lệnh của Yondu, ông ta cùng Star-Lord và Rocket khởi động phi thuyền căn cứ Marauder, hướng về điểm nhảy gần Trái Đất nhất.

Đám thuộc hạ của ông ta bây giờ vẫn đang nằm sùi bọt mép trên đất, ước chừng nửa ngày nữa cũng chưa hồi phục được. "Chúng ta thật sự cứ thế đi giúp hắn đánh Thanos và Ronan sao, chẳng có lợi lộc gì cả?" Star-Lord lái phi thuyền, giọng điệu rõ ràng có chút không cam tâm.

Tình hình hiện tại, bọn họ chẳng qua là vì trộm Tesseract bị George dùng vũ lực khống chế, chứ không thật lòng muốn làm Vệ Binh Siêu Năng gì cả.

Chương 357

Cũng không thật lòng muốn đi giúp đối phó Thanos và Kẻ buộc tội Ronan. "Tôi nói các người có ngốc không, ở đây không phải có rất nhiều phi thuyền sao?

Chúng ta có thể nhân lúc hắn không chú ý, lén lái vài chiếc phi thuyền trốn đi, dù sao vũ trụ lớn như vậy, hắn cũng không tìm được chúng ta đâu." Rocket Raccoon không khách khí nói.

Trong phi thuyền căn cứ có hơn một trăm chiếc phi thuyền Marauder, để phi thuyền căn cứ vào chế độ lái tự động, bọn họ hoàn toàn có thể lái phi thuyền nhỏ trốn đi.

Nhưng lời cậu ta vừa dứt, Gamora đứng bên cạnh đã lạnh lùng nhắc nhở một câu. "Tôi khuyên các người tốt nhất đừng làm vậy, đừng quên hôm qua ở văn phòng hiệu trưởng, chúng ta bị phát hiện như thế nào.

Các người tưởng hắn không ở đây, nhưng nói không chừng hắn đang ở gần đây nhìn chúng ta đấy." So với bốn người còn lại, nội tâm cô thực ra đã thay đổi chủ ý.

Nếu George thật sự có thể giúp cô giết Thanos, vậy thì thù của cô cũng được báo, so sánh ra, bốn tỷ trong mắt cô trở nên không còn quan trọng nữa.

Hơn nữa để báo ơn, cô sẽ cam tâm tình nguyện làm một thành viên Vệ Binh Siêu Năng thực thụ. "Hít!" Nghe lời của Gamora, Star-Lord và Rocket đồng thời rùng mình, bất giác nhìn xung quanh.

Cũng phải, hôm qua bọn họ đánh nhau trong văn phòng hiệu trưởng cả buổi, đều không biết George đến từ lúc nào.

Ai biết được lúc bọn họ nói chuyện, George có đang tàng hình ở gần đó nghe lén và giám sát không. "Gamora nói đúng, chúng ta bây giờ tốt nhất đừng làm mấy trò con con này." Yondu híp mắt đáp lại.

Với tư cách là một tồn tại có tiếng trong giới Marauder, ông ta sao có thể cam tâm nghe lệnh George như vậy, nhưng bây giờ không nghe thì có thể sẽ chết, tự nhiên vẫn phải cúi đầu trước rồi tính.

Vị George này bình thường trông cười tủm tỉm, nhưng giết người lại không hề nương tay, mấu chốt là phương thức giết người còn rất khó lường.

Giống như vừa rồi, một luồng sáng xanh lướt qua, người đã bốc hơi ngay lập tức, muốn phòng ngự cũng không biết phòng ngự thế nào, điều này thật quá kinh khủng.

Nhưng, ông ta cũng không phải là người ngồi chờ chết, bây giờ trốn chắc chắn không được.

Nhưng, có thể đợi đến lúc George chiến đấu với Thanos, Kẻ buộc tội Ronan, rồi hẵng trốn.

Tin rằng George muốn giết Thanos và Kẻ buộc tội Ronan, tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng, nói không chừng còn bị phản sát. "Mọi người đang nói chuyện gì vậy, vui thế?" Giọng Yondu vừa dứt, giọng George đột nhiên vang lên sau lưng mọi người, khiến cả đám không khỏi rùng mình. "Không... không có gì, chúng tôi đang...

đang nghĩ, đến lúc đó làm sao để giúp ngài đánh bại Thanos và Kẻ buộc tội Ronan." Star-Lord phản ứng nhanh nhất, lập tức mặt mày tươi cười nói dối, như thể người vừa nói muốn trốn đi không phải là hắn vậy, biểu cảm vô cùng chân thành.

Bàn về kỹ năng nói dối không đổi sắc mặt, trong giới Marauder cũng ít ai bì được với hắn. "Phụt!" Nhìn thấy phản ứng và biểu cảm

của Star-Lord, Gamora đứng bên cạnh không nhịn được suýt bật cười. "Cái đó thì không cần, các vị chỉ cần phụ trách dẫn đường, chuyện chiến đấu tôi tự mình giải quyết." George cười gật đầu: "Đúng rồi, ai trong số các vị có thể giúp tôi đăng ký một thân phận thợ săn tiền thưởng, sau đó mở một tài khoản cá nhân không?" Ý chí lực bao phủ toàn bộ phi thuyền, mọi động tĩnh trên phi thuyền đều nằm trong mắt hắn, cuộc đối thoại của mấy người đương nhiên hắn cũng nghe hết.

Hắn cũng không tức giận, muốn trốn đi vốn là chuyện thường tình của con người, hắn cũng không định thực sự giam cầm mấy người này mãi.

Chỉ cần mấy người dẫn đường giúp hắn hoàn thành nhiệm vụ giải quyết Thanos và Kẻ buộc tội Ronan, cũng như thiết lập quan hệ ngoại giao với Đế quốc Nova, hắn sẽ trả tự do cho họ.

Dù sao nói thật, Star-Lord và mấy người kia đối với hắn, cũng chỉ có tác dụng bấy nhiêu, chẳng lẽ còn trông mong bọn họ sau này giúp đối phó với các Celestial và những ác quỷ chiều không gian kia sao?

Nếu Star-Lord có thể hấp thụ toàn bộ sức mạnh của cha mình là Ego, thì có lẽ còn có chút giúp ích. "Rất đơn giản, tôi giúp ngài đăng ký." Gamora lấy ra một thiết bị trong túi, quét qua George một lượt, sau đó bắt đầu giúp hắn đăng ký tài khoản và thân phận thông dụng trong vũ trụ.

Với tư cách là một điệp viên hàng đầu vũ trụ, đăng ký một thân phận mới, quả thực không thể đơn giản hơn.

Bản thân cô có đến mấy trăm thân phận với tên và chủng tộc khác nhau, hơn nữa đều là thân phận thật có thể tra cứu, tiện cho cô hoạt động gián điệp trên các hành tinh.

Chưa đầy năm phút, George đã có một tài khoản thông dụng trong vũ trụ với thân phận người Trái Đất, cùng với thân phận thợ săn tiền

thưởng tân thủ. "Nhận nhiệm vụ giết Thanos và Kẻ buộc tội Ronan đi." Thanos và Kẻ buộc tội Ronan trên bảng treo thưởng, một người là một tỷ, một người là tám trăm triệu, đều là những khoản treo thưởng đứng đầu, chỉ là chưa bao giờ có ai hoàn thành.

Thanos đi tàn sát trên các hành tinh, hơn nữa mỗi lần đều giết một nửa để lại một nửa, nửa còn lại sao có thể không hận Thanos đến xương tủy, bỏ tiền ra treo thưởng lấy đầu hắn, là chuyện quá đỗi bình thường.

Kẻ buộc tội Ronan với tư cách là một trong những thống soái của Đế quốc Kree, dẫn dắt đại quân Kree không biết đã tiêu diệt và nô dịch bao nhiêu hành tinh, người hận hắn cũng không ít hơn Thanos.

Vừa hay hắn trong vũ trụ không một xu dính túi, trước tiên diệt hai tên này, cũng có thể thuận tiện kiếm mười tám tỷ. "Sao lại quên mất, còn có chiêu này!" Star-Lord, Yondu và Rocket Raccoon nghe lời George, nhất thời mắt sáng lên.

Bọn họ suýt quên mất, Thanos và Kẻ buộc tội Ronan, đó là những khoản treo thưởng cấp cao nhất, vô cùng đáng tiền.

Chỉ là hai khoản treo thưởng này, phàm là thợ săn tiền thưởng có chút thường thức, đều sẽ không nhận, bọn họ luôn bỏ qua chuyện này.

Đáng tiếc, rất nhanh ánh mắt của họ lại ảm đạm đi, vì chuyện này cũng chẳng liên quan gì đến họ, tiền cuối cùng đều vào túi George, họ không được một xu, còn phải làm trâu làm ngựa. "Biểu hiện tốt vào, tuy không cần các vị chiến đấu, nhưng nếu các vị biểu hiện tốt, sau khi kết thúc mỗi người thưởng cho một trăm triệu." George tiến lên vỗ vai Star-Lord và Rocket. "Nhưng mà, nếu còn nghĩ đến việc bỏ trốn, tôi sẽ chiếu theo hợp đồng, trực tiếp cho các vị biến mất tại chỗ, cả thể xác lẫn linh hồn đấy nhé!" Nghe lời của George, mấy người trước tiên là mừng rỡ, một trăm triệu không phải là con số nhỏ, phải

biết rằng cả đội Marauder của Yondu, cho dù cố gắng hai mươi năm cũng chưa chắc kiếm đủ nhiều tiền như vậy.

Cho nên Tesseract treo thưởng mười tỷ mới có thể hấp dẫn nhiều thợ săn tiền thưởng và Marauder đến Trái Đất như vậy.

Nhưng bây giờ xem ra, đến Trái Đất lấy Tesseract độ khó cũng không thấp hơn đi giết Thanos là bao.

Nếu George thật sự bằng lòng sau khi chuyện kết thúc chia cho họ mỗi người một trăm triệu, vậy thì cho dù thật sự gia nhập Vệ Binh Siêu Năng, họ cũng cam tâm tình nguyện.

Một trăm triệu đủ cho họ không làm gì cả, sống sung sướng cả đời.

Chỉ là câu nói sau đó của George, lại khiến họ suýt sợ chết khiếp, mồ hôi lạnh trên trán "xoạt" một tiếng chảy xuống.

Vì điều đó chứng tỏ cuộc nói chuyện ban đầu của họ, George đều nghe thấy hết. "Ha ha ha, hiệu trưởng ngài thật biết nói đùa!" Star-Lord vội vàng giảng hòa, nhanh chóng chuyển chủ đề: "Hiệu trưởng chắc chắn là lần đầu tiên rời khỏi Trái Đất, nhìn vũ trụ bên ngoài đẹp biết bao." "Tôi cũng chỉ đùa thôi, mọi người đừng để ý." George cười cười, quay đầu nhìn qua cửa kính phi thuyền, ngắm bầu trời sao rực rỡ bên ngoài, không nhịn được mà cảm thán một tiếng: "Đúng là rất đẹp!" Chiến lược thu phục lòng người tốt nhất, chính là vừa đấm vừa xoa.

Tiền đối với hắn không có ý nghĩa gì, mười tám tỷ bớt đi năm trăm triệu vẫn còn mười ba tỷ, huống hồ phi thuyền của Thanos và Kẻ buộc tội Ronan đem đi bán, ước chừng mấy chục tỷ còn là ít.

Mặc dù theo quy định của hợp đồng, mấy người đều không có lương, nhưng muốn họ toàn tâm toàn ý làm việc, chung quy vẫn phải

cho chút xương. "Dừng lại một chút." Lần đầu tiên quan sát bầu trời sao ở khoảng cách gần như vậy, trong lòng George không khỏi rung động, sau đó bảo Yondu dừng phi thuyền lại.

Yondu mặc dù không biết tại sao chưa đến điểm nhảy đã dừng phi thuyền, nhưng cũng không dám vi phạm mệnh lệnh của George, nhanh chóng điều khiển phi thuyền căn cứ dừng lại trong không gian. "Phép Độn Thổ!" Thân hình lóe lên, George trực tiếp biến mất trong phi thuyền, xuất hiện giữa bầu trời sao bên ngoài cửa kính. 28.

Chương 358

Hắn nhắm mắt lại, cảm nhận sức mạnh của các vì sao trong vũ trụ ở khoảng cách gần, đột nhiên đối với siêu ma pháp Fairy Glitter mà hắn luôn không lĩnh ngộ được, đã có thêm không ít cảm nhận mới.

Fairy Glitter là một trong ba siêu ma pháp của Fairy Tail, và là siêu ma pháp có uy lực lớn nhất.

Chỉ bàn về sức phá hoại thuần túy, ngay cả Fairy Law cũng không thể so sánh với Fairy Glitter.

Hiệu quả chính của nó, là thu thập năng lượng do mặt trời, mặt trăng và các vì sao phát ra, cô đọng thành một vòng sáng tinh thần khổng lồ để giam cầm kẻ địch, sau đó tiến hành trừng phạt không khoan nhượng.

Mà bây giờ hắn đang ở trong vũ trụ, cảm nhận năng lượng do mặt trời, mặt trăng và các vì sao phát ra ở khoảng cách gần, sự hiểu biết về ma pháp này trong nháy mắt đã tăng lên mấy bậc. "Tên này, đúng là quái vật!" Thấy George không mặc bất kỳ trang bị nào, cứ thế một mình lơ lửng trong vũ trụ, lại không hề hấn gì, Star-Lord và mấy người kia không khỏi kinh ngạc thốt lên.

Phải biết rằng, ngay cả trong số rất nhiều nền văn minh và chủng tộc trong vũ trụ, cũng cực kỳ hiếm có chủng tộc nào có thể sống sót trong vũ trụ mà không cần sự trợ giúp của trang bị.

Ngay cả cơ thể của Gamora đã được cải tạo và cường hóa vô số lần, một mình trong vũ trụ cũng không sống quá năm phút.

Chỉ có thể nói, cơ thể con người của George này, thật sự có chút biến thái quá mức. "Hãy tập hợp!

Hỡi dòng sông ánh sáng được dẫn lối bởi các Yêu Tinh!

Hãy chiếu rọi!

Để tiêu diệt cái ác đang rình rập!

Fairy Glitter!" Lơ lửng trong vũ trụ nửa ngày, George đột nhiên mở bừng hai mắt, sau đó miệng thầm niệm chú ngữ của Fairy Glitter.

Theo sau lời niệm chú của hắn kết thúc, một pháp trận ma thuật khổng lồ xuất hiện trên bầu trời vũ trụ. "Đi!" Ý niệm khóa chặt một tiểu hành tinh khổng lồ trong vành đai tiểu hành tinh không xa, pháp trận ma thuật lập tức bắn ra một cột sáng tinh quang khổng lồ, tiểu hành tinh chạm phải cột sáng, tại chỗ hóa thành tro bụi, biến mất trong vũ trụ. "Uy lực không tồi!" Nhìn hiệu quả mà Fairy Glitter tạo ra, trên mặt George lộ ra một nụ cười hài lòng.

Đây mới chỉ là hiệu quả khi hắn dùng ở dạng người, nếu ở dạng rồng, ma lực tăng vọt, hiệu quả sẽ còn mạnh hơn rất nhiều.

Mà lúc này trong phi thuyền, những Marauder đã hơi hồi phục, đứng bên cạnh Yondu và mấy người kia, nhìn tiểu hành tinh khổng lồ bị đánh nát bên ngoài, giọng nói lắp bắp: "Lão đại, cái... cái... cái... cái tiểu hành tinh đó còn lớn gấp đôi phi thuyền căn cứ của chúng ta đó!" Một đòn có thể đánh nát tiểu hành tinh lớn gấp đôi phi thuyền, cũng có nghĩa là đối phương chỉ cần muốn, cũng có thể một đòn đánh nát phi thuyền căn cứ của họ.

Pháo laser diệt sao của người máy Kree Sentry mạnh nhất của Đế quốc Kree, nhiều nhất cũng chỉ có uy lực này thôi nhỉ. "Cho nên... các người tốt nhất là thông minh một chút, tuyệt đối đừng chọc vào hắn, nếu không ta cũng không cứu được các người đâu.

Làm việc cho tốt, nói không chừng lần này chúng ta thật sự có thể kiếm được hai trăm triệu đấy!" Trong mắt Yondu vừa có kinh hãi, vừa

có kinh hỉ.

Kinh hãi là thực lực của George, kinh hỉ cũng là thực lực của George.

Với thực lực mà George vừa thể hiện, nói không chừng thật sự có thể xử lý Thanos và Ronan, vậy thì ông ta và Peter có thể mỗi người được một trăm triệu.

Star-Lord, Gamora, Rocket cũng có tâm trạng tương tự, Gamora thì không quan tâm đến một trăm triệu đó, điều cô quan tâm là có lẽ lần này mình thật sự có thể báo thù. "Tiếp tục tiến lên đi!" Độn thổ quay lại phi thuyền, chào Yondu một tiếng, George liền quay về phòng mình, bắt đầu củng cố Fairy Glitter vừa lĩnh ngộ được.

Sớm biết ở trong vũ trụ có lợi cho việc lĩnh ngộ Fairy Glitter, đã sớm bay ra ngoài xem rồi.

Quả nhiên, với tư cách là một pháp sư muốn lĩnh ngộ tất cả pháp tắc của vũ trụ, tạo ra thế giới của riêng mình, ngoài việc bế quan nghiên cứu, cũng cần phải du lịch nhiều để tăng thêm kiến thức.

Theo phi thuyền tiếp tục tiến lên, rất nhanh đã đến điểm nhảy gần Trái Đất nhất.

Khi phi thuyền đi qua điểm nhảy, trực tiếp vượt qua một khoảng cách lớn, xuất hiện bên ngoài hệ mặt trời, George lại có cảm ngộ, chỉ là lần này là cảm ngộ đối với quy tắc không gian.

Các điểm nhảy không gian trong vũ trụ, thực tế chính là một trong những biểu hiện tự nhiên cao nhất của pháp tắc không gian trong vũ trụ.

Phải biết rằng, cho dù là bay với tốc độ ánh sáng, muốn rời khỏi hệ mặt trời cũng phải bay hơn một năm, nhưng sử dụng điểm nhảy chỉ cần một giây, là có thể thoát khỏi hệ mặt trời, tiến vào các hệ sao

khác.

Loại di chuyển không gian xa như vậy, hiện tại hắn còn lâu mới làm được.

Hắn bây giờ chỉ có thể dựa vào năng lực của mình, nhiều nhất cũng chỉ có thể từ Nam Cực độn thổ đến Bắc Cực, còn chưa làm được việc di chuyển giữa các hành tinh, càng đừng nói đến di chuyển giữa các hệ sao. "Nhiệm vụ nặng nề mà đường còn xa a!" Sau khi đi qua điểm nhảy không gian, George không khỏi cảm thán một tiếng.

Hắn còn đang nghĩ sau này có cơ hội sẽ kết nối các thế giới lại với nhau, có thể tùy ý xuyên qua tiến vào bất kỳ thế giới nào, chứ không phải như bây giờ chỉ có thể thông qua linh hồn sản sinh cộng hưởng, đóng một vai trò phụ trợ.

Nhưng muốn đến được mức độ đó, sự hiểu biết của hắn đối với pháp tắc không gian ít nhất cũng phải vượt qua việc có thể tùy ý dịch chuyển trong các vũ trụ lớn của Marvel.

Chỉ có thể tùy ý dịch chuyển trong các vũ trụ lớn của Marvel, mới có khả năng dựa vào liên kết linh hồn, đột phá rào cản thế giới, tiến vào các thế giới khác. 29.

Theo mệnh lệnh của George, phi thuyền một mạch phi nhanh, không hề nghỉ ngơi, thông qua việc không ngừng đến các điểm nhảy khác nhau, cuối cùng sau một tuần, đã đến giao giới giữa Dải Ngân Hà và hệ sao Magellan Lớn. "Hiệu trưởng, chúng ta nhận được một tín hiệu cầu cứu khẩn cấp, là từ hạm đội tuần tra của Đế quốc Nova gửi đến, vị trí trùng với vị trí hành tinh bị Thanos và Ronan tấn công." Gamora gõ cửa báo cáo với George đang nghiên cứu ma pháp bên trong.

George tạm thời dừng nghiên cứu, mở cửa cùng Gamora đến phòng chỉ huy, bảo Star-Lord phát lại tin nhắn cầu cứu một lần nữa.

"Đây là hành tinh K-9852, chúng tôi là hạm đội thứ tám của đội tuần tra biên giới Đế quốc Nova, phát hiện Ronan đang tấn công hành tinh này, hạm đội của Titan điên cuồng Thanos cũng ở đây, xin tổng bộ phái hạm đội chi viện ngay lập tức!

Chi viện ngay lập tức!" "Tín hiệu này được gửi đi nửa giờ trước, với thực lực hạm đội của Ronan và Thanos, hành tinh và hạm đội tuần tra đó chắc đã xong đời rồi.

Nhưng theo thói quen trước đây của Thanos, ngoài việc lấy đi tài nguyên, người chắc vẫn còn lại một nửa sống sót.

Mà theo tốc độ chi viện của Đế quốc Nova ở đây, muốn tập hợp đủ hạm đội để đối phó với Ronan và Thanos, không có hai ngày căn bản không kịp.

Đến lúc đó bọn họ đã sớm không còn ở đó nữa rồi." Gamora ánh mắt có chút ảm đạm nói.

Chuyện này, cô đã trải qua quá nhiều rồi, hành tinh của cô năm đó cũng mất như vậy.

Tài nguyên bị cướp đoạt hết, dân số bị diệt một nửa, nửa còn lại cho dù có thể sống sót, cũng là nguyên khí đại thương, trình độ văn minh trong nháy mắt phải hạ xuống mấy bậc.

Nếu vận rủi, lại gặp phải thế lực thừa nước đục thả câu, vậy thì có thể cả hành tinh sẽ biến thành một hành tinh nô lệ.

Chuyện này bất kể là Đế quốc Nova hay Đế quốc Kree, hay là Đế quốc Skrull, đều không có cách nào.

Vì Thanos hắn không phải lấy việc chiếm lĩnh hành tinh làm mục đích, mà là cướp đoạt tài nguyên và giết người, giết xong là chạy.

Nếu là Marauder bình thường thì còn tốt, phái một đội tuần tra cũng có thể đuổi đối phương chạy trối chết.

Chương 359

Nhưng với thực lực hạm đội của Thanos, đế quốc không xuất một phần ba hạm đội liên hợp vây quét, căn bản không thể đánh bại.

Mấu chốt là bây giờ các đế quốc lớn vốn đang loạn chiến, sao có thể rút ra nhiều binh lực như vậy.

Cho nên Titan điên cuồng Thanos mới có danh tiếng như vậy trong vũ trụ, thực lực khiến cả ba đế quốc lớn cũng không dám coi thường. "Liên lạc lại với Thanos, nói cô đã cướp được phi thuyền Marauder sắp đến nơi, bảo hắn đừng vội đi, ở hành tinh đó đợi cô." George suy nghĩ một chút, lại lấy Tesseract ra ném cho Gamora.

Tình hình hiện tại đối với hắn, ngược lại là tình hình tốt nhất.

Thanos và Ronan đều ở trên hành tinh, muốn giải quyết thì có thể giải quyết cùng lúc, không cần lo lắng vấn đề trốn thoát.

Phải biết rằng bất kể là Thanos hay Ronan, hạm đội của họ đều có thể tạo ra điểm nhảy tạm thời để trực tiếp nhảy không gian, từ đó nhanh chóng trốn tránh truy đuổi.

Trong phim, Ronan dẫn hạm đội xâm lược Trái Đất khi gặp Captain Marvel, chính là trực tiếp mở điểm nhảy không gian rời đi.

Nếu ở trong vũ trụ, còn chưa đánh xong đối phương đã lái phi thuyền trốn mất, hắn không đuổi kịp.

Ngược lại ở trong hành tinh thì dễ xử lý hơn. "Không vấn đề, có Tesseract trong tay, với tính cách của Thanos, hắn sẽ không nghi ngờ đâu." Gamora nhận lấy Tesseract, lại đi liên lạc với Thanos.

Khoảng nửa giờ sau, phi thuyền cuối cùng cũng đến không phận hành tinh K-9852.

Khác với Trái Đất màu xanh lam, đây là một hành tinh màu đỏ sẫm, không có biển lớn, nhưng đất đai lại rất nhiều, có các loại thực vật màu đỏ tươi tốt và tài nguyên khoáng sản phong phú.

Chỉ là bây giờ hành tinh này rõ ràng đã bị ảnh hưởng bởi chiến tranh, bị phá hoại không ít.

Khắp nơi là những hố sâu do pháo laser bắn ra, cùng với những khu rừng bị đốt cháy trên diện rộng, còn có những thi thể hình người màu xám có vằn đỏ, ước chừng là cư dân bản địa của hành tinh này.

Nghe nói Thanos mỗi lần đều tàn sát một nửa dân số hành tinh, cảm giác còn không có gì, vì đó chỉ là một con số.

Nhưng khi thực sự nhìn thấy hàng tỷ, hàng chục tỷ thi thể la liệt, mới có thể hiểu được đó là tàn khốc và tàn nhẫn đến mức nào.

Phải biết rằng, trên Trái Đất cho dù là Thế chiến thứ hai tàn khốc nhất, số người chết cũng không vượt quá một trăm triệu, ở dưới này là hàng tỷ thi thể chồng chất. "Bọn súc sinh này!" Star-Lord nhìn qua cửa kính phi thuyền, nhìn những thi thể bên dưới, trong đó có rất nhiều còn là trẻ em, cứ thế bị giết chết một cách tàn nhẫn, không nhịn được mà nắm chặt tay.

Bọn họ tuy là Marauder và thợ săn tiền thưởng, nhưng phần lớn đều là vì tiền, đặc biệt là những người như Star-Lord trong lòng vẫn còn giấc mơ anh hùng, hy vọng trở thành đạo tặc Marauder nổi tiếng trong vũ trụ, càng ít khi giết người. "Bọn chúng vốn là súc sinh!" Gamora nghiến răng, biểu cảm cũng không khá hơn Star-Lord là bao.

Mặc dù đã thấy rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đều vẫn chạm đến cô, khiến cô nhớ lại cảnh tượng hành tinh của mình bị tàn sát.

Giống như ác mộng tái hiện. "Tôi bây giờ đặc biệt muốn bắn khẩu pháo tên lửa lượng tử mới lắp ráp của mình, vào mông của Thanos!"

Rocket từ bên cạnh lôi ra khẩu pháo tên lửa lượng tử mới được cải trang gần đây, nhìn đống thi thể chất như núi bên dưới, trong mắt cũng tràn đầy lệ khí. "Nếu cậu muốn, lát nữa cũng không phải là không thể." Lúc này, trên mặt George lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Chỉ là mọi người khi nhìn thấy nụ cười trên mặt hắn, lại không khỏi rùng mình, vì trong nụ cười đó dường như tràn đầy một luồng tử khí băng lãnh và sát ý vô tận.

George không phải là người tốt, nhưng cũng có đạo đức cơ bản, tinh thần mạnh mẽ khiến hắn phần lớn thời gian đều rất lý trí để nhìn nhận vấn đề, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ nhiệt huyết một chút.

Nói thật, ban đầu thái độ của hắn đối với Thanos, là loại vì quan hệ lợi ích nên mới ra tay giải quyết, chứ cũng không cảm thấy Thanos là người xấu xa gì.

Dù sao thì ý định ban đầu của Thanos là tốt, hy vọng thông qua việc giảm dân số để làm cho vũ trụ trở nên tốt đẹp hơn.

Nhưng khi hắn nhìn thấy hàng tỷ thi thể bên dưới, hắn không còn nghĩ vậy nữa, hắn cảm thấy loại người như Thanos, thật sự là đáng chết, chết một vạn lần cũng không đủ.

Bất kể là lý do gì, mức độ tàn sát lớn như vậy, đều không thể bào chữa được. "Hiệu trưởng, kế hoạch tác chiến hoàn hảo mà ngài nói trước đó là gì, chúng ta cứ thế này đi xuống không ổn lắm đâu?" Yondu nhìn con tàu Sanctuary II và Dark Aster của Ronan nổi tiếng lừng lẫy đang đậu bên dưới, cùng với vô số phi thuyền tác chiến chi chít gần như không thấy điểm cuối, không nhịn được mà nuốt nước bọt.

Phi thuyền căn cứ của ông ta đã rất lớn rồi, bên trong không chỉ có khu sinh hoạt, còn có thể đậu hơn một trăm chiếc phi thuyền tác chiến Marauder, cũng như tiến hành bảo dưỡng và sửa chữa cho phi thuyền.

Nhưng so với Dark Aster của Ronan, quả thực là châu chấu đá xe, khác biệt giữa kiến và voi.

Phải biết rằng Dark Aster là phi thuyền tác chiến cấp vũ trụ mạnh nhất của Đế quốc Kree.

Lại so với Sanctuary II của Thanos, thì càng không thể so sánh, chỉ có thể nói là kiến và rồng khổng lồ, một chiếc phi thuyền Donut mà Sanctuary II tùy tiện thả xuống, cũng có thể dễ dàng đâm nát phi thuyền căn cứ của ông ta.

Tin đồn là tin đồn, khi tận mắt nhìn thấy những chiến hạm hàng đầu bên dưới, mới có thể hiểu được cái gì gọi là chênh lệch.

Huống hồ không chỉ là chênh lệch về phi thuyền, chênh lệch về số người còn lớn hơn.

Đám binh lính Sakaar của Ronan còn có thể nói được, nhưng hãy nhìn đám thuộc hạ của Thanos, không chỉ có những binh lính Chitauri, còn có siêu quái vật Leviathan, quân đoàn Outrider không sợ chết, xe tăng lơ lửng và vượn khổng lồ Titan.

Cứ thế này đi xuống không phải là nộp mạng sao.

Cho dù thực lực của George có mạnh đến đâu, có thể đánh thắng Thanos và Ronan, cũng không thể đối phó với nhiều kẻ địch như vậy bên dưới được. "Kế hoạch hoàn hảo, tôi chưa nói cho các vị sao?

Chính là các vị cứ xem, sau đó tôi trực tiếp ra tay, diệt hết bọn chúng, đơn giản vậy thôi." George nhún vai đáp. "Cái gì!!!" Nghe kế hoạch hoàn hảo của George, tất cả mọi người có mặt đều ngây ra như phỗng.

Đây cũng gọi là kế hoạch hoàn hảo?

Đây không phải là lao vào một cách vô não sao!

Ngay cả Star-Lord, Gamora và Rocket vừa mới bị khơi dậy lòng phẫn nộ, cũng vì câu trả lời của George mà bình tĩnh lại.

Bọn họ phẫn nộ, muốn bắn một phát thật mạnh vào mông Thanos, nhưng không muốn cứ thế này đi nộp mạng. "Hiệu trưởng... tôi có một kế hoạch, ngài xem để Gamora mang Tesseract đi gặp Thanos và Ronan, sau đó nhân lúc Thanos và Ronan xuất hiện, chúng ta cùng xông lên xử lý bọn họ tại chỗ.

Xử lý xong chúng ta liền chạy, bọn họ không có thủ lĩnh chắc chắn sẽ hỗn loạn, cũng không thể để ý đến chúng ta.

Như vậy chúng ta vừa nhận được tiền thưởng, vừa hoàn thành mục tiêu, còn có thể toàn thân trở ra." Star-Lord vội vàng tiến lên đề nghị với George.

Hắn cảm thấy nếu làm theo cách của George, hôm nay bọn họ đều phải chết ở đây.

Mọi người nghe xong, nhất thời đồng loạt gật đầu, bọn họ đều cảm thấy kế hoạch của Star-Lord đáng tin cậy hơn một chút.

Ít nhất theo thực lực đánh nát tiểu hành tinh của George, chỉ đánh bại Thanos và Ronan, vẫn có khả năng rất lớn, lại thêm sự giúp đỡ của họ. "Không cần phiền phức như vậy, các vị cứ ở trên phi thuyền xem là được rồi, tôi đã cải tạo phi thuyền, sẽ không có nguy hiểm gì đâu.

Nếu các vị quá rảnh rỗi, cũng có thể đứng trên phi thuyền bắn xuống dưới." George ngẩng đầu nói với phi thuyền: "Mở kết giới phòng ngự Ngũ Hành Kabbalah!" "Vâng, chủ nhân!" Xung quanh phi thuyền căn cứ Marauder đột nhiên hiện lên những văn tự ma pháp phức tạp, sau đó năm người khổng lồ nguyên tố Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ bao vây phi thuyền, một kết giới phòng ngự ma thuật khổng lồ thành hình.

Chương 360

Đây là kết giới phòng ngự ma pháp mạnh nhất mà hắn có thể tạo ra hiện tại, so với kết giới phong ấn Ngũ Hành Kabbalah trước đó chủ yếu phong ấn bên trong, kết giới này chủ yếu phòng ngự bên ngoài, và không ảnh hưởng đến việc tấn công từ bên trong ra bên ngoài.

Nói cách khác, sau khi mở ra, các cuộc tấn công từ bên ngoài sẽ bị kết giới phòng ngự lại, các cuộc tấn công từ bên trong sẽ xuyên qua kết giới tấn công kẻ địch bên ngoài.

Về cường độ phòng ngự, ngay cả chính hắn muốn phá hủy cũng phải tốn chút công sức. "Chuyện gì thế này... phi thuyền được trang bị hệ thống thông minh từ khi nào?" Nghe phi thuyền căn cứ có thể trả lời, hơn nữa hoàn toàn bị George khống chế, Yondu và những người khác lại một lần nữa ngây người. "Phép Độn Thổ!" Sau khi để phi thuyền được khải linh mở kết giới ma pháp, George trực tiếp độn thổ đến không trung hành tinh, sau đó lắc mình một cái, mở Animagus hóa thành hình thái rồng khổng lồ. "Tối đa hóa!" Ma pháp Khổng Lồ được sử dụng đến cực hạn, thân hình rồng khổng lồ năm trăm mét bắt đầu nhanh chóng phình to, tăng trưởng đến bảy nghìn mét mới dừng lại.

Trong khoảng thời gian này, ma pháp Khổng Lồ của hắn không ngừng tiến bộ, sau khi nghiên cứu lá bài "Đại" ở thế giới Cardcaptor Sakura, dung hợp lý niệm ma pháp mới, hiệu quả sử dụng càng tốt hơn.

Ra mắt một cách hoành tráng như vậy, đương nhiên không chỉ vì nhìn thấy thi thể la liệt mà cảm thấy phẫn nộ, muốn xả giận một phen.

Với tư cách là một pháp sư, lý trí của hắn luôn chiếm thế thượng

phong, cho dù hiện tại quả thực cảm thấy phẫn nộ, nhưng cũng sẽ không vì phẫn nộ mà mất đi lý trí.

Thực ra đề nghị của Star-Lord rất tốt, để Gamora mang Tesseract dẫn dụ Thanos và Ronan ra trước, sau đó bắt giặc phải bắt vua trước.

Như vậy có lẽ không cần tốn nhiều sức lực, là có thể giải quyết vấn đề, còn có thể tiếp quản nguyên vẹn hai chiến hạm hàng đầu vũ trụ và vô số phi thuyền, tối đa hóa lợi ích.

Nhưng, đó không phải là hiệu quả hắn muốn.

Có bùa Sửa Chữa, cho dù đánh nát bét tất cả chiến hạm và phi thuyền, hắn cũng có thể khôi phục chúng về trạng thái mới nhất, căn bản không cần lo lắng sẽ có tổn thất gì sau chiến tranh.

Về phần Thanos chỉ có một viên đá Tâm Trí, hắn thật sự không để vào mắt.

Thanos có đủ sáu viên đá Vô Cực quả thực mạnh, nhưng Thanos chỉ có đá Tâm Trí, ngoài nhục thân mạnh và năng lực cận chiến mạnh, trong mắt hắn cũng chỉ là một cái bia thịt di động.

Ronan thì càng không cần phải nói.

Cho nên trong tình huống nắm chắc, dùng tư thái mạnh mẽ nhất chính diện đánh bại hạm đội của Thanos và Ronan, như vậy mới có thể khiến các đế quốc và thế lực lớn trong vũ trụ hiểu được sự mạnh mẽ của hắn.

Nếu dùng kế hoạch của Star-Lord, vậy thì cho dù giết được Thanos và Ronan, người khác cũng chắc chắn cho rằng là dùng thủ đoạn khôn khéo nào đó, sẽ ca ngợi sự mạnh mẽ của bạn, nhưng cũng chỉ là cá nhân mạnh mẽ.

Sẽ không thực sự cảm thấy một mình bạn có thể sánh ngang với cả một hạm đội của Thanos.

Nhưng nếu từ đầu đến cuối mạnh mẽ đánh bại hạm đội của Thanos và Ronan, vậy thì có nghĩa là một mình bạn đã có thực lực mạnh hơn cả hạm đội của Thanos và Ronan hợp lại.

Bọn họ mới thực sự kiêng dè bạn.

Mục đích làm vậy, đương nhiên là để sau này tiếp xúc với Đế quốc Nova, làm nền cho việc Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ.

Trong phim, Đế quốc Nova thể hiện là một đế quốc rất văn minh và thân thiện, nhưng thực tế có thể chiếm một vị trí trong vũ trụ, nói rằng thực sự tốt đẹp như vậy, cũng không thực tế.

Nếu hắn không thể hiện đủ sức uy hiếp, khi Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ, đến lúc đó không biết sẽ có bao nhiêu rắc rối xảy ra.

Cho nên, hắn mới ra mắt một cách mạnh mẽ ngay từ đầu, lựa chọn chiến đấu theo cách đối đầu trực diện này. "Cái gì thế?" Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một con rồng khổng lồ bảy nghìn mét, thể tích gần bằng Dark Aster, tự nhiên lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người bên dưới.

Trong đó bao gồm cả Thanos và Ronan đang hội kiến ở bãi đất trống bên dưới.

Sau khi Ronan theo lệnh của Thanos, đánh bại tất cả phòng ngự của hành tinh này, và tàn sát một nửa sinh mạng, chứng minh thành ý của mình, hai người liền chính thức gặp mặt bắt đầu bàn bạc hợp tác.

Thực lực và thế lực của Thanos mạnh hơn Ronan rất nhiều rất nhiều, cho nên khi đàm phán hắn ngồi trên ngai vàng lơ lửng với vẻ cao cao tại thượng, còn Ronan thì cầm vũ khí vạn năng của mình là chiến chùy Kree đứng dưới ngai vàng. "Thanos, yêu cầu của ngươi ta đều đã hoàn thành, chúng ta có thể bàn bạc về hợp tác cụ thể hơn được rồi chứ?" "Người Kree, nể tình ngươi cũng có chút thực lực, ta

có thể hợp tác với ngươi, nói ra yêu cầu của ngươi đi." Thanos ngồi trên ngai vàng, biểu cảm có chút khinh miệt cúi đầu nhìn Ronan.

Ronan trong mắt hắn giống như một cậu nhóc nổi loạn đang giận dỗi với đế quốc của mình, tư tưởng ấu trĩ và không trưởng thành, nhưng cũng quả thực có chút thực lực và giá trị lợi dụng.

Cho nên hắn mới chuyên môn chạy đến đây một chuyến. "Yêu cầu của ta rất đơn giản, chúng ta hợp tác cùng nhau công chiếm thủ đô Xandar của Đế quốc Nova, diệt tất cả người Xandar, đến lúc đó ta sẽ trở thành vị vua mới của Đế quốc Kree, chứ không phải cái gọi là Trí tuệ Tối cao." Ronan giơ chiến chùy Kree của mình kích động nói.

Với tư cách là một trong những chỉ huy có quyền lực nhất của Đế quốc Kree, hắn không thể dung thứ cho việc đế quốc bị Trí tuệ Tối cao, một hệ thống thông minh không có danh dự và xấu hổ, tiếp tục khống chế.

Đặc biệt là gia tộc của hắn đã toàn bộ tử trận trong cuộc chiến với Đế quốc Nova, bây giờ Trí tuệ Tối cao lại muốn đàm phán hòa bình với Đế quốc Nova.

Đợi hắn chiếm được thủ đô của Đế quốc Nova, các gia tộc và chỉ huy trong đế quốc tất nhiên sẽ ngả về phía hắn, hắn sẽ trở thành lãnh đạo thực sự của đế quốc, dẫn dắt đế quốc thống nhất toàn vũ trụ. "Giúp ngươi công chiếm Xandar đối với ta không phải là chuyện khó gì, nhưng ta lại có thể nhận được gì?" Nghe lời nói hùng hồn của Ronan, trong mắt Thanos lóe lên một tia khinh miệt.

Ronan nghe vậy lập tức tung ra cái bánh vẽ mà mình đã sớm chuẩn bị: "Đợi ta trở thành vua của đế quốc, có thể tặng cho ngươi một nửa hành tinh của Đế quốc Nova, đến lúc đó tùy ngươi muốn giết thế nào thì giết!" "Hừ!" Thanos trên mặt lộ ra vẻ khinh thường: "Ta không có hứng thú với những gì ngươi nói, ngươi chỉ cần giúp ta tìm thấy Quả

cầu Vũ trụ, ta sẽ giúp ngươi công chiếm Xandar, đó là thỏa thuận của chúng ta." Tham vọng nhỏ nhoi của Ronan so với lý tưởng vĩ đại, quả thực quá nhỏ bé.

Một nửa hành tinh của Đế quốc Nova?

Hắn muốn là tập hợp đủ sáu viên đá Vô Cực, trực tiếp một cái búng tay khiến một nửa sinh mạng trong vũ trụ biến mất, để vũ trụ khôi phục lại cân bằng. "Được, ta sẽ giúp ngươi tìm thấy Quả cầu Vũ trụ!" Đối với thái độ của Thanos, Ronan cũng vô cùng khó chịu, nhưng bây giờ không còn cách nào khác, hắn cần sự giúp đỡ của Thanos, cho nên chỉ có thể nén giận, đồng ý yêu cầu của đối phương.

Trong lòng, hắn nghĩ rằng tương lai nếu thống nhất được đế quốc, việc đầu tiên sẽ là diệt tên cuồng vọng Thanos này. "Phụ thân, phi thuyền của Gamora đã xuất hiện." Lúc này, Nebula với làn da xanh, bị bán cơ giới hóa, bước tới.

Nghe tin con gái nuôi Gamora sắp đến, trên mặt Thanos cuối cùng cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, vừa hay có thể nhìn thấy một phi thuyền căn cứ mang biểu tượng của Marauder, đang từ từ hạ xuống. "Con gái yêu quý nhất của ta Gamora, con quả nhiên mỗi lần đều không làm ta thất vọng." Chỉ là giây tiếp theo, một con rồng khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên không trung, đã khiến hắn và tất cả mọi người ngây người. "Hãy tập hợp!

Hỡi dòng sông ánh sáng được dẫn lối bởi các Yêu Tinh!

Hãy chiếu rọi!

Để tiêu diệt cái ác đang rình rập!

Fairy Glitter!" George sau khi hóa thành rồng khổng lồ, không tấn công Thanos và Ronan bên dưới trước, mà trực tiếp dùng siêu ma pháp

mới lĩnh ngộ được bắn về phía Sanctuary II.

Trước tiên phế phi thuyền, phòng đối phương chạy trốn, sau đó từ từ thu thập cũng không muộn.

Một trận pháp ma thuật khổng lồ bay lên trên bầu trời hành tinh, dưới tác dụng của ma lực khổng lồ từ hình thái rồng của George, vô số lực lượng các vì sao bên ngoài hành tinh bị tụ tập vào trong trận pháp, hóa thành một cột sáng hình tròn đáng sợ, bắn thẳng về phía Sanctuary II.

Sanctuary II cảm nhận được đòn tấn công năng lượng khổng lồ, lập tức tập trung năng lượng phi thuyền để triển khai toàn lực lá chắn năng lượng bảo vệ.

"Ầm!" Ma thuật đỉnh cao và công nghệ đỉnh cao va chạm, lực lượng tinh tú thuần túy và lá chắn năng lượng tức khắc rơi vào trạng thái giằng co.

"Sức mạnh của công nghệ cũng không thể xem thường được." Vừa liên tục truyền ra ma lực, vừa không ngừng chuyển hóa lực lượng tinh tú, George nhìn lá chắn năng lượng của Sanctuary II tuy chao đảo như sắp vỡ nhưng mãi vẫn chưa tan nát, trong lòng không khỏi thầm khen một câu.

Chương 361

Chiến hạm Sanctuary II này của Thanos tuyệt đối có thể được xem là một trong những chiến hạm mạnh nhất vũ trụ.

Nó tập hợp toàn bộ công nghệ của Titan, cộng thêm tài nguyên mà Thanos cướp bóc bao nhiêu năm qua, cho dù là Đế quốc Nova, Đế quốc Kree hay Đế quốc Skrull cũng không thể chế tạo ra một chiến hạm vũ trụ mạnh mẽ như vậy.

Một đế quốc cần duy trì hoạt động của tất cả các hành tinh, nội bộ cũng không mấy hòa thuận, không thể nào dồn hết mọi công nghệ và tài nguyên vào một chiếc chiến hạm.

Giống như một quốc gia không thể nào dùng hết tiền để đóng một chiếc tàu sân bay, dân sinh cũng rất quan trọng.

Vì vậy, sức phòng ngự mà nó thể hiện cũng là đỉnh cao của vũ trụ, có thể chống đỡ siêu ma pháp của hắn lâu như vậy mà chưa bị phá vỡ.

Nhưng ma lực của hắn là vô hạn, đặc biệt là trong hình thái rồng, lá chắn năng lượng của Sanctuary II bị phá vỡ chỉ là chuyện sớm muộn, mà một khi lá chắn vỡ tan, chỉ dựa vào bản thân chiến hạm thì tuyệt đối không chống nổi ma pháp của hắn.

Điểm này, Thanos ở bên dưới cũng đã nhìn ra, hắn lập tức ra lệnh cho Ebony Maw bên cạnh: "Bảo tất cả mọi người tấn công bản thể con Kaiju kia!" "Vâng, thưa đại nhân Thanos!" Ebony Maw nhanh chóng dùng thiết bị liên lạc trong tay phát đi mệnh lệnh tác chiến.

Tất cả binh lính giơ vũ khí laser lên nhắm thẳng vào George trên không, những phi thuyền vốn đậu trên mặt đất và những con quái vật khổng lồ Leviathan đang bay lượn trên trời cũng lao về phía George.

Đồng thời, các vũ khí trang bị trên Sanctuary II cũng được kích hoạt, vừa chống lại đòn tấn công ma pháp của George, vừa bắt đầu nhắm vào hắn.

“Lệnh cho Dark Aster và các phi thuyền Necrocraft phối hợp tấn công!” Ronan thấy vậy cũng đồng thời ra lệnh cho thuộc hạ là Korath the Pursuer.

Lúc này hắn và Thanos đã đạt thành hợp tác, tự nhiên là cùng tiến cùng lùi.

Hơn nữa, con quái vật đột nhiên xuất hiện này đã tấn công phi thuyền của Thanos, vậy cũng có khả năng sẽ tấn công hắn.

“Chưa nghe nói hành tinh này có thần hộ mệnh bao giờ?” Nhìn con Kaiju trên trời có kích thước ngang ngửa phi thuyền của mình, Ronan thầm nghi hoặc.

Trong vũ trụ bao la, rất nhiều hành tinh sẽ sản sinh ra các vị thần hộ mệnh bản địa, những vị thần này có mạnh có yếu, kẻ yếu thì một khẩu súng laser là có thể bắn chết, kẻ mạnh thậm chí có thể chống lại cả hạm đội vũ trụ.

Những kiến thức thường thức này, với tư cách là chỉ huy của Đế quốc Kree, hắn tự nhiên rất rõ.

Thông thường, đối với những hành tinh có thần linh bản địa mạnh mẽ bảo vệ, nếu không có lý do đặc biệt, họ sẽ không gây xung đột, diệt thì chắc chắn diệt được, nhưng cũng sẽ có tổn thất không nhỏ.

Thậm chí có một số thần linh còn có liên hệ với các thế lực như Asgard, núi Olympus, giết rồi sẽ rất phiền phức.

Mà hành tinh này, trước đó hắn đã điều tra, không hề có thần linh bản địa nào tồn tại, sao lại đột nhiên xuất hiện một con, mà xem ra thực lực còn đáng sợ như vậy, lại có thể đối đầu trực diện với

Sanctuary II của Thanos.

"Gay rồi, gã đó có phải quá tự mãn rồi không?" Lúc này trong căn cứ phi thuyền, Star-Lord và những người khác thấy ma pháp của George mãi không phá được lá chắn năng lượng của Sanctuary II, trong khi mọi đòn tấn công đã nhắm vào George, không khỏi lo lắng đến thót tim.

"Tôi đã nói rồi, nên nghe theo kế hoạch của tôi!" "Quá ngây thơ!" Nhìn những phi thuyền và quái vật Leviathan đang bao vây tới, cùng vô số vũ khí chĩa về phía mình, trong lòng George không hề hoảng sợ.

Mức độ phòng ngự của Sanctuary II có phần vượt ngoài dự đoán của hắn, nhưng cục diện hiện tại vẫn nằm trong tầm kiểm soát.

Tuy với thân rồng khổng lồ hiện tại, nếu bị nhiều vũ khí công nghệ cao như vậy tập hỏa, chắc chắn cũng sẽ bị thương, nhưng tiền đề là phải bắn trúng hắn đã.

Nếu hắn muốn, hắn có thể tùy lúc khôi phục hình người, dùng dịch chuyển tức thời để né tránh mọi đòn tấn công.

Nhưng bây giờ vẫn chưa cần đến mức đó, vì hắn có cách tốt hơn.

"Tắt cho ta!" Siêu năng lực được kích hoạt, khả năng điều khiển kim loại không thua kém Magneto trực tiếp tác động lên Sanctuary II, bắt đầu cưỡng ép bóp méo các kết cấu thiết bị tinh vi bên trong nó.

Cho dù là phi thuyền vũ trụ tiên tiến đến đâu, cũng phải dùng đến kim loại, chỉ cần dùng đến kim loại, tất sẽ bị siêu năng lực của hắn khắc chế.

Không cần phải vặn xoắn cả chiếc Sanctuary II thành một đống sắt vụn, chỉ cần phá hủy những thiết bị và kết cấu tinh vi bên trong, là có thể khiến phần lớn chức năng của phi thuyền mất hiệu lực, bao gồm cả lá chắn phòng ngự năng lượng.

Quả nhiên, dưới tác động của siêu năng lực, bên trong Sanctuary II lập tức xảy ra vấn đề, lá chắn năng lượng cũng theo đó mà mất tác dụng.

Không còn lá chắn năng lượng bảo vệ, Sanctuary II trực tiếp bị Fairy Glitter xuyên thủng ngay tại chỗ.

"Ma pháp cổ đại: Lôi Bạo Giáng Lâm!" Giải quyết xong Sanctuary II, George thi triển ma pháp lôi bạo, mây đen bao phủ bầu trời hành tinh, vô số tia sét như mưa trút xuống đám binh lính đang cầm vũ khí laser bên dưới, giật cho chúng tan tác.

"Ngọn lửa ba màu!" Miệng rồng há ra, vô số ngọn lửa ba màu phun trào, thiêu rụi toàn bộ lũ quái vật Leviathan và phi thuyền chiến đấu đang đến gần.

Vỗ cánh bay đến không trung phía trên Ám Tinh Hào vừa cất cánh, siêu năng lực được kích hoạt phá hủy cơ chế phòng ngự bên trong, móng vuốt rồng sắc bén nắm chặt lấy Ám Tinh Hào, rồi dùng sức xé một cái.

Hắn lại xé toạc Ám Tinh Hào ra làm hai nửa ngay tại chỗ.

"Tôi là George đến từ Trái Đất, nhận được tín hiệu cầu cứu của đội tuần tra mà đến.

Thanos và Ronan, vì hòa bình của vũ trụ, hôm nay các ngươi chắc chắn phải chết!" Ném Ám Tinh Hào đã bị xé làm đôi xuống, George dùng Bùa Khuếch Âm truyền giọng nói của mình vang khắp hành tinh.

"Là cứu viện!

Là cứu viện!" Bên dưới, những binh lính của hạm đội tuần tra Đế quốc Nova và thổ dân còn sống sót của hành tinh, những người đã bị tước vũ khí và mất đi một nửa, nghe thấy giọng nói của George, khuôn mặt lập tức bừng lên hy vọng.

Họ không ngờ con Kaiju đột nhiên xuất hiện tấn công này lại là cứu tinh chuyên đến cứu họ.

Vừa rồi còn lo lắng con Kaiju mạnh mẽ như vậy, liệu sau khi diệt hạm đội của Thanos và Ronan, có tiện tay giết luôn tất cả bọn họ không.

"Olar, Kamaria, vợ và con gái của ta, ta nhất định sẽ báo thù cho các con…" Xa xa, một người đàn ông thân hình cực kỳ cường tráng nhưng bị trọng thương, khó khăn bò ra từ đống thi thể chất chồng, cầm hai con dao găm, loạng choạng bước về phía trung tâm chiến trường.

Hắn tên là Drax, chiến binh mạnh nhất hành tinh này, vợ và con gái chết dưới tay Ronan, bản thân hắn cũng bị Ronan đánh trọng thương… ****** "Ôi, chết tiệt, quá tàn bạo, Hiệu trưởng, từ hôm nay trở đi, ngài đã thay thế Kevin Bacon trở thành thần tượng của tôi rồi!" Bên trong phi thuyền căn cứ của Ravager, nhìn George tay không xé nát Ám Tinh Hào, rồi đầy bá khí hét lớn với Thanos và Ronan bên dưới, Star-Lord, người vừa mới phàn nàn George không nghe theo kế hoạch của mình quá hấp tấp, giờ đây mắt trợn tròn, cằm suýt nữa thì rớt xuống đất.

"Peter, vừa rồi cậu đâu có nói vậy?" Rocket, người cũng đang trong cơn chấn động, lúc này vẫn không quên chọc ngoáy Star-Lord.

"Thanos, hôm nay ngươi chết chắc rồi!" Gamora cúi đầu nhìn xuống Thanos đang ngồi trên vương tọa, biểu cảm biến đổi khôn lường, vô cùng phức tạp.

Cô đã vô số lần mơ thấy mình giết chết Thanos để báo thù cho gia đình và tộc nhân, nhưng khi thật sự cảm thấy Thanos sắp chết, sâu trong nội tâm lại có chút buồn bã mơ hồ.

Mà Thanos ở bên dưới nào phải kẻ ngồi chờ chết.

Mắt thấy siêu chiến hạm vũ trụ Sanctuary II mà mình vất vả bao năm mới chế tạo ra cứ thế bị hủy, đội quân vũ trụ đã xây dựng cũng bị George tàn sát như chẻ tre, cơn giận trong lòng tức thì xộc lên đỉnh đầu.

"Ebony Maw, đưa ta lên!" Rút ra cây song đao Tyrant của mình, Thanos ra lệnh cho Ebony Maw bên cạnh.

Hắn không phải bị cơn giận làm cho mụ mị đầu óc, mà là trong cục diện này, nếu hắn không đi đầu chiến đấu, vậy thì thật sự sẽ thua.

Về việc có đối phó được con Kaiju tự xưng là George trên trời hay không, hắn cũng không phải hoàn toàn không có chút tự tin nào.

Sức phá hoại của George quả thực kinh người, nhưng thể tích quá lớn, nhiều phương diện không thể quán xuyến được.

Chỉ cần Ebony Maw có thể đưa hắn đến gần, hắn có thể dựa vào song đao Tyrant sắc bén, đâm thẳng vào yếu hại của George để giải quyết.

Ebony Maw hiển nhiên cũng rất tin tưởng vào thực lực của Thanos, đó là niềm tin được xây dựng qua nhiều năm chinh chiến trong vũ trụ mà chưa từng thất bại.

Sau khi nghe mệnh lệnh của Thanos, hắn trực tiếp phát động năng lực của mình, điều khiển mấy tấm sắt kim loại, không chỉ đưa Thanos, mà cả Black Dwarf, Corvus Glaive và Proxima Midnight, những cao thủ này cũng được đưa lên.

"Cũng gần xong rồi!" Sau một hồi tung hoành trên không, bắn hạ phần lớn lũ quái vật Leviathan và các phi thuyền bao vây, George cảm nhận được sự xuất hiện của bốn người Thanos, liền từ hình thái rồng biến trở lại hình người.

Sức mạnh thể chất của Thanos vẫn rất đáng gờm, cộng thêm song

đao Tyrant sắc bén, nếu không cẩn thận, thật sự có khả năng bị hắn làm bị thương.

Giống như con người tuy có thể một tát đập chết con ong bắp cày, nhưng nếu không cẩn thận bị ong chích một phát, cũng sẽ sưng vù một cục.

Nếu chích vào chỗ hiểm, nói không chừng còn nguy hiểm đến tính mạng.

Chương 362

Vì vậy, để đối phó với bốn người Thanos đang chuẩn bị lên đánh lén, khôi phục hình người vẫn thích hợp hơn.

Hình người không có ma lực và thân thể mạnh mẽ như hình rồng, sức phá hoại tổng thể cũng kém hơn nhiều, nhưng linh hoạt hơn, tiện lợi hơn trong việc sử dụng các loại ma pháp và siêu năng lực phối hợp tác chiến. 30.

Hơn nữa, hiện tại phần lớn phi thuyền đã bị hắn phá hủy, không cần lo Thanos chạy thoát, đúng lúc có thể nhân cơ hội này, thử nghiệm các loại ma pháp gần đây mới nghiên cứu học được.

Trong tình huống bình thường, làm gì có nhiều người để hắn thử nghiệm ma pháp, mấu chốt là không cần lo lắng không kiểm soát được uy lực mà lỡ tay giết chết.

"Còn muốn lên à, xuống đi các ngươi!" Thấy George từ hình thái rồng đột nhiên hóa thành người, bốn người Thanos cũng sững sờ, nhưng phản ứng cũng rất nhanh, nhanh chóng đạp lên tấm kim loại lao về phía George.

Mà George thì trực tiếp phát động siêu năng lực, rút hết những tấm kim loại đang chở bốn người đi.

Năng lực điều khiển bằng ý niệm của Ebony Maw bao hàm rất rộng, ngoài kim loại, cây cối, đá tảng đều có thể khống chế, nhưng nếu chỉ nói về việc điều khiển kim loại, thì còn kém xa hắn.

Vì vậy trong cuộc tranh đoạt quyền kiểm soát tấm kim loại, hắn đã rất dễ dàng chiến thắng.

Mất đi tấm kim loại để đứng, bốn người Thanos và Black Dwarf

không biết bay, trực tiếp rơi từ trên trời xuống.

Nhưng với thân thể của bốn người này, chắc chắn không đến nỗi ngã chết, sau khi điều chỉnh góc độ tiếp đất, tất cả đều an toàn hạ cánh, đứng thành một hàng.

Lúc này George cũng đã đáp xuống, đứng đối diện họ.

"Ngươi không phải vì nhận được tin cầu viện mới đến đây đúng không?" Thanos ngẩng đầu liếc nhìn phi thuyền Ravager đang từ từ hạ cánh theo sau George, nheo mắt hỏi.

Gamora nói đã lấy được Tesseract, còn bắt cóc một chiếc phi thuyền căn cứ Ravager, kết quả vừa đến đây, George liền xuất hiện.

Mấu chốt là George còn tự xưng đến từ Trái Đất.

Dù hắn có ngốc đến đâu, cũng hiểu rằng sự xuất hiện của George chắc chắn không phải vì nhận được tín hiệu cầu viện, mà là có liên quan đến Gamora.

"Đương nhiên không hẳn, ta đến là vì thứ này." George lật tay, cười nói rồi lấy Tesseract từ không gian Requip ra.

"Nghe nói ngươi treo thưởng một tỷ cho thứ này, đây này, ta tự mình mang đến cho ngươi." "Đá Không Gian, rất tốt, vậy ta phải cảm ơn ngươi nhiều." Thanos nhìn thấy Tesseract trong tay George, ánh mắt lập tức ngưng lại, ra hiệu cho Ebony Maw bên cạnh.

Ebony Maw lập tức phát động năng lực, muốn điều khiển Tesseract bay về phía mình.

"Xoẹt!" Tesseract vừa bay lên khỏi tay George, lập tức lại rơi xuống.

Vì một mũi gai hoàn toàn do kim loại tạo thành đột nhiên bắn ra từ mặt đất sau lưng Ebony Maw, xuyên thủng sau gáy hắn ngay tại chỗ.

Thực lực của Ebony Maw không yếu, thậm chí có thể áp chế Doctor Strange khi không có chuẩn bị, nhưng thân thể quá yếu, ngay cả khả năng sinh tồn trong vũ trụ cũng không có, ngược lại là người dễ bị giết nhất trong mấy người.

Vừa rồi, nếu đòn tấn công lén của hắn nhắm vào bốn người còn lại, Thanos, Proxima Midnight và Corvus Glaive có lẽ đều có thể phản ứng né tránh trước, Black Dwarf chịu đòn cũng chỉ bị thương.

Thực tế, với thân thể của Thanos, có lẽ chịu đòn cũng không bị rách da.

"Ta còn chưa nói gì, ai cho phép động đậy?" George cất Tesseract đi, cười lạnh một tiếng với thi thể của Ebony Maw, rồi nói với Thanos: "Tesseract có thể đưa cho ngươi, nhưng có một điều kiện, cần phải dùng đầu của ngươi để đổi." "Ta thấy ngươi đang tìm chết!" Thanos còn chưa trả lời, Black Dwarf thấy Ebony Maw bị giết, George lại nói năng ngông cuồng, đã không kìm được mà vác cây rìu khổng lồ của mình, nhảy lên bổ tới.

"Nằm xuống." Thế nhưng đối mặt với Black Dwarf vung rìu bổ tới, George chỉ vẫy tay xuống, hắn ta lập tức bị đập mạnh xuống đất.

Cây rìu khổng lồ của Black Dwarf là kim loại, bộ giáp trên người cũng là kim loại, tự nhiên sẽ bị siêu năng lực của hắn khống chế, nếu hắn muốn, thậm chí có thể cho Black Dwarf thả diều trên trời.

Giờ đây, khả năng điều khiển kim loại của hắn đã phát triển đến mức có thể sánh ngang với Magneto trong phim, sức mạnh tối đa mấy chục vạn tấn không phải là chuyện đùa.

Nói thật, chỉ dựa vào siêu năng lực, không cần dùng ma pháp, hắn cũng có thể ung dung đối phó với kẻ địch cấp bậc Black Order.

Nhưng đánh Thanos thì chỉ dựa vào siêu năng lực có chút khó

khăn, thân thể Thanos quá mạnh, chỉ dựa vào siêu năng lực rất khó phá phòng ngự, không dễ giết như vậy… ****** “Giết!” Thấy Black Dwarf bị áp chế, tướng tài đắc lực Ebony Maw cũng bị đánh lén hạ gục trong nháy mắt, Thanos biết không còn gì để nói, gầm lên một tiếng giận dữ, vác song đao Tyrant dẫn đầu xông lên.

Proxima Midnight và Corvus Glaive theo sát phía sau, quân đoàn Outrider và những con vượn khổng lồ Titan còn sống sót xung quanh nghe thấy tiếng gầm của Thanos cũng đồng loạt vây lại.

Ma pháp cổ đại Lôi Bạo Giáng Lâm có phạm vi tấn công cực lớn, nhưng uy lực đơn lẻ bình thường, đánh đám lính Sakaar thì được, nhưng không thể làm bị thương Outrider và vượn Titan.

Vì vậy, trên mặt đất vẫn còn một đám lớn Outrider và vượn Titan sống sót.

“Để pháp sư gia đây dạy các ngươi cách làm người!” George giang rộng đôi cánh sau lưng, bay thẳng lên không trung, khiến Thanos và những người khác ngay tại chỗ có chút ngớ người.

Không có Ebony Maw, không có phi thuyền, bọn họ đều không biết bay.

Chẳng lẽ bảo họ đi nhặt súng laser của đám lính Sakaar để bắn?

Mấu chốt là với IQ của đám Outrider và vượn Titan, chúng không thể sử dụng tốt vũ khí laser công nghệ cao, chúng chỉ biết cận chiến.

Thực ra cũng không thể trách phía Thanos xem xét không chu toàn.

Theo cấu hình ban đầu, quân đoàn Thanos vừa có chiến hạm mạnh nhất vũ trụ và vô số phi thuyền chiến đấu, quái vật Leviathan để tác chiến trên không, vừa có quân đoàn Outrider, vượn Titan và vô số lính quèn Sakaar và Chitauri để tác chiến trên bộ.

Có thể nói là vô cùng toàn diện.

Nhưng, George hiện tại đã quét sạch tất cả các đơn vị đối không, vì vậy đối mặt với một George biết bay, họ chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Cho dù mỗi người bọn họ có khả năng bật nhảy kinh người, cũng không thể đánh trúng được George đang bay trên trời.

"Một đám bia thịt da dày thịt béo, đúng là dược liệu tốt để thử nghiệm ma pháp mới." George mỉm cười, đưa ngón tay chỉ xuống dưới, bắt đầu thử nghiệm ma pháp vừa mới hoàn thành cải tiến gần đây.

"Lời nguyền Chết chóc: Chuỗi Sét!" Một tia sáng xanh lục lập tức bắn trúng Black Dwarf, người đang bị hắn dùng siêu năng lực đè chặt xuống đất, dù có dùng sức giãy giụa thế nào cũng không thể đứng dậy.

Tia sáng xanh sau khi trúng Black Dwarf không lập tức biến mất, mà lấy Black Dwarf làm vật trung gian, bắt đầu lan truyền từ người này sang người khác.

Trong nháy mắt, mấy chục Outrider và vượn Titan đã ngã xuống đất giống như Black Dwarf.

Black Dwarf có lẽ vì thể chất đặc biệt mạnh mẽ và linh hồn không yếu, nên không chết ngay lập tức, nhưng trông cũng chỉ còn thoi thóp.

Còn những Outrider và vượn Titan có thân thể cường tráng nhưng linh hồn rõ ràng còn không bằng người thường, được tạo ra từ cải tạo sinh hóa, thì toàn bộ đều tắt thở, thậm chí một nửa cơ thể cũng bị ăn mòn biến mất.

Lời nguyền Giết chóc là một trong ba lời nguyền không thể tha thứ của thế giới Harry Potter, tuy sức phá hoại không lớn lắm, thậm chí một bức tượng bất kỳ cũng có thể chặn được, lại rất dễ né tránh, chỉ có thể tấn công một mục tiêu duy nhất.

Nhưng, nó có sức sát thương cực mạnh đối với linh hồn. 31.

Vì vậy hắn luôn không từ bỏ ma pháp này, mà không ngừng dung hợp lý niệm ma pháp của các thế giới, nghĩ cách để phát triển và nâng cao uy lực của nó.

Lời nguyền Giết chóc phiên bản Chuỗi Sét, chính là phiên bản nâng cấp mà hắn phát triển dựa trên Lời nguyền Giết chóc, từ ma pháp đơn thể trực tiếp tiến hóa thành ma pháp quần thể có thể tấn công nhiều mục tiêu cùng lúc.

Hơn nữa, ngoài tấn công linh hồn, hắn còn tăng cường cả tấn công về mặt năng lượng.

Thực ra Lời nguyền Giết chóc thông thường cũng có tấn công năng lượng phụ thêm.

Ví dụ như một pháp sư trưởng thành tung ra một Lời nguyền Giết chóc, tuy dùng tượng có thể chặn được, nhưng bản thân bức tượng cũng sẽ bị nổ tung.

Điều này cho thấy Lời nguyền Giết chóc ngoài việc làm tổn thương linh hồn, cũng có thể làm tổn thương thể xác, chỉ là hiệu quả không rõ ràng.

Chương 363

Lời nguyền Giết chóc sau khi được tăng cường, nếu trúng kẻ địch, không chỉ hủy diệt linh hồn ở mức độ lớn, mà còn ăn mòn cả thể xác.

Trước đây tên Ravager có khuôn mặt bị điện giật bị hắn bắn một phát Lời nguyền Giết chóc, linh hồn và thể xác đều bị tiêu diệt cùng lúc, không còn lại một mảnh vụn.

Thân thể của những Outrider và vượn Titan này rất mạnh, nên chỉ bị ăn mòn một nửa.

Ngoài Lời nguyền Giết chóc Chuỗi Sét, hiện tại hắn còn đang nghiên cứu Lời nguyền Giết chóc dạng truy đuổi, đợi nghiên cứu xong, có thể đánh dấu kẻ địch trước, sau đó để Lời nguyền Giết chóc đuổi theo tấn công, tối ưu hóa đáng kể nhược điểm tỷ lệ trúng thấp của nó.

"Né cũng nhanh thật đấy." 32.

Liên tiếp tung ra hơn mười Lời nguyền Giết chóc Chuỗi Sét, tiêu diệt mấy trăm Outrider và vượn Titan, nhưng mãi vẫn không trúng Thanos, Proxima Midnight và Corvus Glaive.

Tốc độ của ba người quá nhanh, kinh nghiệm chiến đấu quá phong phú, sau khi thấy uy lực của Lời nguyền Giết chóc Chuỗi Sét, họ hoàn toàn không đỡ đòn, mà dùng các cách khác nhau để thăm dò và né tránh.

"Vậy thì thử thêm cái này." Sau khi có cảm nhận và tổng kết trực quan về hiệu quả của Lời nguyền Giết chóc Chuỗi Sét, George ngừng thi triển ma pháp này, mà bắt đầu thử nghiệm các ma pháp khác.

Chỉ thấy hắn thu lại đôi cánh đáp thẳng xuống đất, hai tay ấn

xuống đất, mặt đất tức khắc hiện ra một trận pháp ma thuật khổng lồ.

“Hiệu ứng địa hình: Đầm lầy!” Mặt đất cứng rắn dưới tác dụng của trận pháp, trực tiếp mềm ra, hóa thành một vùng đầm lầy rộng lớn.

Những Outrider và vượn Titan còn sót lại lập tức bị lún sâu vào đầm lầy, tốc độ di chuyển của ba người Thanos cũng giảm đi đáng kể.

Đây chính là ma pháp mà hắn thu thập được từ Yusuke trong đoàn Kỵ sĩ Garo, hiệu ứng địa hình, có thể tùy ý thay đổi môi trường địa hình xung quanh.

“Thực vật trói buộc!” Trận pháp thứ hai hiện ra, vô số dây leo to bằng cánh tay từ trong đầm lầy vươn ra, giống như những xúc tu quái vật tóm lấy những Outrider và vượn Titan, kéo chúng xuống sâu dưới đầm lầy. 33.

Đây là ma pháp trói buộc phạm vi lớn mà hắn dung hợp ma pháp thực vật của Kosmos trong đoàn Kỵ sĩ Garo và ma pháp của Elf Trung Địa, vừa hay có thể phối hợp sử dụng với địa hình.

“Chết!” Và ngay lúc George dùng hai ma pháp mới thử nghiệm phối hợp để giải quyết toàn bộ Outrider và vượn Titan, ba người Thanos cũng đã nhân lúc hắn đáp xuống, vòng ra sau lưng hắn. 34.

Nếu George luôn ở trên không, bọn họ thật sự không có cách nào, nhưng George hiện tại đã đáp xuống đất.

Song đao Tyrant của Thanos có thể chém vỡ khiên của Captain America, vũ khí của Corvus Glaive và Proxima Midnight cũng không phải là vũ khí thông thường.

Vì vậy những dây leo được cường hóa bằng ma pháp có thể trói buộc Outrider và vượn Titan, nhưng lại vô hiệu với họ, trực tiếp bị họ chém đứt.

Nhưng, điều này vốn dĩ cũng nằm trong dự liệu của George.

“Hiệu quả của ma pháp mới đều không tệ, được rồi, cũng đến lúc làm việc chính.” Đối mặt với ba vũ khí gần trong gang tấc, ý niệm của hắn vừa động, ba người lập tức bị một lực lớn kéo đi, mỗi người bay ra một hướng.

Black Dwarf mặc giáp kim loại, Thanos, Proxima Midnight và Corvus Glaive cũng mặc, chỉ cần mặc giáp kim loại, thì tất nhiên vẫn sẽ bị năng lực của hắn khống chế.

Trừ phi họ cởi hết giáp ra. 35.

Ba người Thanos có thể luôn né tránh các đòn tấn công ma pháp, ngoài việc thực lực bản thân họ quả thực mạnh mẽ, chủ yếu là vì tâm tư của hắn vừa rồi đều đặt vào việc thử nghiệm hiệu quả của ma pháp mới.

Nếu không, hắn đã có thể dạy họ cách làm người trong vài phút rồi… ****** “Đại nhân, lực kéo đến từ bộ giáp, hắn ta chắc chắn có năng lực khống chế kim loại.” Proxima Midnight cưỡng ép cắm vũ khí vào một chiếc phi thuyền để cố định thân hình, hét lớn về phía Thanos.

Thanos đưa tay xé một cái, lại trực tiếp xé toạc bộ giáp trên người mình vứt ra ngoài.

“Vậy thì cởi giáp ra đánh với hắn!” Không còn sự khống chế của bộ giáp, Thanos cầm song đao Tyrant một lần nữa xông lên chém về phía George.

Vợ chồng Proxima Midnight và Corvus Glaive cũng học theo, cởi bỏ giáp và theo sát phía sau.

“Cởi giáp rồi, vậy vũ khí thì sao?” George thấy vậy, khóe miệng nhếch lên, tập trung năng lực vào vũ khí của ba người.

Lập tức, vũ khí của ba người bắt đầu cưỡng ép thoát khỏi sự

khống chế của họ, buộc họ phải dừng lại một lần nữa.

Thân thể Thanos quá mạnh, lại dùng sức mạnh của chính mình để cưỡng ép giữ chặt song đao Tyrant, nhưng Proxima Midnight và Corvus Glaive thì kém hơn nhiều.

Dù đã dùng hết sức bình sinh, họ cũng không thể ngăn vũ khí rời tay, chỉ có thể trơ mắt nhìn vũ khí trong tay tuột mất, còn quay ngược lại tấn công chính mình.

"Ngủ đi nào, bé yêu, bầu trời đêm xanh thẳm thật đẹp…" Nhìn Thanos đang gắng sức giữ vũ khí tiếp tục xông tới, còn Proxima Midnight và Corvus Glaive thì vất vả né tránh đòn tấn công từ vũ khí của chính mình, George đột nhiên khẽ ngâm nga một bài hát ru.

Giọng hát nhẹ nhàng truyền vào tai ba người Thanos, mí mắt họ lập tức giật giật.

Đây là ma pháp mà hắn học được từ Lúthien của tộc Elf, có thể thôi miên cả Morgoth, chỉ là hắn vẫn chưa đạt đến trình độ của Lúthien, nhưng rõ ràng đã rất hữu dụng.

"Xoẹt!

Xoẹt!" Hai tiếng lưỡi dao sắc bén xuyên qua cơ thể vang lên.

Proxima Midnight và Corvus Glaive vì bị ảnh hưởng bởi ma pháp thôi miên, chỉ khựng lại một chút, liền bị chính vũ khí của mình đâm xuyên qua người ngay tại chỗ.

Mà bên kia tay Thanos cũng thoáng run lên, song đao Tyrant trong tay suýt nữa tuột mất.

Nhưng, ngay lúc này, Thanos đột nhiên lấy ra một viên đá nhỏ màu vàng, viên đá tỏa ra dao động năng lượng đặc thù, tức khắc xua tan ma pháp thôi miên của George.

Chính là hiện thân của ý thức vũ trụ, Đá Tâm Trí.

"A!" Thanos gầm lên một tiếng giận dữ, ấn Đá Tâm Trí vào giữa song đao Tyrant, dựa vào sức mạnh bộc phát từ Đá Tâm Trí, cưỡng ép xua tan sự khống chế của George đối với song đao Tyrant, một lần nữa lao về phía hắn.

"Đá Tâm Trí còn có thể dùng như vậy sao?" George thấy vậy, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đá Tâm Trí có thể xua tan ma pháp thôi miên của hắn thì có thể hiểu được, nhưng có thể ngăn cản hắn khống chế kim loại thì vẫn khiến hắn có chút bất ngờ.

Có thể là cấp độ sức mạnh của Đá Tâm Trí tương đối cao, cũng có thể là việc hắn khống chế kim loại vốn cần phải bám một chút ý chí lực lên kim loại, Đá Tâm Trí đã xua tan đi chút ý chí lực đó, tự nhiên cũng không thể khống chế được nữa.

Nhưng không sao cả.

"Expelliarmus!" Đưa tay vung lên, George bắn một luồng ma pháp vào người Thanos đang xông tới, song đao Tyrant được khảm Đá Tâm Trí trong tay Thanos lập tức bay đi, khiến hắn ngây người tại chỗ.

Bùa Giải Giới, một loại ma pháp mang tính quy tắc, chỉ cần bị trúng, vũ khí chắc chắn sẽ tuột khỏi tay.

Là một pháp sư, thủ đoạn chính là nhiều, tình huống nào cũng có thể ứng phó.

"Pháo điện từ Plasma!" Hai tay chắp lại, một luồng pháo plasma đáng sợ bắn ra, hất văng Thanos đang ngơ ngác bay ra ngoài.

Nhặt lấy song đao Tyrant, gỡ Đá Tâm Trí ra cất vào không gian Requip, George bay đến trước mặt Thanos vừa đáp đất và đứng dậy.

“Đúng là da dày thịt béo thật!” Nhìn Thanos bị pháo điện từ Plasma có thể xuyên thủng cả ngọn núi bắn trúng trực diện mà ngực chỉ hơi đen một vòng, George không khỏi thầm cảm thán thân thể cường hãn của Thanos.

Thân thể của chính hắn thực ra đã không yếu, nhưng so với thân thể của Thanos, đúng là kém hơn không chỉ một chút.

Nói thật, hắn còn cảm thấy sức phòng ngự của thân thể Thanos có lẽ không kém gì hình thái rồng của hắn, chủ yếu là năng lực quá đơn điệu, quá dễ bị khắc chế.

Nhưng dù sao người ta vốn là nhà khoa học, cũng có thể hiểu được.

Chương 364

"Ngươi, hoàn toàn không hiểu được sự vĩ đại của ta!" Mất đi song đao Tyrant, Thanos vẫn không có dấu hiệu chịu thua.

Hắn từ dưới đất đứng dậy, phủi bụi trên người, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định, niềm tin của hắn chưa bao giờ dao động, vì hắn luôn cho rằng mình mới là phe chính nghĩa.

Vì chính nghĩa trong lòng hắn, dù hôm nay có chết ở đây, cũng là vì hiến thân cho lý tưởng của mình.

"Tôi không cần hiểu sự vĩ đại của anh, chỉ cần mạnh hơn anh là được." Nhìn Thanos đứng dậy lần nữa, George lắc đầu.

Loại người nào là đáng sợ nhất?

Chính là loại người như Thanos, vì họ giống như những tín đồ cuồng tín của tà giáo, bạn không thể dùng tư duy của người bình thường để giao tiếp.

Đối với loại kẻ địch này, bạn chỉ có thể mạnh hơn hắn, dùng sức mạnh thuần túy để chế tài.

Đây cũng là lý niệm mà George luôn tin tưởng.

Cá lớn nuốt cá bé, kẻ mạnh sống sót, chỉ khi sức mạnh của bạn đủ lớn, chân lý mà bạn mong muốn mới tồn tại.

Giống như câu nói kia: "Tôn nghiêm chỉ nằm trên lưỡi kiếm, chân lý chỉ nằm trong tầm bắn của đại pháo." Còn có câu: "Tôi luyện võ là để lũ ngốc có thể bình tĩnh nói chuyện với tôi." Hắn học ma pháp, theo đuổi sức mạnh, chính là để khi gặp phải những tồn tại không thể nói lý lẽ như Thanos trong các thế giới, có thể bình tĩnh đập nát đầu chó của đối phương.

Đương nhiên, không thể không thừa nhận, bản thân hắn cũng rất tận hưởng quá trình học ma pháp và cảm giác sung sướng khi sức mạnh tăng trưởng.

"Chết đi!" Thế nhưng ngay lúc này, một bóng người màu xanh lam đột nhiên từ trong đầm lầy lao ra, biến tay trái thành một mũi nhọn, đâm thẳng vào tim sau lưng Thanos.

Người này không ai khác, chính là một người con gái nuôi khác của Thanos, Nebula.

Mũi nhọn đâm trúng Thanos một cách chính xác, nhưng đáng tiếc là hoàn toàn không thể phá phòng ngự, ngay cả da của Thanos cũng không xuyên thủng được.

"Tại sao, tại sao ngay cả con cũng phản bội ta?" Thanos trở tay tóm lấy cổ Nebula, nhấc cô lên trước mặt mình, trên mặt lộ ra vẻ phẫn nộ.

Gamora phản bội khiến hắn đau lòng, còn Nebula phản bội thì khiến hắn tức giận.

Một con bé bình thường sợ hắn nhất, lại dám phản bội hắn?

"Tại sao?

Ngươi hủy diệt hành tinh của ta, giết tộc nhân của ta, còn không ngừng trừng phạt ta, cải tạo cơ thể ta, biến ta thành một con quái vật nửa người nửa máy, chẳng lẽ còn hy vọng ta có thể cảm kích ngươi?" Nebula mặt đầy căm hận nhìn Thanos.

"Ta hận không thể cắt từng miếng thịt trên người ngươi ra!" Sự tàn nhẫn, mạnh mẽ, đáng sợ của Thanos đã khắc sâu trong tâm trí cô từ nhỏ đến lớn, khiến cô dù có căm hận Thanos đến đâu cũng không dám thể hiện ra.

Chỉ có thể không ngừng lấy lòng, hy vọng được coi trọng, để sống

sót.

Nhưng khi cô thấy Thanos dưới đòn tấn công của George, chạy trốn khắp nơi như một con chó, bị đánh không có sức phản kháng, ngay cả vũ khí và Đá Tâm Trí cũng bị đoạt đi.

Lúc này cô mới nhận ra, Thanos không mạnh mẽ như cô tưởng tượng, cũng không phải là không thể chiến thắng.

Vì vậy, cơn giận và sự căm hận tích tụ bao năm qua tức thì bùng lên, khiến cô ra tay đánh lén… ****** "Vậy thì đi chết đi!" Thanos đưa tay xé đứt cánh tay máy bên trái và nửa thân người của Nebula, ném cô xuống đất như một đống rác.

Nửa thân thể của Nebula đều là cơ thể máy móc được cải tạo, những bộ phận này bị xé đi, cô sẽ không sống quá mười phút.

"Trước khi ta chết, cũng sẽ nhìn ngươi chết trước." Nebula với nửa thân người nằm trên đất, nhìn Thanos đang đứng đó, trên mặt lộ ra nụ cười thanh thản.

Khi cô phát hiện Thanos không mạnh mẽ như cô tưởng tượng, nỗi sợ hãi trong lòng cô đột nhiên biến mất, thậm chí đối với sinh mệnh sắp mất đi, cô cũng có thể bình thản đối mặt.

Hóa ra bao năm qua, cô sợ Thanos như vậy, không phải vì sợ chết.

Đã trải qua bao nhiêu lần cải tạo sống không bằng chết, sao cô còn có thể sợ chết.

"Cô ấy nói đúng, ngươi chắc chắn sẽ chết trước cô ấy." Lúc này George cũng đi tới.

Thanos quay người nhìn George: "Vậy thì xem ai chết trước!" Gầm lên một tiếng giận dữ, toàn thân cơ bắp của Thanos phồng lên, giống như một viên đạn pháo lao về phía George, dù không có vũ khí, tay không tấc sắt, hắn cũng có thể đánh bại bất kỳ kẻ địch nào.

“Fairy Law!” George giơ tay lên, một luồng sáng trắng chói lòa từ trên trời giáng xuống bao bọc lấy cơ thể Thanos, song đao Tyrant dưới sự điều khiển ý niệm của George bay tới, mang theo sức mạnh mấy chục vạn tấn lướt qua.

Ánh sáng trắng tan đi, đầu của bá chủ vũ trụ Thanos từ từ rơi khỏi cổ.

George đưa tay bắt lấy song đao Tyrant: “Đánh xong, thu tay!” Thấy Thanos chết trong tay George, Star-Lord và những người khác trong phi thuyền căn cứ Ravager cũng ồ ạt xuống thuyền đi tới.

“Nebula!” Gamora ôm Nebula chỉ còn lại một hơi thở trong lòng, giọng nói có thêm chút dịu dàng.

Đối với người em gái từ nhỏ đến lớn luôn cạnh tranh với mình, miệng chưa bao giờ nói được một câu tốt đẹp, cô không phải không có tình cảm.

Hai người tuy không có quan hệ huyết thống, nhưng cùng nhau lớn lên, cùng nhau sống, cùng nhau chiến đấu, và cùng chung cảnh ngộ.

“Thực ra em không thật sự muốn thắng chị, em biết em không bằng chị, em chỉ muốn có một người chị.

Thanos chết rồi, hy vọng sau này chị có thể sống hạnh phúc!” Thấy Gamora xuất hiện, Nebula mỉm cười.

“Em sẽ không sao đâu.” Gamora quay đầu nhìn Rocket và những người khác đi tới.

“Nghĩ cách đi, Rocket, không phải cậu giỏi sửa chữa máy móc nhất sao, có thể giúp sửa lại cơ thể của cô ấy không?” “Rất phiền phức, thiếu thuốc men, lại không có dụng cụ, thời gian cũng không kịp.” Rocket tiến lên kiểm tra một chút, rồi lắc đầu.

Nếu dụng cụ và thuốc men đầy đủ, lúc vừa bị thương, với trình

độ kỹ thuật đỉnh cao vũ trụ của cậu, đúng là không thành vấn đề.

Nhưng trên chiến trường tan hoang này lấy đâu ra dụng cụ và thuốc men thích hợp, hơn nữa Nebula trông có vẻ sắp không trụ được một phút nữa rồi.

"Để tôi." George xách song đao Tyrant đi tới.

"Reparo." Một Bùa Sửa Chữa được tung ra, nửa thân người bị tổn hại của Nebula lập tức khôi phục lại như ban đầu.

Bùa Sửa Chữa không có tác dụng với vết thương của sinh vật sống, nhưng đối với cơ thể máy móc thì quả là thần kỹ.

"Vũ trụ rộng lớn, đúng là không thiếu chuyện lạ." Thấy George chỉ vung tay một cái, Nebula đã sống lại khỏe mạnh, trong lòng mọi người không khỏi cùng lúc cảm thán.

Ngay lúc mọi người đang ở trong khoảnh khắc thư giãn nhất sau chiến thắng, một bóng người màu xanh lam đột nhiên từ trên trời giáng xuống, vung chiến chùy đập thẳng vào sau gáy George.

Cú chùy này vừa nhanh vừa chuẩn, lại vô cùng hung hãn, rõ ràng là nhắm đến một đòn chí mạng. 36.

Và người tung ra cú chùy này không ai khác, chính là Kẻ Cáo Buộc Ronan, kẻ luôn trốn tránh không xuất hiện.

Hắn đã lợi dụng vũ khí vạn năng trong tay, cây chiến chùy của Kree, để ẩn thân né tránh mọi đòn tấn công, trốn trên cao, chứng kiến toàn bộ quá trình trận chiến, và cũng phân tích cẩn thận điểm yếu của George. 37.

Hắn phát hiện George ở hình người luôn không chiến đấu trực diện với Thanos và những người khác, mà sử dụng các loại năng lực.

Điều này cho thấy thân thể của hắn chắc chắn yếu ớt, giống như

Ebony Maw.

Vì vậy chỉ cần nhân lúc hắn không để ý, cận thân đánh lén, thì có khả năng rất lớn sẽ giết chết hắn bằng một đòn, từ đó ngồi hưởng lợi, đoạt được hai viên Đá Vô Cực.

Là chỉ huy của Đế quốc Kree, hắn tự nhiên có hiểu biết nhất định về Đá Vô Cực, biết rằng mỗi viên đá đều ẩn chứa sức mạnh to lớn.

Chương 365

Nếu có thể thu hoạch được hai viên Đá Vô Cực, thì tổn thất của Dark Aster cũng có thể bù đắp lại.

Đáng tiếc, sự thật có đơn giản như hắn nghĩ không?

"Ronan, chẳng lẽ ngươi thật sự nghĩ rằng ta không biết ngươi đang trốn trên trời sao?" Ngay lúc cây chùy của Ronan sắp đánh trúng đầu George, khóe miệng George nhếch lên, đột nhiên xoay người, giơ song đao Tyrant trong tay lên, đỡ chính xác cú đòn này của Ronan.

Đùa sao, Ronan là một nhân vật quan trọng, sao hắn có thể bỏ qua được. 38.

Trong suốt quá trình chiến đấu với Thanos và những người khác, năng lực tâm linh của hắn luôn khóa chặt Ronan, hắn phải đề phòng Ronan nhân cơ hội tìm một chiếc phi thuyền nhỏ để trốn thoát.

Vì vậy, cú đánh lén mà Ronan tự cho là bí mật, toàn bộ quá trình đều nằm dưới sự giám sát thần giao cách cảm của hắn.

"Cái gì, lại có thể dùng cơ thể đỡ trực tiếp sao?" Lúc này Ronan phát hiện cú chùy toàn lực của mình bị đỡ lại, sắc mặt cũng đại biến.

Hắn không ngờ George không chỉ phản ứng kịp trong lúc lơ là như vậy, mà còn chỉ dựa vào thân thể đã đỡ được cú đòn chí mạng này của hắn.

Điều này cho thấy thể chất của George không kém hắn bao nhiêu, phân tích của hắn hoàn toàn sai.

"Cút!" Cánh tay cầm song đao Tyrant đột nhiên to lên, sức lực tăng vọt, George chém một đao về phía Ronan, Ronan vội vàng giơ ngang chiến chùy Kree để đỡ.

Song đao Tyrant có thể chém nát khiên của Captain America cộng với sức mạnh của George sau khi hóa khổng lồ, lại một đao chém cây chiến chùy Kree đó làm hai nửa, và thuận thế chém bay hai cánh tay của hắn ngay tại chỗ.

"Ta đây là một pháp sư toàn diện, cận chiến cũng không phải là không chơi với ngươi được." Thân thể hình người của hắn quả thực không thể so với Thanos, nhưng dù sao cũng là một Diệt Long Ma Đạo Sĩ, lại có nhiều phân thân hỗ trợ, không thể kém hơn Ronan.

Cộng thêm cơ thể được tăng cường theo cấp số nhân sau khi dùng phép Gigantic, chỉ cần luyện tập thêm kỹ năng chiến đấu, tay không cũng có thể đánh cho Ronan khóc cha gọi mẹ.

Thực ra kỹ năng chiến đấu cũng không phải vấn đề gì, phân thân ở thế giới Cardcaptor Sakura gần đây đang nghiên cứu thẻ bài "Đấu", đợi nghiên cứu xong, có thể trực tiếp dùng ma pháp để phù phép năng lực chiến đấu lên cấp tối đa.

"A, tay của ta!" Cánh tay bị chém, Ronan lập tức hét lên một tiếng thảm thiết, biết rõ không phải là đối thủ, hắn quay người bỏ chạy, cố gắng tìm một chiếc phi thuyền để thoát khỏi hành tinh này.

"Ronan, ngươi giết vợ ta, còn giết cả con gái ta, ta phải chặt đầu ngươi!" Chỉ có điều, hắn còn chưa chạy được bao xa, một gã đàn ông lực lưỡng cầm dao găm đã lao tới đè hắn xuống, đâm hai con dao găm vào hai mắt hắn một cách tàn nhẫn.

"A!!!" Ronan lại hét lên một tiếng thảm thiết, muốn phản kháng, nhưng vì mất đi hai tay, máu chảy không ngừng, cơ thể hoàn toàn không còn sức lực.

Hắn cứ thế bị gã đàn ông lực lưỡng đè xuống, dùng dao đâm chết từng nhát một… ****** "Đúng là hành tinh của Drax the Destroyer." Khi dùng ma pháp trị liệu cho gã đàn ông lực lưỡng vừa bổ nhát dao

cuối cùng cho Ronan, George tiện tay đọc trí nhớ của đối phương, mới phát hiện gã đó chính là Drax the Destroyer.

Chẳng trách lúc đó hắn thấy dáng vẻ của cư dân bản địa trên hành tinh này sao mà quen thuộc thế.

"Hiệu trưởng, đội trưởng của đội tuần tra Đế quốc Nova muốn gặp ngài." Đúng lúc George dùng Bùa Sửa Chữa để sửa chữa hàng loạt Sanctuary II, Dark Aster và các loại phi thuyền tác chiến, Gamora dẫn một người đàn ông trung niên mặc quân phục Đế quốc Nova đi tới.

Giải quyết xong Thanos và Ronan, George liền bảo Gamora và Yondu đi giải thoát các thành viên đội tuần tra bị giam giữ và một nửa cư dân bản địa còn lại, còn mình thì bắt đầu sửa chữa những chiến hạm và phi thuyền vũ trụ đó.

Chiến hạm và phi thuyền vũ trụ của Thanos và Ronan, đặt trong các thế lực lớn của cả vũ trụ đều là hàng đầu.

Dù là đem bán lấy tiền, hay là mang về cho trường học để tăng thêm thực lực, đều rất tốt.

"Thu!" Lấy ra một chiếc hộp được chế tạo bằng Bùa Mở Rộng Không Gian có không gian lớn nhất, George cho toàn bộ chiến hạm và phi thuyền đã sửa chữa vào hộp, quay người cười với vị đội trưởng đội tuần tra: "Xin chào, tôi là George đến từ Trái Đất, rất xin lỗi vì đã đến muộn một chút." "Không, không, không, nếu không có ngài đến, chúng tôi đã không được cứu, tôi là Flange, đội trưởng hạm đội thứ tám của đội tuần tra, đại diện cho Đế quốc Nova xin bày tỏ lòng cảm ơn đến ngài." Vị đội trưởng hồi phục lại từ cảnh tượng thần kỳ khi George sửa chữa và thu hồi các chiến hạm vũ trụ, vội vàng có chút căng thẳng xua tay cảm ơn.

Vị George đến từ Trái Đất này, một mình một ngựa đã tiêu diệt

toàn bộ hạm đội của Thanos và Ronan, còn chặt đầu cả hai, quả thực mạnh mẽ như các Celestial cổ đại trong truyền thuyết.

Đối với một tồn tại mạnh mẽ như vậy, dù là Supreme của họ gặp mặt cũng phải vô cùng thận trọng.

"Chỉ là tiện tay thôi, ai bảo hắn cứ phải treo thưởng, làm cho hành tinh của chúng tôi không được yên ổn." George đưa chiếc hộp đựng đầu của Thanos và Ronan cho Flange.

"Tôi cũng rất ít khi rời khỏi hành tinh, đây là lần đầu tiên ra ngoài, nghe Gamora nói Đế quốc Nova của các vị là đế quốc lớn nhất dải Ngân Hà, đây cứ coi như là quà ra mắt của tôi cho đế quốc của các vị." "Quà ra mắt…" Flange nhìn đầu của Thanos và Ronan trong hộp, cố nuốt nước bọt, có chút run rẩy nhận lấy chiếc hộp.

Món quà ra mắt này có phải hơi đáng sợ quá không.

"Thưa ngài George, tình hình ở đây tôi đã báo cáo cho đế quốc, Supreme của chúng tôi muốn mời ngài đến thủ đô Xandar làm khách, không biết ngài có thời gian không?" Thanos và Ronan bị giết, hơn nữa toàn bộ hạm đội bị diệt, đây là một sự kiện lớn có thể gây chấn động cả vũ trụ.

Ngay cả Nova Prime sau khi nghe báo cáo của hắn cũng giật mình một phen.

Nhưng đối với toàn bộ Đế quốc Nova mà nói, đây tự nhiên là một chuyện không thể tốt hơn.

Thanos chính là một khối u ác tính của vũ trụ, Thanos bị giết, tất cả các thế lực trong vũ trụ chỉ có thể vỗ tay tán thưởng.

Còn Ronan là phe diều hâu kiên định nhất của Kree, cực kỳ thù địch với Đế quốc Nova, cái chết của Ronan chỉ có thể đẩy nhanh việc ký kết hiệp định hòa bình giữa Đế quốc Kree và Đế quốc Nova.

Vì vậy Nova Prime trong lòng vô cùng cảm kích George, thật sự muốn đích thân bày tỏ lòng cảm ơn.

Đồng thời, vì lợi ích của đế quốc, đối với một tồn tại mạnh mẽ như George, có thể kết giao thì chắc chắn phải kết giao, nếu không lỡ như trở thành kẻ địch, lại là một phiền phức lớn.

"Đương nhiên có thời gian, tôi cũng đang có chuyện muốn bàn bạc với Supreme." George không do dự mà lập tức đồng ý lời mời.

Lần này hắn rời khỏi Trái Đất có hai mục đích, giải quyết mối họa ngầm Thanos đã hoàn thành, tiếp theo là bàn bạc hợp tác với Đế quốc Nova, giúp Trái Đất nhanh chóng bước vào thời đại vũ trụ, hoàn thành việc di dân giữa các vì sao.

Nghe George đồng ý, Flange cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhiệm vụ mà Supreme giao cho hắn là phải mời bằng được George đến thủ đô, nhưng một tồn tại cấp bậc như George, nếu không muốn, sao có thể là người mà hắn muốn mời là mời được.

"Vậy xin ngài George đợi một ngày, một ngày sau, chúng ta sẽ lập tức xuất phát đến thủ đô." Flange hẹn thời gian xuất phát với George, rồi quay lại tìm các quan chức cấp cao còn sống sót của hành tinh này, mượn thiết bị ở đây để báo cáo tình hình, xử lý các công việc còn lại.

Đối mặt với loại hành tinh bị Thanos tấn công, phía Đế quốc Nova rất có kinh nghiệm, một ngày là đủ để xử lý phần lớn tình hình, sau đó chỉ cần đợi đội hậu cần chi viện đến giải quyết hậu quả là được.

Dù sao hành tinh này vẫn còn một nửa dân số, tài nguyên bị cướp bóc Thanos cũng chưa mang đi, so với các hành tinh khác vẫn tốt hơn nhiều.

Nói khó nghe một chút, vì dân số giảm, chất lượng cuộc sống của cư dân hành tinh này sau này, trong thời gian ngắn có thể còn tăng lên

một chút.

Nhưng loại phúc lợi này, có lẽ không có mấy người muốn hưởng thụ.

Nửa giờ trước, tại thủ đô Xandar, Nova Prime sau khi nhận được báo cáo của Flange, đã khẩn cấp triệu tập tất cả các quan chức cấp cao của đế quốc.

"Sự việc là như vậy, đối với vị thần đến từ Trái Đất kia, các vị có suy nghĩ gì?" Có thể một mình một ngựa tiêu diệt hạm đội của Thanos và Ronan, sở hữu đủ loại sức mạnh thần kỳ, một tồn tại như vậy trong mắt bà, chắc chắn là một Cổ Thần của Trái Đất.

Chỉ có Cổ Thần mới có sức mạnh to lớn như vậy.

Trái Đất là một hành tinh có công nghệ vô cùng lạc hậu, ngay cả nền văn minh giữa các vì sao cũng chưa bước ra, nhưng đế quốc từ trước đến nay chưa bao giờ cử người đi chủ động tiếp xúc.

Bình thường khi phát hiện ra loại hành tinh có nền văn minh lạc hậu này, chính sách của đế quốc là tiếp xúc rồi truyền bá công nghệ, sau đó kéo vào hệ thống của cả đế quốc, trở thành một phần của đế quốc.

Bởi vì trong lịch sử ghi chép của đế quốc, Trái Đất thuộc phạm vi ảnh hưởng của thế lực Asgard, và đã từng tồn tại rất nhiều Cổ Thần mạnh mẽ.

Vì vậy sau khi biết tin, bà đã mặc định rằng George cũng là một Cổ Thần mạnh mẽ. 39.

"Tôi thấy đây là chuyện tốt, hiệp định hòa bình của chúng ta với Đế quốc Kree luôn khó tiến triển, đều là do phe của Ronan cản trở, bây giờ Ronan chết rồi, hiệp định hòa bình chắc chắn sẽ thuận lợi hơn nhiều." Một vị quan chức cấp cao của đế quốc nói.

Một vị quan chức cấp cao khác gật đầu: “Thưa Supreme, tôi thấy có thể thử mời vị Cổ Thần này đến Xandar làm khách, một mặt là để bày tỏ lòng cảm ơn, mặt khác cũng có thể có thêm một đồng minh.” “Tôi cũng có suy nghĩ như vậy.” Nova Prime rất tán thành đề nghị này.

Đế quốc Kree muốn đạt được hiệp định hòa bình, là vì đồng thời đối mặt với cuộc chiến với Đế quốc Nova và Đế quốc Skrull quá sức chịu đựng.

Chương 366

Còn phía Đế quốc Nova tuy chỉ đối mặt với Đế quốc Kree, nhưng vì chênh lệch thực lực, chiến tranh kéo dài nhiều năm cũng đã đạt đến giới hạn, thực ra còn muốn kết thúc chiến tranh, nghỉ ngơi dưỡng sức hơn cả Đế quốc Kree.

Vì vậy nếu có thể tranh thủ được George, vị Cổ Thần này trở thành đồng minh của đế quốc, thì không chỉ có thể đẩy nhanh việc kết thúc chiến tranh, mà còn có thể tăng cường đáng kể an ninh của đế quốc sau này… ****** "Thưa Supreme, tôi thấy nếu vị Cổ Thần này có ý định hợp tác với chúng ta, sẵn lòng đến thủ đô làm khách, thì chúng ta nên tuyên truyền rầm rộ chuyện này, với tốc độ nhanh nhất để các đế quốc lớn đều biết." 40.

Vị quan chức cấp cao ban đầu đứng dậy: "Hiệp định hòa bình mãi không thể chốt được, ngoài việc phe diều hâu như Ronan bên Đế quốc Kree luôn cản trở, Đế quốc Skrull và Đế quốc Shi'ar cũng không thiếu những hành động nhỏ.

Chúng ta tung ra tin tức này, có thể gây chấn động lớn cho họ, dù cuối cùng vị Cổ Thần đó không hợp tác với chúng ta, nhưng sự chấn động trong khoảng thời gian này cũng đủ để hiệp định hòa bình của chúng ta nhanh chóng đạt được." Đế quốc Skrull không hy vọng Đế quốc Nova và Đế quốc Kree đạt được hiệp định hòa bình, điều đó có nghĩa là họ sẽ phải một mình đối mặt với cuộc tấn công của Đế quốc Kree.

Còn Đế quốc Shi'ar, bề ngoài tham gia vào cuộc chiến ba nước, nhưng thực tế lại hy vọng ba đế quốc có thể đánh nhau đến sứt đầu mẻ trán, để cuối cùng ngồi hưởng lợi. 41.

“Được, nếu đã mọi người đã thống nhất ý kiến, vậy hãy để Flange thử mời.

Một khi Flange mời thành công, bộ phận tình báo ngay lập tức truyền tin tức đến toàn vũ trụ, sau đó bộ phận tiếp đãi sẽ chuẩn bị theo tiêu chuẩn cao nhất, cố gắng hết sức để ngài ấy cảm nhận được thành ý của chúng ta.” Sau một hồi thảo luận, Nova Prime cuối cùng đã định ra tất cả các kế hoạch.

Nửa giờ sau, Flange truyền về câu trả lời của George, cả đế quốc lập tức vận hành với tốc độ cao.

Chưa đến nửa ngày, các hệ sao lớn, các phương tiện truyền thông lớn, các thế lực lớn trong vũ trụ, thậm chí là rất nhiều hành tinh nhỏ xa xôi, đều biết một tin tức cực lớn.

Đó là Titan Điên cuồng khét tiếng, kẻ đã tàn sát vô số sinh mạng trong vũ trụ, sở hữu hạm đội đáng sợ nhất vũ trụ, ngay cả mấy đế quốc lớn cũng không làm gì được, Thanos, đã chết!

Hơn nữa không phải bị đế quốc nào đó xuất động hạm đội tiêu diệt, mà là một Cổ Thần mạnh mẽ đến từ Trái Đất, một mình một ngựa đã tiêu diệt Thanos và toàn bộ hạm đội của hắn.

Nguyên nhân là Thanos đã treo thưởng một tỷ để các Ravager và thợ săn tiền thưởng đến Trái Đất tìm Tesseract, chọc giận vị Cổ Thần của Trái Đất này, thế là Cổ Thần trong cơn thịnh nộ đã rời khỏi Trái Đất, tiêu diệt toàn bộ Thanos và hạm đội của hắn.

Nghe nói, vị Cổ Thần này khi tiêu diệt Thanos và hạm đội của hắn, còn tiện tay cứu một hành tinh ở biên giới của Đế quốc Nova.

Vì vậy Supreme của Đế quốc Nova đã mời Cổ Thần đến thủ đô, dường như hai bên đã đạt thành đồng minh.

Tin tức cực lớn này của vũ trụ vừa tung ra, lập tức gây ra sóng gió

ngàn tầng. 42.

Cư dân của những hành tinh bị Thanos tàn sát, sau khi nghe tin Thanos bị giết, đã ăn mừng cả hành tinh, và đối với vị Cổ Thần đã giết Thanos tràn đầy lòng cảm kích, lũ lượt tuyên bố nhiệt liệt chào mừng Cổ Thần đến hành tinh của họ làm khách.

Đồng thời vì Cổ Thần đến từ Trái Đất, cư dân của những hành tinh này tự nhiên đối với mọi thứ của Trái Đất đều có thiện cảm.

Còn các đế quốc và thế lực lớn sau khi nghe tin tức này, cũng đã huy động tất cả các nhân viên tình báo để xác thực tính chân thực của thông tin, cũng như triệu tập hội nghị để xây dựng các chiến lược ứng phó.

Hiện tại giống như ba quốc gia mỗi nước có một vạn quân tác chiến, còn George một mình tương đương với năm nghìn quân tác chiến, hợp tác với quốc gia nào, đều khiến hai quốc gia còn lại phải thận trọng đối mặt.

Một ngày sau, hành tinh K-9852t.

George nhìn Yondu, Star-Lord và Gamora trước mặt.

“Mỗi người một trăm triệu, tôi đã đưa cho các vị, bây giờ tôi cho các vị hai lựa chọn.

Thứ nhất, các vị có thể mang tiền tôi đưa rời đi, trở về cuộc sống ban đầu của mình, chuyện trộm Tesseract tôi sẽ không truy cứu.

Thứ hai, các vị chính thức gia nhập trường học, trở thành thành viên của đội vệ binh siêu năng lực phụ trách mảng vũ trụ của trường, cùng tôi đến Xandar, sau đó giúp Trái Đất bước vào thời đại vũ trụ.

Yên tâm, thời gian qua chúng ta đều là bạn bè, các vị chọn thế nào cũng không sao cả.” Sau khi tải lên video và hình ảnh giết chết Thanos, cùng các bằng chứng liên quan, tiền thưởng một tỷ tám rất

nhanh đã vào tài khoản mới mở của George.

Hắn cũng rất hào phóng lấy ra năm trăm triệu chia cho năm người Yondu và Star-Lord.

Chuyện rời khỏi Trái Đất cơ bản đã giải quyết xong, đến Xandar có Flange dẫn đường, về cơ bản không có vấn đề gì lớn.

Vì vậy nếu những người như Star-Lord không muốn tiếp tục theo hắn, cũng không có ảnh hưởng gì, mọi người vui vẻ chia tay.

"Anh giúp tôi giết Thanos, báo thù, đã là sự báo đáp tốt nhất rồi.

Tôi không cần một trăm triệu đó, chọn cái thứ hai." Gamora đã sớm đưa ra lựa chọn, vì vậy ngay khi George vừa đề xuất, cô đã là người đầu tiên đưa ra câu trả lời.

Thấy Gamora nhanh chóng đưa ra lựa chọn như vậy, Star-Lord vốn còn đang do dự lập tức nói: "Tôi cũng chọn cái thứ hai." Nguyên nhân anh đưa ra lựa chọn này rất đơn giản.

Đầu tiên, anh đã sớm muốn rời khỏi đội Ravager của Yondu, ước mơ của anh là làm một hiệp đạo, chứ không phải một tên cướp.

Thứ hai, lần này trở về Trái Đất, gặp lại người cậu đã già, người thân duy nhất, cũng khiến anh thông suốt một số chuyện, anh muốn nhân lúc cậu mình chưa qua đời, dành nhiều thời gian hơn để ở bên ông.

Cuối cùng, cũng là điểm quan trọng nhất, anh phát hiện mình dường như đã yêu Gamora, không phải là loại tình yêu tìm một bạn tình qua đường, mà là loại thật sự muốn sống cả đời.

"Tôi chọn loại thứ hai." Rocket Raccoon thấy Gamora, Star-Lord đã đưa ra lựa chọn, cũng đưa ra lựa chọn của mình.

"Trên Trái Đất tôi đã thấy những động vật giống mình, trong vũ

trụ chưa bao giờ có, có lẽ Trái Đất mới là quê hương thật sự của tôi." Đây chỉ là lý do bên ngoài mà cậu tự thuyết phục mình, lý do nội tại thật sự là thời gian qua ở cùng Star-Lord và những người khác, khiến cậu dường như trở lại cảm giác ban đầu khi ở cùng Lylla và những người bạn đó, là cảm giác của tình bạn.

Cậu không nỡ để cảm giác này biến mất, vì vậy mới chọn ở lại.

"Tôi là Groot!" Tâm tư của Groot đơn giản, Rocket chọn gì, cậu chọn nấy.

"Vậy thì tôi chọn loại thứ nhất, một Ravager tự do thích cuộc sống tự do hơn, huống hồ tôi còn có một đám thuộc hạ phải nuôi." Yondu nhún vai, chọn loại thứ nhất.

"Nhưng nếu cậu cần dịch vụ của Ravager, chúng tôi luôn sẵn sàng!" Kinh nghiệm sống của ông khiến ông không thể làm việc cho một thế lực nào đó, dù là một tỷ, hai tỷ, ông vẫn sẽ chọn trở về cuộc sống tự do của Ravager, đó mới là nhà của ông.

Những Ravager đã từng giải thoát ông khỏi cảnh nô lệ của Đế quốc Kree, mới là bạn bè và gia đình của ông.

"Được, vậy thì cứ thế, chuẩn bị đi, chúng ta cùng Flange xuất phát thôi." George cười cười, cũng không để ý.

Chỉ là hắn nhìn Nebula đang đứng bên cạnh Gamora và Drax the Destroyer đang ngồi ở đó, thầm cảm thán: "Thiếu mỗi Bọ Ngựa Nữ nữa, là gom đủ Vệ Binh Dải Ngân Hà rồi." Nebula và Drax vì được hắn cứu mạng, cũng nhờ hắn báo thù, để báo đáp, đã chủ động yêu cầu gia nhập đội của hắn… Chiến hạm Nova cất cánh từ hành tinh K-9852, hướng về điểm nhảy không gian gần nhất.

Bên trong chiến hạm, George đang thưởng thức bầu trời sao lộng lẫy bên ngoài.

Theo tính toán của Flange, dù đi theo tuyến đường gần nhất cũng phải mất ba ngày mới đến được thủ đô, hành tinh Xandar.

“Hiệu trưởng, ngài xem những thứ này.” Gamora cầm một thiết bị đến trước mặt George, trên đó đang hiển thị các tin tức về việc George, người được cho là một Cổ Thần của Trái Đất, đã tiêu diệt Thanos và dự định hợp tác với Đế quốc Nova.

“Xem ra chuyến đi lần này sẽ rất thuận lợi.” George xem xong những tin tức đó, trên mặt lộ ra một nụ cười nhẹ.

Gamora là một trong những điệp viên hàng đầu vũ trụ, rất am hiểu tình hình hiện tại, cô đã kể cho hắn nghe về tình thế khó khăn của Đế quốc Nova.

Đế quốc Nova đã tung ra những thông tin này, chứng tỏ họ rất muốn hợp tác với hắn.

Mà mục đích hắn đến thủ đô của Đế quốc Nova cũng là để hợp tác, đúng là hợp ý nhau.

Đế quốc Nova muốn mượn danh tiếng của hắn để dọa các đế quốc khác, đạt được hiệp ước hòa bình, còn hắn cần Đế quốc Nova giúp Trái Đất bước vào thời đại vũ trụ, hoàn thành việc di dân.

Đây là một tình huống đôi bên cùng có lợi, không có gì không tốt cả.

Hắn sẽ không làm màu mè, cho rằng Đế quốc Nova chưa được sự đồng ý của mình đã tung ra những thông tin mập mờ này rồi cảm thấy khó chịu, đến thủ đô lại cố tình gây sự.

Hắn không phải trẻ con.

Giải quyết nhanh chóng những việc này, trở về Trái Đất hắn còn phải tiếp tục chuyên tâm nghiên cứu ma pháp để nâng cao bản thân.

Chương 367

Đừng thấy hắn bây giờ phong quang như vậy, đặt trong toàn bộ thế giới Marvel, thực sự không được coi là cao thủ gì.

Tồn tại cấp vũ trụ đơn lẻ trong Marvel có cả đống, cấp đa vũ trụ cũng không ít, chưa kể đến cấp siêu đa vũ trụ, cấp toàn năng vũ trụ ở trên.

Không chăm chỉ nâng cao thực lực, lỡ một gã Kẻ Nuốt Hành Tinh nào đó đi ngang qua Trái Đất, hắn và cả Trái Đất đều sẽ bị ăn tươi nuốt sống.

Về việc hắn bị coi là một Cổ Thần, thì cứ coi là Cổ Thần đi, nếu không cũng thật khó giải thích tại sao một con người lại có sức mạnh và năng lực khủng khiếp như vậy.

Hơn nữa, thân phận Cổ Thần cũng có sức uy hiếp hơn, không có gì không tốt.

Ba ngày sau, một hành tinh màu bạc xuất hiện trước mắt hắn.

Khác với những hành tinh trong phim, xung quanh hành tinh màu bạc mà hắn đang thấy lúc này chi chít các loại chiến hạm vũ trụ hùng mạnh, còn có đủ loại hệ thống phòng ngự công nghệ cao mà hắn không hiểu.

Bây giờ không phải là thời kỳ hòa bình trong phim, chiến tranh giữa Đế quốc Nova và Đế quốc Kree vẫn chưa kết thúc, phòng ngự ở thủ đô vô cùng nghiêm ngặt.

Giống như trong phim, nếu Ronan dám lái chiếc Dark Aster đến Xandar vào thời điểm này, e là chưa vào đến tầng khí quyển đã bị bắn thành tro bụi.

Đừng coi thường thực lực của một trong Tứ Đại Đế quốc vũ trụ.

"Chênh lệch lớn thật!" George nhìn những hàng chiến hạm vũ trụ, rồi nghĩ đến xe tăng đại bác của Trái Đất, thầm lắc đầu.

Hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Nhưng nếu nói về mức độ nguy hiểm, thực ra mức độ nguy hiểm của Trái Đất còn cao hơn bất kỳ hành tinh nào trong vũ trụ.

Nguy hiểm trong vũ trụ, cùng lắm là chiến tranh giữa các vì sao dẫn đến một hành tinh bị hủy diệt, hoặc hủy diệt một vài hành tinh.

Còn những sự kiện lớn ở Trái Đất, không cẩn thận là cả vũ trụ đi tong.

Nếu không phải vậy, hắn đã sớm tìm cách đưa những người bạn mình quan tâm rời khỏi Trái Đất, tìm một hành tinh an toàn hòa bình để chuyên tâm nghiên cứu ma pháp rồi.

Vì đã nhận được tin từ Flange từ trước, khi tàu tuần tra đến gần Xandar, các hạm đội phòng thủ lập tức tách ra thành hai hàng, vô cùng long trọng mở ra một lối đi vào hành tinh.

"Nhờ phúc của ngài George, đây là lần đầu tiên tôi được hưởng đãi ngộ thế này." Flange nhìn hạm đội phòng thủ mở ra một lối đi riêng, vẻ mặt không giấu được sự kích động.

Đội tuần tra trong hệ thống quân đội đế quốc thuộc tầng lớp dưới, giống như lính tuần tra thời xưa, còn Flange chính là đội trưởng.

Bây giờ một đội trưởng nhỏ ở huyện thành biên giới vào đến kinh thành, được cấm vệ quân liệt đội chào đón, lát nữa hoàng đế còn đích thân tiếp kiến, sao có thể không kích động cho được.

"Ha ha, không ngờ chúng ta cũng có ngày hôm nay." Star-Lord và Rocket bên cạnh cũng vui vẻ cười ha hả.

Một người là tên trộm thường xuyên bị bắt vì trộm cắp vặt, một người là tội phạm vượt ngục hai mươi lần, trong vũ trụ thuộc dạng nhân vật nhỏ bé thực sự.

Nhưng bây giờ đi theo George, lại được hưởng đãi ngộ mà chỉ những nhân vật lớn hàng đầu mới có, trong lòng tự nhiên cũng sướng rơn.

"Sau này các cậu còn nhiều dịp giao thiệp với những nhân vật lớn này." George cười lắc đầu.

Hành tinh Xandar chỉ có một thành phố, nhìn từ trên cao, nó giống như một ngôi sao năm cánh, vô cùng xinh đẹp.

Đế quốc Nova có mấy trăm vạn hành tinh, không giống như Trái Đất cần xây dựng nhiều thành phố, chỉ có một thành phố duy nhất, những nơi khác không phải là khu danh lam thắng cảnh thì là căn cứ quân sự.

Tàu tuần tra dưới sự hộ tống của hạm đội hộ vệ, từ từ hạ cánh xuống tòa nhà tổng bộ đế quốc của thành phố Ngũ Tinh, và người tiếp đón họ chính là người thống trị Đế quốc Nova, Nova Prime, cùng một loạt quan chức cấp cao của đế quốc.

Ở lại thủ đô Xandar ba ngày, trải nghiệm sự tiếp đãi theo quy cách cao nhất của hành tinh phát triển nhất vũ trụ, George liền dẫn Star-Lord và những người khác lên đường rời đi.

Đế quốc Nova cần sức uy hiếp của hắn, hắn cần Đế quốc Nova giúp Trái Đất bước vào thời đại vũ trụ, lợi ích nhất trí, mà cả hai đều không cần phải trả giá gì nhiều, nên việc hợp tác diễn ra rất thuận lợi.

Về cơ bản, quá trình đàm phán hợp tác không kéo dài quá một giờ.

"Khoan hãy về Trái Đất, ghé qua hành tinh Morag một chuyến." Rời khỏi Xandar, George ra lệnh cho Star-Lord đang điều khiển

Sanctuary II.

Chiếc Dark Aster khi ở Xandar, hắn đã bán cho Đế quốc Nova lấy tiền.

Trái Đất bước vào thời đại vũ trụ cần rất nhiều tiền, hợp tác là hợp tác, không thể cứ để Đế quốc Nova đơn phương bỏ ra mãi được.

Còn về Sanctuary II, từ sau khi hắn sửa chữa xong, đã bắt đầu tiến hành cải tạo bằng ma pháp, đến nay cũng đã hoàn thành.

"Hành tinh Morag, tôi nhớ đó không phải là một hành tinh hoang phế sao?" Star-Lord lộ vẻ nghi hoặc.

Morag, đây là một hành tinh rác rưởi rất nổi tiếng, từng là thủ đô của một nền văn minh lừng lẫy trong vũ trụ, sau đó không biết vì sao lại đột ngột bị hủy diệt.

Kể từ đó, hành tinh này luôn bị đại dương nhấn chìm, cứ ba trăm năm đại dương mới rút đi, để lộ ra thành phố xưa kia.

Khi đó sẽ có một lượng lớn những người nhặt phế liệu đến hành tinh đó tìm đồ.

Theo thời gian tính toán, còn phải mấy năm nữa đại dương ở Morag mới rút đi, bây giờ đến đó chỉ toàn là biển, không có gì cả, mà trong biển còn có rất nhiều quái vật biển chết người.

"Đi tìm một thứ." George cười cười, không nói chi tiết.

Đã ra ngoài rồi thì tiện tay lấy luôn viên đá Sức mạnh, dù sao đối với hắn, đại dương và quái vật biển đều không phải là mối đe dọa.

Nếu hắn nhớ không lầm, viên đá Sức mạnh chính là ở hành tinh Morag, và nền văn minh của Morag cũng bị hủy diệt vì không thể kiểm soát được sức mạnh của nó.

Trong sáu viên đá Vô cực, viên đá Sức mạnh là viên quan trọng

nhất, dùng riêng lẻ có thể phá hủy một hành tinh, đặt cùng nhau có thể cung cấp sức mạnh cho các viên đá khác, tăng cường uy lực của chúng.

Vì các viên đá Vô cực chỉ có thể sử dụng trong vũ trụ của chính nó, sang vũ trụ khác chỉ là một viên đá đẹp, nên trước đây George không mấy mặn mà với việc thu thập chúng.

Nhưng bây giờ hắn nghĩ lại, tuy hắn không quan tâm đến đá Vô cực, nhưng không có nghĩa là người khác không quan tâm.

Một viên đá đơn lẻ không gây ra mối đe dọa cho hắn, nhưng nếu nhiều hơn thì vẫn rất nguy hiểm.

Vì vậy, đã ra ngoài rồi thì không bằng tiện tay lấy luôn viên đá Sức mạnh, cất trong không gian Requip Space của mình.

Đá Sức mạnh, Không gian, Tâm trí, ba viên đều ở chỗ hắn, đá Thời gian ở chỗ Ancient One, đá Thực tại vẫn còn bị phong ấn, chỉ có đá Linh hồn là đang lưu lạc trong vũ trụ.

Dù có người tìm được đá Linh hồn, và vượt qua thử thách của nó để lấy được, thì chỉ với một viên đá Linh hồn cũng không thể gây ra mối đe dọa cho hắn.

Hơn nữa, mặc dù đá Vô cực là sức mạnh bên ngoài, nhưng nếu gặp phải kẻ địch mạnh hơn mình, lấy ra cũng có thể phát huy tác dụng, không phải là vô dụng.

Tương lai khi hắn đạt đến một trình độ nhất định về ma pháp, có lẽ còn có thể mượn quy luật trong các viên đá Vô cực để lĩnh ngộ những thứ sâu xa hơn.

Thế là khi rời Xandar, hắn đã tạm thời thay đổi ý định, quyết định đi đường vòng đến Morag lấy viên đá Sức mạnh, dù sao cũng chỉ mất thêm một ngày.

Một ngày sau, Sanctuary II đã đến không phận của Morag, một hành tinh bị nước biển bao phủ.

Dùng phép Độn thổ đến trên mặt biển, George nhắm mắt lại, bắt đầu phát tán ý chí lực để cảm nhận viên đá Sức mạnh.

Mặc dù viên đá Sức mạnh được bọc trong Quả cầu Vũ trụ, nhưng sức mạnh kinh khủng bên trong không thể che giấu được, chỉ cần hắn tập trung cảm nhận, tốn chút thời gian chắc chắn có thể cảm nhận được.

"Tìm thấy rồi!" Quả nhiên, một giờ sau, hắn đã định vị được vị trí gần đúng của viên đá Sức mạnh.

"Biến hình." Mở mắt ra, hắn dùng ma pháp biến hình hóa thành một con cá lớn, rồi lao đầu xuống biển.

Chương 368

Ma pháp biến hình của hắn đã dùng rất thành thạo, về cơ bản có thể biến thành bất cứ thứ gì mình muốn, chỉ có điều trong lúc biến hình, sức mạnh ma pháp không thể phát huy hoàn toàn.

Nhưng để đối phó với quái vật biển thì chắc chắn là dư sức.

Thậm chí không cần dùng ma pháp, siêu năng lực của hắn đã đủ rồi.

Tất cả những con cá quái vật biển đến gần muốn ăn thịt hắn đều bị luồng điện phát ra từ cơ thể hắn giật cháy đen.

Thân cá được gia trì bằng tia điện di chuyển nhanh chóng, hóa thân thành một con cá điện, George rất nhanh đã tìm thấy Quả cầu Vũ trụ chứa viên đá Sức mạnh trong một cung điện.

"Lấy được rồi!" Cất Quả cầu Vũ trụ vào không gian Requip Space, hắn trở lại hình người, rồi lại dùng phép Độn thổ quay về Sanctuary II.

"Được rồi, quay về Trái Đất thôi." Star-Lord và những người khác nhìn nhau, không biết George rốt cuộc đã tìm thấy thứ gì dưới biển, nhưng vẫn ngoan ngoãn điều khiển Sanctuary II hướng về điểm nhảy không gian.

Năm ngày sau, Sanctuary II đến Trái Đất.

George kể lại đại khái tình hình chuyến đi lần này cho Giáo sư X và những người khác, rồi làm một kẻ phủi tay, tiếp tục bế quan.

Đế quốc Nova có một quy trình rất hoàn chỉnh để đưa các hành tinh có trình độ văn minh không cao tiến vào thời đại vũ trụ.

Có Giáo sư X và Coulson phối hợp, về cơ bản sẽ không có vấn đề

gì.

Còn các lãnh đạo quốc gia có giở trò gì không ư?

Đồng minh hợp tác của Đế quốc Nova là George, không phải Trái Đất, việc giúp Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ cũng chỉ vì George.

Nếu các lãnh đạo quốc gia không biết điều, Đế quốc Nova sẽ giúp Giáo sư X và những người khác dạy dỗ những kẻ không nghe lời này.

Trong lúc Trái Đất ở thế giới Marvel đang bận rộn tiến vào thời đại vũ trụ, tiến hành di dân, thì ở thế giới Cardcaptor Sakura, việc thu thập thẻ bài Clow của Sakura và Syaoran cũng đã đến hồi kết.

"Lão tổ, ngày mai Sakura và Tomoyo hẹn chúng ta đi Tokyo chơi." Tối thứ sáu trên bàn ăn, Lý Syaoran ăn xong cơm liền nói.

Bên cạnh, Lý Meiling cũng đặt đũa xuống, mắt long lanh nhìn George, chỉ sợ George không đồng ý.

"Đi đi, mang nhiều tiền một chút, con trai hẹn hò không thể quá keo kiệt, chú ý an toàn." George cười cười, phất tay thi triển ma pháp gia vụ dọn dẹp bát đĩa trên bàn, rồi lấy ra một thẻ bài Clow đưa cho Syaoran.

"Thẻ The Fight này ta nghiên cứu cũng gần xong rồi, ngày mai giúp ta trả lại cho Sakura, tiện thể mượn thẻ The Create." Không lâu sau khi thu phục thẻ bài Sét, em họ của Syaoran là Lý Meiling đã đuổi theo Syaoran đến đây.

Đều là hậu bối của cơ thể này, tự nhiên cũng chăm sóc luôn.

Sau này mối quan hệ giữa Syaoran và Sakura ngày càng tốt đẹp, đặc biệt là sau chuyến du lịch đến Hồng Kông ra mắt gia đình, thì chỉ còn thiếu một lớp giấy cửa sổ nữa là có thể định chung thân.

Vì vậy, hắn cũng rất dễ dàng mượn được thẻ bài Clow từ Sakura

để nghiên cứu.

Nhưng để tránh ảnh hưởng đến việc thu phục thẻ bài của Sakura và Syaoran, mỗi lần hắn chỉ mượn một thẻ, cảm thấy nghiên cứu gần xong rồi mới đổi thẻ khác.

Đối với quá trình thu thập thẻ bài của Sakura và Syaoran, hắn về cơ bản không can thiệp gì, không giúp đỡ cũng không gây rối.

Đây là một thử thách và trò chơi mà Clow Reed dành cho con gái mình, cũng không có gì nguy hiểm.

Mục tiêu của hắn là nghiên cứu ma pháp mà Clow Reed để lại, đặc biệt là các thẻ bài Clow được tạo ra từ tinh hoa ma pháp của ông ta. gần đây hắn đang nghiên cứu The Fight, đây là một thẻ bài ma pháp tập hợp tất cả các kỹ năng chiến đấu trên thế giới.

Dù bạn là một kẻ yếu đuối không biết gì, chưa từng trải qua bất kỳ khóa huấn luyện nào, chỉ cần sử dụng thẻ bài này, bạn sẽ ngay lập tức trở thành một cao thủ chiến đấu hàng đầu thế giới.

Trình độ cận chiến của hắn vẫn luôn dừng ở trạng thái "sức trâu phá chuyên", tức là hoàn toàn dựa vào thể chất và phản xạ thần kinh để bắt nạt người khác.

Kỹ năng chiến đấu thực sự chỉ nhỉnh hơn người thường một chút, mà chút đó lại là học được trong phòng thí nghiệm dị nhân.

Với cùng thể chất, nếu gặp phải người như Captain America, thì sẽ bị đánh ngã trong vòng vài phút.

Mặc dù hắn chủ yếu chiến đấu bằng ma pháp tầm xa, nhưng bù đắp khuyết điểm về kỹ năng cận chiến cũng không phải là chuyện xấu.

Bây giờ hắn đã nghiên cứu The Fight gần xong, chỉ cần thi triển ma pháp "Đấu" lên bản thân, với cùng thể chất, dù đối mặt với cao

thủ như Captain America, hắn cũng có thể dùng kỹ xảo để áp chế đối phương.

Còn thẻ bài "Sáng" mà hắn định nghiên cứu tiếp theo, lại là một thẻ bài vô cùng giá trị đối với hắn.

Thẻ bài này, đúng như tên gọi, là một thẻ bài có thể sáng tạo vạn vật.

Sau khi sử dụng The Create, bạn sẽ nhận được một quyển sách, bất kỳ nội dung nào viết trong sách đều có thể hiện thực hóa, quả thực là ma pháp cụ thể hóa của quy luật sáng thế.

Nếu hắn có thể lĩnh ngộ thấu đáo thẻ bài này, tương lai không chừng có thể sáng tạo ra một thế giới hoàn toàn thuộc về mình.

Vì vậy, càng nghiên cứu thẻ bài Clow, hắn đôi khi càng cảm thấy sự hùng mạnh của Clow Reed.

Chẳng trách chỉ vì một nguyện vọng mãnh liệt trong lòng mà có thể ngăn cản cái chết của Yuko, sinh ra một tồn tại tầm cỡ Fei-Wang Reed.

"Lão tổ, chúng con đi đây!" Ngày hôm sau, Lý Syaoran và Lý Meiling đeo ba lô, chào George một tiếng rồi lên đường đi gặp Sakura và Tomoyo.

"Hôm nay hình như có thẻ The Dream sẽ xuất hiện, tính ra thì thẻ bài Clow cũng sắp thu thập đủ rồi, đến lúc đó có lẽ có thể tiếp xúc trước với Eriol Hiiragizawa." Nhìn hai đứa nhỏ rời đi, George thầm nghĩ.

Hiện tại trong năm mươi ba thẻ bài Clow, Sakura và Syaoran đã thu thập được bốn mươi bảy thẻ, còn sáu thẻ nữa là hoàn thành, lúc đó hắn cũng gần như đã nghiên cứu qua tất cả các thẻ bài Clow.

Nhưng nói thật, với trình độ hiện tại của hắn, để hoàn toàn lĩnh

hội được nguyên lý ma pháp chứa trong năm mươi ba thẻ bài, không có vài chục năm thì rất khó làm được.

Nếu muốn đẩy nhanh tốc độ, ngoài việc có thu hoạch ở các thế giới khác, thì chỉ còn cách tìm Eriol Hiiragizawa, kiếp sau của Clow Reed.

Eriol Hiiragizawa là pháp sư mạnh nhất thế giới này hiện tại, cũng là thân thể chuyển thế của một phần linh hồn Clow Reed, sở hữu phần lớn ký ức truyền thừa của ông ta.

Trước khi Clow Reed rời khỏi thế giới này để đến thế giới khác, ông đã chuyển thế một phần linh hồn thành Fujitaka Kinomoto, sinh ra Sakura, phần còn lại thì chuyển thế thành Eriol Hiiragizawa.

Vì vậy, mặc dù Eriol Hiiragizawa không mạnh bằng Clow Reed, nhưng cũng tu luyện dựa trên ký ức, đã lĩnh hội hết tất cả nguyên lý ma pháp của thẻ bài Clow.

Nếu hắn có thể giao lưu với Eriol Hiiragizawa, chắc chắn có thể nhanh chóng lĩnh ngộ tất cả ma pháp trong thẻ bài Clow.

Buổi chiều tối, sau khi Syaoran và Meiling trở về, họ đưa thẻ The Create cho George và kể lại trải nghiệm của ngày hôm đó.

Quả nhiên như hắn dự đoán, họ đã thu phục được The Dream tại tháp Tokyo, một thẻ bài Clow có thể dự đoán tương lai qua giấc mơ, cũng là một thẻ bài vô cùng mạnh mẽ.

Sau khi nhận được The Create, George lại bắt đầu chìm vào trạng thái chuyên tâm nghiên cứu ma pháp, cho đến ba ngày sau.

“Cái gì, cháu phải diễn Người đẹp ngủ trong rừng?” Nghe Syaoran nói trên bàn ăn, George cũng ngẩn người.

Hóa ra cuối tuần này trường có đại hội tài năng, tiết mục của lớp Syaoran là vở kịch “Người đẹp ngủ trong rừng”.

Vai diễn được quyết định bằng bốc thăm, Syaoran bốc trúng vai Người đẹp ngủ trong rừng, còn Sakura bốc trúng vai hoàng tử.

"Tại sao con phải đóng vai phản diện, con muốn đóng vai Người đẹp ngủ trong rừng, để anh Syaoran đóng vai hoàng tử." Meiling bên cạnh dùng đũa chọc cơm, mặt mày không vui.

Cô bé bốc trúng vai phản diện phù thủy hắc ám trong vở kịch.

"Hai đứa không thể đâu." George nhìn Lý Meiling thầm lắc đầu.

Chương 369

Lý Meiling thích Lý Syaoran, nhưng họ là anh em họ đường, anh em họ đường không thể kết hôn.

Nếu là anh em họ biểu, với một gia tộc đạo sĩ truyền thống như nhà họ Lý, để đảm bảo huyết thống, còn có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Nhưng anh em họ đường, ngay cả ở nhà họ Lý cũng không được phép.

Cho nên dù không có Sakura, Lý Meiling cũng không thể gả cho Lý Syaoran.

Đương nhiên, hắn cảm thấy tình cảm của Lý Meiling đối với Lý Syaoran có lẽ cũng không phải là tình cảm nam nữ, chỉ là có chút quyến luyến anh trai, vì tuổi còn quá nhỏ nên tự mình chưa hiểu rõ mà thôi.

Hắn cũng không vạch trần.

Thuận theo tự nhiên là kết cục tốt nhất, cố ý vạch trần nói không chừng còn kích động tâm lý nổi loạn.

Dù sao cũng là lão tổ nhà họ Lý, cũng phải suy nghĩ nhiều hơn cho đám hậu bối này.

Đợi khi lĩnh ngộ hết ma pháp của năm mươi ba thẻ bài Clow, hắn còn định truyền lại phép Thiền định và một số đạo pháp, ma pháp mà mình đã tổng kết cho nhà họ Lý.

Nhà họ Lý lớn mạnh, đối với lão tổ như hắn cũng có lợi.

"Ừm...

Lão tổ, lúc đó ngài có đến xem không ạ?" Lý Syaoran có chút bất đắc dĩ hỏi.

Đại hội tài năng phải mời phụ huynh đến xem, mẹ cậu ở Hồng Kông chắc chắn không đến được, nên chỉ có thể nhờ lão tổ.

George nghe vậy cười cười: "Đi chứ, để xem cháu và Sakura, Meiling diễn thế nào, cổ vũ cho các cháu." Cẩn thận nhớ lại, hình như buổi biểu diễn tài năng này cũng có một thẻ bài Clow xuất hiện, còn là The Light, tượng trưng cho sức mạnh ánh sáng.

The Light là một trong những thẻ bài mạnh nhất trong bộ thẻ bài Clow.

Thẻ bài Clow phân thành âm dương và quang ám.

Dương đại diện cho mặt trời, chỉ người thú hộ vệ Cerberus, cai quản ánh sáng, rồi từ ánh sáng khống chế hai trong bốn nguyên tố là lửa và đất.

Âm đại diện cho mặt trăng, chỉ Thẩm phán Yue, cai quản bóng tối, rồi từ bóng tối khống chế hai trong bốn nguyên tố là gió và nước.

Nếu có thể nghiên cứu thấu đáo The Light, uy lực của Fairy Law, Fairy Glitter và ma pháp ánh sáng học được từ lão hội trưởng đều sẽ được tăng lên đáng kể.

Khi đối mặt với Morgoth ở Trung Địa, lại có thêm vài phần thắng.

Chủ nhật, buổi sáng, trường tiểu học Tomoeda.

Ba bóng người thoáng chốc xuất hiện trên nóc tòa nhà giảng đường.

"Các cháu đi thay đồ chuẩn bị đi, ta đi dạo một lát, lát nữa sẽ đến khu khán giả xem các cháu biểu diễn." Vỗ đầu hai đứa nhỏ Syaoran và Meiling, George chắp tay sau lưng đi dạo trong khuôn viên trường đã

đông nghịt người.

Lần này đến xem biểu diễn là phụ, chủ yếu là muốn tiếp xúc với cô giáo Kaho Mizuki.

Kaho Mizuki là một vu nữ của đền Tsukimine, bẩm sinh đã sở hữu sức mạnh ma pháp mặt trăng hùng hậu, từng là giáo sinh thực tập dạy môn toán ở trường cấp hai của Touya Kinomoto, sau một năm hẹn hò đã chia tay trong hòa bình.

Sau khi chia tay, cô đi du học ở Anh, quen biết Eriol Hiiragizawa, hai người yêu nhau.

Lần này trở về làm giáo viên dạy thay tạm thời ở trường tiểu học Tomoeda, chủ yếu là do Eriol Hiiragizawa nhờ vả, giúp Sakura hoàn thành cuộc phán xét của Mặt Trăng.

Tiếp xúc được với Kaho Mizuki, là có thể tiếp xúc sớm với Eriol Hiiragizawa, nếu không phải đợi Eriol tự mình đến, ít nhất cũng phải mất ba, bốn tháng nữa.

"Touya, bác không đến à?" "Bác ấy nói không thể rời khỏi khu khai quật được, bác ấy cũng rất tiếc, dặn tớ nhất định phải chụp nhiều ảnh Sakura biểu diễn cho bác ấy xem." Vừa đi dạo trong trường được vài bước, hai học sinh trung học cao gầy đã xuất hiện ngay trước mặt hắn.

"Thẩm phán Yue và anh trai của Sakura." Nghe thấy cuộc đối thoại của hai người, cộng thêm cảm nhận được sức mạnh ma pháp hùng hậu trong cơ thể họ, George lập tức đoán ra thân phận của hai người.

Nhưng dù đã đoán ra, hắn cũng không chủ động tiếp xúc, vì không cần thiết.

Đi một vòng quanh trường, rất nhanh hắn đã đến khu văn phòng

giáo viên.

“Lão tiên sinh, ngài có phải bị lạc đường không ạ?

Đây là phòng giáo viên, nếu ngài muốn xem biểu diễn thì ở bên kia, chắc khoảng một giờ nữa sẽ bắt đầu.” Trong văn phòng, một nữ giáo viên tóc dài đang sắp xếp đồ đạc trên bàn, thấy George đột nhiên xuất hiện, cô thoáng sững sờ, sau đó cười đứng dậy.

George thì mỉm cười đáp lại: “Cô chính là cô giáo Mizuki mà Syaoran đã nói phải không, sức mạnh ma pháp mặt trăng thật nồng đậm.” 43.

Khi Kaho Mizuki mới đến trường làm giáo viên, Syaoran đã phát hiện ra cô không đơn giản, luôn cảnh giác với cô, còn định nhờ hắn giúp đỡ thăm dò, nhưng hắn biết rõ lai lịch của Kaho Mizuki nên luôn không ra tay.

“Ngài là?” Nghe George nói, Kaho Mizuki lộ vẻ nghi hoặc.

Quen biết Lý Syaoran, lại còn có thể cảm nhận được sức mạnh ma pháp trong cơ thể cô, lẽ nào là người của nhà họ Lý ở Hồng Kông?

“Lý Huyền của nhà họ Lý, là trưởng bối của Lý Syaoran.

Syaoran nói với lão phu rằng trường học có một cô giáo có sức mạnh ma pháp rất mạnh, dường như có chút kỳ lạ, nên lão phu đến xem thử.” George bước đến trước mặt Kaho Mizuki: “Lão phu cũng không vòng vo, cô đã từ Anh trở về, vậy làm giáo viên ở trường học có mục đích gì, là vì thẻ bài Clow sao?” Hắn đương nhiên biết mục đích của Kaho Mizuki là gì, nhưng bây giờ chắc chắn không thể tỏ ra mình biết hết mọi chuyện, nếu không sẽ bị lộ.

Thẻ bài Clow là những thẻ bài ma pháp do Clow Reed để lại, sở hữu sức mạnh to lớn, là vật phẩm ma pháp cực phẩm mà tất cả các pháp sư trên thế giới này đều muốn có được.

Với tư cách là lão tổ của nhà họ Lý, để bảo vệ an toàn cho Lý Syaoran, việc hợp lý nghi ngờ Kaho Mizuki từ Anh trở về có thể đang nhắm đến thẻ bài Clow, đến hỏi thăm một chút là chuyện hết sức bình thường.

"Lý lão tiên sinh, tôi nghĩ ngài đã hiểu lầm rồi, dù mục đích của tôi là gì, cũng sẽ không làm hại đến học sinh Syaoran, và cũng sắp rồi, không lâu nữa ngài sẽ biết." Nghe George nói, Kaho Mizuki kiên nhẫn giải thích.

Cô không biết tại sao sự tồn tại của George lại không bị ma pháp tiên tri của Eriol Hiiragizawa dự đoán được, nhưng nếu trong lời tiên tri không có, thì chứng tỏ đây không phải là một nhân vật lợi hại gì.

Có lẽ là vì thực lực của chính cô cũng có thể dễ dàng giải quyết, nên Eriol không đặc biệt đề cập.

"Cô Mizuki, lão phu không thể chỉ dựa vào lời nói một phía của cô mà dễ dàng tin tưởng như vậy." George lắc đầu: "Hoặc là cô nói cho lão phu biết nguyên nhân, hoặc là... lão phu chỉ có thể đắc tội." "Lý tiên sinh, nguyên nhân bây giờ tôi vẫn chưa thể nói cho ngài biết.

Nếu ngài nhất định phải làm vậy, tôi cũng chỉ có thể phong ấn ký ức của ngài vài ngày." Kaho nghe vậy, sức mạnh ma pháp mặt trăng hùng hậu trong cơ thể bùng nổ, tay kết ấn pháp của Âm Dương Sư.

"Kết giới thuật!" Một kết giới ngăn cách trong ngoài bao trùm toàn bộ phòng giáo viên.

Liên quan đến kết quả cuối cùng của cuộc phán xét Mặt Trăng, chắc chắn không thể nói trước cho vị trưởng bối nhà họ Lý này biết, lỡ vì thế mà xảy ra biến động, dẫn đến cuộc phán xét thất bại thì không hay.

Vì vậy, cô quyết định trước tiên bố trí kết giới để ngăn người

thường bên ngoài phát hiện, sau đó hạ gục vị trưởng bối nhà họ Lý này, dùng Âm Dương thuật tạm thời phong ấn ký ức của vị lão tổ này vài ngày.

"Âm Dương thuật của Nhật Bản, có chút thú vị." George thấy pháp thuật mà Kaho thi triển, trên mặt lộ vẻ hứng thú.

Ở thế giới này, Anh có ma pháp, châu Âu có đạo thuật, Nhật Bản có Âm Dương thuật, nhiều quốc gia cũng có hệ thống pháp thuật đặc biệt của riêng mình.

Thẻ bài Clow của Clow Reed chủ yếu kết hợp đạo thuật châu Âu và ma pháp phương Tây.

Còn Âm Dương thuật của Nhật Bản, vì cơ bản là được chuyển hóa từ âm dương ngũ hành trong đạo thuật châu Âu, bản chất không khác gì hệ thống pháp thuật của đạo thuật châu Âu, nên cũng bị bỏ qua.

"Thức thần Địa Thúc Linh!" Sau khi bố trí kết giới, Kaho rút ra một hình nhân bằng giấy nhỏ, miệng niệm chú, ném về phía George.

Hình nhân giấy đó lập tức hóa thành một linh thể lao đến trói buộc George.

Chương 370

"Lôi Điện Chiêu Lai!" George thấy vậy nhẹ nhàng giơ tay, một tia sét bắn ra, trực tiếp đánh tan linh thể do hình nhân giấy hóa thành.

Hắn đã chạm đến bản chất của sấm sét, Lôi pháp của nhà họ Lý mà hắn thi triển, uy lực đừng nói là một thức thần làm từ giấy bùa, dù là thần thật cũng bị đánh cho hồn phách điên đảo.

"Cái gì, mạnh như vậy!" Thấy thức thần của mình bị tiêu diệt trong nháy mắt, cùng với sức mạnh ma pháp kinh khủng tỏa ra từ cơ thể của lão giả đối diện, sắc mặt Kaho Mizuki cũng lập tức biến đổi.

Cô vốn tưởng đối phương chỉ là một trưởng bối có thực lực bình thường của nhà họ Lý, có thể dễ dàng hạ gục, nhưng bây giờ xem ra, thực lực này còn khủng bố hơn cả vị gia chủ hiện tại của nhà họ Lý rất nhiều.

Là một vu nữ thần xã bẩm sinh sở hữu sức mạnh ma pháp mặt trăng hùng hậu, tinh thông các loại Âm Dương thuật và Cửu Tự Chân Ngôn, đặt trong giới Âm Dương Sư toàn Nhật Bản, cô cũng thuộc hàng thực lực đỉnh cao.

Lần trước người cho cô cảm giác áp bức như vậy, là Eriol Hiiragizawa, pháp sư mạnh nhất thế giới hiện tại, trong lần gặp đầu tiên.

"Đánh không lại, tuyệt đối không đánh lại." Không tiếp tục ra tay tung ra các thức thần và Âm Dương thuật khác, Kaho Mizuki lập tức thu lại sức mạnh ma pháp trong cơ thể, giải trừ kết giới nói: "Nhận thua, tôi nhận thua, Lý lão tiên sinh, xin hãy chậm tay, tôi nói hết mọi chuyện!" Tình hình hiện tại, đánh không thắng, không bằng trực tiếp nói thẳng.

Tin rằng với tư cách là trưởng bối nhà họ Lý, vị Lý Huyền này có lẽ sẽ không ngăn cản cuộc phán xét Mặt Trăng.

Dù đến lúc đó thật sự muốn ngăn cản, cô cũng có thể thông báo cho Eriol Hiiragizawa đến.

Nếu cứ đánh tiếp, cô bị thương hoặc bị khống chế, thì sẽ không thể giúp Sakura hoàn thành cuộc phán xét Mặt Trăng.

"Nếu đã như vậy, lão phu cũng không phải người không nói lý, vậy mời cô Mizuki giải thích một chút." George thấy Kaho Mizuki đã thu lại sức mạnh ma pháp và kết giới, cũng không tiện tiếp tục ra tay, chỉ là trong giọng nói rõ ràng có chút tiếc nuối.

Âm Dương thuật và Cửu Tự Chân Ngôn của Nhật Bản tuy đến từ châu Âu, nhưng cũng đã có không ít thay đổi, hắn vốn muốn lĩnh giáo một chút, xem có gì đáng học hỏi không, không ngờ đối phương đầu hàng nhanh như vậy.

Sớm biết vậy lúc đầu đã nương tay một chút.

"Lý lão tiên sinh, sự việc là thế này..." Sợ George sẽ tiếp tục tấn công, Kaho Mizuki dùng tốc độ nhanh nhất kể lại đầu đuôi câu chuyện, trừ việc không nói ra Eriol Hiiragizawa là kiếp sau của Clow Reed, những chuyện khác về cơ bản đều nói hết.

"Cho nên, tôi không có ác ý, cũng không có ý định cướp đoạt thẻ bài Clow, chỉ muốn giúp Sakura và Syaoran hoàn thành cuộc phán xét Mặt Trăng cuối cùng, bất kể ai trong hai em ấy là chủ nhân cuối cùng của thẻ bài Clow." Kaho Mizuki lấy Chuông Mặt Trăng ra cho George xem: "Đây là vật phẩm ma pháp do Clow Reed chế tạo, Chuông Mặt Trăng, có thể đóng vai trò quan trọng trong cuộc phán xét cuối cùng." "Ta có thể cảm nhận được cô không nói dối, nhưng có một điểm ta thắc mắc, cô nói là Eriol Hiiragizawa phái cô đến giúp hoàn thành cuộc phán xét Mặt Trăng, vậy vị Eriol Hiiragizawa này có mục đích gì, tại

sao anh ta lại làm vậy?" George không kết thúc ở đó, mà tiếp tục truy vấn.

Cái tên Eriol Hiiragizawa, trong ký ức của Lý Huyền cũng có, tên của pháp sư mạnh nhất thế giới, nhà họ Lý sao có thể không biết.

Chỉ là không ai biết Eriol Hiiragizawa là kiếp sau của Clow Reed, nên hắn hỏi vậy cũng rất hợp lý.

"Chuyện này..." Kaho Mizuki do dự, chưa được sự đồng ý của Eriol Hiiragizawa, cô không biết có nên nói hay không.

Đây không phải là chuyện nhỏ, nếu truyền ra ngoài, cả giới ma pháp sẽ chấn động.

George cười cười: "Thế này đi, nếu bây giờ cô không tiện nói, hay là đợi biểu diễn kết thúc, cô gọi điện liên lạc với anh ta, rồi hãy nói cho ta biết rốt cuộc là vì sao, như vậy ta mới có thể yên tâm." "Được, vậy đợi tôi liên lạc xong, sẽ nói với ngài." Kaho Mizuki suy nghĩ một chút, rồi gật đầu.

Gặp phải vị trưởng bối này của nhà họ Lý là một tai nạn ngoài kế hoạch, cô chắc chắn phải gọi điện cho Eriol Hiiragizawa để xem xử lý thế nào.

Thực lực của vị trưởng bối nhà họ Lý này, rất có thể không kém Eriol Hiiragizawa bao nhiêu, nên Eriol mới không tiên tri được sự tồn tại của ông ta.

Nhưng mà, cũng chưa từng nghe nhà họ Lý có cao thủ lợi hại như vậy.

Từ sau khi Clow Reed qua đời, nhà họ Lý những năm nay rất kín tiếng, nghe nói pháp sư lợi hại nhất chính là gia chủ nhà họ Lý, mẹ của Lý Syaoran.

Chỉ có thể nói không hổ là gia tộc có một nửa huyết mạch của

Clow Reed, quả nhiên không đơn giản như bề ngoài.

"Vậy đi xem biểu diễn thôi, biểu diễn chắc sắp bắt đầu rồi." Thấy mục đích đã đạt được, George cũng không tiếp tục chủ đề này nữa.

Kaho Mizuki vội vàng đi trước dẫn George đến hội trường biểu diễn của trường.

Chín giờ rưỡi, buổi biểu diễn chính thức bắt đầu.

"Tại một tòa lâu đài nọ có đức vua và hoàng hậu sinh sống..." Giọng của Tomoyo vang lên trong hội trường, màn sân khấu được kéo ra, hai cậu bé đóng vai vua và hoàng hậu xuất hiện.

"Tối qua còn nói không muốn đóng vai người xấu, hôm nay diễn lại rất nhập tâm, quả nhiên trẻ con vẫn là trẻ con." Cùng với sự phát triển của cốt truyện, Meiling đóng vai phù thủy phản diện xuất hiện, George ngồi ở hàng ghế khán giả, không nhịn được cười lắc đầu.

Nói thật, đừng xem trên sân khấu chỉ là một đám học sinh tiểu học, nhưng diễn xuất thực sự không tệ, xem rất thú vị.

"Công chúa cáu kỉnh cãi lại mẫu hậu." Màn một kết thúc, màn hai bắt đầu, Syaoran đội tóc giả màu vàng đóng vai công chúa bước ra sân khấu, vì mặc đồ con gái quá khó chịu, lúc đọc thoại giọng điệu vô cùng cáu kỉnh.

Màn cuối cùng, Sakura trong bộ trang phục hoàng tử do Tomoyo thiết kế tỉ mỉ xuất hiện, Touya ngồi phía trước George lập tức phấn chấn, liên tục chụp ảnh em gái mình trên sân khấu.

"Đến rồi!" Khi kịch tình đến cao trào, Sakura đóng vai hoàng tử sắp hôn Syaoran đóng vai công chúa, một luồng khí tức hắc ám lập tức bao trùm toàn bộ hội trường biểu diễn.

Ngay sau đó, George cảm nhận được thời gian trong hội trường, sau khi bị ảnh hưởng bởi luồng sức mạnh hắc ám này, dường như đã

bị tạm dừng.

“The Dark, không hổ là một trong hai thẻ bài mạnh nhất, lại có thể can thiệp vào thời gian.” Sức mạnh ma pháp trong cơ thể bùng nổ, đẩy lùi sức mạnh hắc ám xung quanh, thời gian bị ảnh hưởng của hắn lập tức trở lại bình thường.

Nhưng ngoài việc khôi phục thời gian của mình, hắn không ra tay đối phó với thẻ bài này, vì thẻ bài này vốn dĩ là đến để “tặng”, không có ác ý, Sakura tự mình hoàn toàn có thể dễ dàng giải quyết.

Quả nhiên, Sakura trên sân khấu bị sức mạnh hắc ám của The Dark bao bọc, rất nhanh đã phóng ra The Light ẩn giấu trong cơ thể, rồi dễ dàng thu phục cả hai thẻ bài mạnh nhất.

“Còn thiếu hai thẻ cuối cùng, có lẽ vào ngày trăng tròn tuần sau, chính là cuộc phán xét Mặt Trăng.” “Phải gọi điện cho Eriol Hiiragizawa rồi.” Ở một bên khác, Kaho Mizuki đứng ở cánh gà xem biểu diễn, sau khi thấy Sakura thành công thu phục The Light và The Dark, cô khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Không tiếp tục theo dõi phần biểu diễn phía sau, cô một mình trở về văn phòng, gọi điện cho Eriol Hiiragizawa ở Anh.

“Thu phục The Light và The Dark thuận lợi chứ?” “Rất thuận lợi, nhưng có một sự cố ngoài ý muốn, nhà họ Lý...” “Nhà họ Lý lại còn có cao thủ như vậy, tôi biết rồi, không cần lo lắng, ngày mai tôi sẽ bay sang đó gặp mặt.” “Chuyện bên gia tộc của cậu thì sao?” “Toàn là chuyện nhỏ, vốn định đợi sau cuộc phán xét Mặt Trăng mới qua, bây giờ sớm hơn một chút cũng tốt, có thể tận mắt xem kết quả của cuộc phán xét.” Trong lúc Kaho Mizuki và Eriol Hiiragizawa nói chuyện điện thoại, George ngồi ở hàng ghế khán giả tiếp tục xem biểu diễn, khóe miệng khẽ nhếch lên.

“Cứ để ta đích thân trải nghiệm thực lực của ngươi, vị pháp sư

mạnh nhất thế giới hiện tại này." Ý chí lực của hắn vẫn luôn theo dõi Kaho Mizuki, cuộc nói chuyện điện thoại của cô và Eriol Hiiragizawa, tự nhiên hắn cũng nghe rõ mồn một.

Clow Reed thì hiện tại hắn chắc chắn không đánh lại, nhưng Eriol Hiiragizawa thì chưa chắc.

Eriol Hiiragizawa là kiếp sau của một phần linh hồn Clow Reed, sở hữu phần lớn ký ức của Clow Reed, nhưng nói một cách nghiêm khắc, anh ta đã không còn là Clow Reed, vẫn có sự khác biệt không nhỏ.

Sau khi tất cả các màn biểu diễn kết thúc, khi George định đưa Syaoran và Meiling về nhà, Kaho đã tìm đến.

"Lý lão tiên sinh, anh ấy hẹn ngài tối mai gặp mặt." "Tối mai, không vấn đề." George gật đầu đồng ý.

Đợi Kaho Mizuki rời đi, Syaoran có chút nghi hoặc hỏi: "Lão tổ, ngài quen cô giáo Mizuki từ khi nào vậy, còn tối mai ai muốn gặp ngài ạ?" "Hôm nay mới quen, ta đã thăm dò rồi, cô ấy không phải người xấu, nên không cần cảnh giác cô ấy nữa.

Còn tối mai gặp ai, một người bạn chưa quen biết." George vỗ đầu Syaoran và Meiling: "Hôm nay các cháu diễn rất tốt, tối nay muốn ăn gì?" "Con muốn ăn xá xíu, bánh bao dứa và mì hoành thánh!" Lý Meiling bên cạnh nghe vậy mắt liền sáng rỡ.

Trước khi đến đây, cô không hiểu rõ về lão tổ, chỉ biết là người có vai vế cao nhất trong tộc, lại còn tu đạo.

Sau khi đến đây, cô mới phát hiện lão tổ lợi hại đến mức nào, có thể đưa họ bay, đưa họ dịch chuyển tức thời, có thể biến ra một đống đồ ăn ngon trong nháy mắt, muốn gì có nấy.

"Được, vậy ăn xá xíu, bánh bao dứa và mì hoành thánh." Một lần

Độn thổ, George đưa Syaoran và Meiling trở về nhà ngay lập tức.

Ngày hôm sau, ban đêm.

George đang nghiên cứu ma pháp trong phòng, bỗng nhiên mở mắt.

"Xem ra đã đến." Cảm nhận được luồng sức mạnh ma pháp mạnh mẽ được phóng ra rất rõ ràng, hắn biết chắc là Eriol Hiiragizawa đã từ Anh đến thị trấn nhỏ này, và dùng cách này để hẹn hắn gặp mặt.

Thân hình lóe lên, hắn đã dùng phép Độn thổ biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại đã ở trên không trung của công viên thị trấn.

"Eriol Hiiragizawa?" Nhìn pháp sư trẻ tuổi đang lơ lửng trên không, mái tóc đen dài, đeo kính, có bảy phần tương tự với Clow Reed trong ấn tượng, George có chút ngạc nhiên hỏi.

Trong ấn tượng của hắn, Eriol Hiiragizawa có hình dáng một đứa trẻ sàn sàn tuổi Syaoran.

Chương 371

Nhưng nghĩ lại cũng bình thường, Eriol Hiiragizawa và cha của Sakura, Fujitaka, cùng tuổi, bây giờ đây mới là dáng vẻ thật của anh ta.

Trong phim hoạt hình chắc là để tiếp cận Sakura hoàn thành mục đích, cố ý dùng ma pháp thay đổi hình dáng của mình, chuyện này bây giờ chính hắn cũng có thể dễ dàng làm được.

Đừng nói là biến trẻ lại, dù là biến thành một cái bàn, cái ghế, hắn dùng ma pháp biến hình cũng có thể làm được.

"Là tôi, xin chào Lý lão tiên sinh." Eriol Hiiragizawa thấy George xuất hiện, rất lịch sự cúi chào.

Eriol Hiiragizawa không phải là Clow Reed, ít nhất chính anh ta không cho là vậy, anh ta cho rằng mình là một cá thể độc lập, vì gặp George lớn tuổi hơn mình rất nhiều, tự nhiên tuân theo nguyên tắc tôn trọng người già yêu thương trẻ nhỏ mà hành lễ.

"Không cần khách sáo như vậy, người tu hành chỉ xem thực lực, không xem tuổi tác." George bay đến đối diện Eriol Hiiragizawa.

"Ta là người khá thẳng thắn, vẫn là câu hỏi mà cô giáo Mizuki chưa trả lời, ngươi làm vậy, rốt cuộc là có mục đích gì?" "Lão tiên sinh, câu hỏi này, có lẽ bây giờ tôi vẫn chưa thể trả lời ngài được." Eriol Hiiragizawa nheo mắt, trong lòng thầm niệm chú.

"Chìa khóa ẩn chứa sức mạnh hắc ám, hãy hiển lộ sức mạnh thần thánh thực sự, dựa theo khế ước, Eriol ra lệnh cho ngươi, giải trừ phong ấn!" Một cây quyền trượng Mặt Trời xuất hiện trong tay anh ta.

Anh ta gọi đối phương đến, không phải để nói cho đối phương biết bí mật chuyển thế của mình, mà là định tự mình ra tay xóa đi một

phần ký ức của đối phương, để đối phương không truy cứu nữa.

Từ khi sinh ra kế thừa ký ức của Clow Reed đến nay, anh ta luôn có một phiền não rất lớn.

Đó là sức mạnh ma pháp trong cơ thể quá mạnh, khiến anh ta luôn có thể tiên tri thấy được những chuyện sẽ xảy ra trong tương lai, không có cách nào khống chế.

Anh ta không phải là Clow Reed, cũng không muốn sống như Clow Reed, nên anh ta đã chọn tuân theo di nguyện của Clow Reed, giúp Sakura kế thừa và hoàn toàn nắm vững thẻ bài Clow.

Bởi vì như vậy, có thể mượn sức mạnh của Sakura, giúp mình phân một nửa ma lực cho một thể chuyển thế khác là Fujitaka.

Và anh ta có thể trở lại làm một pháp sư bình thường, có cuộc sống của người bình thường.

Nếu tất cả mọi thứ trong tương lai đều đã định sẵn, đều có thể bị tiên tri, vậy cuộc sống còn có gì thú vị?

Đợi tất cả những chuyện này kết thúc, anh ta sẽ nói cho mọi người biết sự thật, cũng sẽ giúp vị trưởng bối nhà họ Lý này khôi phục ký ức.

"Quả nhiên không hổ là kẻ đeo kính nheo mắt hiểm độc, xem ra căn bản không định nói cho ta biết đáp án, nhưng điều này cũng hợp ý ta." George thấy vậy cũng không quá ngạc nhiên, mà cười nói: "Xem ra lão phu phải lĩnh giáo ma pháp của vị pháp sư mạnh nhất thế giới hiện tại này rồi." Clow Reed vốn có tính cách "hiểm độc thiếu đạo đức", kiếp sau kế thừa ký ức của ông ta, sao có thể ngoan ngoãn nói ra nguyên do.

Trong phim hoạt hình, để đạt được mục tiêu cuối cùng, Eriol Hiiragizawa còn từng điều chỉnh ký ức của Kero và Yue.

Vì vậy, so với việc nói cho hắn biết sự thật, việc phong ấn hoặc xóa đi ký ức của hắn càng phù hợp với phong cách của đối phương hơn.

Nhưng hắn cũng không sợ, thông qua thời gian nghiên cứu thẻ bài Clow gần đây, cùng với thực lực hiện tại của mình, hắn không dám chắc chắn có thể đánh thắng Eriol Hiiragizawa, nhưng tự vệ thì không thành vấn đề.

Hơn nữa, dù thật sự bị Eriol Hiiragizawa đánh bại, hắn cũng không thể bị xóa và sửa đổi ký ức.

Bởi vì đây chỉ là một trong những phân thân của hắn mà thôi, hắn còn có rất nhiều phân thân ở các thế giới khác, ở Marvel còn có bản thể tồn tại.

Ký ức của phân thân này vừa bị xóa, bản thể có thể lập tức bổ sung lại ký ức đã bị xóa.

Thậm chí nếu lại như lần trước, tập trung linh hồn của các phân thân khác vào phân thân này, sức mạnh linh hồn cường đại có thể dễ dàng phản lại loại pháp thuật này.

"Lão tiên sinh, xin lỗi." Eriol Hiiragizawa cười mỉm, trực tiếp sử dụng ma pháp thời gian.

"Thời gian tạm dừng!" Sức mạnh thời gian bao trùm toàn bộ công viên, mọi thứ trong công viên đều bị đóng băng, chỉ có Eriol Hiiragizawa không bị ảnh hưởng, bay về phía George.

Chỉ có điều anh ta mới bay về phía trước chưa đến nửa mét, đã kinh ngạc dừng lại.

"Lại có thể phá giải được." "Ngài Eriol, ma pháp thời gian ở mức độ này, e là chưa đủ để khống chế ta." Một pháp trận kỳ dị nổi lên dưới chân George, thời gian bị đóng băng xung quanh George, lập tức

lại bắt đầu trôi đi.

Mặc dù cho đến hiện tại, hắn vẫn chưa nắm vững ma pháp thời gian, không thể làm được như Eriol Hiiragizawa đóng băng thời gian trong một phạm vi nhất định.

Nhưng mà, sau một thời gian dài nghiên cứu, nào là Fairy Sphere của Fairy Tail, nào là quy luật thời gian của Ancient One, nào là thần chú chuyển đổi thời gian của hệ Harry Potter, nào là The Time và The Return.

Hắn đối với ma pháp thời gian cũng chỉ còn thiếu một bước nữa.

Muốn phá giải phép dừng thời gian của Eriol Hiiragizawa, vấn đề vẫn không lớn.

"Bẫy Gương Hungary!" George phất tay, một tấm gương khổng lồ xuất hiện sau lưng hắn.

"Ở đây không thi triển được, nếu ngài Eriol muốn thử sức pháp thuật, không bằng đến thế giới trong gương của ta thử một chút." Nói xong, George xoay người bước qua tấm gương vào thế giới trong gương.

"Xem ra ta đã đánh giá thấp vị lão tiên sinh này." Cảm xúc luôn rất bình tĩnh của Eriol Hiiragizawa, lần đầu tiên trên mặt lộ ra vẻ hứng thú.

Có ký ức của Clow Reed, sức mạnh ma pháp hùng hậu, cuộc đời của anh ta như thể đã hack game, chưa thành niên đã là pháp sư mạnh nhất thế giới.

Ngay cả những lão pháp sư đỉnh cao nhất của Hiệp hội Ma pháp, trong mắt anh ta cũng yếu ớt như con kiến.

Vốn dĩ anh ta nghĩ vị trưởng bối nhà họ Lý này, cùng lắm cũng chỉ ngang tầm với những lão pháp sư trong hiệp hội.

Cộng thêm dựa vào ký ức của Clow Reed, anh ta hiểu rõ tất cả các pháp thuật của nhà họ Lý, đáng lẽ có thể dễ dàng giải quyết đối phương.

Nhưng bây giờ xem ra, dường như anh ta đã quá sơ suất.

Nhưng tình huống không thể kiểm soát, không thể đoán trước này, chẳng phải chính là điều anh ta luôn tìm kiếm sao?

Vì vậy, vào lúc này, anh ta hiếm có được cảm giác hưng phấn và tò mò.

Tay cầm quyền trượng Mặt Trời, Eriol Hiiragizawa không chút do dự bước vào thế giới trong gương.

"Không gian gương được tách biệt với thực tại, dùng gương làm môi giới kết nối, ma pháp rất thú vị." Ngay khi bước vào thế giới trong gương, Eriol Hiiragizawa đã đại khái nhìn ra được nguyên lý của ma pháp này, dù sao The Mirror mà Clow Reed tạo ra thực ra cũng có nguyên lý tương tự.

Chỉ có điều The Mirror là sao chép người và vật, còn ở đây là sao chép không gian của thế giới thực.

"Lôi Điện Chiêu Lai!" Thấy Eriol Hiiragizawa bước vào không gian gương, George cũng không nhiều lời, ra tay ngay bằng Lôi pháp của nhà họ Lý.

Tia sét kinh hoàng bắn về phía Eriol Hiiragizawa.

"Khiên!" Eriol Hiiragizawa phất quyền trượng, một ma pháp phòng ngự tương tự hiệu ứng của The Shield xuất hiện trước người, chặn tia sét bên ngoài.

Chỉ có điều ngay khi chặn được tia sét, trên mặt anh ta lại lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Cường độ của Lôi pháp này, dường như không bình thường.” Lôi pháp của nhà họ Lý ở mức độ nào anh ta rất rõ, anh ta cũng biết dùng, dù là chính anh ta tự mình sử dụng, hiệu quả cũng không tốt như vậy.

Vị trưởng bối nhà họ Lý này dường như đã đưa Lôi pháp lên một tầm cao mới.

“Không hổ là kiếp sau của Clow Reed, xem ra chỉ dựa vào Lôi pháp không phá được phòng ngự rồi!” Thấy Eriol Hiiragizawa chặn được Lôi pháp kết hợp giữa dị năng và ma pháp của mình, George thầm tính toán.

Khiên phòng ngự ma pháp của Eriol Hiiragizawa có nguyên lý giống như The Shield, đã mang bóng dáng của quy luật, muốn phá giải không dễ dàng như vậy.

“Di!” Thân hình Eriol Hiiragizawa lóe lên, dịch chuyển ra sau George, tránh khỏi sự tấn công liên tục của tia sét, rồi phát động phản công.

“Ảnh!” Vô số bóng tối hóa thành dây thừng lan đến cơ thể George.

Khiên ma pháp phòng ngự quả thực mạnh mẽ, nhưng nếu cứ duy trì phòng ngự thì không thể phản công.

“Độn thổ!” Tinh thần luôn bao trùm xung quanh, George phát hiện Eriol Hiiragizawa xuất hiện sau lưng mình và dùng ma pháp bóng tối tấn công, hắn cũng lập tức dịch chuyển ra xa.

Chương 372

Đối mặt với một cao thủ ma pháp toàn diện như Eriol Hiiragizawa, không thể phạm một sai lầm nhỏ nào.

Một khi bị bóng tối quấn lấy, dù chỉ một giây, cũng đủ để đối phương nắm bắt cơ hội đánh bại mình.

"Vô Ảnh Vô Tung!" 44.

Trong lòng thầm niệm chú, cơ thể George tiến vào trạng thái tàng hình, thu liễm toàn bộ sức mạnh ma pháp và khí tức.

"Thần Phong Vô Ảnh!" Những lưỡi dao trong suốt bay về phía Eriol Hiiragizawa.

"Kích!" Quyền trượng Mặt Trời nhẹ nhàng chạm xuống đất, pháp trận hình thành dưới chân, những luồng năng lượng ma pháp dày đặc lấy Eriol Hiiragizawa làm trung tâm, bắn ra tứ phía.

Không chỉ hóa giải được đòn tấn công của Thần Phong Vô Ảnh, mà còn bao phủ cả George đang trong trạng thái tàng hình, khiến George buộc phải hiện thân bật Bùa Thiết Giáp để phòng ngự.

"Tiêu!" Và ngay lúc này, Eriol Hiiragizawa lại khẽ cười, cả người biến mất không dấu vết.

"Đúng là toàn diện thật." George thấy Eriol Hiiragizawa biến mất, không nhịn được thở dài.

Hắn đi theo con đường phát triển toàn diện, tinh thông các loại ma pháp, trong các trận chiến trước đây, dựa vào lượng ma pháp khổng lồ, có thể khắc chế bất kỳ loại kẻ địch nào.

Nhưng hôm nay hắn đã gặp phải đối thủ rồi.

Eriol Hiiragizawa kế thừa ký ức của Clow Reed, cũng tinh thông các loại ma pháp, không kém hắn bao nhiêu.

Vì vậy muốn dùng mưu mẹo để chiến thắng, về cơ bản là rất khó.

"Dấu Vết Hiển Hiện, Eriol Hiiragizawa!" Phóng ra thần chú truy tung, dấu vết của Eriol Hiiragizawa hiện lên, chỉ thẳng đến vị trí của Eriol đã biến mất.

Khiến cho Eriol đang chuẩn bị tấn công lén, buộc phải hiện hình trở lại.

"Huyễn!" Chỉ có điều ngay khi hiện hình, anh ta liền thi triển ảo ảnh với George.

George lập tức cảm thấy xung quanh xuất hiện vô số Eriol Hiiragizawa, mỗi người trong số họ đều đang thi triển ma pháp với hắn, khiến hắn không biết nên phòng ngự từ phía nào.

Nhưng ảo ảnh này chỉ duy trì chưa đến 0.1 giây, đã bị ý chí lực mạnh mẽ của hắn trực tiếp phá giải.

"Lợi hại, thật sự lợi hại, ngài là pháp sư lợi hại nhất mà tôi từng gặp." Nhìn George dễ dàng phá giải ảo ảnh của mình, Eriol Hiiragizawa không nhịn được thốt lên một tiếng cảm thán.

Anh ta không nói dối, trong bốn mươi mốt năm cuộc đời của mình, đối phương quả thực là vị pháp sư lợi hại nhất mà anh ta từng gặp, có thể đối chiến với anh ta đến mức độ này.

Giống như anh ta là một pháp sư cấp một nghìn, bình thường gặp phải pháp sư mạnh nhất chỉ có cấp mười, mà thực lực George thể hiện ra bây giờ có cấp một trăm.

Nhưng điều này cũng đã khiến anh ta cảm thấy rất thú vị.

"Trò đùa cũng nên kết thúc rồi." Hướng quyền trượng Mặt Trời

về phía George, pháp trận lập tức hình thành.

"Sức mạnh hắc ám ẩn giấu, hãy nhấn chìm kẻ địch!" Sức mạnh ma pháp hắc ám hùng hậu từ cơ thể Eriol Hiiragizawa bùng nổ, cả thế giới trong gương gần như bị bóng tối bao trùm ngay lập tức, và lao về phía George.

"Sức mạnh hắc ám này, mạnh hơn nhiều so với The Dark thể hiện hôm đó." Thấy bóng tối tấn công, George vừa cảm thán, vừa lấy ra thực lực thật sự.

Cả hai bên đều rất toàn diện, vậy bây giờ chỉ có thể đọ sức mạnh cứng, xem ma pháp của ai uy lực lớn hơn, có thể phá được phòng ngự của đối phương, hoặc trực tiếp đối đầu ma pháp, xem ai có thể thắng ai.

"Tập hợp đi!

Hỡi dòng sông ánh sáng do yêu tinh dẫn lối!

Chiếu sáng đi!

Để tiêu diệt những con quạ tĩnh lặng tà ác!

Ánh Sáng Yêu Tinh!" 45.

Một vòng tròn ma pháp ánh sáng khổng lồ nổi lên trên đầu George, vô số ánh sao được dẫn lối ngưng tụ thành một cột sáng khổng lồ, một đòn giáng về phía bóng tối vô tận.

Đây là cuộc đối đầu giữa sức mạnh của ánh sáng và bóng tối.

Thực ra Clow Reed cũng nắm vững sức mạnh của ánh sáng, nếu không không thể tạo ra The Light.

Chỉ có điều Eriol Hiiragizawa sau khi chuyển thế lại thiên về sức mạnh bóng tối hơn một chút.

Vì vậy Spinel Sun và Ruby Moon do anh ta tạo ra, tuy là biểu

tượng của mặt trời và mặt trăng, nhưng lại thiên về hệ hắc ám hơn.

Đương nhiên không phải nói thiên về sức mạnh hắc ám là người xấu, đến cấp độ của họ, sức mạnh không có tốt xấu, cũng không bị ảnh hưởng bởi tính chất.

"Lại có thể làm được đến mức độ này!" Thấy George lại dùng ra ma pháp ánh sáng mạnh mẽ như vậy, đánh giá của anh ta đối với George đã từ cấp một trăm tăng lên cấp ba trăm.

"Xem ra đây là giới hạn của ngươi rồi." Quyền trượng Mặt Trời nhẹ nhàng vung lên, sức mạnh hắc ám lập tức bùng nổ, lại còn áp chế cột sáng do Ánh Sáng Yêu Tinh hình thành, hướng về phía George.

Rất rõ ràng, về sức mạnh ma pháp, vẫn là Eriol Hiiragizawa mạnh hơn rất nhiều.

"Biết ngay là không dễ dàng như vậy." Nhìn sức mạnh hắc ám từng bước áp chế ánh sáng, trên mặt George không có vẻ hoảng loạn.

Đây là kiếp sau kế thừa ký ức và sức mạnh ma pháp của Clow Reed, tuy không hoàn chỉnh, nhưng cũng không phải là thứ mà hắn ở dạng người hiện tại có thể giải quyết được.

"Biến hình Animagus!" Cơ thể nhanh chóng phình to, George từ dạng người lập tức chuyển hóa thành dạng rồng.

Sức mạnh ma pháp trong cơ thể cùng với sự chuyển hóa hình thái, cũng lập tức bắt đầu tăng vọt.

Cùng lúc đó, uy lực của Ánh Sáng Yêu Tinh cũng tăng mạnh theo sức mạnh ma pháp, miễn cưỡng chống đỡ được sức mạnh hắc ám.

"Ma pháp Diệt Long: Ngọn lửa Tam Sắc!" Trong lúc duy trì siêu ma pháp Fairy Glitter chống lại sức mạnh hắc ám, miệng George mở ra, ngọn lửa có thể thiêu đốt vạn vật từ miệng rồng phun ra.

“Hóa rồng?” Thấy George từ dạng người biến thành dạng rồng, Eriol Hiiragizawa hoàn toàn sững sờ.

Trong hệ thống ma pháp của thế giới này, anh ta thật sự chưa từng thấy loại ma pháp này, biến mình thành một sinh vật ma pháp, tăng mạnh thực lực.

Tạo ra sinh vật ma pháp thì anh ta cũng biết, Clow Reed tạo ra Kero và Yue, anh ta tạo ra Spinel và Ruby.

Hơn nữa, vị này đã là trưởng bối nhà họ Lý, muốn hóa thành sinh vật ma pháp, chẳng phải cũng nên hóa thành rồng phương Đông, sao lại là dạng này.

Vừa không phải rồng phương Tây truyền thống, cũng không giống rồng phương Đông.

Nhưng thực lực tăng lên quả thực mạnh, ít nhất bây giờ đã thật sự khiến anh ta cảm thấy bị uy hiếp.

Cũng có nghĩa là, sức mạnh ma pháp của đối phương hiện tại, đã đạt đến tiêu chuẩn ngang bằng với anh ta.

Dù có kém hơn, cũng không kém quá nhiều.

“Spinel!

Ruby!” Hai pháp trận triệu hồi xuất hiện trước người, Spinel tượng trưng cho mặt trời và Ruby tượng trưng cho mặt trăng đồng thời xuất hiện trước mặt anh ta.

Chúng thấy ngọn lửa tam sắc đang lao tới, lần lượt thi triển lực lượng của mặt trời và mặt trăng, chặn lại ngọn lửa tam sắc.

Chương 373

"Di!" Sau khi chặn được đòn tấn công, Eriol Hiiragizawa không tiếp tục thi triển đòn tấn công mới, mà chủ động rút lại sức mạnh hắc ám, đưa hai tùy tùng ma pháp dịch chuyển rời khỏi thế giới trong gương, trở lại thế giới thực.

"Xem ra là chịu thua rồi." George thấy vậy cũng từ dạng rồng trở lại dạng người, cười rời khỏi không gian gương.

Tình hình hiện tại, khả năng cao là Eriol Hiiragizawa biết không có cách nào, ít nhất là không thể đánh bại hắn mà không bị thương.

Nên đã chọn thỏa hiệp.

"Không đánh nữa à?" George quay về thế giới thực, trên không công viên của thị trấn nhỏ.

Hiiragizawa Eriol đã thu lại quyền trượng mặt trời, nheo mắt cười nói: "Không đánh nữa, cậu là người nhà họ Lý, lại có thực lực như vậy, tôi có thể cho cậu biết chân tướng sự việc." Nếu toàn lực ra tay, đánh đến cuối cùng đối phương không phải là đối thủ của cậu, nhưng cậu cũng không hạ được đối phương, vậy thì không cần thiết phải tiếp tục.

Mục đích của cậu là hoàn thành di nguyện của Clow Reed, đồng thời đạt được mục tiêu của chính mình.

Không muốn nói cho vị tiền bối nhà họ Lý này chân tướng, là vì sợ vị tiền bối này vì chuyện thẻ bài Clow thuộc về ai mà cuối cùng gây rối.

Nhưng xem ra hiện tại, đối phương đã sở hữu sức mạnh không thua kém mình, chắc sẽ không đến mức tham lam thẻ bài Clow nữa,

hơn nữa nếu thật sự muốn cướp, cậu cũng rất khó ngăn cản, chi bằng nói thật rồi từ từ thương lượng.

“Xin rửa tai lắng nghe.” George gật đầu.

Thật ra vừa rồi hắn đã dùng toàn lực, nhưng Hiiragizawa Eriol vẫn tỏ ra ung dung, nên nếu đánh đến cuối cùng, khả năng cao là hắn vẫn sẽ thua. 46.

Nhưng nếu đã dùng đến hai ma pháp tùy tùng, điều đó cho thấy dù có chênh lệch, nhưng cũng không còn lớn nữa.

Dù sao mục đích của hắn cũng không phải thật sự muốn đánh bại Hiiragizawa Eriol, chỉ là để có thể tiếp xúc và xây dựng mối liên hệ, tiện cho việc trao đổi ma pháp.

“Chuyện này phải nói từ Clow Reed, tôi xem như là một phần linh hồn của ông ấy chuyển thế...” Hiiragizawa Eriol không còn che giấu, đem tất cả mọi chuyện, cùng với kế hoạch và mục đích của mình, toàn bộ nói ra.

George nghe xong giả vờ cảm thán: “Thảo nào cây quyền trượng của cậu trông quen thế, giống hệt quyền trượng mặt trời của Clow Reed được ghi chép trong nhà họ Lý chúng tôi, lại còn có thể sử dụng ma pháp trong tất cả các thẻ bài Clow.

Chỉ tiếc là, tiểu sói con nhà chúng tôi đã định trước không thể kế thừa thẻ bài Clow.” “Tuy Sakura là người thừa kế do Clow Reed chọn, nhưng qua quan sát của lão tiên sinh trong thời gian này, chắc ngài cũng hiểu.

Cho dù Sakura là người thừa kế thẻ bài Clow, nhưng cuối cùng nhà họ Lý các người mới là người thắng cuộc, không phải sao?” Hiiragizawa Eriol vẫn giữ dáng vẻ cười híp mắt.

George nhìn Hiiragizawa Eriol rồi bật cười ha hả.

“Tên nhóc nhà cậu nói cũng có lý.

Thôi được, lão phu sẽ không can thiệp vào kế hoạch của cậu.” Ý của Hiiragizawa Eriol rất rõ ràng, cho dù số mệnh đã định Sakura sẽ kế thừa thẻ bài Clow, nhưng tương lai Sakura sẽ gả cho Syaoran, vậy thì vẫn là người nhà họ Lý.

Nhà họ Lý không chỉ có được thẻ bài Clow, mà còn có được một người thừa kế thẻ bài Clow với ma lực hùng mạnh, há chẳng phải là người thắng lớn nhất sao.

Vì thế, hắn, Lý Huyền Tác, với tư cách là trưởng bối nhà họ Lý, vì gia tộc, cũng không nên ngăn cản Sakura có được thẻ bài Clow.

“Nhưng, tôi có một điều kiện.” Giọng điệu thay đổi, George đột nhiên ngừng cười nhìn về phía Hiiragizawa Eriol.

Những chuyện trước đó đều là diễn kịch, không phải là trọng điểm mà hắn thật sự quan tâm, trọng điểm thật sự của hắn là câu nói tiếp theo đây.

“Cậu cũng thấy rồi đấy, tôi không chỉ sử dụng đạo pháp của nhà họ Lý chúng tôi, mà còn đang nghiên cứu ma pháp phương Tây, học theo con đường kết hợp Trung Tây của Clow Reed.

Cho nên gần đây tôi vẫn luôn nghiên cứu nguyên lý ma pháp trong thẻ bài Clow.

Cậu đã kế thừa ký ức của Clow Reed, vậy có bằng lòng chỉ giáo cho lão phu một chút không?” “Chỉ giáo không dám, trao đổi tâm đắc về ma pháp với nhau thì không có vấn đề gì.” Hiiragizawa Eriol không chút do dự gật đầu đồng ý.

Cậu không phải là người theo đuổi cực hạn ma pháp, theo đuổi việc trở thành pháp sư mạnh nhất, nếu không cũng sẽ không nghĩ đến việc để Sakura giúp mình chia sẻ một nửa ma lực.

Cho nên cậu cũng không để tâm việc George sau khi trao đổi ma pháp với mình sẽ vượt qua cậu.

Điều kiện này đối với cậu mà nói, thật sự không đáng là gì.

"Đúng, cùng nhau trao đổi." George thấy việc đã thành, cũng không ở lại nữa, hỏi địa chỉ cư trú của Hiiragizawa Eriol trong thị trấn rồi dịch chuyển tức thời trở về.

"Không ngờ ở thế giới này lại có pháp sư có thể đánh với cậu đến mức độ này." Ruby Moon với đôi cánh bướm sau lưng, mang dáng vẻ một thiếu nữ, nhìn bóng lưng biến mất của George, mặt đầy kinh ngạc.

Còn Spinel Sun có ngoại hình tựa báo đen và cũng có đôi cánh bướm thì trầm giọng đáp: "Eriol chỉ là một nửa linh hồn của Clow Reed chuyển thế, không phải là Clow Reed." "Thì sao chứ, vẫn là pháp sư mạnh nhất thế giới mà." Ruby le lưỡi.

Hiiragizawa Eriol cười nói: "Tôi là tôi, không phải Clow Reed, cũng không muốn trở thành pháp sư mạnh nhất thế giới, chỉ cần có thể sống cuộc sống mình muốn là được.

Như vậy cũng tốt, Lý lão tiên sinh trở thành pháp sư mạnh nhất thế giới, tôi sẽ nhàn rỗi hơn nhiều." Danh hiệu mạnh nhất thế giới không chỉ đại diện cho vinh dự, mà còn đại diện cho rất nhiều phiền phức.

Bởi vì luôn có người muốn thông qua việc thách đấu cậu để chứng minh bản thân, cũng có kẻ tham lam sức mạnh của cậu, muốn lợi dụng sức mạnh của cậu, gặp phiền phức lại muốn dựa vào cậu để giải quyết.

Mà cậu lại là người có tính cách thích yên tĩnh, không thích nhiều chuyện phiền toái như vậy.

Một tuần sau, buổi tối, tại tháp Tokyo.

George và Hiiragizawa Eriol ngồi trên một đám mây trắng, quan sát Cuộc phán xét của Yue đang diễn ra bên dưới.

Trong tuần này, gần như ngày nào hắn cũng đến tìm Hiiragizawa Eriol để trao đổi ma pháp, quan hệ tự nhiên cũng thân thiết hơn nhiều.

Cũng trong tuần này, Sakura và Syaoran đã cùng nhau thu thập được hai thẻ bài Clow cuối cùng.

"Thua rồi, cho dù không có ma lực của Clow Reed, thực lực của Kero và Yue cũng không phải là thứ Lý Sói Con có thể đối phó." Thấy Lý Sói Con trong Cuộc phán xét của Yue căn bản không có sức chống cự đã bị Yue đánh bại, George âm thầm lắc đầu.

Lý Sói Con tuy tuổi còn nhỏ, nhưng xét về đạo thuật thì không hề yếu trong số những người trưởng thành của nhà họ Lý.

Đặt ra ngoài, về cơ bản cậu cũng có thể đánh bại ít nhất tám mươi phần trăm pháp sư trên khắp thế giới.

Nhưng đối thủ của cậu là Yue, tùy tùng ma pháp do chính tay Clow Reed tạo ra.

Cho dù Clow Reed đã mất, thực lực của Yue vì không có ma lực của Clow mà đã suy giảm đáng kể, thì đó cũng không phải là thứ Lý Sói Con có thể ứng phó.

Đây chính là chênh lệch giữa pháp sư bình thường và Clow Reed.

"Quả không hổ là con gái ruột, nương tay thế này khác gì xả lũ." Syaoran thất bại xong thì đến lượt Sakura, và so với lúc đối mặt với Syaoran gọn gàng dứt khoát, Yue đối với Sakura đã nương tay hơn rất nhiều.

Thực ra điều kiện của Cuộc phán xét của Yue không phải là thật

sự đánh bại Yue về mặt thực lực, mà là phải nhận được sự công nhận của Yue.

Kero là người chọn lựa người thừa kế thẻ bài Clow, nên ngay từ đầu đã chắc chắn công nhận rồi.

Chỉ khi nhận được sự công nhận của cả Kero và Yue, mới có thể thật sự kế thừa thẻ bài Clow, trở thành chủ nhân của chúng.

Syaoran còn chưa nhận được sự công nhận của Kero, làm sao có thể trở thành người thừa kế, nên Yue ngay từ đầu đã dùng toàn lực, loại cậu ta ra khỏi cuộc chơi.

Lần phán xét đầu tiên thất bại, Mizuki Kaho xuất hiện, dùng chuông mặt trăng để giành lấy cơ hội phán xét lần thứ hai cho Sakura.

Theo George thấy, phán xét thất bại là giả, mục đích chính là để kích thích Sakura, khiến cô bé bộc phát tiềm năng, những điều này Clow Reed đã tính toán xong xuôi trước khi rời khỏi thế giới này.

Quả nhiên, lần phán xét thứ hai bắt đầu, Sakura chuyển quyền trượng đầu chim thành quyền trượng ngôi sao của riêng mình, Yue gần như không hề phản kháng, đã để thẻ bài The Windy bắt được.
.....

Chương 374

Cuộc phán xét của Yue kết thúc, kỳ nghỉ hè cũng đến.

Meiling trước cuộc phán xét đã nhận ra được lòng mình, sớm trở về Hồng Kông, còn Syaoran cũng sau khi cuộc phán xét kết thúc đã về nhà tu luyện thêm.

George đương nhiên là ở lại thị trấn, một mặt tiếp tục mượn thẻ bài Clow của Sakura để nghiên cứu, mặt khác trao đổi ma pháp với Hiiragizawa Eriol, vị pháp sư mạnh nhất kế thừa ma pháp của Clow Reed.

Trình độ ma pháp của hắn cũng nhờ đó mà tăng lên đáng kể, đặc biệt là đối với ma pháp thời gian.

Tin rằng không bao lâu nữa, hắn có thể hoàn toàn học được Fairy Sphere, phá giải phong ấn đảo Tenrou, giải thoát cho Natsu và những người khác.

Cùng lúc đó, một phân thân mới cũng đã ra đời vào lúc kỳ nghỉ hè đến.

"Học viện Flamel?

Isaac Tabor?

Victor?

Tình hình gì đây?" Phân thân mới xuất hiện, George đã không còn ngạc nhiên nữa, dù sao cũng không phải lần đầu tiên, hắn đã có kinh nghiệm phong phú.

Điều khiến hắn ngạc nhiên là thế giới trong ký ức của phân thân mới.

Nếu nói là một thế giới không quen biết, điều đó cũng rất bình thường, giống như thế giới Fairy Tail, thế giới Academy City, hắn đều không biết.

Những thế giới chư thiên này có thể là phim ảnh, tiểu thuyết, anime, manga, thậm chí là truyện cổ tích, truyền thuyết thần thoại ở kiếp trước.

Hắn không thể nào biết rõ từng cái một, đặc biệt là sau khi đi làm, tâm trí đã sớm không còn đặt vào phương diện này, nhiều tác phẩm mới ra mắt trong những năm gần đây hắn còn chưa từng nghe tên.

Nhưng thế giới của phân thân mới này, nói không quen thì lại quen thuộc đến thế, mà nói quen thì lại có sự khác biệt rất lớn với thế giới mà hắn biết.

Điều này khiến hắn rất kỳ lạ.

Tại sao lại nói vậy?

Trước tiên hãy nói về thân phận của phân thân mới này.

Tên cậu ta là Kim Bảo Bảo, người Trung Quốc, mười bảy tuổi, cha mẹ ly dị, có một người chị tên là Kim Nguyên Nguyên.

Tên của chị cậu và tên cậu ghép lại chính là Nguyên Bảo, có nghĩa là tài phú, và cha của cậu cũng là một doanh nhân lớn rất theo đuổi tài phú.

Mười năm trước, cha và mẹ cậu ly hôn trong hòa bình, nguyên nhân ly hôn rất đơn giản, không có kịch bản cẩu huyết gì cả, chỉ đơn thuần là không còn tình yêu.

Năm đó cha mẹ kết hôn cũng chỉ vì lợi ích gia tộc, hoàn toàn không có tình cảm gì.

Sau này cả hai bên đều có đủ vốn liếng, thậm chí trở thành người

có tiếng nói, tự nhiên cũng không cần phải duy trì cuộc hôn nhân vì lợi ích nữa.

Phán quyết ly hôn, cậu theo cha, chị theo mẹ.

Công ty của cha cậu chủ yếu làm thương mại xuyên quốc gia, nên thường xuyên ở London, Anh, cậu cũng theo cha sống ở London.

Những điều này thực ra không có gì đáng nói, điều thực sự kỳ lạ là vào năm cậu mười một tuổi.

Năm đó có một con cú mèo gửi cho cậu một lá thư, lại còn là thư mời nhập học, thông báo cậu đã được Học viện Flamel vĩ đại tuyển chọn.

Và cái gọi là Học viện Flamel không phải là trường học bình thường, mà lại là một trường học ma pháp.

Tình tiết này có quen không?

Mẹ kiếp, chẳng phải là tình tiết nhập học ở thế giới Harry Potter, thế giới của phân thân đầu tiên của hắn sao.

Chỉ có điều tên trường học từ Học viện Pháp thuật Hogwarts đổi thành Học viện Pháp thuật Flamel.

Nếu chỉ có vậy, hắn sẽ nghĩ rằng thế giới này có thể có tiểu thuyết và phim 《Harry Potter》.

Vì được tiểu thuyết và phim ảnh truyền cảm hứng, nên các pháp sư ở thế giới này cố tình làm ra cách thức thông báo nhập học tương tự, thuần túy là để giải trí.

Nhưng sự thật không phải vậy, thế giới này không hề có tiểu thuyết và phim 《Harry Potter》.

Mấu chốt là, pháp sư ở thế giới này cũng dùng đũa phép để thi triển pháp thuật, cách học và thi triển ma pháp, hiệu quả, v.v., cũng

gần như tương tự với thế giới Harry Potter.

Ngay cả hiệu trưởng Isaac Tabor và viện trưởng Victor cũng giống hệt Dumbledore và Snape của Hogwarts.

Rất nhiều sự kiện lớn trong câu chuyện Harry Potter cũng có ở thế giới này, chi tiết có nhiều khác biệt, nhưng về đại thể lại rất tương tự.

Ví dụ như cuộc săn phù thủy thời Trung Cổ, và cả mấy cuộc chiến tranh phù thủy.

Chỉ có điều Gellert Grindelwald ở thế giới này tên là Stephen White, và trường của ông ta không phải là Học viện Durmstrang, mà là một tổ chức châu Âu tên là Hội Hisui.

Ông ta không thua Dumbledore, tức là Isaac Tabor của thế giới này, mà thua vũ khí công nghệ cao hiện đại.

Voldemort cũng không tên là Tom Riddle, mà là Jerry Mario, rất nhiều nhân vật và tên trường học đều khác, dòng thời gian cũng khác.

Cuộc thi Chiếc Cốc Lửa ở thế giới Harry Potter diễn ra vào năm 1995, còn ở thế giới này là vào năm 2015.

"Thôi kệ, trước tiên giải quyết chuyện trước mắt, sau đó từ từ khám phá vậy." Sắp xếp lại ký ức của phân thân mới, George từ từ mở mắt. 47.

Thế giới mới tuy kỳ lạ, nhưng nếu đã có pháp sư tồn tại, điều đó cho thấy nó không hề tầm thường, có lẽ sau này khám phá thêm, có thể tìm được vài thứ hữu ích.

Hơn nữa phân thân mới này mới mười bảy tuổi, cơ bản đều là học tập trong trường, nhiều chuyện bên ngoài không rõ.

"Harley, ồ, ta suýt nữa quên mất ngươi đang ở đây, đứng trên hài cốt của cha ta, ta vốn định giới thiệu ngươi với họ, nhưng nghe nói

ngươi bây giờ gần như nổi tiếng giống ta rồi.

Cô gái sống sót, nhưng huyền thoại của ngươi được dựng nên từ dối trá, để ta tiết lộ chân tướng của đêm mười ba năm trước cho ngươi biết...” Trong ngôi mộ cũ kỹ, một phù thủy đáng sợ không có mũi đang đắc ý nhìn cô phù thủy nhỏ đeo kính, trán có vết sẹo hình tia chớp đang bị mình khống chế trước mặt.

Mà xung quanh vị phù thủy đáng sợ này là một đám phù thủy hắc ám đeo mặt nạ đang run rẩy.

“Xin lỗi, làm phiền một chút, nếu tôi nói tôi muốn rời đi như vậy, các người có cản tôi không?” George đứng dậy từ mặt đất, cắt ngang bài diễn thuyết phục sinh của Voldemort phiên bản thế giới này.

Đúng vậy, phân thân mới của hắn chính là quán quân của Học viện Flamel được Chiếc Cốc Lửa chọn, tương đương với Cedric Diggory của Hogwarts.

Sau khi chạm vào Chiếc Cốc Lửa, cậu ta bị dịch chuyển đến nghĩa địa này, rồi chết trong tay một nhân vật tương tự Pettigrew.

Như đã nói, sự kiện lớn tương tự, ma pháp tương tự, nhưng rất nhiều chi tiết khác nhau, và phân thân mới của hắn cũng là một trong những chi tiết khác biệt đó.

Tương tự còn có Harley ở bên kia, Harley Evans, giới tính và tên đều đã thay đổi.

Cô gái sống sót, nhân vật nổi tiếng của trường, học trò được viện trưởng Victor yêu thích nhất.

Thôi được, thực ra những điều này đối với hắn bây giờ không quan trọng lắm, trước tiên giải quyết vị Voldemort tên là Jerry Mario này mới là chuyện chính.

“Lại chưa chết, giải quyết nó đi, tên vô dụng nhà ngươi!” Bị cắt

ngang lời nói, Voldemort rõ ràng rất khó chịu, phát hiện người cắt ngang mình lại là học sinh đã bị Pettigrew giết chết thì càng khó chịu hơn.

Chương 375

Điều này nói lên cái gì, nói lên rằng vừa rồi Pettigrew đã nương tay khi thi triển pháp thuật.

"Vâng, thưa chủ nhân!" Thấy Voldemort tức giận, Pettigrew lập tức hoảng sợ.

Hắn cũng không hiểu tại sao Lời nguyền Chết chóc mà mình dùng toàn lực đã đánh trúng học sinh kia, học sinh kia cũng đã chết, tại sao bây giờ lại sống lại?

Nhưng bây giờ không phải là lúc tìm hiểu nguyên nhân, để dập tắt cơn giận của Voldemort, hắn lập tức giơ đũa phép trong tay lên lần nữa, định tung thêm một Lời nguyền Chết chóc.

"Avada..." .....

"Expelliarmus!" Lời nguyền Chết chóc của Pettigrew còn chưa kịp tung ra, George đã đi trước một bước, thi triển phép thuật không đũa thành công.

"Stupefy!" Tiếp theo đó, ma pháp thứ hai bay ra, lập tức đánh ngã Pettigrew xuống đất.

Nếu đây là thế giới Harry Potter của phân thân đầu tiên, thì bây giờ hắn thi triển không phải là Bùa Giải giới và Bùa Choáng, mà là một chuỗi Lời nguyền Chết chóc bằng tia sét.

Vì hiện tại không biết tình hình cụ thể của thế giới này, cũng không biết thế giới này sâu đến đâu.

Cho nên hắn cảm thấy tốt nhất mình không nên quá bộc lộ năng lực, đặc biệt là những năng lực không phù hợp với bản thân phân thân này, gây ra sự chú ý quá lớn.

Ở thế giới Harry Potter, hắn biết kẻ lợi hại nhất chẳng qua là Dumbledore, Grindelwald và Voldemort, chỉ cần thực lực của hắn không kém họ quá nhiều, làm càn thế nào cũng không có vấn đề lớn.

Nhưng đối với một thế giới mới chưa biết rõ, trước khi tìm hiểu rõ ràng, vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn.

Lỡ như thế giới này tồn tại một sinh vật có thể tát chết hắn bằng một cú, thì việc thể hiện quá nổi bật bây giờ không phải là chuyện tốt.

"Chúng ta tiếp tục, năm đó..." Voldemort sau khi ra lệnh cho Pettigrew, quay người nhìn Harley tiếp tục bài diễn thuyết bị gián đoạn lúc nãy.

Hắn vừa mở miệng được hai câu, trận chiến phía sau đã kết thúc, chỉ có điều kết quả hoàn toàn trái ngược với những gì hắn nghĩ.

"Đũa phép bay tới." Vươn tay gọi lại cây đũa phép ban đầu của Kim Bảo Bảo, cơ thể George lóe lên tia điện, xách Pettigrew đang hôn mê với tốc độ cực nhanh đến sau lưng Voldemort.

Trước khi hắn kịp phản ứng, điện áp hai tỷ volt được hắn nén vào đầu ngón tay truyền vào cơ thể Voldemort.

Voldemort là một trong những phù thủy mạnh nhất, sở hữu ma lực và sức mạnh linh hồn cường đại, tinh thông các loại hắc ma pháp, thậm chí có thể tái tạo cơ thể, chết đi sống lại.

Vì vậy George ra tay cũng nhanh, chuẩn, độc, không hề nương tay.

Voldemort vừa có được cơ thể mới đã bị điện áp hai tỷ volt đánh trúng, cả người trợn trắng mắt, cơ thể bị điện giật tê tái.

Sự chú ý của hắn đều đặt trên người Harley, hoàn toàn không ngờ George sẽ áp sát tấn công lén, lại còn với tốc độ nhanh như vậy và cách tấn công như thế này.

“Finite Incantatem!” Giải trừ bùa chú đang trói Harley, George vươn tay gọi lại Chiếc Cốc Lửa được chế tạo thành Khóa Cảng, nhờ sức mạnh của Khóa Cảng, mang theo Voldemort, Harley và Pettigrew biến mất khỏi nghĩa địa trong nháy mắt.

Còn những phù thủy hắc ám đeo mặt nạ kia, từng là Tử Thần Thực Tử của Voldemort, những kẻ lọt lưới sau khi chiến tranh phù thủy kết thúc, ẩn náu trong một số tầng lớp cao của Bộ Pháp Thuật.

Lúc này thì có chút ngơ ngác nhìn nhau, nhất thời không biết phải làm sao.

Họ trung thành với Voldemort sao?

Trung thành, nhưng phần lớn là vì thực lực và quyền thế của Voldemort, cũng như lợi ích mà hắn có thể mang lại cho họ, chứ không phải là trung thành tuyệt đối.

Những Tử Thần Thực Tử thật sự trung thành không phải đã chiến tử trong chiến tranh phù thủy thì cũng bị giam ở Azkaban.

Nếu là trung thành, họ cũng sẽ không nhiều năm như vậy mà không đi tìm kiếm và giúp đỡ linh hồn của Voldemort.

Bây giờ phát hiện Voldemort sống lại, nhận được lệnh triệu tập, là vì nỗi sợ hãi trong lòng đối với Voldemort và lo sợ sau này bị thanh toán.

Ngay cả như vậy cũng đều đeo mặt nạ, không dám lộ ra thân phận thật của mình.

Vừa rồi sự việc xảy ra quá đột ngột, cộng thêm vốn dĩ trong lòng đã do dự, nên mới chậm một bước không ra tay, dẫn đến việc Voldemort và Harley bị mang đi.

Bây giờ, ngược lại bắt đầu khó xử, là tiếp tục ở lại đây?

Hay là mau chóng chạy trốn?

"Đi!" Suy nghĩ một chút, trong lòng họ đều có chung một câu trả lời.

Voldemort bị Khóa Cảng đưa về nơi tổ chức trận đấu Chiếc Cốc Lửa, vậy thì sẽ phải đối mặt với sự vây công của Tabor và đông đảo phù thủy.

Nhìn bộ dạng hắn vừa rồi dễ dàng bị học sinh kia mang đi, thực lực có thể vì vừa sống lại mà chưa hoàn toàn hồi phục, khả năng cao là sẽ toi đời.

Nếu họ ở lại đây, đợi Dumbledore giết Voldemort rồi dùng Khóa Cảng qua đây, thì không ai chạy thoát được.

Nghĩ thông suốt những điều này, từng người bọn họ lập tức Độn thổ, tất cả đều biến mất tại chỗ.

"Trở về rồi!

Họ...?" Thấy George và Harley xuất hiện trở lại tại sân thi đấu, các giáo viên, học sinh và thành viên Bộ Pháp Thuật trên khán đài, cùng gia đình của các thí sinh, lập tức đứng dậy hoan hô.

Chỉ có điều khi họ thấy thêm một Pettigrew và một Voldemort không có mũi, thì lập tức sững sờ.

"Hiệu trưởng, hắn là Voldemort, Voldemort đã sống lại!

Sống lại rồi!" George buông tay khỏi việc liên tục giật điện Voldemort, kéo Harley nhanh chóng lùi lại, rồi hét lớn về phía Tabor và những người khác trên khán đài.

Nghe đến tên Voldemort, phần lớn phù thủy có mặt tại hiện trường lập tức run rẩy, trên mặt lộ ra vẻ kinh hoàng.

May mà Tabor phản ứng rất nhanh, nhanh chóng xác nhận kẻ

không có mũi chính là Voldemort, rút đũa phép tấn công Voldemort ngay lập tức.

Bên kia Victor và các viện trưởng, giáo sư khác phản ứng cũng không chậm, thấy hiệu trưởng ra tay, cũng lập tức ra tay theo, tiếp đó là các Thần Sáng và quan chức cấp cao của Bộ Pháp Thuật đang duy trì trật tự.

Voldemort vừa sống lại, chỉ vừa dựa vào ma lực cường đại để hồi phục khỏi trạng thái bị điện giật, chưa kịp phòng thủ hay chạy trốn, đã bị một đống ma pháp tấn công nhấn chìm.

Thân thể tái tạo của hắn tan rã tại chỗ, linh hồn hóa thành một làn khói đen bỏ chạy.

"A... ta sẽ quay trở lại!" Tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp sân thi đấu, khiến lòng các phù thủy có mặt tại hiện trường một trận hoảng loạn.

"Đại Bảo, con sao rồi, có bị thương ở đâu không?" Trên khán đài, một người đàn ông trung niên béo mập khoảng bốn mươi tuổi, lảo đảo chạy xuống, mặt đầy lo lắng nắm lấy George.

Người này không ai khác chính là cha của thân thể này, Kim Quốc Khánh.

Nói thật, lần đầu tiên có một phân thân mà cha mẹ còn sống, điều này khiến hắn thật sự có chút không quen.

Nhưng hắn dù sao cũng không phải người thường, rất nhanh đã điều chỉnh lại, học theo cách nói chuyện của Kim Nguyên Nguyên trong ký ức, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

"Bố, bố yên tâm, con không sao." Đã chiếm được thân thể của người này, thì gọi một tiếng bố cũng là lẽ đương nhiên.

Hơn nữa vẫn là câu nói đó, trước khi tìm hiểu rõ tình hình của thế

giới này, dùng thân phận ban đầu của phân thân để hòa nhập vào thế giới này trước thì tốt hơn.

"Chạy thì chạy thôi, trong thời gian ngắn chắc cũng không có uy hiếp gì." Quay đầu thấy linh hồn của Voldemort phiên bản thế giới này đã trốn thoát, George cũng không đuổi theo.

Chương 376

Đối với hắn, Voldemort chỉ là một nhân vật nhỏ, lần này trốn thoát xong chắc lại phải trốn trong rừng tu dưỡng mấy năm nữa mới dám ra ngoài gây sự.

Đợi hắn quen thuộc với thế giới này rồi, thanh trừng tên này cũng chưa muộn. 48.

Voldemort bị giết, Pettigrew bị bắt tại trận, George và Harley phối hợp kể lại đại khái quá trình sự việc cho hiệu trưởng Tabor và Bộ trưởng Bộ Pháp Thuật của thế giới này.

Quá trình rất đơn giản, Lời nguyền Chết chóc của Pettigrew thất bại không giết được cậu, sau khi tỉnh lại cậu đã dũng cảm cứu Harley. 49.

Vì lo lắng Voldemort triệu tập Tử Thần Thực Tử để bắt đầu lại cuộc đại chiến phù thủy, nên đã đánh liều mang cả Voldemort về. .....

"Kim, em làm rất tốt, rất dũng cảm, là một quán quân thực thụ!" Sau khi giải thích rõ nguyên do, George đương nhiên nhận được lời khen ngợi của tất cả các phù thủy.

Bởi vì nếu không phải cậu dũng cảm và mưu trí, không phải thực lực ma pháp của cậu không tồi, Harley có thể đã bị giết, và việc Voldemort sống lại cũng không ai hay biết.

Về phần tại sao Voldemort lại không phản kháng mà bị George mang về?

Mọi người đều nhất trí cho rằng là do Voldemort sau khi dùng hắc ma pháp tà ác để sống lại, cơ thể vẫn chưa hoàn toàn thích ứng, thực lực cũng chưa hồi phục đến đỉnh cao.

Sau khi tìm hiểu tình hình từ phía George và Harley, các Thần Sáng ngay lập tức dùng Chiếc Cốc Lửa dịch chuyển đến nghĩa địa.

Chỉ tiếc là những Tử Thần Thực Tử được Voldemort triệu tập đã sớm chạy mất tăm, chỉ còn lại cái vạc thuốc mà Voldemort dùng để sống lại.

Voldemort sống lại rồi lại bị giết, Pettigrew còn sống, Sirius được tuyên bố vô tội, những chuyện này trong mấy ngày tiếp theo đã lan truyền khắp giới phù thủy Anh.

Gây ra một sự chấn động cực lớn.

George không để tâm đến những chuyện này, mấy ngày nay hắn đều ở thư viện lật xem sách ma pháp, chỉ có điều không phải là sách thần chú, mà là sách lịch sử ma pháp.

Sách thần chú của Học viện Flamel và sách thần chú của Hogwarts về cơ bản không có khác biệt gì lớn, nhiều lắm là có vài cái tên không giống nhau, hiệu quả đều tương tự.

Cho nên hắn cũng không cần phải tốn thêm thời gian để học, hắn đều biết cả rồi.

Hắn chủ yếu công phá sách lịch sử ma pháp, muốn từ trong sách lịch sử ma pháp tìm ra một số manh mối hữu ích.

"《Lịch sử Ma pháp Hiện đại》, 《Cẩm nang Du lịch các nước của Phù thủy thế kỷ 21》, 《Mối đe dọa của Công nghệ cao Hiện đại đối với Phù thủy》..." Một tuần sau, George ngồi trong thư viện, đặt cuốn sách ma pháp trong tay xuống lẩm bẩm: "Quả nhiên vẫn là khác nhau." Xem sách trong thư viện một tuần, hắn cuối cùng cũng có một chút hiểu biết về thế giới mới này.

So với thế giới Harry Potter, nơi các nơi trên thế giới đều có Bộ Pháp Thuật, sức mạnh siêu phàm đều là phù thủy, không có lưu phái

nào khác, thế giới này phức tạp hơn nhiều.

Ngoài việc phần lớn các quốc gia châu Âu đúng là có phù thủy, sử dụng ma pháp, thì hệ thống sức mạnh ở các châu lục khác lại không giống nhau.

Ví dụ như ở châu Mỹ, phần lớn là những người có siêu năng lực và những người bị cải tạo trong thí nghiệm, còn có một số biến dị thể đặc biệt.

Châu Á thì càng phức tạp hơn, Nhật Bản là ninja, Trung Quốc là luyện khí sĩ, cụ thể không được nói chi tiết, đều chỉ là giới thiệu sơ lược.

Tóm lại, cả thế giới này, bất kể là pháp sư, người có siêu năng lực, thể cải tạo thí nghiệm, hay luyện khí sĩ, đều có một tên gọi thống nhất, đó là "Inhuman".

Tạm thời là như vậy, có tồn tại những sinh vật mạnh hơn như thần, tiên hay không, sách ma pháp ghi chép cũng rất mơ hồ, không dễ xác định.

"Hay là, trước tiên về Trung Quốc xem sao." Suy nghĩ kỹ một lúc, trong lòng George đã có một vài ý tưởng.

Ở lại Học viện Flamel không có ý nghĩa gì, phân thân đầu tiên của hắn còn tốt nghiệp sớm ở Hogwarts, ở lại đây sẽ không có thu hoạch gì mới.

Thân phận hiện tại của hắn vừa hay là người Trung Quốc, về nước rất bình thường, đi xem thử cái gọi là luyện khí sĩ, có lẽ sẽ có thu hoạch không tồi.

Nói đến đạo pháp, hắn cũng biết, đạo pháp nhà họ Lý hắn cơ bản đã nắm vững toàn bộ, chỉ là không biết có gì khác biệt so với luyện khí sĩ của thế giới này.

Ngày hôm sau, trường học nghỉ lễ, George ngồi trên chuyến tàu tốc hành Flamel trở về nhà ở London.

Hắn còn chưa kịp đề cập với cha mình chuyện muốn về nước, thì cha hắn đã chủ động nói trước.

"Đại Bảo, bố nghĩ con đừng học nữa, quá nguy hiểm, lúc đầu bố không nên để con đến Flamel học ma pháp.

Thế này đi, bố đã nói chuyện với mẹ con rồi, nước ngoài không yên bình, con chuyển về nước học đi." Năm đó khi giáo sư của Học viện Flamel đến nhà, ông đã không muốn con trai đi học cái gì ma pháp.

Một là không thể trường sinh bất lão, hai là học xong cũng không thể dùng trước mặt người thường, vậy có ý nghĩa gì?

Chi bằng học hành cho giỏi, thi vào Cambridge, Harvard, tương lai kế thừa công ty và gia nghiệp của mình.

Nếu không phải con trai nằng nặc đòi đi, cộng thêm vị giáo sư đó nói nếu không học ma pháp, ma lực trong cơ thể đứa trẻ có thể vì khó kiểm soát mà gây nguy hiểm đến tính mạng, ông mới không đồng ý.

Bây giờ dù sao cũng đã học được cách kiểm soát ma lực, cộng thêm giới phù thủy Anh này rõ ràng không yên bình, bỏ học làm một phú nhị đại bình thường mới là lẽ phải.

"Được ạ." George mỉm cười gật đầu, khiến Kim Quốc Khánh sững sờ tại chỗ.

Ông không ngờ con trai mình lại đồng ý dễ dàng như vậy, phải biết chuyện này ông thực ra đã đề cập không chỉ một lần, nhưng lần nào con trai ông cũng sống chết không đồng ý.

"Con..." "Bố, lần này con cũng bị dọa sợ rồi, suýt nữa là chết.

Con đã nghĩ rất lâu, bố nói đúng, vẫn là về nước làm một người bình thường an toàn hơn." George thuận thế nói ra lời thoại đã chuẩn bị sẵn.

Kim Quốc Khánh nghe xong lập tức cười ha hả.

"Tốt, tốt, tốt, vậy con thu dọn đồ đạc, ngày mai xuất phát, bố bận xong mấy tháng này cũng sẽ từ từ chuyển công việc từ bên này về, sau này phát triển ở trong nước." "Không phát hiện ra, cũng tốt." Nhìn Kim Quốc Khánh đi gọi điện liên lạc với mẹ của thân thể này, George âm thầm gật đầu.

Vừa rồi lúc nói chuyện với Kim Quốc Khánh, hắn thực ra đã phát động năng lực tâm linh để thăm dò suy nghĩ của Kim Quốc Khánh.

Mục đích là để lo lắng vị cha đẻ Kim Quốc Khánh này sẽ phát hiện hắn không ổn và có chút nghi ngờ.

Hắn có ký ức của Kim Bảo Bảo, nhưng chung quy không phải là Kim Bảo Bảo, có những thứ người bình thường không nhìn ra được, nhưng người quen thuộc thì chưa chắc.

May mà, Kim Quốc Khánh dường như không có chút nghi ngờ nào đối với hắn.

Nghĩ lại cũng bình thường.

Tuy cậu được giao cho Kim Quốc Khánh, nhưng phần lớn thời gian đều học ở Học viện Flamel, một năm nhiều lắm về nhà hai lần, thậm chí có lúc chỉ một lần.

Kim Quốc Khánh lại bận rộn chuyện công ty, cho dù cậu về, cũng không phải ngày nào cũng ở bên nhau, thật sự không thể nói là quen thuộc và hiểu rõ.

Cậu lại đang trong giai đoạn trưởng thành, tính cách có chút thay đổi cũng là bình thường.

Người bình thường sẽ không vì đứa con đang trong giai đoạn trưởng thành của mình có chút thay đổi mà nghi ngờ linh hồn nó bị đổi.

Đợi hắn về nước rồi, lại càng không cần lo lắng.

Mẹ và chị của cậu, còn không quen thuộc với cậu bằng cha cậu Kim Quốc Khánh, lần gặp mặt gần nhất là hai năm trước, mẹ cậu đưa chị đến London du lịch và ở cùng một thời gian.

Cha mẹ đều là người của sự nghiệp, phần lớn tâm trí đều đặt vào sự nghiệp, con cái đa số đều giao cho bảo mẫu.

Chương 377

Cũng là hai năm gần đây tuổi tác đã lớn, sắp bước sang tuổi năm mươi, mới bắt đầu quan tâm đến gia đình và con cái.

Thực ra cho dù có nghi ngờ cũng không sao, cùng lắm thì hắn sửa đổi ký ức một chút.

Tất cả các phân thân mới xuất hiện, chỉ cần có gia đình và bạn bè, hắn đều sẽ chăm sóc thêm một chút, coi như là báo đáp cho việc có được thân thể.

Nhưng tiền đề là không thể gây ra uy hiếp cho bản thân hắn.

Điều này khi hắn có phân thân đầu tiên đã nghĩ rõ ràng rồi.

Chỉ là các phân thân trước đây về cơ bản không có lo lắng về phương diện này, lần trước ở nhà họ Lý, hắn là lão tổ, xử lý cũng đơn giản hơn nhiều. .....

"Đại Bảo, ở đây!" Vừa xuống máy bay không lâu, hắn đã thấy ở khu vực đón khách một mỹ nữ tóc ngắn, mặc váy ngắn màu đỏ, trang điểm theo phong cách trưởng thành gợi cảm.

Người này không ai khác chính là chị gái của thân thể này, Kim Nguyên Nguyên.

Kim Nguyên Nguyên, hai mươi sáu tuổi, tốt nghiệp Đại học Thanh Hoa, hiện đang cùng mẹ quản lý doanh nghiệp gia tộc, là một người bình thường có IQ và EQ đều cao.

Ở thế giới này, dù là phù thủy hay luyện khí sĩ, đều cần có tư chất.

Phù thủy gọi đó là huyết mạch phù thủy, không có thứ này thì không có ma lực, không có ma lực thì học ma pháp thế nào cũng vô dụng.

Luyện khí sĩ cũng vậy, không có tư chất luyện khí, tu luyện pháp môn nào cũng không ra khí, khí ở đây và ma lực đều là cùng một loại năng lượng, chỉ là cách gọi khác nhau.

Nhà họ chỉ có mình cậu là có tư chất, những người còn lại đều chỉ là người bình thường, và ngoài cha cậu ra, những người khác cũng không biết cậu là phù thủy, biết ma pháp.

Cha mẹ cậu sau khi ly hôn về cơ bản không giao tiếp, lần này nếu không phải vì cậu về nước, chắc cũng sẽ không gọi điện.

Mà Kim Bảo Bảo bản gốc hiếm khi gặp mẹ và chị, cảm thấy không cần thiết để họ biết những chuyện không liên quan đến người thường này, cũng lo lắng mẹ và chị sẽ vì thân phận phù thủy của cậu mà sợ hãi cậu.

Cho nên vẫn luôn giả vờ là người thường giao tiếp.

"Chị." George kéo vali tiến lên, nở một nụ cười vừa phải.

Kim Nguyên Nguyên nhìn từ trên xuống dưới em trai mình, vỗ vỗ vai cậu cười nói: "Hai năm không gặp, cao hơn cả chị rồi!" Hai năm trước khi cô gặp cậu em trai này, cậu vẫn là một cậu bé mười lăm tuổi nhút nhát.

Nhưng bây giờ, thoáng nhìn qua, thật khó có thể liên hệ với một cậu bé, chỉ lớn hơn hai tuổi mà thay đổi lại lớn như vậy.

Chiều cao vẫn là thứ yếu, khuôn mặt cũng có thể thấy rõ sự non nớt, chủ yếu là khí chất.

Theo mẹ lăn lộn trong công ty bao nhiêu năm nay, người nào cũng đã gặp qua, cảm giác toát ra từ em trai khi bước tới, rất khó để xem cậu là một cậu bé mười bảy tuổi.

"Chị cũng xinh hơn rồi." George cười cười.

Kim Nguyên Nguyên trong số những người bình thường tuyệt đối được coi là rất xinh đẹp.

Gia tộc giàu có đời đời kết đôi đều là trai xinh gái đẹp, con cháu đời sau tự nhiên về ngoại hình sẽ không kém cạnh.

Lại là tiểu thư nhà giàu được nuôi dưỡng cẩn thận, khí chất, lời nói và kiến thức cũng là điểm cộng lớn, đặt giữa những người bình thường chính là hạc giữa bầy gà.

Đương nhiên, cũng chỉ là trong số những người bình thường, so với tiên tộc ở Trung Địa, so với loại người như Lucy Anna, thì không thể so sánh được.

Nhưng có lẽ cũng vì nhìn tiên tộc quá nhiều, khiến hắn đối với vẻ đẹp của phụ nữ cũng có chút miễn dịch rồi.

"Miệng ngọt ghê, xem ra ở trường không ít lần dỗ dành các bạn nữ nhỉ." Nghe em trai khen mình xinh đẹp, Kim Nguyên Nguyên vui vẻ cười lớn.

"Mẹ có việc đi công tác rồi, mấy ngày nữa mới về, mấy ngày nay chị dẫn em đi chơi cho đã, ăn vài món ngon, em ở London chắc cũng không ăn được gì ngon đâu." "Cũng ổn mà, đừng quên, bố ở nhà còn mời riêng đầu bếp lớn nấu món Trung." "Em nói ông Vương à, trình độ của ông ấy ở trong nước cũng chỉ tàm tạm thôi, chị dẫn em đến nơi ăn, mới gọi là chuẩn vị!" Hai người vừa đi vừa trò chuyện, rất nhanh đã trở nên thân thiết.

Kim Nguyên Nguyên rõ ràng là một người giỏi giao tiếp, miệng như súng liên thanh nói không ngớt, còn George cũng rất phối hợp trả lời, không khí duy trì rất tốt.

"Đúng rồi, tối nay dẫn em đi gặp mấy người bạn, bố đã định chuyển công việc về nước, sau này em chắc chắn cũng phải giao tiếp

với họ.” Chiếc xe thể thao mui trần màu hồng phóng như bay trên cầu cạn, George nghe lời của Kim Nguyên Nguyên thì lắc đầu: “Thôi đi, em không thích kiểu giao tiếp đó, cũng không định kế thừa gia nghiệp.

Nghe nói gần đây có một Bạch Vân Quan, ngày mai em muốn đến đó dạo một vòng, em khá hứng thú với các đạo môn trong nước.” Kim Bảo Bảo bản gốc là một phù thủy, lý tưởng sau khi tốt nghiệp là vào đội Quidditch quốc gia để chơi Quidditch, hoàn toàn không có ý định kế thừa gia nghiệp.

Cho nên hắn nói vậy cũng không có vẻ gì đặc biệt đột ngột.

Về việc muốn đến Bạch Vân Quan.

Hắn lật xem những cuốn sách ma pháp, mô tả về giới tu hành Trung Quốc rất ít, chỉ đề cập đến việc phần lớn luyện khí sĩ đều có nguồn gốc từ các đạo quan.

Đạo quan nổi tiếng nhất ở Bắc Kinh chính là Bạch Vân Quan, tổ đình của phái Toàn Chân Long Môn của Đạo giáo, được mệnh danh là “Toàn Chân đệ nhất tùng lâm”.

Có lẽ đến đó thăm dò, có thể gặp được luyện khí sĩ trong nước, tìm hiểu hệ thống tu luyện trong nước.

“Đạo quan, em trai à, em đừng có học theo một đứa bạn của chị đấy, em mà đi đạo quan xuất gia, bố chắc tức chết mất, ông ấy còn trông cậy vào em kế thừa gia nghiệp đấy!” Nghe lời của George, Kim Nguyên Nguyên lập tức giật mình.

George nói thẳng: “Chẳng phải còn có chị sao, em thật sự không có hứng thú với kinh doanh, sau này cũng sẽ không kế thừa gia nghiệp, chuyện này hai năm trước em đã nói rồi.” “Thôi đi, công ty của mẹ đã đủ khiến chị đau đầu rồi.” Kim Nguyên Nguyên xua tay.

Tuy nhà giàu luôn có những mưu mô đấu đá, nhưng cô thật sự

chưa bao giờ có ý định với công ty của cha, chút cốt khí này cô vẫn có.

Là một thiên chi kiêu tử thực sự dựa vào thực lực thi đỗ Thanh Hoa, cô không giống những phú nhị đại chỉ biết ăn chơi trác táng.

Cô có niềm kiêu hãnh của riêng mình, muốn dựa vào năng lực của bản thân để tạo ra của cải, chứ không phải chỉ dựa vào việc kế thừa gia nghiệp.

"Người bạn đi đạo quan xuất gia của chị là sao vậy?" Mắt đảo một vòng, George có chút hứng thú với người bạn mà Kim Nguyên Nguyên vừa nhắc đến.

Khóe miệng Kim Nguyên Nguyên hơi nhếch lên.

"Tên đó là Vương Dã, con trai thứ ba của Vương Vệ Quốc thuộc tập đoàn Trung Hải, cũng coi như là bạn thanh mai trúc mã của chị, một tên rất thông minh và có năng lực, làm gì cũng rất tốt, nhưng lại có vẻ như chẳng quan tâm đến điều gì.

Cùng chị dựa vào thực lực thi vào Thanh Hoa, nhưng phải thừa nhận, cậu ta thi dễ dàng hơn chị nhiều. 50.

Nhưng tên này không biết có phải bị lừa đá vào đầu không, năm thứ ba đại học ở Thanh Hoa, đột nhiên từ bỏ việc học lên Võ Đang xuất gia làm đạo sĩ, đến giờ vẫn chưa về." "Chị, chị thích cậu ta à?" Cho dù không chủ động sử dụng năng lực tâm linh, nhìn biểu cảm của Kim Nguyên Nguyên lúc này cũng có thể đoán ra được phần nào.

Kim Nguyên Nguyên lập tức đỏ mặt: "Nói bậy... bạ gì thế, chị là một nữ cường nhân tương lai có chí tiến thủ như vậy, sao có thể thích một tên lười biếng không có chí hướng như cậu ta được." Dường như sợ George tiếp tục chủ đề này, cô vội nói: "Bạch Vân Quan phải không, ngày mai dẫn em đi, nói đến chị còn quen Lưu đạo trưởng ở trong đó, mẹ trước đây để lôi kéo một khách hàng lớn tin đạo, đã

không ít lần quyên tiền cho đạo quan của họ.” “Vậy Bạch Vân Quan này có tin đồn gì thú vị không?” “Tin đồn gì?” 51.

“Ví dụ như pháp thuật đại loại vậy?” “Em trai à, thời đại nào rồi mà em còn tin vào cái này, ngay cả Lưu đạo trưởng họ cũng nói phải tin vào khoa học.” “Em cũng chỉ tò mò hỏi thôi.” Sau vài lần thăm dò, George phát hiện Kim Nguyên Nguyên, một phú nhị đại trong giới thượng lưu xã hội, dường như thật sự không biết sự tồn tại của luyện khí sĩ.

Điều này nói lên điều gì, nói lên rằng trong nước che giấu phương diện này rất tốt, trong số những người bình thường, ngay cả phần lớn những người giàu có và tầng lớp cao, cũng không biết sự tồn tại của họ. .....

“Quả nhiên đều không phải người thường.” Ngày hôm sau, tại Bạch Vân Quan, George nhìn những đạo sĩ trong đạo quan, trong lòng thầm lẩm bẩm.

Theo cảm ứng của hắn, những đạo sĩ trong đạo quan này, không ít người trong cơ thể đều ẩn chứa năng lượng không thấp, không kém gì ma lực trong cơ thể những phù thủy trưởng thành ở London.

Nói cách khác, hắn đoán đúng rồi, Bạch Vân Quan này quả thực không phải là đạo quan bình thường, bên trong thật sự có những luyện khí sĩ chính hiệu.

Chương 378

"Có phải là anh Kim không ạ?" Ngay lúc George đang quan sát các đạo sĩ, một đạo sĩ trẻ tuổi trong số họ nhìn thấy anh cũng sáng mắt lên, bước nhanh tới.

"Đúng, là tôi, xin hỏi vị này là?" George lộ vẻ nghi hoặc trên mặt.

Chàng trai trẻ lấy điện thoại ra, trên màn hình chính là một bức ảnh của George.

"Tôi tên là Hoàng Minh, sáng nay cô Kim đã gọi cho sư huynh của tôi rồi, sư huynh bảo tôi phụ trách dẫn anh dạo quanh Bạch Vân Quan của chúng tôi, có vấn đề gì cứ hỏi tôi." "Vậy à, thế thì phiền Hoàng chân nhân rồi." George nhìn thấy bức ảnh liền hiểu ra.

Hóa ra hôm nay vốn dĩ là Kim Nguyên Nguyên định đưa hắn đi dạo Bạch Vân Quan, nhưng công ty có việc đột xuất, đành để hắn tự đi.

Nhưng xem ra Kim Nguyên Nguyên sợ hắn đi không vui, nên đã gọi điện cho người quen ở Bạch Vân Quan, tìm riêng cho hắn một hướng dẫn viên.

Để đạo trưởng của Bạch Vân Quan làm hướng dẫn viên du lịch, thì quả là chuyên nghiệp.

"Chân nhân không dám nhận, sư huynh biết được chắc sẽ đánh vào mông tôi mất, tôi đoán tôi cũng không lớn hơn anh bao nhiêu tuổi, anh cứ gọi tôi là Hoàng Minh, hoặc Hoàng đạo trưởng cũng được." Hoàng Minh vội xua tay cười nói.

Dưới sự dẫn dắt của Hoàng Minh, một đạo sĩ chính hiệu của Bạch Vân Quan, George đã tham quan toàn bộ đạo quan, tiện thể biết

thêm nhiều về lịch sử và văn hóa liên quan của Bạch Vân Quan.

Chỉ có điều, trong lời giải thích của Hoàng Minh, không hề đề cập đến một chút thông tin nào về luyện khí sĩ.

"Hoàng đạo trưởng am hiểu lịch sử trong quan như vậy, chắc đã ở Bạch Vân Quan không ít thời gian rồi nhỉ." Sau khi tham quan xong, George mua hai chai nước, tìm một nơi ít khách du lịch hơn, bắt đầu gợi chuyện.

Hoàng Minh không hề hay biết, mà chỉ cười cảm thán: "Đúng là không ngắn, tôi bảy tuổi đã bái nhập Bạch Vân Quan, đến nay đã tròn mười lăm năm." "Mười lăm năm, vậy có học được pháp thuật gì không?" George tiếp tục hỏi.

Hoàng Minh sững sờ một lúc rồi lập tức lắc đầu: "Anh Kim, chắc anh xem nhiều tiểu thuyết, phim ảnh quá rồi, trên đời này làm gì có pháp thuật, sách trong đạo quan không ít, nhưng đều là kinh sách rất bình thường, trên mạng anh cũng có thể tìm thấy.

Nhưng võ thuật rèn luyện sức khỏe thì tôi có học một ít, nếu anh muốn học tôi có thể dạy anh vài chiêu." Kim Bảo Bảo này tuy là người thường, nhưng mẹ cậu ta đã quyên góp không ít tiền cho đạo quan, theo ý của sư huynh, chắc chắn phải tiếp đãi chu đáo để giữ mối quan hệ.

Những pháp thuật căn bản của môn phái như nội đan xuất dương thần, tự nhiên không thể dạy, thậm chí không thể nói cho người thường biết.

Nhưng dạy vài động tác rèn luyện sức khỏe thì đương nhiên không vấn đề gì.

Sư huynh của cậu còn thường xuyên tham gia một số chương trình giải trí, dạy mọi người Bát Đoạn Cẩm, Kim Cương Công trên

truyền hình.

Thời đại này không như xưa, mọi người đều ru rú trong quan khổ tu không màng thế sự.

Ngay cả Thiên sư Long Hổ Sơn, cao thủ số một được giới tu hành công nhận, cũng phải phối hợp với cục văn hóa du lịch thường xuyên lộ diện trả lời phỏng vấn. 52.

“Hoàng đạo trưởng, nói thật với anh, tôi cũng là Inhuman, chỉ có điều trước đây luôn ở nước ngoài học, vừa mới về nước, muốn tìm hiểu tình hình Inhuman trong nước thế nào.” Thấy Hoàng Minh miệng kín như bưng, George cũng không vòng vo nữa, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Đã xác định đạo sĩ ở Bạch Vân Quan này không phải người thường, thì thẳng thắn một chút, có lẽ hiệu quả sẽ tốt hơn.

“Inhuman?

Inhuman gì?” Nghe lời của George, Hoàng Minh rõ ràng sững người một lúc, nhưng vẫn không hé răng.

George vươn tay về phía chai nước khoáng trong tay Hoàng Minh, ngoắc ngoắc tay.

“Bình tử phi lai.” Chai nước trong tay Hoàng Minh lập tức tuột khỏi tay, bay đến tay George.

“Hoàng đạo trưởng, tôi không lừa anh, cũng không phải đến để khiêu khích, chỉ đơn thuần là không hiểu rõ tình hình trong nước, muốn tìm hiểu một chút, tiện thể kết bạn.” George đưa chai nước lại cho Hoàng Minh.

Hoàng Minh giật lại chai nước: “Sao không nói sớm, cứ vòng vo tam quốc, mấy chuyện này có gì to tát đâu.” Sau khi xác nhận George thật sự là Inhuman, thái độ của Hoàng Minh rõ ràng thoải mái hơn

nhiều.

Đối với họ, đối mặt với Inhuman dễ hơn nhiều so với người thường.

Đối mặt với người thường, nói chuyện phải luôn chú ý, cũng không thể thi triển những năng lực vượt quá nhận thức của người thường, trông có vẻ đơn giản nhưng rất phiền phức.

Nếu không cẩn thận lộ ra, gây ra xôn xao, không chỉ trưởng bối trong môn phái tìm anh gây chuyện, mà các đơn vị liên quan cũng sẽ không bỏ qua cho anh.

Ngược lại là Inhuman, cho dù đánh nhau sống chết, chỉ cần không ảnh hưởng đến người thường, đó cũng là chuyện riêng của Inhuman. 53.

"Trước đây cũng không chắc chắn, vừa rồi đi dạo một vòng, mới đại khái xác định được." George cười giải thích.

Hoàng Minh gật đầu tỏ vẻ hiểu: "Cũng phải, khi chưa chắc đối phương có phải là Inhuman hay không, đúng là phải cẩn thận một chút.

Đã vậy, anh là Inhuman, gia đình anh cũng đã quyên góp không ít tiền cho quan chúng tôi, có gì muốn tìm hiểu cứ hỏi tôi.

Chỉ cần không liên quan đến một số bí mật của môn phái, tôi đều có thể giải đáp cho anh." "Vậy thì đa tạ Hoàng đạo trưởng." George chắp tay làm một lễ ôm quyền của đạo gia với Hoàng Minh, sau đó bắt đầu từ từ trò chuyện về tình hình chung của luyện khí sĩ trong nước.

Mọi chuyện suôn sẻ hơn hắn dự đoán.

Có lẽ do ảnh hưởng của văn hóa hiện đại, sự tác động của thông tin trong thời đại internet, những đạo sĩ trẻ tuổi như Hoàng Minh

không có nhiều tư tưởng bảo thủ, rất dễ nói chuyện.

Và qua cuộc trò chuyện với Hoàng Minh, hắn cũng có hiểu biết rõ ràng hơn về tình hình của luyện khí sĩ trong nước.

Lực lượng luyện khí sĩ trong nước, theo hắn hiểu, chủ yếu được chia thành ba phe.

Đặt trong các tiểu thuyết võ hiệp kiếp trước, chính là chính phái, phản phái và triều đình.

Chính phái rất nhiều, có những đại phái đã tồn tại từ xưa đến nay, như Thiên Sư Phủ, Bạch Vân Quan, Thiếu Lâm, Đường Môn, phái Võ Đang, phái Võ Hầu.

Còn có một số thế lực mang tính chất gia tộc, như Lục gia, Lữ gia, Vương gia, Cao gia.

Cùng với các thế lực mới nổi, loại hình công ty như Thiên Hạ Hội, v.v.

Tóm lại, nếu kể chi tiết thì rất nhiều, các môn các phái tu hành pháp môn không giống nhau, năng lực cũng vô cùng kỳ lạ.

Điều này lại khiến hắn vô cùng vui mừng, vì điều đó có nghĩa là hắn lại có thể học thêm được không ít thứ mới.

Thế lực phản phái chỉ có một, đó là "Toàn Tính".

Tà phái ngàn năm, do Dương Chu, một trong Chư Tử Bách Gia thời Chiến Quốc sáng lập, chủ trương "toàn tính bảo chân, bất dĩ vật luy hình" (bảo toàn bản tính chân thật, không để vật chất làm vướng bận hình hài).

Thành viên phần lớn là tán tu, và những kẻ bị các môn phái ruồng bỏ.

Bởi vì chỉ cần tự xưng là người của Toàn Tính, liền được coi là

người của Toàn Tính, nên dẫn đến thành viên quá phức tạp, bị tất cả các chính phái tẩy chay, chống lại.

Thậm chí trong chính phái còn có một quy tắc, đó là gặp thành viên Toàn Tính đều có thể giết, không cần chịu bất kỳ trách nhiệm nào. .....

Người của Toàn Tính đều là người xấu, điều đó cũng không hẳn.

Hắn cảm thấy giống như ma giáo trong nhiều tiểu thuyết võ hiệp, cũng không hoàn toàn là người xấu, cũng có nhiều người sống thật với tính cách, có nhiều người có tình có nghĩa đáng ngưỡng mộ.

Tương tự, chính phái toàn là người tốt sao?

Tự nhiên cũng không thể nào, các đại môn phái bất kể là nội bộ hay bên ngoài, chuyện mưu mô đấu đá tuyệt đối không thiếu.

Chương 379

Một tổ chức như Toàn Tính, tại sao ngàn năm không diệt, có lẽ một phần nguyên nhân là chính phái cũng không muốn họ bị diệt hoàn toàn, như vậy chính phái sẽ tự đấu đá lẫn nhau.

Cuối cùng, triều đình, cũng là thế lực lớn nhất trong ba thế lực.

Quốc gia đối với Inhuman có một tổ chức chuyên biệt, gọi là "NDT".

Bề ngoài là công ty chuyển phát nhanh lớn nhất trong nước, thực tế là một đơn vị đặc biệt được nhà nước thành lập để kiềm chế Inhuman, bảo vệ an toàn cho người thường, thành viên toàn bộ đều là Inhuman.

Khác với nước ngoài, như ở châu Âu, về cơ bản chính phủ không có bất kỳ sự kiềm chế nào đối với phù thủy, việc kiềm chế phù thủy đều do Bộ Pháp Thuật đảm nhiệm.

Còn ở châu Mỹ, thì là một nhóm các nhà tài phiệt lớn thành lập công ty chi phối phần lớn Inhuman, thậm chí bao gồm cả chính phủ.

Chỉ có trong nước, bên này là chính phủ hoàn toàn chiếm giữ quyền chủ đạo, ít nhất là về phương hướng lớn, không có bất kỳ môn phái nào dám đối đầu với NDT.

Ngay cả Toàn Tính, dám cười ha hả tàn sát Inhuman của các đại môn phái, cũng không dám tùy tiện động thủ với người thường.

Đương nhiên, NDT đối với giới Inhuman chủ yếu là kiềm chế, tôn chỉ là duy trì sự cân bằng và ổn định của giới Inhuman, đảm bảo người thường không phát hiện ra sự tồn tại của Inhuman trên quy mô lớn.

Vì vậy một khi xuất hiện người hoặc thế lực phá vỡ sự cân bằng, bất kể chính tà đều phải bị tiêu diệt.

Họ cũng không ép buộc can thiệp vào các vấn đề nội bộ giữa các Inhuman, các sự kiện lớn trong nội bộ Inhuman, về cơ bản đều do Thập Lão hội đàm giải quyết.

Và cái gọi là Thập Lão, chính là mười vị Inhuman có quyền uy và thực lực nhất bên phía chính phái.

Những thông tin này không phải tất cả đều do Hoàng Minh nói cho hắn, Hoàng Minh chỉ nói sơ qua, sau đó giới thiệu cho hắn một diễn đàn tập trung của các Inhuman trong nước.

Thông qua việc lướt nhanh các bài viết trên diễn đàn, sau đó chắp vá lại mới ra được những kết luận này.

Tóm lại, đại khái là như vậy.

"Đúng rồi, anh Kim là Inhuman bẩm sinh hay hậu thiên?" Trò chuyện đến cuối cùng, Hoàng Minh có chút tò mò hỏi George.

George suy nghĩ một chút: "Chắc là hậu thiên." Inhuman cũng được phân thành Inhuman bẩm sinh và Inhuman hậu thiên.

Inhuman bẩm sinh là những người sinh ra đã có thể sử dụng một loại năng lực nào đó, còn Inhuman hậu thiên thì cần phải dựa vào công pháp tương ứng mới có thể sử dụng được năng lực tương ứng.

Theo hắn hiểu, giống như một số phù thủy sinh ra đã có thể Chiết Tâm Trí Thuật, còn một số phù thủy khác thì cần phải học thần chú Chiết Tâm Trí Thuật sau này mới có thể thi triển.

Nhưng bẩm sinh không nhất định mạnh hơn hậu thiên, vẫn phải xem người.

Người mạnh, bất kể là dị năng bẩm sinh hay tu luyện hậu thiên,

cuối cùng đều mạnh.

Theo tình hình của phân thân hiện tại, chắc chắn thuộc về Inhuman hậu thiên, thông qua việc đến trường học ma pháp mới có thể thi triển ma pháp tương ứng.

Thực tế, bản thân hắn thì cả bẩm sinh và hậu thiên đều có.

Bẩm sinh như dùng từ lực để điều khiển kim loại và phát điện, cùng với thần giao cách cảm, hậu thiên là các loại pháp thuật hắn học được ở các thế giới khác nhau.

"Inhuman của nước ngoài tôi vẫn là lần đầu gặp, nếu có cơ hội, chúng ta giao lưu một chút." Hoàng Minh nhìn chai nước trong tay, nghĩ đến năng lực khiến chai nước bay về tay của George lúc nãy, do dự một lúc, cuối cùng vẫn không nhịn được mở lời.

"Nếu anh không muốn, thì thôi vậy, tôi cũng chỉ nói vậy thôi." Chuyện giao lưu như thế này giữa các Inhuman có quan hệ tốt cũng rất thường thấy, nhưng hôm nay họ mới quen nhau, sợ đối phương hiểu lầm.

Nhưng cậu cũng thật lòng tò mò về thủ đoạn của Inhuman nước ngoài.

"Sao lại thế được, cầu còn không được, tôi cũng rất muốn tìm hiểu thủ đoạn của Inhuman trong nước." Đối với yêu cầu này của Hoàng Minh, George làm sao có thể từ chối.

Hoàng Minh tò mò về năng lực của Inhuman nước ngoài, hắn còn tò mò hơn về công pháp của các đại môn phái trong nước, hơn nữa Bạch Vân Quan còn là một trong những môn phái nổi tiếng nhất của Đạo gia.

"Vậy tốt, anh theo tôi, nhưng lát nữa dù thắng hay thua, chuyện này không được nói cho sư huynh tôi biết." Thấy George đồng ý,

Hoàng Minh lập tức kéo George đi lòng vòng, đến một khu rừng nhỏ phía sau Bạch Vân Quan cấm du khách vào.

"Đây là nơi tôi thường luyện công, giờ này chắc ít có người qua lại." Trên bãi đất trống, hai người đứng vào vị trí, Hoàng Minh làm một lễ ôm quyền của đạo gia: "Bạch Vân Quan chúng tôi không giống các đạo môn khác, bỏ qua những kỳ kỹ dâm xảo khác, toàn bộ tinh lực đều dùng vào việc bảo vệ và rèn luyện tính và mệnh của mình.

Cho nên lát nữa anh Kim phải cẩn thận đấy." "Đa tạ đạo trưởng nhắc nhở." George cũng học theo Hoàng Minh làm một lễ ôm quyền.

Sau nửa ngày tiếp xúc, hắn phát hiện đạo sĩ Hoàng Minh này là người không tồi, không phải loại người có nhiều tâm tư.

Chủ động đề nghị giao lưu là thật sự cảm thấy hứng thú với năng lực của Inhuman nước ngoài, chứ không phải để khoe khoang gì, sợ trong lúc giao lưu làm hắn bị thương, còn đặc biệt nhắc nhở.

Nhưng mà, nếu là một phù thủy nước ngoài bình thường, chắc chắn sẽ không hiểu tính mệnh song tu là gì.

Hắn đã học đạo thuật của nhà họ Lý, có ký ức của Lý Huyền, cũng được coi là cao nhân đạo gia ở thế giới đó, tự nhiên hiểu Hoàng Minh nói gì.

Hoàng Minh nói rằng phái của họ đã dồn toàn bộ tinh lực vào việc tu luyện thân thể và linh hồn, không có các loại đạo thuật khác.

Cho nên thân thể và linh hồn của cậu sẽ rất mạnh mẽ, cũng có nghĩa là cận chiến sẽ rất mạnh.

Quả nhiên, sau khi bắt đầu giao lưu, cơ thể Hoàng Minh lập tức được khí trong cơ thể bao bọc, sau đó lao về phía hắn với tốc độ cực nhanh.

"Tốc độ này, cũng được đấy." George rút đũa phép, giơ tay lên là

một bùa trói toàn thân.

“Petrificus Totalus!” Lần giao lưu này chủ yếu là để xem công pháp của Bạch Vân Quan, chứ không phải để đánh bại Hoàng Minh ngay lập tức.

Cho nên hắn tự nhiên sẽ không dùng toàn lực, mà sẽ từ từ thăm dò.

Ban đầu ra tay với trình độ của một phù thủy trưởng thành bình thường, sau đó từ từ tăng lên, như vậy cũng có thể coi như là nhìn qua ống tre thấy báo, đại khái hiểu được trình độ của Inhuman trong nước.

“Cái này không đánh trúng tiểu đạo được đâu.” Đối mặt với luồng sáng ma pháp bay tới, Hoàng Minh không đỡ cứng, mà chỉ lách người một cái đã dễ dàng né qua, sau đó tiếp tục tung một chưởng về phía George.

“Impedimenta!” Đối mặt với kẻ địch cận chiến, thủ đoạn tốt nhất của một phù thủy trưởng thành bình thường chính là Bùa Chướng Ngại.

Bởi vì nó có thể làm giảm tốc độ di chuyển của đối thủ, tăng tỷ lệ trúng đòn của ma pháp của mình.

“Petrificus Totalus!” Ngay sau Bùa Chướng Ngại là Bùa Trói Toàn Thân.

Nhưng lần này, Hoàng Minh do sự giảm tốc đột ngột của Bùa Chướng Ngại, không kịp né, đã bị Bùa Trói Toàn Thân đánh trúng.

“Pháp thuật phương Tây này cũng thú vị thật.” Cơ thể bị trói buộc, Hoàng Minh không hề hoảng sợ, mà gầm lên một tiếng, lại dựa vào sức mạnh cơ thể để cưỡng ép thoát khỏi sự trói buộc của Bùa Trói Toàn Thân.

“Kháng phép không tồi nhỉ, không biết kháng vật lý thế nào.” George thấy vậy cũng sáng mắt lên.

Hoàng Minh có thể cưỡng ép thoát khỏi Bùa Trói Toàn Thân không chỉ dựa vào sức mạnh, mà còn có năng lượng bao phủ toàn thân để chống lại hiệu quả của ma pháp. .....

“Kim tiên sinh, tiểu đạo tới đây!” Sau khi thoát khỏi Bùa Trói toàn thân, Hoàng Minh tung một chưởng đánh về phía bụng George.

Còn George thì vừa lùi lại vừa vẫy đũa phép lần nữa: “Tiễn Vô Hư Phát!” Sáu mũi tên hiện ra giữa không trung, bắn thẳng về phía Hoàng Minh.

Hoàng Minh thấy vậy lập tức đổi chưởng thành trảo, tóm gọn toàn bộ sáu mũi tên trong tay.

“Tiểu đạo không biết Kim Quang Chú của Long Hổ Sơn đâu.” “Xem ra khả năng chống chịu vật lý không cao.” George lập tức đưa ra phán đoán trong lòng.

Công pháp của Bạch Vân Quan này có thể tăng cường nhục thân và cường độ linh hồn, có kháng tính tốt đối với ma pháp, nhưng dù sao vẫn là xác thịt phàm thai, không chống đỡ nổi lợi tiễn, càng không chịu được đạn lạc.

Chương 380

Tuy nhiên, cũng có khả năng là Hoàng Minh tu luyện chưa tới nơi tới chốn, sư huynh và sư phụ của hắn chưa chắc đã không làm được.

"Stupefy!" Nhân lúc Hoàng Minh dùng tay không bắt tên, George lại vung ra một Bùa Choáng để tiếp tục thăm dò.

Bùa Choáng nhắm vào tinh thần, cũng gián tiếp ảnh hưởng đến linh hồn, anh muốn xem công pháp của Hoàng Minh tăng cường linh hồn đến mức nào, có thể kháng cự được không.

Đến thời điểm hiện tại, anh sử dụng mọi ma pháp và cường độ ma pháp đều bị ép xuống mức phù thủy trưởng thành bình thường.

Chỉ là phù thủy trưởng thành bình thường rất ít khi chiến đấu, không nhất định có thể ứng dụng ma pháp linh hoạt được như anh.

"Hát!" Bị Bùa Choáng đánh trúng, Hoàng Minh đảo mắt, ngay khi sắp hôn mê, hắn đột nhiên đấm tay phải vào lòng bàn tay trái, quát khẽ một tiếng rồi tức khắc khôi phục tỉnh táo.

"Kim tiên sinh thực lực không tệ, tiểu đạo phải dùng toàn lực rồi." Khôi phục tỉnh táo, Hoàng Minh đạp chân một cái, tốc độ di chuyển lập tức nhanh gấp đôi, ngay cả hiệu quả của Bùa Cản Trở cũng bị triệt tiêu.

Hóa ra trước đó vì sợ làm George bị thương nên hắn chưa dùng toàn lực.

"Protego Totalum!" Tuy nhiên, ngay khi Hoàng Minh sắp đánh một chưởng vào bụng George, George đã kịp thời khai triển Thiết Giáp Chú.

"Với tốc độ hiện tại, phù thủy trưởng thành bình thường e là khó

đối phó, phải cỡ trình độ Thần Sáng mới được." Dùng màn chắn ma pháp chặn đứng đòn tấn công của Hoàng Minh, George thầm so sánh trong lòng.

Phù thủy trưởng thành bình thường chỉ biết vài bùa chú chiến đấu, cũng không biết dùng các Lời nguyền Không thể Tha thứ, mà dù có dùng cũng khó mà đánh trúng Hoàng Minh.

Một khi bị Hoàng Minh áp sát, khả năng cận chiến của phù thủy không khác gì người thường, coi như xong đời.

Chỉ có phù thủy trình độ Thần Sáng mới có thể kịp thời dùng Thiết Giáp Chú chặn lại.

Loại bùa chú khó như Thiết Giáp Chú, mấy phù thủy làm văn phòng ở Bộ Pháp thuật không mấy người nắm vững được.

"Phá cho ta!" Thấy một lớp màn phòng ngự chặn đứng đòn tấn công của mình, Hoàng Minh cũng không nương tay nữa, hai tay bao phủ một lượng lớn Khí, đánh liên tiếp vào màn phòng ngự phát ra những tiếng nổ đôm đốp.

Những cú đấm mang theo năng lượng Khí nện lên màn phòng ngự có uy lực cực kỳ mạnh mẽ.

George cảm thấy, nếu cú đấm này nện xuống đất xi măng, ước chừng một đấm sẽ tạo thành một hố sâu.

Nếu chỉ đơn thuần là tấn công vật lý ở mức độ này thì thật sự không phá nổi phòng ngự của Thiết Giáp Chú, nhưng nếu cộng thêm Khí trên nắm đấm, Thiết Giáp Chú bắt đầu có chút không chịu nổi.

"Cơ hồ nứt rồi." Lớp phòng ngự Thiết Giáp Chú ở mức Thần Sáng dưới những cú đấm liên hồi của Hoàng Minh bắt đầu xuất hiện vết nứt, rồi vỡ vụn.

"Flipendo!" Khoảnh khắc Thiết Giáp Chú vỡ tan, George lập tức

dùng Bùa Đẩy Lùi đánh bật Hoàng Minh ra vài bước, sau đó sử dụng Phép Độn thổ biến mất, xuất hiện ở một vị trí cách xa Hoàng Minh.

Đa số các Thần Sáng tinh anh đều có thể sử dụng Phép Độn thổ để hỗ trợ chiến đấu chứ không chỉ để di chuyển đường dài.

"Thủ đoạn tương tự như thuật Na Di." Hoàng Minh nhìn George dùng Độn thổ kéo giãn khoảng cách, trên mặt cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Thuật Na Di, một thủ đoạn di chuyển tức thời của Đạo gia, đến nay gần như đã thất truyền, tuy nhiên vẫn có vài vị cao nhân Đạo gia có thể nhờ vào thuật Phù lục để tiến hành di chuyển không gian.

Nhưng trong giới Dị nhân bẩm sinh thì lại có những người thức tỉnh năng lực tương tự thuật Na Di, ví dụ như Phong Sa Yến của Thiên Hạ Hội, nghe nói thực lực rất mạnh.

"Thế này thì phiền phức rồi, truy đuổi chắc chắn không kịp, chỉ có thể bị động ăn đòn." Hoàng Minh gãi gãi đầu, vẻ mặt lộ vẻ khó xử, do dự một chút rồi hét lớn với George: "Kim tiên sinh, tiếp theo tôi sẽ dùng tuyệt chiêu, đây là thủ đoạn mạnh nhất của Bạch Vân Quan chúng tôi, chủ yếu nhắm vào linh hồn, tôi cũng vừa mới luyện thành, nếu anh không chịu nổi thì cứ nhận thua nhé." Nói đoạn, nhục thân của hắn đột nhiên đứng yên tại chỗ, ánh mắt thất thần, linh hồn vậy mà trực tiếp bay ra khỏi xác, với tốc độ nhanh gấp mấy lần nhục thân bay về phía George.

"Xuất Dương Thần!" "Vậy mà có thể để linh hồn rời khỏi nhục thể chiến đấu, chuyến này đúng là đến không uổng công!" Thấy hồn phách Hoàng Minh xuất khiếu, George không hề sợ hãi mà ngược lại còn mừng rỡ, bởi điểm này ngay cả anh hiện tại cũng chưa làm được.

Ma pháp tấn công linh hồn anh biết, ma pháp cưỡng ép hút linh hồn người khác ra khỏi cơ thể anh biết, ma pháp phong ấn linh hồn người khác anh cũng biết.

Nhưng phương pháp để linh hồn chính mình xuất khiếu rồi chiến đấu dưới dạng linh hồn thì anh thực sự chưa biết.

Dù nói theo thực lực hiện tại của anh, chiến đấu bằng linh hồn chắc chắn không mạnh bằng dùng nhục thân triển khai ma pháp, nhưng đây cũng là một loại thủ đoạn.

Chưa bàn đến việc thủ đoạn này có hiệu quả trong những trường hợp đặc biệt nào không, ít nhất nó chứng minh công pháp Bạch Vân Quan thực sự có thể tăng cường linh hồn rất lớn.

Nếu không, muốn xuất Dương Thần để chiến đấu, ngoài phương pháp ra thì không có cường độ linh hồn nhất định là không thể làm được.

Linh hồn mạnh mẽ có lợi ích gì?

Có quá nhiều lợi ích.

Đối với bản thân anh, linh hồn tăng cường cũng đồng nghĩa với việc ý chí (willpower) được tăng cường, ý chí tăng cường thì năng lực tâm linh của anh sẽ mạnh lên.

Cường độ năng lực tâm linh hiện tại của anh phối hợp với Chiết Tâm Trí Thuật cũng chỉ đủ để đọc tâm trí, tìm kiếm và sao chép ký ức.

Vẫn chưa làm được như Giáo sư X thời đỉnh cao, trực tiếp định thân một vùng rộng lớn xung quanh, dùng năng lực tâm linh khống chế cơ thể kẻ thù.

Nếu có thể đoạt được công pháp Bạch Vân Quan, có lẽ anh có thể thông qua đó không ngừng cường hóa linh hồn, cuối cùng có lẽ không cần máy tăng cường sóng não Cerebro cũng có thể tức khắc khống chế cả một hành tinh.

“Expecto Patronum!” George nâng đũa phép lên, sử dụng Bùa Hộ Mệnh.

Anh có rất nhiều cách đối phó linh hồn, nhưng những thủ đoạn đó không thích hợp sử dụng lúc này, ví dụ như thuật phong ấn linh hồn học được ở thế giới Phù thủy Tập sự.

Chỉ đứng ở góc độ phù thủy, muốn đối phó với kiểu tấn công linh hồn này chỉ có hai cách.

Một là Lời nguyền Chết chóc (Avada Kedavra), một khi trúng đích sẽ khiến linh hồn Hoàng Minh hồn phi phách tán trực tiếp, nhưng ở trạng thái linh hồn Hoàng Minh có thể bay, tốc độ nhanh hơn nhục thân nhiều lần, bình thường căn bản không thể đánh trúng.

Hơn nữa dù đánh trúng anh cũng không thể dùng, đây là giao lưu chứ không phải sinh tử chiến.

Cách còn lại chính là Bùa Hộ Mệnh, Thần Hộ Mệnh vốn dĩ là biểu hiện thực thể của sức mạnh ý chí phù thủy, cũng là ma pháp bảo hộ mạnh nhất, có thể phòng ngự các đòn tấn công linh hồn.

Tuy nhiên Bùa Hộ Mệnh trong giới phù thủy cũng chỉ có một số cực ít phù thủy có nội tâm chính nghĩa mới có thể sử dụng.

Cho nên thực lực của Hoàng Minh này nếu đặt vào giới phù thủy, đúng là phải cỡ phù thủy tinh anh ra tay mới có hy vọng một trận chiến.

"Xem ra ở thế giới này sẽ thu hoạch được không ít." Phóng ra Thần Hộ Mệnh của mình là một con gấu trúc, ngăn chặn đòn tấn công linh hồn của Hoàng Minh, George thầm nghĩ.

Đây mới chỉ là đạo quán đầu tiên đã gặp được công pháp giúp ích cho mình, anh tin rằng các môn phái khác phía sau cũng sẽ không quá tệ.

"Đây là cái thứ gì vậy, đại gấu trúc?

Anh không phải người Bắc Kinh gốc sao?" Phát hiện đòn tấn công

của mình luôn bị thân hình mập mạp của con gấu trúc chặn lại trước một bước, mặc cho hắn đấm đá thế nào, con gấu trúc vẫn đứng đó như không có chuyện gì.

Hoàng Minh cũng cảm thấy cạn lời.

"Người Bắc Kinh cũng thích đại gấu trúc Tứ Xuyên mà." George mỉm cười: "Hoàng đạo trưởng, đến đây thôi, anh không phá được Thần Hộ Mệnh của tôi, mà tôi khi sử dụng Thần Hộ Mệnh cũng không có cách nào tấn công thực thể của anh, hòa nhé!" "Được, vậy hòa đi." Linh hồn Hoàng Minh quay về nhục thân, sau đó mở mắt đi về phía George.

"Không ngờ ở nước ngoài lại có ma pháp có thể chống đỡ được Dương Thần của tôi, đúng là không thể xem thường." "Thằng nhóc thối, lần này con đã biết thế nào là trời cao có trời, người giỏi có người giỏi hơn chưa.

Đừng tưởng là người nổi bật trong đám đồng môn mà ngày ngày không chịu tu luyện tử tế." Đúng lúc này, một đạo sĩ trung niên để râu dài đột nhiên xuất hiện sau lưng Hoàng Minh.

Hoàng Minh nghe vậy sợ tới mức nhảy dựng lên, sau đó cười hì hì: "Sư huynh, em đâu có không tu luyện tử tế, sao anh lại qua đây?" "Thấy con dám xuất Dương Thần, ta đương nhiên phải qua xem thử." Đạo sĩ trung niên gõ lên đầu Hoàng Minh một cái, đánh hắn ngã nhào xuống đất.

"Vừa mới học được xuất Dương Thần đã dám mang ra khoe khoang, người ta nếu không phải chỉ thủ không công thì con đã sớm bị đánh cho hồn phi phách tán rồi!" "Bái kiến Lưu kinh sư." George thu hồi Thần Hộ Mệnh, dùng Độn thổ đến trước mặt đạo sĩ trung niên, ôm quyền hành lễ.

Hoàng Minh vừa xuất Dương Thần là vị đạo sĩ trung niên này đã

chạy tới, tốc độ cực nhanh, mạnh hơn Hoàng Minh không chỉ một chút.

Theo thông tin có được từ cuộc trò chuyện với Hoàng Minh trước đó, đạo sĩ trung niên vừa đến chính là đại đệ tử của trụ trì, sư huynh Lưu Hưng Dương, người chỉ dạy Hoàng Minh tu luyện.

Chương 381

“Kinh sư quá khen, Thần Hộ Mệnh chủ yếu dùng để phòng ngự, hầu như không có khả năng tấn công, cho nên chỉ có thể duy trì không bại, không làm bị thương Dương Thần của Hoàng đạo trưởng được.” Thần Hộ Mệnh bình thường chủ yếu chỉ nhắm vào Giám ngục Azkaban, cũng có thể dùng để truyền tin từ xa, đúng là không có mấy lực tấn công.

Nhưng anh thì khác, bản thân thực lực của anh vượt xa phù thủy bình thường, cũng đã cải tiến Bùa Hộ Mệnh.

Chỉ cần hơi động niệm, Thần Hộ Mệnh có thể ngưng tụ thành thực thể, đừng nói là đánh linh hồn, đánh vào đá cũng có thể khiến đá nát tan.

“Kim tiên sinh không cần đa lễ, không ngờ em trai của Kim tiểu thư cũng là dị nhân.” Lưu Hưng Dương quay sang nhìn George, vẻ mặt hiện lên một tia ngạc nhiên.

George cười nói: “Ngoại trừ gia phụ, những người khác trong nhà đều không biết tôi là dị nhân, nên xin kinh sư giúp giữ bí mật.” “Có thể hiểu được.” Lưu Hưng Dương gật đầu, chuyện này rất phổ biến trong giới dị nhân.

Dù có công ty NDT quản lý, nhưng thế giới dị nhân chắc chắn nguy hiểm hơn người bình thường rất nhiều, ai cũng không muốn người nhà mình bị cuốn vào.

Cho nên không biết là tốt nhất.

“Sư huynh, bọn em chỉ là thi đấu giao hữu thôi, không có chuyện gì khác, anh còn phải giảng kinh cho các sư đệ, đừng lãng phí thời gian ở đây nữa.” Hoàng Minh bò dậy từ mặt đất, ôm đầu bất lực nói.

“Chăm sóc Kim tiên sinh cho tốt, đừng có làm loạn nữa, nếu không sẽ phạt con buổi tối chép Đạo Đức Kinh năm mươi lần.” Lưu Hưng Dương hừ lạnh một tiếng, một lần nữa ôm quyền với George rồi thong thả rời đi.

Thời đại bây giờ, dị nhân kiếm tiền cũng phải đúng quy định pháp luật.

Nhưng nhiều đạo sĩ trong đạo quán lại không giỏi kiếm tiền, vì vậy việc kết giao với một số thương nhân lớn là rất cần thiết.

Hắn để sư đệ Hoàng Minh hôm nay đến tiếp đãi “phú nhị đại” Kim Bảo Bảo, vốn dĩ là muốn Hoàng Minh kết giao tốt, tương lai mang lại thu nhập đáng kể cho đạo quán.

Giờ đây, vì Kim Bảo Bảo cũng là dị nhân nên lại càng tốt hơn.

Do đó hắn cũng không truy cứu chuyện Hoàng Minh xuất Dương Thần nữa.

“Kim tiên sinh, thực lực của anh được đấy, có cân nhắc tham gia La Thiên Đại Tiếu vào một tuần sau không?” “La Thiên Đại Tiếu?” Trên mặt George lộ vẻ nghi hoặc, lúc nãy lướt diễn đàn đúng là thấy có không ít người nhắc đến chuyện này, chỉ là anh chưa kịp xem kỹ.

“Đúng, La Thiên Đại Tiếu lần này khác hẳn mọi khi, Lục gia Lục Cẩn lão gia tử đã mang Thông Thiên Lục ra làm phần thưởng cho nhà vô địch.” Nhắc đến La Thiên Đại Tiếu, Hoàng Minh lập tức hào hứng.

“Thông Thiên Lục là thứ gì?” George tò mò hỏi.

Hoàng Minh mắt sáng rực: “Thông Thiên Lục, tôi nghe sư phụ nói, đó là cực hạn của thuật phù lục.

Không cần lập đàn, không cần vận khí, trước đó không cần làm bất kỳ công tác chuẩn bị nào, ngay cả cao thủ Thượng Thanh chuyên tu phù lục cũng phải mất mấy canh giờ mới hoàn thành được bùa chú,

vậy mà với nó có thể tùy ý hoàn thành.

Hơn nữa còn có thể vẽ ra một lượng lớn bùa chú trong thời gian cực ngắn.

Đó chính là Thông Thiên Lục!" "Nói vậy thì đúng là một thứ phi thường, tôi cũng muốn đi thử xem sao." Thấy trạng thái của Hoàng Minh, George lập tức nảy sinh hứng thú.

Phải biết rằng trong các cuộc trò chuyện trước đây, Hoàng Minh luôn tỏ ra không coi trọng kiểu lập đàn làm phép phù lục, cho rằng Bạch Vân Quan tập trung toàn bộ tinh lực tu luyện Tính và Mệnh mới là chính đạo.

Thế nhưng khi nói đến Thông Thiên Lục, mắt hắn cũng sáng rực lên.

Điều này chỉ chứng minh một điều, Thông Thiên Lục thực sự không phải là thuật phù lục tầm thường.

"Đến lúc đó chúng ta đi cùng nhau, tôi đại diện cho Bạch Vân Quan xuất chiến.

Tuy nhiên sư phụ nói với thực lực của tôi thì đoạt hạng nhất lấy Thông Thiên Lục là tuyệt đối không có cửa, đi chỉ để mở mang kiến thức, xem thử thực lực của thế hệ trẻ các đại môn phái thôi." Hoàng Minh vỗ vai George: "Anh cũng đừng hy vọng quá nhiều, cứ coi như đi mở mang kiến thức giống tôi vậy." Hắn cảm thấy thực lực của Kim Bảo Bảo cũng xấp xỉ mình, đương nhiên cũng không thể giành được hạng nhất.

Mời Kim Bảo Bảo là vì thấy anh không tệ, đi một mình thì chán, hơn nữa hắn cũng không ngốc, hiểu được ý của sư huynh.

Vừa hay Kim Bảo Bảo mới về nước, muốn tìm hiểu tình hình dị nhân trong nước, chuyến này đi tuyệt đối có thể mở rộng tầm mắt.

“Được, chuyện này báo danh thế nào?” George không chút do dự gật đầu đồng ý.

Chưa nói đến Thông Thiên Lục, cuộc thi La Thiên Đại Tiếu này có nhiều môn phái dị nhân tham gia như vậy, anh đến đó vừa vặn có thể tìm hiểu kỹ về các ma pháp dị nhân (sorcery) trong nước.

Sau đó chọn ra những thứ mình hứng thú rồi tìm cách đoạt lấy.

Nếu không cứ như ở Bạch Vân Quan, từng cái một đến tận nơi thăm dò thì không biết đến bao giờ mới xong.

“Không cần báo danh ngay bây giờ, chỉ cần là dị nhân dưới ba mươi tuổi đều có thể tham gia.

Đến lúc đó anh đi cùng chúng tôi, tới nơi báo danh là được.” “Vậy thì đa tạ Hoàng đạo trưởng.” George hành lễ ôm quyền.

Hoàng Minh xua tay: “Không cần khách sáo thế, chúng ta khá hợp tính nhau, anh cũng là dị nhân, lúc riêng tư anh cứ gọi tôi là Lão Hoàng, tôi gọi anh là Lão Kim.” “Cũng được.” George mỉm cười.

“Bát Kỳ Kỹ, Khí Thể Nguyên Lưu, Câu Linh Khiển Tướng và Thông Thiên Lục, xem ra La Thiên Đại Tiếu lần này thực sự không đơn giản.” Buổi tối, George xem kỹ lại một lượt tất cả các bài đăng về La Thiên Đại Tiếu, tìm hiểu được không ít thông tin.

Hiện nay dị nhân mạnh nhất trong nước được công nhận là Lão Thiên Sư của Long Hổ Sơn, cụ thể mạnh đến mức nào thì mọi người cũng không rõ, chỉ biết là cực kỳ mạnh.

Mà La Thiên Đại Tiếu vốn là đại hội của Long Hổ Sơn dùng để tuyển chọn người kế thừa chức Thiên Sư.

Cho nên dù là đại hội của giới dị nhân, nhưng thực tế không liên quan nhiều đến mọi người, đa số chỉ đến xem náo nhiệt.

Nhưng lần này thì khác.

Bởi vì Lão Thiên Sư đã thêm vào danh sách ứng cử viên một sinh viên đại học tên là Trương Sở Lam.

Trương Sở Lam này vốn không nổi tiếng, mới chỉ nổi lên trong vài tháng gần đây, nghe nói là người kế thừa Khí Thể Nguyên Lưu – một trong Bát Kỳ Kỹ.

Bát Kỳ Kỹ tương truyền là tám loại công pháp tuyệt kỹ xuất hiện đột ngột mấy chục năm trước, mỗi loại đều có uy lực vượt xa các công pháp cùng loại, là cực hạn của loại công pháp đó.

Vừa xuất hiện đã bị các đại môn phái tranh đoạt, ở giữa dường như còn xảy ra rất nhiều chuyện, chỉ có điều tình hình cụ thể thế nào mọi người cũng không rõ.

Chỉ biết người nắm giữ Câu Linh Khiển Tướng – một trong Bát Kỳ Kỹ, chính là nhà họ Phong, người sáng lập Thiên Hạ Hội hiện nay, cũng là một trong Thập Lão, một trong những thế lực quyền thế nhất giới dị nhân trong nước.

Cho nên Trương Sở Lam, người kế thừa Khí Thể Nguyên Lưu, tự nhiên trở thành miếng mồi ngon trong mắt mọi người.

Chỉ cần khống chế được Trương Sở Lam là có thể có được Khí Thể Nguyên Lưu.

Điều này khiến anh không khỏi liên tưởng đến nhà họ Lâm trong Tiếu Ngạo Giang Hồ, vì cuốn Tịch Tà Kiếm Phổ mà bị diệt môn thảm khốc.

Đúng với câu "Kẻ hèn không tội, chỉ vì giữ ngọc mà thành có tội".

Nhưng vị Trương Sở Lam kia dường như có uyên nguyên gì đó với Thiên Sư Phủ, không những biết Kim Quang Chú của Long Hổ Sơn, mà ngay cả Lôi Pháp chỉ dành cho cao đồ truyền thừa cũng biết.

Lão Thiên Sư muốn bảo vệ đối phương nên đã kéo hắn vào cuộc bầu chọn Thiên Sư.

Nếu Trương Sở Lam thực sự trở thành người kế thừa Thiên Sư, e rằng không có môn phái nào dám dòm ngó Khí Thể Nguyên Lưu nữa.

Vì vậy để nhắm vào Khí Thể Nguyên Lưu, vài người trong Thập Lão đã gây sức ép, biến La Thiên Đại Tiếu thành một giải đấu lớn mà toàn bộ dị nhân trong giới đều có thể tham gia.

Như vậy môn hạ của các Thập Lão khác chỉ cần hợp lực loại bỏ Trương Sở Lam, hắn sẽ không thể kế thừa Thiên Sư, bọn họ vẫn còn cơ hội đoạt lấy Khí Thể Nguyên Lưu.

Còn vị Lục Cẩn kia, rõ ràng có mối quan hệ cực tốt với Thiên Sư Long Hổ Sơn.

Lại dùng Thông Thiên Lục làm mồi nhử để tất cả tài năng trẻ trong thiên hạ đến tham gia La Thiên Đại Tiếu, biến nó thành một cuộc hỗn chiến.

Môn hạ của các Thập Lão khác không thể hợp lực đối phó Trương Sở Lam được nữa.

Chương 382

Quan trọng là Thông Thiên Lục cũng là một trong Bát Kỳ Kỹ, về lý thuyết không thua kém Khí Thể Nguyên Lưu, nên môn hạ các Thập Lão khác chắc chắn cũng muốn tranh đoạt hạng nhất.

Như vậy, lợi ích của các Thập Lão khác không còn thống nhất, không thể hợp tác được nữa.

Cuối cùng, La Thiên Đại Tiếu này thực sự là cuộc so tài bằng bản lĩnh của mỗi người.

Đây là dương mưu, rất nhiều người trên diễn đàn đều nhìn ra, Thập Lão đương nhiên cũng hiểu rõ mồn một, nhưng vẫn phải chấp nhận.

Bởi vì người ta thực sự mang ra một loại Bát Kỳ Kỹ có giá trị tương đương, anh còn gì để nói nữa đâu.

"Thông Thiên Lục này, ta sẽ không khách sáo đâu." Đóng điện thoại lại, George đã có quyết định.

Vì Thông Thiên Lục được sùng bái như vậy, chắc chắn không tệ, có con đường chính đáng để lấy được, anh tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Điều anh đang phân vân hiện tại là công pháp của Bạch Vân Quan.

Thuật xuất Dương Thần và công pháp tính mệnh song tu của Bạch Vân Quan, anh chắc chắn phải lấy được.

Vấn đề nằm ở phương thức đạt được.

Nếu là vài năm trước, anh chắc chắn sẽ tìm cơ hội đánh ngã Hoàng Minh, sau đó thông qua việc lục soát ký ức để lấy công pháp trong đầu hắn.

Bởi vì lúc đó anh rất cần sức mạnh để tự vệ, nếu không sơ sẩy một chút là mất mạng.

Trước sự sống còn của bản thân, chỉ cần không vượt quá giới hạn cuối cùng, rất nhiều thứ đều phải nhường bước, cùng lắm sau này tìm cách bù đắp sau.

Nhưng bây giờ thì khác, công pháp Bạch Vân Quan có giúp ích cho anh, nhưng cũng chỉ là "thêm hoa trên gấm" mà thôi, dù không có cũng chẳng sao.

Trong tình huống như vậy, việc cưỡng ép lục soát ký ức để đoạt lấy là không được đạo đức cho lắm.

Huống hồ Hoàng Minh cũng là người tốt.

Chuyện này giống như khi bạn sắp chết đói, bạn sẽ không quan tâm đến thứ khác, dù là đi cướp, đi trộm cũng phải lấp đầy bụng để cứu mạng trước.

Nhưng khi bạn chỉ hơi đói một chút, bạn sẽ không bất chấp đạo đức và pháp luật để đi trộm đi cướp, mà sẽ tìm một công việc tạm thời để kiếm tiền, sau đó dùng tiền đi mua đồ ăn.

"Cứ từ từ thôi, sau này sẽ có cơ hội." Suy nghĩ một chút, anh tạm thời gác lại ý định trực tiếp lấy công pháp từ ký ức của Hoàng Minh.

Mới đến thế giới này vài ngày, không cần vội.

Trừ khi là kẻ thù, còn nếu có thể, anh vẫn muốn thông qua phương thức trao đổi ngang giá để lấy thứ mình muốn.

Ví dụ, nếu anh đoạt được Thông Thiên Lục, sau khi học xong, dùng Thông Thiên Lục để đổi lấy pháp môn tu hành của Bạch Vân Quan, liệu Bạch Vân Quan có đổi không?

Các môn phái khác nếu đã muốn Bát Kỳ Kỹ như vậy, ước chừng

không ít nơi sẵn lòng trao đổi.

Công pháp Thông Thiên Lục này đâu phải học xong là biến mất.

Chỉ cần anh muốn, anh có thể giao dịch vô số lần, nhưng khi giao dịch phải nêu rõ là không được truyền ra ngoài để tránh người khác cũng làm vậy.

Dù sao đối với anh, bao nhiêu người ở các môn phái học được Thông Thiên Lục anh cũng chẳng quan tâm, chẳng đe dọa được anh.

Quan trọng là anh thấy đấy, dù là Thông Thiên Lục cũng không phải ai cũng học được, học được cũng không nhất định thành cao thủ, còn tùy thuộc vào tư chất cá nhân.

Anh xem các môn phái tu luyện công pháp của chính mình, cùng một môn phái nhưng cũng chỉ có số ít người có thành tựu, đa số đều bình thường.

Công pháp cấp bậc như Thông Thiên Lục ước chừng sẽ khó học hơn công pháp môn phái thông thường.

May thay, anh có ký ức của Lý Huyền, cũng đã nghiên cứu không ít pháp môn Đạo gia.

Tuy không phải cùng một thế giới Đạo môn, nhưng nhiều nền tảng giống nhau, cộng thêm bản chất của ma pháp đều tương thông, học chắc sẽ không quá khó.

Cứ như vậy, chẳng mấy chốc một tuần đã trôi qua.

Trong tuần này, phần lớn thời gian anh đến Bạch Vân Quan tìm Hoàng Minh, thỉnh thoảng đi mua sắm với chị gái Kim Nguyên Nguyên, làm quen với một số cậu ấm cô chiêu.

Anh cũng gặp người mẹ của phân thân này vài lần, bà luôn vội vã, đúng là một nữ cường nhân.

Nhưng anh cũng cảm nhận được người mẹ này vẫn có tình thương dành cho đứa con này, máu mủ tình thâm, chỉ là vì không thường xuyên ở bên nhau nên hơi lúng túng không biết đối xử thế nào.

Những chuyện này đối với anh không quan trọng, đối phó qua loa là được.

"Lão Kim, ở đây!" Tại sân bay, George vừa vác ba lô tới đã thấy Hoàng Minh đang vẫy tay với mình, cùng với Lưu Hưng Dương đứng phía sau.

"Lão Hoàng, Lưu kinh sư, hai người đến còn sớm hơn tôi." George đi tới chào hỏi.

Anh đã đến sớm hơn không ít thời gian, không ngờ hai người này còn đến sớm hơn.

"Còn không phải tại thằng nhóc này sao, sáng sớm đã bắt đầu phấn khích, cứ giục tôi xuất phát sớm." Lưu Hưng Dương bất lực lắc đầu.

"Sư huynh, đây cũng là lần đầu tiên em đi xa, lần đầu tiên đi máy bay mà." Hoàng Minh gãi đầu cười lớn.

Hắn là trẻ mồ côi, năm bảy tuổi được nhận vào Bạch Vân Quan, mười lăm năm khổ tu, đây là lần đầu tiên rời khỏi Bắc Kinh đi nơi khác.

"Đi ăn chút gì đi, máy bay còn lâu mới cất cánh." "Thôi bỏ đi, em vừa xem qua, đồ ở sân bay đắt cắt cổ." "Tôi mời, cứ ăn thoải mái." "Hắc hắc, em chờ mỗi câu này thôi đấy." Sau khi ăn chút đồ ở sân bay, ba người lên máy bay hướng về Giang Tây.

Gần mười một giờ, ba người đã đến thị trấn cổ Thượng Thanh ở Long Hổ Sơn, nơi đây đầy rẫy khách du lịch bình thường từ khắp nơi trên cả nước đổ về.

“Vé vào cửa một người hai trăm sáu, Bạch Vân Quan chúng ta chỉ có mười đồng thôi!” Tuy là dị nhân đến tham gia La Thiên Đại Tiếu, nhưng vé vào cửa vẫn phải mua đàng hoàng.

Hoàng Minh nhìn giá vé Long Hổ Sơn, nghĩ đến Bạch Vân Quan của mình, lập tức cảm thấy sự chênh lệch khổng lồ.

“Hèn chi Long Hổ Sơn giàu thế, vé vào cửa đắt hơn bên mình bao nhiêu.” “Giá do Cục Du lịch định đấy, vả lại phần lớn tiền cũng chui vào túi Cục Du lịch, Long Hổ Sơn thu về chẳng bao nhiêu đâu.

So với Long Hổ Sơn, Bạch Vân Quan chúng ta thực ra tự do hơn một chút, khu tiền sơn của họ cơ bản đều do người của Cục Du lịch quản lý.” Lưu Hưng Dương đẩy kính râm giải thích.

“Lợi hại đi đôi với bất cập.” George gật đầu.

Bạch Vân Quan tuy vé rẻ, nhưng cũng chính vì vé rẻ, không có bao nhiêu lợi lộc nên Cục Du lịch không mấy mặn mà.

Cơ bản toàn bộ Bạch Vân Quan vẫn do đạo sĩ bên trong tự quản lý, rất tự do.

Nhưng Long Hổ Sơn thì khác, tiền sơn đều do người của Cục Du lịch quản lý, đạo sĩ thực thụ của Long Hổ Sơn chỉ có thể tu hành ở hậu sơn.

Trừ khi có nhu cầu đặc biệt mới xuống tiền sơn.

“Là Lão Thiên Sư, chúng ta qua chào một tiếng.” Sau khi lên núi không lâu, bọn họ nhìn thấy ở trước đạo quán, vị Thiên Sư đời này – Trương Chi Duy đang chụp ảnh chung với lãnh đạo thị sát, còn tạo dáng chữ V.

Ông cũng là cao thủ đệ nhất được công nhận trong nước.

Cùng là người trong Đạo môn, Lưu Hưng Dương đương nhiên

nhận ra Lão Thiên Sư, lập tức dẫn Hoàng Minh và George đi tới.

Thực ra George có qua hay không cũng được, anh đâu phải người Đạo môn.

Chương 383

Nhưng đối với đệ nhất cao thủ trong nước, Lão Thiên Sư của Long Hổ Sơn, anh vẫn rất hứng thú, muốn quan sát ở cự ly gần một chút.

"Lưu Hưng Dương của Bạch Vân Quan, bái kiến Lão Thiên Sư!" Lưu Hưng Dương tiến lên hành lễ ôm quyền của Đạo gia, Hoàng Minh và George cũng hành lễ theo.

Lão Thiên Sư thấy Lưu Hưng Dương thì cười nói: "Hóa ra là Hưng Dương à, sư phụ con dạo này sức khỏe thế nào?" "Sư phụ sức khỏe rất tốt, ăn được ngủ được ạ." Lưu Hưng Dương cung kính đáp.

Trương Chi Duy vuốt râu trắng tuyết: "Vậy thì tốt, xem ra còn sống thêm được mấy năm nữa.

Hai đứa này là đồ đệ của con à?" "Đây là sư đệ Hoàng Minh của con, còn đây là một người bạn, dị nhân tán tu, học ma pháp (sorcery) của nước ngoài ạ." Lưu Hưng Dương lần lượt giới thiệu.

"Ma pháp nước ngoài?" Trương Chi Duy quan sát George một chút, thấy trên thắt lưng George có giắt một thanh gỗ nhỏ, lập tức hiểu ra.

"Cậu là một phù thủy (wizard) phải không?" "Lão Thiên Sư thật là kiến thức rộng rãi, vãn bối có cha làm ăn ở London, được trường học phù thủy bên đó nhận vào, học ma pháp được vài năm." George thu liễm khí tức, mỉm cười đáp.

Trương Chi Duy với tư cách là đệ nhất cao thủ trong nước, hơn nữa nghe nói tuổi đã ngoài trăm, biết về phù thủy nước ngoài cũng là chuyện bình thường.

“Trường học ở London, là Học viện Flamel phải không?

Ta từng đến đó khi đi du lịch thế giới, hiệu trưởng Tabor vẫn khỏe chứ?” Nghe nhắc đến trường học ma pháp ở London, Trương Chi Duy không khỏi chìm vào hồi ức, một hồi lâu mới tỉnh lại hỏi George.

George không ngờ Trương Chi Duy còn quen biết Tabor, nhưng vẫn gật đầu: “Hiệu trưởng vẫn khỏe ạ, gần đây ông ấy đang nghiên cứu cách đan áo len mới.” “Được rồi, lão già đó đúng là không đổi tính.

Lần tới cậu quay về, nếu gặp ông ấy thì nhắn giúp ta một lời, bảo ông ấy lúc nào rảnh thì qua Long Hổ Sơn chơi.” Trương Chi Duy lộ vẻ cảm khái.

“Nếu cháu gặp hiệu trưởng, cháu sẽ chuyển lời giúp ngài.” George không nói mình đã thôi học, trong thời gian ngắn chắc sẽ không quay lại trường, mà cứ sảng khoái nhận lời.

Nếu Trương Chi Duy và Tabor là bạn bè, vậy anh cũng có thể dựa vào mối quan hệ này để bắt chuyện, chẳng có gì không tốt cả.

“Lão Thiên Sư, con đưa bọn họ ra hậu sơn báo danh, không làm phiền ngài nữa ạ!” Chào hỏi xong, Lưu Hưng Dương dẫn George và Hoàng Minh hướng về hậu sơn.

Địa điểm thi đấu chính thức của La Thiên Đại Tiếu nằm ở hậu sơn Long Hổ Sơn, đó là khu vực cấm khách du lịch, cũng chưa từng được khai phá, ngay cả đường mòn bình thường cũng không có.

“Lưu kinh sư, Lão Hoàng, hai người đi trước đi, tôi lần đầu tới Long Hổ Sơn nên muốn dạo quanh tiền sơn một chút, lát nữa sẽ qua sau.” Đi được vài bước, George bỗng khựng lại, dừng bước không đi tiếp ra hậu sơn nữa.

Nghe George nói vậy, Lưu Hưng Dương và Hoàng Minh cũng

không nghĩ nhiều.

"Được, vậy bọn tôi đợi cậu ở hậu sơn." Đối với những đạo sĩ như họ, đạo quán nhìn phát chán rồi, đương nhiên không có hứng thú gì.

Nhưng đối với một phú nhị đại lớn lên ở nước ngoài như George, lần đầu đến Long Hổ Sơn muốn dạo chơi tiền sơn cũng là chuyện thường.

Trước đó ở Bạch Vân Quan chẳng phải cũng vậy sao.

"Thú vị đấy." Sau khi Lưu Hưng Dương và Hoàng Minh đi xa, George quay đầu nhìn về phía một cô gái đang ngồi xổm dưới đất bị lừa mua đồ, mặt lộ vẻ hứng thú.

Lúc nãy khi trò chuyện với Trương Chi Duy, anh đã quan sát kỹ đối phương.

Chỉ có thể nói đệ nhất cao thủ trong nước quả thực danh bất hư truyền.

Không nói cái khác, chỉ riêng năng lượng ẩn chứa trong cơ thể Trương Chi Duy đã mạnh hơn Voldemort của thế giới này mà anh gặp ở London không chỉ một chút.

Ngay cả Tabor – Dumbledore của thế giới này, cũng có khoảng cách rất lớn với Trương Chi Duy.

Về điểm này anh có chút kinh ngạc, nhưng cũng có thể hiểu được, dù sao cũng là người mạnh nhất được công nhận, có lượng năng lượng lớn như vậy là hợp lý.

Tuy nhiên điều thực sự khiến anh cảm thấy kỳ lạ là lúc nãy khi đi ngang qua cô gái nhỏ đang ngồi xổm kia, anh cư nhiên cảm nhận được năng lượng trong cơ thể cô gái đó không yếu hơn Trương Chi Duy bao nhiêu.

Một cô gái nhìn bề ngoài bình thường, làm sao trong người lại có lượng Khí tương đương với Trương Chi Duy?

Điều này khiến anh không khỏi tò mò, muốn ở lại xem thân phận thật sự của cô gái này là gì.

"Thiên vật đây, chuỗi vòng lưu ly đỏ rực, đây là do sư tổ ta năm xưa ở đây đại chiến với vạn năm Hỏa Kỳ Lân hơn tám vạn hiệp, sau đó lấy linh tinh của nó chế thành chuỗi vòng này.

Hôm nay không lấy chín vạn tám, không lấy chín ngàn tám, chỉ cần chín trăm chín mươi tám đồng, cô có thể mang nó về nhà!" Bên lề đường, một lão hòa thượng mặc cà sa, tay cầm một chuỗi hạt thủy tinh đỏ, đang kích động chào hàng.

Mà cô gái ngồi xổm kia lập tức móc từ túi ra một nắm tiền, phấn khích nhảy dựng lên.

"Lợi hại thế sao, tôi muốn, tôi muốn, bán cho tôi... bán cho tôi..." "Ngạch...

đây không phải là một kẻ ngốc chứ?" George chớp chớp mắt, không khỏi nghi ngờ cảm quan của mình lúc nãy có nhầm lẫn không.

"Bị lừa rồi Bảo Bảo, một lão hòa thượng chạy đến danh sơn của Đạo gia để chém gió về Hỏa Kỳ Lân, loại quỷ thoại này mà cô cũng tin!" Ngay khi cô gái định giao tiền mua hạt thủy tinh, một thanh niên đeo kính mặc vest đã kịp thời ngăn cô lại.

Chỉ có điều, cô gái rõ ràng không nghe lọt tai lời khuyên, vẫn khăng khăng đòi mua pháp bảo đại chiến tám vạn hiệp mới luyện thành.

"Từ Tứ, lão hòa thượng nói tôi sẽ sống rất thọ, không lừa tôi đâu..." "Phùng Bảo Bảo, người của công ty NDT." George đứng quan sát nãy giờ, thông qua cuộc đối thoại của cô gái và thanh niên nhanh

chóng biết được thân phận của họ.

Cô gái tên Phùng Bảo Bảo, thanh niên tên Từ Tứ.

Phía kia còn có một người tên Từ Tam, và cả người kế thừa Khí Thể Nguyên Lưu đang gây xôn xao dư luận dạo gần đây – Trương Sở Lam, tất cả đều đi cùng nhau.

Họ đều là người của bộ phận liên quan – NDT.

"Có thể trấn giữ cả giới dị nhân, NDT này quả nhiên không đơn giản." Sau khi làm rõ thân phận cô gái, George không còn kinh ngạc nữa, quay người đi về phía hậu sơn.

Khác với các môn phái chỉ lo quản lý mảnh đất của riêng mình, bộ phận liên quan của chính phủ thu thập nhân tài từ khắp cả nước để sử dụng.

Hơn nữa quốc gia này dân số đông, tìm được một hai người thiên phú dị bẩm, năng lượng trong cơ thể vượt mức bình thường cũng là chuyện hợp lý.

Cao thủ thực thụ không phải cứ có năng lượng cao là mạnh, mà còn phải xem vận dụng năng lượng đó như thế nào.

Giống như Sakura, cô bé ẩn chứa ma lực còn mạnh hơn cả Eriol Hiiragizawa, nhưng cô bé không biết dùng, thì cũng chẳng khác gì những cô gái bình thường.

Cô gái này có lẽ có tiềm năng trở thành cao thủ tuyệt đỉnh, nhưng nhìn vẻ bề ngoài thì hiện tại ít nhất là chưa phải.

Hơn nữa đầu óc dường như cũng không được bình thường lắm.

Tìm một đạo sĩ hỏi rõ hướng đi ra hậu sơn, George không trì hoãn nữa, đi bộ về phía đó.

Hậu sơn hoàn toàn chưa được Cục Du lịch khai phá, nên không có

con đường tử tế nào để đi, toàn phải tự mở đường.

Nói thật, người bình thường mà không có dụng cụ hỗ trợ thì đúng là không đi tới được hậu sơn.

Leo núi khoảng nửa giờ, băng qua một cánh rừng, cuối cùng anh cũng đến lối vào hậu sơn.

Tại đây anh nhìn thấy Lưu Hưng Dương và Hoàng Minh.

"Lão Kim, ở đây." Hoàng Minh thấy George xuất hiện liền vẫy tay.

"Đây coi như là một vòng sơ tuyển đơn giản, chỉ có vượt qua cái này mới có tư cách tham gia và tham quan La Thiên Đại Tiếu." Vốn dĩ hai sư huynh đệ định ra hậu sơn đợi George, nhưng lại lo anh không rõ tình hình nên vẫn nán lại lối vào này.

George nhìn ra phía sau Hoàng Minh, đó là một hẻm núi rất sâu, đường thông sang phía đối diện không phải là cầu mà là những sợi dây thừng đung đưa trước gió.

Chương 384

Tình cảnh này, đừng nói người thường, ngay cả diễn viên xiếc đi dây trên cao ước chừng cũng không dám bước lên.

Nhưng đối với dị nhân, đây tự nhiên không phải vấn đề.

Đừng nói đến các dị nhân chính thống truyền thừa võ công của các môn phái, ngay cả các tán tu thức tỉnh dị năng bẩm sinh, nhờ có Khí gia trì trong cơ thể, cơ năng thể chất được tăng cao đáng kể cũng có thể vượt qua.

Long Hổ Sơn tổ chức vòng sơ tuyển này mục đích chính là để loại bỏ bớt những người thường.

"Đi thôi!" Trong lúc Hoàng Minh giải thích cho George, liên tục có các dị nhân bước ra từ rừng cây, hoặc đạp lên dây thừng mượn lực, hoặc nhảy thẳng qua, hoặc sử dụng đạo thuật, ngự sử chim bay.

Đa số đều dễ dàng vượt qua hẻm núi để sang hậu sơn phía đối diện.

"Chúng ta cũng qua đó đi." Lưu Hưng Dương và Hoàng Minh khẽ nhảy một cái đã sang đến đối diện.

Bạch Vân Quan chủ tu linh hồn và nhục thể, khoảng cách này nhảy qua không cần mượn lực.

Còn George thì trực tiếp dùng Phép Độn thổ sang đối diện.

Danh phận hiện tại của anh là một phù thủy, phù thủy không có khả năng dùng nhục thể nhảy trực tiếp qua hẻm núi, bảo Voldemort tới cũng không làm được.

Phù thủy đối mặt với tình huống này, hoặc là lôi chổi bay ra, hoặc là Độn thổ.

Còn phép bay không cần dụng cụ thì trong giới phù thủy cũng chỉ có vài người biết.

Cho nên anh dùng Phép Độn thổ lúc này là hợp lý nhất.

Tiến vào hậu sơn, rất nhanh sau đó bọn họ thấy vài hội trường lớn đã được dựng sẵn, chắc là địa điểm thi đấu, trước các hội trường đó đã đứng đầy người.

"Đây đều là các dị nhân đến từ các môn phái khắp cả nước, Tiểu Kim, cậu và sư đệ qua bên kia rút thăm đi, tôi đi tìm mấy người bạn cũ tán gẫu chút." Lưu Hưng Dương nhìn mấy trăm dị nhân phía trước, không khỏi cảm thán một hồi.

Trong này có không ít đạo hữu trong Đạo môn, cũng có một số người quen cũ, nếu không có La Thiên Đại Tiếu này, mấy năm chưa chắc đã gặp mặt được một lần.

"Lưu kinh sư, vậy lát nữa gặp lại." George gật đầu, đi cùng Hoàng Minh theo bảng chỉ dẫn hướng về vị trí rút thăm cho thí sinh dự thi.

Độ tuổi tham gia La Thiên Đại Tiếu lần này là dưới ba mươi, nên ngoài thí sinh còn có rất nhiều đồng môn sư huynh đệ đi theo cổ vũ.

Giống như Hoàng Minh dự thi, Lưu Hưng Dương cũng đi cùng.

Ngoài ra còn có một lượng lớn tán tu dị nhân đến với nhiều mục đích khác nhau.

Anh cảm thấy rất hài lòng với tình hình này, vì người đến càng đông nghĩa là anh càng được thấy nhiều công pháp và ma pháp của các môn phái khác nhau.

Đây chính là một trong những mục đích của anh khi tham gia La Thiên Đại Tiếu.

Vòng ra bãi đất trống phía sau hội trường thi đấu, nơi này đã tập

hợp không ít thí sinh.

"Cảm giác toàn là cao thủ, hy vọng tôi không bị loại ngay ngày đầu tiên, nếu không thì mất mặt lắm." Nhìn các thí sinh từ các môn phái xung quanh, Hoàng Minh không nhịn được nuốt nước bọt.

Dù sao cũng là lần đầu đi xa đại diện cho môn phái tham gia cuộc thi thế này, trong lòng hắn vẫn rất căng thẳng.

Dù trước khi đi sư phụ đã nói chỉ để hắn nhân cơ hội này mở mang tầm mắt, nhưng hắn cũng muốn đạt thành tích tốt để làm rạng danh Bạch Vân Quan.

Nếu bị loại ngay ngày đầu thì đúng là xấu hổ chết mất.

"Lão Hoàng đừng lo, với bản lĩnh xuất Dương Thần của anh, tôi thấy vấn đề không lớn đâu." George vỗ vai Hoàng Minh an ủi.

Thực ra cũng không hẳn là an úy suông, anh cảm ứng một chút, trong số thí sinh ở đây, lượng năng lượng trong cơ thể cao hơn Hoàng Minh không nhiều.

Hơn nữa chiêu xuất Dương Thần của Hoàng Minh, dị nhân bình thường e là khó đối phó.

Cho nên chỉ cần vận khí không quá tệ, gặp phải đối thủ quá mạnh ở vòng một thì sẽ không bị loại nhanh như vậy.

Đang trò chuyện với Hoàng Minh, cô gái NDT đầu óc không bình thường lúc nãy – Phùng Bảo Bảo, cùng với người có độ thảo luận cao nhất trên diễn đàn – truyền nhân Khí Thể Nguyên Lưu Trương Sở Lam cũng đã tới.

Chỉ có điều bọn họ vừa đến đã khơi dậy sự phẫn nộ của đám đông.

Vì khi có người hỏi Phùng Bảo Bảo có phải đến để tranh chức

Thiên Sư không, cô ấy đã chỉ thẳng vào Trương Sở Lam mà đáp một cách ngây ngô: "Tôi không đến để làm Thiên Sư, cậu ấy làm Thiên Sư, tôi phụ trách dẹp hết mấy đối thủ cản đường cậu ấy." Làm Trương Sở Lam sợ tới mức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, vội vàng kéo Phùng Bảo Bảo sang một bên.

"Chị Bảo của tôi ơi, không sao đâu, chị bớt mồm bớt miệng lại đi!" "Ừ, trực tiếp động thủ phải không!" Phùng Bảo Bảo nhanh chóng rút ra một con dao nhỏ sắc bén, gương mặt đầy vẻ "thông thái".

"Nữ thí chủ này là ai mà ngông thế?" Hoàng Minh rõ ràng cũng bị sốc trước hành vi dám thả lời ngông cuồng trước mặt bao nhiêu tinh anh các môn phái của Phùng Bảo Bảo.

Phải biết rằng tiểu đạo sĩ Long Hổ Sơn bên cạnh vừa nói xong, trận đầu tiên này là cuộc hỗn chiến bốn người, kéo thù hận như vậy, lát nữa chẳng phải sẽ bị ba đánh một sao.

"Nhìn trang phục có vẻ là đồng phục NDT, NDT cũng cử người tham gia La Thiên Đại Tiếu sao?" Bình thường mà nói, người của NDT không hay tham gia các hoạt động thế này, họ thường thuộc kiểu duy trì trật tự.

Giống như các đại môn phái tổ chức đại hội võ lâm, triều đình chắc chắn sẽ chú ý và cử người đến để đề phòng hỗn loạn ảnh hưởng đến dân thường.

Nhưng cơ bản sẽ không cử cao thủ kiểu Cẩm Y Vệ hay Đông Xưởng ra mặt tham gia tỷ võ một cách công khai.

Nếu có, cũng chỉ là âm thầm ủng hộ một số môn phái tham gia với mục đích đặc biệt nào đó.

Nhưng thời đại khác rồi, tình hình hiện tại cũng khá đặc thù, Trương Sở Lam với tư cách là một trong những ứng cử viên Thiên Sư

vốn là người của NDT, nên việc NDT tham gia dường như cũng hợp lý.

"Có lẽ đơn giản là đầu óc không bình thường thôi." Nhìn chuỗi hạt thủy tinh đỏ trên cổ Phùng Bảo Bảo, George lắc đầu cười.

Ngay cả khi không lục soát ký ức, chỉ dựa vào trực giác thứ sáu do sức mạnh tâm linh mạnh mẽ mang lại, anh cũng có thể nhanh chóng phán đoán về một người.

Như Hoàng Minh thuộc kiểu người không có tâm địa xấu, khá thẳng tính.

Còn anh cảm thấy Phùng Bảo Bảo đầu óc không bình thường không phải là trào phúng, mà thực sự cảm nhận được tư duy và linh hồn của đối phương không giống người bình thường.

Trương Sở Lam kia thì khác, nhìn một cái anh đã cảm nhận được đây là kiểu người có khá nhiều tâm cơ.

Hơn nữa dựa vào lượng Khí trong người Phùng Bảo Bảo có thể sánh ngang Lão Thiên Sư, dù không biết đạo thuật gì thì chỉ riêng việc gia trì cho cơ thể, thực lực cũng sẽ không yếu.

Cho nên người ta không phải nổ, mà là thực sự có bản lĩnh trong người.

"Ha ha ha, tuổi trẻ đúng là đầy sức sống!" Trong lúc mọi người đang ồn ào, Lão Thiên Sư Trương Chi Duy cùng vài thành viên Thập Lão từ xa đi tới.

"Là Lão Thiên Sư, còn có mấy vị trong Thập Lão nữa!" Mọi người thấy Lão Thiên Sư đến liền kích động reo hò.

Đây chính là vài người đứng ở đỉnh cao nhất của giới dị nhân trong nước, bất kể là thực lực hay quyền lực.

“Một tiểu đạo đồng của Long Hổ Sơn mà cũng có thực lực như vậy.” Thông qua những lời bàn tán xung quanh, George nhanh chóng biết được thân phận của mấy người đó.

Lão Thiên Sư anh đã gặp ở tiền sơn nên nhận ra ngay.

Đứng bên trái Lão Thiên Sư là Lục Cẩn, một trong Thập Lão, cũng là người đưa ra Thông Thiên Lục, nhìn tuổi tác cũng xấp xỉ trăm tuổi.

Còn thực lực, chỉ nhìn lượng năng lượng trong cơ thể thì kém Lão Thiên Sư không chỉ một bậc.

Nhưng đó là so với Lão Thiên Sư, còn so với các dị nhân khác có mặt ở đây, ngoại trừ trường hợp đặc biệt là Phùng Bảo Bảo, ông vẫn là người có năng lượng cao nhất.

Chương 385

Bên phải Lão Thiên Sư là một lão đạo sĩ ngồi xe lăn, nhìn có vẻ như tay chân đều không còn, nghe nói là sư đệ của Lão Thiên Sư.

Phía sau còn có hai lão già, một người là gia chủ nhà họ Lữ – Lữ Từ, người kia là gia chủ nhà họ Vương – Vương Ái.

Thực ra thực lực của những Thập Lão này không làm George kinh ngạc, điều khiến anh hơi ngạc nhiên chính là tiểu đạo đồng đang đẩy xe lăn cho lão đạo sĩ kia.

Nhìn qua chỉ khoảng mười ba mười bốn tuổi mà cường độ năng lượng trong cơ thể cư nhiên cũng thuộc hàng nhất nhì, cảm giác còn cao hơn cả Trương Linh Ngọc – người đại diện Long Hổ Sơn dự thi lần này một bậc.

Chẳng lẽ là thiên tài đệ tử ẩn giấu nào đó của Long Hổ Sơn?

Trương Linh Ngọc là đệ tử nhỏ nhất của Lão Thiên Sư, thiên phú và thực lực đều được công nhận là mạnh, cũng là đệ tử duy nhất của Long Hổ Sơn tham gia thi đấu lần này.

Nghĩa là quyền kế thừa Thiên Sư của Long Hổ Sơn lần này nếu không phải Trương Linh Ngọc thì chính là Trương Sở Lam.

Những người khác dù có đoạt chức quán quân thì cũng chỉ lấy được Thông Thiên Lục chứ không kế thừa được ngôi vị Thiên Sư.

Nhưng đối với anh, chuyện này chỉ khiến anh ngạc nhiên một chút chứ không quá bận tâm.

Thực tế ngay cả Lão Thiên Sư và Thập Lão anh cũng không quá coi trọng, dù thủ đoạn có cao siêu đến đâu nhưng lượng năng lượng trong cơ thể đã rạch ròi ở đó, không cùng đẳng cấp với anh hiện tại.

Điều duy nhất anh quan tâm là thế giới này đã có hệ thống tu luyện phong phú như vậy, liệu có tồn tại các chiều không gian cao hơn như Thiên đường, Địa ngục, Thiên đình hay Đại Lôi Âm Tự không.

Anh không hiểu rõ về thế giới này ở kiếp trước nên cũng rất khó phán đoán.

"Nếu mọi người đều muốn so tài thì bắt đầu thôi!" Sau khi nói vài câu khai mạc đại khái, Lão Thiên Sư bảo một đạo đồng mang thùng rút thăm tới và giảng giải quy tắc của La Thiên Đại Tiếu lần này.

Long Hổ Sơn đã xây dựng tổng cộng bốn hội trường cho La Thiên Đại Tiếu, bốn hội trường sẽ tiến hành thi đấu đồng thời.

Thiên can ghi trên thăm đại diện cho thứ tự ra sân, còn con vật (linh vật) phía sau thiên can đại diện cho nhóm đối thủ thi đấu.

Ngày đầu tiên là cuộc hỗn chiến bốn người, những người rút được cùng một con vật sẽ vào chung một nhóm.

Từ ngày thứ hai đến ngày thứ bảy sẽ là các trận đấu loại trực tiếp một đối một tại bốn hội trường cho đến khi tìm ra nhà vô địch.

Nếu quán quân là Trương Linh Ngọc hoặc Trương Sở Lam thì người đó sẽ kế thừa ngôi vị Thiên Sư và lấy được Thông Thiên Lục.

Nếu không phải, thì quán quân lấy Thông Thiên Lục, còn Trương Sở Lam và Trương Linh Ngọc ai có thứ hạng cao hơn thì người đó kế thừa ngôi vị Thiên Sư.

"Lão Kim, anh rút được gì?" Vừa rút xong, Hoàng Minh đã ghé sát lại.

"Là Quý – Thanh Long." George mở mẩu giấy ra.

Hoàng Minh cũng mở mẩu giấy của mình: "Tôi là Quý – Chu Tước, chúng ta đều ở lượt cuối cùng, nhưng không cùng hội trường

và cũng không cùng nhóm.

Như vậy cũng tốt, có thể xem thêm trận đấu của người khác để lấy kinh nghiệm." "Cũng tốt đấy." George mỉm cười.

Anh thì sao cũng được, dù sao ngay cả khi toàn bộ dị nhân ở hậu sơn Long Hổ Sơn này gộp lại cũng không đánh lại anh, rút được thăm nào thì kết quả cũng như nhau.

"Mời mọi người quay lại phía hội trường, chúng tôi đã chuẩn bị cơm hộp cho mọi người, một giờ chiều sẽ chính thức bắt đầu thi đấu!" Sau khi việc rút thăm kết thúc, tiểu đạo đồng phụ trách đăng ký tên gọi lớn với mọi người.

Bây giờ đã gần mười hai giờ, chắc chắn phải ăn xong bữa trưa mới thi đấu, dị nhân cũng là người, không thể để bụng đói mà đấu cả buổi chiều.

Đương nhiên, bảo Long Hổ Sơn mời bấy nhiêu người xuống núi vào khách sạn ăn cũng không thực tế.

Cho nên không lâu sau, George nhìn thấy cảnh tượng các dị nhân mặc đủ loại đạo bào, tăng bào, vest, đồ Trung Sơn ngồi túm tụm lại ăn cơm hộp.

Các dị nhân đến từ bốn bể năm châu, mang theo giọng địa phương của từng vùng, vây quanh nhau vừa ăn cơm vừa tán dóc, thực sự rất bình dân.

Nhưng điều này cũng thể hiện giới dị nhân trong nước trong điều kiện bình thường vẫn khá hòa hợp.

Một giờ chiều, cuộc thi chính thức bắt đầu.

"Tư Duy Chiếu Xạ!" Trước khi trận đấu bắt đầu, George phân ra ba phân thân Tư Duy Chiếu Xạ, tàng hình bay đến ba hội trường còn lại, còn bản thể anh cùng Hoàng Minh đi tới hội trường thứ nhất.

Vì muốn quan sát công pháp và ma pháp của các phái, anh chắc chắn phải canh chừng cả bốn hội trường.

May mà hiện giờ anh không chỉ phân ra được một phân thân Tư Duy Chiếu Xạ, mặc dù phân ra càng nhiều thì thực lực sẽ giảm tương ứng.

Nhưng hiện tại xem ra, một phần tư thực lực cũng đủ để quét sạch nơi này, vả lại nếu có nguy hiểm cũng có thể kịp thời thu hồi.

Bản thể anh đang ở hội trường Giáp – Hoa Lộc, một trong những thí sinh dự thi là Phùng Bảo Bảo của NDT, George cảm thấy khá thú vị.

Anh muốn xem cô nàng ngốc nghếch này ngoài năng lượng cao ra thì còn bản lĩnh gì khác đáng chú ý không.

"Sao lại là họ?

Thật bất ngờ, lần này Bảo Bảo gặp rắc rối rồi!" Ở hàng ghế đầu hội trường, không xa chỗ họ đứng là Trương Sở Lam và Phong Tinh Đồng của nhà họ Phong cũng đang quan chiến.

Vị Phong Tinh Đồng kia dường như rất am hiểu thông tin về các thí sinh, nhìn một cái đã nhận ra thân phận của ba thí sinh còn lại.

"Chào cậu, xem ra cậu rất hiểu biết về các thí sinh, ba người kia có gì đặc biệt sao?" Đảo mắt một cái, George dẫn theo Hoàng Minh chủ động tiến lên hỏi chuyện.

Hoàng Minh tuy là dị nhân trong nước nhưng quanh năm ở trong đạo quán, đối với các dị nhân bên ngoài cũng không biết nhiều hơn anh bao nhiêu.

Ở đây đã có một "bình luận viên" sẵn có, tiện tay dùng luôn là hợp lý nhất.

“Ba người này mạnh lắm sao?” Phía bên kia Trương Sở Lam cũng lộ vẻ lo lắng.

“Là Hoàng đạo trưởng của Bạch Vân Quan và Kim tiên sinh à.

Ba người kia được gọi là ‘Tiểu Đào Viên của Thiên Tân Vệ’, nói mạnh thì cũng không hẳn, nhưng ba người họ luôn đi cùng nhau.

Họ là bạn nối khố, cùng bái vào một môn phái rồi cùng bị trục xuất.

Không hẳn là đại gian đại ác, chỉ là thích làm xằng làm bậy, gây ra mấy chuyện rắc rối nhỏ.

Không ngờ ba người họ rút thăm lại vào chung một nhóm, quan trọng là công pháp liên thủ của họ không hề yếu.” Phong Tinh Đồng vừa mở miệng đã gọi đúng tên Hoàng Minh và George, sau đó nói sơ qua thông tin về ba người “Tiểu Đào Viên Thiên Tân Vệ” kia.

Thiên Hạ Hội mới chen chân vào hàng ngũ Thập Lão, nền móng chưa vững, mục đích cậu ta đến tham gia La Thiên Đại Tiếu lần này là theo lời cha dặn phải quảng kết thiện duyên.

Nếu có thể, lôi kéo một số tán tu có giá trị vào Thiên Hạ Hội thì càng tốt.

Vì vậy cậu ta luôn chú ý và thu thập thông tin của tất cả các thí sinh.

Hoàng Minh không cần bàn tới, là đệ tử danh tiếng của Bạch Vân Quan.

Còn Kim Bảo Bảo này dường như là một tán tu, nhưng có thể đi cùng Hoàng Minh đến tham gia La Thiên Đại Tiếu thì chắc cũng có bản lĩnh.

Nếu thực lực thực sự không tệ, có thể thử mời vào Thiên Hạ Hội.

“Xem ra đúng là có chút năng lực.” Thấy Phong Tinh Đồng ngay lần đầu gặp mặt đã gọi tên mình và rất am hiểu các thí sinh, George biết mình đã tìm đúng người giải đáp.

“Chuyện là thế nào đây, đây gọi là mệnh đấy!” “Anh em ba người chúng tôi không có gian lận đâu nhé, chuyện này cũng chịu thôi.” “Ha ha ha, tôi lại muốn xem kẻ đen đủi nào sẽ làm đối thủ của chúng tôi đây.” Dưới sân, ba người Tiểu Đào Viên Thiên Tân Vệ đang đắc ý vô cùng.

Chương 386

Đạo sĩ Long Hổ Sơn làm trọng tài thấy bốn người đã có mặt đầy đủ, lắc đầu rồi bắt đầu dõng dạc tuyên bố quy tắc trận đấu.

"Mất ý thức hoặc chủ động nhận thua sẽ bị loại, làm tổn thương tính mạng đối thủ sẽ bị loại và bị trừng trị nghiêm khắc.

Người còn trụ lại cuối cùng sau khi ba người khác bị loại sẽ thắng, trận đấu bắt đầu!" "Sắp đánh rồi." George lộ vẻ hứng thú, chỉ là một lát sau, vẻ mặt anh bỗng cứng đờ, không nhịn được mà giật giật khóe miệng.

Vì ba người Tiểu Đào Viên Thiên Tân Vệ kia vừa nhìn thấy gương mặt của Phùng Bảo Bảo đã sợ tới mức cúi đầu khom lưng nhận thua luôn, căn bản không thèm đánh.

Xem bộ dạng đó thì chắc là có quen biết Phùng Bảo Bảo, hơn nữa dường như còn từng bị cô ấy cho ăn đòn nhừ tử.

May thay, tuy bản thể bên này không thu hoạch được gì, nhưng ở ba địa điểm khác của phân thân Tư Duy Chiếu Xạ thì thu hoạch không nhỏ.

Đầu tiên là hội trường của Trương Linh Ngọc – đệ tử nhỏ nhất của Lão Thiên Sư.

Ba người đối đầu với Trương Linh Ngọc gồm một đệ tử Thiếu Lâm, một đệ tử Thuật Tử Môn và một tán tu.

Đệ tử Thiếu Lâm dùng Kim Chung Tráo, đệ tử Thuật Tử Môn dùng Ngũ Hành Đạo Thuật, còn tán tu có dị năng bẩm sinh có thể bắn ra băng trùy.

Còn Trương Linh Ngọc sử dụng chiêu bài Kim Quang Chú của

Long Hổ Sơn.

Dị năng bẩm sinh anh không hứng thú, Ngũ Hành Đạo Thuật chính anh cũng biết, còn Kim Chung Tráo – loại công pháp có thể nâng cao phòng ngự nhục thể này anh có chút hứng thú.

Nhưng rất nhanh sau đó sự hứng thú ấy đã chuyển sang Kim Quang Chú, vì cùng một kiểu phòng ngự nhưng Kim Quang Chú rõ ràng mạnh hơn Kim Chung Tráo không chỉ một bậc.

Kim Chung Tráo là lợi dụng năng lượng để yểm một lớp phòng ngự lên lớp biểu bì cơ thể.

Còn Kim Quang Chú mang lại cho anh cảm giác khác biệt, dường như là biến hóa năng lượng của cơ thể theo một cách nào đó, về tính chất còn có đặc trưng xua tan bóng tối (tru tà) giống như Ma pháp Ánh sáng.

Đồng thời nó còn thiết lập một mối liên kết nhất định với nhục thể, thâm sâu hơn Kim Chung Tráo rất nhiều.

Kim Chung Tráo chỉ là "thuật", còn Kim Quang Chú mang lại cảm giác đã tiếp cận với "Đạo", đẳng cấp chênh lệch không chỉ một chút.

Chỉ có thể nói không hổ là đạo pháp căn bản của Long Hổ Sơn, quả thực có chút giá trị.

Xem xong trận đấu của Trương Linh Ngọc, công pháp Long Hổ Sơn đã được đưa vào danh sách các công pháp anh muốn đoạt lấy, còn đoạt lấy thế nào thì chờ xem thời cơ sau này.

Hội trường thứ ba là trận của Phong Sa Yến – chị gái Phong Tinh Đồng, với dị năng không gian bẩm sinh, cô ấy đã giành chiến thắng áp đảo, không thấy có công pháp nào đáng để để mắt tới.

Hội trường cuối cùng là Giáp – Cẩm Lý, nhưng cũng không có gì đáng xem, cô gái thắng cuộc tên là Bạch Thức Tuyết, có dị năng bẩm

sinh có thể thôn phệ năng lượng của người khác.

Ba người còn lại đều là hạng tôm tép, vừa mới bắt đầu chiến đấu, lượng Khí trong người đã bị hút sạch đến mức kiệt sức phải nhận thua.

Vì dị nhân dưới ba mươi tuổi đều có thể tham gia La Thiên Đại Tiếu, nên chắc chắn không thiếu những hạng nhược tiểu đến để mở mang tầm mắt, tình huống này cũng rất bình thường.

Thực tế trừ một số ít ra, đa số thí sinh tham gia đều là hạng yếu.

Sau lượt Giáp kết thúc là đến lượt Ất, lượt này lại có những công pháp khiến anh cảm thấy khá thú vị.

Một người mặc đồ như diễn viên tấu hài của Đức Vân Xã, tên là Tiêu Tiêu.

Người này tu luyện Hanh Khí, dùng phương pháp đặc thù điều động Tiên Thiên Chi Khí trong cơ thể, dùng hai chữ quyết "Hanh, Cáp" phun Khí ra, có thể trực tiếp đánh văng linh hồn kẻ thù ra khỏi xác.

Nghe nói công pháp này truyền từ hai vị tướng Hanh Cáp thời thượng cổ.

Anh cũng có thể rút linh hồn người khác ra, nhưng đó cơ bản là đối với kẻ địch đã bị khống chế, rút linh hồn ra để phong ấn.

Một người khác tên Giả Chính Lượng, đến từ thôn Giả Gia ở miền Tây, tinh thông thuật Ngự Vật, có thể điều khiển mười hai con dao bay tấn công kẻ thù.

Bàn về việc điều khiển dao bay tấn công kẻ thù, nếu anh dùng dị năng thì đừng nói mười hai con, mười hai vạn con cũng không thành vấn đề.

Vấn đề cốt lõi là anh điều khiển dao bay bằng từ lực, còn Giả Chính Lượng dùng Khí, tức là năng lượng trong cơ thể, về nguyên lý là hoàn toàn khác nhau.

Anh nghĩ, nếu học được thuật Ngự Vật của nhà họ Giả, với lượng ma lực (magic power) khổng lồ trong người điều khiển một con dao bay, rồi yểm thêm từ lực mạnh nhất lên đó.

Khi ấy uy lực chắc chắn cực kỳ khủng khiếp, sát thương vật lý đạt mức tối đa, đặc biệt là ở trạng thái hóa rồng.

Điều này khiến anh không khỏi nhớ tới con Hắc Long trong thế giới Fairy Tail.

Điểm mạnh nhất của Hắc Long là miễn nhiễm với mọi đòn tấn công ma pháp và năng lượng, siêu ma pháp của anh có mạnh đến đâu cũng vô dụng, muốn giết nó chỉ có thể dùng tấn công vật lý.

Tức là giáp lá cà, hoặc điều khiển kim loại tấn công vật lý.

Học được thuật Ngự Vật phối hợp với từ lực khống chế dao bay, biết đâu có cơ hội phá được phòng ngự của Hắc Long, từ đó đánh bại nó.

Trận đấu thu hút nhiều sự chú ý nhất ở bảng Ất chắc chắn là bảng Ất Bạch Hổ, nơi có sự góp mặt của Trương Sở Lam.

Là truyền nhân của Khí Thể Nguyên Lưu, lại biết cả Kim Quang Chú và Lôi Pháp, mọi người đều hiểu rằng Đại hội La Thiên đợt này chính là do Lão Thiên Sư tổ chức riêng cho hắn.

Một nhân vật như vậy lần đầu xuất hiện tự nhiên kéo theo một đám đông đến xem.

George và Hoàng Minh cũng nằm trong số đó.

Đối với Khí Thể Nguyên Lưu, hay đúng hơn là toàn bộ Bát Kỳ Kỹ,

George đều rất hứng thú.

Lúc nãy khi xem thi đấu, cậu cũng đã trò chuyện vài câu với Trương Sở Lam.

Tên này nhìn bên ngoài giống như một gã otaku chưa trải sự đời và hay nói nhảm, nhưng thực tế tâm cơ rất sâu, lời nói kín kẽ như bưng.

Hơn nữa, George có thể cảm nhận được năng lượng trong cơ thể Trương Sở Lam không hề yếu, thuộc hàng top trong số những người tham gia lần này, thực lực chắc chắn không tệ.

"Xem ra trận này kết thúc nhanh thôi." George liếc mắt qua ba người đối diện Trương Sở Lam, nhìn cường độ năng lượng trong cơ thể bọn họ, tất cả đều là hạng xoàng.

"Ba năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây..." "Tôi muốn lật đổ chính bầu trời này!" Nửa giờ sau, phần lớn khán giả trên khán đài phẫn nộ ném chai nước khoáng xuống chỗ Trương Sở Lam bên dưới, miệng không ngừng chửi thề.

"Đậu má, cái quái gì thế này!" "Đúng là đồ không biết xấu hổ!" "Thủ đoạn bẩn thỉu quá, đúng là không có nhân tính!" Đối mặt với sự nhạo báng và chửi bới của khán giả, Trương Sở Lam chẳng hề để tâm, chỉ vẫy vẫy tay rồi huýt sáo rời khỏi hội trường.

"Người thắng bảng Ất Bạch Hổ...

Trương Sở Lam." Vị đạo sĩ cao cấp của Long Hổ Sơn phụ trách trọng tài trận này lúc này cũng nổi đầy gân xanh trên trán.

Nếu gã này mà thực sự trở thành Thiên sư của Long Hổ Sơn, ông chắc sẽ tức đến hộc máu mà chết.

"Còn có thể thao tác kiểu này sao, thật là...

ừm...” Hoàng Minh nhìn Trương Sở Lam đang bước ra khỏi hội trường mà hoàn toàn ngây người.

Quả nhiên, sư phụ bảo cậu đến tham gia Đại hội La Thiên để mở mang tầm mắt là đúng.

Nếu không, sau này mà gặp loại người như Trương Sở Lam, chắc chắn cậu sẽ bị lừa cho thảm hại giống như ba người dưới kia.

“Giả heo ăn thịt hổ, cũng là một nhân tài.” George nhướng mày, thầm tán thưởng một câu.

Trương Sở Lam ra vẻ cực ngầu lúc đầu, khiến ba người kia định hợp sức hạ hắn trước rồi mới phân thắng bại.

Chương 387

Hắn lại hào phóng bảo bọn họ cứ đánh nhau đi, ai thắng thì hắn đấu tiếp, thậm chí còn cho đối phương thời gian ngồi thiền điều tức.

Kết quả là nhân lúc người ta đang điều tức, hắn lại mặt dày xông lên tấn công, dễ dàng giành chiến thắng.

Làm vậy tuy không biết xấu hổ, nhưng lại giúp hắn thắng trận mà không lộ thực lực, quan trọng nhất là còn tự dán cho mình cái nhãn 'kẻ không có thực lực'.

Như vậy khi gặp cao thủ thật sự, hắn có thể khiến đối phương không kịp trở tay.

Trong bất cứ ngành nghề nào, kẻ vừa có năng lực lại vừa biết mặt dày thì thường sẽ sống rất tốt.

"Tiếc là chưa thấy được Khí Thể Nguyên Lưu, không sao, phía sau còn nhiều trận." Sau bảng Ất là bảng Bính, ở bảng Bính có một người khiến cậu hứng thú là hậu duệ của Gia Cát Lượng – Gia Cát Thanh, sử dụng Võ Hầu Kỳ Môn Độn Giáp.

Đây là một loại đạo pháp rất thú vị, khác hẳn với ngũ hành đạo pháp thông thường.

Người sử dụng Võ Hầu Kỳ Môn có thể tự xác định một trung cung tại một điểm, biến không gian trong một phạm vi nhất định thành một cục diện Kỳ Môn.

Trình độ càng cao thì phạm vi bao phủ càng lớn.

Trong cục diện này, chỉ cần tuân theo quy luật, thuật sĩ sử dụng ma pháp Kỳ Môn sẽ giảm được đáng kể độ khó và tiêu hao năng lượng, trong khi hiệu quả lại tăng mạnh.

Hơn nữa, thông qua việc dụ dỗ hoặc ép buộc, thuật sĩ có thể tước đoạt vận may của đối phương bằng cách khiến họ bước vào hung vị.

Ma lực của George hồi phục cực nhanh, dù có dùng hết cũng có thể nhanh chóng hồi đầy, nên cậu không bao giờ lo lắng về vấn đề tiêu hao.

Tuy nhiên, điểm tăng mạnh hiệu quả ma pháp kia cậu cảm thấy khá hữu dụng.

Nếu học được rồi cải tiến một chút, để sau khi bố hạ Kỳ Môn, tất cả uy lực ma pháp của mình đều được tăng cường thì cũng không tệ.

Ngoài Gia Cát Thanh, còn có một người khác thu hút sự chú ý của cậu ở bảng Bính: Vương Dã của núi Võ Đang, sử dụng Võ Đang Thái Cực Quyền.

Cậu không mấy hứng thú với Thái Cực Quyền, hay đúng hơn là hầu hết các quyền pháp cận chiến.

Bởi lẽ cậu chủ yếu tấn công tầm xa, nếu cần cận chiến thì đã có 'Đấu' tự pháp hộ thân, trực tiếp nâng cấp thành cao thủ chiến đấu, hoặc hóa khổng lồ dùng sức mạnh áp đảo.

Điều khiến cậu hứng thú là Vương Dã này chính là người bạn thanh mai trúc mã mà chị gái Kim Nguyên Nguyên của cậu từng nhắc tới, cũng là đối tượng thầm mến của chị ấy.

Sau bảng Bính là Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý.

Đến bảng Quý thì tới lượt cậu ra sân.

“Bảng Quý Thanh Long, các tuyển thủ vào sân!” Theo tiếng còi của trọng tài, George thong thả bước vào hội trường.

Đây là trận đấu cuối cùng trong ngày, trời đã bắt đầu sẩm tối, khán giả ở hội trường này không nhiều.

Có lẽ vì cả bốn người đều không có tiếng tăm, cũng không xuất thân từ danh môn thế gia nào.

Phần lớn mọi người đều đổ xô sang bảng Quý Chu Tước, ít nhất bên đó còn có đệ tử chân truyền của Bạch Vân Quan là Hoàng Minh thi đấu.

"Trận đấu bắt đầu!" Trọng tài vừa ra lệnh, ba người còn lại trên sân ngay lập tức tấn công.

Nhưng không phải là hội đồng George, mà là tấn công lẫn nhau.

Bởi vì đây mới là trạng thái thường thấy của một trận đấu bình thường.

Trừ phi gặp phải đệ tử các môn phái lớn mà ai cũng biết là lợi hại thì họ mới chọn đánh ba chọi một, còn không thì cứ hỗn chiến thôi.

"Chẳng có ai hữu dụng cả, vậy thì không lãng phí thời gian nữa." George trực tiếp lấy đũa phép ra, khẽ vẫy một cái: "Confringo!" Theo như lời Phong Tinh Đồng nói trước đó, ba đối thủ của cậu đều là tán tu, hơn nữa đều là dị nhân bẩm sinh, không giúp ích gì được cho cậu.

Vì vậy cậu cũng lười lãng phí thời gian thăm dò.

Nếu có một đệ tử đại phái nào đó, cậu sẽ thong thả chơi đùa để tìm hiểu công pháp và đạo thuật của họ xem có dùng được cho mình không.

"Bùng!" Một tiếng nổ lớn vang lên giữa hội trường.

Ngoại trừ tên tán tu gần nhất định tấn công cậu, hai tên khác đang đánh nhau cũng bị dư chấn hất văng ra ngoài.

Dựa theo cường độ năng lượng trong cơ thể ba người, George đã điều chỉnh uy lực của Bùa Nổ sao cho vừa đủ để đánh ngất mà không gây thương tích nặng.

“Trận đấu kết thúc, Kim Bảo Bảo thắng!” Trọng tài nhìn ba người đang nằm ngất xỉu, lập tức tuyên bố kết quả.

Số ít khán giả trên khán đài cũng không khỏi kinh hô.

Họ không ngờ trong bốn tên tán tu vô danh này lại ẩn chứa một kẻ có thực lực đáng nể như vậy.

Tuy chưa thể so được với những đệ tử đại phái nổi danh như Trương Linh Ngọc hay Gia Cát Thanh, nhưng một chiêu giải quyết ba đối thủ cũng đã là rất lợi hại rồi.

“Tôi cứ cảm thấy gã này không đơn giản, Tam ca, anh có nhìn ra thuộc đường lối nào không?” Trên khán đài, Trương Sở Lam hỏi Từ Tam bên cạnh.

Qua những lần tiếp xúc và quan sát trước đó, hắn đã nhận ra gã tán tu tên Kim Bảo Bảo này không hề đơn giản.

Hắn không có nhãn lực cao siêu để nhìn thấu thực lực của một dị nhân, nhưng lại có thể phán đoán qua những chi tiết nhỏ.

Đầu tiên, từ những lời vô tình tiết lộ của đạo trưởng Hoàng Minh, có thể biết hai người đã từng giao đấu và dường như không phân thắng bại.

Mà hắn lại biết từ Phong Tinh Đồng rằng Bạch Vân Quan nơi Hoàng Minh tu hành cũng là đại phái hàng đầu trong giới đạo môn, nên thực lực của Hoàng Minh chắc chắn không yếu.

Thứ hai, trong suốt buổi chiều quan sát các trận đấu, Kim Bảo Bảo tỏ ra quá bình thản.

Cái ánh mắt nhìn các trận đấu ấy cho hắn cảm giác giống như người lớn xem trẻ con đánh nhau, dù thỉnh thoảng có lộ ra vẻ hứng thú nhưng tuyệt đối không hề thấy áp lực.

Điều này rất bất thường.

Ngay cả Phong Tinh Đồng hay Hoàng Minh dù nói đến đây chỉ để tham gia cho vui nhưng thỉnh thoảng vẫn lộ ra những biểu cảm khác lạ – đó là tâm lý không chịu thua của thanh niên muốn so tài cao thấp với bạn lứa.

Nếu Kim Bảo Bảo là một kẻ cực kỳ tự đại thì còn hiểu được, nhưng rõ ràng không phải vậy.

Cậu ta không những không tự đại mà còn nhiều lần hỏi thăm Phong Tinh Đồng về công pháp của các môn phái với thái độ rất ôn hòa.

Cuối cùng là trực giác, trực giác mách bảo hắn rằng thực lực của Kim Bảo Bảo chắc chắn không hề yếu.

"Anh vừa gọi điện nhờ người tra tài liệu của cậu ta rồi." Từ Tam rít một hơi thuốc rồi trả lời: "Hiện tại chỉ biết cậu ta là con trai độc nhất của tập đoàn họ Kim, mẹ là chủ tịch tập đoàn Li, một thiếu gia nhà giàu chính hiệu.

Trước khi về nước, cậu ta luôn sống ở London.

Dựa theo biểu hiện vừa rồi, ma pháp cậu ta dùng có vẻ là của phù thủy châu Âu." "Không sao, ma pháp phù thủy đúng là khó đối phó, nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, cơ bản là không có khả năng cận chiến.

Lôi pháp của chú em tốc độ nhanh, vừa hay có thể khắc chế, nếu thực sự đối đầu thì vấn đề không lớn đâu." Từ Tứ đẩy gọng kính, gương mặt không chút lo lắng.

Phù thủy châu Âu, anh đã nghe vài đồng nghiệp xử lý quan hệ quốc tế nhắc tới.

Nếu không hiểu rõ thì đối đầu sẽ rất phiền phức, nhưng nếu đã

hiểu thì thực ra rất dễ đối phó.

Đặc biệt là loại hình như Trương Sở Lam chính là khắc tinh của phù thủy.

Chương 388

Ma pháp phù thủy có nhiều tác dụng kỳ lạ, một khi trúng chiêu sẽ rất rắc rối, nhưng ma pháp có sức phá hoại thực sự mạnh thì lại rất ít.

Mà Kim Quang Chú lại có thể chống đỡ được những ma pháp có tác dụng kỳ lạ đó, bao gồm cả ma pháp hắc ám.

"Nếu chỉ là vụ nổ với uy lực thế này thì đúng là không phá nổi Kim Quang Chú của em." Trương Sở Lam xoa cằm, tâm lý thả lỏng đi đôi chút.

"Vậy thì cứ cho cậu ta vào danh sách chờ chôn đi, bên kia cũng đầy chỗ rồi." Lúc này hắn quay đầu nhìn Phùng Bảo Bảo bên cạnh, cô nàng đang cầm một tấm bản đồ và viết tên Kim Bảo Bảo vào một vị trí trên đó.

Trên bản đồ còn có rất nhiều cái tên của các tuyển thủ đã thăng hạng và có thực lực khá.

"Đậu má, Bảo Nhi tỷ, chị định chôn bao nhiêu người ở Long Hổ Sơn này vậy?" "Chôn hết luôn." Phùng Bảo Bảo bình thản đáp lại một câu khiến Trương Sở Lam không khỏi ôm trán.

"Không cần phải thế đâu, vả lại cậu ta cũng chưa chắc đã đấu với em." "Đi thôi, các trận đấu hôm nay kết thúc rồi, để anh kể cho chú nghe về vài đối thủ mà chú chưa thấy nhưng cần phải chú ý." Từ Tam vỗ vai Trương Sở Lam rồi dẫn họ rời khỏi khán đài.

Bên dưới, George đánh xong liền đi thẳng đến sân của Hoàng Minh.

Trận đấu bên đó không nhanh bằng bên này nhưng cũng không mất quá nhiều thời gian.

Đối thủ của Hoàng Minh là một đệ tử phái Thượng Thanh của Mao Sơn, nhưng thực lực rõ ràng không bằng Hoàng Minh nên trận đấu diễn ra khá thuận lợi.

Đệ tử phái Thượng Thanh được cử đến lần này khá đông, George đã thấy trong các trận trước và cũng tìm hiểu sơ qua từ Phong Tinh Đồng.

Phái này chủ yếu dựa vào phù lục, như Ngũ Lực Sĩ Phù, Mê Hồn Ấn, Khốn Tiên Phù, mỗi loại đều có diệu dụng riêng.

Tuy nhiên, dị nhân phái này tu hành rất chú trọng vào căn cơ, nhiều loại phù lục phải về sau mới bộc lộ uy lực, giai đoạn đầu thường không mạnh.

Điều này dẫn đến việc thế hệ trẻ của họ không mấy nổi bật so với những người cùng lứa, phần lớn đều bị loại ngay từ vòng đầu.

George không mấy quan tâm đến phù lục của phái Mao Sơn, vì nghe nói Thông Thiên Lục chính là đỉnh cao của phù lục.

Muốn nghiên cứu phù lục thì nghiên cứu Thông Thiên Lục là đủ rồi.

"Giải quyết nhanh vậy sao?" Sau khi thắng trận, Hoàng Minh thấy George đã đứng cùng sư huynh đợi mình trên khán đài, không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Cậu biết George không yếu, nhưng không ngờ lại nhanh đến mức này.

"Bên tôi không có cao thủ phái Thượng Thanh, toàn là tán tu nên giải quyết nhanh lắm." George cười giải thích.

Lưu Hưng Dương thu lại kính râm, hài lòng gật đầu: "Thể hiện cũng tạm được, mau đi bốc thăm vòng hai đi." Ngày đầu tiên là vòng loại bốn người lấy một, ngày thứ hai sẽ là vòng đối đầu trực tiếp, bốn

hội trường cũng đồng thời tiến hành thi đấu.

Trở lại bãi đất trống bốc thăm, đợi mọi người tập trung đầy đủ, George liếc nhìn qua, tính cả cậu thì có tất cả 32 người vào vòng hai.

"Bắt đầu bốc thăm!" Theo tiếng gọi của tiểu đạo sĩ, mọi người xếp hàng lên bốc thăm.

"Vương Tịnh, là gã đó sao." George nhìn cái tên trên mảnh giấy, lập tức có ấn tượng.

Nhà họ Vương là một trong những gia tộc dị nhân hưng thịnh nhất trong nước, thế lực rất lớn, gia chủ Vương Ái còn là một trong Thập Lão, chiều nay lúc bốc thăm vòng một cũng đã xuất hiện.

Tuy nhiên, danh tiếng trên các diễn đàn dường như không tốt lắm, thích dùng thế ép người, có không ít tin đồn tiêu cực.

Thực tế qua trận đấu cũng có thể thấy được phần nào.

Thực lực của Vương Tịnh khá tốt, nhanh chóng đánh bại đối thủ, nhưng sau khi thắng lại sỉ nhục ba người kia hết lời.

Điển hình của loại con cháu được nuông chiều quá mức, coi trời bằng vung.

"Phong Tinh Đồng, nhà họ Vương nổi tiếng với đạo pháp gì vậy?" Thấy Phong Tinh Đồng đã bốc thăm xong ở phía trước, George kéo cậu ta lại hỏi.

Vương Tịnh chiến đấu không dùng đạo thuật gì, chỉ đơn thuần dùng 'khí' cường hóa nhục thân là giải quyết xong đối thủ, nên phân thân của George cũng không nhìn ra được gì nhiều.

"Cậu bốc trúng Vương Tịnh sao?

Gã đó đúng là một rắc rối lớn đấy." Phong Tinh Đồng nhìn mảnh giấy trong tay George, lập tức lộ vẻ đồng cảm.

“Đạo thuật nổi tiếng nhất của nhà họ Vương gọi là Thần Đồ, là một trong hai môn phái lớn về đan thanh, có thể dùng 'khí' để vẽ ra thực thể chiến đấu.

Cụ thể thì tôi cũng không rõ lắm, nhưng cha tôi nói là không hề yếu đâu.” Do dự một chút, cậu ta nói khẽ: “Lão Kim, nếu không quá quan trọng thì hay là lên sân rồi nhận thua đi, người nhà họ Vương khá là...” Những lời cuối cậu ta không nói ra, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng.

Ý là trận này nếu thua thì chắc chắn sẽ bị Vương Tịnh sỉ nhục một trận, còn nếu thắng thì với thân phận tán tu không có bối cảnh của Kim Bảo Bảo, e là sẽ bị nhà họ Vương kiếm chuyện.

Đệ tử các đại môn phái khác nếu thua tán tu thì chỉ về bị trưởng bối bắt tập luyện thêm, nhưng nhà họ Vương thì khác, khả năng cao là họ sẽ phái người trả thù vì Vương Tịnh.

Vì vậy nếu không phải vì Thông Thiên Lục mà chỉ là đến mở mang tầm mắt thì không cần thiết phải gây thù chuốc oán với nhà họ Vương.

“Ra là vậy, tôi hiểu rồi.” George nhướng mày, lập tức hiểu được ý tốt của Phong Tinh Đồng.

Nhưng cậu căn bản chẳng quan tâm.

Cậu không hiểu rõ thế giới mới này nên mới chọn cách cẩn thận, cố ý giấu giếm thực lực để phân thân này không quá khác biệt.

Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa là cậu sợ bị lộ thực lực.

Kết quả xấu nhất chỉ là lộ thực lực thật, sau đó thế giới này có tồn tại mạnh hơn cậu rồi phân thân này bị hủy.

Nhưng đối với cậu, đó cũng chỉ là tổn thất một phân thân mà thôi, cậu còn rất nhiều phân thân khác và tương lai sẽ có thêm nữa.

Cho nên giấu thực lực chỉ là cách làm thận trọng chứ không phải bắt buộc.

Gặp kẻ kiếm chuyện, cậu không ngại lộ ra thêm một chút thực lực.

Kẻ nào làm cậu không thoải mái, cậu vẫn sẽ thu dọn như thường, không để bản thân phải chịu thiệt.

Ít nhất cho đến hiện tại, thực sự chưa thấy sự tồn tại nào có thể đe dọa được cậu.

"Nhưng mà Kim Bảo Bảo này, nếu cậu sẵn sàng gia nhập Thiên Hạ Hội của chúng tôi thì không cần sợ nữa, cứ đánh thoải mái đi, dù có thắng thì nhà họ Vương cũng chẳng dám làm gì đâu." Phong Tinh Đồng đảo mắt, lập tức đề nghị.

Cậu ta đã biết Kim Bảo Bảo một chiêu giải quyết ba đối thủ, một tán tu có tuổi đời và thực lực thế này, tương lai chắc chắn không tệ, rất đáng để đầu tư lôi kéo vào Thiên Hạ Hội.

"Tạm thời tôi chưa có dự định đó, nếu có cân nhắc thì Thiên Hạ Hội sẽ là lựa chọn hàng đầu của tôi." George không trả lời quá tuyệt tình, dù sao cậu cũng có hứng thú với Câu Linh Khiển Tướng.

Lúc này Hoàng Minh cũng bốc thăm xong đi lại.

"Lão Hoàng, đối thủ của cậu là ai?" "Tiêu Tiêu." Hoàng Minh mở mảnh giấy mình vừa bốc.

"Cô ta có thể đánh văng linh hồn người khác ra khỏi cơ thể, nhưng cậu có thể xuất Dương Thần nên không cần sợ." Chiêu Hanh Cáp Nhị Thuật của Tiêu Tiêu đối đầu với Dương Thần của Hoàng Minh thì chẳng ai khắc chế ai, thắng thua chỉ dựa vào khả năng ứng biến và tu vi cá nhân.

"Sao cậu lại hiểu rõ cô ta thế?" Hoàng Minh có chút ngạc nhiên

nhìn George.

Suốt buổi chiều George đều ở bên cậu, hai người đâu có xem Tiêu Tiêu thi đấu, sao lại biết thông tin này.

“Nghe Phong Tinh Đồng nói thôi.” George tùy miệng đáp.

Còn Phong Tinh Đồng đứng cạnh thì gãi đầu: “Tôi có nhắc tới Tiêu Tiêu với cậu sao?

Chương 389

Sao tôi không nhớ nhỉ.” “Trương Sở Lam và Phùng Bảo Bảo tới kìa.” George bẻ lái sang chuyện khác.

“Trương Sở Lam, Bảo Bảo, hai người bốc trúng đối thủ nào thế?” Phong Tinh Đồng thấy Trương Sở Lam và Phùng Bảo Bảo đi tới liền ghé sát đầu vào xem.

Sau đó cậu ta hả hê nói: “Trương Sở Lam, chú em thảm rồi, chú bốc trúng Thanh Phù Thần – Đan Sĩ Đồng.” “Thanh Phù Thần?” Trương Sở Lam rõ ràng không biết người này.

Phong Tinh Đồng giải thích: “Gia đình họ có thuật phù lục gia truyền, chuyên phong tỏa khí mạch của người khác.

Hơn nữa không giống các loại phù lục thông thường cần chuẩn bị nhiều, loại này khiến người ta không kịp đề phòng.” “Nghiệp Hưng, Cực Vân, trời đã muộn rồi, hai con đưa các vị đây đi sắp xếp phòng ở đi.” Lúc này, Trương Linh Ngọc mặc đạo bào đứng trước mặt mọi người, dặn dò hai vị đạo sĩ trung niên đứng cạnh.

“Rõ, Tiểu Sư Thúc!” Hai vị đạo sĩ hành lễ với Trương Linh Ngọc rồi nói với tất cả tuyển thủ: “Mời chư vị đi theo chúng tôi.” “Đi thôi.” George và Hoàng Minh cùng mọi người đi về phía khu nhà ở sau núi.

“Lão Kim à, có muốn làm một ván không?

Tôi mới mở cái kèo, kiếm chút đỉnh thì sao?” Mới đi được vài bước, một gã béo đã cầm máy tính bảng sáp lại gần.

George không ngạc nhiên, đưa tay nhận lấy máy tính bảng: “Để xem đã rồi tính.” Trước khi trận đấu bắt đầu, cậu đã tách ra ba phân thân để quan sát ở ba hội trường còn lại.

Để hiểu rõ hơn về công pháp và đạo thuật của các tuyển thủ, cậu tự nhiên cũng cố ý tìm kiếm những 'người dẫn chương trình' như Phong Tinh Đồng.

Một trong số đó là gã béo tên Tàng Long này, cũng là một chuyên gia thu thập thông tin.

Ở hai hội trường còn lại, cậu còn kết giao với Chỉ Cẩn Hoa và Bạch Thức Tuyết.

"Mấy người này cậu quen từ lúc nào thế, chẳng lẽ là lúc tôi đang thi đấu sao?" Thấy Kim Bảo Bảo lại có thêm bạn mới, Hoàng Minh thầm thắc mắc.

Chuyện này không phải lần đầu tiên xảy ra, lúc mới đến tập hợp, cậu thấy có mấy tuyển thủ mà cậu không quen biết lại chủ động chào hỏi Kim Bảo Bảo.

Nhưng rõ ràng Kim Bảo Bảo luôn ở cùng cậu, trừ lúc cậu lên sân thi đấu.

"Một ăn bốn mươi." George nhìn tỷ lệ cược trên máy tính bảng, tên cậu nằm tận phía sau.

Cũng đúng thôi, kèo này đặt cho người giành giải nhất cuối cùng, cậu tuy thắng ba người ở vòng một nhưng toàn là những tên tán tu tép riu nên tỷ lệ không cao là phải.

Đứng đầu với tỷ lệ một ăn một là Trương Linh Ngọc, Gia Cát Thanh, Phong Sa Yến, Lục Linh Lung và Giả Chính Lượng.

Vương Tịnh tỷ lệ một ăn mười, Phong Tinh Đồng một ăn mười, Hoàng Minh một ăn hai mươi, Phùng Bảo Bảo một ăn ba mươi, Trương Sở Lam một ăn một trăm.

"Thôi, tôi không mua đâu." Phân thân này của cậu không thiếu tiền, đúng chuẩn thiếu gia nhà giàu, tiền tiêu vặt tích lũy trong thẻ ngân

hàng đã hơn mười triệu, có tiền cha cho, mẹ cho, thỉnh thoảng chị gái cũng cho.

Nhưng vì thường xuyên ở học viện Flamel học ma pháp nên cậu chẳng mấy khi động tới.

"Lão Hoàng, cậu có thể thử mua một ít." Nói đoạn, cậu đưa máy tính bảng cho Hoàng Minh.

Hoàng Minh nhìn qua rồi lắc đầu: "Thôi, tôi chỉ có bấy nhiêu tiền tiêu vặt, thua là hết sạch." Bạch Vân Quan không giàu bằng Long Hổ Sơn, tích góp bao nhiêu năm của cậu cộng lại cũng chưa tới ba ngàn, không muốn mất trắng đâu.

George nghe vậy liền nói khẽ với Hoàng Minh: "Lão Hoàng, tin tôi không?

Tin tôi thì đặt hết vào tôi." "Lão Kim, đặt hết vào cậu?" Mắt Hoàng Minh trợn tròn kinh ngạc.

Cậu rất tự biết mình biết ta, biết mình không thể giành hạng nhất, còn Kim Bảo Bảo dù có giấu thực lực thì cũng chưa chắc đạt tới tầm đó.

"Yên tâm đi, tôi có chiêu át chủ bài mà.

Thắng thì là của cậu, thua tôi đền." George cười nháy mắt.

Thông Thiên Lục cậu chắc chắn phải lấy được, nên hạng nhất chắc chắn cũng phải là cậu.

Hoàng Minh là người bạn đầu tiên của cậu ở thế giới này, tặng tiền trực tiếp thì cậu ta sẽ không nhận, dùng cách này giúp cậu ta kiếm chút tiền coi như một lời đáp lễ.

"Thua tôi tự chịu, Lão Kim, cậu phải cố lên đấy, đây là toàn bộ tích góp bao nhiêu năm qua của tôi đó!" Thấy Kim Bảo Bảo không

giống như đang đùa, Hoàng Minh do dự hồi lâu rồi cắn răng đồng ý, móc điện thoại chuyển cho Tàng Long ba ngàn.

Thực ra cậu quyết định vậy không hoàn toàn là bốc đồng.

Từ khi quen nhau, họ đã giao thủ không chỉ một lần, dù lần nào cũng hòa nhưng cậu vẫn nhận ra điều gì đó không ổn.

Lần nào Kim Bảo Bảo cũng thể hiện vừa vặn, đến mức sư huynh còn bảo thực lực của Kim Bảo Bảo không đơn giản như thế.

Hơn nữa Kim Bảo Bảo không phải loại người thích bốc phét, có lẽ thực sự có cơ hội.

Ba ngàn tệ nếu thắng cược thì sẽ thành một trăm hai mươi ngàn, lúc đó muốn mua gì thì mua.

Cậu đã muốn đổi điện thoại mới từ lâu mà sư huynh mãi chẳng chịu mua cho.

Khu nhà ở mà Long Hổ Sơn cung cấp là phòng ở tập thể, cũng là nơi các đệ tử bình thường sinh hoạt.

Một phòng ngủ bốn người, Hoàng Minh và George quen nhau nên được xếp cùng phòng, còn những người đi cùng như Lưu Hưng Dương thì ở chỗ khác.

Khi Hoàng Minh và George vào phòng, họ thấy một người đang nằm sải lai trên giường.

Người này không ai khác chính là Vương Dã của núi Võ Đang.

"Tại hạ Vương Dã của núi Võ Đang, chào hai vị, không biết xưng hô thế nào?" Không phải ai cũng giống như Phong Tinh Đồng hay Tàng Long nắm rõ thông tin về hầu hết tuyển thủ.

Vương Dã đến tham gia Đại hội La Thiên lần này với mục đích riêng, nên chỉ quan tâm đến vài người mình cần chú ý, chưa từng xem

George hay Hoàng Minh thi đấu nên không nhận ra hai người.

"Hoàng Minh của Bạch Vân Quan." Hoàng Minh hành lễ đạo gia, Vương Dã cũng ngồi dậy đáp lễ.

"Hóa ra là Hoàng đạo trưởng của Bạch Vân Quan, không biết Lưu sư huynh dạo này vẫn khỏe chứ?" "Anh cũng biết sư huynh tôi sao?" Hoàng Minh ngạc nhiên.

Vương Dã ngồi lại giường: "Hồi nhỏ cha tôi có đưa tôi đến Bạch Vân Quan vài lần, tôi còn suýt chút nữa xuất gia ở đó rồi." Năm đó khi chọn xuất gia, Bạch Vân Quan cũng nằm trong danh sách cân nhắc của anh, nhưng vì thấy quá gần nhà, dễ bị làm phiền nên mới chọn núi Võ Đang.

"Tán tu Kim Bảo Bảo, ngưỡng mộ đại danh Vương đạo trưởng đã lâu." George cũng cười chào hỏi.

Vương Dã nhìn George xua tay: "Cậu đề cao tôi quá, tiểu đạo tôi nào có danh tiếng gì." "Không, tôi nghe chị tôi kể thôi.

Chị ấy bảo anh thi đỗ Thanh Hoa được ba năm thì đi xuất gia, chắc là đầu bị lừa đá rồi." George tùy miệng trêu chọc một câu.

Vương Dã nghe xong thì đờ người ra, sau đó nhìn kỹ mặt George rồi phán đoán với vẻ không tin nổi: "Họ Kim, lại trông giống thế này, chị cậu không phải là Kim Nguyên Nguyên đấy chứ!" "Vương đạo trưởng đoán chuẩn lắm, đúng là cao nhân đạo gia." George giơ ngón tay cái.

Khóe miệng Vương Dã giật giật: "Được rồi, mồm mép cũng độc y hệt chị cậu vậy.

Cậu chính là cậu em trai du học ở London mà chị ấy hay nhắc tới?" "Chính là tôi, có điều chị ấy không biết tôi học trường ma pháp ở bên đó." Ba người trò chuyện một lúc, thấy chiếc giường trống còn

lại mãi không có người tới, liền rủ nhau đi ăn cơm chay do Long Hổ Sơn chuẩn bị.

Việc phòng có giường trống là chuyện bình thường, không phải tuyển thủ nào cũng muốn ở ký túc xá của Long Hổ Sơn.

Những người giàu có hoặc thích hưởng thụ phần lớn đều ra thị trấn dưới núi ở khách sạn, dù sao với họ đi lại cũng chẳng tốn bao nhiêu thời gian.

Đêm khuya, khi mọi người đã chìm vào giấc ngủ, George bỗng mở mắt rồi lập tức biến mất khỏi giường.

"Hơ... cô nương này 'hổ' đến thế sao?" Ở phía sau núi, George đang tàng hình lơ lửng trên không trung nhìn Phùng Bảo Bảo đang hì hục đào đất bên dưới, suýt chút nữa thì phì cười.

Chương 390

Cạnh Phùng Bảo Bảo là một gã đang bị trói gặt cánh phản, điên cuồng giãy giụa – chính là Thanh Phù Thần Đan Sĩ Đồng.

Xem ra Phùng Bảo Bảo định chôn sống Đan Sĩ Đồng ở đây để gã không thể tham gia thi đấu ngày mai.

Nhưng đây rõ ràng là hành vi phạm quy, nếu sau đó Đan Sĩ Đồng tố cáo thì rắc rối to.

"Ái chà, quên nói với Trương Sở Lam một tiếng rồi." Đang đào dở, Phùng Bảo Bảo chợt nhớ ra điều gì, vội chạy về ký túc xá, kéo Trương Sở Lam đang ngủ mơ màng tới.

"Lát nữa chúng ta đào hố chôn hắn, để lộ cái đầu ra thôi, tối tôi mang cơm ra đút cho hắn ăn, đợi giải đấu kết thúc rồi mới thả ra.

Bọn họ toàn bảo tôi ngốc, thực ra tôi chẳng ngốc tí nào, nhiều lúc tôi còn cơ trí lắm..." Còn Trương Sở Lam thì không đơn thuần như Phùng Bảo Bảo, hắn biết việc chôn người là tuyệt đối không thể, liền vội vàng cởi trói và mời thuốc xin lỗi Đan Sĩ Đồng.

Tuy nhiên, Đan Sĩ Đồng rõ ràng không phục việc mình bị Phùng Bảo Bảo trói dễ dàng như vậy, cho rằng cô đánh lén nên muốn thách đấu tay đôi với Phùng Bảo Bảo để chứng minh.

Trương Sở Lam thấy vậy liền nhân cơ hội đấu với Đan Sĩ Đồng một trận, coi như là quân bài luyện tập.

"Thực lực của Trương Sở Lam này không tệ, nhưng cũng chỉ là Kim Quang Chú và Lôi Pháp, sao cái môn Khí Thể Nguyên Lưu kia vẫn chưa thấy dùng tới, là do Đan Sĩ Đồng chưa gây đủ áp lực sao?" Trên cao, George xoa xoa cằm.

Kim Quang Chú và Lôi Pháp cậu đều đã thấy qua, giờ cậu muốn biết Bát Kỳ Kỹ Khí Thể Nguyên Lưu là loại công pháp gì, có đáng để cậu ra tay chiếm lấy không.

"Có người!" Đúng lúc này, Phùng Bảo Bảo đang đứng ngẩn ngơ bỗng rút con dao nhỏ của mình ra, ném về phía George đang ẩn mình.

"Cô nương này trực giác nhạy bén thật." Thấy dao bay tới, George lập tức nâng độ cao để tránh, sau đó dùng phép Độn Thổ (Apparition) rời đi.

Cậu đã tàng hình và che giấu khí tức, lại còn ở trên cao mà Phùng Bảo Bảo vẫn có thể nhận ra, trực giác này còn nhạy bén hơn cả thú dữ.

"Đại hội La Thiên này chắc chắn sẽ bội thu đây." Trở về ký túc xá, George nhắm mắt đi vào thế giới tinh thần của mình.

Với những gì cậu khám phá được, ngay cả khi thế giới này không có những tồn tại ở chiều không gian cao hơn, thì chỉ riêng những công pháp và đạo thuật hiện tại cũng đã giúp ích rất nhiều cho cậu.

Quan trọng nhất là công pháp tu luyện Tính Mệnh của đạo môn thế giới này.

Theo những gì cậu tìm hiểu thời gian qua, hầu hết những người luyện khí đều tu tập Tính Mệnh, tức là rèn luyện nhục thể và linh hồn (Soul), chỉ là đạo môn chú trọng hơn một chút.

Như Bạch Vân Quan cơ bản không tu đạo thuật mà chuyên chú vào Tính Mệnh, trong đó đặc biệt chú trọng tu luyện linh hồn, mục tiêu tối thượng là dựa vào Dương Thần để vũ hóa thành tiên.

Còn Long Hổ Sơn cũng chủ tu Tính Mệnh, Kim Quang Chú chỉ là đạo thuật cường hóa (Enchant) kéo dài từ công pháp, còn Lôi Pháp là pháp môn hộ thân.

Cậu đã trải qua nhiều thế giới nhưng thực sự chưa có phương pháp tu luyện Tính Mệnh thực thụ.

Cơ thể cậu mạnh mẽ là nhờ thể chất của các phân thân cộng dồn, sau khi cấy Tinh Thể Rồng (Dragon Crystal) thì trở thành Sát Long Ma Pháp Sư, rồi cả cường hóa từ Extremis Virus.

Những thứ này cơ bản là tăng sức mạnh một lần, chứ không tăng trưởng nhờ việc cậu nghiên cứu ma pháp.

Linh hồn thì khá hơn một chút, nhưng cũng tương tự.

Thứ duy nhất có thể liên tục tăng cường là phép Thiền Định (Meditation) cậu học được ở thế giới môn đệ phù thủy, có thể không ngừng làm mạnh ma lực, kèm theo hiệu quả trường sinh bất lão.

Nhưng thực tế đối với sự tăng trưởng nhục thể và linh hồn thì không có sự hỗ trợ đặc biệt nào, Balthazar sống hơn một ngàn năm mà nhục thể và linh hồn cũng chỉ đến thế.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, cậu sẽ ngày càng mạnh mẽ nhờ ma pháp, nhưng căn bản của cậu thực chất là đang dậm chân tại chỗ.

Tuy nhiên, nếu cậu tu hành tốt công pháp Tính Mệnh song tu của thế giới này, cậu có thể nâng tầm nhục thể và linh hồn từ gốc rễ.

Cộng thêm việc nhục thân và linh hồn hiện tại của cậu vốn đã vượt xa người thường gấp nhiều lần, đối với thế giới này mà nói thì chính là tư chất nghịch thiên.

Tu hành công pháp trên nền tảng này, hiệu quả chắc chắn sẽ vô cùng kinh ngạc.

Vì vậy dù giới hạn sức mạnh của thế giới này không cao, nhưng đối với cậu, nó vẫn có ích rất lớn, giúp căn cơ của cậu vững chắc hơn, giới hạn cũng dễ dàng đột phá hơn.

Bây giờ cậu muốn học hỏi tất cả những gì có ích cho mình từ muôn vàn thế giới, gạn đục khơi trong, rồi dung hợp lại để tăng cường toàn diện mọi phương diện.

Trăm sông đổ về biển, biến bản thân thành một pháp sư toàn năng không có bất kỳ điểm yếu nào.

"Cũng khá đấy, còn dựng cả màn hình lớn nữa, thế này thì khỏi cần phân thân theo dõi nữa." Sáng hôm sau, sau khi ăn cơm chay ở Long Hổ Sơn, George cùng Hoàng Minh và Vương Dã đi đến bãi đất trống trước hội trường, thấy ở đây đã dựng xong những màn hình lớn xuyên đêm.

Tiếp theo bốn hội trường sẽ thi đấu cùng lúc, nếu muốn xem cả bốn trận thì có thể ở lại đây xem trực tiếp qua màn hình lớn.

Nếu muốn xem riêng lẻ một trận nào đó thì đến hội trường đó xem.

Sở dĩ Long Hổ Sơn được gọi là môn phái mạnh nhất trong nước không chỉ vì thực lực Lão Thiên Sư đứng đầu thiên hạ, đệ tử đông đảo, mà còn vì thế lực của đệ tử trong giới thế tục cũng không nhỏ.

Đệ tử chân truyền của Lão Thiên Sư có mười vị, trừ đạo trưởng Vinh Sơn và Trương Linh Ngọc, những người còn lại đều không ở trên núi mà chủ trì công việc ở khắp nơi trên cả nước.

Đệ tử không phải chân truyền, rồi đến đồ tử đồ tôn thì còn đông hơn nhiều.

Thế nên đừng thấy đệ tử Long Hổ Sơn cứ quanh quẩn ở sau núi mà tưởng họ cách biệt với thế giới, bốn hội trường muốn xây là có ngay, màn hình lớn độ phân giải cao và các sản phẩm công nghệ cũng được sắp xếp trong nháy mắt.

"Mọi người ở lại đây xem đi, tôi đi thi đấu đây." Vương Dã ngáp

một cái, vẫy vẫy tay rồi đi về phía hội trường phía trước.

Anh là một trong những người đấu trận đầu tiên sáng nay, đối thủ tên là Thiết Mã Lưu.

Ba trận còn lại là Lục Linh Lung đấu với Vân, Phong Sa Yến đấu với Chỉ Cẩn Hoa, Tài Lộc đấu với Linh.

"Nhiều lúc cảm thấy Vương đạo trưởng thực sự không giống các đạo trưởng núi Võ Đang khác lắm." Hoàng Minh thấy vậy không nhịn được cảm thán.

Cậu từng gặp những đạo sĩ Võ Đang đến ở nhờ tại Bạch Vân Quan, so với các đạo quán khác, đạo sĩ Võ Đang vì cực giỏi cận chiến nên thường xuyên luyện quyền cước, tinh thần khí lực bên ngoài rất mạnh mẽ.

Còn Vương Dã thì lúc nào cũng lờ đờ, trông như chưa tỉnh ngủ.

"Anh ta không phải chưa tỉnh ngủ đâu, mà là 'mọi người đều say riêng ta tỉnh' đấy." George cười nói, tuy tiếp xúc chưa lâu nhưng cậu đã nhận ra trạng thái tinh thần khác biệt của Vương Dã.

Cũng chẳng trách Kim Nguyên Nguyên – một tiểu thư vừa giàu vừa có năng lực lại cứ vương vấn mãi anh ta.

"Xem thi đấu thôi!" Trận đấu hôm nay rõ ràng đặc sắc hơn hôm qua nhiều, những người thắng được trong trận hỗn chiến bốn người cơ bản đều là hảo thủ.

Cũng xuất hiện rất nhiều đạo pháp mới chưa được bộc lộ hôm qua, khiến cậu xem rất hứng thú.

Tất nhiên, trừ trận của Trương Sở Lam ra, vì Đan Sĩ Đồng không đến nên coi như bỏ cuộc.

Những trận đối đầu trực diện giữa các cao thủ mất nhiều thời

gian hơn hôm qua, có trận đánh suốt cả tiếng đồng hồ vẫn khó phân thắng bại.

Thế nên buổi sáng kết thúc, ăn trưa xong chiều lại tiếp tục.

"Đến lượt tôi rồi." Trận đầu tiên buổi chiều, Hoàng Minh đấu với Tiêu Tiêu.

"Cố lên nhé!" Nhìn Hoàng Minh lên sân, George tập trung nhìn vào màn hình lớn.

Cậu không nghĩ đến việc giúp Hoàng Minh gian lận để thắng Tiêu Tiêu, vì điều đó không cần thiết, Hoàng Minh cũng chẳng thể làm Thiên sư, cậu ta đến đây thuần túy là để sư môn cho rèn luyện.

Thế nên trải nghiệm chiến đấu thực tế mới là quan trọng nhất, thắng thua chỉ là chuyện nhỏ.

"Xem ra là ngang tài ngang sức rồi." Một tiếng sau, ba hội trường kia đã phân thắng bại, còn Hoàng Minh và Tiêu Tiêu vẫn đang chiến đấu.

Chương 391

"Đến tôi rồi." Trận thứ hai buổi chiều có tên cậu, nên cậu cũng tạm thời rời màn hình lớn đi về phía hội trường của mình.

Đối thủ của cậu chính là Vương Tịnh của nhà họ Vương.

"Thuật Thần Đồ có vẻ chẳng giúp ích gì cho mình, vậy thì kết thúc sớm để đi xem kết quả trận của Hoàng Minh thôi." Đến hội trường, nhìn Vương Tịnh đứng đối diện, George đã có quyết định.

Biến những thứ được vẽ ra thành thực thể để chiến đấu thì cậu cũng biết, thế giới môn đệ phù thủy đã có loại ma pháp tương tự, lá bài 'The Create' trong bộ Clow còn có thể tạo ra vật thể từ hư không.

Vì vậy thuật Thần Đồ đối với cậu cơ bản không có mấy giá trị.

"Trận đấu bắt đầu!" Sau hiệu lệnh của trọng tài, Vương Tịnh không hề tấn công mà chỉ tay vào George, dùng giọng điệu bề trên ra lệnh: "Loại tán tu rác rưởi như ngươi cũng xứng động thủ với ta sao, mau nhận thua rồi cút đi, không lát nữa ta phế ngươi đấy.

Trận đấu này không được giết người, nhưng không nói là không được phế người." "Ồ... phế tôi, vậy tôi phải xem anh phế kiểu gì đây." Nghe lời Vương Tịnh, khóe môi George dần nhếch lên.

Ban đầu cậu định kết thúc sớm trận đấu để đi xem Hoàng Minh, giờ cậu đổi ý rồi.

Cậu định chơi đùa với vị thiếu gia họ Vương này một chút, cho hắn nếm trải sự hiểm độc của trần gian.

"Chán sống rồi!" Thấy George dám không coi lời mình ra gì, lại còn lộ vẻ khiêu khích, cơn giận của Vương Tịnh lập tức bùng lên.

Từ nhỏ đến lớn, những thứ hắn muốn chưa bao giờ là không lấy

được, mọi chuyện hắn gây ra đều có ông nội chống lưng.

Hắn sinh ra đã ở trên đỉnh núi, thế giới này tồn tại là để cung phụng hắn.

Bây giờ hắn muốn Thông Thiên Lục, đệ tử các danh môn đại phái tranh với hắn thì thôi đi, loại tán tu hèn mọn này cũng dám không coi hắn ra gì.

Làm sao hắn có thể không phẫn nộ cho được.

Hắn muốn trực tiếp phế tên tán tu này, bắt cậu ta phải ngồi xe lăn suốt quãng đời còn lại như một hình phạt cho sự mạo phạm. 'Khí' trong cơ thể bao phủ toàn thân, Vương Tịnh dậm chân một cái, tung một cú đấm về phía George.

Cú đấm này không hề nương tay, nhắm thẳng vào mặt George, nếu là tán tu bình thường bị trúng đòn này, ít nhất cũng phải gãy sống mũi ngay tại chỗ.

“Nhà họ Vương đúng là ra tay không nương tình mà, gã tán tu tên Kim Bảo Bảo này chắc thảm rồi.” “Chịu thôi, ai bảo người ta là Thập Lão, chi bằng nhận thua sớm cho xong, đỡ phải ăn đòn.” “Một trận đòn thôi sao, e là không đơn giản vậy, giữ được tay hoặc chân là may rồi.” Trên khán đài, khán giả đồng loạt lắc đầu.

Cái đức tính của Vương Tịnh trong giới dị nhân thì ai cũng biết rõ.

“Thắng thì chưa chắc, nhưng chắc là không thua thảm đâu.” Vương Dã tựa vào khán đài, thầm nghĩ.

Kim Bảo Bảo dù sao cũng là em trai bạn cũ, anh vẫn có chút quan tâm, nếu có vấn đề gì có thể kịp thời ra tay giúp đỡ.

Hơn nữa tối qua anh phát hiện ma pháp phương Tây của Kim Bảo Bảo lại có thể dịch chuyển tức thời, anh cũng yên tâm hơn.

Biết dịch chuyển thì dù đánh không lại ít nhất cũng kịp nhận thua, không vấn đề gì lớn.

"Sao cậu ta lại ngồi xuống?" Giây tiếp theo, khán giả phát hiện trước sự tấn công của Vương Tịnh, Kim Bảo Bảo lại thản nhiên ngồi xếp bằng xuống đất.

"Chẳng lẽ định nhận thua sao?" "Confringo!" George ngồi xếp bằng dưới đất, khi Vương Tịnh áp sát liền khẽ vẫy đũa phép.

"Bùng!" Nắm đấm của Vương Tịnh chỉ còn cách George chưa đầy một centimet thì trúng ngay Bùa Nổ, cả người lập tức hộc máu bị hất văng ra ngoài.

"Chậc chậc, tôi cứ tưởng lợi hại thế nào, không ngờ chỉ là một tên phế vật, làm lãng phí thời gian của tôi, xem ra nhà họ Vương này cũng thế hệ sau không bằng thế hệ trước rồi." Nhìn Vương Tịnh đang lồm cồm bò dậy, George ngáp một cái lắc đầu, độ khiêu khích lập tức đạt mức tối đa.

"Ta phải giết ngươi!" Từ nhỏ đến lớn, hắn đã bao giờ phải chịu nhục nhã thế này, lại còn trước mặt bao nhiêu người.

"Cái tên tán tu không biết trời cao đất dày kia, ngươi không hiểu hậu quả của việc chọc giận ta đâu, càng không biết thực lực thực sự của ta.

Đã vậy thì hãy xem đây – Câu Linh Khiển Tướng!" "Câu Linh Khiển Tướng?" George vốn đang hờ hững bỗng lập tức tỉnh táo lại.

Câu Linh Khiển Tướng chẳng phải là thủ đoạn của nhà họ Phong ở Thiên Hạ Hội sao, sao nhà họ Vương này cũng biết, chẳng phải họ nổi tiếng với thuật Thần Đồ à?

Cậu còn tưởng Vương Tịnh sẽ dùng Thần Đồ để lật kèo, không ngờ hắn lại hét lên Câu Linh Khiển Tướng.

Chỉ thấy từ cơ thể Vương Tịnh bộc phát ra một lượng lớn khí đen ngòm, rồi hắn đưa tay chộp vào ngực mình, thế mà lại lôi ra được một linh hồn (Soul).

"Sao có thể, sao hắn lại biết Câu Linh Khiển Tướng!" Tai George khẽ động, nghe thấy tiếng kinh hô của Phong Tinh Đồng trên khán đài, nụ cười trên mặt cậu càng thêm rạng rỡ.

"Đúng là đi mòn gót giày chẳng thấy, tình cờ gặp được chẳng tốn công." Phong Tinh Đồng tính tình cũng tốt, cậu không nỡ trực tiếp lục soát ký ức của người ta, nhưng Vương Tịnh này thì khác.

Đừng nói là lục soát ký ức, có giết chết hắn ngay tại chỗ cậu cũng chẳng nhíu mày.

Với kẻ thù, cậu chưa bao giờ nương tay.

"Ha ha ha, sợ rồi chứ gì, Câu Linh Khiển Tướng của nhà họ Phong chỉ là hạng rác rưởi khuyết thiếu, nhà họ Vương chúng ta có được mới là Câu Linh Khiển Tướng hoàn chỉnh!" Nghe tiếng bàn tán xung quanh và thấy sắc mặt George thay đổi, lòng hư vinh của Vương Tịnh được thỏa mãn tột độ, đây mới là điều hắn muốn.

"Cho các ngươi xem cách dùng thực sự của Câu Linh Khiển Tướng – Phục Linh Chi Pháp!" Chỉ thấy Vương Tịnh không hề để linh hồn nhập thể chiến đấu như Phong Tinh Đồng, mà nhanh như cắt, hắn trực tiếp ngoạm từng miếng linh hồn trong tay nuốt vào bụng.

Khi linh hồn vào bụng, 'khí' trong cơ thể hắn lập tức tăng vọt.

"Để tên tán tu nhà ngươi thấy thế nào mới là sức mạnh thực sự!" Nhân lúc khí vừa tăng vọt chưa tan, tốc độ và sức mạnh đều tăng mạnh, Vương Tịnh một lần nữa lao về phía George.

Lúc này thực lực của Vương Tịnh so với lúc nãy như hai người hoàn toàn khác nhau.

“Confringo!” Thấy Vương Tịnh lao tới, George một lần nữa dùng Bùa Nổ.

Nhưng lần này, hiệu quả của Bùa Nổ với cùng uy lực chỉ khiến Vương Tịnh lùi lại vài bước, không hề gây ra thương tích nào.

“Lúc nãy kiêu ngạo lắm mà, quỳ xuống cho ta!” Vương Tịnh lộ vẻ hung dữ, xoay người một cái, dựa vào bộ pháp vòng ra sau lưng George, đá thẳng vào kheo chân cậu, rõ ràng muốn bắt cậu phải quỳ xuống.

“Nếu tăng thêm uy lực của Bùa Nổ thì sẽ hơi quá đà.” George thu đũa phép lại, trong cơ thể lập tức bộc phát những tia điện khủng khiếp.

Cường độ Bùa Nổ lúc nãy cậu thi triển đã mạnh hơn phù thủy trưởng thành bình thường một chút, nếu tăng thêm nữa thì sẽ mạnh hơn cả Thần Sáng (Auror).

Điều này không mấy phù hợp với thân phận phù thủy năm thứ sáu của cậu.

Nhưng chuyện này cậu đã tính toán từ trước.

Mục tiêu tham gia Đại hội La Thiên là Thông Thiên Lục, nên chắc chắn phải đối mặt với các hảo thủ dưới ba mươi tuổi của các phái trong nước.

Với thân phận phù thủy 17 tuổi chưa tốt nghiệp, nếu ma pháp cậu dùng mạnh ngang ngửa với bậc thầy như Tabor thì quá khoa trương.

Vì vậy cậu đã nghĩ ra một phương pháp vừa hợp lý, vừa giúp cậu thắng trận.

“Hai tỷ Volt!” Luồng điện cuồng bạo lập tức bùng nổ từ cơ thể George, đánh tan lớp khí đen hộ thể của Vương Tịnh, theo cái chân đang đá tới mà truyền vào cơ thể hắn.

“A!!!” Bị trúng luồng điện hai tỷ volt, Vương Tịnh lập tức gào lên thảm thiết.

“Ngại quá, quên chưa bảo anh, tôi không chỉ học ma pháp mà còn là một dị nhân bẩm sinh nữa đấy.” Nếu ma pháp hậu thiên không thể thể hiện quá khoa trương, thì cứ tạo cho mình một thân phận dị nhân bẩm sinh, dùng năng lực thiên bẩm đánh bại các đối thủ, vấn đề chẳng phải được giải quyết sao.

Dị nhân bẩm sinh vì khí trong cơ thể bẩm sinh đã vận hành theo quy luật đặc thù nên có thể dùng năng lực đặc biệt, nhưng cũng vì thế mà rất khó học công pháp hậu thiên.

Chương 392

Tuy nhiên, điều này không phải tuyệt đối, chỉ cần thiên phú đủ cao, người ta hoàn toàn có thể vừa nghiên cứu khai phá dị năng, vừa học công pháp hậu thiên để cùng tiến bộ.

Năng lực ma pháp của cậu bình thường, nhưng năng lực bẩm sinh mạnh mẽ, điều này mọi người vẫn có thể chấp nhận được.

"Hóa ra bẩm sinh đã có thể điều khiển sấm sét!" Khán giả trên đài nghe George nói vậy thì lập tức xôn xao.

Trận đấu hôm nay thật sự quá đặc sắc, không những phát hiện bí mật lớn nhà họ Vương biết Câu Linh Khiển Tướng và còn mạnh hơn cả nhà họ Phong, mà còn được thấy một dị nhân bẩm sinh có thể điều khiển sấm sét.

Phải biết rằng Lôi Pháp là loại uy lực nhất trong các loại đạo pháp, mạnh hơn nhiều so với ngũ hành thuật thông thường.

Bình thường đạo môn dùng Lôi Pháp nếu không phải vẽ phù thì cũng phải chuẩn bị trước rất phiền phức.

Long Hổ Sơn mạnh mẽ, Kim Quang Chú chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là họ có thể trực tiếp dùng Lôi Pháp để chiến đấu.

Còn Kim Bảo Bảo này, dị năng thức tỉnh bẩm sinh lại chính là Lôi Pháp, sinh ra đã có thể dùng sét, đúng là quá may mắn.

Lôi Pháp vốn khắc chế thuật tâm linh và linh hồn nhất, ngay cả Bát Kỳ Kỹ Câu Linh Khiển Tướng gặp phải Lôi Pháp xem ra cũng phải quỳ thôi.

"Người đã kém thì tu luyện đạo pháp lợi hại mấy cũng vô dụng thôi, hạng như anh dù có lấy được Thông Thiên Lục thì cũng chỉ là kẻ

yếu, giống như anh học Câu Linh Khiển Tướng rồi vẫn bị tôi giẫm dưới chân như chó vậy." George tung một cái tát khiến Vương Tịnh nằm rạp xuống đất, rồi giẫm chân lên người hắn khiến hắn không thể ngồi dậy.

Nhìn bề ngoài thì như đang sỉ nhục, nhưng thực tế George đang xâm nhập vào ký ức của Vương Tịnh, sao chép nội dung về Câu Linh Khiển Tướng.

Ngay cả hạng đại lão như Voldemort bị cậu giật điện hai tỷ volt còn phải tê liệt không cử động nổi, huống chi là Vương Tịnh.

Dù khi giẫm lên Vương Tịnh, George đã ngắt điện, nhưng Vương Tịnh vẫn bị trọng thương vì điện giật, không còn sức phản kháng, càng không thể chống lại việc bị lục soát ký ức.

Tuy nhiên, George không để Vương Tịnh bất tỉnh, vì một khi bất tỉnh thì sẽ bị mặc định là nhận thua và trận đấu kết thúc.

"Ta sẽ không tha cho ngươi, nhất định không tha cho ngươi!" "Tiểu tử to gan, càn rỡ!" Ngay lúc này, một tiếng gầm phẫn nộ vang lên, Vương Ái đang xem cháu trai thi đấu trên khán đài cuối cùng không ngồi yên được nữa, trực tiếp nhảy xuống sân.

"Vương lão, trận đấu vẫn chưa kết thúc." Nhưng Vương Ái vừa nhảy xuống đã bị trọng tài chặn đường.

Quy định là chỉ khi một bên chủ động nhận thua hoặc mất ý thức thì trận đấu mới kết thúc.

"Cút đi!" Nhưng lúc này Vương Ái vì xót cháu nên chẳng màng gì đến quy định, khí đen trong người bùng phát hất văng trọng tài sang một bên.

Nếu cháu trai chỉ bị đánh bại bình thường, vì nể mặt Trương Chi Duy và thực lực của Long Hổ Sơn, ông ta có lẽ sẽ nén giận đợi sau

này trả thù.

Nhưng giờ cháu trai rõ ràng đã bị thương và đang bị sỉ nhục, một tên tán tu nhỏ bé dám không coi nhà họ Vương ra gì như vậy, ông ta làm sao nhịn nổi.

Dù sao sau chuyện này ông ta cũng chỉ cần xin lỗi Trương Chi Duy một tiếng, với những gì ông ta biết về Trương Chi Duy, vì đại cục, ông ấy cũng sẽ chẳng làm gì được ông ta.

"Không ngờ, thật không ngờ Bát Kỳ Kỹ lại có nhiều uẩn khúc đến thế, thú vị, thật thú vị." Lúc này đây, George không chỉ lấy được nội dung hoàn chỉnh của Câu Linh Khiển Tướng từ ký ức của Vương Tịnh, mà còn có được nhiều thông tin ẩn mật về Bát Kỳ Kỹ năm xưa.

Hóa ra Câu Linh Khiển Tướng của nhà họ Vương là lấy từ ông nội của hội trưởng Thiên Hạ Hội Phong Chính Hào.

Năm đó để có được Bát Kỳ Kỹ, nhà họ Vương đã bắt được người sáng tạo ra Câu Linh Khiển Tướng là Phong Thiên Dưỡng.

Phong Thiên Dưỡng vì muốn bảo toàn mạng sống nên đã giao Câu Linh Khiển Tướng cho nhà họ Vương, đồng thời thề không truyền bản hoàn chỉnh cho con cháu mình.

Vì vậy nhà họ Vương có bản hoàn chỉnh, còn nhà họ Phong hiện nay chỉ học bản không hoàn chỉnh.

Thực tế từ rất lâu trước đây, nhiều luyện khí sĩ tu hành thuật pháp đều có thể ký khế ước với các linh hồn, rồi mượn sức mạnh của linh để chiến đấu.

Những người nổi tiếng như anh em họ Đặng trong số các tuyển thủ lần này cũng có một linh hồn rất mạnh.

Linh có thể là linh hồn của người đã khuất, cũng có thể là các loài vật tu hành nhiều năm đắc khí.

Điểm mạnh của Câu Linh Khiển Tướng là nó có thể cưỡng chế điều khiển những linh hồn mạnh mẽ mà không cần sự đồng ý của chúng, bắt chúng nhập thể để phục vụ mình.

Như Phong Tinh Đồng có một linh hồn là một vị thầy y thuật siêu phàm lúc sinh thời, sau khi nhập thể có thể lập tức biến cậu ta thành thần y.

Bản hoàn chỉnh còn mạnh hơn, không chỉ cưỡng chế điều khiển linh hồn mà còn có thể ăn thịt linh hồn đó để tiêu hóa dần, tăng cường khí của bản thân vĩnh viễn.

Đó chính là Phục Linh Chi Pháp mà Vương Tịnh vừa thi triển.

"Đã lão già đến rồi, vậy thì để tôi lục luôn cả ký ức của ông nhé." Buông Vương Tịnh ra, thấy Vương Ái đã xuống sân, George thầm nảy ý định, một đồng xu đã xuất hiện trong tay.

Thông tin Vương Tịnh biết có hạn, chuyện về Bát Kỳ Kỹ năm xưa cũng chỉ nghe ông nội Vương Ái kể loáng thoáng, muốn hiểu toàn diện thì lục soát ký ức của Vương Ái vẫn là tốt nhất.

Đối với Vương Tịnh, Vương Ái tuyệt đối là một người ông tốt, nhưng với người khác thì không.

Giống như sau lưng một đứa trẻ ngỗ ngược chắc chắn có những bậc phụ huynh dung túng, lập trường khác nhau thì kết luận khác nhau.

Đứng trên lập trường của George, loại người như Vương Tịnh đáng chết, còn Vương Ái kẻ dung túng cho Vương Tịnh, dù là người tốt hay kẻ xấu thì cũng đáng chết như nhau vì đều là kẻ thù của cậu.

Thế nên việc lục soát ký ức Vương Ái cậu chẳng có chút áp lực tâm lý hay đạo đức nào, vả lại cậu đã lên kế hoạch sau Đại hội La Thiên sẽ tìm lúc nào đó trừ khử luôn cả cặp ông cháu này để tuyệt hậu

họa.

“Vương Ái, ông định làm gì?” Tuy nhiên ngay lúc đó, một luồng kim quang đột nhiên từ hội trường bên cạnh bắn tới, đáp ngay trước mặt Vương Ái.

Người đến chính là Lão Thiên Sư Trương Chi Duy của Long Hổ Sơn.

Trương Chi Duy đang xem trận đấu của Gia Cát Thanh và Tiểu Hỏa Thần ở bên cạnh thì đột nhiên cảm nhận được sát khí nồng nặc từ Vương Ái bùng phát.

Liên tưởng đến việc đối thủ của Vương Tịnh ở sân bên này, biết chắc có biến cố nên ông lập tức chạy tới.

“Lão...

Lão Thiên Sư, tôi chỉ xuống đây thay mặt cháu mình nhận thua, nó không phải đối thủ của cậu bạn trẻ này, không cần thiết phải đánh tiếp nữa.” Vương Ái thấy Trương Chi Duy xuất hiện liền giật mình, thu hồi khí và dừng bước, trên gương mặt đầy nếp nhăn hiện lên nụ cười giả tạo.

Giới dị nhân có câu 'Nhất Tuyệt Đỉnh Lưỡng Hào Kiệt', Trương Chi Duy chính là Tuyệt Đỉnh đó.

Thời trẻ Trương Chi Duy đã khiến các đại lão đương thời phải hổ thẹn, chẳng ai biết giờ đây ở tuổi ngoài trăm, Trương Chi Duy còn đáng sợ đến mức nào.

Vương Ái tự nhận tuyệt đối không phải đối thủ, nên thấy Trương Chi Duy là lập tức tỉnh táo lại ngay.

Khi Trương Chi Duy không có mặt, ông ta có thể làm loạn một chút rồi sau đó còn có đường cứu vãn.

Giờ Trương Chi Duy đã đứng trước mặt, nếu ông ta còn làm ảnh hưởng đến trận đấu thì đúng là không nể mặt Long Hổ Sơn và Trương Chi Duy, chắc chắn sẽ bị trừng phạt.

"Ái chà chà, không ngờ cháu trai là phế vật mà ông nội cũng là kẻ hèn nhát.

Lạ thật đấy, thấy Lão Thiên Sư là nhũn ra ngay, lúc nãy nhảy xuống trông oai phong lắm mà?

Haiz, thực ra tôi còn định thỉnh giáo gia chủ họ Vương một chút, thấy cháu ông yếu thế này, tôi đoán ông cũng chẳng ra làm sao." Thấy Lão Thiên Sư chặn Vương Ái, George lập tức lớn tiếng mỉa mai không chút khách khí.

Cái vẻ mặt đó như muốn nói: "Ông ngon thì nhào vô đánh tôi đi, đánh tôi đi nè".

Đúng thế, cậu chính là muốn kích cho Vương Ái ra tay, Vương Ái ra tay thì Lão Thiên Sư cũng sẽ ra tay, nếu Vương Ái bị Lão Thiên Sư hạ đo ván thì càng rảnh nợ, cậu chỉ việc xông tới sờ một cái là xong việc lục soát ký ức.

Ngay cả khi Lão Thiên Sư không động thủ, cậu có lộ thực lực để hạ Vương Ái thì mọi người cũng chẳng nói được gì, vì không phải cậu ra tay trước.

Tệ nhất là kích phát tâm lý báo thù của Vương Ái, để lão ra tay với cậu sau khi rời Long Hổ Sơn cũng được.

Chương 393

Chỉ cần kích được Vương Ái ra tay trước, cậu có thể danh chính ngôn thuận phản kích mà không bị toàn bộ giới dị nhân ác cảm.

Dù sao cậu cũng là phòng vệ chính đáng, cùng lắm là phòng vệ quá mức thôi.

Nhưng điều đó cũng dễ hiểu, vì chiến đấu giữa các dị nhân vốn rất hung hiểm, chẳng may lỡ tay đánh chết cũng là chuyện thường.

"Ngươi!" Vương Ái nghe lời George, sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Bị nhục nhã giữa bàn dân thiên hạ, nhục nhã cả dòng họ Vương, làm sao ông ta nhịn được.

Nhưng nhìn Lão Thiên Sư đang đứng đó, ông ta hít một hơi sâu rồi cười bảo: "Cậu bạn nhỏ này đúng là có gan dạ, lão phu rất tán thưởng cậu, được lắm, đợi Đại hội kết thúc, có dịp mời cậu đến nhà họ Vương ngồi chơi, lão phu nhất định sẽ 'chiêu đãi' cậu tử tế." "Lão già này nhịn giỏi thật." George nhướng mày định khích thêm vài câu thì bị Trương Chi Duy ngắt lời.

"Đã nhận thua rồi thì trận này Kim Bảo Bảo thắng." Sau đó ông phất tay tung ra một luồng kim quang bao bọc lấy Vương Tịnh ném cho Vương Ái, bảo ông ta mang Vương Tịnh rời khỏi hội trường.

Có điều lúc rời đi, ánh mắt Vương Ái nhìn George đầy rẫy sát ý.

Trương Chi Duy thấy vậy cũng chỉ biết nhíu mày, không thể nói gì thêm.

Cách hành sự của nhà họ Vương ông rất rõ, Kim Bảo Bảo đắc tội với nhà họ Vương thế này, e là sau này sẽ gặp rắc rối lớn.

“Cái cậu nhóc này...” Nhưng giây tiếp theo, ông chợt chú ý thấy khóe môi George khẽ nhếch lên, trong lòng bỗng nảy ra một cảm giác khiến chính ông cũng thấy ngạc nhiên.

“Có lẽ... người gặp xui xẻo chưa chắc đã là thằng bé này...” “Dám đối đầu trực diện với gia chủ họ Vương, thằng nhóc này gan thật đấy!” “Dù cảm thấy hơi thiếu lý trí nhưng không thể không bội phục.” “Ha ha ha, tôi thích thằng nhóc này rồi đấy, nhìn sướng vãi!” Cùng lúc đó, khán giả trên đài và những dị nhân xem qua màn hình lớn đều đồng loạt giơ ngón tay cái cho George.

Những người xem thi đấu ngoại trừ số ít đệ tử đại phái, phần lớn đều là tán tu hoặc dị nhân các gia tộc nhỏ, những người này ít nhiều đều có thành kiến với sự bá đạo ngang ngược của nhà họ Vương.

Nhưng vì sợ thực lực và thế lực của họ nên đều phải ngậm đắng nuốt cay.

Thấy George không chỉ mạnh mà còn khiến nhà họ Vương phải bẽ mặt, lòng họ làm sao không thầm sướng cho được.

Đặc biệt là những dị nhân trẻ tuổi đầy huyết khí, họ càng khâm phục sự dũng cảm của George và lớn tiếng reo hò cổ vũ cho cậu.

Giới dị nhân đã khổ vì nhà họ Vương lâu rồi.

“Nhà họ Vương, các ngươi hành động nhanh một chút đi nhé, nếu không tôi sẽ chủ động ra tay đấy.” Trong ánh mắt khâm phục của mọi người, George thong dong bước ra khỏi hội trường.

Sau khi rời Long Hổ Sơn, nếu nhà họ Vương không ra tay với cậu, thì cậu sẽ chưa về Bắc Kinh vội mà sẽ lượn lờ quanh sào huyệt của nhà họ Vương một chuyến.

Cậu không tin mình cầm Thông Thiên Lục diễu võ dương oai quanh hang ổ của họ mà họ còn nhịn được.

“Giá Câu Linh Khiển Tướng này cũng không tệ.” Rời khỏi hội trường, George vừa đi về phía màn hình lớn, vừa bắt đầu phân tâm xem xét nội dung chi tiết của Câu Linh Khiển Tướng vừa nhận được, tâm trạng ngày càng tốt hơn.

Câu Linh Khiển Tướng này chuyên nhắm vào các linh thể, dùng kỹ xảo pháp thuật “bốn lạng đẩy ngàn cân”, có thể cưỡng chế bắt giữ những linh thể mạnh hơn bản thân rất nhiều vào đan điền trong cơ thể.

Có thể dùng để nhập vào người sử dụng linh lực, cũng có thể trực tiếp ăn để nâng cao thực lực bản thân.

Quan trọng nhất là, thực lực bản thân càng mạnh thì linh thể có thể bắt giữ càng mạnh.

Với tu vi như Vương Tịnh, về lý thuyết có thể bắt giữ linh thể ngàn năm tu luyện ở thế giới này, đương nhiên chỉ giới hạn ở linh thể, nếu có bản thể thì tự nhiên không bắt được.

Còn nếu là hắn tu thành Câu Linh Khiển Tướng, với thực lực của hắn, đừng nói ngàn năm, vạn năm cũng không thành vấn đề.

Đương nhiên, đây là chỉ những linh thể không có thực thể, nếu có thì không được.

Hai anh em tuyển thủ tham gia lần này là Đặng Hữu Phúc và Đặng Hữu Tài, trong cơ thể có một con xà tiên linh ngàn năm, thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Bọn họ có thể để linh thể này nhập vào người để hỗ trợ chiến đấu, về lý thuyết, bất kể là Phong Tinh Đồng hay Vương Tịnh, dựa vào Câu Linh Khiển Tướng đều có thể dễ dàng khống chế.

Nhưng nếu loại xà tiên linh này trở về bản thể ở núi Trường Bạch, thì đừng nói Vương Tịnh, ngay cả Vương Ái đến cũng phải

quỳ.

Anh em Đặng Hữu Phúc và Đặng Hữu Tài đến từ gia tộc Xuất Mã Tiên ở Đông Bắc, một trong mười thế lực Thập Lão.

Gia tộc này thờ phụng năm đại tiên: Hồ tiên (hồ ly), Hoàng tiên (chồn), Bạch tiên (nhím), Liễu tiên (rắn) và Hôi tiên (chuột).

Đệ tử Xuất Mã Tiên cả đời chỉ hợp tác với một vị tiên gia, để đạt được sự hợp tác, cần phải tốn tâm huyết thậm chí là sinh mạng của mấy đời người, vì vậy việc lựa chọn tiên gia của họ vô cùng cẩn thận.

Một khi đã hợp tác, đệ tử Xuất Mã Tiên và tiên gia sẽ coi nhau như người nhà.

Lần này để hai anh em có thể ra oai, giành được Thông Thiên Lục, xà tiên mới rời khỏi bản thể, ở trạng thái linh thể tiến vào cơ thể hai anh em.

Nếu không, vùng Đông Bắc có bao nhiêu linh thể mạnh mẽ như vậy, nếu không có bản thể, nhà họ Vương đã sớm đi ăn sạch rồi.

Nhưng thế này cũng đã rất tốt rồi.

Tương lai ở các thế giới khác, gặp phải những tồn tại mạnh mẽ không có nhục thân chỉ có linh hồn, hắn dùng Câu Linh Khiển Tướng là có thể dễ dàng khống chế.

Như Sauron ở Trung Địa bị hắn phá hủy nhục thân, có thể bắt về ăn trong vài phút để tăng cường sức mạnh.

Còn có Orochi ở thế giới chính bị hắn phong ấn, sau khi diệt nhục thân, linh hồn cũng có thể dùng để hấp thụ.

Thực ra về lý thuyết, chỉ cần tiêu diệt kẻ địch, chỉ còn lại trạng thái linh hồn, là có thể dùng Câu Linh Khiển Tướng bắt giữ, sau đó

hấp thụ để tăng thực lực.

Tuy nhiên, là một pháp sư đã trải qua nhiều thế giới, nghiên cứu nhiều loại ma pháp, bao gồm cả ma pháp hắc ám, hắn cũng nhìn ra được một vài nhược điểm của Câu Linh Khiển Tướng.

Phương pháp hấp thụ linh thể tuy hiệu quả rất tốt, nhưng cũng không thể hấp thu hoàn toàn sức mạnh của linh thể, chỉ có thể hấp thu một phần nhỏ, hơn nữa nếu không tiết chế, còn có thể ảnh hưởng đến linh hồn.

Linh thể có tư tưởng, hấp thu sức mạnh của nó, tự nhiên cũng sẽ hấp thu ý thức của nó, nếu không tiết chế, cuối cùng có thể sẽ biến thành kẻ điên.

Cho nên hắn đoán rằng, Phong Thiên Dưỡng giao ra bản Câu Linh Khiển Tướng hoàn chỉnh, nhưng lại để lại cho hậu duệ nhà mình bản đã bị cắt xén, có lẽ thật sự không phải để thể hiện lòng trung thành.

Nếu chỉ dùng Câu Linh Khiển Tướng để nhập vào người, không hấp thụ linh thể, thực tế lại an toàn hơn.

Nhưng đối với hắn mà nói thì cũng không có gì to tát, linh hồn của hắn mạnh mẽ, còn có năng lực tâm linh, khi hấp thụ có thể cố gắng loại bỏ ý thức của linh thể một cách sạch sẽ.

Hơn nữa chỉ cần tìm một linh thể chất lượng cao, không hấp thụ bừa bãi những linh thể bình thường, sau khi hấp thụ xong đợi một thời gian dài, ý thức hoàn toàn bị bào mòn sạch sẽ rồi mới hấp thụ lần tiếp theo, vấn đề không lớn.

Hắn còn có nhiều phân thân như vậy, cho dù một lần chỉ hấp thụ một cái, phải đợi rất lâu mới hấp thụ cái tiếp theo, thực tế cũng tương đương với việc cùng lúc hấp thụ mấy cái.

Bởi vì thực lực các phân thân của hắn đều được cộng dồn.

Đây cũng coi như là một cách lách luật.

Nói ra thì, Câu Linh Khiển Tướng này và Hanh Khí có thể phối hợp rất tốt, trước dùng Hanh Khí đánh bật linh hồn kẻ địch ra, sau đó dùng Câu Linh Khiển Tướng bắt giữ linh hồn đó.

Xem xong Câu Linh Khiển Tướng, hắn càng ngày càng mong đợi Bát Kỳ Kỹ.

Bát Kỳ Kỹ này trong tay người của thế giới này không phát huy được uy lực quá lớn, nhưng đến tay hắn, có lẽ lại là một cảnh tượng khác.

"Lão Hoàng, đánh xong rồi, thế nào?" Quay lại khu đất trống ngoài hội trường, George thấy Hoàng Minh và Lưu Hưng Dương đang đứng trước màn hình lớn, rõ ràng đã thi đấu xong.

"Thua rồi!" Hoàng Minh gãi gãi đầu cười hề hề.

Chương 394

Đến cuối cùng, anh ta đã tung ra át chủ bài Xuất Dương Thần, cũng vì thế mà có một tia thắng lợi, đáng tiếc lại bị Tiêu Tiêu dùng chiêu nín thở lừa một vố.

May mà sư huynh Lưu Hưng Dương đứng xem bên cạnh kịp thời Xuất Dương Thần, thay anh ta đỡ đòn Hanh Khí của Tiêu Tiêu, nếu không bị đánh trúng, anh ta ít nhất phải mất bảy ngày mới khôi phục linh hồn lại bình thường.

"Nhưng mà cậu, hóa ra lại biết Tiên Thiên Lôi Pháp, chả trách có tự tin bảo tôi đặt cược..." Nói đến nửa chừng, anh ta mới nhớ ra sư huynh đang ở bên cạnh, vội vàng ngậm miệng lại.

Chuyện lấy ba nghìn linh hoa đặt cược Kim Bảo Bảo giành hạng nhất, anh ta không dám nói cho sư huynh biết.

Chưa nói đến việc sư huynh có phê bình anh ta cờ bạc hay không, nếu thật sự thắng tiền, sư huynh chắc chắn sẽ tịch thu phần lớn, lý do là sợ anh ta tiêu tiền lung tung, ảnh hưởng tu hành.

"Tiểu Kim, lúc nãy cậu quá thiếu lý trí, nhà họ Vương không dễ chọc đâu, đợi thi đấu kết thúc, cậu hãy cùng chúng tôi xuống núi về Bắc Kinh, sau đó ở trong đạo quan một thời gian." Lúc này Lưu Hưng Dương đã không còn để tâm đến lời nói hớ của Hoàng Minh, mà nghiêm túc nói với George.

Đắc tội với nhà họ Vương, sau này chắc chắn sẽ bị báo thù.

Nhưng chỉ cần ở cùng bọn họ, Bạch Vân Quan là một đại phái của Đạo gia, tuy không bằng nhà họ Vương trong Thập Lão, nhưng cũng có giao tình với các đại môn phái Đạo gia khác, Vương Ái không dám dễ dàng ra tay.

Đợi về đến Bắc Kinh, chỉ cần Kim Bảo Bảo ở lại Bạch Vân Quan vài tháng, chuyện này lắng xuống, chắc hẳn Vương Ái cũng sẽ không gây chuyện nữa.

Còn về gia đình của Kim Bảo Bảo, thì không cần lo lắng.

Nếu chỉ là người bình thường, có thể sẽ có chút vấn đề.

Quy định người dị nhân không được ra tay với người thường, nhưng với thực lực của nhà họ Vương, tùy tiện tìm vài tên côn đồ xử lý một chút, chỉ cần không gây ra án mạng, NDT cũng sẽ chỉ nhắm một mắt mở một mắt.

Nhưng gia đình của Kim Bảo Bảo đều là những nhà tài phiệt thực sự, có quan hệ rất sâu với nhiều quan chức quyền quý, thế lực của nhà họ Vương ở thế tục căn bản không làm gì được họ.

Nếu dám dùng thủ đoạn của dị nhân, thì đã chạm đến giới hạn của NDT rồi.

"Lão Kim à, không cần sợ, gia nhập Thiên Hạ Hội chúng tôi, nhà họ Vương không dám động đến anh đâu!" Lúc này Phong Tinh Đồng và Phong Sa Yến đi tới.

Nhà họ Vương biết sử dụng Câu Linh Khiển Tướng, lại còn hoàn chỉnh hơn nhà họ, sau khi Phong Tinh Đồng phát hiện ra, đã lập tức thông báo cho cha mình là Phong Chính Hào.

Mà Phong Chính Hào hiện đang đi tìm Vương Ái để nói chuyện phải trái.

Đồng thời dặn dò cậu ta có thể nhân cơ hội này kéo Kim Bảo Bảo vào Thiên Hạ Hội.

Kim Bảo Bảo là tán tu, học ma pháp nước ngoài, lại là dị nhân Tiên Thiên Lôi Pháp, hiện tại mới mười bảy tuổi, gia đình lại siêu giàu.

Nếu có thể kéo vào Thiên Hạ Hội, đối với Thiên Hạ Hội mà nói tuyệt đối có sự trợ giúp cực lớn.

"Có thể xem xét." Nghe thấy lời mời của hai chị em nhà họ Phong, Lưu Hưng Dương gật đầu với George.

Thiên Hạ Hội là thế lực mới nổi trong những năm gần đây, so với những lão làng như nhà họ Vương trong Thập Lão vẫn còn thiếu sót, nhưng cũng tuyệt đối không yếu.

Hơn nữa ai cũng biết Thiên Hạ Hội chiêu hiền đãi sĩ, danh tiếng cũng tốt.

Nếu Kim Bảo Bảo gia nhập Thiên Hạ Hội, có Phong Chính Hào bảo vệ, về cơ bản vấn đề không lớn.

Vương Tịnh cũng chưa chết, Kim Bảo Bảo cũng chỉ là tuổi trẻ bồng bột nói vài câu mạo phạm, nhà họ Vương không đến mức vì chuyện này mà gây chiến với Thiên Hạ Hội.

Bạch Vân Quan của họ là đại phái Đạo môn không sai, nhưng cơ bản đều là bế quan tu hành, không phát triển thế lực thế tục, cả đạo quan cộng lại cũng không có bao nhiêu người, vẫn không thể so sánh với Thiên Hạ Hội.

"Thế này đi, không biết có cơ hội nói chuyện với hội trưởng không?" George đảo mắt, cũng có một vài ý tưởng mới.

Giết Vương Ái và Vương Tịnh không khó, nhưng hắn không thể tiêu diệt tất cả mọi người trong nhà họ Vương, cũng không có thời gian rảnh rỗi đó.

Cho nên nếu có thể hợp tác với Thiên Hạ Hội một phen, xem ra cũng không tệ.

Vừa hay hắn cũng cần một thế lực trong nước, để giúp hắn thực sự hiểu rõ tình hình của thế giới này.

Thế lực này không thể như Bạch Vân Quan chỉ một lòng tu hành, cũng không thể quá chính trực như Long Hổ Sơn, càng không thể là cơ quan chính phủ như NDT.

Tốt nhất là thương nhân, thương nhân biết linh hoạt, cũng phải là người thông minh, người thông minh sẽ không làm những chuyện ngu ngốc tự cho là đúng, có những việc không cần dặn dò cũng có thể giúp mình xử lý tốt.

Thực ra theo ký ức của Vương Tịnh và kiến thức học được khi tu hành, thế giới này, lẽ ra không tồn tại thế lực cao cấp như thiên đình.

Đều nói vũ hóa thành tiên, nhưng trong lịch sử ghi chép, cũng không thật sự thấy ai thành tiên rồi xuất hiện lại, đa phần là lời đồn thất thiệt.

Những "tiên" do động vật đắc khí thành cũng không phải là tiên, tu hành trăm năm, ngàn năm, cũng chỉ có vậy.

Đương nhiên, cũng có thể là do kiến thức của Vương Tịnh nông cạn, cho nên hắn mới nghĩ đến việc xem ký ức của Vương Ái, ký ức của Vương Ái có lẽ sẽ giúp hắn phán đoán chính xác hơn.

Nếu giới hạn của thế giới này thật sự chỉ ở cấp độ của Lão Thiên Sư, vậy thì hắn không cần phải che giấu gì nữa.

"Được, được, cha tôi vừa mới đi tìm nhà họ Vương gây sự rồi, chúng ta đến phòng bên kia chờ trước." Phong Tinh Đồng vừa nghe có hy vọng, liền vui vẻ gật đầu.

Cậu ta vốn nghĩ lần mời này chắc không dễ dàng như vậy, không ngờ lại thuận lợi ngoài sức tưởng tượng của mình.

Chào Hoàng Dịch, Lưu Hưng Dương một tiếng, George liền cùng hai chị em Phong Tinh Đồng đến phòng mà Long Hổ Sơn sắp xếp cho Thiên Hạ Hội.

Không lâu sau, hắn đã gặp được hội trưởng của Thiên Hạ Hội, Phong Chính Hào.

"Ha ha ha, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, cậu Kim, chuyện của cậu tôi đã nghe Tinh Đồng nói cả rồi.

Yên tâm, chỉ cần cậu gia nhập Thiên Hạ Hội, bên nhà họ Vương tôi sẽ đích thân đi nói chuyện với lão gia tử họ Vương, tuyệt đối không có vấn đề gì." Phong Chính Hào, một người đàn ông tóc nửa bạc, đeo kính, mặc vest, trông như một tổng giám đốc doanh nghiệp, nhiệt tình nắm lấy tay George nói.

"Lão gia tử họ Vương?" George nhướng mày: "Xem ra hội trưởng vừa rồi nói chuyện với Vương Ái khá vui vẻ." "Giữa nhà họ Phong và nhà họ Vương chúng tôi có một vài hiểu lầm nhỏ, nhưng hiểu lầm đã được giải quyết rồi, sau này hai nhà chúng tôi còn sẽ có hợp tác sâu hơn nữa.

Cho nên chút thể diện này, lão gia tử họ Vương vẫn sẽ nể mặt tôi." Biểu cảm của Phong Chính Hào không hề thay đổi, vẫn giữ vẻ nhiệt tình đó.

Mà trên mặt hai đứa con của ông ta là Phong Sa Yến và Phong Tinh Đồng, lại lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên hai người không ngờ cha mình đi tìm nhà họ Vương gây sự, cuối cùng lại ra kết quả này.

"Tập đoàn Kim-Hòa, nếu có thể đạt được hợp tác, vậy thì thực lực của ta ở thế tục sẽ tăng lên đáng kể." Phong Chính Hào nhìn Kim Bảo Bảo trước mặt, như đang nhìn một ngọn núi vàng.

Ông ta không quá để ý đến thực lực của Kim Bảo Bảo, dù là dị nhân Tiên Thiên Lôi Pháp, muốn thật sự trở thành cường giả một mình một cõi, cũng phải mất hai ba mươi năm.

Giữa chừng có chết yểu hay không còn chưa nói.

Điều ông ta coi trọng nhất là thân phận của Kim Bảo Bảo, con trai độc nhất của chủ tịch hai tập đoàn Kim và Hòa không thua kém gì tập đoàn Thiên Hạ của ông ta, thậm chí còn vượt trội hơn.

Còn về phía Vương Ái, không phải là vấn đề gì lớn.

Trong cuộc gặp mặt vừa rồi, ông ta bất chấp mối thù của ông nội năm xưa, hạ mình diễn một màn, mục đích là để giảm bớt sự đề phòng của Vương Ái đối với mình.

Nhưng Vương Ái kia cũng là lão cáo già, thuận thế cũng diễn theo.

Cuối cùng bề ngoài hai người hòa thuận vui vẻ, thậm chí còn bàn về hợp tác trong tương lai, như thể là người một nhà.

Thực tế đều đang tính toán lẫn nhau, ông ta muốn diệt nhà họ Vương, thôn tính tất cả của nhà họ Vương để lớn mạnh Thiên Hạ Hội, Vương Ái cũng có suy nghĩ tương tự.

Sau này chỉ xem thủ đoạn của ai cao minh hơn.

Nhà họ Vương mạnh ở chỗ có nhiều dị nhân thực lực cường đại, còn Thiên Hạ Hội của họ thì mạnh hơn về thế lực thế tục, có nhiều tiền hơn.

Chương 395

Cho nên chỉ cần ông ta ra mặt nói giúp Kim Bảo Bảo, Vương Ái sẽ không không nể mặt ông ta, bởi vì so với Kim Bảo Bảo, Thiên Hạ Hội mới là mục tiêu quan trọng hơn. 54.

Đừng tưởng nhà họ Vương tiếng tăm xấu, mà cho rằng họ đều là những kẻ không có đầu óc, kẻ không có đầu óc làm sao có thể trở thành một trong Thập Lão.

Nhà họ Vương từ trước đến nay chỉ bắt nạt những người không có bối cảnh, đệ tử của các đại môn phái thực sự, họ không bao giờ động đến, cũng không bao giờ gây thù chuốc oán.

Vì lợi ích lớn hơn, thể diện gì đó, người như Vương Ái cũng sẽ không quá để tâm.

Cho nên rắc rối của Kim Bảo Bảo, căn bản không phải là rắc rối gì.

"Gã này, rất biết nhẫn nhịn, là người làm được việc lớn." George đánh giá về Phong Chính Hào lại nâng lên một bậc.

Lần này Phong Chính Hào đi tìm Vương Ái, chắc chắn sẽ biết được nội tình năm xưa, hoặc có lẽ ông ta vốn đã biết.

Trong tình huống như vậy, vẫn có thể đạt được hợp tác với nhà họ Vương, điều này tuyệt đối không phải là Phong Chính Hào mềm yếu dễ bắt nạt, một người mềm yếu dễ bắt nạt, làm sao có thể tạo ra thế lực lớn như Thiên Hạ Hội, trở thành một trong Thập Lão.

Phải biết rằng, nhà họ Phong không phải là gia tộc lớn gì, trước kia Phong Thiên Dưỡng còn phải dựa vào việc giao nộp Câu Linh Khiển Tướng do mình ngộ ra, mới giữ được tính mạng.

Nhưng chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi, Phong Chính Hào đã dựa vào năng lực của mình, tạo ra một Thiên Hạ Hội có thể sánh ngang với các đại môn phái mấy trăm năm.

Thậm chí nếu không phải yếu hơn một chút về phương diện dị nhân, về phương diện kinh doanh thế tục, còn vượt xa tất cả các thế lực dị nhân khác.

Tập đoàn Thiên Hạ của Thiên Hạ Hội, giá trị thị trường vượt quá ba trăm tỷ.

"Tôi có thể gia nhập Thiên Hạ Hội, nhưng trước khi gia nhập, tôi muốn tặng hội trưởng một món quà trước, chỉ không biết hội trưởng có dám nhận không." "Món quà gì?" Nghe George đồng ý gia nhập, mắt Phong Chính Hào rõ ràng sáng lên.

"Toàn bộ nhà họ Vương." George nhàn nhạt nói.

Phong Chính Hào nghe vậy lập tức cứng đờ.

"Cậu Kim, lời này không thể nói bừa, cậu và nhà họ Vương tuy có chút xích mích, nhưng cũng không đến mức như vậy, hơn nữa nhà họ Vương không đơn giản như cậu nghĩ đâu.

Thực lực của Vương Tịnh kia, trong đám tiểu bối nhà họ Vương cũng không tệ, nhưng trong cả nhà họ Vương, thì thật sự chẳng là gì." Ông ta cảm thấy có phải Kim Bảo Bảo vì đánh bại Vương Tịnh mà trở nên quá tự đại rồi không.

"Hội trưởng, tôi biết thực lực của nhà họ Vương, chuyện này ông không cần quản.

Tôi chỉ hỏi ông, nếu tôi loại bỏ phần lớn dị nhân của nhà họ Vương, ông có chắc chắn sẽ khiến cả nhà họ Vương bị diệt vong, không thể ngóc đầu dậy được nữa không?" George từ từ đứng dậy, khí thế mạnh mẽ lập tức ép về phía Phong Chính Hào.

Đồng tử của Phong Chính Hào lập tức co rút lại, cảm giác cơ thể mình như bị một ngọn núi lớn đè lên, ngay cả khí trong cơ thể vận chuyển dường như cũng chậm lại.

Ông ta thậm chí còn có một ảo giác, nếu lúc này Kim Bảo Bảo đối diện muốn giết ông ta, dễ như trở bàn tay.

"Nếu thật sự như vậy, thì nhà họ Vương từ nay sẽ không còn tồn tại." Cùng với mồ hôi lạnh chảy xuống trán, vô số phỏng đoán và suy nghĩ lóe lên trong đầu, cuối cùng Phong Chính Hào chậm rãi trả lời.

George thu lại khí thế, bước chân rời khỏi phòng.

"Vậy thì tốt, ngày nhà họ Vương diệt vong, chính là ngày tôi gia nhập Thiên Hạ Hội, mong hội trưởng Phong mấy ngày nay chuẩn bị cho tốt.

Nhanh thì, một tuần có lẽ nhà họ Vương sẽ biến mất." "Cha, cha không sao chứ?" Sau khi George rời khỏi phòng, chân Phong Chính Hào mềm nhũn, suýt nữa không đứng vững, Phong Tinh Đồng và Phong Sa Yến vội vàng tiến lên đỡ ông ta.

Hai chị em không cảm nhận được khí thế mà George tỏa ra, cho nên cũng có chút ngơ ngác trước tình hình hiện tại.

"Không sao, không sao, ta bây giờ rất tốt, rất tốt!" Phong Chính Hào hít một hơi thật sâu, sau khi bình tĩnh lại lập tức ra lệnh cho Phong Sa Yến và Phong Tinh Đồng: "Sa Yến liên lạc với aniki của con, bảo nó đích thân dẫn người đến London một chuyến, liên lạc với các vu sư quen biết ở đó, điều tra chi tiết cho ta tất cả thông tin về Kim Bảo Bảo, càng chi tiết càng tốt.

Tinh Đồng liên lạc với anh hai của con, bảo nó chuẩn bị trước Kế hoạch số Một, chờ lệnh của ta bất cứ lúc nào để phát động.

Cuối cùng, hai đứa nhớ cho ta, thắng thua của đại hội lần này

không quan trọng, cũng không cần phải đánh bóng tên tuổi Thiên Hạ Hội nữa, hãy đi theo Kim Bảo Bảo.

Cậu ta có yêu cầu gì thì cố gắng hoàn thành, có tình huống gì thì lập tức báo cáo cho ta." Thực lực của Kim Bảo Bảo này không bình thường, quá không bình thường, dù ông ta tự nhận thực lực không bằng Vương Ái, nhưng dựa vào Câu Linh Khiển Tướng, trong giới dị nhân trong nước cũng thuộc hàng mạnh nhất.

Trừ Lão Thiên Sư ra, không có ai có thể chỉ dựa vào khí thế đã khiến ông ta có cảm giác đáng sợ như vậy.

Chẳng lẽ Kim Bảo Bảo này tuổi còn nhỏ, thực lực đã có thể sánh ngang với Lão Thiên Sư?

Thật sự có người có thể thiên tài đến mức này sao?

Nhưng nếu thật sự như vậy, thì việc Kim Bảo Bảo nói muốn diệt phần lớn dị nhân nhà họ Vương, thật sự không phải là nói khoác.

Chuyện của ông nội năm xưa, sao ông ta có thể không biết, vẫn luôn nếm mật nằm gai sáng lập Thiên Hạ Hội, mục đích chính là để diệt nhà họ Vương, báo thù cho ông nội, đoạt lại bản Câu Linh Khiển Tướng hoàn chỉnh.

Cho nên Kế hoạch số Một nhắm vào việc diệt nhà họ Vương, ông ta vẫn luôn thực hiện, cũng do lão nhị phụ trách.

Đương nhiên, ông ta cũng không ngốc, sẽ không thật sự đặt cược tất cả vào Kim Bảo Bảo.

Nếu Kim Bảo Bảo không giải quyết được phần lớn dị nhân nhà họ Vương, vậy thì Kế hoạch số Một sẽ không phát động, ông ta vẫn sẽ tiếp tục hợp tác với nhà họ Vương, từ từ thôn tính nhà họ Vương.

"Vâng, thưa cha!" Phong Sa Yến và Phong Tinh Đồng nhìn nhau, họ không hiểu, nhưng vì tin tưởng cha mình, đều nhanh chóng gật

đầu, bắt đầu đi gọi điện thoại.

"Kim Bảo Bảo à, nếu cậu thật sự có thể tặng ta món quà lớn như vậy, thì Thiên Hạ Hội chia cho cậu một nửa cũng không phải là không được." Ngồi phịch xuống ghế trong phòng, Phong Chính Hào lẩm bẩm một mình.

Bên kia, không lâu sau khi rời khỏi phòng, George tình cờ gặp được tên mập Tang Long.

"Anh Kim, anh Kim, nghe nói anh đã dạy dỗ Vương Tịnh của nhà họ Vương, còn muốn solo với gia chủ nhà họ Vương, từ hôm nay anh chính là anh Kim của em, quá ngầu!" "Cũng là do có Lão Thiên Sư ở đó thôi, không khoa trương đến vậy đâu." George cười xua tay.

Tang Long ăn xong cái đùi gà trong tay trong ba miếng, sau đó mời: "Anh Kim, tối nay chúng tôi định tổ chức tiệc lửa trại, toàn là những người trẻ tuổi sàn sàn tuổi nhau, anh có đến không?" "Đến lúc đó xem sao." George suy nghĩ một chút rồi trả lời.

Tối nay, hắn có một việc phải làm.

Qua ký ức của Vương Tịnh, hắn đại khái phán đoán thế giới này có lẽ không phức tạp như hắn nghĩ trước đây, đồng thời cũng vì ký ức của Vương Tịnh, đã khơi dậy sự tò mò của hắn đối với Bát Kỳ Kỹ.

Cho nên tối nay hắn định đột kích Lão Thiên Sư.

Một mặt là để thăm dò thêm thực lực thực sự của vị cao thủ tuyệt đỉnh này, mặt khác cũng muốn xem có thể thông qua ký ức của Lão Thiên Sư, hiểu rõ toàn diện về thế giới này không.

Long Hổ Sơn là môn phái có truyền thừa lâu đời nhất trong giới dị nhân, Lão Thiên Sư lại là người mạnh nhất thế giới này.

Cho nên muốn biết thế giới này rốt cuộc có tiên nhân vũ hóa phi thăng, có thiên đình hay không, bên phía Lão Thiên Sư có lẽ sẽ có câu

trả lời chính xác hơn.

Hắn thường không cưỡng chế đọc tâm đối với người không phải kẻ địch, nhưng liên quan đến vấn đề cấp độ này, hắn vẫn sẵn lòng phá lệ.

Vừa hay hai ngày nay tham gia La Thiên Đại Tiếu, hắn cũng đã có hiểu biết sơ bộ về giới dị nhân trong nước.

Đêm xuống, một vầng trăng sáng treo cao.

Trong ký túc xá, Hoàng Minh nhìn chiếc giường trống của Vương Dã gãi đầu: "Vương đạo trưởng không ở trong ký túc xá, chẳng lẽ đã đi trước rồi?" "Có lẽ vậy, lão Hoàng, cậu đi trước đi, tôi đi vệ sinh một lát, rồi qua sau." George đuổi Hoàng Minh đi xong, thi triển ma pháp biến hình, cơ thể nhanh chóng thay đổi, biến thành hình dạng của Lý Huyền, lão tổ trong thế giới Cardcaptor Sakura.

Sau đó ẩn thân bay về phía nơi ở của Lão Thiên Sư.

Lần đột kích Lão Thiên Sư này bất kể thành công hay không, hắn đều không muốn bại lộ thân phận.

Nếu để nhà họ Vương biết thực lực thực sự của hắn, vậy thì dù hắn có cầm Thông Thiên Lục, nhà họ Vương chắc cũng không dám ra tay nữa.

Chương 396

Mà nếu như vậy, hắn thật sự không tiện ra tay diệt người ta trước.

Giống như hai người có mâu thuẫn, ngày hôm sau đối phương đến báo thù, mình phản kháng giết chết, thì không có gì sai.

Nhưng nếu ngày hôm sau người ta chủ động nhận thua, thậm chí còn có thể xin lỗi đền bù, mình lại đến tận nhà giết người ta, cuối cùng cũng có chút không nỡ ra tay.

"Ủa, sao Vương Dã lại đến đây?" Vừa bay đến không trung trên sân viện của Lão Thiên Sư, George đã phát hiện một bóng người quen thuộc, chính là Vương Dã không có ở ký túc xá.

Lúc này Vương Dã vừa trèo tường vào sân của Lão Thiên Sư, thì đã bị Lão Thiên Sư phát hiện gọi vào.

"Người bên ngoài vào đi, đêm hôm khuya khoắt lảng vảng ngoài cửa làm gì?" "Lão Thiên Sư, chào buổi tối!" "Tiểu Vương Dã, đêm hôm lén lén lút lút có ý đồ xấu gì đây?" Thấy Vương Dã vào phòng Lão Thiên Sư, George vểnh tai, dùng thính lực siêu phàm của mình bắt đầu nghe lén cuộc nói chuyện của hai người.

Một lát sau, hắn đã hiểu rõ mục đích của Vương Dã.

Hóa ra hôm nay kết thúc, danh sách thi đấu ngày mai đã có.

Mà theo danh sách thi đấu, Trương Sở Lam muốn tiến vào vòng cuối, vậy thì cậu ta phải đối mặt với Đường Văn Long của Đường Môn, sau đó là người thắng trong trận đấu giữa Gia Cát Thanh và Vương Dã.

Theo Lão Thiên Sư, Trương Sở Lam có thể thắng Đường Văn

Long, nhưng rất khó thắng Gia Cát Thanh, vì ngay cả Trương Linh Ngọc có thắng được Gia Cát Thanh hay không cũng không chắc.

Vương Dã đêm đến thăm Lão Thiên Sư, chính là để giúp ông giải quyết vấn đề này.

"Vương Dã này, thú vị thật!" Mười phút sau, nhìn Vương Dã với vẻ mặt mệt mỏi rời khỏi sân, George không khỏi vuốt cằm.

Trước đây hắn có hứng thú với Vương Dã, là vì Vương Dã là đối tượng thầm mến của Kim Nguyên Nguyên, còn về công pháp của Vương Dã, cái gọi là Thái Cực Kình, hắn không hứng thú.

Nhưng bây giờ xem ra, Vương Dã biết không chỉ có Thái Cực Kình.

Vương Dã nói sợ Lão Thiên Sư vì Trương Sở Lam mà muốn ngầm hại Gia Cát Thanh, dẫn đến danh tiếng bị hủy hoại, ảnh hưởng đến cả giới dị nhân quá lớn.

Cho nên định ra tay đánh bại Gia Cát Thanh ở vòng tiếp theo, để thay Lão Thiên Sư gánh kiếp nạn này.

Nhưng theo Lão Thiên Sư, Thái Cực Kình của Vương Dã tuy không tệ, nhưng có lẽ không phải là đối thủ của Võ Hầu Kỳ Môn của Gia Cát Thanh, thế là liền thử tài một chút.

Lúc này mới thú vị, Vương Dã dùng không phải là Thái Cực Kình, mà là thuật Kỳ Môn Độn Giáp.

Theo George, thuật Kỳ Môn Độn Giáp của Vương Dã còn điêu luyện hơn cả Gia Cát Thanh, thậm chí chiêu "Loạn Kim Thác" kia còn có thể ảnh hưởng đến thời gian.

Chỉ với thực lực thực sự mà Vương Dã thể hiện ra, đừng nói Gia Cát Thanh, ngay cả một số cao thủ thế hệ trước, e rằng cũng không phải là đối thủ.

Nhưng thực lực của Lão Thiên Sư còn mạnh hơn, ngay cả pháp thuật Kỳ Môn ảnh hưởng đến thời gian cũng không trấn áp được Lão Thiên Sư.

"Thuật Kỳ Môn Độn Giáp còn mạnh hơn cả Võ Hầu Kỳ Môn, chẳng lẽ là Phong Hậu Kỳ Môn trong Bát Kỳ Kỹ?" George trong lòng có phỏng đoán.

Nhưng hắn không quan tâm đến Vương Dã, đã biết rồi, thì sau này hắn sẽ có cách moi ra từ miệng Vương Dã.

"Hay là bắt về làm chồng cho Kim Nguyên Nguyên, vậy cũng là người nhà rồi." Cùng lúc đó, Vương Dã vừa rời khỏi sân chuẩn bị về ngủ, cơ thể không khỏi rùng mình một cái.

"Sao thế nhỉ, có cảm giác không lành, có nên vào nội cảnh bói một quẻ không?" Ý nghĩ này vừa nảy ra, anh ta liền cười khổ lắc đầu.

"Còn cần bói sao, đã nhúng tay vào chuyện này, thì phải biết tương lai không có ngày nào yên ổn." "Vị trên trời kia, xem lâu như vậy, cũng nên xuống nói chuyện rồi chứ." Trong sân, Lão Thiên Sư thấy Vương Dã rời đi cũng không quay về phòng, mà ngẩng đầu nhìn về phía vị trí của George.

"Người trong Đạo môn chú trọng thiên nhân hợp nhất, hòa làm một thể với trời đất, năng lực quan sát cực mạnh, Lão Thiên Sư là một trong những người tuyệt đỉnh, quả nhiên danh bất hư truyền." Lão Thiên Sư đã phát hiện ra mình, thì cũng không cần che giấu nữa, George hủy bỏ thuật ẩn thân, đáp xuống sân.

Hắn mạnh về thực lực cứng, phương diện ẩn thân và che giấu khí tức không tính là mạnh, ngay cả Phùng Bảo Bảo cũng có thể phát hiện, cao nhân Đạo môn như Lão Thiên Sư có thể phát hiện cũng là bình thường.

Tương tự, với trình độ ẩn thân và che giấu khí tức của chính hắn, hắn cũng có thể dễ dàng phát hiện ra.

Cho nên hắn không hề kinh ngạc.

Nếu không hắn cũng đã không dùng thuật biến hình để thay đổi dung mạo từ trước.

"Vị đạo hữu này đêm khuya đến thăm, không biết có việc gì?" Trương Chi Duy nhìn lão nhân mặc đạo bào xa lạ trước mắt, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Đối phương rõ ràng là người trong Đạo môn, nhưng người trong Đạo môn ở độ tuổi này mà có thực lực như vậy, sao ông có thể không biết.

"Không có gì, chỉ là muốn tìm Lão Thiên Sư tỷ thí một chút." George nhẹ nhàng dậm chân, toàn bộ mặt đất trong sân lập tức bị một lớp băng mỏng bao phủ.

Trương Chi Duy thấy vậy mắt híp lại, vuốt râu: "Lâu rồi không có ai chủ động muốn tỷ thí với bần đạo, đã đạo hữu nhiệt tình như vậy, thì bần đạo cũng không thể để đạo hữu thất vọng được." Vừa hay có thể thông qua tỷ thí, thăm dò xem lão đạo bí ẩn này là ai, đến Long Hổ Sơn rốt cuộc có mục đích gì, có ảnh hưởng đến kế hoạch của ông không.

"Ở đây không thích hợp, chúng ta đến nơi khác." Dậm chân một lần nữa, lớp băng mỏng trên mặt đất trong sân gợn sóng, George và Lão Thiên Sư cùng nhau tiến vào Thế Giới Gương.

"Thế Giới Gương, ở đây tỷ thí, động tĩnh có lớn đến đâu cũng không ảnh hưởng đến bên ngoài, không làm phiền người khác nghỉ ngơi." "Lần đầu tiên thấy loại pháp thuật này, xem ra tiếp theo ta phải nghiêm túc một chút rồi." 55.

Trương Chi Duy nhìn thế giới hoàn toàn đảo ngược, ánh mắt cuối cùng cũng trở nên nghiêm túc, toàn thân được bao bọc bởi kim quang như thực chất.

Thực lực của gã này tuyệt đối không yếu.

Kim quang lóe lên, Trương Chi Duy đã đến trước mặt George, một chưởng đánh về phía ngực George.

Tốc độ nhanh, sức mạnh lớn, khiến George cũng suýt nữa không phản ứng kịp.

So với tốc độ của Vương Ái từ hàng ghế khán giả lao xuống cứu cháu trai mình trước đó, tốc độ của Trương Chi Duy nhanh hơn gấp mười lần cũng không chỉ.

Cùng là Thập Lão, thực lực hai người căn bản không cùng một đẳng cấp.

Hắn đoán nếu Vương Ái đối đầu với Lão Thiên Sư, dù có dùng Câu Linh Khiển Tướng, cũng chưa chắc chịu được một chưởng, có lẽ còn chưa kịp dùng Câu Linh Khiển Tướng, người đã ngã.

Nhưng George không phải là Vương Ái, ngay khi chưởng của Trương Chi Duy sắp đánh trúng George, George mở miệng: "Tam Muội Chân Hỏa!" Một ngọn lửa ba màu phun ra, bao trùm toàn bộ người Trương Chi Duy.

Ngọn lửa nóng rực nhanh chóng thiêu đốt kim quang trên bề mặt Trương Chi Duy, buộc ông phải nhanh chóng thu tay, lùi ra khỏi phạm vi tấn công của ngọn lửa.

"Tam Muội Chân Hỏa, đó không phải là thủ đoạn mạnh nhất của nhà Gia Cát sao, hơn nữa Tam Muội Chân Hỏa của nhà Gia Cát cũng không phải phun ra từ miệng, càng không thể có uy lực mạnh như vậy!" Đứng vững lại, bổ sung kim quang, trên mặt Trương Chi Duy

có chút ngơ ngác.

Lúc này George đưa tay ra lấy một quả cầu nhỏ, truyền ma lực vào, quả cầu nhanh chóng hóa thành một thanh pháp kiếm của Đạo gia.

Đây là pháp luyện khí của nhà họ Lý, có thể luyện chế pháp khí thành quả cầu nhỏ tiện mang theo, còn có thể thu vào cơ thể để nuôi dưỡng.

Trước đây ở Bắc Kinh, hắn đã tiện tay luyện chế một thanh, mục đích là để sau này giả làm luyện khí sĩ của Đạo gia.

Bây giờ vừa hay dùng được.

"Lão Thiên Sư, tiếp chiêu!" Vung pháp kiếm trong tay, George miệng niệm chú đạo pháp của nhà họ Lý.

"Phong hỏa triệu lai, cấp cấp như luật lệnh!" Pháp kiếm vung lên, cuồng phong từ pháp kiếm phun ra, hóa thành một con rồng gió cuộn về phía Trương Chi Duy.

Ánh mắt Trương Chi Duy ngưng trọng, toàn thân điện quang lấp lóe.

"Giáng Cung Lôi!" Ánh sét kinh khủng bùng nổ, cùng rồng gió giằng co trên không.

"Hỏa thần chiêu lai, cấp cấp như luật lệnh!" "Thủy long chiêu lai, cấp cấp như luật lệnh!" "Lôi đế chiêu lai, cấp cấp như luật lệnh!" Thấy Trương Chi Duy dùng lôi pháp chặn được rồng gió, George pháp kiếm trong tay lại vung lên, ba loại đạo pháp còn lại liên tiếp được sử dụng.

Với trình độ hiện tại của George, khi toàn lực bộc phát, dù chỉ dùng đạo pháp của nhà họ Lý, sức mạnh phát huy ra cũng không yếu hơn Trương Chi Duy.

Chương 397

Cho nên bốn luồng sức mạnh gió, lửa, nước, sét cùng lúc đè lên người Trương Chi Duy, dù ông ta toàn lực bộc phát lôi pháp và Kim Quang Chú của mình, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Ngay cả cơ thể cũng bị áp chế không thể động đậy.

"Không dùng bùa, dùng pháp kiếm và thần chú thi triển đạo pháp, mà uy lực lại lớn như vậy, đây rốt cuộc là cao nhân Đạo môn từ đâu đến?" Lúc này trong lòng Trương Chi Duy, đầy rẫy nghi hoặc, ngọn Tam Muội Chân Hỏa vừa rồi không nhìn ra, nhưng cách dùng hiện tại tuyệt đối là pháp thuật của Đạo môn.

Chỉ là cách thi pháp này, không thuộc về bất kỳ môn phái nào ông từng thấy.

"Đắc tội rồi, Lão Thiên Sư!" Dùng đạo pháp áp chế cơ thể Lão Thiên Sư, George thân hình lóe lên đến sau lưng Lão Thiên Sư, một chưởng vỗ về phía sau gáy Lão Thiên Sư.

"Mộc Long Phá Hoại Quyền!" "Không ổn!" Mắt Trương Chi Duy trợn trừng, khí trong cơ thể bùng nổ toàn diện, Kim Quang Chú và lôi pháp tăng lên đến cực hạn, cuối cùng cũng xoay người được dưới sự áp chế của bốn luồng đạo pháp, đưa hai tay ra trước bảo vệ.

Tuy nhiên tiếp theo, ông cảm nhận được một luồng sức mạnh cường đại không thể chống cự.

Trương Chi Duy tu luyện tính mệnh hơn một trăm năm, nhục thân cố nhiên cường đại, nhưng thể chất của George là sự cộng dồn của rất nhiều phân thân, cộng thêm thể chất của Diệt Long Ma Đạo Sĩ, cũng không hề kém cạnh.

Hơn nữa khi thấy Trương Chi Duy xoay người, hắn lại dùng Phép Thuật Người Khổng Lồ tạm thời cường hóa sức mạnh lòng bàn tay.

Cho nên cú đánh này, lòng bàn tay George đánh vào tay phòng thủ của Trương Chi Duy, cứng rắn đè tay của Trương Chi Duy đánh vào trán ông, đánh ngất ông.

Bình thường mà nói, với sự phòng hộ của Kim Quang Chú của Trương Chi Duy, lẽ ra không đến mức ngất đi.

Nhưng lượng Kim Quang Chú và lôi pháp của Trương Chi Duy đều dùng để chống lại sự tấn công kết hợp của bốn loại đạo pháp, không thể rút ra, chỉ có thể dùng sức mạnh nhục thân cứng rắn chống đỡ, mới có kết quả như vậy.

"Xong!" Tan đi bốn loại đạo pháp, George lại bổ cho Trương Chi Duy một bùa hôn mê, rồi mới bắt đầu đọc ký ức của Trương Chi Duy.

Tuy nhiên, khi năng lượng tâm linh của hắn vừa tiến vào đại não Trương Chi Duy, liền bị một luồng năng lượng màu vàng chặn lại bên ngoài.

"Đây là... cấm chế?" Nhìn những đạo pháp chú dày đặc trên luồng năng lượng màu vàng, George trong lòng lập tức kinh ngạc.

Cấm chế, kết giới các loại pháp thuật hắn không phải chưa từng thấy, chính hắn cũng biết, và rất giỏi, nhưng cấm chế khổng lồ và mạnh mẽ như vậy, hắn thật sự là lần đầu tiên thấy.

"Xem ra, thế giới này không đơn giản như ta nghĩ!" Cường độ của cấm chế trước mắt, dù hắn toàn lực ra tay, cũng không thể phá vỡ.

Cho nên đây không thể là cấm chế do Trương Chi Duy tự đặt cho mình, mà rất có thể là Thiên Sư Độ trong truyền thuyết.

Truyền thuyết, một số đại phái Đạo gia khi truyền vị, đều có những truyền thừa đặc biệt, ví dụ như truyền thừa Thiên Sư của

Long Hổ Sơn chính là Thiên Sư Độ.

Chỉ là cụ thể là gì, thì không ai biết, hơn nữa cũng chỉ là truyền thuyết, có thật hay không, không ai biết.

Bây giờ xem ra, thứ truyền thừa đó, có lẽ chính là cấm chế khổng lồ này.

Tại sao lại phải truyền thừa cấm chế này qua các thế hệ, cấm chế rốt cuộc là gì, và người thi triển cấm chế này là ai, tiên nhân sao?

Những điều này George rất tò mò.

Ký ức có được từ Vương Tịnh ban đầu, khiến hắn cho rằng thế giới này lẽ ra không tồn tại thế lực cao cấp hơn, cũng sẽ không có sự tồn tại như tiên nhân.

Nhưng khi thấy cấm chế này trong đại não Trương Chi Duy, hắn lại không chắc chắn.

"Không xem được ký ức, nhưng cũng không phải là đi toi công." Có cấm chế Thiên Sư Độ này, hắn cũng không thể đột phá vào xem ký ức của Trương Chi Duy, cho nên đành phải lùi ra.

Trở lại thế giới bình thường, George đưa Trương Chi Duy đang hôn mê về phòng, sau đó để lại một tờ giấy rồi quay về.

Nội dung tờ giấy cũng rất đơn giản, chính là hắn là một tán tu bế quan tu luyện, ra ngoài là để tìm Lão Thiên Sư chứng thực tu vi, bây giờ lại tiếp tục quay về bế quan.

Bất kể Lão Thiên Sư tỉnh lại thấy tờ giấy sẽ nghĩ gì, cũng không quan trọng nữa.

Dù sao thì lớp vỏ bọc này hắn tạm thời cũng sẽ không dùng lại.

"Không vội, từ từ thôi, Trương Chi Duy không được, còn có người khác." Rời khỏi sân lớn của Lão Thiên Sư, George khôi phục

lại dáng vẻ bình thường, đi về phía nơi tổ chức tiệc lửa trại.

Câu Linh Khiển Tướng vừa nhận được đã đủ cho hắn nghiên cứu một thời gian, đã vậy thế giới này không đơn giản như vẻ bề ngoài.

Vậy thì hắn có thể vừa nghiên cứu học tập những công pháp và đạo pháp hữu ích cho mình, vừa từ từ khám phá bí mật của thế giới này.

Bản thể và các phân thân ở thế giới khác cũng đang từng bước trở nên mạnh mẽ, cũng không có nguy cơ gì quá lớn cần hắn phải nhanh chóng nâng cao thực lực.

Vững chắc tiến bước, xây dựng nền tảng vững chắc, sau này mới có thể dễ dàng đột phá bình cảnh hơn.

"Đông Hương Trang Hồ Kiệt, chẳng lẽ định tập kích ta?" Đang đi trong khu rừng không một bóng người, George đột nhiên dừng lại.

Bởi vì hắn phát hiện trên một cái cây không xa có một dị nhân ẩn nấp, cũng là một trong những tuyển thủ tham gia thi đấu lần này, và mục tiêu của hắn rõ ràng là mình.

"Thú vị, vừa đột kích Lão Thiên Sư xong, đã bị người ta đột kích lại, để xem ngươi có mục đích gì?" Dừng lại một chút, George tiếp tục đi về phía trước.

Khi hắn đi đến dưới gốc cây đó, Hồ Kiệt lập tức lao xuống tấn công hắn.

Ra tay toàn là những chỗ hiểm, rõ ràng không định để lại người sống.

"Chỉ bằng ngươi, cũng muốn tập kích ta?" Trên người George lóe lên ánh điện, tay phải đã kẹp chặt cổ Hồ Kiệt, bắt đầu đọc ký ức của hắn.

“Lại không phải là nhà họ Vương.” Tiếp theo, trên mặt hắn lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Hắn vốn tưởng Hồ Kiệt là do nhà họ Vương phái tới, kết quả đọc ký ức, phát hiện không phải.

Hồ Kiệt này chỉ là bị Tứ Trương Cuồng của Toàn Tính làm mê muội tâm trí, đặt ở đại hội để thu hút sự chú ý mà thôi.

“Ai?” Quay đầu lại, George phát hiện hai người đàn ông trung niên vội vàng chạy từ xa tới.

“Cậu Kim xin đừng hiểu lầm, chúng tôi là người của nhà họ Lục, phụ trách giám sát tên này, xin cậu hãy nương tay, hắn có thể liên quan đến Toàn Tính, đối với chúng tôi vẫn còn có ích.” “Người nhà họ Lục, được, vậy giao cho các người.” George đảo mắt, sau đó ném Hồ Kiệt cho hai người.

La Thiên Đại Tiếu lần này, xem ra Toàn Tính có mục đích gì đó, mà Long Hổ Sơn và nhà họ Lục e rằng cũng đã sớm có phòng bị.

“Tìm thời gian xem đám Toàn Tính này định làm gì.” Lúc này trong lòng hắn lại có thêm một vài ý tưởng mới.

Câu chuyện nhỏ về Hồ Kiệt không làm hắn mất nhiều thời gian, rất nhanh hắn đã đến nơi tổ chức tiệc lửa trại.

Nơi này bây giờ rất náo nhiệt, về cơ bản hầu hết các tuyển thủ tham gia đều tập trung ở đây, bao gồm cả Trương Linh Ngọc.

Mọi người uống rượu nói chuyện trông rất vui vẻ.

Chỉ có điều, dường như có chút quá náo nhiệt.

“Gã này... thật đúng là... phi thường...” Nhìn Trương Sở Lam uống say ở đằng kia, vận chuyển Kim Quang Chú, đang khỏa thân chạy lung tung, George cũng không khỏi giật giật khóe miệng.

Về độ dày mặt và vô liêm sỉ, Trương Sở Lam này quả thực đã vượt qua người thường.

Chương 398

"Lão Kim, sao giờ cậu mới đến?" Hoàng Minh ở đằng kia thấy George đến, vội vàng vẫy tay gọi hắn.

George cũng cười ngồi xuống.

"Trên đường gặp chút chuyện, nên đến muộn một chút." Cứ như vậy, mọi người ăn uống nói chuyện, sau đó nằm la liệt trên đất ngủ, cho đến sáng hôm sau mặt trời mọc, mới tỉnh lại.

Sau đó lại một phen ồn ào, mọi người tự trở về ký túc xá tắm rửa ăn uống, bắt đầu vòng loại ngày thứ ba.

Và trong trận đấu của ngày hôm nay, George không có đối thủ, vì trên bảng thi đấu ban đầu, đối thủ của hắn hôm nay chính là Hồ Kiệt đã bị đánh bại hôm qua.

Hôm nay các trận đấu đã được nâng cấp hơn nữa, những người có thể vào đến vòng này đều không yếu, phần lớn các tuyển thủ cũng đã tung ra những chiêu bài tủ của mình.

Và hầu như trận nào cũng vô cùng đặc sắc.

Trương Sở Lam đối đầu với Đường Văn Long của Đường Môn, thay đổi phong cách thường ngày, toàn lực bộc phát dùng lôi pháp giải quyết Đường Văn Long trong ba nốt nhạc, chấn kinh toàn trường.

Không ngờ cái tên vô liêm sỉ, dựa vào đủ loại thủ đoạn ti tiện để chiến thắng, lại có thực lực đáng sợ như vậy.

Phải biết rằng Đường Văn Long là niềm tự hào của thế hệ này của Đường Môn, các đối thủ trong các trận đấu trước đó gần như bị hạ gục ngay lập tức, cũng là một trong những ứng cử viên sáng giá cho chức vô địch.

Do sự tương phản mạnh mẽ, lúc này đã không còn ai bàn tán về thân phận truyền nhân Khí Thể Nguyên Lưu của Trương Sở Lam nữa, chủ đề đều tập trung vào việc Trương Sở Lam có thể trở thành Thiên Sư hay không.

Điểm này khiến George có chút bất ngờ, cũng khiến George càng thêm hứng thú với Trương Sở Lam.

Khí Thể Nguyên Lưu thuộc Bát Kỳ Kỹ, vậy thì hắn chắc chắn phải có được nó, cho nên Trương Sở Lam hắn cũng chắc chắn phải tiếp xúc sâu hơn.

Trương Sở Lam thông minh như vậy, cũng là một chuyện tốt, ít nhất chỉ cần đưa ra lợi ích đủ lớn, thì có lẽ có thể giao dịch.

Gặp phải những kẻ cố chấp, thà chết cũng phải bảo vệ công pháp, ngược lại sẽ khiến hắn đau đầu hơn.

Sau đó Vương Dã đối đầu với Gia Cát Thanh, dùng thuật Kỳ Môn mạnh hơn đánh bại Võ Hầu Kỳ Môn của Gia Cát Thanh.

Năng lực không gian của Phong Sa Yến đối đầu với phi đao của Giả Chính Lượng, cả hai đều bị thương nặng, hiểm thắng một bậc.

Phùng Bảo Bảo đối đầu với Tiêu Tiêu, toàn thắng.

Trương Linh Ngọc đối đầu với Lục Linh Lung, bị ép phải dùng lôi pháp để chiến thắng.

Phong Tinh Đồng đối đầu với Đặng Hữu Phúc, do bị Câu Linh Khiển Tướng khắc chế, trực tiếp bắt đi con xà tiên ngàn năm của Đặng Hữu Phúc.

Vì đã hiểu rõ về phần lớn các tuyển thủ, nên sự chú ý của George thực ra đã không còn tập trung vào các trận đấu nữa, mà là tìm kiếm thành viên Toàn Tính.

Và hắn thật sự đã phát hiện không ít dị nhân của Toàn Tính đã thay hình đổi dạng ẩn náu trong đám đông khán giả.

Cụ thể là làm thế nào phát hiện ra?

Bữa tiệc lửa trại hôm qua, hắn đã hỏi được không ít tên thành viên Toàn Tính từ miệng mọi người, hôm nay dùng Bùa Truy Tìm để tìm thử.

Chà, không ít mũi tên đều chỉ về phía hàng ghế khán giả.

"Nhiều thành viên Toàn Tính tập trung đến Long Hổ Sơn như vậy, để làm gì, muốn diệt Long Hổ Sơn sao?" Đêm khuya, khi mọi người đã ngủ say, George lại rời khỏi ký túc xá của mình.

Bởi vì hắn định tối nay bắt vài tên cấp cao của Toàn Tính để tìm kiếm ký ức, xem Toàn Tính rốt cuộc có mục đích gì, và hắn có thể thu được lợi ích gì từ đó.

Khách sạn Cổ Nhai dưới chân núi Long Hổ Sơn.

"Xem ra là ở đây rồi." George nhìn mũi tên màu vàng chỉ thẳng về phía khách sạn trước mặt, ẩn thân lẻn vào.

"Toàn Tính Uyển Đào, một luyện khí sư âm hiểm độc ác, một nhân vật lão làng nổi tiếng còn sớm hơn cả Tứ Trương Cuồng, lẽ nào lại không biết mục đích của hành động lần này?" Nhẹ nhàng dậm chân, băng bao phủ toàn bộ căn phòng, lão già sáu bảy mươi tuổi và một gã mập hơn ba mươi tuổi đang ngủ trên giường, trực tiếp rơi vào Thế Giới Gương.

"Chuyện gì vậy?" Uyển Đào kinh hãi tỉnh giấc, khí trong cơ thể lập tức bùng nổ, còn chưa kịp kích hoạt pháp bảo của mình, đã cảm thấy sau gáy bị một cú đánh mạnh, ngất đi.

Đệ tử của lão là Hàm Đản cũng vậy.

“Thực lực tầm thường.” Xách Uyển Đào và Hàm Đản đang bị đánh ngất, George bắt đầu đọc ký ức của hai người.

So với Lão Thiên Sư trước đó, thực lực của Uyển Đào này kém hơn rất nhiều.

Nửa giờ sau, George xóa đi ký ức bị tấn công của hai người, đưa hai người trở lại phòng khách sạn, sau đó dùng Phép Độn Thổ biến mất tại chỗ.

“Không ngờ tiểu đạo đồng kia lại là đại chưởng môn của Toàn Tính, Cung Khánh, và mục tiêu của hắn lại là sư đệ của Trương Chi Duy, Điền Tấn Trung, chuyện này thú vị rồi đây.” Trở lại Long Hổ Sơn, khóe miệng George bắt đầu nhếch lên.

Trong ký ức của Uyển Đào, hắn đã có được không ít thông tin hữu ích, và những thông tin này, đối với hắn cũng rất hữu ích.

Hóa ra, lần này nhiều thành viên Toàn Tính lẻn vào Long Hổ Sơn là vì nhận được lời kêu gọi của đại chưởng môn Toàn Tính, Cung Khánh.

Cung Khánh vì tò mò về Giáp Thân Chi Loạn và Bát Kỳ Kỹ, đã nằm vùng ở Long Hổ Sơn ba năm trước dưới thân phận tiểu đạo đồng, và dường như đã nắm được một số bí mật.

Lần này dùng tính mạng của mình làm tiền cược, kêu gọi không ít cao thủ Toàn Tính định đại náo Long Hổ Sơn sau La Thiên Đại Tiếu, mục đích là để nhân cơ hội dẫn dụ Lão Thiên Sư đi, từ đó trộm lấy ký ức của Điền Tấn Trung. 56.

George sở dĩ vui mừng, là vì tuy hắn không xem được ký ức của Lão Thiên Sư do có Thiên Sư Độ, nhưng có lẽ có thể có được thông tin mình muốn từ Điền Tấn Trung.

Quả là một công đôi việc.

“Điền Tấn Trung, đắc tội rồi.” Những chuyện khác thì thôi, hắn có thể dùng phương thức giao dịch để có được, nhưng chuyện liên quan đến sự tồn tại của “tiên nhân”, hắn vẫn phải phá lệ đi xem trước ký ức của Điền Tấn Trung.

Cùng lắm thì sau này bồi thường một chút, tình trạng tứ chi bị phế như của Điền Tấn Trung, người khác không có cách, không có nghĩa là hắn không có cách.

Sinh mệnh lực mạnh mẽ của Mộc Long kết hợp với ma pháp chữa trị, việc tái tạo chi bị đứt không phải là không thể.

Hơn nữa hắn đã cứu mạng Điền Tấn Trung, còn khống chế được đại chưởng môn Toàn Tính, cũng xem như là tạm ổn rồi, nhiều nhất là sau này chiếu cố Trương Sở Lam kia một chút.

Còn việc tiện thể xem qua công pháp và đạo thuật của Long Hổ Sơn, thì cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Hắn không phải là người không biết linh hoạt, không muốn dùng cách này để có được công pháp, nhưng đã gặp rồi, thì cũng thuận theo tự nhiên.

Dùng Bùa Truy Tìm khóa chặt vị trí của Điền Tấn Trung, George ẩn thân bay qua đó.

Trên đường đến viện của Điền Tấn Trung, hắn còn gặp một chuyện thú vị, chính là thấy Phùng Bảo Bảo cầm xẻng sắt đuổi theo Vương Dã khắp núi.

E rằng là muốn dùng lại chiêu cũ, chôn Vương Dã, để Trương Sở Lam có thể thuận lợi tiến cấp trong trận đấu ngày mai.

Bình thường theo thực lực của Vương Dã mà hắn quan sát được, và chiêu Loạn Kim Thác có thể ảnh hưởng đến thời gian mà anh ta đã thi triển với Lão Thiên Sư, Trương Sở Lam thật sự không thắng

được.

Trừ khi Trương Sở Lam chịu thi triển Khí Thể Nguyên Lưu mà ông nội để lại.

Nhưng theo nội dung hắn nghe được tối qua, Vương Dã hôm nay đánh bại Gia Cát Thanh, chính là để dọn đường cho Trương Sở Lam, phòng trường hợp Lão Thiên Sư mất mặt ảnh hưởng đến cả giới dị nhân.

"Stupefy." Một bùa hôn mê dễ dàng hạ gục Điền Tấn Trung đã là phế nhân, George bắt đầu khám phá ký ức của Điền Tấn Trung.

Nửa đầu cuộc đời trong ký ức rất vui vẻ, là những ngày Điền Tấn Trung cùng các sư huynh đệ học đạo ở Long Hổ Sơn, có Trương Chi Duy thời trẻ, còn có ông nội của Trương Sở Lam, Trương Hoài Nghĩa.

Chương 399

Trong đoạn ký ức này, hắn đã thấy tất cả công pháp và đạo pháp của Long Hổ Sơn, Kim Quang Chú, lôi pháp và một số thuật bùa chú, v.v.

Sau đó là tin tức nghe được sư đệ Trương Hoài Nghĩa lại kết nghĩa với chưởng môn Toàn Tính Vô Căn Sinh, nghe được tất cả các chính phái bắt đầu truy sát ba mươi sáu tên giặc.

Để cứu sư đệ Trương Hoài Nghĩa, Điền Tấn Trung chủ động xin xuống núi, muốn đón Trương Hoài Nghĩa về Long Hổ Sơn.

Và ông đã gặp được Trương Hoài Nghĩa ở bến tàu, biết được những việc mà Trương Hoài Nghĩa và Vô Căn Sinh đã làm, đồng thời cũng biết Trương Hoài Nghĩa không thể nào trở về sơn môn được nữa.

Sau đó là bị những người của các danh môn chính phái bắt được tra tấn dã man, phế tứ chi, miễn cưỡng giữ lại một mạng sống bị đưa về Long Hổ Sơn.

Để giữ bí mật này, sợ lúc ngủ nói mớ tiết lộ, thậm chí từ đó về sau đã dùng đả tọa thay cho giấc ngủ, chưa từng nhắm mắt lại.

Và bí mật này, cũng đã giải đáp thắc mắc cho George, khiến hắn hiểu rõ thế giới này rốt cuộc có tiên nhân, có thiên đình tồn tại hay không.

Theo lời của Trương Hoài Nghĩa, chưởng môn Toàn Tính Vô Căn Sinh đã phát hiện ra hai mươi bốn tiết Thông Thiên Cốc do Tử Dương chân nhân Trương Bá Đoan để lại, phát hiện ra chân tướng của cái gọi là vũ hóa thành tiên.

Dị nhân từ xưa đã tồn tại, sáng tạo ra các loại công pháp, khai tông lập phái tu luyện đến đỉnh phong không phải là ít.

Trong truyền thuyết, những người này đều đã vũ hóa thành tiên đến tiên giới, Tử Dương chân nhân cũng là một trong số đó.

Sau đó thông qua việc họ nghiên cứu hai mươi bốn tiết Thông Thiên Cốc, nghiên cứu những thứ mà Tử Dương chân nhân để lại, từ đó ngộ ra Bát Kỳ Kỹ, mới phát hiện ra không phải như vậy.

Thế giới này căn bản không có tiên, cũng không có tiên giới, không có thiên đình.

Cái gọi là vũ hóa phi thăng, kết quả cuối cùng là hòa làm một thể với trời đất, hòa làm một thể với thiên đạo, trở thành một phần của khí trong trời đất.

Kết quả này, tất cả các chưởng môn của các đại phái Đạo môn từng có người vũ hóa phi thăng đều rõ, chỉ có điều giống như cấm chế Thiên Sư Độ.

Khi biết được chân tướng này, họ cũng nhận được cấm chế tương quan.

Còn về lý do tại sao những "tiên nhân" vũ hóa phi thăng, bao gồm cả Tử Dương chân nhân, lại hạ cấm chế, không cho thế nhân biết chân tướng này cũng rất đơn giản.

Tu đạo là để làm gì, tu đạo là để vũ hóa thành tiên, đây chính là mục tiêu cuối cùng của tu hành.

Nhưng khi bạn biết rằng, mục tiêu cuối cùng của bạn căn bản không tồn tại, tất cả lý tưởng, ước mơ của bạn đều là giả, bạn có sụp đổ không?

Trừ một số ít người có tính cách khoáng đạt, phần lớn người tu đạo e rằng đều sẽ sụp đổ vì niềm tin sụp đổ.

Và kết quả như vậy, chính là nền tảng tồn tại của các đại môn phái Đạo gia không còn nữa, các đại môn phái Đạo gia cũng sẽ theo đó mà diệt vong.

Bảy người còn lại thì không sao, bị cấm chế trói buộc, vĩnh viễn không thể nói ra bí mật này, nhưng Trương Hoài Nghĩa thì khác.

Trương Hoài Nghĩa ngộ ra Khí Thể Nguyên Lưu vượt qua cả Thần Linh của Vô Căn Sinh, có thể phân giải được cấm chế do Tử Dương chân nhân để lại, khiến ông có thể nói ra bí mật này.

Cho nên ông không thể trở về Long Hổ Sơn.

Bởi vì ông biết, ông trở về Long Hổ Sơn, sư phụ để bảo vệ nền tảng của cả Đạo môn, chỉ có hai lựa chọn.

Một là giết ông, như vậy bí mật sẽ không bị phát hiện, hai là truyền ngôi vị Thiên Sư cho ông, dùng cấm chế mạnh nhất là Thiên Sư Độ để hạn chế ông.

Nhưng một khi truyền Thiên Sư Độ cho ông, sư phụ sẽ vũ hóa hòa vào trời đất, nói thẳng ra là không khác gì chết.

Đây cũng là lý do tại sao Điền Tấn Trung sau khi biết bí mật này, cũng cảm thấy Trương Hoài Nghĩa không thể về núi, về núi sẽ hại chết sư phụ.

Và Điền Tấn Trung cũng không thể nói bí mật này cho bất kỳ ai, nhất là không thể nói cho sư phụ, vì sau khi nói cho sư phụ, sư phụ sẽ bất chấp tất cả xuống núi tìm Trương Hoài Nghĩa về, truyền Thiên Sư Độ cho Trương Hoài Nghĩa.

Như vậy cũng là gián tiếp hại chết sư phụ.

Vì cả Đạo môn, Điền Tấn Trung ngay cả ngủ cũng không dám, ngay cả ngủ cũng sợ sẽ nói ra bí mật phá hoại nền tảng của cả Đạo môn này.

Trương Hoài Nghĩa cũng mang bí mật này, ẩn danh mai tích trốn tránh khắp nơi, thậm chí hối hận năm đó đã tham gia ba mươi sáu kết nghĩa, tham gia lĩnh ngộ Bát Kỳ Kỹ.

Trong đó còn có một chuyện khiến George có chút để ý, Trương Hoài Nghĩa còn ẩn ý đề cập đến một chuyện, tám người lĩnh ngộ Bát Kỳ Kỹ, dường như còn muốn cùng Vô Căn Sinh làm một chuyện lớn.

Đó chính là lợi dụng Bát Kỳ Kỹ để tạo ra tiên, còn về tạo ra hay không, thành công hay không, Điền Tấn Trung không biết.

Nhưng chuyện này cũng không vội, sau này có cơ hội hắn có thể từ từ đi tìm câu trả lời.

Bây giờ quan trọng nhất là, hắn dựa vào ký ức của Điền Tấn Trung, về cơ bản đã có thể xác định thế giới này không tồn tại cái gọi là thiên đình và tiên nhân lợi hại hơn.

Sau này hắn làm việc cũng không cần quá cẩn thận nữa, có thể thật sự làm theo ý mình.

Thực ra mà nói, hắn vẫn có chút thất vọng.

Trong lòng, hắn càng hy vọng thế giới này tồn tại thiên đình và tiên nhân, như vậy dù thực lực của hắn sẽ gặp nguy hiểm, nhưng cũng đồng thời sẽ có thu hoạch lớn hơn.

Thế giới có giới hạn càng cao, có nghĩa là thành tựu mà phân thân có thể đạt được càng cao, bản thể và các phân thân khác cũng có thể nhận được sự cộng dồn lớn hơn.

Nếu ở đây thật sự có thiên đình, hắn cẩn thận một chút, theo công pháp của thế giới này phi thăng thành tiên ở thế giới này, có cơ hội ăn được tiên đan, học được tiên pháp của tiên nhân, cũng là một chuyện tốt.

Nói không chừng tương lai chứng đạo thành thánh, chân đá

Eternity, tay đấm The Living Tribunal, cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng, như vậy cũng tốt, Bát Kỳ Kỹ và công pháp, đạo thuật của các đại phái ở thế giới này, đối với hắn cũng có ích, trong tình huống an toàn tiến hành nghiên cứu nâng cao thực lực.

Tương lai thật sự đến thế giới tương tự Hồng Hoang, cũng coi như là xây dựng nền tảng, dễ dàng thu hoạch hơn.

Thế giới này không thể vũ hóa phi thăng là vấn đề của quy luật của thế giới này, không phải vấn đề công pháp, những công pháp này đặt ở thế giới Hồng Hoang thực sự, quy luật khác nhau, có lẽ có thể luyện đến phi thăng.

Rời khỏi viện của Điền Tấn Trung, George trở về ký túc xá, nhắm mắt bắt đầu nghiên cứu công pháp tính mệnh tương tu của Long Hổ Sơn.

Công pháp và đạo thuật của Long Hổ Sơn, còn có Câu Linh Khiển Tướng, những thứ này đủ cho hắn nghiên cứu một thời gian rồi.

Ngày hôm sau, ngày thứ tư của La Thiên Đại Tiếu.

Đã nắm rõ được nội tình của thế giới này, George với tâm trạng vô cùng thoải mái bắt đầu trận đấu của ngày hôm nay.

Tiếp theo ở thế giới này, hắn sẽ mở chế độ du ngoạn, vừa học tập những đạo pháp đã có được ở thế giới này, vừa tìm kiếm những đạo pháp mới.

Hôm nay trong trận đấu tám vào bốn, đối thủ của hắn là Phong Tinh Đồng.

Trận đấu của họ nhận được sự chú ý rất cao, hàng ghế khán giả gần như đã chật kín.

Không còn cách nào khác, ba trận đấu trước, Trương Sở Lam và Vương Dã, vốn tưởng là một cuộc đối đầu nảy lửa, kết quả Vương Dã ăn một cái bánh bao, hỏi Trương Sở Lam vài câu rồi nhận thua.

Phong Sa Yến vì bị thương trong trận đấu với Giả Chính Lượng chưa lành, dưới sự khuyên bảo của Phong Chính Hào cũng nhận thua, Trương Linh Ngọc đánh Linh Dã cũng kết thúc trong vài chiêu.

Căn bản là coi như không xem.

Mà trận đấu này, Phong Tinh Đồng đã dùng Câu Linh Khiển Tướng thu phục con xà tiên ngàn năm của Đặng Hữu Phúc, thực lực tăng lên đáng kể.

George hôm trước lại bộc lộ thân phận dị nhân Tiên Thiên Lôi Pháp, gần như hạ gục Vương Tịnh trong nháy mắt.

“Anh Kim, em biết mình không phải là đối thủ của anh, cha cũng bảo em trực tiếp nhận thua, nhưng em vẫn muốn thử một chút, nếu không có chút không cam tâm.

Chương 400

Đương nhiên, nếu anh cần, em cũng có thể nhận thua ngay tại chỗ.” Phong Tinh Đồng đứng đối diện George, có chút ngại ngùng nói.

Thực ra, những lời này là do cha cậu ta bảo cậu ta nói.

Nguyên nhân rất đơn giản, hôm đó Kim Bảo Bảo bộc phát ra khí thế vô cùng đáng sợ, nhưng thực lực cụ thể dù sao cũng chưa thể hiện, cha cậu ta lo lắng đó chỉ là giả.

Mà sau khi cậu ta thu phục được con xà tiên ngàn năm, thực lực khi nhập vào người cực mạnh, vừa hay có thể thăm dò sâu cạn của Kim Bảo Bảo một chút.

Nếu Kim Bảo Bảo thật sự có thực lực, vậy thì cha cậu ta dù có phải đánh cược, cũng sẽ toàn lực phối hợp.

“Không cần, cậu cứ ra tay là được.” George xua tay, không hề để ý.

Hắn bây giờ cũng không còn gánh nặng gì, cho nên cũng không cần phải che giấu thực lực nữa.

Từ chỗ Điền Tấn Trung, George đã có được ký ức về Loạn Giáp Thân và thông tin về Bát Kỳ Kỹ, nên phía Vương Ái không còn giá trị gì với hắn nữa.

Tuy nhiên, loại kiến hôi này nếu cứ để mặc thì cuối cùng cũng là một mối họa, phân thân này của hắn vẫn còn những người thân với thân phận người bình thường, không thể không lo tới.

Vì vậy, tốt nhất là vẫn nên giải quyết theo kế hoạch ban đầu.

Hơn nữa, sau này hắn cũng cần Thiên Hạ Hội giúp xử lý một số tạp sự, không thể việc gì cũng tự thân vận động.

Hắn chẳng rảnh rỗi để dành thời gian thành lập một thế lực riêng, điều đó không cần thiết.

Đợi thu thập xong những thứ mình muốn, khi không còn gì để tăng cường thực lực nữa, hắn dự định sẽ bế quan tu hành dài hạn, giống như phân thân gấu trúc vậy.

"Mời đại gia thượng thân!" Phong Tinh Đồng lấy ra linh hồn Khôn Sinh - con xà tiên ngàn năm thu được từ Đặng Hữu Phúc, sau đó để nó phụ thân vào chính mình, khí trong cơ thể tức thì bùng nổ.

Khí của xà tiên ngàn năm Liễu Khôn Sinh mạnh mẽ đến mức, tại hiện trường ngoại trừ Lão Thiên Sư và quái thai Phùng Bảo Bảo ra, thực sự chẳng có mấy người sánh kịp.

Tất nhiên, khí nhiều không đồng nghĩa với thực lực mạnh, cùng một lượng khí đó, uy lực mà Phong Tinh Đồng phát ra so với Lão Thiên Sư dùng thì đúng là trời vực.

Nhưng dù thế, thực lực tổng hợp của Phong Tinh Đồng lúc này cũng đã không thua kém Trương Linh Ngọc hay Trương Sở Lam là bao.

"Anh Kim, tôi tới đây!" Theo sau làn hắc khí, thân hình Phong Tinh Đồng lóe lên, đã áp sát George.

Tuy nhiên, chưa kịp ra chiêu tiếp theo, cậu ta đã thấy trước mắt một luồng điện quang xẹt qua, ngay sau đó sau gáy đau nhói rồi ngất lịm.

Chính là George đã dùng lôi điện cường hóa cơ thể, vòng ra sau lưng Phong Tinh Đồng và cho cậu ta một cú vào gáy.

"Người thắng cuộc: Kim Bảo Bảo!" Khi trọng tài tuyên bố kết quả, khán giả trên khán đài lập tức bàn tán xôn xao.

Họ không ngờ Kim Bảo Bảo lại lợi hại đến thế, có thể hạ gục

Phong Tinh Đồng đang được xà tiên ngàn năm phụ thân chỉ trong một chiêu.

Lần này, ngôi vị quán quân thực sự khó đoán.

Ban đầu mọi người đều nghĩ quán quân không ai khác ngoài Trương Linh Ngọc, Trương Sở Lam tuy thể hiện thực lực kinh người nhưng so với Trương Linh Ngọc vẫn kém một bậc.

Không ngờ cuối cùng lại xuất hiện thêm một Kim Bảo Bảo.

"Ha ha ha, Lão Kim quả nhiên không lừa mình, tiền mua điện thoại mới có chỗ rồi!" Trên khán đài, Hoàng Minh hò reo cổ vũ George, cũng là hò reo cho khoản tiền thưởng khổng lồ mười hai vạn sắp tới, khiến Lưu Hưng Dương ngồi bên cạnh cũng ngơ ngác không hiểu chuyện gì.

Sư đệ mình từ khi nào mà quan hệ với Kim Bảo Bảo lại tốt đến mức này?

Ở một phía khác, Phong Chính Hào vốn theo dõi trận đấu nãy giờ, trên mặt cũng nở nụ cười rạng rỡ, trong lòng ông đã có đáp án.

Dựa theo kết quả điều tra mà con trai lớn vừa gửi về, cộng thêm biểu hiện vừa rồi của Kim Bảo Bảo, ông có thể xác nhận: Vương tử Dark Devil bên Anh Quốc phần lớn là có liên quan đến Kim Bảo Bảo, thực lực của cậu ta có lẽ chỉ thấp hơn Lão Thiên Sư một chút.

Việc nói có thể tiêu diệt phần lớn cao thủ của Vương gia không phải là khoác lác, Kế hoạch số 1 có thể khởi động rồi.

Ngoài Hoàng Minh và Phong Chính Hào, tâm trạng Lão Thiên Sư lúc này cũng rất tốt.

Tuy hôm trước thua dưới tay một cao nhân Đạo gia bí ẩn khiến ngài hơi hụt hẫng, nhưng thực lực của Kim Bảo Bảo lúc này lại mang đến cho ngài bất ngờ không nhỏ.

Theo lịch thi đấu hiện tại, ngày mai sẽ là Kim Bảo Bảo đấu với Trương Linh Ngọc, Trương Sở Lam đấu với Phùng Bảo Bảo.

Phùng Bảo Bảo là do công ty sắp xếp để bảo kê cho Trương Sở Lam, nên kết quả có thể dự đoán được là Trương Sở Lam thắng.

Nếu thực lực Kim Bảo Bảo không đủ và thua Trương Linh Ngọc, thì trận chung kết sẽ là Trương Linh Ngọc đối đầu Trương Sở Lam.

Với hiểu biết của ngài về đồ đệ nhỏ của mình, Trương Sở Lam hiện tại tuyệt đối không phải đối thủ của Linh Ngọc, như thế thì uổng công ngài bày ra đại hội La Thiên Đại Tiếu này.

Ngài muốn Trương Sở Lam làm Thiên Sư, một là để bảo vệ cậu ta – chỉ cần là Thiên Sư Long Hổ Sơn thì không ai dám động vào, coi như bù đắp lỗi lầm với Trương Hoài Nghĩa.

Hai là dùng cấm chế của Thiên Sư Độ để hạn chế cậu ta tiếp tục truy tra chuyện năm xưa.

Vì vậy, để Trương Sở Lam thắng, ngài vốn định dùng chút thủ đoạn, bỏ thuốc Trương Linh Ngọc.

Nhưng nếu Kim Bảo Bảo thắng Trương Linh Ngọc thì không sao nữa.

Vì nếu Kim Bảo Bảo đấu chung kết với Trương Sở Lam, dù Kim Bảo Bảo thắng cũng không làm Thiên Sư được, cậu ta chỉ lấy Thông Thiên Lục, chức Thiên Sư vẫn thuộc về người thứ hai là Trương Sở Lam.

Thế là ổn thỏa.

Ngày thứ năm của La Thiên Đại Tiếu, buổi sáng.

Phùng Bảo Bảo đối đầu Trương Sở Lam, thi triển kỹ năng diễn xuất bậc thầy khiến khán giả tức giận đuổi đánh cả hai suốt mấy dặm

sau trận đấu.

Buổi chiều, George đối đầu Trương Linh Ngọc.

“Anh Kim, anh nhất định phải thắng đấy nhé!” Trước khi lên sân, George gặp Trương Sở Lam, tên này có vẻ mặt và giọng điệu còn kích động hơn bất kỳ ai.

George thừa biết tại sao, chỉ cần hắn thắng Trương Linh Ngọc thì Trương Sở Lam có thể kế thừa vị trí Thiên Sư.

Hắn thậm chí nghi ngờ với độ mặt dày của Trương Sở Lam, ngày mai trong trận chung kết cậu ta có khi sẽ nhận thua luôn.

“Tiểu Trương này, qua đây, anh nói chuyện chút.” “Anh Kim, anh có gì cứ dặn ạ.” Trương Sở Lam chẳng hề bận tâm việc George nhỏ tuổi hơn mình mà gọi mình là tiểu Trương, hớn hở chạy lại.

George khoác vai Trương Sở Lam cười nói: “Tôi biết cậu đang nghĩ gì, Trương Linh Ngọc không phải đối thủ của tôi, nên vị trí Thiên Sư chắc chắn là của cậu.

Nói thật, tôi không hứng thú với chức vị đó, mục đích tham gia chỉ là vì Thông Thiên Lục.

Đồng thời, tôi cũng rất hứng thú với Khí Thể Nguyên Lưu của cậu.” “Anh Kim, tôi nhìn là biết anh không phải người thường rồi.

Nhưng nói thật, tôi thực sự không biết Khí Thể Nguyên Lưu là gì, ông nội chỉ dạy tôi Kim Quang Chú và Lôi Pháp.

Hai vị gia chủ Vương gia và Lữ gia đều đã tìm tôi và kiểm chứng rồi, chuyện này nhiều người biết lắm.” Trương Sở Lam trưng ra bộ mặt oan ức, hoàn toàn không thấy dấu vết nói dối.

George vỗ vai cậu ta: “Tôi biết cậu đa nghi, nhưng đừng lo, tôi sẽ không cưỡng đoạt Khí Thể Nguyên Lưu của cậu.

Tôi thích giao dịch thông qua các phương thức công bằng.

Cậu là người thông minh, hẳn phải biết mình cần gì nhất.

Chương 401

Có lẽ bây giờ cậu chưa rõ thực lực thật sự của tôi, không sao, vài ngày nữa cậu sẽ hiểu.

Bí mật Loạn Giáp Thân, bí mật Bát Kỳ Kỹ, chỉ cần cậu sẵn sàng lấy Khí Thể Nguyên Lưu ra trao đổi, tôi đều có thể nói cho cậu biết.

Hoặc nếu cậu gặp rắc rối lớn, tôi có thể bảo kê cậu, thế giới này không có ai mà anh Kim của cậu không bảo kê được đâu." Để lại Trương Sở Lam với đồng tử co rụt, thân hình cứng đờ, George chắp tay sau lưng bước vào hội trường thi đấu.

Trương Sở Lam lừa được người khác chứ không lừa được hắn, năng lực tâm linh của hắn có thể dễ dàng nhận ra cậu ta vừa rồi đã nói dối.

Trương Sở Lam chắc chắn đã nhận được truyền thừa Khí Thể Nguyên Lưu.

Nhưng hắn cũng không vội, dù sao vừa mới có được công pháp Long Hổ Sơn và Câu Linh Khiển Tướng, sắp tới còn có Thông Thiên Lục, cũng như các loại đạo thuật khác mà hắn sẽ dùng Thông Thiên Lục để đổi lấy.

Dù sao cũng có bùa truy tung, chỉ cần Trương Sở Lam chưa chết, hắn có thể tìm thấy đối phương bất cứ lúc nào, cứ từ từ thôi.

"Tên này rốt cuộc là có ý gì, sao hắn có thể biết bí mật Loạn Giáp Thân được?

Hay là hắn đang lừa mình?" Nhìn George bước vào hội trường, Trương Sở Lam rơi vào trầm tư.

"Sở Lam, có chuyện gì thế?" Thấy Trương Sở Lam có trạng thái

lạ sau khi thì thầm với George, Từ Tam ngậm điếu thuốc hỏi.

Trương Sở Lam không giấu giếm, thuật lại toàn bộ lời George vừa nói.

“Kim Bảo Bảo này quả nhiên không đơn giản.” Từ Tứ nhíu mày.

Trương Sở Lam hỏi: “Anh Tứ thấy sao?” “Sau lần trước cậu nhắc nhở, chúng tôi đã điều tra chi tiết hơn về Kim Bảo Bảo, đây là báo cáo điều tra vừa mới tới, chưa kịp nói với cậu.” Từ Tứ gửi báo cáo vào điện thoại Trương Sở Lam.

Cậu ta đọc xong, sắc mặt thay đổi liên tục.

“Nếu thực lực của hắn mạnh như vậy, thì những gì hắn nói có lẽ không phải là khoác lác.

Nhưng làm sao hắn biết được bí mật Loạn Giáp Thân?” “Nói thật, tôi còn nghi ngờ hắn không phải Kim Bảo Bảo.

Thực lực và hành vi hiện tại của hắn so với báo cáo điều tra ở trường học như hai người hoàn toàn khác nhau.

Nếu hắn không phải Kim Bảo Bảo mà là kẻ khác ngụy trang thì khó nói lắm.” Từ Tam đưa ra suy đoán.

Trương Sở Lam gật đầu: “Cứ xem tiếp đã, nếu hắn thực sự biết bí mật Loạn Giáp Thân thì nhiều chuyện có thể bàn bạc.” Khí Thể Nguyên Lưu hay Bát Kỳ Kỹ, cậu ta căn bản không quan tâm.

Nếu giao ra Khí Thể Nguyên Lưu mà có thể đổi lấy sự an toàn và tìm thấy thân thế của Phùng Bảo Bảo, cậu ta đã giao từ lâu.

Nhưng trước khi xác định Kim Bảo Bảo có đang lừa mình hay không, cậu ta sẽ không thừa nhận mình có truyền thừa đó.

Hiện giờ mọi người khó khăn lắm mới thoát khỏi rắc rối về người kế thừa Khí Thể Nguyên Lưu, cậu ta không muốn quay lại điểm xuất

phát.

“Kim Bảo Bảo đấu với Trương Linh Ngọc, trận đấu bắt đầu!” Khi tiếng trọng tài vang lên, nhóm bốn người Trương Sở Lam cũng nhanh chóng đến khu khán giả.

Lúc này khán đài gần như hội tụ đủ mặt mọi người ở đại hội.

Lôi pháp Long Hổ Sơn đấu với Tiên Thiên Chi Lôi, bên nào sẽ thắng?

“Kim tiên sinh, xin mời!” Trương Linh Ngọc rất lịch sự hành lễ, sau đó toàn thân được bao phủ bởi Kim Quang.

George cũng đáp lễ: “Linh Ngọc chân nhân, hãy dùng toàn lực đi.” Trương Linh Ngọc là người rất chính trực, là một người tốt, mà George vừa lấy được không ít thứ từ Điền Tấn Trung, bao gồm cả đạo pháp Long Hổ Sơn.

Vì vậy trận này, hắn định giữ chút thể diện cho đối phương.

“Bắc Cảnh Thương Đàm!” Trương Linh Ngọc đã xem George thi đấu nên không dám chủ quan, ngay từ đầu đã dùng toàn lực.

Những luồng Âm Lôi đen kịt từ bốn phương tám hướng bao phủ lấy George.

Ba mươi phút sau, Trương Linh Ngọc nhìn George vẫn bình an vô sự, chậm rãi cúi đầu: “Tôi... nhận thua...” Ban đầu vì tâm lý không thể chấp nhận một bản thân không hoàn mỹ, không chấp nhận được Âm Lôi, anh vẫn dùng trạng thái bình thường để chiến đấu.

Nhưng khi nhận ra mức độ đó căn bản không thể chạm tới đối phương, anh cuối cùng cũng vượt qua rào cản tâm lý, bung tỏa toàn bộ Âm Lôi.

Tuy nhiên, dù anh có đánh thế nào, cho đến khi khí trong người

cạn kiệt, vẫn không thể làm tổn thương đối phương mảy may.

Hóa ra đúng như lời sư phụ nói sáng nay, trận này anh không thể thắng.

"Âm Lôi của Linh Ngọc chân nhân quả nhiên lợi hại, tôi bị đánh cho chỉ biết phòng ngự, nếu không phải vì khí trong người nhiều hơn chân nhân một chút thì thực sự đã không trụ vững nổi, nguy hiểm thật, nguy hiểm thật." Thấy Trương Linh Ngọc nhận thua, George cười lớn giải thích.

Những khán giả vốn đang ngơ ngác vì Trương Linh Ngọc nhận thua lúc này mới phản ứng lại, xôn xao bàn tán.

"Cứ tưởng đòn tấn công của Linh Ngọc chân nhân hoàn toàn vô dụng, hóa ra là vậy, xem ra chân nhân chỉ kém một chút thôi." "Đúng vậy, tôi đã bảo làm sao khoảng cách lại lớn thế được." "Nhưng mà trận đấu thật mãn nhãn, không ngờ Âm Lôi của Linh Ngọc chân nhân khi bộc phát hết lại mạnh đến thế, mà Kim Bảo Bảo còn kinh khủng hơn, có thể trụ vững suốt cả trận cho đến khi chân nhân hết khí." "Thật sự là như vậy sao?" Trương Linh Ngọc ngẩng đầu nhìn George, ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc.

Anh cảm giác George dường như chẳng tốn chút sức lực nào.

"Đúng vậy, đừng nhìn tôi thế này, tôi cũng đang gồng vì sĩ diện đấy." George nháy mắt với Trương Linh Ngọc cười nói.

Thực tế, với sự lĩnh hội về lôi điện của hắn, loại lôi điện cấp độ đó của Trương Linh Ngọc căn bản không thể lại gần hắn, chỉ có lôi của Lão Thiên Sư mới có chút hiệu quả.

Nên những lời vừa rồi tự nhiên đều là giả, mục đích là để an ủi cậu bạn nhỏ thôi.

Trương Sở Lam chắc chắn sẽ không làm Thiên Sư, Trương Linh

Ngọc phần lớn sẽ là người kế vị, không nên để cậu ta bị ám ảnh tâm lý.

Tất nhiên, cũng có một số ít người nhận ra sơ hở, như Lão Thiên Sư – người có lôi pháp đạt tới hóa cảnh, hay Phong Chính Hào và Trương Sở Lam – những người biết thực lực của George không bình thường.

Còn những người khác cơ bản đều tin lời George, cùng lắm chỉ nghĩ hắn còn giấu bài nhưng không nhiều, dù sao Kim Bảo Bảo mới mười bảy tuổi.

Trong số đó có cả Vương Ái.

"Xem ra Thông Thiên Lục thuộc về thằng nhóc này rồi.

Xuống núi thôi, trên núi này sắp có rắc rối to rồi, chúng ta nên tránh đi, nhân tiện chuẩn bị để xử lý thằng nhóc đó." Vương Ái chống gậy, nhìn George đứng trong hội trường, ánh mắt đầy hàn quang.

Toàn Tính sắp có hành động lớn nhắm vào Long Hổ Sơn, đó là chuyện chắc chắn, một lượng lớn nhân viên công ty đang tập trung về đây, ông ta không muốn dính vào vũng nước đục này, cũng không định giúp Long Hổ Sơn.

Ông ta còn mong Long Hổ Sơn bị diệt, như thế giới dị nhân sẽ bớt đi một ngọn núi lớn đè trên đầu, làm việc gì cũng thoải mái hơn.

Tương tự, nếu Khí Thể Nguyên Lưu không còn hy vọng thì Thông Thiên Lục chắc chắn không thể bỏ qua.

Huống hồ Kim Bảo Bảo còn đánh thương đứa cháu trai yêu quý nhất của ông ta.

"Gia chủ yên tâm, một nhóm lớn cao thủ đã lên đường, chỉ cần hắn đi lẻ, chắc chắn có thể khiến hắn biến mất không tì vết." Một người trung niên bên cạnh Vương Ái cung kính đáp.

“Phía Phong Chính Hào nói sao?” Nếu Kim Bảo Bảo gia nhập Thiên Hạ Hội và được Phong Chính Hào bảo vệ thì sẽ rất phiền phức.

“Phong Chính Hào nói Kim Bảo Bảo đã từ chối gia nhập, nên ông ta sẽ không can thiệp.” “Tốt lắm, đến lúc đó không cần giết, cứ phế sạch kinh mạch của nó, rồi đoạn tuyệt tay chân, để nó cả đời làm một phế nhân là được.” Nghe thấy Phong Chính Hào không can thiệp, những nếp nhăn trên mặt Vương Ái dãn ra thành nụ cười nham hiểm, nhưng sự lạnh lẽo trong mắt không hề giảm đi.

Chỉ cần giữ lại mạng sống, dù công ty có tra ra là Vương gia làm thì cũng không truy cứu quá mức.

Kim Bảo Bảo dù sao cũng là dị nhân, chuyện của dị nhân chỉ cần không gây hại đến người bình thường, không phá hoại sự cân bằng chung thì công ty có thể nhẫn nhịn.

Chương 402

Vả lại, ai có thể chứng minh là Vương gia làm?

Một kẻ tu luyện tự do như Kim Bảo Bảo có được Thông Thiên Lục, lúc đó biết bao thế lực rình rập, nhà nào cũng có thể ra tay, dựa vào đâu mà bảo là Vương gia?

Loại chuyện đổ vấy này ông ta rành nhất, cái sai là ở chỗ Kim Bảo Bảo không có gốc gác, sau chuyện này chẳng ai thèm vì một kẻ tàn phế mà làm lớn chuyện.

Còn về thực lực, mạnh thì đã sao, đánh được một người chứ đánh được mười người, trăm người chắc?

Ngươi tưởng ngươi là Lão Thiên Sư sao?

Trong giới dị nhân, thực lực cá nhân không phải quan trọng nhất, đôi khi bối cảnh mới là thứ quyết định.

Giống như lời thoại trong phim: Đánh giỏi hả?

Đánh giỏi thì có ích gì, ra ngoài lăn lộn phải có thế lực, có bối cảnh.

Giới dị nhân sóng ngầm cuộn trào này, từ xưa đến nay cũng chẳng khác gì lũ xã hội đen, chẳng qua sức mạnh cá nhân mạnh hơn một chút mà thôi.

Một tay nắm tiền, một tay nắm người, có tiền, có người, có thế lực mới không sợ bất cứ ai.

Ngày thứ sáu của La Thiên Đại Tiếu, trận chung kết: George đối đầu Trương Sở Lam.

Đúng như George dự đoán, Trương Sở Lam – người chẳng quan

tâm thắng thua mà chỉ muốn gặp Lão Thiên Sư để biết chân tướng – vừa lên sân đã nhận thua ngay lập tức.

Vì vậy, hạng nhất là George, hạng nhì là Trương Sở Lam nhưng có quyền kế thừa vị trí Thiên Sư.

Ngày thứ bảy, George nhận được Thông Thiên Lục từ tay Lục Cẩn, thu được Bát Kỳ Kỹ thứ hai.

Buổi chiều, nhiều tuyển thủ và khán giả cũng bắt đầu xuống núi trở về, bao gồm cả Lưu Hưng Dương và Hoàng Minh của Bạch Vân Quan.

"Cứ đến Thiên Hạ Hội ở vài ngày cũng tốt, nếu cần giúp đỡ gì thì cứ liên lạc với chúng tôi." "Yên tâm đi, tôi an toàn lắm, khi nào về tôi sẽ tìm các anh." George vẫy tay chào tạm biệt hai người.

Để họ yên tâm, hắn nói dối là đã gia nhập Thiên Hạ Hội.

Thực tế thì hắn và Thiên Hạ Hội quả thực đã đạt được thỏa thuận hợp tác.

"Anh Kim, chúng tôi nhận được tin tức phía Vương gia đã huy động không ít cao thủ tụ tập dưới chân núi Long Hổ, có lẽ định ra tay với anh.

Cha tôi hỏi anh có cần chúng tôi cử cao thủ hỗ trợ không?" Sau khi nhóm Hoàng Minh rời đi, Phong Tinh Đồng chậm rãi bước tới.

George xua tay: "Không cần đâu, một lát nữa các cậu cứ xuống núi rồi đi luôn, đừng bận tâm đến tôi.

Ngày mai sau khi nhận được tin bọn chúng chết hết, hãy tập trung toàn lực nuốt chửng sản nghiệp của bọn chúng là được." Một Vương gia nhỏ bé, trong mắt hắn chẳng mạnh hơn lũ kiến là bao.

"Vậy anh Kim hãy cẩn thận." Phong Tinh Đồng lo lắng gật đầu.

Dù cậu ta vẫn không tin Kim Bảo Bảo có thể một mình giải quyết ngần ấy cao thủ Vương gia, trong đó có cả gia chủ Vương Ái, nhưng vì cha và Kim Bảo Bảo đã đạt được thỏa thuận nên cậu ta chỉ biết làm theo lệnh.

Ban đêm, George tàng hình lơ lửng trên không trung, nhìn lũ dị nhân Toàn Tính đang lục lọi trong ký túc xá của mình, môi nở nụ cười: "Kịch hay sắp bắt đầu rồi!" "Xui thật, không giấu trong phòng, mà người cũng không biết đi đâu mất rồi?" Bên ngoài ký túc xá, một tên dị nhân Toàn Tính cầm cây cờ rách lắc đầu.

Uyển Đào nhổ một bãi nước miếng xuống đất: "Mẹ kiếp, tuy là phối hợp với kế hoạch của Chưởng môn, nhưng chúng ta cũng không thể tay trắng được, lũ phế vật các người, đến việc canh chừng một thằng nhóc cũng không xong." "Đại ca, tên đó quái lắm, rõ ràng thấy hắn vào phòng rồi, chớp mắt đã không thấy đâu." Một tên khác phân trần.

Đúng lúc này, một lão giả tóc trắng dẫn theo mấy người trẻ tuổi từ khu rừng phía sau bước ra.

"Uyển Đào, thằng nhóc ngươi hóa ra vẫn luôn thèm muốn Thông Thiên Lục à, sao không trực tiếp tìm ta mà lấy, cứ phải lén lút thế này, còn cần mặt mũi không?" Người đến chính là Lục Cẩn, một trong Thập Lão, phía sau là cháu gái và các tuyển thủ thân thiết với nhà họ Lục.

"Lục tiền bối, bao nhiêu năm không gặp, cha tôi ở dưới đó nhớ ông lắm đấy!" Uyển Đào nhìn thấy Lục Cẩn, vẻ mặt lập tức trở nên độc ác, cha hắn chính là chết dưới tay Lục Cẩn.

"Ta không vội, sớm muộn gì cũng xuống gặp lão, nhưng trước đó phải gửi thêm vài tên tai họa của Toàn Tính xuống làm bạn với lão đã!" Lục Cẩn vung tay, hai bên lập tức lao vào chiến đấu.

Cùng lúc đó, khắp nơi trên núi Long Hổ cũng bắt đầu nổ ra giao tranh, dị nhân Toàn Tính tổng tiến công.

"Nghịch Sinh Tam Trọng, dường như cũng không tệ." George tàng hình trên cao không xuống giúp, vì Toàn Tính có kế hoạch thì Long Hổ Sơn, nhà họ Lục và công ty cũng đã có đối sách, tình hình hiện tại vẫn ổn.

Điều hắn quan tâm là công pháp Nghịch Sinh Tam Trọng mà Lục Cẩn đang thể hiện.

Từ ký ức của Uyển Đào và Điền Tấn Trung, hắn biết đây là tuyệt kỹ của phái Tam Nhất đã bị tiêu diệt.

Triết lý của phái Tam Nhất là con người khi sinh ra, Tiên Thiên Nhất Khí cụ hóa thành tứ chi bách hài theo chiều thuận.

Thuận theo lẽ trời thì khó thoát cái chết, nên phải nghịch luyện bản thân trở về trạng thái Tiên Thiên Nhất Khí để tìm kiếm một tia sinh cơ.

Công pháp này có thể ngưng luyện nhục thân thành năng lượng, chuyển hóa giữa năng lượng và thể xác.

Không chỉ tăng cường sức mạnh thể chất cực đại mà còn có thể nhờ sự chuyển hóa này để phục hồi thương thế, luyện đến cực hạn có thể coi là bất tử.

Thực tế, bản thân George nhờ sức sống mạnh mẽ của Mộc Long và virus Extremis nên khả năng hồi phục nhục thể đã rất mạnh, đứt tay chân cũng có thể tự mọc lại.

Nếu cộng thêm Nghịch Sinh Tam Trọng, khả năng hồi phục chắc chắn sẽ còn kinh khủng hơn.

Sau này nghiên cứu sâu hơn, biết đâu có thể đạt đến mức chỉ cần linh hồn không diệt, nhục thân có thể mọc lại trong nháy mắt.

Vì vậy hắn rất hứng thú với nó.

Thú thật, giới hạn của thế giới này không cao, sức phá hoại của các đạo thuật cũng bình thường, thậm chí không bằng vũ khí công nghệ cao.

Nhưng nhiều công pháp thực sự có lợi cho việc tu hành nhục thân, linh hồn và tâm cảnh.

Tuy nhiên, dù công pháp tốt nhưng muốn tu luyện toàn bộ không phải chuyện dễ.

Công pháp của Bạch Vân Quan, Long Hổ Sơn, Tam Nhất Phái đều là những truyền thừa lâu đời.

Không phải cứ có công pháp là có thể tu luyện từng cái rồi gom hết ưu điểm lại.

Nhiều công pháp khi vận hành đi qua các kinh mạch khác nhau, vốn dĩ đã xung đột.

Nếu không thì người ta đã sớm gom hết thiên hạ công pháp về luyện chung rồi.

Vừa muốn linh hồn mạnh mẽ để xuất Dương Thần, vừa muốn Kim Quang hộ thể, lại muốn nhục thân bị thương hồi phục ngay lập tức, đúng là hão huyền.

Trừ khi là Tiên nhân thực thụ, hiểu thấu đạo gia công pháp đến cực hạn mới mong tổng hợp được ưu thế để tạo ra một công pháp mới mạnh mẽ hơn.

George tự nhiên không phải, cũng không làm được, hắn chỉ có một chút ký ức của Lý Huyền, mà Lý Huyền nói cho cùng cũng chỉ là đọc nhiều sách đạo chứ tư chất tu hành cũng thường thôi.

Nghiên cứu vài chục năm chắc hắn làm được.

May thay, tuy bây giờ chưa thể dung hợp công pháp các phái, nhưng hắn có thể tận dụng cái lỗi (bug) phân thân.

Mọi năng lượng của phân thân đều cộng dồn.

Điều này có nghĩa là gì?

Chỉ cần các phân thân của hắn tu luyện các công pháp khác nhau, thì hiệu quả của chúng sẽ thông qua phương thức này mà cộng dồn lại trên người hắn, đạt được mục đích tương tự.

Chương 403

Ví dụ bản thể tu luyện công pháp Long Hổ Sơn, phân thân ở thế giới này tu luyện công pháp Bạch Vân Quan, phân thân Harry Potter tu luyện công pháp Tam Nhất.

Khi đó, Kim Quang Chú, xuất Dương Thần và Nghịch Sinh Tam Trọng, mỗi phân thân đều sẽ sở hữu tất cả.

"Trương Chi Duy bị dẫn đi, Vinh Sơn bảo vệ Điền Tấn Trung cũng bị dẫn đi, Cung Khánh này diễn kịch khá đấy." Thấy Lão Thiên Sư xuống cứu Lục Cẩn đang bị Tứ Chưởng Cuồng bức đến phát điên, rồi Vinh Sơn cũng bị Cung Khánh lừa đi, George không nhịn được gật đầu.

Cung Khánh với tư cách là Đại chưởng môn Toàn Tính, thực lực không quá mạnh, chỉ hơn Trương Linh Ngọc một chút, thậm chí không bằng Uyển Đào.

Nhưng cái đầu này đúng là nhạy bén, diễn xuất tuyệt vời, mọi người đều bị hắn lừa.

"Đây là...

Song Toàn Thủ?" Thấy Cung Khánh gọi đến một thiếu niên đeo kính, rồi từ cơ thể người đó vươn ra những bàn tay khổng lồ bằng khí màu xanh định lục soát linh hồn Điền Tấn Trung, mắt George sáng rực lên.

"Đúng là niềm vui bất ngờ!" Khi Điền Tấn Trung gặp Trương Hoài Nghĩa, vẫn còn một người ở đó, chính là đại tiểu thư Đoan Mộc Anh của Tế Thế Đường, người ngộ ra Bát Kỳ Kỹ Song Toàn Thủ.

Vì vậy Điền Tấn Trung từng thấy Song Toàn Thủ.

Còn tên dị nhân Lữ Lương xuất thân từ nhà họ Lữ kia, cái gọi là dị năng di truyền Minh Hồn Thuật thực chất chính là Lam Thủ trong Song Toàn Thủ.

"Không thể đợi thêm nữa." Thấy Lữ Lương định lục soát linh hồn Điền Tấn Trung, George biết thời cơ đã chín muồi, hắn nhanh chóng xuất hiện ở cửa, cố ý đỡ một vị đạo trưởng bị Cung Khánh đánh ngất, lớn tiếng: "Vị đạo trưởng Long Hổ Sơn này, anh bị sao thế?" "Không xong, có người đến, khi thi triển Minh Hồn Thuật không thể bị quấy rầy." Nghe thấy tiếng động ngoài cửa, Lữ Lương biến sắc.

Cung Khánh nhíu mày: "Ngươi cứ tiếp tục, ta ra cửa giải quyết hắn rồi canh cửa cho ngươi." "Cứu..." Điền Tấn Trung thấy vậy định hô hoán nhưng mới được nửa câu đã bị Minh Hồn Thuật của Lữ Lương chặn lại.

Tuy nhiên, chưa đợi Lữ Lương kịp sao chép ký ức của Điền Tấn Trung, một tia sét đã từ bên ngoài đánh tới.

"A!" Lữ Lương thét thảm một tiếng, bị tia sét đánh cho tóc dựng đứng, Minh Hồn Thuật cũng bị gián đoạn.

"Các người là ai, làm gì ở đây?" George giả vờ vừa phát hiện, bước vào lớn tiếng chất vấn.

Điền Tấn Trung nhìn thấy George, nhận ra đây là người đứng đầu đại hội, thực lực bất phàm, lập tức kêu lên: "Bọn chúng là yêu nhân Toàn Tính, cháu mau chạy đi tìm Trương Chi Duy!" "Là hắn, rắc rối rồi." Cung Khánh tự nhiên cũng nhận ra Kim Bảo Bảo, sắc mặt biến đổi.

Với thực lực của Kim Bảo Bảo, nếu hắn quyết tâm chạy thì Cung Khánh khó mà cản được, nếu Lão Thiên Sư đến thì đừng nói là tìm bí mật, ngay cả chạy thoát khỏi núi Long Hổ cũng là vấn đề.

Vì vậy, hắn lập tức rút ngân châm vũ khí, dốc toàn lực lao tới định giết Kim Bảo Bảo tại đây.

"Đã là yêu nhân Toàn Tính thì chết đi!" Thấy Cung Khánh tập kích, George lấy ra một đồng xu khẽ búng lên.

"Siêu pháo điện từ!" "Sao có thể?" Cung Khánh định né tránh nhưng phát hiện tốc độ của mình căn bản không kịp.

Hơn nữa hắn cảm nhận rõ ràng luồng khí khủng khiếp mang theo trên đồng xu đó, nếu trúng chắc chắn chết.

Hắn vạn lần không ngờ Kim Bảo Bảo lại mạnh hơn nhiều so với lúc thi đấu.

"Oành!" Đồng xu bắn trúng giữa mày Cung Khánh, xuyên thủng đầu hắn ngay lập tức.

"Mẹ ơi, giết trong một chiêu!" Lữ Lương vừa tỉnh táo lại thấy cảnh đó thì sợ đến mức suýt vãi ra quần.

Chưởng môn dù thực lực không quá mạnh nhưng tuyệt đối không yếu, nếu không sao phục chúng được.

Vậy mà bị Kim Bảo Bảo hạ sát chỉ bằng một đòn, tên Kim Bảo Bảo này rốt cuộc là ai, mạnh đến mức quá đáng rồi.

Dồn khí vào chân, Lữ Lương dùng tốc độ nhanh nhất lao ra phía cửa sổ định bỏ chạy.

Hắn thừa biết Chưởng môn còn bị hạ sát thì hắn không đời nào là đối thủ của Kim Bảo Bảo.

"Ta cho ngươi đi chưa?" George tùy tay phóng một luồng điện, Lữ Lương lại bị đánh tê liệt nằm dưới đất.

Vì Cung Khánh đã nghi ngờ Điền Tấn Trung và có suy đoán về Bát Kỳ Kỹ, nên để giữ bí mật, Lão Thiên Sư sau khi đến chắc chắn sẽ giết

Cung Khánh.

Nhưng vì Cung Khánh là Đại chưởng môn Toàn Tính, công ty và các môn phái khác hẳn sẽ muốn bắt sống để thẩm vấn.

Để tránh cho Lão Thiên Sư khó xử, George trực tiếp hạ thủ luôn.

Lý do cũng đơn giản: Cung Khánh định giết hắn, hắn không nương tay nên lỡ tay giết ngược lại, ai cũng chẳng nói được gì.

Đây cũng coi như giúp Long Hổ Sơn giải quyết một rắc rối nhỏ, xem như bù đắp cho việc hắn lấy công pháp và đạo thuật của họ.

Còn Lữ Lương, vì hắn dùng Song Toàn Thủ nên George tự nhiên không bỏ qua, nhân tiện lục soát ký ức xem thực hư thế nào.

"Điền đạo trưởng, ngài không sao chứ?" Vừa nói chuyện với Điền Tấn Trung, George vừa túm đầu Lữ Lương bắt đầu tìm kiếm ký ức.

Điền Tấn Trung nhìn George với ánh mắt đầy biết ơn.

"Đa tạ tiểu Kim tiên sinh cứu giúp, nếu không bần đạo đã phải bỏ mạng dưới tay hai tên súc sinh Toàn Tính này rồi." "Cháu cũng chỉ là buổi tối rảnh rỗi luyện tập Thông Thiên Lục ở khu rừng gần đây, thấy tiếng đánh nhau khắp nơi nên định đi xem sao, tình cờ thấy vị đạo trưởng ngoài cửa bị đánh ngất." George tùy miệng bịa ra lý do.

Trò chuyện một lát, hắn đã xem xong toàn bộ ký ức của Lữ Lương.

Theo ký ức của cậu ta, Minh Hồn Thuật là dị năng tiên thiên độc môn của nhà họ Lữ, thiên phú luyện khí càng cao thì càng dễ thức tỉnh.

Nhưng có một điểm lạ là trước năm 1944, nhà họ Lữ không hề có dị năng này, nó chỉ xuất hiện sau Loạn Giáp Thân.

Kết hợp với những gì hắn biết, kết luận đã rõ ràng.

Năm đó khi Bát Kỳ Kỹ xuất hiện, để có được chúng, nhiều môn phái đã lấy cớ tiêu diệt 'Ba mươi sáu tặc' để vây sát những người sáng tạo ra chúng.

Phong Thiên Dưỡng bị Vương gia bắt, vì giữ mạng nên dâng ra Câu Linh Khiển Tướng, còn Đoan Mộc Anh có lẽ đã bị nhà họ Lữ bắt.

Vì vậy nhà họ Lữ có được Song Toàn Thủ.

Việc đổi tên thành Minh Hồn Thuật và gọi là dị năng tiên thiên hẳn là để tránh bị các phái khác dòm ngó.

Tuy nhiên, đáng tiếc là Lữ Lương chỉ biết Lam Thủ, muốn có Song Toàn Thủ hoàn chỉnh, sau này hắn phải ghé thăm nhà họ Lữ một chuyến.

Lam Thủ có thể thao túng linh hồn, ký ức; Hồng Thủ có thể phục hồi cơ thể, chữa lành mọi bệnh tật, chỉ cần còn một hơi thở là cứu được.

Điều này khác với Nghịch Sinh Tam Trọng chỉ có tác dụng với bản thân, Song Toàn Thủ còn có thể cứu người khác.

"Điền sư thúc!" "Điền sư đệ!" Trong khi George và Điền Tấn Trung đang trò chuyện, cánh cửa bị đẩy mạnh, Vinh Sơn, Lão Thiên Sư và Trương Sở Lam gấp gáp xông vào.

Nhìn thấy xác Cung Khánh và Lữ Lương đang hôn mê, họ kinh hãi.

Thấy Điền Tấn Trung không bị thương và George đang đứng cạnh, họ mới thở phào nhẹ nhõm.

"Ở đây có chuyện gì vậy?" "Tiểu Vũ Tử chính là Chưởng môn Toàn Tính, hắn định giết lão phu, may mà có tiểu Kim tiên sinh đi ngang qua..." Điền Tấn Trung nhanh chóng kể lại sự việc, chỉ lược bỏ phần Cung Khánh bức vấn bí mật mà chỉ bảo hắn muốn giết mình để

trả thù Long Hổ Sơn.

Trương Chi Duy nghe xong, trịnh trọng hành lễ với George: "Đa tạ tiểu Kim tiên sinh đã cứu mạng sư đệ tôi, Long Hổ Sơn nợ cậu một ân tình lớn!" Trong mắt Trương Chi Duy, George không chỉ cứu mạng sư đệ mà còn bảo vệ được bí mật tuyệt đối không thể để ai biết.

Vì vậy ân tình này ngài ghi nhớ.

"Tôi cũng chỉ tình cờ đi ngang qua thôi, Lão Thiên Sư khách sáo rồi." George cười xua tay.

Có được bao nhiêu lợi ích từ ký ức Điền Tấn Trung, chuyện nhỏ này với hắn chẳng đáng gì.

Chương 404

“Cháu vừa xem qua, tứ chi của Điền đạo trưởng bị đứt, thực ra không phải là không có hy vọng hồi phục.

Nếu Lão Thiên Sư tin tưởng, cháu có thể thử giúp một tay.” “Tứ chi của Điền sư đệ còn có thể hồi phục sao?” Trương Chi Duy sáng mắt lên.

Năm xưa ngài chu du các nước cũng vì tìm cách chữa cho sư đệ, tiếc là không thành công.

Pháp thuật trị liệu của phù thủy ở Luân Đôn tuy tốt nhưng không thể làm đứt chi mọc lại.

Theo lý thì Kim Bảo Bảo cũng không thể làm được mới đúng, chẳng lẽ bên đó lại có ma pháp mới, hay Kim Bảo Bảo này thiên phú dị bẩm?

Tất nhiên không gì là không thể, với thực lực tầm này thì cậu ta đúng là một thiên tài không thể dùng lẽ thường mà xét.

“Là một phương pháp cháu tự nghiên cứu, chắc không vấn đề gì.” George gật đầu.

Trương Chi Duy chắp tay lần nữa: “Vậy làm phiền tiểu Kim tiên sinh, nếu trị khỏi, Trương Chi Duy tôi nợ cậu thêm một ân tình.” George không nói nhảm, đặt tay lên người Điền Tấn Trung, truyền luồng sinh mệnh lực xanh thẳm vào cơ thể ông, rồi bắt đầu thi triển ma pháp trị liệu.

Dưới sự phối hợp của ma pháp và sinh mệnh lực, Điền Tấn Trung thấy chỗ tứ chi đứt đoạn bắt đầu ngứa ngáy, rồi kỳ diệu thay, chúng dần mọc lại.

Khoảng mười phút sau, tứ chi bị đứt mấy chục năm đã hoàn toàn lành lặn.

Ông thử đứng dậy khỏi xe lăn, đi vài bước, ngoài việc hơi lạ lẫm thì không thấy khó khăn gì.

"Đa tạ tiểu Kim tiên sinh!" Điền Tấn Trung cũng hành đại lễ với George.

Để giữ bí mật ông đã chịu tàn phế bấy lâu, không ngờ cuối đời lại có thể đứng lên được.

"Đúng là giấu kỹ thật." Đứng sau lưng Lão Thiên Sư, Trương Sở Lam nhìn George với ánh mắt khác hẳn.

Qua điều tra của công ty, cậu ta biết thực lực George không chỉ như lúc thi đấu, nhưng đó đa phần là suy đoán.

Giờ thì đã được chứng thực.

Một đòn giết chết Đại chưởng môn Toàn Tính, lại chữa khỏi tứ chi tàn phế mấy chục năm, không biết còn giấu bao nhiêu thủ đoạn nữa.

Nếu những gì Kim Bảo Bảo nói là thật, thì giao dịch này cũng có thể làm.

Nhưng vì cẩn thận, cậu ta quyết định quan sát thêm.

Lát sau, nhóm Từ Tam, Từ Tứ, Phùng Bảo Bảo, Lục Cẩn cũng đến.

Qua cuộc trò chuyện của họ, George biết được một tin: Tiêu Tiêu và Hi bị trọng thương khi đấu với Toàn Tính, trong đó Tiêu Tiêu bị chặt mất một cánh tay, khả năng cao sau này sẽ thành phế nhân.

"Chặt hay lắm." Mắt hắn lóe lên, trong đầu đã có ý định.

Chào tạm biệt Lão Thiên Sư, George đi xuống bệnh viện tạm thời

dưới núi nơi Tiêu Tiêu đang ở.

Lúc này tại bệnh viện của công ty, Tiêu Tiêu ngồi trên giường bệnh, vẻ mặt u ám, lòng đầy phiền muộn.

Bác sĩ vừa báo kết quả cánh tay của anh không thể nối lại, từ nay anh sẽ thành 'Độc Tí Đại Hiệp'.

Nếu chỉ có thế anh còn chấp nhận được, nhưng vì mất tay nên khí vận hành bị cản trở, có khi ngay cả Hanh Khí cũng không dùng được nữa.

Nhà họ Tiêu chỉ có một mình anh, luyện Hanh Khí bao nhiêu năm, nếu đứt đoạn ở đời anh thì thật có lỗi với tổ tông và chính mình.

Nhưng biết sao được, tại anh học nghệ không tinh nên mới trúng kế của yêu nhân Toàn Tính.

"Sống nghẹn khuất thế này thà chết đi cho xong!" Nước mắt chực trào, Tiêu Tiêu đấm mạnh xuống giường.

Đúng lúc đó, một giọng nói vang lên: "Tôi có thể chữa khỏi tay cho anh, nhưng cần Hanh Khí của nhà anh để trao đổi." "Kim Bảo Bảo?" Tiêu Tiêu ngẩng đầu nhìn George đột nhiên xuất hiện, mặt lộ vẻ nghi ngờ.

"Cậu đến từ lúc nào, cậu thực sự chữa được sao?" "Lúc này tôi không cần thiết phải lừa anh." George bước tới.

"Nếu anh muốn, bây giờ tôi có thể chữa khỏi ngay.

Và tôi cam đoan sau khi học được Hanh Khí, tôi sẽ không truyền cho bất kỳ ai khác ở thế giới này." "Nếu cậu thực sự chữa được tay cho tôi thì truyền Hanh Khí cho cậu cũng chẳng sao, đằng nào nếu cứ thế này thì nó cũng thất truyền thôi." Tiêu Tiêu thấy George không giống đang đùa, trầm mặc một lát rồi đồng ý.

George không lãng phí thời gian, đặt tay lên vai Tiêu Tiêu bắt đầu chữa trị, đồng thời đọc lấy ký ức về Hanh Khí trong đầu anh ta.

Sáng hôm sau, từ chối ý tốt của Lão Thiên Sư và Lục gia muốn cử người hộ tống ra sân bay, George cầm Thông Thiên Lục thênh thang xuống núi.

Xuống núi xong hắn cũng không bắt xe đi ngay mà ghé tiệm xe điện mua một chiếc 'ngựa sắt nhỏ', tà tà đi về hướng sân bay, chuyên chọn những đường mòn vắng vẻ.

"Cưỡi trên chiếc mô tô nhỏ tôi yêu, sẽ chẳng bao giờ lo tắc đường..." Vừa ngâm nga vừa đặt Thông Thiên Lục vào giỏ xe phía trước, duy trì tốc độ ba mươi lăm cây số một giờ, George cười tươi rói.

"Không tin là lũ các người chịu nhịn được trước cám dỗ này." Trên đường ra sân bay, Vương gia chắc chắn sẽ ra tay, nhưng ngoài họ ra hẳn còn nhiều môn phái và gia tộc khác đang thèm khát Thông Thiên Lục.

Vì vậy hắn cố ý làm vậy để dụ những kẻ còn đang do dự ra mặt.

Như thế hắn sẽ đỡ tốn công đi tìm từng nhà để đổi, mà có thể trực tiếp sao chép ký ức lấy công pháp.

Hắn là người có đạo đức, tuy đôi khi đạo đức cũng hơi linh hoạt.

Cưỡng đoạt thì lương tâm bất an, nhưng nếu bọn họ chủ động đến cướp của hắn thì hắn chẳng cần lo nghĩ gì nữa.

Đây chính là 'câu cá chấp pháp'.

Với những đại môn phái nhịn được cám dỗ, hắn mang Thông Thiên Lục đến đổi sau cũng chưa muộn.

"Tên này không lẽ là đồ ngốc sao?" Những kẻ đang giám sát

George lúc này thấy hắn ngông cuồng như vậy, đặt Thông Thiên Lục hớ hênh trong giỏ xe điện thì cũng cạn lời.

Nếu đối phương bắt xe thẳng ra sân bay rồi bay về Bắc Kinh thì họ còn khó ra tay, vì nếu làm ảnh hưởng đến người bình thường thì công ty sẽ không để yên.

Vì vậy nhiều tài xế dưới chân núi đã được tráo bằng người của họ.

Không ngờ đối phương lại chơi chiêu này, rõ ràng là cậy tài khinh người, muốn đấu cứng với họ đây mà.

Đừng nói một Kim Bảo Bảo nhỏ bé, ngay cả Thập Lão cũng không dám ngông cuồng thế.

Tuy nhiên để đề phòng bẫy, họ vẫn kiểm tra kỹ xung quanh, xác định Long Hổ Sơn, Lục gia và công ty không có ai đến phá đám.

"Tiểu Từ, chúng ta thực sự không can thiệp sao?" Một người đàn ông trung niên đầu hói chỉ còn vài sợi tóc phất phơ, nhìn vào màn hình giám sát thấy Kim Bảo Bảo bị các môn phái và gia tộc bao vây, lộ vẻ lo lắng.

Tuy chuyện của giới dị nhân họ không can thiệp, nhưng đó là với điều kiện không ảnh hưởng đến sự ổn định xã hội.

Nếu Thông Thiên Lục chỉ bị cướp đi thì không sao, chỉ sợ lúc đó ai cũng không nhường ai rồi nổ ra hỗn chiến.

Dù không ảnh hưởng đến dân thường nhưng chết quá nhiều người cũng không tốt cho sự ổn định của giới dị nhân.

Người chết nhiều thì gia đình, sư môn họ chắc chắn sẽ báo thù, oan oan tương báo, xử lý không khéo là to chuyện.

Với tư cách phụ trách khu vực Hoa Đông, chuyện xảy ra trên địa

bàn của mình dù Từ Tam có đứng ra nhận trách nhiệm thì ông cũng bị liên đới.

Từ Tam đứng cạnh đưa cho ông một điếu thuốc.

Chương 405

“Lão Đậu, đừng lo, Kim Bảo Bảo này thực lực rất mạnh, người thường không phải đối thủ, chủ yếu vẫn là Vương gia phía sau cùng.

Tôi đã báo với Lão Thiên Sư rồi, nếu tình hình mất kiểm soát, ngài ấy sẽ ra mặt điều đình.” Kim Bảo Bảo thể hiện rất bí ẩn, lai lịch thực sự chưa có chút manh mối nào, nên Từ Tam muốn nhân cơ hội này xem hắn rốt cuộc là ai.

“Có Lão Thiên Sư thì ổn rồi.

Lần này bắt được bao nhiêu tên tà giáo Toàn Tính, cả Đại chưởng môn cũng bị giải quyết, các cậu lập công lớn rồi đấy.” “Ông đừng mỉa tôi, tổn thất cũng không ít, còn chưa rõ mục đích của Toàn Tính là gì, không bị kỷ luật là may rồi.” “À, vừa có tin tức, tổng công ty yêu cầu phụ trách của sáu đại khu đi họp.” “Sáu đại khu?

Không phải bảy sao?” “Lão Liêu của Hoa Nam đi rồi, tôi nhờ người hỏi thăm thì nghe đâu ông ấy đang đi công tác lâm thời, lần này họp có lẽ là để cải cách chế độ 'nhân viên lâm thời', cậu chú ý một chút.” Lúc này trong màn hình giám sát, sau khi thấy không có gì nguy hiểm, cuối cùng cũng có kẻ không nhịn được ra tay.

Một thanh niên đội mũ lưỡi trai và đeo khẩu trang độn thổ chui lên, hắn không tấn công George mà vồ lấy cuốn Thông Thiên Lục trong giỏ xe.

Mục đích của mọi người là sách, không có thù oán với George, nên nếu lấy được mà không cần đánh nhau là tốt nhất.

“Thuật độn thổ à, cũng đáng để sưu tầm.” George vung tay, một sợi roi điện quất ra cuốn lấy tên thanh niên giữa không trung, điện đánh cho hắn kêu oai oái rồi kéo về tay.

Thấy vậy, những kẻ khác đang ẩn nấp cũng không ngồi yên được nữa, đồng loạt nhảy ra từ tứ phía, dùng đủ loại thủ đoạn tấn công.

Cắt cỏ thành ngựa, rải đậu thành binh, gấp giấy thành người, cổ thuật, bùa chú, điều khiển chim muông, xác sống...

đủ loại đạo thuật khiến George cũng phải lác mắt.

Hắn vốn tưởng chỉ có vài môn phái nhỏ, không ngờ thấy cả những đạo thuật nổi tiếng của đại phái, ngay cả Đại Từ Đại Bi Chưởng của Thiếu Lâm cũng có.

Nhưng hắn nhanh chóng hiểu ra, có lẽ các đại môn phái không cử người đi cướp, nhưng không có nghĩa là trong những kẻ đi cướp không có những dị nhân biết đạo pháp của họ.

Trong giới dị nhân có không ít kẻ phản đồ hoặc kẻ học lén công pháp đại phái, nhiều kẻ gia nhập Toàn Tính, mà Toàn Tính thì luôn thèm khát Bát Kỳ Kỹ.

Có lẽ trong đám này còn có cả những tên Toàn Tính trốn thoát sau trận chiến trên núi.

"Nhưng mà thế này cũng tốt, đỡ tốn bao nhiêu thời gian của mình." Hiểu ra điều đó, George mỉm cười.

Người đến càng đông hắn càng không sợ, chỉ sợ ít người thôi.

Như vậy hắn có thể nhân cơ hội thu thập hết công pháp đại phái, tiết ước thời gian.

Dùng Thông Thiên Lục để đổi chắc gì đã thuận lợi thế này.

Điện quang lóe lên, George để lại tàn ảnh tại chỗ, bắt đầu xử lý từng tên dị nhân.

Tuy số lượng đông nhưng thực lực đa phần bình thường, hiếm có ai đạt đến trình độ của Trương Linh Ngọc.

Mà cũng đúng thôi, những người vào sâu ở La Thiên Đại Tiếu đều là đệ tử ưu tú nhất của các nhà, đặt ra ngoài đều là cao thủ hàng đầu.

Cứ một đòn điện là một tên đổ gục, sau một vòng, quanh chiếc xe điện đã nằm la liệt một hàng dị nhân bị đánh ngất.

Hắn lần lượt sao chép ký ức, lấy đi công pháp mình muốn rồi lại cưỡi xe điện lên đường.

Những kẻ này hắn không giết, họ đến vì sách, hắn lấy công pháp coi như hòa, không cần tạo thêm sát nghiệp.

Hơn nữa sau ngày hôm nay chắc chẳng còn ai dám bén mảng đến cướp sách của hắn nữa.

"Giải quyết nhanh vậy sao, hèn gì đoạt giải nhất, thực lực này đúng là không tầm thường." Lão Đậu nhìn giám sát thấy George hạ gục đám đông trong nháy mắt rồi vứt xó bên đường cũng phải giật mình.

Ngay cả nhân viên lâm thời Tiêu Tự Tại dưới trướng ông đối mặt với ngần ấy dị nhân từ đủ các môn phái cũng khó lòng thắng dễ dàng như vậy.

Kim Bảo Bảo tuổi trẻ mà thực lực đáng sợ quá.

"Để xem Vương gia có ép được hắn dùng hết thực lực không." Từ Tam rít một hơi thuốc, lẩm bẩm.

Giết chết Đại chưởng môn Toàn Tính trong một chiêu thì Kim Bảo Bảo đã tiệm cận thực lực Thập Lão, việc giải quyết đám tép riu này không làm ông ngạc nhiên.

Ông chỉ muốn xem khi đối phó Vương gia, Kim Bảo Bảo dùng toàn lực sẽ lộ ra sơ hở gì để ông truy ra thân phận thực sự.

Thú thật, Từ Tam và Từ Tứ sau khi xem tài liệu đều nghi ngờ Kim

Bảo Bảo trở về từ Chiếc Cốc Lửa đã bị Voldemort nhập xác.

Vì chỉ có tầm đại lão phương Tây như Voldemort mới có thực lực ngang hàng Thập Lão.

Như vậy mới giải thích được tại sao một phù thủy lớp sáu mới mười bảy tuổi lại thể hiện như vậy.

Nhưng cũng chỉ là nghi ngờ, vì Voldemort lúc sống không có dị năng lôi điện, mà thứ Kim Bảo Bảo đang dùng chính là lôi điện tiên thiên mạnh mẽ chứ không phải ma pháp hắc ám.

Nên mọi chuyện phải đợi kết quả thử nghiệm cuối cùng.

Nếu lát nữa Kim Bảo Bảo không trụ vững mà dùng đến Lời nguyền Giết chóc, Lời nguyền Hành hạ hay Lửa quỷ thì chắc chắn là Voldemort không chạy đi đâu được.

Nếu thực là tên trùm hắc ám đó thì họ phải cực kỳ cảnh giác.

"Kim Bảo Bảo sắp vào vòng vây của Vương gia rồi, chú ý, các đội dị nhân sẵn sàng hành động, bảo Trương Sở Lam thông báo cho Lão Thiên Sư qua đây..." Thấy George chuẩn bị bước vào ổ phục kích của Vương gia, Từ Tam nhanh chóng ra lệnh.

"Ái chà chà, đây chẳng phải là cặp bài trùng ông cháu hèn nhát sao, sao thế, ngay cả mặt nạ cũng lười đeo à, định diệt khẩu luôn sao?" Dừng xe điện lại, nhìn đám người đông đảo đang bao vây mình, dẫn đầu là Vương Ái chống gậy và Vương Tịnh đang ngồi xe lăn quấn băng trắng như quả cầu, George cười trêu chọc.

"Kim Bảo Bảo, chết đến nơi còn dám ngông cuồng, dám làm ta bị thương thế này, hôm nay phải bắt ngươi trả giá gấp bội." Vương Tịnh nghe vậy tức đến run người.

Cậu ta bị điện giật đến loét da toàn thân, dùng thuốc tốt nhất cũng phải mấy tháng mới lành.

Vương Ái thì không hề giận, có lẽ ông ta thấy không cần chấp nhặt với một kẻ sắp chết.

"Thực ra ban đầu ta định chặt tay chân, cắt lưỡi ngươi để ngươi thành phế nhân.

Nhưng thấy trước đó có bao nhiêu dị nhân vây đánh ngươi, ta thấy có giết ngươi cũng chẳng sao, cứ đổ hết lên đầu bọn chúng là được." "Nghĩ đẹp đấy, xem ra ông vẫn chưa hiểu rõ về công nghệ hiện đại rồi." George liếc mắt lên không trung, thầm lắc đầu.

Hắn đã phát hiện ra từ lâu, trên cao có máy bay không người lái đang giám sát mọi cử động của hắn, chắc chắn là của công ty.

Nên mọi hành động của Vương gia thực tế đều nằm dưới sự giám sát của công ty, chẳng giấu được ai.

Giới dị nhân bây giờ tuy đã hòa nhập với đời thường nhưng đôi khi vẫn đánh giá thấp sức mạnh công nghệ, đặc biệt là những gia tộc cổ hủ như Vương gia.

Công nghệ tiến bộ từng ngày, công ty là cơ quan quản lý dị nhân của quốc gia nên hưởng những thành quả tiên tiến nhất.

Có thể thực lực dị nhân của họ còn thiếu sót, nhưng về công nghệ thì đúng là nghiền ép.

"Đã vậy thì tôi cũng không diễn nữa, ngửa bài luôn." George bước xuống xe điện, chỉ tay vào Vương Ái và đám dị nhân Vương gia cười nói: "Trong mắt tôi, tất cả các người thực ra đều là rác rưởi, tôi muốn giết các người cũng chẳng khó hơn dẫm chết một đàn kiến là bao." "Ông nội, nó bị dọa sợ đến hóa điên rồi hả?" Vương Tịnh nghe vậy cười đến chảy nước mắt.

Vương Ái thì trực tiếp vung tay: "Lấy được Thông Thiên Lục rồi giết nó, sau đó làm tốt công tác dọn dẹp." Lần này họ huy động phần

lớn dị nhân của Vương gia, đừng nói một Kim Bảo Bảo, ngay cả Lão Thiên Sư đến ông ta cũng chẳng ngán.

"Lũ ngu." Nhìn đám người Vương gia lao tới, George nhảy vọt lên không trung, há miệng hướng xuống dưới: "Diệt Long Ma Pháp – Hỏa Long Chi Ngâm!" Một luồng lửa tam sắc hùng vĩ từ trên trời đổ xuống, bao trùm lấy tất cả mọi người kể cả Vương Ái.

Lần này uy lực hắn phát ra còn mạnh hơn cả lúc đấu với Lão Thiên Sư.

Khi ngọn lửa tắt lịm, bên dưới không chỉ đám dị nhân Vương gia bị thiêu thành tro bụi mà ngay cả mặt đường nhựa cũng bị đốt thành một hố sâu thăm thẳm không thấy đáy.

"Chơi xong rồi, cũng đến lúc về thôi." Vẫy tay với máy bay không người lái trên cao, George dùng phép Độn thổ biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại đã ở trong nhà tại Bắc Kinh.

Chương 406

Ở một phía khác, trên một chiếc xe tải quân sự cách đó hai cây số.

Từ Tam nhìn màn hình giám sát nơi George biến mất và cái hố sâu hoắm để lại, điếu thuốc đang hút dở rơi bộp xuống đất.

Lão Đậu và Trương Sở Lam bên cạnh cũng trợn tròn mắt, kinh hãi tột độ.

Lão Thiên Sư đứng đó lẩm bẩm: "Hóa ra là cậu ta, hóa ra là cậu ta, hèn gì..." Vốn dĩ ngài nhận lời mời của Từ Tam đến để điều đình vụ Kim Bảo Bảo và Vương gia.

Thường thì ngài không can thiệp, nhưng vì Kim Bảo Bảo có ơn với Long Hổ Sơn nên ngài không thể khoanh tay đứng nhìn.

Kế hoạch là nếu Kim Bảo Bảo không trụ nổi, ngài sẽ ra tay cứu, rồi triệu tập hội nghị Thập Lão để chỉ trích hành động của Vương gia.

Như thế Kim Bảo Bảo dù cầm Thông Thiên Lục cũng không bị làm khó nữa, coi như trả được chút ân tình.

Không ngờ kết cục lại thế này, Kim Bảo Bảo một chiêu diệt sạch Vương gia, mà chiêu thức đó quen thuộc làm sao, chẳng phải chính là chiêu mà vị cao nhân Đạo gia đã đánh bại ngài tối hôm đó sao?

Giây phút này ngài đã hiểu, Kim Bảo Bảo chính là vị cao nhân Đạo gia đó ngụy trang, hèn gì cậu ta luôn có thái độ chẳng sợ ai.

Vương gia lần này đúng là đụng phải tấm sắt rồi.

"Sư gia, ngài biết thân phận thật của Kim Bảo Bảo ạ?" Nghe tiếng lẩm bẩm của Lão Thiên Sư, Trương Sở Lam lập tức hỏi.

Lão Thiên Sư lắc đầu: "Ta không biết thân phận thật, nhưng mấy

đêm trước cậu ta có hóa thành một lão giả tự xưng là đạo gia tán tu đến tìm ta tỷ thí." "Tỷ thí?" Mọi người trợn mắt.

Lão Thiên Sư là đỉnh cao của giới dị nhân, kẻ mạnh nhất không ai lay chuyển được, mà đòn vừa rồi của Kim Bảo Bảo cũng quá đỗi kinh khủng.

Vậy ai thắng?

"Để các cậu thất vọng rồi, ta thua, thua rất triệt để, lần đầu tiên trong đời nếm mùi thất bại, cảm giác cũng khá mới mẻ." Lão Thiên Sư vuốt râu, nghiêm túc nói: "Chuyện này cứ thế đi, các cậu cũng đừng tìm rắc rối với cậu ta, vốn dĩ là Vương gia tự chuốc họa vào thân.

Nói thật, đến giờ ta cũng chưa biết cậu ta thực sự mạnh đến mức nào." "Lão gia tử, ngay cả ngài cũng không biết hắn mạnh đến mức nào sao!" Từ Tam và Từ Tứ không nén nổi cái nuốt nước miếng.

Ý của Lão Thiên Sư rất rõ ràng, thực lực thật sự của Kim Bảo Bảo có lẽ còn kinh khủng hơn đòn vừa rồi nhiều, vượt xa cả ngài.

"Phen này họp ở tổng công ty náo nhiệt đây, chuyện 'nhân viên lâm thời' chắc chẳng còn ai để ý bằng vụ này, không biết lãnh đạo sẽ xử lý thế nào." Lão Đậu – phụ trách khu Hoa Đông đứng sau cùng rút khăn giấy lau mồ hôi lạnh.

Giới dị nhân xuất hiện một nhân vật vượt ngoài quy luật thế này, công ty chắc chắn sẽ có biến động lớn.

"Cứ để mặc cậu ta, cậu ta hành sự vẫn theo lẽ thường, tính cách không có biểu hiện cực đoan, lần này là do Vương gia ép quá mới ra tay, hy vọng phía công ty cũng đừng làm gì cực đoan." Lão Thiên Sư nhắc nhở thêm một câu.

Kim Bảo Bảo có ơn với Long Hổ Sơn, mà công ty là nơi duy trì sự

bình ổn, ngài không muốn hai bên xung đột.

Từ Tam lấy lại bình tĩnh, cười nói: "Lão gia tử nói đùa rồi, trong nước xuất hiện dị nhân mạnh thế này chắc lão Triệu và mấy sếp nằm mơ cũng cười tỉnh, chỉ cần cậu ta không làm gì quá đáng thì công ty có khi còn cung phụng cậu ta không kịp ấy chứ." Ông nói đúng sự thật, với thực lực và phong cách của Kim Bảo Bảo, quyết định cuối cùng của công ty chắc chắn sẽ là chiêu hàng và dĩ hòa vi quý.

Hiện giờ thế lực dị nhân nước ngoài đang hung hãn, chỉ cần Kim Bảo Bảo không làm gì quá đáng trong nước, như sát hại dân thường hàng loạt, thì công ty chắc chắn sẽ coi cậu ta như tổ tông mà cung phụng.

Trong lúc phân thân mới của George đang khám phá thế giới mới, các phân thân ở những thế giới khác cũng không hề rảnh rỗi.

Trong mật thất dưới lòng đất của hội Fairy Tail, George nhìn khối cầu được bao bọc bởi ma lực thời gian, bên ngoài thời gian đang tĩnh lặng, trên mặt anh lộ ra nụ cười rạng rỡ.

"Cuối cùng cũng học được rồi!" Sau một thời gian dài nghiên cứu quy luật thời gian ở các thế giới, cộng với việc giải mã Fairy Sphere ngày đêm không nghỉ, thỉnh thoảng còn đến gần đảo Thiên Lang để quan sát, cuối cùng hôm nay anh đã lần đầu tiên hoàn toàn dựa vào năng lực của chính mình để thi triển thành công ma pháp phòng ngự mạnh nhất thế giới này: Fairy Sphere.

Từ hôm nay trở đi, trừ khi gặp phải kẻ địch cũng tinh thông quy luật thời gian hoặc có sức mạnh đủ lớn để phá vỡ thời gian, nếu không chỉ với chiêu Fairy Sphere này, anh có thể vô tư trước mọi đòn tấn công, việc tự vệ hoàn toàn không thành vấn đề.

Để đạt đến mức dùng sức mạnh phá vỡ giới hạn thời gian, trong vũ trụ Marvel chí ít cũng phải cấp bậc Đơn thể Vũ trụ.

“Đến lúc đi cứu người rồi!” Rời khỏi mật thất lên phía trên hội quán, George thấy hội quán được trang trí cực kỳ lộng lẫy, anh tiện tay kéo Wakaba đứng bên cạnh hỏi: “Hôm nay có chuyện gì mà rầm rộ thế này?” Anh còn chưa nói với mọi người chuyện đi cứu nhóm Natsu, sao hội quán đã ăn mừng trước rồi.

“Hội trưởng, cuối cùng ngài cũng ra rồi.

Mấy hôm trước Bisca đã cầu hôn Alzack, hôm nay chính là ngày cưới của họ.

Macao định đi thông báo cho ngài nhưng bị kết giới Thuật thức của ngài chặn lại.” “Ồ, vậy thì hôm nay hội chúng ta đúng là song hỷ lâm môn rồi!” George nghe vậy dùng vuốt mèo vuốt râu, giọng điệu lộ ra chút bất ngờ.

Không ngờ ngày lành này lại trùng nhau, hơn nữa còn là Bisca chủ động cầu hôn Alzack.

Anh biết trước đó tại Đại Hội Ma Đạo, Alzack đã định cầu hôn Bisca, nhưng tiếc là thi đấu không tốt nên không nỡ mở lời.

Chắc là Bisca nhận ra nên đã chủ động.

“Hội trưởng, song hỷ lâm môn là ý gì?” Wakaba lộ vẻ thắc mắc.

George cười nói: “Lát nữa cậu sẽ biết thôi, lễ cưới bao giờ bắt đầu?” “Khoảng nửa giờ nữa.” Wakaba đáp.

George gật đầu: “Thời gian vẫn kịp, tôi có chút việc cần xử lý, sẽ quay lại trước khi lễ cưới bắt đầu.” Nói xong, không đợi Wakaba hỏi thêm, anh trực tiếp dùng phép Độn thổ biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lần nữa đã là trên vùng biển nơi đảo Thiên Lang biến mất.

“Hóa ra là do thiếu ma lực.” Bay quanh Fairy Sphere một vòng, George đã hiểu tại sao Fairy Sphere sau khi triển khai lại chưa từng được giải trừ.

Thực tế Fairy Sphere hiện đang ở trạng thái giải trừ, nhưng người thi pháp hiển nhiên không đủ ma lực, dẫn đến tiến độ giải trừ cực chậm.

Cứ đà này, chắc phải mất sáu năm nữa Fairy Sphere mới ngừng hoạt động.

"Để tôi giúp một tay!" George đưa tay phải ra, đâm thẳng vào Fairy Sphere, dựa trên hiểu biết của mình về ma pháp này, anh nhanh chóng hòa nhập vào bên trong và bắt đầu truyền một lượng lớn ma lực.

Ma lực của anh không chỉ dồi dào mà quan trọng là hồi phục cực nhanh, về cơ bản không khác gì ma lực vô hạn, nên dù Fairy Sphere này có lớn bao trùm cả hòn đảo, dành thêm chút thời gian cũng không vấn đề gì.

Hai mươi phút sau, khối Fairy Sphere khổng lồ bao phủ đảo Thiên Lang dần tan biến, đảo Thiên Lang vốn mất tích trong khe nứt thời gian đã tái hiện trên nhân gian.

"Tốt lắm, đều còn sống." Tâm linh lực quét qua toàn bộ đảo Thiên Lang, xác định đám người Natsu chỉ bị thương và hôn mê, không nguy hiểm đến tính mạng, George cũng thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao lúc đó họ phải đối mặt với Hắc Long Acnologia diệt thế.

Nói thật, ngay cả anh bây giờ cũng không chắc chắn giết được Hắc Long, năng lực có thể đưa mọi ma thuật về trạng thái ma lực cơ bản của nó rất phiền phức.

Chỉ có những phương thức như ma pháp khổng lồ hóa tăng cường sức mạnh thể chất hoặc điều khiển kim loại tấn công vật lý mới có hiệu quả.

Quan trọng là bản thân Hắc Long có thể dùng ma pháp tấn công

với uy lực cực lớn.

Thế nên phân thân ở thế giới Nhất Nhân Chi Hạ của anh định sớm lấy được Khí Thể Nguyên Lưu.

Vì anh đoán Khí Thể Nguyên Lưu có thể có hiệu quả tốt hơn Linh Cảm Thần, cũng có thể đưa ma thuật về trạng thái năng lượng cơ bản nhất.

Cơ thể anh lóe lên liên tục, nhanh chóng tập trung mọi người trên đảo Thiên Lang lại một chỗ, sau đó dùng ma pháp trị thương đánh thức họ.

"Mọi người, đã lâu không gặp!" George nhìn Makarov và những người khác dần tỉnh lại, đưa vuốt mèo ra cười chào hỏi.

"George, chuyện này là sao, chúng ta không phải bị Hắc Long tấn công ư, Hắc Long đâu rồi?" Mọi người tỉnh dậy nhìn George, mặt đầy vẻ nghi hoặc.

Ký ức cuối cùng của họ là mọi người nắm tay nhau, cùng đối mặt với tiếng gầm khủng khiếp của Hắc Long, cùng chờ chết.

Ngờ đâu chớp mắt một cái, Hắc Long biến mất, còn George lại xuất hiện trước mặt.

"Mọi người bị Hắc Long tấn công đã là chuyện của một năm trước rồi.

Chương 407

Còn tại sao lại thế này thì phải hỏi ngài Hội trưởng đời đầu của chúng ta." George quay đầu nhìn lên gò cao phía sau, nơi đó đang đứng một cô bé loli xinh đẹp dễ thương như tinh linh.

Mà cô bé đó không phải thực thể, chỉ là một linh hồn, quan trọng là trông giống hệt cơ thể của đời đầu trong hầm ngầm hội quán.

Tổng hợp lại sau khi giải mở Fairy Sphere, thấy Makarov cũng hôn mê, không phải là người thi triển ma pháp, anh đã có dự đoán trong lòng.

"Chào mọi người, tôi là Hội trưởng đời đầu Mavis Vermillion!" Mavis cười vẫy tay với mọi người, đám đông lập tức kinh ngạc sững sờ.

Ngay cả Makarov cũng vậy, ông từng thấy hình dáng đời đầu nhưng chỉ là thi thể trong hầm, chưa bao giờ được trò chuyện như thế này.

"Lúc đó, tôi đã tập trung toàn bộ niềm tin và ma lực của mọi người lại để phát động một trong ba đại siêu ma pháp của hội: Fairy Sphere.

Nhưng điều này cũng khiến các bạn bị phong ấn bên trong.

Vốn dĩ với trạng thái linh hồn hiện tại, tôi cần bảy năm mới tích lũy đủ ma lực để giải ấn.

May mà vị ma đạo sĩ này của hội lại lĩnh ngộ được Fairy Sphere, còn truyền vào một lượng lớn ma lực nên mới giải phong ấn sớm được sáu năm." Mavis chậm rãi giải thích ngọn ngành sự việc.

"Chào Hội trưởng đời đầu, tôi là Hội trưởng đời thứ sáu, George!"

George vừa chào hỏi vừa thầm cảm thán sự mạnh mẽ của đời đầu.

Chết bao nhiêu năm rồi mà vẫn có thể hoạt động dưới dạng linh hồn, lại còn có thể tập trung sức mạnh của mọi người để phát động Fairy Sphere lớn như vậy.

Anh hiện tại cũng chỉ có thể thi triển Fairy Sphere che chở cho hai ba người là cùng.

"Đã đến đời thứ sáu rồi sao, xem ra hội đã phát triển rất tốt, đã trở thành một hội thật tuyệt vời." Mavis nhớ lại cảnh tượng bị đánh thức một năm trước, thấy mọi người trong hội đồng tâm hiệp lực, trên mặt lộ ra nụ cười ngọt ngào, cuối cùng dần tan biến.

"George, cậu nói cậu là Hội trưởng đời thứ sáu là thế nào?" Sau khi đời đầu biến mất, Makarov phủi bụi trên người đứng dậy hỏi George.

Ông là đời thứ ba, theo lý thì George tiếp nhiệm phải là đời thứ tư mới đúng, sao lại thành đời thứ sáu.

George cười giải thích: "Chuyện này phải kể từ lúc Đại Hội Ma Đạo bắt đầu..." Anh dùng tốc độ nhanh nhất kể lại đại khái tình hình trước và sau Đại Hội Ma Đạo.

Anh là đời thứ tư, nhưng truyền lại cho Macao, Macao lại truyền lại cho anh, thế nên thành đời thứ sáu.

"Chết tiệt, mình lại bỏ lỡ giải đấu lớn như vậy, thật không cam lòng mà!" Phía bên kia, Natsu nghe nói các công hội lớn trên toàn quốc đều tham gia Đại Hội Ma Đạo, bao nhiêu cao thủ so tài mà mình không thể đại diện hội tham gia, cứ thế bỏ lỡ, cậu ta không cam lòng phun lửa tứ tung.

George cười đáp: "Natsu, yên tâm đi, Đại Hội Ma Đạo tổ chức mỗi năm một lần, năm sau vẫn còn." "George, một năm chúng ta vắng

mặt, đa tạ cậu nhiều lắm!" Makarov nghe xong, mặt đầy vẻ cảm khái.

Thử tưởng tượng nếu không có George, họ bị phong ấn suốt bảy năm, thì hội không biết sẽ lụn bại đến mức nào.

Phía bên kia, Erza đã vươn tay ôm lấy George, định nhào anh vào bộ giáp sắt để cảm ơn, nhưng George nay đã khác xưa, nhanh chóng né tránh.

Tuy thể chất anh không sợ va chạm với giáp, nhưng anh cũng không muốn trải nghiệm cảm giác đó, nếu không mặc giáp thì anh còn chấp nhận được.

Ví dụ như Mirajane đang ôm anh vào lòng, anh hoàn toàn không né tránh.

"Đúng rồi, thời gian cũng sắp hết, không thể trì hoãn nữa, nếu không sẽ bỏ lỡ hôn lễ của Alzack và Bisca đấy." Thoát ra khỏi vòng tay mềm mại của Mirajane, George kéo dài cái đuôi của mình bảo mọi người bám vào, chuẩn bị thi triển phép Độn thổ.

Mọi người lại một lần nữa lộ vẻ ngỡ ngàng: "Cái gì, hôn lễ của Alzack và Bisca sao!" Một luồng sáng lóe lên, toàn bộ biến mất khỏi đảo Thiên Lang.

Sau khi họ đi, Hội trưởng đời đầu Mavis lại hiện thân, lẩm bẩm: "Ở mãi trên đảo Thiên Lang cũng chán quá, hay là đi xem đám cưới nhỉ!" Bóng dáng cô cũng biến mất khỏi đảo.

Tại thành phố Magnolia, nhà thờ lớn Cardia, nơi Laxus từng khơi mào nội chiến Fairy Tail, nay đã trở thành điện đường hôn lễ.

Trên lễ đường, Marcus vốn thích làm người dẫn chương trình đang tạm thời đóng vai linh mục, còn Alzack và Bisca mặc trang phục cưới đang đứng nhìn nhau đắm đuối.

Phía dưới là các ma đạo sĩ của Fairy Tail, có những người ở lại

như Macao, Laki, cũng có những thành viên mới gia nhập sau Đại Hội Ma Đạo như Minerva, Sting, Rogue.

“Hội trưởng vẫn chưa đến sao?” Macao hỏi Wakaba bên cạnh.

Không ngờ vị Hội trưởng vốn bế quan nghiên cứu Fairy Sphere hôm nay lại xuất quan đúng lúc như vậy, hôm qua Alzack và Bisca còn tiếc nuối vì Hội trưởng không thể tham gia đám cưới của họ.

“Chưa, ngài ấy nói sẽ kịp quay về trước khi lễ cưới bắt đầu, không biết là có việc gì quan trọng nữa.” “Còn phải nghĩ sao?

Hội trưởng bế quan là vì cái gì, lúc này lại rời đi, chẳng lẽ các anh không đoán ra à?” Minerva mặc sườn xám ngồi bên cạnh, dùng quạt che nửa mặt cười khẽ.

“Cô nói là...?” Macao và Wakaba nghe vậy ngẩn người, sau đó trên mặt lộ vẻ kích động.

Ngay lúc đó, cửa đại lễ đường bỗng nhiên bị đẩy ra, giọng nói quen thuộc của Natsu vang lên trong nhà thờ.

“Ha ha ha, Alzack, Bisca, đám cưới của hai người sao có thể thiếu bọn tôi được!” “Chúng tôi về rồi đây!” Mọi người đồng thanh hô to, khiến Alzack, Bisca và những thành viên cũ của Fairy Tail đồng loạt rơi lệ.

Những ma đạo sĩ mới khác thì tò mò nhìn nhóm Natsu, đây chính là những ma đạo sĩ lừng danh cả đại lục từ một năm trước, vốn là trụ cột của Fairy Tail.

Sau một hồi ôm ấp và trò chuyện, hôn lễ lại tiếp tục quy trình bình thường.

“Trao nhẫn!” “Hội trưởng phát biểu!” “Chú rể hôn cô dâu!” Một loạt quy trình trôi qua, không khí trong nhà thờ lập tức đạt đến đỉnh điểm, mà trong đó còn xuất hiện thêm một bóng người khiến ai nấy

đều không ngờ tới.

"Hôn đi!

Hôn đi!

Hôn đi!" Đời đầu đứng trên hàng ghế đầu, giơ hai tay hào hứng hùa theo mọi người, khiến Makarov đứng bên cạnh ngẩn người.

Ngược lại, George vốn đã phát hiện ra sự hiện diện của Mavis chỉ liếm vuốt cười khẽ.

Anh cảm thấy thế này cũng không có gì không tốt, Hội trưởng đời đầu là ma đạo sĩ đỉnh cao đã sáng tạo ra ba đại siêu ma pháp của Fairy Tail, nếu có thể trao đổi với cô, trình độ ma pháp của anh chắc chắn sẽ lên một tầm cao mới.

Nghi thức kết thúc, tiếp theo là phần tiệc tùng cuồng hoan, mọi người cùng nhau uống rượu ăn thịt, kể về những chuyện đã xảy ra trong một năm qua và làm quen với các thành viên mới.

Đến chập tối, khi mọi thứ dần bình lặng, George tập hợp các thành viên chủ chốt của hội lại, Mavis vốn thích náo nhiệt đương nhiên cũng có mặt.

"Mặc dù lần này nhờ có Hội trưởng Mavis bảo vệ nên mọi người mới thoát khỏi đòn tấn công của Hắc Long, nhưng đây không phải là kế lâu dài.

Theo tôi biết, con Hắc Long này tên là Acnologia..." George đem toàn bộ thông tin mình biết về Hắc Long, Cổng Nhật Thực và việc nhóm Natsu đến từ hơn bốn trăm năm trước nói hết ra.

"Vì vậy, nếu chúng ta không tìm cách đánh bại Hắc Long, thế giới này cuối cùng sẽ bị nó hủy diệt." Một khi đã nắm giữ Fairy Sphere, mục tiêu tiếp theo của anh ở thế giới này đương nhiên là tiêu diệt Hắc Long và khai thác thêm những ma pháp có giá trị hơn.

Hắc Long không dễ giết, để đảm bảo an toàn, anh thấy nên nói hết cho mọi người, như vậy sau này dù là mở Cổng Nhật Thực hay bảo rồng trong người Natsu, Gajeel ra giúp đỡ cũng dễ nói chuyện.

Chuyện này không cần thiết phải một mình anh gánh vác.

Sẵn tiện cũng có thể mượn chuyện này trao đổi với đời đầu xem có hỏi thêm được thông tin hữu ích nào không.

“George, cậu nói thật sao, Igneel luôn ở trong cơ thể tớ?” Natsu lộ vẻ mặt không thể tin nổi.

Bao nhiêu năm qua, cậu luôn đi tìm cha nuôi Igneel, không ngờ ông ấy lại ở ngay trong người mình.

“Không chỉ cậu, Gajeel và Wendy cũng vậy, hai con rồng dạy họ ma pháp chắc cũng ở trong cơ thể họ.

Chỉ là để giúp các cậu ức chế sức mạnh ngăn chặn việc rồng hóa hoàn toàn, cũng như tránh bị Hắc Long tìm thấy nên mới chưa từng xuất hiện.” George giải thích: “Nếu các cậu muốn gặp họ, tôi có cách để các cậu gặp một chút.” Những ký ức anh thấy trong đầu Sting và Rogue không hoàn toàn giải đáp được thắc mắc của anh.

Nếu muốn biết cụ thể năm đó đã xảy ra chuyện gì, vẫn phải tìm được Anna, người đã đưa nhóm Natsu đến từ bốn trăm năm trước, và ba con rồng đang ẩn náu trong cơ thể ba người.

Chương 408

"Thật sự có thể sao?" Nghe lời George, ba người Natsu lập tức kích động.

"Đương nhiên có thể, các cậu nắm tay nhau rồi nắm lấy tôi, tôi sẽ cố gắng kéo tinh thần của các cậu và một phần tinh thần của rồng trong người các cậu vào thế giới tinh thần của tôi.

Như vậy các cậu có thể giao tiếp trong đó.

Nhưng tiền đề là cả các cậu và họ đều không được kháng cự." George đưa vuốt mèo ra, ba người Natsu cũng nắm tay nhau rồi nắm lấy vuốt của George.

Sự việc đã nói rõ ràng thế này, tin rằng ba con rồng cũng không có lý do gì để từ chối.

"Phát động năng lực tâm linh!" George chia ba luồng tâm linh lực lần lượt đi vào cơ thể ba người, dẫn dắt tinh thần của họ và các con rồng bên trong tiến vào thế giới tinh thần do anh tạm thời cấu tạo.

Quả nhiên, tinh thần của cả ba người và ba con rồng đều không kháng cự, thuận lợi tiến vào thế giới tinh thần của anh.

"Hỏa Long Vương Igneel, Thiên Long Vương Grandeeney và Thiết Long Metalicana." George mở mắt trong thế giới tinh thần, nhìn thấy ba người Natsu và ba con rồng khổng lồ phía sau họ.

Ba người Natsu cũng mở mắt, nhìn thấy những con rồng đã nuôi dưỡng và dạy dỗ mình Diệt Long Ma Pháp, những sự hiện diện giống như cha mẹ mình.

Sau đó tự nhiên là cảnh nhận nhau đẫm lệ.

"Ba vị, tôi muốn tìm hiểu một chút, năm đó rốt cuộc là chuyện thế

nào?" Chờ cuộc hội ngộ kết thúc, George lên tiếng hỏi.

Igneel thở dài: "Vốn định đợi thêm vài năm, đợi thực lực của Natsu và các con trưởng thành thêm chút nữa, nhưng vì kế hoạch đã có thay đổi, vậy để tôi nói đi.

Năm đó, người bạn tốt của tôi là Zeref Dragneel đã tìm đến tôi..." "Natsu lại là ác ma mạnh nhất do Zeref tạo ra sao, hèn gì dùng tóc của cậu ta làm đũa phép hiệu quả lại tốt thế..." Nghe xong lời kể của Igneel, George đã hiểu rõ hơn về ngọn ngành sự việc.

Năm đó Hắc Long tàn sát long tộc, trừ những con rồng chạy sang Bắc Lục Địa, chỉ còn số ít rồng như Hỏa Long Vương, Thiên Long Vương và Thiết Long Vương sống sót, nhưng họ cũng không thể đánh bại Hắc Long.

Lúc này Hỏa Long Vương gặp được một ma đạo sĩ hái thuốc tên là Zeref, một người một rồng kết thành bạn tốt.

Sau đó trong một lần tình cờ, Hỏa Long Vương và ác ma mạnh nhất END do Zeref chế tạo đã đánh nhau một trận, khi đó END mới được tạo ra tuy có tiềm lực to lớn nhưng chưa phải đối thủ của Hỏa Long Vương, suýt chút nữa bị tiêu diệt tại chỗ.

Nhưng cuối cùng cậu ta vẫn sống sót, hơn nữa sức mạnh ác ma bị phong ấn một cách tình cờ, mất đi ký ức và trở thành một đứa trẻ bình thường, chính là Natsu bây giờ.

Lúc này Zeref nghĩ ra một cách, anh tìm đến một người bạn khác là tinh linh ma đạo sĩ Anna, lập ra kế hoạch có hy vọng giết chết Hắc Long.

Đó là chọn ra vài đứa trẻ thiên phú nhất, để chúng học Diệt Long Ma Pháp có thể giết rồng, rồi thông qua Cổng Nhật Thực do mình tạo ra để gửi đến tương lai.

Chờ đến khi trưởng thành trong môi trường ma lực đậm đặc hơn ở tương lai, họ sẽ hợp lực dùng Diệt Long Ma Pháp giết chết Hắc Long.

Trong lúc dạy dỗ nhóm Natsu, Bạch Long và Ảnh Long đã chết, tự biến mình thành Long ma tinh (Lacrima) cấy vào người Sting và Rogue.

Hỏa Long, Thiết Long và Thiên Long thì dùng thuật Hồn Rồng (Dragon Soul) ký gửi trong người ba người Natsu để giúp họ ức chế Long chủng, ngăn chặn rồng hóa, đồng thời cũng vì thuật Hồn Rồng mà họ không thể lộ diện.

Bởi vì một khi giải trừ thuật này để lộ diện, không bao lâu sau họ sẽ tan biến.

"Sự việc là như vậy." Nửa giờ sau, George giải trừ liên kết tâm linh, thuật lại lời của Hỏa Long Vương một lần.

"Đề nghị của tôi là trước tiên tìm vị tinh linh ma đạo sĩ Anna kia, sau đó tìm Zeref.

Vì anh ta vẫn luôn sống, nên ma pháp truy tung của tôi có thể tìm ra vị trí của anh ta.

Họ chắc hẳn có kinh nghiệm về cách giết Hắc Long, dù sao kế hoạch cũng là do họ lập ra." Tìm hai người này, ngoài việc có thể hiểu rõ hơn về Hắc Long, quan trọng hơn là anh rất hứng thú với cả hai.

Anna với tư cách là tinh linh ma đạo sĩ mạnh nhất đương thời, thích hợp hơn Lucy trong việc giúp anh mở Cổng Nhật Thực để thực hiện kế hoạch nuốt rồng của anh.

Còn Zeref thì khỏi phải nói, anh ta chính là một nhà phát minh ma pháp vĩ đại, đã tạo ra đủ loại siêu ma pháp uy lực, còn dùng ma pháp tạo ra những ác ma có sinh mạng, tư tưởng và thực lực mạnh mẽ.

Đó chẳng khác nào một cuốn bách khoa toàn thư ma pháp của thế giới này, nếu có thể trao đổi nhiều với Zeref, trình độ ma pháp của anh chắc chắn sẽ thăng tiến vượt bậc.

Zeref không đánh lại Hắc Long là vì Hắc Long miễn nhiễm mọi ma thuật, bị khắc chế.

Chứ nếu luận về nghiên cứu ma pháp, Zeref chắc chắn bỏ xa Hắc Long tám con phố.

"Zeref...

Zeref... tôi khuyên các bạn tốt nhất đừng đi tìm anh ấy, anh ấy không còn giống như bốn trăm năm trước nữa đâu." Ngay khi mọi người đang bàn tán xôn xao về thân thế của năm người Natsu và đề nghị của George, Mavis vốn đang xem náo nhiệt bỗng lộ vẻ u ám, nói ra một câu khiến ai nấy đều kinh ngạc.

George chưa kịp hỏi, Makarov đã lên tiếng trước.

"Hội trưởng Mavis, ngài quen biết Zeref sao?" "Đương nhiên là quen, anh ấy không chỉ là thầy giáo của tôi, mà còn là người yêu của tôi, cũng là người đã giết tôi." Mavis chậm rãi ngẩng đầu, gương mặt lộ vẻ vô cùng phức tạp.

Câu nói của cô khiến tất cả những người có mặt, kể cả George đều tròn mắt kinh ngạc, không ai ngờ Hội trưởng đời đầu Mavis lại có quan hệ với ma đạo sĩ bóng tối Zeref.

Đồng thời, máu hóng hớt của mọi người cũng bùng cháy, ai cũng muốn nghe về mối tình ân oán của đời đầu và Zeref.

Liên quan đến Hắc Long, đến an nguy của thế giới và hội, Mavis cũng không giấu giếm, chậm rãi kể lại câu chuyện của mình và Zeref.

Cô lớn lên trên đảo Thiên Lang, cha mẹ là thành viên của hội ma đạo sĩ Red Lizard trên đảo.

Năm sáu tuổi, cha mẹ mất trong một lần làm nhiệm vụ, cô trở thành tạp dịch nhỏ hay bị các thành viên trong hội bắt nạt.

Sở thích lớn nhất của cô là sau khi dọn dẹp xong sẽ đến thư viện của hội đọc đủ loại sách ma pháp.

Nhưng không lâu sau, hội ma đạo sĩ của cô bị hội đối địch Blue Skull tiêu diệt, cô phải sống một mình trên đảo.

Bảy năm sau, cô mười ba tuổi gặp được những thợ săn kho báu khi đó là Purehito, Yuri Dreyar và Warrod Sequen.

Đó chính là Hội trưởng đời thứ hai, người cha đã khuất của Makarov và một trong Tứ Đại Thiên Vương của Ishgar hiện nay.

Bốn người kết bạn rồi đến Magnolia định tìm Blue Skull tính sổ nhưng thất bại phải bỏ chạy, rồi gặp Zeref đang nghỉ trưa trong rừng.

Zeref đã dạy ma pháp cho bốn người một thời gian rồi đột nhiên biến mất.

Sau khi ma pháp thành thục, bốn người lại quyết chiến với Blue Skull, đánh chúng tan tác nhưng vô tình giải phóng ác ma của Blue Skull.

Để cứu bạn bè, cô đã thi triển siêu ma pháp Fairy Law mà mình còn chưa hoàn thiện, từ đó cơ thể không lớn thêm được nữa.

Sau khi đánh bại Blue Skull không lâu, họ đã thành lập Fairy Tail tại Magnolia và phát triển nó lớn mạnh.

Nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang.

Ba năm sau, Makarov con của Yuri Dreyar chào đời, việc đó khiến cô thấu hiểu chân lý của sự sống nhưng lại khiến cô phát ra một luồng năng lượng chết chóc không thể kiểm soát, giết chết mẹ của Makarov.

Trong cơn kinh hoàng, cô bỏ chạy khỏi hội, vài năm sau tình cờ

gặp lại Zeref.

Từ miệng Zeref, cô biết được mình vì sáng tạo ra Fairy Law, chạm đến lĩnh vực của thần linh nên đã bị thần Ankhseram nguyền rủa.

Bản thân Zeref cũng vậy, vì ma pháp anh sáng tạo ra chạm đến lĩnh vực thần linh nên đã chịu sự trừng phạt của thần.

Bất lão bất tử, bất cứ sinh mạng nào mà anh yêu thương đều sẽ bị sức mạnh cái chết từ lời nguyền phát ra giết sạch, từ con người, động vật đến thực vật đều không ngoại lệ.

Chương 409

Đó cũng là lý do Zeref không muốn ở mãi một chỗ, không muốn tiếp xúc lâu ngày để nảy sinh tình cảm với ai.

Cảnh ngộ tương đồng khiến hai người nhanh chóng rơi vào lưới tình, nhưng khi hai người hôn nhau, lời nguyền trên người Zeref phát động, cô cũng vì lời nguyền mà mất đi mạng sống.

Zeref đau đớn giao cô cho Hội trưởng đời thứ hai, ông ấy định hồi sinh cô nhưng cuối cùng vô tình tạo ra Fairy Heart.

Linh hồn cô thì luôn ở trong mộ gió trên đảo Thiên Lang, thỉnh thoảng thấy Zeref ghé qua, nhưng Zeref không có hội ấn Fairy Tail nên không nhìn thấy cô.

Đó chính là câu chuyện của hai người họ.

"Những năm qua, Zeref đã thay đổi rất nhiều, anh ấy che giấu mọi cảm xúc con người của mình, lập ra đế quốc Alvarez ở Tây Lục Địa, coi họ như những quân cờ trong một trò chơi chiến thuật.

Các bạn đi tìm anh ấy e rằng sẽ gặp nguy hiểm." Trước khi cô chết, Zeref đã lập ra đế quốc Alvarez, nay đã gần trăm năm trôi qua, không biết đế quốc đó đã phát triển đến mức nào.

"Hoàng đế của đế quốc Alvarez lại là Zeref sao!" Nghe Mavis kể xong, gương mặt Makarov đầy vẻ kinh ngạc.

George quay đầu nhìn Makarov: "Hội trưởng, ngài hiểu rõ về đế quốc Alvarez sao?" "Đế quốc Alvarez là một đế quốc quân sự ma pháp siêu cấp được thành lập từ bảy trăm ba mươi hội ma đạo sĩ, nổi tiếng nhất chính là Thập Nhị Thuẫn.

God Serena, người đứng đầu Tứ Đại Thiên Vương của Ishgar đã

phản bội Đông Lục Địa, cũng là một trong số đó...” Thực ra từ bốn năm trước, đế quốc Alvarez đã định xâm lược Đông Lục Địa, theo ông tìm hiểu, mục đích chính là bảo vật Lumen Histoire của hội, cũng chính là Fairy Heart.

Nhưng cuối cùng vì sự đe dọa từ vũ khí ma đạo Etherion có thể hủy diệt cả đại lục và bom xung mạch ma đạo Frost của Hội Đồng Ma Pháp nên họ mới dừng cuộc xâm lược.

Để làm rõ tại sao Alvarez lại muốn chiếm Fairy Heart, ông đã cử Mest, người giỏi về ký ức và ma pháp dịch chuyển, thâm nhập vào Hội Đồng Ma Pháp để thu thập thông tin.

Đó đều là thông tin Mest gửi về, nhưng duy nhất một điều là chưa bao giờ nghe ngóng được vị hoàng đế bí ẩn của Alvarez là ai.

Đến hôm nay, từ miệng Hội trưởng đời đầu mới biết, hóa ra lại là ma đạo sĩ bóng tối lừng danh Zeref.

“Mục tiêu của Zeref là Fairy Heart, tinh thể ma lực vô hạn cấu thành từ cơ thể của đời đầu, anh ta muốn làm gì, là thương nhớ nhục thân của đời đầu hay còn mục đích nào khác?

Ngoài ra thế giới này quả nhiên tồn tại những sinh mệnh ở chiều không gian cao hơn, những vị thần nắm giữ sinh tử.” Nghe Makarov giải thích xong, George không khỏi đưa vuốt mèo lên chống cằm suy tư.

Tổng hợp thông tin từ Hỏa Long Vương, Mavis và Makarov.

Zeref và Mavis đều vì tạo ra ma pháp phạm đến thần linh mà bị thần Ankhseram nắm giữ sinh tử nguyền rủa.

Trước đó anh cũng từng đoán thế giới này có thể có thần.

Một mặt là do một số sách ma pháp có ghi chép, mặt khác là vì sự tồn tại của Tinh Linh Giới.

Chỉ là anh không ngờ thần ở thế giới này lại hẹp hòi như vậy, chỉ vì con người tạo ra ma pháp mạnh mà nguyền rủa họ, xem ra cũng là một kẻ khó nhằn.

Zeref tạo ra ma pháp gì bị nguyền rủa thì anh không biết, nhưng Fairy Law của Mavis đâu phải ma pháp tà ác gì.

Đã chứng minh được thần linh tồn tại thì sau này phải cẩn thận một chút.

Ban đầu anh thấy Hắc Long là giới hạn của thế giới này, nay đã chứng minh Hắc Long chẳng là gì, bên trên thế giới này còn có thần linh nắm giữ sinh tử, hoặc nhiều vị thần khác nữa.

Đương nhiên, đây không hoàn toàn là chuyện xấu, khi thực lực của anh đủ mạnh, có lẽ sẽ có cơ hội trao đổi với những vị thần cấp cao hơn.

Nhưng khi chưa có thực lực cấp Đơn thể Vũ trụ thì tốt nhất đừng nên trêu chọc họ.

Giai đoạn này chủ yếu vẫn là Hắc Long và Zeref.

Làm rõ mục đích của Zeref, xem có thể lôi kéo về phe mình đối phó Hắc Long không, và đi Tây Lục Địa thu thập thêm ma pháp mới là trọng điểm.

"Mọi người thấy sao?" "Đi Tây Lục Địa, tìm tên Zeref đó hỏi cho rõ!" Natsu không chút sợ hãi đứng bật dậy, cậu muốn biết rõ mình có phải ác ma do Zeref tạo ra hay không, tại sao lại tạo ra cậu.

Một năm trước gặp Zeref trên đảo Thiên Lang, anh ta đã nói với cậu những điều kỳ quái mà cậu không hiểu.

"Đồng ý!" Gajeel không chịu thua kém, nếu mục tiêu của đối phương là hội thì cùng lắm là đánh một trận, sợ gì chứ.

“Đồng ý, chúng ta là hội mạnh nhất, sao có thể lùi bước được.” Đại tiểu thư Minerva phe phẩy chiếc quạt trong tay, cười giơ tay lên.

Minerva giơ tay, các ma đạo sĩ cũ của Sabertooth đương nhiên cũng sẽ ủng hộ.

“Đồng ý!” Laxus cũng giơ tay.

Từ sau khi nội chiến kết thúc, anh đã hạ quyết tâm nhất định phải bảo vệ mọi đồng đội trong hội.

Nếu mục tiêu của Alvarez là hội, vậy chủ động xuất kích giải quyết nguy hiểm trước cũng là một cách hay.

Laki giơ tay, Lôi Thần Tộc cũng giơ tay theo.

“Đồng ý, là nam nhi thì đương nhiên không được lùi bước!” Elfman khoe cơ bắp của mình.

“Tôi cũng đồng ý, chúng ta không thể cứ mãi bị động, Etherion đã bị phá hủy, không biết bao giờ họ mới đánh tới, chi bằng chủ động xuất kích!” Erza khoanh tay trước ngực, gật đầu.

Ma đạo sĩ của hội vốn nổi tiếng là liều lĩnh, dù biết đế quốc Alvarez mạnh mẽ nhưng trong lòng vẫn tràn đầy ý chí chiến đấu.

Tuy nhiên cũng có ngoại lệ như Lucy, Levy và Macao, họ vẫn thấy nên thận trọng thì hơn.

Đối phương là một siêu đế quốc do bảy trăm ba mươi hội ma đạo sĩ hợp thành, lại còn có lão quái vật sống mấy trăm năm như Zeref.

Số lượng ma đạo sĩ dưới trướng họ thôi cũng đủ đè chết người rồi.

“Quá nguy hiểm, hay là để tôi đi Tây Lục Địa tìm Zeref đàm phán một chuyến trước, xem thái độ của anh ta thế nào rồi mới tính tiếp!” Makarov đập tay xuống bàn, ngắt lời mọi người đang ồn ào.

Ông biết Alvarez mạnh thế nào, nếu mọi người cứ thế kéo sang, thực sự đánh nhau thì hoàn toàn không có cơ hội thắng.

"Không được, không đồng ý!" Nghe Makarov định một mình đi đàm phán với Zeref, mọi người đồng loạt đứng dậy phản đối.

Đời đầu đã nói Zeref thay đổi rồi, lỡ anh ta lật lọng thì Makarov đi một mình chẳng khác nào nộp mạng.

"Được rồi, đừng cãi nhau nữa, Hội trưởng nói có lý, mọi người nói cũng có lý, nhưng hiện tại tôi mới là Hội trưởng của hội, nên hãy nghe tôi." George giơ tay dùng ma pháp Câm Lặng khiến mọi người im lặng, rồi chậm rãi nói: "Thế này đi, Hội trưởng Makarov cứ ở lại trấn thủ hội, duy trì hoạt động bình thường của hội.

Tôi sẽ đích thân dẫn đội, chọn ra một bộ phận tinh anh rồi chính thức sang đế quốc Alvarez ở Tây Lục Địa bái phỏng Zeref." Thấy Makarov nhíu mày, anh nói tiếp: "Đừng lo cho an toàn của chúng tôi, dù có bất trắc xảy ra, tôi không dám hứa chắc chắn đánh bại được Zeref, nhưng đưa mọi người quay về an toàn thì tôi nắm chắc." Thực lực của Zeref hiện tại là ẩn số, nhưng vì anh ta không giết được Hắc Long nên với thực lực và thủ đoạn của anh, chắc là không vấn đề gì.

Tinh thông ma pháp thời gian và không gian, đánh không lại thì ít nhất cũng đưa mọi người chạy được.

Sẵn tiện đưa mọi người đi rèn luyện một chút cũng có thể tăng thêm thực lực, bù đắp cho một năm đã lãng phí, đồng thời có thêm người giúp đỡ dù sao cũng tốt.

Như Jellal và Gildarts đều là những cao thủ cấp bậc Thập Đại Ma Đạo.

"Mọi người thấy thế nào?" Giải trừ phép Câm Lặng, George cười hỏi.

Mọi người không chút đắn đo gật đầu, Makarov thấy vậy cũng đành bất lực gật đầu theo.

Vốn dĩ George mới là Hội trưởng, vả lại George làm việc luôn thận trọng nên chắc không có vấn đề gì.

“Tôi đi cùng các bạn nhé, ngộ nhỡ gặp rắc rối thật tôi cũng có thể giúp một tay.” Lúc này đời đầu cũng lên tiếng.

Tuy cô là linh hồn nhưng không phải hoàn toàn vô dụng, nhờ vào hội ấn ma pháp, liên kết với ma lực của các thành viên, cô cũng có thể thi triển ma pháp.

Chương 410

Giống như Fairy Sphere lúc trước vậy.

Nếu gặp nguy hiểm không thể chống đỡ, cùng lắm lại dùng Fairy Sphere một lần nữa, dù sao đã có George giải mở được.

"Vậy mọi người cứ nghỉ ngơi ba ngày, tôi đi tìm cô Anna kia.

Ba ngày sau chúng ta khởi hành sang Tây Lục Địa!" Đời đầu muốn đi, George đương nhiên cầu còn không được, biết đâu nhờ cô mà có thể giải quyết hòa bình với Zeref.

Sau khi bàn bạc thêm một số chi tiết, mọi người giải tán.

Mất tích suốt một năm, mỗi người đều có những việc riêng cần xử lý nên George cho mọi người ba ngày.

Còn bản thân anh thì ngay ngày hôm sau đã triển khai Chú Truy Tung, theo mũi tên chỉ dẫn màu vàng bay về phía vị trí của Anna.

"Cách xa thật đấy!" Bay hết tốc lực suốt ba giờ đồng hồ, George mới tìm thấy Anna trên một vùng biển mênh mông, đồng thời còn phát hiện ra một thứ rất thú vị.

"Đây là... sức mạnh thời gian thật đậm đặc..." Lúc này, trên mặt biển phía trước anh, một chiếc thuyền hải hành ma đạo nhỏ đang đậu ở đó, mũi tên chỉ vào chiếc thuyền, hiển nhiên Anna đang ở bên trong.

Mà phía trên chiếc thuyền đó có một khe nứt lớn không thể nhìn thấy bằng mắt thường, bên trong đầy rẫy sức mạnh thời gian cuồng bạo.

Đây là loại sức mạnh chỉ sinh ra khi sử dụng ma pháp thời gian.

Anh khi thi triển Fairy Sphere cũng có, chú chó nhỏ khi dùng The

Time tạm dừng thời gian cũng có, chỉ là không cuồng bạo và mạnh mẽ như trong khe nứt này.

“Xem ra những năm qua Anna không xuất hiện là vì thứ này.” George thầm đoán.

“Cộc!

Cộc!

Cộc!” Anna đang ngồi khoanh chân trong phòng trên thuyền, cảm ứng khe nứt thời gian phía trên, bỗng bị tiếng gõ cửa làm giật mình.

Cô có chút bất ngờ đứng dậy mở cửa, thấy một chú mèo vàng nhỏ đứng thẳng như người ở cửa, không khỏi kinh ngạc tròn mắt.

“Xin hỏi, cô có phải là cô Anna Heartfilia không?” “Cậu biết tôi sao?” Nghe chú mèo vàng gọi đúng tên mình, Anna chớp mắt.

Nên biết rằng trên thế giới này số người biết sự tồn tại của cô không quá năm đầu ngón tay, chú mèo nhỏ trước mặt sao lại biết cô?

“Tôi là George, hiện là Hội trưởng hội ma đạo sĩ Fairy Tail, có vài chuyện muốn bàn bạc với cô Anna, không biết có tiện không?” “Hội Fairy Tail.” Anna khẽ động lòng, sau đó gật đầu, né sang một bên.

Cô biết hội này, lúc cô bước ra từ Cổng Nhật Thực đã xảy ra chút sự cố, năm đứa trẻ Natsu bị thất lạc khắp nơi.

Nên hai năm đầu mới ra ngoài, cô luôn đi tìm năm đứa trẻ, cũng trong quá trình đó cô phát hiện ra khe nứt thời gian.

Khe nứt này sinh ra do cô dùng Cổng Nhật Thực xuyên không đến tương lai, khiến thời gian bị hỗn loạn, thế giới tự động tu sửa tạo ra kẽ hở.

Nếu có thể nắm giữ việc đóng mở khe nứt này, biết đâu có thể lợi dụng sức mạnh của nó để phong ấn hoàn toàn Hắc Long vào trong.

Thế nên sau khi tìm thấy năm đứa trẻ, thấy chúng sống đều tốt, cô không làm phiền chúng nữa mà luôn túc trực dưới khe nứt thời gian này.

Trong lúc tìm Natsu, cô thấy cậu đã gia nhập Fairy Tail, các thành viên đối xử với Natsu rất tốt nên cô có ấn tượng với hội này.

"Không nói lời thừa thãi, chuyện là thế này..." Sau khi vào khoang thuyền, George không dài dòng, đem toàn bộ đầu đuôi sự việc kể hết cho Anna.

Còn Anna sau khi nghe xong cũng kể lại tình hình của mình.

"Được, vậy tôi sẽ đi cùng các bạn.

Những năm qua tôi cũng luôn tìm Zeref, không ngờ anh ta lại làm hoàng đế ở Tây Lục Địa, hèn gì tôi tìm mãi không ra." Đưa năm đứa trẻ đến tương lai có ma lực dồi dào hơn, chờ trưởng thành rồi tiêu diệt Hắc Long vốn là kế hoạch do Zeref đề xuất.

Nên sau khi đến tương lai, cô tự nhiên cũng đi tìm Zeref.

Nhưng những gì cô nghe được đều là tin tức tiêu cực về Zeref, ma đạo sĩ bóng tối tà ác nhất, tạo ra vô số ác ma giết chóc.

Hơn nữa ai cũng công nhận Zeref đã chết từ lâu.

Cô đi tìm khắp đại lục không thấy tung tích nên cũng tưởng anh ta đã gặp bất trắc mà chết.

Vì vậy cô mới gửi gắm hy vọng vào khe nứt thời gian.

Kế hoạch của cô là đợi khi nắm giữ được khe nứt, rồi năm đứa trẻ trưởng thành sẽ hợp lực phong ấn Hắc Long vào đó.

Nay biết Zeref còn sống và đã lập nên thế lực to lớn, cô tự nhiên sẵn lòng đi tìm Zeref giúp đỡ để hoàn thành kế hoạch năm xưa.

"Lại thêm một phần thắng." Natsu, đời đầu, Hỏa Long Vương và

Anna đều là bạn của Zeref, cùng nhau xuất chinh thì xác suất cao có thể giải quyết vấn đề trong hòa bình.

Khi sức mạnh của kẻ địch còn là ẩn số, anh vẫn hy vọng có thể giải quyết hòa bình thì tốt hơn.

Chừng nào không thể không động thủ thì cũng chưa muộn.

Đánh được thì đánh, không được thì chạy, đợi sau này thực lực mạnh hơn sẽ quay lại tính sổ, đó luôn là triết lý chiến đấu của anh.

Dù sao với tốc độ tiến bộ của mình, việc lấy lại danh dự sớm muộn gì cũng làm được.

Ba ngày sau, trước cổng hội Fairy Tail.

George dẫn theo Gildarts, Jellal, Laxus, Erza, Minerva và các thành viên cấp S của hội cùng với đời đầu và Anna, chào tạm biệt Makarov để lên đường.

"Hội trưởng, có phải chúng ta sẽ ra cảng đi tàu sang Tây Lục Địa, rồi lẻn vào hoàng cung không...?" Vừa mới xuất phát, Natsu đã nóng nảy hỏi về kế hoạch tác chiến.

George đưa tay vào không gian trang bị lấy ra một chiếc phi thuyền nhỏ cỡ lòng bàn tay rồi tung lên.

Chiếc phi thuyền đó bỗng nhiên phóng to cực nhanh giữa không trung, cuối cùng hóa thành một chiếc phi thuyền khổng lồ màu vàng hình rồng.

"Lẻn vào?

Không, chúng ta là hội mạnh nhất Đông Lục Địa, đương nhiên phải đường đường chính chính đến bái phỏng, tiên lễ hậu binh chứ!" Chiếc phi thuyền vàng hình rồng này chính là công cụ di chuyển của hội mà anh đã chế tạo bằng cách kết hợp thuật luyện kim và thuật

luyện khí của các thế giới trong lúc rảnh rỗi khi nghiên cứu Fairy Sphere.

Tên nó là Kim Long Hào.

Nó có ý thức tự chủ, tàng hình, lớp phòng ngự siêu cường, không gian cực lớn và khả năng thay đổi kích thước linh hoạt cùng một loạt hiệu ứng ma pháp khác.

Dù sao cũng là hội mạnh nhất, đến Blue Pegasus còn có phi thuyền ma đạo để di chuyển, Fairy Tail của họ không lẽ lần nào làm nhiệm vụ lớn cũng đi tàu hỏa hay xe ngựa.

Thế thì mất mặt quá.

"Thật lớn, phi thuyền ma đạo thật lộng lẫy!" Nhìn Kim Long Hào xuất hiện giữa không trung rồi từ từ hạ cánh, tất cả mọi người trong hội không nhịn được mà thốt lên kinh ngạc.

Phi thuyền ma đạo họ không phải chưa từng thấy, nhưng to lớn và rực rỡ thế này thì đúng là lần đầu tiên.

"Kim Long Hào kiến chào chủ nhân!" Hình rồng vàng chạm nổi trên thân tàu chuyển động, cung kính cúi đầu về phía George.

Chương 411

“Phi... phi thuyền... biết nói sao?” Thấy Kim Long Hào có ý thức riêng và như một thực thể sống, mọi người lại tròn mắt.

Tuy ba ngày qua ở hội họ đã thấy các loại vật phẩm ma pháp George chế tạo cho thành viên, cũng như những vật phẩm di chuyển không gian kiểu như Khóa Cảng (Portkey), nhưng hôm nay thấy chiếc phi thuyền ma đạo siêu mạnh có ý thức tự chủ thế này vẫn bị chấn động mạnh.

Họ bị phong ấn có vẻn vẹn một năm mà hội đã thay đổi quá lớn.

Chỉ có thể nói, Hội trưởng mèo vàng quá đỉnh!

“Nó tên là Kim Long, các cậu có thể không coi nó là phi thuyền mà hãy coi nó là một thành viên của hội, là một người bạn, như vậy lát nữa sẽ không bị say tàu đâu.” George bảo Kim Long thả thang xuống, rồi đặc biệt dặn dò mấy cậu Diệt Long Ma Đạo Sĩ như Natsu.

“Nếu vẫn không ổn, trong phi thuyền có phòng treo lơ lửng đặc chế, chỉ cần ở trong đó sẽ không bị say tàu.” Khi chế tạo Kim Long Hào, anh đã tính đến vấn đề say tàu của những Diệt Long Ma Đạo Sĩ như Natsu, Laxus và Gajeel.

Những căn phòng treo lơ lửng đó đều được thêm Bùa Bay và Bùa Mở Rộng Không Giới Hạn, vào trong đó sẽ như đang lơ lửng giữa không trung, cứ thế sẽ không bị say tàu nữa.

“Kim Long Hào, nhổ neo, hãy cùng đi hội kiến đế quốc Alvarez, hội kiến Zeref nào!” Đứng ở mũi tàu, George vẫy vuốt mèo, các cổ tự trên thân Kim Long Hào khởi động, lá chắn phòng phong dựng lên, hóa thành một tia sáng vàng bay về phía Tây.

Vì tốc độ cực nhanh, chỉ mất một ngày, phi thuyền đã băng qua biển cả mênh mông để đến bờ biển Tây Lục Địa.

Có điều họ vừa xuất hiện ở bờ biển không lâu đã bị vài chiếc phi thuyền ma đạo cỡ lớn của đế quốc Alvarez chặn lại.

"Đây là lãnh thổ đế quốc Alvarez, các người là ai?" Các phi thuyền ma đạo của Alvarez bao vây Kim Long Hào, những họng pháo ma đạo dài ngoẵng vươn ra, nếu Kim Long Hào có bất kỳ dấu hiệu phản kháng nào, họ sẽ bắn nát nó thành tro bụi.

Trên chiếc phi thuyền dẫn đầu, một ma đạo sĩ mặc giáp đế quốc đang chỉ về phía này lớn tiếng chất vấn.

George tự thêm cho mình một Bùa Khuếch Đại âm thanh siêu cấp, trực tiếp nói lớn về phía toàn bộ Tây Lục Địa: "George, Hội trưởng hội ma đạo sĩ Fairy Tail ở Đông Lục Địa, muốn bái kiến bệ hạ Spriggan của đế quốc Alvarez, có việc liên quan đến Hắc Long Acnologia, mong bệ hạ nhất định tiếp kiến." Zeref ở Alvarez tự xưng là Spriggan, nên người Tây Lục Địa đều gọi anh ta là hoàng đế Spriggan.

Để tránh lãng phí thời gian vào những việc rắc rối linh tinh, George chọn cách dùng âm thanh siêu lớn có thể truyền đến tận thủ đô Alvarez để nêu rõ ý định.

Anh tin rằng hai cái tên Fairy Tail và Hắc Long Acnologia đủ để Zeref triệu kiến họ.

"Một hội ma đạo sĩ Đông Lục Địa mà dám đến Tây Lục Địa này làm càn, tôi thấy các người đang tìm cái chết!" Vị ma đạo sĩ đế quốc dẫn đội nghe thấy giọng nói khuếch đại của George, lập tức biến sắc.

Nên biết rằng từ bốn năm trước đế quốc đã chuẩn bị xong xuôi để đông chinh, nếu không phải bệ hạ đột ngột trở về ngăn cản, họ đã

sớm tiêu diệt Đông Lục Địa và thống nhất hai lục địa rồi.

Dù vậy, mọi người ở Tây Lục Địa đều biết việc đông chinh sớm muộn gì cũng xảy ra.

Vì thế, hội ma đạo sĩ Đông Lục Địa đương nhiên là kẻ thù tương lai của họ.

"Bắt lấy họ trước, rồi đưa về thủ đô Vistarion cho đại thần Yajeel xử lý!" Người dẫn đội ra lệnh, mấy chiếc phi thuyền ma đạo của đế quốc trực tiếp nổ súng vào Kim Long Hào.

"Để chúng tôi!" Thấy Kim Long Hào bị tấn công, Natsu và những người khác không ngồi yên được.

Nhưng George phẩy tay ngăn lại.

"Không cần quan tâm họ, chỉ là mấy con tép riu thôi, họ không phá được phòng ngự của Kim Long Hào đâu, cứ đợi người có thẩm quyền đến rồi tính." Ngay khi George dứt lời, một vòng tròn ma pháp khổng lồ rực sáng dưới thân Kim Long, lá chắn phòng ngự Ngũ Hành Kabbalah dựng lên.

Những phát pháo ma đạo của phi thuyền đế quốc rơi trúng lá chắn Ngũ Hành Kabbalah không hề tạo ra một gợn sóng nào mà trực tiếp biến mất.

"Ăn chút gì đi, không vội." Vẫy tay một cái, trên boong tàu Kim Long Hào đã xuất hiện một chiếc bàn lớn chứa đầy món ngon và rượu quý do anh dùng phép Biến Hình tạo ra.

Mọi người thấy phòng ngự của Kim Long Hào thực sự không thể bị phá vỡ nên cũng vui vẻ ngồi xuống ăn uống, cùng George thong thả chờ đợi.

Người dẫn đội bên ngoài thấy pháo ma đạo dù bắn thế nào cũng không xuyên thủng được lớp phòng ngự của Kim Long Hào, biết rằng

hội ma đạo sĩ từ Đông Lục Địa này không đơn giản, nên tạm thời dừng tấn công.

Chủ yếu là vì Kim Long Hào không tiếp tục tiến tới cũng không phản kích, hơn nữa phía thủ đô cũng đã dùng Lacrima truyền tin tức tới.

Giằng co khoảng một giờ, một chiếc phi thuyền ma đạo khổng lồ không kém Kim Long Hào là bao từ xa bay tới, dừng trước mặt Kim Long Hào.

"Khán lai chủ sự đích lai liễu." Cảm nhận được ma lực mạnh mẽ của một người nào đó trong chiếc phi thuyền ma đạo mới đến, George cũng đứng dậy khỏi bàn.

Nói thật, ngoài mấy con rồng gặp ở Bắc Lục Địa, đây là lần đầu tiên anh cảm nhận được ma lực mạnh mẽ đến vậy trên người một con người.

Mạnh hơn cả những người cấp bậc Thập Đại Ma Đạo như Gildarts hay Jellal rất nhiều.

Khiến anh suýt tưởng là đích thân Zeref tới.

Nhưng khi nhìn thấy người tới, anh mới thấy không phải, đó là một lão ma đạo sĩ trông khoảng trăm tuổi.

"Lão phu là August, đứng đầu Thập Nhị Thuẫn của đế quốc, phụng mệnh bệ hạ tới đón tiếp các vị, xin hỏi ai là Hội trưởng George?" Ma Đạo Vương August tay cầm trượng, mặc áo choàng ma pháp, từ phi thuyền ma đạo bay lơ lửng tới trước mặt Kim Long Hào.

George phẩy tay giải trừ vòng tròn ma pháp phòng ngự của Kim Long Hào, cũng dang cánh bay tới trước mặt August.

"Tôi chính là George, Hội trưởng của Fairy Tail." "Mời đi cùng lão phu tới thủ đô, bệ hạ đồng ý triệu kiến các vị tại cung điện ở thủ đô."

August có chút kinh ngạc nhìn George, sau đó ôn hòa đáp lại.

Ông không ngờ ma đạo sĩ có ma lực mạnh đến mức truyền được âm thanh từ bờ biển tới thủ đô lại có bản thể là một chú mèo vàng nhỏ.

Tuy nhiên ông không hề lơ là, vì trực giác mách bảo ông rằng con mèo này thực lực không yếu, nội cái kết giới Thuật thức trên tàu ma đạo vừa rồi đã không hề tầm thường.

Vừa nghe tướng quân dẫn đội báo cáo, phi thuyền của họ bắn hết sức suốt một lúc lâu mà không hề hấn gì.

Hơn nữa dưới áp lực của ông, con mèo này cũng không hề tỏ ra chút khác thường nào.

"Không vấn đề gì, vậy mời lão tiên sinh dẫn đường." George gật đầu rồi quay lại Kim Long Hào.

Lúc này trên boong tàu, các ma đạo sĩ Fairy Tail nhìn August giữa không trung, gương mặt ai nấy đều nghiêm trọng.

Họ không phải kẻ yếu nên có thể cảm nhận rõ ràng áp lực từ ma lực đáng sợ của August mang lại.

"Thập Nhị Thuẫn xem ra không đơn giản chút nào!" Gildarts khoanh tay, không nhịn được thốt lên một câu cảm thán.

Ngay cả ông đối mặt với August cũng cảm thấy áp lực cực lớn, nói gì đến những người khác.

"Tại sao... tôi nhìn ông ấy luôn có cảm giác thân thuộc, cảm giác như đã gặp ở đâu rồi." Mavis ở trạng thái linh hồn, ngồi trên cột buồm nhìn August đang quay lại phi thuyền của mình, vẻ mặt đầy thắc mắc.

Anna đến từ bốn trăm năm trước lúc này cũng thầm cảm thán.

Cô cảm thán vì thế giới tương lai quả thực có ma lực phong phú

hơn, có thể sinh ra nhiều ma đạo sĩ mạnh mẽ đến vậy.

Đồng thời trong lòng cô cũng thầm đoán, mục đích ban đầu Zeref lập ra đế quốc Alvarez liệu có phải để tập hợp sức mạnh Tây Lục Địa nhằm tiêu diệt Hắc Long hay không.

"Có áp lực mới có động lực, cũng là chuyện tốt." Về phần George, anh nhìn biểu cảm của mọi người nhưng không nói gì thêm.

Hiện tại ngoài Gildarts và Jellal, kể cả Laxus thì thực lực vẫn còn kém một chút, có thêm áp lực để nâng cao thực lực cũng là việc tốt.

Có phi thuyền của August dẫn đường, đương nhiên không còn phi thuyền đế quốc nào ngăn cả, Kim Long Hào thuận lợi đến được thủ đô Vistarion của đế quốc.

"Thành trì thật to lớn!" Nhìn thấy tòa thành hùng vĩ phía trước, lớn hơn thủ đô của vương quốc Fiore gấp mười lần, mọi người trong Fairy Tail đều thốt lên kinh ngạc.

Chương 412

Thực ra cũng dễ hiểu, vương quốc Fiore là vương quốc mạnh nhất Đông Lục Địa nhưng cũng chỉ là một vương quốc.

Còn Alvarez là một đế quốc đã thống nhất cả Tây Lục Địa hàng trăm năm, đương nhiên không thể so sánh được.

"Vút!" Kim Long Hào hạ cánh, George đưa tay thu nhỏ Kim Long Hào vào không gian trang bị, August đứng phía trước quan sát thầm lẩm bẩm trong lòng: "Ma pháp thay đổi kích thước vật thể, có nét giống với ma pháp biến đổi hình thái của Brandish, đây chính là hội ma đạo sĩ do mẹ sáng lập sao, quả nhiên không đơn giản." Các ma đạo sĩ Fairy Tail đang quan sát ông và đế quốc, ông cũng đang quan sát họ.

Năm đó khi mẹ ông là Mavis chết vì lời nguyền của cha ông là Zeref thì đã có ông, điều này cũng khiến ông sinh ra đã sở hữu ma lực cực kỳ khổng lồ.

Hội trưởng đời thứ hai của Fairy Tail sau khi tách ông ra khỏi tinh thể đã bỏ rơi ông, nhưng ông lại tình cờ gặp được cha ruột là Zeref.

Zeref thấy ông có ngoại hình rất giống mẹ nên đã nhận nuôi và đưa sang Tây Lục Địa.

Vì vậy ông luôn biết đến hội ma đạo sĩ Fairy Tail, nếu không phải cha muốn có Fairy Heart thì thực ra ông cũng không muốn đối đầu với hội do mẹ mình sáng lập.

Vào trong thành, đi dọc theo con đường lát đá rộng thênh thang đến hoàng cung lộng lẫy, trước cung điện của nhà vua, mọi người đột nhiên dừng bước.

Bởi vì trong cung điện phía trước đang tỏa ra mười hai luồng ma

lực cực kỳ khổng lồ, đặc biệt là một luồng trong đó vô cùng rõ rệt, mang theo hơi thở cái chết cực kỳ đáng sợ.

Cảm giác như nó có thể tước đoạt mạng sống của bạn bất cứ lúc nào.

"Là khí tức của Zeref, anh ta thực sự ở đây!" Anna rất quen thuộc khí tức của Zeref nên cảm nhận được ngay lập tức.

"Nhưng... dường như không giống trước kia nữa, thiếu mất một thứ gì đó." Zeref của bốn trăm năm trước tuy ma lực mang đậm hơi thở cái chết nhưng không hề băng giá, còn ma lực của Zeref hiện tại cho cô cảm giác như một núi băng nghìn năm.

"Zeref, rốt cuộc anh muốn làm gì?" Đời đầu ở trạng thái linh hồn nhìn cung điện phía trước, biểu cảm phức tạp.

"Tại sao lại có cảm giác ngộp thở thế này?" Lucy, người có thực lực yếu nhất, còn chưa bước vào cung điện đã bị áp lực ma lực từ bên trong làm cho cơ thể run rẩy.

Không chỉ Lucy, ngay cả Natsu và những người khác dường như mỗi bước đi đều phải chống chọi với áp lực không nhỏ.

Chỉ có Gildarts và Jellal là nhẹ nhàng hơn đôi chút.

"Xem ra ngoài Zeref, mười một người còn lại của Thập Nhị Thuẫn cũng đều ở đây rồi." George tiên phong đi đầu, ma lực khủng khiếp trong cơ thể bùng nổ, khí thế mạnh mẽ trực tiếp đánh tan uy áp từ trong cung điện truyền ra, khiến mọi người lập tức thấy nhẹ nhõm.

Tuy không hóa thành hình rồng, nhưng ở hình dạng mèo, sau khi trải qua việc tu luyện của bao nhiêu phân thân ở các thế giới, ma lực của anh cũng đã đạt đến trình độ ma đạo sĩ đỉnh cao của thế giới này.

"Hội trưởng thực lực, cư nhiên bỉ nhất niên tiền cường liễu giá yêu đa!" Natsu và những người khác cảm nhận ma lực bùng nổ của

George, trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Họ biết George rất mạnh, nhưng trong mắt họ, sự mạnh mẽ của George vẫn dừng lại ở thời điểm một năm trước khi nhận nhiệm vụ trăm năm đi Bắc Lục Địa.

Lúc đó trình độ ma lực của George giỏi lắm cũng chỉ mạnh hơn Gildarts và Jellal một chút.

Nhưng hiện tại, rõ ràng đã không còn cùng đẳng cấp nữa.

Người kinh ngạc không kém là Ma Đạo Vương August đang dẫn đường phía trước.

Bởi vì cường độ ma lực George vừa để lộ ra khi đánh tan sự áp chế còn mạnh hơn ông một bậc.

Tuy lượng ma lực không hoàn toàn đại diện cho thực lực, nhưng cũng đủ để nói lên nhiều điều.

Có lẽ thực lực ma pháp của vị Hội trưởng George này còn vượt xa dự kiến của ông.

Nhưng cũng không phải vấn đề gì lớn, dù thực lực có mạnh đến đâu thì cũng không phải đối thủ của Thập Nhị Thuẫn họ, huống chi còn có cha của ông ở đây.

Thế nên nếu những người này không thể thuyết phục được cha, họ có lẽ định sẵn phải chết tại đây sớm.

Trong Thập Nhị Thuẫn, có quá nửa số người muốn phát động chiến tranh, chiếm lĩnh Đông Lục Địa để lấy Fairy Heart cho cha, nhằm làm cha vui lòng.

Bước vào cung điện, George lập tức nhìn thấy Zeref đang ngồi cao trên ngai vàng, khoác trên mình bộ ma đạo bào màu đen, mặt không chút biểu cảm.

Phía dưới hắn là hai hàng ma đạo sĩ, tổng cộng mười một người.

Mỗi người trong mười một kẻ này đều sở hữu mức ma lực vượt xa cấp độ Thập Thánh.

Họ nhìn George cùng những người đi cùng bằng ánh mắt lạnh lùng, khinh miệt, hoặc tràn đầy sát ý và địch ý, tóm lại là không một ai có thiện cảm.

Cảm giác còn chẳng bằng August, ít ra August ngoài mặt trông còn tử tế. "Bệ hạ, mọi người đã được đưa đến đông đủ." Ma Pháp Vương August cung kính hành lễ với Zeref, rồi đứng sang một bên cạnh hắn.

Zeref đầu tiên quay sang nhìn vị trí của linh hồn đệ nhất Mavis, dừng lại một giây, sau đó nhìn về phía Anna: "Đã lâu không gặp, Anna." "Đã lâu không gặp Zeref, tôi đã tìm thấy một khe nứt thời gian, có lẽ có thể phong ấn Hắc Long..." Anna vừa thấy Zeref đã vội vàng muốn thông báo về kế hoạch và khe nứt thời gian của mình, nhưng lại bị Zeref trực tiếp ngắt lời. "Vô dụng thôi Anna, ta biết khe nứt đó, nó không nhốt nổi Acnologia đâu, thậm chí chỉ khiến hắn càng thêm mạnh mẽ.

Hắn có thể nuốt chửng sức mạnh thời gian từ đó." Eclipse Gate là do hắn tạo ra, kế hoạch cũng do hắn đề xuất, suốt bốn trăm năm qua, ngay khi Anna xuất hiện và phát hiện ra khe nứt do xuyên không tạo ra, làm sao hắn có thể không biết.

Nhưng sau khi nghiên cứu, hắn nhận ra khe nứt đó căn bản không thể giam giữ Hắc Long.

Không ai hiểu rõ sự cường đại của Acnologia hơn hắn, năm xưa trước khi hóa rồng, Acnologia thậm chí còn học Hắc Ma Pháp từ hắn. "Vô dụng sao..." Nghe câu trả lời của Zeref, cơ thể Anna cứng đờ, không ngờ kế hoạch mình chuẩn bị bao lâu nay lại chỉ là công cốc. "Chỉ là một con Hắc Long mà thôi, cứ để tôi giải quyết.

Tiện thể dùng hắn để luyện hóa viên Thủy Tinh Diệt Long thứ chín của tôi, mọi loài rồng đều sẽ mục nát trước mặt tôi!" Lúc này, một ma đạo sĩ tóc cam mang theo vòng kiếm sau lưng ngạo nghễ bước ra.

Trong cơ thể gã tỏa ra ma lực mạnh mẽ và hơi thở của tám loại ma pháp khác nhau.

George cảm thấy gã này có chút mắc bệnh tuổi dậy thì. "Đứng đầu Tứ Thiên Vương Ishgar, God Serena, ma đạo sĩ Diệt Long mạnh nhất sở hữu tám viên Thủy Tinh Diệt Long." Cùng là ma đạo sĩ Diệt Long, George liền đoán ra thân phận của gã tóc cam. "Quá tự đại rồi." Tôi lắc đầu, ma lực của Serena quả thực rất mạnh, vượt xa cấp bậc Thập Thánh như Makarov.

Thậm chí có lẽ còn mạnh hơn Gildarts và Jellal rất nhiều.

Nhưng muốn giết Hắc Long thì đúng là si tâm vọng tưởng, tám loại Diệt Long ma pháp của gã dù uy lực lớn đến đâu, trước mặt Hắc Long cũng đều vô dụng, hoàn toàn bị vô hiệu hóa.

Tôi đã tận mắt chứng kiến thực lực của Hắc Long, không cùng một đẳng cấp. "Natsu, chúng ta lại gặp nhau rồi.

Em xuất hiện sớm hơn ta dự tính rất nhiều, đáng tiếc là em vẫn yếu như vậy.

Một kẻ yếu đuối như em thì sao hoàn thành được sứ mệnh của mình.

Xem ra ta cần cho em chút động lực để tăng tốc quá trình trưởng thành." Hiển nhiên Zeref cũng không cho rằng Serena có sức mạnh đối kháng Hắc Long, hắn chẳng thèm để ý đến gã mà trực tiếp dời tầm mắt sang Natsu.

Chỉ là thoáng chốc sau, biểu cảm của hắn lại tràn đầy thất vọng.

Từ khi còn nhỏ, cha mẹ và em trai của Zeref đã bị Long tộc sát hại.

Chương 413

Để hồi sinh em trai, sau khi trở thành ma đạo sĩ, hắn bắt đầu nghiên cứu cấm thuật sinh tử.

Cuối cùng, hắn dùng thi thể em trai mình để tạo ra Ác ma lửa mạnh nhất END, cũng vì thế mà chọc giận thần Ankhseram, bị dính lời nguyền.

Ban đầu hắn không mấy để tâm vì lời nguyền mang lại cơ thể bất lão bất tử, giúp hắn có thêm thời gian nghiên cứu ma pháp.

Cho đến sau này, hắn mới phát hiện lời nguyền này đáng sợ nhường nào, mọi sinh mạng mà hắn yêu thương đều bị tử thần cướp đi, sống còn khổ hơn chết.

Vì vậy hắn mới bắt đầu tạo ra các loại ác ma hùng mạnh, hy vọng chúng có thể giết được mình để được giải thoát.

Nhưng cuối cùng hắn nhận ra không một ác ma nào làm được.

Thế là hắn đặt hết hy vọng vào ác ma mạnh nhất mà hắn tạo ra đầu tiên, cũng chính là Natsu hiện tại.

Hắn tin rằng với tiềm lực của Natsu, sau khi trưởng thành có lẽ có thể kết thúc sinh mạng hắn.

Nếu ngay cả Natsu cũng không làm được, hắn chỉ còn cách dung hợp Trái Tim Fairy để quay về quá khứ, triệt để viết lại lịch sử.

Vốn dĩ Natsu bị phong ấn trong Tiên Cầu, hắn chỉ có thể kiên nhẫn đợi.

Giờ Natsu đã giải phong, để Natsu trưởng thành nhanh hơn, hắn quyết định khiến cậu phải cảm nhận sự tuyệt vọng.

Bởi vì chỉ có những cảm xúc đó mới giúp Natsu lớn mạnh nhanh nhất, thôi thúc cậu trả thù và giết hắn. "Hãy căm ghét ta đi, em trai!" Và để đạt được điều đó rất đơn giản, chỉ cần giết hết đám bạn bè này của Natsu là được. "Gã này bị gì vậy?" Thấy Zeref nói mấy lời khó hiểu xong đột nhiên bộc phát sát ý mãnh liệt, tôi nhíu mày.

Theo tình báo tôi biết, dù Zeref muốn Trái Tim Fairy thì cũng không lý nào lại có sát ý lớn với chúng tôi như vậy.

Trừ phi còn có thông tin gì đó mà tôi chưa nắm rõ. "Bệ hạ Spriggan, chúng tôi đến tìm ngài là muốn bàn chuyện hợp tác.

Hai đại lục Đông - Tây hoàn toàn có thể liên thủ đối phó Hắc Long, không cần thiết phải phát động chiến tranh." "Liên thủ với Đông đại lục các ngươi?

Dựa vào cái gì?

Dựa vào chút thực lực cỏn con đó sao?

Nếu không phải Bệ hạ ngăn cản, bốn năm trước tôi đã dẫn đầu quân đội san phẳng Đông đại lục của các ngươi rồi." Zeref chưa kịp trả lời, một gã da đen để trần nửa thân trên, một trong Thập Nhị Thuẫn - Sa Mạc Vương Ajeel Raml đã lên tiếng hừ lạnh đầy thách thức.

Không phải gã kiêu ngạo, ở Tây đại lục, gã quả thật đã dẫn quân tiêu diệt rất nhiều quốc gia.

Gã đã điều tra, các quốc gia ở Đông đại lục còn yếu hơn Tây đại lục, thực sự chẳng có gì khó khăn. "Đừng quên rằng Hội đồng Ma pháp vẫn nắm giữ Bom Xung mạch Ma pháp FACE, bốn năm trước các ngươi ngừng xâm lược chẳng phải vì lý do đó sao?" Jellal nghe vậy lập tức vặn lại.

Phân thân của anh ta từng là nghị viên Hội đồng, đương nhiên hiểu

rất rõ tình hình lúc đó.

Lúc này, Zeref ngồi trên ngai vàng cuối cùng cũng lên tiếng: "FACE sao?

Đó vốn dĩ là ma pháp do ta phát minh ra, sao ta phải sợ.

Bốn năm trước ta ngăn họ phát động chiến tranh chỉ vì Natsu chưa trưởng thành mà thôi." Dung hợp Trái Tim Fairy quay về quá khứ chỉ là phương án dự phòng, nếu Natsu có thể giết hắn, hắn sẽ không đi con đường đó. "Tôi nói cho anh biết, anh cứ luôn miệng bảo tôi phải trưởng thành để hoàn thành sứ mệnh, rốt cuộc là sứ mệnh gì?

Còn Igneel bảo tôi là ác ma do anh tạo ra là thế nào, anh nói rõ cho tôi nghe!" Natsu nãy giờ nhẫn nhịn cuối cùng không chịu nổi nữa, nhảy bổ ra chỉ tay vào Zeref hét lớn chất vấn. "Láo xược!

Dám bất kính với Hoàng đế bệ hạ!" Thấy Natsu vô lễ như vậy, các thành viên Thập Nhị Thuẫn lập tức lộ vẻ giận dữ.

Trong mắt họ, Zeref là vị hoàng đế vĩ đại đã tự tay lập nên đế quốc, chấm dứt loạn lạc ở Tây đại lục và mang lại hòa bình.

Hơn nữa bao năm qua hắn không hề già đi, chẳng khác nào vị thần trong lòng họ. "Natsu, em không cần biết tại sao, em chỉ cần thù ghét ta là đủ rồi." Zeref giơ tay ngăn cản Thập Nhị Thuẫn định ra tay, ánh mắt nhìn Natsu thoáng chút bi thương.

Hắn không muốn làm vậy, nhưng không còn cách nào khác, có lẽ đây là lựa chọn tốt nhất. "Larcade, trừ Natsu ra, giết sạch bọn chúng đi!" "Rõ, thưa cha!" Đứng ở phía bên kia của Zeref, một thanh niên có cách ăn mặc rất giống hắn, trên lưng đeo một cây thánh giá bước ra.

Gã tên Larcade Dragneel, là một trong những ác ma đầu tiên Zeref tạo ra, cũng là một trong những kẻ mạnh nhất.

Gã luôn lấy làm vinh dự khi được ban cho họ Dragneel.

Sau khi nhận lệnh, gã chắp hai tay lại, trực tiếp phát động ma pháp ngủ mê trên diện rộng bao trùm toàn bộ các ma đạo sĩ Fairy Tail. "Giấc ngủ của Tử thần!" Ma lực mạnh mẽ bùng phát từ Larcade, mi mắt của mọi người trong Fairy Tail lập tức sụp xuống. "Ma pháp ngủ mê thật mạnh..." Cỡ như Gildarts, Jellal hay Laxus mà trước ma pháp của Larcade cũng bắt đầu đứng không vững.

Những người khác thì khỏi phải nói.

Nên nhớ rằng trước đây ma pháp ngủ của Mystogan thì Laxus cơ bản có thể dùng thực lực để miễn nhiễm.

Điều này có nghĩa là gì?

Có nghĩa là nếu thực sự đánh nhau, Thập Nhị Thuẫn có lẽ chỉ cần một mình Larcade là đủ để quét sạch toàn bộ Fairy Tail hiện tại. "Đừng nói là các ngươi, ngay cả Acnologia cũng không thoát nổi ma pháp của ta đâu..." "Khụ khụ, tuy ma pháp của cậu cũng khá đấy, nhưng chém gió hơi quá đà rồi." Tôi ho một tiếng, sau đó quất đuôi một cái, một tia sáng xanh bắn ra, xuyên qua Gildarts rồi nối liền toàn bộ thành viên Fairy Tail.

Tôi nhận ra đám Thập Nhị Thuẫn này quả thực rất mạnh, nhưng ai nấy đều quá tự tin, chắc là vì ở Tây đại lục chưa từng nếm mùi thất bại. "Rennervate!" Đây là bùa tỉnh táo, giúp người đang hôn mê nhanh chóng tỉnh lại.

Sau thời gian dài nghiên cứu, tôi đã cải tiến hầu hết các ma pháp đơn thể trong thế giới Harry Potter thành dạng tấn công diện rộng.

Vì vậy bùa tỉnh táo của tôi cũng là phiên bản sấm sét liên hoàn.

Nhờ bùa tỉnh táo mạnh mẽ của tôi, toàn bộ ma đạo sĩ Fairy Tail lập tức tỉnh táo lại, không còn chịu ảnh hưởng từ ma pháp của Larcade. "Lại có thể phá được ma pháp của Larcade!" Zeref và các

thành viên Thập Nhị Thuẫn còn lại đều lộ vẻ kinh ngạc.

Loại ma pháp ngủ mê cấp độ này, ngay cả họ cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ, muốn phá giải không dễ dàng như vậy.

Tương tự, chính Larcade cũng biến sắc. "Vốn định không làm bẩn cung điện của cha, để các ngươi ra đi trong yên bình, nhưng nếu đã muốn tìm cái chết thì đừng trách tôi." Nói xong gã rút cây thánh giá sau lưng ra, đó chính là ma pháp vũ khí của gã.

Nhưng chưa đợi gã kịp tấn công, tôi đã ra tay trước.

Chương 414

"Ngủ đi, bảo bối ơi..." Đó chính là bản cải tiến của bài hát ru.

Bàn về ma pháp ngủ, tôi là bậc thầy rồi.

Ngoài việc học một số ma pháp ngủ của thế giới này, còn có ma pháp hôn mê từ Harry Potter, và cả bài hát ru của Luthien có thể khiến Morgoth đi vào giấc ngủ.

Tổng hợp lại, trình độ của tôi trong lĩnh vực này còn cao hơn Larcade một bậc.

Uy lực bài hát ru tập trung toàn bộ vào một mình Larcade, hiệu quả đạt đến mức tối đa. "Sao có thể?" Larcade vừa định bước tới thì bỗng cảm thấy não bộ hỗn loạn, rồi hai mắt trợn ngược ngã xuống đất, chìm vào giấc ngủ sâu.

Cảnh tượng này khiến các thành viên Thập Nhị Thuẫn còn lại lập tức trở nên nghiêm trọng.

Lúc này họ cũng nhận ra rằng, dù các ma đạo sĩ khác của Fairy Tail có vẻ bình thường, nhưng vị hội trưởng - con mèo vàng này - dường như không hề yếu. "Bệ hạ Spriggan, xin khoan hãy ra tay, hội trưởng Mavis của chúng tôi muốn gặp ngài, có chuyện muốn nói!" Thấy Larcade ngã xuống, tình hình trở nên căng thẳng, tôi lập tức lên tiếng.

Phía Zeref rõ ràng còn có ẩn tình gì đó tôi chưa biết, nên tôi định tung át chủ bài cuối cùng, nếu vẫn không thể giải quyết hòa bình thì chỉ còn cách đánh.

Dù sao nếu phải đánh thì cũng là đánh trên địa bàn Tây đế quốc, thắng thì tôi sẽ sao chép sạch sẽ ký ức và mọi thứ ở đây, kể cả của

Zeref.

Đánh thua thì cùng lắm đưa mọi người chạy về Đông đại lục là xong. "Dừng lại!" Nghe thấy tên Mavis, cơ thể Zeref khựng lại, một lần nữa giơ tay ngăn các thành viên Thập Nhị Thuẫn.

Mavis đã chết, nhưng hắn quả thực mơ hồ cảm nhận được hơi thở của cô ở đây, giống như khi hắn ở trên đảo Tenrou vậy. "Hội trưởng Mavis, lát nữa đừng chống cự nhé." Tôi quay đầu nhìn Mavis đang ở trạng thái linh hồn, cô gật đầu.

Trạng thái linh hồn của Mavis chỉ có người trong Fairy Tail mới thấy được, nên muốn để Zeref thấy thì phải dùng thủ đoạn khác.

Mà phân thân mới của tôi vừa hay học được một chiêu có thể giải quyết vấn đề này. "Câu Linh Khiển Tướng!" Tôi đưa tay về phía Mavis, ma lực trong cơ thể chuyển hóa thành luồng khí đen nhanh chóng bao phủ lấy cô.

Rất nhanh, linh hồn Mavis được bao bọc trong khí đen, dưới tác động của Câu Linh Khiển Tướng đã tiến vào cơ thể tôi, hoàn thành quá trình câu linh.

Vì Mavis hoàn toàn không kháng cự nên dù mới nắm vững đạo thuật này, tôi vẫn thực hiện rất thuận lợi. "Ra đi!" Một lát sau, tôi vung tay lần nữa, linh hồn Mavis được luồng khí làm cho sung mãn, hiện ra với hình thái như thực thể trước mắt mọi người. "Zeref, tôi biết anh đang sợ hãi điều gì, tôi có cách giải trừ lời nguyền, giúp anh được giải thoát khỏi sự bất tử." Mavis hiện thân xong liền trực tiếp nói với Zeref.

Thực ra từ những lời lẽ lúc nãy của Zeref, cô đã hiểu ra mục đích thực sự của hắn.

Cô và Zeref chịu chung một lời nguyền, cũng từng là người thân

thiết nhất của hắn, nên dễ thấu hiểu nội tâm của hắn hơn bất kỳ ai.

Bởi vì trong những ngày tháng rời khỏi Fairy Tail đi lang thang, điều cô mong muốn nhất cũng chính là có ai đó kết thúc mạng sống của mình để không còn làm hại người khác. "Mavis, không ngờ lại được gặp lại em." Zeref nhìn thấy Mavis với biểu cảm cực kỳ phức tạp, luồng tử khí trong người hắn dường như sắp bùng phát nhưng lại nhanh chóng bị hắn áp chế.

Chỉ là sau khi áp chế xong, biểu cảm của hắn lại trở nên lạnh lùng lần nữa. "Vô ích thôi, ta đã thử rất nhiều cách rồi.

Mavis, em cũng không làm được đâu, có lẽ chỉ Natsu mới làm được, nó là ác ma mạnh nhất ta tạo ra.

Vì thế, xin lỗi, ta buộc phải để đám ma đạo sĩ của hội em...

đi chết." Nói xong hắn đứng dậy, quay lưng đi thẳng về phía sau cung điện, không còn để tâm đến tiếng gọi của Mavis. "Ta mệt rồi, trừ Natsu ra, giết hết những kẻ còn lại, rồi gửi xác chúng cùng Natsu về Đông đại lục, cứ vậy đi!" Sự xuất hiện của Mavis khiến tâm cảnh của hắn dao động, nên hắn không thể ở lại đây thêm nữa.

Hắn phải duy trì trái tim lạnh giá, phong tỏa mọi tình yêu, có thế mới không để lời nguyền bộc phát và tiếp tục kế hoạch tiếp theo. "Mẹ kiếp, hóa ra là vì nguyên nhân này." Nghe cuộc đối thoại giữa Zeref và Mavis, tôi cuối cùng cũng hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra.

Hóa ra Zeref muốn dùng cái chết của chúng tôi để kích thích Natsu, khiến cậu trưởng thành trong thù hận rồi giết chết hắn để giải trừ lời nguyền.

Đúng là... suy nghĩ kiểu thần kinh.

Không phải là không được, Natsu đã là ác ma mạnh nhất, lại có lực lượng của Rồng, anh thì tinh thông bao nhiêu ma pháp, lại bất tử,

có thời gian thì cứ thong thả mà bồi dưỡng chứ.

Cứ phải làm cái trò cực đoan này làm gì.

Chắc là bị lời nguyền hành hạ bao nhiêu năm nên tinh thần cũng không được bình thường rồi. "Rõ, thưa Bệ hạ!" Nghe lệnh của Zeref, Thập Nhị Thuẫn đồng loạt cung kính hành lễ, nhưng khi Zeref rời đi, họ lại đưa mắt nhìn nhau đầy ngỡ ngàng.

Bởi vì đến tận bây giờ họ mới biết vị hoàng đế của mình hóa ra luôn tìm cái chết. "Tôi nói này các vị, các người chắc cũng không muốn hoàng đế của mình chết đâu nhỉ?

Thế nên tôi nghĩ có lẽ chúng ta có thể khuyên nhủ thêm chút nữa." Tôi nhìn ra điều gì đó từ biểu cảm của Thập Nhị Thuẫn nên mở lời đề nghị.

Zeref muốn chết, nhưng rõ ràng thần dân của hắn thì không muốn.

Nếu nghe lệnh giết chúng tôi để sau này Natsu lớn mạnh rồi giết Zeref, đó cũng chẳng phải kết cục mà đám người này mong muốn.

Vậy nên vẫn còn đường để thương lượng. "Khỏi cần khuyên, chỉ cần giết luôn cả thằng Natsu này là xong." Larcade vừa được Ma Pháp Vương cứu tỉnh lại bước ra. "Ác ma mạnh nhất sao, tôi mới là ác ma mạnh nhất mà cha tạo ra!" "Nói cũng có lý, để tôi ra tay, lúc đó cứ bảo là không kiểm soát được uy lực nên lỡ tay giết chết nó, dù sao tôi cũng hay làm thế." Sa Mạc Vương hiển nhiên rất tán thành ý kiến của Larcade.

Các thành viên khác của Thập Nhị Thuẫn không nói gì, nhưng nhìn biểu cảm là biết đã mặc định đồng ý.

Dù có trái lệnh Zeref, họ cũng sẽ không để Zeref có nguy cơ chết dưới tay Natsu trong tương lai.

Và đối với tất cả chuyện này, Zeref sau khi rời cung điện cũng đã

tiên liệu được hết. "Natsu à, nếu không trải qua tuyệt vọng thực sự thì làm sao em lớn mạnh được.

Nếu em thực sự chết yểu giữa chừng thì ta chỉ còn cách dùng phương án cuối cùng." Hắn biết Thập Nhị Thuẫn sẽ không tha cho Natsu, nhưng hắn cần cái hiệu quả đó.

Nếu Natsu có thể sống sót sau trận chiến này, chắc chắn sẽ trưởng thành vượt bậc, và sự thù hận từ cái chết của đồng đội sẽ khiến cậu càng thêm mạnh mẽ.

Chỉ có như vậy mới có khả năng giết được hắn.

Nếu không sống sót nổi, chứng tỏ phương pháp này không ổn, hắn sẽ phải tấn công Đông đại lục, dung hợp Trái Tim Fairy để quay về quá khứ viết lại lịch sử.

Chương 415

"Được thôi, bản hội trưởng thực ra cũng thích dùng thực lực để nói chuyện hơn.

Hiếm khi muốn giải quyết hòa bình mà các ngươi cứ thích thế này thì đánh thôi!" Chuyện đã đến nước này, nói gì cũng vô ích.

Quả nhiên, 'võ mồm' thường là phải đánh cho phục rồi mới nói mới có tác dụng. "Đổi chỗ đánh đi!" Tôi khẽ dậm chân, sàn đá cẩm thạch của cả cung điện như hóa thành thủy tinh, ngay lập tức hút tất cả mọi người vào Thế giới Kính (Mirror World). "Trực tiếp đánh ở cung điện có thể làm bị thương nhiều người dân thường ở thủ đô, chiến đấu ở không gian này thì không cần lo lắng gì nữa." Đương nhiên tôi không phải sợ làm bị thương dân thường, chỉ là lo lát nữa đánh nhau, nhiều ma đạo sĩ Diệt Long thế này lại thu hút con Hắc Long tới thì phiền.

Zeref và Thập Nhị Thuẫn tôi còn tự tin đối phó được, chứ thêm Hắc Long vào thì khó nói lắm. "Thừa thãi, các ngươi tưởng chỉ dựa vào mấy người mà có thể gây hại cho thủ đô sao?

Không cần bọn họ ra tay, một mình tôi đủ để quét sạch toàn bộ các người rồi." Sa Mạc Vương không hề lĩnh tình trước lời của tôi nhưng cũng không phản đối, những người khác cũng vậy. "Một mình cậu?

Lời này là thật chứ?" Vốn định hiện nguyên hình rồng để chiến luôn, nghe Sa Mạc Vương nói vậy tôi lập tức đổi ý.

Mavis đứng cạnh thì thì thầm với tôi: "George, tớ thấy bây giờ chúng ta nên rút lui thì hơn, dù có đánh thắng được một người thì phía sau vẫn còn mười một người nữa." Với danh hiệu Quân sư Tiên tử, Mavis thừa hiểu trận chiến này cầm chắc phần thua.

Mười hai người trước mắt này, ai nấy đều có thực lực phi phàm, không phải là đối thủ mà các ma đạo sĩ hiện tại của hội có thể chiến thắng.

Dù George có lợi hại đến đâu thì đánh bại được mấy người?

Để đến cuối mới rút lui chắc chắn sẽ có thương vong, chi bằng nhân lúc mọi người còn chưa bị thương, trạng thái tốt nhất mà rút ngay đi. "Hội trưởng Mavis, không sao đâu, tớ tự biết chừng mực, đây là cơ hội hiếm có đấy." Tôi xua tay, trao cho Mavis một ánh mắt trấn an.

Đúng thật là với thực lực hiện tại của các thành viên trong hội, nếu bỏ tôi ra thì dù có liên thủ cũng không thể đánh bại Thập Nhị Thuẫn, không cùng một đẳng cấp chiến đấu.

Nhưng nếu chỉ đối phó với một hoặc hai người thì không phải là không có cơ hội.

Đặc biệt là hạng người như Natsu, trong cơ thể ẩn chứa tiềm lực khổng lồ, càng nguy hiểm càng dễ bùng phát vượt mức, sức chịu đựng rất bền bỉ.

Vì đối phương không định xông lên hội đồng mà cực kỳ ngạo mạn cho rằng một người là đủ giải quyết tất cả, tôi liền thuận nước đẩy thuyền, dùng đám Thập Nhị Thuẫn này làm bao cát để mọi người rèn luyện tăng cường thực lực.

Bị trọng thương tôi có thể chữa, hết ma lực tôi có thể bổ sung.

Nên nhớ lúc mới xuất hiện, tôi vốn nổi danh nhờ khả năng hỗ trợ mà.

Bất kể cuối cùng đánh ngã được mấy người, trải qua trận chiến này, thực lực của các thành viên chắc chắn sẽ tăng thêm một bậc.

Đợi đến khi đối phương nhận ra mà muốn xông lên cả đám thì tôi

ra tay cũng không muộn.

Không phải tôi khinh địch, nhưng với tình hình của tôi, chỉ cần không gặp kẻ thù mạnh hơn mình quá nhiều đến mức có thể hạ gục tôi trong tích tắc, thì số lượng chẳng có ý nghĩa gì cả.

Bởi vì ma lực của tôi cơ bản có thể coi là vô hạn, thể chất cơ thể cũng chỉ cần có ma lực là có thể phục hồi vô tận.

Tôi có thể chiến đấu liên tục mấy nghìn năm cũng không thành vấn đề.

Vừa nãy khi đối mặt với Zeref, trực giác mách bảo tôi rằng thực lực của hắn chắc cũng chẳng mạnh hơn tôi khi bộc phát toàn lực là bao.

Quan trọng nhất là bây giờ Zeref - kẻ đe dọa lớn nhất - đã đi rồi. "Sa Mạc Vương tôi nói được làm được, lát nữa các người không ai được ra tay, tôi sẽ chôn vùi tất cả bọn chúng trong sa mạc của mình." Sa Mạc Vương bao phủ trong cát bụi, gương mặt đầy vẻ cuồng ngạo. "Tốt, có bản lĩnh!" Tôi giơ cái vuốt mèo về phía Sa Mạc Vương làm động tác 'like'. "Mọi người, tình hình hiện tại mọi người đều thấy rồi đó.

Nếu chúng ta rút lui ngay bây giờ, họ sẽ nghĩ chúng ta rất yếu, có lẽ sẽ sớm phát động chiến tranh với Đông đại lục thôi.

Vì vậy lần này mục tiêu của chúng ta là đánh bại càng nhiều người càng tốt rồi mới rút lui.

Như vậy họ mới kiêng dè, và chúng ta về sau mới tranh thủ được thêm thời gian." Tôi giơ vuốt về phía Sa Mạc Vương xong, lại quay sang nghiêm trọng nói với Natsu và các ma đạo sĩ Fairy Tail. "Lần này trông cậy cả vào mọi người, Fairy Tail - tất thắng!" Muốn đạt hiệu quả, không chỉ lừa kẻ địch mà còn phải lừa cả người mình.

Nếu không mọi người cứ cảm thấy có tôi bảo kê nên không thấy nguy hiểm gì, thì rất khó bùng phát và đột phá trong nghịch cảnh.

May mà trong hội đa phần là những sinh vật nhiệt huyết 'não phẳng', dù lời lẽ của tôi có hơi gượng gạo thì cũng chẳng vấn đề gì.

Thêm nữa là mọi người mới trở về sau ba năm, còn chưa biết thực lực thực sự hiện tại của tôi mạnh đến mức nào, có lẽ trong lòng cũng không nghĩ là tôi có thể gánh hết được.

Dù có vài người thông minh, nhưng trong bầu không khí này chắc cũng chẳng nghĩ được nhiều thế đâu. "Tất thắng!" Quả nhiên khi tôi giơ vuốt làm thủ thế kinh điển của Fairy Tail, mọi người lập tức hăng máu.

Tất cả đều giơ tay làm thủ thế tương tự và hét lớn.

Còn gì phải nói nữa, cứ chiến thôi, theo Hội trưởng đánh nát cái đám Thập Nhị Thuẫn gì đó bên kia.

Fairy Tail của họ bây giờ chính là mạnh nhất! "Xông lên!" Tôi vung vuốt mèo, các ma đạo sĩ Fairy Tail hùng hổ lao về phía Sa Mạc Vương đối diện.

Khí thế kinh người đó khiến toàn bộ Thập Nhị Thuẫn đều phải giật mình. "Hoán Trang: Thiên Luân Giáp!" "Hỏa Long Đích Hống!" "Thiên Long Đích Hống!" "Lôi Long Đích Hống!" "Phá Tà Hiển Chính: Nhất Thiên!" "Thất Tinh Kiếm!" Từng chiêu ma pháp bay ra, lập tức nhấn chìm Sa Mạc Vương.

Tuy nhiên Sa Mạc Vương với tư cách là Thập Nhị Thuẫn, ma đạo sĩ ngang hàng với người đứng đầu Tứ Thiên Vương Ishgar, đương nhiên không phải hạng xoàng.

Cát bụi cuồng bạo bốc cao, cứng rắn chống đỡ được đợt tấn công đầu tiên này.

Chỉ có điều khi chống đỡ đợt tấn công, biểu cảm của gã cũng trở nên nghiêm trọng.

Rõ ràng uy lực ma pháp của các ma đạo sĩ Fairy Tail có chút vượt ngoài dự kiến của gã, gây cho gã áp lực rất lớn.

Nhưng vì đã lỡ khoe khoang nên lòng tự trọng tuyệt đối không cho phép gã nhờ người khác giúp đỡ, thế là gã nghiến răng bắt đầu chiến đấu. "Xem ra mình vẫn hơi đánh giá thấp họ rồi." Bên này tôi không lên giúp mà hơi ngạc nhiên lẩm bẩm một câu.

Vì thực lực Natsu và mọi người thể hiện bây giờ quả thực mạnh hơn ấn tượng của tôi không ít.

Nhưng nghĩ kỹ lại cũng đúng, ấn tượng về thực lực của Natsu trong tôi vẫn còn dừng lại ở thời điểm nội chiến.

Sau đó tôi đi Bắc đại lục, Natsu cũng trải qua các trận chiến với Lục Ma Tướng Quân, Edolas và đảo Tenrou, thực lực tăng vọt cũng là chuyện bình thường. "Vẫn không có cơ hội thắng đâu, đặc biệt là hai người kia." Nghe lời tôi nói, Anna - người cũng không lên giúp - biểu hiện vẫn không hề nhẹ nhõm.

Là tinh linh ma đạo sĩ, phần lớn thực lực đến từ tinh linh, nhưng chìa khóa tinh linh cô đã để lại cho hậu duệ nên giờ cũng chẳng giúp được gì nhiều.

Chương 416

Nhưng với kinh nghiệm phong phú, cô hiểu rõ dù có đánh thắng được Sa Mạc Vương hay thêm vài người nữa thì cũng khó lòng giành thắng lợi cuối cùng.

Bởi vì Ma Pháp Vương và người phụ nữ tóc đỏ bên cạnh gã mang lại cho cô cảm giác áp bức cực kỳ mạnh mẽ.

Cái loại áp bức đó chỉ kém Zeref một chút thôi. "George, theo ma pháp này của cậu, tớ có thể nhập vào người cậu để điều động ma lực.

Lát nữa nếu đánh không lại, tớ sẽ thi triển Tiên Cầu để phòng thủ, rồi cậu dùng ma pháp không gian đưa mọi người đi." Phía bên kia Mavis đã bắt đầu chuẩn bị kế hoạch tác chiến rút lui.

George dù đã học được Tiên Cầu nhưng với mức độ nắm vững hiện tại, giỏi lắm cũng chỉ bảo vệ được hai ba người.

Nhưng nếu giao ma lực cho cô điều khiển, cô có thể tạo ra Tiên Cầu bao trùm toàn bộ thành viên hội, ngay cả Zeref trong thời gian ngắn cũng không phá được.

Đợi Tiên Cầu hình thành xong, George lại làm chủ ma lực để thi triển ma pháp không gian bên trong đưa mọi người rút đi. "Không sao, không vội, không vội." Tôi xua cái vuốt mèo, đứng xem trận chiến phía trước một cách hào hứng.

Tôi luôn nghiên cứu nâng cấp ma pháp, Natsu và mọi người cũng vậy, nên trận chiến này tôi cũng thấy được rất nhiều ma pháp mới mà họ phát triển.

Những ma pháp này đối với tôi cũng có tác dụng gợi mở nhất định. "Thắng rồi!" Chưa đầy năm phút, Sa Mạc Vương đã không trụ

nổi nữa.

Đám ma đạo sĩ Fairy Tail khi đã 'nóng máy' thì phối hợp cực kỳ ăn ý, lực chiến đấu bùng nổ, ai nấy đều phát huy vượt mức.

Lúc này bóng dáng tôi lóe lên, đỡ lấy Sa Mạc Vương vừa bị Erza tung đòn cuối cùng đánh bay bất tỉnh, trực tiếp mở chế độ Sưu Hồn, quét sạch ma pháp trong đầu gã.

Tôi vội vàng đến Tây đại lục mục đích là gì?

Để đánh bại Hắc Long ư?

Để ngăn chặn chiến tranh Đông - Tây ư?

Để tìm Zeref hợp tác ư?

Thực ra đều không phải, đó chỉ là mục đích phụ, chậm một hai năm cũng được.

Mục đích chính của tôi là đến đây vơ vét toàn bộ ma pháp có giá trị của Tây đại lục, đặc biệt là những cấm thuật trong đầu Zeref.

Ma pháp ở Đông đại lục đã giúp ích cho tôi rất nhiều, Tây đại lục mạnh hơn Đông đại lục thì ma pháp đương nhiên cũng không kém.

Mục đích cuối cùng của các phân thân của tôi ở mọi thế giới đều là nâng cao thực lực bản thân, trên cơ sở đó mới làm những việc phụ.

Giống như vì có tình cảm với hội, với tư cách hội trưởng, tôi sẽ tiện tay để mọi người rèn luyện một chút chứ không trực tiếp quét sạch tất cả.

Dù sao cũng chỉ tốn thêm vài tiếng đồng hồ thôi.

Tình trạng của tôi hiện tại là có rất nhiều phân thân, và mỗi khi phân thân ở một thế giới tăng thực lực thì sẽ kéo theo thực lực của các phân thân khác tăng lên.

Phân thân ở thế giới khác mạnh lên lại có thể dùng thực lực đó để chiếm đoạt nhiều tài nguyên hơn, rồi lại phản hồi ngược lại cho các phân thân khác.

Đây là một quá trình tương tác hỗ trợ lẫn nhau rất tích cực.

Cho nên theo tôi thấy, chỉ cần trong điều kiện xác định an toàn, việc mạo hiểm để thu được tài nguyên là hoàn toàn nên làm.

Ví dụ như trước khi đến Tây đại lục, dù không chắc có đánh thắng được Zeref không, nhưng chỉ cần xác định đánh không lại vẫn chạy được thì tôi sẽ đến.

Vì sau khi đến lấy được ma pháp Tây đại lục, thực lực tôi tăng lên thì các phân thân thế giới khác cũng tăng theo.

Biết đâu sự tăng tiến đó lại giúp phân thân thế giới khác làm được những việc trước đây chưa làm được.

Như phân thân ở Trung Thổ Đại Lục, nếu thực lực tăng đủ lớn thì có thể đi giết Morgoth, từ đó đến vùng đất của các vị thần để học hỏi, trở nên mạnh mẽ hơn nữa rồi phản hồi lại cho phân thân ở thế giới Fairy Tail.

Phân thân ở đây mạnh lên rồi biết đâu có thể dễ dàng giết gọn Hắc Long.

Đương nhiên đó chỉ là ví dụ, thực tế càng nhiều phân thân thì hiệu ứng này càng tốt.

Vì vậy khi thấy có lợi, tôi sẽ không chọn cách quá hèn nhát, cứ thong thả đợi phân thân thế giới khác mạnh lên rồi mới tới lấy lợi ích mà không mất mát gì.

Bởi vì nếu phân thân nào cũng nghĩ vậy thì thực lực sẽ tăng rất chậm.

Hơn nữa đến lúc có thể lấy mà không mất gì thì có khi lợi ích ở thế giới đó không còn quan trọng nữa.

Phân thân rất quan trọng, là nền tảng của sức mạnh, nhưng cũng không được coi trọng quá mức, chỉ cần có đủ lợi ích thì dù phân thân có hy sinh cũng được.

Ví dụ như phân thân ở thế giới nào đó nuốt được thiên tài địa bảo giúp thực lực tăng vọt trăm lần nhưng cái giá là sau đó bị giết, thì cũng không phải là không thể.

So với các phân thân này, thứ thực sự quan trọng là bản thể, bản thể mà có chuyện thì có lẽ sẽ không còn phân thân mới nào được tạo ra nữa.

Ngoại trừ thế giới chính Marvel tôi sẽ hơi hèn một chút, còn ở các thế giới phân thân khác, lúc không có lợi ích thì có thể hèn, nhưng khi có lợi ích thì cần liều vẫn phải liều. "Ajeel lại thua đám rác rưởi này, thật xấu hổ!" Thấy Sa Mạc Vương bị đánh ngất, Larcade lại bước ra lần nữa. "Cứ để tôi giải quyết bọn họ đi." Vừa nãy không chú ý nên bị con mèo bên kia đánh lén bằng ma pháp ngủ làm cho mất mặt, nếu không lấy lại thể diện thì sau này còn mặt mũi nào nhìn mọi người nữa. "Cẩn thận một chút." Ma Pháp Vương August thấy Larcade lại bước ra liền lên tiếng nhắc nhở một câu.

Với tư cách đứng đầu Thập Nhị Thuẫn, ông ghét nhất là Larcade, lần nào họp cũng đi muộn, lại còn luôn tự nhận là con trai của cha.

Nên biết rằng, ông mới là con trai ruột thực sự của Zeref.

Nhưng bây giờ không phải lúc tính toán chuyện đó, khác với những người khác, ông không mấy lạc quan về tình hình trước mắt.

Con mèo kia từ đầu đến cuối luôn biểu hiện quá bình tĩnh, khiến ông luôn cảm thấy có gì đó không ổn.

Những người khác thì đinh ninh Sa Mạc Vương hay Larcade chỉ cần một người là giải quyết được kẻ địch nên khinh thường không ra tay, còn ông hiện tại là muốn thông qua hai người này để thăm dò thực lực đối phương.

Nếu Larcade lại thua, ông sẽ lập tức ra lệnh cho chín người còn lại cùng mình ra tay một lúc. "Hừ, vừa nãy tôi chỉ sơ ý thôi, mọi người quên tôi là vũ khí bí mật mà cha dùng để đối phó Acnologia sao?" Larcade hừ lạnh một tiếng, sau đó toàn thân tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt, bao trùm tất cả mọi người trong tầm mắt. "Hãy nếm trải sự đáng sợ của dục vọng đi!" "A!!!" "A!!!" "A!!!" Đám ma đạo sĩ Fairy Tail đang lao về phía Larcade bỗng nhiên hơn một nửa đỏ mặt, toàn thân bủn rủn ngã xuống đất, không kìm được phát ra những tiếng kêu kỳ lạ. "Ma pháp này... lại có thể... khêu gợi tình dục!" Không chỉ những người đang chiến đấu phía trước, ngay cả George - kẻ vừa tiện tay trị liệu cho mọi người một lượt rồi lùi về sau áp trận - lúc này cũng trúng chiêu.

Ma pháp của Larcade không tác động vào tinh thần hay thể xác bên ngoài, nếu không với cường độ tinh thần và thể xác của tôi, việc loại bỏ là chuyện dễ dàng.

Chiêu này lại nhắm vào tình dục trong thất tình lục dục, dù tôi có dùng ý chí mạnh mẽ liên tục gột rửa thì cũng chỉ giảm bớt được phần nào chứ không thể triệt tiêu hoàn toàn.

Chương 417

Chẳng trách nói nó có thể gây hiệu quả lên cả Hắc Long vốn miễn nhiễm ma pháp.

Đương nhiên ma pháp này không trực tiếp gây thương tích, chỉ cần ý chí kiên định, trong quá trình chống lại sự xung kích của dục vọng mà đánh bại kẻ sử dụng là Larcade thì sẽ không sao.

Nhưng bình thường ma đạo sĩ khi rơi vào trạng thái chiến đấu này, mười phần thực lực phát huy được một phần đã là khá lắm rồi. "Thiên địa huyền tông, vạn khí bản căn, quảng tu ức kiếp, chứng ngô thần thông!" Miệng tôi nhanh chóng niệm khẩu quyết, một lớp kim quang bao phủ lấy cơ thể, dục niệm trong lòng lập tức tiêu tán hơn nửa. "May mà công pháp Đạo gia khắc chế loại này nhất." Sử dụng Kim Quang Chú vừa học được từ phân thân mới để chặn đứng ma pháp dục vọng của Larcade, sau khi cơ bản khôi phục bình thường, tôi nhìn quanh. "Xem ra không phải dục vọng của ai cũng bị khơi dậy được, phải có trải nghiệm rồi mới được." Nhìn qua một lượt, tôi mới nhận ra ma pháp dục vọng của Larcade quả thực mạnh, có thể xuyên qua phòng ngự tinh thần, nhưng cũng có nhược điểm không nhỏ.

Bởi vì tôi thấy trong phạm vi ma pháp của Larcade, vẫn có nhiều người không hề trúng chiêu.

Ví dụ như Natsu, Lucy, Gray và Wendy - những người chưa từng nếm trải chuyện nam nữ nên vẫn bình thường, giữ vững được sức chiến đấu.

Còn những người như Gildarts, Laxus, Minerva - đã kết hôn, có con hoặc từng trải - thì cơ bản đều đứng không vững.

Cái ma pháp này chẳng khác nào máy kiểm tra trinh tiết vậy.

Thật lòng mà nói, đa số mọi người tôi không mấy bất ngờ, nhưng có vài người khiến tôi khá ngạc nhiên.

Tôi không ngờ Jellal và Erza lại trúng chiêu, điều này chứng tỏ trong thời gian tôi đi Bắc đại lục, Jellal và Erza đã phát sinh quan hệ rồi.

Còn có Gajeel và Levy nữa, vậy mà cũng đã... trong khi cô nàng gợi cảm Mirajane lại không sao.

Ngoài ra điều khiến tôi không ngờ nhất là Mavis dù đã thành linh hồn vẫn trúng chiêu.

Ma pháp của Larcade lại có tác dụng cả với linh hồn người chết, và mối quan hệ giữa Mavis và Zeref chắc chắn không chỉ đơn giản là một nụ hôn.

Mavis nói mình bị lời nguyền giết chết vì nụ hôn của Zeref.

Giờ xem ra trước nụ hôn đó chắc chắn còn một đoạn dạo đầu không ngắn chút nào.

Mà nói mới nhớ, lúc đó Mavis chắc cũng hơn hai mươi tuổi rồi nhưng cơ thể lại ở trạng thái loli, Zeref cũng thật là 'mạnh tay' quá. "Xem ra là đánh không lại rồi." Mất đi các lực lượng hàng đầu như Gildarts, Jellal, Laxus, Erza, nhóm Minerva của Sabertooth cũng cơ bản bại trận hoàn toàn.

Chỉ dựa vào Natsu, Gray và Lucy thì đấu với hạng như Larcade vẫn còn kém xa.

Dù họ đã đầy rẫy vết thương và tôi thỉnh thoảng lại tung ma pháp trị liệu nhưng vẫn không phải là đối thủ. "Đã đến lúc kết thúc rồi!" Thấy đám Natsu bị đánh ngã rồi lại nhờ George trị liệu mà hết lần này đến lần khác lao về phía mình, thực lực còn càng ngày càng mạnh, Larcade bắt đầu mất kiên nhẫn. "Cấy ghép Dục vọng!" Gã vỗ hai tay,

vô số xúc tu trắng bay ra quấn lấy Natsu và mọi người, dù họ chưa từng trải qua nhưng vẫn bị cưỡng ép truyền tình dục vào người, mất sạch sức chiến đấu. "Đám xúc tu này xem ra mạnh hơn nhưng lại dễ phòng thủ hơn." Tôi né tránh hơn chục xúc tu đang tấn công, vung tay tung ra một loạt bùa Thần phong vô ảnh, chém đứt sạch đám xúc tu tại chỗ.

Ma pháp tình dục trước đó phát động dưới dạng ánh sáng, cơ bản rất khó dự đoán và né tránh nhưng lại vô hiệu với người trong trắng.

Còn đám xúc tu này thì có hiệu quả với tất cả mọi người nhưng lại dễ né và phá hủy hơn. "Hay lắm, ma pháp này tôi học rồi!" Tôi dùng phép Độn thổ xuất hiện ngay phía trên Larcade, lôi quang chợt hiện. "Siêu pháo điện từ Plasma!" Một cột lôi đình khổng lồ bùng phát từ tay tôi, đánh thẳng từ trên xuống trúng ngay người Larcade.

Lĩnh hội lôi pháp tuyệt học từ các thế giới, uy lực phát huy một trăm phần trăm.

Ngay cả hạng như Thập Nhị Thuẫn Larcade cũng bị đánh cho trọng thương chỉ sau một đòn. "Đưa đây cho ta!" Ngay lập tức đánh bại Larcade, tôi liền lao tới chạm vào đầu gã để sưu hồn.

Ma pháp dục vọng của Larcade tuy không gây sát thương trực tiếp nhưng với tư cách ma pháp đặc thù, hiệu quả lại cực tốt.

Nếu dùng khéo có thể làm giảm đáng kể thực lực của các cường giả, tạo ra hiệu quả bất ngờ, giúp tôi dễ dàng chiến thắng đối phương.

Nó có giá trị hơn nhiều so với ma pháp của Sa Mạc Vương trước đó.

Nếu tôi không học đạo pháp Long Hổ Sơn và Kim Quang Chú thì khi trúng chiêu cũng sẽ rất phiền phức. "Quả nhiên không đơn giản, tám người các ngươi cùng lên cho ta, bắt lấy hắn!" Thấy George cuối

cùng đã lộ thực lực và chỉ một đòn đã giải quyết được Larcade, Ma Pháp Vương liền ra lệnh cho tám người (trừ Irene) vây đánh George.

Tuy làm vậy có vẻ hơi quá đáng nhưng vì mệnh lệnh và sự an toàn của Bệ hạ, ông thấy cần thiết.

Ông không lo họ cuối cùng sẽ bại dưới tay đối thủ, chỉ lo cứ tiếp tục thế này, để đối thủ đánh bại thêm vài người nữa thì lúc đó muốn chạy chưa chắc đã chặn được.

Vì vậy để đề phòng vạn nhất, giờ trực tiếp để tám người hợp lực bắt lấy con mèo mạnh nhất này, ông và Irene sẽ áp trận.

Một mặt là nếu tám người vẫn không địch nổi thì hai người họ sẽ ra tay, mười người cùng liên thủ.

Mặt khác là Larcade bị đánh ngất, ma pháp tình dục được giải trừ, cũng cần đề phòng những người khác hồi phục rồi bỏ chạy.

Nghe lệnh của Ma Pháp Vương, tám người kia ban đầu sững lại một chút nhưng cũng không dám làm trái, đồng loạt tiến lên vây quanh George.

Con mèo vàng này thực lực đúng là vượt ngoài dự kiến của họ, nhưng họ vẫn không nghĩ cần đến tám người cùng liên thủ, ai cũng thấy mình tự ra tay là đủ bắt được rồi.

Nhưng vì đích thân Ma Pháp Vương ra lệnh nên họ vẫn phải nghe.

Trong Thập Nhị Thuẫn, Ma Pháp Vương August và Tuyệt Vọng Đỏ Irene là những bậc tiền bối đã theo sát Bệ hạ từ khi họ còn đỏ hỏn.

Họ cũng là hai ma đạo sĩ mạnh nhất dưới trướng Bệ hạ, được mệnh danh là Song Bích của đế quốc, mạnh hơn cả tám người kia cộng lại.

Irene thường ngày không quản sự, nên August chính là cấp trên trực tiếp của họ. "Được thôi, vậy thì chơi với các ngươi một chút vậy!" Sao chép xong ký ức của Larcade, thấy lần này tám người cùng lúc tấn công mình, lại còn hai kẻ đứng đó gây áp lực áp trận, tôi không mấy bất ngờ, vươn vai một cái rồi bắt đầu nghiêm túc.

Tôi muốn xem thử khi không hóa hình rồng, chỉ dựa vào việc dung hợp ma pháp từ bao nhiêu thế giới, liệu có thể giải quyết được mười người này không.

Đây cũng coi như một bài kiểm tra thực lực cho riêng phân thân này. "Băng kết!" Người ra tay đầu tiên là Invel Yura, kẻ được mệnh danh là Tướng Quân Mùa Đông. "Ngay cả ma pháp băng liên kết của ta cũng có thể đóng băng, ngủ yên đi!" Luồng hàn khí cực độ xuất hiện ngay trên bề mặt cơ thể George, bắt đầu đóng băng thân thể tôi.

Cùng là Băng Sát Ác Ma Pháp nhưng uy lực của gã này mạnh hơn Gray quá nhiều, lờ mờ mang lại cảm giác ngay cả không gian và thời gian cũng bị đóng băng.

Thậm chí tôi cảm thấy lúc này nếu dùng phép Độn thổ cũng sẽ bị ảnh hưởng nhất định. "Ngươi dùng băng thì ta dùng hỏa." Kim Quang Chú trên người tôi bùng phát, cưỡng ép đẩy lùi hàn khí, rồi tôi há miệng: "Diệt Long Ma Pháp: Tam Sắc Hỏa Diễm!" Ngọn lửa kết hợp từ Long Hỏa, Lệ Hỏa và Ma Hỏa phun trào, dưới sự gia trì của Mộc Long Lực, nó đập tan hàn khí và lao thẳng về phía Invel.

Hàn khí của ngươi mạnh, nhưng lửa của ta còn mạnh hơn.

Chương 418

"Cái gì?" Không ngờ hàn khí của mình bị phá giải dễ dàng như vậy, Invel không dám khinh địch nữa, trực tiếp dùng đến phòng ngự mạnh nhất. "Băng Tuyệt Thần Y!" Đây là bộ giáp đúc từ loại băng mạnh nhất của gã, sở hữu khả năng phòng thủ và tấn công siêu cường, bất cứ thứ gì chạm vào bộ giáp này đều bị đóng băng và vỡ vụn. "Sao có thể!" Tuy nhiên, bộ giáp thần thánh đó trước ngọn lửa tam sắc tôi tung ra hết mức lại không trụ nổi quá vài giây đã bị nung chảy hoàn toàn. "Kẻ thứ nhất!" Thấy Invel bị một chiêu hạ gục, tôi nhếch mép mèo. "Đánh Zeref thì không chắc, chứ đánh các người thì không thành vấn đề." "George thực sự trở thành ma đạo sĩ Diệt Long rồi!" Thấy tôi dùng ma pháp Diệt Long, nhóm Natsu bên kia đều lộ vẻ kinh ngạc.

Họ biết tôi đi Bắc đại lục thực hiện Nhiệm vụ Trăm năm là để trở thành ma đạo sĩ Diệt Long. "Con mèo nhỏ đừng có kiêu ngạo, thời gian tạm dừng!" Cùng lúc đó, một người phụ nữ cầm kiếm đã xuất hiện phía sau tôi, theo ma pháp của cô ta phát động, thời gian xung quanh lập tức ngưng đọng. "Trong ma pháp thời gian của ta, ngươi có mạnh đến đâu cũng chỉ là cá nằm trên thớt thôi." Người phụ nữ đặt lưỡi kiếm lên cổ tôi, định chém bay đầu mèo.

Cô ta là Nữ Vương Chiến Tranh Dimaria, giỏi về ma pháp thời gian và Tiếp nhận Thần hồn.

Nhờ tính đặc thù của ma pháp thời gian, thực lực của cô ta ổn định trong top năm của Thập Nhị Thuẫn. "Xin lỗi nhé, ma pháp thời gian tôi cũng biết đấy!" Đáng tiếc là ngay khi lưỡi kiếm sắp chạm vào cổ tôi, nó đột ngột dừng lại không thể nhúc nhích.

Còn tôi thì thong dong quay người lại.

Khi giao đấu với Hiiragizawa Eriol, loại ma pháp thời gian tương tự đã không phong tỏa được tôi rồi, huống chi giờ tôi còn lĩnh ngộ được cả Tiên Cầu. "Đi thôi." Tôi búng tay một cái, năng lực điều khiển kim loại phát động, lưỡi kiếm của Dimaria tuột khỏi tay cô ta, xoay một vòng trên không trung rồi với sức mạnh nặng hàng chục vạn tấn đâm thẳng vào bụng cô ta.

Tôi không định giết người, vì dù sao tôi vẫn cần ma pháp thời gian trong đầu Dimaria. "Tiếp nhận: Thần hồn Chronos!" Dimaria co rụt đồng tử, tiếp nhận thần hồn vị thần thời gian Chronos, ma lực trong người bùng nổ, nhục thân trực tiếp thần hóa, cưỡng ép dùng hai tay bắt lấy vũ khí của chính mình. "Cái này thì có vẻ thú vị đấy." Thấy Dimaria ở trạng thái thần thể, mắt tôi sáng lên.

Tôi cũng từng nghiên cứu về Tiếp nhận ma pháp, tiếp nhận thú vật, dã thú, ác ma tôi đều biết, nhưng tiếp nhận thần linh thì mới thấy lần đầu.

Nếu học được chiêu này, liệu sau này có thể tiếp nhận luôn cái phôi thai Celestial trong trái đất không nhỉ? "Có sơ hở!" Ngay khi tôi đang lơ đãng, một nhân ảnh vô hình cầm vũ khí vô hình đâm trúng tôi. "Keng..." Tiếng kim loại va chạm vang lên, vũ khí bị Kim Quang Chú trên người tôi chặn đứng. "Thậm chí cả tôi cũng không phát hiện ra, ma pháp ẩn thân này khá đấy." Tôi nhanh chóng dùng cái đuôi quất mạnh một phát đánh bay nhân ảnh vô hình đó, mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Vừa rồi dù là bản năng hay tinh thần, tôi đều không nhận thấy có người tiếp cận.

Điều này chứng tỏ đối phương đã đạt đến trình độ hòa mình vào vạn vật trong ma pháp ẩn thân rồi, chỉ là lực tấn công hơi yếu một chút.

Nếu không thì đã đâm thủng người tôi rồi.

Mà với khả năng hồi phục của tôi, bị đâm thủng thì trong chớp mắt cũng lành lại thôi. "Vừa hay ma pháp ẩn thân của tôi tệ quá, có thể học hỏi thêm ở gã này." Tôi cũng biết ẩn thân, nhưng hiệu quả thì... chỉ lừa được người thường, chứ gặp hạng như Lão Thiên Sư thì bị nhìn thấu cái một. "Chuyển đổi hình thái: Cơ giới hóa cường lực!" Thấy ba người tiên phong đều thất bại, năm người còn lại mới thực sự nghiêm túc.

Judge Wall của tộc cơ giới trực tiếp chuyển đổi cơ thể sang hình thái robot mạnh nhất.

Còn Brandish với danh hiệu 'Kẻ phá hủy quốc gia' dùng ma pháp thu phóng để biến Wall cao lên tới vạn mét. "Ha ha, nát bấy đi!" Con robot khổng lồ vạn mét Wall đưa bàn tay cơ khí khổng lồ đập mạnh về phía George như muốn đập chết một con kiến.

Thực lực của gã đứng cuối trong Thập Nhị Thuẫn, nhưng dưới sự gia trì toàn lực từ ma pháp của Brandish, ngay cả Song Bích của đế quốc cũng phải kiêng dè ba phần. "Ôi trời, biến thành Gundam luôn rồi à?" Tôi ngước nhìn bàn tay cơ khí khổng lồ đang giáng xuống từ trên trời, cơ thể cũng cấp tốc phình to. "May quá, tôi cũng chẳng nhỏ hơn cậu đâu." Ma pháp Phình to phát động, thân hình mèo của tôi trong chớp mắt cũng đạt tới độ cao vạn mét.

Cảnh tượng hai bên đối đầu bỗng có cảm giác như robot đại chiến Godzilla, à không, là Mèo-zilla mới đúng. "Dù ngươi có biến lớn thì xác thịt làm sao đối chọi được với cơ khí!" Thấy con mèo nhỏ biến thành mèo khổng lồ và dùng vuốt chặn đứng đòn tấn công của mình, Wall biến sắc, hai tay biến thành máy đóng cọc lao nhanh về phía mặt mèo.

Đồng thời các trận pháp ma pháp sau lưng lóe sáng, các loại tên

lửa chế tạo bằng Thuật giả kim bắn ra, vòng ra sau lưng tôi để tập kích. "Bẻ lái!" Đối mặt với đòn tấn công đó, tôi chỉ cần niệm ý, trực tiếp điều khiển đám tên lửa đang vòng ra sau, khiến chúng vẽ nên một đường cong, né tránh gáy tôi và đâm thẳng vào mặt Wall.

Uy lực của tên lửa ma pháp không nhỏ, lập tức khiến Wall loạng choạng, nửa khuôn mặt biến mất. "Đứng yên cho ta!" Chưa đợi gã kịp hiểu tại sao tên lửa của mình lại đi chệch hướng và định phản công tiếp thì gã phát hiện cơ thể không nhúc nhích được nữa. "Toàn thân là kim loại, đúng là đến nộp mạng." Tôi đứng thẳng người lên, hai cái vuốt mèo liên tục tát qua tát lại.

Chốc lát sau, Wall đã hóa thành một đống linh kiện rơi lả tả trên đất.

Lúc này, một dòng nước độc đen ngòm như đại dương ập thẳng vào mặt tôi, đó là Tử Thần Bloodman thấy Wall bị đánh nên phát động ma pháp của gã. "Lời nguyền: Thiên Địa Hối Minh!" Đi kèm với dòng nước đen kịch độc còn có một diện tích lớn các hạt ma chướng xâm thực cơ thể và những đầu lâu đen kịt.

Đòn tấn công diện rộng này nếu dùng vào một quốc gia chắc chắn sẽ gây diệt vong, nhưng với tôi thì vô dụng.

Vì tất cả đều bị lớp Kim Quang Chú tôi luôn duy trì bên ngoài chặn đứng. "Biến sạch cho ta!" Miệng Mèo-zilla há ra, một cột lửa tam sắc dài dằng dặc phun trào, thiêu rụi toàn bộ dòng nước đen và các hạt ma chướng. "Vết sẹo Thời gian!" Nước đen và ma chướng vừa biến mất, tôi lại nhận một đòn tấn công khác.

Người ra tay chính là Dimaria đang trong trạng thái tiếp nhận thần hồn Chronos.

Vì vừa rồi tôi dồn lực áp chế Wall nên lực áp chế lưỡi kiếm của Dimaria không còn, giúp cô ta có cơ hội phản kích. "Ma pháp thời gian

còn có thể dùng kiểu này sao?" Lúc này tôi cảm nhận được tất cả những vết thương từng chịu trong quá khứ đồng loạt hiện lên trên cơ thể hiện tại.

Đây là loại ma pháp dùng thời gian để hồi trả lại thương tổn. "Sao lại không có hiệu quả?" Dimaria thấy ma pháp của mình phát động thành công nhưng George chỉ hơi khựng lại một chút, hoàn toàn không có biểu hiện đau đớn gào thét như những kẻ địch trước đây, cô ta cũng đờ người ra. "Bởi vì chút thương tích trước đây so với tôi hiện tại chẳng thấm tháp gì cả." Như nhìn thấu sự thắc mắc của Dimaria, tôi thản nhiên đưa ra câu trả lời.

Uy lực của chiêu này thực ra rất mạnh, dù bạn có mạnh đến đâu mà một lúc nhận toàn bộ thương tổn trong quá khứ thì cũng không trụ nổi.

Nhưng tôi thuộc trường hợp đặc biệt, vì có quá nhiều phân thân liên tục đột phá ở các thế giới nên tốc độ trưởng thành quá phi thường.

Chương 419

Điều này dẫn đến những vết thương trong các trận chiến trước đây đối với cơ thể hiện tại của tôi chẳng khác nào gãi ngứa.

Dù có thực sự hiệu quả thì cũng bị khả năng hồi phục cực mạnh hiện tại của tôi triệt tiêu. "Đã là Tiếp nhận ma pháp thì hiện tại trong cơ thể cô chắc là một linh hồn nhỉ." Tôi nhếch môi. "Câu Linh Khiển Tướng!" Luồng khí đen phi ra từ vuốt mèo, bao trùm lấy Dimaria, rồi một linh hồn mang sức mạnh thời gian mạnh mẽ bị tôi cưỡng ép lôi ra ngoài.

Câu Linh Khiển Tướng có thể cưỡng chế bắt giữ các loại linh hồn, thần hồn mà Dimaria tiếp nhận vào cơ thể đương nhiên cũng nằm trong số đó.

Thực ra đạo thuật này quả thực khắc chế cứng Tiếp nhận ma pháp của thế giới này.

Bất kể bạn tiếp nhận dã thú, ma thú, ác ma hay thần linh, bạn tiếp nhận bao nhiêu thì Câu Linh Khiển Tướng có thể lôi ra bấy nhiêu. "Thần hồn mạnh quá, phục linh!" Sau khi bắt được thần hồn Chronos, mắt tôi sáng lên.

Cường độ của linh hồn này không kém gì linh hồn Serpent God tôi từng phong ấn ở thế giới Marvel, tuyệt đối đáng giá để phục linh.

Miệng mèo há rộng, tôi nuốt chửng thần hồn Chronos vào bụng, ma lực trong người lập tức tăng vọt. "Sao lại có thể như vậy!" Dimaria trở lại trạng thái bình thường, gương mặt đầy vẻ kinh hoàng.

Là hậu duệ của thần thời gian, thần hồn là át chủ bài mạnh nhất gia tộc truyền lại, ngay cả Zeref cũng chỉ có thể đánh bại cô chứ không thể bắt mất thần hồn của cô.

Huống hồ còn bị...

ăn mất! "Thi hài hiện hình... bị chặn đứng rồi!" Trong lúc Dimaria tấn công, một kẻ khác cũng ra tay, đó là Nineheart.

Ma pháp của gã có thể nhìn thấu tâm trí đối thủ, rồi hiện thực hóa những kẻ mà đối thủ sợ hãi nhất.

Nhưng ngay bước đầu tiên gã đã thất bại, gã không thể xuyên qua lớp phòng ngự tâm linh để nhìn thấu tâm trí của tôi. "Toàn mấy cái trò vặt vãnh, cao thủ thực sự phải có thực lực tuyệt đối mới được!" Thấy bảy người trước đó đều thất bại, God Serena cười lớn ra tay, gã đồng thời sử dụng tám loại Diệt Long ma pháp, dung hợp lại và oanh tạc về phía tôi.

Thời gian, không gian, ám sát, thuật giả kim đều là những chiêu đặc thù, một khi bị khắc chế uy lực sẽ giảm mạnh, gã cho rằng chỉ có sự phá hoại thuần túy mới là ma pháp mạnh nhất.

Giống như gã, tám loại Diệt Long ma pháp cùng xuất, luận về sức phá hoại ma pháp thuần túy, gã chỉ đứng sau Song Bích của đế quốc. "Bát Long Tán Hoa!" Đòn này đủ để dễ dàng hủy diệt một quốc gia. "Phiền phức đấy, Siêu ma pháp: Fairy Glitter!" Ma pháp của God Serena tập hợp lượng năng lượng khổng lồ, uy lực đúng là khủng khiếp, ngay cả tôi ở trạng thái này cũng không dám đỡ trực tiếp.

Nhưng nếu luận về sức phá hoại ma pháp thuần túy, tôi có một chiêu còn mạnh hơn.

Luồng ánh sáng chói lòa xuyên thủng bầu trời, một đòn đánh tan Bát Long Tán Hoa của Serena và đánh gã trọng thương tại chỗ. "Cũng sắp kết thúc rồi." Giải quyết xong God Serena, thấy August và Irene bên kia đã giơ trượng lên, tôi nhanh chân tung chiêu cuối trước. "Siêu ma pháp: Fairy Law!" Siêu ma pháp Fairy Law, tác phẩm của Mavis, vốn là một loại ma pháp xúc phạm đến cấm kỵ của thần linh thực thụ.

Bằng cách dùng ma lực và sinh mệnh làm cái giá, nó sử dụng ánh sáng thánh khiết để thảo phạt bóng tối.

Chỉ cần bị nhận định là kẻ địch thì không thể né tránh, chỉ có thể dựa vào thực lực để chống đỡ.

Vì vậy, khi chiêu này được tung ra, tất cả các thành viên trong Thập Nhị Thuẫn đều bị tấn công.

Những kẻ có khoảng cách thực lực lớn, dù có trốn kỹ đến đâu cũng sẽ bị đánh mất khả năng chiến đấu, ví dụ như tên sát thủ đang ẩn thân chờ thời cơ ám sát.

Ngay cả khi thực lực đủ mạnh để chống chịu, nếu không mạnh hơn Mavis quá nhiều, họ cũng sẽ phải chịu thương tích không nhỏ.

"Không xong rồi!" August và Irene, những người đang trấn giữ trận địa, biến sắc.

Một người trực tiếp tiến vào trạng thái tà niệm phụ thể, người kia lập tức hóa thân thành một con rồng đỏ khổng lồ.

Thực tế, khi thấy George bắt giữ thần hồn của Chiến Thần, cả hai đã cảm thấy bị đe dọa và không thể ngồi yên được nữa.

Nhưng họ không ngờ tốc độ của George lại nhanh đến thế, ra tay tàn độc như vậy, và những ma pháp phía sau cái sau lại mạnh hơn cái trước.

"Quả nhiên là bà!" Sau khi ánh sáng Fairy Law tan đi, nhìn August đang nôn ra máu và Irene đã hóa thành rồng đỏ, George lộ vẻ ngạc nhiên.

Ngay từ lúc mới bước vào cung điện, anh đã nhận thấy Irene có gì đó không ổn.

Cảm giác mà Irene mang lại rất giống với Magia Dragon Elefseria,

hoặc là rồng hóa thành người, hoặc là một Diệt Rồng Ma Đạo Sĩ có thể hóa rồng.

Khi xem xét ký ức của Vua Sa Mạc, anh biết bà tên là Irene Belserion.

Cái tên này quá quen thuộc, chẳng phải Magia Dragon đã từng nhắc đến người sáng tạo ra ma pháp Diệt Rồng hơn bốn trăm năm trước sao?

Vì vậy, anh đoán Irene chính là người đó, vì rồng hóa mà sống thọ đến tận ngày nay.

"Thật là xem thường ngươi rồi, một con mèo mà lại có thực lực như vậy, còn biết nhiều ma pháp đến thế.

Tuy nhiên, vì Bệ hạ đích thân ra lệnh giết ngươi, ta không thể trái lệnh.

Dù sao thì năm đó cũng chính ngài ấy đã giúp ta trở lại hình người, dù chỉ là vẻ bề ngoài." Irene trong hình dạng rồng có ma lực khủng khiếp hơn, phòng ngự cũng tăng vọt.

Bà nhìn George, lập tức tung ra ma pháp mạnh nhất của mình: "Thiên Thể Ma Pháp: Thần Chi Tinh Băng!" Một ma pháp trận màu đỏ xuất hiện trên không trung, một khối thiên thạch khổng lồ từ trên trời rơi xuống, đâm thẳng về phía George.

Khác với thiên thể ma pháp của Jellal, Irene sử dụng thiên thể ma pháp thực thụ, kéo một khối thiên thạch từ ngoài vũ trụ xuống làm vũ khí.

"Xuất hiện rồi, thiên thể ma pháp mạnh nhất có thể hủy diệt cả đại lục!" Những thành viên Thập Nhị Thuẫn bị thương nặng sau khi được August bảo vệ bằng màn chắn, đều kinh hãi thốt lên.

Irene được gọi là "Tuyệt vọng màu đỏ" chính vì khi bà tung ra

Thần Chi Tinh Băng, kẻ địch chỉ còn lại sự tuyệt vọng.

Đừng nói là một quốc gia, ngay cả một đại lục bị thiên thạch cỡ này đâm trúng cũng sẽ phải chịu đòn giáng hủy diệt.

Đó là lý do tại sao Thập Nhị Thuẫn luôn coi thường phía Đông Lục địa, vì nếu nghiêm túc, một mình Irene cũng có thể hủy diệt cả nơi đó.

Những thứ như Etherion hay Face đều không thể phát động nhanh bằng Thần Chi Tinh Băng của bà.

"Sao có thể đáng sợ như vậy!" Đám Natsu nhìn thiên thạch đang lao xuống mà chết lặng.

"George, mau dùng Fairy Sphere!" Lúc này, Mavis là người duy nhất còn tỉnh táo hét lớn.

Dù Thần Chi Tinh Băng mạnh đến đâu, chỉ cần George dùng nó để phát động Fairy Sphere bảo vệ mọi người thì sẽ không ai bị thương.

"Không cần, bà ta là rồng, tôi cũng vậy!" Tuy nhiên George lại mỉm cười, thân hình xoay chuyển, trực tiếp hóa thành một con rồng khổng lồ.

Nếu chỉ có Irene, dùng Fairy Sphere quả thực có thể né được thiên thạch.

Chương 420

Nhưng bên cạnh đó vẫn còn một vị Ma Pháp Vương đang hổ báo rình rập.

Theo ký ức của Vua Sa Mạc, August được gọi là "Tai ương", thực lực còn trên cả Irene sau khi hóa rồng.

Quan trọng hơn, ông ta tinh thông tất cả ma pháp của Tây Lục địa, số lượng ma pháp ông ta biết còn vượt qua cả Zeref.

Điều đó có nghĩa là ông ta chắc chắn tinh thông cả ma pháp thời gian.

Nếu vào khoảnh khắc thiên thạch sắp chạm đất, August đột nhiên giải trừ Fairy Sphere thì sẽ rất phiền phức.

Vì vậy, cách tốt nhất là giải quyết triệt để vấn đề: phá hủy thiên thạch.

Thú thật, ở trạng thái bình thường anh không chắc chắn sẽ gánh được mà không để ai bị ảnh hưởng, nhưng sau khi hóa rồng thì khác.

"Hội trưởng cũng biến thành rồng rồi!" Thấy George từ một con mèo khổng lồ biến thành cự long, mọi người bên dưới đều trợn tròn mắt, đặc biệt là các thành viên hội Fairy Tail.

"Tan nát cho ta!" Luồng điện mạnh mẽ kích thích nhục thân, ánh kim quang chói mắt phủ lên cơ thể, George không dùng ma pháp tấn công mà trực tiếp lao thẳng lên, tung một cú vồ vào thiên thạch.

Sức mạnh cuồng bạo tuôn trào, đánh nổ tung khối thiên thạch ngay giữa không trung.

"Màn khởi động kết thúc rồi, giờ chúng ta bắt đầu bữa chính nào!" Sau khi đập nát thiên thạch, George đáp xuống trước mặt August và

Irene, giọng nói có chút phấn khích.

Đã lâu rồi anh không chiến đấu hết mình, cũng hiếm khi thấy máu nóng sục sôi như thế này.

Ma Pháp Vương August và người sáng tạo ma pháp Diệt Rồng Irene là những đối thủ đáng để mong đợi.

Đánh bại họ và sao chép ký ức sẽ là một thu hoạch lớn.

Thực tế, trước khi hóa rồng, ma lực của anh kém họ một chút, sau khi hóa rồng mới đủ tự tin đấu với cả hai người liên thủ.

Nhưng sau khi vừa nuốt chửng thần hồn của Thần Thời Gian, ma lực của anh đã tăng vọt, cơ bản ở dạng người đã có thể ngang hàng với họ.

Bây giờ hóa rồng, mọi phương diện đều được tăng cường đáng kể, chiến thắng là điều không cần bàn cãi, chỉ là vấn đề thời gian.

"Irene, có nắm chắc không?" August nhìn George với luồng ma lực khủng khiếp khiến ông cũng thấy rùng mình, trầm giọng truyền âm.

Irene lắc đầu rồng: "Một mình tôi thì không.

Hắn dùng nhục thân đánh nát Thần Chi Tinh Băng của tôi, sau khi hóa rồng hắn mạnh hơn tôi rất nhiều." Tuy đều là hóa rồng, nhưng giữa các loài rồng vẫn có khoảng cách thực lực.

Hắc Long Acnologia đã tàn sát gần như toàn bộ long tộc, bà cảm thấy khí thế của George lúc này không kém Hắc Long là bao.

"Vậy thì liên thủ đi, nói ra thì đây là lần đầu tiên chúng ta cùng nhau đối phó một kẻ địch." August nói xong, cũng bộc phát toàn bộ ma lực trong cơ thể.

"Vì Bệ hạ!" "Sage Dragon hống!" Irene tung cánh lao lên phía trước làm lá chắn, Ma Pháp Vương theo sát phía sau hỗ trợ đầu ra.

Từ việc làm chậm thần kinh đối thủ, vặn xoắn không gian tạo ra cơn lốc xoáy đau đớn, cho đến những cột sáng hủy diệt diện rộng...

Hai bên còn chưa va chạm, Ma Pháp Vương đã tung ra hàng chục loại ma pháp cấp cao nhất.

Mỗi loại đều có uy lực tương đương với tuyệt chiêu của một thành viên Thập Nhị Thuẫn bình thường.

Nhìn thấy cảnh này, mắt George sáng rực.

"Kim Quang Chú!" "Độn thổ!" "Siêu ma pháp Fairy Law!" "Siêu ma pháp Fairy Glitter!" "Siêu ma pháp Fairy Sphere!" "Dây chuyền tia sét Avada!" "Tam Sắc Hỏa Diễm!" George toàn thân lấp lánh kim quang, một mặt dùng nhục thân áp chế Irene, đè bà xuống đất mà đấm túi bụi, một mặt đồng thời phát động đủ loại ma pháp để đối kháng trực diện với Ma Pháp Vương.

Anh cũng không quên bố trí kết giới ngũ hành Kabbalah xung quanh để ngăn dư chấn làm tổn thương các thành viên trong hội và những người thuộc Thập Nhị Thuẫn mà anh sắp sửa sao chép ký ức.

Bên trong kết giới, ma lực bùng nổ, các loại ma pháp khủng khiếp bay loạn xạ, tiếng rồng ngâm và tiếng niệm chú vang lên không ngớt.

Bên ngoài kết giới, các ma đạo sĩ của hội và những thành viên còn lại của Thập Nhị Thuẫn run rẩy, ánh mắt lộ vẻ kinh hoàng và không thể tin nổi; họ chưa từng thấy trận chiến nào đáng sợ đến thế.

Nếu không có kết giới ngăn chặn, nếu không phải đang ở trong không gian gương, sức phá hủy của trận chiến này có lẽ đã đánh tan nát cả Tây Lục địa từ lâu.

Đúng lúc này, một bóng người xuất hiện trước mặt mọi người.

"Bệ hạ!" Mười thành viên Thập Nhị Thuẫn đã mất khả năng chiến đấu lập tức lộ vẻ mừng rỡ, trong khi nhóm Natsu thì biến sắc, vội

vàng vận hành ma lực.

"Hãy cầm chân hắn trước khi Hội trưởng kết thúc trận đấu, không được để hắn vào can thiệp!" Erza trang bị bộ đồ mạnh nhất, nghiêm nghị hét lớn.

Người đến không ai khác chính là Zeref, kẻ đã sáng lập đế quốc Alvarez, tạo ra vô số ác ma đáng sợ và ma pháp cấm kỵ.

Erza lo lắng nếu Zeref tham chiến tạo thành thế ba đánh một, George sẽ không trụ nổi, nên định tập hợp sức mạnh mọi người để cầm chân hắn.

"Bệ hạ đừng quan tâm đến họ, cứ để chúng thần đối phó!" Mười thành viên Thập Nhị Thuẫn cố nén vết thương nặng, khó khăn đứng dậy.

Tuy nhiên, điều khiến cả hai bên bất ngờ là Zeref không hề có động thái gì, mà chỉ nói với giọng hơi vui mừng: "Đừng căng thẳng, ta sẽ không vào tham chiến đâu, vả lại dù ta có vào cũng chẳng thay đổi được kết quả." Mọi người đều nghĩ Zeref là ma đạo sĩ mạnh nhất đế quốc, ngay cả George cũng nghĩ vậy vì danh tiếng của hắn quá lớn.

Nhưng chỉ Zeref mới biết, về thực lực chiến đấu thực sự, hắn không mạnh hơn August và Irene là bao.

Hắn vốn không giỏi chiến đấu, chỉ giỏi nghiên cứu, sáng tạo ma pháp và sống đủ lâu mà thôi.

Năm xưa hắn có thể một mình quét sạch Tây Lục địa là vì lúc đó nơi đây chưa có ma đạo sĩ nào thực sự mạnh.

Hiện nay, đứa trẻ hắn nhận nuôi vốn rất giống Mavis đã có thực lực không dưới hắn, chỉ vì luôn tôn kính hắn nên mới nghe lời.

Còn Irene, thiên tài thuật tăng cường đã sáng tạo ra ma pháp Diệt Rồng từ bốn trăm năm trước, lại còn là cự long, thực lực sao có thể

kém hắn bao nhiêu.

Bà đi theo hắn cũng chỉ để báo đáp ơn huệ giúp bà trở lại hình người năm xưa và vì không còn nơi nào để đi.

Vì vậy, dưới cái nhìn của hắn, với thực lực mà George đang thể hiện bên trong kết giới—có thể đùa giỡn cả August và Irene—thì dù hắn có tham gia, khả năng thắng cũng cực kỳ thấp.

Và tại sao hắn lại thấy vui?

Đó là vì hắn thấy với thực lực và những thủ đoạn, ma pháp lạ lẫm của George, có lẽ anh sẽ có cơ hội giết chết hắn, giúp hắn được giải thoát.

Theo dự tính của hắn, ngay cả khi tiềm năng của Natsu được khai phá đến cùng cực cũng không thể vượt qua thực lực mà George đang thể hiện lúc này.

"Cha ơi, có lẽ sau này con không thể bảo vệ người nữa rồi!" Lúc này bên trong kết giới, Irene đã bị long trảo của George giẫm dưới chân, hơi thở thoi thóp.

Trạng thái tà niệm của August cũng sắp không duy trì nổi, ma lực tiêu hao lớn, bại cục đã định.

Vì vậy, ông quyết định tung ra tuyệt chiêu cuối cùng, một ma pháp cổ đại siêu lớn phải trả giá bằng mạng sống để cùng chết với George: "Ars Magia..." Tuy nhiên, ngay khi ma pháp của ông vừa định phát động, bên tai lại vang lên giọng nói của cha mình: "August, dừng tay lại đi!" Một thoáng sững sờ đó, ma pháp của George đã đánh trúng người ông, cố định ông tại chỗ.

"Chiết tâm trí thuật!" Không thèm quan tâm đến việc Zeref xuất hiện bên ngoài mà không tham chiến hay tại sao lại ngăn cản Ma Pháp Vương, George một tay giữ Irene, một tay giữ August, bắt đầu đọc và

sao chép ký ức.

Vừa rồi khi August định tung chiêu cuối, anh đã rùng mình, chứng tỏ nếu chiêu đó phát ra thì có khả năng làm anh bị thương nặng; một ma pháp như vậy sao anh có thể bỏ lỡ.

"Hai người này, cư nhiên..." Sau khi quá trình soát hồn kết thúc, George im lặng nhấc chân rồng đang giẫm lên Irene ra, giải trừ sự khống chế với August, đồng thời ném cho họ hai cái ma pháp trị liệu để họ không bị chết vì thương nặng.

Lượng ma pháp chất lượng cao trong não họ không nằm ngoài dự đoán, nhưng điều khiến anh bất ngờ chính là thân phận của hai người này.

Ngoài việc là thành viên Thập Nhị Thuẫn và "Song bích" của đế quốc, họ còn có duyên nợ rất sâu nặng với hội Fairy Tail.

Chương 421

Trước tiên nói về August, ông ta lại là con trai ruột của Zeref và Mavis.

Chỉ vì lúc Mavis chết, bà mới mang thai không lâu, nên cả hai đều không biết mình có một đứa con trai lớn như vậy.

Cuối cùng ông ta được hội trưởng đời thứ hai của Fairy Tail phát hiện, giúp sinh ra rồi bị bỏ rơi.

Còn Irene, vị ma đạo sĩ Diệt Rồng bốn trăm năm tuổi này, thân thế còn kỳ lạ hơn.

Bà vốn là nữ vương của vương quốc Dragnof bốn trăm năm trước, để chống lại sự xâm lược của tà long, bà đã sáng tạo ra ma pháp Tăng cường (Enchantment), và thông qua đó truyền sức mạnh của rồng vào người để hình thành ma pháp mới: Diệt Rồng Ma pháp.

Nhưng sau đó, do tác dụng phụ của ma pháp này, bà bắt đầu rồng hóa, dẫn đến việc bị người chồng vốn căm thù long tộc ghẻ lạnh.

Chồng, người thân, bạn bè và cả những thần dân mà bà đã hy sinh mạng sống để bảo vệ, tất cả đều bỏ rơi bà vì bà rồng hóa, coi bà là gián tử của long tộc, giam cầm và tra tấn suốt ba năm.

Lúc đó bà đang mang thai.

Sau đó, bà rồng hóa hoàn toàn và trốn vào rừng sâu.

Vì không chịu nổi cảnh biến thành rồng, tinh thần bà suy sụp và sống trong rừng hàng trăm năm cho đến khi gặp Zeref.

Zeref đã giúp bà trở lại hình người, nhưng bản chất bà vẫn là rồng, không còn vị giác của con người và mãi mãi không thể ngủ.

Lúc này, đứa trẻ trong bụng bà cũng chào đời, chính là Erza.

Để trở lại làm người, bà định dùng ma pháp Tăng cường linh hồn mình vào Erza, nhưng ánh sáng mẫu tử đã giúp bà lấy lại lý trí.

Lo sợ mình sẽ mất đi lý trí một lần nữa, bà đành bỏ rơi Erza và sang Tây Lục địa sinh sống.

Vậy là, một người là con trai của hội trưởng đời đầu, một người là mẹ của Erza, tính ra đều là người thân của các thành viên quan trọng trong hội.

“Zeref, có vẻ ngươi muốn đấu một trận công bằng với ta?” Giải trừ kết giới, George quay đầu nhìn Zeref.

Zeref lắc đầu: “Không, ta muốn ngươi ban cho ta cái chết!” “Ừm... thật ra tôi nghĩ thế này, sống dù sao cũng tốt hơn chết.

Không biết ngươi có nghe qua câu 'chết vinh không bằng sống nhục' bao giờ chưa?” George ngẩn người một lát, sau đó trở lại hình dạng mèo, chớp mắt đáp lại.

Anh có thể hiểu tâm trạng của Zeref, cũng sẵn sàng tiễn hắn đi sau khi đã vét sạch ma pháp, như vậy sẽ bớt đi một rắc rối.

Dù sao anh cũng chẳng có tình cảm gì với Zeref, chỉ muốn lấy ma pháp trong đầu hắn mà thôi.

Nhưng bây giờ thì không được.

Một là anh có lẽ không làm được, lời nguyền do vị thần sinh tử của thế giới này đích thân ban xuống tuyệt đối không dễ phá giải như vậy.

Ngay cả Hắc Long có thể vô hiệu hóa mọi ma pháp cũng không thể vô hiệu hóa lời nguyền trên người Zeref để giết hắn, giúp hắn giải thoát.

Tại sao anh biết điều đó?

Đoán cũng đoán ra được.

Zeref một lòng cầu chết, lại đánh không lại Hắc Long; nếu Hắc Long có thể giúp hắn giải thoát, hắn đã trực tiếp đi tìm Hắc Long đấu tay đôi rồi.

Hắn không làm vậy nghĩa là Hắc Long cũng không thể giết được hắn, nhưng có thể đánh bại và hành hạ hắn.

Thứ hai, và cũng là điểm quan trọng nhất, dù anh có làm được anh cũng sẽ không làm.

Zeref bị trừng phạt vì xúc phạm cấm kỵ, nếu anh giúp hắn giải lời nguyền thì chẳng phải là đối đầu trực tiếp với thần Ankhseram sao?

Làm vậy sẽ chẳng có kết quả tốt đẹp gì, trừ khi thực lực của anh không sợ thần Ankhseram, hoặc có lợi ích khiến anh cảm thấy dù đắc tội với thần cũng phải đạt được.

Mavis chết được là vì người giết bà là Zeref, người cũng mang cùng một loại lời nguyền, tự nhiên sẽ không có vấn đề gì.

"Ngươi không hiểu nỗi đau của ta, cũng không hiểu cảm xúc của ta.

Hãy giết ta, nếu không ta sẽ là kẻ thù của ngươi, ta vẫn sẽ tìm cách tấn công Đông Lục địa để chiếm lấy Fairy Heart.

Ngươi rất mạnh, thậm chí đã có thực lực ngang hàng với Hắc Long, nhưng nếu ta muốn đi, ngươi cũng không ngăn nổi ta đâu." Zeref lắc đầu, lên tiếng lần nữa.

George mạnh thật đấy, nhưng nếu đánh không lại, Zeref vẫn trốn được.

Nếu không thể bị giết, hắn chỉ còn cách tiếp tục thực hiện phương

án hai: dung hợp Fairy Heart để viết lại lịch sử.

“Zeref, nếu anh thực sự muốn, tôi có thể làm được, tôi thực sự làm được, tôi không lừa anh đâu.” Lúc này Mavis bay tới, nắm lấy tay Zeref: “Anh biết tại sao năm đó em bị giết không?

Vì tình yêu của anh dành cho em lớn hơn tình yêu của em dành cho anh, nên lời nguyền trên người anh mạnh hơn trên người em, chính điều đó đã giết chết em.

Nhưng nếu tình yêu của em dành cho anh lớn hơn, thì theo lý thuyết, anh sẽ bị lời nguyền trên người em giết chết.” “Là vì tình yêu sao...” Zeref nhìn Mavis, ánh mắt thẫn thờ: “Nhưng em đã chết rồi, giờ em chỉ là linh hồn, không thể phát động lời nguyền được nữa.” “Không, cơ thể em chưa chết hoàn toàn, chỉ cần em muốn, em có thể trở lại cơ thể và sống lại.” Ánh mắt Mavis kiên định.

“Vì vậy đừng thực hiện kế hoạch của anh nữa, cũng đừng phát động chiến tranh, em sẽ giúp anh kết thúc nỗi đau này, giúp anh được giải thoát.” “Nếu những gì em nói là thật, thì anh... a...” Nhìn Mavis trước mắt, dây đàn trong lòng Zeref lại rung lên một lần nữa, tình yêu bị đóng băng khó lòng kìm nén, điều này dẫn đến lời nguyền trong người hắn lại bùng phát.

Năng lượng cái chết bùng nổ từ cơ thể Zeref, dường như muốn nuốt chửng mọi sự sống xung quanh.

“Đây chính là lời nguyền sao!” Thấy năng lượng cái chết ập tới, George tức tốc hóa thành thân rồng, chắn trước mặt mọi người.

Năng lượng cái chết xâm thực cơ thể khổng lồ của anh, lấy đi một phần sinh mệnh lực rồi dần dần tan biến.

“Cảm giác này khá giống với lời nguyền của Phép Chết Chóc (Avada Kedavra), không thể phòng ngự, chỉ có thể gánh chịu trực

tiếp.” Sau khi đỡ được lời nguyền, George trở lại hình dạng mèo, thầm nghĩ trong lòng.

Đợt lời nguyền vừa rồi chủ yếu là do Zeref dành tình yêu cho Mavis, nên thứ anh phải chịu chỉ là dư chấn, uy lực không quá lớn.

Ước tính các ma đạo sĩ cấp S bình thường không đỡ nổi, nhưng với nhục thân của anh thì cũng chẳng là gì.

“Được, ta đồng ý với em, chỉ cần em có thể giúp ta giải thoát, đế quốc Alvarez sẽ mãi mãi không phát động chiến tranh.” Zeref lại đóng băng trái tim mình, sau một hồi im lặng, cuối cùng hắn cũng gật đầu.

Nhưng đúng lúc này, George lên tiếng.

“Tôi thấy phương pháp này cũng khả thi, nhưng không phải bây giờ.

Tôi có một đề nghị, hai người có muốn nghe thử không?” “Đề nghị gì?” Mavis quay lại hỏi.

George hắng giọng một cái: “Là thế này, theo cách nói của hai người, tình yêu càng sâu thì uy lực lời nguyền càng lớn.

Nhưng dù sao hai người cũng đã hơn một trăm năm không gặp, bây giờ bắt đầu luôn thì làm sao đảm bảo có đủ tình yêu để phát động lời nguyền?

Nếu yêu không đủ sâu, không đủ để giết đối phương thì vẫn không được.” “Hả...” Nghe lời George, cả Zeref và Mavis đều sững sờ.

Yêu sâu đậm đến mức nào, chuyện này làm sao phán đoán được?

“Vì vậy ý của tôi là, hai người có thể sống chung với nhau một thời gian, chờ đến khi trong lòng hoàn toàn xác định rồi mới bắt đầu thực hiện kế hoạch.

Chương 422

Dù sao bao nhiêu năm cũng đã đợi rồi, không ngại gì vài năm nữa.

Hội trưởng Mavis hiện tại đang ở trạng thái linh hồn, cũng không sợ lời nguyền của anh bùng phát, anh cũng không cần phải ức chế nội tâm để ngăn lời nguyền nữa.

Hơn nữa, chuyện này hai người cũng nên bàn bạc với con trai ruột của mình một chút, ông thấy có đúng không, August?" George quay đầu nhìn về phía Ma Pháp Vương đã hồi phục được chút sức lực.

Anh ngăn cản Zeref và Mavis thực hiện kế hoạch lúc này, ngoài những lý do vừa nêu, thực chất còn có nguyên nhân quan trọng hơn.

Zeref và Mavis là những ma đạo sĩ hàng đầu thế giới này, lại còn là những thiên tài thực thụ có hiểu biết và nghiên cứu cực sâu về ma pháp.

Hắc Long tuy mạnh nhưng chỉ là thực lực mạnh, về phương diện ma pháp thì không bằng hai người họ.

Vì vậy anh không muốn họ chết sớm như vậy.

Anh có thể lấy được ký ức của Zeref, nhưng đó cũng chỉ là ký ức, muốn học được các ma pháp trong đó vẫn phải tự mình mày mò nghiên cứu.

Nhưng nếu trên cơ sở có được ký ức, lại có thể trao đổi tâm đắc ma pháp với Zeref và Mavis thì giá trị còn lớn hơn nhiều.

Hơn nữa, làm vậy thì Thập Nhị Thuẫn cũng sẽ trở thành đồng minh, không chỉ lấy được ký ức mà sau này còn có thể giao lưu ma pháp.

Điểm cuối cùng là, với đà phát triển của mình, biết đâu vài năm

nữa thực lực của anh có thể chống lại thần Ankhseram, khi đó anh có thể giải lời nguyền cho hai người mà họ không cần phải chết.

"Con của chúng ta sao?" Zeref và Mavis nhìn August, mặt đầy vẻ nghi hoặc.

George trực tiếp nói: "August chính là con của hai người, năm đó hội trưởng đời thứ hai..." Anh nhanh chóng kể lại toàn bộ sự thật năm xưa mà mình lấy được từ ký ức của August.

Mavis nhìn August, ánh mắt đầy vẻ mong chờ và xót thương: "George nói có thật không?" "Là... thật... mẹ của con..." August nhìn Mavis, gương mặt lộ ra nụ cười dịu dàng.

Ngay từ khoảnh khắc thấy Mavis được George hiện thực hóa, ông đã muốn gọi một tiếng "mẹ", nhưng đã cố nhịn đến tận bây giờ.

Zeref đứng sau Mavis nghe vậy thì cơ thể chấn động, lời nguyền lại bùng phát lần nữa.

"Tên Ankhseram này đúng là hẹp hòi thật." Lần nữa đứng ra đỡ đợt bùng phát lời nguyền của Zeref cho mọi người, George không nhịn được mà giật giật khóe miệng.

Lời nguyền này đối với những kẻ tà ác thì chẳng là gì, thậm chí còn giúp họ trường sinh, nhưng đối với những người có tấm lòng lương thiện, tràn đầy tình yêu với thế giới thì đó là sự trừng phạt lớn nhất.

Muốn chết mà không chết được, sống thì mỗi ngày đều sống trong dằn vặt và hối hận.

Đây có lẽ chính là điều thường nói: muốn trừng phạt một người, một đao giết chết là nhẹ nhất, vì họ chỉ cảm thấy đau đớn trong tích tắc đó mà thôi.

Thực tế anh cũng có một vài suy nghĩ về việc làm thế nào để giải

lời nguyền.

Giống như linh hồn của Mavis được anh hiện thực hóa, anh cũng có thể dùng cách trích xuất linh hồn của thế giới Sư phụ Ma pháp để trích xuất linh hồn Zeref rồi hiện thực hóa lại.

Nhưng cũng không nói trước được, vì thế giới này cũng không thiếu ma pháp có thể di chuyển linh hồn khỏi thể xác; nếu có tác dụng thì chắc Zeref đã dùng từ lâu rồi.

Có lẽ lời nguyền này không chỉ tác động lên thể xác mà còn tác động lên cả linh hồn.

Còn tại sao Mavis không sao?

Có lẽ phần lớn là do cái chết của bà vốn bắt nguồn từ lời nguyền, nên khi ở trạng thái linh hồn bà mới trở lại bình thường.

Tuy nhiên dù có thể làm được, hiện tại anh cũng sẽ không làm, ngộ nhỡ vì thế mà đắc tội với thần Ankhseram thì phiền phức lắm.

Dù sao lời nguyền của Zeref giờ đây đã vô hiệu với Mavis, hai người sống ở nơi xa lánh nhân thế cũng chẳng ảnh hưởng đến ai.

Còn với cơ thể của anh, dù có gánh chịu trực tiếp lời nguyền của Zeref thì vấn đề cũng không lớn.

Lời nguyền của Zeref là tình yêu càng mạnh thì uy lực bùng phát càng lớn; theo lý thuyết, nếu Zeref yêu Hắc Long và hôn Hắc Long một cái, có lẽ Hắc Long cũng tiêu đời.

Nhưng điều này rõ ràng là không thể, Zeref có vợ con, mọi phương diện đều là người bình thường.

Còn về Ma Pháp Vương, thực lực của ông ta không yếu, nếu khôi phục trạng thái toàn thịnh, lý thuyết cũng có thể gánh được vài lần.

Nếu không ổn thì dùng phân thân tư duy đi thăm cha mẹ là được.

Đương nhiên, anh vẫn muốn nghiên cứu lời nguyền của thần Ankhseram này.

Một mặt anh hứng thú với loại lời nguyền cấp độ này, mặt khác anh cũng phải tính đến trường hợp ngộ nhỡ một ngày nào đó mình đắc tội với thần Ankhseram và bị dính lời nguyền tương tự thì cũng có cách giải khai.

Lần đầu thấy Zeref bùng phát lời nguyền, anh đã cảm thấy nó có vài điểm tương đồng với Phép Chết Chóc (Avada Kedavra).

Vì vậy, nếu nói về việc phá giải, có lẽ ma pháp liên quan đến "Tình yêu" trong Sở Bảo mật của Bộ Pháp thuật ở thế giới Harry Potter sẽ có cơ hội phá giải được.

Xem ra phân thân ở thế giới Harry Potter của anh không thể tiếp tục chơi trò gia đình mãi được, phải sớm nắm vững loại ma pháp "Tình yêu" bí ẩn đó.

"Mười năm, Zeref, chúng ta định ra một ước hẹn mười năm.

Anh và hội trưởng Mavis sẽ sống cùng nhau mười năm, sau mười năm nếu tình yêu của hội trưởng Mavis vẫn không thể giết được anh, thì tôi có cách giúp anh giải thoát." Sau khi gia đình Zeref ba người nhận nhau, George tiến lên đưa ra một đề nghị khác.

Mười năm thì chắc anh đã có thể đạt tới thực lực chống lại thần Ankhseram rồi.

"Được, ta đồng ý với ngươi." Lần này Zeref gần như không do dự mà đồng ý ngay, hắn thậm chí không hề nghi ngờ việc mười năm sau George có cách gì để giúp hắn giải thoát.

Bởi vì hiện tại tâm thái của hắn đã có chút chuyển biến.

Những người quan trọng nhất trong đời hắn: em trai Natsu, vợ Mavis và đứa con trai ruột vừa biết đến August, đều đang ở bên cạnh

hắn.

Lúc này, hắn lại không còn tha thiết cầu chết đến thế nữa.

Huống hồ khu khu mười năm đối với hắn cũng chỉ như một cái chớp mắt, đợi mười năm sau rồi quyết định cũng chưa muộn.

Những thành viên khác của Thập Nhị Thuẫn nghe câu trả lời của Zeref cũng thở phào nhẹ nhõm.

Họ không hề muốn Bệ hạ của mình chết, vì đó là tín ngưỡng của họ.

"Vì mọi chuyện đã nói rõ ràng, vậy thì mọi người đều là bạn bè, lại đây nào, để tôi trị liệu cho các ngươi." Sau khi giải quyết xong vấn đề phía Zeref, George cười hì hì tiến về phía những thành viên Thập Nhị Thuẫn đang bị thương nặng.

Những người đó nhìn George đang cười toe toét, không hiểu sao cơ thể không kìm được mà run bắn lên.

Trị liệu thì chắc chắn phải trị, nhưng việc sao chép ký ức cũng không thể chậm trễ.

Ma pháp của những người này vẫn có chút hữu dụng đối với anh.

Khi trị liệu cho Irene, anh nhận thấy thi thoảng bà lại nhìn về phía Erza với vẻ mặt vô cùng phức tạp.

Chắc hẳn bà đã nhận ra Erza chính là con gái mình.

Về chuyện này, George cũng không vạch trần; chuyện giữa hai mẹ con họ vẫn cần họ tự mình từ từ giải quyết.

Chương 423

Erza có thể tha thứ cho Irene hay không còn tùy thuộc vào bản thân cô ấy.

Tuy là hội trưởng nhưng anh cũng sẽ không dùng ý muốn của mình để cưỡng ép can thiệp vào quyết định của Erza.

Việc Irene bỏ rơi Erza là có lý do chính đáng, nhưng không thể phủ nhận rằng bỏ rơi vẫn là bỏ rơi, nếu Erza không may mắn thì có lẽ đã chết ở Tháp Thiên Đường từ lâu rồi.

Chuyện này khác với August; August bị hội trưởng đời thứ hai bỏ rơi, cả Zeref và Mavis đều không biết mình có con.

Vì thế anh mới vạch trần để họ có một kết thúc viên mãn, đồng thời cũng là để Zeref đồng ý điều kiện của mình.

Còn về Irene, nếu Erza sau khi biết rõ tiền căn hậu quả mà chọn tha thứ, thì nể mặt Erza, anh sẽ tìm cách giúp Irene trở lại thành con người.

So với Zeref, tình huống của Irene dễ giải quyết hơn nhiều.

Zeref là do lời nguyền của thần Ankhseram, giúp hắn có thể đắc tội với vị thần đó; còn Irene là do tác dụng phụ của ma pháp Diệt Rồng.

Dù là sử dụng phép Hóa thú (Animagus) đã được cải tiến, hay trích xuất linh hồn Irene rồi tái tạo nhục thân mới, hoặc chuyển di linh hồn sang nhục thân mới, đều có thể giải quyết được.

Sau khi trị khỏi vết thương cho Thập Nhị Thuẫn và rời khỏi không gian gương, George cùng các bạn trong hội tham gia bữa tiệc mà đế quốc chuẩn bị cho họ.

Trong lúc đó, anh tìm gặp Zeref để hỏi một câu.

"Zeref, theo anh thấy, nếu tôi chiến đấu với Hắc Long thì có mấy phần thắng?" "Không thắng được đâu." Zeref lắc đầu: "Thú thật thực lực của ngươi không kém Acnologia, nhưng ma pháp của ngươi rất khó có tác dụng với hắn, vì thế..." George nghe vậy lập tức hiểu ra vấn đề.

Vẫn là vấn đề đó, Hắc Long miễn dịch ma pháp, nên đánh Hắc Long chỉ có thể dùng sát thương vật lý, hoặc loại ma pháp có thể tạo ra sát thương vật lý.

Ví dụ như ma pháp Phóng đại cơ thể (Giant magic) để tăng cường bản thân, hoặc loại Thiên Thể Ma Pháp có thể triệu hồi thiên thạch như của Irene.

Hoặc là loại ma pháp cảm xúc như của Larcade thực ra cũng có tác dụng, chỉ là không có lực sát thương trực tiếp.

Tuy nhiên ít nhất qua lời Zeref, anh biết sức mạnh tấn công của Hắc Long cũng chỉ ngang tầm với anh, không cao hơn.

Nếu thực sự đánh nhau, đúng là hiện tại anh chưa thể giết được Hắc Long, nhưng Hắc Long muốn giết anh cũng là điều không thể.

Rắc rối duy nhất là nếu Hắc Long tấn công một nơi nào đó, anh sẽ rất khó ngăn cản.

Thực tế nếu không phải anh muốn dùng cơ thể Hắc Long để xem có thể luyện chế ra một viên Long Tinh có thể thi triển ma pháp Thôn Phệ hay không, anh thực sự không muốn chọc vào nó.

Bình thường mà nói, giết một con rồng thuộc tính gì rồi luyện hóa cơ thể nó thành Long Tinh (Dragon Crystal) cấy vào người là có thể có được ma pháp Diệt Rồng tương ứng.

Thuộc tính của Hắc Long là thôn phệ, có thể thông qua thôn phệ

để đưa mọi ma pháp về dạng ma lực ban đầu, từ đó đạt được hiệu quả vô hiệu hóa mọi đòn tấn công ma pháp; nó là con rồng kết thúc thế giới.

Nếu có thể giết Hắc Long và luyện hóa Long Tinh của nó, sau này anh cũng có thể làm cho mọi ma pháp tấn công mình trở nên vô hiệu.

Điều này đơn giản là thiên địch của mọi phù thủy; dù gặp kẻ mạnh hơn mình, chỉ cần nhục thân không mạnh bằng anh thì cũng không phải đối thủ của anh.

Hoặc là đợi phân thân ở thế giới Tân Thủ của anh lấy được Khí Thể Nguyên Lưu thì cũng có cơ hội đạt được hiệu quả tương tự.

Ngày hôm sau, George đưa các thành viên trong hội cùng với Zeref rời khỏi Tây Lục địa, tiến về thánh địa đảo Tenrou của hội.

Sắp tới Zeref và Mavis sẽ sống trên đảo Tenrou, còn anh cũng sẽ ở đó để tiêu hóa các loại ma pháp thu được từ chuyến đi Tây Lục địa này.

Đương nhiên, không thể thiếu việc trao đổi ma pháp với Zeref và Mavis.

Anh cực kỳ hứng thú với phương pháp ma pháp Hắc Ám có thể tạo ra những ác ma hùng mạnh của Zeref.

Về mảng sáng tạo sự sống, anh chỉ mới có một chút cơ sở sau khi trao đổi với Hiiragizawa, hiện tại vẫn chưa thể độc lập tạo ra một sinh mệnh ma pháp có trí tuệ.

Trong tương lai, nếu anh muốn tạo ra một thế giới của riêng mình thì việc sáng tạo sự sống là không thể thiếu.

Cùng lúc đó, tại thế giới Harry Potter.

“Như vậy, sử dụng bùa Thu nhỏ không gian trong xe, có thể làm

cho bên ngoài chiếc xe mỏng như tờ giấy để đi qua những khe hở hẹp, trong khi không gian bên trong không đổi...” Trong gara nhà Trang trại Hang Sóc, George đang trao đổi kỹ thuật luyện kim với ông Weasley.

Kỹ thuật luyện kim của Arthur rất khá, thời gian qua hễ rảnh sau giờ làm việc là anh lại đến nhà Weasley làm khách để trao đổi về mảng này.

“Ba ơi, George ơi, vào ăn cơm thôi!” Ở cửa gara ló ra một cái đầu với mái tóc dài đỏ rực, chính là Ginny Weasley.

Và ngay sau cô bé, một cái đầu thứ hai cũng hiện ra.

“Đã lâu không gặp, George!” “Đã lâu không gặp, Hermione!” Thấy Hermione xuất hiện, George không hề ngạc nhiên mà mỉm cười vẫy tay.

Trước đó Hermione đã viết thư nói với anh rằng cô sẽ đến nhà Weasley vào hôm nay, sau đó ngày mai sẽ cùng gia đình Weasley đi xem giải vô địch Quidditch thế giới bốn năm một lần.

Còn về Harry, cậu ấy đã dọn ra khỏi nhà dì dượng và đang sống với Sirius tại căn nhà cũ của dòng họ Black.

Ngày mai cậu ấy sẽ đi cùng Sirius.

Ngục Azkaban bị nổ, các Tử thần Thực tử đều đã trốn thoát; dù Voldemort chưa hồi sinh nhưng hắn đã có một lượng lớn thuộc hạ trung thành.

Vì vậy Harry ở nhà dì dượng thực ra không còn an toàn nữa.

Ma pháp bảo vệ huyết thống của Lily chỉ có tác dụng đối với Voldemort, chứ không thể chống lại đám Tử thần Thực tử thuộc hạ.

Trước đây Voldemort chỉ là một linh hồn vất vưởng nên Harry ở nhà dì là an toàn nhất.

Bây giờ Voldemort chỉ cần phái vài tên Tử thần Thực tử tới là có thể bắt Harry đi ngay.

Còn căn nhà cũ của Sirius đã được đích thân Dumbledore ếm bùa Trung Tín, lại có một phù thủy hạng nhất như Sirius canh giữ nên an toàn hơn nhiều.

"Hermione, tóc và răng của bồ sao vậy?" Trên đường từ gara vào nhà Hang Sóc, George nhìn mái tóc suôn mượt và đôi răng thỏ đã biến mất của Hermione, lộ vẻ ngạc nhiên.

Các đường nét trên khuôn mặt Hermione thực ra rất đẹp, chỉ vì trước đây luôn có mái tóc xoăn tự nhiên dày xù và đôi răng cửa lớn như răng thỏ nên trông không mấy nổi bật.

Chủ yếu là vì cô dồn hết tâm trí vào việc học, không để ý đến ngoại hình và cũng không dành thời gian trang điểm như những cô gái khác.

Nhưng bây giờ, với mái tóc suôn mượt, đôi răng thỏ đã trở lại bình thường, lại còn kẻ lông mày, tô chút son nhạt và trang điểm nhẹ, lập tức cảm giác đã hoàn toàn khác hẳn.

Tuy không thể nói là ngay lập tức trở thành tuyệt thế giai nhân, nhưng cũng thuộc kiểu con gái khiến người ta thấy rất xinh xắn ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Quan trọng nhất là sự tương phản.

Nếu Hermione luôn trau chuốt thì dù tóc và răng có thay đổi cũng không tạo cảm giác kinh diễm đến vậy.

Trước khi nghỉ hè, Hermione là hình mẫu điển hình của một cô gái mọt sách, mà thực tế đúng là học bá; còn hiện tại Hermione đã biến thành kiểu hoa khôi của trường.

Sự tương phản này thực sự mang lại cảm giác chấn động.

Thú thật, xét về nhan sắc, ngay cả Hermione lúc này cũng không xinh bằng Ginny—Ginny vốn là một tiểu mỹ nhân từ nhỏ.

Nghe nói vừa mới khai giảng đã có các nam sinh cùng khối và trên hai khối theo đuổi Ginny rồi.

Nhưng nếu nói về độ đẹp, anh vẫn chưa thấy người phụ nữ nào ở thế giới này đẹp hơn Lucy.

Chương 424

Vì vậy vẻ đẹp của Ginny trong mắt anh cũng chỉ là bình thường, không tạo ra gợn sóng đặc biệt nào.

Tuy nhiên, sự tương phản của Hermione hôm nay đúng là khiến anh có chút ngạc nhiên.

Đương nhiên, đó chỉ là thái độ thưởng thức chứ không có ý nghĩ đặc biệt nào khác.

Hermione tuy chưa đầy một tháng nữa mới tròn mười lăm tuổi, nhưng vì con gái phương Tây trưởng thành sớm nên cơ thể trông đã rất gần với người lớn; thực tế trong mắt anh, cô vẫn chỉ là một đứa trẻ.

Anh không có ý nghĩ đặc thù với Hermione, và với Ginny mới mười hai tuổi—cùng tuổi với anh—thì lại càng không.

Cứ đợi thêm bảy tám năm nữa, khi tất cả đã lớn và trưởng thành, có lẽ mới có một tia khả năng nào đó.

"Tóc là mình dùng thuốc mượt tóc, còn răng thì mình dùng bùa Thu nhỏ để làm nhỏ lại." Hermione nghe vậy vờ như thản nhiên đáp, rồi lập tức chuyển chủ đề: "George, ngày mai bồ đi cùng bọn mình chứ?" "Mình không bận như anh Percy, chỉ thỉnh thoảng tham gia thi đấu thôi, đúng lúc đi cùng các bồ luôn." George cũng không hỏi sâu thêm, mỉm cười gật đầu.

Lo sợ anh quá nổi bật nên Umbridge cơ bản không sắp xếp công việc gì cho anh.

Vì vậy hàng ngày anh ở Bộ Pháp thuật rất nhàn nhã, chủ yếu là đi tìm những phù thủy có thực tài ở các ban ngành để trao đổi ma pháp.

Thỉnh thoảng anh thực hiện nghĩa vụ, cùng đội tuyển Anh phối hợp tham gia các vòng loại của giải vô địch Quidditch thế giới.

Và kết quả không cần bàn cãi, đương nhiên là tiến thẳng vào trận chung kết.

Trong những trận đấu này, anh không hề bắt trái Snitch Vàng ngay khi nó vừa xuất hiện, vì như vậy đồng đội sẽ mất đi cảm giác trải nghiệm.

Thông thường anh sẽ đợi cho đến khi điểm số của đồng đội bị dẫn trước quá xa, gần như không còn hy vọng thắng, anh mới xoay chuyển tình thế bằng cách bắt Snitch Vàng để kết thúc trận đấu.

Hiệu quả của việc này còn tốt hơn nhiều so với việc anh vừa ra sân đã bắt được Snitch Vàng.

Lội ngược dòng trong nghịch cảnh bao giờ cũng lay động lòng người hơn là áp đảo tuyệt đối trong thuận cảnh.

Vốn dĩ nhờ sự kiện Sirius và Pettigrew, anh đã nổi danh khắp giới phù thủy Anh quốc; giờ đây nhờ giải vô địch Quidditch thế giới này, cả giới phù thủy quốc tế đều biết đến anh.

Tầm tìm thủ (Seeker) trẻ tuổi nhất lịch sử, vị cứu tinh luôn xoay chuyển tình thế trong mọi trận đấu, ngôi sao Quidditch nổi tiếng nhất thế giới hiện nay: George.

Từ người già đến trẻ nhỏ, hiện nay phân nửa phù thủy trên toàn cầu đều là fan của anh.

Đợi đến ngày mai giành chức vô địch, ước tính số lượng fan sẽ còn tăng lên không ít.

Buổi tối, khi mọi người đã đi ngủ, George âm thầm biến mất khỏi giường.

“Dò tìm Tom Riddle!” Trên không trung nhà Hang Sóc, George thi triển bùa Truy tung thông dụng nhất, nhưng nó không mang lại hiệu quả như thường lệ.

“Xem ra đã dùng bùa Chống truy tung rồi.” Sau khi Azkaban bị nổ, Bộ Pháp thuật không ngừng truy tìm những Tử thần Thực tử biến mất, nên chắc chắn Voldemort và đám thuộc hạ đã ếm bùa Phản chú lên người.

“Không sao, mình còn có ma pháp tìm người của thế giới khác.” Anh vẫy tay một cái, một vòng tròn ma pháp gồm bốn màu xanh, trắng, hồng, đen xuất hiện dưới chân, rồi nhanh chóng mở rộng ra ngoài.

“Lý Phái Tứ Trận!” Đây là ma pháp chuyên dùng để tìm người của Thanh giáo; một ma thuật sư bình thường sử dụng có thể tìm thấy người trong vòng vài cây số.

Nhưng với thực lực hiện tại của anh, nó có thể bao phủ cực hạn toàn bộ Anh quốc.

Chỉ cần Voldemort và đám Tử thần Thực tử còn ở Anh thì anh sẽ tìm thấy chúng.

“Hóa ra là ở đó.

Cũng đúng, lúc này trốn ở đó mới là an toàn nhất.” Bóng dáng anh lóe lên, khi xuất hiện trở lại đã ở phía trên một dinh thự lớn.

Dinh thự này thuộc về gia tộc Malfoy, dòng họ lâu đời và giàu có nhất giới phù thủy.

Ẩn thân thâm nhập vào dinh thự, anh nhanh chóng tìm thấy Voldemort.

“Xem ra đã hồi sinh sớm rồi.” Trong câu chuyện nguyên gốc, lúc này Voldemort vẫn chưa hồi sinh vì hắn cố chấp muốn lấy máu của

Harry; chỉ khi có máu của Harry, hắn mới có thể phá bỏ lời nguyền trên người Harry sau khi hồi sinh.

Nếu không, dù có hồi sinh hắn cũng không thể làm hại được Harry, đó là điều hắn không thể chấp nhận.

Năm xưa chính vì Harry mà hắn đã gặp thất bại thảm hại khi đang ở đỉnh cao, khiến một Chúa tể Hắc ám lừng lẫy lại chết dưới tay một đứa trẻ sơ sinh.

Đối với hắn, đó là một nỗi nhục nhã ê chề.

Nhưng hiện tại tình hình đã khác, các Trường sinh Linh giá lần lượt biến mất, thất bại liên tiếp khiến Voldemort tin chắc Dumbledore đã phát hiện ra bí mật.

Nếu không hồi sinh ngay, có khi chưa kịp lấy máu của Harry hắn đã bị Dumbledore tìm thấy và tiêu diệt.

Vì vậy, dưới sự giúp đỡ của con rắn Nagini, hắn đã khống chế một Muggle để thu thập dược liệu hồi sinh và hoàn thành việc đó sớm hơn dự kiến.

Sau khi hồi sinh, hắn trực tiếp lôi kéo đám Giám ngục, cứu thoát tất cả Tử thần Thực tử, rồi liên lạc với đám phù thủy cơ hội năm xưa để âm thầm gầy dựng lại thế lực.

"Thưa Chủ nhân, ngày mai diễn ra trận đấu Quidditch, Harry Potter chắc chắn sẽ tới đó, chúng thần có cần bắt nó về không ạ?" Hai bên chiếc bàn dài trong đại sảnh là các Tử thần Thực tử ngồi chật kín, người ngồi đầu bên trái chính là Lucius Malfoy.

Voldemort quay đầu nhìn Lucius với ánh mắt lạnh lẽo: "Không, giờ chưa phải lúc.

Hiện tại phù thủy khắp nơi trên thế giới đang đổ về đây.

Đám người thích xía vào chuyện của người khác ở Bộ Pháp thuật đều đã xuất quân; chúng canh giữ khắp nơi, chú ý mọi hoạt động bất thường và kiểm tra danh tính từng người một.

Vì vậy phải đợi trận đấu kết thúc, khi chúng lơi lỏng mới ra tay." Đứa trẻ trong lời tiên tri chắc chắn phải chết, nếu hắn không thể ra tay thì cứ để thuộc hạ làm, nhưng không phải bây giờ.

"Nghe nói năm nay cuộc thi Tam Pháp Thuật được khởi động lại, tốt lắm, vậy ngươi hãy thay ta giết Harry Potter đi, coi như đó là nhiệm vụ đầu tiên khi gia nhập hàng ngũ của chúng ta." Voldemort đứng dậy, đi đến phía sau chỗ ngồi của Draco đang run rẩy, nở một nụ cười khủng khiếp.

Narcissa, mẹ của Draco, vội vàng nói: "Thưa Chúa tể vĩ đại, nó còn nhỏ, e rằng không thể hoàn thành nhiệm vụ quan trọng như vậy đâu ạ." Giết Harry Potter ngay tại Hogwarts, dù có thành công thì cũng chỉ có đường chết.

Lucius nghe vậy cũng rùng mình, định thay con trai từ chối nhiệm vụ, nhưng đã bị Voldemort ngắt lời.

"Không nhỏ đâu, bằng tuổi nó ta đã giết được mấy tên phù thủy và Muggle rồi." Voldemort vỗ vai Draco: "Nếu ngươi không hoàn thành được, điều đó chứng tỏ ngươi không có giá trị tồn tại ở chỗ của ta; kết cục của một Tử thần Thực tử không có giá trị là gì, cha ngươi chắc đã nói cho ngươi biết rồi..." Thực ra hắn không trông mong gì vào việc Draco có thể giết được Harry dưới sự bảo vệ của Dumbledore, làm vậy chỉ để dằn mặt Lucius.

Hắn biết Lucius không thực sự trung thành, nhưng địa vị của Lucius trong giới phù thủy hiện nay có thể giúp hắn làm được nhiều việc.

Vì vậy hắn cần phải răn đe đối phương thật kỹ.

“Con... con... con nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ...” Draco cảm nhận được sát ý của Voldemort, suýt nữa thì sợ đến tè ra quần.

Khi mới biết mình trở thành Tử thần Thực tử, cậu ta rất phấn khích, nhưng thực tế đã cho cậu ta hiểu rằng làm Tử thần Thực tử không hề dễ dàng.

Giết Harry?

Cậu ta ghét Harry, dù có George ở đó cậu ta vẫn không thích Harry, nhưng bảo cậu ta giết Harry?

Cậu ta thực sự không làm được.

Nhưng lúc này cậu ta cảm thấy nếu dám nói không, có lẽ cậu ta sẽ chết ngay lập tức, ngay cả cha mẹ cũng không cứu nổi cậu ta.

Chương 425

"Yên tâm đi, dù có thất bại thì với tính cách của Dumbledore, ông ta cũng không giết ngươi đâu, chỉ tống ngươi vào Azkaban thôi, ta sẽ phái người cứu ngươi ra." Thấy việc răn đe đã đủ, Voldemort ngồi lại chỗ cũ và tiếp tục: "Mục tiêu chính tiếp theo của chúng ta là Bộ Pháp thuật.

Trong vòng một năm, ta muốn mọi lời nói của ta ở Bộ Pháp thuật đều là mệnh lệnh, tiếp theo các ngươi..." "Một năm, chậm quá." George nghe kế hoạch của Voldemort bên dưới mà lắc đầu.

Ban đầu anh định đợi Voldemort gây loạn rồi mới ra tay giải quyết để thăng tiến trong Bộ Pháp thuật, nắm quyền kiểm soát nơi đó.

Nhưng nhìn bộ dạng này của Voldemort, để hắn gây loạn chắc phải đợi một năm nữa; một năm đối với anh là quá lâu.

Vì vậy sau khi suy tính kỹ lưỡng, anh đã có một kế hoạch mới.

Kế hoạch này có thể giúp anh nhanh chóng nắm quyền Bộ Pháp thuật Anh quốc, thậm chí là toàn bộ giới phù thủy, viết lại mối quan hệ giữa phù thủy và Muggle hiện nay, mở ra một chương mới cho thế giới.

Đương nhiên kế hoạch này có thể hơi cực đoan, nhưng không sao, với thực lực hiện tại anh hoàn toàn có thể gánh vác được.

Và bước đầu tiên của kế hoạch chính là giết Voldemort.

Vì vậy, khi cuộc họp kết thúc, các Tử thần Thực tử đều đã giải tán, chỉ còn lại Voldemort và con rắn Nagini, George mới từ từ hiện thân.

"Chào buổi tối, Voldemort!" "Ngươi là ai?" Voldemort đang cho

Nagini uống sữa, thấy George đột ngột xuất hiện thì không quá hoảng hốt, chỉ tỏ ra hơi bất ngờ.

Ngoại trừ Dumbledore, trên thế giới này không có phù thủy nào mạnh hơn hắn.

Hắn chỉ ngạc nhiên là bùa Ẩn thân của phù thủy nhỏ này khá tốt, đến mức hắn cũng không phát hiện ra.

"Ta biết ngươi, George, phù thủy nhỏ tốt nghiệp sớm đó.

Ngươi lộ diện như vậy, sao nào, định gia nhập với chúng ta à?" Thời gian qua hắn cũng đọc tờ Nhật báo Tiên tri, xem các bài báo về George và cũng nghe Pettigrew kể lại.

Nếu đối phương không muốn gia nhập, khi vô tình phát hiện hắn hồi sinh và nghe lén cuộc họp, việc đầu tiên phải làm là báo cho Bộ Pháp thuật chứ không phải cứ thế mà hiện hình.

Chẳng lẽ cậu ta tự đại đến mức nghĩ mình có thể một tay bắt giữ tất cả bọn họ sao?

Theo lời Pettigrew, đứa trẻ này tuy nhỏ tuổi nhưng thực lực và IQ đều vượt xa phù thủy bình thường.

Vì vậy hắn đoán có lẽ cậu ta đến tìm Draco chơi rồi vô tình bắt gặp, sau đó bị sức hút của hắn thuyết phục nên mới hiện thân định gia nhập.

Dù sao cũng là phù thủy xuất thân từ nhà Slytherin, lại còn là trẻ mồ côi.

"Gia nhập các người...

ừm... không chính xác lắm, chính xác là đến để lãnh đạo các người." George xoa cằm mỉm cười nói: "Ta định bây giờ sẽ giết ngươi, sau đó biến thành hình dáng của ngươi, dùng danh tính của

ngươi để thống lĩnh tất cả Tử thần Thực tử cho ta sai khiến.” Đúng vậy, đó chính là kế hoạch mới nhất của anh.

Giết Voldemort, sao chép toàn bộ ký ức của hắn, rồi dùng một phân thân tư duy để đóng vai Voldemort, đích thân thống trị đám Tử thần Thực tử.

Thông qua việc đóng vai Voldemort gây chuyện, anh sẽ giúp bản thể mình loại bỏ các đối thủ, nhanh chóng đạt được danh tiếng và công trạng to lớn.

Chỉ cần phối hợp nhịp nhàng, bản thể của anh sẽ sớm trở thành cứu thế chủ và lãnh tụ của giới phù thủy, từ đó nắm quyền kiểm soát toàn bộ.

Thậm chí có thể phá vỡ sự cân bằng giữa phù thủy và Muggle để thiết lập một trật tự mới thực thụ.

Ma pháp ở thế giới Harry Potter vẫn còn rất nhiều tiềm năng để khai thác, nhưng nếu cứ tiếp tục phát triển theo cách bình thường thì giới hạn cũng chỉ đến thế thôi.

Bởi vì số lượng phù thủy quá ít, lại có nhiều người phải bôn ba vì kế sinh nhai, số người thực sự có thể tập trung nghiên cứu ma pháp không có bao nhiêu.

Muốn khai thác triệt để ma pháp thế giới này, phải tìm cách tăng dân số phù thủy, để họ hiểu rằng ma pháp mới là lực lượng sản xuất số một, tăng cường nghiên cứu ma pháp thì mới tạo ra cuộc sống tốt đẹp hơn.

Nhưng dù tương lai anh có trở thành Bộ trưởng Bộ Pháp thuật hay lãnh tụ giới phù thủy, khuyến khích họ sinh đẻ nhiều hơn thì cũng chẳng biết phải mất bao nhiêu năm mới đạt được hiệu quả mong muốn.

Vì vậy anh cho rằng cần phải xóa bỏ hoàn toàn rào cản giữa phù thủy và Muggle, cho họ kết hôn với nhau để tăng mạnh lượng trẻ em mang dòng máu phù thủy.

Đồng thời cũng có thể kết hợp khoa học với ma pháp, học hỏi lẫn nhau để tạo ra nhiều ma pháp thực dụng hơn.

Để đạt được hiệu quả đó thì không chỉ là thống nhất giới phù thủy mà còn phải thống nhất cả thế giới Muggle, lập ra một chính quyền thống nhất do anh làm chủ.

Nhưng đó không phải chuyện dễ dàng, dù anh có thể dùng võ lực áp đảo thì cũng rất tốn thời gian, lại còn phải để tâm đến cảm nhận của những người bạn ở thế giới này.

Nếu anh dùng vũ lực cưỡng ép thống trị cả hai thế giới, chắc chắn sẽ có nhiều người phản đối và anh sẽ trở thành nhân vật phản diện.

Lúc này, Voldemort—hay đúng hơn là phân thân tư duy của anh đóng vai Voldemort—sẽ phát huy tác dụng.

Mọi việc xấu cứ để Voldemort làm, còn anh sẽ là người anh hùng cứu thế của nước Anh, trong quá trình dẫn dắt mọi người chống lại Voldemort sẽ thuận tiện thống nhất luôn cả thế giới.

“Giết ta?

Ngươi đang đùa đấy à!” Voldemort bật cười vì tức giận trước lời nói của George.

Hắn là ai?

Hắn là Chúa tể Hắc ám khiến vô số phù thủy ngay cả cái tên cũng không dám nhắc đến; dù vừa hồi sinh chưa đạt trạng thái đỉnh cao, cả giới phù thủy cũng chỉ có Dumbledore mới đủ sức đối kháng với hắn.

Một phù thủy nhỏ mười hai tuổi, cậy có chút tài năng mà dám

khoác lác đòi giết hắn, thay hắn thống trị Tử thần Thực tử, đúng là một chuyện cười lớn nhất thế giới.

"Ngươi nghĩ mình đánh bại được Đuôi Trùng và Sirius là giỏi lắm sao?

Ngươi không biết năm đó ta giết James Potter—người còn mạnh hơn bọn chúng—cũng chỉ cần một cái ma pháp thôi sao?

Loại như chúng đứng trước mặt ta còn chẳng có khả năng phản kháng." Voldemort cười lạnh, rút đũa phép chỉ thẳng vào George: "Avada Kedavra!" Tốc độ rút đũa phép và tung ma pháp của hắn nhanh đến mức gần như tức thời, và Lời nguyền Chết chóc mà hắn tung ra là mạnh nhất mà George từng thấy ở giới phù thủy này.

Sát ý nồng nặc đó, nếu là phù thủy bình thường thì e rằng ngay cả dũng khí rút đũa phép phản đòn hay né tránh cũng không có, sẽ bị bắn trúng và chết ngay lập tức.

Nhưng đáng tiếc, đối tượng tấn công của hắn lại là George.

George nhìn Lời nguyền Chết chóc lao tới mà không hề né tránh; với cơ thể và linh hồn hiện tại của anh, ngay cả Lời nguyền Chết chóc do đích thân Voldemort tung ra cũng không thể gây ra bao nhiêu tổn thương.

Anh còn gánh được lời nguyền của thần Ankhseram, chẳng lẽ lại không chịu nổi Avada Kedavra của Voldemort?

Thực lực của anh từ lâu đã vượt xa phù thủy mạnh nhất thế giới này mấy bậc rồi, căn bản không cùng một đẳng cấp.

"Chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao, xem ra Đuôi Trùng đánh giá ngươi quá cao rồi." Thấy George dưới áp lực sát ý của mình mà ngay cả né tránh hay dùng ma pháp khác chống đỡ cũng không làm được, chỉ biết ngây người chịu trúng lời nguyền, mắt Voldemort lóe lên sự

khinh bỉ.

Tuy nhiên giây tiếp theo, hắn hoàn toàn ngây người, khuôn mặt lộ rõ vẻ không thể tin nổi.

"Chuyện này không thể nào!" Bởi vì George bị trúng lời nguyền chuẩn xác như vậy mà không hề chết, chỉ phủi phủi chỗ bị trúng đòn rồi nhìn hắn với ánh mắt khinh miệt.

Ánh mắt đó như muốn nói: Ngươi chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao?

Phải biết rằng với đẳng cấp Avada Kedavra của hắn, ngay cả chính hắn bị trúng thì nhục thân cũng sẽ tan rã ngay tại chỗ.

Năm xưa chính vì hắn dùng lời nguyền này tấn công Harry, bị ma pháp "Tình yêu" trên người thằng bé phản lại trúng chính mình nên hắn mới chết.

Vậy mà George lại dùng nhục thể gánh chịu trực tiếp mà không hề hấn gì, ngay cả rồng bị trúng đòn của hắn cũng không thể nhẹ nhàng đến thế.

Chương 426

“Avada...” Hắn định thử lại lần nữa.

Nhưng lần này ma pháp của hắn còn chưa thành hình thì ma pháp của George đã đánh tới, hơn nữa cũng là Lời nguyền Chết chóc.

Nếu tiếp tục, dù hắn có tung được lời nguyền ra thì chính hắn cũng sẽ bị trúng đòn của George trước.

Hắn không thể tin được lại có kẻ dùng Avada Kedavra còn điêu luyện hơn cả mình.

Vì vậy vào khắc này hắn bỏ cuộc việc thi triển tiếp lời nguyền, mà chỉ đũa phép xuống đất, những tấm đá cẩm thạch lập tức bật lên chắn trước mặt hắn.

Không ai hiểu rõ nhược điểm của Phép Chết Chóc hơn hắn.

“Nghĩ như vậy là xong sao, ngây thơ quá!” George thấy vậy thì nhếch môi, ngón tay khẽ búng một cái; luồng ánh sáng xanh của lời nguyền bỗng thu nhỏ từ to bằng cánh tay xuống chỉ bằng cây tăm, dường như cô đọng lại thành thực thể.

Khi luồng sáng chạm vào tấm chắn, nó xuyên qua lớp thép của tấm khiên như cắt đậu phụ, bắn thẳng vào giữa trán Voldemort, xuyên thủng cả nơi đó.

“Lời nguyền Chết chóc 4.0: Phiên bản Xuyên thấu, ngươi xứng đáng nhận được nó.” Hiện tại anh có tổng cộng bốn phiên bản Phép Chết Chóc: 1.0 Nguyên bản, 2.0 Dây chuyền tia sét, 3.0 Truy tung và 4.0 Xuyên thấu, mỗi loại đều có đặc sắc riêng.

Không chỉ Phép Chết Chóc, anh cũng phát triển các phiên bản khác nhau cho các ma chú khác.

“A!” Nhục thân của Voldemort bị hủy, linh hồn hắn lập tức thoát ra định bỏ chạy, nhưng George sao có thể để hắn thoát.

“Câu Linh Khiển Tướng!” Anh vươn tay ra chộp một cái, linh hồn của Voldemort đã bị anh cưỡng ép bắt lấy.

“Còn có cả ngươi nữa!” Vừa mới câu được linh hồn của Voldemort, George đã đón nhận cú đánh lén từ phía sau của Nagini, nhưng anh nhanh tay tóm chặt lấy nó.

“Ra đây cho ta.” Kỹ năng hấp thụ linh hồn được kích hoạt, anh cưỡng ép hút nốt mảnh hồn của Voldemort đang ẩn náu trong cơ thể Nagini ra ngoài.

“Lát nữa hút thêm mảnh trong trán của Harry nữa là đủ ba mảnh, gộp lại luyện Phục Linh là vừa đẹp.” Ở thế giới này không có nhiều linh hồn cường đại đáng để anh dùng thuật Phục Linh, linh hồn của Voldemort đã được coi là hàng cực phẩm rồi.

Kẻ mạnh hơn nữa chắc chỉ còn Dumbledore.

Còn mấy loài sinh vật huyền bí như rồng thì chẳng có trí tuệ, linh hồn còn chẳng bằng một phù thủy tầm thường.

“Ngoan ngoãn đi, sau này ngươi sẽ là thú cưng của ta!” Sau khi tạm thời phong ấn bản thể và phân hồn của Voldemort, bàn tay George tỏa ra một luồng khí đặc thù bao bọc lấy Nagini.

Trong giới dị nhân ở Tân Thế Giới, từ xưa đã lưu truyền một lưu phái gọi là Cầm Thú Sư.

Chủ yếu là dùng khí của bản thân để giao tiếp và điều khiển động vật chiến đấu cho mình.

Trong lần bị các lộ dị nhân vây đánh tại đại hội La Thiên, anh đã tiện tay sao chép luôn đạo thuật của lưu phái này.

Bây giờ dùng để khống chế Nagini là quá hợp lý.

"Chủ nhân, ngài không sao chứ?" Nghe thấy tiếng động, Pettigrew – kẻ đang hầu hạ Voldemort như một nô bộc – khúm núm đứng ngoài cửa, cẩn thận hỏi thăm.

"Không sao, đi triệu tập bọn chúng lại, ta thay đổi kế hoạch rồi." George bắt chước giọng điệu của Voldemort, ra lệnh cho Pettigrew.

Sự sợ hãi đối với Voldemort đã khắc sâu vào xương tủy nên Pettigrew không dám hỏi nhiều, lập tức đi tìm Lucius để triệu tập các Tử thần Thực tử.

Đợi Pettigrew rời đi, George tách ra một phân thân tư duy, dùng phép biến hình hóa thành hình dạng Voldemort, còn bản thể của anh thì độn thổ quay về Hang Sóc.

Chưa đầy hai mươi phút sau, đại sảnh lại chật kín các Tử thần Thực tử, nhưng trên mặt ai nấy đều lộ vẻ nghi hoặc.

George (trong vai Voldemort) ngồi vào vị trí cũ, Nagini ngoan ngoãn cuộn tròn bên cạnh.

"Ta đã suy nghĩ kỹ, kế hoạch trước đó không ổn.

Ta quyết định sẽ lộ diện ngay khi trận chung kết Quidditch ngày mai kết thúc, để cả thế giới biết rằng ta đã trở lại." Mọi người nghe xong liền im lặng.

Vừa nãy chẳng phải ngài nói World Cup Quidditch là lúc Bộ Pháp thuật kiểm tra nghiêm ngặt nhất, nên đợi qua đi mới hành động, và năm tới chủ yếu là gặm nhấm dần Bộ Pháp thuật sao?

Sao giờ lại muốn công khai lộ diện?

Điều này hoàn toàn lật ngược kế hoạch vừa rồi, lại còn rất thiếu minh trí.

Nếu không phải vì diện mạo không đổi và Nagini vẫn ngoan ngoãn bên cạnh, bọn họ thậm chí đã nghi ngờ đây có phải Voldemort thật hay không.

Nên nhớ World Cup thu hút phần lớn phù thủy thế giới, từ London đến các quốc gia khác.

Cho dù Voldemort có mạnh đến đâu, nếu bị hàng chục vạn phù thủy vây đánh thì cũng khó mà sống sót.

Huống hồ Dumbledore chắc chắn cũng có mặt.

Đây chẳng khác nào đi nộp mạng.

"Chủ nhân, tôi nghĩ hay là cứ thả Dấu hiệu Hắc ám thôi, như vậy mọi người cũng biết ngài đã phục sinh, ngài đích thân lộ diện thì nguy hiểm quá." Một Tử thần Thực tử khá lý trí lên tiếng đề nghị.

Không chỉ Voldemort nguy hiểm, mà cả đám bọn họ tham gia cũng sẽ gặp họa.

Tuy nhiên, lời gã vừa dứt, một tia sáng xanh đã rơi thẳng xuống người gã, khiến toàn bộ cơ thể tan biến ngay lập tức.

"Tiếp theo, ai tán thành?

Ai phản đối?" George thu tay lại, nở một nụ cười tàn nhẫn.

Đám Tử thần Thực tử ở đây, nói thật, đứa nào chết cũng không oan, kể cả Malfoy cha.

Vì vậy anh giết chóc mà chẳng có chút gánh nặng tâm lý nào.

"Chủ nhân anh minh!" Thấy cảnh đó, mọi người run bắn người, gật đầu như bổ củi.

Voldemort sau khi phục sinh quả thực ngày càng hống hách, hở ra là giết người.

Nếu là trước kia, cùng lắm chỉ dùng lời nguyền Hành hạ để trừng phạt thôi.

"Thật là quyến rũ, Chúa tể Hắc ám của tôi!" Dĩ nhiên không phải ai cũng sợ hãi.

Đám Tử thần Thực tử cơ hội thì run rẩy, nhưng những kẻ trung thành cuồng nhiệt bị giám ngục Azkaban tra tấn mười mấy năm vẫn đầy vẻ sùng bái.

Trong đó Bellatrix là nhất, ánh mắt nhìn George lúc này chẳng khác nào nhìn thấy thần thánh.

George thầm nghĩ mụ này tám phần là có khuynh hướng bị ngược đãi.

Nhưng cũng bình thường, đám fan cuồng của Voldemort sẵn sàng chết vì gã, bọn chúng sùng bái gã như những tín đồ cuồng tín.

Còn đám do Malfoy cầm đầu chỉ đi theo vì lợi ích, giờ bị buộc chung trên một chiến thuyền nên mới phải ngồi đây vì sợ sức mạnh của gã.

Bảo bọn chúng đi chết, chắc chắn bọn chúng cực kỳ không cam lòng.

"Yên tâm, ta làm vậy tự nhiên là có nắm chắc.

Lucius, ngày mai các ngươi không cần lộ diện, cứ giữ nguyên dáng vẻ bình thường để người của Bộ Pháp thuật không nghi ngờ.

Chương 427

Ta chỉ cần đưa Bellatrix đi cùng là đủ." "Chủ nhân cứ yên tâm, lúc nào cần phối hợp, chúng tôi nhất định toàn tâm toàn ý." Lucius và những kẻ khác nghe vậy liền thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy bọn họ có thể tùy cơ ứng biến.

Nếu Voldemort bị giết tại chỗ, bọn họ vẫn là những nhân vật thượng lưu của giới phù thủy.

Bảo lộ diện cứu Voldemort là điều không thể.

Còn nếu Voldemort thoát được trước sự vây công của bao nhiêu phù thủy như thế, chứng tỏ gã còn mạnh hơn xưa, lúc đó tiếp tục theo gã gây dựng đại nghiệp cũng chưa muộn.

"Không cần các ngươi phối hợp chiến đấu, việc các ngươi cần làm là sau đó phải tuyên truyền thật tốt, lôi kéo thêm nhiều phù thủy gia nhập." George đứng dậy, học theo dáng vẻ của Voldemort bước đến sau lưng Lucius.

"Làm cho tốt, ta sẽ không bạc đãi ngươi đâu.

Con trai ngươi cứ đi học bình thường, không cần giết Harry Potter, nó đối với ta bây giờ không còn quan trọng nữa." Tại sao phải công khai xuất hiện tại World Cup Quidditch?

Đương nhiên là để cuốn càng nhiều phù thủy trên thế giới vào kế hoạch tiếp theo của anh càng tốt.

Voldemort tuy là Chúa tể Hắc ám nhưng thực tế chỉ có tầm ảnh hưởng lớn ở Anh, không thể so sánh với Grindelwald – người từng gây chấn động toàn cầu.

World Cup lần này tổ chức tại Anh, theo thống kê của Bộ Pháp

thuật sẽ có hơn mười vạn phù thủy tham gia.

Toàn thế giới cũng chỉ có mấy chục vạn phù thủy, trừ đi người già yếu bệnh tật thì những kẻ thực sự có sức ảnh hưởng đều tụ tập ở đây cả rồi.

Nếu ngày mai thao tác tốt, tiến độ kế hoạch của anh sẽ tăng vọt.

Thuận lợi thì trong vòng một tháng anh sẽ thành Bộ trưởng Bộ Pháp thuật mới, một năm thành lãnh đạo phù thủy toàn cầu, và ba năm để thống trị thế giới này.

Nghĩa là khi Hermione và những người khác vừa tốt nghiệp, anh có lẽ đã thống trị cả phù thủy lẫn Muggle rồi.

Trong khi điều khiển phân thân tư duy đóng giả Voldemort hợp hành, bản thể của anh đã độn thổ đến số 12 quảng trường Grimmauld.

"Bùa Trung Tín của Dumbledore cũng không làm khó được tôi." Anh nhắm mắt cảm ứng một chút rồi nhanh chóng dịch chuyển vào trong phòng.

Bất kỳ phép thuật nào cũng có giới hạn, kể cả phép thuật mang tính quy tắc, khi gặp phải kẻ địch có đẳng cấp cao hơn hẳn thì cũng không thể phát huy uy lực.

Thực lực hiện tại của George đã vượt xa Dumbledore, nên việc phá giải bùa chú này rất đơn giản.

Huống hồ chính anh cũng tinh thông nó.

Tuy nhiên đây là trường hợp chênh lệch đẳng cấp quá lớn, nếu ngang ngửa thì cũng khó lòng phá được.

Đó là lý do anh đã thiết lập một Bùa Trung Tín khổng lồ tại đảo Tenrou ở thế giới Fairy Tail để ngăn chặn Hắc Long phát hiện ra họ.

"Ra đây đi, phân hồn cuối cùng." Vào phòng tìm thấy Harry đang

ngủ say, George chạm vào vết sẹo tia chớp trên trán cậu rồi kéo mảnh hồn cuối cùng của Voldemort ra.

"Phục Linh!" Lấy ra chủ hồn và một phân hồn khác của Voldemort, George nhào nặn ba linh hồn thành một rồi dùng thuật Phục Linh nuốt vào bụng.

"Có còn hơn không." Ba linh hồn hợp lại mang lại sự tăng trưởng không đáng kể cho anh, cũng phải thôi, vì khoảng cách thực lực quá lớn.

Ăn xong linh hồn Voldemort, George lại độn thổ về Hang Sóc, nằm trên giường nhắm mắt hoàn thiện kế hoạch ngày mai.

Sáng hôm sau lúc chín giờ, George cùng Hermione và đại gia đình Weasley ngồi vào bàn ăn.

Hiện tại nhà Weasley không chỉ có anh em Ron, Ginny mà cả Bill và Charlie cũng xin nghỉ phép quay về.

Percy vì công việc ở Bộ Pháp thuật nên vẫn phải tăng ca.

Thực tế vào ngày World Cup, cơ bản các Bộ Pháp thuật khác và cửa hàng phù thủy toàn cầu đều vắng vẻ.

Trừ nhân viên xin nghỉ đi xem, ngay cả ông chủ cũng kéo nhau đi.

Chỉ có những nơi phần lớn nhân viên không phải phù thủy như Gringotts là còn hoạt động.

Có thể thấy tầm ảnh hưởng của World Cup Quidditch đối với phù thủy lớn đến mức nào, ngay cả Thế vận hội Olympic của thế giới Muggle cũng không sánh bằng.

"Ba, không phải ba nói chúng ta phải đi từ hai giờ sáng để kịp cổng khóa sao?" Bill vừa ăn sandwich vừa thắc mắc nhìn ông Arthur.

Anh nhớ hôm qua cha nói vì các em không biết độn thổ nên phải

xuất phát sớm để đến điểm cổng khóa do Bộ sắp xếp.

Còn anh và Charlie thì không cần vì có thể tự độn thổ đến đó.

“Vốn là vậy, nhưng George nói cậu ấy có thể đưa mọi người cùng độn thổ qua đó, nên không cần đi cổng khóa nữa.” Ông Arthur vừa ăn vừa trả lời.

Bill lộ vẻ kinh ngạc: “Đưa nhiều người độn thổ cùng một lúc vậy sao?” Với phần lớn phù thủy, đưa một người đi cùng đã là cực khó.

Đưa hai người chỉ những phù thủy hàng đầu mới làm được, còn đưa nhiều hơn thế thì quá nguy hiểm.

“Tớ vừa xuất bản một cuốn sách tên là 'Kỹ thuật Độn thổ Tập thể', cải tiến đáng kể khuyết điểm ít người của phép Độn thổ và tăng trải nghiệm khi sử dụng, khi nào rảnh anh có thể xem thử.” George cười giải thích.

Thời gian qua ngoài việc giao lưu ở các bộ phận trong Bộ, anh còn tranh thủ viết sách về các ma chú mình đã cải tiến.

Mục đích là để nâng cao danh tiếng trong giới phù thủy, chuẩn bị cho việc tiếp nhận vị trí Bộ trưởng sau này.

Có điều những cuốn sách này mới lên kệ, chỉ mới lan truyền trong một nhóm nhỏ phù thủy.

“Bill, con đừng coi thường George, trình độ phép thuật của cậu ấy vượt xa ba đấy.

Rất nhiều đồng nghiệp trong Bộ không giải quyết được các vấn đề nan giải đều phải nhờ cậu ấy giúp đỡ.

Ba đã đọc sách của George rồi, dù có vài chỗ còn chưa nắm vững nhưng con và Charlie nên xem qua, chắc chắn sẽ rất giúp ích.” Ông Arthur không tiếc lời khen ngợi.

Trong thời gian làm việc chung, ông đã bị thuyết phục hoàn toàn bởi khả năng học tập đáng sợ và kiến thức lý luận thâm sâu của George.

Rất nhiều đồng nghiệp khác cũng vậy.

Ở bên ngoài, mọi người chỉ biết George có thực lực vượt trội qua vụ Sirius và Pettigrew, nhưng họ quan tâm hơn đến thiên tài Quidditch – người đã dẫn dắt đội tuyển Anh lội ngược dòng từng trận một.

Chỉ có những nhân viên thực thụ trong Bộ mới biết năng lực ma pháp của George đáng sợ đến mức nào.

Những vấn đề hóc búa nhất, chỉ cần nhờ George là chắc chắn giải quyết được.

Trước đó có một nhà khảo cổ Muggle bị chết bởi một món cổ vật mang lời nguyền cổ đại.

Không ai trong Bộ phá giải được lời nguyền đó cho đến khi George ra tay.

Nghe ông Arthur kể về những gì George đã làm ở Bộ, Hermione, Ginny và mọi người càng thêm sùng bái anh.

Không ngờ George đã là nhân vật tầm cỡ ở trường, vào Bộ vẫn tỏa sáng như vậy.

Đúng là người ưu tú thì ở đâu cũng ưu tú.

"Chỉ là mấy chuyện nhỏ thôi, bác Arthur nói hơi quá rồi." George xua tay khiêm tốn.

Chương 428

Sau bữa sáng, dưới sự dặn dò kỹ lưỡng của bà Weasley, đặc biệt là với cặp song sinh, họ cuối cùng cũng xuất phát.

"Không cần nắm lấy tớ, cứ đứng cạnh là được." George bảo Hermione, Ginny, Ron và anh em nhà Weasley đứng quanh mình, rồi dùng ý chí bao phủ cả năm người.

Bóng người lóe lên, họ đã biến mất khỏi Hang Sóc.

Giờ đây anh đưa người đi cùng không cần tiếp xúc vật lý nữa, chỉ cần ý chí bao phủ là được, hàng chục người cũng chẳng thành vấn đề.

Trong chớp mắt, họ đã xuất hiện trước một vùng đầm lầy.

"Sao mà thoải mái thế, khác hẳn cảm giác lúc ba đưa bọn em đi, phép độn thổ của George tuyệt thật!" Vừa xuất hiện, cặp song sinh đã giơ ngón cái tán thưởng.

Nhiều phù thủy ghét độn thổ vì mỗi lần dùng như bị ép qua một ống cao su hẹp, cực kỳ khó chịu.

Người được dẫn đi cũng cảm thấy như vậy.

Nhưng vừa rồi George đưa họ đi mà không có chút cảm giác khó chịu nào.

"Thực ra phép độn thổ cải tiến trong sách của tớ dù tập luyện cũng không lo bị đứt lìa cơ thể, rảnh thì các cậu cứ tự tìm hiểu." George nháy mắt với cặp song sinh.

Phép độn thổ trong sách của anh đã dung hợp ma pháp không gian từ vài thế giới khác, loại bỏ nhiều nhược điểm như tiếng động lớn hay cảm giác khó chịu.

Tuy nhiên, anh vẫn giữ lại một điểm: vẫn bị khắc chế bởi bùa Chống Độn thổ.

Bản thân George dùng thì không sao, kể cả ở Hogwarts, nhưng phiên bản trong sách thì vẫn có khuyết điểm này.

Anh cố ý giữ lại, vì nếu phù thủy nào cũng độn thổ bất chấp bùa chú thì giới phù thủy sẽ loạn mất.

Nghe George nói vậy, cặp song sinh hiểu ý ngay, định bụng sau trận đấu sẽ lẻn vào phòng cha mượn sách hoặc ra Hẻm Xéo mua một quyển.

Lúc này ông Arthur, Bill và Charlie cũng đã độn thổ đến.

Bà Weasley là số ít phù thủy không hứng thú với Quidditch nên không đi cùng.

"Chào buổi sáng, George, Arthur!" Khi mọi người đã đông đủ, từ trong sương mù đầm lầy bước ra hai bóng người.

Họ ăn mặc kiểu Muggle nhưng rõ ràng là không thạo lắm: bộ vest đi với ủng cao su, hay váy xếp nếp Scotland phối với áo choàng Nam Mỹ.

Họ là nhân viên tuần tra của Bộ Pháp thuật, mục đích là chỉ đường cho những phù thủy độn thổ hoặc đi cổng khóa đến, đồng thời xua đuổi những Muggle vô tình đi lạc.

"Chào buổi sáng, Basil, Cook!" George và ông Arthur chào lại.

Basil trong bộ vest bước tới, vẻ mặt mệt mỏi nhưng đầy hâm mộ nói: "Các anh không phải trực ca thật sướng, chúng tôi đã canh ở đây từ tối qua đến giờ rồi." Nói đoạn gã lấy ra một tờ da dê: "Các anh ở khu trại thứ nhất, đi bộ khoảng một phần tư dặm về phía trước, quản lý khu đó là ông Roberts." "Cảm ơn Basil." George và ông Arthur chào hai người rồi dẫn cả đoàn hướng về phía khu trại.

World Cup Quidditch lần này quy tụ mười vạn phù thủy toàn cầu.

Để không bị thế giới Muggle ngày càng hiện đại phát hiện, Bộ Pháp thuật đã chọn một địa điểm cực kỳ hẻo lánh, mất nhiều tháng để xây dựng đấu trường đủ sức chứa mười vạn người.

Băng qua đầm lầy hoang vu và lớp sương mù dày đặc do ma pháp tạo ra, leo lên một triền cỏ xanh mướt, họ cuối cùng đã đến đích.

"Oa, đông người quá, hùng vĩ thật!" Hermione và những người khác không khỏi thốt lên kinh ngạc.

Họ chưa bao giờ thấy nhiều phù thủy tụ tập như vậy.

Những lều trại treo đủ loại cờ màu sắc giăng kín thảm cỏ, trải dài ngút ngàn.

Bên ngoài lều là các phù thủy đủ mọi lứa tuổi từ khắp nơi trên thế giới, cùng với đó là hàng loạt quầy hàng ăn uống, đồ dùng lưu niệm mọc lên như nấm.

Còn có cả những màn biểu diễn ma thuật hoa mỹ và các bảng quảng cáo.

Nên nhớ Bộ Pháp thuật tổ chức World Cup long trọng thế này không chỉ vì vinh dự mà còn vì vàng Galleon.

Lợi nhuận từ mười vạn phù thủy mang lại vượt xa chi phí xây dựng sân đấu.

Chỉ riêng tiền vé đã lời to, chưa kể tiền thuê lều ma thuật và phí thuê sạp hàng.

Vì thế cứ bốn năm một lần, các Bộ trưởng Bộ Pháp thuật trên thế giới lại tranh giành quyền đăng cai đến sứt đầu mẻ trán.

Nghe nói có lần các Bộ trưởng còn đánh nhau ngay tại hội nghị quốc tế, may mà họ còn giữ ý không dùng đũa phép mà chỉ dùng nắm

đấm để phân thắng bại.

“Lều của chúng ta ở đằng kia!” George liếc mắt một cái đã tìm thấy khu lều thứ nhất.

Sau khi đăng ký với quản lý, họ bước vào bên trong lều đã được thi triển bùa Nới rộng không gian.

Nhưng vừa vào lều, anh đã thấy một người.

“George, cậu đến rồi, mau đi với tôi ra sân đấu, còn ba tiếng nữa là bắt đầu rồi!” Ludo Bagman thấy George xuất hiện liền hào hứng kéo anh đi hội quân với các đồng đội.

Đội tuyển Anh do ông dẫn dắt đã lọt vào trận chung kết, thời gian này ông đang cực kỳ nở mày nở mặt và dành hết tâm huyết cho trận đại chiến cuối cùng này.

Mà trận đấu này có kết thúc hoàn hảo hay không đều trông cậy vào George.

Không có George, họ không đời nào đánh bại được những đối thủ như Bulgaria hay Ireland.

Vì thế ông đã đến lều nhà Weasley đợi sẵn từ sớm.

“Vậy tớ đi trước nhé, hẹn gặp lại sau trận đấu.” George không từ chối, chào Hermione và mọi người rồi theo Ludo rời đi.

Hermione và những người khác cũng hào hứng hô vang: “George, bọn tớ sẽ cổ vũ hết mình cho cậu, nhất định phải giành chức vô địch đấy!” Ra khỏi lều, anh còn thấy Harry cùng Sirius vừa đến, hai người chào anh rồi cũng vào lều nhà Weasley.

Trên đường ra sân vận động, anh còn gặp rất nhiều gương mặt quen thuộc, chủ yếu là học sinh Hogwarts đi cùng gia đình xem trận đấu.

Đi bộ ròng rã nửa tiếng, băng qua mấy khu lều ma thuật, cuối cùng George cũng thấy được sân thi đấu tọa lạc trên một triền cỏ cao.

Nhìn từ ngoài, sân vận động trông giống như sân bóng đá của Muggle, nhưng bên trong lòng đất đã được đào rỗng một khoảng lớn để làm chỗ ngồi cho khán giả.

Dưới đáy sâu mới là sân đấu Quidditch thực sự.

Xây dựng sân vận động chứa mười vạn người trên mặt đất thì quá lộ liễu, dù có dùng ma pháp cũng khó lòng che mắt Muggle.

Nhưng xây dưới lòng đất thì khác, sau khi kết thúc chỉ cần dùng phép thuật lấp đầy mặt đất là xong, vừa tiện vừa khó bị phát hiện.

"Dumbledore cũng đến sao?" Vào trong sân, George nhanh chóng nhìn thấy cụ Dumbledore đang trò chuyện với Bộ trưởng Fudge, ngoài ra còn có thầy Snape, cô McGonagall và những người khác.

Điều này cũng dễ hiểu, ngục Azkaban bị phá hủy, đám Tử thần Thực tử trốn thoát hết, dù Fudge khăng khăng trước công chúng đó chỉ là tai nạn chứ không phải do Voldemort làm, nhưng trong thâm tâm ông ta vẫn cực kỳ lo lắng.

Có lẽ Fudge sợ rằng vào thời điểm World Cup quan trọng thế này, đám Tử thần Thực tử sẽ đến phá hoại làm ông ta mất mặt.

Hiện tại đã có không ít người chỉ trích và muốn Fudge từ chức vì để đám tội phạm trốn thoát.

Nếu World Cup lại xảy ra chuyện lớn, gây thương vong nhiều phù thủy, thì Fudge có nói gì cũng vô ích, chắc chắn phải nghỉ việc.

Do đó Fudge mới đặc biệt mời cụ Dumbledore và các giáo sư đến trấn giữ.

Chương 429

Để duy trì trật tự cho World Cup, hầu như toàn bộ quan chức cấp cao và nhân viên của Bộ Pháp thuật đều được huy động, nhiều người đã mấy ngày không chợp mắt.

Trên đường đi, anh còn thấy Amelia Bones – Cục trưởng Cục Thi hành Luật Pháp thuật, Barty Crouch – Cục trưởng Cục Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, và cả cô bạn Amy là Phó cục trưởng...

Cơ bản các sếp lớn đều có mặt, kể cả Lucius Malfoy và đám Tử thần Thực tử hai mặt cũng vậy.

"Có mặt đông đủ thì tốt, đúng lúc bắt gọn một mẻ." Cùng lúc đó, phân thân tư duy của George trong hình dạng Voldemort cũng dẫn theo đám Tử thần Thực tử mới vượt ngục đến vùng đầm lầy bên ngoài sân vận động.

"Chủ nhân, tiếp theo chúng ta sát phạt vào trong luôn chứ?" Bellatrix rút đũa phép ra, ánh mắt không có chút sợ hãi mà chỉ toàn sự phấn khích.

George liếc nhìn một lượt, ngoại trừ Peter Pettigrew, những kẻ còn lại đều có vẻ mặt giống Bellatrix.

Đám Tử thần Thực tử này do sử dụng Nghệ thuật Hắc ám giết người quá lâu nên tinh thần đã sớm bị vặn vẹo.

Sau đó lại bị giam ở Azkaban, ngày ngày chịu sự tra tấn của Giám ngục nên cơ bản đều đã nửa điên nửa dại, chẳng kém Voldemort là mấy sau khi chia cắt Trường sinh Linh giá.

"Không, bây giờ chưa phải lúc.

Đợi trận đấu bắt đầu, khi mọi người đều tập trung ở sân vận động

chúng ta mới xuất hiện.

Nhớ kỹ, không có lệnh của ta, không ai được phép giết người, nếu không sẽ nhận lấy kết cục này." Nói đoạn anh chỉ tay về phía Pettigrew, một tia sáng xanh phóng ra trúng vào Pettigrew đang ngơ ngác, khiến gã chết ngay tại chỗ.

Đám đông dù điên dại nhưng sự kính sợ đối với Voldemort là bản năng, thấy gã tùy tiện giết chết Pettigrew liền sợ hãi gật đầu lia lịa.

Giết gà dọa khỉ, anh muốn đám Tử thần Thực tử này phải phục tùng mệnh lệnh, thi thoảng phải dọa cho chúng một trận, và kẻ nhát gan như Pettigrew là đối tượng làm vật tế hoàn hảo nhất.

Tối qua anh đã hoàn thiện kế hoạch của mình, cơ bản là không có vấn đề gì lớn.

Nhưng tiền đề là phải kiềm chế được đám Tử thần Thực tử điên khùng này, không để chúng phát điên giết chóc lung tung.

Một giờ rưỡi chiều, mười vạn phù thủy từ khắp nơi trên thế giới rời lều, xếp hàng vào sân, ngồi vào vị trí và bắt đầu hò reo.

Hai giờ chiều, trên đài bình luận, Ludo Bagman – Cục trưởng Cục Thể thao Pháp thuật, dí đũa phép vào cổ họng mình, thi triển bùa Phóng đại âm thanh.

"Sonorus!" Giọng ông vang dội khắp sân vận động.

"Thưa các quý bà, quý ông... chào mừng mọi người!

Chào mừng mọi người đến với trận chung kết World Cup Quidditch lần thứ 422!" Khán giả bùng nổ trong những tiếng hò reo và vỗ tay nhiệt liệt.

Hàng ngàn lá cờ đủ loại phất phới trên không trung, kèm theo đó là âm thanh hỗn loạn của quốc ca các nước.

Trên tấm bảng đen ma thuật khổng lồ lơ lửng trên không, dòng quảng cáo cuối cùng (Kẹo đủ vị của Bertie Bott – mỗi miếng là một cuộc phiêu lưu!) bị xóa đi.

Giờ đây nó hiển thị: Đội tuyển Anh: 0, Đội tuyển Ireland: 0.

"Được rồi, không nói nhiều nữa, xin giới thiệu... linh vật của đội tuyển Ireland!" Ngay lập tức, khu vực phía bên trái nổ vang tiếng reo hò, một vật thể khổng lồ màu vàng xanh bay vào sân.

Nó nổ tung trên không trung thành những bông pháo hoa rực rỡ, rồi hóa thành hình cỏ ba lá khổng lồ – biểu tượng của Ireland.

Vô số đồng vàng từ trên trời rơi xuống khán đài.

Nhìn kỹ sẽ thấy trong đám cỏ ba lá có rất nhiều ông lão nhỏ bé râu dài đang xách giỏ vãi tiền vàng, đó là Leprechaun – linh vật nổi tiếng của Ireland.

Dù vàng của Leprechaun không thể tiêu như vàng Galleon thật nhưng mọi người vẫn tranh nhau nhặt cho vui, nhất là trẻ em vì chúng cứ tưởng đó là vàng thật.

"Bây giờ!" Giọng Ludo Bagman vang lên như tiếng chuông đồng.

"Xin mời giơ đũa phép lên trời... chào mừng linh vật của đội tuyển Anh!" Một đàn chim đỏ rực với chiếc đuôi dài tuyệt đẹp bay vào sân, lượn một vòng rồi dừng lại giữa không trung bắt đầu hót.

Tiếng hót của chúng hay đến mức khiến tất cả phù thủy đều mê mẩn, không còn tranh giành tiền vàng hay ồn ào nữa.

Những con chim này gọi là Hồng Anh Ca Điểu, tiếng hót của chúng có khả năng trấn an lòng người, là linh vật của đội tuyển Anh.

Mỗi đội Quidditch quốc gia đều có linh vật riêng: Ireland là Leprechaun, Bulgaria là tiên nữ Veela, Brazil là Curupira, Na Uy là

thủy quái hồ Selma...

Khi đàn chim lui sân, các cầu thủ Quidditch của hai đội cưỡi chổi bay ra.

Đội Ireland mặc áo xanh lá, còn đội Anh mặc áo đỏ.

Thấy các cầu thủ xuất hiện, bầu không khí lại được đốt cháy, mọi người cuồng nhiệt hô vang tên đội bóng và cầu thủ mình yêu thích.

Trong đó, tiếng hô dành cho George là lớn nhất.

Để đáp lại khán giả, các phù thủy phụ trách trình chiếu ma thuật của Bộ còn đặc biệt dành cho George những khung hình cận cảnh.

"Tiếp theo, xin giới thiệu trọng tài của chúng ta, người đã bay từ Ai Cập xa xôi đến đây, Chủ tịch Liên đoàn Quidditch Quốc tế, Hassan Mustafa!" Một phù thủy nhỏ bé, gầy gò mặc áo chùng vàng kim sặc sỡ sải bước vào sân.

Một bên nách kẹp chiếc rương gỗ lớn, bên nách kia kẹp chiếc chổi bay.

"Trận đấu không được cho phép..." Sau khi nhắc lại luật thi đấu một cách nghiêm túc với cầu thủ hai đội, ông đá mở rương gỗ, thả bốn trái bóng ma thuật ra.

Một trái Quaffle đỏ tươi, hai trái Bludger đen xì, và một trái Golden Snitch nhỏ xíu có cánh.

Trái Snitch vừa xuất hiện đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Tốc độ của trái Snitch ở đây nhanh hơn hẳn ở trường, nhưng vì nó được làm bằng kim loại nên George luôn cảm nhận được vị trí của nó.

Tuy nhiên, anh không vội vàng bắt lấy để kết thúc trận đấu, vì phân thân tư duy của anh vừa mới đưa đám Tử thần Thực tử đột

nhập vào khu vực ngoại vi.

“Troy lại ghi bàn, 10-0, đội Ireland dẫn trước!” Trận đấu mới bắt đầu chưa đầy hai mươi phút, đội Ireland đã ghi điểm.

Cũng không trách được, về trình độ thực sự, đội tuyển Anh thậm chí không lọt nổi top 10, làm sao thắng được đội tuyển Ireland mạnh nhất.

Họ thăng tiến được hoàn toàn là nhờ George luôn bắt được trái Snitch vào phút chót, và lần này cũng không ngoại lệ.

“Mưa rồi, trận đấu nên kết thúc thôi!” George nãy giờ vẫn im hơi lặng tiếng, nhìn những hạt mưa lất phất rơi, bèn tăng tốc chổi bay lao thẳng về phía trái Snitch đang ẩn nấp.

Phân thân giả dạng Voldemort đã tiến vào hội trường hoàn thành bước đầu tiên của kế hoạch, đã đến lúc kết thúc trận đấu để bắt đầu bước thứ hai.

“Ôi, Merlin ơi, George của đội tuyển Anh đã phát hiện ra trái Snitch!” Thấy George là người đầu tiên phát hiện Snitch, bình luận viên Ludo – vốn đang ủ rũ vì đội nhà bị dẫn điểm – lập tức phấn chấn hẳn lên.

“Lynch của đội Ireland cũng đã đuổi theo, tốc độ của cả hai đều cực nhanh!

Trái Snitch đang cố gắng lượn vòng để cắt đuôi họ.” Ludo vì quá kích động mà giọng nói bắt đầu trở nên sắc lẹm.

Trận đấu mới diễn ra hai mươi phút đã bước vào giai đoạn cao trào.

Chương 430

Với tỉ số hiện tại, ai bắt được Snitch trước sẽ giành chức vô địch.

Mười vạn khán giả nín thở, họ không ngờ trận đấu lại diễn ra nhanh đến thế, chưa kịp chuẩn bị tâm lý gì cả.

“Nhìn kìa, George đã nhảy ra khỏi chổi!

Lạy quần lót của Merlin, cậu ấy bắt được rồi!

Cậu ấy bắt được nó ngay trên không trung và hạ cánh chuẩn xác lại trên chổi, một pha xử lý đẳng cấp bậc thầy!

Chúc mừng George đã bắt được Snitch, tôi tuyên bố, đội tuyển Anh giành chiến thắng!” “George!

George!

George!” Khán giả nãy giờ nín thở giờ đây bùng nổ tiếng reo hò lớn nhất, họ đứng bật dậy, phất cờ và vỗ tay điên cuồng.

Tuy nhiên ngay lúc đó, một tiếng vang ma pháp cực đại xuất hiện trên bầu trời sân vận động.

“Morsmordre!” Một tia sáng xanh nổ tung, hóa thành một cái đầu lâu khổng lồ.

Cái đầu lâu được cấu thành từ vô số những đốm sáng xanh biếc, một con rắn hổ mang chúa thò ra từ miệng cái đầu lâu như một chiếc lưỡi.

“Dấu hiệu Hắc ám!” Thấy hình ảnh đó, các phù thủy phía dưới lập tức lộ vẻ kinh hãi.

“Đó là ai, bọn chúng là ai?” Dưới ánh sáng của Dấu hiệu Hắc ám, một đám mây đen cấu thành từ cát sắt bay tới, trên đó là một nhóm

phù thủy tay cầm đũa phép.

Kẻ cầm đầu có gương mặt kinh tởm, không có mũi.

"Nhìn những người trong tay bọn chúng kìa, đó chẳng phải là...

Dumbledore!" "Cả Bộ trưởng Fudge, Cục trưởng Bones, Cục trưởng Crouch... sao tất cả các sếp của Bộ Pháp thuật đều ở đó!" Khi đám mây tiến lại gần, mọi người kinh hoàng nhận ra đám người này đang xách theo những quan chức cao cấp nhất của Bộ đang bị hôn mê và trói chặt.

Thậm chí có cả cụ Dumbledore – người được coi là cột trụ của giới phù thủy.

"Ta, Voldemort, đã trở lại!" Phân thân George nhìn xuống đám phù thủy đang kinh hãi phía dưới, cố tình cười lớn tuyên bố.

Đúng vậy, trong mười mấy phút diễn ra trận đấu vừa rồi, anh đã thực hiện bước đầu tiên: âm thầm đánh gục cụ Dumbledore và tất cả các sếp lớn của Bộ.

Để có thể nhanh chóng trở thành Bộ trưởng, thống lĩnh giới phù thủy Anh, anh bắt buộc phải làm vậy.

Nếu không, dù anh có dùng phân thân đóng giả Voldemort gây loạn rồi ra tay giải quyết để lập công lớn, thì đám quan chức cũng sẽ đấu đá quyền lực, anh muốn lên chức Bộ trưởng cũng phải mất vài năm.

Chi bằng bắt hết đám sếp cũ đi, với các mối quan hệ hiện có và tư cách là phù thủy duy nhất có thể đối đầu với Voldemort, mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Còn việc tại sao bắt cả cụ Dumbledore?

Một mặt là vì cụ quá thông minh, sợ cụ phát hiện ra chân tướng, mặt khác là để làm nổi bật sức mạnh của Voldemort, từ đó làm nổi

bật tầm quan trọng của chính bản thân anh.

"Voldemort!!!" Nghe cái tên đó, gần như tất cả phù thủy Anh có mặt đều lộ vẻ sợ hãi tột độ.

Phù thủy các nước khác cũng biến sắc.

Voldemort năm xưa chủ yếu hoạt động ở Anh, nhưng danh tiếng của gã thì ai cũng biết.

Giống như một tên khủng bố suýt tiêu diệt cả một quốc gia đột ngột xuất hiện trước mặt, dù không phải quốc gia của bạn thì bạn cũng sợ mất mật.

"Các ngươi không cần sợ hãi, ta của hiện tại đã không còn là ta của ngày xưa.

Các ngươi xem, tuy ta bắt họ nhưng không hề làm hại, chỉ để họ ngủ thiếp đi thôi." George chỉ vào Dumbledore và những người khác, rồi đáp xuống đài bình luận của Ludo, khiến ông ta sợ hãi lùi sâu vào đám đông.

Ông là sếp duy nhất không bị bắt đi.

"Hỡi các đồng bào từ khắp nơi trên thế giới, ta là Tom Riddle, là kẻ giết người Voldemort, là Chúa tể Hắc ám đáng sợ.

Nhưng đó đều là những hiểu lầm về ta.

Những gì ta làm đều là vì giới phù thủy chúng ta, chứ không phải vì dục vọng cá nhân.

Ta có một giấc mơ, giấc mơ rằng một ngày nào đó, phù thủy chúng ta không còn phải lẩn lút, có thể quang minh chính đại xuất hiện ở mọi ngõ ngách trên thế giới.

Ta mơ rằng dù chúng ta có yêu một Muggle, cũng không cần phải từ bỏ đũa phép hay ma pháp vì phải che giấu thân phận.

Ta mơ rằng phù thủy sẽ trở thành kẻ thống trị thế giới này, dẫn dắt sự phát triển của nó, chứ không phải trốn tránh như hiện nay.

Bộ Pháp thuật đã mục nát, họ chỉ biết tìm cách vơ vét vàng Galleon cho vào túi mình mỗi ngày, mà không biết rằng vũ khí của đám Muggle ngoài kia đã vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta.

Lẽ nào các ngươi quên vụ nổ vũ khí Muggle năm 1945, khiến hàng trăm phù thủy đang sinh sống tại thành phố đó chết ngay lập tức sao?

Gần năm mươi năm trôi qua, vũ khí của chúng hiện nay càng mạnh mẽ và nhiều hơn.

Nếu chúng ta cứ tiếp tục thế này, sớm muộn gì cũng bị đám Muggle phát hiện và chết dưới tay chúng.

Vì vậy, hỡi các đồng bào phù thủy, hãy gia nhập với ta, gia nhập Voldemort, để chúng ta cùng xây dựng một thế giới do phù thủy làm chủ, tạo ra một tương lai tốt đẹp hơn.

Phù thủy chúng ta mới là chủ nhân đích thực của thế giới này!" Giọng nói vang dội khắp sân vận động, mười vạn phù thủy đều bị chấn động bởi bài diễn văn của "Voldemort".

Thậm chí có một bộ phận cảm thấy gã nói rất có lý và bắt đầu đồng tình.

Thực ra điều này cũng bình thường, con người vốn ích kỷ, phù thủy hay người thường cũng vậy, khi thấy Voldemort đang đấu tranh vì lợi ích của họ, họ sẽ đứng về phía gã.

Đây chính là kết quả George mong muốn.

Nếu thân phận Voldemort chỉ quấy phá nhỏ lẻ ở Anh, thì sau khi giải quyết gã, anh cùng lắm chỉ lên được chức Bộ trưởng ở Anh.

Nhưng nếu Voldemort khơi mào một cuộc chiến toàn giới phù

thủy, thậm chí là chiến tranh giữa phù thủy và Muggle, thì sau khi dẹp loạn tất cả, anh có thể danh chính ngôn thuận thống nhất cả thế giới.

Thực tế những gì anh đang làm cũng giống như Chúa tể Hắc ám đời đầu – Grindelwald – đã từng làm.

Nếu không bị cụ Dumbledore ngăn cản thì suýt nữa ông ta đã thành công.

Khi đó Grindelwald có những kẻ đi theo cuồng nhiệt trên khắp thế giới, chứng tỏ có rất nhiều người đồng tình với quan điểm này.

Ngay từ đầu George đã thấy giới phù thủy cứ phát triển thế này thì bị Muggle phát hiện chỉ là vấn đề thời gian.

Bao nhiêu năm qua giới phù thủy chẳng có tiến bộ gì đáng kể, so với mấy chục năm trước chỉ có thêm vài bùa chú tiện ích đời sống.

Ngược lại, thế giới Muggle phát triển khoa học kỹ thuật với tốc độ chóng mặt.

Những điều kỳ diệu mà khoa học mang lại chẳng kém gì ma pháp.

Đợi đến khi Muggle phát hiện ra sự tồn tại của phù thủy, chiến tranh là điều chắc chắn, vì giai cấp thống trị của họ sẽ không cho phép đối phương đe dọa vị thế của mình.

Chương 431

Hoặc là phù thủy thống trị Muggle, hoặc là ngược lại.

Giống như ở Tân Thế Giới, nơi Muggle thống trị phù thủy, các phù thủy phải tuân theo quy tắc của Muggle và bị kiểm soát số lượng chặt chẽ để không gây đe dọa.

Lúc đó, khả năng cao phù thủy không phải đối thủ của Muggle.

Về sức phá hoại vũ khí, ma pháp có mạnh đến mấy cũng không bằng bom hạt nhân và vũ khí công nghệ cao.

Về mưu hèn kế bẩn, đám Muggle lão luyện có thể bỏ xa phù thủy vài con phố.

Ưu điểm lớn nhất của phù thủy là khả năng tác chiến cá nhân và hỏa lực của các phù thủy cấp cao, có khả năng thực hiện các chiến dịch ám sát lãnh đạo Muggle.

Nhưng với chế độ của thế giới Muggle, bạn giết một lãnh đạo này thì lập tức có người khác thay thế, quốc gia và dân số quá đông, không thể giết hết được.

Quan trọng nhất là nếu chiến tranh nổ ra, phía Muggle sẽ không có ai giúp phù thủy, nhưng phía phù thủy chắc chắn sẽ có kẻ giúp Muggle.

Những phù thủy gốc Muggle nếu được hứa hẹn lợi ích đủ lớn, rất có thể sẽ phản bội để trở thành lãnh đạo của tổ chức quản lý phù thủy sau chiến tranh.

Ngoài ra còn những phù thủy kiểu như cụ Dumbledore, vì hòa bình hai bên mà có thể ngăn cản việc ám sát lãnh đạo Muggle.

Cứ đà đó, khả năng phù thủy thắng là rất nhỏ.

Vì thế anh làm vậy chỉ là đẩy sớm cuộc chiến này lên.

Trong thời đại mà công nghệ Muggle chưa quá bá đạo, giúp phù thủy thắng cuộc chiến này và thiết lập một thế giới do phù thủy làm chủ, Muggle làm phụ.

Tại sao lại giúp phù thủy mà không giúp Muggle?

Vì ở thế giới này thân phận của anh là phù thủy, đương nhiên phải giúp phe mình.

Nếu thân phận anh là Muggle thì anh sẽ giúp Muggle, đó là vấn đề lập trường.

Chiến tranh kiểu này không có chính nghĩa hay phi nghĩa, chỉ là vì lợi ích và sự sinh tồn.

Giống như sư tử săn linh dương, đứng ở góc độ sư tử, không săn được linh dương thì chết đói, đứng ở góc độ linh dương, bị bắt là mất mạng.

Không có đúng sai, mình là sư tử thì giúp sư tử, là linh dương thì giúp linh dương, phải xác định rõ lập trường, đừng làm linh dương mà đi giúp sư tử, cũng đừng làm sư tử mà đi thương hại linh dương.

"Voldemort, ngươi nói láo!

Năm xưa ngươi tàn sát bao nhiêu người, vì lợi ích của giới phù thủy sao?

Nực cười, ngươi chỉ vì bản thân mình, ngươi là một con quỷ đáng chết.

Mau thả cụ Dumbledore và các Bộ trưởng ra, nếu không hôm nay chúng ta sẽ bắt ngươi phải chết thêm lần nữa!" Lúc này, một tiếng quát đầy giận dữ vang lên khắp sân vận động, cắt đứt dòng suy nghĩ của mọi người về bài diễn văn của Voldemort.

Người đến không ai khác chính là Rufus Scrimgeour – Cục trưởng Cục Thần sáng, theo sau là một đội ngũ Thần sáng hùng hậu.

Tất cả đều nghiêm nghị giơ đũa phép nhắm vào George trên đài bình luận.

George (phân thân) cười ngạo nghễ: "Chỉ dựa vào các ngươi?

Ngay cả Dumbledore hiện tại còn không phải đối thủ của ta, đám phế vật các ngươi cũng muốn đối phó ta sao?" "Tấn công!" Rufus không phí lời, hạ lệnh cho tất cả Thần sáng cùng tấn công George.

George chỉ vung tay một cái, phóng ra bùa Khiên che chắn trước mặt.

Vô số bùa chú liên tục dội vào lá chắn của George, nhưng ngay cả một gợn sóng cũng không tạo ra được.

"Sao có thể như vậy!" Sắc mặt đám Rufus biến đổi tức thì.

Voldemort mạnh thật, nhưng không thể nào chỉ dùng một bùa Khiên mà chặn được ma pháp của ngần ấy người.

"Petrificus Totalus – Liên hoàn điện!" Một tay George duy trì lá chắn, tay kia vung ra bùa Trói toàn thân, một nửa số Thần sáng lập tức bị hóa đá đứng chôn chân tại chỗ.

Rufus thấy tình hình không ổn, vội hô lớn với xung quanh: "Xin mọi người hãy giúp một tay, không thể để Voldemort rời đi như vậy, nếu không giới phù thủy sẽ đại loạn!" Nghe tiếng gọi của Rufus, rất nhiều phù thủy kiên định rút đũa phép nhắm về phía Voldemort trên đài.

Trong mười vạn phù thủy ở đây, có nhiều người chỉ là dân thường, họ không dám tấn công vì sợ Voldemort trả thù, thậm chí có người đã âm thầm lẻn ra ngoài trốn.

Cũng có nhiều trẻ em không có sức chiến đấu.

Tuy nhiên, cũng có không ít Thần sáng và nhân viên của Bộ Pháp thuật các nước khác, ví dụ như Lena – Cục trưởng Cục Thần sáng của Bộ Pháp thuật Pháp.

Họ cũng đang nghỉ phép đi xem World Cup, gặp tình cảnh này chắc chắn phải đứng ra giúp đỡ.

Đương nhiên còn có những người tuy không phải nhân viên Bộ nhưng đầy chính nghĩa, hoặc có thù với Voldemort và Tử thần Thực tử, như Sirius, cô McGonagall, thầy Snape...

Cả Harry, Hermione, Ron và những học sinh dũng cảm cũng đều giơ đũa phép lên.

Hàng vạn đạo ma pháp đủ loại phóng ra từ đũa phép, tất cả đều nhắm thẳng vào Voldemort.

Đám Tử thần Thực tử đang xách cụ Dumbledore lơ lửng trên không thấy cảnh đó cũng biến sắc.

Họ biết Voldemort mạnh, nhưng mạnh đến đâu cũng không thể đối đầu với hàng vạn phù thủy cùng lúc, không thể chặn được hàng vạn đạo ma pháp tấn công.

"Ha ha ha, hôm nay ta sẽ cho các ngươi thấy Voldemort ta mạnh mẽ đến mức nào!

Chỉ có ta mới đủ sức thống lĩnh giới phù thủy, đi lên con đường thực sự đúng đắn!" George dùng phép bay của Voldemort bay lên không trung, vung đũa phép, những tia sáng xanh của Lời nguyền Giết chóc dày hơn cả bắp đùi bắn ra, xoay quanh anh với tốc độ cực nhanh.

Lời nguyền Giết chóc mạnh mẽ va chạm với các ma pháp đang bay tới, đánh nát từng cái một, không một đạo ma pháp nào có thể xuyên thủng để chạm vào người George.

Cảnh tượng này khiến tất cả mọi người đờ đẫn.

Không thể nào, Voldemort không thể mạnh đến mức này, đây còn là phù thủy sao?

Ngay cả Merlin trong truyền thuyết, hay bốn nhà sáng lập Hogwarts năm xưa cũng không thể một mình chống lại hàng vạn phù thủy vây công.

Ngay lúc này, ai nấy đều cảm thấy Voldemort như một vị thần, là tồn tại không thể chiến thắng, nỗi sợ hãi sâu sắc bao trùm tâm trí họ.

Giữa lúc mọi người đang tuyệt vọng, một tiếng quát vang dội toàn trường.

“Voldemort, đừng có ngông cuồng, để ta tiếp ngươi!” George (bản thể) xé toạc bộ đồ thi đấu Quidditch, để lộ chiếc áo chùng phù thủy lộng lẫy bên trong.

Sau lưng anh xòe ra tám đôi cánh trắng muốt, toàn thân tỏa ra ánh sáng thánh khiết, bay lên đối diện với Voldemort.

George không phải người thích phô trương, anh thích âm thầm làm việc và phát triển hơn, nhưng lúc này phải đủ sặc sỡ mới đạt được hiệu quả mong muốn.

Thực tế chứng minh, chỉ cần bạn có thực lực chống lưng thì việc phô trương đúng lúc sẽ mang lại cho bạn vô số người sùng bái.

Đám siêu anh hùng ở thế giới chính có ai xuất hiện mà không ngầu lòi đâu, đặc biệt là Iron Man.

Các anh hùng Avengers còn thích kiểu hạ cánh đặc trưng gọi là "siêu anh hùng hạ cánh", chính vì thế họ mới có nhiều fan.

Hiện tại, màn xuất hiện độc đáo của George đã thu hút toàn bộ ánh nhìn.

Chương 432

Trên bầu trời sân vận động, bên trái là Voldemort bao quanh bởi hắc khí, nhìn là thấy phe tà ác; bên phải là chàng trai trẻ với tám đôi cánh tỏa sáng như thiên thần.

Sự tương phản mạnh mẽ khiến mười vạn phù thủy lập tức nhen nhóm một tia hy vọng.

Dù chỉ là một tia, vì Voldemort vừa rồi thể hiện sức mạnh quá kinh khủng.

"Chỉ là một phù thủy vị thành niên mà cũng có gan lên đây thách thức ta sao?

Ngươi khá đấy, ta tán thưởng sự can đảm của ngươi, nhưng ngươi quá tự lượng sức mình rồi!" Phân thân George nhìn bản thể mình với vẻ mặt đầy chế giễu.

Còn bản thể George thì đáp lại một cách chính khí lẫm liệt: "Có tự lượng sức hay không, đánh mới biết được!" Anh vung đũa phép: "Lôi điện triệu tới!" Một tia sét khổng lồ còn to hơn cả chum nước từ trên trời giáng xuống, nhắm thẳng vào phân thân George.

Phân thân George giả vờ biến sắc, vung tay phóng ra bùa Khiên từng chặn đứng hàng vạn phù thủy vừa nãy.

Tuy nhiên lần này bùa Khiên đã bị tia sét đánh tan tành, dù nó cũng tiêu hao hết năng lượng rồi biến mất.

"Tuổi trẻ mà thực lực đã vượt qua cả Dumbledore sao?

Hãy để lại tên tuổi, Lời nguyền Giết chóc của ta không giết kẻ vô danh!" Phân thân George trong vai Voldemort vung đũa phép, quát lớn, tia sáng xanh của lời nguyền vừa rồi đánh nát hàng vạn ma pháp lao

thẳng về phía bản thể George.

Đám phù thủy phía dưới tim thắt lại.

Cuộc đối đầu này, những lời đối thoại này, kịch tính và căng thẳng gấp vạn lần trận Quidditch vừa rồi.

"George cẩn thận!" Hermione, Harry và bạn bè, cùng các giáo sư Snape, McGonagall và các đồng nghiệp đều không nhịn được mà lớn tiếng nhắc nhở.

George bản thể với nét mặt nghiêm nghị, cũng vung đũa phép bắn ra một tia lôi quang không hề kém cạnh tia sáng xanh kia.

"George, trợ lý Cục Thi hành Luật Pháp thuật, hôm nay sẽ dùng lôi quang đánh nát bóng tối!" Lôi quang trắng và tia sáng xanh gặp nhau trên không trung như kim châm đối diện với hạt mạch, lập tức giằng co kịch liệt.

Hai luồng ma pháp mạnh mẽ vượt xa trí tưởng tượng của phù thủy bình thường tạo ra những đợt sóng năng lượng làm biến dạng cả không khí.

Cả sân vận động rung rinh dưới áp lực năng lượng khổng lồ đó.

Toàn bộ khán giả đều lộ vẻ kinh hãi, họ chưa từng thấy phép thuật nào mạnh mẽ và đáng sợ đến vậy, chẳng khác nào thiên tai.

"Bùm!" Một tiếng nổ vang trời, ánh sáng xanh và trắng cùng biến mất, luồng khí cực mạnh hất văng các phù thủy trên khán đài ra sau, va vào tường rồi lăn lộn thành một đoàn.

Phân thân và bản thể George đều nhếch môi cười, đồng thời bay về hai phía, âm thầm dùng phép biến hình biến nước bọt thành máu tươi phun ra ngoài.

"Không có bóng tối thì lấy đâu ra ánh sáng?

Chàng trai, ngươi vĩnh viễn không thể đánh thức những kẻ đang giả vờ ngủ đâu.

Bộ Pháp thuật đã mục nát rồi, họ không phải đối thủ của ta, còn ngươi chỉ là một trợ lý nhỏ nhoi của Bộ, dù có thực lực khá đấy thì đã sao?

Hôm nay đến đây thôi, chúng ta đi!" Phân thân George cố tình nhấn mạnh cụm từ "trợ lý nhỏ nhoi" thật lớn.

Sau đó hóa thành một luồng hắc quang bay về phía đám mây cát sắt, dẫn theo tất cả Tử thần Thực tử cùng Dumbledore và các sếp lớn biến mất tại chỗ.

George từ từ hạ xuống đài bình luận nơi Voldemort vừa đứng, lại ho ra một ngụm máu.

"George, cậu thế nào rồi?" Rufus, cô McGonagall và thầy Snape lập tức lo lắng vây lại, giọng đầy quan tâm.

George hít sâu một hơi, lau vết máu khóe miệng.

"Cháu không sao, bị thương nhẹ thôi, nhưng Voldemort chắc chắn cũng không dễ chịu gì, nếu không hắn đã chẳng rút lui như vậy.

Tiếc là không cứu được hiệu trưởng và Bộ trưởng." "George, con làm thế là tốt lắm rồi, nếu không có con thì Bộ Pháp thuật có khi đã biến mất hôm nay rồi, không biết còn bao nhiêu người sẽ trở thành tù binh của hắn nữa." Mọi người vội vàng an ủi.

Ngoại trừ Snape biết một chút về thực lực của George, không ai ngờ được George lại mạnh đến thế, ngay cả Voldemort đáng sợ kia cũng bị ép lui.

Giờ đây họ thấy cực kỳ may mắn, có cảm giác như vừa từ cõi chết trở về, nên chẳng ai trách George không cứu được Dumbledore hay Fudge.

“Các sếp lớn trong Bộ đều bị bắt đi cả rồi, tiếp theo chúng ta phải đối mặt với một Voldemort mạnh gấp trăm lần mười mấy năm trước.

Lời của hắn vừa nãy đã nhắc nhở tôi.

George, cậu không thể chỉ làm một trợ lý nữa, cậu phải gánh vác trách nhiệm nặng nề hơn.

Chỉ có thực lực của cậu mới đối phó được Voldemort, cậu nên trở thành Bộ trưởng mới của chúng tôi để dẫn dắt chúng ta ngăn chặn âm mưu của hắn.” Thấy các quan chức còn lại của Bộ và quan chức các nước khác tiến lại, Rufus suy nghĩ một chút rồi nhìn George với giọng trang trọng.

Các sếp lớn đều bị bắt, dân chúng sẽ hoàn toàn mất niềm tin vào Bộ, chỉ có để George – người vừa đánh lui Voldemort – lên làm Bộ trưởng mới cứu vãn được lòng tin.

Hơn nữa ngoài George, thực sự không ai có thể đối đầu với Voldemort.

Thêm vào đó, việc hợp tác với các nước khác sắp tới cần một lãnh đạo có thực lực như George để Bộ Pháp thuật Anh có tiếng nói hơn.

Còn về việc George quá trẻ, không biết xử lý sự vụ?

Qua tiếp xúc, Rufus thấy George tuy trẻ nhưng rất chín chắn, ở vài phương diện còn giỏi hơn Fudge – kẻ chỉ biết chơi trò chính trị mà chẳng làm được việc gì ra hồn.

Mặt khác, vẫn còn họ ở đó, họ có thể hỗ trợ George mọi việc.

“Thưa Cục trưởng, cháu chỉ là một trợ lý nhỏ, lại vừa mới vào làm ở Bộ chưa lâu, sao có thể làm Bộ trưởng được?

Như vậy e là không đúng quy củ.

Hơn nữa bác biết đấy, cháu vào Bộ chủ yếu vì thích nghiên cứu

phép thuật thôi." George nghe vậy liền ra vẻ khó xử.

Lúc này dĩ nhiên phải diễn một chút.

"Đồng ý, tôi thấy không có vấn đề gì." Ludo Bagman, vị trưởng bộ duy nhất không bị bắt, cũng đứng về phía George.

Ông ta không suy nghĩ nhiều như Rufus, cũng chẳng phải người của George như Amy.

Suy nghĩ của ông ta rất đơn giản: sau World Cup Quidditch, quyền lực của Ban Thể thao Pháp thuật sẽ trở lại trạng thái cũ, ông ta sẽ tiếp tục là vị trưởng bộ ít quyền lực nhất Bộ Pháp thuật.

Nhưng nếu George làm Bộ trưởng thì khác.

George dù sao cũng xuất thân từ đội Quidditch Anh do ông ta quản lý, lại vừa giành chức vô địch World Cup, quan hệ giữa đôi bên cũng khá tốt.

Khi George lên làm Bộ trưởng, chắc chắn sẽ có sự ưu ái cho Ban Thể thao, lúc đó cuộc sống của ông ta sẽ dễ thở hơn nhiều.

"Ta không đồng ý!" Lúc này, Umbridge trong bộ đồ len màu hồng len lỏi ra khỏi đám đông.

Với tư cách là cấp trên trực tiếp của George, mụ ta luôn đố kỵ với năng lực và tài hoa của cậu, lo sợ tiếng tăm quá lớn của George sẽ khiến cậu thay thế vị trí của mụ trong mắt Bộ trưởng nên luôn âm thầm chèn ép.

Nếu George làm Bộ trưởng, mụ ta tuyệt đối không có ngày lành, nên mụ không đời nào đồng ý.

Hơn nữa hiện tại các lãnh đạo cao cấp của Bộ đều đã bị Voldemort bắt đi, trong số những người còn lại, mụ và Rufus là những người có thâm niên và quyền lực cao nhất để tiếp quản Bộ

Pháp thuật.

Chọn George làm Bộ trưởng, vậy tại sao không để mụ làm?

Chương 433

Còn về vấn đề đối phó với Voldemort, sau khi mụ làm Bộ trưởng, mụ sẽ ra lệnh cho George đi đánh hắn, chẳng lẽ George có thể từ chối?

Mụ hiểu những người như George và Dumbledore, vì hòa bình của cả giới phù thủy, họ dù có hy sinh bản thân cũng sẽ chiến đấu với Voldemort đến cùng.

Vì vậy mụ hoàn toàn không lo lắng việc George sẽ lười nhác sau khi mụ lên nắm quyền.

"Thực lực của George tự nhiên không có vấn đề, nhưng cậu ta quá nhỏ tuổi, lại thiếu kinh nghiệm, để cậu ta làm Bộ trưởng là một lựa chọn không trách nhiệm.

Tôi thấy vào thời khắc quan trọng này, nhân tuyển Bộ trưởng nên thận trọng hơn, cần qua thảo luận và bỏ phiếu dần dần mới xác định được." Chỉ cần hôm nay không bầu ra Bộ trưởng ngay lập tức, sau đó mụ sẽ có cách dùng các quân bài chính trị để đoạt lấy vị trí này.

Về phương diện này, Rufus hoàn toàn không phải đối thủ của mụ.

"Tôi thấy chủ nhiệm Umbridge nói có lý, chuyện Bộ trưởng là việc đại sự, tự nhiên phải thận trọng." Lucius Malfoy chống cây gậy quý tộc, ung dung bước tới.

George là phù thủy duy nhất có thể đối kháng với Voldemort, nếu George làm Bộ trưởng Bộ Pháp thuật, đó chắc chắn không phải điều tốt cho Voldemort.

Vì vậy ông ta nhất định phải ngăn cản.

Với tư cách là một trong mười tám gia tộc thuần huyết, gia tộc

Malfoy có ảnh hưởng rất lớn trong giới phù thủy, đặc biệt là tại Bộ Pháp thuật.

Trước đó ông ta còn thiết kế suýt chút nữa bãi miễn chức hiệu trưởng của Dumbledore.

Vì vậy khi ông ta vừa đứng ra, không ít người trong Bộ Pháp thuật bắt đầu hùa theo, trong đó bao gồm cả những kẻ gió chiều nào che chiều nấy thuộc phe Tử thần Thực tử.

Đối diện với cảnh tượng này, George đã sớm dự liệu và có biện pháp ứng phó.

Ở phía bên kia, Voldemort do phân thân tư tưởng ngụy trang sau khi đưa mọi người độn thổ rời đi, vẫy tay thu Dumbledore và những người khác vào không gian của mình.

Sau khi hấp thu hệ thống ma pháp không gian của Minerva và Đông Phương, ma pháp không gian của hắn giờ đây không chỉ chứa được vật chết mà cả vật sống cũng có thể.

"Các ngươi về trang viên Malfoy đợi ta trước." Để lại mệnh lệnh cho Bellatrix và các Tử thần Thực tử, hắn độn thổ quay lại sân thi đấu Quidditch, ẩn thân trong đám đông phù thủy, sử dụng ma pháp âm thanh liên tục tạo ra các giọng nói khác nhau: "Lãnh đạo Bộ Pháp thuật toàn là lũ phế vật, họ ngay cả Tử thần Thực tử bỏ chạy cũng không bắt được!" "Trong mắt họ chỉ có vàng Galleon, không thể để đám lãnh đạo cũ tiếp tục làm Bộ trưởng nữa, nếu không chúng ta tiêu đời mất!" "Vì gã đần Fudge không có ở đây, chúng ta phải chọn người có thực lực hơn, trẻ trung hơn, trí tuệ hơn làm Bộ trưởng!" "Tôi thấy anh ta nói đúng, tôi chọn George!

George đã đánh lui Kẻ mà ai cũng biết là ai đó, còn xuất bản bao nhiêu sách ma pháp, cải tiến bùa chú, giành chức vô địch World Cup!" "Đúng vậy, chúng ta chọn George, cậu ấy mới là người được mong

đợi nhất!" "George!

George!

George!" Qua sự kích động của phân thân George, các phù thủy tại trường, đặc biệt là phù thủy Anh quốc, lập tức phản ứng lại.

Nghĩ đến sự hủ bại bất tài của Bộ Pháp thuật bấy lâu nay, nghĩ đến những chuyện khó chịu họ từng gặp phải ở Bộ, rồi nghĩ đến màn xuất hiện cực ngầu của George lúc nãy khi đánh lui Voldemort kẻ mà họ còn chẳng dám gọi tên, sự so sánh đã quá rõ ràng.

Trừ một số ít phù thủy bị ảnh hưởng bởi bài diễn văn của Voldemort, đại đa số phù thủy đều hô vang tên George.

Còn những phù thủy nước khác, rất nhiều người bị thực lực của George chinh phục, cũng với tâm thế xem náo nhiệt không ngại chuyện lớn, đồng loạt hô hào theo.

Trong nhất thời, toàn bộ sân vận động đều là tiếng gọi tên George.

Umbridge và Lucius Malfoy không ngờ tình huống này lại xảy ra, trước sự hô hào của hàng vạn phù thủy, họ nhất thời không dám mở miệng phản bác.

"Mọi người nhìn xem, đây chính là ý dân, còn gì để nói nữa đâu, mọi người đã đưa ra kết quả bỏ phiếu ngay tại đây rồi!" Rufus thấy vậy, trên mặt lộ ra vẻ chế giễu.

Nếu luận về thủ đoạn mờ ám, ông ta quả thực không bằng Umbridge và Lucius Malfoy.

Nhưng trong tình huống này, mọi thủ đoạn mờ ám đều vô dụng, đây là lòng dân hướng về, là xu thế tất yếu, nếu không đồng ý thì cả Bộ Pháp thuật có khi phải xây dựng lại.

"Mọi người, tôi rất cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, nhưng tôi

thực sự thấy thâm niên của mình quá thấp, sợ rằng không thể đảm đương tốt chức vụ Bộ trưởng này." George mang bộ mặt hổ thẹn bước lên đài thuyết minh, dùng bùa Sonorus (Khuếch đại âm thanh) trấn an mọi người: "Dù không làm Bộ trưởng, vì cả giới phù thủy, tôi cũng tuyệt đối sẽ dốc hết sức mình ngăn chặn hành vi bạo ngược của Voldemort, bảo vệ mọi người!" "Làm Bộ trưởng đi!" "Làm Bộ trưởng đi!" "Làm Bộ trưởng đi!" Những tiếng hô khác nhau lại vang lên khắp sân vận động, khiến mọi người cùng giơ tay hô vang.

Cảnh tượng một lần nữa mất kiểm soát.

"George, em hãy đồng ý đi, chúng tôi sẽ giúp em quản lý tốt Bộ Pháp thuật, mọi người đều ủng hộ em!" Amy bước lên phía trước, vẻ mặt chân thành.

Những phù thủy thuộc phái thực lực trong Bộ từng trao đổi ma pháp hoặc nhận được sự giúp đỡ của George cũng đồng thanh hưởng ứng.

George lộ vẻ bất đắc dĩ, cuối cùng đành nghiến răng nói: "Có câu nói rất hay, năng lực càng lớn trách nhiệm càng cao, nếu mọi người đã ủng hộ tôi như vậy, tôi cũng không thể thoái thác trách nhiệm nữa.

Được, tôi sẽ tiếp nhận chức vụ Bộ trưởng Bộ Pháp thuật, dẫn dắt mọi người đánh bại Voldemort, cứu hiệu trưởng và mọi người trở về!" Thấy George cuối cùng cũng đồng ý nhậm chức Bộ trưởng, phía dưới vang lên tiếng hoan hô như sấm.

"Con mụ Umbridge này có lẽ có thể kéo về phe mình." Chuyện đã định cục, Lucius Malfoy lộ vẻ tiếc nuối, nhưng sau đó nhìn thấy vẻ mặt khó coi của Umbridge, ông ta lại nảy ra ý định khác.

Umbridge vẫn là lãnh đạo có thực quyền trong Bộ, nếu có thể kéo mụ ta về cùng thuyền thì cũng không phải chuyện xấu.

Đêm khuya, tại phòng họp trang viên gia tộc Malfoy.

“Chủ nhân, sự tình là như vậy, thằng nhóc George kia sắp trở thành Bộ trưởng mới, dự kiến sắp tới nó sẽ liên kết với Bộ Pháp thuật các nước khác để bao vây tiễu trừ chúng ta gắt gao hơn.” Lucius Malfoy báo cáo tất cả tình báo mình biết.

George (Voldemort giả) vuốt ve con rắn Nagini bên cạnh, gật đầu: “Không cần lo lắng, chuyện xảy ra ở Anh, chừng nào chưa ảnh hưởng đến các nước khác, Bộ Pháp thuật của họ sẽ không ra sức đâu, cùng lắm chỉ cử vài phù thủy đến hỗ trợ.

Bộ Pháp thuật các nước đều là một lũ rời rạc, không làm nên trò trống gì.” “Vậy chúng ta tiếp theo nên làm gì?” Lucius cẩn thận hỏi.

Voldemort trước đây đã đáng sợ, hiện tại còn đáng sợ hơn, ngay cả ma pháp liên thủ của hàng vạn phù thủy cũng có thể dễ dàng đánh tan.

Nếu hắn muốn giết mình thì mình hoàn toàn không có sức kháng cự.

Nhưng không còn cách nào khác, ông ta đã sớm leo lên con thuyền này, vả lại nếu Voldemort thực sự thống nhất được giới phù thủy và giới Muggle, lợi ích mà gia tộc Malfoy thu được sẽ vô cùng lớn.

Với năng lực của mình, tương lai ông ta sẽ là tồn tại dưới một người trên vạn người.

Cho nên cái giá này đáng để mạo hiểm.

“Tiếp theo, trước tiên hãy cố gắng lôi kéo những lãnh đạo có thực quyền trong Bộ Pháp thuật, ví dụ như mụ Umbridge kia, cụ thể lôi kéo thế nào chắc ông có kinh nghiệm hơn ta.

Thứ hai, sau chuyện lần này, chắc chắn sẽ có không ít phù thủy muốn gia nhập với chúng ta, các ngươi hãy thu nạp hết bọn họ về phía ta.

Cuối cùng, thằng nhóc George đó quả thực là một rắc rối nhỏ, nên mục tiêu tiếp theo của chúng ta sẽ tập trung vào các quốc gia khác, đợi khi tập hợp đủ nhân thủ sẽ giải quyết chúng một thể." George nhanh chóng trình bày kế hoạch của mình cho Lucius và các Tử thần Thực tử.

Trên bề mặt, hắn có vẻ như đang thực sự tìm cách thống nhất giới phù thủy.

Thực tế, hắn dẫn dắt Tử thần Thực tử làm những việc này chủ yếu là để dọn đường cho bản thể George thống nhất giới phù thủy và giới Muggle trong tương lai.

"Chủ nhân anh minh!" Nghe kế hoạch của George, Lucius và các Tử thần Thực tử đều gật đầu lia lịa.

Họ thấy Voldemort hiện tại dù tính khí thất thường nhưng đầu óc vẫn rất tỉnh táo.

Hắn vẫn là vị Chúa tể Hắc ám có thực lực cường đại và sức hút cá nhân cực mạnh.

Theo vị Chúa tể như vậy, đại sự tương lai chắc chắn thành công.

Còn về phần George, thực lực quả thực không tệ, nhưng một thằng nhóc con thì có thể dẫn dắt cái Bộ Pháp thuật đã bị họ xâm nhập làm được trò trống gì?

Hơn nữa địch ở ngoài sáng ta ở trong tối, ưu thế thuộc về phe mình.

Lúc này, nội tâm của tất cả Tử thần Thực tử đều tràn đầy tự tin.

"Ghi nhớ, không có sự cho phép của ta, trong hành động không được giết người, ngay cả Muggle cũng không được.

Chương 434

Trước đây chúng ta quá khích, dẫn đến việc mọi người đều đứng ở phía đối lập, bây giờ chúng ta phải thay đổi.

Ngoài việc lôi kéo những phù thủy cùng chí hướng, còn phải khiến những phù thủy trung lập không đứng ở phía đối diện với chúng ta.

Mọi thứ đợi sau khi chúng ta thành công có thể từ từ thanh toán sau.

Nếu ta biết các ngươi tùy tiện giết người khi chưa có lệnh, làm hỏng kế hoạch của ta, thì hậu quả thế nào các ngươi biết rồi đấy!" Cuối cùng, George đặc biệt dặn dò thêm một câu.

"Chủ nhân, chúng con tuyệt đối không dám trái lệnh ngài!" Cảm nhận được khí thế khiến người ta nghẹt thở phát ra từ George, toàn thân các Tử thần Thực tử đều run lên, đồng thanh đáp lại.

Ba ngày sau, giữa hàng loạt tin tức bùng nổ, George chính thức nhậm chức Bộ trưởng Bộ Pháp thuật, bắt đầu thống lĩnh Bộ Pháp thuật Anh.

Ngay khi vừa nhậm chức, việc đầu tiên cậu làm là thăng chức cho những người ủng hộ mình.

Rufus Scrimgeour từ Chủ nhiệm Văn phòng Thần Sáng trở thành Vụ trưởng Vụ Thi hành Luật Pháp thuật, Tonks được thăng chức lên Chủ nhiệm Văn phòng Thần Sáng.

Amy được thăng làm Vụ trưởng Vụ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, đồng thời kiêm nhiệm Phó Bộ trưởng.

Arthur Weasley từ một nhân viên bình thường ở Văn phòng sử dụng sai vật dụng của Muggle, nhảy vọt lên thành Vụ trưởng Vụ

Điều phối và Kiểm soát các Tai nạn Pháp thuật.

Đặc biệt mời Remus John Lupin có thực lực hàng đầu về làm Vụ trưởng Vụ Kiểm soát và Điều phối Sinh vật Pháp thuật.

Ngay cả Ludo Bagman vì đứng về phía cậu mà ngoài chức Vụ trưởng Vụ Thể thao còn được kiêm nhiệm chức Vụ trưởng Vụ Giao thông Pháp thuật.

Những phù thủy có năng lực thực sự từng trao đổi ma pháp với cậu cũng được điều động từ những vị trí chân chạy sang những vị trí quan trọng.

Còn những kẻ dựa vào quan hệ để vào Bộ làm việc kiểu hưởng lương thì bị sa thải hoặc thuyên chuyển xuống cấp dưới.

Ngoại trừ những phù thủy bám rễ sâu như Umbridge, về cơ bản dưới sự cải cách sấm sét của cậu, Bộ Pháp thuật đã mang một diện mạo mới, hiệu suất làm việc tăng lên gấp bội.

Điều này khiến những phù thủy từng lo ngại về tuổi tác của cậu phải nhìn bằng con mắt khác, khiến phù thủy bình thường cảm nhận được một Bộ Pháp thuật mới hoàn toàn khác biệt.

Việc giữ Umbridge và những phù thủy thuộc phe Tử thần Thực tử lại trong Bộ, George tự nhiên có dụng ý của mình, nếu không với thủ đoạn của cậu, khiến họ biến mất không dấu vết là chuyện quá dễ dàng.

Đồng thời, phía Hogwarts, vì hiệu trưởng Dumbledore đang trong tay Voldemort nên chắc chắn phải bầu ra một hiệu trưởng mới.

George đã đề cử viện trưởng cũ của mình là Snape, vì vậy Snape trở thành tân hiệu trưởng của Hogwarts.

Về chuyện này, Harry cảm thấy rất phiền muộn, những ngày tháng sau này của cậu ta chắc chắn sẽ chẳng dễ dàng gì.

Còn về cuộc thi Tam Pháp thuật vốn chuẩn bị tổ chức cũng đã bị hủy bỏ vì sự trỗi dậy của Voldemort.

"Bộ Pháp thuật các nước nói thế nào?" Tại phòng họp Bộ Pháp thuật, George với tư cách Bộ trưởng đang chủ trì cuộc họp bàn về việc truy bắt Voldemort và Tử thần Thực tử, giải cứu Dumbledore và Fudge.

"Ngoại trừ Pháp, Ireland và một vài nước khác cử lượng lớn Thần Sáng đến chi viện, các nước khác vẫn đang thảo luận về việc Voldemort hồi sinh." Amy báo cáo với vẻ mặt không mấy khả quan.

Pháp và Ireland cử người nhanh như vậy là vì quan hệ vốn tốt với Anh, nhưng quan trọng hơn là họ ở sát vách, một khi Voldemort lộng hành như mười mấy năm trước, họ cũng sẽ bị vạ lây.

Còn đối với những nước xa hơn như Mỹ, dù Voldemort có nguy hại lớn nhưng tạm thời hắn chưa rời khỏi Anh, chưa chạm đến lợi ích của họ nên họ không vội.

Nếu Bộ Pháp thuật Anh có thể tự giải quyết Voldemort trong thời gian này thì càng tốt, dù sao Anh cũng có phù thủy George có thể chống lại hắn.

Còn việc giải quyết Voldemort sẽ khiến bao nhiêu phù thủy Anh hy sinh, đó là chuyện của nước Anh, không ảnh hưởng đến phù thủy nước họ.

Ngược lại, với thực lực Voldemort thể hiện tại World Cup, dù họ cử lượng lớn Thần Sáng đến, thắng được cũng chắc chắn tổn thất nặng nề.

Đây chính là bản tính con người.

Năm đó nếu không có Dumbledore đứng ra kêu gọi bạn bè, chỉ dựa vào sự hợp tác bằng mặt không bằng lòng của Bộ Pháp thuật các

nước thì căn bản không thể đánh bại Grindelwald.

"Không cần phải nản lòng, chuyện này rất bình thường.

Thực tế họ có phái người đến cũng chẳng giúp ích được gì nhiều, vấn đề cốt yếu chúng ta cần giải quyết vẫn là Voldemort.

Vì vậy tiếp theo, các anh cùng với Thần Sáng các nước cử đến hãy phân tán khắp nơi tìm kiếm vị trí của Tử thần Thực tử, tìm thấy manh mối thì đừng bứt dây động rừng.

Còn tôi sẽ dành thời gian điều chỉnh trạng thái, tìm kiếm ma pháp có thể đánh bại Voldemort." George ngồi ở vị trí Bộ trưởng, vạch ra kế hoạch hành động tiếp theo.

Ý của cậu rất đơn giản: kẻ thù lớn nhất là Voldemort, đám Tử thần Thực tử dưới trướng hắn không đáng kể.

Người có thể chiến thắng Voldemort hiện tại xem ra chỉ có cậu, thực lực của những người khác chênh lệch quá lớn, dù đông cũng vô dụng.

Tại World Cup, hàng vạn người còn chẳng làm gì được Voldemort, dù Bộ Pháp thuật các nước cử hết Thần Sáng đến cũng không tới con số vạn người.

Cho nên việc quan trọng nhất hiện nay là cậu phải tranh thủ thời gian tiếp tục nâng cao thực lực để đối phó với trận quyết chiến sau khi tìm thấy Voldemort.

Việc vụn vặt ở Bộ giao cho Amy và những người khác xử lý, cậu phải tập trung nghiên cứu ma pháp, đặc biệt là ma pháp "Tình yêu" từng gây thương tổn cho Voldemort.

Về điều này, các lãnh đạo Bộ Pháp thuật hiện tại đều thấy lời George nói không có vấn đề gì, cũng rất ủng hộ cậu tập trung nghiên cứu ma pháp tìm cách đánh bại Voldemort.

Vốn dĩ họ cũng không trông mong một George mới mười ba tuổi có thể xử lý bao nhiêu tạp sự của Bộ, việc cậu có thể chấn chỉnh Bộ Pháp thuật một cách quyết liệt như vậy đã vượt xa dự liệu của họ.

Thứ họ coi trọng là thực lực mạnh mẽ có thể đối kháng với Voldemort của George, cũng như sự tự tin mà thực lực đó mang lại cho mọi người.

Vì thế sau khi cuộc họp kết thúc, George không quản chuyện khác nữa, lao đầu vào Sở Trường sinh bất tử và Ban Bí mật.

Tất cả những người không thể nêu tên (Unspeakable) ở Ban Bí mật cũng bàn giao toàn bộ thành quả nghiên cứu cho George, phối hợp giúp cậu học tập những ma pháp cấm kỵ để tìm cách đánh bại Voldemort.

Tốn vài ngày thời gian, đi một vòng lớn, George cuối cùng cũng toại nguyện.

Thực tế, với thực lực hiện tại, nếu bỏ qua ranh giới đạo đức, sử dụng lượng lớn Lời nguyền Độc đoán và bùa sửa đổi ký ức, cậu chẳng cần phiền phức như vậy cũng có thể thống nhất toàn thế giới.

Kẻ nào không nghe lời thì khử đi, nghe lời thì giữ lại, dùng thực lực tuyệt đối và cường quyền bắt cả thế giới phục tùng mình.

Dù sao thực lực của cậu ở thế giới này đã là vô địch.

Nhưng mấu chốt là cậu không phải hạng người hoàn toàn không có đạo đức, nhất là đối với những người bạn đã gắn bó vài năm.

Nếu cậu thực sự làm vậy, đúng là nhanh gọn, nhưng lương tâm sẽ không thoải mái.

Giống như việc bạn muốn đi du lịch ở nơi này nhưng bạn của bạn không muốn, họ muốn đi nơi khác.

Lúc đó bạn có vì bất đồng ý kiến mà dùng Lời nguyền Độc đoán lên bạn mình để cưỡng ép họ thay đổi ý định không?

Tất nhiên là không, bạn sẽ dành thêm chút thời gian, dùng cách uyển chuyển để bạn mình thấy nơi bạn muốn đến tốt đẹp thế nào, khiến họ từ từ thay đổi suy nghĩ.

Cậu muốn thống nhất phù thủy và Muggle, thiết lập một đế quốc ma pháp, Dumbledore, Snape và tất cả mọi người có lẽ đều sẽ không đồng ý.

Lúc này nếu cậu biến thành một đại phản diện, giết sạch những người phản đối mình hoặc trực tiếp dùng Lời nguyền Độc đoán khống chế, cậu không làm được.

Vì vậy cậu thà tốn thêm chút thời gian, để phân thân tư tưởng của mình đi đóng vai Voldemort, làm đảo lộn hoàn toàn thế giới này, rồi sau đó mới để cậu xuất hiện với hình tượng chính nghĩa để thống nhất tất cả.

Như vậy, mục đích đạt được, tâm hồn thanh thản, mọi người đều vui vẻ, chỉ là lãng phí thêm chút thời gian mà thôi.

Chương 435

Với cậu, chút thời gian lãng phí này cũng đáng, dù sao việc xây dựng đế quốc thống nhất và khai phá ma pháp thế giới này vốn cần thời gian dài mới có thành quả.

Dân số phù thủy tăng trưởng không phải chuyện một sớm một chiều.

Cứ thế, nửa tháng sau.

"Nghiên cứu bao nhiêu năm mà cũng chỉ mới sơ nhập môn, xem ra vẫn là nghiên cứu phù thủy quá ít." Tại Ban Bí mật, George sau khi nắm bắt toàn bộ nghiên cứu của các Unspeakable bấy lâu nay, không khỏi cảm thán.

Ban Bí mật nghiên cứu sáu loại ma pháp quy tắc lớn: "Tình yêu", "Đại não", "Tiên tri", "Cái chết", "Thời gian" và "Vũ trụ".

Theo cậu thấy, chúng mới chỉ ở giai đoạn bắt đầu, tuy nhiên vẫn giúp ích cho cậu khá nhiều.

Chủ yếu là vì Bộ Pháp thuật thấy sáu loại ma pháp này quá nguy hiểm đối với phù thủy bình thường, chỉ hợp để một số ít người nghiên cứu dần dần.

Nếu không thì với dân số giới phù thủy, nếu có lượng lớn phù thủy tham gia nghiên cứu, chắc bây giờ không chỉ dừng lại ở mức mới bắt đầu, thậm chí có cái còn chưa vào cửa.

"Thời gian cũng hòm hòm rồi, đến lúc thực hiện giai đoạn hai của kế hoạch." Thế giới này trong thời gian ngắn sẽ không có thêm thu hoạch gì lớn, muốn đột phá thêm chỉ có thể đợi thế giới thống nhất, dân số bùng nổ.

Vì vậy giai đoạn hai của kế hoạch chính là: Công bố giới phù thủy.

Cậu muốn công khai hoàn toàn giới phù thủy trước mắt Muggle, từ đó mở ra thời đại mới.

Còn việc làm thế nào để công khai một cách hợp lý thì cũng rất đơn giản.

"Đến rồi!" Cửa thang máy Bộ Pháp thuật mở ra, Rufus vội vã chạy đến sảnh Tình yêu của Ban Bí mật.

"Bộ trưởng, chúng ta tìm thấy tung tích của bọn Tử thần Thực tử rồi, chúng đang ở phố Oxford!" Hôm qua, ông ta đột nhiên nhận được một lá thư tố cáo pháp thuật nói rằng Umbridge của Bộ Pháp thuật đã bí mật đầu quân cho Voldemort.

Hôm nay Umbridge sẽ đi gặp Voldemort, chỉ cần âm thầm bám theo mụ ta là có thể tìm ra sào huyệt của hắn.

Dù cảm thấy lá thư tố cáo này đến hơi kỳ lạ nhưng để phòng vạn nhất, ông ta vẫn đích thân dùng bùa Tan ảo ảnh để theo dõi Umbridge.

Và quả thực ở một căn hầm nào đó trên phố Oxford tại London, ông ta đã phát hiện ra Voldemort cùng đám Tử thần Thực tử của hắn.

Biết mình không phải đối thủ của Voldemort, ông ta lập tức quay về tìm George.

"Tốt, tập hợp tất cả Thần Sáng và phù thủy các nước phái tới hỗ trợ, chúng ta hành động ngay lập tức." George lập tức ra vẻ mặt mừng rỡ.

"Vừa hay tôi cũng có chút đột phá, lần này nhất định phải đưa Voldemort ra trước pháp luật!" Lá thư tố cáo đó tất nhiên là do cậu gửi, còn Umbridge cũng là do phân thân tư tưởng cố ý gọi đến hôm nay.

Chọn phố Oxford là vì đó là con đường sầm uất nhất London, cũng là địa điểm cậu chọn để giới phù thủy lộ diện trước thế giới Muggle.

Tiếp theo đây sẽ là một trận chiến thế kỷ chấn động cả thế giới, không cách nào dùng ma pháp che đậy được.

Và hai bên tham chiến chính là cậu và phân thân tư tưởng của cậu.

"Tình hình đã rõ ràng, xuất phát ngay bây giờ, địa điểm phố Oxford.

Mục tiêu: truy bắt Voldemort và tất cả Tử thần Thực tử, gặp kháng cự có thể tiêu diệt tại chỗ!" Sau khi Rufus phân công nhiệm vụ cho mọi người, ông gật đầu với George, họ đồng thời độn thổ biến mất, xuất hiện gần căn hầm trên phố Oxford.

Các Thần Sáng chuyên nghiệp lập tức dùng các loại ma pháp xua đuổi Muggle gần đó, bố trí bùa Chống Độn thổ và các loại kết giới bảo vệ, bao vây căn hầm chặt chẽ.

"Chúa tể Hắc ám vĩ đại, từ hôm nay trở đi, tôi sẽ hoàn toàn trung thành với ngài, nghe theo mệnh lệnh của ngài!" Trong căn hầm dưới phố Oxford, mụ Umbridge béo ú quỳ trước mặt phân thân George, vẻ mặt nịnh bợ bày tỏ lòng trung thành.

Sau khi George lên làm Bộ trưởng, cuộc sống của mụ trở nên rất khó khăn, quyền lực dần bị tước bỏ, không ngờ thời tới cản không kịp, mụ lại được Voldemort để mắt tới.

Nếu có thể giúp Voldemort thống nhất giới phù thủy, mụ còn lo gì thiếu quyền lực?

"Rất tốt, làm việc cho ta cho tốt, tương lai ngươi sẽ là Bộ trưởng Bộ Pháp thuật!" Phân thân George nhìn mụ Umbridge đang quỳ phía dưới, ánh mắt lóe lên vẻ chế giễu.

Bộ Pháp thuật không cần giữ lại quá nhiều người, chỉ cần Lucius

Malfoy là đủ, mụ cóc hồng này hôm nay lợi dụng xong là có thể cho biến mất được rồi.

“Voldemort, ngươi đã bị bao vây, hạ đũa phép đầu hàng ngay lập tức, nếu không hôm nay sẽ xử tử ngươi tại chỗ!” Cửa hầm bị đẩy mạnh ra, Rufus dẫn theo một nhóm Thần Sáng tinh nhuệ nhất xông vào, đồng loạt chỉ đũa phép về phía phân thân George.

Phân thân George thấy vậy, cúi đầu nhìn mụ Umbridge đang kinh hãi.

“Xem ra là kẻ phế vật như ngươi đã để lộ hành tung khi đến đây, ta không cần hạng tay chân vô dụng như vậy.” “Chúa tể Hắc ám đại nhân, không phải tôi, tôi...” Umbridge run bắn người, vừa định giải thích thì một luồng ánh sáng xanh đã bắn trúng mụ, cơ thể mụ lập tức đổ gục.

“Chỉ dựa vào các ngươi mà cũng muốn đối phó ta?” Sau khi giết Umbridge, phân thân George nhìn bọn Rufus với vẻ khinh miệt.

Lúc này bản thể George bước vào.

“Họ có lẽ không làm gì được ngươi, vậy còn ta thì sao?” “Lại là ngươi, hừ, tưởng ta sợ ngươi chắc.

Lần trước cảm thấy giết ngươi hơi phí, kẻ thù của chúng ta nên là lũ Muggle chứ không phải đối phương.

Nếu ngươi đã ngu xuẩn như vậy thì không cần giữ ngươi lại nữa.” Phân thân thấy bản thể xong bắt đầu phô diễn kỹ năng diễn xuất.

Bản thể cũng không kém, dõng dạc nói: “Bất kể ngươi nói gì cũng không thể gột rửa được tội lỗi năm xưa của ngươi, mau thả hiệu trưởng và mọi người ra!” “Vậy thì không còn gì để bàn nữa, Petrificus Totalus (Lời nguyền Hóa đá) Liên hoàn!” Phân thân George phẩy tay,

những tia sáng ma pháp xanh lam xuyên qua đám Thần Sáng tinh nhuệ đang bao vây hắn, khiến họ bị cố định tại chỗ ngay tức khắc.

"Finite Incantatem (Vạn chú giai chung)!" Lúc này bản thể George cũng ra tay, trước tiên là giải trừ diện rộng lời nguyền trên người các Thần Sáng, sau đó phát động tấn công về phía phân thân.

Thế là hai bên qua lại, đủ loại bùa chú mạnh mẽ bay loạn xạ.

Vì uy lực ma pháp của hai người quá lớn, chẳng mấy chốc trần hầm phía trên đã bị đánh tan tành, hai người từ dưới hầm đánh lên mặt đất, rồi từ mặt đất đánh lên không trung.

May mà các Thần Sáng đã sơ tán Muggle xung quanh và lập các biện pháp phòng hộ nên trận chiến này chưa bị Muggle phát hiện ngay lập tức.

Đám Thần Sáng định giúp một tay bỗng nhận ra rằng dù họ có hàng trăm người cũng không thể can thiệp vào trận chiến giữa hai người này.

Vì ma pháp họ phóng ra chưa kịp tới gần Voldemort đã bị dư chấn từ sự va chạm ma pháp của hai người triệt tiêu.

Điều này khiến họ thực sự hiểu rằng, người có thể chống lại Voldemort chỉ có George mà thôi.

"Không ngờ ở tuổi này mà ngươi lại tinh thông nhiều ma pháp đến thế, ngay cả ma pháp Tình yêu cấm kỵ cũng nắm bắt được.

Nhưng ta đã không còn là ta của năm xưa, ma pháp Tình yêu của ngươi không thể làm hại được ta nữa, hãy xem thực lực thực sự của ta đây!" Phân thân George gầm lên một tiếng, cơ thể trực tiếp chuyển hóa thành hình dạng rồng khổng lồ, bành trướng cực nhanh, hóa thành một sinh vật khổng lồ xuất hiện trên bầu trời London.

"Ha ha ha, ẩn trốn, giới phù thủy chúng ta đã ẩn trốn quá đủ rồi,

hôm nay hãy để lũ Muggle biết rằng, phù thủy mới là chủ nhân thực sự của thế giới này!" "Hắn điên thật rồi!" Rufus và các Thần Sáng nhìn Voldemort biến thành con rồng khổng lồ cao hàng ngàn mét, nghe giọng nói vang dội khắp thành phố của hắn, toàn thân run rẩy, trong giọng nói đầy vẻ không tin nổi và phẫn nộ.

Họ đều biết phép biến hình Animagus, nhưng Animagus chỉ có thể biến thành sinh vật bình thường, đây là lần đầu tiên họ thấy có người có thể biến thành rồng lửa.

Quan trọng nhất là con rồng lửa lớn đến mức này, rồng lửa trên toàn thế giới cộng lại chắc cũng chẳng bằng một phần của nó.

Rắc rối hơn là hiện tại Voldemort coi như đã trực tiếp phơi bày giới phù thủy trước mắt Muggle, thậm chí trực tiếp thay mặt phù thủy tuyên chiến với Muggle.

Bây giờ không phải năm 1926 mà là năm 1994.

Năm 1926 tại New York, vì Grindelwald mà giới phù thủy suýt chút nữa bị lộ diện trước Muggle.

May mắn có nhà sinh vật học pháp thuật Newt Scamander sử dụng các sinh vật huyền bí và chất đặc biệt để xóa sạch ký ức của tất cả Muggle ở New York mới giúp giới phù thủy tiếp tục ẩn mình.

Nhưng cách đó chỉ áp dụng được cho năm 1926, dù bây giờ họ có tìm được Newt Scamander để làm cách cũ cũng vô dụng.

Chương 436

Bởi vì công nghệ Muggle ngày nay đã phát minh ra Internet, điện thoại, máy tính.

Thực tế đúng là như vậy.

Lúc này những người dân bình thường ở London, một mặt bị chấn động bởi con rồng khổng lồ xuất hiện trên trời, mặt khác nhanh chóng cầm điện thoại chụp ảnh, quay phim rồi tải lên các nền tảng mạng xã hội.

Không đầy mười phút nữa, dự đoán tất cả những gì đang xảy ra ở London sẽ truyền khắp thế giới, mọi người dân bình thường sẽ biết phù thủy và ma pháp thực sự tồn tại.

Chính phủ các nước cũng sẽ ngay lập tức phát lệnh báo động cao nhất, thực hiện các biện pháp đối phó với sự hiện diện của phù thủy.

Trước đây giới phù thủy có thể ẩn mình vì người bình thường không tin ma pháp tồn tại, cũng không biết dùng công nghệ cao để điều tra.

Nhưng khi chính phủ các nước dùng tất cả công nghệ tối tân nhất để lùng sục phù thủy, giới phù thủy muốn tiếp tục ẩn mình sẽ rất khó khăn.

Đây chính là kết quả George mong muốn.

Thân phận Voldemort chịu trách nhiệm khơi mào chiến tranh giữa phù thủy và Muggle, sau đó đánh tan quân đội Muggle, rồi cậu sẽ xuất hiện với tư cách Đấng cứu thế để giải quyết Voldemort.

Cuối cùng vì hòa bình thế giới, để Muggle và phù thủy có thể chung sống hòa bình, cậu sẽ dung hợp cả hai lại, xây dựng một đế

quốc mới.

“Rufus, ông hãy dẫn mọi người cố gắng dùng ma pháp xua đuổi Muggle ra xa một chút, tránh làm họ bị thương.

Chuyện đã đến nước này, tôi phải đi tìm cách chế phục Voldemort trước, nếu không cả thành phố sẽ bị hắn hủy diệt mất!” Sau khi ra lệnh cho Rufus, George trực tiếp tung cánh bay lên không trung, rồi lắc mình một cái, hóa thành một người khổng lồ cao hàng ngàn mét.

“Chuyện này...

đúng là có cảm giác Ultraman đại chiến Kaiju!” Bản thể George nhìn phân thân đang hóa thành rồng đối diện, nội tâm thầm cảm thán một câu, rồi tung một cú đá phi tiêu kiểu Ultraman tới.

Thế là trên bầu trời London diễn ra màn trình diễn người khổng lồ tỏa ánh sáng trắng đại chiến với quái thú hình rồng cao hàng ngàn mét.

Quái thú rồng chốc chốc lại phun lửa, người khổng lồ tỏa ánh sáng trắng thì vẫy tay phóng ra những tia sáng xanh và sấm sét.

Cảnh tượng vô cùng kích thích.

“Ngươi vừa phải bảo vệ lũ Muggle và phù thủy bên dưới, làm sao đấu lại ta!” Một tiếng nổ lớn vang dội bầu trời, bản thể George bị con rồng phun một luồng hơi thở rồng (Dragon Flare) cực mạnh trúng đích, cơ thể khổng lồ ngã xuống đè sập một mảng lớn kiến trúc trên phố Oxford.

May mà Muggle ở đây đã được Rufus và cấp dưới sơ tán sang khu phố khác.

“Bộ trưởng!” Thấy George ngã xuống, các Thần Sáng nghiến răng ken két nhưng đành bất lực.

Với tư cách khán giả, họ có thể thấy rõ ràng Bộ trưởng trong hình

dạng người khổng lồ thực tế không hề thua kém Voldemort trong hình dạng rồng, thậm chí còn hơi áp đảo đối phương.

Đáng tiếc là tên Voldemort xảo quyệt mỗi khi rơi vào thế yếu lại chuyển hướng tấn công xuống thành phố bên dưới.

Để bảo vệ họ và những người Muggle vô tội, Bộ trưởng đành lấy thân mình chống đỡ các đợt tấn công, sau vài lần như vậy, cơ thể rõ ràng đã bị trọng thương, sắp không trụ vững nổi.

"Người khổng lồ, đứng dậy đi!" Những người Muggle trong thành phố thấy George ngã xuống, ai nấy đều thầm cầu nguyện.

Vì qua đối thoại họ cũng biết con rồng lửa do tên phù thủy kia biến thành rõ ràng muốn hủy diệt thành phố, còn người khổng lồ là đến để giúp đỡ họ.

"Voldemort, ngươi...

đừng hòng đắc thắng!" Gian nan đứng dậy, George chắp hai tay lại, vô số tia chớp lóe lên trên người cậu, một cột lôi đình khủng khiếp phóng vọt lên trời, bắn trúng Voldemort trên không trung.

Voldemort bị cột lôi đình bắn trúng, lập tức phát ra một tiếng gào thảm thiết chấn động bầu trời.

Sau đó hắn khôi phục từ trạng thái rồng về hình người bình thường, tiếng giận dữ vang vọng tầng mây: "Được lắm George, ngươi giỏi lắm, Voldemort ta sẽ không bỏ cuộc đâu, ta nhất định sẽ dẫn dắt phù thủy thống trị Muggle, để lũ Muggle hèn hạ kia phải làm nô lệ cho phù thủy!" Để lại một câu đe dọa, phân thân George ngụy trang thành trọng thương rồi biến mất tại chỗ.

Bản thể lúc này từ từ thu nhỏ lại thành hình người, cơ thể lảo đảo sắp ngã xuống đất.

May mà bọn Rufus kịp thời chạy đến đỡ lấy cậu.

“Bộ trưởng, ngài sao rồi?” “Tôi bị thương nặng quá, ma pháp vừa rồi cũng khiến sức mạnh ma pháp trong cơ thể gặp vấn đề, có lẽ cần hôn mê một thời gian mới khôi phục được.

Việc ở Bộ tiếp theo trông cậy vào các ông.

Ghi nhớ, đừng để chuyện tôi bị thương truyền ra ngoài, như vậy Voldemort mới không dám manh động, lần này hắn cũng bị thương không nhẹ đâu.” Nói xong, George trợn mắt một cái, giả vờ ngất đi.

Tiếp theo, bản thể của cậu sẽ luôn ở trạng thái giả vờ hôn mê.

Còn Voldemort do phân thân đóng vai sẽ vì trận chiến này mà kiêng dè bản thể, dẫn Tử thần Thực tử đi tới các quốc gia khác như Mỹ.

Giới phù thủy bị bại lộ, Bộ Pháp thuật các nước để đối phó với chính phủ Muggle chắc chắn sẽ rối như tơ vò, dẫn đến nhiều mâu thuẫn giữa phù thủy và Muggle.

Lúc đó Voldemort do cậu đóng vai có thể nhân cơ hội thu nhận những phù thủy thù ghét Muggle, một mặt đối kháng Bộ Pháp thuật các nước, một mặt đè bẹp chính phủ Muggle.

Bản thể cậu chỉ cần giả vờ hôn mê, đợi thế giới này loạn đến mức cậu mong muốn mới xuất hiện với tư cách Đấng cứu thế dọn dẹp tất cả.

Thời gian này sẽ không quá dài, tối đa một năm là có thể hoàn thành.

Trong khi phân thân ở thế giới Harry Potter đang hừng hực tiến hành kế hoạch thời đại đế quốc, tại thế giới chính Marvel, George cũng gặp phải một vài tình huống.

“Ái chà, ma pháp Tình yêu này có vài phần giống với ma pháp Dục vọng của Larcade.” Bên trong Học viện Siêu năng Skypiea, George

đang nghiên cứu ma pháp Tình yêu vừa thu được từ Ban Bí mật.

Ban Bí mật mới chỉ khai phá ma pháp Tình yêu ở giai đoạn sơ cấp, cùng lắm là dùng để chống lại Lời nguyền Giết chóc một chút, mà không phải lúc nào cũng thành công.

Nhưng qua nghiên cứu, cậu phát hiện ma pháp này có khả năng khai phá rất mạnh.

Bất kể là ma pháp Dục vọng của Larcade hay ma pháp Tình yêu của Ban Bí mật, thực tế nghiên cứu sâu xuống đều không chỉ đơn giản là ma pháp tinh thần.

Nó giống như một loại ma pháp hệ quy tắc đặc thù trên tầm ma pháp tinh thần.

Nếu có thể nghiên cứu thấu triệt, thậm chí có thể dựa vào một loại trong số đó để đạt đến cấp độ Ma thần.

Cụ thể hơn, loại ma pháp quy tắc này tương tự như Thất đại tội trong thần thoại, tiềm lực cực kỳ lớn.

"George, trường học có chút rắc rối, cần em qua đây một lát!" Ngay khi cậu đang nghiên cứu say mê, giọng nói của Giáo sư X đột nhiên vang lên trong tâm trí, khiến cậu không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc.

Khi bế quan nghiên cứu ma pháp, cậu đã dặn Giáo sư X rằng nếu không có việc gì cực kỳ quan trọng thì đừng tìm cậu.

Sau khi xử lý xong Thanos, mang theo Đá Sức mạnh trở về Trái Đất không lâu, phía Nova Empire đã phái hạm đội sang một cách vô cùng long trọng, giúp đỡ nhân loại Trái Đất bước vào kỷ nguyên tinh tế với tiêu chuẩn cao nhất.

Trong thời gian này, giới lãnh đạo chính phủ các nước tất nhiên cũng có không ít màn đấu đá tranh giành quyền lợi.

Nhưng trước thực lực tuyệt đối, mọi âm mưu quỷ kế đều là trò cười, cậu thậm chí không cần ra tay, các giáo viên trong Học viện và Nova Empire phối hợp đã xử lý xong xuôi hết.

Hiện nay nhân loại Trái Đất đã sơ bộ tiếp cận vũ trụ, tuy chưa bắt đầu di dân nhưng cũng có không ít người giàu có gan dạ bắt đầu hành trình du hành vũ trụ.

Tin rằng với tốc độ hiện tại, qua vài năm nữa, Trái Đất có lẽ sẽ giống như các hành tinh khác trong vũ trụ, hòa nhập toàn diện vào vũ trụ bao la.

Đến lúc đó nhân loại Trái Đất di dân số lượng lớn sang các hành tinh khác sinh sống, dân số Trái Đất giảm đi, thời gian phôi thai Celestial trưởng thành cũng sẽ bị trì hoãn đáng kể.

Vậy thì đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì mà khiến Giáo sư X phải dùng giọng điệu cấp bách như vậy để gọi cậu ra xử lý?

Chương 437

Là đế quốc Skrull hay đế quốc Kree xâm lược Trái Đất?

Hay là Hela thoát khỏi phong ấn sớm hơn dự kiến?

Hay là Kẻ Ăn Hành Tinh (Galactus) xuất hiện?

Thân hình chuyển động, George đã xuất hiện bên trong phòng họp lớn của trường.

"Giáo sư, có chuyện gì vậy?" George nhìn các giáo viên trong trường cơ bản đều có mặt, hỏi Giáo sư X đang đứng hàng đầu.

Giáo sư X chỉ vào mấy cái xác trên sàn đang mặc đồng phục kỳ lạ, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc: "Logan mất tích rồi, chúng tôi đã kiểm tra camera giám sát..." Năm phút sau, George đã biết chính xác chuyện gì đã xảy ra qua lời kể của Giáo sư.

Hóa ra vừa rồi Steve đi tìm Logan, phát hiện vài người mặc đồ kỳ lạ ở trong phòng Logan đang thu dọn các thi thể dưới đất.

Họ kéo các thi thể vào một cánh cổng ánh sáng kỳ lạ.

Thấy vậy Steve đương nhiên không thể làm ngơ, sau khi tiến lên chất vấn không nhận được câu trả lời, anh định bắt giữ mấy người này để hỏi cho ra nhẽ.

Sức chiến đấu của mấy người này không tệ, nhưng cũng chỉ tầm mức đặc nhiệm hàng đầu, căn bản không phải đối thủ của Steve.

Nhưng những thanh kim loại trong tay họ có uy lực cực lớn.

Trong lúc chiến đấu, Steve tránh được một đòn tấn công, thanh gậy đó đập trúng một người khác, người đó lập tức biến mất tại chỗ.

Sau một hồi vật lộn, mấy người đó thấy đánh không lại Steve bèn

nhảy vào cổng ánh sáng bỏ chạy, để lại mấy cái xác chưa kịp dọn và vài thanh gậy kim loại.

Steve báo cáo tình hình cho Giáo sư X, Giáo sư lập tức trích xuất camera giám sát trước đó.

Trong camera, một gã quái đản mặc bộ đồ bó sát màu đỏ, cõng hai thanh đao, xuất hiện từ cổng ánh sáng đi vào phòng Logan trước.

Sau đó không lâu, một nhóm lớn mặc đồng phục đặc thù cũng từ cổng ánh sáng xuất hiện đi vào phòng Logan.

"Là Deadpool và TVA." Sau khi xem lại camera giám sát một lượt, George đã có câu trả lời trong lòng.

Gã quái đản mặc đồ đỏ bó sát mang hai thanh trường đao rõ ràng là Deadpool.

Còn những kẻ mặc đồng phục kỳ lạ có thể mở cổng ánh sáng ra vào chính là người của tổ chức gọi là TVA.

TVA, đây là một tổ chức đặc thù quản lý các dòng thời gian (timeline) trong đa vũ trụ Marvel.

Nói họ lợi hại thì cũng lợi hại thật, dù sao họ có thể dựa vào sức mạnh khoa học tiên tiến để dễ dàng cắt tỉa (prune) sạch sẽ một vũ trụ nào đó.

Ngay cả những tồn tại cấp đa vũ trụ cũng không nhất định có thể hủy diệt một vũ trụ nhẹ nhàng như thế, họ chỉ cần ấn một cái nút.

Nói họ không lợi hại cũng đúng, vì các nhân viên và cảnh vệ bên trong thực chất cũng chỉ là những người bình thường trong các vũ trụ mà thôi.

Không có sức mạnh gì đặc biệt, chiến đấu cơ bản dựa vào các thiết bị công nghệ cao trên người, không có công nghệ cao thì chẳng là

gì cả.

Có thể hiểu thế này: những người ở Cơ quan Biến đổi Thời gian (TVA) giống như một người bình thường đang cầm nút bấm bom hạt nhân.

Họ gặp một con hổ có thể không có sức kháng cự, nhưng nếu họ muốn, họ ấn nút bấm có thể nổ chết vô số con hổ.

Ban đầu TVA do He Who Remains (một biến thể của Kang) sáng tạo ra.

Kang đến từ tương lai, vì phát minh ra máy thời gian nên đã du hành qua các vũ trụ song song khác nhau trên các dòng thời gian, kết quả là khiến dòng thời gian thiêng liêng sinh ra vô số nhánh và vô số Kang.

Các Kang đại chiến với nhau, cuối cùng He Who Remains thắng lợi, để bảo vệ dòng thời gian của mình, hắn đã sáng lập ra TVA.

Sự tồn tại của TVA có thể ngăn chặn việc xuất hiện quá nhiều nhánh khiến thời gian bị sụp đổ, ngăn chặn kịch bản vô số Kang đại chiến tái diễn.

Sau này Loki ở một dòng thời gian nhánh bị bắt, qua một loạt sự kiện đã thay thế He Who Remains trở thành Vị thần của những Câu chuyện.

Từ đó về sau, tất cả các dòng thời gian khác nhau, các khả năng khác nhau không còn bị cắt tỉa nữa, công việc của TVA cũng nhàn hạ hơn.

Họ giám sát các dòng thời gian lớn, chuyển sang ngăn chặn một số kẻ nắm giữ năng lực thời gian hoặc dùng năng lực thời gian để xuyên không lung tung.

Trong số đó có Deadpool vừa nhắc tới.

Deadpool tên thật là Wade Wilson, là một dị nhân, ở các thế giới và dòng thời gian khác nhau sẽ có những trải nghiệm và tạo hình khác nhau.

Ví dụ Deadpool ở thế giới này từng là đồng đội của Wolverine, sau đó bị Tướng quân Stryker cải tạo và khống chế, trong trận chiến với Wolverine và Sabertooth đã bị chém bay đầu.

Còn có Deadpool ở một dòng thời gian khác, sau khi giải ngũ về làm lính đánh thuê, yêu một cô vũ nữ nhưng không may mắc bệnh ung thư.

Để chữa bệnh, anh bị lừa đi làm thí nghiệm trên người, dù cuối cùng bệnh ung thư được chữa khỏi và có khả năng tự phục hồi không thua gì Wolverine nhưng lại bị hủy dung.

Cuối cùng anh trả thù thành công và nối lại tình xưa với bạn gái, nhưng không lâu sau bạn gái anh bị kẻ thù giết chết.

May mắn thay, anh lấy được thiết bị xuyên không của Cable từ tương lai về hiện tại, quay lại quá khứ cứu được bạn gái và thay đổi rất nhiều lịch sử.

Nhưng điều này cũng thu hút sự chú ý của TVA, khiến anh bị bắt giữ.

“Xem ra là Deadpool đến tìm Wolverine, muốn Wolverine về thế giới của hắn làm 'Vật chủ Định vị' (Anchor Being).” Theo thiết lập trong phim điện ảnh và truyền hình Marvel, ngoại trừ dòng thời gian thiêng liêng, bất kỳ dòng thời gian nhánh và vũ trụ song song nào cũng sẽ có Vật chủ Định vị riêng của mình.

Một khi Vật chủ Định vị của vũ trụ đó chết đi, vũ trụ đó sẽ từ từ bị hủy diệt sau vài ngàn năm.

Vật chủ Định vị ở thế giới của Deadpool chính là Wolverine ở thế

giới đó, nhưng ông ta đã chết rồi.

Một lãnh đạo cấp trung của TVA tên là Paradox không thích các quy tắc hiện tại, muốn dùng máy nén thời gian để kết thúc sớm vũ trụ của Deadpool.

Vì người yêu và bạn bè của mình, Deadpool đã cướp thiết bị xuyên không của TVA, đi qua các vũ trụ chọn một Wolverine thích hợp để đưa về thế giới mình làm Vật chủ Định vị.

Dự kiến là anh ta tình cờ tới vũ trụ này, tìm thấy Logan đang nghỉ ngơi trong phòng ở trường, lại gặp người của TVA truy đuổi tới nên đã đánh nhau.

"Để xem là bị bắt tới TVA hay là bị tống tới Knowhere (The Void)." Wolverine ở thế giới này là bạn của cậu, cậu chắc chắn phải giúp cứu về, vả lại cậu cũng rất có hứng thú với TVA.

Những thiết bị có thể xuyên qua các vũ trụ khác nhau đó, cậu cũng muốn kiếm một cái.

Dù sao với thực lực hiện tại, cậu vẫn chưa thể tự mình xuyên qua đa nguyên vũ trụ được.

"Necrotis (Phục sinh linh hồn)!" Cúi người xuống, George đưa tay chỉ vào trán của một cái xác, một trận pháp ma pháp ngôi sao năm cánh màu xanh lá lập tức xuất hiện trên trán thi thể.

Một lát sau, cái xác đó mở mắt đầy vẻ mơ hồ.

Ma pháp George vừa dùng chính là một trong những ma pháp Necrotis (Chiêu hồn) mà cậu học được từ cuốn Necronomicon trong thế giới Phù thủy Tập sự.

Nó có thể triệu hồi linh hồn của người đã khuất quay về thể xác, sau đó điều khiển để hỗ trợ chiến đấu.

Tất nhiên, linh hồn người chết không được đầu thai hoặc thể xác cũ chí ít phải còn tồn tại, dù chỉ là bộ xương.

Nếu không ma pháp Necrotis sẽ không có tác dụng.

Trong thế giới Marvel, người sau khi chết linh hồn cơ bản đều đến lãnh địa của các ác quỷ chiều không gian mà họ tín ngưỡng, nếu không có tín ngưỡng thì sẽ quay về vòng tay của Nữ thần Cái chết (Lady Death).

Chương 438

Không có khái niệm đầu thai chuyển kiếp.

Vì vậy linh hồn của những cảnh vệ TVA đã chết này có thể triệu hồi về qua ma pháp Necrotis.

Còn việc làm vậy có đắc tội với các ác quỷ chiều không gian hay Nữ thần Cái chết không?

Cậu thấy chắc là không đến mức đó.

Trong thế giới Marvel cũng có một số phương pháp triệu hồi linh hồn người chết, thậm chí là hồi sinh người chết.

Cơ bản chỉ cần không phải nhân vật đặc biệt quan trọng, những tồn tại cấp độ như Nữ thần Cái chết có lẽ cũng chẳng thèm để ý đến một linh hồn quèn.

Còn đám ác quỷ chiều không gian, dù có để ý cũng chẳng dám rời khỏi chiều không gian của mình để đến Trái Đất, vì Ancient One vẫn còn sống sờ sờ ra đó mà.

Nữ thần Cái chết ở đây không phải con gái của Odin, mà là một trong năm vị thần sáng thế (Death), ngang hàng với Eternal.

Thực tế có tồn tại thực thể Cái chết cấp độ năm vị thần hay không còn chưa chắc chắn, đó là thiết lập truyện tranh, còn thế giới cậu đang sống là thế giới điện ảnh và truyền hình Marvel.

Có khi căn bản chẳng tồn tại thực thể Cái chết đó, mà chỉ có con gái Odin là Hela đóng vai Thần Chết thôi.

Vì vậy cậu chẳng có gì phải lo lắng khi dùng ma pháp Necrotis.

"Để ta xem ký ức của ngươi nào!" Khống chế xác chết vừa gọi

hồn, George không khách khí đọc thẳng ký ức trong não hắn.

Một lát sau, cậu thu tay lại giải trừ ma pháp, nói với Giáo sư X và mọi người: "Cháu biết Logan bị đưa đi đâu rồi, cháu sẽ cứu ông ấy về, mọi người cứ lên lớp bình thường đi.

Tiết học của Logan nhờ giáo viên khác dạy thay, nhanh thì chiều nay ông ấy sẽ về dạy được thôi." Qua ký ức của tay cảnh vệ TVA đó, cậu thấy Deadpool và Wolverine đều bị gậy kim loại đánh trúng, sau đó bị đưa đến Knowhere.

Khác với Steve, Deadpool và Wolverine đều có thân thể bất tử nên cơ bản chẳng mấy khi để ý việc né tránh, thích lấy thương đổi mạng.

Thế nên trong lúc chiến đấu với đám cảnh vệ này họ đã đại ý.

Chủ yếu là vì lúc đó hai người cũng đang đánh lộn lẫn nhau.

Deadpool muốn đưa Wolverine về thế giới của mình làm Vật chủ Định vị, còn Wolverine đang ở thế giới của mình yên ổn nên đương nhiên không chịu, thế là đánh nhau.

Trong lúc hai người đang đánh thì cảnh vệ TVA mới ập tới.

Ba bên hỗn chiến, sau khi vài cảnh vệ thiệt mạng, Deadpool và Wolverine cùng trúng chiêu và bị tống đến Knowhere.

Knowhere là một nơi vô cùng đặc thù trong thế giới Marvel, nơi đó là tận cùng của thời gian, cũng được coi là bãi rác của TVA.

Trước đây tất cả những người và sự vật họ thấy cần phải cắt tỉa đều được đưa đến Knowhere.

Bởi vì ở Knowhere tồn tại một con quái vật tên là Alioth, nó có thể nuốt chửng mọi thứ, thậm chí là cả thời gian.

Muốn tìm thấy Wolverine rất đơn giản, chỉ cần lấy thanh gậy kim loại đó chọc vào người mình là được.

Cái khó là làm thế nào để quay về.

"Xem ra phải đi tìm Ancient One học cái phép vẽ vòng tròn kia rồi." Sử dụng Huyền giới, mượn sức mạnh của các ác quỷ chiều không gian để mở cổng truyền tống là có thể rời khỏi Knowhere.

Trong phim Deadpool và Wolverine cũng nhờ Cassandra mới rời được Knowhere.

Trước đây cậu không học ma pháp Marvel là vì ma pháp Marvel thực chất là đi vay mượn ma pháp của các ác quỷ chiều không gian lớn, sau đó còn phải trả lãi gấp mấy lần.

Cũng vì những ma pháp này thuộc về các ác quỷ chiều không gian nên khi sang thế giới khác, dù cậu dùng sức mạnh ma pháp của chính mình thi triển cũng không dùng được.

Trừ khi cậu có thể giải mã bản chất của chúng để nắm bắt hoàn toàn.

Nhưng hiện tại tình huống đặc thù, cậu có thể tìm Ancient One học phép mở cổng truyền tống trước, dù là vay mượn sức mạnh của ác quỷ chiều không gian cũng không sao.

Dù sao với thực lực hiện tại, ác quỷ cấp Thiên phụ không phải đối thủ của cậu.

Ác quỷ cấp Đơn thể Vũ trụ rời khỏi chiều không gian của mình đến Trái Đất thì cũng chỉ còn thực lực cấp Thiên phụ, cũng không phải đối thủ của cậu.

Còn ác quỷ cấp Đa nguyên Vũ trụ thực sự, có vay thì cậu trả là xong, thỉnh thoảng dùng một chút chứ không phải ngày nào cũng dùng, cậu trả nổi.

Thu mấy cái xác cảnh vệ TVA vào không gian, George chuyển mình một cái, đã dịch chuyển đến Kamar-Taj.

“Pháp sư Tối thượng, đã lâu không gặp!” Nhìn Ancient One đang thong thả pha trà, George cười chào hỏi một tiếng.

Ancient One thấy George xuất hiện, trên mặt lộ ra một tia bất ngờ.

“Pháp sư George, thực lực của cậu so với lần trước tôi gặp dường như lại mạnh lên rất nhiều.” “Một chút... một chút thôi mà...” George khiêm tốn xua xua tay.

Lần trước cậu gặp Ancient One là trước khi đánh nhau với Kur, bây giờ Kur đã bị cậu dùng thuật Phục Linh nuốt chửng vào bụng rồi.

Hơn nữa thời gian qua cậu lại mở thêm phân thân mới, việc học tập ma pháp ở các thế giới cũng chưa bao giờ dừng lại.

Vì vậy thực lực quả thực có sự thăng tiến vượt bậc.

Nếu nói trước đây cậu là cấp Á Thiên phụ, thì giờ đã có thể coi là thực lực cấp Thiên phụ chính hiệu, mà còn là loại khá lợi hại trong số đó.

Dù sao cậu học được thủ đoạn từ nhiều thế giới như vậy, không phải cấp Thiên phụ bình thường có thể so bì được.

Nếu Hắc Long không có khả năng nuốt chửng ma pháp, khiến ma pháp vô hiệu hóa thì căn bản chẳng phải đối thủ của cậu.

Vì nếu cậu bộc phát toàn lực, liên tục tung ra các loại ma pháp uy lực lớn thì thậm chí đã có thể phá hủy một hành tinh.

“Pháp sư George đột nhiên tới đây là có chuyện gì sao?” Ancient One cũng không bóc mẽ sự khiêm tốn của George mà rất tự nhiên rót cho cậu một chén trà.

Bà biết với tính cách của George, không có việc gì thì sẽ không tìm tới cửa, đến tìm bà chắc chắn là có chuyện.

“Đúng là tri kỷ, Pháp sư Tối thượng thực sự hiểu cháu quá.

Một giáo viên ở trường bị người của TVA đưa đến Knowhere, cháu muốn đi cứu ông ấy về.

Vì thế cháu muốn thỉnh giáo Pháp sư Tối thượng về cách sử dụng cổng truyền tống để xuyên qua vũ trụ." George không hề giấu giếm mà nói thẳng yêu cầu của mình.

Đối diện với Ancient One không cần thiết phải nói dối, vì nói dối chắc chắn cũng bị nhìn thấu.

Đằng sau Ancient One là Eternal, một trong năm vị thần sáng thế của vũ trụ, cũng là bản thể của vô số vũ trụ Marvel.

Nếu bà đồng ý thì đương nhiên tốt, không đồng ý cậu cũng không dám ép buộc, chỉ có thể nghĩ cách khác.

"TVA, không ngờ cậu đã tiếp xúc với họ rồi, Knowhere đúng là có chút rắc rối." Ancient One khựng lại một chút, sau đó mỉm cười: "Cậu muốn học ma pháp cổng truyền tống thì không vấn đề gì, nhưng hiện tại vì cậu mà nhân loại Trái Đất có thể sẽ di cư đến các hành tinh khác trong vũ trụ rất nhiều.

Tôi có chút lo lắng cho tương lai, vạn nhất Pháp sư Tối thượng kế tiếp của tôi gặp vấn đề thì sẽ khiến tôi rất phiền phức đấy." Từ khi George trỗi dậy, tương lai của vũ trụ này bà càng lúc càng không nhìn thấu nổi, ngay cả khi dùng Đá Thời gian cũng không nhìn rõ được.

Bởi vì tương lai của vũ trụ này luôn không ngừng biến đổi, có thể hôm nay bà thấy một chuyện cực kỳ có khả năng xảy ra, nhưng qua vài ngày nó lại không xảy ra nữa.

Chương 439

Điều này không bình thường, khả năng của tương lai có rất nhiều nhưng xác suất xảy ra những chuyện lớn thường rất khó thay đổi.

Giống như gặp một kẻ thù vô cùng mạnh mẽ, trong trận chiến tương lai có một ức khả năng sẽ thua, chỉ có một khả năng sẽ thắng.

Vậy thì trong điều kiện không can thiệp, chắc chắn một ức khả năng kia sẽ có xác suất xuất hiện lớn nhất.

Còn bây giờ vì George xuất hiện, từ một ức khả năng, qua vài ngày biến thành một vạn, qua vài ngày nữa thành không còn khả năng nào, căn bản không thể dự trắc.

Trước đây khi bà xem người kế thừa tương lai của mình, phát hiện ra bác sĩ Strange vốn dĩ sẽ đến Kamar-Taj vào năm 2016 vì người yêu chết, thì nay lại biến thành bị tai nạn xe hơi dẫn đến tàn tật rồi mới đến Kamar-Taj.

Gần đây xem lại, bà lại thấy bác sĩ Strange rời khỏi Trái Đất đi đến hành tinh khác sinh sống.

"Xin ngài cứ yên tâm, tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Học được cổng truyền tống, cháu cũng coi như là một phần của Kamar-Taj, tương lai sẽ bảo vệ cho Kamar-Taj." George là người thông minh bẩm sinh, lập tức hiểu ngay nỗi lo của Ancient One.

Vấn đề này quá đơn giản, về nhà cậu dặn một tiếng, hạn chế bác sĩ Strange rời khỏi Trái Đất là xong, không cấp tư cách di dân cho ông ta.

Sau này di dân và du lịch Trái Đất ngoài tiền bạc còn phải xem vận khí, mỗi lần báo danh chỉ lấy một nửa, và bác sĩ Strange sẽ luôn nằm

trong nửa không được chọn.

Cho đến năm 2016 cậu sắp xếp người tông ông ta một cái, tuyệt đối không ảnh hưởng đến việc Ancient One nghỉ hưu quay về vòng tay của Eternal.

“Thực ra tôi đã sớm coi Pháp sư George là một phần của Kamar-Taj rồi, ma pháp của Kamar-Taj, cậu muốn học loại nào tôi cũng có thể đích thân dạy cho cậu.” Ancient One đưa tay chạm vào viên Đá Thời gian treo trước ngực, nhìn thoáng qua tương lai mới của bác sĩ Strange, lập tức hài lòng gật đầu.

Có những lời chỉ có thể ý hội chứ không thể nói truyền ra ngoài, George hiểu được ý bà là tốt nhất rồi.

Hai giờ sau, George mang theo một chiếc nhẫn huyền giới do đích thân Ancient One chế tạo rời khỏi Kamar-Taj.

Phép Độn thổ không phải là ma pháp quá cao siêu, bất kỳ pháp sư nào gia nhập Kamar-Taj cũng đều học cái này đầu tiên.

Những người có thiên phú cao thậm chí vừa cầm vào đã có thể sử dụng được ngay.

Với thiên phú ma pháp được cộng dồn từ rất nhiều phân thân như hiện nay, cộng thêm việc bản thân George vốn đã là một bậc thầy ma pháp không kém cạnh Ancient One, anh cơ bản chẳng mất bao nhiêu thời gian để hoàn toàn nắm vững nó.

Sở dĩ anh ở lại thêm hai giờ chủ yếu là để nghe Ancient One giảng giải về một số lưu ý khi sử dụng cổng dịch chuyển để du hành đa vũ trụ.

Ancient One thường xuyên xuất khiếu linh hồn để tiến hành những chuyến du hành trong đa vũ trụ nên rất giàu kinh nghiệm trong lĩnh vực này.

Cổng dịch chuyển đúng là ma pháp cơ bản của Kamar-Taj, nhưng tùy vào thực lực của pháp sư mà hiệu quả mang lại sẽ khác nhau.

Thực lực càng mạnh, cổng dịch chuyển mở ra càng xa, các pháp sư hàng đầu có thể mở cổng xuyên hành tinh, thậm chí là xuyên thiên hà.

Với đẳng cấp như Ancient One, việc trực tiếp mở cổng đi sang vũ trụ khác cũng không quá khó khăn.

Với thực lực hiện tại của George, sử dụng ma pháp vishanti này cũng có thể thực hiện việc xuyên toa qua các vũ trụ.

Nhưng có một tiền đề, đó là cần phải có tọa độ không gian chính xác để định vị.

Ví dụ như George luôn sinh sống ở vũ trụ hiện tại, nên khi anh đến Knowhere, anh có thể dễ dàng cảm ứng được tọa độ của vũ trụ này để mở cổng quay về.

Còn nếu George chưa từng đến một vũ trụ nào đó, anh sẽ không thể mở cổng tới đó được.

Tuy nhiên điều này không phải là tuyệt đối, nếu có những người đến từ vũ trụ khác, anh có thể thông qua họ để định vị tọa độ vũ trụ gốc của họ.

Từ đó có thể mở cổng thông sang vũ trụ tương ứng.

"Đúng là một ma pháp hữu dụng, không biết đến bao giờ thực lực của mình mới có thể tùy ý xuyên toa đa nguyên vũ trụ mà không cần công cụ.

E rằng ít nhất cũng phải đạt tới cấp Đa nguyên vũ trụ mất!" Trở về phòng mình ở Skypiea, George không khỏi thầm than một tiếng.

Dù đã học được cách dùng cổng dịch chuyển để xuyên toa đa

nguyên vũ trụ, nhưng đó không hoàn toàn dựa vào thực lực bản thân mà chủ yếu là nhờ mượn sức mạnh của Vishanti.

Nếu không, với hiểu biết hiện tại về ma pháp không gian, anh căn bản không thể xuyên thủng rào chắn không gian giữa các vũ trụ để tiến vào một thế giới khác.

Nghĩ xa hơn, việc xuyên qua toàn bộ thế giới Marvel để tiến vào những thế giới khác hội quân với các phân thân lại càng khó khăn hơn nữa.

Chỉ có thể nói là cách mạng chưa thành công, đồng chí vẫn cần nỗ lực!

"Xem ra Knowhere là một nơi không tệ." Cầm thanh kim loại trên tay, George bật công tắc, tự dí vào người mình một cái.

Ban đầu kế hoạch của anh là vào Knowhere cứu Wolverine, sau đó xem có thể lấy được thiết bị xuyên vũ trụ của TVA hay không.

Như vậy sau này nếu cần, anh có thể đi dạo ở các vũ trụ khác.

Nhưng hiện tại xem ra không cần thiết lắm, ở Knowhere có rất nhiều nhân vật đến từ các vũ trụ lớn nhỏ, thông qua họ tự nhiên có thể định vị được tọa độ vũ trụ của họ.

Sau đó chỉ cần dùng cổng dịch chuyển đi qua từng nơi một.

Chỉ cần đi qua một lần, anh sẽ ghi nhớ được tọa độ đó, lần sau muốn đi lúc nào chỉ cần trực tiếp mở cổng là xong.

Bị gậy tỉa nhánh đánh trúng, thân thể George lập tức biến mất khỏi vũ trụ này, khi xuất hiện lại đã ở trong một thế giới như đống phế tích.

"Ở nơi này cũng không hẳn là toàn điều xấu, ít nhất có thể trường sinh." Cảm nhận pháp tắc nơi đây, George nhận ra rằng tại điểm tận

cùng của thời gian này không có sự mài mòn của thời gian, chỉ cần không bị Alioth ăn thịt, về lý thuyết ở đây sẽ không bao giờ già chết.

Đó cũng coi là một kiểu trường sinh khác loại.

"Tìm Wolverine trước đã." George phất tay sử dụng ma pháp tìm người, sau đó bay theo chỉ dẫn màu vàng.

Knowhere không giống như TVA (nằm trong kẽ hở thời gian) bị cấm sử dụng ma pháp, ở đây ma pháp có thể sử dụng bình thường.

Thực tế với tình huống của George, dù ở trong TVA anh vẫn có thể dùng ma pháp.

Nguyên lý không thể dùng ma pháp trong TVA không phải là do họ xóa bỏ mọi năng lượng, nếu không thì điện năng của công nghệ cũng không dùng được.

Những dị nhân như Deadpool khi vào TVA sẽ lập tức mất khả năng tự phục hồi và trở thành một bệnh nhân ung thư yếu ớt.

Việc không thể dùng ma pháp ở TVA chỉ là vì nó cắt đứt liên hệ với các thực thể chiều không gian ở các vũ trụ.

Ma pháp của Loki bắt nguồn từ Cây Thế Giới, ma pháp của Doctor Strange bắt nguồn từ Vishanti và các thực thể khác.

Vì vậy khi họ vào TVA sẽ lập tức biến thành người thường.

Tương tự, sức mạnh của sáu viên Đá Vô Cực bắt nguồn từ vũ trụ của chúng, một khi rời khỏi đó sẽ mất nguồn năng lượng và trở thành những viên đá đẹp mắt.

Nhưng George thì khác, sức mạnh của anh bắt nguồn từ chính bản thân mình, phần lớn ma lực cần thiết để thi triển ma pháp đều do cơ thể anh tự cung cấp.

Hơn nữa dù không có ma pháp, chỉ dựa vào sức mạnh nhục thân

anh cũng có thể càn quét TVA.

Tất nhiên anh sẽ không làm thế.

Anh không sợ TVA, nhưng anh hiện tại chưa muốn đụng vào God Loki đứng sau đó.

"Tìm thấy rồi!" Bay nhanh qua vài xác tàu sân bay trực thăng bị phá hủy, những con tàu khổng lồ và đủ loại phế tích danh lam thắng cảnh, cuối cùng anh cũng thấy Wolverine và Deadpool gần một đống kim tự tháp.

Chương 440

Lúc này hai người đang bị trói đối diện nhau trong một chiếc lồng, bên cạnh họ còn có một Captain America, à không, là một người trông giống hệt Captain America nhưng là Human Torch.

"Cây này do ta trồng, đường này do ta mở, muốn đi qua đây thì để lại mãi lộ tài!" Thân ảnh lóe lên, anh xuất hiện trước đoàn xe, quát lớn một tiếng khiến cả đoàn dừng lại.

Wolverine đang cãi nhau với Deadpool trong lồng, thấy George xuất hiện thì lập tức thở phào nhẹ nhõm.

"Hiệu trưởng đến rồi, phen này sống rồi!" "Hiệu trưởng?

Hiệu trưởng gì?

Hiệu trưởng không phải là ông giáo sư đầu trọc sao?

Sao người này trông trẻ thế, mà cũng chẳng giống nữa.

Anh ta là Avengers à?

Hình như cũng không phải, ông chắc chắn anh ta cứu được chúng ta chứ?

Trông anh ta có vẻ không mạnh lắm..." Deadpool cố sức quay đầu ra sau 180 độ, thậm chí không tiếc vặn gãy cả cổ mình.

Nhưng sau khi nhìn rõ diện mạo của George, gã lại không nhịn được mà bắt đầu lẩm bẩm.

"Wade, tôi thật sự muốn cắt đầu cậu thêm lần nữa, để cái mồm thối đó ngậm lại.

Nếu không phải vì cậu, giờ tôi đang đứng lớp giảng bài cho học sinh của mình rồi!" Wolverine dùng trán húc mạnh vào sau đầu

Deadpool, khiến gã tạm thời câm miệng.

Còn Human Torch đang bị trói hai tay ngồi phía bên kia lồng thì lắc đầu: "Đừng ảo tưởng nữa, bất kể ai đến đây, hoặc là trở thành thức ăn cho Alioth, hoặc là trở thành trâu ngựa cho Cassandra." "Trồng cây?

Ở đây làm gì có cái cây nào, là một thằng mới đến à, tốt lắm, lại có thêm một con mồi!" Pyro, tên dị nhân cầm đầu đoàn xe, quay đầu nhìn bãi cát đầy rẫy kim tự tháp xung quanh, rồi nhìn George đang chắn đường với nụ cười khinh bỉ.

Rất nhiều người vào Knowhere đều tưởng mình là nhân vật chính, nhưng thực tế đã chứng minh họ không phải, ở đây chỉ có một nhân vật chính duy nhất, đó là bá chủ Knowhere, Cassandra.

"Cây à, tôi nói có cây thì tự nhiên sẽ có cây." George khẽ dậm chân, lấy anh làm trung tâm, bãi sa mạc lập tức biến thành thảm cỏ xanh, hai bên đoàn xe mọc lên những hàng đại thụ.

"Để giáo viên của trường tôi và bạn của ông ấy lại, tôi sẽ cân nhắc cho các người rời đi." "Thú vị đấy, ngươi tưởng trên đời này chỉ mình ngươi có năng lực sao?" Pyro ra lệnh cho người đàn ông đứng trên mui xe bên cạnh: "Toad, xử hắn đi!" Toad há miệng, chiếc lưỡi dài bắn ra như tia chớp về phía George, muốn quấn chặt lấy anh.

Tuy nhiên tốc độ bắn lưỡi của hắn rõ ràng không nhanh bằng ma pháp, lưỡi vừa mới bắn ra, một tia sáng xanh đã bắn trúng hắn.

Và không chỉ mình Toad, tia sáng xanh sau khi trúng đích còn nảy sang xung quanh, bắn trúng hơn nửa số người trong đoàn xe.

Phàm là người bị tia sáng xanh trúng phải, toàn thân đều cứng đờ không thể cử động.

Đó chính là bùa trói Incarcerous phiên bản dây chuyền tia sét của George.

Những người này đến từ các dòng thời gian khác nhau của Marvel, mỗi người đều có thể dùng làm tọa độ định vị không gian, tự nhiên không thể tùy tiện giết chết.

"Xem ra là một kẻ có thực lực khá, phen này Cassandra chắc chắn sẽ thưởng cho ta." Pyro thấy vậy thì mắt sáng lên, lấy từ trong túi ra một chiếc bật lửa châm lên, điều khiển ngọn lửa hóa thành một con hỏa long cắn về phía George.

"Múa rìu qua mắt thợ." George há miệng, con hỏa long đó lập tức bị anh hút sạch vào bụng.

"Trả lại cho ngươi này!" Trận pháp ma pháp sáng lên, một con hỏa long mới cấu thành từ ngọn lửa tam sắc thành hình, lao thẳng về phía Pyro.

Pyro thấy thế thì nở nụ cười lạnh.

"Hừ, không có ngọn lửa nào có thể làm hại được ta!" Đối phương có thể ăn được lửa khiến hắn hơi bất ngờ, nhưng lại muốn dùng lửa tấn công hắn thì đúng là ngu xuẩn chẳng kém gì Human Torch.

Vừa rồi hắn chính là dùng năng lực điều khiển lửa để khiến mọi đòn tấn công của Human Torch trở nên vô hiệu.

Hiện tại con hỏa long tam sắc kia, hắn cũng có thể điều khiển nó quay đầu tấn công ngược lại đối phương, để hắn tự nếm mùi đau khổ.

"Chuyện gì thế này, sao không có tác dụng!" Nhưng giây tiếp theo, sắc mặt hắn đã biến đổi.

Bởi vì hắn phát hiện dù mình có phát động năng lực thế nào, con hỏa long tam sắc đó cũng không chịu sự điều khiển của hắn, cứ như thể năng lực của hắn đã mất hiệu lực vậy.

"Á!" Một tiếng thảm thiết vang lên, hỏa long tam sắc nhấn chìm

Pyro, nhưng ngọn lửa không thiêu chết hắn mà chỉ thiêu rụi toàn bộ ma lực và quần áo trên người hắn.

Thấy Pyro bại trận, những kẻ còn lại đồng loạt giơ vũ khí định tấn công George.

Nhưng chỉ với một ý niệm của George, đống vũ khí trên tay họ bị cưỡng ép kéo dài thành những sợi xích sắt, trói nghiến chính họ lại.

Pyro đúng là có năng lực điều khiển lửa, nhưng George cũng có quyền kiểm soát tuyệt đối với ma pháp mình tung ra.

Chỉ cần khả năng kiểm soát ma pháp của anh cao hơn Pyro, thì việc điều khiển của Pyro sẽ trở nên vô dụng.

Giống như khi hai người cùng có năng lực điều khiển lửa chiến đấu với nhau, kẻ có khả năng kiểm soát cao hơn sẽ giành được quyền điều khiển cuối cùng.

Ở Marvel hiện tại, kẻ có thể tranh giành quyền điều khiển lửa với George chắc chỉ có gã khổng lồ lửa Surtur thời kỳ toàn thịnh mà thôi.

Còn Pyro trước mắt này... chỉ là rác rưởi.

"Tư thế của các ngươi... trông cũng mặn nồng quá nhỉ!" Đọc ký ức của Pyro xong, George tống những kẻ có thể giúp anh định vị vũ trụ này vào không gian giam giữ của mình, sau đó đi tới trước lồng sắt nhốt Deadpool, Wolverine và Human Torch.

Logan bất lực đảo mắt trắng.

"Hiệu trưởng, đừng đùa nữa, giúp chúng tôi tháo mấy sợi xích chết tiệt này ra đi." Hiện tại ông đang bị trói ép sát mặt với Deadpool, chỉ cần nhúc nhích một chút là thấy buồn nôn vì sự đụng chạm da thịt này.

"Ôi, sói con của tôi, ông đang chê bỏ tôi sao?

Nên nhớ chúng ta từng là anh em sát cánh chiến đấu, là đồng đội tốt, mỗi lần nghĩ đến ông, tôi đều thấy ngập tràn cảm giác an toàn." Deadpool dùng sức lắc đầu, vặn cổ trở lại bình thường.

Đợi cổ tự lành, gã quay sang nhìn George: "Anh có thể điều khiển kim loại, lẽ nào anh là Magneto phiên bản trẻ, hay là con trai ông ta?" "Đều không phải." George cười lắc đầu, phất tay giải trừ xích sắt trói ba người.

Human Torch đứng dậy cảm ơn George: "Dù không quen biết nhưng cảm ơn anh đã cứu tôi, có điều tốt nhất chúng ta nên rời khỏi đây trước, nếu không Cassandra phát hiện ra điều bất thường sẽ đích thân dẫn người tới, lúc đó rắc rối to đấy." "Cassandra, nãy giờ anh cứ nhắc đến kẻ này, bà ta rốt cuộc là ai mà khiến anh sợ thế?" Deadpool ghé đầu sát mặt Human Torch.

Human Torch cứng cổ đáp: "Sợ á?

Tôi mà sợ con mụ X chết tiệt đó sao?

Mụ ta chỉ là một kẻ điên khờ dại, một con biến thái chuyên làm chuyện ngược đời, tâm địa thối nát, chân thì ngắn mà thân thì dài.

Để tôi nói cho anh biết mụ ta chỉ xứng làm gì." "Làm gì?" Deadpool lập tức hứng thú.

Human Torch hằn học mắng: "Mụ ta chỉ xứng liếm cái X cao quý lạnh lùng của tôi, sau đó vác cái đầu trọc đó đi càng xa càng tốt rồi chết quách đi.

Thật ra tôi chẳng thèm quan tâm mụ ta có lột da tôi hay bóp nát tôi như ác mộng hay không.

Nếu trước khi chết tôi có thể làm một việc cuối cùng, thì đó là dùng lửa thiêu mụ ta thành tro, sau đó tè một bãi nước tiểu khai rình lên đống tro đó.

Hoặc là nhét cái XX của Juggernaut vào cái XX của mụ ta để mụ ta súc miệng!" "Ha ha ha ha, cưng à, anh điên cuồng thật đấy, tôi mà gặp mụ ta nhất định sẽ tường thuật nguyên văn những lời này cho mụ nghe!" Deadpool ôm bụng cười ngặt nghẽo.

Chương 441

Còn Wolverine thì lắc đầu: “Steve chưa bao giờ nói bậy cả, gã này mang cái mặt giống hệt Steve mà ăn nói thế này đúng là khiến người ta không quen nổi.” “Có lẽ không cần anh chuyển lời đâu, trên cái lồng này có camera, hình như còn đang truyền trực tiếp nữa, đoán chừng quý cô Cassandra đã nghe và thấy hết rồi.” George nửa đùa nửa thật giơ tay chào camera phía trên lồng, chiếc camera đó quả nhiên quay từ phía Human Torch sang phía George.

Nghe vậy, Human Torch lập tức bủn rủn chân tay, suýt chút nữa đứng không vững mà ngã xuống đất.

Rõ ràng anh ta không hề cứng rắn như lời mình nói.

“Nơi này không thể ở lại được nữa, giờ tôi dẫn các người đến căn cứ quân kháng chiến, nơi đó tương đối an toàn.

Yên tâm, ở đó toàn là những người không chịu khuất phục Cassandra giống như tôi.” “Đi thôi, qua đó xem thử xem.” George thấy Wolverine nhìn mình thì gật đầu mỉm cười đi theo.

Mục đích anh đến đây ngoài việc cứu Wolverine còn là thu thập thêm tọa độ các vũ trụ, tức là thu thập thêm các nhân vật đến từ các vũ trụ và dòng thời gian khác nhau.

Đến căn cứ quân kháng chiến là hợp lý nhất.

Thấy George đi theo, Wolverine không nghĩ nhiều cũng bước tiếp.

Trong mắt ông, không có ai đáng tin cậy hơn Hiệu trưởng George, hơn nữa nhìn biểu hiện của George, ông biết anh đã đến được đây thì chắc chắn có cách rời đi.

“Sói con ơi, đợi tôi với, hãy cân nhắc đề nghị của tôi đi, ông rất

hợp để làm thực thể neo giữ ở thế giới của chúng tôi đấy.

Ông đang cứu thế giới, ông là siêu anh hùng mà!" Deadpool không còn tạo dáng trước camera nữa, nhảy chân sáo đuổi theo sau Wolverine, nhưng đón chờ gã là một cú quật qua vai cực mạnh.

"Wade, nếu cậu còn gọi tôi như thế nữa, tôi sẽ nhét cái đầu cậu vào mông cậu, để cậu tự xem trực tràng của mình có thẳng không.

Tôi sống ở thế giới của mình rất vui vẻ, không muốn sang thế giới của cậu đâu.

Muốn cứu thế giới của mình thì đi tìm ở vũ trụ khác đi." "Tôi chỉ muốn cứu chín người đó thôi, vì họ là cả thế giới của tôi..." Bị quật bay về phía trước, Deadpool nằm dưới đất, nhìn bầu trời u ám, lẩm bẩm tự nói một mình.

Đúng lúc đó, George đi ngang qua gã và nói một câu: "Cậu đưa Logan đến thế giới của mình cũng không thể thay thế Wolverine ở thế giới đó để làm thực thể neo giữ đâu, mọi chuyện không đơn giản như cậu nghĩ.

Nhưng nếu cậu muốn cứu gia đình và bạn bè, tôi có thể giúp một tay." "Anh có thể nhìn thấu tâm can tôi sao, lẽ nào anh là con của Magneto và Giáo sư X?

Chuyện này kình bạo quá nha.

Ở vũ trụ của anh, Magneto là phụ nữ, hay Giáo sư X là phụ nữ vậy?" Deadpool bật dậy, sán lại gần George, mặt đầy vẻ hóng hớt.

George lười trả lời, trực tiếp giơ tay lên.

"Silencio (Vô thanh vô tức)!" Deadpool tuyệt đối là kẻ lắm mồm nhất thế giới Marvel, không phong tỏa giọng nói của gã thì sau này còn phiền phức dài dài.

“Ha ha ha, Hiệu trưởng, làm tốt lắm, cuối cùng cũng được yên tĩnh rồi.” Thấy Deadpool đột nhiên không nói được nữa, đang hoa chân múa tay ra hiệu đủ kiểu, Logan lập tức cười khoái trá.

Quả nhiên, nụ cười không bao giờ mất đi, nó chỉ chuyển từ người này sang người khác.

“Đi bộ thế này chậm quá, năng lực của tôi đã khôi phục một chút, tôi chuẩn bị bay qua đó, các anh theo kịp không?” Human Torch đi trước phát hiện năng lực đã hồi lại một phần, có thể bùng phát ngọn lửa lần nữa, quay lại hỏi nhóm George.

Với tốc độ này, rất có thể sẽ bị truy đuổi.

Nếu chỉ là lũ tay sai của Cassandra thì anh không sợ, nhưng nếu Cassandra đích thân tới thì anh tiêu đời.

“Không sao, anh cứ bay đi, chúng tôi theo kịp.” George giơ tay, cát sắt từ dưới đất trào lên hóa thành một đám mây đen nâng cả Logan, Deadpool và anh lên.

“Oa, năng lực của anh nhiều thật đấy!” Human Torch thấy vậy không nhịn được giơ ngón tay cái tán thưởng.

Ở Knowhere bao nhiêu năm, George là kẻ mạnh nhất anh từng gặp sau Cassandra.

“Flame on!” Một tiếng quát lớn, Human Torch bao phủ trong lửa, bay vút về phía xa.

George tâm niệm vừa động, đám mây cát sắt cũng bám sát theo sau.

Nửa giờ sau, họ xuất hiện phía trên một khu rừng nguyên sinh rộng lớn.

“Đến rồi, ở ngay kia!” Human Torch chỉ vào một ngôi nhà đá ẩn

hiện trong rừng, giải thích với ba người: "Chúng tôi hiện tại chỉ còn lại bốn người, lúc đầu tôi định ra ngoài dạo quanh xem có tìm được nhu yếu phẩm gì không, kết quả đụng phải đội săn của Cassandra." "Tôi cứ tưởng các anh đông lắm, hóa ra chỉ có bốn người." Deadpool không nói được, chỉ dùng tay ra hiệu.

Human Torch hiếm khi lộ vẻ đau buồn thoảng qua: "Những người khác đều lần lượt chết dưới tay Cassandra, nếu hôm nay không có các anh, chắc tôi cũng khó mà sống sót trở về." Nhưng anh nhanh chóng lấy lại vẻ mặt thanh niên nghiêm túc.

"Con mụ thối tha đó, tôi sẽ XXXX..." "Được rồi, xuống gặp bạn của anh trước đi." George giơ tay ngắt lời chửi bậy của Human Torch, đưa Wolverine và Deadpool đáp xuống.

Họ vừa chạm đất, chưa đi được mấy bước, từ trong nhà đã có ba người lao ra.

Một người phụ nữ mặc đồ da cầm dĩa, một người đàn ông mặt sắt mang kính râm, và một gã lãng tử cầm bài tây sẵn sàng phóng ra.

"Elektra, Erik (Blade), Gambit, họ không phải kẻ thù, là bạn!" Human Torch vội vàng tiến lên ngăn cản đòn tấn công của ba người.

Thấy Human Torch, ba người họ liền thở phào, sau đó lộ vẻ vui mừng.

"Nhóc con, đi mất hai ngày, bọn này cứ tưởng cậu gặp chuyện rồi chứ?" "Gặp chuyện thật, nhưng may mà có họ cứu." Thế là Human Torch kể lại ngắn gọn trải nghiệm của mình cho ba người nghe.

Trong lúc đó, ánh mắt George quét qua, lộ vẻ nghi hoặc.

Trong ấn tượng của anh, tổ chức kháng chiến ở Knowhere này phải có năm người chứ không phải bốn, còn thiếu một cô bé sói (X-23) đã lớn.

“Lẽ nào cô bé sói đó đến từ vũ trụ của mình.” Sau đó anh chợt hiểu ra, trong lòng đã có suy đoán.

Thực tế ở vũ trụ mà anh xuyên không tới, nếu không có sự xuất hiện của anh, kết cục của Wolverine chắc chắn sẽ giống như Wolverine ở vũ trụ của Deadpool.

Theo tình huống ban đầu, ở vũ trụ hiện tại, Wolverine chết đi, cô bé sói và những đứa trẻ còn lại đi Canada, đoán chừng cũng chẳng có kết cục gì tốt đẹp.

Có lẽ chỉ mình cô bé sói sống sót trưởng thành rồi vì lý do gì đó bị cắt tỉa vào Knowhere.

Tính theo tuổi cô bé sói trong phim và tuổi cô bé sói ở vũ trụ của anh hiện tại, quả thực sàn sàn nhau.

Cũng chính vì Wolverine ở vũ trụ này còn sống, nên khi Deadpool đi tìm Wolverine mới tìm trúng vũ trụ này.

Nhưng thực thể neo giữ ở vũ trụ này có lẽ không phải Wolverine mà là Doctor Strange.

Dù sao vũ trụ này phát triển bình thường, ngoại trừ Doctor Strange ra tất cả cuối cùng đều đã chết.

“Chào mừng các anh gia nhập, từ nay chúng ta đồng tâm hiệp lực, cùng nhau chống lại Cassandra, tìm cách rời khỏi đây để trở về vũ trụ của mình!” Nghe xong lời kể của Human Torch, nhóm Blade thu vũ khí, chào mừng George, Wolverine và Deadpool.

Lúc này George cũng không lãng phí thời gian nữa, đi thẳng vào vấn đề: “Nếu các anh muốn rời khỏi đây để về vũ trụ của mình, tôi có cách.” “Anh có cách sao?” Nhóm Blade và Human Torch, bao gồm cả Deadpool đều lộ vẻ kích động.

Vì không thể dùng Wolverine của vũ trụ khác để thay thế

Wolverine ở vũ trụ mình làm thực thể neo giữ, nên Deadpool cũng đang vội trở về để ngăn chặn gã Paradox dùng máy nghiền thời gian tiêu diệt vũ trụ của mình.

Chỉ có Wolverine là vẫn bình thản, vì ông tin rằng một khi George đã đến thì chắc chắn sẽ có cách về.

Hiệu trưởng chưa bao giờ đánh trận mà không nắm chắc phần thắng.

"Đúng vậy, nếu các anh muốn, tôi có thể đưa các anh về ngay bây giờ." George nhún vai, bốn người này chính là bốn tọa độ vũ trụ mới.

"Về!" "Về!" "Về!" "Về!" Blade và Human Torch cùng hai người kia không hề do dự đưa ra câu trả lời.

Ở vũ trụ riêng, họ đều có người thân và bạn bè, lúc nào cũng mong muốn được trở về đoàn tụ.

Chương 442

Tại sao lại có nhiều người nối tiếp nhau đi chống lại Cassandra như vậy?

Knowhere rộng lớn thế này, nếu chỉ tâm niệm trốn tránh, thực tế với bấy nhiêu tay sai của Cassandra căn bản không thể tìm ra họ.

Đi chống lại Cassandra là vì có lời đồn mụ ta có cách để rời khỏi Knowhere.

Có điều cho đến nay, chưa thấy ai sống sót trở về.

Cassandra quá mạnh, mạnh đến mức tất cả những người bị cắt tỉa vào đây hợp lực lại cũng không thể chiến thắng mụ.

Giờ có cơ hội trở về vũ trụ của mình một cách an toàn, ai mà từ chối cho được.

"Tình hình của cậu đợi một chút, không cần vội, tôi đưa họ về trước." Thấy Deadpool nhảy dựng lên trước mặt bốn người, cuống quýt chỉ vào mình, George trực tiếp gạt gã sang một bên.

Hiện tại chưa thể đưa Deadpool về ngay, vì chỉ cần gã vừa về, Paradox chắc chắn sẽ phái lượng lớn vệ binh thời gian tới truy sát.

Đợi anh xử lý xong việc ở Knowhere, nắm giữ được lượng lớn tọa độ vũ trụ song song, lúc đó mới đưa Deadpool về, thuận tiện dùng Deadpool làm trung gian để bắt liên lạc với TVA.

Dù sao thì việc Paradox chuẩn bị máy nghiền thời gian cũng mất vài ngày.

Mà với tốc độ của anh, chỉ vài giờ là có thể xử lý xong xuôi mọi việc ở đây.

“Bạn của anh là người câm à?” Thấy Deadpool cứ như con bọ chét sốt ruột nhảy tới nhảy lui, Gambit hỏi nhỏ Human Torch.

Human Torch khoái trá lắc đầu: “Anh ta phiền quá nên bị ông George dùng năng lực tạm thời hạn chế nói năng rồi.” “Cũng có người còn ồn ào hơn cả cậu sao.” Elektra đứng bên cạnh trêu chọc một câu.

Dù đến từ các vũ trụ khác nhau, nhưng cùng chung sống lâu như vậy, bốn người họ cũng có chút tình cảm.

Sắp phải chia ly, trong lòng không tránh khỏi bồi hồi.

“Không cần làm gì cả, cứ đứng yên đó là được.” George đi tới trước mặt Blade, tay trái ấn lên vai anh ta để cảm ứng tọa độ vũ trụ, tay phải khẽ vẽ một vòng tròn bên cạnh.

Theo cổng dịch chuyển thành hình, vũ trụ của Blade hiện ra trước mắt mọi người.

“Ôi trời, con mụ chết tiệt, đợi viện binh của tôi tới, tôi nhất định sẽ cho mụ nếm mùi lợi hại, để cổ họng mụ bốc khói luôn...” Phía bên kia cổng dịch chuyển là một căn mật thất, bên trong có một người đàn ông đẹp trai với cơ bụng tám múi đang bị một người phụ nữ mặc đồ da dùng giày cao gót giẫm mạnh vào chỗ hiểm.

Dù bị giẫm đau kêu oai oái nhưng cái miệng vẫn hoạt động hết công suất.

Và người phụ nữ kia nghe thế thì ra tay càng ác hơn.

“Nói, Blade đâu rồi?” “Đây là chỗ ăn chơi hạng nặng dành cho người có sở thích đặc biệt sao?” Human Torch mặt đầy hứng khởi ghé đầu nhìn qua.

Wolverine châm một điếu xì gà, nhìn gã đẹp trai bị giày cao gót giẫm, rồi nhìn sang Deadpool bên cạnh.

“Wade, sao tôi thấy gã kia trông giống cậu hồi trẻ thế nhỉ?” “Rõ ràng là anh ta không đẹp trai bằng tôi, thân hình cũng không chuẩn bằng tôi.” Deadpool không nói được, dùng tay ra hiệu.

Blade bước qua cổng dịch chuyển, thanh trường đao trong tay múa liên hồi, nhanh chóng chém gục người phụ nữ và mấy gã tráng sĩ xung quanh thành đống tro bụi.

“Trước khi bị bọn chúng tập kích đưa tới Knowhere, tôi đang tấn công một căn cứ ma cà rồng để tiêu diệt một thủy tổ ma cà rồng vừa phục sinh từ sa mạc.

Không ngờ nhiều năm trôi qua như vậy, lúc trở về vẫn đúng thời điểm này.

À, cậu ta là một trong những đồng đội lúc đó của tôi, Hannibal King, cũng là một thợ săn ma cà rồng.” “Erik chết tiệt, anh mà đến muộn tí nữa là tôi bị con mụ ma cà rồng đó hút khô máu rồi!” Hannibal King ôm chỗ hiểm gắng gượng đứng dậy, thấy Blade xuất hiện liền không nhịn được than vãn.

Theo kế hoạch, Erik đáng lẽ phải xuất hiện từ mười phút trước.

Nhưng anh ta nhanh chóng nhận ra có gì đó sai sai.

“Cái vòng tròn này là sao, tôi cứ tưởng anh sẽ từ trên xuống chứ, còn họ là ai?” “Bạn của tôi, chuyện dài lắm, có chút sự cố nhưng may mà có họ giúp, không thì tôi chẳng về được đâu.” Blade thu đao, nét mặt đầy cảm khái.

Trong mắt Hannibal King, họ chỉ mới xa nhau một ngày, nhưng với Blade, đã nhiều năm trôi qua.

Tưởng chừng cả đời không về được nữa, không ngờ lại gặp được George giúp đỡ đưa trở lại.

“Ông George, chúng tôi qua giúp một tay liệu có ảnh hưởng đến

việc về sau này không?" Elektra đột nhiên lên tiếng hỏi George.

Cô đã nghe Erik kể về câu chuyện của mình, thực tế trong thời gian ở Knowhere, họ đều đã kể chuyện cho nhau nghe.

Vì vậy cô cũng biết độ nguy hiểm của thủy tổ ma cà rồng kia, Erik qua đó chưa chắc đã thắng.

Nếu không ảnh hưởng đến việc về nhà của mỗi người, cô muốn qua giúp Erik một tay, dù sao cũng là tình nghĩa sinh tử nhiều năm.

Nghe lời Elektra, Human Torch và Gambit cũng nhìn George, rõ ràng họ cũng có cùng suy nghĩ.

"Cũng không ảnh hưởng gì, nhưng tốt nhất đừng mất quá nhiều thời gian, nếu không người của TVA phát hiện ra bất thường truy lùng tới đây cũng phiền phức lắm." George suy nghĩ một chút rồi gật đầu.

Thực lực của thủy tổ ma cà rồng đó cũng bình thường, nhóm Elektra qua giúp chắc cũng chẳng mất bao lâu.

Vả lại, ban đầu anh định ghi chép lại hoàn toàn tọa độ không gian vũ trụ của Blade thì cũng cần qua đó ở lại vài phút.

"Nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, vậy tôi cũng giúp một tay." Thấy George đưa Elektra, Gambit và Human Torch qua cổng dịch chuyển, Wolverine suy nghĩ một lát rồi từ từ xòe móng vuốt Adamantium đi theo.

Để ông ở lại một mình với Wade, dù Wade không nói được thì cũng rất khó chịu.

Wade không chỉ lắm mồm mà còn bị tăng động.

Thấy Wolverine cũng vào cổng, Deadpool rút song đao, không do dự nhảy vào theo.

Gã không muốn bị bỏ lại một mình.

“Cảm ơn các bạn!” Blade là một người cứng rắn, không nói lời khách sáo, chỉ cảm ơn một tiếng rồi lao ra khỏi phòng, chém giết đám lính canh ma cà rồng bên ngoài.

Elektra, Gambit, Human Torch, Wolverine và Deadpool cũng bám sát theo sau, bắt đầu cuộc thảm sát đám ma cà rồng trong căn cứ.

Mỗi người họ đều có thực lực không kém gì Blade, thậm chí còn hơn thế, lũ ma cà rồng thông thường sao có thể là đối thủ.

“Erik kiếm đâu ra lắm bạn bè lợi hại thế này!” Hannibal King nhìn cảnh tượng chiến đấu một chiều bên ngoài, không nhịn được nuốt nước miếng, sau đó nhìn sợi xích trên cổ tay, vội hét lên: “Này Erik, anh tháo xích cho tôi trước khi đi chứ!” “Xong rồi, đi đi.” George phất tay, sợi xích trên cổ tay Hannibal King lập tức tự động rụng xuống.

Phất tay thêm cái nữa, những vết thương trên người anh ta cũng nhanh chóng lành lại.

“Thật thần kỳ, lành hẳn rồi này, Erik có bạn như các người sao không nói sớm!” Hannibal King nhìn vết thương trên ngực mình lành lại trong nháy mắt, cảm nhận chỗ hiểm không còn đau nữa, mặt đầy kinh ngạc.

Nếu không biết chắc mình là con người, anh ta đã tưởng mình vừa bị ma cà rồng biến đổi.

“Cảm ơn nhé anh bạn, xong việc tôi mời anh đến quán bar xịn nhất xem múa thoát y!” Thương thế phục hồi, anh ta tự nhiên không thể ngồi yên, nhặt hai khẩu súng dưới đất lên, vừa la hét vừa lao ra ngoài.

“Lũ ma cà rồng khốn kiếp, nếm thử kẹo đồng của bố đây!” “Lại thêm một kẻ lắm mồm.” George cười lắc đầu, từ từ nhắm mắt lại bắt đầu cảm nhận vũ trụ này, ghi lại tọa độ không gian.

Vũ trụ của Blade khá đơn giản, chủ yếu chỉ toàn ma cà rồng, đối với anh không có nhiều giá trị.

Nhưng hiện tại mục đích của anh là nắm giữ càng nhiều tọa độ vũ trụ càng tốt, sau này nhỡ cần đến có thể qua bất cứ lúc nào.

Trong lúc George cảm ứng tọa độ, nhóm Blade cũng nhanh chóng tản ra khắp căn cứ, tiêu diệt lũ ma cà rồng.

Chương 443

“Ngươi đến rồi, chuẩn bị thụ... ngươi là ai?” Bên trong một căn phòng, thủy tổ ma cà rồng Drake nghe thấy tiếng cửa bị đá văng phía sau, tay cầm lợi kiếm từ từ quay người lại.

Hắn cứ ngỡ người giết tới tận đây là Blade, nhưng lại thấy một người đàn ông mặc bộ đồ bó sát màu đỏ kỳ quái, tay cầm hai thanh trường đao.

“Tôi, tôi là Batman!

Anh là ma cà rồng, có thể biến thành dơi, tôi là Batman, chúng ta đúng là cặp bài trùng!” Deadpool vớ lấy một mảnh vải đen gần đó khoác lên người, thân thiện chìa tay ra, sải bước đi tới phía Drake.

Khi vừa theo mọi người xông ra, gã phát hiện mình đã có thể nói chuyện được, cũng chính vì thế mà mọi người lấy lý do nâng cao hiệu suất giết địch để chia nhau hành động.

Không ngờ gã lại là người đầu tiên gặp được thủy tổ ma cà rồng.

“Batman cái gì?” Drake nhíu mày, không bắt tay Deadpool mà trực tiếp đâm một kiếm xuyên tim gã.

“Hóa ra chỉ là một thằng đần.” Thấy Deadpool thậm chí không đỡ nổi một kiếm của mình, còn nhìn mình với vẻ không tin nổi rồi ngã xuống đất, Drake giãn lông mày, rút kiếm ra quay người lại lần nữa.

Ban đầu hắn thấy đối phương ăn mặc kỳ quái, cứ ngỡ là thợ săn ma cà rồng mạnh mẽ nào đó do Blade mời đến, hóa ra chỉ là một con tép riu có chỉ số IQ âm.

Thế nên sau khi giải quyết xong, hắn lại tiếp tục duy trì tư thế cũ, quay lưng về phía cửa chờ Blade tới quyết chiến.

Tuy nhiên hắn vừa quay lưng, lồng ngực đã bị hai thanh trường đao đâm xuyên từ phía sau.

"Bất ngờ chưa, ngạc nhiên chưa, tôi biết ngay lũ đại phản diện đều thích quay lưng ra cửa tạo dáng mà, ngáo ngơ luôn rồi chứ gì?" Deadpool ghé sát miệng vào tai Drake, cười cợt nhả.

Drake không thể tin nổi, lập tức cầm ngược trường kiếm, quay tay đâm ngược về phía Deadpool, Deadpool rút đao nhảy tránh ra xa.

"Ngươi không phải con người, ngươi là cái thứ gì?" Con người bình thường bị đâm xuyên tim chắc chắn phải chết, vậy mà đối phương chẳng hề hấn gì.

Nếu đối phương là ma cà rồng bị biến đổi, dù là bán ma cà rồng thì với tư cách thủy tổ, hắn sẽ nhận ra ngay.

Nhưng đối phương rõ ràng không phải.

"Tôi là cộng sự tuyệt vời nhất của anh đây!" Deadpool múa song đao, lanh chanh lao về phía Drake.

Drake thấy hỏi không ra gì cũng không nói nhảm nữa, vung kiếm nghênh chiến.

Một bên là dị nhân có thể dùng song đao chém đạn cộng thêm thân thể bất tử, một bên là thủy tổ ma cà rồng có khả năng tự phục hồi siêu cường và tốc độ vượt xa ma cà rồng thông thường.

Hai kẻ lao vào nhau, máu me văng tung tóe, cảnh tượng vô cùng đẫm máu.

"Ôi, chết tiệt!" Sau một hồi quần thảo, thủy tổ ma cà rồng vẫn nhỉnh hơn một bậc, Deadpool bị hắn sút một phát văng ra khỏi phòng.

Dù sao cũng là thủy tổ của một chủng tộc siêu phàm, sức mạnh và tốc độ vẫn mạnh hơn Deadpool.

“Cần giúp một tay không?” Đúng lúc đó, Wolverine vừa đi tới do bị tiếng động ở đây thu hút, thấy Deadpool bị đá văng ra liền ngồi xổm trước mặt gã trêu chọc.

“Tất nhiên rồi, tôi rất cần ông bảo vệ.” Deadpool mặt đầy cảm động.

Thế là hai người liên thủ, cùng nhau xông vào lần nữa.

Deadpool cộng thêm Wolverine, bộ đôi bất tử và đều là bậc thầy chiến đấu, thủy tổ ma cà rồng cũng không chịu nổi nhiệt.

Sau khi bị ăn tẩn một trận, hắn phẫn nộ hóa thân thành hình thái quái vật, thực lực lập tức tăng lên gấp bội.

Sau khi hóa thân, Drake hoàn toàn áp chế Deadpool và Wolverine, may mà mọi người sau khi giải quyết xong đám ma cà rồng xung quanh cũng lần lượt kéo tới.

Đầu tiên là Blade phá cửa sổ xông vào, sau đó là Elektra và Gambit, cuối cùng là gã Human Torch màu mè.

Còn có cả đồng đội cũ của Blade là Hannibal King và Abigail Whistler.

Drake sau khi hóa thân quả thực mạnh đến đáng sợ, nhưng cũng không trụ nổi trước sự vây hãm của nhiều cao thủ như vậy, vừa có cận chiến vừa có viễn công, mọi người còn phối hợp rất ăn ý.

Deadpool và Wolverine từng là đồng đội, Blade và hai người kia vốn đã là đồng đội, lại cùng Human Torch sát cánh nhiều lần ở Knowhere.

Nhanh chóng cảm nhận được cái chết, Drake húc thủng tường bắt đầu bỏ chạy thục mạng.

“Chết tiệt, chẳng phải bảo chỉ có một mình Blade sao, sao lại lòi

đâu ra lắm kẻ khó nhằn thế này, mình ngủ say mấy năm nay thế giới rốt cuộc đã thành cái gì rồi?" "Đuổi theo, không thể để hắn chạy mất!" Blade hét lớn một tiếng, mọi người nhanh chóng đuổi theo.

Nhưng rất nhanh, vẻ mặt mọi người trở nên kỳ lạ.

Bởi vì họ phát hiện hướng Drake bỏ chạy lại chính là hướng họ vừa đi tới, cũng là hướng căn phòng thẩm vấn nơi George đang ở.

Phía trên căn phòng đó chính là sân thượng của căn cứ này, Drake muốn chạy lên đó để nhảy xuống thoát thân.

"Tôi dự đoán là gã này sắp tiêu đời rồi!" Deadpool vừa đuổi theo vừa khoái trá nói.

Gã đã thấy George dùng năng lực điều khiển kim loại khống chế cả một đội dị nhân trong nháy mắt.

Thủy tổ ma cà rồng này thực lực mạnh thật, nhưng xác suất cao là không phải đối thủ của George, chỉ cần George chặn một cái là họ đuổi kịp để kết liễu hắn.

"Không cần đuổi nữa, hắn chết chắc rồi." Lúc này, thấy Drake lao vào phòng thẩm vấn, Wolverine trực tiếp dừng bước.

Ở đây không ai hiểu rõ thực lực của George hơn ông, cái gì mà xác suất cao, căn bản không cùng đẳng cấp.

Quả nhiên, ngay khi mọi người còn đang thắc mắc, họ thấy Drake vừa lao vào phòng thẩm vấn giây tiếp theo đã bị một luồng sét to hơn cả thùng nước đánh văng ra ngoài.

"Sao có thể chứ?" Drake sau khi rơi xuống đất, mặt lộ vẻ sợ hãi không thể tin nổi, rồi toàn thân lập tức hóa thành một đống tro đen.

Lúc này, giọng nói của George cũng truyền ra từ trong phòng.

"Thời gian cũng sắp xỉ rồi, còn trì hoãn nữa là người của TVA sẽ

tìm tới đấy.” Sau khi lấy được tọa độ vũ trụ của Blade, George đưa mọi người qua cổng dịch chuyển trở lại Knowhere, sau đó lại tiếp tục mở từng cổng dịch chuyển mới.

Vũ trụ song song nơi Elektra sinh sống với trung tâm là Daredevil, vũ trụ dị nhân của Gambit và vũ trụ Fantastic Four của Human Torch.

Ba người họ không cần giúp đỡ chiến đấu như Blade, nên sau khi đưa họ về, George chỉ ở lại năm phút để thu thập tọa độ rồi quay về ngay.

Bốn người sau khi trở về vũ trụ của mình đều hứa với George rằng nếu sau này anh cần giúp đỡ gì, họ luôn sẵn sàng.

Tiếp theo, anh lại lôi đám người Pyro ra, thông qua họ cảm ứng từng tọa độ vũ trụ.

Những người như Blade thuộc phe bạn, George coi như làm ơn đưa họ về luôn.

Còn đám Pyro thuộc phe địch, đã bị anh bắt làm tù binh thì coi như chiến lợi phẩm, muốn lợi dụng thế nào thì lợi dụng, lợi dụng xong hết giá trị thì tiêu diệt cũng là lẽ đương nhiên.

Thế nên đừng mong anh đưa họ về.

Toàn là định vị xong mở cổng qua đó, sau khi thu thập tọa độ thì ném họ lại không gian giam giữ, cơ bản chỉ dùng như công cụ.

Tuy nhiên không phải vũ trụ của ai cũng còn, có không ít người mà vũ trụ đã bị hủy diệt vì lý do này hay lý do khác.

Những trường hợp đó thì không lấy được tọa độ tương ứng.

Chương 444

Trong lúc George đang thu thập từng tọa độ, một nhóm công cụ mới đã đang trên đường tới.

"Thú vị đấy, ngoài lão pháp sư lần trước, bao nhiêu năm nay cuối cùng cũng có một kẻ ra hồn bị đưa tới đây.

Xem ra lũ người ở TVA cũng không hoàn toàn là lũ ăn hại." Hai giờ trước, bên trong căn cứ làm từ xác khổng lồ của Ant-Man, Cassandra nhìn đoạn phim giám sát do đàn em gửi tới, mặt lộ vẻ hứng thú nồng đậm.

Mụ rất thích Knowhere, vì ở đây mụ là vua, mụ muốn chơi thế nào thì chơi, không ai có thể phản kháng.

Chỉ tiếc là bao nhiêu năm qua, những kẻ TVA đưa tới thực lực đều chẳng ra sao, khiến mụ khó mà có hứng thú lớn.

Mà vệ binh TVA vốn dĩ cũng chỉ đối phó được với hạng tầm thường.

Những năm qua mụ cũng chỉ thấy đấu với Magneto và Doctor Strange là còn tạm được, tiếc là dưới sức mạnh bộc phát toàn lực của mụ, họ cũng chẳng trụ được bao lâu.

Năm xưa nếu không phải mụ còn nhỏ, năng lực chưa hoàn toàn khai phá thì TVA sao có thể cắt tỉa mụ được.

Hiện tại mụ dựa vào thực lực mạnh mẽ của mình để ép TVA ký hiệp định.

Mụ không tìm TVA báo thù việc bị cắt tỉa, và TVA cũng không được can thiệp vào Knowhere.

Knowhere là lãnh địa riêng của mụ, TVA chỉ được đưa người vào,

còn kết cục của những kẻ đó ra sao là do mụ quyết định.

Nếu TVA dám can thiệp, mụ sẽ dùng chiếc nhẫn huyền giới cướp được từ Doctor Strange để giết thẳng tới TVA nói chuyện phải trái.

Thực tế mụ khá thích cuộc sống hiện tại, cũng thích Knowhere.

Không còn phải nghe ông anh Charles suốt ngày lải nhải trong đầu, bắt mụ phải kiềm chế năng lực, bắt mụ không được làm thế này thế nọ.

Ở Knowhere mụ không cần kiêng dè, muốn dùng năng lực thế nào thì dùng, muốn giết ai thì giết.

Lại còn có lũ TVA làm công cho mình, liên tục đưa đủ loại đồ chơi thú vị tới, nơi đây chính là công viên giải trí của mụ.

Và hôm nay, TVA cuối cùng cũng đưa tới một kẻ thú vị, nhìn năng lực điều khiển kim loại thể hiện trong camera, dường như sắp đuổi kịp Magneto rồi.

"Thưa chủ nhân, hãy để tôi dẫn người đi tiêu diệt hắn, báo thù cho Pyro!" Dưới ngai vàng, Juggernaut với thân hình hộ pháp xin lệnh.

Cassandra cười đầy điên cuồng: "Không không không, lần này ta sẽ đích thân đi, hiếm khi có con mồi ngon thế này, lại còn khá đẹp trai nữa, ta muốn hắn trở thành thú cưng mới của mình." Đứng dậy khỏi ngai vàng, Cassandra phất tay dẫn theo đám tay sai đông đảo, lái những chiếc xe chiến đấu cải tạo lao về hướng khu rừng nguyên sinh.

"Chủ nhân, hướng chúng ta đi hình như khác với hướng đoàn xe của Pyro?" Trong chiếc xe đi đầu, Juggernaut nhìn đoàn xe đi lệch hướng, mặt đầy thắc mắc.

Nơi đoàn xe của Pyro mất liên lạc là vùng sa mạc kim tự tháp, còn giờ họ đang tới khu rừng nguyên sinh, một nơi ở phía Tây, một nơi ở phía Đông.

Cassandra lộ nụ cười đầy ẩn ý.

“Chúng ta không đến chỗ đoàn xe, ở đó chắc chắn chẳng còn ai đâu, chúng ta sẽ đến thẳng căn cứ của tổ chức phản kháng lũ đom đóm nhỏ kia.” “Sao chủ nhân lại biết vị trí căn cứ của họ?” Juggernaut ngạc nhiên.

Cassandra nhìn Juggernaut như nhìn kẻ đần.

“Bởi vì họ cũng ngu ngốc giống ngươi vậy, đã biết ta có thể đọc tâm mà còn không biết thay đổi vị trí căn cứ, cứ bám trụ ở đó mãi.” Bao nhiêu năm qua, hễ có người mới bị cắt tỉa vào, tổ chức phản kháng sẽ tìm cách lôi kéo kẻ đó về để đối kháng với mụ.

Mụ thấy chuyện đó cũng khá thú vị nên mới không trực tiếp tiêu diệt tổ chức này.

Thực tế mụ đã giết bao nhiêu người của họ, sớm đã thông qua đọc tâm để biết vị trí căn cứ.

Đoàn xe lao nhanh như bay, chẳng mấy chốc đã vào rừng nguyên sinh, tìm thấy ngôi nhà đá trồi lên mặt đất, và thấy cả Wolverine cùng Deadpool đang ngồi tán dóc trước cửa.

“Nhiều người thế này, xem ra chúng ta hết buồn chán rồi.” Deadpool hưng phấn rút song đao sau lưng ra.

George bảo gã và Wolverine đợi ở ngoài, nói là sau khi đưa những người kia về vũ trụ gốc sẽ giúp gã cứu vũ trụ của mình.

Thế nên gã hiện tại vừa sốt ruột vừa buồn chán.

“Lẽ nào là tiểu...

à không, là một người phụ nữ, xem ra chính là con mụ biến thái mà họ nói rồi!” Thấy đoàn xe dừng lại, người đầu tiên bước ra khỏi xe là một cái đầu trọc, mắt Deadpool lập tức sáng lên.

Nhưng gã nhanh chóng nhận ra mình nhầm, vì cái đầu trọc đó là phụ nữ.

Dựa vào Juggernaut và đám lâu la bước ra sau đó, gã lập tức đoán được danh tính thật của người phụ nữ trọc đầu này, chắc chắn chính là Cassandra mà Human Torch đã nhắc tới.

Cũng là dị nhân lợi hại nhất ở Knowhere.

"Con mụ biến thái, cưng nói chuyện chẳng duyên tí nào cả!" Cassandra chỉ tay một cái, cả thân hình Deadpool lập tức bị ép xuống đất, chỉ còn hở mỗi cái đầu.

Ở Knowhere này Deadpool nhiều lắm, không phải hàng hiếm nên mụ chẳng có hứng thú.

"Gọi kẻ đã cứu các người ra đây, ta muốn chơi với hắn một chút." "Hiệu trưởng, có người tìm anh này!" Wolverine vốn đã xòe móng định xông lên, thấy Deadpool bị khống chế trong nháy mắt liền lập tức thu móng lại, ngoan ngoãn gọi George.

Kẻ địch lợi hại thế này, cứ để Hiệu trưởng càng lợi hại hơn giải quyết cho xong.

"Sói con, tôi khinh ông!" Thấy Wolverine ngồi xuống ngoan ngoãn, Deadpool lập tức la hét.

Wolverine mà gã biết trước kia dù kẻ địch mạnh đến đâu cũng chẳng hề sợ hãi hay do dự, cứ lao vào chiến thôi.

Wolverine chẳng thèm để ý, tự châm một điếu xì gà: "Chịu thôi, vấn đề lớn đến mấy Hiệu trưởng cũng giải quyết được, tôi không cần phải liều mạng nữa, quen rồi." Trước kia vì để cứu người, ông buộc phải chiến đấu, buộc phải liều mạng, ông là tấm khiên kiên cường nhất, dù đau đớn đến đâu cũng phải cắn răng chịu đựng.

Nhưng giờ thì không cần nữa.

Từ khi theo George, George đã trở thành tấm khiên mạnh mẽ và vững chắc nhất của mọi người, ngay cả ông cũng trở thành một trong những người được bảo vệ.

Thế nên khi gặp kẻ địch biết rõ không thể chiến thắng, ông theo bản năng không còn liều mạng nữa mà trực tiếp gọi George.

"Tôi không ghen tị đâu, tôi chẳng ghen tị chút nào cả!" Nghe Wolverine trả lời, Deadpool ngửa đầu lên, cố nhịn để nước mắt không chảy xuống.

"Thú vị quá, lại có thể khiến Wolverine tin tưởng đến thế, ngay cả anh Charles của ta cũng không làm được, xem ra con mồi lần này còn thú vị hơn ta tưởng." Cassandra càng thêm hứng thú.

Mụ ở Knowhere bao nhiêu năm, gặp qua đủ loại nhân vật giống nhau ở các vũ trụ, như Deadpool mụ đã thấy vài chục tên, suốt ngày ồn ào lại còn không giết được.

Nhưng Wolverine thì chẳng có lấy một tên.

Mụ luôn cảm thấy Wolverine rất đặc biệt, vậy mà một người khiến mụ thấy đặc biệt như Wolverine lại tin tưởng kẻ đó đến thế, thì kẻ đó là hạng người gì?

Đúng lúc đó, cửa nhà đá mở ra, George bước ra ngoài.

"Đây gọi là tự dẫn xác tới nộp mạng trong truyền thuyết sao?" Anh còn chưa đi tìm Cassandra, mụ ta đã dẫn cả lũ đàn em tới tìm anh, đây không phải là tự dâng tận nơi sao.

Lúc nãy khi đang ghi chép tọa độ các vũ trụ, trong lòng anh chợt có một số ngộ tính.

Thực lực hiện tại của anh ở thế giới Marvel đại khái nằm ở cấp Thiên Phụ, và còn thuộc hàng top.

Bởi vì anh học được đủ loại ma pháp ở các thế giới khác nhau, thực lực tuy là cấp Thiên Phụ nhưng thủ đoạn chiến đấu vô cùng đa dạng, có thể đối phó với mọi loại kẻ thù, cực kỳ toàn diện.

Tuy nhiên cấp Thiên Phụ vẫn là cấp Thiên Phụ, so với cấp Đơn Thể Vũ Trụ vẫn có khoảng cách khổng lồ, chưa nói tới cấp Đa Nguyên Vũ Trụ.

Chương 445

Để thăng tiến từ cấp Thiên Phụ lên Đơn Thể Vũ Trụ, anh hiện có hai hướng đi.

Cách thứ nhất là tạo ra thế giới chiều không gian của riêng mình.

Như vậy anh sẽ giống như đa số các Ma Thần ở Marvel, chỉ cần ở trong chiều không gian của mình, với sự gia trì của nó, anh có thể phát huy chiến lực cấp Đơn Thể Vũ Trụ.

Chiều không gian càng lớn, càng hoàn chỉnh thì thực lực phát huy càng mạnh, sau này tiến hóa thành đa nguyên chiều không gian, thực lực cũng sẽ lên cấp Đa Nguyên Vũ Trụ.

Rất nhiều Ma Thần ở Marvel đi thôn phệ các thế giới khắp nơi cũng là để không ngừng cường hóa chiều không gian của mình.

Giống như Dormammu của Chiều không gian Tối, luôn muốn xâm lược Trái Đất ở các vũ trụ để thôn phệ lõi vũ trụ, từ đó nuốt chửng cả vũ trụ đó nhằm mở rộng chiều không gian của hắn.

Hướng đi này thực tế George vẫn luôn thực hiện, hiện tại kết hợp với ma pháp không gian của các thế giới, anh đã khai mở ra một vùng không gian của riêng mình.

Hơn nữa anh cũng đang học tập các loại ma pháp sáng tạo sự sống, học cách làm thế nào để tạo ra một thế giới hoàn chỉnh.

Một khi thế giới này hoàn thành, thực lực của anh sẽ tăng vọt, tiến thẳng vào cấp Đơn Thể Vũ Trụ, mà còn là hạng cực mạnh trong cấp đó.

Bởi vì anh tự tay tạo ra thế giới, còn nhiều Ma Thần cấp Đơn Thể ở Marvel chỉ là cưỡng chiếm một chiều không gian có sẵn.

Ví dụ như Dormammu vốn là một pháp sư nhân loại, sau đó chiếm giữ Chiều không gian Tối sẵn có mới trở thành Lãnh chúa Tối.

Hay Mephisto chỉ là một trong số các ác quỷ mạnh mẽ, nhờ mưu hèn kế bẩn giết từng ác quỷ một mới giành được chiều không gian Địa Ngục.

Tất nhiên, muốn tự mình tạo ra một thế giới sẽ rất gian nan.

Không chỉ là không gian và sự sống, mà còn là các loại pháp tắc cơ bản nhất để thế giới đó tồn tại.

Thế nên nhiều Ma Thần mạnh mẽ tự tạo chiều không gian thường mất hàng chục tỷ, hàng trăm tỷ năm để hoàn thiện nó.

May thay anh có ưu thế, anh không chỉ nghiên cứu pháp tắc thế giới Marvel mà còn có thể thông qua ma pháp để nghiên cứu pháp tắc của các thế giới khác.

Đối chiếu, học tập và dung hợp, chuyển hóa, hiệu suất của anh cao hơn hẳn so với việc chỉ nghiên cứu đơn độc pháp tắc Marvel.

Cách thứ hai thì đơn giản hơn, đó là nâng cao ma lực của bản thể, dựa vào thực lực cứng để đột phá lên cấp Đơn Thể Vũ Trụ.

Ở Marvel, trừ một số ít tự mở chiều không gian hoặc chiếm chiều không gian có sẵn, đại đa số các Ma Thần và cường giả đều không có chiều không gian riêng.

Họ dựa vào thực lực cứng.

Điển hình nhất là các Celestial (Thiên Thần), Celestial mới sinh thực lực chưa tới cấp Thiên Phụ, nhưng những Celestial cổ đại sống đủ lâu thực lực thậm chí có thể đạt tới cấp Đa Nguyên Vũ Trụ.

Nhưng muốn dựa vào tu luyện để đột phá lên Đơn Thể hay Đa Nguyên cũng chẳng dễ dàng hơn việc tạo chiều không gian là mấy.

Như bản thân anh hiện tại, nếu chỉ dựa vào tu luyện thiền định ở Marvel thì có lẽ mất hàng vạn tỷ năm cũng chẳng tới được cấp Đơn Thể.

May là anh cũng có ưu thế ở điểm này, hiệu suất tu luyện của các phân thân được cộng dồn, phân thân càng nhiều hiệu suất càng cao.

Nếu có hàng vạn tỷ phân thân, anh chẳng cần tới một năm đã có thể thăng cấp Đơn Thể Vũ Trụ rồi.

Tiếc là hiện tại anh chỉ có bảy phân thân, muốn thăng cấp cũng phải mất gần vạn tỷ năm mới có khả năng.

Và ngay lúc vừa đi ghi chép tọa độ các vũ trụ, anh đột nhiên lóe lên một tia sáng, tìm thấy cách có thể đẩy nhanh tốc độ nâng cao thực lực.

Nói ra thì đây cũng là phương pháp mà nhiều Ma Thần ở Marvel đang dùng.

Đó là phát triển tín đồ của mình, cho họ vay mượn ma lực của mình và thu lợi tức từ đó, nhờ vậy mà đẩy nhanh tốc độ tăng trưởng thực lực.

Ma Thần làm được thì anh cũng làm được.

Quan trọng là anh có phân thân, các phân thân cũng có thể thao tác tương tự, chỉ cần vốn liếng của anh đủ dày, cho vay càng nhiều lợi tức thu hồi càng lớn.

Như vậy thời gian anh đạt tới cấp Đơn Thể Vũ Trụ sẽ được rút ngắn đáng kể.

Khi đạt tới cấp Đơn Thể, anh không chỉ ở trong thế giới của mình mà còn có thể sang các vũ trụ song song đã ghi chép tọa độ để "cho vay nặng lãi".

Khó khăn duy nhất là anh không biết phương pháp phát triển tín đồ

và cho vay sức mạnh của các Ma Thần đó.

Nhưng về điểm này anh có thể hỏi Ancient One, bà ấy chắc chắn biết vài cách vì bà ấy tiếp xúc với các Ma Thần khá nhiều.

Hoặc theo ký ức tìm kiếm được ở thế giới của phân thân mới, phái Toàn Tính có một công pháp của yêu nhân cũng có tác dụng tương tự.

Một trong Tứ Cuồng của Toàn Tính, Họa Căn Miêu Thẩm Trùng...

Công pháp của Thẩm Trùng được gọi là 'Vay Nặng Lãi'.

Nó có thể cho người khác mượn năng lực của mình, và kẻ nhận được năng lực đó có thể hấp thụ 'Khí' trong cơ thể người khác bằng cách giết họ.

Chỉ có điều, mỗi khi giết một người, một phần tỷ lệ 'Khí' hấp thụ được sẽ trở thành 'lãi suất' chuyển về cho chính Thẩm Trùng.

Hơn nữa, cứ giết thêm một người thì lãi suất lại tăng lên một chút.

Càng về sau, số Khí nhận được càng ít, khiến kẻ vay năng lực của Thẩm Trùng thường rơi vào trạng thái điên cuồng giết chóc.

Công pháp này có phần giống với việc vay mượn từ Ma Thần, nhưng tác dụng phụ quá lớn, cần phải cải tiến.

Nếu không, tín đồ của hắn ở các thế giới đều biến thành ma đầu giết người thì hắn sẽ nghiễm nhiên trở thành một tên Tà Thần đầu sỏ, bị người người đuổi đánh.

Việc đồng bộ hóa tạo ra thế giới duy độ và nâng cao thực lực bản thân đang tiến triển thuận lợi, ngày hắn đạt tới cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ không còn xa. 'Cậu tên là gì?' Thấy George xuất hiện, Cassandra tiến lại gần hai bước, đánh giá hắn từ trên xuống dưới như đang nhìn một con thú cưng. 'Cứ gọi tôi là George.' George mỉm cười đáp.

Nghĩ đến việc sắp tới có thể định vị được một lượng lớn vũ trụ, và những người trong các vũ trụ đó đều có khả năng trở thành 'con nợ' của mình, tâm trạng của hắn hiện tại rất tốt. 'George?

Trong vũ trụ của các người có nhân vật này sao?' Cassandra quay đầu nhìn đám tay sai của mình, lũ lâu la đồng loạt lắc đầu. 'Xem ra cậu là một tồn tại đặc biệt.' Theo kinh nghiệm nhiều năm của bà ta, những người có chút thực lực thì trong các vũ trụ ít nhiều cũng có chút danh tiếng.

Ngay cả khi diện mạo nhân vật không giống nhau, nhưng tên tuổi và một số đặc điểm nổi bật vẫn sẽ trùng khớp.

Giống như Deadpool, dù là Deadpool nam, Deadpool nữ, hay thậm chí là chó Deadpool, em bé Deadpool, về cơ bản đều gọi là Deadpool, mặc trang phục tương tự, thích dùng song đao và song thương, phần lớn đều có năng lực hồi phục cực mạnh.

Nhưng cái tên George này, cùng với năng lực và cách ăn mặc của hắn, bà ta hoàn toàn không có ấn tượng gì.

Ngay cả ở Knowhere cũng chưa từng xuất hiện.

Bình thường một người có thực lực mạnh như vậy không thể nào vô danh tiểu tốt được. 'Bà nói điều đó không sai đâu.

Chương 446

Hiện tại tâm trạng tôi đang tốt, cho bà hai lựa chọn.

Một, dẫn theo người của bà đầu hàng tôi.

Hai, chết!' George vung tay một cái, Deadpool bị hất tung lên trời, bị song đao trong tay kéo bay về phía Wolverine.

Cassandra nghe thấy lời của George, ban đầu sững người lại, sau đó ôm bụng cười lớn: 'Bắt ta phục tùng cậu?

Cậu có biết ta là ai không?

Đây là lần đầu tiên ta nghe thấy chuyện cười hay đến thế, xem ra cậu cần một chút bài học để nhận rõ thực lực của mình đấy.' Bà ta đưa một ngón tay chỉ về phía George, nhẹ nhàng ấn xuống, một luồng sức mạnh khổng lồ tác dụng lên người George, hung hăng đè ép hắn xuống. 'Năm đó Magneto cũng từng nói như vậy, và rồi ta đã bóp nát chiếc mũ bảo hiểm của ông ta... cùng với... cái đầu bên trong đó...' 'E rằng, người cần nhận rõ thực lực phải là bà.' Đối diện với sức mạnh đột ngột xuất hiện, cơ thể George tức thì được bao phủ bởi Kim Quang, trực tiếp triệt tiêu lực tác động đó.

Ngay sau đó, bóng dáng hắn lóe lên, đã áp sát trước mặt Cassandra, một tay bóp chặt cổ bà ta và nhấc bổng lên.

Thực lực của Cassandra rất mạnh, có thể giết chết Magneto và Giáo sư X, chứng tỏ đã vượt qua giới hạn dị nhân cấp 4, đạt đến cấp độ dị nhân cấp 5.

Năng lực chủ yếu của bà ta là dịch chuyển vật thể bằng ý nghĩ (Telekinesis), còn khả năng đọc tâm trí thì phải đâm tay vào não mới làm được, kém xa Giáo sư X.

Đồng thời bà ta còn có thể kiểm soát tế bào tái sinh, vết thương nặng đến mấy cũng hồi phục trong nháy mắt.

Về khoản tự chữa lành, bà ta không thua gì Wolverine và Deadpool.

Tuy nhiên, dù được coi là dị nhân cấp 5, nhưng bà ta vẫn có khoảng cách rất lớn với Phoenix.

Về phương diện Telekinesis, có lẽ bà ta không yếu hơn Phoenix, nhưng Phoenix mạnh không chỉ nhờ Telekinesis mà còn nhờ Phoenix Force bên trong cơ thể.

Phoenix Force là một trong ba cổ lực lớn nhất thế giới Marvel, sở hữu sức mạnh cấp độ Đa Vũ Trụ.

Vì vậy, năng lực tổng hợp của Cassandra đỉnh điểm cũng chỉ tính là cấp Á Thiên Phụ.

Mà George hiện tại, ngay cả khi không hóa thân thành Cự Long, cũng đã có thực lực cấp Thiên Phụ, nếu ở hình thái Cự Long, hắn chính là top đầu trong cấp Thiên Phụ. 'Tốc độ không tệ, nhưng cậu tưởng thế này là có thể làm ta bị thương sao?' Bị bóp cổ đến mức không thở nổi nhưng mặt Cassandra không hề có vẻ đau đớn, ngược lại bà ta dùng hai tay dốc lực đẩy mạnh về phía George.

Đừng nói là bóp cổ, dù cổ có bị bóp gãy bà ta cũng chẳng hề hấn gì. 'Vừa nãy ta dùng chưa đến một phần trăm sức mạnh, giờ mới là toàn lực đây!' Luồng Telekinesis mạnh gấp trăm lần lúc trước mãnh liệt ập lên người George, nếu là người bình thường có lẽ đã bị ép thành thịt nát.

Nhưng George rõ ràng không phải người thường, nhục thân cường đại phối hợp với phòng ngự của Kim Quang Chú khiến lực tác động đó không thể lay động được hắn, chỉ khiến lớp Kim Quang rung

rinh nhẹ một chút. 'Cũng có chút bản lĩnh, nhưng chỉ đến thế thôi sao.' Đối mặt với đòn Telekinesis mạnh nhất của Cassandra, cơ thể George vẫn bất động thanh thản.

Hai người căn bản không cùng một đẳng cấp. 'Cái này... không thể nào!' Đồng tử Cassandra co rụt lại, vẻ thong dong trên mặt biến mất tức khắc.

Từ khi năng lực của bà ta được khai phá hoàn toàn, chưa một ai có thể chống đỡ được đòn Telekinesis toàn lực của bà ta.

Ngay cả những kẻ nổi tiếng có cơ thể kiên cường cũng sẽ bị Telekinesis xé nát huyết nhục trong nháy mắt, chỉ còn trơ lại xương trắng. 'Chết đi cho ta!' Không tin George có thể kháng cự được Telekinesis toàn lực của mình, Cassandra liên tục phát động tấn công nhưng vẫn không thể phá vỡ lớp phòng ngự.

Cuối cùng bà ta chỉ có thể thốt lên: 'Ta thừa nhận phòng ngự của cậu rất mạnh, nhưng cậu cũng không thể giết được ta!' 'Bà chẳng biết gì về thế giới này cả.' Trong tay George bùng phát luồng lôi điện kinh người, khiến nhục thân của Cassandra run rẩy bần bật.

Trong khi bà ta đang liều mạng dùng năng lực để tu bổ nhục thân đã bị điện thành than đen, hắn khẽ mở miệng. 'Hanh!

Cáp!' Một luồng bạch khí phun thẳng vào người Cassandra, linh hồn của bà ta lập tức bị đánh văng ra khỏi thể xác.

Lúc này hắn đang sử dụng Hanh Cáp nhị khí mượn từ chỗ Tiêu Tiêu, có thể thông qua hai chữ Hanh Cáp để oanh kích linh hồn kẻ địch ra ngoài. 'Sao lại thế này, cơ thể của ta!' Thấy linh hồn bị đánh văng ra, Cassandra kinh hãi tột độ, lập tức muốn quay lại nhục thân, nhưng lúc này nhục thân của bà ta đã bị điện giật thành than và hóa thành một nắm tro đen.

Năng lực tự chữa lành của bà ta hoàn toàn dựa vào sự điều khiển của Telekinesis, khi linh hồn bị tách rời, nhục thân tự nhiên không thể tái sinh thần tốc nữa, chẳng khác gì người thường. 'Câu Linh Khiển Tướng!' Cơ thể George tỏa ra luồng khí đen bao vây Cassandra, mặc cho bà ta giãy giụa thế nào cũng không thể thoát khỏi, cuối cùng toàn bộ linh hồn bị George thu phục.

Dùng Hanh khí đánh văng linh hồn, rồi dùng Câu Linh Khiển Tướng bắt giữ, bộ kỹ năng tổ hợp này quả thực là tuyệt phối. 'Stupefy!' Sau khi giải quyết xong Cassandra, George vung tay liên tục, một loạt tia sáng của Bùa Hôn Mê bắn ra.

Trong nháy mắt, tất cả tay sai của Cassandra đều ngã gục xuống đất. 'Thế là... xong rồi à?' Thấy đại ma đầu của Knowhere bị hạ gục trong nháy mắt, Deadpool không kìm được mà làm bộ dạng ngạc nhiên kinh hãi.

Trước đó việc hạ gục Thủy tổ Ma cà rồng đã khiến gã khiếp vía, nhưng dù sao gã vẫn còn chút sức chống cự.

Còn Cassandra này thì khác hẳn, thực lực rõ ràng vượt xa gã vài bậc, chỉ cần phẩy tay là có thể chế ngự gã, đến cả Magneto và Giáo sư X cũng không phải đối thủ.

Một tồn tại mạnh mẽ như thế mà trước mặt George lại bị giải quyết trong vài chiêu, không chỉ hủy diệt nhục thể mà còn thu đi cả linh hồn. 'Đây chỉ là phần nổi của tảng băng chìm về thực lực của Hiệu trưởng thôi.' Wolverine búng mẩu thuốc lá đi, vỗ vai Deadpool: 'Đã biết vì sao tôi lại gọi cậu ấy là Hiệu trưởng chưa?' 'Trường học của các anh còn tuyển người không?' Deadpool gật đầu lia lịa.

Wolverine đánh giá gã một lượt từ trên xuống dưới rồi lắc đầu: 'Chúng tôi tuyển giáo viên (Teacher), còn cậu...' 'Thu!' Sau khi George thu đám tay sai của Cassandra vào không gian, hắn quay sang phía

Deadpool. 'Được rồi, chúng ta quay về cứu thế giới của cậu thôi.' Phần lớn những người bị đưa vào Knowhere đã bị quái thú Alioth nuốt chửng, số người sống sót chỉ là thiểu số.

Cộng thêm sự tàn sát của Cassandra, ngoại trừ đám tay sai và tổ chức kháng chiến thì chỉ còn lại đám Deadpool bất tử kia thôi.

Mà đám Deadpool đó thì vũ trụ của họ dường như cũng không còn nữa.

Vì vậy, đối với hắn, Knowhere không còn giá trị gì nhiều, có thể rời đi được rồi. 'Cái gì kia?' Ngay khi George lấy Deadpool làm trung tâm để mở cổng không gian, phía xa đột nhiên nổi lên một cơn bão khổng lồ.

Một luồng khói đen hình rồng đang lao nhanh về phía này. 'Quái thú Alioth.' Cảm nhận được luồng sức mạnh hủy diệt mọi thứ trong làn khói đen đó, George không nhịn được mà xoa cằm. 'Có lẽ... nó là một phân thân của Oblivion chăng!' Thế giới Marvel có ngũ đại thần thực thể: Eternity, Death, Infinity, Oblivion và Galactus.

Chương 447

Eternity là hóa thân của thời gian, cũng là tổng hòa của mọi đa vũ trụ và duy độ, là bản thể của vũ trụ.

Death là vị thần cai quản cái chết, là nguồn gốc, người sáng tạo và thao túng linh hồn của mọi sinh mệnh.

Infinity đại diện cho không gian và vật chất, quản lý mọi không gian trong đa vũ trụ.

Oblivion là hiện thân của hư vô, có thể khiến mọi thứ trong đa vũ trụ Marvel trở thành hư không, thực lực mạnh đến mức gần như không thể đo lường.

Galactus là người ăn hành tinh, tồn tại ở các vũ trụ Marvel, lấy hành tinh làm thức ăn, thực lực thất thường tùy vào việc đã ăn no hay chưa.

Đó là những thông tin hắn biết được từ kiếp trước.

Còn con quái thú Alioth này có thể xóa sổ mọi tồn tại ở Knowhere, thậm chí Kang còn dùng nó để xóa sạch vô số dòng thời gian và vũ trụ song song.

Rất khó để không nghi ngờ nó là một phân thân của Oblivion. 'Đi thôi!' Trước khi Alioth kịp tới nơi, George dẫn theo Deadpool và Wolverine bước qua cổng không gian.

Với những tồn tại chưa rõ lai lịch như Alioth, tốt nhất là không nên dây vào khi chẳng được lợi lộc gì. 'Tôi thay mặt Wade cảm ơn các bạn đã chọn chiếc xe này.

Hôm nay anh ấy có việc bận, sau này có vấn đề gì các bạn cứ tìm tôi.' Tại bãi đỗ xe phía sau một công ty bán ô tô ở New York, Peter

(Colossus) đang thảo luận chi tiết mua xe cuối cùng với một gia đình khách hàng.

Gần đây người bạn thân Wade của anh ta tâm trạng không tốt, bán xe cũng chẳng được mấy, lại còn bị sếp mắng.

Anh ta muốn giúp Wade bán xong đơn hàng này để Wade quay lại sẽ vui hơn.

Wade trong lòng anh ta luôn là siêu anh hùng tài giỏi nhất. 'Ôi Peter, tôi yêu anh chết mất!' Đúng lúc này, cổng không gian mở ra ngay sau lưng Peter.

Thấy Peter đang giúp mình bán xe, Deadpool lao tới ôm chầm lấy eo anh ta từ phía sau. 'Wade, tôi cũng yêu anh mãi mãi.' Nhận ra Wade đã xuất hiện, lại còn mặc bộ chiến phục quen thuộc, Peter cũng đầy xúc động.

Siêu anh hùng Deadpool trừng trị kẻ ác cuối cùng đã không còn sa sút nữa, anh đã trở lại. 'Cái cảnh tượng này...' Wolverine không nhịn được mà che mặt, George cũng giật giật khóe miệng.

Thật là trừu tượng, cái cảnh ôm eo lãng mạn của Titanic đặt lên người Deadpool luôn thấy nồng nặc mùi 'đam mỹ'.

Nếu không biết trước Deadpool là cái tên quái đản như thế, hắn đã tưởng hai người này là một cặp rồi. 'Đi thôi, chúng ta còn phải đi tìm Paradox, ngăn chặn lão ta khởi động cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian.' 'Đúng, đi tìm lão khốn đó trước!' Deadpool buông Peter ra, theo chân George đi ra ngoài bãi đỗ xe. 'Wade, sáng nay tôi giúp anh chấm công rồi đấy.' Peter nhìn theo Wade với vẻ an tâm và vẫy tay, Wade đáp lại bằng một nụ hôn gió. 'Độn thổ - Paradox!' Theo chỉ dẫn vàng trên bản đồ, George trực tiếp điều khiển một luồng cát sắt, đưa Wolverine và Deadpool bay về phía Manhattan.

Vài phút sau, họ đáp xuống một lối vào tàu điện ngầm.

Nơi này bề ngoài là ga tàu điện nhưng thực chất là một căn cứ nhỏ của TVA tại vũ trụ 10005.

Bên trong đặt một cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian, và Paradox lúc này đang cùng đám tay hạ cấp thực hiện căn chỉnh cỗ máy.

Việc khởi động nó rất phức tạp, ít nhất phải mất vài giờ mới hoàn thành. 'Hai người đi xử lý Paradox và tay sai của lão, tôi sẽ lo cỗ máy kia.' Dùng bùa mở khóa để mở cửa căn cứ, sau khi dùng bùa xóa ký ức của đám lính canh cửa, George dặn dò Deadpool và Wolverine một câu rồi đi thẳng xuống tầng hầm thứ hai, nơi đặt cỗ máy.

Paradox và đám tay sai đều là người bình thường, chỉ cần chú ý mấy cái gậy cắt tỉa thời gian trên tay họ là được, cơ bản không có gì nguy hiểm.

Wolverine và Deadpool hoàn toàn có thể xử lý.

Mục tiêu hắn tới đây không chỉ là tọa độ vũ trụ này mà còn là cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian kia nữa.

Một cỗ máy có thể trực tiếp phá hủy dòng thời gian của một vũ trụ, thứ như vậy sao có thể bỏ qua.

Tuy hắn không đi theo lộ trình khoa học, không hiểu rõ nguyên lý bên trong nhưng hắn có thể cải tiến nó thành một vật phẩm ma pháp. 'Stupefy!' Hạ gục đám lính gác trên đường, George tìm thấy cỗ máy, đặt tay lên đó và bắt đầu phát động Thuật Luyện Kim để cải tạo. 'Khải Linh!' Luồng ma lực mạnh mẽ bao trùm toàn bộ cỗ máy, dùng Bùa Khải Linh để mở ra linh trí cho nó, dùng Bùa Biến Hình để thay đổi hình thái.

Rất nhanh, cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian bắt đầu biến đổi như một Transformer, từ dạng máy móc cố định hóa thành hình người. 'Chiến

sĩ Hủy Diệt Thời Gian bái kiến chủ nhân!' 'Tốt lắm, giờ ngươi còn có thể hủy diệt dòng thời gian của một vũ trụ không?' George nhìn chiến binh ma pháp do mình cải tạo hỏi.

Chiến sĩ Hủy Diệt Thời Gian cung kính gật đầu: 'Có thể, nhưng cần chủ nhân truyền vào đủ ma lực, hoặc cần thu thập đủ năng lượng.' 'Đó không phải vấn đề.' George hài lòng vung tay thu Chiến sĩ Hủy Diệt Thời Gian vào không gian của mình.

Với thực lực hiện tại, hắn cùng lắm chỉ có thể phá hủy một hành tinh, muốn phá hủy cả một vũ trụ thì ít nhất phải thăng cấp lên Đơn Thể Vũ Trụ, mà còn phải là loại lợi hại.

Nhưng thông qua cỗ máy đã được cải tạo này, chỉ cần hắn truyền đủ ma lực là có thể làm được.

Mà thứ hắn không thiếu nhất chính là ma lực.

Tương lai nếu gặp tình huống đặc biệt cần hủy diệt một vũ trụ, đây sẽ là món vũ khí rất cừ.

Thu xong cỗ máy, hắn tốn thêm năm phút để định vị tọa độ vũ trụ này rồi mới quay lại tầng hầm thứ nhất.

Ở đây, Deadpool và Wolverine đã giải quyết xong đám lính và đang nện cho Paradox một trận tơi bời.

Nói chính xác hơn là Deadpool đang tra tấn dã man, còn Wolverine đứng xem kịch. 'Mau nói, làm sao để ngăn vũ trụ của tôi sụp đổ?' Deadpool dùng hai thanh đao cắm xuyên bàn tay Paradox xuống đất, sau đó dẫm lên 'chỗ hiểm' của lão ta, không ngừng nghiến qua nghiến lại. 'Còn không nói, tôi sẽ cắm cả hai thanh đao vào mông lão, cưa qua cưa lại cho đến khi bốc hỏa thì thôi!' 'Tôi thực sự không biết, tôi sai rồi, tha cho tôi đi, vũ trụ của anh còn cả mấy nghìn năm nữa mới sụp đổ, tôi chắc chắn sẽ nghĩ cách...' Paradox vừa gào thét vừa cầu xin.

Lúc này George đi tới: 'Không cần hỏi lão, tôi biết cách ngăn vũ trụ của cậu sụp đổ.' 'Ôi, tuyệt quá, thưa Hiệu trưởng, tôi yêu ngài chết mất...' Deadpool nghe vậy liền nhảy cẫng lên sung sướng, lúc đáp xuống tình cờ lại dẫm nát 'trứng' của ai đó, sau đó lao tới định ôm chầm lấy George để cảm ơn.

Nhưng George dĩ nhiên không thích bị đàn ông ôm, hắn giơ tay dùng một bùa đẩy lùi hất văng Deadpool ra ngoài. 'Bịt tai lại.' Hắn nhắm mắt phát động năng lực, bên trong căn phòng an toàn cung cấp năng lượng cho cỗ máy ở tầng dưới cùng, các dây dẫn trong kho năng lượng vật chất và phản vật chất tức thì bắn ra, kết nối lại với nhau. 'Oành!' Một tiếng nổ chấn động truyền lên từ tầng sâu nhất, khiến cả mặt đất rung chuyển.

Trong phim, Wolverine và Deadpool đã dùng cơ thể của mình để kết nối năng lượng vật chất và phản vật chất, từ đó mới khiến vũ trụ đang sụp đổ khôi phục bình thường.

Ở đây hắn trực tiếp dùng năng lực để kết nối, hiệu quả cũng tương đương. 'Kiểm tra xem, xem vũ trụ này đã khôi phục bình thường chưa?' Sau khi vụ nổ kết thúc, George quay đầu nhìn mấy kỹ thuật viên của TVA đang ngồi run rẩy đằng kia.

Những người đó lập tức gật đầu, thao tác liên tục trên máy móc, sau đó đồng thanh thốt lên đầy kinh ngạc.

Chương 448

'Thật sự, qua giám sát, hiện tại vũ trụ này đã khôi phục trạng thái bình thường!' Kết hợp năng lượng vật chất và phản vật chất lại có hiệu quả này, họ cũng là lần đầu thấy. 'Tuyệt quá!' Deadpool nghe vậy cũng lồm cồm bò dậy, gã cuối cùng đã cứu được vũ trụ của mình. 'Ở đây có chuyện gì vậy?' Đúng lúc này, những cánh cổng ánh sáng xuất hiện trong căn cứ, một người phụ nữ da màu (B-15) cùng một đội vệ sĩ thời gian bước ra.

Vừa rồi cấp dưới báo cáo với bà ta rằng Paradox cai quản vũ trụ 10005 đã tự ý khởi động cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian mà không được phép.

Đây không phải việc nhỏ, bà ta lập tức triệu tập nhân thủ chạy tới. 'Là họ, họ muốn tự ý khởi động cỗ máy, còn giết rất nhiều đồng nghiệp của tôi, làm trọng thương tay và hạ bộ của tôi nữa.

Bà mà đến muộn chút nữa là tôi cũng bị giết rồi!' Paradox thấy người phụ nữ da màu liền lập tức chỉ tay vào ba người George, đổi trắng thay đen mà cáo buộc.

Người phụ nữ da màu lộ vẻ nghi ngờ, nhưng khi thấy Wolverine thì sắc mặt lập tức thay đổi. 'Anh không nên xuất hiện ở đây, Wolverine của vũ trụ này đã chết rồi, anh là một biến thể vượt biên từ vũ trụ khác.

Bắt lấy họ, đưa họ đến Hư Không.' Nghe lệnh của người phụ nữ, đám vệ sĩ thời gian lập tức xông lên.

Có điều họ vừa mới bước chân ra đã bị một luồng ánh sáng ma pháp màu xanh đánh trúng, đứng hình ngay tại chỗ. 'Tôi nghĩ bà tốt nhất đừng nên kích động.' George rảo bước đi tới trước mặt người

phụ nữ da màu, đưa ngón tay điểm nhẹ vào trán bà ta, truyền toàn bộ diễn biến sự việc vào não bộ bà ta.

Sau khi hiểu rõ chân tướng, người phụ nữ da màu lưỡng lự một lát: 'Paradox tự ý sử dụng cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian, chúng tôi sẽ xử phạt theo quy định của TVA, đày lão tới Knowhere tự sinh tự diệt.

Tuy nhiên việc các anh tự ý xuyên qua các vũ trụ cũng là vi phạm quy định.

Nhưng xét thấy các anh vì cứu vũ trụ này và thực sự đã giúp nó thoát khỏi cảnh sụp đổ, chúng tôi sẽ không truy cứu, hãy quay về vũ trụ của mình đi.' Wolverine thì không nói, thuộc dạng bị vạ lây.

Nhưng George ngoài việc cứu Wolverine còn đưa mấy biến thể khác về vũ trụ gốc của họ, lại còn tự ý cải tạo và thu mất cỗ máy Hủy Diệt Thời Gian.

Thực ra không thể bỏ qua dễ dàng như vậy được.

Thế nhưng, trong những hình ảnh trong đầu vừa rồi, bà ta cũng thấy được thực lực đáng sợ của George khi hạ gục Cassandra trong nháy mắt.

Nếu thật sự chọc giận George, e rằng đối với cả TVA, đó sẽ là một rắc rối cực lớn.

Vì vậy sau khi cân nhắc kỹ, bà ta quyết định tạm thời không truy cứu nữa. 'Không vấn đề, chúng tôi sẽ quay về vũ trụ của mình ngay.' Thấy bà ta đã có quyết định, George giải trừ khống chế cho đám vệ sĩ, mỉm cười gật đầu và mở cổng không gian trở về.

Lúc nãy khi truyền thông tin vào não bà ta, hắn không hề xóa đi cảnh mình đưa Blade về và cải tạo cỗ máy.

Mục đích chủ yếu là muốn xem phản ứng của bà ta.

Vì những chuyện này nếu bà ta muốn tra cứu thì hoàn toàn có thể dùng máy móc đặc biệt của TVA để xem lại.

Thay vì đợi họ tính sổ sau, chi bằng chủ động nói cho đối phương biết, lại còn thể hiện được mình không có ác ý gì.

Hắn không muốn xung đột với TVA là vì vị thần Loki đứng sau dòng thời gian.

Nhưng nếu TVA cứ khăng khăng tìm hắn gây phiền phức vì những chuyện này, hắn cũng không ngại dạy cho họ một bài học.

May mắn là mọi chuyện phát triển đúng như dự liệu, nể sợ thực lực của hắn nên người phụ nữ kia không truy cứu sâu mà chọn cách mắt nhắm mắt mở cho qua. 'Cảm ơn các anh, khi nào rảnh tôi sẽ qua vũ trụ các anh thăm nhé!' Thấy George và Wolverine rời đi, Deadpool vẫy tay đầy lưu luyến.

Khi mọi việc đã kết thúc và xử lý xong Paradox, người phụ nữ da màu lập tức dặn dò thuộc hạ: 'Điều tra cho tôi tất cả tài liệu về nhân vật George ở vũ trụ đó.' Một nhân vật chưa từng xuất hiện trong tầm mắt của họ lại có thực lực đáng sợ như vậy, điều này rất bất thường.

Vô số vũ trụ, vô số dòng thời gian, có thể một nhân vật lợi hại ở vũ trụ này là người bình thường ở vũ trụ khác, nhưng không thể nào ở mọi vũ trụ đều là người bình thường mà chỉ riêng một vũ trụ lại mạnh khủng khiếp đến thế.

Ví dụ như Peter Parker, phần lớn vũ trụ cậu ta là Người Nhện, nhưng cũng có thế giới Gwen là Người Nhện còn Peter là người thường.

Đó là chuyện bình thường.

Nhưng nếu phần lớn vũ trụ Peter Parker đều là người thường mà chỉ duy nhất một vũ trụ là Người Nhện thì đó mới là điều kỳ lạ.

George hiện tại chính là trường hợp đó, ở các vũ trụ khác đều là người thường, nhưng lại độc nhất ở một vũ trụ sở hữu sức mạnh vượt qua quy luật thông thường.

Đối với tình huống này, bà ta cũng là lần đầu tiên bắt gặp. 'Phương đạo trưởng thấy sao, dùng Thông Thiên Lục đổi lấy pháp môn Xuất Dương Thần, hơn nữa tôi có thể bảo đảm khi chưa được Bạch Vân Quan cho phép sẽ không truyền thụ đạo pháp này cho bất kỳ ai ở thế giới này.' Trong nội viện Bạch Vân Quan, George bưng tách trà Thiết Quan Âm cực phẩm lên nhấp một ngụm nhỏ, nói với vị lão đạo sĩ đang ngồi đối diện.

Sau khi giải quyết xong Vương gia, hắn trực tiếp dùng Phép Độn Thổ quay về Bắc Kinh, mọi việc hậu cần của Vương gia đều giao cho Thiên Hạ Hội xử lý theo kế hoạch.

Hắn sẽ không lãng phí thời gian quý báu của mình vào việc tranh giành tài sản của Vương gia làm gì.

Nghỉ ngơi vài ngày tại nhà ở Bắc Kinh, tổng hợp lại các công pháp đạo thuật của các môn phái đã thu thập được, hắn liền đến Bạch Vân Quan diện kiến quan chủ hiện tại là Phương Động Thiên. 'Kim tiên sinh, cậu là bạn của Bạch Vân Quan chúng tôi, lần đại hội La Thiên Tiếu vừa rồi, Hưng Dương và Tiểu Minh đều khen ngợi cậu hết lời.

Nếu cậu thực sự muốn học đạo pháp của Bạch Vân Quan, tôi có thể bảo Hưng Dương dạy trực tiếp cho cậu, không cần phải dùng Thông Thiên Lục để giao dịch đâu.' Phương Động Thiên cười híp mắt nhìn George, gần như không cần suy nghĩ đã đưa ra câu trả lời.

Tin tức một trong Thập Lão là Vương Ái dẫn theo cao thủ Vương gia vây đánh Kim Bảo Bảo hòng cướp Thông Thiên Lục nhưng bị một mình Kim Bảo Bảo quét sạch đã lan truyền khắp giới dị nhân hai ngày qua.

Hiện tại mọi người đều cho rằng thực lực của Kim Bảo Bảo có lẽ không thua kém gì 'Nhất Tuyệt Đỉnh' Lão Thiên Sư.

Nếu Kim Bảo Bảo sẵn sàng gia nhập Bạch Vân Quan, dù không phải đệ tử chính thức mà chỉ là đệ tử ký danh thì đối với Bạch Vân Quan, giá trị đó còn lớn hơn cả Thông Thiên Lục. 'Không đâu, tôi xưa nay thích giao dịch công bằng, không muốn tham chút lợi nhỏ.' George xua tay từ chối ý tốt của Phương Động Thiên.

Nói là để Lưu Hưng Dương vô điều kiện dạy hắn, thực chất là muốn hắn gia nhập Bạch Vân Quan, trên đời không có bữa trưa nào miễn phí cả, hắn không muốn tự buộc mình vào Bạch Vân Quan.

Không phải sợ bị liên lụy, với thực lực của phân thân này tại thế giới này, hắn đã là tồn tại vô địch.

Chỉ là hắn sợ phiền phức thôi.

Hiện tại hắn chỉ có chút giao tình cá nhân với Lưu Hưng Dương và Hoàng Minh, sau này họ có gặp rắc rối gì, nếu rảnh hắn sẽ thuận tay cứu giúp, không rảnh thì thôi.

Còn Bạch Vân Quan có xảy ra chuyện gì thì cũng chẳng liên quan đến hắn.

Nhưng nếu đã gia nhập, sau này Bạch Vân Quan có chuyện, hắn có giúp hay không?

Giúp thì lãng phí thời gian tu hành, không giúp thì lòng không yên, tâm không thông thì không thể an tâm tu hành.

Quan trọng là truyền thừa môn phái là chuyện lâu dài, không phải vài chục năm qua đi là xong.

Vì vậy, dùng Thông Thiên Lục đổi lấy Xuất Dương Thần là cách giúp hắn đỡ phải bận tâm nhất.

Bởi vì đó chỉ đơn thuần là một cuộc giao dịch. 'Kim tiên sinh phẩm cách cao khiết, vậy cứ làm theo ý cậu đi.' Trước câu trả lời của George, Phương Động Thiên cũng không mấy ngạc nhiên, lão cũng chỉ thử một chút, nếu được thì tốt nhất, không được mà đổi được Thông Thiên Lục thì cũng là lời to.

Chương 449

Thực ra đây cũng là một lần thăm dò nhân phẩm của George, nếu George đồng ý ngay lập tức thì lão mới phải cân nhắc.

Đồng ý sảng khoái thế chứng tỏ George có thể không có ý định gánh vác trách nhiệm mà chỉ muốn học không.

Ngược lại, việc George không muốn nhận không công pháp lại chứng minh hắn có giới hạn đạo đức riêng, nhân phẩm có bảo đảm.

Vậy thì khi đã hứa giao dịch xong không truyền ra ngoài thì khả năng cao sẽ giữ lời. 'Đây là bản sao của Thông Thiên Lục.' Thấy Phương Động Thiên đồng ý, George không nói nhảm nữa, lấy ra một bản Thông Thiên Lục đặt lên bàn.

Hắn cũng chẳng sợ Bạch Vân Quan có được nó rồi sẽ đem đi giao dịch như hắn.

Thứ nhất, Bát Kỳ Kỹ vốn là 'khoai tây nóng bỏng tay', ai cầm nó cũng sẽ bị giới dị nhân dòm ngó, không có thực lực đủ mạnh mà để lộ ra thì chỉ có nước bị ăn tươi nuốt sống.

Bạch Vân Quan là đạo quán lớn có truyền thừa lâu đời nhưng nhân số ít, luận thực lực tổng thể trong giới dị nhân cũng chẳng thấm thía gì.

Thứ hai, hắn đã cam kết không truyền đạo pháp Bạch Vân Quan cho người khác ở thế giới này, thì Bạch Vân Quan dĩ nhiên cũng không thể đem bán Thông Thiên Lục.

Nếu không, kết cục của Vương gia vẫn còn rành rành ra đó.

Không chỉ Bạch Vân Quan, các môn phái khác sau này cũng sẽ giao dịch tương tự với những điều kiện tương tự. 'Thông Thiên Lục, ôi

Thông Thiên Lục, vậy tôi nhận lấy nhé.

Công pháp và đạo thuật cứ để bộ xương già này đích thân truyền thụ cho cậu vậy!' Phương Động Thiên cầm Thông Thiên Lục lên cảm thán một tiếng rồi trả lời George.

Đêm khuya, sau khi thu hoạch được pháp môn Xuất Dương Thần của Bạch Vân Quan, George dùng Phép Độn Thổ quay về nhà.

Hắn vừa về tới nơi đã nghe thấy tiếng chuông cửa. 'Cái gã này lại về muộn thế, còn không mang theo chìa khóa, xem ra cũng sắp phải chuyển ra ngoài ở rồi.' Thần thức quét ra ngoài cửa, thấy Kim Nguyên Nguyên đang đứng loạng choạng vì say, hắn không khỏi lắc đầu.

Hiện tại hắn đã nắm rõ mọi chuyện của thế giới này, thân phận người thường của Kim Bảo Bảo cũng không còn nhiều giá trị.

Vì vậy vài ngày nữa, hắn sẽ xóa ký ức của Kim Nguyên Nguyên và những người thân về mình, giống như Hermione đã làm với cha mẹ cô ấy vậy.

Dĩ nhiên, dù sao cũng đã chiếm nhục thân của Kim Bảo Bảo, dù chỉ là cái xác nhưng cũng coi như nợ một ân tình.

Hắn sẽ dùng ma lực để bồi bổ cơ thể họ khi xóa ký ức, giúp ba người nhà Kim Nguyên Nguyên sống thọ hơn người thường.

Còn tiền bạc thì họ không thiếu, thứ họ thiếu chỉ là cảm giác thành tựu trong đời thôi. 'Làm ăn thì làm ăn, sau này vẫn nên uống ít đi thôi!' Mở cửa, George đỡ Kim Nguyên Nguyên đứng không vững vào nhà, tiện tay truyền vào một ít ma lực giúp anh ta giải rượu. 'Hôm nay không phải đi làm ăn, là họp lớp đại học, còn là do Vương Dã đã lâu không gặp khởi xướng đấy.

Cậu ta còn bảo mấy hôm trước lúc ở Long Hổ Sơn có gặp em cơ mà.' Sau khi tỉnh táo lại, Kim Nguyên Nguyên tự rót ly nước và giải

thích.

George nghe vậy liền động tâm: 'Có gặp qua, cũng là tình cờ thôi.

Vương đạo trưởng tìm các anh họp lớp để làm gì?' Trong tay Vương Dã chắc chắn có một trong Bát Kỳ Kỹ là Phong Hậu Kỳ Môn, lại đang ở Bắc Kinh, hắn nên tiện thể dùng Thông Thiên Lục xem có đổi được không.

Kim Nguyên Nguyên uống cạn ly nước rồi không tự chủ được mà cười rộ lên. 'Gã đó cũng biết nghĩ rồi, lại muốn hợp tác làm ăn với chúng tôi, còn nghe bảo đã bị Võ Đang khai trừ, không còn là đạo sĩ nữa.

Tôi đã bảo mà, trẻ tuổi thế đi làm đạo sĩ làm gì.' 'Bị Võ Đang khai trừ, thú vị đây.' Một thiên tài trẻ tuổi như Vương Dã, môn phái lớn nào mà chẳng nâng như nâng trứng, sao có thể khai trừ?

Lý do duy nhất là Vương Dã đã để lộ Phong Hậu Kỳ Môn ở La Thiên Tiếu và bị người ta nhận ra, để tránh cho Võ Đang bị vạ lây nên mới phải dùng hạ sách này. 'Để đi xem sao!' Chào Kim Nguyên Nguyên một câu rồi về phòng, hắn trực tiếp tách một phân thân tinh thần ở lại nhà, còn bản thể thì dùng Phép Độn Thổ rời đi, lần theo vị trí của Vương Dã.

Thông qua Bùa Truy Tung, hắn nhanh chóng tìm thấy Vương Dã ở một quảng trường lớn.

Có điều lúc này Vương Dã đang bị hai nam một nữ đeo mặt nạ vây đánh, hay chính xác hơn là Vương Dã đang 'bạo hành' ba người họ. 'Đêm hôm khuya khoắt thế này mà lại có trò Tam Anh Chiến Lữ Bố sao?' Thấy ba người kia bị Vương Dã quật ngã, George từ trên không trung chậm rãi đáp xuống. 'Kim Bảo Bảo?' Vương Dã thấy George liền lộ vẻ kinh ngạc.

George thì mỉm cười vẫy tay: 'Chào buổi tối, Vương đạo trưởng, nghe anh trai tôi nói anh ấy đã chuốc anh không ít rượu.

Xem bộ dạng này của anh, có vẻ như cũng chẳng say lắm nhỉ!' 'Kim Bảo Bảo?

Kim Bảo Bảo nào?

Vương Dã, hắn không phải là cái người đạt hạng nhất ở La Thiên Tiếu đó chứ?' Nghe Vương Dã gọi tên George, hai nam một nữ kia lập tức bật dậy, nhìn George với ánh mắt sùng bái, giọng nói run rẩy.

Vương Dã thấy vậy cũng ngơ ngác: 'Dù sao cũng là người nhà Gia Cát, có cần phải thế không?' Vừa rồi Gia Cát Thanh có gọi điện cho gã, nói ba người tập kích gã là thế hệ trẻ của nhà Gia Cát, không có ác ý gì, chỉ đơn thuần muốn so tài với người có thể đánh bại thiên tài của nhà mình xem có thực sự danh bất hư truyền hay không.

Gia tộc Gia Cát là một gia tộc lớn có truyền thừa lâu đời, dù Kim Bảo Bảo có đánh bại Trương Linh Ngọc giành hạng nhất đi nữa thì họ cũng không nên có biểu hiện thái quá như vậy. 'Đúng, cậu ấy chính là Kim Bảo Bảo đã đánh bại Trương Linh Ngọc.' 'Thật sự là anh ấy, trời ơi, thần tượng của tôi!' 'Kim tiên sinh, anh có thể ký tên cho tôi được không?' Cô gái có một bên mắt bị đánh bầm tím nhanh chóng móc trong túi ra một cây bút, lao tới trước mặt George, không tìm thấy giấy nên kéo thẳng tay áo để lộ cánh tay trắng nõn: 'Ký vào đây này!' Hai người còn lại cũng đầy phấn khích. 'Kim tiên sinh, lời đồn anh một mình diệt sạch gia chủ và toàn bộ cao thủ Vương gia là thật sao?' 'Không hoàn toàn đúng, tôi chỉ giết Vương Ái và đám cao thủ lão ta mang theo thôi, còn những kẻ không đến thì không phải tôi làm.' George ngẩn người một chút rồi vẫn nhận lấy bút ký tên lên tay cô gái.

Hắn không ngờ chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, mình đã có fan trong

giới dị nhân. 'Cái gì?

Anh giết Vương Ái và phần lớn cao thủ Vương gia sao?' Vương Dã đứng bên cạnh giật mình suýt nhảy dựng lên.

Gã mới xuống núi về Bắc Kinh trước có hai ngày mà giới dị nhân đã xảy ra chuyện tàng trời như vậy rồi sao. 'Vương Dã anh không biết à, hiện tại cả cái Vương gia đó đã bị xóa sổ khỏi giới dị nhân rồi, Kim tiên sinh và Lão Thiên Sư hiện được mọi người xưng tụng là Lưỡng Tuyệt đấy.' Một trong hai thanh niên cập nhật tin tức nóng hổi nhất cho Vương Dã. 'Mấy ngày nay tôi cứ mải lo việc gia đình nên bỏ lỡ mất tin tức quan trọng này.' Tâm trạng Vương Dã cũng chấn động vô cùng.

Từ khi thể hiện Phong Hậu Kỳ Môn ở La Thiên Tiếu, gã đã bị theo dõi.

Vì vậy gã mới rời đi sớm, cắt đuôi các thế lực giám sát để về nhà và chủ động rời khỏi Võ Đang.

Nhưng về đến nhà gã phát hiện người thân của mình cũng bị giám sát, nhà cửa bị đám dị nhân cao tay lục soát khắp nơi.

Mấy ngày nay gã chỉ mải nghĩ cách bảo vệ gia đình nên không lên diễn đàn giới dị nhân xem tin tức. 'Vương đạo trưởng có vẻ rất có hứng thú nhỉ, đêm hôm thế này còn ở đây so tài?' Sau khi ký tên xong, George trêu chọc nhìn Vương Dã.

Vương Dã gãi đầu, kể lại sơ qua tình hình. 'Vừa mới gọi điện cho Gia Cát Thanh xong, cậu ta đã xuống máy bay và đang tới đây rồi.

Tôi bảo anh Đỗ đặt một quán ăn Quảng Đông, đã gặp nhau rồi hay là cùng đi luôn đi?' Mời George ăn cơm không phải vì thấy kẻ mạnh hay sùng bái, mà đơn giản vì vài giờ trước gã mới mượn của Kim Nguyên Nguyên không ít tiền, giờ tình cờ gặp em trai người ta nên

cũng phải khách sáo một chút.

Chương 450

Với tính cách của gã, dù thực lực của George có mạnh đến đâu, gã cũng chỉ thấy ngạc nhiên chứ không đi nịnh bợ. 'Vậy cũng được, dù sao tôi cũng đang rảnh, Vương đạo trưởng đã nhiệt tình mời thì tôi cũng không nỡ từ chối, đi thôi.' George chẳng khách sáo chút nào mà gật đầu ngay, mục tiêu chính của hắn là gặp Vương Dã để đổi Phong Hậu Kỳ Môn nên dĩ nhiên không rời đi lúc này.

Vương Dã nghe vậy thầm thở dài trong lòng: 'Cũng chẳng đến mức nhiệt tình mời đâu, chỉ là khách sáo thôi mà.' Không hiểu sao gã luôn cảm thấy cuộc gặp gỡ đêm nay không phải tình cờ, có một dự cảm chẳng lành cho lắm. 'Vương tổng, xe không đủ chỗ, đợi chút để tôi gọi thêm một chiếc.' Anh Đỗ, quản lý của nhà họ Vương, thấy so tài xong mà Vương Dã dẫn theo tới tận bốn người liền vội vàng rút điện thoại ra.

Chiếc xe anh ta vừa gọi tới là xe 5 chỗ bình thường, giờ tổng cộng 6 người nên cần thêm chiếc nữa. 'Không cần phiền phức thế đâu.' George bước tới trước chiếc xe 5 chỗ, nhẹ nhàng điểm một cái: 'Biến hình!' Chiếc Mercedes 5 chỗ bình thường lập tức biến thành một chiếc Rolls-Royce kéo dài sang trọng. 'Thế này là ngồi đủ rồi.' Ma pháp biến hình của thế giới Phù Thủy, đừng nói là biến xe hơi, biến cả máy bay cũng được, quan trọng là có biết lái hay không.

Hoặc trực tiếp biến thành đại bàng khổng lồ thì hợp lý hơn. 'Ôi trời đất ơi, còn có loại yêu pháp này sao, cái này mà đi sản xuất xe thì chẳng phải phát tài to à.

Vương tổng, người trong giới của các cậu thật là không thể tin nổi!' Anh Đỗ thấy George chỉ điểm một cái mà Mercedes biến thành

Rolls-Royce thì đờ người ra kinh ngạc.

Tuy nhiên không chỉ anh ta mà Vương Dã và ba người nhà Gia Cát cũng sững sờ.

Loại pháp thuật này họ cũng chưa từng thấy bao giờ.

Phải biết rằng các đại gia tộc môn phái trong giới dị nhân muốn kiếm tiền cũng phải làm ăn kinh doanh đàng hoàng.

Ngày xưa thế nào thì giờ vẫn thế.

Thiên Hạ Hội có tập đoàn Thiên Hạ, Vương gia, Lục gia, Lữ gia, Cao gia...

đều có doanh nghiệp riêng, ngay cả Toàn Tính cũng có không ít công ty.

Nếu không thì cứ dựa vào pháp thuật đi trộm cướp hay làm chuyện phạm pháp thì Cục Điều tra Dân sự (NDT) sẽ không để yên.

Nếu có loại pháp thuật biến cái xe mười hai mươi vạn thành xe mấy triệu thế này thì phút mốt đã trở thành tập đoàn hàng đầu cả nước, thậm chí cả thế giới rồi. 'Quả nhiên không hổ danh Lưỡng Tuyệt, thực sự là tuyệt đỉnh!' Ba người nhà Gia Cát nhìn George bằng ánh mắt càng sùng bái hơn.

Đều là bạn đồng lứa, Kim Bảo Bảo có khi còn nhỏ tuổi hơn họ mà lại có thực lực như thế, tạo nghệ pháp thuật như thế, hèn gì có thể đứng ngang hàng với Lão Thiên Sư.

Ngồi trên chiếc Rolls-Royce sang trọng, sau khi đón thêm Gia Cát Thanh, mọi người đến quán ăn Quảng Đông 'Ngân Đỉnh Hiên' mà Vương Dã đã đặt.

Vừa ngồi xuống chưa được bao lâu, George đã trực tiếp lấy ra một bản Thông Thiên Lục nói với Vương Dã: 'Vương đạo trưởng, có

muốn Thông Thiên Lục không?' 'Phụt!' Vương Dã vừa hớp ngụm trà đã phun ra sạch, bốn người nhà Gia Cát cũng bị hành động của George làm cho đứng hình. 'Tôi nói này người anh em, đây là Thông Thiên Lục đấy, không phải mấy quyển sách lậu mười đồng ngoài vỉa hè đâu!' 'Tôi biết, dùng Thông Thiên Lục đổi lấy pháp thuật của anh, có đổi không?' George đẩy bản Thông Thiên Lục tới trước mặt Vương Dã, hỏi lại lần nữa. 'Cậu đã mạnh đến mức này rồi, cần gì loại pháp thuật của tôi nữa, nó cũng chẳng phải thứ tốt lành gì, và tôi cũng không hứng thú với Thông Thiên Lục.' Vương Dã không chút do dự đẩy bản Thông Thiên Lục trở lại.

George lộ vẻ ngạc nhiên vì thông qua năng lực cảm ứng tâm linh, hắn có thể nhận định Vương Dã đang nói thật.

Vương Dã thực sự cảm thấy Phong Hậu Kỳ Môn của mình không phải thứ tốt, và đúng là không hứng thú với Bát Kỳ Kỹ Thông Thiên Lục.

Là do Phong Hậu Kỳ Môn có vấn đề?

Hay là gã sợ Bát Kỳ Kỹ sẽ kéo theo bầy sói dòm ngó, không muốn hắn bị liên lụy?

Chắc là vế đầu, vì vế sau không áp dụng được với hắn.

Nếu sợ Bát Kỳ Kỹ mang tới nguy hiểm thì hắn đã có Thông Thiên Lục rồi, vẫn gặp nguy hiểm như thường, mà Vương Dã hiện giờ chắc cũng biết với thực lực của hắn thì chẳng cần sợ những nguy hiểm đó. 'Mục đích của tu hành là gì, chẳng phải là để khám phá thêm những điều chưa biết, từng bước tiến lên sao.

Tôi muốn đi xa hơn, xa hơn bất kỳ ai.

Vì thế tôi cần tham khảo đạo pháp của các nhà, tập hợp sở trường của trăm nhà để giúp bản thân tu hành.

Nếu pháp thuật của anh có vấn đề thì cũng đừng lo, tôi sẽ tự gạn đục khơi trong.' Thấy Vương Dã thực sự không mặn mà với Thông Thiên Lục, George tạm thời thu nó lại. 'Tập hợp sở trường của trăm nhà, khí phách quá!' Ba người nhà Gia Cát càng thêm bội phục George, bọn họ đến đạo pháp của nhà mình còn chưa học xong.

Trong khi đó, Gia Cát Thanh đang nheo mắt, thầm nghĩ: 'Tập hợp sở trường trăm nhà, xem ra vị Kim Bảo Bảo này dã tâm không nhỏ đâu, giới dị nhân sau này e rằng không yên ổn rồi.' Tập hợp sở trường trăm nhà nghĩa là Kim Bảo Bảo cần tham khảo đạo pháp của các đại môn phái và gia tộc, mà những nơi đó sao có thể dễ dàng giao ra bí kíp của mình?

Nhìn cách Kim Bảo Bảo hành sự thì có vẻ không phải là kiểu người chính phái cổ hủ.

Ai cũng bảo là do Vương gia dòm ngó Thông Thiên Lục nên hắn mới phản sát để tự vệ.

Nhưng giờ xem ra không hẳn là thế.

Nhìn trạng thái của Kim Bảo Bảo rõ ràng không hề bị thương, chứng tỏ hắn ở thế áp đảo hoàn toàn khi đấu với Vương gia.

Điều đó có nghĩa nếu Kim Bảo Bảo muốn, hắn hoàn toàn có thể đánh phế Vương gia rồi giao cho Thập Lão và NDT xét xử.

Nhưng hắn lại chọn cách giết sạch để trừ hậu họa.

Dĩ nhiên, không nói cách làm đó là sai, nếu là mình thì mình cũng sẽ làm thế, đó là cách có lợi nhất cho bản thân, nhổ cỏ phải nhổ tận gốc.

Tuy nhiên, đó là đứng trên góc độ cá nhân, còn đứng trên lập trường của cả giới dị nhân thì đây không phải cách xử lý tối ưu.

Nếu là Lão Thiên Sư, ông ấy chắc chắn sẽ không làm vậy mà chọn

một phương thức có lợi hơn cho sự ổn định của giới dị nhân.

Điều này chứng tỏ trong mắt Kim Bảo Bảo, sự ổn định của giới dị nhân không quan trọng bằng bản thân hắn.

Vì vậy nếu trên con đường 'tập hợp trăm nhà' mà gặp trở ngại, chắc chắn hắn sẽ tìm cách dọn sạch, và điều đó dĩ nhiên sẽ dẫn tới sóng gió đẫm máu. 'Tôi thấy hình như anh cũng đang gặp rắc rối tương tự tôi.

Nếu anh không thích Thông Thiên Lục thì thế này đi, rắc rối của anh để tôi giải quyết, và tôi bảo đảm sẽ dọn dẹp cực kỳ sạch sẽ, anh chỉ cần lấy đạo pháp ra đổi là được.' George đảo mắt, lại đưa ra điều kiện giao dịch mới.

Rắc rối của Vương Dã đối với hắn quá đơn giản, với bài học từ Vương gia, hắn chỉ cần công khai đứng về phía Vương Dã thì tin chắc giới dị nhân sẽ không ai dám quấy rầy gã nữa.

Trừ phi họ muốn biến mất khỏi giới dị nhân giống như Vương gia. 'Thôi bỏ đi, chuyện của tôi tôi tự giải quyết được, còn đạo pháp thực sự không thể đưa cho cậu, mong cậu thông cảm.' Vương Dã suy nghĩ một lát rồi vẫn từ chối.

Gã tin George ra tay sẽ giải quyết được rắc rối đau đầu nhất hiện nay, nhưng Phong Hậu Kỳ Môn thì ngoài gã ra, hiện tại ai xem người đó điên.

Gã không muốn hại người bạn cũ của mình.

Hơn nữa, nói cho cùng Phong Hậu Kỳ Môn cũng là do tiền bối Võ Đang truyền lại, dù sư tổ không có quy định đặc biệt nhưng gã thấy mình cũng không có quyền tùy ý truyền cho người khác. 'Anh cứ suy nghĩ thêm đi, khi nào thông suốt thì liên hệ với tôi, đây là số của tôi.' George ghi số điện thoại cho Vương Dã, rồi suy nghĩ một chút, quay

sang lấy Thông Thiên Lục đặt trước mặt Gia Cát Thanh. 'Gia Cát Thanh, lấy Thông Thiên Lục đổi Võ Hầu Kỳ Môn của nhà anh, có đổi không?' Nếu chưa lấy được Phong Hậu Kỳ Môn thì đổi lấy Võ Hầu Kỳ Môn của phái Võ Hầu cũng tốt, có thể học để làm nền tảng, sau này có Phong Hậu Kỳ Môn sẽ dễ nghiên cứu hơn.

Chương 451

Thực tế Võ Hầu Kỳ Môn ở thế giới này cũng là loại đạo pháp hàng đầu, do vị dị nhân vĩ đại nhất lịch sử, người chỉ còn cách cảnh giới thành tiên một bước là Thừa tướng Thục Hán Gia Cát Lượng sáng tạo ra.

Hơn nữa, qua ký ức của những kẻ cướp Thông Thiên Lục, hắn biết phái Võ Hầu còn có một tuyệt học là 'Tam Muội Chân Hỏa', có thể thiêu rụi thần hồn của vạn vật thế gian.

Không chỉ sinh vật sống mà cả vật chết cũng vậy.

Ví dụ một tác phẩm nghệ thuật rung động lòng người, bị Chân Hỏa thiêu qua sẽ không thấy biến đổi gì bên ngoài nhưng sẽ cảm thấy nó trở nên vô vị, mất đi cái 'hồn'.

Nên dùng Thông Thiên Lục đổi đạo thuật phái Võ Hầu cũng không lỗ. 'Hả... cái này...' Gia Cát Thanh đang xem kịch, thấy Thông Thiên Lục đặt trước mặt mình thì đờ người ra, ấp úng mãi không biết trả lời sao.

Nói không muốn là không thể, vì Thông Thiên Lục là một trong Bát Kỳ Kỹ, có thể thi triển đủ loại đạo thuật tuyệt kỹ mà không cần lập đàn hay dùng chu sa vẽ bùa.

Phái Võ Hầu tuy không chuyên về mảng này nhưng nếu có được nó thì sẽ tăng thêm một phần nội hàm cực lớn.

Phái Võ Hầu giỏi về Kỳ Môn, Thần Cơ, Phụ Toán và Bát Cực Quyền, nếu có thêm Thông Thiên Lục thì sau này có thêm Phù Lục, sao có thể không động lòng.

Nhưng chuyện đại sự này cậu ta làm sao quyết định được, ngay cả

cha cậu ta cũng phải bàn bạc với các tộc lão mới định đoạt được. 'Khụ khụ, Kim tiên sinh, ngài đưa ra đột ngột quá, tôi cũng không thể trả lời ngay được.

Hay là thế này, tối nay tôi gọi điện cho cha tôi rồi sẽ trả lời ngài.' 'Không vấn đề, nếu cha anh có ý định thì cứ liên hệ tôi.' George gật đầu, hắn vốn cũng không mong Gia Cát Thanh trả lời ngay. 'Kim tiên sinh, Thông Thiên Lục của ngài đây.' Gia Cát Thanh cầm Thông Thiên Lục lên, có chút luyến tiếc đưa lại cho George.

George mỉm cười: 'Không sao, cứ để chỗ anh đi, tôi tin chắc cha anh sẽ đồng ý thôi.' Gia Cát Thanh ngẩn ra, tay cầm bản bí kíp cũng khựng lại, sắc mặt thay đổi liên tục, lộ rõ vẻ đấu tranh.

Nhưng một lát sau, cậu ta vẫn đặt bản Thông Thiên Lục lại trước mặt George: 'Cứ đợi cha tôi đồng ý rồi hãy nói tiếp.' Theo hiểu biết của cậu ta về cha và các tộc lão, vụ giao dịch này chắc chắn thành, nên giờ cậu ta có cầm trước, thậm chí tối về bắt đầu học luôn cũng chẳng sao.

Cậu ta đã tự thuyết phục mình như vậy.

Nhưng cuối cùng lý trí vẫn thắng, Thông Thiên Lục tuyệt đối không được cầm lúc này, cũng không được xem trộm.

Nếu không sau này lỡ đàm phán không thành thì Kim Bảo Bảo sẽ có lý do để gây khó dễ cho phái Võ Hầu. 'Cũng là một con cáo nhỏ!' Thấy Gia Cát Thanh không mắc bẫy, George thầm thở dài và thu hồi Thông Thiên Lục.

Có những chuyện phải 'danh chính ngôn thuận' thì mới làm được, nếu không sẽ khó mà thanh thản.

Nếu Gia Cát Thanh không cưỡng lại được sự cám dỗ mà xem Thông Thiên Lục thì coi như xong, dù phái Võ Hầu không đồng ý hắn

cũng có thể trực tiếp lục soát ký ức của Gia Cát Thanh để lấy công pháp.

Vì theo hắn, Gia Cát Thanh đã xem Thông Thiên Lục thì việc hắn lấy công pháp là chuyện công bằng.

Nhưng nếu Gia Cát Thanh chưa xem thì hắn không nỡ làm thế.

Nói đi cũng phải nói lại, Vương Dã và Gia Cát Thanh đúng là hai người rất đặc biệt.

Vương Dã là người tùy tính bẩm sinh, có tấm lòng chân chất, từ chối Thông Thiên Lục là vì thực sự không có lòng tham.

Còn Gia Cát Thanh là người tâm tư sâu sắc, có đầy đủ dục vọng của con người, có lòng tham với Thông Thiên Lục nhưng lại có thể dùng lý trí để kiềm chế.

Thực ra hắn thấy kiểu người như Gia Cát Thanh còn đáng quý hơn.

Tuy nhiên hắn vẫn thích kiểu như Vương Dã hơn, vì bản thân hắn cũng là kiểu người giống Gia Cát Thanh. 'Được rồi, thời gian không còn sớm, tôi về trước đây, có nhu cầu hay có kết quả thì cứ liên hệ tôi bất cứ lúc nào.' George nhìn Vương Dã và Gia Cát Thanh rồi biến mất tại chỗ.

Sáng sớm hôm sau, hắn nhận được điện thoại của Gia Cát Thanh: 'Kim tiên sinh, cha tôi muốn gặp ngài để bàn bạc trực tiếp, ông ấy đi máy bay chuyến sáng, trưa nay sẽ tới đây.' 'Không cần phiền phức vậy đâu, anh bảo ông ấy cứ ở nhà đợi tôi, cúp máy xong là tôi tới ngay.' George cúp điện thoại, trực tiếp dùng Phép Độn Thổ biến mất.

Ở bên kia, tại khách sạn, Gia Cát Thanh nghe câu trả lời của George thì lẩm bẩm: 'Không lẽ nào, từ Bắc Kinh mà độn thổ thẳng tới Chiết Giang sao, hơn một nghìn cây số đấy, quá phóng đại rồi!' Trong

đạo thuật trong nước cũng có thuật di chuyển tức thời, như Hỏa Độn của Hỏa Đức Tông, cao thủ hàng đầu cũng có thể đi xa nghìn dặm nhưng phải để lại mồi lửa từ trước.

Hay như Kim Độn Lưu Quang của Kim Quang Thượng Nhân (Toàn Tính) ngày xưa, xa nhất cũng chỉ được năm trăm dặm, lại cần luyện bùa chú từ trước và tiêu hao cực lớn, giờ đã thất truyền.

Phép Độn Thổ của nước ngoài cậu ta cũng có biết qua, cực hiếm phù thủy có thể di chuyển xuyên thành phố, cả nước Anh từ nam chí bắc cũng chỉ chín trăm cây số thôi. 'Cha, Kim Bảo Bảo bảo anh ấy trực tiếp qua đó bàn với cha...' Cúp điện thoại, cậu ta gọi ngay cho cha mình là Gia Cát Củng, nhưng lời mới nói được một nửa đã nghe thấy một giọng nói quen thuộc vang lên ở đầu dây bên kia. 'Tại hạ Kim Bảo Bảo, kính chào Gia Cát gia chủ!' 'Quả nhiên là nhanh thật.' Gia Cát Thanh lẳng lặng cúp máy.

Ở bên kia, Gia Cát Củng cũng đặt điện thoại xuống cười lớn: 'Đúng là sóng sau xô sóng trước, thuật di chuyển này của Kim tiểu hữu thực sự khiến tôi mở mang tầm mắt, chớp mắt một cái đã từ Bắc Kinh tới làng Gia Cát chúng tôi.' Trong thâm tâm, Gia Cát Củng rùng mình: 'Xem ra lời đồn không sai, thực lực của Kim Bảo Bảo này thâm bất khả trắc, lát nữa nói chuyện phải chú ý một chút.' Vốn dĩ lão còn nghi ngờ chuyện Kim Bảo Bảo có thực lực ngang hàng Lão Thiên Sư, vì chưa tận mắt chứng kiến.

Không chỉ lão mà các môn phái gia tộc khác cũng nghi ngờ, chỉ có đám thanh niên là hùa theo tôn sùng hắn lên tầm đó thôi.

Thực tế, thấy Thiên Hạ Hội thôn tính Vương gia, không ít người nghi ngờ việc Vương Ái và cao thủ Vương gia bị giết là do có cao thủ ẩn mình của Thiên Hạ Hội giúp sức.

Nhưng giờ thấy Kim Bảo Bảo độn thổ hơn nghìn dặm xuất hiện

ngay tại nhà tổ cốt lõi của làng Gia Cát mà mặt không đỏ, tim không loạn, khí định thần nhàn như không.

Lão mới biết thực lực của Kim Bảo Bảo nếu không bằng Lão Thiên Sư thì cũng thuộc hàng top đầu.

Phải biết phái Võ Hầu nổi tiếng nhất là Kỳ Môn Thuật, cả làng Gia Cát từ ngoài vào trong đều là trận pháp Kỳ Môn.

Nếu lão không cho phép, dù là Lão Thiên Sư tới cũng không thể vượt qua trận pháp mà xuất hiện ngay giữa đại sảnh nhà tổ như vậy được. 'Gia Cát gia chủ quá khen, chút tài mọn thôi, không đáng gì, sao bì được với sự tinh diệu của Kỳ Môn Thuật phái Võ Hầu.' George mỉm cười chắp tay.

Người trong nước đều thích kiểu khách sáo này, nhất là các danh môn đại phái, họ trọng thể diện lắm.

Nếu bạt tai công khai thì dù họ có muốn Thông Thiên Lục đến mấy cũng phải đánh một trận trước đã, không cần thiết.

Dĩ nhiên, để bảo đảm giao dịch thuận lợi, không để đối phương hét giá quá cao thì cũng cần một chút thị uy nhẹ nhàng.

Sau khi thu hồn nhiều dị nhân như vậy, hắn dĩ nhiên biết địa chỉ phái Võ Hầu ở làng Gia Cát, tỉnh Chiết Giang.

Đáng lẽ hắn có thể độn thổ tới cổng làng rồi nhờ người thông báo, sau đó mới vào gặp.

Nhưng hắn không làm thế, sau khi tới cổng làng, hắn dùng thần thức bao trùm cả làng, tìm ra vị trí của Gia Cát Củng rồi khéo léo xuyên qua trận pháp xuất hiện trước mặt lão.

Làm vậy vừa thể hiện thành ý, vừa thể hiện thực lực. 'Ông định lặn lội từ xa tới Bắc Kinh thăm tôi, tôi để tỏ lòng tôn trọng nên đã tới thăm ông trước, chỉ là cách xuất hiện hơi đường đột một chút.' Gia

Cát Củng cũng giống Gia Cát Thanh, đều là người thông minh, thậm chí còn lão luyện hơn, vừa thấy George đã hiểu ngay ý đồ.

Vì thế dù trong lòng tính toán trăm bề nhưng bên ngoài lão vẫn tỏ ra rất nhiệt tình. 'Chắc hẳn nội dung giao dịch Gia Cát Thanh đã nói với gia chủ rồi, không biết gia chủ cân nhắc thế nào?' Sau khi hai người ngồi xuống, George rất thẳng thắn đặt bản sao Thông Thiên Lục lên bàn, ra vẻ chỉ cần Gia Cát Củng đồng ý là có thể lấy đi ngay.

Gia Cát Củng nheo mắt: 'Thông Thiên Lục đúng là một loại đạo pháp lợi hại, nhưng phái Võ Hầu chúng tôi chủ tu Kỳ Môn Thuật, ít nghiên cứu về phù lục...' 'Kỳ Môn Thuật của nhà Gia Cát sau khi tôi học xong, bảo đảm sẽ không truyền lại cho bất kỳ ai khác ở thế giới này, kể cả hậu duệ của mình.

Còn các ông có được Thông Thiên Lục, chỉ cần không truyền cho người ngoài là được.' Không đợi người hầu nhà Gia Cát dâng trà, George vung tay biến ra hai tách trà nóng, bưng một tách lên nhâm nhi.

Gia Cát Củng nhướng mày, lão không ngờ Kim Bảo Bảo lại cam đoan không truyền lại cả cho hậu duệ, điều này thực sự nằm ngoài dự tính.

Chương 452

Lão không biết rằng, Võ Hầu Kỳ Môn đối với George chỉ là bước đệm để sau này học Phong Hậu Kỳ Môn, và hắn chỉ nói là 'ở thế giới này' chứ không nói các thế giới khác.

Tương lai khi hắn đã dung hội quán thông, Võ Hầu Kỳ Môn cũng chẳng còn là Võ Hầu Kỳ Môn nữa mà có khi đã hòa trộn với Phong Hậu Kỳ Môn thành một loại đạo pháp mạnh hơn nhiều, nên George chẳng quan tâm đến mấy điều kiện đó. 'Đúng rồi, nghe nói Tam Muội Chân Hỏa của phái Võ Hầu đã mấy trăm năm nay không ai luyện thành, nếu tôi có thể học được, tôi hứa sẽ chỉ dạy lại cho Gia Cát Thanh, giúp cậu ta lĩnh ngộ.' 'Giao dịch này, chúng tôi nhận!' Nghe câu nói sau cùng của George, Gia Cát Củng không còn do dự nữa, đập bàn đồng ý ngay lập tức.

Thông Thiên Lục tuy lợi hại, là đỉnh cao của phù lục chi thuật, nhưng phái Võ Hầu vốn không chuyên tu môn này.

Vì vậy, dù có đạt được thì trong thời gian ngắn họ cũng khó phát huy được uy lực của nó, thậm chí còn không bằng Võ Hầu Kỳ Môn đã được truyền thừa gần hai ngàn năm của gia tộc.

Có chăng nó chỉ giúp gia tăng thêm nội hàm cho gia tộc, để sau này từ từ phát triển, có lẽ qua vài trăm năm nghiên cứu, tương lai mới có thể đạt được thành tựu về phù lục.

Nhưng Tam Muội Chân Hỏa thì khác, đó là đạo thuật mạnh nhất của Võ Hầu Kỳ Môn.

Chỉ là môn đạo thuật này quá khó, mấy trăm năm qua chưa từng có ai lĩnh ngộ được, nếu không thì vị trí trong Thập Lão làm sao thiếu được phái Võ Hầu.

Ngay cả đứa con trai thiên tài trăm năm có một của ông là Gia Cát Thanh, dù đã học hết mọi đạo thuật của phái nhưng cũng không thể lĩnh ngộ được Tam Muội Chân Hỏa.

Nếu George có thể lĩnh ngộ rồi dạy lại cho Gia Cát Thanh, thì giá trị đó còn lớn hơn cả việc có được Thông Thiên Lục.

Liệu George có học được không?

Với một thiên tài chưa đầy hai mươi tuổi mà thực lực đã có thể sánh ngang Lão Thiên Sư — một nhân vật chưa từng có tiền lệ từ cổ chí kim — thì xác suất học được là rất lớn, đáng để đánh cược một lần.

Ngay cả khi không có điều kiện cuối cùng này, thì chỉ riêng Thông Thiên Lục cũng đã xứng đáng để trao đổi rồi.

Vì thế, Gia Cát Củng biết điểm dừng, không tiếp tục mặc cả để tranh thủ thêm lợi ích.

Ông hiểu rằng đối phương đã sảng khoái như vậy là vì không muốn tốn nhiều lời, nếu ông còn không biết đủ thì rất dễ làm hỏng chuyện. "Hóa ra là vậy." Thấy Gia Cát Củng đồng ý nhanh chóng, George cũng hiểu ra điều khoản cuối mới là trọng điểm.

Nhưng đối với anh, điều đó không thành vấn đề.

Đợi sau khi học được Tam Muội Chân Hỏa, anh sẽ trực tiếp truyền kinh nghiệm vào não bộ của Gia Cát Thanh, không tốn chút thời gian nào của mình.

Một tuần sau, George hài lòng rời khỏi làng Gia Cát, quay trở về Bắc Kinh. "Không ngờ, thật không ngờ lại có thu hoạch như vậy." Ban đầu anh cứ nghĩ Võ Hầu Kỳ Môn chỉ là một số thuật pháp Ngũ hành lợi hại hơn một chút, trước đó tại đại hội La Thiên Tiếu thấy Gia Cát Thanh sử dụng cũng chỉ thấy bình thường.

Thú thật, anh không quá để ý vì bản thân đã biết rất nhiều đạo thuật Ngũ hành và các loại phép thuật có hiệu quả tương tự.

Anh học Võ Hầu Kỳ Môn chủ yếu là vì hứng thú với Tam Muội Chân Hỏa — thứ có thể gây sát thương cho thần hồn, đồng thời làm bước đệm để học Phong Hậu Kỳ Môn sau này.

Nhưng khi thực sự bắt tay vào học, anh mới phát hiện nó thú vị hơn mình tưởng rất nhiều.

Trong đó, thứ khiến anh bất ngờ nhất chính là Kỳ Môn Hiển Tượng tâm pháp, có thể thông qua việc tiến vào thế giới nội cảnh để bói toán, lấy được thông tin mình muốn.

Theo anh hiểu, nguyên lý của nó khá đơn giản: đó là kết nối thế giới tinh thần của bản thân vào mạng lưới thông tin của toàn thế giới để thu thập tình báo.

Đồng thời có thể mượn thông tin toàn cầu để suy toán, đạt được hiệu quả dự đoán tương lai.

Dĩ nhiên, muốn thi triển thuật pháp này không phải là không có yêu cầu.

Đầu tiên, ý chí của bạn phải đủ mạnh, nếu không sẽ không thể vào được nội cảnh, càng không thể đặt câu hỏi trong đó.

Thứ hai, thứ bạn muốn hỏi càng có ảnh hưởng lớn đến thế giới thì độ khó để lấy được thông tin càng cao.

Cuối cùng, ngay cả khi đã lấy được thông tin, bạn cũng không được tiết lộ cho người khác, nếu không sẽ bị coi là lừa dối thiên cơ và chịu sự phản phệ của thế giới.

Mức độ phản phệ nghiêm trọng đến đâu phụ thuộc vào tầm ảnh hưởng của thông tin đó đối với thế giới sau khi bị tiết lộ.

Sự phản phệ này không chỉ thể hiện trực tiếp lên cơ thể mà còn gây ra nhiều rắc rối khác, ví dụ như làm giảm khí vận, khiến gia đình lục đục, vận xui đeo bám, thậm chí là gặp cường địch rồi mất mạng tại chỗ.

Nếu dùng những từ ngữ mập mờ để người khác tự lĩnh ngộ thì phản phệ sẽ giảm đi rất nhiều.

Đó là lý do tại sao nhiều thầy tướng số giỏi khi bói cho người khác thường đưa ra câu trả lời lấp lửng, khó hiểu.

Trong thời gian ở làng Gia Cát, phần lớn thời gian George dành để nghiên cứu Kỳ Môn Hiển Tượng tâm pháp và đã thử nghiệm rất nhiều lần.

Với anh, nhiều vấn đề có thể dễ dàng có được đáp án, dù có trực tiếp nói cho người khác thì sự phản phệ cũng chẳng đáng kể.

Bởi vì thực lực của anh đối với thế giới này quá mạnh, mạnh đến mức bản thân anh chính là yếu tố ảnh hưởng lớn nhất, khiến cho những thông tin khác trở nên nhỏ bé không đáng kể.

Ví dụ, nếu anh tiết lộ một thông tin nào đó và bị phản phệ phải mất mạng, thì cũng cần có một đối tượng nào đó đủ sức khiến anh mất mạng chứ.

Ngay cả khi khiến Lão Thiên Sư — người mạnh nhất giới ngoại nhân — đột nhiên nảy sinh sát tâm với anh, thì lão cũng không giết nổi anh.

Thậm chí nếu thế giới lặp lại cảnh tiểu hành tinh va vào Trái Đất để diệt tận anh như diệt chủng khủng long, anh cũng có thể đá bay tiểu hành tinh đó đi.

Vì vậy, đối với một thế giới có cấp độ sức mạnh thấp như thế này, anh có thể dùng Kỳ Môn Hiển Tượng tâm pháp để tùy ý bói ra bất

cứ thông tin nào mình muốn.

Thực ra ở thế giới Sakura anh cũng đã học ma pháp dự ngôn, nhưng vì ở các thế giới khác không gặp loại tương tự nên học rất chậm, mới chỉ ở giai đoạn nhập môn.

Giờ đây cuối cùng cũng tìm thấy một loại thuật pháp có hiệu quả tương đương, thậm chí còn tinh tế và dễ nhập môn hơn.

Kết hợp cả hai lại, anh tin rằng mình sẽ sớm trở thành một bậc thầy bói toán hàng đầu. "Để xem phía Vương Dã thế nào rồi?" Võ Hầu Kỳ Môn đã mang lại cho anh vài bất ngờ nhỏ, khiến anh càng thêm hứng thú với Phong Hậu Kỳ Môn mạnh mẽ hơn. "Kỳ Môn Hiển Tượng!" Trực tiếp tiến vào nội cảnh, George đặt câu hỏi về vị trí của Vương Dã và nhanh chóng có được câu trả lời.

Cách này hiệu quả hơn nhiều so với việc dùng Bùa Truy Tung.

Hơn nữa cũng không cần lo lắng bị ngăn chặn khi thi triển, trừ khi đối phương cũng giỏi về bói toán hoặc dự ngôn. "Trương Sở Lam và Phùng Bảo Bảo cũng đến rồi, có vẻ như là người của công ty tìm đến." Sau khi định vị được Vương Dã, George trực tiếp dùng phép Độn thổ tới đó, đúng lúc thấy Vương Dã đang cùng nhóm Trương Sở Lam đối phó với những kẻ giám sát mình.

Vốn định xuống gặp trực tiếp Vương Dã để bàn sâu hơn về Phong Hậu Kỳ Môn — Vương Dã không có tham vọng nhưng không có nghĩa là phái Võ Đang sau lưng cậu ta cũng vậy.

Chỉ cần đưa ra điều kiện đủ tốt, khả năng thành công là rất cao.

Tuy nhiên, ngay giây tiếp theo, anh bỗng khựng lại. "Thú vị, thú vị thật, đây là cái gì?

Địa Sát Thất Thập Nhị Biến sao?" Anh phát hiện Vương Dã khi đối phó với một tên tay sai lại bị đánh cho tơi bời, ngay cả phép Loạn

Kim Thác dùng để làm chậm thời gian cũng không có tác dụng.

Hơn nữa tên tay sai đó thực chất là do kẻ khác ngụy trang, có thể biến thành ong mật, ruồi, muỗi để ẩn nấp, điều này khiến anh không khỏi tò mò.

Anh đã thu thập ký ức của rất nhiều người nhưng chưa nghe nói có ngoại nhân nào biết loại đạo thuật giống như Thất Thập Nhị Biến này, cùng lắm cũng chỉ là đổi mặt để ngụy trang thành người khác.

Quan trọng là nếu kẻ đó nhắm vào Phong Hậu Kỳ Môn của Vương Dã, tại sao sau khi đánh gục cậu ta lại bỏ mặc?

Chương 453

Còn cả thực lực của Vương Dã, trong giới ngoại nhân cũng chỉ đứng sau Thập Lão, vậy mà lại bại trận dễ dàng như thế.

Kẻ ngụy trang này thực lực tuy không bằng Lão Thiên Sư nhưng chắc chắn vượt xa phần lớn Thập Lão. "Kỳ Môn Hiển Tượng!" George tiến vào nội cảnh để xem danh tính của người này, nhưng lại phát hiện trước mắt mình là một quả cầu lửa khổng lồ. "Ảnh hưởng lớn đến vậy sao?" Anh xoa cằm, tạm thời từ bỏ việc tiếp tục bói toán.

Không phải là anh không thể phá vỡ quả cầu lửa đó, chỉ là người đang ở ngay đây, anh chỉ cần tiếp xúc một chút là biết ngay, không cần thiết phải đối đầu trực tiếp với quy luật thế giới.

Dùng cách bói toán để lấy thông tin, phản phệ sau đó không làm hại được anh nhưng vận xui bám thân cũng rất phiền phức.

Chẳng hạn như đang đi thì bị sét đánh, bị xe tông, hay bị người khác ghét bỏ vô cớ, tuy không gây thương hại nhưng cũng chẳng ích gì. "Đúng là đồ đầu gỗ, đã nhắc nhở đến mức đó rồi mà vẫn không lĩnh ngộ nổi!" Bên trong tòa nhà, nhìn thấy Vương Dã và Trương Sở Lam rời đi, lão già từ hình hài con muỗi khôi phục lại nhân dạng, không nhịn được mà mắng một câu.

Lão vừa mắng xong thì nghe thấy sau lưng có tiếng người, lập tức cả người cứng đờ. "Nhắc nhở, lĩnh ngộ... chẳng lẽ ngài là đạo trưởng của núi Võ Đang?

Nhưng tôi chưa từng nghe nói Võ Đang còn tinh thông thuật biến hóa?" "Hắn lại có thể xuất hiện sau lưng mình mà không tiếng động!" Lão già lập tức quay người lùi lại, sau khi nhìn rõ diện mạo người tới, lão không khỏi nhíu mày. "Là cậu!" Nói về việc ngoại nhân nào đang

nổi danh nhất hiện nay, thì không ai khác ngoài chàng thanh niên trước mắt này.

Đứng nhất đại hội La Thiên Tiếu, đạt được Thông Thiên Lục, còn giết ngược cả gia chủ nhà họ Vương và tất cả cao thủ định cướp đoạt nó.

Hồi ở La Thiên Tiếu, lão cũng từng hóa thành một con chim để quan sát trận đấu. "Lão đạo tôi là ai không liên quan gì đến cậu." Thân hình lão già xoay chuyển hóa thành một con chim sẻ, trực tiếp bay ra ngoài tòa nhà.

Thực lực của thanh niên này rất mạnh, ngay cả lão cũng không nắm chắc phần thắng, vì vậy tốt nhất là không nên dây vào.

Nhưng George làm sao có thể để lão già rời đi như vậy.

Từ vẻ ngoài và những gì lão vừa nói, anh đã có phán đoán về thân phận của lão.

Theo ký ức của Vương Ái, tám người sáng tạo ra Bát Kỳ Kỹ năm đó gồm có: Trương Hoài Nghĩa của Long Hổ Sơn, Phong Thiên Dưỡng của Lương Sơn Đại Hỷ, Trịnh Tử Bố của Mao Sơn Thượng Thanh, Chu Thánh của Võ Đang, Mã Bản Tại của Thiên Công Đường, tán tu Nguyễn Phong, Cốc Cơ Đình của gia truyền thuật sĩ và Đoan Mộc Anh của Tế Thế Đường.

Lão đạo sĩ này âm thầm chỉ điểm Vương Dã về Phong Hậu Kỳ Môn, lại có thể sử dụng thuật biến hóa vượt xa thường thức của thuật sĩ bình thường, rất có khả năng chính là người sáng tạo ra Phong Hậu Kỳ Môn — Chu Thánh. "Ông thích biến hóa, vậy thì chúng ta so tài một chút." George sử dụng phép Biến Hình học được từ thế giới Fairy Tail, hóa thành một con đại bàng lao về phía con chim sẻ do lão già biến thành.

Lão già thấy vậy liền hạ xuống lề đường bên cạnh, hóa thành một con hổ vồ về phía George.

Ngay khi con hổ sắp vồ tới, George hóa thành một con đại gấu trúc, tung một vỗ tát bay con hổ đi. "Gấu... gấu trúc và hổ... hổ sao?" Một nhân viên văn phòng vừa tan làm đang đi bộ về nhà, thấy cảnh hổ và gấu trúc đối đầu trước mặt thì không nhịn được dụi mắt, tưởng mình làm việc quá sức nên sinh ra ảo giác.

Sau khi xác nhận là thật, anh ta lập tức quay đầu chạy thục mạng.

Dù rất muốn lấy điện thoại ra quay cảnh hổ đại chiến gấu trúc, nhưng giữ mạng vẫn là quan trọng nhất, nếu con hổ kia chuyển hướng tấn công thì anh ta tiêu đời. "Cậu muốn thế nào?" Lão già thấy đã dọa chạy một người thường, biết đây không phải chỗ thích hợp để chiến đấu vì dễ bị lộ thân phận, liền biến lại thành hình người, hỏi George.

Lão không ngờ đối phương cũng biết thuật biến hóa, muốn dùng cách này chạy trốn là không thể rồi. "Thấy thuật biến hóa của lão tiên sinh tinh diệu, nhất thời tôi ngứa nghề muốn so tài một chút, không có ác ý gì." George cũng khôi phục nhân dạng, cười nói.

Lão già nhướn mày: "Lão phu còn có việc, không muốn so tài với cậu." "Xin hỏi lão tiên sinh có phải là người sáng tạo Phong Hậu Kỳ Môn — Chu Thánh đạo trưởng không?" Thấy lão già định quay người bỏ đi, George thản nhiên hỏi một câu.

Nghe thấy George điểm trúng danh tính, Chu Thánh cứng người lại, quay đầu nhìn anh, mắt hơi nheo lại lộ ra một chút sát ý. "Nếu tôi là Chu Thánh thì cậu định làm gì?" "Cũng không có gì, chỉ là muốn học hỏi Phong Hậu Kỳ Môn do Chu đạo trưởng sáng tạo.

Tất nhiên tôi thích giao dịch, Chu đạo trưởng có điều kiện gì cứ việc đưa ra, nếu làm được tôi nhất định sẽ đáp ứng." George thẳng

thắn nói ra mục đích của mình.

Đã tìm thấy chính chủ Chu Thánh thì anh không cần phải tìm Vương Dã để đổi lấy Phong Hậu Kỳ Môn nữa.

Trước đó anh cứ ngỡ những người sáng tạo ra Bát Kỳ Kỹ đều đã chết rồi, vì đã trôi qua quá nhiều năm.

Hơn nữa, những ngoại nhân mà anh từng thu thập ký ức đều cho rằng 36 tặc kết nghĩa năm đó đã chết sạch.

Giờ xem ra vẫn còn người sống sót, có lẽ anh nên dùng Bùa Truy Tung hoặc dành thời gian để bói toán một chút. "Cậu muốn học Phong Hậu Kỳ Môn của tôi sao?

Được thôi, không cần điều kiện gì cả, nếu cậu muốn học, tôi có thể dạy ngay bây giờ." Nghe George nói, mắt Chu Thánh đảo liên tục, trên mặt lộ ra một nụ cười không mấy tốt đẹp.

Phong Hậu Kỳ Môn của lão mà dễ học vậy sao?

Thuật sĩ vốn là một lưu phái cực kỳ nguy hiểm, các thuật kỳ môn thường đi kèm với rủi ro, đặc biệt là khi vào nội cảnh để lấy thông tin từ thế giới.

Mà Phong Hậu Kỳ Môn này có thể nắm giữ sự biến hóa của vạn vật, để Tiên Thiên Nhất Khí của bản thân thống lĩnh 72 hậu giữa đất trời, biến mình thành "Hậu Vương".

Do đó người học sẽ tiếp xúc với bản chất của thế giới ở mức độ cực lớn, từ đó nảy sinh sự nghi ngờ về thế giới, nghi ngờ chính mình, nghi ngờ tất cả.

Cuối cùng vì mưu cầu khống chế mọi thứ mà tinh thần rơi thẳng vào nội cảnh không thể thoát ra, trở nên ngớ ngẩn, điên loạn.

Sau khi sáng tạo ra Phong Hậu Kỳ Môn, lão từng lén quay lại Võ

Đang định truyền lại cho đồng môn để làm nền tảng mạnh nhất cho giáo phái.

Kết quả là mấy vị đồng môn sau khi tu hành đều hóa điên, cho đến khi Vương Dã — một đứa trẻ có thiên phú và tâm tính vượt xa người thường xuất hiện, lão mới tình cờ truyền lại được công pháp này.

Qua bao nhiêu năm nghiên cứu, lão cực kỳ hiểu rõ công pháp của mình, thậm chí lão nghĩ ngay cả Lão Thiên Sư nếu nghiên cứu sâu Phong Hậu Kỳ Môn này cũng có khi phát điên.

Cậu thanh niên trước mắt này tuy thực lực mạnh nhưng tuổi đời còn trẻ, vừa muốn Thông Thiên Lục lại vừa muốn Phong Hậu Kỳ Môn, rõ ràng là kẻ có tham vọng cực lớn.

Những kẻ có thực lực nhưng tâm tính không đủ như vậy là dễ phát điên nhất khi học Phong Hậu Kỳ Môn do bị thế giới xung kích.

Vậy nên, nếu đối phương đã muốn học thì lão sẽ dạy, có điên cũng không trách lão được, lại còn trừ khử được một hậu họa. "Thế thì ngại quá, vậy thế này đi, sau này nếu lão đạo trưởng có việc gì cần giúp đỡ thì cứ việc lên tiếng." Thấy Chu Thánh đồng ý sảng khoái, George hơi bất ngờ nhưng cũng không quá để ý.

Anh biết học Phong Hậu Kỳ Môn chắc chắn có rủi ro tiềm ẩn, nhìn thái độ của Vương Dã là đoán ra được.

Tuy nhiên anh tự tin vào bản thân mình, dù là thể xác hay tinh thần, anh đều không cùng đẳng cấp với các ngoại nhân ở thế giới này.

Chu Thánh và Vương Dã học được thì anh cũng học được.

Chương 454

"Vậy thì cậu muốn Phong Hậu Kỳ Môn, tôi sẽ cho cậu hết!" Chu Thánh bước tới trước mặt George, trận pháp Bát Quái trong tay hình thành, lão vươn tay chỉ vào giữa lông mày của anh.

George không hề né tránh, dù Chu Thánh có đánh lén lúc này cũng chẳng làm anh bị thương được.

Khoảnh khắc trận pháp Bát Quái thu nhỏ lại trên ngón tay chạm vào trán George, nó tràn vào thế giới tinh thần của anh, và toàn bộ tri thức về Phong Hậu Kỳ Môn hiện ra trong não bộ.

Theo dòng tri thức đó, dưới chân George tự nhiên hiện lên một đồ hình Bát Quái, tinh thần anh tiến vào thế giới nội cảnh, một lượng thông tin khổng lồ giao hòa với tâm trí anh. "Hóa ra là vậy!" Lúc này, George đã hiểu tại sao Vương Dã không muốn giao dịch với anh, và tại sao Chu Thánh lại truyền thụ vô điều kiện như thế. "Sự xung kích này khá mạnh đấy, nhưng không làm khó được tôi đâu." Cảm nhận tinh thần mình khi lĩnh ngộ Phong Hậu Kỳ Môn đang kết nối bị động với thế giới, vô số thông tin quét qua não bộ, George không những không sợ mà còn vui mừng. "Đúng là đi mòn gót giày không tìm thấy, đến khi thấy rồi lại chẳng tốn công!" Đối mặt với lượng tri thức và các quy luật pháp tắc khổng lồ từ toàn bộ thế giới này, người bình thường vì dục vọng trong lòng, vì không thể thản nhiên đối diện nên sẽ nhanh chóng phát điên.

Chỉ có những người bẩm sinh đã mang đạo căn, có tư tưởng "vô vi" của đạo gia như Vương Dã mới có thể tạm thời ngăn chặn sự càn quét của tri thức đó để không bị ảnh hưởng, từ đó học được Phong Hậu Kỳ Môn rồi dần dần lĩnh ngộ.

Nhưng cũng có những người như George, ý chí của anh quá mạnh mẽ, như một tảng đá khổng lồ, hoàn toàn không sợ sự càn quét này.

Dĩ nhiên, nếu chỉ là chống cự thì sau khi kết thúc anh có thể thuận lợi học được Phong Hậu Kỳ Môn.

Nhưng ngay lúc này, sau khi phát hiện ra yếu điểm của nó, trong lòng George đột nhiên nảy ra một ý tưởng táo bạo.

Anh không chỉ muốn chống cự, mà muốn mượn cơ hội hiếm có được tiếp xúc thân mật với toàn bộ thế giới này để thâu tóm toàn bộ đống tri thức đó.

Trước đó đã nói, anh đang đi theo hai con đường: một là bản thân trở nên mạnh hơn, hai là khai sáng một thế giới thuộc về riêng mình.

Để khai sáng thế giới riêng, anh cần lĩnh ngộ các quy luật pháp tắc và thu thập lượng tri thức khổng lồ, điều này thường tốn rất nhiều thời gian để hoàn thiện.

Nếu lúc này anh có thể thâu tóm toàn bộ tri thức của thế giới này, coi như anh đã đi đường tắt, có thể nhanh chóng xây dựng nên tiểu thế giới của mình.

Tuy nhiên, chỉ dựa vào tinh thần của phân thân này thì chắc chắn không làm được. "Vậy thì cùng tới đây nào!" Một lần nữa thiết lập kênh kết nối, bản thể của George cùng các phân thân ở thế giới khác đồng thời truyền sức mạnh ý chí vào phân thân này.

Trong nháy mắt, sức mạnh ý chí của anh tăng lên gấp tám lần.

Sau khi ý chí tăng vọt, anh không còn chống cự lại sự càn quét của tri thức nữa mà mở rộng tâm trí, bắt đầu hấp thụ và thâu tóm tất cả.

Cùng với dòng tri thức tràn vào, anh dần hiểu rõ cấu trúc cơ bản và các quy luật pháp tắc của thế giới này.

Dùng từ trong Phong Hậu Kỳ Môn thì chính là anh đang lĩnh hội sự biến hóa của Chu Thiên.

Trong khi lĩnh ngộ, anh cũng chậm rãi sao chép những cấu trúc và pháp tắc này vào không gian riêng của mình, khiến nó không còn đơn thuần là một không gian trống rỗng nữa mà dần có hình hài của một tiểu thế giới. "Tuy chỉ mới là hình hài ban đầu nhưng cũng giúp mình tiết lộ hàng ngàn năm công sức, không ngờ thu hoạch lớn nhất khi học Phong Hậu Kỳ Môn lại là cái này." Theo thời gian trôi qua, sức mạnh ý chí gấp tám lần của anh cũng dần cảm thấy quá tải, anh đành luyến tiếc kết thúc việc hoàn thiện tiểu thế giới.

Muốn hấp thụ tri thức của cả một thế giới, ngay cả anh lúc này cũng chưa thể làm được hoàn toàn.

Nhưng dựng lên được khung sườn cho tiểu thế giới đã là một niềm vui bất ngờ rồi. "Hỏng rồi, nhìn thế này, hắn thực sự có cơ hội lĩnh ngộ!" Ở bên ngoài, Chu Thánh thấy George sau khi tiếp nhận Phong Hậu Kỳ Môn liền nhắm mắt ngồi thiền, không hề có dấu hiệu phát điên, ngược lại vẻ mặt còn cực kỳ bình tĩnh, trong lòng thầm cảm thấy không ổn.

Sau một hồi đấu tranh, lão từ từ giơ tay phải lên. "Tiểu tử, đừng trách lão đạo vô tình, trách thì trách cậu quá tọc mạch, quá tham lam, lão đạo không thể để lại một hậu họa như cậu được!" Đúng vậy, hiện giờ lão định thừa lúc đối phương chưa lĩnh ngộ xong, còn đang không phòng bị mà ra tay giết chết ngay tại chỗ.

Tuy làm vậy có hơi trái lương tâm, nhưng vì sự an toàn của bản thân và Võ Đang, lão buộc phải làm thế.

Nếu George tiết lộ chuyện lão còn sống, chuyện Võ Đang có Phong Hậu Kỳ Môn, chuyện Vương Dã biết Phong Hậu Kỳ Môn, thì những ngày tháng tiêu dao của lão sẽ chấm dứt, Võ Đang sẽ gặp đại

nạn, và Vương Dã cũng sẽ không có chỗ dung thân.

Hiện giờ mọi người mới chỉ nghi ngờ Vương Dã có đạo thuật đặc biệt, chưa biết đó chính là Phong Hậu Kỳ Môn.

Ngoài ra, Phong Hậu Kỳ Môn do lão sáng tạo, lão chỉ truyền cho người Võ Đang, làm sao có thể để người ngoài học mất?

Tuy nhiên, ngay khi lão định vung chưởng đánh vào đỉnh đầu George, thì cả người lão đột nhiên biến mất, bị hút vào một không gian khác. "Cái... cái... cái này không thể nào!" Định thần lại, cảm nhận sự biến hóa của không gian xung quanh, đôi mắt lão lộ rõ vẻ không tin nổi.

Trong Phong Hậu Kỳ Môn, quan trọng nhất là định Trung Cung.

Vương Dã định Trung Cung dưới chân, sau đó không ngừng mở rộng phạm vi bao phủ của Kỳ Môn, cố gắng bao trùm kẻ địch vào trong, như vậy mới phát huy được uy lực của thuật pháp.

Nhưng đó là cách sai lầm, vì bạn không thể bao phủ cả thế giới bằng Kỳ Môn của mình, cơ thể sớm muộn cũng gặp vấn đề.

Chu Thánh ra tay chỉ điểm Vương Dã là muốn cậu ta hiểu được điều này, đừng định Trung Cung bên ngoài mà hãy định ở trong cơ thể mình, tốt nhất là ở trái tim.

Dùng Tiên Thiên Nhất Khí của mình thống lĩnh 72 hậu giữa đất trời, biến mình thành "Hậu Vương", từ đó đạt đến trạng thái tùy tâm biến hóa.

Thế nhưng bây giờ lão thấy gì?

Lão thấy cả thế giới này đã biến thành Kỳ Môn của một ai đó, tại đây ngay cả Kỳ Môn của chính lão cũng bị áp chế hoàn toàn không thể sử dụng. "Định!" Theo một tiếng quát nhẹ vang lên giữa không trung, Chu Thánh cảm thấy cơ thể bị một sức mạnh khủng khiếp trói chặt,

dù lão có phát lực thế nào, vận chuyển Phong Hậu Kỳ Môn ra sao để phá vỡ không gian cũng không thể nhúc nhích dù chỉ một phân.

Lúc này, bóng dáng George dần hiện ra trước mặt lão. "Chu Thánh à Chu Thánh, ông nói xem tôi nên xử lý ông thế nào đây?" George xoa cằm, nhìn Chu Thánh đang bị giam cầm trong tiểu thế giới của mình với vẻ mặt đùa cợt.

Hiện giờ anh chỉ mới ngưng tụ được hình hài sơ khai của tiểu thế giới, còn cách việc xây dựng một thế giới hoàn chỉnh rất xa.

Nhưng chỉ riêng cái khung sườn này thôi cũng đã cực kỳ hữu dụng rồi.

Chỉ cần anh hút kẻ địch vào tiểu thế giới này, thì mọi thuật pháp của anh sẽ được tăng cường uy lực đáng kể, vì các quy luật cơ bản ở đây đều do anh thiết lập.

Ngay cả một tồn tại như Hắc Long có thể nuốt chửng mọi ma pháp, không bị ma pháp ảnh hưởng, nếu bị anh hút vào đây cũng sẽ không thể hoàn toàn miễn nhiễm, vì khả năng nuốt chửng ma pháp của nó cũng sẽ bị hạn chế bởi quy luật của tiểu thế giới này. "Bình thường những kẻ dám ra tay giết tôi, tôi đều trực tiếp giết quách cho rảnh nợ, không bao giờ nương tay.

Nhưng hôm nay tâm trạng tôi đang rất tốt, Phong Hậu Kỳ Môn của ông mang lại cho tôi lợi ích lớn, thôi vậy, tha cho ông một con đường sống." Khóe miệng hơi nhếch lên, George vươn tay đặt trực tiếp lên đỉnh đầu Chu Thánh, bắt đầu tìm kiếm ký ức của lão.

Tội chết có thể miễn, nhưng việc bị lục soát linh hồn thì khó tránh.

Coi như bù đắp cho việc Phong Hậu Kỳ Môn giúp anh xây dựng được tiểu thế giới, anh có thể tha mạng cho Chu Thánh, nhưng cũng không cần phải bận tâm đến vấn đề đạo đức hay giới hạn nữa.

Với kẻ thù thì không cần những thứ đó.

Nhân tiện, anh có thể thông qua ký ức của Chu Thánh để xem năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chuyện "đại sự" mà Trương Hoài Nghĩa nói là chuyện gì.

Anh nhận thấy hệ thống sức mạnh ở thế giới này không cao, nhưng các loại đạo pháp quả thực rất có ích cho anh, đáng để đào sâu nghiên cứu.

Chương 455

Chỉ một cái Phong Hậu Kỳ Môn mà đã giúp anh có cơ hội ngưng tụ tiểu thế giới.

Còn cả Câu Linh Khiển Tướng, Thông Thiên Lục, Hanh Khí và Kim Quang Chú trước đó, cái nào cũng rất tiện dụng.

Một lát sau, George thu tay lại, vẻ mặt cực kỳ thú vị. "Hóa ra là như vậy, Phùng Bảo Bảo đó lại là con gái được hồi sinh của Vô Căn Sinh, mang thân thể bán tiên, Bát Kỳ Kỹ hợp lại với nhau lại có công hiệu như vậy sao!" Hóa ra năm đó con gái của Vô Căn Sinh là Phùng Bảo Bảo qua đời, Vô Căn Sinh tính tình thay đổi lớn, triệu tập 36 người từ các môn phái, gia tộc và tán nhân kết nghĩa huynh đệ.

Sau đó ông cùng tám người khác dựa trên truyền thừa của Tử Dương chân nhân để lại mà lĩnh ngộ ra Bát Kỳ Kỹ, dùng chính sinh mạng mình làm cái giá, lợi dụng Bát Kỳ Kỹ để hồi sinh con gái.

Nhưng do trong quá trình hồi sinh, Đoan Mộc Anh (người nắm giữ Song Toàn Thủ) vắng mặt, dẫn đến việc Phùng Bảo Bảo sau khi sống lại đã bị mất ký ức.

Tuy nhiên dù chỉ với bảy kỹ năng, Phùng Bảo Bảo cũng đã sở hữu một cơ thể trường sinh bất lão và lượng "Khí" khổng lồ dùng không bao giờ hết, có thể gọi là bán tiên. "Thung lũng Thông Thiên 24 tiết khí, truyền thừa do Tử Dương chân nhân để lại có thể giúp người bình thường hành khí biến thành ngoại nhân, cái này khá hay đây." Anh không mấy hứng thú với thân thế của Vô Căn Sinh hay Phùng Bảo Bảo, cũng chẳng quan tâm chuyện hồi sinh người chết — việc hồi sinh vốn là chuyện nghịch thiên ở thế giới này nhưng anh có không chỉ một cách để làm điều đó.

Thứ thực sự khiến anh hứng thú là Thung lũng Thông Thiên có thể biến người thường thành ngoại nhân và truyền thừa của Tử Dương chân nhân.

Biến người thường thành ngoại nhân không phải chuyện đơn giản.

Như ở thế giới Harry Potter, phù thủy là bẩm sinh, không có huyết thống phù thủy thì dù thế nào cũng không dùng được ma pháp.

Ở thế giới của pháp sư tập sự, việc thiền định để tăng năng lượng ma pháp cũng cần có tư chất pháp sư mới học được, nếu không cũng vô ích.

Các thế giới khác hầu hết cũng vậy, cơ bản cần có tư chất tiên thiên mới có thể thông qua các phương pháp để đạt được năng lực.

Mà Thung lũng Thông Thiên này, chỉ cần đi qua một lượt là có thể đạt được phương pháp hành khí, có được tư chất tu hành.

Thậm chí một con khỉ nếu đi hết thung lũng cũng có thể mở mang linh trí, dần dần đắc khí biến thành linh, có thể coi là được tiên nhân điểm hóa.

Truyền thừa của Tử Dương chân nhân lại càng không cần bàn tới, tám người mượn nó mà lĩnh ngộ được Bát Kỳ Kỹ, hợp lại có thể tạo ra bán tiên, bấy nhiêu đó đủ hiểu giá trị của nó. "Vậy thì đi xem thử nào!" Quăng Chu Thánh vẫn còn chưa hoàn hồn ra khỏi tiểu thế giới, George cũng chẳng buồn nói nhảm với lão, trực tiếp dùng phép Độn Thổ biến mất tại chỗ, tìm đến dãy Tần Lĩnh nơi có Thung lũng Thông Thiên. "Chân Võ Đại Đế hiển linh, cái tên quái vật đó rốt cuộc là thứ gì vậy, chẳng lẽ là tồn tại cùng cấp bậc với Tử Dương chân nhân?

Nếu mạnh vậy rồi thì còn nhắm vào Phong Hậu Kỳ Môn của mình làm gì..." Thấy George đã đi, bản thân thoát chết trong gang tấc, Chu Thánh không nhịn được đưa tay lau mồ hôi trên trán.

Một tồn tại mạnh mẽ như thế lão cũng là lần đầu thấy trong đời, lão có thể khẳng định Lão Thiên Sư chắc chắn không phải đối thủ của cậu thanh niên này.

Thực lực cỡ này chắc chỉ có những tồn tại chỉ còn cách việc thành tiên một bước như Tử Dương chân nhân mới bì kịp.

Mà đã mạnh thế rồi còn nhìn trúng Phong Hậu Kỳ Môn của lão sao? "Thôi kệ đi, một tồn tại như vậy đã tha cho mình thì chắc cũng chẳng buồn nhằm vào mình nữa, sau này đừng đụng vào là được." Biết rõ thực lực thực sự của George, lão cũng không nghĩ anh sẽ rảnh rỗi đi tiết lộ bí mật của lão, liền hóa thành một con chim nhỏ vội vàng rời khỏi chỗ này.

Phía bên kia, trên dãy Tần Lĩnh, theo ký ức của Chu Thánh, George đã tìm thấy Thung lũng Thông Thiên. "Quả nhiên, trông có vẻ giống xương sống con người." Thung lũng này do Tử Dương chân nhân tạo ra, nhìn từ trên xuống giống như sống lưng, chỉ cần bước vào, cơ thể sẽ tự động hành khí theo những hoa văn trên vách thung lũng một cách vô thức.

Đi hết một vòng thung lũng, khí vận hành đủ một chu thiên là sẽ có tư chất tu hành, vô cùng thần kỳ.

Tuy nhiên khi anh định hạ xuống để nghiên cứu kỹ thì phát hiện cơ thể bị một luồng khí chặn lại bên ngoài, thậm chí còn gây nhiễu loạn luồng khí trong người anh. "Đây chính là khí cục đã thành hình sao, nhưng mức độ này không làm khó được tôi." Cơ thể George được Kim Quang Chú bao phủ, anh dùng hai tay xé mạnh, vậy mà xé toạc được một khe hở trên khí cục để lách người vào.

Khí cục, nói theo cách dễ hiểu chính là phong thủy.

Có cái do thiên nhiên hình thành, có cái do con người tạo ra.

Có thể coi nó như một loại trận pháp tập hợp đủ các công năng tấn công, phòng thủ và hiệu ứng đặc biệt.

Nếu không đi theo lộ trình nhất định mà tiến vào, sẽ bị các luồng khí xung quanh tấn công, nhẹ thì bị trọng thương, nặng thì vận mệnh bị ảnh hưởng, chết lúc nào không hay.

Thực tế nó khá giống với việc bói toán trong nội cảnh bị thế giới phản phệ.

Năm xưa Vô Căn Sinh phát hiện và vào được là nhờ khả năng bẩm sinh có thể hóa giải mọi luồng khí, khiến khí cục của thung lũng trở nên vô hiệu.

Sau đó ông ta mới tìm tòi lộ trình chính xác để dẫn 36 anh em kết nghĩa vào.

George biết lộ trình từ Chu Thánh, anh chỉ muốn thử xem hiệu quả của khí cục thế nào thôi.

Thực tế chứng minh khí cục quả thực rất mạnh, nhưng cũng có giới hạn, chỉ cần thực lực đủ mạnh là có thể cưỡng ép đột nhập. "Reparo!" Sau khi hạ cánh vào thung lũng, George giơ tay thi triển một bùa Tu Chữa bao trùm cả thung lũng.

Tên Vô Căn Sinh này, sau khi phát hiện thung lũng và ngộ ra Bát Kỳ Kỹ, đã tiến hành cải tạo lại nơi đây.

Ông ta sửa lại các hoa văn bên trong, khiến cho người thường sau này nếu có vào đây đi hết thung lũng không những không thành ngoại nhân mà còn vì hành khí sai lệch mà mất mạng.

Ông ta cũng xóa bỏ truyền thừa của Tử Dương chân nhân để không ai có thể dựa vào đó mà ngộ ra đạo pháp mới nữa.

George muốn nghiên cứu thung lũng này đương nhiên cần phải khôi phục lại hiện trạng.

May mà anh có bùa Tu Chữa — một phép thuật nghịch thiên — có thể cưỡng ép khôi phục những hoa văn đó, khiến truyền thừa bị xóa bỏ hiện ra lần nữa.

Sau khi xử lý xong xuôi, George xua đuổi lũ khỉ trong thung lũng đi và bắt đầu nghiên cứu toàn bộ nơi này.

Chuyến nghiên cứu này kéo dài hơn một tuần. "Người tu hành đạt tới ngưỡng cửa thành tiên quả nhiên có thứ đáng nể." Bước ra khỏi thung lũng Thông Thiên, George không khỏi cảm thán.

Chỉ trong một tuần, anh cảm thấy mình thu hoạch được rất nhiều.

Vốn dĩ khi học các loại đạo pháp của thế giới này, anh cũng chỉ mới ở mức nhập môn.

Nhờ ma pháp của thế giới khác có nguyên lý tương tự để tham chiếu nên anh học nhanh, cộng với nền tảng sức mạnh của mình nên dù mới nhập môn thì dùng ra cũng mạnh hơn những người nghiên cứu mấy chục năm.

Nhưng thực tế anh nghiên cứu mỗi loại đạo pháp chưa sâu, mới chỉ dừng ở bề mặt.

Qua một tuần nghiên cứu truyền thừa đạo pháp của Tử Dương chân nhân, tiến độ học tập đạo pháp thế giới này của anh tăng lên theo cấp số nhân, còn có thêm rất nhiều lĩnh ngộ mới.

Có truyền thừa này rồi, đợi anh lấy được đạo pháp Tái Thải từ chỗ một trong tứ cuồng là Thẩm Trùng, anh sẽ không lo không cải tiến được nó.

Cải tiến xong ma pháp Tái Thải, anh có thể thử nghiệm ở các thế giới khác, thông qua việc "vay mượn" để gia nhập tu hành, nhanh chóng nâng cao thực lực bản thể. "Chẳng trách nó giúp anh tài của các môn phái lĩnh ngộ ra Bát Kỳ Kỹ, để ở đây thì phí quá, thôi thì thu vào

tiểu thế giới của mình để sau này từ từ nghiên cứu vậy." Vỗ tay xuống đất, bùa Dời Núi phát động, cả thung lũng Thông Thiên 24 tiết khí nhổ tận gốc, bị George thu trọn vào tiểu thế giới của mình.

Thu xong, anh trực tiếp dùng phép Độn Thổ biến mất, quay về Bắc Kinh.

Không lâu sau khi anh đi, một cô gái tóc hồng cắt ngắn dẫn theo một đám ngoại nhân đến Tần Lĩnh.

Khi họ lặn lội tìm được vị trí của thung lũng Thông Thiên thì tất cả đều ngẩn người.

Chương 456

"Sao lại thế này!" Trước mắt họ không còn là thung lũng gì nữa, mà rõ ràng là một cái hố khổng lồ.

Khó khăn lắm mới tìm được Mai Kim Phượng để hỏi ra vị trí thung lũng, không ngờ nó lại biến mất một cách quỷ dị như vậy. "Mai Kim Phượng năm nào cũng tới đây một lần, tính từ lần trước mới có vài tháng, thế lực nào có thể dời cả thung lũng đi được chứ?" Cô gái tóc hồng tên là Khúc Đồng, xã trưởng của Diệu Tinh Xã.

Lúc này cô vẫn tưởng có thế lực nào đó đã nhanh tay phát hiện ra thung lũng rồi dùng nhân lực vật lực khổng lồ để đào đi.

Cô không thể tưởng tượng nổi đây là việc mà một cá nhân có thể làm được. "Đi điều tra ngay!" Nhíu chặt mày, mãi không nghĩ ra là do bên nào làm, cô chỉ đành ra hiệu cho thuộc hạ đi điều tra xung quanh.

Di chuyển cả một thung lũng, ngay cả cô cũng không làm được, trừ khi là người của công ty ra tay.

Nhưng nếu công ty ra tay, cô không thể nào không có chút tin tức gì, cô cũng có người ở trong đó mà. "Xã trưởng, cái này... hình như vừa mới bị đào đi chưa đầy một ngày, hơn nữa là bị bốc đi nguyên khối trong một lần, không hề có dấu hiệu đào bới của máy móc, xung quanh cũng không có dấu vết của người khác để lại." Sau một hồi điều tra, đám ngoại nhân ấp úng báo cáo.

Kết quả điều tra khiến chính họ cũng thấy quỷ dị và khó tin. "Các người... không phải đang đùa tôi đấy chứ?" Khúc Đồng trợn tròn mắt: "Ý các người là có kẻ dùng thuật pháp gì đó, bốc cả thung lũng đi trong một lần sao?" "Hiện tại có vẻ chỉ có khả năng đó thôi." Đám thuộc hạ bấm bụng trả lời.

Họ cũng chẳng dám tin nhưng kết quả kiểm tra là như vậy.

Khúc Đồng không nhịn được giật giật khóe miệng: "Các người tưởng đây là Ngu Công dời núi, có Hoàng Cân Lực Sĩ hạ giới giúp bê núi chắc?

Các người không thấy thung lũng này lớn cỡ nào sao?

Một người mà dùng thuật pháp làm được vậy, các người coi hắn là thần tiên chắc!" Tại Bắc Kinh, sau khi âm thầm xóa bỏ mọi ký ức về mình trong đầu Kim Nguyên Nguyên và cha mẹ cô, đồng thời giúp họ cường kiện thân thể, George lại rời đi.

Tình hình hiện tại anh không cần danh tính Kim Bảo Bảo nữa, cứ tiếp tục dùng danh tính này chỉ tổ tốn thời gian xử lý các mối quan hệ gia đình của cơ thể này.

Anh nên dành nhiều thời gian hơn để nhanh chóng thu thập mọi đạo pháp có ích.

Sau khi thu thập xong, anh sẽ tìm chỗ nào đó trong thung lũng Thông Thiên ở tiểu thế giới, dùng truyền thừa của Tử Dương chân nhân làm trợ giúp để dung hội quán thông, cải tiến và tối ưu hóa các đạo pháp đó.

Vì vậy mục tiêu thứ hai của anh hiện giờ là Khí Thể Nguyên Lưu của Trương Sở Lam.

Anh đã có quân bài có thể khiến Trương Sở Lam cam tâm tình nguyện giao ra Khí Thể Nguyên Lưu, đó chính là... thân thế của Phùng Bảo Bảo.

Tại Quý Châu, Lục Bàn Thủy, gần thôn Bích Du. "Sao lại chạy đến chỗ hẻo lánh thế này, chẳng lẽ lại nhận nhiệm vụ gì rồi?" Anh vừa bói vị trí của Trương Sở Lam, thấy cậu ta không ở Bắc Kinh hay Thiên Tân mà lại chạy tới Lục Bàn Thủy, Quý Châu, nên đành dùng

phép Độn Thổ tới đây.

Theo tình báo về công ty mà anh thu thập được thông qua lục soát ký ức, công ty chia làm tám bộ phận.

Lãnh đạo cao nhất là Hội đồng quản trị, dưới có bảy đại khu: Hoa Đông, Hoa Nam, Hoa Bắc, Hoa Trung, Đông Bắc, Tây Bắc và Tây Nam.

Trong đó Trương Sở Lam gia nhập Hoa Bắc, quản lý vùng Bắc Kinh, Thiên Tân, Hà Bắc, Sơn Tây và trung bộ Nội Mông, người phụ trách là Từ Tứ.

Mà Quý Châu thuộc vùng Tây Nam, rõ ràng không nằm trong phạm vi làm việc của Trương Sở Lam. "Ơ, chỗ này có gì đó lạ lẫm, nhiều ngoại nhân quá, không ít kẻ có thực lực khá tốt, cả Vương Dã và Gia Cát Thanh cũng ở đây.

Cũng chưa nghe nói gần đây có môn phái hay gia tộc nào nổi danh cả." Dùng ý chí quét qua một lượt, George lộ vẻ mặt kỳ quái.

Nhưng chẳng có ai ở khu vực Lục Bàn Thủy này cả.

Suy nghĩ một chút, anh cũng không quá bận tâm, trực tiếp hạ xuống từ trên không, đi vào trong thôn.

Cao thủ là đối với ngoại nhân bình thường, còn đối với anh thì đều là hạng tôm tép, chỉ khác là tôm to hay tôm nhỏ mà thôi. "Cộc!

Cộc!

Cộc!

Cộc!" Sau khi đáp xuống, anh tiến tới gõ cửa một căn nhà gỗ.

Theo cảm ứng của anh, Trương Sở Lam đang ở trong căn nhà này, bên trong còn có Phùng Bảo Bảo và vài kẻ thực lực khá được. "Ai đó!" Vừa gõ cửa, bên trong lập tức vang lên tiếng cảnh giác, ngay sau

đó cửa bị đẩy ra. "Kim ca?" Nhìn thấy George đứng ở cửa, Trương Sở Lam lộ vẻ kinh ngạc.

Cậu làm sao không kinh ngạc cho được?

Mới mấy ngày trước ở Bắc Kinh vừa giúp Vương Dã giải quyết rắc rối, cậu đã nhận được nhiệm vụ bắt giữ nhân viên tạm thời vùng Hoa Nam là Trần Đóa.

Lý do là Trần Đóa đã giết chết người phụ trách Hoa Nam — Liêu Trung.

Nhiệm vụ lần này liên quan đến danh dự của các nhân viên tạm thời nên cậu buộc phải đưa Phùng Bảo Bảo tới đây, các nhân viên tạm thời ở vùng khác cũng tham gia.

Trong quá trình truy bắt Trần Đóa, họ phát hiện cô ta đã gia nhập vào một thế lực gọi là thôn Bích Du.

Vì vậy bắt giữ Trần Đóa là phụ, nhiệm vụ mới là triệt phá thôn Bích Du, bắt giữ Mã Tiên Hồng, thu nạp những ngoại nhân trong thôn vào công ty hoặc giải tán để họ trở về làm người bình thường.

Kết quả là khi cậu đang cùng các nhân viên tạm thời khác bàn bạc kế hoạch tác chiến cho ngày mai thì có tiếng gõ cửa.

Ở khoảng cách gần như vậy có người tiếp cận mà không một ai trong số họ nhận ra, nếu đây là người của thôn Bích Du phát hiện kế hoạch thì rắc rối to.

Đó là lý do cậu cảnh giác như vậy, ai ngờ mở cửa ra lại là Kim Bảo Bảo.

Kim Bảo Bảo chẳng phải đang ở Bắc Kinh sao, sao đột nhiên lại tới thôn Bích Du, hơn nữa lực lượng công ty đã bao vây xung quanh, sao lại không nhận được thông báo gì?

Trương Sở Lam lúc này đầy rẫy những dấu chấm hỏi. "Trương Sở Lam, tôi chuyên môn tới tìm cậu đây." George trả lời.

Trương Sở Lam nhanh chóng đảo mắt, nhớ lại những gì Vương Dã và Gia Cát Thanh từng nói trước đó, lập tức cười hì hì: "Kim ca, tôi đã nói với anh rồi, tôi thực sự không có thứ đó, ai cũng biết mà." "Tôi đã biết bí mật về thân thế của Phùng Bảo Bảo, có thể dùng cái này để giao dịch, cậu thấy sao?" George thản nhiên mỉm cười, đồng tử Trương Sở Lam lập tức co rụt lại.

Cậu quay sang nói với Phùng Bảo Bảo đang loay hoay với chai rượu: "Bảo nhi tỷ, đừng nghịch nữa, ra đây với tôi một lát." Nói xong cậu quay lại bảo những người còn lại: "Tiêu ca, kế hoạch cứ như vậy đi, mọi người bàn thêm chút nữa, tôi có việc cần xử lý trước." Trương Sở Lam kéo Phùng Bảo Bảo cùng George đi về phía khu rừng nhỏ đằng xa. "Kim ca, chúng ta tìm chỗ yên tĩnh nói chuyện." "Sao Kim Bảo Bảo lại xuất hiện ở đây, có cần báo cáo cho công ty không?" Vương Chấn Cầu — nhân viên tạm thời vùng Tây Nam nhìn theo bóng ba người George, lộ vẻ mặt đầy hứng thú.

Lão Mạnh của vùng Tây Bắc tỏ vẻ lưỡng lự, còn Hắc Quản Nhi vùng Hoa Trung thì mặt không cảm xúc.

Chương 457

Cuối cùng, Tiêu Tự Tại của vùng Hoa Đông lên tiếng: "Để Nhị Tráng thông báo cho công ty một tiếng đi, khuyên các người tốt nhất đừng có dây vào vị Kim Bảo Bảo này, cậu ta không phải người chúng ta có thể chọc tới đâu, ngay cả công ty hiện giờ còn chưa biết nên tiếp xúc với cậu ta thế nào cho phải." Khi nói câu này, Tiêu Tự Tại nhìn chằm chằm vào Vương Chấn Cầu.

Trong số các nhân viên tạm thời ở đây, ngoại trừ Trương Sở Lam, Tiêu Tự Tại là người hiểu rõ thực lực của đối phương nhất.

Long Hổ Sơn ở Giang Tây thuộc vùng Hoa Đông, hồi Toàn Tính tấn công Long Hổ Sơn, Tiêu Tự Tại cũng có mặt để hỗ trợ.

Lúc gia tộc họ Vương vây đánh Kim Bảo Bảo để đoạt Thông Thiên Lục, Tiêu Tự Tại đã cùng người phụ trách Hoa Đông là Đậu Nhạc chứng kiến toàn bộ cảnh Kim Bảo Bảo tiêu diệt nhà họ Vương.

Ngọn lửa đó đã thiêu rụi cả một vùng thành hố sâu hun hút, tới giờ nghĩ lại Tiêu Tự Tại vẫn thấy rùng mình.

Qua vài ngày tiếp xúc, lão biết Vương Chấn Cầu là kẻ có tính tò mò cực kỳ lớn, lão sợ tên này chọc giận Kim Bảo Bảo thì cả đám cũng vạ lây.

Với thực lực mà Kim Bảo Bảo thể hiện, tất cả nhân viên tạm thời ở đây cùng xông lên chắc cũng không chịu nổi một đòn của anh ta.

Trong bảng xếp hạng mức độ nguy hiểm của công ty, Kim Bảo Bảo còn đứng trên cả Lão Thiên Sư.

Lão Thiên Sư tuy mạnh nhưng bao năm qua chẳng giết ai, còn Kim Bảo Bảo thì hễ ra tay là diệt cả nhà người ta. "Tiêu ca, anh xem anh

nói kìa, tôi là hạng người không biết nặng nhẹ vậy sao?" Vương Chấn Cầu vuốt lọn tóc vàng óng, nháy mắt với Tiêu Tự Tại.

Hắn ta không ngốc, tuy không rõ về Kim Bảo Bảo như Tiêu Tự Tại nhưng hắn là kẻ thính tin, biết Kim Bảo Bảo là người không dễ chọc.

Học được bao nhiêu đạo thuật của các môn phái mà vẫn chưa bị thiên hạ truy sát, hắn tự có cách sinh tồn riêng, biết đâu là hung đâu là cát.

Trong khu rừng nhỏ không xa, Trương Sở Lam sau khi kiểm tra xung quanh kỹ lưỡng, liền cúi đầu khúm núm hỏi George: "Kim ca, Kim ca, ngài nói ngài biết thân thế của Bảo nhi tỷ là chuyện thế nào vậy ạ?" "Tiểu Trương à, thực lực của tôi cậu cũng biết rồi đó, tôi đã nhận định cậu có Khí Thể Nguyên Lưu thì chắc chắn là có, tôi cũng có cách để trực tiếp lấy công pháp đó từ não cậu.

Nhưng tôi không thích cưỡng đoạt, tôi thích giao dịch hơn." George dừng lại một chút rồi tiếp: "Cách đây không lâu tôi đã tìm được một trong những người sáng tạo Bát Kỳ Kỹ — Chu Thánh của phái Võ Đang, từ miệng ông ta tôi biết được thân thế của Phùng Bảo Bảo.

Nếu cậu sẵn lòng giao Khí Thể Nguyên Lưu cho tôi, tôi sẽ dùng thông tin này để trao đổi.

Đồng thời tôi cam đoan sẽ không tiết lộ cho ai biết cậu biết Khí Thể Nguyên Lưu, và sẽ giữ kín những bí mật này." "Kim ca, ngài xem ngài nói kìa, tôi đương nhiên là tin ngài rồi, tôi cũng không lừa ngài, tôi thực sự không biết Khí Thể Nguyên Lưu." Trương Sở Lam vẻ mặt chân thành: "Nhưng đúng là tôi có Khí Thể Nguyên Lưu, nó nằm trong cơ thể tôi, là ông nội tôi nhờ Bảo nhi tỷ truyền lại cho tôi, nếu ngài có cách lấy được công pháp đó thì tôi rất sẵn lòng tặng cho ngài." Thực

ra, nếu có thể đảm bảo an toàn cho bản thân và giúp Bảo nhi tỷ tìm lại thân thế, Trương Sở Lam không ngại truyền Khí Thể Nguyên Lưu cho tất cả mọi người trên thế giới.

Cậu không phải hạng người cổ hủ, cậu chỉ muốn cùng Bảo nhi tỷ sống tốt mà thôi.

Hơn nữa sau khi tận mắt thấy thực lực tiêu diệt nhà họ Vương của Kim Bảo Bảo, cũng như biết anh không cưỡng đoạt Phong Hậu Kỳ Môn của Vương Dã, cậu tin lời anh nói.

Dẫu sao nếu Kim Bảo Bảo muốn cướp đoạt Khí Thể Nguyên Lưu, cậu hoàn toàn không có khả năng chống cự, ngay cả công ty cũng không bảo vệ nổi cậu.

Ngay cả sư gia của cậu là Lão Thiên Sư cũng tự thừa nhận mình không phải đối thủ của Kim Bảo Bảo.

Vậy nên, lúc này cậu có lý do gì để từ chối cuộc giao dịch này chứ?

Nếu nhân cơ hội này kết giao được với Kim Bảo Bảo, tương lai cậu và Phùng Bảo Bảo gặp nguy hiểm, biết đâu còn có thể nhờ anh giúp đỡ. "Cái đó không cần cậu lo, chỉ cần cậu đồng ý, tôi tự có cách lấy được Khí Thể Nguyên Lưu từ trong người cậu." George xua tay, thấy Trương Sở Lam đã đồng ý, anh liền kể lại toàn bộ bí mật về cuộc kết nghĩa của 36 tặc năm xưa, về Bát Kỳ Kỹ và thân thế của Phùng Bảo Bảo. "À phải rồi, đây là mấy thứ của Vô Căn Sinh, trong đó còn có một bức tranh vẽ Phùng Bảo Bảo." George phất tay một cái, trên mặt đất hiện ra một đống đồ đạc lặt vặt.

Đây đều là những vật dụng cá nhân Vô Căn Sinh để lại trong thung lũng Thông Thiên, chẳng có gì hữu ích, toàn là đồ tạp nham.

Phùng Bảo Bảo nhặt bức tranh lên, nhìn người phụ nữ giống hệt

mình trong tranh, lẩm bẩm: "Hóa ra tôi thực sự có gia đình, hóa ra cha tôi là Vô Căn Sinh, tên của ông ấy là Phùng Diệu..." "Chẳng trách, chẳng trách ông nội năm đó nhất quyết không chịu về Long Hổ Sơn, tất cả giờ đều đã rõ ràng rồi." Nghe George nói xong, Trương Sở Lam đứng ngây ra đó, nội tâm dậy sóng không thể bình tĩnh ngay được.

Trong lúc đó, George đặt tay lên đỉnh đầu Trương Sở Lam, sức mạnh ý chí xâm nhập vào cơ thể cậu, bắt đầu thu thập công pháp Khí Thể Nguyên Lưu bên trong.

Nếu là trước kia thì anh có lẽ sẽ bó tay.

Ngay cả Trương Sở Lam còn chẳng biết Khí Thể Nguyên Lưu là cái gì, anh thì mới bắt đầu nghiên cứu đạo thuật thế giới này, làm sao có thể dựa vào sự vận hành của Khí trong người cậu ta mà khôi phục lại công pháp được.

Nhưng bây giờ thì khác, anh đã có truyền thừa của Tử Dương chân nhân, lại biết cả công pháp Long Hổ Sơn, chỉ cần quan sát cách Khí Thể Nguyên Lưu vận hành là có thể khôi phục công pháp mà không gặp mấy khó khăn.

Trương Hoài Nghĩa vốn dĩ cũng dựa trên nền tảng công pháp Long Hổ Sơn, thông qua truyền thừa của Tử Dương chân nhân mà ngộ ra Khí Thể Nguyên Lưu. "Xong rồi!" Khoảng mười phút sau, George chậm rãi thu tay lại. "Không ngờ đây chính là Khí Thể Nguyên Lưu, chẳng trách Trương Hoài Nghĩa nói mình đã lĩnh ngộ vượt xa cả Vô Căn Sinh." Biết công pháp Long Hổ Sơn, lại có truyền thừa của Tử Dương chân nhân, cộng thêm việc trực tiếp quan sát Khí Thể Nguyên Lưu vận hành một lượt, anh đã thành công khôi phục lại toàn bộ công pháp như dự đoán, hiểu rõ tác dụng thực sự của nó.

Thông Thiên Lục mạnh ở chỗ có thể trực tiếp dùng Khí để thi triển phù lục mà không cần bất cứ công cụ nào, thậm chí uy lực còn

mạnh hơn khi dùng công cụ.

Người càng tinh thông phù lục thì càng phát huy được uy lực của Thông Thiên Lục.

Câu Linh Khiển Tướng có thể cưỡng chế bắt giữ mọi linh hồn giữa đất trời, dù là yêu linh tu luyện hàng ngàn năm hay linh hồn người chết, đồng thời có thể thông qua việc dung nạp linh hồn để tăng cường tu vi vĩnh viễn.

Nhưng những thứ đó đều không thể so bì với Khí Thể Nguyên Lưu — thứ được mệnh danh là điểm cuối của thuật pháp.

Nó không chỉ sở hữu năng lực giống như của thần linh, có thể cưỡng chế giải trừ bất cứ thuật pháp nào, buộc đối thủ chỉ có thể dựa vào thể chất để chiến đấu, mà còn có khả năng tăng cường thể xác cho người sử dụng, giải độc, phòng ngự và nhiều khả năng khác.

Thực ra quan sát kỹ sẽ thấy Khí Thể Nguyên Lưu giống như một phiên bản nâng cấp kết hợp giữa thần tính và Kim Quang Chú.

Tuy nhiên, sử dụng Khí Thể Nguyên Lưu cũng có một nhược điểm, đó là tiêu tốn rất nhiều Khí.

Nếu Khí trong người không đủ dày đặc thì khi cạn kiệt, Khí Thể Nguyên Lưu cũng sẽ tự động biến mất.

Điều này thì anh hoàn toàn không lo lắng, Khí hay năng lượng ma pháp cũng đều là năng lượng trong cơ thể cả thôi, mà anh thì lại chẳng bao giờ thiếu những thứ đó, không có chuyện bị cạn kiệt.

Lúc nãy khi kiểm tra công pháp của Trương Sở Lam, anh cũng tiện tay xem qua ký ức của cậu ta.

Năm đó Trương Hoài Nghĩa một mình xông vào Đường Môn, trúng phải loại khí độc mạnh nhất là Đan Phệ mà vẫn không sao, sau đó còn đại chiến và giết chết hơn mười vị cao thủ lão làng của giới

ngoại nhân.

Cuối cùng vì Khí trong người cạn kiệt, không duy trì được Khí Thể Nguyên Lưu nên ông mới bị độc tố Đan Phệ giết chết.

Nếu lúc đó Trương Hoài Nghĩa có đủ Khí thì có lẽ ông đã không phải trốn chui trốn nhủi cả đời.

Mọi thuật pháp cấu thành từ năng lượng đều vô hiệu với ông, mà về thể chất ông lại được Khí Thể Nguyên Lưu tăng cường, quan trọng nhất là ông vẫn có thể dùng thuật pháp, vậy thì ai mà đánh lại được?

Cái này giống hệt như Hắc Long — tồn tại mạnh nhất thế giới Fairy Tail — kẻ khiến cả Zeref, một pháp sư hắc ám tạo ra vô số quỷ dữ, cũng phải khiếp sợ.

Mọi ma pháp đều vô hiệu với Hắc Long, muốn thắng nó chỉ có thể đánh cận chiến, mà con người làm sao so được thể xác với rồng.

Quan trọng là đòn hơi thở của Hắc Long thì bạn vẫn phải chịu, đúng là một sự tồn tại gian lận.

Nhưng may mắn là sau khi luyện thành Khí Thể Nguyên Lưu, anh cũng có thể làm được điều tương tự.

Đến lúc đó khi đấu với Hắc Long, ma pháp của anh vô hiệu với nó, ma pháp của nó cũng vô hiệu với anh, mà anh lại có đủ cách để tăng cường thể chất, lại còn có thể kéo nó vào tiểu thế giới.

Tổng hợp lại, cơ hội thắng là rất lớn. "Thế là... xong rồi sao?" Trương Sở Lam chớp chớp mắt, đối phương chỉ chạm vào đầu cậu một lúc, cậu chẳng cảm thấy gì cả, khác hẳn với những gì cậu tưởng tượng. "Bình thường tôi chỉ cần chạm một cái là biết hết, nhưng vì cậu còn chẳng biết công pháp của chính mình nên tôi phải tự suy luận ra, vì thế mới tốn chút thời gian." George giải thích.

Trương Sở Lam nghe vậy liền hít một hơi khí lạnh: "Kim ca, ngài cũng quá lợi hại đi, chạm đầu một cái là có được công pháp của người ta, vậy với thực lực của ngài, chẳng phải muốn công pháp của ai là có công pháp của người đó sao." Cái này quá biến thái, quá khiến người ta ghen tị rồi.

Chương 458

George mỉm cười: "Không phải tôi chạm đầu là có được công pháp, mà là chạm đầu là lấy được ký ức, à không, thực ra nhìn vào mắt cũng được.

Chỉ là xuất phát từ đạo đức cơ bản của con người, tôi thường chỉ làm vậy khi được sự đồng ý của đối phương thôi." "Vậy... lúc nãy ngài cũng xem của tôi rồi..." Trương Sở Lam nghe xong thì kinh ngạc, sau đó nghĩ tới điều gì đó, rụt rè hỏi. "Xem rồi, muốn suy luận ra Khí Thể Nguyên Lưu thì chắc chắn cần ký ức của cậu để tham chiếu." George vỗ vai Trương Sở Lam: "Nhắc nhở thân thiện này, tuy cậu là ngoại nhân, tu luyện từ nhỏ, cơ thể rất tốt, nhưng cũng nên điều độ một chút.

Phải biết rằng... tường lỗ hôi phi yên diệt!" "Tường lỗ là cái gì?" Lúc này Phùng Bảo Bảo với đôi mắt ngây thơ ghé đầu lại hỏi, cô đã bình tâm lại sau khi biết về thân thế của mình và trở lại trạng thái thường ngày.

Cô luôn muốn tìm gia đình, nhưng không phải theo kiểu người thường, dẫu sao cô cũng đã sống bao nhiêu năm rồi.

Gia đình đã qua đời là điều cô đã dự liệu từ trước, cô chỉ muốn một câu trả lời thôi.

Giờ có câu trả lời rồi, cô tự nhiên khôi phục lại trạng thái bình thường. "Bảo nhi tỷ, tường lỗ là chỉ thuyền và mái chèo, câu đó là một câu thơ nổi tiếng của đại thi hào Tô Thức, tỷ có thể dùng điện thoại tra cứu." Trương Sở Lam vội vàng đuổi Phùng Bảo Bảo đi, quay sang George gãi đầu ngượng nghịu: "Kim ca, thanh niên sung sức lại độc thân, ngài thông cảm cho." "Sau này định thế nào?" George gật đầu,

Trương Sở Lam vì giấu thân phận ngoại nhân và bị cấm chế trên cơ thể nên giờ vẫn còn là trai tân, chuyện đó cũng bình thường, anh chỉ trêu chút thôi.

Trương Sở Lam gãi đầu: "Biết làm sao được, cứ tiếp tục như hiện tại thôi, như vậy tôi và Bảo nhi tỷ mới an toàn." Dù đã biết hết chân tướng, nhưng cậu không định đưa Bảo nhi tỷ rời khỏi công ty.

Dựa vào bóng cây lớn mới dễ hóng mát, công ty chính là một cái cây rất lớn, huống hồ còn có Từ Tam và Từ Tứ giúp đỡ, đủ để đối phó với nhiều tình huống phức tạp và bảo vệ Bảo nhi tỷ.

Ngược lại, nếu đưa chị ấy rời khỏi công ty, một khi bí mật trường sinh của chị ấy bị lộ, họ sẽ chẳng còn chỗ dựa nào.

Ngay cả Long Hổ Sơn cũng chẳng giữ nổi họ.

Lão Thiên Sư cùng lắm chỉ bảo vệ được cậu, chứ không thể vì Bảo nhi tỷ mà đối địch với cả giới ngoại nhân, phá vỡ sự cân bằng của toàn giới được.

Ra nước ngoài còn tệ hơn, giới ngoại nhân quốc tế còn hỗn loạn và phức tạp hơn trong nước nhiều.

Vì vậy duy trì hiện trạng là tốt nhất cho cậu. "Trương Sở Lam, tôi dạy cậu một đạo lý, dựa vào người không bằng dựa vào mình, Khí Thể Nguyên Lưu của cậu là công pháp hàng đầu, tiềm lực vô cùng, chăm chỉ tu hành mới là con đường đúng đắn.

Đợi đến ngày cậu có tu vi như Lão Thiên Sư thì dù bí mật trường sinh của Phùng Bảo Bảo có bị lộ, cũng chẳng ai dám động vào hai người đâu." Vì có được Khí Thể Nguyên Lưu nên tâm trạng rất tốt, George đưa ra một lời khuyên chân thành.

Theo anh thấy, chăm chỉ tu luyện, cường hóa thực lực bản thân mới là quan trọng nhất.

Lão Thiên Sư vì nặng lòng với giới ngoại nhân và Long Hổ Sơn nên mới bị ràng buộc.

Với tính cách khôn ngoan của Trương Sở Lam, nếu cậu ta có thực lực của Lão Thiên Sư thì chẳng ai dám đụng tới. "Kim ca, ngài đối với việc trường sinh không thấy..." Trương Sở Lam đầu tiên gật đầu, sau đó như nghĩ ra điều gì, mắt đảo một vòng rồi cất tiếng ướm hỏi.

George quay người xua tay: "Không hứng thú, vì tôi đã sớm trường sinh rồi, sau này có duyên gặp lại." Nói xong, anh đã biến mất tại chỗ.

Sau khi có được Khí Thể Nguyên Lưu từ Trương Sở Lam, George không rời khỏi thôn mà dùng thuật dịch chuyển xuất hiện trước căn nhà lớn nhất phía sau thôn.

Sau khi đọc ký ức của Trương Sở Lam, cậu đã biết mục đích hắn đến thôn Bích Du, cũng biết về Tân Tiệt Giáo và giáo chủ Mã Tiên Hồng.

Đối với chiếc Tu Thân Lô có thể biến người thường thành dị nhân, George không mấy hứng thú.

Cậu có truyền thừa của Tử Dương chân nhân, phương thức chuyển hóa người thường thành dị nhân của ông mạnh hơn Tu Thân Lô rất nhiều.

Chỉ cần đi qua Động Thông Thiên ở khe núi Nhị Thập Tứ Tiết một lần, ngay cả con khỉ cũng có thể đắc khí hóa linh, không có bất kỳ rủi ro hay độ khó nào.

Trong khi đó, Tu Thân Lô không những cần dị nhân thực lực mạnh mẽ làm phụ trợ, mà còn không chắc chắn thành công trăm phần trăm, quá trình chuyển hóa lại vô cùng thống khổ, đòi hỏi ý chí lực kiên định.

Cho dù cuối cùng có hoàn thiện được nó, nó vẫn thua xa Nhị Thập Tứ Tiết Thông Thiên Cốc.

Tuy nhiên, cậu lại rất hứng thú với công pháp của Mã Tiên Hồng, vì đó chính là một trong Bát Kỳ Kỹ - Thần Cơ Bách Luyện, đỉnh cao của cơ quan thuật, luyện khí, ngự vật và hóa vật trong thế giới này.

Bước tới đẩy cửa ra, một chiếc lò lớn màu vàng kim xuất hiện trước mắt cậu.

Bên cạnh chiếc lò là một nam tử tóc dài đang không ngừng gõ gõ đập đập.

Ngươi nọ phát hiện cửa bị đẩy ra, lập tức lộ vẻ mất kiên nhẫn: "Ta chẳng phải đã nói mấy ngày nay có chuyện gì cũng không được làm phiền ta sao, ngươi... ngươi là ai?" Hắn nhanh chóng nhận ra người bước vào không phải thuộc hạ trong thôn mà là một thanh niên xa lạ.

Ngay sau đó, hắn cảnh giác nhảy xuống khỏi chiếc lò.

Mọi tuyến đường ra vào thôn Bích Du đều có thôn dân canh giữ, người ngoài nếu không được hắn cho phép thì căn bản không thể vào được, càng không thể tiếp cận căn phòng nơi hắn luyện chế Tu Thân Lô.

"Mã Tiên Hồng, nghe nói anh là cháu của Mã Bản Tại, sở hữu Thần Cơ Bách Luyện.

Tôi muốn Thần Cơ Bách Luyện của anh." George nói chuyện không hề dài dòng, trực tiếp nêu rõ mục đích.

Mã Tiên Hồng nghe vậy nhướn mày: "Muốn Thần Cơ Bách Luyện của ta?

Vậy xem ngươi có bản lĩnh đó không." Tư tưởng của hắn vốn là "có giáo không phân biệt loại", nên hắn không ngại truyền thụ Thần

Cơ Bách Luyện cho người ngoài, nhưng không phải ai hắn cũng truyền.

Mười hai Thượng Căn Khí trong thôn nếu muốn đều có thể học, chỉ là mọi người đều không hứng thú, chỉ có Cừu Nhượng là có thiên phú, nên hắn đã truyền cho Cừu Nhượng.

Còn có người ngoại lai là Chư Cát Thanh, hắn thấy nhân phẩm không tệ, lại sẵn lòng dùng Kỳ Môn thuật giúp hắn hoàn thành Tu Thân Lô, nên hắn cũng truyền lại.

Nhưng một kẻ đột nhiên xông vào thôn thế này, vừa tới đã đòi Thần Cơ Bách Luyện, hắn làm sao có thể đưa cho?

Hắn định bắt đối phương trước rồi mới hỏi xem là thế lực nào phái tới.

Theo luồng khí trong cơ thể Mã Tiên Hồng kết nối với căn phòng, vô số con rối giống hệt người thật từ trên trời rơi xuống, vây sát George.

Đây đều là những con rối do Mã Tiên Hồng dùng Thần Cơ Bách Luyện chế tạo ra, mỗi con đều có thực lực không tệ trong giới dị nhân.

Trong đó còn có một con Hắc Ngẫu đặc biệt với năng lượng cực cao, không thua kém gì chưởng môn của các môn phái nhỏ.

Tuy nhiên, George chỉ giơ tay lên, vô số lôi quang bùng nổ, những con rối và Hắc Ngẫu đó trong nháy mắt hóa thành một đống mảnh vụn.

"Tôi tên là Kim Bảo Bảo, chắc anh đã nghe qua tên tôi rồi.

Tôi không phải cường đạo, tới tìm anh lấy Thần Cơ Bách Luyện là muốn thực hiện một giao dịch." Ngay khi những con rối vỡ vụn, George đã biến mất trước mắt Mã Tiên Hồng, sau đó tiếng nói của

cậu vang lên ngay bên tai hắn.

Khoảnh khắc này, mồ hôi lạnh của Mã Tiên Hồng lập tức ứa ra.

Giải quyết từng đó con rối trong tích tắc, lại xuất hiện sau lưng hắn mà hắn hoàn toàn không phản ứng kịp, vậy nếu muốn giết hắn thì chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?

Hắn có rất nhiều pháp bảo, nhưng đối phương căn bản không cho hắn thời gian triển khai chúng.

Sau đó, hắn nhớ lại cái tên Kim Bảo Bảo, thuộc hạ của hắn trước đó khi điều tra đã từng nhắc tới.

“Cậu là người đứng đầu đại hội La Thiên Đại Tiếu, kẻ đã phản sát toàn bộ cao thủ của Vương gia, Kim Bảo Bảo?” “Là tôi.

Chương 459

Tôi không có ác ý, chỉ muốn giao dịch với anh." George chậm rãi bước tới, phất tay dùng bùa Phục Hồi (Reparo) sửa chữa lại toàn bộ con rối, sau đó xoay người nở nụ cười thiện ý với Mã Tiên Hồng.

Đối phương không biết cậu, nên cậu cần cho đối phương thấy thực lực của mình, nếu không sẽ rất khó đạt được giao dịch phía sau.

"Cậu muốn giao dịch gì?" Vẻ mặt Mã Tiên Hồng có chút ngưng trọng.

Đối diện với một cường giả có thể vỗ chết mình bất cứ lúc nào, không ai có thể cảm thấy thoải mái được.

George nhìn qua Tu Thân Lô rồi hỏi: "Anh có biết tại sao công ty (NDT) lại phái nhiều nhân viên tạm thời đến thôn này như vậy không?" "Ta đương nhiên biết, họ đến để bắt Trần Đóa.

Nhưng Trần Đóa đã là người của thôn Bích Du thì ta nhất định phải bảo vệ cô ấy, ai đến cũng không được!" Mã Tiên Hồng ngữ khí kiên định.

"Cũng là người trọng tình trọng nghĩa đấy." George tán thưởng gật đầu.

Mã Tiên Hồng này tuy có chút cố chấp và tự phụ, nhưng bản chất không xấu, thậm chí còn đặc biệt đơn thuần.

Theo đánh giá của Trương Sở Lam, hắn thực sự coi tất cả truyền nhân Bát Kỳ Kỹ là người một nhà, lại kiên định với chính nghĩa trong lòng, vì bảo vệ đồng bạn mà không tiếc đối kháng với bất kỳ thế lực nào.

"Nói thật cho anh biết, mục tiêu họ đến thôn căn bản không phải vì

Trần Đóa.

Trần Đóa chỉ là thứ yếu, tối đa phái hai nhân viên tạm thời là đủ rồi.

Hiện tại ngoài những người trong thôn, bên ngoài thôn cũng đã bị đại bộ phận dị nhân của công ty phong tỏa, thậm chí còn điều động cả quân đội và nhiều vũ khí hạng nặng." Thấy sắc mặt Mã Tiên Hồng đại biến, George tiếp tục nói: "Mục tiêu thực sự của họ là anh.

Anh chế tạo ra Tu Thân Lô này có thể biến người thường thành dị nhân, đến lúc đó số lượng dị nhân tăng vọt sẽ nảy sinh xung đột với người bình thường.

Hơn nữa, dị nhân bình thường đều được bồi dưỡng từ nhỏ, không chỉ tu thân mà còn tu tâm, từng bước đạt được sức mạnh nên họ có lòng kính sợ đối với nó.

Nhưng dị nhân do anh tạo ra đột ngột có được sức mạnh mà không có tâm cảnh tương xứng, chắc chắn sẽ mất kiểm soát, gây ra hỗn loạn cực lớn khiến nhiều người vô tội phải chết.

Đó là điều họ tuyệt đối không cho phép.

Điều kiện tôi đưa ra là: Tôi có thể đưa anh rời khỏi thôn an toàn, bảo toàn tính mạng cho anh, đổi lại anh đưa tôi Thần Cơ Bách Luyện." "Sao có thể như vậy... nhưng... nhưng ta phải hoàn thiện Tu Thân Lô, ta phải tìm lại ký ức đã mất, tìm lại gia đình của mình... không... ta không thể rời đi một mình..." Nghe George nói, Mã Tiên Hồng thẫn thờ ngồi bệt xuống đất.

Thứ nhất, công ty huy động lực lượng lớn như vậy để vây quét, họ có phản kháng thế nào cũng vô dụng.

Thứ hai, hắn thực sự không nghĩ xa đến thế, hắn cho rằng ai cũng có quyền trở thành dị nhân mà không ngờ đến vấn đề mất kiểm soát.

Cuối cùng, dù vậy, hắn vẫn có lý do không thể từ bỏ việc hoàn thiện Tu Thân Lô.

"Tìm lại ký ức đã mất sao?" George nghe vậy thì ngẩn ra một chút: "Tìm lại ký ức là sở trường của tôi đấy.

Hay là đổi điều kiện đi, tôi giúp anh tìm lại ký ức, anh đưa tôi Thần Cơ Bách Luyện?" "Cậu... cậu có thể giúp ta tìm lại ký ức?" Mã Tiên Hồng lập tức ngẩng đầu lên, vẻ mặt đầy kích động: "Nếu cậu giúp được ta, cậu muốn gì ta cũng đưa!" Hắn từ nhỏ đã thích cơ quan thuật, sau này được cụ nội truyền thụ Thần Cơ Bách Luyện cũng nhanh chóng nắm bắt, được cụ khen là thiên tài vượt qua cả mình.

Năm hắn mười lăm tuổi, cụ nội đột nhiên bị người ta chặt đứt một chân phải nhập viện.

Cụ đã kể cho hắn nghe về Bát Kỳ Kỹ và chuẩn bị đưa cả nhà đi trốn.

Tuy nhiên, ký ức của hắn chỉ dừng lại ở lúc cả gia đình từ bệnh viện bước lên xe, sau đó không còn gì nữa.

Khi có lại ký ức, chỉ còn lại một mình hắn.

May mắn thay, lúc đó hắn gặp được chị Khúc Đồng tốt bụng thu lưu, coi hắn như em trai ruột và giúp hắn tìm kiếm gia đình.

Chị Khúc Đồng là người có lý tưởng vĩ đại, hy vọng mọi người trên thế giới đều trở thành dị nhân để không còn khác biệt, không còn đấu tranh, không còn những bi kịch đổ máu vì truyền thừa.

Vì vậy chị đã sáng lập Diệu Tinh Xã, cố gắng giúp đỡ những dị nhân cần trợ giúp, gỡ bỏ tâm kết cho họ để họ có cuộc đời mới.

Mục đích hắn tạo ra Tu Thân Lô hoàn mỹ, một mặt là để báo đáp sự chăm sóc của chị, giúp chị hoàn thành lý tưởng xây dựng thế giới cực lạc.

Mặt khác quan trọng hơn là dùng Tu Thân Lô khôi phục ký ức đã mất để tìm lại ông nội và gia đình.

Nếu đối phương có thể giúp hắn tìm lại ký ức, đừng nói Thần Cơ Bách Luyện, ngay cả toàn bộ pháp khí hắn chế tạo hay mọi thứ hắn có đều có thể giao ra.

"Không cần những thứ khác, Thần Cơ Bách Luyện là đủ rồi." George đặt tay lên đầu Mã Tiên Hồng, ý chí (Willpower) mạnh mẽ xâm nhập vào thế giới tinh thần của hắn, bắt đầu nhanh chóng đọc toàn bộ ký ức.

"Thú vị đấy, là một đoạn ký ức bị phong ấn, nhưng không làm khó được tôi." Qua nghiên cứu của cậu, ký ức là thứ in sâu vào linh hồn (Soul), thậm chí có thể nói là một phần cấu thành linh hồn, nên không tồn tại chuyện xóa sạch hoàn toàn.

Ngay cả khi chuyển thế trùng sinh vẫn có cơ hội thức tỉnh ký ức tiền kiếp.

Thông thường, cái gọi là xóa ký ức thực tế chỉ là phong ấn nó sâu hơn vào linh hồn.

Chỉ cần có thể thâm nhập sâu hơn và hiểu rõ lĩnh vực này, người ta có thể giải phong ấn và khôi phục ký ức.

Đoạn ký ức của Mã Tiên Hồng bị phong ấn rất sâu, nhưng với George thì không là gì cả.

"Giải!" Trực tiếp đánh nát điểm ý chí đang phong ấn ký ức, George giải phóng những hình ảnh đó ra.

"Hóa ra là một vở kịch tự biên tự diễn hay ho!" Đọc được đoạn ký ức bị phong ấn của Mã Tiên Hồng, cậu không khỏi cảm thán.

Ngay từ đầu khi xem ký ức của hắn, cậu đã thấy Khúc Đồng có gì đó không ổn.

Khúc Đồng tự xưng là truyền nhân Song Toàn Thủ của Bát Kỳ Kỹ, vì cùng là truyền nhân nên mới đặc biệt chạy tới cứu gia đình Mã Tiên Hồng.

Nhưng George nhìn qua đã thấy giả, vì quá trùng hợp.

Mã gia ẩn mình bao nhiêu năm không bị phát hiện, vừa bị phát hiện là cô ta tới ngay, mà cả nhà Mã gia đều bị bắt đi, chỉ để lại mỗi Mã Tiên Hồng thiên phú nhất.

Bình thường muốn bắt thì bắt hết, muốn giết thì giết sạch, chẳng có lý do gì chỉ để lại một mình Mã Tiên Hồng mà lại vừa vặn để cô ta tìm thấy.

Chỉ là vì Mã Tiên Hồng vốn đơn thuần, tuổi lại nhỏ, cộng thêm việc bị Khúc Đồng tẩy não lâu năm nên mới không nhận ra điểm bất thường.

Nếu hắn có cái đầu như Trương Sở Lam thì có lẽ đã nhìn thấu từ lâu rồi.

Sau cùng, lý tưởng của Khúc Đồng quá lớn lao: lật đổ trật tự hiện tại, thiết lập trật tự mới, biến toàn bộ nhân loại thành dị nhân.

Những kẻ có lý tưởng kiểu này trong mắt cậu đều không bình thường, tư tưởng và thủ đoạn chắc chắn cực đoan.

Giống như Magneto từng muốn biến cả nhân loại thành người đột biến, ông ta có thể giết cả Mystique trung thành nhất vì lý tưởng của mình.

Thực tế trong mắt George, lý tưởng của Khúc Đồng chỉ là một trò cười.

Chưa nói đến việc biến mọi người thường thành dị nhân là bất khả thi, dù có làm được thì cũng không xóa bỏ được giai cấp và mâu thuẫn, bi kịch vẫn sẽ tiếp diễn, thậm chí còn nhiều hơn.

Chương 460

Khi cả thế giới đều là dị nhân thì có khác gì cả thế giới đều là người thường?

Trừ khi mọi người đều trở thành hiền nhân (Sage), còn không chỉ cần có lợi ích thì tranh chấp là không tránh khỏi, và kẻ chịu khổ luôn là những người yếu đuối thiện lương.

Trong ký ức bị phong ấn của Mã Tiên Hồng, George thấy cảnh Khúc Đồng dẫn người chặn đường gia đình họ Mã vừa rời viện.

Sau đó cô ta dùng Song Toàn Thủ xóa sạch ký ức về Bát Kỳ Kỹ của Mã gia và ký ức của Mã Tiên Hồng, rồi phong ấn đoạn ký ức này lại.

Mục đích của cô ta rất đơn giản: nhắm vào thiên phú vượt trội của Mã Tiên Hồng, lợi dụng quyết tâm tìm lại gia đình của hắn để hắn chế tạo ra Tu Thân Lô hoàn mỹ.

George cảm thấy, có khi cái lý tưởng biến mọi người thành dị nhân cũng chưa chắc là thật, có lẽ cô ta chỉ muốn có một lượng lớn thuộc hạ để đối phó với công ty và các môn phái.

Nếu không, chỉ dựa vào thế lực Diệu Tinh Xã thì không thể nào là đối thủ của công ty.

"Chị... hóa ra là chị, tại sao lại là chị?

Tại sao!!!" Sau khi khôi phục ký ức, Mã Tiên Hồng gần như suy sụp.

Người chị hắn yêu quý và tin tưởng bấy lâu nay lại đối xử với hắn như vậy, lừa dối hắn suốt bao năm, tất cả đều là giả dối.

"Được rồi, giao dịch kết thúc, tôi cũng phải đi đây." George không

để tâm đến nỗi đau của Mã Tiên Hồng, trực tiếp dịch chuyển biến mất.

Chuyện gia đình hắn không liên quan đến cậu, giao dịch công bằng, cậu đã có Thần Cơ Bách Luyện thì tự nhiên phải đi tìm những công pháp có giá trị khác.

Mục tiêu tiếp theo chính là Khúc Đồng.

Ban đầu cậu định đến Lã gia tìm Song Toàn Thủ, vì Lam Thủ của Lã Lương vốn bắt nguồn từ truyền thừa Lã gia.

Nhưng sau khi xem ký ức của Mã Tiên Hồng, cậu thấy tìm Khúc Đồng hợp lý hơn.

Lã gia có Hồng Thủ hay không còn chưa biết, mà dù có thì rõ ràng cũng không đầy đủ bằng Khúc Đồng - con gái của Đoan Mộc Anh, người sáng tạo ra Song Toàn Thủ.

Một lúc sau khi George rời đi, đám thôn dân Bích Du và nhóm Trương Sở Lam bị tiếng gào khóc đau đớn của Mã Tiên Hồng thu hút chạy tới.

"Giáo chủ, có chuyện gì vậy?" Cừu Nhượng thấy Mã Tiên Hồng suy sụp thì vội vàng tiến tới quan tâm.

Trương Sở Lam đảo mắt một vòng rồi cũng bước lên.

Phải một lúc lâu sau, Mã Tiên Hồng mới ngẩng đầu nhìn Trương Sở Lam, chậm rãi nói: "Trương Sở Lam, ta đồng ý đưa toàn bộ thôn dân từ bỏ chống đối, tuân theo sự sắp xếp của công ty.

Nhưng ngươi phải hứa với ta hai chuyện." "Đại điệt tử, cuối cùng anh cũng tỉnh ngộ rồi!" Trương Sở Lam ngẩn ra, sau đó vui mừng gật đầu, nhưng thầm nghĩ: "Chẳng lẽ có liên quan đến cậu ta?".

Mã Tiên Hồng trước đây cực kỳ ghét công ty, mỗi lần hắn đến

thuyết phục đều bị từ chối thẳng thừng.

Chỉ vì cùng là truyền nhân Bát Kỳ Kỹ nên thái độ mới khá hơn chút.

Hiện tại đột ngột thỏa hiệp, chắc chắn phải có nguyên do.

Và lời giải thích duy nhất hắn nghĩ tới lúc này là Kim Bảo Bảo - kẻ có thực lực đáng sợ kia - đã tiếp xúc với Mã Tiên Hồng.

Kim Bảo Bảo đang thu thập công pháp các phái, đã đến thôn Bích Du thì không có lý do gì không tìm Mã Tiên Hồng.

"Đại điệt tử, anh có điều kiện gì cứ việc nói." Trương Sở Lam vỗ vai Mã Tiên Hồng, liếc mắt ra hiệu cho Vương Chấn Cầu phía sau.

Vương Chấn Cầu lập tức liên lạc với Nhị Tráng để báo cho cấp cao.

Mã Tiên Hồng và mười hai Thượng Căn Khí thực lực không hề thấp, nếu không vạn bất đắc dĩ, công ty cũng không muốn dùng vũ lực.

Hơn nữa nhân tài như Mã Tiên Hồng là người công ty cần nhất.

Đó là khả năng luyện chế pháp khí hàng loạt đấy!

Với số lượng dị nhân của công ty, cộng thêm pháp khí hỗ trợ thì xử lý nhiều việc sẽ đơn giản hơn nhiều.

Nếu Mã Tiên Hồng chịu đầu quân, công ty chắc chắn sẽ chấp nhận những điều kiện không quá đáng.

Vả lại, Mã Tiên Hồng vốn không làm gì phạm pháp, theo lý thì công ty không có lý do chính thức để bắt hắn, nên mới phải cử nhân viên tạm thời đến xử lý.

"Điều kiện thứ nhất, Trần Đóa đã đi theo ta thì ta nhất định phải bảo toàn mạng sống cho cô ấy.

Chuyện xảy ra ngày hôm đó ta sẽ giải thích rõ, không phải lỗi của cô ấy, ta yêu cầu các người không được làm hại cô ấy." "Điều kiện thứ hai, người khiến ta chế tạo Tu Thân Lô là Khúc Đồng của Diệu Tinh Xã.

Cô ta có thế lực rất mạnh ẩn nấp khắp nơi, âm mưu lật đổ trật tự hiện tại.

Ta cần các người giúp ta cứu gia đình mình từ tay cô ta." Bị Khúc Đồng lừa dối bấy nhiêu năm, hắn rất muốn tìm cô ta tính sổ, nhưng lý trí bảo rằng hắn không phải đối thủ của cô ta, dù có mang theo mười hai Thượng Căn Khí cũng vô dụng, huống hồ giờ hắn đã là cá nằm trong chậu của công ty.

Cách duy nhất là mượn sức mạnh của công ty.

Trương Sở Lam quay đầu nhìn Vương Chấn Cầu.

Vương Chấn Cầu nhìn điện thoại, thấy Nhị Tráng phản hồi thì gật đầu với Trương Sở Lam.

Trương Sở Lam mỉm cười nói với Mã Tiên Hồng: "Công ty đã đồng ý yêu cầu của anh.

Trước tiên anh hãy nói rõ chuyện này là thế nào, Khúc Đồng đó đã bắt cóc cha mẹ anh ra sao?" Mã Tiên Hồng không giấu giếm, đem toàn bộ sự việc kể ra.

Hội đồng quản trị công ty sau khi biết tình hình của Khúc Đồng đã lập tức họp khẩn, huy động số lượng lớn dị nhân tinh nhuệ tiến về tòa nhà Diệu Tinh Xã để bắt giữ cô ta.

Trên không trung tòa nhà Diệu Tinh Xã, George dùng thuật dịch chuyển xuất hiện rồi từ từ hạ xuống.

"Người bên công ty truyền tin tới nói đã bao vây thôn Bích Du.

Các người dẫn người qua đó, nếu Tiên Hồng bị bắt thì hãy tiêu diệt toàn bộ nhóm áp giải và đưa Tiên Hồng về đây cho ta." Khúc Đồng đứng bên cửa sổ sát đất khổng lồ, tay cầm ly rượu vang đỏ, nhìn thành phố phồn hoa bên ngoài, ngữ khí lãnh khốc nói.

Sau lưng cô ta, vài dị nhân với trang phục và độ tuổi khác nhau nhưng khí tức trong người cực kỳ hùng hậu cung kính đáp một tiếng rồi định rời đi.

Tuy nhiên đúng lúc đó, Khúc Đồng đột nhiên phát ra tiếng kêu kinh ngạc, vì cô ta thấy một thanh niên xuất hiện ngoài cửa sổ kính.

Chỉ trong chớp mắt, người đó đã từ bên ngoài bước vào trong phòng.

"Cậu là...

Kim Bảo Bảo!" Khúc Đồng nhận ra George, sắc mặt lập tức ngưng trọng, đám thủ hạ cũng nhanh chóng lao tới chắn trước mặt cô ta.

"Không cần, các người cứ đi làm việc ta dặn đi.

Nếu Kim tiên sinh muốn giết ta, các người không ngăn nổi đâu." Cô ta có tai mắt trong cấp cao công ty, tự nhiên biết thông tin về Kim Bảo Bảo và quá trình cậu phản sát cao thủ Vương gia.

Cô ta cũng biết toàn bộ thủ hạ cộng lại cũng không đủ cho Kim Bảo Bảo giết bằng một tay.

Thấy đám thủ hạ rời đi, Khúc Đồng mới vén tóc mỉm cười: "Không biết Kim tiên sinh đột nhiên ghé thăm là có việc gì cao kiến?" "Tôi thích người nói chuyện sảng khoái.

Chương 461

Mục đích tôi đến chỉ có một: Tôi muốn Song Toàn Thủ của cô.

Đương nhiên không phải cưỡng đoạt mà là giao dịch, điều kiện cô có thể đưa ra." George nói rất thẳng thừng.

Khúc Đồng tuy đã làm những chuyện quá đáng với Mã Tiên Hồng, thậm chí sau này có thể còn âm mưu lớn hơn, nhưng cô ta chưa chọc giận cậu, nên cậu vẫn giữ phương thức giao dịch như cũ thay vì dùng thuật sưu hồn.

Nghe George nói, biểu cảm trên mặt Khúc Đồng thay đổi liên tục, sau đó cô ta lấy từ tủ rượu ra chai rượu vang đắt nhất, tự tay rót cho George một ly.

"Kim tiên sinh có thực lực và phẩm đức như vậy thật khiến người ta khâm phục.

Tôi cũng rất sẵn lòng dâng lên Song Toàn Thủ, chỉ là hiện tại tôi chưa nghĩ ra điều kiện giao dịch, không biết có thể để tôi suy nghĩ kỹ vài ngày rồi mới trả lời không?" Với thực lực của Kim Bảo Bảo, nếu tận dụng tốt giao dịch này sẽ mang lại lợi ích cực lớn cho cô ta.

Vì vậy cô ta chắc chắn đồng ý, nhưng không phải ngay bây giờ.

Cô ta muốn để dành điều kiện này vào lúc quan trọng nhất, phát huy tối đa giá trị của Kim Bảo Bảo.

"Được thôi, cô cứ thong thả suy nghĩ, không vội." George ung dung ngồi xuống, phất tay một cái, ly rượu vang lập tức biến thành trà xanh.

"Tôi không thích rượu vang, thích uống trà hơn." Tâm tư nhỏ nhặt của Khúc Đồng cậu hiểu rõ, nhưng cậu không phải loại người dễ bị

thao túng.

Cậu đồng ý sảng khoái như vậy là vì biết Khúc Đồng sắp phải dùng đến điều kiện giao dịch này rồi, hơn nữa còn là kiểu khiến cậu đỡ tốn sức nhất.

Thấy George thong thả ngồi uống trà không rời đi ngay, Khúc Đồng thầm mừng, bắt đầu cố ý dò hỏi để tìm hiểu lai lịch của cậu.

Cô ta không tin vào thân phận Kim Bảo Bảo mà cho rằng cậu chỉ đang mượn lớp vỏ này, nếu không làm sao một thiếu niên lại mạnh đến vậy?

Đó cũng là kết luận sau khi công ty điều tra kỹ lưỡng.

Cô ta nghĩ nếu tìm ra thân phận thực sự của cậu, có lẽ có thể dùng Song Toàn Thủ tẩy não để kéo cậu về phe mình.

Có Kim Bảo Bảo trấn giữ thì kế hoạch của cô ta sẽ thành công mỹ mãn.

Tuy nhiên, chỉ sau một tuần trà, cô ta chẳng moi được tin gì hữu ích từ George mà còn nhận được một cuộc điện thoại chí mạng.

"Mã Tiên Hồng đã đầu hàng công ty, cô đã bị lộ rồi!

Công ty đã phái một toán dị nhân lớn đến bắt cô, chắc sắp tới nơi rồi, mau tìm cách chạy đi!" "Không thể nào, Tiên Hồng không thể phản bội ta, không thể đầu hàng công ty!" Nghe lời cảnh báo, Khúc Đồng không thể tin nổi.

Cô ta hiểu rõ tính cách Mã Tiên Hồng, dù có ai gièm pha khiến hắn nghi ngờ thì hắn cũng sẽ quay lại đối chất với cô ta chứ không bao giờ gia nhập công ty ngay như vậy.

Chắc chắn đã có biến số mà cô ta không lường trước được.

Cô ta vội chạy đến cửa sổ nhìn xuống, nhanh chóng phát hiện ra

sự bất thường: tòa nhà đã bị bao vây tầng tầng lớp lớp.

"Hỏng bét!" Nếu đám cao thủ vẫn còn ở đây thì có thể hộ tống cô ta đột phá vòng vây, nhưng họ vừa bị phái đi thôn Bích Du rồi.

Hiện tại trong tòa nhà không có nhiều cao thủ, muốn thoát khỏi vòng vây của đám dị nhân và vũ khí hiện đại là điều khó hơn lên trời.

Dù cô ta có thể thay đổi dung mạo ngay lập tức nhưng nếu Mã Tiên Hồng đã đầu hàng, công ty chắc chắn đã có sự chuẩn bị.

"Có vẻ cô đang gặp rắc rối, có muốn thực hiện giao dịch ngay bây giờ không?

Tôi có thể đưa cô và toàn bộ nhân viên rời khỏi đây an toàn, tuyệt đối không bị phát hiện." George chậm rãi đứng dậy.

Cậu đã đoán được Mã Tiên Hồng sau khi biết sự thật sẽ gia nhập công ty, và công ty khi biết mục đích của Khúc Đồng sẽ hành động quyết liệt.

Cậu không cố ý chơi xăm Khúc Đồng, ai bảo Mã Tiên Hồng là đối tượng giao dịch trước đó của cậu chứ, đành chịu thôi.

Nghe George nói, Khúc Đồng chỉ do dự một giây rồi lập tức quyết định: "Được, vậy phiền Kim tiên sinh đưa chúng tôi rời khỏi đây, sau khi an toàn tôi sẽ dâng lên công pháp Song Toàn Thủ." "Không vấn đề, gọi người của cô tới tập hợp đi." George gật đầu.

Điều kiện vô cùng khó khăn với người khác nhưng với cậu thì quá đơn giản.

Chẳng mấy chốc, Khúc Đồng đã triệu tập toàn bộ cán bộ nòng cốt vào phòng, mang theo tất cả tài liệu quan trọng để giảm thiểu tổn thất.

Mã Tiên Hồng tuy biết một số việc nhưng chỉ là bề nổi, những thông tin trọng yếu hắn không hề biết.

Những thông tin này tuyệt đối không được để công ty nắm được, nếu không kế hoạch của cô ta sẽ bị trọng thương.

Giờ chỉ cần trốn thoát kịp thời thì vẫn chưa đến mức tán gia bại sản, tốn thêm vài năm nữa là có thể vực dậy được.

"Đi thôi!" Một trận pháp ma thuật không gian dưới chân George bao phủ lấy mọi người, sau đó tất cả biến mất.

Khi xuất hiện lại, họ đã ở trong một khu rừng.

"Đa tạ Kim tiên sinh, nếu không giờ tôi đã bị công ty bắt đi thẩm vấn rồi." Khúc Đồng chắp tay cảm ơn George.

George xua tay: "Giao dịch thôi mà, đến lúc trả thù lao rồi." Khúc Đồng đảo mắt, che miệng cười khẽ: "Kim tiên sinh, trước đó quên chưa nói với cậu, truyền thừa Song Toàn Thủ được khắc sâu trong gen, dù tôi có chép lại công pháp cho cậu thì cậu cũng không dùng được.

Nhưng nếu cậu muốn, tôi có thể cùng cậu sinh một đứa con, đứa trẻ mang gen của tôi sẽ kế thừa được Song Toàn Thủ." Nói đoạn, cô ta đưa tay khẽ lướt qua ngực George.

Cô ta không lừa đối phương, Song Toàn Thủ vốn chỉ có thể di truyền qua gen, nên năm xưa mẹ cô ta là Đoan Mộc Anh mới bị Lã gia giam cầm làm công cụ sinh sản.

Tất cả con cháu Lã gia thức tỉnh được Lam Thủ đều là nhờ gen của mẹ cô ta.

Mẹ cô ta trước khi sáng tạo ra Song Toàn Thủ đã kết hôn với cha cô ta là Vương Tử Trọng, và mang thai cô ta không lâu sau khi hoàn thành công pháp.

Khi bị Lã gia bắt, để bảo vệ chồng con, bà đành phải sinh con cho Lã gia rồi qua đời trong u uất, ngôi mộ không tên trong nghĩa trang Lã

gia chính là của bà.

Gia chủ Lã gia là Lã Từ vốn thầm yêu mẹ cô ta, sau khi bà mất cũng giữ lời hứa đưa cô ta ra nước ngoài du học.

Nhưng Lã Từ không ngờ cô ta đã thức tỉnh cả Lam và Hồng Thủ từ sớm, và cũng tra ra chân tướng năm xưa.

Cô ta về nước lập Diệu Tinh Xã là để trả thù Lã gia, khiến một trong Thập Lão biến mất.

Thứ hai là để bi kịch đó không lặp lại, tạo ra thế giới dị nhân nơi không ai bị bức hại như mẹ mình.

Thứ ba là vì chính mình, cô ta tôn sùng Vô Căn Sinh mà mẹ kể, cô ta muốn trường sinh!

Nếu Kim Bảo Bảo chịu sinh con với mình, sau này cậu ta sẽ không thoát khỏi lòng bàn tay cô ta, trở thành tay sai đắc lực nhất.

Tuy nhiên, George chẳng thèm để tâm đến lời cô ta, chỉ nhanh như chớp đưa tay ấn lên đầu Khúc Đồng.

"Không cần, tôi có thể lấy trực tiếp từ não cô." Thông thường Song Toàn Thủ cần di truyền mới có được, điều này cậu đương nhiên biết.

Nhưng cậu không thuộc trường hợp thông thường, với truyền thừa của Tử Dương chân nhân, cậu chỉ cần nắm được lộ trình vận hành công pháp là có thể tự suy diễn ra sau đó.

"Cậu định làm gì!" Nhận thấy ý chí của George xâm nhập vào não bộ để đọc ký ức, sắc mặt Khúc Đồng đại biến, vội vận chuyển Song Toàn Thủ để phòng ngự.

Xưa nay toàn là cô ta đùa giỡn với linh hồn và ký ức của người khác, đây là lần đầu tiên bị người ta xâm nhập thô bạo thế này.

Trong đầu cô ta có quá nhiều bí mật, tuyệt đối không được để Kim Bảo Bảo thấy.

“Làm gì à?

Chương 462

Đương nhiên là lấy thù lao giao dịch rồi.” George mỉm cười, thần niệm tinh thần với ưu thế tuyệt đối cưỡng ép phá vỡ hàng phòng ngự tâm linh của Khúc Đồng, bắt đầu thâm nhập não bộ đọc ký ức.

Đám thủ hạ của Khúc Đồng thấy vậy định lao lên tấn công, nhưng họ vừa cử động thì ánh mắt George đã quét qua.

“Hiệu ứng địa hình - Vùng Trọng Lực!” Lấy cậu làm tâm, khu vực xung quanh lập tức biến thành vùng siêu trọng lực, đám thủ hạ của Khúc Đồng tức khắc bị ép dính chặt xuống đất, không tài nào ngóc đầu lên nổi.

“Cũng là người có nhiều tâm sự đấy, nhưng hiệu quả của Song Toàn Thủ còn tốt hơn tôi tưởng.” Sau khi đọc xong ký ức của Khúc Đồng, George phất tay giải trừ hiệu ứng trọng lực.

Đứng trên lập trường của Khúc Đồng thì những gì cô ta làm không hẳn là sai, nhưng cô ta cứ luôn dùng mưu hèn kế mọn để tính kế cậu thì phải cho cô ta một bài học.

Giới dị nhân cũng giống như giang hồ trong tiểu thuyết võ hiệp, đầy rẫy ân oán tình thù, đao quang kiếm ảnh, không có đúng sai tuyệt đối, cậu không rảnh để làm quan tòa nhân gian.

Có được Song Toàn Thủ, mục đích của cậu đã đạt được.

Tuy nhiên cậu cũng biết được không ít bí mật ẩn giấu trong giới dị nhân từ ký ức của cô ta, coi như là thu hoạch thêm.

Về hiệu quả thực sự của Song Toàn Thủ, nó còn tốt hơn cậu nghĩ.

Song Toàn Thủ - Lam Thủ tương ứng với linh hồn, không chỉ có thể đọc và xóa ký ức, khi đạt đến đại thành còn có thể thâm nhập vào

tiềm thức, cấy ghép các loại tư tưởng khiến đối phương biến thành nô lệ của mình.

Khúc Đồng có thể lập nên Diệu Tinh Xã trong thời gian ngắn như vậy chính là nhờ vào Lam Thủ đại thành.

Những dị nhân danh nghĩa được Diệu Tinh Xã cứu giúp thực chất đều trở thành thủ hạ trung thành của cô ta.

Còn Hồng Thủ tương ứng với nhục thể, sở hữu khả năng trị liệu vô hạn, chỉ cần còn một hơi thở thì vết thương nặng đến đâu cũng có thể cứu chữa, bệnh tật gì cũng có thể chữa khỏi.

Dùng trên bản thân mình, ngay cả khi máu thịt bị đánh tan nát cũng có thể nhanh chóng mọc lại nhờ Hồng Thủ.

Bản thân George đã có vài phép thuật chữa trị khá tốt, nhưng không khoa trương như Song Toàn Thủ.

Cậu cảm thấy nếu Song Toàn Thủ đại thành, kết hợp với phép chữa trị, phép chiết tách linh hồn và ma thuật tử vong của mình, thì đừng nói là cải tử hoàn sinh, chỉ cần linh hồn chưa bị giam giữ hay chuyển thế đầu thai thì đều có thể cứu về được.

Thậm chí nếu mất cơ thể, đổi một nhục thân mới hoặc chế tạo một cơ thể ma thuật rồi đưa linh hồn vào cũng không thành vấn đề.

"Được rồi, giao dịch kết thúc, tự giải quyết cho tốt nhé!" Có được Song Toàn Thủ, George chẳng buồn dây dưa với Khúc Đồng nữa, trực tiếp dịch chuyển biến mất.

Khúc Đồng tỉnh lại ôm đầu, nghiến răng đầy giận dữ nhưng cũng không làm gì được.

Một tồn tại như Kim Bảo Bảo, cô ta không dám đắc tội.

"Tên này tuyệt đối không phải quân tử chính trực gì cho cam!" Giờ

cô ta đã nhìn thấu, Kim Bảo Bảo tuy có giới hạn, không dùng sức mạnh cưỡng đoạt công pháp nhưng cũng không phải hạng người chính nghĩa thực thụ.

Cô ta nghi ngờ việc Mã Tiên Hồng đầu hàng khiến công ty truy bắt mình có khi cũng liên quan đến Kim Bảo Bảo.

Nếu không làm sao trùng hợp vậy, cậu ta vừa tới là cô ta gặp nguy hiểm ngay để cậu ta ra tay giúp đỡ.

"Tra xem đây là chỗ nào?" Ngẩng đầu nhìn trời, Khúc Đồng nhíu mày, cô ta có linh cảm không lành.

Một tên thủ hạ lấy thiết bị ra thao tác một hồi rồi gãi đầu đáp: "Hình như chúng ta đang ở trên một hòn đảo nhỏ gần New York." Ở phía bên kia, George đã xuất hiện tại trường võ thuật Giả gia thôn ở Tây An, Thiểm Tây.

Với thực lực của đám dị nhân kia, một hòn đảo hoang không nhốt được họ, nhưng muốn về nước chắc cũng tốn không ít thời gian, coi như bài học nhỏ cho Khúc Đồng.

Còn đòi sinh con cho cậu?

Mơ đi!

Đến Giả gia thôn tự nhiên là vì thuật Ngự Vật đặc thù của họ, luyện tốt cái này kết hợp với năng lượng khống chế kim loại của cậu thì sát thương vật lý sẽ đạt mức tối đa.

Hiện tại trong Bát Kỳ Kỹ, cậu đã có được bốn, chỉ còn Lục Khố Tiên Tặc và Đại La Động Quan là chưa có.

Đại La Động Quan khá thú vị, không chỉ dùng bùa truy tung không tìm thấy mà ngay cả thuật bói toán (Divination) cũng rất mờ mịt.

Người sáng tạo ra nó là Cốc Cơ Đình, năm xưa bị các môn phái

thuật sĩ vây đánh đột nhiên biến mất không dấu vết, từ đó không ai thấy lại.

Những môn chủ đứng đầu cuộc vây bắt đó không lâu sau đều phát điên.

Tổng hợp các ký ức, cậu kết luận Đại La Động Quan là một loại có thể tạo ra các cục diện đạo pháp nhân tạo, giống như Tử Dương chân nhân tạo ra cục diện khí của Nhị Thập Tứ Tiết Thông Thiên Cốc vậy.

Việc mất tích có thể là thân hóa thành cục diện khí tồn tại giữa trời đất, biến tướng dung hợp với thế giới, nên bói toán mới khó tìm ra vị trí chính xác.

Còn việc họ phát điên có lẽ là do bị Cốc Cơ Đình thay đổi cục diện khí của chính bản thân.

Đại La Động Quan thì sau này có cơ hội thì lấy, không thì cậu có thể tổng hợp các thuật của thế giới này, dựa vào truyền thừa Tử Dương chân nhân để tự ngộ ra một bộ tương đương.

Kỳ kỹ cuối cùng là Lục Khố Tiên Tặc, người sáng tạo là Nguyễn Phong, hiện đang trốn ở đảo Nạp Sâm (Nathan).

Lục Khố Tiên Tặc là công pháp tu mệnh đỉnh cao, có thể tạo ra một cơ thể gần như trường sinh bất lão, khả năng phục hồi cực kỳ biến thái.

Nó còn có tên là "Thánh Đạo", "Lục Khố" tức là sáu nội tạng hấp thụ năng lượng của cơ thể.

Dựa trên đó tạo ra một hệ thống tiêu hóa hoàn mỹ, có thể phân giải vật chất nạp vào ngay lập tức và chuyển hóa dưỡng chất thành khí thông qua tuần hoàn.

Việc Phùng Bảo Bảo trường sinh thực chất chủ yếu bắt nguồn từ

Lục Khố Tiên Tặc, chỉ là tổng hợp thêm các kỳ kỹ khác tạo ra sự biến hóa đặc thù, trở nên hoàn mỹ hơn.

Cậu không hứng thú với trường sinh vì cậu đã trường sinh rồi.

Nhưng việc Lục Khố Tiên Tặc đoạt tạo hóa đất trời, hấp thụ sinh cơ vạn vật để cường hóa nhục thân thì cậu rất quan tâm.

Thế giới này không có gì tốt, nội tạng của dị nhân đã là tốt nhất rồi, lại dễ gây ra bệnh tâm lý.

Cậu có nhiều phân thân, nhiều thế giới như vậy, tương lai có thể dùng Lục Khố Tiên Tặc để nuốt chửng nhiều thứ tốt hơn nhiều.

Chẳng hạn như mấy con rồng ở lục địa phía Bắc trong Fairy Tail, nếu nuốt chửng chúng, nhục thân chắc chắn sẽ tăng cường mạnh mẽ.

Nếu theo kế hoạch thả một vạn con rồng từ quá khứ qua Cổng Nhật Thực rồi nuốt sạch chúng thì còn kinh khủng hơn nữa.

Còn có phôi thai Celestial trong lòng Trái Đất ở thế giới Marvel, hay Ego - cha đẻ của Star-Lord, rất nhiều.

Tuy nhiên muốn giao dịch với Nguyễn Phong, cậu cần luyện thành Song Toàn Thủ trước mới giúp ông ta giải quyết vấn đề tâm lý được.

Từ ký ức của Khúc Đồng, cậu biết được nhiều bí mật, bao gồm cả đảo Nạp Sâm và chuyện xưa của Tam Nhất Môn, có vài thứ cũng khá thú vị.

Hiện tại đảo Nạp Sâm chưa mở cửa, thời gian này cậu có thể thu thập thêm các đạo pháp khác, thuận tiện luyện tập các Bát Kỳ Kỹ đã có.

Đợi khi đảo mở, cậu sẽ đi một chuyến giải quyết mọi chuyện.

Ở Giả gia thôn một tiếng đồng hồ, George rời đi với thuật Ngự Vật đã giao dịch được.

Sau đó cậu dùng phép truy tung và bói toán để tìm ra một số người của Toàn Tính, sưu hồn lấy công pháp của họ, đặc biệt là món "Thải Bổ" mà cậu coi trọng.

Một tháng sau, cậu đến Lục gia gặp Lục Cẩn, lấy được công pháp Nghịch Sinh Tam Trọng từ tay ông.

Điều kiện giao dịch đúng như cậu dự đoán: giúp Lục Cẩn tìm ra nhân vật Lý Mộ Huyền - căn nguyên dẫn đến sự diệt vong của Tam Nhất Môn.

Chương 463

Chuyện của Tam Nhất Môn cậu đã biết qua Khúc Đồng, cũng biết Lý Mộ Huyền đang trốn ở đảo Nạp Sâm.

Vì vậy cậu không vội, giờ nhận giao dịch này, đi đảo Nạp Sâm một chuyến giải quyết hết là xong.

Trong hơn một tháng George thu thập công pháp các phái và lĩnh hội Bát Kỳ Kỹ, cậu lại có thêm một phân thân mới xuất hiện.

Tại khu ổ chuột Zaun bên dưới thành phố Piltover, một con sông nhỏ ô nhiễm.

Tiếp nhận ký ức mới, George chậm rãi mở mắt.

Dòng nước đục ngầu tách làm đôi, cơ thể mới của cậu lao lên từ mặt nước, đáp xuống con đường gỗ nhỏ bên cạnh.

“Piltover, Zaun, đây là thế giới Liên Minh Huyền Thoại?” Cơ thể mới ở thế giới này là một cậu bé mười một tuổi tên là Thill (Tây Nhĩ), một trẻ mồ côi ở Zaun.

Cha mẹ qua đời trong cuộc chiến trên cầu Piltover vài năm trước, cậu sống bằng nghề ăn xin, sau đó trở thành kẻ trộm nhỏ, rồi chết vì hít phải khí hóa chất độc hại và ngã xuống dòng nước ô nhiễm.

Dựa trên ký ức của Thill, George nhanh chóng nhận ra đây là bối cảnh của bộ phim hoạt hình "Arcane", từ đó liên tưởng đến trò chơi "Liên Minh Huyền Thoại" liên quan.

“Đây là một thế giới hùng mạnh, lại còn tồn tại nhiều sức mạnh ma thuật.” Chỉ nhìn Piltover và Zaun trong "Arcane" thì có vẻ không quá mạnh mẽ, nhưng nếu mở rộng ra toàn bộ thế giới thì lại là chuyện khác.

Dù cậu chỉ mới chơi game nhưng cũng có hiểu biết nhất định về toàn bộ thế giới này.

Theo ký ức tiền kiếp, vũ trụ "Liên Minh Huyền Thoại" dường như cũng là một đa vũ trụ.

Trong đó có các vị thần sáng thế thực thụ, thế giới vật chất, thế giới tinh thần, thế giới Hư Không phản diện, sinh vật Hư Không, Thượng Nhân Targon, thực thể nguyên sơ, bán thần, thể thăng hoa, Darkin và Iceborn, v.v.

Tuy có thể không mạnh bằng đa vũ trụ Marvel nhưng chắc chắn vượt qua các thế giới của những phân thân trước đó.

“Tẩy sạch (Scourgify)!

Phục hồi (Reparo)!” Vung tay dùng ma thuật làm sạch vết bẩn trên người, biến bộ quần áo rách rưới trở nên như mới, George sải bước tiến về phía trước.

“Trước tiên tìm hiệu sách mua vài cuốn để hiểu thêm về thế giới này rồi mới tính tiếp.” Hiểu biết của cậu về thế giới này khá phiến diện, chỉ biết lúc khởi đầu, Áo Long Vương (Aurelion Sol) đã tạo ra vô số tinh cầu, trong đó có Runeterra.

Sau đó Runeterra khai sinh nền văn minh Targon đầu tiên, các Thượng Nhân tham vọng đã đánh cắp sức mạnh của Rồng Vương và rời Runeterra đi xâm chiếm vũ trụ.

Sau khi họ đi, văn minh nhân loại mới ra đời, rồi đến thời đại ba chị em Iceborn đại chiến Giám Sát Nhân Hư Không, văn minh Shurima, thời đại Darkin cát cứ, đế chế Noxus, Chiến tranh Cổ Ngữ, v.v.

Cụ thể những chi tiết lịch sử này cậu không rõ lắm.

Mà cơ thể đứa trẻ này cơm còn không đủ ăn, nói gì đến văn hóa

hay kiến thức.

Cậu bé thậm chí còn chẳng hiểu rõ về Zaun nơi mình sống chứ đừng nói đến Piltover phía trên.

Đang nghĩ xem hiệu sách nào ở khu ổ chuột có tài liệu mình cần thì một bé gái tóc ngắn màu xanh, ôm một chiếc ba lô đang hớt hải chạy về phía cậu.

Đuổi theo sau cô bé là một tên nhóc lớn hơn với vẻ mặt hung tợn.

"Con nhóc kia, giao đồ mày lấy được ra đây, không tao cho mày biết tay!" "Dao động năng lượng này, cảnh tượng này..." Ở Zaun, chuyện thế này rất thường gặp vì nơi đây vốn đầy rẫy hỗn loạn.

Ban đầu George không định quản vì còn bận tìm tài liệu, nhưng sức mạnh ma thuật tỏa ra từ chiếc túi của cô bé và cảnh tượng lúc này khiến cậu không khỏi dừng bước.

Nếu cậu nhớ không lầm, cô bé này chính là Jinx (Powder), và thứ trong túi chính là những viên đá Hextech lấy trộm từ Jayce ở thành phố phía trên.

"Công nghệ Hextech, sự kết hợp giữa ma thuật và khoa học, thú vị đấy." Khi Powder chạy ngang qua, tên nhóc kia đuổi tới, George suy nghĩ một chút rồi chìa một chân ra ngáng tên đó ngã văng ra ngoài.

Tên nhóc ngã nhào xuống đất nhưng vì da dày thịt béo nên nhanh chóng đứng dậy.

Hắn không đuổi theo Powder lúc này đã bị dồn vào bờ sông ô nhiễm nữa, mà quay lại đầy giận dữ nhìn George.

"Thằng ranh con ở đâu ra mà dám đánh lén tao, mày chán sống rồi à!" Tên nhóc nhìn vẻ ngoài của George thấy có chút quen mắt nhưng nhất thời không nhớ ra.

Thực tế hắn không nhận ra cũng bình thường.

Thill vốn dĩ đầu tóc bù xù, quần áo rách nát, giờ George trông sạch sẽ, quần áo như mới mua.

Ngay cả diện mạo và vóc dáng cũng đã có sự khác biệt lớn.

Thill ăn không đủ no, cơ thể lại trúng độc nên gầy gò vàng vọt như một cây trúc đốm.

Sau khi George chiếm hữu cơ thể, nhờ năng lực cộng hưởng, cơ thể lập tức được cường hóa cực mạnh, trong người tràn đầy năng lượng hùng hậu.

Toàn bộ cơ thể trông như một khối ngọc quý, thần thái phi phàm.

Đó là lý do tên nhóc dù giận dữ nhưng không lao vào đánh George ngay, hắn nghi ngờ George đến từ thành phố phía trên.

"Cút." George chỉ đáp lại một chữ.

Tên nhóc nghe vậy thì nổi gân xanh, chẳng thèm quan tâm George có từ thành phố trên hay không, vung nắm đấm lao tới.

Có điều nắm đấm còn chưa chạm tới George thì hắn đã bị cậu tát một cái bay thẳng vào bức tường gỗ bên cạnh, ngất xỉu tại chỗ.

Sau Chiến tranh Cổ Ngữ, nhiều quốc gia cực kỳ sợ hãi ma thuật, và Thành Phố Tiến Bộ Piltover lại càng như vậy.

Cậu hiện tại chưa muốn gây chú ý nên không định dùng ma thuật trước mặt người khác.

Nhưng dù không dùng ma thuật, chỉ dựa vào nhục thân thì người thường ở đây cũng không thể kháng cự nổi.

Chắc chẳng ai chịu nổi một cái tát của cậu đâu.

"Em không sao chứ?" Sau khi đánh ngất tên nhóc, George mỉm

cười hỏi Powder đang lấp ló nhìn qua.

Jinx thấy George không có ác ý, dè dặt bước ra: “Cảm ơn anh đã cứu em.” “Chuyện nhỏ thôi, chào em, anh tên là George.” George thân thiện đưa tay ra.

Jinx không còn căng thẳng nữa, mỉm cười bắt tay cậu: “Em tên là Powder!” “Powder!

Powder!” Lúc này tiếng gọi lo lắng vang lên, một cô bé cá tính tóc ngắn màu hồng dẫn theo một tên béo và một tên gầy chạy tới.

“Cảnh binh Piltover tương lai - Vi (Úy).” Nhìn cô gái tóc hồng đang kiểm tra xem Powder có bị thương không, George lập tức đoán ra thân phận.

Jinx kể vắn tắt chuyện vừa xảy ra, Vi quay lại nhìn George từ đầu đến chân: “Cậu đến từ thành phố phía trên phải không?

Tôi ghét người ở đó, nhưng dù sao cũng cảm ơn cậu đã cứu Powder.

Sau này ở khu ổ chuột có cần giúp đỡ gì cứ đến quán rượu Hang Tiếp Tế (The Last Drop) tìm tôi.” “Tôi không đến từ thành phố trên, tôi đến từ...

Demacia, đến đây du lịch thôi.” George đảo mắt nói đại.

Bảo là người ở đây thì không ai tin với vẻ ngoài thế này, bảo là người thành phố trên thì cậu không có thân phận.

Tốt nhất là bịa một thân phận người ngoài đến từ nơi xa xôi, đằng nào cũng chẳng ai đi kiểm chứng được.

Piltover là thành phố thương mại nên mỗi ngày đều có nhiều người từ phương xa tới giao dịch, chuyện đó rất bình thường.

Chương 464

Vi lập tức lộ vẻ kinh ngạc: “Demacia?

Nghe Vander nói nơi đó xa lắm, cậu đi một mình à?” George trông cũng chỉ mười một, mười hai tuổi, trạc tuổi Powder thôi.

“Đúng vậy, tôi thích đi du lịch, Piltover và Zaun là điểm dừng chân đầu tiên.” George tùy miệng ứng phó, rồi hỏi: “Các bạn có biết ở đâu có hiệu sách không?” “Hiệu sách à?

Khu ổ chuột hiếm khi có loại cửa hàng đó lắm, trên thành phố thì nhiều hơn.

Nhưng cạnh quán rượu không xa hình như có một cái.

Cậu đi cùng chúng tôi đi, chúng tôi dẫn cậu qua.” Vi suy nghĩ rồi đáp.

Khu ổ chuột nhiều nhất là các cửa hàng bán đồ cấm, đặc biệt là các xưởng luyện chế hóa chất, nên không khí rất tệ.

Còn hiệu sách thì thực sự quá ít.

“Làm phiền các bạn rồi.” George gật đầu, đi cùng nhóm Vi đến thang máy hơi nước gần nhất để xuống Hẻm Đen - khu vực rộng lớn và sầm uất nhất ở Zaun.

Đây là chợ giao dịch của khu ổ chuột.

“Nghe nói tường thành ở Demacia đều làm từ đá kháng ma thuật (Anti-magic stone), có thật không?” “Kỵ sĩ rồng Demacia nổi danh khắp đại lục, cậu đã thấy bao giờ chưa?” “Ở Demacia bên đó...” Hai tên nhóc theo sau Vi chưa từng rời khỏi đây nên rất tò mò về Demacia, dọc đường không ngừng hỏi George đủ thứ.

George thì cứ trả lời nửa thực nửa hư, vì cậu cũng chưa thực sự đến Demacia bao giờ.

Nhưng cậu không để tâm, bịa một thân phận chỉ để mọi chuyện hợp lý hơn, dù có bị lộ cũng chẳng sao.

Thực lực đặt đó, chẳng có gì phải sợ.

"Tuy hơi lộn xộn nhưng cũng khá nhộn nhịp." Đi trong Hẻm Đen, George vừa đối phó với hai tên nhóc vừa quan sát xung quanh.

Cả Hẻm Đen như một hẻm núi lớn, hai bên là những cụm kiến trúc xiêu vẹo, phía trên có những cây cầu gỗ bắc ngang dọc.

Khách khứa qua lại ăn mặc kỳ quái, chủng tộc cũng đa dạng, dù con người vẫn chiếm đa số.

Hàng hóa bày bán đủ loại, George còn thấy cả những con thú cưng thường xuất hiện trong game như Cua Kỳ Cục hay Poro.

Ai nấy đều mang theo vũ khí, ánh mắt đầy vẻ cảnh giác.

"Hiệu sách ở hướng đó, đi khoảng ba trăm mét là tới." Trước quán rượu Hang Tiếp Tế, Vi chỉ con đường bên trái nói với George.

George gật đầu, rồi chỉ vào chiếc ba lô Vi đang đeo: "Tôi cảm nhận được trong túi của cô có vật mang năng lượng đặc biệt.

Nếu các bạn định bán, tôi có thể mua lại, tôi khá hứng thú với mấy thứ kỳ lạ này." Những viên pha lê Hextech mà Jayce chế tạo chủ yếu bắt nguồn từ cổ ngữ (Rune) lấy từ Viktor tương lai, chứa đựng không ít sức mạnh Rune.

Rune là bản chất của ma thuật thế giới này, là cơ sở của các nguyên tố sáng thế, cậu muốn thông qua những viên pha lê này để nghiên cứu ma thuật nơi đây.

"Cậu định trả bao nhiêu?" Mắt Vi sáng lên.

Cô dẫn đám bạn lên thành phố trên trộm đồ cũng chỉ vì muốn kiếm chút tiền tiêu vặt.

George giả vờ thò tay vào túi, dùng phép biến hóa (Transfiguration) tạo ra một thỏi vàng lớn.

"Cái này đủ không?" Vàng là thứ tiền tệ cứng ở hầu hết các thế giới, và Liên Minh Huyền Thoại cũng không ngoại lệ.

"Đủ rồi!

Quá đủ rồi!" Thấy George lôi ra thỏi vàng lớn như vậy, cả nhóm Vi và Powder đều gật đầu lia lịa.

Thỏi vàng này mà đổi ra tiền ở đây thì họ có thể tiêu xài rất lâu.

"George, ở Hẻm Đen nhớ chú ý an toàn, đừng quá tin người và cũng đừng tùy tiện lôi thỏi vàng lớn như vậy ra." Vi đưa túi pha lê Hextech cho George, nhận lấy thỏi vàng rồi tốt bụng dặn dò một câu trước khi vào quán.

Một đứa trẻ mười một, mười hai tuổi mang theo vàng rất dễ bị để ý.

Ở Hẻm Đen có Vander quản lý thì còn đỡ, ra khỏi đây vào địa bàn của Silco thì coi như mất cả tiền lẫn mạng.

"Cảm ơn." George mỉm cười đáp lại rồi đi về phía hiệu sách.

Bước vào hiệu sách, cậu ném vài đồng tiền lẻ cho chủ tiệm rồi nhanh chóng bắt đầu lướt xem.

Với trình độ biến hóa hiện tại, cậu có thể biến ra vàng, đá quý hay bất kỳ loại tiền tệ nào.

Ngay cả vật phẩm ma thuật nếu không quá phức tạp cậu cũng biến ra được.

Hơn nữa cậu đã có thể thực hiện biến hình vĩnh cửu, không giống

phép biến hóa thông thường sẽ mất tác dụng khi hết năng lượng.

Biến hình vĩnh cửu là thay đổi triệt để cấu trúc vật chất, về cơ bản tương đương với việc sáng tạo vật phẩm.

Muốn kiến tạo một tiểu thế giới của riêng mình, ngoài khả năng tạo ra sự sống thì khả năng tạo ra vật chất là không thể thiếu.

Hiện tại cậu mới ở giai đoạn sơ khai, sau này khi có thể tạo ra sông núi mới thực sự đạt yêu cầu.

Muốn tới trình độ đó vẫn cần thêm một thời gian nghiên cứu dài.

Nhưng không sao, cậu đã có kế hoạch rồi.

Đợi thực lực mạnh thêm chút nữa, phân thân ở Trung Địa của cậu có thể dẫn dắt tộc Elf tiêu diệt Morgoth và đi học hỏi các vị thần về loại ma thuật này.

"Ít quá, xem ra khi nào có thời gian phải lên hiệu sách thành phố trên, hoặc vào thư viện của các gia tộc quý tộc cổ xưa mới tìm được nhiều tài liệu hơn." Chưa đầy nửa tiếng, George đã đọc hết sách trong tiệm, hiểu rõ hơn về thế giới này.

"Hay là, chiếm lấy cả Piltover nhỉ." Đặt cuốn sách cuối cùng xuống, sau một hồi suy ngẫm, George nảy ra ý tưởng mới.

Theo cậu thấy, toàn bộ cảnh vệ của Piltover cộng lại cũng không phải đối thủ của mình, vậy tại sao không nắm giữ cả thành phố này trong tay?

Như vậy cậu sẽ có một căn cứ địa ở thế giới này, lại có thể tận dụng mạng lưới thương mại của Piltover để thu thập thông tin và vật phẩm từ khắp nơi trên thế giới.

Dù sao cũng hiệu quả hơn việc mình tự đi tìm.

"Vậy thì một tuần, trong một tuần chiếm lấy Piltover và Zaun bên

dưới, nắm giữ thành phố thương mại và tiến bộ lớn nhất thế giới này trong tay." Rời khỏi hiệu sách, cậu bắt đầu hoàn thiện kế hoạch của mình.

Tuy nhiên vừa đẩy cửa ra, một thân hình vạm vỡ đã chặn đường cậu.

"Chào cậu, cậu là George phải không?" Nhìn tráng hán trước mặt, rồi nhìn qua Vi và đám bạn đang ôm đầu đầy vẻ bất đắc dĩ đằng sau, George khẽ động tâm, cậu đã có kế hoạch.

Có lẽ cậu có thể mượn mâu thuẫn giữa khu trên và khu dưới để nhanh chóng đạt được mục đích một cách hợp lý.

Nếu trực tiếp dùng vũ lực chinh phục, không chỉ dễ xảy ra bạo loạn mà còn gây nghi ngờ cho các quốc gia lân cận, thậm chí động chạm đến một số thực thể mạnh mẽ.

Nhưng nếu là mâu thuẫn nội bộ giữa Piltover và Zaun thì người ngoài sẽ không nghĩ nhiều, vì chuyện đó vốn vẫn thường xuyên xảy ra.

"Là tôi, ông là?" "Tôi là Vander, chủ quán rượu Hang Tiếp Tế, cũng là cha của Vi.

Những viên pha lê màu xanh con bé bán cho cậu có vấn đề, phiền cậu trả lại cho tôi, đây là thỏi vàng của cậu." Tráng hán đưa thỏi vàng ra, gương mặt lộ nụ cười hòa nhã.

Chương 465

“Nếu việc này gây bất tiện cho cậu thì tôi thành thật xin lỗi.

Cậu có thể đến quán rượu Hang Tiếp Tế tiêu xài miễn phí trong một tuần tới.

Đúng rồi, quán chúng tôi ngoài rượu còn có đồ ăn và chỗ ở, tất cả đều miễn phí cho cậu.” “Có phải là chê giá thấp không?

Tôi có thể trả thêm, mười thỏi thế này được chứ?” George thò tay vào túi, lôi ra thêm chín thỏi vàng lớn y hệt thỏi cũ.

Cảnh tượng này không chỉ khiến đám trẻ của Vi mà ngay cả Vander cũng trợn tròn mắt.

Ông không ngờ một đứa trẻ như George lại có thể giàu có đến mức này.

“Chẳng lẽ lại là thiếu gia nhà đại quý tộc nào đó trốn khỏi Demacia sao?” Vander thầm lẩm bẩm trong lòng, đặt khối vàng đó lên chín khối vàng khác trên tay George.

“Đây không phải vấn đề tiền bạc, thứ này đến từ Thành Phố Trên, nếu không giao ra, không chỉ chúng tôi gặp rắc rối mà cậu cũng sẽ bị liên lụy rất nhiều.” “Nếu đã vậy thì được thôi.” George mỉm cười, thu hết mười khối vàng lại, rồi lấy túi tinh thể năng lượng Hextech lớn kia giao vào bàn tay thô ráp của Vander.

Giao ra là xong sao?

Vander, người sau này sẽ trở thành Warwick, đôi khi quá ngây thơ.

Những tầng lớp cao cấp ở Thành Phố Trên căn bản không quan tâm đến mấy viên tinh thể Hextech đó, hiện tại họ còn chưa nhận thức được giá trị thực sự của chúng.

Điều họ quan tâm là người dân Thành Phố Dưới dám lên Thành Phố Trên gây chuyện, hành động đó chẳng khác nào một sự khiêu khích.

Nếu sự khiêu khích này không bị trừng phạt nặng nề, người Thành Phố Dưới sẽ ngày càng lộng hành, dẫn đến thảm cảnh đại chiến vài năm trước tái diễn.

Thế nên dù Vander có giao nộp tinh thể, Thành Phố Trên vẫn sẽ không bỏ qua.

Nhưng đây chính là điều George mong muốn, hắn cần xung đột xảy ra để đạt được mục đích chiếm quyền kiểm soát Piltover nhanh nhất.

"Cảm ơn, nếu cậu định ở lại Hẻm Đen một thời gian, có rắc rối gì cứ tìm tôi." Sau khi nhận lấy túi tinh thể, biểu cảm của Vander lập tức giãn ra.

Thật ra theo quy tắc Hẻm Đen, tiền trao cháo múc, dù là hàng lấy từ đâu cũng không được ép trả lại.

Nếu George không muốn, Vander cũng bó tay vì chính ông là người lập ra quy tắc, không thể tự mình phá vỡ.

"Nghe nói rượu của quán The Last Drop rất ngon, không biết tôi có vinh hạnh được thử một ly không?" George vẫy tay với đám trẻ Vi và Powder phía sau Vander, rồi nhìn ông lão.

Vander sảng khoái cười lớn: "Tất nhiên rồi, tôi sẽ thân hành pha cho cậu một ly bản đặc biệt, nhưng rượu đó mạnh lắm, cậu chắc mình uống được chứ?" Trong mắt ông, George vẫn chỉ là một đứa trẻ tầm tuổi Powder, chẳng qua cách nói chuyện hơi già dặn, ra dáng một người lớn thu nhỏ.

George lướt qua Vander, bước về phía quán rượu: "Đừng coi

thường tôi, tôi là tay nghìn ly không say đấy, hay là hai ta thử một trận xem sao?" Đừng nói là nghìn ly, với thân thể này của hắn, uống cả nghìn thùng cũng chẳng hề hấn gì.

Ba giờ sau, tại quán rượu The Last Drop.

Vi và Powder nhìn Vander đang gục mặt xuống bàn, bên cạnh là đống ly chén lăn lóc, rồi nhìn sang George đang đỏ mặt, ánh mắt lờ đờ nhưng vẫn còn tỉnh táo, cả hai đồng loạt giơ ngón tay cái thán phục.

Vander vốn là người uống giỏi nhất Hẻm Đen, họ chưa bao giờ thấy ông say, vậy mà hôm nay lại bị George đánh gục, dù George trông cũng có vẻ sắp tới hạn.

Không chỉ hai chị em, những gã đàn ông khác trong quán cũng nhìn George với ánh mắt đầy nể phục.

Không phải Vander kém, mà là đứa nhóc này đúng là một "thần cồn".

"Ha ha ha, phen này đợi Vander tỉnh dậy, chúng ta sẽ được một trận cười nhạo ông ấy!" Dù Vander thua không oan, nhưng chuyện này đủ để họ đem ra trêu chọc ông suốt mấy tháng tới.

"Cậu nhóc, khá lắm!

Cứ dựa vào việc cậu đánh gục được Vander, ở Hẻm Đen này có việc gì cứ tìm anh Báo!" Mọi người trong quán đều dành cho George thiện cảm tuyệt đối.

Ở một nơi như thế này, có hai cách để chiếm được sự tôn trọng: Một là thực lực, tức là nắm đấm ai to người đó là đại ca, và Vander là người mạnh nhất.

Cách thứ hai là tửu lượng, vì nhiều khi không muốn động tay chân đổ máu, họ dùng rượu để quyết định thắng thua.

Trước đây Vander là người vô địch, giờ vị trí đó thuộc về George.

Giữa lúc không khí trong quán đang náo nhiệt sau cuộc đấu rượu, cánh cửa bất ngờ bị đá văng.

Một nam một nữ mặc đồng phục xanh lộng lẫy, đeo mặt nạ phòng độc bước vào.

Mọi người lập tức biến sắc, không khí sôi động rơi xuống điểm đóng băng, ánh mắt đầy vẻ thù địch hiện rõ.

"Chết tiệt, là lũ cảnh binh Thành Phố Trên!" Vi nghiến răng, kéo nón trùm đầu che mặt rồi dắt em gái Powder trốn sau đám đông.

Họ đã bị truy đuổi ở Thành Phố Trên, diện mạo sớm đã bị lộ.

"Vander đâu?" Tên cảnh binh nam tháo mặt nạ, hách dịch hỏi lớn.

Ánh mắt khinh bỉ và giọng điệu ngạo mạn của hắn khiến đám đàn ông trong quán đồng loạt chạm tay vào vũ khí.

Nếu không phải Vander dặn đi dặn lại không được xung đột với người Thành Phố Trên, có lẽ hai kẻ này đã bị băm vằm cho sói ăn rồi.

Nữ chấp pháp quan dẫn đầu thấy vậy liền ngăn đồng nghiệp lại, liếc nhìn toàn sảnh rồi đi tới trước mặt Vander đang say khướt, khẽ nhíu mày.

Bà tên là Grayson, thủ lĩnh cảnh binh Piltover, nhận lệnh tử của Hội đồng phải bắt bằng được đám trộm dám gây loạn ở Thành Phố Trên để làm gương.

Nhưng khác với những cảnh binh khác, bà hiểu hòa bình hiện tại giữa hai thành phố là rất mong manh, không muốn vì chuyện này mà khơi mào chiến tranh.

Bà và thủ lĩnh Hẻm Đen là Vander vốn có thỏa thuận ngầm: Chỉ cần người dưới này không lên trên đó gây chuyện, bà sẽ nhắm mắt

làm ngơ cho những hoạt động trái pháp luật ở đây.

Giờ sự cố đã xảy ra, để dập tắt cơn giận của Hội đồng, bà định bí mật tìm Vander để ông giao người ra.

Ai ngờ Vander lại say đúng lúc này.

"Vander say rồi, hai vị có việc gì sao?" Benzo, người bạn thân nhất của Vander, tiến lên với vẻ mặt hòa hoãn.

"Chúng tôi đến tìm Vander để đòi tội phạm." Grayson bình thản đáp.

Tên cảnh binh nam phía sau lại ngạo mạn lên tiếng: "Một tòa nhà ở khu Học Viện đã bị lũ chuột cống các người tấn công.

Giao chúng ra, nếu không đội chấp pháp sẽ san phẳng cả cái Hẻm Đen này!" "Mày nói gì?

Tao thịt mày trước đấy con lợn trắng!" Đám đông trong quán đồng loạt rút vũ khí, tên cảnh binh cũng rút súng ra.

"Dừng lại!" Benzo và Grayson cùng lúc hét lên ngăn cản đôi bên.

"Đây là những thứ các người bị mất, mấy đứa trẻ sẽ bị phạt thích đáng và không bao giờ lên đó nữa, chuyện này coi như xong đi." Benzo lấy bao tinh thể Hextech từ túi của Vander giao cho Grayson và nói nhỏ.

Đây là cách xử lý mà ông và Vander đã bàn bạc trước cuộc nhậu.

Grayson nhận lấy túi tinh thể nhưng lại lắc đầu: "Không được, lần này bắt buộc phải giao người, nếu không lần sau đến đây không chỉ có hai chúng tôi mà là cả đội cảnh binh." Bà thậm chí không cần Vander phải trực tiếp bắt người, chỉ cần ông chỉ điểm hoặc không ngăn cản khi bà đưa quân tới lục soát là được...

"Là chúng, tôi đã thấy chân dung rồi!" Đúng lúc này, tên cảnh binh

Marcus tình cờ nhìn thấy Vi và Powder đứng sau đám đông, lập tức hét lên.

Vi biết nếu bị bắt lúc này sẽ liên lụy đến Vander, liền nắm tay Powder chạy thẳng ra cửa sau.

Chương 466

Grayson và Marcus định đuổi theo nhưng bị đám đàn ông trong quán tạo thành bức tường người chắn lại.

“Các người muốn chết sao?

Tôi sẽ bắt hết tất cả!” Marcus giơ súng lên nhưng bị Grayson đè tay xuống.

“Marcus, dừng lại.” Chưa nói đến việc vì đại cục mà không được xung đột, dù có muốn thì chỉ với hai người họ cũng không phải đối thủ của đám đông này.

Thế nhưng, chẳng hiểu sao Marcus lúc này lại phớt lờ lệnh của cấp trên, hắn nổ súng bắn vào đùi một gã đàn ông.

Thấy Marcus nổ súng, đám người trong quán không nhịn được nữa, đồng loạt xông lên phản kích, mặc cho Benzo có gào thét thế nào cũng vô dụng.

Lúc này, George đang ngồi đối diện Vander khẽ nhếch môi.

Phát súng đó của Marcus tất nhiên là do hắn nhúng tay vào, và việc Vander vẫn chưa tỉnh cũng vậy.

Marcus dù kiêu ngạo nhưng không ngu đến mức nổ súng khi đang bị bao vây, hắn chỉ muốn hù dọa thôi, chính năng lực của George đã ép viên đạn ra khỏi nòng.

Vander cũng không phải hạng người uống rượu đến mất kiểm soát, chính George đã dùng Hôn Mê Chú lên ông.

Mục đích rất đơn giản: kích động xung đột khi Vander không thể chủ trì để chuyện vỡ lở ra.

Marcus và Grayson chỉ có hai người trong không gian hẹp của quán rượu, súng ống không phát huy được tác dụng, nhanh chóng bị đám đông hạ gục và trói nghiến lại.

Nếu Benzo không can ngăn quyết liệt, có lẽ hai người họ đã bị phanh thây.

"Phen này phiền phức to rồi!" Nhìn Grayson và Marcus bị đánh bầm dập, lại nhìn Vander vẫn đang ngáy o o trên bàn, Benzo đau đầu thực sự.

Tình hình này ông cũng chẳng biết phải làm sao.

"Lão tử chịu đủ rồi, cùng lắm là khô máu với chúng nó!" Đám đàn ông trong quán hừng hực khí thế, chẳng ai sợ hãi.

Benzo nghiêm mặt: "Khô cái gì mà khô, quên mất sáu năm trước chúng ta đã chết bao nhiêu người rồi à?" "Thế giờ tính sao?

Đánh cũng đánh rồi, vả lại chúng ta không thể để chúng bắt mấy đứa nhỏ đi!" Đám người trong quán đều là anh em của Vander, họ coi Vi và Powder như con cháu trong nhà.

Giao chúng ra để cầu hòa là điều không thể chấp nhận.

Mọi người cãi vã mãi không có kết quả, Benzo cố lay Vander tỉnh nhưng dù làm thế nào ông vẫn ngủ say như chết.

"Giao cháu ra đi, cứ nói một mình cháu làm, vốn dĩ chuyện này là do cháu gây ra." Lúc này, Vi dẫn theo đám bạn quay lại quán và bước ra.

Vander từng nói cô là thủ lĩnh, thủ lĩnh thì phải chịu trách nhiệm.

Chuyện đã đến mức này, cô không muốn vì mình mà Vander và các chú bác ở đây phải bỏ mạng.

"Không được, bọn chú không đồng ý!" Đám đàn ông phản đối kịch

liệt, ngay cả Benzo cũng vậy, vì ông biết Vander tuyệt đối sẽ không bao giờ giao Vi ra.

Đúng lúc đó, cửa quán rượu lại bị đẩy ra.

"Không xong rồi, đội cảnh binh Thành Phố Trên xuất quân quy mô lớn, đã vượt qua cầu Piltover, đang tiến về phía Hẻm Đen!" "Quả nhiên." George nghe vậy không hề ngạc nhiên.

Cuộc bạo loạn Thành Phố Dưới mới qua đi sáu năm, dù Grayson có tin tưởng Vander thì cũng phải có phương án dự phòng.

Huống hồ Thành Phố Dưới không chỉ có Vander, còn có một Silco thâm độc và tàn nhẫn.

"Liều mạng với chúng nó!" Chuyện đã đến nước này thì chẳng còn gì để nói, đám đàn ông áp giải Grayson và Marcus, gọi thêm anh em chuẩn bị huyết chiến với đội cảnh binh.

"Vi, Powder, các cháu chăm sóc Vander, nếu ông ấy tỉnh thì bảo ông ấy qua ngay." Benzo bất lực dặn dò mấy đứa trẻ vài câu rồi cũng đi theo.

Thấy Benzo rời đi, Vi nghiến răng: "Các em ở đây đừng chạy lung tung, chị đi giúp một tay!" Mọi người đang chiến đấu vì lỗi lầm của cô, cô không thể ngồi yên phía sau.

"Đi, cùng đi, đập chết chúng nó!" Lúc này, George mới loạng choạng nhảy xuống khỏi ghế.

Vi nhìn hắn rồi lắc đầu: "Cảm ơn cậu, George, chuyện này không liên quan đến cậu, Thành Phố Dưới sắp loạn rồi, cậu mau rời khỏi đây đi." Cô nghe Powder kể George có chút bản lĩnh, một tát đánh bay tên du côn, nhưng tên đó cũng chỉ là một thiếu niên, không thể so với cảnh binh Piltover được.

Hơn nữa George giờ đang say khướt, chiến đấu thế nào được.

“George tôi đi hành tẩu giang hồ, đối với bạn bè là phải dốc hết tâm can, sẵn sàng vì nghĩa lớn.

Thấy chuyện bất bình chẳng tha, lúc cần ra tay là tôi ra tay!” George hét lớn một tiếng, đấm thẳng vào tường một phát khiến bức tường đá vỡ toang một lỗ lớn, rồi hắn bước qua cái lỗ đó đuổi theo đám người Benzo.

“Hít!” Chứng kiến bức tường đá bị đấm thủng, đám trẻ Vi không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Cần biết rằng quán rượu này thường xuyên xảy ra ẩu đả, để tránh việc phải sửa tường liên tục, Vander đã xây bằng đá tảng dưới lòng đất cực kỳ kiên cố.

Ngay cả Vander cũng không thể đấm thủng một lỗ lớn như vậy chỉ bằng một tay.

“Chị đi theo cậu ấy, các em đưa Vander vào mật thất bên dưới, đừng có ra ngoài.” Vi vội vàng chui qua lỗ hổng, chạy theo George.

Tại lối vào Hẻm Đen, ba phe đang đối đầu.

Một bên là đội cảnh binh Piltover mặc cảnh phục xanh, tay lăm lăm súng dài; bên kia là Benzo dẫn đầu đám đàn ông Hẻm Đen với đủ loại vũ khí thô sơ.

Phe thứ ba là Silco vừa dẫn theo thuộc hạ tới nơi.

Hắn vốn tưởng theo tính cách của Vander, cuối cùng ông sẽ ra nhận tội thay mấy đứa trẻ.

Hắn đã mua chuộc Marcus, định nhân cơ hội này giết Grayson để hạ bệ Vander.

Nếu Vander chịu nhận sai vì sự phản bội năm xưa, hắn sẽ tha thứ và cùng chiến đấu với Thành Phố Trên.

Nếu không, hắn sẽ giết chết Vander để độc chiếm Thành Phố Dưới.

Nhưng tin tức truyền đến lại là thuộc hạ của Vander đã bắt giữ Grayson và Marcus, muốn khai chiến.

Hắn lập tức tập hợp người tới xem có phải Vander đã tỉnh ngộ không, nhưng lại chẳng thấy bóng dáng ông đâu cả...

"Vander đâu?" Silco dẫn theo những kẻ vừa được cường hóa bằng Shimmer bước tới trước mặt Benzo.

Benzo có chút lúng túng đáp: "Vander say rồi, chưa tỉnh, nếu không cũng chẳng đến nỗi này." "Say... say rồi?" Khóe mắt Silco giật giật, hắn không ngờ lý do lại là thế này, cứ tưởng Vander cuối cùng đã thông suốt.

"Kẻ nào mà uống thắng được ông ta?" "Ờ... cái này..." Benzo ấp úng không biết nói sao.

Chẳng lẽ bảo đại ca mình đấu rượu thua một thằng nhóc mười một tuổi?

Người nhà biết thì cười được, chứ để kẻ thù như Silco nghe thấy thì mất mặt chết.

Đúng lúc này, tên chấp pháp quan dẫn đầu phe cảnh binh hét lớn: "Giao Grayson trưởng quan và Marcus ra, rồi buông vũ khí đầu hàng, nếu không hôm nay sẽ là ngày tàn của các ngươi!" "Chúng tôi có thể trả Grayson, nhưng các ngươi phải lập tức rời đi, nếu không hôm nay chúng ta cùng chết!" Benzo lệnh cho thuộc hạ kề dao vào cổ Grayson và Marcus, không hề nhượng bộ.

Chương 467

Lúc này không được hèn nhát, nếu không rắc rối sẽ còn lớn hơn, nhưng cũng không thể thực sự đánh nhau, phải kéo dài thời gian chờ Vander tỉnh rượu.

Sau khi biết sự thật, Silco ra hiệu cho người của mình lùi lại vài bước.

Nếu chỉ là một sự nhầm lẫn thì không việc gì phải liều mạng, cứ để hai bên đấu với nhau, hắn tọa sơn quan hổ đấu vẫn tốt hơn.

"Điều kiện của các người là không thể, tôi nhắc lại lần cuối: Giao Grayson và Marcus ra!" Tên chấp pháp quan phất tay, toàn bộ cảnh binh đồng loạt giơ súng.

Nổ súng thì chưa dám vì cấp trên còn nằm trong tay địch, nhưng hù dọa thì phải hù, nếu hù được đối phương thả người thì sau đó bắn chết chúng cũng không muộn.

Benzo cũng đang câu giờ, thả người là chuyện không thể, nên cũng chỉ giương oai, lệnh cho anh em múa may vũ khí chứ không ra tay.

Giữa lúc căng thẳng, một bóng hình loạng choạng chạy vào giữa ba phe.

"Thằng nào dám đến tìm anh em tao gây sự đấy?

Cút ngay không tao thiến!" George giả vờ say xỉn, chỉ tay vào tên chấp pháp quan Piltover, mặt đầy vẻ bực bội.

Tên chấp pháp quan nhìn George còn nhỏ tuổi, định sai người đuổi đi nhưng thấy khí chất hắn không tầm thường nên hỏi thêm một câu: "Anh em của mày là ai?" "Anh em của tao là Vander!

Vừa nãy tụi tao mới kết nghĩa huynh đệ xong, dù lão ấy uống

không lại tao nhưng lão ấy là anh trai tao đã nhận, mày dám đến tìm lão gây sự là tìm tao gây sự rồi!" George vỗ ngực hét lớn.

Vừa nãy lúc Vander say mèm, đúng là có kéo tay hắn nhận anh nhận em, nên giờ hắn nói vậy cũng hợp lý.

Nếu không, một kẻ ngoại lai như hắn ra tay giúp đỡ sẽ không có danh nghĩa chính đáng.

"Vander cái gã này, lại uống thua một thằng nhóc ranh, xem ra lão ta càng ngày càng tụt dốc rồi." Bên kia, Silco nghe vậy suýt chút nữa không nhịn được cười.

Sau này mỗi lần gặp Vander, hắn chắc chắn sẽ đem chuyện này ra mỉa mai một trận cho bõ ghét.

Tất nhiên, chuyện đó có xảy ra hay không còn tùy vào việc Vander có sống sót được sau hôm nay không.

Nếu Vander không chuẩn bị tinh thần khai chiến, Silco tuyệt đối không giúp, hắn không muốn bị phản bội thêm lần nữa.

Ngược lại, đây là cơ hội tốt để loại bỏ Vander.

Kế hoạch có thay đổi, nhưng kết quả vẫn vậy là được.

"George, George, cậu đừng qua đó, quay lại mau!" Lúc này Vi cũng đuổi tới, thấy George xông vào giữa vòng vây liền vội vàng lao lên kéo lại.

Khổ nỗi sức cô làm sao bì được với George, dù có lôi kéo thế nào hắn vẫn đứng trơ ra như đá tảng.

"George, Vi, hai đứa qua bên này mau!" Benzo thấy vậy cũng lo lắng gọi.

Ông không dám chạy lên kéo vì sợ phía đối diện tưởng khai chiến, lúc đó sẽ không thu xếp được nữa.

“À, hóa ra mày là người của Vander, vậy mày cũng là một trong đám trộm đó.

Người đâu, bắt lấy chúng!” Nghe George tự nhận là anh em với Vander, tên chấp pháp quan lập tức ra lệnh cho hai tên thuộc hạ tiến lên bắt giữ.

Chỉ cần nhanh chóng bắt được hai đứa trẻ này, có thể dùng chúng để đổi lấy Grayson và Marcus.

“Vi huynh đệ mau tránh ra, để anh trai đây đối phó với chúng!” Thấy hai cảnh binh lao tới, Vi định lao ra chắn nhưng bị George đẩy nhẹ một cái bay thẳng về phía Benzo, đồng thời hắn cũng ra hiệu ngăn Benzo tới giúp.

“George!” Vi được Benzo đỡ lấy, thấy hai cảnh binh đã chạm tay vào vai George liền thốt lên kinh hãi.

Dù trước đó George đã thể hiện sức mạnh đấm thủng tường, nhưng hiện tại hắn đang say khướt, nói năng lộn xộn, gọi cô là “huynh đệ” rồi lại xưng “anh trai” lung tung cả lên.

Thế nhưng giây tiếp theo, tất cả mọi người đều chết lặng.

“Chát!

Chát!” Chỉ thấy lúc tay hai cảnh binh sắp chạm vào George, hắn ra tay nhanh như chớp, quét ngang hai bên.

Hai cái tát trời giáng vỗ thẳng vào mặt hai tên cảnh binh.

Có điều sức mạnh của hai cái tát này hơi quá đà, hai gã cảnh binh bay vèo sang hai bên như chim.

Dù lúc rơi xuống đất không chết nhưng cũng bất tỉnh nhân sự.

“Có chút bản lĩnh này mà cũng dám đến địa bàn của anh em tao quậy phá à, tới đây, tiếp tục đi!” George hiêu trương giơ một tay ra,

ngoắc ngoắc ngón tay khiêu khích tên chấp pháp quan.

Tên chấp pháp quan tức đỏ cả mặt, may mà hắn có đeo mặt nạ phòng độc che lại.

"Bốn đứa lên, bắt nó cho tao!" Trong tình thế đối đầu này, cảnh binh Piltover đường đường chính chính mà lại bị một thằng nhóc Hẻm Đen khiêu khích, sỉ nhục này không ai chịu nổi.

Chuyện này mà lọt đến tai các Nghị viên thì hắn coi như mất chức.

"Chát!

Chát!

Chát!

Chát!" Bốn tiếng tát vang lên, bốn tên cảnh binh vừa lao lên đều bay ngược ra sau, đi theo vết xe đổ của hai tên trước.

Phe Vi và đám đàn ông định lên giúp cũng khựng lại, rồi đồng loạt giơ vũ khí hò hét cổ vũ.

"Ha ha ha, George uy vũ!" "George khá lắm!" "Cho chúng biết tay dân Hẻm Đen đi!" "George, sau này ngoài Vander ra, anh Báo đây phục mỗi chú!" Tên phó chấp pháp quan tức sắp nổ tung, hắn không ngờ thằng nhóc này sức mạnh lại kinh hồn đến thế, bốn cảnh binh lực lưỡng không phải đối thủ.

Nhưng hắn không thể ra lệnh nổ súng vào một đứa trẻ, làm vậy thì mặt mũi để đâu cho hết.

"Tao muốn đánh mười đứa!" George sau khi tát bay bốn người, ngông cuồng giơ mười ngón tay ra tiếp tục khiêu khích...

"Lên... lên... mười người cho tao!!!" Tên chấp pháp quan chống mạnh cây súng xuống đất, nghiến răng ra lệnh.

Tình hình hiện tại hắn đã bị dồn vào thế bí.

Hai quân đối đầu, chỉ huy bị bắt khiến khí thế phe cảnh binh đã yếu đi vài phần.

Giờ lại xuất hiện thằng nhóc tát bay tám người liên tiếp, dù tám người không thấm tháp gì so với cả đội quân nhưng nó lại giáng một đòn mạnh vào sĩ khí, lát nữa đánh thật chắc chắn sẽ bị lép vế.

Hắn đã sai người về xin chỉ thị của Hội đồng, nhưng trước đó, không thể để thằng nhóc này lộng hành thêm nữa.

"Chát chát chát chát chát chát chát chát chát chát!" Mười tên cảnh binh như hổ đói vồ mồi lao vào George, rồi gần như cùng một lúc, tất cả bay ngược trở lại như hoa rơi trước gió.

Tát, lại là tát!

Đây là mười cảnh binh khỏe mạnh nhất đội, bình thường mỗi người có thể hạ gục ba bốn tay cao thủ, vậy mà giờ đây cả mười người chung sức cũng không đỡ nổi một cái tát của thằng nhóc này.

Chương 468

Không chỉ phe cảnh binh, mà cả Benzo và Silco cũng đờ người ra.

Silco thậm chí còn liếc nhìn "vũ khí bí mật" của mình – gã cường hóa nhân bằng Shimmer.

Hắn vốn tự tin vào sức mạnh của nó, nhưng giờ lại nghi ngờ liệu nó có đánh thắng được thằng nhóc kia không.

Dù sao, gã cường hóa nhân cũng không thể làm một lúc mười cảnh binh Piltover bay đi trong nháy mắt như vậy.

"Chuyện... chuyện này không thể nào!" Tên chấp pháp quan giật giật khóe miệng, kết quả này nằm ngoài dự liệu của hắn.

Lúc đầu hắn tưởng thuộc hạ sơ suất khinh địch, nhưng lần này mười người tinh nhuệ nhất đã rất cẩn thận bao vây mà vẫn chung một kết cục, điều này quá phi lý.

Thằng nhóc này rốt cuộc là ai?

Tộc Yordle à?

Trông cũng không giống!

Nghị viên đáng kính nhất là Heimerdinger là người Yordle, sống ba trăm năm rồi mà cao cũng chỉ bằng đứa trẻ mười tuổi.

Người Yordle sống thọ cả vạn năm, nhưng đặc điểm ngoại hình rất dễ nhận biết, thằng nhóc này rõ ràng là con người bình thường, không thể là bậc thầy chiến đấu Yordle mấy trăm tuổi được.

Giữa lúc tên chấp pháp quan đang do dự có nên cử thêm người hay không, một cảnh binh từ phía sau chạy tới ghé tai hắn nói vài câu.

"Tất cả đối phương lập tức buông vũ khí xuống đất đầu hàng!"

Nghe xong tin báo, tên chấp pháp quan hít sâu một hơi, rồi hét lớn ra lệnh: "Toàn đội nghe lệnh, tấn công tổng lực, kẻ nào kháng cự giết không tha!" Tình hình ở đây đã được báo về Hội đồng.

Sáu Nghị viên đã thảo luận, trừ Heimerdinger phản đối, năm người còn lại thống nhất tiến hành một cuộc thanh tẩy lớn ở Hẻm Đen.

Thậm chí hy sinh cả Grayson và Marcus cũng phải cho Thành Phố Dưới biết uy nghiêm của Thành Phố Trên là bất khả xâm phạm.

Họ không muốn bạo loạn sáu năm trước tái diễn, dù lần đó thắng lợi nhưng Piltover cũng trả giá không nhỏ.

Đội quân cảnh binh dày đặc đồng loạt lên đạn.

"Đầu hàng cái bà nội mày ấy, anh em, đánh chết chúng nó!" Đám đàn ông không ai chịu hàng, vung vũ khí lao về phía đội cảnh binh.

Silco nheo mắt, dẫn người của mình lùi sâu hơn, thoát khỏi phạm vi chiến sự.

"Đánh chúng nó!

Đánh chúng nó!" George cũng hét theo, giả vờ hưng phấn dẫn đầu lao vào đội hình cảnh binh.

Đây chính là hiệu ứng hắn mong muốn, mọi chuyện xảy ra hôm nay đều hợp tình hợp lý, không có dấu vết của âm mưu.

Chẳng qua trong cuộc đấu tranh giữa trên và dưới, có thêm một gã "Slap-Man" say rượu dẫn đầu vì anh em, dẫn đến kết quả biến chuyển theo một hướng khác.

Sau này khi mọi người hồi tưởng lại, cũng sẽ không thấy có gì sai trái.

Hắn chỉ là say rượu rồi làm loạn giúp anh em thôi, giống như mấy

ông bạn nhậu ngoài đời, một người bị đụng chạm là cả đám vác ghế lên khô máu.

Lúc tỉnh thì có lẽ không dám, nhưng lúc say thì bốc đồng là chuyện thường.

Thật ra George có cách đơn giản hơn, như dùng Đoạt Hồn Chú hay Song Toàn Thủ để kiểm soát các Nghị viên, hoặc dùng ma pháp điều khiển Vander khai chiến.

Với thực lực của hắn, chiếm Piltover là chuyện dễ như trở bàn tay, từ đó thu thập sách ma pháp và cổ ngữ qua mạng lưới giao thương của họ.

Nhưng trong một thế giới đa vũ trụ cấp cao thế này, giấy không gói được lửa.

Đặc biệt là dùng sức mạnh ma pháp làm việc xấu rất dễ bị coi là phản diện, rồi bị các anh hùng hội đồng thì mệt lắm.

Cùng một mục đích, hắn vẫn thích cách nào ổn thỏa, ít để lại hậu họa nhất, dù có tốn thêm vài ngày.

Hắn dự tính mất một tuần, nhưng theo đà này, chắc một ngày là xong.

"Chát chát chát chát chát..." George đi tiên phong với bộ pháp loạng choạng, né đạn một cách tài tình rồi lao thẳng vào giữa đội cảnh binh.

Cái tát đầu tiên tống tiễn tên chấp pháp quan, sau đó là một màn "vả mặt liên hoàn" trong đội cận vệ.

Không ai đỡ nổi một cái tát của hắn, kẻ nào dính đòn cũng đều bay lên rồi bất tỉnh.

Nhờ George tiên phong như một mũi dao sắc nhọn băm nát đội

hình cảnh binh ngay từ giây đầu tiên, Piltover đại loạn.

Cảnh binh không biết nên bắn người phía trước hay bắn George.

Kết cục là họ bị đám đông Hẻm Đen tràn lên, biến thành một trận loạn đả.

Sáu năm trước, Thành Phố Dưới thua chủ yếu vì công nghệ chênh lệch quá lớn.

Khi dân dưới này còn dùng vũ khí thô sơ, áo quần rách rưới thì cảnh binh trên đó đã trang bị súng ống tận răng, giáp trụ đặc chế.

Thế nên vừa khai chiến là dân Hẻm Đen bị gặt như cỏ, khi lên tới cầu Piltover để đánh cận chiến thì chẳng còn lại bao nhiêu người.

Chính vì vậy Vander mới đầu hàng để bảo vệ những người còn lại.

Silco cũng vì thế mà từ mặt Vander, coi ông là kẻ hèn nhát.

Nhưng giờ thì khác, người Hẻm Đen chưa mất mạng nào mà phe cảnh binh đã bị George tát bay một nửa, số còn lại bị áp sát đánh giáp lá cà...

"Sao lại thế này?

Thắng áp đảo luôn sao!" Đứng từ xa, Silco trừng mắt nhìn đội cảnh binh Piltover hùng mạnh vốn bỗng chốc trở nên yếu ớt dưới sự dẫn dắt của gã George say xỉn.

Cứ đà này, lực lượng chiến đấu chính của Thành Phố Trên sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn tại đây.

Điều đó có nghĩa là gì?

Nghĩa là hôm nay Thành Phố Trên sẽ rơi vào tình trạng trống trải chưa từng có.

Nếu họ thừa cơ xông vào, tâm nguyện đánh bại Thành Phố Trên, đưa dân nghèo lên đó sinh sống bấy lâu nay sẽ thành hiện thực một cách dễ dàng.

Đúng là miếng bánh từ trên trời rơi xuống!

Theo kế hoạch ban đầu, Silco định thống trị Thành Phố Dưới trước, mất mười năm phát triển quân đoàn cường hóa nhân bằng Shimmer rồi mới đảo chính.

Giờ xem ra không cần nữa, chiếm Thành Phố Trên ngay hôm nay luôn.

"Tất cả xông lên cho tao, tiêu diệt đám cảnh binh này rồi tràn lên Thành Phố Trên!" Silco rút dao găm, dẫn thuộc hạ lao vào chiến trường.

Nhưng hắn vừa mới nhập cuộc đã bị George vả cho một phát bay xa tít tắp.

"Hừ hừ, lại còn có viện binh à, ăn một tát của tao đây!" "Dám đánh đại ca, xử nó!" Thuộc hạ của Silco thấy đại ca bị đánh ngất, giận dữ lao vào George.

Chương 469

George cũng chẳng khách khí, vả bay sạch bách, kể cả gã cường hóa nhân Shimmer trông rất hầm hố.

Trận chiến này nắm chắc phần thắng, nên hắn không muốn phe Silco nhúng tay vào để sau này chia phần.

Hắn muốn Vander làm người thống trị Piltover vì Vander là người có lương tri và nguyên tắc, dễ thao túng bằng kế hoạch sau này mà không cần dùng đến ma pháp.

Còn Silco thì quá nhiều mưu mô, nên gạt hắn ra khỏi tầng lớp thống trị tương lai luôn cho rảnh nợ.

George tặc lưỡi: Tao không quen thằng Silco nào cả, tao đang say thấy thằng nào xông tới thì tao vả thôi, đệ tử nó đánh tao thì tao đánh lại, logic quá còn gì.

Phía Benzo sau khi hạ gục tên cảnh binh cuối cùng, thấy George đánh cả người của Silco cũng không ngăn cản.

Cục diện đã định, không cần Silco giúp, đánh ngất hắn luôn cho đỡ sinh sự.

Vander không ở đây, Benzo sợ không át được Silco.

Điều duy nhất khiến ông kinh ngạc là George quá mạnh, vả ai người nấy bay, mạnh đến phát khiếp.

Sau này chắc chắn không được cho nó uống rượu nữa, lỡ nó say rồi quậy thì cả đám cộng lại cũng không đủ cho nó vả.

Nhưng cũng may nhờ có George, nếu không hôm nay dân Hẻm Đen chắc chết không ít.

“Nhưng mà... giờ tính sao đây?” Benzo và đám đàn ông ngơ ngác nhìn nhau.

Họ bị áp bức lâu ngày nên vừa bị kích động là đánh thôi, chứ chưa từng nghĩ mình thực sự thắng được.

Lúc này, Vi đầy quyết đoán bước ra.

“Đại bộ phận cảnh binh trên đó đều ở đây rồi, giờ họ gần như không còn phòng thủ, đây là cơ hội ngàn năm có một.

Chúng ta trực tiếp đánh thẳng lên Thành Phố Trên, bắt sống mấy lão quý tộc, hoàn thành việc mà sáu năm trước chưa làm được!” Cha mẹ cô đã chết thảm trên cầu Piltover sáu năm trước, cô đã thề sẽ có ngày giẫm nát Thành Phố Trên dưới chân.

Giờ thời cơ đã tới, nhờ sự giúp đỡ bất ngờ của George mà họ đã đánh bại lực lượng chính của đối phương.

Thừa thắng xông lên chiếm Hội đồng, lật đổ đám quý tộc cao cao tại thượng kia, từ nay về sau không cần nhìn mặt chúng mà sống nữa.

“Cái này... hay là đợi Vander tỉnh dậy rồi tính?” Benzo do dự, ông không dám quyết định chuyện lớn thế này.

“Đợi chú ấy tỉnh thì muộn mất rồi, mọi người không đi thì cháu đi!” Vi đeo găng tay đỏ vào, hỏi George: “George, cậu giúp tôi chứ?” “Đã là anh em, nói một câu là xong!” George loạng choạng khoác vai Vi, đồng ý cái rụp.

“Vi nói đúng, tôi đồng ý!” Một gã đàn ông vác khẩu súng dài của cảnh binh lên vai, những người khác cũng hưởng ứng theo.

Dù Vi mới mười bốn tuổi nhưng trong trận chiến vừa rồi, số cảnh binh cô hạ gục chỉ thua mỗi George.

Hơn nữa cô là đứa con Vander tin tưởng nhất, ông từng nói sau

này sẽ để Vi kế vị lãnh đạo Hẻm Đen.

Quan trọng nhất là George sẵn sàng giúp họ.

Có George ở đây, dù trên đó còn cảnh binh cũng chẳng sợ.

"Được, vậy theo tôi!" Vi giơ tay hét lớn, kéo theo gã George say xỉn dẫn đầu đoàn quân Hẻm Đen tiến về phía cây cầu lớn nối liền hai thành phố.

Trên cầu, mấy tên cảnh binh gác cổng thấy quân đoàn Hẻm Đen rầm rộ lao tới thì sợ đến nhũn chân.

"Lùi lại, các người lùi lại ngay, theo quy định không được vào Thành Phố Trên!" Chúng vừa mới giơ súng lên đe dọa đã bị biển người nhấn chìm.

Cứ như thế, cây cầu vốn là ranh giới ngăn cách giàu nghèo bấy lâu nay đã bị vượt qua một cách dễ dàng.

Khoảng 200 năm trước, nơi đây chưa chia thành phố trên dưới mà gọi chung là Zaun.

Zaun vốn là một trạm giao thương nhỏ phía bắc Shurima cổ đại, sau đó phát triển mạnh nhờ vị trí địa lý thuận lợi.

Để kiếm lời nhiều hơn, các nghị viên lúc đó đã thực hiện kế hoạch "Cổng Mặt Trời", dùng thuốc nổ phá một kênh đào cho tàu thuyền qua lại.

Kết quả là thành công, nhưng những vụ nổ liên tiếp gây động đất, chia Zaun thành nhiều phần: một phần trồi lên cao, một phần sụt xuống sâu.

Phần trồi lên sau này độc lập, đổi tên thành Piltover, còn phần sụt xuống vẫn giữ tên Zaun...

Quý tộc và thương buôn dồn hết về Piltover, còn dân thường ở lại

Zaun.

Piltover nắm giữ giao thương đường thủy, ngày càng phồn vinh, công nghệ phát triển.

Zaun toàn dân nghèo, chỉ biết làm công nghiệp hóa chất và thuật luyện kim, làm lao công rẻ mạt cho các nhà máy của người Thành Phố Trên.

Thành Phố Trên luôn văn minh, sạch đẹp; Thành Phố Dưới thì ô nhiễm độc hại, bệnh tật triền miên.

Vì ô nhiễm nặng nên cảnh binh trên đó xuống đây đều phải đeo mặt nạ và cũng ít khi xuống kiểm tra.

Nhờ vậy mà Thành Phố Dưới có thêm thu nhập từ chợ đen hàng cấm.

Khách du lịch đến Piltover cũng hay xuống Hẻm Đen tìm mua đồ lạ.

Sáu năm trước, dân Zaun nổi dậy đòi quyền kiểm soát để con cháu họ được sống trong không khí sạch, được học hành như trẻ con Piltover.

Thủ lĩnh là Vander và Silco.

Nhưng vì chênh lệch công nghệ, họ đã thất bại thảm hại trước súng đạn, không bao giờ bước chân được qua cây cầu Piltover định mệnh đó.

Nhưng hôm nay, họ đã làm được.

Dưới sự dẫn dắt của Vi và George, họ không chỉ vượt cầu mà còn quét sạch mọi chốt phòng thủ, xông thẳng vào tòa nhà Hội đồng, bắt sống sáu Nghị viên quyền lực và kiểm soát toàn bộ vũ trang Piltover.

“Nhiệm vụ hoàn thành!” Thấy cả Thành Phố Trên đã nằm trong

tay Vi và người Hẻm Đen, George mới giả vờ say gục xuống ghế dài trong sảnh Hội đồng.

Đồng thời, hắn cũng bí mật giải trừ Hôn Mê Chú cho Vander từ xa.

Tại mật thất quán rượu The Last Drop, Vander từ từ mở mắt ngồi dậy, ôm trán lẩm bẩm: "Thằng nhóc này uống khiếp thật, không ngờ Vander ta bấy nhiêu năm chinh chiến lại ngã ngựa dưới tay nó, phen này bị chúng nó cười thối mũi mất." "Vander, chú tỉnh rồi!" Powder túc trực bên cạnh thấy ông tỉnh dậy liền khóc nấc lên, nhào vào lòng ông.

"Chị Vi và mọi người đánh nhau với cảnh binh rồi, chú mau đi cứu chị ấy đi!" "Cái gì!" Vander kinh hãi, nhanh chóng hỏi han tình hình từ Powder rồi vác găng tay lao ra ngoài.

Ông không ngờ chỉ trong vài giờ mình say rượu lại xảy ra chuyện kinh thiên động địa thế này.

Là thủ lĩnh cuộc bạo động sáu năm trước, ông hiểu rõ kết cục sẽ thảm khốc thế nào nên phải đi ngăn cản ngay.

Chạy thục mạng tới nơi đối đầu lúc trước, ông sững sờ.

Khắp nơi là cảnh binh Piltover và người của Silco nằm bất tỉnh nhân sự, nhưng không thấy Vi và anh em đâu.

"Đại ca, anh tới rồi..." Một vài người bị thương ở lại canh gác thấy Vander liền hưng phấn kể lại trận chiến vừa qua.

Chương 470

"Cái thằng George đó... rốt cuộc là ai?" Vander nghe xong thì đờ người lần nữa.

Một mình George say rượu mà đánh tan xác đội cảnh binh và cả phe Silco.

Đây là thần thánh phương nào giáng thế à?

Trong mấy câu chuyện thần thoại ông từng nghe, chẳng thấy vị thần nào có tửu lượng và sức mạnh như vậy.

Có lẽ lời đồn về những cường giả ở các thành phố bên ngoài là sự thật.

Đến cầu Piltover, nhìn cây cầu mà biết bao anh em đã ngã xuống sáu năm trước, ông không kìm được nước mắt.

"Hy vọng mọi chuyện thuận lợi!" Không thấy xác anh em nào, ông thở phào, vượt cầu chạy lên Thành Phố Trên.

Ông từng nhẫn nhục không phải vì muốn làm nô lệ, mà vì không muốn thấy thêm những đứa trẻ mồ côi.

Nhưng nếu thực sự có cơ hội chiếm được Thành Phố Trên mà không phải hy sinh nhiều, sao ông lại từ chối cơ hội hiện thực hóa lý tưởng năm xưa?

Chạy vào thành phố, thấy các con phố đều do người Hẻm Đen kiểm soát, ông dần an tâm.

Tới sảnh Hội đồng, thấy Vi an toàn, ông mới thực sự trút bỏ được gánh nặng.

"Vi, các cháu không sao là tốt rồi!" "Vander, chú tỉnh rồi!

Chúng ta chiếm được Piltover rồi, từ nay không ai dám khinh thường chúng ta nữa!" Vi thấy Vander, vứt đôi găng tay dính máu đi, xúc động ôm chầm lấy ông.

Dù kiên cường đến đâu, cô vẫn chỉ là một cô bé mười bốn tuổi vừa trải qua một cuộc chém giết kinh hoàng.

"Vi, chú tự hào về cháu." Vander vỗ vai Vi, nhìn sang George đang ngủ say trên ghế dài rồi bắt đầu suy tính chuyện hậu sự.

Piltover đã chiếm được bằng vũ lực, nhưng để kiểm soát hoàn toàn và xây dựng một Zaun lý tưởng không hề dễ dàng.

Piltover là thành phố thương mại, tích lũy khối tài sản khổng lồ.

Người ta đồn rằng cứ đi năm bước ở đây là nhặt được một thỏi vàng.

Dù ngoa dụ nhưng cũng đủ thấy sự giàu có của nơi này.

Trước đây Piltover dựa vào súng đạn tiên tiến và các mối quan hệ của Nghị viên với các thế lực bên ngoài để giữ mình.

Giờ họ đã tống giam toàn bộ cấp cao và cảnh binh.

Nếu không có đủ sức mạnh trấn giữ, Piltover sẽ sớm bị các thế lực bên ngoài xâu xé.

Gần nhất là Noxus, đám cuồng chiến tranh đó chắc chắn sẽ không bỏ qua miếng mồi béo bở này.

Noxus trước đây không đánh Piltover vì Nghị viên Mel là con gái của gia tộc Medarda quyền lực nhất Noxus.

Vì vậy, Vander cần tìm một sức mạnh đủ để bảo vệ Piltover, đảm bảo cho một Zaun mới ổn định phát triển.

"Có lẽ, mình nên tìm cách giữ cậu ấy lại." Một George say rượu đã lợi hại thế này, George tỉnh táo chắc chắn còn khủng khiếp hơn.

Zaun mới cần nguồn sức mạnh này...

"Xong xuôi!" George dùng ý niệm quan sát suy nghĩ của Vander, khẽ nhếch môi mỉm cười.

Mọi chuyện đều nằm trong kế hoạch.

Sau khi đọc sách ở hiệu sách Thành Phố Dưới, hắn đã nắm được hình thế của lục địa Runeterra.

Piltover giàu nhất nhưng thực lực tổng hợp lại thuộc hàng bét.

Nếu không có súng đạn thì chẳng là gì.

Đây là thế giới ma pháp, mà Piltover lại bài trừ ma pháp, coi đó là thứ nguy hiểm.

Đám người phàm các ngươi định lấy súng ống đấu với ma pháp sư sao?

Demacia ít ra còn có Đá Kháng Ma để chơi cận chiến, chứ cầm súng mà đòi đấu với ma pháp diện rộng à?

Cường giả duy nhất đáng kể ở đây là Janna truyền thuyết, nhưng bà ta hiếm khi xuất hiện.

Nếu Vander không muốn đám Nghị viên quay lại nắm quyền như cũ, ông ta chắc chắn cần đến sự hỗ trợ của kẻ vừa thể hiện thực lực như George.

Huống hồ George chính là công thần lớn nhất lần này.

Ngày hôm sau, dưới sự dẫn dắt của Vander, mọi lực lượng phản kháng ở Piltover bị quét sạch, cả trên và dưới đều nằm trong tầm kiểm soát của ông.

Tuy nhiên, ông không giết các Nghị viên mà chỉ tước quyền chính trị, biến họ thành những thương nhân bình thường.

Vander không tàn bạo như Silco, ông muốn sự bình đẳng và biết rằng tương lai vẫn cần những thương nhân này để duy trì sự giàu có.

Đặc biệt với những giáo sư như Heimerdinger, Vander cực kỳ kính trọng và đích thân tiễn về học viện.

Công nghệ Piltover được như hôm nay đều nhờ Heimerdinger.

Ông cũng là Nghị viên duy nhất cảm thông cho người Thành Phố Dưới.

"Thật ngại quá, hôm qua tôi say quá, không gây rắc rối gì cho mọi người chứ?" George tỉnh dậy trên giường, xoa trán giả vờ đau đầu, hỏi Vander và mọi người đang túc trực xung quanh.

"Không, không hề rắc rối chút nào." Vander vội xua tay.

Rắc rối?

Không có cậu ra tay thì hôm qua làm sao chiếm được Piltover.

"Vậy thì tốt, xem ra lần sau không được uống rượu nữa, cứ uống vào là mất trí nhớ thế này không tốt chút nào." George gật gù.

Vander đảo mắt: "Em trai, em nói gì thế, sao lại không uống, uống ít đi là được.

Lần sau muốn uống, anh trai đây sẽ bồi em!" "Anh trai?" Vi và Powder trố mắt nhìn Vander, George cũng tỏ vẻ kinh ngạc: "Ông Vander, anh trai gì cơ?" "George em trai, em quên rồi sao, hôm qua tụi mình uống rượu hăng quá, em đã nhận anh làm anh trai rồi.

Từ nay về sau, George em chính là em ruột của Vander này, là Thân vương điện hạ tôn quý của Tân Zaun!" Vander quay sang Vi và Powder: "Nào, gọi chú đi." Tân Zaun hợp nhất trên dưới, sau khi bàn bạc, họ quyết định bãi bỏ chế độ Nghị viện, khôi phục chế độ đế quốc Shurima cổ.

Tất nhiên Tân Zaun không bì được với Shurima nên chỉ xác định là Vương quốc, Vander được bầu làm Quốc vương.

Chuyện giai cấp là tất yếu phải tồn tại.

Những tiểu đầu mục theo Vander vào sinh ra tử cũng muốn có danh dự và lợi ích.

Vander hiểu điều đó nên không phản đối.

Chương 471

Điều thực sự khiến ông đau đầu là làm sao giữ George lại một cách hợp lý và khiến hắn tình nguyện cống hiến.

Dù sao George cũng là người từ Demacia tới, có lẽ có bối cảnh không tầm thường.

Suy nghĩ cả đêm, ông mới nảy ra chiêu này: mượn cớ lúc say rượu kết nghĩa anh em, phong làm Thân vương chỉ đứng sau mình.

Với chiến tích hôm qua, chắc chắn mọi người đều đồng ý.

Khi đã là Thân vương, Vander tin rằng tâm thái George sẽ thay đổi, nếu Tân Zaun gặp nguy, hắn chắc chắn sẽ không đứng ngoài cuộc.

"Hả?" George giả vờ ngây người, mặt đầy vẻ hoang mang, nhưng trong lòng thầm giơ ngón tay cái cho Vander.

Nghĩ ra chiêu này xem ra đầu óc Vander cũng linh hoạt đấy chứ.

"Chú George..." Dưới sự ra hiệu của Vander, Vi và Powder miễn cưỡng gọi.

George trông cũng xấp xỉ tuổi Powder, gọi là chú đúng là hơi ngượng mồm.

"À... cái này..." George xoa trán, rồi cười xòa: "Đại ca đã nhận đứa em này, thì em cũng rất vinh hạnh.

Hai đứa cháu gái, đây là quà gặp mặt chú tặng hai đứa." Hắn phất tay, hai thanh đại kiếm trang trí trên tường bay ra rơi xuống trước mặt.

Hắn há miệng phun ra hai luồng hỏa diễm, hai thanh kiếm nhanh chóng nóng chảy thành sắt lỏng.

Sau đó, vô số phù văn ma pháp bay vào đống sắt lỏng, biến chúng thành một đôi găng tay và một khẩu súng máy hạng nặng.

Hắn kết ấn, từng đạo thần chú tiếp tục nhập vào.

"Ngưng!" Một tiếng quát nhẹ, hai kiện pháp bảo kết hợp giữa Alchemy và thuật luyện khí đã hoàn thành, tỏa ánh kim quang rơi vào tay Vi và Powder.

Với kiến thức từ nhiều thế giới và Thần Cơ Bách Luyện vừa thu hoạch, luyện chế pháp bảo sơ cấp chỉ là chuyện nhỏ.

Dù là sơ cấp nhưng ở thế giới này, chúng là những vũ khí vô địch.

Vi không kìm được đeo đôi găng vàng vào, tung một cú đấm.

Một luồng lực vô hình thoát ra, đấm sập luôn bức tường kim loại của Thành Phố Trên.

Powder cũng vác khẩu súng máy lên, thấy nó nhẹ bẫng như lông hồng, cô nhắm ra lỗ hổng Vi vừa đấm, nhấn nút.

Vô số đạn lửa bắn ra, nổ tung trên bầu trời Piltover, vừa nguy hiểm vừa rực rỡ.

"Chúng còn nhiều công năng lắm, nhỏ một giọt máu vào là có thể thu vào cơ thể, từ từ mà tìm hiểu." George mỉm cười hướng dẫn.

Phía bên kia, Vander hoàn toàn hóa đá, ông không ngờ George còn là một đại ma pháp sư.

"Cảm ơn thúc thúc George!" Sau khi được George chỉ dẫn cách thu hồi nắm đấm cơ khí và súng hạng nặng vào cơ thể, khi Vi và Powder cất tiếng gọi thúc thúc, cảm giác gượng gạo đã vơi đi phần lớn.

Thật sự là món quà này quá tốt, quá hợp ý họ, đừng nói là gọi thúc thúc, bảo gọi ba cũng không phải không thể.

"George, cậu là một ma pháp sư sao?" Vander không nhịn được

mở lời hỏi.

Bản sự thần kỳ mà George vừa thể hiện, cũng chỉ có ma pháp mới giải thích được.

“Thực ra, ngay từ đầu tôi đã lừa mọi người.” George ngẩng đầu nhìn bầu trời bên ngoài bức tường bị oanh tạc, bắt đầu bịa chuyện: “Tôi là một đứa trẻ mồ côi ở Demacia, vô tình học được ma pháp.

Nhưng mọi người đều biết, ma pháp rất nguy hiểm, cơ thể tôi vì nghiên cứu ma pháp mà từ người lớn vĩnh viễn biến thành bộ dạng trẻ con này.

Thực tế tôi đã hơn ba mươi tuổi rồi.

Demacia là một quốc gia cấm học ma pháp, tôi không muốn vì học ma pháp mà bị bắt nên đã rời khỏi đó để đi du hành.

Đến đây cũng là muốn xem có thể tìm được vài cuốn sách ma pháp mới ở chợ đen của thành phố mậu dịch này không, để tiếp tục nghiên cứu cách biến lại thành người bình thường.” “Hóa ra là vậy... hỏa ra là vậy...” Vander bừng tỉnh, hèn chi George mới mười một tuổi mà nói năng làm việc lại thành thục như thế.

Quan trọng là thực lực mạnh đến mức vô lý, như vậy là giải thích thông suốt rồi.

“George, cậu có thể yên tâm, với tư cách là Thân vương của Tân Zaun, cậu có thể tiếp tục nghiên cứu ma pháp tại đây, không ai ngăn cản cậu cả.

Hơn nữa nơi này là trung tâm mậu dịch thế giới, chỉ cần phế bỏ những điều lệ cũ, khẳng định sẽ có rất nhiều sách vở và vật phẩm liên quan đến ma pháp được giao dịch ở đây, cậu nhất định sẽ tìm được cách khôi phục.” Zaun trước đây vốn là trạm mậu dịch cổ của Shurima, không hề có điều lệ cấm sử dụng ma pháp.

Sau này khi Zaun phân liệt, Giáo sư Heimerdinger mở học viện tại Piltover để phát triển khoa học kỹ thuật, vì từng trải qua sự kinh hoàng của Chiến tranh Cổ ngữ nên mới có điều lệ không cho phép học ma pháp.

Thực tế, so với việc toàn dân Demacia ghét bỏ ma pháp, thái độ của người bên Piltover vẫn còn khá tốt, như khu hạ thành Zaun lại càng không quan tâm.

Hàng ngày bị độc khí và hóa chất xâm thực, chẳng lẽ không nguy hiểm hơn ma pháp sao?

Chẳng qua là Heimerdinger mang lại công nghệ tiên tiến, giúp kinh tế Piltover phát triển thần tốc, khiến các thương nhân thượng tầng thu được lợi nhuận khổng lồ nên các nghị viên mới ủng hộ ông ta.

Trong nguyên tác, việc nghiên cứu Cổ ngữ ma pháp tạo ra công nghệ Hextech đã mang lại lợi ích cực lớn cho Piltover, các nghị viên bất chấp sự phản đối của Heimerdinger mà trực tiếp lờ đi quy định này.

Tất cả cũng chỉ vì lợi ích mà thôi.

"Vậy thì đa tạ ngài, tôi cũng sẽ bảo vệ tốt thành phố này, nơi đây chính là cố hương thứ hai của tôi!" Thấy Vander đưa ra lời hứa, George cũng đáp lại.

Đây chính là cục diện đôi bên cùng có lợi mà hắn muốn.

Đối với hắn, bảo vệ Piltover không phải việc gì quá khó, chiến tranh giữa các quốc gia thông thường không tạo thành uy hiếp gì với hắn.

Mà hắn lại có thể mượn thành phố mậu dịch này để âm thầm thu thập Ma pháp Cổ ngữ của thế giới này, an tâm nghiên cứu nâng cao năng lực ma pháp của mình.

Đợi đến khi không còn thu hoạch gì mới, hắn sẽ rời Piltover đi tìm những thực thể như Bán thần, Phi thăng giả, Tinh linh hay Chân thần để xem có thể đạt được sức mạnh lớn hơn không.

"Reparo!" George dùng phép Sửa Chữa để khôi phục lại bức tường bị đánh nát, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hắn nói tiếp: "Đúng rồi, tôi thấy viên Lacrima màu xanh lần trước có chứa Cổ ngữ ma pháp, có thể giúp tôi tìm chủ nhân chế tạo ra chúng không?" Thạch anh Hextech là do Jayce nghiên cứu Cổ ngữ ma pháp chế tạo ra, mà viên Cổ ngữ đó lại là do Viktor của tương lai sau khi đã cơ khí hóa phi thăng xuyên không trở về trao tặng.

Cho nên hạt nhân Cổ ngữ Hextech đó thực tế chứa đựng rất nhiều pháp tắc ma pháp của thế giới này, rất có ích cho việc tìm hiểu ma pháp của hắn.

Ba ngày sau, tại học viện Piltover.

"Viên tinh thể ma lực này là do anh chế tạo?" George nhìn Jayce đang bị vệ binh Tân Zaun áp giải tới, ngồi trên ghế mỉm cười hỏi.

Jayce có chút căng thẳng gật đầu: "Vâng, thưa Thân vương điện hạ." Đối với cậu bé trông có vẻ vô hại trước mắt này, anh không dám lơ là chút nào.

Ba ngày trước trên đại lộ, anh đã tận mắt thấy cậu bé này dẫn đầu những thành phần nguy hiểm của khu hạ thành, quét sạch mọi cảnh vệ Piltover ngăn cản để xông vào tòa nhà nghị hội.

Giờ đây sau khi Tân Zaun thành lập, địa vị của cậu bé này chỉ đứng sau Thân vương Vander.

Chỉ cần đối phương một câu nói, đầu anh sẽ lìa khỏi cổ.

Những ngày qua không ít phần tử cực đoan phản đối Tân Zaun đã bị xử tử, trong đó đều là những nhân vật có tiếng tăm ở Piltover trước

đây.

Chương 472

“Rất tốt, tôi rất tán thưởng anh, nghe nói anh muốn dùng phương thức khoa học để khống chế ma pháp, tôi thấy đó là một ý tưởng rất hay.

Không biết anh có nguyện ý tiếp tục thử nghiệm không?” George đứng dậy, đi đến bên cạnh Jayce.

Công nghệ Hextech, sự kết hợp giữa khoa học và ma pháp, đối với hắn cũng là một phương thức nghiên cứu ma pháp mới, hắn tự nhiên rất có hứng thú.

Hơn nữa chỉ có phát triển tốt Hextech mới có thể giải mã tốt hơn viên Cổ ngữ mà Viktor tương lai gửi tới.

“Thật sao?

Ngài nguyện ý ủng hộ tôi tiếp tục nghiên cứu?” Jayce nghe vậy lập tức kích động.

Ba ngày trước vì tinh thể ma pháp phát nổ, anh bị nghị hội triệu tập và đã trình bày ý tưởng của mình.

Nhưng Giáo sư Heimerdinger cho rằng khoa học kỹ thuật căn bản không thể khống chế được ma pháp nguy hiểm, nên cuối cùng anh bị tước quyền tiếp tục nghiên cứu.

“Đúng vậy, tôi còn tìm cho anh một phụ tá nữa.” Lúc này, George vỗ tay, vệ binh dẫn một thanh niên chống gậy bước vào.

Gương mặt thanh niên lúc này đầy vẻ mờ mịt.

“Các người muốn làm gì, tôi là trợ giảng của trường, không hề tham gia vào sự kiện phản đối Tân Zaun.” “Anh tên là Viktor phải không, yên tâm, tôi không có ác ý, mời anh đến đây chỉ là để hỗ trợ

tiên sinh Jayce nghiên cứu học thuyết Hextech do anh ấy sáng lập." George đưa tay chỉ về phía Jayce.

Viktor nhìn Jayce, sững người một lúc: "Hóa ra là anh." Ngày Jayce bị thẩm vấn, anh với tư cách trợ thủ của Giáo sư Heimerdinger cũng có mặt.

Lúc đó học thuyết Hextech của Jayce về việc dùng khoa học khống chế ma pháp mang lại phúc lợi cho đại chúng quả thực đã làm anh lay động.

Anh vốn định tìm thời gian nói chuyện riêng với Jayce, không ngờ mấy ngày qua lại xảy ra đại sự đổi đời này, tất cả giáo viên trong trường đều bị lệnh tạm thời không được rời khỏi học viện.

"Đúng rồi, nghe nói anh bị chứng xơ hóa cơ xương bẩm sinh, như vậy không tốt đâu, sẽ ảnh hưởng đến hiệu suất nghiên cứu." George đi đến trước mặt Viktor, một bàn tay bao phủ bởi khí màu đỏ, sau đó trực tiếp vỗ lên đỉnh đầu Viktor.

Lúc này hắn thi triển chính là Song Toàn Thủ có thể chữa trị mọi bệnh tật.

"Chân của tôi!" Được khí đỏ của Song Toàn Thủ bao phủ, Viktor lập tức cảm thấy cơ thể mình như được tái sinh, đặc biệt là cái chân gần như mất cảm giác đã trở nên khỏe mạnh.

Sau khi George thu tay lại, Viktor lập tức buông gậy, chạy bước nhỏ đầy phấn khích trong phòng.

"Đã bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu năm rồi, cuối cùng tôi cũng có thể đi lại như người bình thường." Nói đoạn, nước mắt anh rơi lã chã.

"Cảm ơn ngài, Thân vương điện hạ vĩ đại, Viktor nguyện ý trọn đời phục vụ ngài!" Sau khi bình tĩnh lại, Viktor quỳ một gối, trịnh

trọng tuyên thệ với George.

Anh xuất thân từ gia đình bần hàn ở khu rãnh nứt hạ tầng Zaun, sinh ra đã thọt chân lại còn mắc chứng bệnh nan y hiếm gặp, cơ thể suy yếu.

Anh luôn hy vọng dựa vào trí thông minh của mình tìm được cách cứu vãn bản thân, nên mới đến thượng thành như người đói khát hấp thụ tri thức tiên tiến.

Đáng tiếc, ngay cả công nghệ của thượng thành cũng không chữa khỏi được cho anh, cơ thể anh ngày càng yếu đi.

Theo lời bác sĩ, tối đa bảy tám năm nữa cơ thể anh sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Nghĩa là anh sẽ phải rời bỏ thế giới này ở tuổi ngoài ba mươi, thời kỳ sung sức nhất của cuộc đời.

Nhưng giờ đây dưới sức mạnh ma pháp thần kỳ của Thân vương, anh cảm thấy cơ thể tốt chưa từng thấy, suy yếu và bệnh tật đều biến mất, ngay cả cái chân thọt cũng đã khỏi.

Đây là ơn cứu mạng, ơn tái tạo, sao anh có thể không cảm kích.

"Không cần trọn đời đâu, giúp anh ta phát triển tốt Hextech là được rồi." George chỉ vào Jayce đang đứng ngây người.

Jayce lắp bắp hỏi: "Thân vương điện hạ, hóa ra ngài cũng biết ma pháp?" "Đúng vậy, tôi là một ma pháp sư, nên quá trình nghiên cứu Hextech sắp tới tôi cũng sẽ tham gia." George gật đầu.

Bốn ngày sau, tại khu hạ thành Tân Zaun, Vander mặc bộ lễ phục Thân vương lộng lẫy với vẻ mặt đầy gượng gạo.

"Thật không biết tại sao họ lại thích loại quần áo này, mặc vào phiền phức mà hành động cũng chẳng thuận tiện." "Ngài bây giờ là

lãnh đạo tối cao, phải mặc như vậy để giảm bớt tâm lý đối kháng của bình dân thượng thành." Cựu chủ tiệm tạp hóa, nay là quan chấp chính của vương quốc, nói nhỏ với Vander.

Đã là lãnh đạo thì phải có dáng dấp của lãnh đạo, ăn mặc chỉnh tề mới hiển hiện được uy nghi, trấn nhiếp kẻ tiểu nhân.

Nếu vẫn giữ bộ dạng cũ, bình dân và thương nhân thượng thành sẽ thấy lãnh đạo của họ là một kẻ dã man không ra thể thống gì.

"Nói thật, cháu cũng ghét bộ này!" Vi kéo kéo chiếc váy hồng của mình, có chút hối hận vì ngày hôm đó đã dẫn đầu xông lên thượng thành.

Cô hiện tại là Công chúa của vương quốc, cũng phải ăn mặc chỉnh tề.

"Em thấy cũng đẹp mà." Powder cũng mặc váy nhỏ, một tay cầm búp bê, một tay nắm tay Vi, gương mặt tràn đầy hạnh phúc.

"Tôi cũng thấy không tệ, rất hợp với màu tóc của cô." Lúc này George từ phía sau đi tới.

Tóc hồng phối với váy hồng, cộng thêm sự trang điểm tinh tế của thợ trang điểm hàng đầu thượng thành, khiến cô nàng ngổ ngáo Vi phút chốc biến thành một thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu, so với trước kia đúng là một trời một vực.

Tất nhiên, điều kiện là cô đừng mở miệng, hễ mở miệng là cái giọng trung tính đặc sệt lại lộ tẩy ngay.

"Đây tuyệt đối là lần cuối cùng, ngày mai tôi sẽ là Đội trưởng Cận vệ quân Tân Zaun, sẽ không bao giờ mặc thứ này nữa." Vi co giật khóe miệng, đầy vẻ chê bai bộ đồ trên người.

Vander thấy vậy mỉm cười lắc đầu, sau đó hỏi George: "George, cậu chắc chắn thực sự làm được chứ?" "Yên tâm đi, vấn đề không

lớn.” George phẩy tay, sau lưng dang rộng đôi cánh, từ từ bay lên không trung khu hạ thành.

Chỉ thấy hắn đưa hai tay ra, chỉ xuống phía dưới: “Scourgify!” Ma lực cường đại tức thì bùng phát từ cơ thể hắn, một luồng sức mạnh vô hình lấy hắn làm trung tâm lan tỏa ra khắp bốn phương tám hướng của khu hạ thành.

Phàm là nơi sức mạnh này đi qua, độc khí, nước thải, rác rưởi, các loại tàn dư hóa chất đều biến mất sạch sẽ.

Cả một khu hạ thành bẩn thỉu hỗn loạn, dưới ánh mắt không thể tin nổi của mọi người, dần trở nên sạch không một hạt bụi, hóa thành một mảnh tịnh thổ.

“Ta nói nơi này phải có ánh sáng!” Tiếp theo, George hạ cánh, hai tay ấn mạnh xuống đất, một ma pháp trận khổng lồ hình thành.

Khu hạ thành vốn như một khe vực bắt đầu mở rộng ra hai bên, tạo thành một khe hở lớn để ánh nắng mặt trời rực rỡ chiếu rọi vào mọi ngóc ngách.

Khu ổ chuột trước đây như rãnh cống quanh năm không thấy ánh mặt trời, giờ đây đã xua tan mây mù thấy thái dương, từ bóng tối bước ra ánh sáng.

“Ta nói nơi này phải có cây!” Hai tay chắp lại, ma pháp trận biến đổi hình thái, mặt đất khu hạ thành bắt đầu mọc lên những đại thụ xinh đẹp.

“Ta nói nơi này phải có hoa cỏ!” Theo sau cây cối, những khóm hoa cỏ mỹ lệ cũng vươn mình sinh trưởng.

“Xong việc!” Khi George thu tay, khu hạ thành u ám bẩn thỉu ban đầu giờ đã biến thành một cảnh tượng như thế ngoại đào nguyên.

So với thượng thành, giờ đây không còn là bóng tối và ánh sáng,

nghèo nàn và giàu có nữa, mà là cảnh quan tự nhiên xinh đẹp đối lập với thành phố công nghệ hiện đại, mỗi bên một vẻ, mỗi bên một thế mạnh riêng.

"Ai nói ma pháp chỉ biết phá hoại, điều này thực sự quá thần kỳ!" Vander nhìn khu hạ thành thay đổi hoàn toàn, gương mặt không nén nổi sự cảm thán.

Mấy ngày nay ông luôn phiền não về việc làm sao thay đổi khu hạ thành.

Dù ông đã trở thành lãnh đạo Tân Zaun, thống nhất thượng hạ thành, nhưng muốn thực hiện lý tưởng biến hạ thành giống như thượng thành không hề đơn giản.

Đầu tiên môi trường hạ thành là vấn đề lớn, ô nhiễm tích tụ suốt hai trăm năm sao có thể làm sạch trong đoản thời gian.

Ông từng nghĩ đến việc chuyển người dân hạ thành lên thượng thành ở, nhưng điều đó căn bản không thực tế, làm vậy chỉ khiến bình dân và thương nhân thượng thành nổi loạn tập thể.

Họ không quan tâm ai thống trị, miễn là người đó không xâm phạm quá nhiều lợi ích của họ, nếu không họ sẽ phản kháng hoặc rời đi.

Chương 473

Tân Zaun vừa thành lập, thứ cần nhất là ổn định.

Thứ hai là nhiều người hạ thành không quen nhịp sống thượng thành, không muốn rời đi.

Trong lúc ông đau đầu, George đã giải quyết triệt để vấn đề này, trực tiếp thay đổi toàn bộ diện mạo hạ thành.

Giờ đây phong cảnh hạ thành tuyệt đẹp, chỉ cần đảm bảo an ninh, tin rằng người thượng thành cũng sẽ muốn đến đây cư ngụ và tham quan.

Như vậy ông không cần lo lắng về vấn đề kinh tế nữa, chỉ cần hai bên thường xuyên giao lưu, vài năm nữa sẽ không còn sự phân biệt hay thù địch giữa thượng thành và hạ thành.

"George, cậu gia nhập Tân Zaun thực sự là vinh hạnh của chúng tôi!" Vander nắm lấy tay George, gương mặt đầy vẻ kích động.

George mỉm cười: "Là một phần của Tân Zaun, đây là việc tôi nên làm." Chút chuyện nhỏ này đối với hắn hiện giờ không đáng là gì, ổn định cục diện Tân Zaun càng sớm để nhiều người đến đây giao thương, hắn mới có cơ hội thu được lượng lớn sách và vật phẩm ma pháp để nghiên cứu.

"Giáo sư Heimerdinger, giờ ngài còn thấy ma pháp đều nguy hiểm không?" Trò chuyện với Vander một lát, hắn đi đến trước mặt Heimerdinger.

Mục đích thứ hai của việc làm hôm nay là để lấy được sự tin tưởng của nhà phát minh đại tài này.

Về khả năng phát minh, Heimerdinger trong thế giới Liên Minh

Huyền Thoại tuyệt đối là số một số hai.

Lôi kéo được ông ta sẽ hoàn thành Hextech nhanh hơn và giúp hắn hiểu về ma pháp thế giới này nhanh hơn.

Heimerdinger dù chuyên về công nghệ nhưng đối với ma pháp không phải không có nghiên cứu, tộc Yordle vốn rất giỏi ma pháp.

"Có lẽ cậu đúng, ma pháp không hoàn toàn chỉ là phá hoại." Heimerdinger nhìn khu hạ thành xinh đẹp, lại nhớ đến việc George dùng ma pháp chữa khỏi bệnh nan y cho Viktor, không khỏi thở dài cảm thán.

"Có lẽ Jayce không sai, nếu công nghệ Hextech đủ hoàn thiện, thực sự có thể giúp bình dân có cuộc sống tốt hơn.

Được rồi, tôi sẽ giúp họ." Vander dẫn các đại thần đi xử lý công việc tiếp theo, George cùng Heimerdinger quay lại học viện.

Lúc này tại học viện, Jayce và Viktor đã sơ bộ hoàn thành việc xây dựng khung Cổ ngữ Hextech, chỉ thiếu bước cuối cùng là tổng hợp.

"Oanh!" Khi George và Heimerdinger xuất hiện trước cổng học viện, từ phía tòa nhà thực nghiệm đột nhiên bùng phát một cột năng lượng xung thiên.

"Ồ, xem ra đã thành công rồi." George nhướn mày, xách Heimerdinger trực tiếp dùng phép Dịch chuyển biến mất tại chỗ.

"Đây chính là Cổ ngữ của thế giới này sao, quả là rất toàn diện." Đến phòng thí nghiệm, George thấy xung quanh hạt nhân Hextech dày đặc các loại Cổ ngữ thần bí chứa đựng pháp tắc căn bản của ma pháp.

Jayce và Viktor bị sức mạnh Cổ ngữ nâng lơ lửng trên không trung như đang ở trong không gian không trọng lực.

Qua thời gian nghiên cứu các sách ma pháp thu thập được từ

thượng thành, hắn phát hiện ma pháp thế giới Liên Minh Huyền Thoại chủ yếu chia làm bốn loại: Ma pháp Tinh giới, Ma pháp Nguyên tố, Ma pháp Tinh thần và Ma pháp Hỗn hợp.

Ma pháp Tinh giới nói đơn giản là ma pháp của Áo Long Vương và các tinh linh, chủ yếu là ánh sao, tinh hỏa, năng lượng tinh thể, truyền từ không gian ngoại vi đến lục địa Runeterra chứ không phải ma pháp bản địa, uy lực vô cùng cường đại.

Ma pháp Nguyên tố như ma pháp băng của Freljord, công lý nguyên sơ của Ixtal, hay các Bán thần nguyên tố, những loại dựa trên việc thao túng một vật chất nhất định đều là ma pháp nguyên tố.

Ma pháp Tinh thần như năng lượng đặc thù của tộc Vastaya, ma pháp Yordle, Linh giới, sương mù đen đảo Bóng Đêm, ma pháp Chiêu hồn, sức mạnh Ác quỷ, tất cả những gì liên quan đến ý thức, cảm xúc, linh hồn đều là ma pháp tinh thần.

Còn Ma pháp Cổ ngữ (Rune) là sự kết hợp giữa ma pháp Tinh giới và các nguyên tố vật chất của Runeterra, chứa đựng cả nguyên lý vật chất lẫn tinh thần, nên được phân loại là ma pháp hỗn hợp.

Nghiên cứu thấu đáo Ma pháp Cổ ngữ thực tế tương đương với việc thâm nhập vào mọi nguyên lý ma pháp của thế giới này.

Hiện tại các loại Cổ ngữ được kích phát bằng công nghệ Hextech đang thể hiện những nguyên lý đó một cách trực quan nhất.

Ý chí bàng đại phóng ra từ đôi mắt George, nhanh chóng bao phủ những Cổ ngữ này, lượng lớn nguyên lý ma pháp được hắn nhanh chóng hấp thụ và lĩnh ngộ.

Đồng thời, tiểu thế giới sơ khai của hắn cũng bắt đầu trở nên phong phú hơn nhờ sự lĩnh ngộ này.

“Thật là một sức mạnh đáng sợ, cậu ta rốt cuộc là ai?”

Heimerdinger cảm nhận ý chí bàng đại toát ra từ George, gương mặt lộ vẻ kinh hãi.

Ngay cả trong Chiến tranh Cổ ngữ năm xưa, ông cũng hiếm thấy ai có lượng ý chí đáng sợ như vậy.

"Vẫn chưa đủ, nếu có thời gian thu thập được Cổ ngữ Thế giới, xem xét nguyên lý ma pháp trong đó có lẽ sẽ giúp ích cho mình nhiều hơn.

Hoặc là đi xem Đĩa Mặt Trời có thể tạo ra Phi thăng giả bằng cách trích xuất sức mạnh Áo Long Vương." Khoảng mười phút sau, George từ từ thu hồi ý chí.

Viên Cổ ngữ Hextech này chẳng qua là sức mạnh Cổ ngữ được ngưng tụ sau khi Viktor tương lai đã cơ khí hóa phi thăng, không thể so sánh với bản chất của Cổ ngữ Thế giới.

Phải biết trong lịch sử, năng lượng của một viên Cổ ngữ Thế giới bùng phát có thể xé toạc bầu trời, phá vỡ hư không, khiến đại địa sụp đổ, nước biển đổ ngược, cả một lục địa phía đông Valoran bị nhấn chìm biến mất hoàn toàn.

Đây là thế giới Liên Minh Huyền Thoại, dưới sự gia trì của năng lượng siêu cường, độ kiên cố của cả thế giới này vượt xa các tinh cầu thông thường.

Ngay cả khi hắn bộc phát toàn lực ở thế giới này cũng không thể đánh chìm cả một đại lục, đủ thấy sức mạnh ẩn chứa trong Cổ ngữ Thế giới đáng sợ nhường nào.

Nếu có thể lĩnh ngộ triệt để Cổ ngữ Thế giới, tốc độ sáng tạo tiểu thế giới của hắn không chỉ tăng vọt mà thế giới tạo ra cũng sẽ mạnh mẽ hơn nhiều.

Còn về Đĩa Mặt Trời, đó là thần khí do các Tinh linh chế tạo sau

khi khống chế Áo Long Vương để giúp người phàm phi thăng thành Thiên nhân, cũng như Ám tặc sau này.

Sức mạnh ẩn chứa trong đó hắn hiện chưa rõ, nhưng tuyệt đối không thua kém Cổ ngữ Thế giới.

"Làm tốt lắm, tiếp tục nỗ lực nhé, gặp vấn đề gì có thể thảo luận với Giáo sư Heimerdinger, ông ấy đã đồng ý giúp bảo vệ các anh phát triển Hextech." George khích lệ Jayce và Viktor đang đầy kích động, dặn dò vài câu rồi tạm thời rời đi.

Những kiến thức Ma pháp Cổ ngữ vừa đạt được hắn cần một khoảng thời gian lắng đọng để tiêu hóa.

Cùng lúc đó tại Thành phố Học viện, George đang bế quan lại nhận được lời mời từ Aleister.

"Vừa hay, cũng đã đến lúc đi thu thập mười vạn ba ngàn cuốn sách ma pháp đó rồi." Trước đây vì trong não Index có hệ thống phòng ngự ma pháp mạnh nhất thế giới này nên hắn không thể cưỡng ép đọc mười vạn ba ngàn bản ma đạo thư đó.

Do đó hắn đã hợp tác với Aleister để đổi lấy việc được truyền dạy ma pháp.

Nhưng hiện tại, trải qua nỗ lực của bản thể và các phân thân ở các thế giới khác, thực lực của hắn đã tăng lên gấp bội, lại có cả tiểu thế giới sơ khai.

Chỉ cần đưa Index vào tiểu thế giới của mình, dùng pháp tắc của riêng mình hạn chế hệ thống phòng ngự trong não cô bé là có thể dễ dàng lấy được mười vạn ba ngàn cuốn ma đạo thư.

Thành phố Học viện, học khu thứ 7, tòa nhà không cửa sổ.

George một lần nữa bước vào căn phòng đặc biệt nơi Aleister Crowley đang treo ngược.

“Tên này mạnh hơn mình tưởng tượng nhiều!” Ý chí quét qua Aleister, George thầm cảm thán trong lòng.

Hắn luôn biết Aleister rất mạnh, mình không phải đối thủ, nhưng trước đây luôn không nhìn thấu được đáy của đối phương.

Cho đến hiện tại khi thực lực của hắn tăng vọt, nhân thái vì tiểu thế giới dần hoàn thiện đã vô hạn tiếp cận cấp Đơn thể Vũ trụ, thực lực rồng thái cũng tương tự, hắn mới thực sự nhìn rõ thực lực ẩn giấu của Aleister.

Theo cảm tri của hắn, Aleister chưa đạt tới cấp Đơn thể Vũ trụ nhưng cũng vô hạn tiếp cận.

Nghĩa là hiện tại thực lực hai bên tương đương, nếu thực sự đánh nhau thì thắng bại phụ thuộc vào thủ đoạn cá nhân.

Về phương diện này hắn không tự đại nhưng cho rằng Aleister không bằng mình.

Qua giao dịch trước đó hắn đã học được không ít thủ đoạn của Aleister.

Tất nhiên Aleister đưa cho hắn chắc chắn không toàn diện, nhưng không sao, lát nữa hắn có thể lấy được mười vạn ba ngàn cuốn ma đạo thư từ Index, cơ bản có thể học được hơn 80% ma pháp của thế giới này.

Chương 474

Nghĩa là thủ đoạn của Aleister hắn nắm rõ phần lớn, còn Aleister đối với hắn chỉ biết chút lông mi lông tóc.

Bàn về thủ đoạn, hắn học từ rất nhiều thế giới ma pháp chắc chắn vượt xa Aleister.

"Làm sao có thể!" Tuy nhiên so với sự bình tĩnh của George, nội tâm Aleister lại nổi sóng dữ dội.

Khoảnh khắc tinh thần của George quét qua, ông ta theo bản năng đánh giá lại thực lực của đối phương.

Chỉ trong vài tháng ngắn ngủi, thực lực của George đã khiến ông cảm thấy bị uy hiếp.

Điều này nghĩa là gì?

Nghĩa là thực lực George hiện giờ đã có thể ngang hàng với ông.

Lần trước gặp mặt hai người hoàn toàn không cùng đẳng cấp, nếu ông thực sự ra tay có thể nghiền ép và kết liễu George.

Trong mắt ông đối thủ thực sự chỉ có những Ma Thần kia thôi.

Nhưng hiện tại ông đã không còn nắm chắc nữa.

"Điều này... có lẽ không phải chuyện xấu." Nghĩ lại ông thấy như vậy cũng tốt.

Hai người vốn là quan hệ hợp tác, nếu thao tác tốt có lẽ George sẽ là một lưỡi kiếm sắc bén để đối phó Ma Thần, giống như cách ông luôn bồi dưỡng Imagine Breaker vậy.

Trong chớp mắt, não bộ ông ta đã hiện ra vô số toan tính.

"Lần này tìm tôi có việc gì không?" George mở lời trước.

Dù hiện tại đã có thực lực kháng hành với Aleister nhưng không có nghĩa hắn muốn trở mặt.

Hai người là quan hệ hợp tác, hắn vẫn muốn tiếp tục trích xuất giá trị từ Aleister nên mọi thứ vẫn như cũ.

Chẳng qua so với vị thế thấp hơn trước đây, giờ đây hai bên bình đẳng, nếu Aleister muốn gây bất lợi cho hắn, hắn sẽ không chỉ dừng lại ở lời đe dọa suông như trước.

"Cần cậu giúp tôi xử lý một người bạn nhỏ không nghe lời và đi một chuyến đến Anh quốc." Aleister mỉm cười nói.

George không do dự: "Có lợi ích gì?" "Cậu còn muốn học loại hình ma pháp nào tôi đều có thể dạy." Aleister biết thứ George muốn nhất chính là các loại ma pháp.

Nhưng lần này George lại lắc đầu: "Lần này tôi không cần ma pháp, tôi muốn tìm hiểu kỹ về vấn đề Ma Thần." Ma pháp thì hắn sắp lấy được từ Index rồi nên không cần trao đổi lúc này, chi bằng đổi lấy tình báo về Ma Thần.

Tình báo về Ma Thần trước đây hắn biết không nhiều, chỉ biết ma pháp sư sau khi bước vào lĩnh vực Ma Thần sẽ sở hữu sức mạnh có thể tùy ý hủy diệt vũ trụ.

Hắn muốn tìm hiểu vì ở thế giới hiện tại, ngoại trừ Ma Thần dường như không còn thực thể nào có thể uy hiếp được hắn.

Nếu có thể hắn còn muốn tìm một cái để phục linh, thế giới này hắn chưa phục linh cái nào cả.

Linh hồn nhỏ hắn không thèm, phải là đại linh, dù thời gian tiêu hóa dài nhưng mức độ tăng trưởng thực lực sẽ rất lớn.

"Được." Aleister nheo mắt rồi đồng ý.

Ông ta muốn lợi dụng George đối phó Ma Thần nên tình báo sớm muộn cũng phải nói cho hắn biết.

"Sự sống nhất định sẽ tử vong, quả táo nhất định rơi từ trên xuống dưới, một cộng một bằng hai...

Những quy tắc tuyệt đối không đổi trên thế giới này đều có thể bị phá hủy, tái tổ chức và sáng tạo lại bằng ma pháp ghi trong ma đạo thư.

Một cộng một sẽ biến thành ba, quả táo rơi ngược từ dưới lên trên, sự sống đã chết nhất định sẽ phục sinh.

Ma pháp sư gọi những người có thể làm được điều đó là Ma Thần." Aleister chậm rãi nói ra bản chất của Ma Thần: "Ma Thần không phải là thần của Ma giới, mà là ma pháp sư đã hoàn toàn làm chủ ma pháp, bước vào lĩnh vực của thần, có thể tùy ý bẻ cong mọi quy tắc thế gian, đó chính là hình thái tối cực của ma pháp sư..." Tình báo về Ma Thần được Aleister giảng giải suốt một tiếng đồng hồ và George cũng chăm chú lắng nghe.

Tình báo rất chi tiết, thậm chí gồm cả những Ma Thần hiện đang tồn tại là ai và họ đã trở thành Ma Thần như thế nào.

Thái độ của Ma Thần với thế giới, tác hại của họ với thế giới, vân vân.

Dù Aleister không nói thẳng nhưng George cũng nghe ra chút manh mối, Aleister dường như cực kỳ thù địch với Ma Thần.

"Cảm ơn tình báo của ông, hai việc ông nói tôi sẽ giúp xử lý." Nhận được tình báo về Ma Thần, George cũng nhận lời yêu cầu của Aleister.

Aleister nhờ hắn làm hai việc.

Việc thứ nhất: Siêu năng lực giả xếp thứ hai của Thành phố Học

viện là Kakine Teitoku đã phản bội, Aleister muốn hắn ra tay trấn áp và thu hồi.

Việc thứ hai: Đi một chuyến đến Anh quốc, bên đó tổ chức bí mật nhất của La Mã Chính giáo là 'God's Right Seat' dường như đang âm mưu phát động Thế chiến thứ ba để đoạt lấy sức mạnh của Imagine Breaker và mười vạn ba ngàn cuốn ma đạo thư.

Aleister cần hắn bảo hộ Kamijou Touma, trong lúc cậu ta rèn luyện không được sử dụng sức mạnh ngoài Imagine Breaker.

Về lý do tại sao phải bảo vệ Kamijou Touma, Aleister cũng không giấu giếm, nói là muốn dựa vào sức mạnh của cậu ta để đối phó Ma Thần.

Hai việc này đối với George đều không khó.

Thu phục một siêu năng lực giả chỉ là chuyện trong tầm tay, còn đi bảo vệ Kamijou Touma thì vừa hay hắn cũng cần tìm Index để lấy sức mạnh của mười vạn ba ngàn bản ma đạo thư.

"Tham Tra Chi Nhãn!" Dịch chuyển lên không trung Thành phố Học viện, trong mắt George lập tức hiện lên một hình chữ thập đỏ rực.

Theo chữ thập trong mắt hắn sáng lên, trên bầu trời cả thành phố cũng hiện ra một nhãn cầu khổng lồ.

"Tìm thấy rồi." Thân hình lóe lên, hắn lại biến mất tại chỗ.

Tham Tra Chi Nhãn là ma pháp của Irene Belserion, có thể dựa vào con mắt khổng lồ hiện ra trên trời để trực tiếp thăm dò mọi ngóc ngách trong thành phố, tiện lợi hơn nhiều so với việc dùng bùa truy tung tìm người.

Tại tổng bộ của tổ chức bí mật 'Item', siêu năng lực giả xếp thứ tư Mugino Shizuri đang bị xếp thứ hai Kakine Teitoku trấn áp không

thương tiếc.

Các thành viên khác cũng bị các thành viên của tổ chức 'School' do Kakine dẫn đầu tập kích.

Chiến cục cực kỳ nguy ngập.

“Chỉ là hạng tư mà cũng dám khiêu khích bổn đại gia, hôm nay sẽ hủy diệt hoàn toàn các ngươi!” Sau lưng Kakine Teitoku dang rộng sáu đôi cánh trắng muốt như sáu lưỡi đao sắc lẹm, đi đến đâu cắt nát vật chất đến đó.

Mugino Shizuri vừa chật vật né tránh vừa dốc sức phát động những tia sáng trắng có thể làm tan chảy bức tường để phản kích.

Tuy nhiên những tia sáng 'Meltdowner' của cô khi sắp bắn trúng đối phương đều bị đôi cánh trắng chặn lại mà không hề gây ra tổn thương nào.

“Làm sao có thể!” Gương mặt Mugino hiện rõ vẻ kinh hoàng.

Cô cứ nghĩ mình hạng tư thì khoảng cách với hạng hai không quá lớn, thậm chí không nghĩ mình sẽ thua hạng hai, vì thực lực cô cũng tương đương với hạng ba Misaka Mikoto.

Nhưng giờ mới phát hiện mình hoàn toàn không phải đối thủ.

Công kích của đối phương chỉ cần chạm vào là có thể giết chết cô dễ dàng, còn công kích của cô lại không thể làm đối phương mảy may tổn thương.

“Chạy!” Lúc này chiến ý của cô đã tan biến, chuẩn bị canh thời cơ để chạy trước rồi mới tính chuyện báo thù.

Chương 475

Nhưng ngay lúc này một giọng nói quen thuộc đột nhiên vang lên trong phòng.

“Chào, đánh nhau cũng quyết liệt quá nhỉ.” Giọng nói bất ngờ khiến Kakine Teitoku dừng tay, cũng giúp Mugino có cơ hội thở dốc để nhìn về nơi phát ra tiếng động.

“Là Misaka Mikoto... không đúng, là cô ta, bản sao đáng sợ đó!” Cái nhìn đầu tiên cô cứ ngỡ là hạng ba Misaka Mikoto, nhưng nhanh chóng nhận ra sự khác lạ qua trang phục và khí chất.

Người tới không phải là Misaka Mikoto chính chủ có thực lực ngang ngửa cô, mà là bản sao vượt ngoài quy chuẩn có số hiệu 9981, người từng đánh bại cả hạng nhất Accelerator.

“Nếu là cô ta, có lẽ tạm thời không cần chạy.” Mugino vốn định phá cửa sổ tẩu thoát, mắt đảo một vòng lại quyết định ở lại.

“Hạng ba Misaka Mikoto, ở đây không liên quan đến cô, mau rời khỏi đây nếu không tôi sẽ xử lý cả cô luôn!” Phía bên kia Kakine Teitoku nhìn tướng mạo George mà lầm tưởng là điện kích sứ Misaka Mikoto nên lớn tiếng đuổi người.

Dù là hạng tư Mugino hay hạng ba Misaka Mikoto, năng lực của cả hai đều bị hắn khắc chế.

Năng lực của hắn là tạo ra 'Dark Matter' (Vị Nguyên Vật Chất), loại vật chất không tồn tại trên đời.

Không phải là 'chưa phát hiện' hay 'về lý thuyết nên tồn tại', mà là thứ thực sự không tồn tại nên không tuân theo các định luật vật lý hiện hữu.

Sóng quang và điện tử chỉ cần đi qua các khe hở nhỏ trên cánh trắng của hắn sẽ bị thay đổi tính chất, bẻ cong thành các vectơ không thể tồn tại, hoạt động theo quy tắc riêng của nó.

Do đó năng lực của Mugino và Misaka khi chạm vào hắn sẽ trực tiếp bị bẻ cong vô hiệu hóa, không thể gây sát thương.

Ngay cả hạng nhất Accelerator, dù chưa đánh nhưng hắn cũng không nghĩ mình sẽ thua.

Kẻ duy nhất ở Thành phố Học viện này khiến hắn kiêng dè là Chủ tịch hội đồng quản trị thần bí Aleister Crowley.

Chính vì vậy lần này nhân lúc lực lượng an ninh của Thành phố Học viện được điều sang Pháp để giúp dẹp loạn, phòng ngự nội bộ sơ hở và các thế lực khác cũng nhân cơ hội xâm nhập, hắn đã ly khai khỏi sự trung thành với Aleister, dẫn đầu 'School' tập kích viện nghiên cứu hạt cơ bản học khu 18.

Hắn đã đoạt lấy 'Tweezers' (nhíp gắp) có khả năng trích xuất thông tin từ mạng lưới 'Under_Line'.

Hắn muốn dùng nó làm yêu sách để đạt được 'quyền giao thiệp trực tiếp' với Aleister.

Còn tổ chức 'Item' đã muốn can thiệp thì hắn tiện tay giải quyết luôn, đặc biệt là cô nàng có năng lực truy tung Takitsubo Rikou, để lại sẽ là một rắc rối.

“Tôi thụ thác của Aleister đến để bắt giữ anh.” George đầy hứng thú nhìn đôi cánh tạo thành từ Vị Nguyên Vật Chất sau lưng Kakine, nhàn nhạt nói.

Kakine nghe xong lập tức cười lớn: “Aleister bảo cô đến bắt tôi?

Chỉ dựa vào cô sao, ha ha ha, xem ra ông ta bây giờ cũng hết cách rồi, bắt đầu cuống lên rồi đấy.” Vừa chế nhạo, một chiếc cánh trắng

sau lưng hắn cũng lập tức vươn ra tát về phía George, định đánh George nát làm đôi.

Hắn chẳng có chút tinh thần thương hoa tiếc ngọc nào cả.

Tuy nhiên lúc này cơ thể George được bao phủ bởi một lớp Kim Quang, vậy mà đưa tay ra nắm chặt lấy đôi cánh của hắn.

"Đây là Vị Nguyên Vật Chất sao?

Nhìn thế này thì nhiều sức mạnh của mình cũng có thể coi là vị nguyên rồi." Ý chí của George quét qua chiếc cánh trắng, trong lòng đã có kết luận.

Vị Nguyên Vật Chất nói trắng ra là sức mạnh nằm ngoài hệ thống sức mạnh bình thường của thế giới này.

Những thủ đoạn sức mạnh hắn lấy được từ các thế giới khác, đặt ở thế giới này thực ra cũng chính là Vị Nguyên Vật Chất.

Ví dụ như năng lượng do Kim Quang Chú tạo ra hiện giờ.

"Tay không bắt được bạch dực của ta!" Thấy George chỉ dùng một tay đã nắm được đôi cánh có thể chém sắt như bùn của mình, trên người lại không có năng lực lôi điện đặc trưng, Kakine lập tức nhíu mày.

Điều này không giống với tình báo hắn biết.

"Cũng có chút bản sự, nhưng sức mạnh bổn đại gia nắm giữ không phải hạng người phàm như các ngươi có thể tưởng tượng được!" Năm chiếc cánh còn lại mạnh mẽ vỗ một cái, một luồng sóng xung kích đáng sợ lập tức ập về phía George.

"Bạn nhỏ à, không chịu ngoan ngoãn đầu hàng thì tôi không khách khí đâu." George buông tay đang nắm cánh trắng ra, một ma pháp trận màu đen hình thành.

Đối với hắn, Kakine mười mấy tuổi đúng là một người bạn nhỏ.

"Lôi Chi Diệt Thần Ma Pháp - Lôi Thần Phù Điện Lạp Tử Pháo!" Cột lôi điện màu đen đặc quánh như vật thể thực sự bắn ra từ ma pháp trận, trực tiếp oanh tạc đánh tan luồng xung kích rồi tiếp tục lao về phía Kakine.

Kakine không ngờ uy lực lôi điện của George lại kinh người như thế, nhưng mặt cũng không lộ vẻ sợ hãi, chỉ xếp sáu chiếc cánh lại chắn trước thân mình.

Cánh của hắn có thể phản lại điện, lôi điện uy lực lớn đến đâu đánh vào cũng sẽ bị bẻ cong biến mất.

"Misaka Mikoto, công kích của cô đối với bổn đại gia không có...

á á á á á..." Lời của Kakine mới nói được một nửa, lôi điện màu đen kia đã dễ dàng xuyên thủng sáu lớp cánh trắng, bắn trúng cơ thể hắn, giật cho hắn không tự chủ được cả đại tiểu tiện.

"Đưa hắn đến chỗ cảnh vệ đi, sẽ có người tiếp quản." Nhìn Kakine đang bị thương nặng hôn mê, George nói với Mugino Shizuri đang đứng nuốt nước miếng một tiếng rồi dịch chuyển biến mất tại chỗ.

Lôi điện bên phía khoa học thì không thể làm hại Kakine, nhưng lôi điện hắn dùng là bên phía ma pháp, lại còn là ma pháp thế giới khác chuyên dùng để đối phó thần.

Quan trọng là cường độ năng lượng cũng không cùng đẳng cấp.

"Đợi một chút vậy." Xử lý xong Kakine, George dịch chuyển đến không trung phía trên khu đại dục trường sang trọng và nổi tiếng nhất Thành phố Học viện.

Kamijou Touma và Index vẫn chưa đi Anh, vừa rồi khi dùng Tham Tra Chi Nhãn tìm Kakine hắn cũng thuận tiện tìm thấy hai người họ.

Có điều hiện tại Index đang ở dưới tắm rửa, bên trong toàn là con gái nên hắn không tiện vào trực tiếp.

Dù nói phân thân của hắn ở thế giới này là cơ thể nữ giới vào cũng bình thường, nhưng nội tâm hắn không phải nữ, chuyện xông vào nhà tắm nữ chắc chắn hắn không làm được.

Dù sao hắn cũng chẳng gấp gáp gì khoảnh khắc này.

"Ma pháp sư của Thiên Thảo Thức Thập Tự Thê Giáo dường như cũng đến để bảo vệ Kamijou Touma." Liếc mắt nhìn xuống dưới, hắn thấy xung quanh nhà tắm có không ít ma pháp sư Thiên Thảo Thức ẩn nấp.

Theo lời Aleister, God's Right Seat cần mười vạn ba ngàn cuốn ma đạo thư của Index và Imagine Breaker nên gần đây sẽ phái Acqua of the Back (Hậu Phương Chi Thủy) vào Thành phố Học viện để cướp đoạt.

God's Right Seat, thế lực bí mật mạnh nhất của La Mã Chính giáo chỉ gồm bốn người, mỗi người kế thừa sức mạnh của một trong bốn đại thiên sứ, có thể sử dụng các thuật thức thiên sứ cường đại.

Đó cũng là binh khí tối thượng của La Mã Chính giáo.

"Ra rồi." Ý chí bao trùm cả bể tắm, George thấy Index và Misaka Mikoto cùng một nữ ma pháp sư Thiên Thảo Thức ngực khủng cuối cùng đã tắm xong, bước ra khỏi bể bơi.

Sau đó ba người lau người, thay quần áo rồi đến khu buffet.

Nữ ma pháp sư Thiên Thảo Thức chỉ lấy một ly đồ uống rồi ra ngoài tìm Kamijou Touma đang đợi bên ngoài để đi dạo.

Misaka Mikoto cũng ăn qua loa chút gì đó rồi quay về ký túc xá.

Chỉ còn Index với cơ thể nhỏ bé dường như chứa một cái dạ dày

không đáy đang ăn uống linh đình đầy vui vẻ.

"Thời Gian Ngưng Đọng!" Dịch chuyển xuất hiện trong sảnh buffet, George phát động ma pháp thời gian, tạm thời làm ngưng đọng thời gian trong phạm vi nhà hàng rồi đi đến trước mặt Index.

"Ma pháp này dùng ở đây cảm giác cứ kỳ kỳ sao ấy." George nhìn xung quanh toàn là những cô gái vừa tắm xong tràn đầy hơi thở thanh xuân bị định thân tại chỗ, đầu óc không khỏi lóe lên vài ký ức tiền kiếp.

Chương 476

Nhưng nhanh chóng hắn gạt bỏ những ý nghĩ đó sang bên, giờ không phải lúc nghĩ chuyện này.

Hắn đưa tay ấn lên đỉnh đầu Index, phát động Lam Thủ của Song Toàn Thủ, Niệm Lực, Nhiếp Hồn Chú và Phép Giải Chú Ma Pháp.

Dưới sự phối hợp của các loại ma pháp về tinh thần và linh hồn, hệ thống phòng ngự ma pháp John's Pen trong não Index được mệnh danh là mạnh nhất Thanh giáo Anh quốc đã bị phá giải trong tích tắc.

Mười vạn ba ngàn cuốn ma đạo thư toàn bộ được George sao chép vào não bộ mình.

Lượng kiến thức ma pháp khổng lồ khiến khóe miệng George không nén được nụ cười.

"Lại tiến gần thêm một bước đến cấp Đơn thể Vũ trụ rồi." Chỉ cần hấp thụ hết kiến thức này, không chỉ trình độ ma pháp của hắn tăng lên, thực lực cá nhân tăng trưởng mà tiểu thế giới cũng sẽ hoàn thiện hơn nhiều.

"Giải!" Đạt được kiến thức ma pháp mong muốn, George lặng lẽ giải trừ ngưng đọng thời gian, khôi phục dòng chảy thời gian bình thường trong nhà hàng.

Nhưng khi hắn chuẩn bị rời đi để từ từ tiêu hóa tri thức thì đột nhiên nhướn mày.

"Đến thật rồi à." Hắn cảm nhận được một luồng sức mạnh cường đại xuất hiện ngoài nhà tắm, những ma pháp sư Thiên Thảo Thức canh gác bên ngoài hầu như không có sức phản kháng đã bị hạ gục từng người một.

Tuy nhiên người tới ra tay rất có chừng mực, không làm hại đến tính mạng.

"Cứ thế này mãi cũng không phải cách, hay là nhổ cỏ tận gốc cái bọn God's Right Seat này luôn cho xong." Suy nghĩ một lát, George hạ quyết định.

Nếu làm theo lời Aleister, hắn phải canh chừng bên cạnh Kamijou Touma, lỡ đâu mấy tháng sau cậu ta mới đi Anh thì hắn phải đợi mấy tháng sao?

Như vậy quá lãng phí thời gian.

Chi bằng hắn trực tiếp giải quyết cả bốn người của God's Right Seat, như vậy Touma không cần đi Anh nữa, hắn cũng có thể yên tâm hấp thụ kiến thức ma đạo thư.

Hắn từng nghe đồn từ ký ức của một ma pháp sư bị hắn tra hồn, rằng nếu ai có thể lĩnh ngộ hoàn toàn mười vạn ba ngàn cuốn ma đạo thư sẽ có cơ hội dựa vào đó mà trực tiếp thành tựu Ma Thần.

Dù chỉ là lời đồn nhưng chắc không phải vô căn cứ.

Tiện thể hắn cũng có hứng thú với những thuật thức thiên sứ mà La Mã Chính giáo truyền thừa bấy lâu nay, có thể tiện tay nghiên cứu một chút.

Trên cầu vượt sông ở học khu 22, Kamijou Touma đang đi dạo cùng Itsuwa nhưng không chú ý thấy những người dân xung quanh đã bị ma pháp xua đuổi đi hết.

"Nếu có Giáo hoàng đại nhân ở đây thì không cần lo bị tập kích nữa." Itsuwa đeo bọc hành lý chứa vũ khí ma pháp của mình, có chút tiếc nuối nói.

Touma đưa tay ra sau gáy: "Kanzaki thực sự lợi hại như vậy sao?" "Tất nhiên rồi, ngài ấy là một Thánh Nhân, cả thế giới không tìm nổi

hai mươi vị Thánh Nhân đâu, bất kỳ kẻ địch nào cũng sẽ bị Giáo hoàng đại nhân đánh bại chỉ trong một chiêu!" Nói đến Nữ giáo hoàng Thiên Thảo Thức - Kanzaki Kaori, mặt Itsuwa đầy vẻ sùng bái.

Touma nghe vậy gật đầu, cậu không ngờ cô gái mang đao đó lại mạnh mẽ đến thế.

"Bất kỳ kẻ địch nào sao, điều đó chưa chắc đâu, ít nhất là không bao gồm tôi!" Đúng lúc này trên nhịp cầu xuất hiện một người đàn ông vạm vỡ đang đút tay vào túi quần.

Người đàn ông ném một sợi dây chuyền có hình dáng đặc dị xuống đất nói: "Kẻ chủ mưu gây ra loạn lạc cho thế giới, để lại cánh tay phải của cậu, nếu không hôm nay tôi phải trừ hại cho dân rồi." "Đây là... dây chuyền của Giáo hoàng đại diện!" Itsuwa nhìn sợi dây dưới đất, lập tức nhận ra đó là đồ vật của Giáo hoàng đại diện Thiên Thảo Thức - Saiji Tatemiya, điều này nghĩa là các ma pháp sư Thiên Thảo Thức canh gác bảo vệ xung quanh họ đã bị quét sạch.

Cô nhanh chóng rút vũ khí 'Giáo Thuyền Quân Dụng' trong bao tải ra, nhưng còn chưa kịp bày thế trận chiến đấu thì sau lưng đã trúng một đòn nặng nề, bị đánh bay đi.

Chính là người đàn ông đã dùng tốc độ cực nhanh tiếp cận và tấn công cô.

"Itsuwa!" Touma thấy vậy vội lao lên định đỡ Itsuwa đang bị đánh hộc máu, nhưng cậu mới bước ra một bước cũng bị đánh bay đi mà không kịp phản kháng.

Tốc độ của đối phương quá nhanh, cậu căn bản không có cơ hội dùng tay phải để hóa giải.

"Touma!" Itsuwa nén đau đứng dậy tấn công nhưng ngay cả vạt áo của đối phương cũng không chạm tới được.

Người đàn ông nhìn Itsuwa đang chắn trước mặt Touma, nhíu mày nói: "Lần này là cảnh cáo, tôi cho các người một ngày để chủ động giao ra cánh tay, nếu không lần sau tôi sẽ nghiền nát tất cả các người." "Hậu Phương Chi Thủy của God's Right Seat, ông tự ý xâm nhập Thành phố Học viện dường như không hay cho lắm." Ngay khi người đàn ông chuẩn bị nhảy lên rời khỏi cầu, một bàn tay không biết từ lúc nào đã ấn lên vai ông ta, đè ông ta trở lại nhịp cầu.

"Tốc độ nhanh thật." Đồng tử Hậu Phương Chi Thủy co rụt lại: "Đây là một cao thủ!" Dù vừa rồi ông không dùng nhiều lực và cũng khá thả lỏng, nhưng không có nghĩa là bất kỳ ai cũng có thể đè ông lại được.

Với tư cách là người sở hữu đồng thời sức mạnh của Thiên sứ Gabriel và sức mạnh Thánh Nhân, lại dung hợp hoàn mỹ cả hai để phát huy hiệu quả một cộng một lớn hơn hai, ngay cả khi không dùng ma pháp, chỉ riêng sức mạnh nhục thân của ông đã cực kỳ đáng sợ.

"Cô bé à, tôi đến đây vì chính nghĩa, cô tốt nhất đừng ngăn cản chính nghĩa của tôi." Ông đưa tay bắt lấy bàn tay đang đè mình, từ từ gỡ ra.

"Chính nghĩa sao, hai chữ chính nghĩa không phải nói suông đâu, chính nghĩa của ông trong mắt người khác chưa chắc đã là chính nghĩa." George nhướn mày, sức mạnh nhục thân của Hậu Phương Chi Thủy này vậy mà còn trên cả hắn.

"Cô tên Itsuwa phải không, mau đưa Kamijou Touma rời khỏi đây đi chữa trị đi." "Vâng, tôi biết rồi." Itsuwa ôm lấy Touma đang bị thương nặng, chạy thục mạng ra khỏi cầu.

Hậu Phương Chi Thủy cũng không ngăn cản, ông vốn định cho Touma một ngày suy nghĩ nên không định hạ sát thủ ngay.

"Theo tình báo tôi có được, siêu năng lực của cô phải là dòng điện

và điện từ, nhưng giờ xem ra tình báo không chính xác lắm." Thành phố Học viện đại diện cho khoa học và các giáo hội đại diện cho ma pháp vốn là quan hệ đối địch, La Mã Chính giáo cũng thu thập không ít tình báo về thành phố này.

Những siêu năng lực giả hàng đầu như Misaka Mikoto luôn nằm trong phạm vi tình báo trọng điểm.

Ông đã xem qua tình báo trước khi đến đây và cảm thấy ngoại trừ hạng nhất Accelerator thì những người còn lại không có uy hiếp gì, đặc biệt là loại hình đánh tầm xa, nhục thân yếu ớt như Misaka Mikoto.

"Tôi không hứng thú với tình báo ẩn giấu của các ngươi, cũng không hứng thú với ông, tôi chỉ kiên định với tín ngưỡng của mình thôi, nên tôi hỏi lại cô một lần nữa, cô định xen vào sao?" "Ông không hứng thú với tôi nhưng tôi lại khá hứng thú với ông đấy, trên người ông không chỉ có sức mạnh thiên sứ thôi đâu nhỉ?" George xoa cằm, đánh giá Hậu Phương Chi Thủy từ trên xuống dưới.

Hắn cảm nhận được hai luồng sức mạnh cực kỳ bàng đại trong cơ thể ông ta, một cái là sức mạnh thiên sứ, cái còn lại giống như sức mạnh Thánh Nhân trong ma đạo thư mô tả.

Sức mạnh thiên sứ của God's Right Seat thực chất là dùng thuật thức đặc thù để loại bỏ nguyên tội, từ đó kế thừa sức mạnh của tứ đại thiên sứ: Michael, Gabriel, Raphael và Uriel.

Họ có thể sử dụng các thuật thức thiên sứ cực kỳ đáng sợ, dù là bản không hoàn chỉnh nhưng cũng đủ để hủy diệt một thành phố.

Tuy nhiên một khi đã sở hữu sức mạnh thiên sứ thì không thể sử dụng ma pháp thông thường được nữa.

Còn Thánh Nhân như đã nói là những ma pháp sư có được sức

mạnh giống như Chúa Jesus, không chỉ nhục thân cực mạnh mà khi dùng cùng một loại ma pháp uy lực cũng vượt xa ma pháp sư thông thường.

"Nếu cô đã quyết định xen vào thì tôi chỉ còn cách thảo phạt!" Hậu Phương Chi Thủy không trả lời George mà rút từ trong bóng tối của mình ra linh trang vũ khí, một cây kỵ thương dài hơn năm mét với hình dáng vô cùng khoa trương.

Không một chút do dự, cây thương nặng nghìn cân trong tay ông như một cọng cỏ, đâm ra với tốc độ mà mắt thường không thể nhìn thấy.

Tuy nhiên cú đâm khủng khiếp đó lại không trúng đích, George đã sớm dịch chuyển né tránh.

Theo George thấy, nếu dùng Kim Quang Chú và các thuật pháp cường hóa, sức mạnh nhục thân của hắn sẽ không yếu hơn Hậu Phương Chi Thủy, nhưng không cần thiết.

Hắn có nhiều ma pháp mạnh như vậy, tại sao phải đánh cận chiến với ông ta?

Thông thường chỉ khi đối mặt với những kẻ yếu ớt hắn mới quen dùng cận chiến giải quyết cho nhanh vì chắc chắn không sợ lật thuyền.

Nhưng với kẻ có nhục thân mạnh hơn hắn như Hậu Phương Chi Thủy thì không cần thiết.

Trừ khi hắn hóa rồng, khi đó sức mạnh nhục thân của hắn sẽ nghiền nát đối thủ, nhưng cũng chẳng cần thiết đến mức đó.

"Dịch chuyển sao, xem ra cô có vài loại siêu năng lực liền!" Hậu Phương Chi Thủy hơi bất ngờ nhưng cũng không quá để ý, thân hình lóe lên tiếp tục đâm về phía George, dịch chuyển khoảng cách ngắn

như vậy chưa chắc đã nhanh bằng tốc độ của ông.

Dịch chuyển thì nhanh thật nhưng sau khi dịch chuyển cơ thể sẽ có một quá trình thích ứng, phản ứng thần kinh cũng sẽ hơi bị khựng lại, khoảnh khắc đó là đủ để ông giải quyết kẻ địch rồi.

"Expelliarmus!" George nhẩm chú, một luồng ánh sáng xanh lấy hắn làm trung tâm lan ra xung quanh, nhanh chóng bao phủ lấy Hậu Phương Chi Thủy.

Trong khoảnh khắc bị ánh sáng xanh bao phủ, kỵ thương trong tay ông lập tức mất kiểm soát bay ra ngoài, sau đó xoay một vòng trên không trung rồi rơi vào tay George.

Chương 477

Hắn vừa dùng chính là Chước Giới Chú (Bùa Giải Giới) phiên bản nâng cao dạng phạm vi, phàm là kẻ địch bị bao phủ thì vũ khí đều sẽ bị cưỡng chế tước bỏ.

"Không đúng, đây là ma pháp, sao cô có thể dùng ma pháp được!" Bị George tước mất kỵ thương, Hậu Phương Chi Thủy biến sắc.

Điều khiến ông kinh ngạc không phải năng lực tước vũ khí này mà là việc đối phương vừa sử dụng sức mạnh ma pháp.

Siêu năng lực và ma pháp không thể cùng tồn tại, đó là một thiết luật mà ai cũng biết.

Chính nhờ thiết luật đó mà Thành phố Học viện và giới ma pháp hiện tại mới duy trì được hòa bình miễn cưỡng, nếu không đôi bên đã nổ ra chiến tranh để đoạt lấy sức mạnh của nhau rồi.

Misaka Mikoto là siêu năng lực giả mạnh nhất mà lại có thể dùng ma pháp, chẳng lẽ Thành phố Học viện đã tìm ra phương pháp cho siêu năng lực giả học ma pháp sao?

"Tại sao biết ma pháp ư?

Vì tôi vốn dĩ là một ma pháp sư mà." George vừa mở miệng, một ngọn lửa ba màu đáng sợ đã phun trào ra.

"Quả nhiên biết ma pháp, xem ra tôi phải đưa cô về giáo hội một chuyến rồi." Hậu Phương Chi Thủy thấy vậy cũng động dụng sức mạnh thực sự của mình.

"Thuật thức Thiên sứ - Vô Tận Thủy Vực!" Chỉ thấy ông đưa hai tay lên, toàn bộ nước trong vòng bán kính hai cây số đều bị triệu hồi tới, tạo thành một vùng nước khổng lồ lấy ông làm trung tâm.

Tính chất của Đại thiên sứ Gabriel là nước, nên cực hạn của ông có thể khống chế toàn bộ nước trong phạm vi đó.

Số nước này dưới sự khống chế của sức mạnh thiên sứ đã không còn là nước bình thường, nó mang những đặc tính thần kỳ, có thể biến hóa mọi hình thái để tấn công hoặc phòng ngự.

Trong Vô Tận Thủy Vực này, không ai có thể đánh bại được ông.

"Phòng ngự thủy vực này cũng khá đấy chứ." Thấy ngọn lửa ba màu của mình sau một hồi thiêu đốt mà không thiêu xuyên được thủy vực, George cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

Lửa ba màu đúng là lợi hại, ngay cả nước được gia trì sức mạnh thiên sứ cũng không chống đỡ được mà bị bốc hơi lượng lớn.

Nhưng lượng nước trong thủy vực quá nhiều, hơn nữa nước bốc hơi thành hơi nước vẫn bị Hậu Phương Chi Thủy tiếp tục khống chế và bổ sung thêm từ khu vực lân cận, nên sau khi công kích của ngọn lửa cạn kiệt, thủy vực vẫn y nguyên như cũ.

"Ngọn lửa của hắn tại sao lại mạnh mẽ như vậy, lẽ nào cũng là Hiền giả (Sage)?" Vesuvius (Hậu Phương chi Thủy) dùng Vô Tận Thủy Vực để chống đỡ tam sắc hỏa diễm từ phía sau, lúc này nội tâm cũng vô cùng chấn động.

Thông thường, các loại ma pháp cùng thuộc tính thì uy lực đa phần quyết định bởi lượng ma lực, giống như hai ma pháp sư cùng sử dụng hỏa hệ ma pháp, ai thắng ai thua chỉ nằm ở chỗ ngọn lửa của ai to hơn, mạnh hơn.

Nắm đấm lửa to bằng nắm tay tự nhiên không thể đấu lại quả cầu lửa to bằng quả dưa hấu.

Chỉ có Hiền giả là ngoại lệ, vì họ có sự gia trì đặc thù khiến ma pháp sử dụng mạnh hơn hẳn bình thường.

Cùng một loại hỏa hệ ma pháp, cùng một lượng ma lực xuất ra, hỏa diễm của Hiền giả sẽ vượt xa ma pháp sư bình thường.

Cùng là quả cầu lửa bằng nắm tay, của bạn chắc chắn không lợi hại bằng của Hiền giả.

Và vừa rồi, hỏa diễm của đối phương cho gã cảm giác chính là như vậy.

Xét về lượng, Vô Tận Thủy Vực của gã có thể dễ dàng dập tắt ngọn lửa vừa rồi, chưa kể gã còn là Hiền giả, nước trong Vô Tận Thủy Vực mạnh hơn nước thường rất nhiều.

Nhưng thực tế, nếu gã không phản ứng đủ nhanh, Vô Tận Thủy Vực suýt chút nữa đã bị đánh xuyên.

Điều này chứng minh cái gì?

Chứng minh uy lực ma pháp của đối phương trong cùng một lượng ma lực vượt xa gã.

Cho nên gã mới đoán đối phương cũng là Hiền giả, trước đó nhục thân cường đại có lẽ cũng là một biểu hiện của Hiền giả.

Thế nhưng, dù đối phương là Hiền giả thì uy lực ma pháp cũng không nên mạnh hơn gã mới đúng.

Bởi vì gã không chỉ là Hiền giả, mà còn là thể hợp thành của Hiền giả và Thánh mẫu, uy lực ma pháp mạnh gấp đôi Hiền giả bình thường.

"Bất kể ngươi là cái gì, hôm nay hãy biến mất cho ta!" Hậu Phương chi Thủy dốc toàn lực phát động sức mạnh Thiên sứ và Hiền giả trong cơ thể, thủy vực khổng lồ trong phạm vi hai cây số quanh gã bắt đầu biến hóa thần tốc.

Những cây thương nước dài hai mươi mét, đao băng dài ba mươi

mét, búa nước khổng lồ dài bốn mươi mét lấy Hậu Phương chi Thủy làm trung tâm, các loại vũ khí ma pháp bằng nước và băng lập tức thành hình.

"Đại cảnh tượng đấy, vậy tôi cũng góp vui chút!" Thấy vô số vũ khí ma pháp hình thành trên trời, George đưa tay chỉ về phía cây cầu lớn phía dưới.

"Lên cho ta!" Năng lực toàn diện phát động, cây đại kiều dài tám trăm mét bắc qua dòng sông của Thành phố Học viện oanh nhiên bay lên, đáp xuống trước mặt George.

Hiện tại về phương diện năng lực, hắn đã không thua kém gì Magneto, cực hạn có thể nhấc bổng cả cây cầu dài hơn ngàn mét.

"Ha ha ha, ngươi tưởng kim loại bình thường mà đòi chống đỡ được vũ khí do ma pháp của ta tạo ra sao?" Hậu Phương chi Thủy tuy kinh ngạc vì George có thể thao tác cả cây cầu, nhưng không hề hoảng loạn.

Vũ khí ma pháp từ Vô Tận Thủy Vực của gã, dưới sự gia trì song hướng của lực lượng Thiên sứ và Hiền giả, đã vượt xa kim loại thế tục.

Nếu đối phương muốn dùng cây cầu đó làm khiên chống đỡ, kết cục chỉ có thể là bị vô số vũ khí ma pháp của gã đâm thủng.

"Chống đỡ?

Không không không, tôi là người thích tấn công hơn." Khóe miệng George nhếch lên, đưa tay ấn lên cây cầu.

"Nghĩ Thái Biến Hình - Long Hóa!" Disguise Spell (Ngụy trang chú) phát động, cây cầu kim loại dài tám trăm mét trong nháy mắt biến thành một con kim loại cự long ngũ trảo dài hơn ngàn mét.

"Thần Cơ Bách Luyện!" Luyện khí thuật tiếp nối theo sau, ban cho

kim loại cự long thuộc tính pháp bảo.

Khiến đôi mắt nó có thể bắn ra tia laser năng lượng, miệng phun tam sắc hỏa diễm, ngũ trảo tràn đầy Canh Kim chi lực xé toạc mọi thứ, cơ thể càng sở hữu phòng ngự cực cường.

"Lại còn có loại ma pháp này sao?" Thấy George chỉ trong vài giây ngắn ngủi đã biến một cây cầu thành kim loại cự long, Hậu Phương chi Thủy lại một lần nữa bị chấn kinh.

Gã hiểu rõ về các hệ thống ma pháp, nhưng loại này là lần đầu tiên thấy.

"Chết đi!" Biết không thể trì hoãn thêm, gã phất mạnh hai tay, vô số vũ khí ma pháp dày đặc che trời lấp đất lao về phía George.

George cũng phất tay: "Lên!" Kim loại cự long dài ngàn mét gầm lên một tiếng rồng ngâm uy nghiêm, lao thẳng vào đám vũ khí kia.

Lúc này ở bên dưới, vô số học sinh và nhân viên công vụ sống trong Thành phố Học viện mở cửa sổ nhìn lên trận chiến trên không, không khỏi há hốc mồm.

May mắn là lúc này loa phát thanh các khu của Thành phố Học viện đồng loạt vang lên: "Các em học sinh đừng lo lắng, đây là công nghệ mô phỏng thực tế ảo mới nhất của phòng thí nghiệm, hiện đang trong giai đoạn diễn thử..." "Cái gã này, không thể khiêm tốn một chút sao?" Bên trong tòa lâu không cửa sổ, Aleister không nhịn được mà giật giật khóe miệng.

Hậu Phương chi Thủy đúng là mạnh, thậm chí xét trên toàn thế giới, ngoại trừ Ma Thần, gã có thể xếp vào hàng đứng đầu trong nhân loại.

Nhưng lão biết với thực lực của George, nếu bộc phát toàn lực chắc chỉ vài chiêu là xong, căn bản không cần phải gây ra động tĩnh

lớn như thế này.

"Sao có thể như vậy được!" Trên không trung, kim loại cự long mắt bắn kim quang, miệng phun hỏa diễm, móng vuốt xé nát mọi vũ khí, đuôi quất một phát là quét sạch một mảng lớn.

Khiến Hậu Phương chi Thủy chỉ có thể liên tục bổ sung vũ khí ma pháp mới miễn cưỡng duy trì được.

Trong khi đó, George lại thong thả đứng xem, đồng thời căn cứ vào biểu hiện của kim loại cự long để tổng kết xem lúc nãy sử dụng Thần Cơ Bách Luyện có chỗ nào sơ hở không.

Theo hiểu biết của hắn hiện tại, tồn tại mạnh nhất thế giới này chính là Ma Thần.

Thực lực của hắn lúc này kỳ thực đã không kém gì Ma Thần thông thường, hơn nữa Ma Thần khi tiến vào thế giới hiện thực còn bị suy yếu nhất định.

Cho nên ở thế giới này, hắn không cần phải quá cẩn thận che giấu thực lực nữa.

Chương 478

Còn việc hắn để lộ ma pháp có gây phiền phức gì cho Aleister hay không?

Đó không phải việc của hắn.

Hắn và Aleister chỉ là quan hệ hợp tác, trước đây thực lực không bằng đối phương mới phải cân nhắc nhiều một chút, hiện tại không cần thiết phải quá để ý cái nhìn của lão ta.

Huống hồ, với thực lực của Aleister, nếu chút chuyện hậu quả này mà xử lý không xong thì cũng quá vô dụng.

Khó khăn lắm mới gặp được một ma pháp sư thực lực khá, đúng lúc có thể lấy ra thí nghiệm năng lực luyện khí mà các phân thân của mình đạt được ở thế giới khác.

Cũng tiện thể xem xem sự gia trì của Hiền giả và Thánh mẫu rốt cuộc có bao nhiêu tiềm lực.

"Hết chịu nổi rồi sao?" Nửa tiếng sau, thấy vũ khí ma pháp do Hậu Phương chi Thủy chuyển hóa ngày càng ít, George biết sức mạnh của đối phương sắp cạn kiệt rồi.

Sử dụng ma pháp cường độ cao như vậy, không phải ai cũng dư dả ma lực như hắn.

"Vô Tận Thủy Vực, nổ cho ta!" Hậu Phương chi Thủy rõ ràng cũng nhận ra có điều không ổn, biết cứ tiếp tục thế này gã chắc chắn sẽ thua.

Vì vậy, gã dùng Vô Tận Thủy Vực bao trùm toàn bộ kim loại cự long và George, dồn hết ma lực cưỡng ép kích nổ.

Một tiếng nổ dữ dội vang lên trên bầu trời Thành phố Học viện,

tựa như kích nổ một quả bom nguyên tử cỡ nhỏ, ánh sáng chói mắt trong nháy mắt biến cả thành phố thành ban ngày.

"Đây là lần đầu tiên có người ép ta đến mức này." Sau vụ nổ, Hậu Phương chi Thủy gục trên một đám mây nước nhỏ, thở dốc dữ dội.

Chiêu vừa rồi gần như tiêu hao sạch sức mạnh của gã.

"Phải nhanh chóng tìm nơi nghỉ ngơi, báo cáo tình hình này cho Giáo hội, đợi hồi phục rồi lại tới lấy cánh tay phải của thằng nhóc đó." Hiện tại là lúc gã yếu nhất, nếu gặp phải siêu năng lực giả khác của Thành phố Học viện, dù yếu hơn gã lúc nãy rất nhiều thì gã cũng gặp nguy hiểm.

Tuy nhiên, ngay khi Hậu Phương chi Thủy định rời đi, ngẩng đầu lên nhìn thì đồng tử co rụt lại.

Bởi vì gã thấy đối phương đang được bao bọc bởi một lớp khiên năng lượng, hoàn toàn không bị nổ chết.

May mắn là con kim loại cự long mạnh mẽ kia đã bị gã nổ thành vô số mảnh vụn, đang trôi nổi xung quanh.

"Vẫn còn cơ hội." Hít sâu một hơi, gã nắm chặt nắm đấm, cơ bắp toàn thân cuồn cuộn, bày ra tư thế tấn công.

Ma lực của gã tuy không còn bao nhiêu, nhưng sức mạnh nhục thân vẫn còn đó, dựa vào sức mạnh cơ bắp, gã vẫn là cao thủ hàng đầu.

Quan trọng là trong lúc thăm dò ban đầu, sức mạnh nhục thân của gã rõ ràng mạnh hơn đối phương.

Việc tạo ra con rồng kim loại đó chắc chắn tiêu tốn không ít ma lực, cộng thêm việc chống đỡ vụ nổ lớn cuối cùng, gã tin đối phương không thể tạo ra con rồng thứ hai.

“Reparo!” George phất tay về phía những mảnh vụn kim loại xung quanh, Repairing Charm (Phép Sửa chữa) phát động, thời gian đảo ngược, kim loại cự long một lần nữa xuất hiện nguyên vẹn bên cạnh hắn.

Phép Sửa chữa là một nhánh trong ma pháp thời gian, hắn hiện tại đối với ma pháp thời gian đã khá tinh thông, Phép Sửa chữa càng đạt đến cảnh giới vạn vật đều có thể sửa.

Cho nên sửa chữa một pháp bảo đã vỡ như kim loại cự long chỉ là chuyện nhỏ.

Thực ra, hắn dùng năng lực tụ tập mảnh vỡ rồi luyện chế lại cũng không tốn bao nhiêu công sức, nhưng dùng Phép Sửa chữa vẫn nhàn hơn.

Đó chính là cái hay của việc có nhiều thủ đoạn, cùng một vấn đề luôn có nhiều cách giải quyết dễ dàng.

Nếu không phải để kiểm chứng luyện khí thuật mới học, đối diện với cấp bậc như Hậu Phương chi Thủy, dù hắn không biến rồng, không dùng Tiểu Thế Giới thì cũng có thể giết trong nháy mắt.

Ví dụ như dùng ma pháp thời gian tạm dừng, lúc đối phương không thể phản kháng thì lên đâm chết là xong.

Hoặc trực tiếp một cái Fairy Law, kẻ địch có thực lực thấp hơn hắn sẽ bị chế tài ngay tại chỗ.

Hay là Fairy Glitter xuất ra tối đa, xóa sổ mạnh mẽ, vân vân.

“Sao có thể như thế được!” Thấy con rồng mình tốn bao công sức mới giết được lại phục sinh như vậy, Hậu Phương chi Thủy suýt rơi cả cằm.

Nhưng với tư cách là một kỵ sĩ (Knight), gã sẽ không bỏ cuộc dễ dàng, gã gầm lên một tiếng rồi lao lên đánh giáp lá cà với kim loại cự

long.

“Cái gã này đúng là... cứng đầu...” George nhìn Hậu Phương chi Thủy đang liều mạng với con rồng đến mức đầy mình đầy máu, không khỏi cảm thán một tiếng.

Nếu là hắn, đánh không lại chắc chắn sẽ chọn chạy ngay lập tức, đợi sau này mạnh hơn thì quay lại, hoặc gọi thêm bạn bè tới hội đồng.

“Nhưng nhục thân đúng là mạnh thật, có thời gian phải nghiên cứu kỹ mới được.” Sau một hồi kịch chiến, Hậu Phương chi Thủy thực sự dựa vào nhục thân đánh nát kim loại cự long một lần nữa, nhưng chính gã cũng bị trọng thương đến mức đứng không vững.

“Reparo.” George lại phất tay, kim loại cự long phục hồi.

“Mẹ nó!” Hậu Phương chi Thủy thấy cảnh đó thì chửi thề một tiếng rồi sụp đổ, ngất đi luôn.

“Khả năng chịu đựng kém thật.” George cười phất tay, thu Hậu Phương chi Thủy đang hôn mê vào Tiểu Thế Giới của mình.

Hắn dự định sau khi nghiên cứu xong 103,000 cuốn ma đạo thư (Grimoires) sẽ trích xuất thuật thức Thiên sứ và sự sùng bái Hiền giả của gã, xem có thể nhân đó tăng cường nhục thân của mình không.

“Reparo!” Lại phất tay lần nữa, kim loại cự long bay về giữa sông, hóa thành hình dáng cây cầu như cũ.

Sửa thành rồng hay sửa thành cầu chủ yếu dựa vào việc hắn khống chế thời gian khi thi triển ma chú.

Chỉnh thời gian lùi xa hơn một chút thì tự nhiên sẽ biến về thành cây cầu.

Dịch chuyển tức thời về căn phòng bế quan của mình, hắn không lập tức đi tìm các thành viên khác của God's Right Seat (Hữu Phương

chi Tọa) để gây phiền phức, mà bắt đầu đọc ký ức của Hậu Phương chi Thủy.

Thông tin Aleister đưa không toàn diện, muốn hiểu rõ về God's Right Seat vẫn phải qua sưu hồn gã này.

Thủ lĩnh của God's Right Seat không phải Hậu Phương chi Thủy, mà là Fiamma of the Right (Hữu Phương chi Hỏa).

Vì vậy xác suất cao là Fiamma mạnh hơn Hậu Phương chi Thủy.

Mạnh hơn cả song thánh thể chất của gã, hắn phải cân nhắc xem đối phương có cùng cấp bậc với Aleister hay không, thận trọng vẫn là nên xem ký ức của Hậu Phương chi Thủy rồi mới tính tiếp.

"Gã này trải nghiệm cũng phong phú phết." Rất nhanh, George đã xem xong ký ức của Hậu Phương chi Thủy, cũng biết được lý do thực sự Fiamma muốn 103,000 cuốn ma đạo thư và Imagine Breaker.

Hậu Phương chi Thủy vốn không phải người của La Mã Chính giáo.

Gã vốn là kỵ sĩ hoàng gia Anh, vì cứu tam công chúa yêu quý mà từ bỏ thân phận kỵ sĩ, lưu lạc bên ngoài với thân phận lính đánh thuê, cuối cùng gia nhập God's Right Seat.

Mục đích thực sự của gã là bảo vệ nước Anh từ bên ngoài.

Còn Fiamma, thực lực đúng là mạnh hơn Hậu Phương chi Thủy nhiều, ngoài việc kế thừa sức mạnh hỏa thuộc tính của Đại Thiên sứ Michael, còn sở hữu The Holy Right (Thánh Hữu) trong thần thoại Thiên Chúa giáo.

Nếu có thể sử dụng hoàn toàn sức mạnh của Thánh Hữu, gã có thể dễ dàng nghiền nát cả hành tinh.

Hậu Phương chi Thủy đến Thành phố Học viện giúp Fiamma thu

thập Imagine Breaker và ma đạo thư là vì Fiamma nói có hai thứ đó mới phát huy được hết sức mạnh của Thánh Hữu.

Lý tưởng của Fiamma là sửa chữa sự bất bình đẳng của thế giới này, ngăn chặn những bi kịch xảy ra do sự trùng hợp ngẫu nhiên.

Muốn thế giới có hòa bình, mọi người đều hạnh phúc.

Chương 479

"Đã nói là muốn thế giới hòa bình, mọi người hạnh phúc, vậy tại sao lại khơi mào Thế chiến thứ ba?" Cách nói của Aleister và cách Fiamma nói với Hậu Phương chi Thủy không giống nhau, hoặc là Aleister nói dối, hoặc là Fiamma nói dối.

Hắn nghiêng về vế sau hơn, vì Aleister biết thực lực của hắn nên sẽ không nói dối ở chuyện nhỏ này, dù sao cũng rất dễ bị bóc trần.

Hậu Phương chi Thủy rõ ràng là kiểu kỵ sĩ cứng nhắc, bị lừa cũng là bình thường.

"Vẫn nên đích thân đi một chuyến, xem thử cái gọi là Thánh Hữu rốt cuộc là loại sức mạnh gì." Qua ký ức của Hậu Phương chi Thủy, hắn có thể phán đoán thực lực của Fiamma không phải là đối thủ của hắn, dù là Thánh Hữu ở trạng thái hoàn mỹ.

Nghiền nát hành tinh... dường như cũng chẳng có gì to tát.

Lại không phải nghiền nát vũ trụ.

Huống hồ hắn cũng không để Fiamma có được ma đạo thư và Imagine Breaker, Fiamma không thể phát huy toàn bộ sức mạnh của Thánh Hữu được.

Thân ảnh lóe lên, hắn đã trực tiếp dịch chuyển đến tổng bộ La Mã Chính giáo, Vương cung Thánh đường Thánh Phêrô ở Vatican.

"Thú vị, Giáo hội lại tự đánh nhau trước rồi." Thần thức quét qua toàn bộ thánh đường, George lộ vẻ kinh ngạc.

Vì hắn thấy bên dưới giáo đường, thủ lĩnh God's Right Seat là Fiamma lại đang đánh nhau với Giáo hoàng, xem ra định thịt luôn Giáo hoàng để đoạt lấy quyền lực tối cao của La Mã Chính giáo.

Chó cắn chó, hắn không xuống can thiệp mà đứng trên xem kịch.

"Xem ra lão Giáo hoàng này cũng có chút tài cán đấy." "Hậu Phương chi Thủy lại bị bắt làm tù binh, Thành phố Học viện rốt cuộc đã dùng thủ đoạn gì?" Giáo hoàng cầm thông tin cấp dưới truyền tới, lộ vẻ nghi hoặc.

Theo lão, với thực lực của Hậu Phương chi Thủy, dù nhiệm vụ bị lộ và bị các siêu năng lực giả bao vây thì chí ít cũng có thể toàn thân lui ra.

Việc bị bắt mất tích là điều lão chưa từng nghĩ tới.

Thành phố Học viện đúng là một thế lực không yếu, dựa trên nền tảng Đá Quý (Gemstone) mà phát triển ra nhiều năng lực giả mạnh mẽ như vậy.

Nhưng thực tế lão không quá coi trọng họ.

Bề ngoài, các giáo hội ma pháp và Thành phố Học viện khoa học có vẻ ngang sức ngang tài, thực tế khoảng cách đôi bên vẫn rất lớn.

Sở dĩ hình thành cục diện đó là vì các giáo hội ma pháp không hề đồng lòng, cũng tranh giành đấu đá lẫn nhau, ai cũng muốn thu thế giới về dưới trướng giáo hội mình.

Ít nhất thì các đời Giáo hoàng đều nghĩ như vậy.

"Chỉ có thể nói là lũ siêu năng lực giả ở Thành phố Học viện đó không phải hoàn toàn không tiến bộ." Lúc này, một người đàn ông mặc vest đỏ, tay đút túi quần từ trong bóng tối bước ra.

Giáo hoàng thấy người tới thì sắc mặt biến đổi: "Fiamma, ngươi âm thầm gây ra bao nhiêu chuyện, rốt cuộc muốn làm gì?" "Làm gì ư, đương nhiên là khiến thế giới hòa bình, khiến mọi người hạnh phúc.

Kế hoạch đầu tiên của ta là thảo phạt nước Anh, cả châu Âu

ngoại trừ nước Anh cơ bản đã nằm trong tầm tay chúng ta.

Thông báo cho các quốc gia, cho nước Anh một vố đau đớn nhất." Fiamma vuốt mái tóc đỏ, giọng điệu vô cùng kiêu ngạo.

Giáo hoàng nhíu mày: "Ngươi làm vậy dường như không gây được ảnh hưởng gì tới Thành phố Học viện phải không?" "Thành phố Học viện?

Lũ siêu năng lực giả đó ta chưa bao giờ để vào mắt, mục đích thực sự của ta là khơi mào Thế chiến thứ ba." Fiamma không ngần ngại đáp lại.

Giáo hoàng nghe vậy đồng tử co rụt: "Ngươi điên rồi sao?

Ngươi còn là con chiên của Chúa không vậy?" "Ông nói xem, lão già?" Khóe miệng Fiamma nhếch lên, hoàn toàn không nể nang gì mà ngửa bài với Giáo hoàng.

Vì sau hôm nay, quyền lực của La Mã Chính giáo sẽ hoàn toàn rơi vào tay gã.

Tiếp theo gã sẽ liên minh với Nga Thành giáo cùng phát động Thế chiến thứ ba, đoạt lấy linh trang điều khiển John's Pen của hoàng gia Anh để kiểm soát Index lấy 103,000 cuốn ma đạo thư.

Sau đó có thể phát động kế hoạch Bethlehem, giải phóng hoàn toàn sức mạnh của Thánh Hữu, đạt thành lý tưởng của gã.

"Khốn kiếp, ngươi tưởng ta sẽ để ngươi muốn làm gì thì làm sao?" Giáo hoàng quát lớn, giật cây Thánh giá (Crucifix) - linh trang hàng đầu trên cổ xuống, bắt đầu thi triển ma pháp.

Với tư cách Giáo hoàng La Mã Chính giáo, lão có thể dẫn dắt sức mạnh của hai tỷ tín đồ suốt hơn hai ngàn năm qua cho mình sử dụng, thi triển ra ma pháp phong ấn vượt mức quy ước.

“Cáo tri từ nhất đến mười hai sứ đồ, lòng tin vào Chúa là vô tận.

Sức mạnh nên được lấp đầy, ta là người thấu hiểu chính xác ý nghĩa đó, nguyện dùng lực lượng này đánh bại kẻ thù.” Theo lời tụng niệm của Giáo hoàng, lực lượng đức tin khổng lồ hóa thành kim quang phong ấn Fiamma trực tiếp vào dòng sông thời gian.

“Từ giờ trở đi, ngươi sẽ trải qua bốn mươi năm thời gian, hãy sám hối trong những năm tháng cô độc đó đi!” “Người cần sám hối là ông!” Fiamma bị kim quang phong ấn bỗng hừ lạnh một tiếng, sau lưng đột nhiên mọc ra một cái vuốt lớn bốc hỏa, trông như của ác quỷ.

Cái vuốt đó khẽ quất một cái, lực lượng đức tin phong ấn gã lập tức tan vỡ.

“Chết đi lão già!” Cái vuốt đỏ nhấc lên, xuất hiện một hư ảnh đại kiếm màu cam dài gần bốn mươi cây số, chém mạnh về phía Giáo hoàng.

Thực lực Giáo hoàng rất mạnh, dù gã có Thánh Hữu cũng khó thắng nhanh được.

Nhưng nhát kiếm này của gã không chỉ chém Giáo hoàng, mà chém cả Vatican.

Nếu Giáo hoàng né thì chắc chắn né được, kết cục là Vatican sẽ bị chém làm đôi, vô số tín đồ chết dưới kiếm của gã.

Nhưng theo hiểu biết của gã về Giáo hoàng, lão thà chết cũng không để Vatican xảy ra chuyện.

Cho nên Giáo hoàng chắc chắn sẽ đón đỡ.

Mà đón đỡ thì không chết cũng trọng thương, không còn đe dọa gì đến gã nữa.

“Oanh!” Thanh cự kiếm màu cam bị cây Thánh giá chặn lại, Giáo hoàng thổ huyết quỳ rạp xuống đất, dư chấn còn lại khiến toàn bộ thánh đường sụp đổ.

“Quả nhiên.” Sau khi khói bụi tan đi, Fiamma thu lại cánh tay thứ ba, lộ ra nụ cười đắc ý.

“Ông đúng là lương thiện thật đấy lão già.

Muốn thực hiện hòa bình thực sự thì phải trả giá, ông đến chút cái giá này cũng không dám trả thì lãnh đạo Giáo hội kiểu gì, ông nên thoái vị rồi.” Gã không bồi thêm đòn nào, với vết thương hiện tại của Giáo hoàng, đợi lão dưỡng thương xong thì kế hoạch của gã đã hoàn thành từ lâu.

Giáo hoàng là vật cản cho kế hoạch của gã, nhưng con người lão cũng không tệ, không đến mức vạn bất đắc dĩ gã sẽ không thực sự giết lão.

“Được rồi, kế hoạch của ta cuối cùng cũng có thể chính thức bắt đầu!” “Kế hoạch của ngươi e là không bắt đầu được đâu.” Thấy trận chiến của hai người kết thúc, George vốn ẩn nấp quan chiến bấy lâu nay cũng hạ xuống.

Hiện tại ma pháp ẩn thân của hắn không còn dễ bị phát hiện như trước nữa.

Nó kết hợp giữa Huyễn Thân Chú của thế giới Harry Potter, ma pháp ám sát của Jacob thuộc Thập Nhị Thuẫn và các loại đạo thuật ẩn giấu khí tức.

Hiệu quả ẩn thân của hắn lúc này, nếu không phải người có thực lực vượt xa hắn thì không thể nhận ra.

Cho nên Fiamma và Giáo hoàng suốt buổi không hề phát hiện hắn đứng trên xem kịch.

“Ngươi là ai?” Fiamma thấy George từ trên trời rơi xuống, lông mày khẽ nhướng lên.

“Tôi là ai?” Mắt George đảo một vòng rồi cười đáp: “Tin tôi đi, tôi là Thượng đế.” Lúc này diện mạo của hắn không phải Misaka Mikoto, mà dùng ma pháp biến hình trở về bản thể Marvel.

Tại sao lại thay đổi diện mạo?

Chương 480

Không phải hắn sợ La Mã Chính giáo báo thù, đã đánh tận ổ người ta rồi còn sợ cái đó sao.

Chủ yếu là hắn cân nhắc cho chính chủ Misaka Mikoto một chút.

Cơ thể hắn ở thế giới này là bản sao của Mikoto, hai người giống hệt nhau.

Đến lúc đó con chiên và tín đồ La Mã Chính giáo lại tưởng siêu năng lực giả Misaka Mikoto tập kích tổng bộ Giáo hội, rồi đi báo thù cô ấy thì không hay cho lắm.

"Ta thấy ngươi đang tìm cái chết!" Fiamma đưa tay ra, ngọn lửa cuồng bạo trực tiếp ập về phía George.

George há miệng một cái, trong nháy mắt nuốt chửng toàn bộ ngọn lửa vào bụng.

"Chỉ dựa vào sức mạnh Thiên sứ là vô dụng, không đỡ nổi một đòn của tôi đâu, hay là lấy cái chân gà nướng kia ra mà dùng đi.

Thứ đó chắc chắn đỡ được lâu hơn một chút." "Xem ra ngươi có chuẩn bị mà đến, là ai phái ngươi tới, Thanh giáo Anh quốc sao?" Sắc mặt Fiamma trở nên nghiêm túc, cánh tay thứ ba sau lưng lại vươn ra.

Tình hình hiện tại vượt ngoài dự liệu của gã, kẻ đến dường như hiểu rõ thông tin của gã.

Hơn nữa dám lộ diện ngay sau khi gã vừa đánh bại Giáo hoàng, xem ra rất tự tin vào thực lực bản thân.

"Đã nói với ngươi rồi, tôi là Thượng đế, không tin sao?" George giơ tay lên, một ma pháp trận màu trắng khổng lồ hiện lên trên đỉnh đầu hắn.

“Ta nói, phải có ánh sáng!” Một cột sáng ngưng tụ tinh hoa của nhật nguyệt tinh thần từ trên trời rơi xuống, đâm thẳng vào Fiamma.

Chiêu hắn đang thi triển chính là siêu ma pháp xóa sổ: Fairy Glitter (Hào quang Tiên tử).

“Kẻ dị giáo, dám mạo phạm Thượng đế, tìm chết!” Nhìn cột sáng từ trên trời rơi xuống, sắc mặt Fiamma lại biến đổi, cánh tay thứ ba xuất hiện, nắm chặt thanh kiếm cam dài bốn mươi cây số đâm ra một nhát.

Hư ảnh thanh kiếm và cột sáng va chạm vào nhau, chỉ trong vài giây ngắn ngủi bắt đầu xuất hiện những vết nứt, từ mũi kiếm đến chuôi kiếm sụp đổ thần tốc.

“Sao có thể?” Dù Thánh Hữu của gã không thể phát huy hoàn toàn uy lực nhưng cũng không phải thứ người phàm có thể kháng cự.

Lão Giáo hoàng có thể điều động hai tỷ đức tin vừa rồi cũng trọng thương sắp chết khi đón nhát kiếm này, vậy mà giờ lại bị ma pháp không tên của đối phương phá tan.

“Không ngờ tên khốn này cũng có ngày hôm nay!” Trong bóng tối của thánh đường đổ nát, Vento of the Front (Tiền Phương chi Phong) - người mặc bộ tu nữ vàng, miệng đeo khuyên lưỡi gắn Thánh giá - đang đứng đó.

Nhìn thấy thanh kiếm cam của Fiamma tan vỡ, cô vừa kinh ngạc vừa có chút hả hê.

Tuy cùng là thành viên God's Right Seat và cũng rất ghét phe Khoa học, nhất là Thành phố Học viện, nhưng cô không đồng tình với lý tưởng của Fiamma, cũng không phục tùng mệnh lệnh của gã.

Tuy nhiên cô đúng là đánh không lại Fiamma, thấy gã ăn hành đương nhiên trong lòng thầm sướng.

Chỉ là cô không ngờ trên thế giới này lại có ma pháp sư có thể đối đầu trực diện và áp chế được Fiamma.

"Tiền Phương chi Phong, mau tới giúp một tay!" Lão Giáo hoàng trọng thương ngồi trong bóng tối, ho ra máu nói với Vento.

Mặc dù lão bị Fiamma đánh trọng thương, dù lão không đồng ý với cách làm của Fiamma, dù Fiamma muốn cướp quyền lực.

Nhưng Fiamma vẫn thuộc về God's Right Seat của La Mã Chính giáo, không hề phản giáo.

Còn kẻ dị giáo thân phận bất minh đối diện không biết thuộc về thế lực nào.

Nếu Fiamma gặp chuyện, lão lại đang trọng thương, không khéo hôm nay La Mã Chính giáo bị kẻ dị giáo này xóa sổ mất.

"Lão già, đừng có ra lệnh cho tôi!" Nghe lời Giáo hoàng, Vento nhíu mày, tín điều cuộc đời cô là không nghe lệnh bất cứ ai, Giáo hoàng cũng không ngoại lệ.

"Đây không phải lệnh, đây là lời thỉnh cầu, vì toàn bộ Giáo hội." Giáo hoàng rất hiểu tính cách của Vento, ngữ khí nhu hòa giải thích.

Vento suy nghĩ một hồi rồi hếch cằm: "Được rồi, nể tình vì toàn bộ Giáo hội, tôi sẽ miễn cưỡng ra tay cứu tên khốn đó một phen." Miệng thì nói vậy nhưng trong lòng cô đã tính kỹ, giúp Fiamma đánh bại kẻ dị giáo xong, cô sẽ thừa dịp Fiamma yếu mà tiễn gã đi luôn.

"Ta đỡ!" Thanh kiếm cam vỡ tan, Thánh Hữu lập tức xòe ngón tay ra chống đỡ.

Dù sao cũng là cánh tay phải trong truyền thuyết thần thoại Thiên Chúa giáo, mang theo các năng lực phá trừ thời gian, không gian, phong ấn...

Sau một hồi giằng co, thực sự đã tiếp được siêu ma pháp do George thi triển ở hình người.

"Vậy thì thêm chút gia vị cho ngươi." George muốn thử nghiệm cực hạn của cánh tay thứ ba đó, trong khi duy trì Fairy Glitter, hắn lại phất tay hiện lên ma pháp trận thứ hai.

"Thần Chi Tinh Băng!" Ma pháp mạnh nhất của Irene - Thiên Thể ma pháp và Cường Hóa ma pháp cảnh giới cao nhất kết hợp tạo ra.

Có thể triệu hồi một thiên thạch từ trên trời rơi xuống đè chết đối thủ.

Nếu thực lực đủ mạnh, kéo cả mặt trăng xuống hủy diệt thế giới cũng không phải không được.

George tự nhiên không làm đến mức đó, hắn chỉ triệu hồi một thiên thạch đường kính vài cây số.

Nhưng dù vậy, nó cũng trở thành cọng rơm cuối cùng làm gãy lưng lạc đà.

Fiamma vốn đã tới cực hạn khi kháng cự Fairy Glitter, đối mặt với thiên thạch này trực tiếp bị đè đến thổ huyết quỳ rạp xuống đất, cánh tay thứ ba cũng kiệt lực thu về trong cơ thể.

Tuy nhiên ngay khi George chuẩn bị thu Fiamma vào thế giới của mình để nghiên cứu thì sau gáy đã xuất hiện một cây búa linh trang lớn.

"Chết đi kẻ dị giáo!" "Xem ra cuối cùng cũng không nhịn được mà ra tay rồi." Đối mặt với đòn đánh lén từ phía sau này, hắn không hề ngạc nhiên.

Với thần thức của mình, hắn đã sớm phát hiện Giáo hoàng trọng thương và Vento đang tới.

“Hanh!

Cáp!” Quay đầu thần tốc, George há miệng phun ra một luồng khí trắng.

Cơ thể Vento lập tức đơ cứng trên không trung, linh hồn bị đánh bật ra khỏi xác.

Chỉ có điều cùng lúc Vento bị trúng đòn, ý thức của hắn cư nhiên cũng bắt đầu mờ mịt đi.

“Hiệu quả của Nemesis (Thiên Khiển) này mạnh thật, đến mình cũng suýt trúng chiêu.” Linh hồn ở thế giới chính và các phân thân đồng thời truyền linh hồn lực vào cơ thể này, thần thức của hắn lập tức tăng mạnh, cưỡng ép xua tan hiệu quả ma pháp của đối phương.

Từ ký ức của Hậu Phương chi Thủy, hắn biết Vento ngoài việc khống chế thuật thức Phong Thiên sứ, còn biết một chiêu khiến người ta không kịp đề phòng là Thiên Khiển.

Hiệu quả của Thiên Khiển vô cùng mạnh mẽ nhưng có một khuyết điểm là không thể chủ động phát động.

Nó cần cảm nhận được “ác ý” mới phát động, một khi phát động sẽ cưỡng chế tước đoạt ý thức đối thủ cho đến khi Vento chủ động giải trừ.

Vốn dĩ hắn tưởng với cường độ tinh thần hiện tại có thể chịu đựng được, không ngờ vẫn suýt nữa mắc bẫy.

Chỉ có thể nói Thiên Khiển này đúng là có điểm độc đáo, rất đáng để nghiên cứu.

“Ngươi cư nhiên không sao!” Linh hồn bị chấn ra ngoài, nhờ thuật thức Thiên sứ cưỡng ép kéo lại nhục thân, Vento thấy George chỉ chớp mắt một cái đã khôi phục tỉnh táo, lộ vẻ không thể tin nổi.

Thiên Khiển của cô lần đầu tiên bị người ta dùng cách dùng ý chí cứng rắn để triệt tiêu như vậy.

Ý chí của gã này đáng sợ đến mức nào?

Thiên Khiển của cô không phải chưa từng thất bại, nhưng cơ bản đều do nguyên nhân đặc thù.

Chương 481

Ví dụ như thiếu niên ở Thành phố Học viện sở hữu Imagine Breaker có thể vô hiệu hóa mọi ma pháp, hay Fiamma có cánh tay thứ ba phá trừ được hiệu ứng đặc thù.

Còn gánh chịu trực diện thì Vento chưa bao giờ gặp qua tình huống này.

"Khí Thể Nguyên Lưu!" Hai mắt phát ra bạch quang, George toàn thân được bao bọc bởi khí trắng, tay nhanh như chớp tóm lấy cổ Vento lôi vào lòng mình.

Thiên Khiển của Vento lập tức mất hiệu lực.

Khí Thể Nguyên Lưu cũng có năng lực giống như Thần Linh, có thể phá trừ mọi thuật pháp.

Như vậy hắn tấn công Vento sẽ không kích hoạt Thiên Khiển nữa.

"Ngủ đi, bé cưng..." Khẽ hát khúc an hồn bên tai Vento, cô nhắm mắt ngủ thiếp đi.

"Tiếc là thiếu mất Terra of the Left (Tả Phương chi Địa), không thì đủ bộ rồi." Ném Vento vào Tiểu Thế Giới, George tiếc nuối thở dài.

God's Right Seat hắn đã có ba, có thể nghiên cứu thuật thức Thiên sứ và thuật thức đặc thù của ba người, còn Terra trước đó vì làm hại người vô tội nên đã bị Hậu Phương chi Thủy thanh trừng rồi.

"Không sao, chẳng phải còn lão Giáo hoàng ở đây à!" George xoa cằm, có chút không có lòng tốt quay đầu nhìn về phía lão Giáo hoàng đang lộ vẻ hoảng sợ đằng kia.

"Kẻ dị giáo, ngươi muốn làm gì!" Thấy George bước về phía mình, lão Giáo hoàng cầm cây Thánh giá trước ngực, vắt kiệt sức lực

cuối cùng định phản kích.

Tuy nhiên lão còn chưa kịp động đậy đã bị George ấn đầu bắt đầu sưu hồn.

Sau khi sưu hồn xong, George trực tiếp dịch chuyển biến mất tại chỗ.

Hắn không giết lão Giáo hoàng, God's Right Seat đã bị hắn bắt hết vào Tiểu Thế Giới, nếu lão Giáo hoàng cũng bị giết thì La Mã Chính giáo sẽ loạn mất.

Nhổ một sợi lông động cả rừng, lúc đó có khi cả thế giới ma pháp sẽ hỗn loạn, dẫn đến thế giới đại loạn.

Tuy thế giới đại loạn không ảnh hưởng tới hắn, nhưng người chịu thiệt thòi nhất vẫn là những người dân thường vô tội.

Hắn không lập tức rời khỏi Vatican mà trước tiên sưu hồn Fiamma và Vento, lấy hết ký ức của họ, kết hợp với ký ức của Giáo hoàng.

Hắn sao chép lại toàn bộ các điển tịch ma pháp hữu dụng đối với mình ở Vatican. 103,000 cuốn ma đạo thư của Index phần lớn đến từ bộ sưu tập của Thanh giáo Anh quốc, một số ma pháp bí ẩn của La Mã Chính giáo không có ghi chép.

Ví dụ như ma pháp của Giáo hoàng và thuật thức Thiên sứ của God's Right Seat.

Đã đến thì đến cho trót, các cấp cao của La Mã Chính giáo cũng bị đánh gục hết rồi, không tiện tay sao chép ma đạo thư bên này thì phí quá.

Sau khi vét sạch các ma đạo thư giá trị, hắn vẫn chưa về Thành phố Học viện mà tới Nga Thành giáo.

Nhưng hắn không tới để cướp sách ma pháp, mà để tìm một nữ tu chiến đấu tên là Sasha Kruezhev.

Từ ký ức của Fiamma, hắn biết nữ tu này sở hữu thể chất đặc thù "Vật trung gian Thiên sứ".

Nghĩa là có thể thông qua nghi thức đặc thù, dùng Sasha làm vật dẫn để triệu hồi Đại Thiên sứ từ thiên giới xuống.

Thiên sứ là tồn tại nằm giữa Thần và Người, linh hồn mạnh mẽ, sở hữu sức mạnh có thể hủy diệt thế giới.

Kế hoạch của Fiamma là phát động Thế chiến thứ ba, sau đó thông qua Sasha triệu hồi Đại Thiên sứ để hỗ trợ gã hoàn thành kế hoạch.

Và hắn tìm Sasha cũng cùng mục đích đó, cần nhờ cô triệu hồi Đại Thiên sứ.

Nhưng hắn không cần Đại Thiên sứ hỗ trợ chiến đấu, mà muốn dùng Câu Linh Khiển Tướng để cưỡng ép bắt Thiên sứ, sau đó phục linh để tăng cường thực lực.

Hiện tại chưa chơi lại Ma Thần thì cứ kiếm một con Thiên sứ về phục linh, từ từ tiêu hóa.

Đại Thiên sứ xuống giới ở trạng thái linh hồn, đúng lúc bị Câu Linh Khiển Tướng của hắn khắc chế hoàn toàn.

Nửa đêm, ký túc xá nữ của Nga Thành giáo.

Một bóng người không tiếng động lẻn vào, rồi lại không tiếng động rời đi, chỉ có điều sau khi người đó đi, ký túc xá thiếu mất một tu nữ.

Tìm một nơi hoang vu lập kết giới, George theo ký ức của Fiamma bắt đầu bố trí nghi thức triệu hồi Đại Thiên sứ.

Nghi thức xong xuôi, hắn đặt tu nữ Sasha đang hôn mê vào giữa

trận pháp.

"Thế này chắc cũng hòm hòm rồi." Kiểm tra lại một lượt, xác định giống hệt nghi thức trong ký ức của Fiamma, George bắt đầu truyền ma lực kích hoạt.

Theo sự kích hoạt của nghi thức, những văn lộ ma pháp phức tạp hiện lên trên không trung, như thể mở ra cánh cổng dẫn tới thiên quốc.

Một luồng sức mạnh linh hồn cực kỳ mạnh mẽ xé toạc không gian đi vào nghi thức, dần dần ngưng tụ thành hình dáng Thiên sứ, chuẩn bị nhập vào cơ thể Sasha.

"Câu Linh Khiển Tướng!" Đúng lúc này, George trực tiếp mở Tiểu Thế Giới hút Thiên sứ vào trong, sau đó chính hắn hóa thành hình rồng tiến vào Tiểu Thế Giới, bắt đầu toàn lực thi triển Câu Linh Khiển Tướng.

Không hổ là linh hồn chỉ đứng sau Ma Thần, dù không có ý thức tự chủ nhưng cũng rất khó bắt.

Theo trình tự, việc nhập xác chưa hoàn thành, nghi thức thất bại, Đại Thiên sứ đáng lẽ phải quay về thiên quốc, nên đối mặt với sự cưỡng ép của Câu Linh Khiển Tướng, nó đang cực lực vùng vẫy.

May mắn là George lần này không chủ quan, đã thu vào Tiểu Thế Giới của mình trước, dùng quy tắc của Tiểu Thế Giới áp chế sức mạnh của nó.

Bản thân hắn ở hình rồng cũng phóng đại uy lực của Câu Linh Khiển Tướng đến mức tối đa.

Thế nên sau nửa tiếng giằng co, Đại Thiên sứ vẫn bị George cưỡng ép bắt thành công, thu vào trong cơ thể.

Bắt linh hồn thành công, hắn quay lại thế giới hiện thực, đưa Sasha trở về ký túc xá nữ, rồi dịch chuyển về Thành phố Học viện.

Lần này ra ngoài thu hoạch cực lớn.

Đợi phục linh xong Đại Thiên sứ, thực lực bản thể của hắn lại tăng lên không ít.

Có lẽ không bao lâu nữa, dù Tiểu Thế Giới chưa thăng cấp thành vũ trụ đơn thể thì thực lực cứng của bản thân hắn cũng đã bước chân vào cấp vũ trụ đơn thể.

"Chuyện đã giải quyết xong, dạo này tôi định bế quan, nếu không có chuyện gì đặc biệt quan trọng thì đừng gọi tôi.

Nếu cần tôi giúp gì thì cứ nghĩ trước xem có thể trả cái giá tương xứng không." Bên trong tòa lâu không cửa sổ, sau khi thông báo kết quả xử lý bên La Mã cho Aleister, George lập tức về phòng bước vào trạng thái bế quan.

Phục linh Đại Thiên sứ vừa bắt được, học tập 103,000 cuốn ma đạo thư và các thuật thức Thiên sứ, Thiên Khiển của La Mã Chính giáo, nghiên cứu về Hiền giả, Thánh mẫu và Thánh Hữu.

Hắn không lừa Aleister, thời gian tới hắn thực sự sẽ rất bận, không rảnh lo chuyện khác.

"Cái gã này, sao ra ngoài một chuyến về cảm giác lại mạnh thêm rồi." Thấy George dịch chuyển biến mất, Aleister không nhịn được lẩm bẩm một câu.

Nhưng lão cũng không nghĩ nhiều, mà bắt đầu dựa theo tình hình của George để điều chỉnh kế hoạch tiếp theo.

George giúp lão giải quyết Fiamma - kẻ khó nhằn nhất, coi như đã giúp một tay lớn.

Đối với lão, thực lực của Fiamma không tính là gì, nhưng hiện tại lão chưa thể ra tay, không thể lộ sơ hở.

Nếu để kế hoạch của Fiamma thành công thì sẽ là một phiền phức lớn cho lão.

Chương 482

Cho nên George trực tiếp giải quyết được phiền phức này cũng giúp lão bỏ qua một số thao tác mạo hiểm sau này, cứ vững vàng mà làm.

Trong lúc phân thân George ở thế giới này vào trạng thái bế quan tiêu hóa thu hoạch, thì phân thân ở Trung Địa (Middle Earth) cũng bắt đầu có động thái lớn.

Thành phố của Elf, Học viện Ma pháp.

George nhìn những con người đang khổ cực luyện tập Quang ma pháp bên dưới, và những Elf lười biếng ở bên kia, nói với tộc trưởng nhân loại Bregolas bên cạnh: "Từ hôm nay, hủy bỏ bài kiểm tra tư chất ma pháp.

Thông báo xuống, tất cả con người, chỉ cần có hứng thú với ma pháp đều có thể gia nhập Học viện Ma pháp để học tập." "Viện trưởng, tất cả con người sao?

Chẳng phải chỉ những người có tư chất đặc biệt mới học được ma pháp ư?" Bregolas lộ vẻ kinh ngạc.

Ma pháp thần kỳ ai mà chẳng muốn học, đặc biệt là Quang ma pháp, sức sát thương đối với lũ sinh vật bóng tối do Morgoth tạo ra là cực lớn, dùng sướng hơn đao kiếm nhiều.

Tiếc là ngoại trừ đám Elf ai nấy đều có tư chất ma pháp cực cao, nhân loại chỉ có một phần nhỏ có tư chất học được.

Những người còn lại chỉ có thể học kỹ năng cận chiến với Elf và học rèn đúc với người lùn.

"Trước đây đúng là như vậy, nhưng hiện tại qua thời gian nghiên

cứu kỹ lưỡng, tôi đã tìm ra phương pháp để tất cả con người đều có thể tu hành ma pháp.” George cười giải thích.

Tiểu Thế Giới muốn hoàn thiện thành một thế giới thực sự thì phải học cách sáng tạo, không chỉ là sinh mạng bình thường, mà núi non đại địa, sông ngòi hồ biển đều không thể thiếu.

Các vị thần ở Valinor giỏi nhất chuyện này, Eru đã khai sáng ra vũ trụ mới nhưng các chi tiết của Trung Địa đều do các vị thần hoàn thiện từng chút một.

Cho nên nếu hắn có thể tới Valinor học tập các vị thần, việc hoàn thiện Tiểu Thế Giới sau này sẽ đơn giản hơn nhiều.

Muốn danh chính ngôn thuận tới Valinor và khiến các vị thần cam tâm tình nguyện chỉ dạy thì phải đánh bại Morgoth, dùng Morgoth làm vật dẫn.

Morgoth là Valar mạnh nhất, tuy hơn nửa sức mạnh đã dùng để xâm thực Trung Địa nhưng cũng không dễ đối phó.

Tuy nhiên với thực lực hiện tại, để đánh bại Morgoth thì cơ hội thắng của hắn rất lớn.

Phiền phức nằm ở chỗ Morgoth rất biết trốn, nếu lão ta cứ ẩn nấp thì hắn rất khó bắt.

Đó cũng là một trong những lý do các vị thần nếu không bị dồn đến mức nhất định thì không muốn nhúng tay vào.

Trong nguyên tác, cũng là do con người xông vào Valinor vạch trần tội ác của Morgoth, các vị thần cảm phục sự dũng cảm của nhân loại mới tập thể xuất kích.

Hợp lực các vị thần hội đồng Morgoth, dư chấn làm vỡ cả vùng Beleriand mới bắt giữ được lão ta và trục xuất vào cõi hư vô vô tận.

Ngay cả các vị thần cũng không thể thực sự giết chết Morgoth.

Nếu hắn muốn đạt được hiệu quả tương tự, đầu tiên không thể để lộ hoàn toàn thế lực của mình, nếu không Morgoth một khi cảnh giác sẽ trốn mất.

Vì vậy hắn đề ra kế hoạch gồm hai bước.

Bước một đương nhiên là tiếp tục nâng cao thực lực bản thân, thực lực càng mạnh thì xác suất bắt được Morgoth càng cao.

Cho nên hắn đã sớm dùng thuật phục linh của Câu Linh Khiển Tướng để nuốt chửng linh hồn của Sauron bị phong ấn trước đó.

Lúc trước định giữ lại linh hồn Sauron biết đâu có ích, không ngờ dùng được thật.

Đợi tiêu hóa xong linh hồn Sauron, rồi tiêu hóa thêm linh hồn Đại Thiên sứ, thực lực của hắn ước chừng sẽ vượt qua Morgoth không ít.

Các phân thân ở thế giới khác cũng không hề rảnh rỗi.

Nếu có thể đột phá tới cấp vũ trụ đơn thể thì coi như chắc mười mươi, dù là Morgoth ở thời kỳ toàn thịnh cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Đương nhiên, muốn đột phá tới cấp vũ trụ đơn thể không đơn giản như vậy, ước chừng cần tích lũy thêm một thời gian nữa.

Do đó, hắn chuẩn bị bước hai của kế hoạch.

Đó chính là nâng cao thực lực của Elf và nhân loại, dẫn dắt họ liên tục nhổ sạch nanh vuốt của Morgoth, suy yếu sức mạnh của lão ta.

Đội quân bóng tối của Morgoth cũng là sự kéo dài sức mạnh của lão, quân đội bị tiêu diệt thì thực lực bản thân lão cũng sẽ tụt dốc.

Đến lúc đó hắn sẽ ra tay sấm sét, nhờ Elf, nhân loại và người lùn ba bên bao vây, nhanh chóng phong ấn Morgoth rồi đưa tới Valinor xét

xử.

Qua thời gian quan sát này, hắn đã hiểu cụ thể hơn về Elf, người lùn và nhân loại.

Về phương diện ma pháp, đám Elf trong thời gian ngắn không hy vọng gì được.

Nói sao nhỉ, thiên phú ma pháp của họ không ai bằng, nhưng vì thiên tính dẫn đến căn bản không thể an tâm học ma pháp, muốn họ số lượng lớn trở thành cao thủ Quang ma pháp chắc phải mất mấy trăm năm.

Người lùn thì thiên phú ma pháp không ổn, dù có thiên phú họ cũng học không vào, thứ họ hứng thú nhất vẫn là rèn đúc.

Cưỡng ép cũng không được gì, hiện tại vì hắn nhúng tay vào nên cục diện không bi thảm như Kỷ thứ nhất trong nguyên tác, mọi người càng khó trầm xuống để học ma pháp.

Cho nên đối với Elf và người lùn, hắn thấy nên bắt đầu từ các yếu tố ngoại cảnh.

Truyền thụ cho họ luyện khí thuật mà chính hắn liên tục cải tiến, sản xuất hàng loạt các loại vũ khí ma pháp phù hợp với họ.

Ví dụ như cường hóa các loại đao kiếm búa rìu có sát thương ma pháp, áo giáp siêu cường chống lửa, độc khí và sức mạnh bóng tối, cung tên có tầm bắn cực xa có thể bẻ lái truy tìm mục tiêu, và các loại khí cụ công thành ma pháp cỡ lớn...

Đúng lúc Elf và người lùn đều giỏi chế tạo nên học rất nhanh.

Về phương diện ma pháp, những người có thiên phú nhất hoặc nói đúng hơn là nhanh chóng hình thành lực lượng chiến đấu nhất vẫn là nhân loại.

Mặc dù số người có thiên phú ma pháp trong nhân loại rất ít, nhưng hễ có và học được là họ học vô cùng khổ cực, lại còn thích mày mò sáng tạo dựa trên nền tảng ban đầu.

Nhân loại tuy nhiều mặt không bằng Elf và người lùn nhưng ở một số mặt lại vượt xa hai tộc đó.

Khuyết điểm duy nhất là thiếu thiên phú ma pháp thì giờ hắn đã có cách giải quyết.

Đúng vậy, chính là hắn nghiên cứu Nhị Thập Tứ Tiết ở Thông Thiên Cốc, học được truyền thừa của Tử Dương chân nhân, đến khỉ còn điểm hóa được thì sợ gì không điểm hóa được người.

Huống hồ, con người ở Kỷ thứ nhất thuần túy hơn, cũng chính là cái "Thành" mà Tử Dương chân nhân nói tới, dễ điểm hóa hơn nhiều.

"Viện trưởng, tốt quá rồi, tôi đi thông báo cho tộc trưởng các bộ lạc khác ngay đây, để họ gửi người tới!" Bregolas nghe vậy mặt đầy kích động chạy ra ngoài.

Trong ba tộc Elf, người lùn và nhân loại, Elf có địa vị cao nhất, người lùn thứ hai, thấp nhất là nhân loại.

Nhân loại xuất hiện muộn nhất, lại cơ bản dựa vào sự giúp đỡ của Elf mới phát triển được văn minh riêng.

Số lượng hiện tại cũng ít nhất trong ba tộc, năng lực chiến đấu đơn thể kém xa Elf và người lùn.

Nếu không phải George xuất hiện, nếu không phải con người chiến đấu anh dũng khi quân đoàn Morgoth xâm lược thì chắc chắn không thể ngồi ngang hàng với hai tộc kia.

Chỉ có thể như trước đây làm phụ dung, hay chính xác hơn, con người trước đây trong mắt Elf giống như "thú cưng" vậy.

Giống như con người hiện đại đối mặt với lũ khỉ.

Khỉ giống người nhưng không phải người, dạy chúng học đồ của người thì thấy thú vị, lúc chúng bị thương hay bị dã thú tấn công thì cũng ra tay giúp.

Chương 483

Nhưng muốn coi khỉ ngang hàng với người thì đương nhiên là không thể.

Giống như bộ phim 《Sự khởi đầu của hành tinh khỉ》vậy.

Hiện tại nhân loại đang dần trỗi dậy, nếu học được ma pháp thì sau này thực sự có thể ngồi cùng mâm với Elf và người lùn, có được một chỗ đứng vững chắc ở thế giới này.

"George, nghe nói anh tìm được phương pháp để con người cũng học được ma pháp sao?" Bregolas còn chưa về, Luthien (Lucy An), Galadriel và các vương tử Elf đã lần lượt tìm tới George để hỏi tình hình.

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định từ George, từng người đều nở nụ cười rạng rỡ.

Hiện tại tình hình không mấy lạc quan.

Tuy họ đã chống đỡ được đợt tấn công của Morgoth, miễn cưỡng giữ được tuyến phòng thủ phía Bắc và phía Tây, lại còn thịt được đại tướng Sauron của lão ta.

Nhưng tuyến phòng thủ phía Đông cơ bản đã sụp đổ hoàn toàn, đoàn quân Balrog do Gothmog dẫn đầu vẫn đang tung hoành ở phía Đông, có thể mang quân tấn công sang đây bất cứ lúc nào.

Nếu nhân loại giải quyết được vấn đề tư chất, có thêm nhiều Quang ma pháp sư thì đối với cuộc chiến tương lai chắc chắn có lợi lớn.

Nếu lại có thêm được vài pháp sư nhân loại giống như George thì họ có thể trực tiếp tấn công pháo đài Angband rồi.

Sáng sớm hôm sau, trước cổng Học viện Ma pháp xuất hiện không ít con người.

Họ đều là những người trước đây có hứng thú với ma pháp nhưng bị loại vì vấn đề tư chất.

Cơ bản đều là thanh niên, vì tuổi lớn hơn một chút dù có tư chất thì khả năng học tập cũng không theo kịp, không thể tĩnh tâm học kiến thức lý thuyết được.

Giống như kiểu tráng hán như Bregolas, bảo lão ngồi trong lớp ôm sách học lý luận ma pháp cơ bản thì đúng là giết lão cho xong.

Học ma pháp không chỉ là vấn đề tư chất, mà còn cần khả năng học hỏi, thấu hiểu, ghi nhớ...

Thanh niên ở phương diện này có ưu thế hơn.

Trong thế giới Harry Potter, những phù thủy có tư chất đều tốt nghiệp ở trường, nhưng có người có thể tiêu diệt cả thành phố như Grindelwald, có người lại là phế vật đến cả người thường cũng đánh không lại.

Cho nên những người không hợp học ma pháp thì thà để họ đi học kỹ thuật cận chiến và rèn đúc với Elf và người lùn còn hơn.

"Kích động quá, không ngờ chúng ta thực sự vẫn còn cơ hội trở thành ma pháp sư." "Đúng vậy, hôm qua nghe tộc trưởng thông báo, tớ hưng phấn cả đêm không ngủ được." "Viện trưởng đúng là lợi hại, cư nhiên tìm được phương pháp cho chúng ta." "Tất nhiên rồi, Viện trưởng là pháp sư nhân loại đầu tiên mà, người sáng lập Học viện Ma pháp, từng đẩy lùi đại quân Orc cứu cả thành phố Elf, lại còn hành quân vạn dặm cứu đại vương tử Elf ra khỏi hẻm núi." "Tớ nghe nói Viện trưởng còn có thể hóa thân thành cự long, có thật không vậy?" "Đương nhiên là thật, anh trai tớ trước đây được kiểm tra có tư chất

ma pháp, anh ấy học ở viện nghe các bạn Elf kể chuyện này suốt.

Nghe bảo hôm đó, Viện trưởng đưa công chúa Luthien và công chúa Galadriel đi ngang qua...

đột nhiên... rồi sau đó... cuối cùng..." "Viện trưởng thực sự quá lợi hại, các cậu nói xem Viện trưởng thích công chúa Luthien hay công chúa Galadriel hơn?" "Chắc chắn là Luthien rồi, tớ nghe anh tớ bảo Luthien là công chúa Elf đẹp nhất và dịu dàng nhất mà tộc Elf công nhận." "Tớ lại thấy là công chúa Galadriel, lần trước cô ấy ở phòng tuyến phía Đông một mình chém chết một con Balrog đấy!" "Công chúa Luthien là cô họ của công chúa Galadriel mà!" "..." Nhóm của George còn chưa tới, đám thanh niên bên dưới đã không để mồm miệng nghỉ ngơi, buôn chuyện rôm rả, chủ đề cơ bản đều xoay quanh George.

Vì trong mắt họ, George chính là một huyền thoại sống, với thân phận con người đã làm được quá nhiều việc lớn khiến ngay cả Elf cũng thấy không tưởng.

Không chỉ nhân loại, mà ngay cả Elf và người lùn cũng có nhiều người cực kỳ sùng bái George.

Rất nhiều Elf đã được George cứu mạng, người lùn thì sùng bái luyện khí thuật xuất thần nhập hóa của hắn, luôn luyện chế ra được đủ thứ trang bị khiến họ kinh ngạc.

"Mở cửa rồi!" Đúng lúc này, cửa lớn Học viện Ma pháp từ từ mở ra, một Elf xinh đẹp như tiên bước từ trong học viện ra, cô mỉm cười dịu dàng: "Tôi là Phó viện trưởng Luthien của Học viện Ma pháp, nam nữ xếp thành hai hàng đứng cho ngay ngắn, sau đó đi theo tôi vào trường." "Oa, lạy Chúa Eru, cô ấy chính là công chúa Luthien sao, quá... quá xinh đẹp rồi..." Đám nam thanh nữ tú nhìn vị công chúa Elf đang đứng trước mặt, người dường như khiến cả thế giới này trở nên

lu mờ, cảm giác não bộ của mình sắp đình trệ luôn rồi.

Mất một hồi lâu mới phản ứng lại được, vội vàng chia thành hai hàng đứng ngay ngắn, đi theo Luthien vào trong học viện.

"Được rồi, cậu thắng, giờ tớ cũng thấy công chúa Luthien và Viện trưởng là xứng đôi nhất." Đối với phản ứng của đám trẻ phía sau, Luthien không hề thấy lạ, cô đã sớm tập quen rồi.

Đừng nói là con người, nhiều Elf gặp cô cũng phản ứng y hệt, phải mất một lúc lâu mới có thể đối diện bình thường với cô được.

Hồi trước cũng chính vì sắc đẹp của mình mà cô còn bị các vương tử Elf Noldor vừa tới Trung Địa bắt cóc, chính là mấy đứa con trai của Feanor đó.

"Oa, thần kỳ quá!" Bước vào Học viện Ma pháp, đám trẻ nhìn những bức tượng biết cử động biết nói chuyện đang quét dọn vệ sinh, cắt tỉa thảm cỏ cây cối trong học viện và khung cảnh lung linh huyền ảo, không nhịn được lại thốt lên kinh ngạc.

Lúc tới thành phố Elf, họ đã bị vẻ đẹp ở đó chấn động rồi, vào học viện mới thấy thành phố Elf còn kém xa chỗ này.

Đi theo Luthien băng qua quảng trường học viện vào trong lâu đài, vượt qua đại sảnh hoa lệ tới Đại lễ đường, họ lại một lần nữa thốt lên kinh hãi.

"To quá!" Đúng là to thật, nhìn từ ngoài Đại lễ đường cùng lắm rộng ba bốn trăm mét vuông, vào trong mới thấy như lạc vào một thế giới mới, ngẩng đầu nhìn lên trời cư nhiên còn có một mặt trời lớn.

Đây là do George sử dụng Vô Ngân Thân Triển Chú (Undetectable Extension Charm) cho toàn bộ Đại lễ đường, đồng thời giống như chiếc vali của Newt, hắn cũng thực hiện một số bố trí ở đây.

Cái mặt trời đó thực tế là dùng Lighting Charm (Bùa Thắp sáng)

tạo ra mặt trời giả.

Tuy nhiên Đại lễ đường trông giống như một tiểu thế giới nhưng thực tế vẫn khác xa Tiểu Thế Giới của chính hắn.

Dùng bùa nới rộng không gian chỉ đơn thuần là diện tích rộng ra, quy luật bên trong Đại lễ đường vẫn giống hệt bên ngoài, hoàn toàn không có sự gia trì thực lực cho hắn.

Còn Tiểu Thế Giới do hắn tạo ra, quy luật thế giới là do hắn đặt định, ở đó hắn chính là chủ nhân thế giới, có thể áp chế thực lực kẻ địch, thực lực bản thân thì được tăng phúc mạnh mẽ.

Bên trong Đại lễ đường có ba chiếc bàn rất dài, lần lượt là các học sinh Elf, người lùn và nhân loại đang ngồi.

Trong đó số lượng Elf đông nhất, người lùn thứ hai, nhân loại ít nhất.

Ở cuối dãy bàn dài là một vân đài lơ lửng, chính giữa vân đài là Viện trưởng George, hai bên là các vương tử công chúa Elf, xa hơn nữa là các giáo viên của học viện.

"Lên vân thê đi." Luthien chỉ chỉ hai cái thang mây ở lối vào Đại lễ đường, bảo hai đội chia ra đứng lên đó, sau đó truyền ma lực kích hoạt.

Hai cái thang mây lập tức bay bổng lên.

"Tất cả đứng vững nhé." Cô dịu dàng nhắc nhở một tiếng, sau lưng mọc ra một đôi cánh trắng, dẫn hai cái thang mây bay tới chỗ vân đài.

"Không hổ là bán tiên (Half-blood Elf), thiên phú ma pháp đúng là cao." George nhìn Luthien đưa tân sinh tới vân đài, cười gật đầu với cô.

“Bắt đầu thôi!” Hắn học được không ít ma pháp Elf từ Luthien, đương nhiên cũng dạy lại không ít ma pháp của mình cho cô.

Như Flying Charm (Bùa Bay), Phép Độn thổ, ma pháp Ánh sáng và các loại ma pháp nguyên tố...

Mục đích chính là muốn Luthien thay mình đi dạy học, để hắn có thêm thời gian làm việc khác.

Luthien vốn không quá hứng thú với việc học ma pháp, nhưng khổ nỗi thiên phú quá cao, cơ bản nhìn qua là biết, nên cuối cùng thành Phó viện trưởng học viện, phần lớn thời gian đều do cô thay George dạy học.

“Chút nữa tôi gọi đến tên ai, các bạn bước lên ngồi vào ghế, nhắm mắt lại là được.” Luthien lấy ra danh sách tân sinh: “Hannah!” Một thiếu nữ tóc vàng căng thẳng đi dọc theo thang mây bước lên vân đài, ngồi vào ghế.

Lúc này George lật tay một cái, một chiếc nón xuất hiện trong tay hắn.

“Đi!” Chiếc nón bay ra đậu trên đầu thiếu nữ, cô lập tức cảm thấy trong não bộ được truyền vào đủ loại đồ án kỳ lạ, trong cơ thể một luồng hơi ấm bắt đầu luân chuyển.

“Cứ như vậy thì đơn giản hơn nhiều rồi.” Nhìn thấy thiếu nữ đầu tiên vận khí thành công, chứng tỏ có tư chất tu hành, George hài lòng mỉm cười.

Chiếc nón mà anh chế tạo không phải để phân nhà như ở Hogwarts, mà là để những con người không có tư chất có thể thông qua đó đạt được tư chất tu hành ma pháp.

Chương 484

Khi có người đội chiếc nón này, những đạo văn vận khí mà Tử Dương chân nhân để lại ở Thông Thiên Cốc sẽ tự động được nón truyền vào đại não một cách tuần tự.

Sau khi quá trình vận khí kết thúc, người đó cũng sẽ có được tư chất tu hành.

Anh gọi nó là "Nón Điểm Hóa".

Dĩ nhiên, để lồng ghép được ngần ấy đạo văn của Thông Thiên Cốc vào một chiếc nón và đạt được hiệu quả như hiện tại, George đã tốn không ít công sức.

Nếu không phải anh đã dung hợp thủ pháp luyện khí của chư thiên vạn giới, thật sự không thể luyện chế ra một chiếc nón như thế này.

"Em tên là Hannah đúng không?" "Vâng, thưa Viện trưởng, em là Hannah." Thiếu nữ đứng dậy khỏi ghế, chỉ cảm thấy tinh thần sảng khoái, cả người như được thoát thai hoán cốt.

Khi nghe thấy huyền thoại của nhân loại đang gọi tên mình, cô lập tức kích động gật đầu.

"Trước đây em đã học qua lý luận sơ cấp về ma chú cơ bản chưa?" George hỏi với giọng ôn hòa.

So với tộc Elf, số lượng nhân loại ít hơn nhiều, nhưng thực tế tính ra cũng không phải quá ít.

Hơn nữa do phân tán khắp nơi nên khi triệu tập, mọi người đến trước đến sau không đồng đều.

Hiện tại vẫn còn một số người đang trên đường đến thành Elf sau khi nghe tin.

Vì vậy, anh không thể lúc nào cũng có thời gian để kiểm tra từng người xem có tư chất ma pháp hay không.

Thế là anh nghĩ ra một cách rất đơn giản: Phát hành sách lý luận ma chú sơ cấp, để mọi người tự học theo sách.

Trong sách không có ma pháp gì quá cao siêu, chỉ là những phép cơ bản nhất như Phép Chiếu Sáng (Lumos), Phép Tẩy Rửa (Scouring Charm).

Nếu sau một thời gian học tập mà có thể thi triển thành công ma pháp đơn giản nhất theo lý luận trong sách, điều đó nghĩa là có tư chất, ngược lại thì không.

Cách này cũng giúp loại bỏ những người có tư chất nhưng thiếu năng lực học tập.

Rất nhiều người trưởng thành không thể tĩnh tâm đọc sách ma pháp, hoặc có kẻ ngu độn dù tĩnh tâm cũng chẳng học nổi.

Những người như vậy vào học viện ma pháp cũng chỉ lãng phí thời gian, tự nhiên sẽ bị gạt ra.

"Em đã học rồi ạ, toàn bộ ma chú trong sách em đều đã hiểu và ghi nhớ." Hannah vội vàng đáp.

Từ khi biết con người cũng có thể trở thành pháp sư ma pháp thần kỳ, cô đã không cam lòng sống cảnh cả đời đi giặt thuê trong bộ lạc như mẹ mình.

Vì vậy khi Tộc trưởng phát sách ma pháp, cô đã học tập vô cùng nghiêm túc, bởi đây là cơ hội duy nhất để thay đổi vận mệnh.

Tiếc rằng hiện thực thường tàn khốc, cô vốn không có thiên phú pháp sư, cho dù có nghiền nát cuốn sách đó nuốt vào bụng cũng chẳng thể phóng ra nổi một Phép Chiếu Sáng đơn giản nhất.

“Thử xem sao.” George lật tay, một cây quyền trượng thô to dài hơn một mét xuất hiện, sau đó từ từ bay đến bên cạnh Hannah.

Hiện tại, mọi ma pháp từ các thế giới mà anh học được, sau khi cải tiến, đều không cần dùng đũa phép để thi triển nữa.

Nhưng điều đó không có nghĩa là đũa phép vô dụng.

Đối với anh thì không còn tác dụng, nhưng với người mới học, hay thậm chí là các pháp sư đã trưởng thành, chúng vẫn rất hữu ích trong việc hỗ trợ thi pháp nhanh hơn và tăng cường uy lực ma pháp.

Tuy nhiên, loại đũa phép anh dạy tộc Người Lùn luyện chế không phải là những que gỗ nhỏ như trong thế giới Harry Potter, mà là những cây đại quyền trượng khảm nạm Lacrima của thế giới này.

Con người ở đây vốn có thể chất vượt xa người thường ở các thế giới khác.

Ngay cả một đứa trẻ ba tuổi cũng có thể nhấc bổng hòn đá nặng cả trăm cân mà không tốn sức.

Làm quyền trượng to và chắc chắn một chút, ngộ nhỡ bị đám Orc áp sát mà không kịp dùng ma pháp thì vẫn có thể tiện tay dùng nó làm dùi cui mà quật.

Đặc biệt là với những người trình độ ma pháp chưa cao, dùng Phép Chiếu Sáng làm lóa mắt đám Orc rồi vác trượng lên nện thì hiệu quả cũng không tệ.

“Minh lượng như trú! (Lumos)” Hannah kích động nhận lấy quyền trượng, sau đó đọc vang câu chú mà cô đã luyện tập không biết bao nhiêu lần.

Đầu quyền trượng lập tức tỏa ra ánh sáng trắng rực rỡ.

“Mình... mình... mình trở thành pháp sư rồi!

Mẹ ơi, con trở thành pháp sư rồi!!!" Hannah nhìn thấy mình cuối cùng cũng thi triển thành công ma pháp, đôi mắt đỏ hoe, nước mắt không kìm được mà rơi lã chã.

"Thật sự có thể làm được...

Tốt quá!" Ngồi bên cạnh George, mấy vị hoàng tử tộc Elf cũng lộ rõ vẻ kích động.

Tuổi thọ nhân loại tuy chỉ trăm năm, nhưng tốc độ học ma pháp lại cực nhanh.

Nếu cứ đà này, vài trăm năm sau, trong đại quân liên minh ba tộc sẽ có một lượng lớn pháp sư nhân loại trưởng thành.

Quan trọng là nhân loại rất mắn đẻ, tộc Elf vài trăm năm chưa chắc sinh nổi một đứa con, còn nhân loại thì trăm năm đã có thể "tứ đại đồng đường" rồi.

Việc triệt để đánh bại Orc, đánh bại Morgoth, có lẽ không còn là ảo tưởng nữa!

Đối với tộc Elf, vài trăm năm thật sự không phải là thời gian quá dài.

"Đúng là người đàn ông luôn tạo ra kỳ tích!" Mấy vị hoàng tử Elf nhìn về phía George với ánh mắt đầy thán phục.

Nhân loại do Eru tạo ra tuy mọi mặt đều không bằng Elf, nhưng có lẽ chính vì thế mà họ lại rất đặc biệt ở những phương diện khác.

"Oa, Hannah dùng được ma pháp rồi, Hannah thành pháp sư rồi!" Đám thiếu niên nam nữ đang lo lắng phía dưới thấy người đầu tiên thành công thì tảng đá trong lòng cũng rơi xuống.

Tuy Tộc trưởng thông báo rằng Viện trưởng đã tìm ra cách giúp họ học ma pháp, nhưng khi chưa tận mắt chứng kiến, không ai dám

tin hoàn toàn.

Bởi hy vọng càng lớn, thất vọng sẽ càng nhiều.

“Không hổ là ngài Viện trưởng, đúng là vạn năng như thần linh vậy.” Những học sinh đã nhập học gần một năm cũng đầy kinh ngạc khi thấy chiếc nón do Viện trưởng tạo ra có thể thực sự thay đổi vận mệnh nhân loại.

“Tiếp tục đi.” Xác định mọi chuyện thuận lợi, George mỉm cười ngồi xuống.

Trong tiếng vỗ tay nồng nhiệt, Hannah được Lucyen dùng ma pháp đưa về bàn dành cho nhân loại.

“Jack.” Sau đó là người thứ hai, thứ ba, thứ tư, mọi việc diễn ra rất suôn sẻ.

Cho đến khi thiếu niên thứ một trăm hai mươi bước lên ghế ngồi và đội chiếc Nón Điểm Hóa.

“Azkaban!

Azkaban!” Chiếc nón vừa đặt lên đầu thiếu niên đã đột ngột mở miệng hét lớn.

Chương 485

Mọi người thấy vậy đều lộ vẻ nghi hoặc.

Việc chiếc nón phát ra âm thanh không khiến họ ngạc nhiên, vì trong học viện có rất nhiều thứ tương tự do Viện trưởng chế tạo.

Điều họ thắc mắc là từ "Azkaban" mà nó hét lên có nghĩa là gì.

"Để đề phòng vạn nhất, không ngờ lại có thật." George nhướng mày, đưa tay ra chộp một cái, hút thiếu niên đó vào tay mình rồi bắt đầu thực hiện sưu hồn.

Khi mặt trời lần đầu tiên mọc lên ở Trung Địa, những đứa con thứ hai của Eru là nhân loại cũng thức tỉnh ở vùng cực đông của đại lục.

Sau đó họ dần phát triển, một bộ phận vì tò mò về phía mặt trời mọc nên bắt đầu di cư về phía tây, bộ phận khác vẫn ở lại phía đông.

Những người di cư về phía tây dần phân tán trong quá trình di chuyển, hình thành nên nhiều bộ lạc nhân loại, họ cũng gặp gỡ tộc Elf và được truyền thụ văn hóa, giống như gia tộc Beor.

Còn những người ở lại phía đông, một bộ phận đã chịu sự cám dỗ ngầm của Morgoth và trở thành những tín đồ trung thành của hắn.

George đã đặc biệt thêm chức năng đọc tâm vào chiếc nón, mục đích chính là để ngăn chặn những kẻ tin theo Morgoth lẻn vào thành Elf để học ma pháp.

Chiếc nón được thi triển Khải Linh Chú nên có tư duy riêng, chỉ cần phát hiện người đội nón là gián điệp, nó sẽ hét lên "Azkaban" làm tín hiệu.

Azkaban là nhà tù trong thế giới Harry Potter, điều đó cũng có nghĩa là những tên gián điệp này sắp phải vào tù.

Hiện tại thành Elf đang mở cửa cho tất cả nhân loại, mọi người kéo đến từ khắp nơi, không ai dám đảm bảo trong đó không có kẻ gian.

Trước đây số lượng người có tư chất không nhiều nên anh có thể tự kiểm tra, nhưng sau này nhờ có Nón Điểm Hóa, số người đến học viện sẽ ngày càng đông, anh đâu có nhiều thời gian rảnh rỗi thế.

Vì vậy anh mới thiết kế chức năng này, sau này khỏi phải bận tâm nữa.

Quả nhiên, sự cẩn thận của anh không thừa.

Sauron đã bị anh giết, Morgoth dụ dỗ anh không thành nên đã nảy sinh cảnh giác với một nhân loại mạnh mẽ như anh.

Hắn đã sớm phái những tín đồ nhân loại trung thành lấy cớ gia nhập thành Elf để thâm nhập vào trong.

Lần này chúng định nhân cơ hội này trà trộn vào học viện ma pháp để dò la tin tức về George, tìm hiểu xem thực lực thực sự của anh đến đâu.

Morgoth trước sau vẫn không tin anh chỉ là một con người bình thường, hắn nghi ngờ anh có thể đến từ Valinor, là một Maiar cải trang.

"Đây là những kẻ phản bội tin theo Morgoth, âm mưu lẻn vào học viện..." George giao thiếu niên đó cho một Golem Ma Pháp Thép đứng bên cạnh, rồi nhìn ánh mắt nghi hoặc của mọi người, giải thích đơn giản vài câu.

"Được rồi, không cần bận tâm, tiếp tục đi." Mọi người nghe George giải thích thì vỡ lẽ, nhưng cũng không quá kinh ngạc.

Tuyến phòng thủ phía đông của bảy người con trai Fëanor dễ dàng bị xuyên thủng như vậy chính là vì một bộ phận nhân loại ở phía đông

đã tin theo Morgoth, giả vờ đầu quân cho đại quân Elf rồi phản bội vào thời khắc mấu chốt.

Vì vậy, chuyện có gián điệp nhân loại là điều mọi người đều hiểu được.

Tộc Elf bị Morgoth bắt giữ sẽ bị cải tạo thành Orc, nhân loại bị Morgoth dụ dỗ sẽ trở thành tín đồ, cả hai đứa con của Eru đều không tránh khỏi kiếp nạn.

Sau khi George ngồi xuống, Lucyen tiếp tục nghi thức điểm hóa, cho đến người cuối cùng kết thúc mà không có sự cố nào khác xảy ra.

Tín đồ của Morgoth muốn băng qua phía đông để đến thành Elf vốn không dễ dàng, lại còn phải đáp ứng điều kiện có thiên phú học tập thì càng hiếm.

Chuyện này cũng xảy ra đột ngột, chúng chưa có chuẩn bị kỹ, chỉ có mỗi thiếu niên này là phù hợp.

"Hôm nay học viện lại có thêm sáu trăm học sinh mới, để chúc mừng học viện lớn mạnh, hôm nay toàn trường nghỉ học nửa buổi, mọi người hãy nghỉ ngơi thật tốt." Thấy nghi thức kết thúc, George đứng dậy phẩy tay, trên ba chiếc bàn dài lập tức đầy ắp các loại đồ ăn và rượu ngon tinh xảo.

Học viện ma pháp Trung Địa không có gia tinh, đợi các đầu bếp nấu xong bưng ra thì không kịp, nên anh trực tiếp dùng Thuật Biến Hình để giải quyết.

Hơn nữa, những món mỹ thực anh biến ra không chỉ giới hạn ở thế giới này, mà còn có những món hiện đại từ các thế giới khác như bánh pudding, bánh ngọt, các loại đồ nướng, tám hệ ẩm thực lớn của Trung Hoa, hay các món Hy Lạp, Pháp, Ý...

"Oa!" Sự xuất hiện của vô số món ngon chưa từng thấy khiến học

sinh ba tộc đều phải trầm trồ.

Sau đó là một màn "gió cuốn mây tan", ngay cả những tộc Elf vốn luôn thanh lịch khi nếm thử cũng có chút mất đi hình tượng.

Sau bữa tiệc, George và mấy vị hoàng tử Elf đã bàn bạc chi tiết về thông tin gián điệp nhân loại thu thập được từ não bộ của thiếu niên kia.

Rất nhanh sau đó, các hoàng tử Elf đã phái người bắt giữ toàn bộ đám gián điệp đó về.

George cũng hỗ trợ sưu hồn chúng, thu được không ít thông tin về đại quân của Morgoth.

"Sao rồi?" Angrod thấy George kết thúc sưu hồn, vội vàng tiến lên hỏi.

George giơ hai ngón tay: "Một tin tốt và một tin không tốt lắm, mọi người muốn nghe tin nào trước?" Lucyen giơ tay: "Nghe tin tốt trước đi." "Tin tốt là đại quân của Morgoth gần đây dường như không có ý định tấn công mạnh vào đây." George cười đáp.

Nhờ vương quốc Grey Elf của Thingol gia nhập chiến tuyến chống Morgoth, lại thêm việc George đã dọn sạch Thung lũng Kinh Hoàng, nên phần lớn tuyến phòng thủ của Elf và Người Lùn đã liên kết thành một dải.

Phía tây bắc là Ered Wethrin, tiếp đến là hẻm núi nơi cứu vị đại hoàng tử, đi về phía nam là Gondolin, tuyến phòng thủ Gondolin lại nối tiếp với Dorthonion.

Từ Dorthonion kéo dài về phía nam là Thung lũng Kinh Hoàng và Doriath.

Điểm cực nam của tuyến phòng thủ Doriath nối liền với bức tường Andram, một rào cản tự nhiên, bức tường này kéo dài về phía

đông đến vùng Thất Hà.

Vùng Thất Hà lại nối tiếp với dãy núi Blue Mountain, nơi có tuyến phòng thủ của tộc Người Lùn.

Toàn bộ tuyến phòng thủ có thể coi như một chữ "Đột" lộn ngược, vùng trống bên trong chính là lãnh thổ bị đại quân Morgoth chiếm đóng.

Hiện tại tuyến phòng thủ này liên kết rất chặt chẽ, hơn nữa tại mỗi yếu điểm, George đều thiết lập các đạo cụ ma pháp có thể truyền tống không gian.

Một khi bị đại quân Morgoth tấn công, viện binh có thể lập tức đến hỗ trợ.

Trước đây Chúa tể Balrog từng dẫn đầu đoàn Balrog và quân Orc tấn công tuyến phòng thủ Doriath của Grey Elf một lần, nhưng vì quân tiếp viện các phương đến kịp thời nên chúng bị đánh cho chạy trối chết.

Galadriel cũng chính trong trận chiến đó đã một mình chém chết một con Balrog mà danh tiếng vang dội.

Trận đánh đó được gọi là "Trận phòng thủ phản công Doriath".

Vì vậy sau lần đó, Morgoth hiện không có ý định đánh trực diện vào tuyến phòng thủ, vì làm vậy chỉ tốn công vô ích.

"Vậy tin xấu là gì?" Galadriel nóng tính hỏi ngay.

"Chẳng lẽ Gothmog lại không biết lượng sức mà muốn đến đánh chúng ta?

Lần này nếu hắn dám tới, tôi nhất định sẽ chém đầu hắn treo lên cổng thành Elf!" Gần đây nàng lại học được không ít ma pháp từ George, tự nhận thực lực đã tăng tiến nhiều.

Lần trước không kịp giao phong chính diện với Chúa tể Balrog, lần này không thể bỏ lỡ.

Thiên phú của nàng tuy kém Lucyen một chút, nhưng cũng chỉ đứng sau Lucyen, không phải tộc Elf bình thường nào có thể so sánh được.

“Gothmog đúng là sẽ tấn công lần nữa, nhưng không phải đánh chúng ta, mà là đánh bảy người con trai của Fëanor.” George mỉm cười giải thích.

Sau khi tuyến phòng thủ của Maedhros bị phá, Maedhros đã dẫn sáu người em rút về Himring.

Thực tế lúc đầu chỉ có Maedhros và người em thứ hai Maglor, năm người em còn lại là chạy đến nương nhờ khi bị Chúa tể Balrog truy sát.

Chương 486

“Đây mà là tin xấu sao?

Tôi thấy là tin tốt mới đúng chứ!” Galadriel nghe vậy lập tức lộ vẻ hả hê, nàng vốn chẳng mấy thiện cảm với bảy người con trai nhà Fëanor.

Lúc rời khỏi Valinor, Fëanor cùng bảy con trai đã sát hại tộc Teleri để cướp thuyền, mà vua của tộc Teleri chính là ông ngoại của nàng.

Sau đó chúng lại bội tín nghĩa, đốt cháy thuyền bỏ rơi mọi người, khiến họ phải mạo hiểm vượt qua hẻm núi băng Helcaraxë hiểm trở mới đến được Trung Địa.

Nếu tạm gác chuyện cũ qua một bên, thì khi còn ở vương quốc Grey Elf, hai người trong số đó là Curufin và Celegorm còn từng bắt cóc Lucyen.

Tuy chỉ là bắt cóc kiểu đùa giỡn, chưa làm gì thật sự, nhưng cũng đủ thấy nội tâm đen tối của chúng.

“Đừng nói thế, chúng ta dù sao cũng là tộc Elf cùng rời Valinor, có huyết thống mật thiết.

Vả lại, Maedhros cũng không tệ, anh ta đã nhường ngôi vị Chí cao Vương của tộc Noldor cho thúc phụ Fingolfin.” Angrod lắc đầu, rõ ràng không tán thành cách nhìn của em gái Galadriel.

Galadriel lập tức phản bác: “Đó cũng là vì anh Fingon đã mạo hiểm tính mạng bị Morgoth giết để lên núi Thangorodrim cứu anh ta về, nếu không anh ta chết từ lâu rồi.” Dù sao nàng cũng không thích bảy người nhà Fëanor.

“George, anh thấy sao?” Angrod và Galadriel không ai thuyết phục

được ai, đồng thời quay sang nhìn George.

"Chuyện này hẳn có ẩn khuất!" George thuận miệng đáp một câu, thấy mọi người đều ngẩn ra thì lập tức đổi giọng: "Ý tôi là chuyện này tốt nhất nên bẩm báo lên Chí cao Vương, để thúc phụ các người quyết định thì hơn." Chuyện có cứu bảy người nhà Fëanor hay không, anh thấy sao cũng được.

Nếu cứu, sức mạnh của tộc Elf sẽ tăng lên đáng kể, nhưng cũng để lại mầm mống họa loạn.

Bảy người nhà Fëanor không phải hạng vừa, đặc biệt là Curufin và Celegorm vốn rất thích gây chuyện.

Nếu không cứu, cứ để chúng tiêu hao bớt sinh lực của đại quân Morgoth, đến lúc đó họ tập kích từ phía sau, biết đâu có thể một mẻ quét sạch đại quân Chúa tể Balrog.

Nhưng Chí cao Vương chắc sẽ không đồng ý, Fingon và Maedhros có quan hệ rất tốt, là tình bạn sinh tử, không thể thấy chết mà không cứu.

Dù sao thì bất kể có cứu hay không, anh cũng không thể trực tiếp tham chiến nữa.

Morgoth hiện chắc chắn đang nhìn chằm chằm vào anh, nếu anh lại bộc lộ thực lực quá mạnh khiến hắn hiểu lầm là tín hiệu các vị thần Valinor sắp đến Trung Địa, chắc chắn hắn sẽ lặn mất tăm ngay lập tức.

Với thực lực của Morgoth, nếu hắn quyết tâm ẩn trốn, anh cũng chẳng tìm được.

Hơn nữa, hiện tại anh cũng chưa nắm chắc mười mươi có thể hạ gục được Morgoth.

Angrod và Galadriel lại quay sang nhìn Lucyen, Lucyen lập tức tựa

vào bên cạnh George khẽ cười: “Thần thiếp xin phụ nghị.” “Là 'thần phụ nghị', 'thần thiếp' và 'thần' không giống nhau đâu.” George lập tức đính chính.

“Hơn nữa anh không phải hoàng đế, em cũng không phải thần tử, xưng hô sai rồi.” Gần đây Lucyen cứ bám lấy anh đòi kể chuyện, anh liền lấy cốt truyện của 《Chân Hoàn Truyện》 viết thành tiểu thuyết đưa cho cô đọc.

Anh nghĩ phụ nữ nhân loại thích xem thì chắc nữ Elf cũng thích.

Thích thì thích thật, nhưng điều đó dẫn đến việc dạo này Lucyen nói chuyện với anh cứ thích dùng từ ngữ trong tiểu thuyết, lại còn râu ông nọ cắm cằm bà kia.

“Nhưng mà, thần thiếp không làm được a!” Lucyen chớp chớp mắt, khóe miệng khẽ nhếch lên.

George thấy không sửa được nên cũng thôi không hỏi nữa.

“Tôi cũng phụ nghị, tôi cũng phụ nghị!” Vị hoàng tử thứ ba thấy anh hai và em tư lại nhìn mình, vội vàng giơ tay biểu thị lập trường.

Ủng hộ anh hai thì chắc chắn bị em tư làm phiền, ủng hộ em tư thì anh hai lại mất mặt, anh ta thấy sao cũng được, chi bằng cứ ủng hộ George cho xong.

Anh ta đoán George và Lucyen cũng nghĩ vậy, cứ để thúc phụ đi mà đau đầu.

“Vậy được, em sẽ dùng Khóa Cảng (Portkey) đến Wethrin bẩm báo thúc phụ ngay.” Angrod gật đầu, đứng dậy đi về phía đại sảnh đặt Khóa Cảng của học viện ma pháp.

Galadriel làm mặt quỷ với anh trai: “Hừ, đoán chắc thúc phụ sẽ đồng ý cứu người thôi.” Ngày hôm sau, Angrod trở lại thành Elf, cùng đi với anh còn có Fingon và đại quân Elf do Fingon dẫn đầu.

Rõ ràng, Fingolfin vẫn quyết định xuất binh giải cứu bảy người nhà Fëanor.

Không chỉ vì họ đều là tộc Noldor cùng rời khỏi Valinor, mà quan trọng hơn là họ cần bảy người này để kiềm chế đại quân Morgoth.

Himring của nhà Fëanor nằm ở phía đông, nếu đại quân Morgoth tấn công tuyến phòng thủ bên này, chúng buộc phải chia một phần quân lực trấn giữ phía sau để tránh bị đánh úp từ hai phía.

Tộc Noldor dưới quyền nhà Fëanor là những chiến binh tinh nhuệ nhất, thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Nếu nhà Fëanor bị diệt, lần tới Morgoth tấn công tuyến phòng thủ sẽ dốc toàn lực, khi đó tình hình sẽ không còn như lần trước nữa.

"Đã vậy thì vừa hay để học sinh học viện ma pháp đi thực tập một chuyến luôn đi!" Sau khi xác định sẽ đi cứu viện, George dứt khoát kéo theo toàn bộ giáo viên và học sinh học viện ma pháp cùng đại quân Elf lên đường ra chiến trường.

Một mặt là vì sau thời gian qua, trừ những tân sinh viên mới nhập học hôm qua, rất nhiều học sinh, đặc biệt là nhân loại, đã nắm vững vài ma pháp ánh sáng cơ bản.

Đưa lên chiến trường chắc chắn sẽ phát huy tác dụng không nhỏ.

Mặt khác cũng là để các tân sinh viên mở mang tầm mắt.

Dĩ nhiên điểm quan trọng nhất là anh cảm thấy đây có lẽ là cơ hội để trực tiếp đánh tan đại quân Morgoth.

Anh không ra tay, nhưng không có nghĩa là không thể ngầm hỗ trợ liên quân.

Bảy người nhà Fëanor bị vây khốn, để sống sót chắc chắn sẽ dốc toàn lực, cộng thêm thực lực của liên quân ba tộc sau khi được nâng

cấp trang bị, khả năng cao sẽ tiêu diệt được đại quân Balrog.

Glaurung và Sauron đã bị anh xử lý, nếu xử tiếp Chúa tể Balrog và đoàn Balrog, Morgoth sẽ lại bị vây hãm ở Angband, sức mạnh suy yếu chưa từng thấy.

Chờ thêm một thời gian nữa thực lực anh mạnh thêm chút là có thể đánh thẳng vào Angband tóm gọn Morgoth.

Chúa tể Balrog và các Balrog đều là Maiar sa đọa, linh hồn cực mạnh, anh có thể thu thập hết lại để sau này từ từ nâng cao thực lực bản thân.

Phía đông Doriath, tuyến phòng thủ sông Celon.

Những chiến binh Elf mặc giáp vàng, các pháp sư học viện cầm trượng, cùng tộc Người Lùn cưỡi sơn dương lần lượt truyền tống đến thông qua Khóa Cảng.

Lần này thủ lĩnh liên quân ba tộc là Fingon, đại hoàng tử của Chí cao Vương, hỗ trợ là George và đại hoàng tử của tộc Người Lùn dãy Blue Mountain.

"Toàn quân nghe lệnh, tiến về phía đông!" Fingon ra lệnh, liên quân ba tộc vượt qua sông Celon, chậm rãi tiến về phía thành Himring.

Tại sao George không dùng tiểu thế giới đưa thẳng đại quân đi?

Bởi vì không cần thiết.

Lần này tuy cứu nhà Fëanor, nhưng cũng phải để họ được cứu trong lúc tuyệt vọng nhất, nếu không với tính cách của họ, chắc chắn sẽ không biết điều.

Thế nên hành quân chậm một chút cũng tốt.

Nói thẳng ra, đến muộn một chút cũng để nhà Fëanor tiêu hao bớt đám Balrog và quái vật.

“George, anh thấy con người các anh kết hôn sớm thật đấy, cơ bản chưa đến hai mươi tuổi đã có con rồi.” Cưỡi trên lưng một con hươu sừng tấm, Lucyen ướm hỏi George bên cạnh: “Trong học viện có rất nhiều cô gái nhân loại và Elf hâm mộ yêu thích anh, anh có cân nhắc tìm ai đó kết hôn không?

Anh thích con người hay tộc Elf hơn?” “Con người kết hôn sớm là vì tuổi thọ ngắn, còn tuổi thọ của anh nhờ tu hành ma pháp đã dài như tộc Elf rồi, nên tạm thời anh chưa tính chuyện kết hôn.

Thích Elf hay con người hơn à?

Chương 487

Thực ra anh thấy đều như nhau thôi.” George cười trên con Kỳ Lân kim loại tạo ra từ Phép Ngụy Trang, vừa thưởng ngoạn phong cảnh dọc đường vừa hờ hững trả lời.

Kết hôn, anh tạm thời chưa nghĩ tới.

Sau khi đánh bại Morgoth, anh còn định đến Valinor tìm các vị thần học tập kỹ xảo tạo ra thế giới, lấy đâu ra thời gian mà lãng phí vào chuyện vợ con.

Hơn nữa đây chỉ là một phân thân, tương lai anh còn phải tính chuyện dung hợp toàn bộ phân thân với bản thể để thăng cấp lên Đa Vũ Trụ.

Khi mỗi phân thân đều đạt cấp Đơn Thể Vũ Trụ, nghĩa là mỗi phân thân đều có một tiểu thế giới hoàn chỉnh.

Nếu tương lai anh có thể dung hợp chúng lại, sẽ tương đương với việc gộp các tiểu thế giới thành một chuỗi thế giới khổng lồ.

Về nguyên lý, điều này tương tự như việc Đơn Thể Vũ Trụ diễn hóa ra nhiều vũ trụ để thăng cấp Đa Vũ Trụ, nhưng anh dùng cách này coi như là đi đường tắt.

Nếu không thì chẳng còn cách nào, cứ dựa vào tu luyện bình thường thì không biết bao giờ mới đạt cấp Đa Vũ Trụ.

Trừ khi anh học theo Dormammu, thôn phệ các vũ trụ khác để làm mạnh chiều không gian của mình.

Nhưng hành vi tìm chết đó anh chắc chắn sẽ không làm.

Vậy nên sẽ có một ngày, phân thân này phải rời khỏi thế giới này để quay về bản thể, nếu kết hôn thì phải đưa cả người kia đi cùng.

Điều này cũng không phải là không thể, đã đi được thì tất nhiên quay lại được.

Chỉ là nếu phân thân này kết hôn, thì các phân thân khác thì sao?

Các phân thân ở thế giới khác có nên kết hôn không?

Nếu đều sinh con đẻ cái, sau khi dung hợp gặp nhau chắc sẽ khó xử lắm.

Trừ phi không gặp mặt.

Nghĩ kỹ lại thì lúc đó anh đã thăng cấp Đa Vũ Trụ, có rất nhiều tiểu thế giới, mỗi người ở một thế giới, không gặp nhau thì chắc chẳng sao.

Anh cũng không phải hạng chung tình sắt son gì, đi qua chư thiên vạn giới mà chỉ tìm một người thì không đời nào.

Nếu sau này thực lực đủ bảo vệ bản thân, gia đình và bạn bè, thì cưới thêm vài cô vợ đẻ thêm vài đứa con cũng không tệ.

Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng cao, không thể để nhà họ Kiều tuyệt tự ở đời anh được.

Tuy rằng dù là thế giới chính hay thế giới phân thân, cơ thể anh không còn là của kiếp trước, nhưng linh hồn vẫn vậy.

Anh vẫn là anh, con của anh vẫn là con cháu nhà họ Kiều.

Còn về chuyện thích con người hay Elf, trong cùng điều kiện, dĩ nhiên chọn Elf, tộc Elf đúng là xinh đẹp hơn con người, đó là sự thật không thể phủ nhận.

Nhưng nếu gặp được một linh hồn thú vị, ngoại hình cũng có thể hạ thấp tiêu chuẩn một chút.

Ngoại hình là thứ mà với năng lực hiện tại của anh, muốn giúp nâng tầm là chuyện quá dễ dàng.

Có thể tăng cường thể chất, cải thiện chức năng cơ thể để nâng cấp từ gốc rễ, hoặc tiêm gen đặc biệt kiểu Mystique để có khả năng biến hình, muốn đẹp thế nào cũng được.

Hoặc nếu có thiên phú ma pháp, học được Ma Pháp Biến Hình cũng có thể thay đổi ngoại hình.

Nếu tư tưởng thoáng hơn, anh trực tiếp tạo ra một cơ thể hoàn mỹ rồi giúp hoán đổi linh hồn cũng chẳng khó gì.

"Tuổi thọ dài và kết hôn đâu có mâu thuẫn, tộc Elf chúng em cũng có nhiều người kết hôn sớm mà.

Hơn nữa em thấy anh nên tìm một cô gái Elf, tuổi thọ của anh dài như Elf, nếu tìm con người thì khi anh còn sống, vợ anh đã..." Lucyen đầy ngụ ý gợi ý.

George gật đầu: "Cũng đúng." Thực tế anh chỉ trả lời lấy lệ, con người tuổi thọ ngắn thật, nhưng nếu thành vợ anh thì thọ sẽ không ngắn nữa.

"Chủ yếu là anh muốn dành nhiều thời gian nghiên cứu ma pháp." "Vậy thì tìm một cô gái Elf có thể cùng anh nghiên cứu ma pháp đi." Lucyen nhìn George chằm chằm, George ngẩn người một lát rồi hỏi: "Em không định bảo là chính em đấy chứ?" "Chính là em đó, George, chẳng lẽ em không đẹp, anh không thích em sao?" Lucyen chớp mắt.

George đỡ trán cười trừ: "Lucyen, em rất đẹp, cũng là người phụ nữ đẹp nhất anh từng gặp, không phải là anh không thích.

Chỉ là, em thật sự chắc chắn muốn lấy anh là vì thích anh, chứ không phải vì muốn được nghe anh kể chuyện mãi đấy chứ?" Lucyen tuy đã sống 3456 năm nhưng suốt ngày chỉ ở trong vương quốc Grey Elf, tâm tư rất đơn thuần.

Ở một số phương diện, cô vẫn chưa thực sự trưởng thành, đặc

biệt là hiểu biết về tình yêu.

Anh có năng lực tâm linh, có thể nhận ra Lucyen có thiện cảm với mình, nhưng đó cũng chỉ là thiện cảm, rất nhiều cô gái khác cũng có thiện cảm với anh.

Không nói đến đám nữ sinh và giáo viên trong học viện thế giới này, thì còn có Hermione nhỏ, Ginny nhỏ ở thế giới Harry Potter, Black Widow ở Marvel, các nữ ma đạo sĩ ở Fairy Tail...

Nhưng thiện cảm đó chưa đạt đến mức tình yêu, càng chưa đến mức kết hôn.

Thiện cảm của Lucyen phần lớn đến từ những câu chuyện anh kể, khả năng cao là vì muốn được nghe chuyện mới mãi nên mới nghĩ đến chuyện kết hôn.

Không hẳn là đã thực sự yêu anh.

"Ừm...

Em thấy anh rất tốt, em cũng muốn nghe anh kể chuyện mãi, hai chuyện đó đâu có mâu thuẫn.

Em lấy anh, làm vợ anh, cùng anh nghiên cứu ma pháp, anh kể chuyện cho em nghe, như vậy cuộc sống sau này của chúng ta sẽ không nhàm chán nữa." Lucyen suy nghĩ một lát rồi giải thích.

George vẫn lắc đầu: "Em cứ suy nghĩ kỹ lại đi, thực ra dù là bạn bè, nếu em thích thì anh vẫn sẽ kể chuyện cho em nghe." Nói xong anh không tiếp tục chủ đề này nữa, nhắm mắt dưỡng thần bắt đầu hỗ trợ các phân thân khác nghiên cứu ma pháp mới.

Lucyen thấy vậy liền cười hươu đến bên cạnh Galadriel.

Galadriel đầy vẻ hóng hớt hỏi: "Sao rồi, sao rồi, anh ấy đồng ý không?" "Không." Vẻ mặt Lucyen hơi buồn bã.

Galadriel lập tức lộ vẻ không tin nổi: “Sao có thể, trên đời này lại có người đàn ông từ chối được chị!” “Anh ấy nói...” Lucyen kể lại toàn bộ cuộc đối thoại.

Galadriel nghe xong suy nghĩ hồi lâu, rồi ghé sát tai Lucyen thì thầm vài câu, Lucyen lập tức đỏ bừng mặt, lắp bắp: “Cái này... cái này không tốt lắm đâu...” “Có gì mà không tốt, chị muốn lấy anh ấy thì đây cũng là chuyện sớm muộn thôi.” Galadriel vỗ ngực bảo đảm: “Chuyện này em lén xem nhiều lần rồi, chỉ có mấy tư thế đó thôi, đơn giản lắm, bảo đảm hạ gục được anh ta.” ...

Đêm đó, liên quân ba tộc hạ trại tại rừng Nam Elmoth.

Trong lều trại của đại quân, các hoàng tử Elf đang thảo luận chiến cục.

“Tình hình Himring hiện tại thế nào rồi?” Fingon với tư cách thống soái hỏi.

Nhị hoàng tử Angrod bước ra: “Theo tin từ trinh sát, Himring đã bị Gothmog cùng đoàn Balrog và Orc bao vây.” “Với tốc độ hiện tại, nhanh nhất bao lâu chúng ta tới được đó?” Fingon cau mày.

“Nhanh nhất cũng phải ba ngày.” Angrod nhẩm tính rồi đáp.

Galadriel đầy vẻ bất cần: “Tôi thấy chúng ta không cần vội, hành quân gấp sẽ làm giảm sức chiến đấu, dù sao với thực lực của Maedhros, nếu tử thủ thì Gothmog cũng không thể hạ được trong vài tháng đâu.” Nếu Maedhros dễ bị đánh bại như vậy, Gothmog đã không đợi đến bây giờ.

Là những đứa con của Fëanor – người mạnh mẽ nhất tộc Noldor, người đã tạo ra các viên bảo ngọc Silmaril, sức chiến đấu khi bảy người họ liên thủ là không thể coi thường.

“Galadriel nói có lý, chúng ta đúng là không cần vội, chỉ là tôi luôn

cảm thấy lần này việc vây khốn Maedhros không đơn giản." Fingon không phản bác Galadriel, nhưng nét mặt lộ vẻ lo âu.

Chương 488

Tại sao trước đây Gothmog không đánh mạnh vào Himring?

Một mặt là vì Maedhros đúng là cục xương khó gặm, vài tháng chưa chắc đánh hạ được, mà dù có hạ được thì phe mình cũng tổn thất nặng nề.

Mặt khác là lo ngại khi đang vây đánh Himring sẽ bị cứu viện như hiện tại.

Phải biết rằng, dù trước đây họ chưa lập liên quân ba tộc, thì từ thành Elf xa nhất phái binh đến cũng chỉ mất mười mấy ngày đường.

Thế nhưng hiện tại, họ đã lập liên quân, trước đó Gothmog còn bị họ đánh lui, chắc chắn hẳn biết rõ thực lực của họ không yếu.

Trong tình cảnh đó mà vẫn dám vây đánh Maedhros.

Cho dù George không bắt được gian tế để biết trước thông tin, thì sau khi Himring bị vây vài ngày họ chắc chắn cũng sẽ biết rồi phái binh tới.

Ở một bên, George ngồi đó nghe mấy vị hoàng tử thảo luận mà không xen vào.

Thực ra đêm qua anh đã tàng hình, thu liễm khí tức lặng lẽ đi thám thính trại quân Balrog, nên biết tại sao lần này Gothmog lại dám vây đánh Himring.

Nhưng hiện tại anh không định tiết lộ thông tin này cho Fingon và các hoàng tử.

Bởi nếu anh nói ra, Fingon chắc chắn sẽ lệnh cho đại quân đi gấp cả ngày lẫn đêm để cứu viện Himring, đó không phải điều anh muốn thấy.

Nói hơi khó nghe một chút, đến lúc họ tới cứu viện Himring, đánh trực diện với Gothmog, lỡ như nhà Fëanor vì tự bảo vệ mình mà cứ đóng chặt cổng thành không ra thì sao?

Khi đó dù có thắng, liên quân ba tộc cũng sẽ tổn thất thảm trọng.

Chi bằng cứ theo kế hoạch cũ, để Himring tiêu hao bớt đối phương, họ thong thả đến dọn dẹp sau.

Dù cho Himring có thất thủ, bảy người nhà Fëanor có bị giết thì cũng chẳng sao, đằng nào anh cũng chẳng quen biết họ, vả lại theo nguyên tác, sau này nếu anh giết Morgoth lấy lại Silmaril, nhà Fëanor chắc chắn sẽ trở thành kẻ thù của anh theo lời thệ nguyện của họ.

Cuộc họp kết thúc, mọi người giải tán về lều của mình.

George cũng về lều, cái lều trông nhỏ bé nhưng bước vào bên trong còn rộng hơn một tòa biệt thự.

Những chiếc lều này do học viện ma pháp cung cấp, là sản phẩm phối hợp của học sinh ba tộc, còn ma pháp nới rộng không gian và kỹ thuật luyện chế tất nhiên là do George truyền thụ.

Đừng coi thường những chiếc lều dùng Bùa Nới Rộng Không Gian này, trong chiến tranh chúng phát huy tác dụng cực lớn.

Binh sĩ ăn ngon ngủ kỹ thì khi chiến đấu mới phát huy hết sức mạnh.

Hơn nữa một chiếc lều có thể chứa được lượng lớn binh sĩ, khi hạ trại sẽ không quá lộ liễu, dễ dàng ẩn nấp tránh bị tập kích.

“George!

George!” Vừa về lều ngồi xuống, chưa kịp nhắm mắt nghiên cứu ma pháp thì rèm lều đã bị vén lên.

George có chút bất lực nói: “Công chúa Galadriel, lần sau trước

khi vào cô không thể báo trước một tiếng sao?

Nhỡ tôi đang tắm hoặc không mặc đồ thì chẳng phải rất xấu hổ à?" "Xấu hổ gì chứ, đàn ông nhân loại các anh với đàn ông Elf chẳng giống nhau cả sao, tôi có phải chưa thấy bao giờ đâu, chỉ là thừa ra một chút đồ thôi mà." Galadriel xua tay, chẳng mảy may để tâm.

George nghe vậy cũng chỉ biết đỡ trán.

Anh nhận ra từ khi Galadriel rời khỏi vương quốc Grey Elf, thường xuyên ra tiền tuyến ở cùng binh sĩ ba tộc, cô nàng đã hoàn toàn "thả xích" bản thân.

Trước đây còn ra dáng công chúa, giờ tuy ngoại hình vẫn xinh đẹp động lòng người nhưng hễ mở miệng là khí chất tan biến sạch sành sanh.

"Được rồi, tìm tôi gấp thế có chuyện gì không?" "Không phải tôi tìm anh, là Fingon tìm, ở trong rừng nhỏ phía trước, nói là có vài lời muốn hỏi riêng anh." Galadriel đảo mắt nói.

"Nguyên soái tìm tôi?" George nhướng mày, nghi hoặc nhìn Galadriel.

Dù không dùng đọc tâm nhưng anh đã nhận ra từ thần thái của cô nàng là đang nói dối.

"Đúng đúng đúng, mau đi thôi, Fingon tìm anh chắc chắn có việc gấp." Chẳng đợi George hỏi thêm, Galadriel đã kéo anh đi thẳng ra ngoài, hướng về phía khu rừng nhỏ vắng vẻ.

George thấy vậy cũng không thoát ra, anh đoán chắc lại là trò đùa quái chiêu gì đó, Galadriel thường xuyên làm vậy.

Từ khi nhận thức rõ ràng cả đời này không thể đánh bại được anh, Galadriel liền thích dùng mấy trò đùa vô thưởng vô phạt để tìm niềm vui.

Với những việc này, George thường không làm mất hứng, coi như chơi cùng trẻ con vậy.

"Lucyen?" Vào đến giữa rừng, trước một khoảng trống, George nhìn thấy Lucyen đang quay lưng về phía mình dưới ánh trăng.

Lúc này Lucyen đã thay một bộ trang phục bằng lụa mỏng đặc trưng của tộc Elf, dưới ánh trăng mờ ảo có thể thấy thấp thoáng làn da trắng ngần như sứ.

Sự ẩn hiện đó khiến người ta không khỏi cảm thấy huyết mạch sôi trào.

"George, anh vẫn chưa bao giờ xem em khiêu vũ đúng không?" Lucyen quay người lại, bắt đầu nhảy múa trên thảm cỏ dưới ánh trăng như một cánh bướm dập dìu.

Lucyen là người xinh đẹp nhất và giỏi khiêu vũ nhất tộc Elf, lúc này vũ điệu của cô dưới lớp lụa mỏng vừa thần thánh vừa đầy cám dỗ.

Ngay cả với định lực của George cũng cảm thấy có chút không kìm chế nổi.

Galadriel thấy George bị vũ điệu của Lucyen thu hút, liền tỏ vẻ đắc ý rút lui khỏi rừng, đứng canh gác bên ngoài.

Thường xuyên tiếp xúc với binh sĩ ba tộc, nàng biết rõ sức quyến rũ của Lucyen khi mặc bộ đồ đó khiêu vũ.

"Cô trẻ à, cháu chỉ có thể giúp đến đây thôi, có hạ gục được George không phải dựa vào chính cô, đừng có đến phút cuối lại làm hỏng chuyện đấy nhé.

Mà nếu thành thật, chẳng lẽ mình phải gọi tên George kia là dượng sao?

Nghĩ đến thôi đã thấy hơi khó chịu rồi...” “Cái cô Galadriel này, dám dạy Lucyen mấy thứ này...” Nhìn Lucyen vừa nhảy vừa tiến lại gần mình, cổ họng George khẽ chuyển động.

Không cần nghĩ cũng biết chắc chắn là ý tưởng của Galadriel, nếu không với tính cách của Lucyen, tuyệt đối không thể làm đến mức này.

Quan sát kỹ sẽ thấy Lucyen tuy vẫn đang nhảy nhưng mặt đã đỏ bừng, nhịp tim đập nhanh bất thường.

Nhưng cũng chính vì thế mà trông cô lại càng thêm hấp dẫn.

“Mình cũng chẳng phải Liễu Hạ Huệ gì, đã đến nước này thì còn gì để nói nữa!” Nhận thấy khi Lucyen sắp tiến sát mình thì động tác khiêu vũ bắt đầu lúng túng, dường như muốn do dự lùi lại, George liền chộp lấy cổ tay cô kéo vào lòng.

“Ban ngày anh đã nhắc nhở em rồi, giờ em đã quyết định thì anh không khách sáo nữa đâu.” “Kiều...

Kiều...

George, em nghĩ có lẽ em vẫn chưa...” Bị George ôm chặt, Lucyen cảm thấy tim mình như muốn nhảy ra ngoài, cô bỗng nhiên muốn nhanh chóng chạy khỏi đây.

Thực ra ban ngày khi Galadriel bày kế, cô đã nhất thời bốc đồng đồng ý.

Đến giờ cô mới nhận ra, hóa ra mọi chuyện không đơn giản như Galadriel nói.

Chỉ mới ôm nhau thôi mà cơ thể đã bắt đầu thấy là lạ, nếu còn làm như lời Galadriel thì chắc cô nổ tung mất.

“Giờ muốn rút lui thì muộn rồi.” Cúi đầu mạnh mẽ hôn xuống,

chặn đứng lời định nói của Lucyen, George khẽ giậm chân một cái, đã đưa cô quay về lều của mình.

Chương 489

Sau đó, chính là cảnh: "Trong trướng lụa mỏng xuân ý nồng, gối uyên ương tình tự miên man.

Mây mưa đỉnh núi giấc mộng chưa tan, chốn dịu dàng say đắm chẳng rời." Với George, ban ngày anh nhắc nhở Lucyen là vì không muốn cô vội vàng đưa ra quyết định khi chưa hiểu rõ tình yêu là gì.

Nhưng điều đó không có nghĩa là anh không sẵn lòng cùng một đại mỹ nữ hàng đầu hưởng lạc.

Tình yêu có nhiều loại: Nhất kiến chung tình, nhật cửu sinh tình (ngày lâu sinh tình), và cả... nhật-cửu sinh tình (làm lâu sinh tình).

"Đúng là một trận dạ chiến sảng khoái!" Trăng lặn mặt trời mọc, George bước ra khỏi lều, hiếm hoi thốt lên một câu cảm thán.

Đôi khi trong cuộc sống vẫn cần sự thỏa mãn về thể xác như một liều thuốc điều tiết cho quá trình tu luyện.

Ban ngày đại quân tiếp tục lên đường, George vẫn nhắm mắt nghiên cứu ma pháp như thường lệ, với nhục thân của anh thì chút thể lực tiêu hao đêm qua chẳng đáng nhắc tới.

Còn Lucyen thì mệt mỏi nằm rạp trên lưng hươu.

Một tay cầm cuốn sách mới George đưa sáng nay - 《Kim Bình Mai phiên bản Trung Địa》, tay kia uể oải trò chuyện với Galadriel.

"Trận chiến đêm qua thế nào rồi?" Galadriel đầy vẻ hóng hớt ghé sát Lucyen.

Đêm qua nàng canh ở ngoài rừng mà chẳng nghe thấy động tĩnh gì, nhịn không được lẻn vào xem thì thấy cả George và Lucyen đều biến mất.

Quay về lều Lucyen cũng không thấy ai, qua lều George thì thấy cửa lều bị yểm kết giới không vào được.

Thế nên chuyện đêm qua thành hay bại nàng vẫn chưa rõ.

"Cả người chị đau nhức mệt mỏi lắm, không muốn nói chuyện đâu." Lucyen đỏ mặt tránh né chủ đề này, cô không muốn kể lại những chi tiết đêm qua cho Galadriel, thật sự không mở miệng nổi.

So với trải nghiệm đêm qua của cô, những gì Galadriel nói chỉ là trò trẻ con.

"Lucyen, sao giọng chị lại khàn thế kia?" Galadriel chớp chớp mắt, đã hiểu ra vấn đề.

Lucyen không nhịn được lườm một cái: "Thử bị như vậy xem... cũng khàn cả thôi..." Cô đưa tay từ từ thi triển một loại ma pháp trị thương George dạy, áp lên cổ họng, rất nhanh giọng nói đã trở lại bình thường.

"Chị đọc sách gì đấy?" Sau đó Galadriel bị cuốn sách trên tay Lucyen thu hút, Lucyen vội vàng khép sách lại giấu vào lòng.

"Không... không có gì, là loại sách mà em không thích nhất đấy." "Là kiểu 《Hồng Lâu Mộng》 à, chán chết, em vẫn thích 《Tam Quốc》 với 《Thủy Hử》 hơn." Galadriel nghe vậy lập tức mất hứng.

Nàng không thích mấy loại yêu đương sướt mướt hay tranh đấu tâm kế như 《Hồng Lâu》, 《Chân Hoàn Truyện》, xem mệt lắm.

Nàng chỉ thích kiểu đánh đấm giết chóc thống nhất thiên hạ, nàng sau này là muốn làm Chí cao Vương cơ mà.

"Đúng, cùng một loại với 《Hồng Lâu》 đấy." Lucyen ánh mắt né tránh, đúng là cùng loại thật, chỉ là cuốn này "kích thích" hơn nhiều.

Một tiếng sau, Galadriel nhận ra có gì đó không ổn.

Nàng thấy Lucyen nằm trên hươu đọc sách mà hơi thở cứ dồn dập, mặt mày đỏ bừng.

"Có gì hay thế?

Cho em xem với." Nhân lúc Lucyen đang say sưa, nàng nhanh như chớp giật lấy cuốn sách rồi lướt đọc.

"Tây Môn Khánh ngủ được hai tiếng, mở mắt thấy phu nhân vẫn còn treo trên giàn nho, hai chân trắng muốt... lập tức lại nổi hứng..." Galadriel càng đọc càng thấy sai sai, cuối cùng "xoạt" một cái khép sách lại, không thể tin nổi nhìn Lucyen.

Cái biểu cảm đó như muốn nói: Cô trẻ ơi là cô trẻ, không ngờ cô lại là hạng Elf như thế này.

Lucyen giật lại cuốn sách, luống cuống giải thích: "Không phải như em nghĩ đâu, cuốn sách này rất có nội hàm, có nhiều vấn đề về nhân tính đáng suy ngẫm, hơn nữa những chi tiết về đời sống nhân loại trong đó cũng rất thú vị..." "Thật... sao?" Galadriel đầy vẻ nghi hoặc, suýt nữa thì thốt ra câu "Tôi ít học chị đừng lừa tôi".

Những nội dung nàng vừa đọc được đâu có giống như thế.

Nhưng nói thật, trông cũng thú vị đấy chứ.

"Thế này đi, tối nay cho em mượn xem thử có đúng như chị nói không nhé." Đêm thứ hai, George lặng lẽ xuất hiện trong lều của Lucyen.

"Em cảm thấy cơ thể vẫn chưa hồi phục, có thể nào..." "Không sao, đã có Song Toàn Thủ!" Sáng sớm ngày thứ ba, trong doanh trại vang lên tiếng tù và khẩn cấp tập hợp xuất phát.

"Có chuyện gì vậy?" Nhị hoàng tử Angrod và tam hoàng tử

Aegnor vội vàng hỏi Fingon người vừa ban lệnh.

George, Lucyen và Galadriel với đôi mắt thâm quầng cũng ra khỏi lều đi tới.

Vẻ mặt Fingon nghiêm trọng nói: "Có vấn đề rồi, thám tử báo về, sáng sớm nay Gothmog đã phát động tấn công Himring lần nữa, Himring sắp bị công phá rồi!" "Sao có thể!" Trừ George ra, mọi người đều lộ vẻ không tin nổi.

Mới chỉ chưa đầy ba ngày, dù Gothmog có bất chấp thương vong và nghỉ ngơi, tấn công liên tục ngày đêm thì cũng không thể công phá Himring nhanh đến thế.

"Đại quân Gothmog dẫn đầu lần này không chỉ có đoàn Balrog và quái vật, mà còn xuất hiện một đàn rồng khổng lồ.

Con rồng cầm đầu tự xưng là Ancalagon, kích thước còn lớn hơn Glaurung, lại có cánh để bay, phun lửa cực kỳ uy lực.

Đàn rồng dưới sự dẫn dắt của nó phối hợp với Gothmog tấn công từ trên không, phía Himring hoàn toàn không chống đỡ nổi!" "Bây giờ mới xuất động, xem ra đã phát hiện ra cứu viện bên này rồi." George thầm nghĩ.

Anh đã sớm thâm nhập vào quân đoàn Gothmog trước khi xuất phát và phát hiện ra quân đoàn rồng ẩn giấu.

Anh cũng hiểu tại sao lần này Morgoth lại tự tin có thể nhổ sạch cái gai Himring này.

Với George, đây là chuyện tốt.

Theo nguyên tác, Ancalagon chỉ được Morgoth tung ra như quân bài tẩy cuối cùng vào cuối Kỷ thứ Nhất, khi các vị thần dẫn đầu Elf và nhân loại đánh đến tận sào huyệt Angband.

Nay hắn đưa ra sớm nhiều năm thế này chứng tỏ Morgoth hẳn đã dốc vào đó không ít sức mạnh của mình.

Lần này nếu có thể quét sạch một mẻ, Morgoth sẽ suy yếu chưa từng thấy, ngày anh thu phục hắn cũng không còn xa.

"Toàn quân xuất phát!" Theo lệnh Fingon, đại quân ba tộc hành quân với tốc độ nhanh nhất về phía Himring.

Với khoảng cách và tốc độ hiện tại, chưa đầy một tiếng họ sẽ tới được Himring, từ phía sau đột kích đại quân của Gothmog.

"Đến rồi!" Bốn mươi lăm phút sau, một bình nguyên rộng lớn hiện ra trước mắt George.

Ở cuối bình nguyên là một ngọn núi sừng sững, lưng chừng núi chính là thành Elf của nhà Fëanor.

Thành đó chiếm cứ địa thế hiểm trở, dễ thủ khó công.

Nhưng hiện tại do vô số con rồng lượn lờ trên không trung nên lợi thế đó đã mất sạch, tường thành tan hoang.

Chương 490

Đám Balrog và quái vật tràn vào như nước lũ, hơn nửa đã xông vào thành giáp lá cà với tộc Noldor Elf.

"Đáng chết, không ngờ đám này lại đến nhanh như vậy!" Đứng trên tường thành, Chúa tể Balrog Gothmog cao tới hai mươi mét vất xác hai vị hoàng tử Elf vừa bị hắn giết xuống đất, mặt lộ vẻ tàn nhẫn.

Hắn biết liên quân ba tộc chắc chắn sẽ đến cứu viện, nhưng không ngờ lại nhanh hơn dự tính.

Chỉ cần chậm hai tiếng nữa là hắn có thể hạ xong Himring, rồi toàn lực đánh chặn đại quân tiếp viện.

Diệt được đại quân đó, cái gọi là tuyến phòng thủ sẽ không còn, Trung Địa sẽ sớm thuộc về chủ nhân.

"Ancalagon, chỗ này để ta dọn dẹp, ngươi dẫn quân đoàn rồng đi chặn đứng liên quân ba tộc cho ta!" Gothmog ra lệnh cho Ancalagon đang phun lửa từ phía trên không.

Tuy có chút ngoài dự kiến nhưng cũng không phải chuyện lớn.

Quân đoàn rồng nắm quyền kiểm soát bầu trời, dù có chọi trực diện với liên quân ba tộc thì khả năng thắng cũng rất cao.

Huống chi chỉ là tạm thời chặn đường, đợi hắn giải quyết xong đám Elf ở đây sẽ quay đầu đại quân, phối hợp với đàn rồng tiêu diệt sạch liên quân.

"Gothmog, đừng dùng cái giọng đó nói chuyện với ta, chặn đường ư?

Hừ, ta sẽ trực tiếp diệt sạch đám kiến hôi đó!" Ancalagon ngừng phun lửa, gầm lên một tiếng rồi dẫn đàn rồng bay về phía liên quân ba

tộc đang tiến vào bình nguyên.

"Cái thứ súc sinh y hệt Glaurung, tính khí cũng chẳng nhỏ." Đối mặt với sự kiêu ngạo của Ancalagon, Gothmog thầm chửi một câu.

Bất kể là Glaurung hay Ancalagon, hay đám quái vật kia, cũng chỉ là súc sinh do chủ nhân tạo ra, thực lực tuy khá nhưng sao so được với hắn.

Hắn và quân đoàn Balrog cùng Sauron đều là Maiar do Eru tạo ra, ngay cả khi chết, linh hồn vẫn sẽ quay về với Eru.

"Cẩn thận tên nhân loại pháp sư tên George đó." Dù khó chịu với thái độ của Ancalagon, nhưng vì chiến thắng, hắn vẫn đặc biệt nhắc nhở một câu.

Theo hắn thấy, liên quân ba tộc tuy mạnh nhưng kẻ khó nhằn nhất là tên nhân loại George đã giết chết Glaurung và Sauron.

Trước khi vây đánh Himring, chủ nhân cũng đã nhấn mạnh về tên nhân loại này.

Thực lực của Ancalagon theo lời chủ nhân thì đã vượt xa Glaurung, kế thừa không ít sức mạnh từ ngài, nhưng cũng không được chủ quan.

"Chỉ là một tên nhân loại, xem ta thiêu chết hắn đây!" Ancalagon bay đến trên không trung của liên quân, há miệng phun ra một ngọn lửa rồng khổng lồ về phía George và Fingon.

Những con rồng đi theo cũng lập tức phun lửa xuống đại quân phía dưới.

Nhất thời lửa sáng rợp trời, không trung bị thiêu thành một màu đỏ rực.

"Ma pháp hộ thuẫn (Magic Shield) chuẩn bị!" Đối mặt với biển

lửa trên trời, thống soái Fingon không chút nao núng.

Bởi chuyến xuất chinh này, binh sĩ đều được trang bị những đạo cụ phù phép mới nhất từ học viện ma pháp.

"Hống...

Chỉ mấy cái khiên mà cũng đòi chặn lửa của bọn ta, thiêu rụi chúng cho ta!" Trên không, Ancalagon đầy giọng giễu cợt.

Lúc nãy đám Elf ở Himring cũng định dùng khiên chắn lửa, kết quả tất cả đều biến thành đống sắt vụn cùng với những chiếc khiên bị nung chảy.

Lửa chúng phun ra không phải lửa thường, mà là ma hỏa mang sức mạnh hắc ám.

Tuy nhiên, mọi chuyện không diễn ra như Ancalagon dự tính.

Khi liên quân ba tộc giơ khiên lên, truyền ma lực vào, từng mặt khiên đồng thời bung ra một lớp màng năng lượng màu vàng.

Những lớp màng năng lượng đó kết nối lại với nhau, nhanh chóng tạo thành một tấm hộ thuẫn khổng lồ, ngăn chặn toàn bộ ma hỏa đang đổ xuống như thác lũ từ trên không.

"Cung thủ Elf chuẩn bị!" Nhân lúc đàn rồng vừa phun xong một đợt lửa đang bay cao lên, hộ thuẫn được hạ xuống, các cung thủ Elf đã sẵn sàng lập tức đứng dậy kéo cung.

Khi cung Elf được truyền ma lực, bề mặt chúng cũng hiện lên những cổ tự (rune) phức tạp.

"Bắn!" Vạn tiễn tề phát, những mũi tên vàng dày đặc xé gió lao đi, mục tiêu thẳng hướng đám rồng vừa quay đầu lại.

"Thiêu!" Ancalagon lại gầm lên, lửa rồng lại phun ra.

Hắn không ngờ khiên của liên quân lại có thể tạo ra hộ thuẫn năng

lượng ngăn được lửa.

Nhưng cho dù khiên chặn được lửa, thì mũi tên chắc chắn là không thể.

Thiêu rụi mũi tên, đám cung thủ đó sẽ mất tác dụng.

"Cái gì!" Tiếc là hắn lại nhầm, những mũi tên đó cũng không phải tên thường, ngay khi tiếp xúc với lửa, bề mặt chúng nhanh chóng hiện lên một lớp băng lạnh, thành công chống lại sự thiêu đốt của ma hỏa.

"Phòng ngự của mấy con rồng này vẫn quá mạnh." George nhìn những mũi tên xuyên qua lửa bắn trúng rồng nhưng không thể cắm sâu vào lớp da rồng dai nhách mà bị bật ra, chỉ khiến chúng đau đớn, anh khẽ lẩm bẩm.

Đại quân Elf đã được cải tiến cung tên bằng ma pháp, có thể tùy tình hình mà bắn ra những mũi tên phù phép mang các nguyên tố khác nhau.

Ví dụ trước khi bắn phù phép nguyên tố Quang, có thể gây sát thương cực lớn cho quái vật của Morgoth.

Nhưng đối mặt với đàn rồng này, bấy nhiêu vẫn chưa đủ, chỉ có tác dụng quấy nhiễu.

May thay, thứ học viện ma pháp chuẩn bị cho liên quân không chỉ có cung tên phù phép.

"Pháo ma đạo (Magic Cannon) của Người Lùn chuẩn bị!" Fingon thấy cung tên Elf khó gây sát thương thực sự cho rồng, liền ban lệnh thứ hai.

Rất nhanh, tộc Người Lùn đã đẩy ra những cỗ pháo ma đạo khổng lồ.

Đó chính là những khẩu pháo ma đạo cao xạ phiên bản Trung Địa

do George thiết kế dựa trên các khí cụ ma đạo từ thế giới Fairy Tail.

Số lượng không nhiều, nhưng sức phá hoại thì cung tên Elf không thể nào sánh nổi. "Bắn!" Theo một tiếng lệnh vang lên, pháo của người lùn nhanh chóng được khởi động, những viên tinh thể ma pháp (lacrima) lập tức được nạp vào. "Oanh!" Hàng trăm khẩu pháo ma pháp đồng loạt khai hỏa, trên bầu trời bỗng chốc đổ xuống một trận mưa cự long.

Rõ ràng, sức sát thương của pháo ma pháp đã đủ để phá vỡ phòng ngự của những con rồng thông thường. "Hủy diệt lũ đó cho ta!" Ancalagon dùng vuốt rồng gạt phăng những tia ma pháo bắn về phía mình, dẫn theo đàn cự long lao thẳng xuống đội pháo binh của người lùn.

Loại vũ khí có thể đả thương cự long này tuyệt đối phải được ưu tiên tiêu diệt. "Đâu có dễ như vậy." George thấy cảnh đó nhưng không ra tay, chỉ nhếch môi nở một nụ cười giễu cợt.

Quả nhiên, phía bên kia Fingon cũng không hề hoảng loạn, một lần nữa hạ lệnh: "Pháp sư nhân tộc chuẩn bị, đoàn kỵ sĩ Thạch Long chuẩn bị." Chỉ thấy các pháp sư của học viện ma pháp lầm rầm niệm chú, hai tay vỗ mạnh xuống đất, những khối nham thạch trên mặt đất nhanh chóng ngưng tụ thành từng con rồng đá (Thạch Long).

Trên lưng Thạch Long có ba vị trí: một chiến sĩ Elf cầm ma thương, một pháp sư nhân tộc cầm quyền trượng và một người lùn cầm pháo tay ma pháp.

Đây là những Ma Tượng (Golem) được George khai phát dựa trên sự kết hợp giữa thuật thức Kabbalah và ma pháp biến hình giả lập.

Chúng sở hữu năng lực tự phục hồi đặc trưng của thuật thức Kabbalah và khả năng bay lượn của ma pháp biến hình.

Chương 491

Tác chiến đơn lẻ chắc chắn không bằng cự long, nhưng khi phối hợp với các tinh anh của ba tộc Elf, Người Lùn và Nhân loại, chúng hoàn toàn có sức mạnh để đối chiến với rồng.

Huống hồ bên dưới còn có lượng lớn cung thủ Elf và pháo ma pháp của người lùn hỗ trợ.

Dẫn đầu đoàn kỵ binh này là một con Thạch Long cực lớn, thể hình thậm chí còn vượt qua cả Ancalagon trên trời.

Con Thạch Long này do phó viện trưởng học viện ma pháp Lucian hoàn thành, bên trong là ba anh em Angrod, Aegnor và Galadriel. "Hôm nay cũng có thể coi là trận chiến sáu đạo quân!" Nhìn đoàn kỵ sĩ Thạch Long cất cánh, trực diện đối đầu với quân đoàn cự long của Ancalagon, George không khỏi cảm thán.

Balrog, Cự Long, Người Thú, Người Lùn, Elf và Nhân loại, tổng cộng sáu chủng tộc.

Trận chiến sáu quân này không cùng đẳng cấp với trận chiến năm quân xảy ra trong tương lai.

Trên chiến trường này, con rồng nhỏ nhất cũng cỡ như Smaug, Balrog yếu nhất cũng là đại BOSS có thể đấu ngang ngửa với Gandalf Áo Xám.

Elf, Người Lùn và Nhân loại hiện tại cũng không phải là hậu bối sau này có thể so bì được.

Elf thời kỳ này đa số chịu ảnh hưởng của Song Thánh Thụ, đã nhận sự tẩy lễ của các vị thần tại Valinor, thuộc tộc Noldor, còn Elf tương lai đa phần chỉ là tộc Grey Elf.

Người Lùn đời đầu là do thần đại địa Aulë đích thân tạo ra, truyền thừa qua vô số thế hệ sau này đã không còn mạnh mẽ như thế hệ thứ nhất.

Nhân loại lại càng miễn bàn, dù không bằng Elf Noldor nhưng vẫn đóng vai trò rất lớn trong chiến tranh.

Từ Barahir người đã cứu Finrod, đến Beren người đã trộm được Silmaril, đều thể hiện thực lực của nhân loại thời đại này.

Dù trang bị sau này tốt hơn, quân số đông hơn, nhưng thực lực cá thể lại giảm sút rất nhiều.

Ngay cả Người Thú do Morgoth chuyển hóa từ Elf, nhận được sự gia trì sức mạnh của hắn, cũng mạnh hơn nhiều so với lũ Người Thú do Sauron kiểm soát sau này.

Sauron chỉ cải tiến Người Thú bằng cách thêm gen nhân loại để khắc phục điểm yếu sợ ánh mặt trời mà thôi. "Ancalagon này vẫn quá mạnh, xem ra phải tung thêm chút thủ đoạn." Sau khi đoàn kỵ sĩ Thạch Long giáp chiến với đàn rồng, một trận thảm sát kịch liệt đã diễn ra.

Những con rồng thường khi bị Thạch Long phối hợp ba tộc kiềm chế, rất dễ bị pháo ma pháp bắn rụng.

Phượng hoàng rụng lông không bằng gà, cự long rơi xuống đất cũng chẳng khác gì thạch sùng, liên quân ba tộc ùa tới, chẳng mấy chốc đã đánh cho chúng thoi thóp.

George nhân cơ hội đó lao lên thu nạp những con rồng sắp chết vào tiểu thế giới, tiện tay dùng Song Toàn Thủ trị liệu cho các binh sĩ bị thương.

Việc thu hồi những con rồng do Morgoth tạo ra tất nhiên là có nguyên nhân.

Thông qua Khúc Đồng, tôi biết được trong Bát Kỳ Kỹ có một kỹ thuật gọi là Lục Khố Tiên Tặc, hay còn gọi là Thánh Đạo.

Đây là một môn đạo thuật luyện thể đến cực hạn, thông qua sáu cơ quan: đại tràng, tiểu tràng, dạ dày, tam tiêu, mật, bàng quang để tạo ra một hệ thống hấp thụ tiêu hóa hoàn hảo.

Luyện đến cực hạn có thể đoạt thiên địa tạo hóa, hấp thụ sinh cơ của trời đất để cường hóa thân thể chính mình.

Người sáng tạo ra nó là Nguyễn Phong hiện đang trốn ở đảo Nạp Sâm, vì không vượt qua được rào cản tâm lý "ăn thịt người" nên đang ẩn cư.

Đợi tôi lấy được Lục Khố Tiên Tặc, những con rồng này đều là đại bổ phẩm, không thể lãng phí.

Dù những con rồng này đơn thể không bằng rồng trong thế giới Fairy Tail, nhưng cũng mạnh hơn nhiều so với rồng trong thế giới Harry Potter.

Chỉ duy nhất Ancalagon, con rồng được Morgoth ban cho lượng lớn sức mạnh bóng tối, là cực kỳ khó nhằn.

Hai vị hoàng tử Elf thực lực không hề yếu, cộng thêm Galadriel tinh thông ma pháp, năng lực thực chiến còn mạnh hơn cả hai anh trai, người từng đơn thương độc mã giết chết Balrog.

Nếu đối phó với rồng thường thì chắc chắn có thể giải quyết trong phút chốc.

Nhưng khi đối đầu với Ancalagon, họ lại tỏ ra vô cùng chật vật, mấy lần suýt bị nó tát văng khỏi không trung.

May mà Thạch Long có năng lực tự phục hồi, dù bị đánh nát cũng có thể nhanh chóng tái tổ quốc.

Chỉ cần các pháp sư tạo ra Thạch Long bên dưới chưa cạn kiệt ma lực hoặc chưa bị giết, Thạch Long có thể hồi phục vô hạn.

Dù vậy, ba người Galadriel điều khiển Thạch Long cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản Ancalagon xuống phá hoại pháo ma pháp, chứ không thể đánh bại, chưa nói tới việc chém giết.

Phòng ngự của Ancalagon quá mạnh, dù bị pháo ma pháp bắn trực diện cũng không có gì đáng ngại, cùng lắm là đau đến nghiến răng thôi.

Tên ma pháp của Elf lại càng không có tác dụng quấy nhiễu. "Lucian, dùng cái này đi giúp đám Galadriel một tay." Quan sát cục diện chiến trường, George lật tay lấy ra một cuốn ma thư đưa cho Lucian.

Với linh cảm nhạy bén, tôi có thể cảm nhận được ma lực của Morgoth đang ẩn hiện trên bầu trời chiến trường, chắc hẳn hắn đang dùng Ma Nhãn hoặc loại ma pháp hắc ám nào đó để rình rập.

Để không làm Morgoth sợ hãi, tôi không trực tiếp ra tay giải quyết Ancalagon mà chỉ dùng Song Toàn Thủ và ma pháp trị liệu hỗ trợ binh sĩ.

Nhưng dù không trực tiếp ra tay, tôi vẫn có cách khác để đánh bại nó. "Đây là... anh đã nghiên cứu chế tạo ra bộ thẻ bài ma pháp đó rồi sao?" Lucian nhận lấy cuốn ma thư, nhìn những ma trận quen thuộc trên đó với khuôn mặt đầy kinh ngạc: "George, anh thực sự làm được rồi!" Ngoài việc thường xuyên đòi George đưa cho mấy cuốn tiểu thuyết kỳ quái để đọc, cô cũng thường dùng kiến thức ma pháp phong phú của mình hỗ trợ George nghiên cứu.

Những thẻ bài ma pháp trong cuốn ma thư này là vật phẩm ma pháp chính mà George nghiên cứu thời gian qua, cô hiểu rõ công dụng của chúng nhưng cứ ngỡ việc chế tạo ra là bất khả thi.

Không ngờ George lại làm được thật. "Coi như quà tặng em, nhỏ máu vào là có thể sử dụng theo thần chú anh đã dạy." George xoa đầu Lucian, mỉm cười gật đầu.

Đúng vậy, những thẻ bài ma pháp trong cuốn ma thư tặng Lucian chính là loại thẻ bài ma pháp kiểu mới được phát triển dựa trên nguyên mẫu Thẻ bài Clow.

Nhưng thực tế đây mới chỉ là thế hệ thứ nhất, chưa phải là sản phẩm hoàn thiện cuối cùng tôi mong muốn.

Mục đích tôi phát triển bộ thẻ bài này chủ yếu là để hỗ trợ bản thân chiến đấu.

Dù là Thẻ bài Clow của Clow Reed hay thẻ bài George thế hệ một hiện tại thì vẫn còn kém xa.

Thẻ bài Clow thực chất chỉ là đồ chơi Clow Reed làm cho con gái, với bản thân ông ta thì chẳng có ích gì mấy.

Sử dụng thẻ bài và tự mình thi triển ma pháp có gì khác biệt đâu?

Thậm chí còn lãng phí thêm thời gian thao tác thẻ bài.

Hãy nhìn Hiiragizawa, người thừa kế của Clow Reed, anh ta đâu thèm tạo thẻ bài cho mình mà toàn thi pháp trực tiếp.

Thẻ bài Clow chủ yếu giúp Sakura, người chưa thể tự thi triển ma pháp thuận lợi ở giai đoạn đầu, có thể mượn sức mạnh thẻ bài để dùng các loại ma pháp, thậm chí là ma pháp cấp cao như Thời Gian.

George bây giờ cũng vậy.

Ví dụ như muốn dùng Lôi Bài, phải lấy thẻ bài ra, niệm chú, rồi mới phóng điện tấn công.

Vậy sao không trực tiếp dùng Lôi Pháp cho nhanh?

Chương 492

Trừ khi uy lực phóng ra từ thẻ bài vượt xa uy lực tự thân thi triển.

Đó cũng là một trong những hướng cải tiến hiện tại của tôi.

Tôi muốn mỗi lá bài trở thành một pháp bảo độc lập, vừa tăng phúc uy lực thuật pháp, vừa có thể liên kết tạo thành trận pháp đặc thù.

Mặt khác, các Linh thể sau khi cụ hiện từ lá bài, ngoài việc chiến đấu, còn có thể tự chủ tu luyện để nâng cao thực lực, không ngừng đột phá cực hạn ma pháp của chính mình.

Đến lúc đó chỉ cần tung bài ra, tôi chẳng cần động thủ, đám Linh thể đó cũng đủ đánh cho kẻ địch gọi cha gọi mẹ.

Hiện tại thế hệ một so với nguyên bản Thẻ bài Clow chỉ là có nhiều loại ma pháp hơn, giúp người cầm bài thi triển được nhiều ma pháp uy lực lớn.

Với tôi thì vô dụng, nhưng tặng Lucian thì có thể nâng cao thực lực của cô ấy lên rất nhiều. "Hỡi sức mạnh ánh sáng ẩn giấu trong thẻ bài George, hãy hiển hiện sức mạnh thực sự trước mặt ta, Lucian – người ký kết khế ước với ngươi ra lệnh, phong ấn giải trừ!" Lucian nhỏ một giọt máu lên ma thư, niệm thần chú ký kết mà George đã thiết lập, nhanh chóng trở thành người sử dụng thẻ bài George.

Đôi cánh dang rộng sau lưng, Lucian cầm cuốn ma thư chứa 108 lá bài George, bay về phía Ancalagon. "Siêu ma pháp – Fairy Glitter!" Lá bài đầu tiên được tung ra chính là quang ma pháp khắc chế sinh vật bóng tối nhất.

Cột sáng rực rỡ từ trên trời giáng xuống, đánh cho Ancalagon thét

lên thảm thiết, ba người Galadriel thừa cơ điều khiển Thạch Long lao lên tấn công dồn dập.

Không đợi Ancalagon kịp phản ứng, Lucian lại tung ra lá bài thứ hai. "Thiên thể ma pháp – Tinh Băng của Thần!" Một khối thiên thạch từ trên trời rơi xuống. "Tạo hình ma pháp Băng!", "Lôi!", "Thủy!", "Huyễn!", "Miên!" Theo từng lá bài Lucian tung ra, các hiệu ứng khống chế cứng và mềm liên tục dội lên người Ancalagon, cộng thêm sự tấn công liều mạng của nhóm Galadriel.

Thân thể Ancalagon bắt đầu đầy thương tích, một bên cánh bị đánh gãy phân nửa, rơi xuống đất không thể bay lên được nữa.

Khi rơi xuống, nó lại bị vô số Elf vây đánh, dần dần rơi vào tình cảnh thảm thương như đám rồng khác. "Uy lực vẫn còn kém xa." George nhìn cảnh đó, lắc đầu ngao ngán.

Nhìn thì thấy Lucian dùng thẻ bài tấn công mạnh mẽ thật đấy, nhưng so với việc chính tôi thi triển ma pháp mà không dùng thẻ thì vẫn kém xa.

Nếu là tôi toàn lực dùng Fairy Glitter hiện tại, chỉ cần một đòn là đủ khiến Ancalagon trọng thương.

Đó chính là sự chênh lệch.

Cho nên thẻ bài ma pháp thế hệ một chỉ được coi là đồ chơi, để có thể giúp ích được cho tôi thì vẫn cần thời gian nghiên cứu tiếp.

Mà cũng phải thôi, đến đẳng cấp như tôi, muốn tạo ra vật phẩm ma pháp có thể nâng cao năng lực đâu có dễ dàng gì.

Ngay cả những cây đũa phép có thể tăng uy lực ma pháp gấp mấy mươi lần trước đây, giờ đối với tôi cũng chẳng còn chút hiệu quả nào. "Không!!!" Dưới sự áp chế ma pháp của Lucian, sự vây hãm của đoàn kỵ sĩ Thạch Long và liên quân ba tộc, cộng thêm Fingon – vị Elf mạnh

nhất hiện tại – đích thân ra tay.

Cuối cùng, Ancalagon gào lên một tiếng căm hờn rồi trọng thương mất khả năng phản kháng. "Đừng giết, con rồng này tôi còn có việc dùng đến." Thấy Fingon định chém đầu rồng, George vội vàng bước tới ngăn cản.

Ăn con Ancalagon này chắc chắn bổ hơn ăn cả đám rồng kia cộng lại.

Nếu luận về cường độ nhục thân, Ancalagon không kém gì con Hắc Long trong thế giới Fairy Tail, có điều nó không có năng lực miễn nhiễm mọi ma pháp như con rồng đó. "Được, vậy giao cho viện trưởng xử lý!" Thấy George cần, Fingon không hề do dự, chắp tay nhường lại Ancalagon.

Dù là thống soái đại quân nhưng anh ta hiểu rõ, ba tộc có được chiến lực thế này toàn bộ là nhờ học viện ma pháp do George thành lập.

Nếu không có George, hôm nay liên quân ba tộc gặp quân đoàn cự long chỉ có nước bị đồ sát như đám Elf ở Himring mà thôi.

Vậy nên dù George chỉ là viện trưởng học viện, không nắm binh quyền nhưng địa vị lại cực kỳ siêu nhiên.

Đừng nói là anh ta, ngay cả cha anh là Chí Cao Vương Fingolfin gặp George cũng phải khách khí.

Đúng như cha anh đã nói, trong tương lai có đánh bại được Morgoth triệt để hay không, George chiếm ít nhất một nửa, thậm chí hơn một nửa vai trò.

Có đôi khi anh và cha còn nghi ngờ không biết George có phải là một vị Valar từ Valinor hóa thân thành nhân loại để đến giúp họ hay không.

Chỉ là các vị Valar họ đều quen mặt, chẳng thấy ai khớp cả. "Thu!" George đi tới trước mặt Ancalagon, giơ tay thu nó vào tiểu thế giới của mình. "Tam quân nghe lệnh, xung phong!" Giải quyết xong quân đoàn cự long, Fingon dẫn đầu tam quân lao thẳng vào hậu phương quân đoàn Balrog và Người Thú để cứu viện Himring.

Ở phía Himring, thủ lĩnh Balrog là Gothmog sau khi giải quyết năm vị hoàng tử Elf, đang vây sát Maedhros và Maglor cùng nhóm Elf cuối cùng trong cung điện.

Nghe thấy tiếng thét thảm thiết của Ancalagon từ phía sau, sắc mặt hắn không khỏi biến đổi. "Ancalagon đúng là phế vật, không ngờ lại bại nhanh như vậy, chẳng lẽ tên George đó thực sự lợi hại thế sao?" Hắn vốn nghĩ quân đoàn cự long của Ancalagon nắm giữ quyền kiểm soát bầu trời, thừa sức giải quyết liên quân ba tộc.

Dù cho có George – con người lợi hại đó giúp sức – thì việc cầm chân liên quân không cho cứu viện Himring tuyệt đối không thành vấn đề.

Đợi hắn giải quyết xong Elf ở Himring, quay quân lại phối hợp với rồng là có thể tiêu diệt gọn liên quân, đánh thẳng xuống phía nam phá vỡ phòng tuyến, thống nhất Trung Địa.

Vậy mà mới được bao lâu, Ancalagon và quân đoàn rồng đã bị quét sạch, liên quân ba tộc sắp đánh tới sau lưng rồi. "Hạ lệnh, từ bỏ cung điện, toàn quân quay đầu!" Gothmog không tiếp tục tấn công Maedhros vốn đã như đèn treo trước gió, mà nhanh chóng dẫn quân đoàn Balrog và Người Thú nghênh chiến liên quân. "Sao lại còn nhiều như vậy!" Nhưng khi nhìn thấy số lượng liên quân ba tộc, hắn lại kinh hãi lần nữa.

Cứ ngỡ Ancalagon dù bại cũng phải tiêu hao được kha khá liên quân, không ngờ nhìn qua chẳng thấy thiếu đi bao nhiêu người.

Tất cả là nhờ George liên tục dùng ma pháp trị liệu, ngay cả những người vừa mới chết, chỉ cần xác còn nóng là có thể kéo lại ngay.

Vì vậy chiến tổn của liên quân gần như bằng không. "Bắn!" Theo lệnh của Fingon, hàng vạn mũi tên mang quang ma pháp che trời lấp đất bắn xuống.

Đội quân Người Thú của Gothmog chết như rạ trong nháy mắt.

Cung tên yểm ma pháp của Elf có thể khó gây sát thương lớn cho cự long, nhưng đối với lũ Người Thú cực kỳ sợ quang hệ ma pháp thì lại là ác mộng.

Một mũi tên một mạng, trúng là chết, chạm là trọng thương. "Cung tên của Elf sao lại mạnh thế này!" Gothmog thấy vậy cũng ngớ người.

Hắn nhớ lần trước tấn công thử nghiệm phòng tuyến ba tộc, cung tên của Elf đâu có sức sát thương đáng sợ thế này.

Cứ đà này chưa kịp đánh cận chiến thì quân đoàn Người Thú đã chết sạch. "Quân đoàn Balrog lên cho ta!" Không còn cách nào khác, hắn đành để đội quân Balrog cao mười mấy mét xông lên phía trước, dùng hỏa diễm hùng mạnh ngăn chặn mũi tên và phản kích.

Chương 493

Đáng tiếc, Balrog vừa xông lên đã bị pháo ma pháp của người lùn dội tới tấp.

Những quả pháo đặc biệt chuyển hóa thành hệ băng trực tiếp đánh cho Balrog lùi bước, gào thét liên hồi.

Lúc này Gothmog mới hiểu tại sao đại quân cự long của Ancalagon lại bại trận nhanh như vậy. "Rút lui!" Quân Người Thú bị gặt như cỏ, quân Balrog bị áp chế, hắn hiểu nếu hôm nay liều mạng với liên quân thì kẻ thua chắc chắn là hắn.

Thậm chí bản thân hắn cũng phải bỏ mạng tại đây.

Thế là hắn dứt khoát hạ lệnh toàn quân rút lui về phía phòng tuyến cũ của Maedhros. "Tên này cũng tinh ranh thật, nhưng hôm nay ngươi chạy không thoát đâu." George thấy Gothmog chọn rút lui nhanh như vậy, thầm tán thưởng hắn xứng đáng là thủ lĩnh Balrog, đầu óc nhanh nhạy thật.

May mà lúc nãy tôi đã nhắc Fingon chuẩn bị đối sách.

Hôm nay dù thế nào cũng phải tiêu diệt Gothmog cùng toàn bộ Balrog và Người Thú tại đây, đánh một đòn đau vào sự kiêu ngạo của Morgoth, làm suy yếu sức mạnh của hắn. "Oanh!" Tại hướng rút lui của Balrog và Người Thú, một cột sáng giáng xuống, ngay lập tức giết chết vô số Người Thú.

Sau đó, dày đặc kỵ sĩ Thạch Long từ trên trời hạ xuống, chặn đứng đường lui của chúng.

Hóa ra lúc đánh bại Ancalagon, tôi đã nhắc Fingon đề phòng Gothmog bỏ chạy.

Thế nên Fingon đã để Lucian cùng ba anh em Galadriel dẫn đoàn kỵ sĩ Thạch Long đi vòng nửa vòng, chặn đúng lộ trình rút lui của Gothmog. "Gothmog, ta phải báo thù cho các anh em của ta!" Ngay lúc Gothmog rơi vào thế lưỡng đầu thọ địch, Maedhros từ trong thành Himring dẫn theo người em trai duy nhất còn sống là Maglor cùng một trăm chiến sĩ Elf còn sót lại lao vào liều mạng với Gothmog. "Đến mức này mà vẫn không ra tay, Morgoth à Morgoth, ông đúng là đồ rùa rụt cổ." Thấy Gothmog cùng quân đoàn Balrog, Người Thú bị kẹp giữa ba phía, tử cục đã định, George vừa âm thầm thu thập linh hồn của những con Balrog tử trận, vừa cảnh giác đề phòng Morgoth đích thân tới cứu thuộc hạ đắc lực nhất.

Tuy nhiên, cho đến khi Gothmog bị chém chết, Morgoth vẫn không rời khỏi Angband.

Angband là sào huyệt của Morgoth, nơi đó đã bị sức mạnh của hắn xâm thực, ngay cả các vị thần có đến muốn đánh chiếm cũng phải tốn rất nhiều công sức.

Hơn nữa nếu thấy tình hình bất ổn, hắn còn có thể rút lui kịp thời.

Nếu rời khỏi Angband mà gặp các vị thần vây đánh thì đúng là tự sát.

Vì vậy, dù Sauron chết, Glaurung chết, Ancalagon hay Gothmog chết, thậm chí thuộc hạ chết sạch, hắn cũng sẽ không rời Angband vì sự thận trọng.

Dù sao hắn cũng có thời gian, có thể từ từ khôi phục sức mạnh, bồi dưỡng thuộc hạ mới, tổng có một ngày sẽ thống nhất Trung Địa.

Đợi khi hắn thống nhất Trung Địa, hòa nhập hoàn toàn sức mạnh của mình với lục địa này, đừng nói là các vị thần, ngay cả Eru đích thân tới cũng không làm gì được hắn. "Không ra cũng tốt, hiện tại ta cũng chưa nắm chắc hoàn toàn.

Đợi ta tiêu hóa hết linh hồn, học được Lục Khố Tiên Tặc, ăn thịt đám rồng này và cả Hắc Long của thế giới Fairy Tail nữa, lúc đó sẽ tới tính sổ với ông sau!" Đứng trên tường thành Himring, George nhìn về phía Angband, thầm nghĩ trong lòng. *** Thế giới Nhất Nhân Chi Hạ.

George từ nơi bế quan chậm rãi mở mắt, bóng dáng lóe lên biến mất tại chỗ. "Đến lúc tới đảo Nạp Sâm thu hoạch Lục Khố Tiên Tặc rồi." Người sáng tạo Lục Khố Tiên Tặc là Nguyễn Phong đang ở đảo Nạp Sâm, và Mạc Huyền – người đồng ý giao dịch Nghịch Sinh Tam Trọng với Lục Cẩn cũng đang ở đó.

Quan trọng hơn, sự tồn tại của đảo Nạp Sâm khiến tôi khá hứng thú.

Đảo Nạp Sâm là một hòn đảo không quá lớn nằm ở vùng Địa Trung Hải, còn được gọi là đảo Dị Nhân.

Những người sinh ra trên đảo này đều sẽ trở thành dị nhân, có nét tương đồng với Tu Thân Lô hay Thông Thiên Cốc do Tử Dương chân nhân để lại.

Tương truyền tổ tiên của họ sống vào thời La Mã, sùng bái Thần Rừng, sau này bị trục xuất ra đảo.

Thánh vật của họ là một cây Thần Thụ, chính nhờ nó mà cư dân trên đảo sinh ra đã tự động chuyển hóa thành dị nhân.

Theo tình báo của Khúc Đồng, ngoài dân đảo bình thường, nơi đây còn có Vua Nạp Sâm và chín vệ sĩ Nạp Sâm.

Chín vệ sĩ do Thần Thụ tuyển chọn, đều là những cường giả trung thành tuyệt đối với hòn đảo, có thể mượn sức mạnh Thần Thụ để dịch chuyển tức thời bất cứ đâu trên đảo.

Vua Nạp Sâm ngoài khả năng dịch chuyển còn có thể quan sát

giám sát toàn đảo và tăng mạnh thực lực cho các vệ sĩ.

Trên đảo ngoài dân cư chính thức còn có những kẻ tị nạn (hắc hộ) đến từ khắp nơi trên thế giới.

Đó là những dị nhân phạm tội hoặc đắc tội với thế lực mạnh ở quốc gia mình, không còn đường lui nên mới đến đảo Nạp Sâm lánh nạn.

Quy tắc của đảo là bất cứ ai có khả năng đặt chân lên đảo và chấp nhận từ bỏ thân phận bên ngoài để ở lại vĩnh viễn thì đều được coi là dân đảo và nhận sự bảo hộ.

Nhưng đã vào đảo thì vĩnh viễn không được rời đi.

Từng có quốc gia phái quân đội tới càn quét đám tị nạn này, nhưng quân đội người thường sao có thể là đối thủ của một hòn đảo toàn dân dị nhân, mấy lần ra quân đều đại bại.

Từ đó đảo Nạp Sâm trở thành một sự tồn tại đặc thù.

Tất nhiên, việc càn quét tị nạn chỉ là cái cớ, thực tế là để nhắm vào cây Thần Thụ. "Đúng là có chút thú vị." Trên bầu trời đảo Nạp Sâm, George nhìn xuống dưới, ánh mắt chợt sáng lên.

Dưới sự quan sát bằng ý chí mạnh mẽ của mình, hòn đảo này dường như là một lãnh địa riêng biệt, ẩn chứa sức mạnh vô cùng to lớn. "Biết đâu cây Thần Thụ này có thể giúp ích cho việc hoàn thiện tiểu thế giới của mình." Tôi có linh cảm nếu nghiên cứu kỹ nguyên lý hình thành và các năng lực của Thần Thụ, có lẽ sẽ đẩy nhanh tiến độ hình thành tiểu thế giới. "Người đến cũng không ít nhỉ." Nhìn quanh, George thấy gần hòn đảo xuất hiện không ít hạm đội quân sự.

Đa phần đều mang phù hiệu của công ty Behemoth nước Mỹ.

Behemoth là một công ty do các đại phú hào Mỹ thành lập, thế lực khổng lồ, địa vị tương đương với công ty Na Thông ở trong nước.

Họ chủ yếu nghiên cứu các loại thuốc gen có thể cường hóa người thường thành dị nhân thông qua việc giải phẫu thí nghiệm trên dị nhân.

Behemoth phái nhiều tàu chiến phục kích ngoài đảo như vậy mục đích là để chiếm đoạt bí mật của Thần Thụ, hòng hoàn thiện thuốc gen của mình.

Loại thuốc gen thế hệ thứ 12 mà Behemoth sản xuất hiện nay vẫn chưa thể giúp người thường thức tỉnh dị năng 100%, tỷ lệ thành công rất thấp, mà một khi thất bại là cầm chắc cái chết.

Đảo Nạp Sâm có thể khiến mọi đứa trẻ sinh ra đều thành dị nhân, điều này khiến các thế lực lớn trên thế giới đều thèm khát, đặc biệt là kẻ trục lợi như Behemoth.

Bình thường, do sức mạnh đặc thù của đảo ảnh hưởng đến vùng biển lân cận, các thế lực quốc gia dù thèm muốn cũng không thể phái quân đội quy mô lớn xâm nhập, chỉ có một số ít dị nhân cực mạnh mới có thể vượt qua rào cản biển để vào đảo.

Mà một vài dị nhân thì sao đối chọi được với toàn dân dị nhân trên đảo.

Nhưng hiện giờ thì khác, đảo Nạp Sâm đang trong kỳ "mở đảo".

Vì vậy không chỉ Behemoth mà các thế lực lớn nhỏ khác, kẻ vì Thần Thụ, người vì báo thù đám tị nạn, đều đang hổ báo rình rập.

Tại sao đảo Nạp Sâm lại mở đảo vào lúc này?

Chương 494

Đó là vì một nghi thức đặc thù.

Bình thường Vua Nạp Sâm do Thần Thụ chọn, nhưng có trường hợp ngoại lệ: nếu có dân đảo bẻ gãy Kim Chi của Thần Thụ để thách thức vương quyền, hòn đảo bắt buộc phải mở cửa.

Trước khi cuộc thách thức kết thúc, tất cả mọi người có thể tự do ra vào đảo. "Cũng tốt." George cười cười, ẩn giấu khí tức lặng lẽ tiến vào đảo Nạp Sâm.

Hiện tại đảo đang bị các thế lực dòm ngó, Vua Nạp Sâm chắc hẳn cũng rất đau đầu.

Dù sao trước đây họ không sợ vì công nghệ chưa phát triển, binh sĩ chỉ dùng vũ khí lạnh.

Bây giờ vũ khí nóng phát triển mạnh, số lượng nhiều thì dị nhân cũng không đỡ nổi.

Không phải ai cũng là Lão Thiên Sư, đa số dị nhân không thể đấu lại vũ khí hiện đại.

Nếu trong tình huống bình thường, chắc chắn Vua Nạp Sâm sẽ không cho tôi nghiên cứu Thần Thụ, mà tôi thì cũng ngại đi cướp đoạt trực tiếp.

Dù sao tôi cũng sắp trở thành Sáng Thế Thần, là cường giả xây dựng thế giới riêng.

Đi cướp Thần Thụ của một cô bé thì chẳng khác gì người lớn giật kẹo của trẻ con.

Vua Nạp Sâm đời này chỉ là một cô bé mười mấy tuổi. "Chỉ dẫn mục tiêu – Nguyễn Phong!" Đáp xuống rừng cây trên đảo, George

dùng Truy Tung Chú định vị vị trí của Nguyễn Phong, đi theo mũi tên vàng nhanh chóng bay tới. "Có người đang chiến đấu." Bay được một lúc, tôi thấy phía trước có bốn người đang giao chiến.

Hai bên mỗi bên hai người.

Một bên mặc bộ đồ bó sát đặc chế có phù hiệu Behemoth, theo tin tức của Khúc Đồng thì đó là anh hùng Sean nổi tiếng thế giới và cộng sự Tiểu Trùng.

Sean là người duy nhất sống sót sau khi dùng thuốc gen SP1 – loại thuốc mạnh nhất nhưng cũng rủi ro nhất của Behemoth, là dị nhân mạnh nhất của họ.

Anh ta có sức mạnh siêu phàm, phòng ngự cực cao, khả năng hồi phục đáng kinh ngạc và kỹ năng chiến đấu thượng thừa.

Vì hay đánh dẹp tội phạm nên được gọi là anh hùng Sean.

Nhưng Khúc Đồng đánh giá anh ta là một kẻ ngốc lý tưởng hóa, bị người ta lợi dụng như một con rối dưới danh nghĩa chính nghĩa.

Có điều thực lực của anh ta nếu đặt ở trong nước, ngoại trừ Lão Thiên Sư, những người khác trong Thập Lão nếu đấu đơn chưa chắc đã thắng được thể thí nghiệm này.

Phía bên kia gồm một kẻ có ngoại hình biến dị như Người Thằn Lằn và một dị nhân dùng nhẫn thuật, có lẽ đều là hắc hộ trên đảo.

Sean không hổ là mạnh nhất Behemoth, nhanh chóng hạ gục Người Thằn Lằn khiến tên còn lại sợ hãi bỏ chạy.

George không hứng thú với họ nên không để tâm, định bay tiếp.

Tuy nhiên, khi lướt qua phía trên họ, Sean bất ngờ tấn công tôi. "Hóa ra còn có đồng bọn!" Rõ ràng Sean đã coi George đi ngang qua là đồng bọn của tên hắc hộ vừa rồi.

Anh ta nhún chân một cái, cả người như tên lửa lao vút lên, đấm thẳng về phía George. "Cút!" Đối mặt với cú đánh của Sean, George trực tiếp vung một bạt tai, đánh bay anh ta về đúng nơi bắt đầu.

Nhục thể của Sean mạnh thật đấy, nhưng trong mắt tôi thì cũng chẳng hơn con kiến là bao.

Nếu không phải thấy bản tính anh ta không tồi, tôi đã tát anh ta thành vũng máu rồi. "Sean!" Tiểu Trùng thấy Sean bị một tát đánh bay, găm sâu xuống đất tạo thành một cái hố lớn, sợ hãi vội chạy lại. "Trên đảo này sao lại có dị nhân đáng sợ như vậy!" Sean bò dậy từ hố sâu, không nhịn được phun ra một ngụm máu lớn.

Tiểu Trùng nhìn mà không thể tin vào mắt mình.

Phải biết cường độ cơ thể của Sean dù bị súng chống tăng bắn vào cũng không hề hấn gì, phải tên lửa mới có thể gây sát thương.

Vậy mà người vừa bay qua chỉ dùng một bạt tai đã khiến Sean trọng thương, mặt sưng vù một mảng. "May mà chỉ là hiểu lầm." Ngẩng đầu thấy George sau khi tát xong không hề truy kích mà bay đi thẳng, Sean mới hiểu đó chỉ là hiểu lầm.

Người ta chỉ đi ngang qua, không cùng phe với đám kia. "Sean, chúng ta tiếp tục chứ?" "Tiếp tục, vết thương này nửa tiếng nữa là khỏi.

Phải tìm thấy Vua, ở bên cạnh bảo vệ cô ấy khỏi bị ám sát, đợi người của công ty lên đảo rồi xử lý mọi chuyện theo cách ôn hòa nhất." Sean ngồi bệt xuống đất, lấy thanh năng lượng trong ba lô ra ăn.

Anh ta không thích đám thương nhân vụ lợi của công ty, nhưng nhờ thế lực của họ, anh ta có thể giúp được nhiều người.

Nếu công ty tiếp quản nơi này, ít nhất đám hắc hộ sẽ bị trừng trị,

và dân đảo có thể ra thế giới bên ngoài sống tốt hơn. "Thập Thất à, đi thôi, lề mề cái gì?

Bao nhiêu năm rồi mà trình độ cờ quạt của ông vẫn chẳng tiến bộ gì cả, ha ha ha..." Tại một bãi đất trống trước hang núi trong rừng đảo Nạp Sâm, một lão già lôi thôi lếch thếch cầm quân Pháo của mình ăn mất con Tượng của đối phương. "Chiếu tướng!" "Lão Vương, để tôi nghĩ xem, để tôi nghĩ đã." Đối diện lão là một gã béo đầu trọc, gã nhìn bàn cờ, gãi cằm mặt đầy bất lực vì không tìm thấy đường thoát.

Lão già lôi thôi thấy vậy, lấy trong túi ra một miếng sô-cô-la rồi nhai rộp rộp.

Gã béo đầu trọc cau mày: "Ông lại tới khu chợ à?" "Ừ, kiếm chút đồ đổi khẩu vị." Lão già không mấy để tâm gật đầu.

Gã béo thở dài: "Có cách tôi dạy, ông đã không lo chết đói rồi, hà tất phải mạo hiểm tới đó.

Ông mới lên đảo ba năm, chưa biết nơi này phức tạp thế nào đâu, cứ thế này sớm muộn gì cũng có chuyện." "Ha ha ha, Thập Thất, ông đang quan tâm tôi đấy à?" Lão béo đầu trọc không ngần ngại gật đầu: "Bạn bè tôi còn sống chẳng được mấy người, kẻ có thể gọi tôi là Thập Thất lại càng ít.

Tóm lại ông nên cẩn thận chút, sống thêm vài năm nữa đi.

Đợi luyện thành thục cách tôi dạy rồi hãy đi chơi sau." Hai người vừa đánh cờ vừa trò chuyện, không khí rất hòa hợp.

Sau khi xong ván cờ, gã béo dẫn lão già đối mặt với nhau bắt đầu tu luyện công pháp độc môn của gã, cũng chính là một trong Bát Kỳ Kỹ lừng danh: Lục Khố Tiên Tặc.

Tuy nhiên ngay khi họ đang tu luyện, trong rừng đột nhiên có tám dị nhân bước ra. "Chúng tôi tới đón ngài đây, bậc thầy Nguyễn

Phong!" Tám người đứng định vị, một kẻ bước lên lớn tiếng gọi gã béo.

Đúng vậy, gã béo đầu trọc này chính là một trong ba mươi sáu tặc năm xưa – Nguyễn Phong, người sáng tạo ra Lục Khố Tiên Tặc. "Đúng là có tuổi rồi, tai tôi hơi nghễnh ngãng, chàng trai, cậu vừa gọi cái tên nào, có thể nói lại lần nữa không?" Nguyễn Phong vốn chẳng thèm để ý đến tám kẻ này, nhưng khi nghe thấy họ gọi đúng tên thật của mình, gã lập tức đứng bật dậy, tỏa ra sát khí khủng khiếp.

Những năm qua, dù vì rào cản tâm lý mà phải phiêu bạt khắp nơi nhưng gã chưa từng dùng tên thật, luôn lấy hóa danh là "Thập Thất".

Ngay cả đảo Nạp Sâm cũng không tra ra lai lịch của gã.

Chương 495

Vậy mà tám kẻ này lại gọi đúng tên, rõ ràng là có chuẩn bị. "Bậc thầy Nguyễn Phong, chẳng lẽ tôi nói sai sao?" Tên kia không hề bị sát khí của Nguyễn Phong làm kinh sợ, trái lại còn kích hoạt pháp bảo hộ thân rồi nhắc lại.

Có điều giây tiếp theo, một nửa cổ của hắn đã biến mất, Nguyễn Phong đã xuất hiện phía sau lưng hắn.

Một chiêu mất mạng.

Bảy người còn lại thấy vậy chẳng hề ngạc nhiên, chỉ tặc lưỡi cảm thán thực lực của Nguyễn Phong, tay chân thì không ngừng thi triển năng lực vây đánh.

Cả bảy người đều là cao thủ trong giới dị nhân, lại mang theo pháp bảo hộ thân phối hợp ăn ý, khiến Nguyễn Phong nhất thời không thể giải quyết ngay được. "Mau báo cáo tình hình cho Vua!" Hai vệ sĩ Nạp Sâm phụ trách giám sát từ xa thấy vậy liền lấy thiết bị liên lạc ra báo cáo.

Thực lực của Nguyễn Phong quá mạnh nên khi vừa lên đảo đã bị Vua Nạp Sâm cảm tri được, nhưng vì gã quá mạnh nên họ không can thiệp mà chỉ phái người giám sát từ xa. "Chênh lệch quá lớn, nếu cậu còn không tìm ra sơ hở của tiền bối thì tất cả chúng ta chuẩn bị chết chung đi." Sau một hồi kịch chiến, một dị nhân điều khiển hung linh gào lên với tên đội mũ lưỡi trai bên cạnh.

Tên đội mũ lập tức ngồi xếp bằng, bắt đầu niệm chú: "Nam mô ma la thiên tử..." Tiếng chú ngữ kỳ quái vang vọng khắp rừng, Nguyễn Phong vốn đang không ai cản nổi bỗng biến đổi sắc mặt. "Chú ngữ này nghe quen quá...

đây là Tha Hóa Tự Tại Thiên Ma Chú mà tứ ca từng niệm!" Tinh thần Nguyễn Phong bắt đầu hốt hoảng, dường như rơi vào ảo cảnh nào đó.

Nhân cơ hội này, một tên dùng pháp khí đâm thẳng vào bụng Nguyễn Phong, quán truyền kịch độc vào bên trong.

Đúng lúc này, một giọng nói vang lên trên đầu họ: "Xem ra có người còn nhanh chân hơn tôi nhỉ!" George đáp xuống giữa bãi đất, liếc nhìn mấy người, biết đây chắc hẳn là đám cao thủ do Khúc Đồng phái tới bắt Nguyễn Phong.

Tôi đã xem ký ức của Khúc Đồng nên biết kế hoạch của cô ta.

Khúc Đồng dã tâm rất lớn, muốn thành tiên trường sinh, việc bắt Nguyễn Phong để tẩy não lấy công pháp và tình báo là một phần trong kế hoạch. "Là anh!" Đám người nhìn thấy George đều biến sắc.

Nguyễn Phong dù mạnh nhưng họ đã có đối sách, dù chết vài người nhưng khả năng thành công vẫn cao.

Còn người trước mặt thì khác hẳn, theo tình báo, đây là một con quái vật còn mạnh hơn cả Lão Thiên Sư. "Bậc thầy Nguyễn Phong là bạn của tôi, về bảo chủ nhân của các người đừng có đụng vào ông ấy." George phẩy tay, ra hiệu cho bọn họ cút đi.

Tên cầm đầu là Đào Sơn Công biến đổi sắc mặt, chậm rãi đáp: "Kim tiên sinh, chúng ta không nhất định phải là kẻ địch, ngài nhường Nguyễn Phong cho chúng tôi, xã trưởng chắc chắn sẽ hậu tạ ngài xứng đáng." "Cút!" George chỉ nói một chữ duy nhất.

Với tôi, những thứ giá trị trong não Khúc Đồng đã bị tôi vắt kiệt rồi, cô ta không còn giá trị gì nữa.

Không có giá trị thì không cần nể mặt.

Đã không phải bạn bè mà chỉ là đối tác giao dịch, lại là loại đối tác

sẵn sàng đâm sau lưng mình bất cứ lúc nào nữa chứ. "Nếu đã vậy thì đắc tội!" Da thịt Đào Sơn Công hoàn toàn biến thành màu vàng, lao về phía George với tốc độ cực nhanh.

George dù mạnh nhưng nhiệm vụ lần này họ bắt buộc phải hoàn thành. "Nam mô ma la thiên tử..." Tên mũ lưỡi trai cũng phối hợp niệm Tha Hóa Tự Tại Thiên Ma Chú.

Những kẻ còn lại tạm bỏ qua Nguyễn Phong, dồn lực tấn công George. "Cái Tha Hóa Tự Tại Thiên Ma Chú này cũng có chút thú vị đấy!" Đối với nhóm Đào Sơn Công, George chẳng thèm liếc mắt, ma lực trong cơ thể bộc phát, chỉ dựa vào khí thế từ lượng ma lực khổng lồ đã chấn bay tất cả bọn họ.

Ngược lại, tiếng chú ngữ đang không ngừng xâm thực tinh thần, muốn lôi kéo tâm trí tôi vào ảo cảnh kia lại khiến tôi thấy hứng thú.

Cái chú ngữ này qua tay tên mũ lưỡi trai kia mà có thể gây nhiễu loạn tâm thần của Nguyễn Phong dù thực lực chênh lệch mấy bậc.

Nếu do tôi thi triển, kết hợp với năng lực tâm linh mạnh mẽ, chắc hiệu quả sẽ còn đáng sợ hơn.

Bóng người lóe lên, tôi đã đứng trước mặt tên mũ lưỡi trai để bắt đầu sưu hồn. "Vô ích sao, xem ra nhiệm vụ lần này thất bại thật rồi." Đào Sơn Công bị khí thế hất văng, thấy Tha Hóa Tự Tại Thiên Ma Chú không hề ảnh hưởng đến George thì biết nhiệm vụ bất khả thi.

Chỉ khí thế thôi đã khiến họ trọng thương, nếu anh ta thực sự ra tay thì họ không trụ nổi một giây. "Thấy tâm trạng tôi hôm nay tốt, cho các người thêm một cơ hội nữa, cút!" Sau khi lấy được Tha Hóa Tự Tại Thiên Ma Chú qua việc sưu hồn, George lại phẩy tay.

Nếu theo thói quen của tôi, kẻ nào dám ra tay với mình đều đã cầm chắc cái chết.

Nhưng nhờ lấy thêm được món đồ tốt này, tôi sẵn sàng cho họ một cơ hội sống.

Chú ngữ này vô dụng với người tâm bình khí hòa, nhưng với những kẻ đầy dục vọng và tham niệm thì hiệu quả cực kỳ tốt.

Càng tham lam, dã tâm càng lớn thì càng dễ sập bẫy ảo cảnh. "Chết đi!" George vừa dứt lời, một bóng người to lớn đáp xuống từ trên trời, miệng phun ra một bãi dịch nhờn có tính ăn mòn cực mạnh về phía anh.

Những kẻ khác thấy vậy như thấy hy vọng, một lần nữa xông lên tấn công. "Đã muốn chết thì tôi thành toàn." Cơ thể George bộc phát lôi quang vô tận, ngay lập tức làm bốc hơi bãi dịch nhờn, đồng thời bao trùm tất cả kẻ tấn công trong luồng điện.

Chưa đầy một giây, sáu trong tám kẻ vây đánh đã bị nướng thành than đen.

Đào Sơn Công dù nổi danh phòng ngự cũng chỉ trụ thêm được một giây, lớp da vàng bị phá, chết ngay tại chỗ.

Kẻ trụ lại lâu nhất là kẻ vừa phun dịch nhờn.

Trước khi cơ thể bị lôi quang thiêu rụi, hắn túm lấy xác Đào Sơn Công, dùng một loại khí đặc thù nuốt chửng cả cái xác.

Nhờ nuốt chửng nhục thể của Đào Sơn Công, khả năng tiêu hóa phục hồi nhanh chóng giúp hắn may mắn thoát khỏi phạm vi bao phủ của lôi quang. "Lão Vương, tại sao ông lại..." Lúc này, Nguyễn Phong đã thoát khỏi ảo cảnh, dùng Lục Khố Tiên Tặc khôi phục nhục thể và trừ độc, nhìn bóng người vừa thoát ra với vẻ không thể tin nổi.

Trong ấn tượng của gã, Lão Vương luôn là kiểu người lười biếng, hợp tính gã nhưng không có thực lực.

Vì sợ lão chết đói trên đảo nên gã mới dạy Lục Khố Tiên Tặc cho

lão.

Theo gã nghĩ, trình độ của Lão Vương cùng lắm là đủ để không chết đói thôi.

Vậy mà vừa rồi Lão Vương bộc phát thực lực không kém gã là bao, rõ ràng đã luyện tới cảnh giới cực cao.

Quan trọng hơn, đám người kia phối hợp với lão, chứng tỏ lão cùng phe với họ.

Cuối cùng... lão đã ăn thịt người!

Lại còn rất thuần thục, không hề có chút do dự hay phản cảm, chắc chắn đã ăn rất nhiều lần.

Chương 496

Phải rồi, nếu không dùng Lục Khố Tiên Tặc ăn thịt người thì làm sao chỉ trong ba năm lão lại có thực lực gần bằng gã – người đã luyện môn này suốt bảy mươi năm. "Thập Thất à Thập Thất, ông vẫn chưa hiểu sao?

Kết bạn với ông, tìm ra điểm yếu của ông chính là mục đích thực sự của tôi khi lên đảo.

Đám người này cũng là do tôi gọi tới đấy." Vương Quốc Bình biết chuyện đã bại lộ nên không giấu giếm nữa, nói thẳng sự thật. "Nhưng không ngờ lại bị tên này phá hỏng, vậy thì ăn thịt hắn trước rồi nói chuyện với ông sau." Ở trên đảo ba năm, lão không biết George là ai, cũng không biết George mạnh thế nào.

Đòn sấm sét vừa rồi suýt lấy mạng lão thật, nhưng lão không muốn bỏ cuộc như thế.

Lục Khố Tiên Tặc mạnh nhất ở sức sống bền bỉ, lão tin với khả năng hồi phục của mình có thể tiêu hao đến chết đối phương.

Chỉ cần giải quyết được kẻ biến số này, lão sẽ hạ được Nguyễn Phong.

Vì qua ba năm chung sống, lão đã nắm thóp được điểm yếu của Nguyễn Phong, chẳng cần đánh nhau, chỉ cần khua môi múa mép là có thể thuyết phục Nguyễn Phong bỏ cuộc.

Vương Quốc Bình vận chuyển Lục Khố Tiên Tặc đến mức tối đa, một luồng khí mạnh mẽ lan tỏa từ cơ thể lão về phía George.

Phàm là thứ gì chạm vào luồng khí đó đều bị tước đoạt sinh cơ, biến thành tro bụi. "Thích ăn đến thế sao, vậy để tôi cho ông ăn cho

đã." Đối mặt với luồng khí đoạt mệnh này, George không hề né tránh, mà mười cười đưa tay cắm thẳng vào luồng khí đó.

Sau đó, tôi chủ động truyền lượng sinh cơ khổng lồ trong cơ thể mình vào luồng khí của Vương Quốc Bình. "Tôi chưa từng thấy luồng khí nào ngon lành thế này!" Vương Quốc Bình sau khi hấp thụ sinh cơ của George thì mắt sáng rực lên, như thể vừa được nếm món mỹ vị tuyệt thế, tâm hồn như muốn bay bổng.

Những thứ hấp thụ được qua Lục Khố Tiên Tặc khác nhau sẽ mang lại hiệu quả tăng tiến thực lực khác nhau.

Tệ nhất là cây cỏ, tốt hơn chút là thú dữ, và hiệu quả nhất là con người – linh tính của trời đất.

Trong loài người, cơ thể của dị nhân là ngon nhất, giúp tăng thực lực nhiều nhất.

Lão thường tới khu chợ đâu phải để đổi thức ăn.

Đảo Nạp Sâm có ba thế lực: Một là dân đảo chính tông thờ Thần Thụ, tôn sùng Vua; hai là khu chợ phía bắc của những kẻ lang thang trung lập; ba là Nhạc Viện ở phía nam của lũ tội phạm do Đảo Điếu cai trị.

Dân đảo chính tông thì không dám đụng vì sẽ bị vệ sĩ Nạp Sâm truy sát khắp đảo dưới sự giám sát của Vua.

Lũ tội phạm ở Nhạc Viện thì quá mạnh, tên cầm đầu Đảo Điếu là một kẻ biến thái mạnh mẽ mà lão chưa chắc đã đấu lại.

Chỉ có khu chợ là an toàn nhất, kẻ mạnh kẻ yếu lẫn lộn, giết chóc ăn thịt nhau là chuyện thường tình.

Lão đã săn lùng các dị nhân ở đó để ăn thịt suốt ba năm qua mới có thực lực như hiện tại. "Ngon quá, ngon quá, tôi muốn nữa, thêm nữa... tôi..." Sinh cơ chất lượng siêu siêu cao của George khiến Vương Quốc

Bình cảm thấy như sắp thành tiên, lão điên cuồng thôn phệ đến mức mất cả lý trí.

Theo lý mà nói, vì đã được Khúc Đồng trị liệu bằng Song Toàn Thủ, lão phải luôn duy trì trạng thái bình tĩnh để hoàn thành nhiệm vụ.

Nhưng giờ đây vì sinh cơ của George quá ngon, tác dụng phụ của Lục Khố Tiên Tặc đã lấn át cả hiệu quả của Song Toàn Thủ.

Việc liên tục hấp thụ sinh cơ khiến cơ thể Vương Quốc Bình bắt đầu trương phình, dù lão có cố tiêu hóa thế nào cũng không kịp.

Lý trí bảo lão phải dừng lại, nhưng dục vọng thôn phệ khiến lão không thể dừng, mà George cũng không cho lão dừng, cứ liên tục rót sinh cơ vào. "Á!!!" Cơ thể Vương Quốc Bình phình to đến mức cực hạn, không thể chịu nổi nữa, lão thét lên một tiếng rồi nổ tung tại chỗ. "Oanh!" Một tiếng nổ như có tên lửa vừa bắn vào đây, khiến Nguyễn Phong đứng bên cạnh ngẩn người vì kinh hãi. "Tên này rốt cuộc là ai, sao lại có sinh cơ khủng khiếp như vậy?" Nguyễn Phong nhìn George – người vừa dùng sinh cơ ép nổ Vương Quốc Bình mà bản thân chẳng hề hấn gì – ánh mắt đầy vẻ kinh hãi.

Rõ ràng điều này đã vượt quá hiểu biết của gã về dị nhân.

Không chỉ sinh cơ mà thực lực cũng đáng sợ không kém, uy lực lôi pháp vừa rồi chắc chắn Trương Hoài Nghĩa năm xưa có toàn lực cũng không đạt tới được.

Có lẽ chỉ có Lão Thiên Sư trên Long Hổ Sơn mới có thể so bì, nhưng gã lại có cảm giác lôi pháp của Lão Thiên Sư chưa chắc đã mạnh đến thế. "Bậc thầy Nguyễn Phong, mấy con kiến phiền phức đã giải quyết xong, chúng ta bàn chuyện chính thôi." Sau khi giải quyết Vương Quốc Bình, George quay sang nhìn Nguyễn Phong.

Nguyễn Phong thần sắc phức tạp đáp: "Cảm ơn anh đã giúp đỡ,

không biết anh tìm tôi có việc gì?" George đúng là đã giúp gã, nếu không có George thì gã bị đám người kia cùng Vương Quốc Bình vây đánh dù không thua cũng rất thảm.

Chỉ là George tìm gã chắc chắn có mục đích khác nên gã vẫn giữ sự cảnh giác.

George không bận tâm đến sự cảnh giác đó, ngồi xuống tảng đá bên cạnh nói: "Bậc thầy Nguyễn Phong, tôi là người không thích vòng vo.

Hôm nay tôi lên đảo tìm ông là muốn thực hiện một giao dịch." "Giao dịch gì?" Nguyễn Phong cũng ôm bụng ngồi xuống đối diện George.

George mỉm cười: "Giao dịch rất đơn giản, tôi biết thông tin về ông và cũng biết vấn đề ông đang gặp phải.

Tôi có thể giúp ông bình ổn tâm trí, không còn bị sự trống rỗng xâm chiếm, cũng không còn bị dằn vặt bởi vấn đề tâm lý có nên ăn thịt người hay không.

Đổi lại, ông chỉ cần dạy tôi công pháp Lục Khố Tiên Tặc là được." "Hóa ra là vì Lục Khố Tiên Tặc.

Nói thật với anh, dù tôi đồng ý giao dịch thì việc này đối với anh cũng chưa chắc là chuyện tốt." Nguyễn Phong nhíu mày, gã thực sự không tin George có thể giải quyết được vấn đề của mình.

Tuy nhiên vì vừa được George cứu, gã cũng không ngại truyền dạy Lục Khố Tiên Tặc.

Chỉ là gã đang chịu khổ sở vì tác dụng phụ của nó nên không thấy việc học môn này là đúng đắn. "Xem ra ông không tin tôi, vậy để tôi giúp ông giải quyết vấn đề trước nhé!" George lóe lên một cái đã xuất hiện sau lưng Nguyễn Phong, lập tức phát động Lam Thủ của Song

Toàn Thủ để trị liệu linh hồn cho gã.

Lục Khố Tiên Tặc là môn luyện thể cực hạn, tu thân không tu tâm, càng luyện thân thể càng mạnh nhưng lại khiến nội tâm không theo kịp.

Tinh thần và nhục thể chênh lệch quá lớn, mất cân bằng nên dễ nảy sinh các vấn đề tâm lý.

Chỉ cần dùng Lam Thủ tu sửa tinh thần là có thể giải quyết vấn đề này, đưa nội tâm về trạng thái cân bằng.

Khúc Đồng cũng dùng chiêu này để trị liệu tâm lý cho những kẻ thất chí trong giới dị nhân, tiện tay để lại ám thị biến họ thành thuộc hạ trung thành.

George không cần thuộc hạ nên chỉ giúp Nguyễn Phong trị liệu chứ không để lại ám thị nào. "Xong rồi!" Thu tay lại, George nhìn Nguyễn Phong.

Lúc này trạng thái tinh thần của gã đã thay đổi rõ rệt.

Trước đó Nguyễn Phong như một khổ hạnh tăng, lúc nào cũng dằn vặt nội tâm, chống lại dục vọng ăn thịt người, chân mày chưa bao giờ giãn ra.

Nhưng hiện tại biểu cảm của gã đã thả lỏng, khóe môi hơi nhếch lên, cả người từ hình ảnh Hộ Pháp Kim Cương hóa thành Phật Di Lặc. "Nếu tôi không nhìn nhầm, chiêu vừa rồi là Song Toàn Thủ?

Chương 497

Chẳng lẽ anh là..." "Không phải, chuyện năm xưa của các ông tôi đều biết.

Còn về Song Toàn Thủ, tôi giao dịch được từ con gái Đoan Mộc Anh là Khúc Đồng – kẻ đứng sau vụ bắt cóc ông đấy.

Ngoài Song Toàn Thủ, tôi còn biết Khí Thể Nguyên Lưu, Câu Linh Khiển Tướng, Thông Thiên Lục, Phong Hậu Kỳ Môn và Thần Cơ Bách Luyện.

Đều là nhờ giao dịch mà có." George liên tục múa tay, biểu diễn qua sáu loại bát kỳ kỹ đã có trong tay.

Nguyễn Phong nhìn mà trố mắt kinh ngạc, gã chưa từng thấy ai có thể tập hợp sáu kỹ thuật và đều học thành thạo như vậy, cộng thêm của gã nữa là bảy loại.

Thảo nào chàng trai này còn trẻ mà thực lực đã khủng khiếp thế, thiên phú này e rằng tứ ca Vô Căn Sinh cũng không bằng. "Tôi đồng ý giao dịch.

Anh đã giúp tôi giải quyết vấn đề, giờ tôi sẽ truyền Lục Khố Tiên Tặc cho anh." Nguyễn Phong định cắt ngón tay để George uống máu.

Học Lục Khố Tiên Tặc cần uống máu của người truyền thụ trước, sau đó vận hành công pháp mới có thể nhập môn. "Không cần phiền phức vậy đâu." George không lấy giọt máu đó mà trực tiếp đặt tay lên đầu Nguyễn Phong, bắt đầu đọc lộ trình vận hành công pháp Lục Khố Tiên Tặc trong ký ức của gã.

Truyền thừa Bát Kỳ Kỹ đa số không thể học chỉ bằng công pháp mà đều có phương thức truyền thừa độc đáo.

Giống như Khí Thể Nguyên Lưu truyền bằng tinh thần, Song Toàn Thủ truyền qua gen, Phong Hậu Kỳ Môn cần trận đồ.

Nhưng đó là với người thường, còn với George – người đã học sạch ma pháp các thế giới, tạo ra tiểu thế giới sơ khai và có truyền thừa của Tử Dương chân nhân – thì không cần phiền phức vậy.

Chỉ cần xem qua lộ trình vận hành khí là đủ.

Thu tay lại nhắm mắt, George thôi diễn theo lộ trình vừa có được, khí trong cơ thể vận chuyển theo cách thức của Lục Khố Tiên Tặc, nhanh chóng cải tạo lục phủ ngũ tạng.

Một lát sau, tôi mở mắt, đặt tay lên một cái cây nhỏ bên cạnh.

Luồng khí đặc biệt tỏa ra bao phủ cái cây, chẳng mấy chốc đã hút cạn sinh mệnh lực của nó. "Cũng giống năng lực thôn phệ sinh mệnh của Mộc Long nhỉ." Bản thân tôi vốn có đặc tính của Diệt Long ma đạo sĩ hệ Mộc nên có thể ăn cây cỏ để bổ sung sinh mệnh lực và ma lực.

Vì vậy khi học Lục Khố Tiên Tặc rất thuận lợi vì có nhiều điểm tương đồng, thậm chí có thể kết hợp năng lực Mộc Long để cường hóa hiệu quả của Lục Khố Tiên Tặc.

Lục Khố Tiên Tặc so với thiên phú Mộc Long thì toàn diện hơn.

Mộc Long chỉ có thể thôn phệ sinh mệnh lực trong cây cỏ và chỉ dùng để khôi phục hoặc cường hóa ma pháp tạm thời, không thể cường hóa thân thể vĩnh viễn.

Còn Lục Khố Tiên Tặc có thể thôn phệ mọi thứ có sự sống, dùng sinh mệnh lực đó để khôi phục và không ngừng cường hóa nhục thân. "Học nhanh đến vậy sao, quả thực không thể dùng từ thiên tài để hình dung nữa, thế gian lại có dị nhân như thế này!" Nguyễn Phong thấy George chỉ mất vài phút đã học được Lục Khố Tiên Tặc, còn dễ dàng

hút cạn sự sống của một cái cây, trong lòng không ngừng cảm thán.

So với một kẻ bình thường như gã, thế giới này đúng là có quá nhiều thiên tài. "Xong rồi, giao dịch hoàn tất, hẹn gặp lại!" Có được thứ mình muốn, George không ở lại chỗ Nguyễn Phong nữa mà dịch chuyển tức thời biến mất, xuất hiện ngay cạnh hai vệ sĩ Nạp Sâm đang giám sát. "Chào hai vị, phiền hai vị báo với Vua của các người một tiếng, tôi muốn gặp cô ấy." “Dạ... dạ... dạ...” Thấy George đột nhiên xuất hiện, hai tên vệ binh Nathan bình thường lập tức sợ đến mức nuốt nước bọt, rồi cầm lấy thiết bị liên lạc.

Thật đáng sợ, quá sức đáng sợ.

Dù người trước mặt đang cười híp mắt, trông có vẻ rất hiền lành, nhưng nhớ lại những gì vừa thấy, họ vẫn không nhịn được mà run rẩy cả người.

Sau khi báo cáo ngắt quãng xong, họ cố gắng bình tĩnh lại, nói với George: “Chúng tôi đã báo cáo sự việc xảy ra ở đây và yêu cầu của ngài cho ngài Isaiah, ngài ấy sẽ nhanh chóng báo lên Vương, sau đó sẽ trả lời ngài.” “Vậy thì đợi một lát đi.” George mỉm cười gật đầu, cũng không để ý.

Những người Inhuman mạnh nhất trên đảo Nathan thường là Vương Nathan và chín vị Nathan Vệ.

Trong vương cung trên đảo có rất nhiều đứa trẻ thiên phú được chọn lựa, chúng được các trưởng lão bồi dưỡng và huấn luyện, không ngừng tăng cường thực lực.

Khi có một vị Nathan Vệ tử vong, Thần Thụ sẽ chọn ra người mới từ những đứa trẻ này để thay thế, cứ thế tuần hoàn.

Isaiah là một trong số các Nathan Vệ, nhưng cơ bản thường xuyên bôn ba ở ngoại vi đảo Nathan, không giống các Nathan Vệ khác túc

trực trong vương cung.

Khúc Đồng quen biết Isaiah ở nước ngoài, nên qua ký ức của cô ta, George cũng biết được một số thông tin về gã.

Tại vương cung đảo Nathan, một trận vặn vẹo không gian hiện ra, Vương Nathan xuất hiện trước ngai vàng.

"Vương, sao rồi, hắn có đồng ý không?" Một Nathan Vệ đứng bên dưới mở lời hỏi.

Vương Nathan lắc đầu: "Không, nhưng hắn nói sẽ chiến đấu vì chính mình, chắc cũng có thể giảm bớt chút áp lực cho chúng ta." Có người đã bẻ gãy Kim Chi (Cành Vàng), kích hoạt nghi thức thay đổi vương quyền, khiến đảo Nathan buộc phải mở đảo.

Với tư cách là Vương Nathan, cô biết thâm tâm rằng sau khi mở đảo, chắc chắn sẽ thu hút sự tham lam của Behemoth.

Bởi vì trước đó, công ty Behemoth luôn tìm mọi cách xâm nhập đảo Nathan, muốn chiếm trọn hòn đảo và Thần Thụ làm của riêng.

Chỉ vì khi đảo Nathan phong bế, xung quanh sẽ có bão tố bao phủ, máy bay và tàu chiến đều không thể tiếp cận, chỉ có một số ít cao thủ mới có cơ hội vào được, nên họ mới phải từ bỏ.

Mà giờ đây mở đảo, công ty Behemoth chắc chắn sẽ đại cử xâm lược.

Đối mặt với số lượng khổng lồ các chiến binh gen và các loại vũ khí hiện đại hóa uy lực lớn của Behemoth, cô hoàn toàn không có nắm chắc sẽ giữ được hòn đảo trước khi nghi thức thay đổi vương quyền kết thúc.

Vì vậy, để bảo vệ đảo Nathan, cô buộc phải dấn thân vào cục diện này, xem có thể thắng trong hỗn loạn hay không.

Thế là cô chuyên môn lấy lý do giao dịch vật tư để mời các thế lực lớn trên thế giới gặp mặt, công khai tin tức mở đảo.

Như vậy, tất cả các thế lực đều sẽ có kế hoạch lên đảo, bao gồm cả những Inhuman có ân oán với những cư dân lậu trên đảo cũng sẽ nhân cơ hội này mà tới.

Tình hình hiện tại đúng như cô dự liệu, Behemoth tuy mạnh mẽ ngăn chặn các thế lực lớn khác tranh giành hòn đảo và Thần Thụ, nhưng theo cảm nhận của cô, vẫn có rất nhiều Inhuman âm thầm lên đảo.

Trong đó có các cao thủ do các thế lực lớn phái tới, cũng có những người hiếu kỳ về đảo Nathan, hoặc tìm cư dân lậu để báo thù.

Những người này nếu lợi dụng tốt, chắc có thể gây ra chút ảnh hưởng cho người của công ty Behemoth.

Đồng thời, cô cũng đang liên hệ với hai thế lực là Thị Trường và Nhạc Viện, hy vọng họ có thể giúp vương cung chống lại sự xâm nhập của Behemoth.

Phía Thị Trường đã dứt khoát từ chối, muốn giữ trung lập, nhưng thực chất đã đầu quân cho Behemoth, không còn hy vọng gì.

Còn thủ lĩnh của Nhạc Viện dù không hứa hẹn rõ ràng, nhưng theo cách nói của ông ta, chắc cũng đứng về phía vương cung.

Thủ lĩnh Nhạc Viện – Đảo Điếu (Park Gidong) trước khi tới đảo đã luôn dẫn theo đám đàn em của mình đối đầu với Behemoth, lần này Behemoth tuyệt đối sẽ không buông tha cho ông ta.

Cho nên Đảo Điếu nói chiến đấu vì chính mình nghĩa là sẽ đấu tới cùng với Behemoth, chỉ là không phải vì vương cung mà thôi.

"Vương, chỗ tôi có chút tình hình..." Lúc này, Isaiah đem toàn bộ chuyện xảy ra bên phía Nguyễn Phong báo cáo chi tiết một lượt.

Nghe xong, mắt Vương Nathan lập tức sáng lên: "Người này cư nhiên mạnh đến thế, có thông tin về hắn không?" Hiện tại cô không sợ Inhuman lên đảo mạnh, chỉ sợ không đủ mạnh, không đủ nhiều, sợ họ đều bị Behemoth hù dọa không dám tới.

Chương 498

Công ty Behemoth muốn Thần Thụ và cả hòn đảo, Inhuman lên đảo bất kể muốn thứ gì cũng sẽ nảy sinh xung đột với Behemoth.

Cô muốn kích hóa loại xung đột này, xung đột càng lớn, càng suy yếu sức mạnh của Behemoth, đảo Nathan mới có một tia sinh cơ.

"Có, người này tên là Kim Bảo Bảo, thời gian qua rất nổi danh trong giới Inhuman phương Đông, có người gọi hắn là một trong những cao thủ hàng đầu thế giới." Nathan Vệ Isaiah trả lời.

Với tư cách là vệ binh phụ trách đối ngoại của đảo, gã thường niên ở bên ngoài thu thập tình báo, nên cũng có nghe danh Kim Bảo Bảo gần đây.

"Nhưng với nhân vật nguy hiểm như thế, tôi nghĩ Vương nên cẩn thận khi tiếp xúc." Vị cường giả ngoài kế hoạch này xuất hiện có thể làm loạn kế hoạch của gã, nên gã không hy vọng Vương tiếp kiến đối phương.

Thực tế, gã chính là người đã bẻ gãy Kim Chi để khởi động nghi thức thay đổi vương quyền.

Đương nhiên, gã không phải thực sự muốn làm Vương, cũng không phải muốn phản bội đảo Nathan để đầu quân cho Behemoth.

Nếu gã có tâm tư phản bội, ngay lập tức sẽ bị Thần Thụ tước đoạt thân phận Nathan Vệ.

Tại sao phải bẻ gãy Kim Chi, thả người của Behemoth vào đảo?

Bởi vì những năm bôn ba bên ngoài, gã đã thấy được sự cường đại của các quốc gia khác, đảo Nathan căn bản không thể so bì, thậm chí không xứng gọi là một quốc gia.

Người bên ngoài sống hòa bình, ổn định và hạnh phúc, còn trong đảo Nathan chỉ toàn giết chóc và tranh đoạt, ngay cả đảo dân bản địa cũng sống rất nghèo nàn lạc hậu.

Trong mắt các quốc gia, đảo Nathan là một miếng thịt béo, sớm muộn cũng bị xâu xé.

Thay vì thế, thà để gã ra tay, mưu sự với hổ, dẫn các bên vào cuộc, cuối cùng tìm cơ hội tự tay hủy diệt Thần Thụ, tìm cho dân đảo một con đường sống và tương lai mới.

Dù quá trình này phải hy sinh chính mình, gã cũng không tiếc.

Cũng chính vì mục đích cuối cùng của gã là vì đảo Nathan, nên Thần Thụ phán đoán gã vẫn đủ tư cách đảm nhiệm Nathan Vệ.

"Không sao, hiện tại không quản được nhiều thế nữa, tôi sẽ tự mình đi một chuyến." Hình bóng Vương Nathan lóe lên, biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lần nữa, cô đã đứng trước mặt George.

"Vương!" Hai tên vệ binh Nathan bình thường thấy Vương xuất hiện, lập tức cung kính quỳ một gối xuống đất.

Còn Vương Nathan gật đầu, rồi nhìn về phía George: "Nghe nói anh muốn tìm tôi?" "Đúng vậy, tôi hứng thú với Thần Thụ, muốn nghiên cứu một chút, không biết có tiện không?" George rất thẳng thắn bày tỏ ý định, thực lực của anh không cần phải chơi trò hư ảo.

Vương Nathan không cảm thấy bất ngờ, chỉ mỉm cười: "Được thôi, tôi dẫn anh đi xem Thần Thụ." Đối với Vương Nathan mà nói, cô hiểu rõ rằng một Inhuman hàng đầu thế giới như người trước mặt, lặn lội lên đảo tìm cô thì xác suất lớn là vì Thần Thụ.

Nhưng điều này cũng đúng ý cô.

“Vậy thì đa tạ.” George không ngờ đối phương dứt khoát như vậy, trên mặt hiện lên một nụ cười.

Cô bé Vương Nathan này đã thức thời như thế, anh cũng không ngại sau khi nghiên cứu xong Thần Thụ sẽ tiện tay giúp đối phương một phen.

“Tôi đưa anh qua đó.” Vương Nathan đưa tay định nắm lấy George để dịch chuyển tới nơi Thần Thụ ở vương cung, nhưng George chỉ để lại một câu rồi trực tiếp biến mất: “Không cần, tôi cảm ứng được vị trí của nó, có thể tự qua được.” “Làm sao có thể?” Vương Nathan thấy vậy đồng tử co rụt lại, lập tức dịch chuyển tới chỗ Thần Thụ trong vương cung, kinh ngạc thấy George đã đứng trước cái cây đó.

Đảo Nathan được bao phủ bởi sức mạnh của Thần Thụ, ngay cả trong thời gian mở đảo, bất kỳ ai cũng không thể sử dụng ma pháp loại dịch chuyển trên đảo.

Chỉ có Vương Nathan và các Nathan Vệ mới có thể dịch chuyển.

Tuy nhiên, đối phương lại phớt lờ sự cấm cố sức mạnh của đảo, dùng sức mạnh của chính mình trực tiếp dịch chuyển tới cạnh Thần Thụ.

Nói cách khác, nếu đối phương muốn quan sát Thần Thụ, thực tế có thể đi thẳng tới đây.

Việc chào hỏi trước và hỏi ý kiến hoàn toàn là biểu hiện của người có tố chất cao.

“Cây Thần Thụ này chứa đựng sức mạnh không nhỏ nha.” George nhìn chằm chằm vào cây Thần Thụ vàng rực trước mắt, cảm nhận sức mạnh đặc thù do lực lượng tín ngưỡng khổng lồ và vô số linh hồn hòa quyện bên trong, không nhịn được thán phục một tiếng.

Trước mắt nói là một cái cây, nhưng về bản chất chắc hẳn là một hiện tượng đặc thù được hình thành từ một loại đại ma pháp thượng cổ cực kỳ cường đại.

"Thần Thụ được tạo ra bởi những pháp sư thượng cổ mạnh nhất, mang theo ý chí của các đời Vương Nathan.

Nếu tiên sinh hứng thú với Thần Thụ, có thể bẻ một cành Kim Chi, sau đó giết tôi để trở thành Vương Nathan mới.

Một khi trở thành Vương, anh có thể kế thừa Thần Quốc và Thần Thuật, chi phối tất cả trên đảo Nathan, cũng có thể trực tiếp hiểu rõ mọi thứ về Thần Thụ." Thấy George xoay quanh nghiên cứu Thần Thụ với vẻ mặt đầy hứng thú, Vương Nathan suy nghĩ một chút rồi đột ngột lên tiếng.

George nghe vậy ngẩn người ra một lát: "Vương Nathan các hạ, cô không đang đùa đấy chứ?" "Tôi nói nghiêm túc.

Các Vương Nathan trước đây đa phần bản thân đã có sức mạnh phi thường, cộng thêm đặc quyền Thần Thụ ban cho nên có thể bảo vệ nơi này rất tốt.

Nhưng đáng tiếc tôi thì không, sức mạnh bản thân tôi yếu ớt, chỉ có đặc quyền được ban tặng.

Giờ đây ngoại bang xâm nhập, đảo Nathan cần một vị Vương có thực lực mạnh mẽ dẫn dắt mọi người chiến đấu, giữ vững nơi này." Vương Nathan mỉm cười nhìn George.

Những lời tương tự cô cũng từng nói với thủ lĩnh Nhạc Viện – Đảo Điếu, chỉ tiếc Đảo Điếu đã từ chối, ông ta không muốn trở thành con rối của Thần Thụ.

Không ngờ nhanh như vậy cô lại gặp được một người phù hợp hơn.

Vị Kim Bảo Bảo này xét về thực lực chắc chắn trên cơ Đảo Điếu, xét về nhân phẩm, có thể đột phá hạn chế của Thần Thụ để dịch chuyển nhưng vẫn thông báo xin ý kiến mới tới, nhân phẩm cũng không tệ.

Hơn nữa bản thân anh ta cũng hứng thú với ma pháp thượng cổ trên Thần Thụ, có điểm đột phá.

Quan trọng nhất là, cô không cảm nhận được Thần Thụ bài xích Kim Bảo Bảo, chứng tỏ anh có điều kiện tiềm năng để trở thành Vương.

Không phải ai cũng có thể bẻ gãy Kim Chi để tham gia thay đổi vương quyền.

Ví dụ như những thế lực ngoại lai xâm nhập đảo, dù họ có chiếm đóng đảo Nathan, cùng lắm cũng chỉ có thể dời Thần Thụ đi hoặc lập căn cứ nghiên cứu tại đây.

Họ không thể thông qua việc bẻ gãy Kim Chi và giết Vương đương nhiệm để trở thành Vương mới.

Bởi vì chỉ những người được Thần Thụ công nhận mới có thể làm điều đó.

Vậy người như thế nào mới được Thần Thụ công nhận?

Là người có tinh thần hy sinh.

Chỉ có người có tinh thần hy sinh, khi trở thành Vương Nathan mới có thể phụng hiến tất cả cho hòn đảo và Thần Thụ.

Đừng nhìn Đảo Điếu của Nhạc Viện trước khi vào đảo là một tên côn đồ chính hiệu, nhưng hiện tại nội tâm ông ta thực sự có tinh thần hy sinh.

Đó là lý do cô không tiếc hiến dâng sinh mạng để Đảo Điếu trở

thành Vương mới.

Nếu Đảo Điếu làm Vương, có sức mạnh Thần Thụ gia trì sẽ càng mạnh hơn, còn có thể khiến đám người Nhạc Viện gia nhập vương cung trở thành lực lượng bảo vệ đảo.

Tiếc là Đảo Điếu cuối cùng vẫn từ chối.

Tuy nhiên, điều Vương Nathan không biết là George không bị Thần Thụ bài xích căn bản chẳng phải vì anh có tinh thần hy sinh gì cả.

Chỉ đơn giản là vì lượng ý chí của George quá mạnh, đã vượt xa Thần Thụ, đối mặt với sự bài xích của nó, anh dễ dàng hóa giải.

Ngay cả quy tắc cấm không gian kiểu chống Độn thổ trên đảo này, anh cũng dựa vào sự nắm giữ quy tắc không gian mạnh hơn của mình để cưỡng ép đột phá.

Chương 499

“Cô không sợ chết sao?” George bắt đầu thấy hứng thú với cô bé này.

Vương Nathan lắc đầu: “Tôi đương nhiên sợ chết, cũng không muốn chết, nhưng đó là trước khi ngoại địch xâm nhập.

Hiện tại vì cả hòn đảo, tôi nguyện ý chết.” “Tôi không phải người đảo Nathan, cô cũng chẳng hiểu rõ tôi, cô không sợ tôi làm Vương rồi sẽ đem bán cả hòn đảo lẫn Thần Thụ đi sao?” George lại hỏi.

Vương Nathan bình tĩnh, khóe môi hơi nhếch lên: “Kim tiên sinh, khi kế thừa vương vị, anh cũng sẽ kế thừa ý chí của các vị tiên vương để lại suốt nghìn năm qua.

Ý chí đó sẽ thúc ép anh bằng mọi giá phải lưu truyền Thần Thụ và Thần Quốc này xuống.

Tôi biết anh rất mạnh, có lẽ anh có thực lực chiến thắng được ý chí của Thần Thụ, nếu anh thực sự thắng, vậy thì Thần Thụ và Thần Quốc đều tùy anh xử trí, muốn bán cho ai cũng được.” Ý chí của hàng trăm vị Vương suốt nghìn năm qua, cộng thêm tín ngưỡng của vô số đảo dân, cô không tin có người có thể chiến thắng được.

Chỉ cần phù hợp điều kiện kế thừa Vương Nathan, vậy thì sẽ giống như cô, toàn tâm toàn ý chiến đấu vì hòn đảo.

“Ra là vậy.

Thế nếu tôi làm Vương, đám Nathan Vệ đó có nghe lời tôi không?” George xoa cằm, có chút động lòng rồi.

Ban đầu anh cũng ngại cướp vương vị của cô bé, dự định nghiên cứu Thần Thụ xong sẽ rời đi, coi như trả ơn bằng cách giúp đảo xua

đuổi ngoại bang.

Nhưng giờ cô bé chủ động nhường ngôi thế này, còn tuyên bố chỉ cần kế thừa là tùy ý xử lý Thần Thụ và Thần Quốc.

Vậy thì từ chối nữa không phải phong cách của anh.

Trở thành Vương Nathan để nghiên cứu ma pháp thượng cổ tốt hơn, tìm hiểu phương pháp ngưng tụ lực lượng tín ngưỡng để triển khai lĩnh vực, xem ra cũng không tệ.

Còn cái gọi là ý chí nghìn năm của tiên vương, người bình thường thì chịu thua thật, Lão Thiên Sư tới đây chắc cũng không xong.

Nhưng đối với anh, một kẻ có thực lực vô hạn tiếp cận cấp độ thực thể vũ trụ, lại có linh hồn từ các thế giới khác làm hậu thuẫn, thì cái đó chẳng có ảnh hưởng gì đáng kể.

"Người họ trung thành không phải là tôi, mà là Vương.

Anh thành Vương, họ sẽ trung thành với anh." Vương Nathan mỉm cười giải thích.

George cũng lộ ra nụ cười: "Đây là cô nói đấy nhé, tôi xác nhận lại lần nữa, là cô chủ động giao vương vị cho tôi, tôi không hề cưỡng ép cô.

Chỉ cần tôi là Vương Nathan, Thần Thụ và Thần Quốc tùy tôi xử lý." "Đúng vậy." Vương Nathan gật đầu: "Anh bẻ gãy Kim Chi là có thể tới giết tôi để trở thành Vương tiếp theo rồi!" "Không cần phiền phức thế, tôi có cách đơn giản hơn." George cười cười, sau đó đưa tay ấn lên Thần Thụ, ý chí khổng lồ cưỡng ép rót vào, bắt đầu xâm nhập lõi hạt nhân bên dưới Thần Thụ.

Bẻ gãy Kim Chi rồi giết Vương tiền nhiệm để lên ngôi là phương thức chọn Vương nguyên bản của Thần Thụ.

Phương thức này chọn ra một vị Vương sẽ toàn tâm toàn ý kế thừa ý chí tiên vương.

Anh không định kế thừa mấy cái đó, nên tự nhiên không cần đi theo quy trình này.

Với thực lực của anh, trực tiếp dùng tinh thần xâm nhập lõi Thần Thụ, dựa vào sức mạnh cường đại của mình cưỡng ép hàng phục tất cả ý chí tiên vương, bắt chúng phải phục tùng anh là được.

Như vậy, vị Vương Nathan mới này sẽ đứng trên cả Thần Thụ, là chủ nhân của Thần Thụ và Thần Quốc, chứ không phải nô lệ của chúng.

Vừa có thể thông suốt mọi bí mật của Thần Thụ, vừa không bị hạn chế.

Thực ra lúc mới tới đảo, sau khi cảm nhận được sức mạnh Thần Thụ, anh đã có thể dịch chuyển tới khống chế nó, từ đó khống chế cả đảo Nathan.

Nhưng anh không phải kẻ cướp, không làm được chuyện cưỡng đoạt như thế.

Anh cảm thấy, dù cái đảo này có lạc hậu hay tồi tệ thế nào, đó cũng là quốc gia của họ, địa bàn của họ.

Một khi chính họ không có ý kiến, người khác lấy tư cách gì đứng trên đỉnh cao đạo đức mà xâm lược?

Nói là truyền bá ngọn lửa văn minh, thực chất là hành vi cướp bóc trắng trợn.

Nhưng tình huống hiện tại, Vương của họ mời anh giúp, mời anh làm Vương mới, còn nói chỉ cần anh kháng cự được ý chí tiên vương thì tùy ý xử lý.

Vậy anh còn gì để nói nữa, không lấy thì phí.

“Chuyện gì thế này?

Anh đang làm gì vậy!” Theo sự gia nhập mạnh mẽ của sức mạnh George, các ý chí tiên vương trong Thần Thụ lập tức phản kháng.

Sức mạnh nghìn năm của Thần Thụ tuy không bằng George, nhưng cũng là một nguồn năng lượng không hề nhỏ.

Thế là cả vương quốc, thậm chí cả hòn đảo đều rung chuyển trong cuộc đối đầu giữa hai luồng sức mạnh, khiến Vương Nathan kinh ngạc trợn tròn mắt.

Cô không ngờ sự việc lại phát triển theo hướng mà cô chưa từng nghĩ tới.

Gã này dùng sức mạnh cá nhân để đối kháng lại ý chí nghìn năm của Thần Thụ, lại còn dần chiếm thế thượng phong, thật không thể tin nổi.

“Vương!” Đúng lúc này, chín vị Nathan Vệ cảm nhận được Thần Thụ có biến, từ khắp nơi trên đảo dịch chuyển tới đây.

Khi thấy George đang dùng man lực cưỡng ép hàng phục Thần Thụ, sắc mặt họ đồng loạt biến đổi, đồng thời phát động tấn công George: “Dừng tay!” Với tư cách là Nathan Vệ, bảo vệ Vương và Thần Thụ là chức trách của họ.

Họ tưởng George đang phá hoại Thần Thụ nên tự nhiên phải ra tay.

Vương Nathan thấy vậy cũng không ngăn cản, vì chính cô lúc này cũng có chút luống cuống.

Cô quả thực hy vọng George làm Vương, nhưng là theo quy tắc, bẻ cành giết cô, chứ không phải chinh phục Thần Thụ thô bạo thế

này.

Dù cô có nói tùy đối phương, nhưng không ngờ anh ta thực sự làm được.

"Ma pháp ánh sáng: Thẩm Phán!" Một trong chín Nathan Vệ, Thiên sứ Alfonso ra tay nhanh nhất, sử dụng chính là ma pháp ánh sáng gia truyền.

Từng trận pháp ma pháp ánh sáng hiện lên sau lưng gã, những cột sáng to bằng cánh tay bắn mạnh về phía George, muốn tịnh hóa anh tại chỗ.

"Lôi Thần Chi Pháp: Lôi Kích!" Tốc độ tấn công của Anthony cũng không kém cạnh Alfonso, gã sở hữu huyết mạch thần Clay trong truyền thuyết, sinh ra đã có thể phóng ra sấm sét cường đại.

"Ma pháp ánh sáng: Quang Bạo!" Đối mặt với đòn tấn công của các Nathan Vệ, George vừa hàng phục ý chí Thần Thụ vừa phân ra một tia tâm thần.

Đầu tiên anh thuấn phát ma pháp ánh sáng tương tự, dùng cột sáng to như chum nước trực tiếp đánh ngược cột sáng của Alfonso về, còn tiện thể đánh trúng gã, hất văng gã đi.

Sau đó, toàn thân anh bùng nổ lôi quang, trực tiếp giải tán sấm sét của Anthony, đồng thời thi triển Lôi Diệt Thần Ma Pháp (Lightning God Slayer Magic), một đạo hắc lôi đánh ngất Anthony.

Đừng nói ngươi chỉ là hậu duệ lôi thần, dù lôi thần thật có tới đây cũng không chịu nổi Ma pháp Diệt Thần chuyên khắc chế thần linh này của anh.

"Luyện kim cơ thể!" Vừa giải quyết hai người, đòn tấn công của người thứ ba đã từ dưới chân lao tới.

Đó chính là Nathan Vệ Masalo, dùng thuật luyện kim khống chế

kim loại hợp thành muốn trói chặt George.

Tuy nhiên George chỉ cần ý niệm động một cái, số kim loại đó lập tức quay đầu trói chặt Masalo lại.

“Giết!” “Nuốt chửng ngươi!” “Đánh nổ ngươi!” Sau khi giải quyết xong ba người đánh xa, ba người đánh gần cũng đã xông tới trước mặt George.

Một người rút đao chém từ trên xuống, đao khí đáng sợ dường như muốn chém George thành nhiều đoạn.

Một kẻ tỏa ra năng lượng ngũ sắc rực rỡ, như thể thỉnh thần nhập xác, cơ thể phình to nhanh chóng, rồi ngoạm một cái về phía đầu George.

Chương 500

Còn người cuối cùng toàn thân hiện lên các loại cổ tự Rune, cơ thể trở nên cường tráng thần tốc, dưới sự gia trì của Rune đấm ra một cú đấm kinh thiên động địa.

Ba người này tự nhiên cũng là Nathan Vệ.

Họ lần lượt là: Mochizuki Satoru, hậu duệ của gia tộc Mochizuki Nhật Bản, vì từ chối lệnh triệu tập tham gia chiến tranh xâm lược nên tới đảo ẩn cư; cựu thủ lĩnh Nhạc Viện Bestia, một chiến sĩ cộng sinh với thần ký Tử Hồ Oán Thần; và Nữ chiến thần Gunnhildr, đảo dân bản địa, kế thừa sức mạnh Rune của Nathan.

Đối mặt với ba đòn tấn công này, George vẫn không mấy bận tâm.

Đòn tấn công cấp độ này ở thế giới bên ngoài tuyệt đối là cao thủ hàng đầu, thực lực ngang ngửa chưởng môn một phái.

Nhưng với anh thì quá trẻ con.

"Ngưng đọng thời gian!" Vung tay một cái, ma pháp thời gian trực tiếp tạm dừng thời gian của cả ba, định thân họ tại chỗ.

Sau đó anh búng mỗi người một cái vào trán, khiến thời gian khôi phục bình thường.

Cả ba kẻ đang lao tới đồng loạt bị đánh bay ngược ra sau.

"Chuyện này cũng quá mạnh rồi!" Đồng tử Vương Nathan co rụt dữ dội.

Isaiah nói thực lực George rất mạnh, cô cứ ngỡ cùng lắm cũng ngang tầm Đảo Điếu, hoặc mạnh hơn một chút, không ngờ lại mạnh đến mức độ này.

Thuần túy dùng sức mạnh cá nhân áp chế Thần Thụ nghìn năm, mà còn có thể phân tâm đánh bại sáu vị Nathan Vệ vây công trong nháy mắt.

Nên biết mỗi vị Nathan Vệ ở bên ngoài đều là cao thủ top đầu.

"Thiên Quốc!" Sáu vị Nathan Vệ đồng thời bị bại, vị thứ bảy ra tay.

Vị Nathan Vệ thứ bảy này lớn tuổi nhất, cũng là người mạnh nhất trong số họ.

Tên là Erika, sử dụng thần thuật mang tính lĩnh vực gọi là Thiên Quốc, có thể kéo ý thức kẻ địch vào một thiên quốc vô tận.

Thời gian thực tế và thời gian trong Thiên Quốc là tỉ lệ một đối vô cực.

Bên ngoài chỉ qua một giây, bên trong Thiên Quốc có thể là mấy chục, mấy trăm, thậm chí mấy nghìn, mấy vạn năm.

Một trận hốt hoảng, George phát hiện mình không còn ở cạnh Thần Thụ nữa, mà xuất hiện trên một con đường mòn không có điểm dừng.

Con đường này như nằm giữa vũ trụ vô tận, bốn phương tám hướng đều là hư không không thấy đáy.

Phía trước con đường không xa là bà lão Erika đang ngồi xếp bằng, sau lưng bà là một lối ra giống như cánh cửa.

Còn phía sau con đường thì cứ kéo dài vào hư không.

"Đây là Thiên Quốc, ta chính là chúa tể nơi này, ngươi sẽ bị nhốt ở đây vĩnh viễn." Erika nhìn George như nhìn một vị thần, nói bằng giọng bề trên.

George nghe vậy suýt chút nữa thì bật cười: "Thiên Quốc?

Bà cũng biết chém gió đấy, định dùng cái này dọa tôi, rồi để tôi suy sụp ý chí trong quá trình tìm đường chứ gì." Là một pháp sư có nghiên cứu sâu về ma pháp thời gian, chỉ cần quan sát sơ qua, anh đã hiểu được quy luật thời gian trong cái gọi là Thiên Quốc này.

"Ở đây người bình thường không thể tiếp cận bà, không thể làm hại bà, bà cũng vậy.

Cách duy nhất là thi gan ở đây, tiêu hao cho đến khi tinh thần đối phương sụp đổ, nếu kẻ bị nhốt dai dẳng hơn bà thì tinh thần bà sẽ sụp đổ trước." "Dù ngươi có biết thì cũng không thể phá giải, không ai có thể thi gan thắng ta ở đây đâu." Erika ngẩng đầu nhìn George, giọng nói không chút do dự.

Dù đối phương nhìn ra nhược điểm của Thiên Quốc ngay lập tức, nhưng nhìn ra không có nghĩa là khắc phục được.

Giới hạn của bà là có thể ở trong Thiên Quốc bảy trăm năm, bao năm qua bà nhốt bao nhiêu kẻ địch, người lâu nhất cũng chỉ trụ được bảy mươi năm là sụp đổ rồi.

"Thi gan à, tôi không có tâm trạng ở đây dây dưa với bà đâu." George vung tay: "Siêu ma pháp: Fairy Sphere!" Một quả cầu ánh sáng hình thành từ sức mạnh thời gian bao bọc lấy cơ thể anh, sau đó anh sải bước đi về phía Erika.

Kẻ địch bình thường bị nhốt ở đây không thể đi tới gần Erika vì thời gian ở đây là vô hạn, bạn đi tới hay lùi lại thì thời gian đều sẽ đưa bạn về điểm xuất phát.

Giống như bạn xuất phát lúc 9 giờ từ điểm A tới điểm B mất một tiếng, đến nơi là 10 giờ.

Nhưng lúc này, thời gian nơi bạn đứng bị điều chỉnh từ 10 giờ về lại 9 giờ, nghĩa là bạn lại quay về vị trí lúc 9 giờ.

Cho nên dù bạn đi một vạn năm, chỉ cần liên tục điều chỉnh thời gian tại chỗ thì bạn vẫn ở nguyên điểm.

Hơn nữa cũng sẽ không thấy đói, vì cơ thể bạn vẫn ở trạng thái lúc 9 giờ.

Thứ duy nhất bị ảnh hưởng là tinh thần, tinh thần bạn thực sự đã trôi qua một vạn năm, lại là một vạn năm không thấy điểm dừng, ai rồi cũng sẽ tuyệt vọng.

Nhưng George trực tiếp dùng Fairy Sphere, ma pháp phòng hộ thời gian này, chống đỡ được sự kiểm soát thời gian trong Thiên Quốc, tự nhiên sẽ không bị ảnh hưởng nữa.

"Cái này... sao có thể!" Thấy George đội quả cầu ma pháp từng bước đi tới chỗ mình, dù bà có phát động năng lực thế nào thì quy luật Thiên Quốc cũng không thể ảnh hưởng tới đối phương, sắc mặt bà đại biến.

Chưa bao giờ có kẻ địch dùng phương thức này để phá giải năng lực của bà.

Từ khi Thiên Quốc được tạo ra, cách duy nhất nó bị phá giải là người tạo ra nó không chịu nổi sự cô độc của thời gian mà chủ động giải trừ.

Hồi mới luyện tập với sư phụ, bà thường xuyên vì không dai bằng sư phụ mà phải chủ động giải trừ.

Nếu bà chịu đựng được cô độc, thì dù sư phụ cũng biết chiêu này thì cũng không phá nổi.

"Tuy có lỗ hổng, nhưng cũng rất khá." George đi tới trước mặt Erika, đặt tay lên đầu bà, trước khi rời đi tiện tay tìm kiếm ký ức, lấy được phương pháp học chiêu Thiên Quốc này.

Tuy có lỗ hổng nhưng anh hoàn toàn có thể cải tiến, cải tiến xong

sẽ đặt tên là "Thiên Quốc Cứu Rỗi", nhốt kẻ địch vĩnh viễn trong lĩnh vực thời gian vô tận.

Nói thật, nếu không phải anh có nghiên cứu ma pháp thời gian thì cũng phải thật thà ở đây thi gan với bà lão này.

Nhưng chiêu này của Erika chỉ thích hợp đối phó mấy tên Inhuman tu thân không tu tâm, chứ gặp mấy lão đạo sĩ Đạo môn trong nước chuyên tu tâm thì chưa chắc đã thắng được họ.

"Câu Linh Khiển Tướng!" Bước ra khỏi Thiên Quốc của Erika, George khi hàng phục ý chí Thần Thụ đã kèm theo kỹ thuật Câu Linh Khiển Tướng, sự kháng cự của Thần Thụ lập tức yếu đi quá nửa.

Ý chí Thần Thụ chủ yếu là tập hợp ý chí của các đời Vương Nathan, cũng có thể coi là một dạng linh thể đặc thù.

Ở trong nước, nó có nét tương đồng với các Đại Tiên được dân chúng tín ngưỡng mà có được tu vi ở vùng Đông Bắc.

Vì vậy dùng Câu Linh Khiển Tướng đối phó với tập hợp ý chí Nathan Vệ này có hiệu quả khắc chế rất rõ rệt.

"Xong rồi!" Đột phá mọi rào cản, hàng phục tất cả ý chí Vương Nathan trong Thần Thụ, George đem ma lực của mình thuận theo hệ thống rễ cây nhanh chóng phủ khắp cả hòn đảo.

Trong phút chốc, các nguyên lý hình thành Thần Thụ và kiến thức ma pháp liên quan đều đổ dồn vào đại não anh, và anh cũng chính thức trở thành Vương mới của đảo Nathan.

"Bái kiến Vương!" Những Nathan Vệ vốn đang định tiếp tục tấn công George bỗng khựng người lại, đồng loạt cung kính quỳ trước mặt anh.

Nội tâm họ đã tiếp nhận thông tin Thần Thụ chọn ra Vương mới, hoặc chính xác hơn là George đã khống chế Thần Thụ để truyền lệnh

của mình tới tất cả Nathan Vệ.

“Anh ta thực sự thành công rồi!” Cựu Vương Nathan, cô bé chưa đầy mười tám tuổi, cảm nhận được đặc quyền Vương do Thần Thụ ban tặng đã biến mất, nhìn George với vẻ mặt vô cùng phức tạp.

Cô không ngờ George thực sự dựa vào sức mạnh cá nhân để khống chế Thần Thụ và Thần Quốc.

Chương 501

Và điều này cũng có nghĩa là, George thực sự có thể tùy ý xử lý hòn đảo và Thần Thụ, vì anh không giống cô, không hề bị ý chí tiên vương ảnh hưởng.

Mặt khác, điều này cũng chứng minh thực lực của George đủ mạnh, để anh làm Vương Nathan thì thực sự có khả năng dẫn dắt đảo đánh lui sự xâm lược của các thế lực bên ngoài.

"Tất cả đứng lên đi." George thu tay từ Thần Thụ về, nhìn cựu Vương mỉm cười: "Đừng lo lắng, đã là Vương mới của đảo Nathan, tôi tự nhiên sẽ không để mặc các thế lực bên ngoài xâm nhập hòn đảo này." Dù không bị ý chí tiên vương ảnh hưởng, nhưng đã thành Vương, đạt được kiến thức ma pháp thượng cổ của Thần Thụ, bảo vệ hòn đảo này cũng chẳng là gì.

Vừa hay anh đang thiếu một nơi để bế quan nghiên cứu ma pháp, đảo Nathan rất tốt.

Còn cái công ty Behemoth gì đó, trong mắt Inhuman toàn cầu là thế lực lớn ghê gớm, nhưng đối với anh chỉ là con kiến có thể bóp chết bất cứ lúc nào.

"Isaiah, người đã bẻ gãy Kim Chi, có thể nói cho tôi biết tại sao không?" Sau khi trấn an cô bé, anh quay sang nhìn Nathan Vệ Isaiah Jones, người đang cầm súng nhưng không tấn công anh.

Trở thành Vương mới, hàng phục Thần Thụ, anh tự nhiên có được ký ức của nó, biết rằng kẻ bẻ gãy Kim Chi khởi động nghi thức thay đổi vương quyền chính là Isaiah.

Hơn nữa trong chín Nathan Vệ, vừa rồi chỉ có bảy người tấn công anh, Isaiah và Elena không ra tay.

Elena là Nathan Vệ duy nhất không có năng lực chiến đấu trực diện, năng lực của cô là an phủ, chức trách chủ yếu là Thánh Xướng.

Nghĩa là dùng năng lực an phủ để giao thiệp với các thế lực bên ngoài, từ đó thu thập tài nguyên cần thiết cho đảo.

Cô không ra tay là bình thường.

Nhưng Isaiah Jones thì khác, gã có thể khống chế quỹ đạo đạn, một khẩu súng lục đặc chế bằng thuật luyện kim uy lực cực lớn lại còn bách phát bách trúng.

Đồng thời gã còn có năng lực thể thuật rất mạnh.

Trong các Nathan Vệ, thực lực của gã có thể xếp tốp đầu.

Gã từ đầu tới cuối không ra tay, điều này thật khó hiểu, trừ phi gã hy vọng lúc đó George thực sự có thể hủy diệt Thần Thụ.

"Cái gì, là Isaiah đã bẻ gãy Kim Chi!" Lời George vừa dứt, cựu Vương và tám Nathan Vệ khác đều lộ vẻ không thể tin nổi.

Họ luôn nghi ngờ là người trong đảo bẻ gãy, vì nếu không sẽ không được Thần Thụ công nhận.

Nhưng họ chưa từng nghi ngờ Isaiah.

Bởi vì ai cũng thấy được tình yêu của Isaiah dành cho hòn đảo này, cho đảo dân.

Những Nathan Vệ dự bị, những đứa trẻ trong vương cung, Nathan Vệ mà chúng thích nhất chính là Isaiah, bấy nhiêu đó là đủ hiểu.

"Isaiah, tại sao anh làm vậy?" Mọi người không nghi ngờ George, vì anh giờ là Vương, là Nathan Vệ, họ tuyệt đối tin tưởng và phục tùng mệnh lệnh của Vương.

Isaiah không ngờ chuyện lại thành ra thế này.

Lúc nãy không ra tay vì gã thấy bảy Nathan Vệ cũng không ngăn nổi George, nên nghĩ George có lẽ thực sự có thể hủy diệt Thần Thụ.

Một khi Thần Thụ bị hủy, Vương Nathan, các Nathan Vệ và đảo dân sẽ không còn bị nhốt trên đảo nữa, có thể tự do chọn cuộc sống mình muốn.

Điều này không mâu thuẫn với kế hoạch ban đầu của gã là hy sinh chính mình để phá hủy Thần Thụ.

Tuy nhiên, George không phá hủy mà lại khống chế Thần Thụ, còn thành công trở thành Vương mới theo một cách hoàn toàn khác biệt.

"Thôi đi, để tôi tự xem cho nhanh." Thấy vẻ mặt Isaiah xoắn xuýt, miệng thì không biết giải thích thế nào, George trực tiếp xuất hiện trước mặt gã, đưa tay bắt đầu đọc ký ức.

Lời nói có thể lừa người, nhưng ký ức thì không, trực tiếp đọc ký ức là tiện nhất.

"Hóa ra là thế..." Một lát sau, George đã biết mục đích thực sự của Isaiah khi bẻ gãy Kim Chi.

"Dù anh có ý tốt, nhưng rất ngu xuẩn.

Anh tưởng Thần Thụ mất đi thì công ty Behemoth sẽ buông tha cho cư dân đảo Nathan sao..." Công ty Behemoth tốn bao công sức tạo ra lượng lớn Inhuman để chiếm Thần Thụ, cuối cùng Thần Thụ hỏng rồi họ sẽ thả người đi chắc?

Nếu đảo dân là người bình thường thì may ra.

Dù sao người thường không có giá trị mấy, thả thì thả, còn đánh bóng được hình ảnh chính nghĩa mà Behemoth luôn duy trì.

Nhưng đảo dân Nathan mỗi người đều là Inhuman, mỗi người đều có năng lực.

Những người này trong mắt Behemoth chính là tài sản.

Tuy không bằng Thần Thụ nhưng cũng có giá trị rất lớn.

Nếu chỉ huấn luyện thành nhân viên chiến đấu của công ty thì còn đỡ, ít ra còn được sống như người bình thường, chỉ là khi đi làm nhiệm vụ sẽ nguy hiểm.

Nhưng nếu bị đưa đi làm vật thí nghiệm, bị mổ xẻ nghiên cứu năng lực, thì đúng là sống không bằng chết.

Còn một điểm nữa, Isaiah thực sự có thể hủy được Thần Thụ sao?

Thần Thụ không dễ tiêu diệt thế đâu, người của Behemoth cũng không phải lũ ngốc để Isaiah dễ dàng đắc thủ.

Vậy nên nếu không có thế lực khác can thiệp, kế hoạch của Isaiah xác suất lớn là thất bại.

Behemoth không chỉ lấy được Thần Thụ mà còn lấy được cả đảo Nathan, mang đi toàn bộ đảo dân và đám cư dân lậu.

Nếu Isaiah không bẻ Kim Chi, không khởi động thay đổi vương quyền, đảo Nathan sẽ không mở cửa.

Có sức mạnh Thần Thụ thủ hộ, Behemoth ít nhất phải tốn cái giá gấp mười lần mới có thể chiếm được hòn đảo.

Cái giá lớn như thế, Behemoth chưa chắc đã hạ quyết tâm.

Nên biết Behemoth trên toàn cầu cũng không thiếu thế lực đối địch.

Trong đó có tổ chức gọi là "Kẻ Đòi Nợ", phần lớn Inhuman trong đó từng bị Behemoth bức hại.

Nếu Behemoth vì đánh đảo Nathan mà thực lực giảm mạnh, e là tổ chức Kẻ Đòi Nợ sẽ tới tìm ngay lập tức.

Còn những tổ chức lớn như NDT, Hisui Học Hội, Ngư Long Hội, Đại Địa Chi Tử v.v., cũng sẽ không bỏ qua cơ hội đả kích Behemoth, thậm chí sẽ ra tay tranh đoạt Thần Thụ lúc cuối không chừng.

Chẳng ai muốn thấy Behemoth tạo ra một đống binh sĩ Inhuman rồi làm thế giới đảo lộn cả.

"Tôi..." Nghe George phân tích, ánh mắt Isaiah đờ đẫn, ngồi bệt xuống đất.

"Tôi chỉ hy vọng mọi người không còn bị Thần Thụ trói buộc, hy vọng những đứa trẻ trên đảo có thể sống hạnh phúc như trẻ em bên ngoài, chứ không phải sống kiểu nguyên thủy, chém chém giết giết." "Xét thấy anh cũng vì cả đảo Nathan, tước bỏ chức vị Nathan Vệ của anh, cho anh làm vệ binh bình thường để bảo vệ đảo, lấy công chuộc tội." Vung tay một cái trực tiếp tước đoạt năng lực đặc hữu của Nathan Vệ trong Isaiah, George không phạt nặng gã.

Không phải vì những lý do gã nói, Isaiah có vì đảo Nathan hay không không quan trọng, anh cũng chẳng cần sức mạnh của gã để bảo vệ đảo.

Anh không phạt nặng vì căn bản anh chẳng quan tâm những việc gã làm trước đó, dù sao lúc đó anh cũng chưa phải Vương.

Chủ yếu là nể mặt cựu Vương và các Nathan Vệ khác có tình cảm sâu đậm với Isaiah, anh chỉ thuận nước đẩy thuyền thôi.

Nếu không vừa lên ngôi đã giết Isaiah, mọi người bề ngoài không nói nhưng thâm tâm chắc chắn sẽ lấn cấn, không cần thiết.

Anh cũng không phải kẻ hiếu sát.

Chương 502

"Cảm tạ Vương khoan thứ, tôi nhất định sẽ dùng tính mạng thủ vệ đảo Nathan, bù đắp sai lầm mình đã phạm phải!" Isaiah không ngờ Tân Vương lại khoan dung như vậy, lập tức quỳ một gối, nắm tay đặt trước ngực, phát lời thề trang trọng.

George gật đầu: "Rất tốt, vị trí của anh sẽ do Lý tiểu thư thay thế, Lý tiểu thư cũng sẽ là thủ lĩnh của các Nathan Vệ, tôi nghĩ Lý tiểu thư không có ý kiến chứ?" Lúc này George nhìn sang cựu Vương.

Cựu Vương tên là Lý Mộc Mộc, lý do cô bé bị chọn dù không có thực lực mạnh mẽ là vì từ nhỏ đã có IQ cực cao.

Từ việc khi biết Kim Chi bị bẻ, cô lập tức nhận ra đây là âm mưu của Behemoth, liền dấn thân vào cuộc để kéo các thế lực lớn vào cùng.

Nếu cô không phản ứng nhanh, có lẽ đảo Nathan giờ đã lặng lẽ bị Behemoth chiếm mất rồi.

Ở tuổi vị thành niên mà có thể tính toán đến mức này, so với anh hồi tuổi đó còn chưa hiểu hết chuyện nhân tình thế thái trong họ hàng, thì cô bé đúng là thiên tài.

Sau này anh phải bế quan tu luyện, đảo Nathan giao cho Lý Mộc Mộc quản lý tiếp là hợp lý nhất.

"Vương, tôi nguyện ý!" Lý Mộc Mộc không chút do dự quỳ xuống, trở thành Nathan Vệ mới.

Làm Vương hay làm Vệ binh đối với cô cũng như nhau, mục tiêu của cô đều là bảo vệ hòn đảo và Thần Thụ.

Tình hình hiện tại tuy khác với dự kiến nhưng kết quả cuối cùng

tốt đẹp là được.

"Được rồi, có người xông vào Vương Thành, chúng ta đi xem thử đi." Lúc này, George thông qua Thần Thụ cảm nhận được một nhóm người đang cưỡng ép xông vào vương cung.

Vương Nathan nhờ sức mạnh Thần Thụ có thể cảm nhận thụ động việc có người lên đảo, cũng có thể chủ động cảm nhận tình hình trên đảo.

Nhưng mỗi lần chỉ có thể cảm nhận một nơi, không thể cùng lúc nắm bắt mọi thứ.

Cho nên cao thủ lên đảo thì Vương Nathan cảm nhận được ngay, nhưng nếu cao thủ đó cực kỳ giỏi ẩn nặc, lên đảo xong lập tức ẩn núp thì có thể thoát khỏi cảm nhận của Vương.

Nhưng George thì khác, ý chí bản thân anh vốn đã cực kỳ đồ sộ, cộng thêm sự hỗ trợ của Thần Thụ, dù là thụ động anh cũng có thể biết hết mọi chuyện đang xảy ra trên đảo.

Trừ khi anh chủ động chặn cảm nhận, nếu không cả con giun luồn dưới đất trăm mét anh cũng thấy rõ mồn một.

"Cư nhiên còn có cao thủ." Nhóm người xông vào Vương Thành có tới mấy chục kẻ, đa số thực lực khá ổn, chắc là những tay hảo thủ có danh tiếng bên ngoài, và trong đó có một người thực lực đặc biệt mạnh.

So sánh ra, có vẻ không yếu hơn Tabor – Viện trưởng học viện Flamel.

Ở trong nước, thực lực cũng chỉ đứng sau Lão Thiên Sư.

"Gux gan, cư nhiên dám xông vào vương cung!" Dịch chuyển tới ngoại vi vương cung, thấy đám người xông vào đánh gục những lính canh Nathan bình thường, mấy vị Nathan Vệ nóng tính lập tức xông

lên nghênh chiến.

Những Nathan Vệ từng không chịu nổi một kích của George, khi đối mặt với những hảo thủ bên ngoài này thì như chẻ tre, chỉ trong vài phút đã hạ gục phần lớn.

Cho đến khi họ gặp phải vị lão pháp sư mặc áo bào đen cầm đũa phép đang ẩn mình.

"Lửa Quỷ (Fiendfyre)!" Những ngọn lửa hùng hỏa bay ra từ đũa phép, uy lực kinh người, ngay lập tức đẩy lui mấy vị Nathan Vệ đang đà thắng thế.

Lửa bình thường không làm khó được họ, nhưng lửa quỷ của lão pháp sư này không phải hạng thường.

"Cùng lên đi!" Thấy lão pháp sư lợi hại như vậy, những Nathan Vệ đang đứng xem cũng vây lại.

"Dùng Lửa Quỷ tốt thế này, thực lực lại cỡ này, chẳng lẽ là..." George không động thủ, lão pháp sư này tuy lợi hại nhưng với anh thì chẳng thấm vào đâu.

Vả lại Nathan Vệ cũng không phải hạng vừa, lão pháp sư một mình chưa chắc đã đấu lại tất cả họ liên thủ.

Chỉ là dựa vào thực lực và ma pháp lão sử dụng, anh đã đoán ra thân phận của lão.

Về phương diện ma pháp, thế giới này chỉ có ba người đạt tới thực lực cỡ này.

Thứ nhất là Dumbledore của thế giới này, tức Isaac Tabor – Viện trưởng học viện Flamel, nhưng anh đã gặp Tabor, người này không phải.

Thứ hai là Voldemort của thế giới này, đã bị anh thiết kế giết chết

khi anh mới nhận được phân thân ở thế giới này.

Thứ ba chính là Grindelwald của thế giới này, tên là Stephen White, phù thủy hắc ám mạnh nhất.

Vì bị vũ khí nóng của người thường đánh bại mà niềm tin sụp đổ, bị giam giữ tại Hisui Học Hội.

Vậy nên lão pháp sư này xác suất lớn chính là Stephen White.

"Hisui Học Hội à, xem ra cũng muốn nhúng tay vào đây." George chuyển ý niệm, một kẻ đột nhập lập tức bị cát sắt dưới chân quấn chặt đưa tới trước mặt anh.

"Muốn phá hoại Thần Thụ sao?" Đưa tay ấn lên trán kẻ đó, anh trực tiếp lục soát linh hồn lấy được ký ức của đám người này.

Hóa ra họ được thuê bởi Hisui Học Hội, nhiệm vụ là hỗ trợ Stephen White vào nội bộ vương cung để tìm và phá hủy Thần Thụ.

Mục đích rất đơn giản: không để Behemoth lấy được Thần Thụ.

Một khi Behemoth có Thần Thụ, họ có thể thông qua nghiên cứu để sản xuất hàng loạt Inhuman, thực lực sẽ bành trướng chóng mặt.

Điều này dù là đối với sự ổn định tỉ lệ giữa người thường và Inhuman trên thế giới, hay đối với Hisui Học Hội, đều không phải chuyện tốt.

Nhưng họ lại không thể công khai đối đầu với Behemoth, một phần vì thực lực không hùng hậu bằng, phần khác là dù thắng cũng là thảm thắng, cái giá quá lớn.

Cách đơn giản nhất là phá hủy Thần Thụ, như vậy Behemoth chỉ lấy được vài đảo dân, chẳng có gì to tát.

Thực ra cùng ý tưởng này không chỉ có Hisui Học Hội.

Cảm nhận sơ qua hòn đảo, George phát hiện đám người Trương

Sở Lam, Phùng Bảo Bảo, Tiêu Tự Tại, Hắc Quản, Vương Chấn Cầu và Lão Mạnh đang dùng thiết bị lặn để thâm nhập.

Còn có các kiếm khách của Ngư Long Hội, Danh Lục và Inhuman của tổ chức Kẻ Đòi Nợ.

Chắc mục đích đều giống nhau, không muốn công ty Behemoth có được Thần Thụ.

"Đúng là một vở kịch hay!" George nghĩ một lát, quyết định đợi tất cả các thế lực vào cuộc rồi sẽ ra tay răn đe một lượt.

Như vậy sau này các thế lực sẽ không dám dòm ngó Thần Thụ và đảo Nathan nữa, anh cũng có thể yên tâm bế quan.

"Một lũ khốn kiếp, dám tới tìm cháu ngoại ta gây phiền phức, xem ta thu thập các ngươi thế nào!" Ngay khi đám Nathan Vệ đang kịch chiến với White, một lão già tóc trắng từ ngoài vương cung xông vào, trên đường đi bất cứ kẻ đột nhập nào gặp lão cũng bị lão dùng ngón tay ngoắc một cái là mất mạng.

"Lý Mộ Huyền." Thấy người tới, George nhếch môi cười nhẹ.

Trước đó giao dịch với Lục Cẩn chính là giúp ông ta tìm Lý Mộ Huyền.

Thân phận của Lý Mộ Huyền trên đảo này là ông ngoại của Lý Mộc Mộc, còn trước khi lên đảo, lão thuộc Toàn Tính, cùng thời với Vô Căn Sinh, biệt danh là "Ác Đồng".

Lão từng là con trai út của nhà họ Lý – đại kim chủ của Tam Nhất Môn, vì ngưỡng mộ huyền môn mà đổi tên thành Lý Mộ Huyền.

Lão vốn định bái nhập Tam Nhất Môn, trong kỳ sát hạch nhập môn được coi trọng và trải qua nhiều thử thách, nhưng lão lại tưởng bị môn chủ Tả Nhược Đồng trêu đùa, nên tức giận bái vào môn hạ của Vương Diệu Tổ bên Toàn Tính.

Nhưng vì chuyện đó mà lão mang tâm bệnh.

Để trừ tâm bệnh, lão cầu môn chủ Toàn Tính là Vô Căn Sinh giúp đỡ, hai người ngụy trang vào Tam Nhất Môn, kết quả âm sai dương thác dẫn tới việc Nghịch Sinh Tam Trọng của Tả Nhược Đồng bị Vô Căn Sinh phá giải.

Không lâu sau Tả Nhược Đồng qua đời, Tam Nhất Môn muốn tìm Vô Căn Sinh để chứng minh lại Nghịch Sinh, lại một lần nữa âm sai dương thác khiến cả môn phái trở thành tử địch với Toàn Tính, dẫn tới việc Tam Nhất Môn bị diệt môn.

Chương 503

Là khởi nguồn của mọi chuyện, Lý Mộ Huyền trong lòng áy náy, không dám đối diện nên trốn tới đảo Nathan ẩn cư.

Còn Lục Cẩn là đệ tử nhỏ nhất của Tả Nhược Đồng, cũng là người duy nhất còn sống của Tam Nhất Môn.

Đạo pháp Lý Mộ Huyền học gọi là "Đảo Chuyển Bát Phương", một loại đạo pháp khống chế lực trường xung quanh, còn gọi là "Nhân Từ".

Nguyên bản đây là tiểu thủ thuật của những người mãi võ trên phố dùng để biểu diễn, sau được Vương Diệu Tổ phát triển thành một loại đạo pháp tấn công khá tốt.

Cuối cùng Lý Mộ Huyền phát triển thêm bước nữa, biến tiểu thủ thuật này thành một ma pháp cường đại không thua kém gì các danh môn đại phái.

Chỉ cần động ngón tay là có thể biến kẻ địch xung quanh thành đồ chơi của mình, thậm chí trực tiếp khiến cơ thể họ vặn vẹo mà chết.

Sau khi Lý Mộ Huyền gia nhập cuộc chiến, White vốn đang chật vật dưới sự vây công của các Nathan Vệ lập tức không trụ vững nữa.

Dù là bậc thầy ma pháp hắc ám hàng đầu thế giới, ma pháp hắc ám dùng đến mức xuất thần nhập hóa, nhưng cuối cùng lão vẫn trọng thương ngã xuống đất.

"Không ngờ, trên đảo này lại có nhiều cao thủ như các ngươi.

Chỉ tiếc, ta chưa được thấy ma pháp thượng cổ đó trông như thế nào." Lão tới đảo không hoàn toàn vì mệnh lệnh của Hisui Học Hội.

Thậm chí việc lão bị Hisui Học Hội bắt cũng chỉ vì lão chán nản

không muốn phản kháng, chứ không họ chẳng nhốt nổi lão.

Lần này đồng ý với John tới đảo Nathan hủy diệt Thần Thụ, chủ yếu là lão muốn xem Thần Thụ hình thành từ ma pháp thượng cổ mạnh đến mức nào.

"Vương, có giết hắn không?" Isaiah tiến lên dí súng lục vào trán White, chỉ cần George ra lệnh là gã sẽ nổ súng ngay.

George mỉm cười lắc đầu: "Không cần." Anh đi tới trước mặt White, bàn tay đỏ rực vung lên, trong nháy mắt chữa khỏi mọi vết thương cho White.

"Tôi biết mục đích ông tới đây, không cần gấp, cứ ở lại một lát xem thế nào rồi quyết định sau, có lẽ ông sẽ có suy nghĩ khác." "Anh không sợ tôi sẽ nhân lúc các anh không chú ý mà ra tay sao?" White chấn kinh trước thủ pháp trị liệu của George, chữa khỏi vết thương nặng như vậy trong chớp mắt, đồng thời cũng thắc mắc tại sao George lại tha cho lão.

Nên biết với thực lực của lão, nếu các Nathan Vệ không liên thủ thì căn bản không ngăn nổi lão.

Sắp tới công ty Behemoth sẽ xâm lược, các Nathan Vệ chắc chắn sẽ bận rộn không dứt ra được, Thần Thụ thiếu bảo vệ, lão có thể dễ dàng đắc thủ.

Những chuyện này đối phương không thể không tính tới.

"Láo xược!" Nghe lời White, các Nathan Vệ lập tức lộ vẻ phẫn nộ.

Còn George chỉ cười cười: "Nếu ông thấy mình làm được thì cứ việc." White nhìn thẳng vào George, phát động Chiết Tâm Thuật (Legilimency), nhưng giây sau cơ thể lão khựng lại, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Lực lượng thật kinh khủng, Vương Nathan này cư nhiên có sức mạnh như vậy!” Trong cảm nhận của lão, sức mạnh trong cơ thể George vô cùng vô tận, lão cảm thấy mình như một con kiến đang nhìn thấy cự long, khoảng cách lớn đến mức không thấy biên giới.

“Hắn là ai, sao lại thành Vương Nathan rồi, cháu ngoại, chuyện này là sao?” Lý Mộ Huyền thấy mọi người gọi George là Vương, cũng ngơ ngác không hiểu gì.

Mới vài tiếng không gặp, Vương Nathan cư nhiên không phải cháu ngoại lão nữa.

Nếu kẻ bẻ Kim Chi kia ám sát cháu lão để đoạt ngôi thì lão đã chẳng kinh ngạc thế, đằng này cháu lão chẳng sao cả.

Vậy cái tên lạ hoắc này là ai?

Hắn làm sao thành Vương?

Mà giọng điệu tên này cũng không nhỏ chút nào.

“Mỗ gia (Ông ngoại), không được vô lễ với Vương.

Vương dựa vào thực lực cường đại, phớt lờ quy tắc thay đổi vương vị mà trực tiếp dung hợp với Thần Thụ.” Lý Mộc Mộc bề ngoài quát mắng, nhưng thực chất là đang ngầm cảnh báo ông ngoại ngông cuồng của mình, lo lắng lão đắc tội George.

Đồng tử Lý Mộ Huyền co rụt: “Cháu nói gì, dựa vào thực lực trực tiếp dung hợp với Thần Thụ!” Ở trên đảo bao năm, lão thừa hiểu sức mạnh Thần Thụ đáng sợ thế nào, có thể dựa vào thực lực hàng phục nó, Tân Vương này rốt cuộc là lai lịch gì?

Ẩn cư ở đây bao năm, Inhuman bên ngoài đã mạnh đến mức này rồi sao?

“Mộc Mộc, cho người đưa tất cả đảo dân bản địa về vương cung

chờ đợi." George chưa nhắc tới chuyện Lục Cẩn ngay, đợi chuyện đảo Nathan kết thúc rồi giải quyết cũng không muộn.

Lý Mộc Mộc nghe vậy hơi nhíu mày: "Vương, đảo dân Nathan đều có năng lực chiến đấu tốt, phân tán trong rừng sẽ phát huy sức mạnh tốt hơn, nếu tập trung ở vương cung e là khó có tác dụng." Sự đáng sợ của công ty Behemoth nằm ở đâu?

Không chỉ là các Inhuman họ thí nghiệm và chiêu mộ, mà quan trọng hơn là lượng lớn chiến binh gen họ nuôi dưỡng.

Những chiến binh gen đó nếu tách riêng ra thì chắc chắn không bằng Inhuman thực thụ.

Những chiến binh gen cấp độ như Anh Hùng Sean đều được nuôi dưỡng bằng thuốc gen mạnh nhất và nguy hiểm nhất với tỉ lệ thành công cực thấp.

Đa số binh lính bình thường được tiêm thuốc gen loại ổn định tỉ lệ thành công cao, nhưng hiệu quả chỉ ở mức thường, cơ thể chỉ khỏe hơn người thường một chút.

Nhưng những chiến binh này nếu phối hợp với vũ khí nóng tiên tiến nhất, lại hình thành quy mô thì sức sát thương cực kỳ đáng sợ.

Theo kế hoạch tác chiến ban đầu của cô, là để các Nathan Vệ dẫn đảo dân phân tán chặn đánh, tận dụng địa hình và môi trường để tiêu diệt từng nhóm chiến binh gen.

Nếu tập trung hết ở vương cung, đối diện với hỏa lực tập trung, họ sẽ không trụ được lâu.

"Không cần họ có tác dụng, bảo họ qua đây là để bảo vệ họ." George thản nhiên nói: "Đối phó với những kẻ xâm lược đó, một mình tôi là đủ." "Cái gì!" Nghe George nói, tất cả đều trợn tròn mắt.

Họ biết George rất mạnh, thậm chí có thể cưỡng ép dung hợp

Thần Thụ, đánh bại các Nathan Vệ liên thủ.

Nhưng nói dựa vào một mình mà đánh bại tất cả các thế lực xâm lược, đối phó với lượng lớn chiến binh gen và vũ khí nóng của Behemoth, thì quá mức ngông cuồng rồi.

"Tiểu tử, có bản lĩnh, ta thích.

Sợ gì chứ, cứ chiến thôi!" Lý Mộ Huyền nghe George nói thì cười lớn đầy phấn khích.

George cũng không để ý: "Cứ truyền lệnh đi." Anh chỉ lệnh đưa đảo dân bản địa về vương cung, chứ không thông báo cho Thị Trường và Nhạc Viện.

Vì đảo dân bản địa tuyệt đối trung thành và có tín ngưỡng với Thần Thụ, cũng tương đương với tuyệt đối trung thành với anh, sau này rất hợp để làm thí nghiệm nghiên cứu về ma pháp "Vay Mượn".

Hơn nữa còn có thể dùng để nghiên cứu lực lượng tín ngưỡng, anh rất hứng thú với nó.

Còn đám người Thị Trường và Nhạc Viện đều là cư dân lậu từ bên ngoài, đa phần là những tên côn đồ làm nhiều việc ác không sống nổi ở bên ngoài mới chạy tới đây, cứ để các thế lực ngoại lai chiêu mộ hoặc tiêu diệt họ đi.

Coi như trả lại sự thanh bình cho đảo Nathan.

Còn vấn đề tài nguyên và sinh hoạt của đảo sau này, đó chỉ là chuyện nhỏ, giải quyết quá đơn giản.

"Tuân lệnh, thưa Vương!" Tất cả Nathan Vệ đồng loạt cung kính cúi đầu.

Họ có thể góp ý cho Vương, nhưng quyết định cuối cùng thuộc về Vương, một khi Vương đã quyết, bất luận là gì, họ sẽ chấp hành một

trăm phần trăm.

Cùng lúc đó, trên những chiến hạm ngoài khơi đảo Nathan.

"Rất tốt, chúc các anh mọi việc thuận lợi!" Người phụ trách hành động lần này của công ty Behemoth, một trong các cổ đông – Ron Tyler, hài lòng cúp điện thoại cuối cùng.

Hội trưởng Ngư Long Hội đã khẳng định sẽ tuyệt đối không can thiệp vào hành động của Behemoth với đảo Nathan, chỉ lên đảo đón một đảo dân tên là Mochizuki Satoru.

Đón xong sẽ lập tức rời đi.

Chương 504

NDT cũng tuyên bố không can thiệp, chỉ đón đi những người mang quốc tịch của họ nguyện ý rời đi. ... "Anh thật là hào phóng nha, nếu là tôi, tôi tuyệt đối sẽ không đáp ứng điều kiện của bọn họ sảng khoái như vậy đâu, ít nhất cũng phải để bọn họ chờ một chút chứ." Một người đàn ông trung niên đeo kính đi đến trước mặt Ron, giọng điệu trêu chọc nói.

Ron không để ý mỉm cười: "Gad, anh phải biết rằng, chúng ta hoàn toàn nuốt chửng Nathan, không để lại chút gì cho kẻ khác thì mặt mũi của họ cũng không dễ nhìn.

Tin tôi đi, những người châu Á này quan tâm nhất chính là diện tử, thứ đồ vô dụng nhất trên đời.

Đây là lần đầu tiên tôi tự mình tổ chức hành động lớn như vậy, một khi thành công, quyền lên tiếng của gia tộc chúng ta tại công ty sẽ tăng vọt, thậm chí là chủ đạo cả công ty.

Cho nên tôi không chấp nhận thất bại.

Nhường cho họ một ít tài sản không đáng kể cũng chẳng sao cả.

Chó dữ chỉ cần cho chúng ít cơm thừa canh cặn, chúng cũng sẽ thần phục anh thôi." "Nói cũng đúng, đảo Nathan không tính là gì, chủ yếu là các thế lực này, chỉ cần bọn họ không can thiệp, hành động lần này của chúng ta nhất định thành công." Gad gật đầu, Thần Thụ mới là quan trọng nhất, những thứ khác không đáng kể.

Những thực nghiệm thể Inhuman kia nếu muốn tìm thì lúc nào chẳng có. "Cho nhóm Sát Thủ dẫn đội lên đảo, tiến hành theo kế hoạch, giải trừ toàn bộ lực lượng phản kháng trên đảo!" Ron phẩy tay, hạ đạt mệnh lệnh tác chiến.

Thế là, từng chiếc quân hạm cập bến, những "Hero" mặc các loại trang phục bó sát đặc thù, dẫn theo từng đội đặc nhiệm gene được vũ trang tận răng, bắt đầu đổ bộ từ khắp các phía của hòn đảo.

Bọn họ sẽ tiến quân từng bước từ ngoại vi hòn đảo, bắt giữ tất cả người Inhuman và cư dân trên đảo, cho đến khi tiến vào vương cung ở trung tâm hòn đảo, chiếm lĩnh Thần Thụ.

Ngoài bộ binh đổ bộ, trên trời còn có hàng trăm chiếc trực thăng vũ trang.

Những chiếc trực thăng này trang bị đủ loại tên lửa uy lực, đạn rocket, súng máy hạng nặng và những tay súng bắn tỉa được cải tạo mắt đặc thù.

Mục tiêu chủ yếu của trực thăng vũ trang là những cao thủ thực sự tồn tại trên đảo Nathan.

Tuy nhiên lúc này, cách quân hạm của công ty Behemoth không xa, trên một chiếc quân hạm của NDT, vô số máy bay không người lái (drone) cất cánh, nhanh chóng phủ kín cả hòn đảo. "Các vị trên đảo nghe đây, chỉ cần là người nói tiếng phổ thông, đều có thể đến tọa độ XXX ở phía đông đảo Nathan tập hợp, NDT chúng tôi sẽ đưa các bạn về nhà an toàn.

Những tội lỗi trước đây chúng tôi sẽ xem xét giảm nhẹ, ai không phạm tội sẽ được sắp xếp thân phận và công việc..." Drone lặp đi lặp lại thông báo, cả hòn đảo chỉ cần không điếc đều có thể nghe thấy.

Trên hòn đảo có không ít tội phạm, nhưng có một số trước đây là tội phạm, bây giờ đã không còn nữa.

Ví dụ như không ít người Inhuman phạm chuyện trong thời chiến, đắc tội với một số thế lực lớn, nhiều năm như vậy, những thế lực đó có lẽ đã tan rã rồi.

Còn có một số hậu duệ của tội phạm từ mấy trăm năm trước, lại càng không cần phải nói.

Thu thập số người Inhuman này lại cũng được kha khá, nếu có thể chiêu mộ vào NDT, huấn luyện tử tế, cũng là một lực lượng không nhỏ. "Hoàng Bá Nhân, đám drone của các ông là thế nào hả!" Thấy nhiều drone bay vào đảo như vậy, sắc mặt Ron lập tức thay đổi, lập tức gọi điện thoại chất vấn người phụ trách hành động lần này của công ty NDT.

Đùa à, đám drone này nhìn thì có vẻ đang phát thanh, nhưng nếu muốn, bất cứ lúc nào chúng cũng có thể biến thành cỗ máy giết chóc.

Số lượng nhiều như vậy, rõ ràng là một sự uy hiếp trắng trợn. "Ái chà, ông Ron à, đây chẳng phải là đang nghĩ cho các ông sao.

Nếu người của chúng tôi lên đảo, vạn nhất xảy ra xung đột với bộ đội của các ông thì thật không hay.

Cứ thả mấy cái loa lên đó như vậy, ai muốn đến thì đến, không muốn thì thôi, cũng không ảnh hưởng đến hành động của các ông.

Ông thấy đúng không?" Bên kia giọng điệu của Hoàng Bá Nhân vô cùng thân thiện, khiến Ron nhất thời không biết phản bác thế nào.

Chỉ có thể gằn giọng cảnh báo: "Thông báo xong thì mau rút đi, nếu không đừng trách tôi không khách khí!" "Không vấn đề, không vấn đề, chúng tôi rút ngay đây, tuyệt đối không làm lỡ hành động của các ông, nếu các ông phát hiện có cái nào sót lại thì cứ việc bắn hạ tại chỗ." Hoàng Bá Nhân bên kia vẫn giữ thái độ rất tốt, phối hợp vô cùng, không chê vào đâu được. "Nói chuyện là một môn nghệ thuật, đừng có lúc nào cũng nghĩ đến việc dùng bạo lực giải quyết vấn đề, chỉ là một cô bé thôi mà, để tôi đi thuyết phục cô ta ngoan ngoãn giao ra Thần Thụ." Lúc này một thanh niên tóc vàng đi đến bên cạnh Ron, có chút phô trương vuốt lại mái tóc của mình, khuôn mặt đầy tự tin.

Ron thấy vậy thì nhíu mày: "Jerry, vua Nathan không đơn giản như vậy đâu, thương lượng được thì thương lượng, không được thì rút về." "Với tình hình hiện tại, bọn họ sẽ không phản kháng ngu ngốc đâu." Jerry tràn đầy tự tin vào khả năng ăn nói của mình, một mình leo lên trực thăng, bay thẳng về phía vương cung.

Phía vương cung, George nghe thông báo từ drone cũng thầm cười, NDT làm việc đúng là có bài bản. "Tất cả cư dân trên đảo đã rút lui an toàn về đại điện vương cung, sẵn sàng tham gia chiến đấu bất cứ lúc nào." Lý Mộc Mộc nhận được báo cáo từ máy liên lạc, nói với George.

Mà George thì gật đầu, tay phẩy một cái biến ra ngai vàng tọa hạ, nhìn về phía chiếc trực thăng đang dần tiếp cận: "Vậy tiếp theo... chúng ta hãy cùng thưởng thức màn biểu diễn của đám hề này đi." Trực thăng của Behemoth hạ cánh trước vương cung, Jerry dẫn theo hai chiến binh gene cầm vũ trang, sải bước đi lên các bậc thang.

Có điều khi gã nhìn thấy George đang ngồi trên ngai vàng và Lý Mộc Mộc đứng bên cạnh, gã sững sờ một chút nhưng nhanh chóng phản ứng lại. "Tôi là Jerry, rất vinh dự đại diện cho Behemoth đến bái kiến vị vua tôn quý của Nathan, chúng tôi có chuyện muốn bàn bạc với ngài." Jerry miệng thì nói bái kiến, nhưng bước chân không dừng lại, cũng chẳng có chút tôn trọng nào đối với vị vua, giọng điệu cợt nhả, mọi cử chỉ đều lộ ra sự cao ngạo.

George chỉ ngón tay xuống, Jerry cùng hai binh sĩ vừa mới leo lên được nửa cầu thang lập tức khuỵu gối quỳ xuống, giống như trọng lực xung quanh đột nhiên tăng lên gấp mấy lần. "Đã là đến bái kiến ta, vậy thì quỳ xuống mà nói chuyện!" "Tên này là ai, vua Nathan không phải là cô bé bên cạnh hắn sao?" Trên quân hạm, Ron nhìn qua màn hình giám sát thấy George đang ngồi trên ngai vàng, mặt đầy vẻ nghi hoặc.

Bọn họ biết Jerry đi thương lượng xác suất cao là thất bại, đoán chừng còn phải chịu chút khổ sở, nhưng không ngờ vua Nathan lại đổi người vào lúc này.

Quan trọng là người này hoàn toàn không có trong tình báo về đảo Nathan của bọn họ. "Tên này trông có vẻ quen mắt." Quân sư Gad bên cạnh đẩy kính, suy nghĩ một lát rồi nói: "Tôi nhớ ra rồi, hắn hình như tên là Kim Bảo Bảo, gần đây khá nổi trong giới Inhuman châu Á, là một Inhuman có thực lực rất mạnh.

Không ngờ hắn lại có liên hệ với đảo Nathan, còn trở thành vị vua mới." "Thực lực rất mạnh?

Mạnh đến đâu cũng phải quỳ xuống trước tôi, liệt hắn vào mục tiêu cấp một, bắt sống cùng với vua Nathan cũ." Ron lộ ra một tia khinh miệt.

Cá nhân dù mạnh đến đâu cũng có giới hạn, không thể tạo thành uy hiếp gì cho kế hoạch của gã được. ... "Vua Nathan, đây không phải là cách đãi khách đâu..." Jerry nỗ lực muốn đứng dậy, nhưng trọng lực mạnh mẽ ép gã chỉ có thể miễn cưỡng ngẩng đầu. "Cách đãi khách?

Đảo Nathan chúng tôi căn bản không hoan nghênh các người, dẫn theo binh sĩ của anh cút ngay!" Trong mắt Lý Mộc Mộc lóe lên hàn quang, quát mắng Jerry.

Jerry miễn cưỡng lộ ra một nụ cười giả tạo: "Tôi nhớ truyền thống của đảo Nathan là cho phép lên đảo khi thay đổi vương vị, cũng nhờ vậy mà môi trường ác liệt xung quanh hòn đảo mới biến mất." "Việc thay đổi vương vị đã kết thúc rồi, ta chính là tân vương, lẽ nào ngươi còn chưa nhìn ra sao?" George cười như không cười nhìn xuống Jerry đang quỳ phía dưới.

Jerry nghe vậy nhất thời nghẹn lời, lại lập tức đổi giọng: "Vua Nathan tôn quý, ngài nhất định là có hiểu lầm về sự xuất hiện của

chúng tôi, chúng tôi đến đây là để mang lại sự phồn vinh và văn minh cho các ngài, là vì tốt cho các ngài thôi.

Chúng tôi sẽ giúp ngài quản lý hòn đảo này tốt hơn, ngài vẫn là vị vua cao cao tại thượng của Nathan." "Thích truyền bá phồn vinh và văn minh phải không, vậy thì để ngươi truyền bá cho đã luôn." George vẩy tay một đạo bùa biến hình trực tiếp xuyên thấu Jerry và hai binh sĩ gene, ba người dưới tác dụng của ma pháp, trong chớp mắt liền hóa thành ba con lợn trắng nhỏ.

Bùa biến hình bình thường sau khi biến hình sẽ mất đi ý thức bản thể, chuyển hóa thành ý thức của động vật bị biến thành.

Nhưng bùa biến hình George đã cải tiến, sau khi biến kẻ địch, vẫn có thể duy trì ý thức nguyên bản.

Cho nên hiện tại ba người Jerry bị biến thành lợn trắng, cũng nhận rõ bản thân đã biến thành lợn, lập tức sợ hãi quay đầu chạy thục mạng về phía trực thăng.

Chương 505

Bọn họ nghĩ rằng, chỉ cần trốn về được, công ty bên kia nhất định có cách giúp bọn họ giải trừ ma pháp tà ác này. "Đưa bọn chúng đến chuồng lợn, để bọn chúng truyền bá phồn vinh và văn minh cho thật tốt." George móc ngón tay, ba con lợn trắng lập tức bay lên rơi vào tay mấy vệ binh Nathan bình thường, dù bọn chúng có giãy giụa thế nào cũng không thể thoát khỏi. "Thưa vua, trong cung không nuôi loại lợn trắng này, lợn rừng thì có nuôi một ít, nhưng tính khí của chúng có lẽ không được tốt lắm.

Ba vị này vào đó chắc là phải chịu khổ rồi." Lý Mộc Mộc thấy vậy thì hả hê nói.

George mỉm cười: "Không sao, đúng lúc bọn họ thích truyền bá phồn vinh và văn minh, cứ để họ truyền bá cho đám lợn rừng tính khí không tốt kia đi, cùng chúng duy trì nòi giống cho thật nhiều." Ba con lợn do Jerry và đồng bọn hóa thành nghe thấy đối thoại của George và Lý Mộc Mộc, giãy giụa càng dữ dội.

Tiếc là vô dụng, cuối cùng chỉ có thể kêu gào thảm thiết bị vệ binh Nathan xách đi. "Đúng là một vị vua mới ngu xuẩn, như vậy cũng tốt, đỡ mất thời gian." Trên quân hạm Behemoth, Ron nhìn màn hình giám sát từ trực thăng, cầm máy liên lạc ra lệnh cho tất cả binh sĩ lên đảo, khởi động giai đoạn một của kế hoạch.

Cuộc tấn công lần này chia làm ba giai đoạn.

Giai đoạn một sử dụng đạn có uy lực nhỏ hoặc có chứa thuốc mê, cố gắng bắt sống các mục tiêu trên đảo.

Giai đoạn hai nhắm vào những kẻ ngoan cố chống trả và những Inhuman có thực lực mạnh không thể bắt sống, trực tiếp sử dụng đạn

đặc chế mạnh nhất, bắn chết tại chỗ mang xác về.

Giai đoạn ba toàn lực vây công vương cung, nhất định phải đoạt lấy Thần Thụ, tất cả những kẻ cản đường đều có thể giết chết, Thần Thụ là ưu tiên hàng đầu. "Báo cáo, không phát hiện cư dân đảo, cũng không gặp phải phục kích." "Báo cáo, đã đến Chợ phiên, thuận lợi tiếp quản tất cả thành viên của Chợ phiên." "Báo cáo, đã đến Nhạc viện." "Báo cáo, Nhạc viện phản kháng kịch liệt, chúng tôi cần tiếp viện đặc biệt!" Trong đài chỉ huy quân hạm, Ron nghe máy liên lạc liên tục vang lên tiếng báo cáo, nhanh chóng điều chỉnh chiến lược tác chiến, liên tục phát ra mệnh lệnh. "Lethal Dog, Explosion Man, cùng đội Săn Bắt đi tiếp viện, điều thêm mười trực thăng vũ trang qua đó, nhất định phải bắt sống Đảo Điếu cho tôi, sẵn tiện cứu Sean về." "Cư dân bản địa và vệ binh Nathan cư nhiên không phục kích, lẽ nào đều rút hết về vương cung rồi?" Quân sư Gad phân tích tình hình các nhóm báo cáo, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Quá thuận lợi, chuyện này không giống với những gì họ dự tính trước đó. "Chắc là vị vua mới này không có não rồi, tập trung toàn bộ vệ binh và cư dân ở vương cung, muốn cùng chúng ta đại quyết chiến đây mà." Ron lại không nghĩ nhiều, tập trung ở vương cung quyết chiến là chuyện tốt, như vậy càng dễ phát huy ưu thế vũ khí nóng của bọn họ, giảm thiểu thương vong cho hành động lần này.

Gad không nghĩ ra phía Nathan còn có sách lược ứng phó đặc biệt nào khác, gật đầu tán thành lời của Ron. "Vẫn nên chú ý, khi tấn công phải cẩn thận không được làm hư hại Thần Thụ." "Yên tâm đi, sẽ không sử dụng vũ khí có sức phá hoại quá lớn.

Hơn nữa bọn họ chắc chắn còn sợ Thần Thụ bị tổn thương hơn cả chúng ta, sẽ đặt địa điểm quyết chiến ở lối vào vương cung cách xa Thần Thụ, nơi đó dễ thủ khó công.

Vả lại, đừng quên chúng ta còn có một nội ứng." Ron lấy bản đồ bố trí vương cung ra, chỉ vào vị trí lối vào, khuôn mặt đầy tự tin.

Sở dĩ gã có thể chỉ huy hành động lần này, chủ yếu là vì gã đã tốn không ít tiền của và tâm tư, cuối cùng cũng mua chuộc được Isaiah - vệ binh Nathan phụ trách ngoại giao.

Cũng chính vì Isaiah tìm người bẻ gãy Kim Chi để khởi xướng việc thay đổi vương vị, bọn họ mới có cơ hội mang đại quân áp sát.

Mọi tình báo về đảo Nathan, năng lực và điểm yếu của từng vệ binh, sơ đồ cấu trúc vương cung, v.v., đều do Isaiah cung cấp.

Bọn họ cũng đã đề ra các phương án khắc chế tương ứng đối với từng vệ binh Nathan mạnh mẽ.

Cho nên hành động lần này, chỉ cần các thế lực khác không can thiệp, bọn họ chắc chắn thành công một trăm phần trăm. "Cũng đúng." Biểu cảm trên mặt Gad cũng giãn ra. "Nhạc viện đã quét sạch xong, Đảo Điếu và tất cả mọi người đã bị khống chế đưa về, nhiệm vụ giải cứu Sean hoàn thành." Khoảng nửa giờ sau, một tin tốt nữa truyền đến, khiến sắc mặt Ron và Gad càng thêm thả lỏng.

Đảo Điếu và Nhạc viện của gã vẫn là nơi khá hóc búa, có thể giải quyết theo kế hoạch thì chuyện phía sau sẽ dễ dàng hơn nhiều. "Tất cả các nhóm chú ý, thay đạn, tập trung toàn bộ lực lượng tiến về lối vào vương cung." Ron sau khi hạ lệnh, hăng hái nói với Gad: "Chỗ này giao cho anh phụ trách, tôi sẽ đến lối vào vương cung, thân tự chỉ huy phá vỡ vương cung, lấy được Thần Thụ!" "Chú ý an toàn!" Gad không phản đối, chỉ dặn dò một câu khi Ron lên trực thăng.

Gã và Ron là bạn bè, cũng là đối tác trong công ty, vinh nhục có nhau.

Trong lúc tất cả lực lượng vũ trang trên đảo Nathan nghe lệnh từ

khắp nơi vây quanh vương cung, các thế lực khác bí mật lẻn lên đảo cũng theo chân lực lượng vũ trang này hội tụ tại lối vào vương cung.

Các thế lực này hầu như đều áp dụng cùng một phương pháp, đó là âm thầm giải quyết một tiểu đội chiến binh gene, sau đó thay quần áo của bọn họ để ngụy trang.

Còn việc làm sao để không lộ sơ hở thì mỗi bên đều có năng lực và phương pháp riêng. "Vãi chưởng, đó chẳng phải là anh Kim sao?

Sao anh ấy lại biến thành vua Nathan rồi!" Trương Sở Lam mặc đồng phục binh sĩ công ty Behemoth, dẫn theo Phùng Bảo Bảo và các nhân viên lâm thời khác, tiềm phục trong đám người.

Ngẩng đầu đúng lúc nhìn thấy George đang ngồi trên ngai vàng nháy mắt với mình, lập tức giật nảy mình. ... "Phen này lại có kịch hay để xem rồi, chắc là chúng ta không cần phải ra tay phá hoại nữa đâu." Tiêu Tự Tại đứng ở phía bên kia của Trương Sở Lam cũng phát hiện ra George đang ngồi trên ngai vàng.

Anh ta ấn tượng cực kỳ sâu sắc với cái hố khổng lồ mà George tạo ra hôm đó.

Nếu Behemoth muốn dùng vũ lực đoạt lấy Thần Thụ do Kim Bảo Bảo trấn giữ, anh ta cảm thấy họ sẽ thảm lắm đây. "Vị này thực sự lợi hại đến thế sao?" Lão Mạnh vẫn có chút khó tin rằng thực lực của người phía trên có thể chống đỡ được quy mô hiện tại của Behemoth. "Lát nữa ông xem là biết ngay thôi, đợi đến khi không xong thì chúng ta giúp một tay cũng không muộn." Vương Chấn Cầu cười hì hì nói.

Với trí tò mò cực lớn, sau vụ ở làng Bích Du, anh ta đã chuyên môn điều tra tư liệu về đối phương, quả thực mạnh đến mức biến thái.

Tương tự, hội Hi Thủy thuê các cao thủ khác, những người trong

danh sách Thất Hình Đại Tội, những cao thủ từ giới Đòi Nợ, cũng phát hiện ra vua Nathan đã đổi người.

Có điều không phải ai trong số họ cũng biết thông tin về George.

Không lâu sau khi toàn bộ lực lượng vũ trang của Behemoth bao vây vương cung, một chiếc trực thăng hoa lệ chậm rãi bay đến hạ cánh trước cổng vương cung.

Lần này, người phụ trách tổng của Behemoth là Ron bước ra từ trực thăng.

Lethal Dog và Explosion Man cùng những Inhuman hàng đầu của Behemoth nhanh chóng nghênh đón, vây quanh Ron ở giữa.

Vua Nathan và các vệ binh đều có năng lực dịch chuyển tức thời (teleport), mà Ron chỉ là một người bình thường, không chú ý lỡ bị giết thì bọn họ tiêu đời.

Công ty Behemoth có tổng cộng hai nhóm Inhuman.

Một nhóm công khai, do Hero Sean dẫn đầu, một nhóm bí mật, do Lethal Dog và Explosion Man dẫn đầu.

Nhóm của Sean hầu hết đều được chiêu mộ qua các phương thức chính quy, đa số có tinh thần chính nghĩa, không hiểu rõ tình hình thực tế của Behemoth.

Behemoth dùng bọn họ để trấn áp tội phạm và các tổ chức Inhuman tà ác, nhằm giành lấy những đánh giá tích cực cho công ty.

Một số việc trái với chính nghĩa và luật pháp sẽ không để bọn họ làm, cũng không cho bọn họ biết.

Đối với bọn họ cũng không có sự ràng buộc quá lớn.

Việc Sean đến đảo Nathan lần này thuộc về tình huống ngoài ý muốn.

Còn nhóm của Lethal Dog và Explosion Man, đa số từng là tội phạm hoặc là thực nghiệm thể của công ty, là tù binh thu nạp sau khi đánh bại các tổ chức tà ác.

Nhóm người này không có giới hạn đạo đức, chuyên làm những nhiệm vụ đen tối cho công ty.

Chương 506

Ví dụ như lần đánh chiếm đảo Nathan này, cưỡng đoạt Thần Thụ, đồ sát cư dân đảo.

Nếu để nhóm của Sean làm thì chắc chắn họ sẽ không làm, thậm chí có khi còn đánh nhau với người của công ty trước.

Nhưng loại Inhuman như Lethal Dog và Explosion Man thì chẳng có lòng trung thành gì cả, để khống chế bọn chúng, Behemoth đã cấy những quả bom siêu nhỏ vào não chúng.

Như vậy công ty có thể tùy ý điều khiển sự sống chết của chúng, khiến chúng không thể không phục tùng. "Tân vương của đảo Nathan, tôi biết ngài rất mạnh, nhưng tình hình hiện tại ngài cũng thấy rồi đó, các người căn bản không có hy vọng thắng lợi nào cả.

Thay vì chịu chết vô ích, chi bằng hợp tác với chúng tôi, tôi bảo đảm ngài và cư dân của ngài sau này đều có cuộc sống rất tốt." Ron không ngu ngốc như Jerry, sau khi xuống trực thăng không tiếp tục tiến lên, mà đứng giữa đám Inhuman bảo vệ mình, cầm loa lớn đưa ra lời khuyên cuối cùng cho George.

George nghe lời Ron nói bên dưới, không nhịn được mà ha ha cười lớn. "Ông đang nói gì vậy, chịu chết vô ích?

Chỉ dựa vào đám rác rưởi các người, cùng với mấy cái đồ chơi nhỏ này sao?" Giọng của hắn được tăng cường qua bùa Sonorus, truyền rõ ràng vào tai mỗi người bên dưới. "Thật cuồng vọng!" Ngoại trừ một số ít biết thông tin về George, trong lòng tất cả những người khác đều nảy ra cùng một ý nghĩ.

Đại cảnh tượng thế này mà cư nhiên dám nói là rác rưởi và đồ chơi nhỏ, đó đều là những cỗ máy giết người lạnh lùng đấy. "Đã như

vậy, giải quyết hắn đi!" Ron không nói thêm gì nữa, nếu dụ dỗ thành công được thì Jerry đã không bị đối phương biến thành lợn rồi.

Hiện giờ trực tiếp bắn chết vua Nathan để đánh đòn tâm lý vào sĩ khí đối phương mới có thể lấy được Thần Thụ với cái giá nhỏ nhất.

Trong hàng trăm trực thăng trên không, các tay súng bắn tỉa được cường hóa mắt đặc biệt âm thầm nhắm súng vào George, sau khi nghe lệnh liền bóp cò.

Hàng trăm phát đạn xuyên giáp được cường hóa đặc biệt, loại đạn này có thể duy trì vận tốc âm thanh trong tầm bắn 1600 mét, và ngoài 1600 mét vẫn có thể bắn xuyên xe bọc thép.

Hàng trăm phát đạn xuyên giáp như vậy bắn vào cùng một mục tiêu, dù là Hero có khả năng phòng ngự mạnh nhất Behemoth - Diamond Man, cũng sẽ bị bắn thành cái sàng.

Tuy nhiên, hàng trăm phát đạn xuyên giáp đó khi còn cách cơ thể George một mét thì đột nhiên dừng lại.

George biến ra một tách trà xanh nóng hổi từ hư không, khẽ nhấp một ngụm, dùng giọng điệu chẳng có gì bất ngờ nói lại lần nữa: "Bảo đám này là đồ chơi nhỏ mà các người vẫn không tin." Hắn mở miệng khẽ thổi một cái vào hàng trăm viên đạn bắn tỉa kia, hàng trăm viên đạn lập tức phản xạ ngược lại với tốc độ nhanh gấp đôi lúc nãy. "Pằng!

Pằng!

Pằng!

Pằng!" Trên không trung, từ các trực thăng vang lên một chuỗi âm thanh liên tiếp, những Inhuman có thị lực tốt bên dưới thấy rõ trên kính trực thăng xuất hiện những vệt máu như thể bị nổ đầu. "Báo cáo, báo cáo, tay súng bắn tỉa đã tử trận!" Trong tai nghe của Ron cũng

vang lên những tiếng báo cáo kinh hoàng của tất cả phi công trực thăng. "Sử dụng phương án thứ ba, quét sạch toàn bộ mục tiêu trong phạm vi!" Thực lực của tân vương Nathan này đúng là khủng khiếp, cư nhiên có thể dừng toàn bộ đạn xuyên giáp của tay súng bắn tỉa rồi phản đạn giết chết họ.

Nếu không quét sạch sớm, lát nữa đánh giáp lá cà bị hắn đột nhập sang bên này thì muốn giết sẽ rất phiền phức.

Nếu để hắn trốn thoát cuối cùng, giới Đòi Nợ lại có thêm một cao thủ đỉnh tiêm.

Thế là gã không còn do dự nữa, trực tiếp lệnh cho tên lửa, đạn rocket và súng máy trên trực thăng bắn bao phủ lên vua Nathan và tất cả vệ binh Nathan phía sau hắn. "Ron, đừng quên, bọn họ đều có thể dịch chuyển tức thời đấy." Lethal Dog thấy vậy thì nhíu mày nhắc nhở một câu.

Với quy mô hỏa lực bao phủ thế này, hắn tin rằng không có Inhuman nào trên thế giới có thể kháng cự nổi.

Nhưng nếu vua Nathan và các vệ binh đều dịch chuyển tránh né thì hỏa lực mạnh đến đâu cũng vô dụng.

Nhưng Ron lại hừ lạnh một tiếng: "Không cần lo lắng, lũ này đều là một lũ cứng đầu, để bảo vệ vương cung, bọn chúng sẽ không né đâu." Đây đều là tình báo Isaiah nói cho gã.

Thực ra theo tình báo, các vệ binh Nathan này nên phân bố ở khắp rừng để ngăn chặn bọn gã, cho dù tử chiến cũng không để bọn gã tiếp cận vương cung.

Đối với mỗi vệ binh Nathan, bọn gã cũng đã đề ra phương án tiêu diệt tương ứng.

Kết quả hiện tại xảy ra ngoài ý muốn, vị vua mới lên ngôi, cả vua

và vệ binh đều tập trung lại một chỗ, và bọn gã cũng không gặp bất kỳ trở ngại nào để đến cổng vương cung.

Tin rằng đối phương càng không thể né tránh đòn tấn công để chúng ta xông vào trong vương cung.

Còn về Isaiah, vì đã đầu quân cho bọn gã, chắc chắn sẽ không ngu ngốc như các vệ binh khác, cứ dịch chuyển tránh đi là được. "Sao có thể như vậy!" Nhưng giây tiếp theo, cả người gã suýt nữa thì nhảy dựng lên tại chỗ.

Bởi vì tất cả tên lửa, đạn rocket và đạn súng máy, toàn bộ lại dừng lại trước mặt George. ... "Về đi." George liếc mắt một cái, tất cả tên lửa, đạn rocket và đạn súng máy cũng theo đường cũ phản xạ trở lại với tốc độ nhanh hơn. "Oành!

Oành!

Oành!" Những chiếc trực thăng vũ trang trên trời lập tức biến thành những màn pháo hoa giữa không trung, bị quét sạch sành sanh.

Lực lượng vũ trang khống chế bầu trời mạnh nhất của Behemoth đã bị George hóa giải trong chớp mắt.

Hắn kế thừa năng lực của Magneto, chính là khắc tinh của vũ khí hiện đại.

Đừng nói là hắn hiện tại thông hiểu đủ loại ma pháp, thực lực vô hạn tiếp cận cấp độ vũ trụ đơn thể, chỉ riêng việc sử dụng năng lực điều khiển kim loại thôi cũng đủ vờn chết công ty Behemoth rồi.

Vũ khí nóng hiện đại, hễ là loại có uy lực lớn một chút, có cái nào bên trong không chứa thành phần kim loại? "Vạn tuế!

Vạn tuế!

Vạn tuế!" Phía sau đại điện vương cung, những vệ binh Nathan

bình thường và cư dân đảo Nathan thấy những chiếc trực thăng vũ trang đáng sợ trên không trung đều bị tân vương tiêu diệt, từng người một kích động hô vang.

Vốn dĩ đối với Thần Thụ, đối với lòng tin vào đức vua, nay lại càng thêm kiên định. "Ron, hắn ta chắc là có năng lực điều khiển kim loại, đừng dùng vũ khí nóng đối phó với hắn, để đội Săn Bắt lên đi!" Ngay khi Ron bị sức mạnh khủng khiếp của George làm cho khiếp sợ, trong tai nghe truyền đến tiếng nhắc nhở của Gad.

Mọi chuyện xảy ra ở đây, Gad ở phía quân hạm đều có thể nhìn thấy qua giám sát, và cũng đã cùng các chuyên gia trên quân hạm phân tích ngay lập tức, đưa ra kết luận chính xác. "Hóa ra là vậy, Lethal Dog và Explosion Man, năng lực của hắn là điều khiển kim loại, bắt lấy hắn cho tôi, tốt nhất là bắt sống, năng lực của hắn rất đáng để nghiên cứu, những người còn lại hỗ trợ." Nghe thấy phân tích của Gad, mắt Ron lập tức sáng lên.

Vừa rồi hơn một trăm chiếc trực thăng vũ trang bị diệt đã trấn áp gã trong thoáng chốc, gã không ngờ tân vương Nathan lại đáng sợ như vậy, ngay cả tên lửa, đạn rocket và các vũ khí hạng nặng khác đều không làm gì được.

Với thực lực như vậy, dù những người khác có cùng xông lên thì đoán chừng cũng không phải đối thủ.

Không bắt được vua Nathan thì sẽ không lấy được Thần Thụ, hành động lần này cũng sẽ thất bại, gia tộc của gã cũng sẽ vì sự thất bại này mà địa vị trong công ty tụt dốc không phanh.

Chương 507

Tuy nhiên lời của Gad lại khiến gã nhen nhóm lại hy vọng.

Đúng vậy, năng lực Inhuman rất đa dạng, đôi khi nhìn thì có vẻ khoa trương, nhưng chỉ cần biết năng lực đó là gì thì đều có thể khắc chế một cách có mục đích.

Giống như phía công ty NDT có một người có thể thâm nhập mạng internet là Mị Ảnh.

Có thể tùy ý lấy trộm thông tin, thay đổi mật mã, chuyển dời tài sản, thậm chí là nhấn nút phóng hạt nhân trong mạng.

Nhưng bọn gã cũng đã thông qua việc tải lên ý thức Hunter đã chế tạo để vào mạng, tiến hành đánh chặn và bắt giữ Mị Ảnh trên mạng.

Mọi sự đều có thể.

Tân vương Nathan vừa rồi thể hiện có vẻ mạnh đến đáng sợ, nhưng thực tế là vì sở hữu năng lực điều khiển kim loại, tình cờ khắc chế được đám vũ khí nóng mà thôi.

Chỉ cần không dùng vũ khí nóng, vậy thì đối phương cũng chỉ là một Inhuman có thực lực hơi mạnh một chút mà thôi, phía bọn gã có đầy Inhuman có thể bắt được hắn.

Cho nên không có gì phải sợ cả!

Hơn nữa nếu có thể bắt sống về nghiên cứu, tạo ra được Inhuman cũng có thể điều khiển kim loại, thì sau này đối phó với các thế lực lớn khác sẽ quá có ưu thế.

Nghe thấy lời của Ron, Lethal Dog và Explosion Man vốn đang chấn kinh cũng lập tức phản ứng lại, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười lạnh. "Làm ta giật cả mình, hóa ra là điều khiển kim loại, ta cứ

tưởng..." Cứ tưởng là mình bị hù dọa, Lethal Dog là kẻ phát động tấn công đầu tiên, cơ thể để lại một tàn ảnh tại chỗ, xông lên phía George đang ngồi trên ngai vàng bên trên.

Năng lực của hắn là cường hóa nhục thân, tại Behemoth chỉ đứng sau Hero Sean.

Theo sát sau hắn là Explosion Man, trong khi chạy đôi tay đã bắt đầu ngưng tụ năng lượng nổ. "Ngươi có thể điều khiển tên lửa, nhưng có điều khiển được ta không?

Những vụ nổ ta tạo ra chẳng kém gì tên lửa đâu!" Ngoài hai người này, còn có hơn hai mươi người mặc đồ bó, sở hữu đủ loại năng lực Inhuman, bọn họ cũng đồng loạt phát động tấn công lên phía trên. "Chúng ta có cần giúp một tay không?" Những người từ các thế lực khác ngụy trang thành binh sĩ phía dưới bắt đầu do dự có nên nhân lúc Behemoth không dám dùng vũ khí nóng mà ra tay hay không.

Nhưng rất nhanh bọn họ đã phủ định ý nghĩ này.

Bởi vì mục tiêu của bọn họ không phải là giải cứu Nathan, mà là phá hủy Thần Thụ.

Nếu bọn họ ra tay giúp đỡ giải quyết Behemoth lúc này, thì vua Nathan, các vệ binh và cư dân đảo cũng sẽ không đồng ý để bọn họ phá hủy Thần Thụ.

Cho nên chi bằng cứ quan sát tiếp, Behemoth dù cuối cùng có thắng thì đoán chừng cũng là thảm thắng, bọn họ nhân cơ hội đó liên thủ giải quyết Behemoth rồi vào phá hủy Thần Thụ.

Nếu Behemoth cuối cùng thua, thì cũng vậy, vua Nathan và vệ binh chắc chắn cũng chẳng còn bao nhiêu sức chiến đấu, bọn họ vẫn có thể cưỡng ép phá hủy Thần Thụ.

Tiếc là bọn họ đã nghĩ sai rồi.

Trai cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi, nhưng nếu đối tượng đánh nhau không phải là con trai mà là một con Thần Long, thì kết cục đương nhiên sẽ khác.

Đừng nói là ngư ông đắc lợi, có sống được hay không còn phải xem tâm trạng của Thần Long sau khi giải quyết con cò không biết tự lượng sức mình có tốt hay không, không tốt thì ngư ông cũng phải lên dĩa. "Một lũ gà đất chó sành mà cũng dám phóng túng trước mặt bản vương, tất cả quỳ xuống cho ta!" George đưa tách trà cho Lý Mộc Mộc đứng cạnh, đưa tay chỉ về phía trước, một ma pháp trận màu đen lập tức hình thành trên không trung phía trước.

Ngay sau đó, một luồng trọng lực cực kỳ đáng sợ đột nhiên đè xuống.

Không có bất kỳ dư địa phản kháng nào, tất cả mọi người bên dưới ngai vàng.

Từ Lethal Dog, Explosion Man và đám Inhuman đội Săn Bắt đang chạy được một nửa cầu thang, đến Ron và đám binh sĩ chiến binh gene bên dưới.

Cùng với những Inhuman của các thế lực lớn ngụy trang thành binh sĩ.

Toàn bộ trong cùng một lúc bị một sức mạnh căn bản không thể phản kháng đè quỵ xuống đất.

Bọn họ càng giãy giụa, càng muốn đứng dậy thì áp lực đó lại càng lớn.

Đây chính là Trọng Lực Ma Pháp mà George học được ở thế giới Fairy Tail, có điều hắn đã dung hợp đủ loại hình Trọng Lực Ma Pháp để cải tiến.

Trong phạm vi bao phủ bởi Trọng Lực Ma Pháp của hắn, tất cả

sinh vật đều sẽ chịu ảnh hưởng của trọng lực.

Phản kháng càng mạnh thì hiệu quả trọng lực càng mạnh, trừ khi thực lực vượt qua bản thân hắn, nếu không đều sẽ bị trọng lực áp chế quỳ dưới đất không thể đứng dậy.

Đó cũng là lý do tại sao Inhuman có nhục thân mạnh mẽ như Lethal Dog còn không chịu nổi mà quỳ xuống đất, mà Ron - một người bình thường - cũng chỉ vừa vặn quỳ xuống.

Nếu hai người chịu trọng lực giống nhau, Ron đã bị ép thành đống thịt vụn rồi. "Sao... sao... sao có thể như vậy..." Khoảnh khắc này, tất cả mọi người có mặt tại hiện trường cùng Gad và các chuyên gia nghiên cứu năng lực Inhuman trên quân hạm đều ngớ người.

Nếu vừa rồi việc điều khiển tên lửa và đạn còn có thể giải thích bằng năng lực điều khiển kim loại thì bây giờ cái này tính là gì?

Nhiều người như vậy, nhiều cường giả như vậy, cư nhiên trước mặt vị tân vương Nathan này đến đứng cũng đứng không nổi, vậy thì đánh đấm gì nữa.

Đối phương muốn giết bọn họ thì chẳng phải tất cả đều là cá nằm trên thớt sao. "Đúng rồi, hình như các người còn có một số đồng bọn ở bên ngoài, vào đây quỳ chung luôn đi." George ngẩng đầu cười nhìn ra ngoài hòn đảo, về phía quân hạm Behemoth nơi Gad đang ở, một lần nữa phát động năng lực. ... "Chuyện gì thế này, quân hạm của chúng ta làm sao vậy?" Ngoài hòn đảo, tất cả các quân hạm mang biểu tượng của Behemoth dưới tác dụng năng lực của George bắt đầu chậm rãi rung chuyển, từ từ bay lên khỏi mặt biển. "Không thể nào, năng lực của hắn sao có thể biến thái như vậy!" Gad từ phòng họp lao ra, đứng trên boong tàu nhìn xuống, phát hiện quân hạm của mình và tất cả các quân hạm khác đều đồng thời bay lên hướng về phía vương cung ở trung tâm hòn đảo.

Mà các quân hạm của NDT, Ngư Long Hội và giới Đòi Nợ lảng vảng gần đó thì không bị ảnh hưởng.

Có điều, lúc này lãnh đạo các thế lực trong quân hạm nhìn những chiếc quân hạm của Behemoth bay về phía trung tâm hòn đảo, nội tâm cũng chấn động không nhỏ.

Nhân viên lâm thời NDT Nhị Tráng, cũng chính là Mị Ảnh mà các thế lực bên ngoài nhắc tới, đã sớm xâm nhập vào hệ thống của Behemoth.

Mỗi thiết bị trang bị của chiến binh gene Behemoth đều là tai mắt của Nhị Tráng.

Để liên hợp các thế lực lớn đối phó với Behemoth, Nhị Tráng đã kéo tất cả mọi người của các thế lực lớn vào một nhóm chia sẻ tình báo.

Cho nên mọi chuyện xảy ra trước vương cung đương nhiên cũng được các thế lực lớn nhìn thấy rõ.

Bọn họ biết những chiếc quân hạm của Behemoth bay về phía trung tâm hòn đảo là năng lực của vị tân vương Nathan trong vương cung kia.

Có điều năng lực này trong mắt bọn họ cũng quá mức biến thái rồi.

Phải biết rằng lượng giãn nước khi đầy tải của những chiếc quân hạm Behemoth này đều ở mức hai ba vạn tấn, chiếc chủ hạm lớn nhất nặng tới năm vạn tấn.

Tổng cộng mười mấy chiếc quân hạm cộng lại là năm sáu chục vạn tấn, năm sáu chục vạn tấn quân hạm cứ thế bị nhấc bổng đi, thật đáng sợ.

Chương 508

Không nói gì khác, chỉ cần nhấc mười mấy chiếc quân hạm này lên một độ cao nhất định rồi thả xuống đè người, thì mỗi lần đè là chết cả đám, giới Inhuman cũng chẳng có mấy người chịu nổi một cú như vậy.

Bây giờ bọn họ phải đánh giá lại thực lực của tân vương Nathan rồi.

Chỉ riêng một mình tân vương Nathan thôi, chưa tính các vệ binh và cư dân đảo, cả thế giới này không có thế lực hay quốc gia nào có thể đối kháng được.

Đối kháng thế nào đây?

Mười mấy chiếc quân hạm còn có thể từ xa điều khiển bay qua như vậy, thì xe tăng, đại bác và máy bay chiến đấu cùng tất cả trang bị vũ khí hiện đại cũng hoàn toàn không thể có tác dụng.

Dù cho bạn không tiếc mọi giá dùng bom hạt nhân, người ta cũng có thể khiến bom hạt nhân của bạn đến thế nào thì quay về thế nấy.

Bạn bảo thế này thì đánh kiểu gì.

Quan trọng là người ta không chỉ có thể điều khiển kim loại, dường như còn có năng lực về ma pháp.

Chỉ riêng một cái giống như Trọng Lực Ma Pháp đã lập tức áp chế được bao nhiêu Inhuman hàng đầu thế giới quỳ dưới đất không thể đứng dậy.

Muốn dựa vào Inhuman đỉnh tiêm để ám sát cũng hoàn toàn không khả thi. "Vãi chưởng!

Vãi chưởng!

Vãi chưởng!

Vãi chưởng!" Trước cổng vương cung, Trương Sở Lam nhìn mười mấy chiếc quân hạm Behemoth từ trên trời rơi xuống, miệng không ngừng thốt ra những lời kinh thán. "Anh Kim ngầu bá cháy!

Anh Kim ngầu bá cháy!

Anh Kim ngầu bá cháy!" Thực ra khi ma pháp trận kia xuất hiện, cậu ta và Phùng Bảo Bảo cùng các nhân viên lâm thời khác không hề chịu ảnh hưởng của trọng lực, cậu ta biết chắc chắn là anh Kim đã đặc biệt chiếu cố bọn họ.

Nhưng thấy những người khác bị ảnh hưởng, để không bị phát hiện, cậu ta mới giả vờ cũng bị ảnh hưởng mà quỳ xuống đất. "Chỉ trách bản thân không văn hóa, một câu 'vãi chưởng' đi khắp thiên hạ.

Ngàn lời vạn chữ khó nói hết, chỉ có câu này là tiêu sái nhất." Một bên Phùng Bảo Bảo đang nằm bò dưới đất chổng mông lên, nghe Trương Sở Lam và Vương Chấn Cầu mấy người miệng không ngừng thốt ra tiếng kinh thán "vãi chưởng".

Không nhịn được mà cơ trí dùng cái giọng địa phương đặc trưng của mình phối cho mấy người một bài thơ. "Ái chà, vãi chưởng à à à à à..." Phùng Bảo Bảo vừa đọc xong thơ, Trương Sở Lam liền bồi thêm một tiếng kinh thán siêu to khổng lồ, âm thanh này lớn đến mức đã có chút lạc giọng.

Vừa rồi còn là kinh thán nhỏ tiếng vì sợ bị phát hiện, giờ cậu ta đã chẳng buồn quan tâm chuyện bị người khác phát hiện nữa.

Bởi vì vào lúc này, những người còn lại cũng y hệt như vậy, căn bản chẳng còn tâm trí đâu mà suy nghĩ xem tại sao tên binh sĩ bên cạnh này lại nói ngôn ngữ khác nhau.

Bọn họ quỳ dưới đất ngửa đầu, trợn tròn mắt, ánh mắt di chuyển

từ các quân hạm sang phía George.

Trong miệng nếu không phải là "Oh my God" thì cũng là "Fuck", tóm lại đều là những câu chửi thề của quê hương mình.

Bọn họ đã nhìn thấy gì?

Bọn họ nhìn thấy khi những chiếc quân hạm đó bay đến phía trên vương cung rồi dừng lại, tân vương Nathan chậm rãi đứng dậy từ ngai vàng, bay lên không trung, sau đó cơ thể nhanh chóng bành trướng to ra.

Trong chớp mắt, liền hóa thành một người khổng lồ cao hàng vạn mét chạm tới trời xanh.

Sau đó người khổng lồ dùng tay tóm lấy một chiếc quân hạm, nhắm chuẩn hướng mặt trời, một cú lấy đà liền ném chiếc quân hạm đó bay đi.

Ném xong, hắn lại tiếp tục tóm lấy các quân hạm khác, ném hết đi bằng phương thức tương tự. "Tay nắm hạm đội bắn vào sao, thế gian nào có ai bằng ta!" George nhìn mười mấy chiếc quân hạm đã biến thành những đốm đen, hài lòng gật đầu, khôi phục kích thước bình thường rồi ngồi lại ngai vàng.

Với thể hình và sức mạnh vừa rồi của hắn, cộng thêm sự hỗ trợ của ma pháp và năng lực, tốc độ của mười mấy chiếc quân hạm đó sẽ không chậm hơn tên lửa đẩy thoát khỏi Trái Đất, và nhất định có thể bay ra ngoài không gian.

Còn việc quân hạm sau khi bay ra khỏi Trái Đất có còn nguyên vẹn hay không, người trên quân hạm còn sống được hay không, thì không liên quan đến hắn.

Mục đích của hắn chính là cho Behemoth một chút chấn động nhỏ, đồng thời răn đe các thế lực lớn khác trên thế giới này, để bọn họ biết

được khoảng cách thực lực. "Bây giờ, ta hỏi lại ông, ông đến đây để làm gì?" Vung tay giải trừ Trọng Lực Ma Pháp, George cười híp mắt nhìn Ron phía dưới.

Mồ hôi lạnh trên mặt Ron tuôn ra như thác đổ, gã không đứng dậy, mặc dù không còn Trọng Lực Ma Pháp đè ép gã, nhưng chân gã đã sợ đến nhũn ra rồi.

Quá đáng sợ, quá đáng sợ, vị tân vương Nathan này giản trực quá mức đáng sợ.

Gad và đám chuyên gia Inhuman đó chắc chắn là chết rồi, và tiếp theo đây nếu gã trả lời không tốt, đoán chừng cũng sẽ theo chân Gad thôi.

Cuối cùng chắc cũng chỉ còn chiếc quân hạm chở Chợ phiên, Nhạc viện và Hero Sean đã quay về tổng bộ sớm là may mắn tồn tại. "Kính thưa đức vua Nathan tôn quý, tất cả chuyện này đều là lỗi của chúng tôi, là chúng tôi tự phụ, là chúng tôi vô liêm sỉ hư ngụy, mượn danh nghĩa truyền bá văn minh để mưu đồ nhúng tay vào sức mạnh Thần Thụ.

Hy vọng ngài có thể lượng thứ cho chúng tôi, sau khi trở về, tôi nhất định sẽ yêu cầu công ty đền đáp cho ngài một cách thỏa đáng nhất.

Tương lai tất cả tài nguyên của đảo Nathan, Behemoth chúng tôi đều sẵn sàng cung cấp miễn phí." Ron toàn thân run rẩy, trên mặt cố gắng lộ ra nụ cười nịnh bợ, lấy lòng trả lời George phía trên.

George nghe vậy cười ha ha lớn, đứng dậy từ ngai vàng đi xuống, khi đi ngang qua đám Lethal Dog, cơ thể bọn họ cứng đờ, đến nhúc nhích cũng không dám. "Tài nguyên các người cung cấp, ta không hiếm lạ, cho nên các người cũng không xứng đáng được lượng thứ." George đứng trước mặt Ron, đưa tay chỉ vào trán gã, một tia Lời

nguyền Chết chóc màu xanh lục tiến vào cơ thể Ron, Ron ngay lập tức hóa thành một làn khói xanh biến mất giữa đất trời.

Sau đó hắn nhìn về phía đám chiến binh gene đang đứng ngơ ngác phía trước. "Cho các người nửa giờ để rời khỏi đảo, bất kể các người bơi về hay về bằng cách nào, nếu nửa giờ sau vẫn còn ở trên đảo, kết cục sẽ giống như gã vừa rồi." ... "Vâng!" Lethal Dog đang đứng trên bậc thang không nói hai lời, với tốc độ nhanh nhất lao thẳng ra ngoài hòn đảo.

Tân vương Nathan quá khủng khiếp rồi, bọn họ tuyệt đối không thể là đối thủ, hơn nữa Ron đã chết, thiết bị nổ trong não hắn cũng đã được Đảo Điếu lấy ra giúp.

Cho nên chi bằng nhân cơ hội này thoát ly hoàn toàn khỏi Behemoth, với thực lực của hắn, đầy thế lực sẵn sàng tiếp nhận, không cần thiết phải tiếp tục bán mạng cho Behemoth.

Thấy Lethal Dog mạnh nhất đã chạy, những người còn lại tự nhiên cũng không do dự nữa, vắt chân lên cổ mà chạy ra ngoài đảo.

Trốn khỏi cái nơi đáng sợ này trước rồi tính sau.

Binh sĩ của Behemoth đã chạy, những Inhuman của các thế lực khác ngụy trang thành binh sĩ cũng không dám nán lại, theo dòng người cùng nhau chạy ra ngoài đảo.

Nhiệm vụ phá hủy Thần Thụ là không thể hoàn thành rồi, dù sao Behemoth tổn thất còn thảm trọng hơn, cũng không thể lấy được Thần Thụ.

Cho nên mục đích của bọn họ thực ra cũng coi như đạt được một cách gián tiếp.

Mục đích cuối cùng của việc phá hủy Thần Thụ chẳng phải là để ngăn chặn Behemoth sau khi lấy được Thần Thụ sẽ gây chuyện sao.

Bây giờ nếu còn không đi, vạn nhất bị tân vương Nathan coi là người của Behemoth mà giết đi thì đúng là trò cười cho thiên hạ.

Chương 509

Trương Sở Lam mấy người cũng có ý nghĩ tương tự, mặc dù bọn họ biết George đã nhận ra bọn họ và còn đặc biệt chiếu cố, nhưng cũng không tiện chào hỏi vào lúc này.

Thế là giống như mọi người, chuẩn bị xoay người rời khỏi đảo, quân hạm NDT vẫn đang ở ngoài đảo chuẩn bị tiếp ứng bọn họ.

Tuy nhiên bọn họ vừa mới đi được vài bước, dưới chân đột nhiên xuất hiện một ma pháp trận, ngay sau đó liền biến mất tại chỗ. "Thưa vua, tôi muốn gia nhập đảo Nathan, trở thành vệ binh Nathan!" Thấy binh sĩ Behemoth bỏ chạy, vệ binh Nathan mới là White đột nhiên đi đến trước mặt George, thành tâm quỳ xuống.

Ông ta tu luyện ma pháp Hắc Ám nhiều năm như vậy, luôn cho rằng người bình thường không có năng lực là hạng người hạ đẳng, ông ta nên dẫn dắt phù thủy thống trị người bình thường, chứ không phải hòa nhập vào thế giới người bình thường.

Cho đến khi ông ta bị người bạn thân Tabor liên hợp với người bình thường dùng vũ khí nóng đánh bại, khiến tâm lý sụp đổ, từ đó nản chí, cảm thấy sống chẳng còn ý nghĩa gì.

Nhưng hôm nay, ông ta ở đảo Nathan, ở chỗ vua Nathan này, đã nhìn thấy thế nào gọi là thực sự mạnh mẽ.

Quân đội gì chứ, vũ khí nóng gì chứ, trực thăng vũ trang và quân hạm gì chứ, tất cả trước mặt vua Nathan đều là rác rưởi.

Trước sức mạnh tuyệt đối, bất kỳ vũ khí nào do những sinh vật hạ đẳng đó chế tạo ra đều chỉ là một trò đùa.

Thêm vào đó đảo Nathan không có sinh vật hạ đẳng, tất cả cư dân

đảo sinh ra đều có năng lực, phù hợp với niềm tin của ông ta.

Cho nên ông ta quyết định toàn tâm toàn ý gia nhập đảo Nathan, lấy đức vua làm tấm gương, lấy đức vua làm niềm tin mà sống. "Tốt lắm, ta có thể cảm nhận được nội tâm của ngươi, vậy ngươi sẽ là vệ binh Nathan thứ mười." George đưa tay đặt lên trán White, sức mạnh Thần Thụ rót vào, biến ông ta thành một trong những hộ vệ của đảo Nathan.

Đảo Nathan tổng cộng có thể có chín vệ binh, đó là bởi vì các vị vua trước đây chỉ có thể phát triển được chín vệ binh, nhiều hơn nữa sẽ là gánh nặng.

Nhưng George thì khác, sức mạnh của hắn vốn dĩ đã trên cả Thần Thụ, cho nên nếu hắn muốn, đừng nói chín người, một nghìn vệ binh hắn cũng có thể gánh vác được.

White dù sao cũng là cao thủ hàng đầu thế giới này, thu phục làm vệ binh cũng có thể bảo vệ an toàn cho hòn đảo khi hắn bế quan.

Đây cũng là lý do hắn không giết White ngay lập tức, để ông ta chứng kiến mình xử lý đám vũ khí nóng như thế nào. "Đi thôi, về đại điện thôi, còn có mấy người bạn muốn gặp mặt." Phong cho White làm vệ binh xong, George biến mất tại chỗ, dịch chuyển về đại điện vương cung.

Mà cho đến thời điểm hiện tại, cũng giống như những người khác, các vệ binh Nathan vẫn còn đang trong trạng thái chấn kinh, không dám tin, kinh thán, sùng bái, kích động và hưng phấn, giờ mới phản ứng lại.

Từng người một theo dịch chuyển trở về đại điện vương cung. "Đây mới là dáng vẻ mà một vị vua nên có." Vệ binh Nathan cuối cùng là Lý Mộc Mộc trước khi biến mất tại chỗ cùng với Mỗ Gia Lý Mộ Huyền, thầm nghĩ trong lòng.

Khi cô làm vua Nathan mới bất lực làm sao, dấn thân vào cục diện cũng không thể giành được một tia sinh cơ cho đảo Nathan, gọi điện cho các thế lực nhưng không ai chịu giúp ngăn chặn Behemoth.

Chỉ có thể ôm tâm lý chắc chắn phải chết mà chiến đấu với Behemoth đến cùng.

Tuy nhiên George khi lên làm vua Nathan, còn không cần nhờ đến sức mạnh Thần Thụ, không cần bất kỳ ai trong bọn họ giúp đỡ, chỉ dựa vào sức mạnh của chính mình.

Có thể quét sạch mọi thế lực xâm lược, bảo vệ đảo Nathan, bảo vệ Thần Thụ.

Đây mới là ý nghĩa tồn tại của vua Nathan trong lý tưởng của cô.

Vua Nathan không phải là người cần vệ binh và đông đảo cư dân đảo liều chết bảo vệ, mà phải là người có đủ năng lực bảo vệ đảo Nathan và cư dân đảo mới có tư cách trở thành vua Nathan. "Trương Sở Lam, đã lâu không gặp, dạo này sống tốt chứ?" George xuất hiện trên ngai vàng trong vương cung, vẫy tay chào Trương Sở Lam vẫn còn đang ngơ ngác.

Trương Sở Lam thấy George xuất hiện, lập tức mặt mày hớn hở nói: "Ái chà, anh Kim, đã lâu không gặp, nhờ phúc của anh, rất tốt, em sống rất tốt." Cậu ta hiện tại sống thực sự không tệ, sau khi biết thân thế của Phùng Bảo Bảo, cũng không cần phải đi khám phá bí mật của Ba Mươi Sáu Tặc và Bát Kỳ Kỹ năm xưa nữa.

Yên tâm làm việc cho công ty ở khu vực của mình, điều giải một số mâu thuẫn nhỏ của các nhóm Inhuman, bắt giữ mấy tên Karami vi phạm kỷ luật.

Đôi khi cậu ta còn không cần ra tay, chỉ cần chỉ huy một chút là chị Bảo có thể hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ.

Lãnh đạo vẫn là người quen Từ Tam và Từ Tứ, lương bổng cũng không thấp.

Rảnh rỗi đều nỗ lực tu luyện nâng cao thực lực.

Dù lần này có liên thủ với các nhân viên lâm thời ở các khu vực khác đến đảo Nathan cũng không tính là nhiệm vụ đặc biệt nguy hiểm.

Bởi vì nhiệm vụ bọn họ nhận được là tùy cơ ứng biến trên đảo, có cơ hội thì gây chút khó khăn cho Behemoth, gặp nguy hiểm thì lập tức rút lui.

Ngoài hòn đảo lúc nào cũng có quân hạm của công ty tiếp ứng, trong quân hạm còn có Gia Cát Thanh mới gia nhập công ty và những Inhuman ở làng Bích Du sẵn sàng chi viện. "Là chính cậu có năng lực, cậu là người thông minh, chắc hẳn biết ta chuyên môn giữ các cậu lại là vì cái gì." George mỉm cười, dù không giao dịch với hắn, thì với tính cách và IQ của Trương Sở Lam cũng sẽ không sống quá tệ.

Trương Sở Lam đảo mắt: "Anh Kim, anh muốn hợp tác với công ty sao?" Không phải giữ lại một mình cậu ta, mà là giữ lại mấy nhân viên lâm thời, rõ ràng là có thể đoán được dụng ý. "Đúng vậy, nghe nói về chuyện của đảo Nathan nên ta qua xem thử, không ngờ lỡ tay cái lại thành tân vương Nathan luôn.

Đã làm vua thì tự nhiên phải suy nghĩ nhiều cho đảo Nathan một chút, cũng coi như là mưu cầu một chút phúc lợi cho quốc gia mình." George phẩy tay, trước mặt Trương Sở Lam và mọi người lập tức xuất hiện một dãy ghế, trên đó có trà nước và bánh ngọt. "Ngồi xuống đi, vừa ăn vừa nói chuyện." "Lỡ tay một cái mà biến thành vua Nathan, anh đúng là 'lỡ tay' thật đấy." Trương Sở Lam lẩm bẩm một câu, rồi tự nhiên như ở nhà ngồi xuống ăn bánh, những người khác cũng ngồi theo.

Ngoại trừ Phùng Bảo Bảo cũng chẳng để ý mà ăn uống ngon lành,

bốn người còn lại đều ngồi ngay ngắn.

Bọn họ không quen George, trải nghiệm vừa rồi khiến bọn họ không dám có chút cử động bất thường nào, sợ làm George nổi giận. ... "Anh Kim, em không quyết định được, nhưng em nghĩ công ty chắc chắn là sẵn sàng hợp tác với anh." Theo Trương Sở Lam thấy, thực lực của George chắc chắn vượt xa cấp độ bom hạt nhân, lại là người mình, dù không tính thân phận vua Nathan, thì cũng chắc chắn phải dỗ dành cung phụng trong lòng bàn tay.

Bây giờ đại diện đảo Nathan hợp tác với công ty, lợi ích thu được quá nhiều, làm sao có thể không đồng ý.

Chỉ riêng việc tung tin công ty NDT và đảo Nathan đạt được hợp tác ra ngoài, thì các thế lực khác trên quốc tế khi đối mặt với NDT đều phải thấp hơn một cái đầu.

Chẳng ai muốn sau khi xung đột với NDT, NDT lại mời George - vị đại Phật có thể ném quân hạm này đến cả. "Vậy thì tốt quá, nội dung hợp tác là như thế này..." George gật đầu, bắt đầu giảng sơ qua nội dung hợp tác mà mình đã đề ra.

Thực ra nội dung hợp tác cũng rất đơn giản.

Thứ nhất, sau này tất cả tài nguyên của đảo Nathan đều do NDT cung cấp miễn phí.

Thứ hai, cư dân đảo Nathan có thể nhận được thân phận hợp pháp trong nước, đi du học và làm việc trong nước.

Còn việc làm cho NDT hay làm những công việc bình thường khác là do cư dân đảo tự lựa chọn.

Thứ ba, nếu cư dân đảo phạm tội, sẽ giao cho đảo Nathan tiến hành thẩm phán xử lý.

Thứ tư, vì là quan hệ hợp tác, nếu NDT có rắc rối gì cần ứng phó,

đảo Nathan có thể cung cấp hỗ trợ vũ lực.

Khi cần thiết, George cũng có thể đích thân ra tay giúp đỡ.

Thứ năm, mặc dù đảo Nathan không mở cửa, nhưng nếu NDT có nhu cầu, có thể đưa phụ nữ mang thai đến đảo, đứa trẻ sinh ra sẽ được Thần Thụ khai phá năng lực, một trăm phần trăm trở thành Inhuman.

Thứ sáu, nhờ công ty NDT giúp quảng bá, đảo Nathan bán các suất sinh con trên đảo cho phụ nữ mang thai, và thứ dùng để giao dịch chính là các loại công pháp, đạo pháp và ma pháp, vân vân.

Chương 510

Như vậy, cư dân đảo Nathan cũng không cần phải sống khép kín như người nguyên thủy nữa, có thể an toàn có được các điều kiện sinh hoạt của người hiện đại.

Đồng thời cũng có thể đường đường chính chính lợi dụng đặc điểm sản sinh Inhuman của đảo Nathan để giao dịch với khắp nơi trên thế giới nhằm lấy các loại bí thuật khác nhau về nghiên cứu.

Hắn chỉ cần ở lại trên đảo là có thể thu thập được mọi công pháp trên thế giới, rồi từ từ bế quan nghiên cứu. "Anh Kim, những điều này em đều sẽ chuyển đạt lại cho công ty, tin rằng cấp cao của công ty sẽ sớm đưa ra phản hồi thôi." Trương Sở Lam nghe xong nội dung hợp tác George nói, không nhịn được nuốt nước miếng, cậu ta không cần nghĩ cũng biết bên công ty chắc chắn sẽ đồng ý.

Thiên phú Inhuman là bẩm sinh, dù anh có là cấp cao của quốc gia, con anh sinh ra không phải Inhuman thì cũng chỉ có thể là người bình thường.

Tuy nhiên hiện tại đã khác, chỉ cần đưa người nhà đến đảo sinh con thì chắc chắn sẽ có hậu duệ Inhuman.

Tin rằng những người bình thường biết đến sự tồn tại của Inhuman trên thế giới này sẽ không ai là không động lòng.

Mà NDT với tư cách là công ty hợp tác, cư nhiên có thể vô điều kiện đưa người đến thức tỉnh, chỉ riêng điều này thôi đã có thể bù đắp lại tất cả các yêu cầu đã nêu trước đó. "Rất tốt, cầm lấy cái này, sau khi có quyết định thì truyền một chút khí vào trong, là có thể dịch chuyển đến hòn đảo, nội dung cụ thể thì đối chiếu với Mộc Mộc." George lật tay, biến ra một tấm lệnh bài có viết tên đảo Nathan ném

cho Trương Sở Lam.

Sau đó hắn lại vẫy tay, dưới chân Trương Sở Lam và mọi người xuất hiện một ma pháp trận không gian, truyền tống bọn họ trực tiếp đến quân hạm NDT ngoài hòn đảo. "Cảm tạ đức vua đã làm tất cả vì cư dân đảo!" Sau khi Trương Sở Lam và mọi người rời đi, Isaiah quỳ một chân xuống đất, trên mặt lộ ra vẻ kích động.

Mong muốn lớn nhất của ông ta là hy vọng những đứa trẻ trên đảo có thể giống như những đứa trẻ bên ngoài, có một cuộc sống hạnh phúc vui vẻ, chứ không phải ăn lông ở lỗ.

Những vệ binh dự tuyển trong vương cung còn đỡ, chứ rất nhiều cư dân bản địa trên đảo sống chẳng khác gì người cổ đại.

Bọn họ cũng chẳng có trình độ văn hóa gì, chưa từng xem tivi, thậm chí cả đời có khi đến một miếng socola cũng chưa từng nếm qua.

Tân vương không những giữ được Thần Thụ và hòn đảo, đánh đuổi quân xâm lược, mà còn cho cư dân đảo cơ hội được nhìn thấy thế giới bên ngoài. "Ta không phủ nhận tư tưởng trước đây của ngươi, chỉ là phương pháp của ngươi sai rồi.

Thế giới này mãi mãi là kẻ mạnh làm vua, muốn giành được quyền lợi thì phải chăm chỉ tu luyện nâng cao thực lực." George không để ý xua xua tay. "Nửa giờ đã đến, đảo Nathan cũng nên giấu đi rồi." Cảm ứng thấy trên đảo đã không còn người ngoài, ngay cả Nguyễn Phong sau khi đạt được sự bình tĩnh trong nội tâm cũng đã lặng lẽ rời đảo, đôi mắt George tỏa ra kim quang, phát động sức mạnh Thần Thụ.

Hệ thống rễ khổng lồ của Thần Thụ dưới sự thúc đẩy của George - vị vua Nathan này - bắt đầu không ngừng lan rộng vào sâu trong lòng đảo, dần dần hình thành từng ma pháp trận ở dưới đáy hòn đảo. "Lên cho ta!" George ấn hai tay xuống đất, ma lực đáng sợ được rót vào đại

địa, các ma pháp trận do Thần Thụ hình thành tỏa ra ánh kim quang rực rỡ.

Giây tiếp theo, cả hòn đảo cư nhiên rung chuyển một chút, sau đó dần dần bay lên từ biển cả, bay thẳng đến tận những đám mây rồi ẩn thân mất dấu.

Ở thế giới chính, George đã lợi dụng năng lượng của Viên đá Không gian để tạo ra một đảo Skypiea làm căn cứ trường học.

Mà hiện tại hắn lợi dụng sức mạnh Thần Thụ và ma pháp của chính mình, cũng đã cải tạo đảo Nathan thành một đảo Skypiea.

Từ nay về sau, đảo Nathan sẽ thực sự ẩn giấu tung tích, trôi nổi trên bầu trời cao không ai biết tới.

Cách duy nhất để ra vào đảo Nathan chính là Khóa Cảng (Portkey) do George chế tạo. "Vị tân vương của đảo Nathan này rốt cuộc là thần thánh phương nào?" Những Inhuman của các phương trở về quân hạm của mình, nhìn đảo Nathan bốc lên từ biển rồi cứ thế biến mất trước mắt bọn họ, từng người một lại lần nữa chấn kinh đến mức miệng cũng run rẩy.

Ngày hôm sau, Trương Sở Lam và Phùng Bảo Bảo cùng chủ tịch hội đồng quản trị công ty Triệu Phương Húc đã mang theo hợp đồng hợp tác, sử dụng lệnh bài George đưa để tiến vào đảo Nathan trên không trung.

Rõ ràng, bên NDT sau một đêm họp hành đã vui vẻ đồng ý các điều kiện hợp tác của George.

Rất nhiều chi tiết cụ thể George không quản nữa mà giao cho Lý Mộc Mộc, Isaiah và Elena xử lý.

Bản thân hắn thì tìm đến Lý Mộ Huyền, ước định với Lục Cẩn vẫn chưa hoàn thành. "Bái kiến đức vua!" Lý Mộ Huyền thấy George

bỗng nhiên xuất hiện trước mặt mình, hiếm khi lộ ra vẻ cung kính.

Thực lực mạnh mẽ mà George thể hiện hôm qua, dù là kẻ cuồng vọng như ông ta cũng bị khuất phục sâu sắc. "Lão Lý, trước đây có một người đã giao dịch với ta, nhờ ta tìm một người." George ra hiệu cho Lý Mộ Huyền ngồi xuống: "Người đó tên là Lục Cẩn." "Lục Cẩn!" Đồng tử Lý Mộ Huyền lập tức co rụt lại, cái tên này ngay lập tức khiến ông ta nhớ lại tất cả những chuyện trước khi đến đảo Nathan, không nhịn được lẩm bẩm: "Đến nông nỗi ngày hôm nay đều là do sự cuồng vọng của tôi gây ra, ông trời già này nhất định phải trừng phạt tôi sao?

Đã trốn đến tận nơi này rồi mà vẫn không dứt được nghiệp chướng năm xưa." "Lão Lý, ông là ông của Mộc Mộc, cũng là cư dân đảo Nathan.

Yên tâm đi, ta và Lục Cẩn giao dịch chỉ là tìm thấy ông thôi, chứ không nói là muốn ông chết.

Chuyện của ông ta biết rõ, cứ đi gặp Lục Cẩn đi, bất kể xảy ra chuyện gì, ta cũng sẽ bảo vệ tính mạng cho ông, đưa ông trở lại đảo." George vỗ vỗ vai Lý Mộ Huyền.

“Tôi không sợ chết, tôi chỉ không biết phải đối mặt với ông ấy thế nào.

Thôi bỏ đi, bao nhiêu năm rồi, chuyện này thực tế sớm nên giải quyết, tôi cứ trốn tránh mãi cũng không phải cách, vậy thì thành toàn cho ông ấy đi.” Lý Mộ Huyền thở dài một hơi dài: “Vương, ngài có thể đáp ứng tôi một yêu cầu không?” “Ông nói đi.” George gật đầu.

Sắc mặt Lý Mộ Huyền có chút thẫn thờ: “Nếu cuối cùng Lục Cẩn muốn giết tôi, xin ngài đừng ra tay ngăn cản, đó là điều tôi đáng phải nhận.” “Không vấn đề gì.” George nghe vậy không hề phản đối.

Về việc đúng sai giữa Lý Mộ Huyền và phái Tam Nhất, anh không đưa ra bình luận.

Rất nhiều chuyện trên thế gian này đều phức tạp, không thể dùng một tiêu chuẩn thống nhất để đánh giá đúng sai, thậm chí có những chuyện không có đúng sai, chỉ có lập trường.

Anh chỉ là một người ngoài cuộc, Lý Mộ Huyền thấy mình năm đó sai thì là sai, thấy đúng thì là đúng.

Anh không quan tâm điều đó, anh chỉ hoàn thành giao dịch của mình với Lục Cẩn.

Nếu cuối cùng Lục Cẩn muốn giết Lý Mộ Huyền thì cứ giết thôi, dù sao sau khi chết anh vẫn có thể cứu lại được.

Tất nhiên, anh cứu Lý Mộ Huyền không phải vì cảm thấy ông ta đúng.

Chỉ đơn giản vì Lý Mộ Huyền là ông nội của Lý Mộc Mộc, mà Lý Mộc Mộc là vệ sĩ đảo Nathan trước đây, giờ là thống lĩnh vệ sĩ, một tướng tài đắc lực của anh.

Thực lực của Lý Mộ Huyền cũng không tệ, có thể thu nạp làm vệ sĩ Nathan mới.

"Hảo, vậy thì gặp ông ấy đi, để chuyện này triệt để kết thúc." Lý Mộ Huyền trong lòng đã có toan tính riêng.

George nghe vậy liền đưa Lý Mộ Huyền dịch chuyển tức thời thẳng đến phòng họp vương cung.

Thấy Lý Mộc Mộc và Triệu Phương Húc vẫn đang đàm phán về các chi tiết hợp tác, anh mở lời hỏi: "Đàm phán đến đâu rồi?" "Thưa Vương, đã hòm hòm rồi ạ, chỉ còn một vài chi tiết nhỏ." Lý Mộc Mộc cung kính tường thuật lại vài điểm chưa đạt được thỏa thuận.

George xua tay: “Không cần quá để ý những chi tiết đó, đại khái là được rồi.” Lý Mộc Mộc quá để tâm chi tiết là vì biết hiện tại có George ở đây nên mọi chuyện đều giải quyết được.

Nhưng sau này khi George già đi, qua đời, vị Vương tiếp theo của đảo Nathan chắc chắn không có thực lực mạnh mẽ như anh.

Nếu không đàm phán kỹ chi tiết, lúc đó sẽ nảy sinh vấn đề.

Tuy nhiên cô không biết rằng, George căn bản sẽ không già chết, anh đã sớm có thể trường sinh.

Vì vậy anh không quan tâm những vấn đề quá chi tiết, chỉ cần phương hướng lớn thống nhất là được.

“Triệu đổng, có chuyện này muốn nói với ông một chút, tôi chuẩn bị đưa lão Lý đến nhà họ Lục một chuyến...” George đại khái kể lại tình hình của Lý Mộ Huyền và Lục Cẩn.

Triệu Phương Húc nghe xong lập tức lên tiếng: “Kính thưa Vương, nếu cần thiết, công ty Na Đô Thông chúng tôi có thể đứng ra điều đình.

Chương 511

Tin rằng Lục lão gia tử là người thâm minh đại nghĩa, nhất định sẽ không quá truy cứu." Lý Mộ Huyền là ông nội Lý Mộc Mộc, coi như người của đảo Nathan, George lại đích thân đưa đến gặp Lục Cẩn, chắc chắn là muốn bảo vệ ông ta.

Nếu Lục Cẩn giết Lý Mộ Huyền, không chừng sẽ chọc giận đảo Nathan, dẫn đến việc hợp tác gặp trục trặc.

Đây là điều công ty tuyệt đối không cho phép.

Vì vậy ông mới đề nghị công ty ra mặt hòa giải trước, sau đó mới để hai bên gặp mặt, hóa giải thù hằn trong hòa bình.

Chuyện này, ngay cả khi hòa giải không thành, Lục Cẩn không nguyện ý, thì cũng phải dùng sức mạnh ép ông ta nguyện ý.

Bình thường họ chắc chắn không làm vậy, Lục Cẩn là một trong Thập Lão, nhà họ Lục có thế lực bàng đại trong giới Inhuman, lại nổi tiếng là người chính trực.

Nhưng hiện tại tình thế đặc biệt, một khi công ty bất chấp tất cả mà cứng rắn, thì ngay cả Lão Thiên Sư cũng phải phục tùng, nếu không Long Hổ Sơn sẽ không còn tồn tại.

Lục Cẩn không chỉ có một mình, ông ấy còn cả gia tộc họ Lục, cuối cùng chắc chắn sẽ nghe theo lời khuyên.

"Không cần đâu, chuyện này công ty không cần quản.

Lão Lý định thối xuất Toàn Tính, cũng sẵn sàng tiếp nhận khảo nghiệm để kết thúc mọi chuyện.

Các ông giúp truyền đạt tin tức đến toàn giới Inhuman, phụ trách tổ chức là được, cũng đừng nói lão Lý là người của đảo Nathan, cứ đi

theo quy trình bình thường thôi.” George xua tay từ chối ý tốt của Triệu Phương Húc.

Việc này vốn liên quan đến giao dịch của anh và Lục Cẩn, nếu cần dùng thủ đoạn cưỡng ép, anh chẳng cần phiền đến Na Đô Thông, tự mình có thể dễ dàng giải quyết.

Vốn dĩ Lý Mộ Huyền là muốn hóa giải nhân quả, cứ thuận theo tự nhiên là tốt nhất.

“Thối xuất Toàn Tính...

Nếu đã vậy, chúng tôi sẽ nghe theo ngài.

Chúng tôi nhất định sẽ làm tốt công tác thông báo và duy trì trật tự lần này.” Thấy ngữ khí George kiên quyết, không giống như nói khách sáo, Triệu Phương Húc cũng không nói thêm gì nữa.

Hiện tại Toàn Tính không có khái niệm "nghỉ hưu", nhưng ngày trước, nếu người của Toàn Tính muốn rút lui, quay lại giới Inhuman bình thường, có một phương pháp được công nhận.

Đó là tung tin ra trước để mọi người có thời gian chuẩn bị, sau đó chọn ngày giờ và địa điểm, mời những người có uy tín đến làm chứng.

Trong vòng 7 ngày kể từ khi chọn địa điểm và thời gian, bất kỳ ai với bất kỳ lý do gì cũng có thể tham gia nghi thức này.

Trọng tâm của nghi thức rất đơn giản: trong 7 ngày đó, bất kỳ người tham gia hay người chứng kiến nào cũng có thể làm bất cứ điều gì với người muốn thối xuất.

Người thối xuất phải chấp nhận mọi yêu cầu của người tham gia nghi thức, bao gồm cả cái chết.

Vì vậy cơ bản dùng cách này không mấy ai sống sót, đa số làm vậy

không phải để sống, mà để trả giá cho những tội lỗi mình đã phạm trước đây.

"Thời gian định vào ba ngày sau, địa điểm tại... thung lũng nhỏ phía sau di tích phái Tam Nhất đi." Lúc này Lý Mộ Huyền cũng lên tiếng.

"Vậy chốt như thế, tôi đưa ông đi gặp Lục Cẩn trước." George đưa Lý Mộ Huyền dịch chuyển tức thời xuất hiện bên ngoài cửa nhà họ Lục, sau đó truyền âm cho Lục Cẩn ở bên trong.

Lục Cẩn nghe thấy truyền âm liền lập tức vận chuyển Nghịch Sinh Tam Trọng, tông vỡ đại môn lao ra ngoài.

"Sao thế anh bạn họ Lục, định động thủ à?" "Bây giờ động thủ thì hời cho ông quá, giết ông là chuyện lớn, tôi phải suy nghĩ kỹ đã." Lục Cẩn hít sâu một hơi, tán đi Nghịch Sinh Tam Trọng.

George mở lời: "Lão Lý đã nhờ Na Đô Thông phát tin tức, ba ngày sau tại thung lũng sau di tích phái Tam Nhất sẽ tổ chức nghi thức thối xuất Toàn Tính.

Nếu ông muốn giết ông ta, có thể đợi đến lúc đó." "Thối xuất Toàn Tính?

Không ngờ gã này đến già rồi mà lại có chút gan dạ như vậy." Lục Cẩn nhìn chằm chằm vào mắt Lý Mộ Huyền, giọng điệu đầy vẻ châm biếm.

Lý Mộ Huyền nghe vậy cũng không giận, ngược lại còn cười lớn đầy thoải mái.

"Kim tiên sinh, cảm ơn ngài đã đưa Lục Cẩn đến, giao dịch của chúng ta hoàn thành.

Khi nào rảnh mời ngài ghé qua nhà họ Lục uống trà, chúng tôi luôn chào đón ngài." Lục Cẩn thấy vậy cũng cười theo, cười xong liền

quay sang cảm ơn George, nắm lấy tay Lý Mộ Huyền kéo vào trong nhà.

"Nếu ba ngày sau ông phải chết, vậy thì trước khi chết hãy ở lại đây với tôi, chúng ta hàn huyên cho thật kỹ." "Được, vậy thì hàn huyên cho kỹ." Lý Mộ Huyền không phản kháng, chỉ nói với George một câu cuối: "Vương, cảm ơn ngài đã đưa tôi đến, ngài cứ về trước đi, tôi ở đây không sao đâu." "Kim tiên sinh, chuyện này là sao ạ?" Lúc này, Lục Linh Lung và anh trai Lục Lâm cũng chạy ra, nghe đối thoại của mấy người mà mặt đầy dấu hỏi.

"Mấy ngày nữa các cháu sẽ biết thôi." George mỉm cười, dịch chuyển tức thời biến mất tại chỗ.

Ba ngày sau, trong thung lũng phía sau di tích phái Tam Nhất.

"Cũng chẳng biết lão đầu tử nghĩ gì mà không chọn di tích Tam Nhất, lại chọn cái khe núi phía sau này.

Ở đây phải ở lại những sáu bảy ngày, ngộ nhỡ mưa thì chẳng có chỗ nào mà trú." Từ Tam vừa chỉ huy nhân viên Na Đô Thông bố trí bàn ghế và đồ ăn thức uống trong thung lũng, vừa phàn nàn với Trương Sở Lam bên cạnh.

"Tam ca, nhìn cái miệng quạ đen của anh kìa, mưa thật rồi này!" Trương Sở Lam sờ một giọt nước trên trán, nhịn không được lườm một cái.

Từ Tứ đứng bên cạnh nghi hoặc: "Dự báo thời tiết rõ ràng nói hôm nay không mưa mà." "Dự báo thời tiết có bao giờ chuẩn đâu?" Trương Sở Lam quay đầu tìm ô, phát hiện chị Bảo Nhi nhanh trí nhất đã đội luôn cái ghế nhựa lên đầu, thế là cậu ta cũng học theo, đội một cái ghế nhựa lên đỉnh đầu.

"Tam ca, người của Toàn Tính cũng đến rồi, họ có gây chuyện

không?" Đứng cạnh chị Bảo Nhi, nhìn về phía lối vào thung lũng, một nhóm lớn người của Toàn Tính rầm rộ tiến vào, Trương Sở Lam lộ vẻ cảnh giác.

Lần này Toàn Tính đến không phải nhân vật tầm thường, toàn cấp bậc nguyên lão như Hạ Liễu Thanh và Mai Kim Phượng, luyện khí sư Uyển Đào, Thi Ma Đồ Quân Phòng, một trong Lưỡng Hào Kiệt là Đinh Đảo An, Tứ Trương Cuồng gồm Hạ Hòa, Thẩm Trùng, Cao Ninh, Đậu Mai.

Còn những kẻ không mấy tên tuổi cũng đến không ít.

Trong thung lũng lúc này đã có rất nhiều người từ các danh môn chính phái và các đại gia tộc, trong đó không ít người có mối thù sâu tựa biển với Toàn Tính.

Hai bên gặp nhau đỏ mắt, nếu không hợp ý mà đánh nhau thì hỏng bét.

"Yên tâm, trong trường hợp này không đánh nhau được đâu." Từ Tam xua tay, không hề lo lắng.

Toàn Tính tuy là tà phái nghìn năm, nhưng nó tồn tại cũng có lý do của nó, không ai muốn tà phái này hoàn toàn biến mất cả.

Nếu động thủ trong thung lũng lúc này sẽ là một trận đại hỗn chiến, không biết bao nhiêu người sẽ chết, đây là điều cả hai bên đều không muốn thấy.

Vì vậy lãnh đạo các môn phái, gia tộc và cấp cao Toàn Tính đều rất ăn ý, kẻ nào không hiểu chuyện sẽ bị chính họ dạy dỗ trước.

Thêm nữa, ai cũng biết nhân vật chính lần này là Lý Mộ Huyền và Lục Cẩn, động thủ ở đây là không nể mặt hai người họ, cũng không nể mặt Na Đô Thông phụ trách chủ trì.

Lý Mộ Huyền tính ra là bậc tiền bối trong Toàn Tính, ngang hàng

với ông ta chỉ có Hạ Liễu Thanh và Mai Kim Phượng, Uyển Đào còn kém Lý Mộ Huyền một bậc.

Lục Cẩn thì càng khỏi nói, một trong Thập Lão, uy vọng chỉ sau Lão Thiên Sư của Long Hổ Sơn, được xưng tụng là bậc chân quân tử "nhất sinh vô hạ".

Vì vậy không cần lo mọi người sẽ đánh nhau trong thung lũng này.

Quả nhiên, thấy người của Toàn Tính xuất hiện, đệ tử các môn phái và gia tộc đến xem náo nhiệt tuy căm phẫn nhưng không một ai lên tiếng khiêu khích.

Người của Toàn Tính cũng vậy, họ đến gặp Lý Mộ Huyền đang ngồi giữa thung lũng, trò chuyện vài câu rồi tìm chỗ ngồi xuống.

“Mau nhìn xem, trên trời là cái gì vậy!” Đúng lúc này, mọi người đột nhiên nghe thấy một tiếng rồng ngâm vang vọng không trung, ngẩng đầu nhìn lên, tất cả sợ hãi bật dậy.

Họ đã thấy gì?

Chương 512

Họ thấy chín con kim long năm mốt vàng rực xuất hiện trên bầu trời, chín con rồng này còn kéo theo một chiếc xe khổng lồ giống như ngai vàng của hoàng đế cổ đại.

Cửu long lạp xa, đạp mây lướt gió bay về phía thung lũng, giống như tiên nhân hạ giới vậy.

"Tán!" Từ trên xe truyền ra một âm thanh cực đại, khí thế cường đại chấn động cả bầu trời, mây đen lập tức tan biến, ánh mặt trời chiếu xuống.

Dưới ánh mặt trời, mọi người nhìn rõ hơn, chín con kim long đó thực sự là rồng vàng, trông như được đúc bằng vàng ròng nhưng lại có sức sống.

Cửu long đáp xuống thung lũng, George cùng Thập vệ Nathan bước ra.

Đảo Nathan đã được anh biến thành một thực thể siêu nhiên, xuất hành chắc chắn phải có đại cảnh rầm rộ một chút mới có thể răn đe lũ tiểu nhân, tránh được nhiều phiền phức không đáng có.

Vì vậy họ không chọn cách dịch chuyển tức thời cho tiện mà dùng thuật Biến hình tạo ra chín con rồng vàng khổng lồ.

Lại thêm các bùa chú mô phỏng và Khải Linh chú để tạo ra phương tiện di chuyển cực kỳ phong cách và phô trương này bay từ đảo Nathan xuống.

"Đó là Kim Bảo Bảo, hóa ra lời đồn là thật, cậu ta thực sự thành Vương của Nathan, còn một mình tiêu diệt cả Behemoth!" Thấy Kim Bảo Bảo xuất hiện, mọi người lập tức nhận ra ngay.

Việc hạm đội Behemoth bị trọng thương tại đảo Nathan là chuyện chấn động thế giới, ba ngày qua đủ để các thế lực trong nước nắm bắt thông tin.

Ban đầu họ nghĩ Kim Bảo Bảo có thể diệt nhà họ Vương đã rất đáng sợ, thực lực ngang ngửa Lão Thiên Sư.

Không ngờ thực lực của người ta vượt xa tưởng tượng, cư nhiên đánh tan cả hạm đội cấp Behemoth, hóa thân thành người khổng lồ ném mười mấy chiến hạm ra ngoài không gian, đúng là truyền thuyết thần thoại.

Không ít người cảm thấy thông tin này quá cường điệu, cho rằng người thu thập tin tức chắc ăn nhầm nấm nên bị ảo giác.

Nhưng giờ nhìn lại, sự thật tám chín phần mười là như vậy.

Cửu long lạp xa từ trên trời rơi xuống, chẳng phải là thần thoại thì là gì?

"Không ngờ nghi thức thối xuất Toàn Tính này lại khiến đảo Nathan cũng đến xem náo nhiệt." Mọi người chỉ biết Kim Bảo Bảo thành Vương của Nathan, đuổi Behemoth, hóa thân người khổng lồ ném chiến hạm, chứ không hề biết Lý Mộ Huyền cũng đến từ đảo Nathan.

Vì trận chiến đó là màn độc diễn của George, Lý Mộ Huyền và các vệ sĩ Nathan đều chỉ làm nền.

Phía công ty khi phát tin tức cũng không hề đề cập việc Lý Mộ Huyền đến từ đảo Nathan.

"Kim ca, Kim ca, ngài đến rồi, mời ngồi bên này, vị trí đã chuẩn bị sẵn cho ngài rồi." Trương Sở Lam mặt dày thấy George xuất hiện liền lập tức nịnh nọt chạy lên chào hỏi.

Làm như thể rất thân thiết, quan hệ rất tốt, cậu ta kéo George và

các vệ sĩ Nathan ngồi vào một khu vực quan chiến mà mình đã đặc ý chuẩn bị.

"Vậy thì cảm ơn nhé, tiểu Trương, sau này cậu nếu không sống nổi ở công ty thì có thể dẫn Phùng Bảo Bảo gia nhập đảo Nathan, tôi sẽ để dành hai vị trí vệ sĩ cho hai người." George biết Trương Sở Lam muốn mượn oai hùm, dùng thế của anh để răn đe những kẻ còn âm mưu với Khí Thể Nguyên Lưu, đồng thời chuẩn bị đường lui phòng khi bí mật trường sinh của Phùng Bảo Bảo bị bại lộ.

Anh không vạch trần mà còn âm thầm truyền âm cho Trương Sở Lam.

Anh đánh giá cao bộ não và độ mặt dày của Trương Sở Lam, cũng như thực lực của Phùng Bảo Bảo.

Hai người sau này nếu gia nhập đảo Nathan, anh sẽ càng yên tâm bế quan hơn.

"Kim ca, vậy thì đã quyết nhé, ngài nhất định phải giữ hai vị trí cho bọn em." Trương Sở Lam nghe vậy mắt sáng lên, biểu cảm càng thêm ân cần.

Cậu ta luôn lo lắng một ngày chị Bảo Nhi bị lộ bí mật trường sinh, lúc đó có lẽ ngay cả công ty cũng không buông tha họ.

Nếu có thể gia nhập đảo Nathan, có pho tượng lớn như Kim Bảo Bảo bảo vệ, dù là công ty cũng không dám động vào.

Mà đảo Nathan lại ẩn hiện trên trời, muốn tìm cũng không tìm được.

Quan trọng là Kim Bảo Bảo biết bí mật trường sinh của chị Bảo Nhi nhưng căn bản không quan tâm, vì chính Kim Bảo Bảo cũng đã trường sinh.

Suốt năm ngày liên tiếp, không có bất kỳ ai tìm đến gây rắc rối cho

Lý Mộ Huyền.

Thực tế cũng dễ hiểu, bao nhiêu năm trôi qua, kẻ thù năm xưa của Lý Mộ Huyền cơ bản đã già chết gần hết.

Hơn nữa biệt danh của Lý Mộ Huyền thuở đó là "Ác Đồng", chủ yếu chỉ việc ông ta thích trêu chọc người khác, chứ không phải hạng người thực sự ác độc.

Ngoại trừ việc dẫn đến sự diệt vong của phái Tam Nhất, ông ta cơ bản chưa thực sự giết ai.

Dù những người từng bị trêu chọc còn sống thì giờ cũng đã là lão già, nhiều chuyện đã nhìn thấu, hiếm có ai hẹp hòi đến mức vì chuyện trêu đùa hồi trẻ mà lặn lội đường xa đến báo thù.

Tuy nhiên trong năm ngày này, người trong thung lũng không những không bớt đi mà còn tụ tập ngày một đông.

Rất nhiều người kéo đến sau này không phải để xem màn thối xuất Toàn Tính của Lý Mộ Huyền, mà là để xem George, xem cỗ xe chín rồng như trong thần thoại.

Đa số thanh niên không biết Lý Mộ Huyền, không biết sự kiện phái Tam Nhất năm đó nên không đến xem náo nhiệt.

Nhưng khi họ biết về cửu long lạp xa và nghe kể chuyện về đảo Nathan, ai nấy đều như được tiêm máu gà, lũ lượt kéo đến.

Cơ bản những thí sinh tham gia Đại hội La Thiên của Long Hổ Sơn đều đã có mặt.

Hai bên thung lũng chật kín các Inhuman, có thể coi đây là lần tụ tập đông người nhất trong giới Inhuman trong nước, vượt qua cả Đại hội La Thiên lần trước.

Ngày thứ sáu của nghi thức, cuối cùng cũng có người tiến vào

thung lũng, đi tới trước mặt Lý Mộ Huyền.

Đó là Hoa Quang lão Lưu, người từng bị Lý Mộ Huyền phá hỏng hôn lễ trong ngày đại hỷ, bị coi là nỗi sỉ nhục lớn.

Ông ta bắt Lý Mộ Huyền liếm giày cho mình mới chịu bỏ qua, nhưng khi Lý Mộ Huyền định liếm giày thật, ông ta lại đá văng ra, không thực sự làm nhục Lý Mộ Huyền.

Hóa ra ông ta cũng chỉ đùa một chút, đồng thời cho Lý Mộ Huyền biết mình đã liên lạc với tất cả những người có thù với Lý Mộ Huyền năm xưa.

Trừ những người đã qua đời, những người còn sống chẳng mấy ai nhớ đến những chuyện nhỏ nhặt thời trẻ, hoặc có nhớ thì cũng thấy lãng phí thời gian khi phải lặn lội xa xôi như vậy.

Thế nên cuối cùng chỉ có một mình ông ta đến.

Lúc này Lý Mộ Huyền mới bừng tỉnh phát hiện, bao năm qua đều là ông ta tự làm khổ mình, cứ nghĩ mình đã phạm bao nhiêu tội nghiệt.

Thực tế trong trải nghiệm nhân sinh phong phú mấy chục năm của người ta, chuyện đó chẳng đáng là bao.

Đến chiều tối ngày thứ bảy, khi mặt trời sắp lặn xuống núi, Lục Cẩn đứng dậy, bước tới trước mặt Lý Mộ Huyền.

Màn thối xuất Toàn Tính kéo dài này cũng đến cao trào và hồi kết.

Sau khi xác định không còn ai tìm Lý Mộ Huyền gây rắc rối nữa, Lục Cẩn dứt khoát khai chiến với Lý Mộ Huyền, hai bên đánh qua đánh lại cực kỳ kịch liệt.

Lục Cẩn không dùng Thông Thiên Lục, toàn bộ quá trình đều sử dụng Nghịch Sinh Tam Trọng, Lý Mộ Huyền cũng không nương tay, phát huy thực lực đến cực hạn.

“Lý Mộ Huyền cũng là một thiên tài!” George đang quan sát trận chiến không nhịn được thốt lên một tiếng cảm thán.

Thực lực Lục Cẩn mạnh mẽ là điều dễ hiểu, có cao thủ hàng đầu như Tả Nhược Đồng chỉ dạy, lại luyện công pháp Nghịch Sinh Tam Trọng danh tiếng lẫy lừng của phái Tam Nhất khi đó.

Nhìn lại Lý Mộ Huyền, thứ ông ta học chỉ là môn "Đảo Chuyển Bát Phương" không mấy danh giá, sư phụ cũng chỉ là cao thủ hạng ba trong giới Inhuman.

Nhưng ông ta lại dựa vào thiên phú của mình, luyện môn hạng ba này đến thực lực cao thủ hàng đầu, đánh ngang ngửa với Lục Cẩn.

Nếu năm xưa Lý Mộ Huyền thuận lợi gia nhập phái Tam Nhất, chắc hẳn thành tựu bây giờ còn cao hơn nữa.

Chương 513

Mọi người cũng bị trận chiến kịch liệt của hai người thu hút, thầm cảm thán chuyến đi này không uổng công.

"Kết thúc rồi!" Sau khi kịch chiến suốt một giờ đồng hồ, dưới sự kích thích có chủ đích của Lý Mộ Huyền, Lục Cẩn cuối cùng đã buông bỏ tất cả, chấp nhận rủi ro thất bại và cái chết để đột phá đến tầng thứ ba của Nghịch Sinh Tam Trọng.

Tiến vào tầng thứ ba, thực lực Lục Cẩn tăng mạnh, thân thể coi như bất tử, mạnh mẽ đánh bại Lý Mộ Huyền.

Lúc này George cũng nhận ra, mục đích của Lý Mộ Huyền làm vậy là để mượn lòng căm thù của Lục Cẩn giúp đối phương đột phá Nghịch Sinh tầng ba.

Coi như là bù đắp cho món nợ năm xưa.

Nhưng Lục Cẩn rõ ràng không nhận cái ân tình này, ông ra tay đấm đá Lý Mộ Huyền một trận, đánh đến khi Lý Mộ Huyền hơi thở thoi thóp mới dừng tay, sai người mang cái búa đại diện cho việc kết thúc nghi thức đến.

"Lý Mộ Huyền, tôi cho ông một cơ hội, chỉ cần ông hứa với tôi sau này không bao giờ dính dáng gì đến Toàn Tính nữa, bao gồm cả thằng khốn Vô Căn Sinh đó.

Vậy thì hôm nay việc thối xuất của ông sẽ do đích thân tôi gõ búa, tương lai xây dựng lại phái Tam Nhất cũng có thể cho ông tham gia!" Mọi chuyện năm xưa tuy bắt nguồn từ Lý Mộ Huyền, nhưng kẻ thực sự phá vỡ Nghịch Sinh Tam Trọng của Tả Nhược Đồng, dẫn đến cái chết của ông và sự diệt môn của phái Tam Nhất lại là chưởng môn Toàn Tính - Vô Căn Sinh.

Mà Vô Căn Sinh sau khi biến mất năm đó đến giờ vẫn không có manh mối, cũng có khả năng còn sống.

Ông biết hôm nay tha cho Lý Mộ Huyền chính là tha cho chính mình, để mình buông bỏ tâm kết, nhưng Lý Mộ Huyền phải đồng ý điều kiện này.

Nếu không ông không thể thanh thản, không thể cứ thế mà tha cho Lý Mộ Huyền.

Lý Mộ Huyền quỳ trên đất, cúi đầu, miệng đầy máu: "Lần thối xuất này vốn dĩ tôi đã định không dính dáng gì đến họ nữa.

Nhưng chưởng môn thì không được, ngài ấy là người duy nhất vì đám cặn bã Toàn Tính chúng tôi mà dốc hết tâm sức.

Với các người, ngài ấy là đại ma đầu, nhưng với chúng tôi, ngài ấy là bậc thánh nhân (sage)." "Nhưng vị thánh nhân của các người cuối cùng lại bỏ rơi các người mà biến mất!" Lục Cẩn nghe vậy sững người một chút rồi gầm lên.

Lý Mộ Huyền cũng gật đầu đồng ý: "Vì vậy tôi muốn tìm ngài ấy, nếu lần này tôi còn sống, tôi sẽ tìm chưởng môn, lấy thân phận đệ tử mà phụng sự bên cạnh.

Lục huynh đệ, hôm nay dù ông có hài lòng hay không, đó vẫn là câu trả lời của tôi." "Tốt, tốt lắm, nếu đó là lựa chọn của ông, vậy thì đi chết đi!" Mặt Lục Cẩn tối sầm lại, ngón tay co thành móc, hung hăng đâm thẳng vào huyệt thái dương của Lý Mộ Huyền, xuyên thủng ngay tại chỗ.

Lý Mộ Huyền ngã quỵ xuống đất, hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Cảnh tượng này khiến tất cả mọi người có mặt đều sững sờ.

Trong ấn tượng của họ, Lục lão gia tử Lục Cẩn cả đời không tì vết, cuối cùng chắc không đến mức thực sự giết Lý Mộ Huyền.

Nhưng thực tế là ông đã giết thật.

"Tự làm tự chịu, tự làm tự chịu, vậy cũng tốt, chỉ còn lại Vô Căn Sinh, chỉ còn lại Vô Căn Sinh..." Lục Cẩn nhìn chằm chằm thi thể Lý Mộ Huyền, miệng lẩm bẩm, tinh thần dường như có chút không bình thường.

"Ông nội!" Phía bên này Lý Mộc Mộc thấy Lý Mộ Huyền bị giết liền đỏ mắt, định lao qua nhưng bị George giữ lại.

"Không sao, vẫn cứu lại được." Bóng dáng lóe lên, George đã xuất hiện trước thi thể Lý Mộ Huyền, đưa tay ấn lên đỉnh đầu ông ta.

Lục Cẩn thấy George xuất hiện dường như bị kích động, lập tức tung một cú đấm về phía George.

"Cút đi cho tôi, ai cho cậu chạm vào ông ta!" Tuy nhiên giây tiếp theo, Lục Cẩn - người vừa đột phá Nghịch Sinh Tam Trọng, thực lực có lẽ đã đuổi kịp Lão Thiên Sư - lại bị George tùy ý phất tay một cái đánh bay xa tới hai dặm.

"Diễn với họ thì thôi, diễn với tôi à, đánh chết giờ." "Về đây cho tôi!" Dùng thuật phong ấn linh hồn thu hồi linh hồn Lý Mộ Huyền đã rời khỏi xác, sau đó truyền ngược lại vào cơ thể ông ta, thi triển cả Song Toàn Thủ lẫn ma pháp chữa trị.

Chưa đầy một phút, cơ thể Lý Mộ Huyền đã hoàn toàn lành lặn, sau đó ông mở mắt đứng dậy.

"Vương, chẳng lẽ tôi không chết sao?" Lý Mộ Huyền có chút không tin nổi mà vận động tay chân.

George mỉm cười: "Tôi đã nói sẽ bảo toàn mạng cho ông, nếu ông đã không cho tôi xen vào trận chiến giữa ông và Lục Cẩn, vậy thì đợi ông ta giết ông xong tôi cứu lại.

Từ hôm nay, ông là người đã chết một lần, mạng của ông không

còn thuộc về ông nữa, mà thuộc về đảo Nathan." "Sống lại rồi, cư nhiên sống lại rồi, vừa nãy rõ ràng trên đầu có cái lỗ thủng, thế mà cũng cứu sống được!" Đám đông xung quanh thấy George cư nhiên kéo được Lý Mộ Huyền đã chết hẳn trở về, còn chữa lành mọi vết thương trong nháy mắt, ai nấy đều kinh hô thành tiếng.

Nếu còn một hơi thở mà cứu được thì còn hiểu được, đằng này chết ngắc rồi mà vẫn cứu lại được.

"Ông... lại sống rồi!" Mà Lục Cẩn bị George phất tay đánh bay hai dặm cũng điên cuồng chạy trở lại.

Khi thấy Lý Mộ Huyền đang đứng khỏe mạnh ở đó, cả người ông ngây dại, đồng thời trạng thái tinh thần cũng trở lại bình thường.

"Lục Cẩn, ông đã giết Lý Mộ Huyền một lần, tôi cứu ông ta lại, mạng ông ta giờ không thuộc về chính mình nữa.

Còn nữa, nói cho ông một chuyện, Vô Căn Sinh sớm đã chết rồi, nên ông cũng không cần tìm ông ta nữa, Lý Mộ Huyền sau này sẽ ở lại đảo làm vệ sĩ Nathan." George nói với Lục Cẩn hai câu rồi đưa Lý Mộ Huyền dịch chuyển tức thời trở lại kiệu rồng, để chín con kim long kéo xe rời khỏi thung lũng, trở về đảo Nathan.

Lục Cẩn sau khi nghe xong lời George thì ngồi bệt xuống đất, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

"Vô Căn Sinh chết rồi, chết tốt lắm, thù phái Tam Nhất cuối cùng cũng báo xong rồi, sư phụ, người yên nghỉ đi!" Phía bên này George trở về đảo Nathan, làm vài cái thẻ Portkey đưa cho Lý Mộc Mộc, rồi bắt đầu bế quan nghiên cứu Thần Thụ và môn Lục Khố Tiên Tặc có thể nuốt chửng mọi thứ để cường hóa nhục thân.

Tại thế giới chính Marvel, George từ trong mật thất tu luyện của trường học chậm rãi mở mắt.

“Đã đến lúc tiến thêm một bước nâng cấp năng lực biến chủng rồi.” Thân thể này của anh có năng lực biến chủng bắt nguồn từ Giáo sư X và Magneto, nhưng lúc đầu chỉ là cấp hai.

Sau này nhờ học ma pháp, ý chí tăng vọt, gián tiếp khai phát năng lực tâm linh, khiến năng lực tâm linh hiện tại của anh không thua kém Giáo sư X thời đỉnh cao.

Tương tự, do cộng dồn lực điện từ của phân thân Misaka Mikoto, khả năng điều khiển từ lực của anh cũng đạt đến trình độ Magneto lúc về già trong phim.

Nhưng giờ đây, muốn có bước đột phá mới là rất khó.

Trừ khi anh tiến giai trực tiếp lên cấp Đơn thể Vũ trụ, tầng thứ sinh mệnh có sự nhảy vọt về chất, thì mới có thể kéo theo năng lực biến chủng của cơ thể nâng tầm một lần nữa.

Đáng tiếc, dù mỗi phân thân ở mỗi thế giới đều nỗ lực thăng tiến thực lực, nhưng muốn từ cấp Thiên Phụ tiến lên cấp Đơn thể Vũ trụ không phải chuyện ngày một ngày hai.

Dù là về phương diện thực lực cứng hay thông qua việc tạo ra chiều không gian riêng, đều cần thời gian mài giũa.

Theo như thiết lập truyện tranh anh biết, người biến chủng là một chủng tộc hình thành do đột biến gen của con người Trái Đất, và sự đột biến này không tự nhiên xảy ra.

Vào thời kỳ xa xưa khi nhân loại vẫn là vượn người nguyên thủy, một trong các Celestial là nhà thám hiểm O'neiger đã cấy một gen tiềm ẩn vào một số vượn người để mở rộng tiềm năng của họ.

Cùng với quá trình tiến hóa của các loài trên Trái Đất, những gen này cuối cùng tiến hóa thành gen biến chủng, tức gen X.

Vì bản thân Trái Đất là hạt nhân của vũ trụ, nhân loại Trái Đất

cũng sở hữu tiềm năng khổng lồ, nên cực hạn năng lực của người biến chủng thậm chí có thể đạt tới cấp Đa vũ trụ.

Ví dụ như người biến chủng mạnh nhất Franklin Richards, sở hữu siêu năng lực du hành thời gian, thao túng thời gian, không gian, luật nhân quả, sửa đổi hiện thực và tạo ra vũ trụ.

Đúng chuẩn người biến chủng cấp Đa vũ trụ.

Vì vậy anh vẫn có sự kỳ vọng nhất định vào năng lực biến chủng của mình.

Ít nhất hiện tại chỉ có năng lực của Giáo sư X và Magneto trong phim thì chưa đủ làm anh thỏa mãn.

Anh muốn năng lực tâm linh của mình đạt đến mức không cần máy Cerebro hỗ trợ vẫn có thể tức thì điều khiển ý thức của tất cả nhân loại trên một hành tinh.

Anh muốn về phương diện từ lực, mình có thể giống như Magneto trong truyện tranh, không chỉ là di chuyển tàu ngầm hạt nhân hay cầu Cổng Vàng, mà là có thể di chuyển cả những hành tinh lớn.

Làm thế nào để nâng cao năng lực ở hai phương diện này?

Chương 514

Trước đây anh không có cách, nhưng giờ thì có rồi.

Điều này cũng nhờ lần trước Deadpool dùng thiết bị của TVA (Cơ quan Quản lý Biến động Thời gian) đến đây, giúp anh có cơ hội thu thập được một lượng lớn tọa độ các vũ trụ song hành khác nhau trong Hư Không.

Và trong đó tình cờ có một vũ trụ, sắp xảy ra một sự kiện có thể giúp anh nâng cao năng lực ở hai phương diện này.

Nếu có cơ hội, biết đâu còn có thể đoạt được một trong ba sức mạnh cổ đại là Phoenix Force (Lực lượng Phượng Hoàng).

Lấy nhẫn huyền giới đeo vào tay, tìm kiếm kỹ lưỡng một tọa độ đã ghi chép trước đó, anh nhanh chóng vẽ ra một cổng truyền tống không gian phía trước.

Hiện tại với thực lực của anh, muốn đi tới các vũ trụ Marvel khác vẫn phải nhờ vào nhẫn huyền giới và sức mạnh của thực thể Vishanti.

Tuy nhiên với ma lực của anh, mượn chút sức mạnh này, việc hoàn trả cũng chẳng có chút áp lực nào.

Một bước bước qua cổng truyền tống không gian, anh liền tới một Trái Đất ở vũ trụ song hành Marvel khác.

Nhìn quanh một lượt, thông qua kiến trúc và trang phục của mọi người, anh đại khái có thể phán đoán mình không chọn nhầm tọa độ.

Thời gian ước tính cũng tương đương.

"Trước tiên phải ẩn nặc khí tức, để người của TVA phát hiện thì không hay lắm." Nhanh chóng ẩn giấu thân hình, bao phủ xung quanh

bằng sức mạnh thời gian để ngăn chặn thiết bị của TVA dò tìm, George mới bắt đầu hành động.

Chuyện xuyên không lung tung qua các vũ trụ song hành như anh đang làm chắc chắn là TVA không cho phép.

Dù anh không sợ TVA nhưng cũng không muốn xảy ra xung đột quá lớn đắc tội với vị Thần Câu Chuyện Loki đứng sau.

Vì vậy trước khi hoàn thành kế hoạch, anh không thể quá phô trương.

TVA giám sát các vũ trụ song hành dựa vào các thiết bị do Kang phát triển, nhân lực có hạn nên không thể giám sát hoàn toàn mọi ngóc ngách.

Đó là lý do tại sao người của TVA thường xuất hiện để dọn dẹp bãi chiến trường sau khi các sự kiện lớn đã xảy ra.

Hơn nữa vì Thần Câu Chuyện Loki đã thay đổi quy tắc hành động của TVA nên việc giám sát lại càng lỏng lẻo hơn nhiều.

Chỉ cần không có ai đi xuyên qua các vũ trụ song hành để phá hoại, họ thường không quá chú ý.

Deadpool dùng máy thời gian xuyên không bao nhiêu lần, mãi lâu sau mới bị TVA phát hiện đưa về.

Nên anh chỉ cần chú ý một chút, có lẽ khi hoàn thành kế hoạch trở về vũ trụ của mình rồi, người của TVA cũng chưa chắc phát hiện ra.

"Hiện ra đi - Erik Magnus Lehnsherr!" Theo mũi tên chỉ đường màu vàng, George nhanh chóng bay về một hướng nhất định.

Đúng vậy, người anh đang tìm chính là Magneto của thế giới này.

Năm 1983, Ba Lan, tại một xưởng luyện thép.

Magneto lừng lẫy một thời đang mặc đồng phục công nhân, đội

mũ bảo hiểm, làm việc chăm chỉ như một công nhân bình thường.

Kể từ sự kiện tấn công năm 1973, ông đã trở thành tội phạm bị truy nã toàn cầu.

Trong quá trình trốn chạy, ông đã yêu một người phụ nữ Ba Lan bình thường và kết hôn, sinh ra một cô con gái đáng yêu.

Từ đó, ông bắt đầu cuộc sống của một công nhân bình thường nhất với thân phận làm thuê, không còn là Magneto nữa.

"A!!!" Đúng lúc ông đang điều khiển máy móc làm việc, dây chuyền chở thép lỏng bên cạnh đột ngột đứt gãy, thùng thép khổng lồ rơi xuống, nhắm thẳng vào một công nhân.

Nếu bị đè trúng, người công nhân đó chắc chắn sẽ chết.

Theo bản năng, ông giơ tay dùng năng lực giữ chặt thùng thép khổng lồ đó, cứu sống người đồng nghiệp.

Tuy nhiên hành động này của ông cũng bị một đồng nghiệp khác ở phía trên nhìn thấy.

"Xem ra mình đến đúng lúc rồi." Trong trạng thái ẩn thân, George lơ lửng phía trên xưởng thép, nhìn xuống mọi chuyện đang diễn ra bên dưới, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Anh không can thiệp vào những gì đang xảy ra, lặng lẽ đợi xưởng thép tan làm, nhìn Magneto vội vàng lái xe trở về nhà.

Vừa về đến nhà, Magneto đã kể lại chuyện xảy ra hôm nay cho vợ mình và nhanh chóng bắt đầu thu dọn đồ đạc.

"Anh không làm sai, anh đã cứu người đó!" Người vợ hết lời khen ngợi việc Magneto dùng năng lực cứu người, nhưng Magneto lại lắc đầu: "Điều đó không quan trọng, quan trọng là nếu anh bị lộ, hai mẹ con cũng sẽ bị lộ, nên chúng ta phải rời khỏi đây ngay." "Nhưng đây là

nhà của chúng ta, cũng là nhà của con gái mình." Người vợ rõ ràng có chút luyến tiếc ngôi nhà đã chung sống với Magneto suốt mười năm qua, đời người có mấy cái mười năm.

Nhưng Magneto thì rất lý trí, ông ôm lấy vợ và nói: "Ở đâu có chúng ta, ở đó là nhà.

Lúc chúng ta mới gặp nhau, anh đã nói cho em biết thân phận của mình vì anh tin tưởng em.

Anh cũng hy vọng bây giờ em tin tưởng anh, nếu chúng ta tiếp tục ở lại đây sẽ rất nguy hiểm." "Em đi gọi Nina!" Người vợ lập tức quay người vào phòng tìm con gái, nhưng cô phát hiện con gái không có trong phòng, cũng không có ở sân sau.

Hai người biết có chuyện chẳng lành, vội vàng tìm kiếm trong khu rừng gần nhà.

Không lâu sau, họ tìm thấy con gái mình.

Tuy nhiên lúc này ở cùng con gái họ còn có mười mấy tên cảnh sát trong thị trấn, những tên cảnh sát này tay cầm gậy gỗ và dây thừng, dường như đang đợi Magneto dẫn xác đến.

Sau một hồi thương thuyết, Magneto lấy điều kiện đầu hàng để đổi lấy sự tự do cho con gái mình.

Nhưng sau đó bi kịch đã xảy ra.

Thấy cha mình sắp bị bắt đi, Nina xúc động mạnh, kích phát năng lực biến chủng, điều khiển lũ cú trong rừng bắt đầu tấn công cảnh sát.

Trong lúc hỗn loạn, một viên cảnh sát lỡ tay bắn ra mũi tên gỗ, vô tình giết chết vợ và con gái của Magneto.

"Không!" Magneto thấy vợ con bị bắn chết liền phát ra một tiếng gầm phẫn nộ, thoát khỏi sự kiềm chế lao tới ôm lấy họ.

Những tên cảnh sát rõ ràng cũng không ngờ sự việc lại đi đến nước này, tất cả đều ngẩn người tại chỗ.

"Thượng đế đáng chết, đây là những gì Ngài muốn sao?

Được, vậy thì tôi sẽ..." Magneto phẫn nộ tháo sợi dây chuyền trên cổ con gái, định thi triển năng lực giết sạch lũ cảnh sát tại hiện trường.

Ngay lúc đó, một giọng nói đột ngột vang lên trước mặt ông.

"Muốn cứu vợ con ông không?" "Cậu là ai?" Magneto nhìn thanh niên lạ mặt đột nhiên xuất hiện và mọi thứ xung quanh bị đóng băng, tạm thời ngừng sử dụng năng lực.

George cúi xuống nhìn vợ và con gái trong lòng Magneto, mỉm cười: "Dù sao tôi cũng không phải gã Thượng đế đáng chết đó.

Ông không cần biết tôi là ai, chỉ cần biết tôi có thể cứu được vợ con ông, còn ông chỉ cần đáp ứng một điều kiện nho nhỏ của tôi thôi." "Cậu cứu được vợ con tôi sao!" Magneto khựng người lại, nhưng rất nhanh trên mặt lộ ra vẻ hoài nghi.

Ông có thể chắc chắn vợ và con gái mình đã ngừng thở, chết hẳn rồi, người trước mặt dường như sở hữu năng lực giống như Charles.

Nhưng Charles không cứu được người đã chết.

"Ông còn 5 giây để suy nghĩ, quá 5 giây nữa linh hồn vợ con ông sẽ bị hút vào vương quốc của cái chết, lúc đó tôi cũng chịu chết. 5, 4..." George vừa đếm ngược đến giây thứ 4, Magneto lập tức gào lên: "Điều kiện gì tôi cũng đáp ứng, chỉ cần cậu cứu được họ, kể cả phải hiến dâng linh hồn!" Lúc này đây, dù đối phương là ác quỷ từ địa ngục, ông cũng sẵn sàng trả mọi giá để cứu lại vợ con.

Chương 515

George nghe vậy nhanh chóng đưa tay nắm lấy linh hồn vợ và con gái Magneto vừa rời khỏi xác, cưỡng ép ấn ngược trở lại, sau đó phát động Song Toàn Thủ chữa lành vết thương trên người hai mẹ con.

"Tôi có phải ác quỷ đâu mà lấy linh hồn ông làm gì, chỉ cần ông giúp một việc nhỏ thôi." "Erik!" "Cha ơi!" Thấy vợ và con gái từ từ mở mắt, thực sự sống lại, Magneto lập tức ôm chặt hai người, khóc nức nở vì vui sướng.

Sau khi bình tĩnh lại, ông nhìn George: "Dù mục đích của cậu là gì, tôi cũng cảm ơn cậu đã cứu vợ con tôi." "Đợi một chút." George bước tới trước mặt những tên cảnh sát đang bị đóng băng: "Obliviate!" Với một cái phất tay, anh đã sửa đổi ký ức của đám cảnh sát đó.

"Tôi đã xóa ký ức của tên công nhân phát hiện thân phận ông, giờ lại xóa ký ức của lũ cảnh sát này, sau này ông vẫn có thể tiếp tục sống ở đây với thân phận người bình thường." "Cảm ơn, cậu cần tôi làm gì cho cậu?" Magneto thấy George làm những việc đó liền hít sâu một hơi.

Trên đời không có bữa trưa nào miễn phí, người trước mặt đã làm cho ông nhiều việc như vậy, chắc chắn yêu cầu không hề nhỏ.

George xua tay: "Đừng căng thẳng thế, không có gì to tát đâu, chỉ hy vọng ông cùng vợ con tạm thời biến mất một thời gian thôi." "Hả?" Trong mắt Magneto lộ ra dấu hỏi lớn, rõ ràng không hiểu ý của George.

"Ông không cần biết nhiều thế, cứ làm theo lời tôi nói là được." George phất tay một cái, đưa cả gia đình Magneto vào trong căn nhà lớn đã chuẩn bị sẵn trong tiểu thế giới của mình.

“Sẽ không lâu đâu, chắc khoảng một tuần là xong thôi.” Magneto nhìn căn nhà lớn đầy đủ tiện nghi và khoảng không vô tận ngoài cửa sổ, nhịn không được nuốt nước miếng, sau đó gật đầu.

Ông không biết đối phương định làm gì, nhưng dường như thực sự không có ác ý với gia đình mình.

Sau khi thỏa thuận xong với Magneto, bóng dáng George lóe lên rời khỏi tiểu thế giới, sau đó thi triển thuật Biến hình, hóa thành dáng vẻ của Magneto.

“Từ giờ trở đi, tôi chính là Magneto Erik.” Tại sao phải ngụy trang thành Magneto?

Đương nhiên là để đợi Apocalypse (Karma) tìm đến, chủ động nâng cấp năng lực cho anh.

Ở vũ trụ song hành này tồn tại người biến chủng Apocalypse.

Apocalypse là một trong những người biến chủng cổ xưa nhất, sinh năm 3000 TCN tại vương triều đầu tiên của Ai Cập.

Vì có thể liên tục chuyển đổi ý thức sang những người biến chủng khác, đồng thời tích lũy và kế thừa năng lực của họ, nên lão ta trở thành một trong những người biến chủng mạnh nhất.

Theo cách nhìn của George, năng lực tổng hợp của lão ta đại khái đạt tới cấp Thiên Phụ, cũng không có điểm yếu nào, muốn đánh chết phải có sức mạnh áp đảo tuyệt đối.

Vị người biến chủng này nguyên bản là kẻ thống trị Ai Cập cổ đại, nhưng lại bị phản bội khi đang chuyển ý thức sang cơ thể một người biến chủng có năng lực tái sinh.

Sau đó lão bị phong ấn dưới kim tự tháp do mình tạo ra, chìm vào giấc ngủ suốt mấy thế kỷ.

Và hiện tại chắc hẳn lão đã vô tình bị đánh thức.

Trong những năng lực biến chủng mà Apocalypse kế thừa, có một năng lực anh coi trọng nhất, đó là có thể nâng tầm cực đại năng lực của những người biến chủng khác.

Theo tiến trình bình thường, Apocalypse sau khi tái thế muốn chiếm lĩnh lại cả thế giới, trở thành kẻ thống trị, sẽ tìm kiếm những người biến chủng mạnh mẽ để thu phục làm thuộc hạ.

Và Magneto chính là người đáng để thu phục nhất.

Đó là lý do anh phải ngụy trang thành Magneto.

Chỉ cần anh thu liễm toàn bộ sức mạnh, chỉ giải phóng năng lực biến chủng tương đương với Magneto, Apocalypse sẽ không phát hiện ra điều bất thường và coi anh là Magneto thật.

Như vậy anh có thể chẳng tốn chút sức lực nào mà hoàn thành việc khai phá năng lực.

Thực tế về thực lực, anh chắc chắn mạnh hơn Apocalypse, bắt sống lão cũng không phải vấn đề lớn.

Nhưng mấu chốt là Apocalypse sở hữu sức mạnh tinh thần còn mạnh hơn cả Giáo sư X, anh dù có bắt sống được cũng rất khó cưỡng ép lão khai phá năng lực cho mình.

Hơn nữa động tĩnh quá lớn, thu hút người của TVA đến sớm thì lại phiền phức.

Chi bằng cứ ngụy trang thành Magneto, để Apocalypse tâm duyệt thành phục mà khai phá năng lực cho anh, nếu kế hoạch thất bại thì dùng vũ lực cũng chưa muộn.

“Chào buổi tối, Henryk, chúng ta làm gì ở đây vậy?” Cảnh sát thị trấn khôi phục thần trí, thấy Magneto do George ngụy trang, đầu tiên

là chào hỏi, sau đó nhìn thấy cung tên và dây thừng trên tay mình, mặt đầy vẻ nghi hoặc.

George mỉm cười: "Chẳng phải các anh vừa nói muốn vào rừng bắt thỏ sao?" "Đúng, chúng tôi đi bắt thỏ, bắt được sẽ tặng anh một con." Tên cảnh sát cầm đầu đập vào đầu một cái, dường như đã nhớ ra, dẫn theo những cảnh sát còn lại tiến vào rừng.

Sau khi đám cảnh sát rời đi, George nhặt một nắm cỏ trên đất, thổi một cái, thi triển bùa Biến hình, nắm cỏ đó ngay lập tức biến thành mười mấy cái xác chết.

Những cái xác này giống hệt đám cảnh sát vừa rời đi, trong đó còn có cả vợ và con gái Magneto.

Bố trí xong xuôi, anh nhắm mắt bắt đầu điều chỉnh tỉ mỉ cơ thể.

Muốn ngụy trang thành Magneto, chỉ ngoại hình và năng lực thì chưa đủ, có thể lừa được người thường nhưng rất khó lừa được Apocalypse và Caliban, kẻ đang kinh doanh thị trường đen.

Ở vũ trụ của anh cũng có người biến chủng Caliban, từng nương tựa lẫn nhau với Giáo sư X và Wolverine, thời gian trước sau khi học được Song Toàn Thủ, anh còn chữa khỏi bệnh bạch tạng cho Caliban.

Trước khi bắt đầu kế hoạch này, anh đã tìm Caliban để thí nghiệm chuyên môn.

Nếu anh chỉ dùng bùa Biến hình biến thành Magneto, khi Caliban dùng năng lực truy tung, kết quả vẫn là anh chứ không phải Magneto.

Vì vậy anh còn phải điều chỉnh chút ít linh hồn để ngụy trang, chỉ có thế mới đảm bảo không bị nhìn thấu.

"Xong rồi!" Sau khi hoàn tất điều chỉnh, George ôm lấy vợ và con gái do bùa Biến hình tạo ra, mặt đầy vẻ đau khổ.

“Vợ tôi, con tôi, hai mẹ con chết thảm quá, tôi nhất định sẽ báo thù xã hội, báo thù nhân loại, báo thù cho hai mẹ con!” Khoảng mười phút sau, anh mới ngừng diễn, đứng dậy khỏi mặt đất.

Vì vừa rồi anh đã cảm nhận được năng lực dò xét của Caliban.

Caliban chỉ có thể dò tìm người biến chủng chứ không dò được người thường, nên khi tìm kiếm Magneto, lão ta tự nhiên chỉ thấy những gì anh vừa diễn.

Chỉ cần anh truyền đi thông tin vợ con Magneto bị giết, Magneto giết một đám cảnh sát để báo thù, thì cơ bản là khớp hết.

Cùng lúc đó, tại chợ đen người biến chủng.

Mystique, người vừa giải cứu Nightcrawler từ đấu trường ngầm, đặt một xấp đô la lên bàn của lão trùm chợ đen Caliban.

“Quy tắc cũ, làm cho cậu ta một cái hộ chiếu thông hành.” Năm 1973 cô nghe theo lời Giáo sư X không giết Trask và Tổng thống, người biến chủng được thế giới biết đến, chính phủ cũng thực sự thừa nhận tính hợp pháp của họ.

Nhưng đó chỉ là hiện tượng bề mặt, nhân loại vẫn còn nhiều thế lực và cơ quan âm thầm săn bắt và nghiên cứu người biến chủng.

Thế là cô hóa thân thành nữ anh hùng đơn độc, đi khắp thế giới cứu giúp đồng bào biến chủng, trở thành anh hùng trong lòng nhiều người.

“Ồ ồ ồ, rất vui được gặp cô, dù đó không phải khuôn mặt thật của cô.” Caliban thấy khách quen xuất hiện liền lên tiếng trêu chọc.

“Cho hỏi, vị tiên sinh này lại muốn gửi đi đâu?” “Không biết, cũng chẳng quan tâm, tôi chỉ cứu cậu ta, còn lại tùy cậu ta quyết định.” Mystique cũng không giận, chỉ nhún vai thờ ơ.

Cô không phải Magneto, cũng không phải Giáo sư X, cô chỉ cố gắng hết sức giúp đỡ những người biến chủng cần giúp đỡ, không bao giờ áp đặt ý chí của mình lên họ.

Caliban gật đầu, mặt lộ vẻ khâm phục.

Dù là một thương nhân chợ đen yêu tiền, nhưng trong lòng lão cũng rất ngưỡng mộ những gì Mystique làm.

Vì nếu có ngày lão rơi vào tay nhân loại, Mystique cũng sẽ đến cứu lão.

Ra hiệu cho thuộc hạ biến chủng, tên đó lập tức kéo Nightcrawler đi chụp ảnh, làm hộ chiếu giả.

“Miễn phí cho cô một tin tức, ngay lúc cô vừa vào cửa, tôi đã cảm ứng một chút về người bạn cũ của cô, ồ, nếu ông ta vẫn còn được coi là bạn.” Caliban cầm xấp tiền lên ngửi: “Erik Lehnsherr, tôi thấy vợ con ông ta chết bên cạnh, còn có một đống xác cảnh sát nữa, tin rằng chẳng bao lâu sau báo chí sẽ đưa tin thôi.

Chương 516

Nhưng Caliban quý mến cô nên sẵn lòng báo trước tin này.” Nghe tin vợ con Magneto qua đời, đồng tử Mystique co rụt lại, lập tức quay sang hỏi Nightcrawler: “Cậu có thể truyền tống được bao xa?” “Chỉ cần là nơi tôi từng thấy hoặc từng đi qua là được.” Nightcrawler ngồi trên ghế, cầm tấm hộ chiếu giả, mặt ngơ ngác trả lời.

Mystique túm cổ Nightcrawler nhấc bổng khỏi ghế: “Chẳng phải cậu muốn đi theo tôi sao?

Tôi đồng ý rồi, đưa tôi tới New York ngay.” Cô phải nhanh chóng tìm Giáo sư X, để ông định vị vị trí cụ thể của Magneto, cùng nhau trấn an ông ấy, nếu không e rằng thế giới lại đại loạn mất.

Ngay sau khi Mystique đưa Nightcrawler dịch chuyển đi không lâu, hai người biến chủng lạ mặt bước qua khe nứt không gian xuất hiện trong phòng.

Caliban cũng không quá ngạc nhiên, khách đến tìm lão mua bán có đủ loại năng lực, loại liên quan đến không gian cũng không hiếm gặp.

“Hai vị khách chưa từng gặp mặt, không biết các vị cần gì?” “Chúng tôi muốn tìm người biến chủng mạnh nhất thế giới, có người nói ông có cách tìm ra.” Một trong hai người hất mũ trùm đầu ra, lộ ra làn da màu xanh khác thường.

Lão chính là Apocalypse, kẻ từng thống trị Ai Cập cổ đại, vừa thức tỉnh từ kim tự tháp và phát hiện ra thế giới mà mình thống trị giờ đây bị lũ nô lệ hèn hạ chiếm giữ.

Quan trọng là đám nô lệ này còn phát triển được nhiều vũ khí mạnh mẽ, có loại uy lực khiến lão cũng thấy e dè, ví dụ như vũ khí hạt nhân.

Để có thể một lần nữa thống trị thế giới, lão phải chiêu mộ một số người biến chủng thực lực mạnh mẽ, khai phá năng lực của họ, xây dựng lại đội quân Tứ Kỵ Sĩ (Four Horsemen).

Lão vừa mới tìm được một người có thể điều khiển sấm sét và bão tố là Storm, còn thiếu ba người nữa.

Caliban nhìn Apocalypse, sau đó cười hì hì: "Tôi đương nhiên có cách, miễn là ông mang đủ tiền." Chiều tối, George cảm ứng được một luồng dao động không gian xuất hiện ở cửa, khóe miệng khẽ nhếch lên.

"Cuối cùng cũng tìm đến rồi, còn không đến chắc mình phải chủ động xuất kích mất." Cửa bị đẩy ra, bốn người lần lượt bước vào phòng.

George ngẩng đầu nhìn, người đi đầu da xanh lè, đầu trọc, trang phục kỳ quái, trong cơ thể ẩn chứa năng lượng khổng lồ, không cần nói cũng biết là Apocalypse.

Đứng phía sau ba người, cô gái da đen tóc trắng chắc là Storm, người mặc đồ da màu tím là Psylocke, vốn là vệ sĩ của Caliban nhưng bị thực lực của Apocalypse thuyết phục mà phản bội.

Nhắc mới nhớ, Psylocke này là do anh gửi trả lại thế giới này.

Trước đó cô bị TVA cắt xén ném vào Knowhere, thành thuộc hạ của Cassandra, sau đó bị anh bắt giữ ném vào tiểu thế giới.

Chính nhờ lục soát ký ức của Psylocke mà anh mới biết tình hình vũ trụ này để lên kế hoạch hành động.

Tuy nhiên khi gửi trả Psylocke về, anh đã xóa sạch ký ức của cô về vùng Hư Không.

Nên Psylocke vẫn luôn nghĩ mình là vệ sĩ của Caliban, chưa từng rời đi.

Người cuối cùng có đôi cánh kim loại sau lưng chắc là Angel (Thiên Sứ), kẻ thua trận trước Nightcrawler ở đấu trường ngầm, đôi cánh lông trắng đã được Apocalypse cường hóa thành kim loại.

Vừa có thể bay lượn như cũ, vừa trở thành vũ khí chiến đấu sắc bén.

Hình tượng đó làm anh không khỏi nhớ đến một đại sư huynh trong bộ phim Thục Sơn mình từng xem.

"Giết vợ con tôi, tôi còn chưa tìm đến cửa, các người đã tự dẫn xác đến, chết hết đi!" George giả vờ mặt đầy phẫn nộ, phát động năng lực, toàn bộ đồ kim loại trong căn phòng ngay lập tức hóa thành vũ khí giết người, bao phủ lấy bốn người.

Cảnh tượng này khiến ba người phía sau giật mình kinh hãi, với lượng kim loại lớn và tốc độ nhanh như vậy, họ thực sự không đỡ nổi.

Magneto đúng là Magneto, dù họ đều đã được nâng cấp thực lực nhưng vẫn kém xa.

Không hổ danh là kẻ nhiều lần ám sát Tổng thống.

"Đừng kích động, chúng ta không phải lũ nô lệ hạ đẳng đã làm hại anh, chúng tôi chỉ muốn mời anh gia nhập." Apocalypse chẳng hề bận tâm đến những đòn tấn công đó, mắt đảo một cái, toàn bộ kim loại lập tức hóa thành cát bụi rơi xuống đất.

"Gia nhập các người?" George giả bộ mặt đầy nghi hoặc.

"Ông là hạng người gì?" "Ta?

Yahweh, Ra, trong vô số lần luân hồi, ta có quá nhiều cái tên.

Ta sinh ra trong cái chết, ta sẽ thắp lên ngọn lửa hủy diệt nhân loại, đưa thế giới này trở lại đúng quỹ đạo.

Nhổ tận gốc cái gọi là văn minh kém chất lượng này, gieo xuống những hạt giống mới, ta sẽ thực hiện sứ mệnh của mình, thắp lên ngọn lửa văn minh mới thuộc về chúng ta." Apocalypse bước tới trước mặt George, dùng giọng điệu đầy mê hoặc nói: "Đứa trẻ của ta, ta biết con hiện tại rất đau khổ, hãy cùng ta tạo ra một thế giới tốt đẹp hơn nào." "Ông nói đúng, thế giới này làm tôi quá thất vọng, tôi muốn hủy diệt nó, tôi đồng ý gia nhập!" George nắm chặt lấy tay Apocalypse, ra vẻ như bị thuyết phục hoàn toàn.

Mắt Apocalypse sáng lên, lão vốn nghĩ phải tốn thêm chút nước bọt, vì Magneto không đơn thuần dễ lừa như ba người kia.

Không ngờ lại thuận lợi đến thế.

Chỉ có thể nói là đúng lúc đối phương vừa mất gia đình, đang ở trạng thái phẫn nộ nhất nên dễ bị dụ dỗ nhất.

Thế là lão không nghĩ nhiều, bắt đầu phát động năng lực.

"Sức mạnh của con rất mạnh mẽ, hãy dùng tâm cảm nhận, ta sẽ giúp con nâng nó lên tới cực hạn." Mắt Apocalypse hoàn toàn biến thành màu trắng, George lập tức cảm thấy gen X trong nhục thân bắt đầu run rẩy, khả năng điều khiển từ trường và sức mạnh tinh thần tăng vọt với tốc độ chóng mặt.

Tốc độ thăng tiến này phải nói là như ngồi tên lửa, chẳng hề khoa trương chút nào.

Thực tế mà nói, vốn dĩ anh có thể nâng một cây cầu lớn, vài chục chiến hạm, nhưng giờ anh đang phát triển theo hướng có thể di chuyển cả hành tinh.

Khoảng cách ở giữa đơn giản là một trời một vực.

"Gã này, tiềm năng còn lớn hơn mình tưởng tượng nhiều!" Tròn hai mươi phút trôi qua, Apocalypse cảm thấy mình thi triển năng lực

này sắp đến giới hạn rồi, mà đối phương cư nhiên vẫn chưa khai phá hết tiềm năng, vẫn còn không gian để thăng tiến, trong lòng lão không khỏi có chút kinh hãi.

Lão chưa bao giờ tốn nhiều thời gian như vậy để khai phá tiềm năng cho một người biến chủng.

Ba người phía sau tiềm năng cũng khá, lão khai phá chưa đầy một phút là xong rồi.

"Cứ thế đi, tiếp tục, đừng dừng lại, tôi vẫn chịu được!" Cảm thấy Apocalypse dường như định rụt tay lại, ngừng sử dụng năng lực, George lập tức chộp ngược lấy tay lão.

Anh cũng không ngờ tiềm năng gen biến chủng trong cơ thể mình lại lớn đến vậy.

Hiệu quả nâng cấp hiện tại đã vượt xa dự tính ban đầu của anh, mà dường như vẫn còn không ít thứ chưa được khai phá hết.

Cũng phải thôi, tuy năng lực của Apocalypse chủ yếu nhắm vào gen biến chủng, nhưng nhục thân của anh đã qua bao nhiêu lần phân thân cộng dồn, lại tu luyện đủ loại công pháp.

Bản chất sinh mệnh đã khác xa người thường.

Có lẽ vì vậy mà gián tiếp tăng cường sức mạnh tiềm tàng của gen biến chủng.

Mặt khác, anh không chỉ có năng lực của Magneto, năng lực của Giáo sư X cũng có sẵn.

Apocalypse khi khai phá tiềm năng gen biến chủng của anh là khai phá cả hai phương diện, đương nhiên thời gian tiêu tốn cũng phải gấp đôi.

"Không ổn rồi!" Nửa giờ sau, Apocalypse cảm thấy cơ thể mình

lần đầu tiên có cảm giác cạn kiệt năng lực, lão cưỡng ép rút tay về, ngừng việc tiếp tục khai phá tiềm năng.

Người biến chủng bình thường nếu sử dụng năng lực đến cực hạn sẽ giống như người thường kiệt sức, toàn thân mềm nhũn, thậm chí là ngất đi, cần nghỉ ngơi một thời gian mới khỏe lại.

Mà Apocalypse đã kế thừa bao nhiêu năng lực, cộng dồn và khai phá liên tục, sớm đã vượt qua giới hạn của người biến chủng thông thường.

Bao nhiêu năm qua, đây là lần đầu tiên lão nếm trải cảm giác sử dụng năng lực đến mức kiệt quệ.

"Thật đáng tiếc, suýt chút nữa thôi, chỉ thiếu một chút nữa là đã hoàn toàn khai phá xong rồi." George nhận thấy bước chân của Apocalypse rõ ràng đã phù phiếm đi không ít, không nhịn được có chút tiếc nuối nhỏ.

Nhưng nhìn chung, tôi đã rất hài lòng, vượt xa sự kỳ vọng ban đầu.

Chương 517

Nếu không phải hiện tại Apocalypse đang ở đây khiến tôi không tiện thực nghiệm, tôi thật sự muốn thử xem giới hạn hiện tại của hai năng lực này là ở đâu.

Tôi cảm giác lượng ý chí của mình lúc này mạnh mẽ chưa từng có, dường như chỉ cần nghĩ đến là có thể bao trùm toàn bộ Trái Đất trong nháy mắt mà không tốn chút sức lực nào.

Còn về phương diện từ lực, tôi tự tin có thể trực tiếp kéo cả Trái Đất du hành trong vũ trụ, việc thực hiện một chuyến 'Lưu lạc địa cầu' xem ra cũng không quá khó khăn.

"Ngài thế này là không ổn rồi." Quay đầu nhìn về phía Apocalypse, George lộ ra một vẻ mặt hơi chê bai.

Nếu tên Apocalypse này mạnh hơn một chút, nói không chừng đã có thể hoàn toàn khai phá hết tiềm năng của tôi.

"Ngươi..." Apocalypse nhạy bén bắt gặp được biểu cảm của George, lập tức cảm thấy bản thân như bị nhục mạ.

Nhưng rất nhanh hắn nhận ra mình dường như đã nhìn lầm, vì trên mặt đối phương toàn là sự cảm kích.

"Cảm ơn ngài đã nâng cao năng lực cho tôi, cho tôi cơ hội báo thù.

Sau này ngài bảo một tôi tuyệt đối không nói hai, ngài bảo đi đông tôi tuyệt đối không đi tây!" George một lần nữa tiến vào trạng thái diễn kịch.

Lần này mục đích tới đây đã đạt được, thậm chí còn vượt mức mong đợi.

Hiện tại tôi hoàn toàn có thể trở mặt với Apocalypse và hạ gục

hắn ngay lập tức.

Tuy nhiên, vừa rồi trong lòng tôi bỗng nảy ra một ý tưởng mới.

Qua tiếp xúc, tôi phát hiện Apocalypse có lẽ không mạnh như tôi tưởng, hơn nữa hiện tại năng lực dị nhân của tôi đã được nâng cấp lên hạng sử thi, đặc biệt là lượng ý chí.

Vì thế tôi nghĩ, liệu có thể tìm cơ hội để trực tiếp chiếm lấy năng lực của Apocalypse hay không.

Nếu tôi có thể sở hữu năng lực khai phá thực lực dị nhân của Apocalypse, sau này tôi có thể tự mình khai phá cho chính mình.

Chỉ cần bản chất sinh mệnh của tôi thăng hoa, gen dị nhân sẽ mạnh lên, tiềm năng tự nhiên cũng tăng theo, khi đó năng lực dị nhân của tôi cũng sẽ tiếp tục được khai phá mà không bị tụt lại phía sau.

Tương lai nói không chừng chỉ riêng hai năng lực dị nhân này thôi cũng có thể đạt đến cấp độ Đơn thể vũ trụ và Đa vũ trụ.

Sức mạnh tinh thần chính là ý chí, mà ý chí có sự gia tăng rất lớn đối với ma pháp, vĩnh viễn không bao giờ lỗi thời.

Còn từ lực lại là một trong bốn lực cơ bản của vũ trụ, điều khiển kim loại chỉ là một khía cạnh, đào sâu xuống sẽ còn rất nhiều công dụng khác.

Ví dụ như cũng có thể tăng cường sức mạnh sấm sét của tôi, khiến uy lực lôi điện ma pháp tăng vọt.

Còn về việc làm sao để chiếm lấy năng lực của Apocalypse, tôi đã có kế hoạch.

“Rất tốt, ta rất thích những lời này của ngươi!” Apocalypse dùng năng lực tâm linh của mình thăm dò một chút, phát hiện đối phương không nói dối, trên mặt cuối cùng cũng lộ ra nụ cười.

Hắn nghĩ rằng vừa rồi chắc mình nhìn lầm, biểu cảm là thứ bên ngoài nên dễ giải mã sai, nhưng tâm linh thì không thể nhầm lẫn.

Trong số những lần chuyển sinh của mình, hắn từng có một cơ thể sử dụng được năng lực tâm linh, nên hắn cũng sở hữu khả năng này.

Có điều năng lực tâm linh của hắn không thể xóa hay sửa đổi ký ức của người khác, không thể khống chế người khác mà chỉ có thể đọc tâm trí.

Tiềm năng của Magneto rất mạnh, vượt xa dự liệu của hắn, nhưng Magneto lại không có năng lực tâm linh, nên hắn dễ dàng đọc được đối phương đang nghĩ gì trong đầu.

Vì vậy, lúc này hắn chỉ cảm thấy vui mừng vì thu phục được một kỵ sĩ mạnh mẽ và trung thành như thế.

Trong khi đó, George bề ngoài thì cung kính nhưng nội tâm lại đang cười lạnh: "Muốn đọc tâm trí của ta sao, mơ đi." Trong số các dị nhân, người có năng lực tâm linh không ít, nhưng đa số chỉ giống như Emma Frost, chỉ có thể đọc tâm trí chứ không có năng lực đặc biệt nào khác.

Còn Giáo sư X sở dĩ mạnh mẽ như vậy là vì ngoài đọc tâm trí, năng lực của ông ấy còn có thể trực tiếp khống chế tư tưởng, thậm chí là cơ thể người khác, thâm nhập vào não bộ để sửa đổi và xóa ký ức.

George kế thừa gen của Giáo sư X, nên năng lực tâm linh cũng tương đương ông ấy.

Cộng thêm bản thân là một pháp sư, rất giỏi về ma pháp tinh thần, hai yếu tố này cộng lại khiến Apocalypse dù có năng lực đọc tâm trí mạnh đến đâu cũng không thể chạm tới nội tâm thực sự của tôi.

Quan trọng là hiện tại năng lực tâm linh của tôi đã tăng vọt, lượng

ý chí vốn dĩ đã vượt xa Apocalypse, nên hắn càng không thể đọc được gì.

Những hoạt động nội tâm mà Apocalypse đọc được đều là giả, đều là những thứ tôi muốn hắn thấy.

"Chúng ta về căn cứ thôi!" Sau khi nghỉ ngơi một lát, Apocalypse cuối cùng cũng hồi sức và một lần nữa mở ra cổng không gian.

Bước qua cổng không gian, họ đến một nhà máy bỏ hoang.

Đây chính là nơi Thiên Sứ từng nghỉ ngơi, giờ đã trở thành căn cứ tạm thời của Apocalypse.

"Các ngươi cần một bộ trang phục có khả năng phòng hộ tốt hơn." Apocalypse nhìn bốn người với trang phục khác nhau, giơ tay lên phát động năng lực tái tổ chức phân tử.

Quần áo trên người bốn người George nhanh chóng biến thành bộ chiến phục mang phong cách đặc trưng của Apocalypse.

George chạm vào chất liệu vải, phát hiện dù không bằng chiến phục làm từ Vibranium hay kim loại Uru, nhưng cũng chỉ kém một bậc.

"Năng lực của tên Apocalypse này đúng là nhiều thật, tiếc là đa số đối với tôi đã không còn tác dụng." Apocalypse kế thừa vô số năng lực dị nhân, nhưng những ma pháp tôi học được cơ bản đều có thể thay thế và đạt được hiệu quả tương tự.

Nếu lúc mới đến thế giới Marvel mà tôi chiếm được những năng lực này thì đúng là giúp ích lớn.

Nhưng với thực lực lúc đó, tôi căn bản không thể chiếm đoạt năng lực của Apocalypse, gặp hắn là bị giết ngay lập tức.

Vì vậy, có những việc không thể đi đường tắt được.

Tôi học ma pháp từng bước đến trình độ hiện tại vẫn là ổn định và an toàn nhất.

Hơn nữa năng lực dị nhân đôi khi cơ thể gặp trục trặc sẽ dễ nảy sinh vấn đề.

Ma pháp thì khác, học ma pháp và hiểu rõ các quy luật cơ bản của nó chính là nắm giữ chân lý, dù chỉ còn lại linh hồn cũng không chịu ảnh hưởng quá lớn.

Thế nên giữa ma pháp và năng lực dị nhân, tôi vẫn chọn ma pháp.

Ma pháp là nền tảng sức mạnh, năng lực dị nhân chỉ là phụ trợ.

"Tiếp theo, chúng ta sẽ..." Sau khi thay chiến phục cho mọi người, Apocalypse bắt đầu trình bày kế hoạch với bốn kỵ sĩ, trong đó có George.

Kế hoạch rất đơn giản, gồm ba bước: Thứ nhất là quét sạch tầng lớp lãnh đạo của các quốc gia, tiêu diệt tất cả vũ khí hạt nhân có khả năng đe dọa hắn.

Thứ hai là để Magneto do George đóng giả thay đổi từ trường Trái Đất, phá hủy hoàn toàn nền văn minh hiện đại.

Bước cuối cùng là dọn dẹp những con người còn kháng cự, thiết lập chế độ nô lệ với hắn là người thống trị và dị nhân là tầng lớp thượng đẳng, giống như Ai Cập cổ đại.

Lúc này Apocalypse vẫn chưa biết về năng lực của Giáo sư X, chưa nghĩ đến việc dùng nó để giải quyết trực tiếp các lãnh đạo nhân loại và đe dọa từ vũ khí hạt nhân.

Nhưng George biết rất nhanh thôi Apocalypse sẽ phát hiện ra, và sẽ tìm cách chiếm đoạt cơ thể cùng năng lực của Giáo sư X.

Và đó cũng chính là thời cơ tốt nhất để tôi chiếm lấy năng lực của

Apocalypse. ...

“Đến rồi!” Cảm nhận được một luồng sóng não mạnh mẽ bao trùm toàn bộ Trái Đất, George biết chắc chắn Mystique đã thông báo cho Giáo sư X, và ông ấy đang dùng Cerebro để tìm kiếm Magneto.

Chương 518

Rất nhanh, vì tôi mô phỏng mọi thứ của Magneto nên sóng não của Giáo sư X cũng tự nhiên kết nối tới.

“Chào ông, người bạn cũ!” Ngay khoảnh khắc giọng nói của Giáo sư X vang lên trong đầu, tôi liền giải phóng đoạn ký ức đã chuẩn bị sẵn về việc vợ con Magneto bị giết, kèm theo một lượng lớn cảm xúc tiêu cực.

Giáo sư X khi đọc được những điều này liền nghẹn ngào.

“Tôi rất xin lỗi, thật sự rất xin lỗi, nỗi đau và sự hoang mang của ông, tôi đều đã cảm nhận được.” “Charles, ông tưởng ông chui vào đầu tôi là có thể thấu hiểu nỗi đau của tôi sao?” George mô phỏng thái độ của Magneto để trả lời.

Giáo sư X lập tức dùng đến tuyệt chiêu 'thông não chi thuật' sở trường nhất: “Mọi chuyện không nên như thế này, hãy quay lại đi Erik, để tôi giúp ông...” George tiếp tục đóng giả Magneto tranh cãi kịch liệt với Giáo sư X, điều này nhanh chóng thu hút sự chú ý của Apocalypse.

Apocalypse kích hoạt năng lực tâm linh thâm nhập vào não tôi, gián tiếp kết nối với sóng não của Giáo sư X, rồi thuận theo đó kết nối tới Cerebro.

Với khả năng khống chế tín hiệu và thiết bị điện tử, Apocalypse dựa vào việc điều khiển toàn bộ Cerebro để gián tiếp khống chế Giáo sư X.

“Thật kỳ diệu, không ngờ lại có người sở hữu năng lực như vậy, còn cả thiết bị thú vị này nữa, xem ra chúng ta có thể bỏ qua bước thứ nhất rồi.” Thâm nhập vào ý thức của Giáo sư X, hắn thấy ngoài đọc

tâm trí, ông ấy còn có thể thao túng ý chí người khác.

Hơn nữa khi đeo Cerebro, Giáo sư X có thể tìm thấy bất kỳ ai trên thế giới và khống chế từ xa.

Như vậy, hắn chỉ cần khống chế máy móc để tạm thời điều khiển Giáo sư X, bắt ông ấy dùng Cerebro tìm và khống chế toàn bộ binh sĩ phụ trách phóng hạt nhân của các nước.

Sau đó phóng hạt nhân đồng loạt để tái lập cả thế giới.

Thực tế hắn cũng đã bắt đầu làm như vậy.

Trong khi đó, George cũng bí mật vươn một sợi ý chí của mình ra, thuận theo sóng não của Giáo sư X để quan sát căn phòng tăng phúc sóng não tại trường dị nhân.

Tôi vẫn phải chú ý một chút, tuy theo phim tôi từng xem, Giáo sư X cuối cùng sẽ tỉnh lại và những tên lửa hạt nhân đó sẽ được phóng hết lên không trung chứ không nổ tung.

Nhưng vì sự tồn tại của tôi, có lẽ sẽ xảy ra hiệu ứng cánh bướm nào đó, hoặc nơi này không hoàn toàn là vũ trụ Marvel trong bộ phim đó.

Vũ trụ song song của Marvel nhiều vô kể, những cái tương tự cũng không thiếu.

Nhỡ đâu trong vũ trụ này Giáo sư X không kịp ngăn cản, hạt nhân nổ tung hết, nền văn minh hiện đại bị hủy diệt và Apocalypse lại thống trị thế giới thì sao?

Vì thế tôi vẫn phải trông chừng, ngỡ có chuyện gì còn kịp thời cứu vãn.

Ví dụ như nếu Giáo sư X không kịp ngăn cản, tôi sẽ trực tiếp dùng năng lực tống hết những đầu đạn hạt nhân đó vào không gian để

nổ.

Dù sao hiện tại từ trường của tôi có thể bao phủ cả Trái Đất, dù ở Bắc Cực hay Nam Cực thì vật chất kim loại tôi đều có thể điều khiển được.

Tôi chính là bảo hiểm cuối cùng.

"Không, Alex, mau dùng năng lực của cậu hủy diệt nó đi, hủy diệt máy chủ, hủy diệt tất cả ở đây!" May mắn là khi toàn bộ vũ khí hạt nhân trên thế giới bị bắn lên không trung, Giáo sư X nhờ vào năng lực tâm linh mạnh mẽ cuối cùng đã tạm thoát ra được.

Alex nghe thấy mệnh lệnh của Giáo sư X, không nói hai lời, trực tiếp vén áo giải phóng siêu năng lực.

Chỉ thấy vòng tròn đặc chế trước ngực anh ta nhanh chóng hội tụ năng lượng, một luồng sóng xung kích thô như thùng nước bắn vọt ra, lập tức phá hủy phần lớn thiết bị Cerebro.

Thiết bị bị hỏng, Apocalypse cũng không thể thông qua Cerebro để khống chế Giáo sư X, từ đó bắt ông ấy điều khiển binh sĩ các nước nữa.

Vì vậy, những vũ khí hạt nhân dù đã phóng đi nhưng không phát nổ như ý muốn của Apocalypse.

"Không!" Apocalypse gầm lên một tiếng giận dữ, trực tiếp mở ra cổng không gian đi tới trường dị nhân.

Năng lực của Giáo sư X quá tốt, hắn đã quyết định sẽ dùng cơ thể Giáo sư X để chuyển sinh, như vậy hắn có thể chiếm được năng lực đó.

Với thực lực của mình, sau khi có được năng lực của Giáo sư X, dù không dùng đến Cerebro hắn cũng có thể khống chế toàn nhân loại.

Như vậy mọi thứ sẽ đơn giản hơn, hắn có thể ngay lập tức trở thành kẻ thống trị loài người, không ai có thể kháng cự hay phản bội hắn nữa.

"Qua đây!" Bước ra từ cổng không gian, Apocalypse trực tiếp dùng năng lực hút lấy Giáo sư X đang hôn mê.

Lúc này, George lập tức dùng năng lực khiến kim loại trong Cerebro biến thành xích sắt, trói chặt tất cả những người còn lại, đặc biệt là gõ ngất Alex.

Không còn cách nào khác, nếu không làm vậy, Alex trong lúc xúc động mà giải phóng sóng xung kích sẽ làm nổ tung cả trường học.

Tôi làm vậy ít nhất có thể tránh cho ngôi trường bị phá hủy.

Dù không cùng một vũ trụ, cũng không phải cùng một người, nhưng dù sao vẫn có chút liên hệ, giúp được thì tôi vẫn sẵn lòng giúp.

Cùng gương mặt, cùng cái tên, có những nhân vật ở vũ trụ này là người tốt nhưng ở vũ trụ khác có thể là kẻ xấu.

Vì vậy tôi sẽ không vì lý do này mà coi người ở hai vũ trụ là một.

Ở vũ trụ của tôi, Wolverine, Giáo sư X và Captain America đều là bạn tôi, nhưng nếu ở vũ trụ khác gặp những phiên bản tà ác của họ, tôi cũng sẽ không nương tay, cần giết thì giết, cần chôn thì chôn.

Nhưng nếu các phương diện đều tương đồng, chỉ khác vũ trụ, nếu thuận tay tôi vẫn sẵn lòng giúp một tay.

Giống như hiện tại nếu tôi không ra tay, trường học sẽ bị nổ, Alex sẽ chết trong vụ nổ đó, còn Mystique và những người khác sẽ bị Stryker bắt đi.

"Làm tốt lắm." Apocalypse tỏ ra hài lòng trước sự nhạy bén của George, hắn mở lại cổng không gian, đưa Giáo sư X đang hôn mê đến

Cairo, Ai Cập, thành phố nơi hắn từng say ngủ.

Hắn định xây dựng kim tự tháp dùng cho việc chuyển sinh ở đây, sau đó chuyển ý thức và linh hồn vào cơ thể Giáo sư X.

Mặc dù lần này không khiến vũ khí hạt nhân nổ tung, nhưng ít nhất cũng khiến chúng phóng hết đi, trong thời gian ngắn không thể chế tạo cái mới.

Vì vậy khoảng thời gian chuyển sinh sắp tới, nhân loại không thể gây ra bất kỳ đe dọa nào cho hắn.

Còn về những vũ khí khác như máy bay, đại pháo, tên lửa, đã có kỵ sĩ mới của hắn là Magneto hoàn toàn ngăn chặn được.

Nếu còn kẻ nào dám đến quấy phá, ba vị kỵ sĩ đã được hắn tăng cường thực lực còn lại có thể giải quyết.

Apocalypse bước vào cổng không gian, Thiên Sứ, Psylocke và Storm cũng bám theo sau, còn George thì hơi khựng lại, âm thầm tách ra một phân thân tư duy tàng hình ở lại. ...

"Giáo sư!" Cổng không gian biến mất, Hank vì quá xúc động nên thuốc ức chế gen dị nhân trong cơ thể mất tác dụng, dần biến thành hình thái Beast lông xanh.

Ở hình thái này, sức mạnh của Hank tăng vọt, anh ta gồng mình giật đứt những sợi xích kim loại đang trói mình.

Sau đó anh ta giúp Mystique và đặc vụ CIA Moira giải thoát, rồi đánh thức Alex đang bị ngất.

"Kẻ đi cùng Erik là ai, tại sao hắn lại bắt cóc Charles?" Mystique và Beast đầy vẻ thắc mắc, họ vẫn chưa biết chuyện về Apocalypse.

Moira nhanh chóng chia sẻ những thông tin mình điều tra được về Apocalypse và Tứ Kỵ Sĩ.

Phân thân tư duy của George không dừng lại trong phòng Cerebro mà trực tiếp dịch chuyển ra cổng trường, sau đó bỏ tàng hình, đàng hoàng bước vào.

“Tốc độ này, là Quicksilver sao?” Nhưng mới đi được hai bước tôi đã dừng lại, vì một thanh niên tóc bạc đã xuất hiện bên cạnh.

“Này anh bạn, đây có phải trường học dành cho thanh thiếu niên thiên tài của Xavier không?” Quicksilver cầm một tấm danh thiếp cũ nát, nhìn ngôi trường trước mặt hỏi George.

Gần đây cậu ta nghe mẹ kể lại rằng người mà cậu ta cứu ra từ Lầu Năm Góc mười năm trước, Magneto, chính là cha ruột của mình.

Chương 519

Vì vậy cậu ta cầm tấm danh thiếp Giáo sư X để lại mười năm trước tìm đến đây, mong qua Giáo sư X tìm được Magneto để xem cha ruột mình rốt cuộc là người thế nào.

“Chắc là vậy, tôi cũng mới tới lần đầu.” George mỉm cười trả lời.

“Chào cậu, tôi là George.” “Tôi là Pietro Maximoff.” Quicksilver đưa tay ra vui vẻ bắt tay với George.

“Cậu mới tới lần đầu, tôi cũng lần đầu, xem ra chúng ta rất có duyên.” “Vì cái duyên này, làm một ly đi.” George lật tay một cái, trong tay bỗng không hiện ra hai chai Coca Cola, đưa cho Quicksilver một chai.

Quicksilver thấy vậy mắt sáng lên: “Ngầu thật, siêu năng lực của anh là có thể biến ra Coca sao?” “Là có thể biến ra bất cứ thứ gì.” George mở chai Coca uống một ngụm.

Quicksilver lắc lắc chai Coca trong tay, mặt lộ vẻ không tin: “Tiền cũng biến ra được sao?” “Tất nhiên.” George lại lật tay, trong tay xuất hiện một xấp đô la Mỹ.

“Vàng, kim cương, cái gì cũng được.” “Siêu năng lực này của anh đúng là tuyệt vời!” Quicksilver đầy vẻ ngưỡng mộ.

Tốc độ của cậu ta tuy rất nhanh, nhanh đến mức dù có dọn sạch tiền trong ngân hàng cũng không bị phát hiện.

Nhưng đó là việc phạm pháp, không nên làm, vả lại cuối cùng cũng sẽ bị phát hiện, mẹ cậu ta từng phải bồi thường không ít tiền vì thói trộm cắp vặt lúc trước của cậu ta.

Nhưng năng lực của George thì khác, có thể tự biến ra, muốn gì

được nấy, đúng là siêu năng lực mà ai cũng mơ ước.

"George này, anh có bạn gái chưa?" Quicksilver bá vai George, nhiệt tình hỏi.

Anh bạn này cậu ta nhất định phải kết giao.

"Ở thế giới này thì chưa." George lộ vẻ cảnh giác: "Tôi không có đam mê nam tính đâu nhé!" "Nghĩ gì vậy, giới tính của tôi cũng bình thường mà.

Tôi có đứa em gái xinh lắm, chưa có bạn trai đâu, có muốn tôi giới thiệu cho không?" Quicksilver nháy mắt ra hiệu.

"Em gái cậu, em gái cậu thành niên chưa?" George nhướng mày, tôi nhớ trong 'Ngày cũ của tương lai', em gái Quicksilver mới có năm sáu tuổi, giờ qua mười năm, cùng lắm mới mười lăm mười sáu tuổi.

Quicksilver này chắc muốn làm anh rể tôi đến phát điên rồi.

"Tôi có hai đứa em gái, đứa út chưa thành niên, nhưng đứa lớn thì chỉ kém tôi vài phút thôi." Quicksilver bá vai George vừa đi vào trong vừa giới thiệu.

"Kém vài phút... không lẽ nào..." George khựng người lại: "Em gái cậu tên là gì?" "Wanda Maximoff." Quicksilver đáp.

Cô em sinh đôi này của cậu ta cũng là dị nhân, bẩm sinh có năng lực điều khiển vật thể.

Nhưng vì năng lực đôi khi mất kiểm soát, lúc nhỏ từng lỡ làm tổn thương người khác nên cô ấy rất tự ti.

Tuy xinh đẹp và đã đi làm nhưng đến giờ vẫn chưa có bạn trai.

Cậu ta thấy anh chàng trước mặt này rất ổn, nhìn rất thiện cảm, lại còn là dị nhân nên sẽ không có rào cản tâm lý.

Quan trọng nhất là anh ta biến ra được mọi thứ, sau này mình

muốn gì cứ việc tìm George là xong.

“Đúng là Scarlet Witch thật!” George lộ vẻ kinh ngạc, Quicksilver ở thế giới này lại có cô em sinh đôi là Scarlet Witch là điều tôi không ngờ tới.

Tuy nhiên trong nhiều thiết lập của vũ trụ Marvel, Quicksilver và Wanda đều là con của Magneto.

“Cũng là chuyện tốt.” Đảo mắt một vòng, mặt tôi lại thêm vài phần ý cười.

Tôi cố ý để lại một phân thân tư duy ở trường mục đích là để tiếp cận Jean Grey.

Vũ trụ Marvel có ba loại lực lượng cổ đại, mỗi loại nếu phát huy hoàn toàn sức mạnh đều có thể đạt đến cấp Đa vũ trụ.

Thứ nhất là Phượng Hoàng Lực, chính là sức mạnh ẩn giấu trong người Jean, hiện tại nó chưa hoàn chỉnh, mới chỉ phát huy một phần nhỏ đã có thể dễ dàng tiêu diệt Apocalypse cấp Thiên phụ.

Thứ hai là Hỗn Độn Lực, nguồn gốc từ tà thần cổ đại, phù thủy hắc ám mạnh nhất, ác quỷ chiều không gian cấp đỉnh đa vũ trụ Chthon.

Sức mạnh mà Scarlet Witch Wanda sử dụng chính là Hỗn Độn Lực của Chthon.

Thứ ba là Goblin Force, có ý thức riêng, lang thang khắp đa vũ trụ, nuốt chửng mọi thứ nó gặp.

Tôi đến vũ trụ này mục tiêu chính là lợi dụng Apocalypse để nâng cao năng lực dị nhân của mình, hiện tại đã hoàn thành, đang tiến tới việc xem có thể chiếm trọn năng lực của Apocalypse hay không.

Còn mục tiêu phụ là xem có thể lợi dụng chiêu 'Lục Khố Tiên Tặc'

mới học để 'ăn' một chút Phượng Hoàng Lực từ Jean hay không.

Nếu có thể nuốt chửng Phượng Hoàng Lực trong người Jean thì đối với tôi đó là món đại bổ.

Phượng Hoàng Lực trong Jean không phải bản đa vũ trụ, cùng lắm chỉ là một phần nhỏ nhưng đẳng cấp năng lượng rất cao.

Chỉ riêng phần nhỏ này nếu bộc phát hoàn toàn cũng đủ đạt cấp Đơn thể vũ trụ.

Nếu tôi nuốt hết và tiêu hóa hoàn toàn để nâng cấp bản thân, thì bản thể chắc chắn có thể thăng lên cấp Đơn thể vũ trụ.

Mà hiện tại không chỉ có Jean, còn có thêm Wanda với Hỗn Độn Lực.

Điều này có nghĩa là ngoài Phượng Hoàng Lực, tôi còn có cơ hội sở hữu thêm một phần Hỗn Độn Lực.

Tất nhiên, với trình độ 'Lục Khố Tiên Tặc' mới nhập môn, muốn nuốt chửng năng lượng cấp cao thế này e rằng còn nhiều khó khăn.

Nhưng không sao, ngày tháng còn dài, tôi đã dự định ở lại vũ trụ này một thời gian để từ từ phát triển.

Dù sao chỉ cần TVA không đến gây chuyện thì không có vấn đề gì lớn, phía trường học đã có Giáo sư X lo liệu, cũng không có gì phải lo lắng. ...

George và Quicksilver vừa đi vừa trò chuyện, nhanh chóng đi tới trước văn phòng hiệu trưởng.

Nơi Giáo sư X bị bắt đi là phòng tăng phúc sóng não dưới lòng đất, nên học sinh bên trên không biết chuyện gì xảy ra, mọi thứ vẫn bình thường.

Mystique và Beast cũng không nói cho học sinh để tránh gây hoảng

loạn.

“Cộc!

Cộc!

Cộc!” George gõ cửa văn phòng, tôi cảm nhận rõ Mystique, Beast và những người khác đều đang ở bên trong, chắc đang bàn cách tìm và cứu Giáo sư X.

“Hiệu trưởng hôm nay không có ở đây, có việc gì... là cậu, lâu rồi không gặp!” Beast nghe tiếng gõ cửa, cứ ngỡ là học sinh nào đó tìm Charles để thỉnh giáo.

Việc này thường xuyên xảy ra ở trường, đa số học sinh đến đây đều có vấn đề tâm lý, cần Charles từ từ khai giải.

Nhưng khi mở cửa nhìn kỹ, anh ta nhận ra Quicksilver đã mười năm không gặp.

Mười năm trước nhờ có Quicksilver họ mới cứu được Magneto từ Lầu Năm Góc, nên anh ta rất ấn tượng.

“Lâu rồi không gặp, tôi muốn tìm hiệu trưởng Charles để hỏi về chuyện Magneto.” Quicksilver nói rõ mục đích đến đây.

Chương 520

Mystique nghe tiếng liền đi tới: “Sao thế, cậu nghe ông ta diễn thuyết trên TV rồi bị tẩy não à?” Magneto vì vụ tập kích mười năm trước mà bị tất cả các quốc gia truy nã, nhưng cũng có không ít dị nhân vì bài diễn thuyết đó mà sùng bái ông ta.

Cô chưa gặp Quicksilver nên cũng nghĩ cậu ta tìm Magneto vì lý do đó.

Quicksilver và George bước vào văn phòng, cậu ta do dự một chút rồi giải thích: “Thực ra thì...

ông ấy là cha tôi.” “Cái gì?” Mystique, Beast và Alex đều lộ vẻ kinh ngạc.

Quicksilver ra dấu tay: “Chuyện là ông ấy và mẹ tôi đã...” “Không cần đâu, chúng tôi hiểu chuyện gì rồi... nhưng cậu chắc chắn chứ?” Mystique vội ngắt lời Quicksilver để xác nhận lại.

Cô không ngờ Magneto lại có đứa con lớn thế này, Quicksilver nhìn qua ít nhất cũng phải hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi.

“Tất nhiên rồi, tôi còn chưa ra đời thì ông ấy đã bỏ mẹ tôi mà đi mất.

Mười năm trước tôi từng gặp ông ấy một lần, chỉ là lúc đó không biết, giờ tôi muốn gặp để nói chuyện với ông ấy.” Quicksilver hơi buồn bã nói.

Beast tiến lên vỗ vai cậu ta, nhanh chóng kể lại chuyện vừa xảy ra.

“Hiện tại e là hơi khó, Erik đang ở cùng...” “Nếu các anh muốn tìm người, có lẽ tôi giúp được.” Lúc này George xen vào.

Beast quay sang nhìn George với vẻ nghi hoặc.

“Xin lỗi, thưa anh, anh hình như không phải giáo viên hay học sinh trong trường, anh là bạn của Pietro sao?” “Chính xác thì tôi và cậu ấy cũng mới quen ở cổng trường thôi.

Tôi nghe nói trường đang tuyển giáo viên nên đến ứng tuyển.” George mỉm cười.

Beast có chút kích động gật đầu: “Trường đúng là đang tuyển giáo viên, năng lực của anh là tìm người sao?” Do số lượng học sinh dị nhân ngày càng đông, chỉ dựa vào Charles và anh ta thì dạy không xuể.

Vì thế trường luôn tuyển giáo viên dị nhân với lương cao, dù sao Charles cũng không thiếu tiền.

Chỉ là hiện tại vẫn chưa tuyển được mấy người phù hợp.

“Được chứ, chỉ cần có tên, tôi có thể tìm ra vị trí của người đó.” George cười gật đầu.

Quicksilver đứng bên cạnh thắc mắc: “Không phải siêu năng lực của anh là biến ra mọi thứ sao?” “Đó chỉ là một trong các siêu năng lực của tôi thôi.” George đáp.

“Tuyệt quá, tôi thay mặt hiệu trưởng tuyển dụng anh làm giáo viên, hy vọng anh giúp chúng tôi tìm ra vị trí của hiệu trưởng ngay bây giờ.” Hiện tại cứu Giáo sư X là việc cấp bách, không cần câu nệ quy trình.

George nghe vậy liền ra dấu OK.

Tuy nhiên đúng lúc đó, họ nghe thấy tiếng trực thăng vang lên bên ngoài.

Mở cửa sổ nhìn ra, họ thấy hàng chục chiếc trực thăng vũ trang đã dừng ngoài trường, rất nhiều binh sĩ cầm vũ khí đặc biệt đang bao vây ngôi trường.

“Không xong rồi, là Stryker!” Mystique nhận ra ngay tay sĩ quan dẫn đầu, chính là phó thủ của Trask năm xưa, chuyên phụ trách bắt dị nhân làm thí nghiệm – William Stryker.

Tiếc là lời cảnh báo của cô đã muộn một bước, Stryker đã hạ lệnh cho binh sĩ nổ súng, những vũ khí đặc biệt đó lập tức phát ra sóng âm đặc thù bao trùm cả ngôi trường.

Tất cả giáo viên và học sinh dị nhân trong trường sau khi bị sóng âm đánh trúng đều lập tức ngất xỉu.

Trong đó bao gồm cả Beast, Mystique và Quicksilver đang ở trong văn phòng.

“May mà mình để lại một phân thân tư duy, nếu không cả lũ đã bị Stryker hốt gọn rồi.” Trong cốt truyện gốc, trường học bị nổ, Quicksilver chạy đến cứu được tất cả trừ Alex do đứng quá gần vụ nổ.

Sau đó Cyclops và Jean mới quay lại trường.

Khi Stryker đến bắt người, nhóm Cyclops đang tìm xác Alex trong đống đổ nát nên vô tình thoát nạn.

Sau đó Cyclops, Jean và Nightcrawler đã đột nhập vào căn cứ của Stryker để cứu Mystique và những người khác, đồng thời giải phóng Wolverine đã bị biến thành Vũ khí X.

Hiện tại trường không bị nổ, nhóm Cyclops sau khi về trường đã vào lớp học nên sóng âm của Stryker đánh gục tất cả trong nháy mắt.

Nếu không có tôi ở đây, mọi chuyện lại phát triển theo hướng không thể lường trước được.

“Mau tỉnh lại đi.” George vẫy tay về phía Mystique đang hôn mê, não bộ của mấy người họ lập tức thanh tỉnh và mở mắt ra.

“Chúng ta...

đây là... chuyện gì thế?” “Đám lính bên dưới dùng vũ khí đặc biệt làm các bạn ngất đi, tôi đã dùng năng lực đánh thức các bạn.” George chỉ về phía những binh sĩ đang xông vào trường giải thích.

Mystique xoa thái dương: “Cảm ơn anh, năng lực của anh đúng là nhiều thật.” “Chỉ là mấy năng lực nhỏ thôi, tình cờ lại giúp ích được.” George mỉm cười.

Quicksilver đeo tai nghe, bật bản nhạc mình yêu thích nhất khi chạy bộ: “Để tôi xử lý đám thô lỗ này.” Tiến vào trạng thái siêu tốc, chỉ trong vài giây, Stryker và tất cả binh lính tấn công trường đều bị quấn băng dính trói vào các gốc cây trong rừng nhỏ của trường.

“Nếu không gặp phải loại như Apocalypse, người bình thường đúng là không phải đối thủ của cậu ta.” George nhìn Quicksilver đã trở lại chỗ cũ và tháo tai nghe, thầm nghĩ trong lòng.

So với Quicksilver trong vũ trụ điện ảnh chính, Quicksilver ở vũ trụ này nhanh hơn rất nhiều, chuyện không kịp dùng thân mình chắn đạn dẫn đến tử vong là không thể xảy ra.

Chỉ khi cậu ta chưa kịp nhận ra nguy hiểm để chủ động kích hoạt năng lực mới có khả năng bị đánh trúng, giống như đòn tấn công sóng âm của Stryker vừa rồi.

Còn lại là trường hợp thực lực đối phương quá cứng như Apocalypse, dù tốc độ có nhanh mà không phá được phòng ngự thì cũng vô dụng. ...

Giải quyết xong vấn đề của Stryker và đám binh sĩ, Beast tập hợp những học sinh lớn tuổi và có khả năng chiến đấu để phân công công việc.

Những người yếu hơn ở lại chăm sóc các em nhỏ và canh giữ đám

lính của Stryker.

Những người mạnh như Cyclops, Jean và Nightcrawler sẽ cùng họ đi cứu Giáo sư X.

Tuy họ chưa có kinh nghiệm chiến đấu nhưng tình hình hiện tại bắt buộc phải gọi họ theo.

Đặc biệt là Nightcrawler với năng lực dịch chuyển tức thời, rất thích hợp để cứu người.

Vậy nên đội cứu hộ Giáo sư X lần này gồm chín người: đặc vụ CIA Moira, Beast (Hank), Mystique (Raven), Havok (Alex), Cyclops (Scott), Nightcrawler (Kurt), Phoenix (Jean), Quicksilver (Pietro) và giáo viên mới George.

Sau khi tập hợp đủ, Beast dẫn mọi người đến căn hầm đặc biệt do mình cải tạo, ở đây có những bộ chiến phục mới nhất do anh ta chế tạo từ vật liệu đặc biệt, khả năng phòng ngự cực cao.

Đồng thời còn có một chiếc máy bay siêu thanh do anh ta tự nghiên cứu.

Anh ta tán thành lý tưởng của Giáo sư về việc thiện chí và chung sống hòa bình với nhân loại, nhưng đồng thời cũng luôn cảnh giác với họ.

Chế tạo những thứ này là để đề phòng ngôi trường gặp nguy hiểm trong tương lai, có thể sẵn sàng chiến đấu hoặc rút lui.

“Cứ bay theo mũi tên, nó sẽ dẫn chúng ta tới vị trí chính xác của hiệu trưởng.” Sau khi lên máy bay, George giơ tay lên, một mũi tên vàng xuất hiện trước máy bay, chỉ đường cho Beast đang lái.

Ngay khi máy bay vừa rời New York không xa, giọng nói của Giáo sư X bắt đầu vang lên trong tâm trí mọi người.

“Hãy lắng nghe, tất cả mọi người trên thế giới này, đây là lời cảnh báo của tôi gửi đến tất cả, bao gồm cả con người và dị nhân.

Chương 521

Các bạn đã lầm đường lạc lối, nhưng tôi đã trở lại, và sự phán xét cuối cùng sắp đến.

Mọi tòa nhà các bạn xây dựng...” Ở phía bên kia, trên một sườn đồi ngoại ô Cairo, Apocalypse đang ép buộc Giáo sư X truyền đạt tuyên ngôn trước chiến tranh của hắn tới toàn thế giới.

George thì đứng bên cạnh với vẻ mặt thản nhiên quan sát.

Sau khi Apocalypse kết thúc bài tuyên ngôn, hắn quay mặt về phía Cairo và bắt đầu thi triển năng lực.

Toàn bộ kiến trúc ở Cairo dưới tác động năng lực của Apocalypse nhanh chóng bị phân rã, bắt đầu tái tổ chức thành một đại kim tự tháp khổng lồ.

Nghi thức chuyển sinh của Apocalypse cần một nguồn năng lượng khổng lồ, và kim tự tháp này giúp hắn thu thập lượng lớn năng lượng mặt trời để hoàn thành nghi thức thuận lợi.

Trong lúc Apocalypse xây dựng kim tự tháp, Giáo sư X không cam lòng hỏi George: “Anh thật sự muốn tham gia vào cuộc thảm sát này, hủy diệt thế giới sao?” “Tôi không có lựa chọn nào khác.” George ngoài miệng nói vậy nhưng trong lòng đã bí mật thiết lập liên lạc với Giáo sư X.

“Tất nhiên là không rồi, ngài đừng kinh ngạc, biểu cảm hãy tự nhiên một chút.” Giáo sư X nghe thấy tiếng nói đột ngột vang lên trong đầu, biểu cảm lập tức thay đổi nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

“Anh là ai?” “Là tôi.” George nháy mắt với Giáo sư X, ông ấy thẫn

thờ một lúc.

“Erik, sao ông lại có năng lực tâm linh... không đúng, anh không phải Erik!” “Tôi đúng là không phải Magneto, nhưng cũng không phải kẻ thù của ngài.

Tôi ngụy trang thành Magneto là để đối phó với Apocalypse.” George giải thích: “Tôi có một kế hoạch có thể giải quyết được Apocalypse, lát nữa tôi sẽ...” “Như vậy có quá mạo hiểm không?” Giáo sư X có chút lo lắng, ông không biết gì về kẻ mạo danh Magneto này nên không chắc đối phương có làm được không.

Còn George bình thản đáp: “Yên tâm, tôi rất hiểu hắn, tôi nắm chắc phần thắng.

Nếu không, thật sự đánh nhau mà muốn dựa vào thực lực để giải quyết hắn thì sẽ càng nguy hiểm hơn.” “Vậy thì cứ theo kế hoạch của anh đi, tôi sẽ phối hợp.” Giáo sư X gật đầu trong lòng.

Tình thế hiện tại chỉ còn cách thử vận may thôi.

Nửa giờ sau, khi kim tự tháp dùng để chuyển sinh của Apocalypse đã hoàn thành được hơn nửa, từ xa một chiếc máy bay siêu thanh đã bay tới không phận Cairo.

Nhờ George để lại phân thân tư duy giải quyết Stryker nên Mystique không bị bắt, cả nhóm trực tiếp lái máy bay siêu thanh tới Cairo, giúp tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

Trong kịch bản gốc, khi mọi người tới nơi thì Giáo sư X đã bị chuyển sinh được một nửa, còn hiện tại kim tự tháp còn chưa xây xong thì cả nhóm đã đến.

Tất nhiên, điều này nằm trong kế hoạch của tôi.

“Xem ra có mấy kẻ không tự lượng sức mình tới tìm rắc rối rồi.” Thiên Sứ dựng đôi cánh sắt của mình lên, chỉ về phía chiếc máy bay

siêu thanh đang lao tới.

Lúc này anh ta đang rất tự tin vào thực lực của mình.

“Đúng thế, toàn là đám chán sống.” George ngoài miệng phụ họa nhưng âm thầm truyền âm cho mọi người trên máy bay, thông báo trước về kế hoạch tác chiến tiếp theo.

“Bệ hạ không cần lo lắng, ngài cứ tiếp tục xây dựng kim tự tháp, chút rắc rối nhỏ này để chúng tôi giải quyết.” “Hãy bắt hết chúng lại cho ta, ta muốn chúng biết ai mới là chúa tể thực sự của thế giới này.” Apocalypse gật đầu, tiếp tục tập trung xây dựng kim tự tháp.

Với Tứ Kỵ Sĩ đã được hắn tăng cường thực lực, đặc biệt là Magneto vốn đã là dị nhân mạnh nhất thế giới từ trước, đám dị nhân kia không phải là đối thủ.

Máy bay siêu thanh hạ cánh, sáu dị nhân mặc chiến phục X bước ra: Beast, Mystique, Quicksilver, Cyclops, Havok và Jean.

George, Nightcrawler và Moira không bước ra.

Phân thân của George lấy lý do không giỏi chiến đấu, Moira là người thường nên không thể tham gia, còn Nightcrawler thì chờ cơ hội cứu Giáo sư X.

Hai bên gặp nhau, không nói nhiều lời, lập tức lao vào đánh nhau.

Tứ Kỵ Sĩ đối đầu với sáu dị nhân X.

Hai bên đánh qua đánh lại, phối hợp ăn ý, ban đầu bất phân thắng bại.

Nhưng rất nhanh phía dị nhân X rơi vào thế hạ phong.

Tuy phía họ có sự tồn tại phi thường là Quicksilver, nhưng George trong lốt Magneto cũng phát huy thực lực vô cùng đáng sợ.

Dù George đã nương tay, chỉ dùng đúng mức sức mạnh mà

Apocalypse nghĩ hắn nên có, nhưng cũng đủ dùng tường điện từ để nhốt Quicksilver lại.

Apocalypse thấy phe mình hoàn toàn chiếm ưu thế, ban đầu định dừng lại hỗ trợ nhưng rồi lại thôi, dốc toàn lực hoàn thành kim tự tháp.

Chỉ cần ba bốn phút nữa là hắn có thể hoàn thành việc xây dựng và bắt đầu nghi thức chuyển sinh.

Đúng lúc đó, Nightcrawler ra tay, trực tiếp dịch chuyển tới bên cạnh Giáo sư X, nắm lấy cánh tay ông ấy rồi dịch chuyển ngược về máy bay siêu thanh.

Apocalypse thấy vật chủ chuyển sinh bị cứu đi liền khựng lại, định dừng việc xây dựng kim tự tháp nhưng giọng nói đầy tự tin của George lập tức vang lên khiến hắn yên tâm trở lại.

"Bệ hạ, hãy tin tôi, bọn chúng không chạy thoát được đâu!" Chỉ thấy George dùng một tay khống chế chiếc máy bay siêu thanh đang định cất cánh, sau đó lao vọt tới, mạnh mẽ xông vào bên trong máy bay. ...

"Bắt đầu bước thứ hai của kế hoạch." Sau khi vào trong máy bay, George không tấn công ai cả mà nhìn Giáo sư X một cái, ngoại hình nhanh chóng biến đổi từ Magneto sang Giáo sư X.

Cảnh tượng này làm Moira và Nightcrawler giật mình, suýt nữa họ đã tưởng George là Mystique biến thành.

Vẫy tay một cái, George thả Magneto thật từ tiểu thế giới ra: "Erik, tình hình đại khái ông biết rồi đấy, lát nữa đừng để lộ sơ hở." "Anh đã cứu mạng vợ con tôi, chút việc nhỏ này tôi nhất định sẽ làm tốt." Erik gật đầu.

George vẫy tay thêm lần nữa, trang phục trên người Erik biến

thành bộ chiến phục của Tứ Kỵ Sĩ.

Ông ta túm lấy George đang trong lốt Giáo sư X, nhìn người bạn cũ một cái rồi bay ra khỏi máy bay, đặt George xuống cạnh Apocalypse, sau đó tiếp tục gia nhập trận chiến.

Lúc này nhóm Mystique nhận được tin từ Giáo sư X nên liên tục sơ hở, bị Magneto nhanh chóng bắt giữ và nhốt vào lồng kim loại.

"Kẻ biết dịch chuyển đã chạy thoát, những kẻ còn lại đều đã bị bắt." Magneto báo cáo với Apocalypse khi hắn vừa hoàn thành kim tự tháp.

Apocalypse gật đầu, không quan tâm mà chỉ dặn dò: "Hãy canh giữ cẩn thận bên cạnh kim tự tháp, nghi thức của ta không được phép bị gián đoạn." Hiện tại điều hắn quan tâm nhất là hoàn thành nghi thức để có được năng lực của Giáo sư X.

Như vậy hắn có thể khống chế tư tưởng của mọi người trên Trái Đất, kẻ dịch chuyển kia dù chạy xa đến đâu hắn cũng có thể khiến cậu ta tự quay lại.

Mở cổng không gian, Apocalypse để hoàng sa nâng George lên, đưa thẳng vào đài chuyển sinh ở trung tâm kim tự tháp.

Hắn cố định George ở một phía, bản thân nằm ở phía còn lại, kích hoạt công tắc bên trên để bắt đầu hấp thụ năng lượng mặt trời.

Khi kim tự tháp chuyển sinh được khởi động hoàn toàn, đài nơi Apocalypse nằm tỏa ra những sợi chỉ vàng li ti, từ từ lan tới chỗ George.

Lượng ý chí và linh hồn của Apocalypse cũng thuận theo những sợi chỉ vàng đó đi vào cơ thể George.

"Bận rộn nãy giờ, cuối cùng cũng cắn câu rồi." Cảm nhận được linh hồn của Apocalypse đang xâm nhập vào cơ thể mình, mặt George

cuối cùng cũng nở nụ cười rạng rỡ.

Để Apocalypse chủ động phát động nghi thức chuyển sinh đi vào cơ thể tôi là bước khó nhất trong kế hoạch.

Bởi vì nếu hắn phát hiện bất thường và không chịu chuyển sinh nữa thì dù tôi có giết hắn cũng vô dụng.

Một khi nghi thức đã bắt đầu thì mọi chuyện sau đó lại dễ giải quyết.

"Chúng hồn quy vị!" Ngay lúc này, George trực tiếp mở liên kết tinh thần với tất cả các phân thân, linh hồn từ tám thế giới phân thân đồng thời quay về bản thể, ý chí của tôi tăng vọt.

Chương 522

Nếu chỉ xét về lượng ý chí, tôi cảm thấy có lẽ đã đột phá cấp Thiên phụ để tiến vào cấp Đơn thể vũ trụ.

Nếu hiện tại tôi muốn tiêu diệt linh hồn của Apocalypse đang xâm nhập, chỉ cần một ý niệm là có thể làm được mà không tốn chút sức lực nào.

Nhưng tôi không làm vậy, vì nghi thức chưa hoàn thành, tôi vẫn chưa có được năng lực của hắn.

Thế nên tôi ngụy trang một thế giới tinh thần nhỏ hơn trong thế giới tinh thần của mình, cường độ của nó tương đương với thế giới tinh thần của Giáo sư X.

Tôi dùng cái thế giới nhỏ này để chống đỡ đòn tấn công của Apocalypse, khiến hắn cảm thấy mình đang liên tục phá vỡ phòng ngự của Giáo sư X để chiếm lĩnh cơ thể.

Như vậy, Apocalypse mới không chấm dứt nghi thức chuyển sinh.

“Ha ha ha, từ bỏ đi, ngươi không thể thắng được ta đâu.

Càng kiên trì chỉ càng đau khổ, được ta hấp thu là một vinh dự cho ngươi!” Trong thế giới tinh thần giả mà George tạo ra, một thực thể tinh thần của Apocalypse cao hàng chục mét đang giẫm thực thể Giáo sư X do George huyễn hóa dưới chân.

Hắn liên tục xé xác thực thể đó, nuốt chửng ý chí vào bụng để làm mạnh linh hồn mình.

Đợi khi nuốt hết toàn bộ thực thể tinh thần này, hắn sẽ chiếm được cơ thể này, lần chuyển sinh nào cũng vậy, hắn sẽ ngày càng mạnh mẽ hơn.

“Xong rồi, cơ thể này thuộc về ta!” Sau khi nuốt miếng tinh thần cuối cùng, Apocalypse cảm thấy nghi thức đã hoàn thành mỹ mãn.

Tuy nhiên khi hắn định phá vỡ thế giới tinh thần này để chính thức tiếp quản cơ thể và tỉnh lại, hắn mới phát hiện sau khi phá vỡ thế giới nhỏ đó, hắn lại rơi vào một thế giới tinh thần còn khổng lồ hơn.

“Sao có thể như thế được!” So với cái thế giới vừa rồi, thế giới tinh thần hiện tại rộng lớn đến vô biên vô tận.

Hắn chưa từng gặp tình huống này, cũng chưa bao giờ thấy một thế giới tinh thần nào vĩ đại đến vậy.

“Đó là cái gì?” Lúc này, hắn bỗng cảm thấy một bóng đen khổng lồ bao trùm lấy mình.

Ngẩng đầu nhìn lên, không biết từ lúc nào, sau lưng hắn đã xuất hiện một gã khổng lồ cao chọc trời.

Gã khổng lồ đó lớn đến nhường nào?

Hiện tại kích thước của hắn trông cũng chỉ bằng ngón tay út của gã khổng lồ đó thôi.

“Trên thế giới này không thể tồn tại thực thể tinh thần mạnh mẽ như vậy, điều này là không thể!” Lúc nãy hắn chiến đấu với 'Giáo sư X', khoảng cách tinh thần giữa hai người là người lớn và trẻ con, còn hiện tại khoảng cách là người lớn và con kiến.

Làm sao hắn có thể tin được.

“Ngươi không cần tin, vì ngươi có thể chết được rồi.” George nhấc chân lên, một cú giẫm xuống trực tiếp làm nát bấy thực thể tinh thần của Apocalypse ngay tại chỗ.

Sau đó tôi há miệng hút một cái, nuốt trọn những mảnh vỡ tinh thần của hắn.

Câu Linh Khiển Tướng, Song Toàn Thủ, phong ấn linh hồn, hấp thu linh hồn cùng các loại ma pháp khác, tôi có quá nhiều cách để đối phó với một linh hồn.

Ngay cả khi thực thể tinh thần ngang nhau, Apocalypse cũng không đấu lại tôi, huống chi chênh lệch lại lớn đến mức này.

Sau khi nuốt chửng linh hồn Apocalypse, George rõ ràng cảm nhận được cơ thể mình có sự thay đổi, gen X trong người tăng vọt và mạnh lên cấp tốc.

Rất nhiều năng lực hỗn tạp tôi cũng theo bản năng mà học được.

Trong đó bao gồm cả năng lực cường hóa gen dị nhân của Apocalypse.

"Xong chuyện!" Ngồi dậy từ đài chuyển sinh, George thu hồi sức mạnh linh hồn của các phân thân, quay đầu nhìn sang bên cạnh.

Cơ thể của Apocalypse đã hóa thành một đống tro đen rồi dần tan biến.

Còn cơ thể tôi không hề bị biến thành cái dạng đầu trọc da xanh xấu xí đó vì nghi thức chuyển sinh.

Bản thân tầng thứ sinh mệnh cơ thể tôi đã vượt xa Apocalypse, làm sao có thể bị hắn đồng hóa mà biến thành hình dạng của hắn được.

Vì vậy lần chuyển sinh này tôi vừa hấp thu được toàn bộ năng lực và sức mạnh linh hồn của Apocalypse, vừa giữ được ngoại hình không thay đổi, có thể nói là hoàn mỹ.

Bay ra khỏi kim tự tháp, tôi thấy Storm, Thiên Sứ và Psylocke đều đã bị khống chế.

Điều này cũng bình thường, chỉ cần Magneto hoặc Quicksilver ra

tay là đủ để khuất phục ba vị kỵ sĩ này.

Nói thật, bốn vị kỵ sĩ mà Apocalypse tìm được, trừ Magneto ra thì những người còn lại chẳng ra làm sao.

“Kết thúc rồi, Apocalypse đã chết!” Thấy Giáo sư X, Magneto cùng mọi người đều nhìn về phía mình, George mỉm cười tuyên bố chiến thắng.

Mọi người nghe vậy cũng đồng thời thở phào nhẹ nhõm. ...

“Reparo!” Sau khi có được năng lực của Apocalypse, tâm trạng George rất tốt.

Tôi vẫy tay một cái, khiến thành phố Cairo vốn đã tan hoang khôi phục lại trạng thái ban đầu.

“Quả nhiên ý chí tăng lên thì hiệu quả ma pháp cũng tốt hơn.” Tôi cảm thấy khi dùng bùa Tu sửa để phục hồi cả một thành phố nhẹ nhàng hơn trước rất nhiều.

“Ôi Chúa ơi!” Thấy George chỉ trong nháy mắt đã sửa chữa toàn bộ thành phố bị Apocalypse phá hủy, các thành viên đội X cũng đồng thanh kinh thán.

Họ không nhận ra George ở bản thể lúc này vốn đã thay đổi hình dạng, chỉ vì nhận được lời nhắc tâm linh từ Giáo sư X nên mới phối hợp diễn kịch để bị bắt.

Giờ thấy George thành công giải quyết Apocalypse trong kim tự tháp và triển hiện năng lực mạnh mẽ như vậy, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Trong lúc mọi người còn đang kinh ngạc, bản thể George và phân thân tư duy chạm mắt nhau, sau đó lặng lẽ dùng ma pháp không gian để hoán đổi vị trí và thay đổi diện mạo.

Nghĩa là George đứng sau nhóm dị nhân X đã trở thành bản thể, còn George đứng ở cửa kim tự tháp lại là phân thân tư duy.

Tôi làm vậy đương nhiên là có lý do.

Gây ra chấn động lớn thế này, chắc chắn sẽ sớm kinh động đến TVA, muốn qua mắt được họ thì vẫn phải dùng chút mưu mẹo.

"Cảm ơn sự giúp đỡ của anh!" Giáo sư X ngồi lại trên xe lăn, nhìn George với vẻ đầy cảm kích.

Vừa rồi ông đã trao đổi với Erik và biết George từng cứu vợ con Erik.

Dựa vào thông tin hiện tại, ông có thể đoán được mọi việc George làm đều là để chiếm lấy năng lực của Apocalypse.

Tuy nhiên ông vẫn dành cho George sự biết ơn sâu sắc.

Bởi vì bất kể mục đích của đối phương là gì, việc cứu họ là sự thật, vả lại anh còn vừa giúp Cairo khôi phục lại như cũ.

Đây không phải là việc mà một kẻ xấu có thể làm.

"Không cần cảm ơn tôi, tôi cũng có mục đích của mình.

Giúp các ngài là vì ở một vũ trụ khác, các ngài là bạn của tôi." George tiến đến trước mặt Giáo sư X, dùng Song Toàn Thủ lên đôi chân của ông.

"Vũ trụ khác sao?" Giáo sư X lộ vẻ thắc mắc nhưng rồi nhanh chóng trợn tròn mắt.

Chương 523

"Tôi cảm nhận được đôi chân của mình rồi!" Dùng lực ở hai chân, ông bỗng nhiên đứng bật dậy khỏi xe lăn.

Hơn nữa ông phát hiện mình không hề chịu tác dụng phụ từ loại thuốc của Hank, năng lực tâm linh vẫn còn nguyên vẹn.

"Việc của tôi đã xong, cũng đến lúc phải đi rồi." Sau khi chữa khỏi chân cho Giáo sư X, George thả vợ con của Magneto ra, chuẩn bị quay về vũ trụ của mình.

Nhưng khi vẽ cổng không gian, tôi tiện tay truyền một vài hình ảnh vào não bộ của Giáo sư X và Magneto.

"Đây là những chuyện đã xảy ra ở vũ trụ của tôi.

Tôi nghĩ nếu các ngài không hợp tác tốt mà cứ khăng khăng giữ ý kiến riêng, thì tương lai vũ trụ này cũng có thể sẽ như vậy.

Đừng đợi đến khi dị nhân diệt tuyệt rồi mới hối hận.

Diệt tuyệt nhân loại là không nên, nhưng một mực nhượng bộ nhân loại cũng là tự tìm đường chết.

Lời khuyên của tôi là các ngài nên phô diễn sức mạnh đủ mạnh để răn đe.

Nhân loại sẽ không vì kẻ thù nhún nhường mà bỏ qua, họ chỉ lùi bước để tự vệ trước một kẻ thù mạnh mẽ thôi.

Tất nhiên, quyết định cuối cùng vẫn là ở các ngài, tôi chỉ đưa ra gợi ý vậy thôi." Nói xong câu cuối cùng, tôi bước qua cổng không gian, cao hứng quay trở về vũ trụ Marvel của mình.

Giáo sư X và Magneto là hai thái cực: một người quá ảo tưởng

vào bản tính con người, một người lại quá ác cảm với nó.

Muốn nhân loại và dị nhân chung sống hòa bình là chuyện vĩnh viễn không thể xảy ra.

Vì thế giới này không thể toàn là người tốt, luôn có kẻ xấu, mà những kẻ leo lên được vị trí cao tầng của nhân loại thì chẳng mấy ai thật sự lương thiện.

Dù Giáo sư X có làm tốt đến đâu, cứu nhân loại bao nhiêu lần đi chăng nữa, giới lãnh đạo cũng không bỏ qua năng lực mạnh mẽ mà dị nhân thể hiện, không thể phớt lờ mối đe dọa từ họ.

Đứng trên lập trường nhân loại cũng không sai, Giáo sư X là người tốt, nhưng nếu ông chết đi, nhỡ sau này xuất hiện một lãnh đạo dị nhân mạnh mẽ nhưng đầy ác ý như Magneto hay Apocalypse thì sao?

George có thể dẫn dắt siêu trường học chung sống hòa bình với nhân loại không phải vì những siêu anh hùng ở đó làm được bao nhiêu việc thiện, mà hoàn toàn vì George quá mạnh mẽ và lại là kẻ có thù tất báo, khiến giới lãnh đạo không dám nảy sinh ý đồ xấu.

Vì họ biết chỉ cần họ có chút ý đồ gì, họ sẽ chết không có chỗ chôn.

Họ đối với George phần nhiều là sự sợ hãi.

Dân chúng có yêu quý siêu anh hùng đến mấy cũng vô dụng, chỉ cần giới lãnh đạo muốn hãm hại, dư luận đổi chiều một chút thì siêu anh hùng hôm nay sẽ biến thành ác nhân vào ngày mai.

Ý tưởng của Magneto cũng không ổn.

Giết sạch con người chỉ để lại dị nhân thì sẽ yên ổn sao?

Dị nhân cũng là con người, chỉ là có thêm năng lực đặc biệt, họ

cũng sẽ đấu đá lẫn nhau vì lợi ích thôi.

Huống hồ ai đảm bảo con cái của dị nhân sinh ra chắc chắn sẽ là dị nhân?

Nếu sinh ra người bình thường thì có giết không?

Còn rất nhiều dị nhân không bị gia đình hay bạn bè bài xích, nếu ông giết người thân của họ, chẳng lẽ họ không báo thù sao?

Vì thế cá nhân tôi thấy Giáo sư X và Magneto hoàn toàn có thể hợp tác để thành lập một vương quốc dị nhân.

Giáo sư X dùng Cerebro có thể tùy ý khống chế ý chí của bất kỳ người bình thường nào, thậm chí có thể giết sạch họ trong nháy mắt.

Điều này chẳng phải có sức răn đe hơn vũ khí hạt nhân sao?

Chỉ cần để nhân loại ý thức được rằng hễ họ dám làm hại đế quốc dị nhân, Giáo sư X sẽ tiêu diệt toàn bộ loài người.

Tin rằng giới lãnh đạo sẽ không dám khinh suất đối phó với đế quốc dị nhân nữa.

Ngay cả những quốc gia có vũ khí hạt nhân hiện nay, người ta cũng chẳng dám ép nhau quá đáng vì sợ cá chết lưới rách.

Quan trọng là Magneto còn khắc chế hầu hết vũ khí nóng của nhân loại.

Chỉ cần hai bên đồng lòng, tất cả quốc gia trên thế giới liên minh lại cũng không phải là đối thủ, huống chi bản thân con người cũng vốn chẳng đoàn kết.

Gợi ý thì tôi đã đưa ra, Giáo sư X và Magneto có nghe theo hay không là việc của họ.

Nếu họ nghe theo, bản thể George của tôi đang đóng giả giáo viên ở đó cũng sẽ âm thầm giúp đỡ, ví dụ như dùng năng lực của

Apocalypse để nâng cao thực lực cho họ chẳng hạn.

Còn nếu không nghe, tôi cũng chẳng quản nhiều, cứ lặng lẽ canh giữ Jean và Wanda, cố gắng không để TVA phát hiện, rồi từ từ nuốt chửng Phượng Hoàng Lực và Hỗn Độn Lực.

Đợi sau khi hấp thụ xong, tôi có thể đi dạo ở các vũ trụ song song khác.

Sau khi George rời đi, Giáo sư X và Magneto nhìn nhau, rồi đồng thanh nói: "Xem ra chúng ta nên nói chuyện tử tế một chút." Những hình ảnh vừa hiện lên trong đầu đã gây chấn động lớn tới tâm linh của họ, cũng khiến những quan niệm ban đầu về con người trong lòng họ thay đổi không ít.

Tại thành phố trên không của học viện siêu năng, ý niệm chiếu rọi của George vừa mới trở về không lâu, một cánh cửa thời gian đã xuất hiện ngay trước mặt hắn.

Người đến chính là lão Fuck, phụ trách khu vực này của Cơ quan Quản lý Biến động Thời gian (TVA), một ông già đã gần sáu mươi tuổi.

"Ngài George, lần trước chúng ta đã nói rồi, ngài không thể tùy ý xuyên qua đa vũ trụ như vậy, điều này sẽ gây ra hỗn loạn." Lão Fuck xuất hiện không hề có vẻ hưng sư vấn tội hay chuẩn bị bắt giữ, mà ngược lại mặt mũi tươi cười, thái độ vô cùng hữu hảo.

Không hữu hảo sao được, vị này thực lực đã tiếp cận những thực thể tà thần chiều không gian đó, dù TVA có muốn dùng biện pháp mạnh cũng không làm gì được.

Tổng không thể vì một mình vị này mà cắt tỉa toàn bộ vũ trụ này đi chứ.

Quan trọng là cho dù hắn có vi phạm luật lệ mới mà TVA định ra,

thì với thực lực hiện tại của George, hắn hoàn toàn có thể thoát khỏi việc bị cắt tỉa.

Vì vậy đối với hạng người này, họ thường cố gắng an phủ, giải thích rõ lợi hại.

Tuy nhiên, nếu đối phương nhất quyết đối đầu với TVA, gây phá hoại ở các đại vũ trụ, thì TVA cũng không phải dạng vừa.

Trong TVA cũng không thiếu vũ khí có thể gây sát thương cho các thực thể chiều không gian.

"Là lão Fuck à, đến đây, ngồi xuống uống trà, có chuyện gì chúng ta từ từ nói." TVA thái độ tốt, George thái độ tự nhiên cũng không kém, nhiệt tình kéo lão Fuck ngồi xuống, vung tay biến ra trà nước.

"Thực ra tôi cũng là có nguyên nhân cả." Nâng chén trà lên, George thở dài một tiếng.

Lão Fuck cũng rất phối hợp hỏi: "Chuyện là thế nào?" "Ông cũng biết đấy, lúc ở Hư Không Địa, tôi đã đưa những người đó trở về vũ trụ của họ." George bắt đầu giải thích.

Lão Fuck gật đầu: "Chuyện này tôi biết, cấp trên cũng đã cho phép.

Vốn dĩ những người đó bị cắt tỉa trước khi quy tắc quản lý thay đổi, hiện tại chúng ta cũng không tùy tiện cắt tỉa nữa.

Cho dù cậu không đưa về, chúng tôi cũng sẽ lần lượt đưa họ trở lại." "Trong đó có một ngoại lệ, chính là vũ trụ tôi vừa mới đi qua." George đầy vẻ cảm khái: "Tôi phát hiện vũ trụ đó rất giống vũ trụ của chúng ta, như một cặp song sinh vậy.

Nghĩ đến việc nếu cứ tiếp tục phát triển, nó cũng sẽ trở nên thê lương như vũ trụ của mình, tôi không kìm lòng được muốn ra tay giúp đỡ.

Ái chà, đôi khi tôi thấy mình quá lương thiện, không khống chế được bản thân.

Nhưng lão Fuck yên tâm, chỉ lần này thôi, lần sau tuyệt đối không.” “Tôi tuyệt đối tin tưởng lời ngài George, lần này tới đây cũng là lệnh của cấp trên, làm theo công vụ thôi, mong ngài đừng để tâm.

Chương 524

Nếu ngài đã đảm bảo, tôi sẽ về báo cáo ngay với trưởng quan." Khóe miệng lão Fuck khẽ giật giật nhưng nhanh chóng khôi phục, xua tay tỏ vẻ không bận tâm.

Những lý do George đưa ra, lão chẳng tin một câu nào.

Nhưng thực ra cũng không quan trọng, vì George đúng là không gây phá hoại gì cho vũ trụ đó, cũng không giết ai.

Ngay cả Karma bị phản sát cũng là do hắn định đoạt xá thân thể người khác, mà vốn dĩ hắn cũng đã là người phải chết.

Chỉ cần George hứa lần sau không tái phạm, nhiệm vụ của lão coi như hoàn thành.

"Vậy làm phiền lão Fuck rồi, sau này trong phạm vi ông quản lý, nếu có chuyện gì khó xử lý, cứ việc tìm tôi." George đứng dậy vỗ vai lão Fuck.

Hắn cho bậc thang, lão Fuck cũng thuận đà leo xuống, đều là người thông minh, mọi chuyện lại hóa dễ dàng.

Sợ nhất là gặp hạng người cứng nhắc, nói mãi không thông.

"Đôi khi đúng là có một số việc xử lý rất phiền phức, nếu ngài George sẵn lòng giúp đỡ thì tốt quá." Nghe George nói vậy, mắt lão Fuck sáng rực lên.

Vốn dĩ mong muốn lớn nhất của lão khi tới đây là giải quyết êm đẹp, không làm lớn chuyện.

Vừa hoàn thành nhiệm vụ lại không đắc tội George.

Không ngờ mọi chuyện không những đúng dự kiến mà còn có thu

hoạch ngoài định mức.

Với thực lực của George, cơ bản mọi rắc rối phát sinh trong các vũ trụ thuộc khu vực lão quản lý đều có thể giải quyết.

Điều này giúp lão tiết kiệm được bao nhiêu công sức, không phải đau đầu vì những kẻ khó nhằn nữa.

Trò chuyện thêm một lúc, lão Fuck mãn nguyện quay về TVA, còn George cũng nở nụ cười tươi rói.

Tuy việc giúp TVA xử lý rắc rối sẽ tốn chút thời gian nghiên cứu ma pháp, nhưng giữ quan hệ tốt với lão Fuck thì nhiều chuyện lão sẽ nhắm mắt làm ngơ, giúp hắn bớt được không ít phiền toái.

Ví dụ như bản thể hắn để lại ở vũ trụ kia.

Cho dù hiện tại TVA chưa nhận ra, nhưng bị phát hiện cũng là chuyện sớm muộn.

Bởi vì hắn ở đó thôn phệ Phượng Hoàng Lực và Hỗn Độn Lực, ít nhiều sẽ làm thay đổi nhiều thứ, lâu ngày máy quản lý thời gian sẽ phát ra cảnh báo.

Khi lật tung cả vũ trụ lên kiểm tra, thế nào cũng tìm ra manh mối.

Giờ hắn thân thiết với lão Fuck, giúp lão xử lý những nhân vật khó nhằn, vài trăm năm sau nếu lão có tìm thấy dấu vết của hắn, lão cũng sẽ ngấm ngầm đè xuống.

Chỉ cần hắn không quậy phá quá đáng ở vũ trụ đó thì không vấn đề gì.

Hơn nữa, giúp lão Fuck xử lý những kẻ khó trị ở các vũ trụ khác đối với hắn cũng không hẳn là chuyện xấu.

Dù tốn thời gian nhưng lại giúp hắn có thêm tọa độ của nhiều vũ trụ Marvel khác, thậm chí còn tranh thủ kiếm chác được chút lợi ích

trong quá trình giúp đỡ.

Tại một vũ trụ khác, Cairo, Ai Cập.

Sau khi trận chiến kết thúc, mọi người áp giải ba hiệp sĩ của Karma lên chiến cơ siêu thanh trở về trường học.

Trên đường đi, George – vị giáo viên mới gia nhập – tự nhiên bắt chuyện với Giáo sư X.

Vì trước đó khi gặp Magneto và Giáo sư X, hắn không dùng diện mạo thật nên không ai biết hắn chính là dị nhân đến từ vũ trụ khác đã giết chết Karma.

Họ chỉ nghĩ hắn là George, người mới đến ứng tuyển giáo viên.

"Chào cậu, George, hoan nghênh cậu gia nhập trường, cũng cảm ơn cậu đã giúp đỡ học viện." Giáo sư X, giờ đã không cần ngồi xe lăn, đưa tay ra bắt, đồng thời âm thầm dò xét tư tưởng của George.

Ông không tùy ý lục lọi ký ức hay xâm phạm đời tư người khác, nhưng sẽ thông qua sự tiếp xúc tâm linh mỏng manh này để thu thập thông tin cơ bản và phán đoán tình trạng đối phương.

Ví dụ như tên tuổi, hay việc người đó có ác ý với ông và học viện hay không.

Mục đích là để ngăn những dị nhân có tư tưởng không bình thường trở thành giáo viên, làm hỏng học sinh.

Tuy nhiên, khi tâm linh vừa chạm vào George, ông đã bị một năng lực tâm linh tương tự chặn lại.

"Cậu cũng có năng lực tâm linh sao?" Giáo sư X lộ vẻ kinh ngạc.

George cười cười: "Vâng, như tôi đã nói, tôi có rất nhiều năng lực, đủ loại cả, bao gồm cả tâm linh.

Nhưng tôi chỉ có thể đọc tâm sơ sơ, không lợi hại được như giáo

sư đâu." "Sở hữu nhiều năng lực như vậy, cậu đã rất lợi hại rồi." Giáo sư X lộ vẻ tán thưởng: "Tại sao cậu lại muốn gia nhập trường chúng tôi?

Cậu có thể biến ra tiền, chắc hẳn không thiếu thốn gì mới đúng." "Tôi không thiếu tiền, nhưng tôi thiếu đồng loại, thiếu những người không coi mình là quái thai." George nhún vai.

Giáo sư X nghe vậy thở dài một tiếng, sau đó an ủi: "Yên tâm, ở đây không ai coi cậu là quái thai nữa, chúng ta chỉ có người nhà, sau này cậu cũng sẽ là một thành viên của gia đình này." "Quái thai", đó gần như là biệt danh mà mọi dị nhân đều từng mang.

Bởi vì chỉ cần là dị nhân, bất kể năng lực là gì, người bình thường cũng sẽ thấy họ là quái vật.

Nhiều học sinh bỏ nhà đến trường cũng vì bị ảnh hưởng bởi điều này.

"Quái thai, đó chỉ là sự đố kỵ của họ đối với thiên phú của cậu thôi, đừng bao giờ vì thiên phú của mình mà cảm thấy tự ti." Magneto, sau khi đã trấn an vợ con xong, nghe thấy cuộc trò chuyện cũng bước tới.

Giáo sư X cười nói: "Erik, đừng bao giờ tự ti vì thiên phú của mình, về điểm này chúng ta thống nhất." "Người bạn già à, ngoại trừ thái độ với nhân loại, chúng ta thống nhất về mọi mặt khác, vì mục đích cuối cùng của chúng ta là để dị nhân sống tốt hơn." Magneto nhìn về phía George: "Nghe nói năng lực của cậu là cái gì cũng biến ra được, có thể biến cho chúng tôi một bộ cờ vua không?" "Dĩ nhiên rồi." George vung tay một cái, trước mặt Magneto và Giáo sư X xuất hiện một bộ cờ vua.

"Thật là một năng lực tiện lợi." Magneto khen một tiếng, rồi cảnh báo Giáo sư X: "Không được đọc tâm tôi đâu đấy." "Đánh cờ với ông

không cần đọc tâm, ông đi trước đi." Giáo sư X đưa tay ra hiệu.

Magneto dùng năng lực di chuyển một quân cờ: "Vẫn là tôi nên nhường ông một chút, thế mới công bằng." "Hai lão gà mờ." George đứng xem một lúc rồi lắc đầu bỏ đi.

Vừa nãy nghe hai người nói chuyện, hắn cứ ngỡ họ là cao thủ cờ vây gì đó, xem một lúc mới thấy đúng là hai tay mơ.

Quả nhiên, IQ cao chưa chắc đã đánh cờ giỏi, mà đánh cờ giỏi cũng chưa chắc IQ đã cao.

Mà mấy tay mơ thì lại cực kỳ thích đánh cờ, nhất là khi đối thủ cũng mơ màng như mình.

"Biết tại sao tôi không đánh cờ với họ không?" Thấy George lắc đầu đi tới, Mystique đang ngồi đó mỉm cười nói: "Sợ làm họ nhụt chí, nên lần nào tôi cũng chỉ đứng nhìn hai người họ đấu thôi." Với cô, đã lâu lắm rồi mới thấy hai người họ vui vẻ đánh cờ cùng nhau như vậy.

Lần cuối là năm 1962, khi họ cùng ở trang viên Charles, tức là học viện dị nhân hiện tại, hợp lực đối phó Sebastian Shaw.

Hai người này, một người từ nhỏ đã chăm sóc cô, coi cô như em gái ruột, một người giúp cô tìm lại lòng tin, dạy cô chiến đấu.

Cả hai đều là những người cô yêu nhất trên đời này.

"Được rồi." George cười, không ngờ lý do lại là vậy.

Hắn ngồi cạnh Quicksilver, thấy cậu ta cứ nhìn chằm chằm Magneto, bèn trêu chọc hỏi: "Định bao giờ mới nói với ông ấy?" "Tôi... vẫn chưa nghĩ kỹ, tôi muốn tìm một thời cơ thích hợp." Quicksilver nhìn vợ con sau lưng Magneto, do dự đáp.

George cổ vũ: "Chuyện này chẳng có thời cơ nào là thích hợp nhất đâu, nói sớm đối mặt sớm." "Cũng đúng, đợi về trường tôi sẽ nói."

Quicksilver thầm hạ quyết tâm.

Đổi chủ đề, George hỏi thăm Quicksilver về tình hình của Wanda.

Chương 525

“Em gái cậu hiện đang làm công việc gì?” “Giáo viên tiểu học, em ấy vốn muốn làm diễn viên hài kịch tình huống, hồi nhỏ em ấy thích xem nhất là chương trình 'The Dick Van Dyke Show'.” Nghe George quan tâm đến em gái mình, Quicksilver lập tức thao thao bất tuyệt giới thiệu.

“Tiếc là diễn viên thì độ phủ sóng cao quá, em ấy không muốn phô diễn năng lực nữa.

Làm giáo viên tiểu học thì chỉ đối mặt với trẻ con, lỡ có bị phát hiện thì lời trẻ con nói cũng chẳng ai tin, vả lại em ấy rất yêu trẻ con...” Cứ thế, trong lúc trò chuyện với Quicksilver, phi cơ siêu thanh đã nhanh chóng trở lại học viện dị nhân.

Ban đêm, khi mọi người đã chìm vào giấc ngủ, George lén lút đi tới phòng của Jean.

Lúc này Jean đang nằm trên giường, lông mày nhíu chặt, dường như đang gặp ác mộng.

Theo sự trồi sụt của cảm xúc, một luồng sức mạnh đáng sợ trong cơ thể cô đang từ từ tỉnh giấc, vây quanh cô và dần hiện ra hình thái phượng hoàng.

Nhưng có lẽ nhận thức được năng lượng trong cơ thể muốn bộc phát, cô nỗ lực khắc chế, lại ép luồng năng lượng đó xuống.

“Đây chính là Phượng Hoàng Lực sao?

Quả nhiên mạnh mẽ, không biết có hấp thụ được không.” George nhẹ nhàng đặt tay lên trán Jean, bắt đầu vận chuyển toàn lực Lục Khố Tiên Tặc, thôn phệ Phượng Hoàng Lực trong người cô.

Tuy nhiên một lát sau, lông mày hắn nhíu lại.

"Kháng cự dữ dội thế này, chẳng lẽ..." Hắn biết với trình độ Lục Khố Tiên Tặc hiện tại, muốn một hơi hút sạch Phượng Hoàng Lực ra để luyện hóa là rất khó.

Nên hắn định làm từ từ, mỗi tối hút một ít, vài tháng là xong.

Nhưng không ngờ, thực tế còn khó hơn hắn tưởng.

Không phải là không hút được, nhưng theo tốc độ này, ít nhất phải mất hai mươi năm mới hút hết.

Điều này nằm ngoài kế hoạch ban đầu của hắn.

Theo lý mà nói, Phượng Hoàng Lực dù có mạnh đến đâu cũng không thể khó luyện hóa như vậy.

Bởi đây chỉ là một phần nhỏ Phượng Hoàng Lực trong một vũ trụ đơn lẻ, vả lại thực lực của hắn và Jean cũng không cùng đẳng cấp.

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn thấy chỉ có một nguyên nhân.

Đó là không chỉ Phượng Hoàng Lực đang đề kháng, mà bản năng của Jean cũng đang chống lại việc thôn phệ.

Với tư cách là vật chủ được chỉ định của Phượng Hoàng Lực trong mỗi vũ trụ, nếu Jean theo bản năng kháng cự, thì sự phản kháng của Phượng Hoàng Lực sẽ tăng lên gấp bội.

Vì vậy, giờ nếu muốn đẩy nhanh tiến độ hấp thụ, chỉ có hai cách.

Một là dành thời gian nghiên cứu nâng cấp Lục Khố Tiên Tặc, tăng cường cường độ thôn phệ.

Hai là tìm cách mở lòng Jean, khiến cô bỏ đi sự cảnh giác và ngừng kháng cự việc hắn thôn phệ.

"Vậy thì tiến hành cả hai cách cùng lúc." Sử dụng Lục Khố Tiên

Tặc thôn phệ suốt một đêm, thấy trời sắp sáng và Jean cũng sắp tỉnh, George dùng dịch chuyển tức thời biến mất khỏi phòng.

Mở lòng Jean, chiếm được lòng tin của cô không phải chuyện khó, hắn đã là giáo viên của trường, chỉ cần tiếp xúc nhiều là được.

Quan trọng là bản thân Jean cũng không muốn giữ lấy Phượng Hoàng Lực.

Còn về việc tăng cường Lục Khố Tiên Tặc, hắn cũng đã có ý tưởng.

Với thực lực hiện giờ, xử lý con Hắc Long Acnologia kia không quá khó, mà thiên phú của Hắc Long chính là thôn phệ mọi sức mạnh.

Chỉ cần giết Hắc Long, thôn phệ nó và Long Tinh của nó, thì khả năng thôn phệ của Lục Khố Tiên Tặc chắc chắn sẽ có bước nhảy vọt về chất.

"Tuy chỉ có một chút, nhưng chất lượng thì thật sự tuyệt vời!" Dịch chuyển về phòng mình, George không nhịn được cảm thán.

Dù một đêm không thôn phệ được bao nhiêu Phượng Hoàng Lực, nhưng chút ít luyện hóa được kia hiệu quả lại cực kỳ tốt.

Hắn thậm chí cảm thấy, chỉ cần luyện hóa toàn bộ Phượng Hoàng Lực trong người Jean, dù không cần Hỗn Độn Lực của Wanda, cũng đủ để hắn thăng tiến lên cấp độ Đơn thể Vũ trụ.

Có thể thấy chất lượng năng lượng cao đến nhường nào.

Bảy giờ sáng, khi George vừa ăn xong bữa sáng ở căn tin trường, Giáo sư X đã tìm riêng hắn để trò chuyện.

"George, hiện tại trường chủ yếu chỉ có tôi và Hank làm giáo viên, nên chúng tôi phụ trách rất nhiều môn.

Cậu cảm thấy mình giỏi về mảng nào?" Học viện dị nhân thành

lập chưa lâu, giữa chừng lại bị quân đội trưng dụng, đóng cửa mất mấy năm, nên các học sinh vẫn chưa đến tuổi có thể đảm nhiệm vai trò giáo viên.

Giáo viên chính vẫn luôn là Giáo sư X và Beast (Hank).

May mà cả hai đều là nhân tài toàn diện, môn nào cũng cân được.

Lúc đầu học sinh còn ít thì còn cầm cự được, nhưng giờ số lượng dị nhân trẻ tăng lên từng ngày, chỉ dựa vào hai người họ thì không xuể, nên mới bắt đầu tuyển thêm giáo viên để san sẻ giáo trình.

"Vì có năng lực hỗ trợ về mặt tâm linh, tôi khá giỏi trong việc tư vấn tâm lý.

Đại học tôi cũng học chuyên ngành này, sau khi tốt nghiệp từng làm bác sĩ tâm lý.

Vì vậy, tôi muốn hướng dẫn tâm lý cho học sinh, giải quyết các vấn đề tinh thần của các em, trở thành một cố vấn tâm lý (tutor)." George đảo mắt trả lời.

Nếu hắn trở thành cố vấn tâm lý, dẫn dắt tâm lý cho Jean, hắn có thể nhanh chóng kéo gần quan hệ với cô, khiến cô buông lỏng cảnh giác, từ đó đẩy nhanh tốc độ thôn phệ Phượng Hoàng Lực.

Đây chính là kế hoạch hắn đã định ra từ sáng sớm trước khi ra khỏi phòng.

Để tránh bị Giáo sư X phát hiện sơ hở, hắn còn chuyên môn dùng năng lực đoạt được từ Karma cộng với kỹ thuật xâm nhập internet bằng điện từ của Misaka Mikoto để tạo cho mình một bộ hồ sơ giả chân thực không thể chân thực hơn.

Ngay cả CIA hay FBI có điều tra tư liệu của hắn cũng không thể nhận ra là giả.

Trong hồ sơ quả thực có người như hắn, với đầy đủ quá trình trưởng thành và kinh nghiệm làm bác sĩ tâm lý.

“Cố vấn tâm lý...” Giáo sư X lộ vẻ do dự.

Nếu là môn khác, ông sẽ đồng ý ngay, nhưng mảng giáo dục tâm lý thì ông chưa thể quyết định nhanh như vậy.

Tất cả những đứa trẻ đến đây học đều ít nhiều gặp vấn đề tâm lý do năng lực của mình gây ra.

Có những trường hợp không quá nghiêm trọng, chỉ cần trò chuyện vài lần là xong, như Iceman hay Pyro.

Nhưng có những trường hợp cực kỳ nghiêm trọng, gần như tuần nào cũng phải nói chuyện, điển hình là Jean.

Ông dành rất nhiều thời gian mỗi ngày để tư vấn tâm lý cho lũ trẻ, nếu George có thể tiếp nhận mảng này, ông sẽ thảnh thơi hơn nhiều để xử lý các vấn đề khác, ví dụ như Erik đang đợi câu trả lời cụ thể của ông về việc xây dựng đế quốc dị nhân.

Tuy nhiên, giao mảng tư vấn tâm lý cho George, ông lại không yên tâm lắm.

Vì công việc này quá quan trọng, nếu xử lý không khéo có thể hủy hoại một đứa trẻ.

“Thực ra tôi còn một năng lực nữa, đó là có thể ổn định năng lực của dị nhân, giúp họ nhanh chóng làm chủ sức mạnh của mình, không dễ bị mất kiểm soát.” Thấy Giáo sư X do dự, George lập tức tung thêm mồi nhử.

Hiện tại hắn đã hoàn toàn sở hữu mọi năng lực của Karma, nghĩa là hắn có thể tùy ý khai phát năng lực của một dị nhân đến mức cực hạn.

Chương 526

Đã nâng tầm được tiềm năng thì dĩ nhiên cũng làm ổn định được năng lực, giúp họ làm chủ sức mạnh một cách hoàn mỹ.

“Cái gì?

Cậu thực sự có thể giúp một dị nhân nhanh chóng làm chủ năng lực sao?” Giáo sư X nghe xong lời George, mắt lập tức trợn tròn, hiển nhiên là vô cùng kích động.

Ông không kích động sao được?

Sở dĩ dị nhân không được xã hội chấp nhận, ngoài việc người ta sợ hãi sức mạnh đó sẽ tiêu diệt nhân loại, còn có một phần nguyên nhân là năng lực của dị nhân thường không tự kiểm soát được, gây ra nguy hiểm cực lớn, nhất là với những dị nhân mạnh.

Rất hiếm dị nhân thức tỉnh năng lực ngay từ lúc mới sinh.

Đa số thức tỉnh khi đến một độ tuổi nhất định, lúc học tiểu học, trung học hoặc phổ thông.

Và phần lớn các trường hợp thức tỉnh đều do bị kích động, cảm xúc dao động mạnh.

Lúc đó năng lực thường bộc phát không kiểm soát, rất dễ gây thương tích cho người thân, bạn bè xung quanh.

Nếu chỉ bị thương thì còn đỡ, nếu gây tử vong thì tâm lý của đứa trẻ đó sẽ bị tổn thương nghiêm trọng đến mức nào.

Bình thường, những đứa trẻ vào trường đều được ông tư vấn tâm lý và trải qua các khóa huấn luyện bài bản để làm chủ năng lực, hoặc dùng các thiết bị công nghệ đặc thù để hỗ trợ.

Nếu George có thể trực tiếp làm ổn định năng lực của chúng, thì coi như đã giải quyết được phần lớn vấn đề tâm lý và giảm bớt gánh nặng cho nhà trường.

“Vâng, trước đây vì gặp ít dị nhân nên tôi cũng hiếm khi dùng đến.

À, ví dụ như cậu Scott kia, tôi nghĩ mình có thể giúp cậu ấy ổn định lại năng lực.” George gật đầu và chủ động lấy Cyclops làm ví dụ chứng minh.

“Cậu đi theo tôi.” Giáo sư X kéo George chạy thẳng tới phòng học.

“Scott!” Đến cửa phòng học, Giáo sư X lập tức ra hiệu cho Cyclops đi ra.

Beast đang đứng lớp cùng các học sinh khác cũng lộ vẻ hiếu kỳ, tạm dừng buổi học để đi theo.

“George, thử xem.” Giáo sư X đầy vẻ kỳ vọng.

George không lãng phí thời gian, đặt thẳng tay lên đầu Cyclops, bắt đầu phát động năng lực lấy được từ Karma.

Một lát sau, hắn buông tay cười nói: “Xong rồi, cậu có thể thử bỏ kính ra.” Sau khi được Giáo sư X cho phép, Cyclops hướng ánh mắt về phía một cái cây lớn phía trước, từ từ tháo kính xuống.

Khi kính được tháo ra, không hề có luồng năng lượng đỏ nào bắn ra từ mắt Scott nữa, đôi mắt cậu trông không khác gì người bình thường.

“Tôi cảm thấy dường như mình đã có thể tự do kiểm soát việc bắn năng lượng rồi.” Scott lộ vẻ mừng rỡ, sau đó ý niệm vừa động, hai luồng sáng đỏ lập tức bắn vọt ra, chẻ đôi cái cây phía trước.

Sau khi bắn xong, cậu không cần đeo kính đặc chế để dừng lại như mọi khi, chỉ cần chớp mắt một cái là đôi mắt trở lại bình thường.

Cậu giờ đây đã có thể kiểm soát hoàn hảo năng lực của mình.

“Cảm ơn ngài, thầy George!” “George, từ hôm nay cậu chính là giáo sư tâm lý học của trường, phụ trách giúp lũ trẻ ổn định năng lực và tư vấn tâm lý.” Giáo sư X trịnh trọng đưa tay phải ra bắt tay George.

Sau khi chính thức được bổ nhiệm làm giáo sư tâm lý, George bắt đầu lần lượt giúp mọi người ổn định năng lực.

Trong đó bao gồm cả Hank (Beast), giúp Hank có thể tự do chuyển đổi giữa hình dạng người bình thường và dã thú mà không cần dùng thuốc hỗ trợ.

Khi hắn đang thực hiện được một nửa thì phi cơ siêu thanh của học viện hạ cánh, Magneto khống chế một gã Wolverine hung tợn, mồm năm miệng mười đang văng tục bước xuống.

“Charles, thầy dạy lịch sử mà ông muốn, tôi đưa về rồi đây.

Nhưng có vẻ hắn bị mất trí nhớ rồi, cần ông giúp tìm lại một chút.” Hóa ra sau khi về trường, Giáo sư X đã kiểm tra ký ức của Stryker bị bắt, từ đó biết được chuyện Wolverine bị bắt để cải tạo thành Vũ khí X.

Năm xưa chính Wolverine đã xuyên không từ tương lai về giúp họ thay đổi lịch sử, nên ông không thể ngồi nhìn anh ta bị bắt mà không cứu.

Ông lập tức nhờ Magneto và Mystique phối hợp, đột nhập căn cứ của Stryker ngay trong đêm để giải cứu anh ta về trường.

Sẵn tiện cũng bổ sung luôn vị trí giáo viên lịch sử còn thiếu.

“Logan, thả lỏng nào.” Giáo sư X đi tới trước mặt Wolverine, đặt tay lên trán anh ta để giúp tìm lại những ký ức đã mất.

Khi ký ức dần phục hồi, vẻ mặt Wolverine cũng bình tĩnh lại.

Trong lúc Giáo sư X và Magneto đang trò chuyện với Wolverine, Jean cũng chủ động tìm tới George.

"Giáo sư George, thầy có thể giúp em không?" So với thiệt hại khi năng lực của cô mất kiểm soát, thì những dị nhân khác chỉ là chuyện trẻ con.

Khi năng lực mới thức tỉnh, cô đã làm cả một con phố xe cộ bay lên không trung.

Dù đã đến trường và được Giáo sư X giúp đỡ kiểm soát phần nào, nhưng thỉnh thoảng khi mất kiểm soát, cô vẫn suýt chút nữa phá hủy cả ngôi trường.

Vì vậy, ngay cả trong học viện dị nhân, cô vẫn là một "quái thai" trong mắt các học sinh khác.

Giờ thấy giáo sư George có thể giúp mọi người làm chủ năng lực, trong lòng cô bỗng dâng lên niềm hy vọng.

"Dĩ nhiên rồi!" George tự nhiên đưa tay đặt lên đầu Jean.

Giáo sư X thấy George giúp Jean ổn định năng lực cũng lập tức dời tầm mắt sang.

Ông biết Jean sở hữu tiềm năng và sức mạnh vượt xa mình và Magneto, nên dĩ nhiên rất coi trọng cô.

Nếu George có thể giải quyết được vấn đề của Jean thì quá tuyệt vời.

"Jean, tình hình của em hơi phức tạp." George giả bộ nhíu mày, hy vọng trên mặt Jean lập tức vụt tắt.

"Nhưng không phải không giải quyết được." Theo câu nói tiếp theo của George, Jean lại nhen nhóm hy vọng.

Chưa kịp để cô hỏi, Giáo sư X đã bước tới hỏi thay.

“Có chuyện gì vậy, George?” “Là thế này, tôi phát hiện trong người Jean có hai luồng sức mạnh tồn tại.

Một là sức mạnh sinh ra từ gen dị nhân, luồng lực lượng này tôi đã giúp em ấy ổn định lại để có thể tự do điều khiển.

Nhưng còn một luồng sức mạnh khác mạnh hơn nhiều, luồng lực lượng kia không bắt nguồn từ gen dị nhân, nên không thể khống chế bằng cách thông thường.” George kiên nhẫn giải thích.

Giáo sư X lập tức vỡ lẽ, thảo nào dù ông luôn tư vấn tâm lý cho Jean nhưng sức mạnh trong người cô vẫn không bao giờ kiểm soát được hoàn toàn.

Hóa ra là còn một luồng sức mạnh ngoại lai khác đang quấy nhiễu.

“Cậu vừa nói là cậu có thể giải quyết?” “Đúng, tôi còn có một năng lực khác có thể hóa giải sức mạnh, nhưng luồng lực lượng trong người Jean quá mạnh, muốn hóa giải hoàn toàn có lẽ cần một khoảng thời gian khá dài.

Chỉ là không biết Jean có sẵn lòng từ bỏ luồng lực lượng kia không?” George quay sang nhìn Jean, cô lập tức gật đầu lia lịa như gà mổ thóc.

“Em sẵn lòng, em vô cùng sẵn lòng!” Đừng nói là luồng sức mạnh ngoại lai đó, ngay cả nếu phải lấy đi cả năng lực dị nhân để trở thành người bình thường hoàn toàn, cô cũng chấp nhận.

Cô đã bị luồng lực lượng này hành hạ quá lâu rồi.

Chương 527

“Nếu đã sẵn lòng, vậy thì em phải tin tưởng thầy, vì chỉ khi em đủ tin tưởng, không kháng cự, thầy mới có thể dễ dàng giúp em hóa giải luồng lực lượng kia, giúp em làm chủ hoàn hảo năng lực của chính mình.” George xoa đầu Jean, cô kiên định gật đầu.

“Vậy là bên phía Jean coi như xong xuôi một nửa.” Lòng tin không phải chỉ qua vài câu nói là xây dựng được.

Nhưng hắn tin rằng, chỉ cần để Jean cảm nhận được Phượng Hoàng Lực trong người đang giảm dần từng chút một, tầm ảnh hưởng đối với cô cũng yếu đi, cô sẽ ngày càng tin tưởng hắn hơn.

Càng tin tưởng thì sự kháng cự càng nhỏ, hắn thôn phệ được càng nhiều Phượng Hoàng Lực, cô lại càng tin tưởng, tạo thành một vòng tuần hoàn tích cực.

“Tiếp theo là Scarlet Witch Wanda.” Không thể bỏ trứng vào cùng một giỏ.

Thôn phệ hết Phượng Hoàng Lực của Jean đủ để hắn đột phá lên cấp Đơn thể Vũ trụ, nhưng chuyện đời không ai nói trước được điều gì.

Để bảo hiểm, hắn thấy không nên bỏ qua Hỗn Độn Lực của Scarlet Witch, mà cần tiến hành song song.

Hắn không bao giờ chê sức mạnh là ít cả.

Buổi tối, tại phòng họp của học viện dị nhân, Giáo sư X, Magneto, Beast, Havok, Mystique, Quicksilver, Wolverine và George cùng tất cả các dị nhân trưởng thành đều ngồi lại với nhau.

“Tôi và Erik đã bàn bạc kỹ, chúng tôi quyết định chính thức thành

lập Đế quốc Dị nhân, không chỉ dừng lại ở một ngôi trường nữa.

Chúng ta cần đứng ngang hàng và giao lưu bình đẳng với các quốc gia nhân loại, để họ không còn dám tùy tiện bắt giữ dị nhân để làm thí nghiệm." Vừa dứt lời Giáo sư X, Magneto đã tiếp lời ngay: "Khi cần thiết, chúng ta cũng phải phô diễn vũ khí của mình, để các quốc gia nhân loại hiểu rằng cái giá của việc trêu chọc chúng ta không kém gì việc khiêu khích một siêu cường quốc hạt nhân." "Đúng, ông ấy nói không sai, nhưng đó là trong tình huống bắt buộc." Lần này Giáo sư X không phản đối hoàn toàn Magneto mà bất lực gật đầu.

Nguyên bản dù nhận được lời cảnh báo từ vị cường giả đến từ vũ trụ khác, ông vẫn chưa hạ quyết tâm, cũng không đáp ứng hoàn toàn kế hoạch lập quốc của Magneto.

Cho đến khi ông xem ký ức của Stryker, kết hợp với ký ức của Wolverine xuyên không về.

Ông mới hiểu ra, có lẽ vị cường giả kia nói đúng, nhân loại vĩnh viễn không bao giờ hoàn toàn chấp nhận dị nhân.

Nếu đã vậy, không cần thiết phải một mực lấy lòng nhân loại, tuân thủ pháp luật của họ nữa.

Chi bằng tự mình xây dựng đế quốc, tự định ra luật pháp và kiến tạo xã hội riêng cho dị nhân.

Như vậy các học sinh sau khi tốt nghiệp không cần phải khổ sở che giấu năng lực, giả vờ sống như người bình thường, mà có thể tự nhiên gia nhập vào một xã hội hoàn mỹ do dị nhân làm chủ, dùng kiến thức và năng lực của mình để kiếm tiền và sinh sống.

"Tôi đồng ý!" George là người đầu tiên giơ tay tán thành, đây vốn dĩ là kết quả hắn mong muốn.

Nếu chuyện này thành công, hắn không ngại giúp thêm một tay,

không chỉ giúp học sinh ổn định năng lực mà còn giúp họ khai phát sức mạnh, khiến thực lực của đế quốc dị nhân tăng mạnh.

“Đồng ý!” “Đồng ý!” “Đồng ý!” Sau khi George giơ tay, những người khác suy nghĩ một lát cũng lần lượt giơ tay.

Họ hầu như ai cũng từng bị nhân loại bức hại, đến trường vốn cũng là để tránh xa sự phá hoại đó, nên dĩ nhiên không ai phản đối đề nghị này.

Thấy toàn phiếu thông qua, Giáo sư X cũng không ngạc nhiên, liền nói ra kế hoạch của mình và Magneto.

“Tiếp theo, tôi sẽ dùng tài sản của gia tộc Xavier để mua một hòn đảo không người, sau khi xây dựng hoàn thiện sẽ dùng làm lãnh thổ đế quốc.

Sau đó sẽ dùng máy Cerebro để thông báo cho tổng thống các nước về việc chính thức thành lập Đế quốc Dị nhân.

Sau khi xác nhận và đạt được thỏa thuận với họ, tôi quyết định công khai sự tồn tại của đế quốc với toàn thế giới, kêu gọi tất cả dị nhân gia nhập...” Sau cuộc họp, George hỏi Quicksilver: “Cậu đã nói chuyện chưa?” “Nói rồi, ông ấy đã xin lỗi tôi và hy vọng có thể thực hiện trách nhiệm của một người cha.” Quicksilver đầy vẻ cảm khái.

Thực ra cậu biết chuyện này không thể hoàn toàn trách Magneto.

Vì mẹ cậu năm xưa và Magneto chỉ quen nhau ở quán bar, sau một đêm nảy sinh tình cảm thì vô tình mang thai.

Chỉ có điều mẹ cậu không chọn phá bỏ mà sinh hai anh em ra.

Năm đó Magneto vẫn còn là một sát thủ đi khắp nơi tìm Sebastian Shaw để trả thù, hoàn toàn không biết có người đã sinh con cho mình.

Nếu không ông cũng chẳng bỏ mặc.

Cậu đã lớn thế này rồi, cũng chẳng mong Magneto phải thực hiện trách nhiệm làm cha ra sao, chỉ là muốn có một người cha thôi.

"Vậy tiếp theo cậu định thế nào?" George hỏi tiếp.

Quicksilver nghĩ một lát: "Giáo sư nói rồi, sẽ tổ chức đội phòng vệ Cảnh sát X để bảo vệ an ninh đế quốc, tôi không làm giáo viên được nên định gia nhập đội phòng vệ.

Chuyện này tôi phải về bàn bạc với mẹ một chút, cũng sẵn tiện nói cho bà ấy biết chuyện về cha, Wanda cũng có quyền được biết." "Cũng phải, tôi thấy em gái cậu vốn là giáo viên tiểu học, chi bằng cũng đến đây làm giáo viên giống tôi.

Như vậy vừa không sợ lộ năng lực, vừa không phải tự ti về bản thân nữa.

Tôi cũng có thể giúp cô ấy ổn định lại năng lực." George muốn Scarlet Witch đến trường làm giáo viên, dĩ nhiên là để giống như Jean, tiện cho việc hấp thụ Hỗn Độn Lực trong người cô.

Quicksilver nghe vậy mắt sáng lên: "Có lý, có Wanda ở trường thì mẹ sẽ không còn lo tôi gây họa nữa!" Nói đoạn, cậu khoác vai George: "Có rảnh không?

Cùng tôi về nhà xem thử." "Vậy thì đi thôi." George không từ chối.

Quicksilver định đưa tay giữ gáy George, sợ lát nữa chạy nhanh quá sẽ làm trẹo cổ hắn.

Nhưng bị George đưa tay gạt ra.

"Không cần, tôi đã để lại dấu ấn trên người cậu rồi, khi nào cậu đến nơi, tôi có thể dựa vào dấu ấn để dịch chuyển tới cạnh cậu." "Năng lực giống như Nightcrawler sao?" Quicksilver lần nữa giơ ngón tay cái với George: "Lợi hại thật, rốt cuộc cậu còn bao nhiêu loại năng lực nữa vậy?" "Toàn là mấy năng lực phụ trợ nhỏ nhặt thôi, không

đáng nhắc tới.” George cười xua tay.

Bóng dáng Quicksilver biến mất trong chớp mắt, tiến vào trạng thái siêu tốc, lao nhanh về phía nhà mình.

Vài phút sau, George cũng dịch chuyển biến mất khỏi chỗ cũ.

Tại nhà Maximoff, bang Florida.

Quicksilver đứng ở cửa nhìn quất, nhanh chóng thấy George xuất hiện hư không sau lưng mình: “Xem ra chạy nhanh đến mấy cũng không nhanh bằng dịch chuyển của cậu.

Vừa hay, cậu đi đón Wanda giúp tôi, tôi đoán phải nói chuyện với mẹ một lúc lâu bà mới đồng ý cho tôi gia nhập đội hộ vệ.” “Cô ấy ở trường nào?” George gật đầu, đi gặp riêng Wanda cũng là dịp tốt để thăm dò Hỗn Độn Lực trong người cô.

Khác với Phượng Hoàng Lực của Jean, Hỗn Độn Lực của Wanda là loại có chủ.

Hiện tại hắn chưa chắc chắn liệu thôn phệ Hỗn Độn Lực có chọc giận gã ác thần ma pháp Chthon đứng sau hay không.

Thực ra nếu có chọc tới thì hắn cũng chẳng sợ.

Chthon tuy là ma thần cấp đa nguyên vũ trụ hàng đầu, nhưng cũng là kẻ bị xua đuổi trong Marvel, không dám lộ chân thân.

Hắn chỉ có thể phát triển đại ngôn nhân ở các vũ trụ khác nhau, giống như Wanda ở mỗi vũ trụ vậy.

Hoặc là quăng ra vài cuốn sách Darkhold để dụ dỗ nhân loại.

Cùng lắm thì hắn chỉ chiếu rọi một chút sức mạnh xuống, chắc cũng không quá cấp Đơn thể Vũ trụ.

“Trường tiểu học Monte, cứ đi thẳng con đường này sáu ngàn mét là thấy.” Quicksilver nháy mắt một cái, bóng người đã biến vào trong

nhà.

Việc đầu tiên sau khi vào nhà là cậu gọi điện cho em gái Wanda.

“Wanda, lát nữa anh có người bạn qua đón em về, cậu ấy tên George.

Anh có chuyện cực kỳ quan trọng muốn nói với em...” “Pietro, hai ngày nay anh chạy đi đâu biệt tăm thế?

Chương 528

Anh quên em đã bảo hôm nay em không ở trường à, hôm nay em xin nghỉ để đi họp lớp rồi." Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói bực bội của Wanda.

Với ông anh trai không làm việc đàng hoàng này, cô cũng rất đau đầu.

Quicksilver nghe xong chạy ra khỏi nhà, phát hiện George đã không còn ở cửa nữa.

"Được rồi, không sao, dù sao cậu ấy cũng tìm được em thôi.

Nói cho em hay, anh đã tìm thấy cha đẻ của chúng ta rồi, ông ấy muốn gặp em...

Mẹ về rồi, đợi em về chúng ta nói kỹ hơn nhé, anh nói với mẹ trước đây..." Quicksilver biết George có năng lực tìm người, dù không thấy Wanda ở trường thì cũng tìm ra được, nên không lo lắng gì.

"Tìm thấy cha rồi sao!" Wanda trong bộ váy đỏ nghe Quicksilver cúp máy thì sững sờ tại chỗ, cô chưa bao giờ biết cha đẻ mình là ai, không ngờ ông anh lông bông Pietro lại tìm ra được.

Nhưng rất nhanh cô phản ứng lại.

"Chết tiệt, mình còn chưa nói vị trí ở đây, bạn của anh ấy tìm mình kiểu gì.

Thôi kệ, mình cứ bắt taxi về làm rõ tình hình đã." Đối với cô, họp lớp sao quan trọng bằng việc biết cha mình là ai, vả lại buổi họp lớp này cũng đã sớm biến chất rồi.

Nếu không vì nể mặt không nỡ từ chối, cô thực sự chẳng muốn đến.

Hồi đi học mọi người đã thích trêu chọc cô là quái thai rồi.

"Xin lỗi mọi người, mình có chút việc phải đi trước." Quay lại phòng bao nhà hàng, Wanda cầm túi xách định rời đi.

Tuy nhiên cô vừa dứt lời, một phụ nữ tóc vàng đã lên tiếng: "Wanda, vội vàng đi đâu thế, đi gặp bạn trai à?" "Bạn trai á, Wanda lấy đâu ra bạn trai, hồi trước Mike lớp mình mới quen được một ngày đã chia tay rồi, cứ bảo Wanda là phù thủy (witch), lần này họp lớp cậu ấy còn chẳng dám tham gia, cậu quên rồi sao?" Một cô gái mặt tàn nhang tóc nâu khác lập tức nói lớn, nói xong còn cùng cô nàng tóc vàng kia cười rộ lên.

Wanda ở trong lớp vốn chỉ là một kẻ mờ nhạt, nhưng giờ dậy thì thành công, vóc dáng và dung mạo đều thuộc hàng cực phẩm, ánh mắt các nam sinh trong buổi họp lớp hầu như chưa từng rời khỏi cô, điều này khiến mấy cô nàng khác rất khó chịu.

Thế nên họ mới luôn bới móc chuyện thời trung học ra để chế giễu cô.

"Các cậu..." Trong tay Wanda lóe lên tia sáng đỏ, nhưng cô nhanh chóng nén giận, gượng cười: "Cái đó không cần các cậu bận tâm." Nói xong cô định quay lưng rời khỏi phòng bao, nhưng nhanh chóng bị một nam thanh niên mặc vest hoa hòe chặn lại.

Anh ta không nói lời chế giễu nào mà chỉ ra ngoài cửa sổ, trưng ra vẻ mặt lịch thiệp: "Wanda, bên ngoài đang mưa rồi, khó bắt xe lắm, hay để mình lái xe đưa cậu về nhé." "Không cần đâu." Wanda thẳng thừng từ chối.

Cậu bạn học này gia cảnh khá giả, hồi đi học là đại ca của trường, cũng là kẻ hay cầm đầu trêu chọc cô là quái thai.

Hiện giờ ra vẻ tốt bụng đưa cô về, thực chất chỉ muốn ngủ với cô

thôi, cô tuy ngây thơ nhưng không ngốc.

“Wanda, cậu cứ luôn từ chối lòng tốt của người khác như vậy thì khó hòa nhập cộng đồng lắm.

Người không hòa nhập được sẽ bị gọi là quái thai đấy, muốn thoát khỏi cái danh đó thì cậu phải học cách thay đổi.

Hay là qua nhà mình đi, mình sẽ dạy cho cậu phương pháp để hòa mình với mọi người, mình rất giỏi mảng này.” Gã mặc vest hoa hòe đưa tay vuốt tóc Wanda, mắt nháy liên tục, tự cho là mình hiện giờ đầy quyến rũ.

Gân xanh trên trán Wanda sắp nổ tung tới nơi rồi.

Cô hiện giờ thực sự rất muốn dùng năng lực dạy cho đám này một bài học, nhưng cô vẫn nhịn được.

Một khi gây ra chuyện, gánh nặng gia đình lại thêm nặng nề.

Mẹ một thân một mình nuôi cô và anh trai đã rất vất vả, mãi mới tìm được một người cha dượng tốt thì ông ấy lại qua đời không lâu sau khi em gái út chào đời.

Anh trai thì không đàng hoàng, hay trộm cắp gây rắc rối cho cảnh sát, lại không có việc làm.

Em gái giờ cũng đang học trung học, hơi nổi loạn, chi tiêu trong nhà ngày càng lớn.

Nếu cô lộ năng lực mà mất việc, mẹ cô lại phải một mình nuôi cả nhà.

Nhịn một chút, dù sao chuyện này cũng không phải lần đầu, chỉ cần cứ từ chối thì đối phương cũng chẳng làm gì được cô, cùng lắm là chế giễu thêm vài câu rồi sẽ để cô đi thôi.

Biết thế đã không nghe lời Hayley mà đến cái buổi họp lớp chết

tiệt này.

Cô quay sang nhìn Hayley đang ngồi bên trong, Hayley chột dạ cúi đầu xuống.

Hayley là một trong số ít bạn học có quan hệ khá với cô, trước đây cô không bao giờ họp lớp, lần này là do Hayley nài nỉ mãi mới chịu đến.

Giờ cô đã nhìn rõ, Hayley gọi cô đến rõ ràng là để chuyển dời hỏa lực.

Vì nếu cô không đến, Hayley sẽ là kẻ đứng bét, bị mọi người lôi ra làm trò cười.

"Đám này đúng là chán sống rồi." George đứng trên cao phía trên nhà hàng, không nhịn được cười lạnh một tiếng.

Sau khi tìm ở trường không thấy Wanda, hắn dùng ma pháp định vị vị trí của cô, bay đến phía trên nhà hàng và chứng kiến tất cả những gì xảy ra trong phòng bao.

Wanda ngoài năng lực dị nhân còn sở hữu Hỗn Độn Lực, mà luồng lực lượng này còn có một cái tên thú vị khác là "Năng lực Hiện thực hóa Ý chí".

Nghĩa là gì?

Nghĩa là nếu Wanda có thể vận dụng hoàn hảo Hỗn Độn Lực, cô muốn cái gì thì sẽ có cái đó, cô muốn thế giới ra sao thì nó sẽ thành ra thế ấy.

Hỗn Độn Lực có thể dễ dàng thay đổi thực tại.

Ở một vũ trụ nọ, Wanda chỉ cần một câu "Thế giới này không nên có dị nhân", thế là dị nhân ở vũ trụ đó biến mất đến 98%.

Thế nên dù hiện tại Wanda đang nhẫn nhịn không dùng sức mạnh,

nhưng nếu trong lòng cô cứ nghĩ đến việc để đám bạn học này chết đi, thì sau này họ rất có thể sẽ gặp các loại tai nạn mà tử vong.

Sức mạnh cấp đa nguyên vũ trụ của một trong ba loại lực lượng thượng cổ không phải là chuyện đùa.

Cũng may là hiện tại Wanda chưa thể hoàn toàn làm chủ Hỗn Độn Lực, nội tâm cũng rất lương thiện, không có những suy nghĩ quá cực đoan nên chưa có chuyện gì xảy ra.

"Cũng tốt, sẵn tiện ghi điểm hảo cảm luôn." George trực tiếp dịch chuyển đến cửa phòng bao, bộ đồ trên người trong nháy mắt đổi thành bộ vest hàng thửa giống hệt Tony Stark, cùng với đồng hồ và trang sức cùng thương hiệu cao cấp.

Anh hùng cứu mỹ nhân tuy sến súa, nhưng không thể phủ nhận nó giúp tăng điểm hảo cảm của con gái rất nhiều.

Nếu cô gái đó là người nặng tình, lại chưa có kinh nghiệm yêu đương, khéo còn muốn lấy thân báo đáp ngay.

Dĩ nhiên, tiền đề là anh không được quá xấu, nếu không thì không phải lấy thân báo đáp mà là hẹn kiếp sau gặp lại.

Hắn cần thôn phệ Hỗn Độn Lực trong người Wanda, giống như Jean, đối phương càng tin tưởng hắn thì sự kháng cự càng nhỏ, việc thôn phệ càng dễ dàng.

Với tính cách của hắn, dù không có cơ hội này hắn cũng sẽ tạo ra các sự kiện khác để chiếm lấy lòng tin của cô.

Chỉ có điều không nhất thiết phải là anh hùng cứu mỹ nhân, có rất nhiều cách để tăng độ tin cậy, anh hùng cứu mỹ nhân chẳng qua là gặp đúng lúc thì tiện tay làm thôi.

"Xin lỗi đã làm phiền." Đẩy cửa phòng bao, George sải bước đi tới trước mặt cô nàng Wanda đang ngơ ngác, nắm lấy bàn tay nhỏ

nhắn của cô, dịu dàng nói: "Đã bảo rồi, hôm nay trời mưa, để anh đưa em qua mà cứ đòi tự bắt xe, sợ phô trương quá làm các bạn em ngại.

Làm gì có chuyện đó chứ, bạn bè em chắc cũng không phải hạng người hẹp hòi thế đâu." Không đợi Wanda kịp mở miệng, George quay sang phía gã mặc vest hoa hòe đang đứng cạnh, chìa tay ra.

"Chào cậu, tôi là George, bạn trai của Wanda!" Wanda định phủ nhận, nhưng nghe thấy cái tên "George", sực nhớ vừa nãy anh trai Pietro nói trong điện thoại là có người bạn tên George sẽ đến đón, lập tức hiểu ra George đang giúp cô giải vây.

Gã mặc vest hoa hòe quét mắt nhìn George một lượt từ trên xuống dưới, sau đó đồng tử co rụt lại, vẻ mặt lập tức trở nên vô cùng thân thiện.

Chương 529

"Chào anh, tôi là Bob, bạn học của Wanda." Gia đình gã cũng có chút tài sản, tầm nhìn cũng có đôi chút.

Vị bạn trai này của Wanda từ đầu đến chân đều không phải hàng tầm thường, riêng chiếc đồng hồ kia giá trị đã vượt xa chiếc xe đua đắt nhất của gã rồi.

Người thế này bối cảnh tuyệt đối không đơn giản, gã không thể dễ dàng đắc tội.

Những người bạn học khác ngồi đó sắc mặt cũng thay đổi liên tục, có người nghi ngờ, có người ngưỡng mộ, có người ghen tị, cũng có người nghiến răng kèn kẹt.

Họ không tin nổi "quái thai" Wanda lại tìm được một anh bạn trai vừa giàu vừa đẹp trai thế này.

"Á!" Bob và George vừa bắt tay nhau, Bob bỗng phát ra một tiếng thét thảm thiết.

Sau đó gã đau đớn rút nhanh tay lại, nhưng vì rút quá gấp, trọng tâm không vững, cả người đổ ập lên chiếc bàn phía sau.

Chiếc bàn bị ép lật nhào, rượu bia và các món ăn trên bàn bay tứ tung, rơi trúng phóc lên đầu của từng người đang ngồi đó.

"Xin lỗi nhé, dạo này tôi hay tập gym, tay hơi khỏe quá, không kìm lại được." George nói một câu đầy lấy lệ, rồi quay sang cười với Wanda: "Đi thôi, anh trai em đang ở nhà đợi chúng ta đấy." "Cảm ơn anh!" Wanda nhìn đám bạn học đang nhếch nhác, "phụt" một tiếng cười rộ lên, chủ động kéo tay George bước ra khỏi phòng bao.

"Chết tiệt, các người đứng lại đó cho tao!" Gã bạn học tên Bob bò

dậy từ dưới đất, ôm lấy bàn tay phải có vẻ đã gãy xương, phẫn nộ đuổi theo George và Wanda.

Bối cảnh của George có thể không đơn giản, gã không muốn đắc tội vì một người đàn bà, nhưng bị làm nhục đến mức này, tay còn bị gãy, gã sao có thể nhẫn nhịn.

Những người bạn học còn lại đứng dậy gạt bỏ thức ăn thừa trên người, thấy Bob đuổi theo, vì tâm lý hóng hớt cũng bám gót chạy ra.

Tuy nhiên khi họ ra đến cửa nhà hàng thì thấy Bob đang đứng đực ra đó, vẻ mặt kinh hoàng ngước nhìn lên trên.

Họ nhìn theo tầm mắt của Bob và cũng đứng hình tại chỗ.

Lúc này phía trên nhà hàng, sáu chiếc trực thăng vũ trang đang đậu lơ lửng, họng súng máy trên trực thăng đang chỉ thẳng vào cửa nhà hàng.

Dường như sẵn sàng xả đạn biến họ thành tổ ong bất cứ lúc nào.

George và Wanda đang ngồi trên một chiếc trong số đó từ từ bay lên, nhìn xuống họ như nhìn một lũ kiến hôi, cuối cùng sáu chiếc trực thăng nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt.

"Bạn trai của Wanda rốt cuộc là ai vậy?" Trên trực thăng, Wanda vừa hiếu kỳ vừa thấp thỏm nhìn George: "Anh là bạn của anh trai em thật sao?" Anh trai cô suốt ngày chỉ làm mấy chuyện trộm cắp vặt, từ khi nào lại quen được người có thân phận thế này.

Không lẽ lần này anh ta trộm đồ mật của quốc gia nên bị quân đội tìm tới tận nhà rồi chứ.

"Đúng, là bạn." George vung tay một cái, sáu chiếc trực thăng lập tức biến mất, hắn bế Wanda lên và dùng dịch chuyển tức thời về thẳng cửa nhà cô.

“Đừng lo, chúng ta đều là người cùng một loại, mấy cái vừa nãy chỉ là do tôi dùng năng lực biến ra thôi.” “Cùng một loại?” Trực thăng biến mất, rồi lại dịch chuyển về cửa nhà, Wanda hiển nhiên chưa kịp phản ứng.

George nhấn chuông cửa giải thích: “Đúng, đều là dị nhân, chắc em đã xem tin tức rồi.

Tôi là giáo viên của học viện dị nhân, anh trai em là một thành viên của đội hộ vệ học viện, lần này qua đây...” Nghe George kể lại, Wanda cuối cùng cũng hiểu rõ mọi chuyện, mặt đầy vẻ kinh ngạc.

“Pietro mà cũng tham gia cứu thế giới cơ à!” Trong ấn tượng của cô, Pietro là một gã trai nhếch nhác chỉ biết gây chuyện cho gia đình và thích trộm cắp.

Không ngờ anh ta lại quen biết nhiều nhân vật lớn như vậy, còn tham gia vào sự kiện cứu thế giới ở Cairo hôm qua.

“Chào buổi chiều, em gái của anh!” Chuông cửa vừa reo, Quicksilver đã nhanh chóng ra mở cửa và chào em gái.

Sau đó là thời gian họp gia đình nhà Maximoff.

Quá trình có chút kịch liệt, nhưng cuối cùng mẹ của Pietro và Wanda cũng đồng ý cho hai anh em gia nhập đế quốc dị nhân, làm việc cùng cha đẻ Magneto.

Một mặt là vì Magneto dù sao cũng là cha của hai đứa trẻ, chúng đã lớn, bà không thể ngăn cản chúng gặp cha mình mãi được.

Mặt khác, với tư cách là dị nhân, Pietro và Wanda sống trong xã hội người bình thường quả thực không hề dễ dàng.

Pietro suốt ngày trốn dưới tầng hầm, thú vui duy nhất là chơi điện tử và thỉnh thoảng lẻn ra ngoài trộm đồ.

Bao nhiêu năm qua anh ta đã trở thành một gã trai nhếch nhác đúng nghĩa, đến bạn gái cũng không tìm được.

Wanda tuy làm giáo viên tiểu học, nhưng vì năng lực không ổn định và tâm lý luôn phải giấu giếm nên sống cũng chẳng như ý, không dám quen bạn trai.

Nhiều lúc cô phải vì gia đình mà nhẫn nhịn, bà đều hiểu rõ.

Hai anh em gia nhập đế quốc dị nhân, ít nhất xung quanh đều là đồng loại, họ có thể sống tự do và thực hiện giá trị bản thân.

Quan trọng là không phải đi rồi thì không gặp lại nhau nữa.

"Chúng ta đi thôi!" Sau khi Pietro và Wanda thu dọn xong đồ đạc, từ biệt mẹ và em gái, George đưa hai người dịch chuyển thẳng về học viện dị nhân.

Một tháng sau, trên một hòn đảo nhỏ ở Đại Tây Dương, Đế quốc Dị nhân chính thức được thành lập.

Giáo sư X dùng Cerebro tuyên bố với toàn Trái Đất về sự tồn tại của đế quốc, đồng thời mời tất cả dị nhân về đây sinh sống.

Đồng thời, họ cũng phô diễn cho giới lãnh đạo nhân loại thấy năng lực khống chế toàn bộ giới chức chìm vào giấc ngủ trong một giờ và khả năng thay đổi từ trường toàn cầu.

Để các lãnh đạo hiểu rằng, Đế quốc Dị nhân sở hữu sức mạnh phá hoại đáng sợ vượt xa vũ khí hạt nhân.

Trong quá trình đó, dĩ nhiên là có đủ loại đàm phán, giằng co và những âm mưu quỷ kế hỗn loạn.

Nhưng đó là việc của Giáo sư X và Magneto, George chỉ an tâm làm một cố vấn tâm lý của trường, giúp học sinh ổn định năng lực và xử lý các vấn đề tâm lý.

Quan trọng nhất là hắn âm thầm thôn phệ Phượng Hoàng Lực và Hỗn Độn Lực.

Hai tháng sau, một buổi sáng sớm.

George kéo rèm cửa, ánh nắng rực rỡ chiếu vào chiếc giường lớn trong phòng, một đôi cánh tay trắng muốt như ngọc từ trong chăn thò ra.

Sau khi quờ quạng thấy George, cô nàng túm lấy tay hắn kéo mạnh trở lại giường.

"Hôm nay là cuối tuần mà, không phải lên lớp đâu, ngủ thêm chút nữa đi..." Giọng nói lười biếng từ trong chăn truyền ra, hôm qua quậy đến tận rạng sáng, giờ cô vẫn còn rã rời cả người, chẳng muốn dậy chút nào.

"Là em nói đấy nhé!" George thành thục chui vào chăn, phát động Song Toàn Thủ và Hồng Thủ.

Sau đó, đôi tay của Wanda từ trong chăn thò ra, bám chặt lấy ga giường, cố gắng nhịn không phát ra tiếng động quá lớn để tránh bị phòng bên cạnh nghe thấy.

"Ý em là ngủ theo đúng nghĩa đen cơ, không phải... không phải thế này..." Nhờ ấn tượng tốt ban đầu, cộng với năng lực tâm linh của George, trong hai tháng chung sống, hảo cảm của Wanda dành cho hắn tăng vọt.

Sau một buổi vũ hội ở trường, rượu vào lời ra, hai người đã vượt rào.

Lúc này George cũng phát hiện ra một vấn đề, đó là khi cảm xúc của Wanda hưng phấn, độ khó khi hắn thôn phệ Hỗn Độn Lực sẽ giảm xuống đáng kể.

Sự hưng phấn này là nhờ những vận động nguyên thủy nhất, khi

thân tâm vui vẻ thì trạng thái đó kéo dài càng lâu, việc thôn phệ Hỗn Độn Lực càng dễ.

Thế là hễ có cơ hội, George lại kéo Wanda thử đủ mọi tư thế và phương pháp, cơ bản là những gì có thể thử đều đã thử qua hết.

Thậm chí nhiều trải nghiệm đã vượt xa mức bình thường mà người ta có thể cảm nhận, cần phải có ma pháp hỗ trợ.

Chương 530

Chuyện này không tiện nói chi tiết, nói kỹ quá dễ bay màu.

Cũng chính vì vậy, hiện tại hắn thôn phệ được Hỗn Độn Lực còn nhiều hơn cả Phượng Hoàng Lực.

Thực ra hắn cũng từng nghĩ đến việc dùng cách tương tự với Jean Grey.

Nhưng dù sao mình cũng là giáo viên, là tấm gương sáng cho học sinh, ra tay với Jean thì thật là quá đáng.

Vả lại hiện giờ hắn tập trung vào Wanda, nếu phải đối phó cùng lúc cả hai người thì thực sự là lo không xuể.

Thể chất dĩ nhiên không phải vấn đề, với cơ thể vượt xa loài rồng, đừng nói là bảy ngày bảy đêm, dù có bảy năm hắn vẫn cứ là rồng tinh hổ mạnh.

Chủ yếu là sợ "tiêu hóa không trôi", thôn phệ hai luồng sức mạnh khổng lồ như vậy cùng lúc rồi chuyển hóa thành của mình cũng cần thời gian để thích nghi.

Hắn đối với Jean cũng chưa có cảm giác gì đặc biệt, còn quấn quýt bên Wanda, ngoài vì Hỗn Độn Lực thì đúng là vì trong quá trình tiếp xúc cũng nảy sinh tình cảm thật.

Thế giới Fairy Tail, đảo Tenrou, trước cửa một ngôi nhà ấm áp.

"Thế giới Tinh Linh là một nơi thần kỳ, giống như tinh linh nếu không ký kết khế ước với con người thì không thể ở lại thế giới nhân loại lâu, con người nếu không mặc trang phục của thế giới Tinh Linh cũng không thể ở lại đó quá lâu.

Hơn nữa, một ngày ở thế giới Tinh Linh tương đương với một

trăm ngày ở thế giới nhân loại.

Ban đầu tôi chính là lợi dụng nguyên lý này để tạo ra Cổng Nhật Thực (Eclipse Gate).” Zeref ngồi xếp bằng trước bàn trà, vừa uống trà vừa giảng giải cho George về ý tưởng và nguyên lý khi hắn sáng tạo ra Cổng Nhật Thực.

“Vì vậy, nếu không thể tập hợp đủ mười hai chìa khóa tinh linh, vào thời điểm nhất định mượn sức mạnh của thế giới Tinh Linh, thì cần phải có sức mạnh cá thể cực kỳ cường đại và ma pháp thời gian mới có thể kích hoạt Cổng Nhật Thực.” “Xem ra, có lẽ cần Tiểu Thế Giới hoàn thiện thêm một chút, thực lực cũng phải mạnh hơn nữa mới có cơ hội mở Cổng Nhật Thực sớm hơn.” Nghe Zeref nói, George đang nằm bò trên bàn trà đã hiểu rõ vấn đề.

Hắn muốn mượn Cổng Nhật Thực để thả một vạn con rồng từ quá khứ ra, sau đó nuốt chửng toàn bộ để tập hợp đủ mọi thuộc tính Ma pháp Diệt rồng, trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ toàn năng.

Nhưng đáng tiếc, còn tận năm năm nữa Cổng Nhật Thực mới mở, dù hắn đã giúp Lucy lấy được đủ mười hai chìa khóa vàng.

Để mở cổng sớm, như Zeref nói, cần sức mạnh cá thể cực mạnh và sự kiểm soát ma pháp thời gian tuyệt đỉnh.

Ma pháp thời gian không thành vấn đề, trình độ của hắn hiện tại không tệ.

Còn về sức mạnh có thể sánh ngang với thế giới Tinh Linh, hắn đã thử qua, hiện tại bản thân vẫn còn thiếu một chút hỏa hầu, nhưng khoảng cách không quá lớn.

“Vậy thì giải quyết Hắc Long trước, lấy Ma pháp Thôn phệ vậy!” Nếu hiện tại chưa thể nuốt chửng một vạn con rồng để đạt được Ma pháp Diệt rồng toàn năng, thì nuốt Hắc Long để lấy Ma pháp Thôn

phệ, nâng cao hiệu quả của Lục Khố Tiên Tặc cũng không tồi.

Bởi vì nó có thể giúp bản thể của hắn ở thế giới chính thôn phệ Phoenix Force và Chaos Force tốt hơn.

Như vậy thực lực bản thể tăng lên, có lẽ không lâu sau sẽ bù đắp được khoảng cách, cưỡng ép dùng sức mạnh của chính mình để mở Cổng Nhật Thực.

Thực ra tính lại, từ khi xuyên việt đến thế giới Marvel đến khi mở ra các phân thân ở các thế giới khác, từ một bản sao dị nhân cấp hai trưởng thành đến đỉnh phong cấp Thiên Phụ, tiếp cận vô hạn cấp Đơn Thể Vũ Trụ, thậm chí tổng hợp thực lực có thể chiến đấu với cấp Đơn Thể Vũ Trụ bình thường, hắn chỉ mất chưa đầy sáu năm.

Trong sáu năm này, nhờ thực lực của các phân thân ở các vũ trụ cộng dồn lại, cộng thêm bản thân hắn cũng đủ nỗ lực khổ luyện, không ngừng tìm kiếm cơ hội tăng cường sức mạnh, tốc độ trưởng thành vô cùng nhanh, có thể nói là tăng vọt theo cấp số nhân.

Cho đến khi đạt tới đỉnh phong cấp Thiên Phụ mới bắt đầu chững lại.

Cũng không hẳn là dừng lại, tuy là đỉnh phong cấp Thiên Phụ nhưng thực lực vẫn luôn tăng trưởng, chỉ là chưa đột phá giới hạn để tiến vào cấp Đơn Thể Vũ Trụ.

Chính hắn hiện tại cũng có thể áp đảo vài người như hắn của mấy tháng trước.

Lúc đầu hắn thực sự có chút nôn nóng, nhưng sau đó cũng dần nghĩ thông suốt.

Bởi vì suy nghĩ kỹ sẽ hiểu, từ cấp Thiên Phụ đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ là một bước nhảy vọt vĩ đại, căn bản không cùng một đẳng cấp.

Giống như sự khác biệt giữa người và tiên.

Bạn bắt đầu là một người phàm, sau đó Luyện thể, Trúc cơ, Kim đan, Nguyên anh, Hóa thần, Luyện hư, Hợp đạo, Độ kiếp, sau khi độ kiếp mới có thể thành tiên.

Tám giai đoạn trước có vô số người tu hành bước vào, mỗi giai đoạn lại rụng bớt một nhóm lớn, càng về sau càng ít người, nhi đẳng khi đến lúc độ kiếp thành tiên thì lại càng khó khăn muôn vàn.

Từ cấp Thiên Phụ đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ cũng vậy.

Cấp Thiên Phụ bạn vẫn còn ở trong một vũ trụ, là sinh vật trong vũ trụ đó; đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ, bạn đã có thể vượt qua vũ trụ này.

Hoặc lợi hại hơn là sở hữu chiều không gian của riêng mình, trở thành đấng sáng tạo, tự thành một thể.

Vì vậy muốn tiến vào cấp Đơn Thể Vũ Trụ, hắn cần nhẫn nại, không ngừng tích lũy thực lực và chiều sâu.

Như vậy mới có thể đột phá rào cản này, hoàn thành triệt để sự nhảy vọt về bản chất sinh mệnh.

Thôn phệ Hắc Long, thôn phệ một vạn con rồng, thôn phệ Phoenix Force và Chaos Force, nghiên cứu ma pháp của các thế giới, lĩnh ngộ chân lý ma pháp và quy tắc thế giới để hoàn thiện Tiểu Thế Giới.

Tất cả những điều này đều là để chuẩn bị cho việc đột phá cấp Đơn Thể Vũ Trụ, sở hữu một thế giới chiều không gian hoàn chỉnh của riêng mình.

Tích lũy dày mới có thể bộc phát mạnh.

“Zeref, George, nếm thử món bánh điểm tâm mới phát minh của em đi!” Mavis bưng hai chiếc đĩa từ trong nhà bay ra, trong đĩa là hai khối chất dẻo không rõ hình dạng, phía sau còn có Ma Pháp Vương đang lấm lem mặt mũi đi theo.

“Ồ, hội có việc cần xử lý, tôi đi trước đây.” George thấy cảnh đó sắc mặt biến đổi, lập tức dùng phép Độn thổ biến mất tại chỗ, chỉ để lại Zeref với khuôn mặt tái mét.

Mavis thiên phú dị bẩm về ma pháp, nhưng về nấu nướng thì thật là thảm họa.

Quan trọng là cũng giống như việc cô thích sáng tạo ma pháp mới, cô đặc biệt thích sáng tạo ra đủ loại món ăn và bánh trái chưa từng có.

Thực tế đã chứng minh một điều, nhiều công thức chưa từng xuất hiện không phải vì các đại đầu bếp đời trước chưa phát hiện ra, mà vì đó đều là những sản phẩm đáng bị đào thải.

Từ khi Zeref và Mavis sống cùng nhau, George phát hiện tần suất phát tác lời nguyền của Zeref đã giảm đi rất nhiều.

“Hội trưởng, anh đã về!” Mirajane thấy George xuất hiện trong hội, lập tức vui mừng chạy lại đón.

Còn George cũng từ dạng mèo biến thành hình người, ôm Mirajane vào lòng và hôn một cái.

“Hội gần đây không có chuyện gì chứ?” Con người ai cũng có dục vọng, ở bên nhau lâu ngày khó tránh khỏi nảy sinh tình cảm.

Vì phần lớn thời gian đều dành cho việc nghiên cứu ma pháp nên thực chất bản thân George không lãng phí thời gian chủ động đi tán tỉnh ai.

Hơn nữa bản thể và phân thân của hắn không phải tất cả đều độc thân, tư tưởng vốn chỉ có một, chỉ là phân tâm điều khiển các cơ thể khác nhau.

Một cơ thể được hưởng thụ thì những cái khác cũng cảm nhận được tương tự, không hề thấy trống rải.

Nhưng hắn không chủ động không có nghĩa là người khác không chủ động.

Với tư cách là hội trưởng, dẫn dắt hội vượt qua bao nhiêu khó khăn, tư tưởng trưởng thành lại có thực lực cường đại, rất khó để không thu hút các nữ ma đạo sĩ.

Nếu hắn cứ giữ hình dạng mèo thì còn đỡ, nhưng từ khi hắn làm chủ được thuật Biến hình hoàn mỹ, hắn thường xuyên dùng nhân dạng để tiếp xúc với mọi người.

Lâu dần, Mirajane người tiếp xúc với hắn nhiều nhất tự nhiên đã yêu hắn.

Đã có người chủ động hiến dâng, hắn cũng chẳng phải thánh nhân gì, đương nhiên là thuận theo tự nhiên mà chấp nhận và ở bên nhau.

"Nhóm Natsu khi thực hiện nhiệm vụ cấp S đã vô tình phá hủy một nửa thành phố Agalypha." Mirajane buông George ra báo cáo: "Tuy nhiên, hội đã cử vài thành viên học ma pháp phục hồi đến đó giúp sửa chữa rồi.

Chương 531

Dự kiến khoảng hơn nửa tháng là xong.” “Thôi, để tôi đích thân đi một chuyến.

Hơn nửa tháng thì e rằng Hội đồng Pháp thuật lại gửi văn bản sang than phiền mất.” George xoa xoa trán: “Cái đám này, bảo tìm sách ma pháp thì chẳng thấy hiệu quả đâu, gây họa thì là số một.” Hiện nay Fairy Tail đã trở thành hội ma đạo sĩ mạnh nhất lục địa Ishgar.

Hội cũng thu hút được một lượng lớn ma đạo sĩ thực lực khá, lại có quan hệ rất tốt với đế quốc Alvarez ở Tây Lục Địa.

Vì vậy ngay cả Hội đồng Pháp thuật cũng không dám chỉ tay năm ngón với hội, tối đa cũng chỉ gửi văn bản than phiền bằng lời lẽ.

Nếu George không thèm để ý, Hội đồng cũng không dám cử đội giám sát đến cưỡng chế chế tài như trước.

Nhưng dù sao cũng là lỗi của ma đạo sĩ trong hội, hắn cũng không phải người vô lý, thường sẽ bảo các ma đạo sĩ học ma pháp phục hồi đi xử lý nhanh chóng.

Ban đầu hắn nghĩ đưa Fairy Tail lên vị trí hội mạnh nhất thế giới này thì với tư cách hội trưởng, hắn có thể thong thả ngồi trong hội thu thập đủ loại sách ma pháp.

Nhưng thực tế hiện nay, nhờ thảo luận ma pháp với Zeref, Mavis và thu thập được ma pháp của cả Tây Lục Địa, cơ bản chín mươi phần trăm ma pháp trên thế giới hắn đã nắm trong tay.

Những ma pháp mà các ma đạo sĩ trong hội mang về mà hắn chưa biết chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Ngược lại, những việc linh tinh rắc rối của hội thì không ít.

Có Natsu, Gray và Erza làm gương, những ma đạo sĩ mới gia nhập sau này cũng chẳng kém cạnh chút nào.

Thực lực tiến bộ nhanh, gây họa cũng không kém.

Hắn đang cân nhắc, sau khi thôn phệ Hắc Long sẽ trả lại chức hội trưởng này cho cụ Makarov.

"Reparo!" Độn thổ đến thành phố Agalypha, George dùng một bùa Phục hồi trực tiếp đưa nửa thành phố bị hủy hoại trở về nguyên trạng.

Có điều hắn không lập tức quay về công hội ngay mà thi triển một phép tìm người.

"Direct Appears Urtear!" Nếu muốn đẩy chức hội trưởng lại cho cụ già, hắn phải tìm cho cụ một người có thể giải quyết việc hậu cần.

Nếu không khi có chuyện, cụ lại tất tả chạy đi tìm hắn.

Yên tâm đi, cái loại chuyện này cụ Makarov làm được đấy, chẳng thấy ngại ngùng chút nào đâu.

Mà mấy ma đạo sĩ học bùa Phục hồi trong hội hiện tại chỉ sửa được mấy món đồ nhỏ, to hơn một chút là chịu chết.

Vì thế hắn có một ứng cử viên rất thích hợp, cựu ma đạo sĩ của Grimoire Heart, người sở hữu ma lực siêu cường bẩm sinh, người kế thừa Ma pháp thất truyền Vòng quay thời gian – Urtear.

Tuy Urtear không dùng ma pháp phục hồi nhưng về bản chất đều thuộc phân loại ma pháp thời gian, cũng có thể tạo ra hiệu quả tương tự.

Nếu để Urtear học bùa Phục hồi của hắn, dù không lợi hại bằng nhưng cơ bản là đủ dùng.

Natsu và đám kia dù có phá hoại thế nào cũng không thể đánh sụp

cả lục địa được đâu nhỉ.

"Tìm thấy rồi!" Bay theo mũi tên vàng cộng thêm quét bằng Ý chí, George nhanh chóng tìm thấy Urtear ở cực nam Đông Lục Địa.

Lúc này Urtear đang dẫn theo con gái nuôi Meredy tấn công một hội bóng tối không mấy tên tuổi.

Từ sau trận chiến ở đảo Tenrou, Urtear và Meredy đã cởi bỏ được nút thắt trong lòng, rời khỏi Grimoire Heart và bắt đầu đi khắp thế giới trừ gian diệt ác để bù đắp cho những lỗi lầm quá khứ.

"Vạn Thần Quang Diệu!" Urtear cụ hiện ra đủ loại quả cầu thủy tinh đến từ tương lai, trong nháy mắt phóng ra vạn đạo hào quang, trực tiếp đánh gục hàng chục ma đạo sĩ bóng tối phía trước.

"Tội Ác Xạ Tuyến!" Meredy phóng ra ma pháp Tội ác chi tình của mình, giải quyết nốt những kẻ còn lại.

Đúng lúc này, George cũng đáp xuống từ trên không.

"Vẫn còn người!" Urtear và Meredy lầm tưởng George cũng là ma đạo sĩ bóng tối, đồng thời ra tay tấn công.

Tuy nhiên lần này ma pháp của họ không hề có tác dụng.

George phất tay một cái, thi triển năng lực Khí Thể Nguyên Lưu, trực tiếp vô hiệu hóa ma pháp.

"Đừng kích động, tôi không phải người của hội này, tôi là George, hội trưởng Fairy Tail." Thấy hai người biến sắc định tung đòn mạnh hơn, George trực tiếp lộ thân phận và trở lại hình dạng mèo.

"Đúng là anh rồi." Urtear từng nằm vùng ở Hội đồng Pháp thuật, đã gặp George khi hắn phụ trách sửa chữa thị trấn Clover nên nhận ra dạng mèo của hắn.

Chỉ là cô không hiểu vì sao hội trưởng hội mạnh nhất lục địa, ma

đạo sĩ đệ nhất George lại xuất hiện ở đây.

George cũng không nói nhảm, trực tiếp nêu rõ ý định.

"Tôi đến đây là để tìm hai cô, muốn mời hai cô gia nhập Fairy Tail chúng tôi." "Mời chúng tôi sao?" Urtear và Meredy đều ngẩn người, nhưng nhanh chóng lắc đầu: "Kính thưa hội trưởng, chuyện của chúng tôi chắc hẳn Gray đã nói với ngài, chúng tôi rất muốn trở thành ma đạo sĩ của hội chính quy để đường đường chính chính chuộc tội.

Thế nhưng hiện tại Hội đồng Pháp thuật vẫn đang truy nã chúng tôi, nếu gia nhập Fairy Tail chỉ mang lại rắc rối cho hội mà thôi.

Xin đa tạ ý tốt." "Phía Hội đồng Pháp thuật các cô cứ yên tâm, tôi sẽ xử lý ổn thỏa.

Chỉ cần các cô đồng ý là có thể gia nhập Fairy Tail, sau này đường đường chính chính làm nhiệm vụ, đi đối phó với đám ma đạo sĩ bóng tối đó." George vẫy chân mèo bảo đảm với hai người.

Urtear và Meredy đúng là có hồ sơ ở Hội đồng, nhưng cũng không phải đại án thập ác bất xá gì.

Huống hồ Hội đồng Pháp thuật đời đầu đã không còn nữa.

Với tầm ảnh hưởng hiện tại, chỉ cần hắn lên tiếng, các nghị viên Hội đồng sẽ nể mặt hắn.

Dưới sự thuyết phục của hắn, Urtear và Meredy cuối cùng cũng đồng ý lời mời và cùng hắn trở về Fairy Tail.

Thu xếp xong tất cả, George không báo cho ai, âm thầm rời khỏi hội, dấn thân vào con đường quyết chiến với Hắc Long.

Sở dĩ không báo cho mọi người chủ yếu là vì trận chiến này những người khác căn bản không giúp được gì.

Ma pháp Thôn phệ của Hắc Long sẽ khiến mọi ma pháp của

người khác trở nên vô hiệu, ngay cả Zeref cũng không ngoại lệ.

Đi giúp chỉ tổ vướng chân, thà hắn tự mình giải quyết còn hơn.

Tất nhiên, quan trọng nhất là hắn có niềm tin tuyệt đối vào thực lực hiện tại của mình.

Nếu bảo đối phó với Tử thần Ankhseram của thế giới này thì hắn chưa chắc đã nắm chắc phần thắng.

Bởi theo những tài liệu ma pháp thượng cổ hắn thu thập được, Tử thần Ankhseram có lẽ không đơn giản chỉ là Tử thần, mà rất có thể chính là đấng sáng tạo ra thế giới này.

Chẳng qua thỉnh thoảng xuất hiện tước đoạt sinh tử của phàm nhân, giáng xuống lời nguyền nên mới bị lầm tưởng chỉ là vị thần mang lại cái chết.

Fairy Tail có nhiều thế giới song song, các quy tắc hoàn thiện, ma đạo sĩ và sinh vật ma pháp vô số, lại còn có sự tồn tại như thế giới Tinh Linh.

Về lý thuyết, vị thần này có thể đã đạt đến tiêu chuẩn cấp Đa Vũ Trụ, dù là loại yếu nhất thì cũng mạnh hơn cấp Đơn Thể Vũ Trụ đỉnh phong.

Còn Hắc Long cùng lắm chỉ là cá thể cấp Thiên Phụ đỉnh phong, cái đỉnh phong này còn là nhờ có Ma pháp Thôn phệ.

Vì vậy đối với hắn vấn đề không lớn.

“Hướng này...

Chương 532

không phải là Hội đồng Pháp thuật sao?" Theo chỉ dẫn của ma pháp tìm người, George phát hiện vị trí hiện tại của Hắc Long cư nhiên là ở thành phố đặt trụ sở chính của Hội đồng Pháp thuật.

Trước đây khi hắn định vị Hắc Long, vị trí cơ bản đều ở trên một hòn đảo hoang giữa đại dương, đó là nơi Hắc Long ngủ.

Hắc Long sống bao nhiêu năm qua, trừ phi thỉnh thoảng cảm ứng được sức mạnh của rồng mà xuất hiện một chút, phần lớn thời gian thực chất là đang ngủ.

Hiện tại Hắc Long không ở đó chứng tỏ nó lại bắt đầu hoạt động rồi.

"Không phải là vì nhóm Natsu đấy chứ." George trong lòng khẽ động, chợt nhớ lúc nãy khi rời hội, Mirajane có nói Natsu và Erza đã nhận một nhiệm vụ cấp S do nghị viên Hội đồng phát bố.

Mục tiêu nhiệm vụ hình như là thảo phạt ác quỷ (demon) đang ẩn nấp trong Hội đồng.

Lúc đó hắn cũng không quá để ý.

Phần lớn ác quỷ ở thế giới này đều do Zeref tạo ra, thực lực đối với ma đạo sĩ bình thường đúng là rất đáng sợ.

Nhưng đối với nhóm Natsu hiện tại thì thực sự không quá khó đánh.

Ngoài việc thời gian qua họ nhận không ít nhiệm vụ, thực lực có đột phá lớn, còn có các loại vật phẩm ma pháp hỗ trợ do hắn cung cấp.

Nhưng hiện tại xem ra, ác quỷ xuất hiện lần này thực lực không

yếu, thậm chí có thể không chỉ có một, chiến đấu quá kịch liệt đã đánh thức Hắc Long đang ngủ say.

Nửa giờ trước, tại trụ sở Hội đồng Pháp thuật.

Tiếng nổ kịch liệt vang tận mây xanh, cả trụ sở Hội đồng gần như bị phá hủy hoàn toàn.

Cư dân thị trấn khi thấy Hội đồng bị tấn công đã nhanh chóng sơ tán, còn lực lượng bảo vệ hiện giờ đều đã nằm rạp dưới đất.

"Fairy Tail, hừ, cũng chỉ đến thế mà thôi!" Minh Vương Mard Geer nhìn Erza, Natsu, Gray, Lucy và Wendy đang đứng thở hồng hộc giữa đống đổ nát, trên mặt đầy vẻ khinh miệt.

Xung quanh hắn là chín ma đạo sĩ, hay chính xác hơn là chín ác quỷ có ma lực vô cùng khủng khiếp.

Đúng vậy, họ chính là thành viên của Tartaros – hội cuối cùng và cũng là bí ẩn, mạnh nhất trong liên minh Balam.

Trong mười thành viên của Tartaros, ngoại trừ Silver bị thao túng bởi Undead Curse, chín người còn lại đều là ác quỷ do Zeref tạo ra.

Kế hoạch tấn công Hội đồng lần này là để lấy được chìa khóa kích hoạt Face – bom xung mạch ma đạo.

Face là "di sản trắng" để lại từ thượng cổ, rải rác khắp Đông Lục Địa, cùng với Etherion là một trong những vũ khí mạnh nhất của Hội đồng.

Một khi khởi động, nó có thể cưỡng ép giải tán toàn bộ ma lực trên khắp Đông Lục Địa.

Mục đích của việc này là để hồi sinh ác quỷ mạnh nhất trong cuốn sách của Zeref – END, từ đó giết chết Zeref.

Bởi vì mục đích họ được tạo ra chính là để giết cha đẻ của mình.

Chỉ tiếc là kế hoạch đang tiến hành một nửa thì bị các ma đạo sĩ Fairy Tail do một nghị viên mời đến can thiệp, khiến họ phải chuyển từ hành động bí mật sang dùng vũ lực cướp đoạt.

May mắn thay, cuối cùng họ vẫn lấy được chìa khóa kích hoạt Face.

Chỉ cần giải quyết nốt mấy ma đạo sĩ Fairy Tail này là có thể thuận lợi khởi động Face hoàn thành kế hoạch.

"Thật không biết xấu hổ, có giỏi thì đừng phá hỏng thiết bị truyền tống của bọn ta!" Happy đứng trên đầu Natsu, vung cây cần câu hét lớn với Minh Vương.

Lucy cũng vung tay phụ họa: "Còn không phải vì sợ bọn ta dùng thiết bị truyền tống gọi đồng đội đến giúp sao, giờ còn dám nói thế, cái gì mà Minh Vương, rõ là đồ nhát gan!" Nếu không bị đám ác quỷ Tartaros lén lút phá hủy Portkey, họ đã sớm mở truyền tống gọi mọi người ở hội đến giúp rồi.

Cũng không đến mức bị vây đánh thảm hại như hiện tại.

Họ chỉ có năm người, đối diện lại có mười tên, ngay cả khi đối phương vừa nãy chỉ cử năm tên ra đấu một chọi một thì đánh cũng đã rất gian nan.

Nếu mười tên cùng xông lên, có lẽ họ đã bại trận rồi.

"Chơi đùa thế là đủ rồi, nên kết thúc thôi!" Minh Vương nghe vậy thì nhướng mày nhưng cũng không nói gì thêm, chỉ phân phó chín thuộc hạ: "Franmalth, ngươi đi kích hoạt Face, những người còn lại cùng ra tay giết sạch chúng cho bản vương." Ban đầu hắn có chút kiêng dè Fairy Tail, nhưng cũng không đến mức sợ hãi.

Nhưng Fairy Tail hiện tại đã khác xưa.

Nơi đó hội tụ một lượng lớn ma đạo sĩ đỉnh tiêm của Đông Lục

Địa, thực lực hội trưởng George lại càng thâm sâu khó lường, ngay cả hắn cũng không nắm chắc có thể đánh bại.

Vì vậy để tránh kế hoạch thất bại, ngay khi phát hiện Fairy Tail can thiệp, hắn đã lập tức phá hủy các vật phẩm truyền tống đặc thù của hội đó.

Fairy Tail lớn mạnh những năm qua hắn vẫn luôn lưu ý và thu thập tình báo liên quan.

"Rõ!" Nghe đại ca ra lệnh, đám ác quỷ kiêu ngạo lập tức đồng loạt tấn công năm người hai mèo nhóm Erza.

Qua mấy năm trưởng thành, thực lực Erza và Natsu đã tiến bộ rất lớn, ngay cả Lucy cũng đã tập hợp đủ mười hai chìa khóa vàng, bước vào hàng ngũ ma đạo sĩ cấp S.

Cộng thêm việc họ mang theo một số vật phẩm ma pháp do George đặc chế, áo giáp và vũ khí ma pháp được cường hóa, thực lực ở Đông Lục Địa đã được coi là đỉnh phong.

Đáng tiếc, đối thủ họ đối mặt không phải một mà là tám ác quỷ vây đánh.

Đám ác quỷ này ngoài cơ thể cường tráng, thứ chúng sử dụng là Lời nguyền (Curse) độc hữu, hiệu quả phổ biến vô cùng quỷ dị và mạnh mẽ.

Như Kyouka có thể tước đoạt ngũ quan của kẻ thù, cường hóa cảm giác đau đớn và vô hạn cường hóa cơ thể bản thân.

Torafuzar có thể phóng ra nước đen cực độc bao phủ kẻ thù, bản thể lại cứng cáp vô cùng.

Seilah có thể sử dụng Lời nguyền Mệnh lệnh, ra lệnh cho con người khiến cơ thể họ mất khả năng tự chủ, không tự chủ được mà nghe theo lệnh mình.

Tám ác quỷ, mỗi kẻ đều là những tồn tại mà Zeref từng tạo ra để giết chính mình.

Sau một hồi khổ chiến, năm người Fairy Tail nhanh chóng bị trọng thương, mắt thấy Face sắp được kích hoạt, năm người sắp bị giết thì bỗng nhiên một đạo lôi quang giáng xuống, bốn người xuất hiện hoành tráng.

Hóa ra là Laxus và Lôi Thần Tộc đang làm nhiệm vụ gần đó đã kịp thời tới nơi.

Thực ra ngay từ đầu khi bùng nổ chiến đấu, Natsu đã cố ý đánh mạnh gây nổ lớn không phải để phá hủy Hội đồng mà là để tạo ra những vụ nổ và sự lan tỏa ma lực mạnh mẽ nhằm thu hút các đồng đội đang làm nhiệm vụ quanh đây đến giúp.

Vì cậu nhớ rằng ở các thị trấn lân cận có không ít đồng đội đang làm nhiệm vụ.

Không chỉ Laxus và Lôi Thần Tộc, chẳng mấy chốc Gajeel, Juvia và những người khác cũng lần lượt chạy tới gia nhập chiến đấu.

Cán cân chiến thắng lại nghiêng về phía họ, cho đến khi Minh Vương đích thân ra tay mới trấn áp lại được.

Và ngay khi cuộc chiến đôi bên bước vào giai đoạn bạch nhiệt hóa, bom Face chỉ còn chưa đầy năm phút nữa là kích hoạt thì Hắc Long Acnologia đáng sợ đã giáng lâm.

"Luồng ma lực này, đúng là nó rồi!" Cảm ứng được luồng ma lực đặc thù của Hắc Long truyền đến từ xa, George biết mình không đoán sai, liền thông qua cảm ứng Độn thổ đến nơi phát ra ma lực.

"Ngay cả Hỏa Long Vương cũng bị ép phải lộ diện." Xuất hiện trên không trung đống đổ nát của trụ sở Hội đồng Pháp thuật, George thu hết mọi chuyện đang xảy ra vào tầm mắt.

Lúc này trên bầu trời, Hỏa Long Vương Igneel đã ra khỏi cơ thể Natsu và đang đơn đấu với Hắc Long, nhưng rõ ràng không phải đối thủ.

Phía dưới nhóm Natsu cũng đang liên thủ ác chiến với chín ác quỷ.

“Cũng tốt, sau khi nuốt Hắc Long xong, tiện tay thu đám ác quỷ này tặng cho Mirajane, ma pháp Take Over của em ấy cũng có thêm nhiều hình dạng hơn.” George dùng chân mèo gãi gãi râu, không còn che giấu ma lực nữa mà giải phóng uy áp đáng sợ của mình.

Chương 533

So với trước đây, luồng ma lực khổng lồ đã tăng trưởng thêm vài lần này lần đầu tiên được thể hiện hoàn toàn ở thế giới này.

Ma lực khủng bố khuấy động khiến cả đất trời biến đổi.

Điện chớp lôi đình, mây đen che phủ, cuồng phong quét qua mặt đất, ngay cả ánh mặt trời dường như cũng bị chặn lại ở ngoài xa tít tắp.

Kẻ không biết còn tưởng ngày tận thế đã đến.

Luồng ma lực cường hoành và cảnh tượng hoành tráng như vậy đương nhiên cũng thu hút sự chú ý của tất cả mọi người có mặt, khiến họ lập tức ngừng chiến.

Hỏa Long Vương và nhóm ma đạo sĩ Fairy Tail lùi về một bên, chín ác quỷ Tartaros lùi về bên kia, còn con Hắc Long mạnh nhất trên không trung cũng hiếm khi hóa thành nhân dạng.

"Hội trưởng, là hội trưởng tới rồi!" Các ma đạo sĩ Fairy Tail thấy người đến là George liền lập tức phấn khích reo hò.

Bởi vì họ biết chỉ cần có hội trưởng ở đây, đám ác quỷ và Hắc Long kia đều không thành vấn đề, đó là sự tin tưởng tuyệt đối vào thực lực của hội trưởng.

Phía Tartaros, Minh Vương cảm thụ được ma lực George tỏa ra thì đồng tử co rụt lại, mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Hắn biết hội trưởng Fairy Tail rất mạnh, nhưng hắn vẫn tự tin rằng có mạnh đến mấy cũng không bằng mình.

Tuy nhiên thực tế đã tát thẳng vào mặt hắn, cảm giác của hắn đối với George hiện giờ giống như con kiến thấy con voi, căn bản không

cùng một đẳng cấp.

"Chạy!" Lúc này trong lòng hắn chỉ có một ý nghĩ duy nhất.

Theo bản năng sinh tồn, hắn lập tức dùng tốc độ nhanh nhất chạy về hướng ngược lại, đám ác quỷ khác sững người một lát rồi cũng vội vàng bám đuôi.

Vì họ cũng cảm nhận được sự chênh lệch thực lực.

Dù Lời nguyền của họ có quỷ dị và lợi hại đến đâu, trước sự chênh lệch ma lực như thế này cũng không thể có tác dụng gì lớn.

"Sao có thể mạnh đến thế được, ngay cả khi END hồi sinh, ngay cả Zeref cũng không thể mạnh đến mức này!" "Định!" George thấy chín ác quỷ muốn chạy, ánh mắt ngưng tụ, thời gian của cả thành phố trong nháy mắt bị ngưng đọng.

Chín ác quỷ Tartaros cũng bị thời gian đóng băng tại chỗ, một ngón tay cũng không động đậy được.

"Phong!" Hắn đưa tay lấy ra một tấm thẻ bài ném về phía chín ác quỷ đang bị định thân, vòng tròn pháp thuật phong ấn mạnh mẽ hiện lên từ thẻ bài, trong chớp mắt đã hút chín tên ác quỷ vào trong.

Thuật phong ấn thẻ bài, đây là loại ma pháp phong ấn mới do George cải tiến dựa trên ma pháp không gian thẻ bài của Sho ở thế giới này, kết hợp với thuật phong ấn búp bê Nga của thế giới Apprentice Sorcerer và ma pháp phong ấn của thế giới Cardcaptor Sakura.

Chỉ cần cầm chân được kẻ thù trong chốc lát là có thể phong ấn họ vào thẻ bài, mà ngay cả khi kẻ thù mạnh hơn hắn cũng không thể dễ dàng thoát ra, trừ phi kẻ đó cũng tinh thông các phương pháp phá giải phong ấn tương tự.

Thực lực của chín ác quỷ chênh lệch quá lớn với hắn, ngay cả ma

lực của Minh Vương so với hắn cũng nhỏ bé như hạt bụi, không thể nào thoát khỏi phong ấn.

"Con mèo này, hình như ta đã từng gặp ở đâu đó?" Hắc Long Acnologia nhìn George dễ dàng phong ấn chín ác quỷ, trong mắt lộ vẻ nghi hoặc.

Ma pháp thời gian không có tác dụng với nó, nhưng luồng ma lực mà con mèo này thể hiện ra lại khiến nó cũng khó mà tin nổi.

Bởi ngay cả ma lực trong cơ thể nó cũng hoàn toàn không so được với con mèo này.

Tuy nhiên nó đã nuốt chửng gần như tất cả loài rồng trong ngày hội Long Vương, đã luyện thành Ma pháp Thôn phệ, có thể miễn nhiễm với mọi ma pháp.

Dù đối phương ma lực có mạnh đến đâu, uy lực ma pháp có lớn thế nào thì nó cũng không sợ.

Nó chỉ thắc mắc là trong ký ức của mình dường như đã thấy con mèo này nhưng nhất thời không nhớ ra là ở đâu.

Dù sao một con mèo có ma lực mạnh như vậy nó không thể không nhớ.

George quay người nhìn Hắc Long, giải trừ ma pháp thời gian và cười nói: "Phải rồi, ở Bắc Lục Địa chúng ta đúng là đã có duyên gặp mặt một lần, chỉ có điều khi đó tôi vẫn chưa lọt vào mắt ngài." Năm đó hắn đến Bắc Lục Địa để học ma pháp Diệt rồng, khi đi tìm Gildarts thì tình cờ chứng kiến trận chiến giữa Gildarts và Hắc Long.

Lúc đó hắn đã bị thực lực của Hắc Long làm cho kinh ngạc tột độ.

Đòn tấn công toàn lực của Gildarts cư nhiên không gây được chút tổn thương nào cho Hắc Long, còn Hắc Long chỉ tiện tay tung một đòn đã khiến Gildarts mất một chân.

Lúc đó thực lực của hắn mạnh hơn Gildarts một chút nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của Hắc Long.

Nhưng giờ thì khác rồi, hắn tự tin có thể hoàn toàn nghiền nát Hắc Long.

“Ngươi bây giờ cũng vậy thôi, vẫn không lọt vào mắt ta.

Ta định giết con rồng này và đám Ma đạo sĩ Diệt rồng này, nếu ngươi không cản trở ta, hôm nay tâm trạng ta tốt có thể tha mạng.

Nếu dám cản ta, ta sẽ giết luôn cả ngươi.” Hắc Long nhìn chằm chằm George, giọng điệu đầy vẻ miệt thị đối với mọi sự sống.

George nghe vậy chỉ mỉm cười: “Thực ra hôm nay tôi vốn là đến tìm ngài, chỉ là tình cờ gặp ngài đến gây phiền phức cho các ma đạo sĩ của hội tôi.” “Tìm ta?” Hắc Long nheo mắt lại.

George giơ chân mèo chỉ về phía Hắc Long: “Đúng, tìm ngài, tôi định hôm nay sẽ kết liễu triệt để tai họa như ngài.

Vậy ngài thấy tôi có cản trở ngài không?” “Ta thấy ngươi là đang tìm cái chết!

Để ta diệt ngươi trước, sau đó diệt đám Ma đạo sĩ Diệt rồng và con rồng kia, cuối cùng hủy diệt cả thế giới này, ta sẽ khiến thế giới này hoàn toàn biến thành đống đổ nát!” Hắc Long lại hóa thành dạng rồng, há miệng phun ra một luồng năng lượng về phía George: “Hắc Long gầm thét!” Luồng năng lượng màu đen có sức phá hoại cực mạnh phun ra từ miệng Hắc Long, lao thẳng về phía George.

Vì George đã thể hiện ma lực siêu cường nên Hắc Long không hề nương tay, cú gầm thét này là dùng toàn lực.

So với lần tấn công như trêu đùa ở đảo Tenrou trước đây, uy lực lần này ít nhất đã tăng lên gấp trăm lần.

Nếu bắn xuống đất, nó có thể trực tiếp khiến bản đồ Đông Lục Địa mất đi một mảng không nhỏ.

Tuy nhiên George đối mặt với đòn tấn công đáng sợ như vậy, trên mặt lại không hề có chút hoảng loạn nào.

Chỉ thấy toàn thân hắn tỏa ra lượng lớn khí trắng, đôi mắt phát sáng, đưa tay chỉ về phía luồng năng lượng đen đang lao tới.

"Khí Thể Nguyên Lưu, tan!" Khí trắng vừa tiếp xúc với luồng năng lượng hủy diệt màu đen, luồng năng lượng đó lập tức tan rã, bắt đầu từ từ biến mất trong không trung.

"Không chỉ có mình ngài mới có thể miễn nhiễm ma pháp, tôi cũng có thể." "Cái gì!" Thấy đòn gầm thét toàn lực của mình cư nhiên không có tác dụng gì, sắc mặt Hắc Long cuối cùng cũng thay đổi.

Ma pháp Thôn phệ mà nó đã luyện thành sau khi sát hại bao nhiêu con rồng chính là át chủ bài lớn nhất của nó.

Dù ma đạo sĩ có mạnh đến đâu, ngay cả những tồn tại như Zeref, sử dụng ma pháp mạnh đến mấy cũng không thể gây tổn thương cho nó.

Trong khi nó không chỉ có thể dùng cơ thể rồng vượt xa loài người để chiến đấu mà còn có thể tùy ý phóng ra ma pháp rồng có uy lực khổng lồ.

Giờ đây nó cư nhiên gặp phải một ma đạo sĩ tộc mèo cũng có thể vô hiệu hóa ma pháp giống mình.

"Thì đã sao, dù ma pháp của ta không có tác dụng với ngươi thì ta cũng có thể dùng cơ thể này nghiền nát thân xác nhỏ bé của ngươi thành thịt vụn!" Thử phun thêm vài cú gầm thét nữa và phát hiện ma pháp thực sự hoàn toàn vô dụng với George, Hắc Long trực tiếp lao bản thể về phía George, bộ vuốt rồng sắc bén vô mạnh xuống.

Theo nó thấy, cơ thể mèo nhỏ bé của George chắc chắn không chịu nổi một cú vồ của nó.

Tuy nhiên sự thật hiển nhiên không phải như vậy.

“Chân mèo của tôi cũng không phải để trưng cho đẹp đâu!” Thấy vuốt rồng khổng lồ tấn công, cơ thể George nhanh chóng phình to, hắn tung một cú vồ đáp trả.

Với bao nhiêu phân thân cộng dồn cường hóa, cộng thêm thời gian qua hắn dùng Lục Khố Tiên Tặc nuốt không ít thứ, ngay cả trong hình dạng mèo, cường độ nhục thân của hắn cũng đã phi phàm.

Chân mèo đối đầu vuốt rồng, hoàn toàn không cùng đẳng cấp, hai loài sinh vật va chạm vào nhau.

Chương 534

"Oanh!" Tiếng va chạm cực lớn vang dội bầu trời, một luồng sóng khí suýt chút nữa hất văng mọi người.

"Hội trưởng!" Các ma đạo sĩ Fairy Tail bên dưới cũng thét lên lo sợ.

Bởi vì cuối cùng chân mèo vẫn không địch lại vuốt rồng, bị vuốt rồng chém rách cả lớp đệm trắng.

"Chỉ là một con mèo, dù có dùng Ma pháp Khổng lồ cũng không thể có cường độ nhục thân như thế này được." Hắc Long vừa chém rách một chân mèo của George, lúc này bay trên không trung, biểu cảm lại không mấy vui vẻ, ngược lại còn rất chấn kinh và nghi hoặc.

Đúng là trong đợt giao phong vừa rồi nó đã chiếm ưu thế.

Nhưng thực tế chỉ mình nó biết quá trình đó không hề dễ dàng chút nào.

Là Hắc Long Vương đã sát hại hàng vạn con rồng, nhục thân của nó là mạnh nhất trong các loài rồng, trên thế giới không có loài nào bì kịp.

Nhưng lúc nãy khi vuốt rồng và chân mèo va chạm, nó đã cảm nhận được áp lực không nhỏ.

Tuy cuối cùng nó vẫn thắng, nhưng cường độ nhục thân của con mèo đó cư nhiên khiến nó thấy không kém gì những Long Vương mạnh nhất mà nó từng chiến đấu năm xưa.

Đây chỉ là một con mèo thôi mà, cơ thể mèo sao có thể mạnh đến mức độ này.

"Xem ra muốn chỉ dựa vào dạng mèo để giải quyết ngài là không

được rồi." Đối với việc bị chém rách một chân mèo, biểu cảm của George không chút để ý, dù sao đây cũng nằm trong dự tính của hắn.

Hắc Long Vương diệt thế, tồn tại đã sát hại cả tộc rồng, nhục thân mạnh mẽ là điều không cần bàn cãi.

Vừa rồi cũng chỉ là một đòn thăm dò mà thôi.

Không cần dùng ma pháp trị thương, không cần kích hoạt Song Toàn Thủ hay Lục Khố Tiên Tặc, vết thương nhỏ này chỉ cần khả năng tự phục hồi của Extremis Virus mà hắn tiêm từ lâu là có thể dễ dàng hồi phục.

Chưa đầy năm giây, cái chân mèo bị mất đã mọc lại như cũ.

"Lại đây!" George giơ chân mèo lên vẫy vẫy khiêu khích Hắc Long.

Hắc Long thấy vậy lập tức nổi giận gầm lên một tiếng: "Ta sẽ bóp nát đầu ngươi, để xem ngươi còn hồi phục được không!" Có khả năng tự phục hồi thì đã sao?

Bóp nát đầu ngươi, không được thì xé xác ngươi thành từng mảnh vụn, xem ngươi còn hồi phục được nữa không.

Bao nhiêu năm qua chưa từng có ai, không, chưa từng có sinh vật nào dám dùng thái độ như vậy với nó.

Nó là rồng diệt thế, là danh từ thay cho sự sợ hãi, là kẻ kết liễu thế giới.

Mọi sinh vật thấy nó đều phải run rẩy, đều phải phủ phục dưới đất mặc cho nó hủy diệt.

Tốc độ được đẩy lên nhanh nhất, Hắc Long Acnologia như một mũi tên đen khổng lồ từ trên không lao thẳng về phía George, đôi vuốt rồng cùng nhắm vào George định xé xác hắn ra.

Lúc này George cũng không giấu giếm nữa, hét lớn một tiếng, từ dạng mèo hóa thành hình dạng rồng mạnh nhất, nhục thân được cường hóa cực đại.

"Cự hóa!" Kết hợp Ma pháp Khổng lồ của thế giới này với thẻ bài phóng đại, cơ thể rồng của hắn trong nháy mắt phình to lên đến vài vạn mét.

"Tiểu Hắc Long, nực cười!" Đưa ra bộ vuốt rồng khổng lồ, George nhanh như chớp tóm lấy con Hắc Long đang lao tới, cư nhiên trực tiếp cưỡng ép ấn nó xuống mặt đất.

Hắc Long thân dài chưa đến ngàn mét, trong khi George hiện tại thể tích lên tới vài vạn mét, một cái vuốt rồng đã lớn hơn cả cơ thể Hắc Long.

"Oanh oanh oanh oanh!" Sức mạnh cường đại liên tục tung ra, Hắc Long sau khi chạm đất vẫn tiếp tục bị ấn sâu xuống dưới lòng đất.

Thế là mọi người đứng xem phát hiện một cái hố lớn lấy vuốt rồng của George làm trung tâm, chỉ dựa vào sức mạnh vật lý áp đảo mà cứ thế mở rộng ra.

Dường như cả vùng đất đang bị lún xuống.

Đó chính là sức mạnh nhục thân đáng sợ của cơ thể rồng của George hiện nay.

"Hống!" Nhục thân George mạnh, Hắc Long Acnologia cũng không phải hạng vừa.

Dù không lớn bằng George lúc này, sức mạnh bị áp chế nhưng nó cũng không phải không có sức phản kháng.

Chỉ thấy nó dùng hết sức bình sinh đẩy vuốt rồng của George ra, tung một cú Hắc Long gầm thét đục một lỗ sâu bên dưới rồi theo đó

lao lên mặt đất từ phía sau George.

Nó không dễ dàng từ bỏ như vậy mà định phát động tập kích từ phía sau.

"Quả nhiên không dễ dàng thế." Đối với việc không thể một chiêu kết liễu Hắc Long, George cũng không nản chí mà quay người tung một trảo tiếp tục tóm lấy nó.

Sức mạnh của hắn hiện tại mạnh hơn Hắc Long nhưng khoảng cách cũng không lớn như vẻ ngoài thể hình thể hiện.

"Thể hình lớn như vậy mà phản ứng lại nhanh đến thế!" Hắc Long bẻ lái gấp, suýt soát né được vuốt rồng của George.

Là một con Hắc Long khổng lồ, đối thủ nó đối mặt cơ bản đều nhỏ hơn mình, vì thế nó cũng hiểu rõ những nhược điểm tất yếu của việc có thể hình lớn.

Thứ nhất là vấn đề tầm nhìn, thể hình lớn chắc chắn sẽ có những điểm mù không thấy được, ví dụ như sau gáy, sau lưng, dưới gốc cánh, háng, v.v.

Nếu tấn công từ những điểm mù này thì xác suất cao có thể đắc thủ trước khi đối phương kịp phản ứng.

Thứ hai là phản ứng chậm, thể hình lớn không có nghĩa là tốc độ chậm, chỉ cần nhục thân đủ mạnh thì thể hình lớn tốc độ vẫn nhanh như thường, giống như cao thủ có thể dùng đũa gắp ruồi vậy.

Nhưng tốc độ nhanh không có nghĩa là phản ứng nhanh.

Nhiều khi trong mắt các sinh vật khổng lồ, những thứ nhỏ bé chỉ cần không xuất hiện trong tầm mắt thì dù có cảm giác được, phản ứng theo bản năng vẫn sẽ chậm hơn nửa nhịp.

Vì thế theo lý mà nói, nó từ dưới đất vọt lên sau lưng đối phương,

đối phương không nên phản ứng nhanh và phát hiện để tấn công nó như vậy.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt!" Né được đòn tấn công của George, Hắc Long vẫn không bỏ cuộc, nó như một con muỗi đen bắt đầu tấn công từ mọi góc độ, ý đồ đánh vào các điểm yếu của George.

Nhưng dù nó ở góc độ nào, vị trí nào, George đều có thể phát hiện sớm và chặn lại thành công, đồng thời phản kích.

Vì Hắc Long không biết rằng Ý chí của George đã bao trùm cả vùng không gian mấy cây số xung quanh, mọi động tĩnh của Hắc Long hắn đều nắm rõ như lòng bàn tay.

"Hội trưởng, chúng tôi đến giúp anh đây!" Thấy trên không trung George và Hắc Long đang kịch chiến, Natsu bên dưới lại rạo rực nhiệt huyết, trực tiếp cưỡi trên lưng ông bố Hỏa Long Vương lao lên.

Erza và Laxus cũng không chịu kém cạnh.

"Chúng ta là Fairy Tail!" Đối mặt với kẻ thù dù mạnh đến đâu, các ma đạo sĩ Fairy Tail cũng không từ bỏ, mọi người hô vang tình bạn, sự gắn kết, chính nghĩa mà xông lên.

"Các ngươi tìm chết!" Bị George hành hạ như đánh chuột, mãi không thể tập kích thành công, Hắc Long Acnologia đang uất ức vô cùng.

Thấy nhóm Natsu mấy con sâu nhỏ này cũng dám đến trêu chọc mình, nó lập tức tức giận quay đầu chuyển mục tiêu sang họ.

"Ta đánh không lại hắn, chẳng lẽ không đánh lại được mấy con sâu nhỏ các ngươi sao?" Trong lòng nó biết hôm nay tuyệt đối không đánh lại được con mèo diệt rồng kỳ quặc này rồi.

Chi bằng giết sạch mấy con tép riu diệt rồng này và Hỏa Long Vương rồi chuồn thẳng, đợi tìm được cách giải quyết rồi quay lại

quyết chiến sau.

“Xem ra trò chơi cũng nên kết thúc rồi.” Thấy Hắc Long quay sang tấn công nhóm Natsu, George cũng không nán lại nữa, chuẩn bị dùng toàn lực.

Hiện tại xem ra về phương diện ma pháp cả hai bên đều có thể vô hiệu hóa ma pháp của nhau, về nhục thân hắn sau khi hóa rồng mạnh hơn Hắc Long nhưng cũng chưa thể áp đảo hoàn toàn.

Nếu Hắc Long muốn chạy, hắn cũng rất khó giữ lại.

Chương 535

Tất nhiên, đó là nếu hắn chỉ chiến đấu bằng sức mạnh nhục thân.

Bởi vì hắn không chỉ có sức mạnh cá thể mà còn có một Tiểu Thế Giới đã hoàn thiện được tám mươi phần trăm.

Đây mới chính là át chủ bài thực sự của hắn.

Một cá thể cấp Thiên Phụ đỉnh phong so với một cấp Thiên Phụ đỉnh phong sở hữu Tiểu Thế Giới của riêng mình; một cá thể cấp Đơn Thể Vũ Trụ so với một cấp Đơn Thể Vũ Trụ sở hữu cả một vũ trụ hoàn chỉnh của riêng mình; khoảng cách thực lực đó vẫn là vô cùng lớn.

"Vào đây cho ta!" George phất tay một cái, một khe nứt đen khổng lồ xuất hiện, nhanh chóng lan ra nuốt chửng cả thị trấn và Hắc Long, nhóm Natsu trên không trung vào trong.

Bản thân George cũng biến mất tại chỗ, tiến vào Tiểu Thế Giới của mình.

"Ta nói, thế giới này không thể bay!" Trong Tiểu Thế Giới, hắn vừa mở miệng, quy tắc thế giới lập tức thay đổi, Hắc Long vốn đang lao về phía nhóm Natsu cư nhiên trực tiếp mất khả năng bay lượn, rơi rầm xuống thị trấn.

"Đây là đâu, sao lại thế này?" Ngẩng đầu lên từ đống đổ nát, Hắc Long cố gắng vỗ cánh nhưng không tài nào bay lên được.

Nó quay đầu nhìn quanh, phát hiện bốn phía trống trải như đang ở giữa vũ trụ vô tận.

"Điều này không thể nào, mọi ma pháp đều không thể tác dụng lên Long Vương này, chuyện này rốt cuộc là sao!" Nó tưởng George đã

dùng ma pháp dịch chuyển không gian và ức chế khả năng bay của nó.

Nhưng Ma pháp Thôn phệ của nó có thể nuốt chửng mọi ma pháp tác động lên cơ thể, khiến ma pháp vô hiệu, không nên bị ảnh hưởng mới đúng.

Vì thế nó bắt đầu thấy hoang mang.

"Bởi vì đây là trong thế giới của tôi, và thứ tôi dùng không phải ma pháp mà là sức mạnh quy tắc bản nguyên của thế giới." George căn bản không thèm nói nhảm với Hắc Long, trong lòng thầm đáp một câu rồi từ trên trời giáng xuống bắt đầu tẩn nó một trận tơi bời.

Hắc Long không thể bay, chỉ có thể bò trên mặt đất, tốc độ di chuyển giảm mạnh, không cách nào thoát khỏi George.

Ma pháp Thôn phệ rất mạnh nhưng đó là ở dưới quy tắc thế giới Fairy Tail mới có thể thi triển hoàn mỹ.

Hiện tại không phải ở thế giới Fairy Tail mà là thế giới của hắn.

Tuy thế giới này chưa đủ hoàn thiện nhưng cũng đủ để lợi dụng quy tắc bản nguyên mà hắn cấu trúc để áp chế Ma pháp Thôn phệ của Hắc Long.

Đồng thời cũng có thể dùng sức mạnh quy tắc để đặt ra đủ loại hạn chế lên nó.

"Avada Kedavra!" "Tam Sắc Long Gầm Thét!" "Fairy Law!" "Khúc Nhạc An Nghỉ!" "Trăm Tỷ Volt!" "Ngự Đao Thuật kết hợp từ lực khống chế!" Vì quy tắc thế giới áp chế nên Ma pháp Thôn phệ của Hắc Long không thể phát huy hoàn mỹ, ma pháp của George lại một lần nữa có tác dụng.

Tuy uy lực chỉ phát huy được một phần trăm so với bình thường, nhưng kết hợp với sự áp chế nhục thể cũng khiến Hắc Long khốn khổ khôn cùng.

Đáng sợ hơn là hắn đã chuẩn bị sẵn trong Tiểu Thế Giới một bộ mười hai thanh phi đao trảm rồng được luyện chế bằng Luyện khí thuật.

Với trạng thái năng lực dị nhân được nâng cao vượt bậc như hiện nay, dùng từ lực thúc đẩy mười hai thanh phi đao tấn công, phối hợp với uy lực của pháp bảo, lớp da rồng cứng cáp của Hắc Long cũng không thể ngăn cản, chẳng mấy chốc nó đã đầy mình thương tích.

"Đòn cuối cùng!" Dùng cơ thể áp chế Hắc Long không thể cử động, mười hai thanh phi đao trảm rồng hợp nhất, từ lực thúc đẩy cực đại, như một luồng sáng lao đi, cứ thế xuyên thủng hộp sọ Hắc Long, giết chết nó tại chỗ.

"Lục Khố Tiên Tặc!" Ngay khi giết chết Hắc Long, George dưới sự gia trì của quy tắc thế giới bắt đầu thi triển Lục Khố Tiên Tặc, nuốt chửng tất cả của Hắc Long.

Khi khí hoàn toàn bao phủ Hắc Long, cuối cùng phân giải và đi vào cơ thể mình, hắn mới trở lại dạng mèo, dẫn theo nhóm Natsu đang ngơ ngác quay lại thế giới bên ngoài.

"Reparo!" Một bùa Phục hồi lớn đưa thị trấn đã thành đống đổ nát trở về hình dáng ban đầu, George nói với nhóm Natsu vẫn chưa kịp phản ứng: "Tôi cần bế quan một thời gian, việc của hội tạm thời vẫn nhờ cụ già quán xuyến vậy." Nói xong, không đợi nhóm Natsu trả lời, hắn biến mất tại chỗ.

Hắc Long đã được Lục Khố Tiên Tặc hấp thụ hết vào cơ thể, nhưng muốn tiêu hóa hoàn toàn thì vẫn cần một khoảng thời gian.

Nhân cơ hội này đường đường chính chính đẩy chức hội trưởng lại cho cụ Makarov.

Một tháng sau, George mở mắt trong Tiểu Thế Giới của mình, lộ

ra vẻ hài lòng.

Nhục thân của Hắc Long hắn đã nuốt chửng hoàn toàn, khiến sức mạnh cơ thể hắn một lần nữa được nâng cao, có thể trực tiếp hóa thành dạng rồng đen.

Linh hồn Hắc Long cũng được hắn tiêu hóa bằng Câu Linh Khiển Tướng, thu được Ma pháp Thôn phệ độc hữu của nó.

Có Ma pháp Thôn phệ hỗ trợ, tốc độ thôn phệ Chaos Force và Phoenix Force ở thế giới chính Marvel đã tăng lên gấp đôi.

"Phải rồi, vẫn chưa tặng món quà này cho Mirajane." Giơ tay lấy ra thẻ bài phong ấn chín ác quỷ, George quay lại thế giới bên ngoài.

Lúc này bên ngoài đang là đêm khuya, hắn cũng chẳng buồn đợi đến sáng, trực tiếp Độn thổ xuất hiện trong phòng ngủ của Mirajane trong lâu đài của hội.

"Ai!" Đột nhiên bị một luồng ma lực mạnh mẽ làm tỉnh giấc, Mirajane theo bản năng sử dụng ma pháp Take Over, biến thành dạng Satan Soul.

Tuy nhiên giây tiếp theo cô đã bị đè xuống giường.

"Là anh đây." George hóa thành thân người cười nói.

Thấy là George, Mirajane lập tức thở phào, định giải trừ dạng Satan Soul.

Tuy nhiên George trực tiếp đắp chăn lên: "Đừng biến lại, anh muốn Satan Soul kia!" "Đây là anh nói đấy nhé, đừng có hối hận." Ở trạng thái Satan Soul, Mirajane đúng chất là một nữ quỷ bá đạo, khác hẳn với vẻ dịu dàng bình thường, cô vô cùng chủ động.

Cái đuôi quấn lấy George, trực tiếp lật người ép George xuống dưới.

“Em thích ở phía trên!” Thành phố Fuyuki, trong một dinh thự kiểu cổ.

Emiya Shirou mười bảy tuổi, nhìn qua cửa sổ thấy cây phong đỏ trong sân đã hoàn toàn mất đi sức sống, không nhịn được thở dài: “Tiếc là mày không phải đồ điện, nếu không tao đã có thể dùng năng lực của mình để sửa mày rồi.” Cây phong đỏ này là mười năm trước, người cha nuôi Emiya Kiritsugu đã cứu cậu ra khỏi biển lửa dẫn cậu cùng trồng xuống.

Tiếc là sau khi cha nuôi qua đời năm năm trước, cây phong đỏ cũng không rõ lý do mà bắt đầu héo dần.

Cậu đã nghĩ ra nhiều cách nhưng đều không có hiệu quả.

Cho đến hôm nay, cả cây phong nhìn qua chỉ còn lại những cành khô khốc, đã chết hoàn toàn.

Thức dậy tập luyện hằng ngày, sau đó mặc quần áo ra phòng khách.

“Xin lỗi nhé, Sakura, để em phải vất vả rồi!” Trong bếp phòng khách, một thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc xanh đang đeo tạp dề, đặt bát canh miso cuối cùng lên bàn ăn, trên mặt nở nụ cười dịu dàng: “Hoàn toàn không có chuyện đó đâu, em vì thích nên mới qua giúp đỡ mà.” Thiếu nữ này không phải chị hay em gái cậu, mọi người thân của cậu đã qua đời trong trận đại hỏa hoạn mười năm trước.

Thiếu nữ tên là Matou Sakura, học sinh năm nhất trường trung học Homurahara, em gái của người bạn cũ Matou Shinji.

Sau khi cậu và Shinji cãi vã, vì áy náy khi thấy anh mình đuổi cậu ra khỏi câu lạc bộ bắn cung nên cô thường xuyên đến nhà giúp cậu làm việc nhà.

Là một cô gái vô cùng dịu dàng và lương thiện.

“Chào buổi sáng, chị Taiga!” Sau khi ngồi xuống, Emiya Shirou chào hỏi người phụ nữ tóc ngắn đang cầm tờ báo đối diện.

Người này cũng không phải người thân của cậu, là người bạn mà cha nuôi quen biết sau khi chuyển đến đây, sau khi cha nuôi mất, cô trở thành người giám hộ của cậu.

Đồng thời cô cũng là giáo viên tiếng Anh ở trường của cậu.

Vì không biết nấu ăn nên cơ bản ngày nào cũng đến đây ăn chực, tính cách rất tùy hứng.

“Chào, Shirou.” Fujimura Taiga vùi đầu vào tờ báo, giả vờ hờ hững đáp một câu.

Chờ Emiya Shirou ăn miếng cơm đầu tiên rồi phun ra, cô lập tức đắc ý nhảy dựng lên cười ha hả: “Thế nào, mắc bẫy rồi nhé, sáng nay chị đã tráo đổi vị trí của nước sốt và nước tương, đây là để trả thù chuyện hôm qua đấy!” “Mới sáng sớm ra, chị đã hai mươi lăm tuổi rồi sao vẫn cái đức hạnh này thế?” Emiya Shirou đợi một lúc mới bất đắc dĩ ôm trán.

Chẳng phải hôm qua vô tình gọi biệt danh một cái thôi sao, có cần thù dai đến sáng nay không.

Chương 536

Quả nhiên, bản thân còn nhỏ tuổi mà có thể chín chắn thế này là nhờ công lớn của những người lớn không đáng tin cậy này.

Cứ như thế, ba người ồn ào cười nói ăn xong bữa sáng như thường lệ, rồi lần lượt ra khỏi nhà đến trường.

Fujimura Taiga cưỡi chiếc xe điện nhỏ đi trước một bước, Matou Sakura và Emiya Shirou rửa bát xong xuôi, dọn dẹp nhà bếp rồi mới cùng nhau ra cửa.

Chỉ là vào khoảnh khắc đóng cửa, Emiya Shirou liếc nhìn vào trong sân, không khỏi sững sờ.

"Sao vậy anh Shirou?" Matou Sakura thấy vậy liền lộ vẻ quan tâm.

Emiya Shirou khóa cửa lại rồi cười lắc đầu: "Không có gì, chắc là anh nhìn nhầm thôi." Nguyên lai vừa rồi, cậu dường như thấy cây phong đỏ đã khô héo kia khẽ đung đưa thân mình, cảm giác như nó còn sống vậy.

Nhưng cậu nhanh chóng cho rằng chắc chắn là do gió thổi vào cây khiến cậu lầm tưởng.

Tuy nhiên, khi Emiya Shirou và Matou Sakura vừa bước đi không lâu, cây phong đỏ khô héo kia cư nhiên bắt đầu hồi phục sinh cơ với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, nó đã trở lại trạng thái tươi tốt nhất.

Không chỉ có thế, nếu quan sát kỹ còn phát hiện cây phong đỏ cao chưa đầy năm mét này cư nhiên chứa đựng sinh mệnh lực và ma lực cực kỳ khổng lồ.

"Thật là bất ngờ, lần này cư nhiên biến thành một cái cây!" Trên

thân cây phong đỏ xuất hiện một khuôn mặt người, phát ra giọng nói có chút kinh ngạc.

Đúng vậy, cây phong đỏ này không phải ai khác chính là George vừa mở ra phân thân mới.

"Cây thì cây vậy, ngay cả là đá thì đối với tôi bây giờ cũng như nhau cả thôi." Đối với việc phân thân mới của mình là cây, tuy hắn có chút kinh ngạc nhưng cũng không quá để ý.

Với khả năng kiểm soát ma pháp hiện tại, dù phân thân mới là gì hắn cũng có thể dùng phép Biến hình để hóa thành nhân dạng.

Hơn nữa sức mạnh cộng dồn từ phân thân mới hiện giờ đối với hắn cũng có hay không không quan trọng.

Trước đây hắn có thêm một phân thân người, dù chỉ là người bình thường thì tố chất cơ thể cũng tương đương với việc tăng gấp đôi.

Hiện tại cơ thể hắn có thêm sức mạnh nhục thân của một con người đã là vô cùng nhỏ bé không đáng kể.

Thứ hắn coi trọng hiện tại là hệ thống sức mạnh ở thế giới mới, ma pháp mới, để hắn có thể nghiên cứu học hỏi bù đắp thiếu sót, nâng cao uy lực ma pháp của mình, đồng thời hoàn thiện Tiểu Thế Giới tốt hơn.

Nhưng nói thực lòng, nếu giai đoạn đầu có một phân thân là đại thụ thì đúng là mạnh hơn phân thân người bình thường nhiều.

Dù sao khi con người có mọi năng lực của cây, ví dụ như có thể quang hợp, chỉ cần cắm rễ xuống đất là cơm cũng không cần ăn nữa.

Hơn nữa cây cối thường sống rất dai, cành gãy thì năm sau lại mọc ra cái khác.

"Cũng không biết đây lại là thế giới nào, trông có vẻ giống Nhật

Bản, nhưng hình như ở Nhật Bản không có thành phố nào tên là Fuyuki (Đông Mộc) cả." Thi triển phép Biến hình, George nhanh chóng từ dạng cây chuyển hóa thành nhân dạng.

Hắn quay đầu nhìn quanh, biết mình chắc hẳn lại đến một thế giới mà mình không biết.

Trải qua bao nhiêu lần phân thân, hắn cũng tổng kết được một số quy luật.

Tổng quan các thế giới hắn đã mở phân thân cơ bản đều đến từ phim ảnh, truyền hình, truyện tranh, hoạt hình và tiểu thuyết.

Mà các thế giới câu chuyện đó lại có thể truy nguyên về ba phân loại lớn.

Phân loại thứ nhất là các thế giới câu chuyện Âu Mỹ, như thế giới chính Marvel, Middle-earth, Harry Potter, Apprentice Sorcerer và Arcane.

Vì kiếp trước hắn khá ưa chuộng những thứ này, cơ bản đều đã xem qua và hiểu rõ nên thuộc diện các thế giới ít phải lo nghĩ nhất.

Còn phân loại thứ hai là các thế giới câu chuyện Nhật Bản, như thế giới Academy City, thế giới Fairy Tail, thế giới Sakura Card Captor.

Những cái này có cái hắn xem từ nhỏ, có cái có lẽ xuất hiện sau nên chưa xem qua.

Nhưng thông qua môi trường thế giới và các thế lực, sức mạnh chủ lưu có thể phán đoán đại khái đều là ở Nhật Bản, chỉ có địa danh là hư cấu.

Hiện tại thế giới này rõ ràng cũng tương tự như vậy.

Phân loại thứ ba có lẽ là các thế giới câu chuyện Trung Quốc, hiện

tại mới chỉ xuất hiện thế giới luyện khí kia.

Tuy nhiên mọi thế giới đều có một đặc điểm chung, đó là chắc chắn đều không phải thế giới bình thường.

Nhất định sẽ có sự tồn tại của sức mạnh siêu nhiên, hoặc là ma pháp, hoặc là đạo thuật các loại.

"Đã là thế giới chưa biết thì cứ từ từ, không cần vội vàng hành động, xem tình hình trước đã." Từ dạng cây hóa thành nhân dạng, thu liễm mọi khí tức, ngụy trang thành một người bình thường, George nhảy qua tường bám theo Emiya Shirou và Matou Sakura phía trước.

Thực tế, với thực lực hiện tại của George, anh hoàn toàn có thể bay lên không trung, triển khai toàn bộ sức mạnh ý chí bao trùm cả thành phố, sau đó tìm kiếm những kẻ mạnh sở hữu ma lực và dùng phép chiết tâm trí để thu thập thông tin về thế giới này.

Nhưng anh không làm vậy.

Về bản chất, anh không phải hạng người cuồng vọng mà thuộc tuýp người khá lý trí.

Hiện tại anh rất mạnh, nhưng điều đó không có nghĩa là thế giới mới này không có tồn tại nào mạnh hơn anh, cũng không có nghĩa là anh có thể muốn làm gì thì làm.

Trong tình trạng chưa rõ thông tin về thế giới mới, trước tiên hãy khiêm tốn thu thập tin tức, đó mới là lựa chọn sáng suốt.

Mặc dù hiện tại anh có rất nhiều phân thân, việc mất đi một cái cũng không gây tổn hại lớn, nhưng hoàn toàn không cần thiết.

Một phân thân mới đại diện cho việc có thể thu hoạch được một con đường sức mạnh mới, hơn nữa một khi thăng cấp lên cấp độ Đơn thể Vũ trụ, anh sẽ có thêm một thế giới do mình tạo ra.

Trong tương lai khi các phân thân hợp thể, mỗi một phân thân thêm vào sẽ tăng thêm một phần tỉ lệ thành công khi thăng cấp lên Đa nguyên Vũ trụ.

Giống như ở thế giới luyện khí kia, đợi khi nắm rõ mọi thông tin, xác nhận không có nguy hiểm rồi muốn làm gì thì làm cũng không muộn. "Emiya Shirou, Matou Sakura, cả hai đều không phải người bình thường, cứ đi theo hai người họ xem sao." Ẩn thân đi theo sau Emiya Shirou và Matou Sakura, George không vội vàng đi nơi khác thu thập tình báo.

Bởi vì ngay khi vừa tỉnh lại từ phân thân cây phong, anh đã phát hiện hai học sinh trung học trong viện tử đó không hề đơn giản.

Nữ giáo viên kia là người bình thường, nhưng hai học sinh trung học trong cơ thể lại có ma lực lưu động.

Quan trọng là đó không chỉ là sự lưu động ma lực thông thường.

Dưới cảm tri của anh, ngoài ma lực bản thể của hai người, trong cơ thể họ còn tồn tại hai loại vật phẩm ma pháp đặc biệt phát ra dao động ma thuật.

Tuy chưa cảm nhận kỹ, nhưng với sức mạnh ý chí và nghiên cứu về quy tắc ma thuật của mình, anh có thể khẳng định: hai loại vật phẩm ma pháp này không phải hàng tầm thường, chúng mang theo dao động quy tắc cực cao, ngay cả với trình độ luyện khí hiện tại của anh cũng rất khó chế tạo ra.

Đây cũng là một trong những lý do khiến anh thận trọng ngay từ đầu.

Trong cơ thể có vật phẩm ma pháp cấp bậc như vậy chứng tỏ thân phận của hai người không hề đơn giản, có lẽ chính là nhân vật chính trong câu chuyện này.

Vì thế, đi theo bên cạnh họ có xác suất cao sẽ dễ dàng thu thập được những tình báo quan trọng về thế giới này.

Nếu phán đoán sai lầm, sau đó đi nơi khác cũng chưa muộn.

Dù sao chỉ là vài ngày, anh hoàn toàn lãng phí được.

Emiya Shirou và Matou Sakura tách nhau ra khi đến tòa nhà dạy học, Shirou đến lớp năm hai, còn Sakura đến lớp năm nhất.

Chương 537

"Tư duy chiếu ảnh!" Bản thể tiếp tục đi theo Shirou, đồng thời phân ra một tư duy chiếu ảnh bám sát Sakura, anh không bỏ sót ai cả. "Cậu ta hóa ra là kiểu tính cách này." George phát hiện từ sáng sớm khi chưa bắt đầu giờ học, Emiya Shirou đã giúp đỡ một đống bạn học, ai nhờ cũng không từ chối, điển hình là một kẻ tốt bụng quá mức.

Tuy nhiên anh cũng nhận ra Shirou dường như không biết trong cơ thể mình có một vật phẩm ma pháp mạnh mẽ đến mức nào, và bản thân cậu ta cũng chỉ ứng dụng ma lực ở mức độ sửa chữa đồ điện.

Điều thú vị là ở trường, trong số bạn học cùng khối với Shirou, George lại phát hiện thêm một thiếu nữ sở hữu ma lực là Tohsaka Rin.

Khác với Shirou sở hữu vật phẩm ma pháp cực mạnh nhưng bản thân chỉ là một pháp sư tập sự nửa vời, Tohsaka Rin lại rất thành thạo trong việc vận dụng ma thuật.

Thế là anh lại phân ra một tư duy chiếu ảnh nữa đi theo cô nàng.

Lên lớp, tan học, ăn cơm, nghỉ ngơi, một ngày ở trường của ba người họ diễn ra rất bình thường, giống hệt những học sinh trung học phổ thông khác.

Tuy nhiên sau khi tan học, sự việc bắt đầu có những biến hóa khác biệt.

Đầu tiên là phía Tohsaka Rin xuất hiện không ít tình báo khiến George hứng thú. "Tiểu thư nhà giàu, nhưng dường như trong nhà cũng không có ai." George theo Rin bước vào một biệt thự siêu lớn và xa hoa, tinh thần quét qua một lượt, anh phát hiện cả biệt thự cư nhiên không có một bóng người, chỉ có mình cô nữ sinh này cư ngụ.

Sau khi vào biệt thự, Rin nhấn nút nghe hộp thư thoại điện thoại theo thói quen. "Ngày 31 tháng 1, 3 giờ 21 phút chiều: Là tôi đây, ngày mai là hạn chót rồi, nếu em cứ thong thả quá thì tôi cũng đau đầu lắm đấy.

Hiện tại vẫn còn hai vị trí, Kiếm sĩ và Cung thủ, hãy mau chóng triệu hồi Servant để kích hoạt Chú lệnh.

Đương nhiên nếu em không muốn tham gia Cuộc chiến Chén Thánh thì lại là chuyện khác.

Nếu trân trọng sinh mạng thì hãy mau đến Giáo hội..." Lời nhắn trong điện thoại chưa dứt, Rin đã mất kiên nhẫn nhấn tắt. "Hừ, không cần ông nói tôi cũng biết!" "Kiếm sĩ và Cung thủ, triệu hồi Servant, Cuộc chiến Chén Thánh, còn có Giáo hội nữa, xem ra tình hình các hội nhóm pháp sư ở thế giới này cũng phức tạp nhỉ." Nhìn Rin đi thẳng xuống hầm biệt thự, George thầm nghĩ. "Nhiều sách ma thuật thế này, cũng là một gia tộc ma thuật có lịch sử đấy." Đến tầng hầm, George nhìn qua một lượt, toàn bộ đều là sách ma thuật xếp đầy ắp, chỉ là bám không ít bụi bặm.

Với khối tài sản và lượng sách ma thuật này, gia tộc của Rin chắc hẳn là một gia tộc ma thuật có truyền thừa lâu đời. "Vừa hay, lát nữa sao chép hết một lượt mang về xem." Sách ma thuật không chỉ ghi chép ma pháp thế giới này mà chắc chắn còn có không ít sự kiện lịch sử.

Thông qua những cuốn sách này, anh có thể hiểu sơ qua trình độ của các pháp sư nơi đây. "Ma trận này có chút thú vị." Ngoài những chồng sách ma thuật, George còn phát hiện ở trung tâm tầng hầm khắc một ma trận rất đặc biệt.

Với trình độ ma pháp của mình, dù ở thế giới khác nhau nhưng anh vẫn nhận ra đây là một ma trận triệu hồi cực kỳ đặc thù. "Chẳng lẽ

triệu hồi Servant chính là cái này?" Kết hợp với lời người của Giáo hội nói trong điện thoại, anh đã có vài suy đoán.

Và suy đoán đó nhanh chóng được chứng thực, vì Rin đã lấy ra một viên đá quý mang theo ma lực của cô đặt vào ma trận. "Thời gian đã xác định, bước sóng tốt, chỉ cần phối hợp với ma lực của ta, dù không có vật trung gian cũng có thể triệu hồi Kiếm sĩ cho ông xem!" Truyền ma lực từ đá quý vào ma trận, cô bắt đầu đọc thần chú: "Bạc và sắt là nguyên tố cơ bản, đá và giao ước là đại công tước..." Theo tiếng thần chú vang lên, ma trận lập tức sáng lên chói mắt.

George đứng bên cạnh cảm nhận được lúc này ma trận đang xuyên không gian, thu lấy ma lực mạnh mẽ từ sâu trong địa mạch và kết nối đến một nơi đặc biệt nào đó. "Có linh hồn bị triệu hồi tới, cư nhiên còn ngưng tụ được nhục thân, phép triệu hồi này có chút thú vị nha." Thấy nghi thức triệu hồi kết thúc, một bóng người rơi vào biệt thự, George không khỏi nảy sinh hứng thú với loại ma thuật triệu hồi đặc biệt này và nguyên lý của nó.

Hình thức ma thuật này trước đây anh thực sự chưa từng gặp qua. "Hoàn hảo, không nghi ngờ gì nữa, ta đã rút trúng Kiếm sĩ mạnh nhất!" Cảm thấy lần triệu hồi của mình thành công mỹ mãn, Tohsaka Rin phấn khích lao nhanh về phía Anh linh vừa rơi xuống tầng một. "Geminio." Thấy Rin rời đi, George dùng một bùa nhân bản sao chép lại toàn bộ sách trong tầng hầm, sau đó cũng lên tầng một.

Lúc này trên ghế sofa đang ngồi một thanh niên tóc trắng áo đỏ.

Rin đang xác nhận thân phận với anh ta.

Vì nhầm lẫn thời gian triệu hồi nên Rin triệu hồi ra không phải Kiếm sĩ cô muốn nhất mà là chức giai Cung thủ còn lại.

Qua cuộc đối thoại của hai người, George lại nắm thêm được vài thông tin.

Ví dụ như ma trận triệu hồi này có thể triệu hồi một phân linh của Anh linh từ nơi gọi là Ngai Anh Linh để giúp mình chiến đấu.

Những Anh linh này cơ bản đều là các nhân vật anh hùng lừng lẫy trong lịch sử, thậm chí có cả tồn tại bán thần.

Một số ít còn có khả năng đến từ tương lai.

Tuy nhiên những Anh linh được triệu hồi này, hay còn gọi là Servant, không hoàn toàn bị khống chế bởi Master triệu hồi.

Master chỉ có thể thông qua Chú lệnh hình thành trên cổ tay phải để cưỡng chế ra lệnh cho Anh linh ba lần.

Nhưng thông thường Anh linh cũng sẽ không đối đầu với Master vì họ cũng muốn cùng Master giành chiến thắng trong Cuộc chiến Chén Thánh.

Còn Cuộc chiến Chén Thánh là gì?

Trong cuộc trò chuyện hai người không nói chi tiết, chỉ nhắc tới việc có tổng cộng bảy người tham gia, hơn nữa còn được toàn bộ giới ma thuật và Giáo hội chú ý. "Quay về xem mấy quyển sách ma thuật kia chắc sẽ có thông tin chi tiết." Thấy Rin và Anh linh của mình đã giao tiếp xong và bắt đầu đi ngủ, George thu hồi tư duy chiếu ảnh này.

Cùng lúc đó ở bên kia, tư duy chiếu ảnh bám theo Matou Sakura cũng có thu hoạch không nhỏ. "Cũng là một gia đình quyền quý." Hào trạch nhà Matou không nhỏ hơn nhà Tohsaka là bao, chỉ là một bên là biệt thự hiện đại, một bên là đình viện cổ kính. "Lại là một gia tộc ma thuật có lịch sử." Theo Sakura vào đại trạch, George nhanh chóng phát hiện một pháp sư có thực lực không tệ, chính là gia chủ hiện tại của nhà Matou – Matou Zouken.

Cũng chính là ông nội của Sakura và Matou Shinji.

Tất nhiên, nói thực lực không tệ ở đây là so với các pháp sư thông

thường, còn so với anh thì không có cửa.

Hiện tại anh vẫn chưa phát hiện pháp sư nào quá siêu quy chuẩn.

Thứ duy nhất anh nhìn trúng là ma đạo khí mang sức mạnh quy tắc trong người Emiya Shirou.

Ma đạo khí trong người Sakura cũng không tệ lắm. "Ồ, nhục thân của lão gia hỏa này..." Sức mạnh ý chí quét kỹ qua Matou Zouken, George phát hiện nhục thân của lão già này cơ bản không còn là nhục thân con người bình thường nữa mà cấu thành từ những loại sâu ma thuật đặc biệt.

Thực tế loại sâu này anh cũng phát hiện trong người Sakura. "Chắc đây là ma thuật đặc trưng của nhà Matou rồi." "Có phát hiện gì không?" Matou Zouken chống gậy hỏi Sakura.

Sakura im lặng lắc đầu: "Dạ không." "Lui xuống đi, tiếp tục giám sát, nếu phát hiện cậu ta có liên quan đến gia tộc Einzbern thì lập tức báo cáo cho ta." Zouken lạnh lùng xua tay.

Sakura lập tức thở phào nhẹ nhõm, nhưng không lui ra khỏi phòng như thường lệ.

Khoảng thời gian ông nội phái cô đi tiếp cận Emiya Shirou là những ngày cô cảm thấy tươi đẹp nhất cuộc đời, có thể ở bên người mình thầm thương trộm nhớ sớm tối.

Chương 538

Đáng tiếc, cô biết đây là giấc mộng sớm muộn cũng phải tỉnh, dù có rung động cũng không dám xa cầu kết quả.

Huống hồ, cô vốn dĩ đã không còn sạch sẽ. "Thưa nội, con không muốn tham gia Cuộc chiến Chén Thánh, cũng không muốn làm hại người khác." "Nó không được thì để con, hãy để con tham gia Cuộc chiến Chén Thánh, con nhất định sẽ đoạt Chén Thánh về cho nội!" Matou Shinji ở bên cạnh nghe vậy lập tức kích động bước lên chủ động thỉnh cầu.

Là trưởng tôn của nhà Matou nhưng lại không kế thừa được mạch ma thuật, không thể trở thành pháp sư, đó là nỗi sỉ nhục lớn nhất đời hắn.

Ngược lại, đứa cháu gái nuôi này không chỉ có thiên phú ma thuật cực cao, kế thừa toàn bộ ma thuật nhà Matou, mà còn có thể triệu hồi Anh linh đại diện gia tộc tham chiến.

Điều này khiến hắn đố kỵ đến phát cuồng.

Vì thế những năm qua, chỉ cần tâm trạng hơi khó chịu, hắn lại đấm đá phát tiết lên đứa em gái không cùng huyết thống này để cô hiểu ai mới là kẻ nắm quyền thực sự của gia tộc.

Thậm chí nhiều lần xâm hại thân thể để thỏa mãn lòng tự trọng của mình. "Được thôi, vậy Sakura, cháu hãy dùng Sách Ngụy Thần để tạm thời chuyển giao quyền kiểm soát Anh linh đi." Matou Zouken bất ngờ không phản đối mà vô cảm gật đầu.

Matou Shinji và Sakura cùng lúc lộ vẻ kinh ngạc, cả hai đều không ngờ ông nội lại đồng ý yêu cầu của họ. "Quân chuyển vi thần, thần thụ vu chú..." Sakura phát động ma thuật, dùng ma lực ngưng tụ ra

một cuốn sách khắc đầy các ký tự cổ, sau đó ấn lệnh chú ở tay trái lên bìa sách.

Cùng lúc đó, một Anh linh tóc tím tay cầm đoản kiếm có xích sắt xuất hiện sau lưng Matou Shinji.

Vị Anh linh này mặc bộ đồ da đen, mái tóc tím dài quá gối dường như có sinh mạng riêng, dáng người chín chắn đầy đặn, khí tức tràn ngập vẻ mị hoặc và yêu diễm. "Medusa, sau này hãy hòa thuận với anh trai nhé." Sakura dùng tay áo che lại mu bàn tay bị thương do ấn lệnh chú, dịu dàng dặn dò Anh linh chức giai Kỵ sĩ Medusa.

Medusa liếc nhìn Matou Shinji một cái, vẻ mặt lãnh đạm.

Thực lực của Servant ngoài nguồn gốc bản thân, quan trọng hơn là ma lực của Master.

Ma lực của Sakura mạnh mẽ, đủ để cô phát huy hơn nửa thực lực nguyên bản.

Còn tên Matou Shinji này cơ bản chỉ là một người bình thường không có ma lực, cô sợ là không phát huy nổi một phần nghìn thực lực của mình.

Quan trọng là trải nghiệm bi thảm của Sakura rất giống cô nên cô rất thích Sakura, còn Shinji chỉ khiến cô cảm thấy buồn nôn. "Ha ha ha, ta cuối cùng cũng trở thành Master rồi, tốt lắm, Sakura, em làm tốt lắm.

Từ hôm nay, ta quyết định sẽ đối xử tốt với em hơn một chút." Cầm lấy Sách Ngụy Thần, vẻ mặt Shinji không thể đắc ý và vui mừng hơn. "Hóa ra Matou Sakura cũng là một trong số đó." Nấp trong bóng tối, George chứng kiến toàn bộ nghi thức chuyển nhượng Anh linh, thầm nghĩ: "Medusa, không phải là Medusa đầy đầu rắn với đôi mắt hóa đá trong thần thoại chứ?" Nhưng dù là Medusa trong thần thoại thì

đối với anh hiện tại cũng chẳng phải tồn tại gì đáng để tâm.

Dù sao khi anh bộc phát toàn lực, có là Odin hay Zeus đến cũng vô dụng.

Chỉ là điều này khiến anh ngày càng hứng thú với ma thuật triệu hồi Anh linh của cuộc chiến này.

Ngay cả quái vật trong thần thoại cũng có thể được triệu hồi dưới dạng Anh linh, đúng là có giá trị nghiên cứu. "Quả nhiên, nhà này cũng không ít sách." Đợi Sakura đi ngủ, George đến thư viện nhà Matou, sao chép lại toàn bộ lượng sách ma thuật không thua kém, thậm chí còn nhiều hơn nhà Tohsaka.

Anh dự định mấy ngày tới không có việc gì sẽ đọc hết sách của cả hai nhà, tin rằng cơ bản sẽ hiểu hết về thế giới này.

Ngày hôm sau, George không tiếp tục theo dõi Emiya Shirou mà toàn tâm toàn ý vùi đầu vào đống sách ma thuật.

Khi từng cuốn sách nhanh chóng được đọc xong, anh đã hiểu rõ toàn diện về ma thuật thế giới này và cái gọi là Cuộc chiến Chén Thánh.

Đầu tiên, các chủng tộc thế giới này không chỉ có con người mà còn có ma cà rồng, sinh vật ảo tưởng và người nhân tạo.

Ma cà rồng khá hiếm gặp, sinh vật ảo tưởng cơ bản đều đã di cư sang mặt trái của thế giới, còn người nhân tạo là sản phẩm do các pháp sư cổ đại chế tạo bằng thuật giả kim.

Hiện tại thế giới này chủ yếu là hoạt động của con người và các pháp sư.

Pháp sư lại chia làm hai loại, một loại gọi là Ma thuật sư, một loại gọi là Ma pháp sứ.

Sự khác biệt ở chỗ: Ma thuật là những điều có thể đạt được bằng khoa học kỹ thuật hiện đại, còn Ma pháp thì không thể.

Trước đây khi công nghệ chưa phát triển, hầu hết các pháp sư đều được gọi là Ma pháp sứ, theo sự phát triển của công nghệ, cơ bản họ đều biến thành Ma thuật sư.

Những người còn được gọi là Ma pháp sứ đã cực kỳ hiếm hoi.

Nhưng dù là Ma thuật sư hay Ma pháp sứ, trong cơ thể đều cần có mạch ma thuật bẩm sinh.

Vì chỉ khi có mạch ma thuật mới có thể chuyển hóa sinh mệnh lực thành ma lực để kích hoạt các thuật thức ma thuật.

Ma thuật chủ yếu chia thành bảy đại nguyên tố: Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Không, Hư và Vô.

Tuy khác với phân loại nguyên tố ở các thế giới trước nhưng cũng đại đồng tiểu dị, không gây quá nhiều khó khăn.

Điều thú vị là các pháp sư thế giới này sẽ gán cho ma thuật các "đặc tính", tức là gán ý nghĩa phụ thuộc vào ma thuật của bảy đại nguyên tố và mở rộng tính ứng dụng của nó.

Ví dụ khi gán đặc tính cường hóa cho nguyên tố Lửa, lửa sẽ cháy mạnh hơn.

Khi gán đặc tính cường hóa cho nguyên tố Nước, nước sẽ tăng lượng và tốc độ chảy mạnh mẽ hơn.

Và theo sách ma thuật nói, những Ma pháp sứ thực sự mạnh mẽ sẽ chiến đấu bằng các khái niệm.

Sách của hai nhà không ghi chép ma thuật uy lực lớn nào, đa phần là giảng về các nguyên lý cơ bản.

Nhưng George cũng không cần ma thuật uy lực lớn, bản thân anh

không thiếu những thứ đó, chủ yếu vẫn là học tập lý niệm ma thuật mới để hoàn thiện hệ thống ma thuật của chính mình.

Còn về Cuộc chiến Chén Thánh, trong sách nói rất rõ ràng.

Sự việc phải kể từ Kỷ Nguyên Thần Thánh.

Đó là thời đại các thần linh hưng thịnh, chia thành Kỷ Nguyên Thần Thánh thứ nhất và thứ hai.

Thứ nhất là kỷ Jura - kỷ Phấn trắng.

Thứ hai là từ năm 12000 TCN đến khoảng năm 4000-5000 TCN.

Khi đó thế giới do các vị thần cai trị, và các thần linh không liên quan đến ý chí hành tinh hay ý chí nhân loại, mà là sự cụ hiện hóa các khái niệm tự nhiên.

Sau đó các vị thần lụi tàn, nguyên nhân thế nào thì sách của hai nhà đều không ghi chi tiết.

Tóm lại từ đó về sau, các pháp sư coi việc chạm tới "Căn Nguyên" là mục tiêu tối thượng.

Căn Nguyên là gì?

Trong khái niệm của pháp sư, Căn Nguyên là Xoáy nước Căn Nguyên, là khởi nguồn của mọi sự vật sự việc trên thế giới.

Chỉ cần chạm tới Căn Nguyên là có thể trường sinh, nắm giữ mọi quy tắc thế giới, thậm chí sáng tạo thế giới mới, trở thành vị thần sáng thế.

Chương 539

Vì vậy vô số pháp sư đã tiến hành nhiều thử nghiệm khác nhau, và Cuộc chiến Chén Thánh là một trong số đó.

Cuộc chiến này do ba gia tộc ma thuật sáng lập, gọi là "Những người khởi đầu".

Đó là nhà Tohsaka cung cấp đất đai, nhà Matou sáng tạo ma thuật triệu hồi Anh linh, và nhà Einzbern chế tạo ra Chén Thánh.

Sở dĩ sách ma thuật anh lấy được có ghi chép chi tiết như vậy là vì chúng đến từ hai trong ba nhà sáng lập.

Nhưng những nhà khởi đầu giờ cũng đã sa sút, nhà Tohsaka giờ chỉ còn lại cô nữ sinh Rin.

Nhà Matou ngoài lão gia chủ Zouken và tên vô năng Shinji thì cũng không còn ai.

Sakura vốn là người nhà Tohsaka được nhận nuôi sang để kế thừa, thực chất là em gái của Rin, nhưng qua những gì anh thấy ở nhà Matou, dường như cô bé sống không được tốt lắm.

Còn nhà Einzbern là một gia tộc đặc biệt.

Vào Kỷ Nguyên Thần Thánh, họ vốn là sản phẩm do các đồ đệ của Ma pháp sứ thứ ba dùng thuật giả kim cao siêu liên hợp tạo ra.

Cũng là cơ duyên tình cờ, họ đã chế tạo ra người nhân tạo được gọi là "Thánh nữ mùa đông" Justeaze.

Nhưng vì là tình cờ nên sau đó dù nỗ lực thế nào họ cũng không thể tạo ra người nhân tạo có trình độ tương đương.

Mấy trăm năm sau, các pháp sư đầu hàng trước giới hạn tài năng

của bản thân, người thì rời khỏi lâu đài, kẻ thì kết thúc mạng sống.

Những người nhân tạo còn sót lại của nhà Einzbern tuy bị người sáng tạo bỏ rơi nhưng họ vẫn kế thừa lý niệm của các pháp sư và tiếp tục nghiên cứu.

Sau đó Justeaze đã dùng chính mình làm tế phẩm, hóa thân thành mạch ma thuật có thể kết nối địa mạch thu lấy ma lực, chính là Đại Chén Thánh.

Nhờ nguồn ma lực dồi dào từ Đại Chén Thánh, ma trận triệu hồi của nhà Matou mới có thể kết nối với Ngai Anh Linh, mở ra Cuộc chiến Chén Thánh thực sự.

Một Cuộc chiến Chén Thánh thông thường sẽ chọn ra bảy pháp sư, lần lượt triệu hồi các Anh linh đại diện cho Kiếm sĩ, Kỵ sĩ, Thương binh, Cung thủ, Pháp sư, Sát thủ và Cuồng chiến sĩ.

Bảy người được chọn sẽ tàn sát lẫn nhau dưới sự giám sát của Giáo hội và Hiệp hội Ma thuật, người chiến thắng cuối cùng có thể nhận được Tiểu Chén Thánh, mượn nghi thức này để thực hiện bất kỳ nguyện vọng nào.

Đương nhiên theo ghi chép, bốn lần trước đều thất bại, đây là lần thứ năm.

Lần thứ nhất xảy ra khoảng năm 1800, khi đó các Master không có Chú lệnh nên các Servant được triệu hồi không phải ai cũng sẵn lòng phục tùng.

Cuối cùng nghi thức chưa kịp hình thành đã thất bại.

Lần thứ hai khoảng năm 1860, dù Chú lệnh đã hoàn thiện nhưng lại thất bại vì lý do khác.

Lần thứ ba khoảng năm 1930, do quân đội loài người trong Thế chiến II tham gia dẫn đến Tiểu Chén Thánh bị phá hủy, Đại Chén

Thánh cũng gặp vấn đề, tiếp tục thất bại.

Lần thứ tư khoảng năm 1990, không ghi rõ nguyên nhân nhưng cũng là thất bại.

Hiện tại là năm 2000, Cuộc chiến Chén Thánh lần thứ năm. "Nói vậy, việc Cuộc chiến Chén Thánh thắng lợi có thực hiện được mọi điều ước hay không, có chạm tới được Xoáy nước Căn Nguyên để trường sinh và kiểm soát quy tắc thế giới hay không, vốn dĩ không chắc chắn." Đối với Tiểu Chén Thánh có thể thực hiện mọi điều ước, George vốn khá hứng thú, nhưng sau khi xem ghi chép bốn lần trước, anh không nhịn được mà cười khẩy.

Vì nói đi nói lại, tất cả chỉ là phỏng đoán của những người khởi đầu, đến nay vẫn chưa lần nào thực sự thành công. "Nhưng cũng có thể thử xem sao." Tuy anh cảm thấy nghi thức này có lẽ không đạt được hiệu quả đó, nhưng George vẫn thấy có thể tham gia một chút.

Đầu tiên, toàn bộ nghi thức này rất có giá trị nghiên cứu.

Thứ hai, nhỡ đâu thực sự được, nếu anh có thể mượn nghi thức tiến vào Xoáy nước Căn Nguyên của thế giới này, nắm giữ mọi quy tắc, vậy tiểu thế giới của anh chắc chắn có thể hoàn thiện trực tiếp, đạt tới cấp độ Đơn thể Vũ trụ.

Cuối cùng, dù không được thì cũng chẳng mất gì.

Vì anh đã nhìn ra rồi, ở thời đại không còn thần linh này, chắc chẳng có thứ gì có thể đe dọa được anh.

Ngay cả khi ai đó triệu hồi ra một Anh linh cấp thần thực sự, anh cũng chẳng có gì phải sợ. "Bảy người tham gia, hiện tại đã xuất hiện sáu, còn lại người cuối cùng.

Nhưng cũng không vội, dù bảy người đã đủ thì vẫn có thể cưỡng ép đoạt quyền tham gia." George buông đống sách ma thuật xuống.

Theo cuộc điện thoại Rin nhận được trước đó, đã có năm người triệu hồi Anh linh, Rin là người thứ sáu, chỉ còn Anh linh chức giai Kiếm sĩ chưa được triệu hồi.

Nếu anh không đoán sai, người thứ bảy rất có thể là Emiya Shirou.

Vì theo ghi chép, trong lần chiến tranh thứ tư, Master đại diện Kiếm sĩ tên là Emiya Kiritsugu, chính là cha nuôi của Shirou.

Hơn nữa trong người Shirou còn có một vật phẩm ma thuật giống như bao kiếm, xác suất cao đó chính là vật trung gian dùng để triệu hồi Kiếm sĩ.

Để tham gia cuộc chiến, anh có hai lựa chọn: Một là dùng vật trung gian trong người Shirou triệu hồi Kiếm sĩ, trực tiếp trở thành người thứ bảy.

Việc này không khó, anh đã xem qua ma trận triệu hồi, sách nhà Matou có ghi chép chi tiết.

Với trình độ của anh, chỉ mất vài phút là giải mã xong và sử dụng hoàn hảo.

Hai là tùy tiện chọn một người tham gia, xử lý Master đó và kết giao khế ước mới với Anh linh đã được triệu hồi, cũng có thể trở thành Master.

Thực tế đây cũng là một phần của Cuộc chiến Chén Thánh.

Phải giết cả Master và Anh linh mới tính là kết thúc một bên.

Nếu không, Master còn sống có thể triệu hồi Anh linh mới, Anh linh còn sống cũng có thể ký khế ước với pháp sư khác để tham chiến lại.

Về ma thuật kết giao khế ước, trong sách nhà Matou cũng có, nhà Matou vốn là nhà sáng tạo ma trận triệu hồi nên có rất nhiều ma thuật

phương diện này.

Sakura thậm chí còn có thể tạm thời cho tên Shinji mượn Anh linh để hắn tham chiến. "Cậu ta bị thương sao?" Vừa nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, mới đoán Shirou là Master thứ bảy thì George đã thấy cậu ta quay về.

Lượng sách của hai nhà cộng lại không ít, dù là với sức mạnh ý chí của anh, đọc hết và hiểu hết cũng mất hai ngày.

Hiện tại đã là tối ngày thứ ba.

Tuy nhiên Emiya Shirou lúc này rõ ràng trạng thái không ổn, thần sắc hốt hoảng, mặt tái mét, trước ngực còn một vũng máu.

Nhìn kỹ, tuy có vết máu, áo trước ngực và sau lưng cũng rách nhưng trên người lại không thấy vết thương nào.

Tình huống này chắc là bị ai đó dùng vũ khí kiểu như trường thương đâm xuyên ngực nhưng lại được chữa khỏi bằng ma thuật trị thương. "Đang bị truy sát sao?" Shirou lẩm bẩm vừa bước vào phòng, George bỗng cảm ứng được một bóng người từ xa đang lao tới với tốc độ cực nhanh.

Đó là một thanh niên mặc bộ đồ bó màu xanh lam, tay cầm trường thương màu đỏ, mang lại cảm giác tương tự như Cung thủ mà Rin triệu hồi.

Chắc hẳn cũng là một Anh linh do Master khác triệu hồi. "Tay cầm trường thương, vậy chắc là chức giai Thương binh (Lancer) rồi.

Chương 540

Bị Thương binh truy sát, xem ra mình đoán đúng rồi." Nhảy vọt trên mái nhà, thanh niên áo xanh nhanh chóng tới trên không căn nhà của Shirou, sau đó cầm thương, không nói lời nào trực tiếp đâm xuống.

Shirou đang nằm trong phòng vội vàng né tránh, vớ lấy một cuộn giấy, dùng ma thuật của mình cường hóa lên làm vũ khí rồi đánh nhau với Thương binh.

Đáng tiếc, chênh lệch thực lực quá lớn, chỉ một hiệp Shirou đã bị đá văng từ trong phòng ra ngoài sân.

Điều này chủ yếu là do Thương binh chưa lập tức hạ sát thủ. "Tại sao phải giết tôi?" Shirou gượng đứng dậy, khó hiểu hỏi.

Vừa nãy ở trường khi đang dọn dẹp đạo trường câu lạc bộ bắn cung, thấy hai kẻ kỳ quái đang đánh nhau, sau đó cậu bị tên trước mắt này dùng thương đâm xuyên người.

Trong cơn mê muội, cậu dường như thấy một cô gái đã cứu mình.

Tỉnh lại thấy hai kẻ đó đã biến mất nên mới về nhà.

Ai ngờ vừa về đến nhà, kẻ sát hại mình lại truy sát tới tận đây.

Cậu không hiểu, không thù không oán, tại sao kẻ quái dị này nhất định phải giết cậu. "Không cách nào khác, ta cũng không muốn giết ngươi, nhưng theo quy tắc Cuộc chiến Chén Thánh, người chứng kiến buộc phải bị giết, chỉ có thể trách ngươi đen đủi thôi." Thanh niên múa một vòng thương đẹp mắt, đầy vẻ bất đắc dĩ. "Hóa ra chỉ là ngoài ý muốn." Nghe cuộc đối thoại của hai người, George biết mình đã đoán sai.

Anh cứ ngỡ Thương binh truy sát Shirou vì Shirou cũng là một Master tham chiến, hóa ra chỉ vì cậu ta chứng kiến cuộc chiến giữa các Anh linh. "Cứu hay không cứu đây?" Shirou và anh cũng chẳng có quan hệ gì, theo tính cách của anh, gặp tình huống này hoàn toàn dựa vào tâm trạng, anh chẳng phải sứ giả của chính nghĩa gì cho cam.

Huống hồ nếu Shirou bị giết, anh có thể tiện tay lấy luôn vật phẩm ma pháp khiến anh hứng thú trong người cậu ta.

Nhưng giây tiếp theo, anh đổi ý.

Vì anh phát hiện trong khoảnh khắc nguy cấp, trên tay trái Shirou dường như ẩn hiện hình dáng Chú lệnh, trong kho hàng cạnh sân cũng xuất hiện ma trận triệu hồi Anh linh. "Quả nhiên đúng là Master thứ bảy." Hoàn toàn xác nhận thân phận của Shirou, George động ý niệm, quyết định ra tay. "Rõ ràng chỉ muốn cho ngươi chết nhẹ nhàng, lại cứ thích giãy giụa." Thương binh thấy Shirou đứng dậy định chạy về phía kho hàng, thở dài một tiếng, đề thương định xông vào giải quyết dứt điểm.

Tuy nhiên đúng lúc này, hắn bỗng phát hiện một cành cây từ phía sau tập kích tới, quấn chặt lấy cổ chân phải của mình.

Chưa kịp phản ứng, cả người hắn đã bị treo ngược lên và đập mạnh xuống đất. "Uỳnh!

Uỳnh!

Uỳnh!" Nghe tiếng động phía sau, Shirou dừng bước quay đầu lại, biểu cảm trên mặt lập tức chuyển từ phẫn nộ bị truy sát sang kinh ngạc và không thể tin nổi. "Cây... cây... cây thành tinh rồi?" Cậu nhìn thấy cây phong khô héo mà cha nuôi mình từng trồng.

Lúc này nó bỗng trở nên cao lớn, xum xuê, còn dùng cành cây quấn lấy kẻ truy sát mình, liên tục quật hắn xuống đất.

Gã thanh niên không ai bì kịp vừa nãy giờ máu miệng đã bị đập ra rồi. "Kẻ nào, dám đánh lén ta!" Thương binh bị đập liên tiếp mười mấy phát cuối cùng cũng phản ứng lại, trường thương trong tay phát ra ánh đỏ, chém đứt cành cây đang quấn lấy mình như một tia chớp, lộn người đáp xuống đất, cẩn thận nhìn quanh.

Hắn khác với suy nghĩ của Shirou, không hề nghĩ cây thành tinh.

Hắn cho rằng chắc hẳn có vị pháp sư nào giỏi ma thuật thực vật đang âm thầm điều khiển cái cây đánh lén hắn. "Lancer, gặp phải ta thì vận khí của ngươi hơi kém đấy.

Nhưng cây thương trong tay ngươi cũng thú vị đấy chứ." Lúc này George cũng chuyển từ hình thái cây sang hình thái người, đầy hứng thú nhìn cây trường thương màu đỏ trong tay Thương binh.

Dù vừa nãy anh chỉ tùy ý vươn ra vài cành cây nhỏ, nhưng với thể chất của anh, những cành cây đó còn cứng hơn cả thép nhiều.

Trường thương của hắn có thể dễ dàng chém đứt, chứng tỏ cũng không phải vũ khí ma thuật tầm thường. "Chắc hẳn là Bảo cụ." Cái gọi là Bảo cụ chính là vũ trang được ca tụng trong truyền thuyết của các Anh linh.

Nghe nói chúng sở hữu sức mạnh mạnh mẽ mà mọi pháp sư hiện đại đều không thể với tới, một khi sử dụng sẽ phát huy hiệu quả như trong truyền thuyết.

Vì cường độ và hiệu lực của Bảo cụ được quyết định dựa trên truyền thuyết của họ, nên chúng còn được giải thích là "vũ trang được chế tạo từ khung xương là ảo tưởng của nhân loại".

Bảo cụ không nhất thiết là vũ khí lạnh, cũng có thể là một kỹ năng nào đó hoặc một vật phẩm nhất định.

Tên Lancer này là Anh linh, vậy cây thương đỏ trong tay hắn rất

có thể là Bảo cụ trong truyền thuyết của hắn.

Thực tế sau khi xem hết sách ma thuật của hai nhà, George đã đoán được bao kiếm trong người Shirou cũng là một Bảo cụ.

Nếu không, với trình độ hiểu biết về sức mạnh pháp sư thế giới này, không thể nào chế tạo ra loại vật phẩm ma pháp mang theo hiệu ứng quy tắc như vậy.

Trình độ giả kim thuật hiện tại của anh cũng khó lòng làm ra nổi. "Biến thành người rồi!" Thấy George từ một cái cây biến thành người, cả Thương binh và Shirou ở đằng kia đều đồng thời kinh ngạc thốt lên.

Thương binh cứ ngỡ có pháp sư đang điều khiển cây cối tấn công mình, không ngờ kẻ tấn công chính là bản thân cái cây, chẳng lẽ đây cũng là ma thuật của pháp sư này?

Còn Shirou thì cũng kinh ngạc không kém, cái cây mình nuôi lớn không chỉ sống lại mà còn biến thành người.

Nếu bảo con mèo, con chó trong nhà biến thành người thì có lẽ cậu không kinh ngạc đến thế.

Dù sao ngày nào xem anime chẳng thấy những tình tiết kiểu như miêu nhĩ nương, khuyển nhĩ nương hay hồ ly nương.

Nhưng cây biến thành người thì đúng là chưa thấy bao giờ, mà lại còn biến thành đàn ông nữa. "Hừ, giả thần giả quỷ, ăn một thương của ta đây!" Bất kể là pháp sư điều khiển cây hay pháp sư ngụy trang thành cây, chỉ cần là kẻ địch thì cứ tiêu diệt là xong.

Vung Bảo cụ đâm tới, Lancer định giải quyết George thì bỗng nhiên khựng lại, quay người nhìn về phía Shirou đang đứng ở cửa kho hàng. "Ngươi chính là Master thứ bảy, vậy thì chết đi!" Hóa ra lúc này Chú lệnh trên mu bàn tay trái của Shirou đã hoàn toàn thành hình, đang

cộng hưởng với ma trận triệu hồi trong kho hàng, dường như nghi thức triệu hồi sắp hoàn thành.

Là Anh linh, Lancer sao không biết Shirou chính là Master của Kiếm sĩ cuối cùng.

Đã là Master tham chiến thì càng phải giải quyết.

Xoay thân thương, Lancer nhảy vọt lên, đâm về phía Shirou lúc này vẫn chưa kịp vào kho.

Shirou sợ tới mức ngã bệt xuống đất.

Chương 541

Tuy nhiên ngay khi trường thương sắp rơi xuống, một bóng người đã chắn trước mặt Shirou, chính là George đã dịch chuyển tới.

Chỉ thấy anh vận Kim Quang Chú, đưa một ngón tay búng nhẹ, lập tức đánh bay mũi thương đỏ rực đang từ trên đâm xuống. "Sao có thể!" Bị lực cực đại này đánh bay, đồng tử Lancer co rụt lại, vừa tiếp đất đã xoay người lần nữa, trường thương đỏ lập tức múa ra tầng tầng ảo ảnh, đâm vào các yếu hại trên người George.

Đáng tiếc, đối mặt với loại tấn công mức độ này, George căn bản không để vào mắt.

Anh đứng yên tại chỗ không nhúc nhích, bất kể mũi thương đâm vào vị trí nào trên cơ thể đều bị anh chặn lại chuẩn xác. "Nhục thân của pháp sư sao có thể mạnh mẽ đến mức này!" Thấy George chỉ dùng một ngón tay đã chặn đứng toàn bộ đòn tấn công bộc phát toàn lực của mình, Lancer buộc phải tạm thời thu thương lùi về giữa sân, vẻ mặt lộ rõ sự nghi ngờ.

Hắn tên là Cu Chulainn, là anh hùng mang huyết thống bán thần trong thần thoại Celtic.

Dù hiện tại không thể phát huy toàn bộ thực lực nhưng cũng không phải hạng pháp sư thông thường có thể chống đỡ.

Huống hồ pháp sư này cư nhiên còn không dùng ma thuật mà áp đảo hắn bằng tố chất cơ thể.

Mọi đòn tấn công của hắn đối phương đều có thể nhẹ nhàng hóa giải, chỉ chứng tỏ đối phương vượt xa hắn ít nhất một bậc về cả sức mạnh, tốc độ lẫn phản xạ.

Đúng lúc Lancer khựng lại, ma trận trong kho hàng bùng phát ánh sáng chói mắt, nghi thức triệu hồi đã hoàn thành.

Lancer lộ vẻ cảnh giác, tên pháp sư trước mắt đã đủ khiến hắn đau đầu, nếu Kiếm sĩ xuất hiện liên thủ với gã thì càng phiền phức hơn.

George thì có chút hiếu kỳ, muốn xem thử Kiếm sĩ mà Rin mong muốn nhất rốt cuộc là trình độ thế nào.

Còn Shirou thì hiện vẫn đang trong trạng thái ngơ ngác.

Cậu chỉ là một pháp sư tập sự, theo cha nuôi học được vài ma thuật nhỏ để sửa chữa đồ điện, hoàn toàn không biết gì về giới ma thuật và Cuộc chiến Chén Thánh.

Vì vậy tận dụng cơ hội này, cậu hơi nhích vị trí, nấp sau tảng đá lớn cạnh kho hàng.

Không phải cậu nhát gan sợ chuyện, chỉ là với sức mạnh của mình, xông lên chẳng giúp ích được gì, có khi còn làm vướng chân ông Phong Thụ.

Nếu ông Phong Thụ rơi vào thế hạ phong, cậu chắc chắn sẽ liều mạng xông lên giúp đỡ, kề vai chiến đấu với người đã cứu mình.

Nhưng giờ rõ ràng ông Phong Thụ đang chiếm ưu thế, cậu mà xông lên làm ông ấy phân tâm thì đúng là quá ngu ngốc.

Việc cậu cần làm là tìm chỗ trốn thật kỹ, đợi ông Phong Thụ đánh bại kẻ địch rồi sẽ ra hỏi xem rốt cuộc chuyện này là thế nào.

Ánh sáng của ma trận triệu hồi tán đi.

Một lát sau, một thiếu nữ khoảng mười lăm mười sáu tuổi mặc váy giáp dài bước ra từ cửa kho hàng.

Thiếu nữ có đôi mắt xanh lá và mái tóc vàng, trên tóc còn có một

lọn tóc vểnh lên, làn da trắng nõn, biểu cảm nghiêm nghị.

Cô nhìn Lancer một cái, xác nhận đối phương là Anh linh giống mình, sau đó nhìn về phía George: "Cho hỏi... ngài là Master của tôi sao?" "Ít nhất hiện tại thì không, người triệu hồi cô là cậu ta." George mỉm cười, rồi giơ tay chỉ về phía Shirou đang ló đầu ra sau tảng đá.

Shirou chớp chớp mắt, hoàn toàn không hiểu hai người đang nói gì. "Kiếm sĩ đã xuất hiện, phiền phức rồi.

Xem ra chỉ còn cách dùng đòn tất sát, giải quyết tên pháp sư này trước rồi mới xử lý Kiếm sĩ và Master của ả." Phía Lancer ma lực dâng trào, hắn bày ra một tư thế đặc biệt, trường thương đỏ được bao phủ bởi năng lượng đỏ rực, mũi thương nhắm thẳng vào George. "Cái này mới thú vị đây!" George bị khí thế kinh người của Thương binh kéo tầm mắt lại, cảm nhận được một loại sức mạnh quy tắc dâng lên trong cây trường thương đỏ đó, mặt lập tức lộ vẻ cực kỳ hứng thú.

Vừa nãy anh chỉ đang đùa với Lancer, giờ mới coi là hơi nghiêm túc một chút. "Protego." Hiếm khi, anh dùng một hộ thuẫn ma thuật bao bọc lấy bản thân.

Với bùa khiên được thi triển ở trình độ hiện tại của anh, dù có bị bom hạt nhân nổ ngay mặt cũng không mảy may thương tổn. "Vô dụng thôi, bất kỳ phòng ngự nào cũng không thể cản được đòn này của ta, trái tim ngươi ta xin nhận lấy!" Lancer Cu Chulainn phóng ra sức mạnh thực sự của Bảo cụ hắn nắm giữ, một đòn mang theo quy tắc nhân quả tuyệt đối trúng đích kẻ địch. "Gae Bolg!" Trường thương đỏ phớt lờ hộ thuẫn bùa khiên, phớt lờ Kim Quang Chú, phớt lờ cả nhục thân đáng sợ của George, trực tiếp đâm xuyên qua cơ thể anh. "Lời nguyền... không, đây là Gae Bolg có thể nghịch chuyển nhân quả.

Ngươi là Đứa con của Ánh sáng vùng Ireland!" Thấy chiêu thức của Lancer, nữ kiếm sĩ cũng là Anh linh lập tức nhận ra thân phận

thực sự của hắn.

Cuộc chiến Chén Thánh có một chiến lược bất thành văn là các Anh linh ban đầu sẽ cố gắng che giấu thân phận.

Vì một khi bị nhận diện, đối phương có thể thông qua thần thoại để đoán được năng lực Bảo cụ, từ đó tìm ra cách khắc chế.

Và các Anh linh được triệu hồi, trừ khi từng tham gia các cuộc chiến trước đó và đã chạm mặt, nếu không cũng không quen biết nhau.

Dù sao mọi người đều là anh hùng, nhưng không thuộc cùng một thời đại. "Xì, cư nhiên bị nhận ra rồi." Lancer thu thương bĩu môi: "Nhưng cũng chẳng sao, không ai né được thương này của ta, vậy thì tống tiễn cả ngươi luôn, vừa hay bớt đi một đối thủ cạnh tranh!" Dù bị lộ thân phận và chiêu thức đã bị đối phương nhìn thấy, nhưng hắn chẳng mảy may lo lắng, hắn có đủ tự tin vào thực lực và chiêu thức của mình.

Tên pháp sư lợi hại vừa rồi chẳng phải cũng bị hắn một thương giải quyết rồi sao. "Ông Phong Thụ, ông sao rồi?" Thấy George bị thương đâm xuyên tim, Shirou lập tức cầm lấy cành cây được cường hóa nhặt bên cạnh, dũng cảm xông ra chắn trước mặt George.

Cậu không phải đối thủ của Lancer, nhưng cậu cũng muốn bảo vệ người đã cứu mình.

Tuy nhiên, một bóng người khác đã đứng trước mặt cậu. "Cậu đưa ông ấy ra bên cạnh trị thương đi, Thương binh cứ để tôi giải quyết." Người đứng trước mặt Shirou chính là nữ kiếm sĩ, cô chắp hai tay lại, một thanh trường kiếm vô hình vô ảnh xuất hiện trong tay.

Đối phương muốn giải quyết cô tại đây, cô cũng vừa hay muốn xử lý Lancer để bớt đi một đối thủ. "Cái đó... tôi không sao, hay là mọi người tránh ra trước đi, đợi tôi đánh thua rồi mọi người hãy lên?

Nếu không sẽ khiến người ta cảm thấy chúng ta không có tinh thần kỵ sĩ, đang hội đồng hắn đấy." Ngay khi trận chiến giữa Kiếm sĩ và Thương binh sắp bùng nổ, một giọng nói thong thả vang lên phía sau họ. "Ông Phong Thụ...

ông...

ông không sao chứ?" Shirou há hốc mồm nhìn lỗ thủng nơi tim George đang được tu phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đồng thời kêu lên kinh hãi. "Chuyện này... không thể nào, ta rõ ràng đã đâm trúng!" Nữ kiếm sĩ và Shirou nhường lối, Lancer nhìn lồng ngực lành lặn của George, đồng tử cũng co rụt lại. "Ngại quá, tôi là một cái cây, mà cây thì không có trái tim, ngươi đâm qua đó cùng lắm chỉ là tạo ra một cái hốc cây thôi." George tiến lên hai bước, mỉm cười ngoắc tay với Thương binh.

Chương 542

"Lại đây, để ta xem ngươi còn chiêu thức gì nữa." Đòn tất sát mang theo quy tắc nhân quả vừa rồi quả thực đã đột phá phòng ngự của anh, đâm xuyên cơ thể anh.

Nhưng loại tấn công vật lý thuần túy này, dù có hiệu lực cũng không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho anh.

Đừng nói phân thân này là cây, vốn dĩ không có tim, dù phân thân là người thì đâm xuyên tim cũng không thể giết chết anh.

Ngay cả khi đánh tan cả nhục thân thành tế bào, với khả năng hồi phục và ma thuật hiện tại, anh cũng có thể nhanh chóng tái sinh.

Trừ khi trực tiếp xóa sổ hoặc phong ấn linh hồn anh, nếu không anh là tồn tại bất tử. "Hóa ra thực sự là một cái cây, hừ, Master của ta là một kẻ hèn nhát, dùng Chú lệnh ra lệnh nếu chiêu này thất bại thì lập tức rút lui, xem ra chỉ đành hẹn lần sau thu thập các ngươi." Lancer không tiếp tục tấn công mà thu thương, nhảy vọt lên nóc nhà. "Ngươi định chạy sao?" Nữ kiếm sĩ cau mày chất vấn.

Câu chất vấn này rõ ràng đã chạm vào tự ái của Lancer, hắn ngoái đầu lạnh lùng: "Chạy?

Ta chỉ tạm thời rời đi thôi, nhưng nếu các ngươi dám đuổi theo thì hãy chuẩn bị tinh thần đi đời đi!" Nói xong hắn nhảy vọt lên định rời đi. "Bộp!" Tiếc là giây tiếp theo, hắn như đâm sầm vào một tấm kính thủy tinh trong suốt, bị bật ngược lại sân. "Chuyện gì thế này?" Lancer lộn người đứng dậy, xoa cái trán bị va chạm, mắt lộ vẻ mờ mịt.

George tiến lên hai bước cười nói: "Ngại quá, vừa nãy tôi đã bố trí một kết giới xung quanh sân, nếu không có sự cho phép của tôi, không

ai có thể rời khỏi đây." "Đã muốn chết thì ta thành toàn cho ngươi!" Lancer phẫn nộ, dồn toàn bộ ma lực vào trường thương, nhảy vọt lên không trung, bày ra tư thế ném: "Ngươi là cây không có yếu hại, vậy thì bốc hơi cả cơ thể đi, Gae Bolg!" Bảo cụ của hắn nếu phát động đơn lẻ sẽ là đòn nhất kích nhân quả tất trúng.

Nhưng điều kiện là phải để hắn bày tư thế, không được cắt ngang đợt vận công, và mục tiêu phải trong phạm vi tấn công.

Khi gặp phải đối thủ có thể phục hồi vết thương hoặc những đòn đánh thông thường vô dụng như thế này, hắn cần dùng đến chiêu thứ hai của Bảo cụ.

Lúc này Bảo cụ chuyển từ đối nhân sang đối quân, tuy không còn hiệu quả nhân quả tất trúng nhưng lại biến thành đòn tấn công khủng khiếp đủ để phá hủy cả một thành phố.

Có điều đòn này cũng sẽ tiêu hao toàn bộ ma lực của hắn.

Trường thương đỏ mang theo năng lượng khổng lồ từ trên cao bắn xuống George bên dưới.

Áp lực khổng lồ khiến nữ kiếm sĩ nhíu mày, hai tay nắm chặt trường kiếm trong suốt, sẵn sàng xông lên giúp đỡ nếu George không đỡ nổi.

Còn pháp sư tập sự Shirou thì đến thở cũng không thông, cả người cứng đờ. "Loại tấn công này thì chẳng có gì thú vị nữa rồi." Đối mặt với đòn tấn công khủng khiếp như vậy, George lại lắc đầu.

Với anh, chiêu thức nhân quả luật tất trúng vừa nãy còn có chút giá trị nghiên cứu.

Còn loại chiêu thức chỉ tập trung vào sức phá hoại này thì đúng là rác rưởi, anh có quá nhiều ma thuật có thể tạo ra hiệu quả tương tự, thậm chí vượt xa. "Dừng!" Ngay khi trường thương đỏ sắp chạm vào

trán George, anh nhẹ nhàng thốt lên một chữ.

Theo tiếng nói của anh, cây trường thương như trúng bùa đóng băng, cư nhiên đứng khựng lại giữa không trung.

Còn luồng năng lượng đỏ đồ sộ trong thương thì trực tiếp tan biến không để lại dấu vết. "Xem ra ngươi cũng chỉ có bấy nhiêu chiêu thức thôi, vậy kết thúc nhé." Cảm nhận được có Master và Anh linh mới đang tới gần, George chộp lấy cây trường thương đỏ, lướt tới trước mặt tên Thương binh đang đầy vẻ không thể tin nổi. "Stupefy!" Một bùa choáng đã được cải tiến vô số lần đánh thẳng vào người Thương binh, tạm thời thu hắn vào tiểu thế giới của mình.

Trường thương đỏ tuy là Bảo cụ nhưng cũng là kim loại, mà là kim loại thì chịu sự kiểm soát của anh.

Còn luồng năng lượng khổng lồ trên Bảo cụ tại sao lại biến mất?

Đương nhiên là vì anh biết phép Khí Thể Nguyên Lưu và nuốt chửng ma thuật, loại tấn công năng lượng này cơ bản vô hiệu với anh. "Pháp sư thật đáng sợ!" Nữ kiếm sĩ nhìn George hóa giải đòn tấn công của Lancer một cách nhẹ nhàng, còn đánh ngất và thu hắn vào một không gian không tên, lòng không khỏi thầm cảm thán.

Phải biết rằng ngay cả cô, nếu đối mặt với hai chiêu đó của Lancer mà không biết thông tin cũng rất khó chống đỡ. "Ông Phong Thụ, ông không sao chứ?" Thấy George giải quyết xong kẻ tấn công và đáp xuống, Shirou cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng chưa kịp để cậu hỏi rõ chuyện này là thế nào, cổng sân đã bị đẩy mạnh, một nam một nữ xông vào. "Bạn Tohsaka, sao bạn lại tới đây?" Shirou nhìn cô gái vừa xông vào, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Cô gái chính là bạn cùng khối ở trường, Tohsaka Rin, Phó chủ tịch Hội học sinh, nữ thần học giỏi gương mẫu của giáo viên.

Nhưng hai người cũng không thân lắm, vì bạn thân của cậu là Chủ tịch Hội học sinh Issei Ryuudou luôn bảo cậu ít tiếp xúc với Tohsaka kẻo bị ám hại. "Anh linh thứ hai, lần này để tôi giải quyết!" Nữ kiếm sĩ thấy nam tử tóc trắng áo đỏ đứng sau Rin liền lập tức nhận diện đối phương là Anh linh, cũng hiểu Rin là một trong bảy pháp sư.

Lập tức cô vung thanh trường kiếm trong suốt chém tới.

Cung thủ đối diện cũng phản ứng rất nhanh, tay hiện ra hai con dao găm chặn đứng đòn tấn công của nữ kiếm sĩ. "Dừng tay, mọi người đừng đánh nữa, có thể nói cho tôi biết chuyện này là thế nào không?" Shirou vội vàng xông vào giữa hai người để ngăn cản trận chiến.

Rin thấy vậy liền ôm trán: "Sao người thứ bảy lại là tên ngốc nhà cậu chứ, được rồi, Emiya, xem ra cậu là kẻ ngoại đạo hoàn toàn.

Tóm lại là, chào buổi tối, Emiya!" "Chào buổi tối...

Tohsaka." Shirou nhìn Rin với vẻ mặt rạng rỡ, hơi ngại ngùng đáp lại. "Reparo." George đứng bên cạnh vung tay một cái, sân vườn vốn bị hư hại do chiến đấu lập tức khôi phục lại trạng thái ban đầu.

Hành động này ngay lập tức thu hút sự chú ý của Rin và Archer.

Nữ kiếm sĩ rõ ràng là Anh linh chức giai Kiếm sĩ mới được triệu hồi, vậy còn thanh niên có thể thi triển ma thuật cao cấp này là ai?

Loại ma thuật có thể tu phục hiện trường bị phá hủy thế này cô chưa từng thấy qua, chắc chắn là một loại ma thuật cao cấp nào đó. "Anh ta là ai?" "Đây là ông Phong Thụ, do cây phong nhà tôi biến thành..." Shirou định giải thích, nhưng nói được nửa chừng lại thấy không biết giải thích thế nào, bảo cái cây mình trồng hóa thành người và biết dùng ma thuật sao? "Cây phong biến thành người, cậu đang nói gì thế, Emiya?" Rin sờ trán Shirou xem có sốt không, không sốt mà sao

nói năng lộn xộn vậy.

Chẳng lẽ do vừa nãy bị đâm xuyên ngực, chưa chữa trị hoàn toàn nên để lại di chứng?

Tối nay, vốn dĩ cô đến trường điều tra vụ học sinh mất tích, phát hiện có kẻ bố trí kết giới nuốt chửng linh hồn con người.

Sau đó cô bị Lancer tấn công, khi Archer của cô đang chiến đấu với Lancer thì tình cờ bị Shirou – người thường xuyên dọn dẹp đạo trường muộn – nhìn thấy.

Kết quả là Shirou bị Lancer đâm xuyên tim.

May mắn thay không hiểu vì lý do gì, dù bị đâm xuyên tim nhưng Shirou không chết ngay mà vẫn còn thoi thóp.

Cô đã dùng viên hồng ngọc cha để lại để chữa trị cho cậu.

Thực tế ngay từ thời trung học, cô đã từng thấy Shirou tập nhảy cao trên sân vận động.

Chương 543

Dù là độ cao không thể đạt tới nhưng cậu vẫn không ngừng thử lại, khiến cô ấn tượng sâu sắc và thầm quan tâm đến chàng trai kỳ lạ này.

Thêm vào đó, đứa em gái đáng thương Sakura của cô dường như cũng thích Shirou nên cô càng không thể bỏ mặc.

Vì thế khi nhận ra Lancer có thể vẫn truy sát Shirou, cô lập tức đưa Archer tới cứu viện. "Chuyện là thế này, tối nay tớ ở trường..." Shirou gãi đầu, kể lại toàn bộ việc mình bị đâm ở trường và mọi chuyện xảy ra sau đó cho Rin nghe.

Nói cho cùng, trong số những người ở đây, người cậu quen thuộc và tin tưởng nhất vẫn là Rin.

George là cây biến thành, nữ kiếm sĩ thì chui ra từ ma trận ma thuật, đều là lần đầu gặp.

Còn Rin là bạn cùng trường, Phó chủ tịch Hội học sinh, vốn đã biết từ trước, chỉ là không thân lắm thôi. "Cây phong cậu nuôi biến thành người, còn đánh bại được cả Lancer..." Nghe Shirou kể xong, Rin há hốc mồm, cô cảm thấy chuyện này quá kỳ ly kỳ.

Nhưng không hiểu sao trực giác mách bảo cô rằng Shirou không nói dối.

Có điều cô vẫn thấy khó tin.

Lancer là một trong những chức giai có khả năng chiến đấu trực diện mạnh nhất trong bảy Servant.

Hơn nữa danh tiếng của Đứa con của Ánh sáng vùng Ireland đâu có nhỏ, cư nhiên lại bại dưới tay một cây phong đỏ, mà lại là cây

Shirou mới trồng mười năm trước. "Hay là các vị vào trong ngồi, uống chén trà rồi thong thả nói chuyện?" Lúc này từ phòng khách truyền tới giọng nói của George, anh đã vào trong và ngồi xuống rất tự nhiên.

Mọi người gật đầu rồi cùng vào phòng khách. "Để tớ đi pha trà." Shirou còn chưa tìm thấy lá trà thì George đã vung tay, trên bàn bỗng nhiên xuất hiện mấy tách trà nóng hổi. "Không cần đâu, có rồi đây." "Ma thuật của gã này..." Nhìn George vung tay biến ra trà nóng, đồng tử Rin lại co rụt lần nữa.

Là người kế thừa duy nhất của nhà Tohsaka, cô không phải hạng tập sự như Shirou, cô hiểu rất rõ về ma thuật.

Nhưng cô chưa bao giờ thấy loại ma thuật mà George thi triển.

Vung tay tu sửa nhà cửa, vung tay biến ra trà nóng, không đọc chú cũng chẳng thấy ma trận, cứ như thể đối phương đang biểu diễn ảo thuật vậy. "Thế này đi, để tôi giải thích tình hình trước đã." Bưng tách trà nhấp một ngụm, Rin bắt đầu trình bày các thông tin liên quan đến Cuộc chiến Chén Thánh. "Vậy nên chuyện là như thế, cậu chính là Master thứ bảy, cũng là người tham gia cuối cùng của cuộc chiến này." "Nói thật, tớ vẫn chưa hiểu lắm, nếu Master cần một pháp sư chính thống thì tớ nghĩ nên chọn lại thì hơn, tớ chỉ học được vài ma thuật cơ bản từ cha thôi." Shirou thở dài: "Hơn nữa chuyện này cũng quá hoang đường, chỉ vì cái gọi là Chén Thánh mà phải giết sáu người và Anh linh của họ sao?" Cậu từ nhỏ đã ước định với cha nuôi sẽ làm người chính nghĩa, làm việc chính nghĩa, cuộc chiến này theo cậu là không hề chính nghĩa. "Cũng không nhất thiết phải giết Master, giải quyết Anh linh cũng được, chỉ có điều so với Anh linh mạnh mẽ thì giết Master hiệu quả hơn.

Nhưng ngay cả khi Anh linh bị giết, Master chỉ cần còn Chú lệnh là có thể triệu hồi Anh linh mới để tiếp tục chiến tranh." Rin giải

thích.

Nghe xong mắt Shirou sáng lên: "Nói vậy, chỉ cần tớ dùng hết một lúc ba Chú lệnh là có thể từ bỏ thân phận Master?" "Nếu cậu định từ bỏ thân phận Master, hay là nhường nó cho tôi đi, tôi khá hứng thú với cuộc chiến này đấy." Lúc này, George – người nãy giờ im lặng – cuối cùng cũng lên tiếng.

“Cho hỏi vị tiên sinh phong thụ này, rốt cuộc anh là ai?” Không đợi Emiya Shirou trả lời, Rin Tohsaka đã mở lời trước, nhìn chằm chằm vào George.

“Tôi không dễ bị lừa như Shirou đâu, tôi không tin một cây phong mười năm lại có thể biến thành một Ma thuật sư, lại còn là một Ma thuật sư lợi hại đến thế.” Cô tin Emiya Shirou không nói dối, nhưng Shirou chỉ là một kẻ ngoại đạo trong giới ma thuật, rất dễ bị những ma thuật sư khác đánh lừa.

Đối phương muốn Lệnh chú của Emiya Shirou để trở thành Master, điều này khiến cô không thể không nghi ngờ.

Theo câu hỏi của Rin, tất cả mọi người đều tập trung ánh mắt vào George.

Họ đều muốn biết vị Ma thuật sư cây phong có thể dễ dàng đánh bại Lancer này rốt cuộc là ai, tại sao lại xuất hiện ở đây và có mục đích gì.

Tuy nhiên, lúc này George chỉ chớp chớp mắt: “Hiện tại tôi đúng là một cây phong, đương nhiên không chỉ đơn giản là một cây phong, còn cụ thể tại sao lại biến thành cây phong thì đó là bí mật của tôi.” Hắn không giống như ở những thế giới trước, khi bị hỏi về thân phận và năng lực thường bịa ra đủ loại lời nói dối để ứng phó.

Nào là ma thuật do thần linh truyền thụ, nào là tai nạn khi luyện

tập Phép Biến hình, hay là học tập từ một lão phù thủy nào đó.

Bởi vì sau khi tìm hiểu thông tin về thế giới này, với thực lực của hắn thì hoàn toàn không cần phải bịa ra những lý do đó nữa.

Các người quản tôi là ai, quản tôi học được ma thuật thần kỳ từ đâu làm gì?

Tôi không muốn nói thì sẽ không nói, đơn giản vậy thôi.

Tôi là chính tôi, một làn khói lửa khác biệt.

Thấy George không muốn tiết lộ thân phận, vẻ mặt Rin Tohsaka bắt đầu trở nên nghiêm túc.

Vị tiên sinh phong thụ thần bí này không biết là bạn hay thù, liệu có phải nhắm vào Lệnh chú của Emiya Shirou hay còn mục đích nào khác.

"Anh nói như vậy thì chúng tôi rất khó tin tưởng anh!" "Nhưng tôi dường như cũng không cần sự tin tưởng của cô." George thản nhiên mỉm cười nhấp trà, hoàn toàn không để ý đến sự cảnh giác trong mắt Rin.

"Cái đó... bạn học Tohsaka, mỗi người đều có bí mật riêng, tiên sinh phong thụ không muốn nói chắc chắn là có lý do.

Tớ tin tiên sinh không phải người xấu, nếu vừa rồi không có anh ấy thì tớ đã bị gã Lancer kia giết hai lần rồi." Emiya Shirou thấy không khí trong phòng khách bắt đầu căng thẳng liền vội vàng giảng hòa.

"Cái tên ngốc này, tôi là đang lo cho cậu đấy!

Nếu cậu đã thấy không sao thì tôi càng không có ý kiến gì nữa." Rin thấy Shirou lại đi nói giúp George, tức giận khoanh tay không nói thêm lời nào.

Nhưng nghĩ lại, tính cách của Emiya Shirou vốn là vậy, luôn đặt

cảm nhận của người khác lên hàng đầu, luôn thích giúp đỡ mọi người.

Đây cũng chính là một trong những lý do cô luôn có thiện cảm với cậu.

“Thôi vậy, có lẽ để kẻ ngoại đạo này rời xa chiến tranh là chuyện tốt, nếu không với tính cách này, cậu ta chắc chắn không sống nổi trong cuộc chiến đâu.

Đến lúc đó Sakura chắc chắn sẽ đau lòng lắm.” “Tiên sinh phong thụ, tôi có thể chuyển nhượng Lệnh chú cho anh, nhưng anh phải hứa rằng nếu cuối cùng giành chiến thắng, anh không được dùng Chén Thánh để làm việc xấu.” Emiya Shirou suy nghĩ một chút, có chút ngây thơ nói với George.

Cậu là người tốt nhưng không ngốc, nếu George dùng Chén Thánh làm chuyện ác, cậu tuyệt đối sẽ không đồng ý nhượng lại Lệnh chú.

George nghe vậy thì mỉm cười: “Thực ra tôi có thừa thủ đoạn để cưỡng ép đoạt lấy Lệnh chú từ tay cậu, nhưng tôi chưa đến mức không có nguyên tắc như vậy.” Hắn nâng tách trà nhấp một ngụm.

“Cho nên cậu cũng không cần lo lắng tôi sẽ dùng Chén Thánh làm chuyện xấu, bởi vì tôi là một người có nguyên tắc.” Thấy Rin Tohsaka, Saber và Archer có thần sắc khác lạ, hắn cũng không lấy làm lạ.

Dù hắn đã đánh bại Lancer, nhưng mỗi Anh linh đều có niềm kiêu hãnh riêng và Bảo cụ độc đáo của mình, khi chưa thực sự giao đấu, không ai nghĩ mình chắc chắn sẽ thua.

Vì vậy ngoại trừ Emiya Shirou, ba người còn lại đều có chút khinh thường lời nói của George.

Nếu George dám cưỡng đoạt Lệnh chú của Shirou, đầu tiên Saber

- với tư cách là Anh linh trực thuộc - sẽ ra tay.

Sau đó Rin Tohsaka với tư cách bạn học cũng sẽ giúp đỡ, và Archer nhận lệnh của Rin cũng sẽ không đứng nhìn.

Nói cách khác, George sẽ bị một Ma thuật sư và hai Anh linh hội đồng.

Ở thời đại này, một Ma thuật sư có thể tự mình chống lại hai Anh linh hội đồng là chuyện chưa từng nghe thấy.

"Không tin sao?" George dùng tay gõ nhẹ lên mặt bàn: "Thời gian tĩnh chỉ!" Sức mạnh thời gian quét qua toàn bộ phòng khách, ngoại trừ George, tất cả mọi người đều bị định thân tại chỗ.

Chương 544

Đến trình độ này, một ma thuật thời gian có thể giải quyết đại bộ phận kẻ địch.

Trừ phi là kẻ địch cấp Thiên Phụ, có lẽ mới có thể dựa vào thực lực mạnh mẽ để cưỡng ép thoát khỏi sự phong tỏa của thời gian.

Nếu không, những kẻ địch bình thường chưa từng nghiên cứu ma thuật thời gian sẽ bị định đoạt trong nháy mắt.

Những người trước mặt này, thực lực cá nhân đều chưa đạt đến cấp Thiên Phụ.

Rất nhiều Anh linh mạnh mẽ không phải vì bản thân họ mạnh đến mức đó, mà vì trong truyền thuyết thần thoại, con người đã thông qua các ảo tưởng mà ban cho họ những Bảo cụ thần kỳ.

Giống như gã Lancer lúc trước, luận về sức mạnh thể chất và kỹ năng chiến đấu, đặt vào Marvel cũng chỉ ở cấp Trái Đất, chưa chắc đã đánh thắng được Thor.

Cu Chulainn là bán thần, còn Thor là một vị thần thực thụ.

Nhưng Bảo cụ trong tay gã lại có thể tung ra tuyệt chiêu mang tính nhân quả luật, điều mà ngay cả George lúc này cũng chưa làm được.

Vì vậy đối mặt với ma thuật thời gian, hai Anh linh không ai có thể phá vỡ phong tỏa, toàn bộ đều trúng chiêu.

Một Kiếm sĩ, một Cung thủ, không một ai tinh thông Ma thuật, càng đừng nói đến ma thuật thời gian.

Nếu tại trường là Anh linh thuộc chức nghiệp Caster trong bảy Anh linh, có lẽ còn có chút hy vọng hóa giải.

Còn về Emiya Shirou và Rin Tohsaka, một người là kẻ nửa mùa, một người dù gia học uyên thâm nhưng dù sao vẫn còn nhỏ, thực lực Ma thuật thực tế trong giới Ma thuật sư cũng không tính là quá mạnh.

Muốn họ hóa giải phong tỏa ma thuật thời gian thì đúng là chuyện viễn vông.

"Chát!" Một tiếng búng tay, quần áo của Rin Tohsaka và Saber ngay lập tức hoán đổi cho nhau.

"Chát!" Thêm một tiếng búng tay nữa, quần áo của Emiya Shirou và Archer tóc trắng cũng bị đổi chỗ.

"Hai gã này trông khá giống nhau đấy chứ." Sau khi Rin và Saber đổi đồ, cảm giác thay đổi thực sự rất lớn, đầy sự tương phản.

Dù sao một người thì thanh mảnh, một người thì đầy đặn, một người mặc đồng phục nữ sinh Nhật Bản với tất đen váy ngắn, một người mặc váy dài quý tộc trung cổ.

Nhưng khi Shirou và Archer đổi đồ, cảm giác thay đổi lại không quá lớn.

Trước đó chưa chú ý, giờ nhìn kỹ, hai người này ngoại trừ kiểu tóc và màu tóc khác nhau, các phương diện khác đều rất giống.

Đặc biệt là ngũ quan, chỉ là một người trẻ tuổi non nớt hơn, một người thành thục và lạnh lùng hơn.

"Thú vị đấy!" Rút ra một chút linh hồn từ cơ thể hai người để so sánh, khóe miệng George khẽ nhếch lên.

Hắn phát hiện bản chất linh hồn của hai người này cư nhiên giống hệt nhau.

"Hóa ra thuyết pháp trong sách là thật, Anh linh tọa cư nhiên thực sự có thể triệu hồi ra Anh linh của tương lai!" Lúc này George làm sao

không nhận ra được, gã Anh linh Archer tóc trắng này thực chất cũng là Emiya Shirou, có điều không phải Shirou hiện tại, mà là Emiya Shirou của tương lai.

Nói cách khác, Emiya Shirou sau này sẽ trở thành một anh hùng, sau khi chết linh hồn tiến vào Anh linh tọa, trở thành một trong những Anh linh có thể được triệu hồi trong cuộc chiến Chén Thánh.

Về việc tại sao Emiya Shirou lại trở thành anh hùng, tại sao lại chết khi trông khoảng ba mươi tuổi, hắn hoàn toàn không quan tâm.

Điều hắn quan tâm là điều này đại diện cho việc Anh linh tọa thực sự tồn tại và có thể thu thập các Anh linh từ quá khứ lẫn tương lai.

Ban đầu khi đọc giới thiệu trong sách ma thuật, hắn thực sự không quá tin tưởng.

Việc thu thập linh hồn của những anh hùng đã chết trong quá khứ làm Anh linh thì không có gì lạ, hiện tại hắn cũng có thể làm được.

Nhưng ngay cả linh hồn của những anh hùng chết trong tương lai cũng có thể thu thập thì thật không tầm thường.

Vì điều này đồng nghĩa với việc Anh linh tọa là một thực thể tồn tại vượt ra ngoài dòng sông thời gian, bất luận quá khứ hay tương lai, bất luận có bao nhiêu khả năng, chỉ cần phù hợp điều kiện đều có thể được thu nhận làm Anh linh.

Điều này rõ ràng đã chạm tới bản chất của thế giới.

Xem ra, lợi dụng cuộc chiến Chén Thánh để tiến vào Căn Nguyên Chi Oa (Akasha) có lẽ thực sự không phải là không thể.

Nguyên lý cơ bản của nghi thức chiến tranh Chén Thánh là thông qua chiến đấu để truyền linh hồn của sáu Servant đã chết vào Tiểu Chén Thánh.

Lợi dụng sức mạnh của họ khi quay trở về "Anh linh tọa" nằm bên ngoài thế giới để tạo ra một lỗ hổng trên thế giới này.

Sau đó dùng lượng ma lực khổng lồ tích lũy trong Đại Chén Thánh để cố định lỗ hổng đó, từ đó tạo ra một cánh cổng để bước ra bên ngoài thế giới.

Nếu Anh linh tọa vượt qua được dòng sông thời gian, thì rất có thể nó nằm ngay trong Căn Nguyên Chi Oa, chỉ cần mở được lỗ hổng, việc lẻn vào đó cũng không phải là không thể.

"Dù sao cũng rảnh, xem thử ký ức của tên Lancer kia trước đã." Không giải khai ma thuật thời gian, George vẫy tay thả gã Lancer Cu Chulainn đang bị mình làm ngất ra, bắt đầu đọc ký ức trong não bộ gã.

Cứ dùng ma thuật thời gian định trụ thêm một lúc, đợi khi giải khai, mấy người kia mới tin lời hắn nói.

Cha là thần mặt trời Lugh, mẹ là Deichtine thuộc hoàng tộc Ulster, từ nhỏ bẩm sinh đã có thần lực, lớn lên gia nhập vào "Đoàn hiệp sĩ Đỏ" nổi tiếng.

Năm mười sáu tuổi, để thực hiện tình yêu của mình, gã một thân một mình đến "Ảnh Quốc", được nữ phù thủy Scathach - chủ nhân của Ảnh Quốc - để mắt tới và giữ lại bên cạnh để rèn luyện võ nghệ.

Tại đó, gã đã nhận được những kiến thức ma thuật kinh người cùng với cây ma thương vô địch.

Để bảo vệ quốc thổ, gã điên cuồng chém giết trong chiến tranh, không chỉ tàn sát lượng lớn chiến sĩ đối phương, mà còn giết chết vô số phụ nữ và trẻ em.

Cuối cùng chết dưới chính cây ma thương của mình, trở thành một Anh linh trong Anh linh tọa.

Sau đó là được nữ Ma thuật sư Bazett của Hiệp hội Ma thuật sư

dùng đôi bông tai làm môi giới triệu hồi đến.

Đáng tiếc là chưa ở cùng Master hợp ý này được bao lâu, vị Master này đã bị người bạn Kotomine Kirei đánh lén giết chết.

Kotomine Kirei, tên linh mục đạo đức giả của Giáo hội, đã trở thành Master mới của gã.

"Không ngờ não của gã này lại chứa nhiều kiến thức ma thuật đến thế, cứ tưởng chỉ là một chiến sĩ dùng giáo." Thả Lancer ra, ném gã trở lại tiểu thế giới, trên mặt George hiện lên chút kinh ngạc.

Nhìn cách chiến đấu của Cu Chulainn, rõ ràng là một chiến sĩ, nhưng sau khi đọc hết ký ức cả đời của gã, mới phát hiện gã này cũng học được không ít ma thuật, đặc biệt tinh thông thuật phù văn Rune cổ đại.

Có điều đối phương quen cận chiến, không thích dùng ma thuật để chiến đấu.

Đối với hệ thống ma thuật hiện đại của thế giới này, thuật Rune đã thất truyền từ lâu, vẫn rất có giá trị nghiên cứu.

Nhưng điều khiến hắn hơi thất vọng là Cu Chulainn cũng không rõ nguyên lý phát động tuyệt chiêu nhân quả luật kia, gã chỉ dùng các chiêu thức của Bảo cụ theo bản năng.

Cho nên nếu muốn nắm vững phương pháp tấn công nhân quả luật này để nghiên cứu các quy tắc liên quan, hắn vẫn cần phải nghiên cứu cây ma thương kia của Cu Chulainn.

"Xem ra tạm thời chưa thể giết gã Lancer này được." Lancer chết thì Bảo cụ của gã tự nhiên cũng sẽ biến mất theo.

"Cũng hòm hòm rồi." Một tiếng sau, George giơ tay giải trừ ma thuật thời gian trong đại sảnh, mọi người khôi phục lại bình thường.

“Quần áo của tôi, sao lại thế này?” Hai người và hai Anh linh thấy quần áo mình bị đổi, gần như đồng thời thốt lên những lời tương tự.

Trong mắt họ, giây trước vẫn đang nghe George nói chuyện, giây sau quần áo đã bị đổi sạch.

“Chỉ là thay đổi quần áo thôi, điều đó không nói lên được gì cả!” Rin Tohsaka có chút không phục nói.

Chương 545

Có thể tráo đổi quần áo của họ mà không ai nhận ra thì trông có vẻ lợi hại thật, nhưng cũng có khả năng đó chỉ là một loại ma thuật đặc thù.

Nếu loại ma thuật đặc thù này chỉ là để tráo đổi quần áo thì không thể đánh bại được những Anh linh hùng mạnh.

"Nếu cô nhìn cái đồng hồ bên ngoài kia, có lẽ cô sẽ không nghĩ như vậy nữa." George đưa tay chỉ về phía bên ngoài đại sảnh, tháp đồng hồ cổ kính đứng sừng sững ở trung tâm thành phố phía xa, lúc này kim đồng hồ vừa vặn dừng ở số mười hai.

"Sao có thể là mười hai giờ được?" Emiya Shirou đứng bên cạnh lộ rõ vẻ không tin nổi.

Lúc cậu bị Lancer đâm xuyên người rồi về đến nhà là hơn mười giờ một chút, vừa mới ngồi xuống uống trà thì chưa đến mười một giờ, hiện tại cùng lắm cũng chỉ hơn mười một giờ một chút thôi.

"Chẳng lẽ... vừa rồi anh?" Rin có chút không tin nổi nhìn về phía George.

Lúc này cô đã đoán ra, George không chỉ đơn giản là đổi quần áo của họ, mà là trực tiếp định trụ thời gian của họ.

Ma thuật có thể thao túng thời gian thì không thể dùng từ ma thuật cao giai để hình dung nữa, đó là ma thuật chỉ có trong truyền thuyết, là chuyện mà các vị thần thời đại Thần Đại mới có thể làm được.

Tương tự, Saber và Archer cũng bị dọa cho sợ khiếp vía, dự đoán của họ hoàn toàn trùng khớp với Rin.

"Xem ra cô đã đoán đúng rồi, vậy nên tôi mới nói muốn cưỡng ép

đoạt lấy Lệnh chú là chuyện rất dễ dàng." George quay đầu nhìn về phía Emiya Shirou: "Nhượng lại Lệnh chú cho tôi, để đổi lại, tôi có thể giúp cậu thực hiện một tâm nguyện trong khả năng của mình.

Ví dụ như khiến cậu trở thành người giàu nhất thế giới, hoặc khiến người cậu thích yêu cậu, hay trở thành nhà lãnh đạo của đất nước này, những thứ đó đều không thành vấn đề." "Không cần đâu, tôi tin tưởng tiên sinh George.

Anh đã cứu tôi, lại còn đảm bảo sau khi có được Chén Thánh sẽ không dùng nó làm chuyện xấu, tôi đã rất mãn nguyện rồi." Emiya Shirou giơ tay phải lên, lộ ra Lệnh chú trên mu bàn tay.

Cậu không phải hạng người tham lam vô độ.

George nhìn Shirou: "Cậu nên suy nghĩ cho kỹ, tôi không chỉ muốn Lệnh chú, mà còn muốn nghiên cứu cái môi giới triệu hồi Anh linh trong cơ thể cậu nữa." "Môi giới trong người tôi?" Emiya Shirou rõ ràng không hề hay biết.

George đặt tay lên bụng Shirou, dùng lực hút mạnh một cái, một bao kiếm có tạo hình vô cùng lộng lẫy được hút ra từ trong cơ thể Shirou.

"Đó là...

Avalon!" Saber - người nãy giờ vẫn im lặng - nhìn thấy bao kiếm liền "xoạt" một cái đứng bật dậy.

Đối với Saber mà nói, cô không quan tâm đến việc thay đổi Master.

Nếu có ai dùng thủ đoạn mạnh bạo ép buộc Master giao ra Lệnh chú, thì dựa trên tinh thần hiệp sĩ, cô dù có phải chiến đấu đến hơi thở cuối cùng cũng sẽ bảo vệ Master.

Nhưng rõ ràng là Emiya Shirou không muốn tham gia vào cuộc thánh chiến tàn khốc, chủ động muốn giao ra Lệnh chú.

Cô đã từng tham gia cuộc thánh chiến thứ tư, biết rõ cuộc chiến này tàn khốc đến mức nào, Shirou vẫn còn là một học sinh trung học, không nên bị cuốn vào.

Hơn nữa ma lực trong người Shirou quá yếu, dẫn đến thực lực của cô cũng bị sụt giảm nghiêm trọng, cậu không thích hợp để làm Master.

Ngược lại, vị tiên sinh George này trông có vẻ là một Ma thuật sư có ma lực cường đại, trở thành Master mới của cô thì cô có thể phát huy thực lực mạnh hơn rất nhiều.

Điều này có lợi cho việc cô giành được Chén Thánh cuối cùng, để ước nguyện thay đổi vận mệnh của nước Anh (Britannia).

Vì vậy khi mấy người kia đối thoại, cô nãy giờ không phát biểu ý kiến, chỉ im lặng quan sát chờ đợi kết quả cuối cùng.

Cho đến khi Avalon được rút ra từ người Shirou.

Bởi vì đó là bao kiếm của Excalibur - Bảo cụ mạnh nhất của cô, cũng là một trong những Bảo cụ của cô.

Sau khi năng lực của bao kiếm được phát động, nó có thể phớt lờ bất kỳ cuộc tấn công nào, ngay cả những đòn tấn công kinh khủng có thể cắt rời cả thế giới cũng có thể được miễn trừ.

Nếu người sử dụng bị thương, nó còn có thể chậm rãi chữa lành vết thương cho họ.

“Tại sao cậu lại có bao kiếm của tôi, Emiya Kiritsugu là gì của cậu?” Saber quay sang hỏi Shirou, Shirou trả lời: “Ông ấy là cha nuôi của tôi, cô quen ông ấy sao?” “Quen, ông ấy chính là Master của tôi trong cuộc thánh chiến thứ tư.” Saber gật đầu, không nói gì thêm.

Emiya Shirou nghe vậy thì ngẩn người ra, cuối cùng cũng tỏ vẻ thông suốt: “Cha là một Ma thuật sư vạn năng, ông ấy tham gia cuộc

thánh chiến thứ tư cũng không phải chuyện gì khó tin." Cậu mỉm cười ôn hòa nói với George: "Không sao đâu, tiên sinh George, nếu vốn dĩ nó là đồ của cô Saber, chỉ cần cô ấy đồng ý thì anh cứ đem đi nghiên cứu đi." "Cái cậu nhóc này, đúng là không biết nói gì luôn." George thu bao kiếm lại, vỗ vỗ vai Shirou.

"Tôi tên là George, không cần gọi tiên sinh phong thụ mãi đâu.

Nguyện vọng đó tôi cứ để dành cho cậu, biết đâu sau này cậu lại cần dùng tới." Người tốt thường không sống thọ, tai họa thì sống ngàn năm, loại tính cách như Emiya Shirou thường không thọ.

Nhưng điều đó không ngăn cản hắn tán thưởng loại người này.

Giống như một số người vì cứu người lạ mà hy sinh tính mạng, hắn chắc chắn không làm được, nhưng trong thâm tâm vẫn kính trọng những vị anh hùng lương thiện và đầy chính nghĩa này.

"Vậy tôi bắt đầu đây." Emiya Shirou đã đồng ý, George tự nhiên cũng không lãng phí thời gian nữa, chuẩn bị chuyển di Lệnh chú của Shirou sang cho mình để tham gia vào cuộc chiến Chén Thánh.

Tuy nhiên ngay lúc này, Rin Tohsaka lên tiếng ngắt lời: "Nếu muốn chuyển di Lệnh chú, tôi đề nghị tốt nhất nên đi tìm người giám sát cuộc chiến Chén Thánh trước, chuyển di dưới sự chứng kiến của người giám sát.

Nếu không tự ý chuyển di có thể sẽ bị Giáo hội và Hiệp hội Ma thuật sư xét xử." Cuộc chiến Chén Thánh dù do ba gia tộc khởi xướng ban đầu, nhưng toàn bộ quá trình đều sẽ do Giáo hội và Hiệp hội Ma thuật sư giám sát, không phải muốn làm gì thì làm.

Ví dụ như chiến đấu không được để người thường phát hiện.

Emiya Shirou bị Lancer truy sát là vì cậu với tư cách người thường đã chứng kiến cuộc chiến giữa các Anh linh.

Ngoài ra nếu Master và Anh linh loạn sát người thường vô tội, cũng sẽ bị Giáo hội và Hiệp hội đình chỉ nghi thức, liên hợp tất cả những người tham gia khác để giải quyết Master và Anh linh không tuân thủ quy tắc trước.

Anh linh đúng là mạnh thật, nhưng các Ma thuật sư của Giáo hội và Hiệp hội cũng không phải dạng vừa.

Thông thường những người được chọn tham gia cơ bản đều biết những thường thức này, Emiya Shirou hoàn toàn là một ngoại lệ.

"Cô quen vị giám sát đó sao?" Shirou tò mò hỏi.

Rin gật đầu: "Ông ấy là linh mục của Giáo hội, cũng là đệ tử của cha tôi, sau khi cha qua đời ông ấy trở thành người giám hộ của tôi.

Vì vậy ông ấy vừa là sư huynh, vừa là người thầy thứ hai của tôi!" "Người thầy thứ hai của cô không phải tên là Kotomine Kirei đấy chứ?" George nhướng mày.

Hắn vừa xem xong ký ức của Lancer, gã đã đoạt lấy Lệnh chú của Bazett cũng là một linh mục.

"Anh biết ông ấy sao?" Rin rõ ràng là ngẩn người ra.

Vị Ma thuật sư cây phong thần bí này cư nhiên còn biết cả sư huynh của cô, khiến cô rất bất ngờ.

Chẳng lẽ trước đây anh ta cũng là người của Giáo hội hay Hiệp hội Ma thuật sư?

"Kotomine Kirei!" Nghe thấy cái tên này, thần sắc của Saber cũng thay đổi.

Trong cuộc chiến Chén Thánh lần thứ tư, đối thủ cạnh tranh lớn nhất của cô và Master Emiya Kiritsugu chính là Kotomine Kirei, một gã có tâm lý vặn vẹo biến thái.

“Cô cũng biết ông ta sao?” Rin càng thêm mông lung.

Saber thản nhiên đáp: “Biết, ông ta là một trong các Master của cuộc chiến Chén Thánh lần thứ tư, nếu ông ta là sư huynh của cô, vậy cha cô chắc hẳn là Tohsaka Tokiomi.” “Đúng vậy, cha tôi là Tohsaka Tokiomi.” Rin ngây người gật đầu.

Cô biết cha mình đã tham gia cuộc chiến lần thứ tư, cũng biết cha đã bị giết trong cuộc chiến đó.

Thực ra đó cũng chính là lý do cô muốn tham gia cuộc chiến lần thứ năm, cô muốn hoàn thành tâm nguyện còn dang dở của cha.

Chương 546

Có điều, cô không hề biết sư huynh Kotomine Kirei cũng đã tham gia cuộc chiến lần thứ tư.

“Vậy cô có biết cha cô đã chết dưới tay Kotomine Kirei không?” Câu nói tiếp theo của Saber khiến đồng tử của Rin co rút lại: “Cô nói cái gì?” “Servant của Kotomine Kirei trong cuộc chiến lần thứ tư là Assassin, nhưng cuối cùng khi quyết chiến với Emiya Kiritsugu, gã lại có thêm Archer.

Mà Archer chính là Servant của cha cô.” Lời nói của Saber đã quá rõ ràng.

Nếu không phải Kirei giết Tokiomi, thì sao gã có được Servant của ông ấy.

“Vị Kotomine Kirei này không biết có phải là hung thủ sát hại cha cô hay không, nhưng tôi biết chắc chắn ông ta không phải hạng người tốt lành gì.

Bởi vì ông ta chính là Master của gã Lancer Cu Chulainn, cũng là người tham gia cuộc chiến lần này.

Hơn nữa ông ta còn giấu giếm Giáo hội và Hiệp hội, ám sát người bạn vốn là Ma thuật sư của Hiệp hội để lén lút giành quyền tham gia.” George chia sẻ thông tin mà hắn có được từ ký ức của Lancer.

Rin cũng không ngốc, sau khi nhận được thông tin từ hai người, nhớ lại một số chi tiết khi chung sống với Kirei trước đây, trong lòng đã tin đến bảy tám phần.

“Tôi phải đi gặp ông ta, nếu ông ta thực sự là hung thủ giết cha tôi, tôi sẽ giết ông ta ngay lập tức!” “Vậy thì đi cùng thôi, nhân tiện xem

thử vị linh mục này định bày trò gì.” George đặt tay lên mu bàn tay của Shirou, bắt đầu thi triển ma thuật chuyển di Lệnh chú.

Một lát sau, đồ án Lệnh chú đã chuyển từ tay Shirou sang tay George.

Ngay khoảnh khắc việc chuyển di hoàn tất, Saber đang ngồi đó bỗng trợn trừng mắt, bật dậy ngay lập tức.

“Sức mạnh của mình... cư nhiên... có thể sử dụng hoàn toàn rồi!” Như đã nói trước đó, thực lực của Servant chủ yếu phụ thuộc vào hai phương diện.

Một là thực lực bản thân, đây là giới hạn trên.

Ví dụ Quan Công uống rượu trảm Hoa Hùng, nếu hai Ma thuật sư có thực lực như nhau triệu hồi Quan Công và Hoa Hùng, thì Hoa Hùng chắc chắn không phải đối thủ của Quan Công.

Phương diện còn lại là thực lực của Master Ma thuật sư, đây là giới hạn dưới.

Một Ma thuật sư hàng đầu triệu hồi được Hoa Hùng, Hoa Hùng nhờ lượng ma lực dồi dào do Master cung cấp có thể phát huy được 70% thực lực nguyên bản.

Còn một Ma thuật sư tập sự triệu hồi được Quan Công, Quan Công vì lượng ma lực Master cung cấp quá ít nên chỉ phát huy được 1% thực lực.

Vậy thì dù Quan Công có thực lực bản thân vượt xa Hoa Hùng, lúc này đối chiến cũng không thắng nổi Hoa Hùng.

Lần trước Saber được triệu hồi, Master là Emiya Kiritsugu.

Cô cơ bản có thể phát huy đại bộ phận sức mạnh, chỉ có điều vì trận đầu khai cuộc đã bị dính lời nguyền từ Bảo cụ của Lancer khiến

tuyệt chiêu "Excalibur" bị phong tỏa.

Đồng thời lời nguyền cũng ảnh hưởng đến cơ thể cô, khiến cơ thể luôn trong trạng thái tiêu cực.

Do đó cô mới luôn ở thế yếu trong suốt cuộc chiến.

Lần triệu hồi này, ma lực của Emiya Shirou ít đến mức thảm hại, thực lực cô phát huy được còn kém hơn cả lúc bị trúng lời nguyền lần trước.

Nhưng sau khi Lệnh chú chuyển sang tay George, cô lập tức cảm thấy cơ thể được lấp đầy bởi một lượng ma lực vô cùng mạnh mẽ, gần như toàn bộ linh hồn từ Anh linh tọa đã được triệu hồi đến.

Thực lực cũng đạt tới thời điểm đỉnh cao nhất.

Hơn nữa cô có thể cảm nhận rõ ràng ma lực bên phía George mênh mông như biển cả không thấy đáy, cho dù thực lực cô có mạnh thêm gấp trăm lần thì đối phương vẫn có thể dễ dàng cung cấp đủ ma lực.

Đây chính là Master mạnh nhất lịch sử.

"Xem ra trạng thái của cô khá tốt đấy." George cảm nhận được thực lực của Saber tăng vọt lên mấy bậc, không nhịn được mà quan sát kỹ lưỡng.

"Vẫn chưa biết tên của cô là gì, và Bảo cụ của cô là gì vậy?" Rin Tohsaka khát khao chức nghiệp Saber như vậy chứng tỏ theo lý thuyết, Anh linh chức nghiệp Saber có thực lực đứng đầu trong bảy chức nghiệp.

Cho nên hắn muốn xem Saber là vị anh hùng nào trong truyền thuyết, các kỹ năng đi kèm Bảo cụ có đáng để hắn nghiên cứu không.

Nếu là loại Bảo cụ nhân quả luật giống như Lancer thì cũng khá thú vị.

“Nói ở đây luôn sao?” Saber quay đầu nhìn Rin và Archer một cái.

Dù hai người này hiện tại không có địch ý, nhưng cũng là đối thủ cạnh tranh cuối cùng của Chén Thánh.

Một khi bại lộ chân danh và Bảo cụ thì cũng coi như lật ngửa bài tẩy, điều này không tốt cho cuộc chiến Chén Thánh sau này.

George làm sao không biết sự lo lắng của Saber, hắn mỉm cười xua tay: “Không sao đâu, chúng ta không cần phải giấu giếm.” “Hừ, đừng có đắc ý, ai thắng cuối cùng còn chưa biết đâu.” Rin thấy George không coi mình ra gì, liền lạnh lùng hừ một tiếng đầy vẻ kiêu kỳ (tsundere).

Đúng vậy, vừa rồi chiêu ma thuật thời gian của George quả thực đã dọa cô sợ.

Nhưng nếu thực chiến, họ sẽ không ngồi yên trong phòng khách để George có cơ hội thi triển ma thuật thời gian đâu.

Anh linh của cô là Archer, Archer giỏi nhất là bắn tỉa từ xa, hạ gục kẻ địch trước khi chúng kịp nhận ra.

“Cũng đúng, thực sự không cần phải quá cẩn trọng nữa.” Saber nghe vậy cũng thầm gật đầu trong lòng.

Chưa nói đến việc Master George này vốn dĩ đã thâm sâu khó lường, một mình cũng giải quyết được Lancer, mà chính cô cũng đã khôi phục lại thực lực đỉnh cao.

Cô không phải hạng người ngạo mạn tự đại, nhưng vẫn vô cùng tự tin vào thực lực của mình.

“Tên tôi là Artoria Pendragon, là vua nước Anh (Britannia) - King Arthur, hay còn được gọi là Hiệp sĩ Vương.

Tôi sở hữu Bảo cụ Phong vương Kết giới (Invisible Air),

Excalibur và Avalon, có thể phớt lờ các ma thuật dưới cấp A, tinh thông việc điều khiển bất kỳ vật cưỡi nào..." "Mạnh... mạnh quá, không hổ là Saber!" Rin đứng bên cạnh nghe Saber báo ra từng năng lực mạnh mẽ, trên mặt đầy vẻ ngưỡng mộ và nuối tiếc.

Nếu không phải sơ ý nhầm thời gian, lẽ ra người triệu hồi được Saber phải là cô mới đúng.

Quay đầu nhìn Archer tóc trắng đang đứng dựa tường đằng kia, cô lại thầm thở dài.

Hiện tại cô vẫn chưa biết chân danh và Bảo cụ của Servant nhà mình, hễ hỏi là gã lại bảo mình cũng không nhớ nữa.

"Excalibur và Avalon à, rất có giá trị nghiên cứu đây." Nghe xong, trên mặt George hiện lên vẻ hứng thú.

Kháng ma thuật cao, tinh thông vật cưỡi và thanh kiếm tàng hình Phong vương Kết giới, những thứ đó đối với hắn chỉ là trò trẻ con.

Nhưng Excalibur và Avalon thì khá ổn.

Excalibur được mệnh danh là Bảo cụ ảo tưởng mạnh nhất - Thánh Kiếm (Sacred Sword), được rèn đúc từ chính hành tinh này với nhiên liệu là tín ngưỡng của nhân loại.

Ban đầu do Nữ thần Hồ nước quản lý, sau đó thông qua tay Merlin trao cho King Arthur.

Kiếm này vừa xuất thế, gần như không Bảo cụ nào có thể chống đỡ, uy lực cực kỳ đáng sợ, sức phá hoại cũng vô cùng kinh người.

Còn Avalon, chính là bao kiếm trong người Emiya Shirou, sở hữu phòng ngự tuyệt đối cấp quy tắc, bất kể ma thuật hay tấn công vật lý mạnh đến đâu cũng vô hiệu.

Cả hai Bảo cụ đều mang uy lực tấn công cấp quy tắc, giống như

Bảo cụ của Lancer, đều rất đáng để nghiên cứu.

Chương 547

“King Arthur hóa ra lại là một cô gái sao?” Ở phía bên kia, điểm chú ý của Emiya Shirou rõ ràng khác hẳn mọi người.

Đối với điều này, King Arthur cũng giải thích đôi chút: “Để trở thành một vị vua tốt hơn, bảo vệ vương quốc của mình, tôi đã che giấu giới tính, luôn sống với thân phận nam giới.

Và khi rút thanh Gươm trong Đá năm mười lăm tuổi, cơ thể tôi đã ngừng lão hóa.

Cho nên tuổi thực tế của tôi lớn hơn cậu rất nhiều.” “Được rồi, thời gian cũng hòm hòm rồi, chúng ta đi tìm Master của gã Lancer kia, xem thử gã đang ẩn giấu âm mưu gì.” George không mấy hứng thú với việc King Arthur là phụ nữ.

Vì thấy mấy cái Bảo cụ đều có hiệu quả khá tốt, hiện tại hắn rất có hứng thú với Bảo cụ của các Anh linh.

Cho nên hắn đã để bản thể và các phân thân khác tranh thủ thời gian cải tiến ma thuật chuyển di Lệnh chú vừa sử dụng.

Trước khi kết thúc cuộc chiến Chén Thánh, hắn muốn thử xem có thể chuyển toàn bộ Lệnh chú của các Master khác sang cho mình hay không.

Đợi khi hắn đã nghiên cứu hòm hòm các Anh linh và Bảo cụ, hắn sẽ hoàn thành nghi thức, xem có thể mượn lỗ hổng nhỏ do cuộc chiến Chén Thánh tạo ra để đi tới vùng đất Căn Nguyên hay không.

“Đi thôi!” Rin cũng gấp gáp muốn đi đối chất với Kotomine Kirei, nhanh chóng đứng dậy dẫn đầu đi ra ngoài.

Địa chỉ của nhà thờ Giáo hội không nằm trong nội thành mà được

xây ở vùng ngoại ô hơi hẻo lánh.

Tuy nhiên nhà của Shirou vốn dĩ cũng khá gần ngoại ô, chỉ cần đi bộ nửa tiếng là đến nơi.

Thế nhưng bọn họ đi chưa được bao xa đã bị chặn lại ngay bên cạnh một khu nghĩa địa.

Người chặn họ lại là một cô bé có mái tóc dài màu bạc, đôi mắt đỏ, mặc một bộ váy tây màu tím, trông chỉ mới khoảng mười tuổi.

Cùng với sự xuất hiện của cô bé là một gã đàn ông cao lớn hơn hai mét, cơ bắp cuồn cuộn như thép nguội đầy đáng sợ.

"Cái quái vật này, nếu chỉ tính về ma lực thì cư nhiên còn trên cả Saber!" Rin liếc mắt cái đã nhận ra gã to con kia cũng là Anh linh được triệu hồi.

Chỉ là điều khiến cô kinh ngạc là khí thế của vị Anh linh này cư nhiên đáng sợ đến thế, ma lực tỏa ra thậm chí còn mạnh hơn Artoria rất nhiều.

Cần biết rằng hiện tại Artoria nhờ có George nên thực lực đang ở trạng thái đỉnh cao.

Tuy nói ma lực mạnh không đồng nghĩa với thực lực mạnh, nhưng cũng có thể coi là một tiêu chuẩn để đo lường thực lực.

"Chắc là Berserker, nhưng khí thế này, trong một cuộc chiến Chén Thánh bình thường, e là lấy một địch sáu cũng không thành vấn đề." Archer bổ sung với vẻ mặt nghiêm nghị.

Nói xong, gã lại liếc nhìn George đứng bên cạnh, thầm nghĩ: "Nhưng có cái gã này ở đây, chắc vấn đề cũng không lớn lắm." Ma thuật sư thần bí George, đến bây giờ gã vẫn chưa thấy được giới hạn của đối phương ở đâu.

Chỉ dựa vào trực giác, gã cảm thấy gã Berserker mạnh như quái vật kia chưa chắc đã là đối thủ của George.

Thậm chí theo hiểu biết của gã về Artoria, có lẽ gã cũng không phải đối thủ của cô.

"Tốt lắm, còn tự mình dẫn xác tới nữa chứ." Thấy lại xuất hiện Master và Anh linh mới, tâm trạng của George rất tốt.

Đối với các Master còn lại, hắn không biết tên cũng chẳng có thông tin, nên tìm kiếm chắc chắn sẽ tốn chút công sức.

Có khi còn chẳng ở trong thành phố Fuyuki.

Dù chiến trường quyết định của Chén Thánh là ở thành phố Fuyuki, nhưng điều đó không có nghĩa Master phải là người Fuyuki, cũng không nhất thiết phải ở Fuyuki mới triệu hồi được Anh linh.

Người ta có thể triệu hồi Anh linh ở nơi khác rồi sau đó theo thông báo của Giáo hội mới đến Fuyuki quyết chiến.

Giống như Master ban đầu của Lancer đã triệu hồi gã ở Anh (U.K.), mấy ngày trước mới đến Fuyuki rồi bị gã linh mục giả kia ám sát.

Có Master chưa dẫn Anh linh tới cũng là chuyện bình thường.

Giờ có Master chủ động tìm tới cửa, ngược lại giúp hắn tiết kiệm thời gian tìm người.

Còn về vị Master này triệu hồi Berserker.

Nói thật thực lực cũng khá ổn, nhưng đối với hắn thì chẳng qua chỉ là một con kiến to khỏe hơn một chút mà thôi, hoàn toàn không cấu thành uy hiếp.

"Cư nhiên là Illya!" Artoria nhìn cô thiếu nữ bên cạnh gã to con, đồng tử co rút lại.

George nhận ra sự bất thường của cô: “Cô quen sao?” “Trong cuộc thánh chiến lần trước có gặp vài lần, cô bé là con gái của Emiya Kiritsugu, Illyasviel von Einzbern.” Artoria không giấu giếm mà gật đầu.

Emiya Shirou nghe xong liền trợn tròn mắt.

“Cô nói cô bé là em gái tôi sao?” Emiya Kiritsugu là cha nuôi của cậu, vậy con gái ruột của ông ấy chẳng phải là em gái cậu sao, dù hai người không có quan hệ huyết thống.

Artoria nhìn Shirou lắc đầu: “Chính xác mà nói, cô bé chắc là chị của cậu (onee-chan), cô bé lớn hơn cậu một tuổi.” “Cái gì?

Chị sao!” Emiya Shirou nhìn cô bé tóc bạc mắt đỏ phía trước, mặt đầy vẻ không tin nổi.

Cô bé đó trông chỉ chưa đầy mười tuổi, sao có thể lớn hơn cậu một tuổi được.

“Cơ thể của cô bé dường như đã bị cải tạo không ít.” Tinh thần lực của George quét qua cơ thể Illya, trên mặt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Lúc đầu hắn thực sự không quá để ý cô bé này, nhưng sau khi nghe Artoria nói ra họ của cô bé, hắn mới tập trung chú ý một chút.

Bởi vì họ của cô bé là Einzbern.

Theo ghi chép trong sách ma thuật của nhà Matou, Einzbern chính là một trong ba gia tộc khởi xướng ban đầu, hơn nữa toàn bộ đều là người nhân tạo (Homunculus).

Dùng ý chí cảm ứng một chút, ma lực trên người cô bé cư nhiên mạnh đến kỳ lạ.

Quan trọng là trong cơ thể cô bé này, hắn cảm nhận được hơi thở ma thuật chứa đựng quy tắc đặc thù, hơi thở này rất giống với thứ

hắn cảm nhận được trên người Sakura Matou.

"Chẳng lẽ là Chén Thánh?" Lúc này, trong lòng George đã có một số dự đoán.

Theo ghi chép của nhà Matou, thông thường Tiểu Chén Thánh dùng để ước nguyện cuối cùng đều do nhà Einzbern chế tạo.

Và thực tế là dùng cơ thể người nhân tạo của nhà Einzbern làm vật chứa để chuyển hóa.

Cho nên hắn đoán cô bé người nhân tạo tên Illya này có lẽ chính là vật chứa của Tiểu Chén Thánh trong cuộc chiến lần thứ năm.

Có điều hắn hơi không hiểu, nếu Illya là vật chứa Tiểu Chén Thánh, vậy tại sao trong người Sakura Matou cũng có hơi thở tương tự?

"Cái đó, Illya... chị ơi, nếu chúng ta là..." Biết Illya là chị của mình, Emiya Shirou vội vàng tiến lên giảng hòa, muốn biến chiến tranh thành tơ lụa, ngồi xuống nói chuyện tử tế.

Thế nhưng nghe thấy Shirou gọi mình là chị, khuôn mặt vốn đang bình thản của Illya bỗng nổi lên một tia gân xanh.

"Ai là chị của cậu chứ, giết cậu ta đi!" Đối với đứa em trai không có quan hệ huyết thống này, cảm xúc của cô rất phức tạp, nhưng ghét bỏ (abomination) vẫn nhiều hơn.

Năm đó cha rời bỏ cô đi rồi không bao giờ quay lại nữa, lại còn nuôi một đứa trẻ ở bên ngoài, bảo cô làm sao chịu đựng nổi.

Quan trọng là những năm qua cô ở trong gia tộc, ngày ngày bị cải tạo cơ thể, trải qua vô số lần hành hạ phi nhân tính, vậy mà cha vẫn mặc kệ.

Cho nên lần này cô đại diện nhà Einzbern tham gia cuộc chiến

Chén Thánh là để xem đứa trẻ mà cha thà vứt bỏ cô để chăm sóc rốt cuộc là hạng người như thế nào.

Chương 548

Và tiếng gọi "chị ơi" kia cũng đã hoàn toàn làm nổ tung nỗi oán hận tích tụ bấy lâu trong lòng cô.

Cô quyết định giết trước rồi tính sau.

Nghe lệnh của Illya, Berserker dậm chân một cái, cơ thể phát ra tiếng nổ phá âm thanh, đột ngột xuất hiện trước mặt Shirou, bổ một rìu vào đầu cậu.

Sự bộc phát đột ngột này khiến mọi người không kịp phản ứng.

Thấy Shirou sắp phải ôm hận tại chỗ, một bóng người ngay lập tức xuất hiện trước mặt cậu, chính là George.

"Shirou, xem ra bà chị này của cậu oán hận cậu sâu sắc lắm đấy, có phải hồi nhỏ cậu đã làm chuyện gì không thể miêu tả với cô ấy không?" Tay phải George được bao phủ bởi ánh kim quang, chỉ dùng hai ngón tay đã kẹp chặt lưỡi rìu của Berserker.

Không đợi Berserker kịp phản ứng, hắn tung một cú đá chính diện đá bay gã về vị trí cũ.

"Tiên sinh George, anh đang nói gì vậy, chúng tôi đây mới là lần đầu gặp mặt mà!" Emiya Shirou bị dọa cho ngã ngồi xuống đất, nhưng vẫn không quên phản bác lại George.

George mười cười kéo cậu dậy: "Chỉ là đùa chút thôi, không cần nghiêm túc thế." "Master, tôi đã thất trách, tiếp theo hãy để tôi giải quyết!" Rút ra thanh kiếm vô hình, Artoria bước đến trước mặt George.

Emiya Shirou là em trai trên danh nghĩa của Illya, cô không ngờ Illya ngay từ đầu đã hạ sát thủ với Shirou trước, nên mới không kịp

phản ứng.

Chủ yếu là Shirou hiện tại cũng không phải Master, dù là vì cuộc chiến Chén Thánh thì đối tượng tấn công cũng không nên là Shirou mới đúng.

"Gã này là ai?

Cư nhiên có thể dùng tay không đỡ được đòn tấn công của Heracles, mà cũng chẳng phải Anh linh nữa!" Ở phía bên kia, Illya rõ ràng cũng bị trấn trụ.

Vừa gặp cô đã nhận ra Master của Saber không còn là Shirou nữa mà đã biến thành một người lạ mặt.

Điều này đối với cô cũng không quan trọng, mục tiêu hôm nay của cô vốn là Shirou.

Chỉ là điều cô không thể tin nổi là tốc độ phản ứng của người lạ mặt này còn nhanh hơn cả Anh linh, lại còn dùng tay không đỡ được đòn đột kích của Heracles.

"Sát, Berserker!" Illya vẫy tay nhỏ, Heracles một lần nữa phát động tấn công.

Master của Saber đối diện đúng là có chút bản lĩnh, nhưng Heracles là con trai của Zeus trong thần thoại, vừa rồi cũng chưa tung hết toàn lực.

Cô không nghĩ Heracles mạnh mẽ sẽ thua.

Hơn nữa bản thân cô cũng sở hữu ma lực và ma thuật cường đại.

Nếu những người này đều giống như cha mình, muốn bảo vệ Emiya Shirou, vậy thì giết sạch đi, dù sao cuộc chiến Chén Thánh cũng tàn khốc như vậy.

Đối mặt với một Heracles khủng bố, Artoria cũng không chịu kém

cạnh lao lên, dùng thanh kiếm vô hình đỡ lấy cây đại rìu của đối phương.

"Hãy để chúng ta một đấu một quyết định thắng thua một cách công bằng!" "Cũng được." Đối với yêu cầu muốn quyết đấu công bằng như một hiệp sĩ của Artoria, George không từ chối.

Dù nếu hắn ra tay thì trong nháy mắt đã có thể kết liễu Heracles.

Nhưng để Artoria chiến đấu cũng không tính là lãng phí thời gian.

Bởi vì nhân tiện hắn có thể xem Bảo cụ của gã Berserker đối diện có năng lực gì, và xem uy lực của thanh Excalibur trong tay Artoria có thực sự lợi hại như lời đồn hay không.

"Chiến đấu ở đây dễ làm tổn thương người vô tội, tôi đổi cho mọi người một chỗ khác để tha hồ phát huy!" George cũng không phải chẳng làm gì, chân phải khẽ dậm xuống đất, mặt đường xi măng vốn có ngay lập tức biến thành tấm gương phản chiếu.

Sau đó mọi người chỉ cảm thấy trời đất đảo lộn, cảnh vật xung quanh bỗng chốc thay đổi.

Không phải là họ đã đến một nơi khác, mà là mọi thứ xung quanh trong mắt họ đều bị đảo ngược phương hướng, ngay cả chữ trên bia mộ bên cạnh cũng bị ngược lại.

"Đây là Kính tượng không gian (Mirror Dimension), cho dù các người có đánh nát cả thế giới hay cả thành phố này thành phế tích thì cũng không có bất kỳ ảnh hưởng nào đến thế giới thực bên ngoài." Vẫy tay một cái nữa, trước mặt hắn xuất hiện một bộ sofa dài rất thoải mái, trước sofa còn có hai cái bàn, trên bàn bày sẵn hạt dưa, đậu phộng, trà và hoa quả cùng các món ăn vặt khác.

"Lại đây ngồi xem đi, đứng mãi mệt lắm." Ngồi phịch xuống sofa, George vẫy tay gọi ba người Rin đang ngây người ra, rồi lại nói với

Illya cũng đang ngẩn ngơ phía đối diện: “Cô bé kia, lại đây luôn đi, hai người họ chắc không phân thắng bại nhanh thế đâu.” “Lúc này mà chúng ta làm vậy thì không hay lắm nhỉ.” Sau khi định thần lại, Emiya Shirou có chút ngại ngùng gãi đầu.

Cô Artoria đang ở trên đài liều mạng chiến đấu với cái quái vật hung thần ác sát kia, vậy mà họ lại ngồi đây uống trà ăn đồ vặt, cảm giác trong lòng cứ thấy tội lỗi thế nào ấy.

“Ngồi xuống đi, dù sao cậu cũng chẳng giúp được gì đâu.” Rin buông một câu xát muối vào tim rồi ấn vai Shirou bắt cậu ngồi xuống sofa, bản thân cô cũng ngồi xuống luôn.

Có điều, Archer đứng sau lưng cô đã nhảy vọt vài cái rồi biến mất.

Cô không ngốc, dù tin tưởng vào thực lực của Artoria và công nhận thực lực của George, nhưng để bảo hiểm, cô vẫn để Archer chiếm giữ vị trí có lợi trước.

Một khi Artoria gặp nguy hiểm, lập tức để Archer hỗ trợ từ xa, lấy hai đánh một kết thúc đối thủ.

Cô không phải hiệp sĩ, không cần tuân thủ tinh thần hiệp sĩ gì cả.

Ở phía bên kia, Illya sau khi dùng mấy chiêu ma thuật mà không thể giải khai được Kính tượng không gian, cũng lẳng lặng đi tới đây ngồi xuống.

Suy nghĩ của cô rất đơn giản.

Nếu Heracles thắng, thì chẳng có gì để nói, trực tiếp giết sạch lũ kẻ địch này.

Nếu Heracles thua, cô đang ngồi ngay cạnh tên Ma thuật sư đang thi triển ma thuật này, cũng có thể kịp thời ra tay khống chế hắn, bắt hắn mở Kính tượng không gian thả cô đi.

Cho nên thay vì đứng xa chờ kết quả, chẳng thà ngồi ngay bên cạnh để sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Thực ra còn một phương diện nữa, vừa rồi dù vì câu "chị ơi" kia mà cô nảy sinh sát tâm, nhưng đồng thời cũng gợn lên chút xao động.

Bây giờ bình tĩnh lại một chút, cô cũng không còn muốn giết sạch ngay lập tức nữa.

Cô muốn quan sát kỹ Emiya Shirou ở cự ly gần, xem thử đứa em trai mà cha thà bỏ rơi cô để nuôi nấng rốt cuộc là hạng người như thế nào.

Thế là George, Rin Tohsaka, Emiya Shirou và Illya cứ thế ngồi thành một hàng, bắt đầu xem Artoria và Heracles chiến đấu.

Trên sàn đấu, cuộc chiến lúc này cũng diễn ra vô cùng kịch liệt.

Artoria nhờ có George nên thực lực khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, Heracles cũng nhờ lượng ma lực khổng lồ trong cơ thể Illya nên cũng ở trạng thái đỉnh phong.

Nếu chỉ tính sức mạnh nhục thể, Artoria không phải đối thủ của bán thần Heracles.

Tuy nhiên, Artoria sở hữu năng lực dùng ma lực để cường hóa nhục thân và vũ khí ở mức độ cực lớn, cộng thêm trực giác siêu cường và kỹ năng kiếm thuật hàng đầu.

Cho nên ngay cả trong những màn đối đầu trực diện, cô cũng không hề rơi vào thế hạ phong.

Hai người kẻ qua người lại, kiếm rìu vô số lần va chạm giao phong, mặt đất bị đánh cho xuất hiện từng cái hố sâu và vết nứt.

"Cư nhiên linh hoạt đến vậy sao, Berserker không nên như thế này chứ!" Thấy Artoria dùng kiếm kỹ cao siêu dụ Heracles lộ ra sơ hở rồi

định một kiếm lấy đầu, vậy mà Heracles lại buông rìu ngửa người ra sau né được đòn chí mạng vào phút chót.

Rin bỗng đập bàn tức giận đứng dậy.

Anh linh chức nghiệp Berserker vì được tăng cường nhờ sự cuồng hóa nên thực lực sẽ tăng vọt, nhưng cũng tồn tại nhược điểm chí mạng.

Đó là sẽ mất đi phần lớn lý trí sau khi cuồng hóa.

Cho nên thông thường cách chiến đấu sẽ rất cuồng bạo và trực diện, nhiều kỹ năng lúc sinh tiền cũng vì cuồng hóa mà không thể sử dụng.

Chương 549

Nhưng Heracles trên sàn đấu, dù cuồng bạo trực diện nhưng cách tranh đấu lại vô cùng linh hoạt, hoàn toàn không giống như người đã mất đi lý trí.

"Bởi vì ông ấy là Anh linh mạnh nhất, ngay cả khi bị sự cuồng bạo xâm lấn cũng sẽ không quên đi bản năng chiến đấu!" Illya quý phái nhấp ngụm trà hồng trên bàn, mặt đầy vẻ tiểu thư kiêu kỳ.

Cô không ngốc đến mức nói ra tên thật của Anh linh mình để đối phương đoán được Anh linh của cô sở hữu Bảo cụ và năng lực gì.

Nhưng điều đó không ngăn cản cô khoe khoang sự mạnh mẽ của Anh linh mình để gây áp lực tâm lý cho đối phương.

Lời của Illya vừa dứt, trên sàn đấu đã có biến hóa.

"Phong vương Thiết chuỳ (Strike Air)!" Biết rằng chỉ dựa vào kiếm kỹ thì không thể gây thương hại cho Berserker, Artoria phát động một năng lực khác của Phong vương Kết giới.

Năng lực chính của Phong vương Kết giới là thông qua luồng gió bao quanh thân kiếm để thay đổi chiết suất của ánh sáng, đạt được hiệu quả tàng hình.

Còn được gọi là "Thanh kiếm vô hình".

Đối mặt với một vũ khí không biết chiều dài và chủng loại gì, kẻ địch thông thường căn bản sẽ không biết chống đỡ thế nào, trong lúc lúng túng sẽ bị cô chém bay đầu.

Chỉ có những cao thủ thực thụ dày dặn kinh nghiệm mới có thể thông qua phán đoán để ngăn chặn.

Mà Berserker đối diện dù mất đi lý trí nhưng lại thông qua bản

năng mạnh mẽ mà lần nào cũng chặn được đòn tấn công của cô một cách chính xác.

Cho nên cô phát động năng lực thứ hai của Phong vương Kết giới, khi đâm một kiếm ra, cô biến luồng gió bao quanh thân kiếm thành một cây thiết chuỳ đâm tới.

Quả nhiên, đòn tấn công bất ngờ này cuối cùng cũng trúng đích Heracles, đánh bay gã đi rất xa.

"Kết thúc rồi!" Không hề lơ là, ngay khi đánh bay Heracles, Artoria liền đuổi theo, vung kiếm chém vào đầu gã.

"Thắng rồi!" Emiya Shirou và Rin Tohsaka đang căng thẳng thấy vậy liền kích động cùng đứng bật dậy.

Còn George liếc nhìn Illya, thấy trên mặt cô bé chỉ toàn là sự mỉa mai, chẳng có chút lo lắng nào.

Hắn biết gã Anh linh Berserker kia chắc chắn không dễ dàng giải quyết như vậy.

Thực ra cũng rất bình thường, Berserker của Illya đánh từ nãy đến giờ toàn là dựa vào cơ thể mạnh mẽ để chiến đấu, vẫn chưa sử dụng bất kỳ Bảo cụ nào, làm sao có thể dễ dàng hy sinh như thế được.

Mỗi Anh linh đều có Bảo cụ, không sử dụng chỉ có thể nói là chưa đến mức bắt buộc phải dùng.

"Cư nhiên né được, nhưng cũng đã làm gã trọng thương, thắng chắc rồi." Shirou và Rin còn chưa kịp ăn mừng đã đồng loạt trợn tròn mắt.

"Sao lại thế này?" Hóa ra trong gang tấc, Heracles đã cưỡng ép xoay người trên không trung, né được vết chém chí mạng vào cổ, thay vào đó là vết thương sâu thấy xương trên ngực.

Trọng thương như vậy, người bình thường đã nằm chờ chết từ lâu, ngay cả Anh linh thì thực lực cũng sẽ bị sụt giảm nghiêm trọng.

Trong khi đó Artoria lúc này ngay cả thở dốc cũng chưa thấy.

Cho nên hai người mới cho rằng kết cục đã định, ngay cả bản thân Artoria cũng nghĩ như vậy.

Đáng tiếc là đối diện với vết thương nặng như thế, Heracles lại đứng dậy như không có chuyện gì, hơn nữa vết thương trên ngực cũng đang khép lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Berserker của ta là bất tử, cho nên dù các ngươi có lên hết lượt, kết quả cuối cùng vẫn là cái chết.

Xem như nể mặt các người mời ta uống trà, hôm nay ta tạm tha cho các người một lần." Illya đặt tách trà xuống, vẫn là cái vẻ không coi ai ra gì đó, chỉ là sát tâm đã vơi đi đôi chút.

"Nếu đã như vậy, chúng ta đánh cược một ván thế nào?" George mỉm cười nhìn Illya, Illya nhướng mày: "Đánh cược gì?" "Cược xem cuối cùng ai thắng, nếu Artoria thắng, cô phải tâm phục khẩu phục chuyển nhượng Lệnh chú cho tôi, để Berserker cũng trở thành Servant của tôi." George giơ tay lên, bình trà trên bàn tự động rót đầy trà cho Illya.

Tuy nhiên lần này Illya không nâng tách trà nữa mà quay đầu chằm chằm nhìn vào mặt George.

"Anh cư nhiên muốn Berserker của ta, anh đã có Saber rồi, không thấy quá tham lam sao?

Hơn nữa một Master chỉ có thể sở hữu một Anh linh, chưa nghe thấy Master nào có thể sở hữu cùng lúc hai Anh linh cả." "Đó là người khác, tôi tự có cách của mình.

Tôi không chỉ muốn Berserker của cô, mà năm Anh linh của năm

Master còn lại tôi cũng muốn.

Chỉ là tôi vốn không thích giải quyết vấn đề bằng bạo lực, hy vọng dùng phương thức giao dịch ôn hòa hơn để đạt được mục tiêu.

Như vậy các người cũng không cần phải mất mạng vì cuộc chiến Chén Thánh nữa, suy cho cùng cũng là một chuyện tốt, đúng không?" George nâng tách trà xanh của mình lên nhấp một ngụm nhỏ.

Lời nói nhẹ nhàng như không của hắn không chỉ khiến Illya, mà ngay cả Rin và Shirou đứng bên cạnh cũng vô cùng kinh ngạc.

Họ không ngờ George cư nhiên muốn chiếm trọn tất cả các Anh linh cho riêng mình, thông qua phương thức này để đoạt lấy chiến thắng trong cuộc chiến Chén Thánh.

"Anh thật biết khoác lác, được thôi, vậy anh đã nghĩ đến việc nếu mình thua thì sao chưa?" Illya tỏ vẻ khinh thường lời nói của George, nhưng ngay sau đó cô liền trợn tròn mắt, đứng bật dậy ngay lập tức.

Bởi vì George đã trả lời cô như thế này.

"Nếu tôi thua, vậy tôi có thể giúp cô giữ lại mạng sống khi lấy Chén Thánh ra khỏi cơ thể cô, đồng thời giúp cơ thể cô khôi phục lại bình thường, tiếp tục sống như một con người thực thụ." Vì Illya là vật chứa Chén Thánh, nên khi cuộc chiến Chén Thánh kết thúc cũng là lúc cô phải chết.

Hơn nữa theo quan sát của hắn, cho dù Illya có cách giữ lại mạng sống sau khi tách bỏ Chén Thánh, thì cái cơ thể bị cải tạo nhiều lần để làm vật chứa kia cũng không chống đỡ nổi một năm.

Cho nên bất luận thế nào, theo diễn biến bình thường thì Illya chắc chắn phải chết.

Tuy nhiên đối với hắn thì đó không phải vấn đề lớn.

Rút linh hồn Illya ra, tạo cho cô một cơ thể mới, vẫy tay cái là xong.

“Anh nói cái gì?

Sao anh biết được?

Những gì anh nói đều là thật sao?” Mấy sợi tóc bạc từ trên đầu Illya rụng xuống, đầu tiên hóa thành từng con chim trắng, sau đó biến hình thành những lưỡi kiếm ánh sáng (lightsaber) chĩa vào trán George.

“Anh tốt nhất nên nói thật, nếu không tôi sẽ giết anh ngay bây giờ!” “Không cần nghi ngờ, những gì tôi nói đương nhiên là thật.

Hơn nữa nếu tôi không nhìn lầm, thì Chén Thánh lần này chính là trái tim của cô.” George chỉ chỉ vào vị trí trái tim của Illya, đồng thời phát động Khí Thể Nguyên Lưu và ma thuật Thôn Phệ, toàn bộ kiếm ánh sáng lại hóa thành tóc bạc rơi xuống đất.

“Còn nữa, ma thuật của cô đối với tôi vô dụng thôi.” Thấy ma thuật mạnh nhất của mình bị phá giải dễ dàng như vậy, đồng tử của Illya lập tức co rút.

Vốn dĩ ngồi ở đây là để phòng trường hợp Heracles thất bại thì sẽ bắt giữ hoặc giết chết Master của Saber.

Hiện tại xem ra mình lại là cừu vào miệng cọp, thành bên bị bắt giữ rồi.

Nhưng gã Master của Saber này đã có thể nhìn ra trái tim cô chính là Chén Thánh, biết đâu lại thực sự có cách cứu cô.

Thế là sau một hồi do dự, cô lẳng lặng ngồi xuống lại.

“Được, vậy tôi sẽ cược với anh một ván!” Liên kết tâm linh với Servant Heracles của mình, Illya ra lệnh: “Cuồng hóa hoàn toàn đi!” Nhận lệnh từ Illya, Heracles gầm lên một tiếng giận dữ, cả người rơi

vào trạng thái cực hạn cuồng hóa, ma lực trên người đều biến thành màu đỏ.

Sau khi cuồng hóa hoàn toàn, Heracles bất kể là sức mạnh hay tốc độ đều được tăng cường đáng kể.

Artoria ngay lập tức rơi vào tình thế ngàn cân treo sợi tóc.

"Nếu đã như vậy thì chỉ còn cách kết liễu ngươi hoàn toàn thôi!" Sau khi bị Heracles chém vỡ giáp trụ và bị thương ở thắt lưng, Artoria khó khăn lắm mới né được đòn tấn công chí mạng tiếp theo, nhanh chóng giãn ra khoảng cách.

Chương 550

Cô quyết định dùng tuyệt chiêu.

“Excalibur!” Cao giọng hô vang, thanh kiếm trong tay biến thành một thanh trường kiếm vàng óng, Artoria chém mạnh về phía Heracles.

Ánh sáng vàng ngay lập tức chiếu sáng màn đêm như ban ngày, một thanh Thánh Kiếm (Sacred Sword) khổng lồ dài hàng chục km hình thành giữa không trung, đồng thời chém xuống.

Bởi vì lúc này Artoria đang ở thời kỳ đỉnh cao, cộng thêm việc biết đây là Mirror World nên sẽ không ảnh hưởng đến hiện thực.

Cho nên nhát kiếm này cô đã tung toàn lực.

Đối diện với Thánh Kiếm khủng bố như vậy, Heracles muốn né tránh nhưng lại phát hiện căn bản không có chỗ nào để né, trong vòng vài km đều nằm trong phạm vi tấn công của Thánh Kiếm.

“Oành!” Sau một tiếng nổ lớn.

Heracles tan thành mây khói, cả thành phố Fuyuki cũng bị chém trực tiếp thành hai nửa.

“Uy lực này khá đấy chứ!” George nhìn thấy hiệu quả của Excalibur, thầm gật đầu trong lòng.

Nói thật, nếu không phải thực lực hiện tại của hắn đủ mạnh, Kính tượng không gian đã được cải tiến nhiều lần, thì nhát kiếm vừa rồi của Artoria e là đã chém nát luôn cả Kính tượng không gian này rồi.

Đừng nhìn cú chém vừa rồi chẻ đôi cả một thành phố mà tưởng nó không mạnh lắm.

Thực tế, sức phá hoại vật lý chỉ là một khía cạnh.

Theo quan sát của George, thanh Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm (Excalibur) còn mang theo hiệu ứng quang hệ ma pháp cực mạnh, có khả năng khắc chế rất lớn đối với các sinh vật bóng tối.

Đồng thời, nhát kiếm này dường như còn ẩn chứa một tia quy tắc nhất kích tất sát.

Đôi khi, không thể đơn thuần dùng sức phá hoại bề mặt để đo lường độ mạnh yếu của chiêu thức.

Ví dụ, một quả bom nguyên tử có thể san phẳng một thành phố nhưng không giết được Wolverine, nhưng nếu dùng Lời nguyền Chết chóc (Avada Kedavra) thì có thể trực tiếp tiêu diệt linh hồn của Wolverine.

Vậy bom nguyên tử lợi hại hay Lời nguyền Chết chóc lợi hại?

Lại ví dụ, nếu George dùng ma pháp Thần Chi Tinh Băng của Irene, sức phá hoại chắc chắn mạnh hơn Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm.

Nhưng nếu đối tượng chiến đấu là Morgoth của vùng Middle-earth, ước chừng hiệu quả sẽ không rõ rệt.

Thế nhưng nếu dùng Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm đối phó với Morgoth, lực sát thương tuyệt đối sẽ mạnh hơn Thần Chi Tinh Băng rất nhiều.

"Làm sao có thể!" Tuy nhiên, ngay khi Emiya Shirou và Rin Tohsaka đang ăn mừng chiến thắng của Artoria, thì trên đấu trường, Heracles vốn đã bị đánh đến mức không còn mảnh vụn nào, cư nhiên lại phục sinh hoàn mỹ.

Illya nở nụ cười ngọt ngào với George: "Đã nói với anh rồi, Berserker của tôi là bất tử, mà chiêu này của kiếm sĩ của anh dường

như đã cạn sạch ma lực rồi.

Xem ra, lần đặt cược này... là tôi thắng.” “Đó là bảo cụ bất tử God Hand: Twelve Labors, có thể biến nhục thân thành lớp giáp kiên cường, miễn dịch với tất cả các đòn tấn công vật lý và ma thuật dưới cấp B.

Đồng thời có thể phục sinh mười hai lần sau khi bị giết, nghĩa là muốn giết chết người sở hữu God Hand, phải giết hắn liên tục mười hai lần mới có thể hoàn toàn tiêu diệt.

Nếu tôi không đoán sai, hắn chính là bán thần Heracles!” Lúc này, Archer xuất hiện sau lưng Rin Tohsaka giải thích.

Là Anh Linh, về bản chất chỉ cần đối phương tung ra tuyệt chiêu là có thể đoán được bảo cụ và thân phận.

Ban đầu hắn trốn trong bóng tối để chi viện, nhưng tình hình hiện tại dường như không cần thiết nữa.

Nếu chỉ dựa vào các bảo cụ dạng cung tên, hắn căn bản không thể phá được phòng ngự của Heracles.

Hắn thuộc chức nghiệp Archer, nhưng cung tên chỉ là một trong những bảo cụ hắn sao chép được, không phải thủ đoạn thực sự, nên chi bằng hiện thân nói ra thông tin mình biết.

“Chuyện này... chuyện này cũng quá biến thái rồi!” Nghe Archer giải thích, Rin Tohsaka và Emiya Shirou đều không khỏi co giật khóe miệng.

Tên Berserker này vốn đã mạnh như một con quái vật, giờ lại phải giết liên tiếp mười hai lần mới chết, đúng là đùa giỡn.

“Bảo cụ mang theo quy tắc phục sinh, không tệ, cũng rất có giá trị nghiên cứu.” Trên mặt George không có chút lo lắng nào, ngược lại còn lộ vẻ hứng thú.

Anh cũng có thể hồi sinh người chết, nhưng chủ yếu là dùng ma pháp chiêu hồn dựa vào vật dẫn lúc còn sống để gọi linh hồn trở về rồi tái tạo nhục thân, khác với phương thức phục sinh của bảo cụ này.

Hơn nữa chủ yếu là tác dụng lên người khác.

Nếu anh có thể ngộ ra quy tắc của bảo cụ này, thì dù nhục thân bị hủy diệt hoàn toàn cũng có thể phục sinh trong nháy mắt, khi chiến đấu sẽ rất tiện lợi.

"Artoria, không cần lo về ma lực, cứ tiếp tục phóng!" George búng tay một cái, thông qua liên kết giữa Ngự chủ và Servant, anh chuyển một ít ma lực trong cơ thể mình cho Artoria, lập tức lấp đầy ma lực cho cô.

Ngự chủ càng mạnh, Servant càng phát huy được sức mạnh lớn.

Đồng thời Ngự chủ còn có thể truyền ma lực của mình cho Servant để họ chiến đấu lâu dài hơn.

Một chiêu Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm đã tiêu tốn chín mươi phần trăm ma lực của Artoria, bình thường căn bản không thể phát động lần thứ hai.

Nhưng ma lực của George gấp hàng chục vạn lần Artoria, cộng thêm khả năng hồi phục ma lực biến thái, hoàn toàn có thể để Artoria tung tuyệt chiêu như đánh thường.

"Đầy rồi!" Cảm nhận được ma lực tiêu hao trong cơ thể lập tức được lấp đầy, Artoria ngẩn người.

Nhưng cô nhanh chóng phản ứng lại, giơ cao trường kiếm trước Berserker đang lao tới: "Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm!" Thanh thánh kiếm dài hàng chục km lại giáng xuống, Heracles một lần nữa tan thành mây khói.

“Tôi xem anh có thể bổ sung ma lực cho cô ta bao nhiêu lần!” Illya thấy vậy hừ lạnh một tiếng.

Nhát kiếm thứ hai này rõ ràng là George đã bổ sung ma lực cho cô ta, nhưng thánh kiếm tiêu tốn ma lực không nhỏ.

Cho dù là thần linh thực sự cũng không thể có nhiều ma lực như vậy để bổ sung mười một lần, phát động mười một lần thánh kiếm.

“Tiếp tục.” George không thèm để ý đến Illya, mà khi thấy Heracles phục sinh lần nữa, anh lại một lần nữa lấp đầy ma lực cho Artoria.

“Tôi thì các phương diện khác bình thường, chỉ có ma lực là đặc biệt nhiều.” Một lần, hai lần, ba lần, bốn lần, khi George đã bổ sung cho Artoria mười lần, và cô đã chém Heracles mười một lần.

Anh quay sang cười với Illya: “Berserker của cô chỉ còn mạng cuối cùng, còn muốn tiếp tục không?” “Ma lực của anh... sao lại có thể nhiều như vậy...” Illya tức giận nhìn George, cuối cùng bất lực nói với Heracles: “Về đi, Heracles.” Heracles không chỉ là Servant, mà còn giống như một người cha luôn bảo vệ cô, cô sẽ không để ông ấy thực sự biến mất.

God Hand tuy đã dùng hết mười một lần, nhưng sau này có thể dùng ma lực từ từ bổ sung để khôi phục số lần phục sinh, chỉ cần không bị giết hoàn toàn là được.

Đánh cược đã thua, dù cô không thừa nhận thì cũng đánh không lại đối phương.

Nếu không muốn tất cả đều chết ở đây, giao Heracles ra là kết quả tốt nhất.

Chỉ là như vậy, với tư cách là người đại diện gia tộc Einzbern tham gia, cô đã hoàn toàn thua cuộc.

Theo quy định, tộc trưởng gia tộc Einzbern sẽ đóng cửa tất cả xưởng chế tạo người nhân tạo, đưa tất cả chìm vào giấc ngủ.

Còn cô sẽ lặng lẽ đợi hóa thành Chén Thánh rồi tan biến.

Chương 551

“Anh thắng rồi, tôi sẽ giao Lệnh chú của Heracles cho anh, nhưng hy vọng anh đối xử tốt với ông ấy.” “Ngài George, ngài từng nói có thể đáp ứng tôi một nguyện vọng.” Lúc này, Emiya Shirou bước đến trước mặt hai người.

“Vậy có thể xin ngài cứu Illya không?” Illya là con gái ruột của cha nuôi cậu, nhưng không lâu nữa lại phải biến thành Chén Thánh mà tan biến, cậu không thể ngồi yên được.

Nhưng cậu không có năng lực cứu cô, chỉ biết gửi gắm hy vọng vào George.

Vì George vừa nói anh có thể giúp Illya lấy Chén Thánh ra, còn có thể để cô sống như một người bình thường.

Hơn nữa George cũng nói sẽ thực hiện một nguyện vọng của cậu.

“Đã là nguyện vọng của cậu, đương nhiên là được.” Nghe Emiya Shirou nói, George thản nhiên gật đầu.

Đối với anh, chuyện này vốn chẳng phải việc gì phiền phức.

“Tên đáng ghét này, dù có như vậy tôi cũng không tha thứ cho anh đâu, chính anh đã cướp mất cha của tôi!” Nghe Emiya Shirou lại muốn cứu kẻ muốn giết mình như cô, tâm trạng Illya vô cùng phức tạp.

Cô từng nghĩ Shirou sẽ là kiểu người giống như cha mình, nhưng quan sát kỹ lại thấy tên này là hạng ngốc nghếch luôn thích nghĩ cho người khác.

Đương nhiên, ngoài miệng cô sẽ không thừa nhận mình đã thay đổi cái nhìn về cậu.

“Mười năm trước có một trận đại hỏa hoạn, người thân của tôi

đều chết hết, chính Kiritsugu đã cứu tôi ra từ đống đổ nát và nuôi tôi khôn lớn.

Ông ấy là một người lương thiện và đầy chính nghĩa, tôi tin ông ấy tuyệt đối không vô duyên vô cớ bỏ rơi cô, không đi thăm cô chắc chắn là có nỗi khổ riêng.

Tôi thường thấy ông ấy ngồi trên nóc nhà buổi đêm nhìn về hướng tây bắc mà rơi lệ một mình..." Emiya Shirou gãi đầu nói ra suy nghĩ của mình.

Illya nghe xong thì ngẩn người, hai hàng lệ không tự chủ được mà tuôn rơi.

Bởi vì phía tây bắc của Nhật Bản chính là Đức, nơi gia tộc Einzbern tọa lạc, cũng là nơi cô lớn lên từ nhỏ.

"Cha, rốt cuộc tại sao cha không thực hiện lời hứa, tại sao lại bỏ rơi con?" "Hay là cứ đi cùng chúng tôi trước đã, chúng tôi đang định đi gặp một Ngự chủ còn sống sót từ cuộc chiến lần trước, có lẽ từ chỗ ông ta có thể biết thêm về chuyện của cha cô." George phất tay dẫn mọi người trở lại thế giới thực.

Đồng thời ma pháp khống chế bảy cái Lệnh chú anh vẫn đang nghiên cứu, nên cũng không vội chuyển di Lệnh chú ngay.

Vừa hay đi tìm Kirei Kotomine để khống chế hắn trước, đợi nghiên cứu xong sẽ chuyển Lệnh chú của Lancer sang mình luôn.

Đối với anh, khống chế bảy cái Lệnh chú cùng lúc không khó, nhanh thì chắc ngày mai là có kết quả.

Nên đưa Illya theo bên cạnh để đỡ mất công ngày mai phải đi tìm.

Ngộ nhỡ giữa chừng cô bị Ngự chủ khác xử mất thì cũng phiền.

Hiện tại trong bảy Ngự chủ, anh đã biết năm người.

Ngự chủ của Saber là chính anh, Archer là Rin Tohsaka, Lancer là Kirei Kotomine, Berserker là Illya, Rider là Matou Sakura nhưng đã chuyển giao cho Matou Shinji.

Sau khi xử lý Kirei, anh sẽ ghé qua nhà Matou một chuyến.

Cuối cùng còn Ngự chủ của Caster và Assassin anh chưa rõ, nhưng tin rằng tên giám sát viên Kirei kia chắc chắn nắm thông tin.

Thế là đoàn người tiến về nhà thờ ngoại ô tăng thêm hai người nữa.

Tuy nhiên các Anh Linh đều có thể chuyển từ thực thể sang dạng linh hồn để ẩn nấp.

Nên trong mắt người thường, chỉ có George, Shirou, Rin và Illya.

"Chính là chỗ này, ban ngày ông ta có hẹn tôi tối nay gặp mặt, chắc vẫn chưa rời đi." Tại ngoại ô thành phố Fuyuki, Rin chỉ vào ngôi nhà thờ trông rất bề thế phía trước.

George quét tinh thần lực qua, khóe miệng khẽ nhếch, anh đã xác định Kirei Kotomine đang ở bên trong.

"Rầm!" Cửa giáo đường bị Rin đá văng.

"Rin à, ta đã dặn dò con bao nhiêu lần mà con vẫn không thèm để ý..." Kirei đặt cuốn kinh thánh xuống bàn, quay người lại.

Khi thấy George, Shirou và Illya, hắn nhướn mày: "Xem ra con còn dẫn theo vài vị khách lạ mặt." "Tên linh mục giả tạo, tôi chỉ hỏi ông một câu, có phải ông đã giết cha tôi không?" Ấn chú ma thuật trên tay phải của Rin sáng lên, sẵn sàng tấn công.

Kirei rõ ràng không ngờ tới việc Rin, kẻ vốn được hắn nuôi dưỡng như một quân cờ, lại biết được sự thật vào lúc này.

Trong cuộc chiến Chén Thánh lần thứ tư, nhờ Gilgamesh, hắn đã

hiểu ra thứ mình thực sự muốn trong nửa đời trước là gì, nên đã giết chết sư phụ mình là Matou Tokiomi.

Tình yêu, tình thân, tình bạn, chính nghĩa, tà ác, tất cả đều không phải con đường hắn theo đuổi.

Thứ hắn muốn là tìm kiếm sự thỏa mãn cá nhân và niềm vui thú (Yueyue).

Tham gia cuộc chiến Chén Thánh không phải để ước nguyện, mà chỉ muốn để bùn đen nguyền rủa trong Chén Thánh làm ô nhiễm cả thế giới, mang lại đau khổ cho nhân loại.

Vì điều đó khiến hắn cảm thấy cực kỳ khoái lạc.

Lần trước do Emiya Kiritsugu ngăn cản nên hắn thất bại.

Lần này dày công sắp xếp mười năm, hắn nhất định phải thành công.

"Phiền phức thật, cư nhiên giờ đã phát hiện ra sự thật, ta còn định để đến cuối cùng mới nói cho con biết, như vậy con còn sống thêm được vài ngày." Thở dài một hơi, Lệnh chú trên tay phải Kirei sáng lên: "Nhưng không sao, con đã trở thành Ngự chủ, kế hoạch chỉ là sớm hơn vài ngày thôi.

Vừa hay, vật chứa Chén Thánh cũng ở đây, giải quyết một thể cho rảnh nợ." Rin là do một tay hắn dạy bảo, năng lực thế nào hắn rõ nhất, hoàn toàn không cấu thành đe dọa.

Còn tên Archer mà Rin triệu hồi, hắn đã cho Lancer đi thăm dò rồi, thực lực chỉ ở mức trung bình trong các Anh Linh, Lancer dư sức giải quyết.

Và tối nay chính là lúc hắn bảo Lancer đi thăm dò Servant của Rin.

Đến nay, vận dụng thân phận giám sát viên, hắn đã nắm giữ thông

tin của tất cả Ngự chủ ngoại trừ Archer và Saber.

Việc liên tục bảo Rin đến nhà thờ làm nghi thức cũng là để xác nhận chức nghiệp và thực lực Anh Linh mà cô triệu hồi.

Chỉ là Rin không chịu tới, cứ đòi tự mình triệu hồi.

Sau khi biết Rin triệu hồi thành công, hắn liền cho Lancer đi thăm dò.

Lancer trở về báo cáo tình hình giao đấu, để đề phòng, hắn còn bảo Lancer đi xử lý tên thiếu niên được Rin cứu sống.

Nhưng Lancer đến giờ vẫn chưa về.

Chuyện đó cũng không thành vấn đề, Ngự chủ có thể tiêu tốn một Lệnh chú để cưỡng ép triệu hồi Servant từ bất cứ đâu về trước mặt mình.

Lancer đối phó Archer, còn hắn giải quyết Rin và hai người bình thường.

Đúng vậy, trong mắt hắn, George và Emiya Shirou chỉ là người thường.

Shirou có chút ma lực, nhưng thấp kém như vậy thì trong giới ma thuật còn chưa được gọi là ma thuật sư, vẫn xếp vào hàng người thường.

Còn George thì càng miễn bàn, hắn không cảm nhận được chút ma lực nào, hoàn toàn là một người bình thường.

Chỉ là hắn không hiểu tại sao Rin lại dắt theo hai người thường, chẳng lẽ tưởng người thường có thể giúp chiến đấu?

Chương 552

Thật là ngây thơ.

Thực ra hơi phiền phức chút là vật chứa Chén Thánh Illya và Servant Heracles của cô ta.

Hắn từng thu thập thông tin về Illya, con gái của Kiritsugu này từ nhỏ đã chịu đủ loại cải tạo của nhà Einzbern.

Ngoài việc là vật chứa, cô ta còn sở hữu ma lực cực lớn, bản thân không dễ đối phó.

Còn Heracles mà cô ta triệu hồi là tồn tại mạnh mẽ và khó đánh bại nhất trong các Anh Linh, vốn dĩ đã mạnh biến thái, bảo cụ lại còn cho hắn mười hai mạng.

May mà Gilgamesh nói hắn có bảo cụ chuyên khắc chế Heracles, có thể dễ dàng giải quyết rắc rối này.

Gilgamesh là Servant mà hắn đoạt được từ chỗ Matou Tokiomi trong cuộc chiến thứ tư, sau khi được bùn đen của Chén Thánh tẩy lễ đã sở hữu nhục thân thực sự, không còn biến mất khi cuộc chiến kết thúc.

Cả hai có chung mục tiêu.

Hắn muốn giải phóng bùn đen để nhân loại đau khổ nhằm thỏa mãn bản thân, còn Gilgamesh muốn dùng lời nguyền bùn đen để tuyệt diệt toàn bộ nhân loại hiện tại.

Gilgamesh cảm thấy con người hiện nay đều xấu xí, hạng người xấu xí như vậy không cần thiết tồn tại trên thế giới nữa.

Nên Illya và Heracles cứ để Gilgamesh giải quyết là xong.

“Chuyện gì thế này?” Tuy nhiên khi Lệnh chú trên tay phải phát động, sắc mặt Kirei thay đổi, vì hắn phát hiện Lancer không xuất hiện trước mặt mình như ý muốn.

Tình huống này hắn mới gặp lần đầu.

Về lý thuyết, trừ khi Lancer bị giết, nếu không không thể triệu hồi thất bại.

Mà nếu Lancer bị giết thì hắn là Ngự chủ phải cảm ứng được mới đúng.

“Đang triệu hồi Lancer của ông à?

Hắn bị giải quyết rồi!” Rin nhìn Kirei, trên mặt lộ nụ cười lạnh.

Vừa rồi trên đường, George đã nói anh đã phong ấn Lancer vào một không gian đặc biệt, Kirei dù dùng Lệnh chú cũng không triệu hồi về được.

“Được rồi, tên đó đúng là vô não, đã dặn nếu đánh không lại thì phải rút ngay rồi mà.” Nghe Rin nói, Kirei bất lực thở dài.

Lúc này trong lòng hắn đã có suy đoán, chắc là Lancer đi giải quyết nhân chứng chính là tên thiếu niên có chút ma lực kia thì đụng phải Rin và Archer.

Nếu chỉ là Archer thì không thành vấn đề.

Chắc chắn là vì lý do nào đó mà Illya đã cho Berserker ra tay giúp đỡ.

Lancer là bán thần, thực lực không tệ, nhưng đối đầu cùng lúc với Archer và Berserker thì tự nhiên không có hy vọng thắng.

“Chết đi, Gandra (Âm Khí Đạn)!” Rin cũng không nói nhảm nữa, giơ tay phải lên, những viên đạn năng lượng màu đỏ bắn về phía Kirei.

“Mọi người đừng can thiệp, tôi muốn tự tay giết hắn.” Dứt lời, Archer cũng từ dạng linh hồn chuyển sang thực thể, cụ hiện ra hai thanh đoản kiếm lao về phía Kirei.

George nghe vậy gật đầu, cười ngồi xuống ghế dài trong giáo đường.

Kirei bây giờ chưa thể giết, vì anh còn cần thông tin trong não hắn, cũng như việc chuyển Lệnh chú Lancer của hắn sang.

Nhưng hiện tại cứ để Rin phát tiết một chút, dù có lỡ tay đánh chết thì chỉ cần linh hồn còn đó, anh vẫn cứu lại được.

Illya cũng không lên giúp, Heracles của cô chỉ còn một mạng, không chiến đấu được thì tốt nhất không chiến đấu.

Hơn nữa tên Kirei đó mất Servant rồi thì chắc chắn không đánh lại Rin và Archer.

Emiya Shirou thì muốn giúp nhưng năng lực có hạn.

Thế là tất cả cùng ngồi cạnh George, tiếp tục chế độ xem kịch.

Trước đó là xem Artoria đại chiến Heracles, giờ là xem Rin và Archer đại chiến linh mục giả Kirei.

“Rin, loại ma thuật cấp bậc này không có tác dụng với ta đâu.” Đối mặt với sự vây công của Rin và Archer, Kirei rất bình tĩnh, dùng Hắc Kiện nhanh chóng hất văng những viên Gandra, rồi dùng Bát Cực Quyền sở trường đỡ đòn của Archer.

Là Ngự chủ mạnh nhất suýt thắng cuộc chiến thứ tư, ngoài bộ não IQ cao, thực lực của hắn cũng thuộc hàng đỉnh phong.

Từ nhỏ đã học quyền pháp khủng khiếp “Bát Cực Quyền” từ cha, khả năng cận chiến là hàng đầu, Anh Linh thông thường nếu không dùng bảo cụ thì hắn đều có thể đánh một trận.

Sau đó được giáo hội phái đến Hiệp hội Ma thuật, bái sư Matou Tokiomi, học được hàng loạt ma thuật như Giả kim thuật, Hàng linh, Triệu hồi, Bói toán, có thể coi là toàn tài.

Nên dù đơn độc đối mặt với Rin và Archer, hắn cũng không dễ bị đánh bại như vậy.

“Hóa ra là đang câu giờ chờ cứu viện.” Đang quan sát trận đấu, George đột nhiên khẽ động, trên mặt lộ vẻ hiểu ra.

Anh thắc mắc tại sao Kirei cứ liên tục phòng thủ mà không tìm cơ hội phản công, bởi chỉ cần xử lý được Rin là Archer chưa chắc đã dây dưa nữa.

Hóa ra là câu giờ chờ cứu binh.

Anh đã cảm nhận được có ba người đang tới cửa giáo đường, chính xác hơn là hai Anh Linh và một người thường.

Trong đó một Anh Linh đặc biệt mạnh mẽ, thậm chí ma lực còn mạnh hơn cả Berserker Heracles.

Một Anh Linh và người thường còn lại anh có ấn tượng, chính là Matou Shinji và Rider Medusa đã thấy ở nhà Matou.

“Kirei à, xem ra kế hoạch của ngươi có chút sơ suất nhỏ rồi.” Cửa giáo đường lại bị đá văng, một thanh niên tóc vàng kim, toàn thân tỏa ra khí chất cao cao tại thượng bước vào.

Khi hắn nhìn về hàng ghế phía sau George và Shirou, mắt chợt sáng lên: “Artoria Pendragon, thật lâu không gặp, không ngờ ngươi lại được triệu hồi lần nữa.

Xem ra đây là định mệnh, ngươi thật may mắn khi có cơ hội trở thành vương phi của ta một lần nữa!” “Gilgamesh, sao ngươi lại ở đây?” Artoria hiện thân, thấy Gilgamesh thì đầy kinh ngạc.

Gilgamesh cũng được triệu hồi cùng cô trong cuộc chiến thứ tư với chức nghiệp Archer.

Nhưng lần này Archer đã có rồi, theo lý thì Gilgamesh không nên xuất hiện mới đúng.

"Vì ta căn bản không hề trở về như ngươi.

Còn phải cảm ơn ngươi đã chém một kiếm mở ra Chén Thánh, giúp ta thừa cơ có được nhục thân thực sự, không cần phải quay lại Anh Linh Chi Địa nữa." Thấy Artoria xong, Gilgamesh cũng chẳng buồn quan tâm Kirei đang chiến đấu đằng kia, dù sao một chốc một lát Kirei cũng chưa chết được.

Hắn không phải thực sự yêu người phụ nữ Artoria này, chỉ là một Artoria rực rỡ trong mắt hắn giống như một kho báu lớn.

Sở thích lớn nhất của hắn chính là thu thập các loại bảo vật.

"Cư nhiên là Anh Linh từ cuộc chiến thứ tư, tôi cứ tưởng là Caster hay Assassin chứ." Nghe cuộc đối thoại, George cũng động lòng.

"Tên này bảo cụ là gì?" Có thể nhảy ra ngoài quy luật cuộc chiến Chén Thánh chứng tỏ thực lực tên Anh Linh này tuyệt đối đỉnh cấp, vậy anh đương nhiên rất hứng thú với bảo cụ hắn nắm giữ.

Lúc này sắc mặt Artoria vô cùng nghiêm trọng: "Hắn sưu tầm hầu như tất cả bảo cụ từ thời Thần đại, nên bảo cụ của hắn có thể nói là nhiều không đếm xuể, trong đó lợi hại nhất là Thiên Địa Quai Ly Khai Tịch Chi Tinh (Ea), một thanh kiếm có thể xẻ đôi cả thế giới..." Artoria nhanh chóng nói ra những gì mình biết về Gilgamesh.

Thú thật, dù bây giờ có sự hỗ trợ ma lực của George để vô hạn phát động Excalibur, cô cũng không dám chắc đối phó nổi Gilgamesh.

Chương 553

Một khi Gilgamesh dùng tới kiếm Ea, cô chỉ còn cách dùng Avalon (Trường Hà Chi Viễn) mới mong chống đỡ được.

Nhưng Avalon dù miễn nhiễm mọi đòn tấn công nhưng chỉ bảo vệ được một người, những người khác vẫn sẽ bị ảnh hưởng.

Cô cảm thấy dù George có mạnh đến đâu cũng khó lòng chống đỡ nổi thanh kiếm xẻ đôi thế giới kia.

"Vô số bảo cụ, kiếm xẻ đôi thế giới Ea..." Nghe xong, George không những không sợ mà mắt còn sáng lên.

Đúng là đi mòn gót giày tìm không thấy, đến khi thấy lại chẳng tốn công.

Anh đang lo chỉ có bảy bảo cụ của Anh Linh không đủ để nghiên cứu, tên Gilgamesh này lại có thể triệu hồi hầu hết bảo cụ thời Thần đại.

Trong đó còn có bảo cụ mạnh đến mức xẻ đôi thế giới, hiện tại anh có bộc phát toàn lực cũng chưa chắc chẻ đôi được cả thế giới.

Có thể chẻ đôi thế giới chứng tỏ uy lực bảo cụ đã đạt tới cấp độ đơn thể vũ trụ.

Nhưng anh không lo mình không đỡ được.

Vì theo anh biết, uy lực bảo cụ liên quan đến thực lực người sử dụng.

Với thực lực của Gilgamesh mà anh quan sát được, tuyệt đối không đánh ra được đòn chẻ đôi thế giới, đỉnh điểm cũng chỉ mạnh hơn Excalibur của Artoria vài lần thôi.

Nếu nó rơi vào tay anh, với ma lực của anh, may ra mới phát huy được toàn bộ uy lực của Ea để xẻ đôi thế giới.

Còn một điểm nữa, Ea dù sao cũng là ngoại lực, dù anh đoán sai và Gilgamesh có thể phát huy toàn bộ sức mạnh của nó, thì anh vẫn có thể ngắt quãng trước khi hắn phát động, thậm chí khiến hắn không kịp lôi Ea ra.

Đó chính là chênh lệch thực lực.

Ngoại lực chung quy vẫn là ngoại lực, thực lực bản thân mới là quan trọng nhất.

Anh lấy Ea về cũng không định dùng làm vũ khí, chủ yếu là nghiên cứu quy tắc và nguyên lý ẩn chứa bên trong khả năng xẻ đôi thế giới của nó.

Đợi khi nghiên cứu thấu đáo, dựa vào chính mình anh cũng có thể đánh ra đòn tấn công tương tự.

Hơn nữa chỉ khi học được quy tắc bên trong, anh mới không chỉ dùng được ở thế giới này mà còn dùng được ở các thế giới khác.

Phía bên kia, thầy giáo đường đột nhiên có thêm hai Anh Linh, Rin cũng tạm thời ngừng tấn công Kirei, dắt Archer lùi về phía George.

Kirei cũng bước tới cạnh Gilgamesh.

Chỉ có điều khi thấy Artoria, hắn lại tập trung ánh mắt vào Emiya Shirou.

"Ta nhớ ra rồi, ngươi chính là đứa trẻ mà Kiritsugu cứu năm đó, hóa ra ngươi là Ngự chủ thứ bảy.

Tốt, rất tốt, cảm giác như gặp lại cố nhân vậy." Lúc Kiritsugu tìm người trong đống đổ nát, hắn và Gilgamesh trốn trong tối đều nhìn thấy, chỉ là nhất thời chưa nhớ ra.

Archer, Saber và Berserker, ba Anh Linh, Lancer dù có muốn rút chắc cũng không rút được rồi.

“Shinji, sao cậu lại ở đây?” Lúc này Shirou không thèm để ý Kirei, ánh mắt đổ dồn vào Matou Shinji.

Thấy nữ thần Rin mình thích lại đứng cạnh Shirou, lòng đố kỵ trong Shinji bùng lên, hắn đáp bằng giọng khinh miệt: “Ngay cả hạng phế vật như mày còn làm được Ngự chủ, huống hồ là tao.

Là trưởng tử của gia tộc ma thuật lâu đời Matou, một trong ba nhà sáng lập, tao trở thành Ngự chủ chẳng phải là lẽ đương nhiên sao?” “Hóa ra những kết giới hút hồn ở trường là do cậu bố trí!” Rin nhìn Shinji đầy phẫn nộ.

Mấy ngày nay trường học luôn có học sinh mất tích bí ẩn, cô điều tra ra là có kẻ bố trí kết giới hút hồn.

Loại kết giới này trực tiếp nuốt chửng linh hồn người lọt vào, thường chỉ có Anh Linh mới cần linh hồn để tăng cường sức mạnh.

Cô nghi ngờ trong trường còn một Ngự chủ nữa.

Nếu không phải người trong trường thì cứ bố trí bên ngoài, chẳng việc gì phải đặt trong trường.

Giờ Shinji nhảy ra, mười phần chắc chắn là do hắn làm.

Đó đúng là chuyện hạng người như hắn có thể làm ra.

“Ha ha ha, đúng là tao làm đấy, dùng linh hồn của đám người thường thấp hèn đó để cường hóa Anh Linh của tao, đó là vinh hạnh của chúng.

Rin, đừng ngây thơ nữa, các người không có cửa thắng đâu.

Giờ đầu hàng đi thì tao sẽ thương xót, để mày làm vợ tương lai của tao.

Nếu không sau này mày chỉ có thể làm nô lệ hầu hạ tao thôi!" "Trưởng tử của một trong ba nhà sáng lập cư nhiên lại là một kẻ phế vật không có mạch ma thuật, cũng chẳng biết có gì mà vui sướng vậy." Nhìn Shinji đang huênh hoang, George không ngần ngại vạch trần bộ mặt thật của hắn.

"Mày nói gì?" Bị bóc mẽ, Shinji khựng lại, gân xanh nổi đầy mặt.

George thản nhiên tiếp tục: "Tôi thấy cậu luôn dùng cuốn sách ma thuật trên tay để cung cấp ma lực cho Anh Linh, xem ra Ngự chủ thực sự không phải cậu, cậu chỉ là đồ giả mạo thôi." "Một tên phế vật cấp thấp hèn mọn mà dám nói tao như thế, Rider, giết hắn cho tao!" Bị chạm đúng nỗi đau, Shinji lập tức ra lệnh cho Medusa tấn công George.

Medusa dù khinh bỉ Shinji nhưng vẫn phải tuân lệnh.

Chỉ có điều chân cô ta còn chưa bước ra, đầu của Shinji bên cạnh đã nổ tung tại chỗ, ngã xuống đất.

Chuyện này khiến tất cả mọi người lập tức đổ dồn ánh mắt vào George.

Shirou và Rin đầy vẻ không tin nổi, vì từ lúc xuất hiện đến giờ, George luôn cho họ cảm giác rất ôn hòa, tính tình rất tốt.

Không ngờ khi giết người lại đáng sợ như vậy, không một chút nương tay.

Còn Kirei thì đồng tử co rụt lại, hắn không cảm nhận được ma lực tỏa ra từ George, cứ ngỡ chỉ là người thường, không ngờ lại là một ma thuật sư mạnh mẽ đến thế.

Đầu của Shinji bị nổ tung mà hắn không hề nhận ra chút gì, chứng tỏ trình độ ma thuật của đối phương vượt xa hắn.

Riêng Gilgamesh thì lộ vẻ hứng thú.

Ngay khoảnh khắc đó, hắn cảm nhận được một luồng ý chí (willpower) mạnh mẽ bộc phát từ người George, chính luồng ý chí đó đã làm nổ tung đầu Shinji.

“Tôi đối với người bình thường đều rất khoan dung, nhưng với hạng cặn bã thì chưa bao giờ nương tay.” George chậm rãi đứng dậy: “Tự giới thiệu một chút, tại hạ George, Ngự chủ của Artoria.

Hy vọng các người có thể chủ động đầu hàng, đừng phản kháng vô ích kẻo lại giống như hắn.” Phất tay một cái, Lancer đang bị phong ấn hôn mê bị ném ra từ tiểu thế giới.

“Hóa ra là anh!” Kirei lúc này mới nhận ra mình đã đoán sai, Ngự chủ thứ bảy không phải Shirou, mà chính là George - kẻ hắn chưa từng nghe danh.

Theo tính cách của hắn, khi gặp kẻ địch không rõ thông tin và ở thế bị động thế này thì nên quả đoạn rút lui.

Nhưng hắn biết, trước sự khiêu khích này, Gilgamesh tuyệt đối không đồng ý rút lui.

Quả nhiên, sau khi nghe George nói, sắc mặt Gilgamesh lập tức thay đổi.

“Đầu hàng?

Lâu rồi không có ai dám nói với bản vương những lời như vậy.

Tốt, ngươi được lắm, ngươi đã thành công thu hút sự chú ý của ta.

Chương 554

Ta quyết định tiếp theo... sẽ chơi đùa với ngươi và kiếm sĩ của ngươi một chút!" Bộ đồ hiện đại trên người Gilgamesh lập tức biến thành bộ giáp vàng kim rực rỡ.

Kết hợp với mái tóc vàng, hắn trông cực kỳ lộng lẫy và quý tộc.

"Chậc chậc, tôi thích nhất là người giàu." George khẽ giậm chân: "Kính Tượng Không Gian!" Người ta làm Anh Linh cùng lắm có hai ba món bảo cụ, Gilgamesh có cả một kho tàng, trong mắt anh hắn chính là kẻ giàu nhất đám Anh Linh.

Cướp của người giàu thú vị hơn cướp của người nghèo nhiều.

"Ma thuật không gian vô vị, hãy để ngươi thấy sức mạnh thực sự là gì, vương giả thực sự là gì!" Đối với việc không gian bị chuyển đổi, Gilgamesh không mấy bận tâm, trước đây dù có bị Chinh Phục Vương Iskandar nhốt vào thế giới nội tâm (Reality Marble) với thiên quân vạn mã, hắn cũng có thể chém tan bằng một kiếm.

Huống chi đây chỉ là một không gian kính tượng bình thường.

Từng gợn sóng không gian vàng kim xuất hiện sau lưng Gilgamesh, trong đó hiện ra đủ loại vũ khí.

Mỗi món vũ khí đều không phải hàng tầm thường, đều là những bảo cụ với năng lực khác nhau mà hắn thu thập được trong thời kỳ cai trị.

Hắn sinh ra vào cuối thời Thần đại, sở hữu hai phần ba huyết thống thần linh và một phần ba huyết thống nhân loại.

Là "cái chêm" mà chư thần tạo ra để chế ước nhân loại.

Do nữ thần và đế vương nhân loại kết hợp sinh ra để thống trị con

người, thống trị mọi anh hùng, nhằm đạt được mục đích kiểm soát nhân loại.

Vì thế hắn được gọi là "Anh Hùng Vương".

Sở thích lớn nhất của hắn là thu thập mọi tài bảo, xây dựng một kho báu khổng lồ là Gold City, đưa gần như tất cả bảo cụ thời đó vào kho.

Sau khi thành Anh Linh, hắn có khả năng kết nối với kho báu để lấy bảo cụ ra bất cứ lúc nào.

Nhưng là một vương giả, hắn không thích cầm bảo cụ đánh cận chiến vì nó làm mất phong độ.

Đa phần hắn chỉ đứng đó vừa mỉa mai kẻ địch, vừa bắn các món bảo cụ từ kho báu ra như đạn.

Bảo cụ mạnh mẽ dùng làm vũ khí ném một lần, uy lực tự nhiên không thấp mà tiêu tốn ma lực lại ít.

Vì phương thức chiến đấu này chỉ tốn ma lực mở cửa kho, còn sát thương hoàn toàn dựa vào bản thân bảo cụ.

Đó cũng là lý do hắn được triệu hồi với chức nghiệp Archer.

"Đến đây, cứ việc phóng thoải mái đi!" George bước lên hai bước, dang rộng hai tay, mặt đầy nụ cười.

Trong bóng tối, anh đã mở lối vào tiểu thế giới ngay trước mặt mình.

Lúc này Artoria đứng sau lưng George đầy vẻ u ám.

Khi Gilgamesh mặc giáp vàng, cô cũng đã rút Excalibur chuẩn bị chiến đấu.

Kết quả, George lại truyền âm bảo cô đứng yên đừng động đậy, anh sẽ xử lý Gilgamesh.

Dù cô có phần e dè Gilgamesh, nhưng với tư cách là một kỵ sĩ đường đường chính chính, là Servant được triệu hồi, cô phải là người xông pha đầu tiên.

Giờ Ngự chủ lại bảo cô đứng sau xem, còn anh thì xông lên chiến đấu.

Không biết lại tưởng cô là Ngự chủ, còn George mới là Anh Linh được triệu hồi.

"Tự lượng sức mình!" Gilgamesh phất tay, đao thương kiếm kích đủ loại bảo cụ mang theo năng lượng khổng lồ như mưa đạn bắn về phía George.

Kẻ địch thông thường dù đỡ được vài món đầu cũng sẽ bị đống bảo cụ dày đặc phía sau xuyên thành nhím.

Dù có sở hữu khiên cực mạnh cũng sẽ bị vô số bảo cụ bắn nát.

Hắn đã triệu hồi ngai vàng ra ngồi xuống, chuẩn bị thưởng thức cảnh George bị bắn thành nhím.

Nhưng giây tiếp theo, hắn lại bật dậy khỏi ngai vàng.

"Làm sao có thể!" Vì tất cả bảo cụ hắn bắn ra, khi cách George khoảng một mét đều biến mất không dấu vết.

Mà George đứng đó không hề hấn gì.

"Lại là ma thuật không gian sao?" Quan sát kỹ, hắn thấy trước mặt George có một vết nứt không gian vô hình, chính vết nứt đó đã nuốt chửng mọi bảo cụ.

George có thể chuyển dịch họ vào không gian kính tượng, chứng tỏ anh rất giỏi ma thuật không gian, dùng không gian để chuyển dịch đòn tấn công đúng là một phương thức phòng ngự khéo léo.

"Hừ, trò vặt." Hắn vẩy tay, những bảo cụ vốn đang bay thẳng lập

tức bẻ lái giữa không trung, lao về phía George từ mọi phía.

Đối với hắn, muốn thay đổi hướng bay của bảo cụ chỉ cần tốn thêm chút ma lực là xong.

"Xem ra anh sưu tầm được không ít bảo cụ đấy." Thấy mình đã thu được mấy trăm thanh bảo cụ mà Gilgamesh vẫn cứ bắn ra không ngừng, nụ cười trên mặt George càng tươi hơn.

"Vào hết cho ta!" Năng lực dị nhân phát động, những bảo cụ vừa đổi quỹ đạo định bắn vào người anh lập tức lại bẻ lái một lần nữa, chui tọt vào tiểu thế giới.

Khác với Excalibur hay Avalon, những bảo cụ hiện tại Gilgamesh bắn ra tuy không yếu nhưng chưa đạt đến cấp độ quy tắc, nên vẫn bị năng lực của anh ảnh hưởng.

Thêm vào đó Gilgamesh tiêu tốn ma lực không nhiều, chỉ mở cửa kho bắn ra chứ không khống chế quá tinh tế.

"Láo xược, dám thao túng bảo cụ của ta!" Thấy bảo cụ mình bắn ra bị George dùng ma thuật gì đó làm đổi hướng, Gilgamesh cảm thấy bị sỉ nhục, lập tức nổi giận.

Hắn ghét nhất kẻ nào động vào đồ của mình, dù đó là bảo cụ hắn bắn ra để giết người.

"Để xem ngươi thao túng được bao nhiêu!" Những gợn sóng không gian dày đặc lập tức phủ kín cả bầu trời, vô số bảo cụ như mưa bão trút xuống không ngừng.

Dù sao bảo cụ hắn bắn ra đều có thể thu hồi bằng Thiên Chi Tỏa (Enkidu), bắn hết là có thể bổ sung ngay, không lo thiếu số lượng.

Hắn tin rằng đối phương là ma thuật sư, dù là mở không gian đặc biệt hay thao túng bảo cụ thì tuyệt đối không dễ dàng gì.

Đợi đến khi đối phương luống cuống, sơ hở một chút là sẽ bị bảo cụ của hắn xuyên tâm.

Tuy nhiên, điều hắn không ngờ tới là suốt mười phút đồng hồ, đối phương vẫn bình an vô sự, nuốt sạch mọi bảo cụ vào không gian đặc biệt.

Càng không ngờ tới là, kho bảo cụ Gold City dùng để bắn của hắn cư nhiên... bắn hết rồi!

"Sao lại thế này, chẳng lẽ... bảo cụ ta bắn ra không được Thiên Chi Tỏa thu hồi?" "Hết rồi à?

Vậy trận chiến này cũng nên kết thúc rồi đấy." George thấy đối phương không bắn thêm được nữa, vẫy tay đóng lối vào tiểu thế giới.

Gilgamesh có thể dùng Thiên Chi Tỏa thu hồi bảo cụ vì chúng vẫn rơi rụng trong thế giới này.

Dù là không gian kết giới do bảo cụ của Anh Linh khác tạo ra cũng thuộc phạm trù thế giới này, quy tắc bên trong vẫn nằm trong quy tắc cơ bản của thế giới này.

Chương 555

Nhưng tiểu thế giới do George tạo ra thì khác, tuy chưa hoàn thiện nhưng nó là một thế giới hoàn toàn tách biệt.

Không có sự cho phép của George, Thiên Chi Tỏa của Gilgamesh không thể xâm nhập vào để thu hồi.

Nên trận chiến hôm nay, mỗi thanh bảo cụ Gilgamesh bắn ra là kho báu của hắn mất đi một thanh.

Đợt xả đạn dày đặc quy mô lớn vừa rồi đã khiến mọi vũ khí dạng kiếm giáo trong kho bị bắn sạch sành sanh.

"Dám mưu đồ chiếm đoạt bảo cụ của ta!" Phát hiện kho báu thực sự đã trống rỗng, Gilgamesh hoàn toàn rơi vào trạng thái bạo nộ.

Hắn chưa bao giờ giận dữ như hôm nay, chưa bao giờ.

Phải biết sở thích lớn nhất của hắn là sưu tầm bảo vật, bảo cụ thu thập cả đời giờ gần như mất sạch, tim hắn làm sao chịu thấu.

"Thiên Chi Tỏa!" Ma lực bùng nổ, ánh vàng rực rỡ khiến hắn trông như một mặt trời nhỏ chói mắt đến mức khó nhìn trực diện.

Theo tiếng hét của hắn, hai sợi xích xuyên qua không gian xuất hiện sau lưng George, nhanh chóng quấn chặt lấy anh.

Thiên Chi Tỏa, một trong những bảo cụ đỉnh cao nhất trong kho báu của hắn.

Do chúng thần hợp lực tạo ra, có sức trói buộc cực mạnh, đặc biệt nhắm vào thần linh, thần tính càng cao càng bị khắc chế.

Nó còn có thể tự động thu hồi mọi bảo cụ bắn ra từ kho.

Trong khi dùng xích trói George, tay phải hắn hiện ra một chuôi

kiếm tạo hình kỳ lạ.

Chuôi kiếm nhanh chóng kéo dài, hóa thành bảo cụ mạnh nhất của hắn: Thiên Địa Quai Ly Khai Tịch Chi Tinh (Ea)!

"Tỉnh giấc đi, Sơ Khai Chi Kiếm!" Gilgamesh giơ cao thanh kiếm trong tay, dồn toàn bộ ma lực vào đó.

Thân kiếm lập tức tuôn ra năng lượng màu đỏ kỳ dị cùng những gợn sóng quy tắc khiến không gian cũng phải run rẩy.

"Thiên địa sơ khai, Hồng hoang thế giới!" Một cú chém từ trên xuống, một lưỡi kiếm đỏ rực mang sức mạnh khai thiên tích địa chém thẳng vào George, uy lực vượt xa Excalibur của Artoria lúc trước.

Những người đứng xem cũng bị uy lực của nhát kiếm này làm cho kinh hãi lùi liên tục, thầm thốt lên sao trên đời lại có bảo cụ đáng sợ đến thế.

"Vẫn không cần tôi giúp sao?" Artoria từng thấy uy lực của Ea, định giơ Avalon lên giúp phòng ngự nhưng lại bị George truyền âm ngăn cản một lần nữa.

"Khai thiên tích địa, quả là có chút năng khiếu, tiếc là người dùng thực lực hơi kém, nếu không tôi cũng khó đối phó đấy." Nhìn lưỡi kiếm đỏ rực lao tới, mặt George không chút biến sắc.

Thanh kiếm Ea này trong mắt anh cũng tương tự như Bàn Cổ Phì khai thiên lập địa, quả thực có sức mạnh quy tắc xẻ đôi đất trời.

Đương nhiên, ở đây là nói về sức mạnh quy tắc tương đồng, thực tế uy lực không cùng cấp độ.

Nhưng Bàn Cổ Phì có mạnh đến đâu mà người dùng không đủ thực lực thì cũng vứt.

Giống như Bàn Cổ dùng rìu thì khai thiên lập địa, còn Trầm

Hương dùng rìu chỉ có thể chẻ núi cứu mẹ.

Kiếm Ea nằm trong tay Gilgamesh thì ngay cả tinh cầu cũng không chém nổi, đừng nói là cả thế giới này.

"Alohomora (Khai Tỏa Chú)!" Khai Tỏa Chú trực tiếp giải khai Thiên Chi Tỏa, tay phải anh hóa thành móng vuốt rồng đen khổng lồ, bao phủ bởi kim quang, một tay tóm chặt lấy lưỡi kiếm đỏ rực kia.

Anh không phải thần linh, Thiên Chi Tỏa đối với anh chỉ là những sợi xích cứng một chút, với Khai Tỏa Chú đã được anh tối ưu hóa đến cấp độ khái niệm, giải khai dễ như trở bàn tay.

"Bảo cụ tốt thế này để trong tay anh đúng là lãng phí, đưa đây cho tôi." Móng vuốt rồng đen dùng lực, lưỡi kiếm đỏ rực bị bóp nát giữa không trung, khiến Gilgamesh suýt rớt cả mắt ra ngoài.

Giây tiếp theo, hắn thấy mặt George xuất hiện trước mắt mình, cách chưa đầy mười phân.

Không đợi hắn kịp phản ứng, thanh kiếm Ea trong tay đã bị cưỡng ép giật mất, rồi biến mất vào vết nứt không gian kia.

"Ngại quá, suýt quên mất mình là ma pháp sư, phải ưu nhã một chút." Thấy Gilgamesh giận dữ đấm tới, George định cho hắn một cái tát, nhưng nhớ lại mình là ma pháp sư mà cứ dùng chân tay mãi thì có vẻ không đúng thân phận, thế là đưa tay vẽ một vòng tròn ma pháp: "Lôi Chi Diệt Thần Ma Pháp - Vạn Lôi: Liên Tục Tấn Công!" Những tia sét đen kịt từ trên trời giáng xuống Gilgamesh, trước khi nắm đấm của hắn chạm vào George, hắn đã bị sét đánh ngã xuống đất.

Chưa kịp bò dậy, hết tia này đến tia khác, tổng cộng một vạn tia sét liên tục nện xuống, đánh hắn lún sâu xuống lòng đất.

Khi sấm sét kết thúc, mọi người nhìn xuống hố sâu đều không khỏi lộ vẻ đồng tình.

Anh Hùng Vương vốn mặc giáp vàng lộng lẫy, quý tộc giờ đây bộ giáp đã biến thành sắt vụn rách nát.

Cơ thể hắn đen thui một nửa, mái tóc vàng cũng bị điện cháy đen rụng sạch, chỉ còn thoi thóp hơi tàn chứng minh vẫn còn sống.

"Diệt Thần Ma Pháp đối với thần linh có hiệu quả khắc chế không tệ nhỉ." George không lấy làm lạ.

Gilgamesh có hai phần ba huyết thống thần linh, tự nhiên bị Diệt Thần Ma Pháp của anh khắc chế, nếu không nhờ bộ giáp có phòng ngự khá tốt thì chắc giờ đã tan thành tro bụi.

"Ngoan ngoãn nghe lời đi, như vậy ít nhất cũng giúp anh bớt chịu khổ xác thịt." George không giết Gilgamesh mà xuống hố trị thương sơ qua cho hắn.

Anh còn cần Gilgamesh phối hợp nghiên cứu đống bảo cụ kia, tạm thời chưa định giết.

Nghe George đe dọa, Gilgamesh lộ nụ cười khinh miệt: "Ta thừa nhận ngươi thực sự mạnh, nhưng muốn ta khuất phục ngươi thì tuyệt đối không bao giờ!" Anh Hùng Vương kiêu ngạo sao có thể vì chút đau đớn thể xác mà chịu khuất phục.

Dù sao hắn cũng đã chết rồi, không hề sợ hãi cái chết.

"Hơi khó đây." Nhìn thái độ của Gilgamesh, George xoa cằm.

Thực tế Gilgamesh không thuộc về bảy Anh Linh được triệu hồi lần này, nên giết đi cũng không ảnh hưởng kế hoạch.

Chỉ là thấy hơi tiếc, tên này tuy kiêu ngạo nhưng cũng có tài, đáng để nghiên cứu.

"Nếu anh không nghe lời, thì đừng bao giờ mong tôi trả lại đống bảo cụ đã thu được từ anh." "Ngươi!" Nghe George nói, người

Gilgamesh cứng đờ.

Đó là những bảo cụ hắn đã thu thập cả đời.

"Thực ra đây không phải đe dọa, anh có thể coi là hợp tác.

Anh giúp tôi nghiên cứu xong một món, tôi trả lại anh một món, nghiên cứu xong hết thì trả lại toàn bộ." Tìm được điểm yếu của Gilgamesh, George vỗ vai hắn cười nói.

"Ngươi coi bản vương là trẻ con à, bản vương sao có thể chịu sự đe dọa này, bản vương sao có thể vì mấy món bảo cụ mà đồng ý hợp tác, bản vương còn phải thanh tẩy thế giới này..." Trong lòng Gilgamesh gào thét điên cuồng, nhưng miệng lại vô thức thốt ra đáp án: "Được." "Ông còn muốn phản kháng không?" Xong việc với Gilgamesh, George quay sang Kirei Kotomine đằng kia.

Kirei lắc đầu: "Ta biết mình không có cửa thắng, chỉ là hơi tiếc vì chưa hoàn thành được kế hoạch của mình." Đến cả kiếm Ea của Gilgamesh còn dám đỡ tay không mà không hề hấn gì, thì thực lực của vị ma thuật sư trước mắt này đã vượt xa hắn không biết bao nhiêu cấp bậc.

Có lẽ ngay cả Viện trưởng Tháp Đồng Hồ cũng không phải đối thủ.

Nên bây giờ ngoài việc chờ chết, hắn không còn lựa chọn nào khác.

Tuy nhiên hắn cũng không sợ chết, hắn không có nỗi sợ cái chết, chỉ tiếc là kế hoạch không thành, không được hưởng thụ khoái lạc tột cùng kia.

"Cũng biết tự lượng sức mình đấy." George phất tay giải trừ Mirror World, đặt tay lên đỉnh đầu Kirei bắt đầu đọc ký ức.

Rất nhanh, anh đã xem hết cuộc đời Kirei, nắm được mọi thông tin

cuộc chiến Chén Thánh lần thứ tư, danh tính hai Ngự chủ còn lại, và cả một thu hoạch bất ngờ.

"Không ngờ tên này đã cải tiến Lệnh chú, có thể sở hữu hai Anh Linh cùng lúc." Cuối cuộc chiến thứ tư, Kirei vốn bị Kiritsugu bắn xuyên tim.

Nhưng vì Servant Gilgamesh bị bùn đen trong Chén Thánh xâm thực và có được nhục thân mới, bùn đen đã theo khế ước chảy ngược lại lấp đầy lỗ hổng ở tim hắn, cứu sống hắn.

Chương 556

Cuộc chiến kết thúc, không có Đại Chén Thánh cung cấp ma lực, hắn mượn danh nghĩa giáo hội để nhận nuôi trẻ mồ côi.

Thực tế lại dùng lũ trẻ đó làm tế phẩm để cung cấp ma lực cho Gilgamesh hoạt động.

Trong thời gian đó, hắn còn cải tiến Lệnh chú để mình có khả năng khế ước với Anh Linh thứ hai.

Nên khi cuộc chiến thứ năm bắt đầu, hắn đã lén giết chết Ngự chủ của Lancer để chiếm quyền điều khiển.

Có sự cải tiến của Kirei, tốc độ nghiên cứu của George tăng vọt.

Vừa đọc xong ký ức của Kirei, anh đã phát triển ra loại Lệnh chú mới có thể khế ước cùng lúc với bảy tám Anh Linh.

Sau này nghiên cứu thêm, khế ước một hai trăm Anh Linh cũng không thành vấn đề.

"Chuyển di Lệnh chú!" Anh điểm tay vào hai cánh tay Kirei, hai Lệnh chú của hắn lập tức bị hút vào tay phải George, dung hợp cùng Lệnh chú của Artoria trên mu bàn tay.

"Nói cho các người một tin không vui, Chén Thánh đã bị ô nhiễm rồi, dù có thắng cuộc chiến cũng không thể thông qua nó để đạt thành tâm nguyện.

Nên có muốn cân nhắc làm một giao dịch không?" Dùng ma pháp định thân Kirei, George quay sang Rin, chia sẻ thông tin về cuộc chiến lần thứ tư.

Theo tin Kirei thu thập được, trong cuộc chiến lần thứ ba, nhà Einzbern đã triệu hồi Anh Linh Avenger Angra Mainyu nằm ngoài các

chức nghiệp thông thường.

Nhưng Avenger lại yếu như người thường, chết ngay ngày thứ tư.

Linh hồn hắn bị hút vào Đại Chén Thánh, khiến nguồn năng lượng không màu của Đại Chén Thánh bị tâm nguyện ác ý của Avenger làm ô nhiễm thành bùn đen nguyền rủa.

Từ đó về sau, không thể thực hiện điều ước được nữa.

Bản chất cuộc chiến Chén Thánh là để mượn nghi thức này đi tới Căn Nguyên (Akasha).

Việc ước nguyện chỉ là chức năng phụ.

Nguyên lý chủ yếu là Đại Chén Thánh tích tụ lượng ma lực không màu khổng lồ để thực hiện hầu hết nguyện vọng của con người, những điều quá khó cũng không thực hiện được.

Ví dụ như trực tiếp ước nguyện tiến vào Căn Nguyên.

Nhưng giờ năng lượng đã biến thành bùn đen nguyền rủa, tự nhiên mất luôn chức năng ước nguyện.

"Hóa ra là vậy, hèn gì lúc đó Kiritsugu lại bắt tôi phải hủy diệt Chén Thánh!" Artoria đứng sau George lộ vẻ cô độc.

Cô luôn thắc mắc tại sao ở cuộc chiến thứ tư, Kiritsugu rõ ràng đã đánh bại Kirei và giành chiến thắng, vậy mà lại bắt cô dùng Excalibur phá hủy Chén Thánh.

Hóa ra lúc đó Kiritsugu đã biết Chén Thánh bị ô nhiễm, nếu nghi thức tiến hành đến cuối cùng, bùn đen sẽ xuất hiện và hủy diệt toàn bộ nhân loại.

Vì thế, điều này cũng có nghĩa là tâm nguyện muốn viết lại lịch sử Anh Quốc của cô cũng không còn khả thi.

"Thì ra trận hỏa hoạn đó là do Chén Thánh bị phá hủy gây ra." Lúc

này, sắc mặt Emiya Shirou cũng rất phức tạp.

Kiritsugu ra lệnh cho Artoria hủy diệt Chén Thánh để ngăn bùn đen giáng thế, nhưng lại dẫn đến trận đại hỏa hoạn ở thành phố Fuyuki, thiêu chết mọi người thân của cậu.

Tuy nhiên cậu nhanh chóng nghĩ thông suốt, nếu Kiritsugu không ra lệnh đó, người chết không chỉ là người thân của cậu mà là toàn bộ nhân loại.

"Vậy là cha vì áy náy nên mới nhận nuôi Shirou, và không đến thăm tôi vì tộc trưởng không cho phép." Tương tự, Illya cũng giải tỏa được thắc mắc trong lòng, buông bỏ được khúc mắc.

Cha cô không phải không yêu cô, mà là không có cách nào khác.

"Giao dịch gì?" Rin tiêu hóa xong mọi thông tin, ngẩng đầu nhìn George.

Nếu cuộc chiến Chén Thánh đã thành ra thế này thì chẳng việc gì phải tiếp tục nữa.

George ném Kirei đến trước mặt Rin.

"Tôi giao kẻ thù giết cha của cô cho cô toàn quyền xử lý, giết hay tha tùy cô.

Đổi lại cô phải chuyển Lệnh chú sang cho tôi." Anh hoàn toàn có thể cưỡng đoạt Lệnh chú từ Rin, nhưng nếu không cần dùng vũ lực, anh vẫn thích đạt được mục đích thông qua giao dịch công bằng hơn.

Rin không đồng ý hay từ chối ngay mà hỏi: "Nếu cuộc chiến Chén Thánh đã không thể tiếp tục, anh lấy Lệnh chú của tôi làm gì?" "Vì mục tiêu của tôi từ đầu đến cuối không phải là ước nguyện, điều tôi muốn thì Chén Thánh không thực hiện được.

Tôi thu thập Lệnh chú là để nghiên cứu toàn bộ ma thuật nghi thức

của Chén Thánh, tìm ra con đường chính xác để đi tới Căn Nguyên, đó mới là mục tiêu mà một ma pháp sư nên theo đuổi." George cũng không nói dối, mục tiêu của anh đúng là tiến về nơi Căn Nguyên.

Chỉ là trước đó, anh muốn nghiên cứu thêm vài món bảo cụ và học hỏi các loại ma thuật khác nhau của thế giới này.

"Được, tôi đồng ý giao dịch." Hít sâu một hơi, Rin gật đầu.

Cô tin lời George, vì sau khi chứng kiến trận chiến giữa anh và Gilgamesh, cô hiểu George muốn xử lý cô chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay, không cần thiết phải làm giao dịch này.

Hơn nữa nếu không có George giúp, cô và Archer tuyệt đối không phải đối thủ của Kirei và hai Anh Linh của hắn.

"Tốt lắm, vậy mọi người cứ xử lý việc ở đây đi.

Đúng rồi, dưới hầm vẫn còn vài đứa trẻ mồ côi, mọi người cứu lấy chúng nhé.

Tôi đi chuyển di Lệnh chú của ba Anh Linh còn lại đây." Thấy Rin đồng ý giao dịch, George cũng không vội chuyển Lệnh chú ngay mà lập tức biến mất tại chỗ.

Kỵ binh Medusa sau khi Master tạm thời là Matou Shinji bị giết, đã tự động quay về bên cạnh Master thực sự là Matou Sakura.

Còn về Master của Caster và Assassin, George đã biết được danh tính từ ký ức của Kotomine Kirei.

Vì vậy, hiện tại hắn trực tiếp đi xử lý những Master này, dung hợp Lệnh chú của họ vào Lệnh chú của chính mình để giải quyết dứt điểm mọi vấn đề.

Nơi đầu tiên hắn đến là vị trí của Master Caster và Assassin, hai Master này hiện tại rất thú vị.

Bởi vì họ có thể nói là một Master, nhưng lại không giống như Kotomine Kirei, một người sở hữu hai Lệnh chú và ký khế ước với hai Anh linh.

Theo tình báo trong đầu Kotomine Kirei, Master của Caster trong cuộc Thánh chiến này là Atrum, một Magecraft sư đến từ Trung Đông.

Nhưng Caster đã giết chết Master của mình, sau đó ký khế ước với một Master mới, chính là giáo viên trường trung học Homurahara, cũng là chủ nhiệm lớp của Tohsaka Rin - Kuzuki Souichirou.

Đồng thời, nàng ta lại dùng năng lực ma thuật mạnh mẽ của mình, với thân phận Servant để cưỡng ép triệu hồi Anh linh chức nghiệp Assassin, trở thành Master của Assassin.

Vì vậy, Master của Assassin là Caster, còn Master của Caster là Kuzuki Souichirou.

Thực tế trước đây, cuộc chiến Chén Thánh không được Giáo hội và Hiệp hội Magecraft sư coi trọng.

Những người sáng lập khi tạo ra cuộc chiến Chén Thánh cũng không nói rằng nó có thể dẫn đến Căn Nguyên, mà chỉ nói rằng có thể tập hợp một lượng lớn ma lực vô sắc để đạt thành một số nguyện vọng.

Hiệp hội Magecraft sư phái người đến xem, thấy đúng là có một đống ma lực vô sắc tập hợp nên đã phê chuẩn, nhưng cũng không quá để ý.

Bởi vì đối với người của Hiệp hội, muốn tập hợp ma lực vô sắc cũng không phải việc gì quá khó khăn.

Hơn nữa, những ma lực vô sắc đó cũng chỉ có thể hoàn thành một số nguyện vọng bình thường, chứ không phải nguyện vọng nào cũng đạt được.

Bên phía Giáo hội cũng vậy, chẳng qua để đề phòng cuộc chiến Chén Thánh ảnh hưởng đến người bình thường nên mỗi kỳ mới phái người tới giám sát.

Chương 557

Cho đến cuộc chiến Chén Thánh lần thứ tư, một trong mười hai Quân chủ của Tháp Đồng Hồ thuộc Hiệp hội Magecraft là Kayneth, vì hứng thú nên đã tham gia.

Kayneth với tư cách là Quân chủ đương nhiên sở hữu năng lực ma thuật cực kỳ mạnh mẽ, người của Hiệp hội vốn tưởng rằng ông ta chắc chắn sẽ là người chiến thắng cuối cùng.

Tuy nhiên, kết cục lại nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Vị giáo sư Kayneth mạnh mẽ không những thất bại mà còn bị những người tham gia khác giết chết trong cuộc chiến.

Thế là Hiệp hội Magecraft mới bắt đầu thực sự nảy sinh hứng thú với cuộc chiến Chén Thánh.

Không nghiên cứu thì không biết, nghiên cứu rồi mới phát hiện cuộc chiến Chén Thánh thế mà có thể triệu hồi các anh hùng trong lịch sử đến làm thức thần chiến đấu, chuyện này thật không tầm thường.

Các Magecraft sư bắt đầu sôi sục.

Họ không phải hưng phấn vì có thể lợi dụng những anh hùng này chiến đấu, cũng chẳng mấy hứng thú với việc ước nguyện với Chén Thánh.

Ví dụ thế này, nó giống như một nhóm các nhà sử học suốt ngày nghiên cứu lịch sử, đột nhiên phát hiện có thể triệu hồi Tần Thủy Hoàng, Lưu Bang, Hạng Vũ và Gia Cát Lượng trong lịch sử ra vậy.

Thế là vào cuộc chiến Chén Thánh lần thứ năm, Hiệp hội Magecraft đòi hai suất tham gia, và hai suất này cũng bị đám Magecraft sư tranh đoạt gay gắt.

Người chiến thắng cuối cùng, một người đến từ gia tộc Ma đạo cổ xưa, hậu duệ của đoàn kỵ sĩ mà anh hùng Cu Chulainn từng phục vụ khi còn sống - Bazett.

Mục đích tham gia là muốn được gặp thần tượng Cu Chulainn mà mình tôn sùng từ nhỏ.

Tiếc là đã bị Kotomine Kirei tập kích giết chết.

Người còn lại là con trai của ông trùm dầu mỏ thuộc gia tộc Ma đạo mới nổi ở Trung Đông, Atrum, kẻ đã bỏ ra số tiền lớn để mua suất tham gia.

Mục đích là sau khi triệu hồi Medea, sẽ lợi dụng năng lực ma thuật của nàng để triệu hồi ra Rồng.

Sau khi biết Medea không thể triệu hồi cự long ở thời hiện đại, hắn liền thay đổi thái độ, mỉa mai châm chọc và đối xử với nàng như nô lệ.

Sau đó phát hiện năng lực ma thuật của Medea quá mạnh, trong lòng đố kỵ lại lo lắng nàng sẽ báo thù mình, hắn bèn liên hệ với Kotomine Kirei muốn khử Medea.

Medea phát hiện ra, lợi dụng Bảo cụ của mình giải trừ hạn chế của Lệnh chú, tiêu diệt Master Atrum trước, và gặp được Kuzuki Souichirou khi sắp biến mất.

"Chùa Ryudou!" Sau khi biến mất khỏi nhà thờ, George trực tiếp đến cổng chùa Ryudou, ngôi chùa nổi tiếng ở thành phố Fuyuki.

Bởi vì Kuzuki Souichirou và hai Anh linh đều đang ở trong ngôi chùa này.

"Ai đó?" George vừa nhấc chân định bước vào cửa, một kiếm khách mặc kimono màu tím, miệng ngậm cành cây đã xuất hiện trước mặt hắn.

“Sasaki Kojiro?” George nhìn vị kiếm khách chặn đường, biết đây chính là Anh linh Assassin do Caster Medea mượn cổng chùa Ryudou làm vật trung gian để triệu hồi ra.

Chỉ vì Anh linh này dường như có một khuyết điểm, đó là không thể rời khỏi ngôi chùa này quá một khoảng cách nhất định, nếu không sẽ bị cưỡng chế kéo trở về.

“Master, hay là Anh linh?” Sasaki Kojiro nghe thấy George gọi tên mình, trên mặt không hề có chút ngạc nhiên nào.

Người có thể xuất hiện hư không trước cổng chùa chắc chắn không phải người thường.

Mà có thể gọi tên ông ngay lập tức thì không phải Master cũng là Anh linh được triệu hồi.

“Thôi, không quan trọng, cứ hạ cậu trước đã!” Nhổ cành cây trong miệng ra, Sasaki Kojiro rút thanh trường kiếm bên hông, triển khai bí kỹ của mình.

“Tsubame Gaeshi!” Ba đạo kiếm quang gần như cùng lúc tấn công vào các tử điểm của George.

“Có thể luyện kiếm thuật đến trình độ này, quả là hiếm có.” Đối mặt với nhát kiếm này của Sasaki Kojiro, toàn thân George được bao phủ bởi kim quang.

Đừng thấy Sasaki Kojiro chỉ là một kiếm khách, nhưng kẻ có thể được triệu hồi dưới danh nghĩa Anh linh thì tự nhiên không phải kiếm khách tầm thường.

Một chiêu ba tia sáng này không chỉ là tốc độ nhanh, mà là đã chạm tới một loại quy tắc nào đó, đạt đến cảnh giới kỹ năng gần như Đạo.

Từ một tia chớp trong thế giới thực, sau đó phớt lờ khái niệm thời gian và không gian để chồng chất hoàn toàn đồng thời hai tia chớp

khác, từ đó tạo ra cú chém từ ba hướng.

Đó là "hiện tượng khúc xạ đa chiều" vượt qua các yếu tố tốc độ, tinh xảo hay hư chiêu.

Về lý thuyết, nó không thua kém gì đòn đánh tất trúng theo luật nhân quả của Lancer.

Tuy nhiên, rất đáng tiếc là đòn tấn công này lại nhắm vào George, cho dù cả ba đạo kiếm quang đều trúng đích thì cũng không thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

"Vèo!" George phớt lờ đòn tấn công, nhanh tay vỗ một cái vào trán Sasaki Kojiro, một đạo phong ấn thuật thức nhanh chóng lan ra trên cơ thể ông, phong ấn toàn bộ rồi tùy tay ném vào Tiểu Thế Giới.

Tiến vào chùa Ryudou, hắn đi thẳng đến căn phòng nơi Kuzuki Souichirou cư trú.

Đêm khuya thanh vắng, một nam một nữ cùng ở một phòng.

Tuy là quan hệ Master và Servant, nhưng đều là người trưởng thành, khó tránh khỏi việc nảy sinh tình cảm, rất bình thường.

Huống chi hai người vốn là yêu nhau từ cái nhìn đầu tiên.

Lúc này Medea đang cùng Kuzuki Souichirou nghiên cứu chuyên sâu về các kỹ thuật thân mật, đột nhiên nghe thấy bên tai truyền đến một giọng nói lạ lẫm: "Đang vui vẻ sao, tôi đến thu nhận các người đây!" Gần như không tốn chút sức lực nào, George đã xử lý xong cặp đôi Master - Servant này và thu vào Tiểu Thế Giới.

Kuzuki Souichirou vốn là người thường, Medea lại càng vì Master là người thường nên không thể phát huy thực lực, còn phải thông qua việc hấp thu linh hồn người thường để bổ sung ma lực.

Khi rời đi, George tiện tay dời luôn cả chùa Ryudou đi theo...

Biệt thự lớn của gia tộc Matou.

Matou Sakura dẫn theo kỵ sĩ Medusa đến phòng của ông nội Matou Zouken, giọng run rẩy nói: "Ông nội, anh ấy chết rồi!" "Chết rồi?" Matou Zouken chống gậy, trên mặt lộ ra một chút kinh ngạc.

Sau đó Sakura đem tình báo mà Medusa truyền lại, kể lại toàn bộ cho Matou Zouken nghe.

Matou Shinji sau khi có được quyền khống chế tạm thời Medusa đã nhập bọn với người giám sát Kotomine Kirei, đồng thời còn thiết lập kết giới nuốt chửng linh hồn trong trường học.

Đêm nay vốn định cùng Gilgamesh đi chi viện cho Kotomine Kirei, nhưng vừa mới bắt đầu đã bị George trực tiếp bắn nổ đầu mà chết.

Matou Shinji chết, Medusa tự nhiên quay về bên cạnh Master thực sự là Matou Sakura.

Còn việc sau đó đã xảy ra chuyện gì, rốt cuộc ai thắng ai thua thì Medusa không biết.

"Đúng là phế vật, y hệt cha nó." Đối với cái chết của huyết mạch duy nhất nhà Matou, trên mặt Matou Zouken không có chút đau buồn hay khổ sở nào, giống như chỉ chết đi một con sâu bọ vậy.

Điều lão đang cân nhắc lúc này là tỷ lệ thắng của cuộc chiến Chén Thánh lần thứ năm này là bao nhiêu.

Thực lực của những người tham gia lần thứ tư quá mạnh, sau khi đứa con thứ hai là Matou Kariya thất bại, lão đã chọn từ bỏ.

Nhưng lần này, lão đã dùng mảnh vỡ Chén Thánh nhỏ bị King Arthur đánh nát trong lần thứ tư làm xúc tác để tạo thành Khắc ấn, tồn tại trong cơ thể Sakura, biến nàng thành một Chén Thánh nhỏ không hoàn chỉnh.

Nếu Sakura có thể giành chiến thắng cuối cùng, lão có thể dẫn dắt Angra Mainyu trong Chén Thánh lớn vào cơ thể nàng.

Đến lúc đó lão đã để lại Khắc ấn Trùng trong người nàng, có thể chiếm đoạt nhục thân của Sakura, từ đó đạt được sự trường sinh gián tiếp.

Hiện tại Matou Shinji tuy đã chết, nhưng lão cảm thấy đây lại là chuyện tốt.

Chương 558

Ít nhất mọi người sẽ nghĩ gia tộc Matou đã bị loại, từ đó nới lỏng cảnh giác, để lão có thể ngư ông đắc lợi.

Giống như hiện tại ở phía nhà thờ, chắc chắn là đã đánh đến sứt đầu mẻ trán rồi.

Thực lực của Gilgamesh lão biết rõ mạnh đến mức nào, cộng thêm Kotomine Kirei và Lancer, tuyệt đối có thể chiến một trận với Saber, Berserker và Archer.

Tốt nhất là hai bên cùng chết chùm, như vậy lão chỉ cần giúp Sakura giải quyết hai kẻ ở chùa Ryudou là có thể hoàn thành kế hoạch.

"Nếu đã vậy, tiếp theo con hãy tiếp tục đại diện gia tộc tham gia cuộc chiến Chén Thánh đi!" "Nhưng ông nội, con... con không muốn tham gia..." Trên mặt Sakura lộ ra vẻ cầu khẩn.

Một khi tham gia cuộc chiến Chén Thánh, cuộc sống yên bình của nàng sẽ chấm dứt, thậm chí còn có thể phải đứng ở phía đối lập với Emiya Shirou và chị gái Tohsaka Rin.

Tuy nhiên, nghe thấy lời cầu xin của Sakura, trên mặt Matou Zouken lại lộ ra vẻ tàn nhẫn.

"Con không có tư cách từ chối, nếu không ta sẽ đi giết Emiya Shirou trước, sau đó khiến con sống không bằng chết!" Lão kích hoạt Khắc ấn Trùng mai phục trong cơ thể Sakura, thân thể nàng lập tức bị xâm thực, vô lực ngã quỵ xuống đất.

"Yên tâm, chỉ cần con giành được chiến thắng trong cuộc chiến Chén Thánh, ta sẽ lấy Khắc ấn Trùng ra khỏi người con, để con sống như một người bình thường.

Emiya Shirou sẽ không biết những chuyện con đã trải qua những năm qua, con có thể kết hôn sinh con với cậu ta, hạnh phúc trải qua cả đời.” Vừa đấm vừa xoa, chiêu này luôn có tác dụng.

Matou Sakura sau khi nghe lời hứa của Matou Zouken, ánh mắt bắt đầu dao động.

Chỉ cần có thể sống hạnh phúc với Emiya Shirou cả đời, nàng sẵn sàng làm bất cứ điều gì.

Ngay khi nàng định mở miệng đồng ý, một giọng nói bỗng vang lên trong phòng: “Cô bé à, thực ra tôi có một lựa chọn tốt hơn ở đây.

Chỉ cần cô bằng lòng giao Lệnh chú cho tôi, tôi không những có thể lấy Khắc ấn Trùng trong người cô ra, mà còn có thể giúp cô lấy cả cái Chén Thánh giả mà lão già này đặt vào người cô.

Nếu cần thiết, giúp cô giết lão ta cũng không thành vấn đề.” Người đến chính là George, kẻ vừa thu phục Caster và Assassin ở chùa Ryudou.

“Kẻ nào, dám đột nhập vào nhà Matou của ta?” Matou Zouken thấy sau lưng Sakura đột nhiên xuất hiện một thanh niên, sắc mặt lập tức đại biến.

Chỉ thấy lão vung tay một cái, một đám Khắc ấn Trùng đã lao về phía George tấn công.

Còn George thì há miệng ra, trực tiếp phun ra một luồng hỏa diễm ba màu, thiêu rụi toàn bộ đám Khắc ấn Trùng bay tới thành tro bụi.

“Tôi chính là Master của Saber mà các người vừa thảo luận, cũng là người đã giết cháu trai của ông.” “Nói vậy là Kotomine Kirei đã thua rồi sao?” Matou Zouken nheo nheo mắt.

Trong thâm tâm, lão cảm thấy khả năng Kotomine Kirei thắng ở phía nhà thờ cao hơn một chút.

Tuy Anh linh là hai chọi ba, Master lại là một chọi ba, nhưng Kotomine Kirei dù sao cũng là người đã trụ lại đến cuối cùng và suýt thắng trong cuộc chiến Chén Thánh lần thứ tư.

Hơn nữa kẻ đó âm hiểm xảo quyệt, ngay cả lão cũng vô cùng kiêng dè.

Còn về Gilgamesh, thực lực mạnh đến mức biến thái, thuộc dạng bất thường trong đám Anh linh.

Nhưng không ngờ người thắng cuối cùng lại là một kẻ lạ mặt không có chút tình báo nào trước mắt.

"Đúng thế, ông đoán đúng rồi, nhưng không có phần thưởng đâu." George căn bản không thèm nói nhảm với Matou Zouken mà trực tiếp tiến lên định cưỡng hành sưu hồn.

Hắn luôn cảm thấy vị gia chủ nhà Matou có cơ thể cấu thành từ lũ sâu bọ này chắc chắn ẩn giấu bí mật gì đó.

Nếu không đã chẳng nhét một cái Chén Thánh giả vào người Matou Sakura.

"Sakura, giết hắn!" Matou Zouken thấy George ra tay với mình, lập tức ra lệnh cho Sakura, nhưng lại phát hiện Sakura và kỵ sĩ Medusa bên đó giống như bị trúng định thân thuật, không thể cử động.

"Cậu dám xông vào nhà Matou, còn ác ý tấn công lão phu, lẽ nào không sợ Giáo hội và Hiệp hội Magecraft sư chế tài sao?" Phát hiện Sakura và kỵ sĩ bị chế phục trong nháy mắt, sắc mặt lão đại biến.

Một bên cơ thể lão hoàn toàn hóa thành sâu bọ định né tránh đòn tấn công, một bên lên tiếng uy hiếp George.

Không cần sử dụng Servant, chỉ dựa vào ma thuật của bản thân đã dễ dàng chế phục được Sakura vốn có ma lực mạnh mẽ và Medusa lúc này đang có sức mạnh gần như khôi phục hoàn toàn dưới sự cung

cấp ma lực của Sakura.

Ngay cả lão ở thời kỳ đỉnh cao cũng khó lòng làm được.

Hiển nhiên, thực lực của vị thanh niên lạ mặt này còn mạnh hơn cả lão lúc toàn thịnh.

Tuyệt đối không phải kẻ mà lão bây giờ có thể đối phó.

Vì vậy lão chỉ có thể mang Giáo hội và Hiệp hội Magecraft ra để dọa đối phương.

Cuộc chiến Chén Thánh có quy tắc của nó, với tư cách là Master của Saber, cậu có thể tấn công Sakura và Medusa là đối thủ cạnh tranh, nhưng không thể vô cớ tấn công vị gia chủ nhà Matou như lão.

Một khi bị phát hiện, cậu sẽ phải đối mặt với sự truy sát tập thể của Giáo hội và Hiệp hội Magecraft.

"Đứng yên cho ta!" Thấy Matou Zouken hóa trùng định chạy, George giơ tay dùng một cái Bùa Đông Cứng, định trụ lão ngay giữa không trung.

Giáo hội và Hiệp hội Magecraft, hắn căn bản chẳng để vào mắt.

Huống chi chỉ cần giết chết Matou Zouken, không có ai đi cáo trạng, người của Giáo hội và Hiệp hội Magecraft cũng chẳng rảnh hơi mà đi điều tra.

Những việc Kotomine Kirei làm còn nghiêm trọng hơn nhiều mà chẳng phải vẫn cứ lấp liếm qua đó sao.

"Để ta xem rốt cuộc lão già này là hạng người thế nào." Định trụ Matou Zouken, George bắt đầu đọc ký ức trong não bộ của lão.

Một lúc lâu sau, hắn mới thu tay lại, kinh ngạc nói: "Không ngờ, ông lại chính là vị gia chủ đời đầu của nhà Matou, một trong những người sáng lập chủ chốt của cuộc chiến Chén Thánh." Matou Zouken,

tên thật là Makiri Zolgen, năm trăm năm trước cũng là một Magecraft sư vĩ đại mang trong mình chí lớn.

Nguyện vọng lớn nhất chính là cứu rỗi nhân loại.

Lão cho rằng sở dĩ nhân loại phải chịu khổ đau hoàn toàn là vì cơ thể con người bị giới hạn bởi vật chất, muốn cứu rỗi nhân loại thì chỉ có cách triển khai Ma pháp Thứ ba trên quy mô lớn, để nhân loại tập thể phi thăng mới được.

Thế là lão bắt đầu nghiên cứu phương pháp làm sao để nhân loại có thể tiến vào Vòng Xoáy Căn Nguyên trên quy mô lớn.

Qua nỗ lực của mình, lão phát hiện ra một hiện tượng luôn lặp đi lặp lại trong lịch sử thế giới.

Đó là mỗi khi có đại tai nạn giáng xuống, các anh hùng trong lịch sử nhân loại sẽ phục sinh theo một phương thức đặc biệt để cứu thế giới.

Hơn nữa số lượng cố định luôn là bảy người.

Sau đó, qua nghiên cứu sâu hơn, cuối cùng lão đã làm rõ được cơ chế vận hành bên trong của nó.

Ở thế giới này, tồn tại một Căn Nguyên, hai Đại Ý Chí Ức Chế và Ngũ Đại Ma Pháp.

Căn Nguyên đương nhiên là Vòng Xoáy Căn Nguyên, điểm khởi đầu của mọi thứ.

Hai Đại Ý Chí Ức Chế, một là Gaia, đại diện cho ý thức của toàn bộ hành tinh.

Một cái khác là Alaya, đại diện cho ý thức của các loài linh trưởng, cũng có thể nói là ý thức tập thể của toàn bộ nhân loại.

Ngũ Đại Ma Pháp chỉ năm loại ma pháp có thể dẫn tới Vòng Xoáy

Căn Nguyên.

Ma pháp Thứ nhất, ma pháp cổ xưa nhất, sự phủ định hư vô, ma pháp sáng tạo.

Chương 559

Tức là sự sáng tạo từ không đến có, có thể nói là ma pháp sáng tạo thế giới.

Ma pháp Thứ hai, vận hành thế giới song song, là một loại ma pháp có thể tùy ý xuyên hành và can thiệp vào các thời không song song khác nhau.

Ma pháp Thứ ba, Heaven's Feel, ma pháp vật chất hóa linh hồn, có thể giúp linh hồn đạt được sự trường sinh bất lão, thực hiện việc vật chất hóa linh hồn.

Ma pháp Thứ tư, chưa rõ, đến nay đã không còn ghi chép liên quan, chỉ biết Ma pháp sứ tương ứng dường như vẫn còn tồn tại.

Ma pháp Thứ năm, du hành thời gian và sự hủy diệt, có thể tùy ý xuyên hành về quá khứ và tương lai, ngay cả người đã chết cũng có thể nghịch chuyển thời gian để phục sinh.

Đồng thời có thể phá hủy bất cứ vật phẩm nào trên thế gian.

Theo quy tắc thế giới, năm loại ma pháp này trong cùng một thời kỳ chỉ có thể có một người kế thừa tồn tại.

Vì vậy, chỉ cần Ma pháp sứ đời trước còn sống, người khác sẽ không thể học tập và sử dụng năm loại Ma pháp này.

Nguyên lý phục sinh của các anh hùng chính là Alaya, tập hợp ý thức nhân loại, đã tạo ra Ngai Anh Linh, một cấu trúc bằng Ether.

Sau đó để nó dựa vào dữ liệu của một vị anh hùng nào đó trong ghi chép cảnh giới để tiến hành mô phỏng hoàn mỹ.

Như vậy ở hiện thế nhìn vào sẽ giống như vị anh hùng đó đã phục sinh.

Phát hiện ra nguyên lý này, Makiri Zolgen đã tìm đến xưởng của Ma pháp sứ Thứ ba và gặp được Justeaze Lizrich von Einzbern, tộc trưởng gia tộc Einzbern.

Hai người tâm đầu ý hợp, bắt đầu mô phỏng nhân tạo hiện tượng này, và thế là cuộc chiến Chén Thánh sơ khai ra đời.

Tiếc là Justeaze chỉ là học sinh của Ma pháp sứ Thứ ba, một người nhân tạo được chế tạo dựa trên khuôn mẫu của vị thầy Ma pháp sứ Thứ ba đã mất tích.

Tuy cũng có thể miễn cưỡng triển khai Ma pháp Thứ ba, nhưng mỗi lần triển khai phải mất hàng mấy chục năm mới tích tụ đủ năng lực, so với việc Ma pháp sứ Thứ ba tùy tay phóng ra tức thì thì đúng là không thể so sánh.

Vì vậy Makiri Zolgen đã đến Nhật Bản, đổi tên thành Matou Zouken, tìm đến gia tộc Tohsaka sở hữu linh mạch đặc biệt lớn.

Dùng mồi nhử là cuộc chiến Chén Thánh có thể tiến vào Căn Nguyên để kéo nhà Tohsaka nhập hội, cung cấp linh lực cho Justeaze, chế tạo ra Chén Thánh lớn.

Sau đó lại dùng lời hứa giành chiến thắng Chén Thánh có thể thực hiện nguyện vọng để lừa bảy vị Magecraft sư tham gia nghi thức chiến tranh.

Cuộc chiến Chén Thánh lần thứ nhất, vì không có Lệnh chú nên các Anh linh được triệu hồi căn bản không thèm nghe lời Master, một trận hỗn chiến nổ ra khiến Chén Thánh bị đánh nổ và cuối cùng thất bại.

Muốn khai mở cuộc chiến Chén Thánh lần thứ hai phải đợi sáu mươi năm, Matou Zouken lo lắng về vấn đề thọ mệnh của mình nên đã dùng Khắc ấn Trùng để hóa cơ thể thành sâu bọ nhằm kéo dài sự

sống.

Nhưng lão không ngờ rằng sau khi hóa trùng, lão bị ảnh hưởng bởi Khắc ấn Trùng, tâm trí dần xuất hiện vấn đề, đã quên mất tâm nguyện ban đầu và đánh mất nhân tính.

Đến bây giờ, trong lòng lão chỉ còn lại nỗi chấp niệm về trường sinh bất lão.

"Ngũ Đại Ma Pháp sao, xem ra đợi chuyện ở đây kết thúc có thể đến Tháp Đồng Hồ xem thử." Lão già cổ hủ với năm trăm năm ký ức như Matou Zouken đã giúp George không những hiểu rõ nguyên lý cơ bản của cuộc chiến Chén Thánh, chi tiết năm lần cuộc chiến, mà còn có sự giải mã tỉ mỉ hơn về ma thuật của thế giới này.

Hắn không những muốn đi tới Vòng Xoáy Căn Nguyên, mà trước đó còn muốn học được Ngũ Đại Ma Pháp.

Ma pháp Thứ nhất là sáng thế, đây chính là việc hắn vẫn hằng ngày thực hiện để hoàn thiện Tiểu Thế Giới của mình, nói không chừng học được Ma pháp Thứ nhất thì Tiểu Thế Giới của hắn có thể hoàn thành ngay lập tức.

Ma pháp Thứ hai vận hành thế giới song song, có thể tự do xuyên hành giữa các thế giới song song, ma pháp này cũng rất có ích cho hắn.

Hiện tại hắn đi tới các vũ trụ song song của Marvel vẫn phải nhờ vào sức mạnh ma thuật không gian của Vishanti, hơn nữa còn phải định vị tọa độ trước.

Nếu học được Ma pháp Thứ hai, hắn có thể dựa vào chính mình để tùy ý xuyên hành giữa các vũ trụ song song mà không còn chịu bất kỳ hạn chế nào nữa.

Có lẽ sau này khi cải tiến và nâng cấp, còn có thể nhờ đó mà xuyên hành giữa các thế giới nơi các phân thân đang ở.

Ma pháp Thứ ba Heaven's Feel, hệ thống Chén Thánh đã nghiên cứu hiểu rõ rồi, thực tế theo trình độ ma thuật của hắn thì khả năng cao cũng có thể nắm giữ được.

Ma pháp Thứ tư tuy không biết là gì, nhưng đã cùng một cấp độ thì chắc cũng không kém cạnh.

Ma pháp Thứ năm liên quan đến thời gian, học được rồi thì ma pháp thời gian của hắn sẽ thăng tiến vượt bậc, uy lực của ma pháp mang tính hủy diệt cũng sẽ tăng mạnh.

"Bốp!" George giơ tay giải trừ sự khống chế đối với Matou Sakura và Medusa.

Đồng thời, hắn truyền một số ký ức liên quan đến việc Matou Zouken định chiếm đoạt cơ thể Sakura sang cho nàng.

"Sự thật cô đã biết rõ, điều kiện tôi đưa ra vẫn có hiệu lực, hãy đưa ra lựa chọn đi?" "Tôi đồng ý với anh." Gần như không có bất kỳ sự do dự nào, Matou Sakura đã đưa ra đáp án của mình.

Nàng căn bản không quan tâm đến ma thuật, không quan tâm đến cuộc chiến Chén Thánh hay vinh quang của nhà Matou.

Điều nàng quan tâm duy nhất trong lòng chỉ có Emiya Shirou, chỉ muốn làm một cô gái bình thường nhất, xây dựng một gia đình hạnh phúc.

Trước năm năm tuổi, nàng vẫn là một cô bé ngây thơ vô số tội, có một gia đình mỹ mãn, cuộc sống hạnh phúc.

Nhưng kể từ sau năm năm tuổi khi bị cha đem cho nhà Matou làm con nuôi, mọi thứ tốt đẹp đều vỡ vụn hoàn toàn.

Mỗi ngày bị ném vào hầm chứa đầy Khắc ấn Trùng để chúng xâm thực, đúng là sống không bằng chết, tuyệt vọng gào khóc gọi cha mẹ nhưng không ai đáp lại.

Khó khăn lắm mới học được mọi ma thuật của gia tộc, có được thế giới riêng của mình, vậy mà lại bị người anh trai không cùng huyết thống xâm hại cơ thể.

Nếu không phải bản tính lương thiện thì nàng đã sớm hắc hóa rồi.

"Vậy thì bắt đầu thôi, yên tâm, chuyện của cô tôi sẽ không nói cho Emiya Shirou biết." George há miệng phun ra một luồng hỏa long trực tiếp thiêu Matou Zouken thành tro bụi, sau đó lại giơ tay hút Khắc ấn Trùng và Chén Thánh giả trong người Sakura ra.

Làm xong tất cả những việc này, hắn mới chuyển di Lệnh chú của kỵ sĩ Medusa sang người mình.

Thông qua ký ức của Matou Zouken, hắn biết Matou Sakura cũng là một đứa trẻ đáng thương.

Tuy nhiên giờ đây hắn đã giết Matou Zouken và Matou Shinji, Sakura sẽ là người kế thừa duy nhất của nhà Matou, kế thừa mọi tài sản và cũng không còn ai biết về quá khứ của nàng nữa.

Tương lai chắc hẳn nàng sẽ sống không tệ.

Sau khi hoàn thành giao dịch với Sakura, George dịch chuyển trở lại nhà thờ.

Lúc này ở phía nhà thờ, Emiya Shirou và Tohsaka Rin đã xử lý xong vấn đề của những đứa trẻ mồ côi đó và giải quyết xong Kotomine Kirei.

Tohsaka Rin không phải là nữ sinh trung học bình thường, với tư cách là người kế thừa nhà Tohsaka, nàng đã chuẩn bị tâm lý đầy đủ trước khi tham gia cuộc chiến Chén Thánh.

Giết người mà thôi, đặc biệt kẻ bị giết lại là kẻ thù giết cha, đương nhiên không thể nương tay.

“Không cần đau lòng, các người vẫn còn cơ hội gặp lại.” Điều kiện trước đó đã thỏa thuận xong, nên George cũng không khách sáo, chuyển di toàn bộ Lệnh chú của Rin và Illya sang tay mình.

Rin thì không sao, mới triệu hồi Servant được một ngày, cũng chưa nảy sinh tình cảm gì đặc biệt, không quá bận tâm việc Emiya áo đỏ rời đi.

Illya thì khá đau lòng, vì thực ra nàng đã triệu hồi Heracles từ rất sớm, hai người giống như cha con vậy.

Vì vậy khi chuyển di Lệnh chú, George đã an ủi một câu.

Tuy nhiên câu an ủi này cũng không phải lời nói dối.

Ban đầu hắn kế hoạch là nghiên cứu tám món Bảo cụ của các Anh linh, sau đó triệu hồi Chén Thánh, thanh lọc bùn đen bên trong, rồi lợi dụng tám Anh linh để mở ra lỗ hổng dẫn đến Căn Nguyên để tiến vào Vòng Xoáy Căn Nguyên.

Chương 560

Nhưng sau khi xem ký ức của Matou Zouken, hiểu rõ hơn về Ma pháp Thứ ba và Heaven's Feel, hắn mới biết e rằng rất khó làm được.

Bởi vì Vòng Xoáy Căn Nguyên tượng trưng cho bản nguyên thế giới, nếu muốn lén lút lẻn vào thì sẽ bị hai Đại Ý Chí Ức Chế ngăn cản.

Vì vậy cho dù các cuộc chiến Chén Thánh trước đây có diễn ra suôn sẻ, không bị ô nhiễm, muốn đi theo các Anh linh lẻn về Ngai Anh Linh để tiến vào Vòng Xoáy Căn Nguyên cũng là chuyện không thể.

Lỗ hổng thì có thể đục ra, nhưng tiền đề là anh phải chống chọi được sự ngăn cản của hai Đại Ý Chí Ức Chế.

Nói không chừng đứng chờ anh ở phía bên kia lỗ hổng là toàn bộ các Anh linh trên Ngai Anh Linh đấy.

Mặc dù George tự nhận mình có thực lực mạnh mẽ, nhưng chưa thử qua cũng không dám đảm bảo mình có thể xuyên qua sự ngăn cản của hai Đại Ý Chí Ức Chế.

Do đó hắn quyết định tạm thời chưa vội thanh lọc Chén Thánh.

Đợi hắn nghiên cứu thông suốt, đặc biệt là học được Ngũ Đại Ma Pháp rồi mới thanh lọc Chén Thánh, đối kháng với hai Đại Ý Chí Ức Chế để tiến vào Vòng Xoáy Căn Nguyên cũng chưa muộn.

Hơn nữa theo ý tưởng của hắn, cho dù hoàn thành nghi thức thì những Anh linh này cũng không phải là không giữ lại được.

Chỉ cần đục được lỗ hổng, hắn hoàn toàn có thể khi tiến vào đó sẽ thả những Anh linh này quay lại, để họ tiếp tục ở lại hiện thế.

Ngay cả Gilgamesh còn có thể lợi dụng bùn đen để tái tạo nhục

thân ở lại hiện thế sinh hoạt, chẳng lẽ hắn không mạnh hơn bùn đen sao?

Hắn nắm giữ Chén Thánh, nghiên cứu hiểu rõ các pháp tắc trong đó, trực tiếp khiến mấy người này hoàn toàn phục sinh ở hiện thế cũng không phải là không thể.

Tám cái Lệnh chú dung hợp làm một, nắm giữ toàn bộ các Servant, George cũng không nuốt lời, bắt đầu giúp Illya lấy Chén Thánh ra và tái tạo nhục thân.

Toàn bộ quá trình không hề khó khăn, chỉ là trước tiên móc trái tim nhỏ của Illya ra, sau đó dùng Hồng Thủ giúp nàng mọc lại một trái tim mới.

Đồng thời sửa đổi một chút mạch ma thuật của Illya, tu phục các di chứng và vết thương do việc cải tạo cơ thể gây ra, chưa đầy mười phút đã xử lý xong xuôi.

"Vừa vặn có thể dung hợp thành một!" Trị khỏi cho Illya, George lấy cái Chén Thánh giả rút ra từ người Sakura, đặt trái tim của Illya vào trong đó, trực tiếp hợp nhất cả hai thành Chén Thánh mới.

Việc chế tác Chén Thánh vốn không quá khó khăn, tác dụng chủ yếu của nó là dùng để chứa linh hồn của các Anh linh bị giết trong cuộc chiến Chén Thánh.

Cơ bản đều do gia tộc Einzbern chế tạo.

Ban đầu nó là một cái Chén Thánh nhỏ độc lập, sau này là vì mấy cuộc chiến trước đó đều bị hủy hoại ngoài ý muốn khi chưa kết thúc nên mới đổi sang đặt trong cơ thể người nhân tạo.

Với kiến thức có được từ Matou Zouken cộng với trình độ ma thuật của mình, việc chế tạo ngay ra một cái mới có lẽ hơi khó khăn.

Nhưng hợp nhất hai cái làm một để cụ hiện ra thì không khó.

“Phong ấn!” Khi hợp nhất cả hai thành Chén Thánh thực sự, George lập tức thi triển phong ấn thuật để phong ấn nó lại.

Nếu bây giờ hắn không phong ấn, khi Chén Thánh hình thành nó sẽ kết nối với Chén Thánh lớn dưới lòng đất thành phố Fuyuki, từ đó khiến sức mạnh nguyền rủa của bùn đen thấm ra ngoài.

Hiện tại hắn chưa vội thanh lọc lời nguyền để kết thúc cuộc chiến Chén Thánh, nên cứ phong ấn lại đã.

“Xong rồi, mọi chuyện đã kết thúc, vậy thì hẹn gặp lại mọi người sau nhé!” Đạt được mục đích, George cũng không ở lại lâu, chào hỏi một tiếng rồi trực tiếp dẫn theo tám vị Anh linh biến mất tại chỗ.

Thấy George và các Anh linh đều biến mất, ba người Emiya Shirou, Tohsaka Rin và Illya không khỏi cảm thán trong lòng.

Emiya Shirou cảm thán vì những trải nghiệm trong vài giờ ngắn ngủi này còn phong phú hơn cả mười mấy năm qua của cậu.

Từ việc chứng kiến Anh linh chiến đấu đến bị giết chết, rồi được phục sinh, rồi triệu hồi Anh linh, rồi nhường lại Anh linh, hóng hớt xem tiếp các trận chiến, và cuối cùng trở lại bình yên.

Tohsaka Rin cảm thán vì mình đã chuẩn bị cho cuộc chiến Chén Thánh bao nhiêu năm, vậy mà lại kết thúc đơn giản như thế, nhưng may mà cũng đã báo thù được cho cha, coi như thỏa tâm nguyện.

Đồng thời cảm thán trên đời này lại có Magecraft sư mạnh mẽ như George, bản thân mình về phương diện ma thuật vẫn còn kém xa lắm.

Illya ngoài việc cảm thán trải nghiệm đêm nay, cũng có chút hoang mang.

Cuộc chiến Chén Thánh kết thúc theo cách này, tộc trưởng theo quy định sẽ đóng cửa toàn bộ công xưởng người nhân tạo, đưa toàn

bộ người nhân tạo vào trạng thái chờ.

Điều này cũng có nghĩa là nàng sẽ có được tự do, không cần phải quay lại gia tộc Einzbern tiếp tục cuộc sống của người nhân tạo nữa.

Tuy có được tự do, nhưng thâm tâm nàng lại không biết tiếp theo nên làm gì.

"Mọi người tiếp theo có dự định gì không?" Trên đường rời nhà thờ quay về nhà, Emiya Shirou lên tiếng hỏi trước.

Tohsaka Rin nhìn lên những ngôi sao trên trời: "So với ngài George, tôi cảm thấy mình quá nhỏ bé, vì vậy dự định sẽ đến Tháp Đồng Hồ ở Anh để tu nghiệp ma thuật, vực dậy danh tiếng nhà Tohsaka." Mối thù giết cha đã báo, cuộc chiến Chén Thánh cũng không còn tiếp diễn, nhà Tohsaka vốn lừng lẫy trong giới Ma đạo giờ chỉ còn lại một mình nàng.

Sau khi nhận ra sự yếu kém của mình, nàng không dự định tiếp tục sống vật vờ ở trường học của người bình thường nữa, chuẩn bị đợi học kỳ này kết thúc sẽ xuất phát đến trường ma thuật thực sự để học tập.

"Cậu cũng có thiên phú ma thuật, nếu muốn đi tôi có thể tiến cử." "Thôi, tôi thấy cuộc sống hiện tại rất tốt." Emiya Shirou nhớ đến Matou Sakura và Fujimura Taiga, liền lắc đầu.

Từ hôm nay có thể thấy thế giới của Magecraft sư vô cùng nguy hiểm, với chút năng lực ma thuật mọn của mình, tốt nhất là không nên dính líu vào.

"Illya, còn em thì sao?" "Em không biết nữa, gia tộc em đã không thể quay về được nữa rồi, nên cũng chẳng biết đi đâu." Illya cúi đầu.

Emiya Shirou thấy vậy lập tức đưa tay ra mời: "Hay là em đến nhà anh đi, nơi đó vốn là nhà do cha mua, cũng nên có một phần của em.

Tiện thể anh có thể kể cho em nghe một số chuyện về cha." "Nơi cha từng sống sao?" Trong đầu Illya hiện lên hình ảnh cha dắt nàng chơi đùa trên tuyết, nàng gật đầu thật mạnh.

Một tháng sau, trong Tiểu Thế Giới.

"Bảo cụ của những người khác tôi đã nghiên cứu hòm hòm rồi, giờ chỉ còn thiếu của cậu nữa thôi.

Tôi tin rằng cậu đã được triệu hồi dưới danh nghĩa Anh linh thì tất nhiên phải có Bảo cụ chuyên thuộc của mình, chứ không phải mấy thứ cung và kiếm vớ vẩn mà cậu lấy ra đâu." George nhìn Emiya áo đỏ đứng đối diện nói.

Trong một tháng qua, với trình độ ma thuật và giả kim thuật của mình, bất kể là ngọn thương mang luật nhân quả tất trúng của Lancer hay Bảo cụ phục sinh của Berserker, hắn đều đã nghiên cứu gần hết, thậm chí nếu dành thêm thời gian tìm được dược liệu thích hợp, hắn còn có thể tự mình dần dần chế tạo ra được.

Ngay cả thanh Kiếm Ngoại Giới Ea của Gilgamesh hắn cũng đã có tiến triển không nhỏ.

Những Bảo cụ hạng hai, hạng ba trong kho báu đó thì hắn đều đã xem qua hết một lượt.

Thực ra cũng chính nhờ việc nghiên cứu vô số Bảo cụ trong kho báu của Gilgamesh đã mang lại cho hắn những mẫu nghiên cứu vô cùng phong phú, nâng cao đáng kể hiệu suất nghiên cứu.

Hiện tại thứ duy nhất hắn chưa nghiên cứu thấu đáo chính là Bảo cụ của Emiya áo đỏ.

Bởi vì những Bảo cụ mà cậu ta lấy ra tuy không tệ, nhưng cảm giác vẫn còn thiếu cái gì đó, chỉ dựa vào những thứ đó thì không đủ để cậu ta được chuyển hóa thành một trong những Anh linh của lực

ức chế.

“Tôi thực sự không có Bảo cụ chuyên thuộc, hay nói cách khác, tôi căn bản không có Bảo cụ.” Emiya áo đỏ ngồi phịch xuống ghế dài giải thích: “Những Bảo cụ tôi đưa cho anh nghiên cứu đều là dùng Cố hữu kết giới Vô Hạn Kiếm Chế để phục chế ra, tôi có thể trở thành Anh linh chủ yếu là nhờ ma thuật này.” Nguyên bản theo tính cách của cậu ta thì sẽ không tiết lộ bài tẩy của mình cho George.

Trước đây với Rin cậu ta cũng chưa từng nói.

Nhưng sau một tháng tiếp xúc, cậu ta phát hiện George là một người thực sự rất giữ lời hứa.

Chỉ cần các Anh linh phối hợp nghiên cứu, George đều cung phụng ăn ngon uống giỏi.

Nghiên cứu kết thúc rồi còn có thể tự do rời khỏi thế giới này để đi hiện thế tìm Master trước đây hoặc tận hưởng cuộc sống.

Quan trọng hơn là cậu ta có muốn không nói cũng chẳng được, George không những có Lệnh chú thúc phược mà còn có thể cưỡng ép xâm nhập vào não bộ để đọc ký ức của cậu ta.

Chương 561

Vì vậy nghĩ đi nghĩ lại, cậu ta quyết định thành thật khai báo.

“Vô Hạn Kiếm Chế, phục chế Bảo cụ, có vẻ thú vị đấy.” George nghe vậy lập tức nảy sinh hứng thú.

Những Bảo cụ mà Emiya áo đỏ cung cấp cho hắn, hắn đã nghiên cứu qua, thực sự không nhận ra đó là hàng phỏng chế.

Bản thân hắn cũng biết Bùa Phục Chế, nhưng Bùa Phục Chế có thể phục chế vật phẩm bình thường, còn pháp bảo và vật phẩm ma thuật thì không thể tiến hành phục chế được.

“Ta là xương của thanh kiếm.

Thân thể này là do kiếm tạo thành.

Thép là thân, lửa là máu.

Máu chảy như huyền thiết, tâm trong trẻo tựa pha lê...

Vô Hạn Kiếm Chế!” Emiya áo đỏ cũng không nói nhảm, trực tiếp niệm chú khai mở Cố hữu kết giới của mình.

Còn George cũng không phản kháng mà để mình bị hút vào trong Cố hữu kết giới Vô Hạn Kiếm Chế.

Đây là một vùng hoang dã màu đỏ cắm đầy hàng ngàn thanh kiếm, nơi đường chân trời xa xăm có những ngọn lửa đang nhảy múa, bầu trời u ám đầy rẫy những bánh răng khổng lồ đang xoay tròn.

“Chỉ cần là Bảo cụ tôi từng thấy qua đều có thể cụ hiện trong thế giới này, nhưng sẽ bị giảm đi một cấp.

Tuy nhiên những Bảo cụ cấp bậc như Kiếm Ngoại Giới Ea của Gilgamesh thì tôi vẫn chưa thể cụ hiện được...” “Không tệ nha!” Nghe

Emiya áo đỏ giảng giải về nguyên lý cũng như ưu khuyết điểm của ma thuật Vô Hạn Kiếm Chế, dùng ý chí khám phá Cố hữu kết giới này, George không khỏi gật đầu.

Đối với hắn mà nói, đây là một ma thuật rất khá.

Có ma thuật này, các phân thân của hắn ở thế giới khác dù không thể chế tạo từng món Bảo cụ của thế giới đó thì cũng có thể nhanh chóng cụ hiện ra được.

Còn việc giảm đi một cấp là do thực lực của Emiya Shirou không đủ, với thực lực của hắn thì chỉ cần cải tiến một chút ma thuật này là có thể thực hiện việc phục khắc hoàn mỹ.

Ngay cả Kiếm Ngoại Giới Ea cũng không thành vấn đề.

Hơn nữa không chỉ là vũ khí, bất kỳ Bảo cụ nào chắc cũng không thành vấn đề.

Đại lục Trung Địa, thành phố của Tiên tộc, George khẽ đỡ Lucian vẫn còn đang ngủ say từ trên người mình dậy, sau đó đứng lên đi tới bên cửa sổ.

Kéo rèm cửa ra, ánh nắng rực rỡ chiếu vào phòng, ánh mắt hắn nhìn về phía ngọn núi cao sừng sững ở phía chính diện xa xăm.

"Cũng đến lúc tiêu diệt Angband rồi!" Kể từ sau đại chiến lần trước, Morgoth luôn im hơi lặng tiếng, toàn bộ binh lực đều rút hết về Angband, bước vào trạng thái phòng thủ toàn diện.

Giống hệt như sự im lặng kéo dài ba trăm năm mươi năm sau trận chiến vinh quang trước đây vậy.

Hắn đoán Morgoth lại bắt đầu tích súc sức mạnh, chờ đợi lần phản công tiếp theo.

Nhưng lần này thì khác, hắn sẽ không ngây thơ như các Tiên tộc,

chỉ muốn vây hãm Morgoth để đổi lấy thái bình nhất thời.

Thứ hắn muốn là trực tiếp diệt trừ ác ma Morgoth, nuốt chửng nhục thân và linh hồn của lão để tăng cường sức mạnh của chính mình, đoạt lấy ba viên bảo ngọc Silmaril rồi đi tới Valinor.

Trước đây hắn chưa có gì chắc chắn, hiện nay hắn không những đã nuốt chửng Phoenix Force và Chaos Force, mà còn nuốt chửng cả Hắc Long, thực lực có thể nói là tăng tiến vượt bậc.

Tuy vẫn chưa đột phá đến cấp độ Đơn thể Vũ trụ, nhưng cũng chẳng còn xa nữa.

Tin rằng chỉ cần nuốt chửng được Morgoth thì ít nhất thực lực cá nhân cấp Đơn thể Vũ trụ cũng gần như đạt được rồi.

Sau đó đến Valinor tìm các vị thần học tập các loại pháp tắc sáng tạo thế giới, việc hoàn thiện Tiểu Thế Giới cũng sẽ hòm hòm.

Vì vậy sự việc không nên chậm trễ, nhân lúc hiện tại tên ma đầu này vẫn chưa làm ra được thứ gì mới, đội quân quái vật dưới trướng cũng chưa khôi phục lại, thì cứ đánh thôi!

Ý chí bao trùm toàn bộ thành phố Tiên tộc, George truyền âm cho Galadriel đang huấn luyện binh sĩ ngoài thành: "Thời cơ tiêu diệt Angband đã đến, thông báo cho các tộc đến học viện nghị sự!" Sau khi đại chiến lần trước kết thúc, George đã đề cập với ba tộc về kế hoạch tiêu diệt Angband, nhổ tận gốc Morgoth.

Ba tộc đã khổ vì Morgoth từ lâu, khi xác định George có cách xua tan độc vụ và bóng tối của Angband, lại thêm các trận đại chiến liên tiếp thắng lợi gần đây nên niềm tin tăng mạnh.

Vì vậy thời gian này ba tộc đều đang mài đao kiếm, dựa theo kỹ thuật giả kim thuật cải tiến của George mà sản xuất hàng loạt các loại vũ khí ma thuật.

Chỉ chờ George ra lệnh một tiếng là sẽ tập kết đại quân ba tộc, triệt để phá hủy Angband, giết chết Morgoth.

"Ha ha ha, cuối cùng cũng khai chiến rồi, đợi ta chém đầu Morgoth xuống, các ngươi phải gọi ta là Nữ vương đại nhân!" Nhận được truyền âm của George, Galadriel vung thanh trường kiếm Tiên tộc trong tay, hướng về phía các binh sĩ bên dưới hào hứng nói.

Còn các binh sĩ bên dưới dường như cũng đã sớm quen với hành vi mang tính 'trung nhị' này của công chúa đại nhân nên đua nhau vỗ tay.

Lấy ra quả cầu pha lê đặc chế của George, Galadriel lập tức biến mất tại chỗ.

Trạm đầu tiên của nàng đương nhiên là thành phố của Tiên tộc Noldor nơi Chí cao vương Fingolfin ngự trị, trạm thứ hai là rừng rậm của các Tiên tộc Xám, trạm thứ ba là người lùn ở Dãy núi Xanh.

Trận chiến cuối cùng là vương thành đầu tiên mới xây của nhân loại - Minas Tirith, cái tên do George đặt.

Thực ra cũng là lười biếng, vì Minas Tirith chính là thủ đô của vương quốc Gondor của nhân loại Trung Địa sau này.

Ba ngày sau, bên ngoài Angband, binh sĩ ba tộc đã tập kết hoàn tất, vua các tộc cũng lần lượt đến nơi.

Và người dẫn đầu đương nhiên là Magecraft sư có thực lực mạnh nhất - George.

"Ơ, những người đó là ai vậy?" Trước khi tấn công, George thấy trong quân đội nhân loại có thêm một đơn vị toàn những người nhân loại nhỏ con, trong lòng thầm xao động.

Vị vua đầu tiên của nhân loại là Bregolas giải thích: "Họ là những người thân lùn mới di cư từ phía Đông tới gần đây, đừng thấy họ bẩm sinh thể hình thấp bé, sức mạnh cũng không mạnh, nhưng thị lực

nhạy bén, thính giác siêu phàm.

Chạy rất nhanh, đi đứng lại không tiếng động rất khó phát hiện, bẩm sinh là đội quân trinh sát." "Người thân lùn, quả nhiên là Hobbit." Nghe xong giải thích của Bregolas, George đã xác định nhóm người chỉ cao một mét này chính là những nhân vật chính của đại lục Trung Địa sau này.

"Morgoth, có giỏi thì ra đây đấu tay đôi với ta!

Kẻ hèn nhát như ngươi còn không mau mau ra đây chịu chết!" Bật Bùa Khuếch Đại tiếng đến mức tối đa, George bắt đầu mắng chửi ầm ĩ về phía Angband.

Không phải hắn thô lỗ, mà là lúc này nếu có thể kích tướng được Morgoth ra khỏi căn cứ Angband đã được xây dựng bao nhiêu năm nay để chiến đấu, thì tỷ lệ thắng của họ ít nhất sẽ tăng gấp đôi.

Sức mạnh của Morgoth phần lớn đang xâm thực toàn bộ thế giới, phía Angband lại càng là nơi sức mạnh của lão bao phủ mạnh nhất.

Bao nhiêu năm xây dựng, ngoài độc vụ và sức mạnh bóng tối, chắc chắn còn có đủ loại biện pháp phòng hộ.

Vì vậy Morgoth và lũ quái vật ở Angband thực lực sẽ tăng mạnh, còn nhân loại, Tiên tộc và người lùn khi tiến vào chắc chắn sẽ chịu nhiều ảnh hưởng tiêu cực.

"Kẻ nhân loại hèn mọn mà cũng dám huênh hoang trước mặt bản vương, có giỏi thì ngươi cứ vào đây!" Một lát sau, từ trong Angband truyền ra một giọng nói không thua kém gì George.

Giọng nói đó bình tĩnh, tơ hào không vì lời nói của George mà mất đi lý trí.

"Xem ra vẫn phải dựa vào thực lực để nói chuyện rồi." George nghe vậy cũng không quá ngạc nhiên.

Morgoth không phải hạng vô não, kẻ có thể lừa lũ Tiên tộc Noldor xoay như chong chóng, mê hoặc các vị thần để trốn thoát khỏi nơi giam giữ thì sao có thể dễ dàng bị khích nộ bởi lời nói như vậy.

Dù sao thử một chút cũng chẳng mất gì.

Cùng lúc đó, bên trong Angband, Morgoth cũng đang rót sức mạnh của mình vào đại địa, quan sát tình hình bên ngoài.

Chương 562

Nhân loại, Tiên tộc và người lùn, lão không sợ, cho dù kẻ cầm đầu có thực lực rất mạnh.

Nhưng chỉ cần lão ở trong Angband không ra, lại có đủ loại biện pháp phòng ngự đã bố trí bao nhiêu năm nay, tuyệt đối có thể thủ vững.

Điều lão duy nhất lo lắng là trận đại chiến này có các vị thần tham gia hay không.

Nếu có các vị thần tham gia thì lão phải cân nhắc xem có nên bỏ Angband chạy trốn, tìm nơi ẩn náu trước hay không.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này mà bị bắt lại thì chắc chắn rất khó thoát.

May mắn là sau một hồi tìm kiếm, lão không phát hiện ra thần lực của các vị thần, chỉ có liên quân ba tộc nhân loại, Tiên tộc và người lùn.

"Cũng tốt, chỉ cần các ngươi dám tấn công thì sẽ tiêu diệt toàn bộ, sau đó cải tạo thành quái vật.

Như vậy cũng không cần chờ đợi nữa, có thể trực tiếp phản công thống trị toàn bộ đại lục!" Hiện tại bao vây Angband là toàn bộ lực lượng tinh nhuệ của ba tộc, hơn nữa gần như tất cả những người lãnh đạo đều có mặt.

Nếu có thể tiêu diệt một lượt thì đại lục Trung Địa sẽ không còn sức mạnh nào có thể kháng cự lão được nữa.

Chỉ là bình thường ba tộc không ngốc đến mức vào trong Angband chiến đấu với quân đoàn quái vật và lão.

Chắc là thắng được mấy trận lớn rồi nên tâm lý kiêu ngạo.

Nhìn như vậy, lão cảm thấy mấy trận thua trước đây có lẽ cũng không phải chuyện xấu.

Nếu không những người lãnh đạo ba tộc cũng không ngốc đến mức đi tấn công hang ổ của lão, ngốc đến mức tới nộp mạng.

"Các ngươi tưởng giết được một ít thuộc hạ của ta là thắng rồi sao?

Đợi ba năm trăm năm nữa, đợi các ngươi nới lỏng cảnh giác, quân đoàn quái vật của ta sẽ san phẳng các thành phố của các ngươi, giết sạch con cháu các ngươi.

Cứ chờ đấy, chờ đấy, ta có khối thời gian để chơi với các ngươi." Lo lắng liên quân ba tộc không dám vào, Morgoth còn cố ý nói ra những lời đe dọa.

"Đừng nóng vội, lão ta sẽ ra thôi." Nghe lời đe dọa của Morgoth, vua ba tộc lập tức nổi trận lôi đình, định khai chiến ngay nhưng đã bị George giơ tay ngăn lại.

Vào trong đó đánh với Morgoth là chuyện không thể nào.

Nếu khích tướng không được, Morgoth không mắc bẫy, thì chơi cứng luôn, ép cũng phải ép lão ta ra.

Thực ra việc ép Morgoth ra khỏi Angband đối với hắn chưa bao giờ là việc khó khăn.

Chỉ cần cứ liên tục xả ma pháp, tự nhiên có thể đánh cho cả cái Angband tan nát, cái gì mà độc vụ, ma lực bóng tối hay bẫy rập đều sẽ không còn tồn tại.

Trước đây không làm vậy là vì nếu thật sự ép được Morgoth ra, hắn chưa đủ tự tin để đánh thắng.

“Chút độc vụ mà thôi!” George lắc mình một cái, hóa thành một con hắc long khổng lồ.

Kể từ khi nuốt chửng Hắc Long, cơ thể hắn thiên về hình thái rồng đen, có điều cường tráng và uy vũ hơn Hắc Long nhiều.

Cũng không chỉ đơn giản như Hắc Long chỉ biết thi triển ma pháp nuốt chửng, các ma pháp nguyên tố khác hắn đều có thể dùng.

“Hỏa Long Đích Gào Thét!” Miệng rồng há ra, luồng hỏa diễm còn mạnh hơn trước gấp bội như thác lũ phun trào, cuồn cuộn không ngừng lấp đầy bầu trời phía trên Angband.

Rất nhanh, đám độc vụ dưới sự thiêu đốt của hỏa diễm đã hoàn toàn tan biến thành hư không.

Ngọn lửa của hắn hiện tại không chỉ là hỏa diễm ba màu trước đây, mà còn gia nhập thêm Tam Muội Chân Hỏa có thể thiêu đốt linh hồn của nhà Gia Cát, cùng với các loại hỏa diễm khác nhau thu thập được từ các thế giới.

Thế nên đừng nói là chút độc vụ, ngay cả sức mạnh bóng tối bao phủ phía dưới độc vụ của Morgoth cũng bị thiêu rụi.

Một số quái vật ở phía trên pháo đài còn bị thiêu rụi cả nhục thể lẫn linh hồn ngay khoảnh khắc tiếp xúc với lửa.

“Hỏa diễm thật khủng khiếp!” Ở tận sâu dưới lòng đất Angband, Morgoth cảm nhận được sức mạnh bóng tối lan tỏa bên ngoài của mình đang bị lửa thiêu rụi từng chút một, lập tức kinh hãi đứng bật dậy khỏi vương tọa.

Lão chưa bao giờ gặp phải ngọn lửa đáng sợ như vậy, ngay cả lửa của chúa tể Balrog và hỏa long do chính mình tạo ra, luận về uy lực cũng hoàn toàn không thể so sánh với ngọn lửa do con hắc long kia phun ra.

Nó gần như là sức mạnh hỏa diễm thoát ly khỏi quy tắc của thế giới này.

"Muốn dựa vào lửa mà thiêu hủy Angband sao, mơ đi!" Sức mạnh bóng tối mạnh mẽ từ trong cơ thể lão bùng phát cuồn cuộn, bao trùm toàn bộ pháo đài, cứng rắn ngăn cách ngọn lửa đó ra bên ngoài.

Lão cũng là một cao thủ chơi với lửa, biết cách làm thế nào để kháng lại đòn tấn công bằng lửa hiệu quả nhất.

Hơn nữa Angband vốn dĩ quanh năm đã bị nung nấu trong ma hỏa của lão.

"Không hổ là Valar mạnh nhất, mặc dù đại bộ phần sức mạnh đang xâm thực đại địa, vậy mà vẫn còn nhiều sức mạnh bóng tối như vậy để bao phủ toàn bộ pháo đài." Thấy độc vụ tuy đã biến mất nhưng sức mạnh bóng tối của Morgoth đã dần cách ly được ngọn lửa, George thầm cảm thán trong lòng nhưng miệng vẫn không ngừng, vẫn liên tục phun lửa.

Có điều, vừa phun lửa hắn vừa hạ thấp độ cao, móng rồng bám chặt lấy đỉnh núi Angband, bắt đầu phát động Khí Thể Nguyên Lưu và Ma pháp nuốt chửng của Hắc Long, vô hiệu hóa toàn bộ sức mạnh bóng tối.

Sức mạnh bóng tối của Morgoth đúng là mạnh mẽ, nhưng chỉ cần là năng lượng mà không liên quan đến pháp tắc thì không thể kháng lại Khí Thể Nguyên Lưu và Ma pháp nuốt chửng.

Sức mạnh bóng tối rút lui, hỏa diễm lại một lần nữa cuồn cuộn lan tỏa, hơn nữa còn theo những hang động và đường hầm dẫn xuống lòng đất mà thiêu sâu vào trong.

Đó vẫn chưa là gì, lúc này trên đỉnh đầu hắn một loạt trận pháp ma thuật lại sáng lên, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện năm trăm viên

thiên thạch khổng lồ cùng lúc lao thẳng về phía Angband.

“Thiên Tinh Băng Lạc năm trăm liên phát!” “Ầm!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Ầm!” Một chuỗi âm thanh chấn động trời đất vang lên, đại quân ba tộc đứng bên ngoài quan chiến cảm thấy mặt đất dường như đang rung chuyển và nứt toác.

Khi họ đứng vững lại, phát hiện toàn bộ ngọn núi lớn Angband đã trực tiếp biến mất, chỉ còn lại một cái hố sâu không đáy khổng lồ dẫn tận xuống lòng đất.

“Siêu ma pháp Fairy Glitter năm trăm liên phát!” Thu hồi hỏa diễm, lúc này đã quay lại phía trên liên quân ba tộc, trên đầu George một lần nữa sáng lên hàng trăm trận pháp ma thuật.

Từng cột sáng to bằng cái hố không đáy kia nối đuôi nhau dội xuống.

Sức mạnh ánh sáng có sự khắc chế cực lớn đối với lũ Orc và Morgoth.

Vì vậy khi không còn pháo đài Angband cản trở, ma pháp hiệu quả nhất chính là siêu ma pháp hệ ánh sáng chủ yếu dùng để xóa sổ.

Dù sao ma lực của hắn vốn đã mạnh mẽ, tốc độ hồi phục lại nhanh, còn có Ma pháp nuốt chửng và Lục Khố Tiên Tặc nên có thể liên tục phóng Fairy Glitter không ngừng nghỉ.

“Quá hung tàn rồi!” Đại quân ba tộc xung quanh nhìn ngọn núi Angband biến mất, nhìn từng cột sáng không ngừng dội vào hang ổ của Morgoth, tiếng la hét thảm thiết vốn có cũng dần dần lịm đi.

Họ đồng loạt thốt lên một lời cảm thán giống hệt nhau.

Thật lòng mà nói, lúc này trong lòng họ đều có một loại ảo giác.

Đó là việc tấn công Angband, đánh bại Morgoth dường như chỉ cần một mình George là đủ rồi, căn bản không cần đến họ.

Cảm giác họ rầm rộ chuẩn bị bấy lâu nay, mang theo quyết tâm không thành công cũng thành nhân để bao vây Angband dường như là lo xa quá rồi.

Chương 563

Từ đầu đến cuối họ chỉ là vai phụ, là khán giả xem kịch, nhân vật chính chỉ cần một mình George là đủ.

Nếu đó là sự thật thì có phải chuyện xấu không?

Đương nhiên không phải, đối với tất cả mọi người mà nói, đây là một chuyện tốt.

Bởi vì bất kể là loại chiến tranh gì, là bảo vệ quốc gia hay khai cương thác thổ, nhìn thì có vẻ nhiệt huyết sôi trào, nhưng thực tế bản chất thực sự đều rất tàn khốc.

Nếu nhân vật chính lần này là đại quân ba tộc, thì ngay cả khi chiến thắng cuối cùng, đại bộ phận chiến binh của ba tộc cũng sẽ hy sinh hết.

Những chiến binh hy sinh này, người là cha, người là con, người là chồng, có người mang cả ba thân phận.

Có người nói chiến tranh chính là sau cùng các chính trị gia bắt tay giảng hòa, các sĩ quan thăng chức vù vù, các thương nhân kiếm bộn tiền, chỉ có những gia đình tan nát và những người lính phục viên tàn tật.

Trong cuộc chiến ở thế giới này tuy không hoàn toàn đúng, nhưng điều cuối cùng vẫn có thể ứng nghiệm được.

Thế nên nếu có thể làm khán giả đứng ngoài quan chiến mà kết thúc được cuộc chiến này, tin rằng chín mươi chín phần trăm mọi người đều vô cùng sẵn lòng, còn gia đình họ thì chắc chắn là một trăm phần trăm.

Thực ra họ không biết là, khi George quyết định phát động tấn

công Morgoth, vốn dĩ hắn đã mang tâm thế một mình mình có thể xử lý cả cái Angband rồi.

Đối với hắn, đặt hy vọng vào người khác là chuyện không đáng tin.

Vì vậy trận chiến này, đại quân ba tộc chỉ là lực lượng dự bị phòng hờ của hắn thôi.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì một mình hắn có thể tiêu diệt cả Angband, xử đẹp Morgoth.

Vạn nhất có biến cố gì thì đại quân ba tộc xông lên cũng coi như có chút trợ lực.

Nhưng nhìn hiện tại thì chắc là không có vấn đề gì lớn.

Sau một loạt thao tác này, đoán chừng trong hang động ngoại trừ Morgoth ra chắc chẳng còn mấy con quái vật nào sống sót nổi.

"Kẻ nhân loại nhỏ bé kia, thật quá coi thường người khác rồi!" Khi cột sáng thứ ba trăm sáu mươi lăm dội xuống, tận sâu trong hang động cuối cùng cũng truyền ra tiếng gầm thét giận dữ không thể kìm nén của Morgoth.

Đồng thời, một hình bóng mặc ma giáp đen, tay cầm ma kiếm cũng từ trong hang động bay ra.

Ban đầu lão không định ra mặt, ngay cả khi núi Angband bị đánh nát, quân đoàn quái vật trong hang động bị ánh sáng thanh lọc hết.

Bởi vì đại bộ phận sức mạnh của lão đang xâm thực đại lục, một khi rời khỏi hang động thì thực lực có thể phát huy là có hạn, chưa chắc đã đánh thắng được kẻ nhân loại phía trên kia.

Huống hồ còn có liên quân ba tộc ở đó, không chỉ có một mình kẻ đó.

Lúc đầu lão đúng là có hơi xem thường kẻ đó, không ngờ một kẻ nhân loại mà ma pháp lại mạnh mẽ đến mức này, đánh nát cả Angband.

Ý định của lão là chuyện đã đến nước này thì cứ nhịn một chút.

Đối phương hoặc là dẫn đại quân vào sâu trong hang động quyết chiến với lão, ở đó lão có thể phát huy một trăm phần trăm thực lực, tuyệt đối có thể tiêu diệt sạch bọn họ.

Hoặc là đối phương từ bỏ, xây dựng căn cứ xung quanh Angband như trước đây, chỉ có điều phòng tuyến kéo lại gần hơn một chút thôi.

Như vậy lão sẽ tiếp tục ở sâu trong lòng đất tích lũy thực lực, từ từ tạo ra những binh sĩ mới.

Mà thọ mệnh nhân loại có hạn, đợi chừng hai ba trăm năm nữa kẻ đó chết đi, lão lại có cơ hội dẫn đội quân mới phản công, một lần nữa chinh phục đại lục.

Chỉ là cứ bị người ta dùng ma pháp dội vào hang ổ thế này, với tư cách là Valar mạnh nhất thì sẽ hơi mất mặt, hơi uất ức một chút.

Nhưng lão cũng không quá quan tâm đến những chuyện đó, so với việc bị bắt tới Valinor giam cầm thì chuyện này cũng chẳng là gì.

Điều lão quan tâm là kết quả, là việc cuối cùng thống trị toàn bộ đại lục Trung Địa, biến nơi này hoàn toàn thành thế giới của lão.

Đến lúc đó ngay cả Eru Iluvatar lão cũng không sợ, lũ Valar như Manwe trong mắt lão lại càng chỉ là những kẻ nực cười.

Tuy nhiên, thực tế lại có chút nằm ngoài dự liệu của lão.

Ma pháp ánh sáng với uy lực cực đại kia, đối phương không phải phóng năm lần mười lần, cũng không phải mười lần hai mươi lần, mà là phóng tận ba trăm lần, hơn nữa tơ hào không có dấu hiệu muốn

dừng lại.

Cho dù lão có thể thu hồi một phần sức mạnh bóng tối đang xâm thực đại lục để xây dựng phòng ngự, nhưng cứ bị dội xuống liên tục như vậy lão cũng chịu không nổi.

Đợi đến khi sức mạnh tiêu hao cạn kiệt thì lúc đó mới thực sự rắc rối.

Vì vậy sau một hồi đấu tranh tư tưởng, lão quyết định tạm thời thu hồi toàn bộ sức mạnh bóng tối đang xâm thực đại lục để lên trên nhanh chóng giải quyết kẻ đó.

Cứ ở đây làm bia tập bắn cho người ta tiêu hao, cuối cùng sức mạnh cạn kiệt rồi bị kẻ đó dẫn đại quân ba tộc quây đánh thì chạy chắc chắn cũng không chạy thoát.

Chi bằng lên trên với tốc độ nhanh nhất giải quyết kẻ đó, tiện thể diệt luôn liên quân ba tộc rồi quay lại lập tức rót sức mạnh vào đại địa.

Làm vậy tuy sẽ khiến vùng đất bị xâm thực ban đầu thu hẹp đáng kể, kéo dài thời gian xâm thực toàn bộ Trung Địa, nhưng ít ra cũng giải quyết được cuộc khủng hoảng lần này.

Hơn nữa xác chết của kẻ đó và liên quân ba tộc chính là vật liệu tốt để lão dùng sức mạnh bóng tối xâm thực, biến thành những chiến binh mới cho lão sai khiến.

Không cần đến trăm năm, một đội quân mới sẽ tuôn ra từ hang động, tiêu diệt toàn bộ tàn dư của ba tộc bên ngoài.

Do đó, lão đã xuất hiện, lão mang theo toàn bộ sức mạnh của mình xuất hiện, né tránh đòn đánh Fairy Glitter, hóa thân thành người khổng lồ cao chọc trời, một kiếm nhắm thẳng đầu rồng của George mà chém tới.

Thật đáng tiếc, tưởng tượng thì đẹp đẽ, nhưng hiện thực lại rất tàn khốc.

Ngay khi Morgoth mang theo sức mạnh bóng tối vô cùng cường đại, chuẩn bị dùng ma kiếm chém chết George, thì trên khuôn mặt rồng của George lại lộ ra thần sắc vui mừng.

"Oanh tạc bấy lâu nay, cuối cùng cũng ép được ngươi ra ngoài!" Hai vuốt rồng của hắn dùng lực hợp lại, biểu diễn cho Morgoth một màn tay không bắt kiếm.

Không đợi Morgoth phát lực, George đã tiên hạ thủ vi cường, phát động Ma pháp Thôn phệ và Khí Thể Nguyên Lưu.

Morgoth lập tức cảm thấy sức mạnh bóng tối phụ trợ trên ma kiếm của mình bị xua tan đi không ít.

Nhân lúc Morgoth còn đang ngẩn người, George mở ra lối vào Tiểu Thế Giới, lập tức nhốt gã vào trong.

Với thực lực của Morgoth, nếu gã thực tâm muốn chạy thì đúng là có chút phiền phức.

Nhưng nếu đã bị kéo vào Tiểu Thế Giới của hắn, muốn đào thoát thì không dễ dàng như vậy nữa.

"Chuyện gì thế này, đây là đâu?" Vừa vào đến Tiểu Thế Giới của George, Morgoth lập tức nhận ra điểm bất thường.

Eru Ilúvatar đã dùng Nhạc Chương để sáng tạo ra vũ trụ, gã cũng là một trong những người tham gia, tự nhiên rất quen thuộc với các quy tắc của Trung Địa.

Mà nơi này không phải là Trung Địa, đây là thế giới mà George tổng hợp các quy tắc của chư thiên vạn giới, đông ghép tây vá mà tạo ra, khẳng định có rất nhiều điểm khác biệt.

“Thế giới phong ấn - Thiên Chi Tỏa!” Không đợi Morgoth dùng ma kiếm cắt khai không gian để thoát ra, George cũng đã tiến vào và phát động tấn công.

Chỉ thấy từ tám phương bốn hướng, vô số xiềng xích kim loại khắc đầy Rune xuất hiện, trong nháy mắt quấn chặt lấy Morgoth.

Đây là phiên bản thế giới mà hắn đã cải tiến dựa trên bảo cụ Thiên Chi Tỏa của Gilgamesh.

Thiên Chi Tỏa vốn dĩ có thuộc tính đặc trị thần linh, cộng thêm việc hắn ấn định thêm các pháp phong ấn từ các thế giới khác lên đó, hiệu quả càng tăng lên gấp bội.

Chương 564

"Sức mạnh của ta... bị áp chế!" Bị Thiên Chi Tỏa khóa chặt thân thể, Morgoth lập tức cảm ứng được thực lực của mình bị áp chế chỉ còn chưa tới một nửa, trong lòng kinh hãi tột độ.

"Ma Kiếm Trảm!" Tâm niệm vừa động, gã không dám do dự nữa, dồn phần lớn sức mạnh vào thanh ma kiếm của mình.

Gã không chém vào xiềng xích, cũng không chém về phía George vừa tiến vào, mà tiếp tục chém vào không gian trước mặt.

Ở dị không gian này gã bị áp chế quá mạnh, phải rời khỏi đây trước, trở lại Trung Địa mới có thể tiếp tục chiến đấu.

Nhưng George làm sao có thể để Morgoth chạy thoát.

Hiện tại Tiểu Thế Giới vẫn chưa hoàn thiện, với thực lực của Morgoth, nhát kiếm này xuống thực sự có thể chém rách thế giới của hắn.

"Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm!" George sử dụng Vô Hạn Kiếm Chế để phục chế bảo cụ của Artoria, khóe miệng nhếch lên, điều khiển thanh kiếm toàn lực chém về phía Morgoth.

Để cứu vãn tình thế, hắn không thèm quan tâm đến thanh ma kiếm mà trực tiếp tấn công bản thể của Morgoth.

Morgoth hiện giờ vẫn chưa thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Chi Tỏa, nhát chém này gã không thể né tránh, hoặc là rút ma kiếm về phòng ngự, hoặc là dùng thân thể chịu đựng.

Thực tế lúc này dùng Thiên Địa Quai Ly Kiếm (Ea) hiệu quả sẽ tốt hơn, uy lực lớn hơn, có hy vọng một đòn giết chết ngay lập tức.

Nhưng hắn vẫn chưa phân tích xong Ea, cần một khoảng thời gian

nữa mới có thể phục chế được.

Tuy nhiên Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm cũng không tệ, vốn mang thuộc tính ánh sáng khắc chế Morgoth, lại thêm việc hắn thi triển uy lực còn lợi hại hơn cả Artoria nhiều.

"Hỏng bét!" Cảm nhận được uy lực từ nhát kiếm của George, sắc mặt Morgoth lại biến đổi, vội vàng rút ma kiếm về phòng thủ.

Dùng thân thể chịu nhát kiếm này gã không chết được, nhưng chắc chắn sẽ bị thương nặng.

Thương thế quá nặng gã sẽ không thể thoát khỏi xiềng xích, càng đừng nói là trốn khỏi không gian này.

Cho dù có trốn ra được, với trọng thương trong người, gã cũng không đánh lại tên Pháp sư đáng sợ này, chưa kể còn có liên quân tam tộc đang nhìn chằm chằm.

"Chẳng lẽ đây chính là tiềm năng của nhân loại sao?" Trong thâm tâm gã luôn xem thường nhân loại.

Eru tạo ra hai đứa con là Elf và Nhân loại.

Elf mạnh mẽ thế nào gã đã thấy qua, đặc biệt là tộc Vanyar được ánh sáng của Thánh Thụ chiếu rọi, những cao thủ trong đó đã có sức mạnh tiệm cận Valar.

Nhưng nhân loại thì khác, qua quan sát của gã, chủng tộc này thực sự rất yếu đuối, thọ mệnh lại ngắn ngủi, thậm chí không bằng tộc Người Lùn do Aulë tạo ra.

Mà hôm nay, gã mới phát hiện mình đã sai, sức mạnh của nhân loại trước mặt này gần như không thua kém gì gã thời kỳ đỉnh cao.

"Ta là chủ nhân vận mệnh Arda, chúa tể vạn vật, sao có thể thua một tên nhân loại hèn mọn như ngươi!" Sức mạnh ánh sáng cường

đại của Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm khiến Morgoth lúc này khó lòng chống đỡ, cũng khiến gã lần đầu tiên cảm nhận được nguy hiểm đến tính mạng.

Vì vậy gã không giữ sức nữa, bùng nổ toàn bộ thần lực.

Thân thể gã bành trướng cực nhanh, hóa thành một người khổng lồ giữa trời đất, cưỡng ép chấn nát Thiên Chi Tỏa.

Ma kiếm khổng lồ vung lên, sức mạnh bóng tối cuồn cuộn đổ ra, triệt tiêu ánh sáng khổng lồ từ Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm.

Gã đã nhận ra, hôm nay nếu không giết được tên nhân loại này, e rằng khó mà thoát khỏi không gian do hắn tạo ra.

"Vậy thì tới đi!" George không chịu thua kém, thân hình rồng biến hóa đến trạng thái lớn nhất, trực tiếp lao vào giáp lá cà.

Đồng thời, hắn cũng điều khiển quy tắc của toàn bộ thế giới để áp chế Morgoth.

Ma pháp nguyên tố phong, vũ, lôi, điện đổ xuống từ trên trời như không mất tiền, đánh thẳng vào Morgoth.

Thời gian tạm dừng, cắt xé không gian, ma pháp thất tình lục dục, siêu ma pháp hệ quang, áp chế năng lực tâm linh... liên tục tác động lên Morgoth, khiến gã không thể phát huy toàn bộ thực lực.

"Chỉ bằng bấy nhiêu vẫn không thể giết được ta, không gian này của ngươi cứ tiếp tục thế này chưa chắc đã trụ vững đâu.

Nhân loại, hợp tác với ta đi, với thực lực của ngươi, chỉ cần đi theo ta, chúng ta chắc chắn sẽ trở thành chủ nhân của Trung Địa.

Đến lúc đó chia cho ngươi một nửa thế giới, muốn gì cũng có!" Là một Valar tham gia sáng tạo thế giới, sức mạnh của Morgoth là không cần bàn cãi, gã gần như có kháng tính rất lớn với mọi loại ma pháp.

Nhưng ma pháp của George uy lực quá mạnh, chủng loại quá nhiều, cho dù mỗi loại chỉ có tác dụng một chút thì tích tụ lại cũng khiến gã khổ không thấu.

Huống chi còn có những đòn cận chiến nguy hiểm, sự áp chế quy tắc của cả thế giới, cùng với Thiên Chi Tỏa cứ hễ thấy sơ hở là quấn lên.

Thời gian trôi qua, gã cảm thấy mình thực sự có khả năng sẽ ngã xuống tại đây, nên bắt đầu dùng ý chí cường đại để mê hoặc George.

Gã chính là bậc thầy trong lĩnh vực này, Gothmog, Sauron, và cả những Balrog kia đều là những Maiar bị gã mê hoặc mà sa đọa.

"Muốn mê hoặc ta?

Mơ đi!" Nhận ra sự xâm nhập của ý chí đối phương, George nhếch mép, biết rằng thời cơ kết thúc trận chiến đã đến.

"Tinh Thần Hợp Nhất!" Ý chí của bản thể và các phân thân ở thế giới khác trong nháy mắt tập trung lên phân thân này, không những cưỡng ép trục xuất sự mê hoặc của Morgoth mà còn ngược lại xâm nhập vào linh hồn gã, khiến thân thể gã khựng lại một nhịp.

"Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm - Vạn Kiếm Tề Phát!" Ngay khoảnh khắc tinh thần Morgoth bị xâm nhập và thân thể ngây dại, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một vạn thanh Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm.

Hóa ra ngay từ lúc mới vào Tiểu Thế Giới, hắn đã âm thầm lợi dụng quy tắc thế giới để gia trì, nhanh chóng phục chế Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm rồi ẩn giấu đi.

Cho đến hiện tại, hắn đã phục chế được một vạn thanh.

Theo nguyên tắc, cùng một bảo cụ thì Vô Hạn Kiếm Chế mỗi lần chỉ có thể phục chế một món, chỉ khi món đó bị phá hủy mới có thể

phục chế tiếp.

Nhưng đây là thế giới của hắn, đương nhiên phải tuân theo quy tắc của hắn.

Theo những quy tắc hắn nắm giữ hiện tại, trong trạng thái cực hạn, hắn có thể phục chế ra một vạn thanh cùng lúc sử dụng.

Đây chính là cái lợi khi sở hữu thế giới riêng.

Hiện tại thế giới này còn chưa hoàn chỉnh, nếu hoàn chỉnh thì số lượng còn tăng lên gấp bội.

"Không!" Vất vả lắm mới xua đuổi được ý chí của George, chưa kịp phản ứng thì Morgoth đã bị một vạn thanh kiếm ánh sáng khổng lồ đồng loạt chém vào thân thể.

Sức mạnh ánh sáng cường đại xé toạc thân thể Morgoth, nhục thân gã bắt đầu sụp đổ, sức mạnh cũng bắt đầu tiêu tán.

Gã vạn lần không ngờ tới, mình đã dày công mưu tính bao nhiêu năm, không bại dưới tay các vị thần, trái lại lại ngã xuống dưới tay một tên nhân loại hèn mọn, à không, phải nói là dưới tay một con rồng ác độc.

"Ta không cam lòng!" "Lục Khố Tiên Tặc!" Thấy nhục thân Morgoth bắt đầu sụp đổ, George lập tức tiến lên đoạt lấy ba viên bảo ngọc Silmaril trên đầu gã, rồi phát động Lục Khố Tiên Tặc để thôn phệ nhục thân Morgoth.

Sức mạnh cường đại cuồn cuộn không ngừng bị hấp thụ vào cơ thể hắn, thực lực của hắn bắt đầu thăng tiến nhanh chóng.

Tuy nhiên, ngay khi hắn vừa thôn phệ xong nhục thân của Morgoth, cảm giác mình sắp đạt đến đỉnh điểm, chỉ cần thôn phệ nốt linh hồn quan trọng nhất của gã là có thể đột phá, thì sự cố xảy ra.

“Hài tử, có thể nể mặt ta mà tha cho linh hồn hắn không?” Một giọng nói ôn hòa đột nhiên truyền vào tai hắn.

Chương 565

Hắn còn chưa kịp phản ứng chuyện gì đang xảy ra thì đã thấy không biết từ lúc nào, cạnh linh hồn của Morgoth đã xuất hiện một bóng dáng ánh sáng không nhìn rõ diện mạo.

"Lại có thể lặng lẽ tiến vào thế giới của mình, chẳng lẽ là..." Nhìn bóng dáng ánh sáng đột ngột xuất hiện, đồng tử George co rụt lại, trong lòng đã có suy đoán.

Tiểu Thế Giới của hắn tuy chưa hoàn thiện nhưng cũng không phải ai cũng có thể cưỡng ép xông vào.

Ngay cả những Valar cùng cấp với Morgoth, trừ khi hợp lực, nếu không cũng không thể từ bên ngoài xông vào.

Quan trọng là hắn không hề mảy may nhận ra.

Ở Trung Địa này, người có thể làm được điều đó chỉ có thể là Đấng Sáng Tạo Eru Ilúvatar.

Eru Ilúvatar, Đấng Sáng Tạo toàn tri toàn năng, cha của muôn loài.

Valar và Maiar cũng chỉ là sản vật từ ý niệm phân tách của ngài mà thôi.

"Nếu ngài đã mở lời thì đương nhiên không vấn đề gì." George khôi phục lại nhân dạng, không chút do dự đồng ý ngay.

Không đồng ý không được.

Người ta nói phải biết cúi đầu khi đứng dưới mái hiên, thực lực không bằng người thì không có gì để bàn cãi.

Hắn không phải là thanh niên nhiệt huyết, lúc cần lý trí thì vẫn phải lý trí.

Theo suy đoán của hắn, chỉ một ý niệm đã có thể phân tách ra các vị thần, lại sáng tạo ra thế giới như Trung Địa, Eru dù không phải tồn tại cấp Đa nguyên Vũ trụ thì ít nhất cũng là đỉnh phong cấp Đơn thể Vũ trụ.

Mà hắn hiện tại, cùng lắm cũng chỉ là đỉnh phong cấp Thiên Phụ, nếu tính luôn cả Tiểu Thế Giới chưa hoàn thiện và các loại năng lực, chiến đấu thực tế thì đánh được kẻ mới vào cấp Đơn thể Vũ trụ, chứ với Eru tuyệt đối không cùng một đẳng cấp.

Người ta vào Tiểu Thế Giới của mình mà mình không biết gì cả, đó chính là khoảng cách.

Cho dù bây giờ hắn có cưỡng ép nuốt chửng linh hồn Morgoth để thăng cấp lên Đơn thể Vũ trụ thì cũng không phải đối thủ của Eru.

Kẻ mới vào và kẻ ở đỉnh phong là hoàn toàn khác biệt.

Thực lực càng mạnh thì khoảng cách trong cùng một cấp độ càng rõ rệt.

Ví dụ như khoảng cách giữa sơ kỳ và đỉnh phong của cấp Thiên Phụ chắc chắn không lớn bằng khoảng cách tương ứng ở cấp Đơn thể Vũ trụ, và càng không thể so với cấp Đa nguyên.

Nếu là kiểu người sở hữu thế giới riêng thì sự khác biệt còn rõ ràng hơn nữa.

Thế giới cũng có nhiều loại, có loại chỉ là một hành tinh, một đại lục, bên ngoài chỉ có vài thiên thạch, bên trong có một ít sinh mệnh trí tuệ.

Có loại là cả một hệ sao với nhiều hành tinh có sự sống.

Lợi hại hơn nữa như vũ trụ Marvel, có vô số hệ sao, vô số hành tinh, vô số mặt trời.

Loại trước có thể xem là sơ kỳ Đơn thể, loại sau là đỉnh phong Đơn thể, không thể so sánh.

Đương nhiên, không phải cứ chỉ có một đại lục là sẽ yếu.

Nếu dồn toàn bộ tâm huyết vào một đại lục để phát triển, khiến quy mô, sinh mệnh, quy luật của đại lục đó vượt xa mức bình thường thì nó cũng rất mạnh.

Giống như Trung Địa này, thể tích cả đại lục rõ ràng vượt qua hành tinh bình thường, cường độ sinh mệnh và nồng độ năng lượng cũng không phải hành tinh phổ thông nào cũng bì kịp.

Lợi hại hơn nữa là kiểu Thế giới Hồng Hoang, trời tròn đất vuông, bên ngoài toàn các đại thần, không có các hệ sao khác hay thế giới song song, nhưng bên trong lại chứa ba ngàn đại thế giới, vô số tiểu thế giới, thậm chí một hạt cát một thế giới, còn đáng sợ hơn cả Đa nguyên Vũ trụ bình thường.

Hệ thống đẳng cấp hắn đang nghiên cứu thực chất là hệ thống được phát triển từ thế giới quan Marvel.

Nhưng trong chư thiên vạn giới, nó chỉ mang tính tham khảo, mỗi thế giới lại có hệ thống đẳng cấp khác nhau, cuối cùng vẫn phải xem thực lực cụ thể.

Dù sao thì hiện tại hắn và Eru không cùng đẳng cấp.

“Ta biết trong lòng con không cam lòng, nhưng là một nhân loại, là con của ta, con có thể đi đến bước này, ta rất vui mừng.

Melkor thực sự có lỗi, ta sẽ nhốt hắn trong Đại Điện Vĩnh Hằng, mãi mãi không cho hắn đặt chân vào Arda nữa.

Còn về phần tổn thất của con, ta sẽ bù đắp, ta cho phép con tùy ý đến Đại Điện Vĩnh Hằng, ta có thể đích thân chỉ dạy con cách hoàn thiện thế giới của mình.” Bóng dáng ánh sáng gật đầu sau khi nghe câu

trả lời của George, rồi mang theo linh hồn của Morgoth biến mất khỏi Tiểu Thế Giới.

Còn George thì trên mặt lộ rõ vẻ cuồng hỉ.

Vì hắn biết, lần này hắn không những không lỗ mà còn lãi lớn.

Thực tế đối với hắn, việc cá nhân thăng cấp lên Đơn thể Vũ trụ không quá khó.

Không có Morgoth, hắn chỉ cần tiếp tục thôn phệ Chaos Force và Phoenix Force, việc thăng cấp chỉ là chuyện sớm muộn.

Cho dù không có chúng, hắn vẫn có thể đi tìm các Celestial Ego trong các vũ trụ khác, nuốt vài cái là thăng cấp ngay.

Trong vũ trụ Marvel có biết bao nhiêu phản diện cấp Thiên Phụ, chỉ cần bỏ chút thời gian là xong hết.

Hắn còn có mối quan hệ bên phía TVA nữa.

Cái khó chính là hoàn thiện Tiểu Thế Giới của mình, nâng cấp nó thành một thế giới thực thụ.

Tại sao nói hoàn thiện Tiểu Thế Giới lại khó?

Bởi vì thăng cấp cá nhân chỉ cần George thôn phệ đủ năng lượng là được.

Nhưng hoàn thiện thế giới để thăng cấp lên Đơn thể Vũ trụ thì không có đường tắt, yêu cầu hắn phải nghiên cứu các loại ma pháp, thấu hiểu quy luật cơ bản của thế giới, rồi từng chút một áp dụng vào thế giới của mình.

Cấu trúc nguyên tố cơ bản, thời gian, không gian, linh hồn, sáng tạo, sinh mệnh, luân hồi... vô cùng phức tạp.

Ban đầu hắn định dùng thủ cấp của Morgoth làm viên gạch gõ cửa Valinor, tìm các vị thần để học hỏi.

Nhưng các vị thần sao bằng được Eru, ngài ấy sẵn lòng truyền thụ kinh nghiệm và quy luật sáng tạo thế giới, hắn tin chắc chẳng bao lâu nữa mình sẽ thăng cấp.

Còn một điểm quan trọng hơn, có lẽ hắn có thể từ chỗ Eru giải khai một nghi vấn bấy lâu nay.

Nghi vấn này đã có từ lúc hắn mới xuyên không đến Marvel.

Giải khai được nó, biết đâu tương lai hắn thực sự có thể dung hợp các phân thân và bản thể lại làm một.

"Thực ra cũng không phải là không có thu hoạch gì." Định thần lại, hắn đưa tay phải ra, trong lòng bàn tay xuất hiện ba viên kim cương rực rỡ.

Ba viên kim cương này chính là các Silmaril mà Morgoth đã đoạt từ tay các Elf Noldor, cũng chính là lý do khiến họ rời bỏ Valinor.

"Hấp thụ sức mạnh của ba viên Silmaril này chắc cũng đủ để đột phá lên cấp Đơn thể Vũ trụ." Tuy lần này chỉ nuốt được nhục thân của Morgoth, không nuốt được linh hồn, nhưng hắn đã đoạt được các Silmaril.

Ba viên Silmaril là kiệt tác vĩ đại nhất của Fëanor, vị vua Elf tài năng nhất của tộc Noldor.

Bên trong chúng chứa đựng ánh hào quang của Song Thánh Thụ, ngay cả các vị thần cũng phải kinh ngạc, là những vật thánh mạnh mẽ nhất Trung Địa.

Chương 566

“Thu dọn bãi chiến trường trước, rồi sau đó mới đến Đại Điện Vĩnh Hằng.” Khi rời đi, Eru đã để lại cho hắn một dấu ấn, chỉ cần hắn dịch chuyển theo dấu ấn đó là có thể đến Đại Điện Vĩnh Hằng bất cứ lúc nào.

Rời khỏi Tiểu Thế Giới, George xuất hiện ở thế giới thực, tiến về phía liên quân tam tộc.

“George, thế nào rồi?” Vị Chí cao vương hiện tại của tộc Noldor là Fingon thấy George xuất hiện, lập tức lo lắng tiến lên hỏi.

Trận chiến trước đó họ hoàn toàn không thể xen vào, vất vả lắm mới ép được Morgoth lộ diện, định cùng nhau xông lên hội đồng thì George và Morgoth lại biến mất.

“Nhục thân của Morgoth đã bị tôi tiêu hủy, linh hồn của hắn cũng bị Eru mang đến Đại Điện Vĩnh Hằng giam giữ, sau này trên thế giới này sẽ không còn quái vật (Orc/Beast-man) nữa...” George đơn giản thuật lại sự việc, ngoại trừ việc hắn đã lấy đi các Silmaril.

Biết Morgoth đã chết, từ nay không còn phải lo bị quái vật tấn công hay sức mạnh bóng tối xâm chiếm, liên quân tam tộc lập tức hò reo vang trời.

Morgoth là ngọn núi đè nặng lên trái tim mọi người từ vô số năm nay.

Giờ đây ngọn núi đó cuối cùng cũng được George dời đi, họ làm sao không vui mừng cho được.

Quan trọng nhất là trong trận chiến vốn tưởng sẽ là một cuộc huyết chiến kéo dài, trước khi đi ai nấy đều đã trăn trối với gia đình,

vậy mà cuối cùng không một ai tử vong.

"Không biết sau này có còn hòa thuận được thế này không." Nhìn cảnh tam tộc hò reo ôm chầm lấy nhau, George thầm nghĩ.

Tam tộc có thể đồng tâm hiệp lực, hòa thuận hữu hảo thế này chẳng qua là vì có kẻ thù chung mà thôi.

Giờ Morgoth đã chết, tương lai e rằng sẽ là những cuộc chiến giữa tam tộc.

Thực tế điều này cũng bình thường, đến thần linh còn có dục vọng, có chiến tranh, huống chi là nhân loại, Elf và Người Lùn.

Nhưng đó cũng không phải chuyện của hắn, hắn không có nhiều tâm trí để lo cho tương lai của họ.

Ngay từ đầu, mục đích của hắn chỉ là nâng cao bản thân.

Lập học viện ma pháp, liên lạc tam tộc, nghiên cứu thuật luyện kim, đánh bại Sauron, Glaurung, Gothmog, Ancalagon và Morgoth.

Tất cả đều vì mục đích đó, những thứ khác chỉ là thuận tay làm thôi.

Nay mục đích đã đạt được, tương lai tam tộc phát triển thế nào, có giống như nguyên tác hay không, hắn không quan tâm nữa.

Sau đại thắng chắc chắn là một đêm ăn mừng cuồng nhiệt, George cũng không làm mất hứng, tham gia cùng mọi người.

Cũng không vội gì một ngày này.

Tuy nói hắn làm mọi thứ là để thăng tiến bản thân, nhưng thời gian chung sống dài như vậy, ít nhiều cũng có chút tình cảm.

Ngày hôm sau, sau khi dặn dò Lúthien vài câu, George liền theo tọa độ không gian mà Eru để lại, dịch chuyển rời khỏi Trung Địa.

Trung Địa không giống như Trái Đất, nó không phải là hành tinh hình cầu mà là một khối có dạng gần giống hình nón.

Bên ngoài đại lục, trong hư không có khá nhiều vật thể giống như hành tinh và thiên thạch.

Vì vậy ở Trung Địa ban đêm vẫn có thể nhìn thấy đầy sao.

Đại Điện Vĩnh Hằng nằm giữa muôn vàn tinh tú, là nơi Eru cư ngụ một mình.

Ngài thường đứng trong đại điện quan sát mọi thứ xảy ra ở Trung Địa và bí mật điều chỉnh theo ý muốn của mình.

Tuy nhiên, trừ khi là chuyện cực kỳ nghiêm trọng, ngài sẽ không can thiệp.

Vài năm trước, ngài đột nhiên phát hiện trong Nhạc Chương vĩ đại của mình xuất hiện một nốt nhạc lạ lùng, nốt nhạc này cư nhiên ảnh hưởng đến cả bản nhạc, khiến vận mệnh vốn định sẵn bị thay đổi rất lớn.

Điều này thu hút sự chú ý của ngài, và ngài bắt đầu quan sát nốt nhạc đó.

Ngài phát hiện nốt nhạc lạ lùng này hóa ra là một nhân loại, một nhân loại rất đặc biệt.

Người này thực lực không yếu, hơn nữa trưởng thành rất nhanh, quan trọng là sức mạnh sử dụng không thuộc về thế giới do ngài sáng tạo.

"Đẹp trai...

à không, đẹp thế này sao!" Trong Đại Điện Vĩnh Hằng, khi George lần đầu nhìn thấy nhân hình do Eru hóa thân, hắn cũng không kìm được tiếng kinh thán.

Trước đó Lúthien được coi là sinh vật đẹp nhất hắn từng gặp qua nhiều thế giới.

Nhưng hiện tại, Eru mang lại cho hắn cảm giác còn đẹp hơn cả Lúthien, một vẻ đẹp không thể diễn tả bằng lời, vượt xa mức ngôn ngữ thông thường.

Thậm chí hắn không phân biệt được đó là vẻ đẹp kiểu nam tính hay nữ tính.

Nhưng nghĩ lại cũng đúng, nhìn những Elf mà Eru tạo ra là biết ngài ấy chắc chắn là một người tôn thờ cái đẹp rồi.

"Tên này là nam hay nữ, hay là không có giới tính, hoặc có thể thay đổi tùy ý?" Quan sát kỹ một hồi, George nhận ra mình hoàn toàn không thể xác định giới tính của Eru.

"Kính chào Đấng..." Thu hồi những suy nghĩ hỗn loạn, George rất lịch sự hành lễ với Eru.

Chỉ có điều lễ mới hành được một nửa đã bị Eru ngắt lời.

"Không cần đa lễ thế đâu.

Thân xác của con tuy là con của ta, nhưng linh hồn lại không thuộc về thế giới này, cứ trực tiếp gọi ta là Eru là được rồi." "Bị phát hiện rồi sao?" Nghe Eru trực tiếp gọi thẳng thân phận của mình, George không quá ngạc nhiên.

Lúc Eru xuất hiện khi hắn sắp nuốt chửng linh hồn Morgoth, hắn đã hiểu mình chắc chắn đã bị ngài chú ý từ lâu.

Nhưng hắn cũng không lo lắng.

Vì nếu Eru đã không ra tay đối phó, lại còn sẵn lòng chỉ dẫn hắn hoàn thiện Tiểu Thế Giới, chứng tỏ đối phương không có ác ý.

Thực tế nếu có ác ý hắn cũng chẳng làm gì được, Eru muốn giết

hắn thì quá đơn giản.

Đối với George, cơ thể này chỉ là một phân thân.

Dù có mất đi cũng không phải chuyện không thể chấp nhận.

Chỉ cần học được phương pháp hoàn thiện Tiểu Thế Giới từ Eru, mọi thứ đều xứng đáng.

Vì phương pháp đã học được, Tiểu Thế Giới đã hoàn thiện thì bản thể và các phân thân khác cũng có thể thăng cấp theo.

Cho dù Eru có âm mưu gì, sau đó có nuốt mất cơ thể và thế giới này của hắn đi chăng nữa, hắn cũng không lỗ mấy.

Thế nên dù bị lộ thân phận, nội tâm hắn cũng không quá hoảng hốt, chỉ là ngoài mặt không thể tỏ ra quá bình tĩnh.

"Không ngờ lại bị ngài phát hiện, thực ra con cũng không biết vì sao mình lại đến thế giới này, linh hồn lại nhập vào cơ thể này." Hắn thực sự không biết tại sao mình lại đến thế giới này, việc tạo phân thân cũng không phải do hắn kiểm soát.

Chuyện này hắn không nói dối.

Chỉ là hắn cũng không nói cho Eru biết đây chỉ là một phân thân, cũng không nói mình có nhiều phân thân ở các thế giới khác nhau.

Hắn nói vậy cũng là để thăm dò, xem Eru có biết ngoài thế giới do ngài sáng tạo ra còn có những thế giới khác tồn tại hay không.

Chương 567

Trước đó hắn vẫn luôn nghi ngờ, bên ngoài những thế giới phân thân này là cái gì.

Những Đấng Sáng Tạo tạo ra các thế giới này có biết về sự tồn tại của nhau không.

Nếu biết, liệu có phương pháp nào để đi từ thế giới này sang thế giới khác không.

Nếu có, liệu các phân thân của hắn sau này có thể thu hồi lại được không.

Trước đây hắn chưa từng đối diện trực tiếp với một Đấng Sáng Tạo nào, nay có cơ hội tự nhiên phải thăm dò kỹ.

"Con không biết cũng bình thường thôi, có nhiều Đấng Sáng Tạo mạnh mẽ rảnh rỗi quá không có việc gì làm, thường thích đem linh hồn sinh vật trong thế giới của mình vứt lung tung khắp nơi." Eru ra hiệu cho George ngồi xuống đối diện mình.

Nghe vậy, George động lòng: "Còn có Đấng Sáng Tạo mạnh hơn cả ngài sao?" "Ta ư, ta cũng chẳng tính là mạnh mẽ lắm đâu.

Không cần phải cẩn thận quá, ta biết con có nhiều thắc mắc, ta có thể giải đáp cho con." Eru vung tay một cái, một bình rượu ngon xuất hiện trên bàn.

"Coi như là bồi thường cho việc con đã tha cho Melkor." Nhân loại và Elf là sinh vật ngài tạo ra, nhưng Valar và Maiar đều là những ý niệm được phân tách từ tinh thần của ngài, cũng tương đương là một phần của ngài.

Manwë và Varda thuộc về những ý niệm chính diện, còn Melkor

thuộc về những ý niệm phản diện.

Thế nên dù Melkor có phạm bao nhiêu tội nghiệt, ngài cũng không thể để George nuốt chửng linh hồn hắn.

Vì điều đó cũng gây tổn thương cho ngài.

Những Maiar như Sauron hay Gothmog thì thôi, thiếu đi một ít cũng không ảnh hưởng gì đến thực lực hay thế giới của ngài.

Nhưng Valar như Morgoth thì khác hẳn.

Tuy nhiên ngài cũng không thể dùng sức mạnh cưỡng ép ngăn cản George, ngài không muốn kết thù với hắn.

Dù hiện tại thực lực George không bằng ngài, nhưng tốc độ trưởng thành của hắn quá nhanh, chỉ trong vài năm ngắn ngủi đã có thực lực của một Đấng Sáng Tạo cấp thấp nhất.

Đứng sau hắn chắc chắn phải là một Đấng Sáng Tạo vô cùng ghê gớm.

Có thể gửi một người đến thế giới của ngài chuyển sinh mà ngài hoàn toàn không hay biết, thực lực kẻ đó chắc chắn cao hơn ngài rất nhiều.

Đối với những tồn tại như vậy, không đắc tội được thì tốt nhất là đừng đắc tội.

Nếu George là kẻ đại gian đại ác, tương lai đe dọa đến ngài và thế giới của ngài, thì dù có mạo hiểm ngài cũng không tha cho hắn.

Nhưng qua mấy năm quan sát, ngài thấy George không phải người xấu, thay vì đắc tội, chi bằng kết giao khi thực lực hắn còn chưa đủ mạnh.

Đó là lý do ngài sẵn lòng chỉ dẫn George hoàn thiện Tiểu Thế Giới.

Nếu không, ngài chẳng cần xuất hiện, chỉ cần thông báo cho các vị thần ở Valinor đi xử lý là được.

"Vậy thì đa tạ ngài!" George trịnh trọng hành lễ với Eru: "Con muốn biết, nếu con muốn quay về thế giới cũ của mình thì phải làm thế nào?" Một người có linh hồn xuyên việt đến thế giới khác mà muốn quay về là suy nghĩ rất bình thường, hỏi như vậy cũng rất hợp lý.

"Để ta nói cho con nghe về tình hình của ta trước, như vậy con sẽ dễ hình dung hơn, và cũng tự khắc có câu trả lời." Eru quả nhiên không nghi ngờ, ngài trầm tư một lát rồi nói: "Khi ta tỉnh lại, ta đang ở giữa một vùng hỗn độn (Chaos), chẳng có gì cả.

Sau đó theo bản năng ta bắt đầu hấp thụ năng lượng và dần trưởng thành..." Theo lời giảng giải của Eru, George cuối cùng cũng có cái nhìn đại khái về hệ thống chư thiên.

Đơn giản mà nói, trong nhận thức của Eru, ngài sinh ra trong Chaos, có thể coi là một sinh mệnh thể tiên thiên.

Trưởng thành đến một giai đoạn nhất định, để tìm kiếm những sinh mệnh tương tự, ngài bắt đầu du hành trong Chaos.

Trong quá trình đó cũng gặp gỡ những sinh mệnh tiên thiên giống mình, có kẻ yếu hơn, có kẻ mạnh hơn, có kẻ thân thiện, cũng có kẻ muốn thôn phệ ngài để mạnh lên.

Khi đã trưởng thành đủ, ngài học theo những tồn tại mạnh mẽ kia, bắt đầu sáng tạo thế giới của riêng mình, chính là Trung Địa nơi George đang đứng.

Sau khi thế giới thành hình, ngài từng bước làm nó lớn mạnh, phân hóa ra các Valar và Maiar để quản lý tốt hơn.

Sau đó mới tạo ra Elf và Nhân loại.

Những điều này thực tế giống hệt những gì George biết về truyền thuyết Trung Địa ở kiếp trước.

Điều duy nhất hắn không ngờ tới là mọi thứ đều đang diễn ra theo vận mệnh đã được Eru thiết định sẵn.

Giống như trong thế giới Marvel, trong một Dòng thời gian Thiêng liêng, mọi thứ trong vũ trụ đều được cố định.

Ví dụ như Captain America ra đời, Avengers tập hợp, Thanos búng tay và Iron Man hy sinh.

Ở Arda cũng vậy, từ Kỷ nguyên Cự Đăng đến Kỷ nguyên Song Thụ, rồi đến Kỷ nguyên Ánh sáng, và các Kỷ nguyên thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư sau đó.

Tất cả đều được Eru dệt nên.

Ngoài ra, Eru còn đang sáng tạo các thế giới song song cấp độ hai, cấp độ ba, tức là đang tiến từ Đơn thể Vũ trụ lên Đa nguyên Vũ trụ.

Chỉ có điều, sự xuất hiện của George đã làm một sợi dây biến hóa, lệch khỏi quỹ đạo định sẵn.

Đương nhiên, đây cũng không phải chuyện gì quá lớn, chỉ cần George không tiếp tục can thiệp, nhiều năm sau mọi thứ vẫn sẽ quay về quỹ đạo bình thường.

Elf vẫn sẽ rút lui hoàn toàn ở Kỷ nguyên thứ tư, thế giới cuối cùng vẫn lấy nhân loại làm nhân vật chính để phát triển.

“Vậy có nghĩa là trong Chaos toàn là những sinh mệnh tiên thiên giống ngài sao?” George trầm tư hồi lâu rồi hỏi.

Eru lắc đầu: “Cũng không hẳn, ban đầu đúng là như vậy.

Nhưng sau khi các thế giới được sáng tạo và phát triển lớn mạnh, bên trong chúng cũng sinh ra những sinh mệnh hậu thiên mạnh mẽ.

Họ tự sáng tạo thế giới cho mình, rồi thoát khỏi sự ràng buộc của thế giới gốc, tiến vào Chaos để khai phá thiên địa riêng.

Giống như con, nếu con hoàn thiện được Tiểu Thế Giới của mình, ta không ngăn cản thì con có thể rời khỏi thế giới của ta để tự do phát triển trong Chaos." "Nghĩa là nếu con đạt đến cấp Đơn thể Vũ trụ thì mới có tư cách vào Chaos để tìm kiếm những thế giới khác." Lúc này tâm tình George vô cùng phấn chấn.

Theo lời Eru, phương pháp dùng các phân thân hợp thể để tiến giai lên Đa nguyên mà hắn nghĩ lúc trước là khả thi.

Tuy nhiên chỉ là khả thi thôi, cái khó còn rất nhiều.

Thứ nhất, không phải Đấng Sáng Tạo nào cũng dễ nói chuyện như Eru, sẵn lòng để hắn rời đi sau khi thăng cấp Đơn thể.

Nếu họ phát hiện ra hắn là kẻ ngoại lai và muốn nuốt chửng hắn, hoặc không cho đi, thì hắn chỉ còn cách cưỡng ép xông ra.

Thứ hai, Eru chỉ mới ở giai đoạn bắt đầu thăng cấp lên Đa nguyên Vũ trụ.

Sau khi hắn đạt cấp Đơn thể, nỗ lực một chút, cộng với sự gia trì từ các phân thân ở vũ trụ khác, may ra có cơ hội xông thoát.

Nhưng nếu gặp thế giới như Marvel, nơi các Đấng Sáng Tạo là cấp Omniverse (Toàn vũ trụ), thì muốn xông ra trừ khi hắn đạt đến cấp Siêu đại Vũ trụ mới có hy vọng.

Thứ ba, theo lời Eru, trong Chaos cũng không hề bình yên.

Du hành trong đó mà gặp phải những Đấng Sáng Tạo tà ác thì coi như xong đời, chẳng còn cái nịt.

Thế nên mới ở cấp Đơn thể mà đi du hành thì vẫn khá nguy hiểm.

Chương 568

Thứ tư, trong Chaos không có khái niệm thời gian, và với thực lực cấp Đơn thể, muốn gặp được một Đấng Sáng Tạo khác hay một thế giới khác là điều không hề dễ dàng.

Bởi dù là sinh mệnh tiên thiên hay hậu thiên, họ đều chọn nơi sáng tạo thế giới ở cách rất, rất xa những Đấng Sáng Tạo khác, trừ khi hai bên có quan hệ rất tốt.

Nhưng có một điểm lợi là bản thể và các phân thân của hắn có liên kết linh hồn, từ đầu đến cuối chỉ là một ý thức, còn có thể truyền tống sức mạnh cho nhau.

Nên ở trong Chaos chắc chắn có thể dựa vào sợi liên kết này để tìm ra phương hướng đại khái, không đến mức như ruồi không đầu chạy loạn.

Có thể nói thực lực hắn càng mạnh thì xác suất các phân thân và bản thể hội ngộ càng cao.

Tốt nhất là đợi đến khi đạt đỉnh phong Đơn thể Vũ trụ rồi mới cân nhắc việc tìm kiếm phân thân để dung hợp, như vậy là bảo hiểm nhất.

Và những phân thân ở thế giới dễ thoát thì thoát trước.

Ví dụ như ở Trung Địa, Eru không ngăn cản hắn rời đi, vậy phân thân ở đây có thể hội quân trước với những phân thân ở các thế giới dễ thoát khác trong Chaos.

Hai phân thân cấp Đơn thể dung hợp chắc chắn đủ để đột phá lên cấp Đa nguyên.

Như vậy các phân thân khác cũng sẽ thăng cấp theo, và việc rời khỏi thế giới sở tại của các phân thân cấp Đa nguyên sẽ dễ dàng hơn

nhiều.

Cứ thế mỗi lần dung hợp một phân thân, thực lực tổng thể sẽ tăng lên, cho đến khi tất cả dung hợp đạt đến cấp Siêu đại Vũ trụ.

Khi đó có thể thử cho bản thể xông ra khỏi những thế giới có Đấng Sáng Tạo cấp Omniverse như Marvel.

Nhưng muốn hoàn thành kế hoạch này cần có đủ số lượng phân thân, nếu không chỉ dựa vào tự mình tu luyện lên Siêu đại Vũ trụ thì không biết đến bao giờ.

Chỉ cần phân thân đủ nhiều, thông qua việc không ngừng dung hợp, có thể thăng cấp lên Siêu đại Vũ trụ một cách nhanh chóng và ổn định.

"Đúng rồi, có thể hỏi một chút, thế giới gốc của con là một thế giới như thế nào không?

Biết đâu trước đây ta đã từng qua đó rồi." Trong khi George đang suy tính kế hoạch thăng cấp, Eru tò mò hỏi.

"Thế giới của con hả, ừm, nó là thế này, có rất nhiều ma đạo sĩ, còn có các hội ma đạo sĩ (Guild)..." George suy nghĩ một chút rồi mô tả sơ lược về thế giới Fairy Tail.

Trong trận chiến ở thế giới này, nhiều lúc hắn sử dụng ma pháp của Fairy Tail, để an toàn hắn chọn thế giới đó.

Như vậy cho dù Eru có từng qua đó thật cũng sẽ không nghi ngờ gì nhiều.

"Thế giới này ta có chút ấn tượng, thảo nào thấy con dùng những ma pháp kia cứ thấy quen quen." Nghe xong, trên mặt Eru lộ vẻ hiểu ra.

George nghe vậy thì trợn tròn mắt, hắn chỉ định nói thế để phòng

hờ thôi, không ngờ Eru từng qua đó thật.

"Ngài từng đến thế giới của con rồi sao?" "Cái đó thì chưa, trước đây thực lực ta chưa đủ, những thế giới có nhiều thế giới song song tồn tại như vậy, Đấng Sáng Tạo của họ không yếu hơn ta đâu, ta không dám vào." Eru cười xua tay: "Những thế giới ta từng đến trước đây đều rất bình thường, Đấng Sáng Tạo cũng chỉ mạnh hơn thực lực hiện tại của con một chút thôi, thậm chí sinh mệnh trong đó còn không biết vận dụng sức mạnh kiểu ma pháp." "Vậy sao ngài biết về thế giới của con?" George lúc này mờ mịt hoàn toàn.

Eru vung tay, một cuốn truyện tranh dày cộm xuất hiện trên bàn.

"Là vì ta đã xem cuốn này." "Truyện tranh!" George nhìn cuốn truyện có đề chữ 《Fairy Tail》 trên bàn, kinh ngạc đến mức suýt nhảy dựng khỏi ghế.

Sao Eru lại có truyện tranh được?

Ngay cả hắn cũng chưa từng đọc hết Fairy Tail, chỉ là tiền kiếp từng nghe loáng thoáng nên mới đoán thế giới Fairy Tail xuất phát từ một bộ hoạt hình hay truyện tranh nào đó.

Hắn nhanh tay lật xem cuốn truyện, rồi đầy vẻ nghi hoặc nhìn Eru: "Sao ngài lại có thứ này?" Trong truyện ghi lại câu chuyện phiêu lưu lấy Natsu và Lucy làm nhân vật chính, tuy có vài chỗ khác biệt so với trải nghiệm của hắn, nhưng đại khái là giống nhau.

Sự khác biệt có lẽ là do sự xuất hiện của hắn đã ảnh hưởng đến diễn biến bình thường của câu chuyện.

Giống như ở Trung Địa này, hắn cũng đã ảnh hưởng đến diễn biến câu chuyện mà Eru đã định sẵn.

Nếu hắn không xuất hiện, có lẽ câu chuyện ở thế giới Fairy Tail sẽ diễn ra đúng như trong cuốn truyện này.

Hắc Long cuối cùng do nhóm Natsu hợp lực giải quyết.

“Cái này hả, là một Đấng Sáng Tạo đi ngang qua đây tặng ta đó.” Eru vung tay lần nữa, trên bàn lập tức xuất hiện một đống lớn truyện tranh và tiểu thuyết.

“Trong Chaos có nhiều Đấng Sáng Tạo cực kỳ mạnh mẽ, họ mạnh thế nào ta cũng không rõ lắm.

Họ không thích ở lì trong thế giới mình tạo ra mà thích du hành trong Chaos, rồi ghi chép lại câu chuyện về thế giới của những Đấng Sáng Tạo mà họ gặp.

Chỗ sách này của ta đều là người đó tặng.

Ngược lại, người đó cũng ghi lại câu chuyện về thế giới của ta, bảo là sau này đến thế giới khác sẽ tặng cho các Đấng Sáng Tạo ở đó.

Người đó gọi đây là 'lễ thượng vãng lai' (có đi có lại mới toại lòng nhau).

À, người đó rất thích câu chuyện về Kỷ nguyên thứ ba của thế giới này, đặt tên là 《The Hobbit: Battle of the Five Armies》 và 《The Lord of the Rings》.” “Người đó có nói tên mình là gì không?” George cố nén vẻ mặt co giật, bình tĩnh hỏi.

Eru rút một cuốn sách từ đống sách trên bàn ra: “Người đó nói mình tên là Hồng Quân, đây là câu chuyện về thế giới của người đó.” “Trời đất ơi, 《Phong Thần Diễn Nghĩa》!” George liếc nhìn tên sách, nội tâm chấn động dữ dội.

“Hóa ra những phim ảnh, chương trình truyền hình, tiểu thuyết, hoạt hình và truyện tranh mình xem ở kiếp trước đều từ đây mà ra sao?” Lúc này, George nhớ về kiếp trước của mình.

Hắn mạnh dạn đoán rằng thế giới kiếp trước của mình có lẽ cũng có một Đấng Sáng Tạo.

Vị này cũng giống như Eru, nhận được những cuốn sách từ một hoặc vài Đấng Sáng Tạo đi ngang qua để lại, rồi đem những câu chuyện đó lồng ghép vào thế giới của mình.

Thế là con người ở thế giới cũ của hắn khi sáng tác đã trình hiện những câu chuyện đó dưới nhiều hình thức khác nhau.

Nhưng hắn đoán Đấng Sáng Tạo ở thế giới cũ của mình chắc cũng không mạnh, vì đó chỉ là một thế giới bình thường, không có sức mạnh siêu phàm nào cả.

À... chắc vậy.

Hắn chợt nghĩ, kiếp trước mình chỉ là một người bình thường, nếu thế giới đó thực sự có sức mạnh siêu phàm thì mình cũng chẳng thể phát hiện ra được.

Nhưng giờ chuyện đó không còn quan trọng nữa, dù sao hắn cũng không còn ở đó.

Nếu sau này thực lực đủ mạnh, có cơ hội hắn chắc chắn sẽ quay về xem thử.

Điều hắn quan tâm hơn lúc này là rốt cuộc ai đã đưa hắn đến thế giới Marvel, và cho hắn năng lực tạo phân thân ở các thế giới khác nhau.

Dù là ai đi nữa hắn cũng thầm cảm ơn người đó.

Nếu không có vị đại năng này, hắn vẫn sẽ sống cuộc đời một nhân viên làm thuê bình thường, mỗi ngày lo lắng chuyện nhà cửa, xe cộ và con cái.

Thọ mệnh chỉ vỏn vẹn trăm năm, thậm chí chưa tới trăm năm đã chết vì tai nạn hay bệnh tật.

Đâu có được như hiện tại, không chỉ sở hữu sức mạnh không

tưởng mà còn có bao nhiêu trải nghiệm thú vị.

Còn việc đối phương làm vậy vì ham vui hay có mục đích gì khác thì đó là chuyện của tương lai.

Với thực lực hiện tại, chắc hẳn còn chưa lọt vào mắt xanh của người ta đâu.

Thu lại những ý nghĩ tạp loạn, George không còn vướng mắc vào những vấn đề chưa quan trọng lúc này, bắt đầu vào chủ đề chính, thỉnh giáo Eru cách hoàn thiện Tiểu Thế Giới của mình.

Chương 569

Sáng tạo thế giới riêng, thăng cấp lên Đơn thể Vũ trụ, đó mới là việc quan trọng nhất hiện nay.

Không đạt đến cấp Đơn thể thì ngay cả việc tồn tại trong Chaos cũng là một vấn đề.

Đối với sự thỉnh giáo của George, Eru cũng rất giữ lời, tận tâm bắt đầu chỉ dẫn.

Thực ra gọi là chỉ dẫn nhưng cũng là trao đổi học tập lẫn nhau.

Thực lực của George tuy không bằng Eru, nói chính xác là không cùng đẳng cấp, nhưng hắn cũng có ưu thế của mình.

Quy tắc trong Tiểu Thế Giới của hắn được suy diễn từ các loại ma pháp hắn học được ở nhiều thế giới khác nhau, đều là gạn đục khơi trong.

Vì vậy nhiều quy tắc ẩn chứa trong đó ngay cả Eru khi tìm hiểu cũng cảm thấy được lợi không ít, mang lại cho ngài nhiều cảm hứng lớn.

Nếu xét kỹ, lợi ích Eru thu được còn nhiều hơn George kha khá.

George vốn đã ở đỉnh phong Thiên Phụ, chỉ còn cách cấp Đơn thể một bước chân, dù là thực lực cá nhân hay Tiểu Thế Giới.

Cho dù không có Eru chỉ dẫn, chậm thì vài chục hay trăm năm hắn cũng tự mình đột phá được.

Còn Eru đang ở giai đoạn sơ kỳ Đa nguyên Vũ trụ, cơ bản nếu không có tình huống gì đặc biệt thì rất khó có tiến bộ lớn.

Muốn lên một tầm cao mới, thời gian cần thiết là không thể đong

đếm được.

Đó là lý do ngài mới rảnh rỗi ngày ngày xem thế giới Trung Địa phát triển như xem phim.

Nhưng từ khi trao đổi với George, tiếp xúc với nhiều tri thức từ các thế giới khác, ngài cảm thấy mình có dấu hiệu sắp đột phá tiếp.

Chính vì thế, trong thời gian George ở Đại Điện Vĩnh Hằng thỉnh giáo, quan hệ của hai người ngày càng tốt hơn, thậm chí đã đến mức xưng huynh gọi đệ.

À, nói xưng huynh gọi đệ cũng không chuẩn lắm vì Eru không có giới tính.

George chỉ giả định ngài là đàn ông thôi, Eru là nam hay nữ hoàn toàn tùy ý ngài.

Cứ như vậy, vài tháng sau, bên trong thế giới của George.

"Tiểu Kiều à, thế giới này của con cơ bản đã hoàn thiện rồi, chỉ cần bỏ thêm chút thời gian để những quy tắc vừa thêm vào dung hợp hoàn toàn là có thể thăng cấp.

Đến lúc đó con điều chỉnh tốc độ thời gian, đại lục này sẽ tự nhiên tiến hóa theo các quy tắc, cuối cùng sinh ra các sinh mệnh trí tuệ mà con đã thiết lập." Eru chỉ vào một hành tinh giống hệt Trái Đất mà George vừa tạo ra, đầy vẻ hài lòng nói.

George cũng mỉm cười gật đầu: "Chuyện này phải cảm ơn Anh Eru chỉ dẫn, nếu không con cũng không thể hoàn thành nhanh như vậy." Hắn không hoàn toàn làm theo chỉ dẫn của Eru để tạo ra một đại lục hình nón như Trung Địa, mà đã có sự biến tấu trên nền tảng đó.

Cuối cùng hắn lấy Trái Đất làm bản mẫu để tạo ra hành tinh hiện tại.

Bởi vì cho đến nay, thế giới mạnh nhất hắn từng thấy là đa vũ trụ Marvel, kẻ mạnh nhất có thể là cấp Omniverse.

Vì vậy đương nhiên lấy thế giới Marvel làm bản mẫu là hợp lý nhất, trước tiên tạo ra Trái Đất, rồi lấy đó làm trung tâm phát triển ra hệ Mặt Trời, ngân hà và các thiên hà khác.

Hắn tin rằng dùng bản mẫu này phát triển lên đỉnh phong Đơn thể chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều so với đỉnh phong Đơn thể của Eru.

Tương lai khi các phân thân dung hợp tiến vào cấp Đa nguyên, hắn chắc chắn sẽ không hề yếu trong cấp độ đó.

Thực ra hắn thấy kiểu trời tròn đất vuông của Thế giới Hồng Hoang tuyệt đối cũng không kém, tiếc là hắn chưa từng đến thế giới tương tự nên không có bản mẫu để tham chiếu.

"Gia tốc thời gian!" Vung tay phát động quy tắc thời gian của Tiểu Thế Giới, tăng tốc độ dòng thời gian lên mức nhanh nhất, George và Eru biến mất, quay trở lại Đại Điện Vĩnh Hằng.

Dưới tốc độ thời gian tối đa, Trái Đất trong Tiểu Thế Giới sẽ diễn hóa từ sinh vật đơn bào đến đa bào, rồi sinh vật lưỡng cư, cuối cùng từ đại dương tiến lên đại lục.

Toàn bộ quá trình diễn hóa này cũng dựa theo các thiết lập từ kiếp trước, cho đến khi hành tinh xuất hiện sinh mệnh trí tuệ thực thụ và bắt đầu hình thành văn minh.

Khi đó chuỗi phản ứng liên hoàn mà hắn thiết lập sẽ được kích hoạt hoàn toàn, Tiểu Thế Giới cũng sẽ bước vào một thế giới hoàn chỉnh thực sự, hình thành một vũ trụ độc lập.

Và lúc đó cũng đồng nghĩa với việc hắn chính thức thăng cấp lên Đơn thể Vũ trụ.

Không phải thăng cấp cá nhân mà là thăng cấp dưới hình thức một

thế giới, đồng thời cũng đại diện cho việc hắn trở thành một Đấng Sáng Tạo sơ cấp.

Vì quy tắc đã gia tốc thời gian nên quá trình này không quá dài, hắn tính toán chỉ cần vài tháng là xong.

Có thể hoàn thành nhanh như vậy, ngoài sự chỉ dẫn của Eru còn một điểm cực kỳ quan trọng.

Đó chính là ba viên Silmaril kia.

Ban đầu hắn định hấp thụ sức mạnh của chúng để gia tốc thăng cấp cá nhân lên Đơn thể Vũ trụ.

Nhưng sau đó theo gợi ý của Eru, hắn đổi sang dùng ba viên Silmaril để tạo thành các hằng tinh cho Tiểu Thế Giới, nhờ vậy mới hoàn thiện thế giới nhanh đến thế.

Nếu không, chỉ dựa vào việc tự mình tạo ra mặt trời trong Tiểu Thế Giới thì chắc phải mất hàng chục năm.

Phải biết rằng tạo ra một mặt trời chứa đựng năng lượng khổng lồ như vậy không hề dễ dàng.

Các Silmaril vốn đã hấp thụ ánh sáng của Song Thánh Thụ, sở hữu sức mạnh tương tự mặt trời, dùng chúng làm nền tảng để tạo mặt trời đã tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

Thế nên trong Tiểu Thế Giới của hắn, bên ngoài Trái Đất không phải là một mặt trời lớn mà là ba mặt trời nhỏ xoay quanh.

So với thăng cấp cá nhân, việc thăng cấp thế giới chắc chắn quan trọng hơn nhiều.

Theo hắn thấy, một cường giả cấp Đơn thể sở hữu thế giới riêng khi vừa mới thăng cấp có thể đánh bại mười kẻ cấp Đơn thể không có thế giới riêng.

Vả lại, cho dù không có Silmaril, việc không ngừng hấp thụ năng lượng để cá nhân thăng cấp lên Đơn thể cũng chỉ là chuyện sớm muộn.

"Anh Eru, con có chuyện muốn thỉnh giáo anh." Trở lại đại điện, George vung tay biến ra một vò rượu ngon, rót cho Eru một chén.

Eru nhận chén rượu uống cạn một hơi: "Giữa chúng ta cần gì khách sáo thế, có gì con cứ hỏi." "Là thế này Anh Eru, sau khi thăng cấp con định vào Chaos mạo hiểm để xem có cơ hội tìm lại thế giới cũ của mình không.

Đồng thời con cũng muốn xem các thế giới khác để học thêm nhiều điều mới, nâng cao bản thân.

Nhưng Chaos thì nguy hiểm, nhiều Đấng Sáng Tạo cũng không thiện lương như anh.

Thế nên..." Từ khi tìm hiểu thông tin về Chaos và các Đấng Sáng Tạo từ chỗ Eru, hắn đã cân nhắc một vấn đề.

Đó là liệu Đấng Sáng Tạo ở các thế giới phân thân khác có phát hiện ra điểm bất thường của hắn như Eru không.

Nếu đã phát hiện mà không lộ diện, là vì họ không quan tâm đến sự hiện diện của hắn, hay là vì kiêng dè vị đại năng đã đưa linh hồn hắn vào thế giới đó?

Nếu họ không phát hiện ra thì nguyên nhân là gì?

Và quan trọng nhất là nếu sau này mở thêm phân thân mới, có cách nào để tránh bị phát hiện không.

Hắn không có kinh nghiệm chuyện này, nhưng Eru là một Đấng Sáng Tạo đã từng du hành trong Chaos, vào không ít thế giới, chắc chắn có hiểu biết.

Nghe George hỏi, Eru cũng không thấy lạ, qua thời gian tiếp xúc ngài biết George không phải người chịu yên phận một chỗ.

Không phải cứ có thế giới riêng là hắn sẽ dừng bước chân.

Chương 570

Dù ngài đã nói về những nguy hiểm trong Chaos nhưng cũng không ngăn nổi quyết tâm của George.

Thực ra ngài rất muốn George ở lại bên cạnh, ít ra cũng có người để trò chuyện.

"Nếu con đã quyết định thì ta sẽ nói hết những gì ta biết cho con." Eru không giấu giếm: "Đầu tiên, không phải thế giới nào cũng có Đấng Sáng Tạo.

Có những thế giới vẫn đang vận hành bình thường nhưng Đấng Sáng Tạo của nó đã chết rồi." "Chết rồi sao?" George chớp mắt.

Eru giải thích: "Trường hợp thứ nhất là Đấng Sáng Tạo để thế giới của mình ở một nơi cố định, còn mình thì đi du hành trong Chaos, kết quả gặp kẻ thù mạnh và bị giết.

Loại này thuộc dạng đầu óc không được tốt lắm.

Hãy nhớ, khi du hành trong Chaos nhất định phải mang theo thế giới của mình, nếu không khi gặp kẻ địch mạnh mà không có thế giới hỗ trợ, thực lực sẽ giảm sút rất nhiều.

Đương nhiên nếu thực lực của con đã thuộc hàng top trong Chaos thì không cần để tâm.

Ví dụ như vị đại năng tên Hồng Quân kia, người ta dù không mang theo thế giới thì trong Chaos cũng đi lại không gì ngăn cản nổi.

Loại thứ hai là Đấng Sáng Tạo ở ngay trong thế giới của mình nhưng bị các sinh mệnh trong chính thế giới đó đánh giết.

Trường hợp này hiếm nhưng không phải là không có.

Loại thứ ba là Đấng Sáng Tạo sau khi khai phá thế giới đã tự hóa thân thành một phần của thế giới để củng cố nó.

Như lời vị đại năng Hồng Quân nói, người khai thiên lập địa ở thế giới của người đó là Bàn Cổ chính là như vậy." "Đúng là như vậy thật, theo tiểu thuyết thần thoại thì Bàn Cổ khai thiên lập địa mới là Đấng Sáng Tạo của thế giới Hồng Hoang, còn Hồng Quân sau này mới hóa thân thành Thiên Đạo.

Nhưng thực lực như Hồng Quân thì chỉ cần phẩy tay chắc cũng tạo ra được vô số thế giới, thực lực vượt xa 99% các Đấng Sáng Tạo trong Chaos.

Quan trọng là lão này còn đi lang thang khắp Chaos, kiến thức rộng rãi, đáng sợ thật." Nghe Eru phân tích, George gật đầu tán đồng.

"Thứ hai, cũng không phải Đấng Sáng Tạo nào cũng rảnh rỗi như ta, lúc nào cũng nhìn chằm chằm vào thế giới của mình.

Có những người có khi tu luyện một mạch rất lâu mới ngó qua thế giới một lần, miễn là bên trong không xảy ra chuyện gì hủy diệt cả thế giới thì họ cũng chẳng thèm quan tâm.

Hơn nữa có những người chẳng thèm thiết lập vòng lặp vận mệnh cho thế giới, thế giới phát triển thế nào là hoàn toàn tùy ý." Eru dừng lại một chút rồi nói tiếp: "Cuối cùng còn có một trường hợp là bản thân Đấng Sáng Tạo gặp vấn đề khi tu luyện, có khi bị phân liệt thành vài nhân cách, rồi tự đấu đá lẫn nhau ngay trong thế giới của mình." "Hóa ra là vậy." Sau lời giảng giải của Eru, George đã nắm được phần nào.

Những nơi mà Đấng Sáng Tạo đã chết hoặc đang đi du hành trong Chaos là những thế giới mà hắn ở trong đó kiểu gì cũng không bị phát hiện, thuộc loại an toàn nhất.

Những người mải mê tu luyện cũng vậy, đừng có đánh nổ cả thế giới của họ thì chắc không vấn đề gì.

Còn những người gặp vấn đề về nhân cách, tự đấu đá nhau thì càng không có tâm trí đâu mà quản hắn.

Phiền phức nhất chính là loại như Eru, thích quan sát thế giới của mình và thích thiết lập vận mệnh định sẵn.

Những nơi này chỉ cần hắn hơi lộ diện là dễ bị chú ý và bị phát hiện ra điểm bất thường ngay.

Nếu họ có thiện chí thì không sao, nhưng nếu họ có ác ý thì hắn tiêu đời.

"Nếu con gặp loại Đấng Sáng Tạo giống như ta thì cũng không hẳn là không có cách tránh bị phát hiện." Như nhìn thấu tâm tư của George, Eru mỉm cười: "Thứ nhất, khi con vào thế giới của họ, tuyệt đối đừng vận dụng hệ thống sức mạnh bên ngoài thế giới đó.

Giống như cái ma pháp ánh sáng kia của con, lần đầu tiên con dùng là ta cảm ứng được ngay.

Nếu con chỉ dùng sức mạnh nhục thể, ta sẽ không dễ dàng phát hiện ra như vậy.

Nếu từ đầu con đã học và chỉ sử dụng hệ thống sức mạnh của thế giới này thì cho dù ta có quan sát thấy con, ta cũng chỉ nghĩ con là một trường hợp đặc biệt thôi.

Tuy ta có thiết lập quỹ đạo vận mệnh nhưng không phải lần lặp lại nào cũng giống hệt nhau.

Luôn có những tình huống ngoài ý muốn xảy ra, với ta mà nói miễn là nó không ảnh hưởng quá lớn đến kết quả cuối cùng thì ta còn thấy thú vị nữa là đằng khác.

Với lại ta cũng không thể lúc nào cũng dòm vào thế giới mãi được." "Giống như Loki vậy." Trong lòng George chợt hiểu ra.

Chẳng phải câu chuyện về God Loki là trường hợp ngoài ý muốn sao, và TVA trước đây vẫn thường cắt bỏ những nhân vật không đi theo kịch bản đó thôi.

"Vậy nếu con gặp phải kẻ địch mạnh mà sức mạnh nhục thể không giải quyết được thì sao?" "Nếu là con hiện tại thì vô phương, chỉ cần con động dụng sức mạnh không phù hợp với thế giới đó là chắc chắn bị phát hiện.

Nhưng sau khi thế giới của con thăng cấp xong thì không còn vấn đề gì nữa.

Cứ kéo kẻ địch vào thế giới của con, những chuyện xảy ra trong thế giới của con thì Đấng Sáng Tạo bên ngoài cũng không thể phát hiện được.

Nhưng con phải cẩn thận là đừng làm chuyện đó ngay lúc Đấng Sáng Tạo đang nhìn chằm chằm vào con.

Bình thường nếu con không gây ra sự chú ý đặc biệt thì họ cũng chẳng rảnh đâu mà nhìn con mãi." Eru một lần nữa đưa ra đáp án cho hắn.

"Xem ra lần sau nếu có phân thân mới, phải chú ý rồi." Sau khi hiểu rõ mọi tình huống, trong lòng George đã có kế hoạch.

Trước đây không biết thì thôi, có lẽ ở những thế giới phân thân của mình, nếu vận khí tốt, Đấng Sáng Tạo (Creator) đã không còn nữa.

Có lẽ là Đấng Sáng Tạo chưa phát hiện ra, hoặc sau khi phát hiện, vì kiêng kỵ nên không ra tay đối phó với hắn.

Nhưng hiện tại, khi có phân thân mới xuất hiện, hắn không thể lại

tùy ý không kiêng nể gì như vậy được nữa.

Vạn nhất tiến vào loại thế giới cấp bậc như Hồng Hoang, Đấng Sáng Tạo căn bản không thèm quan tâm đến đại năng phía sau hắn mà trực tiếp tiêu diệt hắn ngay lập tức, thì thật quá đáng tiếc.

Hoặc giả gặp phải loại Đấng Sáng Tạo tính tình nóng nảy, bất chấp sau lưng ngươi là ai, hễ dám xâm nhập thế giới của ta là phải giết chết bằng được, vậy thì lại mất đi một phân thân.

Trước đây hắn cũng rất cẩn thận, đối với những thế giới mới hoàn toàn xa lạ, hắn đều sẽ thu thập tình báo trước, tìm hiểu thế giới hòm hòm, xác định không có tồn tại nào đe dọa được mình mới lộ ra thực lực để thu thập tri thức và tài nguyên.

Chỉ là hiện tại cần phải cẩn thận hơn nữa.

Bởi vì thứ hắn đối mặt không còn là chiến lực cao nhất trong thế giới mới, mà là Đấng Sáng Tạo của thế giới đó.

Cho nên giống như Eru Iluvatar đã nói, trong tình huống chưa xác định Đấng Sáng Tạo có tồn tại hay không, đang ở trạng thái nào và thực lực ra sao, tốt nhất là không nên sử dụng phép thuật và năng lực ngoài thế giới của mình.

Thực ra cho dù chỉ sử dụng sức mạnh nhục thân, với cơ thể hiện tại của hắn, tuyệt đối không cần quá lo lắng.

Ngay cả ở thế giới Hồng Hoang, nhục thân của hắn nói không chừng có thể sánh ngang với con khỉ thành thánh hay đứa trẻ ba mắt, cũng đủ để quét ngang đại bộ phận thần tiên trên Thiên Đình rồi.

Huống chi sau khi tấn cấp đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ, bản chất sinh mệnh thăng hoa, nhục thân của hắn còn tăng cường đáng kể.

Nếu thật sự gặp phải nguy hiểm mà sức mạnh nhục thân không giải quyết được, thì mạo hiểm bị phát hiện mà kéo vào trong thế giới

của mình để giải quyết là được.

Đến bước đường cùng, cho dù hoàn toàn bại lộ cũng nhất định phải giải quyết nguy hiểm trước.

Người sống đâu thể để nước tiểu làm nghẹt chết, Đấng Sáng Tạo sau khi phát hiện cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng sống sót, gặp người như Iluvatar chẳng phải cũng không sao đấy thôi.

Tình huống tệ nhất là hoàn toàn bại lộ rồi đánh nhau một trận.

Là cấp Đơn Thể Vũ Trụ, lại sở hữu thế giới của riêng mình, hắn cũng chẳng phải hạng vừa, đánh không lại chẳng lẽ còn không chạy thoát?

Trừ khi thực lực thật sự chênh lệch quá xa, thì cùng lắm chỉ tổn thất một phân thân mà thôi.

Sau này khi hợp thể thực lực mạnh mẽ rồi, quay lại đánh tiếp là được.

Chương 571

Hơn nữa, theo đẳng cấp hiện tại của hắn, tiến vào thế giới mới, học tập hệ thống sức mạnh của thế giới đó cũng sẽ rất nhanh.

Nhục thân cộng thêm hệ thống sức mạnh bản địa là đủ dùng rồi.

"Đợi sau khi tấn cấp, sẽ thử thăm dò một chút xem sao." Thế giới chính Marvel không cần thử, còn các thế giới phân thân khác, hắn cảm thấy sau khi tấn cấp lên cấp Đơn Thể Vũ Trụ, có thể thử tiếp xúc với các Đấng Sáng Tạo.

Những thế giới phân thân trước đây hắn không hề che giấu năng lực.

Nếu Đấng Sáng Tạo có ở đó, cơ bản là chắc chắn đã bị bại lộ.

Đã bại lộ mà không trực tiếp tấn công hắn, chứng tỏ có khả năng kết giao.

Thay vì giả vờ không biết, chi bằng chủ động tiếp xúc, biết đâu còn có thể giống như với Iluvatar, trở thành hảo hữu, giao lưu học tập, cùng nhau tiến bộ.

Nếu Đấng Sáng Tạo không có ở đó hoặc đã chết, thì trực tiếp thôn phệ thế giới đó thu làm của riêng, còn có thể tăng cường đại phúc thực lực của mình.

Đương nhiên, tiền đề là sau khi hắn tấn cấp Đơn Thể Vũ Trụ và thực lực đã ổn định.

"Lại tới nữa, thật đúng là muốn gì được nấy." Ngay khi George đang giao lưu phép thuật với Iluvatar, tinh thần bỗng nhiên rung động, trong lòng thầm lẩm bẩm một câu.

Đúng vậy, hắn lại có phân thân mới xuất hiện.

“Đây là thế giới The Elder Scrolls (Thượng Cổ Quyển Trục)?” Ý thức chính chuyển di lên phân thân mới, sau khi nhanh chóng xem qua ký ức của cơ thể này, trong lòng George lập tức có nhận định.

Phân thân mới tên là Rockell, vốn là một người Breton sống tại thị trấn Rorikstead thuộc tỉnh Skyrim, vì ham mê cờ bạc nợ nần nên muốn trộm một con ngựa để trốn sang tỉnh Hammerfell.

Kết quả bị quân đội Đế Quốc bắt giữ vì tưởng là gián điệp của phe Stormcloaks, và bị áp giải đi chém đầu cùng với một số binh sĩ Stormcloaks khác.

Hắn vốn nhát gan, trên xe ngựa áp giải đã trực tiếp sợ hãi đến vỡ tim mà chết, để George chiếm giữ thân thể.

“Hắc, cuối cùng cậu cũng tỉnh rồi!” George vừa mới thích nghi với thân thể mới và mở mắt ra, liền nghe thấy bên tai truyền đến một giọng nói thô kệch.

Có điều câu chào hỏi này không phải dành cho hắn, mà là dành cho thanh niên người Nord ngồi đối diện chéo hắn, người bị bắt vì vượt biên trái phép.

Còn người nói câu này là một binh sĩ Stormcloaks có thân hình cực kỳ tráng kiện ngồi cạnh hắn.

“Dragonborn, binh sĩ Stormcloaks Ralof và thủ lĩnh Stormcloaks Ulfric.” Chỉ một cái liếc mắt qua ba người trên xe ngựa, George đã đoán được thân phận của họ.

Sở hữu khả năng xác nhận nhanh như vậy là vì hắn đã từng chơi trò chơi Elder Scrolls V: Skyrim này, tuy không thể nói là hiểu rõ hoàn toàn tình hình bên trong nhưng đại khái thì vẫn nắm rõ.

Đó là hồi đại học, một ngày thấy bạn cùng phòng chơi trò chơi nhập vai này, hắn lập tức kinh ngạc đến mức coi như thần thánh.

Không phải vì thấy trò chơi hay đến mức nào, trước đó hắn căn bản chưa từng tiếp xúc qua loại trò chơi tương tự, cũng không mấy hứng thú.

Nguyên nhân chính khiến hắn kinh ngạc là vì hắn chưa từng thấy trò chơi nào lại "mát mẻ" và mang đậm "sắc thái" đặc trưng đến vậy, đơn giản là có thể sánh ngang với một số trò chơi dành cho quý ông bị cấm ở trong nước.

Thanh niên khí huyết dồi dào, rất dễ không chịu nổi cám dỗ, quả nhiên bị kéo xuống hố.

Không chỉ mình hắn, cả ký túc xá đều bị kéo xuống hố.

Tuy nhiên khi xuống hố hắn mới phát hiện, bản thân mình và bạn cùng phòng chơi căn bản không giống nhau, hình ảnh của bạn cùng phòng xinh đẹp như vậy là vì đã cài một loạt các bản MOD.

Nhưng chơi một lúc hắn phát hiện, cho dù không có những bản MOD đó, bản thân trò chơi cũng rất thú vị.

Cho nên cuối cùng hắn vẫn chơi hết và phá đảo.

Chỉ là hắn không phải là tín đồ của trò chơi, lúc đại học không có tiền mua máy tính, sau khi đi làm lại càng không có tâm trí để chơi.

Vì vậy cũng không đi sâu vào nghiên cứu nhiều lần, đối với bối cảnh thế giới đồ sộ và lịch sử phức tạp, hắn chỉ biết sơ sơ.

Có lẽ nhận thức ở một số phương diện cũng không chính xác.

Nếu muốn thực sự hiểu rõ, vẫn cần tương lai dành nhiều thời gian đọc sách sử, đào bới thêm những tư liệu chưa biết.

Bởi vì theo ấn tượng của hắn, thực lực Đấng Sáng Tạo của thế giới này chắc chắn không kém Iluvatar, dù sao rất nhiều Ma Thần (Daedric Prince) đều có không gian độc lập của riêng mình.

Nếu nói thực lực của những Ma Thần đó đã đạt đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ, thì Đấng Sáng Tạo ra thế giới này ít nhất cũng đạt đến trình độ cấp Đa Nguyên Vũ Trụ.

Hiện tại hắn còn chưa đột phá đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ, tự nhiên phải tìm hiểu rõ ràng hơn tình hình thế giới này, sau đó ẩn giấu tốt thân phận kẻ ngoại lai, rồi từ từ chiếm lấy thân phận của thế giới này.

Đặc biệt là, tên Dragonborn ngồi đối diện hắn, ước chừng lúc nào cũng bị Thần Thời Gian Akatosh quan sát.

Hiện tại càng không thể để lộ sơ hở.

Đầu tiên hãy nói về một số tư liệu đại khái mà hắn biết.

Những tư liệu này chưa chắc đã chính xác, bởi vì ngay cả người bạn cùng phòng năm xưa say mê trò chơi này và nghiên cứu kỹ lịch sử của nó cũng không thể khẳng định những tư liệu nói cho hắn là đúng hay sai, vốn dĩ đầy tính tranh cãi.

Tóm lại, hiện tại cứ hiểu như vậy đi, coi như có một phương hướng tham khảo.

Nghe nói thế giới này xuất hiện từ một cái đầu, George hiện tại cho rằng đó có lẽ chính là đầu của Đấng Sáng Tạo thực sự của thế giới này.

Một ngày nọ cái đầu này nằm mơ, sau đó thế giới phân liệt ra Anu và Padomay.

Họ lần lượt đại diện cho sự vĩnh hằng và sự biến hóa.

Sự va chạm giữa Anu và Padomay sinh ra Aurbis, cũng chính là vũ trụ nơi Elder Scrolls tồn tại.

Sau đó Anu phân liệt sinh ra Thần Rồng Thời Gian Akatosh, Padomay phân loại sinh ra Xà Thần Lorkhan.

Lorkhan dụ dỗ Akatosh sáng thế, hành tinh Nirn từ đó ra đời.

Trong khoảng thời gian đó, Akatosh diễn sinh ra lượng lớn Aedra (Y đức lạp), Lorkhan diễn sinh ra lượng lớn Daedra (Địch đức lạp).

Sau khi sáng thế hoàn thành, một bộ phận Aedra phát hiện thế giới được tạo ra không giống như mình tưởng tượng, không phải vĩnh hằng bất biến mà là luôn thay đổi, còn đang từ từ giam giữ và xâm thực họ.

Trong đó phản ứng nhanh nhất chính là kỹ sư sáng thế Aedra Magnus, ông ta dẫn đầu các Aedra nhanh chóng đào thoát khỏi hành tinh Nirn, tiến vào Quang giới (Aetherius) để tránh bị thế giới mới thôn phệ.

Lỗ hổng mà Magnus tạo ra khi phá vỡ hư vô để trốn chạy vào Quang giới đã hình thành nên Mặt Trời.

Những lỗ hổng do các Aedra khác tạo ra hình thành nên các ngôi sao.

Những nguyên linh còn lại, tức là các Aedra, bắt đầu hòa nhập vào thế giới mà họ đã tạo ra.

Trừ Akatosh và vài nguyên linh mạnh mẽ còn có thể duy trì tính vô hạn của mình, những nguyên linh còn lại buộc phải nhờ vào sinh sản để cô đọng bản thân thành những tồn tại hữu hạn để tiến vào vòng tuần hoàn sinh tử.

Vài nguyên linh có thể duy trì tính vô hạn chính là những vị Thánh Linh (Aedra) mà mọi người ở thế giới này tín phụng, họ hóa thân thành các hành tinh xoay quanh Nirn để bảo vệ thế giới họ tạo ra không bị các Daedra lôi kéo vào lãnh địa Oblivion (Yên diệt).

Các Daedra trốn trong lãnh địa Oblivion, không bị ảnh hưởng bởi sự thôn phệ của thế giới, thực lực cũng không có bất kỳ tổn thất nào.

Vì bị Lorkhan dụ dỗ sáng thế dẫn đến thực lực bị tổn thất nặng nề, Akatosh trong cơn thịnh nộ đã xé toạc cơ thể chung của mình và Lorkhan.

Đem trái tim lấy ra cố định tại Núi Đỏ (Red Mountain) trong lục địa Tamriel, quá trình xé rách lồng ngực này đã sinh ra mặt trăng, cũng chính là cơ thể bị xé thành hai nửa.

Chương 572

Vì vậy hành tinh Nirn có hai mặt trăng xoay quanh.

Sau đó là kỷ nguyên Elf, kỷ nguyên thứ nhất, kỷ nguyên thứ hai, kỷ nguyên thứ ba và kỷ nguyên thứ tư.

Thời đoạn hắn đang ở hiện tại chính là kỷ nguyên thứ tư.

Trong kỷ nguyên này, Thần Rồng Akatosh ban phúc cho một linh hồn rồng (Dragonborn), hy vọng người đó có thể tiêu diệt kẻ thôn phệ thế giới Alduin.

Và vị Dragonborn được ban phúc này đang ngồi đối diện hắn.

Để không bị Akatosh phát hiện, George quyết định đóng tốt vai diễn hiện tại, sau đó rời xa Dragonborn và từ từ thu thập kiến thức của thế giới này.

Kiến thức chính là sức mạnh.

Iluvatar từng nói, khi đạt đến cấp Đơn Thể Vũ Trụ, muốn mở rộng thế giới của mình để tấn cấp lên Đa Nguyên Vũ Trụ, hoặc là tốn thời gian từ từ mài giũa, hoặc là học tập kiến thức mới.

Ngay cả cấp Đa Nguyên Vũ Trụ như Iluvatar, khi giao lưu với hắn và học được nhiều kiến thức từ các thế giới khác, thực lực đều đã có sự đột phá.

Cho nên mục đích phân thân thế giới mới của hắn hiện tại vẫn là... học tập, học tập và học tập!

"Lúc đó cậu đang định vượt qua biên giới, không ngờ lại lọt vào vòng mai phục của Đế Quốc, giống như chúng tôi, còn có tên tiểu tặc bên cạnh này nữa." Thấy Dragonborn tỉnh táo, Ralof nói chuyện rất tự nhiên.

George nghe vậy không hề phản bác, thuận theo tự nhiên mà gật đầu.

Còn tên Dragonborn kia thì mặt đầy mờ mịt, hiển nhiên đối với tình cảnh hiện tại của mình vẫn chưa hiểu lắm.

"Này, tên trộm ngựa, cậu ở thị trấn nào?" Ralof thấy thanh niên Dragonborn không nói lời nào, quay đầu nhìn về phía George.

"Thị trấn Rorikstead.

Các anh là người của Stormcloaks phải không?

Tại sao ông ta lại bị bịt miệng?" George giả vờ tò mò chỉ vào Ulfric đang bị bịt miệng ngồi đối diện mình.

Ralof nhìn Ulfric với vẻ mặt tôn kính: "Ông ấy là Lãnh chúa tối cao của chúng tôi, Ulfric!" "Ulfric, Lãnh chúa thành Windhelm, ngưỡng mộ đã lâu!" George tỏ ra kinh ngạc đúng lúc.

Nơi hắn đang ở hiện tại là lục địa Tamriel của hành tinh Nirn, thuộc tỉnh Skyrim.

Lục địa Tamriel trước đó luôn ở trong trạng thái chiến tranh, giữa Đế Quốc với lực lượng con người là chính và Aldmeri Dominion (Tiên tổ Thần Châu) với lực lượng High Elf là chính đánh nhau không ngừng.

Cuối cùng tuy Đế Quốc giành được thắng lợi ngắn ngủi nhưng đã kiệt sức, buộc phải đình chiến với Aldmeri Dominion và ký kết hiệp định bất bình đẳng mang tên "Hiệp định Trắng - Vàng".

Nội dung chính của hiệp định là: yêu cầu Đế Quốc bãi bỏ và cấm tín ngưỡng thờ thần Talos, chấp nhận sự giám sát của Thalmor (Toa Mặc).

Chính thức giải tán hội Blades - vốn là hộ vệ của Hoàng đế và tổ

chức đặc vụ.

Cắt nhượng phần lớn lãnh thổ miền nam Hammerfell cho Aldmeri Dominion.

Tỉnh Hammerfell không chấp nhận hiệp định nhục nhã này, tuyên bố độc lập khỏi Đế Quốc, tiếp tục chiến đấu với Aldmeri Dominion và cuối cùng thành công đánh đuổi quân đội xâm lược ra khỏi Hammerfell.

Còn bên phía Đế Quốc, vì bãi bỏ tín ngưỡng Talos dẫn đến đại bộ phận người Nord nảy sinh bất mãn.

Bởi vì trong văn hóa người Nord, Talos được coi là anh hùng của người Nord, là tồn tại vĩ đại cực hiếm hoi từ con người thăng hoa thành thần, là biểu tượng tinh thần.

Vì vậy tín ngưỡng Talos cực kỳ phổ biến tại quê hương Skyrim của người Nord.

Trong đó lãnh chúa của vùng Eastmarch, cũng chính là thành chủ thành Windhelm của tỉnh Skyrim, Ulfric Stormcloak, chính là nhân vật đại diện điển hình.

Vào đầu năm 201 kỷ nguyên thứ tư, Hoàng đế Titus Mede II của Đế Quốc ủng hộ lãnh chúa trẻ tuổi Torygg của thành Solitude làm Chí Cao Vương mới của Skyrim để thống lĩnh toàn tỉnh.

Ulfric Stormcloak không phục, đã tiến hành một trận quyết đấu truyền thống của người Nord với Torygg tại Solitude.

Cuối cùng dùng Tiếng thét của Rồng (Dragon Roar) gầm chết Torygg ngay tại chỗ.

Một bộ phận thành chủ ở Skyrim ủng hộ Ulfric làm Chí Cao Vương mới, thoát ly độc lập khỏi Đế Quốc, một bộ phận khác ủng hộ vợ của Torygg ở Solitude kế nhiệm làm Chí Cao Nữ Vương, tiếp tục

theo bước Đế Quốc.

Còn một bộ phận nhỏ giữ trung lập.

Thế là nội chiến giữa phe Đế Quốc và Stormcloaks ở Skyrim bùng nổ.

Ngày hôm qua tướng Tullius của Đế Quốc dưới sự trợ giúp tình báo của Thalmor đã phục kích thành công bộ đội của Ulfric ở vùng biên giới, bắt sống Ulfric tại chỗ.

Ban đầu tướng Tullius định đưa Ulfric đến Solitude để xét xử.

Nhưng Thalmor liên tục đòi người, ông ta sợ đêm dài lắm mộng nên không theo luật lệ đưa đến Solitude, mà chọn nơi gần nhất là thị trấn Helgen (Thánh Địa trấn).

Định tự mình chém đầu Ulfric trước, sau đó mới mang đầu ông ta đến Solitude để công bố kết quả xét xử.

Cho nên George hiện tại đang ngồi cùng xe ngựa với Ulfric, chính là đến thị trấn Helgen để chờ bị chém đầu.

Còn Ulfric bị bịt miệng là vì tướng Tullius sợ ông ta sử dụng Tiếng thét của Rồng.

“Đây là thị trấn Helgen, tôi còn có một người quen cũ ở đây đấy, không biết Vilod có còn ủ loại rượu mật ong có pha quả bách xù không nữa.” Khi một pháo đài giống như lâu đài xuất hiện trước xe ngựa, vẻ mặt Ralof lộ ra sự cảm thán.

“Nghĩ lại thật thú vị, lúc còn nhỏ, tôi luôn cảm thấy tường thành và tháp canh của Đế Quốc mang lại cảm giác an toàn đến thế.” “Câm miệng, lũ phiến quân đáng chết!” Nghe thấy giọng nói của Ralof từ xe ngựa phía sau, binh sĩ đánh xe mặc giáp Đế Quốc phía trước lập tức mắng mỏ đầy chán ghét.

Lúc này George không chú ý vào bên trong xe ngựa, mà sử dụng thính lực siêu cường của mình để thu thập tình báo của cả đội quân.

Tuy rằng để đề phòng bị Đấng Sáng Tạo phát hiện, hắn đã tạm thời phong ấn toàn bộ năng lượng trong cơ thể, bao gồm cả ý chí (Willpower) cũng không để rò rỉ ra một chút nào.

Nhưng nhục thân của hắn vẫn mạnh mẽ đến đáng sợ, ngũ quan lại càng siêu cấp linh mẫn.

Chỉ cần hắn muốn, mắt hắn có thể nhìn thấy một sợi lông tơ dưới đất cách xa hàng ngàn dặm, tai hắn có thể nghe thấy mọi âm thanh trong phạm vi ngàn dặm, khứu giác còn mạnh hơn chó gấp vạn lần.

Tuy nhiên trong tình huống bình thường, chắc chắn sẽ không phóng túng ngũ quan như vậy, nếu không cũng chẳng phải chuyện dễ chịu gì.

Ví dụ như hoàn toàn mở rộng khứu giác, mùi thối của một đống phân cách xa ngàn dặm cứ như ở ngay trước mũi, thật kinh tởm.

Cho nên bình thường bản năng cơ thể sẽ hạn chế ở mức ngũ quan bình thường, khi cần thiết sẽ tự động mở ra, dùng đến mức độ nào cũng là tùy ý.

Giống như hiện tại, hắn chỉ phóng đại thính lực trong phạm vi đội quân áp giải là đủ rồi.

"Thưa tướng Tullius, đao phủ đã sẵn sàng trong trấn!" Khi đội quân áp giải vừa đến gần pháo đài quân sự Helgen, một binh sĩ Đế Quốc đã chờ sẵn trước pháo đài báo cáo lớn với tướng Tullius đang cưỡi ngựa đi đầu.

Tướng Tullius hài lòng gật đầu: "Rất tốt, vậy chúng ta mau chóng làm việc thôi, vào trong là hành hình ngay lập tức." Nhưng lời ông ta vừa dứt, một High Elf mặc bào pháp sư Thalmor và hai Wood Elf mặc

giáp Elf hoa lệ cưỡi ngựa đuổi theo.

"Tướng Tullius, dừng lại, tôi muốn nhân danh quyền hạn của Thalmor để tạm giữ đám tù binh này!" Tên High Elf cầm đầu ra lệnh với giọng điệu ngạo mạn.

Còn tướng Tullius thì lộ vẻ chán ghét trong mắt, không hề nhượng bộ đáp lại một câu: "Đại sứ Elenwen, bà chắc hẳn không muốn bỏ lỡ một buổi hành hình hoàn mỹ chứ." Giao Ulfric cho Thalmor?

Đùa gì vậy?

Chương 573

Nếu Thalmor có được Ulfric, vị thủ lĩnh của Stormcloaks này, không biết họ sẽ bày ra bao nhiêu âm mưu quỷ kế để phá hoại Đế Quốc nữa.

Đế Quốc tuy ký kết "Hiệp định Trắng - Vàng" nhục nhã, nhưng không có nghĩa là thực sự thần phục đám High Elf này.

Đó chẳng qua là kế hoãn binh mà thôi.

Một khi Đế Quốc phục hồi nguyên khí, nhất định sẽ đuổi đám High Elf xâm lược này về quê cũ, thậm chí phái đại quân đi chinh phục Summerset Isle (Tiên tổ Thần Châu).

Cũng chỉ có tên Ulfric não tàn này, bất chấp đại cục, giờ còn đòi làm loạn, làm suy yếu lực lượng quân sự của Đế Quốc một cách vô ích.

Nhân lúc này chém quách Ulfric đi, dập tắt loạn lạc, tránh đêm dài lắm mộng, mới là việc một vị tướng Đế Quốc nên làm nhất.

"Dựa theo 'Hiệp định Trắng - Vàng' mà Hoàng đế của các ông đã ký, các ông phải phục tùng sự giám sát của Thalmor, tôi bây giờ ra lệnh cho ông một lần nữa, hãy giao đám tù binh này cho tôi xử lý." Đại sứ Thalmor Elenwen thấy Tullius không muốn giao Ulfric, lập tức lôi "Hiệp định Trắng - Vàng" ra để ép buộc Tullius thỏa hiệp.

Tuy nhiên Tullius ngay cả mệnh lệnh cấp trên còn dám kháng cự để tiền trảm hậu tấu, sao có thể thỏa hiệp lúc này.

"Bà nên biết, vị khách này của tôi, Ulfric Stormcloak, từng là ứng viên cho ngôi vị Chí Cao Vương của Skyrim, là kẻ phản quốc của Đế Quốc.

Tôi thấy với tư cách là tướng quân Đế Quốc, tôi có tuyệt đối quyền hạn để xử lý ông ta!" Rút thanh trường kiếm cường hóa (Enchant) bên hông ra, Tullius nói giọng cực kỳ cứng rắn: "Nếu bà cứ nhất quyết muốn đưa ông ta đi, vậy chỉ có thể giải quyết bằng vũ lực thôi." "Ông...

ông đã đưa ra một quyết định sai lầm, tôi về sẽ đòi Nữ vương của các ông một lời giải thích!" Elenwen thấy vậy tức đến xanh cả mặt, tuy rằng mặt bà ta vốn đã có màu xanh vàng đặc trưng của tộc Elf.

Chỉ dựa vào bà ta và hai hộ vệ Elf, sao có thể là đối thủ của những chiến sĩ tinh nhuệ nhất Đế Quốc do Tullius dẫn đầu, chỉ đành để lại lời đe dọa rồi quay đầu rời khỏi thị trấn Helgen.

"Ở giữa còn có đoạn này nữa sao, lúc chơi game đúng là không để ý." Nghe thấy đoạn đối thoại của Tullius và đại sứ Elenwen phía trước, George thầm lẩm bẩm một câu.

Thế giới thực là thế giới thực, trò chơi là trò chơi, đại thể chắc chắn là thống nhất, nhưng chi tiết tất nhiên sẽ có rất nhiều điểm khác biệt.

Bởi vì trong trò chơi, nhiều thứ được thiết kế để người chơi có trải nghiệm tốt hơn, không hoàn toàn phù hợp với thực tế.

Trò chơi kiếp trước chỉ có thể dùng tham khảo, cụ thể vẫn phải tự mình đi đối chiếu.

Đội quân tiến vào pháo đài, sau khi bị cư dân trong trấn vây xem một trận, cuối cùng cũng đến vị trí quảng trường phía trong cùng, cũng là nơi hành hình.

"Hễ ai bị gọi tên thì bước ra phía máy chém cho tôi!" Sau khi xe ngựa dừng lại, bốn người George và Ralof bị áp giải xuống xe, một nữ quân quan mặc trọng giáp Đế Quốc với khuôn mặt lạnh lùng bước

tới.

“Đế Quốc lúc nào cũng thích làm mấy cái danh sách chết tiệt đó, hừ, chủ nghĩa hình thức.” Ralof lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó có chút ngạc nhiên nhìn về phía George: “Không ngờ tên trộm ngựa nhỏ bé như cậu mà gan cũng lớn đấy.” Sắp bị chém đầu đến nơi rồi mà hắn thấy trên mặt George không hề có chút sợ hãi nào.

Hắn vốn là một lão binh trên chiến trường, đã quen với sinh tử và sớm có chuẩn bị tâm lý mà nội tâm vẫn có chút sợ hãi, vậy mà gã bình dân bị bắt nhầm này lại bình tĩnh đến thế.

“Nhân sinh tự cổ thùy vô tử, chết sớm hay chết muộn cũng phải chết, không có gì phải sợ.” George nhún vai đáp lại.

Hắn đương nhiên không sợ, vì hắn căn bản sẽ không chết.

Nghe thấy lời George nói, không chỉ Ralof lộ vẻ khâm phục, mà ngay cả Ulfric đang bị bịt miệng cũng nhìn hắn thêm một cái.

Tên Dragonborn ngơ ngác kia cũng vậy.

“Không ngờ cậu lại có dũng khí như vậy, nếu không phải sắp quay về vòng tay của Talos, tôi thật sự muốn chiêu mộ cậu vào đội quân của chúng tôi.

Stormcloaks chính là cần những người dũng cảm như cậu, cho dù cậu là một người Breton.” “Anh cũng vậy.” George mỉm cười gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, nếu đây là trong trò chơi thì chắc đã nhận được nhiệm vụ phụ gia nhập Stormcloaks rồi.

Đế Quốc và Stormcloaks, nói thật lòng thì chẳng bên nào là chính nghĩa cả, bên nào cũng có vấn đề riêng.

Đế Quốc thì hủ bại, tham ô, coi mạng người như cỏ rác, đủ loại vấn đề; Stormcloaks thì phân biệt chủng tộc, trật tự hỗn loạn, cũng chẳng tốt đẹp gì cho cam.

Chiến tranh giữa Đế Quốc và Stormcloaks, cuối cùng người khổ nhất vẫn là thường dân.

Cho nên lúc chơi game George không có mấy thiện cảm với cả hai bên.

Vị lãnh chúa duy nhất mà hắn thấy ổn là Balgruuf của thành Whiterun (Tuyết Mạn), ngoại trừ mấy đứa con nghịch ngợm của ông ta ra.

"Ulfric Stormcloak, Lãnh chúa thành Windhelm." Binh sĩ Hadvar đứng cạnh nữ quân quan Đế Quốc cầm danh sách, người đầu tiên gọi tên chính là Ulfric.

Có điều ông ta không bị đưa đi chém ngay, mà bị áp giải sang phía tướng Tullius.

Hiển nhiên Tullius muốn trước khi Ulfric chết phải nhạo báng và mắng mỏ đối phương một trận cho bõ ghét.

Sau khi Ulfric bị gọi tên, lại có thêm mười mấy binh sĩ Stormcloaks bị gọi tên đưa đến đứng cạnh máy chém, trong đó bao gồm cả Ralof sinh ra ở thị trấn Riverwood (Hà Mộc).

Tiếp sau đó liền đến lượt hắn: "Thị trấn Rorikstead, Rockell." George không giống như trong trò chơi vì sợ hãi mà bỏ chạy để rồi bị binh sĩ Đế Quốc bắn chết ngay tại chỗ, mà ngoan ngoãn bị áp giải đến phía máy chém.

Sau hắn chính là tên Dragonborn kia, tuy là bị bắt nhầm và không có tên trong danh sách, nhưng nữ quân quan chủ trì vẫn không tha cho Dragonborn mà bắt áp giải lại luôn.

George không để mắt đến phía Dragonborn vì hắn không muốn thu hút sự chú ý của Thần Rồng Akatosh.

Akatosh tuy không phải là Đấng Sáng Tạo, nhưng theo phán đoán

của hắn, ước chừng cũng là một bộ phận ý thức của Đấng Sáng Tạo cụ tượng hóa ra, thực lực chắc cũng đạt đến đỉnh phong cấp Đơn Thể Vũ Trụ.

Nhưng may mắn là, hắn nhớ hình như vì nguyên nhân gì đó mà các Thánh Linh và Ma Thần đều không dễ dàng trực tiếp giáng lâm xuống thế giới này.

Cho nên dưới sự ẩn giấu như vậy, chắc cũng không dễ bị phát hiện hắn là kẻ ngoại lai.

Có điều, không bị chú ý chắc chắn là an toàn hơn.

Trong thế giới Elder Scrolls không chỉ có con người, mà còn có ma cà rồng, người sói, troll, khổng lồ và các sinh vật ma pháp khác, cùng với các Thánh Linh và Ma Thần hùng mạnh.

Hơn nữa con người không phải là chúa tể duy nhất của thế giới này, các sinh vật trí tuệ chính thực ra có ba loại lớn.

Thứ nhất là hệ con người, chia thành người Nord, người Đế Quốc, người Breton và người Redguard.

Thứ hai là hệ Elf, chia thành High Elf, Wood Elf, Dark Elf, Orc (Beast-man), Snow Elf (Falmer), Dwemer (Người lùn).

Loại thứ ba là hệ thú (Wild Beast), chia thành người Argonian (Á long nhân), người Khajiit (Hổ nhân hoặc Miêu nhân).

"Hống!" Ngay khi Tullius thẩm vấn xong Ulfric và chuẩn bị bắt đầu hành hình, từ đằng xa trên bầu trời đột nhiên truyền đến một âm thanh kỳ lạ.

"Không cần quan tâm, hành hình!" Tullius không màng đến âm thanh kỳ lạ kia mà tiếp tục chủ trì việc hành hình.

Hiện tại không có gì quan trọng hơn việc chém đầu Ulfric.

Còn George lúc này khóe miệng hơi nhếch lên, vì hắn biết "Áo tổng" (Alduin) đã xuất hiện.

Áo tổng, cũng chính là kẻ thôn phệ thế giới Alduin, đại boss cuối cùng của nhiệm vụ chính trong trò chơi, con rồng mạnh nhất, con rồng đầu tiên trên thế giới, con trai cả của Thần Rồng Thời Gian Akatosh.

Vào thời viễn cổ, rồng được người Nord sùng bái như thần linh, và Alduin với tư cách là thủ lĩnh của Long tộc (Dragon Clan) đã thống trị cả rồng và con người.

Nhưng sự thống trị tàn bạo của Alduin và giáo phái thờ rồng cuối cùng đã dẫn đến sự phản kháng của người Nord, cuộc chiến giữa người Nord và Long tộc bùng nổ.

Trong chiến tranh, một con rồng tên là Paarthurnax đã dẫn đầu một số con rồng thân thiện với con người quay sang phe con người để cùng chống lại Alduin.

Paarthurnax còn dạy con người cách sử dụng Tiếng thét của Rồng, và nhờ đó con người mới có thể tạo ra tiếng thét "Dragonrend" (Long hồn xé rách) nhắm vào rồng.

Thực ra tình tiết này khiến hắn không khỏi liên tưởng đến thế giới Fairy Tail.

Chương 574

Thế giới Fairy Tail cũng là cuộc chiến giữa rồng và người, một bộ phận rồng ngả về phía con người, con người học được ma pháp diệt rồng từ rồng.

Cuối cùng Long tộc cũng tuyệt chủng, và Hắc Long Vương mạnh nhất Acnologia cũng chính là con rồng hủy diệt thế giới.

Hắn nghi ngờ không biết có phải các Đấng Sáng Tạo này đã xem truyện từ các thế giới khác hay không mà lại sắp đặt vận mệnh tương tự cho sự phát triển của thế giới mình.

Ngừng tào lao, quay lại chủ đề chính.

Khi cuộc chiến rồng-người tiến triển, các thủ lĩnh quân phản kháng là Hakon Độc Nhãn, Gormlaith Kim Đao và lão nhân Felldir đã quyết định dồn hết vốn liếng một trận, sử dụng Dragonrend để đánh bại Alduin tại Đỉnh Thế Giới (Throat of the World).

Trong trận chiến với Alduin, ba vị anh hùng tuy đã sử dụng thành công Dragonrend để làm suy yếu sức mạnh của Alduin, nhưng Alduin vẫn chiếm ưu thế và giết chết Gormlaith Kim Đao.

Ngay khi bọn người Hakon sắp thất bại, lão nhân Felldir đã sử dụng Thượng Cổ Quyển Trục đã chuẩn bị sẵn để trục xuất Alduin, đẩy Alduin từ thời đại đó đến hiện đại.

Cho nên, trong mắt Alduin, hắn vừa mới quyết chiến với ba anh hùng xong, chớp mắt một cái đã đến hơn hai ngàn năm sau.

Đến thị trấn Helgen phun lửa thực ra cũng chẳng phải để cứu tên Dragonborn vốn định sẵn sau này sẽ giết mình.

Chỉ đơn giản là cảm thấy u uất và tức giận, xuống tìm đại một thị

trấn của loài người để xả giận, tình cờ cứu mạng tên Dragonborn sắp bị hành hình.

Dù sao ai bị trục xuất một cái tới hai ngàn năm sau cũng chẳng thể vui vẻ nổi.

Đối với cách làm của ba anh hùng, nhiều người cảm thấy họ đơn giản là hại đời sau, nhưng George lại thấy họ làm chẳng sai chút nào.

Sử dụng Thượng Cổ Quyển Trục trục xuất Alduin, ít nhất thế giới còn có thể kéo dài thêm hai ngàn năm nữa.

Nếu không làm vậy thì thế giới đã bị Alduin hủy diệt ngay lúc đó để mở ra kỷ nguyên mới rồi.

Còn việc con cháu hai ngàn năm sau có đánh bại được Alduin hay không thì ai mà biết được, lúc sống còn chẳng lo hết chuyện, hơi đâu lo chuyện sau khi chết, sống được ngày nào hay ngày nấy.

Nếu là hắn, chắc chắn hắn cũng sẽ làm như vậy.

"Cầu xin thần linh siêu độ linh hồn các ngươi, hãy cầu nguyện với tám vị Thánh Linh cao cả!

Các ngươi chính là Nirn..." Sau đoạn cầu nguyện của một nữ tư tế tộc Imperial (Al-Khair Priestess), từng binh sĩ Stormcloaks được đưa lên máy chém.

Gã lực lưỡng cầm rìu hành hình cứ một rìu một mạng, chém bay đầu các binh sĩ.

"Vẫn chưa tới sao?" Nhìn thấy chính mình cũng sắp bị áp lên đài hành hình, George hơi nhíu mày.

Trong trò chơi, sau khi tên Stormcloaks đầu tiên bị chém đầu, Dragonborn sẽ bị áp lên, sau đó Alduin xuất hiện, gián tiếp làm gián đoạn buổi hành hình.

Nhưng thực tế là đã chém bảy binh sĩ rồi mà vẫn chưa đến lượt Dragonborn, trái lại sắp đến lượt hắn.

Đến lượt hắn thì cũng chẳng sao, dù sao chiếc rìu hành hình sắc bén kia hễ chém vào cổ hắn thì ước chừng chiếc rìu sẽ bị mẻ một miếng lớn, còn hắn thì chẳng rụng một sợi lông nào.

Nhưng như vậy thì quá kinh thế hãi tục, hiện tại hắn cần sự thấp điệu, không muốn quá thu hút sự chú ý.

"Xem ra chỉ có thể làm thế này thôi." Ngay khi hai binh sĩ Đế Quốc đi đến bên cạnh định áp giải hắn lên máy chém, hắn hơi nhấc chân phải lên rồi nhanh chóng giẫm xuống.

Theo thao tác này của hắn, mặt đất bỗng nhiên rung chuyển dữ dội như thể có động đất.

"Đừng hoảng loạn, canh giữ tù nhân, tập trung ở trung tâm quảng trường!" Thấy binh sĩ vì động đất mà có chút hoảng hốt, Tullius lập tức rút trường kiếm hét lớn.

Động đất không là gì, ông ta sợ sự hỗn loạn do động đất gây ra sẽ khiến Ulfric thừa cơ bỏ trốn.

"Cuối cùng cũng tới!" Dùng trận động đất để trì hoãn vài phút, tai George bỗng động đậy, hắn mạnh dạn ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Chỉ thấy một con rồng dữ tợn từ xa nhanh chóng bay tới, đáp xuống đỉnh pháo đài và phát ra Tiếng thét của Rồng chấn động cả bầu trời.

"Hống!" Theo Tiếng thét của Rồng, vô số quả cầu lửa (fireball) khổng lồ từ trên trời rơi xuống, đập nát pháo đài kiên cố, khiến binh sĩ Đế Quốc trong pháo đài tử thương vô số.

"Đừng đứng ngây ra đó nữa, giết cái con quái vật kia đi!" "Vệ

binh, đưa dân làng đến nơi an toàn!" "Ôi, tôi bị lửa đốt rồi, cứu tôi với!" "Trời ạ, đòn tấn công của chúng ta không có tác dụng với nó!" Đối mặt với con rồng đột nhiên xuất hiện, ngay cả những binh sĩ tinh nhuệ nhất của Đế Quốc cũng bị dọa cho khiếp vía.

Dưới sự chỉ huy của tướng Tullius, các binh sĩ Đế Quốc nhanh chóng phát động phản kích về phía Alduin.

Vô số mũi tên sắc bén bắn ra, trong đó còn lẫn không ít tên ma pháp mạnh mẽ cùng phép thuật do các pháp sư Đế Quốc thi triển.

Tuy nhiên những đòn tấn công này đánh lên người Alduin cứ như gãi ngứa, không hề gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Ngược lại, Alduin chỉ cần phun một ngụm lửa rồng là phía dưới chết sạch một mảng.

Không còn cách nào khác, tướng Tullius đành phải tổ chức binh sĩ dẫn theo dân làng trong trấn khẩn cấp rút lui, trốn vào căn cứ dưới lòng đất của pháo đài Helgen.

Ngay từ lúc Alduin xuất hiện, George đã trực tiếp dùng man lực làm đứt sợi dây thừng trói hai tay.

Sau đó hắn giật lấy thanh trường kiếm của một binh sĩ Đế Quốc, giải thoát cho cả Ulfric và Ralof cùng những người khác.

Đối với hắn, đây chỉ là chuyện tiện tay.

Hắn không định gia nhập Stormcloaks, nhưng tiện tay kết cái thiện duyên, sau này biết đâu sẽ dùng đến.

Quan trọng là cho dù hắn không giúp thì lát nữa bọn người Ulfric cũng có khả năng tìm cơ hội thoát thân, kết quả vẫn như vậy.

"Cảm ơn, chúng ta đi bên kia thôi!" Được George cứu thoát, Ulfric và Ralof đầu tiên là bày tỏ sự cảm ơn, sau đó muốn kéo hắn cùng đi

vào tháp canh bên phải để tránh đòn tấn công của Alduin.

Nhưng George lại xua tay từ chối.

"Chuyện nhỏ thôi, hữu duyên tái kiến." Vứt thanh trường kiếm Đế Quốc trong tay đi, George trực tiếp lao về phía lối vào của pháo đài.

Những quả cầu lửa mà Alduin gọi đến bằng Tiếng thét của Rồng đối với người khác là chí mạng, nhưng đối với hắn thì cũng thường thôi.

Ngay cả khi không sử dụng bất kỳ phép thuật nào để chống đỡ, quả cầu lửa đó đập trúng người hắn cùng lắm chỉ là thiêu hủy quần áo, không thể gây thương hại cho cơ thể hắn.

Hơn nữa với tốc độ của mình, hắn hoàn toàn có thể né tránh chuẩn xác.

Thay vì đi vào đường hầm dưới đất cùng với bọn người Ralof rồi dây dưa không dứt với Dragonborn và binh sĩ Đế Quốc, chi bằng trực tiếp rời khỏi Helgen, tránh xa tầm mắt của Thần Rồng Akatosh.

Né bên trái lướt bên phải, gặp binh sĩ Đế Quốc cản đường thì tùy tiện đánh ngất, trong tình huống cố gắng không thu hút sự chú ý của Alduin trên đầu, hắn men theo bóng râm của các công trình và nhanh chóng đến được lối vào lúc đầu.

Không phải hắn sợ Alduin, chưa nói đến việc Alduin hiện tại vừa mới đánh xong với ba anh hùng lại bị trục xuất hơn hai ngàn năm nên thực lực không còn đến một phần mười, cho dù là ở thời kỳ toàn thịnh, sức mạnh thực tế của Alduin cũng không bằng Ma Thần.

Mà thực lực của hắn đặt ở thế giới này cũng có thể coi là một Ma Thần có thực lực khá.

Có điều sức mạnh của Ma Thần chỉ có thể phát huy tối đa trong không gian riêng của mình, ở hiện thế căn bản không thể phát huy

được bao nhiêu sức mạnh.

Đương nhiên đây là phỏng đoán của hắn dựa trên kinh nghiệm chơi game, không thể coi là căn cứ tuyệt đối.

Trò chơi là trò chơi, thực tế là thực tế, thứ trong trò chơi chỉ có thể dùng làm tiêu chuẩn đo lường đại khái.

Cụ thể vẫn phải dựa vào phán đoán sau khi hắn thực sự gặp phải.

Với thực lực hiện tại, nếu gặp phải, có đánh lại hay không, có mối đe dọa nào không, những điều này hắn đều có thể cảm nhận được.

Chương 575

Ít nhất hiện tại theo cảm nhận của chính mình, Alduin trên đầu không mang lại đe dọa quá lớn cho hắn.

Tuy nhiên hiện tại hắn không thể động dụng năng lượng, chỉ dựa vào nhục thân thì chưa biết được.

Cho nên có thể không xảy ra xung đột thì cố gắng đừng để xảy ra xung đột, còn phải tính đến chuyện không bị Thần Rồng Akatosh chú ý tới.

"Khóa rồi." Đến trước cổng lớn pháo đài, George phát hiện cửa đã bị khóa, không thể mở bình thường.

Lúc này nếu hắn có thể dùng bùa mở khóa (Alohomora) thì căn bản không thành vấn đề, nhưng hiện tại hắn không thể động dụng phép thuật, chỉ đành nghĩ cách khác.

"Nhảy qua sao?" Nhìn qua độ cao của cánh cổng, rồi nhìn lại Alduin đang lượn lờ trên bầu trời pháo đài, hắn lắc đầu.

Cổng pháo đài tuy cao nhưng đối với hắn chẳng là gì, chỉ cần nhún người một cái là có thể nhảy qua được.

Nhưng như vậy chắc chắn sẽ khiến Alduin chú ý.

Cho nên hắn chọn một cách trực tiếp và hiệu quả hơn.

Nghiêng người, George tì cơ thể vào cánh cổng, chân sau lấy đà phát lực, cả người vậy mà trực tiếp đâm ra một cái hố hình người trên cánh cổng dày cộm, rồi thong dong thoát khỏi thị trấn Helgen.

So với sự hỗn loạn hiện tại của Helgen, tiếng động hắn phá cửa đó căn bản sẽ không khiến bất kỳ ai hay con rồng nào chú ý.

“Không ngờ là một pháp sư mà mình lại phải mở cửa bằng cách này.” Sau khi thoát khỏi Helgen, George quay đầu nhìn lại Alduin đang lượn vòng phun lửa trên bầu trời Helgen một cái, mỉm cười lắc đầu rồi rảo bước đi dọc theo con đường hướng về phía bắc.

Nếu hắn nhớ không nhầm thì thị trấn gần nhất, Riverwood, chắc là nằm ở phía bắc của Helgen.

“Phải nghĩ cách kiếm chút tiền trước đã.” Rảo bước trên đường đến Riverwood, George bắt đầu tính toán kế hoạch tiếp theo của mình.

Hắn định đến Riverwood ở lại hai ngày, mua một ít sách vở ở cửa hàng tạp hóa trong trấn để tìm hiểu kỹ hơn tình hình thế giới thực này.

Sau đó đến thành Whiterun dạo một vòng, cuối cùng đi xe ngựa đến Winterhold (Đông bảo) để học tập phép thuật của thế giới này tại Học viện Pháp thuật Winterhold.

Chỉ cần học được phép thuật của thế giới này, vậy thì năng lượng trong cơ thể hắn có thể động dụng được rồi.

Theo lời của Iluvatar, không dùng phép thuật ngoài thế giới này thì sẽ không dễ bị phát hiện.

Hơn nữa cách tốt nhất để thu thập kiến thức thế giới mới chính là học tập phép thuật của thế giới đó, không có gì có thể tiếp cận bản chất thế giới tốt hơn phép thuật.

Nhưng tiền đề của những việc này là hắn phải có tiền.

Vẫn là vấn đề đó, vì không thể sử dụng phép thuật ngoài thế giới này nên hắn không thể giống như bình thường, tùy ý dùng thuật Biến hình (Transfiguration) để biến ra vàng và đá quý.

Thực ra lúc nãy khi rời đi hắn có nghĩ đến việc có nên giống như trong game, thuận tay lột vài bộ giáp của binh sĩ Đế Quốc mang đi bán không.

Nhưng sau đó hắn đã phủ định ý nghĩ này.

Trong game, tất cả vũ khí và giáp trụ nhặt được đều có thể mang đến lò rèn hay cửa hàng tạp hóa bán lấy tiền, nhưng đây không phải là trò chơi.

Nếu thực sự mang vũ khí và giáp trụ trang bị chuẩn của Đế Quốc vào lò rèn hay cửa hàng tạp hóa, e rằng chân trước vừa bước vào, chân sau đã bị vệ binh của trấn bắt sống rồi.

Ngoài ra hắn không thể sử dụng tiểu thế giới của mình, cũng không thể dùng phép thuật không gian, mang theo một đống vũ khí và giáp trụ cũng không tiện.

"Hay là dọc đường hái ít thảo dược luyện kim?" Trong game cũng có thể dựa vào việc hái các loại thảo dược ven đường để luyện thuốc mang đi bán lấy tiền.

Nhưng nhìn quanh thì thấy đầy rẫy hoa hoa cỏ cỏ, hắn lại một lần nữa phủ định.

Tương tự, thực tế cỏ dại mọc đầy đất, vừa mới vào thế giới này hắn căn bản không phân biệt được loại nào có thể dùng làm dược liệu luyện thuốc.

Những loại hoa thường thấy ven đường trong game như hoa Blue Mountain, hoa đỏ, hoa tím, chỉ cần chạm vào là có thể hái.

Thực tế thì ven đường này có đủ loại hoa màu sắc rực rỡ, cùng một màu sắc cũng có rất nhiều chủng loại, căn bản không thể nhận biết được đâu là hoa Blue Mountain, hoa đỏ hay hoa tím thực sự.

Chủ yếu vẫn là George kiếp trước chơi game này chưa bao giờ học luyện kim, quá phiền phức.

Chơi pháp sư (Mage) hắn luyện cường hóa (Enchant), chơi chiến binh hắn luyện rèn đúc, muốn hồi máu hắn luyện phép phục hồi, cái gì

mà "Vòng tuần hoàn ba vị thần" hắn cũng nghe nói qua nhưng chẳng bao giờ thèm đụng vào.

Điều này cũng dẫn đến việc ngay cả theo ấn tượng kiếp trước, hắn cũng rất khó tìm được đúng thảo dược.

"Xem ra vẫn phải dùng bạo lực một chút, đánh cướp hoặc đi đào mộ." Rất nhanh, George đã có cách kiếm tiền phù hợp nhất với mình.

Bên ngoài các thành trấn của Skyrim có rất nhiều cứ điểm của bọn cướp, trên đường cũng thường xuyên gặp cướp cạn, chỉ cần chú ý một chút là tiền chẳng phải sẽ tới sao.

Nếu muốn nhiều hơn một chút, có thể đi đào mộ cổ của người Nord.

Ở Skyrim có vô số mộ cổ lớn nhỏ của người Nord, bên trong có rất nhiều bảo vật đáng giá, sách phép và vũ khí ma pháp.

Nhưng vì trong mộ cổ có lượng lớn xác ướp (Draugr) và cơ quan nên khiến nhiều nhà thám hiểm và đạo tặc phải chùn bước.

Hắn nhớ trên ngọn núi bên cạnh thị trấn Riverwood có một ngôi mộ lớn, chắc là có thể đào được không ít thứ đáng giá.

"Xa hơn so với tưởng tượng nhiều đấy." Đi bộ với tốc độ người bình thường khoảng hai tiếng đồng hồ, George vẫn chưa nhìn thấy ba tảng đá biểu tượng (Standing Stones) và ngôi mộ cổ Bleak Falls Barrow trong trò chơi.

Nghĩa là khoảng cách thực tế từ Riverwood đến Helgen xa hơn nhiều so với hắn tưởng tượng.

"Xem ra phải tăng tốc rồi." Đôi chân phát lực, cả người George hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất tại chỗ, chạy cuồng tốc về phía bắc với tốc độ siêu thanh.

Tuy nói cơ thể hắn không ăn không uống cũng chẳng vấn đề gì, nhưng đã có thể ở trong quán trọ thoải mái, nhâm nhi chút rượu nghe chút nhạc thì ai mà muốn màn trời chiếu đất qua đêm ở ngoài.

"Đó chắc hẳn là Bleak Falls Barrow!" Trước khi mặt trời lặn hẳn lúc hoàng hôn, George đã nhìn thấy một ngôi mộ cổ người Nord rất nổi bật ở lưng chừng ngọn núi cao phía tây bắc.

Ngôi mộ cổ người Nord này có tên là Bleak Falls Barrow (Hoang Bộc cổ phần), cũng là một ngôi mộ lớn nổi tiếng trong toàn tỉnh Skyrim.

Đồng thời trong ngôi mộ này còn ẩn giấu một tấm bia đá gọi là "Long Thạch", bên trong ghi lại những nghĩa địa rồng từng được chôn cất.

Sau khi Alduin bị trục xuất, ngoại trừ con rồng đã giúp đỡ loài người là Paarthurnax, tất cả những con rồng còn lại đều bị con người liên thủ giết chết, thời đại thống trị của rồng kết thúc.

Nhưng thực tế rồng căn bản không thể bị thực sự giết chết.

Bởi vì bao gồm cả Alduin, tất cả rồng đều được phân liệt ra từ cơ thể Thần Rồng Akatosh, Akatosh không chết thì họ sẽ không chết.

Cho dù nhục thân bị hủy diệt, linh hồn vẫn có thể được đánh thức lần nữa, một lần nữa ngưng tụ nhục thân để phục sinh.

George không hứng thú với linh hồn rồng (Dragon Soul), linh hồn rồng bị Dragonborn hấp thu, cuối cùng sau khi Dragonborn chết linh hồn sẽ quay về với Akatosh, cũng tương đương với việc Akatosh thu hồi lại toàn bộ sức mạnh.

Nếu hắn dùng phương thức "Câu Linh Khiển Tướng" để thôn phệ linh hồn rồng, đến lúc đó chắc chắn sẽ chọc giận Akatosh, lợi bất cập hại.

Hiện tại hắn sắp tấn cấp Đơn Thể Vũ Trụ, không thiếu linh hồn và năng lượng, chủ yếu vẫn là thu thập thêm nhiều kiến thức thế giới khác nhau để tăng cường nền tảng.

Điều hắn quan tâm là, một khi nhìn thấy Bleak Falls Barrow thì cũng có nghĩa là cách thị trấn Riverwood không còn xa nữa.

"Đang lo phí trọ đêm nay, không ngờ lại có người mang tiền đến tận cửa." Đang định vào trạng thái chạy siêu thanh để đi tiếp, tai hắn bỗng động đậy, hắn lại chậm bước chân lại, tiến về phía trước với tốc độ người bình thường.

Đi chưa đầy năm phút, một mũi tên sắc bén bỗng từ trong bụi cỏ bên cạnh bắn vút ra, nhắm thẳng vào tim hắn.

Chương 576

“Ra tay độc ác như vậy thì đừng trách tôi không khách khí.” George đưa tay phải lên, trực tiếp dùng hai ngón tay kẹp lấy mũi tên đang bắn tới, sau đó lật tay ném ngược lại, mũi tên đó lập tức phản xạ trở về với tốc độ nhanh gấp mười lần lúc bắn tới.

“A!” Từ trong bụi cỏ lập tức truyền đến một tiếng thảm thiết.

Tiếp theo đó, hai tên người Nord tay cầm kiếm sắt, mặc giáp da kinh hãi, “xoát” một cái nhảy ra khỏi bụi cỏ, chém về phía đầu George với tốc độ sấm sét.

“Không biết sống chết.” George căn bản không thèm để ý đến những thanh kiếm sắt đang chém về phía mình, trực tiếp nhấc chân phải hóa thành hai đạo tàn ảnh đá ra, hai tên người Nord lập tức hộc máu bay ngược vào trong bụi cỏ.

Rảo bước tiến vào bụi cỏ, lúc này ba tên cướp phục kích George đã biến thành ba cái xác không hồn.

Cái xác thứ nhất bị tên bắn xuyên qua trán, hai cái xác sau bị dập nát xương ngực gây gãy xương, đều là tác phẩm của George.

Ba người này rõ ràng là đám cướp vặt thường xuyên mai phục ven đường để cướp bóc người qua đường hoặc các nhóm thương nhân nhỏ, trang bị bình thường, võ nghệ cũng bình thường.

Vài phút trước George đã nhận ra ba người này mai phục nên mới chậm bước chân lại.

Theo ý nghĩ của hắn, nếu ba người này chỉ cướp của không hại người thì hắn cùng lắm chỉ thu lại tiền bạc trên người họ rồi dạy dỗ một trận, giữ mạng cho họ.

Nhưng ba người này vừa nhìn đã biết là hạng liều mạng, vừa lên đã ra tay sát thủ, ước chừng trong tay không biết đã có bao nhiêu mạng người qua đường vô tội rồi.

Cho nên hắn ra tay cũng không nương tình, trực tiếp một đòn giết sạch.

"Đúng là nghèo kiết xác, nhưng cũng đủ tiền trọ đêm nay rồi." Đưa tay lục lọi trên người ba tên cướp, George tổng cộng tìm được hơn một trăm đồng Septim (Tái phổ đinh).

Hắn không thèm lột bộ giáp da của ba tên đạo tặc, cũng không thèm lấy vũ khí của chúng.

Giáp trụ phòng ngự đối với hắn bằng không, uy lực vũ khí cũng vậy, mang đi bán thì cũng được ít tiền.

Nhưng hắn chê trên đó dính nhiều máu, lột ra còn tốn thời gian.

Dù sao cũng chỉ ở một đêm, ngày mai còn đi dạo Bleak Falls Barrow nữa, hơn một trăm đồng Septim cũng tạm đủ dùng rồi nên hắn không phí sức làm gì.

"Không có phép thuật đúng là không tiện!" Tiếp tục lên đường, George không nhịn được lại thốt lên một câu cảm thán.

Sức mạnh nhục thân dù mạnh đến đâu cũng không tinh diệu bằng phép thuật, quần áo bị bẩn thì vẫn phải tự tay giặt chứ không thể phẩy tay một cái là sạch tinh tươm được.

Lại vào trạng thái chạy siêu thanh, khoảng mười phút sau hắn lại dừng lại.

Không phải đến Riverwood mà là đến chỗ ba tảng đá Standing Stones.

Ở Skyrim tổng cộng có mười ba khối Standing Stones đặc biệt,

nghe nói mười ba khối đá này có liên hệ mật thiết với mười ba chòm sao của Tamriel.

Mỗi người đều có thể chọn một khối đá để kích hoạt, từ đó nhận được một số hiệu ứng tăng ích (buff) tích cực do nó ban cho.

Mỗi lần chỉ có thể chọn một loại, nếu muốn thay đổi hiệu ứng thì chỉ cần chạm vào khối đá khác để kích hoạt lại là được.

"Mage Stone, Thief Stone và Warrior Stone." George lần lượt chạm vào ba khối đá, cảm nhận ảnh hưởng của chúng đối với cơ thể rồi lắc đầu: "Hiệu quả quá mờ nhạt!" Bình thường mà nói, ba khối đá này nhờ vào sức mạnh tinh thần, đúng là có thể giúp người chạm vào tăng tốc độ học tập các kiến thức nghề nghiệp liên quan thêm 20%.

Nhưng đó chỉ là dành cho người bình thường của thế giới này.

Hắn cho dù có ẩn giấu năng lượng, thu liễm tinh thần, chỉ sử dụng sức mạnh nhục thân, thì thực tế thực lực chân chính vẫn nằm chình ình ở đó không đổi.

Sức mạnh sánh ngang Ma Thần đã không còn là thứ mà những tảng đá này có thể ảnh hưởng hay nâng cao được nữa.

Tuy nhiên với trình độ hiện tại của hắn, cho dù không có đá bổ trợ thì tốc độ học tập cũng vô cùng khủng khiếp.

Vượt qua những tảng đá, George tiếp tục tiến về hướng thị trấn Riverwood.

Trong quãng đường này, hắn gặp không ít thú dữ, đặc biệt là những đàn sói phổ biến nhất.

Chỉ là vì tốc độ của hắn quá nhanh, những đàn sói vốn nguy hiểm đối với người bình thường mỗi lần chỉ cảm thấy một cơn gió lướt qua, chưa kịp phản ứng thì đã không thấy bóng dáng George đâu nữa rồi.

George cũng không cố ý dừng bước để giết lũ sói.

Đến bộ giáp vũ khí của đám cướp chết rồi hắn còn lười lột, nói gì đến việc giết sói lột da mang đi bán lấy tiền.

Khi những tia nắng cuối cùng biến mất và màn đêm sắp buông xuống, George cuối cùng cũng nhìn thấy một thị trấn mang phong cách trung cổ với khói bếp lượn lờ.

"Lớn hơn nhiều so với trong game nha!" Liếc mắt nhìn qua, hắn phát hiện thị trấn Riverwood ở thế giới thực lớn hơn nhiều so với trong game.

Trong game Riverwood ngoài tiệm rèn, cửa hàng tạp hóa, quán trọ và xưởng cưa thì chỉ có vài hộ gia đình, nhưng thực tế căn bản không thể như vậy được.

Cho dù là thị trấn hẻo lánh nhất cũng không thể chỉ có vài hộ gia đình, nếu không tiệm rèn, cửa hàng tạp hóa và quán trọ căn bản không có lý do gì để tồn tại.

Chắc chắn sẽ lỗ vốn đến mức sập tiệm, căn bản không có đầu ra.

"Cục ta cục tác!

Cục ta cục tác!" Khôi phục tốc độ bình thường đi đến lối vào phía nam của Riverwood, điều đầu tiên George nhìn thấy là một con gà đang loanh quanh ở lối vào.

"Đây chính là Kê Thần, không dây vào được, không dây vào được." Hắn nói đùa một câu rồi rảo bước tiến vào thị trấn.

"Kê Thần" đương nhiên không tồn tại, nhưng con gà này thực sự là khắc tinh của phần lớn người chơi mới, ngay cả hắn cũng từng dính chưởng.

Khi bạn trải qua đại cảnh như ở Helgen, rồi vất vả lắm mới thoát

ra được để đến Riverwood, nhìn thấy con gà cứ lượn lờ trước mặt ở lối vào thị trấn, làm sao có thể không ngứa tay mà lên thử một cái chứ.

Hoặc là chém hai kiếm, hoặc là bắn một mũi tên, hoặc là tung một phép thuật.

Tuy nhiên kết quả là bạn sẽ lập tức bị tất cả dân làng (NPC) trong trấn truy sát tập thể, và kết thúc sinh mệnh ở đây một cách vô cùng nghẹn khuất.

Tiến vào thị trấn, George thấy bên trong rất yên bình, vài đứa trẻ đang đuổi bắt nô đùa trên phố, người lớn cũng đang bận rộn việc của mình.

Thấy một người lạ như hắn xuất hiện trong trấn, tuy có chút tò mò nhưng họ cũng không đặc biệt kinh ngạc.

Riverwood tuy hẻo lánh nhưng lại nằm đúng ranh giới giữa Whiterun và Falkreath.

Thêm vào đó, Whiterun là thành phố thương mại lớn nhất Skyrim, giữ trung lập trong cuộc nội chiến giữa Đế Quốc và Stormcloaks, nên hàng năm có rất nhiều thương nhân và nhà thám hiểm qua lại.

Vì vậy thường xuyên có người lạ đi ngang qua Riverwood để nghỉ ngơi và bổ sung thực phẩm, vũ khí.

"Nghỉ ngơi một đêm trước đã rồi tính." Dọc theo con phố chính, hắn đang định đến quán trọ duy nhất trong trấn là "Sleeping Giant" (Trầm Thụy Khổng Lượng) để nghỉ ngơi thì bị ba gã đầu trọc chặn đường.

"Bạn phương xa lạc đường à, nếu muốn vào Riverwood thì phải nộp chút tiền mới được." Tên đầu trọc vạm vỡ cầm đầu nhìn George với vẻ mặt không có thiện ý.

Ba người bọn chúng là những tên côn đồ nổi tiếng ở Riverwood,

bình thường rảnh rỗi là chọc chó đuổi mèo, không làm việc đàng hoàng, ngoài việc ăn bám xin tiền cha mẹ ra thì chỉ thích liên thủ bắt nạt người qua đường.

Những nhà thám hiểm mặc giáp chúng không dám động vào, những thương nhân có hộ tống chúng cũng không dám dây.

Chúng thích nhất là hạng người như trước mắt này, trông thân hình không mấy cường tráng, mặc quần áo vải bình thường, tay lại không có vũ khí gì cả.

Loại này nhìn qua là biết không có bối cảnh nên dễ bắt nạt.

Đương nhiên giết người thì chúng không dám, chỉ muốn tống tiền vài chục đồng Septim để đi mua rượu uống thôi.

Chương 577

Nếu dám không nghe lời, chắc chắn sẽ được nếm mùi đấm đá.

"Ơ, sao lại như vậy được?" Gặp phải tình huống này, George lập tức ngẩn người.

Không phải vì bị ba tên côn đồ này dọa, mà là hắn nhớ trong trò chơi, Riverwood căn bản không hề tồn tại côn đồ.

Riverwood trước khi rồng xuất hiện tuy không có lính canh nhưng cũng là một thị trấn rất hòa bình.

Nhưng đây là thực tế, nếu có côn đồ thì cũng không phải là chuyện không thể giải thích được.

Nhưng đúng lúc này hắn lại nghĩ đến một khả năng khác.

Đó là có lẽ đây không chỉ là thế giới của trò chơi nguyên bản, rất có khả năng là thế giới đã được cài đặt các bản MOD.

Bởi vì hắn nhớ mang máng trong bản MOD mà bạn cùng phòng mình cài có một tình tiết tương tự như côn đồ chặn đường.

Nếu đúng là vậy thì hắn phải chú ý một chút.

Tuy nói trò chơi nguyên bản hắn cũng chưa chơi hết nhưng ít nhất đại bộ phận cốt truyện chính và cốt truyện DLC hắn đều biết.

Nhưng nếu đã cài thêm MOD thì lại khác hoàn toàn.

MOD của trò chơi này nhiều đến mức nếu máy tính của bạn đủ tốt, họ có thể sửa đổi hoàn toàn thành một trò chơi khác luôn.

Nguyên bản các Ma Thần xuất hiện không nhiều, mức độ nguy hiểm cũng không cao, nhưng trong nhiều gói tích hợp, họ được tăng cường rồi lại tăng cường, thậm chí có thể trực diện đối đầu với Ma

Thần.

Còn có cái gì mà "Cuộc phiêu lưu của tình yêu", cái gì mà "Phòng thí nghiệm", cái gì mà "Monster Nương".

Thôi được rồi, thực ra mấy thứ sau đó cũng chẳng ảnh hưởng gì mấy.

"Cũng không hẳn là chuyện xấu." Ma Thần chắc chắn sau này hắn phải tiếp xúc, nếu đúng là thế giới đã tích hợp MOD, ngược lại có thể tiếp xúc với Ma Thần tốt hơn, thậm chí có thể thuận theo tự nhiên mà tiến vào không gian Oblivion của Ma Thần.

"Tao nói này nhóc, không nghe thấy tao nói gì à?

Tao thấy mày muốn nếm thử nắm đấm của tao rồi đấy!" Tên đại ca côn đồ giơ nắm đấm to như bao cát lên huơ huơ trước mắt George.

Những người xung quanh thấy vậy chỉ lắc đầu, không ai lên tiếng ngăn cản hay đứng ra giúp đỡ.

Họ tuy không sợ mấy tên côn đồ này nhưng nếu bị chúng dây dưa thì cũng rất phiền phức.

Về điểm này George cũng không thấy bất ngờ.

Chuyện không liên quan đến mình thì cứ đứng ngoài xem thôi, đây vốn là nhân tính, thế giới nào cũng giống nhau.

Thấy chuyện bất bình thì ra tay giúp đỡ, nhân vật anh hùng như vậy tự nhiên đáng được khen ngợi.

Nhưng đại bộ phận đều là người bình thường, có gia đình và gánh nặng của riêng mình, bản thân cũng chẳng có thực lực gì.

Nếu giúp đỡ mà lại khiến mình mất mạng thì người nhà mình ai chăm sóc?

Không giúp thực ra cũng là có trách nhiệm với gia đình mình thôi,

chẳng có gì đáng nói và cũng không cần đạo đức giả.

Bản thân hắn cũng vậy, gặp chuyện tương tự muốn giúp thì giúp, mục đích giúp đỡ cũng chẳng phải vì báo đáp, đơn thuần là vì mình thấy ngứa mắt thôi.

Không muốn giúp thì thôi, nếu có ai lấy đạo đức để ép buộc hắn, hắn không vui thì sẽ xử lý luôn kẻ đó trước.

"Dừng tay, buông người đàn ông đó ra!" Ngay khi George định ra tay dạy dỗ ba tên côn đồ một chút, khiến chúng tàn tật để sau này không dám làm ác nữa, thì một giọng nói đầy phẫn nộ vang lên từ phía sau ba tên đó.

George quay đầu nhìn lại, thấy một cô gái người Nord trẻ trung, xinh đẹp và tràn đầy sức sống đang nhìn chằm chằm về phía này với vẻ mặt đầy chính nghĩa.

"Camilla, việc này không liên quan đến cô, tôi khuyên cô đừng có xen vào!" Tên cầm đầu thấy cô gái ngăn cản, mắt nheo lại, trừng mắt đáp trả đầy thách thức: "Nếu không thì đừng trách chúng tôi không khách khí với cô." Camilla bước tới, rút chiếc dao găm ma pháp bên hông ra, đứng trước mặt George: "Danh tiếng của thị trấn Riverwood đều bị mấy loại cá thối tôm nát các ngươi làm hư hỏng, tôi đã muốn dạy dỗ các ngươi từ lâu rồi." "Hừ, coi như cô giỏi, lần sau cứ đợi đấy!" Tên cầm đầu thấy Camilla rút dao, sắc mặt thay đổi liên tục, cuối cùng vẫn dẫn theo hai tên đàn em quay người bỏ đi.

Chúng không phải sợ Camilla, vì chút công phu mèo ba chân mà cô luyện bằng cách đâm cá dưới sông chẳng có gì đáng sợ.

Nhưng anh trai cô thì khác, anh cô là ông chủ của thương hội duy nhất tại Riverwood, là một nhân vật có tiếng tăm trong trấn.

Hơn nữa, Camilla có rất nhiều người theo đuổi, đụng vào cô sẽ

không tránh khỏi việc bị đám người đó giáo huấn.

Đặc biệt là gã xạ thủ Wood Elf tên là Faendal, nghe nói từng là một nhà mạo hiểm có thực lực không tệ, chỉ cần một tay cũng dễ dàng hạ gục cả ba tên chúng.

Vì vậy, chỉ vì một người lạ mặt hoặc vì vài chục đồng Septim mà đắc tội với Camilla thì thật không đáng chút nào.

"Quả nhiên không phải nguyên bản." Trong khi Camilla xua đuổi ba tên côn đồ, ánh mắt George khóa chặt vào đôi chân dài mượt mà, thẳng tắp của cô.

Người Nord vốn có hình thể cao lớn, ngay cả phụ nữ cũng vậy.

Camilla cao gần một mét chín, so với một người Brighton có chiều cao trung bình thấp như anh thì cô cao hơn hẳn nửa cái đầu.

Vì thế, đôi chân dài kia trông càng thêm nổi bật.

Tuy nhiên, điểm George chú ý không phải là đôi chân đẹp, mà là trang phục trên đó.

Bình thường theo nguyên bản, bất kể ở thành trấn nào, chỉ cần là dân thường thì trang phục đều khá bảo thủ.

Trong ký ức của anh, Camilla mặc bộ tiện phục thắt eo bình thường, vạt váy dài tận mu bàn chân, chỉ để lộ một chút xương quai xanh ở phần thân trên.

Thế nhưng hiện tại, bộ đồ Camilla đang mặc dù bề ngoài vẫn là tiện phục thắt eo, nhưng rõ ràng đã qua cắt may đặc biệt, về cơ bản chẳng khác gì một chiếc váy ôm mông.

Đôi chân dài trắng mướt lộ hoàn toàn ra ngoài, trông vô cùng gợi cảm.

Hiệu quả này thường chỉ thấy trong các bản Mod tổng hợp.

Cho nên anh đã có thể sơ bộ phán đoán, thế giới này tuyệt đối là một thế giới Skyrim đã được cài đặt MOD.

"Bạn gì ơi, không sao chứ?" Sau khi đuổi được ba tên côn đồ, Camilla hơi đắc ý quay đầu nhìn George.

Ước mơ của cô luôn là trở thành một nhà mạo hiểm, đáng tiếc anh trai cô sống chết không đồng ý.

Cô vốn rất muốn ba tên đó ra tay để được đánh một trận ra trò, chứng minh thực lực của mình.

Tiếc là chúng đều là lũ nhát gan.

"Tôi không sao, cảm ơn cô, tiểu thư Camilla." George mỉm cười gật đầu.

Anh không cần cứu, nhưng cô gái này đã có lòng giúp đỡ, thái độ của anh tự nhiên cũng không tệ.

"Hay là tôi mời cô đi uống một ly?" "Không đâu, tôi còn có việc phải bàn với anh trai, nhà tôi mở thương hội đấy, nếu có món gì cần cứ đến thương hội của chúng tôi xem thử." Camilla vẫy vẫy tay, thuận tiện quảng cáo việc kinh doanh cho gia đình mình rồi quay người rời đi.

George cũng không giữ cô lại mà đáp một tiếng, rồi đi về phía lữ quán Sleeping Giant.

Camilla là đệ nhất mỹ nhân trong trấn, nếu anh còn nán lại, e rằng sẽ khiến người khác nghĩ anh có đồ mưu bất chính.

Dù sao ngày mai anh cũng phải đến thương hội nhận nhiệm vụ Vuốt Rồng Vàng, coi như là báo đáp vậy.

Chương 578

Đẩy cửa bước vào lữ quán Sleeping Giant, đập vào mắt anh đầu tiên là một thanh niên người Nord đang gảy đàn hát ca, xung quanh là vài cư dân trấn đang ngồi uống rượu.

Lúc này trời vẫn chưa tối hẳn nên khách khứa chưa đông lắm.

"Thưa ngài, ngài muốn dùng bữa hay ở lại trọ?" Một người phụ nữ Brighton trung niên khỏe mạnh thấy George bước vào liền chuyên nghiệp tiến lên hỏi han.

George liếc nhìn bà chủ một cái: "Cả hai." Bà chủ lữ quán này không phải người thường mà là một trong những thủ lĩnh ẩn danh của hội Blades, thực lực trong giới nhân loại không thể coi thường.

Lữ quán Sleeping Giant này cũng chỉ là một căn cứ bí mật để hội Blades thu thập tình báo.

Hội vệ sĩ Blades có nguồn gốc từ vệ sĩ Dragonguard từ kỷ nguyên thứ hai, sau khi hoàng đế Reman Cyrodiil thiết lập đế quốc thứ hai, họ tồn tại với tư cách là tổ chức thị vệ của hoàng đế Dragonborn trong thời gian dài.

Cuối kỷ nguyên thứ ba, sau khi Martin Septim hy sinh trong cuộc khủng hoảng Oblivion, huyết mạch Dragonborn của hoàng đế đế quốc bị đứt quãng, vệ sĩ Blades không còn là tổ chức thị vệ của đế quốc nữa mà chuyển sang hoạt động như một tổ chức ngầm.

Hiện nay, vì hiệp ước White-Gold, họ đã trở thành quân cờ bị đế quốc ruồng bỏ, không còn được chính thức công nhận.

Nhưng chuyện đó không liên quan đến anh, anh không hứng thú với việc của hội Blades hay săn lùng cự long, đó là sứ mệnh của

Dragonborn.

Nếu anh xen vào, lập tức sẽ bị thần rồng Akatosh chú ý ngay.

"Trọ mười đồng, còn dùng bữa thì đây là thực đơn." Bà chủ dẫn George đến quầy, lấy ra một bản thực đơn rượu và món ăn của lữ quán.

George lướt nhìn qua, tùy ý gọi vài món rượu và thức ăn rồi thanh toán chi phí, tổng cộng hết năm mươi đồng Septim.

"Hát cũng không tệ." Tìm một bàn ngồi xuống, trong lúc chờ món ăn lên, George vừa ăn vừa thưởng thức màn trình diễn của chàng thanh niên người Nord là ngâm du thi nhân đằng kia.

Anh biết thanh niên này tên là Sven, bị gọi là người tùy tùng yếu nhất, nhưng hát quả thật không tệ, đàn cũng rất hay.

Cũng phải thôi, người ta vốn là ngâm du thi nhân, thực lực chiến đấu yếu cũng là bình thường.

Càng về khuya, khách trong lữ quán càng đông.

Đến cuối cùng, hầu hết cư dân bản địa trong trấn đều tụ tập tại đây.

Không có tivi, không có điện thoại, thú vui lớn nhất của họ là buổi tối cùng nhau ngồi uống rượu tán gẫu và nghe nhạc.

Tuy nhiên, không khí không phải lúc nào cũng hòa hợp, ví dụ như gã thợ săn Faendal suýt chút nữa đã tẩn cho Sven một trận.

Nguyên nhân là cả hai đều đang theo đuổi Camilla, cô em gái xinh đẹp của chủ thương hội Riverwood, người vừa mới giúp đỡ George lúc chiều.

Gần rạng sáng, khi mọi người giải tán ai về nhà nấy, George cũng về phòng trọ của mình ngủ.

Cơ thể anh thực ra không cần ngủ, nên nhìn thì như đang ngủ, nhưng thực chất là đang chuyển ý thức chủ đạo sang các phân thân khác để nghiên cứu ma pháp.

Một đêm không có chuyện gì, sáng sớm hôm sau, George ăn xong bữa sáng tại lữ quán rồi đi đến trước cửa thương hội Riverwood.

"Tôi đã nói rồi, tôi làm được mà, ngay cả mấy tên như Arvel cộng lại cũng không phải đối thủ của tôi!" "Em tưởng họ thực sự đánh không lại em sao?

Anh đã bảo là không được, không cho phép em đi mạo hiểm, cũng không cho phép em làm loạn đi tìm lũ trộm đó!" "Vậy anh có cách gì?

Chẳng lẽ cứ để mặc như vậy sao, anh nói cách của anh xem?" "Được rồi, anh nói đủ rồi, anh tự khắc sẽ có cách giải quyết." Vừa đẩy cửa vào, George đã thấy hai anh em đang tranh cãi.

"Có khách đến!" Thấy George bước vào cửa hàng, ông chủ Lucan Valerius lập tức ngừng tranh cãi.

Camilla quay đầu nhìn ra phía sau, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc: "Là anh à, anh đến mua đồ sao?" Cô nhận ra George chính là người lạ qua đường suýt bị ba tên Arvel trấn lột hôm qua.

George lắc đầu, mỉm cười nói: "Tôi là một nhà mạo hiểm, tối qua ở lữ quán nghe nói chỗ các vị bị trộm, mất một món đồ rất quý giá, nên muốn hỏi xem có cần giúp đỡ không." "Anh... nhà mạo hiểm... phụt..." Nghe George nói, Camilla che miệng, suýt chút nữa không nhịn được mà bật cười thành tiếng.

Là em gái của chủ thương hội Riverwood, cô không thiếu lần gặp gỡ các nhà mạo hiểm, thậm chí còn từng theo anh trai đến Whiterun vài lần.

Vì vậy cô cũng coi như là một cô gái có kiến thức.

Một người có phải nhà mạo hiểm hay không, cô chỉ cần nhìn một cái là ra ngay.

Nhìn bộ dạng thanh niên trước mắt này, đừng nói là giáp trụ, ngay cả một món vũ khí cũng không có, sao có thể là nhà mạo hiểm được?

Hôm qua nếu không nhờ cô trượng nghĩa ra tay, chắc hẳn anh đã bị đám người Arvel đánh cho một trận tơi bời rồi.

"Tôi đang định vài ngày tới sẽ đến bảng thông báo ở lữ quán dán một tờ đơn nhiệm vụ, nếu anh đã là nhà mạo hiểm thì đỡ phải đi lại." Lucan đánh giá George từ trên xuống dưới, mắt hơi nheo lại, sau đó khách khí đáp lời.

Trong hoàn cảnh không có bất kỳ bối cảnh hay sự trợ giúp nào mà có thể tự mình mở một thương hội ở Riverwood, lại còn nuôi nấng em gái khôn lớn, ông ta không phải hạng người vô tri.

Thanh niên trước mắt này dù mặc đồ bình thường, nhưng khí chất và thái độ nói chuyện, ánh mắt toát ra lại khiến ông ta cảm thấy không giống người thường.

Thế giới này đâu chỉ có những chiến sĩ cơ bắp phát triển hơn đại não, còn có những pháp sư biết ma pháp, những ma cà rồng ẩn mình trong bóng tối hay người sói.

Cho nên tuyệt đối đừng vì ngoại hình hay trang phục của một người mà phán định đối phương là kẻ yếu.

Biết đâu một ngày nào đó bạn gặp phải một lão già đi đứng còn không vững, nhưng chỉ cần vẫy tay một cái là có thể triệu hồi sấm sét đánh chết bạn.

Thấy một cô bé ngây thơ bên lề đường ở nơi hoang dã, có thể đó lại là một con ma cà rồng đã sống cả nghìn năm.

Hơn nữa, dù cho thanh niên này chỉ là một người bình thường vì

hướng mộ cuộc sống mạo hiểm mà dấn thân vào con đường nguy hiểm này thì cũng chẳng sao.

Lựa chọn của bản thân thì tự chịu hậu quả, vô tri thì phải trả giá cho sự vô tri.

Sẵn tiện cũng để em gái Camilla thấy được hậu quả của việc làm nhà mạo hiểm, để cô từ bỏ cái ước mơ viển vông đó mà ngoan ngoãn lấy chồng.

Thực ra sau khi Vuốt Rồng Vàng bị mất trộm, Lucan vốn không định đi tìm.

Vì ông ta biết tại sao món đồ đó bị trộm.

Lúc trước khi mua món đồ này với giá cao, ông ta đã biết nó có liên quan đến ngôi mộ cổ Bleak Falls Barrow gần Riverwood.

Nghe nói có thể dùng nó để tiến vào sâu trong mộ cổ, lấy được kho báu của người Nord cổ đại.

Nhưng vì sự cẩn trọng, cuối cùng ông ta đã từ bỏ ý định đó, chỉ coi nó như một món đồ sưu tập đắc ý.

Hai ngày trước có tên trộm lẻn vào thương hội, không lấy đi bất cứ thứ gì đáng tiền mà chỉ lấy mỗi Vuốt Rồng Vàng, ông ta biết chắc chắn là liên quan đến kho báu Bleak Falls Barrow.

Bleak Falls Barrow không biết đã chôn vùi bao nhiêu nhà mạo hiểm, ông ta đoán tên trộm đó khó mà sống sót trở về, Vuốt Rồng Vàng tự nhiên cũng mất tăm.

Chỉ là Camilla cứ khăng khăng muốn đến Bleak Falls Barrow tìm tên trộm để lấy lại món đồ.

Vì thế để đối phó với Camilla, ông ta mới định vài ngày nữa sẽ đăng nhiệm vụ này ở lữ quán, một nhiệm vụ mà ông ta đoán chắc

chẳng ai thèm nhận.

Nếu thực sự có nhà mạo hiểm nhận nhiệm vụ và tìm được Vuốt Rồng Vàng thì ông ta tất nhiên rất vui, vì ông ta vẫn rất thích món đồ sưu tập này.

“Món đồ tôi bị mất là một chiếc Vuốt Rồng làm bằng vàng to bằng lòng bàn tay, khả năng cao là đang nằm trong tay lũ cướp ở gần Bleak Falls Barrow.

Chương 579

Nếu anh có thể tìm về giúp tôi, tôi sẵn lòng trả cho anh... 3000 đồng Septim!" "Được, nhiệm vụ này tôi nhận." George không chút do dự gật đầu.

Ba nghìn đồng Septim không phải là con số nhỏ, quy đổi ra thế giới cũ cũng tương đương sức mua của hàng trăm triệu đồng.

Chủ yếu là vì vàng ở thế giới này tuy giá trị nhưng không bằng thế giới cũ, thứ thực sự đắt đỏ ở đây là các loại dược liệu ma pháp và khoáng thạch quý hiếm.

Nói thật, đồng Septim chính là tiền vàng, đem nung chảy ba nghìn đồng Septim tuyệt đối có thể chế tạo ra một món trang sức hình vuốt rồng với kích thước lớn hơn nhiều.

"Anh điên rồi sao?

Anh ta căn bản không thể hoàn thành nhiệm vụ, anh sẽ hại chết anh ta đấy!" Camilla không thể tin nổi nhìn anh trai mình.

Lucan nhún vai: "Cậu ấy tự nguyện nhận nhiệm vụ, cậu ấy là nhà mạo hiểm, cuộc sống của nhà mạo hiểm vốn nguy hiểm như vậy mà.

Giờ thì em không cần tự mình đi tìm tên trộm nữa rồi nhé." "Được thôi, ít nhất tôi có thể làm người dẫn đường cho anh ta, vị tiên sinh này chắc còn chưa biết đường lên núi đi thế nào." Camilla nghiến răng đáp, cô không thể phản bác lại anh trai.

Lucan gật đầu: "Được, nhưng không được phép rời khỏi biên giới thị trấn, chỉ được đến chỗ cây cầu thôi." Camilla hậm hực đẩy cửa đi ra ngoài, thấy George đi theo sau mới hít sâu một hơi, vẻ mặt nghiêm túc: "Lời tôi nói có thể chạm đến lòng tự trọng của anh, nhưng tôi

nghĩ vì tính mạng của mình, anh nên từ bỏ nhiệm vụ này đi." "Ừm... thực ra tôi cũng có một chút xíu tự tin vào thực lực của mình." George biết Camilla có ý tốt nên không hề tức giận.

Giống như bạn mặc một bộ đồ rách rưới xông vào khách sạn cao cấp bị nhân viên phục vụ chặn lại là chuyện hết sức bình thường.

Đó là trách nhiệm của họ, không có gì để nói cả.

Vì chuyện như vậy mà khó chịu rồi trả thù người ta thì hẹp hòi quá.

Huống hồ Camilla thực sự lo lắng cho tính mạng của anh.

"Đó là Bleak Falls Barrow đấy, không chỉ bên ngoài có cướp và dã thú trấn giữ, mà bên trong nghe nói còn có rất nhiều Thi Quỷ đáng sợ và bẫy rập chết người.

Tôi chưa từng nghe nói có nhà thám hiểm hay thợ săn tiền thưởng nào sống sót trở về cả.

Với thân hình nhỏ bé này của anh, e rằng ngay cả núi tuyết bên ngoài cũng không leo lên nổi, chưa gì đã chết rét hoặc bị sói tuyết ăn thịt rồi!" Camilla tưởng George yếu ớt nên sĩ diện, lập tức đem hết những tình báo mình thu thập được trong mấy ngày qua ra nói một lượt.

George hơi ngạc nhiên nhìn Camilla: "Vậy mà cô vẫn định tự mình đi sao?" Nếu Camilla đã biết Bleak Falls Barrow nguy hiểm như thế, tại sao còn đòi đi cho bằng được?

Camilla đỏ mặt giải thích: "Tôi biết trình độ của mình chứ, chỉ là cố ý nói vậy để khích Lucan, bắt anh ấy bỏ thêm tiền đến Whiterun thuê hội Chiến Hữu mạnh mẽ.

Như vậy có thể dọn sạch lũ cướp đóng cứ ở ngoài Bleak Falls Barrow, tôi cũng có thể nhân tiện xem có cơ hội gia nhập hội Chiến

Hữu không.” Gia nhập hội Chiến Hữu, cô muốn biến thành người sói sao?

George thầm lẩm bẩm trong lòng.

Hội Chiến Hữu (Companions) là bang hội chiến sĩ mạnh nhất ở Skyrim, cũng là bang hội nổi tiếng và được chính quyền công nhận nhất.

Nhưng nếu muốn trở thành hạt nhân của hội, gia nhập vào vòng tròn bên trong (The Circle), thì phải cử hành nghi thức biến thân thành người sói, từ đó về sau không bao giờ có được giấc ngủ yên bình nữa.

“Cảm ơn cô, tiểu thư Camilla, tôi không phải là người không trân trọng tính mạng.

Nếu thực sự gặp nguy hiểm, tôi sẽ lập tức từ bỏ nhiệm vụ.” Nhìn thấy ba tên côn đồ đang trêu chọc một cô bé ở cách đó không xa, George thuận tay hái một chiếc lá bên đường, lắc lắc trước mặt Camilla rồi búng mạnh ra.

Một chiếc lá vốn bình thường nhất, sau khi bị George búng đi, dường như biến thành món ám khí đáng sợ nhất thế gian.

Nó lướt qua cánh tay của ba tên côn đồ với tốc độ mắt thường khó thấy, rồi cắm phập vào ngôi nhà gỗ phía sau chúng.

“A!

A!

A!” Tiếng thét thê lương lập tức vang lên, cánh tay của ba tên côn đồ phun máu tức thì.

George không hạ sát thủ, chỉ là giáo huấn nhẹ, nhưng vết thương này cũng đủ khiến cánh tay của ba tên đó phải mất vài tháng mới phục hồi bình thường được.

Ngay cả khi không sử dụng năng lực, chỉ dựa vào nhục thân, anh cũng có thể dùng lá cây làm vũ khí giết người.

"Anh vậy mà còn có tuyệt chiêu này!" Camilla thấy George chỉ dùng một chiếc lá mà đạt được hiệu quả như vậy, đôi mắt lập tức trợn tròn.

Đó chỉ là một chiếc lá, nếu thay bằng dao găm hay lưỡi kiếm, lại nhắm vào cổ hoặc các tử huyệt trên cơ thể thì người thường chắc chắn tiêu đời.

Xem ra cô đã nhìn lầm người rồi, thanh niên trước mắt tuy ăn mặc giản dị nhưng với chiêu này, quả thực có thể coi là một nhà mạo hiểm có thực lực.

Tuy chắc chắn không thể một mình dọn sạch Bleak Falls Barrow, nhưng ít nhất như chính anh nói, thấy tình hình không ổn thì vẫn có thể chạy thoát.

"Đã làm nghề này thì phải có chút năng lực bảo mạng chứ." George nhún vai nói đùa.

Biết George không phải là người bình thường vô dụng, Camilla cuối cùng không ngăn cản nữa, dẫn George đi về phía cổng bắc của thị trấn.

Vừa đi, cô vừa bắt đầu hỏi han George về kinh nghiệm làm nhà mạo hiểm như một đứa trẻ tò mò.

George mới đến thế giới này chưa đầy hai ngày, lấy đâu ra kinh nghiệm mạo hiểm mà kể.

Tuy nhiên, anh đã từng chơi trò chơi này ở kiếp trước, thế là anh lấy những gì nghe thấy và nhìn thấy trong game ra tô vẽ thêm một chút.

Nào là điều tra vụ sát hại thiếu nữ ở Windhelm, tiến vào di tích

Dwemer tìm kiếm kho báu, đại chiến 108 hiệp với Falmer trong hang động.

Camilla nghe mà tâm hồn bay bổng, ước gì có thể lập tức trở thành một nhà mạo hiểm như George.

Cho đến khi đi tới cây cầu ngoài trấn, cô mới luyến tiếc nói: "Qua cây cầu này, cứ đi dọc theo con đường núi phía tây bắc, thấy một tòa tháp canh rồi rẽ phải là có thể tới Bleak Falls Barrow.

Nguyện Tám Vị Thần bảo hộ anh!" "Cảm ơn cô, tiểu thư Camilla." George gật đầu, quay người đi qua cầu đá, tiến vào con đường núi bên trái, chẳng mấy chốc đã biến mất hút.

Tám Vị Thần chắc chắn sẽ không bảo hộ một kẻ ngoại lai như anh, nếu họ nhận ra thân phận thật sự của anh, e là sẽ lập tức cử tín đồ đến bắt giữ ngay.

Theo cách hiểu của anh, vị thần đứng đầu trong thần thoại chính là Đấng Sáng Tạo.

Cái gọi là nằm mơ rồi phân liệt ra Anu và Padomay, anh cảm thấy có lẽ là do bản thân quá trình tu luyện của ông ta gặp vấn đề.

Chắc là muốn tấn cấp lên cấp độ đa vũ trụ, sáng tạo thế giới song song, kết quả lại làm bản thân bị phân rã.

Vì vậy, những vị thần và ma thần đó chắc chắn không biết về sự hỗn loạn bên ngoài, nếu phát hiện ra một người không thuộc về thế giới này như anh, chắc chắn họ sẽ rất hứng thú.

"Ái chà, quên nhắc anh ta mang theo thức ăn và nước uống, còn cả thay quần áo dày hơn nữa!" Trên đường quay về thương hội, Camilla đang hồi tưởng lại những câu chuyện mạo hiểm mà George kể, đột nhiên dừng bước, vỗ trán một cái.

Ngọn núi lớn bên cạnh Riverwood này được gọi là đỉnh High

Hrothgar, hay còn gọi là Cổ Họng Thế Giới (Throat of the World).

Đó là dãy núi lớn nhất và cao nhất ở tỉnh Skyrim.

Để leo từ chân núi ở Riverwood lên đến đỉnh, người bình thường cần hai tháng, còn các nhà mạo hiểm mạnh mẽ cũng cần gần một tháng.

Tuy nơi có Bleak Falls Barrow còn cách đỉnh núi rất xa, nhưng nếu leo bộ cũng mất vài ngày.

Vì vậy dù có đi thì chắc chắn cũng phải chuẩn bị sẵn thức ăn và nước uống cho ba đến năm ngày.

Chương 580

Hơn nữa ở độ cao của Bleak Falls Barrow, nơi đó đã bị băng tuyết bao phủ, nhiệt độ thấp hơn dưới chân núi rất nhiều.

"Thôi kệ đi, vốn dĩ nhiệm vụ đó cũng không thể hoàn thành, lúc đó anh ta quay về lấy lý do này để từ bỏ nhiệm vụ cũng không tính là mất mặt." Suy nghĩ một chút, cô lại thấy không vấn đề gì lớn.

Dù George đã thể hiện tuyệt chiêu, chứng minh mình là một nhà mạo hiểm đủ tiêu chuẩn, nhưng cô vẫn không tin George có thể một mình xông qua Bleak Falls Barrow.

Dù sao lên đó thấy nguy hiểm rồi xuống, kết quả đều như nhau.

Còn những câu chuyện mạo hiểm kia, dù khiến cô say mê nhưng cô cũng không hoàn toàn tin tưởng.

Hơn nữa nhân vật chính trong truyện có lẽ không phải là bản thân George, có thể là chuyện anh nghe được từ những nhà mạo hiểm khác.

Camilla không biết rằng, chỉ trong mười mấy phút cô thong dong đi bộ về thương hội, George đã chạy gần tới vị trí tháp canh của lũ cướp.

Đối với George, chạy đường bằng và leo dốc lên núi thực ra chẳng có gì khác biệt.

Dù sao anh vẫn luôn duy trì trạng thái di chuyển với tốc độ siêu thanh.

"Gừ!" Ngay khi George nhìn thấy tháp canh và lũ cướp đang canh giữ bên dưới, vài con sói tuyết lớn hơn sói thường rất nhiều nhảy ra, định chặn đường anh.

“Đi đi!” George chẳng buồn lãng phí thời gian, cũng không giảm tốc độ, tiến lên đá mỗi con một phát như đá bóng, tất cả đều bay thẳng về phía tháp canh đằng xa.

Tên cung thủ phụ trách canh gác trên tháp và những chiến sĩ cảnh giới bên dưới đang phàn nàn về thời tiết lạnh giá, chờ đợi đến lượt đổi ca để vào trong sưởi ấm.

Đột nhiên nghe thấy tiếng xé gió kỳ quái trên không trung, họ vội vàng ngẩng đầu nhìn lên.

“Sói?” Điều khiến họ không thể tin nổi là trên trời lại xuất hiện mấy con sói tuyết, và chúng đang lao về phía họ với tốc độ cực nhanh.

Chưa kịp phản ứng để né tránh hay dùng khiên chống đỡ, những cái đầu sói đã va thẳng vào mặt họ.

“Oành!

Oành!

Oành!” Sau vài tiếng nổ lớn, lũ sói tuyết và những tên cướp canh gác đều biến thành những đống thịt nát bấy, chẳng còn phân biệt được ai với ai.

Tòa tháp canh kiên cố xây bằng đá cũng bị va chạm đến mức thủng một lỗ lớn.

Động tĩnh lớn như vậy tự nhiên thu hút sự chú ý của những tên cướp còn lại đang trú trong tháp.

Chúng mặc giáp, cầm vũ khí và cung tên, vội vã lao ra ngoài xem xét tình hình.

Kết quả chờ đón chúng là những viên đá George tùy ý nhặt từ dưới đất ném qua.

“Vút!

Vút!

Vút!

Vút!" Những viên đá bắn ra như đạn súng liên thanh, hơn nữa mỗi viên đều chuẩn xác găm vào mắt — nơi mà mũ giáp không thể bảo vệ, khiến chúng bị nổ đầu tại chỗ.

Khi George đứng trước tháp canh, tất cả lũ cướp đã nằm rạp dưới đất.

"Lũ nghèo rách!" Sau khi lục soát một vòng trong tháp canh, George không khỏi lắc đầu bước ra.

Cả tòa tháp cùng đám cướp đó, anh chỉ thu được chưa đầy ba trăm đồng Septim.

Thực ra cũng dễ hiểu, đám cướp sống cuộc đời liếm máu trên lưỡi đao, có lẽ hôm nay còn vui vẻ, ngày mai đã bị cắt đầu.

Cho nên chúng cơ bản có bao nhiêu tiền là tiêu bấy nhiêu, không giữ quá nhiều tiền mặt trong người.

Chỉ những băng nhóm cướp lớn hơn, có căn cứ bí mật của riêng mình, mới có thể tích trữ được lượng lớn tài sản.

Đám cướp ở tháp canh này, theo lời cư dân trấn kể tối qua, thuộc loại cướp mới dạt tới.

Vì băng cướp làm ác trước đó đã bị quân đội thành Whiterun phái binh đến dẹp sạch rồi.

Loại cướp này thường thực lực không mạnh, số lượng cũng không đông, cùng lắm là ba bốn mươi người, có thể ở tháp canh này một thời gian, trước khi Whiterun phái binh đến dẹp lần nữa thì chúng sẽ dạt đi nơi khác.

"Đi thế này thì lại vòng xa quá." Quay đầu nhìn con đường mòn

ngoằn ngoèo không thấy điểm dừng bên phải tháp canh, George không đi theo lộ trình bình thường mà Camilla đã chỉ dẫn.

Thay vào đó, hai chân anh phát lực, trực tiếp nhảy lên tại chỗ.

Bleak Falls Barrow nằm ngay phía trên tháp canh, nếu đi theo con đường bên phải thì ít nhất phải đi vòng xa gấp mấy lần.

Dù hiện tại anh không thể dùng ma pháp để bay lên, nhưng anh có thể nhảy mà.

Với nhục thân hiện tại, nếu nhảy hết sức, từ chân núi Riverwood nhảy thẳng lên đỉnh High Hrothgar cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Cái khó là phải kiểm soát lực đạo sao cho đừng nhảy quá đà.

Chỉ thấy mặt đất dưới chân George đột nhiên xuất hiện những vết nứt đáng sợ, sau đó bóng dáng anh như một quả tên lửa vọt đi.

Ở độ cao ba nghìn mét, bên ngoài Bleak Falls Barrow, hai tên cung thủ đang run rẩy canh gác trong băng tuyết.

Chúng vốn là thành viên của băng cướp dạt từ vùng Falkreath sang.

Một tuần trước, một tên Dark Elf mới gia nhập đã cung cấp cho thủ lĩnh của chúng một tin tức.

Hắn nói chiếc Vuốt Rồng Vàng ở thương hội Riverwood vùng Whiterun có thể mở ra kho báu của quý tộc Nord cổ truyền lại bên trong Bleak Falls Barrow.

Thế là tên thủ lĩnh dẫn chúng đến Riverwood, tạm thời đóng quân trong tháp canh, vài ngày trước đã tìm cơ hội xuống núi trộm Vuốt Rồng Vàng.

Tuy nhiên, khi chúng còn chưa chuẩn bị xong để vào mộ cổ tìm

kho báu, tên Dark Elf gian trá kia đã âm thầm trộm mất Vuốt Rồng Vàng từ tay thủ lĩnh và một mình lẻn vào Bleak Falls Barrow.

Rõ ràng, tên Dark Elf định độc chiếm kho báu.

Thế là tên thủ lĩnh để lại một phần người canh giữ tháp canh, còn mình trực tiếp dẫn đại bộ phận quân cướp vào trong mộ cổ để truy sát tên Dark Elf.

Ba tên bọn chúng được để lại giữ cửa là để phòng trường hợp tên Dark Elf lách qua được thủ lĩnh rồi âm thầm trốn ra ngoài.

"Tiếng gì vậy?" Đôi tai linh mẫn của hai tên cung thủ đột nhiên nghe thấy tiếng xé gió vọng lên từ bên dưới, chúng lập tức tỉnh táo lại, cảnh giác lắp tên kéo cung nhìn xuống.

Chúng lờ mờ thấy bên dưới xuất hiện một điểm đen, và điểm đen đó đang to dần lên cực nhanh.

"Là người!" Khi phát hiện điểm đen đó là một con người, hai tên cung thủ giật mình kinh hãi, vội vàng nhắm bắn.

Có điều cung tên còn chưa kịp nhắm chuẩn, bóng người đã lướt qua bên cạnh chúng như một tia chớp, rơi xuống quảng trường mộ cổ phía sau lưng.

"Nhìn gần thế này, trông cũng khá hùng vĩ, chắc hẳn chủ nhân ngôi mộ lúc sinh thời địa vị không thấp." Ngay khi tiếp đất, George hơi khuỵu gối để giảm lực, rồi bắt đầu quay đầu nhìn quanh.

Trong trò chơi không thấy rõ lắm, nhưng ở thực tế, khi nhìn kỹ lối vào Bleak Falls Barrow này, anh không khỏi có chút cảm thán.

Chương 581

Chỉ riêng diện tích quảng trường trước mộ cổ đã gần bằng một sân bóng đá ở thế giới cũ, lại còn có đủ loại điêu khắc trang trí lớn.

Cánh cửa mộ cổ đằng xa cao tới hơn năm mét.

Có thể xây dựng một ngôi mộ quy mô thế này, chủ nhân ngôi mộ lúc sinh thời ít nhất cũng phải là cấp bậc lãnh chúa.

"Vút!

Vút!" Hai mũi tên sắt xé gió lao thẳng về phía lưng George.

Chính là hai tên cung thủ đã phản ứng lại và tấn công anh.

Cùng lúc đó, tên chiến sĩ cầm cự kiếm canh giữ cửa mộ cổ cũng gào thét lao về phía George.

Một nhịp thở sau, ba tên cướp nằm ngay ngắn trên quảng trường, George bỏ ba mươi đồng Septim vào túi rồi đẩy cửa bước vào Bleak Falls Barrow.

Người Nord ghét ma pháp và tôn sùng chiến sĩ, đa số đều khá nóng nảy và liều lĩnh.

Đám cướp người Nord này cũng vậy.

Bình thường nếu là tên cướp thông minh một chút, thấy một người có thể từ dưới núi nhảy vọt lên đây thì cũng đủ biết đó là cao thủ mà chúng không thể đối phó nổi.

Chúng sẽ không bao giờ tấn công mà sẽ lập tức bỏ chạy ngay.

Nếu ba tên đó thực sự bỏ chạy, George cũng chẳng buồn ra tay giết chúng.

"Xem ra Thi Quỷ có sức sát thương khá lớn đối với lũ cướp bình

thường.” Vừa bước vào, George đã thấy trong đại sảnh phía trước mộ huyệt có tám xác chết của quân cướp nằm la liệt, trong khi phía đối diện chỉ có hai xác Thi Quỷ.

Nghĩa là tên cầm đầu đám cướp đã dẫn theo hơn hai mươi đàn em đi truy sát tên Dark Elf trộm mất Vuốt Rồng Vàng.

Vừa vào cửa đã đụng phải hai con Thi Quỷ ở sảnh trước, hơn hai mươi tên cướp vây đánh hai con Thi Quỷ mà mất tới tận tám mạng mới giải quyết xong.

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, nếu Thi Quỷ thực sự dễ đối phó như trong game thì e là những ngôi mộ cổ của người Nord này đã bị đào bới sạch từ lâu rồi.

Đặc biệt là những ngôi mộ lớn nổi tiếng như Bleak Falls Barrow.

“Ơ, đang tụ năng lượng à, xem ra còn có thể tự động phục hồi.” Đi tới trước hai xác Thi Quỷ đã bị tiêu diệt, George cảm nhận được các hoa văn ma pháp xung quanh mộ huyệt đang nhấp nháy, năng lượng bóng tối đang chậm rãi ngưng tụ và truyền vào cơ thể Thi Quỷ.

Những bộ phận bị hư hại trên người chúng cũng đang dần được hồi phục dưới sự tác động của luồng năng lượng bóng tối này.

Anh đoán chỉ cần khoảng hai ngày, hai con Thi Quỷ này sẽ phục hồi nguyên trạng và tiếp tục làm lính canh ở sảnh trước.

“Chẳng trách bao nhiêu năm qua vẫn không bị phá.” Thấy vậy, George lập tức vỡ lẽ.

Anh vừa nãy còn đang nghĩ, dù Thi Quỷ ở Bleak Falls Barrow có lợi hại đến đâu, nhưng sau bao nhiêu năm, bao nhiêu nhà mạo hiểm đến tìm kho báu, mỗi lần tiêu diệt một ít thì đáng lẽ Thi Quỷ phải hết sạch rồi chứ.

Giờ xem ra, nếu không tiêu diệt toàn bộ Thi Quỷ ở đây trong một

lần thì căn bản không thể đi tới phòng mộ chính cuối cùng để lấy đi đồ bồi táng và kho báu truyền thuyết.

Vượt qua sảnh trước, George tiếp tục đi sâu vào mộ cổ.

Trên đường đi, George không thấy xác Thi Quỷ nữa nhưng lại thấy không ít xác quân cướp, tất cả đều chết vì các loại bẫy rập trong mộ.

Mộ cổ rộng và phức tạp hơn trong game rất nhiều, không phải cứ một đường là đi tới tận cùng mà có rất nhiều, rất nhiều lối rẽ.

Nhưng đối với George thì chuyện đó không đáng kể, vì anh có thể thông qua thính giác và khứu giác để định vị chính xác vị trí của đám trộm đó.

Nếu thực sự gặp phải mê cung phức tạp, anh chỉ cần đấm nát bức tường chắn đường là có thể tiếp tục tiến bước.

Còn về việc làm như vậy có khiến mộ cổ bị sập không ư?

Mộ cổ này được đào sâu vào lòng núi, khắp nơi đều là đá cứng, không dễ sập đến vậy đâu.

Mà có sập thật thì cũng chẳng đè chết được anh, chỉ là lúc thu thập kho báu bồi táng sẽ mất công hơn một chút thôi.

"Xem ra đều chết ở đây hết rồi!" Sau vài lần rẽ ngang rẽ dọc, George thấy ba tên cướp bị bắn như nhím trong một phòng mộ, anh biết tất cả những tên cướp truy đuổi tên Dark Elf vào đây chắc chắn đã chết sạch, bao gồm cả tên cầm đầu.

"Đỡ mất công cho mình." Lấy đi tiền vàng và đá quý cùng những món bồi táng có giá trị khác mà tên cầm đầu thu gom được trong mộ cổ, George tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Phía trước anh là một cánh cửa sắt dày, bên phải có ba vòng xoay,

cần phải xoay cả ba vòng về đúng hình vẽ quy định mới có thể kéo cần gạt mở cửa.

Nếu xoay sai, thứ chào đón bạn sẽ là vô số tên độc.

Ba tên cướp kia chính là vì xoay sai hình mà chết dưới làn tên độc.

Còn George thì chẳng buồn đi xoay từng cái vòng, anh cũng không thèm chạm vào cần gạt, mà đi thẳng tới trước cửa sắt, dùng hai tay dùng sức bẻ một cái, bẻ toạc cánh cửa thành một lỗ hổng vừa đủ một người chui qua rồi bước tiếp.

Qua khỏi cửa sắt, anh lại gặp một bầy Chuột Cống mang mầm bệnh thèm máu.

Đối mặt với bầy chuột đông nghịt, anh vung hai tay vỗ mạnh một cái, một luồng khí lưu cực mạnh bùng phát, hất văng lũ chuột vào tường, biến chúng thành những đống thịt vụn.

Ma pháp tuy không dùng được, nhưng nếu anh muốn, dựa vào nhục thân khủng bố cũng có thể tạo ra những hiệu ứng tương tự ma pháp.

“Tiếc thật, đều đã mục nát cả rồi, nếu không cũng có thể xem thử.” Sau khi vượt qua cửa sắt, rõ ràng đã tiến vào khu vực trung tâm của mộ cổ, bắt đầu xuất hiện rất nhiều sách bồi táng.

Chỉ vì thời gian quá lâu, sách cũng không được bảo quản bằng phương pháp đặc biệt nên đều đã mục nát không thể xem được nữa, vừa chạm vào đã hóa thành tro bụi.

Nếu lúc này anh dùng được ma pháp thì có thể đảo ngược thời gian để phục hồi chúng.

Nhưng thực ra cũng không sao, đợi khi đến Winterhold, nơi đó có thư viện lớn nhất tỉnh Skyrim, cơ bản là sách gì cũng tìm được.

“Cứu mạng, cứu mạng, cứu tôi với!” Đi qua một dãy cầu thang xuống tầng dưới của mộ cổ, George nhanh chóng nghe thấy tiếng kêu cứu của tên Dark Elf kia.

“Tốt lắm, ba nghìn đồng Septim sắp vào tay rồi.” Khóe miệng hơi nhếch lên, George theo tiếng kêu nhanh chóng đi tới một phòng mộ.

Phòng mộ này rất đặc biệt, đâu đâu cũng là mạng nhện và những xác khô bị mạng nhện quấn chặt chỉ còn trơ vỏ.

Nếu là người bình thường vào đây, chắc chắn vừa nhìn một cái đã sợ đến ngất xỉu.

Còn ở cuối phòng mộ là một tên Dark Elf đang bị trói lơ lửng trên không, đang nỗ lực vùng vẫy kêu cứu.

Hắn chính là tên đã trộm mất Vuốt Rồng Vàng và định độc chiếm kho báu.

“Xem ra Nhện Băng cũng có chút trí tuệ.” Nhện Băng (Frostbite Spider) là một loại sinh vật ma pháp trong Elder Scrolls, ngoại hình hơi giống với Nhện Khổng Lồ Acromantula trong thế giới Harry Potter.

Chúng không chỉ có thể phun nọc cực độc từ xa, nhả tơ bẫy rập, mà thực lực cận chiến cũng rất đáng sợ.

Quan trọng là chúng thường sống theo bầy, những con sống lâu năm có thể lớn tới bảy tám mét, to như một chiếc xe tăng.

Con Nhện Băng ở đây chính là loại sống lâu năm và đã có trí tuệ.

Sau khi bắt được tên Dark Elf, nó không giết ngay mà chỉ trói lại để hắn kêu cứu, rõ ràng là để nhử thêm nhiều con mồi đến.

Quả nhiên, khi George vừa bước vào phòng mộ, trong cái hang tối đen phía trên phòng mộ lập tức có động tĩnh.

Chương 582

George ngẩng đầu nhìn lên, một con Nhện...

Nhện Nương khổng lồ?

Chớp chớp mắt, George nhìn kỹ con Nhện Băng khổng lồ vừa tiếp đất cùng một bầy nhện con, khóe miệng không khỏi giật giật.

Lũ nhện con thì không sao, giống hệt Nhện Băng trong game ở kiếp trước.

Nhưng con Nhện Băng khổng lồ kia thì khác hẳn, phần dưới đúng là chân nhện, nhưng phần thân trên lại là hình dáng một người phụ nữ.

Có điều vì kích thước khổng lồ nên phần thân trên dù là người nhưng cũng to gấp bốn năm lần bình thường.

Cho nên vài bộ phận... rất lớn, cực kỳ lớn, dung mạo cũng rất xinh đẹp, biểu cảm quyến rũ, chỉ có vệt máu còn sót lại nơi khóe miệng khiến tổng thể trông rất yêu dị.

"Thế mà lại có cả Quái Vật Nương..." Thấy Nhện Nương với khuôn mặt đầy máu cùng đám con thơ đang lao về phía này, George lắc đầu, nhảy vọt lên không trung đá một phát nát đầu Nhện Nương.

Sau đó anh cũng giết sạch đám nhện con như cách đã làm với bầy chuột.

Anh không có sở thích đặc biệt nào với loại quái vật nửa người nửa nhện này.

Anh vung tay không về phía trước, một luồng khí nén tạo thành lưỡi dao sắc bén bắn ra, cắt đứt mạng nhện trói tên Dark Elf, rồi tiến lên ra lệnh: "Giao Vuốt Rồng Vàng ra đây!" "Ồ, tất nhiên, chiếc vuốt

rồng đó, tôi biết cách sử dụng, biết dùng các ký hiệu để mở cánh cửa ở Sảnh Kể Chuyện...” Tên Dark Elf gỡ mạng nhện trên người, vừa nói lấy lệ với George vừa đảo mắt tìm đường chạy trốn.

Nhưng hắn vừa mới nhấc chân đã nghe thấy giọng nói lạnh lùng đầy sát khí của George: “Tôi khuyên anh tốt nhất nên suy nghĩ cho kỹ.” Cơ thể không nhịn được mà run bắn lên, Arvel theo bản năng dừng bước.

Trực giác bảo hắn rằng nếu giờ hắn dám mang Vuốt Rồng Vàng chạy trốn, chắc chắn cái đầu của hắn sẽ bị đá nát như con Nhện Băng kia.

“Đừng...

đừng giết tôi, đây là Vuốt Rồng Vàng, giữ tôi lại, tôi có thể giúp anh mở cửa lớn.” Lau mồ hôi lạnh trên trán, Arvel nuốt nước bọt, có chút không nỡ đưa chiếc Vuốt Rồng Vàng treo bên hông cho George.

George nhận lấy chiếc vuốt, thản nhiên nói: “Đi theo sau tôi.” Xuyên qua phòng mộ nhện, George đi tới một đại sảnh trông giống như bàn tế lễ, anh hứng thú ngắm nhìn những hoa văn ma pháp dày đặc trên đó.

Arvel đứng bên cạnh để thể hiện giá trị của mình, vội vàng lên tiếng giải thích: “Người Nord cổ cho rằng cái chết không phải là điểm kết thúc, có thể thông qua tế tự để phục sinh, vì vậy hầu như mỗi ngôi mộ cổ của người Nord đều có bàn tế như thế này.

Mỗi đêm trăng tròn, các Thi Quỷ trong mộ sẽ tập trung về đây để triều bái bàn tế, mưu đồ phục sinh chủ nhân thực sự của ngôi mộ.

Nhưng thực tế là chưa từng có một con Thi Quỷ nào có thể thực sự phục sinh, linh hồn của họ đã sớm tan biến, chỉ còn lại một chút bản năng mà thôi.” “Xem ra anh cũng biết khá nhiều nhỉ?” George hơi

ngạc nhiên nhìn Arvel.

Trong game anh không có ấn tượng gì mấy với gã này, chỉ nhớ sau khi được cứu là hắn vội chạy trốn rồi chết trong tay lũ Thi Quỷ phía sau.

"Thưa ngài, đừng nhìn thực lực tôi không ra gì, tôi thực ra là một đạo tặc và nhà mạo hiểm lão luyện đấy, tôi có nghiên cứu về lịch sử của người Nord, Dwemer và Falmer, lại còn tinh thông giải mã các loại bẫy rập nữa." Arvel lộ vẻ nịnh bợ.

"Đúng lúc đang thiếu một người dẫn đường, Arvel này cũng không tệ." George gật đầu.

Anh vốn không định giết Arvel, Arvel cùng lắm chỉ là một tên trộm, chưa giết người, tội chưa đáng chết.

Không ngờ gã này còn tinh thông lịch sử, xem ra cũng có chút giá trị sử dụng.

Thế giới Skyrim ngoài đời thực có nhiều điểm khác biệt so với trong game, có Arvel ở đây, nhiều việc sẽ trở nên đơn giản và thuận tiện hơn.

Nghiên cứu một chút hoa văn ma pháp ở sảnh tế lễ, George phát hiện nó đại khái là một trận pháp ma pháp dùng để ngưng tụ năng lượng mang thuộc tính bóng tối và cái chết của thế giới này.

Không lãng phí thời gian nữa, George lấy đi những viên đá linh hồn trên bàn tế rồi tiếp tục đi sâu vào trong.

Đá linh hồn là một loại đá tự nhiên dùng để chứa đựng linh hồn người chết.

Chúng được dùng để phù phép vũ khí và giáp trụ tại bàn phù phép, hoặc để nạp năng lượng cho các vũ khí đã được phù phép.

Đá linh hồn có kích thước và cường độ khác nhau: cực nhỏ, nhỏ, bình thường, lớn, cực lớn và loại màu đen.

Thông thường người ta dùng ma pháp bẫy linh hồn của hệ Triệu hồi để bắt linh hồn vào đá, hoặc sử dụng vũ khí có phù phép bẫy linh hồn.

Đá linh hồn chủ yếu khai thác từ các mạch khoáng dưới lòng đất, loại khai thác tự nhiên đã có sẵn năng lượng, sau khi dùng hết thì đá linh hồn trống mới cần dùng ma pháp nhiếp hồn để lấp đầy.

Vì vậy giá trị của đá linh hồn ngoài việc xem kích cỡ to nhỏ, còn phụ thuộc vào lượng năng lượng linh hồn chứa bên trong.

Những viên đá linh hồn trước mắt này đều thuộc loại bình thường, năng lượng dư thừa bên trong còn khoảng một nửa, mang ra ngoài vẫn bán được không ít tiền.

Trong game, thu hoạch khi vào mộ cổ phụ thuộc vào đẳng cấp của bản thân.

Đẳng cấp càng cao thì vật phẩm giá trị trong mộ càng nhiều, đồng thời thực lực Thi Quỷ bên trong cũng càng mạnh.

Nhưng thực tế chắc chắn không phải vậy, số lượng và giá trị vật phẩm trong mộ chủ yếu phụ thuộc vào quy mô ngôi mộ và mức độ giàu có của chủ mộ lúc sinh thời.

Vì vậy, hiện tại anh mới vào đến khu vực trung tâm của mộ cổ, chưa đi sâu vào bên trong mà số vật phẩm thu được đã có giá trị gần một vạn đồng Septim rồi.

Một vạn đồng Septim có thể mua được một căn nhà khá ổn ở Whiterun.

Tất nhiên, mức độ nguy hiểm nhìn vào đám cướp đã chết là đủ hiểu.

Đối với đại bộ phận nhà mạo hiểm, vào mộ cổ người Nord thám hiểm cơ bản là có đi không có về.

Còn đối với những kẻ thực sự mạnh, dù là gia nhập các thế lực lớn hay làm lính đánh thuê thì cũng không thiếu cách kiếm tiền, không nhất thiết phải vào mộ cổ người Nord mạo hiểm.

Vì chẳng ai biết Thi Quỷ trong mộ mạnh đến mức nào, quy mô ra sao, không thể dự báo trước nguy hiểm.

"Cầm lấy!" Quăng chiếc túi vải chứa vũ khí phù phép cổ, đá quý, tiền vàng, Vuốt Rồng Vàng, trang sức quý tộc và đá linh hồn cho Arvel phía sau, George tung một cú đá mở toang cánh cửa sắt phía trước, hai tay hóa thành tàn ảnh bắt gọn tất cả những mũi tên độc bắn về phía mình, rồi ung dung bước vào đại sảnh phòng mộ phía trước.

Arvel nhận lấy túi vải, nhìn những báu vật bên trong, trong mắt lóe lên vẻ tham lam nhưng khi nhìn thấy bóng lưng của George phía trước, hắn lập tức lấy lại lý trí.

Người trước mắt này tuyệt đối là chiến sĩ hàng đầu, một cú đá có thể phá cửa sắt, đá nát đầu Nhện Nương, hắn có chạy đằng trời cũng không thoát, nói chi còn mang theo đống đồ này.

Thế là hắn ngoan ngoãn vác túi vải, làm chân sai vặt cho George.

"Gừ, lũ khốn kiếp, dám làm phiền giấc ngủ của Đức Vua!" Ngay khi bước vào đại sảnh, hàng trăm chiến sĩ Thi Quỷ đang nằm bỗng mở choàng mắt, bật dậy từ những hốc tường rồi lao xuống.

Kẻ cầm rìu lớn, kẻ cầm trường kiếm, kẻ rút cung dài, nhanh chóng lao về phía George.

"Nhiều quá!" Arvel thấy vậy lập tức lùi lại, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Thực lực chiến đấu của Thi Quỷ mạnh thế nào?

Da dày thịt chắc, không biết đau, không có tử huyệt, không biết sợ hãi, không sợ chảy máu, dù đầu bị chém rớt vẫn có thể tiếp tục tấn công.

Chỉ có cách chặt đứt tứ chi của chúng mới có thể khiến chúng ngừng hành động.

Nhược điểm duy nhất là hành động hơi chậm hơn người bình thường một chút.

Nhưng đó chỉ là lũ Thi Quỷ nô bộc và binh sĩ bình thường, còn có loại Thi Quỷ pháp sư và Thi Quỷ bá chủ mạnh hơn nhiều, tức là tướng quân Thi Quỷ, không chỉ biết dùng ma pháp mà còn có thể phát ra những tiếng thét của rồng đáng sợ.

Đánh tay đôi, hắn ngay cả một con Thi Quỷ bình thường cũng đánh không lại, hai con ngoài cửa là hắn phải dùng kỹ năng ẩn thân mới lẻn qua được.

Chương 583

Không ngờ ở đại sảnh trung tâm này lại có nhiều Thi Quỷ đến thế.

Hắn bỗng thấy may mắn vì mình vừa nãy không bỏ chạy sau khi được cứu, nếu không dù thoát được sự truy sát thì cũng sẽ chết trong tay đám Thi Quỷ này.

Sau đó hắn quay sang nhìn George, thầm nghĩ: "Nhiều Thi Quỷ thế này, chắc hẳn anh ta cũng không dám đi sâu vào nữa đâu." Thế nhưng, hắn phát hiện thanh niên Brighton mạnh mẽ trước mắt này khi thấy đám Thi Quỷ đó thì trên mặt không hề có một chút sợ hãi hay do dự nào, cứ thế hiên ngang bước tới.

Sau đó, hắn há hốc mồm kinh ngạc.

Hắn từng nghĩ George đã rất mạnh, không kém gì các lính đánh thuê hay thợ săn tiền thưởng hàng đầu, nhưng không ngờ George còn mạnh hơn cả những gì hắn tưởng tượng.

Chỉ thấy George đối mặt với đám Thi Quỷ đang vây đánh, tay còn chẳng thèm nhấc, cứ thế tung chân đá mỗi con một phát nát bấy.

Đúng vậy, không phải đá bay mà là đá nát.

Là kiểu cả cơ thể nổ tung thành một đống mảnh vụn ấy.

Anh đoán dù có trận pháp ma pháp của mộ địa phục hồi thì cũng phải mất một hai tháng mới có thể từ từ tụ lại mà hồi phục được.

Chưa đầy một phút, George đã giải quyết xong toàn bộ Thi Quỷ, đi tới đầu kia của đại sảnh.

"Đi thôi." Thấy Arvel còn đang ngơ ngác ở đó, George thản nhiên nhắc nhở một câu rồi tiến vào đường hầm phía sau.

Arvel nuốt nước bọt, lập tức đi theo.

Nếu như trước đó hắn còn nghĩ đợi George bị Thi Quỷ bao vây sẽ ôm túi báu vật chạy khỏi mộ, thì giờ hắn không dám nghĩ tới chuyện đó nữa.

Trên đoạn đường sau đó, George gặp đủ loại Thi Quỷ, dù là loại biết dùng ma pháp hay biết dùng tiếng thét của rồng, đều bị anh đá một phát là xong, không có ngoại lệ.

Trừ phi là cấp bậc như Linh Mục Rồng, nếu không dù là đại quân Thi Quỷ mạnh nhất cũng không chịu nổi một cú đá toàn lực của anh.

"Chẳng biết là do MOD tăng cường hay thực tế nó mạnh như vậy nữa." Vừa dọn dẹp đường đi vừa bước tới đại sảnh mật thất Vuốt Rồng, George thầm lẩm bẩm trong lòng.

Anh đại khái tính toán, từ lúc tiêu diệt Nhện Nương đến khi vào tới mật thất Vuốt Rồng, số Thi Quỷ anh hạ gục không tới một nghìn thì cũng phải tám trăm con.

Hơn nữa trong đó có không ít Thi Quỷ bá chủ và pháp sư có thực lực không hề yếu, có thể sử dụng một đoạn tiếng thét Đẩy Lùi cùng các loại ma pháp nguyên tố.

Nếu Dragonborn theo quy trình bình thường là đến Whiterun rồi lập tức đi lấy Long Thạch thì chắc chết lúc nào không hay.

Nhưng ngẫm lại Dragonborn chắc cũng không ngốc, thấy mộ cổ nguy hiểm chắc chắn sẽ rời đi để đến nơi khác nâng cao thực lực, khi nào đủ mạnh mới quay lại tìm Long Thạch.

Bình thường mà nói, sau khi Alduin trở lại cần thời gian hồi phục thực lực, rồi mới lên kế hoạch phục sinh cự long, chuyện đó không thể hoàn thành trong một sớm một chiều.

Cho nên Dragonborn có thừa thời gian để thăng cấp.

“Thưa ngài, tôi biết cách...” Thấy cuối cùng đã tới mật thất Vuốt Rồng mong đợi, vì sợ sau đó bị diệt khẩu nên Arvel lập tức lấy chiếc Vuốt Rồng Vàng từ trong túi ra để thể hiện giá trị, định tiến lên giải mã.

Có điều lời hắn còn chưa nói hết câu đã thấy George tung một cú đá về phía cánh cửa mật thất.

“Oành!” Chân phải của George giẫm mạnh lên cánh cửa Vuốt Rồng, cánh cửa đó không giống như những cánh cửa sắt bình thường bị phá bằng sức mạnh cơ bắp, mà lóe lên một chuỗi hoa văn ma pháp phức tạp, chống đỡ được cú đá của George.

“Thưa ngài, phía sau cánh cửa Vuốt Rồng này chính là phòng mộ chính, không thể dùng sức mạnh để mở đâu, chỉ có thể dùng Vuốt Rồng Vàng mới mở được.” Arvel vội vàng tiến lên giải thích.

George quan sát kỹ các hoa văn ma pháp trên cửa rồi cười nói: “Hóa ra đây là hạt nhân của cả ngôi mộ, một khi bị tấn công, tất cả năng lượng sẽ tập trung về đây để bảo vệ, hèn gì chắc chắn hơn hẳn mấy cánh cửa sắt kia.” Dù anh chưa học ma pháp của thế giới này, nhưng điều đó không có nghĩa là anh không hiểu tác dụng của các hoa văn ma pháp đó.

Là một người đã học qua ma pháp của vài thế giới, lại sắp thăng cấp lên Đấng Sáng Tạo cấp độ đa vũ trụ, chút năng lực này anh vẫn có.

Sau này chỉ cần tiếp xúc một chút với nguyên lý ma pháp cơ bản của thế giới này, anh có thể nhanh chóng mô phỏng ra những ma pháp tương tự, thậm chí là cải tiến chúng để có hiệu quả tốt hơn.

“Vậy thì dùng năm phần lực thử xem.” Không đợi Arvel thử giải mã, George lại nhấc chân đá tới.

Vừa rồi anh chỉ dùng một phần lực, giờ dùng đến năm phần.

"Oành!" Một tiếng nổ lớn vang lên, dù cánh cửa Vuốt Rồng đã huy động toàn bộ năng lượng của ngôi mộ cũng không thể ngăn cản được sức mạnh khủng khiếp từ chân phải của George, toàn bộ cánh cửa vỡ vụn thành từng mảnh.

"Đi thôi, vào trong nào." George phủi bụi trên người, không màng tới tên Arvel lại một lần nữa đứng hình, anh bước vào phòng mộ chính cuối cùng của Bleak Falls Barrow.

"Lớn hơn và lộng lẫy hơn mình tưởng tượng." Sau khi vào phòng mộ chính, George trước tiên nhìn quanh một lượt.

Vì thời gian, phòng mộ chính cũng giống như bên ngoài, nhiều thứ đã mục nát.

Nhưng chỉ dựa vào những gì còn sót lại cũng có thể hình dung được sự xa hoa của nơi này trước kia.

Hai bên lối đi chính trong phòng mộ đặt san sát một trăm cỗ quan tài, phía trước những quan tài đó là một cây cầu vòm, dưới cầu là một con suối nhỏ vẫn đang chảy.

Hai bên con suối có hai thác nước nhỏ treo lơ lửng, ở giữa là một bức tường đá lớn hình vòng cung, trên tường khắc những ký tự rồng đặc biệt để học tiếng thét.

Đối diện bức tường đá là một cỗ quan tài lớn lộng lẫy, chẳng cần đoán cũng biết bên trong chắc chắn chứa đựng chủ nhân thực sự của Bleak Falls Barrow này.

Vì tiếng động khi phá cánh cửa Vuốt Rồng quá lớn, đám Thi Quỷ trong quan tài đã hoàn toàn thức tỉnh, lần lượt cầm vũ khí ngồi dậy.

Thi Quỷ ở phòng mộ chính rất mạnh, vào thời kỳ người Nord cổ chắc hẳn đều ở cấp bậc đội trưởng hoặc tướng quân.

Còn tên Thi Quỷ trong quan tài trước bức tường Long Ngữ có lẽ là một công tước hay thân vương gì đó.

Ngẫm lại cũng phải, kẻ có thể nắm giữ món đồ quan trọng như Long Thạch thì địa vị tuyệt đối không thể thấp.

"Ta không bao giờ ngủ say, ta không bao giờ chết!" Những lời thì thầm cổ xưa của loài rồng phát ra từ miệng chủ nhân ngôi mộ, khí thế mạnh mẽ khiến Arvel đang vác túi vải sợ hãi quỳ rạp xuống đất, toàn thân run rẩy.

"Tám Vị Thần linh thiêng, con đúng là chán sống rồi mới dám đến đây tìm kho báu, cả đời này con sẽ không bao giờ xuống mộ nữa!" "Vì Đức Vua!" Những con Thi Quỷ còn lại gào thét rung trời, điên cuồng lao về phía George.

Quả cầu lửa, mũi băng, tia sét và những mũi tên phù phép của người Nord cổ cùng các đòn tấn công tầm xa ồ ạt bay tới, nhưng bị George vung tay chấn văng tất cả.

Những đòn tấn công này dù không thể làm tổn hại nhục thân của anh nhưng sẽ làm hỏng quần áo.

"Cút hết cho ta!" Hai tay George dùng sức đập xuống đất, mặt đất lập tức nứt toác, đám Thi Quỷ đang vây quanh cùng những mảnh đá vụn bị chấn văng lên không trung.

George đứng dậy búng tay liên tục, những mảnh đá trên không trung như những viên đạn súng máy được anh bắn ra, găm trúng toàn bộ lũ Thi Quỷ.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, tất cả Thi Quỷ đều bị đá găm chặt vào các bức tường xung quanh.

"FUS RO DAH!" Con Thi Quỷ mạnh nhất, kẻ đứng trước tường Long Ngữ nên được George cố ý né tránh đòn tấn công, thấy đám

thuộc hạ bị quét sạch trong nháy mắt liền lập tức tung ra ba đoạn tiếng thét đầy phẫn nộ về phía George.

Một luồng sức mạnh mạnh mẽ và kỳ lạ ập tới, nó không phải là sức mạnh của nguyên tố gió, cũng không phải chấn động không khí, mà là một loại sức mạnh thô bạo muốn đẩy người ta đi.

Cảm giác đó giống như một đoàn tàu hỏa đang lao nhanh tông thẳng vào người bạn vậy.

"Ba đoạn tiếng thét, thú vị đấy!" Hai chân mạnh mẽ giẫm xuống đất, lún sâu vào đá cứng, George gồng mình giữ vững thân thể, cứng rắn chịu đựng ba đoạn tiếng thét của chủ nhân ngôi mộ.

Đoàn tàu hỏa tông vào anh dù không làm hại được nhục thân nhưng sẽ hất văng anh đi, nên anh cần mượn đá cứng để giữ trụ.

Tất nhiên anh cũng có thể dùng tốc độ để né tránh, nhưng nếu làm vậy thì tên Arvel phía sau sẽ bị hét chết ngay tại chỗ.

Tiếng thét của rồng là ma pháp của loài rồng, người Nord bình thường ngay cả những người như Balgruuf hay Ulfric muốn học được một tiếng thét cũng phải mất hàng năm trời.

Chương 584

Cho nên uy lực thực tế mạnh hơn trong game rất nhiều.

Theo cảm nhận hiện tại của anh, một đoạn tiếng thét Đẩy Lùi có uy lực tương đương một vụ tông xe máy, hai đoạn như ô tô, còn ba đoạn là tàu hỏa.

Đó là lý do tại sao vị Vua tối cao của thành Solitude trong cuộc đấu với Ulfric lại bị tiếng thét gào chết tại chỗ.

Đây mới chỉ là người Nord bình thường thi triển, còn với những bậc thầy tiếng thét dành cả đời nghiên cứu trên đỉnh High Hrothgar thì ba đoạn tiếng thét đó uy lực sẽ còn lớn hơn nhiều.

Tiếng thét của bậc thầy thậm chí có thể vọng từ đỉnh High Hrothgar tới tận Whiterun.

Còn nếu là cự long thì khỏi phải nói.

"Ngươi cũng thử của ta xem!" Sau khi chịu đựng một tiếng thét của chủ nhân ngôi mộ, George không chần chừ, hóa thành một đạo tàn ảnh lao tới bên cạnh hắn, há miệng phát ra một tiếng gầm lớn: "Sư Tử Hống!" Sóng âm khổng lồ hình loa đập thẳng vào nhục thân Thi Quỷ cường tráng của chủ nhân ngôi mộ.

Ba giây sau, anh ngừng tiếng thét, nhục thân Thi Quỷ của hắn như cát bụi tan biến theo gió.

Anh tự nhiên không biết Sư Tử Hống thực sự, đây chỉ là anh dựa vào nhục thân mạnh mẽ để phát ra sóng âm từ cổ họng, hiệu quả cũng chẳng kém gì tiếng thét của rồng.

Có thể coi đây là một loại ma pháp vật lý thuần túy.

"Bức tường Long Ngữ!" Sau khi giải quyết xong chủ nhân ngôi

mộ, George không vội thu dọn tài bảo trong phòng mộ chính mà quay lại nhìn bức tường Long Ngữ khổng lồ phía trước, ghi nhớ những ký tự rồng của tiếng thét Đẩy Lùi trên đó.

Ma pháp tiếng rồng vẫn rất mạnh mẽ, nó không bì được với tiếng thét của anh chẳng qua là vì thực lực của chủ nhân ngôi mộ quá chênh lệch so với anh.

Nếu anh hoàn thành tấn cấp, dốc toàn lực dùng tiếng thét Đẩy Lùi thì e là ngay cả hành tinh cũng bị thổi bay.

Nhưng hiện tại anh không định phí thời gian tự mình giải mã tiếng rồng, chỉ ghi nhớ lại rồi đợi sau khi học xong ma pháp của loài người ở Winterhold sẽ lên đỉnh High Hrothgar tìm lão rồng Paarthurnax để từ từ nghiên cứu.

Ma pháp tiếng thét của rồng thì tất nhiên phải học từ chính loài rồng mới là chuẩn nhất.

"Ngây người cái gì, mau xem xem có món nào đáng giá thì thu gom hết lại mang đi." George cầm lấy Long Thạch từ trên bàn dưới bức tường Long Ngữ, thấy Avil vẫn còn quỳ dưới đất với gương mặt đầy kinh ngạc liền mở miệng nhắc nhở một câu.

Nếu bàn về trình độ thẩm định giá trị đồ vật, hắn chắc chắn không bằng một mạo hiểm giả bản địa như Avil.

Vì vậy, công việc dọn dẹp chiến trường này giao cho Avil là thích hợp nhất.

Avil sực tỉnh, vội vàng đứng dậy, không dám lười biếng một giây nào, bắt đầu lục soát mọi thứ đáng giá trong mộ thất chính.

Tám vị Thánh Linh chứng giám, một tiếng gầm làm tan nát quân đoàn Draugr, tên này còn đáng sợ hơn cả Ulfric Stormcloak.

"Nơi đây an nghỉ vị vua đã khuất của chúng ta, người sẽ thức tỉnh

nhờ sức mạnh của Alduin." George nhìn những văn tự rồng trên Long Thạch, lẩm bẩm dịch lại nội dung của nó.

Hắn vốn không hiểu tiếng Rồng, nhưng kiếp trước có nghe bạn cùng phòng kể qua ý nghĩa của tấm Long Thạch này sau khi dịch.

Lật mặt sau Long Thạch, trên đó khắc một bản đồ đánh dấu vị trí mai táng của những con rồng đã chết.

Sau khi ghi nhớ bản đồ, George đặt nó lại vị trí cũ.

Hắn không định mang Long Thạch đến Whiterun để nhận thưởng, số chiến lợi phẩm thu được ở cổ mộ này đem đi bán cũng đủ cho hắn tiêu xài một thời gian.

Nếu hắn lấy đi Long Thạch, có khả năng sẽ ảnh hưởng đến Dragonborn, khiến anh ta không thể thuận lợi đến High Hrothgar học Tiếng Thét (Dragon Shouts).

Điều này chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của Thần Rồng Akatosh.

Elovinda từng nói, nếu hắn không thay đổi quá lớn tiến trình câu chuyện thì thường sẽ không làm Đấng Sáng Tạo chú ý.

Đối với Đấng Sáng Tạo, chỉ cần kết cục không thay đổi quá nhiều, việc xảy ra những sự cố nhỏ ở giữa là rất bình thường.

Nhưng nếu biến hóa quá lớn thì rất khó che giấu.

Trong cốt truyện Elder Scrolls V, nhiệm vụ chính của Dragonborn là đánh bại Alduin.

Vì vậy George có thể đến Winterhold, Solitude, thậm chí hoàn thành mọi nhiệm vụ phụ và DLC, nhưng tốt nhất đừng chạm vào tấm Long Thạch then chốt này.

Tuy Akatosh không hẳn là Đấng Sáng Tạo, chỉ được coi là một phần sức mạnh của Đấng Sáng Tạo phân tách ra, và có lẽ không thể

hoàn toàn hình chiếu sức mạnh xuống đại lục, nhưng hoàn toàn không cần thiết phải đắc tội Akatosh khi chẳng mang lại lợi ích gì cho hắn.

"Thưa ngài, tất cả đồ đáng giá đều ở đây ạ." Khoảng nửa giờ sau, Avil kéo một chiếc túi lớn cao bằng người, run rẩy đi tới trước mặt George.

Việc đã xong, cũng có nghĩa là gã không còn giá trị sử dụng, có thể bị giết bất cứ lúc nào.

"Cho ngươi hai lựa chọn: Một là ta giao ngươi cho chủ trấn Riverwood.

Hai là làm tùy tùng của ta, sau một năm ta sẽ trả tự do cho ngươi." George đưa tay nhận lấy túi đồ, bình thản nói.

Avil nghe vậy thì người sững lại, vẻ mặt lộ rõ sự do dự.

Lý trí bảo gã nên chọn cách thứ nhất.

Vì như vậy gã cùng lắm chỉ bị tống vào ngục, nếu chịu chi tiền lo lót thì vài tháng là ra.

Gã chưa từng giết người, không có tiền án, chỉ là một kẻ trộm, mà trộm cắp thì không phải tội quá lớn.

Thế nhưng, gã chưa bao giờ là một người lý trí.

Nếu lý trí, gã đã không chạy từ Hammerfell đến Skyrim, trộm Vuốt Vàng để vào Bleak Falls Barrow.

Gã thích mạo hiểm, thích khám phá những điều mới mẻ, chí hướng trở thành mạo hiểm giả số một đại lục.

Nhưng lần thám hiểm này khiến gã nhận ra, với chút thực lực này, nếu tiếp tục gã sẽ sớm bỏ mạng ở một di tích nào đó.

Nhưng nếu từ bỏ để về quê làm ruộng thì gã không cam tâm.

Vì vậy, gã đã động lòng với lựa chọn thứ hai của George.

Rõ ràng George là một mạo hiểm giả cực kỳ mạnh mẽ.

Theo một người như vậy, dù chỉ là tùy tùng, chắc chắn gã sẽ được tiếp xúc với nhiều điều mà trước đây gã không bao giờ mơ tới.

Giống như cổ mộ cấp độ Bleak Falls Barrow này, với thực lực của gã thì đừng nói là vào đến khu vực trung tâm hay thấy được mộ thất chính hùng vĩ thế này.

Nhưng đi theo George, mọi chuyện thật dễ dàng và không hề có nguy hiểm.

"Thưa ngài, tôi nguyện ý làm tùy tùng của ngài, chờ đợi lệnh sai bảo!" "Tốt lắm." Nghe câu trả lời của Avil, George gật đầu: "Tìm xem trong mộ thất này có cơ quan nào thông thẳng ra ngoài không." Hắn nhớ trong trò chơi, cơ bản ở cuối mỗi hầm ngục đều có cửa cơ quan thông ra lối ra phía ngoài, không cần phải đi ngược lại đường cũ.

Avil lập tức đáp: "Thưa ngài, trong mộ thất này không có cơ quan nào cả, lúc nãy thu thập đồ đạc tôi đã xem kỹ rồi." "Không có?" George hơi ngẩn ra, rồi nhanh chóng hiểu ra vấn đề.

Cũng đúng, người bình thường xây mộ cho mình chẳng ai lại để lại cửa sau cả.

Vạn nhất cửa sau đó bị phát hiện, kẻ trộm mộ có thể phớt lờ vô số phòng thủ phía trước mà vào thẳng bên trong.

Việc trò chơi để lại cửa sau chủ yếu là để tiết kiệm thời gian cho người chơi, không phù hợp với logic thực tế.

"Bỏ đi, vậy tự mình mở một cái vậy." Nghĩ thông suốt, hắn cũng chẳng để ý, đi tới bức tường phía sau mộ thất chính, cử động tai để phán đoán vị trí, sau đó đấm mạnh một quyền.

Chương 585

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn, bức tường đá dày bị đấm thủng một lỗ lớn đủ cho một người đi qua.

Bên ngoài lỗ hổng là bầu trời trong xanh, phía dưới thấp thoáng thấy được trấn Riverwood đã thu nhỏ lại.

"Thưa ngài, cao thế này chúng ta làm sao xuống được ạ?" Avil không còn quá kinh ngạc trước việc George đấm thủng bức tường nữa vì đã thấy quá nhiều lần đến mức chai sạn.

Chỉ là lối ra này nằm ở lưng chừng núi, xung quanh vách đá dựng đứng, độ cao gần ba nghìn mét, không thể leo xuống bình thường được.

"Không cần phiền phức như vậy." Một tay George xách Avil, tay kia xách túi chiến lợi phẩm đầy ắp, rồi cứ thế nhảy xuống.

"A!

A!

A!

A!" Cảm nhận tốc độ rơi tự do, Avil hét lên kinh hoàng.

Nhảy từ độ cao này xuống, dù là chiến binh mạnh nhất thế giới cũng sẽ tan xương nát thịt.

Gã đồng ý làm tùy tùng là vì hy vọng có những cuộc mạo hiểm mới, nhưng không ngờ nó lại đến nhanh và kích thích như vậy.

Không, đây không còn là mạo hiểm nữa, đây là tự sát!

Thấy mặt đất sát ngay trước mắt, Avil tuyệt vọng nhắm nghiền mắt lại.

Thế nhưng ngay lúc đó, gã cảm thấy tốc độ rơi chậm lại, bên tai vang lên tiếng gió rít dữ dội.

Mở mắt nhìn sang phải, gã sững sờ.

Hóa ra lúc sắp chạm đất, George đã hít một hơi thật sâu rồi phun thẳng xuống mặt đất, dựa vào phản lực cực mạnh để giảm tốc và hạ cánh an toàn.

Thực ra với cơ thể của George, hắn chẳng cần làm thế, nhảy từ ba nghìn mét xuống cũng chẳng sao.

Nhưng vì sợ Avil không chịu nổi nên hắn mới dùng cách này.

Trên sườn núi phía đông Riverwood, bốn đứa trẻ đang chơi đùa bỗng bị một luồng cuồng gió thổi lăn lóc.

Sau đó thấy hai người từ trên trời từ từ đáp xuống, chúng sợ hãi chạy thẳng về nhà: "Mẹ ơi, mẹ ơi!

Con thấy có người bay từ trên núi xuống kìa!" "Thưa ngài, phổi của ngài quả thật còn mạnh hơn cả cự long!" Sau khi hạ cánh an toàn và trấn tĩnh lại nhịp tim, Avil không nhịn được mà thốt lên cảm thán.

Dùng hơi thở tạo phản lực để giảm tốc là chuyện chưa từng nghe thấy.

Phổi phải mạnh đến mức nào mới thổi ra được luồng gió lớn như vậy.

Gã cảm thấy luồng gió George thổi ra còn lợi hại hơn cả phép thuật bão tố của pháp sư.

Dù là pháp sư hệ biến hóa thi triển phép hạ cánh chậm cũng không thể khiến người ta nhảy từ độ cao ba nghìn mét xuống mà không sao, vài chục mét đã là rất giỏi rồi.

"Cậu đến lối ra phía bắc của thị trấn đợi ta, ta giải quyết xong

việc sẽ đến tìm cậu, sau đó chúng ta lên đường đến Whiterun." Đối với lời khen của Avil, George không mấy bận tâm.

Về tố chất cơ thể, hắn đúng là mạnh hơn cự long thông thường của thế giới này, nếu hóa thân thành rồng và chỉ cận chiến, Alduin cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Sau khi thôn phệ Hắc Long, cường độ cơ thể rồng của hắn hiện tại gấp mấy lần Hắc Long cũ.

Mà Hắc Long ở thế giới Fairy Tail vốn là Diệt Thế Chi Long, không hề kém cạnh Alduin.

"Rõ thưa ngài, tôi sẽ đợi ngài ở ngã ba đường phía trên cầu." Avil gật đầu, quay người định đi vòng qua Riverwood về phía bắc, bỗng nhiên bị một tiếng gầm kỳ lạ thu hút, không nhịn được ngẩng đầu lên.

Và cái ngẩng đầu ấy khiến gã suýt ngã ngồi xuống đất vì sợ hãi.

"Đó là... rồng?" Sinh vật mang tên rồng gã chỉ mới thấy trong sách sử, thậm chí nhiều người còn cho rằng rồng không hề tồn tại trên đời.

Bởi theo sử sách ghi lại, con rồng cuối cùng xuất hiện đã là từ hơn hai nghìn năm trước.

Không ngờ gã vừa mới ví von xong thì đã thấy một con rồng thật sự bay ngang qua đỉnh đầu.

"Alduin, xem ra Helgen đã bị xóa sổ hoàn toàn, hai ngày nữa Dragonborn cũng sẽ tới đây." George đã sớm phát hiện ra tung tích của Alduin nhưng hắn không quá quan tâm.

Vì sau khi trút giận xong, theo lẽ thường Alduin sẽ không tấn công các làng mạc khác mà vội vàng trở về nghỉ ngơi và hồi sinh những con rồng khác.

"Đừng bận tâm đến con rồng đó, sau này cậu sẽ có nhiều cơ hội

để thấy thêm thôi.” George xách túi bảo vật lớn, để lại một tàn ảnh rồi lao về hướng Riverwood.

Hắn không lo Avil chạy trốn, với ngũ giác của mình, dù ở trong trấn hắn vẫn có thể canh chừng được Avil.

Nếu Avil không tuân lệnh mà bỏ trốn thì kết quả chỉ có con đường chết.

Sau khi vào trấn, George khôi phục tốc độ bình thường, đi về phía cửa hàng Riverwood Trader.

Khác với trước đây, giờ đây mỗi cư dân đi ngang qua đều trố mắt nhìn và dừng bước.

Lý do rất đơn giản: họ bị túi bảo vật lấp lánh mà George đang xách làm lóa mắt.

Đồ đáng giá trong cổ mộ quá nhiều, chiếc túi của tên thủ lĩnh băng cướp không chứa hết được nên khó tránh khỏi có vài món bị lộ ra ngoài.

George cũng chẳng quan tâm.

Người ta thường nói không nên để lộ của cải, nhưng đó là khi không có thực lực.

Với sức mạnh của hắn, hắn chẳng cần để ý những chi tiết này.

Nếu có kẻ nào vì bảo vật mà sinh lòng tham thì chẳng qua là mang thêm tiền đến nộp mạng cho hắn mà thôi.

Bước nhanh vào cửa hàng, George đẩy cửa bước vào.

“Là anh, tôi biết mà...

Đây là...

Vuốt Vàng!!” Camilla Valerius đang cầm chổi quét nhà, ngẩng đầu

thấy George xuất hiện, ban đầu gương mặt không có gì ngạc nhiên.

Vì nàng vốn nghĩ George không phải mạo hiểm giả thực thụ, hơn nữa mới qua nửa ngày, ngay cả leo đến tháp canh của bọn cướp còn không kịp.

Chắc chắn là đi giữa đường thấy sợ nên quay lại hủy nhiệm vụ.

Thế nhưng lời nàng mới nói được một nửa thì thấy George móc từ trong chiếc túi vàng bạc lấp lánh ra chiếc Vuốt Vàng.

Biểu cảm của nàng lập tức đông cứng lại, chuyển thành kinh ngạc và nghi hoặc.

Lucan nghe tiếng em gái kinh hô, lập tức thò đầu ra khỏi quầy.

Chương 586

Thấy Vuốt Vàng trong tay George, gã cũng lộ vẻ kinh ngạc tương tự, nhưng nhanh chóng phản ứng lại.

Vì gã vốn cảm thấy George không đơn giản.

“Ngài George, tuyệt vời quá, xem ra ngài đã hoàn thành nhiệm vụ một cách thuận lợi, và tôi sẽ rất vui lòng trả cho ngài phần thưởng xứng đáng.” “Xem đống đồ này đáng giá bao nhiêu, tôi muốn bán hết.” Sau khi đưa Vuốt Vàng cho Lucan, George nhấc chiếc túi vải cao bằng người lên, đổ hết đồ bên trong ra quầy.

Chén vàng, đĩa vàng, đá quý đủ màu sắc đỏ, xanh, lục, những món trang sức lộng lẫy của quý tộc thời đại Nord cổ, còn có cả đá linh hồn (Soul Gems) và một số vũ khí ma pháp tỏa ra hào quang kỳ lạ.

Ngoại trừ thần khí và ma khí đặc biệt, các vũ khí ma pháp thông thường sẽ bị thời gian bào mòn, uy lực càng lúc càng kém.

Cho nên những vũ khí, giáp trụ Nord cổ to lớn nhưng hiệu quả ma pháp gần như biến mất đã bị George vứt bỏ.

Chúng không bán được nhiều tiền mà lại tốn diện tích.

Những món hắn giữ lại đều có hiệu quả ma pháp khá tốt và kích thước nhỏ gọn như dao găm ma pháp, vòng đầu, thắt lưng, nhẫn, dây chuyền.

“Đây... nhiều vật phẩm thời Nord cổ thế này, ngài đã dọn sạch cả một hầm mộ Nord rồi sao?” Lucan bị đống bảo vật lóa mắt, giọng nói có chút run rẩy.

Gã là một thương nhân có kiến thức rộng nhưng cũng chưa từng gặp một lúc nhiều bảo vật mang phong cách Nord cổ rõ rệt như thế

này.

Nhưng gã nhanh chóng nhận ra có lẽ mình đã nói đúng.

Đối phương đã đi tìm Vuốt Vàng thì chắc chắn sẽ đến Bleak Falls Barrow, tiện tay thám hiểm luôn cũng là chuyện bình thường.

Nếu không làm sao có được nhiều bảo vật phong cách Nord như vậy.

Thế nhưng, đó là Bleak Falls Barrow, một cổ mộ siêu lớn khiến vô số mạo hiểm giả đi không trở lại, mà George này lại có thể bình an vô sự trở về với đống bảo vật này.

Quan trọng nhất là chỉ mất không tới nửa ngày.

Xem ra George bí ẩn và mạnh mẽ hơn gã dự đoán nhiều, là một mạo hiểm giả đỉnh cao thực thụ.

"Cứ coi là vậy đi, phần lớn những món đáng giá tôi đã lấy đi rồi, nhưng bên trong vẫn còn không ít thứ.

Nếu các ngươi có hứng thú, có thể tổ chức người vào đó lục soát thêm, chắc chắn vẫn thu hoạch được khá nhiều.

Yên tâm, băng cướp và Draugr đều đã bị tôi dọn sạch rồi." George gật đầu giải thích.

Trong Bleak Falls Barrow quả thật còn nhiều thứ có giá trị, nếu không ngại vất vả đẩy xe lên thồ vài chuyến thì cũng kiếm được kha khá tiền.

Đối với cư dân thị trấn, đó cũng được coi là một khoản lộc trời cho.

Hơn nữa đám Draugr kia ít nhất cũng phải vài ba tháng mới hồi phục lại được, các cơ quan bẫy rập cũng bị hắn phá hủy sạch, không còn nguy hiểm gì.

Nghe lời George nói, đám đông hiếu kỳ đang tụ tập bên ngoài cửa hàng vì bị túi bảo vật thu hút đồng loạt thốt lên kinh ngạc.

Một vài người gan dạ và nhanh nhạy đã lập tức quay người bỏ đi, chuẩn bị thu dọn đồ đạc để lên núi thăm dò.

Chuyện này không phải lần đầu xảy ra, lần trước khi Whiterun cử một tiểu đội binh sĩ đến dẹp tháp canh của bọn cướp, vì không mang hết được đồ đạc nên đã bỏ lại một ít thứ có giá trị.

Những cư dân nhanh nhạy đã lên núi mang số đồ đó về.

Tuy bán không được nhiều nhưng cũng bằng nửa tháng làm ruộng bình thường.

Lần này không chỉ bọn cướp mà cả lũ Draugr trong hầm mộ cũng bị dọn sạch, chắc chắn đồ bỏ lại còn nhiều hơn.

Nếu chạy nhanh có khi còn giàu to.

Mọi người không ai ngốc, thấy có người đi là hiểu ngay cơ hội phát tài đã đến, liền nhao nhao gọi bạn gọi bè chuẩn bị cùng lên núi.

"Tổng cộng trị giá mười vạn Septim!" Lucan định giá từng món một, cuối cùng chép miệng báo ra tổng giá trị của túi bảo vật lớn này.

"Cộng thêm ba nghìn Septim tiền thưởng Vuốt Vàng, vậy là mười vạn ba nghìn Septim, trong thời gian ngắn cũng đủ dùng rồi." George nhẩm tính trong lòng rồi gật đầu chấp nhận mức giá của Lucan.

Hắn biết mức giá này thực ra vẫn còn dư địa để thương lượng, nếu mang đến Whiterun bán lẻ từng loại thì có thể được hai mươi đến ba mươi vạn.

Nếu gặp được quý tộc nào có niềm đam mê nghiên cứu văn hóa Nord cổ thì giá còn cao hơn nữa.

Nhưng đối với hắn, điều đó hoàn toàn không cần thiết.

Với thực lực của hắn, việc kiếm tiền quá dễ dàng.

Dù là quét sạch một ngôi mộ Nord hay dẹp một băng cướp khét tiếng, trại Forsworn hay lâu đài ma cà rồng đều rất đơn giản.

Chỉ vài giờ là có thể kiếm được mười mấy hai mươi vạn.

Hơn nữa, người ta làm ăn thì phải để người ta kiếm lời.

Khi bạn là một người làm thuê khốn khổ, mua đôi giày hai trăm đồng bạn sẽ mặc cả với chủ tiệm hàng chục phút để lấy giá một trăm rưỡi.

Nhưng khi bạn là người giàu nhất thế giới, đi mua đôi giày hai trăm đồng, liệu bạn có còn đi mặc cả không?

Nếu chủ tiệm thái độ tốt, phục vụ chu đáo, mua giày hai trăm và đưa thêm hai trăm tiền boa cũng là chuyện thường tình.

So với Lucan, George hiện tại cũng không khác gì người giàu nhất thế giới.

Lucan vốn đang chờ George mặc cả, nghe hắn đồng ý mức giá ngay lập tức mà không cần suy nghĩ thì cũng ngẩn người ra.

Sau đó trên mặt gã lộ rõ vẻ mừng rỡ.

"Được, nhưng hiện tại tôi không có sẵn nhiều tiền như vậy, cần khoảng hai giờ để đi huy động." Mười vạn ba nghìn Septim không phải là con số nhỏ.

Với tư cách chủ cửa hàng, phần lớn tiền của gã đều nằm ở hàng hóa, tiền mặt trong tay không nhiều.

Nhưng đó không phải vấn đề, gã có thể hỏi vay Alvor thợ rèn, Gerdur chủ xưởng gỗ và Delphine ở quán trọ Sleeping Giant.

Tài sản của ba người này không kém gì gã, chỉ cần thêm chút lãi suất là vay được ngay.

Còn đống bảo vật Nord cổ trị giá mười vạn này, gã thong thả bán trong vài tháng có thể thu về hai mươi vạn, nếu kiên nhẫn chờ khách sành sỏi thì còn được nhiều hơn.

"Tôi cũng muốn xem thử đồ trong tiệm của ông, biết đâu có thứ tôi cần." George gật đầu lần nữa, hắn không vội vàng gì hai tiếng đồng hồ đó.

"Ngài George, ngài cứ thong thả xem, lát nữa bất cứ thứ gì ngài ưng ý tôi đều giảm giá ba mươi phần trăm cho ngài." Lucan vội vàng vẫy tay gọi em gái vẫn còn đang ngơ ngác: "Camilla, mau giới thiệu đồ trong tiệm cho ngài George, anh đi chuẩn bị tiền!" Camilla sực tỉnh, lập tức buông chổi, đôi mắt sáng rực đi tới thay thế anh trai, nhìn George đầy ngưỡng mộ.

"Không ngờ anh lại lợi hại đến thế!" Đâu chỉ là lợi hại, phải gọi là siêu lợi hại.

Nàng từng nghe những mạo hiểm giả trong quán trọ khoác lác về chiến tích của mình, kẻ nào một mình giết được ba, năm con Draugr đã là giỏi lắm rồi.

Nhưng ngài George trước mặt đây không chỉ diệt sạch hang ổ bọn cướp mà còn giải quyết hết Draugr trong Bleak Falls Barrow.

Nàng cảm thấy George chắc cũng phải ngang ngửa với những người trong Companion (Chiến Hữu Đoàn).

Chương 587

Nếu lúc này George dùng năng lực tâm linh để đọc suy nghĩ của Camilla, hắn hẳn sẽ nói: "Nay ngươi không phải mạo hiểm giả, nhìn ta như ếch ngồi đáy giếng ngước nhìn trăng rằm; nếu ngươi may mắn trở thành mạo hiểm giả, nhìn ta như hạt bụi thấy trời xanh." Companion?

Cả hội Companion cộng lại cũng không chịu nổi một ngón tay của hắn.

"Đã nói với cô rồi, tôi vẫn có chút tự tin vào thực lực của mình mà." George cười nháy mắt, nhận lấy danh mục hàng hóa từ tay Camilla.

Hắn muốn xem cửa hàng có cuốn sách ma pháp nào không để mua về tự học.

Là một pháp sư mà cứ dùng sức mạnh cơ bắp chiến đấu thì thật chẳng tao nhã chút nào.

Hơn nữa muốn gia nhập Học viện Winterhold dường như cũng cần có căn bản ma pháp nhất định, nếu không người ta sẽ không nhận.

Sẵn tiện mua thêm vài bộ quần áo tử tế, bộ đồ của phân thân này quá rẻ tiền, không phù hợp với thân phận của hắn.

Cuối cùng, hắn mua mỗi loại một cuốn sách thông thường trong tiệm, thông qua những cuốn sách này hắn có thể hiểu rõ hơn về thế giới này.

Với sự giúp đỡ của Camilla, George nhanh chóng tìm được những thứ mình cần, sau khi đóng gói xong xuôi, hắn vừa uống trà vừa ngồi tán gẫu.

Chủ yếu là Camilla hỏi, George trả lời tùy hứng.

Chưa đầy hai giờ sau, Lucan mang mười tờ ngân phiếu mệnh giá lớn trở về.

Điều khiến George không ngờ tới là ở thế giới Elder Scrolls này lại có sự tồn tại của thứ giống như ngân hàng.

Vì trong trò chơi không có ngân hàng, mọi thứ đều phải tự mang theo hoặc giao cho tùy tùng và để trên ngựa.

Ngân hàng ở đây do các thương nhân Đế quốc lập ra, Lucan đổi mười tờ ngân phiếu lớn, mỗi tờ trị giá mười nghìn Septim, có thể đổi tiền tại ngân hàng ở các thành phố thuộc các tỉnh của Đế quốc.

Thậm chí ở những vùng thuộc phe Stormcloak đang chiến tranh với Đế quốc cũng có thể đổi tiền bình thường.

"Tổng cộng hai nghìn năm trăm Septim." Sau khi nhận mười tờ ngân phiếu, George thanh toán tiền sách vở và quần áo đã được giảm giá.

Cuối cùng Lucan đưa lại cho George năm trăm Septim tiền thừa.

Chia tay Camilla đang lưu luyến không rời, George xách đồ đạc đến trạm xe ngựa của trấn Riverwood.

Thật tốt khi không chỉ các thành phố lớn như Whiterun, Solitude hay Windhelm mới có trạm xe ngựa.

Ở thế giới này, mọi thành phố và thị trấn đều có trạm xe ngựa, có thể thuê xe và khá an toàn vì bản thân trạm xe cũng có hộ vệ đi kèm.

Không ghép chuyến với người khác, George chi hai trăm Septim thuê riêng một cỗ xe ngựa chở hắn và đống sách vở hướng về Whiterun ở phía bắc.

Khi đi qua ngã ba đường phía trên cầu, hắn đón thêm Avil đang đợi

ở đó.

Đi xe ngựa đến Whiterun mất năm ngày, hắn vừa hay có thể ngồi trên xe thưởng ngoạn phong cảnh, vừa đọc hết số sách đã mua.

Ba ngày sau, vào buổi sáng.

Với sự giúp đỡ của binh sĩ Đế quốc Hadvar, nhân vật chính của thế giới này – Dragonborn – cuối cùng cũng thoát khỏi Helgen và đến được Riverwood.

"Ơ, sao người trong trấn lại ít thế này?" Hadvar dẫn Dragonborn đi vào trấn từ cổng nam, phát hiện trong trấn ngoại trừ người già và trẻ nhỏ thì hầu như không thấy người trưởng thành nào, vẻ mặt lập tức lộ rõ sự nghi hoặc.

Tuy anh ta tòng quân ở Solitude nhưng cơ bản mỗi năm vẫn về quê Riverwood thăm gia đình chú Alvor.

Vì vậy anh ta nắm khá rõ tình hình của trấn.

"Chẳng lẽ con rồng đó đã tấn công nơi này?" Dragonborn bên cạnh suy đoán.

Khi họ thoát ra từ hầm ngầm Helgen, họ thấy con rồng bay về phía bắc, có lẽ nó đã đi ngang qua Riverwood.

"Chắc là không đâu, cứ đến chỗ chú tôi xem sao!" Hadvar nhíu mày phủ nhận suy đoán của Dragonborn, sau đó lo lắng chạy về phía tiệm rèn của trấn.

Tuy nhìn từ cổng nam thì không giống như bị tấn công, nhưng chuyện này cũng khó nói.

Biết đâu con rồng đó tấn công cổng bắc hoặc có sự cố nào khác.

"Thím Sigrid, chú Alvor đâu rồi ạ?" Đến trước tiệm rèn, thấy tiệm đóng cửa, Hadvar giật mình vội vàng đẩy cửa bước vào, thấy thím

đang thong thả đan áo len mới thở phào nhẹ nhõm.

Sigrid thấy Hadvar thì mừng rỡ: “Hadvar, cháu về rồi à?

Chú cháu đang đưa Doris lên núi, đến Bleak Falls Barrow rồi.” “Cái gì, Bleak Falls Barrow?” Nghe Sigrid nói, sắc mặt Hadvar lập tức thay đổi: “Nơi đó nguy hiểm lắm, sao chú Alvor lại đưa Doris đến đó!” Lớn lên ở Riverwood, anh ta đã nghe rất nhiều truyền thuyết đáng sợ về Bleak Falls Barrow.

Sau khi đi lính ở Solitude, anh ta mới hiểu phần lớn truyền thuyết là giả.

Tuy nhiên, cũng chính vì mở mang kiến thức ở Solitude mà anh ta hiểu rõ nhất những cổ mộ lớn như Bleak Falls Barrow ẩn chứa nguy hiểm khổng lồ đến mức nào.

Trước đây Tướng quân Tullius luôn phái người tìm kiếm Vương miện Răng cưa, anh ta từng dẫn đội thám hiểm một số cổ mộ Nord ở vùng Haafingar.

Những cổ mộ đó không lớn bằng Bleak Falls Barrow mà vẫn khiến họ tổn thất nặng nề.

Phải biết rằng đội anh ta dẫn dắt là tiểu đội thám hiểm tinh nhuệ nhất của Đế quốc, vũ khí trang bị tốt lại có pháp sư và linh mục hỗ trợ.

“Đừng lo, mấy ngày trước có một mạo hiểm giả mạnh mẽ đến Riverwood, anh ta dẹp sạch lũ cướp ở tháp canh rồi tiện tay dọn dẹp luôn cả Bleak Falls Barrow.” Sigrid kể lại tỉ mỉ chuyện Lucan chủ cửa hàng bị trộm Vuốt Vàng, sau đó mạo hiểm giả George nhận nhiệm vụ và sau đó mang về một túi bảo vật lớn như thế nào.

“Sáng nay đã có người mang đồ thu gom được từ Bleak Falls Barrow xuống núi rồi, nơi đó hiện tại quả thực rất an toàn.

Chú của cháu muốn xem có tìm được kỹ thuật rèn đúc thời Nord cổ không, Doris cũng tò mò muốn xem cổ mộ nên đã đi theo đoàn người lên núi rồi." "Một mình mà dọn sạch được cả Bleak Falls Barrow, quả là một mạo hiểm giả mạnh mẽ, nếu có thể gia nhập phục vụ Đế quốc thì tốt biết mấy." Hadvar nghe xong không khỏi thốt lên cảm thán.

Hai ngày sau, Alvor dẫn con gái Doris cùng đoàn người Riverwood kéo từng xe vũ khí, giáp trụ Nord cổ và các loại đồ vật có vẻ giá trị xuống núi.

Trong số đó có cả tấm Long Thạch mà George không lấy, và nó đã trở thành món đồ sưu tập của Doris.

Sau khi biết tin Helgen bị rồng tấn công, Alvor khẩn cầu Dragonborn giúp đỡ đến Whiterun báo cáo với Lãnh chúa Balgruuf để ngài phái binh đến trấn giữ.

Dragonborn chấp nhận thỉnh cầu, cầm hai trăm Septim lộ phí Alvor hỗ trợ, thuê xe bắt đầu cuộc mạo hiểm đến Whiterun.

Cùng lúc đó, George và tùy tùng Avil đã ở cách Whiterun không xa.

Vén rèm xe ngựa ra, bên ngoài là những cánh đồng lúa mạch vàng óng, trên con đại lộ rộng đủ cho năm cỗ xe ngựa đi song song là những đoàn xe qua lại nấp nập.

Phóng tầm mắt ra xa có thể thấy Whiterun hùng vĩ ngự trị trên gò đất cao.

Đặt cuốn sách giảng giải về nguyên lý ma pháp cơ bản xuống, George dặn dò Avil: "Giới thiệu cho ta về thành phố này đi." Những ngày qua, hắn đã đọc hết số sách mua ở Riverwood Trader, trong đó có một số giới thiệu về lịch sử Whiterun.

Kết hợp với những gì hắn biết từ trò chơi ở kiếp trước, hắn cũng

đã hiểu khá rõ về thành phố này.

Tuy nhiên, hắn vẫn muốn nghe Avil – một mạo hiểm giả thạo tin – kể chi tiết hơn để bổ sung thêm.

"Thưa ngài, Whiterun là..." Nghe George hỏi, Avil tự nhiên không dám chậm trễ, nhanh chóng báo cáo tường tận tất cả lịch sử Whiterun gã biết cùng các loại thông tin lượm lặt được.

Nhờ Avil bổ sung những chi tiết nhỏ, George cuối cùng đã có cái nhìn khá hoàn chỉnh về Whiterun.

Whiterun là thủ phủ của vùng Whiterun Hold, khu vực thành thị được bao quanh bởi sông White River, là thành phố thương mại sầm uất nhất Skyrim và cũng chiếm giữ vị trí chiến lược cực kỳ quan trọng.

Chương 588

Lịch sử của nó có thể truy nguyên từ Kỷ nguyên thứ Nhất, khi đó Vua Olaf Độc Nhãn đã dùng Tiếng Thét chiến đấu một trận kinh thiên động địa với cự long tại Whiterun khi đó vẫn còn là một thị trấn nhỏ.

Cuối cùng, ông đã thu phục được con rồng, mang nó về làm tù binh tại thị trấn mới nổi này và xây dựng nên tòa lâu đài hùng vĩ.

Đầu của con rồng đó cho đến nay vẫn còn được treo trong đại sảnh của Dragonsreach (Lâu đài Long Lâm) như một món đồ trang trí.

Whiterun giữ thái độ trung lập trong cuộc chiến giữa Đế quốc và phe Stormcloak.

Trong thành, ngoài hội Companion lừng danh khắp đại lục, chủ yếu có hai thế lực gia tộc lớn là Gray-Mane và Battle-Born.

Nhà Gray-Mane ủng hộ Stormcloak, còn Battle-Born ủng hộ Đế quốc.

Nhưng đối với George, những việc này đều không quan trọng.

Hắn đến Whiterun, một mặt là để quá cảnh trước khi đến Winterhold học ma pháp, mặt khác là muốn dạo quanh để săn tìm những cuốn sách ma pháp mới.

Whiterun là thành phố thương mại sầm uất nhất Skyrim, thương nhân qua lại rất đông, tự nhiên cơ hội mua được nhiều sách ma pháp cũng cao hơn.

Thông qua những cuốn sách mua ở Riverwood, hắn đã nắm vững cơ bản nguyên lý ma pháp của thế giới này.

Chỉ tiếc là Riverwood Trader ngoài sách giảng giải nguyên lý thì chỉ có một cuốn sách kỹ năng thực thụ là phép "Hỏa Thiệt Thuật"

(Flames) – phép thuật phổ biến nhất Skyrim.

Đúng như tên gọi, nó dùng tay phun ra luồng lửa liên tục như chiếc lưỡi để đốt cháy kẻ thù.

Độ dài và độ lớn của ngọn lửa chủ yếu phụ thuộc vào hiểu biết của người thi triển về ma pháp và năng lực ma pháp của bản thân.

Nhưng chỉ với phép cơ bản như Hỏa Thiệt Thuật thì không thể vượt qua bài kiểm tra đầu vào của Học viện Winterhold, cần phải mua thêm một số sách kỹ năng ma pháp cao cấp hơn.

Tuy nhiên, với năng lực của hắn, nếu dùng Hỏa Thiệt Thuật thì uy lực có lẽ còn khủng khiếp hơn cả những ma pháp lửa đỉnh cao nhất thế giới này.

Hiện tại George không thể thi triển ma pháp không thuộc về thế giới này, chỉ có thể sử dụng sức mạnh thể chất.

Nhưng điều đó không có nghĩa là hắn không thể huy động lượng ma lực khổng lồ trong cơ thể.

Chỉ cần hắn học được cách vận hành ma pháp theo nguyên lý của thế giới này, hắn có thể thông qua ma lực khổng lồ của bản thân để tăng cường uy lực ma pháp.

Vì vậy, phép Hỏa Thiệt Thuật sơ cấp nhất dưới sự lấp đầy của ma lực khổng lồ cũng sẽ có uy lực vô cùng đáng sợ.

Hơn nữa về sau, khi đã hiểu rõ hoàn toàn nguyên lý vận hành ma pháp cơ bản của thế giới này, hắn có thể tiến hành sửa đổi nhất định, dùng nguyên lý đó để mô phỏng lại những ma pháp hắn đã học ở các thế giới khác.

Giống như việc hắn sửa đổi bùa chú của thế giới Harry Potter để có thể thi triển bằng nguyên lý ma pháp của Fairy Tail rồi dạy cho các ma đạo sĩ vậy.

Như thế Đấng Sáng Tạo cũng sẽ không phát hiện ra, vì điều này chỉ tương đương với việc hắn dùng nguyên lý của thế giới này để khai phá ra một loại ma pháp mới.

Pháp sư nghiên cứu ma pháp là chuyện quá đỗi bình thường, mỗi năm đều có vô số pháp sư khai phá ra các loại ma pháp mới.

Chỉ là phần lớn đều bị đào thải vì không đủ thực dụng hoặc hiệu quả kém hơn các ma pháp kinh điển trước đó.

Khi xe ngựa đi qua những cánh đồng lúa mạch vàng, qua những nông trang và xưởng ủ rượu, cuối cùng cũng đến chân thành Whiterun và dừng lại ở trạm xe ngựa.

Trạm xe ngựa Whiterun nằm ngay cạnh chuồng ngựa chuyên bán ngựa của thành phố.

George dẫn Avil vừa trả xong tiền xe, vừa bước ra khỏi trạm đã bị chủ chuồng ngựa Skulvar chặn lại.

"Thưa ngài kính mến, ngài có cần mua ngựa không?

Ngựa ở chỗ tôi là tốt nhất cả tỉnh Skyrim này, chúng khỏe mạnh, chạy nhanh, sức bền tốt và có thể giúp ngài thồ một lượng lớn hành lý..." "Quả nhiên là người đẹp vì lụa." George nghe chủ chuồng ngựa thao thao bất tuyệt chào mời, thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này trên người hắn không còn là bộ đồ dân làng của nguyên thân nữa mà là trang phục quý tộc mua từ Riverwood Trader, đường kim mũi chỉ và chất liệu vô cùng tinh tế.

Tuy chưa được phù phép (enchant) nhưng giá trị cũng lên tới năm trăm Septim.

Vì vậy chủ chuồng ngựa không chặn những người khác bước ra từ trạm xe mà chỉ chặn mỗi George, nhìn quần áo là biết George đủ sức mua ngựa của ông ta.

“Cậu đi chọn với chủ tiệm lấy hai con ngựa tốt.” George dặn dò Avil.

Tốc độ xe ngựa vẫn quá chậm, hơn nữa vì an toàn nên xe thường đi đường vòng, hắn định sau khi dạo quanh Whiterun sẽ cưỡi ngựa đi thẳng đến Winterhold luôn.

Dù sao hắn cũng chẳng sợ gặp phải cướp đường hay dã thú giữa đường.

Thực ra nếu hắn chạy thì chắc chắn nhanh hơn ngựa, nhưng mang theo Avil thì không tiện, không thể xách cổ áo gã mà chạy được, cơ thể Avil cũng không chịu nổi áp lực từ tốc độ siêu thanh.

Hơn nữa, lượng sách mua được ở Whiterun chắc chắn nhiều hơn ở Riverwood, hắn cũng cần thời gian trên đường để tiêu hóa chúng.

Sau khi cho Avil đi chọn ngựa, George bỗng động tâm, đi tới đống rơm cạnh chuồng ngựa nhìn vào bên trong.

“Thật sự có này!” Chỉ thấy trong đống rơm, một người phụ nữ Nord chỉ mặc nội y, đeo thanh trường kiếm đang nằm ngửa bụng ngủ khì khì.

Cạnh cô ta là mấy vỏ chai rượu không.

“Này anh bạn, qua đây chút, người này là ai vậy?” Vẫy tay gọi một người làm ở chuồng ngựa, George dò hỏi thông tin về người phụ nữ nằm trên đống rơm.

Và câu trả lời của người làm càng khẳng định thêm suy đoán trước đó của hắn.

“Cô ta tên là Sophia, là một con ma men, thường xuyên uống say rồi ngủ lại đây.

Nhưng ngài đừng thấy cô ta xinh đẹp mà tá máy chân tay nhé, vì

những kẻ làm thế hiện giờ vẫn đang nằm bẹp trên giường không xuống nổi đâu." "Quả nhiên là tùy tùng Sophia." George có được thông tin mình muốn liền không làm phiền Sophia nữa mà quay người rời đi, đến dãy lều đối diện chuồng ngựa.

Tình hình hiện tại của hắn không cần chiêu mộ thêm tùy tùng mới.

Chiêu mộ Avil chỉ là để có một người hầu thạo tin địa phương chứ không phải cần bạn chiến đấu.

"Bạn hiền, có cần gì không?" George vừa đi đến gần lều, một người Khajiit (người mèo) đã nhiệt tình chào đón.

Đoàn thương buôn người Khajiit là đội ngũ thương mại thường thấy bên ngoài các thành phố lớn ở Skyrim.

Quê hương của người Khajiit ở Elsweyr, họ nổi tiếng với sự nhanh nhẹn thiên bẩm, khả năng ẩn nấp và việc sản xuất đường nguyệt (Moon Sugar) có thể tinh luyện thành Skooma.

Tất nhiên, người mèo ở đây không phải kiểu "miêu nhĩ nương" (cô gái tai mèo), họ là sinh vật trí tuệ có hình người gần với dã thú hơn.

Có thể coi là những con mèo đứng thẳng.

Thực ra dùng từ "người mèo" để gọi cũng không hoàn toàn chính xác, vì đầu của họ có loại giống mèo, có loại giống hổ, lại có loại giống báo.

Vì vậy cũng có thể gọi họ là người hổ hoặc người báo.

"Tôi muốn mua sách, sách ma pháp và tất cả các loại sách khác đều được." Mục tiêu của George rất rõ ràng vì những thứ khác không có sức hấp dẫn với hắn, kể cả vũ khí đã phù phép.

Nghe George muốn mua tất cả sách một lúc, những người Khajiit

càng thêm nhiệt tình.

Ở thời đại giống như trung cổ này, giá sách không hề rẻ, và những cuốn giảng giải nguyên lý hay kỹ năng ma pháp thì lại càng đắt đỏ.

Việc George mua hết sách một lúc mang lại lợi nhuận đủ cho họ bằng một tháng ròng rã buôn bán các món đồ khác.

Chương 589

"Băng Sương Thuật (Frostbite), Điện Kích Thuật (Sparks), ba loại nguyên tố cơ bản của hệ Hủy Diệt vậy là gom đủ rồi." Sau khi vét sạch sách của đoàn thương buôn Khajiit, George thu hoạch thêm được hai cuốn sách ma pháp hủy diệt cơ bản nhất.

Cộng với cuốn đã có ở Riverwood, hắn đã học được ba loại ma pháp nguyên tố cơ bản của hệ Hủy Diệt.

Ở thế giới này, ma pháp con người sử dụng chủ yếu chia thành năm hệ: Hủy diệt (Destruction), Biến hóa (Alteration), Triệu hồi (Conjuration), Ảo giác (Illusion) và Phục hồi (Restoration).

Mà hệ Hủy diệt chủ yếu phát triển ba nguyên tố Hỏa, Băng, Điện.

"Thưa ngài, ngựa đã mua xong, tôi đã gửi lại chuồng ngựa, khi nào rời khỏi Whiterun có thể cưỡi đi ngay." Phía bên kia, Avil đầy kinh nghiệm đã xử lý xong việc mua ngựa.

"Đi thôi, vào thành dạo chút, nghỉ ngơi một đêm rồi sáng mai xuất phát." George gật đầu, cùng Avil đi theo dòng người vào thành, băng qua nhiều trạm phòng thủ, cuối cùng xếp hàng trước cổng thành.

Lúc này, tin tức rồng tấn công Helgen vẫn chưa truyền đến Whiterun, cổng thành cũng chưa bị giới nghiêm.

George và Avil thuận lợi vào được trong thành, rồi thẳng tiến đến cửa hàng lớn nhất khu bình nguyên (Plains District) để mua sắm lớn.

Avil phụ trách mua lương khô và nước uống dùng cho mấy ngày đường đến Winterhold, còn George vẫn tiếp tục mua sách.

Whiterun chủ yếu chia làm ba khu: khu Bình nguyên (Plains District), khu Gió nhẹ (Wind District) và khu Đỉnh mây (Cloud

District).

Khu Bình nguyên chủ yếu tập trung các cửa hàng, chợ và quán trọ, ít nhà ở.

Khu Gió nhẹ cao hơn một chút, chủ yếu là khu dân cư bản địa, bao gồm cả hội Companion danh tiếng và đền thờ.

Cao nhất là Dragonsreach, tức là cung điện của Lãnh chúa Whiterun, đính kèm cả nhà ngục.

"Không hổ là thành phố thương mại của Skyrim, sách ma pháp quả nhiên nhiều." Buổi tối, tại quán trọ The Bannered Mare (Mẫu Mã Hoành Phúc) ở khu Bình nguyên, George nhìn đống sách ma pháp trên tay, gương mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Phép Giáp Gỗ (Oakflesh), phép Ánh Nến (Candlelight), triệu hồi Sói Ma (Conjure Familiar), phép Phẫn Nộ (Fury), phép Dũng Cảm (Courage), phép Trị Thương (Healing) và phép Hộ Thân (Lesser Ward).

Ngoại trừ một số sách tri thức ma pháp cơ bản, hắn đã mua được hầu hết các ma pháp sơ cấp của ngũ hệ.

Còn về ma pháp cao cấp hơn, ngay cả Whiterun cũng rất khó mua.

Vì tỉnh Skyrim là quê hương của người Nord, nơi đây đa số là người Nord mà người Nord sùng bái chiến binh, không coi trọng ma pháp.

Thậm chí vì những tai hại mà ma pháp từng gây ra, nhiều bình dân Nord trong lòng đã nảy sinh sự chán ghét ma pháp.

Đối với họ, việc đâm chém bằng đao thật kiếm thật có ra sao cũng không gây hại quá lớn cho nhà cửa và môi trường, cũng không làm hại người vô tội.

Nhưng nếu sử dụng ma pháp, đặc biệt là ma pháp lửa hệ Hủy diệt, rất dễ gây ra hỏa hoạn, thiêu chết nhiều người thường.

Còn ma pháp triệu hồi, dù là triệu hồi Dremora từ Oblivion, triệu hồi Ma Nhân hay điều khiển tử thi, trong mắt họ đều là những việc vô cùng tà ác.

Quan trọng là Skyrim có rất nhiều pháp sư hoang dã và các tổ chức pháp sư tà ác thường xuyên làm những việc tày trời để nghiên cứu ma pháp.

Vì vậy, các thành phố lớn ở Skyrim thường cấm bán ma pháp cấp cao, rất khó mua được qua các kênh thông thường.

Nhưng lãnh chúa các thành phố không hề ngốc, họ thừa hiểu sức mạnh của ma pháp nên cũng chiêu mộ nhiều pháp sư thực lực không tồi cho quân đội, thậm chí thành phố nào cũng có ngự dụng cung đình đại pháp sư.

Ngày hôm sau, sau khi dùng bữa sáng tại The Bannered Mare, George dẫn theo Avil rời thành, cưỡi hai con ngựa chiến phi thẳng về hướng Winterhold.

Đi xe ngựa từ Whiterun đến Winterhold bình thường mất nửa tháng.

Nếu cưỡi ngựa thì khoảng mười ngày là đến.

Nhưng George dẫn theo Avil chỉ mất chưa đầy năm ngày đã đến được cực bắc của tỉnh Skyrim, bên ngoài thành Winterhold ngập tràn tuyết trắng.

“Tám vị Thánh Linh chứng giám, cuối cùng cũng đến được Winterhold rồi!” Thấy thành Winterhold hiện ra trước mắt, Avil rũ lớp tuyết trên người, xoa xoa mông, vẻ mặt như trút được gánh nặng.

Chặng đường bình thường mất mười ngày mà đi chỉ năm ngày, có

thể tưởng tượng được dọc đường đã phải gấp gáp thế nào.

Đặc biệt là cách di chuyển theo đường thẳng mà George áp dụng – điều không ai dám làm – khiến mông gã như sắp nát tan, hơn nữa dọc đường còn bao phen hú vía suýt chết khiếp.

Thế nào là cách di chuyển theo đường thẳng?

Chính là không vòng vèo, không đi đường vòng, lấy đoạn thẳng ngắn nhất giữa hai điểm, đâm thẳng từ Whiterun đến Winterhold.

Tại sao nói không ai dám làm vậy?

Vì trên đường thẳng đó có thể có đại sơn, hồ nước, vách đá dựng đứng, rừng nguyên sinh với đủ loại độc trùng dã thú, và cả những toán cướp hay nấp ở chỗ tối.

Vận khí không tốt còn có thể gặp ma cà rồng, người sói và các sinh vật ma pháp tà ác.

Vì vậy mọi người đi từ thành phố này sang thành phố khác đều đi theo những con đại lộ bằng phẳng đã được dọn dẹp, tuy xa một chút nhưng thắng ở chỗ an toàn, chỉ cần đề phòng cướp đường là được.

Nhưng những nguy hiểm đó đối với George thì chẳng là gì.

Dù là độc trùng, dã thú, cướp, ma cà rồng hay người sói, với George cũng chỉ là một cú đá.

Gặp hồ nước thì dùng một phép Băng Sương làm đóng băng cả mặt hồ.

Gặp núi cao vách đứng cũng không thành vấn đề.

Hắn kẹp hai con ngựa, Avil và hành lý lại với nhau, rồi cứ thế nhảy vài cái là vượt qua dễ dàng.

Chỉ là đối với một tên trộm thể chất không mấy cường tráng như Avil, trải nghiệm này có phần hơi gian nan.

“Tìm một quán trọ nghỉ lại, chúng ta trước tiên dò hỏi tình hình về Học viện Winterhold đã.” Nghênh chiến phong tuyết, George và Avil tiến vào thành phố cổ kính nhưng hoang tàn này.

Winterhold từng là thủ phủ của Skyrim, sự phồn hoa so với Whiterun hiện tại chỉ có hơn chứ không kém, quy mô thành phố còn vượt xa Solitude.

Tuy nhiên vào năm 122 của Kỷ nguyên thứ Tư, biển Ghost gần Winterhold đột nhiên xuất hiện những cơn sóng khổng lồ liên tục khiến thành phố bị hư hại nặng nề.

Nghiêm trọng hơn là không lâu sau, sự cố Sụp đổ Lớn (Great Collapse) xảy ra.

Hơn chín phần mười thành phố Winterhold chìm xuống biển Ghost, từ đó Winterhold trở nên lụn bại và thành phố nhỏ nhất Skyrim.

Do các pháp sư của Học viện Winterhold đã hợp lực dùng ma pháp bảo vệ được học viện, nên những cư dân sống sót đều cho rằng thảm họa này bắt nguồn từ những pháp sư bí ẩn và mạnh mẽ của học viện.

Vì vậy từ lãnh chúa đến người dân thường ở Winterhold đều không mấy thân thiện với học viện.

Nhưng vì e ngại sức mạnh của học viện nên họ cũng không dám làm gì quá đáng.

Đó là lịch sử của Winterhold mà George biết được thông qua việc dò hỏi thông tin sau khi vào quán trọ, kết hợp với ký ức kiếp trước.

Trong đó còn có cả thông tin về việc nhập học.

Học viện Winterhold có hai hình thức tuyển sinh.

Loại thứ nhất dành cho người dưới mười một tuổi, có thể trực

tiếp làm bài kiểm tra thiên phú ma pháp, nếu đạt là có thể gia nhập.

Loại thứ hai dành cho người trên mười một tuổi, bắt buộc phải tinh thông một loại ma pháp trung cấp.

Chương 590

Nếu chỉ biết ma pháp sơ cấp, học viện sẽ bán cho bạn một ma pháp trung cấp với giá rẻ mạt, chỉ cần trong vòng hai năm bạn tự học được bằng năng lực của mình thì cũng có thể gia nhập thuận lợi.

Hiện tại George chỉ mua toàn ma pháp sơ cấp, chưa có ma pháp trung cấp, tuổi tác cũng đã quá quy định.

Vì vậy hắn quyết định chọn cách thứ hai.

Dù sao đối với hắn, học một phép ma pháp trung cấp của thế giới này cũng chỉ là chuyện trong vài phút.

Buổi tối, ngồi bên đống lửa trong quán trọ, uống rượu tuyết đặc sản của Winterhold, ngắm nhìn những vũ nữ Nord đang nhảy múa mang đậm phong cách phương bắc, hắn đã có kế hoạch cho việc vào học viện ngày mai.

Thế nhưng ngay lúc đó, tai hắn bỗng động đậy: "Đây là...

đã có rồng được hồi sinh rồi sao?" Tính toán thời gian thì cũng vừa khớp, từ lúc thấy Alduin rời Riverwood đến nay đã được bảy ngày.

Bảy ngày đủ để Alduin hồi sinh được vài con rồng.

"Không xong rồi... có... có... có rồng tấn công..." Cửa quán trọ bị đẩy mạnh ra, một cư dân thành phố run rẩy hét lớn.

Và ngay sau tiếng hét của người đó, bên ngoài vang lên tiếng Tiếng Thét của rồng vô cùng đáng sợ.

"Rồng sao?" Khách trong quán trọ ngẩn ra một lúc, rồi sau đó sợ hãi hét toán loạn.

Rồng trong mắt hầu hết mọi người ở Skyrim đều thuộc về sinh

vật trong truyền thuyết, mà truyền thuyết kể rằng rồng đều tà ác, tàn bạo và mạnh mẽ.

"Đang thiếu một thú cưỡi, không biết có thu phục được không đây." Nghe tiếng rồng gầm bên ngoài, George không nhịn được mà xoa cằm suy nghĩ.

Trải nghiệm hành trình mấy ngày qua khiến George hiểu rằng, trong tình trạng không thể sử dụng các ma pháp bay lượn hay dịch chuyển, hắn cần một thú cưỡi có thể bay để di chuyển.

Mà ở thế giới này, thú cưỡi có thể bay chỉ có một loại duy nhất, đó chính là cự long.

Ban đầu hắn định sau khi gia nhập Học viện Winterhold, sau này có cơ hội mới tính đến chuyện thu phục một con rồng làm thú cưỡi.

Không ngờ giờ nó lại tự dâng xác đến tận cửa.

Có điều, hiện tại hắn chưa học được Tiếng Thét chuyên dùng để thuần phục rồng (Bend Will), cũng chưa học được Tiếng Thét khắc chế rồng (Dragonrend).

Nhưng không sao, hắn có cách riêng của mình để thuần phục rồng.

Thuần phục bằng vật lý cũng là thuần phục.

Cự long ở thế giới này đều được phân tách từ Thần Rồng Akatosh, chẳng qua Alduin là kẻ mạnh nhất nên mới trở thành Vua Rồng.

Nhưng điều đó không có nghĩa là mọi con rồng đều phục tùng Alduin tuyệt đối, mỗi con rồng đều có ý chí riêng.

Giống như Paarthurnax, con rồng mạnh thứ hai sau Alduin, ông ta đã dẫn đầu một nhóm rồng phản bội Alduin, dạy loài người Tiếng Thét rồi giúp loài người trục xuất Alduin.

Hay như chú rồng đỏ Odahviing, sau khi bị Dragonborn bắt giữ, để giữ mạng cũng dứt khoát bán đứng Alduin.

Cho nên chỉ cần khiến cự long cảm thấy tính mạng bị đe dọa thì vẫn có xác suất thu phục được đối phương, bắt nó làm thú cưỡi cho mình.

"Đi, chúng ta ra ngoài xem sao." Nghe tiếng rồng gầm ngày càng gần, nhìn đám người hỗn loạn trong quán trọ Frozen Hearth, George nói với Avil một tiếng rồi đứng dậy bước ra ngoài.

Avil nuốt nước bọt, do dự một chút rồi cũng bám theo.

Rồng tuy là sinh vật truyền thuyết, nhưng nó mạnh đến mức nào thì chẳng ai rõ.

Nhưng sự mạnh mẽ của George thì mấy ngày qua gã đã được nếm trải thật sự.

Hơn nữa, là một mạo hiểm giả, việc được tận mắt chứng kiến cảnh rồng tấn công thành phố lớn như thế này là một chuyện rất đáng để khoe khoang.

"Bắn nó, bắn nó cho ta!" "Bình dân vào hết trong nhà, không được ở bên ngoài!" "Né ra, đừng để bị nó quắp lấy!" "Khiên!

Khiên đâu!" Lúc này bên ngoài quán trọ đã loạn thành một đoàn, các vệ binh Winterhold dưới sự chỉ huy của Lãnh chúa Korir đang tấn công một con rồng màu xanh lam thuần khiết.

Đáng tiếc con rồng bay trên trời, họ chỉ có thể dùng cung tên tấn công, mà cung tên thông thường chẳng thể nào xuyên thủng lớp da rồng cứng rắn của Lam Long.

Mỗi lần Lam Long lao xuống là có thể tước đi một vài mạng người.

Luồng hơi lạnh xanh thẳm phun ra từ miệng nó có thể đóng băng ngay lập tức một đám vệ binh lớn, khiến họ tạm thời mất khả năng hành động.

Winterhold sau vụ Sụp đổ Lớn không còn tường thành và pháo đài, không có các biện pháp phòng thủ, số lượng binh sĩ cũng ít hơn hẳn các thành phố khác.

Thêm vào đó, vì ghét ma pháp nên trong đám hộ vệ không có pháp sư, cũng chẳng có vũ khí ma pháp.

Cho nên đối mặt với sự tấn công của Lam Long, họ bắt đầu không chống đỡ nổi.

Tuy nhiên George biết rằng chỉ một con Lam Long thì chưa thể xóa sổ hoàn toàn Winterhold.

Bởi vì nơi này vẫn còn Học viện Winterhold.

Tuy học viện không được lòng dân chúng nhưng khi Winterhold thật sự gặp nguy cơ, họ cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Các giáo sư và học sinh của học viện mà cùng ra tay thì đừng nói một con rồng, đến mười con tám con cũng không phải là vấn đề không giải quyết được.

Chỉ cần không phải cấp độ như Alduin thì mọi chuyện đều ổn.

"Xem ra phải tranh thủ thời gian rồi." Quay đầu nhìn về phía tây Winterhold, hắn thấy Học viện Winterhold đứng sừng sững trên biển Ghost từ đằng xa đã có các pháp sư phát hiện tình hình và đang tập hợp người tới đây.

"A!" Ngay lúc đó, phía đông Winterhold vang lên một tiếng thét thảm thiết, con Lam Long vừa lao xuống quắp lấy một binh sĩ rồi thả rơi từ trên cao xuống.

Đầu gối hơi khuỵu, dậm chân mạnh một cái, bóng dáng George lập tức biến mất tại chỗ, lao vút đi với tốc độ cực nhanh đón lấy người binh sĩ đó, tóm lấy vai anh ta rồi cứu xuống an toàn.

Sau khi hạ cánh đặt binh sĩ xuống, hắn lại nhảy vọt lên lần nữa, và mục tiêu lần này chính là con Lam Long đang hung hăng kia.

Con Lam Long vừa ném binh sĩ xong đang lượn một vòng trên không trung, chuẩn bị phun hơi lạnh xuống Winterhold lần nữa thì phát hiện một bóng người chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện bên cạnh mình.

Chưa kịp phản ứng, bóng người đó đã tung một cú chặt tay vào cổ rồng.

"Ngu ngốc!" Lam Long thấy vậy chẳng thèm đếm xỉa, tiếp tục phun hơi lạnh của mình.

Trong mắt nó, một con người nhỏ bé dù có cầm đại rìu đi chăng nữa cũng chẳng thể một chiêu phá được lớp vảy rồng (Dragon Scale) của nó, huống hồ là dùng tay không.

Chẳng khác nào gãi ngứa cho nó.

Chờ cú hơi lạnh này phun xuống đóng băng lũ kiến hôi bắn tên bên dưới, nó sẽ quay đầu lại cắn nát con người này làm đôi.

Thế nhưng hơi lạnh trong miệng nó vừa mới phun ra, nó đột nhiên cảm thấy vùng cổ chịu một cú đòn nặng nề chưa từng thấy, hơi lạnh trong miệng lập tức bị cắt đứt, mắt rồng lồi ra, lưỡi rồng cũng không tự chủ được mà thè ra ngoài.

Chương 591

Đồng thời, cơ thể nó vì chịu chấn động mạnh mà lao thẳng xuống mặt đất như một quả pháo đại.

"Đã thu lại không ít lực rồi, chắc không dễ chết vậy đâu nhỉ." George thu tay nhẹ nhàng đáp xuống đất, quay đầu nhìn con Lam Long đang tạo thành một hố lớn trên mặt đất, lẩm bẩm trong miệng.

Khả năng phòng ngự của rồng thế giới này mạnh đến mức nào hắn cũng không rõ lắm.

Cho nên cú chặt tay vừa rồi ban đầu hắn định dùng khá nhiều lực.

Nhưng ngay khoảnh khắc tấn công, phán đoán thấy con Lam Long này có lẽ không chịu nổi đòn đó nên hắn đã thu lực lại khá nhiều.

Phía bên kia, Lãnh chúa Korir cùng đám binh sĩ Winterhold vẫn còn đang trong trạng thái trố mắt nghẹn họng.

Sự mạnh mẽ của Lam Long thì họ đã nếm trải rõ ràng.

Vậy mà một con rồng mạnh như thế lại bị chiến binh lạ mặt trước mắt dùng một cú chặt tay đánh rơi từ trên trời xuống.

Chuyện này làm sao không khiến họ kinh ngạc cho được.

George không quan tâm đến Korir và những người khác vẫn chưa kịp phản ứng, hắn nhảy một cái vào trong hố lớn, dùng tay ấn chặt con Lam Long đang vừa mới tỉnh táo định bò dậy.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn, đầu rồng bị ấn mạnh xuống đất, khiến nó lại một lần nữa choáng váng.

"Thần phục ta, hoặc là chết!" Trên người George tỏa ra uy áp còn mạnh mẽ hơn cả thần linh, hắn mở miệng nói với con Lam Long.

Tuy chưa hoàn toàn thăng cấp lên cấp độ Vũ trụ Đơn lẻ (Single Universe) nhưng cũng chỉ còn cách chưa đầy một tháng.

Uy áp trên người hắn hiện tại chỉ kém Thần Rồng Akatosh và vượt xa Alduin.

Cộng thêm việc George bản thân có năng lực hóa rồng, trạng thái sau khi hóa rồng của hắn cũng vượt qua Alduin, thuộc hàng Vua của các Vua Rồng.

Vì vậy con Lam Long đang bị ấn xuống đất chà xát lúc này đã hoàn toàn hiểu được thế nào gọi là khủng khiếp.

Nó cảm thấy nếu mình dám thốt ra một chữ "Không" thì đầu rồng sẽ bị đập nát ngay lập tức.

Chỉ cần đầu rồng bị đập nát, linh hồn rồng (Dragon Soul) vẫn còn đó thì nó có thể được Alduin hồi sinh lần nữa, đó cũng là lý do nó dám tung hoành trên bầu trời các thành phố của loài người.

Thế nhưng, trực giác từ sâu trong linh hồn mách bảo nó rằng, sự tồn tại không biết là người hay thần phía sau này tuyệt đối có cách để tiêu diệt tận gốc linh hồn rồng của nó.

Trực giác của con rồng xanh khổng lồ không hề sai, George thực sự có vô số phương pháp để tiêu diệt linh hồn rồng, thậm chí nếu không sợ đắc tội Long thần Akatosh, trực tiếp thôn phệ linh hồn rồng cũng không phải là việc gì quá khó khăn.

Nhưng điều nó không biết là George vì không muốn bại lộ quá nhanh nên tạm thời chưa muốn sử dụng những sức mạnh đó.

Cũng chính vì không biết nên nó không dám có lựa chọn nào khác, toàn thân run rẩy trả lời: "Chỉ cần ngài không giết tôi, tôi nguyện ý thần phục ngài!" "Rất tốt." Thấy con rồng xanh dưới uy áp của mình buộc phải chọn thần phục, George âm thầm rót một sợi linh hồn vào

trong cơ thể nó.

Hiện tại hắn không thể sử dụng ma pháp và dị năng, nhưng việc phân tách một sợi linh hồn truyền vào cơ thể rồng xanh thì vẫn không thành vấn đề.

Việc này sẽ không khiến các tồn tại cấp bậc Creator phát hiện ra điều bất thường.

Bởi vì phân tách linh hồn không phải là sử dụng ma pháp hay năng lực của thế giới khác, bất kỳ sinh vật có linh hồn nào trong thế giới này cũng có thể làm được như vậy.

Hắn rót sợi linh hồn này vào không phải để trực tiếp khống chế con rồng.

Con rồng thần phục hắn hoàn toàn là vì tính mạng bị đe dọa, chứ không phải tâm phục khẩu phục.

Hắn hiện tại cũng không có cách nào thi triển khế ước Parademons để trói buộc nó, cũng không thể xích nó lại như xích chó ở Winterhold.

Nhưng nhờ có sợi linh hồn này, hắn có thể định vị vị trí của rồng xanh bất cứ lúc nào, cũng như giao tiếp tinh thần từ xa.

Nếu con rồng định bỏ trốn, chỉ cần rời khỏi Winterhold quá xa, hắn có thể trực tiếp đuổi theo để nó hiểu thế nào là hậu quả của việc chạy trốn.

Đừng nhìn con rồng bay nhanh trên trời, hắn không còn vướng bận Avriel, nếu toàn lực đuổi theo thì tốc độ vượt xa rồng bay, chẳng mấy chốc sẽ tìm thấy nó ngay.

“Thane, cậu không sao chứ?” Lúc này, Lãnh chúa Korir cuối cùng cũng phản ứng lại, dẫn theo các vệ binh còn lại, cẩn thận tiến đến bên cạnh hố sâu do rồng xanh tạo ra, hỏi George ở bên dưới.

George bật nhảy một cái ra khỏi hố: “Chào ngài, Lãnh chúa Korir, tôi là George, một nhà mạo hiểm.

Không cần lo lắng về con rồng này, nó đã bị tôi hàng phục, sẽ không tiếp tục gây chuyện nữa đâu.” “Hàng phục?” Korir nhìn con rồng xanh đang lắc đầu quầy quậy dưới hố, gương mặt lộ rõ vẻ kinh ngạc và không thể tin nổi.

Chàng trai tên George Brighton trước mặt này không chỉ đánh bại rồng, mà còn hàng phục được nó, đây là chuyện chưa từng có trong lịch sử.

Thú thực, trước khi tận mắt thấy con rồng xanh này, ông còn không biết thế giới này thực sự có rồng tồn tại, vì chúng đã không xuất hiện suốt hơn hai nghìn năm qua.

“Lãnh chúa Korir, ở đây có chuyện gì vậy?” Ngay khi Korir còn đang chấn kinh vì lời của George, một tộc nhân Ám Elf mặc pháp bào hoa lệ, dẫn theo một nhóm pháp sư từ đầu đường bên kia đi tới.

Korir thấy vị Ám Elf đó thì trong mắt thoáng qua vẻ chán ghét, nhưng bên ngoài vẫn mỉm cười nói: “Viện trưởng Savos, một con rồng đã tấn công Winterhold, may mà có vị anh hùng này cứu giúp, đánh bại và hàng phục nó, chúng ta mới may mắn thoát nạn.” Ông cũng giống như phần lớn người dân Winterhold, cho rằng thủ phạm khiến thành phố suy tàn chính là Học viện Winterhold, nên đương nhiên không ưa gì viện trưởng học viện.

Tuy nhiên, sức mạnh của học viện vượt xa Winterhold hiện tại, và nếu thành phố gặp nguy cấp thì vẫn cần các pháp sư giúp đỡ, nên ông không dám đắc tội công khai.

“Hàng phục được rồng!” Savos quay đầu nhìn George, ánh mắt lộ vẻ kinh dị.

Thực ra trên đường tới đây, ông đã thấy George nhảy vọt lên không trung, dùng thủ đao đánh gục rồng xanh.

Lúc đó ông đã giật mình, không ngờ trên đời lại có chiến sĩ lợi hại đến thế.

Ngay cả ba vị anh hùng trong truyền thuyết của người Nord cũng không thể tay không đánh bại rồng.

Mà bây giờ, lãnh chúa lại nói vị chiến sĩ này không chỉ đánh bại mà còn hàng phục được nó.

Hàng phục rồng còn khó hơn đánh bại rồng gấp bội.

Ít nhất cho đến nay, ông chưa từng thấy ghi chép nào về việc con người có thể hàng phục loài rồng kiêu ngạo.

"Đó là vì trong tình huống bình thường, rồng không sợ chết." George tuy không thể dùng năng lực tâm linh nhưng qua biểu cảm cũng đọc hiểu được hoạt động tâm lý của Savos.

Trong thời kỳ chiến tranh Nhân - Long, tại sao lũ rồng đi theo Alduin thà chết không hàng?

Đó là vì chúng không sợ chết, chỉ cần Alduin còn sống là có thể hồi sinh chúng vô hạn.

Còn con rồng đỏ nhỏ sở dĩ đầu hàng Long Duệ là vì nó biết Long Duệ giết nó xong sẽ hấp thu linh hồn rồng, lúc đó nó sẽ thực sự tiêu tùng.

Con rồng xanh này cũng vậy, nó cảm nhận được George có năng lực diệt trừ linh hồn của mình nên mới chọn thần phục nhanh như thế.

Hơn nữa uy áp của George còn mạnh hơn cả Alduin, khiến nó cảm thấy thần phục cũng không phải là chuyện khó chấp nhận.

Đương nhiên còn một nguyên nhân khác, nó định giả vờ thần phục trước, đợi tối đến lúc George ngủ say hoặc bận việc khác không để ý thì sẽ lén lút chuồn mất.

“Vị chiến sĩ tôn kính, cảm ơn ngài đã ra tay cứu giúp Winterhold!” Savos hành lễ pháp sư với George.

Mọi nhu yếu phẩm của học viện đều đến từ Winterhold, nếu thành phố này sụp đổ thì họ cũng khó sống yên ổn.

Giữa vùng băng thiên tuyết địa này, không thể bắt các pháp sư tự đi trồng trọt mà bỏ nghiên cứu ma pháp được.

“Ngài George, ngài đã hàng phục rồng, lập công lớn cho Winterhold, tôi quyết định phong ngài làm Thane của Winterhold, và thưởng cho ngài một vạn đồng Septim!” Korir cũng không chậm trễ, đảo mắt một cái rồi lập tức lên tiếng.

Chương 592

Thane là một chức vị danh dự, không có thực quyền nhưng địa vị rất cao, mỗi thành phố đều có chức danh này dành cho những nhà mạo hiểm, lính đánh thuê hoặc thợ săn tiền thưởng có đóng góp lớn.

Một khi trở thành Thane, không chỉ có quyền mua nhà trong thành phố mà còn nhận được sự tôn trọng của binh sĩ, nếu không phạm tội đại hình thì đều có thể được đặc xá.

Cống hiến của George là không thể bàn cãi, thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ, có thể khiến một chiến sĩ như vậy trở thành Thane là việc cực tốt.

Sau này nếu Winterhold gặp nguy cơ, George với tư cách là Thane không thể không giúp đỡ.

"Vậy đa tạ lãnh chúa." George mỉm cười gật đầu, không từ chối.

Tạo mối quan hệ tốt với lãnh chúa địa phương đối với hắn cũng không có hại gì.

"Rồng đã biến mất bao nhiêu năm nay, tại sao đột nhiên lại xuất hiện?" Savos nhìn con rồng xanh đang khó khăn bò ra khỏi hố, vẻ mặt đầy nghi hoặc.

George cũng không định giấu giếm, dù sao việc thị trấn Helgen bị rồng tấn công hay việc Alduin hồi sinh cũng sẽ sớm lan truyền khắp Skyrim thôi.

"Tôi cũng không rõ lắm, Tiểu Lam, ngươi có thể giải thích cho chúng ta một chút không?" "Tiểu Lam?

Ta tên là Nidonia." Con rồng xanh nghe George gọi mình là Tiểu Lam thì thầm phản bác một câu, nhưng bên ngoài vẫn ngoan ngoãn trả

lời: “Chính Alduin đã hồi sinh ta, hắn đã trở về từ dòng thời gian bị trục xuất, lần này định hủy diệt hoàn toàn thế giới...” “Kẻ nuốt chửng thế giới Alduin!” Nghe xong lời giải thích của Nidonia, Savos vốn kiến thức rộng rãi lập tức co rụt đồng tử, nghiêm túc nói với Korir: “Lãnh chúa đại nhân, tôi nghĩ ngài nên nhanh chóng thông báo chuyện này cho thành Solitude.” Sau đó, ông kể lại những thông tin mình biết về Alduin.

Thực ra chi tiết ông cũng không rõ, chỉ biết Alduin được gọi là Kẻ nuốt chửng thế giới, truyền thuyết là con rồng diệt thế, sau này bị ba vị anh hùng người Nord tiêu diệt.

“Tôi sẽ lập tức phái người thông báo cho Solitude!” Korir cũng rất coi trọng chuyện này, nhanh chóng gọi thuộc hạ đến dặn dò.

Skyrim có chín thành phố lớn, Solitude là thủ đô, Windhelm là nơi ở của phe Stormcloaks, trừ đi Whiterun trung lập thì sáu thành phố còn lại về danh nghĩa đều trung thành với Đế quốc.

Nhưng thực tế, lấy Whiterun làm ranh giới, các thành phía tây như Riften, Winterhold và Falkreath ủng hộ Stormcloaks nhiều hơn.

Các thành phía đông như Morthal, Dawnstar và Markarth thì ủng hộ Đế quốc hơn.

Vì vậy nơi Korir phái người truyền tin không phải là Solitude mà là Windhelm.

Tuy nhiên đối với Học viện Winterhold không quan tâm chính sự hay chiến tranh, họ cũng chẳng để ý Korir truyền tin đi đâu.

“Ngươi tìm chỗ gần đây mà nghỉ ngơi, đừng đi quá xa, ta có việc sẽ thông báo.” Trong lúc Korir dặn dò thuộc hạ, George cũng ra lệnh cho Nidonia vừa khôi phục chút thể lực.

Dù mọi người biết hắn đã hàng phục rồng nhưng nhìn Nidonia

vừa tàn phá Winterhold xong, ánh mắt họ vẫn tràn đầy sợ hãi.

Cho nên để nó rời đi trước là tốt nhất.

Nidonia nghe lệnh George thì trong lòng khẽ động, lập tức gật đầu rồng, vỗ cánh bay đi mất hút như mũi tên.

Ở phía bên kia, Savos cũng bảo các giáo viên và học sinh của học viện đi điều trị cho các binh sĩ và dân làng bị thương.

Thế giới này có ma pháp hệ Phục hồi, hiệu quả trị liệu ngoại thương rất tốt.

Chỉ cần còn một hơi thở, cơ bản đều có thể cứu lại được.

Khi thấy Nidonia bay đi, Savos lộ vẻ lo lắng: "Ngài George, trong truyền thuyết, loài rồng đều rất xảo quyệt, ngài cứ thế để nó đi, chưa chắc nó sẽ nghe lệnh quay lại đâu." Ông sợ Nidonia chỉ thần phục giả vờ vì thực lực của George, rồi quay đầu bỏ trốn ngay.

George cười xua tay: "Viện trưởng yên tâm, tôi có phương pháp đặc biệt để biết vị trí của nó, nó không thoát được đâu." "Vậy thì tốt." Savos hơi sững sờ rồi gật đầu.

Thực ra ông không hiểu lắm lời giải thích của George, dù cậu biết vị trí của nó nhưng rồng bay trên trời, nếu nó quyết tâm trốn thì cậu làm được gì?

Ông không biết George chạy trên đất còn nhanh hơn rồng bay trên trời, hoàn toàn có thể đuổi kịp.

Nhưng ông không hỏi thêm, thấy George tự tin như vậy hẳn là có cách riêng.

Dù sao một chiến sĩ mạnh mẽ thế này không thể là kẻ ngốc được.

"Tôi đã chuẩn bị yến tiệc tại phủ lãnh chúa, không biết các vị có thể nể mặt tham gia không?" Sau khi xử lý xong các việc lặt vặt, lãnh

chúa Korir mời George và Savos.

Theo tính khí của mình, ông chẳng muốn mời viện trưởng học viện chút nào.

Nhưng nhìn các pháp sư đang tận tình cứu chữa cho binh sĩ và dân chúng, ông đã thay đổi ý định.

Là lãnh chúa Winterhold, không thể làm việc theo cảm tính.

Rồng hồi sinh, nội chiến Skyrim, những tình huống như hôm nay có lẽ sẽ không hiếm gặp.

Việc khôi phục quan hệ tốt đẹp với học viện là rất cần thiết.

"Làm phiền lãnh chúa quá." George và Savos đồng thời mỉm cười đồng ý.

Với George, có người mời cơm tối thì đương nhiên không có lý do gì từ chối.

Còn với Savos, có thể cải thiện quan hệ với lãnh chúa cũng là việc cầu còn không được.

Vậy là khi mọi thứ trở lại bình thường, George dẫn theo Avriel, Savos dẫn theo vài giáo viên học viện cùng tham gia yến tiệc tại phủ lãnh chúa.

Bữa tiệc rất thịnh soạn, mọi người trò chuyện rất vui vẻ.

Đợi yến tiệc kết thúc, Korir đích thân tiễn mọi người ra khỏi phủ.

Lúc này George đang chuẩn bị đề đạt với Savos chuyện muốn gia nhập học viện học ma pháp, bỗng nhiên tâm niệm khẽ động, nói với mọi người: "Ngại quá, xem ra thú cưỡi mới thu phục của tôi định bỏ trốn rồi, tôi đi xử lý một chút sẽ quay lại ngay." Đúng vậy, hắn cảm nhận được Nidonia vốn ở gần đây bỗng nhiên tăng tốc bay về phía tây, và khi hắn dùng linh hồn liên lạc thì nó không hề hồi đáp.

Rõ ràng là hiện tại cơ thể đã hồi phục, nó muốn trốn thoát khỏi sự kiểm soát của George.

"Không sao, ngài George cứ đi xử lý trước đi." Savos và Korir giật mình rồi gật đầu.

Họ biết thú cưỡi George nói là con rồng xanh kia, chỉ tò mò làm sao George tìm lại và hàng phục nó khi nó đã bay đi xa.

Tuy nhiên giây tiếp theo, họ thấy George khụy gối nhảy vọt một cái, cả người biến mất tại chỗ, vẽ một đường vòng cung trên bầu trời rồi đáp xuống ngọn núi tuyết phía tây Winterhold.

Nhảy thêm cái nữa là hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt họ.

Lúc này họ mới biết George định làm gì, George lại định dùng tốc độ của chính mình để đuổi theo con rồng đang chạy trốn.

Quả nhiên, đây đúng là phong cách của chiến sĩ.

Có điều, con người thật sự có thể dùng đôi chân chạy thắng rồng có cánh sao?

Nếu là trước ngày hôm nay, họ chắc chắn sẽ coi đó là một trò đùa.

Nhưng hiện tại, trong lòng họ thầm nghĩ, có lẽ cũng xấp xỉ, thực sự có thể chạy thắng.

Tay không đánh ngất rồng, nhảy một cái xa như vậy, rồng chưa chắc đã nhanh hơn George được.

"Tiểu Lam, ngươi dừng lại ngay bây giờ thì ta có thể bỏ qua chuyện cũ, nếu không để ta bắt được, ngươi sẽ thảm đấy." George nhảy vọt qua các ngọn núi tuyết, dùng linh hồn đe dọa Nidonia đang bỏ trốn.

Nidonia đang vỗ cánh bay về phía tây nghe thấy truyền âm của George, cảm nhận được khí thế linh hồn của hắn đang áp sát tốc độ

cao thì sợ đến mức không dám trả lời, hai cánh vỗ nhanh đến mức sắp bốc khói, liều mạng tăng tốc.

Nó nghĩ George dù lợi hại đến mấy, chạy dưới đất cũng không thể đuổi kịp nó bay trên trời, hơn nữa nếu không ổn nó cứ bay lên cao, càng cao càng tốt.

Chương 593

Dù có đuổi kịp, George cũng không thể nhảy tới độ cao đó.

Chỉ cần George không tìm thấy nó, biết đâu sẽ sớm mất kiên nhẫn mà từ bỏ.

Sau đó nó sẽ trốn vào nơi thâm sơn cùng cốc, đợi khoảng một hai trăm năm cho gã nhân loại này chết già là lại có thể tung tăng trở lại.

"Tiểu Lam bay về phía tây với tốc độ 340 mét mỗi giây, còn ta nhảy đuổi theo với tốc độ 3400 mét mỗi giây, khoảng cách ban đầu giữa chúng ta là 30.600 mét.

Vậy hỏi, ta phải mất bao nhiêu giây mới đuổi kịp Tiểu Lam?" George mạnh mẽ tăng tốc, đạt đến tốc độ gấp mười lần vận tốc âm thanh khi bật nhảy, đuổi theo Nidonia đang bay trốn ở tốc độ âm thanh.

Đồng thời hắn thầm tự ra đề toán cho mình, rồi mỉm cười đưa ra đáp án.

"Theo công thức tính tốc độ tương đối, ta sẽ mất mười giây để đuổi kịp Tiểu Lam." Mười giây sau, hắn đã thấy Nidonia đang liều mạng lấy độ cao giữa không trung.

Lúc này Nidonia sợ đến mức hồn xiêu phách lạc, nó không ngờ con người này lại biến thái đến vậy, chỉ mất mười giây đã đuổi kịp nó.

Hiện tại nó chỉ cầu mong mình lấy độ cao đủ lớn để đối phương không chạm tới.

Chỉ tiếc là tưởng tượng thì đẹp đẽ nhưng thực tế lại tàn khốc.

"Đi này!" George một cước đá gãy một đỉnh núi tuyết, sau đó vung

tay vỗ thành hàng trăm khối đá lớn, nhấc một khối lên ném mạnh vào Nidonia đang không ngừng bay cao.

Khối đá lớn dưới sức mạnh khủng khiếp của George lao đi như một ngôi sao băng vút lên trời.

"Trên đời sao lại có con người biến thái như vậy!" Nidonia phát giác khối đá ném tới, sợ hãi né tránh, suýt chút nữa là trúng đòn.

Trực giác bảo nó nếu bị khối đá đó ném trúng chắc mất nửa cái mạng.

Hơn nữa nó còn phát hiện một vấn đề, với khoảng cách mà khối đá bị ném đi, dù nó có bay lên cao nhất thì vẫn có nguy cơ bị trúng đòn.

Trừ khi nó xuyên qua các vết nứt mà Idra để lại trước đây để rời khỏi Nirn tiến về Quang giới.

Nhưng với thực lực của nó, căn bản không làm được.

Vậy nên cách duy nhất là né tránh những tảng đá George ném để tiêu hao kiên nhẫn của đối phương.

"Né cũng nhanh đấy, để xem giờ ngươi né thế nào!" George thấy Nidonia né được tảng đá mình ném cũng không ngạc nhiên.

Hắn nhanh chóng nhấc các khối đá khác lên, với tốc độ mắt thường khó phân biệt, lần lượt ném chúng về phía Nidonia.

Vì những tảng đá ném sau luôn dùng lực mạnh hơn tảng đá trước một chút, nên tạo thành hàng trăm tảng đá lớn gần như đồng thời ập đến Nidonia, phong tỏa mọi không gian né tránh của nó.

"Không!" Thấy quá nhiều tảng đá lớn ném tới không thể né tránh, mắt rồng trợn trừng, phun mạnh hàn khí hòng đóng băng vỡ vụn các khối đá.

Khối đá gặp hàn khí cực hạn của Nidonia quả thực giảm tốc độ ngay lập tức và có dấu hiệu bị đóng băng nứt ra.

Tiếc thay, chưa kịp vui mừng quá hai giây, nó đã thấy hàng ngàn khối đá lớn khác ập đến.

Hóa ra George lại đá vỡ phần dưới của ngọn núi tuyết đó, rồi nhanh chóng ném những mảnh đá vụn đó về phía nó.

"Xong chuyện!" Nhìn Nidonia như con chim sẻ bị trúng đạn súng săn, rơi thẳng từ trên không xuống, George vung tay, mặt lộ nụ cười.

"Ầm!" Một tiếng động lớn, Nidonia lại một lần nữa đập ra một hố lớn trên mặt đất, rồi phun mạnh một ngọn máu tươi.

"Còn trốn không?" George ngồi xổm bên mép hố, gương mặt đầy vẻ trêu chọc hỏi.

Nidonia nằm trong hố, hai mắt rồng ứa ra những giọt lệ rồng lớn như kim cương: "Không trốn nữa, không trốn nữa, lần này thực sự không trốn nữa..." Hai mươi phút sau, Korir và Savos thấy con rồng xanh toàn thân đầy vết thương, chở George run rẩy bay trở về.

"Quả nhiên đuổi kịp thật, hơn nữa con rồng này có vẻ thương thế nặng hơn trước nhiều, chắc bị đánh không nhẹ." Trong lòng hai người nảy ra cùng một ý nghĩ, nhìn nhau một cái, đột nhiên cảm thấy con rồng kia cũng thật đáng thương.

"Cứ nghỉ ngơi trên lớp băng dưới Winterhold đi, đói thì tìm mấy con hải cẩu mà ăn, nếu còn trốn nữa ta sẽ bẻ gãy sừng rồng của ngươi." Dặn dò Nidonia xong, George chào tạm biệt vị lãnh chúa nhiệt tình Korir, dẫn theo Avriel và Savos đi dọc theo phố Winterhold về phía bắc.

Học viện Winterhold nằm ở cực bắc thành phố, lơ lửng trên lớp băng dày của Biển Ma Quái, còn quán trọ Frozen Hearth cũng ở phía

bắc, nên đi cùng đường luôn.

"Viện trưởng Savos, tôi có chút việc muốn làm phiền ngài." "Ngài George, mời ngài cứ nói!" Đối mặt với yêu cầu của một chiến sĩ đáng sợ như George, Savos cũng vô cùng coi trọng.

Một tồn tại cấp bậc này, chắc chắn là không thể đắc tội, nếu có thể kết giao tình hữu nghị thì lại càng tốt.

Cho nên nếu George có việc gì cần giúp đỡ, chỉ cần không phải thực sự hết cách, ông nhất định sẽ không từ chối.

"Khụ khụ, là thế này, mục đích tôi đến Winterhold lần này chính là muốn gia nhập học viện để học ma pháp." "Gia nhập học viện chúng tôi để học tập?" Savos và các giáo sư học viện đứng sau nghe thấy lời George thì lập tức sững sờ.

George gật đầu: "Đúng, có lẽ các ngài không tin, thực ra tôi không phải là một chiến sĩ, tôi là một pháp sư!" "Hả, ngài là pháp sư?" Biểu cảm trên mặt Savos và các giáo sư lập tức trở nên quái dị.

Một vị chiến sĩ huyền thoại tốc độ nhanh hơn cả rồng, tay không đánh ngất được rồng, lại bảo mình là một pháp sư, điều này thực sự khiến họ khó lòng tin nổi.

"Ngài George, xin hỏi hiện tại ngài đã nắm vững những ma pháp nào rồi?" "Hỏa thiệt thuật, Băng sương thuật, Điện kích thuật, Mộc giáp thuật, Phẫn nộ thuật, Dũng khí thuật..." George liệt kê lại các ma pháp sơ cấp học được trong thời gian qua.

Nghe George báo toàn các ma pháp sơ cấp, mặt mấy người lại càng cổ quái hơn, thậm chí còn cố nhịn cười vì sợ George phát hiện mà nổi giận.

Họ nghĩ George chỉ là một chiến sĩ có chút hứng thú với ma pháp, giống như những ma kiếm sĩ học chút ma pháp cơ bản, căn bản không

thể gọi là pháp sư.

Hơn nữa chắc cũng chẳng có thiên phú ma pháp gì, nếu không sao lại chỉ biết toàn ma pháp sơ cấp như vậy.

"Rất tốt, ngài George rất có thiên phú ma pháp, chúng tôi thay mặt học viện Winterhold hoan nghênh ngài.

Ngài có thể tùy ý tham gia bất kỳ khóa học nào, có gì không hiểu có thể thỉnh giáo các giáo sư, họ đều là những pháp sư hàng đầu.

Hoặc cũng có thể tìm tôi bất cứ lúc nào, đều không thành vấn đề." Savos không vạch trần George mà vui vẻ đáp ứng yêu cầu.

Dù George không biết tí ma pháp nào, một chiến sĩ mạnh mẽ như vậy nguyện ý gia nhập Winterhold thì cũng chẳng có gì không tốt.

"Vậy...

đa tạ viện trưởng." George vốn định thể hiện một chút kỹ năng Hỏa thiệt thuật mạnh như biển lửa để chứng minh thiên phú của mình.

Nhưng thấy Savos đáp ứng dễ dàng như vậy nên cũng không lãng phí thời gian nữa.

Dù sao việc dùng Hỏa thiệt thuật tạo ra biển lửa chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của các pháp sư này, nhỡ họ hỏi làm sao làm được thì sao.

Hắn không thể bảo là vì ma lực của mình quá mạnh được.

Dù sao mục đích của hắn chỉ là gia nhập học viện để học hỏi ma pháp thế giới này mà thôi.

Mục đích đạt được là tốt rồi.

Đêm khuya ngày thứ hai, trên lớp băng Biển Ma Quái phía dưới học viện Winterhold.

Nidonia đã khôi phục được phần lớn thương thế, lén lút dang cánh bay lên.

Đối với rồng, những vết thương ngoại thương như hôm qua chỉ cần có đủ thời gian nghỉ ngơi là sẽ sớm hồi phục.

“Ta không tin lần này ngươi còn tìm thấy ta!” Là một con rồng vừa mới hồi sinh, nó còn rất nhiều việc muốn làm, thực sự không muốn trở thành thú cưỡi cho con người.

Chương 594

Suy đi tính lại, nó thấy mình vẫn nên thử lần cuối cùng.

Đương nhiên nó không phải là con rồng không có não, dám thử lần cuối là vì nó cảm thấy lần này khả năng thành công rất cao.

Lần trước bỏ trốn thất bại là do nó chưa hiểu rõ George, đánh giá thấp thực lực đối phương, không ngờ đối phương có thể dùng cách ném đá để bắn hạ nó.

Nhưng lần này, nó đã rút kinh nghiệm từ hai lần trước, biết làm sao để cắt đuôi George một cách hiệu quả.

Vỗ cánh tăng tốc, Nidonia bay thẳng về phía khơi xa của Biển Ma Quái.

Đúng thế, ý định của nó rất đơn giản, nó sẽ trốn vào sâu trong biển để tránh việc George đuổi kịp.

George tốc độ nhanh thật đấy, nhưng đây là đại dương, dù ngươi có nhảy cũng không có chỗ đặt chân, chẳng lẽ định bơi mãi trong nước?

Huống hồ dù bơi nhanh đuổi kịp thì cũng chẳng có gì ném rụng nó được.

Khắp nơi chỉ toàn nước biển mênh mông.

Chỉ cần cắt đuôi được George, nó có thể tìm hòn đảo nhỏ trên biển nghỉ ngơi, đợi vài trăm năm nữa lão George này chết đi là lại có thể tự do tự tại.

Cùng lúc đó, trong phòng nghỉ của viện trưởng học viện Winterhold, George đang cùng viện trưởng thảo luận về nguyên lý cấu thành ma pháp của thế giới này.

Hôm qua đề nghị gia nhập học viện được đồng ý, hôm nay hắn đã chuyển vào ở trong học viện luôn.

Hắn không vội thỉnh giáo các giáo sư từng hệ ma pháp, mà tìm ngay đến vị viện trưởng mạnh mẽ và nghiên cứu ma pháp thấu triệt nhất là Savos để bắt đầu trao đổi về nguyên lý ma pháp cơ bản.

Vì kiếp trước từng chơi trò chơi này, hiểu rõ các loại ma pháp của các pháp sư thế giới này nên hắn không vội học ngay những ma pháp đó.

Uy lực và hiệu quả của chúng không có gì khiến hắn quá mong đợi.

Cơ bản hắn đều có thể dùng ma pháp của mình để tạo ra hiệu quả tương tự.

Theo hắn, quan trọng nhất là nắm vững nguyên lý ma pháp cơ bản của thế giới này, việc này giúp hắn hiểu rõ hơn các quy luật vận hành của thế giới, giúp mở rộng kiến thức và tăng tốc độ hoàn thiện tiểu thế giới của mình.

Tương tự, chỉ cần nắm vững nguyên lý cơ bản, hắn có thể nhanh chóng học được mọi ma pháp của thế giới này.

Ngoài ra còn có thể dùng nguyên lý ma pháp thế giới này để tái hiện các ma pháp thế giới khác mà hắn sở trường.

Đối mặt với việc George thảo luận về nguyên lý ma pháp cơ bản, Savos ban đầu chỉ nể mặt nên mới đồng ý.

Với ông, những ma pháp cơ bản đó chẳng cần đến ông, ngay cả các học viên ưu tú trong trường cũng có thể hướng dẫn George.

Nhưng ông không dám để học viên hướng dẫn George vì như thế quá thiếu tôn trọng vị chiến sĩ huyền thoại này.

Ít nhất cũng phải là giáo sư trong trường.

Tuy nhiên, vì George chủ động yêu cầu vị viện trưởng là ông hướng dẫn nên ông cũng không tiện từ chối.

Thế nhưng điều ông không ngờ tới là George tuy hiểu biết về nguyên lý ma pháp cơ bản có hạn, nhưng khi ông hướng dẫn, George thường nói ra được nhiều ý tưởng và tư duy mới khiến ông bừng tỉnh đại ngộ.

Vì vậy ban đầu chỉ định hướng dẫn một giờ mà bất giác đã trao đổi từ sáng đến tận khuya.

Hơn nữa ông phát hiện George hấp thu các nguyên lý ma pháp ông giảng giải vô cùng nhanh.

Lúc đầu đa số là ông hướng dẫn, George chủ yếu lắng nghe, thỉnh thoảng đưa ra những câu hỏi khiến ông sáng mắt hoặc những tư duy ông chưa từng nghĩ tới.

Nhưng dần dần khi George nắm vững nguyên lý càng nhiều, đến giờ đã có thể coi là từ hướng dẫn một chiều tiến hóa thành trao đổi hai chiều.

“Ta biết ngay mà, tưởng bay ra biển là thoát được ta chắc?” George giơ tay dừng vị viện trưởng còn đang hào hứng.

“Viện trưởng, thời gian không còn sớm, ngài cũng nên nghỉ ngơi thôi.

Thú cưỡi của tôi lại định trốn rồi, tôi đi xử lý một chút.

Ngày mai chúng ta lại tiếp tục.” “Hóa ra đã đến giờ này rồi sao, lần đầu tiên thấy thời gian trôi nhanh như vậy.” Savos nhìn thời gian, không nhịn được cảm thán một câu rồi gật đầu.

Ông cảm thấy thu nhận George vào học viện là quyết định chính

xác nhất đời mình.

George thực sự có thiên phú ma pháp, có lẽ là người có thiên phú nhất ông từng thấy, đi làm chiến sĩ đúng là phí phạm.

Bước ra khỏi phòng viện trưởng, George men theo cầu thang lên sân thượng học viện.

"Tiểu Lam Lam, ta đến tìm ngươi đây." Truyền âm linh hồn cho Nidonia, George nhảy vọt xuống Biển Ma Quái bên dưới.

"Băng sương thuật!" Khi sắp rơi xuống biển, hắn đưa tay phát động pháp thuật hệ Hủy diệt sơ cấp, hàn khí mạnh mẽ lập tức đóng băng mặt biển thành một khối băng khổng lồ.

Đáp xuống khối băng, hắn lại nhảy tiếp, ngay khoảnh khắc khối băng vỡ vụn thì người đã đi xa.

Cứ như thế, nhờ sự trợ giúp của các khối băng do ma pháp tạo ra, George nhanh chóng nhảy vọt trên biển, chẳng mấy chốc đã đuổi kịp Nidonia đang vỗ cánh bay phờ người.

"Lại còn làm thế được nữa sao!" Thấy George dùng Băng sương thuật để nhảy trên mặt biển, cả mặt Nidonia xanh mét.

"May quá may quá, ở đây toàn nước biển, hắn chẳng có vật gì ném ta được." Nghĩ đến đây nó hơi yên tâm một chút.

Nhưng giây tiếp theo, nó thấy George nhảy vọt lên, mục tiêu nhắm thẳng vào mình.

"Ta né!" Không ngờ George có thể nhảy cao như vậy, Nidonia giật mình, vội vàng nghiêng người né tránh sự tiếp xúc với George.

Nó biết nếu bị George chạm trúng thì chắc chắn sẽ bị đánh ngất tại chỗ.

Vì bay đủ cao nên nó có đủ thời gian né tránh, quả thực đã thành

công tránh được George tiếp cận.

Tuy nhiên chuyện vượt ngoài dự liệu của nó lại xảy ra, George phồng mồm thổi mạnh một cái, nhờ lực phản tác dụng cực mạnh, bất ngờ lao ngang về phía nó với tốc độ cực nhanh.

Việc này khiến mắt rồng lồi ra, vội vàng liều mạng vỗ cánh định né lần nữa.

"Điện kích thuật!" Những tia sét cuồng bạo bao phủ khắp nơi ập tới, chỉ trong ba giây ngắn ngủi, con rồng Nidonia có kháng ma pháp cực cao đã giống như một con thằn lằn bị nướng khét, rơi thẳng xuống biển.

Hai mươi phút sau, Nidonia vừa khôi phục chút sức lực đã chở George quay lại lớp băng dưới học viện.

Lúc này Nidonia thảm hơn lần trước nhiều, quan trọng là hai cái sừng rồng xanh đẹp như pha lê trên đầu cũng bị cưỡng ép bẻ gãy.

Con rồng cái bị bẻ sừng giống như người phụ nữ bị cưỡng ép cạo trọc đầu, có thể tưởng tượng đó là hình phạt tàn nhẫn đến mức nào.

"Nếu bị con rồng khác thấy, ta làm sao sống nổi đây." Nidonia hiện tại vô cùng hối hận vì trò bỏ trốn tự thông minh hôm nay, việc này khiến nó mất đi cặp sừng yêu thích nhất.

Nó thà bị đánh gần chết còn hơn bị bẻ sừng.

"Quá tam ba bận, nếu phát hiện lần thứ ba, ta sẽ giết chết ngươi ngay lập tức, bao gồm cả linh hồn rồng, khiến ngươi thực sự biến mất khỏi thế giới này!" George cầm hai chiếc sừng rồng pha lê, thân hình tỏa ra sát khí đáng sợ.

Nidonia phủ phục trên đất, toàn thân run rẩy, đầu rồng không dám ngẩng lên, nó đã hoàn toàn thần phục.

Hai tháng sau, tại Trung Thổ đại lục, Điện Vĩnh Hằng.

Chương 595

George hoàn thiện quy luật cuối cùng trong tiểu thế giới của mình, gương mặt hiếm khi lộ nụ cười kích động.

"Cuối cùng cũng thành công rồi!" Theo lời hắn nói, toàn bộ tiểu thế giới bỗng nén lại thành một điểm, rồi sau chưa đầy một phút ấp ủ, nó nổ tung một tiếng vang dội.

Một tiểu vũ trụ thực sự hoàn chỉnh xuất hiện trong mắt George.

Lúc này tiểu vũ trụ này tuy chưa thể so sánh với vũ trụ đơn thể của Marvel, cũng không thể sánh với Trung Thổ đại lục, thậm chí bất kỳ vũ trụ nào nơi phân thân của hắn đang ở.

Nhưng nó chắc chắn đã là một tiểu vũ trụ hoàn chỉnh, chỉ cần sau này từ từ mở rộng, tăng thêm nhiều hằng tinh và sự sống, nó có thể lớn mạnh không thua kém bất kỳ thế giới nào.

Ngay khoảnh khắc vụ nổ hoàn thành, George cảm nhận được cơ thể và linh hồn mình từ trong ra ngoài đã phát sinh biến hóa về chất, đó là sự thăng hoa của bản chất sự sống.

Dù là cường độ linh hồn hay sức mạnh nhục thân đều được nâng cao đáng kể.

Chính vì thế giới hoàn thiện triệt để, thăng cấp lên cấp bậc Đơn thể vũ trụ, kéo theo linh hồn và nhục thể của hắn thăng tiến.

Việc này cũng khiến thực lực cá nhân vốn đang ở ngưỡng cửa Đơn thể vũ trụ của hắn đồng thời thăng cấp.

Từ đó, trong cơ thể hắn sở hữu năng lượng khổng lồ hơn, nhục thân và linh hồn lại một lần nữa được tăng cường.

Cho nên lúc này, không chỉ tiểu thế giới bước vào cấp Đơn thể vũ

trụ mà ngay cả thực lực cá nhân cũng bị động bước vào cấp Đơn thể vũ trụ.

Chủ yếu cũng là do thực lực cá nhân của hắn vốn đã chỉ thiếu một bước cuối cùng, hấp thu thêm nhiều năng lượng nên mới thuận lợi như vậy.

Sự cộng hưởng này tuy chỉ là mới bắt đầu, nhưng đã có thể sánh ngang với những Creator đã ở cấp Đơn thể vũ trụ nhiều năm.

Đương nhiên, so với cấp Đơn thể vũ trụ đỉnh phong hay những cường giả vừa bước vào cấp Đa nguyên vũ trụ như Eru Ilúvatar thì vẫn chưa thể so được.

Nhưng nếu quyết tâm bỏ trốn thì cũng không phải là không thể.

Thực ra nếu rót toàn bộ linh hồn của các phân thân vào một cá thể, cộng thêm sức mạnh học được từ các thế giới, chưa biết chừng cũng có xác suất phản sát nhất định, dù xác suất đó rất nhỏ.

"Đúng là thiên tài, có lẽ chẳng bao lâu nữa cậu sẽ đuổi kịp ta." Nhìn George thăng cấp Đơn thể vũ trụ, Eru Ilúvatar không nén nổi vẻ hâm mộ.

Là sinh mệnh ra đời từ Hỗn Độn, ngài cũng phải mất không biết bao nhiêu năm mới có thực lực như hiện tại.

Mà George mới bao lâu đã bước tới tầng thứ này.

"Sau này chắc không dễ dàng như vậy đâu." George nghe Eru cảm thán thì mỉm cười lắc đầu.

Chỉ riêng việc lên tới Đơn thể vũ trụ đỉnh phong đã không biết mất bao lâu, chưa nói đến việc thăng cấp Đa nguyên vũ trụ.

Việc này khó hơn từ người bình thường đạt tới Đơn thể vũ trụ gấp hàng triệu lần.

Trừ khi, trừ khi giống như hắn nghĩ trước đây, có thể cho các phân thân dung hợp, lợi dụng cách đi tắt này để tiết kiệm lượng lớn thời gian.

Khi phân thân ở thế giới này thăng cấp Đơn thể vũ trụ, bản thể và các phân thân khác của hắn cũng đều thăng cấp lên Đơn thể vũ trụ hết.

Chỉ cần có hai phân thân dung hợp là có thể trực tiếp thăng cấp Đa nguyên vũ trụ.

Nhưng đó chắc là cấp Đa nguyên vũ trụ yếu nhất, vì hiện tại các phân thân đều mới nhập môn Đơn thể vũ trụ, thế giới hoàn chỉnh cũng chưa mở rộng.

Tốt nhất là đợi bản thể và tất cả phân thân đều đạt tới Đơn thể vũ trụ đỉnh phong, khi đó chỉ cần hai phân thân dung hợp cũng sẽ lập tức trở thành cấp Đa nguyên vũ trụ không hề yếu.

Nếu tất cả phân thân và bản thể cùng dung hợp, dù không đạt tới Đa nguyên vũ trụ đỉnh phong thì cũng chẳng còn xa nữa.

Nhưng tiền đề là phải rời khỏi vũ trụ nguyên bản, đi vào Hỗn Độn tìm kiếm các phân thân khác.

Và điều này lại dẫn đến một vấn đề khác, đó là các Creator của vũ trụ nơi bản thể và phân thân đang ở liệu có đồng ý để hắn rời đi hay không, thái độ của họ ra sao.

"Xem ra đã đến lúc nên chủ động tìm các Creator để nói chuyện và thăm dò một chút." Bản thể thì chưa nói, hắn và Creator của Marvel là OAA cách biệt quá lớn, đàm phán hỏng là chết chắc nên chưa vội.

Dù hắn thăng cấp lên Đơn thể vũ trụ chắc cũng không lọt vào mắt OAA.

Trong vũ trụ đơn thể của Marvel có không ít tồn tại cấp này.

Vả lại ở Marvel vẫn còn rất nhiều tài nguyên để nâng cao bản thân, tạm thời hắn cũng chưa vội rời đi.

Ở thế giới Trung Thổ, hắn và Eru đã thành hảo hữu, có thể rời đi bất cứ lúc nào, thậm chí có thể mang theo một phần sinh vật thế giới này như Luthien.

Cho nên hiện tại đối tượng hắn cần chủ động tiếp xúc là Creator của thế giới Harry Potter, Fairy Tail, Phù thủy tập sự, Toaru Majutsu no Index, Nhất Nhân Chi Hạ, Arcane, FATE và Elder Scrolls.

Trong đó về Nhất Nhân Chi Hạ, Index và FATE, hắn cũng tìm được truyện tranh tương quan từ bộ sưu tập của Eru.

Nhờ vậy đối với ba thế giới vốn xa lạ này cũng đã hiểu rõ hơn.

Tuy nhiên những thế giới phân thân này hắn không định đi tiếp xúc ngay lập tức vì tài nguyên vẫn chưa khai thác hết, chưa cần rời đi ngay.

Như thế giới Elder Scrolls vừa mới bắt đầu, hay Index, Arcane và FATE.

Hiện tại đối với hắn, có thể thử tiếp xúc ngay là Creator của thế giới Phù thủy tập sự, Harry Potter và Fairy Tail.

Ba thế giới này cơ bản tài nguyên có thể lấy đều đã lấy được, ma pháp và quy luật có thể học cũng đã học xong.

Nếu Creator của họ giống như Eru thì tốt nhất, có thể trao đổi một chút rồi thuận lợi rời đi tiến vào Hỗn Độn.

Nếu Creator thuộc loại khó gần thì nhanh chóng rời đi.

Nếu định đối phó hắn thì cứ đánh một trận, đánh thắng được thì nuốt chửng thế giới đó để nâng cao thực lực, đánh không lại thì dẫn theo những người mình muốn mang đi rồi rời khỏi.

“Bắt đầu từ thế giới Phù thủy tập sự trước đi!” Ở thế giới Phù thủy tập sự, một con gấu trúc đang nằm trong rừng trúc phơi nắng tu luyện bỗng mở mắt, thân hình chuyển hóa thành nhân hình, rồi tinh thần nhanh chóng lan tỏa, bao trùm toàn bộ thế giới.

Sau khi Creator sáng tạo thế giới, cơ bản sẽ lập cung điện tại một nơi nào đó trong thế giới, phần lớn là trong dòng sông thời gian.

Giống như Điện Vĩnh Hằng của Eru thực chất là ở trong dòng sông thời gian.

Vì nơi đó thuận tiện cho việc quan sát toàn bộ thế giới.

Thông thường kẻ không phải Creator rất khó phát hiện ra sự tồn tại của họ.

Còn George hiện tại thăng cấp Đơn thể vũ trụ đã có năng lực tìm thấy nơi đó và đi tới đó.

“Tìm thấy rồi!” Thân ảnh lóe lên, George đã biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lại đã ở trong dòng sông thời gian của thế giới này, trước mắt hắn là một căn siêu biệt thự hiện đại.

“Lại không có ở đây sao?” Ý chí của George quét qua căn biệt thự, lông mày hơi nhíu lại.

Nơi cư ngụ của Creator đương nhiên là tùy theo sở thích của họ, có người thích kiến trúc cổ kính, có người thích hiện đại.

Giống như nếu hắn xây dựng nơi tương tự trong thế giới của mình, chắc chắn cũng chọn kiến trúc hiện đại nhìn cho thuận mắt.

Cho nên hắn không ngạc nhiên khi nơi ở của Creator lại hiện đại như thế.

Chương 596

Điều hắn ngạc nhiên là Creator lại không có ở đây, cũng không có ở trong thế giới mà hắn vừa cảm ứng.

"Chẳng lẽ là đi du hành trong Hỗn Độn rồi?" George do dự một chút rồi vẫn bước tới căn biệt thự.

Thế giới Phù thủy tập sự là một vũ trụ đơn thể, hắn chưa phát hiện dấu hiệu đa nguyên.

Cho nên Creator của thế giới này đỉnh điểm cũng chỉ là Đơn thể vũ trụ đỉnh phong, xác suất cao là chưa tới đỉnh phong, tầm mức trung bình thôi.

Theo lý mà nói, dù có cố ý trốn tránh hắn thì hắn cũng không thể không phát hiện ra chút gì.

Vậy chỉ có một kết luận, đó là Creator không ở trong thế giới của mình mà đã đi du hành trong Hỗn Độn.

Để chứng thực điều này, hắn định cưỡng ép tiến vào biệt thự xem sao.

Vừa tới cửa biệt thự, một kết giới mạnh mẽ đã chặn hắn bên ngoài.

"Nếu Creator có ở đây, do họ chủ trì thì kết giới mạnh thế này tôi cũng không phá nổi, nhưng Creator không có mặt, không có người chủ trì thì xin lỗi nhé." George đưa tay chạm vào kết giới, truyền vào sức mạnh thế giới của mình, kết giới chưa đầy ba giây đã tan rã.

Ngay khi kết giới vỡ vụn, một hình ảnh ảo của một thanh niên xuất hiện trước mắt hắn.

"Chào người xâm nhập, tôi là Creator của thế giới này - Linh.

Khi cậu thấy đoạn hình ảnh này, nghĩa là tôi đã chết.

Tôi đã không cưỡng lại được cám dỗ khi đọc những cuốn sách về các thế giới khác nhau mà Hồng Quân tặng, nên quyết định lần đầu tiên rời khỏi thế giới do mình tạo ra để đi xem Hỗn Độn.

Nhưng tôi lại lo thế giới mình dày công tạo ra bị liên lụy mà hủy diệt nên đã để nó lại.

Nếu cậu là cường giả trưởng thành từ thế giới của tôi thì hãy kế thừa nó, tu luyện cho tốt, khi chưa đạt tới năng lực sáng tạo thế giới thứ hai thì đừng học tôi tự ý đi du hành Hỗn Độn.

Nếu cậu vô tình đi ngang qua thế giới của tôi, tôi cũng nguyện tặng nó cho cậu, chỉ hy vọng cậu đối xử tốt với thế giới này." "Xem ra Hỗn Độn thực sự rất nguy hiểm!" George nhìn đoạn hình ảnh biến mất trong biệt thự, nhớ lại lời Eru nói trước đây, hắn quyết định tạm thời thay đổi ý định, không vội vàng khám phá Hỗn Độn nữa.

Ban đầu hắn định để các phân thân sớm tiến vào Hỗn Độn để hội quân, bất cứ lúc nào cũng có thể dung hợp thăng cấp.

Nhưng thấy đoạn hình ảnh này, hắn nghĩ nên ổn định lại, đợi thực lực đạt tới Đơn thể vũ trụ đỉnh phong rồi mới tính chuyện dung hợp phân thân.

Nếu không nhỡ các phân thân đều tổn thất trong Hỗn Độn thì quá đáng tiếc.

Nhưng cũng có thể là hắn nghĩ quá nghiêm trọng.

Vì một Creator mang theo thế giới mình tạo ra bên mình so với việc để thế giới lại rồi đi một mình, thực lực chênh lệch là rất lớn.

Creator của thế giới này nếu lúc đó mang theo thế giới bên mình thì chắc chưa chắc đã dễ bị tiêu diệt như vậy.

Cho nên hắn cũng không biết nói đối phương quá lương thiện hay quá ngốc nữa.

"Lại là Hồng Quân, chẳng lẽ..." Lúc này George bỗng phát hiện ra một vấn đề.

Eru ở Middle-earth bảo Hồng Quân đã từng ghé qua, để lại rất nhiều sách thế giới khác, và Creator Linh của thế giới này cũng vậy.

Vậy phải chăng nghĩa là tất cả các thế giới nơi các phân thân của hắn đang ở, Hồng Quân đều đã từng đến.

Đúng vậy, nếu Hồng Quân không đến thì sao có được những câu chuyện thế giới đó, sao để lại nhiều sách như vậy.

Đã vậy, liệu việc hắn xuyên không tới Marvel rồi mở ra các phân thân ở các thế giới khác cũng liên quan tới Hồng Quân?

Chính vì Hồng Quân đã đến những thế giới đó nên hắn mới có thể mở phân thân ở đó.

Theo thiết định Hồng Hoang, Hồng Quân dường như là sư phụ của Tam Thanh, trong Tam Thanh có Đạo Đức Thiên Tôn lại giỏi thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Biết đâu năng lực phân thân của hắn chính là một nhánh cải biên của thần thông này.

"Thôi, nghĩ nhiều cũng chẳng ích gì." George suy nghĩ một chút, cảm thấy đoán già đoán non chỉ phí thời gian, bất kể có phải Hồng Quân hay không, hắn cũng phải nỗ lực để trở nên mạnh mẽ hơn.

Chỉ khi đủ mạnh mới có thể giải khai những bí ẩn trên người mình.

"Nếu ngài đã nói vậy thì tôi xin nhận vậy." George hành lễ với căn biệt thự rồi nhanh chóng kết nối thế giới của mình với thế giới này.

Thế giới của hắn mới hình thành, các hành tinh bên trong đang diễn hóa sự sống, chưa tới giai đoạn tạo dựng văn minh.

Mà thế giới này tuy không quá mạnh mẽ nhưng cũng mạnh hơn hắn không ít.

Nếu Creator còn ở đó, hắn tuyệt đối không thể nuốt chửng thế giới này.

Nhưng giờ Creator đã chết, đây là một thế giới vô chủ, chỉ cần tốn đủ thời gian là có thể từ từ thôn phệ hòa nhập vào thế giới của hắn.

Như vậy không chỉ thế giới của hắn mở rộng quy mô đáng kể mà còn sở hữu thêm một trái đất hoàn chỉnh và hằng tinh, các quy luật cũng sẽ được tăng cường và hoàn thiện.

Vì thế giới này không còn Creator, cũng không có sinh vật nào quá mạnh mẽ, quá trình thôn phệ hòa nhập chậm rãi này sẽ không gây ảnh hưởng gì tới sinh mệnh vốn có trong thế giới đó.

Thậm chí họ còn không hề hay biết gì.

"Xem ra không phải tất cả đều có thể đồng bộ." Trong quá trình thôn phệ, George cũng phát hiện ra một vấn đề của các phân thân.

Nguyên bản chỉ cần một phân thân tăng thực lực là các phân thân khác đều được đồng bộ.

Dù là nhục thân, tinh thần, năng lượng hay khai phá thế giới, sự thăng hoa sự sống đều đồng bộ.

Nhưng hiện tại khi George thôn phệ thế giới Phù thủy tập sự, khiến thế giới của mình mở rộng, thực lực tăng trưởng.

Bản thể và các phân thân khác của hắn tuy thế giới cũng mở rộng nhưng thực lực tăng trưởng lại không bằng phân thân ở thế giới này.

Nguyên nhân là vì phân thân ở thế giới này khi thế giới mở rộng

còn sở hữu thêm một Trái Đất hoàn chỉnh bao gồm sự sống trên đó.

Cùng với Mặt Trời, Mặt Trăng, chín hành tinh và nhiều hành tinh khác chưa có sự sống ở bên ngoài.

Nhưng trong thế giới của bản thể và các phân thân khác lại không xuất hiện Trái Đất, sự sống hay Mặt Trời của thế giới Phù thủy tập sự.

Vì vậy thực lực tăng trưởng đương nhiên không bằng phân thân này.

Thực ra cũng dễ hiểu, giống như bản thể và phân thân dù thực lực đồng bộ nhưng cũng chỉ giới hạn ở bản thân chứ không thể đồng bộ ngoại vật.

Ví dụ bản thể ở Marvel nếu có một khẩu súng thì phân thân ở thế giới khác không thể tự nhiên cũng có một khẩu súng y hệt.

Hắn thôn phệ thế giới Phù thủy tập sự, Trái Đất của thế giới đó xuất hiện trong thế giới của hắn.

Nếu bản thể và các phân thân khác cũng xuất hiện Trái Đất, xuất hiện những sinh mệnh y hệt, xuất hiện Balthazar hay David thì kỳ quái quá.

Nghĩa là lên cấp Đơn thể vũ trụ, cứ tiếp tục phát triển thế này, bản thể và các phân thân của hắn thực lực sẽ không còn giữ được sự nhất quán mà sẽ có chút khác biệt.

Nhưng điều đó cũng không sao, sau này khi bản thể và các phân thân dung hợp hết thì thực lực cũng sẽ được cộng dồn lại thôi.

Cùng lúc đó, George ở thế giới Harry Potter cũng sắp bắt đầu hành động.

Chương 597

Theo kế hoạch đã định trước, George đã lợi dụng Voldemort để khiến các phù thủy và người thường nổ ra một cuộc đại chiến phù thủy lan rộng khắp hành tinh.

Cuộc chiến này khiến phù thủy hoàn toàn lộ diện trước mắt nhân loại, không còn là danh từ bí ẩn nữa.

Tuy nhiên cuộc chiến này không kéo dài lâu đã bị George dùng thực lực áp đảo tuyệt đối dập tắt hoàn toàn, đồng thời qua đó thanh trừng sạch bóng những phù thủy cực đoan như Voldemort và các quan chức chính phủ cực đoan của các nước.

Cuối cùng nhờ danh tiếng lẫy lừng và thực lực không ai địch nổi, hắn đã thành công xây dựng Đệ nhất Đế quốc Ma pháp thống nhất toàn cầu, đăng cơ trở thành vị Hoàng đế Ma pháp đầu tiên.

Sau khi đăng cơ, hắn đã truyền bá kỹ thuật Minh tưởng cải tiến xuống dưới.

Từ đó trở đi, ngoài những phù thủy mang huyết thống bẩm sinh, người thường cũng có thể thông qua minh tưởng để đạt được ma lực, từ đó học tập ma pháp.

Chỉ có điều, phù thủy bẩm sinh vẫn có ưu thế về ma lực hơn một chút.

Nhưng đó cũng không phải vấn đề lớn.

Khi người thường và phù thủy kết hôn rộng rãi, tương lai xác suất con người sinh ra mang huyết thống phù thủy tự nhiên sẽ tăng mạnh.

Đồng thời George cũng không ngăn cản việc nghiên cứu và phát triển khoa học kỹ thuật.

Hiện tại thế giới Harry Potter là một thế giới mà khoa học và ma pháp cùng tồn tại, ma pháp cũng giống như khoa học, len lỏi vào từng gia đình, từng ngõ ngách trong đời sống mỗi người.

Học viện Ma pháp Hogwarts giờ cũng không gọi như thế nữa mà đổi thành Học viện Khoa học Kỹ thuật Ma pháp Hogwarts.

Các học viện tương tự cũng đang mọc lên khắp nơi trên thế giới.

Trong cung điện vàng lơ lửng trên không trung của Đệ nhất Đế quốc Ma pháp, George ngồi trang trọng trên ngai vàng hoàng đế cao vút.

Bên trái hắn là các đại thần phái phù thủy do Dumbledore và Grindelwald đứng đầu, bên phải là các đại thần phái hữu chủ yếu là các lãnh đạo mới được bầu lên của các nước.

Grindelwald vốn bị giam cầm đã được George thả ra và chữa trị cơ thể.

Mục đích đương nhiên là để ông phối hợp với Dumbledore quản lý tốt hơn giới phù thủy trong đế quốc mới.

"Về việc giáo dục Minh tưởng hiện đã phổ cập tới các trường học, nhưng đối với việc học ma pháp vẫn cần các phù thủy giàu kinh nghiệm hướng dẫn." "Chúng ta đã điều động đủ số phù thủy có thể đảm nhiệm giáo viên, họ có thể nhận chức trong vài ngày tới." "Việc phổ cập khoa học kỹ thuật trong giới phù thủy đã bước đầu đạt hiệu quả." "Kế hoạch khuyến khích phù thủy và người thường kết hôn, sinh đẻ nhiều con đã soạn thảo xong." Sau khi các đại thần báo cáo từng điều, George đưa ra một số điều chỉnh rồi vẫy tay như thường lệ: "Được rồi, hôm nay tới đây thôi, nếu không có việc gì nữa thì bãi triều." Với hắn, xử lý những sự vụ đế quốc thế này thực ra khá tốn thời gian.

Nhưng may mà hắn có thể phân thân, cơ bản các việc lặt vặt này đều do phân thân làm, còn bản thể thì quanh năm nghiên cứu các loại cổ ma pháp thu thập được.

Lợi ích lớn nhất của việc lập đế quốc là nhờ sức mạnh quần chúng, hắn đã thu thập được mọi ma pháp từ cổ chí kim.

Việc nghiên cứu ma pháp của thế giới này đã có đột phá lớn.

Đây cũng là một trong những lý do tiểu thế giới của hắn hoàn thiện nhanh như vậy để thăng cấp Đơn thể vũ trụ.

Chỉ trong vài năm ngắn ngủi từ cấp Thiên phụ thăng lên Đơn thể vũ trụ, đều nhờ bản thể và các phân thân không ngừng học tập kiến thức để nâng cao bản thân.

Cũng chính vì đã nắm vững cơ bản mọi ma pháp của thế giới này, khai thác hết tài nguyên nên hắn cần tiếp tục nâng cao phân thân này.

Hoặc là tìm ra Creator để trao đổi như với Eru, hoặc là nuốt chửng thế giới này hòa vào thế giới của mình.

Dù là cách nào, hắn cũng phải tiếp xúc với Creator của thế giới này trước đã.

Còn về việc có gặp phải loại hung hăng muốn giết hay trục xuất mình không, theo suy đoán trước đó, hắn thấy khả năng đó cực thấp.

Sau buổi triều này, hắn sẽ thử đi vào dòng sông thời gian để tìm nơi ở của Creator.

"Thần có bản tấu!" Ngay khi George chuẩn bị bãi triều, vị đại thần đứng đầu phái hữu, vốn là một lãnh đạo đến từ Hoa Quốc ở Á Châu, bước ra giữa điện.

"Nói đi." George gật đầu.

Vì kiếp trước là người Hoa Quốc nên khi chọn lãnh đạo nhân loại,

hắn ưu tiên chọn người Hoa Quốc cho dễ giao tiếp.

Vị lão giả khẽ hắng giọng rồi nói: "Bệ hạ mỗi ngày lao tâm khổ tứ vì quốc sự, bận rộn trăm công nghìn việc, nay quốc thái dân an, bách tính an cư lạc nghiệp, thần thiết nghĩ bệ hạ nên vì triều đình mà nối dõi tông đường, chọn người kế vị đại thống.

Tuy nhiên bệ hạ đến nay vẫn chưa thành hôn.

Vì vậy thần đề nghị việc khẩn cấp hiện nay là bệ hạ nên sớm tuyển hoàng hậu và phi tần!" Các đại thần nghe vậy lập tức đồng loạt gật đầu.

Đệ nhất Đế quốc Ma pháp lập nên nhờ ai?

Đương nhiên là nhờ George.

Nếu không có George uy hiếp thì đế quốc không thể hòa bình phồn vinh như hiện tại, chắc chắn sẽ loạn lạc.

Nhưng họ nghĩ dù George là Pháp sư tối thượng mạnh nhất thế giới thì thọ mệnh cũng chỉ tầm hai ba trăm năm là cùng.

Một khi George qua đời, thái bình thịnh thế vất vả lắm mới có được chẳng mấy chốc sẽ tan rã.

Với tình huống này, từ xưa đến nay, từ trong ra ngoài đều có phương pháp giải quyết tương tự.

Đó là để hoàng đế lấy nhiều vợ, sinh nhiều con.

Chỉ cần có con cái đủ ưu tú kế vị, lại có trung thần phò tá thì đế quốc sẽ không gặp vấn đề lớn.

"Xem ra bộ máy này của ta cũng không phải cái gì cũng tốt nhỉ." Nghe các đại thần bên dưới đồng loạt giục cưới giục sinh con, George không khỏi đỡ trán.

Lúc đó hắn lập ra chế độ đế quốc vốn đã bị đào thải thay vì liên

bang hay nghị hội, chủ yếu là để thống nhất chính quyền, để lời hắn nói là luật, quyết định hắn đưa ra phải được thi hành ngay lập tức, nếu không sẽ rơi đầu.

Nhưng dùng chế độ này đương nhiên cũng đi kèm với những vấn đề tương ứng.

"Cái phân thân này cũng trưởng thành rồi, cũng không phải là không thể." Nghĩ lại George thấy đây cũng chẳng phải vấn đề lớn, làm hoàng đế cưới vài bà vợ sinh mấy đứa con cũng chẳng sao.

Dù sao sau này nếu phân thân dung hợp thì bản thể và một nửa kia của các phân thân cũng không cùng một vũ trụ.

"Nhưng trước đó cứ phải làm rõ tình hình của Creator thế giới này đã." Hắn giơ tay ra hiệu cho các đại thần yên lặng, rồi gật đầu nói: "Được thôi, các khanh cứ tuyển ra một đợt trước, ta sẽ chọn lựa sau." Việc dự tuyển toàn cầu chắc chắn không nhanh được, đợi khi chọn xong thì hắn cũng đã nắm rõ tình hình Creator của thế giới này rồi.

Hỗn Độn nguy hiểm, tạm thời hắn chưa định cho phân thân rời đi, cưới vợ sinh con, tiếp tục kinh doanh đế quốc này cũng không tệ.

Nếu Creator của thế giới này có vấn đề thì lúc đó ứng phó vẫn kịp.

"Tuân lệnh bệ hạ!" Các đại thần được George đồng ý thì lần lượt lui triều, sau đó dùng Khóa cảng rời cung điện, bắt đầu chuẩn bị cho đại sự dự tuyển toàn cầu.

Còn George thì triển khai sức mạnh, bắt đầu tìm kiếm tung tích của Creator.

"Ơ, sao lại không có nhỉ?" Sau khi tiến hành tìm kiếm trên toàn thế giới, bao gồm cả trong dòng thời gian, George vẫn không tìm thấy bất kỳ manh mối nào về Đấng Sáng Tạo và cung điện của ông ta.

"Chẳng lẽ thế giới này không có Đấng Sáng Tạo, hoặc là..." Ý

nghĩ vừa chuyển, anh đưa tay phải vẽ một vòng tròn trước mặt.

Ngay lập tức, một cánh cổng không gian xuất hiện.

Sau khi thăng cấp lên cấp bậc Đơn thể vũ trụ, anh không còn cần mượn sức mạnh của Vishanti mà vẫn có thể mở cổng để tiến vào các vũ trụ song song khác nhau.

Bước qua cổng không gian, một thế giới mới hiện ra trước mắt anh.

Chương 598

“Hóa ra thực sự có thế giới song song!” Với thực lực của anh, nếu dốc toàn lực tìm kiếm mà vẫn không thấy vị trí của Đấng Sáng Tạo, thì chỉ có hai nguyên nhân.

Thứ nhất, Đấng Sáng Tạo không có mặt ở thế giới của mình, thậm chí cả cung điện cũng đã bị hủy.

Thứ hai, thế giới này không chỉ là một đơn thể vũ trụ mà còn tồn tại các vũ trụ song song, và Đấng Sáng Tạo là một cường giả cấp Đa nguyên vũ trụ.

Một cường giả cấp Đa nguyên vũ trụ tự nhiên sẽ không xây dựng cung điện của mình bên trong một vũ trụ nhất định, và bản thân họ cũng không thường xuyên nán lại trong một vũ trụ đơn lẻ.

Hình bóng lóe lên, anh đến lâu đài Hogwarts và nhìn thấy Dumbledore thời trẻ.

Lại một lần nữa lóe lên, anh đến New York, chứng kiến cuộc chiến giữa Newt Scamander và Grindelwald.

Sau một loạt xác minh, anh xác định đây đúng là thế giới song song của Harry Potter, chỉ là dòng thời gian nằm ở năm 1926 trong câu chuyện "Sinh vật huyền bí và nơi tìm ra chúng".

Anh lại vẽ một vòng tròn, qua cổng dịch chuyển để đến vũ trụ song song thứ ba.

Lần này là năm 1959, khi Snape, Lily, James, Sirius và những người khác vẫn còn trong bụng mẹ.

Lần mở cổng thứ tư đưa anh đến vũ trụ song song thứ tư vào năm 1981, thời kỳ Voldemort hoạt động điên cuồng nhất, khi Harry Potter

vừa tròn một tuổi.

Lần mở cổng thứ năm, George trở lại thế giới Harry Potter của chính mình, nơi câu chuyện đã bị thay đổi phần lớn do sự hiện diện của anh.

"Vậy ra, đây là một cường giả cấp Đa nguyên vũ trụ đã khai tịch được bốn thế giới." Sau khi nắm rõ số lượng vũ trụ song song, George cũng có phán đoán đại khái về thực lực của Đấng Sáng Tạo thế giới Harry Potter.

Thực lực mạnh hơn Eru Ilúvatar, nhưng chắc chắn kém xa loại thực thể như OAA.

Với thực lực hiện tại, anh chắc chắn đánh không lại, nhưng nếu quyết tâm bỏ chạy thì vẫn có xác suất trốn thoát vào trong Hỗn độn (Chaos).

Tuy nhiên, hiện tại anh chưa muốn đi vào Hỗn độn, nên định xem có thể thiết lập quan hệ tốt với vị Đấng Sáng Tạo này không.

"Nếu không ở bên trong, chắc chắn là ở bên ngoài." Tập trung chú ý, George rút ra sức mạnh quy tắc trong thế giới của mình, ngưng tụ thành một con dao nhỏ rồi vạch mạnh trước mặt.

Tức thì, một vết nứt đen kịt hiện ra.

Anh đang lợi dụng sức mạnh cấp Đơn thể vũ trụ để xé toạc rào cản thế giới, từ đó tiến vào vùng Hỗn độn bên ngoài đa nguyên vũ trụ.

Không hề sợ hãi, George bước chân vào vết nứt.

Xuyên qua đó là một vùng bóng tối vô biên, thứ bóng tối mà ngay cả thực lực hiện tại của anh cũng không thể nhìn thấu.

Sau lưng anh là một khối cầu khổng lồ rực rỡ bảy màu.

Bên trong khối cầu lớn đó có bốn quả cầu màu nhỏ hơn nằm khít

nhau.

George biết bốn quả cầu nhỏ chính là bốn vũ trụ song song.

Ở phía trên nơi liên kết với khối cầu lớn là một cung điện hùng vĩ tràn ngập hơi thở cổ xưa.

"Quả nhiên ở đây!" Cung điện đó rõ ràng là nơi cư ngụ thực sự của Đấng Sáng Tạo.

"Không thể dịch chuyển tức thời." George định dùng phép độn thổ để tới đó nhưng phát hiện trong bóng tối bên ngoài, anh không thể sử dụng quy tắc không gian.

Nói đơn giản, không gian trong bóng tối này dày đặc hơn thế giới bình thường rất nhiều, trình độ hiện tại của anh chưa thể phá vỡ, nên không thể mượn không gian để dịch chuyển.

"Vậy thì chỉ có thể bay!" Sử dụng ma pháp bay lượn, George nhanh chóng bay về phía đại điện cổ xưa.

May mắn là ma pháp bay không bị ảnh hưởng, với tốc độ tối đa, anh sớm đã tới cửa đại điện.

Tại đó, một sinh vật kỳ dị cầm lưỡi hái, không có thân xác mà chỉ có linh hồn, dường như đã biết anh sẽ tới nên đứng đợi sẵn.

"Đấng Sáng Tạo?

Không đúng, Đấng Sáng Tạo không yếu thế này." Anh cứ ngỡ kẻ cầm lưỡi hái là Đấng Sáng Tạo, nhưng khi dùng tinh thần thăm dò, anh phát hiện thực lực đối phương cùng lắm chỉ ngang ngửa mình, không thể là cường giả cấp Đa nguyên vũ trụ.

"Chào ngài...

ừm... tiên sinh, tôi muốn bái kiến chủ nhân cung điện, không biết có được không?" "Ta là Tử thần của bốn thế giới, cũng là thị tùng của

Đấng Sáng Tạo vĩ đại.

Ngài ấy đã dự đoán được chuyến viếng thăm của ngươi nên bảo ta đợi ở đây.

Mời đi theo ta!" Tử thần lạnh lùng giải thích một câu, kéo lê chiếc lưỡi hái lớn rồi quay người đi vào sâu trong đại điện.

George không ngạc nhiên, gật đầu rồi nhanh chóng đi theo.

Một cường giả cấp Đa nguyên vũ trụ chắc chắn đã phát hiện ra sự bất thường của anh từ sớm, việc nhận ra anh đến là chuyện bình thường.

Hơn nữa vị Tử thần trước mặt tuy tỏa ra tử khí nồng nặc nhưng không có địch ý.

Vì vậy anh đoán Đấng Sáng Tạo này có lẽ cũng không ghét bỏ gì mình.

"Chủ nhân, người đã đưa tới." Mười phút sau, Tử thần đưa George đến căn phòng cuối cùng trong đại điện, rồi cung kính báo cáo.

George nhìn đối tượng mà Tử thần đang báo cáo, trong lòng không khỏi thầm cảm thán.

"Đây là Đấng Sáng Tạo của thế giới Harry Potter sao, một cái đĩa?" Đúng vậy, trong phòng không hề có bóng người, chỉ có một mảnh ngọc màu tím nhỏ đang lơ lửng.

"Chẳng lẽ Đấng Sáng Tạo của thế giới này vốn là một mảnh ngọc, sau đó dần có ý thức trong Hỗn độn rồi diễn hóa ra mấy thế giới này?" Trong khi George còn đang suy đoán, từ mảnh ngọc tím phát ra một giọng nói ôn hòa: "Làm tốt lắm, ngươi lui xuống làm việc đi." Tử thần lập tức cúi người hành lễ, cơ thể chìm xuống đại điện rồi tiến vào khối cầu bảy màu kia.

Sau khi Tử thần rời đi, không đợi George lên tiếng, mảnh ngọc tím đã chủ động giải thích: “Ta biết ngươi rất thắc mắc, mảnh ngọc tím này không phải bản thể của ta.

Bản thể của ta đã bị hủy khi khai sáng thế giới thứ tư do chuẩn bị không đủ kỹ lưỡng.

May mắn lúc đó có một vị đại năng hảo tâm đi ngang qua, dùng mảnh ngọc tím này giúp ta ổn định linh hồn.

Nếu không, bốn thế giới ta tạo ra đã mất đi Đấng Sáng Tạo rồi.” “Vị đại năng đó không phải tên là Hồng Quân chứ?” George nhướng mày, lập tức nhận ra điều gì đó.

Mảnh ngọc tím khẽ chuyển động lên xuống như đang gật đầu.

“Đúng vậy, xem ra ngươi đã biết.” “Hóa ra là vậy.” George hít sâu một hơi: “Vậy thì lúc tôi mới xuất hiện ở thế giới này, ngài đã biết rồi sao?” “Ban đầu thì không.” Mảnh ngọc tím lắc qua lắc lại: “Linh hồn ta ở trong mảnh ngọc này chỉ có thể miễn cưỡng ổn định, không còn đủ tinh lực để quan sát thế giới.

Thế nên bốn thế giới luôn vận hành theo vận mệnh mà ta đã viết sẵn.

Mãi cho đến sau này, vận mệnh tổng thể của thế giới ngươi đang ở xuất hiện biến hóa lớn, Tử thần tới báo cáo thì ta mới biết đến sự tồn tại của ngươi.” “Vậy tại sao ngài không xử lý tôi?

Lúc đó tôi còn rất yếu, ngay cả khi ngài không tiện ra tay thì người hầu của ngài cũng có thể dễ dàng giải quyết tôi mà.” George hỏi dò.

Anh muốn xác nhận từ miệng Đấng Sáng Tạo xem việc phân thân của mình đến thế giới này có liên quan đến Hồng Quân hay không.

“Bởi vì ngươi rất có thể là người được vị đại năng kia đặt vào thế giới của ta.” Mảnh ngọc tím bay một vòng quanh George: “Dù hiện tại

trạng thái của ta không tốt, nhưng Đấng Sáng Tạo cấp thực lực thông thường cũng không cách nào âm thầm nhét người vào thế giới của ta.

Người làm được điều đó, nếu muốn gây bất lợi cho ta thì đã sớm nuốt chửng ta cùng bốn thế giới này rồi, không cần thiết phải làm vậy.

Chương 599

Hơn nữa từ khi ta sáng thế đến nay, chỉ có vị đại năng đó từng đến đây và biết vị trí của ta trong Hỗn độn.

Nên ta đoán ngươi chính là do ông ấy gửi đến.

Ông ấy cũng từng nói rất thích nhét những người khác nhau vào các thế giới, ban cho họ năng lực đặc biệt để quan sát cuộc đời họ, đó là một trong những thú vui của ông ấy." "Hóa ra là thế." Bây giờ George đã cơ bản xác định, người đưa mình xuyên không và tặng bàn tay vàng chính là Hồng Quân Lão Tổ.

Hồng Quân Lão Tổ có ơn với Đấng Sáng Tạo này, nên sau khi đoán được thân phận của anh, Đấng Sáng Tạo mới không can thiệp.

Nếu anh không chủ động tiếp xúc, có lẽ đối phương cũng sẽ không tìm đến anh.

"Chỉ là ta không ngờ tốc độ trưởng thành của ngươi lại nhanh đến vậy, không hổ là người được vị đại năng kia chọn trúng." Mảnh ngọc tím bay đến trước mặt George: "Chúng ta làm một giao dịch thì sao?" "Giao dịch gì?" George lộ vẻ nghi hoặc.

Mảnh ngọc tím chậm rãi nói: "Ta biết thực lực của ngươi tương lai chắc chắn sẽ vượt qua ta.

Ta sẵn lòng phân tách một thế giới tặng cho ngươi khi thực lực của ngươi còn chưa đủ.

Đổi lại, sau này khi ngươi đủ mạnh, hy vọng ngươi có thể giúp ta khôi phục thực lực." Vị đại năng tên Hồng Quân đó tuy dùng mảnh ngọc giúp ông ta gom lại linh hồn sắp tan biến, nhưng không tiếp tục ra tay giúp khôi phục hoàn toàn.

Nếu chỉ dựa vào bản thân thì không biết phải mất bao lâu.

Trong thời gian đó, lỡ gặp phải Đấng Sáng Tạo nào tâm địa xấu đi ngang qua thì ông ta và thế giới của mình coi như xong đời.

Vì vậy ông ta muốn dùng một thế giới làm cái giá để nhờ người được đại năng chọn giúp mình khôi phục sau này.

Chỉ cần thực lực khôi phục hoàn toàn, với kinh nghiệm tích lũy từ những lần thất bại trước, việc tạo ra một thế giới mới không hề khó, thậm chí có thể tạo thêm hai cái nữa.

Nghe yêu cầu này, George suy nghĩ chưa đầy hai giây đã gật đầu đồng ý.

Đối với anh, nâng cao thực lực là quan trọng nhất, có một thế giới miễn phí để thôn phệ dung hợp thì tội gì không lấy?

Còn về điều kiện giao dịch, anh thấy nếu sau này thực lực đủ mạnh thì giúp một tay cũng chẳng phải chuyện gì to tát.

Nếu thực lực không đủ thì cũng đành chịu, chẳng cần lo lắng.

Thế nên nhìn kiểu gì cũng không lỗ.

Hơn nữa, để nâng cao thực lực của anh, Đấng Sáng Tạo thế giới Harry Potter chắc chắn sẽ chỉ dạy tận tình, giúp anh có thêm nhiều kiến thức và kinh nghiệm.

Sau một hồi trao đổi, George chọn thế giới mà anh đã thay đổi vận mệnh để làm thù lao ứng trước, bắt đầu tiến hành thôn phệ và dung hợp.

Trong lúc đó, anh đưa ra một yêu cầu với Đấng Sáng Tạo trong mảnh ngọc tím: “Tôi muốn... không biết có được không?” “Tất nhiên là không vấn đề gì.” Giọng nói trong mảnh ngọc tím vang lên vẻ không bận tâm.

Đối với ông ta hiện tại, khôi phục thực lực mới là chuyện lớn, những thứ khác không quan trọng.

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định, George vừa thao tác thôn phệ thế giới, vừa dịch chuyển đến Học viện Ma pháp Công nghệ Hogwarts trong thế giới của mình.

Nhìn Giáo sư Snape đang ngồi trong văn phòng hiệu trưởng, George đưa tay kéo một cái, trực tiếp rút linh hồn ông ra.

"Giáo sư, em chỉ có thể giúp thầy đến đây thôi.

Có thể bù đắp được tiếc nuối hay không, chọn lựa thế nào là tùy ở thầy." Mở cổng không gian, George đến thế giới đang ở dòng thời gian năm 1959, sau đó đưa linh hồn Giáo sư Snape vào cơ thể cậu bé Snape vừa mới tượng hình.

Vài tháng sau, Giáo sư Snape sẽ phát hiện mình được trọng sinh vào thời kỳ trẻ sơ sinh, sau đó ông có thể gặp lại Lily một lần nữa.

Còn tương lai phát triển thế nào thì tùy thuộc vào lựa chọn của Snape.

Năm xưa khi còn học ở Hogwarts, Giáo sư Snape đối xử với anh như con đẻ, giờ anh có năng lực nên muốn giúp ông bù đắp tiếc nuối.

Anh không thể trực tiếp dùng ma pháp thời gian đưa Snape về quá khứ vì sẽ làm rối loạn vận mệnh tổng thể của thế giới đó, khiến nhiều người biến mất.

Nhưng đưa ông sang một vũ trụ song song thì không có vấn đề gì.

Tiếc nuối lớn nhất của Snape là hồi đi học vì đắm chìm vào Nghệ thuật Hắc ám, vì sự đối lập giữa Slytherin và Gryffindor mà xa cách Lily, thậm chí nói lời cay nghiệt làm tổn thương cô.

Cuối cùng dẫn đến việc Lily kết hôn với kẻ thù James rồi chết

dưới tay Voldemort.

"Chuyện này quả thực rất thú vị." Nhìn linh hồn Giáo sư Snape dần tỉnh lại trong cơ thể hài nhi chưa chào đời, George cảm thấy mình đột nhiên hiểu được sở thích kỳ lạ của Hồng Quân Lão Tổ.

Nó cũng giống như việc anh để Snape trọng sinh ở vũ trụ song song vậy.

Còn về bàn tay vàng, việc mang theo ký ức trọng sinh và biết trước cốt truyện chính là bàn tay vàng lớn nhất của Snape.

Giáo sư Snape lúc này đã học được ma pháp Fairy Tail do George cải tiến, thực lực mạnh hơn trước rất nhiều.

Dù là Voldemort thời kỳ đỉnh cao cũng không phải đối thủ của ông.

Vì thế chỉ cần Snape trưởng thành bình thường, ông sẽ là phù thủy mạnh nhất thế giới này, không thua kém gì Dumbledore.

Nếu có thời gian, anh cũng muốn xem tương lai của Snape phát triển ra sao, vì nó thực sự rất thú vị.

Có lẽ việc Hồng Quân Lão Tổ ném anh vào thế giới Marvel cũng cùng một suy nghĩ như vậy, có lẽ ông ấy vẫn luôn quan sát anh và các phân thân.

Nhưng điểm khác biệt là anh và Snape có giao tình, nếu Snape gặp nguy hiểm anh chắc chắn sẽ ra tay cứu giúp.

Còn Hồng Quân Lão Tổ chẳng có giao tình gì với anh cả, có lẽ chỉ đơn thuần là ác thú vị, anh chết rồi thì ông ấy có thể đổi người khác.

"Sức mạnh thăng tiến nhanh thật đấy!" Tại thế giới Fairy Tail, George nhìn tiểu thế giới của mình sau khi thăng cấp lên Đơn thể vũ trụ đang mở rộng nhanh chóng, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Các phân thân ở thế giới Ma pháp sư tập sự và Harry Potter đang tiến hành thôn phệ dung hợp thế giới mới, dẫn đến bản thể và các thế giới phân thân khác đều bị ảnh hưởng đồng bộ mà mở rộng biên giới.

Dù không làm gì, thực lực của anh vẫn tăng vọt từng khắc.

Thông thường, khi vừa thăng cấp Đơn thể vũ trụ, thực lực rất khó tăng mạnh trong thời gian ngắn.

Nhưng không cách nào khác, đây chính là số mệnh!

"Hy vọng Đấng Sáng Tạo thế giới này cũng dễ nói chuyện như vậy." Tỏa ra sức mạnh của mình, George bắt đầu tìm kiếm Đấng Sáng Tạo của Fairy Tail.

Một lát sau, anh đưa tay xé một vết nứt thông tới Hỗn độn.

"Quả nhiên, Đấng Sáng Tạo thế giới này cũng là cấp Đa nguyên vũ trụ." Ở chỗ Eru Ilúvatar, anh đã xem qua câu chuyện về Fairy Tail.

Anh biết thế giới này ngoài Earthland còn có vài thế giới song song khác, điều này gián tiếp chứng minh Đấng Sáng Tạo đã đạt đến cấp Đa nguyên.

Hơn nữa ma pháp ở đây rất phổ biến, còn có cả Tinh Linh giới, thế giới này không hề yếu.

Chí ít anh cho rằng nó mạnh hơn Đấng Sáng Tạo của Harry Potter.

Cùng là cấp Đa nguyên nhưng khoảng cách thực lực vẫn rất lớn.

Ngoài thực lực cá nhân, tiêu chuẩn đo lường quan trọng nhất chính là thế giới mà họ tạo ra; thế giới càng mạnh, bản thân Đấng Sáng Tạo càng mạnh.

Chương 600

Thứ nhất là nhìn vào số lượng: người tạo ra nhiều vũ trụ song song tự nhiên mạnh hơn người tạo ra ít.

Ví dụ một người tạo ra bốn thế giới, người kia chỉ ba, thì trong điều kiện đẳng cấp thế giới tương đương, người tạo ra bốn thế giới sẽ mạnh hơn.

Thứ hai là nhìn vào chất lượng, gồm ba phương diện: Phương diện đầu tiên là số lượng hành tinh có sự sống và trình độ văn minh.

Cùng là thế giới được tạo ra, nhưng nơi chỉ có một hành tinh sự sống đang tiến hóa như của George chắc chắn không bằng thế giới Marvel với vô số hành tinh và văn minh phát triển.

Phương diện thứ hai là kích thước thế giới, thế giới của George hiện tại chỉ to bằng một hệ Mặt Trời.

Phương diện thứ ba là đẳng cấp thực lực của các sinh vật.

Trong Harry Potter, cỡ Dumbledore hay Grindelwald đã là đỉnh cao, còn ở Fairy Tail, ma pháp sư mạnh mẽ quá nhiều, chưa kể Thần linh, Ác quỷ và Rồng.

Qua so sánh, Harry Potter và Fairy Tail có số lượng vũ trụ song song bằng nhau, nhưng chất lượng của Fairy Tail cao hơn hẳn.

Do đó anh phán đoán Đấng Sáng Tạo của Fairy Tail mạnh hơn một chút.

Tất nhiên đây chỉ là tiêu chuẩn đánh giá do anh tự đúc kết, thực tế thế nào phải đánh nhau mới biết.

Đôi khi số lượng hoặc chất lượng đạt đến cực hạn thì không cần xét các yếu tố khác.

Giống như Marvel có vô số vũ trụ song song và liên tục sinh sôi, còn thế giới Hồng Hoang chỉ cần một đại vũ trụ đủ lớn cũng chẳng thua kém gì vô số vũ trụ song song của Marvel.

"Tìm thấy rồi!" Tiến vào Hỗn độn, George nhanh chóng phát hiện một thần điện mang đặc trưng của thế giới Fairy Tail.

Bay đến cổng thần điện, anh lễ phép chào hỏi: "Tại hạ George, có chuyện muốn bái phỏng!" "Vào đi!" Cửa thần điện mở ra, một giọng nói không chút cảm xúc vang lên bên trong.

George không do dự bước vào.

Tuy nhiên, ngay khi anh vừa bước vào, cửa thần điện rầm một tiếng đóng sầm lại, một luồng tử khí mục nát và đậm đặc nhanh chóng bao trùm lấy không gian.

Tiếp đó, một lão giả mặc trường bào đen, tay cầm ma trượng xuất hiện trước mặt George.

"Không biết các hạ có ý gì?" George nhướng mày vì cảm nhận được ác ý nồng đậm từ lão giả này.

Hơn nữa, ngay khi cửa đóng lại, toàn bộ thần điện đã bị một sức mạnh cường đại bao bọc, biến thành một chiếc lồng giam khổng lồ.

"Ta vốn định đợi thêm chút nữa, đợi ngươi mạnh hơn, năng lượng trong cơ thể nhiều hơn rồi mới ăn ngươi.

Nhưng ngươi lại tự mình tìm đến, thậm chí đã có thể phá vỡ thế giới để vào Hỗn độn.

Vậy thì không thể giữ ngươi lại được nữa, vạn nhất có ngày ngươi nhân lúc ta không chú ý mà chạy mất thì ta lỗ to." Lão giả nở nụ cười quái dị, nhìn George như nhìn một món ăn ngon.

"Ông có biết ai là người đưa tôi đến thế giới này không?" George

nhíu mày nhưng vẫn trấn tĩnh, cố ý hỏi ngược lại.

Việc anh bị phát hiện là bình thường vì anh đã dùng không ít ma pháp từ thế giới khác, mà lão giả này lại là Đấng Sáng Tạo cấp Đa nguyên.

Chỉ là anh không ngờ lão ta không ra tay sớm là vì muốn đợi anh trưởng thành để nuốt chửng sức mạnh.

Theo dự đoán, anh đến được đây phần lớn là do Hồng Quân Lão Tổ, và chắc chắn Hồng Quân từng tới đây.

Nếu lão giả đoán được thân phận của anh, nể sợ thực lực của Hồng Quân thì anh sẽ không bị nhắm vào.

Giống như Eru Ilúvatar ở Trung Địa hay vị Đấng Sáng Tạo trong mảnh ngọc tím kia đều rất thân thiện.

Nhưng giờ xem ra mặt mũi của Hồng Quân Lão Tổ không phải lúc nào cũng có tác dụng, sau này không thể cứ đinh ninh rằng Đấng Sáng Tạo nào cũng sẽ tốt với mình.

"Ai đưa ngươi tới?

Ta đương nhiên biết, ngoài tên Hồng Quân đó ra thì còn ai nữa!" Gương mặt lão giả lộ vẻ oán độc.

"Nếu không phải vì hắn, ta hiện tại cũng không đến mức sắp không kiểm soát nổi thế giới mình tạo ra, cũng không bị thương nặng thế này.

Nhưng không sao, vì ngươi là người hắn gửi tới, ta nuốt ngươi cũng coi như báo được một phần thù.

Hơn nữa nuốt chửng ngươi, thực lực của ta ít nhất cũng khôi phục được không ít, có thể mang theo thế giới mình tạo ra để đổi vị trí khác.

Như vậy tên đó sẽ không tìm thấy ta để trả thù cho ngươi nữa!" Hóa ra từ rất lâu về trước, khi Hồng Quân chu du trong Hỗn độn đã vô tình phát hiện ra lão ta và thế giới của lão, nên đã xông vào để ghi chép lại những câu chuyện xảy ra bên trong.

Với tư cách là Đấng Sáng Tạo cao cao tại thượng tạo ra bốn thế giới, lão ta vốn rất kiêu ngạo.

Lão không biết Hồng Quân, thấy đối phương chẳng mang theo thế giới nào nên nghĩ thực lực chẳng ra sao, bèn nảy sinh ý đồ xấu muốn nuốt chửng Hồng Quân.

Kết quả là bị Hồng Quân tát cho một phát trọng thương, suýt chút nữa cả nhục thân và linh hồn đều tan biến, còn bị ép làm nô lệ suốt một tháng.

Đợi sau khi Hồng Quân đi rồi, lão ta phải dưỡng thương bao nhiêu năm mới hồi phục được một chút nguyên khí.

"Hóa ra là có thù với Hồng Quân Lão Tổ, chẳng lẽ phải từ bỏ phân thân này sao?" Nghe lão giả giải thích, George cảm thấy không nỡ.

Mất một phân thân tuy không ảnh hưởng quá lớn nhưng mỗi phân thân đều rất khó có được.

Tương lai khi các phân thân dung hợp để thăng cấp Đa nguyên vũ trụ, thêm một phân thân là thêm một đơn thể vũ trụ, thực lực sẽ tăng lên một tầng cao mới.

Thế nên chưa đến bước đường cùng, anh không muốn mất phân thân.

Hiện tại anh hối hận vì mình quá chủ quan, do hai lần trước quá thuận lợi nên đã lơi lỏng cảnh giác.

Nếu không anh đã chẳng dại gì chui đầu vào thần điện này.

Nếu anh xông thẳng ra khỏi thế giới, chạy vào Hỗn độn ngay lập tức thì dù lão giả là cấp Đa nguyên cũng không dễ bắt được anh.

Tận dụng những nguy cơ trong Hỗn độn, khả năng trốn thoát là rất lớn.

"Ơ, không đúng, thực lực của lão không đúng!" Ngay khi George cảm thấy mình sắp xong đời, anh đột nhiên nghĩ ra điều gì đó, tinh thần phấn chấn, tỏa ra ý chí (willpower) của mình.

"Quả nhiên, sức mạnh hiện tại của lão căn bản không mạnh như vậy." Thông thường, một Đấng Sáng Tạo cấp Đa nguyên sở hữu bốn thế giới ma pháp không phải là người mà một kẻ mới thăng cấp như anh có thể đối kháng.

Dù anh có mượn linh hồn bản thể và các phân thân khác để phát huy thực lực siêu cấp cũng không thể, vì khoảng cách quá lớn.

Nhưng nếu lão giả này trọng thương chưa khỏi và không thể huy động sức mạnh thế giới của chính mình, thì không phải là không có cơ hội.

Đầu tiên, lão chắc chắn không biết anh có thể mượn sức mạnh linh hồn của bản thể và phân thân.

Thứ hai, lão có lẽ không biết anh có vũ trụ của riêng mình.

Eru Ilúvatar từng nói, chỉ cần anh không động dụng thế giới của mình thì Đấng Sáng Tạo sẽ không phát hiện ra.

Anh vừa thăng cấp nên chưa kịp dùng sức mạnh thế giới tại Fairy Tail.

Vì vậy lão giả cực kỳ có khả năng nghĩ rằng anh chỉ là loại cường giả thăng cấp bằng thực lực cá nhân chứ không phải Đấng Sáng Tạo có thế giới riêng.

Một cường giả Đơn thể vũ trụ có thế giới và không có thế giới chênh lệch thực lực cực kỳ lớn.

Chương 601

Huống chi anh còn là loại có cả hai.

Lão giả không thể dùng sức mạnh thế giới của mình, nếu anh đánh bất ngờ thì vẫn có hy vọng thắng.

Dù không thắng được, chỉ cần không phải là không có sức phản kháng thì vẫn có cơ hội chạy trốn.

"Thử một lần xem, khoanh tay chịu trói không phải phong cách của tôi!" George vung tay, một luồng ma pháp ánh sáng khủng bố đập mạnh về phía lão giả, chính là siêu ma pháp Fairy Glitter.

Siêu ma pháp do anh thi triển với thực lực Đơn thể vũ trụ đủ sức hủy diệt một hành tinh.

Tuy nhiên, lão giả chỉ vung nhẹ ma trượng đã xóa sạch Fairy Glitter, đồng thời nở nụ cười lạnh lùng: "Dùng ma pháp trong thế giới ta tạo ra để tấn công ta, ngươi đúng là ngây thơ.

Với trình độ hiện tại của ngươi, dù ta đang trọng thương cũng có thể dễ dàng thu xếp ngươi.

Từ bỏ đi, đừng phản kháng nữa!" "Dù có chết, tôi cũng phải cắn của ông một miếng thịt!" George giả vờ điên cuồng, liên tục tung ra các loại ma pháp uy lực khổng lồ.

Từ siêu ma pháp, ma pháp thất truyền, Diệt Rồng ma pháp đến Diệt Thần ma pháp... hầu như tất cả ma pháp của Fairy Tail đều được anh sử dụng hết.

Cuối cùng anh còn hóa rồng (Henshin), khiến uy lực tăng vọt và lao vào cận chiến nhục bác.

Đáng tiếc, lão giả chẳng hề biến sắc, chỉ bằng chiếc ma trượng

trong tay đã chặn đứng mọi ma pháp oanh thiên diệt địa của George.

"Xem ra ngươi có thực lực hơn ta tưởng, tốt lắm, nuốt ngươi như vậy mới khôi phục được nhiều sức mạnh hơn." Thực lực George thể hiện quả thực mạnh hơn lão dự tính.

Năm xưa khi lão tạo ra thế giới đầu tiên cũng không mạnh bằng George bây giờ.

"Xem ra thương thế của ông còn nặng hơn tôi tưởng." George không ngừng tấn công, trong lòng bắt đầu có phán đoán.

Lão giả tuy có vẻ ung dung ngăn chặn nhưng anh cảm nhận được đối phương thực tế cũng đang khá chật vật.

Thế là anh bắt đầu thêm vào các ma pháp đã cải tiến từ các thế giới khác, không chỉ dùng ma pháp Fairy Tail nữa.

Ma pháp thế giới khác có bản chất quy tắc khác biệt, nên lão giả không còn hóa giải dễ dàng như trước, thậm chí bắt đầu phải né tránh.

"Hừ, đến lúc kết thúc rồi!" Cảm thấy vất vả, lão giả không phòng ngự một chiều nữa mà thực sự ra tay.

Lão vung ma trượng, thần điện lập tức xuất hiện sức mạnh quy tắc cường đại ép xuống cơ thể George, khiến anh không thể cử động, uy lực ma pháp cũng giảm đi hơn phân nửa.

Tuy thương thế quá nặng chưa thể dùng sức mạnh của bốn thế giới, nhưng lão vẫn có thể dùng thần điện để áp chế.

"Sống hay chết đều do ta nắm giữ!" Áp chế được George, lão giả tập trung sức mạnh, chuẩn bị dùng quy tắc trực tiếp tước đoạt linh hồn George để nuốt chửng.

"Cơ hội đây rồi!" Lúc này George đang bị ép xuống đất, dường như không thể động đậy hay kháng cự, đột nhiên đôi mắt rồng lóe

sáng, kích hoạt cộng hưởng linh hồn.

Linh hồn của bản thể và tất cả phân thân đồng thời truyền tới, khiến lượng ý chí (willpower) của anh trở nên mạnh mẽ chưa từng có.

"Khống chế tâm linh!" Với lượng ý chí khủng bố, anh sử dụng năng lực tâm linh bao vây lão giả, cắt đứt quá trình thi pháp và khiến lão đờ người tại chỗ.

Nhân lúc lão giả ngẩn người, George bộc phát sức mạnh thế giới từ bên trong, đẩy lùi sự áp chế của thần điện rồi lao thẳng tới trước mặt lão.

Anh không tấn công trực tiếp vì biết đòn đánh lúc này không đủ để giết chết lão ngay lập tức, mà còn khiến lão thoát khỏi khống chế tâm linh.

Lão giả là cường giả Đa nguyên vũ trụ, dù trọng thương thì anh cũng chỉ có thể khống chế lão trong vài giây.

Vì vậy anh trực tiếp mở rộng thế giới của mình, nuốt chửng lão giả vào trong, rồi chính anh cũng tiến vào đó.

"Ngươi cư nhiên cũng tạo ra thế giới!" Vừa bị thu vào, lão giả đã dùng ý chí mạnh mẽ thoát khỏi khống chế tâm linh.

Khi phát hiện mình đang ở trong một thế giới khác, sắc mặt lão đại biến.

Trước đó lão thấy khí tức George thay đổi, cứ ngỡ đối phương chỉ là cá thể thăng cấp Đơn thể vũ trụ, không ngờ anh lại có thế giới của riêng mình.

Nhưng điều này không đúng, nếu anh thăng cấp bằng cách tạo thế giới thì lão không thể không phát hiện ra các dấu hiệu.

Lão không biết rằng thế giới của George thăng cấp ở Trung Địa

chứ không phải ở đây.

Phân thân ở thế giới này chỉ hoàn thiện và thăng cấp nhờ đồng bộ hóa, nên không có dấu hiệu đặc biệt nào.

"Đoán đúng rồi, nhưng không có phần thưởng đâu!" George không nói nhảm, lập tức huy động sức mạnh thế giới, thúc đẩy từng đạo xích quy tắc khóa chặt lão giả, rồi bộc phát những đòn tấn công điên cuồng nhất.

"Không!" Không biết bao lâu trôi qua, lão giả thét lên đầy cam chịu trong thế giới của George, cả nhục thân và linh hồn đều bị trấn áp xuống nơi sâu nhất của thế giới.

"Phù, cuối cùng cũng giải quyết xong.

Không hổ là cường giả cấp Đa nguyên, dù trọng thương vẫn đáng sợ như vậy!" George nhìn thế giới đầy vết nứt, suýt soát sụp đổ của mình mà không khỏi cảm thán.

Nếu không có cộng hưởng linh hồn giúp ý chí tăng gấp mười một lần, nếu lão giả không chủ quan để anh thu vào thế giới, nếu anh không có đủ loại ma pháp và vật phẩm từ các thế giới khác nhau, thì trận chiến hôm nay người thua chắc chắn là anh.

Dù vậy, hiện tại anh vẫn chưa thể giết chết lão giả, chỉ có thể dùng sức mạnh thế giới và các loại quy tắc phong ấn để trấn áp lão.

Nhưng không sao, khi thực lực của anh tăng lên và anh thôn phệ hết bốn thế giới của lão thì việc xử lý lão chỉ là vấn đề thời gian.

"Hóa ra lão chính là thần Ankhseram hẹp hòi đã hạ lời nguyền lên Mavis và Zeref." Thông qua việc trấn áp và lục soát ký ức, anh biết lão giả chính là thần Ankhseram – người nắm giữ sự sống và cái chết trong truyền thuyết của Fairy Tail, cũng chính là Đấng Sáng Tạo của thế giới này.

“Giờ thì Zeref và Mavis cuối cùng có thể sống như người bình thường rồi.” Giải quyết được Ankhseram cũng đồng nghĩa với việc giải quyết được lời nguyền của lão, coi như hoàn thành sớm giao dịch với Zeref.

“Trong họa có phúc, nhưng sau này bớt làm mấy chuyện mạo hiểm này lại.” Bay lơ lửng trong thế giới của mình, George chậm rãi tu sửa những vết nứt do Ankhseram gây ra, rồi bắt đầu thôn phệ bốn thế giới của Fairy Tail.

Trận chiến này tuy nguy hiểm nhưng thu hoạch cực lớn, trực tiếp lấy được bốn thế giới hoàn chỉnh.

Tuy nhiên anh cũng tự nhắc nhở mình không được mãng chàng như vậy nữa, lần này thuần túy là do may mắn gặp được Ankhseram chủ quan và đang trọng thương.

Sau này đối phó với Đấng Sáng Tạo của các thế giới khác phải cẩn thận hơn.

Nếu muốn thăm dò, phải chuẩn bị tâm thế hễ có chuyện là lập tức chạy vào Hỗn độn ngay.

Hiện tại Trung Địa, thế giới Ma pháp sư tập sự, Harry Potter và Fairy Tail đã không cần lo lắng nữa.

Giờ anh cần chú ý đến thế giới Chỉ số ma thuật (Toaru Majutsu no Index), Thủ lĩnh thẻ bài Sakura, Nhất Nhân Chi Hạ, Arcane, FATE và The Elder Scrolls.

Thế giới Chỉ số ma thuật liên quan đến nhiều Ma Thần, thực lực của Aleister Crowley theo truyện tranh còn mạnh hơn anh dự đoán nhiều.

Vì thế Đấng Sáng Tạo ở đó chắc chắn cũng có thực lực cấp Đa nguyên, có thể tạm hoãn lại.

Thế giới Sakura có quá nhiều vũ trụ song song, Đấng Sáng Tạo chắc chắn là cấp Đa nguyên điển hình, cũng không cần vội.

Nhất Nhân Chi Hạ theo truyện thì chưa thấy vũ trụ song song, thực lực tổng thể không quá biến thái, khả năng cao Đấng Sáng Tạo chỉ là cấp Đơn thể vũ trụ, có thể ưu tiên tiếp xúc và giao lưu.

Thế giới Arcane, hay đúng hơn là Liên Minh Huyền Thoại, có thế giới quan đồ sộ, chắc chắn là cấp Đa nguyên.

Đấng Sáng Tạo có lẽ là con rồng đúc sao Aurelion Sol, có thể thư thư lại.

Chương 602

Thế giới FATE (Nasuverse) có vô số vũ trụ song song, Đấng Sáng Tạo cấp Đa nguyên thuộc loại rất mạnh, cũng có thể gác lại.

Thế giới The Elder Scrolls có thế giới quan khổng lồ, nhiều Thánh Linh và Ma Thần, khả năng cao Đấng Sáng Tạo là cấp Đa nguyên.

Thế giới này nếu nắm bắt đủ kiến thức thì có thể ưu tiên tiếp xúc.

Vì theo những gì anh biết về các Đấng Sáng Tạo, vị thần tối cao của Elder Scrolls là Anu có khả năng đang gặp vấn đề về tu hành dẫn đến phân liệt.

Đó là lý do có nhiều Thánh Linh và Ma Thần như vậy, và bọn họ phần lớn không biết về vùng Hỗn độn bên ngoài.

Chỉ cần thực lực đạt đến đỉnh phong Đơn thể vũ trụ, anh có thể cân nhắc trực tiếp thu phục các vị thần này rồi chiếm lấy thế giới để thôn phệ.

Cuối cùng, có một thế giới quan trọng hơn cả: Thế giới chính Marvel nơi bản thể đang ở.

Đấng Sáng Tạo ở đó không phải là người mà anh có thể tiếp xúc lúc này, khoảng cách quá lớn.

Nhưng cũng chính vì Marvel quá khổng lồ, vũ trụ song song quá nhiều nên có rất nhiều thứ để mưu tính.

"Thời gian chắc cũng hòm hòm rồi." Ở thế giới Marvel, bản thể George vung tay mở cổng dịch chuyển, từ vũ trụ song song của dị nhân trở về vũ trụ của mình.

Nhờ thăng cấp Đơn thể vũ trụ, anh không còn cần mượn sức mạnh của Vishanti hay định vị không gian mà vẫn có thể tự do xuyên

hành và khám phá các vũ trụ song song.

Lúc này tại vũ trụ Marvel chính, thời gian đã tới năm 2017.

Trái Đất nhờ sự hỗ trợ của Đế chế Nova và sự dẫn dắt của ngôi trường siêu năng lực do George lập ra, đã hoàn toàn tiến vào kỷ nguyên văn minh vũ trụ.

Lượng lớn người Trái Đất đã bước ra ngoài không gian, hoặc di cư, kinh doanh, hoặc du lịch mạo hiểm, khiến dân số trên hành tinh giảm mạnh.

Nhưng dân số giảm không có nghĩa là thiếu lao động hay chất lượng sống đi xuống.

Ngược lại, nhờ tiếp thu công nghệ tiên tiến của vũ trụ, sức lao động được giải phóng, tài nguyên phong phú hơn, mức sống của nhân loại tăng vọt.

Ngay cả những vùng nghèo khó trước đây giờ cũng có mức sống không kém gì các đô thị lớn ngày xưa.

Khắp nơi đều thấy các phương tiện bay lượn trên không và robot dân dụng của tập đoàn Stark.

Trở về vũ trụ này, George không đến trường mà đi thẳng tới Kamar-Taj.

Bên phía trường học luôn có phân thân của anh xử lý công việc, thực ra cũng chẳng có việc gì mấy vì Giáo sư X có thể dẫn dắt mọi người giải quyết ổn thỏa.

Tác dụng chính của phân thân George ở trường là để răn đe, dù là đối nội hay đối ngoại.

“Đã lâu không gặp, Pháp sư Mordo!” Vừa xuất hiện trên sân tập thiên đài của Kamar-Taj, George đã thấy Mordo đang đấu tập với một

người đàn ông trung niên mặc áo choàng pháp sư xanh.

Người đó di chuyển nhanh nhẹn, sử dụng các bí thuật của Kamar-Taj rất thành thạo, có thể đánh ngang ngửa với Mordo.

"Đã lâu không gặp, Pháp sư George, ngài đã mấy năm rồi không tới đây." Thấy George xuất hiện hư không, Mordo lộ vẻ vui mừng.

Trừ việc thỉnh thoảng thấy trên tivi, đúng là đã vài năm lão chưa gặp vị pháp sư mạnh mẽ này.

"Đúng rồi, giới thiệu với ngài một chút, đây là Stephen Strange, đệ tử mới của Sư phụ thu nhận năm ngoái." Mordo giới thiệu với vị pháp sư trung niên đang đầy vẻ kinh ngạc: "Đây là Pháp sư George, bạn thân của Sư phụ." "Chào cậu, Stephen, mới một năm mà đã đạt trình độ này, xem ra thiên phú của cậu rất cao đấy." George nhìn Doctor Strange trước mặt, mỉm cười đưa tay ra.

Doctor Strange cũng bắt tay George: "Không ngờ ngài George lừng lẫy cũng là một pháp sư.

Tiếc là lúc tôi đến trường siêu năng lực xin giúp đỡ chữa trị đôi tay, ngài lại không có mặt." George với tư cách hiệu trưởng trường siêu năng lực, người đưa Trái Đất vươn ra vũ trụ, là danh nhân ai ai cũng biết.

Mỗi năm anh đều nhận vài cuộc phỏng vấn, tên và ảnh của anh có cả trong sách giáo khoa các nước, nên Strange nhận ra ngay.

Điều khiến cậu ta kinh ngạc là vị hiệu trưởng này lại là bạn của Thượng Cổ Tôn Giả Ancient One.

Nhưng nghĩ lại thì cũng hợp lý, toàn là những nhân vật tầm cỡ cả.

"Cậu từng đến trường sao?" George giả vờ ngạc nhiên.

Stephen gật đầu: "Một năm trước khi tôi lái xe, không may đâm

vào một tàu vận chuyển cổ vật ngoài hành tinh, khiến đôi tay bị dập nát và dính phải một lời nguyền đặc biệt.

Sau đó tôi đã tìm đủ danh y, dùng cả công nghệ cao của ngoài hành tinh nhưng đều vô dụng.

Vì vậy tôi đã lặn lội tới trường siêu năng lực, hy vọng các giáo viên và học sinh ở đó có thể giúp mình.

Nhưng kết quả vẫn thất bại.

Giáo sư X bảo tôi chỉ có ngài mới đủ khả năng chữa trị, nhưng ngài đã rời Trái Đất đi du lịch vũ trụ rồi, không biết khi nào mới về.

Trong một lần tình cờ, tôi biết được thông tin về Kamar-Taj nên đã ôm hy vọng tìm tới đây và gia nhập." "Dù rất đáng tiếc, nhưng tôi thấy cậu hiện tại thế này cũng rất tốt, sau cùng thì vấn đề cũng đã được giải quyết." George mỉm cười: "Có lẽ đây là sự sắp đặt của vận mệnh, cậu định sẵn là phải trở thành pháp sư của Kamar-Taj." Lúc Doctor Strange đến trường cầu cứu, tất nhiên anh không có mặt.

Bởi vì vụ tai nạn đó vốn là do anh sắp xếp, lời nguyền trên tay Strange cũng là do chính tay anh hạ.

Trái Đất bây giờ có công nghệ ngoài hành tinh, trình độ y tế cực cao, những tai nạn thông thường rất dễ chữa khỏi.

Anh làm vậy là để đưa Doctor Strange vào đúng quỹ đạo vận mệnh, tránh việc cậu ta bị hắc hóa thành Strange Supreme rồi hủy diệt cả vũ trụ.

Thực lực của Strange Supreme đã ở cấp Đa nguyên (dù không có thế giới riêng), rất khó đối phó.

Vì vậy anh không thể để Strange đi vào con đường hắc hóa.

Đây cũng là điều anh từng hứa với Ancient One.

“Tôi không tin vào vận mệnh, nhưng thực sự rất cảm ơn Sư phụ đã giúp tôi chữa lành đôi tay.” Một Strange lý trí lộ vẻ cảm khái.

Chỉ trong một năm ngắn ngủi, cậu ta đã trải qua và chứng kiến quá nhiều điều tại Kamar-Taj.

“Tôi đi tìm Pháp sư Ancient One đây, mọi người tiếp tục đi.” Chào hỏi đơn giản xong, anh quay người rời khỏi sân tập.

Lúc này Doctor Strange nhìn theo bóng lưng George, không nhịn được lẩm bẩm: “Lạ thật, tuy là lần đầu gặp mặt nhưng tôi cứ cảm giác như đã từng thấy ngài ấy ở đâu đó rồi.” Bước vào đại sảnh Kamar-Taj, George thấy Ancient One đang pha trà.

“Tôi thấy ngài thực sự rất thích uống trà đấy.” George ngồi xuống đối diện.

“Thế nào, chuẩn bị hòm hòm rồi chứ?

Tôi thấy ngài đã giao cả Viên đá Thời gian cho cậu ta rồi.” Lúc nãy gặp Strange, anh đã thấy con mắt Agamotto chứa Viên đá Thời gian treo trên cổ cậu ta.

“Sống lâu quá rồi, cũng chỉ còn chút thú vui này thôi.” Ancient One rót cho George một tách trà: “Đúng vậy, chỉ vài ngày nữa thôi là ta có thể hoàn toàn giải thoát rồi.

Sau này Kamar-Taj và Stephen còn nhờ ngài quan tâm giúp đỡ.” “Không vấn đề gì, chuyện nhỏ thôi.” George xua tay tỏ ý không bận tâm.

Ancient One nâng tách trà mỉm cười: “Đa tạ.

Ngài đột ngột tới đây chắc là có chuyện phải không?” “Pháp sư Ancient One quả nhiên không giấu được ngài, tôi muốn thỉnh giáo một vấn đề.” George cũng chẳng ngại bị nhìn thấu, thành thực hỏi: “Nếu tôi giải quyết triệt để Dormammu và nuốt chửng Chiều không gian

Tối của hắn, liệu có gây ra ảnh hưởng xấu nào không?" Theo những gì anh biết từ Ancient One và thông tin từ tiền kiếp, Dormammu đến từ tộc Faltine – một chủng tộc sinh vật năng lượng.

Vì sở thích thôn phệ vật chất thực thể nên bị trục xuất đến Chiều không gian Tối.

Sau này hắn dựa vào các loại ma pháp, đặc biệt là ma pháp từ sách Darkhold của vị thần cổ đại Chthon, để thống nhất toàn bộ chiều không gian này.

Chương 603

Hắn chiếm đoạt sức mạnh của Chiều không gian Tối, nuốt chửng và biến nó thành lãnh địa của mình, từ đó thăng lên cấp Đơn thể vũ trụ.

Sau này để làm mạnh thêm chiều không gian của mình và nâng cao thực lực, hắn bắt đầu xâm chiếm các vũ trụ song song, mưu đồ nuốt chửng Trái Đất – lõi của vũ trụ – để tiến hóa lên cấp Đa nguyên.

Đáng tiếc là hắn thường xuyên bị các Ancient One ở các vũ trụ song song dựa vào ba thánh đường đánh cho tơi bời, còn bị mượn tạm sức mạnh hắc ám.

Mục đích của George rất đơn giản: nhân lần xâm lược này của Dormammu, nuốt hết sức mạnh hắc ám của hắn, tiện thể dung hợp luôn Chiều không gian Tối vào thế giới của mình.

Các phân thân đã bắt đầu nuốt thế giới rồi, bản thể tất nhiên không thể kém cạnh.

Tuy nhiên việc nuốt Dormammu và Chiều không gian Tối chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới Marvel, nên anh phải hỏi ý kiến Ancient One trước.

Đứng sau Ancient One là Eternity (Vĩnh Hằng), một trong bốn thực thể trừu tượng của vũ trụ, đại diện cho hiện tượng hóa của thời gian trong đa nguyên vũ trụ Marvel và là tập hợp ý thức của mọi sinh linh.

Nói chung đó là thực thể mà hiện tại anh tuyệt đối không thể đắc tội.

Nếu Eternity không đồng ý mà anh vẫn nuốt Dormammu thì chắc

chắn sẽ chuốc họa vào thân.

"Tất nhiên là không, nếu ngài làm được thì đó là chuyện tốt." Ancient One hơi ngạc nhiên nhìn George: "Tuy nhiên, muốn giết Dormammu không phải chuyện dễ dàng.

Thứ hắn đưa tới lần này không phải bản thể, cùng lắm chỉ là một phân thân năng lượng." Dormammu là một con quỷ chiều không gian rất cẩn trọng.

Tuy hay đi xâm lược các vũ trụ song song nhưng lần nào hắn cũng dùng phân thân năng lượng, thực lực chỉ ở cấp Thiên Phụ.

Như vậy dù phân thân có bị giết thì hắn cũng chỉ mất chút sức mạnh hắc ám chứ bản thể không hề hấn gì.

Bản thể hắn luôn ở trong Chiều không gian Tối, mà chiều không gian đó cũng không cố định một chỗ.

Dù có tìm ra thì việc giết hắn ngay tại sào huyệt cũng cực khó, vì ở đó Dormammu có thực lực Đơn thể vũ trụ rất mạnh.

"Ta cảm nhận được thực lực của ngài lại tăng tiến vượt bậc, có lẽ không thua kém gì Dormammu.

Nhưng chiến đấu trong Chiều không gian Tối ngài sẽ bị áp chế, dù có thắng thì sau lưng Dormammu vẫn còn Chthon.

Khi cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng, hắn có thể cầu xin Chthon cứu thoát.

Đó là lý do tại sao hắn sống sót được đến tận bây giờ." Thấy George không có ý định từ bỏ, Ancient One giải thích thêm.

George lộ vẻ ngạc nhiên: "Chthon còn ra tay cứu hắn sao?" Anh chỉ biết Dormammu hay mượn ma pháp hắc ám của Chthon, không ngờ mối liên hệ lại sâu sắc thế.

Nếu vậy thì rắc rối rồi.

Đối phó Dormammu thì anh còn tự tin, chứ đối phó Chthon thì khác nào tìm chết.

Chiều không gian Tối của Dormammu không phải do hắn tự tạo ra nên hắn không thể vận dụng hoàn hảo.

George chỉ cần mở rộng thế giới của mình ngay trong đó là có thể khắc chế sự gia trì của chiều không gian đối với Dormammu.

Bản thân anh lại là cấp Đơn thể vũ trụ có thực lực cá nhân mạnh, sở hữu ma pháp đa dạng, đấu tay đôi với Dormammu chí ít cũng năm ăn năm thua.

Nếu đánh không lại thì chạy về là được, đố Dormammu dám rời sào huyệt mà đuổi theo anh.

Nhưng Chthon thì khác, đó là vị thần cổ đại nhất, đã nuốt chửng nhiều vị thần cổ khác, là cội nguồn của ma pháp hắc ám Marvel và là chủ nhân thực sự của Sức mạnh Hỗn độn (Chaos Force).

Trong cấp Đa nguyên vũ trụ, ông ta là thực thể đỉnh cao nhất.

Chthon thường xuyên gây ra các đại sự kiện để nuốt chửng các vũ trụ song song nhằm làm mạnh bản thân.

Ngay cả thực thể Đa nguyên như Eternity cũng không làm gì được ông ta.

Nếu năm xưa không bị Kẻ ăn thần Atum truy sát cho khiếp vía, thì giờ ông ta đã không phải âm thầm lợi dụng Scarlet Witch và cuốn Darkhold để gây chuyện mà đã ngang nhiên đi nuốt vũ trụ rồi.

"Ngài nghĩ xem tại sao Dormammu cứ liên tục xâm lược các thế giới mà chưa bao giờ bị thanh trừ?" Ancient One mỉm cười giải thích: "Đó là vì một khi hắn nuốt chửng thành công một thế giới, phần lớn

sức mạnh sẽ được cống nạp cho Chthon.

Có Chthon bảo kê lúc dầu sôi lửa bỏng thì ngay cả Eternity cũng khó lòng giết được hắn." Nghe xong, George mới vỡ lẽ.

Đúng vậy, Marvel có bao nhiêu con quỷ chiều không gian, nhưng hầu hết đều chỉ quanh quẩn trong lãnh địa của mình, thỉnh thoảng cho mượn sức mạnh rồi thu chút lãi.

Ngay cả chúa tể địa ngục Mephisto thích làm trò cũng chỉ là lôi kéo linh hồn người phàm.

Nhưng Dormammu thì khác hẳn, hở ra là đòi nuốt cả Trái Đất, nuốt cả vũ trụ.

Sự hung hăng này không cùng đẳng cấp.

Dù Ancient One bị hạn chế thực lực không thể giết Dormammu trong sào huyệt, thì chẳng lẽ Vishanti và Eternity cũng bó tay sao?

Tam vị nhất thể Vishanti là cấp Đa nguyên hàng đầu, không kém Chthon bao nhiêu.

Eternity lại là bản thể của đa nguyên vũ trụ Marvel, mạnh nhất trong các thực thể Đa nguyên.

Dọn dẹp một Dormammu cấp Đơn thể chỉ là chuyện trong phút mốt, tại sao lại để hắn lộng hành?

Hóa ra vì có Chthon đứng sau.

Có Chthon bảo vệ, giết Dormammu là chuyện bất khả thi, lại còn phí thời gian.

Thôi thì cứ để các Ancient One ở các vũ trụ dùng ba thánh đường ngăn chặn hắn xâm lược, coi như một biện pháp tình thế.

"Chẳng lẽ cứ thế từ bỏ sao?" George không cam lòng.

Khó khăn lắm mới có cơ hội thông qua lần xâm lược này để định vị Chiều không gian Tối, lần sau không biết bao giờ mới gặp lại.

"Có lẽ..." Đột nhiên trong đầu anh lóe lên một tia sáng.

Đúng vậy, một mình anh thì không thể giết Dormammu dưới sự bảo hộ của Chthon.

Nhưng nếu cả Eternity và Vishanti đều muốn thanh trừ Dormammu, tại sao không hợp tác?

Để Eternity và Vishanti kiềm chế Chthon, còn anh sẽ giải quyết Dormammu và nuốt chửng Chiều không gian Tối.

"Pháp sư Ancient One, tôi có một kế hoạch..." George không phí thời gian, nhanh chóng trình bày ý tưởng với Ancient One.

Nghe xong, Ancient One suy nghĩ một lát rồi đáp: "Chuyện này ta không quyết định được, hay là đợi hai ngày nữa, lúc đó..." Hai ngày nữa, bà sẽ mượn tay Kaecilius để giả chết thoát thân, truyền lại danh hiệu Phù Thủy Tối Thượng cho Stephen Strange.

Lúc đó Eternity sẽ đích thân giáng lâm để đón bà đi.

Nếu George muốn hợp tác, anh có thể đàm phán trực tiếp với Eternity.

Nếu Eternity đồng ý, ngài ấy sẽ thông báo cho Vishanti để liên thủ ngăn chặn Chthon can thiệp, để George có thể một chọi một giải quyết Dormammu.

Nếu không đồng ý thì George chỉ còn cách tự lực cánh sinh.

"Được, vậy hai ngày nữa tôi sẽ quay lại." George không có ý kiến gì với đề nghị này.

Chương 604

Nếu Eternity từ chối, anh sẽ bỏ qua kế hoạch săn Dormammu và tìm cách khác để tăng thực lực.

Nếu Eternity đồng ý, anh cũng cần chuẩn bị một chút.

Chúa tể bóng tối Dormammu không phải hạng vừa.

Để tận dụng phân thân của hắn định vị bản thể và Chiều không gian Tối, tốt nhất anh nên tìm đủ các Viên đá Vô cực.

Một cái búng tay có thể xóa sổ một nửa sinh linh vũ trụ, sức mạnh của chúng không hề yếu.

Nhược điểm duy nhất là chúng chỉ có tác dụng trong vũ trụ gốc, rời khỏi đó sẽ thành những viên đá vô tri.

Anh không thể mang chúng vào Chiều không gian Tối, nhưng có thể dùng chúng khi phân thân Dormammu xâm lược Trái Đất.

Chỉ riêng Viên đá Thời gian đã đủ làm khó phân thân Dormammu, nếu tập hợp đủ sáu viên thì xử lý hắn dễ như trở bàn tay.

Thực ra với thực lực của anh, diệt phân thân Dormammu không khó.

Cái khó là anh muốn dùng phân thân đó làm môi giới để tìm ra sào huyệt của hắn.

Điều này đòi hỏi phân thân của hắn không được có bất kỳ sự kháng cự nào, thậm chí khiến bản thể hắn không nhận ra phân thân bị tấn công để kịp thời tẩu tán.

Vì thế dùng các Viên đá Vô cực hỗ trợ sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.

Rời Kamar-Taj, George đi thẳng tới căn cứ Đội vệ binh dải ngân

hà trên Trái Đất, tìm Gamora để lấy tọa độ hành tinh Vormir.

Thanos từng sai Gamora đi thu thập thông tin về Viên đá Linh hồn, và cô ấy đã tìm thấy tọa độ cụ thể.

Nhưng cô ấy không nói cho Thanos mà còn tiêu hủy mọi thông tin liên quan để lão không tìm được.

Chỉ mình cô ấy biết vị trí đó.

Giờ đây Thanos đã bị George tiêu diệt, cô ấy đã là thành viên của đội vệ binh nên không cần giấu giếm nữa.

George vừa hỏi, Gamora đã cung cấp ngay tọa độ hành tinh Vormir nơi cất giấu Viên đá Linh hồn.

Sáu viên Đá Vô Cực, hiện tại trong tay George đã có bốn viên.

Đá Không Gian, Đá Tâm Linh và Đá Sức Mạnh thì anh đã lấy được từ sớm.

Còn Đá Thực Tại, trong lúc chín cõi liên kết, anh đã đi trước đến London để tìm thấy và phong ấn nó lại.

Vì vậy, các Dark Elf cũng không vì Đá Thực Tại hiện thế mà thức tỉnh, vẫn còn đang chìm vào giấc ngủ sâu trong vũ trụ.

Còn lại hai viên, một viên là Đá Thời Gian hiện đang nằm trong tay Doctor Strange, chỉ cần đạt thành ước định với Eternal, lúc đó tự nhiên có thể mượn dùng một chút.

Viên còn lại là Đá Linh Hồn, đang ở hành tinh Vormir, hiện tại anh đã có tọa độ từ Gamora, vừa vặn có thể đi lấy về.

"Đúng là một hành tinh hoang vu." Mở ra cổng truyền tống, George băng qua không gian, trực tiếp từ Trái Đất đi đến hành tinh Vormir.

Hiện tại anh đã có thể dựa vào sức mạnh của chính mình để xuyên

toa các vũ trụ song song, nên việc đi lại giữa các đại tinh hệ trong vũ trụ tự nhiên không có gì khó khăn.

Chỉ cần có tọa độ, định vị một chút, anh có thể tức khắc xuất hiện ở bất cứ nơi nào trong vũ trụ.

Hành tinh Vormir, nghe nói từng là một hành tinh vô cùng phồn vinh.

Nhưng vì Đá Linh Hồn, cuối cùng văn minh của cả hành tinh bị hủy diệt, toàn bộ sinh vật đều tuyệt chủng.

Trong sáu viên Đá Vô Cực, Đá Linh Hồn là viên nguy hiểm nhất, vì nó là viên duy nhất có ý thức độc lập.

Muốn có được nó, bắt buộc phải hiến tế người mà mình yêu thương nhất.

"Chào mừng đến với Vormir!" George vừa xuất hiện không bao lâu, một kẻ mặc áo choàng rách rưới trông như một bóng ma bay đến trước mặt anh.

Đó chính là kẻ từng bị Đá Không Gian truyền tống đến đây, trở thành nô lệ của Đá Linh Hồn – Red Skull.

Hắn nhìn George và nói: "George, sinh vật dung hợp gene dị biến, ta là người dẫn đường ở đây, có thể đưa cậu đi tìm Đá Linh Hồn." "Dẫn đường?

Không cần đâu." George nghe vậy phất tay một cái, trực tiếp dùng kỹ năng Câu Linh Khiển Tướng cưỡng chế đoạt lấy linh hồn của Red Skull, sau đó hóa nó thành năng lượng linh hồn tinh khiết nhất ném vào thế giới của chính mình.

Hành vi của anh rõ ràng đã chọc giận Đá Linh Hồn đang ẩn giấu trên hành tinh Vormir.

Một luồng sức mạnh linh hồn cường đại tức khắc bao trùm lấy George, dường như muốn biến anh thành người dẫn đường mới.

"Tìm thấy ngươi rồi." Đối mặt với luồng năng lượng linh hồn hung mãnh đang ập đến, khóe miệng George hơi nhếch lên.

Anh giết Red Skull một phần vì hắn đáng chết, nhưng phần nhiều là để chọc giận Đá Linh Hồn, khiến nó lộ ra sơ hở.

Nếu không, Đá Linh Hồn tâm ý ẩn giấu, anh thực sự không dễ dàng tìm ra đối phương.

Tuy nói anh là cường giả cấp Đơn thể Vũ trụ, lại sở hữu thế giới của riêng mình, việc thu phục một viên Đá Linh Hồn tự nhiên không phải vấn đề lớn, nhưng Đá Linh Hồn dù sao cũng đại diện cho một trong những quy tắc cơ bản nhất của thế giới này, nếu nó cứ trốn tránh thì quả thực sẽ rất phiền phức.

"Lại đây cho ta!" Anh không lập tức chống lại sự tập kích của Đá Linh Hồn, mà sau khi năng lượng của nó tràn vào đại lượng, anh mới dốc toàn lực, trực tiếp điều động linh hồn của tất cả phân thân quay về bản thể, tức khắc bao vây sức mạnh của Đá Linh Hồn.

Sức mạnh linh hồn gấp mười một lần cấp Đơn thể Vũ trụ kết hợp với ma pháp phong ấn đặc thù, khiến Đá Linh Hồn dù vùng vẫy thế nào cũng vô ích.

Chỉ chưa đầy mười phút, trong tay George đã có thêm một viên Đá Linh Hồn.

"Bây giờ còn thiếu một chiếc Găng tay Vô cực nữa." Sau khi phong ấn Đá Linh Hồn, George biến mất khỏi Vormir trong chớp mắt.

Khi xuất hiện lại, anh đã đến Asgard.

Sáu viên Đá Vô Cực nếu tách riêng ra tuy mạnh nhưng cũng không tính là gì, chỉ khi liên kết lại với nhau, tương trợ lẫn nhau mới có thể

phát huy tác dụng lớn nhất.

Mà muốn thống hợp sức mạnh của sáu viên đá lại với nhau thì cần phải có Găng tay Vô cực đặc chế mới hoàn thành được.

Trong MCU, ngoài cái mà Thanos bắt tộc Người Lùn chế tạo và cái mà Iron Man sau này dùng công nghệ tạo ra, thì chỉ có trong kho báu của Odin có một cái.

Những viên Đá Vô Cực đính trên găng tay trong kho báu của Odin tuy là giả, nhưng chiếc Găng tay Vô cực đó lại là thật.

Điểm này anh đã từng đi tìm Odin để chứng thực.

Bởi vì lúc Odin ở thời đỉnh cao cũng từng thu thập Đá Vô Cực, chỉ là đã chọn từ bỏ ở chỗ Đá Linh Hồn, ông không thể nhẫn tâm dùng người mình yêu thương nhất để đổi lấy nó.

Thanos sở dĩ biết tộc Người Lùn có thể chế tạo Găng tay Vô cực cũng là vì có được tình báo biết Odin từng nhờ họ làm một cái.

Tại đại điện Kim Cung, Odin tay cầm ngọn giáo Gungnir, đầy vẻ kinh ngạc nhìn George, không kìm được mà cảm thán một tiếng: "Ta thật sự càng ngày càng không nhìn thấu nổi cậu!" Lần trước gặp mặt, ông phát hiện thực lực của George đã không yếu hơn mình, đã kinh hãi vì tốc độ trưởng thành của anh nhanh đến vậy.

Thế nhưng lần này còn đáng sợ hơn, cư nhiên đã cao hơn ông một tầng thứ, tiến vào mức độ mà ông cũng không thể nhìn rõ.

Ngay cả ở Asgard này, nơi khởi nguồn sức mạnh của ông, ông cũng cảm thấy nếu thật sự phải ra tay với George thì có lẽ mình không phải là đối thủ.

Đây chính là trực giác của All-Father, không thể sai được.

Chương 605

May mắn thay, con trai ông là bạn của George, và George với Asgard cũng luôn chung sống khá tốt.

“Thưa đức ngài Odin, lần này tôi tới là muốn mượn một thứ từ kho báu của ngài.” Sau khi chào hỏi vài câu, George liền đi thẳng vào vấn đề chính.

Odin cũng không thấy bất ngờ, ông biết George không có việc gì thì sẽ không chạy tới đây, lần trước qua đây cũng là để mượn đọc ma pháp của Asgard để nghiên cứu.

“Cậu là bạn của Thor, cũng từng giúp đỡ Asgard, muốn mượn gì cứ việc nói.” Đối với ông mà nói, đồ vật trong kho báu không có gì là không thể cho George mượn.

George cười nói: “Tôi muốn mượn dùng Găng tay Vô cực một chút, coi như điều kiện, tôi có thể giúp Asgard giải quyết hậu họa từ các Hắc Elf (Dark Elf).” “Găng tay Vô cực?

Cậu đang thu thập Đá Vô Cực sao?” Vẻ mặt Odin lập tức lộ ra sự kinh ngạc.

Trong kho báu có nhiều bảo vật như vậy, ông thật sự không ngờ tới lại là chiếc Găng tay Vô cực vốn đã vô dụng kia.

Bởi vì Găng tay Vô cực không có Đá Vô Cực thì chỉ là một món đồ trang sức.

George cũng không giấu giếm: “Đúng vậy, đã thu thập đủ rồi.

Tôi muốn nhờ Găng tay Vô cực để phát huy sức mạnh của sáu viên đá, xem có thể triệt để tiêu diệt Dormammu, bảo vệ an toàn cho Trái Đất và vũ trụ hay không.

Chuyện này tôi đã bàn bạc xong với Phù thủy Tối thượng (Ancient One) rồi, bà ấy lúc đó sẽ hỗ trợ tôi.

Sau khi xong việc, tôi sẽ hoàn trả Găng tay Vô cực." Chủ yếu là để thôn phệ Dormammu và Chiều không gian Tối, nhưng không thể nói thẳng như vậy, làm việc gì cũng phải có danh nghĩa chính đáng thì mới dễ được mọi người chấp nhận.

Giống như mấy kẻ tạo phản ngày xưa muốn làm hoàng đế cũng phải trương biểu ngữ "Thanh quân trắc" hay "Vì dân chúng" vậy.

"Hóa ra là vì Dormammu, được, ta sẽ lập tức cho người mang Găng tay Vô cực tới." Odin nghe nói là để tiêu diệt lãnh chúa bóng tối Dormammu, lại thêm Ancient One cũng biết và sẵn sàng cho mượn Đá Thời Gian, nỗi lo trong lòng lập tức tan biến.

Sức mạnh của Đá Vô Cực quá lớn, nếu rơi vào tay kẻ có dã tâm thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Dormammu là loại lãnh chúa bóng tối luôn muốn nuốt chửng cả vũ trụ, nếu có thể bị tiêu diệt thì đối với Odin cũng là một chuyện tốt.

Thêm nữa, George còn hứa giúp giải quyết hậu họa Dark Elf, nên ông rất sẵn lòng cho mượn găng tay.

Năm ngàn năm trước, cha ông là Bor đã dẫn đầu đại quân Asgard đánh bại Dark Elf, phong ấn Aether – tức là Đá Thực Tại.

Nhưng thủ lĩnh của Dark Elf là Malekith lại dẫn theo những thuộc hạ còn sót lại chạy trốn, đến nay vẫn bặt vô âm tín.

Tuy Malekith đã là kẻ bại trận nhưng vẫn là một mối đe dọa.

Nhỡ đâu lúc ông qua đời, Malekith dẫn quân tấn công Asgard thì cũng sẽ gây ra tổn thất lớn.

Thọ mệnh của ông chỉ còn lại mấy chục năm, mà con trai Thor

vẫn chưa trưởng thành đến mức không cần búa vẫn có thể thi triển thần lực.

Lại thêm việc ông chết đi thì Hela sẽ thoát khỏi phong ấn, đó cũng là một rắc rối lớn.

Rất nhanh, dưới sự hộ tống của hai binh sĩ Asgard mặc giáp vàng, Găng tay Vô cực đã được khiêng lên.

George nhận lấy găng tay rồi bỏ vào thế giới của mình, ngẩng đầu hỏi Odin: "Những tên Dark Elf còn sót lại đang ẩn náu trong không gian không xa hành tinh Svartalfheim, bây giờ tôi định qua đó dụ chúng ra, ngài Odin có nhã hứng đi cùng không?" Mời Odin cũng là để ông hiểu rằng anh thực sự có làm việc sau khi lấy đồ.

"Ta không đi đâu, cứ để Thor và Loki đi đi!" Odin xua tay từ chối, phát động thần niệm thông báo cho Heimdall truyền tống Thor và Loki về Kim Cung.

Ông mạnh nhất là khi ở Asgard, vì có ông ở đây nên Asgard mới nhận được sự bảo hộ lớn nhất.

Vì vậy trừ khi gặp chuyện đặc biệt khẩn cấp, như sáu năm trước đi Jotunheim cứu Thor, nếu không ông sẽ không rời khỏi Asgard.

"Không vấn đề gì." George thản nhiên gật đầu.

Loki hiện tại đã là tân vương của những Khổng Lồ Băng tại Jotunheim, không còn tham luyến ngai vàng Asgard như trước.

Dưới sự khuyên bảo của hoàng hậu Frigga, quan hệ của hắn với Odin và Thor đã dịu đi rất nhiều.

Còn Thor thì phần lớn thời gian đều ở Trái Đất cùng vợ là Jane, đúng vậy, họ đã kết hôn.

Chỉ là thể chất của người Asgard và người Trái Đất khác nhau rất

nhiều, nên việc muốn mang thai một đứa con vẫn là chuyện khá khó khăn.

Tuy nhiên, đối với George thì đây không phải là vấn đề nan giải, sau khi Thor tìm đến nhờ giúp đỡ, Jane đã mang thai thành công.

Đừng nghĩ bậy, chắc chắn không phải George làm thay việc đó, chỉ là anh đã tiến hành cải tạo nhất định cho cơ thể của Jane, khiến cô có được thể chất tương tự như người Asgard.

Việc này không chỉ tăng mạnh thọ mệnh của Jane, giúp cô dễ thụ thai hơn mà còn giúp trị khỏi căn bệnh ung thư đang tiềm ẩn.

"George, cậu cũng ở đây sao, tớ còn tưởng cậu lại đang ở hầm ngầm trường học nghiên cứu ma pháp chứ." Năm phút sau, Thor xách búa bước vào đại điện.

Khi thấy George, mặt hắn lập tức lộ vẻ ngạc nhiên và vui mừng.

"Jane thế nào rồi?" George cười chào hỏi, anh cũng đã nửa năm không gặp Thor.

Thor cười đầy hạnh phúc: "Rất tốt, rất khỏe mạnh, còn hai năm rưỡi nữa là em bé có thể thuận lợi ra đời rồi, lúc đó tớ sẽ để nó nhận cậu làm cha đỡ đầu!" Người Asgard không giống người Trái Đất, mang thai bình thường phải mất ba năm mới sinh con.

Cơ thể Jane hiện tại giống như người Asgard nên cũng cần ba năm.

Còn Loki thì đi chậm hơn một bước, dùng thân hình cường tráng của Thor che chắn cho mình.

Hắn đối với George đã có tâm lý ám ảnh.

Ban đầu tưởng rằng sau khi thành Vua Khổng Lồ Băng thì có thể rửa hận, kết quả đối phương ngay cả Orochi cũng có thể thịt luôn, mà

hiện tại cảm giác thực lực của anh càng lúc càng khủng khiếp.

Nghe nói lần này tới là để săn lùng quỷ thần chiều không gian Dormammu.

Hắn từng nghe mẫu hậu Frigga kể về các quỷ thần chiều không gian, ngay cả phụ thần Odin cũng phải dựa vào sức mạnh của Asgard mới miễn cưỡng chống đỡ được.

"Đi thôi!" George trực tiếp đưa tay vạch một cái, một cánh cổng không gian dẫn tới Svartalfheim hiện ra trước mắt mọi người.

"Cư nhiên có thể mở cổng không gian ngay tại đây, tên này thật đáng sợ." Loki thấy George tùy ý mở cổng không gian dẫn tới Svartalfheim, đồng tử co rút lại lần nữa.

Cùng là ma pháp sư, hắn biết việc này khó khăn đến nhường nào.

Ngay cả ở Trái Đất, nếu không nhờ vào thứ gì khác mà trực tiếp mở cổng không gian tới Svartalfheim đã cực kỳ khó vì khoảng cách giữa hai nơi là rất xa xôi.

Mà ở Kim Cung thì lại càng không cần phải nói.

Nơi này có thần lực của Odin, sức mạnh của Cây Thế Giới (World Tree), lại có đủ loại công nghệ phòng hộ không gian, ma pháp không gian cơ bản không thể thi triển.

Ở đây, kỹ thuật truyền tống không gian duy nhất có thể dùng là cầu Bifrost.

Trước đây hắn dẫn Khổng Lồ Băng tới trộm kho báu cũng không phải dựa vào ma pháp không gian của mình, mà là do hắn biết vài khe nứt không gian thông tới các cõi.

George có thể tùy ý mở cổng không gian ở Kim Cung, chẳng lẽ điều đó có nghĩa là sức mạnh của anh đã vượt qua phụ thần Odin?

Thor hiển nhiên không nghĩ nhiều như vậy, thấy George bước vào cổng không gian, hắn cũng lập tức đi theo.

Loki nhìn Odin một cái, thấy Odin gật đầu đầy vẻ tin tưởng, hắn cũng ngẩng đầu đi theo.

Chương 606

Hắn biết tại sao phụ thần lại bảo hắn đi cùng Thor để chứng kiến, chính là lo lắng Thor đôi khi quá ngốc, nên mới cần đứa con trai thông minh này đi theo đề phòng vạn nhất.

Là Thần Lừa Lọc, không ai có thể lừa được hắn, cho dù George mạnh hơn hắn nhưng không có nghĩa là não tốt hơn hắn.

Sau khi cổng không gian đóng lại, Frigga đứng bên cạnh Odin hơi ngạc nhiên nói: "Không ngờ ông lại để cả Loki đi cùng, trước đây những việc thế này ông thường không gọi nó." Frigga rất hiểu Odin, biết rằng theo tính cách trước đây của ông, những chuyện tương tự thường chỉ gọi Thor.

Thor là vua tương lai của Asgard, lại có quan hệ tốt với George.

"Đúng vậy, coi như là bù đắp cho việc trước đây ta đã phớt lờ nó đi." Odin cười hiền từ.

Ông đặc biệt gọi Loki tự nhiên không phải vì Loki thông minh hơn, cũng không phải không tin tưởng George, chủ yếu là muốn để Loki cảm nhận được sự coi trọng của ông.

Loki hiện tại là Vua Khổng Lồ Băng, quan tâm đến cảm xúc của nó một chút cũng rất quan trọng.

Vả lại ông cũng chẳng còn sống được bao nhiêu năm nữa, đôi khi nghĩ lại, bao năm qua quả thực ông đã bỏ qua rất nhiều sự quan tâm dành cho Loki.

Có lúc ông cũng tự phản tỉnh, chính vì thái độ trước đây của mình mà Loki suýt chút nữa đã đi vào con đường lầm lạc.

"Em nghĩ nó sẽ hiểu cho ông thôi." Frigga nở nụ cười dịu dàng.

Tại hành tinh Svartalfheim, vì trận đại chiến năm xưa nên nơi này đã trở thành một hành tinh chết, không có bất kỳ sự sống nào tồn tại.

Sau khi George đưa Thor và Loki xuất hiện, anh lấy ra Aether đã chuẩn bị sẵn – tức Đá Thực Tại – và giải trừ phong ấn.

Trong một vành đai thiên thạch siêu lớn gần Svartalfheim, một chiến hạm chủ lực mạnh nhất của Dark Elf đang ở trạng thái tàng hình bỗng cảm ứng được sức mạnh của Đá Thực Tại và bắt đầu chậm rãi khởi động.

"Cảm ứng được dao động năng lượng Aether...

Bắt đầu tiến trình thức tỉnh...

Thức tỉnh hoàn tất..." Trong tất cả các phòng của chiến hạm đồng thời vang lên ngôn ngữ Dark Elf cổ xưa.

Năng lượng màu đỏ thông qua các đường ống và hoa văn phức tạp tràn vào tất cả các buồng ngủ đông.

Những tên Dark Elf đã ngủ say năm ngàn năm lần lượt mở mắt.

Trong phòng điều khiển chính, vua của Dark Elf là Malekith cũng mở mắt bước ra khỏi buồng ngủ đông của mình.

Hắn kiểm tra thiết bị cảm ứng của chiến hạm, sau đó tập hợp tất cả chiến sĩ Dark Elf hô lớn: "Năm ngàn năm, năng lượng Aether cuối cùng đã xuất hiện trở lại.

Chúng ta phải đoạt lại Aether, rửa sạch hận thù, tiêu diệt Asgard, đưa vũ trụ trở lại bóng tối!" Trận đại chiến năm ngàn năm trước, hắn nhận thấy bại cục đã định, Aether cũng bị Bor đoạt mất, bất đắc dĩ mới phải dẫn theo những tinh nhuệ cuối cùng chạy trốn.

Đáng tiếc sau đó họ không còn cảm ứng được dao động của Aether nữa.

Không có Aether, chỉ dựa vào những Dark Elf này thì căn bản không cách nào chiến đấu với Asgard cường đại và Bor.

Hắn đoán chắc chắn Bor đã phong ấn Aether, nên quyết định dựa vào buồng ngủ đông trên chiến hạm để chìm vào giấc ngủ, dùng thời gian để giành lấy thắng cơ.

Thọ mệnh của người Asgard chỉ có năm ngàn năm, trong khi thọ mệnh của Dark Elf vượt xa họ.

Bởi vì Dark Elf là sinh vật đã tồn tại từ trước vụ nổ Big Bang, cổ xưa hơn người Asgard rất nhiều.

Hắn muốn đợi Bor chết già, sau đó đợi phong ấn mất hiệu lực mới ra ngoài đoạt lại Aether, hoàn thành sứ mệnh của Dark Elf.

Và thực tế đã chứng minh hắn đã thành công.

"Trở lại bóng tối!" "Trở lại bóng tối!" Những chiến sĩ Dark Elf vừa tỉnh dậy cuồng nhiệt hò hét sau khi nghe Malekith diễn thuyết.

"Định vị vị trí của Aether." Triệu tập vài thuộc hạ cốt cán, Malekith lập tức lệnh cho Dark Elf điều khiển chiến hạm bắt đầu tìm kiếm vị trí Aether vừa cảm ứng được.

Và rất nhanh, kết quả đã được gửi tới.

"Cư nhiên ở ngay trên hành tinh của chúng ta!" Malekith lộ vẻ kinh ngạc khi nhận kết quả, hắn cứ ngỡ nó phải ở Asgard.

Vài thuộc hạ cốt cán nghe vậy thì đầy mặt giận dữ: "Lũ người Asgard đáng chết, chúng không chỉ đoạt lấy Aether mà còn chiếm lĩnh cả hành tinh của chúng ta!" "Quay về xem chuyện gì xảy ra đã." Malekith không nghĩ giống thuộc hạ, hắn cảm thấy theo thói quen của người Asgard, chưa chắc họ đã thích hành tinh của mình.

Dark Elf sinh ra trong bóng tối, chỉ trong bóng tối mới có thể phát

huy toàn bộ sức mạnh và sinh sôi nảy nở.

Vì vậy Svartalfheim quanh năm bị mây đen dày đặc che phủ, bốn mùa đều là màu xám xịt không thấy ánh mặt trời, căn bản không thích hợp cho người Asgard sinh sống.

Chiến hạm Dark Elf một lần nữa tiến vào trạng thái tàng hình, thực hiện một cú nhảy không gian và xuất hiện trên bầu trời Svartalfheim.

Chiến hạm của họ sở hữu trình độ công nghệ tiên tiến hơn cả Asgard, nên không cần dựa vào lỗ sâu vẫn có thể thực hiện nhảy không gian tức thời.

Chỉ có điều thực lực cá nhân của họ so với người Asgard thì vẫn kém hơn không ít.

"Thăm dò tình hình toàn bộ hành tinh, đề phòng có mai phục!" Sau khi đến Svartalfheim, Malekith không hề lơ là mà cho quét và trinh sát toàn diện.

Nếu trên hành tinh có binh sĩ Asgard mai phục, hắn sẽ lập tức cho chiến hạm nhảy không gian bỏ chạy.

"Báo cáo, ngoài năng lượng Aether, chỉ phát hiện ba thực thể sống tồn tại." Công nghệ tiên tiến của Dark Elf nhanh chóng thăm dò hết cả hành tinh.

Trước mặt phòng điều khiển cũng hiện ra hình chiếu ảo tương ứng.

Chỉ thấy trên vùng đất cằn cỗi, một phi thuyền cỡ nhỏ đậu trên mặt đất nứt nẻ, bên cạnh phi thuyền có ba con người đang ăn đồ nướng uống bia, trông rất vui vẻ.

Một trong số đó đang cầm nghịch một viên đá màu đỏ, chính là hình thái ban đầu của Aether.

“Không phát hiện nồng độ năng lượng cao trên người ba kẻ đó, dường như họ không phải người Asgard mà là người Midgard (Trái Đất).” Thuộc hạ báo cáo kết quả kiểm tra cho Malekith.

“Lũ người nguyên thủy Midgard đó cuối cùng cũng có chút tiến bộ.” Nghe thấy không có nồng độ năng lượng cao, Malekith hơi thở phào nhẹ nhõm.

“Nhưng chiếc phi thuyền kia trông thật lạc hậu, chứng tỏ sự tiến bộ cũng có hạn.” Tình huống hiện tại khả năng cao là người Midgard trong năm ngàn năm qua đã phát triển được công nghệ du hành vũ trụ, chế tạo ra phi thuyền, vô tình thám hiểm đến Svartalfheim và phát hiện ra Aether bị phong ấn.

Còn Aether giải phong thế nào, có lẽ là do phong ấn hết hạn hoặc do chín cõi hội tụ, tóm lại lý do không quan trọng.

Quan trọng là bây giờ họ xuống đó có thể dễ dàng giải quyết ba người Midgard kia để đoạt lại Aether.

Trong mắt hắn, phi thuyền của Midgard lạc hậu hơn công nghệ của Dark Elf không biết bao nhiêu xa.

Chỉ cần phái một chiến sĩ Elf mang theo vũ khí xuống là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

“Hạ cánh chiến hạm, ta muốn đích thân lấy lại Aether!” Malekith đứng trước đài điều khiển, nhìn ra lãnh thổ cũ của mình, ra lệnh cho các Dark Elf điều khiển phi thuyền.

Ngủ say bao nhiêu năm, hắn muốn xuống xem lại hành tinh của mình một chút.

Cùng lúc đó, bên cạnh bếp nướng, Thor vừa ăn thịt xiên vừa uống bia, hơi do dự hỏi George: “Chúng ta thế này thật sự có thể thu hút bọn Dark Elf tới sao?” “Có Aether ở đây, lại thêm chúng ta trông hoàn

toàn không có đe dọa thế này, chỉ cần đám Dark Elf đó não không giống như anh thì chắc chắn sẽ xuất hiện." Chưa đợi George trả lời, Loki đã đáp lời, còn thuận tiện mỉa mai bộ não của ông anh trai mình.

Thor nhún vai, cũng không để tâm đến lời Loki.

Không cách nào khác, ai bảo hắn là anh trai chứ.

Loki hiện tại thế này vẫn tốt hơn việc trước đây cứ luôn muốn đối đầu với thần vực.

Chương 607

"Cá đã cắn câu rồi." George uống cạn ly bia, cười nhẹ rồi chậm rãi ngẩng đầu lên.

Để dẫn dụ Malekith cùng đám Dark Elf cuối cùng ra mặt, giải quyết hậu họa cho Asgard, sau khi lấy Đá Thực Tại làm mồi nhử, anh đã bố trí cảnh tượng vô hại như thế này.

Anh còn tạm thời dùng thuật phong ấn khóa chặt dao động năng lượng trong người cả ba để tránh bị phát hiện.

Thực tế cái bẫy đơn giản này vẫn còn không ít lỗ hổng, khó lòng thuyết phục.

Nhưng anh tin rằng chỉ cần Đá Thực Tại trong tay, Malekith không phát hiện ra phục binh xung quanh thì nhất định sẽ hiện thân cướp đoạt.

Bởi vì ngay cả khi chỉ có một phần vạn khả năng, chúng cũng không thể từ chối.

Huống hồ hiện tại một phần vạn là nguy hiểm, còn chín nghìn chín trăm chín mươi chín phần vạn là không có nguy hiểm.

"Đến thật rồi!" Thor và Loki cùng ngẩng đầu theo George, vừa vặn thấy chiếc chiến hạm vũ trụ khổng lồ đã gỡ bỏ trạng thái tàng hình.

Hai người lập tức trang bị lại (requip), một người cầm búa Mjölnir, một người cầm đôi đoản kiếm.

George thấy vậy khóe miệng giật giật: "Hai người không thể đợi nó hạ cánh hẳn, người ra ngoài hết rồi mới trang bị lại sao?" Cho dù anh đã giúp che đậy năng lượng trong người, nhưng hai người biến

đổi như thế này cũng có xác suất nhất định khiến Malekith ở trên phát giác ra bất thường.

Nếu Malekith đủ cẩn trọng, chúng có thể lập tức điều khiển chiến hạm nhảy không gian chạy trốn.

"Xin lỗi, chúng tớ quen tay rồi." Thor và Loki nghe vậy liền lộ vẻ ngượng ngùng, vừa rồi họ đều là động tác theo bản năng, không suy nghĩ nhiều.

"Cũng may tôi đã có bố trí từ trước." George khẽ búng tay, một đạo phù văn huyền bí ẩn hiện trên bầu trời.

Hóa ra anh đã sớm bố trí trận pháp ma pháp phong tỏa không gian trên toàn hành tinh, chiến hạm Dark Elf chỉ cần đi vào bầu khí quyển là không thể phá vỡ không gian để chạy thoát nữa.

"Chuyện gì thế này?" Malekith nhìn hình chiếu thấy hai người kia đột ngột thay đổi trang phục, lại còn là bộ giáp chiến đấu đậm phong cách Asgard, trong lòng lập tức kinh hãi.

Nhưng mấy tên thuộc hạ Elf lại không quá để tâm: "Có lẽ là một loại vật phẩm công nghệ đặc thù giúp họ thay đồ nhanh thôi, vả lại người Midgard vốn dĩ khá sùng bái người Asgard, bắt chước quần áo của họ cũng là chuyện bình thường." Mấy tên này nghĩ rằng, vì chiếc chiến hạm tiên tiến nhất của họ không hề phát hiện ra nguy hiểm nên không cần quá cẩn thận.

Aether ở ngay dưới kia rồi, chỉ cần lấy được nó, họ có thể hoàn thành cuộc phục thù và vực dậy tộc Dark Elf.

Không thể vì hai người dưới kia thay bộ quần áo mà lập tức bỏ chạy.

"Algrim, ngươi dẫn người xuống mang Aether về đây, nếu gặp rắc rối thì dùng cái này." Malekith suy nghĩ một chút rồi ra lệnh cho

chiến hạm tạm dừng giữa không trung, sau đó gọi chiến sĩ Elf thân tín nhất và mạnh chỉ sau hắn tới.

Hắn trịnh trọng giao một viên Đá Nguyền Rủa (Curse Stone) cho chiến sĩ này.

Đá Nguyền Rủa là loại đá đặc biệt do tộc Dark Elf chế tạo từ năng lượng Aether.

Chỉ cần đưa nó vào cơ thể là có thể biến đổi thành Chiến sĩ Nguyền Rủa cường đại, thực lực tăng vọt.

Đáng tiếc sau khi mất Aether, hắn không còn cách nào chế tạo thêm Đá Nguyền Rủa nữa, đây là viên cuối cùng.

Ý định của hắn là, nếu dưới kia không phải bẫy thì Algrim chắc chắn có thể mang Aether về thuận lợi, chiến hạm hạ cánh hay không cũng chẳng sao.

Nếu là bẫy và ngay cả Algrim sau khi hóa thành Chiến sĩ Nguyền Rủa cũng không giải quyết được thì hắn sẽ lập tức rút lui, âm thầm chờ đợi cơ hội tiếp theo.

"Rõ, tôi nhất định sẽ mang Aether về!" Algrim không chút do dự nhận lấy Đá Nguyền Rủa, sau đó gọi một đội binh sĩ Elf tinh nhuệ, điều khiển một phi thuyền nhỏ rời khỏi chiến hạm.

Một lát sau, chiếc phi thuyền đáp xuống trước mặt ba người George.

"Giao Aether trong tay các ngươi ra!" Algrim lạnh lùng ra lệnh cho binh sĩ bao vây ba người, chỉ vào viên Đá Thực Tại trong tay George.

"Là tiếng Dark Elf, đám này đúng là tàn dư còn sót lại thật, không ngờ chúng có thể sống lâu và ẩn náu kỹ đến thế." Loki quan sát diện mạo và trang bị của Algrim cùng đám binh sĩ, đối chiếu với những gì hắn từng đọc trong sách lịch sử Asgard về Dark Elf và đưa ra đáp án

khẳng định.

Hắn thầm nghĩ Odin để mình đi theo chắc là để xác định xem Dark Elf có thực sự tồn tại hay không, tránh bị George lừa.

“George, bây giờ đánh được chưa?” Đối mặt với vòng vây của Dark Elf, Thor không những không sợ mà còn có chút hưng phấn.

Chủ yếu là đã lâu không chiến đấu nên tay chân có chút ngứa ngáy.

Ngày nay công nghệ Trái Đất phát triển, tài nguyên phong phú, chỉ số hạnh phúc cao nên các vụ tội phạm cũng giảm đi rất nhiều.

Lại thêm hằng năm có bao nhiêu siêu anh hùng tốt nghiệp từ Học viện Siêu năng lực nên cơ bản không đến lượt hắn ra tay.

“Tùy ý.” George thản nhiên ngồi xuống, cầm một xiên thịt nướng lên ăn.

Thực ra từ lúc chiến hạm xuất hiện, kết cục đã định đoạt, kết thúc chỉ là chuyện sớm muộn.

Nếu Thor ngứa tay muốn đánh thì anh cũng không vội gì lúc này.

“Vì Thần vực!” Thor gầm lên một tiếng, một búa đập bay tên binh sĩ Elf gần nhất.

Thấy vậy, Algrim lập tức hạ lệnh tấn công.

Loki thì lắc đầu, huyễn hóa ra vài bóng ma (phantom) để đánh lạc hướng binh sĩ, còn bản thể thì tàng hình lẻn ra sau lưng Algrim.

Bắt giặc phải bắt vua trước, Algrim rõ ràng là tên cầm đầu, hạ gục hắn trước mới là cách đánh thông minh nhất.

“Phập!” Trong lúc Thor đang đập bay đám binh sĩ Elf, đoản kiếm của Loki cũng đâm trúng thận của Algrim.

“Quả nhiên sở thích của một người rất khó thay đổi.” George vừa

ăn thịt xiên vừa thầm mỉa mai trong lòng.

Loki rõ ràng là một ma pháp sư, lại còn đang là Vua Khổng Lồ Băng mà vẫn cứ thích dùng dao đâm thận người ta như vậy.

"Các ngươi muốn chết!" Bị đâm trúng thận, Algrim gầm lên điên cuồng, ấn viên Đá Nguyền Rủa vào vết thương của mình.

Viên đá lập tức theo vết thương đi vào cơ thể và bắt đầu cường hóa hắn.

Chỉ thấy Algrim vốn cao chưa đến hai mét bỗng chốc vọt lên ba mét, cả khuôn mặt biến dạng như một con quái vật, cơ bắp cuồn cuộn như thép nguội, vết thương cũng tức khắc lành lại.

"Cút!" Một cú phất tay, Algrim trong hình thái Chiến sĩ Nguyền Rủa đã đánh bay Loki đang không kịp phản ứng.

Thor vừa giải quyết xong đám binh sĩ còn lại thấy vậy liền xách búa lao tới, nhưng cũng chỉ vài giây sau đã bị Algrim đánh văng đi.

Dù là tốc độ hay sức mạnh, vị chiến sĩ mạnh thứ hai sau Malekith này sau khi được cường hóa đều mạnh hơn Thor.

Thêm vào kinh nghiệm chiến đấu tích lũy qua thọ mệnh siêu dài cũng không hề kém cạnh Thor.

Nên nếu đấu tay đôi, Thor thực sự chưa chắc đã thắng nổi Algrim.

Sau khi đánh bay Thor, Algrim không tiếp tục dây dưa mà lao thẳng về phía George.

Tuy hắn lợi hại hơn Thor một chút nhưng cũng không phải là áp đảo hoàn toàn, bên kia còn một ma pháp sư Asgard âm hiểm, bị vây lại sẽ rất phiền phức.

Việc quan trọng nhất của hắn lúc này không phải là đánh bại hai người Asgard kia mà là lấy được Đá Thực Tại.

“Ngươi thật khéo chọn đấy!” Phía bên kia, Thor và Loki vừa gượng dậy định đánh tiếp, thấy Chiến sĩ Nguyền Rủa lại lao về phía George liền dừng bước, bắt đầu mặc niệm cho hắn.

Đúng là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại xông vào, đó là ma pháp sư nhân loại đáng sợ có thể thịt cả Orochi lẫn Thanos đấy.

Chương 608

Ngươi lao vào đó chẳng khác nào tự sát.

“Cũng đến lúc kết thúc rồi.” Thấy Chiến sĩ Nguyền Rủa lao về phía mình, George cảm thấy vở kịch này cũng nên hạ màn.

Anh chậm rãi đứng dậy, giơ tay phải ra, duỗi ngón trỏ.

“Oanh!” Một luồng sét đáng sợ hơn búa của Thor gấp vạn lần đánh trúng Chiến sĩ Nguyền Rủa.

Algrim vốn chỉ bị thương nhẹ bởi sét của Thor, nhưng khi trúng tia sét của George, cả người hắn đột nhiên khựng lại.

Giây tiếp theo, cơ thể hắn hóa thành tro đen tan biến trên mặt đất.

“Tớ thấy cậu ấy trông giống Thần Sấm hơn cậu đấy.” Loki thấy George chỉ bằng một tia sét đã kết liễu được Chiến sĩ Nguyền Rủa, liền quay sang nói đểu Thor.

Tuy nhiên trong lòng hắn thầm thề rằng sau này tuyệt đối không được chọc giận con người đáng sợ này, vì hắn cảm thấy chính mình cũng không chịu nổi một tia sét đó.

Thor nghe vậy liền đá vào mông Loki nhưng bị hắn nhanh nhẹn né được.

“Algrim, sao có thể như vậy được!” Cảnh tượng bên dưới cũng bị Malekith trong chiến hạm nhìn thấy.

Hắn giận dữ đấm mạnh xuống bàn, sau đó nhanh chóng hạ lệnh: “Đây là bẫy của người Asgard, lập tức thực hiện nhảy không gian!” Đáng tiếc, chiến hạm đã không thể nhảy đi như hắn muốn.

“Không gian xung quanh bị nhiễu loạn cực mạnh, không thể thực

hiện nhảy không gian...” Tiếng báo cáo đầy kinh hoàng của thuộc hạ khiến đồng tử Malekith co rút lại.

Hắn đã hoàn toàn có thể khẳng định, đây là một cuộc phục kích có dự mưu nhắm vào tộc Dark Elf.

Có lẽ không bao lâu nữa, đại quân và phi thuyền của Asgard sẽ xuất hiện bao vây chiến hạm của họ.

“Rời khỏi đây với tốc độ nhanh nhất, chỉ cần thoát khỏi phạm vi nhiễu loạn là lập tức nhảy không gian!” Malekith gầm lên giận dữ.

Tuy nhiên ngay khi chiến hạm gia tốc định rời khỏi hành tinh, một trận pháp ma pháp khổng lồ đủ để bao phủ cả hành tinh đã xuất hiện trên bầu trời.

“Siêu ma pháp: Fairy Glitter (Hào Quang Tiên Tử)!” George nhẩm chú văn trong lòng, một cột sáng phán xét từ trên trời giáng xuống, xua tan tầng mây mù đã bao phủ Svartalfheim mấy ngàn năm, chiếu sáng cả thế giới này.

Khi ánh hào quang tan đi, chiếc chiến hạm tiên tiến nhất của Dark Elf cùng những tên còn sót lại bên trong đã hoàn toàn biến mất, không còn một mảnh vụn.

Sau khi thăng cấp lên Đơn thể Vũ trụ, đừng nói là chiến hạm Dark Elf, ngay cả cả hành tinh Svartalfheim anh cũng có thể dễ dàng hủy diệt.

Thậm chí nếu muốn, chỉ cần giải phóng thế giới của mình là anh có thể từ từ thôn phệ vũ trụ này, giống như cách các phân thân của anh đang làm.

Chỉ có điều một vũ trụ song song của Marvel mạnh hơn những thế giới của phân thân rất nhiều.

Thể lượng của một vũ trụ có thể bằng tổng của bảy tám thế giới

bình thường cộng lại.

Nếu anh muốn thôn phệ thì phải tốn rất nhiều thời gian, lại còn không được để ai quấy rầy hay ngăn cản.

Đương nhiên cũng có cách đi tắt, đó là học theo Dormammu nuốt chửng lõi của vũ trụ là Trái Đất, không còn lõi thì việc thôn phệ cả vũ trụ sẽ nhanh hơn nhiều.

Quả nhiên là "giết người phóng hỏa đeo đai vàng" mà.

Nếu cứ dựa vào bản thân để từ từ mở rộng thế giới thì không biết bao lâu mới bằng được một vũ trụ song song của Marvel.

Trừ khi anh cũng có một cặp "ong thợ" như các Celestial (Thiên Thần Vũ Trụ) cần mẫn giúp anh sáng tạo ra các hành tinh sự sống và các ngôi sao để mở rộng vũ trụ.

"Xem ra lúc nào đó phải nghiên cứu kỹ cái bào thai Celestial ở Trái Đất mới được." Thu lại những suy nghĩ vẩn vơ, George đưa Thor và Loki còn đang ngây người quay về Asgard, lấy Găng tay Vô cực từ tay Odin rồi trở về Trái Đất.

Hai ngày sau, George đeo chiếc găng tay đã khảm năm viên Đá Vô Cực một lần nữa đến Kamar-Taj.

"Sắp bắt đầu rồi phải không?" "Đã bắt đầu rồi." Ancient One thấy George xuất hiện, trên mặt lộ ra chút bi thương.

Bà không buồn cho chính mình mà buồn cho những ma pháp sư trung thành của Kamar-Taj sắp bị Casillas sát hại.

"Thực ra nếu bà đồng ý, tôi có thể giúp bà dùng cách khác để đạt được mục đích, như vậy sẽ không cần chết nhiều người thế." George nhận ra nỗi buồn ẩn giấu của Ancient One nên suy nghĩ một chút rồi nói.

Với anh hiện tại, hoàn toàn có thể phối hợp với Ancient One diễn một vở kịch, giảm số người chết ở Kamar-Taj xuống mức thấp nhất mà vẫn giúp bà thuận lợi qua đời để truyền ngôi vị Phù thủy Tối thượng cho Stephen Strange.

Ancient One nghe vậy liền lắc đầu: "Ta biết với thực lực của cậu thì có thể làm được, nhưng thôi không cần đâu.

Thay đổi quá nhiều sẽ tạo ra nhiều biến cố, cuối cùng có lẽ sẽ gây ra những rắc rối lớn hơn.

Những ma pháp sư hy sinh lần này, ta sẽ đưa linh hồn họ cùng đi đến cõi vĩnh hằng (Eternal)." George thấy bà đã quyết định nên không khuyên thêm nữa.

Anh vốn không có thâm giao gì với các ma pháp sư Kamar-Taj, mỗi lần tới đây chủ yếu là tìm Ancient One, nên họ có chết hay không đối với anh cũng không quan trọng.

Lời đề nghị vừa rồi chỉ là vì nể mặt Ancient One, bà đã có ý định riêng thì anh cũng sẽ không can thiệp.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn, thánh sở Kamar-Taj bị Casillas xâm nhập và phá hoại.

"Chúng ta cùng đi xem thế nào đi." Ancient One ẩn thân hình và mời George.

George cũng ẩn thân đi theo bà đến thánh sở New York.

Tiếp theo Doctor Strange sẽ phải một mình đối mặt với Casillas và đồng bọn, anh đoán Ancient One muốn quan sát toàn bộ và âm thầm bảo vệ để đề phòng vạn nhất.

Tại thánh sở New York, Strange chạm trán Casillas kẻ vừa giết người canh giữ thánh điện New York.

Sau một hồi chiến đấu, dựa vào sự thông minh và trợ giúp của áo choàng ma pháp, cuối cùng Strange cũng dùng pháp khí của thánh sở nhốt được Casillas.

Nhưng nhờ đồng bọn giúp sức, Casillas cuối cùng vẫn thoát được.

"Đến lượt ta ra sân rồi." Ancient One thấy thời gian đã chín muồi liền chào George một tiếng, giải trừ trạng thái ẩn thân và bắt đầu tâm sự với Strange.

Sau đó Casillas tấn công lần nữa, trong không gian gương (Mirror Dimension) hắn đã giết chết Ancient One và phá hủy thánh sở New York.

Vì cái chết của Ancient One, Strange đã hiểu rõ lòng mình, chấp nhận danh hiệu Phù thủy Tối thượng và quyết định ngăn chặn Dormammu để cứu thế giới.

Trong lúc Strange tranh thủ sự giúp đỡ của ma pháp sư Mordo, George cùng linh hồn Ancient One đang ở phía trên bệnh viện New York đã gặp được Eternal băng qua không gian mà tới.

Một bóng đen khổng lồ cứ thế xuất hiện trước mặt George, không hề có dao động thời gian hay không gian nào, như thể ông ta luôn ở đó nhưng chưa từng bị phát hiện.

Bóng đen không quá cao lớn nhưng khiến George có cảm giác như một con kiến đối mặt với mặt trời, dù cơ thể mình có biến lớn thế nào thì so với ông ta vẫn luôn vô cùng nhỏ bé.

Bên trong bóng đen đó dường như chứa đựng vô số thiên hà và tinh tú.

"Hô, không hổ là hiện thân của đa vũ trụ Marvel, thật sự... quá khủng khiếp!" Lúc này George mới phát hiện ra mình so với những cường giả cấp đa vũ trụ hàng đầu thì vẫn còn kém xa lắm.

Nếu Eternal muốn giết anh thì anh chẳng cầm cự nổi vài giây là sẽ bị xóa sổ hoàn toàn khỏi thế giới này.

"Cái đó..." George định mở lời bàn với Eternal về kế hoạch của mình, kết quả trong đầu vang lên một giọng nói đầy uy nghiêm: "Được!" Chưa kịp phản ứng thì Eternal đã mang theo linh hồn Ancient One biến mất.

"Thôi được, ít nhất mục đích cũng đã đạt được." George có chút bất đắc dĩ nhún vai.

Chương 609

Tuy Eternal chỉ nói một câu nhưng anh biết ông ta đã đồng ý với kế hoạch săn lùng Dormammu mà anh đã đề xuất với Ancient One trước đó.

Chắc là hai ngày trước sau khi anh tìm bà xong thì bà đã thông báo kế hoạch này cho Eternal và các Vishanti.

"Dormammu đến rồi!" Cảm nhận được một luồng sức mạnh bóng tối khủng khiếp xuất hiện trên Trái Đất, George biết Casillas đã phá hủy thánh điện Hồng Kông và triệu hồi thành công Dormammu.

Anh xoay người một cái đã biến mất khỏi bệnh viện New York và dịch chuyển đến Hồng Kông.

Tuy nhiên anh không lộ diện ngay mà thu liễm toàn bộ khí tức ẩn nấp trên không trung.

Dormammu vừa xâm nhập Trái Đất chắc chắn đang tràn đầy cảnh giác, nếu anh mạo muội ra tay có khả năng sẽ khiến hắn cảm nhận được nguy hiểm trước.

Chi bằng đợi Dormammu bị Strange dùng Đá Thời Gian làm cho phiền đến mức không chịu nổi, lúc hắn rút lui mới ra tay.

Vì khi đó chắc chắn Dormammu sẽ thả lỏng nhất.

Ngoài ra làm vậy cũng sẽ không phá hỏng kế hoạch ban đầu của Ancient One.

Thực lực Strange hiện tại tuy không tệ nhưng vẫn chưa xứng với danh hiệu Phù thủy Tối thượng, anh ta thiếu rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu.

Nhưng sau khi trải qua trận chiến với Dormammu này, anh ta sẽ

xứng đáng.

Vì nhờ Đá Thời Gian, Strange đã chiến đấu lặp đi lặp lại với Dormammu hàng vạn lần, chết hàng vạn lần, cơ bản đã hoàn toàn nắm vững tất cả ma pháp đã học, kinh nghiệm chiến đấu cũng trở nên phong phú.

Thế là George nhanh chóng thấy Strange và Mordo xuyên qua cổng không gian mà tới.

Sau đó là trận đại chiến, Strange trực diện Dormammu, dùng Đá Thời Gian nhốt hắn vào vòng lặp thời gian.

"Chỉ có thực lực đỉnh phong cấp Thiên Phụ (Father), vấn đề không lớn." Ẩn thân quan sát vạn cách chết của Strange, anh đã có kha khá tự tin vào kế hoạch tiếp theo.

Dormammu bị nhốt trong vòng lặp nhưng George thì không bị ảnh hưởng.

Bản thân anh tinh thông ma pháp thời gian, huống hồ hiện tại đã thăng cấp Đơn thể Vũ trụ.

Nếu Dormammu tới không phải phân thân mà là bản thể thì hắn cũng sẽ không bị Đá Thời Gian ảnh hưởng.

Sáu viên đá hợp lại có thể đe dọa cường giả cấp Đơn thể Vũ trụ, nhưng nếu chỉ có một viên thì vẫn chưa đủ.

"Dừng lại, dừng lại cho ta!" Thấy Strange đã chết một vạn lần mà ý chí vẫn không sụp đổ, Dormammu không chịu nổi nữa.

Hắn không muốn bị nhốt mãi trong vòng lặp thời gian.

"Ngươi muốn thương lượng điều kiện gì?" "Dẫn theo tín đồ của ngươi rời đi, ngừng việc làm ác ở thế giới của ta, và không bao giờ được quay lại nữa!" Strange bắt ấn ma pháp khế ước và nói với

Dormammu.

Sức mạnh ma pháp khế ước này bắt nguồn từ các Vishanti, nếu Dormammu đồng ý, khế ước được lập thì bắt buộc phải tuân thủ.

Nếu hắn dám phản bội khế ước, các Vishanti có thể thông qua khế ước mà giáng xuống sức mạnh để trực tiếp giải quyết hắn.

"Được, ta đồng ý." Dormammu cân nhắc một chút rồi gật đầu.

Đa vũ trụ bao la, nhiều thế giới như vậy, hắn không cần thiết phải lãng phí thời gian ở một nơi này.

"Ma pháp sư ở thế giới nào cũng đều đáng ghét như vậy!" Những thế giới có ma pháp sư tin tưởng các Vishanti canh giữ luôn có đủ loại trở ngại, đây không phải lần đầu hắn gặp phải.

Thấy khế ước đã thành, Strange cuối cùng cũng thở phào, anh ta cũng sắp tới giới hạn rồi.

Giải trừ vòng lặp thời gian, anh ta quay trở lại mặt đất.

Lúc này đám Casillas tin thờ Dormammu bỗng nhiên cơ thể hóa thành năng lượng bóng tối và bị Dormammu hút vào trong.

"Thật lòng mà nói, anh đáng lẽ phải trộm cả cuốn sách đó, lời cảnh báo nằm ngay sau câu chú đấy." Nhìn đám Casillas bị thôn phệ, Strange cười đùa một câu.

Thế nhưng giây tiếp theo, mặt anh ta bỗng cứng đờ.

Vì anh ta phát hiện Con mắt Agamotto phong ấn Đá Thời Gian trên ngực mình đột nhiên tự động mở ra, viên đá bên trong cư nhiên bay ra ngoài và rơi vào tay một người.

"Là anh sao, anh muốn làm gì?" Phát hiện người tới là George, Strange đầu tiên là thở phào, sau đó lộ vẻ nghi hoặc.

George giơ tay phải lên, ấn viên Đá Thời Gian vào Găng tay Vô

cực, cười nói: "Đương nhiên là nhổ cỏ tận gốc!" Chỉ thấy anh đeo găng tay khẽ búng tay một cái, tên Dormammu vốn định rời đi bỗng nhiên bị định đứng hình tại chỗ mà không hề có sức phản kháng.

"Xong rồi." Lợi dụng quy luật vũ trụ của Găng tay Vô cực để phong ấn toàn bộ thời gian, không gian và linh hồn của Dormammu, George tháo Đá Thời Gian trả lại cho Strange, rồi thân hình lóe lên xuất hiện cạnh Dormammu.

"Để ta xem bản thể của ngươi trốn ở đâu." Đưa tay ấn lên đỉnh đầu Dormammu, George men theo một sợi tơ linh hồn của phân thân và nhanh chóng khóa định vị trí bản thể của hắn cùng Chiều không gian Tối.

Nếu không dùng găng tay búng tay phong ấn tức khắc phân thân của Dormammu, hắn có thể thu hồi sức mạnh phân thân bất cứ lúc nào, anh căn bản không cách nào dựa vào phân thân để truy tung bản thể được.

"Tìm thấy rồi!" Triển khai thế giới của mình nuốt chửng phân thân Dormammu, nhanh chóng luyện hóa và hấp thu, George xé mở màn chắn thế giới để tiến vào không gian đa chiều.

Phía dưới, đám người Strange đều lộ rõ vẻ chấn kinh.

Quỷ thần chiều không gian Dormammu mạnh mẽ, khủng bố như vậy mà cư nhiên bị George trực tiếp tiêu diệt trong nháy mắt?

Đến năng lực phản kháng cũng không có, quả thực khiến họ không thể tưởng tượng nổi.

"Tôi nói này, nếu anh ta là bạn của sư phụ, tại sao lúc Casillas phản bội mọi người không tìm anh ta giúp đỡ?" Strange nhìn sang Mordo và Wong.

George mạnh như vậy, gọi anh giúp thì chẳng phải sớm đã giải

quyết xong Casillas, Ancient One cũng sẽ không phải chết sao.

"..." Mordo và Wong lộ vẻ ngơ ngác, họ cũng thấy kỳ lạ, tại sao mình lại không nghĩ đến vị ma pháp sư mạnh mẽ này.

Cứ như thể, cứ như thể lúc đó họ hoàn toàn quên mất sự tồn tại của George vậy.

"Chẳng lẽ là..." Strange nhìn vẻ ngơ ngác trên mặt họ, dường như nghĩ ra điều gì, nhanh chóng niệm chú, một lát sau một trận pháp ma pháp bao phủ hai người.

Cơ thể hai người rung lên, sau đó cau mày đáp: "Là anh ta đã dùng ma pháp ảnh hưởng đến ký ức của chúng ta." "Quả nhiên là vậy..." Strange thở dài, thực ra anh ta sớm đã nhận ra cái chết của Ancient One có vấn đề, và cũng lờ mờ hiểu tại sao bà lại làm vậy.

Nhưng anh ta cũng không truy cứu sâu, vì trận chiến với Dormammu khiến anh ta hiểu rằng dù không có Ancient One thì anh ta cũng không thể quay lại cuộc sống trước đây được nữa.

Suy nghĩ một chút, anh ta thi triển lại ma pháp khôi phục ký ức đó, nhưng lần này là cho chính mình.

Anh ta phải đề phòng việc Ancient One cũng sửa đổi ký ức của mình.

Một lát sau, mặt anh ta lộ vẻ cổ quái: "Cư nhiên mình đã quen anh ta từ sớm như vậy, còn bị anh ta bắt cóc đi chữa trị cho Wolverine và Giáo sư X." Thảo nào lần đầu tiên anh ta đến Học viện Siêu năng lực cầu cứu, Wolverine và Giáo sư X lại nhìn anh ta với ánh mắt kỳ lạ như vậy, hóa ra là thế.

"Hai người đúng là bạn bè có khác, đều thích động chạm vào ký ức của người khác." Sau đó khóe miệng anh ta lại giật giật.

Nhưng anh ta không định tìm George tính sổ, dù sao George cũng là

kẻ có thể tùy tiện tiêu diệt Dormammu.

Hơn nữa có George ở đây, sau này Trái Đất chắc sẽ hiếm có quỷ thần chiều không gian nào dám tới gây chuyện, vị tân Phù thủy Tối thượng như anh ta sẽ nhàn hạ hơn nhiều.

Có lẽ anh ta còn có thời gian để hẹn hò, theo đuổi lại cô bạn gái Christine đã bị anh ta làm cho tức giận bỏ đi mấy năm qua.

Ở một phía khác, George thông qua sợi tơ linh hồn của phân thân cũng đã tìm thấy bản thể của Dormammu và Chiều không gian Tối ẩn giấu trong thế giới đa chiều.

Chương 610

Chưa đợi Dormammu kịp phản ứng, trong tay George đã có thêm một thanh kiếm.

"Thiên Địa Khai Tịch Ngôi Sao Của Sự Sai Lệch (Ea)!" Truyền một lượng năng lượng khổng lồ vào thanh kiếm kỳ dị đã mở ra, George chém một nhát về phía Chiều không gian Tối.

Thanh kiếm này trong tay Winky cùng lắm chỉ chém nứt hành tinh, nhưng trong tay George thì thực sự có thể làm được việc khai thiên lập địa.

"Oanh!" Thế giới bóng tối lập tức bị George chém ra một vết nứt, và George nhân cơ hội lao vào bên trong.

"Tên sâu bọ chết tiệt, hóa ra là ngươi làm, ngươi đang tìm cái chết!" George vừa vào đã nghe thấy một tiếng gầm phẫn nộ, ngay sau đó một gã khổng lồ đen kịt khủng bố ngưng tụ trước mắt anh.

Đó chính là bản thể của Dormammu.

Vì sức mạnh của Đá Vô Cực, phân thân của Dormammu bị định trụ hoàn toàn, dẫn đến bản thể cũng bị ảnh hưởng, tư duy bị đình trệ vài giây.

Chính vài giây đó đã khiến hắn mất liên lạc với phân thân, cộng thêm việc George đột ngột xuất hiện tấn công Chiều không gian Tối nên hắn mới hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Đã vào thế giới bóng tối của ta thì đừng mong ra ngoài nữa, hãy trở thành một phần của cơ thể ta đi!" Điều động quy luật của thế giới bóng tối để ép chế George, Dormammu bắt đầu thi triển những ma pháp bóng tối đáng sợ nhắm vào George.

Theo hắn, việc George lao vào đây là hành động quá ngu xuẩn.

Vì đây là thế giới do hắn làm chủ, bất cứ ai vào cũng sẽ bị áp chế, phát huy được ba phần thực lực đã là tốt rồi.

Nếu George ở bên ngoài tấn công, không bị áp chế thì đánh không lại vẫn có khả năng chạy thoát, còn ở đây thì chỉ có con đường chết, không trốn đi đâu được.

"Xin lỗi nhé, tôi không muốn thành một phần của ông, mà là muốn ông thành một phần của tôi cơ!" George lập tức giải phóng quy luật thế giới của chính mình bao bọc lấy bản thân, ngăn chặn sự áp chế của thế giới bóng tối từ bên ngoài.

Thế giới của anh tuy đang mạnh lên rất nhanh nhờ các phân thân thôn phệ các thế giới khác, nhưng vì thời gian quá ngắn nên vẫn chưa thể sánh được với độ cường đại của Chiều không gian Tối.

Tuy nhiên, thế giới của anh hoàn toàn do chính anh sáng tạo, kết hợp quy luật của nhiều thế giới khác nhau nên có thể khống chế hoàn mỹ.

Còn Chiều không gian Tối không phải do Dormammu tạo ra, hắn chỉ dựa vào quỷ kế và ma pháp bóng tối để chiếm quyền kiểm soát, nên chưa chắc đã phát huy được một phần mười uy lực của nó.

Vì vậy ngay cả ở đây, anh vẫn có thể dùng thế giới của mình để triệt tiêu hiệu quả áp chế.

Còn tại sao anh lại lao vào đây đánh trên sân nhà của Dormammu?

Đó là vì nếu đánh bên ngoài, thấy không ổn Dormammu có thể bỏ chạy ngay, anh khó mà đảm bảo sẽ đuổi kịp.

Còn vào đây rồi, trừ khi Dormammu chấp nhận từ bỏ Chiều không gian Tối, nếu không hắn không thể cắt đuôi được anh.

Mà nếu hắn chịu bỏ thật thì cứ để hắn chạy, dù sao mục tiêu chính của anh cũng là Chiều không gian Tối này.

"Long hóa!" Đối mặt với đòn tấn công ma pháp bóng tối của Dormammu, George chọn hóa rồng ngay lập tức để tiến vào trạng thái mạnh nhất.

"Khí Thể Nguyên Lưu!

Ma pháp Thôn Phệ!

Lục Khố Tiên Tặc!" Ma pháp bóng tối của Dormammu chưa kịp phát huy hiệu quả thì đại bộ phận đã bị George hóa giải.

Tuy nhiên vẫn có một số ít đánh trúng bản thể George.

Bất luận là năng lượng phân giải của Khí Thể Nguyên Lưu hay ma pháp thôn phệ của Hắc Long đều có một hạn độ nhất định.

Đối mặt với một tồn tại ở tầm cỡ Dormammu, rất khó để vô hiệu hóa hoàn toàn các đòn tấn công của hắn.

Giống như nước có thể dập lửa, nhưng nếu bạn chỉ có một bát nước mà trước mặt là một tòa nhà đang cháy thì đổ vào cũng chỉ bị bốc hơi hết chứ không có tác dụng gì lớn.

Nói cho cùng, George chỉ mới bước vào cấp Đơn thể Vũ trụ, còn Dormammu đã là một quỷ thần chiều không gian cấp Đơn thể Vũ trụ kỳ cựu, thực lực tiệm cận đỉnh phong của cấp này.

Nếu không phải anh không chỉ có thế giới thăng cấp mà ngay cả bản thân cũng thăng cấp Đơn thể Vũ trụ thì e là khoảng cách còn lớn hơn nữa.

"Avalon (Utopia Xa Xôi)!" Ngay lúc đó, một bao kiếm khổng lồ hiện ra trước mặt George, chặn đứng toàn bộ ma pháp bóng tối còn lại.

Dù thực lực anh không bằng Dormammu nhưng anh lại có nhiều bài tẩy.

Trận chiến này vẫn còn đánh được.

"Siêu ma pháp: Fairy Glitter!" "Siêu ma pháp: Fairy Law (Luật Lệ Tiên Tử)!" Cứ mãi phòng ngự không phải phong cách của anh, sau khi chặn được đòn tấn công, George lập tức tung ra hai siêu ma pháp thường dùng nhất.

Dormammu thuộc tính bóng tối nên dùng ma pháp ánh sáng sẽ hiệu quả hơn.

Ánh sáng trắng chói lòa lóe lên trong không gian tối tăm, cột sáng khổng lồ nện thẳng vào mặt gã khổng lồ bóng tối Dormammu khiến hắn gầm lên đau đớn.

"Không thể nào, loại năng lượng ánh sáng tầm thường này sao có thể làm ta bị thương!" Đối với Dormammu, ma pháp ánh sáng của George tuy khắc chế hắn nhưng lượng cấp không cao nên vốn dĩ không thể gây hại gì đáng kể.

Nhưng hắn không ngờ là quy luật ánh sáng chứa đựng trong hai ma pháp đó hoàn toàn không giống với quy luật mà hắn biết.

Điều đó khiến hiệu quả phòng ngự có mục tiêu của hắn bị giảm mạnh, phải ăn trọn một đòn đau.

"Ma pháp: Song Thánh Thụ của vùng Trung Địa!" Đòn tấn công của George vẫn chưa dừng lại, sau một hồi tích tụ, hai tay anh mạnh mẽ đẩy ra, hư ảnh của hai cây thánh thụ tỏa ánh vàng kim rực rỡ hiện ra trước mặt và quét thẳng về phía Dormammu.

Đây là ma pháp do chính Ilúvatar – người đã đột phá lên cấp Đa Vũ trụ – truyền dạy cho anh.

Ma pháp này cho phép anh cụ hiện sức mạnh ánh sáng của hai cây

thánh thụ để tấn công kẻ thù.

Sức mạnh của Song Thánh Thụ mạnh đến nhường nào?

Chỉ cần được ánh sáng của chúng chiếu rọi, các Elf có thể tiến hóa thành những Calaquendi mạnh mẽ nhất.

Những viên Silmaril quý giá của Fëanor cũng là nhờ hấp thu sức mạnh của chúng.

Thậm chí mặt trời và mặt trăng của vùng Trung Địa cũng chỉ là do sức mạnh còn sót lại của hai cây thánh thụ hóa thành. "Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm!" Sau khi dùng chiêu thức mà Illyavindal dạy mình để hiệu chỉnh ma pháp, George vẫn chưa dừng lại, bởi vì cậu biết rõ Dormammu mạnh mẽ thế nào, không thể dễ dàng bị đánh bại như vậy.

Thế là cậu lại mô phỏng ra Bảo cụ hệ Quang mạnh nhất, dùng siêu năng lực khống chế từ trường và ngự kiếm thuật, đồng thời thao túng cả Thiên Địa Quai Ly Kiếm và Thệ Ước Thắng Lợi Chi Kiếm, liên tục chém về phía Dormammu.

Bản thể của cậu cũng lao thẳng vào hắn.

Cận chiến, ma pháp, siêu năng lực, George lúc này hỏa lực toàn khai, đánh nhau không thể tách rời với Dormammu trong Không gian tối.

Nhờ vào các loại ma pháp và Bảo cụ mang pháp tắc khác hẳn với thế giới Marvel, George - dù thực lực yếu hơn Dormammu - lại nhất thời chiếm được thượng phong.

Nhưng đáng tiếc, khi Dormammu dần thích nghi với các đòn tấn công của George, ưu thế này bắt đầu tan biến.

Tin rằng chẳng bao lâu nữa, Dormammu sẽ đảo ngược tình thế và ép George vào thế bí.

Lúc đó nếu George không muốn chết thì chỉ còn cách dùng Thiên Địa Quai Ly Kiếm chém rách thế giới để tháo chạy nhếch nhác.

Tuy nhiên, George lại chẳng hề tỏ ra bất ngờ, ngược lại khóe miệng dần nhếch lên.

Bởi vì tất cả chuyện này đều nằm trong dự tính của cậu.

Chương 611

"Loài người hèn hạ, ta đã thích nghi với ma pháp của ngươi rồi!" Thao túng thực thể khổng lồ cấu thành từ năng lượng tối, Dormammu vừa dùng các loại ma pháp hắc ám để chống đỡ đòn tấn công của George, vừa phản kích vào thân rồng của cậu.

Hắn tin rằng chẳng mấy chốc nữa, hắn sẽ đánh bại George, thôn tính con người này và thế giới mà cậu tạo ra. "Nếu đã thích nghi rồi, vậy thì nên kết thúc thôi!" Ngay khi giọng của George vừa dứt, cơ thể cấu thành từ năng lượng tối của Dormammu đột nhiên cứng đờ, mọi ma pháp hắc ám biến mất trong nháy mắt, áp chế của Không gian tối đối với George cũng tan biến.

Đúng lúc này, George tung ra quân bài tẩy cuối cùng. "Linh hồn quy vị!" Tất cả linh hồn của các phân thân ngay lập tức quay về bản thể, sức mạnh linh hồn của George tăng vọt trong tích tắc. "Tách ra cho ta!" Nhân lúc Dormammu đờ người ra một giây đó, thế giới của George xâm nhập ngược lại Không gian tối, còn linh hồn của cậu cũng bắt đầu xâm chiếm Dormammu.

Cả hai cùng phát lực, ngay lập tức cắt đứt phần lớn mối liên hệ giữa Dormammu và Không gian tối.

Đến khi Dormammu phản ứng lại và ra sức ngăn cản thì đã hơi muộn.

Lúc này sức mạnh linh hồn của George đã mạnh hơn Dormammu, cộng thêm việc Dormammu vốn dĩ không phải là người sáng tạo ra thế giới bóng tối nên không thể hoàn toàn kiểm soát nó.

Lại vì lúc nãy không kịp ngăn cản ngay từ đầu nên đã rơi vào một vòng lặp ác tính.

Dormammu càng mất kiểm soát đối với thế giới bóng tối thì sức mạnh bản thân càng giảm, càng khó ngăn cản George, dẫn đến mức độ kiểm soát tiếp tục hạ thấp.

Nguyên nhân chính dẫn đến kết quả này, ngoài việc sức mạnh linh hồn George tăng mạnh, còn do khoảnh khắc cứng đờ một giây kia.

Nếu không phải vì một giây mất kiểm soát đó, George căn bản không có cơ hội hoàn thành bước đầu tiên, chứ đừng nói đến những bước sau.

Còn về việc tại sao Dormammu lại bị khựng lại vào thời khắc quan trọng như thế, phải nói từ lúc George thôn phệ phân thân kia.

Hóa ra khi George dùng các Viên đá Vô cực khống chế phân thân của Dormammu và thu nó vào thế giới của mình, cậu đã không tiêu diệt nó ngay lập tức.

Thay vào đó, cậu phân giải và thôn phệ năng lượng của nó trước, rồi giữ lại luồng linh hồn kia.

Vào thời điểm quyết định, cậu lấy luồng linh hồn đó làm môi giới để kích hoạt các loại ma pháp hắc ám và lời nguyền từ các thế giới khác nhau mà cậu từng học.

Cậu không chỉ giỏi ma pháp ánh sáng, mà nghiên cứu về ma pháp hắc ám và lời nguyền cũng không hề kém cạnh.

Tuy những ma pháp và lời nguyền đó không thể thật sự làm tổn thương Dormammu, nhưng khiến hắn bị đình trệ trong thời gian ngắn thì vẫn làm được.

Điều này cũng dạy cho chúng ta một đạo lý: dù có mạnh đến đâu cũng đừng tùy tiện phân thân.

Tất nhiên, ngoại trừ cậu ra.

Bởi vì phân thân của cậu là do Hồng Quân Lão Tổ tạo ra, chắc chẳng ai có thể vượt qua thế giới để nguyền rủa cậu thông qua phân thân của Lão Tổ đâu.

Quan trọng là phân thân của cậu cũng không phải dạng vừa, có khi còn lợi hại hơn cả bản thể. "Không!" Dormammu cảm thấy quyền kiểm soát thế giới bóng tối của mình ngày càng yếu đi, cứ đà này sớm muộn gì hắn cũng bị đoạt mất quyền kiểm soát.

Mà không có thế giới bóng tối, thực lực của hắn thậm chí có thể không duy trì nổi cấp độ Đơn thể Vũ trụ cơ bản nhất. "Chthon cứu ta!" Sự việc đã đến nước này, Dormammu biết rõ nếu chỉ dựa vào chính mình thì chắc chắn không thể lật ngược thế cờ.

Thế là hắn bắt đầu giao tiếp với vị thần ma pháp hắc ám Chthon, hy vọng vị đại lão chống lưng cho mình có thể ra tay giúp hắn lấy lại thế giới bóng tối, phản bại thành thắng. "Đến thật rồi." Ngay khi Dormammu phát tín hiệu cầu cứu, George lập tức phát hiện một luồng sức mạnh màu đỏ xuất hiện trên bầu trời thế giới bóng tối, đó chính là Chaos Force của Chthon.

Chaos Force là một trong ba đại lực lượng cổ xưa, có thể dễ dàng sửa đổi hiện thực.

Thế nên khi Chthon ra tay, cậu cũng cảm thấy hiện thực mình sắp đoạt lấy thế giới bóng tối từ tay Dormammu sắp bị sửa đổi thành Dormammu sắp đoạt lấy thế giới của mình.

Một khi sửa đổi thành công, cục diện sẽ đảo ngược ngay lập tức. "Dù ông là Chthon thì cũng đừng hòng làm chuyện đó dễ dàng như vậy!" George vốn đã dự liệu trước, cậu nhanh chóng thay đổi tính chất năng lượng trong cơ thể.

Một nửa chuyển hóa thành Chaos Force tương đương để chống lại tiến độ sửa đổi hiện thực của Chthon, nửa còn lại chuyển hóa thành

Phoenix Force để gia tốc việc phá hủy quyền kiểm soát của Dormammu đối với thế giới bóng tối.

Thông qua việc hấp thụ Chaos Force và Phoenix Force trong cơ thể Wanda và Jean, cậu đã có thể chuyển đổi sức mạnh trong người sang hai loại lực lượng này.

Cảm nhận được sự kháng cự của George, từ trên không trung thế giới bóng tối vang lên một tiếng ồ ngạc nhiên, dường như không ngờ George lại nắm giữ cùng lúc hai loại lực lượng cổ xưa.

Thế là, Chaos Force trên bầu trời bùng nổ, một ác ma mắt đỏ tóc trắng, toàn thân toát lên vẻ tao nhã ung dung bước ra.

Bản thể của Chthon đã giáng lâm. "Ha ha ha, thằng nhóc kia, lần này ngươi chết chắc rồi!" Thấy bản thể Chthon xuất hiện, Dormammu đắc ý cười lớn.

Thấy cảnh đó, George lại nhếch môi: "Bây giờ nói câu đó thì hơi sớm đấy." Dứt lời, nụ cười của Dormammu cứng lại vì hắn đột nhiên cảm nhận được vài luồng năng lượng quen thuộc xuất hiện trong thế giới bóng tối.

George ngước mắt nhìn lên, thấy đối diện Chthon đột nhiên hiện ra bốn người, hay đúng hơn là bốn vị thần.

Bên trái chính là Eternal, vị đại thần đã đưa Ancient One đi trước đó, còn bên phải là Vishanti.

Vishanti không phải một vị thần duy nhất mà được hợp thành từ ba vị Cổ Thần.

Đó là Oshtur toàn năng, Agamotto toàn tri và Hoggoth già nua.

Oshtur là một trong những Cổ Thần đầu tiên của Trái Đất, Hoggoth là người sống sót cuối cùng của một chủng tộc bí ẩn cổ xưa ngoài hành tinh, còn Agamotto được hóa thân từ một giọt nước mắt

của Oshtur khi bà quay lại Trái Đất và cảm động trước sự ra đời của nhân loại.

Cả ba đều ở cấp Đa vũ trụ, khi hợp thể có thể đạt tới đỉnh phong cấp Đa vũ trụ.

Thấy Eternal và Vishanti xuất hiện, Chthon đâu còn không biết đây là một cái bẫy, lão lập tức rời khỏi thế giới bóng tối, muốn trốn vào sâu trong đa vũ trụ.

Tuy nhiên, Eternal và Vishanti đã có chuẩn bị từ trước, làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy, họ nhanh chóng chặn đứng Chthon trong không gian đa vũ trụ và bắt đầu hội đồng.

Chaos Force khủng khiếp, ma pháp hắc ám đáng sợ, thần lực khổng lồ của các Cổ Thần, ma pháp trắng mạnh nhất, cùng với sức mạnh thế giới của Eternal.

Những sức mạnh cấp đỉnh phong đa vũ trụ va chạm dữ dội, ở vùng biên thùy George cảm thấy mình như một con thuyền nhỏ trong cơn bão lớn trên biển, có thể bị sóng đánh tan xác bất cứ lúc nào. "Trận chiến cấp đỉnh phong đa vũ trụ, thật là mẹ nó đáng sợ!" Trong khi nỗ lực tranh đoạt quyền kiểm soát thế giới bóng tối, cậu hiếm khi buột miệng chửi thề.

Chthon đúng là mạnh mẽ, nhưng đối mặt với sự vây đánh của Eternal và Vishanti có thực lực không kém gì mình, lão vẫn nhanh chóng rơi vào thế yếu.

Biết không phải đối thủ, lão vừa đánh vừa chạy, tiến sâu vào đa vũ trụ.

Eternal và Vishanti cũng đuổi theo không buông, dần biến mất khỏi tầm mắt của George.

Điều này giúp George thở phào nhẹ nhõm, trận chiến giữa những

thực thể đỉnh phong đa vũ trụ vẫn quá nguy hiểm đối với một người mới vào cấp Đơn thể Vũ trụ như cậu.

Chỉ cần một dư chấn lan tới, có khi cậu cũng tiêu đời. "Gã này chạy nhanh thật!" Ngay khi Chthon, Eternal và Vishanti biến mất, Dormammu cũng triệt để từ bỏ mọi quyền kiểm soát đối với thế giới bóng tối.

Hắn cuốn theo tất cả người thân và tín đồ, trực tiếp bỏ trốn vào sâu trong đa vũ trụ.

Chương 612

Tất nhiên là theo hướng hoàn toàn ngược lại với nhóm Chthon.

Bởi vì hắn đã nhận ra rõ ràng, lần này không chỉ nhắm vào hắn mà còn là cái bẫy dành cho Chthon.

Đối mặt với sự vây công của Eternal và Vishanti cùng cấp bậc, Chthon dù không chết thì chắc cũng trọng thương, tuyệt đối không thể che chở cho hắn được nữa.

Vậy thì tiếp theo hắn phải một mình đối mặt với con người mạnh mẽ này, thậm chí có thể là Eternal và Vishanti quay trở lại.

Thế nên cách làm sáng suốt nhất hiện giờ là cắn răng từ bỏ thế giới bóng tối, rồi đưa người của mình nhanh chóng chạy trốn.

Chỉ cần hắn tâm niệm ẩn trốn không ra ngoài gây chuyện, Eternal và Vishanti cũng không rảnh mà đi tìm hắn. "Tổng toán là triệt để chưởng ác rồi, sau này từ từ hấp thụ đồng hóa là được." George không đi đuổi theo Dormammu mà tiếp tục nắm giữ thế giới bóng tối.

Mục tiêu ban đầu của cậu chính là thế giới này, Dormammu hiện giờ như chó cùng rứt giậu, dồn ép quá mức sẽ phản kháng điên cuồng, lúc đó chính cậu cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Khi không còn Dormammu kiểm soát, cậu nhanh chóng thu phục thế giới bóng tối, đưa nó hòa nhập vào thế giới của mình, bắt đầu quá trình đồng hóa hấp thụ chậm rãi.

Thế giới bóng tối rất mạnh, mạnh hơn nhiều so với những thế giới mà phân thân của cậu dung hợp.

Cứ lấy bốn thế giới của Fairy Tail ra so sánh, cường độ của thế giới bóng tối ước tính có thể tương đương với mười thế giới Fairy

Tail cộng lại.

Vì vậy, để đồng hóa hấp thụ hoàn toàn, cậu sẽ phải mất một khoảng thời gian không ngắn.

Dormammu chiếm lĩnh thế giới bóng tối bao nhiêu năm qua vẫn chưa thể hoàn toàn làm chủ nó.

Nhưng lúc đó Dormammu mới chỉ ở cấp Thiên phụ, lại không tạo ra thế giới riêng nên không thể kiểm soát hoàn toàn là chuyện bình thường.

Nhưng George thì khác, cá nhân cậu đã là cấp Đơn thể Vũ trụ, lại còn tạo ra thế giới của riêng mình, đồng thời các phân thân cũng đang hấp thụ và hòa nhập thế giới, không ngừng mạnh lên.

Do đó việc cậu muốn đồng hóa hoàn toàn thế giới bóng tối sẽ đơn giản hơn Dormammu rất nhiều.

Cậu hiện đang ở trong một vòng lặp vô cùng tích cực.

Một phân thân hấp thụ thế giới giúp bản thể và tất cả phân thân cùng mạnh lên, khi thực lực tăng lên thì tốc độ hấp thụ thế giới lại càng nhanh hơn.

Điều này dẫn đến các phân thân trước đó mạnh hơn, tốc độ đồng hóa thế giới cũng tăng theo.

Ví dụ, phân thân ở thế giới Apprentice Sorcerer đang hấp thụ thế giới khiến thực lực phân thân ở thế giới Harry Potter tăng cường, từ đó tốc độ hấp thụ thế giới của phân thân Harry Potter nhanh hơn.

Khi phân thân Harry Potter mạnh lên, nó lại phản hồi sức mạnh cho phân thân Apprentice Sorcerer, giúp nó đồng hóa thế giới nhanh hơn nữa.

Cứ thế, cậu rơi vào một vòng lặp liên tục mạnh lên và tăng tốc độ.

Quan trọng là cậu không chỉ có hai phân thân này, phân thân Fairy Tail và bản thể Marvel hiện cũng đang đồng hóa và hấp thụ thế giới.

Vì vậy, thông qua phương thức này, tốc độ đồng hóa hoàn toàn các thế giới của cậu sẽ nhanh hơn dự tính nhiều, mỗi giây mỗi phút cậu đều mạnh lên với tốc độ đáng sợ.

Khi số lượng thế giới mà các phân thân đồng hóa càng nhiều, tốc độ mạnh lên của cậu sẽ càng kinh khủng.

Có lẽ cứ phát triển như vậy, rạch ngăn cách từ Đơn thể Vũ trụ tiến lên Đa vũ trụ sẽ đơn giản hơn cậu tưởng tượng nhiều.

Biết đâu trước khi bản thể và phân thân hội quân, tất cả đã thăng cấp lên Đa vũ trụ rồi cũng nên.

Và khi bản thể cùng các phân thân cuối cùng hội tụ lại, có lẽ cậu có thể trực tiếp đột phá lên cấp Siêu đại Vũ trụ.

Trong lúc George tạm thời đưa thế giới bóng tối vào thế giới của mình để tiến hành đồng hóa, Eternal và Vishanti cũng xé rách không gian trở về. "Giải quyết xong rồi chứ ạ?" George cung kính hỏi.

Dormammu mất đi Không gian tối đối với cậu đã không còn đáng ngại, nhưng Chthon thì vẫn chưa phải là đối thủ mà cậu có thể đối phó lúc này.

Thế nên cậu đương nhiên hy vọng Eternal và Vishanti lần này có thể trực tiếp trừ khử Chthon.

Như vậy mới ngăn được Chthon trả thù cậu sau này.

Dù sao cuộc phục kích lần này chủ yếu cũng do cậu mà ra. "Chưa, lão trốn thoát rồi.

Nhưng cậu cũng đừng lo, lần này lão bị thương không nhẹ, trong thời gian ngắn sẽ không dám xuất hiện nữa, cũng không dám báo thù

cậu đâu." Như nhận ra sự lo lắng của George, ba người Vishanti cười giải thích.

Eternal là bản thể của đa vũ trụ, mọi sinh mệnh trong các vũ trụ đối với ông đều như nhau, ông không có tình cảm đặc biệt gì với nhân loại.

Nhưng Vishanti thì khác, Oshtur là Cổ Thần của Trái Đất, bà có tình cảm rất đặc biệt với con người, còn Agamotto lại là Sorcerer Supreme đầu tiên của Trái Đất, người tạo ra ba thánh xá.

Vì vậy, ba người Vishanti đối xử rất thân thiện với George - một người Trái Đất. "Chthon muốn chạy thì chúng ta rất khó giết được lão, đây cũng coi như là kết quả tốt nhất rồi." Lần vây sát Chthon này họ vốn không định thật sự giết lão, vì chuyện đó quá khó.

Còn phải lo lắng Chthon lúc cùng đường phản kháng sẽ khiến nhiều vũ trụ bị liên lụy mà diệt vong.

Khiến lão trọng thương để lão yên vị một thời gian, thuận tiện giải quyết tên Dormammu hay gây chuyện, và bồi dưỡng một con người có thực lực khá cùng tinh thần chính nghĩa mới là trọng điểm của lần này. "Đa tạ các vị đại thần!" George cung kính nói lời cảm ơn rồi cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thời gian ngắn của Vishanti có khi là vài chục đến vài trăm năm, mà lúc đó thực lực của cậu chắc chắn sẽ có tiến bộ vượt bậc, dù không đánh lại Chthon thì cũng chạy thoát được.

Hơn nữa sau lần này, chắc Chthon cũng không dám dễ dàng báo thù cậu vì sợ lại rơi vào bẫy của Eternal và Vishanti một lần nữa.

Eternal và Vishanti gật đầu rồi biến mất trước mặt George. "Bây giờ có thể thử thế giới Nhất Nhân Chi Hạ xem sao." Sau khi quay lại Trái Đất thuộc vũ trụ của mình, George dồn sự chú ý vào thế giới

Nhất Nhân Chi Hạ.

Trong số những thế giới còn lại, Nhất Nhân Chi Hạ là nơi cậu cảm thấy an toàn nhất.

Theo suy đoán dựa trên những cuốn truyện tranh từ chỗ Illyavindal cộng với hiểu biết của các phân thân, người sáng tạo của thế giới Nhất Nhân Chi Hạ có xác suất lớn là cấp Đơn thể Vũ trụ.

Tất nhiên đây chỉ là suy đoán.

Thực hư thế nào thì phải thăm dò mới biết được.

Giống như trước đó cậu cũng không ngờ thế giới Harry Potter lại là cấp Đa vũ trụ, còn có ba thế giới song song khác nữa.

Chỉ là so với những thế giới khác mà cậu biết hiện nay, Nhất Nhân Chi Hạ là nơi an toàn và phù hợp nhất.

Giống như những lần trước, George bước một bước vào dòng sông thời gian, tìm kiếm tung tích của Creator và cung điện của Creator có thể tồn tại trong toàn bộ thế giới.

Tuy nhiên một lúc sau, chân mày cậu lại nhướng lên. "Không có, chẳng lẽ cũng là cấp Đa vũ trụ, hay là Creator không còn nữa?" Theo kinh nghiệm trước đó, nếu không tìm thấy tung tích Creator trong thế giới này thì rất có khả năng nó cũng giống như thế giới Harry Potter hay Fairy Tail.

Đây là một đa vũ trụ, và Creator đang ở trong vùng hỗn mang phía trên các thế giới song song.

Chương 613

Hoặc có thể là Creator đã chết, và cung điện của họ cũng bị phá hủy. "Vậy thì ra bên ngoài xem thử." Vì cậu đã thử tìm kiếm tung tích Creator nên nếu họ là cấp Đa vũ trụ thì chắc chắn giờ đã chú ý đến cậu.

Vậy nên dù cậu có bỏ cuộc không thăm dò nữa thì cũng vẫn nguy hiểm.

Chi bằng cứ trực tiếp xông ra khỏi thế giới này xem sao, nếu thật sự là một thế giới đa vũ trụ thì sẽ cẩn thận tiếp xúc với Creator một chút.

Nếu có gì bất ổn, lập tức từ bỏ thế giới này, lẩn trốn vào hư không hỗn mang.

Nếu Creator có thiện chí thì mới cân nhắc tiếp xúc và giao lưu sau.

Nghĩ đến đây, cậu đưa tay vạch một cái về phía trước, định trực tiếp phá vỡ thế giới này để tiến vào vùng hỗn mang bên ngoài. "Ơ, sao lại thế này!" Nhưng ngay giây tiếp theo, mắt George trợn tròn.

Vì cậu phát hiện mình thế mà không thể mở ra một khe hở nào trong thế giới này để thoát ra vùng hỗn mang bên ngoài như ý muốn.

Thậm chí cậu còn thử mở cổng không gian xem có thể đến các vũ trụ song song không, nhưng cũng thất bại nốt. "Thiên Địa Quai Ly Kiếm!" George mô phỏng ra Bảo cụ khai thiên có thể chém rách Không gian tối.

Nếu không thể rời khỏi thế giới này bằng phương pháp thông thường thì chỉ còn cách dùng sức mạnh cưỡng ép mở ra thôi.

Liệu làm vậy có đắc tội với vị Creator kia không?

Nếu Creator đó thật sự tồn tại và cố ý phong tỏa thế giới không cho cậu ra ngoài thì rất có thể giống như Creator của thế giới Fairy Tail, đã nảy sinh ác ý với cậu.

Lúc này nếu còn do dự, đợi đối phương chuẩn bị xong thì cậu càng khó thoát khỏi đây.

Còn nếu Creator đó không có ác ý mà chỉ vì nguyên nhân khác, việc cậu chẻ thế giới để vào hư không hỗn mang cũng không phải chuyện gì to tát.

Dù sao cậu cũng chỉ dùng Thiên Địa Quai Ly Kiếm mở một lối thoát để rời đi, chứ không phải hủy diệt cả thế giới này. "Mở!" Phát huy uy lực của Thiên Địa Quai Ly Kiếm đến mức tối đa, George chém một kiếm vào hư không.

Pháp tắc khai thiên lập địa xé toạc không gian đang bị khóa chặt, lộ ra một vết nứt.

Nhưng chưa kịp để George xuyên qua vết nứt để xem bên ngoài, toàn bộ thế giới Nhất Nhân Chi Hạ đột ngột chuyển từ ban ngày sang đêm tối.

Ngay sau đó, một đạo thiên lôi giáng xuống nhắm thẳng vào George. "Cái quái gì thế, thiên kiếp à?" Nhìn thiên lôi cuồn cuộn giáng xuống, George nhíu mày, vung tay giải tán đạo thiên lôi đó.

Với khả năng điều khiển sấm sét của mình, loại điện năng cấp độ này căn bản không thể làm tổn thương cậu.

Chỉ là cậu vừa giải tán một đạo thiên lôi thì đạo thứ hai lại xuất hiện ngay lập tức, và uy lực mạnh hơn đạo thứ nhất rất nhiều. "Chẳng lẽ thật sự có chuyện độ kiếp thành tiên sao." Nhìn đạo thiên kiếp thứ hai ập đến, cậu lại vung tay giải tán nó.

Từ những thông tin cậu biết được cộng với quan sát cá nhân, thế

giới này căn bản không có chuyện độ kiếp thành tiên.

Dù sao ngay cả người có tu vi mạnh nhất là Lão Thiên Sư, nếu đứng ra đỡ trực tiếp thì cũng không chịu nổi một quả tên lửa, so với những đại tu sĩ độ kiếp thành tiên thì còn kém xa lắm.

Tu luyện đến cuối cùng chẳng qua là lấy thân hợp đạo, sức mạnh quay về với đất trời mà thôi.

Nhưng những đạo thiên lôi lúc này lại khiến cậu phải nghi ngờ. "Hay là... do Creator của thế giới này làm?" Nghĩ đến đây, cậu lại lắc đầu, nếu thật sự là một Creator cấp Đa vũ trụ làm ra loại sấm sét này thì có vẻ hơi quá coi thường cậu rồi.

Hoặc là Creator của thế giới này cũng giống như Creator của thế giới Fairy Tail, đang trọng thương nên không phát huy được thực lực. "Càng ngày càng mạnh rồi." Đến đạo thiên lôi thứ tám, George nhận ra chỉ dựa vào năng lượng điều khiển sấm sét đã không thể hoàn toàn xua tan thiên lôi, thế là cậu há miệng nuốt chửng đạo thiên lôi đó vào bụng.

Đến đạo thứ chín, thiên lôi trực tiếp chuyển sang màu tím, uy lực mạnh gấp mười lần đạo thứ tám.

Để cẩn trọng, George hóa thân thành rồng, cũng há miệng dùng ma pháp thôn phệ để nuốt chửng đạo tử sắc thiên lôi đó.

Đối với những người tu hành ở thế giới này, đạo tử sắc thiên lôi kia quả thực là hủy thiên diệt địa, nhưng với một người đã đạt cấp Đơn thể Vũ trụ như cậu thì thật sự chẳng thấm tháp gì. "Hết rồi!" Sau khi đạo thiên lôi thứ chín kết thúc, George thấy màn đêm lại biến thành ban ngày, thiên lôi không còn xuất hiện nữa.

Đồng thời, cậu cảm nhận được một luồng năng lượng vô hình hòa vào cơ thể mình.

Luồng năng lượng này không làm tu vi của cậu mạnh lên, nhưng lại khiến cậu cảm thấy bản thân dường như có chút khác biệt ở khía cạnh nào đó.

Nói thế nào nhỉ, cảm giác như có thêm một chút tiên khí. "Không lẽ thật sự là độ kiếp thành tiên đấy chứ!" Chần chừ một chút, George vẫn vỗ cánh bay thẳng qua vết nứt kia.

Bất kể có phải hay không, cứ ra ngoài vết nứt xem thử đã. "Đây là..." Vừa lao ra khỏi vết nứt, George lập tức ngẩn người trước cảnh tượng bên ngoài.

Bên ngoài vết nứt căn bản không phải vùng hỗn mang thường thấy, mà là một vùng sơn thủy xanh tươi bát ngát không thấy điểm dừng, cùng với các công trình kiến trúc cổ kính. "Ảo giác sao?" George lập tức tập trung toàn bộ sức mạnh linh hồn của bản thể và các phân thân vào cơ thể này, sau đó trong mắt lộ ra một chút hoang mang.

Nói là ảo giác thì đúng là có một vài dấu vết ảo giác, nhưng cũng không hoàn toàn là ảo giác, nơi này ẩn chứa những pháp tắc rất cao thâm.

Cảm giác hơi giống lúc cậu sáng tạo thế giới, nhưng cũng không hoàn toàn giống. "Ồ, có người ở gần đây." Cậu cảm nhận được vài luồng năng lượng rất mạnh đang xé rách không gian đột ngột xuất hiện ở thế giới này, thế là lập tức thu liễm khí tức, ẩn nấp thân hình.

Những luồng năng lượng đó tuy không bằng cậu nhưng cũng gần đạt tới cấp độ Đơn thể Vũ trụ.

Trước tình huống chưa biết hoàn toàn nằm ngoài dự kiến này, cậu quyết định sẽ âm thầm quan sát trước khi quyết định bước tiếp theo. "Cách ăn mặc này..." Xuất hiện trước mắt George là bốn người, tất cả đều mặc cổ trang, tay cầm pháp bảo tỏa ra dao động năng lượng mạnh mẽ.

Một người mặc bạch bào, tay cầm đôi chùy; một người mặc đồ bó sát màu đen, tay cầm lôi tiên; một người mặc lam bào, tay cầm phất trần.

Và người cuối cùng là nổi bật nhất.

Vì cậu ta chân đạp Phong Hỏa Luân, tay cầm Hỏa Tiêm Thương, vai quàng Hỗn Thiên Lăng. "Na...

Na Tra?" Đó là nhân vật đầu tiên George nghĩ đến khi thấy cách ăn mặc và pháp bảo của đứa bé kia.

Nhưng ngay sau đó cậu lại không chắc chắn lắm.

Chương 614

Bởi vì năng lượng trong người đứa bé đó tràn ngập tà khí, diện mạo cũng có chút kỳ lạ, khác xa với hình ảnh Na Tra trong ký ức của cậu. "Chẳng lẽ là Hồng Hài Nhi?" Con của Ngưu Ma Vương và Thiết Phiến Công Chúa là Hồng Hài Nhi cũng cầm Hỏa Tiêm Thương, đạp Phong Hỏa Luân, quan trọng là vì là hậu duệ yêu quái nên trên người đầy tà khí là chuyện bình thường.

Hơn nữa Hồng Hài Nhi và đứa bé này đều mang đầy năng lượng lửa.

Lúc này bốn người rõ ràng chia làm hai phe: người mặc đồ trắng và đồ đen là một nhóm, người cầm phất trần và đứa bé nghi là Hồng Hài Nhi là một nhóm.

Hai bên đang đánh nhau túi bụi vì một cây bút lông.

George không lộ diện ngay mà chăm chú quan sát trận chiến của bốn người, rơi vào suy ngẫm.

Phá vỡ thế giới Nhất Nhân Chi Hạ, trải qua lôi kiếp rồi đến một thế giới khác.

Chuyện này hơi giống với kiểu độ kiếp phi thăng, từ một thế giới nhỏ tiến vào một thế giới ở chiều kích cao hơn mà cậu từng thấy ở kiếp trước.

Vậy nên thế giới Nhất Nhân Chi Hạ thực tế là một thế giới nhỏ nằm trong thế giới này?

Giống như cậu tạo ra một thế giới trong Marvel, nếu người ở thế giới đó thoát ra ngoài và đến thế giới Marvel thì cũng giống như tình cảnh của cậu lúc này. "Vậy thì...

đây sẽ là thế giới nào?" Nhìn nhân vật bên dưới không biết là Na Tra hay Hồng Hài Nhi kia, biểu cảm của cậu dần trở nên nghiêm trọng. "Không phải là... thế giới Hồng Hoang đấy chứ!" Nếu thật sự là thế giới Hồng Hoang thì ngay cả thực lực hiện tại của cậu ở trong đó cũng chẳng là gì.

Thực lực cấp Đơn thể Vũ trụ ở Hồng Hoang ước chừng cũng chỉ là một Kim Tiên, cùng lắm là Thái Ất Kim Tiên, mà trên Thái Ất Kim Tiên còn có Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh, Thánh Nhân, Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thiên Đạo Thánh Nhân chính là Hồng Quân, nghĩa là nơi đây có thể là thế giới của Hồng Quân Lão Tổ.

Nhưng dù là thế giới của Hồng Quân Lão Tổ thì cũng chẳng khác gì, gặp nguy hiểm chắc Lão Tổ cũng chẳng cứu cậu đâu.

Đối với Lão Tổ, cậu có lẽ chỉ là một thứ giải trí tiện tay quăng ra mà thôi. "Dù sao cũng phải tiếp xúc một chút." Chỉ dựa vào suy đoán của mình thì không có ích gì, George định hiện thân hỏi bốn người bên dưới, đúng lúc họ đang bị kẹt nên cũng không có gì nguy hiểm.

Hóa ra ngay lúc cậu đang suy nghĩ, bốn người bên dưới đánh thành một đoàn, cuối cùng người cầm đôi chùy tung ra năng lượng hệ băng, cả bốn bị đóng băng trong một khối cầu lớn.

Mà cây bút lông họ tranh giành lại rơi ngay trước khối cầu băng.

Hiện giờ bốn người đang nỗ lực tìm cách di chuyển khối băng để nhặt cây bút kia. "Bốn vị đạo hữu, không biết tại sao các người lại tranh giành cây bút này?" George đáp xuống trước khối băng, nhặt cây bút lông lên và âm thầm kiểm tra một lượt.

Cậu xác định đây là một pháp bảo rất mạnh, nhưng công dụng cụ thể thì trên bút có cấm chế nên trong thời gian ngắn cậu cũng không

thể thấu hiểu hết được. "Ngươi là ai, sao lại ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ của ta?" Tên béo cầm phất trần bị đóng băng trong khối cầu nhìn George đột ngột xuất hiện nhặt cây bút, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc. "Cây... cây... cây bút đó có thể mở Sơn Hà Xã Tắc Đồ này để...

để chúng ta ra ngoài.

Bất kể đạo hữu là... là ai, chỉ cần ngươi đưa bút cho ta, Long Tộc sẽ... sẽ... sẽ không bạc đãi ngươi!" Chưa đợi George trả lời, người đàn ông cầm lôi tiên đã lắp bắp nói.

Tên béo cầm phất trần nghe vậy thì biến sắc: "Đạo hữu đừng nghe Thân Công Báo nói bậy, ta là Thái Ất Chân Nhân dưới tòa Nguyên Thủy Thiên Tôn, đây là Sơn Hà Xã Tắc Đồ mà Thiên Tôn ban cho ta, cây bút trong tay ngươi là thần bút có thể mở đồ.

Thân Công Báo muốn ra ngoài để hủy diệt cả Trần Đường Quan, không thể thả hắn ra." "Nói... nói láo, đồ đệ ta Ngao Bính hiện giờ là Linh Châu, đồ đệ ngươi Na Tra là Ma Hoàn, Thiên Tôn muốn là Linh...

Linh Châu..." Người đàn ông cầm lôi tiên phản bác.

Nghe cuộc đối thoại của hai người, trong mắt George lộ vẻ hoang mang.

Thân Công Báo, Thái Ất, Na Tra và Ngao Bính, đây đúng là Hồng Hoang, hơn nữa chắc là giai đoạn đầu của Phong Thần Bảng.

Chỉ có điều, sao Thân Công Báo lại là sư phụ của Ngao Bính, còn đứa bé đầy tà khí kia đúng là Na Tra thật, không phải Hồng Hài Nhi.

Rồi vụ Ma Hoàn và Linh Châu là thế nào nữa.

Cậu biết Na Tra là Linh Châu Tử chuyển thế, vậy Ma Hoàn từ đâu ra, sao Ngao Bính lại biến thành Linh Châu, còn Na Tra lại thành Ma Hoàn.

Hơn nữa sao vừa ra khỏi thế giới Nhất Nhân Chi Hạ lại lọt vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Trong ấn tượng của cậu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ là pháp bảo cấp Thiên Đạo trong Phong Thần Bảng.

Nó được hóa thành từ mảnh vỡ của Hỗn Độn Thanh Liên mọc trong hư không hỗn mang trước khi Bàn Cổ khai thiên.

Bên trong bức đồ chứa đựng một phương trời đất, ghi chép lại địa mạch sơn thủy của Hồng Hoang, trong đó có muôn vàn sinh linh và linh khí vô biên.

Có thể phong định thần linh sông núi Hồng Hoang, điều động uy lực của mạch núi mạch nước.

Ngoài ra, nó còn là một bảo vật dùng để bắt người và nhốt người, vì bên trong có trời đất riêng nên dưới tầm Thánh Nhân, tâm trí nghĩ gì thì trong đồ sẽ hiện ra nấy, dẫn dụ người vào đồ, nếu không có chí bảo trong tay thì bản thân vạn lần không thoát ra được.

Nó thuộc sở hữu của Nữ Oa, sau ban cho Dương Tiễn để bắt Viên Hồng có Bát Cửu Huyền Công.

Ở đây nó lại biến thành pháp bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Thái Ất Chân Nhân. "Có lẽ mình đã nghĩ sai trước đó." Trong đầu vô vàn suy nghĩ lướt qua, cuối cùng cậu cũng dần rút ra được kết luận.

Trước đây cậu cứ nghĩ thế giới Hồng Hoang phải là một thế giới cực kỳ khổng lồ, một thế giới đơn lẻ cũng có thể sánh ngang với vô số đa vũ trụ của Marvel.

Nhưng giờ xem ra, thế giới Hồng Hoang đúng là thuộc loại thế giới có cá thể rất mạnh, một thế giới có thể bằng hàng chục, hàng trăm, hàng ngàn thế giới bình thường cộng lại.

Nhưng nó không phải duy nhất mà cũng có rất nhiều thế giới Hồng Hoang song song.

Chỉ là không nhiều như các vũ trụ song song của Marvel mà thôi.

Và nơi cậu đang đứng chính là một trong những thế giới Hồng Hoang song song đó, thời điểm là trước khi diễn ra Phong Thần Bảng.

Thế giới Nhất Nhân Chi Hạ hoặc là một thế giới nhỏ ẩn giấu bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, hoặc là một thế giới nhỏ cấp dưới của thế giới Hồng Hoang song song này.

Chương 615

"Mấy vị đạo hữu, các người bên nào cũng nói mình có lý, cuối cùng tôi nên nghe ai đây?" Thấy bốn người Thái Ất, Na Tra, Ngao Bính và Thân Công Báo cãi nhau trong khối cầu băng, George cầm cây bút lông ngồi xếp bằng xuống đất. "Hay là các người kể lại đầu đuôi sự việc một lần đi, rồi tôi xem nên giao thần bút cho ai." Theo hiểu biết của cậu, lúc này chắc chắn phải giúp Thái Ất và Na Tra, vì Xiển Giáo mới là bên thắng cuối cùng trong Phong Thần Bảng.

Nhưng đây không phải thế giới Phong Thần chính thống mà là Hồng Hoang song song, cậu nghĩ nên tìm hiểu kỹ tình hình cho chắc chắn. "Sự việc là thế này..." Tên béo Thái Ất Chân Nhân liến thoắng một hồi giải thích ngọn ngành cho George.

Hóa ra ba năm trước, giữa trời đất sinh ra một viên Hỗn Nguyên Châu mạnh mẽ, nó có thể hấp thụ bất kỳ linh khí nào, lại còn vô cùng nghịch ngợm gây ra không ít rắc rối.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cử Thái Ất Chân Nhân và Thân Công Báo đi bắt Hỗn Nguyên Châu, nhưng cả hai đều không phải đối thủ nên Thiên Tôn đành đích thân ra tay.

Sau khi bắt được Hỗn Nguyên Châu, Nguyên Thủy Thiên Tôn chia nó làm hai, hóa thành Linh Châu và Ma Hoàn.

Vì Ma Hoàn kiên cố không thể phá hủy nên ông đã niệm Thiên Kiếp Chú cực mạnh lên nó, ba năm sau thiên kiếp sẽ giáng xuống tiêu diệt Ma Hoàn.

Còn Linh Châu thì lệnh cho Thái Ất Chân Nhân đưa nó vào nhà Lý Tịnh - người có đại khí vận, để nó chuyển thế làm đứa con thứ ba của nhà Lý Tịnh, chuẩn bị cho đại chiến Phong Thần sau này.

Ông cũng hứa nếu Thái Ất hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ trao suất cuối cùng trong Thập Nhị Kim Tiên cho ông ta.

Xong việc, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Linh Bảo Thiên Tôn và Đạo Đức Thiên Tôn đi bế quan để luyện chế Phong Thần Bảng.

Nhiên nhi khi Thái Ất Chân Nhân xuống phàm trần làm nhiệm vụ thì xảy ra chuyện, Thân Công Báo vì cũng muốn có suất Kim Tiên nên đã lén đánh tráo Linh Châu và Ma Hoàn, rồi đánh cắp Linh Châu đi.

Thế là Na Tra ra đời trở thành Ma Hoàn, còn Ngao Bính - con trai của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng - lại trở thành Linh Châu.

Giờ đây thời hạn ba năm đã tới, Na Tra là Ma Hoàn sắp bị thiên kiếp tiêu diệt, Thân Công Báo để che giấu bí mật đã định đưa Ngao Bính đi tiêu diệt toàn bộ Trần Đường Quan.

Sau đó hai bên đánh nhau và kéo vào tận trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ này. "Xem ra rõ ràng Thái Ất Chân Nhân và Na Tra là phe chính nghĩa, còn Thân Công Báo và Ngao Bính là phản diện." George nghe Thái Ất giải thích xong thì cũng không thấy bất ngờ lắm.

Vì nó cũng phù hợp với ấn tượng rập khuôn của cậu: Thân Công Báo và Ngao Bính cơ bản đều là nhân vật phản diện trong hầu hết các tác phẩm về Phong Thần.

Tuy nhiên cậu không vì thế mà giao ngay thần bút cho Thái Ất và Na Tra.

Trong mắt cậu, chính phái hay phản diện không quan trọng, bên nào có lợi cho sự phát triển sau này của cậu mới là quan trọng nhất.

Bản thân cậu cũng chẳng phải hạng người chính phái gì cho cam.

Hơn nữa đó cũng chỉ là lời kể từ một phía của Thái Ất, có thật hay không thì cậu chưa dám khẳng định hoàn toàn.

Nói thật, nếu dựa theo cốt truyện nguyên tác Phong Thần Bảng, cậu chẳng có mấy thiện cảm với Thái Ất và Na Tra.

Trong nguyên tác, Na Tra thực sự là một tên chuyên gây họa, một đứa trẻ ngỗ ngược và báo cha.

Bảy tuổi đã cầm Hỗn Thiên Lăng ra biển tắm, quậy phá khiến long cung rung chuyển, người ta cử một Dạ Xoa ra xem xét thì vì chê người ta xấu mà đánh chết luôn.

Dạ Xoa chết rồi, Tam Thái Tử của Đông Hải Long Cung lên hỏi tội cũng bị đánh chết, còn bị lột da rút gân.

Đông Hải Long Vương tức quá định lên thiên đình kiện, Na Tra nhờ sư phụ Thái Ất Chân Nhân giúp đỡ, Thái Ất Chân Nhân thế mà lại bảo Na Tra tàng hình chặn đường Long Vương, đánh cho ông một trận nhừ tử rồi ép biến thành con rắn nhỏ nhét vào túi.

Sau đó vợ chồng Lý Tịnh phạt cấm túc thì lại lẻn ra ngoài, dùng Càn Khôn Cung bắn chết Bích Vân Đồng Tử đang hái thuốc cho Thạch Cơ Nương Nương.

Khi Lý Tịnh đưa đi xin lỗi Thạch Cơ Nương Nương, nhân lúc Lý Tịnh đang nói chuyện, Na Tra lại đánh ngất một đồng tử khác là Thải Vân Đồng Tử.

Thạch Cơ Nương Nương tức giận cầm kiếm truy sát, đuổi tận đến Kim Quang Động của Thái Ất Chân Nhân.

Thái Ất Chân Nhân biết rõ đầu đuôi sự việc nhưng vẫn tung ra Cửu Long Thần Hỏa Tráo, thiêu chết luôn khổ chủ Thạch Cơ Nương Nương tại chỗ.

Đúng là điển hình của đứa trẻ hư và phụ huynh bao che.

Nhưng trong các bộ phim khác thì Na Tra và Thái Ất lại khá tốt, ví dụ như Na Tra Náo Hải, Truyền Kỳ Na Tra, Liên Hoa Đồng Tử Na

Tra, Bảo Liên Đăng, Một Vạn Câu Chuyện Cười... "Được rồi, giờ đến lượt Thân đạo hữu... thôi, để vị Tam Thái Tử này nói đi." George định để Thân Công Báo giải thích, nhưng nghĩ đến việc lão này nói chuyện cứ lắp bắp sẽ rất tốn thời gian, nên chỉ tay vào Ngao Bính - một đứa trẻ trông rất thành thật.

Ngao Bính im lặng một lát, cuối cùng cũng kể lại tình cảnh mà mình biết.

Một ngàn năm trước, cha là Ngao Quảng dẫn đầu các em Ngao Nhuận, Ngao Thuận và Ngao Khâm dẫn dắt Long Tộc chống lại thiên đình nhưng thất bại thảm hại.

Để Long Tộc không bị tiêu diệt hoàn toàn, họ chỉ còn cách đầu hàng, đích thân trấn áp ba vị Long Vương còn lại cùng các hải quái dưới ngục sâu đáy biển, bản thân Ngao Quảng cũng bị hạn chế rời khỏi long cung.

Để Long Tộc có thể thoát nạn, vì tương lai của Long Tộc, Ngao Quảng và Thân Công Báo đã kết bạn và cùng nhau mưu tính đoạt lấy Linh Châu.

Một khi kế hoạch thành công, Thân Công Báo sẽ trở thành một trong Thập Nhị Kim Tiên, còn Ngao Bính sẽ trở thành đệ tử nòng cốt của Xiển Giáo.

Như vậy Long Tộc sẽ không còn bị chèn ép nữa.

Lúc đầu Ngao Bính không hề biết Linh Châu của mình là lấy từ chỗ Na Tra, thậm chí còn tình cờ kết bạn và coi Na Tra là người bạn duy nhất.

Sau khi biết rõ chân tướng, vì cảm thấy có lỗi với Na Tra, lúc Na Tra hóa thân thành Ma Hoàn, cậu đã định ra tay cứu gia đình Na Tra nhưng lại bị lộ thân phận và lộ luôn sự thật Linh Châu bị Long Tộc

đánh cắp.

Để bảo toàn cho Long Tộc, vì tương lai của tộc mình, cậu chỉ còn cách nghe theo sư phụ Thân Công Báo, tiêu diệt toàn bộ Trần Đường Quan để bịt đầu mối. "Long Tộc thế giới này thảm vậy sao?" Năng lực cảm ứng tâm linh mạnh mẽ giúp George phán đoán được cả Thái Ất Chân Nhân và Ngao Bính đều không nói dối, và lời giải thích của hai người cũng không hề mâu thuẫn.

Chỉ là cậu không ngờ địa vị của Long Tộc ở thế giới này lại thấp kém đến vậy.

Dù trong nhiều tác phẩm phim ảnh địa vị của Long Tộc không cao, nhưng ít ra cũng là bá chủ thống trị bốn biển, có một vị trí nhất định ở thiên đình.

Ở nhân gian cũng được nhiều người phàm thờ phụng. "Khó giải quyết đây." Lúc này George rõ ràng lộ vẻ do dự.

Theo lý mà nói, cậu nên giúp Thái Ất và Na Tra.

Dù sao thế lực Xiển Giáo khổng lồ, công pháp, thuật pháp và pháp bảo lại nhiều, thiết lập quan hệ tốt sẽ giúp cậu kiếm chác được chút lợi lộc để tăng thực lực.

Nhưng đột nhiên cậu lại nghĩ đến việc trạng thái mạnh nhất của mình là hóa rồng, đến lúc đó có khi cũng bị coi là Long Tộc.

Còn tên Thân Công Báo này lại là nhân vật then chốt trong cuộc chiến Phong Thần sau này, nếu có thể không đắc tội thì cậu thấy tốt nhất là đừng đắc tội. "Tôi thấy thế này, sự việc đã đến nước này rồi, tại sao chúng ta không ngồi xuống từ từ bàn bạc nhỉ?" George búng tay vào khối cầu băng, sức mạnh cực lớn trực tiếp làm nó vỡ vụn, giải thoát cho bốn người.

Sau khi ra ngoài, bốn người lập tức chia thành hai phe đối đầu

nhau.

Cậu mới đến thế giới này, vừa không muốn đắc tội với Xiển Giáo có thực lực hùng mạnh, vừa không muốn đắc tội với Long Tộc và Thân Công Báo.

Thế nên cách tốt nhất là để hai bên hóa giải hận thù, như vậy cậu sẽ coi như thu được tình hữu nghị từ cả hai phía.

Thật ra cục diện này muốn hòa giải không hề dễ dàng.

Chương 616

Nhưng cậu có thể cảm nhận rõ ràng từ lời nói của hai bên rằng Ngao Bính và Na Tra có một tình bạn sâu sắc, còn Thái Ất và Thân Công Báo - cặp sư huynh đệ này - dường như cũng không địch đối như vẻ bề ngoài. "Hưu!" Vừa mới thoát ra, Thân Công Báo đã vung lôi tiên tới, muốn quấn lấy thần bút từ tay George.

Trải qua đủ loại ma pháp hắc ám và mưu mô quỷ kế, lão không hề ngây thơ như tên sư huynh ngốc Thái Ất, lão sẽ không tin một tu sĩ lai lịch bất minh.

Cứ cướp lấy thần bút trước, đưa Ngao Bính rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ, lão phải tự mình nắm giữ quyền chủ động.

Nhưng thấy roi sét sắp chạm vào George, bóng dáng cậu chợt lóe lên rồi biến mất tại chỗ. "Tại hạ cũng biết một chút thuật dịch chuyển, nên Thân đạo hữu đừng nên cướp đoạt làm gì, nếu không tại hạ sẽ đem thần bút này trả thẳng cho Chân nhân đấy." Bóng dáng George hiện ra trên không trung rồi từ từ đáp xuống.

Cậu biết Thân Công Báo sẽ không dễ nghe lời khuyên như vậy nên đã sớm có phòng bị.

Xét về thực lực, dù không tính thế giới riêng của mình thì cậu cũng mạnh hơn bốn người ở đây một chút.

Xét về thủ đoạn, cậu nắm giữ vô số loại ma pháp, đạo thuật của các thế giới với những pháp tắc khác nhau, hoàn toàn không sợ bị bắt bài.

Thế nên dù lúc này cả Thân Công Báo, Thái Ất, Na Tra và Ngao Bính có hợp sức lại, cậu cũng tự tin đối phó được.

Đây chính là điểm tựa để cậu đứng ra làm người hòa giải. "Hảo... hảo... ngươi nói... bàn thế nào." Thấy George biết thuật dịch chuyển, biết là muốn dùng sức mạnh để đoạt lại thần bút sẽ rất khó, hơn nữa bên kia còn có Thái Ất và Na Tra đang lăm le.

Thân Công Báo rất biết điều không thử thách thêm nữa mà ngồi xếp bằng xuống.

Thực lực George không kém gì bọn họ, nếu cậu bị đẩy sang phe Thái Ất thì lão và Ngao Bính đừng hòng rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Thấy Thân Công Báo ngồi xuống, Ngao Bính cũng ngồi theo.

Thái Ất thở phào nhẹ nhõm rồi cũng ngồi xuống.

Na Tra không muốn ngồi nhưng cũng bị Thái Ất ấn đầu bắt ngồi bên cạnh. "Trước tiên chúng ta phải xác định một điều, đó là việc Linh Châu và Ma Hoàn bị đánh tráo giờ đã là sự thật, dù sau này có báo lên chỗ Thiên Tôn hay không thì kết quả cũng không thay đổi." George ngồi trước mặt bốn người, nhìn về phía Thái Ất Chân Nhân nói: "Vậy nên vấn đề chính lúc này không phải là đi vạch trần chuyện này, mà là tìm cách giúp Na Tra vượt qua thiên kiếp để sống sót, có đúng không?" Thái Ất Chân Nhân gật đầu: "Chỉ cần giúp được Na Tra vượt qua thiên kiếp thì ta có thể không truy cứu chuyện trước đó." Ông cảm thấy sư đệ Thân Công Báo tuy có lầm đường lạc lối nhưng bản tính không xấu, ông vẫn sẵn lòng cho Thân Công Báo một cơ hội để sửa sai.

Thấy phía Thái Ất Chân Nhân không có vấn đề, George nhìn sang Na Tra, Na Tra hất mặt lên: "Tiểu gia đây chẳng quan tâm gì đến cái Linh Châu đó đâu, thích làm ma thì làm ma, thích làm tiên thì làm tiên, nó thích thì cứ cho nó đi." Ngao Bính là người bạn duy nhất của cậu, cậu cũng biết Ngao Bính bản tính lương thiện, chẳng qua là bị ép vào đường cùng.

Thuyết phục được Thái Ất Chân Nhân và Na Tra xong, George quay sang nhìn Thân Công Báo và Ngao Bính: "Na Tra mấy năm nay bị coi như yêu quái, sắp tới còn phải chết dưới sát phạt của thiên kiếp, tất cả đều là do các người đánh tráo Ma Hoàn và Linh Châu, đúng không?" "Là tôi có lỗi với Na Tra, tôi nợ cậu ấy một mạng!" Ngao Bính cúi đầu đầy hối lỗi.

Còn Thân Công Báo vẫn giữ vẻ mặt không cảm xúc, lão sẽ không vì mấy câu nói này mà lay chuyển. "Các người muốn chuyện này không truyền đến tai Thiên Tôn thì không chỉ phải diệt khẩu cả dân chúng Trần Đường Quan mà còn phải diệt luôn cả Thái Ất Chân Nhân.

Nhưng Thái Ất Chân Nhân là một trong những đệ tử Thiên Tôn yêu quý nhất, nếu ông ấy bị sát hại, Thiên Tôn tất nhiên sẽ điều tra kỹ.

Đến lúc đó Linh Châu vốn phải sinh ra ở nhà Lý Tịnh lại biến thành Tam Thái Tử Long Tộc Ngao Bính, sư phụ lại là Thân Công Báo, ông bảo Thiên Tôn có nghi ngờ không?

Với thực lực của Thiên Tôn, chỉ cần ông ấy nghi ngờ rồi bấm tay tính toán một cái thì bí mật này chắc chắn không giấu nổi.

Một khi Thiên Tôn biết những gì các người đã làm, kết cục thế nào chắc tôi không cần nói nữa." George nhìn chằm chằm Thân Công Báo, phân tích rõ ràng các mối quan hệ lợi hại.

Thân Công Báo nghe xong, sắc mặt thay đổi thất thường. "Đúng như lời ngươi nói, dù chúng ta không diệt khẩu nữa thì cuối cùng Sư tôn cũng có khả năng biết được." "Sở dĩ cần Chân nhân phối hợp, chỉ cần các người giúp Na Tra chống đỡ được thiên kiếp, sau đó Chân nhân tùy tiện tìm một lý do để phối hợp, cả Ngao Bính và Na Tra đều có thể thành tiên.

Nạn nhân không truy cứu nữa thì dù Thiên Tôn có tính ra chân tướng, chắc cũng sẽ không đi sâu vào làm gì." George giải thích rành

mạch.

Linh Châu và Ma Hoàn thực lực tương đương nhau, nếu Ma Hoàn có thể kiểm soát được thì Xiển Giáo sẽ có thêm một cao thủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao lại không đồng ý chứ.

Tất nhiên tiền đề là Thái Ất Chân Nhân không truy cứu, nếu không Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chẳng thể giả vờ như không biết được. "Thiên Kiếp Chú của Sư tôn không dễ chống đỡ đâu..." Thân Công Báo cũng không nghi ngờ việc Thái Ất sẽ lật lọng sau này vì lão hiểu rõ tính cách của Thái Ất.

Trong cả Xiển Giáo, tên béo Thái Ất này là người đơn thuần lương thiện nhất, cũng là người duy nhất không kỳ thị xuất thân yêu tộc của lão.

Lão tin tưởng nhân phẩm của Thái Ất.

Nhưng đồng thời, lão cũng rất đố kỵ với Thái Ất.

Vì xét về sự nỗ lực lão hơn Thái Ất nhiều, tu vi lão cao hơn, thực lực lão mạnh hơn.

Thế mà chỉ vì xuất thân yêu tộc, lão ở Xiển Giáo luôn bị kỳ thị, làm vô số việc bẩn thỉu mệt nhọc nhưng mãi không được thăng tiến, ngay cả linh đan cũng chẳng được ban cho mấy viên.

Còn tên béo Thái Ất này tu luyện không chăm chỉ, lại còn ham ăn ham ngủ ham rượu, thế mà vì được Thiên Tôn yêu quý nên linh đan ăn đến mềm miệng, pháp bảo thì cả một đống.

Ngay cả vị trí Kim Tiên cuối cùng cũng được Thiên Tôn dành sẵn cho ông ta. "Tôi có Vạn Long Giáp do phụ vương ban cho, có thể giúp Na Tra đỡ thiên kiếp!" Ngao Bính lập tức đứng dậy nói.

Cậu không muốn làm hại dân chúng Trần Đường Quan vô tội, cũng không muốn làm hại người bạn duy nhất Na Tra, càng không

muốn làm phụ vương thất vọng và để Long Tộc tiếp tục bị kẹt dưới purgatory.

Thế nên cậu thật sự hy vọng sư phụ Thân Công Báo có thể đồng ý. "Dù là Vạn Long Giáp của con cũng không đỡ nổi thiên kiếp của Sư tôn đâu." Thân Công Báo lắc đầu.

Thái Ất Chân Nhân lấy ra một pháp bảo tỏa hào quang bảy màu rực rỡ: "Chỉ cần chống đỡ được một khoảng thời gian, dù nhục thân có bị hủy hoại thì ta vẫn có thể dùng Thất Thải Bảo Liên mà Sư tôn ban cho để bảo vệ linh hồn, sau đó dùng tiên khí trong bảo liên để giúp chúng tái tạo nhục thân." Nhìn thấy Thất Thải Bảo Liên đó, Thân Công Báo cuối cùng cũng mủi lòng.

Nếu đúng như vậy thì bốn người hợp lực, khả năng thành công là có thật.

Tệ nhất là sau đó lão và Thái Ất bị giảm tu vi, Ngao Bính và Na Tra phải tái tạo nhục thân, nhưng chí ít hai bên không còn xung đột và cũng chẳng còn hậu họa về sau.

Vì đứa đồ đệ này, tổn thất chút tu vi rồi sau này tu luyện lại cũng chẳng sao. "Tại hạ cũng tinh thông lôi pháp, nguyện giúp các vị một tay." George nhận ra Thân Công Báo đã lung lay nên bồi thêm một câu.

Đối với cậu thì đây chỉ là chuyện tiện tay thôi.

Nếu thành công, cậu sẽ có được tình bạn với Thái Ất Chân Nhân - một trong mười hai Kim Tiên tương lai của Xiển Giáo, tình bạn với Tam Đàn Hải Hội Đại Thần tương lai, tình bạn với nhà lãnh đạo quân sự tương lai của thiên đình Thác Tháp Lý Thiên Vương, tình bạn với hoa khôi giao tế Thân Công Báo, và cả tình bạn với Long Tộc nữa.

Còn nếu không thành thì cùng lắm phủi mông bỏ chạy, chẳng mất mát gì. "Được, tôi đồng ý!" Nghe thấy một tu sĩ có thực lực rõ ràng

không kém mình như George cũng sẵn sàng giúp đỡ, Thân Công Báo cảm thấy xác suất thành công tăng thêm không ít nên cuối cùng đã đồng ý.

Chỉ có điều, tính lão cẩn thận nên vẫn hỏi: "Chỉ là không biết chuyện này có lợi gì cho ngươi?" "Thật ra tại hạ cũng không phải không có yêu cầu gì." George mỉm cười nói: "Tôi vốn là một tu sĩ ẩn dật, đã bế quan khổ tu ngàn năm nhưng tu vi vẫn đình trệ không tiến triển, gần đây khi luyện thuật dịch chuyển không biết tại sao lại lạc vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ này.

Gặp được các vị chắc cũng là duyên số của tôi.

Chương 617

Nếu chuyện này thành công, hy vọng hai vị đạo hữu Xiển Giáo có thể giới thiệu giúp xem liệu tôi có cơ hội bái Thiên Tôn làm thầy không." "Không vấn đề, không vấn đề gì cả, đợi Thiên Tôn xuất quan, bần đạo sẽ giới thiệu cho cậu ngay." Thái Ất Chân Nhân xua tay tỏ vẻ chuyện nhỏ, đối với ông ta đây đúng là chuyện vặt.

Khóe miệng Thân Công Báo giật giật.

Lão muốn gặp Nguyên Thủy Thiên Tôn một lần còn khó hơn lên trời, không có lệnh triệu tập của Thiên Tôn thì căn bản không gặp được.

Thế mà tên béo Thái Ất này lại muốn gặp là gặp, đúng là sự khác biệt một trời một vực. "Nếu thành công, sau này Long Tộc thoát nạn nhất định sẽ có hậu lễ tạ ơn đạo hữu!" Thân Công Báo tuy không có tư cách giới thiệu nhưng lão cũng đưa ra lời hứa, hy vọng lát nữa George sẽ dốc sức hơn.

Mọi chuyện đã thỏa thuận xong, George trả lại thần bút cho Thái Ất Chân Nhân, ông ta định vẽ một vòng tròn ngay để đưa mọi người rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Nhưng George đã đưa tay ngăn lại: "Ông ra ngoài thông báo cho mọi người tránh xa một chút, chúng ta không ra ngoài mà sẽ đợi thiên kiếp ngay trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ này." "Đợi thiên kiếp ở đây sao?" Thái Ất Chân Nhân ngẩn người, chưa kịp hiểu ý George thì Thân Công Báo đã lắp bắp giải thích: "Hảo... hảo biện pháp, đây là pháp bảo của... của Sư tôn..." "Sơn Hà Xã Tắc Đồ là pháp bảo Thiên Tôn ban cho ông, uy lực vô cùng, tuy chủ yếu dùng để nhốt người và tu hành nhưng bản thân khả năng phòng ngự của nó chắc chắn không

yếu.

Dù không thể hoàn toàn ngăn cách Thiên Kiếp Chú nhưng chí ít cũng có thể cản bớt không ít uy lực.

Thế nên đón nhận thiên kiếp trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ chắc chắn sẽ dễ dàng hơn nhiều so với bên ngoài." Sau khi tên lắp bắp Thân Công Báo giải thích xong chắc thiên kiếp đã đánh xuống rồi nên George nhanh chóng giải thích một lượt.

Theo hiểu biết của cậu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ vốn được hóa thân từ cánh hoa của Hỗn Độn Thanh Liên.

Hỗn Độn Thanh Liên là bảo vật hư không vô thượng đã thai nghén ra Bàn Cổ, sau vì không chịu nổi sức mạnh khai thiên của Bàn Cổ nên bị vỡ nát.

Trong đó một hạt sen chín hóa thành Ba Mươi Sáu Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Tạo Hóa Thanh Liên chia làm ba: hoa đỏ hóa thành Bàn Long Biển Quải của Thái Thượng Lão Quân, củ sen trắng hóa thành Tam Bảo Ngọc Như Ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lá sen xanh hóa thành Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ.

Câu nói hoa đỏ, ngó trắng, lá sen xanh, Tam giáo vốn là một nhà cũng từ đó mà ra.

Ba hạt sen chưa chín khác hóa thành: Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn Đạo Nhân phương Tây, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Minh Hà Lão Tổ chốn Biển Máu, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của Ma Tổ La Hầu.

Còn một hạt sen chín một nửa không ai biết đến chính là Tịnh Thế Bạch Liên, sau hóa thành Bảo Liên Đăng của Nữ Oa Nương Nương.

Năm lá đài hóa thành Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ: Trung Ương

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ của Thái Thượng Lão Quân, Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ của Dao Trì Vương Mẫu, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ của Minh Hà Lão Tổ.

Cánh hoa hóa thành: Thiên Thư, Địa Thư, Nhân Thư, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hà Đồ Lạc Thư, Thất Bảo Diệu Thụ, Hồng Tú Cầu, Thí Thần Thương.

Đài sen hóa thành Càn Khôn Đỉnh của Hồng Quân Lão Tổ.

Thế nên Sơn Hà Xã Tắc Đồ bình thường mà nói chính là Tiên Thiên Linh Bảo có số có má trong toàn bộ Hồng Hoang.

Dù đây là thế giới song song có chút khác biệt nhưng phẩm cấp tuyệt đối cũng không kém bao nhiêu.

Có pháp bảo mạnh mẽ như vậy mà không dùng, lại lấy thân ra đỡ thiên kiếp thì chẳng phải quá ngốc sao? "Có lý!" Thái Ất Chân Nhân nghe xong thì mắt sáng lên, vẽ một vòng tròn rồi thò đầu ra ngoài, nhanh chóng kể lại đầu đuôi sự việc cho Lý Tịnh đang lo sốt vó bên ngoài.

Ngay khi ông vừa dứt lời, toàn bộ bầu trời Trần Đường Quan đã bị mây kiếp đáng sợ bao phủ. "Thiên kiếp đã tới, các người mau lùi lại!" "Chân nhân, nhất định phải cứu Na Tra!" Vợ chồng Lý Tịnh không phải hạng người ủy mị, dù trong lòng lo lắng muốn chết nhưng vẫn lập tức tổ chức binh sĩ sơ tán dân chúng, tránh xa Lý phủ.

Thái Ất Chân Nhân cũng lập tức rụt đầu lại. "Sư tôn thượng đế ơi, kết giới mạnh quá!" Chỉ trong chốc lát, ông thấy cảnh tượng trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ đã thay đổi hoàn toàn.

Một kết giới khổng lồ dựa trên nguyên lý ngũ hành đã bao phủ

toàn bộ khu vực của họ.

Chỉ dựa vào cảm giác, ông cũng biết kết giới này có hiệu quả phòng ngự mạnh hơn nhiều so với kết giới mà lũ thú canh giữ của ông bố trí.

Đó chính là Kết giới Phòng ngự Ngũ hành Kabbalah phiên bản tối thượng do George tự sáng tạo và cải tiến. "Không ngờ đạo hữu còn tinh thông cả trận pháp và kết giới nữa." Thái Ất không khỏi cảm thán.

Có Sơn Hà Xã Tắc Đồ cộng thêm kết giới mạnh mẽ thế này, ông cảm thấy kế hoạch của George đã có tám mươi phần trăm cơ hội thành công. "Biết chút ít thôi, biết chút ít thôi." George khiêm tốn đáp lễ rồi tiếp tục bố trí.

Ngoài Sơn Hà Xã Tắc Đồ và kết giới phòng ngự, cậu còn chuẩn bị cách thứ ba để đối phó với lôi kiếp hiệu quả.

Cậu nhanh chóng dùng thuật biến hình để ngưng tụ ra một trong những kim loại mạnh nhất Marvel là kim loại Uru.

Sau đó dùng năng lượng điều khiển kim loại để biến nó thành một cái lồng chim khổng lồ, dùng thuật luyện khí để gia cố thêm, khiến nó không thể bị phá hủy.

Đúng vậy, cậu làm cái lồng này chính là muốn lợi dụng nguyên lý lồng Faraday để giảm bớt uy lực của thiên kiếp thêm một bước nữa.

Nhưng lo ngại uy lực của thiên kiếp quá lớn, có khi lồng Faraday chưa kịp phát huy tác dụng đã bị luyện hóa thành một vũng kim loại lỏng nên cậu đã dùng thuật luyện khí để cường hóa nó một cách toàn diện.

Kim loại Uru tuy là một trong những kim loại mạnh nhất Marvel nhưng cậu cũng không dám coi thường Thiên Kiếp Chú do đích thân Nguyên Thủy Thiên Tôn thiết lập để tiêu diệt Ma Hoàn. "Thuật luyện

khí của đạo hữu cũng khá cừ đấy chứ!" Thái Ất Chân Nhân không biết George luyện cái lồng chim này có tác dụng gì, nhưng thông qua một vài thủ pháp khi luyện chế, ông cũng đoán được George có thuật luyện khí không tầm thường.

Vì bản thân ông cũng tinh thông luyện khí, nhiều pháp bảo trên người không phải đều do Thiên Tôn ban cho mà có không ít cái là do ông tự luyện chế.

Tất nhiên nếu nói về thuật luyện khí thì lợi hại nhất vẫn là vị sư huynh kia bên Tiệt Giáo. "Biết chút ít thôi, biết chút ít thôi." George vẫn khiêm tốn mỉm cười, sau đó bảo mọi người cùng vào trong lồng để đợi thiên kiếp.

Theo kế hoạch của George, để thiên kiếp đánh lên người Na Tra, nó cần phải vượt qua năm tầng phòng ngự.

Tầng thứ nhất, Thái Ất Chân Nhân điều khiển Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Tầng thứ hai, kết giới phòng ngự Ngũ Hành Kabbalah phiên bản tối thượng do George bố trí.

Tầng thứ ba, lồng Faraday làm bằng kim loại Uru.

Tầng thứ tư, pháp bảo phòng ngự Vạn Long Giáp trên người Ngao Bính, được chế tạo từ những chiếc vảy cứng nhất của toàn bộ Long tộc.

Tầng thứ năm là sự ngăn cản liên thủ của George và Thân Công Báo.

Sau năm tầng đó, Na Tra và Ngao Bính sẽ cùng nhau hợp lực chống lại lôi kiếp.

Nếu chống đỡ được thì tốt, nếu không xong, khi nhục thân tan vỡ, Thái Ất Chân Nhân sẽ dùng Thất Thải Bảo Liên bảo vệ linh hồn của hai người, rồi dùng ngó sen để tái tạo thân thể.

Nếu làm đến mức này mà vẫn thất bại, George sẽ phủi mông bỏ đi, dù sao hắn cũng chẳng tổn thất gì.

Tuy nhiên, hắn cảm thấy vấn đề chắc không lớn.

Bởi vì Na Tra vốn là một trong những đại tướng của Phong Thần chi chiến, bất kể là ở thế giới song song nào, cậu ta cũng không thể thực sự tử vong trước khi trận chiến bắt đầu.

Huống chi còn có sự trợ giúp của hắn.

Chương 618

"Mình thế này cũng tính là nhiễm phải nhân quả rồi nhỉ." Đứng trong lồng Faraday, George thầm lẩm bẩm trong lòng.

Ở thế giới Hồng Hoang sợ nhất điều gì?

Đương nhiên là sợ nhiễm phải nhân quả, vì một khi đã vướng vào, bạn sẽ bị kéo vào Phong Thần chi chiến để ứng kiếp.

Tuy nói thế nào cũng không thực sự chết hẳn, nếu có thực lực thì linh hồn sẽ lên Phong Thần Bảng trở thành đại thần thiên đình, không có thực lực thì cũng thành thiên binh.

Nhưng thực tế, không có bất kỳ tu sĩ nào muốn nhận chức ở thiên đình theo cách này.

Sau khi chết mới được phong thần, linh hồn sẽ bị khắc dấu ấn lên Phong Thần Bảng, tương lai sinh tử chỉ nằm trong một ý niệm của Ngọc Đế, vĩnh viễn là tay sai của thiên đình.

Còn nếu phong thần khi đang còn sống, giống như Dương Tiễn, dù hiệu trung thiên đình nhưng vẫn có quyền nghe điều động mà không nghe tuyên triệu.

Dù không có thực lực như Dương Tiễn thì ít nhất cũng không bị thiên đình hoàn toàn khống chế sinh tử.

Nhưng George không sợ nhiễm nhân quả, thậm chí hắn còn quyết định chủ động dấn thân vào.

Các tu sĩ khác không dám vì họ không biết mục đích thực sự của Phong Thần chi chiến và kết quả cuối cùng sẽ ra sao.

Nhưng hắn thì khác, hắn hiểu rõ Phong Thần chi chiến nói trắng ra là để Hồng Quân Lão Tổ giúp thiên đình thực sự thống trị tam giới,

thiết lập trật tự mới.

Hiện tại tam giới, tuy Thiên đình và Ngọc Đế tồn tại và là chủ tam giới trên danh nghĩa, nhưng cũng chỉ là danh nghĩa mà thôi.

Vì không có thực lực nên chẳng ai thực sự coi trọng vị chủ nhân tam giới này.

Tình trạng này kéo dài sẽ không tốt cho toàn bộ tam giới.

Các tu sĩ thực lực cường đại, không thể ước thúc, hễ có xung đột là những người phàm yếu ớt lại gặp họa.

Thông qua Phong Thần chi chiến, phần lớn tu sĩ mạnh mẽ đều lên Phong Thần Bảng, thiên đình lập tức trở thành thế lực mạnh nhất tam giới, Ngọc Đế cũng trở thành chủ nhân thực sự.

Như vậy, tam giới có trật tự mới, nhân gian cũng thái bình hơn nhiều.

Hiểu được điều này, chỉ cần thuận theo mục tiêu đó mà làm, không gây bất lợi cho đại cục thì vấn đề sẽ không lớn.

Trong quá trình đó, hắn có thể kết nhân quả với phần lớn các tu sĩ có giá trị đầu tư, khiến họ nợ ân tình của mình.

Như vậy ngay cả sau Phong Thần, nếu hắn có thuận theo triều lưu mà vào thiên đình thì từ trên xuống dưới, đa số mọi người đều phải nể mặt hắn.

Phân thân này ở thế giới này cũng có thể sống rất thuận lợi.

Tất nhiên cũng có rủi ro, dù hắn biết đại khái diễn biến nhưng sự tính toán của Thánh Nhân không phải là thứ thực lực hiện tại của hắn có thể kháng cự.

Nếu thực sự mất đi nhục thân, phải vào Phong Thần Bảng dưới dạng linh hồn thì đó cũng không phải vấn đề quá lớn.

Đây dù sao cũng chỉ là một phân thân, chỉ cần ở thiên đình có quan hệ tốt, thực lực không ngừng thăng tiến thì vẫn có thể chấp nhận được.

Chờ tương lai bản thể và các phân thân khác tiến vào đa vũ trụ, thậm chí hợp thể đột phá cấp độ đa vũ trụ, phân thân ở thế giới này cũng có thể dựa vào thực lực bản thân để phá vỡ hạn chế của Phong Thần Bảng, tái tạo nhục thân.

Phong Thần Bảng tuy lợi hại nhưng cũng không thể phong tỏa được Thánh Nhân.

Vì vậy, thay vì sợ hãi nhân quả rồi sau này vào Phong Thần Bảng phải sống khép nép, chẳng thà cứ đại triển quyền cước, kết thiện duyên khắp nơi, tìm mọi cách kiếm lợi ích để thăng tiến thực lực nhanh nhất.

Giống như lúc này, chỉ cần giúp Na Tra vượt qua thiên kiếp, chắc chắn hắn sẽ lọt vào tầm ngắm của các Thánh Nhân và tiến vào đại kiếp Phong Thần phía sau.

Nhưng không sao, đổi lại là một đống ân tình, lại còn có cơ hội trở thành đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, học được công pháp và có được pháp bảo của Xiển Giáo.

Nếu không được, hắn sẽ sang đầu quân cho Thông Thiên Giáo Chủ, gia nhập Tiệt Giáo cũng không tệ.

"Đạo hữu, nếu lần này thành công, sau này có cơ hội hãy cùng giao lưu về thuật luyện khí nhé." Cảm nhận được thiên kiếp đang giáng xuống, Thái Ất Chân Nhân vừa điều khiển Sơn Hà Xã Tắc Đồ chống đỡ, vừa ngỏ lời mời với George.

George không chút do dự gật đầu: "Được chứ!

Sẵn lòng!" Ở các thế giới thông thường, pháp bảo pháp khí chỉ là

phụ trợ, mạnh hay yếu chủ yếu dựa vào tu vi và phép thuật bản thân.

Nhưng thế giới Hồng Hoang thì khác, tu vi và thần thông tuy quan trọng nhưng nổi bật nhất vẫn là pháp bảo.

Sở hữu một món pháp bảo mạnh mẽ thậm chí có thể giúp bạn đánh bại đối thủ vượt cấp.

Bởi vì các pháp bảo cấp cao ở thế giới Hồng Hoang thực sự quá mạnh.

Như tấm Sơn Hà Xã Tắc Đồ này, nếu phát huy toàn bộ uy lực, nó còn khủng khiếp hơn cả thế giới do chính hắn tạo ra.

Thế giới hiện tại của hắn không thể nhốt được một kẻ có tu vi Đại La Kim Tiên như Viên Hồng.

Cho nên đã đến thế giới này thì thuật luyện khí tự nhiên phải học tập thật tốt.

May mắn là bản thân hắn ở các thế giới khác đều có nghiên cứu thuật luyện khí, nền tảng không hề kém, cũng có thể coi là một bậc thầy luyện khí.

"Oanh!" Một đạo lôi đình hủy thiên diệt địa từ trên trời giáng xuống, nện mạnh vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Khác với chín đạo lôi đình trước của George, đạo lôi đình này rõ ràng ở một đẳng cấp khác, vì bên trong nó mang theo hơi thở quy tắc tương tự như sự hủy diệt.

Tuy nhiên, Sơn Hà Xã Tắc Đồ không hổ là tiên thiên linh bảo, sau khi bị lôi kiếp khủng khiếp đánh trúng vẫn không hề hư hại, cứng rắc chống đỡ được thiên lôi.

Có điều, thiên lôi không biến mất sau khi tấn công mà tiếp tục duy trì áp lực, mang theo khí thế không phá vỡ được Sơn Hà Xã Tắc Đồ,

không hủy được Càn Khôn Quyển thì thề không bỏ qua.

Thế là, thiên kiếp và Sơn Hà Xã Tắc Đồ rơi vào giai đoạn giằng co quyết liệt.

Trong lúc đối kháng, uy lực của thiên kiếp rõ ràng có giảm sút, còn Sơn Hà Xã Tắc Đồ tuy không bị hủy nhưng vẫn dần bị đánh ra một khe nứt không gian.

"Thực lực của tôi quá kém, không phát huy nổi một phần vạn sức mạnh của Sơn Hà Xã Tắc Đồ, thiên kiếp sắp tràn vào rồi!" Thái Ất Chân Nhân mồ hôi đầy đầu cảnh báo.

Ông ta mới chỉ vừa nhập Kim Tiên, tu vi còn kém cả Thân Công Báo, căn bản không thể phát huy hết uy lực của món tiên thiên linh bảo mà sư tôn ban cho.

Vì vậy cũng không thể dựa hoàn toàn vào nó để chặn đứng thiên kiếp.

"Oanh!" Lôi đình đánh vỡ bầu trời bên trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, lao thẳng xuống Na Tra ở bên dưới.

Nhưng mới đi được nửa đường, nó lại bị ngăn cản, chính là kết giới Ngũ Hành Kabbalah phiên bản tối thượng của George.

Vì đã tiêu hao không ít sức mạnh khi đột phá tiên thiên linh bảo Sơn Hà Xã Tắc Đồ, lúc này lôi kiếp đánh lên kết giới Ngũ Hành Kabbalah đã không lập tức phá tan mà cũng rơi vào thế giằng co.

Tuy nhiên, sự giằng co này chỉ kéo dài vài giây là kết thúc.

Kết giới Ngũ Hành Kabbalah vỡ vụn, nhưng uy lực của thiên kiếp cũng suy giảm thêm một bước.

Thấy kết giới phòng ngự mạnh mẽ bị phá vỡ dễ dàng như vậy, Thân Công Báo, Thái Ất Chân Nhân, Na Tra và Ngao Bính đều thắt tim

lại.

Uy lực của Thiên Kiếp Chú mạnh hơn họ tưởng tượng nhiều.

Tuy nhiên, điều khiến họ kinh ngạc là khi lôi kiếp đột phá kết giới, đánh vào cái lồng chim được luyện chế tạm thời mà họ chẳng rõ là gì, nó lại bị khựng lại.

Chương 619

Điều quan trọng là cái pháp bảo lông chim vô danh luyện chế vội vàng này lại có thể ngăn cản lôi kiếp trong thời gian dài hơn nhiều so với kết giới phòng ngự trước đó.

Thậm chí có thể sánh ngang với thời gian mà Sơn Hà Xã Tắc Đồ đã chặn lôi kiếp.

Dù cuối cùng cái lồng cũng bị lôi kiếp phá hủy một cách mạnh bạo, nhưng nó đã một lần nữa làm suy yếu cường độ của lôi kiếp đi rất nhiều.

"Vạn Long Giáp!" Ngao Bính thấy vậy liền kịp thời kích hoạt trạng thái tối thượng của pháp bảo phòng ngự Vạn Long Giáp.

Những miếng vảy rồng bay lên trên đỉnh đầu mọi người, tạo thành một bức màn thiên mạc, phát ra một tiếng rồng ngâm vang dội, chặn lại đợt lôi kiếp cuối cùng.

Đáng tiếc, lôi kiếp dù đã bị suy yếu tầng tầng lớp lớp nhưng uy lực vẫn vô cùng kinh người.

Pháp bảo Vạn Long Giáp do Long tộc dùng những chiếc vảy mạnh nhất chế tạo ra, sau khi kiên trì chưa đầy nửa phút cũng chịu chung số phận bị phá hủy.

Thời gian Vạn Long Giáp cầm cự trước luồng lôi kiếp đã suy yếu thậm chí còn không dài bằng cái lồng chim.

"Vấn đề không lớn!" George nhìn luồng lôi kiếp vẫn còn sức mạnh khổng lồ sau khi vượt qua Vạn Long Giáp, đôi mắt chợt sáng lên.

Bởi vì đối với hắn, cường độ lôi kiếp hiện tại ngay cả một mình

hắn cũng có thể giải quyết dễ dàng.

Bản thân hắn có siêu năng lực hệ lôi, lại tinh thông quy tắc điện từ, đồng thời có các loại đạo thuật và phép thuật có thể hóa giải và hấp thụ năng lượng, cực kỳ giỏi đối phó với lôi kiếp.

Cho nên ngay cả khi lôi kiếp này vẫn có sức mạnh làm trọng thương hoặc giết chết một Kim Tiên, trong mắt hắn cũng chẳng là gì nữa.

Đối với hắn, thứ thực sự khó đối phó lại là những pháp bảo mạnh mẽ, vì ngoài việc chống đỡ trực tiếp, rất khó dùng phương pháp xảo diệu để hóa giải.

"Nhật nguyệt đồng sinh, thiên linh trọng nguyên, thiên địa vô lượng Càn Khôn Quyển, cấp cấp như luật lệnh!" Na Tra niệm thần chú giải trừ phong ấn sức mạnh của Càn Khôn Quyển.

Để giữ vững lý trí, cậu chỉ giải phóng một nửa sức mạnh, cơ thể nhanh chóng to lớn lên.

Ngao Bính sau khi Vạn Long Giáp vỡ cũng lập tức vung đôi chùy lên.

Thân Công Báo cầm Lôi Tiên trong tay, vẻ mặt nghiêm trọng bước vào tư thế phòng thủ.

Thái Ất Chân Nhân thì cầm Thất Thải Bảo Liên, sẵn sàng hành động bất cứ lúc nào.

Tình hình này thì chắc chắn sẽ vượt qua được lôi kiếp, thậm chí nhục thân có lẽ cũng không bị hủy.

Nhưng vẫn phải đề phòng bất trắc.

Vạn nhất nhục thân bị hủy, ông ta có thể kịp thời cứu lấy hồn phách để sau này tái tạo thân thể.

Ngay khi bốn người đang dàn trận sẵn sàng nghênh đón lôi kiếp cuối cùng, biểu cảm của họ bỗng đờ đẫn ra.

Vì lúc này, cổ của George bỗng kéo dài ra rất nhanh, cái đầu hóa thành một cái đầu rồng đen khổng lồ, há miệng một cái, thế mà nuốt chửng toàn bộ luồng lôi đình cuối cùng vào bụng.

"Thiên kiếp của Thánh Nhân cũng chỉ đến thế mà thôi!" Sau khi nuốt chửng thiên kiếp, George rất muốn làm màu một chút trước mặt bốn người đang há hốc mồm kia, nhưng nghĩ lại thôi.

Nếu để Nguyên Thủy Thiên Tôn biết được, sau này tính kế hắn một vố thì lợi bất cập hại.

Hơn nữa nói thật, nếu không nhờ trải qua nhiều tầng suy yếu, tự mình hắn đối mặt với thiên kiếp hoàn chỉnh do Thánh Nhân giáng xuống, dù không chết cũng phải lột một tầng da.

Tuyệt đối không thể nhẹ nhàng như hiện tại.

"Đạo hữu, anh... anh cũng là người của Long tộc!" Thân Công Báo thấy George hiện ra đầu rồng thật, trên mặt lập tức lộ vẻ mừng rỡ.

Ban đầu ông ta còn lo George sẽ thiên vị phía Thái Ất Chân Nhân, nhưng khi thấy đầu rồng, trong lòng liền an tâm hẳn.

Vì George thuộc Long tộc, dù không phải Tứ Hải Long tộc thì cũng có chút họ hàng hang hốc, thuộc về người mình có thể lôi kéo.

"Đúng vậy, bản thể của tại hạ quả thực thuộc Long tộc, chỉ là từ khi sinh ra đã luôn khổ tu, chưa từng ra ngoài, cũng không hiểu rõ bên ngoài lắm.

Mọi người có thể gọi tôi là Hắc Long đạo nhân." Ở trạng thái hóa rồng, thực lực của hắn mới có thể phát huy tối đa, vì vậy trong những trận chiến tương lai, hắn chắc chắn sẽ bị nhầm là Long tộc.

Thay vì thế, chẳng thà thừa nhận sớm.

Nhân lúc Long tộc đang gặp khó khăn, hắn có thể giúp đỡ lúc hoạn nạn, nhanh chóng giành được sự tin tưởng của Thân Công Báo và Long tộc.

Nếu phía Nguyên Thủy Thiên Tôn không xong, không thể gia nhập Xiển Giáo, thì hắn sẽ thông qua quan hệ của Thân Công Báo với Long tộc để xem có thể vào Tiệt Giáo, bái dưới môn hạ Thông Thiên Giáo Chủ hay không.

Tiệt Giáo thu nhận đệ tử không phân biệt chủng tộc, Thông Thiên Giáo Chủ thích nhất là thu nhận yêu tộc làm đồ đệ.

Hơn nữa hắn tuy là Long tộc nhưng rõ ràng không thuộc Tứ Hải Long tộc, mà là rồng hoang dã trong lục địa.

Hoặc theo thế giới quan này, hình dáng hóa rồng của hắn rất có thể sẽ bị coi là rồng lai có phần lớn huyết mạch chân long.

Vì vậy hắn cũng sẽ không bị liên lụy bởi các quy định của Tứ Hải Long tộc, địa vị tương đương với yêu tộc phổ thông trên lục địa.

Chủ yếu là hắn biết Xiển Giáo rất chú trọng xuất thân, hắn dù có là tu sĩ nhân tộc nhưng là kẻ tu hành tự do không có bối cảnh, e rằng cũng không chắc bái được dưới môn hạ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đến lúc đó tùy tiện tìm một vị Kim Tiên thu hắn làm đồ đệ thì chẳng thà đến Tiệt Giáo bái Thông Thiên Giáo Chủ, dù sao cũng được làm đệ tử đời thứ hai.

Đương nhiên nếu thực sự có thể bái sư Nguyên Thủy Thiên Tôn thì vẫn là tốt nhất.

"Cuối cùng cũng qua rồi!" Lúc này Thái Ất Chân Nhân thở phào nhẹ nhõm, ngồi bệt xuống đất.

Thân Công Báo cũng tương tự.

Đối mặt với thiên kiếp của Thiên Tôn, trong lòng ông ta cũng luôn lo lắng không yên.

"Đa tạ tiên sinh!" Ngao Bính rất lễ phép hành lễ với George.

Nếu không có George giúp đỡ, giờ họ vẫn còn đang hỗn chiến, nói gì đến chuyện vượt qua thiên kiếp.

"Cảm ơn nhé!" Na Tra đút tay vào túi, giọng điệu tùy ý nhưng trong lòng đã ghi tạc đại ân tình này.

"Gặp nhau là duyên phận, bần đạo một mình tu hành ngàn năm, nay vừa ra ngoài đã gặp các vị, nghĩ lại cũng là mệnh trời định sẵn." George mỉm cười gật đầu, hắn dùng năng lực tâm linh có thể cảm nhận được sự chân thành từ tận đáy lòng của hai người, biết rằng mục đích của mình đã đạt được.

Độ kiếp thành công, Thái Ất một lần nữa lấy ra bút thần, đưa mọi người rời khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Ở bên ngoài, vợ chồng Lý Tĩnh đang lo lắng chờ đợi lập tức chạy tới, ôm chầm lấy Na Tra vào lòng, Ân phu nhân còn khóc lóc nức nở.

"Reparo!" George nhìn phủ tướng quân tan hoang vì chiến đấu và thiên lôi, phất tay tung ra Bùa Tu Sửa, khôi phục nó về vẻ náo nhiệt, phồn hoa của bữa tiệc sinh nhật trước đó.

"Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp?" Thái Ất thấy George chỉ phất tay đã dùng phép thuật khôi phục phủ tướng quân, trên mặt lộ rõ vẻ kinh ngạc.

Trong Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp có một pháp gọi là Hồi Thiên Phản Nhật, có thể tạo ra hiệu quả tương tự.

Pháp này nếu luyện đến mức cao thâm thậm chí có thể khiến bóng

đêm trở lại ban ngày, ban ngày lùi về bóng đêm.

"Đây là một loại phép thuật nhỏ do tại hạ tự sáng tạo, Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp mà chân nhân nói là phép thuật gì thế?" Nghe Thái Ất kinh hô, George trong lòng khẽ động, mỉm cười lên tiếng hỏi.

Chương 620

Hắn từng nghe qua Thiên Cương Tam Thập Lục Biến và Địa Sát Thất Thập Nhị Biến.

Trư Bát Giới luyện Thiên Cương, Tôn Ngộ Không luyện Địa Sát.

Về sự khác biệt giữa hai loại này, hình như trong Tây Du Ký có nói cả hai chủ yếu đều là thuật biến hóa để tránh tam tai.

Nhưng Thiên Cương Tam Thập Lục Biến chỉ có thể biến hóa thành những vật nặng nề như đất đá, voi lớn, không thể biến hóa thành những thứ quá tinh tế, ví dụ như biến thành một cô bé.

Còn Địa Sát Thất Thập Nhị Biến thì không hạn chế, có thể tùy ý biến thành chim bay cá nhảy, côn trùng vật dụng.

Chỉ không biết Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp và Thiên Cương Tam Thập Lục Biến có phải là một thứ hay không.

"Thực ra Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp này..." Thái Ất Chân Nhân cũng không hề hẹp hòi, nhanh chóng đem những kiến thức thường đẳng mà đa số đệ tử đạo môn đều biết kể cho George nghe.

Ngoài Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp, ông ta còn giảng cả Địa Sát Thất Thập Nhị Thuật.

"Hóa ra là vậy, đa tạ chân nhân giải đáp." Một lát sau, George làm một đạo tập, trong lòng thầm cảm thán phép thuật đạo môn của Tam giáo quả nhiên bất phàm.

Hóa ra Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp và Địa Sát Thất Thập Nhị Thuật thực sự không phải là thuật biến hóa đơn thuần.

Ba mươi sáu Thiên Cương Pháp chỉ ba mươi sáu loại thần thông đạo thuật, bao gồm: Oát Toàn Tạo Hóa, Điên Đảo Âm Dương, Di

Tinh Hoán Đẩu, Hồi Thiên Phản Nhật, Hô Phong Hoán Vũ, Chấn Sơn Hám Địa, Giá Vụ Đằng Vân, Hoa Giang Thành Lục, Tung Địa Kim Quang, Phiên Giang Giảo Hải, Chỉ Địa Thành Cương, Ngũ Hành Đại Độn, Lục Giáp Kỳ Môn, Nghịch Tri Tương Lai, Tiên Sơn Di Thạch, Khởi Tử Hồi Sinh, Phi Thân Thác Tích, Cửu Tức Phục Khí, Đạo Xuất Nguyên Dương, Hàng Long Phục Hổ, Bổ Thiên Dục Nhật, Thôi Sơn Điền Hải, Chỉ Thạch Thành Kim, Chính Lập Vô Ảnh, Thai Hóa Dịch Hình, Đại Tiểu Như Ý, Hoa Khai Khoảnh Khắc, Du Thần Ngự Khí, Cách Viên Động Kiến, Hồi Phong Phản Hỏa, Chưởng Ác Ngũ Lôi, Tiềm Uyên Súc Địa, Phi Sa Tẩu Thạch, Hiệp Sơn Siêu Hải, Tát Đậu Thành Binh, Đinh Đầu Thất Tiễn.

Địa Sát Thất Thập Nhị Thuật cũng tương tự: Thông U, Khu Thần, Đam Sơn, Cấm Thủy, Tá Phong, Bố Vụ, Kỳ Tình, Đảo Vũ, Tọa Hỏa, Nhập Thủy, Yểm Nhật, Ngự Phong, Chử Thạch, Thổ Diễm, Thôn Đao, Hồ Thiên, Thần Hành, Lý Thủy, Trượng Giải, Phân Thân, Ẩn Hình, Tục Đầu, Định Thân, Trảm Yêu, Thỉnh Tiên, Truy Hồn, Nhiếp Hồn, Chiêu Vân, Thủ Nguyệt, Bàn Vận, Giá Mộng, Chi Ly, Ký Trượng, Đoạn Lưu, Nhương Tai, Giải Ách, Hoàng Bạch, Kiếm Thuật, Xạ Phúc, Thổ Hành, Tinh Số, Bố Trận, Giả Hình, Phún Hóa, Chỉ Hóa, Thi Giải, Di Cảnh, Chiêu Lai, Trục Khứ, Tụ Thú, Điều Cầm, Khí Cấm, Đại Lực, Thấu Thạch, Sinh Quang, Chướng Nhãn, Đạo Dẫn, Phục Thực, Khai Bích, Dược Nham, Manh Đầu, Đăng Sao, Hát Thủy, Ngọa Tuyết, Bạo Nhật, Lộng Hoàn, Phù Thủy, Y Dược, Tri Thì, Thức Địa, Tịch Cốc, Yểm Đảo.

Thiên Cương Tam Thập Lục Pháp và Địa Sát Thất Thập Nhị Thuật là những đạo pháp thần thông mà đa số đệ tử đạo môn cần tu hành, chỉ có điều người học được toàn bộ thì hiếm như lá mùa thu.

Đa số đệ tử đạo môn chỉ biết một vài phép đơn giản trong đó.

Ví dụ như Tá Phong, Bố Vụ, Kỳ Tình, Đảo Vũ, Tọa Hỏa, Nhập

Thủy, Thôn Đao, Thổ Diễm, Bàn Vận.

Lợi hại hơn một chút thì có Đằng Vân Giá Vũ, Khởi Tử Hồi Sinh, Hàng Long Phục Hổ, Thôi Sơn Đảo Hải, Hoa Giang Thành Lục và Ngũ Hành Đại Độn.

Chỉ những cao nhân đạo môn đỉnh tiêm mới có thể thi triển các phép như Oát Toàn Tạo Hóa, Bổ Thiên Dục Nhật, Đinh Đầu Thất Tiễn, Tung Địa Kim Quang.

Oát Toàn Tạo Hóa là điều khiển huyền cơ tạo hóa của trời đất, biến không thành có, biến chết thành sống.

Nữ Oa nương nương đã luyện thần thông này đến cực hạn nên mới có thể nặn đất tạo ra loài người.

Bổ Thiên Dục Nhật, chuyện Nữ Oa luyện ngũ sắc thạch vá trời, Phục Hy tắm rửa cho mặt trời đều dùng thần thông này.

Đinh Đầu Thất Tiễn, tán tu Lục Áp đạo nhân đã luyện một pháp bảo cùng tên, phối hợp với thần thông đỉnh cao này có thể giết người từ xa một cách vô hình, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng khó thoát nạn.

Còn Tung Địa Kim Quang thì hắn càng rõ, đó là thần thông do chính Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền thụ cho Mười hai Kim Tiên khi họ bị gọt mất Tam hoa trên đỉnh đầu, diệt Ngũ khí trong lồng ngực, mất sạch linh lực, tốc độ có thể sánh ngang với thuật dịch chuyển tức thời.

Thái Ất sở dĩ kinh ngạc vì George có thể tùy tay khôi phục phủ tướng quân là do Bùa Tu Sửa mà hắn thi triển rất giống với thần thông đảo ngược thời gian Hồi Thiên Phản Nhật.

Mà ngay cả ông ta hiện tại cũng chưa luyện thành thần thông đó.

Hay có thể nói, trong số đệ tử đạo môn của Tam giáo, người học được và thi triển được thần thông này chỉ đếm trên đầu ngón tay.

“Đạo hữu thế mà có thể tự sáng tạo ra đạo thuật thần thông tương tự Hồi Thiên Phản Nhật, quả thực là kỳ tài tu hành đạo pháp!” Thái Ất Chân Nhân cảm thán.

“Quá khen, quá khen.” George khiêm tốn xua tay: “Tại hạ chỉ là cái gì cũng biết một chút, nhưng cái gì cũng không tinh thôi.” “Đa tạ các vị tiên trưởng đã cứu khuyển tử, Lý Tĩnh khắc cốt ghi tâm, xin mời các vị cùng vào tiệc!” Lý Tĩnh thấy phủ tướng quân được George dùng phép phục nguyên, trước tiên bày tỏ lòng cảm ơn, sau đó mời mọi người cùng nhập tiệc để tiếp tục chúc mừng sinh nhật Na Tra và việc cậu vượt qua thiên kiếp thành công.

George và Thái Ất tự nhiên là vui vẻ đồng ý, còn Thân Công Báo thì xua tay: “Tôi cần phải lập tức quay... quay về Đông Hải, báo cáo sự việc xảy ra ở đây cho Long Vương.” Diễn biến sự việc ở đây đã hoàn toàn khác với kế hoạch ban đầu, ông ta cần báo ngay cho Ngao Quảng, rồi mới tính xem tiếp theo nên làm thế nào để đạt được mục đích khởi đầu.

Nhưng ông ta nhìn Ngao Bính đang lộ vẻ không nỡ, khựng lại một chút rồi nói tiếp: “Con có thể ở lại đây đại diện cho Long tộc tham gia sinh nhật Na Tra.” Quyết định này một phần là vì thấy Ngao Bính rất muốn ở lại đón sinh nhật cùng bạn, mặt khác cũng là để Ngao Bính giám sát Trần Đường Quan, phòng trường hợp Thái Ất và những người khác nuốt lời.

Tuy trước đó họ đã đạt được thỏa thuận, nhưng nếu Thái Ất không giữ lời, lên Ngọc Hư Cung nói ra sự thật thì cuối cùng kẻ đen đủi vẫn là ông ta và Long tộc.

Dù sao lúc này Na Tra cũng đã vượt qua thiên kiếp rồi.

Đây cũng là kế sách đề phòng vạn nhất, dù ông ta vẫn tin tưởng nhân phẩm của Thái Ất.

“Đa tạ sư phụ!” Nghe sư phụ cho phép ở lại, Ngao Bính lập tức nở nụ cười.

Những năm qua cậu luôn theo Thân Công Báo khổ tu, người bạn duy nhất là Na Tra, cậu rất muốn tham gia sinh nhật Na Tra và trực tiếp nói lời xin lỗi với cậu ấy.

Sau khi Thân Công Báo bay đi, phủ tướng quân lại trở nên náo nhiệt.

George trong lúc giao lưu với vị Kim Tiên tương lai Thái Ất Chân Nhân cũng dần nắm bắt được tính tình của ông ta.

Thuần khiết lương thiện, không câu nệ tiểu tiết, hài hước thú vị, thích tiêu diêu tự tại, yêu rượu ngon thức lạ, đơn giản là một người sinh ra để tu đạo, hèn chi được Nguyên Thủy Thiên Tôn hết mực yêu thương.

George cũng rất thích tính cách của Thái Ất Chân Nhân, vì loại người này rất dễ đối phó.

Hắn chỉ cần dùng Bùa Biến Hình để tạo ra các loại rượu ngon và món lạ từ khắp các thế giới khác nhau đã thành công khiến thiện cảm của Thái Ất dành cho hắn tăng vọt lên đỉnh điểm.

Vốn dĩ việc George xuất hiện giúp hòa giải mâu thuẫn, hỗ trợ Na Tra vượt thiên kiếp đã khiến Thái Ất thấy George rất tốt, giờ đây ông ta càng coi hắn là tri kỷ.

Trong lòng ông ta thầm quyết định, chờ sư tôn xuất quan nhất định phải tìm cách xin sư tôn thu nhận George làm đệ tử, làm sư đệ của mình, để sau này cùng uống rượu ăn thịt, ngồi đàm đạo.

Tuy nhiên, ngay khi mọi người ăn mừng đến nửa đêm, cuối cùng tiệc tan và chuẩn bị nghỉ ngơi thì Thân Công Báo quay lại.

Và trong tay ông ta cầm một chiếc móng rồng màu tím.

Tại Đông Hải, bên trong Long cung giờ như một đống phế tích.

Thân Công Báo lắp bắp kể lại toàn bộ sự việc xảy ra ở Trần Đường Quan từ đầu đến cuối cho Đông Hải Long Vương Ngao Quảng đang quấn thân trên Định Hải Thần Châm.

Ngao Quảng nghe xong im lặng hồi lâu mới lên tiếng: "Việc này, ta không yên tâm lắm..." "Tôi hiểu, chỉ... chỉ là lúc đó cũng... không còn lựa chọn nào khác..." Thân Công Báo và Ngao Quảng là bạn thân lâu năm, sao lại không biết Ngao Quảng lo lắng điều gì.

Chuyện Long tộc đánh tráo Linh Châu, không chỉ Thái Ất, Na Tra và vợ chồng Lý Tĩnh biết, mà gần như toàn bộ bách tính Trần Đường Quan đều đã biết.

Vạn nhất có ai lỡ lời để lộ tin tức, lúc đó Long tộc đừng nói đến chuyện đổi đời, ngay cả việc có thể tiếp tục sống sót hay không cũng là vấn đề.

Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện đang bế quan luyện chế Phong Thần Bảng, người nắm đại quyền ở Ngọc Hư Cung là đại sư huynh Vô Lượng Tiên Ông.

Vô Lượng Tiên Ông là hạng người gì ông ta hiểu rõ nhất, chỉ mong Long tộc phạm lỗi để có cớ luyện hóa toàn bộ Long tộc thành tiên đan.

Nhưng trong tình huống đó, ông ta quả thực không còn cách nào khác.

Huống hồ vị Hắc Long đạo nhân kia nói cũng có lý, nếu tiêu diệt toàn bộ Trần Đường Quan, chắc chắn không thể giấu được Thiên Tôn.

"Đại ca, tiểu muội có một kế, có thể giúp đại ca giải quyết nỗi lo này." Đúng lúc này, từ trong đám nham thạch dưới đáy biển chợt bò ra

ba con rồng lớn bị xiềng xích khóa chặt.

Trong đó, một con rồng có màu sắc sặc sỡ với đôi sừng san hô tuyệt đẹp bay đến cạnh Đông Hải Long Vương Ngao Quảng nói.

Chương 621

Đó chính là em gái của Ngao Quảng, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận, vì ngàn năm trước phản kháng thiên đình mà bị giam cầm trong nham thạch dưới đáy biển.

"Nói đi!" Đôi mắt rồng của Ngao Quảng nhìn chằm chằm vào em gái mình, giọng điệu đầy uy nghiêm và cảnh giác.

Ông ta biết cô em gái này tính tình xảo quyệt, mưu lược hơn người, nhưng đồng thời cũng hận ông ta thấu xương.

Ngàn năm trước, Long tộc phản kháng thiên đình, nhưng vì thiên đình có Tam giáo giúp đỡ nên Long tộc không phải đối thủ.

Nếu liều mạng, cả tộc sẽ bị diệt vong.

Vì vậy ông ta buộc phải chọn đầu hàng thiên đình để bảo toàn Long tộc.

May mắn là thiên đình cũng không muốn cá chết lưới rách, tuy thiên đình liên hợp Tam giáo đủ sức đè bẹp Long tộc nhưng tổn thất cũng không nhỏ.

Thế là họ chấp nhận cho Long tộc đầu hàng, nhưng điều kiện là ba vị Long vương không chịu đầu hàng và thuộc hạ của họ phải bị trấn áp vĩnh viễn trong địa ngục dưới đáy biển.

Còn ông ta thì phải dẫn dắt Đông Hải Long tộc vĩnh viễn trấn giữ ba vị Long vương kia.

Điều kiện này ông ta đã chấp nhận, tuy không thể rời khỏi Đông Hải nhưng ít nhất cũng sống sót được, tương lai còn có cơ hội trở mình.

Nhưng ba vị Long vương không nghĩ vậy, họ cho rằng người anh

này vì muốn sống hèn nhát mà phản bội họ, khiến họ bị trấn áp suốt ngàn năm.

Vì vậy những năm qua họ luôn mắng nhiếc ông ta, chỉ mong thoát ra được để giết ông ta.

"Đại ca có lẽ đã quên bản lĩnh của tiểu muội." Ngao Nhuận vung móng rồng, một khe nứt không gian xuất hiện bên cạnh bà ta.

"Tôi biết, Liệt...

Liệt...

Liệt..." Thân Công Báo chỉ tay vào Ngao Nhuận, lắp bắp nửa ngày không nói nên lời.

Ngao Quảng liếc nhìn bạn mình, bất đắc dĩ nói hộ: "Liệt Không Trảo." Đây là thần thông đắc ý nhất của Ngao Nhuận, có thể xé rách không gian, di chuyển xuyên thấu bất chấp khoảng cách.

Năm đó cũng chính nhờ thần thông này mà đại quân Long tộc có khả năng cơ động đáng sợ, mới có tự tin phản kháng thiên đình.

Đáng tiếc, pháp bảo cấp cao của Tam giáo quá nhiều, khi Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Quân tung ra, Liệt Không Trảo của Ngao Nhuận trực tiếp bị phế bỏ.

"Nếu đạo trưởng mang theo móng rồng này đến Trần Đường Quan, rạch một khe nứt dẫn thẳng tới chỗ bản vương, yêu tộc dưới biển có thể giúp đại ca san bằng Trần Đường Quan.

Mà có xích sắt Định Hải khóa lại, cũng không cần lo chúng tôi chạy thoát." Ngao Nhuận bẻ gãy một móng rồng, búng về phía Thân Công Báo, ông ta liền bắt lấy.

Nhưng Ngao Quảng nhìn móng rồng đó vẫn không hề lay chuyển: "Bản vương không định san bằng Trần Đường Quan." Dù lo lắng có

người ở đó tiết lộ bí mật, nhưng vị Hắc Long đạo nhân kia nói quả thực không sai, làm như vậy quá dễ bị lộ.

Ông ta không phải là thương xót mạng người phàm.

Nếu có thể đảm bảo 100% không bị lộ bí mật, ông ta không ngại diệt cả thành.

Chủ yếu là con trai Ngao Bính chắc chắn sẽ không đồng ý, hơn nữa thực lực của Na Tra và Thái Ất cũng không yếu, khó mà đảm bảo tiêu diệt sạch sẽ.

Lại còn vị Hắc Long đạo nhân kia nữa, tuy là Long tộc nhưng lập trường vẫn chưa rõ ràng.

Tình hình hiện tại, Na Tra chưa chết dưới thiên kiếp, lại có Thái Ất Chân Nhân – đệ tử được Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu quý nhất nói giúp.

Ngay cả khi chuyện Long tộc đánh tráo Linh Châu bị lộ, nếu không ai bị thương, e rằng cũng không đến mức cả tộc bị diệt.

Nhưng nếu diệt bao nhiêu mạng dân thường ở Trần Đường Quan, một khi bị lộ, Long tộc chỉ có nước bị diệt sạch, không có đường sống.

Vì thế trước sự dụ dỗ của em gái, ông ta không hề mắc bẫy.

Ngao Nhuận dường như đã đoán trước anh mình sẽ không đồng ý, bèn cười hì hì nói tiếp: "Vậy thì bao vây, bao vây toàn bộ Trần Đường Quan lại, không cho bất kỳ ai rời đi, tự nhiên sẽ không cần lo chuyện đánh tráo Linh Châu bị lộ nữa." "Hoang đường, bao vây được một lúc chứ sao bao vây được cả đời, thời gian dài chắc chắn sẽ bị phát hiện." Ngao Quảng một lần nữa phủ định đề nghị của Ngao Nhuận.

Ngao Nhuận vẫn thong thả giải thích: "Vì vậy, trong thời gian đó có thể để Thái Ất Chân Nhân đưa Ngao Bính đến Ngọc Hư Cung tham

gia khảo hạch thăng tiên, một khi vượt qua sẽ là tiên nhân.

Đến lúc đó, chẳng còn phải lo chuyện bị lộ nữa." "Kế này... kế này... khả thi!" Thân Công Báo nghe xong gật đầu.

Với thực lực của Ngao Bính, khảo hạch thăng tiên chắc chắn sẽ qua.

Một khi Ngao Bính thành tiên dưới danh nghĩa Linh Châu chuyển thế, tương lai lập công trong đại chiến Phong Thần, chắc chắn sẽ được sư tôn trọng dụng.

Dù sư tôn có nhận ra vấn đề gì đó cũng sẽ không truy cứu sâu thêm.

Long tộc cũng có thể nhờ Ngao Bính mà có được sự tin tưởng thực sự của thiên đình và Tam giáo, từ đó thoát khỏi cảnh khổ.

Bản thân ông ta là người dạy dỗ Ngao Bính cũng chứng minh được năng lực với sư tôn, biết đâu còn có cơ hội đứng vào hàng Mười hai Kim Tiên.

Còn về các chi tiết cụ thể, có thể bàn bạc kỹ hơn với Thái Ất.

"Kế sách vẹn cả đôi đường này, đại ca đã hài lòng chưa?" Ngao Nhuận thấy vẻ dao động trên mặt rồng của Ngao Quảng liền cười rộ lên.

Ngao Quảng hừ lạnh: "Cô mà lại có lòng tốt thế sao, nói đi, có điều kiện gì?" "Ở nơi ngục tù này, mỗi ngày bị lửa thiêu đốt, sống bằng ngày dài bằng năm.

Nếu đại ca chịu giảm bớt hỏa lực, xoa dịu nỗi khổ bị thiêu cháy, chúng tôi nguyện dốc sức giúp đỡ." Ngao Nhuận hiểu rõ tính cách của anh mình, biết ông ta đã chấp nhận kế sách này nên đưa ra một lý do khá hợp lý.

Đúng vậy, mục đích của bà ta tự nhiên không phải là thực sự muốn giúp Ngao Quảng, cũng chẳng phải không chịu nổi lửa nham thạch thiêu đốt, bao nhiêu năm qua đã quen rồi.

Bà ta biết rằng nếu cứ bị xích ở nơi địa ngục đáy biển này, dù có một vạn năm nữa cũng chẳng có cơ hội thoát thân.

Còn về việc Ngao Bính thành tiên, người hưởng vinh hoa phú quý cũng chỉ là Ngao Quảng, họ vẫn là những quái vật biển nguy hiểm bị trấn áp.

Từ khi bị phản bội năm đó, bà ta không còn chút tin tưởng nào vào Ngao Quảng, không tin ông ta cuối cùng sẽ thả họ ra.

Chỉ có rời khỏi địa ngục này mới tìm thấy cơ hội thoát khốn.

Dù sao đến lúc đó nếu Ngao Bính thành tiên mà vẫn không tìm được cơ hội thoát thân, bà ta sẽ liên hợp với Ngao Khâm và Ngao Thuận, dẫn dắt toàn bộ yêu tộc biển cả.

Nhân lúc Ngao Quảng không chú ý, trực tiếp dùng nham thạch quét sạch Trần Đường Quan.

Lúc đó Ngao Quảng có trăm miệng cũng không giải thích nổi, kết cục cuối cùng cũng chẳng khá hơn họ là bao, biết đâu lại bị trấn áp cùng họ trong địa ngục đáy biển này thôi.

Tại Trần Đường Quan, Thân Công Báo dùng lực vung móng rồng của Ngao Nhuận ra.

Dưới sự điều khiển của ông ta, móng rồng bay quanh Trần Đường Quan một vòng, xé rách khe nứt không gian thông tới địa ngục đáy biển.

Vô số nham thạch tuôn ra từ khe nứt, rơi xuống biển.

Từng con yêu quái biển bị xích sắt Định Hải khóa chặt, cầm vũ

khí đứng ở lối ra của khe nứt với vẻ mặt hung tợn.

Và đáng sợ nhất chính là ba con rồng khổng lồ đang tỏa ra khí thế rùng rợn – Tam Hải Long Vương.

Chương 622

"Báo!!!" Tiếng của binh liên lạc vang vọng khắp phủ tướng quân dù tiệc chưa tan hết, nhưng không cần báo cáo, mọi người cũng đã thấy những yêu quái biển gây chú ý trên không trung và những thác nham thạch đang đổ xuống.

"Sao yêu quái biển lại xuất hiện ở đây, Long tộc bỏ bê canh gác à?" Mọi người trong lòng kinh hãi.

"Thân Công Báo lại định làm cái quái gì nữa đây?" Thái Ất Chân Nhân nhanh chóng phát hiện ra Thân Công Báo trên cao, biết chắc đây là trò do ông ta bày ra.

Ngao Bính cũng bị tình cảnh đó làm cho hoảng sợ, lập tức bay lên phía Thân Công Báo.

"Con đi hỏi sư phụ xem có chuyện gì!" "Chúng ta cùng qua đó." Na Tra giẫm Phong Hỏa Luân đuổi theo sát nút.

Lý Tĩnh và Ân phu nhân là tổng binh và tướng quân của Trần Đường Quan, đương nhiên cũng phải làm rõ nguyên do, ngoài ra cũng vì lo lắng cho Na Tra.

Họ vận dụng thuật Ngự Phong trong Địa Sát Thất Thập Nhị Thuật để bay lên không trung.

Vợ chồng Lý Tĩnh không phải người phàm bình thường mà là tu sĩ có tu vi, biết không ít phép thuật đạo gia cơ bản, chỉ là tu vi không quá cao thâm, thiện dụng binh khí cận chiến hơn.

Nói đi cũng phải nói lại, Lý Tĩnh vốn là đồ đệ của Tây Côn Luân tán tu Độ Ách Chân Nhân, vì khó tiến tới cảnh giới tiên nên mới được sư phụ cho xuống núi gia nhập triều đình hưởng vinh hoa phú quý.

Thấy mọi người đều bay lên, George và Thái Ất cũng đặt ly rượu xuống, bay theo.

“Sư phụ, tại sao lại bao vây Trần Đường Quan?” Sau khi bay đến đối diện Thân Công Báo, Ngao Bính lập tức lo lắng hỏi.

Thân Công Báo ra hiệu bảo cậu khoan hãy nói, chờ mọi người đông đủ mới lắp bắp giải thích: “Vì Long...

Long...” Nhưng ông ta vừa mở miệng, một luồng long hồn mạnh mẽ đã từ khe nứt bay ra, hóa thành nhân hình đứng trên cao nhìn xuống mọi người.

“Vì bản vương không thể hoàn toàn tin tưởng các người.

Để phòng ngừa có người ở Trần Đường Quan tiết lộ bí mật của Long tộc, bản vương sẽ bao vây nơi này vài ngày cho đến khi con trai ta tham gia khảo hạch thăng tiên, chính thức trở thành tiên nhân mới thôi.” Chính vì Ngao Quảng lo Thân Công Báo giải thích không xong nên đã xuất khiếu nguyên thần bay tới đây.

“Phụ vương, chuyện này...” Ngao Bính rõ ràng không đồng ý với cách làm của cha, nhưng chưa kịp khuyên can đã bị Ngao Quảng ngắt lời.

“Bính nhi, chuyện này liên quan đến cả Long tộc, phụ vương buộc phải cẩn trọng.

Con yên tâm, ta chỉ bao vây để ngăn tin tức rò rỉ, tuyệt đối không làm hại đến tính mạng của đám người phàm ở Trần Đường Quan.” Ngao Bính thấy cha đã quyết tâm, biết nói gì cũng vô ích.

Lúc này Lý Tĩnh vẻ mặt nghiêm trọng lên tiếng: “Hành động này tuyệt đối không phải chính đạo.

Chúng ta nên theo đúng quy tắc, trình báo lên Thiên Tôn, xin ngài minh xét.

Che giấu như vậy e rằng hậu họa khôn lường.

Sau khi trình báo, vợ chồng tôi cũng sẽ dốc hết sức cầu tình, không để tội lỗi của cha ông ảnh hưởng đến hậu thế." "Chẳng trách sau này có thể thống lĩnh toàn bộ thiên binh thiên tướng." George nghe Lý Tĩnh nói, thầm cảm thán trong lòng.

Không phải vì Lý Tĩnh tài năng xuất chúng gì, mà chính cái thái độ chân thành và giác ngộ tư tưởng chính trực này, vị lãnh đạo nào mà chẳng thích, chẳng yên tâm giao việc.

"Chỉ là kẻ phàm trần, trải đời được mấy chục năm mà cũng dám giảng đạo lý trước mặt bản vương sao?" Ngao Quảng quay đầu nhìn Lý Tĩnh, ánh mắt ngưng lại, phía sau Nam Hải Long Vương Ngao Khâm lập tức hiểu ý, vươn móng rồng khổng lồ chộp lấy Lý Tĩnh.

"Ngươi tưởng bản vương đang thương lượng với ngươi sao?

Hoặc là đồng ý, hoặc là hôm nay bản vương san phẳng Trần Đường Quan của ngươi!" "Cha!" "Phụ vương!" Na Tra thấy Lý Tĩnh bị bắt liền phẫn nộ rút Hỏa Tiêm Thương ra, Ngao Bính cũng vội vàng xông tới giữ lấy cánh tay của Ngao Quảng.

Không khí lập tức trở nên cực kỳ căng thẳng.

"Các vị, có chuyện gì thì từ từ nói, hà tất phải như vậy." George thấy thế liền vung tay về phía Lý Tĩnh đang bị bắt.

Hình bóng Lý Tĩnh lập tức biến mất khỏi móng rồng của Nam Hải Long Vương và hiện ra bên cạnh hắn.

Lúc Nam Hải Long Vương bắt lấy Lý Tĩnh, George đã thuận tay để lại một dấu ấn không gian trên người ông ta.

Ở khoảng cách gần thế này, hắn hoàn toàn có thể điều khiển dấu ấn kích hoạt phép thuật không gian, dịch chuyển Lý Tĩnh về bên cạnh mình.

“Có thể nghe tại hạ nói một lời không?” “Hắc Long đạo trưởng xin cứ nói.” Đối diện với George, thái độ của Ngao Quảng tốt hơn hẳn.

Một là, ông ta vốn không định diệt Trần Đường Quan thật, vừa rồi chỉ là để dọa Lý Tĩnh thôi, đạt được mục đích là đủ.

Hai là, Long tộc nợ George ân tình, nếu không nhờ George giúp đối phó thiên kiếp, đứa con ngốc của ông ta chắc đã chết vì cứu Na Tra rồi.

Ba là, George bản thân cũng là Long tộc chứ không phải người phàm.

Bốn là, ông ta nhìn không thấu thực lực của George, đoán rằng đối phương không hề thua kém mình, mà kẻ mạnh thì luôn đáng được tôn trọng.

Những người còn lại cũng nhìn về phía George.

Qua thời gian tiếp xúc vừa rồi, họ đã vô cùng tin tưởng hắn.

“Nếu toàn bộ đều là lời nói dối thì rất khó khiến người ta tin phục, cũng khó mà không bị phát hiện sơ hở.

Muốn Ngao Bính vượt qua khảo hạch thăng tiên thành người trời thì thân phận Long tộc của cậu ấy không thể giấu mãi được, vì bị phát hiện chỉ là chuyện sớm muộn.

Nếu lúc đó bị coi là Long tộc phái đến Ngọc Hư Cung làm gián điệp thì hiểu lầm sẽ càng sâu sắc.

Cho nên lời Lý tổng binh nói cũng có lý.” George mỉm cười trình bày quan điểm: “Tuy nhiên, cũng không thể khai hết mọi chuyện.

Thiên Tôn vẫn đang bế quan luyện chế Phong Thần Bảng, chưa biết khi nào mới ra.

Những vị Kim Tiên khác chưa chắc đã có thể minh xét mọi việc như Thiên Tôn, nếu khai sạch sành sanh, Long tộc có thể gặp nguy hiểm ngay lập tức." "Vậy phải làm sao mới tốt đây?" Thái Ất Chân Nhân đập hai tay vào nhau, vẻ mặt đầy đau đầu.

George nói tiếp: "Gợi ý của tôi là: chín phần thật một phần giả.

Đa số tình tiết hãy khai thật, nhưng một số phần nhạy cảm thì xử lý mập mờ một chút.

Chờ sau khi Ngao Bính thành tiên, đại chiến Phong Thần kết thúc và lập được công lao, lúc đó hãy nói thật với Thiên Tôn để xin rộng lòng tha thứ." "Cụ thể... cụ thể phải nói thế nào?" Thân Công Báo thấy George nói có lý.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy chú trọng xuất thân nhưng không đến mức cực đoan, nếu không ông ta đã chẳng có cơ hội bái vào Xiển Giáo.

Đó cũng là lý do ban đầu ông ta mưu tính để Ngao Bính trở thành Linh Châu gia nhập Xiển Giáo.

Nhưng giờ Thiên Tôn bế quan, người chủ trì Ngọc Hư Cung là Vô Lượng Tiên Ông, ông ta quá hiểu vị đại sư huynh này.

Tâm địa độc ác, cực độ khinh rẻ yêu tộc, chỉ muốn luyện hóa mọi yêu tộc thành tiên đan để bồi bổ thế lực Xiển Giáo.

Nếu để ông ta biết toàn bộ sự thật, chắc chắn sẽ lấy cớ Long tộc có dị tâm mà huy động cả Xiển Giáo diệt sạch Long tộc và yêu quái biển để luyện đan.

"Thái Ất Chân Nhân nhận mệnh Thiên Tôn, đưa Linh Châu vào nhà người được định sẵn là Lý Tĩnh, đầu thai làm con trai thứ ba để chuẩn bị cho đại chiến Phong Thần sau này.

Đáng tiếc, vì say rượu, trong lúc nhầm lẫn đã biến Ma Hoàn thành

Linh Châu, dẫn đến việc Ma Hoàn đầu thai.

Nhưng Ma Hoàn sau khi ra đời không hề gây hại cho chúng sinh mà chỉ hơi nghịch ngợm, cộng thêm vợ chồng Lý Tĩnh không nỡ làm hại con mình.

Thế là Thái Ất cảm động trước lòng hiếu sinh của trời đất, lại nhớ đến lời sư tôn dặn phải thu nhận con trai Lý Tĩnh làm đồ đệ để dạy dỗ tử tế, nên đã theo mệnh lệnh sư tôn mà nhận Na Tra làm trò, định đưa Lý Tĩnh đi tìm sư tôn hỏi cách cứu chữa.

Chương 623

Trên đường đi qua Đông Hải, Linh Châu vô tình rơi mất, tình cờ đầu thai thành Tam thái tử Ngao Bính của Đông Hải Long Vương.

Thái Ất thấy Long tộc canh giữ yêu quái biển ngàn năm có công, nghĩ rằng đây có lẽ là sự an bài của định mệnh và sư tôn nên đã vào Đông Hải, nhận luôn Ngao Bính làm đồ đệ.

Rời khỏi Đông Hải, Thái Ất tiếp tục đưa Lý Tĩnh đi tìm sư tôn, nhưng lúc này sư tôn đã bế quan.

Bất đắc dĩ, Thái Ất đành đưa Lý Tĩnh về Trần Đường Quan, rồi bắt đầu dạy dỗ Na Tra và Ngao Bính tu hành đạo pháp.

Ông cho rằng nếu đúng là sư tôn an bài thì ba năm sau khi thiên kiếp giáng xuống, Ma Hoàn chắc chắn sẽ gặp dữ hóa lành, còn nếu không thì Ma Hoàn chết dưới thiên kiếp cũng phù hợp với kế hoạch của sư tôn.

Cứ thế, ba năm sau thiên kiếp giáng xuống, Na Tra chuyển thế Ma Hoàn thế mà lại thực sự sống sót dưới Thiên Kiếp Chú của sư tôn.

Vì vậy Thái Ất tin rằng sư tôn đã tính toán hết thảy, muốn cả Ma Hoàn và Linh Châu đều trở thành đệ tử kiệt xuất của Xiển Giáo để ứng phó tốt hơn với Phong Thần chi chiến.

Cho nên ông mới đưa hai đệ tử truyền thừa đến Ngọc Hư Cung để hoàn thành khảo hạch thăng tiên." George chậm rãi kể lại câu chuyện đã được mình sửa đổi: "Nhưng làm vậy thì chân nhân có lẽ phải chịu chút ủy khuất, nếu bị truy cứu thì đều bắt nguồn từ lỗi say rượu của chân nhân mới có chuyện phía sau.

Tương tự, Thân đạo trưởng cũng phải chịu thiệt thòi chút, công

sức dạy đồ đệ vất vả giờ lại thành đồ đệ của chân nhân.” “Không tính là ủy khuất đâu, đúng là do tôi tham chén nên mới để Thân Công Báo có cơ hội tráo đổi Linh Châu và Ma Hoàn mà.” Thái Ất Chân Nhân vội vàng xua tay, ông chẳng quan tâm mấy chuyện đó, ông phạm lỗi suốt, sư tôn chẳng bao giờ phạt nặng, cùng lắm là mắng vài câu.

Còn Thân Công Báo cũng xua tay: “Chỉ cần kế hoạch thành công, tôi có thể chấp nhận.” Tương lai sự thật rồi cũng sẽ sáng tỏ, lúc đó mọi người đều biết Ngao Bính lập công lớn trong Phong Thần là do Thân Công Báo dạy ra.

Huống chi, đây cũng là vì đệ tử yêu quý của mình, sự đã đến nước này thì đây là cách tốt nhất rồi.

“Nhưng mà, sư tôn bế quan, hiện người quản lý Ngọc Hư Cung là đại sư huynh Vô Lượng Tiên Ông, huynh ấy vốn không tin tưởng Long tộc, lại khá thù ghét yêu tộc.

Nếu huynh ấy gây khó dễ thì e là hơi phiền phức.” Cuối cùng Thân Công Báo lại khéo léo nêu ra điều ông ta lo nhất về Vô Lượng Tiên Ông.

“Đại sư huynh một lòng luyện đan, tính tình hiền hậu lắm, Thân Công Báo anh đừng nói bừa.” Thái Ất Chân Nhân nghe vậy lập tức phản bác.

Trong ấn tượng của ông, đại sư huynh hoàn toàn không giống như lời Thân Công Báo nói.

“Hừ, cái lão béo anh thì biết gì, đừng quên trước đây tôi chính là đội trưởng đội bắt yêu dưới quyền huynh ấy, huynh ấy là hạng người nào tôi chẳng rõ sao, chỉ là huynh ấy luôn hiền hòa với đệ tử được sư tôn cưng chiều nhất như anh thôi.” Thân Công Báo không nhịn được mà trợn trắng mắt.

Ai chả biết sư tôn yêu quý nhất là Thái Ất Chân Nhân, ở Ngọc Hư Cung ai mà chẳng tử tế với Thái Ất?

"Tuy Vô Lượng Tiên Ông là người quản sự, nhưng chuyện lớn vẫn cần triệu tập các vị Kim Tiên khác để cùng bàn bạc.

Nếu Vô Lượng Tiên Ông không đồng ý thì cứ triệu tập các Kim Tiên khác cùng quyết định.

Những vị Kim Tiên khác chắc không có định kiến lớn với Long tộc đến thế chứ?" George đưa ra một ý kiến.

Trong vài giờ uống rượu với Thái Ất Chân Nhân, hắn đã khai thác được rất nhiều thông tin về Ngọc Hư Cung ở thế giới này.

Thân Công Báo gật đầu: "Cách này... cách này cũng được." Từng là đội trưởng đội bắt yêu, ông ta biết nếu không phải các Kim Tiên khác luôn không đồng ý thì Vô Lượng Tiên Ông đã sớm dẫn đội diệt sạch Long tộc rồi.

Trước đây họ chỉ coi ông ta như một quân cờ thăm dò, cũng chính nhờ vậy mà ông ta mới quen biết và trở thành tri kỷ với Ngao Quảng.

Đồng thời, những năm làm đội trưởng đội bắt yêu, ông ta cũng quen biết rất nhiều sư huynh đệ bên Tiệt Giáo vốn có xuất thân từ yêu tộc.

Quan hệ của ông ta với các sư huynh đệ bên Tiệt Giáo còn tốt hơn nhiều so với các huynh đệ bên Xiển Giáo của mình.

"Nhưng nếu họ không tin thì sao?" Trên mặt Ngao Quảng hiện lên chút do dự.

George mỉm cười: "Long Vương yên tâm, chân nhân có địa vị đặc thù trong Xiển Giáo, các vị Kim Tiên đó sẽ không quá nghi ngờ lời ông ấy nói đâu." Sau đó hắn quay sang Thái Ất Chân Nhân: "Chân nhân, ông phải nhớ kỹ, chuyện gì cũng cứ đổ lên đầu Thiên Tôn, cứ nói là

nghi ngờ đây là sự an bài của Thiên Tôn.

Như vậy dù mọi người có nghĩ gì đi nữa, trước khi Thiên Tôn xuất quan cũng không dám chất vấn.

Đến khi Thiên Tôn ra thì ván đã đóng thuyền, vấn đề sẽ không còn lớn nữa." Hắn dám đưa ra gợi ý này tự nhiên là có cơ sở nhất định.

Ít nhất theo những gì hắn biết về các câu chuyện Hồng Hoang, Long tộc cuối cùng vẫn nắm quyền quản lý Tứ Hải, thiên đình và Tam giáo sẽ không thực sự tiêu diệt Long tộc.

Không có Long tộc thì ai có thể trấn áp được đám yêu quái biển đông đúc kia?

Vì vậy hắn đoán ngay cả khi Thiên Tôn xuất quan, bấm ngón tay tính ra tiền căn hậu quả thì cũng sẽ không quá chấp nhất.

Hơn nữa Xiển Giáo lại có thêm một đại tướng, đó là việc tốt.

Ngoài ra, hắn cảm thấy đây cũng là chuyện mà Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn thấy.

Để Ngao Bính trở thành đệ tử Xiển Giáo, đắc đạo thành tiên, vừa khéo có thể xoa dịu Long tộc, nhất cử đa đắc.

Biết đâu đây vốn dĩ đã nằm trong toan tính của Nguyên Thủy Thiên Tôn rồi.

Ngay cả khi hắn không xuất hiện, đoán chừng Thiên Kiếp Chú cũng sẽ vì nhiều nguyên nhân mà không giết được Na Tra, cùng lắm là mất nhục thân, vừa hay Thái Ất có thể dùng ngó sen tái tạo thân thể, khá phù hợp với truyền thuyết về Na Tra.

"Được, vậy cứ làm thế đi!" Sau một hồi bàn bạc, tất cả mọi người đều thấy đề nghị của George là hợp lý nhất, ai nấy đều có thể yên tâm.

“Nếu đã vậy, tại hạ xin làm người công chứng, làm chứng cho sự việc tại Trần Đường Quan này.

Hy vọng hai bên cùng chung sống hòa bình, đến khi mọi chuyện ngã ngũ sẽ là niềm vui chung cho tất cả!” Sau khi nói xong câu đó, George bí mật truyền âm cho cả Ngao Quảng và Lý Tĩnh.

Với phía Ngao Quảng, hắn nói mình là Long tộc, đều là người nhà, chắc chắn sẽ giúp trông coi Trần Đường Quan thật tốt, không để ai tiết lộ bí mật.

Với phía Lý Tĩnh và Thái Ất Chân Nhân, hắn truyền âm nói mình tinh thông thuật đại dịch chuyển, hãy cứ yên tâm, nếu Long tộc nuốt lời, hắn có thể dịch chuyển cả Trần Đường Quan đi ngay lập tức, sẽ không ai bị thương.

Hắn cũng chẳng phải nói khoác, việc thu toàn bộ Trần Đường Quan vào thế giới của mình rồi dùng phép dịch chuyển thoát khỏi sự phong tỏa của Long tộc đối với hắn không phải là việc gì quá khó khăn.

“Đa tạ Hắc Long đạo trưởng!” Thế là hai bên cùng lúc hướng về George cúi chào thật sâu, vẻ mặt đầy sự cảm kích.

Cả hai phía đều cảm thấy George thực sự là một người bạn rất hiểu chuyện, trượng nghĩa và vô cùng đáng để kết giao sâu nặng.

Sau này nhất định phải tìm cơ hội báo đáp thật tốt.

Ngày hôm sau, Ngao Bính và Na Tra dưới ánh mắt quyến luyến không rời cùng những lời dặn dò kỹ lưỡng của vợ chồng Lý Tĩnh, đã theo Thái Ất Chân Nhân xuất phát đến Ngọc Hư Cung ở núi Côn Luân.

Ngao Quang từ sớm đã thu hồi nguyên thần, bàn giao toàn bộ công việc ở đây cho Thân Công Báo.

Ông là sức mạnh chủ chốt trấn áp ba vị Long Vương và đám

Siren, nên nguyên thần không thể rời khỏi nhục thân quá lâu, nếu không phong ấn lỏng lẻo sẽ rất phiền phức.

George không đi theo đến Ngọc Hư Cung, dù anh muốn gia nhập Xiển Giáo để trở thành đồ đệ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng trước tiên phải nắm rõ tình hình.

Nơi này dù sao cũng không phải là Phong Thần Bảng thật sự mà là một thế giới song song, có vài điểm khác biệt.

Giống như Đại sư huynh của Ngọc Hư Cung hiện tại được gọi là Vô Lượng Tiên Ông, nhưng anh nhớ trong Phong Thần Bảng, Đại sư huynh của Xiển Giáo phải là Nam Cực Tiên Ông.

Thêm vào đó, lời nói đầy ẩn ý của Thân Công Báo hôm qua cũng chứng minh nước ở Ngọc Hư Cung khá sâu.

Vì vậy, anh dự định tìm Thân Công Báo trò chuyện kỹ hơn để thu thập thêm thông tin về Ngọc Hư Cung, kết hợp với những gì lấy được từ Thái Ất Chân Nhân trước đó.

Cuối cùng mới quyết định gia nhập Xiển Giáo hay Tiệt Giáo.

Thực tế anh thích vào Nhân Giáo hơn.

Chương 624

Đầu tiên, theo góc nhìn của anh, trong Tam Thanh thì Thái Thượng Lão Quân có thực lực mạnh nhất.

Thứ hai, Thái Thượng Lão Quân giỏi luyện đan, đồ đệ thực thụ chỉ có mỗi Huyền Đô Đại Pháp Sư, nếu có thể trở thành nhị đồ đệ của ông thì chắc chắn sẽ được trọng điểm bồi dưỡng.

Không giống như Xiển Giáo hay Tiệt Giáo số lượng quá đông, dù có bái sư thì cũng là sư phụ dẫn vào cửa, tu hành dựa vào cá nhân, đa phần thời gian phải tự mình mày mò.

Cuối cùng, có Thái Thượng Lão Quân bảo kê thì cơ bản chỉ cần không quá quậy phá thì không cần lo lắng về nguy hiểm nữa.

Trừ khi anh trực tiếp đối đầu với Thông Thiên Giáo Chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn thì mới chịu bó tay.

Đáng tiếc, Thái Thượng Lão Quân không thích thu đồ đệ, nên việc bái sư cơ bản là không có cửa. "Thân đạo trưởng tu hành khổ cực như vậy, đúng là tấm gương cho chúng ta noi theo!" George bay lên thành trì, thấy Thân Công Báo tay cầm Lôi Tiên đang nỗ lực tu luyện, bèn lớn tiếng khen ngợi.

So với một Thái Ất tham ăn tham ngủ, Thân Công Báo quả thực tu hành rất chăm chỉ, từ hôm qua đến hôm nay gần như không nghỉ ngơi chút nào.

Tuy nhiên thực tế rất tàn khốc, có những việc không phải cứ nỗ lực là đạt được.

Huống hồ đạo gia tu hành càng chú trọng thiên phú và ngộ tính.

Thái Ất dù tham ăn tham ngủ, tu hành không dụng công, nhưng lại

vô tình hợp với ý niệm tiêu dao của đạo gia, không có tạp niệm.

Vì vậy tu vi không hề kém cạnh Thân Công Báo khổ luyện hằng ngày, mà tương lai giới hạn sẽ cao hơn rất nhiều.

Đây cũng là một trong những lý do Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng Thái Ất Chân Nhân. "Tu... tu luyện, không thể lười biếng!" Thấy George xuất hiện, Thân Công Báo mới dừng lại, thu hồi Lôi Tiên.

Phía bên kia, đám Siren hỗ trợ tu luyện đã mệt đến mức muốn ngã gục. "Bội phục!" George vung tay biến ra bàn ghế và rượu thịt thịnh soạn, rồi cười nói: "Làm phiền Thân đạo trưởng một lát, tôi có vài chuyện muốn thỉnh giáo." "Không sao." Thân Công Báo xua tay rồi ngồi xuống.

Gã và Long Tộc vốn nợ đối phương ân tình, có thể giúp đỡ được thì cầu còn không được.

George cầm chén rượu rót cho Thân Công Báo một chén: "Nghìn năm nay tôi luôn đóng cửa khổ tu, không rõ chuyện bên ngoài, chỉ biết Tam Giáo là chính thống của Đạo gia, nên mới muốn nhờ chân nhân dẫn tiến bái nhập Ngọc Hư Cung.

Chỉ là không biết bên trong Ngọc Hư Cung thế nào, mong Thân đạo trưởng chỉ điểm đôi chút." "Rượu, tôi đã bỏ từ lâu, tu hành cần... cần kiềm chế dục niệm.

Có câu nói: bớt tình dục thì thần toàn." Thân Công Báo đẩy chén rượu sang một bên, sau đó cầm đũa gắp một miếng thịt dê bỏ vào miệng, chậm rãi nói: "Hắc Long đạo hữu, thực ra với tình cảnh của anh, tôi không khuyên anh bái nhập Ngọc Hư Cung đâu, Ngọc Hư Cung không tốt như anh tưởng." "Lời này có ý gì?" George chấn động trong lòng, biết Thân Công Báo chắc chắn biết bí mật gì đó.

Trong mắt Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Hư Cung tốt đẹp đủ đường,

không tìm ra điểm yếu, nhưng đó là vì ông ta là đồ đệ được Nguyên Thủy Thiên Tôn sủng ái nhất.

Nên không thể lấy đó làm tiêu chuẩn đánh giá hoàn toàn được. "Là đệ tử Xiển Giáo, đáng lẽ tôi không nên nói những điều này, nhưng anh có ơn với tôi và Long Tộc, tôi không muốn sau này anh cũng giống như tôi." Thân Công Báo nhớ lại những uất ức mình chịu đựng bao năm qua, đưa tay chộp lấy chén rượu vừa đẩy ra rồi uống cạn, bắt đầu kể về trải nghiệm của mình.

Cha của Thân Công Báo tên là Thân Chính Đạo, là một con Báo yêu.

Nhưng khác với những con Báo yêu ăn thịt người làm ác, ông là một con yêu quái lương thiện, chính khí đầy mình.

Trước khi thành yêu, ông từng được một đạo sĩ tốt bụng nhặt được và nuôi dưỡng, nên học được không ít kiến thức Đạo môn.

Cũng chính vì vậy, ông cực kỳ sùng bái Ngọc Hư Cung, còn mở tư thục ở Thất Sơn Ngũ Lĩnh để chỉ dẫn đám yêu quái tu hành theo chính đạo.

Việc ông tự hào nhất chính là tự tay dạy dỗ con trai Thân Công Báo thi đỗ vào Ngọc Hư Cung, trở thành tiên nhân.

Vì thế lúc đầu Thân Công Báo vào Ngọc Hư Cung là mang theo tất cả kỳ vọng của cha và lời chúc phúc của đám yêu quái trong lãnh địa.

Vì vậy gã không dám lơ là một khắc, ngày đêm tu hành.

Thế nhưng khi thực sự vào Ngọc Hư Cung gã mới hiểu, sự việc không hề đơn giản, nơi đó cũng không tốt đẹp như cha gã tưởng tượng.

Xuất thân là Báo yêu, dù gã có nỗ lực thế nào cũng bị đám sư huynh đệ coi khinh.

Đại sư huynh Vô Lượng Tiên Ông thậm chí còn đe dọa, dụ dỗ gã trở thành đội trưởng đội bắt yêu, dẫn đội xuống hạ giới bắt yêu tộc để luyện hóa thành tiên đan cho đệ tử Ngọc Hư Cung tu luyện.

Tất nhiên bề ngoài nói là bắt những yêu tộc tác oai tác quái, đưa về Ngọc Hư Cung giáo hóa rồi phóng sinh.

Thực tế những yêu tộc bị bắt, trừ một số ít thực sự làm loạn, đa phần đều là những yêu quái lương thiện chưa từng hại người, chỉ chăm chỉ tu hành trong lãnh địa của mình.

Dù vậy, bao nhiêu năm qua gã cũng chẳng nhận được mấy viên tiên đan, còn không bằng một vài đệ tử đời thứ ba được trọng dụng.

Còn lời hứa của Đại sư huynh Vô Lượng Tiên Ông thì chẳng có cái nào thực hiện.

Nếu gã không lanh lợi, nói không chừng đã bị Vô Lượng Tiên Ông hạ chú, biến thành một Golem không thể phản kháng giống như hai đồ đệ Lộc Đồng và Hạc Đồng của ông ta rồi. "Tôi đã làm nhiều việc sai trái, không còn đường lui và cũng không muốn quay đầu.

Thế giới này tàn khốc như vậy, chỉ khi đủ mạnh mẽ mới có được tất cả những gì mình muốn!" Thân Công Báo đập tay xuống bàn.

Gã chưa bao giờ coi mình là vô tội, dù nhiều việc là do bị Vô Lượng Tiên Ông ép buộc, nhưng quả thực gã đã làm.

Đúng là có rất nhiều yêu tộc lương thiện vì gã mà bị luyện thành tiên đan.

Gã cảm thấy hổ thẹn với lời dạy của cha.

Nhưng gã không hối hận, những năm qua ở Xiển Giáo giúp gã biết rằng, chỉ có không ngừng leo lên cao, trở nên mạnh mẽ hơn mới có chỗ đứng trong thế giới này.

Chỉ khi gã trở thành Thập Nhị Kim Tiên, được Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng, thì sau này em trai gã và đám yêu quái trong lãnh địa mới không phải trải qua những kỳ thị và khổ cực mà gã từng chịu. "Những chuyện này, Thiên Tôn có biết không?" Nghe xong lời tự thuật của Thân Công Báo, George hỏi.

Đối với Thân Công Báo, anh không đồng tình, cũng không khinh bỉ hay căm ghét.

Dù có lý do khách quan, nhưng Thân Công Báo làm việc xấu cũng không ít, nếu trước đó anh không xuất hiện, có khi gã đã diệt cả Trần Đường Quan để diệt khẩu rồi.

Hơn nữa thế giới này vốn dĩ khó có người tốt hay kẻ xấu thuần túy, nhiều người tốt giấu đi mặt tối, nhiều kẻ xấu trở nên ác độc vì quá khứ đau thương.

Những điều đó với anh không quan trọng.

Quan trọng là người này đối với anh là bạn hay thù.

Nếu có địch ý, âm mưu giết anh, thì dù là người tốt nhất thế gian hay Thánh Nhân trong số các Thánh Nhân thì anh cũng sẽ tiêu diệt đối phương.

Nếu người đó có lợi cho anh, chỉ cần không chạm vào giới hạn cuối cùng, anh cũng chẳng đi hành hiệp trượng nghĩa làm gì. "Không... không rõ..." Thân Công Báo có biểu cảm phức tạp trả lời một câu.

Chương 625

Đại sư huynh Vô Lượng Tiên Ông làm mọi việc chắc chắn đều giấu sư tôn, thậm chí các Kim Tiên khác và đệ tử như Thái Ất Chân Nhân đều không rõ.

Chỉ có Lộc Đồng, Hạc Đồng và gã là hiểu rõ nhất, đám đệ tử đội bắt yêu cũng chỉ biết đại khái.

Nhưng với thực lực của sư tôn, liệu ông thực sự không nhận ra sao? "E rằng là biết đấy." Trong lòng George đã có kết luận.

Với thực lực của Thánh Nhân, đặc biệt là kiểu người giỏi bấm toán như Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù Vô Lượng Tiên Ông có làm kín kẽ đến đâu cũng không thể không biết chút nào.

Không can thiệp, ước chừng là vì căn bản không quan tâm.

Bởi vì về bản chất, Vô Lượng Tiên Ông làm tất cả những điều này không hoàn toàn vì bản thân, mà phần lớn là vì cả Xiển Giáo.

Ông ta săn bắt yêu tộc luyện đan là để tăng cường thực lực cho toàn bộ Xiển Giáo, chuẩn bị cho cuộc đại chiến Phong Thần.

Vì thế chuyện không bị đưa ra ánh sáng thì Nguyên Thủy Thiên Tôn cứ coi như không biết.

Ở thế giới Hồng Hoang, Thánh Nhân chỉ chỉ những tu sĩ có thực lực mạnh đến một cảnh giới nhất định, chứ không phải nói về phẩm đức cao thượng hay lòng tốt.

Các Thánh Nhân Hồng Hoang tính kế lẫn nhau, chẳng mấy ai là hạng người lương thiện.

Giống như câu nói kiếp trước anh từng nghe: không có yêu, không có ma thì làm sao thể hiện được tầm quan trọng của thần và tiên.

Còn nữa, càng gần Linh Sơn thì yêu quái càng nhiều, càng mạnh, người phàm bị hại càng thảm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn là vị Thánh Nhân coi trọng xuất thân nhất trong Tam Thanh, mắt nhắm mắt mở cũng là chuyện bình thường.

Vô Lượng Tiên Ông chắc cũng nắm thóp được thái độ của Nguyên Thủy Thiên Tôn nên mới dám làm vậy.

Hơn nữa cũng biết giới hạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn: xử lý yêu tộc thì được, động đến người phàm cũng không sao, miễn đừng để bị lộ, để chuyện bày ra trước mặt Thiên Đình và Tam Giáo. "Anh là Long Tộc, trong mắt bọn họ cũng giống như yêu thôi, thực ra dù anh là nhân tộc mà không có xuất thân hiển hách cũng chẳng được coi trọng đâu.

Nên tôi không khuyên anh vào Ngọc Hư Cung." Thân Công Báo chân thành nói: "Nếu anh thực sự muốn, tôi có vài người bạn ở đảo Kim Ngao và đảo Bồng Lai ở Đông Hải, có thể tiến cử anh vào Bích Du Cung, không kém gì Ngọc Hư Cung đâu." Thực ra nếu không phải ngay từ đầu đã vào Ngọc Hư Cung, trở thành đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không thể đổi môn phái, thì gã thực sự muốn bái vào Bích Du Cung làm đồ đệ của Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ dạy bảo không phân biệt loại hình, đệ tử đa phần là yêu tộc, nếu năm đó gã bái vào Bích Du Cung thì tuyệt đối không chỉ có tu vi này, cũng không có cảnh ngộ này.

Chỉ tiếc Bích Du Cung cơ bản không có ràng buộc gì với đệ tử, các đệ tử đa phần tự tu hành ở động phủ của mình, không thích tham gia chuyện của Thiên Đình.

Nên năm đó khi Long Tộc phản kháng Thiên Đình, bên ra tay giúp đỡ chủ yếu là Ngọc Hư Cung, và kẻ xích Long Tộc lại cũng là Ngọc

Hư Cung.

Ngao Bính chỉ có thể vươn lên ở Ngọc Hư Cung mới giúp được Long Tộc đổi đời.

Nếu không, với các mối quan hệ của gã ở Bích Du Cung, tìm một sư huynh tu vi cao thâm thu nhận Ngao Bính vào đó thì quá đơn giản.

Ngoài ra, cũng vì Ngao Bính là Linh Châu chuyển thế, mà Linh Châu lại do chính tay Thiên Tôn phân tách, nếu gia nhập Bích Du Cung e rằng sẽ gây ra tranh chấp giữa hai giáo.

Vì thế Ngao Bính chỉ có thể vào Ngọc Hư Cung, chỉ có thành tiên ở đó mới cứu được Long Tộc, mới giúp gã đứng vững và có địa vị ở Ngọc Hư Cung.

Nhưng Hắc Long đạo nhân thì khác, anh là một tán tu yêu tộc, thực lực lại rất khá, dùng quan hệ của gã tiến cử một chút, xác suất cao là có thể trực tiếp bái Sư thúc Thông Thiên Giáo Chủ làm thầy. "Nếu đã vậy, đa tạ Thân đạo trưởng!" George suy nghĩ kỹ một lát, cuối cùng quyết định chọn Tiệt Giáo.

Với cái tính cách của Vô Lượng Tiên Ông, anh vào Xiển Giáo chắc chắn sẽ bị chèn ép, mà theo thiết lập thực lực Hồng Hoang anh biết thì hiện tại anh tuyệt đối không phải đối thủ của ông ta.

Nên thà sang Tiệt Giáo, tuy hơi tản mạn một chút nhưng ít nhất môi trường tu luyện tốt hơn, huynh đệ cũng quan tâm nhau hơn.

Quan trọng nhất là không có nhiều tâm kế, làm việc gì cũng dễ.

Còn về cuộc chiến Phong Thần tương lai thì vẫn còn vài năm nữa.

Biết đâu lúc đó anh đã thăng cấp Đa vũ trụ, có thực lực Đại La Kim Tiên, chú ý một chút chắc không vấn đề gì lớn.

Trong chiến tranh Phong Thần, nguy hiểm nhất là mấy thứ pháp

bảo đỉnh cao đột ngột xuất hiện, không biết năng lực của chúng thì dễ bị ám toán.

Mà anh thì lại khá hiểu rõ về các pháp bảo đỉnh cao của thế giới Hồng Hoang.

Gặp thứ nào không giải quyết được thì chạy, chạy không có gì xấu hổ cả.

Xấu hổ nhất là bị giết, linh hồn phải lên Phong Thần Bảng, sau này thực sự trở thành tay sai cho Thiên Đình, bảo gì nghe nấy.

Thân Công Báo và George trò chuyện một lúc rồi lại lao vào trạng thái khổ tu, George cũng không làm phiền thêm, tạm thời rời khỏi đầu thành.

Tuy nhiên khi chuẩn bị rời đi, anh đột nhiên phát hiện một ánh mắt đầy ẩn ý đang nhìn chằm chằm mình.

Quay đầu lại nhìn, anh thấy ánh mắt đó đến từ Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận.

Một con rồng cái xinh đẹp.

Chợt nảy ra ý định, anh quay người bay đến lối vào khe nứt, nhìn Ngao Nhuận bên trong rồi vái chào: "Chào Tây Hải Long Vương!" Đừng nhìn hiện tại ba vị Hải Long Vương đang bị xích trong luyện ngục, nhưng theo anh biết, sau này họ vẫn là những lãnh chúa yêu tộc thống lĩnh các vùng biển tương ứng.

Nên hiện tại thuận tay kết giao một chút cũng có lợi cho việc tu hành sau này.

Long Cung bốn biển nổi tiếng nhiều bảo vật, diện tích dưới biển vượt xa đất liền, tài nguyên sản xuất chắc chắn phong phú hơn nhiều. "Hắc Long đạo trưởng khách khí quá, bản vương chẳng qua chỉ là tù nhân mà thôi." Ngao Nhuận nhìn Hắc Long đạo nhân trước mặt, cố ý

dùng giọng điệu đầy oán trách nói.

Hắc Long đạo nhân này thực lực không đơn giản, hơn nữa từ việc hiến kế cho anh cả Ngao Quang có thể thấy đây là người rất có đầu óc.

Có lẽ có thể lợi dụng để giúp mình thoát khốn.

Bà đề nghị anh cả Ngao Quang vây khốn Trần Đường Quan, chẳng phải là để tìm cơ hội thoát khỏi luyện ngục, lấy lại tự do sao. "Tù nhân chỉ là tạm thời thôi, đợi kế hoạch của Đông Hải Long Vương thành công, Long Tộc thoát khốn, tự nhiên sẽ không còn là tù nhân nữa." George nheo mắt cười đáp.

Anh biết từ Thân Công Báo rằng chuyện vây thành là do Ngao Nhuận đề xuất, nên trong lòng cũng có vài suy đoán. "Anh cả, anh cả sẽ không quan tâm đến chúng tôi đâu, e rằng đến lúc đó chỉ có ông ấy hưởng vinh hoa phú quý, còn chúng tôi vẫn sẽ tiếp tục bị trấn áp dưới luyện ngục đáy biển." Ngao Nhuận thở dài đầy vẻ đáng thương. "Tưởng năm xưa ông ấy vì lấy lòng Thiên Đình mà bán đứng cả ba anh em chúng tôi.

Ông ấy là hạng người gì tôi rõ nhất.

Hắc Long đạo trưởng, anh đừng để bị bán đứng mà vẫn tưởng mình chiếm được hẻo giống như chúng tôi nhé." "Ly gián kế sao?" George lập tức hiểu ý đồ của Ngao Nhuận. "Xem ra là muốn mượn tay mình để thoát khốn." Anh giả vờ hơi do dự, lại vái chào lần nữa. "Đa tạ Long Vương đã nhắc nhở!" "Cũng vì anh là Long Tộc nên bản vương mới nhắc nhở, không muốn anh rơi vào kết cục như tôi." Ngao Nhuận lắc mình một cái hóa thành hình người, chỉ là trên cổ và hai tay đều có dây xích lấp lánh.

Bà thấy George luôn duy trì hình người, tưởng anh là loại rồng thích thân người, nên cũng hóa thành thân người để dễ gây thiện cảm

hơn. "Cũng khá xinh đẹp đấy!" Thấy Ngao Nhuận hóa thân người, George thầm cảm thán trong lòng.

Chương 626

Bà mặc bộ long giáp bó sát, thân hình chữ S cực chuẩn, dung mạo tuyệt mỹ, cặp sừng rồng trên đầu càng tăng thêm một loại quyến rũ dị tộc độc đáo. "Tôi có biết chút ít thuật giải chú, không biết có thể xem qua Tỏa Long Liên trên người Long Vương không?" So với nhan sắc của Ngao Nhuận, thứ thu hút anh hơn là sợi xích trên cổ và tay bà.

Có thể xích được ba vị Kim Tiên và vô số Siren, sợi xích này chắc chắn là một pháp bảo vô cùng lợi hại, đáng để xem qua.

Ngao Nhuận bay đến trước mặt George, tư thế sẵn sàng cho anh xem tùy ý, trong mắt càng lộ vẻ quyến rũ.

Là Tây Hải Long Vương cao quý, mẫu long có địa vị tôn quý nhất Long Tộc hiện tại, khi lộ ra vẻ yếu đuối quyến rũ thế này, tin rằng không con rồng nào trên đời có thể cưỡng lại được.

Đặc biệt bà biết Hắc Long đạo nhân chỉ là một con rồng hoang, chắc chắn càng khó thoát khỏi sự cám dỗ.

Giống như một vị nữ hoàng cao cao tại thượng nay lâm vào cảnh nô lệ và đưa ra lời thỉnh cầu, dù là vì tinh thần chính nghĩa hay vì dục vọng thì cũng rất khó từ chối.

Mỹ nhân kế vốn là một trong những kế sách hiệu quả nhất thế gian.

Long Tộc ở phương diện này đặc biệt dễ trúng chiêu, dục vọng mạnh hơn các yêu tộc khác nhiều, nên mới có nhiều con lai kỳ quái như vậy. "Đúng là có chút thú vị." George lộ ra vẻ mặt như bị mê hoặc, áp sát vào Ngao Nhuận, nhưng sự chú ý lại đặt vào sợi xích Tỏa Long Liên kia để bắt đầu phân tích kỹ lưỡng.

Là một cường giả cấp Đơn thể vũ trụ đã tạo ra vũ trụ của riêng mình, học tập hệ thống ma pháp của mười một thế giới và không ngừng nuốt chửng các thế giới để mạnh lên, anh cũng có trình độ rất cao trong việc luyện khí.

Vì thế sau khi phân tích một lát, anh nhanh chóng hiểu được tình trạng đại khái của Tỏa Long Liên.

Pháp bảo này không biết làm từ kim loại gì, nói chung độ kiên cố không phải sức mạnh thô bạo có thể phá hủy.

Hơn nữa nó còn kết nối với một trận pháp đặc biệt, có thể áp chế yêu lực trong cơ thể người bị xích, càng muốn thoát ra thì lực áp chế càng mạnh.

Nếu muốn phá giải, một là phá hủy trung tâm trận pháp do Đông Hải Long Vương và Đông Hải Long Tộc cung cấp sức mạnh.

Hai là phải có thần chú tương ứng mới mở được.

Còn nếu muốn dùng sức mạnh thô bạo phá xích, trừ khi có pháp bảo nổi tiếng về sức phá hoại, hoặc là đạt đến tu vi Đại La Kim Tiên. "Cũng không phải là không thể mở được." Tính toán thực lực hiện tại của mình, George thấy nếu anh muốn thì thực sự có xác suất nhất định giải trừ được xiềng xích.

Về pháp bảo phá hoại, anh có thể dùng thanh kiếm Ea (Thiên Địa Quai Ly Kiếm), kết hợp với Khai Tỏa Chú (Alohomora) đã được tối ưu hóa đến cực hạn.

Hai thứ kết hợp, dốc toàn lực thì không dám nói mở được xích của toàn bộ Siren, nhưng mở xích cho ba vị Hải Long Vương thì không khó.

Tất nhiên, dù làm được anh cũng sẽ không làm bây giờ.

Thả ba vị Hải Long Vương ra là vừa đắc tội Đông Hải Long Tộc,

vừa đắc tội cả Ngọc Hư Cung.

Tuy nhiên anh cũng không từ chối thẳng thừng, vẫn tiếp tục đóng vai bị Ngao Nhuận quyến rũ.

Chuyện Na Tra và Ngao Bính thăng tiên có thành công hay không, tương lai phát triển thế nào còn nhiều điều chưa chắc chắn, không cần thiết phải phân chia lập trường ngay lúc này.

Nếu có biến hóa gì, biết đâu lại có khả năng hợp tác thực sự. "Hắc Long đạo trưởng, thấy thế nào?" Ngao Nhuận thổi hơi vào tai George hỏi.

George vội vàng giả vờ căng thẳng lùi lại: "Sợi xích này không tầm thường, tôi phải về suy nghĩ kỹ mới được, nhưng nếu không có sự cho phép của Đông Hải Long Vương, dù có cách tôi cũng không thể tự tiện thả bà ra." "Không sao, tôi biết khó khăn của anh, lúc nào rảnh cứ qua đây trò chuyện với tôi là được." Ngao Nhuận mỉm cười, không để tâm.

Nếu Hắc Long đạo nhân sa ngã nhanh như vậy bà mới thấy nghi ngờ.

Phản ứng hiện tại mới là bình thường, bà tin rằng chẳng bao lâu nữa bà có thể thu phục được anh để sử dụng.

Đến lúc đó chỉ cần anh tìm cơ hội phá hủy trận pháp trấn áp của Ngao Quang, bà sẽ có cơ hội cùng Ngao Khâm và Ngao Thuận cùng phát lực thoát khỏi Tỏa Long Liên. "Nếu Long Vương điện hạ đã muốn, tôi tự nhiên sẵn lòng bồi tiếp." Ngao Nhuận dù sao cũng sống nhiều năm như vậy, có lẽ có thể moi được vài bí mật từ miệng bà, nên George đáp ứng rất sảng khoái.

Thế là những ngày tiếp theo, George ngoài việc tìm Thân Công Báo trò chuyện, luận đạo, thì lại tìm Ngao Nhuận uống rượu ăn thịt,

kể về lịch sử và vinh quang nghìn năm trước của Long Tộc.

Thân Công Báo tuy tư chất không cao nhưng được cái chăm chỉ, đạo thuật của Ngọc Hư Cung có tư cách học gã đều học hết, chỉ có điều không ai chỉ dẫn nên luyện bình thường.

Giao lưu với Thân Công Báo cũng giúp anh thu hoạch được nhiều, thậm chí học được một số đạo thuật cơ bản của Thiên Cang và Địa Sát.

Tương tự, những hiểu biết về quy tắc ma pháp của George cũng giúp Thân Công Báo thu hoạch lớn hơn.

Nhiều đạo thuật trước đây không hiểu rõ, qua việc luận đạo với George đều có phát hiện mới, thậm chí lờ mờ cảm thấy mình đã nắm vững.

Tuy quy tắc mỗi thế giới khác nhau nhưng nhiều thứ cốt lõi vẫn tương đồng.

Giống như Clow Reed kết hợp đạo thuật và ma pháp tạo ra thẻ bài Clow.

George hiện giờ cũng có thể chuyển hóa nhiều lý thuyết ma pháp thành lý thuyết đạo pháp để giảng giải.

Nếu luận về sự hiểu biết ma pháp, anh có lẽ không thua gì Đại La Kim Tiên.

Đến ngày thứ ba vây thành, một chuyện ngoài ý muốn xảy ra, em trai Thân Công Báo là Thân Tiểu Báo đã tìm đến nhờ la bàn định vị mà Thân Công Báo đưa cho.

Bởi vì Thân Công Báo từng nói, đợi khi em trai có thể biến thành hình người sẽ đưa vào Ngọc Hư Cung.

Nhưng tình hình hiện tại rõ ràng là không được.

Vì thế Thân Công Báo đành bảo em trai đợi khi gã trở thành Thập Nhị Kim Tiên mới đưa vào, đồng thời đưa những viên tiên đan gã tích cóp sáu năm không nỡ ăn cho em trai mang về cho cha.

Cậu em trai cũng rất hiểu chuyện, nghe lời quay về quê nhà Thất Sơn Ngũ Lĩnh.

Trong đó, George phát hiện khi đối diện với em trai, Thân Công Báo không còn nói lắp nữa.

Chứng tỏ tật nói lắp của gã có thể là do tâm lý tự ti vì bị kỳ thị ở Ngọc Hư Cung gây ra chứ không phải bẩm sinh.

Cũng phải thôi, Thân Công Báo cũng sắp đạt tu vi Kim Tiên, bình thường không thể nói lắp được.

Sau khi rời khỏi Trần Đường Quan, Thái Ất Chân Nhân đưa Na Tra và Ngao Bính cưỡi heo bay khổng lồ, bay thẳng đến Ngọc Hư Cung ở núi Côn Luân.

Vì cần dặn dò các quy tắc khi vào Ngọc Hư Cung và bàn bạc cách phối hợp để che mắt thiên hạ, nên heo bay di chuyển không nhanh, mất cả ngày trời mới đến nơi. "Oa, đông người quá!" Na Tra nhìn dãy núi Côn Luân uốn lượn, vô số người xếp hàng đi về phía một cổng đá bạch ngọc cao hàng trăm mét, không khỏi hưng phấn.

Ngao Bính cũng thốt lên một tiếng kinh ngạc tương tự.

Thái Ất Chân Nhân thấy vậy đắc ý cười nói: "Đây đều là những người đến bái sư tu tiên ở Ngọc Hư Cung chúng ta, Xiển Giáo lừng danh bốn biển, người đời vô cùng hướng tới!" Nói đoạn ông ta lấy ra một miếng ngọc bội màu xanh lục, khoe với Na Tra và Ngao Bính: "Nhìn cái này đi, Lục Bội, chứng nhận tiên nhân của Xiển Giáo, có nó thì đi khắp thiên hạ ai cũng phải nể mặt." "Thành tiên thật tốt." Ngao Bính nhìn miếng ngọc, nhớ đến Long Tộc đang bị trấn áp ở Đông Hải,

khẽ thở dài.

Đồng thời trong lòng cậu cũng thầm hạ quyết tâm, nhất định phải thành tiên, nhất định phải giúp Long Tộc thoát khỏi cảnh khốn cùng.

Na Tra thì đầy vẻ bất tiết: "Chỉ một cái thẻ xanh nhỏ mà đại diện được cho tiên nhân sao?

Cầm nó thì cũng vẫn vậy thôi." "Hai người anh trai của con đã thành tiên từ lâu và đều có Lục Bội rồi, nếu con không lấy được thì mất mặt lắm đấy!" Thái Ất Chân Nhân qua mấy năm chung sống đã nắm thóp được tính khí và điểm yếu của Na Tra.

Na Tra nghe vậy quả nhiên không còn vẻ hờ hững như trước, ưỡn ngực đầy kiêu ngạo nói: "Tiểu gia ta lợi hại thế này, dăm ba cái khảo hạch thăng tiên có là gì, lần này nhất định sẽ lấy được Lục Bội!" Ngày thứ bảy Long Tộc vây thành, George đang cùng Thân Công Báo ngồi trên thành uống rượu luận đạo.

Chương 627

"Báo!" Một vị tướng cá dẫn theo hai tinh linh cá nheo, dìu một thiếu niên bị thương nặng, vội vã chạy lên đầu thành. "Có người muốn gặp Thân đạo trưởng!" "Tiểu Báo!" Thân Công Báo thấy thiếu niên bị thương nặng kia, sắc mặt lập tức đại biến, thân hình loáng một cái đã biến mất tại chỗ, ôm lấy thiếu niên vào lòng.

Hóa ra thiếu niên đó không phải ai khác chính là em trai Thân Tiểu Báo của gã mới tìm đến mấy ngày trước. "Sao lại bị thương đến mức này!" Thân Công Báo gầm lên một tiếng phẫn nộ.

Lúc này Thân Tiểu Báo bị một mũi tên xuyên qua bụng, đồng thời nguyên thần cũng vì mũi tên không tầm thường này mà cạn kiệt, cơ bản là vô phương cứu chữa.

Có nghĩa là em trai gã chắc chắn chết, chỉ là trước khi nguyên thần tan biến có thể nói được vài lời trăng trối.

Điều này sao không khiến gã phẫn nộ cho được. "Thân đạo hữu đừng vội, hãy để tôi thử xem, tôi có biết chút thuật trị liệu!" George lóe lên một cái đã xuất hiện trước mặt Thân Công Báo, nhìn vết thương của Thân Tiểu Báo rồi nói.

Vết thương của Thân Tiểu Báo tuy nghiêm trọng nhưng đối với anh thì cũng không quá khó.

Là một thực thể có thể tạo ra thế giới và sự sống, chỉ cần còn một tia linh hồn chưa tan biến hoàn toàn, anh đều có thể đưa vào thế giới do mình tạo ra, dùng quy tắc sinh tử của thế giới mình để cưỡng ép đảo ngược và sửa chữa.

Tuy nhiên cũng có điều kiện nhất định, đó là thực lực của đối phương không được vượt quá anh quá nhiều.

Ví dụ như một Đại La Kim Tiên có nguyên thần sụp đổ, linh hồn sắp tan biến, thì dù anh có đưa vào thế giới của mình cũng chỉ miễn cưỡng duy trì, rất khó phục hồi.

Bởi thực lực Đại La Kim Tiên vượt xa anh, quy tắc đảo ngược sinh tử khó có tác dụng, mà dù có tác dụng thì năng lượng dùng để khôi phục thực lực của Đại La Kim Tiên cũng sẽ khiến thế giới của anh cạn kiệt.

Tương tự, thực lực càng yếu thì càng dễ chữa.

Kiểu yêu tộc vừa mới biết biến hình như Thân Tiểu Báo, anh chẳng cần đưa vào thế giới của mình cũng có thể dễ dàng cứu sống. "Làm phiền đạo hữu cứu mạng Tiểu Báo, sau này đạo hữu có gì sai bảo, Thân Công Báo nhất định tuân theo!" Thân Công Báo vội vàng giao Tiểu Báo cho George, đồng thời hứa hẹn trọng hậu.

George nhận lấy Tiểu Báo rồi cười nói: "Đều là bạn bè, cần gì phải nói thế." Đầu tiên anh dùng ma pháp trị thương khôi phục vết thương trên nhục thân của Thân Tiểu Báo, sau đó lợi dụng quy tắc sinh tử và ma pháp linh hồn, chậm rãi tu bổ nguyên thần cho cậu.

Chỉ chưa đầy một phút, Thân Tiểu Báo đã mở mắt, bật dậy cái rụp. "Anh, mau cứu cha, một đám đạo sĩ đang vây đánh nhà chúng ta, hai cánh tay của cha bị người ta chặt đứt rồi!" "Ai chặt?" Hai mắt Thân Công Báo đỏ ngầu.

Thân Tiểu Báo đáp: "Bọn họ, một đứa tên Na Tra, một đứa tên Ngao Bính." "Hay cho Vô Lượng Tiên Ông, ông lại dám làm đến mức này!" Hai tay Thân Công Báo nắm chặt, răng nghiến đến mức sắp vỡ. "Vô Lượng Tiên Ông này quả thực âm hiểm." Đứng một bên, George nghe cuộc đối thoại cũng dần có suy đoán.

Hai ngày qua anh nghe Thân Công Báo nhắc đến quy trình khảo hạch thần tiên.

Khảo hạch thăng tiên của Vô Lượng Tiên Ông tổng cộng có ba cửa, đều là xuống hạ giới bắt yêu vật.

Nhưng trong đó cũng có thâm ý.

Cửa thứ nhất đối phó với những yêu vật thực lực yếu kém, chúng đa phần ngốc nghếch đáng yêu, không có chí cầu tiến, hằng ngày chỉ biết ăn uống.

Cửa này không khảo nghiệm thực lực mà là quyết tâm, dù yêu tộc có đe dọa hay không, đã là đệ tử Xiển Giáo thì không được mềm lòng.

Thử nghĩ xem, với những yêu tộc vô hại, không có dục vọng tu tiên mà cũng có thể ra tay giết tuyệt, thì tương lai Vô Lượng Tiên Ông có đưa ra mệnh lệnh vô lý và tuyệt diệt nhân tính đến đâu, những đệ tử vượt qua khảo nghiệm này cũng sẽ chấp hành không chút do dự.

Cửa thứ hai đối phó với những yêu tộc có chí tiến thủ, nỗ lực tu hành.

Yêu tộc càng nỗ lực thì thực lực càng mạnh, mối đe dọa với Xiển Giáo càng lớn, đồng thời tranh đoạt nhiều tài nguyên tu hành hơn.

Bắt những yêu tộc này là để đệ tử hiểu rằng yêu tộc là kẻ thù, là đối thủ cạnh tranh tài nguyên tu hành của họ.

Cửa thứ ba đối phó với những yêu tộc thực sự có thực lực.

Những yêu tộc này có thể hiện tại đang an phận, nhưng không chắc ngày nào đó tâm trạng không tốt đi dạo quanh sẽ đe dọa đến Xiển Giáo.

Vì vậy đệ tử vượt qua ba cửa này đa phần sẽ chỉ nghe lệnh Vô Lượng Tiên Ông, đối với yêu tộc cũng không có lòng đồng tình.

Hiển nhiên, đối tượng khảo hạch cửa thứ hai mà Vô Lượng Tiên Ông chọn cho Na Tra và Ngao Bính chính là cha của Thân Công Báo,

Thân Chính Đạo.

Về nguyên nhân thì anh cũng đoán được đôi chút.

Vô Lượng Tiên Ông có lẽ không rõ chuyện xảy ra ở Trần Đường Quan, cũng không biết mối quan hệ giữa Ngao Bính và Thân Công Báo.

Ước chừng chỉ là lợi dụng thực lực khá tốt của Ngao Bính và Na Tra để thuận tay bắt Thân Chính Đạo - một yêu tộc vừa khớp điều kiện cửa thứ hai mà thực lực lại rất mạnh.

Mục đích là để gián tiếp khống chế Thân Công Báo.

Giờ đây Thân Công Báo đã rời khỏi đội bắt yêu, không còn dưới quyền quản lý của Vô Lượng Tiên Ông, nên ông ta muốn dùng Thân Chính Đạo để uy hiếp gã tiếp tục nghe lời.

Còn tại sao Vô Lượng Tiên Ông phải khống chế Thân Công Báo?

Thứ nhất, Thân Công Báo là một trong số ít người biết bộ mặt thật của Vô Lượng Tiên Ông và nắm rõ những gì ông ta làm, nếu không khống chế trong tay thì Vô Lượng Tiên Ông chắc chắn không yên lòng.

Dù Vô Lượng Tiên Ông làm mọi thứ vì Xiển Giáo và sư tôn cũng ngầm cho phép, nhưng chung quy cũng là việc không thể đưa ra ánh sáng.

Nếu bị lộ hoàn toàn thì Vô Lượng Tiên Ông chắc chắn cũng sẽ bị sư tôn trừng phạt.

Thứ hai, theo suy đoán của anh dựa trên tiến trình Phong Thần Bảng, Vô Lượng Tiên Ông có lẽ muốn thông qua việc khống chế Thân Công Báo để giành tiên cơ cho Xiển Giáo trong cuộc chiến Phong Thần tương lai.

Là đại đệ tử của Xiển Giáo, người đại diện của Ngọc Hư Cung, Vô Lượng Tiên Ông chắc hẳn biết nội tình của cuộc chiến Phong Thần.

Danh sách trên Phong Thần Bảng lẽ ra đã được định sẵn khi Tam Thanh luyện chế bảng.

Chỉ có điểm khác là theo tiến trình bình thường, những tu sĩ trong danh sách này đều còn sống khi vào bảng, trở thành chính thần của Thiên Đình, nên không hoàn toàn bị Ngọc Đế tiết chế.

Đối với đệ tử Tam Giáo mà nói, đây cũng coi như chuyện tốt, dù sao cũng không tổn thất gì mà còn kiếm được một công việc béo bở.

Mà trong Tam Giáo, số người lên bảng nhiều nhất là đệ tử Tiệt Giáo, đa phần là yêu tộc, điều này rõ ràng không phù hợp với lợi ích của Xiển Giáo.

Nên Vô Lượng Tiên Ông muốn lợi dụng Thân Công Báo - đệ tử Xiển Giáo có giao tình tốt nhất với đệ tử Tiệt Giáo - để mưu tính đưa những người có tên trong bảng của Tiệt Giáo vào cuộc.

Cuối cùng để họ thân tử đạo tiêu, linh hồn lên bảng, hoàn toàn biến thành Golem của Thiên Đình.

Như vậy dù đệ tử Tiệt Giáo lên bảng nhiều nhất cũng không đe dọa được Xiển Giáo.

Tất nhiên đây chỉ là những suy đoán của anh dựa trên ký ức kiếp trước kết hợp với tình hình hiện tại, cụ thể thế nào thì phải từ từ xem xét. "Hống!" Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tiếng rồng ngâm cực lớn.

Chỉ thấy một con rồng xanh khổng lồ xé toạc không trung lao tới, nhắm thẳng về phía Trần Đường Quan với ý đồ xấu xa rõ rệt. "Thú kết giới!" Lý Tĩnh và Ân phu nhân bay lên đầu thành, ra lệnh cho Thái

Ất Chân Nhân để thú kết giới mở màn chắn, tạm thời ngăn con rồng xanh bên ngoài thành.

Tuy nhiên con rồng xanh đó thực lực phi phàm, liên tiếp va chạm mấy lần đã phá vỡ màn chắn của thú kết giới ngay tại chỗ.

Chương 628

"Ba vị Long Vương, còn không ra tay!" Theo lệnh của Thân Công Báo, Tây Hải Long Vương, Nam Hải Long Vương và Bắc Hải Long Vương đồng thời xuất hiện, ba luồng hơi thở rồng khổng lồ phun ra, tiêu diệt con rồng xanh ngay tại chỗ.

Tuy nhiên sau khi rồng xanh bị diệt, nó lại hóa thành một cây vương trượng, quay về tay một lão già tóc hạc da mồi, mặc đạo bào.

Người đến chính là đại đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, chưởng giáo đại lý của Ngọc Hư Cung, Vô Lượng Tiên Ông. "Hừ, Long Tộc quả nhiên có vấn đề." Thấy ba vị Long Vương xuất hiện, Vô Lượng Tiên Ông không tỏ ra quá ngạc nhiên.

Thái Ất Chân Nhân dẫn hai đồ đệ đi tham gia khảo hạch thăng tiên, trong đó một người lại là Tam thái tử Ngao Bính của Long Tộc, còn là Linh Châu chuyển thế, điều này khiến ông ta nảy sinh nghi ngờ.

Dù Thái Ất giải thích rất kín kẽ, và trong cuộc họp Kim Tiên các sư đệ khác cũng đồng ý với quan điểm của Thái Ất, nhưng ông ta luôn cảm thấy có gì đó mờ ám.

Ban đầu ông ta đã có kế hoạch lấy Long Tộc để luyện đan, nhân cơ hội này có thể dùng làm phép thử.

Đại chiến Phong Thần sắp tới, đệ tử Xiển Giáo cần nhiều tiên đan hơn để tăng tu vi.

Nhưng qua nhiều năm săn bắt của đội bắt yêu, những yêu vật có thực lực ở hạ giới ngày càng khó tìm, yêu vật không có thực lực thì không luyện được tiên đan tốt.

Vì thế ông ta nảy sinh ý định nhắm vào Long Tộc bốn biển.

Long Tộc bốn biển thực lực mạnh mẽ, lại có vô số Siren, nếu đều có thể luyện hóa thành tiên đan cho đệ tử Xiển Giáo dùng thì thực lực của Xiển Giáo sẽ tăng vọt.

Đáng tiếc, mấy lần họp Kim Tiên, ông ta để Lộc Đồng thăm dò nhưng các sư đệ đều không đồng ý đối phó với Long Tộc.

Nguyên nhân chính là danh bất chính ngôn bất thuận, tấn công Long Tộc đã quy thuận sẽ làm tổn hại danh tiếng của Xiển Giáo, khiến tu sĩ thiên hạ cười chê.

Vì thế, muốn không tổn hại danh tiếng Xiển Giáo thì phải có cái cớ hợp lý.

Kế hoạch ban đầu của ông ta là biến cây gậy của mình thành rồng xanh tấn công Trần Đường Quan, giết vài người phàm, tạo ra giả tượng Long Tộc rời Đông Hải tấn công con người.

Sau đó trước khi sự thật được xác định, ông ta sẽ đích thân dẫn đội bắt yêu luyện hóa cả Long Tộc thành tiên đan.

Long Tộc là nạn nhân bị diệt, lại có lời khai của dân chúng Trần Đường Quan, mọi chuyện sẽ rất hợp tình hợp lý, không ai truy cứu thêm gì nữa.

Còn Ngao Bính - Linh Châu chuyển thế kia cũng dễ xử lý.

Nếu dám phản kháng thì kết luận là cùng hội cùng thuyền với Long Tộc, thậm chí có thể vu khống rằng việc tráo đổi Ma Hoàn và Linh Châu là âm mưu của Long Tộc, rồi trực tiếp giết luyện thành tiên đan cực phẩm.

Nếu không phản kháng thì từ từ tẩy não, bắt cậu ta phải chuộc tội cho Long Tộc, tương lai trở thành tay sai trung thành của Xiển Giáo.

Giờ xem ra những lời Thái Ất nói chưa chắc đã là thật, chuyện Linh Châu và Ma Hoàn có khi thực sự liên quan đến Long Tộc.

Nếu không thì ba vị Long Vương bị trấn áp dưới đáy biển sao lại xuất hiện ở Trần Đường Quan.

Nhưng như vậy lại càng tốt.

Trực tiếp tiêu diệt cả Trần Đường Quan, sau đó giết ba con rồng, vứt xác ở đây, tạo thành giả tượng ba con rồng tấn công Trần Đường Quan thì càng hoàn mỹ hơn.

Nếu Long Tộc không có ý mưu phản, sao ba con rồng bị trấn áp lại xuất hiện ở đây?

Đông Hải Long Vương sẽ không có cách nào giải thích, thậm chí ông ta còn có thể lợi dụng thêm sức mạnh của Ma Hoàn. "Đại sư huynh, đã lâu không gặp!" Thân Công Báo tay cầm Lôi Tiên, xuất hiện trước mặt ba vị Long Vương, giận dữ nhìn Vô Lượng Tiên Ông.

Vô Lượng Tiên Ông rõ ràng không ngờ Thân Công Báo lại ở đây, nhưng nghĩ lại một lát, tổng hợp các thông tin, ông ta cũng đoán được đại khái chuyện gì đang xảy ra.

Vì thế ông ta lên tiếng trước: "Thân Công Báo, ngươi cấu kết với Long Tộc, muốn làm gì?" "Tôi còn định...

định hỏi ông đây, ông bắt cha tôi định làm gì!" Thân Công Báo chỉ Lôi Tiên về phía Vô Lượng Tiên Ông, mặt đầy phẫn nộ.

Vô Lượng Tiên Ông nhướng mày: "Ai nói ta bắt cha ngươi?" "Chuyện nhà tôi chỉ có ông rõ nhất, nếu không phải ông chỉ thị, Na Tra và Ngao Bính sao lại tìm đến cha tôi để khảo hạch.

Hơn nữa vết tên của em trai tôi nhìn là biết ngay, là do đồ đệ Lộc Đồng của ông làm." Thân Công Báo đưa ra những chứng cứ mình nắm được một cách mạch lạc.

Vô Lượng Tiên Ông nghe vậy cũng không giả vờ nữa, vuốt râu nói: "Không hổ là nhân tài do lão phu dẫn dắt vào cửa, cái gì cũng

không qua mắt được ngươi." Thấy Thân Công Báo và đoán được tình hình Ma Hoàn, Linh Châu, nụ cười trên mặt ông ta càng đậm hơn.

Ban đầu ông ta còn sợ Ma Hoàn không tin, giờ thì ổn rồi.

Thân Công Báo biết tin em trai bị thương, sau đó tức giận sai khiến ba vị Long Vương đồ sát Trần Đường Quan, quá hợp tình hợp lý, chỉ cần để lại hai con thú kết giới không biết chân tướng còn sống là được.

Quả là thiên y vô phùng. "Lộc Đồng, Hạc Đồng, ra đây đi!" Ông ta vung tay, sau lưng xuất hiện một nam một nữ, chính là hai đồ đệ có thực lực cận Kim Tiên của ông ta.

Đoán rằng Trần Đường Quan lần này không đơn giản, để phòng hờ, ông ta cũng mang theo hai đồ đệ.

Bản thể của ông ta đang cùng sư tôn luyện chế Phong Thần Bảng, kẻ ở Ngọc Hư Cung này chỉ là hóa thân tách ra từ cây vương trượng pháp bảo, cùng lắm chỉ phát huy được thực lực Thái Ất Kim Tiên.

Tại sao lần này không mang theo đệ tử đội bắt yêu?

Bởi vì Vô Lượng Tiên Ông biết đám đệ tử đó tuy trung thành với ông ta, nhưng tiền đề là phải đối phó với yêu tộc để bảo vệ lợi ích của Xiển Giáo.

Đối phó yêu tộc thì sẽ có thêm tiên đan được luyện ra, họ cũng có thể dùng để thăng tiến tu vi.

Mà bảo vệ lợi ích Xiển Giáo chính là bảo vệ lợi ích của chính họ.

Vì thế dù những yêu tộc đó không phải loại gây họa mà là loại lương thiện, họ vẫn sẵn lòng nghe lệnh Vô Lượng Tiên Ông để săn bắt.

Giống như gà vịt tuy vô hại nhưng có thể làm no bụng, con người

vẫn sẽ giết để ăn.

Đối với đệ tử đội bắt yêu, do bị Vô Lượng Tiên Ông nhồi nhét lý niệm và tam quan, cái nhìn của họ về yêu tộc cũng giống như con người đối với gà vịt vậy.

Những yêu tộc bái vào Ngọc Hư Cung như Lộc Đồng, Hạc Đồng và Thân Công Báo thì chỉ là những con chó săn của bề trên và lãnh đạo nuôi, bề ngoài phải tôn trọng một chút nhưng thâm tâm vẫn coi khinh.

Nhưng nếu bắt họ đồ sát cả một thành Trần Đường Quan toàn người phàm, thì đa phần đệ tử đội bắt yêu không làm được.

Hầu hết con người giết gà vịt heo bò không thấy gì, nhưng bảo giết người thì lại là chuyện khác.

Hạc Đồng và Lộc Đồng thì khác, họ vốn là yêu tộc, giết người không có cảm giác gì lớn, lại bị thần chú của ông ta hạn chế nên không dám trái lệnh.

Thực ra nếu không nhận ra Trần Đường Quan có điều bất thường, ông ta còn chẳng mang theo Hạc Đồng và Lộc Đồng.

Bởi vì diệt sạch Trần Đường Quan, giết bao nhiêu người phàm như vậy, dù ông ta là Đại sư huynh của Xiển Giáo và làm vì Xiển Giáo đi nữa, nếu bị lộ thì tuyệt đối không có kết cục tốt. "Dù sao cũng làm việc bẩn cho ông bao năm, tôi còn đoán được ông đến Trần Đường Quan giả thần giả quỷ là để...

để đổ tội cho Long Tộc đúng không!" Thân Công Báo nhìn Lộc Đồng và Hạc Đồng xuất hiện, lạnh lùng hừ một tiếng.

Có gã, có ba vị Long Vương, lại có Hắc Long đạo nhân ở dưới, dù Vô Lượng Tiên Ông có dẫn theo hai đồ đệ cũng không thể tiêu diệt sạch Trần Đường Quan được.

Nên lúc này gã không sợ.

Thế nhưng cảnh tượng tiếp theo lại khiến gã biến sắc.

Chương 629

"Có hứng thú làm một cuộc giao dịch không, tiên trưởng..." Tây Hải Long Vương không tấn công Vô Lượng Tiên Ông, mà bay đến đối diện ông ta.

Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận cũng tiến lại gần: "Là người quản sự của Ngọc Hư Cung, chắc hẳn ông biết thần chú giải Định Hải Tỏa Long Liên này." Rõ ràng, ba vị Long Vương muốn đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông để ông ta giúp mở xích, lấy lại tự do.

Vì đây là cơ hội thoát khốn duy nhất của họ lúc này.

Ban đầu họ muốn dụ dỗ Hắc Long đạo nhân, nhưng anh cứ do dự mãi không quyết tâm giúp họ.

Nếu đợi Ngao Bính và Na Tra thành tiên quay về thì sẽ muộn mất.

Họ sẽ lại bị Ngao Quang giam dưới luyện ngục đáy biển, không bao giờ còn cơ hội thoát ra nữa.

Nên dù biết đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông chắc chắn sẽ bị hạn chế, họ cũng không muốn từ bỏ. "Biết thì sao?" Vô Lượng Tiên Ông ban đầu lộ vẻ kinh ngạc, sau đó giãn chân mày.

Không ngờ ba vị Long Vương bị trấn áp lại có ý đồ khác, đúng là trời giúp ông ta.

Ban đầu ông ta còn tưởng hạ gục Thân Công Báo và ba vị Long Vương sẽ tốn không ít công sức.

Giờ nếu họ muốn đầu hàng thì chẳng tốn chút sức lực nào.

Hơn nữa hiện trường sẽ càng chân thực, đúng là Long Tộc đã tấn công Trần Đường Quan, không ai có thể tìm ra sự thật nữa. "Các... các người muốn phản bội!" Thân Công Báo thông minh thế nào, Vô

Lượng Tiên Tôn đoán được mục đích của ba con rồng, gã cũng đoán được.

Nếu họ phản bội thì hôm nay mọi người đều chết chắc. "Hừ, nghìn năm trước bốn anh em cùng đối kháng tiên giới, rốt cuộc là ai bội tín nghĩa trước, đẩy chúng tôi vào luyện ngục?

Vô Lượng Tiên Ông muốn đối phó Ngao Quang, chúng tôi cầu còn không được!" Nam Hải Long Vương Ngao Khâm giận dữ phản bác.

Ngao Nhuận cười hì hì nhìn Vô Lượng Tiên Ông: "Nghe danh Vô Lượng Tiên Ông dùng người không câu nệ, thực lực ba chúng tôi chắc ông cũng rõ.

Nếu có thể cứu chúng tôi thoát khỏi luyện ngục, đắc đạo thành tiên, chúng tôi nguyện làm trâu làm ngựa." "Cộng thêm dâng lên bí mật về Linh Châu, Ma Hoàn và kế hoạch của Ngao Quang!" Bắc Hải Long Vương sợ Vô Lượng Tiên Ông từ chối nên vội bổ sung. "Ti tiện, nhuệ khí phản... phản kháng tiên giới năm xưa của các người đâu hết rồi?" Thân Công Báo mắng một câu, trong lòng nhanh chóng tính toán đường thoát.

Ngao Nhuận vốn luôn điềm tĩnh nay hiếm khi có cảm xúc dao động lớn, trừng mắt nhìn Thân Công Báo: "Trước đây tuổi trẻ vô tri, qua nghìn năm bị giày vò trong luyện ngục mới hiểu quy tắc thực sự của thế gian này do ai định đoạt." Họ cũng không muốn đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông, nhưng đây là lựa chọn duy nhất hiện tại.

Vô Lượng Tiên Ông vuốt chòm râu dài nói: "Thông minh, nhưng ba người các ngươi lật lọng như vậy, lão phu sao có thể tin tưởng được, trừ khi để lão phu hạ chú lên người..." "Chúng tôi đồng ý." Lời Vô Lượng Tiên Ông chưa dứt, ba vị Long Vương đã đưa ra đáp án.

Họ biết ông ta chắc chắn sẽ hạ chú, sau này sống chết nằm trong ý nghĩ của ông ta, đó là cái giá để rời khỏi luyện ngục, họ đã nghĩ thông

suốt rồi. "Ba vị Long Vương khoan đã, tôi có lời muốn nói." Đúng lúc này, George đột nhiên xuất hiện bên cạnh Thân Công Báo.

Ban đầu thấy Vô Lượng Tiên Ông xuất hiện, George định ngay lập tức thu cả Trần Đường Quan vào thế giới của mình rồi điên cuồng chạy trốn.

Đùa sao, Vô Lượng Tiên Ông là đại đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cao thủ mạnh nhất Xiển Giáo trừ Thiên Tôn ra, thực lực có thể đã đạt đến đỉnh phong Đại La Kim Tiên.

Thậm chí có thể là Chuẩn Thánh.

Trong tay không biết có bao nhiêu pháp bảo mạnh mẽ.

Đánh là tuyệt đối không đánh lại.

Thế nhưng qua thăm dò, anh đột nhiên kinh ngạc phát hiện Vô Lượng Tiên Ông này dường như không mạnh như anh tưởng.

Thực lực tuy mạnh hơn hẳn Thân Công Báo, Thái Ất Chân Nhân và ba vị Long Vương, nhưng chưa đến mức hoàn toàn không thể đối phó.

Đến tầm của anh, kẻ địch mạnh hơn mình bao nhiêu vẫn có thể cảm nhận được.

Trường hợp này một là Vô Lượng Tiên Ông thế giới này không giống Nam Cực Tiên Ông ở thế giới Phong Thần, thực lực không mạnh bằng.

Hai là người trước mắt căn bản không phải bản thể, chỉ là một dạng hóa thân thôi.

Giống như phân thân tư duy anh tách ra, thực lực không bằng bản thể vậy.

Thêm vào đó, anh cũng muốn ngăn cản ba vị Long Vương gia

nhập phe đối phương, nên sau khi bố trí xong vòng tròn ma pháp có thể thu cả Trần Đường Quan vào thế giới của mình bất cứ lúc nào, anh mới bay lên. "Ngươi là ai?" Vô Lượng Tiên Ông thấy một tu sĩ lạ mặt xuất hiện, tạm thời ngăn cản ba con rồng đầu hàng, liền nheo mắt lại.

Tu sĩ trước mắt này cho ông ta cảm giác không hề yếu. "Tôi là Hắc Long đạo nhân, chào Vô Lượng Tiên Ông." George mỉm cười vái chào, sau đó nhìn ba vị Long Vương: "Qua thời gian nghiên cứu vừa rồi, tôi đã biết cách phá giải Định Hải Tỏa Long Liên trên người ba vị.

Nếu ba vị muốn, tôi có thể lập tức mở xích cho mọi người." Nguyên nhân cốt lõi khiến ba vị Long Vương đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông chính là muốn thoát khốn, dù phải mang theo thần chú có thể tước đoạt mạng sống ngay lập tức.

Nhưng nếu George có thể giúp họ mở xích mà không cần bị hạ chú, có thể lấy lại tự do, thì liệu họ có đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông nữa không?

Không có thần chú hạn chế, dù ba con rồng có muốn đầu hàng, Vô Lượng Tiên Ông làm sao dám tin tưởng.

Điểm này cả ba vị Long Vương và Vô Lượng Tiên Ông đều rõ mồn một.

Vì thế George đang dùng dương mưu. "Cái gì, Hắc Long, anh thực sự có thể giúp chúng tôi mở Định Hải Tỏa Long Liên sao?" Ba người Ngao Nhuận nghe lời George thì lộ vẻ kích động.

Nếu có thể lấy lại tự do mà không mất cái giá nào, ai lại muốn tính mạng mình bị kẻ khác khống chế.

Họ không ngốc, nhất là Ngao Nhuận, biết tính cách của Vô Lượng Tiên Ông thì tương lai dù họ có trung thành thế nào cũng chẳng có kết

cục tốt. "Hừ, một kẻ tán tu quèn sao có thể mở được Định Hải Tỏa Long Liên của Ngọc Hư Cung ta, thật là chuyện nực cười!" Vô Lượng Tiên Ông lộ vẻ khinh miệt, ông ta cho rằng đối phương chỉ đang câu giờ.

Nhưng dù câu giờ thế nào thì kết cục cũng chẳng thay đổi.

Ba vị Long Vương nghe vậy thì ánh mắt tối sầm lại.

Đúng thế, Hắc Long chỉ là một tán tu, làm sao mở được loại pháp bảo như Định Hải Tỏa Long Liên. "Alohomora!" George không nói nhảm, trực tiếp dùng phép Độn thổ xuất hiện bên cạnh Ngao Nhuận, sau đó dùng sức mạnh thế giới thúc động Khai Tỏa Chú mà anh đã cải tiến vô số lần, đánh vào sợi xích đang trói bà.

Dưới tác dụng của Khai Tỏa Chú vốn đã đạt tầm quy tắc ma pháp, sợi xích trên người Ngao Nhuận lập tức rung lắc dữ dội, dường như có thể bị mở ra bất cứ lúc nào.

Thấy George thực sự có hy vọng mở được xích, Vô Lượng Tiên Ông lập tức biến sắc. "Lộc Đồng, Hạc Đồng, giết hắn cho ta!" Hạc Đồng vỗ cánh hóa thành một cơn lốc kỳ dị cuốn về phía George, Lộc Đồng thì lấy ra pháp bảo cung tiễn, bắn ra vô số mũi tên vàng.

Mục đích của họ là giết George trước khi anh mở được xích, như vậy ba con rồng vẫn chỉ có thể đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông.

Chương 630

"Chặn bọn chúng lại!" Ngao Nhuận thông minh nhường nào, lập tức nhận ra mục đích của Vô Lượng Tiên Ông, bèn hét lên với Ngao Khâm và Ngao Thuận.

Hai người tuy không thông minh bằng nhưng biết nghe lời Ngao Nhuận thì không bao giờ sai, liền dốc sức chặn đứng đòn tấn công của Hạc Đồng và Lộc Đồng. "Tìm chết!" Vô Lượng Tiên Ông thấy hai đồ đệ bị chặn lại thì nổi trận lôi đình, đích thân ra tay tấn công George để ngăn anh mở xích.

Nhưng ông ta bị Thân Công Báo cầm Lôi Tiên chặn lại.

Chỉ là Thân Công Báo sao có thể là đối thủ của Vô Lượng Tiên Ông, mới vài chiêu đã bị đánh trọng thương văng về phía thành trì.

May mà lúc này Lý Tĩnh và Ân phu nhân cũng tổ chức thủ quân Trần Đường Quan, dùng khí giới và cung tên cỡ lớn tấn công Vô Lượng Tiên Ông.

Đám Siren cũng theo lệnh của ba vị Long Vương, từng kẻ một liều chết chắn trước mặt Vô Lượng Tiên Ông.

Nhờ những sự ngăn cản này mà George có đủ thời gian để mở xích. "Ea - Thiên Địa Quai Ly Kiếm!" Chỉ dựa vào Khai Tỏa Chú thì vẫn chưa thể mở hoàn toàn sợi xích.

Nên khi đang dùng Khai Tỏa Chú, George rút thanh kiếm Ea ra, dốc toàn lực chém một nhát vào sợi xích đang rung lắc. "Rắc!

Rắc!

Rắc!" Ba sợi xích trói Ngao Nhuận lập tức đứt lìa, bà lấy lại được tự do. "Hắc Long, cảm ơn anh!" Ngao Nhuận kích động xoay một

vòng tại chỗ, sau đó hóa thành hình người, hôn mạnh một cái lên mặt George để cảm ơn anh đã giúp mình thoát khỏi khổ hải, giành lại tự do.

Lần này không phải cố ý quyến rũ, mà thực sự là vì quá vui sướng khi có được tự do. "Đều là bạn bè mà, không cần cảm ơn." George sững người một lát, nhưng nhanh chóng phản ứng lại, mỉm cười xua tay. "Bạn bè, tốt, vậy Ngao Nhuận tôi kết người bạn này!" Ngao Nhuận biết Hắc Long giúp họ mở xích phần nhiều có thể là vì không muốn họ đầu hàng Vô Lượng Tiên Ông khiến Trần Đường Quan bị diệt.

Nhưng Hắc Long thực sự đã giúp họ mở xích, và không hề đưa ra yêu cầu nào.

Thậm chí còn không bảo họ phải giúp đối phó Vô Lượng Tiên Ông.

Vì vậy, dù lời của Hắc Long có chút hư ảo, bà vẫn sẵn lòng kết bạn. "Ngao Khâm, để ông ta cho tôi, anh qua chỗ Hắc Long để anh ấy mở xích cho." Ngao Nhuận vung tay xé ra một vết nứt không gian, nhanh chóng đổi vị trí với Ngao Khâm, thay gã chặn Hạc Đồng.

George cũng không chậm trễ, tiếp tục dùng Khai Tỏa Chú phối hợp với kiếm Ea để mở xích trên người Ngao Khâm. "Ha ha ha, bản vương cuối cùng cũng tự do rồi!

Tốt, Hắc Long, ân tình này tôi ghi nhớ.

Không nói gì nhiều, hôm nay có Ngao Khâm tôi ở đây, nhất định giúp anh giữ vững Trần Đường Quan!" So với một Ngao Nhuận đầy trí tuệ, đầu óc Ngao Khâm đơn giản hơn nhiều, cũng chẳng nghĩ ngợi sâu xa.

Vốn dĩ mấy ngày qua chung sống gã đã thấy Hắc Long rất khá, nói

chuyện dễ nghe, lại hay uống rượu ăn thịt cùng gã, nghe gã chém gió về vinh quang năm xưa của Long Tộc.

Giờ lại giúp gã mở xích, giúp gã không phải làm nô lệ cho Vô Lượng Tiên Ông, lại có thể rời khỏi luyện ngục giành tự do.

Nên gã thực sự coi Hắc Long là hảo huynh đệ, nếu hảo huynh đệ muốn bảo vệ Trần Đường Quan thì gã nhất định sẽ dốc sức giúp đỡ. "Vậy đa tạ Ngao huynh!" George cũng vỗ mạnh vào vai Ngao Khâm để cảm ơn.

Trong ba vị Long Vương, gã này là người thật thà, dễ dụ và chân chất nhất. "Con hươu yêu nhỏ bé kia mà cũng dám làm càn, để Long gia gia ngươi đến tiếp chiêu!" Trên người Ngao Khâm trào ra ngọn lửa như dung nham, cầm một chiếc đại rìu lao về phía Lộc Đồng.

Những mũi tên vàng của Lộc Đồng bắn vào người Ngao Khâm mà nhất thời khó có thể xuyên thủng phòng ngự.

Trong lúc Ngao Khâm kịch chiến với Lộc Đồng, George cũng mở xích cho Ngao Thuận vừa được thay ra.

Ngao Nhuận kiềm chế Hạc Đồng, Ngao Khâm kiềm chế Lộc Đồng; Thân Công Báo, Siren ba biển cùng quân đội của Lý Tĩnh, Ân phu nhân thì vây khốn Vô Lượng Tiên Ông.

Hai người trước đối đầu một chọi một đều chiếm thế thượng phong, còn người sau tuy là bị vây đánh nhưng thực lực lại ở thế áp đảo tuyệt đối.

Vô Lượng Tiên Ông dù không phải chân thân nhưng cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên, trong khi kẻ mạnh nhất trong nhóm vây đánh là Thân Công Báo cũng chỉ mới xấp xỉ Kim Tiên. "Tôi không giỏi chiến đấu, mong Ngao Thuận huynh có thể qua giúp đỡ một tay." Sau khi mở xích xong, George đề nghị với Ngao Thuận.

Ngao Thuận không nói lời thừa, vung hai thanh trường đao chém thẳng vào cái đầu bóng loáng như quả đào của lão già gian ác kia.

Thấy Ngao Thuận gia nhập cuộc vây đánh, biết rằng dù có dốc toàn lực thì e rằng trong thời gian ngắn cũng không hạ được Trần Đường Quan, huống hồ còn một Ngao Quang chưa xuất hiện.

Vô Lượng Tiên Ông lập tức gọi Lộc Đồng và Hạc Đồng lùi ra ngoài thành, dừng cuộc chiến.

Kế hoạch không thể hoàn thành, đánh tiếp cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

"Có thể hóa giải Định Hải Tỏa Long Liên, thủ đoạn thật cao minh.

Không biết vị đạo hữu này sư thừa từ đâu?" Sau khi thoát khỏi chiến đấu, Vô Lượng Tiên Ông không nhìn ba vị Long vương, cũng không nhìn Thân Công Báo, mà lại khóa chặt ánh mắt vào George.

Trong tình huống không biết pháp chú giải tỏa của Định Hải Tỏa Long Liên mà có thể dùng phương pháp của riêng mình để hóa giải xiềng xích, tuy chỉ là ba sợi xích phân nhánh chứ không phải toàn bộ trận pháp tỏa yêu, nhưng cũng đã vô cùng lợi hại.

Có năng lực như vậy, đối phương rất có thể không phải tán tu, mà là có nguồn gốc nào đó.

Có lẽ là đến từ Tiệt Giáo, hoặc có lẽ là đệ tử của những vị đại năng tán tu tồn tại từ trước khi Bàn Cổ khai thiên.

Hắn phải làm rõ thân phận của đối phương thì mới có thể quyết định xem có nên giết chết đối phương để luyện thành tiên đan hay không.

"Tiên ông quá khen, tại hạ chỉ là một kẻ tán tu, không có sư thừa gì cả, tu hành toàn bộ là nhờ tự mình ngộ ra.

Có thể hóa giải Định Hải Tỏa Long Liên cũng là vì tình cờ thích nghiên cứu phương diện này, vận may mà thôi, vận may mà thôi." George cúi người chào Vô Lượng Tiên Ông theo lễ của đạo gia, sau đó giả vờ bộ dạng sợ hãi, lùi lại phía sau mọi người.

Đối với vị đại sư huynh của Xiển Giáo cấp bậc Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh này, ban đầu hắn định bụng nếu không đắc tội được thì tốt nhất là không đắc tội.

Nhưng từ khoảnh khắc Vô Lượng Tiên Ông hiển lộ chân thân trên không trung Trần Đường Quan, mọi chuyện đã không còn cách nào khác.

Bởi vì một khi Vô Lượng Tiên Ông đã lộ chân thân, nghĩa là hắn chắc chắn sẽ diệt khẩu toàn bộ, trừ khi để hắn gieo vào người một loại phép thuật khống chế và trở thành tay sai của hắn.

George không đời nào để Vô Lượng Tiên Ông gieo phép thuật vào người, nên chỉ có thể đứng ở phía đối lập, lôi kéo ba vị Long vương, giúp đỡ Thân Công Báo và Trần Đường Quan.

Đã xác định đứng ở phía đối lập, lại không thể giải quyết triệt để đối phương ngay lúc này, tự nhiên hắn phải tìm cách làm giảm bớt lòng cảnh giác của đối phương đối với mình.

Thực ra nếu hắn dốc toàn lực ra tay, với cục diện hiện tại, hắn có hy vọng rất lớn có thể trực tiếp tiêu diệt Vô Lượng Tiên Ông cùng hai tên đồng tử Hươu và Hạc.

Vô Lượng Tiên Ông có lẽ vẫn còn pháp bảo hay bài tẩy nào đó chưa dùng tới, nhưng bài tẩy mà George nắm giữ cũng không ít, thậm chí còn nhiều hơn.

Tuy nhiên, hiện tại giết chết Vô Lượng Tiên Ông cùng hai tên đồng tử là hoàn toàn không cần thiết.

Chương 631

Bởi vì thông qua những lần thăm dò không ngừng vừa rồi, hắn đã có thể xác nhận rằng Vô Lượng Tiên Ông tới đây không phải bản thể, mà chỉ là hóa thân từ một món pháp bảo mà thôi.

Cho nên dù có giết đi thì cũng chỉ là giết một hóa thân, lại còn làm lộ hết bài tẩy của mình.

Hơn nữa, hiện tại cuộc chiến Phong Thần vẫn chưa bắt đầu, Tiệt Giáo và Xiển Giáo cũng chưa trở mặt.

Lúc này mà thật sự giết chết Vô Lượng Tiên Ông thì sẽ đắc tội triệt để với cả Xiển Giáo, kéo theo đó là việc muốn gia nhập Tiệt Giáo e rằng cũng sẽ trở nên rất khó khăn.

Tuy chỉ là hóa thân nhưng dù sao cũng là đại đệ tử của Xiển Giáo, hiện tại đang nắm giữ quyền hành và là bộ mặt của giáo phái, dù có phạm lỗi lớn đến đâu cũng không thể bị người ngoài trực tiếp đánh chết.

Do đó, từ đầu đến nay, hắn luôn thể hiện mình là một tán tu không giỏi chiến đấu nhưng tinh thông trận pháp.

Trước đó khi giúp Thái Ất Chân Nhân bịa chuyện, hắn cũng đã xóa sạch sự hiện diện của mình.

Như vậy, mặc dù sẽ bị Vô Lượng Tiên Ông ghi thù, nhưng sau này nếu lão muốn đối phó với hắn thì cũng sẽ không quá coi trọng, cùng lắm chỉ phái hai tên đồng tử ra tay.

Mà hai tên đó cộng lại cũng không đủ để hắn đánh một trận.

Quả nhiên, sau khi nghe lời giải thích và thấy hành động lùi lại phía sau Thân Công Báo của George, đôi lông mày đang nhíu chặt của

Vô Lượng Tiên Ông lập tức giãn ra, hắn chuyển ánh mắt sang Thân Công Báo.

Trong mắt hắn, lời giải thích của George cũng coi là hợp lý, nếu thật sự là một kẻ chỉ tinh thông phá giải trận pháp nhưng thực lực chiến đấu yếu kém thì đúng là không có gì đáng ngại.

Điều hắn sợ là đứng sau George còn có cao nhân nào khác.

Một số tán tu tồn tại từ thời Bàn Cổ khai thiên, đừng nói là hắn, ngay cả sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn của hắn cũng phải thận trọng đối đãi.

Thân Công Báo đang đứng trước mặt George thì không khỏi giật giật khóe miệng.

Người khác không biết chứ hắn thì rất rõ, George tuyệt đối không phải là kẻ chỉ biết phá giải trận pháp, mà là một nhân vật thực lực cực mạnh và năng lực vô cùng toàn diện.

Ít nhất hắn cảm thấy dựa vào biểu hiện lúc độ thiên kiếp của George, hắn và Thái Ất cộng lại cũng e là đánh không lại vị Hắc Long đại nhân này.

Tuy lần nào hắn cũng nói mình chỉ hiểu biết sơ sơ, nhưng thực tế mỗi một môn đều vô cùng lợi hại.

Trận pháp và pháp bảo của hắn đã làm suy yếu phần lớn uy lực của thiên kiếp Thánh nhân, há miệng nuốt chửng tia sét cuối cùng, các loại thần thông kỳ lạ thì tiện tay thi triển, còn biết cả thuật dịch chuyển tức thời.

Về phương diện chữa trị, ngay cả đệ tử có nguyên thần sắp tan biến cũng có thể cứu sống được.

Giờ lại còn phá giải được Định Hải Tỏa Long Liên đã khóa chặt Long tộc ngàn năm.

Tuy nhiên, Thân Công Báo cũng không phải kẻ ngây thơ, hắn lập tức hiểu được tại sao George lại biểu hiện như vậy, liền phối hợp che chắn cho George rồi chỉ vào Vô Lượng Tiên Ông chất vấn: "Đại sư huynh, hãy thả cha tôi ra, nếu không tôi sẽ đem tất cả những việc anh làm từ trước đến nay báo cáo lên sư tôn và các vị sư huynh khác!" Trước đây hắn muốn tố cáo Vô Lượng Tiên Ông nhưng không có bằng chứng, hơn nữa bản thân từng là đội trưởng đội bắt yêu nên cũng sẽ bị liên lụy.

Nhưng hiện tại, cả Trần Đường Quan đều là nhân chứng, còn có Lý Tịnh là người mang thiên mệnh được sư tôn để mắt tới.

Thêm vào đó, cha bị bắt khiến hắn không còn màng đến việc tố cáo sẽ ảnh hưởng đến bản thân mình nữa.

"Ồ, tố cáo ta?

Sư đệ, cậu nên suy nghĩ cho kỹ.

Cha cậu đang ở trong tay ta, ta có thể giết chết ông ta bất cứ lúc nào.

Mà cho dù cậu có tố cáo ta, mọi việc ta làm đều là vì Xiển Giáo, dù có quá khích một chút thì cậu nghĩ sư tôn thật sự sẽ phạt nặng ta sao?

Cùng lắm là cấm túc ta vài năm, sau khi ra ngoài ta vẫn là đại sư huynh của Xiển Giáo.

Còn cậu thì khác, vốn dĩ đã không được sư tôn coi trọng, đến lúc đó..." Lời của Vô Lượng Tiên Ông khiến sắc mặt Thân Công Báo biến đổi, vì hắn biết điều đó hoàn toàn có khả năng xảy ra.

"Thân đạo trưởng, đừng bị lão ta lừa, anh..." George thấy Thân Công Báo bị Vô Lượng Tiên Ông hù dọa, lập tức bí mật truyền âm nhắc nhở.

Những lời Vô Lượng Tiên Ông nói quả thực có lý, dù mọi việc lão

làm có bị phơi bày thì lão cũng sẽ không phải chịu hình phạt quá nặng.

Nhưng rõ ràng, Vô Lượng Tiên Ông không hề muốn những việc mình làm bị bại lộ.

Bởi vì một mặt, điều này sẽ ảnh hưởng lớn đến danh tiếng của Xiển Giáo, đối với một kẻ luôn coi trọng lợi ích của giáo phái như lão thì đây là điều không thể chấp nhận được.

Mặt khác, một khi lão vì chuyện này mà bị các sư đệ khác hợp lực bãi nhiệm chức vị quản lý Ngọc Hư Cung, thì rất nhiều kế hoạch chuẩn bị cho cuộc chiến Phong Thần cũng sẽ tan thành mây khói.

Cho nên Vô Lượng Tiên Ông không hề thờ ơ với việc Thân Công Báo tố cáo như lão nói.

Nếu không lão cũng đã chẳng chỉ mang theo hai tên đồng tử tới đây.

Sau khi nhận được lời nhắc nhở của George, Thân Công Báo lập tức phản ứng lại, mở miệng cứng đối cứng với Vô Lượng Tiên Ông, tỏ vẻ nếu lão không đồng ý thì sẽ liều mạng đến cùng.

Hành động này khiến Vô Lượng Tiên Ông tức đến mức nổi gân xanh.

"Hừ, cha của cậu thì ta không thể thả được, cùng lắm là để ông ta ở chỗ ta thoải mái hơn một chút." Thấy Thân Công Báo không đồng ý, lão tiếp tục nói: "Tuy nhiên, ta có thể không truy cứu chuyện cậu và Long tộc trộm Linh Châu, để Linh Châu và Ma Hoàn thuận lợi thành tiên, nhận được lệnh bài của Xiển Giáo." Trong thâm tâm Vô Lượng Tiên Ông, Thân Chính Đạo tuyệt đối không thể thả.

Bởi vì so với việc luyện hóa toàn bộ Long tộc thành tiên đan để nâng cao thực lực cho đệ tử Xiển Giáo, lão còn có một kế hoạch quan trọng hơn nhiều.

Một khi kế hoạch này thành công, Xiển Giáo sẽ giành được lợi ích lớn nhất trong cuộc chiến Phong Thần này, từ đó trở thành giáo phái đứng đầu trong ba giáo.

Tiệt Giáo, vốn có thực lực ngang ngửa với Xiển Giáo, sẽ rơi xuống vực thẳm.

Mà hạt nhân của kế hoạch này chính là Thân Công Báo, người có quan hệ rất rộng, đặc biệt là với các đệ tử Tiệt Giáo.

Vì vậy lão phải khống chế được Thân Công Báo, khiến hắn sau này phải nghe theo mệnh lệnh của lão.

Thân Chính Đạo chính là chiếc khóa bảo hiểm quan trọng nhất để lão khống chế Thân Công Báo, làm sao lão có thể thả ra được.

Còn về Đông Hải Long tộc, hiện tại cứ tạm tha một lần, sau này vẫn còn cơ hội khác để từ từ tính sổ.

"Anh rốt cuộc muốn thế nào?" Thân Công Báo thấy Vô Lượng Tiên Ông nhất quyết không buông tha, tức giận đến mức toàn thân run rẩy.

Hắn biết lão ta muốn dùng cha để uy hiếp mình, nhưng trong tình cảnh này, hắn thực sự không dám đánh cược.

Ngay khi hắn đang bàng hoàng, giọng nói của George lại vang lên trong tâm trí.

"Không sao, cứ đồng ý với lão để ổn định cục diện trước đã, tôi có cách cứu cha anh." "Được... tôi đồng ý với anh, hy vọng đại sư huynh giữ lời hứa." Nhờ vào những biểu hiện trước đó của George, Thân Công Báo đã có niềm tin rất lớn vào hắn.

George đã nói có cách tìm được cha hắn thì xác suất lớn là không có vấn đề gì.

Dù thật sự không tìm được, thì ngay lúc này, vì sự an toàn của cha, hắn cũng buộc phải đồng ý với Vô Lượng Tiên Ông.

"Tốt, tốt lắm, không hổ là sư đệ ngoan của ta.

Vậy chuyện hôm nay tới đây thôi, ta còn phải về tiếp tục chủ trì kỳ thi thăng tiên.

Ba ngày sau, cậu hãy đến Ngọc Hư Cung gặp ta!" Vô Lượng Tiên Ông thấy Thân Công Báo cuối cùng cũng thỏa hiệp, cười lớn rồi cưỡi mây rời đi.

Lời hứa của lão đương nhiên không phải là thật, việc không truy cứu chuyện Linh Châu và để chúng nhận lệnh bài Xiển Giáo chỉ là những lời để trấn an Thân Công Báo và Trần Đường Quan mà thôi.

Chương 632

Sau khi trở về, lão sẽ phải nghĩ xem làm thế nào để giải quyết hậu họa mà không làm tổn hại đến danh tiếng của Xiển Giáo.

Chờ Vô Lượng Tiên Ông đi khuất, George mới đi tới bên cạnh Thân Công Báo hỏi: "Theo hiểu biết của anh về vị đại sư huynh này, lời hứa của lão có thể tin được mấy phần?" "Một phần cũng không." Thân Công Báo thở dài, sau đó hỏi George: "Hắc Long, anh thật sự có cách tìm được cha tôi sao?" "Tôi có một loại thần thông có thể truy lùng được vị trí cụ thể của cha anh." George gật đầu: "Tuy nhiên, cha anh khả năng cao là bị giấu ở Ngọc Hư Cung, cho nên dù có thể định vị chính xác, muốn thật sự cứu ra cũng không hề dễ dàng." Thuật tìm người là thứ hắn giỏi nhất, hơn nữa sau khi thăng cấp lên Đan Thể Vũ Trụ cấp, hắn đã tối ưu hóa và dung hợp các loại thần thông này.

Vừa rồi hắn đã thử một chút, dù có khá nhiều trận pháp ngăn trở nhưng hắn vẫn định vị được vị trí cụ thể của Thân Chính Đạo.

Chính là ở hướng núi Côn Luân.

Vì vậy hắn đoán Vô Lượng Tiên Ông đã nhốt Thân Chính Đạo trong một nhà giam đặc biệt nào đó tại Ngọc Hư Cung.

"Mong đạo hữu giúp đỡ, tôi... không biết lấy gì báo đáp!" Thân Công Báo nghe vậy liền cúi đầu thật sâu trước George.

Dù là ở Ngọc Hư Cung, nơi đóng quân của Vô Lượng Tiên Ông, hắn cũng quyết tâm xông vào một chuyến.

"Thân đạo trưởng việc gì phải như thế, mọi người đều là bạn bè cả mà." George đỡ Thân Công Báo dậy, gương mặt đầy vẻ chân thành, khiến Thân Công Báo vô cùng cảm động.

Trước đó George đã cứu em trai hắn, lúc này lại sẵn sàng mạo hiểm đi cùng hắn cứu cha, làm sao hắn có thể không cảm kích cho được.

"Nhưng Ngọc Hư Cung rất nguy hiểm, việc này cần phải bàn bạc kỹ lưỡng." Nói đoạn, George nhìn sang ba vị Long vương bên cạnh.

Thực tế, việc cứu em trai Thân Công Báo đã khiến Thân Công Báo nợ hắn một ân tình lớn, hắn không nhất thiết phải mạo hiểm giúp cứu cha lão.

Thế nhưng, hắn nghĩ rằng đằng nào cũng đã đắc tội với Vô Lượng Tiên Ông, vậy thì đắc tội cho đến cùng luôn.

Nhân lúc bản thể Vô Lượng Tiên Ông không ở đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có nhà, mười một vị Kim Tiên của Xiển Giáo cũng vắng mặt, Ngọc Hư Cung đang ở lúc phòng bị yếu nhất, phải làm một vố thật lớn.

Hắn từng nghe Thân Công Báo kể rằng những năm qua Vô Lượng Tiên Ông đã bắt rất nhiều yêu tộc để luyện ra một lượng lớn tiên đan cực phẩm.

Nếu nhân cơ hội này lấy hết chỗ tiên đan đó, chắc chắn có thể gia tăng tu vi đáng kể.

Chỉ là, nếu chỉ dựa vào hắn và Thân Công Báo thì rủi ro quá lớn, cần thêm một số trợ thủ khác.

"Hắc Long, bản vương đúng là nợ anh một ân tình, nhưng bảo bản vương đi cùng các anh đến Ngọc Hư Cung thì tuyệt đối không thể." Không đợi Ngao Khâm nóng nảy đồng ý, Ngao Nhuận vốn tỉnh táo đã tiến lên đưa ra câu trả lời.

Hắn rất cảm ơn George, nhưng cũng rất lý trí và nhận thức rõ thực tế.

Những lời hắn nói với Vô Lượng Tiên Ông trước đó không phải toàn là giả, có một phần là thật.

Nỗi khổ ngàn năm dưới đáy biển đã khiến hắn thực sự hiểu được sự cường đại của Xiển Giáo và hậu quả của việc đối đầu với họ.

Trước đó ngăn cản Vô Lượng Tiên Ông phần lớn là vì cần George giúp họ giải khai Định Hải Tỏa Long Liên để tự vệ.

Còn bây giờ, bảo họ cùng đi mạo hiểm ở Ngọc Hư Cung thì chắc chắn họ không sẵn lòng.

"Long vương đừng vội từ chối, xin nghe tại hạ nói một lời..." George không hề ngạc nhiên trước phản ứng của Ngao Nhuận, hắn bắt đầu sắp xếp ngôn từ để thuyết phục.

Nói là thuyết phục, nhưng thực ra đều là sự thật.

Tình cảnh của Ngao Nhuận, Ngao Khâm và Ngao Thuận hiện tại tuy đã được hắn giải khai xiềng xích, nhưng trên thực tế vẫn mang danh là những tội phạm phản loạn đào tẩu.

Nếu muốn giữ mạng, không bị bắt trở lại thì chỉ có thể trốn chui trốn lủi.

Quan trọng là thuộc hạ của họ, biết bao nhiêu yêu binh dưới biển vẫn đang bị Định Hải Tỏa Long Liên trấn áp nơi ngục tối đại dương.

Vô Lượng Tiên Ông chắc chắn cũng không muốn từ bỏ ba nguyên liệu luyện tiên đan chất lượng cao này, trừ khi ba vị Long vương chịu để lão gieo phép khống chế và quy thuận, một lần nữa mất đi tự do.

Thay vì thế, chi bằng đi cùng hắn xông vào Ngọc Hư Cung, vừa cứu được Thân Chính Đạo vừa trộm hết tiên đan của Vô Lượng Tiên Ông.

Đến lúc đó mọi người chia nhau, cũng có thể nhận được một

lượng lớn tiên đan để nâng cao thực lực.

Trong thời buổi này, với cục diện này, đối với ba người bọn họ, chỉ có tăng cường thực lực mới là chân lý.

Hơn nữa hắn hứa sẽ thuyết phục Đông Hải Long vương Ngao Quang từ bỏ việc trấn áp đám yêu binh, trả lại tự do cho họ.

Nghe xong những lời này, Ngao Nhuận quả nhiên dao động: "Nếu đúng như anh nói, vậy thì... bản vương có thể cân nhắc, coi như trả nợ ân tình anh đã giúp chúng ta giải khai Định Hải Tỏa Long Liên." Đúng như George nói, trong cuộc chiến Phong Thần sắp bắt đầu này, trên con đường bị truy sát sau này, chỉ có tăng cường thực lực bản thân mới có một tia hy vọng tự vệ.

Thậm chí việc hợp tác với Ngao Quang, người mà họ căm hận bấy lâu, cũng không phải là không thể chấp nhận được.

Nếu Ngao Quang thực sự đồng ý với kế hoạch của George, điều đó có nghĩa là thân phận của Ngao Quang cũng sẽ trở nên giống họ, trở thành tội phạm bị Xiển Giáo và Thiên đình truy nã.

Thật mỉa mai làm sao, nhưng cũng đúng ý bọn họ.

Sau khi dàn xếp xong với ba vị Long vương, George và Thân Công Báo đi qua lối đi do Ngao Nhuận dùng chiêu Liệt Không Trảo mở ra, trực tiếp đến khu vực cốt lõi của trận pháp phong ấn Định Hải Tỏa Long Liên tại Long cung Đông Hải.

Đập vào mắt George là vô số dòng nham thạch mang theo nhiệt lượng kinh khủng, xung quanh nham thạch là những cột đá dày đặc trận pháp.

Trên các cột đá là những con cự long đang không ngừng cung cấp năng lượng cho trận pháp để duy trì uy lực của nó.

Tại tâm điểm của trận pháp là một cột đá siêu khổng lồ.

Con rồng mạnh nhất đang quấn quanh cột đá đó chính là Đông Hải Long vương Ngao Quang, cũng là người chủ trì và cung cấp năng lượng chính cho trận pháp này.

"Ơ... cái cột đá này..." George nhìn cột đá ở trung tâm trận pháp, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn cảm nhận được cột đá mà Ngao Quang đang quấn quanh không hề đơn giản, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ.

Chắc chắn là một món pháp bảo phi thường.

Bất chợt, trong đầu hắn lóe lên một phán đoán táo bạo.

Đây là Long cung Đông Hải, mà món pháp bảo nổi tiếng nhất ở đây, đặc biệt là loại có hình dạng gậy, thì có thể là gì được chứ?

"Có vấn đề gì sao?" Cảm nhận được khí tức của Thân Công Báo, Ngao Quang lập tức mở mắt rồng, lộ vẻ nghi hoặc.

Theo lý mà nói, Thân Công Báo phải đang chủ trì việc canh giữ ba vị Long vương ở Trần Đường Quan, nếu không có chuyện gì cực kỳ quan trọng thì không thể quay lại, nhất là lại còn đi cùng Hắc Long đạo nhân.

"Ngao Quang, Vô Lượng Tiên Ông lão ta..." Thân Công Báo nghiêm túc kể lại toàn bộ sự việc, cũng như kế hoạch của George.

"Lời hứa của Vô Lượng Tiên Ông không thể tin được, kế hoạch trước đó không thể hoàn thành nữa rồi, chúng ta giờ chỉ có thể tính đến nước xấu nhất thôi." "Ôi, không ngờ cuối cùng vẫn phải đi đến bước này, là tôi đã quá ngây thơ rồi!" Ngao Quang nghe xong lời kể của Thân Công Báo, cũng hiểu rõ kế hoạch dựa vào việc Ngao Bính thành tiên để giúp Long tộc đổi đời đã hoàn toàn tan vỡ.

Vô Lượng Tiên Ông đã lộ rõ ý định muốn dùng cả Long tộc để luyện tiên đan, lần này hụt thì còn lần sau, làm sao có thể phòng bị mãi

được.

“Nếu đã như vậy thì cứ làm theo kế hoạch của các anh đi.” “Quả nhiên, vẫn phải để Thân Công Báo nói thì tỉ lệ thành công mới cao.” George thấy Ngao Quang không quá kháng cự mà chấp nhận phương án mình đưa ra, thầm cảm thán trong lòng.

So với hắn, Ngao Quang chắc chắn tin tưởng Thân Công Báo hơn, nên để Thân Công Báo thuyết phục là hiệu quả nhất.

Mấu chốt còn ở chỗ, Ngao Quang vốn cũng chẳng thực lòng thần phục Thiên đình và Xiển Giáo, ngàn năm trước vì muốn bảo toàn Long tộc nên mới chọn cách đầu hàng.

Chương 633

Giờ đây Vô Lượng Tiên Ông đã muốn đổ tội cho Long tộc, muốn lấy họ luyện đan, nếu còn ngoan ngoãn ở đây canh giữ ngục tối, hy vọng Ngao Bính đổi đời thì đúng là quá ngu ngốc.

Thêm vào đó, trong tình cảnh này, Ngao Bính ở Ngọc Hư Cung cũng có thể gặp nguy hiểm.

Vì vậy hắn tin chắc Ngao Quang sẽ đồng ý.

"Chuyến này, đa tạ anh nhiều!" Sau khi bàn bạc xong với Thân Công Báo, Ngao Quang hóa thành nhân hình, trịnh trọng gửi lời cảm ơn tới George.

Chuyện thiên kiếp, Long tộc đã nợ George một ân tình, mà lần này ân tình còn lớn hơn lần trước.

Nếu không phải George kịp thời thuyết phục được ba vị Long vương, thì cái danh hung thủ diệt Trần Đường Quan chắc chắn sẽ bị đổ lên đầu Long tộc.

Đến lúc đó Vô Lượng Tiên Ông dẫn đại quân tới, lại thêm ba vị Long vương phản bội, Long tộc thực sự sẽ không còn đường lui.

Có thể nói, lần này George đã cứu mạng cả Long tộc.

"Đều là người trong giới Long tộc cả, giúp đỡ lẫn nhau là chuyện nên làm!" George cười nói: "Chủ yếu vẫn là ba vị bên ngoài, hy vọng Long vương có thể vì đại cục mà nhượng bộ một chút." "Phải, đều là Long tộc, nếu không đoàn kết thì làm sao đối phó được với những tai kiếp tương lai." Ngao Quang xua tay: "Yên tâm, tôi biết phải làm gì." Thông qua khe nứt do Ngao Nhuận mở ra, Ngao Quang không dùng nguyên thần nữa mà trực tiếp xuyên qua bằng chân thân để đến Trần

Đường Quan.

Thấy Ngao Quang xuất hiện, đôi mắt của ba người Ngao Nhuận lập tức bùng lên sự thù hận không thể kìm nén.

Dù đã đồng ý với kế hoạch của George, nhưng họ vẫn không thể quên được sự phản bội năm xưa, không thể quên được nỗi đau đớn ngàn năm nơi ngục tối đáy biển.

Về lý, họ biết anh trai Ngao Quang làm vậy là để bảo toàn Long tộc, nhưng biết là một chuyện, không có nghĩa là họ sẵn lòng thấu hiểu.

Bởi vì họ chính là vật hy sinh để bảo toàn Long tộc, đã thực sự phải chịu đựng sự dày vò ngàn năm qua.

Họ có thể chấp nhận chủ động trở thành vật hy sinh vì cả tộc, nhưng không thể chấp nhận việc bị phản bội để rồi bị động trở thành vật hy sinh.

Nhất là khi đối phương lại chính là anh trai cả của mình.

"Ngao Khâm, Ngao Thuận, Ngao Nhuận, anh cả sai rồi!" Ngao Quang bước ra, không hề giải thích rằng sự phản bội năm xưa là vì toàn tộc, rằng mình chưa từng muốn giết hại các em hay đám yêu binh đó.

Rằng mình chỉ đang trì hoãn thời gian, tìm cách thông qua việc Ngao Bính thành tiên để thay đổi vận mệnh Long tộc.

Bởi vì những lời đó ông đã nói nhiều lần, và các em ông cũng đã nghe đến phát chán rồi.

Thế nên vừa bước ra, ông liền trực tiếp quỳ xuống trước mặt ba người em của mình.

Hành động này của Ngao Quang rõ ràng nằm ngoài dự kiến của ba

người bọn họ, khiến những lời mỉa mai định thốt ra lập tức bị nghẹn lại trong cổ họng.

Ngao Quang, vị Long vương có huyết mạch thuần túy nhất, cao quý nhất, thực lực mạnh nhất, người thống trị thực sự của Long tộc, anh cả của bọn họ.

Người vốn luôn cao cao tại thượng, chưa bao giờ thừa nhận sai lầm của mình.

Vậy mà hiện tại, không chỉ nhận lỗi mà còn quỳ xuống trước mặt họ, điều này thật khó tin.

"Anh cứ ngỡ chỉ cần chúng ta thỏa hiệp, chỉ cần đầu hàng thì sẽ có ngày nhận được sự tin tưởng, rồi giúp các em có lại tự do, khôi phục vinh quang cho Long tộc.

Là anh đã quá ngây thơ.

Năm xưa anh không nên phản bội các em, nếu chúng ta đồng lòng hiệp lực, có lẽ đã có một kết cục khác." Giọng điệu của Ngao Quang vô cùng chân thành, khiến đôi mắt của ba người Ngao Nhuận không kìm được mà đỏ lên.

"Anh... anh đừng mong chúng tôi sẽ tha thứ, cả đời này tôi cũng không tha thứ cho anh đâu, Ngao Quang!" Ngao Nhuận chỉ tay vào Ngao Quang, nước mắt bắt đầu chực trào.

Còn Ngao Quang thì nở nụ cười dịu dàng: "Các em không tha thứ cho anh cũng là lẽ đương nhiên, anh cũng không cầu xin điều đó.

Chỉ mong các em xem tình nghĩa cùng là Long tộc mà sau này hãy cùng nhau kháng cự Vô Lượng Tiên Ông, kháng cự Thiên đình, hợp lực hoàn thành kế hoạch sắp tới." "Hừ, anh yên tâm, chúng tôi đã hứa với Hắc Long thì sẽ dốc sức.

Còn việc hợp tác sau này, cũng không phải vì anh là anh cả, mà là

vì chính bản thân chúng tôi.” Ngao Nhuận bình ổn lại cảm xúc, hơi kiêu ngạo ngẩng cao đầu.

“Đúng là gừng càng già càng cay!” George quan sát mọi chuyện qua khe hở, thầm cảm thán Ngao Quang quả không hổ là thủ lĩnh Long tộc, để các em có thể hợp tác tốt, ông có thể nhu có thể cương.

Và thực sự đã đánh trúng tâm lý của họ.

Như vậy cũng tốt, nếu cứ để hiềm khích ở giữa thì khó tránh khỏi nảy sinh vấn đề.

Ngọc Hư Cung là đạo tràng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, muốn đề phòng nguy hiểm thì không chỉ là Vô Lượng Tiên Ông và đám đệ tử Xiển Giáo kia.

Chắc chắn còn có các trận pháp và cơ chế phòng ngự do chính Thiên Tôn thiết lập.

Nếu không bị phát hiện thì tốt, còn nếu bị phát hiện thì muốn thoát ra chắc chắn sẽ vô cùng hiểm nghèo.

Trong tình huống đó mà nội bộ còn mâu thuẫn thì coi như xong đời cả lũ.

Ngao Quang cũng nhìn ra được điều đó, cộng thêm tình hình hiện tại, chỉ có hòa giải với các em mới có thể tăng cường sức mạnh cho Long tộc để ứng phó với nguy cơ tương lai.

Năm xưa có thể vì cả tộc mà phản bội các em, đầu hàng Thiên đình, thì giờ đây vì cả tộc mà nhận lỗi với các em cũng có là gì.

Huống hồ, ông biết mình thực sự đã sai.

“Giải!” Sau khi hòa giải với các em, bốn người cùng trở lại ngục tối đáy biển, Ngao Quang niệm chú giải trừ xiềng xích đang khốn trụ đám yêu binh, để họ trở về dưới trướng của các Long vương tương

ứng.

“Tiếc là cái tên béo chết tiệt kia không ở đây, nếu có... có bức tranh Sơn Hà Xã Tắc của lão thì có thể mang theo tất cả đám yêu binh này bên mình rồi.

Vạn nhất bị phát hiện, lúc... lúc mấu chốt thả ra sẽ có tác dụng lớn!” Thân Công Báo đầy vẻ nuối tiếc nói.

Ngọc Hư Cung nhiều đệ tử như vậy, nếu bị vây đánh, dù thực lực mỗi người họ không kém Kim Tiên nhưng cũng rất nguy hiểm.

Có đội quân yêu binh này thì mới có thể kháng cự lại được.

Lúc này George lại cười nói: “Điều đó không khó, tại hạ vừa khéo có một loại thần thông có thể tạo ra hiệu quả tương tự.” “Lời này là thật sao!” Thân Công Báo lập tức vui mừng khôn xiết.

George phẩy tay một cái, một lối vào khổng lồ hiện ra trước mặt, bên trong là một vùng không gian riêng biệt.

Hắn có thế giới của riêng mình, chỉ cần ngăn ra một khoảng trống là đủ chứa hết đám yêu binh này.

“Không nên chậm trễ, chúng ta phải... phải xuất phát ngay!” Thân Công Báo thấy mọi thứ đã sẵn sàng liền thúc giục.

Vô Lượng Tiên Ông vừa mới về Ngọc Hư Cung, chưa thể phản ứng nhanh thế được, giờ lẻn vào tỉ lệ thành công là cực lớn.

Ngao Quang và ba vị Long vương còn lại cũng tán thành, lập tức để quân đoàn yêu binh và Long tộc tiến vào thế giới do George mở ra.

Trong lúc đó, George nhân cơ hội nói với Ngao Quang: “Long vương, tại hạ không có vũ khí vừa tay, không biết có thể mượn ngài một món không, sau khi từ Ngọc Hư Cung về sẽ trả lại cho ngài?” “Nói gì mà mượn, anh cần vũ khí gì cứ việc nói, đừng nói một món,

mười món bản vương cũng tặng được!" Ngao Quang lập tức gật đầu.

Long tộc bị trấn áp ngàn năm nhưng ngày xưa cũng từng giàu có, sưu tầm không ít binh khí và pháp bảo.

Chương 634

Tuy không bì được với các món bảo vật hàng đầu của tam giáo, nhưng lấy ra cũng không hề kém cạnh.

"Tôi muốn món kia, không biết có được không?" George chỉ tay vào cột đá khổng lồ vốn là nhãn trận chính của trận pháp tỏa yêu.

"Anh đúng là tinh mắt, thứ này không hề tầm thường, chính là Thiên Hà Định Đế Thần Trân Thiết mà Nhân Hoàng Đại Vũ năm xưa dùng để trị thủy.

Do vị Thái Thượng Lão Quân của Nhân Giáo đích thân luyện chế.

Cuối cùng được lấy làm nhãn trận cho trận pháp trấn áp Long tộc, uy lực vô cùng đáng sợ." Ngao Quang thoáng sững sờ nhưng không hề nuốt lời: "Tuy nhiên vật này cực nặng, muốn lấy nó làm binh khí e rằng không dễ dàng gì.

Nếu anh thích thì cứ tặng cho anh." Ông không phải kẻ hẹp hòi, huống hồ George có ơn lớn với Long tộc.

"Vậy đa tạ!" George chắp tay, trực tiếp bay tới bên cạnh cột đá khổng lồ, tung một cú đấm thật mạnh vào nó.

Sức mạnh khủng khiếp khiến cột đá lập tức xuất hiện vô số vết nứt.

Một lát sau, lớp vỏ đá dày cộp bong ra, lộ ra diện mạo nguyên bản của Thiên Hà Định Đế Thần Trân Thiết.

Đó là một thanh gậy đen bóng, hai đầu bịt vàng, ở giữa khắc mấy chữ lớn tỏa ra linh quang lấp lánh.

"Quả nhiên chính là Như Ý Kim Cô Bổng của Tề Thiên Đại Thánh!" Thấy mình đoán đúng, George mừng rỡ khôn xiết, đặt tay lên

Như Ý Kim Cô Bổng và bắt đầu luyện hóa món thần binh này.

Những lời hắn nói với Ngao Quang lúc nãy thực ra là nửa thật nửa giả.

Trên người hắn đúng là không có món pháp bảo binh khí nào, nhưng nếu muốn, hắn có thể tùy lúc triệu hồi ra các loại bảo cụ có uy lực không tồi.

Giống như thanh kiếm Thiên Địa Quai Ly đã chém đứt xiềng xích trước đó.

Hơn nữa bình thường hắn cũng không thích đánh cận chiến, mà thích dùng các loại ma pháp, đạo thuật và dị năng để oanh tạc kẻ địch.

Hoặc là trực tiếp lôi đối thủ vào thế giới của mình, dùng quy tắc thế giới để mài chết, phong ấn, rồi từ từ luyện hóa hấp thu.

Cho nên pháp bảo binh khí bình thường hắn chẳng thèm để mắt.

Nhưng món này thì khác, đó là vũ khí của Tề Thiên Đại Thánh lừng lẫy, Tôn Ngộ Không chính nhờ Như Ý Kim Cô Bổng này mà đánh ra danh tiếng lẫy lừng.

Như Ý Kim Cô Bổng không gì không phá nổi, xét về độ cứng cáp thì không thua gì những pháp bảo hàng đầu.

Đồng thời nó có thể biến to thu nhỏ, dài ngắn tùy ý, trên có thể chạm tới trời xanh, dưới có thể thấu xuống địa ngục, ngay cả không gian cũng không thể ngăn cản nó.

Với cường độ nhục thân của hắn, kết hợp với phép thuật gia trì, một khi vung gậy lên, dù là nhục thân của Thái Ất Kim Tiên mà dính một đòn chắc cũng trọng thương.

"Không biết cái bản thể pháp bảo hóa thân của lão già thọ đào kia mà ăn một gậy của mình thì có chịu thấu không." Sau khi luyện hóa

thành công, thu nhỏ Như Ý Kim Cô Bổng về kích cỡ bình thường và cầm trong tay, George càng thêm phần tự tin cho chuyến đi tới Ngọc Hư Cung này.

Thu nạp toàn bộ Long tộc và yêu binh xong, hắn lại dặn dò vợ chồng Lý Tịnh phái người viết thư gửi cho Kim Tra ở động Vân Tiêu núi Ngũ Long và Mộc Tra ở động Bạch Hạc núi Cửu Cung.

Thông báo toàn bộ sự việc để Kim Tra và Mộc Tra nhờ sư phụ của họ ra mặt, ngăn không cho Vô Lượng Tiên Ông đổi trắng thay đen.

Cuộc chiến Phong Thần sắp bắt đầu, tam giáo và Thiên đình sẽ không vì một Long tộc đã lẩn trốn mà động binh đao vào lúc dầu sôi lửa bỏng này.

Nhưng sau khi cuộc chiến kết thúc thì chưa biết chừng.

Vì vậy nhất định phải để Thiên đình và tam giáo biết rằng Long tộc lẩn trốn là bất khả kháng, là để tự vệ.

Như vậy sau này mới có cơ hội tẩy trắng.

Còn việc họ lẻn vào Ngọc Hư Cung lần này hoàn toàn là để cứu người.

Cứu cha của đệ tử Xiển Giáo Thân Công Báo, cứu con trai của người mang thiên mệnh là Na Tra, cứu Linh Châu chuyển thế Ngao Bính.

Trong quá trình đó, vì căm phẫn việc Vô Lượng Tiên Ông lấy yêu tộc luyện đan mà tiêu hủy toàn bộ tiên đan cũng là chuyện có thể châm chước.

Đồng thời hắn cũng bảo vợ chồng Lý Tịnh viết sớ tấu, phi ngựa hỏa tốc trình báo lên Trụ Vương.

Nói rằng đại đệ tử Xiển Giáo Vô Lượng Tiên Ông có ý đồ thảm sát cả Trần Đường Quan, yêu cầu Trụ Vương khiển trách Xiển Giáo.

Lúc này vương triều nhân gian vẫn còn tầm ảnh hưởng rất lớn, triều Thương có không ít đại quan có nguồn gốc sâu xa, thực lực cũng vô cùng đáng nể.

Chẳng hạn như vị Văn Thái sư kia, vốn là đệ tử của Kim Linh Thánh Mẫu ở cung Bích Du thuộc Tiệt Giáo, luận thực lực có lẽ không thua kém bản thể của Vô Lượng Tiên Ông là bao.

Ngay cả bản thân Trụ Vương cũng rất mạnh.

Cho nên nếu Trụ Vương coi trọng, gây áp lực hỏi tội Xiển Giáo thì vẫn có tác dụng nhất định.

Dãy núi Côn Luân tiên khí lượn lờ, những người cầu tiên từ khắp nơi trên thế giới xếp hàng dài như rồng, hướng về phía cổng lớn Ngọc Hư Cung.

Trong đoàn người cầu tiên đó, không biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh niên có ngoại hình bình thường.

Thanh niên này không ai khác chính là George cải trang.

Muốn lẻn vào Ngọc Hư Cung không phải là chuyện dễ dàng.

Sau khi Vô Lượng Tiên Ông trở về, chắc chắn lão sẽ đề phòng và mở đại trận.

Theo lời Thân Công Báo, đại trận Ngọc Hư Cung do chính tay Nguyên Thủy Thiên Tôn thiết lập, dù là Đại La Kim Tiên cũng không thể cưỡng ép xông vào.

Muốn vào Ngọc Hư Cung, một là phải có ngọc bài đệ tử, hai là chỉ có thể giống như hiện tại, dùng thân phận người cầu tiên vượt qua thử thách để vào.

Thân Công Báo đương nhiên có ngọc bài, nhưng chỉ cần hắn đưa ra là Vô Lượng Tiên Ông sẽ biết ngay, việc lẻn vào sẽ thành trò cười.

Còn bốn vị Long vương là những nhân vật lừng lẫy, dù có dùng thuật biến thân thì cũng rất dễ bị trận pháp nhận diện ra.

Chỉ có George, vốn không phải người thế giới này, cũng chẳng có danh tiếng gì, là thích hợp nhất để cải trang thành người cầu tiên.

Vừa hay hắn có thế giới riêng, có thể đưa Thân Công Báo cùng bốn vị Long vương và toàn bộ yêu binh vào đó trước.

Thế giới do hắn sáng tạo không kém gì bức tranh Sơn Hà Xã Tắc, khả năng cao có thể qua mặt được sự kiểm soát của trận pháp Ngọc Hư Cung.

Đương nhiên, tiền đề là Nguyên Thủy Thiên Tôn không trực tiếp tọa trấn tại đây.

Nếu không, đừng nói là lẻn vào, chỉ cần nảy ra ý định thôi chắc Thiên Tôn cũng đã cảm nhận được rồi.

"Người tiếp theo!" Dưới cổng bài lâu bằng bạch ngọc khổng lồ, hai đệ tử mặc đạo bào trắng của Ngọc Hư Cung đang tiến hành vòng sơ tuyển người cầu tiên.

Ngọc Hư Cung là một trong tam giáo, tuy thu nhận đệ tử khắp thiên hạ nhưng cũng không phải hạng mèo khen mèo chó khen chó nào cũng có thể vào.

Trong tam giáo, Nhân Giáo cơ bản không thu đệ tử, Thái Thượng Lão Quân cư ngụ ở cung Bát Cảnh trên tầng trời thứ ba mươi ba, người phàm không thể với tới.

Cung Bích Du của Tiệt Giáo nằm ở tiên cảnh Bồng Lai ngoài Đông Hải, đệ tử bái sư chủ yếu là yêu tộc, nhân tộc khá ít.

Ngọc Hư Cung thì khác, nằm ở núi Côn Luân, chỉ cần có nghị lực thì người phàm cũng có thể đến được, vả lại tiên nhân của Ngọc Hư Cung lừng danh thiên hạ.

Cho nên hầu như nhân tộc khắp thế giới hễ có ý định cầu tiên tu hành đều sẽ tìm đến núi Côn Luân để bái nhập Xiển Giáo.

Chương 635

Điều này giúp Ngọc Hư Cung có thể tuyển chọn được những nhân tài có tư chất tu hành tốt nhất của nhân tộc làm đệ tử, thâu tóm mọi anh tài trong thiên hạ.

“Chủng tộc?

Tên?

Lai lịch?

Đã từng học đạo pháp chưa?

Tu vi hiện tại thế nào?

Biết mấy loại đạo thuật?” “Yêu tộc, Ba Cách, đến từ núi Lãng Lãng, tu vi Luyện Khí Hóa Thần, mới học được phép biến hình người, nghe danh Ngọc Hư Cung là thánh địa tiên gia nên đặc biệt tới bái sư cầu tiên.” George đưa tay vuốt mặt một cái, lập tức biến ra một cái đầu lợn rừng.

Theo mô tả của Thân Công Báo, nếu hắn bái sư với thân phận nhân tộc thì sẽ phải trải qua rất nhiều vòng thử thách, cuối cùng dù có chính thức vào được Ngọc Hư Cung thì cũng mất vài tháng trời.

Vài tháng sau thì hoa héo hết rồi.

Cho nên, Thân Công Báo bảo hắn dùng thân phận yêu tộc để bái sư, đồng thời thể hiện tu vi đừng quá cao.

Như vậy, hắn sẽ trực tiếp bị trói lại đưa vào Ngọc Hư Cung, sau đó tống vào Thiên Nguyên Đỉnh để đợi Vô Lượng Tiên Ông luyện thành tiên đan.

Làm thế vừa có thể lập tức vào được Ngọc Hư Cung, vừa có cơ

hội lấy trộm toàn bộ tiên đan mà lão đã luyện chế.

"Yêu tộc!" Những người xếp hàng phía sau thấy đầu người của George biến thành đầu lợn thì lập tức sợ hãi lùi lại liên tục, một số kẻ có chút tu vi đã rút vũ khí và pháp khí ra, sẵn sàng tấn công.

Thời đại này, tuy có không ít yêu tộc một lòng cầu đạo giống như cha của Thân Công Báo, cũng có những yêu tộc lương thiện chưa từng giết chóc, nhưng phần lớn vẫn là những loài yêu tộc hung tàn, ăn thịt người uống máu người, gây loạn khắp nơi.

Con người là linh khí của trời đất, lại là nơi khí vận hội tụ, yêu tộc ăn thịt người có thể nhanh chóng gia tăng tu vi, nên phần lớn nhân tộc đều căm ghét yêu tộc thấu xương.

Một trong những công việc bận rộn thường ngày của vợ chồng Lý Tịnh chính là dẫn quân đi tiêu diệt đám yêu quái ăn thịt người gây loạn đó.

Mà đội bắt yêu của Ngọc Hư Cung thực tế bắt giữ phần lớn cũng là những yêu tộc tàn ác, suy cho cùng yêu tộc lương thiện vẫn là thiểu số.

Cho nên nếu đứng trên lập trường nhân tộc, Vô Lượng Tiên Ông thực sự không sai, chỉ là lão quá cực đoan mà thôi.

George tự nhủ, nếu mình xuất hiện với tư cách là nhân tộc, là đệ tử Ngọc Hư Cung, hắn không thể dùng tính mạng cả thành Trần Đường Quan để hãm hại Long tộc, nhưng việc bắt yêu tộc rồi lấy họ luyện đan để tăng tu vi thì chắc cũng không thấy quá cắn rứt lương tâm.

Đó là vấn đề lập trường.

Thực tế bản thân yêu tộc cũng tàn sát lẫn nhau, hổ ăn thỏ, thỏ ăn cỏ, đó là chuyện hết sức bình thường.

“Mọi người đừng hoảng sợ!” Đệ tử Ngọc Hư Cung tuy có chút ngạc nhiên trước thân phận trư yêu của George nhưng không hề hoảng loạn, hắn còn ngăn những người cầu tiên định tấn công George lại, ra vẻ đạo cốt tiên phong nói: “Ngọc Hư Cung thu nhận đệ tử luôn lấy chúng sinh bình đẳng làm trọng, chỉ cần kiểm tra thấy vị yêu tộc này chưa từng làm hại mạng người, là yêu quái lương thiện một lòng cầu đạo thì vẫn sẽ được thu nhận làm đệ tử.

Còn nếu đã từng hại người thì cũng sẽ bị xử phạt tương ứng, tuyệt không dung thứ!” Nghe lời đệ tử này nói, đám người cầu tiên lập tức bình tĩnh lại, thay nhau tán tụng Ngọc Hư Cung quả không hổ danh là thánh địa của tam giáo.

Còn George thì giả bộ mặt đầy ngây ngô nói: “Tôi chưa từng làm hại ai cả, cứ luôn ở núi Lãng Lãng tu luyện, đây là lần đầu tiên rời khỏi núi.” “Rất tốt, sư đệ, đưa hắn vào trong kiểm tra.” Đệ tử Ngọc Hư Cung nọ gật đầu, sau đó ra hiệu cho một đệ tử khác thấp bé hơn ở phía sau.

Tên đệ tử thấp bé lập tức tiến lên, mỉm cười dẫn George bước vào trong cánh cổng bạch ngọc.

Vừa bước qua cánh cổng, cảnh sắc lập tức thay đổi, như thể bước vào một không gian khác.

Không phải là như thể, George chắc chắn tuyệt đối là đã vào một không gian khác, thậm chí có thể nói là một thế giới khác.

Có lẽ đây chính là cái gọi là động thiên phúc địa.

Không gian nơi Ngọc Hư Cung tọa lạc mang lại cảm giác mạnh mẽ hơn thế giới do chính hắn khai phá tới mấy bậc.

“Thật là đẹp!” Nhìn lướt qua, George không kìm được tiếng cảm thán.

Tất cả kiến trúc đều được xây bằng tiên ngọc, đẹp lộng lẫy, nối tiếp nhau không dứt, không thấy điểm dừng, lại tràn ngập những dao động năng lượng mạnh mẽ.

Tu hành trong môi trường năng lượng đậm đặc thế này thì chắc chắn sẽ đạt hiệu quả gấp bội.

Vô số đệ tử mặc đạo bào đang cưỡi mây, ngự kiếm, hoặc dẫm lên các loại pháp bảo kỳ quái bay lượn giữa các tòa nhà.

Còn có không ít đệ tử ngồi trong các lầu các, uống rượu, đánh cờ, miệng bàn luận về các loại đạo pháp và thuật biến hóa.

Những chú linh điểu làm từ thanh ngọc lượn lờ trên những công trình kiến trúc này, lúc lên lúc xuống trông rất đẹp mắt.

Cả một vùng tiên cảnh nhân gian, thánh địa của đạo gia, thật khó để không khiến người ta phải trầm trồ.

"Thu!" Tuy nhiên, ngay khi George đang bị choáng ngợp bởi mỹ cảnh của Ngọc Hư Cung, tên đệ tử thấp bé dẫn đường bất ngờ quay người, chĩa một chiếc hồ lô đã mở sẵn nắp về phía hắn.

Theo lời pháp chú của tên đệ tử, cả người George lập tức hóa thành một đạo hào quang bị hút vào trong đó.

"Hừ, lũ yêu tộc hèn mọn mà cũng đòi bái nhập Ngọc Hư Cung." Đóng nắp hồ lô lại, tên đệ tử thấp bé mỉa mai một câu, rồi mang hồ lô bay về phía tòa kiến trúc có hình bát quái trên đỉnh núi cao nhất của Ngọc Hư Cung.

Hắn giao hồ lô cho một đệ tử khác đang canh giữ Thiên Nguyên Đỉnh ở giữa tòa nhà.

Lúc này, George bị nhốt trong hồ lô nhưng không hề lo lắng một chút nào.

Bởi vì tất cả những điều này đều nằm trong kế hoạch của hắn và Thân Công Báo.

Trước khi Nguyên Thủy Thiên Tôn bế quan, Ngọc Hư Cung đúng là có thu nhận một số yêu tộc có tư chất cực tốt làm đệ tử.

Giống như Thân Công Báo, đồng tử Hươu và Hạc đều gia nhập theo cách đó.

Tuy những đệ tử này thực sự bị kỳ thị, thậm chí có người không hẳn là đệ tử mà chỉ là đạo đồng hầu hạ hoặc đơn giản là thú cưỡi, nhưng dù sao họ cũng đã gia nhập Ngọc Hư Cung, học được đạo pháp và thần thông của giáo phái.

Nhưng kể từ khi Nguyên Thủy Thiên Tôn đến cung Bát Cảnh cùng Thái Thượng Lão Quân và Thông Thiên Giáo Chủ bế quan luyện chế Phong Thần Bảng, để đại sư huynh Vô Lượng Tiên Ông tổng quản mọi sự vụ ở Ngọc Hư Cung thì mọi thứ đã thay đổi.

Đệ tử phụ trách vòng thử thách đầu tiên ở cổng cung đã được thay bằng thành viên của đội bắt yêu.

Nếu là người phàm bình thường đến cầu tiên thì vẫn theo quy trình cũ để chọn ra nhân tài.

Nhưng nếu là yêu tộc đến bái sư, bất luận tốt xấu, tất thảy đều bị bắt đi để đem luyện tiên đan.

Chiếc hồ lô mà tên đệ tử thấp bé vừa dùng để bắt George được Vô Lượng Tiên Ông mô phỏng theo Tử Kim Hồ Lô của Thái Thượng Lão Quân mà luyện chế thành.

Chỉ cần tu vi dưới mức tiên nhân thì đều có thể bị niệm chú hút vào.

Những kẻ có tu vi trên mức tiên nhân bình thường sẽ không đến Ngọc Hư Cung bái sư, nếu thật sự có kẻ như vậy đến thì đích thân Vô

Lượng Tiên Ông sẽ ra tay.

Những chuyện này, với tư cách là cựu đội trưởng đội bắt yêu, Thân Công Báo đương nhiên nắm rõ như lòng bàn tay.

"Biến!" Cảm thấy thời gian đã hòm hòm, George lấy Kim Cô Bổng ra, biến nó thành một chiếc mũi khoan điện, khoan một lỗ nhỏ dưới đáy rồi thu nhỏ cơ thể chui ra ngoài.

Tử Kim Hồ Lô của Thái Thượng Lão Quân tuy bình thường dùng để đựng tiên đan nhưng phẩm cấp cực cao, ngay cả Chuẩn Thánh nếu sơ sẩy cũng có thể bị hút vào.

Còn cái hồ lô do Vô Lượng Tiên Ông luyện này cùng lắm chỉ bắt được tu sĩ dưới cấp tiên nhân, uy lực kém xa lắc, không đời nào nhốt được hắn.

"Xem ra bắt được không ít nhỉ!" Sau khi thoát ra khỏi hồ lô, George thấy còn hơn chục chiếc hồ lô khác xếp hàng cạnh đó.

Chương 636

Rõ ràng bên trong đó là những yêu tộc đến Ngọc Hư Cung bái sư, đang đợi Vô Lượng Tiên Ông rảnh rỗi đến luyện thành tiên đan một thể.

"Để xem tiên đan được để ở đâu." Bay lên đỉnh đầu tên đạo đồng đang canh giữ Thiên Nguyên Đỉnh, George trực tiếp khống chế hắn rồi bắt đầu lục soát ký ức để lấy thông tin.

Một lát sau, hắn ném tên đạo đồng đang hôn mê sang một bên, phẩy tay thả Thân Công Báo và bốn vị Long vương ra.

"Tiên đan đều ở trong Thiên Nguyên Đỉnh, chỉ có Vô Lượng Tiên Ông mới có thể mở ra, nếu cưỡng ép phá hủy hoặc mang Thiên Nguyên Đỉnh đi thì lão ta chắc chắn sẽ phát hiện.

Còn Ngao Bính và Na Tra đã theo đội bắt yêu rời núi Côn Luân, đến núi Skeleton để thực hiện vòng thử thách thành tiên thứ ba.

Cho nên đề nghị của tôi là: trước tiên cứu cha anh, sau đó hợp lực phá hủy Thiên Nguyên Đỉnh, cướp sạch tiên đan.

Sau khi thoát khỏi Ngọc Hư Cung thì lập tức đến núi Skeleton đưa Ngao Bính và Na Tra đi." George tóm tắt thông tin lấy được từ não tên đạo đồng cho Thân Công Báo và bốn vị Long vương, đồng thời đưa ra ý kiến của mình.

Muốn âm thầm cứu Thân Chính Đạo và trộm tiên đan khỏi Ngọc Hư Cung đâu có dễ dàng gì.

May mà Na Tra và Ngao Bính không ở đây, bớt được một công đoạn, cứu được cha lão xong là có thể trực tiếp đi phá đỉnh lấy đan rồi bỏ chạy.

“Cứ làm theo lời anh đi.” Mọi người bàn bạc một chút, không nghĩ ra cách nào tốt hơn nên đồng loạt gật đầu.

“Obliviate!” George lập tức thi triển bùa lú lên tên đạo đồng đang ngất xỉu, sửa lại ký ức ngắn ngủi của hắn, khiến hắn tưởng mình chỉ vừa chợp mắt một lát vì buồn ngủ.

“Thân Chính Đạo!” Nhẩm thầm tên mục tiêu trong đầu, một bản đồ dẫn đến vị trí của Thân Chính Đạo tự nhiên hiện ra trong tâm trí hắn.

Họ không hề chia nhau hành động một cách ngu ngốc vì như thế chỉ tổ bị đánh tan tác từng người.

George dẫn đường vì biết vị trí, Thân Công Báo hỗ trợ tránh né các trận pháp nguy hiểm vì thông thạo nơi này, bốn vị Long vương theo sát phía sau.

Mất nửa canh giờ, sáu người đã đến sâu trong Ngọc Hư Cung, tại một vùng đầy tuyết trắng.

“Chính là ở đây.” “Hắc Long, anh chắc chứ?

Ở đây đâu có cái gì?” Ngao Khâm nhìn xung quanh toàn là đá tảng và tuyết phủ dày, không nhịn được mà gãi gãi sau gáy.

Thân Công Báo cẩn thận dò xét một chút, nhíu mày: “Không phải là không có gì, chắc là bị một mê trận mạnh mẽ che mắt rồi.

Phen này gay go, tôi không giỏi trận pháp cho lắm.” “Không sao, để tôi giải quyết.” George lấy thanh kiếm Thiên Địa Quai Ly ra, vung một kiếm chém xuống, lập tức phá tan mê trận phía trước.

Với tư cách là Đấng Sáng Tạo, nghiên cứu kết giới, phong ấn và quy tắc của nhiều thế giới, lại từng tiếp xúc với trận pháp nhà họ Lý và các môn phái trong thế giới Nhất Nhân Chi Hạ, bản thân hắn đã có trình độ trận pháp khá cao.

Thêm vào đó là sự phối hợp của thanh kiếm có khả năng khai thiên tịch địa, việc phá bỏ một mê trận không dùng tiên thiên pháp bảo làm nhãn trận là chuyện hết sức đơn giản.

"Quả nhiên có trận pháp che chắn." Sau khi mê trận bị phá, một cung điện ngầm hiện ra trước mắt mọi người.

Vì lo phá trận sẽ đánh động Vô Lượng Tiên Ông, George không lãng phí thời gian, lập tức theo chỉ dẫn của thần thông lao thẳng vào trong cung điện.

Đập vào mắt hắn là một cánh cửa đá khổng lồ hình đầu quái thú, trước cửa đá có một tên đạo đồng đang ngồi ngủ gật.

Chưa kịp để hắn phản ứng, George đã dịch chuyển ra sau lưng khống chế rồi lục soát ký ức.

"Thế nào rồi?" Thân Công Báo đuổi kịp, vội vàng hỏi.

George đánh ngất tên đạo đồng rồi cau mày: "Cha anh đúng là bị nhốt sau cánh cửa đá này, nhưng cửa này cần đích thân Vô Lượng Tiên Ông tới mới mở được." "Không được thì dùng lực mạnh mà phá nó đi!" Ngao Quang nhìn cánh cửa đá đề nghị.

Ngao Bính không có ở đây nên ông cũng bớt đi nhiều lo ngại, chỉ cần giúp Thân Công Báo cứu được cha là mọi chuyện sau đó sẽ dễ dàng hơn nhiều.

"E là không đơn giản vậy đâu." Ngao Nhuận thấy George nhíu mày, liền mỉm cười sờ vào cánh cửa đá.

"Chất liệu này không hề tầm thường." "Đúng là không tầm thường, cánh cửa này được luyện từ đá Thiên Hà, đã sinh ra linh tính, bên trên có pháp chú của Thiên Tôn, lực phòng ngự còn mạnh hơn một số tiên thiên linh bảo thông thường.

Nếu không đạt cấp Đại La Kim Tiên thì khó mà phá nổi." Những

kiến thức này đều được George lục soát từ não tên đạo đồng.

"Không đạt cấp Đại La thì khó phá nổi sao?" Thân Công Báo nghe vậy tức đến mức suýt nghiến nát răng.

"Đại sư huynh đúng là quá coi trọng cha tôi rồi." Cha hắn là Thân Chính Đạo thực lực còn chưa tới cấp Kim Tiên.

"Thân đạo trưởng, xem ra anh phải tạm thời bỏ cuộc thôi.

Việc bắt cóc Vô Lượng Tiên Ông ngay tại Ngọc Hư Cung để mở cánh cửa này thì hy vọng quá mong manh, chúng tôi không muốn mạo hiểm như vậy." Ngao Nhuận không khách sáo, trực tiếp nói ra suy nghĩ của mình.

Âm thầm cứu Thân Chính Đạo, rồi thuận tay trộm tiên đan, nhân lúc Vô Lượng Tiên Ông chưa kịp phản ứng thì mở đường máu thoát khỏi Ngọc Hư Cung.

Kế hoạch này tuy nguy hiểm nhưng khả năng thành công vẫn rất lớn.

Bởi vì chỉ cần ra khỏi Ngọc Hư Cung, dù là chiêu Liệt Không Trảo của hắn hay thuật dịch chuyển của George đều có thể nhanh chóng cắt đuôi Vô Lượng Tiên Ông và đệ tử Xiển Giáo.

Thế nhưng, nếu phải bắt sống Vô Lượng Tiên Ông ngay trong Ngọc Hư Cung, rồi dẫn lão vào sâu tận đây để mở cửa, sau đó mới phá vây đi ra, thì đúng là tự tìm cái chết.

Chưa nói đến thực lực của Vô Lượng Tiên Ông và các trận pháp ở đây, chỉ riêng lượng đệ tử Xiển Giáo đông đảo trong cung thôi cũng đủ khiến họ khốn đốn rồi.

Dù họ có quân đoàn yêu binh của bốn biển trong không gian của George đi chăng nữa.

Đệ tử ở Ngọc Hư Cung không chỉ có đội bắt yêu, những kẻ đó chỉ là những người được lão ta tinh tuyển và có cùng tư tưởng.

Ngoài đội bắt yêu, Ngọc Hư Cung còn vô số đệ tử khác, số lượng gấp mười mấy lần đội bắt yêu, mà thực lực ai nấy cũng chẳng hề kém cạnh.

Nếu tin tức truyền đi kịp thời, mười một vị Kim Tiên đang vắng mặt cùng đệ tử của họ cũng có thể nhận tin mà kéo tới.

Mà mười một vị Kim Tiên truyền thừa từ Nguyên Thủy Thiên Tôn đều có tu vi Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên, trong tay ai cũng có vài món pháp bảo thượng hạng.

"Nếu thực sự là như vậy, thì chỉ còn cách bàn bạc lại sau." Thân Công Báo không phản bác lời Ngao Nhuận, vì hắn rất lý trí, biết rằng nếu không có cơ hội mà cứ cưỡng ép cứu người thì cuối cùng e là cả đám sẽ bỏ mạng.

"Cũng không hẳn." Lúc này George lại lấy Như Ý Kim Cô Bổng ra, rồi lên tiếng: "Nếu là trước đây thì đúng là chưa chắc, nhưng vì đây là một cánh cửa, lại thêm có Như Ý Kim Cô Bổng này, nếu chúng ta hợp lực thì có lẽ khả năng phá được là không nhỏ." Đã là một cánh cửa thì sẽ chịu ảnh hưởng của bùa mở khóa (Alohomora), cộng thêm Như Ý Kim Cô Bổng cứng cáp vô song và thanh kiếm Thiên Địa Quai Ly.

Thêm vào đó là bốn vị Long vương thực lực Kim Tiên, Thân Công Báo cũng thực lực Kim Tiên, cùng với việc hắn dốc toàn lực.

Hắn cảm thấy có thể thử một phen.

"Chắc chắn mấy phần?" Ngao Quang hỏi.

George giơ tay lên: "Bảy tám phần gì đó!" "Nếu được bảy tám phần thì chúng tôi sẵn sàng thử." Nghe George đưa ra kết quả, Ngao

Nhuận gật đầu.

Bảy tám phần đã là tỉ lệ rất cao rồi, nếu không thành thì có thể lập tức bỏ chạy, cũng không đến nỗi quá nguy hiểm.

“Tốt, vậy phiền các vị rồi!” Thân Công Báo chắp tay cúi đầu thật sâu trước mọi người.

“Bắt đầu thôi, mê trận bị phá chắc Vô Lượng Tiên Ông đã cảm nhận được rồi.” George cũng không nói nhảm, một tay cầm Kim Cô Bổng, một tay cầm kiếm Thiên Địa Quai Ly, dồn năng lượng vào và cùng đập mạnh vào cánh cửa đá.

“Oành!” Một tiếng nổ lớn vang lên, cánh cửa đá lập tức rung chuyển dữ dội.

“Thực lực mạnh quá!” Thân Công Báo và bốn vị Long vương trợn tròn mắt, bị lượng năng lượng khổng lồ bộc phát trong nháy mắt của George làm cho kinh ngạc.

Họ vẫn biết George thực lực không yếu, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

Chương 637

Dao động năng lượng này đã gần đuổi kịp Thái Ất Kim Tiên.

"Chúng tôi tới giúp anh đây!" Sau khi định thần lại, một người và bốn rồng lập tức rút vũ khí pháp bảo của mình ra, đồng loạt bộc phát lực lượng đánh vào cửa đá.

Cánh cửa đá rung chuyển càng dữ dội hơn, dường như có thể bị phá tan bất cứ lúc nào.

"Mở ra cho ta!" George hét lớn một tiếng, đánh ra quy tắc của bùa mở khóa, cánh cửa đá không chịu nổi nữa, cuối cùng cũng bị cưỡng ép phá tung.

Thấy vậy, Thân Công Báo nhanh chóng lao vào bên trong.

"Cha!" Lúc này Thân Chính Đạo đã bị chặt mất một cánh tay, đang bị những sợi xích pháp bảo trói chặt vào cột đá, trong tình trạng trọng thương hôn mê.

"Mau đi thôi, Vô Lượng Tiên Ông đã phát hiện ra rồi." Cảm nhận được nguồn năng lượng mạnh mẽ đang lao nhanh tới đây từ bên ngoài, George không kịp để Thân Công Báo đánh thức cha mình, trực tiếp dùng kiếm chém đứt xiềng xích, mang theo Thân Chính Đạo đang hôn mê lao ra ngoài.

"Quả nhiên là các ngươi, dám cả gan đến Ngọc Hư Cung, đúng là chán sống rồi!" Vừa ra khỏi cung điện ngầm, họ đã nghe thấy một tiếng cười quen thuộc, chính là Vô Lượng Tiên Ông đang cưỡi mây từ xa lao tới.

Sau khi từ Trần Đường Quan trở về Ngọc Hư Cung, sau khi suy tính kỹ lưỡng, lão quyết định sẽ đi kiện cáo trước, biến việc mình đi

diệt Trần Đường Quan thành việc Long tộc lừa bịp dân chúng ngu muội.

Chờ Thân Công Báo sập bẫy, lão sẽ dụ các sư đệ cùng nhau tiêu diệt Long tộc trước để che đậy sự thật.

Tiếc là vòng tròn ma pháp để liên lạc đồng thời với mười một vị sư đệ trong lúc lục tinh liên châu đã dùng rồi, phải mười năm sau mới có thể tái sử dụng.

Cho nên lão chỉ có thể phái đệ tử đến từng động phủ tu hành của mười một vị sư đệ để báo họ về Ngọc Hư Cung bàn bạc.

Nào ngờ đệ tử vừa phái đi, lão đã cảm nhận được mê trận mình thiết lập bị phá, tiếp đó là cánh cửa đá nhốt Thân Chính Đạo cũng bị tấn công.

Thế là lão lập tức bảo đồng tử Hạc triệu tập toàn bộ đệ tử Ngọc Hư Cung, còn mình thì cưỡi mây lao tới trước.

Khi thấy đúng là Thân Công Báo dẫn theo Long tộc tới cứu Thân Chính Đạo, lão không những không giận mà còn mừng thầm, vì việc này càng chứng minh được Long tộc có ý đồ bất lương.

Hơn nữa tại Ngọc Hư Cung này, với vòng tròn ma pháp của Thiên Tôn và sự hợp lực của bao nhiêu đệ tử, lão tự tin có thể tóm gọn Thân Công Báo và bốn vị Long vương.

Chỉ cần giết chết bốn vị Long vương, tiếp tục giam giữ Thân Chính Đạo để ép Thân Công Báo thỏa hiệp, thì mọi chuyện vẫn sẽ theo ý lão.

"Sát!" Ngao Quang không nói hai lời, lưỡi đao xanh biếc lập tức bùng nổ kích thước, một đao chém xuống dẫn đầu.

Lúc này Vô Lượng Tiên Ông cũng không thèm che giấu nữa, cơ thể nhanh chóng phình to ra, chỉ bằng một tay đã nhẹ nhàng đỡ lấy đòn

toàn lực đó của Ngao Quang.

“Hừ, tuy đây không phải bản thể của ta, nhưng cũng không phải là thứ mà hạng bò sát có vẩy có sừng như các ngươi có thể đối kháng!” “Mau lại giúp một tay!” George nói với ba vị Long vương còn lại một câu, không lập tức xông lên mà nhanh chóng kết ấn, bắt đầu thi triển ma pháp trình chiếu.

Trong lúc thi pháp, hắn cũng dặn dò Thân Công Báo đang đỡ Thân Chính Đạo bên cạnh.

Vô Lượng Tiên Ông quả không hổ là đại sư huynh của Xiển Giáo, dù chỉ là một phân thân hóa ra từ chiếc gậy chống thì thực lực cũng vô cùng đáng sợ.

Dưới sự vây công của bốn vị Long vương, lão mới chỉ hơi rơi vào thế hạ phong một chút.

Nhưng thế hạ phong đó nhanh chóng được đảo ngược.

Bởi vì vô số đệ tử Ngọc Hư Cung đang cưỡi mây, ngự phi kiếm và pháp bảo, đã theo chân đồng tử Hạc bao vây từ tứ phía.

Những đệ tử này hoặc sử dụng các loại thuật pháp hàng yêu phục ma, hoặc điều khiển các pháp bảo tự luyện, hoặc bố trí các đại trận.

Chỉ có thể nói, Xiển Giáo không hổ danh là một trong tam giáo, bất kỳ đệ tử nào ở đây nếu đặt ở hậu thế thì đều là bậc cao nhân đắc đạo.

“Chúng đệ tử nghe lệnh, hãy bắt hết lũ yêu tộc to gan dám xông vào Ngọc Hư Cung này cho ta!” Vô Lượng Tiên Ông biết chuyện đã đến nước này, lão đã nắm chắc phần thắng trong tay.

Vô Lượng Tiên Ông thấy, Tứ Hải Long Vương nếu liên kết lại cũng chỉ có thể bất phân thắng bại với mình.

Về phía Thân Công Báo, thực lực hơi kém hơn Hạc Đồng.

Còn Hắc Long Đạo Nhân, một tán tu chỉ giỏi về trận pháp, căn bản không cần bận tâm.

Phía ông ta còn có các đệ tử Ngọc Hư Cung và trận pháp phòng hộ chưa được kích hoạt.

"Đúng là có duyên gặp gỡ, đến mà không tốn công!" Tuy nhiên, còn chưa kịp vui mừng được hai nhịp, ông ta đã thấy trên bầu trời Ngọc Hư Cung đột nhiên xuất hiện hình chiếu của mình và Thân Công Báo: "Thân Công Báo, ngươi cấu kết Long Tộc, có ý đồ gì?" "Ta ngược lại muốn hỏi... hỏi ngươi, ngươi bắt cha ta, có ý đồ gì!" Âm thanh cực lớn lập tức bao trùm toàn bộ Ngọc Hư Cung, khiến tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy hình chiếu và nghe rõ cuộc đối thoại trong đó.

Không sai, hình chiếu này chính là do George tạo ra, và nội dung hình chiếu không sai một ly, chính là toàn bộ quá trình Vô Lượng Tiên Ông tập kích Trần Đường Quan.

Khi nhìn thấy hình chiếu và cuộc đối thoại trên trời, các đệ tử đang vây công lập tức sững sờ.

Tứ Hải Long Vương nhân cơ hội thoát ly chiến đấu, trở về bên cạnh George.

"Đây là ảo ảnh do yêu tộc thi triển, để mê hoặc các ngươi, các đệ tử hãy giữ vững bản tâm, tuyệt đối không được mắc lừa!" Vô Lượng Tiên Ông cũng không kịp đuổi theo Tứ Hải Long Vương nữa, mà lớn tiếng quát lớn các đệ tử Ngọc Hư Cung.

Những đệ tử thật sự hoàn toàn tin tưởng đội bắt yêu của ông ta chỉ chiếm một phần nhỏ trong toàn bộ Ngọc Hư Cung, phần lớn đệ tử đều không biết chuyện ông ta dùng yêu tộc luyện đan.

Hơn nữa, bây giờ không chỉ là ông ta dùng yêu tộc luyện đan, mà

là ông ta muốn đồ sát toàn bộ Trần Đường Quan, sau đó đổ tội cho Long Tộc.

"Sư huynh, ngươi còn muốn lừa dối bọn họ đến bao giờ!" Lúc này Thân Công Báo cũng phát ra một tiếng gầm phẫn nộ: "Chư vị hãy xem, đây là phụ thân của ta, Thân Chính Đạo.

Từ nhỏ người vẫn luôn dạy ta phải một lòng hướng thiện, phải bái nhập Ngọc Hư Cung tu tiên đắc đạo.

Thế nhưng bây giờ, người lại bị Sư huynh bắt giam ở đây, dùng để uy hiếp ta làm những chuyện bất chính cho ông ta, để ta tiếp tục đi bắt những yêu tộc lương thiện kia về luyện đan.

Hôm nay chúng ta đến Ngọc Hư Cung, không phải để làm gì xấu xa, chỉ là muốn cứu cha ta về, có sai sao?" "Kia... kia hình như đúng là những yêu tộc nói là muốn giáo hóa mà Na Tra bắt về mấy ngày trước..." "Ông ta thật sự là phụ thân của Sư thúc Thân sao?" "Sư bá sao có thể bắt phụ thân của Sư thúc Thân về luyện đan, chuyện này cũng quá..." "Không phải chứ, những yêu tộc nói là giáo hóa đó, đều bị Sư bá đem đi luyện đan hết rồi, chuyện này hình như trái với lẽ trời nha!" Nghe Thân Công Báo nói, các đệ tử nhất thời xôn xao bàn tán.

Tuy rằng phần lớn đệ tử Xiển Giáo đều coi thường Sư thúc Thân Công Báo này, nhưng coi thường thì coi thường, Sư thúc dù sao cũng là Sư thúc, cũng không thể nghĩ cách mưu hại ông ta.

Huống hồ trong số các đệ tử Xiển Giáo, cũng có không ít người mang lòng chính nghĩa, có khả năng phán đoán của riêng mình, có suy nghĩ của riêng mình.

Trừ các đệ tử đội bắt yêu, phần lớn đệ tử đều không đồng tình với cách làm của Vô Lượng Tiên Ông, đặc biệt là Vô Lượng Tiên Ông còn định đồ sát một thành nhân tộc để đổ tội cho Long Tộc.

“Lúc này, Lý Tịnh, người được Nguyên Thủy Thiên Tôn chọn là Thiên Mệnh Chi Nhân, đã trình báo sự việc lên Triều Ca.

Chẳng bao lâu nữa, Xiển Giáo sẽ phải đối mặt với sự chất vấn từ Triều Ca.

Đồng thời, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Phổ Hiền Chân Nhân cũng đã biết chân tướng, chắc hẳn sẽ sớm đến, đến lúc đó các ngươi tự nhiên sẽ biết thật giả!” George dùng bùa khuếch đại khiến âm thanh vang vọng khắp Ngọc Hư Cung, đồng thời còn kết hợp với năng lực tâm linh, đưa ra một ám thị tâm lý mạnh mẽ.

Nói xong, hắn liền thu Thân Chính Đạo vào thế giới của mình, dẫn Tứ Hải Long Vương và Thân Công Báo trốn ra ngoài Ngọc Hư Cung.

Ngọc Hư Cung tự thành một giới, không gian bị Nguyên Thủy Thiên Tôn hạn chế, phép Dịch Chuyển không thể sử dụng, chỉ có thể dựa vào phi hành để rời đi.

Đối mặt với George và những người khác đang bỏ trốn, phần lớn đệ tử Ngọc Hư Cung đều chọn im lặng.

Dưới ám thị tâm lý của George, họ đã chọn tin tưởng.

Ngay cả những người còn do dự cũng không thể hạ quyết tâm lập tức ra tay.

“Các ngươi...

Chương 638

các ngươi lũ ngu xuẩn không phân biệt địch ta này!

Nếu địa vị Tiên gia ổn như bàn thạch, nếu đám tiểu bối sống an nhàn sung sướng các ngươi có được một nửa nỗ lực của yêu tộc, lão phu còn cần phí sức như vậy sao!" Vô Lượng Tiên Ông thấy phần lớn đệ tử lại thờ ơ trước việc George và những người khác bỏ trốn, lập tức tức giận chửi bới.

"Dù lão phu phải tự hạ thấp mình, mang tiếng xấu, tất cả đều là vì bá nghiệp trường tồn của Xiển Giáo, lão phu vẫn tâm không hổ thẹn!" Nói rồi, ông ta dẫn Hạc Đồng đuổi theo George và những người khác.

"Ai nguyện ý theo lão phu vì Xiển Giáo mà chiến, sau trận chiến tiên đan sẽ được cung cấp gấp đôi!" Nghe Vô Lượng Tiên Ông nói, rất nhiều đệ tử lập tức dao động.

Có người quả thực đồng tình với quan điểm của Vô Lượng Tiên Ông, có người thì đơn thuần bị tiên đan dụ hoặc, trong đó phần lớn là các đệ tử đội bắt yêu.

Nhất thời, một phần ba đệ tử bay lên, theo Vô Lượng Tiên Ông đuổi theo George và những người khác.

Sau đó, rải rác còn có một số người nghĩ thông suốt cũng đuổi theo.

"Không tệ, đã giảm đi một nửa." George thầm gật đầu nhìn Vô Lượng Tiên Ông và những người khác đang truy kích phía sau.

Có thể giảm bớt được một nửa kẻ địch đã có chút ngoài dự liệu của hắn.

Xem ra, phần lớn đệ tử Ngọc Hư Cung vẫn còn khá lương thiện, ít

nhất là trong những vấn đề đại sự đại phi.

"Các ngươi không thoát được đâu, lão phu đã khởi động pháp trận của Sư tôn rồi, lúc này Ngọc Hư Cung đã bị phong tỏa!" Vô Lượng Tiên Ông điên cuồng truy đuổi phía sau, lớn tiếng trào phúng, hòng gây áp lực tâm lý cho George và những người khác.

Nhưng George căn bản không hề động lòng: "Hừ, toàn là ma đan luyện chế từ yêu tộc, ăn ta một gậy!" Khi đi ngang qua nơi Thiên Nguyên Đỉnh của Ngọc Hư Cung được đặt, George hét lớn một tiếng, biến Như Ý Kim Cô Bổng to lớn, một gậy đập thẳng xuống Thiên Nguyên Đỉnh.

Tứ Hải Long Vương và Thân Công Báo cũng phối hợp rất ăn ý, mỗi người sử dụng pháp bảo của mình, dốc toàn lực đập vào Thiên Nguyên Đỉnh.

Thân Chính Đạo đã được cứu, tiếp theo đương nhiên là tiên đan của Vô Lượng Tiên Ông, đây mới là trọng điểm mà George và Tứ Hải Long Vương chú ý.

Mạo hiểm lớn như vậy, không chỉ là vì cứu Thân Chính Đạo.

"Lớn mật, đừng phá hoại Thiên Nguyên Đỉnh của lão phu!" Vô Lượng Tiên Ông thấy George và những người khác tấn công Thiên Nguyên Đỉnh, sắc mặt khẽ biến.

Nhưng Thiên Nguyên Đỉnh không phải pháp bảo bình thường, tuy chủ yếu dùng để luyện đan, nhưng lực phòng ngự cũng không thể xem thường.

Ông ta tin rằng sáu người dù liên thủ cũng không thể phá vỡ trong thời gian ngắn, ngược lại còn làm lỡ mất thời gian chạy trốn, để ông ta có thể đuổi kịp.

"Ầm!" Một tiếng vang trời, Thiên Nguyên Đỉnh lập tức bị đập

thủng một lỗ lớn.

"Cái gì!" Vô Lượng Tiên Ông thấy vậy, sắc mặt lập tức đại biến.

"Đó là Như Ý Kim Cô Bổng do Sư bá luyện chế!" Ông ta đã nhận ra, cây gậy trong tay George chính là Như Ý Kim Cô Bổng do chính Sư bá luyện chế, Định Hải Thần Châm, cũng là vật dùng làm mắt trận trung tâm trấn áp Tam Long Vương và trận Tỏa Yêu của Siren.

Điều khiến ông ta càng không ngờ tới là, dao động mana mà Hắc Long Đạo Nhân tán tu kia vừa bộc phát, lại không hề thua kém ông ta hiện tại.

"Hahaha, để ngươi dùng yêu tộc luyện đan, xem ta hủy diệt hết của ngươi!" George trực tiếp bay vào Thiên Nguyên Đỉnh đã bị đập thủng, trên người tuôn ra lôi điện cuồng bạo, khiến cả Thiên Nguyên Đỉnh đã bị phá hoại nổ tung.

Mọi người chỉ thấy, vô số tiên đan sau khi nổ tung, lập tức bị lôi điện cuồng bạo hóa thành tro bụi.

Đương nhiên, sự thật chắc chắn không phải như vậy.

George vừa tiến vào Thiên Nguyên Đỉnh, liền thu số tiên đan chất thành núi bên trong vào thế giới của mình, sau đó dùng bùa Phục Chế tạo ra một lô tiên đan giả.

Còn những tiên đan bị hủy diệt trong lôi điện kia, toàn bộ đều là tiên đan giả.

"Tiên đan của lão phu!" Thấy tiên đan mình khổ cực tích trữ, luyện chế sáu năm, lại bị George hủy hoại toàn bộ, Vô Lượng Tiên Ông cảm giác tim mình như rỉ máu.

Đồng thời, ông ta cũng hóa thân thành hình thái Cự Nhân Cây cuồng bạo nhất.

“Giết... giết hết chúng nó cho lão phu!” “Đi!” Tiên đan đã tới tay, George đưa mắt ra hiệu cho Tứ Hải Long Vương và Thân Công Báo, lấy tốc độ nhanh nhất tiếp tục trốn về phía cổng lớn Ngọc Hư Cung.

Nhiều tiên đan như vậy, dù là chia đều, cũng đủ để Thân Công Báo và những người khác thăng cấp đến Kim Tiên đỉnh phong, thậm chí là Thái Ất Kim Tiên.

Cũng có thể giúp George tiến một bước dài trên cấp độ đơn thể vũ trụ.

Quan trọng hơn, có lô tiên đan này, khi hắn tu luyện công pháp của thế giới này, sẽ đạt được hiệu quả sự bán công bội (gấp đôi hiệu quả với một nửa công sức).

“Phong tỏa thật nhanh!” Chạy đến trước cổng đá bạch ngọc của Ngọc Hư Cung, sáu người George phát hiện lối vào không gian Côn Luân Sơn bên ngoài Ngọc Hư Cung đã đóng lại.

Lúc này, họ xuyên qua cánh cổng, không xuất hiện bên ngoài Ngọc Hư Cung, mà vẫn ở bên trong Ngọc Hư Cung.

Cánh cổng giờ đã trở thành một vật trang trí thuần túy.

“Xem các ngươi còn chạy đi đâu!” Vô Lượng Tiên Ông miệng niệm chú, bầu trời Ngọc Hư Cung đang trong xanh lập tức bị mây đen lôi điện đáng sợ bao phủ.

Ông ta đã kích hoạt đại trận phòng ngự do Nguyên Thủy Thiên Tôn để lại.

Cảm nhận kiếp vân thiên kiếp mạnh hơn cả việc tiêu hủy vòng ma thuật trước đó trên trời, George không khỏi cảm thán với chút lo lắng trong lòng: “May quá, may mà mình đã có chuẩn bị từ trước!” Lẻn vào Ngọc Hư Cung cứu Thân Chính Đạo, trộm tiên đan, cứu Na Tra và Ngao Bính, muốn không gây ra chút động tĩnh nào, điều đó gần như là

không thể.

Một khi tung tích của họ bị phát hiện, Vô Lượng Tiên Ông chắc chắn sẽ phong tỏa lối ra, kích hoạt các biện pháp phòng ngự tương ứng.

Như vậy, họ sẽ như rùa trong chum, khó mà thoát được.

Vì vậy, nếu không có phương pháp đối phó tương ứng, cho dù có tiên đan làm mồi nhử, hắn cũng không thể xông vào Ngọc Hư Cung.

Phương pháp đối phó của hắn cũng rất đơn giản, đó là trước khi tiến vào Ngọc Hư Cung, hắn đã sớm để lại một phân thân Ý Niệm bên ngoài làm định vị.

Sau đó dùng định vị này để mở cánh cổng không gian xuyên qua các thế giới song song, từ đó thoát khỏi động thiên phúc địa độc lập là Ngọc Hư Cung này.

Thuật Dịch Chuyển thông thường không thể sử dụng trong Ngọc Hư Cung, nhưng cánh cổng không gian có thể phá vỡ rào cản thế giới và tiến vào thế giới song song, vẫn có khả năng rất lớn phát huy tác dụng.

Quan trọng nhất là Nguyên Thủy Thiên Tôn không có mặt, trận pháp do Vô Lượng Tiên Ông hoặc phân thân của ông ta chủ trì, uy lực rất khó phát huy đến cực hạn.

Hơn nữa, khi tiến vào Ngọc Hư Cung, hắn đã làm một bài kiểm tra, xác nhận có thể cảm ứng được định vị phân thân Ý Niệm bên ngoài, rồi mới tiếp tục hành động theo kế hoạch.

Thật ra, nếu xảy ra ngoài ý muốn, không thể sử dụng cánh cổng không gian, hắn còn có phương án cuối cùng.

Đó là bất chấp tất cả, cho dù đắc tội toàn bộ Xiển Giáo, đắc tội Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng phải dốc toàn lực giải quyết phân thân

của Vô Lượng Tiên Ông.

Bởi vì một khi phân thân của Vô Lượng Tiên Ông chết đi, không ai chủ trì, trận pháp tự nhiên sẽ mất hiệu lực.

Nhưng may mắn thay, vẫn chưa đến lúc tồi tệ nhất.

"Mở cửa!" George vung tay một cái, một cánh cổng không gian trực thông phân thân Ý Niệm lập tức thành hình, sáu người nhảy vọt vào cánh cổng không gian, xuất hiện trên không trung Côn Luân Sơn.

Hắn không đặt phân thân Ý Niệm quá xa, cũng là lo lắng khoảng cách quá xa, đến lúc đó bị ai đó can nhiễu, xảy ra vấn đề.

Dù sao, thế giới này có rất nhiều Đại Năng.

"Làm sao có thể!" Thấy George tự mình mở ra cánh cổng không gian thông tới ngoại giới, Vô Lượng Tiên Ông lập tức ngây người như khúc gỗ, nhưng rất nhanh ông ta đã phản ứng lại.

"Theo ta đuổi!" Đóng pháp trận phòng ngự, mở lại lối vào Ngọc Hư Cung, Vô Lượng Tiên Ông dẫn theo một nhóm lớn đệ tử xuất hiện ở dãy Côn Luân Sơn, lao về phía George và những người khác.

Chương 639

"Hừ, lão hổ ta không phát uy, ngươi lại xem ta là mèo bệnh sao!" Thấy Vô Lượng Tiên Ông tiếp tục truy đuổi, George biết đã đến lúc phải cho đối phương một bài học, khiến ông ta không dám quá ngông cuồng về sau.

May mắn là đây đã không còn là Ngọc Hư Cung, hắn cũng không có nhiều e ngại như vậy.

"Ra hết đi!" Hắn vung tay mở ra thế giới của mình, tất cả Long Tộc Tứ Hải và Siren đều bị George thả ra không chút do dự.

"Các ngươi giải quyết những người khác, Vô Lượng Tiên Ông giao cho ta!" George biến thân một cái, hóa thành một Hắc Long khổng lồ, thân thể nhanh chóng bành trướng, uyển như một Hồng Hoang Cự Thú thôn thiên phệ địa, lao về phía Vô Lượng Tiên Ông.

"Ngông cuồng!

Pháp Tướng Thiên Địa!" Vô Lượng Tiên Ông thấy đột nhiên xuất hiện nhiều Siren như vậy cũng giật mình, nhưng nhìn thấy George lại dám một mình tấn công mình, lửa giận lập tức bùng lên.

Tất cả là vì con Hắc Long này, kế hoạch của ông ta mới hết lần này đến lần khác bị phá hoại, hôm nay những người khác không nói, con Hắc Long này nhất định phải chết.

Chỉ thấy ông ta thi triển Thần Thông Pháp Tướng Thiên Địa, biến thành một Cự Nhân Cây khổng lồ giống hệt George, và giao chiến với George.

Phía dưới, Tứ Hải Long Vương và Thân Công Báo dẫn theo phần còn lại của Long Tộc và Siren, cũng chiến đấu thành một đoàn với các

đệ tử Xiển Giáo.

"Thực lực của ngươi, sao lại mạnh đến thế!" Chiến đấu với George, Vô Lượng Tiên Ông càng đánh càng kinh ngạc.

Tất cả phép thuật ông ta thi triển, toàn bộ đều bị George dùng "Thôn Phệ Phép Thuật", "Lục Khố Tiên Tặc" và "Khí Thể Nguyên Lưu" hóa giải thành năng lượng nguyên thủy nhất rồi hấp thu.

Sau đó, hắn phản kích bằng đủ loại ngọn lửa kỳ lạ chưa từng thấy.

Quan trọng là bản thể của hóa thân này của ông ta là một cây gậy, thuộc tính Mộc, sẽ bị ngọn lửa khắc chế.

Ngọn lửa bình thường đương nhiên không sao, nhưng những ngọn lửa đối phương phun ra, không có ngọn nào là bình thường, không thua kém Tam Vị Chân Hỏa.

Còn cận chiến, con Hắc Long này da dày thịt béo, lại có đủ loại phép thuật phòng ngự, rất khó công kích bản thể của nó.

Điều quỷ quyệt hơn là, yêu tộc khác sau khi khôi phục nguyên thân đều dựa vào răng và móng vuốt của mình để chiến đấu, nhưng con Hắc Long này lại vẫn cầm Như Ý Kim Cô Bổng đã biến lớn, điên cuồng vung vào người ông ta.

Vung đến mức ông ta mặt đầy sưng vù.

"Chết tiệt!" Chiến đấu với George căn bản không chiếm thượng phong, cúi đầu nhìn xuống, các đệ tử Xiển Giáo bên dưới cũng sắp bị Tứ Hải Long Vương và Thân Công Báo dẫn theo Siren đánh cho tan tác.

Cứ thế này nữa, đừng nói là truy sát, mà sắp bị phản sát rồi.

"Rút lui!" Bất đắc dĩ, Vô Lượng Tiên Ông chỉ có thể thoát khỏi

cuộc hỗn chiến với George, mặt sưng mày tím ra hiệu cho các đệ tử Xiển Giáo rút về Ngọc Hư Cung.

"Chúng ta cũng đi!" Thấy Vô Lượng Tiên Ông đã rút, George một lần nữa thu hồi Siren, dẫn Tứ Long Vương và Thân Công Báo dịch chuyển biến mất tại chỗ.

Răn đe một chút là được rồi, không cần làm quá, nếu không chờ Nguyên Thủy Thiên Tôn và bản thể Vô Lượng Tiên Ông xuất quan, sẽ khó mà kết thúc mọi chuyện.

Cần biết rằng, vừa nãy nếu hắn thu Vô Lượng Tiên Ông vào thế giới của mình, chiến đấu trong thế giới của mình, hoàn toàn có thể chém giết phân thân này của Vô Lượng Tiên Ông ngay tại chỗ. ...

Trên Khô Lâu Sơn, Na Tra và Ngao Bính theo lệnh của Lộc Đồng, đang vây đánh Thạch Cơ, hoàn thành khảo nghiệm thứ ba.

Sắp thành công thì đột nhiên sáu bóng người xuất hiện trên không trung của họ.

"Na Tra, Ngao Bính, mau dừng tay!" Chính là George dẫn theo Thân Công Báo và Tứ Hải Long Vương dịch chuyển tới.

"Phụ thân, các người sao... sao lại đến đây?" Thấy sáu người xuất hiện, Ngao Bính hiển nhiên là sững sờ.

Phụ thân cậu ấy phải chủ trì trận Tỏa Yêu, căn bản không thể rời khỏi Đông Hải, ba vị thúc thúc và cô cô thì lại là đối tượng bị trấn áp, càng không thể xuất hiện ở đây.

Na Tra thấy Ngao Bính dừng tay, tự nhiên cũng theo đó dừng lại.

Đầu nhỏ của cô bé đầy rẫy những dấu hỏi lớn.

Còn Thạch Cơ vốn đã sắp bị hai người đánh cho tan tác, thấy hai người dừng tay, liền vội vàng lùi lại, khôi phục kích thước bình

thường.

“Không hay rồi!” Lộc Đồng, người ban đầu giám sát Na Tra và Ngao Bính, thấy George và sáu người xuất hiện, trong lòng lập tức thấy không ổn, cũng không kịp chào hỏi, vội vàng dẫn tất cả đệ tử đội bắt yêu bỏ chạy.

Chỉ để lại Thái Ất Chân Nhân không hiểu chuyện gì đang xảy ra, đứng trong gió mà ngổn ngang.

“Các ngươi là sao?” “Mọi chuyện đã xảy ra ngoài ý muốn...” George bước tới, nhanh chóng kể lại toàn bộ sự việc.

Thái Ất Chân Nhân nghe xong, mặt đầy vẻ không thể tin được: “Cái này...

Sư huynh, Sư huynh sao có thể hồ đồ đến vậy!” Mặc dù không tin Sư huynh sẽ làm ra chuyện như thế, nhưng ông ấy cũng không cho rằng George và những người khác sẽ lừa mình.

Bởi vì chuyện này, chỉ cần ông ấy đến Trần Đường Quan và Ngọc Hư Cung hỏi một chút là biết ngay, căn bản không thể giả dối.

“Cái đồ đại đào tử đáng chết, ta nhất định phải vặn đầu hắn xuống làm đồ chơi!” Na Tra càng tức giận đến mức toàn thân bốc lên ma hỏa, nếu không phải George đã xoay chuyển cục diện, e rằng Trần Đường Quan và cha mẹ cô bé đã bị Vô Lượng Tiên Ông hại chết rồi.

Nghĩ đến đây, cô bé vừa tức vừa sợ, đồng thời nhìn George với ánh mắt tràn đầy cảm kích.

“Phụ thân, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?” Ngao Bính mở miệng hỏi phụ thân Ngao Quang.

Ngao Quang liền kể ra kế hoạch đã bàn bạc trước đó với Thân Công Báo, George và những người khác: “Toàn bộ Long Tộc chúng ta sẽ đi sâu vào Đông Hải ẩn náu, ở đó có bằng hữu của Sư phụ con, cao

thủ Tiệt Giáo, có thể cung cấp sự che chở." Mặc dù âm mưu của Vô Lượng Tiên Ông đã bị phơi bày, nhưng hiện tại Tam Thanh vẫn đang bế quan, không ai có thể danh chính ngôn thuận chế tài Vô Lượng Tiên Ông.

Vì vậy, Vô Lượng Tiên Ông vẫn là người phụ trách Xiển Giáo, có vô số cách để nhắm vào Long Tộc, không thể không đề phòng.

Huống hồ họ vừa gây náo loạn ở Ngọc Hư Cung.

Để tránh điều này, chỉ có cách đi sâu vào Đông Hải, tiến vào phạm vi của Tiệt Giáo, mượn thế lực Tiệt Giáo mới có thể tránh bị chế tài.

Đợi Tam Thanh xuất quan, đến lúc đó sẽ xem xét tình hình để quyết định bước đi tiếp theo.

George nhún vai: "Không còn cách nào, ngay cả phụ thân của đệ tử Xiển Giáo như Thân Công Báo còn bị bắt đi, huống chi là cô.

Hay là cô thử cân nhắc, cùng chúng tôi đến Đông Hải nương tựa Tiệt Giáo, ở đó đều là các yêu tộc tu sĩ giống như chúng ta." Thạch Cơ tuy không đánh lại Na Tra và Ngao Bính, nhưng cũng có tu vi gần Kim Tiên.

Một cao thủ như vậy, đương nhiên là có thể lôi kéo được người nào thì lôi kéo.

Thật ra, trong ấn tượng của hắn, Thạch Cơ hình như là đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ Tiệt Giáo, một khối đá thành tinh.

Vì căn cơ quá nông cạn, thực lực vẫn chưa từng đạt đến Kim Tiên, sau này chết dưới Cửu Long Thần Hỏa Tráo của Thái Ất Chân Nhân.

Nhưng ở thế giới này, Thạch Cơ chỉ là một tán yêu, không có bối cảnh gì.

“Được, ta đi cùng các ngươi!” Thạch Cơ hầu như không chút do dự liền đồng ý.

Cô đã sớm nghe nói Thông Thiên Giáo Chủ Tiệt Giáo có giáo vô loại (dạy học không phân biệt đẳng cấp), có rất nhiều đệ tử yêu tộc, từng cũng muốn đi bái sư.

Nhưng vì quá “trạch” (chỉ người thích ở nhà), lười ra ngoài, lại cảm thấy mình cứ ở trong động phủ của mình, không gây chuyện gì, từ từ tu hành là được, đi bái sư quá phiền phức.

Thế nhưng bây giờ suýt nữa bị bắt đi luyện đan, khiến cô hoàn toàn hiểu ra, muốn tu hành tốt đẹp, vẫn cần có bối cảnh, có quan hệ.

Chương 640

Nếu không, chỉ là đang tu hành thay cho người khác mà thôi.

Đúng như câu nói, người dạy người không học được, việc dạy người một lần là đủ.

Đợi đến khi George đã lôi kéo được Thạch Cơ, bên kia cũng đã thương nghị xong.

Thái Ất Chân Nhân dẫn Na Tra quay về Trần Đường Quan, còn George, Tứ Hải Long Vương, Thân Công Báo, Ngao Bính và Thạch Cơ, dẫn theo Siren của Tứ Hải, thì bay về phía sâu trong Đông Hải.

Na Tra và Ngao Bính chia ly rất không nỡ, hẹn ước sau này đợi mọi chuyện bình ổn rồi sẽ gặp lại.

Trên đường đi, ba ngày sau, mọi người đến Tam Tiên Đảo, Bồng Lai Tiên Cảnh ở sâu trong Đông Hải.

"Lần này chúng ta phải bái phỏng Tam Tiêu Nương Nương của Tam Tiên Đảo, ba vị cô ấy là đệ tử mạnh nhất của Tiệt Giáo, chỉ cần họ nguyện ý che chở Long Tộc, thì Long Tộc sẽ an toàn rồi!" Thân Công Báo chỉ vào một hòn đảo phía trước đang được tiên khí bao quanh, nói với Ngao Quang và George cùng những người khác: "Hơn nữa, do ba vị ấy tiến cử, Sư thúc chắc chắn sẽ thu các người làm đồ đệ." "Là Tam Tiêu Nương Nương à!" George nghe vậy trong lòng không khỏi cảm khái.

Ba vị này thật không tầm thường, đặc biệt là Vân Tiêu trong Tam Tiêu, cô ấy đã chặt bỏ tam thi, thực lực cách thành Thánh chỉ còn một bước chân, là một Đại Năng Hồng Hoang.

Trận Cửu Khúc Hoàng Hà do Tam Tiêu liên thủ bày ra, trực tiếp

tước bỏ tam hoa trên đỉnh đầu Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo, biến họ thành phàm nhân.

Cuối cùng vẫn là Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cả hai phải hạ thấp mình, tự mình ra tay mới giải quyết được.

Nói thật, cho dù không bái được Thông Thiên Giáo Chủ, bái ba vị này... cũng không phải là không thể chấp nhận.

"Các ngươi ở trong biển chờ, chúng ta cùng Thân đạo trưởng lên đảo bái phỏng ba vị Nương Nương." Ngao Quang dặn dò tất cả Siren một câu, chỉ dẫn theo ba vị đệ muội và Ngao Bính, cùng với George, Thạch Cơ và Thân Công Báo, cùng nhau lên đảo.

"Ôi, ta cứ nghĩ ai đến, hóa ra là ngươi, con báo nhỏ này." Họ vừa lên đảo không lâu, một đạo thanh quang hạ xuống trước mặt họ, ngay sau đó là một tràng cười trong trẻo như chuông bạc vang lên.

Mọi người nhìn kỹ, ra là một nữ đồng đáng yêu mặc áo xanh.

"Ồ, ra là Thanh Loan Onee-chan, đây...

đây là những thứ em đặc biệt mang cho chị." Thân Công Báo thấy nữ đồng áo xanh, không hề bất ngờ chút nào, thuần thục lấy ra đủ loại linh thực phàm gian đã chuẩn bị sẵn, đưa cho nữ đồng.

Nữ đồng áo xanh thấy vậy, mắt lập tức sáng lên, nhận lấy đồ vật và chỉ về phía nam hòn đảo nói: "Ba vị Nương Nương đang thưởng hoa ở phía nam, ta đã đóng trận pháp rồi, ngươi đến đó là có thể tìm thấy." Nói xong, cô bé hóa thành một đạo thanh quang biến mất.

"Thần điểu Thanh Loan, ít nhất cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên, thật không tầm thường chút nào." George nhìn nữ đồng áo xanh biến mất, không khỏi thầm tặc lưỡi.

Chỉ riêng một con tọa kỵ của Vân Tiêu Nương Nương thôi, tu vi có lẽ đã mạnh hơn cả hắn rồi.

Theo chỉ dẫn của thần điểu Thanh Loan, George và Thân Công Báo rất nhanh đã gặp được Tam Tiêu Nương Nương trong truyền thuyết.

Dung mạo thì khỏi phải nói, chủ yếu là tu vi.

Ngay cả hắn, cũng hoàn toàn không thể nhìn thấu tu vi của ba vị Nương Nương, thoạt nhìn còn tưởng ba vị đều là người thường không có tu vi.

"Thân Công Báo, bái kiến ba vị Nương Nương." "Ngươi con báo nhỏ này, đã sáu năm không đến thăm chúng ta rồi, xem ra lần này còn dẫn theo không ít bằng hữu." Vân Tiêu, người có khí chất trưởng thành nhất trong ba vị Nương Nương, nói với Thân Công Báo bằng giọng điệu ôn hòa.

Thân Công Báo quen thuộc tiến lên nói chuyện vài câu, sau đó kể lại toàn bộ những gì mình đã trải qua trong sáu năm qua.

Nghe xong, Bích Tiêu, người nhỏ tuổi nhất và bốc đồng nhất, lập tức chửi rủa ầm ĩ: "Ta ghét nhất là bọn giả nhân giả nghĩa của Xiển Giáo!

Tốt lắm Vô Lượng Tiên Ông, ngươi dám dùng yêu tộc chúng ta để luyện đan.

Hừ, con báo nhỏ, dẫn ta đến Ngọc Hư Cung, ta sẽ đập nát Ngọc Hư Cung của hắn cho ngươi hả giận!" "Bích Tiêu tiên tử này thật là hổ báo!" George không nói gì, lặng lẽ đứng đó, nhưng trong lòng lại không hề rảnh rỗi.

"Muội muội đừng bốc đồng." Quỳnh Tiêu tiến lên vội vàng kéo Bích Tiêu lại, nhìn Thân Công Báo thở dài: "Đáng tiếc, con báo nhỏ ngươi nếu ban đầu gia nhập Tiệt Giáo ta, thì đã không có những chuyện này rồi." "Khí vận Long Tộc chưa hoàn toàn cạn kiệt, vẫn còn

một tia sinh cơ, cứ để họ sống ở vùng biển lân cận trước đã." Đại tỷ Vân Tiêu bấm ngón tay tính toán: "Còn về con báo nhỏ, ngươi cũng cứ ở lại đây trước, đợi Sư phụ xuất quan, ta sẽ tự mình bẩm báo với Sư phụ, để Sư phụ đi nói chuyện với Nhị Sư Bá về chuyện của ngươi và Ngao Bính.

Hai người các ngươi đều rất tốt, đặc biệt là Hắc Long, có tình có nghĩa.

Sau khi Sư phụ xuất quan, ta sẽ tiến cử các ngươi lên Sư phụ, với tính cách của Sư phụ, chắc chắn sẽ thu các ngươi làm đệ tử.

Cứ ở lại Tam Tiên Đảo trước, nếu có vấn đề gì trong tu hành, có thể đến hỏi chúng ta." Chỉ vài lời, Vân Tiêu đã sắp xếp mọi chuyện thỏa đáng.

Việc đi đập Ngọc Hư Cung là không khả thi, đó là đánh vào mặt Nhị Sư Bá Nguyên Thủy Thiên Tôn, Sư phụ đến lúc đó cũng khó mà giữ thể diện.

Không thể ban đầu có lý, cuối cùng lại trở thành vô lý.

Đợi Sư phụ xuất quan, để Sư phụ đi nói chuyện với Nhị Sư Bá, đó mới là cách giải quyết vấn đề thực sự, khiến Thân Công Báo trở lại Xiển Giáo, và Ngao Bính cũng thuận lợi thành tiên.

Thạch Cơ và Hắc Long thực lực đều không tệ, Hắc Long còn một chọi một đánh bại Vô Lượng Tiên Ông, tuy chỉ là hóa thân, nhưng cũng là nhân tài khó có được.

Thu nhận vào Tiệt Giáo, cũng coi như là làm lớn mạnh Tiệt Giáo.

Cho dù không có Thân Công Báo tiến cử, họ tự mình đến đây, cô ấy cũng sẽ giúp tiến cử cho Sư phụ.

"Đa tạ Nương Nương!" Nghe Vân Tiêu đưa ra sắp xếp, tất cả mọi người đều cúi người bày tỏ lòng cảm tạ.

Long Tộc có Tam Tiêu che chở, không cần lo lắng bị Vô Lượng Tiên Ông tính kế nữa; Thân Công Báo và Ngao Bính có Thông Thiên Giáo Chủ ra mặt, tương lai cũng không còn là vấn đề.

Đương nhiên, đó là trong tình huống bình thường.

Bởi vì George biết, nếu thật sự xảy ra Phong Thần Đại Chiến, Tiệt Giáo và Xiển Giáo đánh nhau, thì tương lai sẽ ra sao, khó mà nói trước được.

Tuy nhiên, đó đều là chuyện sau này, hiện tại hắn dù sao cũng rất hài lòng.

Có Tam Tiêu tiến cử, hắn tất nhiên có thể bái Thông Thiên Giáo Chủ làm thầy.

Ngay cả khi Thông Thiên Giáo Chủ chưa xuất quan, hắn cũng có thể hỏi Tam Tiêu về tu hành.

Không nói gì khác, ít nhất những Ba Mươi Sáu Thiên Cương Thần Thông và Bảy Mươi Hai Địa Sát Chi Thuật kia, hắn có thể học được rồi.

Nhưng học được bao nhiêu, còn phải xem chính hắn.

Về mặt này, hắn rất có kinh nghiệm, cũng có tự tin.

Dù sao, trong số những phép thuật hắn biết, cũng có không ít chỗ tương thông với những thần thông và phép thuật này.

Cứ như vậy, George bắt đầu an cư ở Tam Tiên Đảo, vừa ăn tiên đan nỗ lực tu hành, vừa bắt đầu học tập những thần thông và đạo thuật mạnh mẽ của thế giới này.

Cùng lúc đó, hắn lại có thêm một phân thân mới ra đời.

"Phân thân ở thế giới mới, lại là một em bé." George từ từ mở mắt, lục lọi trong ký ức chưa đầy hai năm, sau đó ngồi dậy nhìn xung

quanh.

Đây là một căn phòng có phong cách trang trí rất giống thời Victoria, tổng thể nhìn khá hoa lệ, có thể thấy mức sống của gia chủ rất khá.

Còn bản thân hắn thì là một em bé sáu tháng tuổi, vẫn chưa biết đi.

"Thế giới này... thật là quỷ dị!" Qua khung cửa sổ nhìn ra ngoài, đập vào mắt hắn là một vầng huyết nguyệt đỏ tươi.

Chỉ riêng huyết nguyệt thì không có gì, điều thật sự khiến hắn có chút bất ngờ là hắn ẩn ẩn có thể cảm nhận được trên huyết nguyệt kia, dường như đang ẩn chứa một sinh mệnh thể vô cùng mạnh mẽ.

Chương 641

Bởi vì là ở thế giới mới, hơn nữa còn chưa làm rõ tình hình thế giới mới, nên hắn cũng không dám mạo hiểm sử dụng ý chí của mình để thăm dò.

Giống như Ylvannda đã nói, chỉ cần không vận dụng năng lượng khác biệt với thế giới này, không vận dụng phép thuật khác biệt với thế giới này, sẽ không dễ dàng bị Đấng Sáng Tạo của thế giới này phát hiện.

Nhưng là một cường giả đã tiến vào cấp độ đơn thể vũ trụ, và còn đi được một đoạn không ngắn trong cấp độ đơn thể vũ trụ đó.

Dựa vào bản năng của cơ thể, hắn cũng có thể cảm nhận được một số cường giả.

Sinh mệnh thể mạnh mẽ trên huyết nguyệt kia tràn đầy ác ý, và thực lực của nó có khả năng còn vượt trên phân thân này của hắn.

Quan trọng là không chỉ trên huyết nguyệt, hắn quay đầu nhìn bầu trời đầy sao, trên không ít hành tinh bên ngoài hành tinh này, dường như cũng đang có sinh mệnh thể mạnh mẽ ẩn mình.

Còn trên cao của hành tinh này, hắn cũng cảm ứng được một tầng rào chắn phòng ngự vô cùng mạnh mẽ.

Hơn nữa, ở bảy phương hướng của rào chắn phòng ngự, cũng có bảy phản ứng năng lượng rất mạnh.

Dường như có bảy tồn tại mạnh mẽ, đang dùng phương thức cực kỳ đặc biệt để gia cố rào chắn, dùng để phòng ngự những sinh mệnh thể tràn đầy ác ý đang ẩn mình trên các hành tinh kia.

So với những sinh mệnh thể bên ngoài hành tinh, bảy tồn tại này

cảm giác yếu hơn rất nhiều.

Trực giác mách bảo hắn, nếu hắn dốc toàn lực ra tay, có lẽ sẽ mạnh hơn bảy tồn tại này một chút.

Nhưng đó chỉ là một chọi một, không phải một chọi bảy.

Ngoài ra, đây chỉ có thể dùng làm tham khảo, là tiêu chuẩn phán đoán đơn thuần từ phương diện năng lượng, loại trừ mọi điều kiện bên ngoài.

Thắng bại thật sự, còn phải xem thủ đoạn của mỗi bên.

Ví dụ như hai người có cấp năng lượng tương đương, một người biết đủ loại phép thuật uy lực lớn, có thể vận dụng sức mạnh tốt hơn, người kia không biết, thì tự nhiên sẽ không đánh lại.

Lại còn như pháp bảo, thế giới độc hữu, pháp tắc, v.v.

Về phương diện này, George chiếm ưu thế tuyệt đối.

"Có người vào!" Nghe thấy tiếng bước chân bên ngoài, George nhanh chóng nằm lại vào chiếc nôi của mình, nhắm mắt giả vờ ngủ say.

Từ những tồn tại mạnh mẽ trên trời và các hành tinh bên ngoài mà hắn cảm ứng được hiện tại, hắn có thể phán đoán Đấng Sáng Tạo của thế giới này ít nhất là cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ.

Điều kiện tiên quyết là chỉ có một thế giới, không có các tình huống thế giới song song khác.

Bởi vì cấp độ thế giới này hiển nhiên không thấp, thuộc loại một thế giới riêng biệt đã cực kỳ mạnh mẽ, không cần tạo ra thế giới song song mà vẫn có thể đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ.

Nếu có thế giới song song, thì thực lực của Đấng Sáng Tạo có thể vượt quá Đa Nguyên Vũ Trụ.

Hiện tại, các thế giới mà hắn đã trải qua đại khái được chia thành năm loại.

Loại thứ nhất, Đấng Sáng Tạo cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, thế giới được tạo ra cũng cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, toàn bộ vũ trụ cũng không quá lớn, các cường giả bên trong cũng không quá mạnh.

Ví dụ như thế giới học đồ pháp sư, tồn tại mạnh nhất cũng chỉ là Merlin và Morgana, Đấng Sáng Tạo cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, đi khám phá Hỗn Độn còn bị người ta đánh chết.

Loại thứ hai, Đấng Sáng Tạo cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, thế giới được tạo ra cũng cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, nhưng chỉ có một thế giới, các cường giả bên trong thậm chí có thể tiếp cận cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ hoặc đạt đến cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ.

Ví dụ như Trung Địa, Ylvannda hiện tại vừa đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, cô ấy chỉ tạo ra một thế giới, chỉ là dòng thời gian của thế giới này vẫn luôn tuần hoàn.

Nhưng sinh vật của thế giới này, cho dù là con người, tiên tộc, người lùn, orc, hay các loại ma vật, đều mạnh hơn rất nhiều so với sinh vật của thế giới học đồ pháp sư.

Hơn nữa còn có các thần linh Valar và Maiar mạnh mẽ.

Thật ra, thế giới Cổ Tự Quyển Trục mà hắn từng bước vào trước đây cũng tương tự thế giới này, đều thuộc loại chỉ có một thế giới nhưng lại cực kỳ mạnh mẽ.

Các ma thần thánh linh của thế giới Cổ Tự Quyển Trục cơ bản đều đạt đến tiêu chuẩn cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ.

Loại thứ ba, Đấng Sáng Tạo cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, thế giới được tạo ra cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, nhưng vì tạo ra nhiều thế giới song song, từ đó thực lực tổng thể đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ.

Ví dụ như thế giới Harry Potter, thế giới Fairy Tail, thế giới Cardcaptor Sakura đều như vậy.

Loại thứ tư, Đấng Sáng Tạo vượt xa cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, thế giới tuy ở cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, nhưng số lượng thế giới song song cực kỳ nhiều.

Điển hình chính là thế giới chủ của hắn, Marvel, cấp độ của một vũ trụ riêng biệt đã vô hạn tiếp cận Đa Nguyên, mà loại thế giới này trong Marvel có vô số, vẫn luôn tăng lên vô hạn.

Vì vậy, Đấng Sáng Tạo của Marvel thuộc cấp độ Toàn Vũ Trụ.

Loại thứ năm, Đấng Sáng Tạo vượt xa cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, cường độ thế giới vượt quá cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, hơn nữa còn có tất cả các thế giới song song.

Đây chính là thế giới Hồng Hoang tổng thể nơi mà thế giới Nhất Nhân Chi Hạ xuất hiện và sau đó George tiến vào thế giới Na Tra.

Một đơn thể thế giới Hồng Hoang không chỉ là cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, thậm chí đạt đến cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ, các cường giả bên trong như Tam Thanh Thánh Nhân, ước tính cũng ở cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ.

Mà loại thế giới Hồng Hoang này không chỉ có một, mà có rất nhiều, chỉ là không nhiều đến mức tiếp cận vô hạn như thế giới Marvel.

Vì vậy, người nắm giữ Hồng Hoang hiện tại, hóa thành Thiên Đạo Hồng Quân, trong mắt hắn cũng nên là cấp độ Toàn Vũ Trụ.

Hiện tại thế giới này, hắn sơ bộ phán đoán thuộc loại thứ hai, tức là toàn bộ thế giới chỉ có một, nhưng đã đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, cường giả trong thế giới đạt đến cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, Đấng Sáng Tạo đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ.

Tuy nhiên đây chỉ là phán đoán sơ bộ, nếu thế giới này còn có thế giới song song, thì sẽ phải xếp vào loại thứ năm.

Còn bản thân hắn, hắn hiện tại thuộc loại thứ nhất, bản thân cấp độ Đơn Thể Vũ Trụ, cấp độ thế giới Đơn Thể Vũ Trụ.

Nếu có thể dung hợp phân thân, thì có thể thăng cấp lên loại thứ ba.

Nếu trước khi phân thân dung hợp, thực lực và thế giới cứ không ngừng trưởng thành, cuối cùng đạt đến Đa Nguyên, thì sau khi dung hợp có thể trở thành loại thứ năm.

Vì vậy, giai đoạn đầu vẫn phải cẩn thận một chút, cố gắng hết sức không bộc lộ, không để Đấng Sáng Tạo của thế giới này phát hiện.

Đợi sau khi học được hệ thống sức mạnh của thế giới này, đến lúc đó hắn có thể dựa vào hệ thống sức mạnh của thế giới này để sửa đổi những phép thuật, đạo thuật, thần thông của mình.

Sau khi thu thập tất cả tài nguyên hữu dụng trong thế giới này, hắn sẽ cẩn thận tìm kiếm và thăm dò Đấng Sáng Tạo của thế giới này.

Nếu là thiện ý thì tốt nhất, nếu là ác ý thì hắn sẽ lập tức chạy trốn.

Thật ra, cho dù không vận dụng năng lượng, với nhục thân đã được cấp độ đơn thể vũ trụ tăng cường của hắn, cường giả phi đơn thể vũ trụ cũng không thể làm gì hắn.

Hơn nữa hắn cũng không ngốc, thật sự gặp phải tồn tại đe dọa an toàn của mình, khi cần sử dụng năng lượng thì vẫn phải sử dụng.

Hắn còn có thế giới của riêng mình, chỉ cần kéo đối thủ vào thế giới của mình để chiến đấu, thì nguy cơ bộc lộ cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

“Anh yêu, yên tâm đi, Lanevus là một người đáng tin cậy.

Đại diện của chúng ta cũng đã đi khảo sát dãy núi Hornachis ở quận Zewilas rồi.

Ở đó quả thật đang tiến hành khai thác khoáng sản.” Một người phụ nữ đội mũ nhung thiên nga đen, tuổi khoảng ba mươi mấy, cẩn thận đẩy cửa bước vào.

Bên cạnh cô là một người đàn ông mặc vest màu nâu, đeo kính, cũng vội vàng đi theo vào: “Đừng trách em cẩn thận, Crius, dù sao đó cũng là một trăm năm mươi bảng, là phần lớn số tiền tiết kiệm còn lại của chúng ta sau khi mua căn nhà này.

Chương 642

Nếu có vấn đề gì, thì mấy năm tới mức sống của chúng ta sẽ giảm đi rất nhiều.

Huống hồ, con của chúng ta vừa mới sinh, có rất nhiều chỗ cần tiêu tiền." Người đàn ông đeo kính nhìn George đang ngủ say, ánh mắt tràn đầy sự dịu dàng.

Người phụ nữ tên Crius cũng nhìn George, ánh mắt dịu dàng của cô ấy không hề thua kém người đàn ông.

"Jack, chính vì vậy, em mới muốn đầu tư vào Công ty Thép Lanevus.

Nếu thuận lợi, chúng ta sẽ kiếm được một khoản lớn, sau đó chuyển đến sống ở thủ đô Backlund.

Như vậy, con của chúng ta có thể lớn lên ở Backlund phồn hoa nhất vương quốc, nó sẽ có một tương lai tươi sáng hơn chúng ta." "Em nói cũng có lý." Người đàn ông đeo kính dần dần bị thuyết phục.

Người vợ thấy vậy, tiếp tục thuyết phục: "Chị gái em đã định đợi lần đầu tư này thành công, sẽ để Megose và Lanevus chính thức đính hôn.

Em nghe Megose nói, hôm nay Lanevus đã mua nhẫn đính hôn cho cô ấy rồi.

Như vậy, Lanevus sẽ lập tức trở thành cháu rể của chúng ta, hắn còn có thể lừa chúng ta sao?

Hơn nữa, lần này không phải chỉ có mình em, còn có Graces và những người khác, mấy chục gia đình chúng ta cộng lại đã đầu tư hơn một vạn bảng.

Ngay cả khi em không đủ kinh nghiệm, nhưng nhiều người như vậy, có người còn có kinh nghiệm đầu tư phong phú, không thể xảy ra vấn đề được." "Xem ra lần này chúng ta chắc chắn sẽ kiếm lời." Người chồng cuối cùng cũng hoàn toàn bị thuyết phục, đồng ý.

"Anh yêu, anh thật tốt quá, tối nay để em thưởng cho anh thật tốt." Người vợ thấy chồng đồng ý, kích động đẩy chồng lên giường.

Người chồng sắc mặt lập tức thay đổi: "Đừng... sẽ làm ồn đến con." "Không sao đâu, nó ngủ rất ngon, em sẽ không gây ra tiếng động." "Ba mươi như lang, bốn mươi như hổ a!" George nhắm chặt hai mắt, nghe động tĩnh trên chiếc giường bên cạnh, nội tâm không khỏi thầm than.

Không sai, cặp vợ chồng ngoài ba mươi gần bốn mươi này, chính là cha mẹ của phân thân kiếp này của hắn.

Mặc dù cơ thể em bé này chỉ có nửa năm ký ức, nhưng George thông qua tất cả thông tin em bé đã nhìn thấy và nghe được trong nửa năm đó, cũng đã thu thập được không ít thông tin hữu ích.

Đầu tiên, thông qua cuộc đối thoại giữa cha mẹ và bạn bè thân thích, hắn đã đại khái giải mã được ngôn ngữ của nơi này, có thể hiểu được vấn đề đầu tư mà cha mẹ vừa thảo luận.

Thứ hai, cũng chính vì đã làm rõ ngôn ngữ, hắn cũng từ những cuộc đối thoại nghe được trong nửa năm qua, đã hiểu được một số chuyện.

Nơi hắn đang ở là thành phố Tingen, một thị trấn nhỏ phía bắc, thuộc quận Ahowa của Vương quốc Ruen ở Bắc Đại Lục.

Cha mẹ hắn thuộc tầng lớp trung lưu trong thị trấn này, kết hôn mười năm trước, đến năm nay mới cuối cùng có đứa con đầu lòng, chính là hắn.

Cuối cùng, cha mẹ hắn đều tin thờ một giáo hội tên là Giáo hội Thần Hơi Nước và Máy Móc.

"Khó trách mười năm mới sinh con, xem ra cũng có nguyên nhân." Năm phút sau, trên chiếc giường bên cạnh đã không còn động tĩnh, hiển nhiên trận chiến đã kết thúc.

Một giờ sau, cảm giác được cha mẹ đã ngủ say, George nhẹ nhàng đứng dậy, khẽ nhảy lên đầu giường, đưa tay lần lượt ấn nhẹ lên đầu cha mẹ, dùng biện pháp vật lý khiến họ chìm vào giấc ngủ sâu hơn.

Mục đích làm vậy là để đảm bảo trước khi trời sáng, hai người sẽ không tỉnh lại.

Xong xuôi tất cả, hắn một lần nữa đến bên cửa sổ, vớ lấy chiếc chăn mỏng vẫn dùng để đắp cho mình, trực tiếp nhảy xuống.

Hắn đương nhiên không phải muốn cứ thế rời khỏi gia đình này.

Hiện tại, gia đình này đối với hắn là một nơi ẩn thân không tệ, vẫn chưa vội từ bỏ.

Hơn nữa, đã chiếm lấy cơ thể của đứa bé làm phân thân, thì nói cho cùng cũng phải báo đáp lại một điều gì đó.

Vì vậy, mục đích thật sự của việc hắn ra ngoài bây giờ là để loại trừ ẩn họa, và báo thù cho đứa bé nguyên thân này.

Cần biết rằng, tất cả các phân thân mà hắn chiếm giữ, về cơ bản đều là những sinh mệnh đã chết.

Đứa bé này cũng không ngoại lệ.

Điều đó cũng có nghĩa là, nếu không phải do phân hồn của hắn chiếm giữ nhục thân này, thì Jack và Crius khi bước vào phòng, sẽ không nhìn thấy đứa bé đang ngủ say, mà là một đứa bé đã tắt thở, đã chết rồi.

Và thông qua ký ức của đứa bé, George biết rằng nó không phải chết tự nhiên, mà là một vụ mưu sát.

Kẻ hung thủ mặc áo đuôi tôm, đeo một chiếc mặt nạ Joker, từ cửa sổ trèo vào phòng, trực tiếp dùng sức mạnh đặc biệt khiến tim đứa bé ngừng đập, ngụy trang thành tự nhiên ngừng đập.

Xong xuôi, liền lặng lẽ rời đi qua cửa sổ.

"Hướng này!" Quấn chiếc chăn mỏng quanh eo, che đi "cái ấy" nhỏ xíu vì không mặc quần, George khịt khịt mũi, đuổi theo về phía tây thành phố.

Mặc dù hắn không thể dùng bùa truy tung, không thể dùng ý chí khóa chặt hung thủ kia, nhưng hắn vẫn có nhục thân mạnh mẽ như thần linh.

Chỉ dựa vào khứu giác, hắn cũng có thể dễ dàng truy tìm được mùi của hung thủ đã biến mất gần một giờ trước.

Trên các mái nhà ở thành phố Tingen, George không ngừng để lại những tàn ảnh.

Rất nhanh, hắn đã vượt qua nửa thành phố và tìm thấy bóng dáng của hung thủ kia.

"Thú vị, đây chính là hệ thống sức mạnh của thế giới này sao?" Tìm thấy hung thủ, George không lập tức lộ diện, mà ẩn mình trên mái nhà của một tòa nhà ở xa, lợi dụng thị lực siêu việt của mình để quan sát.

Không phải là lo lắng về thực lực của đối phương, chỉ là hiện tại hung thủ kia đang chiến đấu với những người khác, hơn nữa không phải là trận chiến bình thường, mà liên quan đến sức mạnh siêu phàm.

Vì vậy hắn định xem kịch trước, tiện thể tìm hiểu đại khái sức mạnh siêu phàm của thế giới này là như thế nào.

Trong các cuộc đối thoại của cha mẹ và người thân, hắn không nghe thấy những cuộc thảo luận về sức mạnh và sự kiện siêu phàm nào, điều này cho thấy người thường có lẽ không thể tiếp xúc với những điều này.

Nếu hung thủ bị mấy người kia đánh bại, thì hắn cũng đỡ phải ra mặt.

Trên khoảng đất trống của nhà kho xa xa, hung thủ đeo mặt nạ Joker đang giao chiến với tổng cộng sáu người.

Hắn có thể triệu hồi ngọn lửa, có thể lợi dụng người giấy làm thế thân đỡ đòn, có thể không trung bắn ra những viên đạn khí có uy lực không kém gì đạn thật.

Còn sáu người đang chiến đấu với hắn, cũng không phải người thường.

Có người có thể dùng thơ ca để ảnh hưởng kẻ địch, có người nhục thân mạnh mẽ, năng lực cận chiến siêu phàm, còn có người cầm súng, bắn súng chuẩn xác.

Dưới sự vây công của sáu người, hung thủ đeo mặt nạ Joker tuy mạnh mẽ, nhưng cũng rất nhanh rơi vào thế hạ phong.

Thế nhưng, đúng lúc hắn bị tiếng hát khống chế, sắp bị một phát súng bắn trúng thì, trong nhà kho phía trước bọn họ đột nhiên truyền đến tiếng gào thét thảm thiết, kèm theo dao động năng lượng tà ác.

Cũng chính vì tiếng gào này, hung thủ đeo mặt nạ Joker bị ảnh hưởng thoát khỏi khống chế của tiếng hát, miễn cưỡng né tránh chỗ hiểm, bị đạn bắn trúng bụng.

Nhân lúc nhà kho xảy ra dị động, hung thủ đeo mặt nạ Joker ôm bụng nhanh chóng rút lui, trong nháy mắt đã biến mất vào bóng tối.

“Chết tiệt, đám Kẻ Gác Đêm của Giáo Hội Bóng Đêm này, thật sự

không dễ đối phó!" Hung thủ đeo mặt nạ Joker, sau khi ẩn vào bóng tối không lập tức rút lui, mà đưa tay vuốt cánh tay trái một cái, lợi dụng năng lực chuyển dời sát thương của Pháp Sư mình, chuyển vết thương ở bụng lên cánh tay trái.

Đồng thời, hắn từ ống tay áo lấy ra một mặt dây chuyền pha lê, nhanh chóng tiến hành một lần bói toán: "May quá, vẫn còn cơ hội." Âm thanh vừa phát ra từ nhà kho cho thấy, Thụy Nhĩ Bỉ Bá đang ẩn mình trong nhà kho, đã mất kiểm soát trở thành quái vật, lát nữa chắc chắn sẽ có một trận chiến với mấy Kẻ Gác Đêm kia.

Hắn ẩn mình bên cạnh vừa hay có thể ngồi mát ăn bát vàng, đợi sau khi cả hai bên đều bị thương nặng sẽ cướp lại cuốn sổ tay gia tộc Antigonus.

Để phòng ngừa vạn nhất, hắn còn tiến hành bói toán, kết quả bói toán là có nguy hiểm, nhưng nguy hiểm không lớn.

Chương 643

Quả nhiên, mọi việc không nằm ngoài dự đoán của hắn, cửa nhà kho nổ tung.

Thụy Nhĩ Bỉ Bá, cao hơn hai mét, đã hoàn toàn biến thành quái vật hình người, toàn thân chảy ra chất nhầy thối rữa màu xám trắng, điên cuồng tấn công sáu Kẻ Gác Đêm.

Tuy nhiên, còn chưa kịp vui mừng vì mọi chuyện đang diễn biến theo hướng mình dự đoán, hắn đột nhiên nghe thấy phía sau mình xuất hiện một giọng nói non nớt và oán hận: "Trả mạng cho ta... trả mạng cho ta..." Lập tức, toàn thân hắn rùng mình, tay phải vung nhanh, biến tờ giấy thành roi dài bốc lửa, quay người quất mạnh tới.

"Làm sao có thể!" Sau đó nhìn thấy cảnh tượng phía sau, đồng tử của hắn lập tức co rút, trên mặt lộ ra vẻ kinh hoàng và không thể tin được.

Ngọn lửa của hắn không quất trúng người, bởi vì bóng dáng đối phương nhỏ hơn rất nhiều so với dự đoán của hắn, roi lửa trực tiếp lướt qua phía trên đầu đối phương.

Thật ra, điều này không đến mức khiến hắn kinh hoàng, điều khiến hắn kinh hoàng là, người này lại là một em bé đang đứng thẳng ở đó, hơn nữa lại là em bé mà hắn đã tự tay giết chết vài giờ trước.

"Bất ngờ không, ngoài ý muốn không!" George cười khẽ, thân ảnh lóe lên, đã một lần nữa vòng ra sau lưng hung thủ đeo mặt nạ Joker, một nhát chém tay khiến hắn ngất xỉu tại chỗ.

Hắn không ra tay sát thủ, bởi vì còn muốn lợi dụng hung thủ này để thu thập một số thông tin quan trọng.

Sau khi đánh ngất hung thủ đeo mặt nạ Joker, George không mang hắn đi ngay, mà tiếp tục ở lại quan sát kết cục của trận chiến phía trước.

“Thứ này nhìn ghê quá!” Đối với George mà nói, thực lực của con quái vật đó hắn chỉ cần một ngón tay cũng có thể dễ dàng nghiền nát, chỉ là con quái vật trông như được ghép lại từ vô số thi thể thối rữa, quả thực có chút ghê tởm.

“Nhưng thứ kia lại có chút thú vị.” Hắn quay đầu nhìn chiếc hộp đen sắt bị vứt trên mặt đất, hắn có thể cảm nhận được một loại dao động năng lượng kỳ lạ từ chiếc hộp đó.

“Sức mạnh phi phàm mất kiểm soát!” Sau một loạt bắn phá, không gây ra bất kỳ thương tổn nào cho quái vật.

Người đàn ông tóc đen hơi hói, mặc áo gió đen dẫn đầu, nhanh chóng nói với một phụ nữ mặc áo sơ mi bên cạnh: “Lạc Lạc Tháp, hắn trông đã giống Necrotis rồi, mau tìm điểm yếu của hắn!” Đồng tử của người phụ nữ nhanh chóng biến thành xám trắng, nhìn về phía quái vật.

Còn George đang âm thầm quan sát, thì không khỏi thầm than trong lòng: “Sương mù tới rồi, mau tìm điểm yếu của quái vật Thụy Nhĩ Bỉ Bá.” Trong khi người phụ nữ tóc đen lợi dụng sức mạnh siêu phàm tìm điểm yếu của quái vật, người đàn ông dẫn đầu cùng những người còn lại cũng phát động năng lực của riêng mình.

Có người dùng thơ ca mê hoặc quái vật, có người phát ra trường lực đặc biệt để khống chế quái vật, còn có người cận chiến.

Và, một thanh niên chỉ biết dùng súng lục bắn từ đầu đến cuối, luôn luôn làm “đánh đấm giả vờ”.

Tuy nhiên, chính thanh niên này lại thu hút sự chú ý của George.

Bởi vì khi người phụ nữ tóc đen cuối cùng tìm ra điểm yếu của quái vật, mọi người hợp lực giải quyết con quái vật đó, lại vô tình đánh đổ tất cả chiếc hộp đen đặc biệt đựng sức mạnh siêu phàm kia.

Trong hộp bật ra một con rối Joker có kích thước bằng lòng bàn tay, toàn thân quấn vải bố màu nâu vàng, trông kỳ dị.

Ngay khi con rối Joker xuất hiện, George liền cảm nhận được một sợi dây năng lượng ẩn mật xuất hiện trên người nó, âm thầm quấn lấy thanh niên.

Cơ thể thanh niên nhanh chóng trở nên cứng đờ.

Còn năm người khác vừa hợp lực giải quyết quái vật, bị phản công trước khi quái vật chết nặng đến mức hoặc hôn mê, hoặc đã mất khả năng hành động, không thể di chuyển đến giúp.

Ngay lúc thanh niên sắp bị con rối gỗ Joker hoàn toàn khống chế, hắn nỗ lực đi ngược chiều kim đồng hồ vài bước, linh hồn đột nhiên thoát ly khỏi nhục thể tiến vào một không gian khác, sau đó quay trở lại, thì đã khôi phục bình thường.

"Lại có một không gian độc lập, hơn nữa còn có sức mạnh cấp độ như vậy, thanh niên này không hề đơn giản!" George chứng kiến toàn bộ quá trình không khỏi mắt sáng rỡ.

Không gian mà linh hồn thanh niên vừa đi tới, hắn ẩn ẩn có thể cảm nhận được, cấp độ sẽ không thấp hơn thế giới do hắn tạo ra.

Hơn nữa, trong đó còn ẩn chứa sức mạnh vô cùng mạnh mẽ.

"Tôi càng ngày càng cảm thấy hứng thú với hệ thống sức mạnh của thế giới này!" Thấy thanh niên khôi phục bình thường sau đó bắt đầu cứu trợ đồng đội, George kéo hung thủ Joker đang hôn mê, vài bước nhảy đã biến mất tại chỗ.

Trong một khu rừng ở rìa thành phố Tingen.

George ném hung thủ Joker xuống đất, tùy tay bẻ một cành cây bằng cổ tay từ bên cạnh, sau đó quật mạnh vào người hung thủ Joker.

Hung thủ Joker lập tức bị đau tỉnh, từ từ mở mắt.

Khi hắn nhìn thấy đứa bé cầm gậy trước mắt, lập tức nhớ lại kinh nghiệm quỷ dị trước đó, giơ tay phải lên định bắn đạn khí vào George.

Hắn ước tính đứa bé bị mình giết chết này, chắc chắn đã bị một ác linh mạnh mẽ nào đó nhập vào.

Chỉ là tay phải hắn vừa giơ lên, cây gậy trong tay đứa bé đã giáng xuống cánh tay hắn.

"A!" Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, cánh tay phải trực tiếp bị gậy đánh gãy tại chỗ.

Là một Pháp Sư Sequence 7, tuy hắn có không ít năng lực phép thuật, nhưng sự nâng cấp về cơ thể không mấy rõ ràng, vẫn chưa đạt đến mức đao thương bất nhập.

"A a a a a..." Còn chưa kịp hồi phục từ cơn đau cánh tay phải bị đánh gãy, hung thủ Joker đã phải hứng chịu một loạt đòn đánh tới tấp, không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Rất nhanh, hắn đã bị đánh đến mức hấp hối.

"Bây giờ, ta hỏi ngươi trả lời, nếu dám giấu giếm hay lừa dối dù chỉ một chút, ta sẽ cho ngươi biết thế nào là sống không bằng chết!" George vứt bỏ cây gậy trong tay, trên người hắn tỏa ra uy nghiêm như thần linh.

Hiện tại hắn không thể trực tiếp lục hồn để kiểm tra ký ức của hung thủ Joker, chỉ có thể dùng phương pháp này để khiến hung thủ Joker nói ra những thông tin liên quan.

Áp lực từ khí tức của một sinh mệnh đẳng cấp hoàn toàn khác

khiến hung thủ Joker đang nằm trên đất sưng mặt sưng mày cảm thấy toàn bộ linh hồn mình đang run rẩy, ngay cả việc cơ bản nhất là bài tiết cũng có chút không kiểm soát được.

"Ngài khủng khiếp như vậy, cần gì phải đánh ta như thế, ngài hỏi gì ta dám không trả lời sao." Đây là một nụ cười khổ hiện lên trong lòng hung thủ Joker lúc này.

Lúc này, đứa bé trước mắt cho hắn cảm giác như một thần linh trong truyền thuyết.

Mà thần linh thì không thể nhìn thẳng.

Vì vậy, cho dù đối phương không đánh hắn, chỉ riêng khí tức đáng sợ này, cũng khiến hắn không dám có bất kỳ ý đồ nhỏ nhặt nào.

"Nói cho ta biết, ngươi là ai, những người vừa chiến đấu với ngươi là ai..." Thấy hung thủ Joker bị mình dọa sợ, George bắt đầu hỏi từng thông tin.

Hắn đương nhiên biết, với đẳng cấp sinh mệnh của mình, chỉ cần khí tức là đủ để dọa đối phương, không cần dùng gậy gộc đe dọa thêm.

Trận đòn vừa nãy, thuần túy là để báo thù cho đứa bé tiền thân này mà thôi, nếu không lát nữa hỏi xong giết luôn thì quá dễ cho hung thủ này.

Một giờ sau, George đưa tay vặn cổ hung thủ đeo mặt nạ Joker, nhìn thấy cơ thể hắn dần dần tiết ra những đặc tính phi phàm tỏa ra dao động năng lượng đặc biệt.

"Dược tề, Con Đường Sequence, thành thần, hóa ra là như vậy." Cầm phần đặc tính phi phàm của Pháp Sư trên tay, khóe miệng hắn khẽ nhếch, trực tiếp nuốt vào bụng.

Sức mạnh siêu phàm của thế giới này đều đến từ dược tề, người

thường có thể thông qua việc uống dược tề để trở thành Người Phi Phàm, sở hữu đủ loại sức mạnh thần kỳ.

Còn nguyên liệu chính của dược tề là các loại quái vật sở hữu sức mạnh phi phàm, sau đó kết hợp với phụ liệu và nghi thức tương ứng.

Người Phi Phàm cấp thấp nhất là Sequence 9, sau khi từ từ tiêu hóa dược tề có thể thăng cấp lên Sequence 8, rồi cứ thế thăng cấp cho đến khi trở thành Sequence 0, tức là trở thành Chân Thần.

Giống như các Chính Thần của bảy Giáo Hội lớn trong thế giới này.

Mà loại Con Đường Sequence này tổng cộng có hai mươi hai con đường, mỗi con đường năng lực và dược liệu thăng cấp, nghi thức đều không giống nhau.

Tuy nhiên, tất cả kiến thức này đều bắt nguồn từ Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy.

Về Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy, thế giới này có một truyền thuyết thần thoại thống nhất.

Chương 644

Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy tỉnh dậy từ Hỗn Độn, phá tan bóng tối, tạo ra tia sáng đầu tiên, thân thể hòa vào vũ trụ, hóa thân vạn vật...

Tóm lại, đó là phiên bản kết hợp giữa Bàn Cổ khai thiên và Thượng Đế sáng thế.

Hắn hiện tại nghi ngờ, bảy kẻ thiên sinh duy trì và gia cố rào chắn, có thể chính là bảy vị Chính Thần của bảy Giáo Hội lớn.

Xem ra, chỉ cần hắn theo một con đường bất kỳ thành Sequence 0, là có thể trở thành Chân Thần của thế giới này, sức mạnh cũng có thể tăng lên gấp bội.

Nếu có thể, sau này hắn sẽ thu thập nốt hai mươi mốt con đường còn lại, thì sức mạnh sẽ lại tăng lên gấp hai mươi mốt lần.

Đương nhiên, đó là chuyện sau này, cụ thể có khả thi hay không còn chưa chắc.

Dù sao hung thủ Joker chỉ là Sequence 7, hiểu biết về tình hình thật sự của thế giới này cũng không nhiều, thậm chí có rất nhiều điều không chắc là thật.

Kẻ sát nhân đeo mặt nạ Joker đến từ một tổ chức bí mật cổ xưa và thần bí, không thuộc về Giáo hội Thất Thần.

Tổ chức của bọn chúng sử dụng cùng một Seri, nhưng tên cụ thể là gì thì ngay cả kẻ sát nhân Joker, một thành viên cấp trung, cũng không rõ.

Hắn chỉ biết Seri 9 là Tiên Tri, Seri 8 là Kẻ Hề, Seri 7 là Sư Thuật Sư, Seri 6 là Vô Diện Nhân.

Lộ trình Seri này giỏi nhất là bói toán.

Ở Seri 9, thể chất có chút cải thiện, linh cảm tăng cường đáng kể, có được khả năng bói toán tương lai.

Ở Seri 8, có khả năng phối hợp cơ thể và cân bằng siêu việt, khả năng kiểm soát cơ thể chính xác, sự nhanh nhẹn và tốc độ nổi bật, sức mạnh khá tốt, giỏi chiến đấu kỹ thuật.

Có thể kiểm soát hiệu quả biểu cảm khuôn mặt và ngôn ngữ cơ thể, giúp lời nói dối dễ dàng thuyết phục người khác hơn.

Có thể dựa vào trực giác, hình thành hình ảnh trong đầu, dự đoán hành vi tiếp theo của mục tiêu.

Cũng có thể trực tiếp hiện ra hình ảnh của chính mình trong đầu.

Có thể biến giấy mềm thành phi đao bay ra, thuộc loại ma thuật.

Ở Seri 7, đôi tay linh hoạt hơn, động tác nhanh nhẹn hơn, ngay cả khi không có năng lực phi phàm, chỉ cần chuyên tâm nghiên cứu, cũng có thể trở thành Sư Thuật Sư hàng đầu.

Sở hữu kỹ thuật thi pháp nhanh chóng; phi phàm giả không cần niệm chú, không cần truyền linh tính, chỉ cần một động tác đơn giản là có thể thi triển năng lực ma thuật hoặc loại ma thuật tương ứng.

Các năng lực chính bao gồm chuyển hóa thương tổn, dịch chuyển hỏa diễm, đạn khí, thế thân giấy, thao túng ngọn lửa, tạo ảo giác, thuật hô hấp dưới nước giả và làm mềm xương cốt, biến giấy thành binh.

Vô Diện Nhân Seri 6, ngoài việc năng lực Seri 7 được nâng cao đáng kể, còn có được khả năng biến hình, có thể biến thành bất kỳ ai.

Tổ chức của bọn chúng thường khá kín tiếng, vì giỏi bói toán nên cũng không dễ bị các phi phàm giả của Giáo hội chính thống bắt được.

Nhưng cấp cao của tổ chức có một mệnh lệnh, đó là thu thập tất cả các vật phẩm liên quan đến gia tộc Antigonus.

Kẻ sát nhân Joker đến thành phố Tingen cũng vì lý do này.

Một thành viên ngốc nghếch của tổ chức tên Reygolds, cách đây một thời gian, lại vô tình bán nhầm cuốn sổ tay quý giá của gia tộc Antigonus như một cuốn sách cổ bình thường.

Sau đó bị một thành viên điên rồ của Hội Cực Quang mua đi, chuyển đến thành phố Tingen, rồi lại bán cho một sinh viên khoa lịch sử của một trường đại học, gây ra sự kiện linh dị, làm chết mấy người bình thường.

Điều này cũng dẫn đến sự can thiệp của Trực Dạ Giả, tổ chức phi phàm giả của Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối, khiến mọi chuyện trở nên phiền phức.

Sáu người ở nhà kho vừa rồi chính là Trực Dạ Giả thuộc Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối.

Cấp cao hứa với kẻ sát nhân Joker rằng nếu hắn có thể thu hồi cuốn sổ tay Antigonus, hắn sẽ được ban cho công thức ma dược Vô Diện Nhân Seri 6.

Vì vậy, kẻ sát nhân Joker đến thành phố Tingen thuê căn nhà của bố mẹ thân thể gốc của George, bắt đầu điều tra.

Bố mẹ của thân thể gốc George, vì mua một căn nhà mới nên đã cho thuê căn nhà cũ, và người thuê đầu tiên chính là kẻ sát nhân Joker.

Trong thời gian thuê nhà, kẻ sát nhân Joker đã xảy ra một số mâu thuẫn với bố mẹ của thân thể gốc George, vì vậy khi hành động hôm nay, hắn tiện tay giết chết nguyên thân của George để trả thù.

Bởi vì nếu thuận lợi, tối nay kẻ sát nhân Joker có thể thu hồi cuốn sổ tay Antigonus và rời đi.

Nếu không thuận lợi, cuốn sổ tay Antigonus bị Trực Dạ Giả lấy được, thì sẽ không còn hy vọng nữa, và hắn cũng có thể rời đi trực tiếp.

Còn về một đứa bé chưa đầy nửa năm tuổi tử vong, đó vốn là chuyện bình thường, chỉ trách bố mẹ quá bất cẩn, căn bản sẽ không điều tra ra kẻ sát nhân Joker.

Ngay cả bố mẹ cũng sẽ không báo cảnh sát, càng không thể bị Trực Dạ Giả chú ý đến.

Trong thế giới này, phi phàm giả của Bảy Giáo hội lớn là những người duy trì trật tự, còn hầu hết các tổ chức khác đều có thể định nghĩa là tà giáo.

Chỉ là có tổ chức phá hoại ít, có tổ chức phá hoại nhiều.

Hội bí mật thuộc loại phá hoại ít, nhưng nếu thành viên tâm trạng không tốt, giết chết một người bình thường, đó cũng là chuyện rất đỗi bình thường.

Như Hội Cực Quang, về cơ bản không phải là kẻ điên, thì cũng là kẻ điên ẩn giấu, gây ra một cuộc thảm sát hay gì đó, cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

"Quả nhiên, vấn đề không lớn." Sau khi phục dụng đặc tính phi phàm của Sư Thuật Sư được chiết xuất, George chỉ nhắm mắt tiêu hóa hai giây, đã trở thành Sư Thuật Sư Seri 7 của thế giới này.

Sau khi một phi phàm giả chết đi, đặc tính phi phàm trong cơ thể sẽ tự động được chiết xuất.

Những đặc tính phi phàm được chiết xuất này có thể được sử dụng làm nguyên liệu chính để chế tạo ma dược tương ứng, nhưng thông thường thì không thể trực tiếp phục dụng.

Thăng cấp Seri cần phải từng bước một, ngay cả khi từng bước

một, một chút sơ sẩy cũng có thể dẫn đến mất kiểm soát.

Mất kiểm soát là gì?

Chính là như cái thứ ghê tởm trong nhà kho vừa rồi, trực tiếp hóa điên và biến thành một quái vật chỉ biết giết chóc theo bản năng.

Như hắn vậy, không trải qua Seri 9, Seri 8, trực tiếp phục dụng đặc tính phi phàm được chiết xuất của phi phàm giả Seri 7, thậm chí không có nghi thức thăng cấp.

Có khả năng trở thành Seri 7 không?

Có, nhưng khả năng đó có thể nói là một phần mười vạn.

Chỉ cần là người có đầu óc bình thường, sẽ không làm như vậy.

Nhưng George thì khác, thực lực bản thân hắn còn mạnh hơn Thần Chân Thực Seri 0, nhục thân càng mạnh đến mức biến thái.

Một đặc tính phi phàm Seri 7 cỏn con, hắn chỉ cần mấy hơi thở là có thể loại bỏ những vật chất muốn xâm thực nhục thân hắn gây mất kiểm soát ra khỏi cơ thể, căn bản không thể xảy ra vấn đề.

Đừng nói Seri 7, ngay cả Seri 3, nếu hắn trực tiếp phục dụng đặc tính phi phàm, ước tính cũng có khả năng thành công rất lớn.

Tuy nhiên, vì chưa hoàn toàn hiểu rõ hệ thống sức mạnh của thế giới này, để cẩn thận, hắn vẫn quyết định trước tiên trở thành phi phàm giả cấp thấp, để thăng cấp theo cách phù hợp với quy tắc thăng cấp bình thường của thế giới này.

Bằng cách này, hắn có thể hiểu rõ hơn hệ thống sức mạnh của thế giới này, và có thể tránh được một số rủi ro tiềm ẩn càng nhiều càng tốt.

"Thử năng lực Sư Thuật Sư này xem." George đưa tay làm thành hình súng, nhắm vào một cây đại thụ phía trước, phóng thích năng

lượng linh tính vừa đạt được nhờ đặc tính phi phàm.

"Bùm!" Một tiếng súng vang lên, trên cây đại thụ phía trước lập tức xuất hiện một lỗ nhỏ.

Chương 645

"Uy lực tương đương với súng lục thông thường." Tiến lên kiểm tra một chút, George gật đầu.

Mặc dù uy lực của viên đạn khí này có thể còn không bằng một ngụm nước bọt của hắn, nhưng dù sao nó cũng thuộc sức mạnh ma thuật của thế giới này.

Sử dụng nó sẽ không gây chú ý đặc biệt.

Sau này hắn sẽ dành thời gian nghiên cứu đặc tính phi phàm và năng lượng linh tính, đợi đến khi có thể chuyển hóa năng lượng trong cơ thể mình thành năng lượng linh tính, thì uy lực của viên đạn khí này sẽ không còn như vậy nữa.

Dùng chân đạp xuống đất, mặt đất lập tức sụt lún thành một cái hố lớn, George ném xác kẻ sát nhân Joker vào trong đó.

Chôn xong xác chết, mang theo một ít tiền của thế giới này mà hắn tìm thấy trên người kẻ sát nhân Joker, hắn mấy lần nhảy vọt liền biến mất tại chỗ.

Hắn không lập tức quay về nhà, mà lang thang một vòng trong khu đô thị Tingen, tìm thấy một tiệm sách.

Dùng phép mở khóa vật lý để vào tiệm sách, tìm thấy một đống sách khai sáng và sách liên quan, để lại số tiền tương ứng, hắn mới mang những cuốn sách đó quay về nhà.

Ngôn ngữ, hắn có thể giải thích được qua những cuộc đối thoại trong ký ức của đứa bé.

Nhưng chữ viết thì không, chữ viết vẫn cần hắn tìm một số sách khai sáng, thông qua đối chiếu một số hình ảnh trên sách khai sáng để

nhanh chóng nắm vững.

Chỉ khi học được chữ viết của thế giới này, mới có thể đọc hiểu các loại sách, từ đó thu được nhiều kiến thức và thông tin hơn.

Một đứa bé sáu tháng tuổi mặc quần hở đũng, hắn ôm một đống sách lớn nhảy vọt trên nóc nhà thành phố, nếu bị người bình thường nhìn thấy, chắc chắn sẽ kinh ngạc đến mức rớt hàm.

May mắn thay, với cảm nhận nhục thân của George, hắn có thể dễ dàng tránh được tình huống này, chọn một lộ trình không ai phát hiện để an toàn trở về nhà.

Lúc này đã là nửa đêm, hắn ngồi trên nóc nhà mình, mượn ánh trăng bắt đầu học chữ.

Ngày hôm sau, khi mặt trời sắp mọc, hắn lại trở về giường em bé của mình, bắt đầu giả trang thành một đứa bé bình thường.

Điều này đối với hắn mà nói, không có bất kỳ khó khăn nào...

ừm... trừ lúc bú sữa có chút ngượng.

Ban ngày, mẹ hắn là Crius sẽ bế hắn đi dạo khắp nơi, cũng để hắn thực sự nhìn rõ thành phố mình đang ở.

Mặc dù tối qua hắn đã ra ngoài xem qua, nhưng lúc đó dù sao cũng là ban đêm không có nhiều người.

Máy móc cổ điển, bánh răng, vật liệu đồng thau, thiết bị chạy bằng hơi nước, áo đuôi tôm, mũ đội đầu, đồng hồ bỏ túi, gậy ba toong của quý ông, cùng với rất nhiều phù điêu và họa tiết trang trí.

Đây chính là một thành phố mang phong cách steampunk rất rõ rệt.

Trong khi thưởng thức thành phố này, hắn cũng bắt đầu xem xét việc tiêu hóa ma dược.

Người bình thường phục dụng ma dược thăng cấp thành phi phàm

giả, thông thường cần phải mất vài năm.

Thậm chí là mười mấy năm để thích ứng và tiêu hóa ma dược, để cơ thể hoàn toàn thích nghi, mới có thể tiếp tục phục dụng ma dược Seri tiếp theo.

Nếu không sẽ mất kiểm soát biến thành quái vật.

Vì vậy, có những phi phàm giả, trong tình huống không nắm chắc, vì không muốn biến thành quái vật, có lẽ cả đời cũng sẽ không phục dụng ma dược Seri tiếp theo để thăng cấp.

Tuy nhiên, các hội bí mật là một trong những tổ chức cổ xưa nhất, lại chuyên về một lộ trình Seri, biết rất nhiều kiến thức đặc biệt mà các phi phàm giả dã sinh không biết.

Ví dụ, chỉ cần học cách "diễn" vai trò của Seri tương ứng, tổng kết ra một bộ quy tắc của vai trò đó, và nghiêm ngặt tuân thủ, là có thể nhanh chóng tiêu hóa ma dược, từ đó đảm bảo an toàn khi thăng cấp.

Giống như kẻ sát nhân Joker kia, sau khi phục dụng ma dược Tiên Tri Seri 9, hắn đã "diễn" vai một Tiên Tri, đi khắp nơi bói toán cho người đời, nhanh chóng tiêu hóa ma dược.

Sau khi phục dụng Kẻ Hề Seri 8, hắn thường xuyên đeo mặt nạ Joker, tổng kết các quy tắc cần tuân theo với tư cách là một Kẻ Hề.

Còn sau khi trở thành Sư Thuật Sư Seri 7, theo gợi ý của cấp cao, hắn cần chủ động thực hiện những màn biểu diễn đã chuẩn bị, sau đó nhận được sự tán thưởng của khán giả.

Giống như tối qua, nếu kẻ sát nhân Joker có thể giành được cuốn sổ tay gia tộc Antigonus dưới mí mắt của sáu Trực Dạ Giả, thì tương đương với việc hoàn thành một màn biểu diễn hoa lệ.

Và sau đó nhất định sẽ lan truyền trong giới Trực Dạ Giả, cũng sẽ giúp hắn đạt được vinh dự trong hội bí mật.

Như vậy có thể tiêu hóa hoàn toàn ma dược Sư Thuật Sư, thử thăng cấp lên Vô Diện Nhân Seri 6.

Đáng tiếc, hắn đã thất bại, hơn nữa còn bị George giết.

Vì vậy George, muốn nhanh chóng tiêu hóa đặc tính phi phàm Sư Thuật Sư để thăng cấp, cũng cần thực hiện những màn biểu diễn tương tự.

Thật ra hắn cảm thấy, với cơ thể của hắn, ngay cả khi không có quá trình "diễn" và tiêu hóa này, trực tiếp uống ma dược để thăng cấp, cũng hoàn toàn sẽ không mất kiểm soát.

Nhưng hắn cảm thấy rằng nếu muốn hiểu rõ hệ thống sức mạnh của thế giới này, và dung hợp vào hệ thống sức mạnh của chính mình, có thể tùy ý chuyển đổi.

Vậy thì không thể thô bạo như vậy, cần phải trải nghiệm càng nhiều càng tốt các bước và chi tiết thăng cấp của hệ thống sức mạnh thế giới này.

"Cũng không tính là chuyện gì khó khăn." Suy nghĩ một lát, trong lòng hắn đã có ý tưởng.

Kẻ sát nhân Joker giành giật cuốn sổ tay gia tộc Antigonus từ tay sáu Trực Dạ Giả của Giáo hội, hoàn thành màn biểu diễn hoa lệ, lan truyền danh tiếng của mình, là có thể tiêu hóa ma dược.

Vậy thì hắn cũng chỉ cần làm những chuyện tương tự trước mặt một số phi phàm giả có thực lực khá tốt của thế giới này, là cũng có thể tiêu hóa ma dược.

Với thực lực của hắn, đừng nói sáu Trực Dạ Giả, ngay cả hủy diệt toàn bộ Giáo hội ở thành phố Tingen, đó cũng là chuyện nhỏ.

Do đó, tiêu hóa ma dược đối với hắn mà nói không có khó khăn gì.

Đương nhiên, hắn sẽ không thực sự đi hủy diệt Giáo hội, không oán không thù gì.

Hơn nữa, Trực Dạ Giả của Giáo hội cũng khá tốt, tương tự như cảnh sát của thế giới phi phàm, làm những việc như tiêu trừ cái ác, duy trì an toàn.

Chỉ là một ví dụ, việc tiêu hóa ma dược Sư Thuật Sư này không cần phải quá bận tâm.

Hôm nào gặp chuyện gì đó, biểu diễn một chút, là tiện tay tiêu hóa luôn.

Ban đêm, George tiếp tục đánh ngất bố mẹ mình, sau đó nhanh chóng đọc lướt qua những cuốn sách liên quan đến lịch sử của thế giới này.

Tối qua, thông qua sách khai sáng, hắn đã nắm vững chữ viết cơ bản của Vương quốc Rhine trong thế giới này.

Kẻ sát nhân Joker, với tư cách là một phi phàm giả, không phải là người có học thức cao, trước khi gia nhập hội bí mật cũng không có học vấn gì.

Tinh lực cơ bản đều dùng vào việc hoàn thành nhiệm vụ tổ chức và "diễn" để tiêu hóa ma dược.

Vì lý do tổ chức, hắn khá hiểu biết về một số kiến thức liên quan đến phi phàm giả, còn các phương diện khác thì không mấy khá.

Vì vậy, nhiều kiến thức cơ bản vẫn cần hắn tự mình tìm hiểu.

Mặt trăng lặn, mặt trời mọc, George đặt cuốn sách trong tay xuống, cất giấu nó đi, rồi lại trở về giường em bé của mình.

Đêm đó, hắn đã có một cái nhìn tổng thể về cục diện và lịch sử của toàn bộ thế giới.

Chương 646

Theo ghi chép trong sách, lịch sử tổng cộng có năm kỷ nguyên lớn.

Kỷ nguyên thứ nhất: Kỷ nguyên Hỗn Loạn, Kỷ nguyên thứ hai: Kỷ nguyên Hắc Ám, Kỷ nguyên thứ ba: Kỷ nguyên Tai Biến, Kỷ nguyên thứ tư: Kỷ nguyên Chư Thần và Kỷ nguyên thứ năm, tức là Kỷ nguyên Sắt Đen hiện tại.

Tương truyền trước năm Kỷ nguyên lớn, còn có Kỷ nguyên Tiền Sử.

Chỉ là đó là truyền thuyết, không có bằng chứng thực chất nào.

Thực tế, ngoại trừ Kỷ nguyên thứ năm có nhiều ghi chép hơn, ghi chép của bốn Kỷ nguyên trước đó cũng khá ít ỏi, những cuốn sách liên quan cũng không phải là thứ mà tiệm sách thông thường có thể mua được.

Hiện nay là năm 1349 của Kỷ nguyên thứ năm.

Thế giới này tổng cộng có bốn đại lục đông tây nam bắc, đại lục phía đông và phía tây chỉ tồn tại trong truyền thuyết, ghi chép trong sách cho rằng có thể không tồn tại.

Vì vậy chủ yếu vẫn là đại lục phía nam và phía bắc.

Hoặc chủ yếu nói là đại lục phía bắc, các quốc gia ở đại lục phía nam hoặc là đã diệt vong, hoặc là bị quân phiệt cát cứ, hoặc là trở thành thuộc địa của các quốc gia đại lục phía bắc.

Mạnh nhất ở đại lục phía bắc là Vương quốc Rhine mà hắn đang ở, nằm ở phía đông nhất của đại lục phía bắc, tín ngưỡng Nữ Thần Đêm Tối và Chúa Tể Bão Tố.

Ngôn ngữ thông dụng là tiếng Rhine.

Tiếp theo là Cộng hòa Intis, nằm ở trung bộ đại lục phía bắc, tín ngưỡng Giáo hội Mặt Trời Vĩnh Hằng Rực Rỡ và Giáo hội Chúa Tể Hơi Nước và Máy Móc.

Ngôn ngữ thông dụng là tiếng Intis.

Quốc gia xếp thứ ba về tổng hợp thực lực là Vương quốc Loen, nằm ở phía nam đại lục phía bắc, tín ngưỡng Giáo hội Đại Địa Mẫu Thần.

Ngôn ngữ thông dụng là tiếng Cao Nguyên.

Xếp thứ tư là Đế quốc Feysac, nằm ở phía bắc đại lục phía bắc, tín ngưỡng Chiến Thần, công dân có huyết mạch Cự Nhân.

Ngôn ngữ thông dụng là tiếng Feysac.

Giữa Vương quốc Loen và Vương quốc Rhine, còn có một số tiểu quốc Trung và Nam.

Như Segar, Lenburg, Massey "chiến tranh Bội Thề" sau khi độc lập khỏi Vương quốc Loen, lấy tín ngưỡng "Chúa Tể Tri Thức và Trí Tuệ" làm chủ.

Trong đó Lenburg là cường thịnh nhất.

"Tên này, lẽ nào cũng là một người xuyên không bị vị đại năng nào đó ném đến thế giới này?" Sau khi đọc xong lịch sử đại khái của thế giới này, một nhân vật lịch sử tên Roselle Gustav đã thu hút sự chú ý của hắn.

Không phải vì tên này là Hoàng đế của Đế quốc Intis hơn một trăm năm mươi năm trước.

Mà là vì tên này trong lịch sử đã phát minh ra máy hơi nước thực dụng, cải tiến thuyền buồm và pháo, phát minh ra báo chí, cải tiến kỹ thuật làm giấy và in ấn.

Còn sáng tác và xuất bản một loạt tiểu thuyết kinh điển như "Romeo và Juliet".

Nói rất nhiều câu danh ngôn mà hắn quen thuộc.

Đơn giản chính là mẫu truyện sảng văn tiêu chuẩn trong tiểu thuyết kiếp trước, khi người hiện đại xuyên không đến dị giới.

Vì vậy hắn nghi ngờ, hoặc là tên này giống như hắn, là một người xuyên không bị vị đại năng nào đó ném từ xã hội hiện đại kia sang.

Hoặc là một dị loại được Đấng Sáng Tạo của thế giới này tạo ra.

Giống như Yiluwenda, hắn đã đọc rất nhiều câu chuyện do Hồng Quân Lão Tổ để lại, hoàn toàn có thể tạo ra một sinh mệnh có tất cả ký ức tương tự trong thế giới của chính mình.

Và một số Đấng Sáng Tạo, do được truyền cảm hứng từ những câu chuyện đó, đã tạo ra những câu chuyện tương tự, tạo ra những thế giới tương tự.

Cũng như dùng một số câu chuyện theo cách đặc biệt, để sinh mệnh trong thế giới của mình tạo ra theo cách sáng tạo.

"Đáng tiếc, tên này đã chết rồi, nếu không thì có thể hỏi một chút." Sách sử ghi chép, vị Đại đế Roselle này chết do bị ám sát vào cuối đời, đã chết một trăm năm mươi năm rồi.

"Có người muốn dòm ngó ta?" Ngay khi George đang nằm trên giường em bé, tự mình đắp chăn nhỏ, đột nhiên cảm giác được có một luồng sức mạnh linh tính của thế giới này muốn dòm ngó hắn.

"Phương thức dòm ngó này là… bói toán." Và rất nhanh hắn đã đoán ra, ước tính là cấp cao của hội bí mật phát hiện kẻ sát nhân Joker không hoàn thành nhiệm vụ và biến mất, bắt đầu thông qua phương thức bói toán để tìm nguyên nhân.

Hắn là kẻ đã giết kẻ sát nhân Joker, tự nhiên sẽ bị bói toán trúng.

Tuy nhiên, hắn cũng không quá để tâm, nhìn thì cứ nhìn đi, nếu có thể phái một Vô Diện Nhân Seri 6 đến, thì vừa hay có nguyên liệu chính để thăng cấp.

Chủ yếu là, hiện tại hắn không thể sử dụng sức mạnh của chính mình, muốn ngăn cản sự dòm ngó cũng không có cách nào hay.

Thuật bói toán ở thế giới này chủ yếu có ba loại.

Loại thứ nhất là giao tiếp với thế giới linh thể bằng linh tính của bản thân để nhận được sự khải thị, từ đó bói toán ra câu trả lời mong muốn.

Loại thứ hai là thông qua việc hỏi thăm thông tin khách quan do người hoặc sự thay đổi tự nhiên cung cấp, tính toán, suy đoán, giải mã ra kết quả tương ứng.

Loại thứ ba là thông qua một nghi thức nhất định, thỉnh cầu sự tồn tại bí ẩn, chưa biết trực tiếp ban cho câu trả lời.

Tuy nhiên, nếu không cẩn thận giao tiếp với tà thần, thì về cơ bản chính là thảm kịch nhân gian.

Nhiều người bình thường phát điên rồi chết, về cơ bản đều là do không cẩn thận tiếp xúc với loại thứ ba, hơn nữa còn thực sự bị tà thần chú ý đến.

Cái hắn vừa cảm nhận được là loại bói toán thứ nhất, có người thông qua linh tính của bản thân và thế giới linh thể giao tiếp, mượn thông tin phản hồi từ thế giới linh thể để dòm ngó hắn.

Nếu có thể sử dụng sức mạnh của chính mình, thì hắn có thể trực tiếp dọc theo sợi dây dòm ngó này mà khóa định người bói toán, khiến đối phương bạo tễ tại chỗ.

Với ma thuật bài Clow và thuật Thiên Diễn của Đạo gia, luận về bói toán, hắn cũng không phải là kẻ yếu kém.

Ở một bên khác, một Vô Diện Nhân Seri 6 của hội bí mật, kết thúc bói toán chậm rãi mở hai mắt.

"Đây là… bị nhiễu?" Suốt một đêm không nhận được tin tức từ cấp dưới, hắn thông qua bói toán đã xác định cấp dưới đã chết.

Nhưng khi hắn muốn bói toán xem có phải chết trong tay Trực Dạ Giả không, thì lại nhìn thấy một đứa bé nằm trên giường em bé trong quẻ bói.

Nếu theo kết quả bói toán, thì chính đứa bé đó đã giết chết cấp dưới đắc lực Seri 7 của hắn.

Nhưng chỉ cần là người có đầu óc bình thường thì đều biết điều này là không thể.

Một đứa bé chưa đầy một tuổi, ngay cả đi bộ cũng không biết, làm sao có thể giết chết một Sư Thuật Sư đã đạt đến Seri 7, có được không ít năng lực ma thuật?

Phải biết rằng, ở một thành phố nhỏ như Tingen, phi phàm giả mạnh nhất thông thường cũng chỉ là Seri 7.

Người đứng đầu Trực Dạ Giả của Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối địa phương, cũng không quá Seri 7.

Vì vậy hắn đoán, khả năng cao là cấp dưới của mình đã chết trong tay Trực Dạ Giả, và Trực Dạ Giả đã dùng nghi thức đặc biệt để nhiễu loạn thuật bói toán của hắn.

Tức là, đứa bé sát nhân mà hắn bói toán được, chỉ là một đáp án sai.

"Vì đã bị Trực Dạ Giả giết, vậy cuốn sổ tay chắc chắn cũng bị

Trực Dạ Giả thu được, ước tính đều đã được gửi về tổng bộ rồi." Cấp cao của hội bí mật thở dài: "Xem ra chỉ có thể từ bỏ thôi!" Hội bí mật tuy là tổ chức cổ xưa nhất, nhưng và Bảy Giáo hội Chính Thần thì vạn vạn không thể so sánh được.

Chương 647

Đặc biệt là thủ lĩnh của bọn họ hơn một trăm năm trước đột nhiên biến mất, đến nay vẫn không có tung tích.

Khi Trực Dạ Giả của Giáo hội chưa lấy được thì còn có thể tìm cách tranh giành, còn bây giờ tình huống này, nếu còn cố gắng mưu cầu, thì chính là tự tìm đường chết.

Chính vì sự hiểu lầm này của cấp cao hội bí mật, mà hắn đã không đến thành phố Tingen để tìm George, kẻ sát nhân mà hắn đã bói toán được, từ đó thoát khỏi một kiếp nạn.

Nửa tháng sau, hoàng hôn.

George nghe tiếng nức nở yếu ớt của mẹ Crius và tiếng an ủi của bố Jack bên giường, khẽ búng tay một cái.

Hai viên đạn khí vừa vặn đánh vào người bố mẹ hắn, khiến họ hôn mê.

Thời gian này hắn cơ bản đã đọc hết những cuốn sách mà người bình thường có thể đọc được, hôm nay dự định đi dạo chợ phi phàm giả ở thành phố Tingen.

Từ kẻ sát nhân Joker, hắn biết ở thành phố Tingen có một chợ phi phàm giả nhỏ.

Nhiều phi phàm giả dã sinh sẽ đến đó thu thập hoặc giao dịch một số dược liệu mình cần.

Phi phàm giả của Giáo hội đôi khi cũng sẽ đến, thuộc loại chợ phi phàm hợp pháp.

Hắn dự định đi xem, liệu có thể tìm được dược liệu thăng cấp Vô Diện Nhân, hoặc tìm một số sách về kiến thức phi phàm giả để đọc.

Nếu có thể kiếm được một ít tiền để bổ sung chi tiêu gia đình, thì cũng không tệ.

Dù sao bố mẹ hắn gần đây đầu tư thất bại, mất một khoản tiền lớn.

Từ cuộc trò chuyện của bố mẹ hắn biết được, Lanevus mà mẹ hắn hết sức thuyết phục bố hắn đầu tư, thực chất là một kẻ lừa đảo.

Mấy ngày trước đã ôm hơn một vạn bảng Anh bỏ trốn khỏi Tingen, không rõ tung tích.

Vì vậy 150 bảng Anh mẹ hắn đầu tư cũng mất trắng.

Thê thảm hơn là, em họ của thân thể này là Megose còn mang thai con của tên lừa đảo đó, hơn nữa không chịu phá bỏ, muốn sinh ra và tự mình nuôi lớn.

Mặc dù mẹ hắn và những nhà đầu tư đó đã báo cảnh sát và treo thưởng, nhưng hắn cảm thấy đối phương hành sự kín kẽ như vậy, ước tính rất khó bị bắt.

Hơn nữa chỉ có 150 bảng Anh, ngay cả khi hiện tại hắn không thể dùng Phép Biến Hình tạo ra các loại vàng bạc châu báu, thì dựa vào năng lực cũng rất dễ dàng kiếm được.

Còn về tên Lanevus đã bỏ trốn, chỉ cần chưa chết, sau một thời gian nữa khi ma thuật Tìm Người của hắn được chuyển hóa theo quy tắc của thế giới này, hắn rất dễ dàng tìm được.

Nửa tháng ban ngày này, hắn cũng không nhàn rỗi, vẫn luôn nghiên cứu đặc tính phi phàm trên người mình, nghiên cứu các quy tắc của thế giới này.

Đến nay cũng coi như đã có chút thành quả.

Một trong những năng lực của Sư Thuật Sư Seri 7, chính là có thể

thao túng ngọn lửa trong phạm vi ba mươi mét, trực tiếp đốt cháy một số vật phẩm trong phạm vi này, còn có thể "triệu hồi" dòng lửa từ hư không.

Và qua nghiên cứu của George, hắn đã có thể lợi dụng năng lực ngọn lửa này, thi triển ma thuật lửa của các thế giới khác.

Ví dụ, hắn hiện tại không chỉ có thể triệu hồi ngọn lửa thông thường, còn có thể chuyển đổi tính chất của nó thành Lệ Hỏa mang hiệu ứng nguyền rủa, lực sát thương lớn hơn.

Hoặc Tam Muội Chân Hỏa đặc công linh hồn của gia tộc Gia Cát trong thế giới Dưới Một Người.

Cũng như Long Hỏa của Long tộc trong thế giới Fairy Tail, và Diệt Thần Diễm có thêm hiệu ứng gia tăng sát thương đối với thần tộc trong ma thuật Diệt Thần, v.v.

Càng về sau nghiên cứu quy tắc của thế giới này càng nhiều, năng lực hắn có thể chuyển hóa càng nhiều, giống như trước đây hắn chuyển hóa ma thuật Harry Potter thành ma thuật Fairy Tail.

Đợi đến khi hắn nghiên cứu thấu đáo năng lượng linh tính, còn có thể chuyển hóa toàn bộ năng lượng trong cơ thể mình thành năng lượng linh tính, nâng cao đáng kể năng lực ma thuật của Seri tương ứng.

Chủ yếu vẫn là thời gian, cho hắn đủ thời gian, với kho kiến thức của hắn, với sự hiểu biết của hắn về các quy tắc, mọi thứ đều có thể.

"Dáng vẻ ta xuất hiện ở chợ phi phàm giả như thế này, có hơi quá nổi bật không?" George nhảy khỏi giường em bé, soi gương một cái, sau đó lắc đầu.

"Vẫn cần phải che đậy một chút." Hắn lục lọi trong tủ quần áo, tìm thấy một chiếc áo choàng nhỏ mùa đông mà mẹ hắn đã mua sẵn

cho hắn, khoác lên người, lại lấy một chiếc khăn lụa đen buộc lên mặt, chỉ để lộ hai đôi mắt nhỏ ra ngoài.

"Có còn hơn không." Lại đi đến trước gương soi một cái, George gật đầu.

Cơ thể nhỏ bé này, cho dù che đậy thế nào, thực chất vẫn rất nổi bật.

Nhưng dù sao cũng che được mặt mũi, sẽ không khiến người khác nhìn ra hắn là một đứa bé nửa tuổi.

Khả năng cao sẽ nghĩ là một đứa trẻ trời sinh yếu ớt gầy gò, hoặc là người lùn gì đó.

Cho dù có nghi ngờ, đối với hắn cũng không có gì.

Hắn hơi che đậy một chút, thực chất chỉ để phòng người bình thường, chứ không định phòng phi phàm giả, đặc biệt là phi phàm giả của Giáo hội.

Lực lượng phi phàm giả mạnh nhất thế giới chính là Bảy Giáo hội Thất Thần, nhưng Thất Thần đã rất lâu rồi không giáng lâm thế gian.

Theo suy đoán của hắn, ước tính bảy vị trên trời kia là để ngăn chặn những tà thần dòm ngó bên ngoài, không thể dễ dàng giáng lâm.

Vì vậy phi phàm giả mạnh nhất thế gian, cũng nhiều nhất là Seri 1 và Seri 2.

Ngay cả khi hắn không sử dụng năng lượng mà chỉ dựa vào nhục thân, cũng đủ để tự vệ.

Và nếu muốn tìm hiểu bí mật của thế giới này nhanh nhất, học được kiến thức phi phàm của thế giới này, tiếp xúc với Giáo hội cũng là một lựa chọn không tệ.

Dù sao chỉ cần không sử dụng năng lượng trong cơ thể mình, thì

Thất Thần cũng không thể phát hiện hắn đến từ dị giới.

Thực ra trước đây hắn đã tiếp xúc với Trực Dạ Giả ở nhà kho, hắn thường xuyên lang thang trên nóc nhà thành phố Tingen vào ban đêm, nói không chừng đã bị Thất Thần chú ý từ lâu rồi.

Tuy nhiên hắn không thể hiện sức mạnh quá lớn, Thất Thần cho dù có nhìn thấy, ước tính cũng chỉ cảm thấy kỳ lạ, sẽ không quá để tâm.

Dù sao người ta cũng có rất nhiều việc phải bận rộn.

Hoặc có lẽ là vì không rõ lai lịch của hắn, nên mới định án binh bất động.

Dù sao đã lâu như vậy không phái cao thủ đến bắt hắn, thì chứng tỏ vấn đề không lớn.

"Dịch Chuyển Hỏa Diễm!" Sau khi cải trang xong, mang theo số tiền còn lại mà hắn tìm thấy trên người kẻ sát nhân Joker lần trước, hắn biến mất trong một ngọn lửa.

Dịch Chuyển Hỏa Diễm là một trong những năng lực của Sư Thuật Sư.

Trong phạm vi ba mươi mét, có thể tức thời biến đổi giữa hạt lửa do bản thân để lại và ngọn lửa sẵn có, tương tự như dịch chuyển tức thời.

Nó dựa vào ngọn lửa có sẵn hoặc dược liệu có thể đốt cháy.

Khoảnh khắc dịch chuyển, không sợ ngọn lửa thông thường, ngay cả khi nhiệt độ có hơi cao, nhưng sau khi thoát khỏi trạng thái, vẫn sẽ bị bỏng bị thiêu chết.

Ngoài ra, không khí nhiệt độ cao không nằm trong phạm vi "dịch chuyển".

George sau khi nghiên cứu, đã cải tiến và tối ưu hóa năng lực này một chút, tăng cường phạm vi dịch chuyển.

Hắn trước tiên tạo ra một ngọn lửa nhỏ cách nhà mình một trăm mét trên không trung, dựa vào Dịch Chuyển Hỏa Diễm để dịch chuyển lên cao, sau đó tiếp tục tạo ra ngọn lửa trên hướng tiến lên, liên tục thực hiện Dịch Chuyển Hỏa Diễm.

Chương 648

Như vậy có thể tạo ra hiệu ứng tương tự như dịch chuyển tức thời đường dài, cũng không dễ bị người bình thường phát hiện.

Đương nhiên, điều này chỉ giới hạn ở việc hắn có thể làm được.

Sư Thuật Sư thông thường căn bản không thể liên tục thi triển năng lực như vậy, cơ thể cũng không chịu đựng nổi mấy chục, mấy trăm lần Dịch Chuyển Hỏa Diễm.

Chỉ có hắn mới có thể bỏ qua những gánh nặng này, thực hiện thao tác như vậy.

Dù sao là hoàng hôn, trời còn chưa tối, trên đường không ít người đi bộ, nếu còn thông qua việc nhảy trên nóc nhà để đi đường, rất dễ bị phát hiện.

Sau mấy trăm lần Dịch Chuyển Hỏa Diễm liên tục, George đã đến khu bến tàu thành phố Tingen.

Chợ ngầm phi phàm giả thành phố Tingen nằm ở khu bến tàu, tại một nơi tên là "Quán bar Rồng Hung Ác".

Chủ quán bar tên Dwayne, là cựu đội trưởng đội "Đại Phạt Giả" của tổ chức phi phàm giả Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, một Dân Nổi Giận Seri 8.

Vì sợ mất kiểm soát không dám phục dụng ma dược Seri 7, hắn đã nghỉ hưu mở Quán bar Rồng Hung Ác, cung cấp địa điểm và sự che chở cho giao dịch phi phàm ở thành phố Tingen, và thu một phần hai mươi phí tất cả các giao dịch.

Những thông tin này đều đến từ kẻ sát nhân Joker, do hắn đã tìm hiểu ở thành phố Tingen.

Điều này cũng không phải là chuyện gì khó hiểu.

Giao dịch phi phàm nhất định sẽ tồn tại, thay vì để các phi phàm giả dã sinh giao dịch ngầm, không bằng để phi phàm giả của Giáo hội đã nghỉ hưu tổ chức, có vấn đề gì còn có thể kịp thời kiểm soát.

Điều này cũng giống như việc trong ngõ hẻm có sự tồn tại của những kẻ buôn lậu.

Hơn nữa, không chỉ có phi phàm giả, nhiều người yêu thích huyền bí học bình thường cũng sẽ đến chợ này giao dịch, bọn họ không hiểu thế giới phi phàm, nhưng điều đó không cản trở việc tiêu tiền.

Đôi khi một số dược liệu trong tay những người bình thường này, đối với phi phàm giả cũng có ích.

"Ồ, có phi phàm giả đang chiến đấu." Ngay khi George thông qua Dịch Chuyển Hỏa Diễm xuất hiện trong một con hẻm nhỏ, chuẩn bị băng qua đường đến Quán bar Rồng Hung Ác để dạo một vòng, tai hắn đột nhiên động đậy và dừng bước.

"Đi xem sao." Ôm tâm lý hóng chuyện, hắn hóa thành một đoàn lửa biến mất, xuất hiện trên một cột trụ của bến tàu thật cách đó hơn một trăm mét.

Lúc này, bên dưới hắn, trên một chiếc thuyền hàng, năm phi phàm giả đang bao vây một quái vật đầy vảy.

Trong đó có một người quen.

Chính là thanh niên trong sáu Trực Dạ Giả ở nhà kho trước đó, người có sự tồn tại tương tự như một tiểu thế giới độc lập.

Dựng tai lắng nghe cuộc đối thoại bên dưới, hắn đại khái hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Con quái vật kia không phải là quái vật thật, mà là một thành viên

của đội Đại Phạt Giả Giáo hội Chúa Tể Bão Tố.

Lúc này vì mất kiểm soát mà hóa thân thành một quái vật không có lý trí chỉ biết giết chóc theo bản năng.

Để ngăn chặn nó bỏ trốn khỏi bến tàu gây hại cho người thường.

Cựu đội trưởng Đại Phạt Giả Dwayne cùng một Đại Phạt Giả khác, đã tìm đến hai Trực Dạ Giả đang mua dược liệu ở Quán bar Rồng Hung Ác giúp đỡ, muốn tiêu diệt nó tại chỗ.

"Các phi phàm giả thu được sức mạnh ở thế giới này quả thật là thảm hại!" George không kìm được thốt lên một tiếng cảm thán.

Trong tất cả các thế giới George từng trải qua, không có thế giới nào mà phi phàm giả lại thảm hại như thế giới này.

Đồng thời có được sức mạnh lại còn phải đề phòng bản thân mất kiểm soát biến thành quái vật bất cứ lúc nào, đơn giản là một thanh kiếm hai lưỡi.

Thành thật mà nói, nếu đã như vậy, đôi khi phi phàm giả sống còn không bằng người bình thường.

Ít nhất người bình thường nếu không gặp phải tai nạn bất ngờ, về cơ bản có thể sống bình thường đến già, bệnh, chết.

"Thành viên đội Đại Phạt Giả đã mất kiểm soát…" Đột nhiên, George trong lòng động một cái, hắn có một ý tưởng không tồi.

Nếu hắn có thể cứu con quái vật đã mất kiểm soát kia trở lại, thì vừa có thể mượn cớ này để nhận được phần thưởng không nhỏ, lại vừa có thể thiết lập mối quan hệ tốt đẹp với Giáo hội Chúa Tể Bão Tố.

Điều này cũng coi như hắn chủ động phóng thích một chút thiện ý.

Nếu Thất Thần có đang chú ý đến hắn, thì cũng có thể biết hắn

không phải là tà thần nào đó nhập vào đứa bé để gây chuyện.

Phi phàm giả của Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, giai đoạn đầu chủ yếu cường hóa phương hướng nhục thể.

Seri 9 gọi là Thủy Thủ, tăng cường đáng kể sức mạnh, sở hữu khả năng cân bằng cực kỳ xuất sắc, ngay cả khi trên thuyền bị bão táp bao phủ, cũng có thể đi lại tự do.

Dưới da ẩn chứa những lớp vảy ảo, có thể khiến bản thân khó bị kẻ địch bắt giữ như cá, còn cung cấp thêm phòng ngự vật lý, về cơ bản không còn lo lắng bị côn trùng cắn.

Đồng thời có thể hoạt động tự do dưới nước, nín thở trong nước kéo dài mười phút.

Seri 8 gọi là Dân Nổi Giận, ngoài việc tất cả năng lực của Seri 9 đều được nâng cao đáng kể, còn có thêm năng lực Bạo Nộ Nhất Kích.

Có thể trong thời gian ngắn phát huy thực lực vượt mức bình thường.

Những thông tin này đương nhiên đến từ kẻ sát nhân Joker, đến từ hội bí mật cổ xưa.

Bảy Giáo hội lớn là sự tồn tại mà tất cả phi phàm giả dã sinh và các tổ chức phi phàm giả bất hợp pháp đều cần phải đối mặt, bởi vì một khi sơ sẩy sẽ bị Giáo hội mời đi uống trà, sau đó giam cầm đến chết.

Vì vậy mỗi Giáo hội có lộ trình Seri đặc trưng và thông tin năng lực của bọn họ, mọi người đều sẽ cố ý thu thập một chút, để các thành viên trong tổ chức có sự phòng bị khi đối mặt.

Một số thông tin Seri cấp thấp cơ bản đều rõ ràng, Seri cấp cao thì sau nhiều lần giao thủ, cũng biết đại khái.

Đương nhiên, điều cần chú ý nhất khi đối mặt với phi phàm giả của Giáo hội, vẫn là bọn họ thường mang theo các loại Vật Phong Ấn có năng lực khác nhau, và về cơ bản đều là lấy đông hiếp ít.

Sẽ không thể nào đấu tay đôi công bằng với ngươi.

Còn về Vật Phong Ấn là gì?

Có thể coi nó là các loại vật phẩm ma thuật và pháp bảo, pháp khí, chỉ là khi sử dụng đều có những tác dụng phụ không nhỏ.

Hơn nữa Vật Phong Ấn càng mạnh, tác dụng phụ càng đáng sợ.

Trước đây Trực Dạ Giả đối phó quái vật trong nhà kho đã giải phong một Vật Phong Ấn, George lúc đó còn đặc biệt chú ý đến.

Vật Phong Ấn 2-049, Mộc nhân gia tộc Antigonus, chỉ cần xuất hiện trong một phạm vi nhất định của nó, tư duy và hành động sẽ bị đình trệ.

Nếu không thể thoát khỏi nhanh chóng, thời gian lâu dần sẽ hoàn toàn biến thành một golem vô tri.

Trong ký ức của kẻ sát nhân Joker, Đại Phạt Giả của Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, là loại hình không thể cận chiến nhất khi đối mặt ở giai đoạn đầu.

Đặc biệt những người giỏi bói toán ở giai đoạn đầu kém nhất chính là cận chiến, thật sự sẽ bị đánh chết tươi.

Lộ trình Seri mà hội bí mật nắm giữ ở Seri 9 gọi là Tiên Tri.

Ngoài việc có thêm năng lực bói toán, cường độ cơ thể tăng cường cũng chỉ tương đương từ một người bình thường không tập luyện, tăng cường đến mức của một người yêu thích thể hình thường xuyên tập luyện.

Thật sự cận chiến, một Thủy Thủ thật sự có thể đánh mười Tiên

Tri.

Chương 649

Nhưng Tiên Tri sẽ bói toán, phát hiện nguy hiểm liền chạy, căn bản sẽ không cận chiến với Thủy Thủ.

Theo những lộ trình Seri mà kẻ sát nhân Joker đã tìm hiểu, thực ra mỗi Seri đều có những đặc điểm riêng, không có gì là tuyệt đối mạnh hay tuyệt đối yếu.

Thành viên đội Đại Phạt Giả đã mất kiểm soát hóa thân thành quái vật bên dưới, chính là Thủy Thủ Seri 9, những lớp vảy trên bề mặt cơ thể hắn, ngay cả viên đạn do thanh niên Trực Dạ Giả bắn ra cũng có thể dễ dàng chặn lại.

Tuy nhiên, phi phàm giả sau khi mất kiểm soát thực lực thường mạnh hơn rất nhiều so với trước khi mất kiểm soát.

Vì vậy, thành viên đội Đại Phạt Giả Seri 9 kia sau khi mất kiểm soát, cần Dwayne Seri 8 và một thành viên Seri 9 khác liên thủ mới có thể miễn cưỡng kiềm chế được.

Cuộc chiến trên boong tàu lúc này đã bước vào giai đoạn quyết liệt.

Quái vật dường như cảm nhận được mối đe dọa đến sinh mạng, liều mạng phá vỡ phong tỏa của cựu cấp trên và đồng đội, muốn nhảy xuống sông bỏ trốn.

"Nữ Thần Đêm Tối!" Và đúng lúc này, vị Trực Dạ Giả lão giả vẫn chưa ra tay nhanh chóng niệm chú, ném ra một phù chú bạc.

Phù chú đó đánh trúng con quái vật đang định nhảy xuống sông, con quái vật lập tức loạng choạng, suýt chút nữa nhắm mắt ngủ gục.

Tận dụng cơ hội này, cựu đội trưởng đội Đại Phạt Giả Dwayne

lao lên, một lần nữa chặn con quái vật lại.

Dwayne càng chiến càng mạnh, năng lực phi phàm tích lũy Bạo Nộ Nhất Kích cuối cùng cũng kích hoạt, sức mạnh tăng lên đáng kể.

Và thanh niên Trực Dạ Giả cũng nắm bắt thời cơ, ném ra một phù chú bạc tương tự, một lần nữa khống chế con quái vật.

Nhìn thấy Dwayne nhảy vọt lên, sức mạnh tích lũy đến đỉnh điểm, sắp tung một quyền đánh nát đầu con quái vật, George biết đã đến lúc mình phải xuất hiện.

"Ầm!" Cú đánh đỉnh điểm của Dwayne không đánh trúng đầu con quái vật, mà bị một bóng hình nhỏ bé chặn lại.

Chính là George, thân ảnh lóe lên, can thiệp vào trận chiến chặn lại đòn tấn công chí mạng của Dwayne.

Con quái vật tỉnh lại từ sự khống chế của phù chú, lập tức quay người định tiếp tục nhảy xuống sông.

"Ta đã cho ngươi đi sao?" George, người đã chặn đứng đòn tấn công của Dwayne, búng tay một cái, ngọn lửa màu lam từ đầu ngón tay hắn bùng lên hóa thành một hỏa long, trong nháy mắt bao vây chặt lấy con quái vật.

Con quái vật vừa chạm vào ngọn lửa, đã bị nóng mà lập tức lùi lại, nó bản năng cảm thấy, nếu cưỡng ép xông qua ngọn lửa màu lam, mình sẽ bị thiêu thành than cháy.

"Đừng căng thẳng, ta không có ác ý." Sau khi nhốt con quái vật, George quay người nhìn về phía năm người đang vây quanh, điều khiển cổ họng phát ra âm thanh bình thường nói.

"Ngươi là ai… người?

Muốn làm gì?" Dwayne sắc mặt ngưng trọng nhìn George, ngữ khí

đầy cẩn trọng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể bùng nổ tấn công.

Hắn không thể không ngưng trọng và cẩn trọng.

Cú Bạo Nộ Nhất Kích mà hắn sử dụng năng lực phi phàm để phát động, cho dù là phi phàm giả Seri 7 giỏi cận chiến, cũng không thể nào đỡ được dễ dàng như vậy.

Cú đấm đó của hắn cho dù đánh vào tấm thép, cũng có thể tạo ra một vết lõm lớn.

Có thể dễ dàng đỡ được cú đánh đó của hắn, hơn nữa còn sử dụng ngọn lửa màu lam để nhốt đồng đội đã mất kiểm soát của hắn, tên lùn kỳ lạ trước mắt này, thực lực không phải Seri 6 thì cũng là Seri 5.

Một cao thủ như vậy đột nhiên xuất hiện ngăn cản bọn họ giải quyết đồng đội đã mất kiểm soát, rốt cuộc có mục đích gì?

Nếu người này có địch ý với bọn họ, thì cho dù năm người bọn họ liên thủ, ước tính cũng không phải đối thủ, hôm nay đấu sẽ biến thành thi thể nằm ở đây.

Đừng nói là Dwayne, bốn người khác đang vây quanh lúc này trên mặt đều đã đổ mồ hôi, hiển nhiên cũng rất căng thẳng.

"Ta là ai không quan trọng, quan trọng là ta có cách giúp ngươi cứu đồng bạn đã mất kiểm soát này, không biết ngươi có hứng thú không?" George đưa tay chỉ vào con quái vật đang bị ngọn lửa bao vây, đang giận dữ gào thét.

"Cái gì!" Dwayne và những người khác sau khi nghe George nói, trên mặt đều lộ ra vẻ không thể tin được.

Bởi vì trong nhận thức của bọn họ, phi phàm giả mất kiểm soát là không thể đảo ngược, một khi mất kiểm soát biến thành quái vật, thì

sẽ hoàn toàn mất đi nhân tính.

Chỉ có tiêu diệt hoàn toàn nó, mới có thể giải quyết vấn đề.

Chưa từng nghe nói đến tình huống phi phàm giả mất kiểm soát được cứu sống, đây là kiến thức thông thường mà tất cả phi phàm giả của Giáo hội đều biết từ khi nhập môn, thậm chí trước khi nhập môn.

Lời nói hiện tại của George đặt trong mắt người bình thường, giống như đang nói, ta có thể hồi sinh bạn bè đã chết của ngươi vậy, thật hoang đường.

Trong hai mươi hai Seri, quả thật có Seri sở hữu năng lực chữa trị và năng lực gọi hồn, nhưng chưa từng nghe nói có cách nào có thể khiến phi phàm giả đã mất kiểm soát khôi phục.

"Lời ngươi nói… là thật sao?" Ngay cả khi khó tin đến vậy, đi ngược lại lẽ thường đến vậy, Dwayne vẫn vô thức hỏi ra những lời đầy hy vọng.

Bởi vì thành viên đội đã mất kiểm soát này đã theo hắn gần ba mươi năm, theo hắn đi thanh trừ thủy quái giết người trên bờ, truy tìm tà giáo đồ lặn xuống trốn thoát.

Cuối cùng cùng nhau nghỉ hưu mở quán rượu.

Đây đã là thành viên duy nhất còn sống sót từ khi hắn vừa trở thành đội trưởng Đại Phạt Giả, thân thiết hơn cả người thân.

Nếu có, dù chỉ là một phần vạn khả năng, hắn cũng muốn cứu đồng đội này của mình.

Có lẽ, có lẽ thật sự có cường giả Seri cao cấp, có thể cứu được đồng đội vừa mất kiểm soát, chỉ là Seri của hắn quá thấp, kiến thức quá nông cạn, nên mới không biết.

"Lão già… bình tĩnh một chút!" Vị lão giả Trực Dạ Giả bên cạnh

nghe Dwayne hỏi, ánh mắt lóe lên một trận rồi vẫn lên tiếng nhắc nhở một câu.

Và Dwayne, sau khi nghe lời nhắc nhở của lão giả, đôi mắt xanh lam của hắn cũng lập tức tỉnh táo, chỉ là dáng vẻ trông càng thêm già nua thê lương.

Khôi phục lý trí, hắn hiểu rằng kẻ mất kiểm soát là không thể được cứu trở lại, đây không phải một hai lần, mà là sự thật được Bảy Giáo hội lớn công nhận trong suốt ngần ấy năm.

Nếu có phương pháp có thể cứu trở lại, cấp cao không thể giấu giếm, cũng không giấu giếm được.

Những lời hứa không thực tế như vậy, thông thường chỉ có tà thần mới có thể ban cho, chỉ có tà giáo đồ mới mượn đó để mê hoặc tín đồ, dẫn họ vào con đường lạc lối.

Nào là hứa hồi sinh người yêu đã khuất, đạt được tài sản khổng lồ, thậm chí trường sinh bất lão.

Một khi bị cám dỗ, một khi bắt đầu cầu nguyện tà thần, thì cái chết cũng không còn xa nữa.

Loại sự kiện tương tự như vậy, hắn đã xử lý rất nhiều.

"Lão Neil, xem ra ta cũng đã già rồi, lại còn bắt đầu trở nên ngây thơ." Dwayne hít sâu một hơi, ánh mắt nghiêm túc nhìn George: "Nếu ngươi muốn ta tin vào vị tà thần của ngươi, điều đó là không thể.

Xin hãy nói rõ thân phận của ngươi, và cùng chúng ta về Giáo hội để tiếp nhận điều tra!" "Không tin ta, rất bình thường." George không có gì ngạc nhiên, mà vung tay giải trừ ngọn lửa màu lam, nhảy vọt lên không trung phía trên con quái vật, một chân đạp lên đỉnh đầu con quái vật.

Sức mạnh cường đại lập tức khiến con quái vật quỳ xuống sàn

tàu.

“Nếu đã như vậy, vậy ta sẽ giúp ngươi chữa khỏi trước, rồi sau đó nhận thù lao vậy!” Tam Muội Chân Hỏa hư ảo theo chân George tiến vào đỉnh đầu con quái vật, bắt đầu đốt cháy linh hồn con quái vật, dần dần đẩy những đặc tính phi phàm ô nhiễm linh hồn vào trong nhục thể.

Đồng thời, hắn tinh xảo thao túng năng lượng linh tính trong cơ thể mình tiến vào cơ thể con quái vật, bằng năng lực chuyển hóa thương tổn của Sư Thuật Sư, chuyển tất cả đặc tính phi phàm tồn tại trong nhục thể, tập trung hoàn toàn vào một chỗ.

Chuyển hóa thương tổn của Sư Thuật Sư thông thường, chỉ có thể chuyển hóa vết thương xuất hiện trên cơ thể.

Ví dụ trước đây kẻ sát nhân Joker bị thương ở bụng, liền chuyển vết thương đó lên cánh tay.

Dù sao chỉ cần không chết, cho dù tim bị thương, phát động năng lực ngay lập tức, cũng có thể biến thương tổn chí mạng thành thương tổn nhẹ.

Chương 650

Nhưng không thể làm được như George, chuyển hóa và ngưng tụ tất cả đặc tính phi phàm trong cơ thể vào một chỗ.

Bởi vì với tầm nhìn và kho kiến thức có thể tạo ra một thế giới của George, chỉ cần nghiên cứu một chút, là có thể mở rộng ứng dụng năng lực của Sư Thuật Sư.

Đương nhiên không phải Sư Thuật Sư thông thường có thể so sánh được.

"Xong rồi!" George dùng năng lượng linh tính của mình bao bọc tất cả đặc tính phi phàm trong cơ thể con quái vật, đưa tay dùng sức kéo một cái, George liền cưỡng chế kéo tất cả đặc tính phi phàm ra khỏi cơ thể con quái vật.

Và cơ thể con quái vật vì sự rời đi của đặc tính phi phàm, nhanh chóng khôi phục bình thường, biến thành một lão giả khỏe mạnh khoảng năm mươi tuổi.

"Hắn đã không sao rồi, về nhà nghỉ ngơi nhiều một chút là có thể sống bình thường." George tiện tay đặt đặc tính phi phàm Thủy Thủ Seri 9 trước mắt quan sát một lúc rồi nhắc nhở: "Ồ, đúng rồi, đặc tính phi phàm của hắn đã bị ta lấy ra, không thể sử dụng năng lực phi phàm nữa, sau này chỉ có thể sống như một người bình thường." Thực ra cụm đặc tính phi phàm trong tay hắn, không có gì khác biệt so với đặc tính phi phàm được chiết xuất từ phi phàm giả bị giết.

Chỉ là hắn đã lấy đặc tính phi phàm ra trong tình huống bảo toàn tính mạng phi phàm giả.

Nếu có thể khống chế phi phàm giả không phản kháng, hắn cũng có thể lấy đặc tính phi phàm ra khi họ chưa mất kiểm soát, hơn nữa

còn đơn giản hơn.

Bởi vì không cần phải dùng Tam Muội Chân Hỏa để tẩy luyện linh hồn bị đặc tính phi phàm ô nhiễm.

Qua nghiên cứu của hắn trong thời gian này.

Cái gọi là phục dụng ma dược thăng cấp thành phi phàm giả, hắn cảm thấy bản chất chính là từ sinh vật phi phàm trên người thu được một phần đặc tính phi phàm, sau đó điều chế thành ma dược mà con người có thể hấp thụ.

Khiến con người sở hữu những năng lực liên quan đến các sinh vật phi phàm đó, và tiến một bước phát triển trở nên mạnh mẽ hơn.

Điều này giống như tiến hành một thí nghiệm gen, cấy ghép gen gấu vào cơ thể người, từ đó khiến con người có được sức mạnh của gấu.

Nhưng gấu và người không phải cùng một loài, sự dung hợp gen nhất định sẽ không dễ dàng như vậy, sẽ sản sinh phản ứng bài xích.

Nếu con người không thể áp chế được gen gấu, thì gen sẽ sụp đổ, biến thành quái vật nửa người nửa gấu.

Dược liệu chính của Thủy Thủ Seri 9 dường như đến từ người cá, vì vậy vị thành viên đội Đại Phạt Giả đã mất kiểm soát kia, sau khi mất kiểm soát mới biến thành quái vật giống người cá.

Do đó, chỉ cần có thể hoàn toàn bài xích gen gấu, thì tự nhiên có thể khôi phục bình thường.

Tương tự, George bài xích cảm giác của đặc tính phi phàm Thủy Thủ, sau đó thanh lọc linh hồn, khả năng cao là có thể chữa khỏi người mất kiểm soát.

Sự thật cũng chứng minh, suy đoán của hắn không sai.

Tuy nhiên hiện tại hắn tối đa cũng chỉ có thể khôi phục người mất kiểm soát không quá Seri 7, bởi vì năng lượng linh tính trong cơ thể hắn chỉ ở mức Seri 7.

Muốn chữa trị phi phàm giả Seri cấp cao hơn, thì nhất định phải thăng cấp đến cấp độ Seri đó, thu được năng lượng linh tính mạnh hơn.

Hoặc đợi hắn sau này từ từ nghiên cứu, chuyển hóa năng lượng của chính mình thành năng lượng linh tính.

Như vậy cũng tốt, nếu có người nhờ hắn giúp chữa trị người mất kiểm soát Seri cao hơn, còn phải chủ động tìm cách giúp hắn thăng cấp, lại càng tiết kiệm việc.

Đây cũng là một trong những lý do hắn nguyện ý chủ động bộc lộ trước mắt phi phàm giả của Giáo hội, và chủ động cứu chữa người mất kiểm soát.

Nếu chỉ vì tiền, hắn có vô số cách để kiếm được một khoản tiền lớn, không cần phải làm như vậy.

"Đội trưởng, tôi bị sao vậy?" Nhìn người đồng đội đang nằm trên đất chậm rãi mở mắt, khuôn mặt già nua cương nghị của Dwayne lập tức đẫm lệ, hắn vội vàng tiến lên đỡ người đồng đội đã hồi phục.

"Không sao rồi!

Không sao rồi!" "Đây đúng là một kỳ tích!" Hai Trực Dạ Giả bên kia, không kìm được đồng thời lẩm bẩm thành tiếng.

Đặc biệt là Lão Neil, người không nhỏ hơn Dwayne là bao, ánh mắt còn lóe lên ánh sáng kinh ngạc.

"Xem ra kỳ tích thật sự tồn tại… thật sự tồn tại…" "Tôi xin lỗi vì những nghi ngờ trước đó, cảm ơn ngài đã cứu đồng đội của tôi." Dwayne giao người đồng đội cũ đã trở thành người bình thường, thân

thể yếu ớt cho một đồng đội khác, sau đó đầy vẻ biết ơn đứng dậy nhìn George: "Chỉ cần trong khả năng của tôi, ngài cần thù lao gì cứ nói ra!" Trở thành người bình thường còn hơn trở thành quái vật vô số lần, thậm chí có một số Trực Dạ Giả đã nghỉ hưu, về già lo sợ mất kiểm soát, thật sự nguyện ý trở lại thành người bình thường mà sống.

Đối với Dwayne mà nói, George khiến đồng đội của mình từ quái vật khôi phục thành người bình thường, không phải là điểm trừ, mà là điểm cộng rất lớn.

Điều này có nghĩa là đồng đội này của hắn, sau này cũng không cần lo lắng sẽ lại mất kiểm soát nữa.

"Thù lao ư, một trăm năm mươi bảng Anh, tiện thể kết bạn, ta là người khá thích kết bạn." George ném đặc tính phi phàm Thủy Thủ được chiết xuất cho Dwayne, sau đó cười nói.

Tiền đối với hắn mà nói có cũng được, không có cũng không sao, hắn có vô số cách để có được.

Một trăm năm mươi bảng Anh chỉ là để bố mẹ của thân thể này không phải ngày ngày rầu rĩ ủ ê.

Còn về đặc tính phi phàm được chiết xuất, hắn cũng không định lấy.

Seri 9, lại không phải lộ trình Seri 6 của hắn, vừa rồi cầm trong tay đại khái nghiên cứu một chút, đã không còn tác dụng gì với hắn nữa.

Hơn nữa hắn biết, Giáo hội đối với đặc tính lộ trình phi phàm giả của mình kiểm soát vô cùng nghiêm ngặt.

Nếu hắn không trả lại, người ta cũng không có cách nào với hắn, nhưng tổng sẽ có chút vướng mắc.

Dù sao mục đích chính của hắn là để thiết lập mối quan hệ tốt đẹp

với Giáo hội, vậy thì không cần để ý đến những tiểu tiết lợi nhỏ này.

"Được, tôi xin kết bạn với ngài!" Nghe George nói, Dwayne ngẩn ra một chút, sau đó đầy vẻ nghiêm túc đáp.

Đừng nói một trăm năm mươi bảng Anh, cho dù là một ngàn năm trăm bảng Anh, hắn cũng nguyện ý đưa.

Đương nhiên, hắn cũng hiểu, đối phương ước tính là để có được tình hữu nghị của Giáo hội nên mới ra tay.

Dù sao hắn cũng chỉ là Seri 8, không có giá trị gì đáng để cường giả Seri cao cấp kết giao.

Tuy nhiên hắn tin rằng với năng lực mà George thể hiện có thể chữa khỏi người mất kiểm soát, chỉ cần hắn báo cáo sự thật với Giáo hội.

Vậy thì cấp cao của Giáo hội nhất định sẽ coi trọng, thậm chí nguyện ý dùng điều kiện rất cao để thu hút George gia nhập Giáo hội.

"Nếu đã như vậy, vậy không bằng mời ta đến quán bar của ngươi uống một ly, vừa hay hôm nay ta vốn cũng định đến dạo chợ giao dịch." George gật đầu, dẫn đầu đi về phía Quán bar Rồng Hung Ác.

Khi hắn đi ngang qua thanh niên Trực Dạ Giả mang theo không gian đặc biệt, hắn dừng lại một chút, ngữ khí tùy ý chào hỏi: "Đây là lần thứ hai chúng ta gặp mặt rồi, chào cậu, ta tên George." "Kle… Klein." Thanh niên rõ ràng ngẩn ra một chút, sau đó nhanh chóng nói ra tên của mình.

Lão Neil bên cạnh hắn cũng đầy vẻ nghi hoặc: "Cậu biết cậu ta sao?" Klein chỉ là một tân binh vừa gia nhập đội Trực Dạ Giả mấy tháng, vậy mà lại quen biết một phi phàm giả có thực lực như vậy.

Klein lập tức lắc đầu, hắn căn bản chưa từng gặp người này.

Với thân hình nhỏ bé như vậy, nếu hắn đã từng gặp, tuyệt đối sẽ không quên, hắn thậm chí còn hơi nghi ngờ là đối phương nhận nhầm người.

"Ồ, cậu chưa thấy ta, nhưng ta đã thấy cậu." George vừa đi vừa giải thích: "Hơn nửa tháng trước, ta vô tình đi ngang qua nhà kho, thấy các cậu Trực Dạ Giả đang chiến đấu, lúc đó cậu là một trong số đó, để lại cho ta ấn tượng rất sâu sắc." "Thì ra là đêm hôm đó, tại sao lại nói mình để lại ấn tượng sâu sắc cho hắn, lẽ nào…" Klein trong lòng lập tức căng thẳng.

Với thực lực mạnh mẽ mà George thể hiện, khẳng định là một phi phàm giả cấp cao.

Việc phát hiện và chứng kiến trận chiến ở nhà kho không phải là chuyện gì quá bất ngờ.

Quan trọng là câu sau.

Phải biết rằng trong trận chiến đó, hắn chỉ đóng vai trò đánh phụ, trốn ở xa bắn lén, giúp bói toán nguy hiểm.

Trong mắt người thường căn bản không có gì đáng nói.

Chương 651

Chắc không phải là mấy phát súng "tùy duyên" của hắn, vô tình trúng phi phàm giả của hội bí mật đó chứ.

Nếu nói có gì thực sự xuất sắc, thì đó cũng là đội trưởng của hắn và những người khác.

Còn điều duy nhất đáng nói về hắn, chính là hắn đã lợi dụng không gian sương xám đặc biệt của mình, né tránh được sự khống chế của Vật Phong Ấn: Mộc nhân gia tộc Antigonus.

Chỉ là trong quá trình báo cáo sau đó, hắn giải thích rằng là vì vừa vặn ở ngoài khoảng cách khống chế của mộc nhân, nên mới thoát được một kiếp.

Vậy thì vị cường giả bí ẩn Seri cao cấp này, sẽ không phải là đã nhìn thấu không gian sương xám của hắn lúc đó chứ?

Phải biết đây chính là bí mật lớn nhất của hắn.

Thực ra, hắn không tên là Klein, mà tên là Chu Minh Thụy.

Vốn là một xã súc từ xã hội hiện đại, vì muốn gặp may mắn, đã thử nghi thức chuyển vận tình cờ có được, từ đó xuyên không đến thế giới này, vào trong thân thể Klein, người đã tự sát vì bị tà thần mê hoặc.

Sau đó lại vì thử nghi thức chuyển vận mà khai mở một không gian sương xám đặc biệt.

Hắn cảm thấy không gian sương xám này có liên quan đến việc hắn xuyên không, là bí mật lớn nhất của hắn, hơn nữa không gian sương xám còn có thể kéo người vào, giúp hắn mượn cơ hội giả làm thần linh cổ xưa để thu thập thông tin.

Vì vậy khi phát hiện George có thể đã phát hiện không gian sương xám của hắn, mới căng thẳng như vậy.

"Quả nhiên có vấn đề." George vẫn luôn chú ý đến sắc mặt của Klein, khóe miệng hơi nhếch lên: "Thuật bói toán của cậu rất tốt, ma dược cũng đã gần tiêu hóa xong rồi, rất có thiên phú.

À, đúng rồi, có lẽ cậu không biết, ta và cậu đi cùng một lộ trình Seri." "Thì ra là vì cùng một lộ trình nên mới chú ý đến tôi, làm tôi hết hồn!" Klein lập tức thở phào nhẹ nhõm: "Tôi cũng chỉ mới hé mở cánh cửa, so với ngài vẫn còn kém rất xa." "Ồ, còn một chuyện nữa, phi phàm giả của hội bí mật hôm đó đã bỏ trốn, ta tiện tay giúp các cậu giải quyết rồi, thi thể thì chôn ở trong rừng cây nhỏ phía bắc thành phố." George ra vẻ tùy ý lại nhắc thêm một câu.

Vương quốc Rhine tín ngưỡng Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối và Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, đã vừa mới bán một ân tình cho Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, hiện tại cũng có thể bán một ân tình cho Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối.

Vừa hay cũng có thể tạo một cái cớ để phi phàm giả của Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối tiếp xúc với hắn.

"Trực Dạ Giả cảm ơn sự giúp đỡ của ngài!

Nếu ngài không phiền, đội trưởng của chúng tôi muốn đích thân bày tỏ lòng biết ơn đến ngài!" Quả nhiên, Lão Neil tinh ranh lập tức phản ứng lại, thuận theo lời nói liền thay đội trưởng của bọn họ phát ra lời mời.

Một phi phàm giả thân thiện với Giáo hội, lại có thể giúp người mất kiểm soát hồi phục, không cần nghĩ, Giáo hội cũng sẽ muốn tranh thủ về phía mình.

Nói xong những lời này, ông ta trực tiếp nháy mắt với Klein.

Klein cũng rất thông minh, lập tức hiểu ý tìm một cái cớ rời đi trước, nhanh chóng trở về Giáo hội để tìm đội trưởng báo cáo.

"Ông chủ, mọi người không sao chứ!" Bốn người còn chưa đi tới quán bar Ác Long đã gặp mấy gã tráng hán đang vội vàng chạy tới.

Những người này đều là nhân viên của quán bar Ác Long, cũng là quân nhân giải ngũ, tuy không bằng phi phàm giả nhưng cũng có thể giúp được chút việc.

Đặc biệt trong đó còn có một người trên lưng đeo dây chuyền cơ khí xám trắng nối với một khẩu súng bộ trường loại lớn đầy uy lực.

Đó là súng bộ trường hơi nước cao áp, uy lực gần như tương đương với súng bắn tỉa loại kém hiện đại, cho dù là kẻ mất kiểm soát thuộc Tự liệt 9 bị bắn trúng yếu hại cũng có thể mất mạng chỉ với một phát súng.

Đây thuộc loại vũ khí bị quân đội quản chế, vì trọng lượng kinh người nên không phải nhân viên huấn luyện bình thường có thể thao tác.

Cho nên bình thường chúng đều được để trong kho, chỉ khi khẩn cấp mới lấy ra dùng.

Đây cũng là lý do tại sao đến bây giờ bọn họ mới đuổi tới.

Đừng coi thường những vũ khí dùng động lực hơi nước này, tuy uy lực không thể so với vũ khí hiện đại, nhưng đó là chỉ khi người bình thường thao tác.

George biết, ở thế giới này, trong bảy giáo hội lớn có giáo hội Thần Hơi Nước Và Cơ Khí, các phi phàm giả của họ có thể tăng cường cực đại uy lực của những vũ khí này.

"Đã không sao rồi, đưa lão John đi nghỉ ngơi cho tốt, sau đó đi dọn dẹp phòng khách, tôi muốn tiếp đãi quý khách!" Sivyn gằn giọng gật

đầu, giao lão John đã khôi phục một chút sức lực cho mấy người kia.

"Quý khách?" Mấy người có chút ngơ ngác tiếp lấy lão John, nhìn lão Neil và George một chút, sau đó xoay người đi vào quán bar trước.

Lão Neil là người quen cũ, không tính là quý khách, chẳng lẽ là đứa trẻ đang choàng áo đấu bồng kia?

Dù không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng họ vẫn không chút do dự chấp hành mệnh lệnh của ông chủ.

"Ngài George, mời!" Đến cửa quán bar, Sivyn chủ động tiến lên đẩy cánh cửa nặng nề ra.

Hơi thở nóng bức và mùi rượu nồng nặc lập tức ập vào mặt, kèm theo đó là tiếng hò hét cổ vũ hết đợt này đến đợt khác.

Đi vào quán bar, đập vào mắt là một võ đài quyền anh hình vuông.

Trên đài, hai gã tráng hán cởi trần đang kịch liệt vật lộn, còn bên dưới là mấy chục tửu khách đang gào thét lớn tiếng.

Khi ông chủ Sivyn xuất hiện, không ít người đã chuyển tầm mắt qua.

Thấy Sivyn cung kính dẫn George xuyên qua đại sảnh tiến vào phòng bida phía sau, ai nấy đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì bọn họ chưa từng thấy vị ông chủ tính tình bộc phát, thực lực khủng bố này đối xử với ai như vậy bao giờ, mà rõ ràng đây lại còn là một đứa trẻ.

Thế là bọn họ bắt đầu đánh cược suy đoán, đứa trẻ này phải chăng là con cái nhà quý tộc cao quý nào đó.

Tới phòng bida, đi qua một cánh cửa mật, dưới sự dẫn dắt của Sivyn, George đến một căn phòng bao trang trí xa hoa, bày biện đủ loại rượu đắt tiền.

“Đây là danh sách tất cả các nguyên liệu ma dược phi phàm giả đang được bán trên thị trường, ngài cần cái nào, tôi sẽ đi lấy trực tiếp cho ngài.” Sivyn lấy ra một bản danh sách tất cả các dược liệu trong chợ phi phàm giả đưa cho George.

Hai mươi phần trăm các giao dịch ở chợ phi phàm giả phải nộp cho gã, nên gã đương nhiên có danh sách vật phẩm giao dịch mỗi ngày.

Chỉ là, khi gã thấy George vén mũ áo choàng lên, tháo bỏ khăn lụa đen che mặt, vươn tay tiếp lấy danh sách, cả người gã liền ngây dại tại chỗ.

Gã luôn nghĩ đối phương hẳn là một người có thể hình lùn bẩm sinh, thậm chí có khả năng cực thấp là một loại sinh vật siêu phàm trí tuệ cực cao nào đó.

Nhưng gã chưa từng nghĩ tới, đối phương lại thực sự là một đứa trẻ, hơn nữa nhìn rõ ràng là dáng vẻ của một hài nhi chưa đầy một tuổi.

Là ký sinh hay là chuyển thế?

Với tư cách là cựu đội trưởng Đội Trừng Phạt, gã từng nghe nói một số cường giả tự liệt cao thuộc các con đường nhất định, sau khi bị trọng thương có thể khôi phục sức mạnh thông qua phương pháp ký sinh hoặc chuyển thế.

Tuy nhiên chi tiết cụ thể gã cũng không rõ lắm.

Dù sao gã cũng chỉ là Tự liệt 8, hơn nữa lại luôn sống ở Tingen, ngay cả tổng bộ giáo hội Phong Bão cũng chưa từng đi qua.

Thật ra, trong lòng gã sớm đã suy đoán đối phương là cường giả tự liệt cao, nếu không cũng không thể dễ dàng chống đỡ đòn tấn công mạnh nhất của gã và giúp đồng đội mất kiểm soát khôi phục lại.

Bây giờ nhìn lại, như vậy cũng coi như hợp lý.

Hơn nữa bất kể là ký sinh hay chuyển sinh, tóm lại đối phương đã cứu đồng đội của gã, thì chính là bạn của gã.

Còn về phần sau đó, cứ đợi đội trưởng hiện tại của Đội Trừng Phạt tới rồi xử lý vậy.

"Không có dược liệu tôi cần." George nhanh chóng lướt qua danh sách một lượt, không tìm thấy dược liệu cần cho ma dược Vô Diện Nhân của Tự liệt 6, liền ném trả lại cho Sivyn.

Vốn dĩ cậu cũng không báo nhiều hy vọng tìm thấy dược liệu ma dược Vô Diện Nhân ở đây.

Chương 652

Phía Tingen mạnh nhất cũng chỉ là Tự liệt 7, mà toàn bộ đều nằm trong tổ chức phi phàm giả của giáo hội.

Phi phàm giả của giáo hội thăng cấp đương nhiên sẽ được giáo hội cấp ma dược tương ứng, căn bản không cần tới chợ phi phàm giả để mua.

Cho nên chợ phi phàm giả ở Tingen này cơ bản chỉ có thể mua được dược liệu ma dược cần thiết cho Tự liệt 9, Tự liệt 8 cũng rất ít, huống chi là Tự liệt 6.

Cũng không phải hoàn toàn không thể, chỉ là khả năng đó quá thấp.

Muốn tìm dược liệu ma dược tự liệt trung và cao thì vẫn phải đến các thành phố lớn hoặc những nơi sinh vật siêu phàm tập trung nhiều, ví dụ như các quần đảo ngoài khơi.

"Ngài cần dược liệu gì có thể nói với tôi, tôi sẽ lưu ý giúp ngài, hễ có tôi sẽ mua ngay và thông báo cho ngài." Sivyn nhận lấy danh sách rồi nói.

George cũng không khách sáo: "Tuyến yên biến dị của Thợ săn ngàn mặt + đặc tính Bóng ma da người, thêm 80ml máu của Thợ săn ngàn mặt + 5 giọt nước ép mạn đà la đen + 10g bột cỏ Răng Rồng + 3 sợi tóc của Naga biển sâu." Đây chính là tất cả dược liệu để điều chế ma dược thăng cấp Vô Diện Nhân.

"Tôi... tôi sẽ giúp ngài lưu ý." Sivyn sửng sốt một chút, sau đó gật đầu, rất nhiều dược liệu trong này gã chưa từng nghe qua.

"Đúng rồi, 150 bảng ngài muốn tiền mặt hay..." "150 bảng này phiền anh phái người gửi tới số 256 phố Howells, cho ông bà Barton,

dùng phương thức hợp lý một chút, đừng để lộ sự hiện diện của tôi.

Trong mắt họ, tôi vẫn là một đứa trẻ chưa biết nói biết đi." George vươn tay vặn nắp chai rượu vang cao cấp mà Sivyn lấy ra trên bàn, tự rót cho mình một ly rồi uống cạn.

"Vị cũng thường thôi." Vì cậu đã không định giấu giếm thân phận của mình, tự nhiên cũng không định giấu địa chỉ cư trú và các mối quan hệ nhân vật.

Giấu cũng vô ích, giáo hội chỉ cần tra danh sách hài nhi đăng ký là rất dễ dàng sàng lọc ra được những thông tin này.

Cha mẹ của cơ thể này chỉ là người bình thường, cho dù mọi chuyện không phát triển như cậu dự tính, cậu và giáo hội không đạt được mối quan hệ hợp tác tốt đẹp, thì cậu tin với chuẩn tắc hành sự của giáo hội, họ cũng sẽ không làm khó cha mẹ cậu là người bình thường.

Tất nhiên chủ yếu nhất vẫn là thực lực của cậu, vì có thực lực đủ mạnh nên cậu mới không quan tâm việc thân phận, địa chỉ bị công khai.

Điều cậu lo lắng nhất là bị Đấng Sáng Tạo của thế giới này phát hiện, sau đó Đấng Sáng Tạo ra tay tiêu diệt cậu.

Những thứ khác đều vô sao cả.

Ngay cả những thực thể đang nhìn chằm chằm ngoài hành tinh kia, cậu cũng không hề sợ hãi, đánh không lại chẳng lẽ còn không chạy thoát sao?

Ngoài ra, George thông qua tên hung thủ Joker mà biết được.

Tất cả các cường giả tự liệt cao của con đường Trộm Cắp đều có năng lực ký sinh, còn con đường Vận Mệnh có năng lực chuyển sinh, đều có thể giải thích tình huống hiện tại của cậu.

Tuy hiện tại cậu không phải con đường Trộm Cắp, cũng không phải con đường Vận Mệnh, mà là con đường Thầy Bói.

Nhưng không sao, cũng có thể giải thích là do vô tình nuốt phải đặc tính Ma Thuật Sư và may mắn sống sót.

Thật ra cậu thấy mình căn bản không cần giải thích, cứ để người của giáo hội tự mình suy diễn, họ nhất định sẽ tìm được lý do thích hợp.

Chỉ cần sự hiện diện của cậu có ích cho giáo hội, chỉ cần cậu không tùy tiện phá hoại, không truyền bá tín ngưỡng tà thần, thì giáo hội cũng sẽ không đi sâu tìm hiểu.

"Ngài George, có thể xin ngài chỉ giáo một vấn đề không?" Lúc này, lão Neil, thành viên của Đội Kẻ Gác Đêm nãy giờ vẫn im lặng, vẻ mặt đầy mong đợi lên tiếng hỏi: "Ngài nói xem, một người đã chết thì có khả năng phục sinh không?" Vị ngài George này có lẽ là cường giả tự liệt cao nhất mà lão gặp trong đời, George có thể khôi phục người mất kiểm soát trở lại bình thường một cách không tưởng, chứng tỏ có những chuyện không hẳn là không thể.

Thời gian qua, lão thường xuyên nghe thấy những lời thì thầm bên tai, mách bảo lão làm sao để phục sinh người hôn thê mà lão hằng yêu sâu đậm khi còn trẻ.

Có lẽ, cậu ấy thật sự làm được.

"Lão Neil, ông đang nói gì vậy?" George chưa kịp trả lời, Sivyn đã nghiêm mặt lại.

Khiến người chết phục sinh, loại chuyện này chỉ xuất hiện khi tà giáo đồ lừa bịp người bình thường tin vào tà thần, mà kết cục tự nhiên cũng vô cùng thê thảm.

Con người một khi có ý niệm này sẽ rất nguy hiểm, mà phi phàm

giả có ý niệm này thì lại càng nguy hiểm hơn.

"Tôi chỉ tò mò chút thôi, đừng quên thanh toán cho tôi phí dược liệu của hai tờ bùa chú Trầm Miên kia." Nhận thấy đây không phải dịp tốt nhất để hỏi, lão Neil lập tức cười chuyển chủ đề.

Còn Sivyn cũng không nghĩ nhiều, tức giận đáp: "Yên tâm, tôi sẽ thanh toán gấp đôi cho ông!" "Chuyện phục sinh này, tốt nhất là không nên tin." Lúc này George cũng tùy tiện đưa ra câu trả lời.

Đối với cậu, phục sinh không phải là một chuyện không thể, hơn nữa còn có nhiều hơn một phương pháp.

Nhưng tiền đề là linh hồn đối phương vẫn còn đó, chưa đi đầu thai chuyển thế.

Có điều cậu thường sẽ không làm vậy, đặc biệt là ở một thế giới mà cậu chưa hiểu rõ lắm.

Bởi vì cậu không rõ sau khi người ở thế giới này chết đi, linh hồn sẽ thuộc về nơi nào, vạn nhất chiêu hồn lên mà kinh động tới vị thần quản lý cái chết thì có khi còn rắc rối không nhỏ.

Trừ phi, trừ phi có thứ gì đó có thể làm lay động cậu, và đưa ra lợi ích đủ để cậu thấy đáng để mạo hiểm thử một lần.

Mà lão Neil, một Kẻ Gác Đêm Tự liệt 9 này, rõ ràng không có thứ gì có thể làm lay động được cậu.

Ngoài ra, ở một thế giới có rất nhiều tà thần rình rập này, đi làm nghi thức phục sinh đúng là một việc vô cùng nguy hiểm.

"Luôn có cách mà." Lão Neil nghe vậy tinh thần có chút hoảng hốt, trong lòng đã có quyết định.

"Tên này tinh thần có vấn đề sao?" George liếc mắt nhìn lão Neil, nhướng mày.

Ngay vừa rồi, cậu cảm nhận được linh hồn của lão Neil dường như xuất hiện một tia dị thường.

"Không phải vấn đề thể xác thì là vấn đề tinh thần, những người siêu phàm ở thế giới này đúng là thảm, không biết bảy vị chính thần kia liệu có vấn đề tương tự không." Đang lúc cậu suy nghĩ, cửa phòng bị đẩy ra.

Hai người đàn ông trung niên mặc áo phong y bước vào, một người chính là đội trưởng Đội Kẻ Gác Đêm đã gặp trước đó, người kia chưa gặp qua nhưng có thể đoán được chắc là đội trưởng hiện tại của Đội Trừng Phạt.

Phía sau hai vị đội trưởng còn có hai thanh niên, một người là anh chàng Thầy Bói Klein của Đội Kẻ Gác Đêm, người kia là gã thủy thủ do Sivyn phái đi.

Chỉ là khi bốn người vào phòng, thấy George đang ngồi trên sofa uống rượu vang, tất cả lập tức ngây người.

Họ cũng giống như vậy, không biết George là một hài nhi, nên rất tự nhiên nghĩ rằng George hẳn là một người lùn bẩm sinh.

Nhưng sau khi trải qua diễn biến tâm lý tương tự như Sivyn, họ cũng nhanh chóng phản ứng lại, cùng nhau tiến lên chào hỏi.

"Đội trưởng tiểu đội Kẻ Gác Đêm, Dunn Smith!" "Đội trưởng tiểu đội Trừng Phạt, Jayenz Alvin!" George cũng đặt ly rượu xuống, đứng trên sofa chính thức giới thiệu bản thân: "George Barton, Ma Thuật Sư Tự liệt 7, một phi phàm giả tự do không tổ chức." "Ma Thuật Sư Tự liệt 7?" Nghe George trả lời, vẻ mặt mọi người đều lộ ra sự nghi ngờ.

Họ luôn cho rằng George là cường giả tự liệt cao, ít nhất cũng là Tự liệt 5, nhưng không ngờ chỉ có Tự liệt 7.

Chỉ một Tự liệt 7 quèn làm sao có thể khiến người mất kiểm soát

khôi phục lại bình thường, họ nghi ngờ George đang nói dối.

“Ma Thuật Sư Tự liệt 7 có một năng lực gọi là Chuyển dời sát thương, tôi đã cải tiến năng lực này, có thể trực tiếp chuyển dời đặc tính phi phàm ra khỏi cơ thể, nhờ đó mới có thể giúp người mất kiểm soát khôi phục lại.” George thấy vậy liền giải thích một câu, cậu không nói dối, theo đẳng cấp phi phàm giả của thế giới này, cậu chính là Ma Thuật Sư Tự liệt 7.

Có điều lực chiến đấu thực tế không thua kém gì Tự liệt 1, 2, nếu phát huy toàn lực thì có thể đánh cho vị Chân Thần Tự liệt 0 tơi bời.

Dunn và Jayenz nhìn nhau, hiển nhiên không hoàn toàn tin lời giải thích của George, nhưng họ cũng không lên tiếng chất vấn mà thân thiện trò chuyện với cậu.

Mục đích của họ chuyến này không phải là bắt giữ George, mà là tiếp xúc sơ bộ với cường giả tự liệt cao này để tìm hiểu tình báo liên quan.

Như vậy họ mới có thể báo cáo chi tiết tình hình ở đây về tổng bộ, do cấp cao của tổng bộ quyết định xử lý chuyện về George như thế nào.

“Cảm ơn sự giúp đỡ của ngài đối với Đội Trừng Phạt, nếu ở phía Tingen có gì cần thiết, ngài có thể liên hệ trực tiếp với tôi thông qua Sivyn.” “Nơi ngài cư trú cũng nằm trong phạm vi bảo vệ của Đội Kẻ Gác Đêm chúng tôi, ngài cũng có thể đến công ty bảo an Gai Đen ở tầng 2, số 36 phố Zouteland tìm tôi.” Sau một hồi xã giao trò chuyện, lại từ Sivyn biết được địa chỉ cư trú hiện tại của George, hai vị đội trưởng cũng rời khỏi quán bar Ác Long.

Chương 653

Tiếp theo họ sẽ lập tức xác minh một số thông tin về George, sau đó báo cáo về tổng bộ chờ chỉ thị.

"Bên trong chính là chợ giao dịch phải không, lần đầu tiên tới, vào đi dạo chút đi." Sau khi hai vị đội trưởng rời đi, George đội mũ áo choàng, đeo khăn lụa đen định đi dạo một vòng chợ phi phàm giả của thế giới này.

Tuy trên danh sách không có dược liệu cậu cần, nhưng bây giờ về cũng không có việc gì, đã đến thì cứ đi xem thử.

"Nếu ngài George ưng ý cái gì cứ lấy trực tiếp, sau đó bảo ông chủ cầm cái này tới tìm tôi thanh toán là được." Sivyn đưa một tấm thẻ có khắc biểu tượng Ác Long cho George.

George cũng không khách sáo, gật đầu nhận lấy.

Lúc này Klein, người vốn đã chuẩn bị tới chợ phi phàm giả mua đồ, đảo mắt một cái rồi mời George: "Ngài George, tôi cũng là lần đầu tới đây, hay là chúng ta đi cùng nhau đi." "Không vấn đề gì." George cười cười, không từ chối.

"Xem ra cậu trở thành phi phàm giả cũng chưa lâu." George rất hứng thú với không gian đặc thù chứa đựng sức mạnh cường đại trên người Klein.

Sau khi trở thành Ma Thuật Sư, cậu cảm giác đặc tính phi phàm Ma Thuật Sư trên người mình dường như lờ mờ có một chút liên hệ với sức mạnh trong không gian của Klein.

"Đúng vậy, trước đó tôi chỉ là một người bình thường, vì bị cuốn vào một sự kiện phi phàm nên mới gia nhập Đội Kẻ Gác Đêm, trở

thành Thầy Bói cũng mới được vài tháng." Klein không hề che giấu trải nghiệm của mình trong mấy tháng qua, thành thật nói ra.

Muốn kéo gần quan hệ với một người thì cần để người đó hiểu về mình, như vậy mới có thể thiết lập sự tin tưởng.

George và cậu cùng một con đường, nếu có thể tạo quan hệ tốt, cậu rất có khả năng giao dịch được tình báo về giai đoạn sau của con đường này từ George.

Đa số các Kẻ Gác Đêm của giáo hội Nữ Thần Đêm Đen sẽ chọn con đường Bóng Đêm, tất cả công thức ma dược và phương hướng thăng cấp từ Tự liệt 9 đến Tự liệt 0 đều rất rõ ràng.

Nhưng giáo hội Nữ Thần Đêm Đen không chỉ có mỗi con đường Bóng Đêm, mà còn có công thức ma dược tự liệt thấp của một số con đường khác.

Nghĩa là các Kẻ Gác Đêm cũng có thể không chọn con đường Bóng Đêm mà chọn con đường khác.

Chỉ là việc thăng cấp sau này phải tự mình nghĩ cách.

Giáo hội không khuyến khích chọn con đường khác nhưng cũng không cấm đoán, vì thật ra đại bộ phận Kẻ Gác Đêm cả đời đều chỉ quẩn quanh ở tự liệt thấp.

Hơn nữa trong chiến đấu giữa các tự liệt thấp, sự phối hợp giữa các con đường khác nhau tự nhiên sẽ toàn diện hơn nhiều so với một con đường duy nhất.

Giống như cậu là Tự liệt 9 Thầy Bói, có thể bói toán nguy hiểm trước khi hành động, còn có thể thông qua bói toán để tìm ra các manh mối sự kiện.

Lão Neil là Tự liệt 9 Kẻ Nhòm Ngó Bí Mật.

Kẻ Nhòm Ngó Bí Mật có sự hiểu biết và nắm bắt toàn diện nhưng sơ bộ về các kiến thức huyền bí như ma pháp, thuật phù thủy, chiêm tinh học, biết không ít ma pháp nghi thức.

Ví dụ như làm sao để mở linh thị, làm sao cử hành ma pháp nghi thức, cũng như tiếng Hermes, tiếng Hermes cổ, tiếng Tinh Linh, tiếng Cự Long và tiếng Khổng Lồ.

Việc này có thể nâng cao đại lực khả năng học tập.

Năng lực đặc hữu Mắt Nhòm Ngó Bí Mật có thể nhìn thấy nhiều thứ hơn đại bộ phận phi phàm giả cùng tự liệt thuộc các con đường khác.

Còn có người phụ trách kiểm tra cậu trước đây là Daly Simone, thuộc con đường Tử Thần, giỏi giao thiệp với xác chết.

Một Kẻ Không Ngủ, một Kẻ Thu Xác, một Kẻ Nhòm Ngó Bí Mật và một Thầy Bói, bốn người liên thủ phối hợp phát huy ra sức mạnh chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều so với bốn Kẻ Không Ngủ.

Sở dĩ cậu không chọn con đường Bóng Đêm hoàn chỉnh là vì trong những cuốn nhật ký viết bằng tiếng Trung giản thể mà người xuyên việt tiền bối – Đại đế Roselle để lại, cậu đã phát hiện ra một số bí mật.

Con đường Thầy Bói trong tương lai có lẽ có thể giúp cậu quay trở về thế giới của mình.

Cũng chính vì nhật ký của Đại đế Roselle mà cậu biết tới Phương pháp đóng vai, hiện tại đã gần tiêu hóa hết ma dược trong cơ thể.

Thế nhưng, đến giờ cậu vẫn không biết giai đoạn tiếp theo của Thầy Bói gọi là gì, công thức ma dược là gì.

Hai người vừa đi vừa chuyện trò, xuyên qua mấy gian phòng thì tới một chợ lộ thiên có kích thước tương đương một sân bóng rổ.

Trong chợ chật kín các tiểu thương bày sạp hàng và đủ loại người mua.

Trong đó chín mươi phần trăm là những người yêu thích huyền học, phi phàm giả thực sự rất ít.

Đối với nhiều người yêu thích huyền học, chợ lộ thiên này chính là nơi giao dịch của họ.

Chỉ là những thứ họ giao dịch quả thực có một bộ phận thực sự có thể liên quan tới huyền học.

Ví dụ như hoa mặt trăng, kim thủ cam, dạ vanilla, bạc nguyên chất, thạch anh vàng và hồng ngọc, đây đều là những dược liệu cơ bản có thể dùng để tiến hành nghi thức và chế tác bùa chú.

Tuy nhiên những thành phẩm như bùa hộ mệnh, phù khu tà, phù may mắn đã làm sẵn thì không có nhiều cái thực sự hữu ích.

Chỉ là một số thứ vì dược liệu ban đầu đã có một chút linh tính nên mới có thể phát huy được một chút tác dụng nhỏ nhoi.

Dạo một vòng, George không mua bất cứ thứ gì, dược liệu ở đây quá sơ cấp, đối với cậu không có tác dụng gì, cho dù chế tác bùa chú cũng là loại bùa chú sơ cấp nhất, không có giá trị nghiên cứu.

Hơn nữa lúc đó cậu chỉ tiến hành tra khảo tên hung thủ Joker chứ không phải sưu hồn, nên không phải phương diện nào cũng rõ, cũng không biết chế tác bùa chú của thế giới này.

"Bao nhiêu tiền?" Còn Klein hiển nhiên rất hứng thú với các dược liệu trong chợ, nhanh chóng mặc cả với một chủ sạp.

Chỉ là cậu ta rõ ràng không hề dư dả.

"Xem ra là vô tình có được, không biết cậu ta có hiểu giá trị của không gian đó không." George xoa cằm nhìn Klein đang mặc cả ở đó,

trong lòng thầm phân tích.

Qua thời gian tiếp xúc ngắn ngủi này, cậu đã xác định Klein hẳn không phải cường giả nào ký sinh hay chuyển thế, thực sự chỉ là một thanh niên bình thường đúng với lứa tuổi của cậu ta.

Cho nên món đồ không gian cấp thần chứa đựng sức mạnh cường đại sánh ngang với thế giới của cậu kia chắc chắn không phải do chính cậu ta tạo ra.

Đại khái là vô tình có được, hoặc là món quà của cường giả cấp thần trở lên ở thế giới này tặng cho.

Hiện tại điều cậu không chắc chắn là Klein có biết giá trị của thứ này hay không, cũng như có thể sử dụng sức mạnh tiềm ẩn trong đó hay không.

"8 soli, không thể bớt được nữa, ở đây chỉ có mỗi chỗ tôi bán cái này, cậu không mua thì thôi." Cuối cùng sau một hồi nhây của Klein, chủ sạp đã giảm giá từ 10 soli xuống 8 soli.

Klein suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn móc ra 8 soli mua lấy dược liệu mình cần, chỉ là trong miệng không nhịn được lẩm bẩm một câu nhỏ đến mức chỉ mình nghe thấy: "Thật muốn nhân danh Mặt Trăng tiêu diệt ông!" Nghe thấy câu này, George lập tức ngẩn ra.

Thính lực của cậu quá tốt, cho dù là ở khu chợ ồn ào, âm thanh của Klein nhỏ như vậy cũng không thể lọt qua tai cậu.

Sở dĩ có chút kinh ngạc là vì câu nói này chính là lời tuyên chiến của một cô nàng thủy thủ mặt trăng ở kiếp trước.

Đồng thời cậu lại liên tưởng tới Đại đế Roselle được ghi chép trong sách lịch sử.

Bắt đầu nghi ngờ liệu Klein có giống như Roselle không, hoặc là bị đại năng nào đó ném tới thế giới này, hoặc là do Đấng Sáng Tạo

của thế giới này cố ý tạo ra.

Điều này cũng có thể giải thích tại sao một Klein thực lực chỉ có Tự liệt 9 mà lại sở hữu một vật phẩm cùng cấp bậc với thần linh.

Hiển nhiên đó chính là bàn tay vàng của Klein.

Tuy nhiên cũng có khả năng đây là câu mà Roselle từng nói, Klein chỉ trích dẫn lại thôi, vị Đại đế Roselle kia đã để lại không ít tuyên ngôn và ngữ lục của hội chứng tuổi dậy thì ở thế giới này.

Ngoài ra, cũng có thể là trùng hợp, dù sao trong thần thoại sáng thế của thế giới này, Nữ Thần Đêm Đen là do một con mắt của Đấng Sáng Tạo ban sơ hóa thành.

Mà một con mắt khác của Đấng Sáng Tạo ban sơ vừa hay lại hóa thành mặt trăng.

Chương 654

Cho nên với tư cách là tín đồ của Nữ Thần Đêm Đen cộng thêm thân phận Kẻ Gác Đêm, Klein thốt ra một câu nhân danh Mặt Trăng tiêu diệt ngươi dường như cũng có một chút hợp lý.

"Thử một chút là biết ngay." Nhìn Klein mua xong đồ đứng dậy, khóe môi George nhếch lên: "Klein!" "Sao vậy, ngài George?" Klein quay đầu có chút nghi hoặc nhìn George.

Còn George thì mỉm cười nhẹ nhàng: "Cậu là người xuyên việt phải không?" Không cần vòng vo, chính là trực tiếp như vậy.

Nghe câu hỏi đột ngột của George, đồng tử của Klein co rụt lại liên tục, biểu cảm trên mặt suýt chút nữa không giữ được.

Lúc này nội tâm cậu ta có thể nói là tương đương chấn động, đột nhiên bị vạch trần thân phận người xuyên việt như thế này, quả thực khiến người ta không có một chút chuẩn bị nào.

Tại sao George lại biết cậu là người xuyên việt?

Tại sao George lại biết danh từ người xuyên việt này?

George rốt cuộc là thân phận gì?

Cậu ta cũng là người xuyên việt sao?

Hay là cậu ta có liên quan tới việc mình xuyên việt?

Từng nghi vấn nổ tung trong lòng cậu ta, khiến cậu ta sững sờ hồi lâu mới phản ứng lại, sau đó giả vờ nghi hoặc trả lời: "Ngài George, ngài nói gì vậy, người xuyên việt là cái gì?

Là một tự liệt đặc thù nào sao?" Trước khi làm rõ thân phận của George, cậu ta rất cẩn thận, không mạo hiểm thừa nhận thân phận

của mình.

Đối phương có lẽ chỉ là đang thăm dò, cậu ta không thể bị lừa ra như vậy được.

Nếu là lúc mới xuyên việt thì có lẽ cậu ta chưa có tố chất tâm lý này.

Nhưng trải qua mấy tháng nay, lại trở thành phi phàm giả Thầy Bói, đã khiến cậu ta trưởng thành hơn về mọi mặt.

"Hóa ra cậu thực sự là vậy, đừng lo lắng, tôi cũng thế, đi, ra ngoài nói chuyện." George quay người đi thẳng ra ngoài.

Biểu cảm của Klein kiểm soát khá tốt, nhưng quan sát của cậu tinh tường dường nào, chỉ liếc mắt một cái đã nhìn thấu sự ngụy trang của Klein.

Tiện thể, cậu cũng báo ra một thân phận người xuyên việt để trấn an Klein.

Nếu Klein cũng giống cậu, là do đại năng nào đó ném tới thế giới này, thì cậu chắc chắn phải tiếp xúc thật tốt.

Hiếm khi có một thực thể tương tự như mình, có lẽ có thể từ chỗ Klein hiểu biết thêm nhiều tình báo về những đại năng như Hồng Quân.

Nếu Klein là do Đấng Sáng Tạo của thế giới này tạo ra, thì cậu cũng phải tiếp xúc, xem có thể thông qua Klein để hiểu một chút tình báo về Đấng Sáng Tạo của thế giới này không.

Hoặc thông qua Klein để thăm dò Đấng Sáng Tạo của thế giới này.

"Cậu ta thật sự cũng là người xuyên việt!" Nghe lời của George, biểu cảm của Klein thay đổi liên tục, sau đó nghiến răng đi theo.

Tuy xuyên việt mấy tháng nay đã có người thân và bạn bè ở thế

giới này, nhưng đây dù sao cũng không phải nhà của mình, cậu ta vẫn muốn quay về.

Nếu đối phương thực sự là người xuyên việt, thì cậu ta có khả năng thông qua đối phương tìm ra cách quay về.

Tất nhiên, cũng có khả năng đối phương không nói thật, nhưng lúc này rủi ro này cậu ta sẵn sàng mạo hiểm.

Rời khỏi quán bar Ác Long, bên ngoài trời đã tối hẳn.

George đưa Klein tới bên bờ sông ở bến tàu, chủ động lên tiếng hỏi: "Cậu xuyên việt tới thế giới này khi nào?" "Tôi là ngày 28 tháng 6, hiện tại còn chưa tới ba tháng." Klein hỏi ngược lại: "Còn anh?" "Sớm hơn cậu vài tháng." George tiếp tục khai thác tình báo: "Hoa quốc?" "Phải... anh có muốn quay về không?" Klein gật đầu, sau đó dường như nghĩ thông suốt điều gì, chủ động nói: "Tôi không biết anh có muốn quay về không, nhưng tôi muốn về, tôi nhớ người thân và bạn bè của mình, không muốn cả đời ở lại thế giới này, cho dù nơi này có tất cả sức mạnh siêu phàm.

Cho nên tôi nghĩ chúng ta không cần thử thăm dò nữa, tôi sẵn sàng kể cho anh nghe chi tiết và tình huống xuyên việt của mình, cũng hy vọng anh có thể thành thật một chút.

Như vậy chúng ta mới có thể tìm được cách quay về." Cậu ta tha thiết muốn sớm quay lại thế giới của mình, mà thực lực của George lại mạnh hơn cậu ta rất nhiều, nếu cậu ta không chủ động thể hiện sự thành thật thì sẽ không cách nào có được sự tin tưởng của George.

Như vậy đối với cả hai đều không phải là chuyện tốt.

"Tôi cũng muốn quay về, cậu nói có lý, tôi nói trước tình huống của mình vậy." Cảm nhận được sự chân thành trong giọng điệu của Klein, George động lòng, bắt đầu bịa chuyện: "Trước khi xuyên việt

tôi là một đạo sĩ, sau khi xuyên việt phát hiện cơ thể mình mạnh mẽ dị thường, chắc chính là bàn tay vàng xuyên việt của tôi." Cậu dùng một ngón tay ấn lên tảng đá bên cạnh, giống như ấn lên đậu phụ, ấn ra một cái lỗ.

Nhìn khiến Klein nhướng mày liên tục.

"Sau này tôi thường xuyên ra ngoài dạo vào ban đêm để thu thập tình báo về thế giới này.

Tình cờ thấy các người đại chiến ở nhà kho bên kia, thế là âm thầm chặn gã đeo mặt nạ Joker lại.

Qua tra khảo đã có được tình báo liên quan về phi phàm giả, sau khi giết gã tôi đã nuốt đặc tính phi phàm của gã, từ đó trở thành Ma Thuật Sư Tự liệt 7.

Sau khi trở thành Tự liệt 7, tôi bắt đầu nghiên cứu năng lực Ma Thuật Sư và năng lực linh tính trong cơ thể.

Vì trải nghiệm làm đạo sĩ kiếp trước nên tôi có không ít kiến thức tu đạo mà kiếp trước không dùng tới.

Cũng chính nhờ những kiến thức này mà tôi đã cải tiến thành công một số năng lực Ma Thuật Sư hiện có, việc giúp người mất kiểm soát khôi phục chính là một trong những năng lực sau khi cải tiến." Chín phần thật một phần giả, ngoại trừ bàn tay vàng và thân phận đạo sĩ là bịa, còn lại cơ bản đều là thật.

Cậu thực sự là người xuyên việt, có điều là xuyên tới Marvel, ở đây chỉ là một phân thân.

Người cũng có thể coi là đạo sĩ, thân phận lão tổ nhà họ Lý chính là đạo sĩ, sắp tới một phân thân khác còn bái vào Tiệt giáo, cũng chuẩn cơm đạo sĩ.

Cho nên cái một phần giả kia cũng không hẳn là giả.

Thấy George thành thật chủ động như vậy, ngay cả con bài chưa lật lớn nhất là bàn tay vàng cũng nói ra, Klein càng triệt để không còn giữ kẽ.

"Tôi tên là Chu Minh Thụy, trước khi xuyên việt là một nhân viên công sở, ngày hôm đó..." "Không đúng... không đúng..." Khi phân tích kỹ những trải nghiệm mà Klein kể, George phát hiện ra điểm khả nghi.

Đó là quốc gia nơi Klein ở trước khi xuyên việt thực ra trùng khớp với cậu, nhưng thành phố cư trú thì cậu căn bản chưa từng nghe qua, hơn nữa lãnh đạo quốc gia cũng khác.

Điều này chứng minh cái gì?

Chứng minh Klein dù có xuyên việt thì cũng không phải từ thế giới của cậu xuyên tới đây.

Còn nữa là Klein xuyên việt vì nghi thức chuyển vận, và sau khi xuyên tới thế giới này cũng vì nghi thức chuyển vận mà mở ra bàn tay vàng, có thể tiến nhập vào không gian sương xám đặc thù.

Đối tượng cầu khẩn trong nghi thức chuyển vận đó là Phúc Sinh Huyền Hoàng Thiên Tôn, cậu cũng chưa từng nghe qua.

"Nếu cậu có thể kéo người vào không gian sương xám của cậu, vậy lát nữa tôi sẽ làm theo nghi thức kia của cậu một lượt, cậu xem có thể kéo tôi vào không." Suy nghĩ một lát, George nảy ra một ý tưởng.

Muốn làm rõ bí mật xuyên việt của Klein thì vẫn phải bắt đầu tra từ không gian sương xám của cậu ta.

Hiện tại cậu không thể xuất toàn lực, không thể dùng bạo lực cưỡng ép mở không gian sương xám để chen vào, cho nên muốn thử nghi thức kia để Klein kéo cậu vào.

“Được, anh đợi tôi vào trước.” Klein gật đầu, lập tức bắt đầu đi ngược bốn bước, đọc thần chú, linh hồn thoát ly thể xác tiến vào không gian sương xám của mình.

George thấy vậy, cũng học theo Klein đi ngược bốn bước, đọc ra thần chú y hệt.

“Phúc Sinh Huyền Hoàng Tiên Tôn.” “Phúc Sinh Huyền Hoàng Thiên Quân.” “Phúc Sinh Huyền Hoàng Thượng Đế.” “Phúc Sinh Huyền Hoàng Thiên Tôn.” Ngay sau đó cậu cảm thấy không gian sương xám của Klein thò ra một luồng sức mạnh, muốn kéo linh hồn cậu vào trong.

Chương 655

Chính trong không gian sương xám, Klein cảm ứng được tinh thần của George sáng lên nhờ nghi thức, liền đưa tay chạm vào, giống như kéo người trước đó, kéo George về phía không gian sương xám.

"Vậy thì vào xem thử đi!" George không kháng cự sức mạnh sương xám kia, để nó đưa linh hồn mình thuận lợi tiến vào không gian sương xám.

Với cường độ linh hồn của cậu, nếu cậu không muốn vào thì sương xám kia căn bản không thể lay chuyển nổi cậu.

"Anh là George?" Klein thấy thanh niên xuất hiện trước mắt mình, vẻ mặt lộ ra sự kinh ngạc.

Cậu ta tưởng George bị kéo vào không gian sương xám sẽ là dáng vẻ hài nhi, không ngờ lại là một thanh niên.

Nhưng nghĩ lại cũng thấy hợp lý.

George cũng giống cậu ta là người xuyên việt, chỉ là chiếm xác hài nhi, linh hồn tự nhiên vẫn là linh hồn kiếp trước.

Điều này cũng gián tiếp chứng minh những gì George nói đều là thật.

"Phải, đây chính là không gian nội bộ sương xám." George nhìn quanh một lượt.

Hiện tại cậu đang đứng trong một tòa cung điện khổng lồ, trên cao của cung điện là một ngai vàng, bên dưới có một chiếc bàn dài bằng đồng xanh, mỗi bên có mười vị trí.

"Lần đầu tiên vào đây toàn là sương mù, hiện tại cảnh tượng này là dựa theo trí tưởng tượng của tôi cụ hiện ra." Klein giải thích.

“Tuy nhiên tôi chỉ có thể ở trong tòa cung điện mình tạo ra này, còn không gian phía trên cung điện thì không thể vào được.

Có lẽ cần tôi có thực lực mạnh hơn mới có thể phá vỡ sương mù đi lên thám hiểm.” “Để tôi thử xem.” George ngẩng đầu nhìn qua cung điện hướng lên phía trên sương mù, lờ mờ có thể thấy bậc thang dẫn tới vị trí cốt lõi ẩn trong sương mù, liền trực tiếp đưa Klein bay lên.

Ở bên ngoài cậu không tiện xông bừa, nhưng đã vào bên trong thì dựa vào cường độ linh hồn của mình, cậu có thể thử xem sao.

“Mở ra cho tôi!” George thọc hai tay vào sương mù, dùng lực xé sang hai bên, dựa vào linh hồn còn mạnh hơn cả Chân Thần, cậu cưỡng ép xé sương mù ra một con đường.

Sau đó đưa Klein từng bước chen lên phía trên.

Một bậc thang, hai bậc thang, ba bậc thang, bốn bậc thang, năm bậc thang, khi hai người tới bậc thang thứ sáu, mắt thấy sắp hoàn toàn phá vỡ sương mù thì lại bị chặn lại.

Liên tục thử mấy lần, George phát hiện nếu không dùng sức mạnh khác, chỉ dựa vào linh hồn để mở đường thì cậu không thể chen qua lớp cuối cùng này.

“Không được sao?” Klein đi theo phía sau với vẻ mặt đầy hy vọng, thấy George dừng lại ở bước cuối cùng, vẻ mặt lập tức lộ ra sự căng thẳng.

Phía sau lớp sương mù này có lẽ ẩn chứa bí mật xuyên việt của họ, nếu có thể vào được thì có khả năng tìm được đường về nhà.

Đồng thời, cậu ta cũng kinh ngạc trước sự mạnh mẽ của George.

Cùng là người xuyên việt, đều mới xuyên việt không lâu, tại sao George lại mạnh hơn cậu ta nhiều như vậy.

Chẳng lẽ vì trước khi xuyên việt cậu ta là người bình thường, còn George là đạo sĩ, vốn đã có một số kiến thức phi phàm của thế giới cũ?

"Vấn đề không lớn." George buông tay, vẻ mặt không lộ ra chút khó khăn nào.

Bởi vì cậu vẫn còn tuyệt chiêu xếp chồng linh hồn để tăng cường độ linh hồn lên gấp bội chưa sử dụng.

Với cường độ linh hồn hiện tại, đúng là không đủ để phá lớp sương mù cuối cùng này, nhưng chỉ cần xếp chồng thêm linh hồn của một phân thân nữa là đủ để phá lớp cuối cùng.

Thậm chí không cần cậu phải xếp chồng linh hồn của tất cả các phân thân lại.

"Mở ra cho tôi!" Trích xuất sức mạnh linh hồn của một phân thân tạm thời nhập vào linh hồn ở thế giới này, cường độ linh hồn của George lập tức tăng vọt gấp đôi.

Chỉ thấy cậu vung một chưởng, liền đánh tan lớp sương mù cuối cùng, lộ ra không gian thần bí phía sau.

Đập vào mắt họ là một cánh cửa ánh sáng rực rỡ nhuốm chút sắc đen xanh, trên cánh cửa ánh sáng rủ xuống từng sợi chỉ đen mảnh.

Những sợi chỉ này nối với từng chiếc "kén tằm" gần như hoàn toàn trong suốt.

Bên trong những chiếc "kén tằm" đó toàn bộ là linh hồn của con người, có da đen, có da vàng, còn có cả người da trắng.

Những linh hồn này mặc quần áo đặc trưng của thời hiện đại, tay cầm điện thoại, túi xách, máy chơi game và thẻ ngân hàng, từng người đều nhắm mắt chìm trong giấc ngủ sâu, không biết đã ngủ bao lâu rồi.

Trong đó ba chiếc "kén tằm" gần cánh cửa ánh sáng nhất đã bị phá vỡ, bên trong trống rỗng.

"Chuyện... chuyện này sao có thể?" Klein nhìn cảnh tượng trước mắt, cả người tê dại, trong đầu hiện lên đủ loại ý niệm và suy đoán, biểu cảm hoàn toàn mất kiểm soát.

Còn George cũng nheo mắt lại, nhớ lại lịch sử mình đã đọc thời gian qua, trong lòng đã có một số câu trả lời.

Cậu là xuyên việt thật, còn Klein e rằng không phải xuyên việt, mà là bị chủ nhân thực sự của không gian sương xám này nhốt linh hồn trong đây, mãi đến bây giờ mới được thả ra.

Trong sử sách có ghi chép, trước kỷ nguyên thứ nhất có lẽ còn tồn tại văn minh tiền sử.

Văn minh tiền sử đại khái chính là văn minh hiện đại nơi bọn Klein sống, những linh hồn trong kén tằm này hẳn là được bắt từ thời hiện đại, sau đó cất giữ ở đây.

Trong đó có ba cái kén đã vỡ.

Một cái là Klein, cái khác chắc là vị Roselle kia, còn một cái nữa chưa rõ là ai.

Còn về việc chủ nhân thực sự của không gian sương xám này có mục đích gì thì hiện tại vẫn chưa rõ.

Tất nhiên, đây chỉ là những suy đoán sơ bộ của cậu dựa trên tình báo hiện có, chân tướng rốt cuộc là gì thì cần cậu tìm hiểu thêm sau này mới có thể xác định.

"Nếu thực sự là như vậy, không gian sương xám này tạm thời vẫn chưa động vào được." Chưa làm rõ chủ nhân thực sự của không gian sương xám là ai, có mục đích gì, nếu mạo muội chiếm lấy không gian sương xám, cậu lo lắng sẽ dẫn dụ chủ nhân thực sự ra tay.

Với thực lực mà không gian sương xám này thể hiện, chủ nhân thực sự ít nhất cũng ở cấp bậc Chân Thần.

Sợ thì cậu không sợ, đánh không lại cậu cũng tự tin có thể chạy thoát.

Chỉ là như vậy thì thực lực của cậu sẽ hoàn toàn bại lộ, tới lúc đó dẫn đến sự chú ý của Đấng Sáng Tạo thế giới này thì rắc rối to.

Tuy nhiên cậu cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy.

Theo cấp bậc của không gian sương xám này, nếu có thể hấp thu nó hòa vào thế giới của chính mình thì không kém gì việc trực tiếp nuốt chửng một thế giới giống như thế giới Apprentice của các pháp sư.

Có thể nâng cao thực lực của cậu một cách đại diện.

Vì chút nguy hiểm này mà từ bỏ thì không phải phong cách làm việc của cậu.

Hơn nữa theo tình hình hiện tại, cậu đoán rằng chủ nhân thực sự của không gian sương xám có lẽ đã không còn, hoặc là bị trọng thương gì đó nên mới cần cứu vãn bằng cách thả những linh hồn hiện đại mà mình bắt giữ ra.

Nếu thực sự là vậy thì càng không cần lo lắng.

"Chẳng lẽ chúng ta... không về được sao?" Klein cũng là một gã rất thông minh, lúc này cậu ta cũng có suy đoán tương tự George.

Chỉ là trong suy đoán của cậu ta, ba cái kén bị phá vỡ, một cái là Roselle, một cái là chính cậu ta, còn một cái là George, vừa hay là ba cái.

Chương 656

“Có lẽ sự việc không tồi tệ như chúng ta nghĩ đâu.” Thấy Klein mặt đầy tuyệt vọng, thậm chí tinh thần bắt đầu xuất hiện một số vấn đề, George an ủi một câu.

“Mọi việc đều có khả năng, cho dù là thật thì cũng không nhất định là không có cách quay về.” Lời này cậu không hề lừa Klein.

Thời gian không phải là không thể đảo ngược, nếu có thể tìm thấy Đấng Sáng Tạo của thế giới này, có lẽ có cách đưa Klein quay về thời hiện đại thông qua dòng sông thời gian.

Hoặc đơn giản hơn một chút, để cậu nuốt chửng dung hợp thế giới này, cũng có thể đưa Klein về.

“Hy vọng là như vậy.” Nghe George an ủi, Klein cảm thấy khá hơn một chút.

Chỉ là trong thâm tâm, cậu ta đã không còn ôm hy vọng quá lớn về việc về nhà, tiếp theo chẳng qua là thu thập tư liệu liên quan để kiểm chứng thêm suy đoán, sau đó triệt để mất đi hy vọng.

May mắn là, thực ra ngay từ đầu cậu ta đã biết việc muốn tìm đường về nhà là một chuyện vô cùng khó khăn và gần như không thể hoàn thành.

Cho nên nội tâm luôn có sự chuẩn bị.

Tuy hiện tại nội tâm rất tuyệt vọng, nhưng vẫn có thể chịu đựng được.

Nếu không nói không chừng đã giống như gã thủy thủ gặp hôm nay, mất kiểm soát thành quái vật rồi.

“Cậu đúng là một người lạc quan!” Sau một hồi lâu, Klein hơi

khôi phục lại bình thường nhìn George, phát hiện George không hề tuyệt vọng như mình, không nhịn được thốt lên một tiếng cảm thán.

"Đời ngược đãi ta ngàn vạn lần, ta vẫn coi đời như mối tình đầu." George cười nhún vai.

Thật ra vận khí của Klein không tệ, gặp được cậu, sau này có cơ hội cậu sẽ tiện tay đưa Klein về.

Đâu như chính cậu, muốn tìm thấy thế giới của mình trong cõi hỗn độn mênh mông còn không biết phải mất bao lâu nữa mới tìm được.

"Phải, cho dù cuộc đời cho tôi một quả chanh, tôi cũng phải ép ra một ly nước chanh ngọt ngào." Dường như bị ảnh hưởng bởi người bạn cùng cảnh ngộ George, Klein lập tức cảm thấy khá hơn rất nhiều, tâm trạng cũng thư thái không ít.

Một mình đối mặt và có đồng bọn cùng đối mặt, áp lực tâm lý hoàn toàn khác nhau.

Giống như một mình đi trong bóng tối sẽ kinh hoàng sợ hãi, còn hai người đi trong bóng tối thì có thể vừa đi vừa nói cười.

"Ha ha ha, xem ra chúng ta cũng khá hợp nhau đấy!" George vỗ vai Klein.

Việc mình nói ra một câu đùa mà lập tức có người bắt được cũng là một điều thú vị.

"Sự ăn ý của hai lão già bị treo cùng nhau không biết bao nhiêu năm." Klein cùng George rời khỏi không gian phía trên, quay trở lại đại điện, ngồi xuống chiếc bàn dài bằng đồng xanh.

"Tiếp theo chúng ta làm gì?" "Nếu cậu đã gia nhập giáo hội Nữ Thần Đêm Đen thì hãy nỗ lực thăng tiến thực lực đi, cố gắng tiến vào tổng bộ giáo hội.

Với tư cách là một trong bảy chính thần giáo hội, ở đó chắc chắn sẽ có một số tư liệu về văn minh tiền sử." George nói ra ý tưởng của mình.

"Còn tôi thì sẽ du lịch bên ngoài các giáo hội lớn, xem có thể tìm thấy tư liệu liên quan thông qua các con đường khác không." Cậu cũng cần hiểu rõ hơn về thế giới này, đặc biệt là tình báo về các Thiên Sứ và Chân Thần, tốt nhất là tìm được manh mối về Đấng Sáng Tạo ban sơ.

"Được, tôi sẽ cố gắng tìm cách tiến vào cốt lõi của giáo hội." Klein gật đầu, cậu ta vốn cũng có ý định này, chỉ là hiện tại sau khi thấy cảnh tượng phía trên sương mù mới biết hy vọng quá mong manh.

Nhưng có còn hơn không.

Cậu ta vẫn chưa hoàn toàn bỏ cuộc.

"Cậu phải cẩn thận một chút, giáo hội thực ra không thân thiện lắm với phi phàm giả tự do, ngay cả khi cậu không thuộc tổ chức tà ác.

Chỉ vì cậu có thể là Tự liệt 6, Tự liệt 5, đội trưởng mới tỏ ra hòa nhã như vậy để giữ chân cậu thôi." Đối với bảy giáo hội lớn, tất cả các phi phàm giả không thuộc giáo hội đều là những yếu tố không ổn định.

Cho nên khi tổ chức phi phàm giả của giáo hội phát hiện ra phi phàm giả tự do, nếu là phi phàm giả thuộc tổ chức tà thần thì nhất loạt bắt giữ hoặc giết chết, hoặc đem đi làm chuột bạch thí nghiệm vật phong ấn.

Nếu không có tổ chức mà có biểu hiện không tốt một chút cũng sẽ bị bắt giam.

Nếu là loại tình cờ trở thành phi phàm giả và hành sự tốt về mọi mặt thì trước tiên sẽ tìm cách chiêu mộ, không được thì cũng phải giám sát nghiêm ngặt để phòng ngừa bất trắc.

Hai vị đội trưởng giáo hội ban đầu thân thiện với George như vậy là có nguyên nhân từ nhiều phía.

Thứ nhất, George thể hiện sự thiện chí, vừa ra tay đã cứu được người mất kiểm soát của giáo hội.

Thứ hai, năng lực có thể khôi phục người mất kiểm soát của George rất đáng được coi trọng và có giá trị cực lớn.

Thứ ba, George rất hào phóng công khai danh tính, cha mẹ và địa chỉ nhà ở, một lần nữa thể hiện thiện chí.

Thứ tư, cũng là điểm quan trọng nhất, đó là thực lực của George rất mạnh, đại khái không đơn giản chỉ là Tự liệt 7 như cậu nói.

Có khả năng là Tự liệt 6, thậm chí có thể là Tự liệt 5.

Một phi phàm giả mạnh mẽ như vậy nếu bị chọc giận thì cả thành Tingen không ai có thể khắc chế được, sẽ gây ra sự phá hoại cực lớn.

Cho nên họ tỏ ra thân thiện, một nửa là nhắm vào thiện chí của George, một nửa là để giữ chân George, chờ chỉ thị của cấp cao giáo hội.

Nếu chỉ thị của cấp cao là bắt giữ George thì họ cũng sẽ không ngần ngại ra tay với cậu.

Vừa rồi khi đội trưởng Dunn rời đi còn ra hiệu cho cậu ta để mắt tới George, xem có thể thu thập thêm tình báo về George không.

Cậu ta mời George cùng dạo chợ phi phàm giả, một mặt là vì công thức ma dược sau này, một mặt cũng là để hoàn thành nhiệm vụ của đội trưởng.

Thực ra cậu ta cảm thấy cách làm việc của George có chút liều lĩnh, nếu cậu ta là George thì căn bản sẽ không bại lộ sớm như vậy.

Giáo hội có vô số cường giả, nếu thực sự quyết tâm giam cầm George thì dù George có kiến thức đạo pháp kiếp trước và cơ thể khác thường đi nữa cũng tuyệt đối không phải đối thủ.

Tuy nhiên nếu George không bại lộ thì cậu ta cũng không thể gặp được George, và biết được chân tướng sớm như thế này.

Chỉ có thể nói đôi khi vận mệnh là thứ không ai lường trước được.

"Tôi sẽ chú ý." George gật đầu, cậu không phản bác, những điều này sớm đã nằm trong dự liệu của cậu.

"Đúng rồi, hội Tarot mà cậu lập ra khá thú vị đấy, cho tôi một suất đi, lúc có tình huống khẩn cấp cũng có thể dùng cách này để liên hệ với tôi." Tingen quá nhỏ, cậu sẽ không ở lại lâu.

Nhưng cũng không thể cắt đứt liên lạc với Klein, Klein quá yếu, ngộ nhỡ vô tình tử ẹo trong sự kiện phi phàm nào đó dẫn đến sương xám biến mất thì không hay.

Hơn nữa hội Tarot mà Klein lập ra quả thực rất thú vị, là một phương pháp thu thập tình báo tốt.

"Được, vậy anh cũng rút một tấm bài đi." Klein do dự một chút, cuối cùng vẫn cụ hiện ra một bộ bài Tarot đã bỏ đi các lá Thằng Khờ, Kẻ Treo Cổ, Công Lý.

Không phải cậu ta không tin tưởng George, chủ yếu là George biết rõ tình hình thực sự của cậu ta, sau này nhìn cậu ta đóng giả Thằng Khờ chẳng phải sẽ rất ngượng ngùng sao.

Tất nhiên lợi ích lớn hơn, có George biết rõ tình hình ở đây, đôi khi hai người có thể phối hợp để khai thác tình báo.

Đồng thời thực lực của George rất mạnh, Ma Thuật Sư Tự liệt 7 cộng với sức mạnh nhục thể cường đại, ước chừng đánh Tự liệt 6 không thành vấn đề, Tự liệt 5 cũng có thể liều một phen.

Cậu ta sẽ có một trợ thủ đắc lực.

"Khá là phù hợp đấy." George tùy tay rút một lá, một tấm bài Tarot ghi chữ "Sức Mạnh" xuất hiện trong tay cậu.

Lá bài Sức Mạnh, lá bài số 8 trong bộ Tarot, đại diện cho tình yêu và ý chí kiên cường, nghĩa là bạn có khả năng giải quyết tình cảnh khó khăn hiện tại và tràn đầy tự tin vào sức mạnh nội tại của chính mình.

Chương 657

Cậu quả thực rất tự tin vào sức mạnh của mình, dù là sức mạnh nội tại hay ngoại tại.

"Được, từ hôm nay, biệt hiệu của tôi trong hội Tarot của cậu sẽ là Sức Mạnh." Sau khi rút bài Tarot, hai người lại trao đổi chi tiết đủ loại tình báo đã biết.

George đã nói cho Klein biết các công thức ma dược tiếp theo của Thầy Bói như Joker, Ma Thuật Sư và Vô Diện Nhân, còn có một số tình báo về Hội Mật Tu có được từ tên hung thủ Joker.

Cho Klein biết sớm công thức ma dược để cậu ta có thể nhanh chóng mạnh lên rồi tiến vào cốt lõi của giáo hội.

Hơn nữa thực lực quá yếu rất dễ bị giết.

Cậu cũng thu được không ít tình báo hữu ích từ chỗ Klein.

Ví dụ như không ít nội dung trong nhật ký Roselle, Phiến đá Tiết lộ thứ nhất, Phiến đá Tiết lộ thứ hai, một số lịch sử tồn tại của phi phàm giả không được ghi trong sử sách, vân vân.

Giúp cậu hiểu cụ thể hơn về thế giới này.

Sau khi trao đổi tình báo xong, hai người lại bàn bạc thêm một số chi tiết rồi mới chia tay về nhà.

Cùng lúc đó, trên Tinh Giới, bên trong Thâm Ám Thiên Quốc, vẻ mặt của Nữ Thần Đêm Đen Amanises đầy vẻ nghi hoặc.

"George này rốt cuộc là tình huống gì?" Với tư cách là thần linh, bà có rất nhiều việc lớn phải xử lý, không thể có thời gian chú ý tới từng tín đồ, cho dù tín đồ cầu nguyện thì trừ khi là những tín đồ được đánh dấu đặc biệt, bình thường bà cũng sẽ không để ý.

Thỉnh thoảng tâm trạng tốt mới có thể chọn lọc một vài tín đồ may mắn để đáp lại.

Nhưng Klein thì khác, trước khi cậu ta trở thành tín đồ của bà, bà đã luôn đặc biệt quan tâm.

Bởi vì bà cũng giống như Klein, đều đến từ văn minh hiện đại thời tiền sử.

Bà vốn là quản lý cấp cao của một công ty lớn ở Bắc Âu, sau đó bị Phúc Sinh Huyền Hoàng Thiên Tôn bắt cóc, linh hồn bị treo trên Nguyên Bảo không biết bao nhiêu năm tháng.

Vào kỷ nguyên thứ hai, bà bị Nguyên Bảo ném vào cơ thể một con Ma Lang, ngay từ đầu đã là Tự liệt 2 Người Phụ Tá Ẩn Bí.

Thời đại Song Sinh bà lên ngôi thần, thăng cấp thành Tự liệt 0 Bóng Đêm của con đường Bóng Đêm, trở thành Chân Thần.

Kỷ nguyên thứ ba truyền giáo ẩn bí, cuối kỷ nguyên thứ tư trở thành một trong bảy chính thần của Bắc đại lục, để chống lại các ngoại thần đã dời Thiên Quốc lên Tinh Giới.

Và bao nhiêu năm qua, bà cũng đã làm rõ chân tướng mình bị treo vào Nguyên Bảo.

Đại khái là Đấng Sáng Tạo ban sơ tạo ra thế giới, bản thể xuất hiện vấn đề, sau khi phân tách ra một đám ngoại thần cường đại thì bắt đầu chìm vào giấc ngủ trên Địa Cầu.

Trong thời gian ngủ say, nhân cách của Ngài phân làm sáu.

Họ cũng ở trong trạng thái ngủ say, nhưng bắt đầu lợi dụng quyền hành và đặc tính phi phàm mà mình nắm giữ để gián tiếp và ẩn bí can thiệp ảnh hưởng tới thế giới hiện thực, chuẩn bị rất nhiều cho sự phân tách thực sự sau khi "Đấng Sáng Tạo ban sơ" tỉnh lại.

Vì thế Địa Cầu đã để lại rất nhiều câu chuyện thần thoại truyền thuyết.

Trong sáu nhân cách thì mạnh nhất là hai người, một là Thượng Đế toàn tri toàn năng, một là Quỷ Bí Chi Chủ Phúc Sinh Huyền Hoàng Thiên Tôn.

Phúc Sinh Huyền Hoàng Thiên Tôn để đề phòng mình bị ngã xuống trong cuộc đấu tranh đã sớm bắt rất nhiều linh hồn nhân loại ở văn minh hiện đại bỏ vào trong Nguyên Bảo của mình.

Nếu mình gặp vấn đề thì để Nguyên Bảo thả linh hồn ra, giúp mình phục sinh trở lại trong tương lai.

Thời đại tiền sử kết thúc, bước vào kỷ nguyên Hỗn Độn, cũng chính là kỷ nguyên thứ nhất.

Thời kỳ đầu, Đấng Sáng Tạo ban sơ tỉnh lại, văn minh Địa Cầu bị hủy diệt, chín loại Nguyên Chất đại diện cho sức mạnh của Đấng Sáng Tạo ban sơ và hai mươi hai con đường thần tính cũng tụ hội trên Địa Cầu.

Một bộ phận "Cựu Nhật" bị "Đấng Sáng Tạo ban sơ" hút tới từ "Tinh Không", một bộ phận "Nguyên Chất" hoạt hóa hình thành "Cựu Nhật".

Vì sự mưu tính của sáu nhân cách, Đấng Sáng Tạo ban sơ triệt để tử vong, phân tách thành sáu người, sức mạnh dư thừa hóa thành bình chướng ngăn cản ngoại thần xâm nhập Địa Cầu.

Thời kỳ giữa, sau một trận đại chiến, Thiên Tôn và Thượng Đế đã tiêu diệt và thôn phệ bốn người còn lại, có thêm bảy phần Nguyên Chất.

Thời kỳ cuối, vì nắm giữ quá nhiều Nguyên Chất, không khống chế được bản năng tụ hợp, hai người tranh đấu lẫn nhau và cùng ngã

xuống.

Di hài của Thượng Đế hóa thành Phiến đá Tiết lộ thứ nhất trong Biển Hỗn Độn – một trong chín Nguyên Chất, Thiên Tôn ranh mãnh đã phong ấn tất cả 7 loại Nguyên Chất trừ Nguyên Bảo và Biển Hỗn Độn vào Châu Á, tức Tây đại lục.

Trong tương lai, bất cứ ai trên Địa Cầu muốn thăng cấp từ Chân Thần lên Cựu Nhật đều buộc phải phục sinh Ngài để Ngài mở phong ấn, thả Nguyên Chất ra.

Tiện thể Ngài còn đem Duy nhất tính Sai Lầm chặn vào chỗ Thượng Đế, muốn cho đối thủ một mất một còn không thể phục sinh.

Linh hồn đầu tiên mà Nguyên Bảo thả ra vào kỷ nguyên thứ hai chính là bà – Nữ Thần Đêm Đen, vì bà không chọn các con đường Trộm Cắp, Thầy Bói và Học Đồ thuộc về Thiên Tôn mà lại chọn Bóng Đêm.

Cho nên không kế thừa Nguyên Bảo, cũng không để Thiên Tôn tỉnh lại phục sinh trong cơ thể mình.

Đợi đến kỷ nguyên thứ năm, Nguyên Bảo lại theo thiết lập của Thiên Tôn, tung ra linh hồn thứ hai, chính là vị Đại đế Roselle kia.

Vì Roselle cũng không chọn ba con đường của Thiên Tôn nên Thiên Tôn không thể tỉnh lại.

Vài tháng trước, Nguyên Bảo tung ra linh hồn thứ ba, lần này còn mang theo màn che di vật của Thiên Tôn.

Nếu tung ra thành công, linh hồn thứ ba lập tức sẽ kế thừa sức mạnh của màn che, biến thành Tự liệt 1 Người Hầu Của Quỷ Bí thuộc con đường Thầy Bói.

Thiên Tôn sẽ lập tức đoạt xá phục sinh trong cơ thể linh hồn thứ ba.

Thế là bà đã lợi dụng Duy nhất tính của Tự liệt 0 Kẻ Khờ thuộc về Antigonus – người đã mất kiểm soát và bị bà phong ấn trong cung điện ẩn bí trên đỉnh chính dãy núi Hornachis – để đánh lừa Nguyên Bảo.

Linh hồn thứ ba và màn che bị tách rời, không đi tới vùng đất bị thần vứt bỏ mà tiến vào cơ thể Klein – một người bình thường vừa chết vì sự kiện phi phàm ở thành Tingen.

Klein kế thừa Nguyên Bảo, chọn con đường Thầy Bói, tương lai có khả năng vẫn sẽ bị Thiên Tôn đoạt xá.

Cho nên tầm mắt bà chưa từng rời khỏi Klein.

Điều này khiến bà cũng nhìn thấy một George luôn đi dạo khắp nơi trong đêm tối, sở hữu sức mạnh nhục thể cường đại, lại tự xưng là người xuyên việt.

Điều bà có thể khẳng định là George không xuất thân từ Nguyên Bảo.

Nguyên Bảo tổng cộng chỉ tung ra ba linh hồn, một là bà, một là Roselle, một là Klein.

"Chẳng lẽ đến từ Biển Hỗn Độn?" Năm đó Thiên Tôn để lại hậu chiêu Nguyên Bảo, Thượng Đế tương tự cũng để lại hậu chiêu Biển Hỗn Độn.

Thiên Tôn bắt mấy trăm linh hồn nhân loại treo trong Nguyên Bảo, Thượng Đế thì bắt mấy trăm linh hồn có cả nhục thể dìm trong Biển Hỗn Độn.

Phải biết rằng Vị Thần Mặt Trời Cổ Đại – người đã tiêu diệt các Cổ Thần, Ác Ma, Cự Long, Khổng Lồ ở kỷ nguyên thứ hai để thống nhất cả Địa Cầu – chính là một người hiện đại bò ra từ Biển Hỗn Độn.

“Không đúng, nếu là người hiện đại bò ra từ Biển Hỗn Độn dưới lòng đất thì hẳn phải có nhục thân, chứ không phải linh hồn nhập xác.” Nữ Thần Đêm Đen Amanises lại lắc đầu, loại trừ khả năng này.

Đồng thời bà cũng xác định không phải con đường Vận Mệnh chuyển sinh, cũng không phải con đường Trộm Cắp ký sinh.

Trong bóng đêm, dưới sự quan sát đặc biệt của bà, nếu là hai loại đó thì không thể qua mắt được bà.

Hơn nữa George đã ăn đặc tính Ma Thuật Sư, trở thành Ma Thuật Sư Tự liệt 7, thuộc con đường Thầy Bói.

“Cứ quan sát thêm đã.” Suy nghĩ một lát vẫn không có câu trả lời, Amanises tạm thời gác chuyện này sang một bên.

Chương 658

Lai lịch của George tuy kỳ quái nhưng dù sao cũng chỉ là Tự liệt 7, chưa đủ để bà phải quá coi trọng.

Sau này từ từ quan sát, sớm muộn gì cũng sẽ biết được thân phận thực sự ẩn giấu của cậu ta.

Hiện tại tinh lực chủ yếu của bà vẫn đặt vào việc mưu cầu Duy nhất tính của Tử Thần và cách ám toán Chiến Thần để chiếm đoạt Duy nhất tính và đặc tính phi phàm trong cơ thể hắn làm của riêng. ....."Cuối cùng cũng thu hồi ánh mắt rồi." Về đến nhà, George cảm nhận được ánh mắt chú ý từ màn đêm đã biến mất, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Với thực lực của hắn, hắn đã sớm cảm ứng được khi gặp Klein, có một ánh mắt luôn chú ý đến mình.

Đó là sức mạnh đến từ màn đêm, rất có thể là Chính thần của Giáo hội Nữ thần Đêm Tối, nơi Klein thuộc về.

Tuy nhiên, khi bị Klein kéo vào không gian sương mù, ánh mắt đó lại biến mất.

Rõ ràng, sức mạnh của Nữ thần Đêm Tối cũng không thể xuyên qua sương mù.

Điều này cũng cho thấy, không gian sương mù của Klein không bắt nguồn từ Nữ thần Đêm Tối, mà hẳn là từ một tồn tại mạnh mẽ hơn cả Nữ thần Đêm Tối.

Hơn nữa, vì Nữ thần Đêm Tối đã sớm chú ý đến Klein mà lại không làm gì anh ta, điều đó cũng nói lên một số vấn đề.

Nữ thần Đêm Tối chắc chắn có một sự hiểu biết nhất định về chủ

nhân thực sự của không gian sương mù.

Nếu không, theo logic thông thường, khi phát hiện ra không gian sương mù của Klein có cấp độ sức mạnh ngang với một Chân Thần, Nữ thần Đêm Tối sẽ ngay lập tức đoạt lấy nó.

Một kẻ có thể nổi bật giữa các vị thần của mấy kỷ nguyên trước để trở thành một trong Bảy Chính Thần của thế giới này chắc chắn không phải loại lương thiện.

Đây cũng là một trong những lý do hắn không cố tình che giấu thông tin về địa chỉ gia đình mình ở thế giới này.

Bởi vì đã sớm bị lộ, không có lý do gì để che giấu cả.

Trong mắt Nữ thần Đêm Tối, hắn và Klein giống nhau, cùng lắm chỉ là một con người vô tình đến đây từ thời tiền sử.

So với không gian sương mù của Klein có cấp độ sức mạnh tương đương một Chân Thần, hắn chẳng qua chỉ có thêm chút sức lực, càng không đáng để để tâm.

Vì vậy, theo dự đoán của hắn, Nữ thần Đêm Tối hắn sẽ không làm gì hắn.

Nếu dự đoán sai, và có những ẩn tình khác, Nữ thần Đêm Tối muốn ra tay giết hắn, hoặc bắt giữ giam cầm hắn.

Thì kết quả tồi tệ nhất là hắn sẽ đưa Klein và gia đình anh ta, cùng với cha mẹ ở thế giới này, vào thế giới của mình.

Trong thế giới của mình, hắn có thể tùy ý điều khiển thời gian.

Trước tiên tạm dừng thời gian của tất cả mọi người, khi mọi chuyện trong tương lai được giải quyết, an toàn rồi, thì sẽ thả họ ra.

Nếu thảm hại đến mức phải chạy trốn khỏi thế giới này và tiến vào Hỗn Độn.

Vậy thì hắn sẽ tạo ra hành tinh và con người trong thế giới của mình, tăng tốc tiến hóa đến thời hiện đại, rồi thả họ vào đó.

Đối với họ mà nói, coi như xuyên không đến cuộc sống hiện đại, cũng không có gì là không tốt.

Còn về bản thân hắn, dù sao cũng đã có một không gian sương mù, cũng không tính là lãng phí cái phân thân này.

Tuy nhiên, đó là kết quả phát triển theo hướng tồi tệ nhất.

Sáng hôm sau.

Cha của George, Jack Barton, mặc một bộ đồ công sở chỉnh tề, sau khi hôn Crius một cái, như thường lệ đi làm.

Jack làm việc ở tòa thị chính, công việc nhẹ nhàng mà lương bổng cũng không tệ.

Tuy nhiên, với mức lương của Jack, tiếc là không thể tích góp đủ tiền để mua căn nhà hiện tại.

Crius sau khi mang thai đã nghỉ việc, trở thành bà nội trợ toàn thời gian, và lương của Jack nhiều nhất cũng chỉ đủ duy trì chi tiêu khá tươm tất hiện tại của gia đình họ.

Số tiền Jack đã bỏ ra để mua căn nhà này đủ để anh ta làm việc năm mươi năm không ăn không uống.

Vì vậy, số tiền mua nhà này thực chất chủ yếu đến từ tài sản thừa kế của cha Jack, tức là ông nội của cơ thể này.

Qua những cuộc trò chuyện phiếm của hai vợ chồng, có thể biết được rằng ông nội của cơ thể này từng làm việc cho Baker Rand.

Đối tượng làm việc chính là một trong những bá tước quý tộc của vương quốc hiện nay.

Đây cũng là lý do tại sao hai vợ chồng đã nghĩ đến việc nếu khoản

đầu tư trước đây kiếm được tiền, họ sẽ đến thẳng Baker Rand.

Bởi vì gia đình Barton vẫn có chút quan hệ ở Baker Rand.

Đến lúc đó, chỉ cần bỏ đủ tiền, Jack sẽ có thể được thăng chức và điều chuyển đến tòa thị chính Baker Rand, lương tăng vọt, và từ đó có thể định cư ở Baker Rand.

Chỉ tiếc là bây giờ gặp phải kẻ lừa đảo, đừng nói kiếm được tiền lớn, ngay cả một trăm năm mươi bảng tiền tiết kiệm còn lại sau khi mua nhà cũng bị lừa mất.

Vì vậy, họ tiếp tục làm việc đàng hoàng ở tòa thị chính Tingen, từ từ kiếm tiền nuôi gia đình.

Sau khi Jack đi làm, Crius dọn dẹp nhà cửa một chút, rồi đẩy xe nôi như thường lệ đi dạo phố.

Hôm qua, sau khi được Jack an ủi, tâm trạng của Crius đã ổn định hơn rất nhiều.

"Đi qua đi lại đừng bỏ lỡ, hoạt động rút thăm may mắn đang diễn ra sôi nổi, chỉ cần một đồng penny là có thể tham gia.

Giải đặc biệt may mắn cao nhất có thể rút được một trăm năm mươi bảng tiền mặt!" Không đi được bao xa trên phố, Crius đã bị một gian hàng tạm bợ phía trước thu hút ánh mắt.

Nơi đó đang diễn ra hoạt động rút thăm may mắn, có không ít người tham gia, rất náo nhiệt.

Nếu là bình thường, cô ấy sẽ không ngại bỏ vài đồng penny ra để rút thử.

Cô ấy biết không thể rút được giải đặc biệt, nhưng đôi khi cũng có thể rút được một số đồ chơi nhồi bông, mặc dù đa số đồ chơi nhồi bông đó không đáng giá bằng số tiền cô ấy bỏ ra để rút.

Nhưng lần này, cô ấy không định rút nữa.

Vừa bị lừa một trăm năm mươi bảng, cô ấy không có tâm trạng, hơn nữa cũng không muốn lãng phí thêm vài đồng penny.

“Ưu đãi đặc biệt hôm nay, bất kỳ bà mẹ nào có con đều có thể rút thăm miễn phí một lần!” Ngay khi Crius đi ngang qua gian hàng định rời đi, từ gian hàng lại vọng ra tiếng mời chào mới.

Mấy chữ “rút thăm miễn phí” khiến cô ấy do dự một chút.

“A a a a.” Lúc này, George đột nhiên kêu lên trong xe nôi, đôi tay nhỏ vẫy vẫy, liên tục chỉ về phía gian hàng, dường như rất hứng thú với phía đó.

Crius thấy vậy, mỉm cười đẩy xe nôi đến gần.

“Xem ra bảo bối nhỏ của mẹ muốn tham gia rút thăm, vậy thì để bảo bối nhỏ rút một lần vậy.” “Thưa cô, cô muốn rút thăm không?

Cô có con, lần rút thăm đầu tiên có thể miễn phí đấy!” Thấy Crius đẩy xe đến, ông chủ tổ chức hoạt động lập tức sáng mắt.

Và Crius sau khi nhìn rõ mặt ông chủ thì hơi ngạc nhiên gật đầu: “Vậy thì rút một phiếu, có thể để bảo bối nhỏ nhà tôi rút không?” Ông chủ này trông quá cường tráng, không giống một ông chủ bán hàng rong, mà giống một...

Chương 659

vệ sĩ.

“Đương nhiên không vấn đề gì!” Ông chủ nhiệt tình lấy ra mấy chục tờ phiếu từ một hộp có đánh dấu, đưa về phía xe nôi.

George nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc đó, giả vờ vẫy tay lung tung làm rơi một tờ.

Ông chủ cường tráng này không ai khác, chính là thủy thủ Kẻ Trừng Phạt đã cùng Dunn bao vây kẻ mất kiểm soát.

Crius nhặt tờ phiếu George làm rơi, rồi dùng tay tùy ý cào ra.

Cô ấy không ôm hy vọng gì, loại gian hàng rút thăm này không thể có giải đặc biệt, cho dù có thì cũng là mời diễn viên.

Nếu có thể rút trúng một con thú nhồi bông cho con, cô ấy đã rất mãn nguyện rồi.

“Đây là... giải đặc biệt?” Tuy nhiên, khi cô ấy cào ra tờ phiếu, nhìn rõ chữ trên đó, thì hoàn toàn ngây người.

“Giải đặc biệt, chúc mừng quý cô đã rút trúng giải đặc biệt, giải một trăm năm mươi bảng tiền mặt!” Ông chủ tiện tay xé nốt những tờ phiếu còn lại nhét vào túi, rồi như đã chuẩn bị sẵn, lấy ra một trăm năm mươi bảng từ một chiếc hộp khác, đặt vào tay Crius đang còn bàng hoàng.

Crius có chút không thể tin nhìn số tiền mặt một trăm năm mươi bảng trong tay, lẩm bẩm không thể tin được: “Mình trúng giải, mình trúng một trăm năm mươi bảng!!!” Lúc này, George hướng về phía người thủy thủ đang nhìn mình giơ ngón cái lên, thủy thủ nở nụ cười toét miệng, để lộ hàm răng trắng bóng. .....Một bảng Anh có thể đổi

hai mươi shilling, một shilling có thể đổi mười hai đồng penny.

Mà một đồng penny, theo quan sát hiện tại của George, có sức mua tương đương khoảng bốn tệ ở thế giới của hắn.

Vì vậy, một trăm năm mươi bảng đổi ra, cũng vào khoảng một trăm năm mươi nghìn tệ.

Một trăm năm mươi nghìn tệ đối với một gia đình trung lưu vừa mới mua nhà, trong tay không còn nhiều tiền tiết kiệm, đã là một khoản tiền không hề nhỏ.

Mà bây giờ, nhờ rút thăm may mắn, Crius lại có được một trăm năm mươi bảng, điều này khiến cô ấy vui phát điên.

Có người từng nói, ba điều hạnh phúc nhất trong đời người là: Một là hú vía, hai là gặp lại người xưa sau bao năm xa cách, ba là mất rồi lại tìm thấy.

Crius hiện đang trải qua điều "mất rồi lại tìm thấy", một trăm năm mươi bảng bị lừa đảo, giờ đã hoàn toàn quay trở lại.

Cô ấy xúc động ôm George hôn lấy hôn để, cảm thán George đã mang lại may mắn cho mình, cảm thán George đã rút trúng giải đặc biệt.

"Bảo bối, con đúng là ngôi sao may mắn của cả nhà ta!" Cầm một trăm năm mươi bảng tiền mặt, Crius đưa George trực tiếp gọi một chiếc xe ngựa đến ngân hàng để gửi toàn bộ số tiền vào.

Sau đó, cô ấy nóng lòng muốn đến tòa thị chính để báo tin tốt này cho chồng.

Nhưng nghĩ đến việc chồng đang làm việc, nếu đột ngột đến có thể sẽ ảnh hưởng, sau khi bình tĩnh lại, cô ấy quyết định chờ đến tối chồng tan làm rồi mới báo.

“Đi tìm chị cả, cũng đã một thời gian không đi rồi, tiện thể xem Megose thế nào.” Vì không thể tìm chồng, vậy thì tìm onee-chan của mình để chia sẻ niềm vui hiện tại.

Thế là cô ấy lập tức mua một ít quà, đưa George lên xe ngựa đi đến nhà chị cả.

“Megose, người chị họ đã bị lừa và mang thai.” Nằm trong xe nôi, George hồi tưởng lại thông tin về dì cả và chị họ của cơ thể này, không quá để tâm, tiếp tục nhắm mắt nghiên cứu năng lượng tâm linh và năng lực Pháp sư.

Là một đứa trẻ, nhắm mắt ngủ là chuyện bình thường, không ai sẽ nghi ngờ gì.

Đến khi xe ngựa đến nhà dì cả, đã gần trưa.

Đối với việc Crius đến, dì cả đương nhiên hoan nghênh.

Cô con gái Megose của bà sống chết không chịu bỏ đứa con của kẻ lừa đảo, khiến bà rất đau đầu.

Bà hy vọng Crius, người em gái này, có thể khuyên nhủ con bé.

Và trong khi mẹ Crius và dì cả đang trò chuyện và chuẩn bị bữa trưa, George vẫn luôn nhắm mắt giả vờ ngủ đột nhiên mở mắt.

Hắn khẽ ngẩng đầu nhìn Megose đang ngồi trên ghế sofa phía trước, vuốt bụng với nụ cười kỳ quái, lông mày khẽ cau lại.

Mặc dù không sử dụng sức mạnh ý chí để điều tra, nhưng với tư cách là một tồn tại có thể sánh ngang với Chân Thần của thế giới này, hắn theo bản năng đã nhận ra Megose có điều gì đó không ổn.

Linh hồn của Megose mang lại cho hắn cảm giác giống như thủy thủ mất kiểm soát trước đây.

Và quan trọng hơn, cái thai đang phát triển trong bụng Megose.

Đó không phải là một thai nhi bình thường, mà là một thai nhi chứa đựng nhiều loại năng lượng tiêu cực tà ác như bóng tối, hắc ám, đọa lạc, ô uế, dị biến.

"Đây là tà thần nào đó muốn mượn bụng Megose để giáng lâm sao?" Kết hợp với một số thông tin đã tìm hiểu về thế giới này, George trong lòng đã có suy đoán.

"Xem ra kẻ lừa đảo kia không chỉ là kẻ lừa đảo, mà còn là một kẻ tà giáo." Nằm lại trên xe nôi, George lại nhắm mắt.

Hắn không có ý định bỏ mặc, nếu hắn không can thiệp, tà thần thực sự giáng lâm, e rằng không chỉ Megose, mà cả thành phố Tingen cũng sẽ gặp họa.

Nhưng hắn sẽ không ra tay ngay lập tức.

Bởi vì hiện tại hắn chỉ có thể sử dụng sức mạnh cấp độ Pháp sư, cùng lắm là đã được cải thiện và cường hóa khá nhiều.

Hoàn toàn không thể giết chết tà thần này mà vẫn đảm bảo an toàn cho Megose.

Hắn cần một chút thời gian để chuyển đổi sức mạnh của mình thành năng lượng tâm linh, tốt nhất là có thể học thêm nhiều kiến thức về các loại bí thuật của thế giới này.

Bằng cách đó, hắn sẽ có khả năng sử dụng phép thuật phong ấn đã được hắn cải tiến theo cách thức của thế giới này.

Để đối phó với loại tà thần giáng lâm một tia sức mạnh như vậy, cách tốt nhất đương nhiên là phong ấn nó.

Biết đâu còn có thể lợi dụng tia sức mạnh của tà thần đó để moi ra một số thông tin hữu ích.

Dù sao thì nhìn tình trạng mang thai của Megose, tà thần này sinh

ra ít nhất cũng phải mười tháng nữa, còn rất nhiều thời gian.

Cùng lúc đó, ngoại ô thành phố Tingen, trong một căn phòng có bãi cỏ xanh biếc, khu vườn sắp tàn úa và cửa sổ kính ám đỏ.

Một người đàn ông trung niên mặc áo choàng dài màu đen thuần có hai hàng nút của nhân viên chức vụ đang lật một cuốn sổ tay.

"Vật Phong Ấn '2049' đã đến Tingen..." "Swear Pibar đã biến thành quái vật..." "Những Người Gác Đêm khi giải quyết quái vật Pibar đã bị Hội Bí Tu tấn công..." "Một đứa trẻ bí ẩn không rõ thân phận đã dễ dàng giết chết một Pháp sư của Hội Bí Tu, đoạt lấy đặc tính Phi Phàm của hắn..." "Thân phận của đứa trẻ bí ẩn đó lại là em họ của Megose, và dường như đã nhận ra một số điều bất thường của Megose..." Người đàn ông trung niên nhìn nội dung cuối cùng xuất hiện trong cuốn sổ tay, trên mặt lộ ra vẻ nghiêm trọng.

"Phiền phức, không thể để tên nhóc này phá hỏng kế hoạch của mình, giết... thôi bỏ đi, tìm cách tống hắn đi." Trước khi đoạt lấy đặc tính của Pháp sư mà đã dễ dàng giết chết Pháp sư khi còn là một đứa trẻ, thực lực thật sự của đứa bé này chắc chắn không hề đơn giản.

Hơn nữa, Tòa Thánh đang đặc biệt chú ý, nếu tùy tiện tấn công, e rằng sẽ ảnh hưởng lớn hơn đến kế hoạch của hắn.

Anh ta đưa tay cầm cây bút lông, viết vào sổ tay: "Marcus của tòa thị chính sắp được thăng chức điều chuyển đến Baker Rand, đột nhiên mắc bệnh nặng không thể tiếp tục làm việc.

Thế là ngài thị trưởng quyết định trao suất đó cho Jack Barton.

Một tuần sau, gia đình Barton sẽ chuyển đến Baker Rand.

Điều này rất hợp lý, vì năng lực làm việc của Jack Barton vốn đã rất xuất sắc.

Chương 660

Cộng thêm việc ngài thị trưởng vô tình biết được, gia đình Barton có chút quan hệ với gia đình bá tước Hall ở Baker Rand..." "Như vậy chắc là không vấn đề gì rồi." Người đàn ông trung niên hài lòng cất bút lông.

Hắn tên là Ince Zangwill, vốn là Đại giáo chủ của Giáo hội Đêm Tối, vì thất bại trong việc thăng cấp lên Bất Tử Giả cấp độ 4 nên đã ôm Vật Phong Ấn 0-08 của giáo hội bỏ trốn.

Một loạt sự kiện xảy ra ở Tingen đều là do hắn lợi dụng Vật Phong Ấn 0-08 để bí mật thực hiện.

Mục đích là để Kẻ Sáng Tạo thực sự của tà thần giáng lâm Tingen, phá hủy tất cả lực lượng phòng thủ ở đây.

Sau đó nhân cơ hội đoạt lấy Tro thánh Celine đang trấn giữ bên trong Người Gác Đêm, chuyển sang Đường tắt Đêm Tối, và thăng cấp thành cấp độ 4 "Thủ Dạ Nhân", trở thành Bán thần.

Vật Phong Ấn 0-08 trong tay hắn có tên là Bút Alzuho'd, hình dáng là một cây bút lông bình thường.

Nhưng, chỉ cần dùng nó để viết một câu chuyện, thì câu chuyện đó sẽ trở thành hiện thực.

Vật Phong Ấn này sở hữu sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí đã từng có người lợi dụng câu chuyện do nó viết để ám sát một Thiên Sứ cấp độ 2.

Và Vật Phong Ấn càng mạnh mẽ, thường cũng có nghĩa là mang theo hiệu ứng tiêu cực càng mạnh.

Vật Phong Ấn này cũng không ngoại lệ. .....Hiệu ứng tiêu cực của

Vật Phong Ấn 0-08, Bút Alzuho'd là, mỗi đời chủ nhân trước đây của nó, mỗi nhà nghiên cứu, đều sẽ chết vì những nguyên nhân kỳ lạ.

Vẫn chưa tìm thấy bằng chứng nào cho thấy nó gây hại trực tiếp cho người tiếp xúc.

Nó sẽ đột nhiên tự động viết, ngay cả khi có chủ nhân cũng vậy.

Chủ nhân của nó sau khi thức dậy một lần nào đó, thường sẽ kinh hoàng phát hiện mình trở thành nhân vật chính của một câu chuyện kỳ lạ nào đó, và điều này không thể thay đổi bằng cách xóa chữ viết, xé bỏ giấy tờ.

Theo thống kê, những câu chuyện như vậy có 7% khả năng trở nên hoang đường buồn cười, 12% kinh dị đáng sợ, và 10% vừa buồn cười vừa đáng sợ.

Buổi chiều, Crius đưa George rời nhà chị cả, trở về nhà mình.

Tối Jack tan làm, Crius kể cho Jack nghe chuyện trúng một trăm năm mươi bảng tiền rút thăm, còn Jack cũng báo tin mình sắp được thăng chức và chuyển đến Baker Rand cho Crius.

Sau khi hai người ăn mừng một lúc, họ quyết định trong vòng một tuần sẽ bán cả căn nhà cũ và căn nhà mới hiện tại, mang theo tất cả số tiền đến Baker Rand sinh sống.

Về việc này, George nằm trong xe nôi không hề cảm thấy phiền não.

Hắn vốn đã có ý định đến Baker Rand, thành phố Tingen này vẫn còn quá nhỏ, không có tài nguyên và thông tin mà hắn muốn.

Cho dù không có chuyện này, hắn cũng dự định sau này tìm cơ hội nhờ hai giáo hội giúp đỡ, điều chuyển Jack đến Baker Rand.

Đêm khuya, George không còn đi dạo bên ngoài nữa, mà như ban

ngày, tĩnh tâm tiếp tục nghiên cứu chuyển hóa thực lực của mình.

Đặc biệt là làm thế nào để sử dụng năng lượng tâm linh và nghi thức của thế giới này để thi triển những phép thuật phong ấn đã được hắn cải tiến.

Nhưng, hắn không muốn đi ra ngoài, không có nghĩa là không có ai tìm hắn.

Sức mạnh sương mù quen thuộc ập đến, chính là Klein kéo hắn vào không gian sương mù.

"Sao thế?" Linh hồn George vừa vào không gian sương mù, đã thấy sắc mặt Klein có chút không ổn.

Klein nhanh chóng nói: "Tòa Thánh đã cử một Chấp sự cấp cao tên là Cleves đến đây, nghe nói là một trong chín Chấp sự cấp cao..." Hóa ra, hôm qua vừa về, Dunn đã gửi điện báo về tình hình ở đây cho tổng bộ, và tổng bộ cũng phản ứng rất nhanh.

Sáng sớm hôm nay đã phái một Chấp sự cấp cao đi tàu hỏa đến Tingen, tối nay đã đến căn cứ của Người Gác Đêm.

Tương tự, Giáo hội Bão Tố cũng phái một Chấp sự cấp cao đến Tingen.

Hai bên bàn bạc, quyết định cùng gặp George ở bến tàu.

Mục đích chính là kiểm tra xem George có bị tà thần nhập thể hay không, có bí mật gì không thể để người khác biết.

Nếu là tà thần nhập thể, thì sẽ cùng ra tay tiêu diệt hắn ở bến tàu vắng người.

Nếu không phải, thì xem có thể hấp thu hắn vào giáo hội hay không.

Hiện tại đội trưởng Người Gác Đêm Dunn và đội trưởng Kẻ

Trừng Phạt Jean, đã ngồi xe ngựa trên đường đến nhà George.

Klein ở bến tàu viện cớ đi vệ sinh để vào không gian sương mù, báo trước tình hình cho George, để hắn có sự chuẩn bị.

"Yên tâm, sẽ không có vấn đề gì đâu." George biết chuyện cũng không hề ngạc nhiên, an ủi Klein một tiếng rồi rời khỏi không gian sương mù.

Đừng nói là Chấp sự cấp cao, ngay cả mấy vị Chính Thần đến, nếu hắn không chủ động thể hiện sức mạnh, họ cũng chỉ có thể nhận ra hắn là Pháp sư cấp độ 7.

Vì vậy hắn không sợ sự kiểm tra của hai Chấp sự cấp cao.

Hơn nữa, hắn thực sự không có liên quan gì đến tà thần nào cả.

Rời khỏi không gian sương mù khoảng hơn nửa tiếng sau, một năng lượng kỳ lạ bỗng nhiên xâm nhập vào cơ thể hắn.

Vì không có ác ý, George cũng không ngăn cản.

Dưới ảnh hưởng của luồng sức mạnh này, hắn rất nhanh đã chìm vào giấc mơ.

"Đây là năng lực Ác Mộng cấp độ 7 sao?" Thấy đội trưởng Người Gác Đêm Dunn xuất hiện trước mắt mình, George lộ ra vẻ mặt quả nhiên là vậy.

Hôm qua trong cuộc trò chuyện với Klein, hắn đã nghe Klein nói về năng lực của Dunn.

Ác Mộng cấp độ 7 của Đường tắt Đêm Tối, có thể cưỡng chế kéo kẻ địch vào giấc mơ trong vòng một trăm mét, từ đó tạo cơ hội kết liễu cho đồng đội.

Tuy nhiên, lúc này Dunn kéo hắn vào giấc mơ rõ ràng không phải để tấn công hắn.

“Chào buổi tối, đội trưởng Dunn!” “Chào buổi tối, ngài George, Chấp sự cấp cao của giáo hội chúng tôi và Giáo hội Bão Tố muốn gặp ngài.” Thấy George không hề bị ảnh hưởng bởi việc bị kéo vào giấc mơ, Dunn lộ ra một chút ngạc nhiên, nhưng rất nhanh phản ứng lại, sau đó nói ra mục đích của mình.

Nếu George thực sự chỉ là cấp độ 7, thì khi bị anh ta kéo vào giấc mơ, chắc chắn không thể giữ được sự tỉnh táo như bây giờ.

Vì vậy phán đoán của họ không sai, George chắc chắn không chỉ là cấp độ 7.

“Không vấn đề gì.” George, người đã biết trước tình hình, gật đầu.

Linh hồn chấn động, trực tiếp thoát khỏi giấc mơ, George đứng dậy nhảy vọt qua cửa sổ, đáp xuống đường phố bên ngoài.

Lúc này, trên đường phố đang có hai người đứng.

Một người là đội trưởng Người Gác Đêm Dunn, người kia là đội trưởng Kẻ Trừng Phạt Jean.

Phía sau họ là một chiếc xe ngựa đã được chuẩn bị sẵn.

Ngồi xe ngựa đến một bờ sông vắng vẻ ở bến tàu, nơi đó đã có một nhóm người đang chờ hắn.

Nhóm người đó chia thành hai phe trái phải, tất cả đều không phải người bình thường, mà là Phi Phàm giả.

Klein ở trong phe bên trái.

Chương 661

“Làm như đây là Hồng Môn Yến vậy.” George xuống xe ngựa, không hề bị khung cảnh trước mắt dọa sợ, mà mỉm cười lắc đầu.

Hắn biết đây là do hai vị chấp sự cố ý làm vậy.

Mục đích cũng rất đơn giản, để tạo đủ sự răn đe cho hắn, một Phi Phàm giả hoang dã, để hắn hiểu được sức mạnh của giáo hội.

Nhưng điều này rõ ràng không có tác dụng gì với hắn.

Hắn bước đi nhẹ nhàng tiến lên, vẻ mặt thoải mái vẫy tay chào hỏi hai người đứng ở giữa: “Chào buổi tối, hai vị chấp sự đại nhân!” Hai vị chấp sự cấp cao và các thành viên đội Người Gác Đêm, Kẻ Trừng Phạt, nhìn George bé xíu đi tới, trên mặt đều không tự chủ lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Thật lòng mà nói, họ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng kỳ lạ như vậy.

Tình huống trẻ con bị ảnh hưởng bởi sức mạnh Phi Phàm mà biến thành quái vật thì họ thấy không ít.

Nhưng một đứa trẻ như một người lớn nhỏ vẫy tay đi về phía họ, còn nhiệt tình chào hỏi, thì quả thật chưa từng gặp.

Quan trọng là đứa trẻ còn mặc quần thủng đít, mặc dù bên ngoài có áo choàng che.

Cảm giác phong cách bỗng nhiên trở nên kỳ lạ.

“Chào buổi tối!” Hai vị chấp sự cấp cao nhìn nhau, cũng đáp lại.

Chỉ là, thái độ rõ ràng có chút khác biệt.

Chấp sự cấp cao Cleves của Giáo hội Nữ thần Đêm Tối thái độ ôn

hòa hơn một chút, cả người trông rất điềm tĩnh.

Nếu không phải vị trí đứng quá nổi bật, thậm chí rất dễ dàng bỏ qua sự tồn tại của anh ta.

Còn chấp sự cấp cao Radar Warren của Giáo hội Bão Tố thì thái độ cực kỳ mạnh mẽ, trong giọng nói không tự chủ mang theo chút cao ngạo và thẩm vấn.

Thực ra điều này không chỉ vì tính cách hai người khác nhau, mà còn bị ảnh hưởng bởi các Đường tắt mà họ thuộc về.

Đường tắt Đêm Tối chủ yếu là ẩn mình, vì vậy đa số tính cách đều khá trầm ổn.

Còn Đường tắt Bạo Quân tương ứng với quyền năng bão tố, đa số tính cách đều rất nóng nảy, làm việc cũng khá cực đoan. .....Trong việc xử lý các sự kiện siêu phàm, điều này rất rõ ràng thể hiện đặc điểm của hai giáo hội.

Ví dụ, nếu một ngôi làng xuất hiện sự kiện siêu phàm không rõ.

Nếu do Người Gác Đêm tiếp quản, thông thường sẽ điều tra bí mật, tìm ra nguồn gốc, và giải quyết vấn đề trong khả năng đảm bảo an toàn cho người bình thường.

Tốt nhất là để người bình thường không hề phát hiện mình đã trải qua sự kiện siêu phàm, chỉ là một vụ án giết người bình thường hay đại loại vậy.

Nếu xảy ra tình huống tồi tệ nhất, thà để Phi Phàm giả tạo ra sự kiện siêu phàm chạy thoát, cũng phải ưu tiên đảm bảo an toàn cho người bình thường.

Nhưng nếu do Kẻ Trừng Phạt tiếp quản, thì lại khác.

Kẻ Trừng Phạt không quan tâm những điều đó của bạn, cơ bản là

trực tiếp xông thẳng vào, thà giết nhầm còn hơn bỏ sót, cho dù có hy sinh một số người bình thường cũng không hề tiếc.

Thậm chí có thể vì muốn giải quyết triệt để vấn đề mà san phẳng cả ngôi làng.

Từ tên gọi của các đội Phi Phàm giả của hai giáo hội cũng có thể đoán được đôi chút.

Một bên gọi là "Người Gác Đêm", chủ yếu là bảo hộ.

Một bên gọi là "Kẻ Trừng Phạt", chủ yếu là trừng phạt.

Còn về phương thức xử lý vấn đề của ai đúng ai sai, thì tùy người cảm nhận.

Dù sao theo George mà nói, đối với cá nhân bình thường, Người Gác Đêm tốt hơn, đối với tổng thể mà nói, Kẻ Trừng Phạt thắng một bậc.

Phương thức xử lý của Người Gác Đêm, bảo vệ tối đa người bình thường, nhưng tăng khả năng Phi Phàm giả chạy thoát, có thể gây ra tai họa lớn hơn về sau.

Hơn nữa rất dễ vì bảo vệ người bình thường mà dẫn đến Người Gác Đêm bị thương vong, làm suy yếu sức mạnh của chính họ.

Còn phương thức xử lý của Kẻ Trừng Phạt, mặc dù sẽ có một số ít người chết, nhưng có thể tiêu diệt kẻ địch tối đa, không gây ra thiệt hại thứ cấp.

Cũng đã chấn nhiếp rất lớn những Phi Phàm giả hoang dã và những kẻ tà giáo gây rối.

Đồng thời, vì không cần quá bận tâm đến người bình thường, bản thân Kẻ Trừng Phạt không dễ bị thương và tử vong.

Đương nhiên, hiện tại với tư cách là một Phi Phàm giả hoang dã,

hắn chắc chắn vẫn thích Người Gác Đêm hơn.

Bởi vì rõ ràng có thể cảm nhận được thái độ của Chấp sự cấp cao của Giáo hội Đêm Tối đối với hắn, cũng tốt hơn nhiều so với thái độ của Chấp sự cấp cao của Giáo hội Bão Tố.

Nếu không phải hắn đã cứu một thủy thủ của Giáo hội Bão Tố, e rằng thái độ của vị chấp sự cấp cao này sẽ còn tệ hơn, thậm chí còn không muốn gặp mặt nói chuyện.

Không chừng sẽ trực tiếp cưỡng chế bắt giữ, rồi tiến hành các loại kiểm tra, xét nghiệm và thẩm vấn.

"Không biết hai vị tìm tôi có chuyện gì?" George cũng không khách sáo, đi thẳng vào vấn đề.

Chấp sự cấp cao Cleves của Giáo hội Nữ thần Đêm Tối mỉm cười đáp: "Cậu đừng hiểu lầm, chúng tôi không có ác ý, chỉ là một số kiểm tra định kỳ, dù sao tình huống của cậu cũng khá đặc biệt." "Tình huống như cậu, thông thường chúng tôi sẽ trực tiếp bắt giữ rồi mới kiểm tra, cũng là nhìn vào việc cậu đã giúp đỡ một Kẻ Trừng Phạt, mới cho cậu một cơ hội." Chấp sự cấp cao Radar Warren của Giáo hội Bão Tố, với khí thế bức người, bổ sung thêm một câu.

Hai người, mỗi người một câu, tạo cho George cảm giác một người hát vai trắng, một người hát vai đen.

Nhưng điều này có thể không phải là sự phối hợp ăn ý có chủ ý của hai người.

Mà là do đặc điểm riêng của hai người, tình cờ lại tạo ra hiệu ứng như vậy.

Về điều này, George cũng không để tâm.

"Không sao, hai người muốn kiểm tra thế nào cũng được." Thấy George dứt khoát như vậy, hai người cũng không nói nhiều lời vô ích,

mỗi người bắt đầu thi triển thủ đoạn.

Cleves tháo chiếc hộp bạc trắng sau lưng xuống, nhanh chóng mở ra, để lộ một thanh kiếm xương thuần trắng dài một mét.

Thanh kiếm xương đó rõ ràng không phải vật phàm, vừa xuất hiện, dường như tất cả ánh sáng xung quanh đều bị hút vào trong nó.

"Kiếm của Nữ thần!" Radar đứng bên cạnh không nhịn được thốt lên một tiếng cảm thán.

Đồng là chấp sự cấp cao, anh ta là Tế Sư Tai Nạn cấp độ 4, một cường giả cấp bậc Bán thần thực sự, sở hữu hình thái thần thoại của riêng mình.

Mà Cleves thực chất chỉ là Pháp Sư cấp độ 5, thấp hơn anh ta đúng một cấp độ.

Đây không phải là sự chênh lệch cấp độ bình thường, cấp độ 4 đã thuộc về sự biến đổi chất, thực sự sở hữu thần tính, là nửa người nửa thần.

Nhưng thực tế, nếu hai người chiến đấu, ai thắng ai thua thật sự rất khó nói.

Lý do chính là thanh Kiếm của Nữ thần trong tay Cleves.

Đó là thánh vật do Nữ thần Đêm Tối ban tặng, có thể tăng cường đáng kể sức mạnh của Cleves, thậm chí ở một mức độ nhất định có thể giao tiếp với Nữ thần.

Trong mắt lóe lên tia điện, Cleves cũng triển khai thần tính của mình để kiểm tra George.

Chương 662

“Không có sức mạnh khác, quả thật chỉ là Pháp sư cấp độ 7.” Khoảnh khắc sau, Radar tán đi tia sét trong mắt, lộ ra vẻ nghi ngờ.

Thực ra, giáo hội không tin những lời George nói trước đó.

Sau khi nhận được điện báo từ Kẻ Trừng Phạt ở Tingen, các cấp cao của giáo hội cho rằng George rất có thể là con cháu của một tà thần nào đó và hình chiếu sức mạnh.

Hoặc cũng có thể là ký sinh thể linh hồn của một số thiên sứ, bán thần tàn dư từ mấy thế kỷ trước.

Vì vậy mới phái anh ta, một Tế Sư Biển Sâu cấp độ 4, mang theo Vật Phong Ấn 0-82 đích thân đến.

Tuy nhiên, anh ta không kiểm tra ra bất kỳ điều bất thường nào trên người George.

Thế là anh ta chuyển ánh mắt sang Cleves, Cleves tuy thấp hơn anh ta một cấp độ, nhưng Kiếm của Nữ thần là thánh vật.

Sử dụng Kiếm của Nữ thần để kiểm tra, cũng tương đương với việc Nữ thần tự mình kiểm tra.

Đừng nói là con cháu của tà thần nào đó, hình chiếu sức mạnh của tà thần, linh hồn thiên sứ bán thần tàn dư, ngay cả bản thể tà thần giáng lâm cũng không thể thoát khỏi sự kiểm tra.

Điều khiến anh ta ngạc nhiên là, sau khi Cleves mở mắt, lại lắc đầu với anh ta.

“Thật sự chỉ là cấp độ 7!” Trên mặt Radar lộ ra vẻ không thể tin được.

Ngay cả Nữ thần cũng không nhìn ra trên người George có sự tồn tại của sức mạnh khác, điều đó chứng tỏ những gì George nói đều là thật, hắn quả thật là Pháp sư cấp độ 7.

Việc có thể hồi phục kẻ mất kiểm soát, cũng thật sự là do hắn đã cải tiến năng lực chuyển dịch sát thương của Pháp sư.

Nhưng điều này vẫn không thể giải thích được tại sao hắn lại có trí tuệ không kém người trưởng thành khi mới chỉ nửa tuổi.

Tương tự cũng không thể giải thích được, tại sao mới nửa tuổi đã có thể đạt đến cấp độ 7 Pháp sư.

Nếu George là người trưởng thành, dù là một thiếu niên mười mấy tuổi, họ vẫn có thể chấp nhận.

Thiên tài thời đại nào cũng có, mười mấy tuổi đã đạt đến cấp độ 7, cũng không phải là chưa từng có.

Nhưng nửa tuổi đã đạt đến cấp độ 7, thì đó là chuyện hoàn toàn nhảm nhí.

"Chấp sự đại nhân, có vấn đề gì không?" Lúc này, Dunn đã nghỉ hưu, có chút căng thẳng mở miệng hỏi Radar.

Mặc dù anh ta đã nghỉ hưu, nhưng cũng chỉ là rút khỏi tiền tuyến, vẫn là người của giáo hội, đặc biệt chuyện này còn liên quan đến anh ta, anh ta chắc chắn phải đến.

Đối với George, người đã cứu đồng đội của mình, anh ta thực tâm hy vọng hắn không có bất kỳ vấn đề gì.

Radar trầm mặc một lát, cuối cùng gật đầu: "Sau khi kiểm tra, George Barton không có bất kỳ vấn đề gì." Câu trả lời của anh ta lập tức khiến Klein của đội Người Gác Đêm thở phào nhẹ nhõm, Klein không muốn người đồng hương mình vừa mới nhận, lại bị hai giáo hội xử lý như vậy.

Đồng thời, anh ta cũng may mắn, may mà người được kiểm tra là George, nếu là anh ta, anh ta thật sự sợ không gian sương mù của mình sẽ bị lộ.

Đến lúc đó thật sự không biết giải thích thế nào. ....."Tôi biết tình huống hiện tại của tôi rất khó để người khác lý giải, thực ra mà nói, chính bản thân tôi cũng không giải thích rõ được." George thấy hai người kiểm tra xong, chủ động tiến lên nói: "Từ khi tôi sinh ra, tôi đã phát hiện mình khác biệt so với người thường, bất kể là ngôn ngữ hay chữ viết, đều là một hiểu mười.

Hơn nữa bẩm sinh đã sở hữu cơ thể cực kỳ mạnh mẽ.

Tôi có thể trở thành Pháp sư cấp độ 7, cũng là vì tôi vô tình giết chết Pháp sư của Hội Bí Tu kia, ăn đặc tính Phi Phàm xuất hiện từ hắn." Nửa đầu là bịa đặt, nhưng nửa sau hắn nói đều là sự thật.

"Chỉ dựa vào cơ thể mạnh mẽ mà giết chết Pháp sư cấp độ 7?" Hai vị chấp sự cấp cao trên mặt lại lộ ra vẻ nghi ngờ.

Thực ra, việc bẩm sinh thông minh, chuyện này cũng không phải hoàn toàn không thể xảy ra, nhưng bẩm sinh có sức lực lớn, chỉ bằng cơ thể mà giết chết cấp độ 7, thì không thể.

Pháp sư cấp độ 7 nắm giữ rất nhiều loại năng lực ma thuật, làm sao có thể chỉ dựa vào cơ thể mà giết chết được.

Trừ khi là cường giả cấp độ cao của Đường tắt Chiến Sĩ.

Nhưng theo lời George nói, khi hắn giết Pháp sư, hắn không phải là Phi Phàm giả, là sau khi giết Pháp sư rồi nuốt đặc tính Phi Phàm của hắn, mới trở thành Phi Phàm giả.

"Nếu hai vị không tin, chúng ta có thể giao đấu một chút.

Thực ra tôi thật sự là bẩm sinh thần lực, hai vị có lẽ tự mình thể nghiệm sau, sẽ hiểu tôi không hề lừa dối hai vị!" George nói với giọng

thành khẩn.

Hắn tìm hai vị chấp sự cấp cao của giáo hội giao đấu, mục đích có ba.

Thứ nhất, thể hiện sức mạnh, thể hiện sức mạnh đủ mạnh, để giáo hội biết hắn cũng không phải dễ chọc.

Nếu hai giáo hội sau này dùng thủ đoạn cực đoan, thì có thể sẽ phải chịu phản kích của hắn.

Hai vị chấp sự cấp cao nửa đêm lôi hắn đến bến tàu gặp mặt, là để răn đe hắn, để hắn hiểu rằng dưới sức mạnh của giáo hội, hắn căn bản không là gì.

Phải ngoan ngoãn hợp tác kiểm tra, chấp nhận sự sắp xếp của giáo hội.

Nhưng nếu hắn có thể đánh bại hai vị chấp sự cấp cao, thì sự răn đe này sẽ không có tác dụng gì, ngược lại sẽ khiến giáo hội hiểu rằng.

George hắn sở dĩ hợp tác kiểm tra, không phải vì bị giáo hội răn đe, hoàn toàn là vì bản thân là một Phi Phàm giả lương thiện, tuân thủ pháp luật.

Như vậy, việc tiếp xúc hợp tác với hai giáo hội sau này, sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Thứ hai, hắn tiện thể tiêu hóa Thuốc Pháp Sư, trải nghiệm cảm giác sau khi tiêu hóa thuốc.

Tiêu hóa Thuốc Pháp Sư, chính là chủ động biểu diễn nhiều hơn, thách thức những điều không thể, cố gắng nhận được sự cổ vũ của khán giả.

Hắn hiện tại không phải đang chủ động biểu diễn sao.

Hắn dùng cấp độ 7 đối chiến với cấp độ 5 và cấp độ 4, đó là thách

thức điều không thể trong những điều không thể.

Đợi hắn chiến thắng hai vị chấp sự cấp cao, điều đó chắc chắn sẽ khiến tất cả mọi người trong hai giáo hội cảm thấy kinh ngạc.

Chỉ cần một lần như vậy, là có thể tiêu hóa sạch toàn bộ ma dược.

Hôm qua khi thảo luận với Klein, hai người đã tổng kết nguyên lý của phương pháp nhập vai, cũng như tốc độ tiêu hóa thuốc, đều cho rằng có liên quan đến đối tượng.

Đối tượng càng mạnh, hiệu quả càng tốt.

Tuy nhiên, nhập vai đối tượng càng mạnh, thì chết cũng càng nhanh.

Thứ ba, cũng là điểm cuối cùng, hắn cũng muốn xem xem cường giả cấp độ cao của thế giới này, rốt cuộc là trình độ nào.

"Trước tiên giao đấu với hai người họ đã." Radar đưa tay chỉ vào Dunn và Jean.

Anh ta cảm thấy đề nghị của George không vấn đề gì, chỉ là tìm anh ta và Cleves giao đấu, thật sự có chút quá tự lượng sức.

Nhưng cũng có thể hiểu được, nếu thật sự như George tự nói, thì George đối với Phi Phàm giả thực ra không hiểu biết nhiều lắm.

Một số kiến thức cũng là từ miệng Pháp sư của Hội Bí Tu kia mà biết được.

Có lẽ còn chưa rõ sự chênh lệch giữa cấp độ 4 và cấp độ 7 khủng khiếp đến mức nào.

Chương 663

Cấp độ 7 trong mắt anh ta yếu ớt gần như kiến.

Vì vậy vẫn là để hai vị đội trưởng ra tay thì thích hợp hơn.

Mặc dù họ là cấp độ 7, nhưng cũng đã có thực lực tiếp cận cấp độ 6.

Hai người liên thủ đối phó George, cũng có thể cho họ xem cơ thể của George, có thật sự mạnh mẽ như hắn tự nói hay không.

Dunn nhìn Cleves, thấy Cleves im lặng gật đầu, cũng không phản bác Radar.

Radar là chấp sự cấp cao của Giáo hội Bão Tố, chứ không phải chấp sự cấp cao của Nữ thần Đêm Tối, không thể ra lệnh cho anh ta.

"Cũng được." George thờ ơ nhún vai.

Trước tiên đánh bại hai vị đội trưởng, rồi đánh bại hai vị chấp sự cấp cao, hiệu ứng biểu diễn chắc chắn sẽ tốt hơn.

Dunn và Jean đứng đối diện George, hai người không giao tiếp, ăn ý bắt đầu liên thủ chiến đấu.

Là đội trưởng của hai đội Phi Phàm giả lớn ở thành phố Tingen, hai người đã giao đấu vô số lần, cũng khá hiểu năng lực của đối phương.

Vì vậy căn bản không cần giao tiếp, cũng có thể phối hợp ăn ý.

Dunn đưa tay ấn vào giữa trán, nhắm mắt lại, dường như đã ngủ thiếp đi, thực tế lại là đã phát động năng lực Ác Mộng của mình, muốn kéo George vào giấc mơ.

Ác Mộng cấp độ 7 của Đường tắt Đêm Tối, có năng lực cận chiến

không tệ, nhưng mạnh nhất vẫn là khả năng điều khiển kéo kẻ địch vào giấc mơ.

Còn Jean thì ngay lập tức khi Dunn phát động năng lực, toàn thân cơ bắp nở nang, hai chân đạp mạnh, lao về phía George như một chiếc xe tăng.

Thủy Thủ cấp độ 7 của Đường tắt Bạo Quân, ngoài khả năng thi triển một lượng nhỏ ma thuật hệ thủy, còn tăng cường thêm sức mạnh cơ thể.

Jean hiện tại muốn lợi dụng khoảnh khắc Dunn khống chế George, một đòn hạ gục hắn.

Tuy nhiên đối mặt với việc Dunn kéo vào giấc mơ, George lần này không buông lỏng như ở nhà, trực tiếp dùng linh hồn mạnh mẽ cách ly năng lực kéo vào giấc mơ ra khỏi cơ thể.

Sau đó cơ thể hắn loáng một cái, dường như đã rời đi một chút, lại dường như không rời đi.

Và Jean đang lao về phía hắn cùng với Dunn đang thi triển năng lực kéo vào giấc mơ, gần như đồng thời bị một cú đánh mạnh vào sau gáy, lập tức lật mắt ngất xỉu tại chỗ.

"Cái gì!!!" Các thành viên của đội Người Gác Đêm và Kẻ Trừng Phạt lập tức không thể tin nổi mở to hai mắt.

Họ đều không nhìn rõ chuyện gì đã xảy ra, chỉ thấy cơ thể George hơi loáng một cái, làm sao hai vị đội trưởng lại ngã xuống đất?

Và hai vị chấp sự cấp cao cũng đồng tử co rút, không nhịn được tiến lên một bước.

Trận chiến vừa rồi, hai người họ nhìn rất rõ.

George không hề sử dụng bất kỳ sức mạnh Phi Phàm nào, chỉ dựa

vào cơ thể mạnh mẽ, với tốc độ và sức mạnh kinh khủng, lần lượt tấn công hai vị đội trưởng.

Phương thức tấn công là vòng ra phía sau lưng hai người rồi vỗ vào sau gáy.

Sau khi tấn công xong, lại quay về vị trí cũ của mình.

Chỉ là vì tốc độ quá nhanh, những thành viên cấp độ 9 và cấp độ 8 kia, căn bản không nhìn rõ.

Ngay cả hai vị đội trưởng, ước chừng cũng không nhìn rõ, nếu không cũng sẽ không kịp làm bất kỳ tư thế phòng thủ nào.

"Cơ thể của hắn, quả nhiên mạnh mẽ đến vậy!" Lúc này, họ đã hoàn toàn tin lời George.

Vị Pháp sư của Hội Bí Tu kia, tuyệt đối cũng không thể chống đỡ một chiêu trước mặt George.

Ngay cả hai người họ, nếu không sử dụng sức mạnh Phi Phàm, cơ thể cũng không cùng đẳng cấp với George.

Chẳng lẽ trên thế giới thật sự có loại người thiên phú dị bẩm như vậy? ....."Hai vị chấp sự cùng lên đi!" Cảm nhận được sau khi đánh bại Dunn và Jean trước mặt mọi người, thuốc trong cơ thể lập tức tiêu hóa được hơn nửa.

George lập tức lại phát ra lời mời giao đấu đến Cleves và Radar.

"Được, vậy thì xem cơ thể của cậu rốt cuộc mạnh đến mức nào!" Cleves và Radar nhìn nhau, hai người không từ chối.

Thật lòng mà nói, nhìn thấy sức mạnh và tốc độ George vừa thể hiện, riêng từng người họ thật sự không có tự tin có thể hoàn toàn khống chế George.

Vì vậy khi George lần này yêu cầu họ cùng lên, họ không vì sĩ diện

mà từ chối.

Một mặt, hai người cần thăm dò giới hạn cơ thể của George, để từ đó xác định cách đối xử tiếp theo dựa trên thực lực của hắn.

Mặt khác, hai người vẫn muốn cho George hiểu rằng, cơ thể của hắn thực sự rất mạnh mẽ.

Nhưng trước mặt một giáo hội thực sự mạnh mẽ, thì không đáng là gì.

Có lẽ cậu có sức mạnh có thể sánh ngang cấp độ 4, nhưng giáo hội không chỉ có một cấp độ 4, hai cấp độ 4 là có thể hoàn toàn áp chế cậu.

Trên cấp độ 4 còn có cấp độ 3, cấp độ 2.

Huống hồ, giáo hội của Chính Thần không chỉ có một, mà là bảy.

Không thể để George coi thường giáo hội, phải để George có lòng kính sợ đối với giáo hội.

Như vậy mới tiện cho việc chiêu mộ sau này.

Vì George đã vượt qua kiểm tra, ngay cả Nữ thần cũng không phát hiện điều gì bất thường, vậy thì có thể chiêu mộ hắn vào giáo hội, biến hắn thành Phi Phàm giả của giáo hội.

Cơ thể nửa tuổi đã mạnh mẽ như vậy, tương lai chắc chắn sẽ là trụ cột của giáo hội.

Đánh thức hai vị đội trưởng, bảo họ đưa đội viên của mình đi sơ tán những người bình thường có thể có ở gần đó, sau đó trận chiến bắt đầu.

Trận chiến cấp bậc Bán thần, dư chấn cũng có thể dễ dàng hủy diệt một thành phố như Tingen.

Dù cho hai vị chấp sự khi giao đấu, chắc chắn sẽ cố gắng hết sức

kiềm chế, không để sức mạnh rò rỉ gây hại, nhưng cảnh tượng đó chắc chắn cũng sẽ rất kinh khủng.

Quả nhiên, trận chiến vừa bắt đầu, Radar liền bay thẳng lên không trung, tiện tay vung một cái, sét điện cuồng bạo liền từ trên trời giáng xuống tấn công George.

Cấp độ 6 của Đường tắt Bạo Quân đã có thể bay lượn tầm ngắn, năng lực bay của cấp độ 4 càng được tăng cường đáng kể.

Và lý do cấp độ 4 của đường tắt này được gọi là Tế Sư Tai Nạn, chính là một khi anh ta phát động năng lực, thì không khác gì thiên tai.

George cảm thấy Đường tắt Bạo Quân này cũng thú vị, giai đoạn đầu chủ yếu cường hóa cơ thể, có thể sánh ngang Đường tắt Chiến Sĩ, kết quả cấp độ cao lại biến thành một Đại Pháp Sư hàng đầu.

Chỉ riêng tia sét cuồng bạo trên đầu này, xét về uy lực đã không kém ma thuật sét của các ma đạo sĩ sét hàng đầu trong thế giới Fairy Tail.

Đương nhiên, với cơ thể và siêu năng lực điều khiển sét trong người George, dù không phòng thủ, tia sét này cũng khó làm hắn bị thương.

Tuy nhiên, hắn tự nhiên sẽ không thật sự để sét đánh trúng.

Chương 664

Một mặt, cơ thể cứng rắn chịu sét không hề hấn gì, hắn sợ sẽ quá kinh khủng đối với hai vị chấp sự.

Mặt khác cũng xét đến, hiện tại không thể sử dụng năng lực, cơ thể không sao khi bị sét đánh trúng, nhưng quần áo có thể sẽ hóa thành tro bụi.

Đến lúc đó trần truồng chiến đấu, quả thật có chút tổn hại hình tượng.

Mặc dù cơ thể hắn hiện tại chỉ là một đứa trẻ nửa tuổi.

Bóng người lóe lên, khi tia sét sắp đánh trúng hắn, hắn đã dự đoán thành công và né tránh kịp thời.

Chỉ là hắn vừa né tránh, một thanh kiếm xương thuần trắng đã chém thẳng xuống đầu hắn.

Chính là Cleves cầm Kiếm của Nữ thần chặn đường hắn.

Sự phối hợp của hai vị chấp sự cấp cao, hoàn toàn trái ngược với sự phối hợp của hai vị đội trưởng.

Vừa rồi Dunn của Đường tắt Đêm Tối phụ trách kiềm chế từ xa, do Jean của Đường tắt Bạo Quân phụ trách cận chiến.

Bây giờ Cleves của Đường tắt Đêm Tối lại phụ trách cận chiến, ngược lại do Radar của Đường tắt Bạo Quân thực hiện kiềm chế từ xa.

"Tốc độ như vậy không thể làm tôi bị thương đâu." Đối mặt với Kiếm của Nữ thần ập đến, khóe miệng George khẽ nhếch, chuẩn bị né tránh đòn tấn công.

Tuy nhiên ngay lúc này, không hiểu sao, chân hắn lại trượt một cái, cơ thể lập tức mất thăng bằng không thể thực hiện động tác né tránh hiệu quả nữa.

Chuyện đùa, với khả năng kiểm soát cơ thể của hắn, làm sao có thể mắc phải lỗi sơ đẳng đến mức không thể sơ đẳng hơn như vậy?

"Vận mệnh của tôi đã bị khuấy động." Trong tích tắc, George đã nhận ra chuyện gì đang xảy ra.

Vừa rồi khi hắn chuẩn bị né tránh, thanh Kiếm của Nữ thần đã khẽ khuấy động vận mệnh của hắn, khiến hắn trong khoảnh khắc đó bị vận rủi quấn thân, mới xuất hiện lỗi sơ đẳng như trượt chân.

"Thú vị!" Đối với năng lực cấp độ cao của thế giới này, hắn càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

"Cũng không biết Đường tắt Tiên Tri cấp độ cao sẽ có năng lực như thế nào." Vì không thể né tránh, George dứt khoát không né nữa, bàn tay nhanh như chớp vỗ vào cạnh thanh Kiếm của Nữ thần.

Sức mạnh cường đại ngay lập tức làm quỹ đạo tấn công của Kiếm của Nữ thần thay đổi, chém xượt qua một bên hắn, đồng thời hắn cũng mượn lực nhảy ra.

Nhưng khi hắn nhảy đến giữa chừng, một lưỡi gió khổng lồ đã từ trên cao chém xuống hắn.

Lưỡi gió đó chính là từ Radar.

"Bốp!" Giữa không trung, George đập mạnh hai tay, luồng gió mạnh tạo ra bằng vật lý ngay lập tức đón lấy lưỡi gió, đánh tan lưỡi gió tại chỗ.

"Cái gì!" Thấy George lại phá được lưỡi gió do mình tạo ra bằng cách thức khó tin như vậy, Radar cũng không nhịn được trợn tròn mắt.

“Đêm Tối!” George vừa đáp đất, Cleves lại tấn công tới.

So với đòn tấn công thăm dò ban đầu, lần này Cleves không còn giữ lại sức nữa.

Chỉ thấy anh ta mặt nghiêm nghị, tay cầm Kiếm của Nữ thần, năng lượng tâm linh trong cơ thể điên cuồng dồn vào thân kiếm, cứ thế ở vị trí cách George năm mét chém thẳng một kiếm xuống.

Thân kiếm của Kiếm của Nữ thần dường như hóa thành một hố đen, hút lấy ánh sáng vô biên, phát ra bóng tối tĩnh mịch mà nguy hiểm, lan tràn về phía George.

Đồng thời, từ cơ thể Cleves cũng xuất hiện những linh hồn mạnh mẽ, ẩn mình vào bóng tối, khiến bóng tối trở nên càng nguy hiểm hơn.

Đây chính là một trong những năng lực của Cleves với tư cách là Pháp Sư cấp độ 5.

Phối hợp với sức mạnh của Kiếm của Nữ thần, một khi bóng tối bao trùm kẻ địch, thì ngay cả Bán thần cấp độ 4 cũng sẽ bị ảnh hưởng, bị những linh hồn đó kéo vào sâu trong bóng tối, dần dần chìm vào giấc ngủ sâu.

“Thắng rồi.” Radar trên trời chuẩn bị tiếp tục ra tay, thấy Cleves đã động thật, cũng liền thu tay lại.

George mạnh ở cơ thể, mà phương thức tấn công của Cleves lại chính là khắc tinh của những Phi Phàm giả chuyên cận chiến dựa vào cơ thể.

Bóng tối vô biên vô tận đó, dù George có nhanh đến mấy cũng không thể tránh khỏi.

Còn đối với tấn công linh hồn, dù cơ thể George có mạnh đến mấy cũng khó chống đỡ.

Vì vậy tiếp theo chắc không cần anh ta ra tay nữa.

Tuy nhiên, nếu không phải có anh ta kiềm chế, với tốc độ và sức mạnh của George, Cleves ước chừng cũng rất khó phát động đòn tấn công cấp độ này thuận lợi như vậy.

"Chiêu này cũng có chút thú vị, xem ra đã đến lúc thể hiện một chút sức mạnh thực sự rồi!" Thấy bóng tối dâng trào về phía mình, cảm nhận được nguy hiểm trong bóng tối, George hoạt động tay chân, chuẩn bị phản công.

Thực ra lúc này hắn động dụng năng lực lửa của Pháp sư đã được cải tiến của mình, cũng có thể thoát ra khỏi vòng vây hoặc chống đỡ.

Nhưng lần giao đấu này chủ yếu là để thể hiện sức mạnh cơ thể, vì vậy hắn dự định dùng một cách khác. .....Chỉ thấy George hét lớn một tiếng, như sấm sét nổ tung ở bến tàu, sóng âm cường đại nhanh chóng quét về phía Cleves.

Cleves bị sóng âm bao phủ lập tức cứng đờ người, trên mặt lộ ra vẻ đau đớn, năng lượng tâm linh trong cơ thể cũng hỗn loạn ngay lập tức.

Điều này cũng khiến bóng tối đang bao phủ George cũng theo đó mà chậm lại rất nhiều.

Nhân cơ hội này, George dậm mạnh hai chân xuống đất, mặt đất lập tức nứt toác, từng khối đá lớn bị chấn bay lên không trung.

"Đi nào!" Cơ thể George hóa thành những tàn ảnh, coi những tảng đá đó như quả bóng đá, coi Cleves như khung thành, cứ thế bắn phá dữ dội.

Dưới sức mạnh kinh khủng của George, tốc độ của những tảng đá đó tăng vọt vượt qua tốc độ âm thanh bay đi.

Vì tốc độ quá nhanh, đá và không khí ma sát thậm chí còn tạo ra

lửa.

Trong mắt những Người Gác Đêm và Kẻ Trừng Phạt ở vòng ngoài, đó không còn là đá nữa, mà là từng viên thiên thạch đáng sợ mang theo lửa.

"Chân vàng của cậu đấy à!" Klein bên kia vừa thán phục sự biến thái của cơ thể George, vừa thầm chế giễu trong lòng.

"Nguy hiểm!" Cleves vừa hồi phục từ đòn tấn công sóng âm, sắc mặt đại biến, không còn bận tâm tiếp tục phát động bóng tối và linh hồn nữa, mà co rút tất cả sức mạnh tâm linh, dồn toàn bộ vào Kiếm của Nữ thần.

Lúc này nếu anh ta còn cố gắng kéo George vào bóng tối, e rằng bóng tối còn chưa bao trùm George, đã bị thiên thạch của George đập chết trước rồi.

Thấy Cleves bị gián đoạn tấn công, chỉ có thể toàn lực phòng thủ, Radar trên không trung cũng không nhàn rỗi.

Với kinh nghiệm chiến đấu phong phú, anh ta biết rằng nếu hôm nay không dùng toàn lực, e rằng sẽ thật sự bị George thu phục.

Hai đánh một mà còn không thắng được George, thì hai vị chấp sự cấp cao là anh ta và Cleves, quả thật là mất mặt.

Hơn nữa, cuộc đàm phán sau này cũng sẽ mất quyền chủ động.

"Xung kích!

Xung kích!

Xung kích!" Hoàn toàn khác với tiếng gầm giận dữ của George vang vọng khắp thành phố Tingen, dòng nước trong con sông lớn bên cạnh bến tàu hóa thành bàn tay khổng lồ tóm lấy George.

Đồng thời, hai mắt Radar biến thành màu trắng, vô số tia sét bao

phủ George.

Chương 665

Điều này còn chưa dừng lại, một cơn lốc xoáy đáng sợ nổi lên từ mặt đất, quấn lấy sét và dòng nước ở trung tâm, tạo thành một rào chắn gió, ngăn George bỏ trốn, cũng ngăn năng lượng rò rỉ ảnh hưởng đến những người vô tội.

"Không hổ là Bán thần, quả thật đã có vài phần phong thái mà thần nên có." George bị ba luồng sức mạnh gió, nước, sét bao bọc, không hề sợ hãi chút nào, ngược lại mắt còn sáng lên.

Hắn không sợ thế giới này yếu, chỉ sợ nó quá yếu, không giúp ích được gì cho hắn.

Bán thần có thực lực như vậy, thì Chân Thần có thể còn mạnh hơn cả dự đoán của hắn, cũng có nghĩa là khi hắn đạt đến cấp độ 0, cũng sẽ có được sức mạnh mạnh hơn dự kiến.

Mặc dù các phân thân khác của hắn cũng đang nuốt chửng thế giới, lợi ích thu được chỉ có nhiều hơn, nhưng muốn nuốt chửng và dung hợp cả một thế giới, không phải là điều có thể làm được trong thời gian ngắn.

Thông thường vài chục đến cả trăm năm đã là nhanh, ngay cả khi các phân thân lớn của hắn không ngừng nâng cao thực lực và tương tác lẫn nhau, ít nhất cũng phải mười đến tám năm.

Còn thế giới này, nếu nhanh thì có thể vài năm hắn đã có thể trở thành cấp độ 0, thực lực mạnh lên, cũng có thể nhanh hơn nữa giúp các phân thân ở thế giới khác nuốt chửng và dung hợp thế giới.

"Đáng tiếc, loại tấn công nguyên tố trực tiếp này, đối với tôi càng không có tác dụng." George đang ở trong tia sét, tay phải nắm thành quyền, hít một hơi thật sâu, như một con mãnh thú nuốt chửng trời

đất, khiến cơn lốc xoáy duy trì rào chắn cũng chấn động kịch liệt.

"Cấp Ngô Mễ - Phá!" Đấm ra một quyền mạnh mẽ, sức mạnh kinh khủng mang theo quyền áp khủng khiếp, một quyền khí trong suốt hóa thành hình rồng bay vút lên trời.

Một đòn đánh tan toàn bộ bàn tay nước, tia sét và cơn lốc xoáy do Radar toàn lực tạo ra.

Sau đó George nhảy vọt lên cao hơn cả Radar, rồi nở nụ cười có chút không có ý tốt với anh ta.

"A tát tát tát tát tát!" Nắm đấm nhỏ màu hồng trắng của hắn liên tục vung ra như súng máy, từng quyền khí toàn bộ đánh vào người Radar đang trợn mắt chưa kịp phản ứng.

"Khốn nạn, Thiên Ma Lưu Tinh Quyền!" Klein bên kia không nhịn được lại thầm chửi trong lòng một câu.

Sau đó anh ta liền thấy Radar như một viên thiên thạch, nặng nề đập vào người Cleves vừa nãy đã đánh bay từng tảng đá lửa, hai người lập tức hóa thành hai quả hồ lô lăn lóc trên đất.

"Không đánh nữa!

Không đánh nữa!" Radar và Cleves sưng mặt sưng mũi đứng dậy, thấy George đáp đất rồi lại lao về phía họ, vội vàng xua tay ngắt quãng trận chiến.

Qua trận chiến vừa rồi, hai người trong lòng đã hiểu, với cơ thể biến thái mà George thể hiện, họ thật sự không phải đối thủ.

Ít nhất phải là cấp độ 3, mà cấp độ 3 có đánh thắng được hay không, cũng chưa chắc.

"Xem ra hai vị chấp sự đại nhân đã tin lời tôi nói." George dừng bước, thu lại nắm đấm nhỏ của mình.

Hắn đã cảm nhận được, thuốc trong cơ thể mình đã hoàn toàn tiêu hóa xong, chứng tỏ màn biểu diễn của hắn rất thành công.

"Tin rồi!" Hai người đồng loạt gật đầu.

Trận giao đấu kết thúc, George và hai vị chấp sự cấp cao bắt đầu cuộc giao lưu thực sự.

Chẳng qua lần này không phải ở bãi đất trống ngoài bến tàu, không phải như một cuộc thẩm vấn, mà là ngồi trong phòng riêng sang trọng của quán bar Rồng Hung Ác, giao lưu đối mặt bình đẳng.

Đây chính là đãi ngộ khác nhau tùy theo thực lực khác nhau.

"Về tình huống hiện tại của ngài George, chúng tôi hiện tại cũng không thể phán đoán rốt cuộc là nguyên nhân gì tạo thành.

Nhưng ngài có thể gia nhập giáo hội chúng tôi, như vậy có thể thông qua giáo hội, từ từ giúp ngài tìm ra nguyên nhân." Cleves đầu tiên đã đưa ra lời mời với George.

Nếu George thực sự là cấp độ 3, cấp độ 2, thì Cleves thật sự không dám dễ dàng mời George gia nhập giáo hội.

Bởi vì cường giả ở cấp độ này, cơ bản không phải là cấp cao của tổ chức nào đó, thì cũng là phân thân, con cháu của một số tà thần.

Nhưng George thì khác, rất rõ ràng chỉ là cấp độ 7, hơn nữa đã trải qua kiểm tra của Nữ thần, chỉ là bẩm sinh thông minh và cơ thể bẩm sinh mạnh mẽ.

Chỉ cần kéo hắn vào giáo hội, giáo hội sẽ có thêm một cao thủ lớn.

Quan trọng hơn, George là Đường tắt Tiên Tri, không phải Đường tắt Đêm Tối, vì vậy việc thăng cấp sau này, cũng sẽ không chiếm dụng đặc tính Phi Phàm của Đường tắt Đêm Tối.

Đến cấp độ của anh ta, đương nhiên biết rất nhiều bí mật mà Phi

Phàm giả bình thường không biết.

Ví dụ như ba định luật lớn về Đặc tính Phi Phàm: định luật bất diệt của đặc tính Phi Phàm, định luật tụ hợp của đặc tính Phi Phàm, định luật bảo toàn của đặc tính Phi Phàm.

Định luật bất diệt của đặc tính Phi Phàm, chỉ ra rằng đặc tính Phi Phàm sẽ không bị hủy diệt hay giảm đi, chỉ là chuyển từ vật mang này sang vật mang khác.

Định luật tụ hợp của đặc tính Phi Phàm, chỉ ra rằng vật phẩm cấp độ cao của cùng một đường tắt, sẽ gián tiếp vô thức thu hút Phi Phàm giả cấp độ trung và thấp đến gần nó.

Và có xu hướng tụ hợp lại với nhau, cấp độ cao có thể cảm nhận được sự thu hút này.

Các đường tắt tương tự cũng tồn tại sự thu hút như vậy.

Định luật bảo toàn của đặc tính Phi Phàm, chỉ ra rằng đặc tính Phi Phàm của các đường tắt tương tự được bảo toàn, cấp độ cao nhiều thì cấp độ thấp sẽ ít đi.

Mỗi đường tắt tối đa chỉ có thể có một cấp độ 0, hoặc là ba cấp độ 1, cấp độ 0 và cấp độ 1 không thể tồn tại đồng thời.

Đối với các giáo hội, vị thần của họ chính là Danh sách 0 của con đường đó.

Vì vậy, trong nội bộ giáo hội không tồn tại Danh sách 1 của cùng một con đường, nhiều nhất chỉ có Danh sách 2 và các danh sách phía sau.

Lấy Giáo hội Nữ thần Đêm tối làm ví dụ.

Đã có Nữ thần Đêm tối tồn tại, thì trong giáo hội, hay nói cách khác là trên toàn thế giới này sẽ không tồn tại Danh sách 1 'Hiệp sĩ

Ách nạn', mà chỉ có Danh sách 2 'Người hầu hạ Bí mật'.

Hơn nữa, nếu trong giáo hội có nhiều Danh sách 3 và Danh sách 4, thì số lượng người ở các danh sách thấp phía dưới sẽ giảm đi, bởi vì đặc tính phi phàm của con đường Đêm tối chỉ có bấy nhiêu đó thôi.

Đây cũng là lý do tại sao sau khi các Phi phàm giả của giáo hội qua đời, dù phải trả giá thế nào, họ cũng phải thu hồi lại đặc tính phi phàm.

Và đó cũng là lý do tại sao giáo hội đồng ý để các Phi phàm giả cấp thấp chọn các con đường khác.

George thuộc con đường 'Bói toán gia', cho dù tương lai có thăng tiến, cũng sẽ không chiếm mất danh ngạch của con đường Đêm tối.

“Ngài George đã cứu các Kẻ trừng phạt của giáo hội chúng tôi, lý nên gia nhập giáo hội của chúng tôi.” Thấy Clay đưa ra lời mời, Radar cũng không chịu thua kém, lập tức lên tiếng mời gọi.

Lúc này thái độ của hắn đã trở nên vô cùng thân thiện và ôn hòa, không còn vẻ cao cao tại thượng như lúc mới bắt đầu.

Những người của Giáo hội Phong bạo tuy tính khí nóng nảy, nhưng đó là còn tùy đối tượng.

“Ngài George đang cư trú trong phạm vi quản lý của Kẻ gác đêm, gia nhập giáo hội chúng tôi sẽ thích hợp hơn.” Clay kiên quyết không nhường.

“Cứ ở trong phạm vi quản lý là phải gia nhập các người sao?

Thật là nực cười.” “Vậy cứu được người của các người thì phải gia nhập sao, chẳng phải còn nực cười hơn?” “Clay, ngươi chỉ là một Danh sách 5, mà cũng muốn tranh với ta sao!” “Radar, ngươi tưởng ngươi lên được Danh sách 4 là ta sợ ngươi chắc!” Hai vị chấp sự cao cấp vừa rồi còn phối hợp ăn ý, giờ đây vì muốn mời George gia nhập

giáo hội mà suýt chút nữa đã đánh nhau.

George thấy vậy liền xua tay cười nói: “Hai vị không cần phải như thế.

Thực ra cha mẹ tôi tín ngưỡng Giáo hội Hơi nước và Máy móc, nếu phải gia nhập giáo hội, tôi cũng nên gia nhập bên đó.

Tuy nhiên hiện giờ tôi còn nhỏ, chưa muốn gia nhập giáo hội nào cả, tôi muốn giống như một đứa trẻ bình thường ở bên cạnh cha mẹ nhiều hơn.

Vậy nên chuyện gia nhập giáo hội cứ đợi đến khi tôi trưởng thành rồi hãy tính.” Klein vốn thuộc Giáo hội Nữ thần Đêm tối, trong hội Tarot của Klein lại có thành viên thuộc Giáo hội Phong bạo, hai giáo hội này George đều đã có nguồn thông tin, hắn thấy không cần thiết phải gia nhập nữa.

Chương 666

Hơn nữa, gia nhập giáo hội đồng nghĩa với việc phải tín ngưỡng Chính Thần, trực tiếp lộ diện trước mắt các vị thần không hẳn là chuyện tốt.

"Nhưng hai vị cứ yên tâm, bất kể là Giáo hội Nữ thần Đêm tối hay Giáo hội Phong bạo, nếu có chỗ nào cần tôi giúp đỡ, các vị cứ tìm tôi.

Giải cứu người mất kiểm soát, bắt giữ những kẻ tà giáo, tôi đều sẵn lòng hỗ trợ." "Vậy thì đa tạ ngài George." Nghe thấy ngữ khí khẳng định của George, Clay và Radar nhìn nhau một cái rồi không tranh cãi nữa, đồng thời gật đầu.

Nếu tiếp tục ép buộc mà đẩy George sang phía Giáo hội Hơi nước và Máy móc – nơi vốn chẳng làm gì cũng được hưởng lợi – thì họ lỗ nặng.

Đã vậy George đã quyết định chờ đến khi trưởng thành mới chọn giáo hội, vậy thì cứ chờ thôi.

Tiện thể họ cũng phải quay về báo cáo với cấp cao về tình báo mới nhất của George.

Quan trọng nhất là thực lực của George bày ra đó, họ muốn dùng biện pháp mạnh cũng không dám.

Nếu là một Phi phàm giả danh sách thấp, mọi chuyện đã không như thế này, không đồng ý cũng phải đồng ý, nếu không thì cứ ở trong ngục giam giáo hội cả đời đi.

Huống hồ thái độ của George đối với hai giáo hội cũng rất thân thiện, lại sẵn sàng giúp đỡ, coi như mục đích của họ cũng đã đạt được một phần.

“Tuy nhiên, sự giúp đỡ của tôi cũng có cái giá của nó.” George thấy hai người không còn quấy rầy nữa liền nói tiếp: “Nếu là giải cứu người mất kiểm soát, Danh sách 9 là 150 bảng, Danh sách 8 là 500 bảng, Danh sách 7 là 1.000 bảng, Danh sách 6 là 3.000 bảng, Danh sách 5 là 5.000 bảng, Danh sách 4 là 10.000 bảng, Danh sách 3 là 30.000 bảng.

Nếu là giúp đối phó tà giáo đồ, mức giá cũng tương tự.

Hoặc cũng có thể đổi thành các dược liệu tương đương cho việc thăng tiến danh sách của tôi.

Ngoài ra, hiện tại tôi mới chỉ là Danh sách 7, nên chỉ có thể giúp cứu những người mất kiểm soát dưới Danh sách 7.

Để cứu những người ở danh sách cao hơn, chắc phải đợi cấp bậc của tôi tăng lên mới được.” “Không vấn đề gì!” Hai vị chấp sự cao cấp một lần nữa gật đầu khẳng định.

Họ chưa bao giờ nghĩ đến việc để một cao thủ như George giúp đỡ miễn phí.

Cái giá George đưa ra có thể nói là rất thấp, đôi khi dù có bỏ ra gấp ba bốn lần tiền cũng chưa chắc tìm được một cao thủ như vậy để hỗ trợ.

Đặc biệt là giải cứu người mất kiểm soát, đối với những nhân vật quan trọng, dù có trả gấp mười lần giá đó cũng vẫn là quá rẻ.

Vả lại, các giáo hội cũng chẳng thiếu tiền.

“Đúng rồi, còn một việc nữa.

Cha tôi sắp thăng chức đến Backlund làm việc, tôi cũng sẽ đến đó.

Nếu có thể, mong giáo hội quan tâm giúp đỡ một chút, để công việc của ông ấy nhẹ nhàng hơn, không quá vất vả.” Cuối cùng George

đưa ra một yêu cầu.

Hắn nói vậy một phần là để thông báo cho hai bên giáo hội rằng hắn sắp tới Backlund – nơi đặt trụ sở chính của các giáo hội, sau này sẽ có nhiều cơ hội hợp tác hơn.

Mặt khác, đây cũng là để thể hiện 'tính người' của mình.

Một Phi phàm giả càng coi trọng cha mẹ, càng có nhân tính thì giáo hội mới càng yên tâm.

"Ngài Jack sẽ nhận được một vị trí lương cao và nhàn nhã." Radar lập tức đáp lời.

Tầm ảnh hưởng của giáo hội trong vương quốc là vô cùng lớn, nói thẳng ra là hoàng thất Loen cũng phải phục tùng một số sắp xếp của giáo hội, nếu không họ chẳng thể ngồi vững trên ngai vàng.

Vương quốc Loen tín ngưỡng Nữ thần Đêm tối và Chúa tể Phong bạo, tầm ảnh hưởng của hai bên là ngang nhau.

Tuy nhiên hoàng thất Augustus luôn tín ngưỡng Chúa tể Phong bạo, nên chuyện nhỏ này thực sự chẳng đáng là bao.

Sau khi mọi chuyện đã bàn bạc xong, hai vị chấp sự cao cấp quay về trụ sở ngay trong đêm, George cũng trở về nhà.

Nhưng về nhà rồi hắn không lập tức tu luyện mà lên không gian sương xám một chuyến, thuật lại tình hình với Klein để cậu ấy nắm rõ.

Tối hôm sau, Klein lại dùng sức mạnh sương xám liên lạc với George, vì cậu lại kéo thêm được một thành viên mới.

Chỉ có điều, thành viên lần này không đến từ các thành phố bình thường mà đến từ vùng đất bị thần vứt bỏ trong truyền thuyết.

Thông qua thành viên mới này, Klein thu thập được không ít tình

báo hữu ích và chia sẻ hết cho George.

Hai ngày tiếp theo trời yên biển lặng, năng lượng linh tính mà George chuyển hóa ngày một tăng lên, hắn cũng mở khóa được thêm nhiều phép thuật được cải tiến từ năng lượng linh tính và năng lực của Magecraft.

Cha mẹ hắn cũng đã bán được một căn nhà, đợi bán nốt căn thứ hai là họ sẽ chuẩn bị khởi hành đến Backlund.

Ba giờ chiều thứ Hai.

George lần đầu tiên tham dự hội Tarot do Klein tổ chức trên sương xám.

"Khụ khụ, cái đó, lát nữa tôi có thể hơi ra vẻ một chút, không còn cách nào khác, nếu không thì không dọa được họ." Trước khi chính thức kéo người vào, Klein đã nhắc nhở George một câu.

Thật lòng mà nói, phải đóng giả làm Ngu Giả trước mặt một người biết rõ sự tình như George, cậu đã phải chuẩn bị tâm lý rất nhiều.

"Hiểu rồi, cần gì tôi sẽ phối hợp với cậu." George ra dấu OK.

Hắn thấy Klein quả thực rất có đầu óc, chỉ với danh sách 9 mà dựa vào đặc điểm của không gian sương xám để ngụy trang thành một vị thần cổ xưa mới thức tỉnh mà không bị phát hiện.

Đây không phải là chuyện ai cũng làm được.

Nó đòi hỏi tố chất tâm lý phi thường, kỹ năng diễn xuất đỉnh cao, da mặt dày và khả năng phản ứng cực nhanh.

Nhận được sự khẳng định của George, Klein ngồi lại vị trí Ngu Giả của mình, đưa tay nhấn vào một ngôi sao đỏ sẫm, trước tiên kéo thiếu niên Soul đến từ vùng đất bị thần vứt bỏ vào.

“'Mặt Trời', chúng ta lại gặp nhau rồi.” Sau khi trao đổi ngắn gọn với thiếu niên, cậu lại nhấn vào hai ngôi sao đỏ sẫm khác, hai hình bóng mờ ảo sau một hồi hào quang đã chậm rãi xuất hiện.

Tuy không nhìn rõ diện mạo cụ thể, nhưng qua ngoại hình có thể thấy đó là một nam một nữ.

Người nam có mái tóc dài màu xanh đậm, phong cách quần áo thiên về hướng hải đảo.

Người nữ dáng người mảnh mai, y phục hoa quý, khí chất cao nhã, vừa nhìn đã biết xuất thân bất phàm.

Theo dự đoán của Klein, người nam có bí danh 'Người Treo Cổ' đại khái là người của Giáo hội Phong bạo, thực lực hiện tại có lẽ là Danh sách 7 'Người Đi Biển'.

Còn người nữ có bí danh 'Chính Nghĩa' khả năng cao là tiểu thư của một đại quý tộc ở Backlund, lúc đầu là người bình thường, vì được cậu kéo vào sương xám nên đã giao dịch với 'Người Treo Cổ' để có được công thức liều thuốc 'Khán Giả', hiện tại đã thăng lên Danh sách 9.

“Đây là hai thành viên mới, danh hiệu là 'Sức Mạnh' và 'Mặt Trời'.” “Đây là tiểu thư 'Chính Nghĩa', đây là ngài 'Người Treo Cổ'.” Klein lấy thân phận Ngu Giả lần lượt giới thiệu.

Chính Nghĩa và Người Treo Cổ tỏ ra rất ngạc nhiên trước sự xuất hiện của thành viên mới.

Tuy nhiên Chính Nghĩa sau đó là vui mừng, còn Người Treo Cổ khẽ lộ vẻ không hài lòng nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Sau vài lời chào hỏi ngắn gọn, cả hai ngồi vào vị trí tương ứng và bắt đầu quan sát George cùng Mặt Trời.

Một người trông căng thẳng, lúng túng, tuổi đời có vẻ không lớn,

còn người kia thì vô cùng thoải mái, cảm giác còn tự tại hơn cả hai thành viên cũ như họ.

"Ngài Ngu Giả, tôi lại thu thập thêm được hai trang nhật ký của đại đế Roselle." Tiểu thư Chính Nghĩa vui vẻ báo cáo với Klein.

George biết Klein đang thông qua hai người họ để thu thập nhật ký của Roselle – người đồng hương đã xuyên không sớm hơn cậu hơn hai trăm năm, với hy vọng thu được thông báo hữu ích qua những dòng chữ tiếng Trung giản thể đó.

Chương 667

Đây cũng là nguồn tin chính giúp cậu duy trì cái mác Ngu Giả uy nghiêm của mình.

Sau khi Klein xem xong nhật ký của Roselle, thời gian tiếp theo là dành cho các thành viên cũ và mới của hội Tarot tự do trao đổi và giao dịch.

Tiểu thư Chính Nghĩa cần công thức liều thuốc 'Người Đọc Tâm' – giai đoạn tiếp theo của 'Khán Giả', còn Mặt Trời thì cần công thức 'Người Tụng Ca' của con đường Mặt Trời.

Mặt Trời có thể cung cấp công thức 'Người Đọc Tâm', nhưng tiểu thư Chính Nghĩa không có công thức 'Người Tụng Ca'.

Vì vậy, Klein đã cung cấp công thức 'Người Tụng Ca' để thanh toán cho hai trang nhật ký vừa nhận được từ Chính Nghĩa.

Giao dịch hoàn tất.

George từ đầu đến cuối không xen vào, chỉ mỉm cười quan sát, nhân tiện thu thập thông tin từ cuộc trò chuyện của mọi người.

Ví dụ như tổ chức tà ác Cực Quang Hội cực kỳ thù ghét Giáo hội Phong bạo, Giáo hội Mặt Trời Vĩnh Hằng và Giáo hội Tri thức và Trí tuệ.

Cực Quang Hội có năm vị Thánh giả và hai mươi hai Thần sứ, đều dùng các chữ cái làm bí danh.

Người yếu nhất cũng là Danh sách 7, lại cực kỳ giỏi ẩn mình, cứ mỗi khi một Thần sứ chết đi, sẽ nhanh chóng có Thần sứ mới thay thế.

Cho đến cuối buổi, Người Treo Cổ hy vọng tìm thấy và đối phó

với một trong bảy vị tướng hải tặc là Qilangos đang lén lút thâm nhập vào Backlund, lúc này George mới mở lời hỏi: "Vị Trung tướng Gió lốc Qilangos này có thực lực thế nào?" "Danh sách 6 'Người Được Gió Ban Phước', tuy nhiên hắn có một vật phẩm thần kỳ gọi là 'Đói Khát Quằn Quại', có thể mô phỏng năng lực của các Phi phàm giả danh sách khác, rất khó đối phó." "Ồ, vậy thì cùng lắm cũng chỉ là Danh sách 5 thôi.

Hai ngày nữa tôi sẽ tới Backlund sinh sống, nếu có tin tức về hắn thì cứ báo cho tôi." George gật đầu, không quá để tâm.

Chỉ là một Danh sách 5, hắn một tát cũng có thể đập chết vài tên, nếu là Bán Thần Danh sách 4 thì mới khiến hắn hơi lưu tâm một chút.

"Cùng lắm là Danh sách 5?" Nghe câu trả lời của George, cả ba người Người Treo Cổ, Chính Nghĩa và Mặt Trời đều lộ vẻ chấn kinh.

Họ không ngờ thành viên mới 'Sức Mạnh' ít nói này lại có thực lực mạnh mẽ đến vậy.

Nghe giọng điệu của hắn thì Danh sách 5 dường như chẳng là gì cả, lẽ nào hắn đã là Danh sách 4?

Danh sách 4 chính là tồn tại cấp bậc Bán Thần, trong giáo hội đều là nhân vật cấp cao thực sự, thành viên mới của hội Tarot lại mạnh đến thế sao?

Hai thành viên mới, một người có lẽ đến từ vùng đất bị thần vứt bỏ trong truyền thuyết, một người thực lực có thể đã đạt tới Danh sách 4.

"Đừng nói là Danh sách 5, Danh sách 4 cũng chẳng phải đối thủ của cậu ta đâu, cậu ta vừa mới đánh bại hai vị chấp sự cao cấp có thực lực Danh sách 4 của giáo hội đấy." Klein ngồi phía trên đóng vai Ngu Giả không khỏi thầm cảm thán trong lòng.

“Được, không vấn đề gì, ngài cần thù lao là gì?” Người Treo Cổ thấy George nhận nhiệm vụ, vừa mừng rỡ khôn xiết lại vừa lo lắng, hắn sợ mình không trả nổi thù lao.

George suy nghĩ một chút rồi nói: “Giúp tôi thu thập thêm tư liệu về những kỷ nguyên trước và thời đại tiền sử.

Các bạn cũng vậy, nếu có phát hiện gì, tôi sẽ trả thù lao cho các bạn.” Hắn hiện tại muốn tìm hiểu thêm về lịch sử thế giới này để tìm ra chút dấu vết về Đấng Sáng Tạo khởi nguyên.

Cuộc trao đổi kết thúc, ba người kia lần lượt rời đi, còn George thì ở lại.

“Trong nhật ký của Roselle có thông tin gì hữu ích không?” “Cậu tự xem đi.” Klein đưa hai trang nhật ký cho George, George liếc qua một cái rồi nhướn mày.

Hai trang nhật ký này quả thực có không ít tình báo giá trị.

Ngoài cuộc sống quý tộc trụy lạc của Roselle với các tiểu thư phu nhân, còn ghi chép lại việc Phi phàm giả sau khi đạt Danh sách 4 có thể chuyển sang các con đường tương cận khác.

Ví dụ con đường 'Không Ngủ' và 'Người Thu Xác', 'Kẻ Dòm Ngó Bí Ẩn' và 'Người Thông Hiểu' đều có thể hoán đổi ở Danh sách 4.

Nhưng bắt buộc phải là các con đường tương cận, nếu hoán đổi bừa bãi thì cơ bản sẽ trực tiếp mất kiểm soát và hóa điên.

Còn nữa, Roselle đã tham gia một tổ chức cổ xưa, tổ chức đó vậy mà lại có tấm 'Phiến đá Tiết lộ' thứ hai, trên đó ghi lại hoàn chỉnh hai mươi hai con đường danh sách.

Roselle còn lợi dụng tấm phiến đá đó, vào những năm cuối đời đã chế tạo ra một bộ bài ẩn chứa bí mật của hai mươi hai con đường.

Chỉ có điều nhật ký không viết bộ bài đó được giấu ở đâu.

“Đúng rồi, sao cậu lại có công thức liều thuốc của con đường Mặt Trời?” Sau khi xem xong nhật ký, George hỏi Klein.

Hắn nhớ lần trước trao đổi, Klein còn chưa biết về con đường Mặt Trời, rõ ràng mấy ngày nay đã có thêm thu hoạch mới.

Phải biết con đường Mặt Trời thuộc về Giáo hội Mặt Trời Vĩnh Hằng trong bảy vị Chính Thần, bình thường không dễ gì lấy được công thức.

Các giáo hội đối với công thức con đường của mình đều canh giữ vô cùng nghiêm ngặt.

Klein cũng không giấu giếm, giải thích chi tiết: “Tôi đang định nói với cậu đây, hai ngày nay tôi cùng đội trưởng thực hiện nhiệm vụ, có sử dụng một vật phẩm phong ấn gọi là 3-0782, 'Thánh huy Mặt Trời biến dị'.

Nó có thể liên tục thanh tẩy thi thể và linh hồn ma quỷ trong phạm vi mười lăm mét, không quá một phút là chúng sẽ tan biến.

Tác dụng phụ là nó cũng thanh tẩy cả linh hồn người bình thường.

Nếu người bình thường ở trong phạm vi đó một tiếng sẽ biến thành kẻ ngốc chỉ biết hô 'tán mỹ mặt trời', giới hạn của Phi phàm giả là sáu tiếng.

Hôm đó rảnh rỗi tôi thử bói toán một chút, kết quả vì bị nhiễu nên không ra kết quả.

Thế là tôi mang nó vào không gian sương xám để cách tuyệt nhiễu, rồi tôi thấy được Thánh huy Mặt Trời được hình thành từ một giọt chất lỏng màu vàng kim.

Sau đó tôi bói toán về nguồn gốc của giọt chất lỏng đó.

Cậu không biết đâu, lúc đó tôi như thấy được một mặt trời thực sự, còn suýt bị thiêu cho hồn phi phách tán ngay tại chỗ, may mà sương xám đã chặn đứng 99% sức mạnh.

Cũng chính lúc đó, tôi có được công thức liều thuốc từ Danh sách 9 đến Danh sách 4 của con đường Mặt Trời, cùng với một kỹ thuật chế tạo bùa chú gọi là 'Nhật Viêm'.

Thật lòng mà nói, tôi nghi ngờ giọt máu vàng đó có thể là thần huyết, và 'Mặt Trời' kia có khả năng chính là 'Vĩnh Hằng Liệt Dương'...” “Chuyện này thú vị đấy!” Nghe xong lời kể của Klein, trong lòng George chợt nảy ra một ý tưởng.

Nhờ sương xám cách tuyệt nhiễu, vậy mà có thể bói toán ra bản thể của thần linh, từ đó gián tiếp thu được kiến thức tương ứng.

Vậy nếu hắn bói toán trong sương xám của Klein, chẳng phải có thể 'vặt lông' Vĩnh Hằng Liệt Dương cho đến trụi lủi sao?

Thực lực của Klein quá yếu, không chịu nổi phản kích bản năng của Vĩnh Hằng Liệt Dương, nhưng hắn thì không sợ.

Đừng nói là sương xám đã chặn 99% đòn tấn công, dù không có sương xám thì với cường độ linh hồn của mình, hắn cũng chẳng hề hấn gì trước chút thiêu đốt đó.

Hơn nữa không chỉ có Vĩnh Hằng Liệt Dương, chỉ cần sau này hắn có được bất cứ thứ gì liên quan đến Chính Thần hay Tà Thần, đều có thể dùng cách này để 'vặt lông' và thu thập kiến thức.

“Vật phẩm phong ấn 3-0782 còn ở trong tay cậu không?” “Nhiệm vụ kết thúc, đã bị đội trưởng mang về phong ấn lại rồi.” Klein lắc đầu.

George nói ra ý định của mình, mắt Klein lập tức sáng rực lên: “Có lẽ, tôi có thể nhờ ngài Azik giúp đỡ!” Azik là thầy giáo dạy lịch sử ở

trường cũ của cơ thể này, cũng là một cường giả danh sách cao nghi thuộc con đường 'Người Thu Xác'.

Chỉ có điều không biết vì lý do gì mà ông đã mất đi ký ức.

Klein hiện đang giúp ông tìm lại ký ức.

Tới lúc đó có thể nhờ ngài Azik tạo ra một sự kiện linh dị, cậu sẽ nhân cơ hội đề nghị sử dụng vật phẩm phong ấn 3-0782.

Tiện thể, cậu cũng có thể mượn Thánh huy Mặt Trời biến dị để chế tạo một chiếc bùa 'Nhật Viêm' làm át chủ bài.

"Được, cũng không vội nhất thời." George gật đầu, chuyện về Azik thì Klein đã kể với hắn rồi.

Chương 668

Hắn còn định đợi một thời gian nữa, khi hắn có thể chuyển hóa các phép thuật như 'Bùa Lú' (Obliviate) thành ma pháp của thế giới này, sẽ đi giúp ngài Azik trị liệu.

Biết đâu lại thu được thông tin hữu ích từ ký ức của ông.

"Đúng rồi, cái này cho cậu." George đưa một cái núm vú giả cho Klein.

Klein hơi ngơ ngác nhận lấy, nhìn những hoa văn ngọn lửa ẩn hiện trên đó, chớp chớp mắt chờ George giải thích.

George cười nói: "Đây là vật phẩm thần kỳ tôi chế tạo bằng cách kết hợp pháp chú Đạo gia kiếp trước và năng lực Magecraft.

Cậu ngậm vào miệng có thể phun ra Tam Muội Chân Hỏa, có thể gây sát thương cực mạnh cho kẻ địch hệ tử linh, và cũng gây thiêu đốt linh hồn cho các sinh vật sống.

Cho dù là Phi phàm giả Danh sách 6 bị thiêu một phát chắc cũng không dễ chịu gì.

Nếu gặp phải kẻ địch mạnh hơn Danh sách 6, hãy ngậm nó và thầm gọi tên tôi, tôi có thể cảm ứng được và dịch chuyển trực tiếp qua ngọn lửa trên núm vú để giúp đỡ." Sắp tới hắn sẽ đi Backlund, nghĩ đến thực lực của Klein quá yếu, ngộ nhỡ gặp một Danh sách 8 thôi cũng đủ khiến cậu mất mạng.

Hắn thấy trước khi đi nên trang bị một lớp bảo hiểm thì hơn.

Vừa hay hai ngày nay nghiên cứu của hắn có chút thu hoạch, có thể miễn cưỡng luyện chế ra một pháp khí tạm ổn.

Như vậy, những kẻ dưới Danh sách 6 thì Klein tự giải quyết

được, không cần làm phiền hắn.

Còn khả năng Klein gặp phải kẻ địch từ Danh sách 6 trở lên là cực thấp, nếu thực sự gặp phải, hắn sẽ thân chinh tới một chuyến.

Nếu đến mức không kịp lấy núm vú ra cầu cứu thì chỉ có thể nói Klein quá đen đủi, hắn cũng không thể túc trực bên cạnh Klein mãi được.

Đợi đến khi hắn có thể vận dụng nhiều sức mạnh hơn, hoặc đẳng cấp danh sách ở thế giới này thăng tiến vượt bậc, hắn sẽ thu hồi không gian sương xám này.

Tất nhiên cái núm vú giả này chỉ là tạm thời, sau này khi sức mạnh hồi phục, hắn sẽ chế tạo pháp khí mạnh hơn để Klein phòng thân.

"Tam Muội Chân Hỏa!" Klein nhìn núm vú giả trong tay, mắt sáng như sao, lòng thầm cảm thán: "Đồng hương ơi, cái đùi này của anh thật là to quá, thật là thơm quá đi!" Chỉ riêng việc gây sát thương được cho Danh sách 6 đã rất lợi hại rồi, quan trọng nhất là còn có thể triệu hồi George đến cứu viện.

George là cao thủ có thể đập cho hai chấp sự cao cấp Danh sách 4 ra bã kia mà.

Chỉ cần không đụng phải Thiên sứ từ Danh sách 3 trở lên, có cái núm vú này, tính mạng cậu cơ bản đã được bảo đảm.

"Vậy tác dụng phụ của nó là gì?" "Không có tác dụng phụ, chỉ cần năng lượng linh tính của cậu chưa cạn, cậu có thể phun hỏa liên tục." George xua tay.

Mọi vật phẩm thần kỳ ở thế giới này, trừ các bùa chú ra, cơ bản đều có tác dụng phụ, vật phẩm càng mạnh thì tác dụng phụ càng đáng sợ.

Vì vậy khi sử dụng đều phải cực kỳ cẩn thận, cố gắng né tránh

hoặc giảm thiểu tác dụng phụ, hoặc học cách lợi dụng ngược lại tác dụng phụ để đạt được mục đích.

Về mặt này các giáo hội rất có kinh nghiệm khi sử dụng vật phẩm phong ấn.

Nhưng cái núm vú này thì khác, nó được chế tác chủ yếu bằng phương pháp luyện khí của thế giới khác, chỉ chuyển đổi một chút theo hệ thống sức mạnh thế giới này nên hoàn toàn không có tác dụng phụ.

"Vậy mà không có tác dụng phụ luôn." Klein đánh giá món đồ này cao thêm vài bậc.

Đối với cậu, ngoại trừ việc hình dáng là núm vú giả và khi dùng phải ngậm vào miệng hơi xấu hổ một chút, thì món đồ này quá hoàn hảo.

Nhưng cậu cũng không phải hạng người mặt mỏng, xấu hổ một chút còn hơn là mất mạng.

Thực ra cậu không biết, George có thể dùng bất cứ thứ gì để luyện pháp khí, chỉ là lúc nảy ra ý tưởng thì bên cạnh có sẵn cái núm vú giả cha mẹ mới mua, hắn lại chẳng muốn dùng thứ đó nên tiện tay mang ra luyện luôn.

Đưa núm vú cho Klein xong, George cũng rời sương xám, về nhà tiếp tục nghiên cứu.

Klein thì thầm hạ quyết tâm: "Không thể trì hoãn thêm nữa, ma dược đã tiêu hóa xong rồi, phải báo cáo với đội trưởng để tìm cách nhanh chóng thăng lên Danh sách 8 thôi.

George có thể giúp mình nhất thời chứ không thể giúp mãi được, vẫn phải dựa vào bản thân là chính." Hai ngày sau, George cùng vợ chồng Barton – những người đang tràn đầy hy vọng về một tương lai

tốt đẹp – bước lên chuyến tàu hơi nước hướng về Backlund.

Cũng khó trách vợ chồng Barton lại thấy tương lai tươi sáng như vậy.

Ngay ngày hôm qua, tòa thị chính Backlund đã gửi thư thông báo về chức vụ mới của Jack, cũng như nội dung công việc và đãi ngộ tương ứng.

Bình thường thì việc thăng chuyển của Jack chỉ là ngang cấp, chức vụ tương đương, chỉ vì ở thủ đô nên lương lậu sẽ khá hơn một chút.

Tuy nhiên, tòa thị chính Backlund lại đánh giá năng lực công tác của Jack rất xuất sắc nên đã phá lệ thăng cho ông một cấp.

Từ một nhân viên bình thường ở tòa thị chính, Jack đã trở thành một cán bộ có thực quyền, địa vị xã hội tăng vọt.

Nếu ví von theo hệ thống hiện đại, thì từ một cảnh sát viên bình thường bỗng chốc trở thành trưởng đồn công an.

Công việc chỉ cần ngồi văn phòng ký giấy tờ, họp hành, mà lương lại tăng gấp mười mấy lần.

Thêm vào đó, hai căn nhà bán đi không những không mất giá mà còn tăng giá nhờ vị trí tốt, hai vợ chồng giờ đây có đủ tiền để mua nhà ở Backlund.

Một cảnh sát huyện lẻ đột nhiên được điều lên Bắc Kinh làm trưởng đồn, lại còn mua được nhà ở đó, hỏi sao không tràn đầy hy vọng.

Tất nhiên, tất cả những điều này đều là nhờ George, vì sau khi hai vị chấp sự cao cấp quay về, cấp cao của giáo hội đã đích thân nhờ hoàng thất gửi lệnh điều động đến tòa thị chính.

Tàu hơi nước không ngừng tiến về phía trước, từ sáng đến tối

cuối cùng cũng tới được Backlund.

Là thủ đô của vương quốc Loen với dân số hơn năm triệu người, đây là thành phố phồn hoa nhất lục địa Bắc, thành phố Tingen hoàn toàn không thể so bì được.

Nhược điểm duy nhất là không khí không tốt, đâu đâu cũng thấy sương mù màu vàng nhạt, tầm nhìn cực kém.

"Pạch!" George đang được Crius bế trong lòng chợt búng tay một cái trong tã lót, gã móc túi đang thò tay vào túi áo của Jack bỗng dưng bị bốc cháy.

Băng qua đám người đông đúc, cả gia đình đã tới cửa ra của nhà ga.

"Jack, Jack, ở đây!" "Ồ, chú Hyde, cảm ơn chú đã dành thời gian tới đón gia đình cháu!" "Ha ha ha, cha cháu là bạn tốt nhất của chú, hồi nhỏ cháu còn ngồi trên cổ chú mà tè bậy nữa kìa, khách sáo với chú làm gì!" Một cụ già ăn mặc chỉnh tề, đầu tóc chải chuốt tỉ mỉ, cười nói rồi ôm chầm lấy Jack.

George qua lời kể của cha mẹ biết được vị Hyde này từng là đồng nghiệp của cha Jack khi còn làm việc ở phủ Bá tước, hiện giờ ông là quản gia của phủ.

Trước kia Jack muốn đầu tư kiếm tiền rồi nhờ quan hệ điều đến Backlund chính là muốn nhờ cậy chú Hyde này.

Chỉ có điều cha của Jack đã qua đời từ lâu, mối quan hệ này dù vẫn còn nhưng không còn khăng khít như trước, không có tiền thì chắc chắn việc chẳng thành.

Giờ đây Hyde nhiệt tình với Jack như vậy, tình nghĩa chiếm một phần, nhưng quan trọng hơn là chức vụ hiện tại của Jack ở tòa thị chính.

Hiện giờ ông giúp Jack đứng chân ở Backlund, tương lai nếu cần, Jack cũng có thể giúp lại ông.

Nếu Jack chỉ là một đứa con của người bạn cũ đến Backlund cầu thực, ông sẽ giúp, nhưng chắc chắn không nhiệt tình đến thế này, cùng lắm chỉ để con trai mình đi đón rồi tìm đại một công việc tàm tạm là xong.

Ngồi trên xe ngựa do Hyde chuẩn bị, cả gia đình đến căn nhà thuê mà Hyde đã giúp đặt trước, coi như tạm thời ổn định.

Tiếp theo sẽ là nhờ sự giúp đỡ của Hyde để tìm mua một căn biệt thự phù hợp, thuê một quản gia và vài người hầu.

Với thu nhập hiện tại của Jack, dù mua nhà mới có tiêu hết tiền tích cóp thì ông vẫn hoàn toàn chi trả được lương cho quản gia và người hầu.

Như vậy mới đúng với địa vị hiện tại của ông.

Năm ngày sau, lại tới thứ Tư.

Chương 669

Với sự giúp đỡ của Hyde – một quản gia phủ Bá tước đã sống ở Backlund năm mươi năm và có vô số mối quan hệ – vợ chồng Barton đã thuận lợi mua được một căn biệt thự khá ổn ở phố Besthill, quận Bắc.

Biệt thự có hai tầng, hơn mười phòng, có chuồng ngựa, phòng cho người hầu và một khu vườn nhỏ.

Đồ đạc và dụng cụ hơi cũ nhưng vẫn coi là tươm tất.

Giá trị thực tế của căn biệt thự này là 30.000 bảng, với số tiền tích cóp hơn 10.000 bảng, ban đầu vợ chồng Barton không định mua vì phải vay ngân hàng.

Với công việc của Jack, việc vay vốn chắc chắn không thành vấn đề, nhưng áp lực cuộc sống sau này sẽ rất lớn.

Dù lương của Jack tăng gấp mười mấy lần, nhưng để duy trì thể diện, việc thuê quản gia và người hầu là một khoản chi lớn.

Nuôi con cũng tốn kém.

Để mưu cầu phát triển, việc duy trì quan hệ với lãnh đạo, đồng nghiệp và hàng xóm cũng cần tiền.

Cộng thêm nợ mua nhà, cuộc sống sẽ khá chật vật.

Tuy nhiên, đúng lúc vợ chồng Barton định bỏ cuộc để tìm chỗ khác, chủ nhà vì cần bán gấp nên đột ngột hạ giá từ 30.000 xuống còn 10.000 bảng.

Thế là vợ chồng Barton đã cực kỳ may mắn mua được căn nhà này.

Chỉ có George biết rõ chẳng có chuyện chủ nhà cần tiền gấp gì cả, chắc chắn là Giáo hội Nữ thần Đêm tối đã ra tay.

Bởi vì vị trí biệt thự số 9 phố Besthill cách nhà thờ Saint Samuel – trụ sở của Giáo hội Nữ thần – chưa đầy một trăm mét.

Giúp vợ chồng Barton giảm được 20.000 bảng là để bày tỏ thiện chí, nhưng để họ ở gần nhà thờ như vậy, rõ ràng giáo hội vẫn có sự dè chừng đối với hắn, muốn giám sát ở cự ly gần.

Cũng có thể là để tiện lôi kéo.

Buổi sáng, người hầu đánh xe ngựa đưa Jack tới tòa thị chính làm việc.

Vì lệnh thăng chức của Jack là do hoàng thất trực tiếp hạ xuống, nên người ở tòa thị chính đều cho rằng Jack có 'ô dù' phía trên, đối xử với người mới từ địa phương lên này vô cùng thân thiện.

Công việc của Jack rất thuận lợi, ngày nào ông cũng hăng hái đi làm.

Còn Crius thì vừa bế George đi dạo thủ đô, vừa tạo mối quan hệ tốt với hàng xóm láng giềng, chuẩn bị cho bữa tiệc đầu tiên tại thủ đô, cuộc sống cũng rất sung túc.

George vẫn như thường lệ tiến hành nghiên cứu mỗi ngày, tiện thể giúp Giáo hội Nữ thần và Giáo hội Phong bạo mỗi bên cứu được hai Phi phàm giả danh sách thấp mất kiểm soát.

Ba giờ chiều, hội Tarot khai mạc như thường lệ.

Tiểu thư Chính Nghĩa đã lấy được công thức liều thuốc 'Người Đọc Tâm' từ Mặt Trời, còn Người Treo Cổ mang đến thông tin chi tiết hơn về Qilangos.

Qilangos thâm nhập vào Backlund là để thực hiện một nhiệm vụ,

hắn sẽ ẩn mình một thời gian để gây ra một vụ án chấn động.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn sẽ nhận được một vật phẩm giúp hắn nhanh chóng thăng lên cấp bậc cao.

Đồng thời, Người Treo Cổ cũng kể chi tiết về thói quen sinh hoạt và tính cách của Qilangos, rõ ràng hắn rất am hiểu về tên này.

Sau một hồi thảo luận, tiểu thư Chính Nghĩa chịu trách nhiệm truy tìm tung tích của Qilangos, khi tìm được sẽ báo ngay cho George tới giải quyết.

Sau khi hội Tarot kết thúc, George xem qua mấy trang nhật ký của Roselle từ tay Klein, lại có thêm vài thông tin hữu ích.

"Chuyện về Thánh huy Mặt Trời biến dị thế nào rồi?" Xem xong nhật ký, George hỏi Klein.

Việc thông qua bói toán Thánh huy để 'vặt lông' Vĩnh Hằng Liệt Dương hiện là cách nhanh nhất và an toàn nhất để thu được lượng lớn kiến thức cao cấp.

Klein giơ hai ngón tay: "Sắp được rồi, nhanh thì hai ngày nữa tôi sẽ có cơ hội xin sử dụng Thánh huy đó lần nữa." Cậu đã nhờ ngài Azik tạo ra sự kiện linh dị, nếu không có gì bất ngờ, hai ngày nữa cậu sẽ mượn cớ đó để xin dùng vật phẩm phong ấn 3-0782.

Thực tế đúng là không có bất ngờ nào.

Chiều hai ngày sau, trong lúc xử lý sự kiện linh dị cùng hai đồng đội, Klein đã tranh thủ đưa Thánh huy Mặt Trời biến dị vào không gian sương xám và gọi George tới.

"Sức mạnh ẩn chứa trong này quả thực không yếu." George nhận lấy Thánh huy, cảm nhận lực lượng thanh tẩy thuộc về Mặt Trời và sức mạnh tinh thần không ngừng tỏa ra, khẽ gật đầu.

Sức mạnh trong cái thánh huy biến dị này không kém Danh sách 4 là bao.

Vị chấp sự cao cấp của Giáo hội Phong bạo lần trước cũng chỉ có mức sức mạnh tương đương thế này.

"Bản chất nguồn gốc sức mạnh của vật phẩm này!" Hắn không làm giống Klein là bói toán nguồn gốc của thánh huy trước rồi mới bói tới giọt chất lỏng vàng kim, mà hắn trực tiếp bói toán bản chất sức mạnh của nó.

Nếu sức mạnh này thực sự đến từ Vĩnh Hằng Liệt Dương, thì có thể kết nối trực tiếp tới bản thể của ông ta.

Nắm chặt thánh huy, George tiến vào trạng thái thiền định.

Ngay lập tức, một vầng mặt trời vàng kim rực rỡ hiện ra trong thế giới nội tâm của hắn.

Cùng với sự xuất hiện của mặt trời, vô số kiến thức liên quan đến con đường Mặt Trời ùa vào não bộ.

"Hừ!" Ngay khi hắn vừa có được công thức liều thuốc Danh sách 4 'Kẻ Không Ánh Sáng' (Unshadowed), một tiếng hừ lạnh vang lên từ phía mặt trời.

Ngay sau đó, thần lực thuộc về Mặt Trời xuyên qua sương xám, dù đã bị suy yếu nhiều tầng vẫn thiêu đốt về phía George.

So với lần trước Klein bị thiêu cho sống dở chết dở, George đối mặt với thần lực đã bị suy yếu này chẳng hề có phản ứng gì.

Hắn tiếp tục nghi thức bói toán, lấy thêm kiến thức từ mặt trời.

Công thức của Danh sách 3 'Người Hướng Dẫn Công Lý' (Justice Mentor), Danh sách 2 'Kẻ Soi Sáng' (Light Seeker) và Danh sách 1 'Thiên Sứ Thuần Khiết' (Purity Angel), cùng năng lực của các danh

sách lần lượt hiện ra trong đầu hắn.

Đáng tiếc, ngay khi hắn sắp có được công thức Danh sách 0 'Mặt Trời' và các năng lực liên quan, cuộc bói toán đã bị cưỡng ép cắt đứt.

Vầng mặt trời vàng kim bỗng chốc hóa thành một thanh niên tuấn tú, rạng rỡ, tràn đầy sức sống, khoác trên mình chiếc áo choàng trắng thuần, mái tóc ngắn là những ngọn lửa vàng rực rỡ.

Thanh niên đó một tay cầm sách, một tay nâng quả cầu ánh sáng, nộ thị George: "Đồ to gan, dám dòm ngó bản thần, hãy nhận thần phạt đi!" Một luồng sức mạnh khủng khiếp gấp trăm lần lúc nãy bùng phát từ cơ thể thanh niên, nương theo sợi dây liên kết lao thẳng tới George.

Mấy hôm trước có một tên 'Bói toán gia' gan to bằng trời dám dòm ngó ông ta, đã bị ông ta phản kích bản năng xóa sổ chút sức mạnh đó rồi.

Không ngờ mấy ngày sau lại có thêm một tên nữa.

Lần này ông ta tưởng cũng sẽ dễ dàng xóa sổ đối thủ, nhưng không ngờ sau đòn tấn công, cuộc bói toán vẫn không dừng lại.

Điều đó chứng tỏ đối thủ có thực lực không yếu, chống đỡ được đòn phản kích bản năng của ông ta.

Với kẻ dám mạo phạm mình, sao ông ta có thể bỏ qua, liền lập tức điều động thêm sức mạnh lao theo dấu vết bói toán.

Trừ khi đối thủ là Danh sách 0, nếu không dính đòn này chắc chắn phải chết.

"Tính khí nóng nảy thật!" Cảm nhận được sự thiêu đốt mạnh hơn gấp bội, George phất tay một cái dập tắt ngọn lửa, đồng thời tạm dừng bói toán.

Nếu ở ngoài sương xám mà bị Vĩnh Hằng Liệt Dương đánh cho

một phát như vậy, hắn không dùng năng lượng mà chỉ dựa vào nhục thân và linh hồn để kháng cự thì quả thực có chút nguy hiểm.

Nhưng ở trong không gian sương xám này, sức mạnh đã bị suy yếu 99%, tự nhiên chẳng còn đe dọa gì nữa.

Chương 670

Nhưng đó là hắn, chứ đừng nói là Klein, ngay cả Danh sách 2 hay 3 nếu ở trong sương xám này mà chịu một đòn nghiêm túc đã bị suy yếu 99% của Vĩnh Hằng Liệt Dương thì cũng cầm chắc cái chết.

Nếu hắn tiếp tục thì thực ra vẫn có thể vặt thêm được ít kiến thức nữa.

Nhưng hắn đã quả đoạn từ bỏ.

Bởi vì Vĩnh Hằng Liệt Dương rõ ràng đã chú ý tới nơi này, nếu đòn vừa rồi mà hắn vẫn tiếp tục dòm ngó, ông ta sẽ biết hắn chưa chết.

Đến lúc đó có khi ông ta lại từ Thần quốc giáng lâm xuống để xem rốt cuộc là chuyện gì.

Nếu Vĩnh Hằng Liệt Dương giáng lâm xuống Tingen, xác suất cao là sẽ phát hiện ra sự hiện diện của không gian sương xám, cho dù bản thể không xuống được mà phái một Thiên sứ Danh sách 2 tới thì cũng rất phiền phức.

"George, cậu không sao chứ?" Thấy George mở mắt, Klein thở phào nhẹ nhõm.

Những ngọn lửa vừa rồi bốc lên trên người George, dù cậu đã trốn vào góc sương xám vẫn cảm thấy linh hồn mình bị thiêu đến khó chịu.

Có thể tưởng tượng đòn phản kích của Vĩnh Hằng Liệt Dương khủng khiếp đến mức nào.

"Không sao, tiếc là ông ta phản ứng hơi nhanh, nếu không là lấy được công thức Danh sách 0 rồi." George cười xua tay, thuật lại công thức từ Danh sách 3 đến Danh sách 1 cùng các kiến thức liên quan cho

Klein nghe.

Cũng may Vĩnh Hằng Liệt Dương là Chính Thần, chứ nếu lần này hắn bói toán một tên Tà Thần thì chắc chắn phải 'vặt lông' cho đến cùng mới thôi.

Tà Thần ngoài việc nương theo bói toán để gây chút thương hại thì không thể giáng lâm bản thể được.

Chỉ cần chịu đựng được thương hại thì muốn vặt bao nhiêu kiến thức chẳng được.

"Thời gian sắp hết rồi, tôi phải quay về thôi không đồng đội sẽ phát hiện ra mất." Ghi nhớ lại những gì George vừa kể về công thức, nghi thức và năng lực của các danh sách cao con đường Mặt Trời, Klein cũng kết thúc buổi gặp mặt.

Còn George sau khi linh hồn trở lại cơ thể, dựa vào những kiến thức huyền bí về Mặt Trời vừa lấy được từ Vĩnh Hằng Liệt Dương, bắt đầu nghiên cứu cách chuyển đổi các ma pháp tương tự.

Ví dụ các ma pháp hệ quang của Fairy Tail như siêu ma pháp 'Tiên Tử Chi Diệu' (Fairy Glitter), hay lá bài 'The Light' của Clow, v.v.

Có kiến thức tương ứng từ hệ thống sức mạnh của thế giới này làm nền tảng, hắn có thể nghiên cứu chuyển đổi các quy tắc ma pháp từ thế giới khác nhanh hơn nhiều.

Giống như việc trước đây hắn có được năng lực lửa của Magecraft, nắm rõ kiến thức liên quan nên có thể dễ dàng chuyển hóa ra các loại ma pháp lửa vậy.

Nếu hắn có được kiến thức huyền bí của con đường 'Bạo Quân' (Tyrant) thì các phép thuật liên quan đến sấm sét, gió và nước cũng sẽ sớm được hắn chuyển hóa thành công.

Nhưng không có cũng chẳng sao, chỉ là chuyển hóa không nhanh

bằng thôi, tốn thêm chút thời gian là được.

“Đợi chuyển hóa xong thuật phong ấn, phong ấn cái thai trong bụng Megose, chắc là có thể bói toán ra được khối kiến thức huyền bí từ cái thai đó.” Cầu được ước thấy.

Một tuần sau, George thực sự có cơ hội tiếp xúc với Tà Thần để 'vặt lông'.

Tuy nhiên không phải thông qua cái thai của Megose, mà là thông qua một Kẻ gác đêm có tinh thần hơi bất ổn – lão Neil.

“Lão Neil mất kiểm soát rồi?” Trên không gian sương xám, George nhận được tin tức từ Klein.

Vẻ mặt Klein rất đau buồn: “Khi còn trẻ lão Neil từng có một vị hôn thê là Sarah Smith, nhưng cô ấy đột ngột lâm trọng bệnh khó cứu chữa.

Ông ấy đã mạo hiểm tiết lộ bí mật Phi phàm giả để thử dùng nghi thức ma pháp cứu cô ấy nhưng vẫn không thành công.

Giờ đây vì nghe phải những lời thì thầm và dụ dỗ của 'Ẩn Nặc Hiền Giả', ông ấy đã định dùng phương thức 'Luyện thành sinh mệnh' để hồi sinh cô ấy, cuối cùng mất kiểm soát biến thành quái vật.

Tôi và đội trưởng đã dùng vật phẩm phong ấn để tạm thời khống chế ông ấy, nhốt trong tầng hầm của căn cứ Kẻ gác đêm.” “Quả là một người si tình.” George cảm thán một câu.

“Yên tâm đi, chỉ cần người chưa chết, tôi có thể giúp ông ấy khôi phục lại.” Theo quan điểm của hắn, dù là tình thân, tình bạn hay tình yêu đều sẽ dần phai nhạt theo thời gian.

Sau mấy chục năm vẫn không quên được người mình yêu, quả thực cũng đủ si tình.

“Vậy thì tốt quá.” Klein nghe vậy thở phào nhẹ nhõm.

Lão Neil là đồng nghiệp thân thiết nhất của cậu trong đội Kẻ gác đêm, đã dạy cậu rất nhiều kiến thức huyền bí, có thể coi là nửa người thầy của cậu.

Vì vậy cậu thực sự không muốn lão Neil xảy ra chuyện.

“Đội trưởng đã đánh điện báo cho Thánh đường, chắc phía bên đó sẽ sớm tìm cậu thôi.” “Được, các cậu cứ khống chế tốt lão Neil, sáng sớm mai tôi sẽ tới nơi.” George gật đầu rồi rời không gian sương xám.

Quả nhiên không lâu sau, phía nhà thờ đã có người tới tìm.

Vẫn là người quen cũ, vị chấp sự cao cấp có danh hiệu 'Kiếm của Nữ thần' – Clay Cesare.

Thực ra cũng bình thường, nhà thờ cách nhà hắn chưa đầy trăm mét, nhận được điện báo là tới ngay.

Việc cử Clay tới là vì ông ta khá thân với George.

Lần trước tới Tingen giải cứu một Kẻ gác đêm mất kiểm soát cũng chính là Clay tới tìm hắn.

“Thăng cấp thành công rồi à?” George nhận ra năng lượng linh tính trong người Clay tăng vọt, liền từ giường cũi ngồi dậy hỏi.

Lúc từ Tingen về, Clay có nói là đang chuẩn bị dùng ma dược để lên Danh sách 4.

“Thành công rồi.” Clay mỉm cười gật đầu.

George cũng cười: “Chúc mừng, chúc mừng.

Lần này tìm tôi có việc gì thế?” “Lão Neil ở Tingen mất kiểm soát rồi, muốn mời cậu cùng tôi tới đó một chuyến.” Clay nhanh chóng giải thích ý định.

“Lão Neil à, hèn chi lúc trước tôi đã thấy tinh thần ông ấy có chút vấn đề, không ngờ lại mất kiểm soát thật.” George giả vờ như vừa mới biết chuyện.

Sau đó cả hai nhanh chóng rời đi bằng xe ngựa để tới nhà ga.

Còn về phía gia đình, với năng lực của các Kẻ gác đêm, việc lừa cha mẹ hắn một hai ngày là chuyện quá đơn giản.

Cha mẹ hắn tuyệt đối sẽ không phát hiện ra hắn biến mất.

Trên chuyến tàu hơi nước, trong một toa riêng, George đang trò chuyện cùng Clay.

Là một trong chín vị chấp sự của giáo hội, Clay tất nhiên biết rất nhiều thông tin bí mật và khối lượng kiến thức huyền bí khổng lồ.

Mỗi lần trò chuyện với ông, George đều thu hoạch được không ít.

Chuyến tàu đi và về lần trước hắn cũng đã moi ra được khối thông tin hữu ích.

“Lão Neil hình như thuộc con đường 'Kẻ Dòm Ngó Bí Ẩn', nghe nói Phi phàm giả con đường này rất dễ mất kiểm soát phải không?” “Nói vậy cũng không sai, bởi vì Phi phàm giả con đường này sẽ bị tri thức truy đuổi, bị tri thức cưỡng ép nhồi nhét vào đầu.” Clay gật đầu.

“Bị tri thức truy đuổi sao?” George lộ vẻ thắc mắc.

Clay giải thích: “Con đường này, hay chính xác hơn phải gọi là con đường 'Ẩn Sĩ', vốn thuộc về một tổ chức cổ xưa từ thế kỷ thứ tư gọi là Hội Tu Khổ Ma Tư.

Họ tín ngưỡng một vị thần phi nhân cách gọi là 'Ẩn Nặc Hiền Giả'.

Thời kỳ đầu Hội Tu Khổ Ma Tư là một tổ chức rất được tôn trọng, quan hệ với chúng ta rất tốt, cũng là một trong số ít các tổ chức

Phi phàm giả được giáo hội thừa nhận.

Chương 671

Các thành viên dùng việc tu khổ hạnh để chống lại sự mất kiểm soát, hóa giải ảnh hưởng của ma dược dư thừa, nghiêm túc giữ bí mật, kiên trì đạo đức và giới luật.

Họ tin rằng con người sau khi chết sẽ không ngừng chuyển kiếp, họ kiên trì theo đuổi tri thức và giữ bí mật tuyệt đối.

Phàm là người nhập hội, sau khi trở thành 'Kẻ Dòm Ngó Bí Ẩn' đều phải cấm túc năm năm, học cách im lặng để tu hành và tăng cường sự tập trung.

Châm ngôn của họ là: 'Làm những gì mình muốn, nhưng đừng gây hại'.

Các thành viên đều tin rằng vạn vật đều là những con số và luôn theo đuổi bản thân tri thức.

Nhưng rồi một ngày nọ, vị Ẩn Nặc Hiền Giả mà họ tín ngưỡng đã bị một vị tà thần ô nhiễm, biến thành một tà thần mang nhân cách.

Ông ta bắt đầu truy đuổi mỗi thành viên của Hội Tu Khổ Ma Tư, mỗi Phi phàm giả con đường Ẩn Sĩ, cưỡng ép nhồi nhét vô số kiến thức huyền bí vào não họ.

Hoặc là dùng nghị lực để chống chọi, nếu không chống nổi sẽ bị Ẩn Nặc Hiền Giả cải tạo, từ đó mất kiểm soát biến thành quái vật.” Ông tiết lộ những điều này một phần là để George hiểu rõ hơn nhằm trị liệu cho Kẻ gác đêm bị mất kiểm soát, mặt khác cũng là để đáp lại thiện chí của George.

George trị liệu cho các thành viên giáo hội chỉ lấy 150 bảng, lại còn chủ động trả lại đặc tính phi phàm, có thể nói là vô cùng thành ý.

Vì vậy ông cũng sẵn lòng bổ túc kiến thức cho vị 'nhỏ tuổi' có thực lực mạnh mẽ nhưng lại thiếu kiến thức cơ bản về giới Phi phàm giả này.

“Tri thức truy đuổi con người sao?

Lại có chuyện tốt thế này?” George nghe vậy mắt sáng rực lên.

Đối với các Phi phàm giả bình thường, việc bị một vị thần cưỡng ép nhồi nhét kiến thức chắc chắn là cực hình đau đớn vô cùng, nhưng đối với hắn thì hoàn toàn không thành vấn đề.

Nếu biết sớm, hắn đã chọn con đường Ẩn Sĩ để có thể vặt sạch lông của Ẩn Nặc Hiền Giả rồi.

Nhưng giờ vẫn chưa muộn, lát nữa khi tách đặc tính phi phàm của lão Neil ra, hắn sẽ thông qua phần bị ô nhiễm đó để bói toán về Ẩn Nặc Hiền Giả.

Làm vậy tuy không vặt trụi được ông ta nhưng cũng thu được khối kiến thức huyền bí.

Càng có nhiều kiến thức, hắn càng nhanh chóng chuyển hóa được ma pháp từ các thế giới khác.

Sáng sớm hôm sau, hai người tới công ty bảo an Blackthorn ở Tingen, đây chính là trụ sở của Kẻ gác đêm địa phương.

Dưới sự tiếp đón của đội trưởng Dunn Smith, cả hai đi xuống tầng hầm nơi giam giữ lão Neil.

Lúc này lão Neil đã biến thành một khối chất lỏng màu máu kinh tởm, dính nhớp, mọc đầy lông đen ngắn dày đặc.

Cái đầu bạc trắng của ông nối liền với khối chất lỏng đó, trên trán và má mọc ra thêm một đôi mắt lạnh lùng, không có lông mi.

“Chúng tôi đã sử dụng vật phẩm phong ấn 3-0611 cho lão Neil.”

Dunn nhìn lão Neil lúc này, mắt đầy đau xót.

Lão Neil là người đồng đội gắn bó lâu nhất với ông trong đội, những người khác đều đã chết hoặc mất kiểm soát trong các nhiệm vụ những năm qua.

Thật may là có George, nếu không ông lại phải mất đi một người đồng đội như người thân nữa.

Kẻ gác đêm là những người bảo vệ, nhưng cũng là một nhóm người đáng thương luôn phải đối mặt với nguy hiểm và điên cuồng.

“Vật phẩm 3-0611 chính là 'Sợi tóc An tĩnh' sao?” Clay nghe vậy thì hiểu ra.

Ông nhớ vật phẩm này là đặc tính phi phàm của một người đồng nghiệp Danh sách 6 sau khi chết bám vào sợi tóc mà thành.

Đa phần vật phẩm phong ấn thực chất là sản vật kết hợp giữa đặc tính Phi phàm giả và một thứ gì đó sau khi họ chết, hiệu quả liên quan đến năng lực của Phi phàm giả đó.

Người đồng nghiệp này sinh thời là một 'Người An Hồn', nên năng lực của sợi tóc là khiến người tiếp xúc mất hết dục vọng và cảm xúc, chỉ đứng yên một chỗ.

Nó có tác dụng lên tới Danh sách 5.

Tác dụng phụ là cứ cách hai tiếng phải bỏ ra một lần, nếu không sẽ vĩnh viễn mất đi dục vọng và cảm xúc, trở nên 'an tĩnh' mãi mãi.

“Mọi người ra ngoài hết đi, giao cho tôi là được.” George lấy lý do không quen có người nhìn khi làm việc để đuổi mọi người ra khỏi phòng giam.

Sau khi mọi người đã đi hết, hắn nhanh chóng trị liệu cho lão Neil, tách phần đặc tính phi phàm bị Ẩn Nặc Hiền Giả ô nhiễm ra.

Vì thời gian qua năng lượng linh tính hắn chuyển hóa được đã tăng thêm không ít, nên chỉ mất chưa đầy ba giây hắn đã hoàn thành.

Đặc tính phi phàm được tách ra, linh hồn được thanh tẩy, lão Neil từ quái vật đã trở lại hình dáng bình thường của một cụ già.

Tuy nhiên do ảnh hưởng của 'Sợi tóc An tĩnh', ông vẫn chưa tỉnh lại.

Tận dụng lúc này, George bắt đầu bói toán về đặc tính phi phàm của lão Neil.

Lần này hắn không vào không gian sương xám của Klein để bói.

Bởi vì sương xám sẽ chặn đứng phần lớn sức mạnh của Ẩn Nặc Hiền Giả, đồng nghĩa với việc chặn đứng phần lớn tri thức được nhồi nhét.

"Nguồn gốc ô nhiễm lão Neil!" Nhắm mắt vào trạng thái thiền định, trong lòng George lập tức hiện lên một luồng sáng đặc biệt.

Luồng sáng đó dường như được tạo thành từ vô số thông tin tạp loạn, di chuyển như một dòng thác hư ảo.

Đó chính là hiện thân tri thức huyền bí của thế giới này, Ẩn Nặc Hiền Giả đã bị ô nhiễm và mang nhân cách.

Khi nhận ra cuộc bói toán của George, dòng thác ánh sáng đó lập tức nương theo sợi dây liên kết lao thẳng vào não bộ của hắn.

Vô số kiến thức thần bí nổ tung trong tâm trí George như thuốc nổ.

Nếu là một Phi phàm giả danh sách thấp bình thường, có lẽ ngay lập tức đã mất kiểm soát biến thành quái vật vì không chịu nổi lượng kiến thức này.

Ngay cả các cường giả danh sách cao cũng khó mà chống đỡ được lâu.

Bởi hiện tại George tương đương với việc đang trực thị Thần linh, trực thị Ẩn Nặc Hiền Giả.

Chuyện này còn đáng sợ hơn nhiều so với việc các Phi phàm giả con đường Ẩn Sĩ thỉnh thoảng bị tri thức truy đuổi.

Tuy nhiên, điều này đúng như mong muốn của George.

Đối mặt với dòng thác tri thức của Ẩn Nặc Hiền Giả, George giữ vững linh hồn, không hề bị ảnh hưởng, bắt đầu hấp thụ và ghi nhớ lượng kiến thức này như nắng hạn gặp mưa rào.

Linh hồn phân thân của hắn dù không dung hợp cũng mạnh hơn Ẩn Nặc Hiền Giả không ít, chút xung kích từ bói toán này chẳng thấm vào đâu.

"Tới đi, để cơn bão tri thức tới mạnh mẽ hơn nữa đi!" George thầm nhủ, không ngừng tiếp nhận sự truy đuổi của tri thức.

Thể Tinh Thần, Thể Tinh Linh, Thể Ether, Thể Tâm Trí, Linh Tính, Linh Cảm, Linh Thị, Thế Giới Tâm Linh, Vũ Trụ, Nghi thức Ma pháp, Triệu hồi Tín sứ, tiếng Hermes cổ, tiếng Fusak cổ, tiếng Tinh Linh, tiếng Khổng Lồ, tiếng Cự Long...

Vô số kiến thức huyền bí được George hấp thụ và ghi lại.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn có thể vặt sạch mọi kiến thức của Ẩn Nặc Hiền Giả.

Đáng tiếc, Ẩn Nặc Hiền Giả đã có nhân cách thì tất nhiên cũng có trí tuệ, trong thời gian ngắn có thể không chú ý, nhưng lâu dần chắc chắn sẽ phát hiện ra điều bất thường.

Quả nhiên, sau khi nhồi nhét liên tục mười mấy phút, nhận thấy phía bên này không những không kháng cự mà còn mở cửa đón nhận hoàn toàn mà chẳng hề hấn gì, ông ta lập tức thu hồi dòng thác tri thức.

Chương 672

Và dù cho George có khiêu khích hay bói toán thế nào, ông ta cũng không truyền thêm bất cứ kiến thức gì nữa.

Thậm chí ông ta còn dùng kiến thức của mình để cưỡng ép chặn đứng cuộc bói toán của George.

"Thôi vậy, đợi sau này thực lực đủ mạnh sẽ tìm tới tên này rồi nuốt chửng luôn.

Như vậy chắc là lấy được hết kiến thức huyền bí của thế giới này." Đối với hạng tà thần như Ẩn Nặc Hiền Giả, việc tiêu diệt và nuốt chửng chẳng khiến hắn bận tâm chút nào.

Nếu là bảy vị Chính Thần thì hắn còn phải cân nhắc một chút.

Chí ít các vị Chính Thần này dù mục đích là phát triển tín đồ để làm 'neo', nhưng họ thực sự đã duy trì sự ổn định cho thế giới, giúp người bình thường không bị các tà thần tàn sát.

Đúng rồi, ngay cả khi đã thành Chính Thần cũng có nguy cơ mất kiểm soát.

Vì vậy mới cần lượng lớn tín đồ làm 'neo' để giữ vững lý trí, tránh việc biến thành những sinh vật huyền thoại hỗn loạn mất trí.

Những kiến thức này chính là từ Ẩn Nặc Hiền Giả vừa rồi mà ra.

Tiếc là nếu Ẩn Nặc Hiền Giả không phản ứng nhanh, hắn đã có thể lấy thêm kiến thức cấp độ Chính Thần, thậm chí là thông tin về Đấng Sáng Tạo khởi nguyên.

Dù vậy, lần này cũng đã là một vụ mùa bội thu.

Chỉ cần nghiên cứu thấu đáo những kiến thức này, hắn cơ bản đã

có thể thi triển được hầu hết các ma pháp từ thế giới khác.

Đưa tay gỡ 'Sợi tóc An tĩnh' khỏi người lão Neil, bỏ qua hiệu ứng của nó, hắn đưa lão Neil vẫn còn đang ngơ ngác ra ngoài phòng giam.

“Xong rồi!” “Dunn, Klein, Leonard...

đã để mọi người lo lắng rồi.” Lão Neil tỉnh táo lại, nhìn mọi người mắt đỏ hoe, tự trách nói.

“Còn sống là tốt rồi, còn sống là tốt rồi.” Đội trưởng Dunn bước tới ôm chặt lão Neil.

Klein cũng thở phào nhẹ nhõm, Leonard đứng bên cạnh còn nói đùa một câu: “Để cứu chú, chúng cháu đã tốn mất 150 bảng đấy, sau này chú phải làm việc chăm chỉ mà trả nợ nhé.” Lão Neil dù không còn đặc tính phi phàm, trở thành người bình thường, vẫn có thể làm văn thư trong đội, dùng kinh nghiệm và kiến thức của mình giúp đào tạo người mới.

“Tên này quả nhiên có chút cổ quái.” Ánh mắt George quét qua Leonard – thành viên đội Kẻ gác đêm có vẻ ngoài điển trai và khí chất như thi sĩ – phát hiện ra điều dị thường.

Leonard là một thành viên của đội, đồng nghiệp của Klein, thuộc con đường 'Đêm tối' Danh sách 8 'Thi nhân Bóng đêm'.

Klein từng kể với hắn rằng đêm chiến đấu ở nhà kho, Leonard dường như nhận ra điểm khác lạ của cậu nhưng không vạch trần.

Vì bản thân Leonard cũng có kỳ ngộ và tự coi mình là nhân vật chính của thời đại.

Trước đây khi tiếp xúc hắn không thấy gì, cho tới vừa rồi khi đưa lão Neil ra, hắn thoáng cảm nhận được một sự thăm dò, mới phát hiện trong người Leonard dường như ẩn chứa một linh hồn thứ hai.

Linh hồn này ẩn nấp rất giỏi, nếu không phải vì tò mò trước việc hắn cứu được người mất kiểm soát mà thò ra thăm dò một chút, thì hắn nếu không dùng thần thức để rà soát chắc chắn cũng không phát hiện ra.

"Cái này có vẻ giống như ký sinh, nếu là ký sinh mà còn ẩn nấp được giỏi như vậy..." Dựa vào những kiến thức vừa lấy được từ Ẩn Nặc Hiền Giả, hắn đại khái đoán được con đường danh sách và thực lực của đối phương.

Trong hai mươi hai con đường Thứ tự, dường như chỉ có con đường Kẻ Trộm mới có năng lực ký sinh.

Khi Kẻ Trộm đạt đến Thứ tự 4 Kẻ Ký Sinh, là có thể ký sinh vào trong cơ thể một số phi phàm giả Thứ tự thấp để ẩn mình và hồi phục vết thương.

Nhưng dám ký sinh trong cơ thể phi phàm giả Giáo hội, mà ngay cả Claytash đã thăng cấp Thứ tự 4 cũng không hề phát hiện, phỏng chừng thực lực ít nhất phải từ Thứ tự 3 trở lên.

Rất có thể là Thứ tự 2 hoặc Thứ tự 1.

Cũng chính vì lẽ đó, hắn đã không lập tức vạch trần đối phương.

Không phải sợ đánh không lại, mà là hắn cảm thấy đối phương vẫn còn giá trị lợi dụng, không nhất thiết phải lập tức trở mặt.

Hiện tại vẫn chưa rõ tình hình cụ thể của đối phương, nếu là loại có thể hợp tác, nói không chừng hắn có thể có được không ít thông tin hữu ích từ miệng đối phương.

Giáo hội vẫn còn đề phòng hắn, rất nhiều thông tin cực kỳ quan trọng sẽ không nói cho hắn biết.

Sau khi hồi phục cho lão Neil, George và Claytash không lập tức rời Tingen trở về Backlund.

Bởi vì Claytash lần này đến Tingen, còn có một chuyện khác cần làm.

Đó là kiểm tra xem Klein đã tiêu hóa xong ma dược Thứ tự 9 chưa, đồng thời cấp cho cậu ấy ma dược Thứ tự 8 Hề Kịch Gia.

Hóa ra Klein vẫn luôn nghĩ rằng Giáo hội chỉ cần công thức và ma dược của con đường Đêm Tối, nhưng thực tế Giáo hội Nữ thần Đêm Tối còn đặc biệt thu thập ma dược và công thức của hai con đường Thứ tự khác.

Một là con đường Nhặt Xác, và một là con đường Nhà Tiên Tri.

Trong tầng lớp trung gian của Giáo hội có không ít cao thủ Nhặt Xác Thứ tự 6, Thứ tự 5.

Tuy các Nhà Tiên Tri hiện tại đều là Thứ tự thấp, nhưng Giáo hội có thể đã nắm giữ con đường ma dược Thứ tự cao của Nhà Tiên Tri.

Hơn nữa còn nuôi dưỡng tiên cá (mermaid) cần thiết để Nhà Tiên Tri thăng cấp Thứ tự 5.

Sinh vật truyền thuyết như tiên cá, ngoài Giáo hội Nữ thần Đêm Tối có nuôi dưỡng, thì chỉ có thể đi tìm trong biển sâu nguy hiểm.

Tất cả những điều này đều là Claytash cố ý hay vô ý tiết lộ khi trò chuyện với George.

George cũng hiểu tâm tư của Claytash, không ngoài việc muốn lợi dụng điều này để thu hút hắn gia nhập Giáo hội.

Tuy nhiên, George không bày tỏ gì về việc này.

Vì theo George, biển sâu nguy hiểm chỉ nguy hiểm đối với những phi phàm giả bình thường, còn đối với hắn thì hoàn toàn không có nguy hiểm.

Về công thức ma dược Thứ tự cao của Nhà Tiên Tri, hắn có thể

có được thông qua các phương thức khác.

Nếu không cần thiết, hắn không muốn gia nhập bất kỳ Giáo hội nào, để Chân Thần của Giáo hội có thể lúc nào cũng tập trung sự chú ý lên người hắn.

Sau khi kiểm tra Klein xong, Claytash và George hai người ngồi xe trở về Backlund.

"Về ma dược các Thứ tự tiếp theo của con đường Nhà Tiên Tri mà cậu muốn, chúng ta có hai điều kiện.

Thứ nhất là hỗ trợ Giáo hội tiêu diệt kẻ địch ở Thứ tự tương ứng.

Thứ hai là giúp Giáo hội cứu những Kẻ Gác Đêm mất kiểm soát." Trước khi George về nhà, Claytash đã thông báo cho George quyết định của Giáo hội về việc có cấp ma dược Nhà Tiên Tri cho George hay không.

Sau nhiều lần thăm dò, họ đã phát hiện George có thể sẽ không gia nhập Giáo hội trong thời gian ngắn.

Nhưng vì George đã nhiều lần giúp Giáo hội cứu những kẻ mất kiểm soát, có thiện ý rất lớn đối với Giáo hội, họ lại không muốn George thất vọng về Giáo hội.

Vì vậy, về việc George cầu mua ma dược các Thứ tự tiếp theo của Nhà Tiên Tri, họ quyết định đồng ý, nhưng không thể dùng tiền mua, mà phải giúp Giáo hội làm việc.

Ví dụ, hiện tại George cần ma dược Vô Diện Nhân Thứ tự 6, vậy thì giúp Giáo hội tiêu diệt một tà giáo đồ Thứ tự 6.

Hoặc tiêu diệt năm tà giáo đồ Thứ tự 7, mười tà giáo đồ Thứ tự 8, hai mươi tà giáo đồ Thứ tự 9.

Tương tự, cũng có thể đổi thành cứu những kẻ mất kiểm soát như

lão Neil.

Chương 673

Hai mươi Thứ tự 9, mười Thứ tự 8, năm Thứ tự 7 và một Thứ tự 6, đều có giá trị tương đương.

George hiện tại là Thứ tự 7, không thể cứu Thứ tự 6, nhưng nếu thực sự xuất hiện kẻ mất kiểm soát Thứ tự 6, họ sẽ trước tiên cung cấp ma dược Thứ tự 6 cho George, để hắn thăng cấp rồi mới cứu.

Kết quả cũng sẽ như nhau.

"Không thành vấn đề." Đối với điều kiện mà Giáo hội Nữ thần Đêm Tối đưa ra, George cũng không cảm thấy khó khăn.

Bởi vì đối với hắn mà nói, điều này hiển nhiên không phải chuyện khó.

Bất kể là giết một Thứ tự 6, hay là cứu một số kẻ mất kiểm soát, đạt được chỉ là vấn đề thời gian.

Vừa hay hắn hiện tại cần thời gian để tiêu hóa phần lớn kiến thức thần bí học vừa có được, cũng không vội vàng trong nhất thời.

Đợi hắn tiêu hóa hoàn toàn kiến thức, nếu trong thời gian ngắn vẫn không gặp được cơ hội tương ứng, hắn hoàn toàn có thể tự mình tạo ra cơ hội.

Backlund là thủ đô của Lun, nơi đây ẩn chứa một lượng lớn tà giáo đồ.

Lần trước Tiểu thư Công Lý nhắc đến Ngài A kia, rất có thể là tà giáo đồ của Hội Cực Quang.

Hắn hoàn toàn có thể tìm Tiểu thư Công Lý hỏi vị trí buổi họp mặt phi phàm giả do Ngài A tổ chức, sau đó chủ động xuất kích bắt giữ hắn ta.

Còn có cái gọi là Hải tặc Tướng quân Qilangos kia, chẳng phải cũng đã trà trộn vào Backlund sao, đợi Tiểu thư Công Lý có tin tức, cũng có thể đi xử lý hắn ta để đổi lấy ma dược.

Hắn hiện tại thích nhất những vấn đề có thể giải quyết trực tiếp bằng vũ lực.

Vấn đề nào có thể giải quyết bằng vũ lực, đối với hắn mà nói đều không phải vấn đề.

Lại một tuần trôi qua, trong khoảng thời gian đó Hội Tarot cũng tổ chức một lần như thường lệ vào chiều thứ Tư.

Lần này đối tượng thảo luận chủ yếu chính là Qilangos.

Tiểu thư Công Lý đã thuê phi phàm giả phát hiện tung tích của Qilangos, nhưng lại bị hắn ta phát hiện, suýt chút nữa bị giết, cuối cùng lại một lần nữa mất đi manh mối.

Chủ nhật, một buổi vũ hội lớn được tổ chức tại phủ Công tước Nigun ở Backlund.

Và gia đình vợ chồng Barton cũng may mắn nhận được lời mời tham dự buổi vũ hội này.

"Ồ, Thần Hơi Nước ở trên cao, không ngờ chúng ta lại có thể nhận được lời mời từ ngài Công tước." Trong xe ngựa, Crius không ngừng dùng gương để kiểm tra trang điểm của mình, sợ đến lúc đó sẽ mất mặt tại vũ hội.

Jack ngồi đối diện bà cũng có chút căng thẳng: "Đúng vậy, tôi cũng không ngờ lại có thể nhận được thư mời." Mặc dù hiện tại chức vụ của ông ở sảnh chính quyền thành phố không tệ, nhưng đó chỉ là so với người bình thường, so với Công tước Nigun thì đúng là một trời một vực.

Một người là trưởng đồn cảnh sát khu vực, một người là Bộ

trưởng Bộ Quốc phòng, vượt qua không biết bao nhiêu cấp bậc.

Ngay cả cấp trên trực tiếp của ông, cũng không nhận được lời mời tham dự vũ hội của ngài Công tước.

"Chẳng lẽ phía trên mình thực sự có người chống lưng, đáng tiếc là chính mình lại không hề hay biết!" Jack lúc này không nhịn được thầm thì tự nhủ trong lòng.

Ông không ngốc, trong khoảng thời gian làm việc này, sao có thể không nhận ra sự bất thường.

Ngay cả khi các đồng nghiệp ở sảnh chính quyền thành phố đều rất tốt bụng, thì cũng không đến mức ngay cả cấp trên trực tiếp của ông cũng ngày nào cũng quan tâm hết mực, cũng không đến mức nhận được lời mời từ ngài Công tước chứ.

Hơn nữa ông cũng thỉnh thoảng nghe đồng nghiệp nói riêng về mình, rằng ông có quan hệ rộng, thậm chí còn có người nói ông là con riêng của một thành viên hoàng thất nào đó.

Ban đầu ông không tin, nhưng giờ trong lòng cũng có chút không chắc chắn.

Tuy nhiên ông không nghĩ mình là con riêng của một thành viên hoàng thất nào đó, bởi vì ông và người cha đã khuất của mình trông gần như giống hệt nhau.

Ông hiện tại nghi ngờ người cha đã khuất của mình, liệu có phải là con riêng của thành viên hoàng thất kia hoặc một đại quý tộc nào đó không. ...Lúc này, George đang được nữ người hầu bế trong lòng, lại có một số suy đoán về nguyên nhân cha mẹ hắn nhận được lời mời của Công tước.

Hắn phỏng chừng là do hai vị cao tầng Giáo hội đã trực tiếp tìm Hoàng thất sắp xếp công việc, kinh động đến vị Công tước Nigun kia,

khiến Công tước cho rằng Jack có thể có quan hệ rất lớn với cả hai Giáo hội.

Vì vậy mới thêm tên một cán bộ nhỏ bé của sảnh chính quyền thành phố vào danh sách vũ hội.

"Đến rồi!" Xe ngựa từ từ dừng lại trước cổng phủ Công tước xa hoa, dưới sự dẫn dắt của người hầu phủ Công tước, gia đình Barton tiến vào đại sảnh phủ Công tước.

"Sự chênh lệch giàu nghèo này đúng là lớn thật." George mở mắt đánh giá một lượt trang trí bên trong phủ Công tước, trong lòng không nhịn được mà cảm thán.

Thực ra mấy buổi tối hôm đó, hắn cũng tranh thủ dạo một vòng ở Backlund.

Backlund được mệnh danh là thành phố phồn hoa nhất thế giới này, nhưng thực tế phần lớn người dân tầng lớp thấp sống cuộc sống như chó lợn.

Khu người giàu ca hát nhảy múa ngày đêm, khu người nghèo chết đói trên đường cũng không ít.

Một cái ly trong phủ Công tước Nigun, cũng đủ để hàng trăm người trong khu người nghèo làm việc ngày đêm trong vài tháng.

Tuy nhiên hắn cũng không cảm thấy quá bất ngờ, dù sao thì ngay cả xã hội hiện đại ở kiếp trước của hắn, mọi mặt đều đã rất hoàn thiện, vẫn tồn tại sự chênh lệch giàu nghèo rất lớn.

Người dân tầng lớp thấp bình thường căn bản không thể tưởng tượng được những người giàu có sống cuộc sống như thế nào, hưởng thụ nhân sinh ra sao.

"Phu nhân, đứa trẻ có thể giao cho chúng tôi chăm sóc, bà chỉ cần thỏa sức tận hưởng vũ hội." Vừa bước vào đại sảnh, một nữ người

hầu trung niên có khí chất bất phàm, liền dẫn người từ tay Crius đỡ lấy George, đưa đến căn phòng đặc biệt chuyên dùng để chăm sóc trẻ em.

Thực ra nữ người hầu trung niên khi nhìn thấy Crius và Jack cũng có chút kinh ngạc.

Bởi vì thông thường mà nói, những gia đình được phép mang theo con cái đến vũ hội, phần lớn đều là đại quý tộc và quan chức cao cấp thực sự của Vương quốc.

Những tiểu quý tộc và quan chức trung cấp, cơ bản chỉ được phép tự mình, nhiều nhất là có thể mang theo bạn đời đến tham gia.

Tuy nhiên Crius và Jack này, nhìn trang phục và cách ăn mặc hoàn toàn không giống đại quý tộc và quan chức cao cấp, hơn nữa bà cũng không có ấn tượng gì về họ.

Nhưng vừa rồi bà còn được quản gia đặc biệt dặn dò phải tiếp đãi tốt, chăm sóc cẩn thận đứa trẻ của hai người.

Ngay khi nữ người hầu vừa đỡ lấy George, một thân ảnh mập mạp xuyên qua những lời nịnh nọt của đám đông đi đến.

Hắn không ai khác chính là chủ nhân của buổi tiệc này, quý tộc đất đai lớn nhất ngoài Quốc vương, thủ lĩnh Đảng Bảo thủ, anh trai ruột của Thủ tướng đương nhiệm, Công tước Nigun.

“Jack Barton, ông có thích nghi được với chức vụ mới không?

Có điều gì không hài lòng không?” Jack thấy Công tước Nigun đích thân đến chào hỏi, căng thẳng đến mức nói chuyện suýt chút nữa không lưu loát.

“Đa tạ ngài Công tước đã đề bạt!” Vừa đáp xong, ông chợt nhận ra điều gì, vội vàng bày tỏ lòng cảm ơn với Công tước Nigun.

Lời hỏi thăm vừa rồi của Công tước Nigun, khiến ông lờ mờ hiểu ra, những ưu đãi của mình ở sảnh chính quyền thành phố, dường như có liên quan đến Công tước Nigun.

Vì vậy ông cũng đã thăm dò một chút.

Và Công tước Nigun nghe vậy liền cười gật đầu, bày tỏ sự tán thưởng đối với khả năng lĩnh ngộ của Jack.

"Làm tốt lắm, Vương quốc cần những nhân tài như ông." Không sai, việc Jack được thăng chức và những ưu đãi hiện tại, cũng có chút liên quan đến ông.

Bởi vì Đại Tổng giáo chủ Giáo hội Bão Tố và Đại Tổng giáo chủ Giáo hội Đêm Tối, lại lần lượt tìm Hoàng thất và ông, nhờ họ đặc biệt chiếu cố một chút vị tiểu chức viên được điều từ Tingen đến này.

Chương 674

Có thể đồng thời khiến hai vị Đại Tổng giáo chủ làm như vậy, chứng tỏ thân phận của Jack chắc chắn không tầm thường.

Chỉ là ông đã đặc biệt điều tra một phen, phát hiện gã này căn bản không có điểm gì bất thường.

Bất kể là xuất thân hay công việc, đều cực kỳ bình thường.

Điều duy nhất đáng chú ý, chẳng qua là cha hắn từng làm việc cho gia tộc Hall, nhưng điều đó cũng không đáng nhắc tới.

Vì vậy ông mới đặc biệt viết thêm một thư mời khi tổ chức tiệc tối, muốn tự mình gặp mặt.

Nhưng vẫn không phát hiện ra điều gì khác biệt.

Thế là nói đơn giản vài câu, ông liền không để ý nữa.

Nhưng điều này khi rơi vào mắt các quý tộc khác, đặc biệt là quý tộc và quan chức trung cấp, thì lại khác rồi.

Có thể được Công tước Nigun coi trọng đến vậy, thì tương lai chắc chắn tiền đồ xán lạn, không thể lường trước.

Vốn dĩ với thân phận của Jack, dù có may mắn tham gia buổi tiệc cấp bậc này, phỏng chừng cũng chỉ là một nhân vật nhỏ bé không ai để ý.

Nhưng hiện tại vì Công tước Nigun, hai vợ chồng Jack lập tức trở thành tâm điểm của giới quý tộc và quan chức trung cấp, mọi người đua nhau đến kết giao.

George được nữ người hầu bế thấy vậy, cũng âm thầm gật đầu.

Phải nói rằng, ít nhất hai Giáo hội làm rất tốt ở phương diện này,

khiến hắn nảy sinh không ít thiện cảm.

Mặc dù hắn không có tình cảm gì với vợ chồng Jack, nhưng dù sao họ cũng là cha mẹ ruột của cơ thể này, hắn vẫn hy vọng họ có thể sống tốt hơn một chút.

Đợi sau này hắn không cần thân phận ngụy trang này nữa, sẽ chiết xuất gen và linh hồn từ hai người họ, rồi nặn ra một đứa trẻ khác để thay thế mình.

"Ơ, đó là Tiểu thư Công Lý?" Khi George được nữ người hầu bế đến phòng trẻ em đặc biệt, đi ngang qua cầu thang đá cẩm thạch trắng tinh, một thiếu nữ xinh đẹp đang đi xuống lầu đã thu hút sự chú ý của hắn. 57.

Thiếu nữ này tóc vàng mắt xanh, xinh đẹp dị thường, khí chất thanh thuần và cao nhã, ngay cả trong giới quý tộc thượng lưu nhất này, cũng trông cực kỳ nổi bật, như một viên minh châu sáng chói.

Và George vừa nhìn đã nhận ra, thiếu nữ này chính là Tiểu thư Công Lý, Thứ tự 9 của Hội Tarot.

Trong sương mù tuy che giấu được dung mạo, nhưng không che giấu được khí tức linh hồn, hắn đã ghi nhớ khí tức linh hồn của Công Lý, Kẻ Treo Ngược và Mặt Trời từ lâu.

Vì vậy chỉ cần gặp, là có thể lập tức nhận ra.

"Quả nhiên là con gái của một đại quý tộc Vương quốc Lun." George vểnh tai lắng nghe một lúc, đã biết thân phận ngoài đời thực của Tiểu thư Công Lý.

Audrey Hall, con gái của Bá tước Hall, một quý tộc ở Backlund, có mỹ danh "Viên ngọc sáng chói nhất Backlund".

Bá tước Hall là quý tộc có thực quyền thực sự của Vương quốc, tài sản và địa vị cực cao.

Nói đến, thân phận này của hắn còn có chút liên hệ với Audrey.

Ông nội hắn từng làm việc cho gia tộc Hall, hiện tại chú Hyde, người có quan hệ tốt nhất với cha hắn ở Backlund, cũng là một trong những quản gia của gia tộc Hall.

Đến phòng trẻ em, George tiếp tục nhắm mắt nghiên cứu.

Bởi vì đã có được một lượng lớn kiến thức thần bí học, hắn chỉ còn một bước cuối cùng là có thể chuyển hóa ma pháp phong ấn.

Đợi giải quyết xong phong ấn thuật, hắn có thể về Tingen phong ấn thai nhi tà thần trong bụng cô chị họ, sau đó tiện thể lợi dụng thai nhi tà thần đó để "vắt sữa" kiến thức tà thần đằng sau nó.

Tuy nhiên, đúng lúc hắn đang chuyên tâm nghiên cứu, thì chợt nhận được tin tức từ Klein gửi đến thông qua sương mù.

"Tôi đã gặp một người nghi là Qilangos tại vũ hội do Công tước Nigun tổ chức." "Hắn ta ngụy trang thành Nam tước Gramyr, mục đích không rõ ràng." "Tôi từ một số chi tiết đã phát hiện Nam tước Gramyr hôm nay khác với trước đây, điều này khiến tôi nghĩ đến vật phẩm thần kỳ của Qilangos có năng lực phi phàm biến đổi dung mạo con người." ...Trong khung cảnh, chính là Audrey Hall mặc váy dài cung đình tham gia yến tiệc, đang cầu nguyện với Klein, vị Kẻ Khờ.

"Nói với cô ấy đừng lo lắng, tôi đang ở trong yến tiệc, có thể lấy mạng Hải tặc Tướng quân bất cứ lúc nào." George gửi một tin nhắn xong, không tiếp tục chuyên tâm nghiên cứu nữa, mà âm thầm thi triển một ma pháp.

"Mắt Thám Sát!" Đây là ma pháp hắn vừa chuyển hóa được vài ngày trước, đến từ Irene của Fairy Tail.

Chỉ thấy một con mắt hư ảo lặng lẽ xuất hiện trên không trung của toàn bộ phủ Công tước, mọi thứ xảy ra bên trong phủ Công tước,

thu trọn vào tầm mắt hắn.

Nếu Qilangos định gây rối trong phủ Công tước, hắn sẽ xử lý hắn ta rồi mang đến Giáo hội Nữ thần Đêm Tối đổi lấy ma dược thăng cấp Vô Diện Nhân.

Ở một bên khác, trong phòng cầu nguyện nhỏ của phủ Công tước, Audrey nhận được hồi âm của George do Klein chuyển đến, không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Ngài Sức Mạnh đang ở trong yến tiệc sao?" Với tư cách là một Quan Sát Giả, ngay khi yến tiệc bắt đầu, cô đã chú ý quan sát từng vị khách, đây cũng là phương thức tiêu hóa ma dược của Thứ tự này.

Chính vì quan sát tỉ mỉ, thấu đáo, cô mới phát hiện ra Qilangos ngụy trang thành Nam tước Gramyr.

Tuy nhiên, khi hồi tưởng lại từng vị khách đến yến tiệc, lại không có ai phù hợp với đặc điểm của Ngài Sức Mạnh.

Khoảng mười phút sau, trong đại sảnh phủ Công tước đột nhiên một luồng gió lốc ập vào, khiến những cây nến trên đèn chùm pha lê lập tức tắt ngúm.

Đại sảnh lập tức chìm vào bóng tối.

Chưa kịp để mọi người phản ứng, tiếng pha lê rơi vỡ xuống đất đồng thời vang lên, không ít khách gần đó vì bị mảnh pha lê cứa trúng mà la hét.

Tiếng la hét này khiến những vị khách không hiểu chuyện gì đang xảy ra đều hoảng sợ, bắt đầu chạy trốn tứ phía.

Và lúc này, một bóng người lợi dụng sự hỗn loạn lặng lẽ tấn công Công tước Nigun.

"Thì ra mục tiêu là Công tước Nigun." George vừa chú ý cha mẹ

mình đừng bị thương trong bóng tối, vừa quan sát vụ ám sát này.

Qilangos gây ra hỗn loạn muốn ám sát Công tước Nigun, nào ngờ Công tước Nigun cũng không phải người bình thường, mà là một phi phàm giả có thực lực không tồi.

Pháp Quan Thứ tự 6 của con đường Thẩm Phán.

Hơn nữa bên cạnh còn có phi phàm giả của Giáo hội Bão Tố bảo vệ sát bên, cùng với sự chuẩn bị đầy đủ nhờ Bá tước Hall nhắc nhở.

Vì vậy dù hắn ta nắm giữ vật phong ấn mạnh mẽ có thể phát huy thực lực tiếp cận Thứ tự 5, hắn ta cũng nhanh chóng rơi vào thế hạ phong, buộc phải chọn rút lui.

Chỉ tiếc là, George, người đã nhìn thấy tất cả, đã sớm xuất hiện trên đường rút lui của hắn ta, đang lặng lẽ chờ hắn ta đến nộp mạng.

"Hoàng thất Lun này cũng không hề đơn giản chút nào!" Quan sát toàn bộ quá trình tập kích, đợi Qilangos lao đến, George hồi tưởng lại thông tin về Hoàng thất Lun mà Claytash đã nói, trong lòng thầm cảm khái một câu.

Gia tộc Augustus của Hoàng thất Lun, nắm giữ con đường Thẩm Phán, là một trong những gia tộc Thiên Sứ đã tồn tại từ Kỷ Nguyên Các Vị Thần.

Sau này được sự ủng hộ của Bảy Vị Thần mà thành lập Vương quốc Lun.

Các cao tầng gia tộc cơ bản đều là phi phàm giả, hơn nữa dường như còn có cao thủ Thứ tự 1 và Thứ tự 2 thực sự bảo hộ.

"Đến rồi!" Chỉ thấy Qilangos phá vỡ cửa sổ, lợi dụng năng lực trượt tường của Kẻ Bị Gió Cuốn, bay thẳng ra ngoài phủ Công tước.

Nếu để hắn ta bay ra khỏi phủ Công tước, lợi dụng vật phong ấn

thay đổi dung mạo, hòa vào đám đông, thì muốn tìm thấy hắn ta sẽ không thể nào nữa.

Tuy nhiên, đúng lúc hắn ta sắp bay ra khỏi phủ Công tước, chợt nhìn thấy phía trước xuất hiện một đứa trẻ.

Chương 675

"Một đứa trẻ?" Đối với cảnh tượng khó tin này, hắn ta cũng sững sờ một chút.

Nhưng rất nhanh hắn ta đã phản ứng lại, hiện tại hắn ta đang chạy trốn, tất cả những kẻ cản đường đều phải chết, ngay cả là một đứa trẻ.

Huống hồ đứa trẻ có thể lơ lửng giữa không trung, hiển nhiên cũng không phải đứa trẻ bình thường.

"Phong Nhận!" Một Phong Nhận màu xanh đủ để cắt đứt thép bay ra từ tay hắn ta, định cắt đôi đứa trẻ chắn trước mặt.

Tuy nhiên, đối mặt với Phong Nhận kia, George chỉ nhẹ nhàng thổi một hơi, Phong Nhận liền biến mất.

"Cái gì!" Đồng tử Qilangos co rút, trong mắt lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

Ngay cả Thứ tự 5, cũng không thể dễ dàng hóa giải Phong Nhận của hắn ta đến thế.

Rốt cuộc mình bị bại lộ bằng cách nào?

Tại sao một Công tước Vương quốc bé nhỏ lại có nhiều cường giả bảo hộ đến vậy?

"Đáng chết!" Trong lòng thầm hối hận vì đã dễ dàng nhận nhiệm vụ này, hắn ta lập tức kích hoạt một trong những năng lực của vật phong ấn trong tay.

"Ngươi mau ngủ đi!" Vật phong ấn trong tay hắn ta tên là "Đói Khát Vặn Vẹo", là vật phong ấn được hình thành khi đặc tính phi phàm của một Người Chăn Cừu Thứ tự 5 sau khi chết kết hợp với

một chiếc găng tay.

"Đói Khát Vặn Vẹo" có thể "chăn nuôi" tối đa năm linh hồn phi phàm giả, từ năm linh hồn phi phàm giả này ngẫu nhiên rút ra một loại năng lực phi phàm để hắn ta sử dụng.

Chính thông qua vật phong ấn này, hắn ta mới có thể được các hải tặc trên biển xưng là Hải tặc Tướng quân vạn năng.

Tuy nhiên tác dụng phụ tiêu cực của vật phong ấn này cũng rất đáng sợ.

Đó là mỗi ngày phải cho nó ăn máu thịt và linh hồn của một người, nếu không nó sẽ nuốt chửng chủ nhân của nó.

Hiện tại hắn ta lợi dụng "Đói Khát Vặn Vẹo" để "chăn nuôi" năm phi phàm giả bao gồm: Vô Diện Nhân Thứ tự 6, Bác Sĩ Tâm Lý Thứ tự 7, Thẩm Vấn Quan Thứ tự 7, Ác Mộng Thứ tự 7 và Tế Tư Ánh Sáng Thứ tự 5.

Các năng lực được rút ra là: có thể thay đổi dung mạo, thực hiện ám thị tâm lý mô phỏng Ryūkamuy, tinh thông các loại vũ khí và xuyên thấu tinh thần, lặng lẽ kéo người khác vào giấc mơ, tiến hóa triệu hồi ánh sáng thần thánh Necrotis.

Vừa rồi hắn ta sử dụng chính là năng lực Ác Mộng Thứ tự 7 của con đường Đêm Tối, muốn kéo đứa trẻ quỷ dị đối diện vào giấc mơ, để thoát khỏi phủ Công tước.

Đáng tiếc, hắn ta không biết, năng lực kéo người vào giấc mơ của Ác Mộng hoàn toàn vô dụng đối với George.

Đừng nói là hắn ta dùng vật phong ấn để "chăn nuôi" linh hồn Thứ tự 7, ngay cả Thứ tự 4 sử dụng năng lực Ác Mộng, cũng không thể cưỡng chế George vào giấc mơ.

"Ngươi có thể chết rồi." George thân ảnh lóe lên đi đến bên cạnh

Qilangos, một chưởng vỗ xuống.

Qilangos lập tức cảm thấy bóng tối tử vong như một tấm màn trùm lên mình, hắn ta muốn né, nhưng cơ thể căn bản không kịp phản ứng.

Muốn động dụng các năng lực khác để phản kích, nhưng ý niệm vừa mới nảy ra, người đã như một thiên thạch hung hăng đập xuống đất, mất đi toàn bộ ý thức.

"Chiếc găng tay này cũng có chút thú vị." Thu hồi đặc tính phi phàm của Kẻ Bị Gió Cuốn Qilangos sau khi chết, hắn kiểm tra vật phong ấn tên là "Đói Khát Vặn Vẹo" một chút, trên mặt lộ ra vẻ mặt hứng thú.

Chiếc găng tay này đối với hắn có giá trị không phải về mặt chiến đấu, mà là ở đặc tính phi phàm Vô Diện Nhân ẩn chứa bên trong, vừa hay có thể giúp hắn trực tiếp thăng cấp.

Đồng thời, các đặc tính của các Thứ tự khác bên trong cũng có thể dùng làm dược liệu nghiên cứu.

Hơn nữa điều quan trọng nhất là, có "Đói Khát Vẹo Vẹo" này, hắn sử dụng bất kỳ ma pháp nào được chuyển hóa đến, đều có thể đổ lỗi cho linh hồn bị "Đói Khát Vặn Vẹo" "chăn nuôi".

Ví dụ nếu hắn sử dụng ma pháp hệ quang, thì có thể nói là đang sử dụng linh hồn của con đường Mặt Trời, sử dụng ma pháp gió, lôi và thủy, thì có thể nói là đang sử dụng linh hồn của con đường Thủy Thủ.

Dù sao cũng có thể tìm được nguồn gốc.

Nếu không thì hắn, một Nhà Tiên Tri, chỉ cần giơ tay là ban cho người khác một tia sét siêu cấp, sẽ rất khó giải thích. ...Trong lúc George đang nghiên cứu "Đói Khát Vặn Vẹo", Công tước Nigun và

những người khác trong phủ cũng đã xử lý sự hỗn loạn do Qilangos gây ra xong thì đuổi theo ra ngoài.

Chỉ là khi họ nhìn thấy George đang đứng cạnh thi thể Qilangos, lập tức sững sờ tại chỗ.

Qilangos bị giết rồi sao?

Là đứa trẻ này giết sao?

Đứa trẻ này là ai, Kẻ Ký Sinh hay Kẻ Chuyển Sinh, là địch hay là bạn?

Từng ý niệm hiện lên trong đầu họ.

Họ không dám hành động hấp tấp, nhưng trên mặt đều lộ ra vẻ đề phòng.

Và lúc này, Công tước Nigun dẫn đầu lại chợt lộ ra vẻ mặt kỳ lạ, ông thăm dò hỏi George: "Con là đứa trẻ của vợ chồng Barton sao?" Vừa rồi khi ông nói chuyện với vợ chồng Barton, cũng tiện mắt liếc qua đứa trẻ của họ, ghi nhớ dung mạo của nó.

Hiện tại dáng vẻ và quần áo của đứa trẻ này, giống hệt đứa trẻ nhà Barton được nữ người hầu bế đến phòng trẻ em.

"Là tôi, vì vậy ngài nên biết, tôi không phải kẻ địch." George gật đầu, không phủ nhận.

Thực ra hắn hoàn toàn có thể rời đi trước khi Công tước Nigun và vài người kia kịp đến, nhưng hắn đã không làm vậy.

Hắn đâu phải thực lực không đủ, cần phải phát triển lén lút, ẩn mình trong bóng tối.

Vì hai Giáo hội đều đã biết tình hình của hắn, hắn cảm thấy mình cũng không cần thiết phải che giấu điều gì với những cao tầng Vương quốc này.

Hắn có thể hợp tác với Giáo hội, đương nhiên cũng có thể hợp tác với Vương quốc, có được nhiều tài nguyên và thông tin hữu ích hơn.

"Thì ra là vậy!" Lúc này trên mặt Công tước Nigun lập tức lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh.

Hèn chi Jack lại được hai vị Đại Tổng giáo chủ Giáo hội đặc biệt chiếu cố, hèn chi ông điều tra thế nào cũng không tìm ra Jack có bối cảnh đặc biệt gì.

Hóa ra tất cả nguyên nhân này không phải ở Jack và cha mẹ hoặc trưởng bối của Jack, mà là ở đứa con trai chưa đầy một tuổi của Jack.

Có thể dễ dàng giết chết Qilangos có thể phát huy thực lực Thứ tự 5, đứa trẻ này thực lực ít nhất là Thứ tự 4.

Thậm chí có thể cao hơn.

"Người quen cũ đến rồi!" Và lúc này, hơn chục thân ảnh từ xa cấp tốc bay đến, đáp xuống bên trong phủ.

Người đến không ai khác, chính là phi phàm giả của Giáo hội Bão Tố nhận được tin tức, lợi dụng năng lực phi hành nhanh chóng đến chi viện.

Người dẫn đầu là Tổng giáo chủ Thứ tự 4 Ains Tinick và chấp sự cao cấp Radar Warren, hắn đều đã gặp.

Và trong số thuộc hạ đi theo sau hai người, còn có một người hắn nhận ra.

Người đó có mái tóc màu xanh đậm, ngũ quan sắc sảo, đường nét thô kệch, làn da màu đồng cổ, hình tượng một người đàn ông cứng rắn thường xuyên chịu gió sương và nắng gắt.

Hắn không ai khác, chính là một trong những thành viên Hội Tarot, Kẻ Treo Ngược, người đã đăng nhiệm vụ giết Qilangos.

George đã ghi nhớ linh hồn của Kẻ Treo Ngược, vì vậy vừa nhìn đã nhận ra hắn ta.

Bên kia, Kẻ Treo Ngược Alger Wilson, cùng với Tổng giáo chủ tiến vào phủ Công tước Nigun, nhìn thấy Qilangos đã tắt thở nằm trên đất, vẻ mặt lập tức thả lỏng.

Chương 676

Hắn vốn là nô lệ trên một hòn đảo nhỏ ở nước ngoài, sau này vì có một chút huyết thống elf nên được Giáo hội Bão Tố tuyển chọn vào dàn hợp xướng, Qilangos chính là người hắn quen từ lúc đó.

Nhưng vì cả hai đều không có thiên phú ca hát, nên bị điều đến một nhà thờ nhỏ làm công việc phụ giúp.

Vị linh mục của nhà thờ nhỏ đó là một tên cực kỳ tàn bạo, cả hai vì thế mà chịu rất nhiều ngược đãi, sau này cùng nhau lợi dụng tai nạn để giết chết vị linh mục đó.

Điều này cũng trở thành điểm yếu để Qilangos nhiều lần uy hiếp hắn sau khi trở thành hải tặc.

Vì vậy hắn mới muốn tìm cách giết chết gã này, nếu không chuyện này bị bại lộ, thì hắn ở Giáo hội Bão Tố cũng không có cách nào để tiếp tục nữa, chỉ có thể đi làm hải tặc.

Ngoài ra, hai người từng cùng nhau phát hiện một hòn đảo có rất nhiều tài nguyên phong phú, bên trong ẩn chứa một bí mật không nhỏ, có thể giúp họ trở thành cường giả Thứ tự cao.

Qilangos chết, bí mật này liền chỉ còn mình hắn biết.

"Chào buổi tối, Ains, Radar." George giơ tay chào hỏi Tổng giáo chủ và chấp sự cao cấp của Giáo hội Bão Tố.

Hai người thấy George đứng cạnh thi thể Qilangos, lại hỏi Công tước Nigun để hiểu tình hình chung, liền trịnh trọng bày tỏ lòng cảm ơn với George: "May mà có cậu ở đây, nếu không thì thật sự đã để gã này trốn thoát rồi." "Tiện tay thôi, vừa hay mang hắn ta đến chỗ Claytash đổi lấy chút đồ." Trong lúc George nói chuyện, Claytash và

những người khác của Giáo hội Nữ thần Đêm Tối cũng đã đến hiện trường, họ không biết bay, nên không nhanh bằng Giáo hội Bão Tố.

"Chúc mừng, với giá trị của Qilangos này, đủ để cậu đổi lấy ma dược Thứ tự 5." Claytash gật đầu.

Bên kia Công tước Nigun thấy George quả nhiên quen biết với Tổng giáo chủ và chấp sự cao cấp của hai Giáo hội lớn, không phải kẻ địch, cũng cười đi đến.

"Để bày tỏ lòng cảm ơn vị tiểu tiên sinh này đã ra tay, tôi nguyện ý cấp ra mười nghìn bảng vàng làm thù lao." Mười nghìn bảng vàng này là thù lao được trao thật tâm, cũng là muốn kéo gần quan hệ với vị cường giả Thứ tự cao này.

Một cường giả có thực lực như vậy, giữ mối quan hệ tốt, sau này có rất nhiều nơi có thể dùng đến.

"Là hắn ta ra tay giết Qilangos, chẳng lẽ hắn ta là Sức Mạnh, tại sao lại là một đứa trẻ?" Thấy George và Tổng giáo chủ của hai Giáo hội lớn, Công tước Nigun và những người khác trò chuyện rất vui vẻ, nghe nội dung cuộc trò chuyện của vài người, Alger cũng đầy nghi hoặc.

Căn cứ thông báo từ Ngài Kẻ Khờ, Công Lý đã phát hiện tung tích Qilangos tại vũ hội của Công tước Nigun, còn Sức Mạnh nói rằng mình đang có mặt tại vũ hội.

Vậy thì người giết Qilangos hẳn là Sức Mạnh.

Nhưng Sức Mạnh rõ ràng là một người trưởng thành, sao lại là một đứa trẻ?

Chẳng lẽ là vì thấy Qilangos đã bị giết nên Sức Mạnh không ra tay?

Ngay lúc trong lòng hắn đang nghi hoặc, chợt thấy đứa trẻ kia

nháy mắt với mình, rồi ra một ám hiệu đặc biệt.

"Hắn ta nhận ra mình, hắn ta nhận ra mình, hắn ta chính là Sức Mạnh!" Hắn và đứa trẻ kia là lần đầu tiên gặp mặt, đối phương không thể nào nhận ra một thành viên Thứ tự thấp của Giáo hội như hắn.

Vì vậy đối phương chắc chắn chính là Sức Mạnh, vì nhận ra mình là Kẻ Treo Ngược, mới ra ám hiệu đó với mình.

Hơn nữa ám hiệu đặc biệt đó, chính là ám hiệu đã được thiết lập trong một lần họp Hội Tarot trước đây, khi thảo luận về việc tìm thấy Qilangos để tránh làm tổn thương người của mình.

Khi được Ngài Kẻ Khờ kéo đến là trạng thái linh hồn, điều đó chứng tỏ linh hồn của Sức Mạnh thực sự là người trưởng thành, nhưng cơ thể hiện tại lại là đứa trẻ.

Chẳng lẽ Sức Mạnh đang ký sinh trong cơ thể đứa trẻ?

Thôi vậy, bất kể có phải hay không, ít nhất vấn đề đã được giải quyết một cách viên mãn.

Không ngờ Sức Mạnh lại còn quen thuộc với Tổng giáo chủ và chấp sự cao cấp của hai Giáo hội lớn đến vậy.

"Được rồi, cha mẹ tôi đến phòng trẻ em tìm tôi, tôi phải về trước rồi." George giơ tay búng tay một cái, trong phòng trẻ em một ngọn lửa bùng lên.

"À đúng rồi, Công tước đại nhân, làm phiền ngài dặn dò người hầu ở phòng trẻ em, giúp tôi giữ bí mật, tôi vẫn chưa muốn họ biết tình hình của tôi." Nói xong, hắn đã lợi dụng ngọn lửa để nhảy trở về chiếc giường nhỏ trong phòng trẻ em.

Và nữ người hầu đang lo lắng tìm kiếm hắn thấy hắn đột nhiên xuất hiện, lập tức sợ hãi lùi lại vài bước.

Đúng lúc đó vợ chồng Barton đẩy cửa bước vào, thấy George trên giường trẻ em không sao, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Họ không ngờ tham gia vũ hội của Công tước đại nhân, lại gặp phải chuyện đáng sợ như vậy.

May mắn là cả nhà ba người đều không sao. ...Trong đại sảnh phủ Công tước Nigun.

Audrey Hall đang cùng mẹ và các phu nhân quý tộc thảo luận về vụ ám sát vừa rồi, thì nhìn thấy cha mình với hai chòm râu nhỏ đẹp đẽ xuất hiện ở cửa.

Tìm một lý do rời đi, cô bước lên tò mò hỏi: "Ba, sao rồi ạ?" "Đã giải quyết, con của ta, đừng lo lắng nữa." Bá tước Hall xoa đầu Audrey an ủi: "Qilangos đã bị chặn lại và giết chết trước khi hắn thoát khỏi phủ Công tước." "Là người của Giáo hội đến giải quyết ạ?" Audrey giả vờ vẻ mặt đầy nghi hoặc, thực ra trong lòng cô đã có suy đoán.

Bá tước Hall vô thức nhìn về phía phòng trẻ em một cái, trên mặt lộ ra vẻ mặt kỳ lạ: "Không phải Giáo hội, là một... cường giả.

Hắn là bạn của Tổng giáo chủ và chấp sự cao cấp của Giáo hội Bão Tố và Giáo hội Nữ thần Đêm Tối.

Vừa hay cũng đến dự tiệc nên tiện tay giúp giải quyết." Ông tổng không thể nào nói với con gái mình rằng, đó là một đứa trẻ đang nằm trong phòng trẻ em giải quyết chứ.

"Giải quyết xong là tốt rồi ạ." Audrey gật đầu, nhưng lại dựa vào những gì mình quan sát để bắt đầu phân tích: "Theo tình hình hiện tại, người giết Qilangos hẳn là Ngài Sức Mạnh.

Không ngờ Ngài Sức Mạnh lại có quan hệ tốt với cao tầng của hai Giáo hội lớn.

Nhưng cha dường như rất khó tin vào thân phận của Ngài Sức Mạnh, hơn nữa lại vô thức nhìn về phía phòng trẻ em một cái.

Chẳng lẽ Ngài Sức Mạnh đang ở phòng trẻ em sao?

Nhưng trong phòng trẻ em chỉ có những đứa trẻ của khách đến chơi và nữ người hầu phụ trách tiếp đón.

Hơn nữa, tại sao mình lại không phát hiện ra ai có khí chất phù hợp với Ngài Sức Mạnh?

Ngài Sức Mạnh rốt cuộc là ai?" "Lần này Qilangos chết, con chiếm một nửa công lao, Công tước Nigun đã định tặng con điền trang nghỉ dưỡng của hắn ở Vịnh Desi..." Audrey tai lắng nghe lời cha, mắt thì đã bắt đầu quan sát tất cả mọi người trong đại sảnh.

Với tư cách là một Quan Sát Giả, cô giỏi nhất là quan sát người khác, và từ chi tiết tìm ra thông tin mình muốn.

Hiếm có cơ hội có thể phát hiện thân phận thật sự của Ngài Sức Mạnh, cô không muốn bỏ lỡ.

Chỉ là sau khi quan sát, cô vẫn không phát hiện ra người nào phù hợp với đặc điểm của Ngài Sức Mạnh, nhưng lại phát hiện ra một hiện tượng thú vị.

Đó là Công tước Nigun và một số quý tộc, quan chức cao cấp, lại nhiệt tình hơn đối với vợ chồng Barton trước đây.

Chẳng lẽ cái tên Jack Barton đó chính là Ngài Sức Mạnh sao, nhưng khí chất một chút cũng không giống gì cả.

"Không lẽ... là nó!" Khi yến tiệc kết thúc, vợ chồng Barton bước vào phòng trẻ em, bế đứa trẻ của mình ra.

Audrey chợt kinh ngạc phát hiện, bao gồm cả cha mình, Công tước Nigun, và tất cả các quý tộc, quan chức cao cấp vừa rồi đuổi ra ngoài.

Đều nhất loạt hướng ánh mắt về phía đứa trẻ mà vợ chồng Barton đang bế.

Vì vậy dù có không tin đến mấy, phân tích lý trí cũng nói cho cô biết, đứa trẻ đó chính là người giết Qilangos, chính là Ngài Sức Mạnh.

Để kiểm chứng suy đoán của mình, cô giả vờ vô ý đi ngang qua vợ chồng Barton, sau đó liếc nhìn đứa trẻ đang được họ bế trong lòng.

Chương 677

Và đứa trẻ vốn dĩ đang ngủ say với đôi mắt nhắm nghiền kia, dường như cảm nhận được ánh mắt của cô, chợt mở mắt.

Sau đó đứa trẻ lộ ra một nụ cười thành thục hoàn toàn không phù hợp với lứa tuổi của nó, đồng thời bàn tay nhỏ bé đánh ra một ám hiệu đặc biệt.

"Thật... thật sự... là Ngài Sức Mạnh!" Cơ thể Audrey cứng đờ, tuy đã có suy đoán, nhưng vẫn cảm thấy khó tin.

Chỉ có thể trong lòng thầm cảm khái: "Thật đúng như Đại đế Roselle đã nói, thế giới phi phàm, không gì là không thể." Đợi nhìn vợ chồng Barton bế Ngài Sức Mạnh biến mất khỏi tầm mắt, cô mới hoàn hồn lại, trong lòng không khỏi một lần nữa dâng lên nghi hoặc.

Đó là, Ngài Sức Mạnh làm sao nhận ra cô chính là Công Lý?

Nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy quá đỗi bình thường.

Một Quan Chúng Thứ tự 9 bé nhỏ như cô, còn có thể thông qua quan sát và suy luận, đoán ra đứa trẻ của vợ chồng Barton chính là Ngài Sức Mạnh.

Thì Ngài Sức Mạnh, một phi phàm giả mạnh mẽ ít nhất từ Thứ tự 5 trở lên, có cách để xác nhận thân phận của cô trong yến tiệc, dường như cũng có thể chấp nhận được.

Vào buổi tối, sau khi vợ chồng Barton đã đi ngủ với nỗi sợ hãi, George mở mắt, bắt đầu lục lọi vật phong ấn "Đói Khát Vặn Vẹo" vừa có được.

"Thì ra là giam cầm linh hồn." Nghiên cứu kỹ lưỡng một lúc, hắn đã có hiểu biết đại khái về nguyên lý của vật phong ấn này.

Thực ra chính là giam cầm linh hồn của những phi phàm giả đã chết, sau đó cưỡng chế chiết xuất một loại năng lực của họ để sử dụng.

"Trước tiên thử tác dụng phụ tiêu cực đã." Hắn không lập tức giải phóng linh hồn Vô Diện Nhân kia, chiết xuất đặc tính phi phàm của nó, mà là trước tiên điều khiển vật phong ấn này thi triển năng lực Ác Mộng, khiến cha mẹ hắn ngủ say hơn.

Sau khi dùng xong, hắn cũng không đi ra ngoài tìm máu thịt và linh hồn của người bình thường để nuôi dưỡng, mà cứ ở đó lặng lẽ chờ tác dụng phụ phát sinh.

"Đói Khát Vặn Vẹo" không có linh hồn và máu thịt nuôi dưỡng lập tức trở nên hung dữ, chiếc găng tay trong nháy mắt hóa thành một cái miệng há to như chậu máu, nuốt chửng George.

Chỉ là, khi nó cắn chặt George, lại phát hiện không tài nào nuốt chửng được máu thịt và linh hồn của hắn.

"Gan không nhỏ!" George nhíu mày, uy áp linh hồn mạnh mẽ lập tức ập đến "Đói Khát Vặn Vẹo".

"Đói Khát Vặn Vẹo" cảm thụ được tồn tại vĩ đại vượt qua không biết bao nhiêu cấp bậc kia, cơ thể lập tức mềm nhũn xuống, biến lại thành chiếc găng tay bình thường, không dám làm càn nữa.

"Không nghe lời thì ta xóa bỏ linh tính của ngươi, rồi tạo ra một cái mới." George cầm chiếc găng tay lên, lạnh lùng cười đe dọa một câu, chiếc găng tay kia lại sợ đến mức run rẩy.

Đây không phải là uy hiếp, vài ngày nữa nghiên cứu thêm, hắn hoàn toàn có thể chuyển hóa ma pháp ban cho vật phẩm linh tính và trí tuệ mới từ thế giới Harry Potter đến.

Đối với hắn mà nói, vật phong ấn có linh tính dễ kiểm soát hơn

vật phong ấn không có linh tính, nếu không nghe lời, thì cưỡng chế xóa bỏ linh tính, tự mình chế tạo một cái ngoan ngoãn.

Tác dụng phụ tiêu cực ư?

Không tồn tại.

"Phải sớm chuyển hóa ma pháp ký ức Parademons rồi." Ra lệnh cho "Đói Khát Vặn Vẹo" giải phóng linh hồn Vô Diện Nhân, chiết xuất đặc tính phi phàm của nó, George trong lòng thầm thì tự nhủ một câu.

Nếu lúc này hắn đã có thể sử dụng sưu hồn, thì không những có thể có được một phần đặc tính phi phàm, mà còn có thể xem toàn bộ ký ức của linh hồn Vô Diện Nhân kia.

"Vẫn còn cần một số vật liệu phụ trợ, phải đi tìm Claytash." Sau khi có được đặc tính Vô Diện Nhân, hắn không thô bạo nuốt chửng trực tiếp, mặc dù điều này cũng có thể giúp hắn trực tiếp thăng cấp.

Hắn vẫn muốn trải nghiệm toàn bộ quá trình thăng cấp khi uống ma dược, như vậy mới có thể giúp hắn hiểu rõ hơn về hệ thống sức mạnh của thế giới này.

Đặc tính phi phàm Vô Diện Nhân, chỉ có thể thay thế vật liệu chính, để chế tạo ma dược thăng cấp Thứ tự, vẫn còn cần một số vật liệu phụ trợ.

Tuy nhiên so với vật liệu chính khó có được, vật liệu phụ trợ thì rất phổ biến, cơ bản ngay cả người bình thường, bỏ chút thời gian cũng có thể thu thập được.

Nhưng hắn khẳng định là lười lãng phí thời gian thu thập, trực tiếp đến chỗ Claytash lấy sẽ tiện hơn. ...Thực ra theo thỏa thuận với Giáo hội, việc xử lý Qilangos với thực lực tổng hợp tiếp cận Thứ tự 5, George đại khái đều có thể đổi lấy một phần ma dược Thứ tự 5.

Dù sao Qilangos không phải Thứ tự 6 bình thường, mà là Hải tặc Tướng quân lừng lẫy, lần này trà trộn vào Backlund còn là để ám sát Công tước Nigun, tầm quan trọng tự nhiên khác nhau.

Trước đó Claytash cũng đã hứa.

Quá trình rất thuận lợi, Claytash không những cung cấp tất cả vật liệu phụ trợ của Vô Diện Nhân Thứ tự 6, mà còn nói với George, chỉ cần tiêu hóa xong ma dược, là có thể đến tìm ông ta lấy ma dược Bậc Thầy Rối Thứ tự 5.

Nhưng Claytash cũng nói, nếu cần Giáo hội điều động tiên cá đến giúp hắn thực hiện nghi thức, thì sẽ phải thu phí thêm.

Và phí này tương đương với phí có được ma dược Thứ tự 5.

Giết một tà giáo đồ Thứ tự 5 hoặc cứu một kẻ mất kiểm soát Thứ tự 5 của Giáo hội.

George lập tức vui vẻ đồng ý, bởi vì đối với hắn mà nói điều này cũng không có độ khó nào.

Ngay cả không có tiên cá của Giáo hội, hắn vì muốn trải nghiệm nghi thức, cũng có thể xuống biển sâu tìm một con tiên cá.

Dù sao không lâu sau đó, hắn cũng sẽ chuyển hóa ma pháp truy tìm người đến.

Sau khi điều chế xong ma dược thăng cấp, George một hơi nuốt ma dược, vô cùng thành công thăng cấp lên Vô Diện Nhân Thứ tự 6.

Đồng thời cũng có được tất cả năng lực của Vô Diện Nhân.

So với Pháp Sư Thứ tự 7, Vô Diện Nhân Thứ tự 6 ngoài việc các năng lực của Pháp Sư được cường hóa rất nhiều, điểm đặc biệt nhất chính là có thể biến hình.

Có thể vĩnh viễn biến hóa thành dung mạo người khác, nhưng chỉ

là thay đổi bề ngoài, không liên quan đến bản chất.

Sự chênh lệch thể hình không quá lớn, vừa thăng cấp chỉ có thể tăng cao và lùn đi 10 cm, vượt quá phạm vi này thì khó mà làm được.

Kích thước đầu to lên hoặc nhỏ đi cũng có giới hạn.

Chỉ liên quan đến bản thân, không thể biến đổi cùng với quần áo.

Có thể mô phỏng giọng nói của mục tiêu, chỉ cần đã nghe qua, là có thể tái hiện, nhưng chỉ giới hạn trong lĩnh vực của người bình thường.

Đương nhiên, đây là năng lực biến hình bình thường của Vô Diện Nhân.

Và George có năng lực Vô Diện Nhân làm tham khảo, rất dễ dàng có thể chuyển hóa các loại ma pháp biến hình của các thế giới khác đến.

Đến lúc đó hắn sẽ không chỉ là thay đổi dung mạo, mà là không thua gì bảy mươi hai phép biến hóa, muốn biến thành cái gì thì biến thành cái đó, thậm chí hóa rồng cũng không thành vấn đề.

Hắn hiện tại cũng có thể hóa rồng, nhưng nếu không trải qua chuyển hóa mà hóa rồng, thì Chân Thần và Đấng Sáng Tạo của thế giới này, chỉ cần nhìn một cái là có thể nhận ra sự khác lạ.

Nhận ra sự biến hóa của hắn không phù hợp với hệ thống sức mạnh của thế giới này.

Nhưng hóa rồng sau khi chuyển hóa sẽ không như vậy, chỉ khiến người khác cảm thấy hắn đã phát triển năng lực Vô Diện Nhân đến cực hạn, đồng thời còn cải tiến và thăng hoa.

"Vậy phải tiêu hóa ma dược Vô Diện Nhân bằng cách nào đây?" Sau khi hiểu rõ năng lực Vô Diện Nhân, trong lòng George cũng dần

dần có một số suy đoán về việc tiêu hóa ma dược Vô Diện Nhân.

Căn cứ Pháp Diễn Dịch, muốn tiêu hóa ma dược Vô Diện Nhân, hắn đại khái sẽ cần ngụy trang thành một người khác, đồng thời không thể bị phát hiện.

Chương 678

Hơn nữa rất có thể, người ngụy trang có thực lực càng cao, càng gây ra được một số chuyện chấn động, thì hiệu quả tiêu hóa sẽ càng tốt.

"Trước tiên không vội, đợi tôi chuyển hóa thêm một số ma pháp, rồi hẵng đi tiêu hóa." Chuyển hóa càng nhiều ma pháp, hắn mới có thể phát huy thực lực càng mạnh, như vậy hiệu quả ngụy trang người khác mới càng tốt, càng nhanh chóng tiêu hóa ma dược.

Đặc biệt nếu hắn có thể chuyển hóa ma pháp ký ức đến, hoàn toàn có thể thông qua sưu hồn để có được ký ức hoàn chỉnh của một người.

Hắn cũng có thể hoàn toàn thay thế người đó để hoàn thành việc tiêu hóa ma dược.

Ba ngày sau, George đang nghiên cứu chuyển hóa ma pháp đột nhiên mở mắt.

"Klein tìm tôi?" Hắn cảm nhận được triệu hồi của sương mù, mà hiện tại chưa đến thời gian họp Hội Tarot, điều này chứng tỏ Klein tìm hắn có chuyện khác.

Linh hồn rời khỏi thể xác, theo sự dẫn dắt của sương mù đi vào không gian sương mù, George nhìn thấy Klein đang cầm một golem bằng xương trắng, lớn bằng lòng bàn tay.

Golem kia mơ hồ là một người phụ nữ xinh đẹp, mái tóc rất dài, kéo dài đến mắt cá chân, mỗi sợi rõ ràng, thô ráp như rắn.

Trên đỉnh mỗi sợi tóc còn khắc một con mắt, chúng lúc nhắm lúc mở, dày đặc.

“Đây là golem của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy sao?” Nhìn thấy golem trong tay Klein, mắt George lập tức sáng rực lên.

Ở thế giới này, Bảy Chân Thần không có hình tượng cụ thể, nhưng tà thần đều có hình tượng độc đáo riêng.

Ví dụ Chân Thần Sáng Tạo mà Hội Cực Quang tin ngưỡng, hình tượng là một người khổng lồ bị treo ngược.

Giáo phái Ma Nữ tin ngưỡng Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy, hình tượng trùng khớp với golem trong tay Klein.

Nếu golem trong tay Klein là golem thực sự của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy, thì nó có liên hệ với Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy, hắn có thể mượn bói toán để “vắt sữa” kiến thức của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy.

“Vâng, đó là chiến lợi phẩm chúng tôi thu hoạch được từ một Hoan Du Thứ tự 6.” Klein kể lại lai lịch của golem Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy.

Hóa ra vài ngày trước, thành phố Tingen xảy ra một vụ bê bối lớn.

Nghị viên Maynard của Tingen và một góa phụ quý tộc xinh đẹp quyến rũ, Phu nhân Sharon, vì tác dụng của rượu trong bữa tiệc, đã phát sinh quan hệ trong phòng.

Do quá trình quá kích thích, Nghị viên Maynard tuổi không còn trẻ đã quá kích động trực tiếp đột tử trên giường.

Phu nhân Maynard không tin Nghị viên Maynard đột tử, kiên quyết cho rằng Phu nhân Sharon đã mưu sát chồng mình.

Vì vậy đã tìm đến Công ty An ninh Gai Đen, cũng chính là công ty ngụy trang bên ngoài của trụ sở Kẻ Gác Đêm.

Klein nhận nhiệm vụ này, lợi dụng ưu thế có thể hành động dưới

dạng linh thể trong không gian sương mù, phát hiện thân phận thật sự của Phu nhân Sharon có thể là một Ma Nữ.

Vì vậy đã thông báo chuyện này cho Đội trưởng Dunn, Dunn mang theo Klein và một đội viên khác là Cohen Lee, sử dụng vật phong ấn Gương Người Gọi Hồn để đi bắt giữ Phu nhân Sharon.

Vốn dĩ theo kế hoạch, Dunn với thực lực tiếp cận Thứ tự 6 sẽ lợi dụng năng lực Ác Mộng để cưỡng chế kéo Phu nhân Sharon vào giấc mơ, sau đó Klein và Cohen Lee sử dụng Gương Người Gọi Hồn để giải quyết triệt để Phu nhân Sharon.

Tuy nhiên kế hoạch không kịp với sự thay đổi, bởi vì lúc đó Phu nhân Sharon vừa hay đang cầm golem của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy, nên đã miễn nhiễm với năng lực kéo vào giấc mơ của Dunn.

Điều này đã dẫn đến việc ba người bị Phu nhân Sharon Thứ tự 6 phản công một trận.

Nếu theo lẽ thường mà nói, hai Thứ tự 8 và một Thứ tự 7 bị Thứ tự 6 phục kích, dù Dunn thực lực đã tiếp cận Thứ tự 6, thì phỏng chừng cũng thương vong nặng nề.

May mắn thay, Klein có cái búa nhỏ thần kỳ mà George tặng, ngay khi vừa vào nhà gặp nguy hiểm, cậu ấy liền khiến Phu nhân Sharon phải chịu một đòn Tam Muội Chân Hỏa.

Vì Tam Muội Chân Hỏa cũng gây sát thương lớn cho linh hồn Thứ tự 6, dẫn đến việc Phu nhân Sharon tập kích bất thành mà ngược lại còn cứng đờ tại chỗ.

Sau đó liền bị Klein, Cohen Lee và Dunn ba người liên thủ tiêu diệt ngay tại chỗ.

Sau khi tiêu diệt Phu nhân Sharon, trước khi đưa golem Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy vào phong ấn trong cánh cửa Channis ở tầng hầm

Kẻ Gác Đêm, Klein tìm lý do lặng lẽ mang nó vào không gian sương mù.

"Làm tốt lắm!" George nghe vậy tiếp lấy golem Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy, lập tức bắt đầu bói toán. ...Dáng vẻ golem Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy giống hệt một đường hiện ra trong mắt George, công thức ma dược và thông tin liên quan đến con đường Thứ tự của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy cũng lần lượt hiện ra.

Sát Thủ Thứ tự 9, Kẻ Kích Động Thứ tự 8, Ma Nữ Thứ tự 7, Hoan Du Thứ tự 6, Thống Khổ Thứ tự 5, Tuyệt Vọng Thứ tự 4, Bất Lão Thứ tự 3, Tai Nạn Thứ tự 2.

Ngay khi George sắp "vắt" được công thức ma dược Thứ tự 1 và thông tin liên quan, Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy đã ngăn chặn bói toán của hắn.

Giống như Triết Gia Ẩn Mật trước đây, ngay khoảnh khắc phát hiện mình bị bói toán, Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy theo bản năng đã phát động phản kích về phía George.

Kết quả đương nhiên là không có tác dụng gì, bói toán vẫn còn.

Thế là Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy bắt đầu dốc toàn lực tấn công George dựa trên đường bói toán, nhưng bị sương mù ngăn chặn 99% sát thương, vẫn không có tác dụng.

Cuối cùng phát hiện căn bản không tài nào làm gì được nhà tiên tri, thì dứt khoát trực tiếp cắt đứt bói toán.

"Con đường Ma Nữ này, đúng là có chút biến thái thật." Bị ngăn chặn bói toán, George cũng không để tâm, chuyện này hắn đã làm ba lần, biết sẽ là kết quả như vậy.

Tuy nhiên hắn đối với những kiến thức về con đường Ma Nữ mà mình có được, vẫn có chút cảm khái.

Mặc dù trước đó hắn đã hiểu qua từ Klein rằng con đường Ma Nữ có thể sẽ biến đàn ông thành phụ nữ, không ngờ là thật.

Phi phàm giả của con đường Ma Nữ, khi thăng cấp lên Ma Nữ Thứ tự 7, sẽ từ đàn ông hoàn toàn biến thành một người phụ nữ thuần túy, hơn nữa còn là loại phụ nữ cực kỳ xinh đẹp và quyến rũ.

Hơn nữa đợi đến khi thăng cấp lên Hoan Du Thứ tự 6, muốn tiêu hóa ma dược, thì nhất định phải mang lại niềm vui cực lớn cho đàn ông và phụ nữ.

Có thể hiểu là hóa thân thành Bồ Tát bằng xương bằng thịt đi khắp nơi ban phát.

Với tư cách là một người đàn ông, nghĩ đến thôi đã thấy rất biến thái.

Hắn tuy có một phân thân Misaka Mikoto, nhưng cơ thể là nữ, tâm hồn lại là nam, hơn nữa hiện tại đã có thể thông qua biến hình biến thành đàn ông.

Nhưng con đường Ma Nữ này, về cơ bản là biến một người đàn ông cả con người lẫn tâm hồn đều biến chuyển theo hướng phụ nữ.

"Sao rồi?" Klein quan tâm hỏi.

Vừa rồi khi Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy tập kích, cậu đều tránh thật xa, sợ bị vạ lây.

Ngay cả khi đã ngăn chặn 99% uy lực, thì cũng không phải Thứ tự 8 như cậu có thể chống đỡ được.

"Gia hỏa này phản ứng rất nhanh, chỉ lấy được từ Thứ tự 9 đến Thứ tự 2." George chia sẻ thông tin mình có được cho Klein.

Klein xem xong cũng trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì cậu nghĩ đến Phu nhân Sharon nếu đã là Ma Nữ Thứ tự 6,

vậy chứng tỏ trước đó bà ta là đàn ông.

Nếu Phu nhân Sharon là đàn ông biến thành, vậy thì chồng của Phu nhân Sharon và những người đàn ông ở Tingen có quan hệ với Phu nhân Sharon...

Nếu cậu không nhớ nhầm, có tin đồn rằng 80% đàn ông trong giới thượng lưu Tingen đều có quan hệ với Phu nhân Sharon.

"Đưa cái búa nhỏ của cậu đây." Chia sẻ xong thông tin của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy, George cầm cái búa nhỏ của Klein lại thao tác một hồi, sau đó lại ném trả cho cậu.

"Tôi nâng cấp cho cậu một chút, giờ thì ngay cả phi phàm giả Thứ tự 5 cũng có thể bị gây sát thương nhất định." Hắn thăng cấp lên Vô Diện Nhân Thứ tự 6, năng lượng linh tính trong cơ thể tăng trưởng rất lớn, cộng thêm năng lượng linh tính được chuyển hóa đến, nâng cấp cái búa nhỏ đương nhiên không phải vấn đề gì.

Chương 679

Cái nơi nhỏ bé Tingen này lại còn ẩn chứa phi phàm giả Thứ tự 6, nói không chừng một ngày nào đó còn xuất hiện Thứ tự 5, Thứ tự 4.

Klein, "công cụ nhân" này hiện tại vẫn khá hữu dụng, có thể dành chút tâm tư cho cậu ấy.

"Có thể gây sát thương cho Thứ tự 5!" Klein tiếp lấy cái búa nhỏ đã được George nâng cấp, một lần nữa cảm thán đùi của ông đồng hương này đúng là thơm quá.

Có cái búa nhỏ này, cậu còn mạnh hơn cả đội trưởng.

Đương nhiên, đó là chỉ trong đối quyết trực diện một chọi một, nếu không nếu đội trưởng tấn công lén cậu, dùng năng lực Ác Mộng trực tiếp là có thể hạ gục cậu.

Cậu căn bản không kịp sử dụng búa nhỏ.

Cùng lúc đó, vẫn là trong căn phòng có cửa sổ khói màu đỏ sẫm kia, Ince Zangwill nhìn nội dung được viết trong sổ tay, lập tức tức giận vỗ một chưởng xuống bàn.

"Klein rốt cuộc là chuyện gì vậy, luôn phá hỏng kế hoạch của mình!" Trong câu chuyện hắn ta viết, Klein đáng lẽ phải chết trong vụ tự sát ngay từ đầu, nhưng lại bất ngờ sống sót.

Tuy nhiên một người bình thường, vốn dĩ đối với kế hoạch của hắn ta cũng không có ảnh hưởng.

Nhưng sau này lại gia nhập vào Kẻ Gác Đêm, một phi phàm giả trung thành.

Hơn nữa khoảng thời gian trước, Klein lại giao Pháp Diễn Dịch cho Dunn, khiến ô nhiễm tinh thần của Dunn được giảm nhẹ rất

nhiều.

Điều này đã làm gián đoạn kế hoạch của hắn ta rất lớn.

Hắn ta trước đó đã chuẩn bị kỹ lưỡng đến vậy, mục đích chủ yếu nhất, chính là muốn tinh thần của Dunn, vị đội trưởng Kẻ Gác Đêm này, xuất hiện vấn đề một cách hợp lý.

Bất kể là sắp xếp để hắn ta có được bút ký của gia tộc Antigonus, hay là điều tra thành viên Hội Cực Quang nhìn thấy Chân Thần Sáng Tạo trong mơ.

Tất cả đều là để tinh thần của hắn ta không ngừng bị ô nhiễm, như vậy mới có thể cuối cùng khi đối phó với hậu duệ tà thần thì đưa ra quyết định sai lầm, mang tro cốt của Thánh Giả ra khỏi cửa Channis để chiến đấu.

Hắn ta mới có thể dễ dàng có được tro cốt Thánh Giả, chiết xuất đặc tính phi phàm Thứ tự 4 của con đường Đêm Tối, từ đó thành công chuyển đổi con đường để thăng cấp Thứ tự 4.

Tuy nhiên vì Dunn có được Pháp Diễn Dịch từ Klein, ô nhiễm tinh thần được giảm nhẹ rất nhiều, thậm chí không chừng bao lâu nữa là có thể hoàn toàn tiêu hóa ma dược để thăng cấp Thứ tự 6.

Nếu thực sự là như vậy, về cơ bản toàn bộ tính toán của hắn ta sẽ đổ bể.

Dunn Thứ tự 7 cầm tro cốt của Thánh Giả, có thể phát huy thực lực tiếp cận Bán Thần.

Còn nếu thăng cấp lên Thứ tự 6 rồi lại cầm tro cốt của Thánh Giả, về cơ bản là có thể hoàn toàn phát huy thực lực Thánh Giả, hoàn toàn có thể dẫn hậu duệ tà thần vào sau cánh cửa Channis để giải quyết, hắn ta sẽ không có bất kỳ cơ hội nào.

Thế là hắn ta lợi dụng vật phong ấn 0-08, sắp xếp Phu nhân

Sharon giết Nghị viên John Maynard khi thời cơ chưa đủ chín muồi.

Lại hợp lý để Kẻ Gác Đêm phát hiện chân tướng và đến bắt giữ.

Rồi khéo léo để Phu nhân Sharon ôm golem của Nữ Ma Đầu Nguyên Thủy khi ngủ, né tránh năng lực Ác Mộng của Dunn.

Như vậy Klein và Cohen Lee đều sẽ bị Phu nhân Sharon giết, Dunn sẽ theo lệ cũ phục dụng đặc tính phi phàm của hai người, làm gián đoạn việc tiêu hóa ma dược, tinh thần lại một lần nữa rơi vào ô nhiễm.

Đáng tiếc, Klein, biến số này không biết từ đâu lại có được một vật phong ấn mạnh mẽ, lại mượn nó để giết chết Phu nhân Sharon.

"Không thể đợi thêm nữa, nếu không cơ hội sẽ ngày càng mong manh." Trong phòng Ince Zangwill đi đi lại lại vài vòng, trong lòng đã có quyết định.

Hắn ta quyết định không ẩn mình phía sau thao túng nữa, mà đích thân ra tay.

Nếu không, cùng với thực lực của Klein, biến số này ngày càng mạnh, Dunn hoàn toàn tiêu hóa ma dược để thăng cấp Thứ tự 6, thì kế hoạch có được tro cốt Thánh Giả của hắn ta, sẽ ngày càng khó thực hiện.

Không bằng lợi dụng lúc này, chủ động xuất kích, lấy thân mình nhập cuộc mà đánh cược một phen.

Mặc dù làm vậy sẽ có chút nguy hiểm, không bằng việc thao túng phía sau có 100% bảo đảm, nhưng theo hắn ta thấy tỷ lệ thành công cũng đến 90%.

Dù sao, Dunn, người mạnh nhất đội Kẻ Gác Đêm ở Tingen, cũng chỉ là tiếp cận Thứ tự 6, thực tế vẫn là Thứ tự 7.

Còn hắn ta là Thứ tự 5, lại còn có vật phong ấn 0-08.

Ngày hôm sau, Megose với cái bụng to tướng, không hiểu sao, đột nhiên nảy ra ý nghĩ đến Công ty Bảo an Blackthorn trên phố Zetland.

Cô ta cảm thấy mình nên đi hỏi về chuyện của Lanevus, có lẽ đối phương đã tìm được manh mối.

Và người tiếp đón cô ta chính là Klein và Leonard.

Klein thông qua trực giác tâm linh, kết hợp với tất cả các vụ án xảy ra thời gian gần đây, đã nhận ra rằng Megose có thể đang mang thai một tồn tại đáng sợ.

Hắn cũng ý thức được dường như có ai đó luôn thao túng mọi chuyện từ phía sau.

Thế là hắn bảo Leonard giữ Megose lại, nhanh chóng báo cáo tình hình cho Đội trưởng Dunn.

Dunn lập tức sơ tán tất cả nhân viên phi chiến đấu, còn mình thì gửi điện báo ngay lập tức về Tổng bộ Thánh đường, xin chi viện.

Ban đầu, hắn định sử dụng tro cốt Thánh Giả được phong ấn trong Cánh Cổng Charnis, nhưng rất nhanh đã bác bỏ phương án này.

Bởi vì hắn nghĩ rằng tro cốt Thánh Giả có thể kích thích tồn tại trong bụng Megose, khiến mọi chuyện phát triển theo hướng tồi tệ nhất.

Dù sao thì, bọn họ không chỉ phải đối phó với tồn tại trong bụng Megose, mà còn phải đề phòng kẻ đứng sau thao túng tất cả.

Vì vậy, trước mặt hắn chỉ có hai lựa chọn.

Một là hắn kéo dài thời gian, đứa bé trong bụng Megose vẫn chưa đến kỳ sinh, hắn sẽ kéo dài đến khi Thánh đường phái cao thủ đến chi viện.

Hai là dẫn Megose vào Cánh Cổng Charnis và liều mạng một phen.

Cách này vừa có thể phát huy toàn bộ uy lực của tro cốt Thánh Giả, lại vừa có thể lợi dụng tất cả vật phẩm phong ấn.

Đồng thời, vì được Cánh Cổng Charnis phong ấn, còn có thể ngăn cản kẻ thao túng có thể tồn tại, tranh thủ thời gian phục hồi sau trận chiến.

Dunn do dự một lát, rồi chọn phương án thứ nhất.

Bởi vì phương án thứ hai, dù có thành công, ước chừng các Người Trực Đêm cũng sẽ phải chết hơn một nửa.

Lúc này, Klein vừa sơ tán xong nhân viên phi chiến đấu, không chút do dự lấy ra núm vú giả, ngậm vào miệng và kích hoạt năng lượng tâm linh của mình.

Chỉ thấy những hoa văn phức tạp sáng lên trên núm vú giả, một ngọn lửa đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, sau đó hóa thành hình dạng của George.

Không sai, hắn chính là dùng núm vú giả để triệu hồi George đang ở Backlund.

Đứa bé trong bụng Megose, nếu không phải Tà Thần, thì cũng là hậu duệ của Tà Thần, tệ nhất cũng là sinh vật Thần thoại, có thể trực tiếp khiến thành Tingen bị hủy diệt hoàn toàn.

Ở đây có đồng nghiệp và người thân của hắn, hắn không dám đánh cược, nên vội vàng tìm đến George, người đồng hương mạnh mẽ, để giúp đỡ.

“Chuyện gì vậy?” George nhìn xung quanh một chút, có chút nghi hoặc hỏi Klein.

Hắn còn tưởng Klein gặp phải kẻ địch nào đó, kết quả qua xem thì

căn bản không có kẻ địch, hơn nữa vị trí lại ở tổng bộ Người Trực Đêm.

"George, có vấn đề lớn rồi, có thể có Tà Thần sắp giáng lâm…" Klein với tốc độ nhanh nhất, kể lại sơ qua đầu đuôi câu chuyện.

Chương 680

George nghe vậy cũng ngẩn ra, hắn không ngờ lại là vì người chị họ Megose của mình.

“Tôi biết tình hình của cô ấy, cậu không cần lo lắng, tôi có cách giải quyết.

Cậu cứ làm theo lời đội trưởng của các cậu phân phó đi, tôi sẽ ẩn mình trong bóng tối, xem rốt cuộc là ai đang giở trò.” Ma pháp phong ấn hắn đã chuyển hóa được, vốn dĩ cũng định tranh thủ về Tingen một chuyến để giải quyết vấn đề của Megose.

Chỉ là không ngờ vấn đề của Megose dường như còn liên quan đến rất nhiều chuyện khác, phía sau còn có kẻ khác đang thao túng.

Nghĩ lại cũng phải, một tên lừa đảo tham tiền cỏn con sao có thể gây ra chuyện lớn đến vậy.

Nếu Tà Thần dễ dàng giáng lâm thế giới này như thế, thì thế giới này đã sớm kết thúc rồi.

Trước đây hắn đã thật sự bỏ qua điểm này.

Vì vậy, hắn hiện tại quyết định không vội ra tay, đợi kẻ đứng sau xuất hiện rồi nói.

Vừa hay hắn cũng có thể nhân cơ hội này để hoàn thành việc tiêu hóa Potion Người Không Mặt.

Việc tiêu hóa Potion Người Không Mặt chính là nhập vai một người khác, và khiến nhiều người biết đến sự tồn tại của người đó, càng nổi tiếng thì hiệu quả tiêu hóa Potion càng tốt.

Ngăn chặn và phong ấn sự giáng lâm của Tà Thần, cứu thành Tingen, rất phù hợp với điều kiện này.

“Được!” Nghe George đã sớm biết tình hình của Megose, lại có cách giải quyết, Klein lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó rời đi để hội ý với Đội trưởng Dunn.

Còn George thì lợi dụng khả năng Người Không Mặt và năng lực biến hình vừa chuyển hóa, từ một đứa trẻ nháy mắt hóa thành một thanh niên.

Sau đó, hắn kích hoạt ẩn thân, thu liễm khí tức và ẩn nấp trong bóng tối.

“Mắt thám tra!” Một con mắt hư ảo lặng lẽ xuất hiện phía trên Công ty Bảo an Blackthorn.

“Chính là tên này sao?

Nhìn cường độ năng lượng tâm linh trong cơ thể, đại khái là ở Cấp 5, tương tự như Klein trước khi thăng cấp.

Nhưng cây bút lông vũ trong tay hắn thì khá thú vị.” Thông qua Mắt thám tra, George rất nhanh đã phát hiện một Beyonder cũng ẩn mình trong bóng tối như hắn.

Đến phía sau người đó, thấy cây bút lông vũ trước mắt người đó đang nhanh chóng viết nội dung lên một cuốn sổ thông thường, ánh mắt hắn lộ ra vẻ hứng thú.

“Megose bị một sự triệu hồi bí ẩn đưa đến phố Zetland, và bước vào Công ty Bảo an Blackthorn.

Đứa bé trong bụng cô ta đang ở thời điểm then chốt, nên cô ta không thể ngăn cản sự thôi thúc của mình.” “Dunn vì nhập vai mà đã giảm đáng kể sự ô nhiễm tinh thần, đưa ra quyết định hoàn toàn chính xác, hắn muốn kéo dài thời gian, chờ Thánh đường chi viện.” “Klein cảm nhận được nguy hiểm đang đến, dùng vật phẩm thần kỳ kỳ lạ từng trọng thương Phu nhân Sharron là núm vú giả, triệu hồi một

người giúp đỡ không rõ danh tính." "Ince Zangwill cảm nhận được nguy hiểm, nhưng khao khát thăng cấp khiến hắn không hề lùi bước." Ince Zangwill đưa tay lấy bút lông vũ viết vào sổ: "Vì những lý do không rõ, không thể giải thích, một thiên thạch đột nhiên thay đổi quỹ đạo và giáng xuống hành tinh này.

Nơi nó rơi xuống vừa đúng là Công ty Bảo an Blackthorn, đúng vậy, vừa đúng!" Một thiên thạch hiển nhiên không thể phá hủy Cánh Cổng Charnis được xây dựng với tro cốt Thánh Giả làm trung tâm, nhưng mục đích của nó không phải Cánh Cổng Charnis.

Mục đích của nó là Megose.

Megose là vật chủ giáng lâm của hậu duệ True Creator, tuyệt đối không thể chết.

Vì vậy, khi gặp sự kiện nguy hiểm đến tính mạng, hậu duệ True Creator nhất định sẽ nở ra sớm hơn để chống lại nguy hiểm.

Nếu hậu duệ True Creator có thể hấp thụ tất cả sức mạnh và thuận lợi ra đời, thực lực trực tiếp có thể đạt đến cấp Thiên Sứ Cấp 2.

Sau đó, có được cơ thể Thiên Sứ này, True Creator có thể mượn nó để thực sự giáng lâm thế giới này.

Đây là điều hắn không muốn thấy, vì hắn dám tính toán True Creator, đến lúc đó True Creator cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Nhưng nếu bây giờ ra đời sớm, thì thực lực nhiều nhất sẽ không vượt quá Cấp 4.

Để nhanh chóng khôi phục thực lực đến Cấp 2, khiến True Creator giáng lâm, hậu duệ True Creator nhất định sẽ đồ sát cả thành Tingen.

Còn Dunn, để ngăn chặn hậu duệ True Creator, sẽ phải dùng tro cốt Thánh Giả để liều mạng.

Đến lúc đó, dù ai thắng ai thua, hắn đều có thể ngồi mát ăn bát vàng sau đó.

Nếu là cả hai cùng chết, thì càng tiết kiệm việc. ...

Trong đại sảnh, Leonard, Klein và Dunn đều đang hết sức an ủi Megose.

Tuy nhiên cả ba đều đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu bất cứ lúc nào.

Leonard giấu trong lòng một đoạn mạch máu cứng và to lớn, đó là vật phong ấn 2-105 Kẻ Trộm Mạch Máu.

Người đeo có cơ hội đánh cắp một khả năng của mục tiêu nào đó trong một phạm vi nhất định.

Ông già trong cơ thể hắn có thể giúp hắn phát huy tối đa khả năng đánh cắp của vật phẩm phong ấn này.

Trong túi Klein đựng bùa Thái Dương được chế tác bằng ánh sáng mặt trời đột biến, không có tác dụng phụ, lực sát thương cực mạnh.

Đồng thời, hắn đã lấy ra núm vú giả được George nâng cấp, chuẩn bị ngậm vào miệng để sử dụng bất cứ lúc nào.

Còn Đội trưởng Dunn không lấy tro cốt Thánh Giả.

Bởi vì hắn biết tro cốt Thánh Giả nhất định sẽ kích thích tồn tại trong cơ thể Megose, hơn nữa nếu không có tro cốt Thánh Giả trấn áp, Cánh Cổng Charnis cũng sẽ gặp vấn đề.

Vì vậy, hắn lấy ra sợi tóc tĩnh lặng từng dùng để khống chế lão Neil.

Một khi có vấn đề, hắn sẽ dùng sợi tóc tĩnh lặng khống chế Megose trước, sau đó để Coen Lee đang chờ lệnh đi lấy tro cốt Thánh Giả từ Cánh Cổng Charnis.

“Oa!” Ngay khi mọi người nghĩ rằng cứ thế này, có thể cầm cự cho đến khi Thánh đường phái người đến chi viện, thì bụng Megose đột nhiên phát ra một tiếng trẻ con khóc thét chói tai.

Âm thanh đó tràn đầy sự giận dữ và ô nhiễm quỷ dị.

Ngay sau đó tóc Megose rụng, cơ thể cũng bắt đầu dị biến, nháy mắt đã biến thành một con quái vật cầm hai thanh đao xương màu trắng yêu dị.

Thứ duy nhất không thay đổi là cái bụng nhô ra của cô ta.

Tuy nhiên, cô ta không tấn công Dunn và những người khác, mà ngẩng đầu nhìn trần nhà của đại sảnh, một đao đã xuyên thủng toàn bộ trần nhà.

Theo bản năng, Klein và những người khác nhìn lên theo ánh mắt của Megose, sắc mặt lập tức thay đổi lớn.

Chỉ thấy trên trời, một thiên thạch mang theo ngọn lửa cuồn cuộn đang lao về phía họ.

“Coen Lee, đi lấy tro cốt Thánh Giả!” Dunn gầm lên một tiếng về phía sau, định dùng sợi tóc tĩnh lặng để trấn áp Megose.

Mọi chuyện đã đến nước này, không kịp chờ chi viện nữa, chỉ có thể liều mạng một phen.

Dù là ngăn chặn thiên thạch trên trời, hay đối phó với tồn tại trong bụng Megose, đều cần tro cốt Thánh Giả.

“Đội trưởng đừng ra tay vội!” Lúc này Klein đột nhiên chắn trước mặt Dunn, ngăn cản hắn lập tức ra tay với Megose.

Bởi vì Klein nhận được truyền âm tâm linh từ George.

Chương 681

“Hãy để cô ta đi đối phó với thiên thạch đó.” Dunn nghe vậy lập tức bình tĩnh lại.

Tình huống hiện tại rõ ràng là thiên thạch đã kích thích tồn tại trong cơ thể Megose, khiến nó bộc phát sớm vì muốn tự cứu.

Thà bây giờ để tồn tại trong cơ thể Megose đi đối phó với thiên thạch, còn hơn là tự mình đối phó.

Như vậy còn có thể làm suy yếu sức mạnh của tồn tại trong cơ thể Megose.

“Oa!” Lại một tiếng trẻ con khóc thét chói tai vang lên, hai thanh đao của Megose bắt chéo nhau, khi thiên thạch sắp đập trúng công ty Blackthorn, cô ta đột ngột nhảy lên và chém xuống.

Lưỡi dao xương trắng yêu dị chém vào thiên thạch, thiên thạch lập tức vỡ thành vô số mảnh vụn rơi rải rác khắp nơi.

Tuy nhiên, Megose cũng bị sức mạnh rơi xuống của thiên thạch phản lại, khiến một cánh tay của cô ta nổ tung hoàn toàn.

Lúc này Coen Lee cũng đã mang tro cốt Thánh Giả đến, trao vào tay Dunn, và nhận lấy sợi tóc tĩnh lặng.

“Cùng ra tay!” Dunn nhận lấy tro cốt Thánh Giả, lập tức truyền tất cả năng lượng tâm linh trong cơ thể vào, kích hoạt tất cả sức mạnh của tro cốt, tấn công Megose đang hồi phục.

Hộp tro cốt mở ra, vô số sợi tơ lạnh lẽo như xúc tu bao bọc Megose ngay lập tức.

Bất kể ngọn lửa xanh bùng cháy trên cơ thể hay chất lỏng ăn mòn chảy ra, đều không thể gây ra chút tổn hại nào cho sợi tơ.

“Ngươi phải chết!” Một tiếng gầm giận dữ, Dunn bị một sức mạnh vô hình đánh bay, đập mạnh vào tường, khiến tường nứt ra, hắn hộc máu tươi.

Nhưng hắn vẫn không buông hộp tro cốt, vẫn tiếp tục truyền năng lượng tâm linh của mình vào.

Lúc này Coen Lee cũng ném sợi tóc tĩnh lặng ra phụ trợ cho sợi tơ từ tro cốt, càng phong tỏa Megose chặt chẽ hơn.

Leonard sử dụng Kẻ Trộm Mạch Máu tạm thời đánh cắp giọng nói của Megose, khiến cô ta không thể tiếp tục phát ra lời nguyền.

Klein đồng thời kích hoạt bùa Thái Dương và núm vú giả, tấn công bụng Megose.

Sau ánh sáng chói mắt và ngọn lửa, đầu Megose và cánh tay xương trắng còn lại đều bị thiêu thành tro.

Tuy nhiên, cô ta vẫn không chết.

“Oa!” Tiếng trẻ con khóc thét chói tai lại một lần nữa vang lên, lần này còn lớn hơn cả trước.

Chỉ thấy bụng Megose xuất hiện vết nứt, một cánh tay trẻ con đen kịt từ bên trong thò ra.

Hậu duệ của Tà Thần sắp giáng lâm sớm hơn dự kiến.

Tuy nhiên, ngay cả như vậy, sợi tơ đen kéo dài từ tro cốt Thánh Giả vẫn không hề nới lỏng.

Bởi vì sợi tóc tĩnh lặng là vật phong ấn cùng cấp đã phụ trợ tăng cường uy lực, cộng thêm việc trước đó đối phó thiên thạch và chống lại các cuộc tấn công của Klein và Leonard, đã khiến hậu duệ Tà Thần tiêu hao không ít năng lượng.

Nhưng đây cũng chỉ là tạm thời, một khi hậu duệ Tà Thần hoàn

toàn thoát ra khỏi bụng Megose, thì vẫn có thể thoát khỏi sự trói buộc.

Tuy nhiên, vì trước đó đã gửi điện báo cho Đại Phạt Giả của Giáo hội Chúa Tể Bão Tố và Trái Tim Máy Móc của Giáo hội Hơi Nước và Máy Móc.

Nên không lâu nữa, các Beyonder của Đại Phạt Giả và Trái Tim Máy Móc sẽ mang theo vật phong ấn của họ đến giúp đỡ.

Theo đà phát triển này, họ nhất định có thể thuận lợi giải quyết hậu duệ Tà Thần.

Tuy nhiên, Ince Zangwill ẩn mình trong bóng tối sao có thể để mọi chuyện tiếp diễn như vậy.

Trong lúc hai bên giằng co, hắn đã lặng lẽ đến phía sau Dunn, vươn bàn tay trắng bệch như tử thi, một chưởng đánh bay Dunn.

Dunn bị đánh lén trọng thương, lập tức mất đi sự khống chế đối với tro cốt Thánh Giả.

Và không có sợi tơ đen của tro cốt Thánh Giả, chỉ dựa vào sợi tóc tĩnh lặng căn bản không thể khống chế hậu duệ Tà Thần.

Đứa bé toàn thân đen kịt mang theo sức mạnh ô nhiễm nhanh chóng phá bụng thoát ra.

Chỉ cần nhìn một cái, đã khiến Klein, Leonard và Coen Lee ba người cảm thấy tinh thần bị ô nhiễm.

"Đội trưởng!" Lúc này bọn họ đã không còn để ý đến sự ô nhiễm tinh thần nữa, để cứu đội trưởng, bọn họ lập tức chuyển hướng tấn công về phía kẻ đã đánh lén đội trưởng.

Ince Zangwill căn bản không thèm để ý đến đòn tấn công của ba người, mà vươn tay về phía hộp đựng tro cốt Thánh Giả.

Lấy được tro cốt Thánh Giả hắn sẽ lập tức rời đi.

Còn về hậu duệ True Creator, hiện tại thực lực đã không đủ Cấp 4, nhất định sẽ bị Đại Phạt Giả và người của Trái Tim Máy Móc đến sau tiêu diệt.

Nhưng trước đó, các Người Trực Đêm ước chừng sẽ bị đồ sát hết, và không ít người thường xung quanh cũng sẽ bị ảnh hưởng mà chết trong trận chiến.

Nhưng điều đó thì liên quan gì đến hắn?

Tuy nhiên, ngay khi tay hắn sắp chạm vào hộp tro cốt, một luồng ánh sáng ấm áp dịu dàng lập tức chiếu sáng toàn bộ đại sảnh.

Ngay sau đó, một thanh niên tràn đầy sự thánh khiết, phía sau có mười hai đôi cánh thiên thần chậm rãi giáng lâm.

Người này không ai khác, chính là George, người vì muốn tiêu hóa Potion Người Không Mặt, đã chọn đúng thời điểm để xuất hiện. … "Tro cốt bay tới!" George móc ngón tay, hộp đựng tro cốt Thánh Giả lập tức bay lên và rơi vào tay George.

Nhìn thấy con vịt đã chín sắp bay đi, Ince Zangwill sao có thể cam tâm.

"Chết đi!" Là một Gatekeeper Cấp 5 hàng đầu từng suýt thăng cấp lên Cấp 4 nhưng thất bại, thực lực chiến đấu trực diện của hắn không hề yếu.

Ngay cả khi tồn tại không rõ danh tính đối diện trông có vẻ rất mạnh, nhưng chưa đánh thì làm sao biết được.

Làm vài đôi cánh giả, đã thật sự nghĩ mình là thiên thần sao?

Ince Zangwill vươn tay đẩy mạnh, một cánh cửa đồng cổ kính đầy hoa văn bí ẩn, không thể miêu tả cụ thể, xuất hiện phía trước, lung lay, kẽo kẹt, và hé ra một khe hở.

Bên trong khe hở là bóng tối không thể nhìn thấy tận cùng, nơi đó có vô số con mắt khó tả dày đặc nhìn ra bên ngoài.

Dường như bị Ince Zangwill triệu hồi, từng cánh tay tử thi từ sâu bên trong cánh cửa vươn ra tóm lấy George, muốn kéo hắn vào trong cửa.

"Chỉ vậy thôi sao?" George thấy vậy lạnh lùng hừ một tiếng: "Siêu Ma Pháp: Ánh Sáng Tiên Nữ (Fairy Glitter)!" Một cột sáng rực rỡ và thuần khiết từ trên trời giáng xuống, bao trùm cánh cửa tử thi, tiếng kêu thảm thiết của tử thi lập tức vang vọng khắp thành Tingen.

Chỉ vài giây, cánh cửa thông đến Âm Phủ đã nhanh chóng đóng lại và biến mất tại chỗ.

"Tu sĩ Ánh Sáng!" Sắc mặt Ince Zangwill lập tức thay đổi.

Chiêu thức đối phương vừa thi triển rất giống với Ánh Sáng Thần Thánh của Tu sĩ Ánh Sáng Cấp 5 thuộc Con Đường Mặt Trời.

Chỉ là hắn không hiểu, nếu đối phương là Cấp 5, thì không thể một chiêu Ánh Sáng Thần Thánh lại có thể tiêu diệt Tartarus mà hắn đã mở ra.

Bởi vì hắn cũng là Cấp 5, hơn nữa còn là Cấp 5 từng suýt thăng cấp lên Cấp 4.

Chẳng lẽ đối phương là Cấp 4?

Chương 682

Nhìn thấy hộp tro cốt đã rơi vào tay George, trong mắt Ince Zangwill lóe lên một tia do dự, sau đó xoay người định mượn Âm Phủ để bỏ trốn.

Cơ hội chỉ có một lần, thất bại thì phải lập tức rời đi.

Bằng không, chưa nói đến tồn tại có thể là Cấp 4 trước mặt, Trái Tim Máy Móc và Đại Phạt Giả cùng với chi viện Thánh đường cũng sắp đến rồi.

Hắn có vật phong ấn 0-08 Bút của Alzuhod, chỉ cần có kiên nhẫn, sớm muộn gì cũng có thể có được tro cốt Thánh Giả.

"Tôi đã cho phép ngươi đi sao?" Thấy kẻ vẫn luôn ẩn nấp phía sau thao túng định bỏ trốn, George "tách" một tiếng búng tay.

Mặt đất lập tức biến thành một mặt gương, tất cả mọi người có mặt, bao gồm Ince Zangwill, hậu duệ Tà Thần, Klein và những người khác, đều bị hắn kéo vào trong gương.

Bởi vì trước đó từ Mặt Trời Vĩnh Hằng mà hắn đã nhận được rất nhiều kiến thức huyền bí liên quan đến Con Đường Mặt Trời.

Nên hắn đã chuyển hóa rất nhiều ma pháp hệ ánh sáng.

Chiêu Ánh Sáng Tiên Nữ vừa rồi là một trong số đó, nhưng cũng vì phải thích nghi với quy tắc sức mạnh của thế giới này, và được chuyển hóa dựa trên kiến thức huyền bí của Con Đường Mặt Trời.

Nên trông nó có chút tương tự với Ánh Sáng Thần Thánh của Con Đường Mặt Trời.

Tuy nhiên, chiêu Siêu Ma Pháp: Ánh Sáng Tiên Nữ mà hắn sử dụng, uy lực mạnh hơn Ánh Sáng Thần Thánh quá nhiều.

Ánh Sáng Thần Thánh chỉ mượn một tia sức mạnh của mặt trời, còn Ánh Sáng Tiên Nữ là thu thập sức mạnh của tất cả tinh linh xung quanh.

Ngay cả với năng lượng tâm linh Người Không Mặt Cấp 6 hiện tại của hắn, thi triển ra cũng đủ để trọng thương một bán thần Cấp 4.

Đây cũng là lý do tại sao chiêu mạnh nhất của Ince Zangwill, một trong những Cấp 5 mạnh nhất, lại bị tinh lọc chỉ trong vài giây.

Nếu không phải George định giữ Ince Zangwill sống, chiêu vừa rồi trực tiếp đánh vào người Ince Zangwill, có thể đã tiêu diệt hắn ngay tại chỗ.

Còn hiện tại hắn sử dụng ma pháp Thế Giới Gương, là nhờ kiến thức huyền bí mà hắn có được từ Primordial Demoness trước đó.

Các Beyonder của Con Đường Nữ Phù Thủy, Người Chiêm Tinh có thể sử dụng sức mạnh của gương, để xuyên qua trong gương, thậm chí tạo ra không gian trong gương để ẩn nấp.

Vừa hay giúp hắn nhanh chóng chuyển hóa ma pháp Thế Giới Gương này.

"Năng lực gương của Người Chiêm Tinh Nữ Phù Thủy!" Ince Zangwill có chút bối rối, hắn tưởng đối phương thuộc Con Đường Mặt Trời, nhưng sao lại có năng lực của Con Đường Nữ Phù Thủy?

Nhưng rất nhanh hắn đã gạt vấn đề này ra sau đầu.

Bây giờ quan trọng nhất là giết kẻ đã tạo ra không gian gương này, thoát khỏi đây.

"Chúng ta liên thủ, nếu không đến lúc đó đều phải chết!" Hắn quay đầu nhìn đứa bé đen kịt đã hoàn toàn chui ra khỏi bụng Megose.

Hiện tại, chỉ có liên thủ với hậu duệ True Creator, mới có khả

năng bỏ trốn.

Còn về việc bị True Creator tính sổ sau này, thì cũng phải thoát ra ngoài đã rồi nói.

Còn bên kia, đứa bé đen kịt không bị tro cốt Thánh Giả kiềm chế, nhìn George không thể nhìn thấu kia, mặc dù rất tức giận, nhưng vẫn gật đầu.

Nó hận không thể lập tức giết Ince Zangwill, kẻ phàm trần dám tính toán khiến nó sinh non, nhưng hiện tại phải sống sót đã.

Chỉ có sống sót, khôi phục sức mạnh, mới có thể khiến cha nó tiến vào cơ thể nó, giáng lâm thế giới này, giết chết ba kẻ phản bội kia, đoạt lại sức mạnh.

"Chúng ta giúp anh kiềm chế hậu duệ Tà Thần, anh mau chóng giết hắn!" Dunn tỉnh lại, thấy Ince Zangwill muốn liên thủ với hậu duệ Tà Thần, lập tức nhận lấy sợi tóc tĩnh lặng từ Coen Lee.

Hắn muốn dẫn đội Người Trực Đêm liều chết kiềm chế hậu duệ Tà Thần đã giáng sinh, tranh thủ thời gian cho George tiêu diệt kẻ đứng sau.

"Không cần." Tuy nhiên George khẽ mỉm cười, sau đó sử dụng ma pháp ánh sáng thứ hai: "Siêu Ma Pháp: Luật Tiên Nữ (Fairy Law)!" Ánh sáng trắng mạnh mẽ lập tức bao trùm toàn bộ không gian gương, và Dunn cùng những người khác cũng nghe thấy hai tiếng kêu thảm thiết không cam lòng.

So với Ánh Sáng Tiên Nữ, uy lực bùng nổ của Luật Tiên Nữ lúc này, đơn giản là mạnh đến đáng sợ.

Không phải vì Ánh Sáng Tiên Nữ yếu hơn Luật Tiên Nữ.

Thực ra, xét về lực phá hoại thuần túy, Ánh Sáng Tiên Nữ mạnh hơn Luật Tiên Nữ.

Nhưng Ánh Sáng Tiên Nữ chủ yếu tiêu hao năng lượng ma pháp trong cơ thể, năng lượng tâm linh của George hiện tại chỉ ở Cấp 6, ngay cả khi cộng thêm phần hắn chuyển hóa được, nhiều nhất cũng chỉ là Cấp 5.

Ánh Sáng Tiên Nữ dù mạnh đến mấy, nhiều nhất cũng chỉ có thể trọng thương Cấp 4.

Nhưng Luật Tiên Nữ thì khác, Luật Tiên Nữ chủ yếu tiêu hao là sinh mệnh lực của người thi triển, thứ yếu mới là năng lượng ma pháp.

Với sinh mệnh lực cấp vũ trụ đơn lẻ của George, nếu Luật Tiên Nữ này được phát huy toàn lực, thì ngay cả Cấp 1 cũng sẽ bị trọng thương.

Vì vậy, ngay cả khi hậu duệ True Creator đã thành công giáng lâm, cộng thêm Ince Zangwill.

Dưới sự tấn công của Luật Tiên Nữ, cả hai cũng lập tức bị đánh đến thoi thóp, chỉ còn một hơi thở treo lơ lửng.

Trong khi ánh sáng trắng vẫn chưa tan, George lấy ra một con búp bê Matryoshka, và thi triển thuật phong ấn búp bê Matryoshka từ thế giới của học đồ pháp sư lên cả hai người, phong ấn họ vào bên trong Matryoshka.

Hậu duệ Tà Thần có thể dùng để bói toán Tà Thần, tiến hành thí nghiệm ma pháp, không vội giết chết.

Ince Zangwill giữ lại, đợi hắn chuyển hóa được ma pháp trí nhớ liên quan, có thể lục soát linh hồn để lấy được lượng lớn thông tin có giá trị.

Trong đầu tên này chắc chắn có không ít thông tin hữu ích cho hắn.

"Diệt sát!" Ánh sáng trắng tan đi, thấy Ince Zangwill và hậu duệ

Tà Thần biến mất, Dunn và những người khác đều nghĩ rằng họ đã bị George một chiêu diệt sát ngay lập tức, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Bọn họ không ngờ người giúp đỡ đột nhiên xuất hiện này, lại mạnh đến vậy. ...

Giải trừ không gian gương, quay trở lại công ty Blackthorn đổ nát.

"Cảm ơn ngài đã giết Tà Thần, cứu thành Tingen, không biết xưng hô với ngài thế nào?" Dunn có chút thận trọng hỏi George.

Đối phương tuy đã giết Tà Thần và kẻ tấn công, nhưng chưa chắc đã thân thiện với các Beyonder của giáo hội bọn họ.

Tốt nhất vẫn nên xác định thân phận của đối phương.

George giơ tay ngăn Dunn hỏi, đi đến trước mặt Megose, người vì Tà Thần giáng sinh mà mất đầu và cánh tay, cơ thể hoàn toàn trong tình trạng biến dạng.

Hắn vươn tay nắm lấy linh hồn Megose đang mơ màng rời khỏi cơ thể, sau đó thi triển ma pháp trị liệu hệ ánh sáng để tái tạo cơ thể cho cô ta, loại bỏ tất cả sự ô nhiễm.

Những gì hắn chuyển hóa được không chỉ là ma pháp hệ ánh sáng của thế giới Fairy Tail, mà còn có những ma pháp hệ ánh sáng khác của các thế giới khác, được hắn tự cải tiến có tác dụng trị liệu.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Dunn và vài người, cơ thể Megose biến dạng và tàn phế phục hồi bình thường với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Được rồi, nghỉ ngơi vài ngày chắc là sẽ tỉnh lại." Cuối cùng, George đưa linh hồn Megose trở lại cơ thể cô ta, rồi quay người nhìn Dunn khẽ mỉm cười: "Anh có thể gọi tôi là Người qua đường A." Nói xong, không đợi Dunn tiếp tục hỏi, hắn đã biến mất tại chỗ.

“Một cái tên kỳ lạ?” Dunn nghe vậy trên mặt lộ ra một tia bối rối, và khi thấy George biến mất, hắn mới sực nhớ ra một vấn đề: “Klein, Leonard, Coen Lee, hắn có phải đã lấy đi tro cốt Thánh Giả không?” Ba người đồng thời gật đầu, trong đó Klein thì khóe miệng hơi giật giật.

Bởi vì chỉ có hắn mới hiểu Người qua đường A là có ý gì.

Chương 683

Hắn có thể tưởng tượng, cái tên qua loa Người qua đường A này, ngay lập tức sẽ được truyền bá trong giới cấp cao của ba giáo hội lớn: Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm, Giáo hội Chúa Tể Bão Tố và Giáo hội Hơi Nước và Máy Móc.

Đồng thời, Nữ Thần Bóng Đêm đang ở trong Thần quốc cũng có biểu cảm tương tự Klein.

Bởi vì đang âm mưu giành lấy Đặc tính Phi phàm của Con Đường Tử Thần, cô ấy hiện tại khá bận, cũng không phải lúc nào cũng chú ý đến người đồng hương Klein này, chỉ thỉnh thoảng sẽ xem qua khi rảnh rỗi.

Vì vậy, cô ấy không hề thấy Klein triệu hồi George, chỉ thấy trận đại chiến cuối cùng.

Cô ấy vẫn đang nghi ngờ Beyonder đặc biệt có sức mạnh tương tự Con Đường Mặt Trời và Con Đường Nữ Phù Thủy kia rốt cuộc là ai, nghe George tự xưng là Người qua đường A, lập tức biết chắc chắn là George.

Cô ấy hiện tại đối với George, người đồng hương bí ẩn không biết có phải là người đồng hương thật sự hay không, càng ngày càng không hiểu nổi.

Tuy nhiên, cô ấy cũng không quá để ý, đối phương không thể hiện địch ý, hơn nữa cô ấy hiện tại thật sự rất bận.

Kế hoạch lớn đã âm mưu mấy ngàn năm, sắp có thể kết thúc rồi.

Không lâu sau khi George rời đi, các Beyonder của Đại Phạt Giả và Trái Tim Máy Móc đã mang theo vật phong ấn của họ đến.

Và chưa đầy nửa tiếng, Chấp sự cấp cao của Tổng bộ Thánh đường với sự giúp đỡ của Chấp sự cấp cao có thể bay của Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, cũng đã đến Tingen.

Sau khi hiểu rõ toàn bộ quá trình chiến đấu, những Chấp sự cấp cao có thực lực tương đương Cấp 4 này cũng nhìn nhau.

Người qua đường A, bọn họ căn bản chưa từng nghe nói có một cao thủ như vậy.

Hơn nữa lại có thể diệt sát Ince Zangwill và hậu duệ Tà Thần trong nháy mắt, điều này e rằng phải có thực lực Cấp 3 rồi.

Trong một thời gian, cái tên Người qua đường A bắt đầu lan truyền trong giới cấp cao của ba giáo hội lớn, bọn họ cũng bắt đầu điều tra sự tồn tại của Người qua đường A bằng nhiều thủ đoạn khác nhau.

Họ còn đặc biệt liên lạc với Giáo hội Mặt Trời Vĩnh Hằng, nhưng không nhận được bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Vị cao thủ nghi là giáo sư chính nghĩa Cấp 3 này, giống như đột nhiên xuất hiện từ hư không.

"Xong rồi!" George đã trở lại Backlund, cảm thấy cùng với sự lan truyền của thân phận Người qua đường A, Potion Người Không Mặt nhanh chóng được tiêu hóa, trên mặt lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Hắn lại một lần nữa bước vào không gian gương, và thả Ince Zangwill đang thoi thóp ra.

Ince Zangwill được thả ra, phát hiện không phải ở tổng bộ Người Trực Đêm, lập tức đoán George không phải người của Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm.

Thế là mắt hắn đảo một vòng, mở miệng nói: "Dù ngài là ai, chúng ta đều có thể hợp tác, tôi từng là Đại Giáo chủ của Giáo hội Nữ Thần

Bóng Đêm, biết rất nhiều bí mật!" Việc đầu tiên khi trở thành tù nhân là gì?

Đương nhiên là chứng minh giá trị của mình, có giá trị tồn tại thì mới không bị giết, mới có cơ hội lật ngược tình thế.

Chỉ cần đối phương không phải người của Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm, mọi chuyện vẫn chưa muộn.

"Trước tiên hãy giới thiệu bản thân, rồi giới thiệu vật phong ấn này." George móc ngón tay, vật phong ấn 0-08 Bút của Alzuhod trên người Ince Zangwill liền rơi vào tay hắn.

Kẻ thuộc Con Đường Thợ Thu Thập Xương Cấp 5 trước mắt này, có thể điều khiển Người Trực Đêm trong lòng bàn tay, còn có thể tính toán hậu duệ Tà Thần.

Đó là nhờ cây bút lông vũ có thể biến nội dung viết thành hiện thực này.

Vì vậy, so với Ince Zangwill, hắn hứng thú với cây bút lông vũ này hơn.

"Tôi tên là Ince Zangwill, từng là Đại Giáo chủ của Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm… Vật phong ấn này tên là Bút của Alzuhod, là vật phong ấn 0-08, tôi mang theo khi bỏ trốn…" Để lấy lòng tin của George, Ince Zangwill không hề nói dối, kể ra thân phận của mình và thông tin về Bút của Alzuhod.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không ngốc đến mức nói ra tất cả, trong đó cũng lược bỏ và sửa đổi một số sự thật.

Về cơ bản là chín thật một giả, như vậy mới không gây ra sự nghi ngờ của George.

Ví dụ, hắn sẽ miêu tả toàn bộ quá trình bỏ trốn khỏi giáo hội của mình như một lựa chọn bất đắc dĩ để sống sót, nhằm khơi dậy sự

đồng cảm của George.

Hắn sẽ kể về những tác động tiêu cực của Bút của Alzuhod một cách nhẹ nhàng hơn, để sau này George khi sử dụng cây bút lông vũ này sẽ dễ dàng bị phản phệ hơn.

"Thì ra là Đặc tính Phi phàm Cấp 1 của toàn bộ Con Đường Kẻ Mơ Mộng, thảo nào lại có sức mạnh mạnh mẽ đến vậy, ngay cả tôi cũng bị ảnh hưởng nhất định." George cầm Bút của Alzuhod, trong lòng thầm lẩm bẩm.

Ban đầu hắn không tìm hiểu sâu về chuyện của chị họ Megose, chính là vì bị ảnh hưởng bởi Bút của Alzuhod.

Cấp 1 tiếp theo là True God, sức mạnh tiềm ẩn đã chạm đến quy tắc.

Nếu trong tình huống bình thường, hắn đương nhiên có thể nhanh chóng nhận ra loại ảnh hưởng này, và lợi dụng thủ đoạn để loại bỏ.

Nhưng vì muốn tránh sự thám tra, hắn đã thu liễm tất cả sức mạnh trong cơ thể, bao gồm cả lượng ý chí, nên mới bị ảnh hưởng nhẹ.

"Nghe nói không phải Con Đường liền kề thì không thể chuyển hóa, nếu không nhẹ thì phát điên, nặng thì mất kiểm soát mà chết ngay tại chỗ." Nhìn cây bút lông vũ trong tay, George trong lòng đã có một số ý tưởng.

Sau này khi hắn thăng lên cấp cao hơn, chuyển hóa được nhiều ma pháp hơn, có lẽ có thể thử nuốt chửng Đặc tính Phi phàm Cấp 1 này.

Một số quy tắc đối với Beyonder của thế giới này là hữu ích, nhưng đối với hắn, một cường giả cấp vũ trụ đơn lẻ từ bên ngoài, thì chưa chắc đã hữu ích.

"Hãy kể ra tất cả những thông tin có giá trị mà ngươi biết." George cất Bút của Alzuhod đi, ra hiệu cho Ince Zangwill tiếp tục:

“Ngươi chỉ có nói ra, mới có thể chứng minh giá trị của ngươi, bằng không tôi bây giờ sẽ kết liễu ngươi!” … “Tôi nói…” Ince Zangwill thấy George mạnh mẽ như vậy, giả vờ do dự một lát, rồi khuất phục.

Bởi vì dao kề cổ, hắn là cá nằm trên thớt, lúc này không nói là không thể.

Nhưng nói bao nhiêu, giữ lại bao nhiêu, trong đó cái nào thật, cái nào giả, thì đó là do hắn tự quyết định.

Chỉ cần George nhận ra giá trị tồn tại của hắn, thì để có được những thông tin có thể tồn tại nhiều hơn, để xác minh giá trị thông tin, sẽ không dễ dàng giết hắn.

“Tôi biết ngươi chưa nói hết, cũng không nhất định đều là thật, nhưng không sao.” Đợi Ince Zangwill nói xong, George trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

“Vì tôi có thủ đoạn.” “Tôi không cố ý mạo phạm, chỉ là để chứng minh giá trị của tôi, ngài chỉ cần bằng lòng hợp tác với tôi, có thể có được nhiều hơn.” Ince Zangwill cũng là người từng trải phong ba bão táp, không hề bị dọa sợ, mà lộ ra nụ cười giả tạo.

Còn George thì mặt không biểu cảm xua tay: “Không cần.” Không đợi Ince Zangwill phản ứng lại có ý gì, George đã một chưởng đánh vào ngực hắn.

Hắn dùng phương pháp cứu chữa những người mất kiểm soát trước đây, cưỡng ép tách Đặc tính Phi phàm Gatekeeper Cấp 5 trong cơ thể hắn ra.

“Ngươi quả nhiên là Con Đường Mặt Trời!” Trên mặt Ince Zangwill lộ ra vẻ vặn vẹo.

Trong nháy mắt từ một Beyonder mạnh mẽ biến thành người bình thường, điều này đối với hắn đương nhiên là một chuyện cực kỳ tồi

tệ.

Mặc dù là một Cấp 5 từng trải, chỉ cần có Đặc tính Phi phàm tương ứng là có thể nhanh chóng hồi phục, nhưng vẫn khiến hắn vô cùng tức giận.

Tuy nhiên, hắn đã xác định được một điểm, người trước mắt này chính là cường giả cấp cao của Con Đường Mặt Trời.

Bởi vì chỉ có tồn tại từ Cấp 4 trở lên của Con Đường Mặt Trời, mới có thể thông qua phương thức tinh lọc, để tách Đặc tính Phi phàm ra khỏi cơ thể Beyonder.

Mà tốc độ George tách Đặc tính Phi phàm ra khỏi cơ thể hắn nhanh đến vậy, không thể chỉ là Cấp 4, hoặc là Cấp 3 hoặc là cường giả cấp Thiên Sứ Cấp 2.

Vì vậy, mặc dù trong lòng vô cùng tức giận, vẻ mặt vặn vẹo, hắn vẫn cố nhịn cơn giận, muốn tiếp tục thuyết phục đối phương.

Đáng tiếc, George đã không còn muốn nghe hắn nói chuyện, mà trực tiếp hút hắn vào búp bê Matryoshka và phong ấn một lần nữa.

Đối với George mà nói, chỉ cần hắn vài ngày nữa chuyển hóa được ma pháp trí nhớ liên quan, là có thể trực tiếp lục soát linh hồn, đơn giản, nhanh chóng và hiệu quả.

Căn bản không cần nghe Ince Zangwill nói nhảm.

Chương 684

"Một phần Đặc tính Phi phàm Gatekeeper Cấp 5, nghiên cứu xong thì bán cho các thành viên khác của Câu lạc bộ Tarot đi." Thu thập xong Đặc tính Phi phàm Gatekeeper, George thả hậu duệ Tà Thần đang thoi thóp ra.

"Tiếp theo mới là màn chính!" Theo thông tin mà Ince Zangwill vừa nói, hậu duệ Tà Thần này thực ra là hậu duệ True Creator.

True Creator muốn thông qua hậu duệ này để giáng lâm thế giới này.

Và True Creator chính là vị Tà Thần được Giáo hội Cực Quang, tổ chức tà giáo được mệnh danh thần kinh nhất, tôn thờ.

Hình tượng là một người khổng lồ bị treo ngược.

Giáo hội Cực Quang là một tổ chức bí ẩn chỉ xuất hiện trong hai ba trăm năm gần đây, cho rằng True Creator đã tạo ra thế giới này.

Hắn vô hình vô dạng, hắn tồn tại trong cơ thể mỗi sinh linh.

Vì vậy, vạn vật đều có thần tính, thần tính đủ phong phú đến một mức độ nhất định thì có thể trở thành Thiên Sứ.

Giáo hội này nắm giữ Con Đường "Người Treo Ngược", trong các thành viên có khá nhiều "Người Bí Mật" và "Người Lắng Nghe" của Con Đường Người Treo Ngược.

Mà Người Lắng Nghe có thể trực tiếp nghe thấy lời thì thầm của các tồn tại ẩn mật tương ứng, nên bọn họ thường có thể có được không ít năng lực mạnh mẽ, biến thái, độc đáo.

Nhưng tương ứng, nếu không thể thăng cấp, rất khó sống sót quá năm năm, nên tất cả "Người Lắng Nghe" đều là những kẻ điên.

Ngay cả khi bình thường biểu hiện rất bình thường, cũng nhất định là kẻ điên ẩn mình.

Ngay cả khi không chủ động sử dụng năng lực "Lắng Nghe" của Beyonder, cũng sẽ trong môi trường bình thường nghe thấy nhiều hơn người thường và hầu hết các Beyonder cấp trung và thấp.

Khi nguồn âm thanh đủ gần, sẽ chịu ảnh hưởng lớn hơn, nhận được nhiều thông tin nguy hiểm hơn.

Đây cũng là lý do tại sao các giáo hội lớn đều cho rằng Giáo hội Cực Quang về cơ bản đều là những kẻ thần kinh.

Dù sao thì, hắn không cảm thấy cái gọi là True Creator chính là Đấng Sáng Tạo của thế giới này mà hắn muốn tìm, nói thật thì cấp bậc cũng quá thấp.

George ước tính True Creator này nhiều nhất cũng chỉ là Cấp 0 của Con Đường Người Treo Ngược.

Bởi vì bị Bảy vị Chính Thần và kết giới phong ấn bên ngoài hành tinh này, giống như những Tà Thần khác đang bám víu bên ngoài các hành tinh.

Nên việc muốn thông qua hậu duệ Tà Thần giáng sinh vào thế giới này, rất nhiều chuyện đều là tự mình thổi phồng lên mà thôi.

Giống như Bảy vị Chính Thần còn nói với tín đồ rằng họ là mắt, tay, đùi… của Đấng Sáng Tạo ban đầu.

Còn vị Thần Hơi Nước và Máy Móc cuối cùng trở thành Chính Thần, vì thành thần quá muộn, nên không thể bịa ra như vậy.

Thực ra hắn có chút không hiểu, những Tà Thần bên ngoài đang bám víu trên các hành tinh, thực lực hiển nhiên mạnh hơn Bảy Thần.

Tại sao lại khao khát hành tinh này đến vậy, lại muốn tiến vào đến

vậy.

Chẳng lẽ là vì linh hồn của con người trên hành tinh này?

Với thực lực của họ, ngay cả khi nuốt chửng tất cả linh hồn con người trên hành tinh này, dường như cũng không tăng trưởng được bao nhiêu thực lực.

Hay là vì muốn nuốt chửng Bảy Chính Thần?

Nếu là vậy, thì cũng tạm chấp nhận được.

"Bói toán nguồn gốc sức mạnh của đứa bé này!" Nâng hậu duệ True Creator đang thoi thóp lên, George bắt đầu bóc lột lông cừu của True Creator bằng phương pháp bói toán.

Giống như Primordial Demoness, True Creator này cũng là Tà Thần, không thể đường đường chính chính giáng lâm để đối phó với hắn như Chính Thần.

Nên hắn có thể bóc lột tùy ý, không cần quá kiêng kỵ.

Nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái thiền định, trong lòng George hiện lên hình ảnh một người khổng lồ bị treo ngược, chính là bản thể của True Creator.

Sau đó, hắn đương nhiên phải chịu phản kích từ True Creator.

Giống như việc bóc lột mỗi Cấp 0 trước đây.

Hơn nữa True Creator không chỉ phản kích, mà còn muốn ô nhiễm hắn, ký sinh hắn, nhưng vì không phải bản thể giáng lâm, căn bản không thể có tác dụng đối với George.

Ngay cả khi bản thể giáng lâm, cũng không thể ô nhiễm linh hồn của hắn, ký sinh cơ thể hắn.

"Cấp 9 Người Bí Mật, Cấp 8 Người Lắng Nghe, Cấp 7 Ẩn Sĩ, Cấp 6 Linh Mục Hoa Hồng, Cấp 5 Người Chăn Cừu, Cấp 4 Kỵ Sĩ

Đen, Cấp 3 Người Gác Thánh Đường, Cấp 2 Trưởng Lão Uế Ngữ." Bóc lột được tất cả kiến thức đến Cấp 2, George nghĩ True Creator sẽ dừng tấn công hắn, cắt đứt liên hệ bói toán như Primordial Demoness.

Tuy nhiên, điều nằm ngoài dự liệu của hắn là, True Creator không hề cắt đứt liên hệ bói toán, mà vẫn rất phi lý trí tiếp tục tấn công hắn.

Khiến hắn có cảm giác như một kẻ điên.

Vì vậy hắn đương nhiên không hề khách khí tiếp tục bóc lột.

"Cấp 1 Thiên Sứ Bóng Đêm, Cấp 0 Người Treo Ngược, Gray Sa, Thần Mặt Trời Cổ Đại, phản bội…" Không chỉ là công thức Potion Cấp 1 và Cấp 0 cùng các nghi thức, năng lực liên quan.

Vì True Creator liên tục tấn công, căn bản không phòng ngự về mặt bói toán.

Nên George tiếp tục bóc lột, lại còn bóc ra được một số bí mật trong đầu True Creator.

"Hóa ra là như vậy… Kẻ này thật sự là một kẻ điên…" … Hóa ra tên thật của True Creator là Gray Sa.

Hắn và Klein giống nhau, vốn đều là con người sống ở thời hiện đại.

Sau này bị Thượng Đế ném vào Biển Hỗn Loạn, làm phương tiện để chính mình phục sinh.

Vào Kỷ nguyên thứ hai, từ Biển Hỗn Loạn bò ra, vì là con cờ phục sinh của Thượng Đế, hắn trực tiếp sở hữu hoàn chỉnh Con Đường Mặt Trời, Con Đường Người Treo Ngược và Con Đường Lỗi Lầm.

Khi hắn xuất hiện, chính là thời kỳ các Cổ Thần cai trị thế giới.

Các Cổ Thần là những sinh vật siêu phàm được hóa thành từ việc hấp thụ Đặc tính Phi phàm.

Vào Kỷ nguyên thứ nhất, Đấng Sáng Tạo ban đầu tỉnh lại, văn minh Trái Đất bị hủy diệt, Thượng Đế và Thiên Tôn tranh đấu rồi cùng nhau ngã xuống.

Lượng lớn Đặc tính Phi phàm phân tán, khiến rất nhiều sinh vật bình thường tiến hóa thành sinh vật siêu phàm, cuối cùng trở thành các Cổ Thần.

Các Cổ Thần chủ yếu chia thành ba phe.

Phe thứ nhất là phe người, chủ yếu do con người biến dị mà thành, như thủy tổ Ma Cà Rồng, Vương Khổng Lồ và Vương Tiên.

Phe thứ hai là phe phi nhân loại, chủ yếu do động thực vật biến dị mà thành, như Rồng Hư Ảo, Vương của Dị Chủng và thủy tổ Phượng Hoàng Bất Tử.

Phe thứ ba là phe hỗn loạn tà ác, một lòng muốn hủy diệt thế giới, như Vương Hủy Diệt và Vương Quỷ Fabuti.

Trong số những Cổ Thần bán điên này, có một kẻ không điên tên là Vương Quỷ Fabuti, từng là người hiện đại.

Có thể hiểu là Vua Zombie tiến hóa đến cực hạn, khôi phục ký ức.

Tuy nhiên, vì Con Đường là Quỷ, không điên mà trông hắn còn tà ác và điên cuồng hơn cả những Cổ Thần đã điên kia.

Chương 685

Những Cổ Thần này coi những người sống sót là nô lệ hoặc thức ăn của mình, tùy ý đồ sát hoặc bắt họ hiến tế.

Còn Gray Sa thì giống như nhân vật chính trong tiểu thuyết tận thế, đánh bại hoặc giết chết những Cổ Thần này hoặc thu phục họ, xây dựng lại nền văn minh loài người.

Hắn cũng được loài người gọi là Thần Mặt Trời Cổ Đại, thần toàn tri toàn năng.

Kỷ nguyên thứ ba, Gray Sa gần như thống trị toàn bộ thế giới, hắn sở hữu năm Con Đường Cấp 0, nắm giữ "Biển Hỗn Loạn".

Trở thành cao thủ cấp Cựu Nhật, vượt qua cấp True God.

Dưới trướng hắn có Tám vị Thiên Sứ Vương, còn suy luận được tất cả công thức liên quan đến 22 Con Đường Thần Linh, và công bố chúng.

Điều này đã giúp giảm thiểu đáng kể nguy cơ mất kiểm soát do Beyonder ăn nhầm Đặc tính.

Tuy nhiên, lúc này hắn phát hiện ra một chuyện khiến hắn kinh hoàng, đó là Thượng Đế sắp tỉnh lại và phục sinh trong cơ thể hắn.

Hắn không muốn bị Thượng Đế đoạt xá, vì vậy đã sinh ra hai đứa con.

Một đứa tên là Amon, thừa kế Con Đường Lỗi Lầm.

Một đứa tên là Adam, thừa kế Duy Nhất Tính Kẻ Mơ Mộng, trên danh nghĩa là con trai hắn, thực tế là phân thân thần tính do hắn tưởng tượng ra.

Nhưng chỉ như vậy, vẫn không đủ để thoát khỏi Thượng Đế.

Thế là hắn lại nghĩ ra một chiêu, thông qua việc chết đi rồi sống lại để hoàn toàn thoát khỏi Thượng Đế.

Hắn lại một lần nữa tách ra một phân thân Saslier tập hợp tất cả nhân cách tiêu cực của mình, sai phân thân tìm đến các Thiên Sứ Vương trung thành nhất dưới trướng hắn để thành lập Hội Hoa Hồng Cứu Rỗi ám sát chính mình.

Đợi sau khi mình chết, lại để phân thân nhân cách tiêu cực Saslier và phân thân nhân cách thần tính Adam nuốt chửng Đặc tính Phi phàm trên cơ thể mình.

Như vậy hắn có thể hoàn toàn thoát khỏi sự đoạt xá của Thượng Đế, thực lực cũng không bị tổn thất.

Đáng tiếc kế hoạch của hắn chỉ thành công một nửa.

Bởi vì sau khi hắn bị giết, các Thiên Sứ Vương trung thành của hắn đã phản bội hắn.

Ba vị Thiên Sứ Vương của Gió, Trắng và Trí Tuệ đã ăn thi thể hắn, phân chia Duy Nhất Tính của hắn, trở thành Chúa Tể Bão Tố, Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Trí Thức và Trí Tuệ.

Phân thân Saslier chỉ kịp lấy đi Đặc tính Duy Nhất Người Treo Ngược, hóa thân thành True Creator.

Máu của hắn nhuộm đỏ đại dương, khiến vùng đất vốn là Châu Âu và Châu Phi trở thành vùng đất của Thần khí vĩnh viễn không có ánh sáng mặt trời và mang lời nguyền.

Còn những kẻ phản bội kia đều chạy đến Bắc Mỹ, trở thành True God được loài người tín ngưỡng.

Do Saslier kế thừa nhân tính và tất cả nhân cách tiêu cực, không có

sự tổng hợp nhân tính, nên đã phát điên ngay lập tức.

Ngay cả khi truyền bá tín ngưỡng cũng thường xuyên giết chết tín đồ của mình, mãi mãi không thể thoát khỏi vùng đất của Thần khí để đến Bắc Mỹ.

Đồng thời lại tranh giành quyền chủ đạo với Adam kế thừa thần tính, cũng không thể thuận lợi dung hợp và khôi phục thần trí.

"Nói như vậy, Đấng Sáng Tạo ban đầu của thế giới này đã chết vì phân liệt!" Từ kiến thức có được từ True Creator, thông tin có giá trị nhất mà George cảm thấy, chính là Đấng Sáng Tạo ban đầu của thế giới này đã chết.

Hoặc có thể nói, phân loại thành Thượng Đế và Thiên Tôn.

Tuy nhiên hai tên này cũng đã "treo", chỉ có thể chờ con cờ phục sinh.

Điều này có ý nghĩa gì?

Điều này có nghĩa là hắn không cần phải thận trọng khi sử dụng sức mạnh nữa.

Hắn không dám sử dụng thế giới của mình, không dám sử dụng sức mạnh của các thế giới khác, điều quan trọng nhất là lo lắng bị Đấng Sáng Tạo của thế giới này phát hiện và truy sát.

Vì vậy, hắn luôn chỉ sử dụng sức mạnh thể chất và sức mạnh chuyển hóa dựa trên hệ thống sức mạnh của thế giới này.

Hiện tại Đấng Sáng Tạo ban đầu đã "treo", đương nhiên không cần phải lo lắng bị phát hiện nữa.

Tuy nhiên cũng không thể hoàn toàn không để ý, dù sao phía trên vẫn còn Bảy vị Chính Thần đang theo dõi.

Mặc dù từng cá thể hắn không sợ, nhưng bảy người liên thủ, vẫn

rất khó đối phó.

Những Chính Thần này phát hiện hắn sử dụng sức mạnh của thế giới khác, có lẽ không biết hắn đến từ thế giới khác, nhưng có thể sẽ cho rằng hắn là một trong những Tà Thần từ bên ngoài Trái Đất.

Vì vậy, nếu không phải tình huống nguy cấp, tốt nhất vẫn nên cố gắng sử dụng ma pháp đã chuyển hóa phù hợp với hệ thống của thế giới này.

Hơn nữa quá trình chuyển hóa này, vốn dĩ cũng là nghiên cứu của hắn về hệ thống sức mạnh này, có ích cho việc nâng cao bản thân hắn, cũng có lợi cho việc hắn nuốt chửng thế giới này sau này.

Vì Đấng Sáng Tạo của thế giới này đã phân liệt và "treo" rồi, thì hắn nhất định sẽ không khách khí.

Hắn muốn có được Duy Nhất Tính của tất cả 22 Con Đường, sau đó dung hợp tất cả Nguyên Chất, hấp thụ và nuốt chửng toàn bộ thế giới này.

Tuy nhiên, làm như vậy, đừng nói đến Thượng Đế và Thiên Tôn, ngay cả ý chí của Đấng Sáng Tạo ban đầu, cũng có khả năng phục sinh trên phân thân này của hắn.

Nhưng hắn không hề lo lắng.

Chỉ cần trước khi ra tay nuốt chửng thế giới này, các phân thân khác của hắn đã nuốt chửng các thế giới khác, nâng thực lực của phân thân lên cấp độ siêu việt Đấng Sáng Tạo ban đầu.

Thì hắn hoàn toàn có thể trực tiếp tiêu diệt ý chí của Đấng Sáng Tạo ban đầu, hoàn toàn có được thế giới này.

Vì vậy, trước đó cũng không thể vội vàng.

Ổn định thăng cấp lên Cấp 0, ổn định sự phiền phức mà cấp

Beyonder mang lại cho mình, không để Thiên Tôn phục sinh trong cơ thể mình.

Ý chí của Đấng Sáng Tạo ban đầu hắn hiện tại vẫn chưa giải quyết được, nhưng ý chí Thiên Tôn, vấn đề hiện tại của hắn vẫn không lớn.

Chưa nói đến việc tiêu diệt hoàn toàn, áp chế mạnh mẽ thì không có vấn đề gì.

Nếu tất cả linh hồn phân thân cùng đến, muốn tiêu diệt hoàn toàn ý chí Thiên Tôn phục sinh, cũng không phải là không thể.

Chỉ là tạm thời không cần thiết.

Bởi vì tiêu diệt ý chí Thiên Tôn phục sinh trong cơ thể mình, Thiên Tôn vẫn có thể phục sinh trong cơ thể bất kỳ Beyonder nào của Con Đường Nhà Tiên Tri, Kẻ Trộm và Học Việc khác.

Đợi hắn dung nạp Duy Nhất Tính của ba gia tộc này, rồi tiêu diệt Thiên Tôn cũng chưa muộn.

Ngoài ra, nếu gặp phải kẻ địch cấp True God, mà không muốn hoàn toàn lộ diện, hắn có thể trực tiếp kéo kẻ địch vào thế giới của mình để xử lý.

Tồn tại cấp True God không thể nhìn xuyên qua thế giới của hắn, nên không thể phát hiện hắn đang sử dụng sức mạnh của các thế giới khác một cách không kiêng kỵ trong thế giới của mình.

Và Đấng Sáng Tạo ban đầu, kẻ duy nhất có thể nhìn xuyên qua thế giới của hắn, đã "treo" rồi.

Ban đầu hắn tưởng rằng những Tà Thần đó đều ở bên ngoài Trái Đất, xem ra cũng không hoàn toàn đúng, có không ít kẻ ở bên trong Trái Đất, chỉ là để tránh Bảy Chính Thần nên đã ẩn mình.

Giống như Primordial Demoness.

Chương 686

Nếu Primordial Demoness dám theo dõi và lặng lẽ tấn công hắn, thì vừa hay có thể mừng rỡ có thêm Duy Nhất Tính Nữ Phù Thủy.

"Đây thật sự là một vụ thu hoạch lớn ngoài dự kiến!" Ban đầu chỉ định thu thập một số kiến thức của Con Đường Người Treo Ngược, không ngờ lại có được phần lớn bí mật lịch sử của ba kỷ nguyên trước.

"Thảo nào Giáo hội Cực Quang luôn tử thủ với Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, Giáo hội Mặt Trời Vĩnh Hằng và Giáo hội Thần Trí Thức và Trí Tuệ." … Hai ngày sau, các Chấp sự cấp cao của Thánh đường rời khỏi Tingen, mọi thứ đều trở lại bình yên.

Người dân thường chỉ biết một thiên thạch bất ngờ rơi xuống Tingen, làm hỏng một tòa nhà, may mắn là không có thương vong về người.

Họ không biết mình suýt nữa đã trở thành vật tế của Tà Thần.

Hai giờ chiều, một tiếng trước khi Câu lạc bộ Tarot nhóm họp, Klein đã gọi George đến trước, và thông báo cho George về kết quả xử lý tiếp theo của giáo hội.

Còn George cũng thật thà kể hết cho Klein những manh mối mà mình bói toán được từ True Creator.

"Không ngờ lại là thật…" Klein sau khi biết được sự thật, cả người lập tức suy sụp.

Thực ra trước đó khi nhìn thấy những kén kén trên sương mù xám, hắn đã có suy đoán, nhưng đó dù sao cũng chỉ là suy đoán.

Bây giờ xác nhận đây chính là Trái Đất, tất cả người thân bạn bè

của mình đều đã chết, hắn không thể quay về được nữa, trong lòng sao có thể không đau buồn.

Cũng may có khoảng thời gian đệm trước đó, nên sau khi suy sụp một lúc, hắn về cơ bản đã khôi phục bình thường.

Vì không thể quay về nữa, thì chỉ có thể sống tốt ở đây.

May mắn là hắn ở đây cũng có gia đình, cũng có bạn bè, không tính là một người cô độc.

"Cậu bây giờ tính sao?" George thấy Klein hồi phục sau, ngồi đối diện hắn hỏi.

Klein bình tĩnh suy nghĩ một lúc lâu: "Tôi muốn làm một giao dịch với anh." Trước đây hắn lập ra Câu lạc bộ Tarot, nỗ lực thăng cấp, mục đích đều chẳng qua là để tìm cách về nhà.

Về bản chất, hắn không phải là loại người có nhiều tham vọng, càng thích sống một cuộc sống bình yên.

Nhận lương hậu hĩnh của Người Trực Đêm, đối phó với một số sự kiện siêu phàm không quá đáng sợ.

Nhưng lần này hậu duệ Tà Thần giáng lâm, cũng khiến hắn hiểu rằng, thế giới này tràn đầy nguy hiểm lớn.

Nếu muốn bảo vệ người thân và bạn bè của mình ở thế giới này, thì cần một thực lực nhất định.

Nhưng hiện tại có một vấn đề rất lớn.

Hắn là con cờ phục sinh của Thiên Tôn, thực lực thăng cấp càng nhanh, có nghĩa là chết càng nhanh, càng dễ bị Thiên Tôn đoạt xá phục sinh.

Nếu muốn cả hai, thì phải thoát khỏi Nguyên Bảo, để nhân quả này do một người khác gánh chịu.

Tuy nhiên, đối với hắn là nhân quả, đối với cường giả chân chính mà nói thì là kỳ ngộ.

Hắn tin rằng, chỉ cần hắn công bố Nguyên Bảo, sẽ có vô số cường giả nguyện ý trả cái giá cực lớn để đổi lấy.

Chỉ là với thực lực của hắn, khả năng cao không phải là trao đổi, mà là cướp đoạt, cướp xong còn tiện tay giết hắn.

Thay vì vậy, hắn cảm thấy không bằng giao cho người đồng hương này của mình.

Thực lực của George đủ mạnh, hơn nữa qua tiếp xúc, hắn có thể thấy George khác với hắn, là một người không cam chịu sự bình yên.

Như vậy một mặt thoát khỏi nguy cơ bị Thiên Tôn đoạt xá, mặt khác còn có thể mượn đó để nhận được sự giúp đỡ của George.

Trước đây George giúp hắn, là vì cả hai đều muốn điều tra rõ sự thật xuyên việt, tìm cách quay về, cũng là người đồng hương.

Nhưng bây giờ sự thật đã được điều tra rõ, hắn thật sự không tiện cứ mãi làm phiền người đồng hương này nữa.

Đương nhiên, nếu George không muốn tiếp nhận Nguyên Bảo, thì hắn sẽ nghĩ cách khác để thoát khỏi mối đe dọa từ Thiên Tôn.

Phương pháp đơn giản nhất là không thăng cấp lên cấp cao hơn nữa.

Chỉ cần hắn luôn duy trì ở cấp thấp, thì Thiên Tôn sẽ vĩnh viễn không thể tỉnh lại trong cơ thể hắn.

“Giao dịch gì, cậu nói đi?” George nhìn thấu suy nghĩ của Klein, đây chính là kết quả mà hắn muốn sau khi nói cho Klein sự thật.

Quả nhiên, Klein đề xuất muốn tặng Nguyên Bảo cho George, hy vọng George sau này có thể giống như lần này, ra tay giúp đỡ hắn khi

hắn gặp nguy hiểm.

Và hắn cũng lập tức đồng ý: "Không vấn đề gì, Nguyên Bảo tôi sẽ dùng phương pháp của mình để luyện hóa, nhưng sau khi luyện hóa vẫn sẽ tạm thời đặt ở chỗ cậu.

Cậu có thể tiếp tục sử dụng Nguyên Bảo, ngụy trang thành Kẻ Ngu để lợi dụng Câu lạc bộ Tarot thu thập thông tin, nâng cao thực lực." Muốn hoàn toàn dung nạp Nguyên Bảo, thăng cấp Cựu Nhật, thực lực phải đạt đến Cấp 0 của Con Đường Nhà Tiên Tri.

Vì vậy, hắn không vội vàng lấy nó ngay bây giờ, cũng không thể tăng cường thực lực của mình được bao nhiêu.

Đặc biệt là hiện tại hắn không lo lắng Đấng Sáng Tạo ban đầu, đã có thể sử dụng thế giới của mình, tốt hơn Nguyên Bảo nhiều.

Đồng thời hắn cũng hiểu, việc Klein sở hữu Nguyên Bảo, là con cờ của Thiên Tôn, thì Nữ Thần Bóng Đêm vẫn luôn lén lút theo dõi nơi này chắc chắn biết.

Theo ký ức của True Creator, Nữ Thần Bóng Đêm rất có thể cũng là một người hiện đại.

Nếu thật là như vậy, thì kén thứ ba bị phá vỡ trên Nguyên Bảo, sẽ có câu trả lời.

Thiên Tôn đã treo rất nhiều linh hồn người hiện đại trên Nguyên Bảo, hiện tại đã phóng thích ba người.

Klein là một, Roselle là một, người cuối cùng Klein tưởng là hắn, thực ra không phải.

Nếu Nữ Thần Bóng Đêm cũng là người hiện đại, thì người thứ ba khả năng cao chính là Nữ Thần Bóng Đêm.

Điều này cũng giải thích tại sao Nữ Thần Bóng Đêm vẫn luôn lén

lút giám sát Klein, nhưng lại không hề có hành động gì.

Bình thường nếu một True God vẫn luôn chú ý đến Klein, chắc chắn có thể phát hiện bí mật về Nguyên Bảo của Klein.

Đối với Nguyên Bảo của Thiên Tôn, dù không phải Nguyên Bảo tương ứng với Con Đường của mình, thì cũng không thể không động lòng.

Nếu mình không dùng được, lấy được rồi dùng để trao đổi với True God khác cũng tốt.

Nhưng Nữ Thần Bóng Đêm lại không hề có động thái nào, chỉ dẫn dắt Klein gia nhập Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm, trở thành tín đồ của cô ấy, để cô ấy có thể giám sát bất cứ lúc nào.

Nếu Nữ Thần Bóng Đêm là linh hồn đầu tiên được phóng thích, thì điều đó đã có lý.

Là con cờ của Thiên Tôn, Nữ Thần Bóng Đêm chắc chắn biết tất cả bí mật, không muốn bị Thiên Tôn đoạt xá lần nữa, nên cũng sẽ không chạm vào Nguyên Bảo nữa.

Đồng thời lại không muốn Nguyên Bảo rơi vào tay người khác, dẫn đến Thiên Tôn phục sinh, nên mới để Klein nắm giữ mãi.

Hắn hiện tại tiếp xúc Klein, ước chừng đã khiến Nữ Thần Bóng Đêm cảnh giác.

Nếu lại để Nữ Thần Bóng Đêm phát hiện hắn đã lấy đi Nguyên Bảo từ tay Klein, Nữ Thần Bóng Đêm lập tức sẽ xuống tìm hắn nói chuyện.

Thực ra hắn cảm thấy, giả mạo người đồng hương tiếp xúc Klein, Nữ Thần Bóng Đêm đã nên tìm hắn nói chuyện rồi.

Đến bây giờ vẫn chưa xuất hiện, hoặc là thật sự trầm tĩnh, hoặc là

có việc gì đó vướng bận.

Chương 687

Vì vậy hắn trước tiên luyện hóa Nguyên Bảo trở thành của mình, sau đó tiếp tục đặt ở chỗ Klein, để Klein sử dụng.

Điều này có thể tạo ra ảo ảnh rằng chủ nhân Nguyên Bảo vẫn là Klein.

Hắn hiện tại vẫn phải mượn Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm để có được Potion hoàn thành thăng cấp, không tiện gặp mặt và nói chuyện thẳng thắn với Nữ Thần Bóng Đêm nhanh như vậy.

Nếu gặp mặt mà đàm phán đổ vỡ, thì sự hợp tác với Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm cũng sẽ kết thúc.

Khi biết rằng càng thăng cấp cao, càng mạnh mẽ, càng dễ khiến Thiên Tôn, khiến ý thức của Đấng Sáng Tạo ban đầu phục sinh.

Hắn liền hiểu rằng, vẫn nên cố gắng thăng cấp theo trình tự và nghi thức thăng cấp bình thường của thế giới này thì tốt hơn.

Ngay cả khi thể chất và linh hồn của hắn đều vô cùng mạnh mẽ, có thể bỏ qua việc mất kiểm soát do Potion mang lại, nhưng cũng sẽ đẩy nhanh quá trình tỉnh lại của ý thức Thiên Tôn và Đấng Sáng Tạo ban đầu.

Thiên Tôn thì còn đỡ, nhưng ý thức của Đấng Sáng Tạo ban đầu thì phiền phức hơn.

Vì vậy, ngay cả khi không phải để nghiên cứu hệ thống sức mạnh của thế giới này, cũng phải học cách Beyonder của thế giới này điều chế và dùng Potion tương ứng, tiêu hóa Potion, trải qua nghi thức.

Sau đó từng bước thăng cấp lên Cấp 0. "Tôi sẽ dùng thuật luyện khí Đạo gia để luyện hóa Original Ember, cậu cứ ra ngoài trước đi,

đợi khi núm vú giả của cậu nhấp nháy thì hãy vào lại." George bảo Klein rời khỏi Original Ember, sau đó trực tiếp đưa tay vạch một cái, cưỡng ép kéo Original Ember vào thế giới của mình.

Sau đó, hắn liên tục vung hai tay, để thế giới của mình lan ra từng sợi xiềng xích quy tắc trói chặt Original Ember, bắt đầu tiến hành luyện hóa.

Tuy Original Ember là một trong chín Nguyên chất, nhưng chủ nhân hiện tại của nó chỉ là Klein cấp Tám, hơn nữa Klein còn cam tâm tình nguyện dâng Nguyên chất ra.

Vậy nên George dùng quy tắc thế giới để luyện hóa nó, đây không phải là chuyện gì quá khó khăn.

Một khi luyện hóa xong, hắn sẽ là chủ nhân thực sự của Original Ember và có thể sử dụng năng lực của nó.

Tuy nhiên, lúc này Original Ember chỉ có thể đóng vai trò như một pháp khí, chứ không thể nâng cao sức mạnh về bản chất.

Chỉ khi hắn thăng cấp lên cấp Linh, mới có thể dung hợp pháp khí này vào cơ thể, tạo ra phản ứng kỳ diệu với Đặc tính Phi phàm bên trong, từ đó thực lực được nâng cao đáng kể.

Giống như bây giờ, Original Ember sau khi luyện hóa chỉ là một con dao bình thường, có thể dùng để chém người, có thể dùng để thái rau.

Nhưng sức mạnh bản thân của hắn sẽ không vì cầm một con dao mà tăng lên.

Khi thăng cấp lên cấp Linh, Original Ember sẽ từ một con dao phàm bình thường hóa thành một pháp bảo có thể dung hợp vào cơ thể.

Truyền năng lượng tự thân của nó vào cơ thể chủ nhân, giúp nhục

thân chủ nhân được cường hóa, sức mạnh cơ thể, tốc độ và các phương diện khác đều được nâng cao đáng kể. "Xong rồi!" Vì bản thân đang ở trong thế giới của mình, thêm nữa gần đây một phân thân còn học được không ít phương pháp luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo từ Tam Tiêu nương nương ở Hồng Hoang.

Thế nên chưa đầy nửa tiếng, George đã triệt để luyện hóa Original Ember thành vật của mình.

Cũng chính vì vận dụng thuật luyện hóa được Tam Tiêu nương nương chỉ dẫn, Original Ember lúc này, đừng nói True God khác, ngay cả Thiên Tôn phục sinh cũng không thể cướp đi từ tay hắn.

Cách duy nhất để cướp Original Ember là giết hắn.

Hơn nữa, chỉ giết phân thân ở thế giới này cũng không được, phải chém giết toàn bộ bản thể và các phân thân của hắn thì mới có thể luyện hóa lại Original Ember.

Bởi vì Original Ember sau khi luyện hóa đã in sâu dấu ấn linh hồn của hắn.

Chỉ giết phân thân ở thế giới này thì không thể hủy diệt dấu ấn linh hồn của hắn.

Cùng lúc đó, Klein, người được linh hồn trở về, cũng phát hiện sợi dây liên kết giữa mình và Original Ember đột nhiên đứt đoạn.

Thấy núm vú giả nhấp nháy ánh sáng, Klein vẫn đi lùi vài bước theo cách cũ.

Lúc này, một luồng năng lượng từ núm vú giả bao quanh Klein, kéo cậu ta vào trong Original Ember.

Núm vú giả là pháp khí do George chế tạo, chỉ dùng cho Klein, nhưng bản chất vẫn thuộc về George và chịu sự khống chế của George.

George lúc này liền mượn núm vú giả để nhìn thấy Klein, và lấy núm vú giả làm môi giới, lợi dụng sức mạnh của Original Ember để kéo Klein trở lại.

Giống như Klein dùng sức mạnh của Original Ember để kéo các thành viên Tarot Hội đến vậy.

Đưa tay điểm nhẹ vào ấn đường linh hồn của Klein, George để lại cho cậu ta một dấu ấn ma pháp.

Lúc này, Klein cảm thấy sợi dây liên kết giữa mình và Original Ember đã trở lại.

Chỉ có điều, sợi dây liên kết này bây giờ đã không còn giống như trước nữa. "Trước đây cậu dùng Original Ember thế nào thì bây giờ vẫn dùng thế đó, cơ bản không có thay đổi gì." Trước kia, chủ nhân thực sự của Original Ember là Thiên Tôn, trước khi chết Thiên Tôn đã cài đặt một chương trình lên Original Ember, để nó phóng thích linh hồn nhằm hoàn thành sự phục sinh của mình.

Klein là một trong những linh hồn được phóng thích, trở thành chủ nhân tạm thời của Original Ember.

Klein càng mạnh, càng có thể phát huy sức mạnh của Original Ember, đợi khi cậu ta trở thành cấp Linh, liền có thể phát huy hoàn toàn sức mạnh của Original Ember.

Nhưng lúc đó Klein đã không còn là Klein nữa, mà đã bị Thiên Tôn sau khi phục sinh thay thế.

Giờ đây George đã cưỡng ép luyện hóa Original Ember, xóa bỏ hậu chiêu Thiên Tôn để lại, trở thành chủ nhân thực sự của Original Ember.

Hắn ban cho Klein quyền sử dụng Original Ember, nên Klein vẫn là chủ nhân tạm thời của Original Ember.

Hơn nữa, vì George, chủ nhân thực sự này, đã mở tất cả quyền hạn của Original Ember cho Klein.

Vậy nên về lý thuyết, sức mạnh Original Ember mà Klein hiện tại có thể sử dụng, mạnh hơn rất nhiều so với trước đây.

Đây cũng coi như là một phần thưởng George dành cho Klein vì đã chủ động dâng Original Ember.

Ngoài ra, cũng là để Klein có đủ khả năng tự vệ, không cần lúc nào cũng tìm hắn giúp giải quyết vấn đề.

Ba giờ chiều, Tarot Hội được triệu tập đúng giờ.

Chỉ có điều lúc này các thành viên Tarot Hội vẫn chưa biết rằng, Ngài Kẻ Khờ ngồi phía trên đã không còn là người lãnh đạo thực sự của Tarot Hội nữa.

Người lãnh đạo thực sự đã đổi thành Ngài Sức Mạnh đang ngồi phía dưới.

Audrey và Alger vừa xuất hiện đã lập tức tập trung ánh mắt vào George.

Nhìn linh hồn rõ ràng là của người trưởng thành của hắn, rồi lại nhớ đến trạng thái em bé mà họ nhìn thấy ở bữa tiệc, trong lòng cả hai đều muôn vàn suy nghĩ.

Sau khi chào hỏi theo trình tự, Alger mở miệng nói với Klein: "Ngài Kẻ Khờ, lần này tôi tổng cộng nhận được 19 trang nhật ký Roselle, nhưng mỗi lần chỉ có thể ghi nhớ sáu trang, cần phải chia làm vài lần mới ghi nhớ hết." "Không tệ." Klein gật đầu, cầm lấy quyển sổ ghi chép mà Alger đã cụ hiện hóa vào tay.

Lúc này Alger lại quay đầu nhìn George: "Ngài Sức Mạnh, cảm ơn ngài đã giúp tôi loại bỏ Qilangos, nhưng hiện tại tôi vẫn chưa có được một số tư liệu lịch sử về vài kỷ nguyên trước mà ngài cần.

Tôi sẵn lòng chi trả bằng tiền, vật phẩm phi phàm, dược liệu phi phàm, hoặc những tư liệu khác mà ngài cần." Hiện tại danh nghĩa cậu ta cũng chỉ là Phi phàm giả cấp thấp của giáo hội, làm sao có tư cách tiếp xúc những tư liệu quý giá về các kỷ nguyên cổ xưa đó.

Nhật ký Roselle là vì không ai đọc hiểu được, giáo hội không coi trọng, nên cậu ta mới có cơ hội nhìn thấy. "Không cần đâu, Ngài Kẻ Khờ đã thay cậu chi trả rồi, cứ dùng mười chín trang nhật ký Roselle mà cậu thu thập được làm vật trao đổi đi." George cười xua tay.

Chương 688

Hắn hiện tại đã thông qua True Creator biết được phần lớn tình báo về ba kỷ nguyên trước, nên không cần Alger phải đi thu thập nữa.

Nói là Ngài Kẻ Khờ đã thay thế chi trả thì càng phù hợp với thân phận của Kẻ Khờ, một tồn tại cổ xưa biết được tình báo về vài kỷ nguyên trước, chẳng phải rất bình thường sao.

Nếu không thì Klein nghèo rớt mồng tơi cũng không thể chi trả cho Alger mười chín trang nhật ký Roselle được.

Hiện tại Klein chính là con rối mà hắn đang nâng đỡ, giúp hắn giao dịch với các thành viên Tarot Hội dưới thân phận Kẻ Khờ, hắn tự nhiên sẽ không để Klein bị lộ thân phận.

Hơn nữa, nhật ký Roselle cũng có ích cho hắn.

Hắn đã có được tình báo về ba kỷ nguyên trước từ True Creator, nhưng những sự việc xảy ra sau kỷ nguyên thứ ba thì hắn biết rất ít.

Vừa hay có thể thu thập thông qua nhật ký Roselle.

Hơn nữa Roselle còn chế tạo và ghi lại đầy đủ 22 lá bài Tarot của 22 đường Sequence, nếu có thể tìm được tất cả manh mối thông qua nhật ký, thì cũng không tệ.

Hiện tại Tarot Hội còn rất yếu, chỉ có bồi dưỡng họ lên mới có thể giúp ích được chút ít.

Vì vậy, George cũng không ngại phải bỏ ra nhiều hơn một chút ở giai đoạn đầu.

Có phương pháp diễn vai, chỉ cần đủ tài nguyên, từ cấp thấp thăng cấp lên cấp cao thực ra không mất bao lâu. "Lịch sử các kỷ nguyên cổ xưa, tôi cũng rất muốn biết!" Audrey nghe vậy, trên mặt hiện lên vẻ

động lòng, cô đang cân nhắc có nên dùng tiền để đổi lấy một số thông tin từ Ngài Kẻ Khờ để tăng cường kiến thức hay không.

Tuy nhiên, xét thấy gần đây cô tiêu tiền khá mạnh tay, lại còn phải đổi lấy dược liệu potion cấp Tám từ Ngài Kẻ Treo Ngược, nên cô quyết định đợi thêm một chút.

Đợi sau này mình trưởng thành, có thể tự do chi phối tài sản rồi hãy nói.

Giai đoạn hiện tại vẫn là nên dùng tiền vào việc thăng cấp.

Còn bên kia, Derrick Berg cũng vô cùng động lòng, cậu ta rất muốn biết lục địa mình đang ở rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tại sao Đấng Sáng Tạo toàn tri toàn năng lại bỏ rơi họ, tại sao họ phải sống trong tuyệt vọng đến vậy.

Nhưng cậu ta cũng kìm chế lại, vì hiện tại cậu ta cần dùng tất cả tài nguyên của mình để nâng cao thực lực.

Nếu không thì dù có biết, không có đủ sức mạnh cũng không thể giải quyết, không thể cứu được Thành Bạc.

Khi Klein đọc xong sáu trang nhật ký mà Alger dâng lên, Tarot Hội bắt đầu giai đoạn giao lưu và giao dịch chính thức.

Khi giao lưu và giao dịch sắp kết thúc, George lên tiếng: "Trong tay tôi có Đặc tính Phi phàm của Bác sĩ Tâm lý cấp Bảy, Thẩm phán cấp Bảy, Ác Mộng cấp Bảy, Kẻ Gió Lốc cấp Sáu, Người Gác Cổng cấp Năm, Giáo sĩ Ánh Sáng cấp Năm và Kỵ sĩ 'Hắc Hắc Hắc Hắc' cấp Bảy.

Có tất cả công thức potion từ cấp Chín đến cấp Hai của đường Nữ Thần, tất cả công thức potion từ cấp Chín đến cấp Hai của đường Mặt Trời, tất cả công thức potion từ cấp Chín đến cấp Hai của đường Ẩn Sĩ.

Và tất cả công thức potion từ cấp Chín đến cấp Linh của đường Kẻ Treo Ngược." Nghe George nói, ba người có mặt lập tức sững sờ tại chỗ.

Họ biết George là cường giả cấp cao, tài nguyên chắc chắn không thiếu, nhưng không ngờ lại giàu có đến mức này.

Không thể nói là giàu có, mà phải nói là siêu cấp cực kỳ giàu có.

Những thứ George vừa nói ra, cộng lại quả thực là vô giá.

Những Đặc tính Phi phàm kia còn chấp nhận được, nhưng ba công thức potion từ cấp Chín đến cấp Hai của ba đường Sequence và một công thức potion có thể hoàn chỉnh để thành thần.

Tuyệt đối có thể khiến các Phi phàm giả của đường Sequence tương ứng phát điên.

Đồng thời, trên mặt ba người họ cũng hiện lên vẻ kinh ngạc và mừng rỡ.

Audrey hiện tại đang chuẩn bị thăng cấp lên cấp Tám, sau cấp Tám sẽ phải lo lắng về dược liệu potion của Bác sĩ Tâm lý cấp Bảy.

Mà trong số các Đặc tính Phi phàm mà Ngài Sức Mạnh đưa ra, lại có Đặc tính Phi phàm của Bác sĩ Tâm lý cấp Bảy.

Alger, người cũng đang ở cấp Bảy của đường Hải Tặc, cũng đang cần Đặc tính Phi phàm của Kẻ Gió Lốc cấp Sáu.

Còn Derrick Berg (Thái Dương) thì vui mừng nhất, vì sau này cho đến cấp Hai cậu ta không cần phải lo lắng về công thức potion nữa. "Những thứ này, các cậu có thể dùng tiền và tình báo về cường giả tà giáo để đổi lấy, tốt nhất là cường giả tà giáo ở Backlund.

Hoặc là tư liệu lịch sử thực sự của kỷ nguyên thứ tư, tình báo về vật phong ấn cấp cao và con rối tà thần của tà giáo các loại.

Nếu tạm thời không có đủ vật phẩm để giao dịch, mà lại rất cần, tôi cho phép nợ, sau này từ từ trả.

À, các cậu cũng có thể dùng nhật ký Roselle, giống như lần này, Ngài Kẻ Khờ sẽ chi trả thù lao cho tôi." George nói tiếp.

Thực ra tiền bạc hiện tại hắn đã hoàn toàn không cần.

Chuyển hóa thành Transfiguration, hắn có thể tùy ý biến ra vô số tiền vàng, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Ngay cả khi không chuyển hóa Transfiguration, hiện tại hắn cũng có thể vào thế giới của mình biến ra đủ tiền rồi mang ra ngoài.

Việc đề xuất có thể chi trả bằng tiền, chẳng qua là để các thành viên Tarot Hội có thể thuận tiện hơn trong việc lấy được thứ mình muốn để nâng cao thực lực.

Tình báo về cường giả tà giáo, đương nhiên là để giết họ rồi mang đi đổi dược liệu potion tiếp theo ở Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối.

Nếu tìm được cao tầng của Mật Tu Hội thì càng tốt, không cần phải đến Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối đổi, trực tiếp một bước đến nơi.

Còn vật phong ấn cao cấp và con rối tà thần, thì là để tiếp tục dùng bói toán để "vặt lông" các Chính Thần, Tà Thần kia. "À, tôi ở đây còn cung cấp dịch vụ cho vay tiền, nếu cần gấp, cũng có thể vay tiền từ tôi, không thu bất kỳ lãi suất nào.

Nếu các cậu mua được tình báo tôi muốn thông qua kênh của mình, dựa trên giá trị tương ứng, tôi còn có thể tính tiền hoa hồng cho các cậu." "Nợ!

Vay tiền!

Lại còn không thu lãi!

Lại còn có hoa hồng!" Nghe George nói, ba thành viên Tarot Hội

hoàn toàn ngây người, trên thế giới này còn có chuyện tốt như vậy sao?

Sững sờ một lúc lâu, ba người mới phản ứng lại, trong đó Alger, người có tính cảnh giác cao nhất, hỏi George: "Như vậy, chẳng phải ngài sẽ chịu thiệt quá sao?" "Chịu thiệt thì có chịu thiệt một chút, nhưng tôi không bận tâm đến chút thiệt thòi đó.

Có Ngài Kẻ Khờ làm chứng, tôi cũng không sợ các cậu nợ hoặc vay tiền không trả.

Nếu các cậu bất ngờ tử vong, không trả được, đối với tôi cũng không phải là tổn thất lớn gì.

Hơn nữa, mọi người có thể gia nhập Tarot Hội, trở thành một thành viên của Tarot Hội, cũng là duyên phận, tôi sẵn lòng chịu thiệt một chút để tiên phong trả giá, đợi khi các cậu trưởng thành rồi hãy báo đáp tôi." George cười giải thích.

Trong lòng Audrey và hai người kia đồng thời xẹt qua một ý nghĩ: "Ngài Sức Mạnh thật sự quá giàu có, quá rộng lượng, quá có tầm!" Đồng thời họ cũng nhận ra một điều, đó là khoảng cách giữa họ và Ngài Sức Mạnh thực sự quá lớn.

Rất khó để mang lại thứ gì đó có giá trị cho Ngài Sức Mạnh, nên Ngài Sức Mạnh mới làm vậy.

Ba người đồng thời âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải nhanh chóng nâng cao thực lực, rút ngắn khoảng cách với Ngài Sức Mạnh, báo đáp thiện ý này của Ngài Sức Mạnh.

Giờ khắc này, địa vị của Ngài Sức Mạnh trong lòng họ, đã gần bằng với Ngài Kẻ Khờ vĩ đại.

Chương 689

"Cảm ơn sự hào phóng của ngài!" Sau khi vay được những thứ mình muốn từ George, linh hồn của ba người liền biến mất khỏi Original Ember. "Chiến tranh Tứ Hoàng, Tử Thần phát điên, xem ra thần linh quả thực cũng sẽ mất kiểm soát." Sau khi ba người rời đi, George nhận lấy nhật ký Roselle từ Klein và bắt đầu đọc.

Trong sáu trang nhật ký Roselle, có ghi lại không ít tình báo về kỷ nguyên thứ tư, cũng coi như là một chút thu hoạch nhỏ. "Audrey không phải nói có hai người đang được khảo sát sao, khảo sát xong thì cứ kéo họ vào đi, Tarot Hội vẫn còn quá ít người." Dặn dò Klein một câu, George cũng chuẩn bị rời khỏi Original Ember.

Tiếp theo hắn định đi tìm Ngài A mà Audrey đã cung cấp, người có thể thuộc về Cực Quang Hội.

Nếu là Phi phàm giả hoang dã bình thường thì tha một mạng, nếu thật sự là Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội, vừa hay giết rồi đưa đến Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối.

Như vậy là có thể đổi lấy nghi thức, thăng cấp lên cấp Năm rồi.

Hắn cũng lười chạy đến Biển Sương Mù tìm Người Cá, lãng phí thời gian, không bằng đi diệt tà giáo đồ thì nhanh hơn.

Dù sao những tà giáo đồ đó giữ lại cũng là tai họa, đặc biệt là tà giáo đồ của Cực Quang Hội.

Tuy nhiên, trước khi hắn sắp rời đi, Klein lại có chút ngượng ngùng hỏi: "Cái đó... tôi cũng có thể vay một ít tiền được không?" "Nói gì mà vay, đều là người quen cả, cầm lấy đi." George phẩy tay, dùng Transfiguration trực tiếp biến ra một rương cá vàng nhỏ, nhét vào tay Klein. "Gần đây tôi đã nghiên cứu ra thuật Điểm Thạch Thành

Kim trong Đạo môn, muốn bao nhiêu tiền có bấy nhiêu!" "Cái này... quả thực là phi nhân tính mà..." Klein nhận lấy rương vàng óng ánh đầy ắp, nghe George nói xong cũng lập tức đứng sững tại chỗ.

Buổi tối, đợi cha mẹ ngủ say, George nhẹ nhàng rời khỏi giường nhỏ của mình, bay đến không trung phía trên thành phố Backlund. "Vị trí của Ngài A." Nhắm mắt lại, George bắt đầu bói toán.

Có tên cụ thể và thông tin đại khái do Audrey cung cấp, thêm vào đó là tầng thứ sinh mệnh của bản thân hắn vượt xa đối phương.

Tỷ lệ thành công của việc bói toán gần như một trăm phần trăm.

Rất nhanh, trong lòng hắn hiện lên bóng dáng của Ngài A, cùng với tọa độ vị trí hiện tại của ông ta.

Một tia lửa lóe lên, hắn đã lợi dụng Dịch Chuyển Lửa (Fire Jump) xuất hiện trên không một căn nhà không mấy nổi bật ở Queen. "Mắt Thăm Dò!" Một con mắt hư ảo từ từ hiện ra, tình hình bên trong căn nhà đều thu vào đáy mắt George. "Hóa ra là đang tiến hành tụ hội giao dịch Phi phàm giả." Backlund, với tư cách là thủ đô của Loen, thành phố phồn hoa nhất thế giới, tập trung rất nhiều Phi phàm giả hoang dã.

Đồng thời cũng ứng vận mà sinh ra không ít các cuộc tụ hội giao dịch Phi phàm giả.

Kiểu tụ hội giao dịch này thông thường do một Phi phàm giả có thực lực mạnh mẽ và uy tín được công nhận khởi xướng và tổ chức.

Sau đó chỉ có thể tham gia thông qua hình thức giới thiệu của người quen.

Thỏa thuận tổ chức vào một thời gian và địa điểm cụ thể mỗi tuần.

Vật phẩm giao dịch chủ yếu là công thức potion, dược liệu phi

phàm, vật phẩm phi phàm và một số thông tin.

Trong tình huống bình thường, giáo hội và Phi phàm giả của vương quốc cũng nhắm mắt làm ngơ trước điều này.

Ngài A chính là người khởi xướng và tổ chức một cuộc tụ hội Phi phàm giả bí mật nào đó ở Queen.

Audrey biết về sự tồn tại của ông ta là vì cô quen biết và đã thuê hai Phi phàm giả hoang dã để điều tra Qilangos.

Họ là một trong những người tham gia tụ hội này.

Và cũng từng dẫn Audrey đến tham gia một lần tụ hội Phi phàm giả.

Hai Phi phàm giả hoang dã này, đồng thời cũng là đối tượng khảo sát được Audrey tiến cử gia nhập Tarot Hội. "Mục Dương Nhân cấp Năm của đường Kẻ Treo Ngược, xem ra rất có khả năng là ông ta rồi." Thông qua việc "vặt lông" True Creator, hắn đã có được tất cả kiến thức từ cấp Chín đến cấp Linh của đường Kẻ Treo Ngược.

Vậy nên, hắn vừa nhìn đã nhận ra Ngài A đang chủ trì giao dịch phía dưới, chính là Mục Dương Nhân cấp Năm của đường Kẻ Treo Ngược.

Mà các Phi phàm giả của đường Kẻ Treo Ngược ở thế giới này, về cơ bản đều là thành viên của Cực Quang Hội, những kẻ điên rồ ẩn mình.

Ngay cả khi là Phi phàm giả hoang dã vô tình bước vào đường Sequence này.

Cấp Chín thì còn đỡ, nhưng đến cấp Tám nhất định sẽ bị True Creator ô nhiễm, từ đó gia nhập vào Cực Quang Hội.

Đây cũng là lý do tại sao True Creator bị mắc kẹt trong Nơi Thần

khí không thể thoát ra, bản thân ngài ta về cơ bản cũng không còn lại bao nhiêu lý trí, thường xuyên còn giết chết tín đồ của mình.

Vậy mà vẫn có thể tạo ra Cực Quang Hội trên lục địa này, hơn nữa Cực Quang Hội không phải là một tổ chức nhỏ, mà là tổ chức tà giáo hàng đầu khiến Bảy Giáo Hội lớn đau đầu nhất.

Các tổ chức tà giáo khác, ví dụ như Mật Tu Hội cổ xưa kia.

Nếu Đặc tính Phi phàm của đường Kẻ Bói Toán bị thất lạc bên ngoài, khiến người khác trở thành Phi phàm giả của đường Sequence này.

Thì không nhất định sẽ gia nhập vào Mật Tu Hội.

Nhưng đối với đường Kẻ Treo Ngược của Cực Quang Hội, dựa trên định luật bảo toàn Đặc tính Phi phàm, bất kể giết thế nào, số lượng cuối cùng cũng sẽ không giảm.

Vì chỉ cần có người đạt được đường Sequence này, thăng cấp lên cấp Tám, bị True Creator ảnh hưởng, sẽ gia nhập vào.

Muốn triệt để giải quyết Cực Quang Hội, hoặc là phải xử lý True Creator, hoặc là thu thập tất cả Đặc tính Phi phàm của đường Kẻ Treo Ngược.

Như vậy sẽ không còn ai trở thành Phi phàm giả của đường Kẻ Treo Ngược nữa.

Vậy nên Ngài A, Mục Dương Nhân cấp Năm của đường Kẻ Treo Ngược, có 99% khả năng là một trong những Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội. "Để đề phòng vạn nhất, cứ xác nhận lại một lần nữa đi." George không lập tức ra tay sát thủ, mà là một tia lửa lóe lên, xuất hiện trong đại sảnh của căn nhà phía dưới.

Lúc này, Ngài A đang chủ trì giao dịch và một nhóm Phi phàm giả hoang dã, nhìn đứa bé đột nhiên xuất hiện trong đại sảnh, cũng lập tức

sững sờ. "Ngài là Ngài A phải không?" George không bận tâm đến những người đang sững sờ, trực tiếp nhìn Ngài A đeo mặt nạ hỏi.

Ngài A nheo mắt: "Tôi chính là, cậu có chuyện gì sao?" "Tôi nghi ngờ ngài là Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội, hãy đi đến giáo hội một chuyến với tôi." George nâng bàn tay nhỏ lên, chỉ về phía Ngài A một cách vô cảm. "Cái gì, Ngài A là Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội!" Các Phi phàm giả hoang dã đang tụ hội phía dưới lập tức nổ tung.

Nếu nói đứa bé đột nhiên xuất hiện biết nói chuyện chỉ khiến họ có chút ngây người, thì việc biết Ngài A là Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội lại khiến họ kinh hồn bạt vía.

Cái trước cùng lắm là khiến họ cảm thấy có chút quỷ dị, còn cái sau thì có khả năng sẽ lấy mạng họ.

Các Phi phàm giả có chút kiến thức đều biết Cực Quang Hội là một tổ chức biến thái và điên cuồng như thế nào.

Các Sứ giả Thần linh bên trong đều là kẻ điên, thần kinh, thường xuyên gây ra những cuộc thảm sát lớn.

Nếu Ngài A thật sự là Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội, vậy thì thật sự có khả năng một ngày nào đó, ông ta sẽ phát điên mà giết chết tất cả bọn họ.

Chương 690

"Người của giáo hội, xem ra đã bị phát hiện, vậy xin lỗi, chỉ có thể phóng thích linh hồn của cậu!" Phát hiện thân phận bị lộ, Ngài A cũng không biện giải, trên mặt lập tức hiện lên vẻ điên cuồng, phát động tấn công về phía George.

George lập tức cảm thấy một luồng ý chí bao phủ cơ thể mình, muốn kéo hắn vào giấc mơ.

Chính là năng lực Ác Mộng cấp Bảy của đường Dark.

Nhưng năng lực này hiển nhiên không có chút ảnh hưởng nào đến hắn.

Thấy Ác Mộng vô dụng, Ngài A nhanh chóng ngưng tụ ra một cây trường thương nóng bỏng bốc cháy ngọn lửa màu xanh lam trong tay, bắn về phía hắn.

Mục Dương Nhân cấp Năm của đường Kẻ Treo Ngược, có khả năng hóa thân thành bóng tối trói buộc kẻ địch, hóa thân thành huyết nhục xâm thực kẻ địch.

Nhục thân mạnh mẽ, có thể sử dụng một số ma pháp huyết nhục không yếu, có thể tự do kiểm soát tái sinh huyết nhục của mình, khả năng sinh tồn cực kỳ mạnh.

Còn có thể xé một phần huyết nhục trên cơ thể hóa thành bom huyết nhục, uy lực cực lớn.

Nhưng đây chưa phải là chỗ mạnh nhất, chỗ mạnh nhất là khả năng phóng thích linh hồn mà ông ta sở hữu, có thể phóng thích tối đa bảy linh hồn Phi phàm giả.

Mỗi lần đều có thể chuyển đổi một linh hồn ra, sử dụng năng lực

phi phàm của người đó khi còn sống.

Vừa rồi Ngài A đầu tiên sử dụng năng lực Ác Mộng, bây giờ cây trường thương lửa này thì là một trong những năng lực của Demon cấp Sáu của đường Vực Sâu. "Lửa sao?" Thấy ngọn lửa lao tới, George không né tránh mà há miệng, vậy mà trực tiếp nuốt chửng cây trường thương lửa đó vào bụng. "Nuốt rồi!" Các Phi phàm giả hoang dã chưa kịp chạy trốn và Ngài A đồng thời trợn tròn mắt. "Trả lại cho ngài một cái lớn hơn." George há miệng, một cây trường thương lửa lớn gấp mười lần thành hình, bắn về phía Ngài A với tốc độ nhanh hơn.

Các pháp sư cũng có năng lực điều khiển lửa, trước đây hắn nghiên cứu và chuyển hóa nhiều nhất chính là ma pháp lửa. "Bẻ cong!" Ngài A thấy cây trường thương lửa to như vậy, mồ hôi lạnh trên mặt ông ta lập tức túa ra.

Ngay cả khi ông ta tinh thông ma pháp huyết nhục, bị cây trường thương lửa to như vậy bắn trúng, cũng sẽ tan xương nát thịt.

Thế là lập tức chuyển đổi một linh hồn của Tử Tước Thối Rữa cấp Sáu của đường Vua Đen, dùng năng lực bẻ cong để cưỡng ép chuyển hướng cây trường thương lửa sang một bên. "Ta nhớ ngươi rồi!" Sau khi chuyển hướng công kích của cây trường thương lửa, Ngài A không tiếp tục chiến đấu, mà chuyển sang năng lực bay lượn của Kẻ Gió Lốc, định bay ra khỏi cửa sổ để trốn thoát.

Người của Cực Quang Hội đều là những kẻ điên, nhưng không có nghĩa là họ ngu ngốc.

Đứa bé quỷ dị trước mắt rõ ràng là một cường giả cấp cao, dễ dàng phá giải công kích của ông ta, tiếp tục chiến đấu thì tỷ lệ thắng không cao.

Ngay cả khi thật sự đánh thắng, nghe lời đối phương nói, thì cũng

thuộc về cao thủ của giáo hội, nói không chừng viện binh của họ sẽ đến ngay.

Vậy nên sau hai chiêu không thể giết chết đối phương, lúc này việc đầu tiên cần làm là chạy trốn.

Đáng tiếc, George làm sao có thể để ông ta trốn thoát, một tia lửa lóe lên, đã xuất hiện bên cạnh Ngài A. "Xem ra ngươi đang tìm chết!" Thấy George đột nhiên chặn trước mặt mình, Ngài A không kinh ngạc mà ngược lại còn mừng rỡ.

Thứ ông ta giỏi nhất chính là ma pháp huyết nhục, đối phương lại dám đến gần ông ta như vậy, ngay cả khi cấp bậc cao hơn ông ta một cấp, thì đó cũng là tự tìm đến cái chết.

Chuyện chiến đấu như vậy, không phải cấp bậc cao thì nhất định thắng.

Việc Phi phàm giả cấp thấp giết chết Phi phàm giả cấp cao, chuyện như vậy thường xuyên xảy ra trong thế giới phi phàm.

Năng lực của các đường Sequence khác nhau, có người giỏi chiến đấu, có người không giỏi.

Mục Dương Nhân chính là loại cực kỳ giỏi chiến đấu, đặc biệt là cận chiến.

Một khi không cẩn thận sẽ bị huyết nhục của ông ta xâm nhập vào bên trong cơ thể, đến lúc đó dù ngươi có mạnh đến đâu cũng sẽ bị công phá từ bên trong.

Chuyển đổi ra một linh hồn của Nữ Thần Đau Khổ cấp Năm mạnh nhất, kích hoạt khả năng lây nhiễm bệnh tật tiêu cực.

Cơ thể Ngài A lập tức hóa thành một khối huyết nhục, bao phủ lấy cơ thể George.

Lây nhiễm bệnh tật cấp Năm, đủ để khiến chức năng cơ thể đối phương suy giảm đáng kể.

Đợi ông ta tiến vào bên trong cơ thể đối phương để phá hoại, chỉ trong nháy mắt có thể khiến nhục thể đó bị tan rã ngay tại chỗ.

Nếu George chỉ là Bán Thần cấp Bốn, bị Ngài A thao tác như vậy, thì thật sự có khả năng sẽ ngã xuống ngay tại chỗ.

Nhưng hắn không phải.

Chỉ thấy hắn đưa tay búng một cái, một con rồng lửa màu xanh lam khổng lồ lập tức thành hình, con rồng há miệng lớn, nuốt chửng khối huyết nhục mà Ngài A hóa thành.

Còn về cái gọi là lây nhiễm bệnh tật kia, George trực tiếp bỏ qua.

Đừng nói là lây nhiễm bệnh tật của Nữ Thần Đau Khổ cấp Năm, ngay cả lây nhiễm bệnh tật của Nữ Thần cấp Linh, cũng đừng hòng khiến nhục thân cấp bậc này của hắn bị bệnh. "A!" Bị rồng lửa do ngọn lửa dữ dội thiêu đốt, Ngài A lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết bi thương, bất đắc dĩ chỉ có thể giải trừ trạng thái huyết nhục, hóa thành một bóng đen muốn chạy trốn. "Bóng tối!" George kích hoạt "ma pháp bóng tối" từ thẻ "Bóng Tối", cái bóng của hắn lập tức kéo dài ra, hóa thành một bàn tay lớn trói chặt Ngài A.

Hắn đã có được tất cả kiến thức bí truyền của đường Kẻ Treo Ngược từ True Creator, tự nhiên có thể mượn năng lực bóng tối trong đường Kẻ Treo Ngược để chuyển hóa ra ma pháp bóng tối tương ứng.

Còn về việc người khác nghi ngờ tại sao hắn, một Phi phàm giả của đường Kẻ Bói Toán, lại có thể sử dụng ma pháp bóng tối?

Đương nhiên là vì hắn có vật phong ấn "Cơn Đói Bùng Nổ".

Hiện tại hắn sử dụng bất kỳ ma pháp nào được chuyển hóa, chỉ

cần tương tự với năng lực của một số đường Sequence, đều có thể giải thích là do dùng "Cơn Đói Bùng Nổ" để phóng thích linh hồn tương ứng. "Cho ta nổ!" Lần nữa bị buộc trở lại hình người, Ngài A xé đứt một cánh tay phải của mình, định kích hoạt bom huyết nhục uy lực cực lớn.

Chiêu này tuy sẽ khiến ông ta nguyên khí đại thương, nhưng giờ phút này cũng không thể quan tâm nữa.

Đứa bé quỷ dị đối diện, thực lực tuyệt đối vượt xa ông ta rất nhiều, nếu không không thể dễ dàng hóa giải tất cả công kích của ông ta như vậy.

Ông ta cảm giác đối phương nếu không phải định bắt sống ông ta, thì ông ta có lẽ không đỡ nổi một chiêu.

Chỉ có điều, ông ta vừa xé cánh tay phải xuống, George đã xuất hiện trước mắt ông ta, và một chưởng vỗ vào đầu ông ta.

Chưởng này trực tiếp đánh bật tất cả linh hồn được phóng thích trong cơ thể ông ta ra ngoài, và còn đánh bật cả Đặc tính Phi phàm trong cơ thể ông ta ra.

Khiến ông ta trong nháy mắt biến thành một người bình thường. "Cái này... sao có thể!" Trong mắt Ngài A hiện lên vẻ không thể tin nổi, không tin rằng đường đường là cấp Năm của mình lại cứ thế mất đi Đặc tính Phi phàm.

Bây giờ đừng nói là chạy trốn, ngay cả khả năng tự sát cũng không có. "Thu!" Lấy ra búp bê Nga Matryoshka phong ấn tất cả linh hồn mà Ngài A phóng thích, thu lại Đặc tính Phi phàm và không ít dược liệu phi phàm cao cấp trên người Ngài A.

Chương 691

George xách Ngài A hóa thành một luồng lửa biến mất.

Toàn bộ quá trình này nhìn thì có vẻ mất nhiều chiêu, nhưng thực ra chưa đầy năm giây.

Lúc này những Phi phàm giả hoang dã kia vừa mới đứng dậy còn chưa kịp nhảy đi, thì mọi chuyện đã kết thúc.

Họ nhìn ngọn lửa biến mất, trên mặt đều là vẻ kinh ngạc. "Đứa bé đó là ai, vậy mà đáng sợ đến thế, chỉ trong vài giây đã bắt đi Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội rồi!" Đồng thời họ lại lộ vẻ may mắn.

Một mặt là may mắn Ngài A bị bắt đi, nếu không tiếp tục như vậy, nói không chừng một ngày nào đó, họ đều sẽ bị Cực Quang Hội biến thành Đặc tính Phi phàm mà lấy đi.

Mặt khác lại may mắn đứa bé bắt Ngài A đi, không bắt những Phi phàm giả hoang dã như họ.

Nếu không thì nửa đời sau của họ có lẽ đều phải trải qua trong nhà tù của giáo hội. "Đây chính là trận chiến của cường giả cấp cao sao, thật đáng sợ!" "Đúng vậy, tôi cũng là lần đầu tiên thấy, may mà tôi đã đổi được công thức potion của Quan Chấp Pháp cấp Tám rồi." Hai người đối thoại, một người tên là Hugh, một người tên là Fors.

Họ chính là những Phi phàm giả mà Audrey trước đây đã thuê để tìm kiếm tung tích của Qilangos, cũng là người được Audrey tiến cử vào Tarot Hội.

Vì suýt nữa bị Qilangos giết chết, nên dù không hoàn thành nhiệm vụ, Audrey cũng đã bồi thường cho mỗi người 800 bảng.

Hai người vừa nhận được tiền, tối đó liền đến tham gia tụ hội,

muốn đổi lấy công thức potion bước tiếp theo của mình.

Vừa hay gặp phải George bắt giữ Ngài A, chứng kiến trận chiến của cường giả cấp cao.

Một bên khác, George lợi dụng Dịch Chuyển Lửa trực tiếp nhảy đến Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối, tìm thấy Cao cấp Chấp sự Crius. "Sứ giả Thần linh của Cực Quang Hội Ngài A, Mục Dương Nhân cấp Năm, đủ điều kiện để đổi lấy nghi thức thăng cấp rồi chứ." Khác với việc cứu vớt những kẻ mất kiểm soát, George sẽ trả lại Đặc tính Phi phàm của những kẻ mất kiểm soát cho giáo hội.

Nhiệm vụ săn bắt kiểu này, tất cả những thứ có được đều thuộc về George, bao gồm cả Đặc tính Phi phàm.

Giáo hội chỉ cần đối tượng săn bắt, sống thì tốt nhất, chết thì thi thể cũng được, ngay cả khi không có thi thể, chỉ cần xác nhận là do George săn bắt thì cũng được. "Đương nhiên có thể!" Crius nghe vậy, sắc mặt lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc và mừng rỡ.

Các tà giáo đồ cấp Năm, từng người đều là những kẻ già dặn, trừ khi có được tình báo và mai phục cẩn thận, nếu không thì rất khó bắt giữ.

Đặc biệt là một thành phố lớn như Loen, tà giáo đồ tiến vào trong đó giống như một giọt nước rơi vào đại dương.

Chỉ cần không gây chuyện để thu hút sự chú ý của Phi phàm giả giáo hội, thì rất an toàn.

George có thể bắt giữ một tà giáo đồ cấp Năm, lại còn là tà giáo đồ của một tà giáo có tính phá hoại siêu mạnh như Cực Quang Hội, làm sao có thể không khiến ông ta vui mừng.

Phải biết rằng tà giáo đồ của Cực Quang Hội, lại là tà giáo đồ cấp Năm, tiềm phục ở Loen, tuyệt đối sẽ không yên, chắc chắn có âm

mưu gì đó.

George bắt sống tà giáo đồ này, vậy thì họ có thể ngăn chặn âm mưu xảy ra trước.

Còn về việc George làm thế nào tìm được Ngài A, ông ta sẽ không hỏi, mỗi người đều có bí mật riêng của mình. "Đợi cậu tiêu hóa xong potion, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm tôi để làm đơn xin thăng cấp, chúng tôi sẽ vận chuyển một Người Cá đến." Crius bảo người ta đưa Ngài A đã trở thành người bình thường đi thẩm vấn, rồi nói với George.

George mỉm cười: "Vậy bây giờ ngài có thể làm đơn xin rồi, potion của tôi đã tiêu hóa hoàn thành." "Cái gì!" Trong mắt Crius hiện lên vẻ không thể tin nổi.

Nếu ông ta không nhớ nhầm, George đã giết Qilangos, tích lũy Đặc tính Người Không Mặt trong Cơn Đói Bùng Nổ, mới thăng cấp thành Người Không Mặt cấp Sáu.

Mà cách đây chưa đầy một tháng.

Ngay cả là Phi phàm giả thiên tài đến mấy, tiêu hóa potion cũng phải mất vài tháng, đặc biệt là cấp bậc càng cao, càng khó tiêu hóa.

Rất nhiều cường giả cấp cao, đặc biệt là cường giả cấp cao của giáo hội, vẫn luôn dừng lại ở cấp bậc của mình, chính là vì đang tiêu hóa potion.

Có người đã tiêu hóa mười mấy, hai mươi năm, vẫn chưa tiêu hóa xong. "Không còn cách nào, có lẽ là tôi quá có thiên phú." George nhún vai, còn Crius thì khẽ giật giật khóe miệng.

Bản thân ông ta đã dừng lại ở cấp Sáu tròn ba năm mới thăng cấp lên cấp Năm, và ở cấp Năm ông ta đã dừng lại năm năm.

Thế mà đã được coi là nhân vật thiên tài trong giáo hội rồi.

Quả nhiên, người với người không thể so sánh, George vẫn còn là một đứa bé, khi còn ở cấp Bảy đã có thể đánh bại ông ta và Radha cấp Bốn. "Được rồi, tôi bây giờ sẽ viết đơn xin, tối mai Người Cá sẽ được vận chuyển đến." "Không vấn đề gì." George hóa thành một luồng lửa biến mất tại chỗ.

George biến mất không lâu sau, một Kẻ Gác Đêm với vẻ mặt nghiêm trọng đến bên cạnh Crius báo cáo: "Ngài A đã chết, trên người ông ta dường như bị một loại nguyền rủa nào đó, chỉ cần tiết lộ bí mật sẽ chết vì nguyền rủa." "Không trách cậu, là tôi đã bất cẩn." Crius nhíu mày, ông ta cũng không ngờ trên người Ngài A cấp Năm lại còn tồn tại một loại nguyền rủa cao cấp ẩn bí đến vậy.

Điều này cũng có nghĩa là, âm mưu của Cực Quang Hội ở Loen, nguy hiểm hơn nhiều so với ông ta tưởng tượng trước đây. "Hãy báo cáo chuyện này cho Đại Giáo chủ!" Trở về phòng của mình, George cũng bắt đầu kiểm kê chiến lợi phẩm mình thu hoạch được.

Ngoài Đặc tính Phi phàm mà Ngài A tích lũy được, hắn còn nhận được vài Đặc tính Phi phàm của linh hồn mà Ngài A đã phóng thích.

Một Đặc tính Phi phàm của Tử Tước Thối Rữa cấp Sáu của đường Vua Đen.

Một Đặc tính Phi phàm của Demon cấp Sáu của đường Vực Sâu.

Một Đặc tính Phi phàm của Người Ghi Chép cấp Sáu của đường Cánh Cổng.

Một Đặc tính Phi phàm của Nữ Thần Đau Khổ cấp Năm của đường Nữ Thần.

Một Đặc tính Phi phàm của Kẻ Gió Lốc cấp Sáu của đường Bão Tố.

Một Đặc tính Phi phàm của Người An Hồn cấp Sáu của đường

Dark.

Một Đặc tính Phi phàm của Giáo Sư Potion cấp Sáu của đường Mặt Trăng.

Tổng cộng bảy Đặc tính Phi phàm của các đường Sequence khác nhau, vừa hay cũng là giới hạn của đường Sequence Mục Dương Nhân cấp Năm có thể phóng thích.

Nếu không phải gặp phải cường giả, Bán Thần cấp Bốn muốn bắt giữ ông ta cũng không thể. "Trước tiên lấy ra nghiên cứu, nghiên cứu xong thì ném cho các thành viên Tarot Hội." Sau khi đưa ra quyết định, George tách Đặc tính Phi phàm và bảy linh hồn ra, sau đó mang theo bảy linh hồn và Ince Zangwill đã phong ấn trước đó, tiến vào thế giới của mình.

Vì True Creator cuối cùng đã chết, nên hắn không cần phải kiêng dè khi sử dụng thế giới của mình nữa.

Trong thế giới của mình, hắn có thể ngăn chặn hiệu quả các thần linh của thế giới này dòm ngó, hắn có thể tùy ý sử dụng ma pháp của các thế giới khác. "Khám linh hồn!" Từng người một, George nhanh chóng lợi dụng ma pháp ký ức, khám xét toàn bộ tám linh hồn.

Tất cả công thức potion và năng lực tương ứng, kiến thức bí truyền từ cấp Chín đến cấp Sáu của sáu đường Sequence Vua Đen, Vực Sâu, Cánh Cổng, Bão Tố, Dark và Mặt Trăng, đều tràn vào não hắn.

Còn về đường Nữ Thần, hắn đã có được tất cả kiến thức đến cấp Hai từ Nữ Thần Nguyên Thủy, không cần nữa.

Vì vậy trước đó hắn cũng không khám linh hồn Ngài A.

Chương 692

Bởi vì tất cả kiến thức về đường Kẻ Treo Ngược của Ngài A thì hắn đều có, còn biết nhiều hơn Ngài A.

Còn về việc Cực Quang Hội ở Loen có âm mưu gì đó hay không, đó là chuyện của Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối, hắn không hứng thú muốn biết.

Nếu Cực Quang Hội thật sự gây ra chuyện gì, Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối tìm đến hắn, hắn vừa hay có thể thuận tay lấy công đổi công thức potion.

Ngoài kiến thức của vài đường Sequence, George còn thu hoạch được không ít kiến thức thông thường từ những linh hồn này.

Điều quan trọng nhất là có được không ít tên của các tà giáo đồ cấp cao.

Đợi hắn chuyển hóa ma pháp tìm người, kết hợp với bói toán, là có thể nhanh chóng tìm thấy những tà giáo đồ này, toàn bộ mang đi đổi công thức potion và dược liệu potion của các đường Sequence còn lại.

Tối hôm sau, George lại một lần nữa đến Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối.

Crius dẫn George đến trước hồ nước ở sân sau nhà thờ, lúc này trên một tảng đá lớn ở giữa hồ, có một Người Cá đang hát.

Tiếng hát của cô ta mang theo vẻ quyến rũ khác lạ, khiến người ta say đắm không thôi, không kìm được mà bị thu hút.

Đương nhiên, đối với George thì không có tác dụng gì.

Dường như là nghe thấy động tĩnh, cô ta dừng hát, quay người lại.

Cái đầu không khác gì phụ nữ loài người, đôi mắt trong trẻo còn toát lên vài phần diễm lệ, nếu chỉ nhìn phần đầu, tuyệt đối là một đại mỹ nhân.

Ngực cô ta nhô cao, nhưng lại bị vảy đỏ sẫm bao phủ, nửa thân dưới là chiếc đuôi cá khổng lồ, toát ra vẻ đẹp dị thường.

Chỉ tiếc là khi cô ta há miệng để lộ hàm răng nanh như cá mập và chất nhờn ghê tởm, thì đã phá hỏng tất cả vẻ đẹp.

Nói cho cùng, Người Cá ở thế giới này, cũng chỉ là một loại quái vật bị biến dị do Đặc tính Phi phàm mà thôi.

Không phải loại Người Cá trong truyện cổ tích. "Ít nhất cũng đẹp hơn Người Cá Hồ Đen một chút." George thấy vậy không khỏi cảm thán một tiếng.

Nếu nói đến xấu, thì Người Cá trong Hồ Đen của Lâu đài Hogwarts mới gọi là xấu thật.

Người Cá ở thế giới này ít nhất khi không há miệng thì vẫn rất đẹp. "Cậu có thể dùng potion!" Crius kích hoạt năng lực Kẻ Gác Đêm, kéo Người Cá vào giấc mơ, dẫn dắt cô ta hát lại.

Còn George cũng lấy ra potion thăng cấp cấp Năm mà Crius đã đưa cho hắn trước đó, một hơi nuốt vào bụng.

Theo potion kết hợp với Đặc tính Phi phàm trong cơ thể, rất nhanh hắn đã thành công thăng cấp lên Bậc Thầy Rối cấp Năm.

Đồng thời hắn cũng hiểu tại sao đường Kẻ Bói Toán, khi thăng cấp lên cấp Năm lại cần tiếng hát của Người Cá làm nghi thức.

Bởi vì năng lực mới của Bậc Thầy Rối là có thể thông qua dây linh hồn để khống chế kẻ địch, biến kẻ địch thành con rối của mình.

Cũng giống như khi Kẻ Gác Đêm lúc trước sử dụng con rối

Antigonus của Vật Phong Ấn Số 2-049.

Vì vậy khi thăng cấp, cơ thể Phi phàm giả sẽ trở nên cứng đờ, cần tiếng hát quyến rũ của Người Cá mới có thể dần dần nắm giữ cơ thể.

Thực ra cũng không nhất thiết phải là tiếng hát của Người Cá, chỉ cần là cách nào đó có thể khiến cơ thể hắn không bị ảnh hưởng bởi dây linh hồn, cách nào cũng được.

Giống như George, nhục thân của hắn quá mạnh mẽ, tiếng hát của Người Cá không thể quyến rũ được, đồng thời dây linh hồn cũng không thể khiến cơ thể hắn cứng đờ.

Vì vậy thực ra có hay không nghi thức này cũng như nhau. "Coi như là trải nghiệm một chút vậy." Đối với việc nghi thức thăng cấp đổi được bằng một tà giáo đồ cấp Năm hoàn toàn không có tác dụng gì này, George cũng không quá bận tâm.

Dù sao việc hắn bắt một tà giáo đồ cấp Năm, vốn dĩ là chuyện dễ như trở bàn tay, cũng không tốn chút sức lực nào.

Vốn dĩ không cần bất kỳ nghi thức nào, thậm chí trực tiếp nuốt Đặc tính Phi phàm, hắn dựa vào nhục thể cường đại cũng có thể thăng cấp.

Trải qua những điều này vốn là để trải nghiệm, để có thể hiểu rõ hoàn chỉnh đường Sequence này, giảm thiểu khả năng Thiên Tôn ý thức phục hồi. "Xong rồi." Sau khi thăng cấp thành công, George nhắc nhở Crius ở bên cạnh một câu.

Crius dừng sử dụng năng lực để dụ Người Cá hát, trừng mắt nhìn George: "Nhanh vậy sao?" Từ đầu đến cuối, chưa đầy năm giây, bài hát của Người Cá còn chưa hát xong một câu.

Ngay cả là thiên tài trong số thiên tài, thăng cấp cũng cần thời gian để ổn định Đặc tính Phi phàm mới chứ.

Huống chi quá trình dùng potion để thăng cấp, vốn đã có không ít rủi ro thất bại, ngay cả khi tiêu hóa hoàn toàn potion, có nghi thức thăng cấp hoàn chỉnh và các loại chuẩn bị.

Càng lên cấp cao càng dễ mất kiểm soát trong quá trình thăng cấp, ngay cả Phi phàm giả giáo hội có rủi ro thấp nhất, người thất bại khi thăng cấp từ cấp Sáu lên cấp Năm cũng có rất nhiều.

Ông ta ở đây không chỉ để dùng năng lực cho Người Cá hát hỗ trợ George thăng cấp, mà đồng thời cũng là để đề phòng George thăng cấp thất bại và mất kiểm soát, có thể hành động ngay lập tức.

Không chỉ ông ta, xét thấy thế lực George đã thể hiện ở Tingen trước đây, lúc này xung quanh còn có bốn Cao cấp Chấp sự cầm vật phong ấn sẵn sàng chờ lệnh.

Ngay cả Đại Giáo chủ cũng đang chú ý đến việc George thăng cấp.

Nhớ lại trước đây ở Tingen, Ince Zangwill, kẻ đã âm mưu triệu hồi True Creator, ban đầu là Giáo chủ giáo hội.

Khi thăng cấp lên cấp Bốn thì đã thất bại, còn suýt nữa mất kiểm soát.

Cuối cùng miễn cưỡng cứu về, cũng chỉ là cố gắng duy trì thêm được chút ít thời gian.

Ince Zangwill vì muốn sống sót, muốn chuyển sang đường Nữ Thần Đêm Tối, nhưng lúc đó giáo hội cũng không có Đặc tính Phi phàm của đường Nữ Thần Đêm Tối dư thừa, lại không thể sử dụng tro cốt Thánh Giả, không có tro cốt Thánh Giả, các nơi sẽ không có trấn áp.

Thế là từ chối thỉnh cầu của Ince Zangwill.

Ince Zangwill căm hận giáo hội thấy chết không cứu, liền cuỗm Vật Phong Ấn Số 0-08 mà chạy trốn, gây ra tổn thất cực lớn cho giáo

hội.

Tuy nhiên giáo hội lại trịnh trọng đối đãi việc George thăng cấp như vậy, kết quả đối phương lại đơn giản như uống nước lạnh.

Thật lòng mà nói, nếu không phải tận mắt nhìn thấy George uống ma dược vào bụng, ông ta còn nghi ngờ đối phương căn bản không thăng cấp. "Tôi cũng không ngờ thăng cấp lại đơn giản đến vậy." George mỉm cười giải thích.

Hắn quả thực không ngờ lại đơn giản đến vậy, vốn dĩ nghĩ rằng vì cần nghi thức phối hợp, thì việc thăng cấp lên cấp Năm chắc hẳn vẫn sẽ có một vài khúc mắc. "Đơn... giản..." Khóe miệng Crius không kìm được giật giật.

Trong giáo hội có bao nhiêu người cấp Sáu vì lo lắng mất kiểm soát, thậm chí cho đến khi về hưu và chết, cũng không dám thử thăng cấp.

Ông ta khi thăng cấp lúc trước, cũng không thuận lợi đến vậy, dựa vào ý chí mạnh mẽ và tín ngưỡng đối với Nữ Thần cuối cùng mới thành công. "Cảm ơn ngài đã phụ trợ tôi thăng cấp ở đây, nếu không có chuyện gì tôi xin phép về trước." Thăng cấp thuận lợi, George chào Crius, liền định dùng năng lực Dịch Chuyển Lửa về nhà từ từ nghiên cứu năng lực mới sau khi thăng cấp.

Tuy nhiên lại bị Crius chặn lại: "Là thế này, Ngài A mà lần trước cậu giúp chúng tôi bắt được, trong cơ thể ông ta có một lời nguyền đặc biệt, chúng tôi vừa thẩm vấn thì ông ta đã chết.

Chương 693

Vậy nên nếu sau khi thăng cấp cậu có thời gian rảnh, hãy giúp chúng tôi chú ý một chút, xem còn có Sứ giả Thần linh nào khác của Cực Quang Hội ẩn náu ở Backlund hay không.

Họ có thể đang âm mưu một số chuyện bất lợi cho Backlund.

Nếu cậu có thể làm rõ âm mưu của Cực Quang Hội, thì cũng có thể dùng để đổi lấy công thức potion Pháp Sư Quỷ cấp Bốn." Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối quả thực mạnh mẽ, nhưng muốn đối phó với các sự kiện siêu phàm xảy ra ở tất cả các thành phố của Vương quốc Loen, không thể nào tất cả đều ở lại Backlund.

Hiện tại cũng không biết âm mưu của Cực Quang Hội rốt cuộc là gì, có mức độ nguy hiểm lớn đến đâu, không thể rút quá nhiều nhân lực.

Vừa hay, George đã thăng cấp lên cấp Năm, hơn nữa ở cấp Sáu đã có thành tích đánh bại liên thủ hai cường giả cấp Bốn.

Để hắn đi giúp điều tra thì vừa vặn.

Hơn nữa Đại Giáo chủ cảm thấy, George có lẽ cũng sở hữu một số mạng lưới tình báo riêng, nếu không không thể trùng hợp như vậy mà bắt được Ngài A. "Hóa ra cấp Bốn của đường Sequence này gọi là Pháp Sư Quỷ." George không từ chối, mà không chút do dự gật đầu: "Không vấn đề gì, tôi sẽ chú ý." Đối với hắn mà nói, điều này đương nhiên không phải là chuyện khó, nếu không phải trước đó giáo hội nói chỉ có thể giao dịch thông qua việc giải cứu nhân viên mất kiểm soát và bắt giữ tà giáo đồ.

Hắn đã sớm khám xét ký ức của Ngài A một lượt rồi.

Dù sao Cực Quang Hội chỉ cần có âm mưu, bây giờ Ngài A đã chết, chắc chắn sẽ cử người mới đến, đến lúc đó bắt được rồi lại khám linh hồn là xong. "Búng!" Một tiếng búng tay, George hóa thành một luồng lửa biến mất trong giáo hội.

Trở về nhà, hắn bắt đầu nghiên cứu năng lực Bậc Thầy Rối cấp Năm của mình, cũng như cách để diễn vai tiêu hóa potion thăng cấp lên cấp Bốn.

Năng lực Bậc Thầy Rối, chính là tăng cường đáng kể năng lực Người Không Mặt, đồng thời lại có được dây linh hồn có thể biến kẻ địch thành con rối.

Ban đầu chỉ có thể khống chế một con rối, chuyển hóa sơ bộ mất hai mươi giây, khống chế triệt để mất năm phút.

Cùng với việc tiêu hóa potion, sẽ dần dần được tăng cường, khi tiêu hóa triệt để potion, có thể đồng thời khống chế ba con rối.

Khống chế sơ bộ năm giây, khống chế triệt để một phút rưỡi.

Tuy nhiên, những điều này là dành cho Bậc Thầy Rối bình thường, chứ không phải dành cho George.

Dây linh hồn, nói trắng ra chính là một loại vận dụng mở rộng của ý chí, ý chí càng mạnh, khống chế con rối càng nhiều, tốc độ khống chế càng nhanh.

Bậc Thầy Rối bình thường chỉ có bấy nhiêu ý chí, tự nhiên cũng chỉ có thể làm được đến mức đó.

Chỉ khi sau này không ngừng thăng cấp, ý chí càng trở nên mạnh mẽ hơn, mới có thể nhanh chóng hơn nắm giữ nhiều con rối hơn.

Mà ý chí của George mạnh đến mức nào?

Mạnh hơn cả True God rất nhiều.

Điều này cũng có nghĩa là, về tốc độ và số lượng khống chế con rối, hiện tại hắn đã mạnh hơn cấp Linh của đường Kẻ Bói Toán rồi.

Đó vẫn là trong trạng thái bình thường, nếu tập hợp tinh thần của phân thân và bản thể lại, nói không chừng có thể trực tiếp biến True God thành con rối của mình.

Vì đã biết True Creator ban đầu đã chết, nên hắn tự nhiên cũng không cần phải ẩn giấu sức mạnh ý chí của mình nữa.

Sau khi làm rõ tất cả năng lực của Bậc Thầy Rối, tiếp theo là cách diễn vai để tiêu hóa potion.

Theo suy đoán của hắn, nên là chuyển hóa và thao túng một con rối, sau đó không để người khác phát hiện.

Đối tượng bị thao túng càng mạnh, hoặc số lượng càng nhiều, càng không xuất hiện sơ hở, potion tiêu hóa càng nhanh. "Cái này thì đơn giản." Đối với việc tiêu hóa potion Bậc Thầy Rối, George không chút nào lo lắng.

Với thực lực của hắn, chuyển hóa một Phi phàm giả có thực lực vượt quá cấp Năm, không quá đơn giản sao.

Còn về sơ hở, hắn hoàn toàn có thể kéo con rối được chuyển hóa vào thế giới của mình, sau đó đọc tất cả ký ức của nó.

Như vậy, tự nhiên sẽ không có sơ hở nào xuất hiện.

Thêm vào đó ý chí của hắn đủ mạnh mẽ, phạm vi khống chế con rối cũng sẽ rất lớn, không cần ra khỏi nhà cũng có thể hoàn thành việc khống chế.

Bậc Thầy Rối bình thường sau khi tiêu hóa hoàn toàn potion, khoảng cách khống chế con rối xa nhất cũng sẽ không quá một trăm năm mươi mét.

Mà khoảng cách giới hạn khống chế con rối của George hiện tại...

ừm... chỉ cần không ra khỏi hành tinh này thì vấn đề không lớn. "Vậy bây giờ nên chọn ai làm con rối để tiêu hóa potion đây?" Theo tính cách của George, con rối phù hợp thực ra cũng không dễ tìm.

Thứ nhất, thực lực phải mạnh, cấp Bốn, tốt nhất là cấp Ba, như vậy tốc độ tiêu hóa potion của hắn sẽ rất nhanh.

Nói không chừng diễn vai vài ngày là xong.

Thứ hai, người này tốt nhất không phải loại người thường xuyên hãm hiếp cướp bóc, giết chóc không ngừng.

Nếu không thì để phù hợp với pháp tắc diễn vai, không để con rối lộ ra sơ hở, hắn sẽ phải khống chế con rối làm việc theo tính cách ban đầu của nó.

Điều đó ít nhiều sẽ không phù hợp với đạo đức của chính hắn, mà lại không phải không có lựa chọn, không cần phải làm trái lòng mình.

Thứ ba, người này tốt nhất lại là kẻ đáng chết, như vậy một khi chuyển hóa thành con rối thì sẽ không có gánh nặng tâm lý nào.

Bởi vì một khi chuyển hóa thành con rối thì có nghĩa là cái chết.

Tuy nhiên, nếu hắn thực sự muốn cứu sống, cũng không phải là không làm được.

Đồng thời, ứng cử viên phù hợp cả ba điều kiện này, vẫn cần phải tìm kiếm một chút. "Mấy ngày tối nay đi dạo nhiều ở Backlund, xem có gặp được ai phù hợp không." Backlund dù sao cũng là thủ đô của Loen, thành phố phồn hoa nhất thế giới, cường giả cấp cao vẫn rất nhiều.

George tin rằng sẽ không mất mấy ngày, hắn là có thể tìm được ứng cử viên phù hợp.

Cuối cùng, chính là nghi thức thăng cấp sau khi tiêu hóa potion.

Tất cả các đường Sequence đến cấp Sáu, đều phải có nghi thức để phụ trợ thăng cấp.

Giống như trước đây hắn, Người Không Mặt thăng cấp lên Bậc Thầy Rối, thì cần phải thăng cấp trong tiếng hát của Người Cá.

Tiếng hát của Người Cá chính là nghi thức thăng cấp.

Bậc Thầy Rối cấp Năm thăng cấp lên Pháp Sư Quỷ cấp Bốn cũng cần nghi thức phụ trợ, và nghi thức này chính là: dựa vào sức mạnh và sự mưu lược của bản thân, dưới sự chứng kiến của đông đảo khán giả, đạo diễn một vở kịch hoành tráng, qua đó ám sát một vị Bán Thần hoặc sinh vật siêu phàm tương đương.

Trong phần kết của vở kịch, dùng potion, là có thể thăng cấp lên cấp Bốn.

Mà nghi thức này đối với George mà nói, cũng vô cùng đơn giản.

Giết một Bán Thần cấp Bốn mà thôi, cũng như giết một True God vậy, một chưởng là xong.

Chương 694

Vừa sắp xếp xong tình báo về Bậc Thầy Rối, George liền cảm ứng được Klein triệu tập.

Cũng là linh hồn thoát ly nhục thể, tiến vào trong Original Ember. "Chuyện gì?" "Hai người mà Quý cô Chính Nghĩa tiến cử, tôi đã kéo tất cả vào Tarot Hội rồi, nhưng trong đó có một người hơi đặc biệt..." Klein nhanh chóng kể lại chuyện đã xảy ra trong hai ngày nay một lượt.

Hóa ra sau khi Tarot Hội lần trước kết thúc, Audrey đã lén lút đặt lời cầu nguyện cho Kẻ Khờ vào trong cuốn sách mà Hugh và Fors mượn.

Và Hugh cũng vô tình phát hiện lời cầu nguyện khi đọc một đoạn, bị Klein, quản gia tạm thời của Original Ember nghe thấy, theo chỉ thị trước đó của George, đã kéo cậu ta vào Tarot Hội.

Ban đầu Hugh tự nhiên sợ không nhẹ, nhưng sau khi biết tình hình của Tarot Hội, liền chấp nhận trong sự bất an.

Sau đó Hugh kể chuyện Tarot Hội cho Fors, nhưng Fors "cá mặn" không muốn gia nhập Tarot Hội mà không biết rõ sâu cạn và nguy hiểm.

Nên không đi đọc lời cầu nguyện.

Nhưng vào đêm trăng tròn hôm nay, vì bị ảnh hưởng bởi Ngữ Ngôn Trăng Rằm, Fors đã đọc lời cầu nguyện, bị Klein kéo vào Tarot Hội. "Mong muốn của cô ấy là muốn giải quyết Ngữ Ngôn Trăng Rằm, còn cậu cho rằng Ngữ Ngôn Trăng Rằm đó có thể đến từ Ngài Cánh Cổng trong nhật ký Roselle sao?" George nghe Klein nói xong, lập tức hiểu ra lý do Klein tìm mình.

Klein biết hắn có thể thông qua bói toán để "vặt lông" Tà Thần, Ngài Cánh Cổng kia rất có khả năng là Thiên Sứ Chi Vương cấp Một.

Hắn mượn Fors rất có khả năng có thể bói toán ra Ngài Cánh Cổng, từ đó có được kiến thức liên quan đến đường Cánh Cổng. "Tôi biết rồi, đợi lần Tarot Hội sau, tôi sẽ nói chuyện riêng với cô ấy." Vấn đề Ngữ Ngôn Trăng Rằm của Fors, hắn có thể dùng thuật phong ấn giúp cô ấy giải quyết, thù lao vừa hay chính là nhờ cô ấy liên hệ đến Ngài Cánh Cổng.

Klein nghĩ không sai, hắn quả thực có thể mượn Fors để "vặt lông" Ngài Cánh Cổng.

Hơn nữa so với Tà Thần và Chính Thần, một Thiên Sứ Chi Vương nho nhỏ, ngay cả khả năng chủ động cách ly việc hắn "vặt lông" cũng không có.

Hắn có thể vặt sạch tất cả kiến thức của đối phương.

Lúc này hắn không khỏi cảm thán Klein, quản gia tạm thời này, vẫn rất không tệ, thông minh và năng động, giúp hắn tiết kiệm được không ít việc.

Mà việc Klein làm việc tích cực như vậy, không phải không liên quan đến rương tiền vàng mà hắn đã tặng.

Ngày hôm sau, vì là cuối tuần, Jack không đi làm, định đưa vợ và con đi dạo một vòng Backlund thật kỹ.

Vậy nên sáng sớm, sau khi George bú sữa xong, liền được cha mẹ và nữ hầu ôm lên xe ngựa, đi đến một trong những danh lam thắng cảnh nổi tiếng nhất của Backlund.

Bảo tàng Vương quốc, trong đó hấp dẫn nhất chính là triển lãm độc quyền của Đại Đế Roselle.

Đối với điều này, George cũng khá hứng thú.

Trong triển lãm của Đại Đế Roselle chắc chắn có không ít nhật ký do ông ta viết, có thể thu thập được nhiều thông tin có giá trị hơn về kỷ nguyên thứ tư.

Thực ra hắn vẫn khá hứng thú với Roselle này.

Từ nhật ký có thể thấy, gã này trước khi bị thu vào Original Ember, là một thanh niên "chūnibyō" điển hình.

Vậy nên chắc chắn cũng đã xem không ít phim ảnh, anime, tiểu thuyết.

Nếu gã này còn sống, hắn nói không chừng có thể từ ký ức của gã này, có được không ít thông tin về các thế giới phân thân có thể xuất hiện trong tương lai.

Đợi hắn thôn phệ hấp thu thế giới này, có lẽ có thể thử phục sinh gã ta, rồi từ đó thu thập tình báo.

Tuy nhiên, thật sự đến thế giới đó, hắn có thể trực tiếp tiến vào dòng sông thời gian, đi đến thế giới hiện đại trước khi bị hủy diệt, thu thập tình báo liên quan.

Khu Tây, Đại lộ King số 2, Bảo tàng Vương quốc. "Các vị, đây là khu trưng bày vật phẩm sinh hoạt hàng ngày của Đại Đế Roselle.

Nhìn kìa, đó là bộ đồ ngủ in hình cậu bé đội mũ rơm mà ông ta đã mặc, đó là thanh kiếm phát sáng do chính ông ta chế tạo, và còn chiếc bồn cầu xả nước mà ông ta đã dùng.

Đó là chiếc bồn cầu xả nước đầu tiên theo nghĩa hiện đại..." Vợ chồng Jack bỏ tiền thuê một người thuyết minh, đưa cả gia đình tham quan khu triển lãm của Đại Đế Roselle, giới thiệu rất thành thạo.

Còn ánh mắt của George lúc này, lại dừng lại trên một chiếc bookmark đang kẹp trong sách.

Bởi vì hắn thông qua ý chí mạnh mẽ của mình, đã phát hiện chiếc bookmark đó không hề tầm thường.

Mặc dù chiếc bookmark đó bị một loại sức mạnh phi phàm đặc biệt che giấu một cách dị thường.

Nhưng sự che giấu đó, có thể lừa được các cường giả cấp cao của thế giới này, lại không lừa được hắn. "Chẳng lẽ lá bài Báng Bổ của đường Vua Đen mà Roselle nói trước đây, lại ẩn giấu trong chiếc bookmark này sao?" Trước đây Roselle đã từng viết trong nhật ký, ông ta thông qua việc xem tấm bia báng bổ thứ hai, biết được tất cả công thức potion của các đường Sequence.

Vào giai đoạn sau, thông qua năng lực của mình, đã chế tác 22 lá bài Báng Bổ, và biến chúng thành các loại vật phẩm rồi ẩn giấu đi.

Trong đó có một lá bài Vua Đen, chính là biến thành một chiếc bookmark bình thường nhất. "Tối nay đến xem là biết thôi." Hiện tại chỉ là dùng ý chí kiểm tra từ xa, vẫn không thể hoàn toàn xác định, đợi tối đến tự mình cầm chiếc bookmark nghiên cứu một chút, tự nhiên sẽ biết.

Tham quan xong bảo tàng Roselle, George không còn hứng thú gì nữa, nhắm mắt giả vờ ngủ, thực chất là đang nghiên cứu những kiến thức đã thu được.

Còn trong mắt vợ chồng Barton thì rất bình thường, trẻ con vốn dĩ thích ngủ.

Đêm khuya, mười hai giờ.

George tạm dừng nghiên cứu, cơ thể biến hình thành hình tượng người qua đường A từng ra tay giải quyết sự kiện Tà Thần ở Tingen trước đây, hóa thành một luồng lửa biến mất tại chỗ.

Lần này là đi trộm tấm thẻ bookmark trong bảo tàng vương quốc

do Giáo hội Hơi Nước và Thần Cơ Giới canh giữ, đương nhiên không thể dùng thân phận George em bé.

"Mắt Thám Tra!" Một con mắt hư ảo xuất hiện trên không bảo tàng vương quốc, mọi thứ bên trong đều thu gọn vào tầm mắt George.

"Vật phong ấn này có tác dụng khá giống với Bản đồ Đạo Tặc." Lúc này, bên trong bảo tàng vương quốc, ngoài một số nhân viên bảo an thông thường, còn có không ít phi phàm giả của Trái Tim Cơ Giới.

Họ sử dụng một vật phong ấn làm từ gỗ tích, tất cả sinh vật và phi sinh vật tiến vào bảo tàng đều sẽ hiện ra dưới dạng chấm nhỏ trong phòng gỗ tích.

Tuy nhiên, đối với George mà nói, đây không phải là chuyện khó khăn gì.

"Ngủ!" Một lá bài "Ngủ" hiện ra trước mắt George, sau đó hóa thành một cô bé tinh nghịch, nhanh chóng lượn một vòng quanh bảo tàng.

Tất cả nhân viên bảo an thông thường và phi phàm giả Trái Tim Cơ Giới đều trợn mắt, chìm vào giấc ngủ sâu.

Với đặc tính tự liệt của Con Đường Bóng Đêm, George đã dành thời gian ban ngày để chuyển hóa một lá bài George "Ngủ" có hiệu quả tương tự.

Cũng như lá bài George tặng cho Luthen, lá bài "Ngủ" của hắn tổng hợp ưu điểm của tất cả các phép thuật mê ngủ trên thế giới.

Vì thế, hiệu quả mạnh hơn nhiều so với Clow Card "Ngủ", ngay cả phi phàm giả Trái Tim Cơ Giới cũng không thể kháng cự.

Chủ yếu cũng là do thực lực của các phi phàm giả Trái Tim Cơ Giới canh giữ bảo tàng này chỉ ở mức bình thường, cao nhất cũng chỉ là Sequence 6.

Nếu là phi phàm giả cấp cao từ Sequence 4 trở lên, thì hiệu quả sẽ không còn tốt như vậy.

Chương 695

Chỉ cần phản ứng kịp, các phi phàm giả cấp cao đều có cách riêng để chống lại sự xâm thực của giấc ngủ, từ đó phát động phản kích.

Đường hoàng bước vào bảo tàng vương quốc, không để ý đến những người gác cổng đang ngủ say, George liền cầm lấy lá bài Báng Bổ đã hóa thành một tấm bookmark bình thường vào tay.

Thế nhưng ngay lúc đó, toàn bộ đại sảnh đột nhiên xuất hiện tiếng trẻ con khóc quỷ dị.

Ngay sau đó, một khe nứt đen nhỏ trên trần nhà mở ra, lộ ra một nhãn cầu đầy tơ máu.

Sau đó, những khe nứt đen nhỏ và những nhãn cầu tiếp tục xuất hiện, chúng dày đặc, lạnh lùng và vô tình nhìn chằm chằm George.

Cùng với sự xuất hiện và ánh mắt nhìn chằm chằm của những nhãn cầu đó, mọi thứ xung quanh dường như bị đông cứng.

"Cường giả cấp cao của Con Đường Ẩn Giả?" George nhìn khuôn mặt người xuất hiện trên đỉnh đầu, lộ ra vẻ hơi ngạc nhiên.

Hắn còn tưởng rằng biến động cảnh giới này là từ các cường giả cấp cao của Giáo hội Hơi Nước và Cơ Giới, không ngờ lại đến từ Con Đường Ẩn Giả.

Hắn đã từng vặt lông Philosopher Ẩn Nấp, rất hiểu rõ tình hình của Con Đường Ẩn Giả, đương nhiên sẽ không nhận sai.

"Nhìn kiểu này, chắc là Nhà Tiên Tri Sequence 3." "Tại sao ngươi chỉ lấy tấm bookmark này?" Một bóng người vượt qua Linh Giới xuất hiện trước mặt George, dùng giọng nói nhẹ nhàng nhưng không chứa tình cảm hỏi George.

George nhìn thiếu nữ trước mặt, mặc áo sơ mi nữ có nơ ren hoa, kết hợp với váy xám dài quá gối và bốt da cao cổ, đội mũ mềm mạng che mặt màu đen, chớp mắt: "Bởi vì tấm bookmark này có một lá bài Báng Bổ." "Tại sao ngươi biết tấm bookmark này có bài Báng Bổ?" Trong mắt thiếu nữ lộ ra vẻ ngạc nhiên, đồng thời ngữ khí cũng trở nên nghiêm túc hơn.

"Đây là bí mật của tôi, không cần thiết phải nói cho cô biết." George bèn cất tấm bookmark vào thế giới của mình, lợi dụng quy tắc thế giới cưỡng chế xóa bỏ ngụy trang, sau khi khôi phục lại thì lấy ra lần nữa.

"Hóa ra là một lá bài Hắc Hoàng." Biểu cảm của hắn có chút tiếc nuối, hắn hy vọng nhất lần này tìm được lá bài Báng Bổ của Con Đường Tiên Tri.

Lá bài Báng Bổ hiện ra nguyên dạng, bề mặt là hình ảnh Hoàng đế Roselle ngồi trên ngai vàng đá quý.

Bên trong là tất cả công thức thuốc và kiến thức liên quan của Con Đường Hắc Hoàng, từ Luật Sư Sequence 9 đến Hắc Hoàng Sequence 0.

Đương nhiên, còn mang theo một số sức mạnh đặc trưng của Con Đường Hắc Hoàng.

"Ta bằng lòng trả cái giá tương xứng để giao dịch bí mật này." Thấy George lại tùy tiện xóa bỏ sức mạnh ẩn giấu mà phụ thân mình để lại trên lá bài Hắc Hoàng, trong mắt thiếu nữ lộ ra vẻ nghiêm trọng.

Không sai, cô không phải ai khác, chính là con gái lớn của Roselle, cựu công chúa Intis, người sáng lập tổ chức phi phàm Yếu Tố Bình Minh, Bernadette Gustav.

Cô vẫn luôn cảm thấy phụ thân mình chưa thực sự chết, vì vậy bao nhiêu năm nay vẫn luôn tìm kiếm manh mối về phụ thân.

Cô biết trong các tấm bookmark phụ thân để lại trong bảo tàng có một lá bài Báng Bổ, nhưng cô cũng không biết đó là tấm bookmark nào.

Vì vậy mới đánh dấu đặc biệt lên từng tấm bookmark.

Một khi có người chạm vào, cô sẽ đến kiểm tra.

Người thần bí này vừa xuất hiện đã trực tiếp khóa mục tiêu vào lá bài Báng Bổ ngụy trang, khẳng định là đã có manh mối rõ ràng.

Cô muốn biết đối phương làm thế nào có được manh mối, liệu có liên quan đến phụ thân mình hay không.

Ban đầu, nếu đối phương thực lực không đủ, cô có thể trực tiếp ra tay.

Nhưng thông qua việc đối phương vừa tùy tiện xóa bỏ sức mạnh ẩn giấu mà phụ thân mình để lại trên lá bài Báng Bổ, cô biết thực lực của đối phương có lẽ không yếu hơn mình.

Đó là sức mạnh mà phụ thân mình để lại khi còn chưa nhảy sang Con Đường Hắc Hoàng, dùng năng lực của Hoàng Đế Tri Thức Sequence 1 của Con Đường Ẩn Giả.

Ngay cả cô, trước khi biết cách giải trừ, cũng không thể dùng thực lực để cưỡng chế giải trừ.

"Không cần lá bài này, mà lại muốn giao dịch bí mật, thú vị thật." George nhìn từ trên xuống dưới một lượt, phát hiện thiếu nữ trước mặt ăn mặc khá cổ quái.

Vừa có dấu ấn của văn minh hiện đại, lại vừa có phong cách của thời đại này, thế là trong lòng hắn khẽ động: "Cô là con gái lớn của

Roselle, Bernadette Gustav?" "Là ta." Bernadette không phủ nhận, với thực lực của đối phương, việc nhận ra mình cũng có thể hiểu được.

George nghĩ một lát rồi cười nói: "Vì cô là con gái của Roselle, nên tôi có thể miễn phí nói cho cô biết.

Bởi vì tôi có thể đọc hiểu nhật ký của Roselle, trong nhật ký ông ấy có ghi chép về việc tự mình chế tác bài Báng Bổ." Vì là con gái của Roselle, trong tay cô ta chắc chắn có không ít nhật ký của Roselle.

Hắn chỉ cần tiết lộ mình có thể đọc hiểu nhật ký của Roselle, thì đối phương sẽ chủ động giao nhật ký vào tay hắn.

"Ngươi có thể đọc hiểu nhật ký của phụ thân ta!" Bernadette toàn thân cứng đờ, trên mặt không ngừng lộ ra một tia mừng rỡ.

Nếu đối phương thật sự có thể đọc hiểu nhật ký của phụ thân mình, thì cô có thể biết được năm đó phụ thân mình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, rốt cuộc có thật sự đã chết hay không.

George vươn tay chộp một cái, tất cả nhật ký của Roselle trong bảo tàng đều bay vào tay hắn, nhìn nhật ký hắn bắt đầu đọc: "Ngày 8 tháng 5, những quan chức ngoại giao ngu xuẩn của ta, thật sự muốn nhấn đầu chúng xuống bồn cầu cho chết đuối!" "Ngày 20 tháng 6, thiên sứ Bernadette mà ta yêu quý nhất đã chọn Con Đường Ẩn Giả, với tư cách là một người cha già, ta nhất định phải bảo vệ con bé, để con đường phi phàm của con bé thuận buồm xuôi gió." "Ngày 10 tháng 7, phu nhân Judy hôm nay lại dẫn theo con gái cùng đến, thật kích thích." "Ngày 16 tháng 8, một năm sau lại chiến, mùi vị của Nữ Ma Thần thật sự không tồi chút nào. ....." "Được rồi, không cần đọc nữa, ta tin ngươi." Bernadette vươn tay ngắt lời George, khóe miệng không kìm được giật giật.

Hiện tại cô cuối cùng cũng biết phụ thân mình tại sao không dạy mình thứ chữ đặc biệt ghi trong nhật ký.

Thật lòng mà nói, lúc đầu cô nghe thấy nhật ký của phụ thân nhắc đến mình là đứa con gái yêu quý của ông, còn có chút cảm động, nhưng giây tiếp theo thì hết sạch.

Thực ra trong lòng cô hiểu rõ, với phong khí của Intis năm đó, phụ thân mình không thể nào quá trong sạch, điều này cũng rất bình thường, cô có thể hiểu được.

Chỉ là, Nữ Ma Thần, lại còn hai lần, phụ thân ngài cũng thật là...

Ở cấp bậc của cô, đương nhiên cô biết tình hình đại khái của Con Đường Nữ Ma Thần, biết về cơ bản tất cả Nữ Ma Thần đều do đàn ông biến thành.

"Ta biết ngươi tìm nhật ký của phụ thân ta, chắc là muốn thu thập bài Báng Bổ, ta có rất nhiều nhật ký của phụ thân.

Ta không cần bài Báng Bổ, ngươi chỉ cần nói cho ta biết những chuyện xảy ra với phụ thân vào những năm cuối đời là được." "Cô cho rằng phụ thân mình chưa chết ư?" George lập tức đoán được mục đích thực sự của Bernadette.

"Nhưng nếu ông ấy thật sự thăng cấp thành công, thì đúng là có khả năng." Hắn lật lá bài Hắc Hoàng đến phần giới thiệu về Hắc Hoàng Sequence 0.

Nghi thức thăng cấp Hắc Hoàng là sở hữu toàn bộ quốc gia của mình, thiết lập một bộ quy tắc đi ngược lại quy tắc thông thường, sai khiến dân chúng, bí mật xây dựng chín lăng mộ kiểu kim tự tháp.

Sau đó, tiến vào một trong số đó, uống thuốc để thăng cấp.

Một khi thăng cấp thành công, chỉ cần chín lăng mộ chưa bị hủy diệt hoàn toàn, thì cho dù bị giết, cũng có khả năng phục sinh trở lại.

"Phụ thân ta còn một lăng mộ đến nay vẫn chưa được phát hiện." Mắt Bernadette dần mở lớn, kiên trì tìm kiếm bao nhiêu năm nay, cuối

cùng cũng có hy vọng.

George thấy vậy mỉm cười: "Đã vậy thì, điều kiện của cô tôi đồng ý, nếu ông ấy còn sống, trùng hợp tôi cũng muốn tìm ông ấy." "Ngươi quen phụ thân ta ư?" Trong mắt Bernadette lộ ra vẻ nghi hoặc.

Người thần bí này thực lực có thể ở giữa Sequence 2 và Sequence 3, lại còn có thể đọc hiểu nhật ký của phụ thân, quả thực có khả năng quen biết phụ thân.

Chỉ là tại sao cô chưa từng gặp đối phương bao giờ.

Đối với vấn đề này, George không trả lời trực tiếp, chỉ lộ ra vẻ mặt cao thâm khó lường: "Thứ chữ phụ thân cô ghi trong nhật ký, trừ ông ấy ra, cả thế giới này không ai có thể đọc hiểu, nhưng tôi lại có thể đọc hiểu, cô nghĩ sao?" Cô cứ suy nghĩ kỹ đi.

Trong lòng Bernadette dần có vài phỏng đoán: "Ta sẽ về lấy nhật ký, ngày mai chúng ta hẹn gặp ở cầu lớn Backlund, nhưng trước khi giao dịch, ta cần ký với ngươi một bản hợp đồng Linh Giới.

Không thành vấn đề chứ?" Dù cô cảm thấy đối phương có thể thật sự quen biết phụ thân, hơn nữa thái độ cũng hữu hảo, nhưng để đề phòng vạn nhất, cô vẫn cho rằng cần ký kết hợp đồng cho cẩn thận.

Có sự ràng buộc của hợp đồng Linh Giới, nếu đối phương lừa gạt cô, thì ngay cả Sequence 1 cũng sẽ phải chịu phản phệ không nhẹ.

"Đương nhiên không vấn đề." George thờ ơ gật đầu.

Chương 696

Hắn vốn không định lừa gạt Bernadette, hơn nữa bản hợp đồng Linh Giới đó đối với hắn mà nói hoàn toàn không có lực ràng buộc.

Phản phệ cấp độ Sequence 1, căn bản không thể làm tổn thương hắn.

"Còn chưa biết ngươi tên gì?" Bernadette trước khi xuyên qua Linh Giới rời đi, dừng lại hỏi George.

George đảo mắt: "Cô có thể gọi tôi là Người qua đường A, tôi là Người được chọn của Kẻ Khờ Vĩ Đại." Hắn là Sequence Tiên Tri, tương lai thăng cấp đến Sequence 0 sẽ là Kẻ Khờ, cũng sẽ trở thành Kẻ Khờ chân chính của Hội Tarot.

Vì vậy tuyên dương trước một chút cũng được.

Áo choàng người qua đường A hiện tại của hắn, có thể dùng làm Thiên Sứ Trấn Thủ của Kẻ Khờ.

Sau này còn có thể tạo ra các áo choàng người qua đường B, người qua đường C, người qua đường D các loại, đều là Thiên Sứ Trấn Thủ của Kẻ Khờ.

"Kẻ Khờ?" Vẻ nghi hoặc của Bernadette thoáng hiện rồi biến mất, cô chưa từng nghe qua vị thần linh này.

Có lẽ là một số thần linh cổ xưa nào đó đang thức tỉnh chăng.

Không nghĩ nhiều nữa, cô tiến vào Linh Giới và biến mất tại chỗ.

Và George, sau khi thu hoạch được lá bài Hắc Hoàng, cũng định dùng Hỏa Diễm Dịch Chuyển về nhà, nhưng rất nhanh lại thay đổi ý định.

“Đi dạo một vòng rồi về.” Tối khuya thế này, nói không chừng có thể gặp được Golem thích hợp, hoặc gặp được con mồi thích hợp để đưa cho Giáo hội đổi công thức thuốc của Sequence tiếp theo cũng không tồi.

Phía đông Backlund, George nhìn con chó đen lớn như nghé con đang gặm nhấm trái tim một nữ thi trong con hẻm tối tăm bên dưới, không kìm được vuốt cằm.

“May mắn không tệ a, Ác Ma Sequence 6 của Con Đường Vực Sâu, đây là đang chuẩn bị nghi thức thăng cấp sao?” Con chó đen lớn như nghé con bên dưới, không phải là chó bình thường, mà là một sinh vật phi phàm Ác Ma Sequence 6.

Không chỉ con người mới có thể uống thuốc để thăng cấp, động vật cũng có thể.

Theo Klein nói, cô Justice đã vô tình cho con chó cưng của mình ăn nhầm thuốc Khán Giả Sequence 9, trở thành một con chó siêu phàm Khán Giả Sequence 9.

Con chó đen lớn bên dưới phỏng chừng cũng là sủng vật siêu phàm được ai đó nuôi dưỡng.

Nghi thức thăng cấp từ Ác Ma Sequence 6 lên Sứ Đồ Tham Vọng Sequence 5, chính là phải liên tục giết người, mỗi lần giết người đều phải ăn trái tim của đối phương.

Ít nhất mười ba, nhiều nhất bốn mươi chín, giết càng nhiều người, nghi thức càng hoàn chỉnh, tỷ lệ thăng cấp thành công càng cao.

Thật lòng mà nói, Sequence 6 mang đến Giáo hội không đổi được công thức thuốc Sequence 4, nhưng chủ nhân con chó này có thể là Sequence 5, Sequence 4, vẫn còn chút cơ hội.

Hỏa Diễm Dịch Chuyển trực tiếp xuất hiện trước mặt chó đen Ác Ma, chưa đợi chó đen Ác Ma kịp phản ứng, George đã vỗ một chưởng lên đầu nó.

Chó đen Ác Ma lập tức bị đánh nát đầu, mất đi sinh khí.

Tách ra đặc tính phi phàm, rút ra linh hồn chó đen, George bắt đầu lục soát linh hồn để tìm kiếm manh mối về chủ nhân của nó.

"Sequence 5 ư, tạm được vậy." Thông qua ký ức của chó đen, George biết nó quả thật có một chủ nhân, là một Sứ Đồ Tham Vọng Sequence 5 ẩn mình tại Backlund.

Nếu là Sequence 4, thì chắc chắn có thể đổi được công thức thuốc Ma Pháp Sư Quỷ ở Giáo hội, nếu là Sequence 5 thì cần vài con mới được.

"Linh hồn chưa hoàn toàn rời khỏi cơ thể, vẫn còn cứu được." Nhìn thiếu nữ đã chết vì bị ăn tim, George vươn tay ấn linh hồn sắp rời khỏi cơ thể cô gái về lại thân thể.

Sau đó dùng phép thuật ánh sáng chữa lành thể xác, xóa đi ký ức kinh hoàng về cái chết do bị chó Ác Ma tấn công.

Loại chuyện tốt không tốn sức này, hắn tâm tình tốt thì vẫn sẵn lòng tiện tay làm một chút.

Thu xác chó đen lại, George hóa thành lửa Hỏa Diễm Dịch Chuyển đến số 6 phố Edward, khu Tây Backlund.

Đây là một biệt thự khá sang trọng.

Chủ nhân biệt thự tên Matt Rick Jason, bề ngoài là một người đàn ông trung niên vui vẻ, nhiệt tình, lạc quan.

Là cổ đông chính của một ngân hàng nhỏ.

Thực tế đó chỉ là ngụy trang, thân phận thật sự là thành viên gia

tộc Bayam, tên thật Jason Bayam.

Gia tộc Bayam là một trong ba gia tộc lớn của Thuyết Bái Huyết tôn thờ mặt tối vũ trụ, hoàn toàn là một gia tộc tà giáo lớn.

Con Đường Vực Sâu mà họ nắm giữ, tràn ngập những mưu sát đẫm máu và dục vọng, không hề kém cạnh so với Hội Cực Quang.

Một lát sau, George xách thi thể Jason Bayam, trên mặt lộ ra vẻ hứng thú: "Lại là muốn ám sát Công tước Nigun, còn đưa ra bài Vực Sâu của Roselle làm thù lao, thế lực thuê mướn này không hề nhỏ nhỉ. ....." Sứ Đồ Tham Vọng Sequence 5 trước mặt George yếu ớt không khác gì một quả trứng, cho dù hắn Ác Ma Hóa, sử dụng các loại phép thuật Ác Ma cường đại.

Nhưng vẫn không thể địch lại một chưởng đơn giản của George.

Tuy nhiên, khi giết chết Jason Bayam, lục soát linh hồn và đọc ký ức của hắn, hắn lại phát hiện một chuyện thú vị.

Đó là Jason này không lâu trước đã nhận được ủy thác từ một phi phàm giả thần bí.

Người đó ủy thác hắn ám sát Công tước Nigun.

Vốn dĩ hắn tuyệt đối không thể nhận nhiệm vụ này, dù sao hắn đã tốn mười mấy năm để ngụy trang ra thân phận hoàn hảo không có chỗ nào để bắt bẻ này.

Nếu ám sát Công tước Nigun, chưa nói đến nguy hiểm, cái thân phận này sau đó chắc chắn không giữ được.

Nhưng đối phương lại đưa ra thù lao quá cao.

Một lá bài Báng Bổ ghi chép toàn bộ con đường thành thần hoàn chỉnh từ Sequence 9 đến Sequence 0 cùng tất cả kiến thức, lại còn là con đường Vực Sâu của gia tộc hắn.

Làm sao hắn có thể từ chối được?

Gia tộc hắn quả thực nắm giữ con đường Vực Sâu, nhưng cũng chỉ đến Ác Quỷ Sequence 4, không có ba Sequence phía trên.

Đây cũng là một trong những lý do gia tộc họ giờ đây tàn lụi, gần như không có cao thủ nào, phải trốn đông trốn tây trong các thành phố lớn.

Kẻ mạnh nhất cũng chỉ có Sequence 4, làm sao có thể chống đỡ nổi sự truy sát không ngừng của các Giáo hội lớn trong suốt nhiều năm.

Vì vậy hắn mới lên kế hoạch để chó Ác Ma của mình ra ngoài giết người thăng cấp, thu hút phần lớn hỏa lực của Giáo hội, tạo cơ hội cho mình ám sát.

Đáng tiếc là tiên tử thân thủ kém cỏi, chó Ác Ma vừa giết đến người thứ ba đã bị đánh nát đầu, chính hắn cũng bị liên lụy mà chết.

"Vậy thì ngươi hãy làm con rối đầu tiên của ta, để ta xem rốt cuộc là kẻ nào có thể lấy ra một lá bài Báng Bổ làm thù lao." Phất tay vỗ một cái, linh hồn Jason Bayam vừa định rời khỏi thể xác liền bị George vỗ trở lại vào trong cơ thể.

"Mình lại sống rồi!" Tuy nhiên, khi Jason Bayam mở mắt, hắn còn chưa kịp phản ứng từ sự kinh hỉ khi chết đi sống lại của mình.

Cơ thể hắn đã mất kiểm soát, hóa thành con rối của George, linh hồn cũng vĩnh viễn bị giam hãm trong thể xác.

Điều khiển con rối Jason, George trực tiếp bay đến trên không phủ Công tước Nigun.

Không sai, hắn chính là muốn hoàn thành nhiệm vụ Jason đã nhận, giết chết Công tước Nigun, sau đó nhân cơ hội này lấy được bài Vực Sâu, tiện thể gặp mặt người ra nhiệm vụ.

Đối với việc giết Công tước Nigun, hắn không có chút gánh nặng tâm lý nào.

Chương 697

Theo những cảnh tượng hắn thấy khi nhàn rỗi dạo quanh Backlund vào buổi tối trước đó.

Hắn cảm thấy tầng lớp quý tộc Backlund, đặc biệt là những đại quý tộc đó, hơn một nửa đều có thể bị phán tử hình.

Công tước Nigun, thủ lĩnh phe bảo thủ này, lại càng như vậy.

Trước đó hắn giết Qilangos, kẻ tấn công Công tước Nigun, là vì được Al Jeth của Hội Tarot ủy thác.

Thực ra nếu không phải được ủy thác, hắn cũng sẽ không ra tay giúp đỡ.

Thủ lĩnh phe bảo thủ Công tước Nigun bị giết, một loạt chính sách cải cách của phe tân đảng sẽ có thể thuận lợi được đẩy mạnh.

Đây đối với dân thường cả vương quốc mà nói, cũng xem như là một chuyện tốt.

Vương quốc Loen hiện tại chủ yếu chia thành hai phe.

Một là phe bảo thủ do các đại quý tộc đứng đầu, một là phe tân đảng do các nhà tư bản công nghiệp làm chủ.

Thật lòng mà nói, cả hai đều chẳng phải thứ tốt đẹp gì.

Chỉ là một số chính sách cải cách của phe tân đảng, đối với người bình thường mà nói vẫn tốt hơn một chút.

Ví dụ như Vua Loen hiện tại khá thiên về phe tân đảng, dường như đang thúc đẩy một số chính sách bảo vệ môi trường, còn có việc kiểm tra và thăng chức công chức.

Còn có trước đó đã thúc đẩy 《Luật Ngũ Cốc》, hạ thấp giá cả,

giúp dân thường có thể dùng ít tiền hơn mua được nhiều lương thực hơn.

Đương nhiên, đừng nghĩ phe tân đảng làm như vậy là thật sự vì dân thường.

Sau khi 《Luật Ngũ Cốc》 được ban hành, giá cả tuy giảm, nhưng thu nhập của nông dân cũng giảm, không thể duy trì cuộc sống nên chỉ có thể vào thành phố làm công.

Vì vậy hắn cảm thấy mục đích thực sự của phe tân đảng, chỉ là để các công xưởng có nhiều công nhân hơn làm việc kiếm tiền cho mình mà thôi.

Công tước Nigun là thủ lĩnh phe bảo thủ, muốn ông ta chết, lại còn có thể trả cái giá như bài Báng Bổ.

Thực ra trong lòng George đã có phỏng đoán.

Khả năng lớn là phe tân đảng, hơn nữa còn không phải tân đảng bình thường.

Những chủ công xưởng, các nhà tư bản lớn đó, cho dù có phi phàm giả, thì cũng sẽ không phải là phi phàm giả mạnh đến mức nào, không thể lấy ra thứ cấp bậc bài Báng Bổ.

Có thực lực như vậy, e rằng chính là Hoàng thất Loen mấy năm nay vẫn luôn ủng hộ tân đảng.

Cần biết rằng gia tộc Augustus của Hoàng thất Loen đã nắm giữ toàn bộ Con Đường Thẩm Phán từ rất lâu rồi.

Còn có những cao thủ thực sự như Sequence 1, Sequence 2, Sequence 3 tọa trấn.

Việc phát hiện bài Báng Bổ do Roselle chế tạo, rồi lấy ra làm phần thưởng nhiệm vụ, cũng hợp lý.

Phỏng chừng cũng là để tránh bị nghi ngờ, nên mới không tự mình ra tay, mà thuê những tà giáo đồ như Jason.

Tuy nhiên trong lòng hắn vẫn luôn có một điều nghi hoặc, theo lý mà nói Hoàng thất Loen mới là đại quý tộc lớn nhất, lại không ủng hộ phe bảo thủ, mà ngược lại ủng hộ tân đảng, thúc đẩy các loại chính sách cải cách.

Lẽ nào thật sự là vì nhà vua thương dân, muốn thông qua cải cách để họ có cuộc sống tốt đẹp hơn?

"Mắt Thám Tra." Quan sát sức mạnh của đội vệ sĩ trong phủ công tước, George liền ném con rối Jason vào thế giới của mình.

"Vẫn cần phải cải tạo thêm một chút để tăng cường thực lực." Công tước Nigun bản thân là Pháp Quan Sequence 6, tuy thân ở địa vị cao, không có kinh nghiệm chiến đấu, nhưng ít nhiều gì cũng là phi phàm giả.

Xung quanh ông ta còn có không ít Đại Thẩm Phán của Giáo hội Bão Tố bảo vệ, cùng với cận vệ của chính ông ta.

Trong đó không thiếu phi phàm giả Sequence 5.

Nếu chỉ là ám sát bình thường, Jason Sequence 5 không có chút cơ hội thắng nào, ngay cả cơ hội tiếp cận Công tước Nigun cũng không có, sẽ bị vệ sĩ liên thủ đánh chết.

Đây còn chưa phải là điều quan trọng nhất, điều quan trọng nhất là hắn nghe Radar của Giáo hội Bão Tố từng nhắc đến.

Sau sự kiện ám sát Qilangos lần trước, Tổng Giáo Chủ khu Backlund của Giáo hội Bão Tố, Thần Ca Giả Ezik.

Liền giao một chiếc vỏ ốc mang sức mạnh thần kỳ cho Công tước Nigun. 58.

Công tước Nigun chỉ cần gặp nguy hiểm, thổi còi vỏ ốc, Thần Ca Giả Ezik có thể ngự gió tức tốc đến chi viện trong vài giây.

Công tước Nigun là thủ lĩnh phe bảo thủ, đồng thời cũng là nhân vật đại diện của Giáo hội Bão Tố để kiềm chế Hoàng thất Loen.

Hoàng thất Loen thậm chí không có cường giả cấp Sequence 1, nếu không tiến hành kiềm chế nhất định, thì có thể sẽ nảy sinh một số ý nghĩ không tốt đối với Giáo hội.

Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm cũng có nhân vật đại diện ở chỗ vua, chính là Bá tước Hall, phụ thân của cô Justice Audrey.

Vì vậy Giáo hội Bão Tố rất coi trọng việc bảo vệ Công tước Nigun.

Kế hoạch ban đầu của Jason là dùng con chó cưng của mình thu hút sự chú ý của hai Giáo hội lớn, sau đó người thần bí sẽ cử người phối hợp dẫn dụ Thần Ca Giả Sequence 4 đi.

Đồng thời dẫn Công tước Nigun vào bẫy.

Hắn ẩn mình trong bẫy để ám sát Công tước Nigun.

Cuối cùng an toàn rút khỏi Backlund, mang theo bài Vực Sâu đến các quốc gia khác ẩn náu.

George không có kiên nhẫn chờ đợi chậm rãi, hắn muốn hoàn thành nhiệm vụ ngay tối nay, sau đó chờ người thần bí đến tận nơi giao bài Vực Sâu.

Nhưng chỉ dựa vào thực lực Sequence 5 của Jason thì chắc chắn không được.

Vì vậy hắn mới muốn cải tạo và nâng cấp hắn một chút.

Con Đường Vực Sâu nói trắng ra chính là cải tạo con người theo hướng Ác Ma, đợi đến Sequence 0 thì sẽ trở thành Vua Ác Ma thật sự.

Nhân vật đại diện chính là một trong những Cổ Thần từng tồn tại, Vua Ác Ma Flegrea.

Và đối với Ác Ma, George đương nhiên cũng có nghiên cứu.

Trong thế giới Fairy Tail, không ít Ác Ma đều do Zeref tạo ra, Ác Ma mạnh nhất E.N.D chính là Natsu.

Vì vậy George đương nhiên cũng sẽ tạo ra và cải tạo Ác Ma.

Thực lực của hắn mạnh hơn Zeref không chỉ một cấp độ, nếu thật sự nghiêm túc dành thời gian cải tạo và tạo ra Ác Ma.

Thực lực chưa nói đến sánh ngang với Chân Thần của thế giới này, nhưng đạt đến thực lực Sequence 2 thì vẫn rất có khả năng.

Ngay cả bây giờ chỉ cải tạo Jason một chút, thì cũng đủ để đối phó với Sequence 4.

Lại không phải muốn giết Sequence 4, chỉ cần sau khi ám sát Công tước Nigun, có thể trốn thoát khỏi tay Thần Ca Giả Sequence 4 là được.

Chương 698

Nửa giờ sau, hắn đưa Jason ra khỏi thế giới của mình.

Lúc này Jason bề ngoài không có gì thay đổi, nhưng thực tế bên trong đã bị hắn cải tạo không ít.

"Đi đi, Jason bé nhỏ!" Dùng dây tinh thần điều khiển con rối Jason Ác Ma Hóa nhảy vọt lên, trực tiếp vượt qua tường bao phủ công tước, nhảy về phía phòng của Công tước Nigun.

Vì George cải tạo và tăng cường, sức mạnh thể xác sau khi Jason Ác Ma Hóa lúc này đã tăng lên hơn trăm lần.

Vì vậy nhẹ nhàng một cái nhảy đã có thể vượt qua ngàn mét.

Tiếng xé gió mạnh mẽ đương nhiên đã thu hút sự chú ý của vệ sĩ, những Đại Thẩm Phán đó bay lên, bắn ra những tia sét bạc đánh mạnh vào Jason.

George điều khiển Jason biến ra một thanh cự kiếm khoa trương được tạo thành từ dung nham đỏ rực và ngọn lửa xanh nhạt trong tay.

Trên không trung tùy tiện vung một cái, liền tiêu tan toàn bộ những tia sét đó.

Con Đường Vực Sâu ở Sequence 6 đã có năng lực ngưng tụ cự kiếm dung nham.

Nhưng nếu do Jason Sequence 5 ban đầu sử dụng, căn bản không thể nào một nhát tiêu tan hết những tia sét do mấy Đại Thẩm Phán Sequence 6 đánh ra.

Kết quả đáng lẽ là cự kiếm lửa bị tiêu tan, còn Jason bị điện giật rơi xuống đất.

Thế nhưng hiện tại George đã tăng cường năng lực lửa của con rối Jason, nên rất dễ dàng đỡ được đợt tấn công này.

Vì tốc độ nhảy của Jason rất nhanh, các Đại Thẩm Phán dù bay lên cũng không kịp ngăn chặn thành công.

Vì vậy hắn vẫn chính xác rơi vào căn phòng mà Công tước Nigun đang ở.

Thực ra vì hành động ám sát lần trước, Công tước Nigun ban đêm sẽ không ngủ trong phòng của mình, ông ta đều tùy tiện tìm một phòng khách để ngủ.

Nếu thật sự rơi vào căn phòng mang tên Công tước Nigun, căn bản sẽ không tìm thấy ông ta.

Đáng tiếc là, Mắt Thám Tra của George đã nhìn rõ mọi thứ trong phủ Công tước Nigun từ trước, biết Công tước Nigun đang ở căn phòng nào.

Lúc này Công tước Nigun đang ngồi trên giường, ép buộc thiếu nữ người hầu xinh đẹp phục vụ mình, bị Jason đột nhiên từ trên trời rơi xuống làm giật mình.

Nhưng dù sao cũng là phi phàm giả, theo bản năng liền cầm chiếc vỏ ốc trên cổ lên thổi.

Đó là vỏ ốc có thể triệu hồi Thần Ca Giả.

Đồng thời thổi vỏ ốc, ông ta cũng thi triển năng lực của mình về phía Jason đang xâm nhập.

“Giam Cầm!” Một khối chất lỏng trong suốt cực kỳ nhớt nháp, ngay lập tức bao phủ Jason, muốn cố định hắn tại chỗ.

Thế nhưng George chỉ cần điều khiển cơ thể Jason phát ra một chút lửa Ác Ma, liền lập tức thiêu cháy những chất lỏng trong suốt đó

thành hơi nước, căn bản không hề có tác dụng ngăn cản nào.

Công tước Nigun thấy vậy sắc mặt đại biến, biết người ám sát thực lực chắc chắn cao hơn mình không ít.

Vì vậy ông ta không tiếp tục tấn công, mà túm lấy nữ hầu bên dưới ném về phía Jason, bản thân cũng không kịp kéo quần lên, liền đứng dậy lao về phía cửa sổ phòng.

Chỉ cần thoát khỏi căn phòng và hội hợp với vệ sĩ, ông ta sẽ an toàn.

Và đợi đến khi Thần Ca Giả đến, liền có thể bắt sống kẻ ám sát này, tra hỏi rốt cuộc là ai muốn giết ông ta.

Trong lòng ông ta phẫn nộ hạ quyết tâm, sau khi sống sót lần này, ông ta sẽ không tiếc bất cứ giá nào để báo thù kẻ đứng sau hai sự kiện ám sát.

Thế nhưng vừa mới xoay người, cơ thể ông ta đã bị chia làm hai.

Hóa ra George đã điều khiển Jason tránh né nữ hầu, vung ra trường kiếm lửa.

Sự chênh lệch về tốc độ, khiến kế hoạch bỏ trốn của Công tước Nigun thất bại.

Nhưng nếu Công tước Nigun không bỏ trốn mà dũng cảm chiến đấu, kết cục cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

Bởi vì năng lực liên quan của Pháp Quan Sequence 6, căn bản không thể phá vỡ cơ thể Jason đã được cường hóa.

"Ngươi... lớn mật!" Sau khi George điều khiển con rối Jason thu lại đặc tính phi phàm của Công tước Nigun, những vệ sĩ đó cuối cùng cũng xông vào phòng.

Thấy Công tước Nigun bị chém thành hai nửa, lập tức mắt đỏ rực.

Họ cũng không để ý trong phòng còn có một nữ hầu bình thường, ngay lập tức bùng phát năng lực mạnh nhất của mình.

Lưỡi gió, tia chớp, những sợi roi năng lượng khổng lồ, tràn ngập cả căn phòng.

Dù là đối với Đại Thẩm Phán của Giáo hội hay vệ sĩ phủ công tước mà nói, cái chết của một nữ hầu bé nhỏ cũng không đáng nhắc đến.

Việc giữ lại thích khách đã giết Công tước Nigun mới là quan trọng nhất.

"Đây chính là lý do tôi càng thiên về Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm hơn." George lắc đầu, điều khiển con rối Jason cắm mạnh cự kiếm lửa xuống đất, một bức tường lửa khổng lồ nổi lên, chặn tất cả các đòn tấn công bên ngoài.

Tiện tay cứu lấy nữ hầu đã gần như sợ ngây người.

"Tất cả nằm xuống nghỉ đi." Hai chiếc sừng Ác Ma cong vút trên đỉnh đầu Jason bùng phát ra xung kích tinh thần mạnh mẽ về phía trước, các vệ sĩ lập tức trợn mắt ngã xuống đất.

Xung kích tinh thần, một trong những năng lực của Sứ Đồ Tham Vọng Sequence 5 thuộc Con Đường Vực Sâu.

Dưới sự cải tạo và cường hóa của George, uy lực tăng lên gấp đôi.

"Đến cũng thật nhanh." Ngay khi George vừa điều khiển Jason nhảy lên, hắn cảm thấy một luồng gió mạnh đã đến trên không phủ công tước.

Chính là Tổng Giáo Chủ Giáo hội Bão Tố, Thần Ca Giả Sequence 4 Ezik.

Ông ta đội mũ mềm màu đen, có đôi mắt bạc, mặc áo choàng đen thêu phù hiệu bão tố, dáng vẻ một lão già nghiêm nghị.

"Tìm chết!" Phát hiện Công tước Nigun đã chết, hung thủ đang bỏ trốn, trên mặt ông ta lộ ra vẻ giận dữ, vô số tia sét như bão tố đánh tới Jason đã Ác Ma Hóa.

Chuyện đã kết thúc, George cũng không định giết Tổng Giáo Chủ Giáo hội Bão Tố.

Vì vậy hắn điều khiển Jason không phản kích, một đường chịu đựng tất cả tia sét, vài cái nhảy đã nhanh chóng bỏ chạy vào khu dân cư đông đúc.

Trước khi Ezik đuổi kịp, hắn thu Jason vào thế giới của mình rồi hóa thành lửa biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lần nữa, đã là bên trong biệt thự Jason từng ở.

Sau khi chữa trị cho Jason đã bị sét đánh cháy đen khắp người trở lại nguyên dạng, hắn liền lại biến thành lửa biến mất.

Sau đó hắn sẽ điều khiển Jason từ xa tiếp tục hoạt động với thân phận cổ đông lớn của ngân hàng, cho đến khi người thần bí ra nhiệm vụ tìm đến thực hiện điều kiện.

Hắn không lo người thần bí đó không chịu nhận, bởi vì người thần bí và Jason cũng đã ký hợp đồng Linh Giới, không nhận thì ngay cả Sequence 1 cũng sẽ bị phản phệ.

Người thần bí đó không thể nào là Sequence 0 được, Sequence 0 mà tự mình ra mặt thuê người giết một công tước thì quá hạ giá.

Chương 699

"Ác Ma mạnh thật!" Một bên khác, nhìn Ác Ma kiên cường chống đỡ đòn tấn công toàn lực của mình rồi biến mất trong khu dân nghèo, sắc mặt Thần Ca Giả vô cùng khó coi. .....

"Đã tiêu hóa xong rồi, nhanh hơn tôi tưởng tượng!" Về đến nhà nằm trên giường em bé, George phát hiện thuốc trong cơ thể mình vậy mà đã tiêu hóa hoàn tất.

Hắn vừa mới chuyển hóa một con rối, và đóng vai chưa đầy một tiếng đồng hồ.

Nhưng nghĩ lại cũng phải, dù sao con rối hắn chuyển hóa là con rối có thực lực đạt đến cấp Sequence 5.

Hơn nữa, hắn còn thao túng con rối ám sát Công tước Nigun, hạ gục một loạt vệ sĩ Sequence 5, Sequence 6, lại còn thoát khỏi sự truy sát của Bán Thần Sequence 4.

Điểm quan trọng nhất, là từ đầu đến cuối không bị lộ.

Mọi người đều cho rằng kẻ làm việc này là con rối do hắn điều khiển, chứ không phải là người điều khiển con rối đằng sau.

Toàn bộ quá trình phi phàm phù hợp với quy tắc đóng vai của Người Điều Khiển Con Rối, tự nhiên tiêu hóa nhanh chóng.

Nghĩ mà xem, nếu là Người Điều Khiển Con Rối Sequence 5 bình thường, muốn một mình ám sát Công tước Nigun, phỏng chừng đã sớm chết rồi.

Kế hoạch ám sát ban đầu của Jason, cũng cần người thần bí phối hợp nhiều mặt mới có khả năng thành công.

Quá trình tiêu hóa thuốc khi đóng vai, chính là càng nguy hiểm,

càng có cường giả tham gia, hiệu quả tiêu hóa càng tốt.

Nếu chỉ là bình yên vô sự chuyển hóa một con rối Sequence 9 hoàn toàn không có uy hiếp gì đối với mình.

Sau đó điều khiển con rối đó diễn kịch múa rối.

Thì dù toàn bộ quá trình không lộ ra bất kỳ sơ hở nào, phỏng chừng không có mười năm tám năm, cũng đừng nghĩ đến việc tiêu hóa xong thuốc.

Sáng hôm sau, mọi thứ vẫn bình thường.

Chỉ là tin tức Công tước Nigun bị ám sát đã lan truyền khắp Backlund, tạo thành một chấn động lớn.

Với tư cách là Công tước của vương quốc, thủ lĩnh phe bảo thủ, nhân vật đại diện của Giáo hội Bão Tố trong vương quốc.

Lại bị người ta mạnh mẽ xông vào phủ ám sát tử vong, chuyện này thật là kinh người biết bao.

Đương nhiên, tin tức chính thức lan truyền là thích khách ám sát Công tước Nigun đã bị tiêu diệt tại chỗ, chứ không phải bỏ trốn.

Còn về thân phận của kẻ ám sát, đương nhiên là những kẻ điên của Hội Cực Quang lừng danh.

Thông thường những vụ việc tương tự như thế này, trước khi tìm thấy hung thủ, đều sẽ đổ lên đầu Hội Cực Quang.

Chủ yếu là vì Hội Cực Quang chưa bao giờ phủ nhận, thậm chí vì muốn truyền bá sức mạnh của Chân Thực Sáng Tạo Giả của họ, còn sẽ tự nhận.

Con rối Jason vẫn sinh hoạt theo nhịp điệu bình thường của một chủ ngân hàng, không lộ ra bất kỳ sơ hở nào.

Người thần bí cũng không lập tức xuất hiện giao thù lao, hiển

nhiên việc hắn đột nhiên mạnh mẽ hạ gục Công tước Nigun, cũng khiến người thần bí giật mình.

Người thần bí và thế lực của người thần bí, phỏng chừng cũng cần xác minh một số điều gì đó, sau đó mới liên hệ với hắn.

Hắn cũng không vội, dù sao sớm muộn gì cũng vậy.

Buổi tối, George đến cầu lớn Backlund, nơi được mệnh danh là khu nghèo của Backlund.

Đây là nơi hắn và Bernadette đã hẹn gặp vào hôm qua.

Đêm tối đen, trên cầu lớn một mảnh tĩnh mịch, thời điểm này đã không còn ai qua lại, ngay cả những binh lính gác cầu cũng đang ngáp ngủ.

Dường như cảm ứng được sự đến của George, từng sợi dây đậu xanh lục từ trên cao rủ xuống, đan xen thành một chiếc thang dây làm từ dây leo.

George thấy vậy, ung dung bước lên thang đến đỉnh của dây đậu.

"Chúng ta bắt đầu thôi!" Và Bernadette trong trang phục nữ hải tặc đã đợi từ lâu, cô không nói lời thừa thãi nào, lập tức ký kết hợp đồng Linh Giới với George.

Vì thực lực của Bernadette, cộng thêm con đường Sequence mà cô thuộc về vốn giỏi về huyền thuật.

Vì vậy trừ phi George là Chân Thần, nếu không tuyệt đối không thể vi phạm hợp đồng lừa gạt cô.

George cũng rất tự nhiên hoàn thành hợp đồng, hắn vốn không định lừa gạt Bernadette, huống hồ hợp đồng đối với hắn cũng vô dụng.

Tuy nhiên quá trình ký kết hợp đồng, đã giúp hắn có thêm những

nhận thức rõ ràng hơn về kiến thức huyền thuật của thế giới này.

Kiến thức vặt được từ Philosopher Ẩn Nấp, dù sao cũng chỉ là kiến thức, muốn hoàn toàn tiêu hóa vẫn cần thời gian.

Do Nhà Tiên Tri Sequence 3 tự mình thể hiện, thì đương nhiên có thể đẩy nhanh quá trình tiêu hóa kiến thức.

"Đây là tất cả nhật ký ta đã thu thập." Hợp đồng ký kết xong, Bernadette yên tâm đưa một xấp nhật ký dày cộp cho George.

"Có cần tôi đọc tất cả cho cô nghe không?" George nhận lấy nhật ký, cười hỏi.

Bernadette trầm mặc một lát: "Không cần, ngươi tự mình xem đi, xem xong thì nói cho ta biết những manh mối quan trọng là được." Cô thật sự sợ xem xong những nhật ký đó của phụ thân, biết những chuyện hoang đường phụ thân làm hồi trẻ, sẽ tức đến mức không muốn đi tìm manh mối nữa.

George gật đầu, cuốn nhật ký trong tay lập tức tự động lật trang với tốc độ cực nhanh.

Chỉ trong vài giây, tất cả nội dung trong nhật ký đã hoàn toàn đi vào não hắn.

"Roselle từng đến Hồng Nguyệt, dường như đã bị nhiễm bẩn ở đó, nên về già tính tình mới đại biến.

Bản thân ông ấy cũng nhận thức được điều này, nên mới nghĩ đến việc cưỡng ép nhảy sang Con Đường Hắc Hoàng, dùng năng lực chết đi sống lại của Hắc Hoàng để thoát khỏi ô nhiễm.

Vì vậy ông ấy quả thực có khả năng còn sống.

Còn về việc tại sao đến bây giờ vẫn chưa phục sinh trở lại, chắc là đã xảy ra vấn đề gì đó." George tổng kết nội dung nhật ký mình đã

xem: “Ngoài ra, vị trí lăng mộ cuối cùng của ông ấy, cũng đã có manh mối.

Nó được xây trên hòn đảo nhỏ không tên mà ông ấy từng phát hiện khi thám hiểm hàng hải, nơi đã khiến Grimm, William, Bayam tử vong.

Còn về vị trí cụ thể của hòn đảo nhỏ không tên đó, nhật ký không ghi.

Nhưng cô có thể bắt đầu từ Edward, Benjamin Abraham và hậu duệ của ba người đã chết đó.” “Quả nhiên, ta đã biết chắc chắn có vấn đề.” Bernadette nghe xong George tổng kết phân tích, mắt hơi ẩm ướt.

Cô biết phụ thân mà mình sùng bái nhất, người đàn ông đã tạo ra vô số kỳ tích, không thể nào đột nhiên trở nên lạnh lùng vô tình như vậy.

“Cảm ơn!” Cúi chào George bày tỏ lòng cảm ơn, Bernadette do dự một lát rồi nói: “Nếu ta tìm được vị trí của hòn đảo nhỏ đó, liệu có thể nhờ ngươi giúp đỡ không, ta sẽ trả cho ngươi thù lao tương xứng.” Với tư cách là Nhà Tiên Tri, cô mơ hồ nhìn thấy sự nguy hiểm của hòn đảo nhỏ không tên đó.

Ngay cả khi mình đã là Sequence 3, nếu đi một mình cũng là thập tử nhất sinh.

Và bước ngoặt chính là người đàn ông trước mặt này.

Cô không thể tiên đoán tương lai của người đàn ông này, nhưng năng lực tiên tri lại cho cô biết, chỉ cần có người đàn ông này đi cùng, nguy hiểm sẽ suy yếu đáng kể.

Sợ George từ chối, cô trực tiếp lấy thù lao ra: “Nó tên là Đèn Thần Ước Nguyện, là vật phong ấn phụ thân ta để lại cho ta, nó vô cùng

mạnh mẽ, có thể thực hiện mười điều ước bất kỳ của người sở hữu.

Chương 700

Thậm chí nếu ngươi muốn trở thành Chân Thần, nó cũng có thể giúp ngươi làm được.

Nhưng đồng thời nó cũng rất nguy hiểm, vì việc thực hiện một số điều ước thường theo một cách cực kỳ méo mó.

Giống như ngươi ước trở thành Chân Thần, thì nó có thể triệu hồi một Tà Thần và dung hợp với ngươi, ngươi trở thành một phần của Tà Thần, cũng xem như trở thành Chân Thần.

Tuy nhiên, chỉ cần không ước điều thứ ba, hai điều ước đầu tiên chỉ cần hợp lý, sử dụng một số kỹ năng ngôn ngữ, vẫn có thể tránh được nguy hiểm." Đèn Thần Ước Nguyện là vật phong ấn mạnh nhất mà Bernadette từng thấy, không có thứ hai.

Nhưng so với việc tìm thấy và cứu phụ thân, thì đó không là gì cả.

"Thú vị!" Ngay khi nhìn thấy Đèn Thần Ước Nguyện, mắt George lập tức sáng lên.

Thứ nhất, hắn cảm nhận được đặc tính phi phàm cấp cao của con đường Sequence mình đang đi trong chiếc Đèn Thần Ước Nguyện đó.

Nếu hắn không nhìn lầm, cường độ năng lượng của nó có lẽ có thể đạt đến Sequence 2.

Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm bên kia từng nói, tất cả công thức thuốc của con đường Tiên Tri của họ chỉ đến Sequence 1.

Và dược liệu thuốc Tiên Tri có thể cung cấp, cũng chỉ đến Sequence 4.

Nguyên liệu chính của thuốc Sequence 3, Sequence 2, Sequence 1, họ cũng không kiếm được, càng đừng nói đến Sequence 0.

Vì vậy đợi đến Sequence 4, hắn bắt tà giáo đồ chỉ có thể đổi công thức thuốc, còn thuốc thì cần hắn tự mình tìm cách.

Và chiếc Đèn Thần sở hữu đặc tính phi phàm Sequence 2, đến lúc đó vừa hay tách ra để phối thuốc Sequence 2 khẩn cấp.

Thứ hai, hắn nhìn thấy một linh hồn bị phong ấn bên trong Đèn Thần Ước Nguyện.

Đây không phải là một linh hồn bình thường, mà là một linh hồn mạnh hơn cả Chân Thần.

Hắn cảm thấy lý do Đèn Thần Ước Nguyện có hiệu quả mạnh mẽ và méo mó như vậy, đặc tính phi phàm Sequence 2 chỉ chiếm một phần rất nhỏ nguyên nhân.

Quan trọng nhất vẫn là linh hồn đã truyền sức mạnh linh tính mạnh mẽ vào đặc tính phi phàm đó.

Nếu có thể trực tiếp nuốt chửng linh hồn đó, có lẽ hắn không cần thăng cấp lên Sequence 0, không cần hoàn thành chuyển hóa sức mạnh, mà vẫn có thể có được sức mạnh linh tính cấp Chân Thần.

Hiện tại cấp độ năng lượng linh tính trong cơ thể hắn nhiều nhất cũng chỉ là cấp Sequence 4.

Trong đó một phần là năng lượng linh tính do đặc tính phi phàm của Người Điều Khiển Con Rối Sequence 5 mang lại, phần còn lại là sức mạnh linh tính hắn dùng sức mạnh đã tiếp xúc chuyển hóa qua.

Vì vậy những phép thuật hắn sử dụng đã được chuyển hóa qua, uy lực cơ bản cũng chỉ ở cấp độ Sequence 4.

Một số phép thuật vì bản thân chúng rất mạnh, nên có thể vượt qua Sequence 4, nhưng vì hạn chế của năng lượng linh tính, cũng không thể vượt quá nhiều.

Phép thuật mạnh mẽ duy nhất có thể sánh ngang với cấp độ tấn công của Chân Thần là Fairy Law, cũng là vì chủ yếu tiêu hao sinh mệnh lực chứ không phải sức mạnh linh tính.

Nhưng nếu hắn đưa linh hồn trong chiếc Đèn Thần đó vào thế giới của mình, trực tiếp nuốt chửng linh hồn đó, thì có thể trực tiếp nâng năng lượng linh tính của mình lên chuẩn Chân Thần.

Khi đó, mặc dù hắn vẫn là Người Điều Khiển Con Rối Sequence 5, nhưng năng lượng linh tính trong cơ thể đã đạt đến cấp độ Chân Thần.

Nếu là phi phàm giả bình thường, dù có năng lượng linh tính cấp Chân Thân, nhưng bản thân lại là Sequence 5.

Thì vẫn chỉ có thể sử dụng sức mạnh phi phàm cấp Sequence 5, cùng lắm là vì năng lượng linh tính đủ nhiều, có thể tung chiêu vô hạn mà thôi.

Nhưng những năng lượng linh tính này đến tay George thì lại khác, hắn lợi dụng các phép thuật đã chuyển hóa qua, hoàn toàn có thể phát động phép thuật cấp Chân Thần.

Ngoài ra, linh hồn mạnh hơn cả Chân Thần, tin rằng trong đầu chắc chắn có không ít kiến thức huyền thuật, hơn nữa khẳng định có một công thức Sequence hoàn chỉnh.

Đây lại là thu hoạch ngoài dự kiến.

"Cầm lấy đi, tìm được vị trí hòn đảo nhỏ không tên đó, khi chuẩn bị khởi hành thì truyền vào trong đó một tia năng lượng linh tính, tôi sẽ cảm nhận được." George vui vẻ chấp nhận giao dịch này, đưa một viên châu lửa tạm thời ngưng tụ cho Bernadette.

Chỉ cần Bernadette truyền năng lượng linh tính vào viên châu lửa, hắn có thể trực tiếp Hỏa Diễm Dịch Chuyển đến đó.

“Ta sẽ nhanh chóng tìm được vị trí hòn đảo đó!” Bernadette nhận lấy viên châu lửa, thu lại năng lực huyền thuật của mình, xuyên qua Linh Giới biến mất trên cầu lớn Backlund.

George một lần nữa đứng trên cầu lớn, nhìn những sợi dây đậu biến mất, cười nói: “Năng lực Tái Hiện Thần Bí này, cũng khá thú vị.” Bernadette cụ hiện ra rừng đậu, thực ra là một loại năng lực được thức tỉnh khi Nhà Huyền Thuật Sequence 4 của Con Đường Ẩn Giả được thêm vào, gọi là Tái Hiện Thần Bí.

Tác dụng chính của năng lực này, là có thể cho phép phi phàm giả lấy sức mạnh từ kiến thức huyền thuật đã nắm giữ, tạo ra phép thuật hoặc phù phép.

Và kiến thức huyền thuật tương ứng càng ít người biết, càng ít được lưu truyền, thì phép thuật đó càng mạnh mẽ.

Bình thường năng lực này cũng chỉ ở mức trung bình.

Dù sao thì bất cứ câu chuyện nào khá nổi tiếng, về cơ bản đều sẽ được lưu truyền, người biết đến nhiều thì uy lực của phép thuật tạo ra cũng yếu đi.

Nhưng thật trùng hợp là phụ thân của Bernadette, Roselle, à không, tên thật của ông ấy là Huang Tao, là một linh hồn hiện đại.

Vì vậy Bernadette từ nhỏ đã nghe được từ miệng phụ thân mình rất nhiều câu chuyện cổ tích mà người thời đại này không biết.

Cô đã biến những câu chuyện cổ tích đó thành phép thuật cổ tích tương ứng thông qua Tái Hiện Thần Bí.

Do số người biết đến cực kỳ ít, có thể đếm trên đầu ngón tay, nên uy lực cũng vô cùng lớn.

Cây đậu vừa rồi rõ ràng là được tạo ra từ câu chuyện 《Jack và cây đậu thần》.

“Tuy rằng không thu được manh mối bài Báng Bổ nào khác, nhưng cũng đã có được không ít thông tin về Kỷ Nguyên Thứ Tư, còn phát hiện ra một chiếc Đèn Thần Ước Nguyện, cũng không tồi.” George biến thành dáng vẻ em bé, bay lên không trung, tâm tình không tệ ngân nga khúc hát nhỏ, một lần nữa tuần tra trên không Backlund.

Tuy Bernadette lần này mang đến nhiều nhật ký, nhưng trong đó không có manh mối nào về bài Báng Bổ.

Về cơ bản phần lớn đều là nhật ký phong lưu hàng ngày của Huang Tao, không phải là lên giường với phu nhân quý tộc nào đó, thì cũng là với con gái quý tộc nào đó.

Nói chung, chỉ cần xinh đẹp, thì dù là Nữ Ma Thần, cũng phải nếm thử.

Một phần nhỏ thì ghi lại việc mình bị nhiễm bẩn và xây dựng chín lăng mộ, dự định chuyển sang Con Đường Hắc Hoàng để tự cứu.

Trong đó còn có một phần khiến George khá hứng thú, đó là một tổ chức tên là Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn mà Huang Tao đã tham gia.

Điều khiến hắn kinh ngạc là, trong Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn này không chỉ có không ít phi phàm giả thực lực mạnh mẽ, mà lại còn nắm giữ Tấm Bia Báng Bổ thứ hai.

Huang Tao có thể chế tạo ra bài Báng Bổ, chính là vì đã xem Tấm Bia Báng Bổ thứ hai.

Tổ chức này tin rằng con người luôn dần mất đi bản ngã của mình, cho đến khi “ngủ say”.

Vì vậy phải nỗ lực quan sát chính mình, ghi nhớ chính mình, dựa vào điều này và các loại kiến thức để đạt được sự thanh lọc, nhằm đối phó với ngày tận thế cuối cùng.

Họ bảo vệ và truyền thừa những bí mật hàng ngàn vạn năm qua,

tin rằng hoàng hôn nhất định sẽ đến, ngày tận thế không thể tránh khỏi.

Họ tin vào Đấng Sáng Tạo ban đầu, cho rằng Ngài không thực sự chết.

Đợi đến hoàng hôn, đợi đến khi mọi thứ kết thúc xuất hiện, Ngài sẽ tỉnh lại từ giấc ngủ sâu, khiến tất cả quy về bản thân, và mở ra một thế giới mới, một lịch sử mới.

Tổ chức này còn vô cùng thù địch "Chân Thực Sáng Tạo Giả", không tiếc dùng các loại từ ngữ biểu hiện sự sa đọa và tà ác để miêu tả Ngài.

Chương 701

Còn có năng lực "Hễ có lời ắt được biết", tức là chỉ cần nhắc đến tổ chức này, sẽ bị thủ lĩnh của tổ chức này cảm ứng được.

Đồng thời cách thức thành viên tổ chức tham gia tụ hội cũng rất đặc biệt, giống như là tụ hội trong mơ vậy.

Dựa trên các loại thông tin, cộng thêm tình báo trước đó nhận được từ Chân Thực Sáng Tạo Giả, hắn phỏng đoán thủ lĩnh của Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn.

Rất có thể là một trong những người đầu tiên sau khi Cổ Thần Mặt Trời phục sinh, hiện thân thần tính của Cổ Thần Mặt Trời, một trong tám vị Thiên Sứ Vương, Thiên Sứ Ảo Tưởng Adam.

Adam là Nhà Văn Sequence 1 của Con Đường Khán Giả, sự độc nhất của toàn bộ Con Đường Khán Giả.

"Bắt cóc?" Ban đầu là muốn tuần tra một chút, xem có thể tìm thấy vài tà giáo đồ làm điều xằng bậy không, không ngờ lại gặp phải vụ bắt cóc vào buổi tối.

Trong con hẻm tối tăm bên dưới, một gã đàn ông vạm vỡ mặc áo da, dùng tay bịt miệng một thiếu nữ đang vẻ muộn, cưỡng ép kéo cô vào trong xe ngựa.

"Thôi được rồi, hôm nay tâm trạng tốt, cứ coi như làm một lần siêu anh hùng của thế giới này đi!" Các vụ án bắt cóc, giết người, cưỡng bức và những tội phạm vi phạm pháp luật khác, mỗi ngày đều xảy ra ở Backlund, đặc biệt là khu dân nghèo.

Trong tình huống bình thường, hắn cũng sẽ không quản, nếu không phỏng chừng tất cả thời gian đều phải dành cho việc cứu

người rồi, đó là trách nhiệm của sở cảnh sát.

Tuy nhiên hôm nay hắn tâm trạng tốt, sẵn lòng ra tay làm một lần siêu anh hùng cứu thiếu nữ bị bắt cóc.

Một đốm lửa lóe lên, hắn đã biến mất tại chỗ, xuất hiện bên trong chiếc xe ngựa đó.

"Không được nói chuyện, không được giãy giụa, nếu không ta lập tức cắt cổ họng ngươi." Trong xe ngựa, gã đàn ông vung tay tát hai cái, sau đó tiếp tục dí dao găm vào cổ thiếu nữ.

Tiếng kêu cứu của thiếu nữ bỗng im bặt, ôm mặt, toàn là vẻ kinh hoàng.

Cô chỉ là con gái của một thợ giặt trong khu dân nghèo, ban ngày giúp mẹ giặt giũ quần áo cho người khác để phụ giúp gia đình, buổi tối tham gia trường học miễn phí do Giáo hội mở để học chữ.

Hy vọng thông qua nỗ lực của bản thân, thay đổi số phận tương lai tiếp tục làm thợ giặt.

Nào ngờ trên đường về nhà tối nay, lại gặp phải vụ bắt cóc.

Nhìn dáng vẻ hung ác của đối phương và con dao găm sắc bén kia, trong lòng cô tràn ngập tuyệt vọng.

Thực ra khu dân nghèo thường xuyên xảy ra các vụ mất tích, hơn nữa phần lớn đều là những thiếu nữ giống như cô.

Sau khi mất tích thì không bao giờ xuất hiện nữa.

Vì thế cô vẫn luôn chọn những tuyến đường có cảnh sát tuần tra tương đối an toàn, dù có phải đi vòng một chút.

Không ngờ vẫn không thoát được.

"Cầu xin ông tha cho tôi, tôi có thể đưa tiền cho ông." Thiếu nữ run rẩy hai tay, lấy ra bốn xu ít ỏi mà mình có.

Đó là số tiền cô không biết đã giặt bao nhiêu quần áo, mới từ từ tích góp được, định dùng để mua một cuốn sổ mới có thể dùng để ghi chép bài học.

"Nếu không phải người lớn đã dặn dò, thật sự muốn ngay bây giờ trong xe xử lý cô luôn, tiền, cơ thể của cô mới là quý giá nhất!" Gã đàn ông mặc áo da nhìn thiếu nữ run rẩy, không kìm được vươn tay ra, trên mặt lộ ra nụ cười biến thái.

Những thiếu nữ bị bắt này, trước tiên phải đưa đi điều giáo, sau đó cho các nhân vật lớn hưởng dụng.

Đợi đến khi các nhân vật lớn chán ghét rồi, mới đến lượt bọn chúng hưởng dụng, bọn chúng chán rồi, thì bán đến các đế quốc khác để trở thành nữ nô bỉ tiện nhất hoặc là cỗ máy kiếm tiền.

Vì vậy hiện tại hắn cùng lắm chỉ có thể tự thỏa mãn một chút, phải đợi vài tháng nữa mới có thể thoải mái hưởng thụ.

Nhưng không sao cả, đợi về, hắn có thể hưởng thụ những thiếu nữ bị bắt cóc vài tháng trước.

Thế nhưng ngay khi tay hắn sắp chạm vào thiếu nữ, hắn đột nhiên đờ người ra.

Vì bên cạnh thiếu nữ, một vệt lửa lóe lên, xuất hiện một em bé kỳ lạ, em bé chỉ nhìn hắn một cái, trong lòng hắn liền đột nhiên dâng lên nỗi sợ hãi cực độ.

"Phi phàm giả!" Hắn cố ý nâng cao giọng, định cảnh báo đồng bọn đang lái xe bên ngoài, nhưng lời vừa dứt, toàn thân đã cứng đờ, hóa thành một con rối gỗ mặc cho người khác điều khiển.

Và điều hắn không biết là, đồng bọn của hắn đã biến thành con rối trước đó rồi, không nghe thấy lời cảnh báo của hắn.

"Một tên bắt cóc lại biết phi phàm giả sao?" George nghe thấy lời

tên đàn ông áo da nói trước khi bị biến thành con rối, trên mặt lộ ra một tia hứng thú.

Cần biết rằng sự tồn tại của phi phàm giả chỉ có cực ít người biết, ngay cả nhiều quan chức chính phủ và nghị viên cũng không hề hay biết.

Bây giờ một tên bắt cóc ở khu dân nghèo nhỏ nhoi, vậy mà lại biết phi phàm giả, điều này có chút thú vị.

Đưa tay ấn vào trán tên đàn ông áo da, ký ức của tên đàn ông áo da ngay lập tức được hắn xem xét một lượt.

"Capin, Parker, Katie, Heras, buôn bán người lại liên quan đến đại quý tộc, quân đội, ngược lại có chút giá trị." Đưa tay vuốt cằm, George cảm thấy lần ra tay này của mình, nói không chừng thật sự có thể có chút hồi báo.

Từ ký ức của tên đàn ông áo da, hắn biết chủ nhân đằng sau tên đàn ông áo da tên là Capin, bề ngoài là một đại phú hào nổi tiếng ở Backlund.

Thực tế lại là kẻ buôn người lớn nhất Backlund.

Và việc có thể tiến hành buôn bán người quy mô lớn ở Backlund, lại chưa từng bị cảnh sát và người của Giáo hội phát hiện.

Điều đó đương nhiên là vì đằng sau hắn còn có người.

Parker, Katie và Heras, ba phi phàm giả thần bí, họ không chỉ có thực lực mạnh mẽ, mà còn có bối cảnh mạnh mẽ.

Ngay cả nhiều quan chức cấp cao cũng nể mặt họ, bật đèn xanh cho việc buôn bán người của Capin.

Và George xác định năng lực ba người đó thi triển có thể xác định, cả ba người này đều thuộc Con Đường Thẩm Phán, trong đó Heras có

thực lực mạnh nhất có thể đã đạt đến Sequence 6.

Con Đường Thẩm Phán là con đường Sequence mà Hoàng thất Loen nắm giữ, trừ hoàng thất, đại quý tộc và quân đội, người ngoài về cơ bản rất khó có được công thức thuốc tương ứng.

Ngay cả có, giống như Hugh, nhiều nhất cũng chỉ Sequence 9, Sequence 8, may mắn thăng cấp, cũng không thể nào đột nhiên xuất hiện ba người đều thuộc Con Đường Thẩm Phán.

Thêm vào đó nhiều quan chức cấp cao đều nể mặt ba người, hắn có thể mạnh dạn đoán rằng, ba người đó hoặc đến từ một đại quý tộc nào đó, hoặc đến từ quân đội.

Tiếp tục đào sâu một chút, nói không chừng còn có thể đào ra được dưa lớn gì đó.

Đến lúc đó bán cho Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm, phỏng chừng cũng có thể quy đổi thành công lao để đổi lấy công thức thuốc và thuốc Sequence 4.

Loại chuyện buôn bán người này, nếu không liên quan đến phi phàm giả, thì chủ yếu sẽ do hệ thống cảnh sát vương quốc phụ trách.

Nhưng nếu liên quan đến phi phàm giả, thì sẽ giao cho Giáo hội xử lý.

Bởi vì đôi khi buôn bán người có lẽ không phải là buôn bán người đơn thuần, còn liên quan đến những chuyện tế tự Tà Thần các loại.

“Tôi... tôi...

ông...

ông...” Tiếng run rẩy cắt ngang suy nghĩ của George, hắn nhìn thiếu nữ với vẻ mặt đầy kinh hoàng và nghi hoặc, phất tay: “Đây là thù lao vì họ đã dọa cô, về nhà đi!” Tất cả số tiền vàng trong túi tên

đàn ông vạm vỡ lái xe bên ngoài và tên đàn ông áo da đều rơi vào tay thiếu nữ.

Chưa đợi cô kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, cô đã phát hiện trên người mình bốc ra một luồng lửa, ngay sau đó mình đã trở lại con phố vừa bị bắt cóc.

Chương 702

Nếu không phải những đồng tiền giấy trong tay, cô đã nghĩ mọi thứ vừa xảy ra chỉ là một giấc mơ.

"Hai... mươi... bảng!" Đếm rõ tất cả tiền giấy trong tay, thiếu nữ ngay tại chỗ sững sờ.

Số tiền này, đã đủ để gia đình cô thoát khỏi cuộc sống nghèo khổ nhất ở Backlund, tiến thêm một bước trở thành cư dân bình thường.

Người càng có tiền càng có tiền, người càng nghèo càng nghèo.

Không chỉ vì tư tưởng và năng lực, mà quan trọng hơn là sự chênh lệch về tài sản ban đầu.

Một công tử nhà giàu có hàng chục triệu tài sản, dù cho hắn là một kẻ ngốc, đem tất cả tiền gửi vào ngân hàng ăn lãi, thì mỗi tháng cũng có một khoản tiền lớn nhập vào.

Còn một số người nghèo, đặc biệt là những người nghèo có người già trên và trẻ nhỏ dưới, một tháng không kiếm được tiền thì gia đình không thể sống nổi, căn bản không có cách nào thay đổi cuộc sống hiện tại. ....

Cuộc sống của những cô gái ở khu ổ chuột thường là vậy, nếu cha mẹ của cô bé có một người ngã bệnh không thể làm việc, thì số tiền họ kiếm được sẽ không đủ để trả tiền thuê nhà và chi phí sinh hoạt.

Chỉ có liên tục làm việc, không ngừng làm việc, mới có thể duy trì cuộc sống hiện tại.

Rất nhiều người chết đói, chết cóng ở khu ổ chuột, phần lớn là do bệnh tật khiến họ mất thu nhập, kết quả là chỉ có thể đi nhận trợ cấp.

Mà trợ cấp nhiều nhất cũng chỉ đủ để không chết đói, hoàn toàn

không có sức lực để tìm công việc mới, từ đó rơi vào vòng luẩn quẩn.

Cho đến khi vài lần không nhận được trợ cấp, họ chết đói hoặc chết cóng trên ghế công viên.

"Cảm ơn ngài đã cứu tôi!

Cảm ơn ngài hào phóng!" Cô bé kích động quỳ xuống đất, trong lòng thầm cảm kích đứa bé đột nhiên xuất hiện vừa rồi, cô bé cảm thấy đối phương nhất định là hóa thân của thần linh.

Sau đó đứng dậy cẩn thận giấu đồng bảng vàng vào túi áo, rồi chạy điên cuồng về nhà.

Có số tiền này, họ có thể rời khỏi khu ổ chuột, thuê một căn nhà tươm tất hơn một chút.

Cha cô bé có thể nghỉ ngơi tĩnh dưỡng cơ thể, không còn phải làm những công việc làm công theo ngày lương thấp và mệt mỏi, mà có thể đi tìm một công việc chính thức hơn.

Mẹ cô bé cũng có thể từ bỏ công việc giặt ủi, mua một chiếc máy may, may vá và cắt quần áo cho người khác, thu nhập sẽ tăng lên gấp mấy lần.

Còn bản thân cô bé thì không cần phải giúp mẹ giặt quần áo nữa, có thể đi học ban ngày, cố gắng thi đỗ đại học, thay đổi hoàn toàn vận mệnh của cả gia đình.

Trên không trung của một biệt thự lớn ở khu Cherrywood, gần phố Eyreton ở khu phía Tây, nơi có bãi cỏ rộng lớn, vườn cây thoáng đãng, quảng trường đài phun nước nhỏ và tượng đá cẩm thạch.

George mở mắt dò xét, nhìn thấu toàn bộ tình hình bên trong biệt thự.

Trong đại sảnh lộng lẫy, từng cô gái trẻ thuần khiết và xinh đẹp bị

ngược đãi dã man, và những kẻ ngược đãi chính là những quan chức cấp cao thường xuyên xuất hiện trên báo chí.

Bên cạnh còn có những nữ người hầu và thị giả độc ác giám sát.

Một khi các cô gái chống cự hoặc biểu hiện không đủ tích cực và nhiệt tình, họ sẽ bị đánh đập tàn nhẫn.

Nếu chọc giận các quan chức, họ sẽ bị túm tóc kéo đi, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Cả đại sảnh tuy không khắc họa bất kỳ nghi thức triệu hồi tà thần nào, nhưng cảnh tượng đọa lạc bên trong cũng không kém gì những nghi thức tà thần đó là bao.

Trong đại sảnh, những người ngồi ở vị trí cao nhất là một vài Phi Phàm Giả, đứng đầu là Heras cấp bậc Sequence 6.

Đối diện họ là các nghị viên Hạ viện, Phó Tổng Giám đốc Sở Cảnh sát và Phó Cục trưởng Cục Thành phố.

Tên béo Kaping thì ân cần nịnh nọt những người này, sai bảo người hầu, cung cấp cho họ những dịch vụ hài lòng nhất.

Ngay bên dưới đại sảnh là một nhà tù ngầm lớn hơn cả biệt thự.

Bên trong giam giữ toàn là những cô gái trẻ đầy sức sống, một số đang được "huấn luyện", một số khác thì đang bị trừng phạt.

"Đúng là địa ngục trống rỗng, ác quỷ ở nhân gian mà." Sau khi nhìn thấy mọi thứ, George không khỏi cảm thán.

Đôi khi những quý tộc và quan chức vì tiền bạc, quyền lực và lợi ích mà không có giới hạn này còn tà ác hơn cả những kẻ sùng bái tà giáo.

Nâng tay phải lên, George nhắm vào vị nghị viên đang nhắm mắt hưởng thụ sự chiều chuộng bên dưới, nở một nụ cười nhẹ: "Bùm!"

Một viên đạn khí bắn ra từ ngón trỏ của George, xuyên qua mái biệt thự, trực tiếp làm vỡ đầu nghị viên tại chỗ.

Hắn dùng chính là 'Đạn Khí' của pháp sư.

Tuy nhiên, 'Đạn Khí' của pháp sư dù đạt đến Sequence 5, uy lực cũng chỉ mạnh hơn súng lục thông thường một chút, hoàn toàn không thể xuyên thủng mái biệt thự.

Huống chi là làm vỡ đầu người tại chỗ dưới mí mắt của một người cấp bậc Sequence 6.

Nhưng George không dùng 'Đạn Khí' thông thường, mà là 'Đạn Khí' đã được hắn cải tiến, thêm vào quy tắc không gian.

Đừng nói là mái biệt thự, dù là một trăm tầng thép cũng sẽ bị xuyên thủng như cắt đậu phụ.

"Tạch tạch tạch tạch tạch..." Ngón tay George liên tục điểm, từng viên đạn khí bắn ra như súng máy, chính xác làm vỡ đầu từng kẻ tra tấn bên dưới.

Muốn tìm hiểu chủ mưu đằng sau, chỉ cần giữ lại mấy Phi Phàm Giả là được.

Còn về những quan chức, quý tộc này, tốt nhất là giết hết.

Nếu giao cho Giáo hội, lỡ như có gia thế đủ lớn, chưa chắc đã bị tử hình, có thể tốn chút tiền là thoát ra được.

Ngay cả trong xã hội hiện đại tương đối công bằng, chỉ cần có đủ quyền lực và gia thế, cũng có cách trốn tránh tử hình.

Huống chi là xã hội phong kiến mà quyền lực của quý tộc và quan chức lại cực kỳ lớn như thế này.

Chỉ trong vài nhịp thở, cả biệt thự, ngoại trừ những cô gái trẻ, chỉ còn lại ba Phi Phàm Giả Heras sống sót.

Ngay cả Kaping cũng chết trên mặt đất với vẻ mặt không thể tin được.

"Chạy!" Heras chợt biến sắc mặt, hét lớn một tiếng rồi cùng Katie và Parker muốn trốn ra khỏi biệt thự.

Kẻ địch có thể giết sạch nhiều người trong biệt thự chỉ trong vài nhịp thở, chắc chắn là Phi Phàm Giả cấp bậc cao.

Đáng tiếc, cô ta vừa đứng dậy thì đã thấy một đứa bé xuất hiện trước mặt họ.

"Là ngươi!" "Xem ra các ngươi nhận ra ta?" George biết mình không đoán sai, ba người này chắc chắn có liên quan đến quân đội hoặc đại quý tộc.

Ngoài hai Giáo hội lớn, hắn chỉ công khai ra tay trong buổi dạ tiệc của Công tước Nigun, khi đó những người có mặt đều là đại quý tộc của vương quốc.

"Giam cầm!" "Roi da thống khổ!" "Xuyên tâm tinh thần!" Ba người không trả lời, mà đồng thời tấn công George.

Chương 703

Với việc dễ dàng giết chết Gilgas Sequence 5, hồ sơ của quân đội đã đánh giá George có sức mạnh của Á Thần Sequence 4.

Muốn thoát khỏi tay của Á Thần Sequence 4, không liều mạng thì không thể.

"Tự lượng sức mình đi." Bỏ qua những đòn tấn công như gãi ngứa của ba người, George nâng tay liên tục bắn, tứ chi của ba người lập tức rời khỏi cơ thể, hóa thành 'cục thịt' rơi xuống đất.

"Đừng giết chúng tôi, chúng tôi đang thực hiện nhiệm vụ bí mật, chúng tôi là Phi Phàm Giả của quân đội, đây là một sự hiểu lầm!" Không ngờ chỉ một chiêu mà cả ba người đã hoàn toàn mất khả năng chiến đấu, nhìn thấy sắp bị giết, Heras hoảng sợ vội vàng giải thích.

Cô ta không nói dối, họ quả thực là Phi Phàm Giả đến từ quân đội, nhận lệnh của cấp trên đến đây giúp Kaping thực hiện việc buôn bán người.

Bề ngoài đây là bí mật tuyệt đối, không thể nói cho bất cứ ai.

Nhưng bây giờ sắp chết rồi, chỉ có thể dùng cách này để kéo dài thời gian, đợi cấp cao quân đội đến giải cứu.

"Hiểu lầm hay không, ta sẽ biết ngay thôi." George tiến lên từng người một, đánh cắp đặc tính Phi Phàm của ba người, sau đó bắt đầu đọc ký ức của họ.

Chốc lát sau, trên mặt hắn lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Quân đội mua nhiều nô lệ như vậy để làm gì?" Hắn không đoán sai, ba người này quả thực đến từ quân đội, thủ lĩnh trực tiếp của họ là một Á Thần của quân đội.

Ba năm trước, họ nhận nhiệm vụ giúp Kaping thành lập một tổ chức buôn bán người ngầm khổng lồ.

Bề ngoài là để kiếm tiền, nhưng thực tế là thông qua một số kênh đường biển, mua một lượng lớn nô lệ, thu thập dân số.

Còn những người đó cuối cùng đã đi đâu, có tác dụng gì, ba người họ không hề biết.

"Để cho người của Giáo hội đau đầu đi." George cầm máu cho ba người, giữ lại mạng sống cho họ, rồi cố ý tạo ra một quả cầu lửa khổng lồ trên không trung biệt thự.

Rất nhanh, hai bóng người đã đến.

Chính là hai Á Thần của Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm và Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, cũng là những người quen cũ của George: Cryus và Radar. .....

"Chào buổi tối, hai vị!" George cười chào hỏi hai người.

Quân đội bí mật mua một lượng lớn dân cư, rõ ràng là muốn làm chuyện lớn gì đó, và đằng sau quân đội là Hoàng gia Loen.

Trong Hoàng gia Loen có cao thủ cấp bậc Sequence 1, Sequence 2.

Hắn mà trực tiếp đi bắt Á Thần của quân đội để sưu hồn, chắc chắn sẽ xảy ra xung đột, không khéo sẽ bị đánh hội đồng.

Mặc dù hắn không sợ, nhưng cũng sẽ rất phiền phức.

Chi bằng giao cho Giáo hội điều tra, có kết quả rồi, nếu cần hắn giúp chiến đấu, hắn đi giúp cũng không muộn.

Vừa không lãng phí thời gian.

"George, chuyện này là sao?" Cryus và Radar nhìn Heras và mấy người bị chặt thành 'cục thịt', cùng với những cô gái trần trụi lũ lượt đi ra từ biệt thự bên dưới.

Trên mặt đều lộ vẻ nghi hoặc.

George chỉ vào Heras và mấy người kia, nói sơ qua tình hình: "Tối nay ra ngoài dạo chơi, vốn định xem có bắt được mấy kẻ sùng bái tà giáo không, không ngờ lại gặp phải bọn buôn người..." "Ngươi nói gì, mấy người này là người của Cục Tình báo Quân đội Số 9?" Nghe George kể xong, Cryus có vẻ mặt khó coi, còn Radar thì tức đến râu cũng dựng cả lên.

Phi Phàm Giả của quân đội giấu Giáo hội, bí mật hỗ trợ bọn buôn người tiến hành buôn bán dân cư số lượng lớn, chuyện này quả thực quá to gan.

Đều là những Á Thần đã trải qua rất nhiều sự kiện siêu phàm mà đi lên, họ biết rõ rằng bất kỳ chuyện gì cần số lượng lớn dân cư, tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

"Cấp trên của họ hình như tên là Zaratul." George bổ sung một câu.

"Thánh giả Zaratul!" Cryus và Radar nhìn nhau, sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

Thánh giả Zaratul, Á Thần của quân đội Loen, Phi Phàm Giả thuộc hệ thống Hoàng gia.

Nếu trước đó còn có thể giải thích là một số Phi Phàm Giả của quân đội muốn lợi dụng chức quyền để buôn bán dân cư kiếm tiền.

Thì bây giờ liên quan đến Hoàng gia, e rằng sự việc không còn đơn giản như vậy nữa.

Hoàng gia giấu Giáo hội tiến hành buôn lậu dân cư số lượng lớn, rốt cuộc có mục đích gì?

"George, những việc tiếp theo giao cho chúng tôi xử lý, cảm ơn cậu đã giúp đỡ.

Đợi cậu tiêu hóa xong Potion, có thể đến chỗ tôi lấy công thức Potion Sequence 4.

Nếu có nhiệm vụ bắt giữ cường giả Sequence 4, có thể đến tìm tôi bất cứ lúc nào." George gật đầu, hóa thành một luồng lửa biến mất tại chỗ.

Cao thủ thường trú của Giáo hội ở Backlund, cao nhất cũng chỉ đến Sequence 4.

Muốn bắt giữ một Thánh giả thực sự, chắc chắn cần sự giúp đỡ của hắn, một người có thể áp chế hoàn toàn cao thủ Sequence 4.

Đến lúc đó vừa hay có thể đổi lấy dược liệu Potion Sequence 4.

Còn về nghi thức thăng cấp, cần phải dưới sự chứng kiến của đông đảo khán giả, giết chết một Á Thần Sequence 4 hoặc sinh vật Phi Phàm có thực lực tương đương.

Chuyện này cũng rất dễ giải quyết.

Ra tay mạnh một chút, lỡ không cẩn thận đánh chết Thánh giả kia, cũng có thể chấp nhận được.

Dù sao khi giao chiến với Á Thần, việc không kìm được tay là rất bình thường.

Về đến nhà, George không còn quan tâm đến cuộc điều tra tiếp theo của hai Giáo hội lớn, mà dồn tinh lực trở lại nghiên cứu phép thuật chuyển hóa.

Hắn hiện đang chuyên tâm vào 'ma pháp truy tìm' của người Hoa, nếu Bernadette không tìm được manh mối về hòn đảo vô danh, hắn có thể trực tiếp dùng 'ma pháp truy tìm' để lần theo.

Tuy nhiên, hắn chưa nghiên cứu được bao lâu thì đã bị gián đoạn.

Bởi vì có người nửa đêm đến tìm hắn để điều khiển 'con rối

Jason', chính là người bí ẩn đã giao nhiệm vụ cho Jason.

"Ngươi đã không hành động theo kế hoạch!" Người bí ẩn lặng lẽ xuất hiện trong phòng, giọng nói đầy uy nghiêm.

George điều khiển con rối Jason cười nói: "Ông cứ nói nhiệm vụ có hoàn thành hay không, sẽ không phải là muốn quỵt nợ đấy chứ?" "Tất nhiên là không, chỉ là một lá 'Thẻ Tiết Lộ' nhỏ thôi." Người bí ẩn tung ra một lá bài Tarot mang sức mạnh đặc biệt, George điều khiển con rối Jason nhận lấy lá bài Tarot đó.

Liếc mắt một cái, chính là lá 'Thẻ Tiết Lộ' ghi lại công thức Potion Sequence cao cấp của đường tắt Vực Sâu và thông tin chi tiết.

"Thực lực của ngươi rất tốt, nếu nguyện ý tiếp tục làm việc cho chúng ta, chúng ta có thể cung cấp cho ngươi dược liệu Potion tương ứng với các Sequence sau." Người bí ẩn thấy Jason đã cất 'Thẻ Tiết Lộ' nhưng chưa rời đi, liền nảy sinh ý muốn chiêu mộ.

Hắn không ngờ thực lực của Jason lại mạnh hơn hắn dự đoán nhiều đến vậy, thậm chí còn dựa vào thực lực mà giết chết Công tước Nigun ngay trong phủ Công tước.

Lại còn rút lui toàn thân dưới sự truy sát của Á Thần Giáo hội.

Với thực lực như vậy, có lẽ sau này sẽ có nhiều việc bất tiện cho họ ra mặt, đều có thể giao cho Jason hoàn thành.

"Rất hấp dẫn, nhưng tôi có chút tò mò, rốt cuộc các người là ai?

Chương 704

Tại sao lại muốn giết Công tước Nigun?" George điều khiển Jason dò xét người bí ẩn từ trên xuống dưới.

Thông qua quan sát và cảm ứng của hắn, dao động năng lượng của người bí ẩn này ở khoảng Sequence 5.

Còn là Sequence nào, hắn cũng đã nhìn ra.

Giống như mấy người vừa bị hắn chặt thành 'cục thịt' ở biệt thự của Kaping, đều là đường tắt 'Thẩm Phán'.

Vì vậy, người bí ẩn khả năng cao là cường giả của quân đội, điều này cũng tương tự với suy đoán trước đó của hắn.

Hoàng gia muốn thông qua việc giết chết Nigun, thủ lĩnh phe bảo thủ, để phe bảo thủ mất người đứng đầu, từ đó thuận lợi thông qua các chính sách cải cách.

"Bởi vì đây là sự lựa chọn của thời đại, hắn đã cản trở sự phát triển của thời đại, cản trở sự phục sinh của Đấng Sáng Tạo đích thực, vì vậy hắn phải chết.

Còn về chúng tôi, ngươi có thể gọi chúng tôi là Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn, chúng tôi chỉ là để dòng chảy của thời đại, chảy theo hướng đã định mà thôi." Người bí ẩn thành kính trả lời.

George nghe xong liền ngây người một chút: "Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn?" Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn không phải là tổ chức do Adam sáng lập, Roselle từng là một thành viên trong số đó.

Vậy nên không phải Hoàng gia, mà là Adam muốn giết Công tước Nigun.

Hoặc nói cách khác là Adam và Hoàng gia hợp tác muốn giết Công

tước Nigun.

“Nhìn một chút là biết.” George bản thể hóa thành luồng lửa đột nhiên xuất hiện trong phòng, sau đó vươn tay tóm lấy người bí ẩn.

“Sao lại là ngươi!” Người bí ẩn thấy George xuất hiện, liền kinh hãi, vội vàng phát động năng lực.

“Cái chết!” Năng lượng linh tính mạnh mẽ dồn vào nắm đấm, hắn đấm thẳng vào ngực George.

Sequence 5 của đường tắt ‘Thẩm Phán’ được gọi là Kỵ Sĩ Trừng Phạt, ở giai đoạn này cơ thể sẽ được tăng cường đáng kể.

Kết hợp với nắm đấm mang năng lực tử vong, ngay cả Sequence 4 cũng không dám đối đầu.

Đáng tiếc, hắn gặp phải George, nắm đấm đập vào người George, George không hề chớp mắt, trực tiếp bỏ qua.

Đừng nhìn người bí ẩn và George, một người là người lớn một người là đứa bé, nhưng thực tế cường độ thể chất của hai người lại ngược lại.

Trước mặt George, nắm đấm của người bí ẩn giống như nắm đấm của một đứa trẻ đánh vào người.

“Không ổn!” Một đấm không có bất kỳ hiệu quả nào, người bí ẩn còn muốn tiếp tục tấn công, nhưng rất nhanh đã phát hiện cơ thể mình bắt đầu cứng lại, trong chớp mắt đã mất đi khả năng kiểm soát cơ thể.

“Sưu hồn!” George biến người bí ẩn thành con rối xong, bắt đầu lục soát ký ức của hắn.

“Đúng là người của Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn.” Thì ra người bí ẩn này tên là Locker Rhys Amon, bề ngoài là thư ký của Công tước Nigun, cao thủ được Cục Tình báo Quân đội Số 9 phái đi bảo vệ Công tước

Nigun.

Nhưng thực tế, đã sớm gia nhập Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn, là gián điệp do Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn phái ra. .....

“Giữ ngươi cũng không có tác dụng gì.” Đọc xong ký ức của người bí ẩn, George trực tiếp một chưởng đánh chết hắn, sau đó thu lấy một phần đặc tính Phi Phàm Sequence 5.

Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn họp đều diễn ra trong mơ, do Adam đích thân kéo người vào.

Hắn cho dù có biến Locker Rhys Amon thành con rối, có được tất cả ký ức của Locker Rhys Amon, khiến hắn không lộ bất kỳ sơ hở nào.

Nhưng điều đó cũng chỉ hữu dụng khi họp offline, còn trong mơ thì không được.

Bởi vì trên thực tế, con rối Locker Rhys Amon đã tử vong, hoàn toàn không thể nhập mộng để được kéo đi họp.

“Ngươi cứ ở lại đó đi, có lẽ còn có thể câu được các thành viên khác.” Xử lý Locker Rhys Amon xong, George về nhà, tiếp tục điều khiển Jason từ xa.

Adam phát hiện Locker Rhys tử vong, có một khả năng nhất định sẽ phái cao thủ lợi hại hơn đến điều tra.

Vậy chắc chắn sẽ tra đến chỗ họ thuê Jason này, vừa hay hắn có thể ‘ôm cây đợi thỏ’.

Vì vậy hắn định tiếp tục giữ lại con rối Jason này, để hắn vẫn sống như bình thường.

Hắn vẫn có chút hứng thú với Adam, hóa thân thần tính của Thần Mặt Trời cổ xưa.

Tại sao Adam lại muốn giết Công tước Nigun?

"Để dòng chảy của thời đại chảy theo hướng đã định" có ý nghĩa gì?

Chẳng lẽ có liên quan đến nghi thức thành thần của đường tắt Khán Giả?

Adam, với tư cách là Thiên Sứ Sequence 1, hiện tại việc hắn cần làm chủ yếu có hai việc.

Một là dung hợp Đấng Sáng Tạo đích thực, hóa thân thành Thần Mặt Trời cổ xưa hoàn chỉnh.

Việc còn lại có lẽ là thăng cấp lên Sequence 0, trở thành Chân Thần.

Hắn hiện đang sở hữu Vật phong ấn 0-08, cũng tương đương với việc nắm giữ đặc tính Phi Phàm Sequence 1.

Adam muốn thăng cấp thành Chân Thần, sau này chắc chắn sẽ tìm hắn để giành lấy Vật phong ấn 0-08, vì vậy nếu có thể.

Hắn chắc chắn phải ra tay trước.

"Luôn cảm thấy Adam này có chút quan hệ với Hoàng gia Loen." Mặc dù trong ký ức của Locker Rhys không có liên quan đến Hoàng gia Loen, nhưng nhiệm vụ giết Công tước Nigun lại đang giúp Hoàng gia Loen loại bỏ trở ngại.

Thêm vào đó, Hoàng gia Loen lại đang bí mật thu thập một lượng lớn nô lệ thông qua buôn bán dân cư.

"Để xem tình hình điều tra bên Giáo hội ngày mai thế nào." Ngày hôm sau, Cryus chủ động tìm George bằng cách nhập mộng.

"George, chúng tôi cần cậu giúp một tay." "Là muốn tôi giúp tiêu diệt Zaratul đó sao?" George lộ ra vẻ hứng thú.

Cryus hơi ngượng ngùng lắc đầu: “Không phải, hy vọng cậu gần đây có thời gian thì tuần tra Backlund nhiều hơn, nếu phát hiện ra bất kỳ điều gì bất thường, lập tức thông báo cho chúng tôi.” “Xem ra Hoàng gia đã đưa ra một lời giải thích hợp lý cho các người?” George nghe vậy liền nhướn mày.

Cryus thở dài: “Tối qua, Đại Giáo chủ của chúng tôi và Đại Giáo chủ Giáo hội Bão Tố cùng nhau đến Hoàng gia, chất vấn về chuyện buôn bán dân cư.

Hoàng gia không hề phủ nhận điều đó.

Họ giải thích rằng, vì phát hiện ra di tích tàn sát của Huyết Hoàng Đế Alista Tudor, muốn bí mật khai quật, nên mới mua nhiều nô lệ như vậy.

Còn về việc buôn bán dân cư và bắt giữ, giam cầm, huấn luyện các cô gái trẻ, đó đều là hành vi cá nhân của một vài Phi Phàm Giả quân đội, Hoàng gia không hề hay biết.” “Huyết Hoàng Đế Alista Tudor?” George nhớ lại thông tin về Huyết Hoàng Đế mà hắn có được từ nhật ký của Roselle và ký ức của những Phi Phàm Giả đã sưu hồn, cùng với việc ‘vặt lông’ tà thần.

Alista Tudor xuất hiện vào thế kỷ thứ ba, cùng với các Thiên Sứ khác xem xét tấm bia ‘Tiết Lộ’ thứ hai, từ đó nắm giữ đường tắt ‘Black King’.

Vào thế kỷ thứ tư, thời kỳ vương triều Solomon, thăng cấp lên Black King Sequence 2, sau khi Black King Solomon ngã xuống thì thăng cấp lên Sequence 1.

Nhưng vì Black King Solomon sắp phục sinh trở lại, Trunsoest dưới sự hỗ trợ của Lục Thần đã chuyển đường tắt thăng cấp thành “Thẩm Phán”, và thành lập Đế quốc Trunsoest, trở thành “Dạ Hoàng”.

Hắn đành phải dưới sự hỗ trợ của Amon và những người khác, cưỡng ép thăng cấp đường tắt Hồng Tế Tư không tương cận, trở thành một Chân Thần nửa điên, thành lập Đế quốc Tàn Sát.

Dưới trướng có năm đại gia tộc Thiên Sứ: Amon, Bethel Abraham, Antigonus, Jacob và Tamara.

Chương 705

Còn nhận được sự hỗ trợ của Thiên Sứ Hư Vô Adam.

Cuối cùng ngã xuống trong trận chiến Tứ Hoàng.

“Các người tin lời họ nói sao?” “Chúng tôi đã đến xem di tích đó, quả thực là di tích của Huyết Hoàng Đế Alista Tudor.

Những nô lệ đã được mua cũng ở đó.

Hoàng gia hứa rằng sau khi khai quật di tích kết thúc, sẽ trả tự do cho những nô lệ đó, cho phép họ sống ở Backlund.

Mọi thứ không có gì đáng nghi ngờ.

Mấy Phi Phàm Giả của Cục Tình báo Quân đội Số 9 đã bị xử tử tại chỗ, Thánh giả Zaratul vì quản lý cấp dưới không nghiêm, bị cách chức tất cả.” Cryus dừng lại một chút, từ từ nói: “Tuy nhiên, Đại Giáo chủ vẫn cảm thấy sự việc không đơn giản như vậy, nên hy vọng cậu có thể dành thời gian tuần tra Backlund.

Nếu có thể phát hiện ra điều gì bất thường, tìm thấy bí mật thực sự mà Hoàng gia che giấu, Đại Giáo chủ nói có thể dùng dược liệu Potion ‘Quỷ Pháp Sư’ Sequence 4 làm thù lao.” Việc điều tra bí mật che giấu của Hoàng gia, những Trực Dạ Giả cấp thấp quá nguy hiểm, còn những cấp cao thì tương đối bận rộn.

Dù sao kẻ thù thực sự của Giáo hội là những Tà Thần và kẻ sùng bái tà giáo.

Vì vậy, người thích hợp nhất để điều tra chuyện này vẫn là George.

George không thuộc về Giáo hội, thực lực lại đủ mạnh, hơn nữa còn rất nhàn rỗi.

Điều tra ra được gì thì tốt, không điều tra ra được gì cũng không có gì tổn thất.

"Không vấn đề gì." George không chút do dự đồng ý chuyện này.

Dù sao buổi tối hắn cũng thường xuyên phải đi tuần tra tìm những kẻ sùng bái tà giáo, tiện tay làm thôi.

Hắn cũng cảm thấy lời giải thích của Hoàng gia tuy rất hoàn hảo, nhưng lại có một cảm giác che đậy.

Hoàng gia phát hiện di tích Huyết Hoàng Đế, Adam giúp Hoàng gia loại bỏ thủ lĩnh đảng bảo thủ, Adam từng là người ủng hộ Huyết Hoàng Đế.

Liên tưởng đến nghi thức thành thần của Black King trong lá bài 'Black King' mà hắn có được trước đó, George đột nhiên có một vài suy đoán.

"Trong Hoàng gia sẽ không có ai định thăng cấp 'Black King' chứ?" Adam từng là người ủng hộ Huyết Hoàng Đế, nếu hắn và Hoàng gia Loen liên minh, thì việc giúp Hoàng gia Loen tìm thấy di tích Huyết Hoàng Đế cũng hợp lý.

Mà Adam có tấm bia 'Tiết Lộ' thứ hai, biết tất cả kiến thức về đường tắt 'Black King'.

Vừa hay đường tắt 'Thẩm Phán' mà Hoàng gia nắm giữ là đường tắt tương cận với đường tắt 'Black King'.

Nghi thức thăng cấp 'Black King' là phải xây dựng chín lăng mộ, và việc xây dựng lăng mộ đương nhiên cần nhân lực.

Hoàng gia để che giấu Giáo hội, không thể công khai động chạm đến dân chúng, chỉ có thể thông qua việc kiểm soát bọn buôn người để có được một lượng lớn nô lệ.

“Nếu thực sự là như vậy, người muốn thành thần chẳng lẽ là George III?” Muốn thăng cấp trở thành Black King Sequence 0, thì trước tiên thân phận của mình nhất định phải là Hoàng đế.

Vua hiện tại của Vương quốc Loen tên là George III.

Hơn nữa, trong nghi thức thăng cấp còn có một điều, với tư cách là Hoàng đế, phải thiết lập một bộ quy tắc nghiêm ngặt, phức tạp nhưng lại vi phạm tình huống thông thường.

Điều này cũng rất phù hợp với hành vi của Hoàng gia không ủng hộ đảng bảo thủ, mà chuyển sang ủng hộ đảng mới, không ngừng tiến hành các loại cải cách. .....

“Thảo nào không dám để Giáo hội biết.” George càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

Cryus từng nói chuyện với hắn rằng, Bảy Giáo hội lớn thống nhất quy định, tất cả các Vua của các quốc gia trên thế giới này, có thể là Phi Phàm Giả, nhưng tuyệt đối không được vượt quá Sequence 5.

Nếu cấp bậc Sequence vượt quá Sequence 5, thì nhất định phải nhường ngôi cho người kế nhiệm.

Lý do Giáo hội đưa ra là, một khi vượt quá Sequence 5 trở thành Á Thần, thì sẽ không còn là con người, có tuổi thọ vượt xa con người bình thường.

Tuổi thọ của Á Thần thông thường khoảng ba trăm tuổi, nếu là đường tắt Sequence đặc biệt, sẽ sống lâu hơn.

Như vậy dân chúng sẽ phát hiện Vua của mình lại không già đi, dễ gây nghi ngờ trong dân chúng.

Phải biết rằng phần lớn người dân bình thường tuy tin vào thần linh, nhưng lại không biết sự tồn tại của Phi Phàm Giả.

Tuy nhiên, đó cũng chỉ là lời nói của Giáo hội, George cảm thấy đó là những nguyên nhân thứ yếu, chủ yếu vẫn là để kiềm chế Hoàng gia.

Nếu vị trí Vua ngồi quá lâu, khó tránh khỏi sẽ có những ý nghĩ khác, khó kiểm soát.

Vì vậy, George III muốn chuyển đường tắt thăng cấp thành Black King, thì nhất định phải phá vỡ quy định của Giáo hội, vượt qua Sequence 5, thăng cấp đến Sequence 1 của đường tắt 'Thẩm Phán'.

Chuyện này đương nhiên phải tiến hành bí mật, giấu Giáo hội.

Nhưng nghĩ lại thì đúng là vậy, với tư cách là người thống trị một quốc gia, hễ có chút dã tâm, cũng sẽ không muốn mình mãi bị Giáo hội áp chế.

Chỉ cần thăng cấp lên Black King, thì sẽ cùng cấp bậc với Bảy Chân Thần Chính Thống, Giáo hội sẽ không còn cách nào đối phó hắn nữa.

Đến lúc đó cục diện sẽ có thể khôi phục lại như thế kỷ thứ tư.

Hoàng đế mới là người thống trị tối cao của thế giới này, Giáo hội cũng phải tuân theo mệnh lệnh của Hoàng đế.

"Nếu đúng là như vậy, thì thật không hay rồi." Đối với vị Vua có phát âm tên giống mình này, George ban đầu còn có một chút thiện cảm, cho rằng đó là một vị Vua tốt bụng, vì dân chúng mà nỗ lực cải cách.

Nhưng bây giờ xem ra, hoàn toàn không phải như vậy.

Chỉ là một bạo chúa không có giới hạn vì quyền lợi và lợi ích của chính mình mà thôi.

Bất kể là chính sách cải cách, hay buôn bán dân cư, đều là để bản

thân thăng cấp lên Black King Sequence 0.

Đương nhiên, chuyện này cũng không có gì liên quan đến hắn cả.

Dù sao những việc đối phương làm, cũng không xâm phạm đến lợi ích của hắn, hắn và đối phương cũng không có thù hận gì.

Vì vậy nếu phát triển bình thường, nếu không có lợi ích cực lớn, hắn sẽ không phá hoại kế hoạch thành thần của đối phương.

Nhưng mà, không có cách nào, Bernadette đã dùng 'Thần Đăng' làm thù lao, nhờ hắn giúp cứu Roselle.

Mà Roselle cũng là Black King Sequence 0.

Một đường tắt chỉ có thể có một Chân Thần, hắn chỉ cần cứu Roselle về, thì cũng có nghĩa là tất cả những chuẩn bị của George III đều đổ sông đổ biển.

Đã chuẩn bị nhiều như vậy, lâu như vậy, tốn kém cái giá cực lớn, kết quả lại phát hiện mình hoàn toàn không thể thăng cấp.

Ước chừng George III sau khi biết sự thật, sẽ tức đến hộc máu.

Ồ không, theo diễn biến bình thường, George III từ Sequence 1 của đường tắt 'Thẩm Phán' chuyển đường tắt thăng cấp sang đường tắt 'Black King'.

Vào khoảnh khắc chuẩn bị nghi thức, uống Potion, sẽ vì căn bản không có khả năng thăng cấp mà lập tức bạo tễ.

"Nghĩ đến cũng thú vị, đến lúc đó nhất định phải đi xem, nói không chừng còn có thể thu hồi một phần đặc tính Phi Phàm Sequence 1 của đường tắt 'Thẩm Phán'." Khóe miệng George hơi nhếch lên.

Chương 706

Còn về việc George III có thể thăng cấp trước khi Roselle trở về hay không, điều đó đương nhiên là không thể.

Một mặt là vì ngay cả khi Bernadette không thể kịp thời tìm được vị trí của hòn đảo vô danh, thì chỉ trong vài ngày hắn cũng sẽ chuyển hóa xong 'ma pháp truy tìm'.

Mặt khác, theo tình hình hiện tại, việc chuẩn bị nghi thức của George III rõ ràng vẫn chưa đủ.

Công tước Nigun vừa chết, nhiều phương án cải cách tuy có phần được thúc đẩy, nhưng cũng cần một khoảng thời gian nữa.

Cho dù George III có thăng cấp sớm trong tình huống nghi thức chưa đủ đầy, thì cũng không sao.

Chỉ cần hắn có thể hóa thân thành một người qua đường Giáp, Ất, Bính, Đinh nào đó, đi phá hủy bất kỳ một trong chín lăng tẩm của George III, là có thể cắt ngang nghi thức thăng cấp.

Cùng lúc đó, George III đang bí mật gặp Adam trong mơ.

"Ba Giáo hội lớn đã phát hiện ra manh mối, tuy tôi dùng 'di tích Huyết Hoàng Đế' hư cấu của ngài để lấp liếm qua, nhưng e rằng khó có thể che giấu được lâu." Khi còn là hoàng tử, hắn đã vô tình gia nhập tổ chức cổ xưa và mạnh mẽ này, Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn.

Đương nhiên, bây giờ hắn biết đó không phải là vô tình, mà là Adam đã có mưu đồ kéo hắn vào.

Nhưng không sao, dù sao cũng là đôi bên cùng có lợi.

Adam lôi kéo hắn là để hoàn thành nghi thức thành thần của mình, còn hắn cũng dưới sự giúp đỡ của Hội Ẩn sĩ Hoàng Hôn, thuận lợi

loại bỏ các hoàng tử khác kế vị và trở thành Vua.

Sau đó lại nhờ Adam ban cho công thức Potion đường tắt 'Thẩm Phán', bí mật thăng cấp lên Sequence 1 "Thủ Lĩnh Trật Tự", có khả năng chuyển đường tắt thăng cấp lên Black King Sequence 0.

Biết hắn có khả năng thăng cấp Black King, các tổ tiên gia tộc vốn không dám chống đối Giáo hội, cũng thay đổi thái độ, nguyện ý hết sức bảo vệ hắn.

Vốn theo kế hoạch, chỉ vài tháng nữa, nghi thức hoàn thành, hắn sẽ bí mật thăng cấp thành công.

Nhưng không ngờ lại để Giáo hội phát hiện sớm chuyện hắn buôn bán dân cư, nảy sinh nghi ngờ.

"Sao lại sớm như vậy!" Adam nghe vậy liền nhíu mày: "Công tước Nigun đã được giải quyết sớm rồi, ngươi hãy nhanh chóng hoàn thành nghi thức đi, ta cảm nhận được một số nguy cơ nằm ngoài dự kiến.

Nếu cứ hành động theo kế hoạch cũ, e rằng đến lúc đó sẽ không thuận lợi như vậy." Tuy nói rằng vì hàng rào sắp biến mất, dưới áp lực của Ngoại Thần, Bảy Thần ngay cả khi biết sự thật, khả năng cao cũng sẽ không ngăn cản George III thăng cấp Black King.

Nhưng mọi chuyện đều có ngoại lệ.

Hơn nữa, trực giác linh tính của hắn cũng dự cảm được một số điều.

"Xem ra phải sớm để người của Giáo phái Phù Thủy hành động rồi." Nghe Adam cảnh báo, George III trong lòng đã có quyết định.

Hắn đã dùng một phần đặc tính Phi Phàm 'Kẻ Chinh Phạt' Sequence 1 của đường tắt Hồng Tế Tư, bí mật đạt được hợp tác với Giáo hội Phù Thủy.

Vì Công tước Nigun đã chết, bên Giáo hội cũng đã nảy sinh nghi ngờ.

Vậy thì cứ để Giáo hội Phù Thủy tạo ra một sự kiện thảm họa có thể hủy diệt mấy vạn thường dân ở Backlund.

Như vậy, vừa có thể đẩy nhanh việc thông qua các chính sách cải cách, lại có thể thu hút sự chú ý của Giáo hội, che đậy số lượng dân cư mất tích và bí mật xây dựng lăng tẩm.

Còn về mấy vạn thường dân đã chết, có thể cống hiến sinh mạng cho Vua của họ thăng cấp thành Chân Thần, họ nên cảm thấy vinh dự mới phải.

"Được thôi, Nữ Thần Bóng Đêm hiện tại chắc không thể rút tinh lực ra để ngăn cản." Adam gật đầu, đồng tình với suy nghĩ của George III.

Theo hiểu biết của hắn, Nữ Thần Bóng Đêm hiện tại chắc đang dồn hết tinh lực vào việc dung hợp 'Duy Nhất Tính' của đường tắt 'Tử Thần', không thể rảnh tay ngăn cản thảm họa do Giáo hội Phù Thủy tạo ra.

Còn về Chúa Tể Bão Tố, tên đó chủ yếu hoạt động trên biển, cũng sẽ không dễ dàng ra tay.

Huống chi hắn biết George III không chỉ hợp tác với Giáo hội Phù Thủy, mà còn hợp tác với Hội Cực Quang.

Chỉ có điều vì thái độ của hắn đối với Đấng Sáng Tạo đích thực, nên chưa nói cho hắn biết. .....

Chiều thứ Tư, ba giờ, Câu lạc bộ Tarot diễn ra như thường lệ.

Những bóng hình mờ ảo của "Công Lý", "Kẻ Treo Ngược" và "Mặt Trời" lần lượt xuất hiện.

Lần này còn có thêm Xio và Fors, những người đã rút được lá bài 'Thẩm Phán' và 'Pháp Sư'.

Đứng dậy chào hỏi, các thành viên cũ và mới chào nhau tự giới thiệu, sau đó là thời gian cống hiến nhật ký của Roselle và nhật ký đọc của Kẻ Khờ.

Tiếp theo là tự do giao lưu và giao dịch.

"Hiện tại tôi có thêm một phần đặc tính Phi Phàm 'Mục Dương Nhân' Sequence 5 của đường tắt 'Kẻ Treo Ngược', một phần đặc tính Phi Phàm 'Nam Tước Mục Nát' Sequence 6 của đường tắt 'Black King'.

Hai phần đặc tính Phi Phàm 'Ác Ma' Sequence 6 của đường tắt 'Vực Sâu'.

Một phần đặc tính Phi Phàm 'Quan Ghi Chép' Sequence 6 của đường tắt 'Cánh Cửa'.

Một phần đặc tính Phi Phàm 'Phù Thủy Thống Khổ' Sequence 5 của đường tắt 'Phù Thủy'.

Một phần đặc tính Phi Phàm 'Kẻ Bị Gió Quyển Rũ' Sequence 6 của đường tắt 'Bão Tố'.

Một phần đặc tính Phi Phàm 'An Hồn Sư' Sequence 6 của đường tắt 'Bóng Đêm'.

Một phần đặc tính Phi Phàm 'Giáo Sư Potion' Sequence 6 của đường tắt 'Mặt Trăng'.

Một phần đặc tính Phi Phàm 'Quan Trị An' Sequence 8, 'Thẩm Vấn Giả' Sequence 7, 'Pháp Quan' Sequence 6 và 'Kẻ Trừng Phạt' Sequence 5 của đường tắt 'Thẩm Phán'.

Còn có các công thức Potion trước Sequence 5 của những đường

tắt này.

Ai có nhu cầu thì có thể đến đổi." George mở lời trước, đây đều là những thu hoạch của hắn trong tuần này sau khi tiêu diệt Ngài A và những Phi Phàm Giả của Cục Tình báo Quân đội Số 9.

"Hít!" Nghe George nói, mọi người đều hít vào một hơi khí lạnh, bao gồm cả Klein đang ngụy trang thành Kẻ Khờ ngồi trên ghế cao.

Phải biết rằng, George nói đều là đặc tính Phi Phàm, chứ không phải một ít dược liệu Phi Phàm.

Đặc tính Phi Phàm trong phần lớn trường hợp, đều là sau khi giết chết Phi Phàm Giả tương ứng mới có thể tích tụ lại.

Vậy George này chỉ trong một tuần ngắn ngủi, rốt cuộc đã giết bao nhiêu người?

Nhưng nghĩ đến George vẫn luôn tìm kiếm tung tích của những kẻ sùng bái tà giáo, hơn nữa còn có mối quan hệ tốt với Giáo hội Nữ Thần Bóng Đêm và Giáo hội Chúa Tể Bão Tố.

Họ cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Những đặc tính Phi Phàm này, chắc là Ngài Sức Mạnh và Giáo hội đã thu được khi truy bắt những kẻ sùng bái tà giáo.

Còn Xio và Fors mới gia nhập Câu lạc bộ Tarot thì suýt chút nữa rớt quai hàm, họ không ngờ thành viên của Câu lạc bộ Tarot lại đáng sợ đến vậy.

Cứ động một chút là giao dịch nhiều đặc tính Phi Phàm và công thức Potion như vậy, cảm giác như đặc tính Phi Phàm không cần tiền vậy.

Phải biết rằng trong hội chợ giao dịch ở Backlund, họ cũng khó lắm mới tìm được công thức Potion và dược liệu Potion phù hợp.

“Tôi muốn đặc tính Phi Phàm ‘Bác Sĩ Tâm Lý’ Sequence 7 lần trước, có thể thanh toán bằng tiền mặt trực tiếp.” Audrey là người đầu tiên giơ tay.

Chương 707

Potion của cô ấy đã tiêu hóa gần xong, có thể chuẩn bị trước cho việc thăng cấp lên Sequence 7.

"Tôi muốn một phần đặc tính Phi Phàm 'Kẻ Bị Gió Quyển Rũ' Sequence 5, tạm thời không đủ tiền, xin nợ trước, ba ngày sau sẽ trả đủ." Alger là người thứ hai giơ tay.

"Cái gì, còn có thể nợ sao?" Xio và Fors bên kia có chút nhìn nhau, chưa từng nghe nói giao dịch Phi Phàm Giả có thể nợ tiền.

Audrey bên cạnh đã nhận ra hai người mới đến chính là Xio và Fors mà mình giới thiệu vào hội, cô ấy không nói rõ thân phận của mình, nhưng rất nhiệt tình giải thích cho hai người: "Ngài Sức Mạnh là cường giả cấp cao có thực lực mạnh nhất trong Câu lạc bộ Tarot của chúng ta, ngài ấy cho phép chúng ta nợ, thậm chí có thể tự mình vay tiền từ ngài ấy mà không cần lãi suất.

Đợi sau này chúng ta mạnh lên, trả từ từ cũng được." "Cái...cái gì, còn có chuyện tốt như vậy, Ngài Sức Mạnh này cũng tốt bụng quá!" Xio và Fors lập tức mắt sáng rực, trong lòng họ đã không còn sợ hãi tổ chức bí ẩn mới gia nhập nữa, mà là hối hận vì đã không gia nhập sớm hơn.

"Cái đó, tôi muốn một vũ khí phù hợp với tôi, có thể nâng cao khả năng chiến đấu của tôi." The Sun cũng giơ tay.

Lần trước ở Câu lạc bộ Tarot, cậu ấy đã đổi được công thức Potion Sequence 7 từ chỗ George, dược liệu Potion tương ứng ở Thành Silver đều có.

Vì vậy bây giờ cậu ấy chỉ thiếu một vũ khí vừa tay, nâng cao lực chiến đấu.

“Thanh kiếm này thế nào?” George trực tiếp dùng ‘Biến hình’ biến ra một thanh cự kiếm, sau đó tiện tay khắc lên đó vài ký hiệu Đạo gia.

“Khi sử dụng nhập năng lượng linh tính, niệm chú ‘Triệu Hồi Lôi Điện’ có thể tạo ra sét đánh, niệm ‘Triệu Hồi Hỏa Thần’ có thể phun ra lửa, niệm ‘Triệu Hồi Phong Hoa’ có thể điều khiển luồng khí, niệm ‘Triệu Hồi Thủy Long’ có thể bùng nổ dòng nước tấn công.” “Quá...quá tuyệt vời, tôi muốn cái này, tôi sẽ dùng dược liệu thu thập được để trao đổi.” The Sun lập tức mắt sáng rực.

Có thể kích hoạt tấn công bằng năng lượng thủy chung, vũ khí này quả thực quá hợp ý cậu ấy.

“À đúng rồi, nếu các người có nhu cầu chiến đấu, cũng có thể đến chỗ tôi đặt làm một số vũ khí tương tự.” George nhìn những người khác cũng đầy khao khát với thanh đại bảo kiếm, tiện miệng nói.

Việc chế tạo những vật phẩm ma pháp sơ cấp này, đối với hắn chỉ mất vài giây mà thôi, tiện tay làm.

“Ngài Sức Mạnh, ngài thật sự quá hào phóng!” Mọi người lập tức lớn tiếng ca ngợi George, đồng thời trong lòng thầm cảm thán: “Không ngờ Ngài Sức Mạnh lại còn có thể chế tạo vật phẩm kỳ diệu.” Trong nhận thức của họ, chỉ có Phi Phàm Giả đường tắt ‘Người Hoàn Hảo’, tức là người của Giáo hội Hơi Nước và Cơ Khí, mới tương đối giỏi chế tạo vật phẩm kỳ diệu.

Đương nhiên, họ cho rằng thanh kiếm mà George lấy ra đã được chế tạo từ trước, vẫn chưa biết là George đã chế tạo ngay tại chỗ.

Nếu không thì chắc sẽ còn kinh ngạc hơn nữa.

“Cái đó Ngài Sức Mạnh, tôi muốn đặc tính Phi Phàm ‘Quan Trị An’ Sequence 8, nhưng tiền của tôi không đủ, có thể nợ trước không?” Lúc này, Xio cũng dũng cảm giơ tay.

Số tiền cô ấy được cô Audrey trả, cô ấy đều dùng để đổi lấy công thức Potion 'Quan Trị An' Sequence 8.

Bây giờ đã không đủ để mua đặc tính Phi Phàm 'Quan Trị An'.

"Không cần khách sáo như vậy, chúng ta cũng không phải lần đầu gặp mặt." George lấy đặc tính Phi Phàm 'Quan Trị An' ra, ném cho Xio.

Xio cầm lấy đặc tính Phi Phàm 'Quan Trị An', vẻ mặt đầy nghi hoặc: "Ngài Sức Mạnh, chúng ta đã gặp nhau sao?" "Bốn ngày trước khi tôi đi bắt Ngài A, ở hội chợ giao dịch đã nhìn thấy cô và cô Pháp Sư." George cười nói, hắn không ngại tiết lộ thân phận của mình trong hiện thực.

"Là ngài!" Xio và Fors đồng thời kinh hô.

Sao họ có thể không nhớ chuyện xảy ra bốn ngày trước, đó là trận chiến mà họ lần đầu tiên chứng kiến một cường giả cấp cao.

"Ngài là đứa bé đó sao?" "Đúng vậy, đó là một trong những hình ảnh của tôi trong hiện thực." George cười cười.

"Một trong những hình ảnh..." Những người còn lại nghe vậy đều trong lòng lay động, quả nhiên, thân phận thực sự của Ngài Sức Mạnh tuyệt đối không chỉ là một đứa bé.

Đứa bé đó có lẽ chỉ là một thân phận ngụy trang của Ngài Sức Mạnh.

"Ngài Sức Mạnh, tôi muốn nhờ ngài giúp một tay, chí ít báo thù, tôi sẽ cố gắng trả từ từ." Lúc này, Fors cũng mở lời.

Khi cô ấy bị Ngài Kẻ Khờ kéo vào đây trong buổi diễn thuyết của Hồng Nguyệt trước đó, Ngài Kẻ Khờ đã nói với cô ấy rằng trong các thành viên của Câu lạc bộ Tarot có người có thể giúp cô ấy giải quyết vấn đề.

Bây giờ xem ra, chắc chắn chính là vị Ngài Sức Mạnh có thực lực khủng bố này.

"Hãy kể câu chuyện của cô đi." George nghe Fors cầu xin, biết chuyện chính đã đến.

Những chuyện trước đó đối với hắn đều là những việc nhỏ không đáng kể, lần này ở Câu lạc bộ Tarot, điều hắn thực sự quan tâm chính là Fors.

Bởi vì hắn có thể thông qua Fors mà liên kết với vị Ngài 'Cánh Cửa' kia. .....

"Vì tôi vô tình có được một chiếc vòng tay bí ẩn, chiếc vòng tay đó có thể giúp tôi có được khả năng xuyên qua Thế giới Linh tính một cách hạn chế.

Thế nhưng, từ khi sử dụng chiếc vòng tay đó, mỗi khi trăng tròn tôi đều nghe thấy những lời nói thì thầm, những lời thì thầm đó khiến tôi gần như mất kiểm soát, đặc biệt là vào lúc trăng đỏ..." Fors đã kể lại tình hình của mình, sau khi chỉnh sửa đơn giản.

Ngoại trừ việc che giấu thân phận và quá trình có được chiếc vòng tay, những điều còn lại cô ấy đều không nói dối.

"Vậy cô muốn tôi giúp cô giải quyết chuyện lời thì thầm vào đêm trăng tròn sao?" George mỉm cười hỏi.

Fors vội vàng gật đầu: "Ngài cần gì, tôi đều có thể đưa, nếu không có tôi cũng sẽ từ từ tìm cách." Nếu không giải quyết vấn đề này nữa, sớm muộn gì cô ấy cũng sẽ vì lời thì thầm mà mất kiểm soát và biến thành quái vật, hơn nữa cô ấy cảm thấy ngày đó đã rất gần rồi.

George cười cười: "Có thể mượn khả năng xuyên qua Thế giới Linh tính, lời thì thầm vào đêm trăng tròn, tôi đại khái biết là nguyên nhân gì rồi." "Ngài biết ư!" Fors lập tức ngồi thẳng người dậy.

Trong mắt những người khác cũng lộ ra vẻ tò mò.

“Chiếc vòng tay đó của cô hẳn là đã nhiễm một số đặc tính Phi Phàm của đường tắt ‘Cánh Cửa’, mà Vua Thiên Sứ của đường tắt ‘Cánh Cửa’ tên là Bethel Abraham.

Vị Vua Thiên Sứ gần như là Chân Thần này, vào thời kỳ Tứ Hoàng đã bị đày lên Mặt Trăng, vẫn luôn tìm cách quay trở lại thế giới này.

Tiếng thì thầm đó hẳn là do ông ta gây ra.” George suy đoán dựa trên nội dung trong nhật ký của Roselle.

“Không phải vấn đề lớn, tôi sẽ giúp cô giải quyết.

Còn về thù lao, khi giúp cô giải quyết vấn đề, tôi sẽ lấy từ chỗ Bethel Abraham.

Tối nay mười hai giờ, đến địa chỉ này tìm tôi.” Hắn nói địa chỉ nhà mình cho Fors.

Fors nghe vậy trên mặt lộ vẻ kinh ngạc vui mừng, không ngờ vấn đề đã làm mình bận tâm bấy lâu nay, trước mặt Ngài Sức Mạnh lại dễ dàng đến vậy.

Còn Audrey và Alger cùng những người khác, thì một lần nữa làm mới nhận thức về thực lực của Ngài Sức Mạnh.

Ban đầu họ cho rằng Ngài Sức Mạnh đại khái là Sequence 4, nhiều nhất là Sequence 3, không ngờ lại có thể giao tiếp và giải quyết vấn đề với Vua Thiên Sứ trong truyền thuyết.

Chủ yếu là nghe giọng điệu của Ngài Sức Mạnh, dường như cũng không hề đặc biệt coi trọng Vua Thiên Sứ.

Chẳng lẽ, Ngài Sức Mạnh là Thiên Sứ Sequence 2 hay thậm chí là Sequence 1?

“À đúng rồi, các người tiếp tục giúp tôi tìm manh mối về những kẻ sùng bái tà giáo, tốt nhất là những kẻ sùng bái tà giáo cấp Á Thần trở lên, hoặc một số lịch sử của Kỷ nguyên thứ tư cũng được.” Cuối cùng, George nhấn mạnh lại nhiệm vụ của mình, chủ yếu là nói cho Xio và Fors mới gia nhập nghe.

Hai người này thường xuyên tham gia một số hội chợ giao dịch của Phi Phàm Giả dã sinh, có khả năng rất lớn gặp phải những kẻ sùng bái tà giáo có thực lực không tệ.

Giống như Ngài A lần trước, thông tin của Audrey chủ yếu cũng đến từ hai người này.

Theo hắn thấy, nếu Hội Cực Quang có âm mưu gì ở Backlund, Ngài A đã chết, chắc chắn sẽ phái Ngài BCD nào đó đến tiếp quản.

Với phong cách hành sự của họ, có khả năng vẫn là giả dạng Phi Phàm Giả dã sinh, tổ chức hội chợ giao dịch để che giấu thân phận và dò la tin tức.

Câu lạc bộ Tarot kết thúc, George ở lại nói chuyện riêng với Klein một lúc.

Chương 708

Klein bên đó đã thăng cấp lên Pháp Sư Sequence 7, Leonard, người có thể bị Thiên Sứ ký sinh trong đội Trực Dạ Giả, cũng đã thăng cấp lên Ác Mộng Sequence 7.

Hai người sẽ được điều đến khu Backlund sau một tháng nữa.

Còn Đội trưởng Trực Dạ Giả Dunn vì có được 'phương pháp giả dạng', cũng đã thăng cấp thành công lên An Hồn Sư Sequence 6.

Nhưng anh ta không chọn điều đến Backlund, mà vẫn ở lại Tingen.

Mười hai giờ đêm, George cảm ứng Fors đã đến dưới lầu, một luồng lửa lóe lên liền truyền tống đến.

"Chào buổi tối, cô Pháp Sư!" "Chào buổi tối, Ngài Sức Mạnh!" Fors mặc một bộ váy dài cổ đứng màu kem, với mái tóc xoăn nhẹ màu nâu, cung kính cúi chào George đang đột ngột xuất hiện lơ lửng trên không trung.

Đối với Ngài Sức Mạnh, một tồn tại cấp Thiên Sứ, cô ấy hoàn toàn không dám có chút nào lơ là.

"Không cần khách sáo như vậy, tôi rất dễ tính mà." George mang theo Fors hóa thành một luồng lửa, đến ngoại ô xa xôi của Backlund: "Chút nữa giao tiếp có thể sẽ có chút động tĩnh, ở trong thành phố không tiện." Trong thành phố đều là cao thủ của ba Giáo hội lớn, vạn nhất xảy ra xung đột với Ngài 'Cánh Cửa', khó tránh khỏi sẽ có dao động năng lượng khổng lồ.

Fors vội vàng gật đầu, đưa chiếc vòng tay có viên đá màu xanh lam trong tay cho George.

George nhận lấy chiếc vòng tay, dựa vào đặc tính Phi Phàm trong

chiếc vòng tay và dấu ấn ẩn chứa trong năng lượng linh tính của Fors, bắt đầu bói toán truy tìm nguồn gốc.

Nhắm mắt lại, một người đàn ông trung niên với khuôn mặt cổ hủ, xen lẫn vài sợi tóc bạc xuất hiện trong cảm ứng của hắn.

Người đàn ông trung niên đó hiển nhiên đã phát hiện ra bói toán của George, hắn bình tĩnh tập trung ánh mắt lại, giọng điệu ôn hòa chào hỏi: "Chào ngài, bạn của ta!" "Bethel Abraham?" George nhướn mày hỏi.

Ý chí mạnh mẽ của hắn đã nhận ra, sự bình tĩnh và ôn hòa lúc này của người đàn ông trung niên đều là giả vờ, đằng sau ẩn chứa sự điên cuồng và vặn vẹo.

"Ngài nhận ra ta?

Ta thực ra thích người khác gọi ta là Ngài 'Cánh Cửa' hơn." Thái độ của người đàn ông trung niên vẫn ôn hòa.

"Ta đang bị giam cầm trong bóng tối vô tận, nếu ngài nguyện ý cứu ta, ta hứa sẽ giúp ngài đạt được ba điều ước." "Cứu ngài thế nào?" George không vội vạch trần đối phương, mà cười hỏi.

Ngài 'Cánh Cửa' nhanh chóng nói qua một nghi thức phức tạp.

"Ngài chỉ cần bố trí nghi thức của ta, thì ta có thể thoát khỏi bóng tối, quay trở lại thế giới." "Không vấn đề gì." George gật đầu.

Ngài 'Cánh Cửa' thấy George đồng ý dứt khoát như vậy, hiển nhiên là hơi ngây người.

Bởi vì ông ta chưa bao giờ mong đợi George có thể đồng ý cứu mình.

Mục đích ông ta làm vậy, chỉ là muốn mượn cớ quay trở lại, sau đó tìm cơ hội ô nhiễm đối phương.

Giống như ông ta đã từng ô nhiễm Đại Đế Roselle năm xưa.

"Tuy nhiên điều kiện phải thay đổi một chút, tôi không cần ông giúp tôi hoàn thành ba điều ước." George nhếch môi: "Tôi muốn Duy Nhất Tính của đường tắt 'Cánh Cửa' và ba phần đặc tính Phi Phàm 'Chìa Khóa Sao' Sequence 1 của ông." Đường tắt 'Cánh Cửa', đường tắt 'Nhà Tiên Tri' và đường tắt 'Sai Lầm', ba đường tắt này là đường tắt tương cận, có thể chuyển đổi, cũng có thể hấp thụ dung hợp.

Nếu hắn thăng cấp lên Sequence 0 của đường tắt 'Nhà Tiên Tri', thì tiếp theo chính là phải nuốt chửng 'Duy Nhất Tính' và đặc tính Sequence 1 của hai đường tắt còn lại.

Theo thông tin lấy được từ Đấng Sáng Tạo đích thực, 'Duy Nhất Tính' của đường tắt 'Sai Lầm' chính là Amon, tung tích của Amon hiện tại hắn vẫn chưa rõ.

Phải đợi sau này chuyển hóa 'ma pháp truy tìm', chuyển hóa thêm nhiều năng lượng linh tính, thăng cấp lên Sequence cao mới đi truy tìm.

Còn 'Duy Nhất Tính' của đường tắt 'Cánh Cửa' thì nằm trên người vị Ngài 'Cánh Cửa' này.

"Xem ra khẩu vị của ngươi rất lớn?" Sau khi phản ứng lại, Ngài 'Cánh Cửa' giả vờ do dự một chút rồi gật đầu với vẻ mặt nghiêm túc: "Được thôi, chỉ cần ngươi có thể cứu ta về, ta nguyện ý giao ra 'Duy Nhất Tính' của đường tắt 'Cánh Cửa' và ba phần đặc tính Phi Phàm 'Chìa Khóa Sao' Sequence 1." .....

Lời hứa của Ngài 'Cánh Cửa' đương nhiên là không thể tin được, điểm này George rất rõ ràng.

Nhưng hắn không để tâm, bởi vì khi hắn định cứu Ngài 'Cánh Cửa', chắc chắn đã trở thành Sequence 0 của đường tắt 'Nhà Tiên

Tri'.

Đến lúc đó thì cứ cướp là được.

"Rất tốt, vậy trước tiên hãy để tôi thu chút lợi tức đi." George phát động toàn lực hiệu quả bói toán, giống như trước đây 'vặt lông' Đấng Sáng Tạo đích thực, bắt đầu thu thập tất cả thông tin liên quan đến đường tắt 'Cánh Cửa' từ Ngài 'Cánh Cửa'.

Đối với điều này, Ngài 'Cánh Cửa' không ngăn cản, ngược lại còn nở một nụ cười hiểm độc.

Bởi vì lúc này một luồng sức mạnh màu đỏ hồng, đã theo hướng bói toán bắt đầu xâm nhập vào tinh thần của George.

"Muốn ô nhiễm tinh thần của ta?" Đối với luồng sức mạnh màu đỏ hồng xâm nhập đó, George làm sao có thể không nhận ra.

Nhưng hắn không lập tức xua đuổi luồng sức mạnh đó, mà tiếp tục 'vặt lông' Ngài 'Cánh Cửa'.

Cho đến khi hắn đã 'vặt' hết tất cả kiến thức về đường tắt 'Cánh Cửa', mới cắt đứt liên hệ với Ngài 'Cánh Cửa', chuyển sang bói toán nhắm vào luồng sức mạnh màu đỏ hồng đó.

"Bói toán nguồn gốc của luồng sức mạnh muốn ô nhiễm ta này." Một vật khổng lồ tựa như được xếp chồng từ các cơ quan sinh sản, với đôi cánh khổng lồ, xuất hiện trong mắt George. 'Mẫu Thần Sa Đọa', Nguồn Gốc Tà Ác, Kẻ Bất Diệt, Chúa Tể Thế Giới Hiện Thực, đường tắt Thế Giới, đường tắt Thai Nhi Hỗn Loạn...

Một lượng lớn kiến thức và thông tin thần bí bắt đầu tràn vào não George.

"Ta là mẹ của con, hãy trở thành đứa con trung thành của ta đi!" Đối phương hiển nhiên đã nhận ra hành vi 'vặt lông' của George, lập tức theo bói toán mà tăng cường mạnh mẽ sự ô nhiễm đối với George.

“Đây là sức mạnh của Ngoại Thần, cảm giác mạnh hơn Đấng Sáng Tạo đích thực và Mặt Trời Vĩnh Cửu này không phải một chút đâu nha!” Đối với sự ô nhiễm trực tiếp của ‘Mẫu Thần Sa Đọa’, George không dám lơ là.

Tuy rằng cách một hàng rào do Đấng Sáng Tạo Tối Cao để lại, chỉ dựa vào manh mối bói toán mà tiến hành ô nhiễm ngược.

Nhưng thực lực của ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ đang ngự trị bên ngoài Trái Đất rõ ràng cao hơn rất nhiều so với Chân Thần trên Trái Đất.

Ngay cả hắn, nếu không cẩn thận, cũng có thể để lại ẩn họa trong tinh thần.

“Hợp thể!” George hiếm khi ‘bệnh tuổi dậy thì’ mà thầm niệm trong lòng một câu.

Sau đó bản thể và linh hồn các phân thân ở các thế giới đồng thời truyền đến, hợp thành một thể.

Một hàng rào tinh thần mạnh mẽ bao phủ hắn, hoàn toàn cách ly sự ô nhiễm mà ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ truyền đến.

Thấy không thể ô nhiễm George, ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ linh tính chủ động cắt đứt liên hệ, ngăn George thu thập thêm nhiều thông tin.

“Thì ra Roselle cũng bị kẻ này ô nhiễm, nên mới không thể quay về.” Mở mắt ra lần nữa, George không khỏi thầm lẩm bẩm trong lòng.

Mặc dù ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ đã cắt đứt liên hệ bói toán, nhưng hắn vẫn thu hoạch không ít thông tin. ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ này có lai lịch không nhỏ.

Cô ta là đứa con đầu tiên được tách ra từ Đấng Sáng Tạo Tối Cao, sau đó lại giao hợp với Đấng Sáng Tạo Tối Cao, sinh ra phần lớn các Ngoại Thần cấp Cựu Nhật trong vũ trụ.

Vào Kỷ nguyên thứ nhất, vì Đấng Sáng Tạo Tối Cao tỉnh lại, cô ta bị cưỡng ép đoạt đi bản chất và hai đường tắt của mình.

Bản chất bị đoạt đi được gọi là 'Tổ Ấm Mẫu', hai đặc tính Phi Phàm bị đoạt đi lần lượt là 'Mẫu Thân' và 'Mặt Trăng'.

Để lấy lại bản chất và đặc tính Phi Phàm thuộc về mình, cô ta đã ô nhiễm Thủy Tổ Huyết Tộc vào Kỷ nguyên thứ hai, ô nhiễm Ngài 'Cánh Cửa' vào Kỷ nguyên thứ tư.

Sau đó vào Kỷ nguyên thứ năm, lại thông qua Ngài 'Cánh Cửa' lừa Roselle lên mặt trăng, từ đó ô nhiễm Roselle.

Chương 709

Chính vì bị 'Tổ Ấm Mẫu Sa Đọa' ô nhiễm, Roselle chần chừ không dám quay về, sợ hoàn toàn trở thành 'Golem' của 'Mẫu Thần Sa Đọa', mang tai họa đến Trái Đất.

"Trục xuất!" Dùng sức mạnh linh hồn mạnh mẽ sau khi hợp thể, George đã hoàn toàn thanh trừ dấu ấn đặc tính Phi Phàm mà Ngài 'Cánh Cửa' để lại trong Fors.

Bản thân nếu chỉ đơn thuần là Phi Phàm Giả đường tắt 'Cánh Cửa', sẽ không bị Ngài 'Cánh Cửa' ảnh hưởng.

Đừng nói Ngài 'Cánh Cửa' là Á Thần, dù ông ta là Chân Thần, cũng không thể ảnh hưởng đến tất cả Phi Phàm Giả cùng đường tắt với ông ta.

Nếu có thể làm vậy, những tên cướp biển có cùng đường tắt 'Bạo Chúa' đã sớm bị Chúa Tể Bão Tố tiêu diệt rồi.

Fors bị ảnh hưởng là vì trên chiếc vòng tay cô ấy sử dụng, có dấu ấn đặc tính Phi Phàm mà Ngài 'Cánh Cửa' đã để lại trước đây.

Vì vậy cô ấy mới bị Ngài 'Cánh Cửa' đánh dấu.

Khi trăng tròn và trăng đỏ, sức mạnh của 'Mẫu Thần Sa Đọa' sẽ được tăng cường đáng kể, Ngài 'Cánh Cửa' có thể mượn sức mạnh của 'Mẫu Thần Sa Đọa' để truyền lời thì thầm.

Hắn ước tính nếu huyết mạch của Ngài 'Cánh Cửa' vẫn còn tồn tại, thì cũng sẽ bị lời thì thầm ảnh hưởng.

"Sau này đừng dùng chiếc vòng tay này nữa, sẽ không bị lời thì thầm ảnh hưởng nữa." "Cảm ơn... cảm ơn ngài đã giúp đỡ..." Fors run rẩy toàn thân, vẻ mặt kinh hãi trả lời.

Chỉ một chút dư chấn từ cuộc giao chiến ý chí giữa ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ và George vừa rồi, suýt chút nữa đã khiến tinh thần cô ấy sụp đổ.

George phẩy tay an ủi tinh thần bất ổn của Fors, rồi đưa cô ấy quay trở lại Backlund, kết thúc hoạt động tối nay.

Vài ngày tiếp theo, George vừa tiêu hóa kiến thức có được từ Ngài ‘Cánh Cửa’ và ‘Mẫu Thần Sa Đọa’, vừa chuyển hóa ‘ma pháp truy tìm’.

“Xong rồi!” Sáng Chủ Nhật, George đang được mẹ Cryus ôm, từ từ mở mắt.

Hắn cuối cùng đã hoàn toàn chuyển hóa quy tắc ‘ma pháp truy tìm’ theo hệ thống sức mạnh của thế giới này.

“Hiện thân – Roselle Gustave!” Theo phép thuật truy tìm được thi triển, vị trí của Roselle trong lòng George cũng dần dần hiện ra.

Với cấp bậc như Roselle, nếu dùng phương pháp bói toán thông thường của cả thế giới để tìm kiếm vị trí của ông ta, ngay cả Chân Thần cũng sẽ bị nhiễu loạn.

Nhưng nguyên lý của ‘ma pháp truy tìm’ của George hoàn toàn khác với phương pháp bói toán của thế giới này, đó là một hệ thống sức mạnh ma pháp khác.

Vì vậy, hắn rất dễ dàng tìm thấy vị trí cụ thể của linh hồn Roselle.

“Xem ra có thể thông báo cho Bernadette đi cứu Roselle về rồi.” Bernadette đến bây giờ vẫn chưa liên hệ với hắn, chắc là vẫn chưa tìm được vị trí của hòn đảo vô danh.

Còn về việc chắc chắn sẽ gặp ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ khi cứu Roselle.

Bản thể của ‘Mẫu Thần Sa Đọa’ lại không thể tiến vào Trái Đất, nhiều nhất là thông qua Roselle bị mình ô nhiễm mà truyền ra một chút sức mạnh, hắn không hề để tâm.

Cùng lắm đến lúc đó trực tiếp ‘Take-over’ Roselle vào thế giới của mình.

Một khi thu vào thế giới của mình, thì có thể trực tiếp cách ly sự truyền năng lượng của ‘Mẫu Thần Sa Đọa’.

Cũng có thể lợi dụng quy tắc thế giới mà dễ dàng thanh trừ sự ô nhiễm trên linh hồn Roselle.

“Ô, sương mù lớn quá...” Đúng lúc George đang suy nghĩ tối nay sẽ đi tìm Bernadette, giải quyết xong chuyện này, thì nghe thấy mẹ Cryus đột nhiên phát ra tiếng nghi ngờ.

Hắn ngẩng đầu nhìn theo ánh mắt của mẹ Cryus, phát hiện cả khu phía Đông lập tức bị bao phủ bởi một màn sương mù dày đặc.

“Đây là... năng lực của đường tắt ‘Phù Thủy’!” Thông qua kiến thức có được từ ‘Phù Thủy Nguyên Thủy’ trước đó, George lập tức nhận ra màn sương mù dày đặc dâng lên ở khu phía Đông không phải là sương mù bình thường.

Mà là ‘sương mù dịch bệnh’ do ‘Phù Thủy Tuyệt Vọng’ Sequence 4 của đường tắt ‘Phù Thủy’ phát tán, có thể mang đến bệnh tật chết người cho thường dân.

Phù thủy đường tắt Sequence 4 Tuyệt Vọng Phù Thủy có một năng lực tai họa vô cùng khủng khiếp.

Cô ta có thể nhắm vào cơ thể của các sinh vật thông thường, chủ yếu là lây nhiễm tim, não, phổi và các cơ quan khác để phát tán bệnh tật và ôn dịch.

Từ thời gian ủ bệnh đến khi bùng phát và trở nên nghiêm trọng,

chỉ cần một thời gian ngắn mười mấy giây.

Sau đó, chỉ cần một phút nữa là mục tiêu có thể trở nên nguy kịch đến mức cận kề cái chết.

Phạm vi bao phủ cực kỳ rộng.

Tuy nhiên, điều này chỉ nhắm vào người thường, đối với những Phi Phàm giả thì hiệu quả sẽ bị giảm đi rất nhiều.

"Phù Thủy Giáo Phái muốn làm gì vậy, gây ra tai họa cấp độ này ở Bakerland, đây là không muốn sống yên ổn nữa sao?" Ánh mắt nghi hoặc trong George lóe lên rồi biến mất.

Bakerland là thủ đô của Rhûn, ngoài các Bán Thần và một lượng lớn Phi Phàm giả, Vật Phong Ấn của ba Giáo hội lớn, còn có Thiên Sứ của Hoàng thất thường trú.

Những Tà giáo đồ cấp Bán Thần khi đến đây, cũng chỉ có thể ẩn mình kẹp đuôi.

Nếu là Tà giáo đồ cấp Thiên Sứ dám đến, nói không chừng sẽ trực tiếp dẫn đến Thần phạt của Nữ Thần Đêm Tối và Chúa Tể Bão Tố giáng xuống.

Phù Thủy Giáo Phái không phải là kẻ điên của Hội Cực Quang, sẽ không làm ra những chuyện thiếu lý trí như vậy.

Trừ khi, trừ khi lợi ích lớn hơn rất nhiều so với rủi ro, hoặc là rủi ro không lớn đến thế.

"Không phải chứ?" Lòng George khẽ động, có vài suy đoán.

Phù Thủy Giáo Phái gây ra tai họa lớn như vậy, ai sẽ nhận được lợi ích lớn nhất?

Không nghi ngờ gì nữa, đó là Hoàng thất.

Có màn sương mù và số lượng lớn người chết do sương mù gây

ra, Hoàng thất có thể thuận lợi thúc đẩy các chính sách cải cách, hoàn thành nghi thức Black King.

Đồng thời, còn có thể chuyển hướng sự chú ý của Giáo hội, khiến họ phân tán sức lực, không còn truy tìm di tích nữa.

Nếu Hoàng thất và Phù Thủy Giáo Phái hợp tác, thì Phù Thủy Giáo Phái cũng không cần lo lắng về sự truy sát từ Thiên Sứ của Hoàng thất.

Hoàng thất và Giáo hội có một thỏa thuận, đó là Giáo hội không thể thường trú Phi Phàm giả trên Sequence 4 ở Bakerland.

Vì vậy, các Tổng Giám mục của ba Giáo hội lớn ở Bakerland, cũng nhiều nhất là Bán Thần Sequence 4.

Tương tự là Sequence 4, Tuyệt Vọng Phù Thủy của Phù Thủy Giáo Phái, nếu chuẩn bị đầy đủ, sau khi phóng ôn dịch liền trực tiếp bỏ chạy, thì thật sự có khả năng thoát được.

"Nếu thật sự là như vậy, cái Hoàng thất Rhûn này đáng chết thật." George lẩm bẩm trong lòng.

Buôn bán dân số, xây dựng lăng tẩm, thăng cấp Black King để thoát khỏi sự kiểm soát của Giáo hội, những điều này hắn có thể lý giải.

Sau đó thả những nô lệ đó, cho họ thân phận thường dân, đó cũng không quá đáng.

Nếu là hắn, hắn cũng sẽ có lựa chọn tương tự, nhiều nhất là không quản lý tốt cấp dưới.

Nhưng hợp tác với Phù Thủy Giáo Phái để phóng trận ôn dịch này, nếu không có ai ngăn cản, ước tính có thể giết chết hàng trăm nghìn người thường, điều này quá vô đạo đức.

Chương 710

"Cũng tốt, vậy thì nhân cơ hội tuyên ngôn một chút về Kẻ Khờ Dại, thiết lập điểm neo cho chính mình từ sớm." Dùng ảo ảnh khống chế Crius tự mình về nhà, George phân ra một phân thân tư tưởng, hóa thân thành hình tượng người qua đường giáp đã từng xuất hiện ở Tingen trước đây.

Mở mười hai đôi cánh Thiên Sứ, một cú vỗ cánh liền bay đến không trung phía Đông Bakerland.

"Lớn!

Lớn!

Lớn!

Lớn!" Phân thân tư tưởng thi triển Đại hóa Ma pháp, thân thể nhanh chóng bành trướng, chớp mắt liền biến thành một Thiên Sứ khổng lồ ngất trời.

"Hút!" Chỉ thấy hắn hít mạnh một hơi, giống như Shenron hút nước, đem toàn bộ màn sương mù đang lan tràn hút ngược vào phổi của mình.

Những ôn dịch chỉ có thể đối phó với người thường này, khi vào cơ thể hắn sẽ tự động bị lọc, căn bản không có tác dụng gì.

"Ta là 'Giáp', Đại Thiên Sứ dưới trướng Kẻ Khờ Dại, tuân mệnh Kẻ Khờ Dại cứu rỗi các ngươi phàm nhân!" Bùa Amplifying truyền âm thanh đi khắp Bakerland, sau đó vỗ cánh, một ma pháp ánh sáng khổng lồ bao trùm tất cả những nơi vừa bị ôn dịch bao phủ.

Những thường dân tầng dưới vì hít phải ôn dịch mà ngã xuống, đã gần kề cái chết, lập tức cảm thấy cơ thể mình như được thanh lọc,

trong chớp mắt đã hồi phục về trạng thái tốt nhất.

Ngay cả những bệnh tật tiềm ẩn do lao lực hằng ngày để lại, cũng tự lành.

Thậm chí có những người bị cụt tay gãy chân, còn mọc lại tay và chân.

"Tin Kẻ Khờ Dại, được vĩnh sinh!" George hô lớn một tiếng, cảm ứng được trên không trung ẩn hiện tiếng sấm sét, lập tức biến mất.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của Nữ Thần Đêm Tối và Chúa Tể Bão Tố.

Phía Nữ Thần Đêm Tối thì không có gì, nếu ra tay đã ra tay rồi, nhưng Chúa Tể Bão Tố phát hiện một Thiên Sứ xa lạ đang truyền giáo, tranh giành tín đồ của mình, chắc chắn sẽ không vui.

Nếu còn ở lại lâu hơn, thứ chào đón hắn sẽ là lôi đình ngập trời.

Bản thể của hắn tự nhiên không sợ những lôi đình đó, nhưng dù sao đây chỉ là một phân thân tư tưởng, nếu bị lôi đình đánh tan, cũng làm tổn hại hình tượng vừa mới thiết lập.

Vì vậy, nhân lúc Chúa Tể Bão Tố vừa mới chú ý đến, còn chưa kịp phản ứng, rút lui trước đã.

Lôi đình nhấp nháy vài lần trong mây, vì không tìm thấy phân thân tư tưởng của George, dần dần tiêu tan.

Lúc này ở khu Đông, hàng vạn thường dân thoát chết, nhìn Thiên Sứ khổng lồ biến mất trên không trung, đều thành kính quỳ xuống đất.

Bất kể trước đây họ tín ngưỡng vị chính thần nào, bây giờ đều đã đổi sang tín ngưỡng Kẻ Khờ Dại đã ban cho họ sự sống mới.

Còn vị Tuyệt Vọng Phù Thủy vừa phóng ôn dịch xong, cải trang thành người thường chuẩn bị đi xe ngựa rời khỏi Bakerland, thì mặt

đầy vẻ ngơ ngác.

"Kẻ Khờ Dại?

Đại Thiên Sứ?" Cô ta đã sống hơn một trăm năm, lần đầu tiên nghe nói đến Thần Linh Kẻ Khờ Dại này.

Còn vị Đại Thiên Sứ gì đó cấp độ gì, vậy mà có thể chữa lành cho nhiều người như vậy, ngay cả những người cụt tay cụt chân cũng được chữa khỏi.

Sequence Tăng Trưởng giả?

Sequence Dược Sư?

Nhưng hai Sequence này liên quan đến Giáo hội Địa Mẫu và Học Phái Hoa Hồng, cũng như đám Vampire cổ xưa, có liên quan gì đến Kẻ Khờ Dại chứ?

Cùng ngơ ngác như vị Tuyệt Vọng Phù Thủy này còn có ba Giáo hội lớn và Hoàng thất.

Họ đều như cây ngơ ngác đầy quả ngơ ngác, dưới gốc cây bạn và tôi, ngồi xếp hàng dưới gốc cây ngơ ngác, mỗi người một quả ngơ ngác.

"Đại Thiên Sứ dưới trướng Kẻ Khờ Dại, quả nhiên Kẻ Khờ Dại là Thần Linh cổ xưa và chính nghĩa, chúng ta Tarot Hội thật là quá đỉnh!" Lúc này, ba người Audrey, Hugh và Fors, những thành viên của Tarot Hội đang ở Bakerland, là số ít những người không quá ngơ ngác.

"Không nên ở lại đây lâu!" Tuyệt Vọng Phù Thủy phản ứng lại, lập tức lái xe ngựa, bắt đầu chạy trốn ra khỏi Bakerland.

Mặc dù ôn dịch không giết chết một ai, nhưng nhiệm vụ của cô ta cũng đã hoàn thành, Hoàng thất vẫn có thể lợi dụng sự kiện sương mù để thúc đẩy chính sách.

Bây giờ mà tái tạo một trận sương mù nữa, đó là tìm chết.

Chưa kể Thiên Sứ vừa biến mất có thể sẽ xuất hiện một phát tát chết cô ta, ba Giáo hội lớn cũng không phải ăn chay, ước tính đã bắt đầu truy tìm cô ta rồi.

Đáng tiếc, cô ta vẫn chậm một bước, xe ngựa vừa khởi động đã buộc phải dừng lại.

Người đến không phải ai khác, mà chính là bản thể George trong trạng thái hài nhi.

Vừa rồi không để phân thân tư tưởng ra tay, chính là để bản thể mình ra tay bây giờ.

Tuyệt Vọng Phù Thủy là cường giả Sequence 4 của Phù Thủy Giáo Phái, bản thể ra tay bắt giữ cô ta là có thể đi tìm Claymore để đổi lấy Potion Sequence 4… "Là ngươi, Đứa Trẻ Thần Thánh George!" Nhìn thấy George đứng trước xe ngựa, sắc mặt Tuyệt Vọng Phù Thủy lập tức ngưng trọng.

Đứa Trẻ Thần Thánh George, cường giả của một Sequence chưa xác định đột nhiên xuất hiện.

Không thuộc về Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối và Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, nhưng lại hiếm khi được hai Giáo hội rất quý mến.

Ngay cả các Tổng Giám mục của hai Giáo hội cũng có thái độ rất thân thiện với hắn.

Gần đây đã giúp Giáo hội đánh bại và bắt giữ Hải Tặc Tướng Quân Qilangos và Ngài A của Hội Cực Quang, thực lực nghi ngờ là Bán Thần Sequence 4.

Đây đều là những thông tin liên quan mà Bí Ẩn Thánh Giả Botez, người mới được Hoàng thất và Hội Cực Quang phái đến, cung cấp.

Họ gọi đứa trẻ mạnh mẽ này là "Đứa Trẻ Thần Thánh George".

"Không ngờ mình cũng có biệt danh rồi." Nghe vị Phù Thủy trước mặt, người toát ra vẻ quyến rũ vô tận, George giơ bàn tay nhỏ bé lên vuốt cằm mình.

"Chẳng trách Roselle biết rõ tình hình của Sequence Phù Thủy, vẫn không nhịn được mà ba lần vào động." "Tôi cảm thấy chúng ta không cần thiết phải chiến đấu, cô xem, cũng không có ai thương vong, còn có không ít người hồi phục sức khỏe, hay là cô cứ để tôi đi đi." Vị Phù Thủy mặc một bộ trường bào trắng tinh, trông có vẻ thần thánh, cố ý cúi phần thân trên, để lộ một mảng da trắng như ngọc bên trong.

Đừng nói đối phương cơ thể là hài nhi, nhưng linh hồn có thể là ký sinh giả, cho dù đối phương thật sự là hài nhi, đối mặt với sự cám dỗ của Phù Thủy, cũng sẽ bị mê hoặc.

Nhưng cô ta cũng không thật sự nghĩ rằng chỉ dựa vào cám dỗ, có thể khiến một cường giả cấp Bán Thần có thể để mình rời đi.

Vì vậy, khi George vô thức hướng về phía ngực cô ta, cô ta liền phát động tấn công.

"Bắt lấy ngươi!" Vô số sợi tơ vô hình bắn ra từ cơ thể cô ta, như nhện săn mồi muốn quấn George thành một cái kén.

"Bệnh tật!" Đồng thời, cô ta bùng nổ toàn diện năng lực bệnh tật của mình.

Chỉ là bây giờ không còn lan rộng ra toàn khu Đông, mà toàn bộ tập trung vào một mình George.

Bệnh tật lan rộng cực hạn chỉ có thể giết chết người thường, nhưng nếu tập trung chỉ nhắm vào một người, ngay cả Bán Thần cũng phải chịu ảnh hưởng cực lớn.

Nhưng như vậy vẫn chưa xong, hai tay cô ta giơ lên, vô số ngọn lửa đen đặc và vô số giáo băng tinh hiện ra, tất cả đều bắn về phía George.

Cô ta phải giải quyết George với tốc độ nhanh nhất, như vậy mới có thể nhanh chóng thoát khỏi Bakerland. 59.

Chương 711

Nếu không bị George giữ chân, sau đó người của Giáo hội kịp đến, thì cô ta chết chắc.

"Mánh lới nhỏ mọn." Đối mặt với công kích bùng nổ cực hạn của Tuyệt Vọng Phù Thủy Sequence 4, George hừ lạnh một tiếng, thân thể khẽ run.

Vô số sợi tơ vô hình có thể cắt thép thành mảnh vụn, đều bị chấn đứt tan biến trong không khí.

Sau đó, hắn hít miệng một cái, toàn bộ ngọn lửa đen đều bị hút vào miệng hắn.

Rồi phun ra, ngọn lửa đen hóa thành một con hỏa long xanh khổng lồ bay ra, phá tan những giáo băng tinh, cắn một ngụm về phía Tuyệt Vọng Phù Thủy.

"Bùm!" Thân thể của Tuyệt Vọng Phù Thủy bị hỏa long xanh cắn trúng, như tấm gương hóa thành từng mảnh vỡ tan biến.

Gần như đồng thời, ở một nơi không xa, bóng dáng Tuyệt Vọng Phù Thủy lại xuất hiện.

Nhưng cô ta không còn thử tấn công nữa, mà nhanh chóng chạy trốn về phía xa.

Chỉ qua một hiệp giao phong, cô ta đã hiểu rằng mình hoàn toàn không phải đối thủ của George.

Công kích toàn lực của cô ta, ở chỗ George không có tác dụng chút nào, còn đối phương tùy tiện phản công, đã khiến cô ta cảm thấy bị đe dọa đến tính mạng.

"Ngươi bỏ chạy sao?" Bóng dáng George trực tiếp hóa thành một

luồng hỏa quang, xuất hiện phía trước Tuyệt Vọng Phù Thủy, lại một lần nữa chặn cô ta lại.

Tuyệt Vọng Phù Thủy thấy vậy, vội vàng lấy ra một chiếc gương, chui đầu vào gương. 60.

Phù Thủy Gương giỏi thao túng gương, có thể dùng gương làm thế thân, cũng có thể thâm nhập vào thế giới trong gương để tránh né nguy hiểm.

"Xin lỗi nhé, tôi cũng khá nghiên cứu về gương!" George nhếch mép, cũng chui đầu vào gương, và nhanh chóng khóa chặt vị trí của Tuyệt Vọng Phù Thủy, lại một lần nữa chặn cô ta lại.

"Ta liều với ngươi!" Nhìn thấy ngay cả khi vào thế giới trong gương cũng không thoát khỏi sự truy sát của George, Tuyệt Vọng Phù Thủy trong lòng có chút tuyệt vọng.

Chỉ nghe cô ta thét lên một tiếng chói tai, toàn bộ mái tóc đen bùng nổ, hóa thành từng con rắn phun chất độc, thân thể bành trướng cao năm sáu mét, lao về phía George.

"Đây là… hình thái Bán Thần thoại." George nghiêng đầu, trong lòng đã có kết luận.

Phi Phàm giả đạt đến Sequence 4 được gọi là Bán Thần, là vì họ đã có thể phô diễn hình thái Thần thoại.

Sequence 4 ở hình thái Thần thoại, thực lực sẽ được nâng cao rất nhiều, ngoại hình cũng không còn là dạng người bình thường.

Một số Phi Phàm giả Sequence thấp nhìn thấy hình thái Thần thoại của Sequence 4, cũng có thể bị ô nhiễm mà mất kiểm soát.

Nhưng trừ một số ít Sequence đặc biệt, Bán Thần bình thường sẽ không phô diễn hình thái Thần thoại ở giai đoạn Sequence 4.

Vì bản thân họ cũng không thể kiểm soát hình thái này, không cẩn thận sẽ vì thế mà mất kiểm soát, hoàn toàn biến thành quái vật.

Tuyệt Vọng Phù Thủy vì muốn chiến thắng George đáng sợ, bây giờ đã phô diễn hình thái Thần thoại không hoàn chỉnh.

Như vậy vừa nâng cao thực lực đáng kể, lại có thể miễn cưỡng duy trì lý trí của mình.

Chỉ cần thời gian không dài, vẫn có thể hồi phục lại.

"Đã đến lúc kết thúc rồi!" Giơ tay phải lên, George đối mặt với Tuyệt Vọng Phù Thủy đang lao tới, từ trên xuống dưới chỉ nhẹ nhàng vỗ một cái.

Áp lực mạnh mẽ tức thì bùng nổ, trực tiếp phá vỡ Thế giới gương, khiến hai người trở về thế giới bình thường.

Đồng thời, một cú vỗ đó cũng vừa vặn vỗ trúng đỉnh đầu của Tuyệt Vọng Phù Thủy.

Vì tốc độ quá nhanh, Tuyệt Vọng Phù Thủy thậm chí còn chưa kịp phản ứng, đừng nói đến việc sử dụng thế thân gương để tránh né.

"Sao… sao… lại… như vậy…" Ánh mắt Tuyệt Vọng Phù Thủy trong trạng thái Bán Thần thoại hoảng loạn, chỉ cảm thấy cơ thể mạnh mẽ của mình trong chốc lát xuất hiện vô số vết nứt, bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ.

Sau đó cô ta trợn mắt, ngã xuống đất.

"Xem các ngươi rốt cuộc có âm mưu gì!" George vung tay rút đặc tính Phi Phàm trong cơ thể Tuyệt Vọng Phù Thủy ra, hắn bắt đầu sưu hồn Tuyệt Vọng Phù Thủy.

Sau một khắc, ký ức trăm năm của Tuyệt Vọng Phù Thủy đã được hắn tiêu hóa toàn bộ.

Tuyệt Vọng Phù Thủy tên là Panacea, giống như những Phù Thủy khác, vốn đều là nam giới, sau này vì Sequence Phù Thủy mà biến thành nữ giới.

Sau đó tốn một trăm năm thời gian, cuối cùng cũng thăng cấp lên Sequence 4.

Lần này phụng mệnh đến Bakerland, một mặt là đại diện Phù Thủy Giáo Phái hợp tác với Hoàng thất, lấy được đặc tính Phi Phàm "Kẻ Chinh Phục" Sequence 1 của Hồng Tế Tư.

Mặt khác cũng là âm thầm bồi dưỡng một vật chứa giáng lâm của Phù Thủy Nguyên Sơ, để Phù Thủy Nguyên Sơ có thể thuận lợi giáng lâm.

Đường tắt Hồng Tế Tư và đường tắt Phù Thủy là những đường tắt lân cận, có thể chuyển đổi cho nhau.

Đường tắt Phù Thủy tượng trưng cho Cực Âm cực hạn của Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy, khi Sequence 7 sẽ từ đàn ông biến thành phụ nữ.

Còn đường tắt Hồng Tế Tư tượng trưng cho Cực Dương cực hạn của Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy, khi Sequence 4 sẽ từ phụ nữ biến thành đàn ông.

Phù Thủy Nguyên Sơ là Chân Thần của đường tắt Phù Thủy, có thể trở nên mạnh mẽ hơn bằng cách hấp thụ Uniqueness và đặc tính Phi Phàm của Hồng Tế Tư.

Những Phù Thủy muốn biến trở lại thành đàn ông, cũng có thể thông qua đặc tính Phi Phàm của Hồng Tế Tư để chuyển đổi.

Vì vậy Phù Thủy Giáo Phái vô cùng coi trọng đặc tính Phi Phàm của đường tắt Hồng Tế Tư… "Thật sự đã hợp tác với Hoàng thất." Sau khi đọc xong ký ức của Tuyệt Vọng Phù Thủy, George lắc đầu.

Suy đoán trước đây của hắn cơ bản không có vấn đề gì, Hoàng thất quả thật đã hợp tác với Phù Thủy Giáo Phái.

Mục đích của việc tạo ra trận sương mù này là để hoàn thành nghi thức và che đậy sự thật về buôn bán dân số, cũng như làm xao nhãng tầm nhìn của Giáo hội.

Hơn nữa, không chỉ hợp tác với Phù Thủy Giáo Phái, mà còn hợp tác với Hội Cực Quang.

Sau đó Hội Cực Quang sẵn lòng gánh vác mọi tội lỗi của sự kiện sương mù ở Bakerland, để Hoàng thất và Phù Thủy Giáo Phái thu hút sự giận dữ của Giáo hội, dù sao bọn họ cũng không sợ Giáo hội truy sát.

Họ vẫn luôn là kẻ thù số một của Giáo hội.

Nhưng điều kiện là Hoàng thất phải giúp họ hoàn thành việc giáng lâm của Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Vật chứa của Đấng Sáng Tạo Chân Thật họ đã chọn xong rồi, lại là một người quen của George.

Chính là tên lừa đảo Lanevus, kẻ đã lừa tiền cha mẹ hắn, còn bị Ince Zangwill dụ dỗ khiến chị họ hắn mang thai, trở thành vật chứa giáng lâm của Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Giờ đây hắn ta tự làm tự chịu, bị Phi Phàm giả của Hội Cực Quang cưỡng chế giam giữ ở khu bến cảng, chờ đợi được Đấng Sáng Tạo Chân Thật sủng ái.

"Đem giao cho Giáo hội, lần này không chỉ có Potion Sequence 4, mà còn có cả manh mối Potion tiếp theo." Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối tuy không có công thức Potion tiếp theo của đường tắt Tiên Tri, nhưng họ lại có manh mối liên quan.

Chỉ là manh mối này tự nhiên cũng cần George dùng thứ có giá trị

hơn để đổi lấy.

Hoàng thất và Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn, Phù Thủy Giáo Phái, Hội Cực Quang hợp tác, phù trì George III xây dựng lăng tẩm, chuẩn bị thăng cấp Black King.

Còn muốn Đấng Sáng Tạo Chân Thật và Phù Thủy Nguyên Sơ giáng lâm.

Chương 712

Những thông tin này tuyệt đối đủ để đổi lấy công thức Potion tiếp theo và manh mối dược liệu, dù sao cũng chỉ là manh mối, không phải trực tiếp đổi Potion và công thức Potion.

Còn việc Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối sẽ xử lý thế nào sau này, đó là chuyện của Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối.

Nếu họ không xử lý được, thì cũng không sao, vừa hay hắn có thể lợi dụng Roselle để chơi khăm Hoàng thất, chơi khăm George III một vố thật đau.

Nghi thức thăng cấp Ma Thuật Sư Sequence 4 là dưới mắt của vô số khán giả, mưu sát một cường giả cấp Bán Thần.

Vậy thì hắn mưu sát một cường giả Sequence 1, đương nhiên cũng có thể, hơn nữa hiệu quả còn tốt hơn.

"Hay là, thay thế cả Hoàng thất đi." George vuốt cằm, trong lòng đã có một vài kế hoạch.

Dẫn theo Quý cô Tuyệt Vọng đã bị khống chế, George hóa thành hỏa quang, trực tiếp đến Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối, tìm thấy Claymore.

Lúc này Claymore đang dẫn theo một nhóm Găng Tay Đỏ chuẩn bị đến khu Đông điều tra, thấy George đột nhiên xuất hiện liền nói: "George, đi cùng chúng tôi đến khu Đông một chuyến, có việc cần cậu giúp!" Sự kiện sương mù xảy ra quá nhanh, họ vừa mới phản ứng lại, không kịp điều động đủ nhân lực, George đến đúng lúc.

"Không cần, người tôi đã bắt được rồi." George ném Tuyệt Vọng Phù Thủy đang hôn mê biến thành người thường xuống đất.

“Panacea Sequence 4 của Phù Thủy Giáo Phái, biệt danh Chim Họa Mi Tuyệt Vọng, Quý Cô Tuyệt Vọng, chính là cô ta vừa phóng sương mù âm mưu giết chết tất cả mọi người ở khu Đông.” “Chim Họa Mi Tuyệt Vọng của Phù Thủy Giáo Phái!” Claymore và những Găng Tay Đỏ dưới trướng ông ta, nghe George nói, nhìn Quý Cô Tuyệt Vọng đang hôn mê, đều trợn tròn mắt.

Họ vừa mới phản ứng lại chuẩn bị xuất phát, George đã bắt được người và mang về rồi.

Mặc dù biết năng lực Hỏa Diễm Nhảy Vọt được cải tiến của George, có thể tùy ý xuyên toa ở Bakerland, đến khu Đông ngay lập tức.

Nhưng Bán Thần Sequence 4 của đường tắt Phù Thủy không dễ đối phó như vậy.

Đặc biệt là Chim Họa Mi Tuyệt Vọng này, là đối thủ cũ của họ rồi.

Mà từ khi sương mù dâng lên đến bây giờ, dường như còn chưa đến năm phút.

Cũng có nghĩa là, George tìm thấy Phù Thủy, sau đó xảy ra chiến đấu, hầu như không tốn chút sức lực nào, đã bắt sống được cô ta.

“Tôi sẽ lập tức xin Potion Sequence 4 cho cậu!” Claymore rất hiểu George, rất trực tiếp nói ra phần thưởng cho việc George bắt giữ Tuyệt Vọng Phù Thủy.

George nghe vậy lại mỉm cười: “Không vội, tôi có thông tin quan trọng hơn muốn nói cho ông.” “Được, chúng ta vào trong nói chuyện!” Claymore gật đầu, phân phó đội trưởng Găng Tay Đỏ dẫn đội viên đi khu Đông tiến hành điều tra thường lệ, đồng thời thông báo cho các Giáo hội khác rằng hung thủ đã bị bắt giữ.

Mười phút sau, Claymore sắc mặt ngưng trọng nói với George: "Những điều cậu nói này nếu là thật, thì đủ để đổi lấy Potion tiếp theo của đường tắt Tiên Tri và manh mối công thức Potion.

Tôi sẽ báo cáo trung thực những điều này cho Tổng Giám mục." "Vậy thì tốt rồi, không có việc gì tôi đi trước, Potion và manh mối liên quan, tối đến lấy." George cũng không phí lời, hóa thành hỏa quang trực tiếp về nhà.

Về nhà xong, hắn lợi dụng Hỏa Châu đã để lại cho Bernadette để truyền âm: "Đến Bakerland một chuyến, tôi đã tìm được vị trí hòn đảo không tên rồi, gặp nhau ở chỗ cũ." Vì đã chuyển hóa ma pháp tìm người, vậy thì không nên chậm trễ, nhanh chóng đi cứu Roselle về.

Vạn nhất chậm trễ vài ngày, Roselle không chống đỡ được sự ô nhiễm của Mẫu Thần Đọa Lạc, hoàn toàn biến thành Golem của Mẫu Thần Đọa Lạc, thì sẽ muộn mất.

Mặc dù khả năng đó rất nhỏ, nhưng cũng không cần thiết phải mạo hiểm đúng không?

Dù sao bây giờ hắn cũng không có việc gì, với tốc độ của hắn, trước buổi tối chắc chắn có thể xử lý xong.

Trên cầu Bakerland, một bóng người từ Thế giới Linh giới xuyên toa đến, chính là Bernadette, con gái của Roselle.

"Ngươi đã tìm được nơi lăng tẩm của phụ thân sao?" Biểu cảm của cô có chút kích động.

Kể từ khi có hy vọng cứu được phụ thân, khoảng thời gian này cô cơ bản đều ở Vương quốc Intis tìm kiếm manh mối về hòn đảo không tên đó.

Mặc dù cô đã có chút manh mối, nhưng để hoàn toàn có được tọa độ hòn đảo không tên, ước tính ít nhất cũng phải mất vài tháng.

“Tìm được rồi, hơn nữa tôi có thể xác định Roselle thật sự vẫn chưa chết.” George gật đầu, nếu Roselle đã chết hoàn toàn, thì ma pháp tìm người của hắn sẽ không có kết quả.

Bernadette nghe vậy hai mắt lập tức đỏ hoe.

“Vậy chúng ta bây giờ xuất phát, trước tiên đến Vương quốc Intis, rồi đi thuyền đến hòn đảo.” Cô không phải là Du Khách của đường tắt Cánh Cổng, không thể tự do xuyên toa trong Thế giới Linh giới, xuất hiện ở bất kỳ đâu trên thế giới. 61.

Có thể từ Vương quốc Intis đến Bakerland ngay lập tức, là vì dựa vào kiến thức huyền bí mạnh mẽ, đã để lại tọa độ ở đây từ trước, mới có thể thông qua Thế giới Linh giới nhanh chóng tức tốc đến.

Cô chưa từng đến hòn đảo không tên, tự nhiên cũng không thể lại mượn Thế giới Linh giới để xuyên toa đến đó, phải ngoan ngoãn đi thuyền.

“Không cần phiền phức như vậy, tôi đưa cô đi thẳng đến đó.” George xua tay, hắn có thể trực tiếp đưa Bernadette bay đến đó.

Ma pháp Phi Hành hắn đã chuyển hóa từ trước khi nghiên cứu đặc tính Phi Phàm của Phong Quyển Giả.

Với tốc độ bay hiện tại của hắn, bay hết tốc độ, vài giây là có thể đạt được.

“À đúng rồi, trước đó, đưa thêm một người nữa, hắn và phụ thân cô cũng có chút giao tình.” George bóng người lóe lên, xuất hiện bên cạnh Klein ở Tingen.

Hắn là một người đồng hương giả mạo, Klein mới là đồng hương thật của Roselle, hai người trên Primordial Seal cũng coi như huynh đệ cùng chung giường rồi… “Sequence 7, trẻ như vậy làm sao có giao tình với phụ thân ta?” Bernadette thấy George dẫn theo Klein, người

chỉ có Sequence 7 xuất hiện, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

George có giao tình với phụ thân cô thì cô tin, thực lực mạnh mẽ, các loại năng lực thần bí khó lường, còn có thể đọc hiểu nhật ký của phụ thân mình.

Đối phương có lẽ là cùng thời với phụ thân mình, thậm chí là tồn tại cổ xưa hơn.

Nhưng người trẻ tuổi trước mắt này, mới chỉ Sequence 7, căn bản không thể có giao tình gì với phụ thân mình.

Chẳng lẽ là hậu duệ của một người bạn nào đó mà phụ thân cô quen biết?

"Bernadette Gustas." Mặc dù không tin lắm, nhưng bây giờ cũng không phải lúc để bận tâm chuyện này, cô vẫn chủ động chào hỏi.

"Klein Moretti." Klein cũng lễ phép đáp lại một câu, trong lòng thầm cảm thán con gái của Roselle thật mạnh mẽ, cũng thật xinh đẹp.

"Thật ra mà nói, Bernadette còn phải gọi Klein một tiếng chú Chu." George thấy hai người chào hỏi, thầm cười một tiếng.

"Chúng ta đi thôi!" Vung tay một cái, dùng ma pháp bao bọc Bernadette và Klein, ba người hóa thành một luồng sao băng rời khỏi Bakerland, bay về phía đại dương.

Rất nhanh, một hòn đảo thần bí bị bao phủ bởi những cây cổ thụ xanh đậm, liền xuất hiện trước mặt họ.

"Nguy hiểm!

Nguy hiểm!

Nguy hiểm!" Ngay khi nhìn thấy hòn đảo thần bí lần đầu tiên, trực giác linh tính của Klein đã không ngừng cảnh báo hắn.

Nếu hắn tự mình đặt chân lên hòn đảo này, thì chắc chắn sẽ chết.

Còn Bernadette cũng dùng năng lực của mình quan sát hòn đảo một chút, sau đó sắc mặt dần trở nên ngưng trọng.

Nhưng sau một khắc, sự ngưng trọng lại chuyển thành nụ cười.

Ngay cả với tư cách là tồn tại Sequence 3, cô cũng không nhìn thấu hòn đảo này, điều đó chứng tỏ bên trong ẩn chứa nguy cơ khủng khiếp vượt xa Sequence 3.

Đồng thời cũng có thể gián tiếp chứng minh, hòn đảo này rất có khả năng chính là nơi lăng tẩm cuối cùng của phụ thân cô.

"Quả nhiên có sức mạnh của Mẫu Thần Đọa Lạc." George thần thức bao phủ toàn bộ hòn đảo, lập tức cảm nhận được sức mạnh của vị Mẫu Thần Đọa Lạc mà hắn vừa giao thủ.

Chương 713

Đồng thời hắn cũng cảm nhận được một linh hồn mạnh mẽ bị giam cầm ở trung tâm hòn đảo.

"Hòn đảo này có thể tồn tại sức mạnh cấp Chân Thần, chúng ta vẫn nên từ từ thăm dò từ ngoại vi hòn đảo tiến vào thì tốt hơn." Bernadette thấy George đưa họ bay thẳng đến trung tâm hòn đảo, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Hòn đảo này là lăng tẩm cuối cùng của phụ thân cô sau khi thành Thần, bên trong có sức mạnh cấp Chân Thần của Black King.

Nếu như suy đoán trước đó, phụ thân cô vì bị ngoại thần ô nhiễm mà không thể phục sinh, điều đó chứng tỏ bên trong còn có sức mạnh của ngoại thần đáng sợ hơn.

George thần bí và mạnh mẽ phi thường, nhưng dù mạnh mẽ đến đâu, nhiều nhất cũng chỉ là cấp Thiên Sứ, không thể đối đầu cứng rắn với Chân Thần.

Cô đã mang theo mấy Vật Phong Ấn mạnh mẽ cấp Linh mà phụ thân cô để lại, phối hợp với thực lực của bản thân và George.

Chỉ cần cẩn thận, độ nguy hiểm sẽ giảm đi rất nhiều.

"Cái gì, sức mạnh cấp Chân Thần!" Klein nghe vậy lập tức biến sắc, George nói hắn đến đây tìm đồng hương Roselle, nhưng không nói phải đối mặt với sức mạnh cấp Chân Thần.

Chẳng trách còn chưa vào đảo, trực giác linh tính đã điên cuồng cảnh báo.

"Có chịu nổi không?" Hắn quay đầu nhìn George, trong lòng có chút thấp thỏm.

Đó là sức mạnh cấp Chân Thần, George cho dù luyện hóa Primordial Seal, có thần lực trời sinh, dường như cũng rất khó khăn à.

George liếc Klein một cái trấn an, sau đó nói với Bernadette: "Tôi đã dò tìm được linh hồn của Roselle, bị giam cầm ở trung tâm hòn đảo, còn nguy hiểm của hòn đảo này, chủ yếu đến từ Mẫu Thần Đọa Lạc.

Tôi trước đây đã giao thủ với cô ta, bản thể cô ta ở Hồng Nguyệt, cách một bình chướng không phải là đối thủ của tôi." "Lại còn từng giao thủ với ngoại thần, dường như còn chiếm thượng phong, lẽ nào hắn đã là cấp Chân Thần!" Đồng tử Bernadette co lại, sau một thoáng do dự, vẫn chọn tin tưởng George.

Tuy nhiên cô vẫn căng thẳng thần kinh, định bụng hễ có gì không ổn, sẽ lập tức sử dụng Vật Phong Ấn mà phụ thân cô để lại để giúp đỡ.

"Đi thôi!" George vung tay, ba người trực tiếp hạ xuống trung tâm hòn đảo, lối vào lăng tẩm của Roselle.

Ngay khi họ sắp chạm đất, những cây cổ thụ gần đó dường như sống lại ngay lập tức, chúng trỗi dậy hóa thành những thụ nhân khát máu, lao về phía ba người George.

Đồng thời, các loại sinh vật siêu phàm trên đảo cũng như phát điên, cùng với những thụ nhân đó lao đến.

Điều này vẫn chưa là gì.

Mặt trăng trên trời đột nhiên sáng lên giữa ban ngày, một luồng sức mạnh quy tắc đặc biệt ngay lập tức bao trùm hòn đảo, tập trung vào ba người Bernadette, George và Klein.

Dưới tác dụng của luồng sức mạnh quy tắc này, trong bụng ba người đột nhiên vang lên tiếng đập của ba trái tim, bụng cũng bắt đầu

phình to với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Từ to bằng hạt gạo đến bằng quả nho khô đến bằng quả táo tàu, nếu không giới hạn, có thể chưa đến nửa giờ, ba người sẽ sinh ra ba đứa con.

Ngay cả khi hai trong số họ căn bản không phải là phụ nữ.

"Đây chính là sức mạnh bản chất nhất của Mẫu Thần Đọa Lạc sao?" George thấy vậy hừ lạnh một tiếng, bào thai vừa to bằng quả táo tàu nhanh chóng thoái hóa, trong chớp mắt đã biến mất.

Cơ thể hắn đáng sợ đến mức nào, ngay cả Chân Thần cũng không thể bù đắp, làm sao có thể dễ dàng bị Mẫu Thần Đọa Lạc cách một bình chướng của Địa Cầu ảnh hưởng.

Hơn nữa, với tư cách là cường giả đỉnh phong của đơn thể vũ trụ sáng tạo vũ trụ, các quy tắc như sáng tạo sinh mệnh và luân hồi tử vong, bản thân hắn cũng rất giỏi.

Đưa tay vỗ nhẹ lên vai Klein bên cạnh, sức mạnh của Mẫu Thần Đọa Lạc trong cơ thể Klein cũng bị hắn trong chớp mắt loại bỏ sạch sẽ.

Đợi hắn chuẩn bị giúp Bernadette xua đuổi sức mạnh của Mẫu Thần Đọa Lạc, thì phát hiện cô ấy đã tự mình giải cứu.

"Không hổ là người sáng lập và thủ lĩnh của Tờ Mờ Sáng, quả nhiên có chút bản lĩnh." Bernadette tuy là Sequence 3, nhưng được sự gia trì của Vật Phong Ấn mà phụ thân để lại, ngay cả Sequence 1 cũng có thể chiến đấu trong thời gian ngắn.

Vừa rồi khi phát hiện cơ thể không ổn, cô liền lập tức lấy ra Vật Phong Ấn "Dải Băng Của Triết Gia" mà phụ thân để lại, đeo lên đầu.

Vật Phong Ấn này có thể khiến cơ thể cô hư hóa, phân giải thành từng luồng tri thức phức tạp, biến thành một sinh vật dòng thông tin

thuần túy.

Như vậy, sức mạnh của Mẫu Thần Đọa Lạc thôi hóa hài nhi tự nhiên cũng không tồn tại.

Tuy nhiên sau khi giải quyết sự xâm thực của sức mạnh Mẫu Thần Đọa Lạc, sắc mặt Bernadette lại không hề khá lên, vì bên ngoài còn có những thụ nhân và vô số sinh vật siêu phàm cần giải quyết.

Hơn nữa, cô lại cảm thấy sức mạnh đáng sợ hơn đang xâm thực cơ thể mình, đó là một loại sức mạnh hoạt hóa.

Dường như muốn làm cho mỗi bộ phận trên cơ thể cô đều sinh ra tư tưởng của riêng mình, từ đó thoát ly sự khống chế của cô.

Và đúng lúc này, cô nghe thấy tiếng George ngâm xướng.

"Siêu Ma Pháp Tiên Pháp!" Chỉ thấy từng trận pháp ma pháp khổng lồ xuất hiện trên không trung hòn đảo, sau đó ánh sáng trắng chói lọi bao phủ toàn bộ hòn đảo.

Chờ ánh sáng trắng tan đi, những thụ nhân đen, sinh vật siêu phàm, cũng như sức mạnh của Mẫu Thần Đọa Lạc, đã hoàn toàn biến mất… Siêu ma pháp mà George phát động bằng sinh mệnh lực của bản thân, uy lực tuyệt đối là cấp Chân Thần.

Sức mạnh Black King còn sót lại của Roselle, vì không có Uniqueness và đặc tính Phi Phàm, đã không đạt đến cấp Chân Thần.

Uniqueness và đặc tính Phi Phàm của hắn, bây giờ chắc hẳn đang nằm trong tay Hoàng thất Rhûn.

Còn Mẫu Thần Đọa Lạc tuy mạnh, nhưng cách một bình phong của Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy, cũng không thể xuyên thấu quá nhiều sức mạnh.

Huống hồ bây giờ còn là ban ngày, không phải trăng tròn và hồng

nguyệt.

Vì vậy Tiên Pháp của George vừa ra, chỉ cần là tất cả những tồn tại bị hắn mặc định là kẻ địch, toàn bộ đều sẽ bị phán xét và hủy diệt một cách tàn nhẫn.

"Sequence 0, tên này tuyệt đối là Chân Thần cấp Sequence 0!" Ánh mắt Bernadette nhìn George, tràn đầy sự kinh hãi.

Với tư cách là con gái của Roselle, cựu Công chúa Intis, người sáng lập và thủ lĩnh của Tờ Mờ Sáng, một trong "Bốn Vị Vương Giả" trên biển "Nữ Hoàng Thần Bí".

Cô đã từng chứng kiến sức mạnh của Sequence 1, thậm chí mượn sự bùng nổ toàn lực của vài Vật Phong Ấn, cũng có thể tạm thời phát huy sức mạnh của Sequence 1.

Mà một đòn vừa rồi của George, tuyệt đối đã vượt qua cực hạn của Sequence 1.

Quan trọng là, sau khi tung đòn này, George trông không có vẻ gì là vất vả, tỏ ra rất nhẹ nhõm.

Cộng thêm những lời George đã nói trước đó.

Vì vậy cô đã hoàn toàn có thể xác định, George tuyệt đối là một tồn tại cấp Chân Thần Sequence 0.

"Đồng hương, cậu cũng quá dữ dằn rồi!" Klein cũng bị giật mình, hắn biết George lợi hại, nhưng không ngờ George lại lợi hại đến mức độ này.

Nhưng điều này đối với hắn tự nhiên là một chuyện tốt.

George càng mạnh, thì khả năng cứu được Roselle càng lớn, chuyến đi này cũng càng an toàn.

Đợi cứu được Roselle, hắn coi như có hai vị đồng hương cấp

Chân Thần che chở, vậy tương lai chẳng phải là nằm yên thắng sao?

"Xong rồi!" George vẫy tay, dẫn Bernadette và Klein đi vào cánh cổng lăng tẩm của Roselle.

Bên trong lăng tẩm trống rỗng, chỉ có những bức tường đen thẫm và một bục cao ở trung tâm, trên bục cao đặt một ngai vàng dành cho người khổng lồ.

Trên ngai vàng không có bóng dáng nào, dường như đang chờ đợi vị Hoàng đế của nó trở về.

"Mắt Thăm Dò!" Bernadette đưa tay vuốt lên trán, trên trán cô liền xuất hiện thêm một con mắt.

Chương 714

Và điều này cũng kích hoạt sự thay đổi trong lăng tẩm, một bóng ma khổng lồ hiện ra trước mặt ba người, phát ra tiếng kêu gào đau khổ: "Ta bị ô nhiễm, rời đi, rời khỏi đây!" Đó không phải ai khác, chính là linh hồn của Roselle đã chết.

Khi George thanh trừ sức mạnh của Mẫu Thần Đọa Lạc bên ngoài lăng tẩm, sự ô nhiễm của hắn cũng được giảm nhẹ, khôi phục một chút lý trí.

Nhưng hắn biết rõ sự đáng sợ của Mẫu Thần Đọa Lạc, biết rằng không lâu nữa lý trí của mình sẽ bị Mẫu Thần Đọa Lạc phân giải, lại một lần nữa rơi vào trạng thái giằng co.

Đến lúc đó chắc chắn sẽ bị Mẫu Thần Đọa Lạc khống chế tấn công ba người.

Hắn đã nhận ra người sử dụng Mắt Thăm Dò là con gái trưởng yêu quý của mình, Bernadette, hắn không muốn làm tổn thương con gái mình.

"Phụ thân!" Trong mắt Bernadette lộ ra sự bi thương khó nén.

Lúc này linh hồn của Roselle bắt đầu xuất hiện những vết nứt, dường như có ánh trăng muốn chen ra từ những vết nứt.

Còn Roselle thì cố gắng dùng bóng ma vá lại những vết nứt đó, che chắn sự xâm nhập của ánh trăng.

Nhưng dù hắn có vá lại thế nào, vẫn có nhiều vết nứt hơn xuất hiện.

"Lão Hoàng đừng hoảng, để ta giúp ngươi một tay!" George giơ tay, một trận pháp ma pháp xuất hiện trên đỉnh đầu Roselle, Tiên Pháp

lại một lần nữa phát động.

"Ta sẽ không tha cho ngươi!" Sức mạnh ánh sáng chói lọi bao phủ bóng ma của Roselle, mạnh mẽ nhổ bật ánh trăng đỏ máu ra, cuối cùng chỉ còn lại một tiếng thét giận dữ vang vọng trong lăng tẩm.

Không còn sự ô nhiễm của Mẫu Thần Đọa Lạc, lý trí của Roselle hoàn toàn trở lại, hóa thành hình dáng vị Đại Đế uy vũ trên Tấm Phiến Phỉ Báng.

Hắn mở đôi mắt nhìn về phía George và Klein: "Thiên Vương Cái Địa Hổ!" "Bảo Tháp Trấn Hà Yêu." "Tiểu kê đôn ma cô." George và Klein nhìn nhau cười, có chút bất đắc dĩ đưa ra đáp án của riêng mình.

Roselle trong chớp mắt hiểu ra, biết mình đoán đúng rồi.

Vì câu nói vừa rồi của George, không phải tiếng Rhûn, tiếng Dutan, tiếng Cao Nguyên, cũng không phải tiếng Fusak cổ, tiếng Hermes cổ, tiếng Khổng Lồ, tiếng Cự Long và tiếng Elf.

Mà là tiếng Phổ Thông, gọi cũng là lão Hoàng, không phải Roselle.

Vì vậy hắn ngay lập tức nghĩ đến hai người đi cùng con gái mình, rất có thể đều là đồng hương của mình.

Bây giờ thử thăm dò một chút, quả nhiên không sai.

"Lời cảm ơn để lát nữa nói, ngươi nói chuyện với con gái ngươi trước đi, chúng ta đợi ở ngoài." George ra hiệu cho Roselle, sau đó dẫn Klein trước tiên rút lui khỏi lăng tẩm, nhường thời gian cho hai cha con này.

"Đa tạ!" Roselle mặt đầy cảm kích gật đầu, ôm lấy con gái đã không kìm được nước mắt.

"Không ngờ công chúa nhỏ của ta thật sự đã trở thành nhân vật lớn trong thế giới thần bí, đã có thể đến cứu rỗi người cha già đáng

thương của nàng…" Bên ngoài lăng tẩm, Klein có chút tò mò hỏi: "Cậu có nói hết nội dung nhật ký của lão Hoàng cho Bernadette không?" Nhật ký của Roselle thật sự có thể coi là "nhật" ký, nếu nội dung bên trong bị con gái hắn xem, thì thật sự rất xấu hổ.

"Không có, chỉ là trước đây để cô ấy tin tưởng, đã đọc một phần nhỏ." George không kìm được nhếch mép: "Nhưng trong đó có một đoạn nhỏ là về phù thủy." "Vậy thì…" Klein quay đầu nhìn về phía lăng tẩm, trên mặt lộ ra vẻ đồng cảm, miệng lẩm bẩm: "Có người đã chết, nhưng vẫn sống, còn có người tuy còn sống, nhưng hắn đã chết." "Không có cách nào, không như vậy, Bernadette chắc chắn sẽ bắt tôi dịch toàn bộ nội dung nhật ký ra.

Đến lúc đó ngay cả chuyện cô ấy đến từ thời kỳ trước kỷ nguyên đầu tiên cũng sẽ bị bại lộ." George xòe tay, thực ra đây chỉ là cái cớ của hắn, lúc đó chủ yếu vẫn là ác thú vị.

Klein nghe vậy không bình luận, thông minh như hắn dĩ nhiên đã nhìn thấu cái cớ của George.

Hai cha con lâu ngày không gặp này, đã trò chuyện suốt hơn một giờ, mới dần dần bình tâm lại, bước ra khỏi lăng tẩm.

Chỉ có điều khi sắp bước ra đến cửa lớn, Bernadette đột nhiên quay đầu nhìn về phía phụ thân mình: "Phụ vương, lần này người phục sinh trở lại, có thể tìm cô gái khác làm Hoàng hậu, nhưng không thể tìm phù thủy nữa!" "Phù… phù… phù…" Cơ thể Roselle lập tức cứng đơ, dừng lại một lúc lâu, mới ho khan một tiếng miễn cưỡng giả vờ nghiêm túc nói: "Đừng nói lung tung, trong lòng phụ thân chỉ có mẫu thân con, làm sao có thể tìm Hoàng hậu khác.

Phụ thân lúc đó bị ô nhiễm, thần chí không rõ, khi viết nhật ký cũng viết lung tung, rất nhiều điều không phải sự thật." "Ồ…" Bernadette cố ý kéo dài giọng, không đợi phụ thân giải thích thêm, liền

bước những bước chân nhẹ nhàng đi ra khỏi lăng tẩm.

Vị nhân vật lớn trong giới thần bí này, trước mặt phụ thân mình, dường như lại biến trở về cô gái năm nào.

"Đến đây, ăn hạt dưa." Khẽ động tai, nghe rõ mồn một cuộc đối thoại trong lăng tẩm, George trong lòng thầm cười, biến ra một nắm hạt dưa đưa cho Klein… "Hai người biết sự thật về xuyên việt sao?" Trên bãi cỏ ngoài lăng tẩm, Roselle nhìn George và Klein.

Hai người đồng thời gật đầu: "Biết." "Hai người biết đây chính là Địa Cầu, chúng ta không phải xuyên việt, cũng không thể quay về sao?" Roselle lại một lần nữa xác nhận.

George và Klein cũng lại gật đầu.

Còn Bernadette bên kia lại mặt đầy ngơ ngác: "Cái gì xuyên việt?

Cái gì Địa Cầu?

Cái gì không quay về được?" Từ cuộc đối thoại giữa phụ thân và George, cô có thể thấy ba người họ quả thật có một mối quan hệ đặc biệt nào đó.

Chỉ là những thứ ba người họ nói chuyện, với tư cách là Bậc Thầy Huyền Bí cô lại không hiểu.

"Bây giờ cũng không cần giấu cô, thật ra phụ thân ta đến từ trước kỷ nguyên đầu tiên, lúc đó…" Roselle chậm rãi kể lại đại khái tình hình của mình: "Ban đầu ta cứ nghĩ mình xuyên việt đến một thế giới khác, sau này luôn có cơ hội quay về cố hương.

Cho đến khi lên mặt trăng thành công, trên mặt trăng nhìn thấy hình dạng thật sự của hành tinh này, mới xác nhận không hề có chuyện xuyên việt. " Nói đến đây, hắn không kìm được thở dài: "Khi lên mặt trăng, rõ ràng cảm nhận được một loại nguy cơ cực lớn, nhưng lại không hề nghĩ rằng mình sẽ bị ô nhiễm.

May mắn là dưới cái nhìn khác thường của những người xung quanh, ta mới dần dần ý thức được điều này, bắt đầu chuyển sang đường tắt Black King, muốn lợi dụng cách thức Black King sống lại sau khi chết để thoát khỏi ô nhiễm.

Nói cho cùng thì Vĩnh Hằng Liệt Dương và Thần Hơi Nước và Máy Móc cũng coi như bị ta lợi dụng.

Đáng tiếc, thực lực của ngoại thần ô nhiễm ta đã vượt qua cấp Chân Thần đạt đến cấp Cựu Nhật, ngay cả khi ta phục sinh vẫn sẽ bị ô nhiễm lại.

Vì vậy chỉ có thể tạm dừng phục sinh, sống lay lắt ở đây." "Ngoại thần ô nhiễm ngươi tên là Mẫu Thần Đọa Lạc, do Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy phân liệt, sau đó lại sinh ra…" George đơn giản kể lại thông tin về Mẫu Thần Đọa Lạc.

Roselle bừng tỉnh: "Chẳng trách đáng sợ như vậy, xem ra ban đầu khi ta lần đầu tiên phát hiện hòn đảo này, đã bị ô nhiễm rồi.

Vì vậy mới có liên hệ với Ngài Môn, bị hắn dụ dỗ đến mặt trăng.

Nhưng trạng thái của hắn ước tính còn tệ hơn ta bây giờ, cũng là một trong những nạn nhân." "Ngài Môn tôi đã liên hệ, quả thật bị ô nhiễm gần như mất hết lý trí rồi." George gật đầu.

Roselle ít nhất còn có thể duy trì lý trí và chống lại Mẫu Thần Đọa Lạc, còn Ngài Môn cơ bản trừ thỉnh thoảng có thể tỉnh táo một chút, cơ bản đều bị Mẫu Thần Đọa Lạc thao túng.

"Tóm lại, đa tạ các ngươi, cảm ơn các ngươi sẵn lòng đến cứu ta, có yêu cầu gì cứ nói, chỉ cần ta có thể làm được." Roselle lại một lần nữa bày tỏ lòng biết ơn đối với George và Klein.

Mặc dù là đồng hương, nhưng cũng không hề quen biết, có thể trong tình hình nguy hiểm lớn như vậy của Mẫu Thần Đọa Lạc mà

đến cứu hắn, hắn vẫn rất cảm kích.

“Không cần cảm ơn tôi, chủ yếu vẫn là George, tôi chỉ đến đánh lẻ thôi.” Klein nhún vai.

George cười nói: “Không sao, đều là đồng hương, hơn nữa Bernadette cũng đã trả thù lao cho tôi rồi.” “Tôi biết, ngọn Đèn Thần tuy không tệ, nhưng vẫn không đủ để ngang giá với rủi ro cứu tôi.” Roselle gật đầu.

Vừa rồi trong lăng tẩm, Bernadette đã kể lại toàn bộ quá trình quen biết với George, vì vậy hắn biết chuyện về Đèn Thần.

Tuy nhiên, so với việc đối mặt với nguy hiểm của Mẫu Thần Đọa Lạc, giá trị của ngọn Đèn Thần không đáng nhắc đến.

“Tôi nghe Bebe nói cậu đang thu thập Tấm Phiến Phỉ Báng, tôi có thể nói cho cậu tất cả kiến thức của 22 đường tắt.

À đúng rồi, cậu là đường tắt nào?” Theo hắn thấy, cũng chỉ có tất cả công thức Potion và kiến thức liên quan của 22 đường tắt, mới có thể miễn cưỡng trả hết món ân tình này.

Có lẽ trong xã hội hiện đại, hắn chỉ là một thanh niên kỹ sư học dốt.

Nhưng kinh nghiệm nhiều năm sau khi tỉnh lại, đã khiến hắn trở thành một người thật sự trưởng thành và có trí tuệ lớn.

Hắn hiểu rằng đồng hương là đồng hương, muốn thật sự liên minh với cường giả cấp Chân Thần như George, thì vẫn cần thiết lập mối quan hệ lợi ích ổn định.

Chương 715

Mặc dù đã giải quyết vấn đề ô nhiễm, nhưng điều này không có nghĩa là hắn có thể thuận lợi trở lại với tư cách Black King.

Năm đó Vĩnh Hằng Liệt Dương và Thần Hơi Nước và Máy Móc, đã liên thủ đánh hắn trong nghi thức thành Thần của hắn, vậy khi cảm ứng được hắn phục sinh, làm sao có thể không đến ngăn cản?

Vì vậy khi hắn thật sự phục sinh trở lại và trở thành Black King, vẫn cần George hộ tống bảo vệ cho hắn.

"Vậy thì trước tiên nói cho tôi tất cả kiến thức của đường tắt Tiên Tri, tôi vừa hay đang chuẩn bị cho việc thăng cấp Sequence 4." George không hề cảm thấy ngạc nhiên về việc Roselle trả thù lao, mà vui vẻ chấp nhận.

Hắn đến cứu Roselle, một phần nguyên nhân chính là vì kiến thức 22 đường tắt mà Roselle nắm giữ.

Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối dù sao cũng chỉ cho manh mối, hắn còn phải dựa vào manh mối mới tìm được công thức Potion và dược liệu tiếp theo.

Bây giờ có thể trực tiếp lấy công thức Potion từ Roselle, sau này chỉ cần tập trung vào việc tìm dược liệu Potion là được.

Hơn nữa bây giờ hắn đã tìm được dược liệu Potion Sequence 2, trong Đèn Thần có đặc tính Phi Phàm Sequence 2 của đường tắt này.

Vì vậy sau này hắn chỉ cần tìm dược liệu Potion Sequence 3, Sequence 1, và Uniqueness Sequence 0.

"Huynh đệ, cậu đừng nói cho tôi biết cậu bây giờ mới là Bậc Thầy Rối Gỗ Sequence 5?" Nghe George nói, Roselle và Bernadette trên mặt

đều lộ ra vẻ kỳ lạ.

Đùa à, Bậc Thầy Rối Gỗ Sequence 5 có thể tung ra công kích cấp độ vừa rồi, có thể đẩy lùi Mẫu Thần Đọa Lạc cấp Cựu Nhật, xua đuổi ô nhiễm sao?

Hai người, một là Bậc Thầy Tiên Tri Sequence 3 của đường tắt Ẩn Giả, một là từng là Cố Vấn Sequence 2 của đường tắt Hoàn Mỹ Giả, Hoàng Đế Kiến Thức Sequence 1 của đường tắt Ẩn Giả và Black King Sequence 0 của đường tắt Black King.

Đều là những người hiểu rõ nhất về kiến thức huyền bí.

Một Phi Phàm giả Sequence 5, cho dù có mang theo Vật Phong Ấn lợi hại đến đâu, cũng không thể chống lại Cựu Nhật, điều đó quá không huyền bí.

Hai cha con cảm thấy George đang đùa với họ.

Còn về Klein, hắn thì không ngạc nhiên, dù sao thì với thực lực của George, hắn đã ngạc nhiên quá nhiều lần rồi.

Nói thật, trong lòng không hoài nghi là không thể.

Những lời George nói trước đây với hắn, so với thực lực và thủ đoạn hắn thể hiện, có rất nhiều lỗ hổng.

Nhưng, hắn không nói ra, vì không cần thiết.

Ai cũng sẽ có một vài bí mật không muốn người khác biết, tò mò quá mạnh mà đi tìm hiểu, không phải là cách làm của người thông minh.

Hắn chỉ cần biết George không có ác ý với hắn, và còn giúp hắn rất nhiều, là đủ rồi.

"Tôi thật sự chỉ có Sequence 5." George giải trừ che giấu khí tức, lộ ra đặc tính Phi Phàm Sequence 5 của mình.

Sau này hắn sẽ thăng cấp Sequence 4, thăng cấp Sequence 3, chuyện này không cần thiết phải giả vờ, cũng không cần thiết phải giấu giếm.

"Chỉ là tôi có một số sức mạnh ngoài đường tắt Sequence bình thường, ông có thể coi đó là ngón tay vàng của tôi." "Ngón tay vàng à, lúc tôi vừa tỉnh lại, ngày nào cũng nghĩ muốn thức tỉnh ngón tay vàng, đáng tiếc lại không có." Roselle nghe vậy rất thông minh không đi sâu tìm hiểu, chỉ lộ ra vẻ ngưỡng mộ… "Cũng không tệ!" Từ Roselle có được tất cả kiến thức huyền bí về đường tắt Tiên Tri, trên mặt George lộ ra vẻ hài lòng.

Tiên Tri đường tắt Sequence 4 Pháp Sư Quỷ, ngoài việc tất cả năng lực của Sequence 5 được tăng cường đáng kể, còn có thể phân hóa ra Trùng Linh.

Hơn nữa Rối Gỗ chỉ cần không chết hết, là có thể mượn Trùng Linh để phục sinh, rất khó giết.

Học giả Cổ Đại Sequence 3, trong tình huống năng lực Sequence 4 được tăng cường đáng kể, có thêm một năng lực là khi suy yếu, có thể mượn sức mạnh từ bản thân mạnh mẽ trong quá khứ.

Cùng với thủ đoạn có thể triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử.

Ý nghĩa là có thể triệu hồi hình ảnh từ khe hở lịch sử, có thể là người, cũng có thể là vật.

Càng hiểu biết chi tiết và chân thực về lịch sử và sự vật tương ứng, xác suất thành công càng lớn, thời gian duy trì càng lâu.

Đối với Học giả Cổ Đại bình thường, họ nhiều nhất có thể triệu hồi ra những cường giả mà thế giới này đã từng rất hiểu và một số Vật Phong Ấn mạnh mẽ.

Còn George thì khác, đối với người, hắn quen biết không chỉ là

những cường giả của thế giới này.

Vishanti, Eternal trong thế giới Marvel, các Đấng Sáng Tạo ở các thế giới phân thân, và cả Tam Tiêu Nương Nương, người gần đây có quan hệ rất tốt.

Đối với vật, không nói gì khác, bảo bối của thế giới Hồng Hoang đến một đợt thì sao?

Nếu cái này triệu hồi thành công, đừng nói những Cựu Nhật bên ngoài, Đấng Sáng Tạo Nguyên Thủy phục sinh cũng có thể bị đánh bại.

Đương nhiên, chênh lệch thực lực càng lớn càng khó triệu hồi thành công, và ngay cả khi triệu hồi ra, cũng không thể phát huy toàn bộ thực lực.

Nhưng dù vậy, cũng đã rất khủng khiếp.

Sau này phân thân của hắn ở thế giới kia bái nhập môn hạ Thông Thiên Giáo Chủ, ngày nào cũng ở bên cạnh Thông Thiên Giáo Chủ.

Biết đâu hắn thật sự có thể triệu hồi một vị Thông Thiên Thánh Nhân có thể bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Sư Giả Kỳ Tích Sequence 2, trên cơ sở nâng cao năng lực Sequence 3, có thêm năng lực ước nguyện, chỉ cần thu thập đủ các loại nguyện vọng, là có thể tích lũy nguyện lực, từ đó tạo ra kỳ tích.

Thậm chí bị đánh chết cũng có thể phục sinh thông qua năng lực kỳ tích.

Người Thấy Thần Bí Sequence 1, có bốn cơ hội phục sinh, có thể sửa đổi và tiếp nối một số quy tắc và khái niệm, một phần quyền hành của tất cả các lĩnh vực ẩn giấu và biến hóa.

Có thể tạo ra hình thái sơ khai Thần Quốc Cảnh giới Thần Bí, mở

ra giống như hình thái sơ khai thế giới nhỏ mà hắn đã tạo ra trước khi chưa thăng cấp đơn thể vũ trụ.

Kẻ Khờ Dại Sequence 0, nắm giữ một phần quyền hành của lịch sử, thời gian, vận mệnh, biến hóa và ẩn giấu, là biểu tượng "sự ngu muội mù quáng" trong lĩnh vực tâm linh.

Giỏi dùng các loại phương thức lừa gạt trí tuệ của vạn vật và các loại quy tắc, phô bày đủ loại thần tích không thể tưởng tượng.

Ứng dụng đơn giản nhất, chính là trực tiếp thông qua việc lừa gạt để giảm chỉ số IQ của kẻ địch.

Thuộc về một trong những Thần Linh cực đoan nhất trong 22 đường tắt Chân Thần, có khả năng dễ dàng hủy diệt một hằng tinh, nhưng lại không có cách nào trực diện đối phó với kẻ địch, lực phòng ngự thấp hơn phần lớn Sequence 0.

Tóm lại, giống như một pháp sư yếu ớt có bùng nổ cao, sát thương cao.

"Roselle, ta có một ý tưởng về việc ngươi phục sinh, không biết ngươi có muốn không." "Ngươi nói." Nghe chuyện Roselle phục sinh, Roselle lập tức nghiêm túc.

George nhanh chóng nói kế hoạch của mình: "Hoàng thất Rhûn và tổ chức mà ngươi từng tham gia hợp tác, chuẩn bị… vì vậy ta nghĩ chúng ta có thể… như vậy thì sẽ…" "Hay lắm, cứ làm như vậy!" Roselle nghe kế hoạch của George, mắt càng ngày càng sáng.

Hắn bây giờ đang ở trạng thái bán phục sinh, một khi tiếp tục phục sinh, sẽ cưỡng chế thu hồi Uniqueness và đặc tính Phi Phàm Black King mà Hoàng thất đang nắm giữ.

Như vậy, động tĩnh chắc chắn không nhỏ, các Thất Thần và một số Tà Thần, cùng một số tồn tại Sequence 1, có thể đều sẽ cảm nhận

được.

Đầu tiên Vĩnh Hằng Liệt Dương và Thần Hơi Nước và Máy Móc sẽ lập tức giáng Thần phạt ngăn cản.

Họ có thể dung thứ Hoàng thất Rhûn xuất hiện một Black King, như vậy vừa có thể tăng cường sinh lực chống lại sự xâm nhập của ngoại thần, lại có thể gây khó dễ cho Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối và Giáo hội Chúa Tể Bão Tố.

Nhưng tuyệt đối không thể dung thứ hắn phục sinh trở lại và trở thành Black King, vì họ chắc chắn sẽ lo lắng hắn báo thù.

Tiếp theo, không dám đảm bảo các Chính Thần còn lại có can thiệp hay không, còn có một số Tà Thần thích gây chuyện.

Cuối cùng Hoàng thất Rhûn làm sao có thể để con vịt đã chín bay đi, chắc chắn sẽ toàn bộ xuất động, có thể còn phải tốn đại giới để Phù Thủy Giáo Phái và Hội Cực Quang cùng giúp ngăn cản hắn trở lại.

Chương 716

Vì vậy ngay cả George thực lực có mạnh đến đâu, đến lúc đó ước tính cũng rất khó đối phó với nhiều kẻ địch như vậy.

Nếu theo kế hoạch của George, hắn bây giờ đừng vội phục sinh.

Có thể đợi đến khi Hoàng thất tiến hành nghi thức thành Thần, phục sinh trở lại trong lăng tẩm mà Hoàng thất Rhûn đã chuẩn bị, trực tiếp đoạt lấy Uniqueness và đặc tính Phi Phàm Black King mà George III đã chuẩn bị.

Như vậy, có thể mê hoặc Thất Thần và những Tà Thần kia, khiến họ tạm thời tưởng rằng George III đang thăng cấp.

Đến khi phản ứng lại, thì đã phục sinh thành công, tự nhiên không sợ nữa.

"Nhưng vẫn phải cẩn thận một chút, bây giờ ta đã thoát khỏi sự ô nhiễm, nếu muốn phục sinh trở lại, họ chắc chắn sẽ có cảm ứng." Trừ khi nắm giữ quyền hành ẩn giấu, có thể tiến hành che đậy, nếu không chuyện liên quan đến thành Thần, rất khó không bị một số cường giả Sequence cao liên quan cảm ứng trước.

Điều này tương tự như cảnh báo trực giác linh tính.

Đặc biệt là Adam, người kế thừa thần tính của Thái Dương Thần cổ xưa, đường tắt Ảo Tưởng Gia.

Phàm có lời, tất bị biết, chỉ cần nhắc đến Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn, nhắc đến tên Adam, cho dù là suy nghĩ trong lòng nhiều, cũng có thể bị hắn cảm tri được.

Chuyện George III thành Thần, vốn dĩ là do Adam thúc đẩy phía sau.

Họ muốn phá hoại, nếu không tiến hành che đậy nhất định, chắc chắn sẽ bị Adam cảm tri trước, từ đó bị ngăn cản.

"Không sao, tôi sẽ trước tiên đưa ông vào Primordial Seal, dùng Primordial Seal để che đậy, đợi đến phút cuối cùng ông hãy ra tay.

Ngay cả khi họ có cảm ứng, thì cũng đã không kịp rồi." George không quan tâm đáp lại.

Thực ra đặt trong thế giới của chính hắn còn có thể cách ly cảnh báo linh tính tốt hơn, nhưng với thực lực Black King từng có của Roselle, rất có thể sẽ phát hiện ra một số manh mối.

Vì vậy vẫn là đặt trong Primordial Seal thích hợp hơn.

Hiệu quả Primordial Seal có thể phát huy trong tay hắn, sẽ không kém vị Thiên Tôn kia là bao.

Sau khi bàn bạc chi tiết xong, George thu Roselle vào Primordial Seal, đưa Klein về Tingen, lấy Đèn Thần từ Bernadette, rồi trở về nhà ở Bakerland.

Về nhà xong, hắn ngay lập tức đi vào hành tinh trong thế giới của chính mình, lấy Đèn Thần ra.

Vật Phong Ấn số 0-05 Đèn Thần Ước Nguyện, tổng thể có màu vàng kim, trông như một chiếc bình nước nhỏ, bề mặt phủ đầy những ký hiệu thần bí phức tạp, miệng bình có một đoạn bấc đèn nhô ra.

Có lẽ là cảm nhận được ác ý của George, trên không trung bấc đèn nhanh chóng tụ lại một bóng người màu vàng nhạt méo mó.

"Ngươi muốn nghiền nát ta?" Bóng người đó cảm nhận một chút năng lượng linh tính phát ra từ George, ngữ khí lộ ra vẻ nghi hoặc: "Mới chỉ là một Sequence 5 nhỏ nhoi, sao lại khiến ta cảm thấy bị đe dọa." Đừng nói là Sequence 5, ngay cả Chân Thần Sequence 0, cũng không thể phá hủy Vật Phong Ấn Đèn Thần này.

Bởi vì chiếc Đèn Thần này là do vị Thiên Tôn xảo quyệt tự mình chế tác ra. .....

"Này nhóc, ta là Đăng thần Vĩnh Hằng, có thể giúp ngươi thực hiện bất cứ nguyện vọng nào, dù là ngươi muốn trở thành True God..." Bóng vàng không nghĩ nhiều, theo thói quen bắt đầu dụ dỗ.

Giết chết chủ sở hữu Thần Đăng thì có lợi gì cho nó?

Thực ra chẳng có lợi ích gì cả, không thể khiến nó mạnh hơn, cũng không thể giúp nó trở về tinh không, thoát khỏi phong ấn của Thần Đăng.

Đơn giản là bị nhốt trong Thần Đăng quá lâu, tâm lý trở nên biến thái, chỉ muốn tìm chút niềm vui.

Khi thấy chủ sở hữu Thần Đăng, dưới sự dụ dỗ của nó, đưa ra nguyện vọng rồi cuối cùng biến thành quái vật méo mó, tâm trạng nó sẽ rất tốt.

"Nếu tôi ước toàn bộ năng lượng tâm linh của ngươi, và cả những đặc tính phi phàm trong Thần Đăng, đều thuộc về tôi, ngươi có thực hiện được không?" George nhìn bóng vàng cười tủm tỉm nói.

Nghe vậy, thân thể bóng vàng lập tức cứng đờ, sau đó đảo mắt đáp: "Nếu ngươi cần, đương nhiên có thể." "Ồ, vậy tôi ước nguyện này, ngươi lập tức thực hiện cho tôi." George trực tiếp ngồi xuống đất nhìn bóng vàng, muốn xem Đăng thần ranh mãnh này sẽ bóp méo nguyện vọng của mình như thế nào.

Bóng vàng nở nụ cười quỷ dị trên mặt: "Chỉ cần hút ngươi vào Thần Đăng, hợp nhất với ta, năng lượng tâm linh của ta chẳng phải là của ngươi sao, đặc tính phi phàm trong Thần Đăng chẳng phải cũng là của ngươi sao?" Nói đoạn, Thần Đăng lập tức bùng nổ kim quang chói lọi bao phủ George, muốn trực tiếp hòa tan thân thể và hấp thụ

linh hồn của hắn.

Tuy nhiên, kim quang chiếu lên George, không thể hòa tan thân thể hắn, cũng không thể lay chuyển linh hồn hắn.

“Sao lại thế này?” Sắc mặt bóng vàng thay đổi.

Ngay cả Sequence 1 cũng không thể chống lại sức mạnh bùng phát của Thần Đăng khi thực hiện nguyện vọng, huống chi đối phương chỉ là Sequence 5.

“Đúng là một tên ranh mãnh, không cần ngươi giúp tôi thực hiện nguyện vọng, tôi tự mình làm được.” George đứng dậy, ma lực khổng lồ trong cơ thể bùng nổ, trực tiếp chấn nát kim quang.

Trong thế giới của mình, hắn không cần che giấu bất cứ điều gì, có thể phát huy toàn bộ sức mạnh.

“Đây...

đây... là sức mạnh khủng khiếp đến mức nào!” Bóng vàng lập tức bị năng lượng bùng phát từ cơ thể George làm cho kinh hãi.

Mặc dù nó không thể nhìn ra năng lượng trong cơ thể George hiện tại thuộc Sequence nào, nhưng mức độ khổng lồ của nó còn đáng sợ hơn cả thời kỳ đỉnh cao của nó.

Nó mơ hồ cảm thấy như lại đối mặt với vị Thiên Tôn năm xưa.

“Ngay cả True God cũng không thể phá hủy Thần Đăng, ngươi mạnh như vậy, chi bằng chúng ta làm một giao dịch, ta có rất nhiều thông tin ngươi cần.” “Không cần, ta có thể trực tiếp lấy từ trong đầu ngươi.” George nhếch môi, vung tay lên, từng sợi pháp tắc thế giới hiện hóa thành xiềng xích xuất hiện trên không trung, trói chặt Thần Đăng, sau đó dùng sức kéo về bốn phương tám hướng.

“Vỡ!” Theo cú nắm đấm của hắn, những xiềng xích pháp tắc thế

giới mạnh mẽ phát lực, Thần Đăng ầm ầm nổ tung, vỡ thành vô số mảnh.

"Ta cuối cùng cũng tự do!" Thần Đăng vỡ nát, bóng vàng bên trong cũng được giải phóng, nhanh chóng muốn chạy trốn ra ngoài hành tinh, nhưng nó vừa bay ra khỏi hành tinh đã đứng sững tại chỗ.

"Vũ trụ này là sao vậy?" Trên bầu trời hành tinh không có rào chắn của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, bên ngoài hành tinh cũng không phải mặt trời hay mặt trăng, không có năng lượng tâm linh, cũng không có Tà Thần sa đọa, Mẫu Thần Ngoại Thần lăm le.

Chỉ có một vùng hư vô, một hư vô không có gì cả.

"Phong ấn!" Lúc này, trong hư không vô tận hiện hóa ra khuôn mặt khổng lồ của George, xiềng xích pháp tắc thế giới lại một lần nữa lao tới.

"A!" Một tiếng kêu thảm thiết, bóng vàng bị xiềng xích khóa chặt, phong ấn mọi năng lực, còn ký ức và năng lượng tâm linh của nó thì bị xiềng xích rút cạn hoàn toàn, truyền vào cơ thể George.

"A!" George cũng phát ra tiếng kêu tương tự, chỉ là không phải tiếng kêu thảm thiết, mà là tiếng sung sướng khi nuốt chửng và hấp thụ lượng lớn năng lượng tâm linh.

Năm tiếng sau, bóng vàng đã hoàn toàn tan biến.

Cũng không hẳn là tan biến hoàn toàn, bản chất linh hồn mạnh mẽ của nó vẫn còn được giữ lại, chỉ là ý thức đã bị xóa bỏ hoàn toàn.

"Tán!" George lại vung tay, bản chất linh hồn mạnh mẽ đó lập tức bị nghiền nát, hóa thành sao băng rơi xuống hành tinh trong thế giới của hắn.

Lập tức, bên trong hành tinh vốn còn khá nguyên thủy, vô số sinh vật trí tuệ bắt đầu ra đời.

“Tà Thần rốt cuộc vẫn là Tà Thần, nếu tâm trí bình thường hơn một chút, nói không chừng đã được giải phong ấn rồi.” Lắc đầu, George rời khỏi thế giới của mình.

Thông qua việc đọc ký ức của Đăng thần, hắn mới biết thân phận của Đăng thần này quả nhiên không hề đơn giản.

Nó vốn là đứa con thứ ba của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, em trai của Mẫu Thần Sa Đọa và Cây Ước Nguyện, nguyên bản của Mây Mù Bất Định và Vĩnh Hằng, hoặc cũng có thể là ba người cậu hoặc ba người anh cũ của Kẻ Dệt Mệnh.

Nó sở hữu Quốc gia Trật Tự Hỗn Loạn nguyên chất mạnh mẽ và ba lộ trình Sequence: Vua Đen, Quan Tòa và Mây Mù Hỗn Loạn (Kiếm Khách).

Chương 717

Khi Đấng Sáng Tạo Tối Cao tỉnh giấc, Quốc gia Trật Tự Hỗn Loạn nguyên chất đã bị cưỡng chế hút vào Trái Đất.

Để lấy lại nguyên chất của mình, nó đã lợi dụng lỗ hổng trong rào chắn để trà trộn thành công vào Trái Đất.

Đáng tiếc là không lấy được nguyên chất, ngược lại còn bị Thiên Tôn lừa sạch, không chỉ mất đi tất cả đặc tính Sequence, ý thức còn bị phong ấn vào Thần Đăng, trở thành một trong những vật phẩm phong ấn của Thiên Tôn.

Theo George, bấy nhiêu năm qua, nếu tên này có chút chân thành, tìm một chủ sở hữu Thần Đăng đáng tin cậy, hỗ trợ người đó dần dần mạnh lên.

Thì nó đã sớm có thể được đưa vào tinh không, thoát khỏi Thần Đăng và trở về tự do rồi.

Cơ bản là mỗi Sequence đến Sequence 1 đều có thể dựa vào thực lực của bản thân để rời khỏi Trái Đất, mạo hiểm trong tinh không.

Đến Sequence 0, thì có thể dùng thần quốc để mang tín đồ của mình đến một hành tinh khác trong vũ trụ để sinh tồn.

Đây cũng là lý do tại sao Alger, sau khi biết chân tướng của tận thế, lại một lòng muốn thăng cấp Sequence 0.

Đương nhiên, thực tế không dễ dàng như vậy, bởi vì bên ngoài Trái Đất còn có những Ngoại Thần kia lăm le.

Nếu từ bỏ Trái Đất, hành tinh có rào chắn của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, thì ra ngoài có lẽ sẽ bị những Ngoại Thần kia vây đánh và chia cắt hết.

Bảy Thần không dẫn tín đồ của mình chạy trốn, mà dùng thần quốc để ổn định rào chắn của Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Chính là vì họ biết rằng một khi cuộc chiến Tận Thế không thể thắng, họ căn bản không thể chạy thoát, chắc chắn sẽ bị các Ngoại Thần ăn sạch.

"Hiện tại, năng lượng tâm linh của tôi, cũng đã không kém gì True God rồi!" Trở về nhà mình, George cảm nhận năng lượng tâm linh trong cơ thể, trên mặt nở nụ cười hài lòng.

Con của Hỗn Độn tuy ở trạng thái tàn khuyết trong số những kẻ tàn khuyết, đặc tính phi phàm cũng mất hết, nhưng bản chất quá cao, lượng năng lượng tâm linh còn sót lại không hề ít hơn True God thông thường.

Hiện tại hắn trực tiếp nuốt chửng năng lượng tâm linh của Con của Hỗn Độn, vì vậy năng lượng tâm linh trong cơ thể hắn cũng đã đạt đến cấp độ True God.

Nếu là một Sequence 5 thông thường, dù có nhiều năng lượng tâm linh như vậy, thì vẫn chỉ là Sequence 5, không thể phát huy được thực lực cấp True God.

Nhưng hắn thì khác, thứ hạn chế hắn luôn là năng lượng tâm linh trong cơ thể.

Chỉ cần năng lượng tâm linh đủ, uy lực của những phép thuật đã được hắn chuyển hóa sẽ không thấp hơn True God. .....

"Đến lúc đi gặp Clayton rồi." Nhìn đồng hồ, George hóa thành một luồng lửa biến mất khỏi nhà, đi đến Giáo hội Nữ thần Đêm Tối cách nhà chưa đầy một trăm mét.

"Chào buổi tối, Clayton." "Chào buổi tối, George." Clayton nhìn thấy George xuất hiện, cặp lông mày đang cau chặt của cô cũng giãn

ra một chút.

“Cô trông có vẻ không được khỏe, có chuyện gì sao?” Không cần dùng năng lực tâm linh, chỉ cần quan sát biểu cảm, George đã có thể nhìn ra trạng thái của Clayton có vấn đề.

“Haizz.” Clayton thở dài, đưa một bình thuốc và một tập tài liệu niêm phong cho George: “Đây là thuốc thăng cấp Sequence 4 Ảo Thuật Sư Bóng Đêm, cùng với manh mối về tuyến thuốc và dược liệu tiếp theo.” “Liên quan đến hoàng thất sao?” George nhận lấy bình thuốc và tài liệu niêm phong, trong lòng đã đại khái đoán ra.

Clayton gật đầu: “Dựa trên thông tin cậu cung cấp, tôi đã bắt giữ hai vật chứa giáng lâm của Hội Cực Quang và Hội Phù Thủy, và báo cáo việc này cho Giáo hoàng.

Giáo hoàng đích thân đã liên lạc với Thiên Sứ của hoàng thất, kết quả... ngài ấy đã đồng ý nghi thức thành thần của George III.

Chỉ là yêu cầu hoàng thất phải đối xử tốt với những nô lệ xây lăng mộ, và chấm dứt hợp tác với Hội Cực Quang, Hội Phù Thủy.” “Vì Giáo hoàng đã quyết định như vậy, chắc chắn có lý do.

Nếu có gì cần, cứ liên hệ với tôi bất cứ lúc nào.” George nghe xong vỗ vai Clayton, an ủi một câu rồi rời đi.

Thực ra, kết quả này, hắn cũng đã phần nào dự liệu.

Khoảng hơn hai mươi năm nữa, rào chắn của Đấng Sáng Tạo Tối Cao sẽ hoàn toàn biến mất, Trái Đất sẽ phải đối mặt với những Ngoại Thần Cựu Nhật và quyến thuộc của họ, những kẻ có thực lực vượt qua cấp độ True God.

Vì vậy, nếu George III thực sự trở thành Vua Đen, thì cuộc chiến Tận Thế sẽ có thêm một phần sức mạnh.

Lúc này, chỉ cần hoàng thất sẵn lòng vạch rõ ranh giới với tà giáo,

thì Bảy Thần cũng rất có khả năng sẽ giữ thái độ trung lập.

Ngoài ra còn một điểm nữa, Nữ thần Bóng Đêm dường như đang nuốt chửng đặc tính duy nhất của Thần Chết, không có thời gian để quản chuyện khác.

Ít nhất là vẻ bề ngoài của cô ấy là như vậy.

Nhưng điều này đối với George mà nói không phải là chuyện xấu.

Nếu Bảy Thần không đồng ý George III thành thần, trực tiếp ra tay ngăn cản, thì kế hoạch tiếp theo của hắn thực sự sẽ không dễ thực hiện.

Hiện tại Bảy Thần trung lập, vậy thì khi George III tiến hành nghi thức thành thần, hắn có thể để Alger đóng giả thoát khỏi đó, hồi sinh trở lại.

"Trước tiên hãy xem manh mối dược liệu của tuyến thuốc tiếp theo." Công thức thuốc tiếp theo của lộ trình Kẻ Khờ Dại, hắn đã có được từ Alger, nên chỉ cần xem manh mối dược liệu là được.

"Thì ra là ở Hornachis." Nhìn thấy ghi chép trên tài liệu, George chợt hiểu ra.

Dựa vào tài liệu này, công thức thuốc và manh mối dược liệu cho các Sequence tiếp theo của lộ trình Kẻ Khờ Dại đều nằm trong dãy núi Hornachis.

Chỉ là trên đó nhắc nhở rằng bên trong có nguy hiểm cực lớn, tốt nhất là nên đi sau khi thăng cấp thành Ảo Thuật Sư Bóng Đêm.

Dãy núi Hornachis này chính là dãy núi mà Lanevus đã lừa bố mẹ hắn xây dựng người sắt trước đây.

Nó là một trong những đặc điểm địa lý quan trọng của lục địa phía bắc, nằm ở trung tâm lục địa phía bắc, chủ yếu phân bố ở ranh giới

giữa Rhûn và Intis.

Dãy núi này không chỉ là ranh giới tự nhiên giữa hai quốc gia, mà nguồn gốc của nó còn từng là thủ đô của Đế chế Solomon Đệ Nhất.

Hơn nữa, ngay từ đầu hắn đã từng nghe Klein nói về một số chuyện liên quan đến Hornachis, nguồn gốc chính là cuốn ghi chép của Antigonus đã gây ra một loạt sự kiện ban đầu.

Chỉ là lúc đó hắn chủ yếu tập trung vào việc chuyển đổi phép thuật và năng lượng tâm linh, nên không để ý.

Không ngờ dãy núi Hornachis lại ẩn chứa công thức thuốc và manh mối dược liệu cho các Sequence cao cấp tiếp theo của lộ trình Kẻ Khờ Dại.

Xem ra, Hội Hermit liên tục tìm kiếm ghi chép của Antigonus, rất có thể cũng là vì manh mối liên quan đến lộ trình Kẻ Khờ Dại.

"Đúng rồi, có thể hỏi Alger." Alger rất rõ về lịch sử xảy ra trong thế kỷ thứ tư, từng là hoàng đế của Intis.

Chắc chắn ông ấy có một sự hiểu biết nhất định về dãy núi Hornachis.

Bóng người lóe lên, George tiến vào Nguyên Bảo.

Lúc này trong Nguyên Bảo, Alger đang chiến đấu với Klein.

"Ha ha ha, xem chiêu combo này của tớ, Zhou Mingrui, cậu vẫn không được rồi!" "Tớ chơi Quỷ Bát không quen, ván sau đổi Mai Shiranui." Klein rõ ràng có chút không phục.

Thì ra hai người đang chơi máy chơi game mà George đã hiện hóa ra bằng phép Biến Hình.

Alger ở một mình trong Nguyên Bảo quá buồn chán, George liền hiện hóa cho ông ấy một chiếc máy chơi game.

Klein sau khi xử lý xong công việc bên Tingen cũng có thời gian, dưới lời mời của Alger thì cùng nhau chiến đấu.

“George đến rồi, chơi một ván đi, phu nhân Zhou Mingrui.” Thấy George xuất hiện, Alger đắc ý đưa ra lời mời chiến đấu.

Chương 718

George vẫy tay: "Có chuyện chính sự muốn hỏi ông, ông có biết dãy núi Hornachis không?" Hắn đơn giản kể lại manh mối thuốc tiếp theo của lộ trình Kẻ Khờ Dại mà hắn đã lấy được ở Giáo hội Nữ thần Đêm Tối.

Alger xoa râu, suy nghĩ một lát rồi nói: "Theo tôi biết, dãy núi Hornachis này dường như có liên quan đến gia tộc Antigonus." "Gia tộc Antigonus." George nheo mắt, hắn biết gia tộc này, là một trong những gia tộc mạnh nhất của Solomon ngày xưa.

Ghi chép của Antigonus đến từ gia tộc này, con rối gỗ có đặc tính phi phàm của Bậc Thầy Con Rối cũng đến từ gia tộc này.

Vì vậy, nếu hắn không nhầm, gia tộc này từng nắm giữ công thức thuốc và thuốc liên quan đến lộ trình Kẻ Khờ Dại.

"Gia chủ gia tộc Antigonus, dường như là Kẻ Bí Ẩn Sequence 1 của lộ trình Kẻ Khờ Dại, nắm giữ lộ trình Kẻ Khờ Dại.

Khi tôi thăng cấp Bán Thần, có giúp lão già Zaratul trộm một cuốn ghi chép của gia tộc Antigonus.

Zaratul sau khi có được ghi chép, liền đi đến dãy núi Hornachis, ông ta là Kỳ Tích Sư Sequence 2.

Nhưng cuối cùng cho đến khi tôi chết cũng không gặp lại ông ta.

Vì vậy, dãy núi Hornachis, rất có khả năng có đặc tính phi phàm Sequence cao cấp của lộ trình Kẻ Khờ Dại mà gia tộc Antigonus để lại.

Hơn nữa, chắc chắn cũng tồn tại nguy hiểm cực lớn.

Giáo hội Nữ thần Đêm Tối không lừa cậu đâu." Có thể khiến Kỳ

Tích Sư Sequence 2 Zaratul có đi không về, ít nhất dãy núi Hornachis ẩn chứa nguy hiểm cấp Sequence 1.

Nhưng George có thể đối kháng với Mẫu Thần Sa Đọa, chắc hẳn vấn đề cũng không lớn.

"Hy vọng có thể một lần thu thập được tất cả dược liệu còn lại, như vậy sẽ tiết kiệm công sức." George gật đầu, đối với hắn hiện tại, trừ khi Đấng Sáng Tạo Tối Cao hồi sinh, nếu không thì chẳng có nguy hiểm gì.

Hắn chỉ quan tâm dãy núi Hornachis có bao nhiêu dược liệu hoặc đặc tính phi phàm hữu dụng cho hắn.

Rời khỏi Nguyên Bảo, hắn không chần chừ, trực tiếp bay đến dãy núi Hornachis.

Sớm có được dược liệu, pha chế tất cả các loại thuốc, sau này sẽ tiết kiệm công sức, dù sao cũng không lãng phí quá nhiều thời gian của hắn.

Cố gắng giải quyết xong trước bình minh, sau đó lên kế hoạch thăng cấp Ảo Thuật Sư Bóng Đêm. .....

"Ồ, luồng sức mạnh này, sao nhìn giống sức mạnh của Nữ thần Bóng Đêm vậy?" Trong vài giây ngắn ngủi, George đã từ Backlund đến dãy núi Hornachis ở biên giới Vương quốc Rhûn.

Khi ý chí của hắn quét qua toàn bộ dãy núi, trên mặt hắn lập tức lộ ra vẻ kỳ lạ.

Trên đỉnh cao nhất của dãy núi này, rõ ràng có một nơi bị phong ấn bí mật, và sức mạnh tỏa ra từ phong ấn đó tương đồng với sức mạnh của Nữ thần Bóng Đêm.

"Chẳng lẽ Antigonus biến mất năm xưa và Zaratul biến mất sau này, đều có liên quan đến Nữ thần Bóng Đêm?" Theo lời Alger,

Zaratul chính là thủ lĩnh của Hội Hermit trước đây.

Còn Giáo hội Nữ thần Đêm Tối nắm giữ phần lớn công thức thuốc và dược liệu lộ trình Kẻ Khờ Dại, còn nắm giữ gần như tất cả Tiên Cá ở lục địa.

Nếu không phải là cố ý thì thực sự có chút khó hiểu.

"Cứ vào xem sao đã." Phong ấn trên đỉnh Hornachis, sức mạnh chủ yếu tác động bên trong, bên ngoài không quá mạnh.

Theo ước tính đại khái của hắn, chỉ cần sức mạnh cấp Bán Thần là có thể đột nhập từ bên ngoài.

Nhưng muốn thoát ra, trừ khi có cách đặc biệt, nếu không e rằng ít nhất phải có sức mạnh Sequence 1 mới có thể cưỡng ép phá ra.

Lướt đến bên cạnh phong ấn trên đỉnh cao nhất, George vung tay vẽ ra một vết nứt đen kịt, cứ thế nhấc chân bước vào.

Bước vào phong ấn, đập vào mắt hắn không còn là những ngọn núi tuyết trắng xóa, mà là một thị trấn nhỏ bị bao phủ bởi sương mù.

Thị trấn không lớn, nhưng trông lại vô cùng quỷ dị, đặc biệt là nhà thờ có kiến trúc cổ kính với đỉnh nhọn ở trung tâm.

"Mắt Thăm Dò!" Vung tay, một con mắt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời thị trấn, thu trọn mọi thứ bên trong thị trấn vào tầm mắt.

"Sức mạnh lộ trình Bóng Đêm và sức mạnh lộ trình Kẻ Khờ Dại đối kháng lẫn nhau, còn có cả một thị trấn Golem con rối.

Xem ra lần này không chỉ thu hoạch được đặc tính phi phàm Sequence 3, Sequence 2, mà cả Sequence 1 và Sequence 0 cũng có khả năng." Cấp độ sức mạnh lộ trình Kẻ Khờ Dại trong thị trấn đã gần với True God, điều đó có nghĩa là bên trong thị trấn rất có thể tồn tại đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại.

“Vào nhà thờ xem sao.” Hạ xuống thị trấn, George trực tiếp đi về phía nhà thờ.

Hắn cảm thấy thứ mình cần tìm nằm ngay bên trong nhà thờ.

Phát hiện George là một người sống xuất hiện, cư dân trong thị trấn đồng loạt dừng bước, sau đó quay đầu lại nhìn với vẻ rất quỷ dị.

Đối với điều này, George cũng không để ý.

“Gầm!” Thấy George đi về phía nhà thờ, những cư dân đó đồng thời phát ra tiếng gầm như dã thú, như quái vật tấn công George.

“Đoạn.” George khẽ hừ một tiếng, tất cả cư dân trong thị trấn lập tức dừng bước, sau đó ngã xuống đất.

Cư dân thị trấn thực ra đều là Golem không có sự sống, bị kiểm soát bởi những sợi dây linh hồn kéo dài từ nhà thờ.

Vừa nãy hắn đã trực tiếp cắt đứt tất cả dây linh hồn của những con rối, giúp cư dân thị trấn được giải thoát.

Cùng với sự biến mất của dây linh hồn của cư dân thị trấn, sương mù trong thị trấn cũng tan bớt, và điều này khiến vầng trăng máu trên bầu trời đột nhiên sáng lên vài phần.

Lúc này, màn đêm đột nhiên buông xuống, một luồng sức mạnh bí ẩn và mạnh mẽ bao phủ George, muốn kéo hắn vào bóng tối để phong ấn.

Chính là do hắn vừa làm suy yếu sức mạnh trong sương mù của thị trấn, dẫn đến sức mạnh phong ấn được tăng cường.

“Chút sức mạnh này, vẫn chưa đủ để phong ấn ta.” Cơ thể George phát ra ánh sáng mạnh mẽ, trực tiếp xua tan toàn bộ bóng tối bao phủ lấy hắn.

Nếu là trước đây, sức mạnh phong ấn cấp thần linh, hắn không

dùng đến sức mạnh bản thân, thực sự sẽ rất khó giải quyết.

Nhưng hiện tại hắn đã nuốt chửng Con của Hỗn Độn, sức mạnh tâm linh trong cơ thể đã không kém gì True God thông thường, kết hợp với phép thuật kiếp trước, rất dễ dàng để đối phó.

Quan trọng là bản thân hắn đã có nghiên cứu rất sâu về phép thuật phong ấn, nếu thực sự so sánh, hắn còn giỏi phong ấn hơn Nữ thần Bóng Đêm.

Đẩy cửa bước vào nhà thờ, một nhóm người bị treo lơ lửng trên không trung sảnh chính bởi những sợi dây linh hồn hiện ra trong mắt hắn.

Họ có người mặc áo choàng đen cổ điển, có người khoác áo khoác màu nâu, có người mặc váy phồng to, có người quần áo rách rưới, trông như kẻ ăn xin.

Trong số đó không thiếu các Bán Thần cấp Sequence 4, hơn nữa còn thuộc các Sequence khác nhau.

Nếu là Bán Thần thông thường nhìn thấy cảnh tượng quỷ dị này, chắc hẳn sẽ sợ chết khiếp, nhưng George lại sáng mắt lên: "Không ngờ lại nhanh như vậy!" Những kẻ treo lơ lửng trong sảnh chính đều là những con rối của những người phi phàm có thực lực không tệ, thấp nhất cũng là Sequence 6.

Bất kể là dùng để làm con rối của mình, hay là tách ra đặc tính phi phàm để nghiên cứu, đều rất tốt.

Nhưng đó không phải là trọng điểm, trọng điểm là con rối mạnh nhất trong số này, lại là một Sequence 3, hơn nữa còn là Cổ Học Giả Sequence 3 của lộ trình Kẻ Tiên Tri.

Vì vậy, thu hồi những con rối này, hắn sẽ có được đặc tính phi phàm Sequence 3, cộng thêm đặc tính phi phàm Sequence 2 có được từ

Thần Đăng bị phá hủy.

Hiện tại hắn chỉ cần đặc tính phi phàm Sequence 1 và đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại là đủ để thăng cấp Kẻ Khờ Dại.

Còn về nghi thức, những nghi thức thăng cấp đó hắn đều có cách nhanh chóng hoàn thành.

Chương 719

Còn về đặc tính phi phàm Sequence 1, hắn cũng đã nhìn thấy manh mối.

Chính là lão già duy nhất chưa bị những sợi dây linh hồn chuyển hóa thành con rối phía sau tượng thần trong sảnh chính nhà thờ.

"Dường như không phải bản thể, nhưng lại có một phần nhỏ đặc tính phi phàm Sequence 1, đây chẳng lẽ là hình ảnh lịch sử của Zaratul sao?" George bước lên đánh giá lão già một chút, dựa trên diện mạo của Zaratul mà Alger cung cấp, hắn đã xác định được thân phận của ông ta.

Hắn đoán Zaratul hẳn là đã có được công thức thuốc Sequence 1 và đặc tính phi phàm trong thị trấn sương mù này.

Chỉ là hẳn đã gặp phải nguy hiểm gì đó, nên không thể thoát ra.

Đương nhiên, cụ thể thì vẫn phải thông qua việc đọc ký ức của Zaratul mới rõ.

"Cuối cùng lại có 'Kẻ Tiên Tri' đến đây..." Zaratul từ từ mở mắt, đánh giá George từ trên xuống dưới, giọng nói mơ hồ, trông rất yếu ớt.

"Ngươi muốn thoát khỏi đây sao, ta có thể giúp ngươi." "Xem ra tưởng tôi là kẻ dị giáo bị Nữ thần Bóng Đêm nhốt vào đây." George nhếch môi: "Không cần, tôi chỉ muốn mượn đầu ông một lát." Đưa tay phải ra, hắn lười chơi trò tâm lý với Zaratul, trực tiếp ra tay đọc ký ức.

Hình ảnh lịch sử của Zaratul này vì có trí tuệ tồn tại, chắc chắn đã được Zaratul phú cho một phần linh hồn của mình.

Vì vậy, vẫn có thể đọc được tất cả ký ức của ông ta.

"Chỉ là một Sequence 5, cũng dám càn rỡ trước mặt ta!" Zaratul thấy George ra tay trực tiếp, cũng ngẩn ra một chút, sau đó thay đổi vẻ yếu ớt, lộ ra vẻ tức giận.

Người bình thường bị đày ải trong thị trấn, sau khi trải qua sự khủng khiếp bên ngoài và sự quỷ dị của nhà thờ bên trong, chắc chắn sẽ vô cùng cẩn trọng.

Và ông ta cũng có thể lợi dụng điểm này để lừa gạt đối phương giúp mình làm việc, để bản thân có thể hợp nhất với bản thể, hoàn thành thăng cấp và thoát khỏi đây.

Đây là lần đầu tiên ông ta gặp phải một kẻ lỗ mãng như vậy, sau khi vào nhà thờ mà không chút e dè, lại dám tấn công ông ta, người duy nhất còn sống.

Nếu là Sequence cao cấp thì không nói, nhưng là đồng Sequence, ông ta có thể rõ ràng biết đối phương chỉ là Bậc Thầy Con Rối Sequence 5 mà thôi. .....

"Vậy thì ngươi hãy cùng với những kẻ nhóc con không nghe lời trước đây cùng bị treo lên đi!" Từ cơ thể Zaratul kéo dài ra một sợi dây linh hồn, nhanh chóng bắn về phía George.

Là hình ảnh lịch sử của một Kẻ Bí Ẩn Sequence 1 bán thăng cấp, mặc dù hiện tại bị sức mạnh của Nữ thần Bóng Đêm áp chế, không thể rời khỏi nhà thờ.

Nhưng kiểm soát một Sequence 5 bé con thì vẫn không tốn sức.

Nếu không phải con rối do ông ta kiểm soát không thể rời khỏi nhà thờ, ông ta đã sớm tự mình điều khiển con rối đi ra ngoài nhà thờ lấy Hắc Diệu Thạch để mở phong ấn rồi.

"Cái gì!" Ngay khi linh hồn của ông ta vừa chạm vào George, sợi

dây linh hồn của ông ta lại bị một luồng sức mạnh cường hãn trực tiếp chấn nát thành hư vô.

Cứ như thể ông ta căn bản chưa từng kéo dài sợi dây linh hồn ra vậy.

Và khi ông ta vẫn còn đang kinh ngạc chưa kịp phản ứng, tay George đã sắp ấn vào đỉnh đầu ông ta.

"Dịch Chuyển Lửa!" Zaratul thi triển năng lực Dịch Chuyển Lửa, cố gắng né tránh đòn tấn công.

Tuy nhiên, Dịch Chuyển Lửa của ông ta không thành công, không gian xung quanh ông ta đã bị một luồng sức mạnh cường đại chưa từng gặp phải phong tỏa.

Ngẩng đầu nhìn lại George, không hiểu sao George vốn trong mắt ông ta chỉ là một Sequence 5, lập tức biến thành một người khổng lồ cao chót vót.

Bàn tay đang rơi xuống đỉnh đầu ông ta, cũng như bao phủ cả trời đất, ông ta giống như một con kiến, không thể và không có sức chống cự.

"Ngươi là...

True God!!!" "Trả lời đúng rồi, nhưng không có phần thưởng." George khẽ nhếch môi, phong ấn hình ảnh lịch sử của Zaratul, rút ra một chút linh hồn của ông ta, bắt đầu lục soát tất cả ký ức của Zaratul.

"Zaratul, có lẽ nên gọi là Tiểu Zaratul thì thích hợp hơn." Một lát sau, hắn mang theo chút linh hồn của Tiểu Zaratul, đi đến trước một bức tường phía sau cùng của nhà thờ.

Từ ký ức của Tiểu Zaratul vừa rồi, hắn biết rằng trên bức tường này có phong ấn bí mật của Nữ thần Bóng Đêm.

Và phía sau phong ấn chính là bản thể của Tiểu Zaratul, cùng với Antigonus, tổ tiên của gia tộc Antigonus.

Thì ra Antigonus là con trai của Frey – Kẻ Hủy Diệt Ma Lang, một sinh vật thần thoại bẩm sinh, sinh ra đã là Kỳ Tích Sư.

Vào cuối thời đại Hỏa Sơ, ông ta đã chứng kiến sự sụp đổ của Kẻ Hủy Diệt Ma Lang, và nhờ mối liên hệ mà có được đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại và một phần đặc tính của Kẻ Bí Ẩn.

Sau đó cùng với người chị Thiên Chi Mẫu Thân trốn thoát khỏi quốc gia sinh sống của tộc Ma Lang, trốn tránh khắp nơi.

Cuối cùng vượt biển cả, đến lục địa phía bắc, thành lập một quốc gia bí mật là Quốc gia Bóng Đêm trong dãy núi Hornachis không người.

Trong kỷ nguyên thứ tư thăng cấp thành Kẻ Bí Ẩn, hóa thành nhân loại phục vụ Đế chế Solomon.

Sau đó dưới sự giúp đỡ của Adam và Amon, miễn cưỡng dung hợp đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại, thăng cấp thành bán Kẻ Khờ Dại.

Vào thời kỳ Tứ Hoàng, ông ta đã giết chết Zaratul, lấy đi đặc tính phi phàm của Kẻ Bí Ẩn của ông ta, bị Nữ thần Bóng Đêm truy sát, cộng thêm ý thức của Thiên Tôn bắt đầu tỉnh dậy trong cơ thể.

Cuối cùng mất kiểm soát mà phát điên, biến thành trạng thái sinh vật thần thoại, bị Nữ thần Bóng Đêm phong ấn trong cung điện bí mật trên đỉnh chính Hornachis.

Zaratul đã giao dịch với Alger trước đây, là con trai của Zaratul đã chết.

Ông ta để lấy lại đặc tính phi phàm của Kẻ Bí Ẩn của cha mình, nên đã liên tục tìm kiếm Antigonus đã biến mất.

Thông qua Alger, ông ta có được ghi chép của Antigonus, biết Antigonus bị phong ấn trên đỉnh chính Hornachis.

Để đề phòng vạn nhất, bản thể của ông ta ở lại tổng bộ Hội Hermit, cắt một phần hình ảnh lịch sử thay thế mình đi đến đỉnh chính Hornachis.

Cuối cùng ông ta cũng đã tìm thấy Antigonus mất kiểm soát, tìm thấy đặc tính phi phàm của Kẻ Bí Ẩn của cha mình.

Đáng tiếc là ngay khi ông ta thăng cấp, Nữ thần Bóng Đêm đã chuẩn bị sẵn sàng phong ấn hình ảnh lịch sử của ông ta trong nhà thờ thị trấn.

Do linh hồn không toàn vẹn, nên Tiểu Zaratul dù đã thăng cấp thành Kẻ Bí Ẩn Sequence 1, nhưng lại mất kiểm soát và rơi vào trạng thái điên loạn.

Hình ảnh lịch sử của Tiểu Zaratul trong nhà thờ, vừa rồi chính là muốn dụ dỗ George ra ngoài giúp ông ta mang về Hắc Diệu Thạch có thể giải phong ấn, sau đó thoát khỏi phong ấn và hợp nhất với bản thể.

Như vậy ông ta sẽ có thể khôi phục lý trí, trở thành một Kẻ Bí Ẩn Sequence 1 thực sự.

Những năm qua, các người phi phàm của Hội Hermit liên tục tìm kiếm những thứ liên quan đến Antigonus, chính là để tìm cách cứu thủ lĩnh Tiểu Zaratul.

Đáng tiếc là họ liên tục xông vào đỉnh chính Hornachis, cuối cùng đều trở thành con rối của thị trấn, hoặc bị bóng tối nuốt chửng.

George nghi ngờ nghiêm trọng, đây là cái bẫy do Nữ thần Bóng Đêm thiết lập, mục đích là liên tục dụ dỗ cao thủ của Hội Hermit đến chết.

Thực ra cũng có thể hiểu được, lộ trình Kẻ Khờ Dại, Kẻ Sai Lầm và Môn Đồ, là những lộ trình dễ khiến Thiên Tôn tỉnh dậy và hồi sinh nhất.

Nữ thần Bóng Đêm là linh hồn đầu tiên được Nguyên Bảo phóng thích ra, chắc chắn phải tiến hành áp chế.

Việc cấm Tiên Cá đã hạn chế đáng kể sự ra đời của các Bậc Thầy Con Rối, còn phong ấn trên đỉnh chính Hornachis thì liên tục dụ dỗ các Bậc Thầy Con Rối và các Sequence cao hơn đến chết.

"Xem ra, tôi sắp có thể lấy được tất cả đặc tính phi phàm để thăng cấp Kẻ Khờ Dại rồi." Không đi lấy Hắc Diệu Thạch, George trực tiếp vung tay phá bỏ phong ấn bí mật trên bức tường phía sau nhà thờ, sau đó khắc họa phù hiệu thông đến cung điện bí mật.

Đặc tính phi phàm Sequence 3 đã có, đến từ một con rối Sequence 3 phía trên nhà thờ.

Chương 720

Đặc tính phi phàm Sequence 2 đã có, đến từ Thần Đăng bị phá vỡ.

Còn để thăng cấp thành Kẻ Khờ Dại Sequence 0 hoàn chỉnh, cần đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại và ba phần đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn Sequence 1.

Trong cơ thể Antigonus có đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại và một phần đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn Sequence 1.

Bản thể của Tiểu Zaratul thì có một phần đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn.

Tức là, hắn chỉ cần tìm được phần đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn cuối cùng, là có thể thăng cấp thành Kẻ Khờ Dại Sequence 0.

Còn về nghi thức, những nghi thức thăng cấp đó hắn đều có cách nhanh chóng hoàn thành.

"Tôi lại không phải phụ nữ." George vừa thông qua phù hiệu mở cánh cửa dẫn đến cung điện bí mật, nhấc chân bước vào, liền gặp phải một đòn tấn công khủng khiếp.

Vô số sợi dây linh hồn thô to, trơn tuột, như xúc tu quấn lấy hắn.

So với Tiểu Zaratul trước đây, hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

"Tam Sắc Hỏa Diễm!" George há miệng, ba luồng lửa mạnh mẽ phun ra, lập tức thiêu rụi những xúc tu đó thành hư vô.

Đợi lửa tan đi, một cung điện khổng lồ xuất hiện trước mắt hắn.

Phía trên cung điện toàn bộ đều là những con rối dày đặc, nhiều hơn nhà thờ gấp mười lần trở lên.

"Đúng là biến thái!" George cảm thán một tiếng.

Treo con rối lên phía trên cung điện để thưởng thức, thuần túy là sở thích cá nhân của Antigonus, không phải mỗi cường giả Sequence cao cấp của lộ trình Kẻ Khờ Dại đều thích làm như vậy.

Phía trước chính diện cung điện, là một chiếc ghế đá cổ kính khổng lồ, trên đó khảm vàng mờ và đá quý.

Còn phía trên chiếc ghế đá, là vô số trùng linh chi mềm mại trong suốt, chính là hình thái thần thoại của Antigonus mất kiểm soát.

Dưới đáy ghế đá, còn có một lá bài "Kẻ Khờ Dại" bị ô nhiễm do Alger tạo ra.

Rõ ràng, chắc chắn là Nữ thần Bóng Đêm cố ý đặt ở đây để câu cá.

Nhưng hiện tại hắn đã không cần nữa, vì chính người tạo ra tất cả các lá bài bị ô nhiễm đang ở trong Nguyên Bảo của hắn.

Nhưng hắn vẫn phải xử lý Antigonus, hắn cần đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại và đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn của Antigonus. .....

"Xem ra manh mối mà giáo hội đưa ra là chính xác, ở đây thực sự có công thức thuốc và dược liệu liên quan mà người học lộ trình Kẻ Khờ Dại cần." George nhìn Antigonus trên ghế đá phía trước, thầm nghĩ: "Nhưng, vì tất cả những điều này đều là tính toán của Nữ thần Bóng Đêm, vậy cô ấy để tôi vào đây là vì điều gì?

Thử dò xét, hay là định lợi dụng Antigonus và Zaratul để loại bỏ tôi, hoặc lợi dụng tôi để loại bỏ Antigonus và Tiểu Zaratul?" Nếu Nữ thần Bóng Đêm không đồng ý, thì giáo hội sẽ không nói cho hắn biết manh mối về thuốc và đặc tính phi phàm tiếp theo của lộ trình Kẻ Khờ Dại.

Vì vậy, hắn tin rằng Nữ thần Bóng Đêm chắc chắn đang theo dõi mọi thứ diễn ra ở đây, và tuyệt đối có những tính toán riêng của mình.

Nhưng hắn cũng không quá bận tâm.

Bất kể Nữ thần Bóng Đêm có mục đích gì, đối với hắn đều không quan trọng, là thử dò xét hay mượn dao giết người.

Chỉ cần hắn có thể lấy được những thứ mình muốn, thì đó là đôi bên cùng thắng.

"Một sinh vật thần thoại vượt qua Sequence 1, gần nhất với True God Sequence 0, hãy để tôi thử xem ngươi mạnh đến đâu!" Antigonus mặc dù vì thiếu hai phần đặc tính Kẻ Bí Ẩn nên chưa hoàn toàn trở thành Kẻ Khờ Dại Sequence 0, thực lực không bằng True God.

Nhưng, vì mất kiểm soát mà trở thành trạng thái thần thoại, cộng thêm ý thức Thiên Tôn đang hồi phục trong cơ thể.

Vì vậy, thực lực chân chính bùng phát toàn lực, cũng chỉ kém True God một chút mà thôi.

Vừa hay có thể làm tiêu chuẩn để hắn có một cái nhìn tổng thể.

Trước đây hắn đánh giá thực lực của Chân Thần, chủ yếu thông qua lượng năng lượng tâm linh, điều đó không chính xác.

Còn Mẫu Thần Sa Đọa mà hắn từng giao đấu lại bị rào chắn của Đấng Sáng Tạo Tối Cao cách ly phần lớn sức mạnh.

Cuối cùng, cũng coi như trải nghiệm trước sức mạnh của Sequence cao nhất hiện tại của lộ trình Kẻ Khờ Dại, rốt cuộc là như thế nào.

"Nắm đấm của Người Khổng Lồ!" Cơ thể George nhanh chóng phình to thành Người Khổng Lồ, một cú đấm mạnh mẽ giáng xuống Antigonus đang ngồi trên ngai vàng đá.

Vì biết thông tin về cường giả Sequence cao cấp của lộ trình Kẻ Khờ Dại từ Alger, hắn rất rõ Kẻ Khờ Dại là một trong những loại

hình kém nhất trong hai mươi hai lộ trình về cận chiến.

Vì vậy, hắn dự định dùng cận chiến mạnh mẽ làm đòn tấn công thăm dò đầu tiên.

Cảm nhận được cú đấm khổng lồ từ trên cao có thể bao trùm toàn bộ cơ thể mình, Antigonus vốn đang ở trạng thái bị phong ấn, lập tức phản ứng theo bản năng.

Tại sao Nữ thần Bóng Đêm không giết Antigonus, mà lại chọn phong ấn ông ta?

Đương nhiên là vì không thể giết.

Antigonus sau khi mất kiểm soát, thực lực chỉ kém True God một chút, Nữ thần Bóng Đêm muốn hoàn toàn giết chết ông ta, thì bản thân cô ấy cũng sẽ bị phản phệ trọng thương.

Chỉ có thể nhân lúc cả hai đang ở giai đoạn cân bằng lực lượng khi Antigonus đối kháng với ý thức Thiên Tôn đang hồi phục trong cơ thể mà mất kiểm soát, mới có thể phong ấn ông ta trong cung điện bí mật này.

Nhưng tiền đề là không được kích thích ông ta.

Một khi kích thích ông ta, thì ngươi sẽ phải hứng chịu phản kích điên cuồng nhất của ông ta.

Chỉ thấy khi nắm đấm của George sắp giáng xuống đỉnh đầu Antigonus, nó lại đột nhiên biến mất, trở về vị trí ban đầu khi ra quyền.

"Đùa giỡn Thời Gian?" George nhíu mày khi thấy vậy, hắn biết đây là Antigonus đã đùa giỡn thời gian, khiến thời gian ra quyền của hắn lùi về ban đầu.

Đồng thời, từng xúc tu trơn tuột, tà ác từ bốn phương tám hướng

xuất hiện, vây hãm George.

So với những xúc tu tấn công ban đầu, số lượng xúc tu hiện tại đã tăng gấp ngàn lần, uy lực của mỗi xúc tu cũng được tăng cường rất nhiều.

“Siêu Phép Thuật: Fairy Sphere!” George vung tay, sức mạnh thời gian nhanh chóng phình trướng bao trùm toàn bộ cung điện, Antigonus và những xúc tu đó đều bị cố định tại chỗ.

“Ngươi đùa giỡn thời gian, còn ta thao túng thời gian.” Thời gian của toàn bộ cung điện đều bị ngừng lại, chỉ riêng nắm đấm của George không bị ảnh hưởng, thẳng tắp giáng xuống đầu Antigonus.

“Rầm!” Mặt đất nứt toác, sức mạnh bí mật bao trùm toàn bộ đỉnh chính suýt chút nữa không giữ vững được.

Ghế đá ầm ầm vỡ nát, bóng Antigonus biến mất, chỉ còn lại một con trùng linh chi bị đập nát.

Rõ ràng, Antigonus đã sử dụng năng lực thế thân vào thời khắc quan trọng, dùng một con trùng linh chi thay thế mình.

“Đùa giỡn!” Phát động năng lực Đùa giỡn, giải trừ giới hạn thời gian, cơ thể ông ta không ngừng mềm oặt, một hằng tinh khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên không George, giáng xuống hắn.

“Đây là Tái Cấu Trúc sao?” George nheo mắt, vậy mà trực tiếp nhảy lên vung một nhát chém bằng tay, cắt đôi hằng tinh đó ngay tại chỗ.

Tái Cấu Trúc là một trong những năng lực sẽ thức tỉnh khi ở cấp Sequence 1 Kẻ Bí Ẩn, còn gọi là sửa đổi hoặc tiếp nối.

Năng lực này có thể tái tổ hợp nhiều sự vật hữu hình hoặc khái niệm trừu tượng mà trong tình huống bình thường không thể tạo ra liên hệ trực tiếp.

Chương 721

Đạt được hiệu quả không thể tin nổi, giống như sửa đổi định nghĩa, logic, hướng hoặc quy tắc.

Tác động trực tiếp vào bản thân "khái niệm", không chỉ có tầng thứ cực cao, giống như Chân Thần thực sự giáng lâm.

Hơn nữa hiệu quả quỷ dị, mang ý nghĩa bí ẩn, thể hiện quyền hành của lãnh địa biến đổi.

Antigonus vì là Kẻ Khờ Dại ở trạng thái không hoàn chỉnh, nên chỉ tiếp nối khái niệm hành tinh.

Nếu ở trạng thái hoàn chỉnh, thì có thể tiếp nối một hằng tinh trực tiếp giáng xuống đối phương.

Không phải là thực sự di chuyển hằng tinh bên ngoài Trái Đất đến, chỉ là tiếp nối khái niệm hằng tinh.

Nhưng uy lực thực ra không kém hơn hiệu quả của việc trực tiếp ném hằng tinh như ám khí.

Vì vậy nói Kẻ Khờ Dại True God Sequence 0, thân thể không ra sao, nhưng nếu thực sự chiến đấu, thực lực bùng phát không hề thấp.

Một chuỗi hằng tinh được ném liên tục như ám khí, ngay cả Mặt Trời Vĩnh Hằng cũng phải cân nhắc.

"Gần như có thể kết thúc rồi." Sau khi dùng thân thể đánh nát hằng tinh, George không tiếp tục thăm dò nữa, mà khôi phục kích thước bình thường, trực tiếp sử dụng đòn tấn công cấp True God.

"Siêu Phép Thuật: Fairy Law!" Một trận pháp ma thuật khổng lồ xuất hiện trên bầu trời toàn bộ đỉnh chính, năng lượng phép thuật hệ Quang khủng khiếp lập tức tràn ngập toàn bộ cảnh giới bí mật.

Fairy Law tác động lên kẻ địch mà George xác định trong tâm trí, vì vậy chỉ cần nằm trong phạm vi tấn công, dù sử dụng cách nào cũng không thể né tránh.

Và trùng hợp thay, Antigonus vì bị ảnh hưởng bởi phong ấn của Nữ thần Bóng Đêm, căn bản không thể rời khỏi ngọn núi này.

Chỉ có thể cứng nhắc hứng chịu đòn tấn công phép thuật cấp True God của George.

Sau ánh sáng trắng, sinh vật thần thoại ban đầu được tạo thành từ vô số hình thái trùng mềm mại, giờ đây chỉ còn sót lại vài trăm con đang thoi thóp.

Rõ ràng, Antigonus đã hứng trọn đòn tấn công này, lúc này đã là nỏ mạnh hết đà.

"Không chết cũng tốt, vừa hay có thể đọc ký ức xem có thể bổ sung thêm gì không." George bước lên, định thu hồi đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại và đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn, tiện thể xem qua ký ức của Antigonus.

Nhưng khi hắn vừa bước một bước, lại đột nhiên dừng lại.

"Thú vị!" Chỉ thấy Antigonus lúc này đột nhiên từ hình thái thần thoại trùng mềm mại bắt đầu chuyển biến, trong nháy mắt hóa thành một thanh niên.

Trong ánh mắt của thanh niên này không hề có vẻ điên loạn do mất kiểm soát, mà ngược lại lộ ra sự uy nghiêm vô tận và sự quỷ dị không thể diễn tả.

"Antigonus, không, xem ra là Thiên Tôn Huyền Hoàng tái sinh."

.....

Antigonus phát điên mất kiểm soát, chủ yếu là vì ý thức Thiên Tôn tỉnh dậy, khiến ông ta không thể không dồn toàn bộ tinh lực vào việc

chống lại cơ thể bị chiếm đoạt, từ đó không thể kiểm soát các đặc tính phi phàm của cơ thể nữa.

Nữ thần Bóng Đêm thì nhân lúc cả hai đang ở giai đoạn cân bằng lực lượng, đã phong ấn họ lại cùng nhau.

Không để Antigonus vì mất kiểm soát mà phát điên tàn sát khắp nơi, cũng ngăn chặn Thiên Tôn cuối cùng chiến thắng giành quyền kiểm soát cơ thể.

Còn đòn tấn công vừa rồi của George, trong lúc trọng thương Antigonus, cũng làm suy yếu phong ấn của Nữ thần Bóng Đêm.

Thiên Tôn nhân cơ hội áp chế ý thức của Antigonus, tạm thời giành quyền kiểm soát cơ thể.

"Cũng tốt, so với Antigonus, ta càng muốn có được toàn bộ tri thức của ngươi!" George không hề lùi bước vì Thiên Tôn chiếm giữ cơ thể Antigonus, ngược lại trên mặt lộ ra vẻ kinh hỉ.

Ký ức của Antigonus có gì, nhiều nhất cũng chỉ là một số kiến thức lịch sử và kinh nghiệm thăng cấp lộ trình Kẻ Khờ Dại.

Những thứ này đối với hắn mà nói, không quá quan trọng, có thì tốt hơn, không có cũng không thành vấn đề lớn.

Dù sao hắn đã sớm có được tất cả kiến thức liên quan đến lộ trình Kẻ Khờ Dại từ Alger.

Nhưng Thiên Tôn thì khác, vị này có thể nói là một trong những nhân cách mạnh nhất được phân tách từ Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Trong ký ức của ông ta không chỉ có kinh nghiệm thăng cấp lộ trình Kẻ Khờ Dại hoàn chỉnh, mà còn có tất cả kinh nghiệm của lộ trình Môn Đồ và lộ trình Kẻ Sai Lầm.

Cùng với cách dung hợp ba lộ trình lân cận, cách thăng cấp Cựu

Nhật, cách trở thành Trụ Cột, và cả những nguyên chất đã biến mất, v.v.

Vì vậy, xét về giá trị, ký ức của Thiên Tôn mạnh hơn Antigonus rất nhiều.

Quan trọng là lúc này Antigonus trọng thương, ngay cả Thiên Tôn cũng rất khó dựa vào Antigonus để phát huy sức mạnh cường đại đến mức nào.

"Nguyên Bảo nằm trong tay ngươi, không ngờ lại không phải ngươi hồi sinh, nhưng cũng không sao, chỉ tốn thêm chút công sức thôi." Thiên Tôn dùng ánh mắt vô cảm lướt qua George, hoàn toàn không để George vào mắt.

Dù ông ta đã cảm nhận được trong cơ thể George, có một nguồn năng lượng mạnh hơn True God thông thường rất nhiều, gần với cấp độ Cựu Nhật.

Chỉ thấy ông ta tùy tiện vung tay về phía George, một cánh cổng ánh sáng nhiễm chút màu xanh đen liền xuất hiện trên không George.

Bên trong cánh cổng ánh sáng tràn ngập sương mù trắng xám vô tận, ẩn hiện qua cánh cổng ánh sáng có thể nhìn thấy vô số quả cầu ánh sáng.

Bản thể của mỗi quả cầu ánh sáng đều là những con trùng mềm mại méo mó cuộn tròn lại.

Những con trùng đó có màu trong suốt, có màu bán trong suốt, mang theo những phù hiệu và đồ án hoặc phức tạp khó tả hoặc ý nghĩa sâu xa.

Không sai, cánh cổng ánh sáng này chính là sự hiện hóa của Nguyên Bảo.

Chỉ cần lấy lại Nguyên Bảo, dù đối tượng hồi sinh hiện tại chỉ

tính là bán Kẻ Khờ Dại, ông ta cũng có thể lập tức khôi phục sức mạnh cấp Cựu Nhật.

Và lúc đó, chỉ cần ông ta muốn, ông ta có thể bất cứ lúc nào thu hồi tất cả đặc tính phi phàm và đặc tính duy nhất của ba lộ trình Môn Đồ, Kẻ Sai Lầm và Kẻ Khờ Dại.

Ngay cả khi những lộ trình đó đã sinh ra True God, ông ta cũng có thể mạnh mẽ tranh đoạt và tập hợp những đặc tính phi phàm và đặc tính duy nhất của những Chân Thần đó.

Bởi vì bản thân ông ta vốn là một trong những nhân cách của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, là người sáng tạo ra thế giới này, là Cựu Nhật bẩm sinh.

Ngay cả khi ông ta hồi sinh thành Sequence 9, thậm chí là một người bình thường, ông ta cũng có thể ngay lập tức lấy lại Nguyên Bảo, tập hợp những đặc tính phi phàm và đặc tính duy nhất tượng trưng cho ba lộ trình của mình.

Đương nhiên nếu là trong tình huống bình thường, thì bắt buộc phải đạt đến Sequence 0 của bất kỳ lộ trình nào trong ba lộ trình, hoặc giống như Antigonus, ít nhất là bán Kẻ Khờ Dại, ông ta mới có thể hồi phục.

Trừ khi là chủ sở hữu Nguyên Bảo, thì chỉ cần đạt đến Sequence 1, ông ta có thể hồi phục trong cơ thể người đó.

Tập hợp tất cả Nguyên Bảo, ba đặc tính phi phàm lộ trình và đặc tính duy nhất, ông ta chính là Trụ Cột của thế giới này.

Là Chúa Tể Huyền Bí, Vua Thời Không, Định Mệnh Đạo Tiêu, Hóa Thân Nguyên Bảo và Kẻ Thống Trị Thế Giới Linh Hồn.

Người có thể đối kháng với ông ta chỉ có Thượng Đế, một nhân cách tương tự của Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Sau khi Thiên Tôn giơ tay hiện hóa Nguyên Bảo của George, bóng tối trên bầu trời đỉnh chính Hornachis lập tức trở nên dày đặc hơn rất nhiều.

“Thiên Tôn, thế giới này đã thay đổi, nó bây giờ thuộc về ta, không thuộc về ngươi.” Thấy cánh cổng ánh sáng di chuyển về phía Thiên Tôn, George không hề hoảng sợ, tay khấp pháp quyết, trên cánh cổng ánh sáng lập tức hiện ra các loại phù lục.

Cánh cổng ánh sáng đã bị hắn luyện hóa bằng phương pháp luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo của thế giới Hồng Hoang, và còn thêm rất nhiều tầng phong ấn.

Ngay cả Thiên Tôn là do Nguyên Bảo hoạt hóa mà thành, lúc này cũng đừng hòng cướp lại Nguyên Bảo từ tay hắn.

Nếu coi Nguyên Bảo là một Tiên Thiên Linh Bảo mạnh mẽ, thì Thiên Tôn cũng có thể coi là Khí Linh sinh ra trong Tiên Thiên Linh Bảo này.

Chương 722

Trong tình huống bình thường, Khí Linh đương nhiên có quyền kiểm soát tuyệt đối đối với Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng trong thế giới Hồng Hoang, có rất nhiều cách để cách ly sự kiểm soát của Khí Linh đối với Tiên Thiên Linh Bảo.

Thậm chí trực tiếp luyện hóa Khí Linh, tái sinh ra Khí Linh mới, cũng không quá khó khăn.

"Sao lại thế này!" Thấy cánh cổng ánh sáng dưới sự ảnh hưởng của George, vậy mà lại đứng yên giữa không trung, không còn di chuyển về phía mình nữa, trên mặt Thiên Tôn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ông ta cũng là lần đầu tiên gặp phải tình huống này.

"Xem ra ta đã ngủ say bấy nhiêu năm, thế giới đã có một số thay đổi mới." Có thể phong ấn Nguyên Bảo bản mệnh của ông ta, khiến ông ta không thể lấy lại, ngay cả Thượng Đế cũng không làm được.

Điều này cho thấy sau khi ông ta và Thượng Đế đồng quy vô tận, thế giới đã xảy ra những thay đổi ngoài dự liệu của ông ta, và cũng có thêm một số hệ thống sức mạnh ngoài nhận thức của ông ta. 62.

Giống như thanh niên trước mắt này, rõ ràng chỉ có thực lực cấp Sequence 5 của lộ trình Kẻ Khờ Dại, trong cơ thể lại ẩn chứa sức mạnh khác vượt xa Chân Thần.

Còn biết cả thuật pháp kỳ lạ có thể phong ấn Nguyên Bảo.

"Nhưng vì ngươi đã chọn nhánh sức mạnh thuộc về ta, thắng bại đã sớm được định đoạt." Mặc dù không thể lấy lại Nguyên Bảo, nhưng trong mắt Thiên Tôn lại không hề có chút hoảng loạn nào.

Nếu đối phương là lộ trình Mặt Trời, Bạo Chúa hay loại đó, thì

còn phiền phức hơn.

Nhưng trùng hợp đối phương lại là lộ trình Kẻ Khờ Dại, là một trong những lộ trình bản mệnh của ông ta, thì đơn giản rồi.

Điều thực sự khiến ông ta cảm thấy phiền phức là một người khác vẫn đang duy trì phong ấn bí mật, lén lút rình mò nơi này trong bóng tối.

Lộ trình Bóng Đêm không thuộc lộ trình mà ông ta có thể thao túng, và ông ta hiện tại chỉ đang chiếm giữ đỉnh cao khi tranh đoạt cơ thể, chứ chưa hoàn toàn loại bỏ ý thức của cơ thể này.

Một khi vị Sequence 0 lộ trình Bóng Đêm ẩn mình trong bóng tối ra tay toàn lực, thì ông ta sẽ lại bị phong ấn rơi vào trạng thái cân bằng lực lượng với ý thức của cơ thể này.

Vì vậy, ông ta hiện tại chính là muốn thao túng đặc tính phi phàm lộ trình Kẻ Khờ Dại trong cơ thể George mất kiểm soát biến thành quái vật, từ đó gián tiếp kiểm soát George.

Một mặt có thể nhanh chóng lấy lại Nguyên Bảo, mặt khác cũng có thể ngăn cản George khi vị Sequence 0 kia ẩn mình trong bóng tối can thiệp.

George tuy chỉ có Sequence 5, nhưng năng lượng tâm linh trong cơ thể hắn không kém gì True God, còn có thêm một nguồn sức mạnh khác mạnh mẽ hơn.

Chắc hẳn có thể giúp ông ta trì hoãn vị Sequence 0 lộ trình Bóng Đêm kia.

Không cần lâu, chỉ cần một giây, ông ta có thể lấy lại quyền kiểm soát Nguyên Bảo, trở thành Cựu Nhật, sau đó nhanh chóng thu hồi tất cả đặc tính duy nhất và đặc tính phi phàm, trở thành Trụ Cột. .....

"Phong!" Cảm ứng được tất cả đặc tính phi phàm thuộc lộ trình

Kẻ Khờ Dại trong cơ thể mình, đột nhiên không còn bị kiểm soát, bắt đầu xâm thực và ô nhiễm cơ thể.

George cười lạnh một tiếng, trực tiếp sử dụng thuật phong ấn, phong ấn tất cả đặc tính phi phàm lộ trình Kẻ Khờ Dại trong cơ thể.

Muốn ô nhiễm cơ thể hắn, đâu có dễ dàng như vậy.

Nếu hắn đã trở thành Kẻ Khờ Dại, đột nhiên bị tất cả đặc tính phi phàm trong cơ thể phản bội, thì thực sự có chút nguy hiểm.

Rất có thể phải hoàn toàn từ bỏ thân thể và tất cả đặc tính phi phàm mới có thể thoát thân.

Nhưng hiện tại đặc tính phi phàm trong cơ thể hắn chỉ đến Sequence 5 bé con, cho dù có bị Thiên Tôn kiểm soát hoàn toàn, cũng căn bản không thể đối kháng với ma lực của thân thể hắn.

Thậm chí hắn hoàn toàn có thể dùng thuật phong ấn siêu cường đã nghiên cứu kết hợp từ rất nhiều thế giới của mình, trực tiếp phong ấn tất cả đặc tính phi phàm của Bậc Thầy Con Rối Sequence 5.

Dù sao thì, cho dù không còn tất cả năng lực của lộ trình Kẻ Khờ Dại, thực lực của hắn về cơ bản cũng sẽ không giảm sút.

"Bây giờ đến lượt tôi!" Phong ấn đặc tính phi phàm của Bậc Thầy Con Rối, George tập trung năng lượng tâm linh trong cơ thể, bắt đầu thi triển phép thuật phản công.

Thiên Tôn có thể thao túng và phản bội đặc tính phi phàm thuộc lộ trình Kẻ Khờ Dại trong cơ thể hắn, nhưng không thể kiểm soát năng lượng tâm linh trong cơ thể hắn.

Bởi vì những năng lượng tâm linh này, chỉ một phần nhỏ đến từ Bậc Thầy Con Rối, phần lớn đều là nuốt chửng và hấp thụ từ Đăng thần và do hắn chuyển hóa từ ma lực mà ra.

Vì vậy, dù không lộ ra ma lực trong cơ thể, hắn vẫn có thể lợi dụng năng lượng tâm linh khổng lồ trong cơ thể để thi triển phép thuật.

"Siêu Phép Thuật: Fairy Glitter Plus!" Liên tiếp chín trận pháp ma thuật xuất hiện trên không Thiên Tôn, ngay sau đó, ánh sáng vô tình tràn đầy sát ý khủng khiếp ầm ầm giáng xuống.

Nếu xét về lực tấn công và phá hoại thuần túy, Fairy Glitter còn mạnh hơn Fairy Law một bậc.

"Hằng tinh!" Sắc mặt Thiên Tôn cuối cùng cũng thay đổi, nhanh chóng thao túng cơ thể phát động năng lực tiếp nối.

Với vị thế của ông ta, cho dù cơ thể Antigonus đang ở trạng thái trọng thương, còn thiếu hai đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn, ông ta vẫn có thể phát huy thực lực cấp True God.

Vì vậy, Antigonus ở trạng thái toàn thịnh trước đây chỉ có thể tiếp nối ra những hành tinh thông thường, còn Thiên Tôn hiện tại lại có thể tiếp nối ra một hằng tinh nóng rực.

"Quả nhiên không hổ là Thiên Tôn, nếu là thời kỳ toàn thịnh, cho dù tôi có dốc toàn lực cũng rất có thể không phải đối thủ." Thấy một hằng tinh khổng lồ lao đến áp đảo mình, George không khỏi cảm thán một tiếng.

"May mà ngươi không ở trạng thái toàn thịnh." Hắn không phải là quân tử masahito gì, cũng không có phẩm đức cao thượng đến mức đánh nhau còn phải đợi đối phương hồi phục, theo đuổi sự công bằng, chính trực.

Đối xử với kẻ địch, hắn từ trước đến nay đều tuân thủ nguyên tắc: thừa lúc ngươi bệnh thì lấy mạng ngươi.

"Thánh Kiếm Giao Ước Chiến Thắng!" Tay phải ngưng tụ thành

một Thánh Kiếm, George truyền một lượng lớn năng lượng tâm linh vào, sau đó một kiếm chém ra.

Lưỡi kiếm quang khổng lồ mạnh mẽ chém xuống hằng tinh đó, trực tiếp chém nát hằng tinh thành một đống mảnh hư vô, biến mất trong không khí.

Không đợi Thiên Tôn phản ứng tiếp tục tấn công, George hai tay ấn xuống đất, năm nguyên tố Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ từ từ hiện ra: "Trận Pháp Phong Ấn Ngũ Hành Kabbalah!" Lực lượng phong ấn mạnh mẽ hội tụ trên Thiên Tôn, hai mắt Thiên Tôn lập tức rơi vào trạng thái mờ mịt.

Và ngay lúc này, George nhanh chóng biến đến bên cạnh ông ta, ấn đầu bắt đầu đọc ký ức.

"Biến mất nhanh như vậy sao?" Dường như cảm nhận được sự thăm dò của George, ý thức Thiên Tôn vậy mà không tiếp tục dây dưa với Antigonus, ngược lại nhanh chóng chủ động tiêu tán.

Nhưng tốc độ của George cũng rất nhanh, trước khi ông ta tiêu tán vẫn kịp chặn được thông tin liên quan.

Hơn nữa, đó là điều hắn quan tâm nhất: cách dung hợp hai lộ trình còn lại sau khi thăng cấp Kẻ Khờ Dại, từ đó thăng cấp Cựu Nhật và Trụ Cột.

"Cứ thế mà trùng hợp, vừa hay tìm được không phải ký ức lịch sử liên quan, mà là ký ức thăng cấp Cựu Nhật và Trụ Cột, nhìn thế nào cũng giống một cái bẫy a." Thiên Tôn vừa rồi rút lui thực ra rất ung dung, nếu muốn thì hoàn toàn có thể không để lại một chút dấu vết nào trên Antigonus, khiến hắn không thu được thông tin gì.

Nhưng Thiên Tôn lại cố ý chậm một bước, để hắn đọc được thông tin cần thiết.

Chợt nghĩ, George trong lòng đại khái đã đoán ra.

Tình huống vừa rồi, không chỉ có hắn, mà còn có Nữ thần Bóng Đêm lén lút rình rập trong bóng tối, trong tình huống không lấy được Nguyên Bảo và bị trọng thương, về cơ bản thì cũng không thể chạy thoát rồi.

Vì vậy Thiên Tôn mới dễ dàng bị phong ấn như vậy, sau đó hoàn toàn từ bỏ việc hồi sinh trong cơ thể Antigonus.

Nhưng là một Thiên Tôn đa mưu túc trí, có thể lừa cả Con của Hỗn Độn đến mức không còn gì, sao lại có thể dễ dàng từ bỏ như vậy?

Thiên Tôn cố ý để lại phương pháp dung hợp lộ trình Môn Đồ và Kẻ Sai Lầm, phương pháp thăng cấp Cựu Nhật và Trụ Cột.

Chính là hy vọng hắn có thể nhanh chóng thăng cấp.

Bởi vì hắn càng thăng cấp, càng dung hợp đặc tính phi phàm của ba lộ trình, thì Thiên Tôn càng dễ dàng tỉnh dậy trong cơ thể hắn.

Chương 723

Nói thật, đây có thể nói là dương mưu, cho dù hắn hiện tại biết rõ, cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy.

Đừng nói là hắn, hiện tại những True God, Thiên Sứ kia, ai không biết Thiên Tôn, ai không biết Thượng Đế.

Chỉ cần họ không ngừng tiến bộ, thì hoặc Thiên Tôn tỉnh dậy hoặc Thượng Đế tỉnh dậy, nhưng dù biết rõ tình huống này, cũng không ai vì thế mà từ bỏ cơ hội trở nên mạnh mẽ.

Họ phải làm là tích lũy tín đồ, thiết lập điểm neo cho mình, duy trì đủ lý trí, để áp chế sự tỉnh dậy của Thiên Tôn.

So với họ, hắn là người ngoại lai thì càng không sợ.

Bởi vì hắn có rất nhiều thủ đoạn để áp chế ý thức Thiên Tôn sẽ tỉnh dậy trong cơ thể trong tương lai.

Thứ nhất, hắn có thủ đoạn dung hợp linh hồn phân thân, sức mạnh linh hồn tăng trưởng đáng kể, có thể dễ dàng áp chế ý chí Thiên Tôn trong đặc tính phi phàm.

Thứ hai, các phân thân khác của hắn cũng không nhàn rỗi, đang nỗ lực nuốt chửng và đồng hóa thế giới, thực lực của hắn mỗi ngày đều tăng vọt.

Đến lúc đó, hắn nói không chừng còn nhân cơ hội này thăng cấp Đa Nguyên, càng không lo lắng ý chí Thiên Tôn tỉnh dậy.

Thứ ba, cũng là điểm cuối cùng.

Hắn có thế giới do chính mình sáng tạo, khi ý thức Thiên Tôn hồi phục, hắn có thể lập tức tiến vào thế giới của mình.

Lợi dụng pháp tắc thế giới của chính mình, cưỡng ép rút ra ý chí Thiên Tôn tồn tại trong tất cả đặc tính phi phàm, từ đó về cơ bản phá vỡ.

"Trước tiên hãy tách ra đặc tính phi phàm và đặc tính duy nhất đã." Phát động năng lực, cưỡng ép lấy đi đặc tính duy nhất của Kẻ Khờ Dại và đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn trong cơ thể Antigonus đang trọng thương hấp hối.

George đang chuẩn bị tiếp tục tách ra các đặc tính từ Sequence 2 đến Sequence 9, thì một bóng người đã chặn hắn lại.

"Có thể nể mặt ta, để lại cho ông ta các đặc tính phi phàm từ Sequence 2 đến Sequence 9 được không?" George ngẩng đầu nhìn lên, một người phụ nữ trẻ tuổi với vẻ ngoài tú lệ, không hề có biểu cảm, đôi mắt đen sâu thẳm xuất hiện trước mắt hắn.

"Nếu là mặt mũi của Nữ thần Bóng Đêm, thì tôi chắc chắn sẽ nể, dù sao manh mối ở đây cũng là cô cung cấp." Đặc tính phi phàm Sequence 2 hắn đã có, đặc tính phi phàm Sequence 3 hắn cũng đã có, Sequence 4 hắn có thuốc.

Vì vậy các đặc tính phi phàm từ Kỳ Tích Sư Sequence 2 đến Kẻ Tiên Tri Sequence 9 trong cơ thể Antigonus, đối với hắn mà nói đã không còn quan trọng nữa.

Điều quan trọng là, phải làm rõ vị Nữ thần Bóng Đêm này, người đã mượn thân thể Thiên Sứ bí ẩn đã chết mà xuất hiện trước mắt, là địch hay là bạn. ....

"Tôi xin lỗi về thử nghiệm vừa rồi!" Nữ thần Đêm Tối nghe ra ẩn ý trong lời George, cũng không cố gắng che giấu hay tìm lý do biện minh.

Lần này, nàng để giáo hội cung cấp cho George manh mối về công

thức ma dược và nguyên liệu của Con Đường Kẻ Khờ cấp cao, mục đích là để dụ George đến núi Hornachis.

Để George gặp Antigonus.

Nàng làm vậy là vì nàng luôn nghi ngờ George có thể là Thiên Tôn phục sinh.

Vì sao lại nói vậy?

Thứ nhất, George không phải là một linh hồn từ "Nguyên Bảo", nhưng lại biết những gì xảy ra ở hiện đại và rất hiểu biết về thời hiện đại.

Nếu George là Thiên Tôn, điểm này đương nhiên có thể giải thích được.

Thứ hai, George có một thân thể cường đại hơn cả sinh vật thần thoại, nhưng bản chất lại là con người, điều này rất không hợp lý.

Nếu George là Thiên Tôn, Thiên Tôn vốn là Cựu Nhật bẩm sinh, thân thể cường đại, vậy cũng nói được.

Thứ ba, George biết một số phép thuật đặc biệt không thuộc về các Con Đường thông thường, hơn nữa uy lực phi thường kinh người.

Ngoại trừ tồn tại cấp Thiên Tôn và Thượng Đế, còn ai có thể thi triển năng lực khác không thuộc về các Con Đường thông thường?

Ngay cả nàng bây giờ cũng không làm được.

Cuối cùng, và cũng là điểm quan trọng nhất.

Đó chính là George đã chọn Con Đường Kẻ Khờ, một trong ba Con Đường nguyên thủy nhất của Thiên Tôn.

Do đó, sau khi quan sát, nàng càng nhìn càng cảm thấy George có thể là Thiên Tôn phục sinh, chỉ là xảy ra một số ngoài ý muốn nên mới

xuất hiện dưới hình dạng này.

Để xác minh, nàng đã dụ George đến Hornachis, đến nơi nàng đã che giấu sức mạnh bí mật và phong ấn Antigonus.

Nếu George thật sự là Thiên Tôn, vậy chắc chắn sẽ tạo ra sự cộng hưởng với ý thức Thiên Tôn trong cơ thể Antigonus.

Đến lúc đó nàng sẽ dốc toàn lực ra tay tiêu diệt George.

Tuy nhiên, sự thật đã chứng minh, George hiển nhiên không phải là Thiên Tôn, hơn nữa thực lực của hắn hoàn toàn ngoài dự liệu của nàng.

Có thể ép ý thức Thiên Tôn quay trở lại một cách mạnh mẽ, thực lực George thể hiện đã không thua kém bất kỳ thần chân chính nào.

Quan trọng là hắn bây giờ mới chỉ là Ma Nô Cấp 5.

Nếu thật sự trở thành Kẻ Khờ, e rằng sức mạnh có thể đối kháng với thần chân chính Song Con Đường.

Vì vậy nàng mới chủ động xin lỗi, muốn hòa hoãn quan hệ với George, xem có thể kéo hắn về phe mình hay không.

"Không sao, tôi không phải người nhỏ mọn, hơn nữa trận chiến này tôi cũng thu hoạch rất nhiều." George xua tay, hắn thật sự không bận tâm, cũng hiểu được việc Nữ thần Đêm Tối thăm dò mình.

Quan trọng là hắn cũng muốn hợp tác với Nữ thần Đêm Tối.

Hai người đều có ý định hợp tác, lời nói tự nhiên dễ nghe, vài câu nói chuyện, hai bên đều đã nắm được ý đối phương.

"Người vì sao lại đồng ý cho Hoàng thất có thêm một Black King?" Sau khi xác định Nữ thần Đêm Tối có thiện ý với mình, mắt George khẽ chuyển, bắt đầu thăm dò.

Mặc dù trước đó hắn đã có suy đoán, nhưng vẫn muốn xác nhận

từ miệng Nữ thần Đêm Tối.

Nếu không có lý do đặc biệt gì, thì đúng lúc hắn có thể tìm Nữ thần Đêm Tối hợp tác để hồi sinh Rosell.

Nữ thần Đêm Tối có quyền năng "Ẩn Giấu", có nàng giúp đỡ, đến lúc đó có thể tránh tối đa việc bị Vĩnh Hằng Liệt Dương và Thần Hơi Nước và Cơ Khí phát hiện.

"Bởi vì tình hình của tôi bây giờ đặc biệt, không tiện ra tay." Nữ thần Đêm Tối không nói thẳng, nhưng cũng bày tỏ ý rằng mình không mấy mong muốn Hoàng thất có thêm một Black King.

George lập tức hiểu ra: "Không tiện ra tay, người đang hấp thu đặc tính phi phàm và duy nhất tính của Tử Thần?" "Tôi đã hấp thu gần xong rồi, chỉ là bây giờ còn chưa thể thể hiện ra." Nữ thần Đêm Tối khẽ mỉm cười: "Tôi cần khiến các thần khác lầm tưởng rằng tôi vẫn đang tiêu hóa đặc tính phi phàm và duy nhất tính của Tử Thần, đang ở trạng thái không thể ra tay." Nàng bây giờ đã là thần chân chính Song Con Đường, nếu không cũng không dám dẫn George đến đây, thăm dò George có phải Thiên Tôn hay không.

"Đây rõ ràng là chuẩn bị hãm hại người khác." Mắt George nheo lại, trong lòng lập tức có một số suy đoán: "Người đang chuẩn bị đối phó Chiến Thần sao?" Ba Con Đường Bóng Tối, Kẻ Ngủ Say Vĩnh Viễn và Cự Nhân Hoàng Hôn là các Con Đường lân cận, có thể thay thế lẫn nhau, cũng có thể dung hợp thống nhất.

Điều này cũng có nghĩa là các thần chân chính của ba Con Đường này nhất định sẽ trở thành kẻ địch.

Bởi vì chỉ khi nuốt chửng hai người còn lại mới có thể thăng cấp thành thần chân chính Tam Con Đường.

Bóng Tối đại diện cho Nữ thần Đêm Tối, Kẻ Ngủ Say Vĩnh Viễn

đại diện cho Tử Thần, Tử Thần đã chết từ Kỷ Nguyên thứ tư sau khi bị bảy vị thần đánh bại.

Đặc tính phi phàm và duy nhất tính xem ra đã bị Nữ thần Đêm Tối đoạt được.

Chương 724

Cuối cùng, Cự Nhân Hoàng Hôn đại diện cho một trong Bảy Vị Chính Thần, Chiến Thần.

Nữ thần Đêm Tối và Chiến Thần vẫn luôn không ưa nhau, đều muốn nuốt chửng duy nhất tính và đặc tính phi phàm của đối phương.

Vì vậy, nếu Nữ thần Đêm Tối muốn tính kế, rất có thể là tính kế Chiến Thần Bard Hải Nhĩ, vị con của Cự Nhân Vương ngày xưa.

"Đúng vậy, chính là muốn khiến Bard Hải Nhĩ lầm tưởng tình trạng của tôi không tốt, hắn mới có gan chủ động phát động Thần Chiến." Nữ thần Đêm Tối không hề che giấu nói ra mục đích của mình.

George nhướng mày: "Theo tôi được biết, Chiến Thần có quan hệ mật thiết với Vĩnh Hằng Liệt Dương, Thần Hơi Nước và Cơ Khí, lại còn là con của Địa Mẫu Nữ Thần.

Nếu phát động Thần Chiến, dù người là Song Con Đường, e rằng cũng rất khó thắng." Ngay cả khi Nữ thần Đêm Tối còn có Chúa Tể Bão Tố giúp đỡ, đó cũng là hai đấu bốn, tỷ lệ thắng không cao.

"Chỉ cần Chiến Thần chủ động ra tay phát động Thần Chiến, vậy tôi có nắm chắc." Nữ thần Đêm Tối có vẻ mặt rất bình thản, dường như đã nắm chắc phần thắng.

George thấy vậy gật đầu, Nữ thần Đêm Tối là linh hồn hiện đại đầu tiên từ "Nguyên Bảo" đi ra, từng bước đi đến ngày hôm nay, đương nhiên không phải kẻ ngốc.

Đã có kế hoạch như vậy, vậy chắc chắn đã chuẩn bị vạn toàn.

"Người nói cho tôi những điều này, không sợ tôi sau này tiết lộ ra

ngoài sao?" "Cậu nói cho Bard Hải Nhĩ, hắn cũng sẽ không tin.

Hắn bây giờ đối với tình trạng của tôi là bán tín bán nghi, cậu nói cho hắn rằng tôi muốn tính kế hắn, hắn sẽ chỉ nghĩ cậu là người của tôi, đang kéo dài thời gian để tôi tiêu hóa duy nhất tính của Tử Thần." Nữ thần Đêm Tối lắc đầu: "Hơn nữa tôi nghĩ cậu sẽ không làm vậy, đúng không?" "Đương nhiên rồi, mọi người đều biết tôi và Giáo hội Nữ thần Đêm Tối có quan hệ tốt nhất mà." George cười ha hả: "Tôi cũng không nói nhiều nữa, chúng ta hợp tác, tôi giúp người cùng giải quyết Chiến Thần, người giúp tôi hồi sinh Rosell, đến lúc đó người lại có thêm một đồng minh." "Rosell?" Nữ thần Đêm Tối lộ ra vẻ nghi hoặc, nàng không hề biết Rosell còn có cơ hội hồi sinh.

George cũng không che giấu, nói một lượt về tình hình của Rosell, cũng như kế hoạch dự định lợi dụng việc Hoàng thất thăng cấp Black King để hồi sinh Rosell.

Nữ thần Đêm Tối nghe xong không chút do dự gật đầu: "Được, không vấn đề gì." Đối với nàng mà nói, Rosell là linh hồn hiện đại giống như nàng, rất dễ dàng trở thành đồng minh.

Hơn nữa, ngăn cản Hoàng thất sinh ra Black King cũng có thể đề phòng Hoàng thất thoát khỏi tầm kiểm soát.

Đến lúc đó có thêm một Black King, tương lai ứng phó với tận thế cũng sẽ có thêm một phần sức mạnh.

"Kế hoạch của tôi là như thế này..." Thấy George thẳng thắn như vậy, Nữ thần Đêm Tối cũng nói ra kế hoạch của mình. .....

"Không ngờ Địa Mẫu Nữ Thần lại chính là thủy tổ của huyết tộc." Mang theo đặc tính phi phàm và duy nhất tính của Kẻ Khờ Cấp 3 và Cấp 1 trở lại nhà Baker Rander, George không khỏi giơ ngón cái tán thưởng Nữ thần Đêm Tối.

Hóa ra ngay từ Kỷ Nguyên thứ hai, Nữ thần Đêm Tối vì muốn giành lấy đặc tính phi phàm và duy nhất tính của Cự Nhân Hoàng Hôn, đã bắt đầu bố cục.

Sau khi Địa Mẫu Nữ Thần thật sự Ouroboros ngã xuống, nàng đã lợi dụng quyền năng "Ẩn Giấu", giúp thủy tổ huyết tộc Lilith giả dạng thành Địa Mẫu Nữ Thần.

Vì vậy, Chiến Thần lầm tưởng Địa Mẫu Nữ Thần là Nữ Hoàng Cự Nhân Ouroboros, chắc chắn sẽ đứng về phía hắn.

Nhưng thực tế, Địa Mẫu Nữ Thần là Lilith, người bạn tốt nhất của Nữ thần Đêm Tối.

Một khi Thần Chiến xảy ra, Nữ thần Đêm Tối không những biết tất cả quân bài tẩy của Chiến Thần, mà vào thời khắc quan trọng, Chiến Thần còn sẽ phải chịu sự phản bội đau đớn nhất.

Đến lúc đó tình hình thực tế không phải hai đấu bốn, mà là ba đấu ba.

Một bên là Nữ thần Đêm Tối, Chúa Tể Bão Tố và Địa Mẫu Nữ Thần, bên kia là Chiến Thần, Thần Hơi Nước và Cơ Khí và Vĩnh Hằng Liệt Dương.

Thần Tri Thức và Trí Tuệ trung lập, ngay cả khi Thần Tri Thức và Trí Tuệ nghiêng về phía Chiến Thần, Nữ thần Đêm Tối vẫn có tỷ lệ thắng rất cao.

Bởi vì Nữ thần Đêm Tối hiện tại là thần chân chính Song Con Đường Bóng Tối và Kẻ Ngủ Say Vĩnh Viễn, bình thường có thể đối kháng một chọi hai mà không rơi vào thế yếu, một chọi một có thể đơn sát.

Đồng thời, Nữ thần Đêm Tối còn sở hữu duy nhất tính và đặc tính phi phàm của Con Đường Mặt Trăng, đợi khi Thần Chiến bắt đầu,

Nữ thần Đêm Tối sẽ trả lại chúng cho Lilith.

Lúc đó Lilith sẽ là Song Con Đường Mẹ và Mặt Trăng, cũng có thực lực một chọi hai, lại còn là quân bài ẩn.

Vì là Chiến Thần phát động Thần Chiến, nên cuối cùng Chiến Thần chiến tử và Nữ thần Đêm Tối thu hồi duy nhất tính và đặc tính phi phàm, không ai có thể nói gì.

Bây giờ có sự gia nhập của hắn, đến lúc đó Rosell lại hồi sinh thành Black King, vậy càng thêm an toàn.

Ngay cả khi có sự can thiệp của các tồn tại như Nữ Phù Thủy Nguyên Thủy, Đấng Sáng Tạo Chân Thật và Adam, Nữ thần Đêm Tối vẫn có thể ổn định giành chiến thắng.

"Trước tiên thăng lên Cấp 4." Bất kể là việc Hoàng thất thăng cấp Black King hay Chiến Thần phát động Thần Chiến, vẫn còn một khoảng thời gian.

Đúng lúc rảnh rỗi trong thời gian này, hắn nhanh chóng thăng cấp lên Cấp 0, đến lúc đó nếu có cơ hội, sẽ không chỉ loại bỏ một vị chính thần.

Mặc dù mục tiêu của Nữ thần Đêm Tối chỉ có Chiến Thần, nhưng mục tiêu của hắn không chỉ là hồi sinh Rosell.

Nếu có thể nhân lúc hỗn loạn loại bỏ cả Vĩnh Hằng Liệt Dương, Thần Hơi Nước và Cơ Khí, cùng với Adam, Đấng Sáng Tạo Chân Thật, Nữ Phù Thủy Nguyên Thủy và các tồn tại khác.

Thu lấy đặc tính phi phàm và duy nhất tính của bọn họ, điều đó cũng không phải là không thể.

Ma dược thăng cấp Cấp 4 của Con Đường Kẻ Khờ hắn có, nghi thức là phải công khai giết chết một bán thần Cấp 4.

Giết một bán thần Cấp cao không có gì khó, quan trọng là giết ai.

Giáo hội Ma Nữ và Hội Cực Quang vì thùng chứa Giáng Lâm đã bị Giáo hội Nữ thần Đêm Tối mang đi, Quý cô Tuyệt Vọng và Ngài A cũng đã bị George loại bỏ.

Hơn nữa, Hoàng thất trên danh nghĩa vì đã đồng ý với Ba Đại Giáo Hội, nên đã cắt đứt hợp tác.

Vì vậy tạm thời không phái cường giả Cấp cao nào đến, chỉ có một số Cấp 5, Cấp 6.

Không phù hợp với nghi thức thăng cấp hiện tại của hắn, hơn nữa giết những Beyonder tà giáo này cũng không có quá nhiều "khán giả".

"Hay là giết một bán thần của Hoàng thất đi!" George suy nghĩ một lát, liền có câu trả lời.

Dù sao hắn bây giờ đã đứng ở phe đối lập với Hoàng thất Ruen, vậy đương nhiên không cần phải khách khí như vậy.

Hơn nữa, công khai giết chết một bán thần Hoàng thất, cũng sẽ gây chấn động hơn, dễ truyền bá hơn, điều này rất phù hợp với tiêu chuẩn của nghi thức.

"Vậy thì quyết định là ngươi, Tái Nhĩ Đặc!" Phất tay thi triển phép thuật tầm người, George hóa thành một đám lửa, đầu tiên đến bên cạnh người máy Jason, sau đó dẫn Jason xuất hiện trên bầu trời biệt thự của Tái Nhĩ Đặc.

Tái Nhĩ Đặc, cường giả cấp bán thần quân đội Ruen, cũng là một trong những bán thần của Hoàng thất.

Trước đây, việc thu thập và buôn bán dân số chủ yếu là do hắn phái người đi hoàn thành.

Sau khi sự việc bị bại lộ, vì phải đối phó với Ba Đại Giáo Hội,

Hoàng thất lấy lý do không biết tình hình, tạm thời đình chỉ chức vụ của hắn và giam lỏng tại nhà, nhưng không đưa ra hình phạt lớn hơn.

Vì vậy Tái Nhĩ Đặc bây giờ mỗi ngày đều ở nhà, thỉnh thoảng tổ chức vũ hội, tận hưởng cuộc sống, yên tĩnh chờ George Đệ Tam thăng cấp Black King rồi sẽ được trọng dụng lại.

"Vũ hội, vậy thì tốt quá, lại có thêm không ít khán giả." Nhìn biệt thự bên dưới đèn đuốc sáng trưng, cùng với vũ hội xa hoa đến cực điểm bên trong, hai tay George nhanh chóng hoạt động, rất nhanh một thanh kiếm có hình dáng kỳ dị xuất hiện trong tay hắn.

"Thế này chắc là đủ rồi." Hắn đưa thanh kiếm đó cho người máy Jason.

Người máy Jason dưới sự cải tạo của hắn, tuy có thể đối kháng với Cấp 4, nhưng muốn nhanh chóng giải quyết hắn trước mắt công chúng thì vẫn rất khó khăn.

Bán thần Cấp 4 khi liều mạng có thể giải phóng hình thái sinh vật thần thoại, trong thời gian ngắn Cấp 3 cũng khó mà hạ gục được.

Vì vậy hắn đã sao chép "Thiên Địa Quai Ly Kiếm" của Gilgamesh cho người máy Jason.

Với sự hỗ trợ của Thiên Địa Quai Ly Kiếm có thể cắt xé thế giới, vấn đề sẽ không lớn.

Chương 725

Trong khu dân cư của Nữ Hoàng, quý tộc và giới siêu giàu ở Baker Rander, bên trong một biệt thự sang trọng.

Thánh Giả Tái Nhĩ Đặc, là tâm điểm của vũ hội, đang cầm ly rượu nhàn nhã trò chuyện với vài quý tộc phe mới.

Đột nhiên, hắn nhíu mày, đưa tay chỉ lên không trung: "Ngọn lửa này suy yếu!" "Ầm!" Một cây thương lửa khổng lồ xuyên thủng mái nhà, nhưng khi đi vào đại sảnh lại bị một sức mạnh vô hình không ngừng suy yếu.

Đến khi bay đến trước mặt Tái Nhĩ Đặc, nó đã chỉ còn bằng ngón tay cái, bị Tái Nhĩ Đặc phất tay đánh tan.

"Kẻ nào, dám tập kích bản tướng quân!" Thân thể khẽ động, Tái Nhĩ Đặc trực tiếp bay lên không trung trên biệt thự, tản ra uy áp cường đại.

Quan Tòa Cấp 4 Pháp Sư Luật Lệnh, có thể bay lơ lửng giữa không trung một cách phản vật lý, giải phóng uy nghiêm chấn nhiếp kẻ địch.

Hơn nữa, là người thực hiện trật tự, hắn còn có thể từ "vị trí" khác nhau mà phân biệt người thường và Beyonder.

Thậm chí có thể phán đoán chính xác cấp bậc của một Beyonder.

"Sứ Đồ Dục Vọng Cấp 5, ngươi là kẻ đã ám sát Công tước Nigun?" Nhìn Jason lơ lửng giữa không trung, thông qua cấp bậc và hình dạng của hắn, Tái Nhĩ Đặc lập tức nhận ra Jason.

Chỉ có điều lúc này trên mặt hắn đầy vẻ nghi hoặc.

Theo hắn hiểu, Sứ Đồ Dục Vọng đã ám sát Công tước Nigun, lẽ ra

phải cùng phe với hắn, sao lại đến ám sát hắn?

Nhưng rất nhanh hắn không còn thời gian suy nghĩ nữa, bởi vì đối phương lại tiếp tục tấn công.

Sau một hồi chiến đấu, sắc mặt hắn dần trở nên nghiêm trọng, mặc dù đối phương chỉ là Cấp 5, nhưng thực lực chiến đấu thực tế hoàn toàn không kém hắn.

Thậm chí còn cảm thấy mình bị đối phương áp chế.

May mắn thay, lúc này các Beyonder khác trong biệt thự cũng đã phản ứng lại, bắt đầu sử dụng năng lực để chi viện cho hắn.

Hơn nữa, động tĩnh lớn như vậy, người của Ba Đại Giáo Hội chắc chắn sẽ đến ngay.

Quả nhiên cũng như hắn dự liệu, các bán thần của Giáo hội Nữ thần Đêm Tối, Giáo hội Chúa Tể Bão Tố và Giáo hội Thần Hơi Nước và Cơ Khí, rất nhanh đã xuất hiện ở gần đó.

"Nhiều khán giả như vậy, đủ rồi." George điều khiển người máy thấy các bán thần của Ba Đại Giáo Hội xuất hiện, liền ra hiệu cho Jason rút Thiên Địa Quai Ly Kiếm ra. .....

Một luồng sáng chói mắt bùng lên trên bầu trời Nữ Hoàng, khiến các Beyonder của Ba Đại Giáo Hội đang vội vã chạy đến đều lộ ra vẻ kinh hãi.

"Không hay rồi!" Đợi khi ánh sáng tan hết, đợi đến khi họ cuối cùng cũng chạy đến biệt thự.

Chỉ thấy thân thể bán thần Tái Nhĩ Đặc bị chẻ làm đôi, đặc tính phi phàm và kẻ tấn công đã biến mất.

"Có thể uống ma dược." Lúc này, George đang ẩn mình trong bóng tối, sau khi thu hồi Jason liền uống cạn ma dược.

Ma dược theo cổ họng đi vào cơ thể, đặc tính phi phàm của Quỷ Sách Ma Nữ bắt đầu phát huy tác dụng, ý đồ phân tách tinh thần và thân thể hắn.

Thông thường mà nói, với sức mạnh ẩn chứa trong đặc tính phi phàm của Quỷ Sách Ma Nữ, đương nhiên không thể phân tách tinh thần và thân thể cường đại như George.

Tuy nhiên, vì biết đây là bước cần thiết để thăng cấp Quỷ Sách Ma Nữ, George không ngăn cản, ngược lại còn luôn điều khiển tinh thần và thân thể phối hợp.

Dưới tác dụng của đặc tính phi phàm Quỷ Sách Ma Nữ, George cảm thấy thân thể và tinh thần của mình kết hợp, sau đó phân tách hóa thành vô số trùng mềm.

Mỗi một con trùng mềm đều là hắn, mỗi một con trùng mềm cũng đều có thể trưởng thành thành hắn.

Cảm giác này có chút tương tự với việc linh hồn bản thể của hắn phân tách ở các thế giới chư thiên, mở ra các phân thân khác nhau.

Vì vậy hắn rất thích ứng với kiểu phân tách này, không hề cảm thấy đau đớn hay khó chịu nhiều, toàn bộ quá trình có thể nói là cực kỳ thuận lợi.

Nghi thức thăng cấp Quỷ Sách Ma Nữ cần có khán giả, là bởi vì Con Đường Kẻ Khờ cần điểm neo sớm hơn các Con Đường khác.

Các Con Đường khác đều phải đến Cấp 0, trở thành thần chân chính mới cần điểm neo, tức là tín đồ để ổn định trạng thái tinh thần.

Nhưng Quỷ Sách Ma Nữ Cấp 4 của Con Đường Kẻ Khờ, vì tinh thần và thân thể đều có thể phân hóa thành phân thân trùng linh, nên cần thiết lập điểm neo trước để ổn định tinh thần.

Những khán giả trong nghi thức đó, có thể coi là điểm neo của

hắn, tốt nhất là phát triển thêm một số tín đồ, thì điểm neo sẽ càng ổn định.

Nhưng những điều này đối với George mà nói đều không đáng gì.

Tinh thần của hắn quá cường đại, ngay cả khi không có điểm neo, cũng sẽ không xuất hiện tình huống tinh thần phân liệt mà mất kiểm soát.

Hơn nữa, thực ra hắn sớm đã có không ít tín đồ, điểm neo đầy đủ và ổn định.

Chính là những người dân nghèo khổ mà hắn đã cứu trong Vụ Sương Mù Lớn trước đây.

Cuối cùng còn một điểm nữa, đó là ngay cả khi không có những người dân đã được cứu trong Vụ Sương Mù Lớn làm điểm neo, không có khán giả cho nghi thức.

George cảm thấy mình đã sở hữu một điểm neo cực kỳ khổng lồ để ổn định bản thân.

Bởi vì các phân thân của hắn ở các thế giới khác nhau đều có thân phận rất cao, được vô số người sùng bái.

Ví dụ như ở thế giới Harry Potter, hắn thậm chí còn đã thành lập Đế Quốc Pháp Thuật.

Cùng với thân thể phân hóa thành từng con trùng mềm trong suốt, trên mỗi con trùng mềm đều nhấp nháy từng phù hiệu bí ẩn chồng chất ba chiều.

Trong đầu George cũng dần dần xuất hiện rất nhiều năng lực mới và tri thức về Huyền bí học mới.

Đồng thời, hắn cũng dần dần lĩnh ngộ được phương pháp tiêu hóa ma dược tiếp theo.

“Kinh khủng và khủng bố, đây là muốn tôi dọa người sao?” Phương pháp tiêu hóa ma dược Quỷ Sách Ma Nữ, chủ yếu là dọa người, đối tượng bị dọa càng nhiều, càng mạnh, ma dược tiêu hóa càng nhanh.

Hoặc là để lại một số truyền thuyết kỳ dị, khiến chúng được lưu truyền rộng rãi, cũng có thể nhanh chóng tiêu hóa ma dược.

“Đúng rồi, vậy thì trước tiên đi dọa Tiểu Trát Lạp Đồ đi!” Đặc tính phi phàm của Người Bí Ẩn Cấp 1 có tổng cộng ba phần, một phần trong cơ thể Amon đã bị hắn lấy đi.

Zaratul có một phần, trước tiên bị Amon lấy đi, sau đó lại được Zaratul thu hồi, bây giờ đang ở chỗ bản thể của Zaratul điên cuồng.

Hắn đi qua đó đúng lúc lấy lại phần của Zaratul, còn tiện thể dọa cho Zaratul đã là Cấp 1, tiêu hóa ma dược.

Dùng Cấp 4 dọa Cấp 1, chỉ cần thành công, e rằng có thể tiêu hóa phần lớn ma dược.

Manh mối về phần đặc tính phi phàm Người Bí Ẩn cuối cùng, Nữ thần Đêm Tối vừa mới nói cho hắn biết.

Nó nằm trong một vật phong ấn ở Vùng Đất Thần Khí.

Hóa ra khi phát hiện Nữ thần Đêm Têm Amanises và Hoàng Đào ngày xưa đều không chọn ba Con Đường của Thiên Tôn, “Nguyên Bảo” khi giải phóng linh hồn thứ ba là Chu Minh Thụy, đã đặc biệt yểm bùa một vật phong ấn mang đặc tính phi phàm Người Bí Ẩn.

Như vậy, Chu Minh Thụy vừa tỉnh lại sẽ trực tiếp trở thành Người Bí Ẩn Cấp 1, từ đó khiến Thiên Tôn lập tức phục sinh.

Amanises phát hiện kế hoạch của Thiên Tôn, ra tay tách linh hồn Chu Minh Thụy và vật phong ấn đó ra.

Linh hồn Chu Minh Thụy nhập vào cơ thể Klein vừa chết, còn vật phong ấn đó thì rơi vào Vùng Đất Thần Khí.

Chương 726

Vì vậy, George sau này muốn thăng cấp Kẻ Khờ, vẫn cần phải tranh giành Vùng Đất Thần Khí một chuyến.

Tuy nhiên, đối với hắn mà nói, việc đi vào Vùng Đất Thần Khí cũng không phải chuyện khó khăn gì.

"Lãng quên!" Từ hình ảnh khe hở lịch sử của Zaratul trong thế giới của mình, hắn rút ra sợi linh hồn đó, đầu tiên sửa đổi một số ký ức của nó, sau đó mới thả nó ra.

Dọa người mà, nhất định phải bất ngờ mới có thể dọa được.

Linh hồn phân thân của Zaratul được thả ra, theo bản năng chui vào khe hở lịch sử, bay về đoạn lịch sử nơi bản thể Zaratul đang ở.

Còn George thì ẩn thân, thu liễm tất cả khí tức, lặng lẽ đi theo.

Thầy Phép Kỳ Tích Cấp 2 của Con Đường Kẻ Khờ, đã có thể đi vào khe hở lịch sử, ẩn mình trong một đoạn lịch sử bị lãng quên nào đó trong quá khứ.

Khi Zaratul phái hình ảnh khe hở lịch sử của mình đến đỉnh núi Hornachis, bản thể của hắn đã luôn trốn trong một đoạn khe hở lịch sử khó phát hiện.

Chờ lấy được đặc tính phi phàm Người Bí Ẩn, liền thử thăng cấp trong khe hở lịch sử.

Nào ngờ vào thời khắc quan trọng của việc thăng cấp, Nữ thần Đêm Tối lại cắt bỏ và phong ấn hình ảnh khe hở lịch sử của hắn trên đỉnh núi Hornachis, dẫn đến linh hồn không toàn vẹn.

Mặc dù cuối cùng thăng cấp thành công, nhưng lại mất kiểm soát biến thành kẻ điên.

Lúc này, linh hồn bị phong ấn đã trở về, thần trí của Zaratul cuối cùng cũng trở lại bình thường.

"Amanises đáng chết, mối thù này ta sớm muộn cũng sẽ báo!" Zaratul, hình thái sinh vật thần thoại do vô số trùng linh mềm nhũn tạo thành, trở lại hình người, vuốt râu, nghiến răng nghiến lợi thầm thề.

Nếu không phải bị Nữ thần Đêm Tối tính kế, sao hắn lại điên nhiều năm như vậy.

Hơn nữa theo những gì hắn tìm hiểu được trong nhiều năm qua, việc cha hắn bị Antigonus giết chết năm đó, phần lớn cũng là do Nữ thần Đêm Tối tính kế.

"Tên đó lại là ai, lẽ nào ta điên nhiều năm như vậy, bên ngoài lại xuất hiện một thần chân chính mới?" Sau khi bình tĩnh lại một chút, hắn lại nhíu mày chặt hơn.

Theo ký ức trong sợi linh hồn từ núi Hornachis trở về của hắn.

Một Beyonder tên là George đã đi vào Thị Trấn Mờ Sương, hình ảnh khe hở lịch sử của hắn còn giao chiến với George đó một trận, kết quả là lập tức bị đánh tan.

May mắn thay sau đó George đó đối đầu với Antigonus, hắn mới tìm cơ hội trốn thoát trở về bản thể này.

"Chỉ không biết cuối cùng ai thắng, duy nhất tính của Kẻ Khờ và phần đặc tính phi phàm Người Bí Ẩn đó lại rơi vào tay ai." Nếu George đó thắng, hắn sau này sẽ phải tìm cách đối phó với George có thể là thần chân chính, dù sao hắn muốn thăng cấp Kẻ Khờ, nhất định phải có duy nhất tính của Kẻ Khờ và đặc tính phi phàm Người Bí Ẩn.

Nếu Antigonus thắng, hắn còn phải tìm cách đến đỉnh núi Hornachis một lần nữa. .....

"Trước tiên trở về Tổng bộ Hội Mật Tu, tìm hiểu xem những năm

nay bên ngoài đã xảy ra chuyện gì rồi tính.” Đưa tay gạt bỏ lớp sương mù lịch sử, Zaratul quay trở lại thế giới bình thường.

Hội Mật Tu là tổ chức Beyonder do hắn tạo ra, mặc dù những năm nay hắn không có mặt, nhưng tin rằng hẳn là vẫn vận hành không quá tệ.

Hắn có thể thông qua tổ chức Beyonder do mình tạo ra, nhanh chóng tìm hiểu những thay đổi của thế giới bên ngoài trong những năm hắn phát điên.

Tốt nhất là có thể tìm được thông tin về người tên George đó.

Tuy nhiên, ngay khi hắn vừa lộ diện, một thân ảnh mang theo uy áp khủng bố đột nhiên chặn lại trước mắt hắn.

“Bắt được ngươi rồi, Tiểu Trát Lạp Đồ!” Người này không ai khác, chính là George, người nghi ngờ có thực lực của thần chân chính.

“Chạy!” Vừa nhìn thấy George, bản năng của Người Bí Ẩn Zaratul lập tức điên cuồng cảnh báo.

Con Đường Kẻ Khờ giỏi bói toán nhất, cấp bậc càng cao càng có thể cảm nhận trước nguy hiểm.

Cảnh báo linh tính cấp độ như hiện tại, có nghĩa là chỉ cần hắn dám chiến đấu với George này, thì chắc chắn là phải chết không nghi ngờ gì.

Đồng tử co rút, tim Zaratul suýt ngừng đập, không nói hai lời, lập tức hư hóa lần nữa đi vào khe hở lịch sử.

“Dọa thế này, quả nhiên hiệu quả không tệ!” Cảm thấy ma dược trong cơ thể mình lập tức tiêu hóa mất một phần tư, George hài lòng gật đầu, sau đó cũng chui vào khe hở lịch sử.

Là Quỷ Sách Ma Nữ, hắn vẫn chưa thể đi vào khe hở lịch sử.

Nhưng hắn không chỉ là Quỷ Sách Ma Nữ, mà còn là một thần sáng thế nắm giữ mười mấy thế giới phép thuật, vô hạn tiếp cận cấp độ đa vũ trụ.

Đừng nói chỉ là khe hở lịch sử, ngay cả dòng sông thời gian hắn cũng có thể tùy tiện đi vào.

Đặc biệt là Đấng Sáng Tạo nguyên thủy của thế giới này đã chết từ lâu, hắn càng không cần phải kiêng dè nhiều như vậy.

"Tiểu Trát Lạp Đồ, ngươi không thoát được, ngươi không thoát được, không thoát được..." George cố ý giảm tốc độ, duy trì khoảng cách một mét với Zaratul, sau đó như một oan hồn đòi mạng không ngừng lặp lại những lời dọa người.

Còn bên kia, cảnh báo linh tính của Zaratul đã gần như nổ tung, từng giây từng phút nhắc nhở hắn đang ở bờ vực của cái chết, hãy chạy mau.

Nhưng bất kể hắn chạy thế nào, bất kể hắn đi vào đoạn khe hở lịch sử nào, thậm chí là đoạn khe hở lịch sử chỉ có mình hắn biết.

Âm thanh đòi mạng phía sau vẫn không hề biến mất, hắn căn bản không thể thoát khỏi đối phương.

Thậm chí hắn trong quá trình xuyên qua khe hở lịch sử, còn cố gắng phát động tấn công, để vô số xúc tu đi cản trở tốc độ của đối phương.

Vẫn không có tác dụng gì, toàn bộ đều bị đối phương dễ dàng hóa giải.

"Không tệ, không tệ, thế này rất nhanh ma dược có thể tiêu hóa xong rồi." Nuốt chửng ngọn lửa khủng bố do Zaratul phóng ra, George tiếp tục duy trì khoảng cách với Zaratul, phát hiện ma dược của mình

đã tiêu hóa được chín mươi phần trăm.

Việc liên tục tạo ra sự kinh hãi cho một Beyonder Cấp 1, lại còn là một Beyonder cùng Con Đường với hắn, khiến ma dược của hắn tiêu hóa nhanh như tên lửa.

Cũng phải, trong trường hợp bình thường, Quỷ Sách Ma Nữ Cấp 4 gặp Người Bí Ẩn Cấp 1 thì đừng nói là dọa đối phương, bị đối phương dọa ngược lại thì còn đúng hơn.

Vì vậy phương pháp của hắn, cũng là điều mà người bình thường không thể sao chép.

"Gần xong rồi." Truy đuổi thêm một đoạn, cảm thấy ma dược của mình đã tiêu hóa hoàn toàn, George không còn duy trì khoảng cách nữa, mà phất tay sử dụng thuật phong ấn chặn đường Zaratul.

"Ngươi và ta không cùng một Con Đường, không cần phải tận diệt, ta nguyện ý trở thành thiên sứ của ngươi, giúp ngươi truyền giáo!" Zaratul đâm sầm vào phong ấn, biết mình đã không còn đường thoát, lập tức thay đổi sách lược muốn đàm phán với George.

Hắn cảm thấy là một Cấp 1, là một thiên sứ, nếu chịu hạ mình, ngay cả thần chân chính cũng không thể từ chối.

Dù sao thần chân chính bình thường không thể có tồn tại Cấp 1 cùng Con Đường dưới trướng, chỉ có thể chiêu mộ Cấp 1 của Con Đường khác làm thiên sứ của mình, đại diện trên mặt đất.

Mà George trước mắt hiển nhiên không cùng Con Đường với hắn, có lẽ là thần chân chính mới thăng cấp gần đây, chắc chắn cần thuộc hạ có thực lực cường đại.

"Ai nói ta và ngươi không cùng một Con Đường?" George nhếch mép, chủ động giải phóng đặc tính phi phàm Quỷ Sách Ma Nữ của mình.

Còn Zaratul thấy vậy lập tức lộ ra vẻ khó tin: "Điều này không thể nào, ngươi sao có thể là Quỷ Sách Ma Nữ Cấp 4!" Quỷ Sách Ma Nữ Cấp 4 lại nghiền ép Người Bí Ẩn Cấp 1 như hắn, điều này quả là chuyện hoang đường, chẳng khác nào truyện cổ tích Grim.

"Không có gì là không thể, ma dược đã tiêu hóa xong, ngươi cũng không còn giá trị gì nữa." Nhân lúc Zaratul còn đang kinh ngạc, George phất tay kéo hắn vào thế giới của mình.

Zaratul dù sao cũng là Người Bí Ẩn Cấp 1, nếu ra tay bên ngoài, muốn hạ gục hắn cũng phải tốn chút công phu.

Chủ yếu cũng là sợ gây chú ý cho các chính thần và tà thần khác.

Chương 727

Còn nếu thu vào thế giới của mình, vậy có sự gia trì của thế giới, muốn giải quyết hắn sẽ quá dễ dàng.

Cũng không sợ Zaratul lợi dụng năng lực kỳ tích mà hồi sinh ở nơi khác.

"Đây rốt cuộc là đâu?

Ngươi rốt cuộc là ai?" Đi vào thế giới của mình, Zaratul dưới sự điều khiển của George, đã bị các xiềng xích được hiện thực hóa bởi pháp tắc thế giới trói chặt.

Nhìn hành tinh bên dưới và vũ trụ vô tận bên ngoài, trên mặt Zaratul đầy vẻ mơ hồ.

Còn George thì lười giải thích, trực tiếp tiến lên đoạt lấy đặc tính phi phàm Người Bí Ẩn Cấp 1 trong cơ thể Zaratul.

Hắn còn chiết xuất thêm một bộ đặc tính phi phàm từ Cấp 9 đến Cấp 2 từ cơ thể hắn.

Đặc tính phi phàm từ Cấp 9 đến Cấp 2 thuộc về bản thân Zaratul, còn đặc tính phi phàm Cấp 1 là do Zaratul lấy được từ đỉnh núi Hornachis.

"Tiếp tục thăng cấp!" Vì ma dược Quỷ Sách Ma Nữ Cấp 4 đã tiêu hóa xong, George cũng không chậm trễ, trực tiếp lấy một phần đặc tính phi phàm của Học Giả Cổ Đại Cấp 3 nuốt xuống.

Sau đó hắn rơi xuống hành tinh do mình tạo ra, phất tay bắt đầu điều chỉnh pháp tắc thời gian của thế giới mình.

"Tăng tốc!" Nghi thức thăng cấp Học Giả Cổ Đại là phải thoát ly hiện thực ít nhất ba trăm năm, để bản thân trở thành lịch sử, uống ma

dược trong thời đại không thuộc về hiện tại.

Nếu ở thế giới bên ngoài, vậy hắn phải đợi ba trăm năm sau mới có thể thăng cấp.

Vì vậy hắn chọn ở trong thế giới của mình, sau đó thoải mái điều khiển pháp tắc thời gian, trực tiếp khiến thời gian trong thế giới của mình tua nhanh ba trăm năm.

Như vậy, cũng đã đạt được yêu cầu của nghi thức.

Ba trăm giây bên ngoài, ba trăm năm sau bên trong, George đã thành công thăng cấp từ Cấp 4 lên Học Giả Cổ Đại Cấp 3, có được năng lực triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử.

"Zeref Dragneel!" Trở lại bên ngoài, George bắt đầu thử nghiệm hiệu quả của việc triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử.

Cùng với việc hắn phát động năng lực, giáo viên hắc ám mặc áo choàng đen đã xuất hiện trước mặt hắn.

"Acnologia!" Hắc Long diệt thế xuất hiện bên cạnh vị giáo viên hắc ám.

"Eru Ilúvatar!" Liên tục thất bại năm mươi lần, Thần Sáng Tạo Trung Địa cuối cùng cũng xuất hiện bên cạnh Hắc Long diệt thế. .....

"Xem ra thực lực càng cường đại, tỷ lệ thành công càng thấp." George giải tán ba hình ảnh khe hở lịch sử, sau đó một lần nữa phát động năng lực.

"Vân Tiêu Tiên Nữ!" Lần này mất đúng một vạn lần, mới cuối cùng triệu hồi được hình ảnh khe hở lịch sử của Vân Tiêu Tiên Nữ.

Nhìn hình ảnh Vân Tiêu Tiên Nữ cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu, miệng George cười toe toét.

Mặc dù hắn đã thất bại một vạn lần mới triệu hồi được hình ảnh

Vân Tiêu Tiên Nữ, hơn nữa thực lực còn chưa bằng một phần vạn của Vân Tiêu Tiên Nữ.

Nhưng hắn cảm thấy hình ảnh Vân Tiêu Tiên Nữ cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu lúc này, chắc hẳn không thua kém thực lực của Địa Mẫu sa đọa ở bên ngoài Địa Cầu.

"Vẫn phải tiếp tục nâng cao cấp bậc." Giải tán ba vị hình ảnh khe hở lịch sử, George bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để thăng cấp Thầy Phép Kỳ Tích Cấp 2.

Học Giả Cổ Đại Cấp 3 nhiều nhất chỉ có thể triệu hồi ba hình ảnh khe hở lịch sử, nhưng khi đạt đến Thầy Phép Kỳ Tích Cấp 2 thì có thể triệu hồi chín hình ảnh.

Cấp bậc càng cao, số lượng hình ảnh khe hở lịch sử có thể triệu hồi càng nhiều, tỷ lệ thành công cũng càng cao, thực lực càng gần với bản thể.

Nếu hắn bây giờ là Kẻ Khờ Cấp 0, với thực lực cường đại được yểm bùa, có lẽ không cần mười lần đã có thể triệu hồi thành công Vân Tiêu Tiên Nữ.

Nếu hắn có thể lấy được tất cả duy nhất tính và đặc tính phi phàm của hai Con Đường lân cận còn lại, e rằng có thể triệu hồi Vân Tiêu Tiên Nữ thành công một trăm phần trăm.

Vì vậy bây giờ vẫn phải nhanh chóng nâng cao cấp bậc của bản thân.

"Phải đi tranh giành Vùng Đất Thần Khí một chuyến." George hóa thành một đám lửa biến mất tại chỗ.

Đặc tính phi phàm Thầy Phép Kỳ Tích Cấp 2 hắn có, hơn nữa có hai phần, một phần chiết xuất từ Ngọn Đèn Thần, một phần chiết xuất từ Zaratul.

Nhưng nghi thức thăng cấp Thầy Phép Kỳ Tích, vẫn cần chuẩn bị một chút.

Bởi vì nghi thức thăng cấp Thầy Phép Kỳ Tích, là để một đoạn lịch sử bị lãng quên trở về thời đại hiện tại.

Đúng lúc Thành Bạc, nơi Mặt Trời của Hội Tarot đang ở, thuộc về lịch sử bị lãng quên.

Chỉ cần đưa tất cả người của Thành Bạc rời khỏi Vùng Đất Thần Khí, để họ đến sinh sống ở Lục Địa Phương Bắc, thì coi như đã hoàn thành nghi thức.

Điều này đối với George mà nói không phải là chuyện khó khăn gì.

Chiều ngày 1 tháng 10, Hội Tarot lần thứ mười bốn.

"Xin giới thiệu thành viên mới, Thế Giới, Black King và Ẩn Giả." George ngồi trên ghế của Kẻ Khờ, giới thiệu ba thành viên mới gia nhập Hội Tarot với Audrey và những người khác.

Vì đã nói chuyện thẳng thắn với Nữ thần Đêm Tối, nên đương nhiên không cần phải để Klein giả dạng làm chủ nhân "Nguyên Bảo" nữa.

Vì vậy bây giờ George đã thu hồi "Nguyên Bảo", chính thức trở thành Kẻ Khờ trên "Nguyên Bảo".

Còn về thân phận Mr.

Power ban đầu của hắn, thì được thay thế bằng trùng linh được phân tách ra.

Về ba thành viên mới gia nhập, trong đó Thế Giới chính là Klein, hắn không cần phải giả Kẻ Khờ nữa, mà rút lại một lá bài Tarot mới.

Black King đương nhiên là Rosell, người đã là Black King, linh hồn hắn hiện đang ẩn trong "Nguyên Bảo", rất nhàm chán.

Sau khi biết đến Hội Tarot, liền đòi gia nhập để chơi.

Ẩn Giả cuối cùng, đương nhiên chính là con gái của Rosell, Nữ Hoàng Thần Bí Bernadette.

Vì cùng George ngăn chặn kế hoạch của Địa Mẫu sa đọa kiểm soát Rosell, coi như đã hoàn thành nghi thức thăng cấp Cấp 2.

Vì vậy lúc này Bernadette đã thăng cấp lên Triết Gia Cấp 2, thực lực càng lên một tầm cao mới.

Đối với sự lớn mạnh của Hội Tarot, Audrey và những người khác đương nhiên rất vui mừng, sau khi hành lễ với George xong, họ bắt đầu tự giới thiệu và đánh giá các thành viên mới.

Audrey, người đã thăng cấp thành Bác Sĩ Tâm Lý Cấp 7, dựa vào năng lực đặc biệt của cấp bậc mình, quan sát kỹ lưỡng nhất.

Cô phát hiện ba thành viên mới gia nhập lần này thể hiện rất bình tĩnh, không giống như Hugh và Fors khi mới gia nhập đã hoảng loạn như vậy. 63.

Trong đó Black King khiến người ta có cảm giác rất uy nghiêm, e rằng trong cuộc sống thực tế nhất định là người có địa vị rất cao. 64.

Thế Giới khiến người ta có cảm giác rất ôn hòa, dường như tính khí rất tốt.

Chương 728

65.

Ẩn Giả khiến người ta có cảm giác rất thần bí, mỗi lần nhìn qua đều như nhìn hoa trong sương và trăng trong nước.

“Kính thưa Ngài Kẻ Khờ, đây là năm trang nhật ký cuối cùng.” Alger hiện thực hóa năm trang nhật ký Rosell mà hắn có được từ Giáo hội Chúa Tể Bão Tố.

Trước đó hắn đã có được không ít nhật ký Rosell từ Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, nhưng hắn không thể nhớ hết, vì vậy đã chọn ghi lại và hiện thực hóa từng đợt cho Kẻ Khờ.

Bây giờ năm trang này đã là năm trang cuối cùng, cũng coi như đã hoàn thành việc trả thù Kil'gath mà Ngài Kẻ Khờ đã chi trả cho Mr.

Power thay hắn.

Bên kia, Rosell lướt nhìn nhật ký mà Alger hiện thực hóa, khóe miệng không khỏi giật giật.

Trong “nhật ký” của hắn đã viết quá nhiều thứ không nên thấy lúc còn trẻ, bây giờ lại bị đưa cho George, vị đồng hương này xem, thực sự có chút xấu hổ.

Đặc biệt là con gái Bernadette của mình lại đang ngồi bên cạnh.

George phất tay cầm lấy năm trang nhật ký, đại khái lướt qua một lượt, bên trong ngoài việc ghi lại một số công việc hàng ngày của Rosell, còn có không ít ghi chép liên quan đến phù thủy.

Trong đó có một trang ghi lại như sau: “Gần đây quý cô Adella đã giới thiệu cho tôi em họ xa của cô ấy, cũng xinh đẹp động lòng người, cũng đầy dụ hoặc.

Chỉ có điều so với phong cách chị cả của Adella, vị này rõ ràng đi theo phong cách lolita.

Và vị em họ này cũng khiến tôi thể nghiệm được thế nào là thân nhẹ, thể mềm, dễ đẩy ngã...

Tôi biết họ đều là phù thủy, nhưng đời người ngắn ngủi, hà cớ gì không thử một lần?

Tôi cũng biết họ mê luyến tôi như vậy, thậm chí xếp hàng muốn làm quen với tôi, là muốn mượn tôi để giúp họ tiêu hóa ma dược.

Nhưng đối với tôi thì cũng đâu có tổn thất gì." "Tuyệt!" Đọc xong trang nhật ký này, George không khỏi ngầm giơ ngón cái với Rosell đang ngồi bên dưới.

Thật lòng mà nói, về phương diện này hắn không thể không phục Rosell, người bình thường thật sự không làm được.

Còn Rosell bên dưới thì không khỏi ôm mặt.

"Black King vì sao lại có vẻ rất xấu hổ, không phù hợp với khí chất uy nghiêm của hắn chút nào.

Ẩn Giả khẽ hừ lạnh một tiếng, dường như có chút không vui, vì sao cô ấy không vui?

Thế Giới dường như đang hả hê, ba người họ hình như quen biết nhau ở ngoài đời." Audrey có khả năng quan sát kinh người rất nhanh đã phát hiện ra các chi tiết thú vị.

"Ừm, sau này không cần thu thập nhật ký của Rosell nữa." George thu nhật ký lại, dặn dò Audrey và những người khác.

Bản thân Rosell đang ngồi bên dưới, còn cần nhật ký gì nữa, hơn nữa hắn thông qua giao lưu với Nữ thần Đêm Tối, về cơ bản đã có nhận thức rất rõ ràng về lịch sử các kỷ nguyên.

Chính vì vậy, vừa mới thăng cấp Học Giả Cổ Đại, ma dược của hắn đã trực tiếp tiêu hóa xong.

Bởi vì pháp tắc diễn vai của Học Giả Cổ Đại, chính là cố gắng hết sức tìm hiểu chân tướng trong lịch sử cổ đại, tìm ra một số điều bí mật.

"Không cần nhật ký nữa." Audrey và mấy người khác rõ ràng ngớ người một lát, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại.

Họ cho rằng chắc chắn là sức mạnh của Ngài Kẻ Khờ đã khôi phục rất nhiều, đã tìm được những thứ mình cần trong nhật ký của Rosell.

Nhưng điều này cũng có nghĩa là họ đã mất đi một thứ tương đối dễ dàng để trao đổi với Ngài Kẻ Khờ.

Nhật ký của Đại Đế Rosell vì không ai đọc hiểu được, nên được lưu truyền rất rộng, còn có rất nhiều bản sao chép.

Thu thập nó căn bản không có nguy hiểm gì, nhưng lại có thể đổi lấy vật phẩm thần kỳ và thông tin có giá trị từ Ngài Kẻ Khờ cổ xưa.

.....

Mặc dù rất đáng tiếc, nhưng mọi người cuối cùng vẫn chấp nhận, không chấp nhận cũng không được.

Đợi đến thời gian giao lưu tự do, Audrey là người đầu tiên giơ tay: "Vì tôi đã cầu mua công thức 'Khán Giả' tại một buổi họp mặt Beyonder, gần đây có hai thành viên nghi ngờ của Hội Giả Kim Tâm Lý Học đã tiếp xúc với tôi thông qua một số quý tộc.

Tôi muốn tìm hiểu thêm thông tin về Hội Giả Kim Tâm Lý Học, để quyết định có nên gia nhập họ hay không." Vấn đề này cô vốn định hỏi riêng ý kiến của Ngài Kẻ Khờ.

Nhưng xét thấy Hội Tarot có cường giả như Mr.

Power, và ba thành viên mới gia nhập trông có vẻ thân phận và thực lực không kém, cô cảm thấy có lẽ nói công khai sẽ thu được nhiều thông tin hữu ích hơn.

"Hội Giả Kim Tâm Lý Học dường như khởi nguồn từ hơn hai trăm năm trước, ban đầu là một hội những người yêu thích Huyền bí học thành lập, họ thích khám phá sức mạnh ẩn chứa trong tâm linh.

Sau này hình như tìm được một tấm bản đồ kho báu, có được không ít tri thức Huyền bí học và công thức ma dược liên quan đến Con Đường Người Ảo Tưởng.

Tôi nghĩ cô gia nhập họ hẳn là không có nguy hiểm gì." Klein phân tích dựa trên một số thông tin mà hắn có được từ Giáo hội Nữ thần Đêm Tối.

Hắn bây giờ là Pháp Sư Bùa Chú Cấp 7, sắp được thăng chức điều động đến Baker Rander, có thể xem rất nhiều thông tin bí mật không thể xem được.

Trong đó bao gồm một số thông tin chi tiết hơn về các tổ chức lớn.

"Hội trưởng của Hội Giả Kim Tâm Lý Học tên là Boley.

Delau, một thân phận khác của hắn là một trong Tứ Vua Hải Tặc 'Vua Ghế Đen' Barlowes.

Hopkins.

Nghe nói tấm bản đồ kho báu mà các thành viên Hội Giả Kim Tâm Lý Học tìm thấy năm đó, là di sản của nhà sáng tạo Huyền bí học vĩ đại Hermes để lại." Bernadette bổ sung.

Là Nữ Hoàng Huyền Bí, một trong Tứ Vua Hải Tặc, làm sao cô có thể không điều tra về Barlowes.

Hopkins, người cũng là một trong Tứ Vua.

“Hội trưởng của Hội Giả Kim Tâm Lý Học là một trong Tứ Vua Hải Tặc Barlowes!” Nghe được tin tức này, ngoại trừ Derrick không hiểu nhiều về Lục Địa Phương Bắc, các thành viên cũ khác của Hội Tarot đều lộ ra vẻ chấn kinh.

Đặc biệt là Alger, Beyonder của Giáo hội Chúa Tể Bão Tố, thường xuyên giả dạng hải tặc thu thập thông tin trên biển cả.

Tin tức này nếu báo cáo lên trên, hắn tuyệt đối có thể lập được không ít công lao.

“Hermes, lão già đó để lại bản đồ kho báu, e rằng lại có âm mưu gì đó, hắn ta là nhân vật cấp trưởng lão của Hoàng Hôn Ẩn Sĩ Hội.” Rosell không khỏi vuốt cằm lẩm bẩm.

Hắn từng là một thành viên của Hoàng Hôn Ẩn Sĩ Hội, khi đó thường xuyên giao lưu với Hermes, đương nhiên biết lão già này xảo quyệt và giỏi tính kế đến mức nào.

E rằng là mượn bản đồ kho báu để âm thầm phát triển một tổ chức, làm tổ chức trực thuộc Hoàng Hôn Ẩn Sĩ Hội để hoàn thành nhiệm vụ.

“Hermes, Hermes của tri thức cơ bản Huyền bí học và Cổ Ngữ Hermes đó, hắn ta còn sống sao?” Alger xuất thân từ giáo hội lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hermes là nhân vật tồn tại từ Kỷ Nguyên thứ hai, đã tổng kết và sắp xếp các tri thức Huyền bí học cơ bản nhất, đặt nền móng cho sự phát triển của Huyền bí học.

Thậm chí còn sáng tạo ra Cổ Ngữ Hermes, khiến cho loài người lúc đó bị coi là nô lệ và lương thực dự trữ, cuối cùng cũng có khả năng thao túng năng lượng linh tính, trở thành Beyonder.

“Hoàng Hôn Ẩn Sĩ Hội là gì?” Audrey chớp mắt đầy vẻ mơ hồ,

bên cạnh Hugh và Fors cũng có vẻ mặt tương tự.

Chương 729

Là Beyonder hoang dã, trước đây họ chưa từng tiếp xúc những tri thức này, quả thực là mở rộng tầm mắt.

"Hoàng Hôn Ẩn Sĩ Hội, nó là một tổ chức do Adam sáng tạo ra..." Rosell cũng không bận tâm, đơn giản giới thiệu tình hình của Hoàng Hôn Ẩn Sĩ Hội, cuối cùng chúc phúc nói: "Các ngươi ở bên ngoài tuyệt đối đừng niệm tên tổ chức này và Adam, chỉ cần các ngươi nói ra, hắn ta sẽ cảm ứng được.

Ở đây có Ngài Kẻ Khờ che chắn, tôi mới có thể nói cho các ngươi biết." "Tám Vị Thiên Sứ Vương Người Ảo Tưởng Adam!" Audrey và những người khác một lần nữa lộ ra vẻ chấn kinh, trước đó họ đã tìm hiểu về truyền thuyết Adam từ Mặt Trời, nhưng đó chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Mà bây giờ truyền thuyết dường như có một cảm giác sắp bước vào hiện thực.

"Black King lại biết nhiều thông tin cao cấp như vậy, hơn nữa trong giọng điệu của hắn, dường như đối với Hermes và Adam không có chút kính sợ nào." Đồng thời, họ cũng kinh ngạc trước kiến thức uyên bác của Black King, ngay cả những bí mật như vậy cũng rõ.

Ngoài ra Ẩn Giả và Thế Giới dường như cũng biết không ít thông tin bí mật.

Ba thành viên mới gia nhập, có lẽ không mạnh bằng Mr.

Power, nhưng rất có thể là cường giả cấp cao.

"Nước của Hội Giả Kim Tâm Lý Học sâu đến vậy, vậy tôi vẫn nên từ bỏ đi." Không ngờ phía sau Hội Giả Kim Tâm Lý Học còn liên

quan đến những tồn tại đáng sợ cấp Thiên Sứ Vương Adam, Audrey lập tức chùn bước.

Nhưng lúc này George lại mở miệng: "Hãy gia nhập Hội Giả Kim Tâm Lý Học, không cần sợ, tôi sẽ che chở cho cô.

Nếu cô có thể thông qua Hội Giả Kim Tâm Lý Học tìm được Adam, có thể đổi lấy tất cả công thức ma dược từ Cấp 6 đến Cấp 0 của Con Đường Người Ảo Tưởng từ Black King.

Phần thù lao tương ứng tôi sẽ trả cho Black King." Adam là thần tính của Thần Mặt Trời Cổ Đại hóa thành, sở hữu quyền sử dụng một phần Phiến Đá Giải Thiêng và Biển Cả Hỗn Loạn.

Trong nhiều sự kiện lớn của các kỷ nguyên này đều có bóng dáng Adam, bao gồm việc Hoàng thất Ruen thăng cấp Black King.

Chỉ có điều tên này quá giỏi ẩn mình, ngay cả Chúa Tể Bão Tố, Vĩnh Hằng Liệt Dương và Thần Tri Thức và Trí Tuệ ba vị thần chân chính đều muốn giết hắn, nhưng nhiều năm như vậy lại không tìm thấy.

Sau này hắn muốn để Rosell thay thế George Đệ Tam phục sinh, Adam chắc chắn sẽ nhúng tay vào, nếu có thể tìm được manh mối của hắn và hạ gục hắn trước, vậy sẽ đỡ rắc rối.

Hơn nữa Adam và Amon chắc chắn cũng có liên hệ, nếu có thể thông qua Adam tìm được Amon, thì có thể lấy được duy nhất tính và đặc tính phi phàm của Con Đường Sai Lầm.

"Không vấn đề gì, nếu cô có thể đạt được yêu cầu của Ngài Kẻ Khờ, vậy tôi có thể cung cấp tất cả công thức ma dược và tri thức Huyền bí học tương ứng của Con Đường Người Ảo Tưởng." Rosell gật đầu, hắn biết George muốn giải quyết yếu tố bất định Adam trước, mới có thể khiến hắn thuận lợi hồi sinh.

“Tất cả công thức ma dược và tri thức Huyền bí học của Người Ảo Tưởng...” Audrey không khỏi nuốt nước bọt, trời ơi, sự cám dỗ này thực sự quá lớn, khiến cô trực tiếp thoát khỏi trạng thái “Khán Giả”.

Nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ của Kẻ Khờ, thì có thể có được tất cả công thức ma dược tiếp theo của cấp bậc này, cô chỉ cần có được ma dược tương ứng, thì ngay cả trở thành thần chân chính cũng không phải là không thể.

Càng tiếp xúc với thế giới Beyonder, càng biết nhiều bí mật hơn từ Hội Tarot, cô càng cảm thấy thế giới này thật đáng sợ.

Chỉ khi trở nên đủ cường đại, mới có thể bảo vệ gia đình mình khỏi bị tổn thương.

Hãy nhìn Công tước Nigun kia, chỉ cần cường giả cấp cao muốn giết ngươi, ngươi là công tước thì cũng phải chết.

Ngay cả khi nhiệm vụ lần này có thể có rủi ro lớn, nhưng cơ hội khó có, hơn nữa Ngài Kẻ Khờ vĩ đại cũng hứa sẽ che chở cho cô.

Cô tin tưởng Ngài Kẻ Khờ.

“Kính thưa Ngài Kẻ Khờ, tôi nguyện ý nhận nhiệm vụ này.” .....

“Sau khi trở về tích một giọt máu lên đó, nếu gặp nguy hiểm nó tự sẽ bảo vệ cô, ngay cả khi Adam tự mình ra tay với cô, trong thời gian ngắn cũng không thể phá vỡ phòng ngự của nó.” George giơ tay lợi dụng phép thuật hình chiếu của Emiya Shirou kết hợp với bùa chú sao chép của Harry Potter để nâng cấp thành một phép thuật mới, hiện thực hóa một bộ giáp vảy phát ra ánh sáng ngũ sắc.

Bộ giáp vảy này không phải thứ gì khác, chính là bản sao của Vạn Long Giáp mà Tứ Hải Long Tộc ở Đông Hải đã dùng vảy rồng cứng rắn nhất của mình chế tạo cho Ngao Bính.

Lực phòng ngự của Vạn Long Giáp tuy không bằng một số linh bảo tiên thiên, nhưng trong pháp bảo hậu thiên cũng coi là cực phẩm.

Có thể cứng rắn chống lại mười hơi pháp thuật sấm sét của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong thời gian ngắn chặn đứng tấn công của Adam đương nhiên không có gì đáng nói.

Và chỉ cần chặn lại được một lát, để Audrey có thể niệm tên tôn kính của hắn, hắn liền có thể cảm ứng được và Dịch Chuyển đến đó, bắt Adam đi.

Đúng lúc, hình thái sinh vật thần thoại của Con Đường Khán Giả chính là cự long, đến Cấp 4 càng có thể trực tiếp hóa rồng chiến đấu.

Vì vậy Vạn Long Giáp và Audrey của Con Đường Khán Giả cũng khá hợp nhau.

"Đúng rồi, nó không có tác dụng phụ, cô cứ yên tâm sử dụng, cũng coi như là thù lao cho nhiệm vụ lần này." Audrey cẩn thận đưa tay nhận lấy bộ giáp vảy phát sáng đó, đôi mắt không tự chủ hóa thành một vầng trăng khuyết.

"Ca ngợi Kẻ Khờ!" Cô sao có thể không vui được chứ, đây là vật phẩm thần kỳ có thể chống đỡ tấn công của Cấp 1, ngay cả ở giáo hội đó cũng là vật phong ấn cấp cao nhất.

Còn mắt những người khác đều nhìn chằm chằm, trên mặt đầy vẻ hâm mộ, hận không thể thay thế Audrey để hoàn thành nhiệm vụ.

Một Con Đường hoàn chỉnh và vật phẩm thần kỳ có thể chống đỡ Cấp 1, ngay cả Thiên Sứ Vương Adam, dường như cũng không còn đáng sợ đến vậy.

Quan trọng là vật phẩm thần kỳ này còn không có tác dụng phụ, có thể tùy ý sử dụng, thật sự hoàn hảo.

"George a George, tên này rốt cuộc đang che giấu bí mật gì?"

Rosell nhìn Vạn Long Giáp, trong lòng thầm lẩm bẩm.

Thực ra, dựa vào những cuộc trò chuyện của hắn với Klein trong khoảng thời gian này và sự quan sát của bản thân, hắn sớm đã có thể xác định George không giống họ.

George rất có thể không phải là linh hồn bị Thiên Tôn giam cầm trên "Nguyên Bảo".

Là cựu Hoàng đế Rosell, Black King Cấp 1, đã vượt qua ba Con Đường, kiến thức của hắn không thể so sánh với Klein.

Những gì George làm, những phép thuật và thủ đoạn hắn sử dụng, sớm đã vượt qua các Con Đường Beyonder thông thường, thậm chí nhiều thứ ngay cả thần chân chính cũng không làm được.

Nhưng dù hắn tò mò, hắn cũng không đi tìm hiểu sâu.

Bất kể George là ai, ít nhất hắn có thể cảm nhận được lợi ích của George hiện tại nhất quán với hắn, và hắn thực sự có ý định giúp hắn hồi sinh.

Vì vậy thân phận thật sự của George rốt cuộc là gì, cũng không còn quá quan trọng nữa.

Thấy Ngài Kẻ Khờ đã sắp xếp xong nhiệm vụ, một lần nữa bước vào thời gian giao lưu tự do, Derrick của Mặt Trời có chút lo lắng giơ tay: "Chuyện là, tôi được sắp xếp đi theo Trưởng lão Lovia, đến ngôi đền đã nhắc đến trước đây để thám hiểm.

Mọi người có lời khuyên gì không?" "Đền thờ của Đấng Sáng Tạo Chân Thật, vậy tôi khuyên cậu đừng đi thì hơn." Alger nhíu mày: "Đấng Sáng Tạo Chân Thật là tà thần thực sự, ngay cả khi đền thờ của hắn đã bị phá hủy, nhưng bên trong vẫn có khả năng tiềm ẩn nguy hiểm khó phát hiện.

Hơn nữa Trưởng lão Lovia dẫn đội của cậu nếu là Người Chăn

Cừu, vậy rất có thể đã tín ngưỡng Đấng Sáng Tạo Chân Thật.” Trong phần giao lưu tự do của Hội Tarot trước đó, Derrick ngây thơ chất phác của Mặt Trời đã nói đại khái tình hình của Thành Bạc.

Còn Alger lão luyện thì một mặt thu thập thông tin miễn phí, một mặt giúp Derrick phân tích, Audrey và những người khác cũng sẽ đưa ra ý kiến của riêng mình.

“Nhưng mà... nhiệm vụ là phải chấp nhận.” Trên mặt Derrick lộ ra vẻ khó xử.

Alger đang định truyền thụ cho Derrick cách lợi dụng việc bị thương, mất kiểm soát để trốn tránh nhiệm vụ, thì George một lần nữa mở miệng: “Không cần phiền phức như vậy, tôi sẽ đưa Thành Bạc ra khỏi Vùng Đất Thần Khí.” “Ngài...

Ngài có thể đưa Thành Bạc ra ngoài!” Ánh mắt Derrick lập tức bị niềm vui vô tận thay thế, cả người còn trực tiếp đứng dậy khỏi chỗ ngồi.

Phải biết rằng, giấc mơ lớn nhất của hắn chính là dẫn dắt người dân Thành Bạc thoát khỏi Vùng Đất Thần Khí, đến thế giới bên ngoài.

Thế giới bên ngoài không có bóng tối vĩnh cửu, không có vô số tia sét, không có quái vật khủng khiếp, cũng không cần đối mặt với lời nguyền chấm dứt người thân.

Lại còn có mặt trời, mặt trăng, các vì sao và các loại thực vật.

Đến thế giới bên ngoài, họ sẽ không còn phải ăn thịt quái vật, ăn cỏ mặt đen để sống sót một cách chật vật nữa.

Chương 730

"Chẳng lẽ Ngài Kẻ Khờ đã khôi phục đến thực lực cấp thần chân chính?" Audrey và những người khác trong lòng đồng thời lóe lên một ý niệm.

Săn Thiên Sứ Vương Adam, lại còn có thể đi vào Vùng Đất Thần Khí đưa Thành Bạc ra ngoài, ngoại trừ thần chân chính, ngay cả Cấp 1 chắc cũng không làm được.

"Sau khi trở về nói với sáu vị trưởng lão của Thành Bạc, chỉ cần họ sau khi rời Thành Bạc toàn bộ cải đạo tín ngưỡng tôi, tôi liền có thể đưa Thành Bạc rời khỏi Vùng Đất Thần Khí." George ngồi trên ghế của Kẻ Khờ gật đầu.

Vùng Đất Thần Khí, thực ra chính là Lục Địa Phương Đông ngày xưa, Vương Đình Cự Nhân, nơi Thần Mặt Trời Cổ Đại bắt đầu tỉnh lại.

Sau này vì ba Thiên Sứ Vương nổi loạn, Thần Mặt Trời Cổ Đại ngã xuống, tàn dư bóng tối, suy đồi, ô uế và đột biến cùng các loại sức mạnh khác.

Trong trường hợp bình thường, bị ảnh hưởng bởi tàn dư sức mạnh của các thần linh, ngay cả Cấp 1 cũng rất khó ra vào Vùng Đất Thần Khí.

Hơn nữa ở lối ra vào của Vùng Đất Thần Khí, còn có ác linh đáng sợ do thân thể của Thần Mặt Trời Cổ Đại hình thành.

Đó là sản phẩm của tinh thần, ý chí, khí tức còn sót lại của Thiên Sứ Hắc Ám Saslier và sức mạnh "Biển Cả Hỗn Loạn" từ mảnh "Phiến Đá Giải Thiêng" đầu tiên hòa quyện vào nhau.

Vì thực lực sẽ tăng cường theo thực lực của kẻ truy đuổi, cao nhất có thể đạt đến Cựu Nhật, ngay cả Đấng Sáng Tạo Chân Thật cũng không dám cứng rắn đối đầu.

Nhưng George không sử dụng năng lực xuyên không gian của thế giới này mượn từ Thế Giới Linh Hồn, cũng không phải muốn cứng rắn chống lại các loại sức mạnh tàn dư của Vùng Đất Thần Khí và Thiên Sứ Hắc Ám Saslier.

Hắn có thể trực tiếp mượn định vị linh hồn của Derrick của Mặt Trời, thông qua cách thức Cổng Không Gian của Kamar-Taj để mở ra một kênh không gian.

Phép thuật không gian đến từ Vishanti này, ngay cả thế giới song song cũng có thể mở ra, huống chi là Vùng Đất Thần Khí nằm trên cùng một hành tinh.

Còn về việc tín ngưỡng của Thành Bạc, có thể dùng làm điểm neo, có thì đương nhiên tốt hơn, không có thì thực ra cũng không sao, chỉ là một cái cớ mà thôi.

"Kính thưa Ngài Kẻ Khờ, sau khi về tôi sẽ lập tức báo cáo cho Thủ Lĩnh, tôi tin rằng chỉ cần có thể rời khỏi Vùng Đất Thần Khí, hắn nhất định sẽ đồng ý." Derrick kích động đáp.

Sau khi gia nhập Hội Tarot, hắn đã biết Thần Mặt Trời Cổ Đại mà Thành Bạc tín ngưỡng sớm đã chết, Thần Sáng Tạo Chân Thật hiện tại ở Vùng Đất Thần Khí là một tà thần.

Vì vậy hắn tin rằng chỉ cần Thủ Lĩnh biết những tình hình này, nhất định sẽ nguyện ý giống hắn cải đạo tín ngưỡng Kẻ Khờ, để Thành Bạc được giải phóng.

"Mr.

Power sẽ đi cùng cậu, có bất kỳ rắc rối nào hắn sẽ giúp cậu giải

quyết.” George nhìn Mr.

Power do trùng linh của mình hóa thành, Mr.

Power đứng dậy hành lễ chấp nhận nhiệm vụ này.

“Hóa ra là vậy!” Khi nhìn thấy ngài Kẻ Ngốc không đưa ra phần thưởng nhiệm vụ, còn ngài Sức Mạnh cũng chẳng hề ngạc nhiên trước nhiệm vụ của ngài Kẻ Ngốc, Audrey và Alger chợt bừng tỉnh.

Có lẽ, bản thân ngài Sức Mạnh chính là thân nhân của ngài Kẻ Ngốc, là thiên sứ của ngài Kẻ Ngốc, đầu thai thành một đứa trẻ.

Điều này cũng có thể giải thích vì sao ngài Sức Mạnh lại có thực lực mạnh mẽ đến vậy, và sở hữu nhiều đặc tính phi phàm cùng vật phẩm thần kỳ.

Hơn nữa, vì sao ngài Sức Mạnh lại sẵn lòng ứng tiền cho họ, để họ có thể phát triển mạnh mẽ sớm hơn, rồi từ từ trả nợ.

“Nếu không còn vấn đề gì khác, hôm nay đến đây thôi.” “Ca ngợi Kẻ Ngốc!” Sau khi mọi người hướng dẫn Derrick một số lời nói, George tuyên bố buổi tụ họp kết thúc.

Đợi linh hồn của Audrey, Alger và vài người nữa biến mất, Roselle mới nói với George: “Đấng Sáng Tạo Chân Thật chưa chắc đã để cậu dễ dàng mang Tọa Độ Bạc đi.” Cậu ta biết George muốn thông qua Tọa Độ Bạc để hoàn thành nghi thức Kỳ Tích Sư Sequence 2 khẩn cấp.

Nhưng Vùng Đất Thần Khí là địa bàn của Đấng Sáng Tạo Chân Thật, và Trưởng lão Lovia trong Tọa Độ Bạc chắc chắn là tín đồ của Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

George muốn di chuyển Tọa Độ Bạc, rất khó giấu được Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Có cơ hội phá vỡ phong tỏa để theo người dân Tọa Độ Bạc ra thế giới bên ngoài, Đấng Sáng Tạo Chân Thật làm sao có thể từ bỏ.

Vì vậy, đến lúc đó George chắc chắn sẽ xung đột với Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

"Yên tâm, một Đấng Sáng Tạo Chân Thật thì tôi vẫn đối phó được." George xua tay, vẻ mặt bình tĩnh.

Đấng Sáng Tạo Chân Thật là Tù Trưởng (Sequence 0) của con đường Kẻ Treo Ngược, nếu là trước đây, tôi không dùng đến sức mạnh của mình thì thật sự khó đối phó.

Nhưng bây giờ, tôi đã là Cổ Đại Học Giả (Sequence 3), tôi hoàn toàn có thể giải quyết thông qua thần kỹ triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử.

Hoàn toàn không cần tôi tự mình ra tay, triệu hồi một hình ảnh khe hở lịch sử mạnh mẽ là đủ để đối phó Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Đương nhiên, Vùng Đất Thần Khí không chỉ có Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Theo thông tin Nữ Thần Đêm Tối cung cấp, bản thể của Độc Thần Giả Amon rất có khả năng cũng ở Vùng Đất Thần Khí.

Amon, kẻ sở hữu Tính Duy Nhất của con đường Kẻ Lừa Dối, nếu phát hiện ra nguyên bảo mà lại còn thuộc về con đường Kẻ Ngốc.

Rất có thể sẽ ra tay, thậm chí còn có thể triệu hồi 'onii-chan' Adam đến giúp đỡ.

Nếu thật sự là như vậy, George cảm thấy mình có thể cười đến méo cả mặt, trực tiếp khai hỏa toàn lực cùng lúc thu thập hết.

Nếu Amon không ra tay, vậy sau khi di dời Tọa Độ Bạc, tiện thể đi thu hồi đặc tính phi phàm cuối cùng của Kẻ Bí Ẩn.

Nói thật, nếu không phải sợ ra tay toàn lực, khiến các Chính Thần khác lầm tưởng tôi là ngoại thần xâm nhập Trái Đất và liên thủ đối phó.

Vậy tôi thậm chí có thể trực tiếp tịnh hóa toàn bộ Vùng Đất Thần Khí.

Chỉ cần dùng ma pháp Thôn Phệ trực tiếp nuốt chửng và luyện hóa năng lượng thần linh còn sót lại của toàn bộ Vùng Đất Thần Khí, là có thể khiến Vùng Đất Thần Khí trở lại bình thường.

Nếu kết hợp với ma pháp Hồi Phục, khôi phục lại diện mạo nguyên thủy của Đông Đại Lục cũng không phải là không thể.

"Thật sự càng ngày càng mạnh rồi!" Bên kia Klein nghe vậy không khỏi thầm cảm thán một câu.

Khi mới gặp George, George dựa vào nhục thân đã có thể đối phó Bán Thần, sau đó mới phát hiện thực lực của hắn đã gần bằng Chân Thần.

Bây giờ ngay cả một tà thần đáng sợ như Đấng Sáng Tạo Chân Thật, dường như hắn cũng không còn để vào mắt nữa.

"Người Tọa Độ Bạc có thể đến chỗ chúng ta trước, sau đó từ từ thích nghi cuộc sống." Lúc này Bernadette đề nghị.

George nghe vậy gật đầu, không phản đối.

Bernadette, là một trong Tứ Vương Biển Cả, người sáng lập Bình Minh Yếu Tố, có một lãnh địa riêng trên quần đảo.

Đến Tọa Độ Bạc thích nghi trước cũng là một lựa chọn không tồi.

Thực ra cậu biết Bernadette cũng có tư tâm, Tọa Độ Bạc quanh năm chống lại quái vật, có nhiều dược liệu phi phàm phong phú, mang đến gần Bình Minh Yếu Tố vừa hay có thể trao đổi.

Nhưng đối với Tọa Độ Bạc mà nói, điều này cũng không thiệt thòi.

Ở một phía khác, sau khi linh hồn Derrick trở về với nhục thân ở Tọa Độ Bạc, cậu ta lập tức như cơn lốc lao thẳng đến tháp trưởng lão trung tâm thành phố.

Đó là nơi sáu vị trưởng lão cấp cao của Tọa Độ Bạc hội họp, Trưởng lão Thủ tịch Colin nếu không ra khỏi thành thì cơ bản sẽ ở đó.

"Derrick, có chuyện gì mà gấp gáp vậy?" Người gác cổng nhìn thấy Derrick đang chạy tới, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Họ nhận ra Derrick, hai tháng trước vì tránh cho cha mẹ biến thành ác linh, cậu đã tự tay kết liễu cha mẹ mình.

Chương 731

Sau đó trưởng thành với tốc độ cực nhanh, bây giờ đã là Thái Dương Thần Quan (Sequence 7), thiên tài của Tọa Độ Bạc.

Còn Derrick thì lớn tiếng nói: "Tôi muốn gặp Thủ tịch, tôi đã tìm được cách giải cứu Tọa Độ Bạc, giải trừ lời nguyền rồi!" Derrick tuy tuổi còn trẻ, nhưng vì có huyết mạch Cự Nhân, cao hơn hai mét, giọng nói tự nhiên cũng không nhỏ.

Cậu ta hét lớn một tiếng, lập tức khiến lính gác tháp trưởng lão và người đi đường gần đó đều sững sờ tại chỗ.

"Cậu... cậu... cậu đợi một chút!" Sau khi hoàn hồn, một trong số lính gác lập tức quay người chạy vào tòa tháp cao.

Mặc dù anh ta không tin lời Derrick, nhưng dù chỉ là một phần trăm khả năng, anh ta cũng không dám lơ là chút nào.

Bởi vì anh ta cũng như Derrick, quá khao khát Tọa Độ Bạc có thể được cứu rỗi.

Tương tự, Thủ tịch Colin của Tọa Độ Bạc sau khi nhận được tin tức cũng không chút do dự, bảo lính gác nhanh chóng đưa Derrick lên.

"Cậu nói cậu tìm được cách giải cứu Tọa Độ Bạc, giải trừ lời nguyền là sao?" Trưởng lão Thủ tịch Colin tóc bạc trắng, mặt đầy nếp nhăn, ánh mắt rực sáng nhìn Derrick.

Còn Derrick thì không hề sợ hãi, hít một hơi thật sâu, nhanh chóng kể lại theo lời Alger và những người khác đã dặn: "Thủ tịch, Đấng Sáng Tạo mà chúng ta tín ngưỡng tên là Cổ Đại Thái Dương Thần..." Cậu ta thuật lại toàn bộ chuyện George kể về sự sa ngã của Cổ Đại Thái Dương Thần, cùng với một số thông tin về thế giới bên ngoài.

“Vì vậy, Chúa Tể Sáng Tạo Vạn Vật đã không thể quay lại, cũng không thể cứu rỗi chúng ta nữa.” “Cậu biết những điều này từ đâu?” Sắc mặt Colin kịch biến, ông ta túm lấy vai Derrick hét lớn hỏi.

Thực ra ông và các vị trưởng lão tiền nhiệm từ lâu đã nghi ngờ vị thần mà họ tín ngưỡng đã sa ngã hoặc bỏ rơi họ.

Đây cũng là lý do vì sao bấy lâu nay họ vẫn luôn mạo hiểm thám hiểm ra bên ngoài, chỉ để có thể dẫn dắt người dân Tọa Độ Bạc rời khỏi nơi đây, tìm thấy hy vọng sống sót.

Sở dĩ vẫn luôn tuyên truyền trong thành rằng vị thần mà họ tín ngưỡng sẽ đến cứu rỗi họ, là vì sợ người dân hoàn toàn mất đi hy vọng, từ đó tự hủy hoại bản thân.

“Tôi tín ngưỡng một vị thần linh mới, Kẻ Ngốc vĩ đại, ngài ấy đã nói cho tôi sự thật, và sẵn lòng dùng thần lực của ngài ấy để đưa tất cả người dân Tọa Độ Bạc rời khỏi Vùng Đất Thần Khí này.

Chỉ cần chúng ta tín ngưỡng ngài ấy, trở thành tín đồ trung thành của ngài ấy!” “Kẻ Ngốc...” Trong mắt Colin rõ ràng lộ ra vẻ không tin tưởng, ông chưa từng nghe về vị thần linh này, hơn nữa những gì Derrick nói cũng quá hoang đường.

Chỉ cần tín ngưỡng Kẻ Ngốc là có thể được dẫn dắt rời khỏi Vùng Đất Thần Khí, cái giá này cũng quá nhỏ đi.

Ông ta hiện tại nghi ngờ Derrick có phải đã bị ác linh nào đó mê hoặc, bịa đặt ra những câu chuyện không có thật này không.

“Ca ngợi Kẻ Ngốc!” Nhưng còn chưa đợi ông ta chuẩn bị kiểm tra cho Derrick, một cánh cổng ánh sáng đột nhiên xuất hiện bên cạnh Derrick, và từ trong cánh cổng bước ra một thanh niên tuấn tú.

“Kẻ nào!” Colin ngưng tụ một thanh đại kiếm bạc trắng trong tay, lập tức bước vào trạng thái chiến đấu.

Tuy nhiên ông ta cũng không vội vàng phát động tấn công, vì linh tính không có cảnh báo, trực giác chiến đấu dày dạn kinh nghiệm cũng không cảm nhận được ác ý.

"Bạn Derrick, theo lệnh của ngài Kẻ Ngốc, tôi đến giúp các bạn rời khỏi Vùng Đất Thần Khí." George không để tâm đến phản ứng của Colin, mà chỉ vào cánh cửa không gian phía sau mình nói: "Tôi biết ông không tin lắm những gì Derrick nói, nhưng sự thật thắng mọi thứ." Colin theo hướng George chỉ nhìn về phía sau cánh cửa không gian, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ông ta nhìn thấy bầu trời xanh thẳm phía sau cánh cửa không gian, nhìn thấy mặt trời phía sau cánh cửa không gian, nhìn thấy biển cả bao la, cảm nhận được hơi thở sự sống tràn ngập phía sau cánh cửa.

"Ảo giác... không... là thật!" Lý trí nói cho ông ta biết điều này là không thể, chắc chắn là một loại ảo ảnh nào đó đang lừa dối giác quan của ông.

Kinh nghiệm chiến đấu trăm năm khiến ông ta từng gặp qua đủ loại kẻ địch, những kẻ thù giỏi ảo ảnh cũng không ít.

Hơn nữa, nhiều ảo ảnh thường hiển thị những thứ mà người ta khao khát nhất trong lòng.

Nhưng, bất kể là trực giác linh tính hay ngũ quan cơ thể và mọi mặt khác đều nói cho ông ta biết, đây không phải ảo ảnh, đây đều là thật.

Đôi mắt ẩm ướt, Colin thu lại thanh đại kiếm trong tay.

Nơi đây là Tọa Độ Bạc, là tháp trưởng lão, có vật phong ấn mạnh mẽ, ngay cả một Sequence 1 cũng không thể khiến ông ta trúng ảo ảnh mà không hề hay biết.

Nếu đúng là như vậy, thì cũng có nghĩa là kẻ địch có thực lực hủy

diệt toàn bộ Tọa Độ Bạc, ông ta phản kháng cũng vô ích.

Vì vậy, ông ta tin những gì Derrick nói.

“Tiếp theo chúng ta nên làm gì?” “Tập hợp tất cả mọi người, sau đó chuẩn bị rời đi, tốc độ tốt nhất là nhanh một chút, Đấng Sáng Tạo Chân Thật chắc hẳn sẽ sớm nhận ra sự bất thường ở đây và đến.” George ngẩng đầu nhìn xuyên qua tòa tháp cao lên bầu trời Tọa Độ Bạc và mỉm cười: “Không, là đã đến rồi, tôi đi gặp ông ta một chút, các bạn xuyên qua cánh cửa này, bên kia Ẩn Giả sẽ dẫn người đến tiếp ứng.” Hóa thành một luồng ánh lửa, hắn đã rời khỏi tháp trưởng lão.

Lúc này, trên bầu trời Tọa Độ Bạc, những tia sét xé rách bầu trời ban đầu bỗng nhiên biến mất.

Chất lỏng màu đen đặc quánh, đầy rẫy khí tức sa đọa, ô nhiễm, dị biến, như một đại dương mênh mông bao trùm toàn bộ Tọa Độ Bạc.

Trong chất lỏng lờ mờ hiện lên một cái bóng khổng lồ của Kẻ Treo Ngược, bị đóng đinh trên cây thập giá, mang theo khí tức khủng bố.

Dân cư Tọa Độ Bạc phía dưới ngẩng đầu nhìn lên không trung, chỉ một ánh mắt thôi đã có cảm giác sắp mất kiểm soát, sợ hãi đến mức ai nấy đều cúi đầu xuống.

Lúc này, một chiếc vương miện khổng lồ đột nhiên bay ra từ tháp trưởng lão, tỏa ra ánh sáng thần thánh hóa thành một lá chắn, bảo vệ toàn bộ Tọa Độ Bạc.

Có vương miện bảo hộ, người dân Tọa Độ Bạc cuối cùng cũng trở lại bình thường.

“Tọa Độ Bạc bị tấn công, tất cả mọi người lập tức thu dọn đồ đạc, tập hợp dưới tháp trưởng lão!” Giọng nói vang dội của Trưởng

lão Thủ tịch Colin vang lên khắp Tọa Độ Bạc, người dân Tọa Độ Bạc không hề chần chừ.

Họ nhanh chóng mang theo những vật quan trọng nhất của mình, có trật tự bắt đầu tập hợp về tháp trưởng lão trung tâm Tọa Độ Bạc.

Trong mấy nghìn năm qua, Tọa Độ Bạc đã phải hứng chịu vô số cuộc tấn công của quái vật, vì vậy từ lâu đã có một bộ phương án ứng phó quái vật công thành.

Lúc này Đấng Sáng Tạo Chân Thật vừa hay xuất hiện, khiến người dân Tọa Độ Bạc lầm tưởng là một quái vật mạnh mẽ nào đó đang tấn công thành, Colin liền thuận thế lấy lý do quái vật tấn công thành để triệu tập dân cư.

Làm như vậy cũng tiết kiệm được thời gian giải thích lãng phí, nếu không đợi đến khi giải thích rõ ràng tình hình cho người dân, thì mọi chuyện đã nguội lạnh rồi.

Ai biết được vị đã mở cánh cửa không gian đó có thể chống lại Đấng Sáng Tạo Chân Thật hay không.

Đấng Sáng Tạo Chân Thật từng là Cổ Đại Thái Dương Thần mà họ tín ngưỡng, là một thần linh thật sự đáng sợ.

Điều ông ta cần làm bây giờ là, trước khi trận chiến phía trên phân định thắng bại, cứu được càng nhiều người rời đi càng tốt.

"Thủ tịch, có chuyện gì vậy?" Năm vị trưởng lão còn lại của Tọa Độ Bạc, ngay khi lời Colin vừa dứt, đã vội vàng chạy đến tháp trưởng lão.

Họ kinh sợ trước sự tồn tại đáng sợ xuất hiện trên không trung, cũng nghi ngờ vì sao Colin lại tập trung dân cư tại tháp trưởng lão.

Bình thường không phải nên tập trung tại nơi trú ẩn khẩn cấp dưới lòng đất của Tọa Độ Bạc sao?

“Không có thời gian giải thích nữa, cánh cửa này có thể cứu Tọa Độ Bạc, hãy để mọi người xếp hàng lên đây lần lượt rời đi.

Chúng ta cùng nhau tử thủ, tuyệt đối không thể để cánh cửa bị phá hủy!” Colin không lãng phí thời gian giải thích, chỉ dẫn năm vị trưởng lão đến trước cánh cửa, cho họ cảm nhận thế giới phía sau cánh cửa.

Sau đó liền để Derrick và lính gác tổ chức người dân Tọa Độ Bạc lần lượt xuất hiện trước tháp trưởng lão để lên tháp sơ tán.

Còn năm vị trưởng lão còn lại, vì tin tưởng Thủ tịch, không nói thêm gì, lập tức bước vào trạng thái phòng ngự sẵn sàng liều mạng bất cứ lúc nào.

Họ không cần biết rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra, họ chỉ hiểu rằng Thủ tịch đã tìm thấy hy vọng cứu Tọa Độ Bạc.

Chương 732

Và họ, với tư cách là trưởng lão, điều cần làm bây giờ là bằng mọi giá phải giữ vững hy vọng này, dù có phải chết.

Là trưởng lão của Tọa Độ Bạc, không ai trong số họ sợ hy sinh, sợ cái chết.

Chỉ có mục sư Lovia của con đường Kẻ Treo Ngược, trên mặt lộ ra vẻ mơ hồ.

Cô ta cảm nhận được sự tồn tại đáng sợ bên ngoài, chính là vị thần linh mà mình đã gặp khi tấn cấp Mục Sư (Shepherd) cách đây không lâu.

Vị đó tự xưng là thần toàn tri toàn năng, là Đấng Sáng Tạo mà Tọa Độ Bạc vẫn luôn tín ngưỡng.

Và hứa sẽ giúp cô ta cứu Tọa Độ Bạc, vì vậy cô ta đã tín ngưỡng đối phương.

Nhưng bây giờ, khi Tọa Độ Bạc có hy vọng rời đi, vị thần linh kia vì sao lại muốn ngăn cản?

Cô ta cảm thấy tín ngưỡng của mình bắt đầu lung lay.

Cùng lúc đó, George nhìn Kẻ Treo Ngược khổng lồ lờ mờ xuất hiện trên không trung, lớn tiếng cảnh báo: "Rời khỏi đây!" Tính duy nhất và đặc tính phi phàm của Kẻ Treo Ngược, hắn tạm thời không cần, nên cũng không vội vàng giết đối phương.

Vì vậy, nếu Đấng Sáng Tạo Chân Thật chủ động rời đi, hắn cũng sẽ không bộc lộ thực lực để giao chiến với ông ta.

Đương nhiên, hắn cũng biết điều đó không mấy khả thi.

Đấng Sáng Tạo Chân Thật đã cảm nhận được cơ hội thoát khỏi phong tỏa của Vùng Đất Thần Khí, làm sao có thể cam tâm cứ thế rời đi.

Bấy nhiêu năm nay, ông ta vẫn luôn sai khiến tín đồ của mình nghĩ đủ mọi cách giúp ông ta giáng lâm vào Bắc Đại Lục.

Chỉ trong chưa đầy một năm, George đã gặp phải hai lần.

Một lần là lần của người chị họ, lần khác là Lanevus bị giáo đồ Hội Cực Quang giam cầm ở bến tàu.

"Là ngươi, con sâu nhỏ dám đánh cắp tri thức của ta?" Đấng Sáng Tạo Chân Thật thông qua năng lượng linh tính George tỏa ra, lập tức xác nhận đây chính là kẻ phi phàm từng thông qua bói toán khiêu khích ông ta.

"Sa đọa đi!" Sự ô nhiễm đáng sợ lập tức xâm thực cơ thể George, muốn khiến hắn sa đọa biến thành quái vật.

Đấng Sáng Tạo Chân Thật, kẻ nắm giữ năng lượng âm ám và tiêu cực của thế giới này, chỉ bằng một câu tà ngữ cũng có thể khiến một cường giả Sequence 3 bị ô nhiễm sa đọa thành quái vật.

Chỉ là, George không phải một Sequence 3 bình thường, ý chí mạnh mẽ quét qua, lập tức đánh tan sự ô nhiễm muốn xâm nhập vào cơ thể hắn.

"Clow Reed!" Vẫy tay kích hoạt năng lực của Cổ Đại Học Giả, George triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử của Clow Reed.

"Xử ông ta." "Chìa khóa sức mạnh bóng tối sâu thẳm, hãy hiển hiện sức mạnh chân thật của ngươi cho ta.

Theo khế ước với ngươi, Clow Reed ra lệnh cho ngươi: Giải phóng!" Clow Reed khoác áo choàng ma pháp màu đen vàng kim, đeo kính gọng tròn, trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa, trong tay lập tức xuất

hiện một cây quyền trượng mặt trời.

"Quang!" Quyền trượng chỉ về phía Đấng Sáng Tạo Chân Thật ẩn mình trong chất lỏng màu đen, một cột sáng khổng lồ bắn ra, dường như muốn chiếu sáng toàn bộ Vùng Đất Thần Khí.

Cột sáng va chạm với chất lỏng màu đen trên không trung, lập tức bùng phát ra xung kích năng lượng đáng sợ.

Chỉ riêng dư chấn của vụ va chạm cũng suýt chút nữa phá vỡ lớp bảo vệ hình vương miện của Tọa Độ Bạc phía dưới.

May mà George kịp thời thêm một lớp kết giới, mới hóa giải được xung kích do dư chấn gây ra.

Trận chiến cấp Chân Thần, nếu không chú ý, chỉ riêng dư chấn cũng có thể dễ dàng hủy diệt một hành tinh.

Vùng Đất Thần Khí, vì là nơi Cổ Đại Thái Dương Thần sa ngã năm xưa, tràn ngập lượng lớn sức mạnh thần linh, ngược lại còn bền vững hơn bên ngoài rất nhiều.

"Tử vong!" Đấng Sáng Tạo Chân Thật đang sa đọa điên cuồng hiển nhiên bị đòn tấn công của Clow Reed chọc giận, cũng không còn nghĩ đến việc lợi dụng cánh cửa không gian để giáng lâm xuống Bắc Đại Lục nữa.

Mà là phát động phản công về phía Clow Reed.

Lời nguyền thần linh giáng xuống Clow Reed, cơ thể hắn lập tức xuất hiện vết nứt, dường như sắp bị lời nguyền đánh nát ngay tại chỗ.

"Tiêu!" Nhưng Clow Reed, với tư cách là pháp sư mạnh nhất có thể xuyên qua đa vũ trụ, sao có thể dễ dàng bị giết chết như vậy.

Gậy mặt trời vung về phía mình một cái, liền giải trừ lời nguyền trên cơ thể.

“Lôi!” Vô số tia sét bắt đầu điên cuồng oanh tạc Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Chất lỏng màu đen đầy ô uế bị tia sét cưỡng bức phá vỡ, lộ ra chân dung của Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Đó là một người khổng lồ một mắt bị treo ngược trên cây thập giá.

Người khổng lồ vươn một bàn tay to bằng Tọa Độ Bạc, đỡ lấy tia sét và vồ lấy Clow Reed, muốn nghiền nát hắn ngay tại chỗ.

“Đại, Lực, Kiếm, Đấu!” Clow Reed đồng thời thi triển sáu loại ma pháp, cơ thể nhanh chóng biến thành một người khổng lồ không kém Đấng Sáng Tạo Chân Thật bao nhiêu.

Chỉ thấy hắn tay phải cầm kiếm, một kiếm chém về phía cánh tay Đấng Sáng Tạo Chân Thật đang vươn tới.

Máu đen đầy ô uế nhỏ xuống từ không trung, ăn mòn mặt đất tạo thành từng hố sâu khổng lồ.

Cánh tay của Đấng Sáng Tạo Chân Thật bị kiếm của Clow Reed chém rách, nhưng cũng chỉ là xước da, không gây ra tổn hại thực chất nào.

Nắm đấm của ông ta cưỡng bức đẩy thanh kiếm dài ra và đánh vào người Clow Reed, đánh hắn bay đi một đoạn rất xa, cơ thể cũng trở nên mơ hồ hơn một chút.

“Xem ra vẫn còn yếu một chút.” George, người vẫn luôn theo dõi trận chiến phía dưới, xoa cằm bình phẩm.

Xét về thực lực chân chính, Đấng Sáng Tạo Chân Thật đang điên cuồng vẫn mạnh hơn Clow Reed mà hắn triệu hồi ra không ít.

Nhưng may mắn là Đấng Sáng Tạo Chân Thật hiện tại chỉ là đơn

đồ kính, quyền năng nắm giữ không nhiều, còn Clow Reed thì hầu như nắm giữ tất cả các loại ma pháp quy tắc của thế giới mình.

Vì vậy, hắn có thể thông qua sự phối hợp của các loại ma pháp khác nhau, miễn cưỡng chiến đấu với Đấng Sáng Tạo Chân Thật một trận.

"Cerberus!

Nguyệt!" Thấy một mình chiến đấu không phải đối thủ của Đấng Sáng Tạo Chân Thật, Clow Reed vung ma trượng, nhanh chóng tạo ra hai phong ấn thú lớn tượng trưng cho sức mạnh mặt trời và sức mạnh mặt trăng.

Với sự giúp đỡ của Cerberus và Yue, kết hợp với các loại ma pháp như gió, lửa, lôi, thủy, địa, quang, ám.

Clow Reed cuối cùng cũng miễn cưỡng chống lại được đòn tấn công cuồng loạn của Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Và đúng lúc này, một bóng người xuyên qua tinh giới xuất hiện bên cạnh Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Cô ta thân hình mảnh khảnh, cao ráo, mái tóc bạc dài, dung mạo thanh tú, ngũ quan hài hòa, sau lưng là đôi cánh xếp chồng lên nhau.

"Kẻ Nuốt Chửng Uroboros?" George nhìn thấy người đến, lông mày lập tức nhíu lại.

Kẻ Nuốt Chửng Uroboros, từng là Thiên Sứ Vận Mệnh trong Bát Đại Thiên Sứ Vương, là vị thiên sứ trung thành nhất với Cổ Đại Thái Dương Thần.

Sau khi Cổ Đại Thái Dương Thần sa ngã, bắt đầu phụng sự Đấng Sáng Tạo Chân Thật, cho rằng Đấng Sáng Tạo Chân Thật chính là Cổ Đại Thái Dương Thần.

Thực ra cũng không hẳn là sai.

Con đường Vận Mệnh Sequence 1 Xà Ngân, sở hữu hai đặc tính phi phàm Sequence 1.

Chương 733

Từng phục vụ Đế Quốc Solomon, cũng là người sáng lập Hội Cực Quang ở Bắc Đại Lục.

"Thua rồi, nhưng cũng gần đủ rồi." Do sự hỗ trợ của Uroboros, Clow Reed vốn đã ở thế yếu không cầm cự được bao lâu, liền bị Đấng Sáng Tạo Chân Thật đánh tan.

Nhưng George không để tâm đến điều này, hắn cũng không lên giúp đỡ.

Bởi vì trong khoảng thời gian Clow Reed chống đỡ Đấng Sáng Tạo Chân Thật, George ngoài việc quan chiến cũng không hề nhàn rỗi.

Là Cổ Đại Học Giả Sequence 3, hắn có thể triệu hồi ba hình ảnh khe hở lịch sử.

Vì vậy sau khi triệu hồi Clow Reed, hắn vẫn luôn tiếp tục triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử thứ hai.

Chỉ có điều vị này thực lực mạnh hơn nhiều, tỷ lệ thành công không cao như vậy.

Và trước khi Clow Reed bị đánh tan, hắn cuối cùng cũng triệu hồi thành công vị đó ra.

Đó là một nữ tử xinh đẹp mặc áo xanh biếc, ngồi xếp bằng trên một con chim hoa linh khổng lồ, tay cầm một cây kéo vàng lớn.

Cây kéo lớn đó có hình dáng kỳ dị, tựa như hai con giao long quấn lấy nhau, ẩn chứa sức mạnh vô cùng đáng sợ.

Không sai, George triệu hồi ra chính là Bích Tiêu nương nương trong Tam Tiêu nương nương, trong tay cầm là Tiên Thiên Linh Bảo Kim Giao Tiễn.

Kim Giao Tiễn được luyện chế từ linh khí trời đất, hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt, hóa thành từ hai con giao long, thuộc về linh bảo bẩm sinh.

Xét về uy lực sát phạt, trong các Tiên Thiên Linh Bảo cũng thuộc hàng đỉnh cấp.

"Ách Vận!" Uroboros thấy George lại triệu hồi ra một hình ảnh khe hở lịch sử, liền trực tiếp hóa thành một con mãng xà khổng lồ, đồng thời thi triển vận rủi lên Bích Tiêu và phát động tấn công.

Đối mặt với con mãng xà khổng lồ che trời lấp đất kia, Bích Tiêu nương nương ném cây Kim Giao Tiễn trong tay đi.

Kim Giao Tiễn lập tức hóa thành hai con rồng vàng khổng lồ, cứ thế cắn thẳng vào, con mãng xà lao tới và vận rủi ẩn chứa đồng thời bị xé làm đôi.

Thiên Sứ Vương Sequence 1 Uroboros, sa ngã!

George đưa tay tóm lấy, thu hồi toàn bộ hai đặc tính phi phàm Sequence 1 và các đặc tính phi phàm còn lại của Uroboros vào thế giới của mình.

Và đúng lúc này, Đấng Sáng Tạo Chân Thật vốn chuẩn bị phát động tấn công, đột nhiên sững sờ.

Ông ta lập tức thu hồi tất cả chất lỏng màu đen, sau đó trong nháy mắt biến mất trên bầu trời Tọa Độ Bạc.

Bởi vì ông ta từ người phụ nữ đã giết Uroboros và George cảm nhận được mối đe dọa tử vong, cảm nhận được nguy hiểm sa ngã.

"Chạy khá nhanh đấy chứ, xem ra tuy điên loạn nhưng cũng không ngu ngốc." George không dẫn Bích Tiêu nương nương đi truy sát Đấng Sáng Tạo Chân Thật, mà là tiếp tục bảo vệ Tọa Độ Bạc, để tất cả mọi người trong Tọa Độ Bạc có thể sơ tán thuận lợi.

Mục đích chính của hắn khi đến Vùng Đất Thần Khí lần này là hoàn thành nghi thức tấn cấp Sequence 2, những thứ khác có thể tạm gác lại.

Đặc tính phi phàm và Tính duy nhất của con đường Kẻ Treo Ngược không phải là thứ hắn nhất định phải có bây giờ, nên không vội.

Hơn nữa Đấng Sáng Tạo Chân Thật không phải Uroboros, thật sự muốn giải quyết ông ta cũng không dễ dàng như vậy.

Là hóa thân nhân tính của Cổ Đại Thái Dương Thần, Đấng Sáng Tạo Chân Thật nói không chừng còn có một số át chủ bài mà hắn không biết.

Đương nhiên, nếu Đấng Sáng Tạo Chân Thật không chạy, mà còn muốn tiếp tục tấn công hắn, vậy hôm nay hắn cũng không ngại trực tiếp xử lý Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Với Bích Tiêu nương nương cầm Kim Giao Tiễn kéo dài thời gian, hắn hoàn toàn có thể không ngừng thử nghiệm, triệu hồi cả Quỳnh Hà và Vân Tiêu ra.

Đối mặt với Tam Tiêu nương nương cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, đừng nói Đấng Sáng Tạo Chân Thật, ngay cả Cổ Đại Thái Dương Thần cũng phải đắn đo suy nghĩ.

"Ai?" Ngay khi George chuẩn bị thu tay xuống để xem tình hình di chuyển của Tọa Độ Bạc, hắn đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, liền trực tiếp hóa thành một luồng lửa biến mất tại chỗ.

Lúc này, trong nhà tù dưới lòng đất Tọa Độ Bạc, một lão già bị xiềng xích lẩm bẩm: "Bị phát hiện rồi sao, có thể giết Thiên Sứ Vận Mệnh, dọa bỏ Đấng Sáng Tạo Chân Thật, quả nhiên không phải một Cổ Đại Học Giả bình thường." "Là ông đang rình mò tôi." George

xuất hiện trong nhà tù, nhìn lão già bị xiềng xích trước mắt, lông mày khẽ nhướng lên, ý chí nhanh chóng quét qua cơ thể lão.

"Hóa ra là bị ký sinh, đây là... con đường Kẻ Lừa Dối, ông là Độc Thần Giả Amon?" Độc Thần Giả Amon, danh nghĩa là thứ tử của Cổ Đại Thái Dương Thần, em trai của Adam, khi sinh ra đã là Thiên Sứ Vương của con đường Kẻ Lừa Dối.

Thực tế, là Tính Duy Nhất của con đường Kẻ Lừa Dối mà Cổ Đại Thái Dương Thần đặc biệt phân tách ra để ngăn chặn ý thức của Thượng Đế hồi phục.

Vì thích đùa giỡn và lừa gạt người khác, nên ông ta còn được gọi là "Thần Chơi Khăm", "Thần Lừa Dối".

"Ối, không hay rồi, bị cậu phát hiện rồi." Một thanh niên mặc áo choàng cổ điển màu đen, đeo kính một mắt pha lê, tách ra khỏi cơ thể lão già, sau đó dần dần hóa thành thực thể.

Khi đối mặt với George, hắn không hề sợ hãi, ngược lại còn lộ ra vẻ hứng thú, đánh giá hắn từ trên xuống dưới.

"Một Cổ Đại Học Giả Sequence 3 bé nhỏ, vì sao lại có năng lượng linh tính mạnh mẽ đến vậy.

Hơn nữa hình ảnh khe hở lịch sử triệu hồi ra, lại có thể giết chết Thiên Sứ Vận Mệnh, dọa bỏ Đấng Sáng Tạo Chân Thật?" "Ông chỉ là một Sequence 1 nhỏ nhoi, hơn nữa còn là con đường Kẻ Lừa Dối giáp ranh với tôi, chẳng lẽ không sợ tôi bây giờ giết ông, lấy đi Tính Duy Nhất trong cơ thể ông sao?" George không trả lời, mà cười hỏi ngược lại một câu.

Sau khi thăng cấp Kẻ Ngốc, hắn muốn tiếp tục đề thăng, thì cần hấp thụ Tính Duy Nhất và đặc tính phi phàm của con đường Cánh Cửa và con đường Kẻ Lừa Dối.

Với con đường Cánh Cửa, hắn đã hẹn với ngài Cánh Cửa, đến lúc đó chỉ cần triệu hồi ông ta từ mặt trăng là có thể có được.

Còn về con đường Kẻ Lừa Dối, hắn vẫn đang nghĩ đợi sau này dùng ma pháp Tìm Người để tìm Amon, không ngờ bây giờ lại gặp được.

"Một phàm nhân Sequence 3 nhỏ bé, còn dám coi thường ta, ngươi nghĩ ngươi giết được Thiên Sứ Vận Mệnh, đuổi được Đấng Sáng Tạo Chân Thật là có thể đối phó ta sao?" Amon đẩy đẩy kính một mắt của mình, trên mặt lộ ra vẻ trào phúng.

George vung tay, lần nữa triệu hồi Clow Reed.

"Vậy thì thử xem?" Clow Reed giơ quyền trượng mặt trời lên, lập tức chuẩn bị thi triển ma pháp phong ấn Amon.

Mặc dù thực lực của Clow Reed yếu hơn Đấng Sáng Tạo Chân Thật một chút, nhưng vẫn mạnh hơn Thiên Sứ Vương Sequence 1 không ít.

Vì vậy, nếu là một chọi một, George cảm thấy Amon không phải đối thủ của Clow Reed.

Còn George thì nhanh chóng bố trí một kết giới mạnh mẽ trong nhà tù, một mặt ngăn Amon bỏ trốn, mặt khác cũng ngăn dư chấn chiến đấu lan đến Tọa Độ Bạc.

"Đánh cắp!" Nhưng lúc này Amon chỉ vào Clow Reed, cơ thể Clow Reed lập tức cứng đờ, trên mặt xuất hiện vẻ giằng co.

"Ta không biết vì sao ngươi có thể triệu hồi ra hình ảnh khe hở lịch sử mạnh mẽ đến vậy, nhưng vì ngươi là Sequence 3, vậy tất cả năng lực của ngươi đều có thể bị ta đánh cắp." "Tan!" Thấy Clow Reed sắp bị Amon đánh cắp và khống chế, George vung tay giải tán hình ảnh khe hở lịch sử của Clow Reed.

“Năng lực này đúng là hay dùng.” Năng lực đánh cắp của con đường Kẻ Lừa Dối, có thể đánh cắp bất cứ thứ gì có phẩm cấp không cao hơn mình.

Thậm chí bao gồm vận mệnh, thời gian, khoảng cách, năng lực phi phàm, ý niệm và các hiện tượng tự nhiên như ban ngày.

Còn Amon, là tinh túy của Tính Duy Nhất con đường Kẻ Lừa Dối, càng có thể phát huy năng lực này đến cực hạn.

Vì vậy, hắn hiện tại vẫn là Sequence 3, chỉ cần sử dụng năng lực triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử, lập tức sẽ bị Amon Sequence 1 đánh cắp mất.

Tuy nhiên, điều này cũng chỉ giới hạn khi hắn sử dụng năng lực của Cổ Đại Học Giả Sequence 3.

Nếu hắn sử dụng những ma pháp dị thế giới mà hắn đã tự mình cải biến, năng lực đánh cắp của Amon sẽ mất hiệu lực.

Bởi vì nếu không phải cố ý kiềm chế ẩn giấu, về bản chất, phẩm cấp tổng thể của hắn chắc chắn phải cao hơn Amon rất nhiều.

Chương 734

"Ơ, chuyện gì vậy, lại thất bại?" Sắc mặt Amon đột nhiên thay đổi.

Sau khi George cưỡng bức giải tán hình ảnh khe hở lịch sử, hắn lại một lần nữa phát động năng lực đánh cắp, muốn đánh cắp ý niệm chuẩn bị phát động đòn tấn công tiếp theo của George.

Nhưng lần này, hắn hoàn toàn thất bại trong việc đánh cắp.

"Đánh cắp mọi thứ, chỉ sẽ hại ngươi thôi." Còn chưa đợi hắn phản ứng, đột nhiên phát hiện bóng dáng George không biết từ khi nào đã biến mất trước mắt, còn giọng nói của George thì lại xuất hiện phía sau hắn.

"Dòng Chảy Thời Gian!" Amon lập tức sử dụng quyền năng thứ hai mà mình nắm giữ: "Thời gian".

Con đường Kẻ Lừa Dối ngoài việc nắm giữ quyền năng "Đánh cắp", còn nắm giữ quyền năng "Thời gian".

Vì vậy hắn còn được gọi là "Thiên Sứ Thời Gian".

Một cái bóng đồng hồ treo tường đá khổng lồ cổ kính, loang lổ lập tức xuất hiện phía trên hai người.

Mặt đồng hồ được chia thành mười hai ô không đều nhau bởi màu trắng xám và xanh đen xen kẽ, mỗi ô có một ký hiệu khác nhau, đại diện cho những thời điểm khác nhau.

Ở vị trí trung tâm đồng hồ, ba kim chỉ giờ dường như được tạo thành từ những con trùng thời gian, một dài, một ngắn, một vừa, đầy vẻ tang thương.

Theo kim chỉ giờ nhảy múa và tiếng chuông vang lên, một dòng

chảy vô hình khó tả tuôn trào, thời gian trong toàn bộ nhà tù lập tức rơi vào trạng thái tĩnh lại.

Đáng tiếc, còn chưa đợi Amon thở phào nhẹ nhõm, hắn đã phát hiện mình bị một bàn tay tóm lấy mắt cá chân và nhấc bổng lên.

"Sao có thể chứ?" Dòng chảy thời gian của hắn không có tác dụng với George.

"Xin lỗi, tôi cũng rất giỏi về ma pháp thời gian." George nhấc chân Amon lên, bắt đầu điên cuồng đập hắn từ trái sang phải.

"Tôi cũng quen một Thần Chơi Khăm, ông ta rất thích bị đập qua đập lại như thế này, tôi nghĩ ông cũng sẽ thích." "Ngươi là người đầu tiên khiến ta chật vật đến vậy, chúng ta sẽ gặp lại nhau." Bị George đập tới đập lui, Amon phát hiện mình dù phản kháng thế nào cũng không thể thoát khỏi sức mạnh của George, mạnh hơn cả Chiến Thần.

Sử dụng quyền năng đánh cắp và thời gian cũng không còn ảnh hưởng đến George nữa, hắn chỉ có thể nhắm mắt lại, trực tiếp hóa thành một con trùng thời gian.

"Biết ngay là phân thân mà." George thấy Amon trực tiếp bỏ đi phân thân này, trên mặt không lộ ra vẻ quá ngạc nhiên.

Vừa nãy hắn đã phát hiện, năng lượng linh tính trong cơ thể Amon không đạt đến cấp độ Sequence 1, nhiều nhất là Sequence 2.

Hơn nữa Amon tên này, thích nhất là sử dụng phân thân.

Đây cũng là lý do vì sao Amon, với tư cách là Sequence 1, con trai của Cổ Đại Thái Dương Thần, lại vẫn luôn không bị White Angel bắt được.

Con đường Kẻ Lừa Dối ngoài quyền năng "Đánh cắp" và "Thời gian", còn có một năng lực "Phân thân" vô cùng khó nhằn.

Amon có thể thông qua phân tách trùng thời gian để phân ra vô số phân thân, ngoài con người, hoa cỏ chim cá côn trùng, v.v., đều có thể hóa thành phân thân.

Thậm chí còn có thể thông qua việc đánh cắp vận mệnh của một người, biến người đó trực tiếp thành phân thân của mình.

Amon còn từng thành lập một gia tộc thiên sứ vào Kỷ Nguyên thứ tư, chỉ có điều tất cả thành viên của gia tộc đó, thực ra đều là phân thân của hắn.

Do năng lực phân thân, Amon thậm chí không cần giống như các thần linh khác cần tín ngưỡng để làm mạng lưới của mình.

Bởi vì vô số phân thân đó, chính là mạng lưới của hắn.

Hơn nữa mỗi một phân thân đều có ý thức tự chủ, bản thể có thể lựa chọn cho ký ức thông suốt lẫn nhau, cũng có thể lựa chọn không thông suốt.

"Tưởng bỏ đi một phân thân là tôi không tìm được ông sao?" George nhặt con trùng thời gian trên mặt đất, ném vào thế giới của mình.

Hắn hoàn toàn có thể lấy con trùng thời gian làm môi giới, lập tức khóa định vị trí bản thể Amon, nhưng hiện tại hắn có việc quan trọng hơn cần làm, tạm thời không định bỏ công sức đi tìm Amon.

Hắn lướt mình lần nữa đến tháp trưởng lão, tám mươi phần trăm dân cư Tọa Độ Bạc đã sơ tán, còn mấy vị trưởng lão nhìn thấy George xuất hiện, trên mặt đều lộ ra vẻ cung kính.

Vị này là một tồn tại có thể đánh chết Thiên Sứ Vương, đánh bại Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

"Ngài Sức Mạnh vĩ đại, xin cho phép chúng tôi dâng lên vật phong ấn mạnh nhất của Tọa Độ Bạc, Ban Ơn Của Đất Mẹ, cho Kẻ Ngốc vĩ

đại!" Sau khi tất cả người dân Tọa Độ Bạc đều an toàn sơ tán đến một hòn đảo nhỏ ở vùng biển Bắc Đại Lục, Colin đưa George đến trước một thân cây khô héo khổng lồ.

"Đây là di hài của Nữ Hoàng Khổng Lồ Oedipus sau khi sa ngã hóa thành..." Ban Ơn Của Đất Mẹ là nguyên nhân chính khiến Tọa Độ Bạc có thể tồn tại đến bây giờ trong Vùng Đất Thần Khí, đồng thời cũng là ác mộng của người dân Tọa Độ Bạc.

Nó có thể tự nhiên tạo ra một loại thực vật ăn được trong bất kỳ môi trường nào, và thúc đẩy sự phát triển, sinh sản và bội thu của nó trong phạm vi năm mươi cây số.

Cỏ mặt đen, loại thực vật duy nhất của Tọa Độ Bạc, chính là nhờ Ban Ơn Của Đất Mẹ mà phát triển.

Nhưng, nó cũng sẽ khiến tất cả người chết trong phạm vi năm mươi cây số biến thành ác linh đáng sợ, trừ khi người đó chết do bị người thân trực hệ giết.

Và những người từng ăn thực vật do nó tạo ra, có liên hệ mạnh mẽ với nó, trong phạm vi ba trăm cây số đều sẽ biến thành ác linh.

"Không tồi, mang theo người Tọa Độ Bạc sống tốt trên đảo, các bạn sau này sẽ không còn dùng đến nó nữa." George đưa tay thu Ban Ơn Của Đất Mẹ vào tay, sau đó ném vào thế giới của mình.

Hắn có thể dùng thế giới của mình để thôn phệ quy tắc trên Ban Ơn Của Đất Mẹ, từ đó hoàn thiện quy tắc thế giới của mình, khiến sự sống trên hành tinh thế giới của hắn trở nên phồn vinh hơn.

Đợi Colin và mấy vị trưởng lão cũng đều rời đi, George đóng cánh cửa không gian, bắt đầu dùng potion.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, hắn đã thành công tấn cấp từ Cổ Đại Học Giả Sequence 3 lên Kỳ Tích Sư Sequence 2.

Trùng Linh của Kỳ Tích Sư đã có thể đi vào mảnh vỡ lịch sử của chính mình, vì vậy dù là cái chết, cũng có thể sống lại từ màn sương lịch sử.

Đồng thời sở hữu một phần quyền năng về vận mệnh, có thể can thiệp hạn chế vào vận mệnh của mục tiêu.

Nếu thu thập đủ nguyện vọng, liền có thể tích lũy sức mạnh kỳ tích, tạo ra kỳ tích.

Nghi thức thăng cấp là xây dựng một thị trấn hoàn toàn do bí ngẫu tạo thành, và thiết kế quỹ đạo vận mệnh của từng bí ngẫu, để chúng thông qua tương tác lẫn nhau, diễn giải một bức tranh cuộc sống đủ chân thật, và sinh ra một khu vực tương ứng trong thế giới tinh thần.

Quy mô thị trấn này càng lớn, bí ngẫu càng nhiều, cuộc sống hàng ngày càng tinh tế, các vận mệnh khác nhau càng sống động chân thật, kéo dài lâu, hiệu quả nghi thức càng tốt.

"Đã đến lúc thu hồi đặc tính phi phàm cuối cùng của Kẻ Bí Ẩn." Sau khi tấn cấp Kỳ Tích Sư, George không lập tức rời khỏi Vùng Đất Thần Khí, đi chuẩn bị nghi thức tấn cấp Sequence 1.

Mà là ngồi khoanh chân, nhanh chóng trải ý chí của mình ra khắp Vùng Đất Thần Khí, thi triển ma pháp triệu hồi vật phẩm.

"Màn Che bay tới!" Màn Che chính là vật phong ấn hình thành từ đặc tính cuối cùng của Kẻ Bí Ẩn, là thứ Thiên Tôn chuẩn bị để Klein trực tiếp tấn cấp Kẻ Bí Ẩn từ đó phục sinh.

Sau đó bị Nữ Thần Đêm Tối tách ra và ném vào Vùng Đất Thần Khí.

Cùng lúc đó, phía đông Vùng Đất Thần Khí, trong một hang động gần màn sương biên giới.

Một con sói ma khổng lồ đang nhắm mắt cố gắng thử tách đặc

tính phi phàm trên Màn Che ra, đột nhiên cảm thấy Màn Che chấn động, muốn bay ra khỏi móng vuốt của mình, lập tức giật mình.

Nó lập tức phóng ra năng lượng linh tính mạnh mẽ, trấn áp sự chấn động của Màn Che xuống.

"Chuyện gì vậy?" Nó tên là Cotard, là một Con Sói U Ám (Sequence 2 Kỳ Tích Sư) của con đường Kẻ Ngốc, Thần Nguyện Vọng của Kỷ Nguyên Bóng Tối.

Vì trốn tránh Amon và Bảy Chính Thần, nó đã ẩn mình trong Vùng Đất Thần Khí, và tình cờ có được Màn Che, vật phong ấn của tất cả đặc tính phi phàm Sequence 1 của Kẻ Bí Ẩn.

Trong khoảng thời gian này, nó vẫn luôn cố gắng tách đặc tính phi phàm của Màn Che ra, để bản thân có thể hấp thụ tấn cấp Sequence 1.

Không ngờ đúng lúc đã thành công được một nửa thì lại gặp phải tình huống bất ngờ này.

Chương 735

"Tìm thấy rồi." Trong Tọa Độ Bạc, George mở mắt ra, lập tức biến mất tại chỗ.

Mặc dù ma pháp triệu hồi không triệu Màn Che đến, nhưng vì đã có hiệu quả, hắn sớm đã có thể định vị ngược hướng.

"Giao Màn Che ra, hoặc là chết." George xuất hiện trước mặt Cotard, không nói lời thừa, trực tiếp đưa ra tối hậu thư.

Là một sói ma Sequence 2, Cotard làm sao có thể từ bỏ đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn đã nằm trong tay, huống hồ đối phương cũng là Sequence 2 như nó.

Vì vậy, một tiếng sói tru, nó trực tiếp lao về phía George.

Một lát sau, George thu Màn Che vào thế giới của mình, nhìn con sói ma toàn thân đầy thương tích biến dạng đang nằm trên mặt đất, mặt đầy vẻ kinh hãi mà nói: "Vì thấy ngươi bảo quản Màn Che không tồi, nên sẽ không lấy mạng ngươi." Tấn cấp Chân Thần cần là Tính Duy Nhất và đặc tính phi phàm Sequence 1, đặc tính phi phàm Sequence 2 thì không còn quan trọng nữa.

Nói ra thì hắn cũng coi như là cướp Màn Che của con sói ma, rồi lại giết con sói ma, ít nhiều gì cũng hơi quá đáng.

Vì vậy hắn không định lấy đặc tính phi phàm Sequence 2 trong cơ thể con sói ma nữa.

Dù sao trong tay hắn vốn đã có dư một đặc tính phi phàm Sequence 2, đến lúc Klein tấn cấp lên cũng đủ dùng.

Bên kia, trên mặt con sói ma lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ, rút chân chạy ra khỏi hang động, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt George.

Cotard vốn tưởng lần này mình chắc chắn sẽ chết, dù sao đối phương là cường giả cùng con đường, không thể nào bỏ qua đặc tính phi phàm trong cơ thể mình.

Không ngờ đối phương lại không ham đặc tính phi phàm của nó, nhất thời sự oán hận vì bị cướp Màn Che cũng giảm đi quá nửa.

Lấy được đặc tính cuối cùng của Kẻ Bí Ẩn, George dịch chuyển đến biên giới màn sương xám, nhìn màn sương xám khẽ cười nói: "Đợi tôi tấn cấp Kẻ Ngốc xong, sẽ đến lấy Nguyên Chất bên trong." Màn sương xám này chính là phong ấn Thiên Tôn để lại trước khi chết, bên trong không chỉ phong tỏa toàn bộ Tây Đại Lục, mà còn phong tỏa bảy phần "Nguyên Chất" còn lại.

Thiên Tôn tính toán rằng, bất kể ai muốn những Nguyên Chất đó, đều phải khiến ông ta tỉnh lại mới có thể giải khai màn sương.

Tuy nhiên George cảm thấy, mình tấn cấp Kẻ Ngốc, lợi dụng nguyên bảo cộng thêm sức mạnh của mình, hẳn là có thể phá vỡ phong tỏa màn sương.

"Tên này rốt cuộc là ai, rõ ràng chỉ là một Cổ Đại Học Giả, lại có thực lực mạnh mẽ đến vậy?

Xem ra ta ở Vùng Đất Thần Khí lâu như vậy, bên ngoài đã xảy ra không ít chuyện." Trong Vùng Đất Thần Khí, Amon bản thể sau khi tiếp nhận ký ức của phân thân, trên mặt lộ ra vẻ kỳ lạ.

"Đi tìm Adam tên đó hỏi thử xem." Lợi dụng khoảnh khắc phân thân thành lập gia tộc thiên sứ nghìn năm trước, để lại một mộ địa đặc biệt ở Bắc Đại Lục, nắm bắt được kẽ hở phong tỏa của Vùng Đất Thần Khí.

Amon thuận lợi rời khỏi Vùng Đất Thần Khí, tìm thấy Adam đang ẩn mình trong thế giới tinh thần.

“Lâu rồi không gặp, Amon.” Adam thấy Amon xuất hiện, trên mặt lộ ra nụ cười thần thánh đầy từ ái.

Còn Amon nhìn Adam với ánh mắt vô cùng phức tạp: “Ngươi có biết người này không?” Bức họa George trưởng thành xuất hiện trong tay Amon.

Adam nhìn một cái lập tức thần sắc khựng lại: “Hắn tự xưng là Người Qua Đường Giáp, thiên sứ dưới trướng Kẻ Ngốc, ngươi đã gặp hắn ở đâu?” Làm sao hắn có thể không nhận ra người trong bức họa, bởi vì hắn cũng đang tìm người này.

Nghi thức tấn cấp Ảo Tưởng Gia là, để sự phát triển của thời đại phù hợp với dự đoán của bản thân, sau đó tại các nút thắt quan trọng, trong dòng chảy thời đại đã định, dùng potion.

Bố cục bao nhiêu năm nay, bây giờ chỉ cần Fesac phát động chiến tranh với Ruen, thì nghi thức thăng cấp của hắn cũng sẽ hoàn thành.

Nhưng phiền toái là, hắn hiện tại vẫn còn thiếu một đặc tính phi phàm Sequence 1 để tấn cấp Ảo Tưởng Gia.

Đặc tính phi phàm đó hiện tại đang nằm trên một vật phong ấn tên là Bút Alzuhod 0-08.

Vì vật phong ấn đó nằm trong tay Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối, nên hắn vẫn luôn không có cơ hội lấy được.

Trước đây rất khó khăn mới thông qua một bố cục, khiến Giáo chủ Giáo hội Nữ Thần Đêm Tối Ince Zangwill phản bội Giáo hội và đánh cắp Bút Alzuhod.

Kết quả lại bị tên tự xưng thiên sứ của Kẻ Ngốc đột nhiên xuất hiện cướp mất.

Quan trọng là cho đến bây giờ, với năng lực của hắn, phát động tất cả thế lực, lại không hề tìm thấy một chút dấu vết nào của vị thiên sứ

tự xưng của Kẻ Ngốc này.

Vì vậy, khi thấy Amon lại có thông tin về thiên sứ của Kẻ Ngốc, ngay cả hắn cũng có sự dao động cảm xúc không nhỏ.

"Thiên sứ của Kẻ Ngốc, làm sao có thể?" Amon nghe vậy lông mày nhíu lại.

Mục tiêu của hắn là trở thành Kẻ Lừa Dối (Sequence 0) của con đường Sai Lầm, sau đó nuốt chửng Cánh Cửa và Kẻ Ngốc, trở thành Chúa Tể Bí Mật mới.

Tự nhiên hắn vẫn luôn chú ý đến tình hình của hai con đường còn lại.

Tính Duy Nhất và đặc tính phi phàm của con đường Cánh Cửa đang ở chỗ ngài Cánh Cửa, còn ngài Cánh Cửa thì ở trên mặt trăng, bị mẫu thần sa đọa ô nhiễm.

Tính Duy Nhất và đặc tính phi phàm của con đường Kẻ Ngốc đang ở chỗ Antigonus, còn Antigonus thì bị Nữ Thần Đêm Tối phong ấn tại đỉnh Hornacis.

"Antigonus đã thoát khỏi phong ấn sao?" "Không có, theo tình hình hiện tại, hắn không thể thoát khỏi phong ấn." Adam lắc đầu.

Nếu thế giới này có Chân Thần mới ra đời, thì hắn, người có thể du hành trong đại dương ý thức của chúng sinh, không thể nào không cảm nhận được chút nào.

"Cũng phải, mặc dù hắn là Cổ Đại Học Giả Sequence 3, nhưng thực lực của hắn không kém Chân Thần, cũng không thể trở thành thiên sứ của Antigonus." Amon đồng ý với quan điểm của Adam, sau đó kể lại toàn bộ tình huống mà mình đã gặp phải.

"Dùng hình ảnh khe hở lịch sử đánh lui Đấng Sáng Tạo Chân Thật!" Nghe xong lời thuật của Amon, sắc mặt Adam trở nên có chút

nặng nề.

Nếu không phải biết Amon sẽ không đùa giỡn trong chuyện này, hắn thật sự sẽ nghĩ Amon đang chơi khăm hắn.

“Xem ra phải tăng tốc rồi, biến số càng ngày càng lớn.” “Ta cần biết vị trí của Mallet Loreson.” Amon trầm mặc một lát, sau đó mở miệng nói.

Hắn cách thành thần vẫn còn thiếu một đặc tính phi phàm Trùng Thời Gian, và đặc tính phi phàm đó đang ở trên người Mallet Loreson.

Ban đầu hắn tính tự mình từ từ tìm, như mèo vờn chuột mà đùa giỡn Mallet Loreson.

Nhưng với tình huống hiện tại, hiển nhiên không thể nhàn nhã như vậy nữa.

Nếu không thể nhanh chóng tấn cấp lên Sequence 0, thì lần sau gặp lại tên kia, e rằng sẽ không dễ dàng thoát thân như vậy nữa.

“Hắn ở thành Tingen của Ruen, ký sinh trên một Kẻ Trực Đêm, được Amanises che chở.” Adam không chút do dự kể lại thông tin cho Amon.

Amon nghe vậy lông mày lại nhíu chặt: “Được Amanises che chở, vậy thì phiền phức rồi.” Hắn không thể đánh lại Nữ Thần Đêm Tối.

Adam thì xua tay: “Không sao, ngươi cứ đi đi, nhưng nhớ đừng giết Mallet Loreson, chỉ lấy đi đặc tính phi phàm Sequence 1, Amanises sẽ không ra tay.” Nữ Thần Đêm Tối hiện tại cần tạo ra một ảo tượng rằng Chiến Thần vẫn chưa nuốt chửng Tính Duy Nhất của Tử Thần, để Chiến Thần mắc bẫy phát động chiến tranh và thần chiến.

Vì vậy, chỉ cần Amon không làm quá đáng, Nữ Thần Đêm Tối sẽ không đích thân ra tay.

Chiến tranh và thần chiến cũng là điều cần thiết cho nghi thức của hắn, hắn cũng sẽ không nhắc nhở Chiến Thần, đây là sự ngầm hiểu giữa hắn và Nữ Thần Đêm Tối.

"Đợi ngươi lấy lại được Sequence 1, ta sẽ giúp ngươi triệu hồi ngài Cánh Cửa trở về, đến lúc đó ngươi sẽ thay thế ông ta thành thần." Nghi thức thành thần của con đường Kẻ Lừa Dối, là phải thay thế vị trí của đối phương trong nghi thức thành thần của người khác.

Chỉ cần Amon có thể thay thế ngài Cánh Cửa trong nghi thức thành thần của ngài Cánh Cửa, thì Amon sẽ trở thành Chân Thần song con đường.

Đặc tính phi phàm của Tác Giả đang ở trong tay vị thiên sứ của Kẻ Ngốc kia, mà vị thiên sứ đó lại có sức mạnh có thể đánh lui Đấng Sáng Tạo Chân Thật.

Vì vậy hắn muốn lấy đặc tính phi phàm của Tác Giả, phải có Chân Thần song con đường giúp đỡ mới có nắm chắc.

Ở một phía khác, George sau khi tấn cấp Kỳ Tích Sư Sequence 2, không quay về Ruen, mà tìm thấy một hòn đảo không người trên đại dương.

"Khởi!" Lợi dụng Phép Dời Núi (Bàn Sơn Chú) nâng hòn đảo từ đại dương lên, George bắt đầu tiến hành cải tạo ma pháp cho hòn đảo.

Chương 736

Rất nhanh, một Thành Phố Trên Trời kết hợp ma pháp tấn công, phòng ngự và phù không bay lượn đã hoàn thành.

"Vậy gọi ngươi là Thành Phố Trên Trời đi!" Đứng trên hòn đảo phù không, George vung tay rắc xuống một mảng lớn hạt đậu: "Gieo đậu thành binh!" Sau khi hạt đậu rơi xuống đất, nhanh chóng hóa thành từng đạo sĩ mặc đạo bào.

Sau đó hắn lại phát ra từng sợi linh tuyến, biến những đạo sĩ do hạt đậu hóa thành này chuyển hóa thành bí ngẫu.

Gieo đậu thành binh là ma pháp mà phân thân khác của hắn học được từ Tam Tiêu nương nương, các đạo sĩ biến ra có thực lực không tồi, còn có thể sử dụng ma pháp George ban cho.

Nhưng nhược điểm là có giới hạn thời gian, không thể duy trì lâu dài.

Vì vậy George lại nối linh tuyến của mình vào, biến các đạo sĩ do hạt đậu hóa thành thành bí ngẫu.

Như vậy vừa có thể tăng cường kiểm soát, khiến mỗi đạo sĩ đều tồn tại độc lập, như người thật, lại vừa có thể khiến chúng duy trì lâu dài.

Mục đích hắn làm như vậy, đương nhiên là để hoàn thành nghi thức tấn thăng Sequence 1.

Hoàn thành những điều này xong, hắn dẫn Thành Phố Trên Trời đến quần đảo của Bernadette, dặn dò Thủ tịch Colin của Tọa Độ Bạc: "Kẻ Ngốc vĩ đại có thần dụ, sau khi các bạn sơ bộ làm quen với Bắc Đại Lục, cần tiến vào khắp nơi trên thế giới, truyền bá tín ngưỡng

của Kẻ Ngốc, truyền bá sự tồn tại của Thành Phố Trên Trời...” Nói xong, hắn giao một đống Khóa Cổng (Portkey) đã chế tác cho Colin.

“Chỉ dựa vào người Tọa Độ Bạc, dường như vẫn chưa đủ, đi Vùng Đất Thần Khí tìm thêm xem sao.” Sau khi dặn dò Colin xong, George lần nữa tiến vào Vùng Đất Thần Khí, tìm kiếm một lượt trong Vùng Đất Thần Khí, cuối cùng tìm thấy thành phố thứ hai vẫn còn tồn tại.

Thành phố này tên là Thành Phố Ánh Trăng, đã có lịch sử ba nghìn bảy trăm hai mươi hai năm.

Ban đầu là theo lệnh của Cổ Đại Thái Dương Thần, ở đây trông giữ màn sương xám vô tận.

Sau đó Cổ Đại Thái Dương Thần sa ngã, người dân Thành Phố Ánh Trăng không nhận được hồi đáp nhưng vẫn luôn kiên thủ ở đây vì sứ mệnh.

Nhưng vì không có thực vật bình thường, họ chỉ có thể sinh tồn bằng cách ăn quái vật chứa độc tố và lời nguyền.

Điều này cũng dẫn đến việc người dân Thành Phố Ánh Trăng ít nhiều đều có một số biến dị trên cơ thể, trông có vẻ đáng sợ.

Người dân Thành Phố Ánh Trăng sống còn tuyệt vọng hơn người dân Tọa Độ Bạc.

Vì vậy sau khi George xuất hiện, với điều kiện giúp họ khôi phục biến dị cơ thể, và đưa họ rời khỏi Vùng Đất Thần Khí, hắn đã dễ dàng giành được tín ngưỡng của toàn bộ người dân Thành Phố Ánh Trăng.

Đồng thời cũng có thêm không ít giáo đồ truyền giáo.

Một tuần sau, trong các thành phố lớn của Ruen, Fesac, Intis, và các quốc gia Trung Nam.

Trên bàn làm việc của tất cả các giáo hội và cơ quan phi phàm giả chính phủ, đều xuất hiện những báo cáo tương tự.

“Gần đây, trong thành phố xuất hiện một số phi phàm giả tự xưng là tín đồ của Kẻ Ngốc, họ đang tuyên truyền tín ngưỡng Kẻ Ngốc tại các khu dân nghèo.

Họ tuyên bố chỉ cần tín ngưỡng Kẻ Ngốc, hướng Kẻ Ngốc cầu nguyện, là có thể đưa họ đến Thành Phố Trên Trời nơi các tín đồ của Kẻ Ngốc để chữa lành mọi bệnh tật.

Thậm chí cụt chi cũng có thể tái sinh.

Nếu không muốn quay về thành phố ban đầu, cũng có thể định cư vĩnh viễn tại Thành Phố Trên Trời.

Theo điều tra của chúng tôi đối với một số người đã được chữa lành trở về từ Thành Phố Trên Trời.

Thành Phố Trên Trời là một thành phố nổi trên không trung, bên trong cư trú đều là thần phụ của giáo hội Kẻ Ngốc, mỗi vị thần phụ đều sở hữu ma pháp chữa lành thần kỳ.

Tất cả những người được thần phụ chữa trị, bất kể là bệnh tật gì, đều có thể được chữa lành, việc cụt chi tái sinh cũng không phải là lời nói dối.

Còn những người ở lại Thành Phố Trên Trời sau khi được chữa lành, có thể nhận được một mảnh đất màu mỡ, thông qua lao động của mình để kiếm thù lao, sống một cuộc sống bình thường nhưng đầy đủ.

Những người lưu luyến gia đình và bạn bè, có dã tâm và lý tưởng, muốn phấn đấu cũng có thể chọn trở về, nhưng phải tín ngưỡng Kẻ Ngốc.

Sau khi kiểm tra, trên người những người được chữa lành không

hề có sự ô nhiễm còn sót lại.” “Cứ thế này, thêm hai ngày nữa, hắn là có thể dùng potion tấn cấp Sequence 1 rồi.” Vừa kết thúc buổi họp Tarot, nằm trên chiếc giường trẻ con của mình, cảm nhận potion trong cơ thể đã tiêu hóa gần hết, George hài lòng gật đầu.

Quy tắc nhập vai của Kỳ Tích Sư Sequence 2, chủ yếu là để những người khác nhau chứng kiến kỳ tích, và thỏa mãn nguyện vọng của họ.

Còn nghi thức thăng cấp là tạo ra một thành phố bí ngẫu, diễn giải một bức tranh cuộc sống đủ chân thật.

Thành Phố Trên Trời mà hắn tạo ra, vừa hay có thể đồng thời hoàn thành việc nhập vai và nghi thức.

Những thường dân nghèo khổ nhất ở tầng lớp đáy xã hội của các quốc gia, họ bị bệnh tật hành hạ, ăn không đủ no mặc không đủ ấm.

George điều khiển bí ngẫu chữa trị bệnh tật cho họ, để họ ăn no mặc ấm trong Thành Phố Trên Trời, đó chẳng phải là để họ chứng kiến kỳ tích, thỏa mãn nguyện vọng sao.

Đồng thời còn có thể thu hoạch không ít sức mạnh nguyện vọng để tích trữ.

Và cùng với việc cư dân trong Thành Phố Trên Trời ngày càng đông, tương tác với bí ngẫu ngày càng nhiều, cũng thỏa mãn nhu cầu của nghi thức.

Còn về việc làm như vậy có bị các giáo hội lớn và tổ chức chính phủ truy nã hay không, đó là điều chắc chắn.

Nhưng vì hắn toàn làm việc tốt, hơn nữa đều tìm những người nghèo đến mức sắp chết đói, bệnh tật đến mức sắp chết.

Vì vậy cũng không đến mức bị phán đoán là tà giáo kiểu Hội Cực Quang.

Quan trọng nhất là, mỗi một giáo đồ truyền giáo, đều là phi phàm giả của Tọa Độ Bạc và Thành Phố Ánh Trăng, thực lực kém nhất cũng là Sequence 8.

Đồng thời trên người còn mang theo Khóa Cổng do hắn chế tác, có nguy hiểm có thể tùy thời dịch chuyển về Thành Phố Trên Trời.

Nếu thật sự gặp phải cường giả cao Sequence, chưa kịp phản ứng đã bị bắt, thì Tọa Độ Bạc và Thành Phố Ánh Trăng cũng có cường giả cao Sequence tổ đội cứu về.

Nếu ngay cả Bán Thần của Tọa Độ Bạc và Thành Phố Ánh Trăng cũng không xử lý được, George tự mình ra tay cũng có thể vô thanh vô tức cứu về.

Ngày nay thần linh không thể giáng lâm bình thường, chỉ dựa vào vật phong ấn và cường giả Sequence 1 mạnh nhất, căn bản không thể ngăn cản hắn đi cứu người.

Vì vậy trên thực tế, giáo hội và các phi phàm giả chính phủ của các quốc gia, cũng căn bản không có bất cứ biện pháp nào đối với các giáo đồ truyền giáo.

Sau khi thử vài lần, chỉ có thể giám sát và mặc kệ.

Theo số lượng người trong Thành Phố Trên Trời tăng lên, tín đồ của George ngày càng nhiều, potion cũng tiêu hóa càng lúc càng nhanh, mức độ hoàn thành nghi thức ngày càng cao, nguyện vọng tích lũy cũng ngày càng nhiều.

Nếu không có gì bất ngờ, hai ngày sau, hắn sẽ có thể thành công tấn cấp Sequence 1.

“George, George, cứu mạng!

Cứu mạng!” Vừa kiểm tra xong tình hình của mình, George đột nhiên nghe thấy tiếng cầu cứu từ Klein, trên mặt lập tức lộ ra vẻ nghi

hoặc.

Klein hiện tại vẫn đang ở Tingen, chưa được điều đến Backlund.

Theo lý mà nói, bên Tingen lẽ ra không có gì có thể uy hiếp được Klein.

Klein có sự giúp đỡ của hắn và Roselle, hiện tại đã thành công tấn cấp thành Vô Diện Nhân (Sequence 6), thực lực đặt ở Backlund cũng không tệ.

Thêm vào đó còn có những vật phẩm ma pháp linh tinh mà hắn tặng, Bán Thần nếu không cẩn thận cũng phải chịu thiệt lớn.

"Đi xem sao!" Bóng dáng hắn lóe lên, biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, trong trụ sở mới xây của Kẻ Trực Đêm ở Tingen, Amon cầm đặc tính phi phàm Sequence 1 vừa đoạt được trong tay, nhìn Leonard nói: "Xem như ngươi khá thức thời, ta sẽ làm ơn, tha cho ngươi một mạng." Nói xong, hắn quay đầu nhìn Klein đang nằm trên mặt đất, trên mặt lộ ra vẻ hứng thú: "Thú vị, ngươi một Vô Diện Nhân Sequence 6, vì sao vẫn ở thành Tingen nhỏ bé này, hơn nữa trong tay lại có nhiều vật phong ấn đặc biệt như vậy?" Sau khi nhận được thông tin về Mallet Loreson từ Adam, hắn lập tức phân ra một phân thân Sequence 2 đến thành Tingen.

Chương 737

Còn về việc vì sao không phải bản thể đến?

Mặc dù Nữ Thần Đêm Tối rất có khả năng sẽ không ra tay, nhưng vạn nhất bà ta ra tay thì sao, chẳng phải hắn chắc chắn phải chết?

Vì vậy cẩn thận một chút, phái một phân thân đến là được.

Dù sao Mallet Loreson đã bị hắn đánh tàn, ước tính ngay cả thực lực Bán Thần Sequence 4 cũng không phát huy được bao nhiêu, đừng nói đến Sequence 2.

Nếu Nữ Thần Đêm Tối không nhúng tay, hắn lấy được đặc tính phi phàm Sequence 1 thì đi, nếu Nữ Thần Đêm Tối nhúng tay, hắn cũng cùng lắm chỉ tổn thất một phân thân.

Bao nhiêu năm nay vẫn luôn không bị Bảy Chính Thần bắt được, hắn dựa vào chính là những phân thân này.

Tuy nhiên điều khiến hắn không ngờ là, khi đến trụ sở Kẻ Trực Đêm ở Tingen, việc chế phục Mallet Loreson không tốn nhiều công sức.

Nhưng khi chế phục những Kẻ Trực Đêm nhỏ bé ở Tingen này, lại gặp phải một chút trở ngại.

Vô Diện Nhân Sequence 6 trước mắt này, dựa vào các loại vật phẩm thần kỳ, suýt chút nữa khiến hắn sơ ý mà bị thương.

Điều này không khỏi khiến hắn tò mò về vị Vô Diện Nhân này.

"Thú vị, chúng ta lại gặp nhau rồi, xem ra thật sự là duyên phận nhỉ!" Nhưng, hắn còn chưa đợi Klein trả lời, đã nghe thấy một giọng nói khiến hắn có chút kinh hãi.

Lại là ngươi!" Amon không khỏi giật giật khóe miệng khi quay người thấy George đứng phía trước. "Đặt đặc tính phi phàm trên tay ngươi xuống, rồi ngoan ngoãn rời khỏi đây, hoặc là ngươi vẫn muốn chơi trò đập chuột với ta à?" George chỉ vào đặc tính phi phàm Thời Chi Trùng trong tay Amon, trên mặt nở một nụ cười nhẹ.

Hiện tại Amon chỉ là một phân thân, có giết chết cũng không gây ra tổn hại gì cho Amon, nên hắn cũng lười ra tay.

Điều kiện tiên quyết là Amon phải biết điều, nếu không biết điều, vậy hắn không ngại làm nhục một phen, rồi khiến nó biến mất.

Amon nhớ lại chuyện bị George nhấc chân lên đập qua đập lại đầy nhục nhã trước đó, khóe miệng giật giật, sau đó đặt đặc tính phi phàm Thời Chi Trùng xuống, không nói lời nào, dứt khoát quay người rời đi.

Chia tách một phân thân Cấp 2 cũng ảnh hưởng đến sức mạnh của hắn.

Trước đó vừa bị George diệt một cái ở Vùng Đất Thần Khí, giờ lại diệt thêm một cái nữa, sức mạnh bản thể của hắn chỉ còn tám phần, phải mất một thời gian mới có thể khôi phục.

Đánh thì không lại, thà bị làm nhục, chi bằng dứt khoát từ bỏ, tìm Adam nghĩ cách khác. "Trò đập chuột à?" Klein cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm khi thấy Amon rời đi, đứng dậy với vẻ mặt hơi khó hiểu.

Nhưng anh ta cũng không hỏi nhiều. "Cũng coi như biết điều." George tiến lên lấy đặc tính phi phàm Thời Chi Trùng Cấp 1, nhìn Leonard, nói với Malétis Loggers trong cơ thể Leonard: "Nói chuyện một chút chứ?" Nửa giờ sau, George quay về nhà Bakerland.

Cuộc nói chuyện giữa hắn và Malétis Loggers rất đơn giản.

Sau này hắn sẽ che chở Malétis Loggers, giúp hắn không bị Amon

giết chết, còn giúp Malétis Loggers khôi phục đến Cấp 2.

Đổi lại là đặc tính phi phàm Thời Chi Trùng Cấp 1 của Malétis Loggers.

Về điều này, Malétis Loggers không có bất kỳ ý kiến gì, bởi vì nếu George không xuất hiện, đặc tính phi phàm Cấp 1 của hắn cũng sẽ bị Amon cướp đi.

Còn việc Amon có giết hắn hay không, hoàn toàn phụ thuộc vào tâm trạng của Amon.

Trong tình hình hiện tại, cách duy nhất để tự bảo toàn mình là chấp nhận đề nghị của George, ít nhất như vậy còn có thể sống sót ở Cấp 2. "Có thể bắt đầu uống thuốc." Hai ngày sau, cảm thấy thuốc trong cơ thể đã hoàn toàn tiêu hóa, nghi thức cũng đã hoàn thành triệt để, George nuốt thuốc, bắt đầu thăng cấp lên Kẻ Bí Ẩn Cấp 1.

Vì làm đúng theo quy trình, cộng thêm sức mạnh bản thân cường đại của hắn, nên quá trình thăng cấp rất thuận lợi, không gặp bất kỳ nguy hiểm nào. "Có thể thử nghiệm phỏng đoán trước đó." Sau khi trở thành Kẻ Bí Ẩn Cấp 1, George lập tức bắt đầu kiến tạo Cảnh Giới Bí Ẩn.

Cảnh Giới Bí Ẩn là hình thái ban sơ của Thần Quốc cần tạo ra sau khi thăng cấp lên Kẻ Lừa Bịp, tương đương với thế giới chưa hoàn chỉnh của George trước khi hắn tự tạo ra thế giới của mình.

Hắn từng phỏng đoán rằng, nếu có thể dung hợp hình thái ban sơ của Thần Quốc chưa hoàn chỉnh vào thế giới mình tạo ra, khiến thế giới của mình hấp thụ hoàn toàn quy tắc của Cảnh Giới Bí Ẩn.

Vậy có khả năng thông qua những quy tắc này, khiến năng lượng khổng lồ trong cơ thể hắn tự do chuyển hóa thành năng lượng linh tính không.

Và nhiều phép thuật cùng năng lực chuyển hóa cũng sẽ đơn giản hơn nhiều, không cần mất thêm thời gian nghiên cứu.

Nếu thật sự có thể, điều đó có nghĩa là hắn có thể hoàn toàn giải phóng tất cả sức mạnh của mình mà không bị chân thân phát hiện.

Và lúc đó, chỉ với Cấp 1, hắn đã có thể giải phóng sức mạnh tương đương cấp độ Cựu Nhật của thế giới này.

Nếu thêm Nguyên Bảo, nguyên chất cấp cao nhất kia, thì Cựu Nhật thông thường cũng không phải đối thủ của hắn.

Quy tắc nhập vai của Kẻ Bí Ẩn là thờ phụng Chủ Nhân Bí Mật, mà George hiện sở hữu Nguyên Bảo, tương đương với Chủ Nhân Bí Mật.

Vì vậy, vừa mới thăng cấp, thuốc trong cơ thể hắn đã hoàn toàn tiêu hóa, giúp hắn có thể phát huy toàn bộ năng lực của Kẻ Bí Ẩn.

Chính vì thế, hắn kiến tạo Cảnh Giới Bí Ẩn gần như hoàn thành trong chớp mắt. "Dung hợp!" Kiến tạo xong Cảnh Giới Bí Ẩn, George kích hoạt thế giới của mình, nuốt chửng nó, bắt đầu phân tích và dung hợp nhanh chóng.

Khoảng nửa ngày sau, Cảnh Giới Bí Ẩn đã hoàn toàn bị thế giới của hắn nuốt chửng và dung hợp thành công. "Quả nhiên là vậy." Lúc này, trên mặt George không khỏi nở một nụ cười, phỏng đoán của hắn không sai.

Sau khi dung hợp Cảnh Giới Bí Ẩn, chỉ một ý niệm của hắn, ma lực ban đầu trong cơ thể lập tức chuyển hóa thành năng lượng linh tính phù hợp với quy tắc của thế giới này.

Khiến hắn ở Cấp 1 đã có năng lượng linh tính tương đương cấp độ Cựu Nhật. "Tiếp theo là thăng cấp Chân Thần." George xoa cằm, bắt đầu cân nhắc nghi thức thăng cấp Chân Thần.

Nghi thức thăng cấp Cấp 0 Kẻ Lừa Bịp là lừa dối một lần thời gian, lịch sử hoặc vận mệnh.

Bản chất là khiến người thăng cấp cảm thấy một chút không hài hòa, không tự nhiên, không bình thường, tinh thần vốn đã hòa vào vạn vật bật ra một chút, tìm lại một chút nhận thức về bản thân, không còn đánh mất chính mình.

Hắn thì không lo lắng đánh mất bản thân, nhưng vì một lần thăng cấp hoàn mỹ, hắn vẫn quyết định sử dụng nghi thức.

Chỉ là, làm thế nào để lừa dối thời gian, lịch sử và vận mệnh, hắn không có nhiều ý tưởng.

Hiện tại có thể tham khảo là phương pháp của Antigonus.

Antigonus thăng cấp Kẻ Lừa Bịp đã sử dụng cách lừa dối vận mệnh, hắn đã khiến Adam thực hiện thôi miên sâu và cấy ghép ký ức tương ứng cho một bán thần của đế quốc.

Khiến vị bán thần này tin rằng mình chính là Antigonus.

Sau đó để Amon đánh cắp thân phận và vận mệnh của mình, rồi hắn dùng cách ghép nối trao thân phận và vận mệnh đó cho vị bán thần kia.

Thế là bán thần đó đã sống với vận mệnh của Antigonus một thời gian.

Sau đó Antigonus giải trừ ghép nối, Amon giải trừ đánh cắp, mọi thứ lại trở về như cũ.

Chương 738

Điều này đã khiến hai loại vận mệnh hoàn toàn khác nhau cùng tồn tại trong thế giới hiện thực, vận mệnh ở một mức độ nào đó đã bị lừa dối, nghi thức hoàn thành.

Nếu Antigonus khi đó không thiếu một đặc tính phi phàm Cấp 1, hắn đã không còn là bán Kẻ Lừa Bịp mà là Kẻ Lừa Bịp chân chính.

Tuy nhiên, điều đó cũng có nghĩa là ý thức của Thiên Tôn sẽ hoàn toàn sống lại trong cơ thể hắn. "Phiền phức quá, nghi thức thăng cấp của Đồ cảnh Cánh Cửa và Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm đơn giản hơn nhiều." George lắc đầu, hắn không định dùng cách của Antigonus, mặc dù ngay cả khi không có Amon và Adam, hắn cũng có thể dùng phép thuật từ các thế giới khác hỗ trợ hoàn thành toàn bộ quá trình.

Nhưng điều đó ít nhất sẽ tiêu tốn vài năm, không đáng.

Thay vì vậy, hắn thấy mình chi bằng trực tiếp nhảy sang Đồ cảnh Cánh Cửa và Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm, sau đó dùng nghi thức của hai đồ cảnh này để hoàn thành thăng cấp.

Dù sao thì các đồ cảnh lân cận có thể tùy ý nhảy, mà nghi thức thành thần của hai đồ cảnh này đối với hắn mà nói quá đơn giản.

Nói trước về Đồ cảnh Cánh Cửa, chỉ cần thoát khỏi phong ấn và trục xuất của Chân Thần là hoàn thành nghi thức.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, phong ấn của Chân Thần ư?

Đó chẳng phải là chuyện có thể giải quyết dễ dàng bằng một cái vung tay sao.

Còn nghi thức thành thần của Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm là thay thế vị trí của người khác trong nghi thức thành thần của họ.

Điều này đối với hắn cũng không có gì khó khăn, vừa hay thả Môn Tiên Sinh về, rồi khi hắn thành thần thì cưỡng ép thay thế vị trí của hắn, dù sao Môn Tiên Sinh cũng không đánh lại hắn.

Đúng lúc George đang cân nhắc xem nhảy sang Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm hay Đồ cảnh Cánh Cửa sẽ tiết kiệm thời gian hơn, hắn đột nhiên ngẩng đầu. "Chiến tranh bắt đầu rồi sao?" Còi báo động phòng không chói tai vang vọng khắp Bakerland, từng chiếc phi thuyền màu nâu sẫm đang nhanh chóng tiếp cận.

Những phi thuyền đó mang biểu tượng ba màu đỏ, trắng, vàng trên thân, chính là quốc kỳ của Fesac.

Những phi thuyền đó tiến vào từ khu Bắc Bakerland, vừa vào đã bị những Kẻ Phi Phàm của Giáo Hội Chúa Tể Bão Tố tấn công.

Vô số lưỡi gió và tia chớp khổng lồ dày đặc bay về phía những phi thuyền đó, muốn đánh rơi tất cả.

Đáng tiếc, cường giả cấp cao trên phi thuyền đã sớm có phòng bị, một kết giới phòng ngự vô hình đã chặn đứng tất cả các đòn tấn công.

Đồng thời, trên thân phi thuyền, các nòng pháo, họng súng máy, cửa ném bom liên tiếp mở ra, nhắm vào phía dưới.

Một lượng lớn đạn pháo và đạn súng lập tức đổ xuống khu dân thường đang trong trạng thái hoang mang.

Mặc dù những Kẻ Phi Phàm của Giáo Hội Chúa Tể Bão Tố đã điều khiển gió lệch đi không ít, nhưng vẫn có một lượng lớn đạn pháo xuyên thủng hàng phòng ngự.

Nếu những viên đạn pháo này rơi xuống, khu Bắc lập tức sẽ biến thành địa ngục trần gian, không biết bao nhiêu người sẽ mất đi cha, chồng, vợ và con cái của họ trong đêm nay. "Thời gian – Dừng lại!" Đúng lúc này, một âm thanh vang dội vang lên trên bầu trời khu Bắc

Bakerland, những viên đạn pháo đó lập tức dừng lại giữa không trung.

Và những người dân phía dưới cũng đồng loạt mở to mắt, phấn khích chỉ lên trời và kích động nói: "Là vị Thiên Sứ đó, Thiên Sứ của Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp!" "Ca ngợi Kẻ Lừa Bịp!" George trước đó từng xuất hiện trong sự kiện Sương Mù Lớn, lúc đó nhiều người dân bị nhiễm bệnh đều đã được hắn chữa trị, tự nhiên nhận ra hắn.

Thêm vào đó, trong khoảng thời gian này, qua sự lan truyền của cư dân Thành Bạc và Thành Trăng, cơ bản người dân Bakerland đều đã biết đến sự tồn tại của Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp.

Phát hiện George xuất hiện và làm đứng yên tất cả đạn pháo, trong phi thuyền lập tức truyền ra tiếng gầm thét đáng sợ, sau đó một luồng sáng giao thoa giữa máu tươi và gỉ sắt lóe lên.

Rồi vô số quả cầu lửa màu xanh lục liền từ bốn phương tám hướng bay về phía George. "Đồ cảnh Kẻ Tế Lễ Đỏ, Chúa Tể Chiến Tranh Cấp 3." George ngay lập tức nhận ra đồ cảnh của sĩ quan chỉ huy hạm đội phi thuyền.

Hoàng thất Fesac nắm giữ hai hệ thống đồ cảnh Kẻ Tế Lễ Đỏ và Người Khổng Lồ, nên phần lớn các cấp cao của đế quốc đều thuộc hai đồ cảnh này.

Trong đó, Chúa Tể Chiến Tranh Cấp 3 của Đồ cảnh Kẻ Tế Lễ Đỏ có thể phát huy sức mạnh của mình mạnh nhất trong chiến tranh, bởi vì hắn có thể thực sự phát huy sức mạnh của quân đội.

Càng nhiều binh lính dưới trướng, sức mạnh của hắn càng trở nên cường đại. "Hút!" George há miệng, liền hút tất cả quả cầu lửa vào bụng, sau đó vung tay, một cơn gió lốc khủng khiếp lập tức hình thành, cuốn những phi thuyền đó đẩy chúng ra khỏi Bakerland. "Chiến tranh sẽ mang đến cái chết, sẽ khiến vô số người mất đi người thân, Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp không đề xướng chiến tranh." Tùy tiện tuyên bố

giáo lý một chút, hắn mới biến mất trên bầu trời Bakerland.

Hắc Dạ Nữ Thần muốn khiêu chiến Chiến Thần, hắn không thể để Chiến Thần nghĩ rằng Kẻ Lừa Bịp và Hắc Dạ Nữ Thần cùng phe, nếu không hắn ta có thể sẽ ẩn mình không dám ra tay.

Vì vậy hắn không trực tiếp tiêu diệt toàn bộ hạm đội phi thuyền đó, mà chỉ đẩy chúng ra khỏi Bakerland.

Thực ra với sức mạnh hiện tại của hắn, hoàn toàn có thể một mình đánh bại bảy Chân Thần, nhưng hắn tạm thời không định làm vậy.

Bởi vì bảy vị thần còn sống có thể bịt kín những lỗ hổng trong rào chắn ban đầu, khiến những Cựu Nhật Ngoại Thần bên ngoài không thể tiến vào.

Mà hiện tại một mình hắn vẫn chưa đối phó được với nhiều Cựu Nhật như vậy.

Kế hoạch của hắn là, trước tiên trở thành Chân Thần, sau đó dung hợp hai đồ cảnh lân cận, trở thành Chân Thần ba đồ cảnh.

Giải khai màn sương mù do Thiên Tôn đặt ra, lấy được tất cả nguyên chất.

Lúc đó nói không chừng hắn đã đột phá đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ về sức mạnh đơn thể, những Cựu Nhật Ngoại Thần bên ngoài dù liên thủ cũng chưa chắc đánh lại hắn.

Hơn nữa, sau khi sức mạnh tăng vọt, tốc độ thôn phệ thế giới của các phân thân khác cũng sẽ tăng nhanh đáng kể, từ một thế giới biến thành nhiều thế giới.

Thế giới cũng thăng cấp đến cấp độ đa nguyên, sức mạnh lại lần nữa bùng nổ.

Lúc đó hắn sẽ quét sạch tất cả Cựu Nhật của thế giới này, tiện thể

lấy được cả Duy Nhất Tính và đặc tính phi phàm của Chân Thần, rồi thôn phệ dung hợp toàn bộ thế giới này.

Biến thế giới này thành một phần của thế giới đa nguyên của mình.

Trưa, Hoàng thất Loen lấy lý do Fesac tấn công Bakerland, chính thức tuyên chiến với Đế quốc Fesac.

Còn George thì đang chuẩn bị cho việc chuyển đồ cảnh thăng cấp.

Cân nhắc một chút, cuối cùng hắn thấy vẫn là thả Môn Tiên Sinh ra, rồi chuyển sang Đồ cảnh Cánh Cửa để thăng cấp Chân Thần sẽ đơn giản hơn.

Amon có quá nhiều phân thân, lại có Adam giúp đỡ, muốn định vị và bắt hắn ta cũng không dễ dàng như vậy.

So sánh một chút, giải phóng Môn Tiên Sinh đơn giản hơn nhiều.

Theo phương pháp Môn Tiên Sinh đưa ra, một là hiến tế mỗi loại một bán thần của Đồ cảnh Tiên Tri, Học Đồ, Kẻ Trộm.

Hai là rút máu của ít nhất chín mươi chín Kẻ Phi Phàm của gia tộc Abraham, vẽ một phù hiệu đặc biệt.

Nhưng George thấy cả hai phương pháp đều rất lãng phí thời gian, hắn quyết định dùng phương pháp đơn giản hơn.

Đó là trực tiếp tìm Hắc Dạ Nữ Thần, để cô ấy giải trừ phong ấn, Môn Tiên Sinh tự nhiên có thể được giải phóng.

Trong Cuộc Chiến Tứ Hoàng, Môn Tiên Sinh đã chịu sự ô nhiễm từ Mẫu Thần Sa Ngã.

Sự ô nhiễm này đã hình thành trong cơ thể hắn một nhân cách mới, phần lớn thời gian do Mẫu Thần Sa Ngã kiểm soát cơ thể hắn.

Hắc Dạ Nữ Thần và Chúa Tể Bão Tố mới liên thủ trục xuất,

phong ấn hắn sau bóng tối và bão tố.

Chương 739

Vì vậy chỉ cần Hắc Dạ Nữ Thần giải trừ phong ấn, Môn Tiên Sinh tự nhiên có thể đột phá phong ấn mà trở về.

Bên ngoài rào chắn ngoài cùng của Trái Đất, bên ngoài Thần Quốc Thâm Ám Thiên Quốc của Hắc Dạ Nữ Thần, George thò một tia tinh thần thăm dò vào. "Amanises, có chuyện muốn bàn với cô." Một lát sau, Thần Quốc mở ra một cánh cửa đen kịt, George đẩy cửa bước vào.

Thâm Ám Thiên Quốc nhìn từ bên ngoài chỉ là một quả cầu đen đường kính trăm mét, nhưng khi bước vào sẽ phát hiện bên trong thực ra là một thế giới hoàn chỉnh. "Một tuần nữa, George Đệ Tam sẽ có bài phát biểu trước chiến tranh, sau đó mượn cơ hội này thăng cấp Hắc Vương." George vừa bước vào Thần Quốc, Hắc Dạ Nữ Thần đã xuất hiện bên cạnh hắn.

Chỉ là khi quét qua cơ thể George, trong mắt cô lóe lên một tia thần sắc kỳ dị. "Ngươi đã thăng cấp đến Kẻ Bí Ẩn Cấp 1 rồi sao?" Mới có mấy ngày, George lại liên tục vượt qua mấy cấp.

Nếu không phải đã xác định George không phải Thiên Tôn, cô thật sự cảm thấy chắc chắn là ý thức của Thiên Tôn đã sống lại trong cơ thể George. "Đúng vậy, nên lần này tôi đến là muốn nhờ cô giúp một tay." George gật đầu, không phủ nhận.

Hắc Dạ Nữ Thần hơi bình tĩnh lại một chút mới hỏi: "Giúp gì?" "Giúp tôi giải phóng Môn Tiên Sinh." George giải thích: "Nghi thức thăng cấp Kẻ Lừa Bịp quá phiền phức, tôi định chuyển sang Đồ cảnh Cánh Cửa, rồi dùng nghi thức của Đồ cảnh Cánh Cửa để thăng cấp." "Giải phóng Môn Tiên Sinh." Trên mặt Hắc Dạ Nữ Thần lộ ra vẻ do

dự.

Môn Tiên Sinh đã bị Mẫu Thần Sa Ngã ô nhiễm, nếu giải phóng hắn, để hắn thành công thăng cấp Chân Thần, đến lúc đó sẽ phiền phức lắm.

Quan trọng là cô ấy vì muốn mê hoặc Chiến Thần, hiện tại tuyệt đối không thể ra tay giúp đỡ.

Tuy nhiên, với sự đặc biệt của George, hiện tại lại thăng cấp đến Cấp 1, ngay cả khi Môn Tiên Sinh trở thành Chân Thần, e rằng cũng chưa chắc đánh lại hắn. "Môn Tiên Sinh cho dù thăng cấp Chân Thần, cũng không phải đối thủ của tôi." George nhìn ra sự do dự của Hắc Dạ Nữ Thần, liền kể sơ qua những gì đã xảy ra khi mình đến Vùng Đất Thần Khí. "À đúng rồi, sau đó cô còn cần phong ấn tôi một chút, đợi tôi thăng cấp thành công, tôi có thể giúp cô lấy nước sông Vĩnh Ám Chi Hà." Vĩnh Ám Chi Hà là nguyên chất tương ứng với Bóng Đêm, Kẻ Ngủ Say và Người Khổng Lồ Hoàng Hôn.

Ban đầu bị Thiên Tôn phong ấn ở lục địa phía Tây, nhưng vào Kỷ Nguyên thứ hai, vì lý do nào đó đã hình thành một nhánh sông.

Kỷ Nguyên thứ tư, Minh Hoàng đã lợi dụng nhánh sông này, gián tiếp có được một phần sức mạnh của Vĩnh Ám Chi Hà.

Hắn ta đã cố gắng cưỡng ép dung hợp Duy Nhất Tính của Kẻ Tế Lễ Đỏ, cố gắng mở ra một con đường Cựu Nhật mới, trở thành nửa Cựu Nhật, kết quả hoàn toàn phát điên, bị bảy vị thần vây đánh đến chết.

Chỉ có nguyên chất mới có thể chống lại nguyên chất.

Hắc Dạ Nữ Thần và Chiến Thần đều muốn có được sức mạnh của nhánh sông Vĩnh Hằng này, nhưng họ lo lắng bị ô nhiễm nên không dám chạm vào.

Mà George sở hữu nguyên chất hoàn chỉnh, có thể chống lại Vĩnh Ám Chi Hà, nếu thành thần, vậy chắc chắn có thể giúp Hắc Dạ Nữ Thần có được sức mạnh của nhánh sông Vĩnh Ám Chi Hà.

Vì vậy, nghe George hứa hẹn, Hắc Dạ Nữ Thần không còn do dự, lập tức đồng ý.

George có thể ở Cấp 3 đã đánh lùi Người Sáng Tạo Chân Chính, vậy hiện tại ở Cấp 1, thu phục Môn Tiên Sinh chắc chắn không vấn đề gì lớn.

Hai người lại bàn bạc một số chi tiết, George rời khỏi Thần Quốc, đến ngoại ô Bakerland.

Hiện tại Thần Quốc của Hắc Dạ Nữ Thần đang bị Chiến Thần theo dõi, không thể gây ra động tĩnh quá lớn trong Thần Quốc, nếu không Chiến Thần chắc chắn sẽ nghi ngờ. "Kết giới phong ấn Ngũ Hành Kabbalah!" Năm sinh vật nguyên tố cường đại đứng theo trận Ngũ Hành Bát Quái, nhanh chóng hình thành một kết giới cường đại.

Hắn muốn ngăn Môn Tiên Sinh bỏ chạy nếu không đánh lại, và cũng che giấu động tĩnh thành thần, không để các Chân Thần và Tà Thần khác phát hiện.

Mặc dù hắn cảm thấy Môn Tiên Sinh căn bản không có cơ hội trốn thoát. "Ẩn Mật!" Đồng thời, George lại ban quyền năng ẩn mật lên kết giới.

Kẻ Bí Ẩn đã sở hữu một phần quyền năng ẩn mật, mặc dù không mạnh bằng quyền năng ẩn mật của đồ cảnh Bóng Đêm.

Nhưng bản thể của George quá cường đại, nên hiệu quả ẩn mật không kém đồ cảnh Bóng Đêm cùng cấp. "Vân Tiêu!" "Quỳnh Tiêu!" "Bích Tiêu!" Làm xong tất cả những điều này, hắn vẫn không lập tức giải phóng Môn Tiên Sinh, mà bắt đầu triệu hồi lần lượt hình ảnh khe

hở lịch sử của Tam Tiêu.

Sau khi thăng cấp lên Cấp 1, số lần hắn triệu hồi Tam Tiêu thất bại giảm đáng kể, hơn nữa sức mạnh của Tam Tiêu được triệu hồi cũng tăng lên không ít.

Dù sao đây cũng không phải là chiến đấu bất ngờ, hắn hoàn toàn có thể triệu hồi xong Tam Tiêu rồi mới giải phóng Môn Tiên Sinh.

Đến lúc đó có lẽ không cần hắn tự mình ra tay, Tam Tiêu cũng có thể dễ dàng giải quyết. "Lần này thì ổn rồi." Nhìn Tam Tiêu cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, George biết rằng chắc sẽ không có vấn đề gì lớn.

Ngay cả khi Môn Tiên Sinh phía sau còn có Mẫu Thần Sa Ngã, Tam Tiêu lúc này cũng đủ sức đối phó.

Lấy ra một đặc tính phi phàm Pháp Sư Quỷ Bí Cấp 4, bố trí nghi thức và tế đàn tương ứng theo phương pháp Môn Tiên Sinh đưa ra, George thầm niệm trong lòng: "Amanises, xin hãy tháo phong ấn đi!" Thông thường Môn Tiên Sinh cần ba đặc tính phi phàm của bán thần của ba đồ cảnh mới có thể đột phá phong tỏa của Hắc Dạ Nữ Thần và Chúa Tể Bão Tố, quay trở lại thế giới này.

Mà George chỉ lấy ra một đặc tính phi phàm mà hắn có, tự nhiên không thể khiến Môn Tiên Sinh đột phá phong tỏa.

Nhưng lúc này, chỉ cần Hắc Dạ Nữ Thần gỡ bỏ phong tỏa, sức mạnh phong ấn lập tức sẽ giảm đi một nửa.

Môn Tiên Sinh nhờ vào đặc tính phi phàm của Pháp Sư Quỷ Bí, chỉ cần đột phá phong ấn của Chúa Tể Bão Tố là sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Lấy ra một đặc tính phi phàm Pháp Sư Quỷ Bí cũng là để lợi dụng nghi thức, khiến địa điểm Môn Tiên Sinh giáng lâm sau khi đột phá

vừa hay nằm trong phong ấn của hắn.

Dù sao thì sau khi giải quyết xong Môn Tiên Sinh, đặc tính phi phàm của Pháp Sư Quỷ Bí vẫn có thể thu hồi lại. "Cánh cửa vạn môn vĩ đại; "Người dẫn đường của tinh không vô tận; "Chìa khóa của mọi thế giới bí ẩn. "Tế đàn đã được chuẩn bị xong, mau chóng giáng lâm. ....." George dùng ngôn ngữ Người Khổng Lồ đọc câu chú triệu hồi đã được hắn sửa đổi.

Ba câu đầu là tôn danh của Môn Tiên Sinh, chỉ cần niệm đúng là Môn Tiên Sinh có thể cảm ứng được, còn những lời phía sau, hắn muốn nói gì thì nói.

Theo âm thanh của George dứt xuống, đặc tính phi phàm của Pháp Sư Quỷ Bí trên tế đàn từ từ bay lên.

Dưới sự thao túng của một sức mạnh vô hình, nhanh chóng khắc họa ra từng phù hiệu tà dị và ô uế.

Vô số phù hiệu kết hợp lại với nhau, từ từ hình thành một cánh cửa thịt đang nhúc nhích, cánh cửa đó cao hơn năm mét.

George nhìn vào bên trong cánh cửa tối tăm đó, trên mặt nở một nụ cười nhẹ.

Hắn đã cảm ứng được sự tồn tại của Môn Tiên Sinh, Môn Tiên Sinh đang cố gắng thoát khỏi phong ấn của Chúa Tể Bão Tố, muốn bước ra từ cánh cửa thịt này.

Đúng lúc này, ngọn lửa nến trước tế đàn đột nhiên bùng lên, chiếu sáng toàn bộ cánh cửa thịt, cũng chiếu sáng màn đêm đó.

Trong màn đêm, hai cánh tay khổng lồ vươn ra, bám vào hai bên cánh cửa thịt, đang cố gắng nặn ra ngoài.

Lúc này, toàn bộ không gian đều run rẩy vì sức mạnh của Môn Tiên Sinh.

George vung tay, sức mạnh phong ấn Ngũ Hành Kabbalah lập tức làm yên ổn không gian. "Lão Môn, cố lên!

Chương 740

Lão Môn, cố lên!

Lão Môn, cố lên!" Nhìn Môn Tiên Sinh khó khăn thoát khỏi phong ấn, George vỗ tay ở một bên cổ vũ hắn.

Cảnh tượng này khiến Hắc Dạ Nữ Thần đang quan sát tình hình trong Thần Quốc không khỏi giật giật khóe miệng.

Cảnh tượng vốn quỷ dị đáng sợ, dưới tiếng cổ vũ của George, lại trở nên có chút buồn cười. "A!" Môn Tiên Sinh khoác áo choàng đỏ máu gầm lên một tiếng, cuối cùng cũng bước ra từ cánh cửa thịt.

Lúc này, cánh cửa thịt đó cũng sụp đổ theo, bao trùm lên người Môn Tiên Sinh.

Nghi thức thành thần của Đồ cảnh Cánh Cửa là thoát khỏi phong ấn và trục xuất của Chân Thần, nên ngay khoảnh khắc Môn Tiên Sinh hoàn toàn bước ra khỏi cánh cửa thịt, nghi thức thành thần của hắn cũng bắt đầu.

Vô số cánh cửa ảo ảnh xuất hiện chồng chất lên nhau trong cơ thể Môn Tiên Sinh, và tất cả cánh cửa của toàn bộ thế giới lúc này đều tự động mở ra, tất cả phong ấn đều tạm thời mất hiệu lực. "Đây là...

Bethel Abraham đang thăng cấp Chân Thần!" Đồng thời, tất cả Chân Thần và những cường giả cấp cao biết thông tin liên quan đến Môn Tiên Sinh, đều nhận ra Môn Tiên Sinh đã trở về.

Chỉ là, mặc cho bọn họ tìm kiếm thế nào, bói toán thế nào, đều không thể tìm thấy vị trí của Môn Tiên Sinh.

Không tìm thấy vị trí, tự nhiên không thể ngăn cản Môn Tiên Sinh thăng cấp. "Có vẻ ngươi cần tìm một cơ hội thành thần khác." Sâu

trong Thế giới Linh giới, Adam từ từ mở mắt, thở dài nhìn Amon với vẻ mặt có chút lo lắng: "Từ khi cái tên tự xưng là Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp đó xuất hiện, từ khi Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp ra đời, tất cả kế hoạch của ta đều bị phá vỡ.

Lần này Môn Tiên Sinh trở về và thăng cấp, e rằng lại không thoát khỏi liên quan đến vị Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp đó.

Ngươi phải cẩn thận rồi, ta nghi ngờ mục tiêu tiếp theo của hắn có thể là ngươi." Từ trước đến nay, Adam luôn là người tính kế người khác, ngay cả Chân Thần đôi khi cũng không thoát khỏi mưu tính của hắn.

Bởi vì với tư cách là thần tính của Thần Mặt Trời Cổ Đại, với tư cách là Nhà Ảo Tưởng Cấp 1, hắn biết gần như quá khứ của tất cả mọi người trên thế giới này, biết tất cả những bí mật sâu kín của họ.

Vì vậy hắn có thể dựa vào năng lực của mình, với tư cách là Nhà Văn, tạo ra những sự trùng hợp và sắp đặt vận mệnh, từng bước bố cục, cuối cùng đạt được mục đích của mình.

Nhưng đối với cái tên tự xưng là Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp đó, hắn vẫn luôn không thể nhìn thấu bí mật sâu kín của đối phương, cũng không biết tại sao đối phương ở Cấp 3 đã có thể phát huy sức mạnh của Chân Thần.

Ngay cả khi hắn phái người vào Đảo Thiên Không Kẻ Lừa Bịp để điều tra, cũng không thu thập được bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Toàn là những thông tin giống như của các Giáo Hội lớn và chính phủ.

Hiện tại điều duy nhất có thể xác định là, Kẻ Lừa Bịp tạm thời vẫn chưa xuất hiện, vị Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp đó có lẽ là người sáng lập Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp.

Mục đích của hắn đại khái là muốn thăng cấp lên Cấp 0 thành Kẻ Lừa Bịp, sau đó hấp thụ Duy Nhất Tính của Cánh Cửa và Kẻ Sai Lầm, trở thành Chân Thần ba đồ cảnh.

Đây cũng là lý do hắn phỏng đoán việc Môn Tiên Sinh thăng cấp có liên quan đến Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp. "Nếu đúng như ngươi nghĩ, cẩn thận cũng vô dụng." Amon suy nghĩ một lát, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Adam: "Ta cần trở thành Chân Thần ngay bây giờ." "Ngươi định thay thế George Đệ Tam sao?" Adam, người rất hiểu tính cách của Amon, ngay lập tức hiểu ý của Amon.

Nghi thức thành thần của Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm là thay thế trong nghi thức thành thần của người khác.

Nếu thay thế đồ cảnh Cánh Cửa và đồ cảnh Kẻ Lừa Bịp thì tốt nhất, bởi vì sau khi thay thế sẽ trực tiếp trở thành Chân Thần song đồ cảnh.

Nhưng hiện tại xem ra, e rằng không có hy vọng gì rồi.

Môn Tiên Sinh đã trở về và thăng cấp Chân Thần, hiện tại ngay cả địa điểm thăng cấp Chân Thần của hắn ta cũng không tìm thấy, chứ đừng nói đến việc thay thế hắn ta thành thần.

Còn Đồ cảnh Kẻ Lừa Bịp, phải hỏi qua vị Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp mạnh đến mức vô lý kia trước đã.

Vì vậy chỉ có thể chọn một số đồ cảnh khác để thay thế.

Sau khi thay thế như vậy, vì không phải đồ cảnh lân cận, nên hắn sẽ chỉ trở thành Chân Thần của Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm.

Còn người bị hắn thay thế, tự nhiên sẽ chết và tước ra tất cả đặc tính phi phàm và Duy Nhất Tính trong cơ thể.

Giờ đây có sự uy hiếp của Thiên Sứ Kẻ Lừa Bịp, Amon muốn thăng cấp sớm, mà người phù hợp điều kiện hiện tại chỉ có George Đệ

Tam sắp thăng cấp. "Được, ta giúp ngươi." Adam suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn gật đầu.

Nếu George Đệ Tam thăng cấp thành công thành Hắc Vương, đến lúc đó chắc chắn sẽ không dễ dàng kiểm soát như hiện tại nữa.

Nói không chừng còn muốn ngược lại kiểm soát hắn và Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn.

So với lúc này, để Amon thăng cấp sẽ dễ dàng hơn để triển khai kế hoạch tiếp theo của hắn. "Xem ra ngươi đã thăng cấp thành công rồi, vậy có phải nên hoàn thành lời hứa giữa chúng ta không?" George nhìn Môn Tiên Sinh đã hoàn thành thăng cấp, mỉm cười đưa tay phải ra.

Lúc đó hắn và Môn Tiên Sinh đã ước định là, hắn cứu Môn Tiên Sinh ra, Môn Tiên Sinh sẽ giao ra Duy Nhất Tính và đặc tính phi phàm trong cơ thể.

Môn Tiên Sinh bị áo choàng đỏ máu bao phủ, nghe George nói xong, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị: "Đương nhiên, đợi ngươi hòa làm một thể với ta, ngươi tự nhiên sẽ có được Duy Nhất Tính và đặc tính phi phàm của ta." Chỉ thấy hắn vươn tay về phía George bóp một cái, một sức mạnh có thể bóp nát tinh thần lập tức tác động lên George.

Đồng thời, áo choàng đỏ máu sau lưng hắn cũng nhanh chóng kéo dài, quấn về phía cơ thể George. "Tôi biết ngay mà." Cơ bắp George cuồn cuộn, cứng rắn dùng thân thể chịu đựng sức mạnh bóp nát tinh thần đó, miệng phun ra ba màu lửa thiêu cháy áo choàng đỏ máu thành không khí, sau đó lùi lại hai bước nhường chỗ cho Tam Tiêu. "Xử hắn!" Vân Tiêu tế ra Hỗn Nguyên Kim Đấu trong tay, Hỗn Nguyên Kim Đấu bay lên phía trên Môn Tiên Sinh, một đạo kim quang hạ xuống, Môn Tiên Sinh lập tức bị kim quang hút vào bay về phía Hỗn

Nguyên Kim Đấu. "Mở cửa!" Môn Tiên Sinh bị Hỗn Nguyên Kim Đấu hút vào, sắc mặt đại biến, trong tay hiện ra một thanh chìa khóa ngôi sao, cắm vào kim quang muốn mở ra một cánh cửa trên kim quang để thoát ly.

Tuy nhiên, kim quang chỉ rung chuyển hai lần rồi trở lại bình tĩnh.

Chân Thần của Đồ cảnh Cánh Cửa có thể mở bất kỳ cánh cửa nào trên thế giới, có thể phá giải mọi phong ấn, nắm giữ quyền năng không gian.

Về lý thuyết không có bất kỳ phương pháp nào có thể phong ấn được Chân Thần của Đồ cảnh Cánh Cửa.

Nhưng đáng tiếc hắn gặp phải Hỗn Nguyên Kim Đấu của Tam Tiêu, một Tiên Thiên Linh Bảo cấp cao nhất.

Nó sở hữu sức mạnh thần linh hệ không gian khổng lồ, dung lượng như càn khôn tứ hải, có thể chứa đựng vạn bảo trời đất, và có lực hút cực mạnh để thu tiên thu vật.

Tam Tiêu nương nương trong trận Phong Thần Đại Chiến từng dùng Hỗn Nguyên Kim Đấu bắt Lục Áp và Dương Tiễn, phá Bát Cửu Huyền Công của Dương Tiễn, còn thu đi Kim Tra và Mộc Tra cùng với pháp bảo của hai người.

Thậm chí còn giam mười hai Tiên Nhân Xiển Giáo trong trận, tước đi Tam Hoa đỉnh đầu, diệt Ngũ Khí trong ngực của các vị tiên.

Ngay cả khi Hỗn Nguyên Kim Đấu lúc này chỉ là hình ảnh khe hở lịch sử, uy lực xa không bằng bản gốc, nhưng cũng đủ để khắc chế Môn Tiên Sinh rồi.

Ngay khi Môn Tiên Sinh sắp bị Hỗn Nguyên Kim Đấu thu vào, ánh trăng trên trời đột nhiên đại thịnh, thủy triều cuồn cuộn phun ra từ cánh cửa thịt còn sót lại.

Chính là Mẫu Thần Sa Ngã phía sau Môn Tiên Sinh đã ra tay, mà lần này sức mạnh Mẫu Thần Sa Ngã tuôn ra hiển nhiên mạnh hơn nhiều so với lần của Roselle.

Roselle thuộc dạng bị ô nhiễm gián tiếp, phần lớn thời gian còn có thể duy trì lý trí, còn Môn Tiên Sinh là bị ô nhiễm trực tiếp, cơ bản đã sắp trở thành Goelm của Mẫu Thần Sa Ngã rồi.

Vì vậy sức mạnh Mẫu Thần Sa Ngã truyền qua Môn Tiên Sinh mạnh hơn nhiều.

Đối với đòn tấn công của Mẫu Thần Sa Ngã, George không bận tâm, bởi vì lúc này Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu đã liên thủ ra tay, đồng thời sử dụng Kim Giao Tiễn.

Chương 741

Sức mạnh của hai người phối hợp với Kim Giao Tiễn, chỉ một nhát dao chém xuống, liền cắt đứt dòng thủy triều cuồn cuộn, phá hủy luôn cánh cửa thịt còn sót lại.

Lúc này, Môn Tiên Sinh cũng đã bị hút hoàn toàn vào trong Hỗn Nguyên Kim Đấu. "Tước ra Duy Nhất Tính và đặc tính phi phàm." George đến trước mặt Vân Tiêu dặn dò.

Vân Tiêu gật đầu, chỉ vào Hỗn Nguyên Kim Đấu đã quay về tay mình, một luồng kim quang lóe lên rồi biến mất trong Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Cứ như vậy, Môn Tiên Sinh vừa thành thần lập tức bị kim quang tước mất Duy Nhất Tính và ba đặc tính phi phàm Cấp 1 trong cơ thể, chỉ còn lại sức mạnh Kẻ Du Hành Giữa Các Thế Giới Cấp 2.

Đồng thời, sự ô nhiễm của Mẫu Thần Sa Ngã trong cơ thể hắn cũng bị tước đi.

Giải tán hình ảnh khe hở lịch sử của Tam Tiêu, George thu lấy Duy Nhất Tính và đặc tính phi phàm của Đồ cảnh Cánh Cửa, nói với Môn Tiên Sinh đã khôi phục lý trí: "Ngươi đã vi phạm lời ước định, vì vậy ta cho ngươi hai lựa chọn, một là gia nhập Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp của ta trở thành Thiên Sứ, hai là bị ta giết chết ngay bây giờ." "Tôi chọn cái thứ nhất." Môn Tiên Sinh đứng dậy, không chút do dự lựa chọn gia nhập Giáo Hội Kẻ Lừa Bịp.

Mặc dù việc đồng ý và vi phạm lời ước định đều là do Mẫu Thần Sa Ngã thao túng hắn, nhưng hắn cũng không hề biện bạch gì.

Một mặt là vì sức mạnh, mặt khác hắn cảm thấy mình hiện tại có thể giữ lại sức mạnh Cấp 2 mà sống đã là vạn hạnh.

Nếu phải hoàn toàn biến thành Goelm của Mẫu Thần Sa Ngã để hủy diệt thế giới này, hắn thà chết còn hơn.

Để Môn Tiên Sinh đứng sang một bên, George thôn phệ một đặc tính phi phàm Chìa Khóa Ngôi Sao Cấp 1, thành công chuyển từ Đồ cảnh Kẻ Lừa Bịp sang Đồ cảnh Cánh Cửa.

Sau khi chuyển đổi thành công, hắn đồng thời sở hữu năng lực kép của Chìa Khóa Ngôi Sao và Kẻ Bí Ẩn. "Amanises, xin hãy phong ấn lại đi." Tại vị trí tế đàn ban đầu, một cánh cửa đen kịt mở ra, George không chút do dự bước vào.

Đó chính là phong ấn mà Chúa Tể Bão Tố và Hắc Dạ Nữ Thần trước đây đã dùng để phong ấn Môn Tiên Sinh, giờ đây Hắc Dạ Nữ Thần lại mở ra.

Đợi George bước vào cánh cửa đen kịt, cánh cửa đóng lại, từ từ biến mất, dường như chưa từng xuất hiện. "Hắn ta định..." Nhìn thấy George biến mất sau cánh cửa đen kịt, Môn Tiên Sinh lập tức đoán ra George muốn thăng cấp Chân Thần Cấp 0 của Đồ cảnh Cánh Cửa.

Đúng lúc hắn đang nghĩ George làm thế nào để đột phá phong ấn, một cánh cửa không gian đột nhiên xuất hiện, George thản nhiên bước ra từ bên trong. "Tại sao sau khi hắn chuyển sang Đồ cảnh Cánh Cửa, năng lực không gian Cấp 1 lại mạnh hơn cả năng lực không gian của ta sau khi thăng cấp Chân Thần?" Nhìn thấy George lại rời khỏi phong ấn bằng cách mở cửa không gian, Môn Tiên Sinh lập tức mở to mắt.

Tuy nhiên, nghĩ lại đối phương vừa rồi với sức mạnh Kẻ Bí Ẩn Cấp 1, không những đánh bại hắn, người vừa thăng cấp Chân Thần, mà còn đuổi được Mẫu Thần Sa Ngã.

Hắn cảm thấy tình hình hiện tại dường như cũng không phải không thể chấp nhận được nữa.

Khoảng cách giữa người với người hóa ra lại lớn đến vậy. "Năng lực mở cửa của Đồ cảnh Cánh Cửa cũng khá hữu dụng." Sau khi nghi thức thăng cấp hoàn thành, George cảm thán một câu, bắt đầu chính thức thăng cấp.

Thực ra kế hoạch ban đầu của hắn là dựa vào sức mạnh cưỡng ép phá vỡ phong ấn của Hắc Dạ Nữ Thần và Chúa Tể Bão Tố, dù sao đối với hắn cũng không quá khó khăn.

Nhưng sau khi chuyển sang Đồ cảnh Cánh Cửa, hắn phát hiện năng lực không gian của Đồ cảnh Cánh Cửa đã tăng cường đáng kể phép thuật không gian của hắn.

Vì vậy hắn không cần phiền phức như vậy, có thể trực tiếp mở cửa không gian đột phá phong ấn quay về tế đàn này.

Vô số ảo ảnh cánh cửa chồng chất trong cơ thể George, tất cả cánh cửa trên toàn thế giới lại một lần nữa mở ra, tất cả phong ấn đều tạm thời mất hiệu lực.

Một lát sau, George mở mắt, đã trở thành Chân Thần của Đồ cảnh Cánh Cửa.

Chân Thần của Đồ cảnh Cánh Cửa có rất nhiều năng lực, cơ bản đều liên quan đến không gian, trong đó mạnh nhất chính là nắm giữ năng lực khái niệm "Cánh Cửa".

Chỉ cần chênh lệch sức mạnh không quá lớn, Chân Thần của Đồ cảnh Cánh Cửa có thể mở hoặc đóng tất cả những vật thể liên quan đến khái niệm cánh cửa trên toàn thế giới, khiến phong ấn trong một khoảng thời gian nhất định bị phá vỡ hoặc tăng cường.

Còn có thể khái niệm hóa cơ thể, ví dụ như biến thành một luồng tinh quang ngao du trong vũ trụ.

Với sự gia trì của năng lực Chân Thần Đồ cảnh Cánh Cửa, tất cả

phép thuật không gian và phong ấn của George đều được tăng cường đáng kể.

Các loại cách dùng của chú mở cửa từng được tưởng tượng, hiện tại cũng thực sự được hiện thực hóa.

Điều đó cũng có nghĩa là, chú mở cửa của hắn hiện tại, ngoài việc mở những cánh cửa theo nghĩa thông thường, thực sự có thể mở những cánh cửa cấp khái niệm như cửa não, cửa lòng, cửa sông, khóa gen, v.v.

Sau khi thành công thăng cấp Chân Thần Cánh Cửa, George không dừng lại, mà lấy ra Duy Nhất Tính Kẻ Lừa Bịp và hai đặc tính phi phàm Kẻ Bí Ẩn khác.

Hôm nay hắn muốn ở đây trực tiếp thăng cấp thành Chân Thần song đồ cảnh Cánh Cửa và Kẻ Lừa Bịp. "Không ngờ ngươi nhanh như vậy đã trở thành Chân Thần song đồ cảnh, vậy cơ thể của ngươi, ta xin nhận lấy!" Ngay khi George thôn phệ dung hợp Duy Nhất Tính Kẻ Lừa Bịp và đặc tính phi phàm, vừa thăng cấp thành Chân Thần song đồ cảnh, ý thức Thiên Tôn trong cơ thể hắn lại lần nữa sống lại.

So với trước đây, lần này ý thức Thiên Tôn sống lại đặc biệt lợi hại, hơn nữa tốc độ cực kỳ nhanh.

Bởi vì lần này hắn đã là Chân Thần song đồ cảnh, đã có được hai đồ cảnh trong các đồ cảnh bản mệnh của Thiên Tôn. "Nghĩ hay lắm, tiếp tục ngủ say đi!" George không bận tâm đến việc ý thức Thiên Tôn sống lại, trực tiếp dùng sức mạnh linh hồn cường đại của mình, cứng rắn trấn áp ý thức Thiên Tôn xuống.

Hắn không phải là Chân Thần song đồ cảnh thông thường, sức mạnh bản thân của hắn đã không kém Chân Thần song đồ cảnh. "Ngươi trốn được nhất thời, không trốn được cả đời, đợi ngươi lấy thêm một đồ cảnh nữa, vậy ngay cả với cường độ linh hồn hiện tại

của ngươi, cũng không thể ngăn cản ta sống lại." Ý thức Thiên Tôn trước khi bị trấn áp hoàn toàn đã để lại cho George câu nói cuối cùng.

Mà George nghe xong lại bĩu môi: "Xin lỗi nhé, đây chỉ là một phần mười hai linh hồn của tôi thôi." Sau khi thăng cấp Chân Thần song đồ cảnh, năng lượng trong cơ thể George lập tức tăng gấp mấy lần, điều này khiến hắn đạt đến giới hạn của vũ trụ đơn thể. "Nếu đã vậy, chi bằng đột phá đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ đi!" Hắn không phải là người do dự, vừa hay có cơ hội đột phá, vậy thì trực tiếp đột phá đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ cá thể.

Như vậy, sức mạnh của hắn sẽ lại lần nữa được tăng cường đáng kể.

Tổng cộng mười hai cơ thể, bao gồm cả bản thể ở thế giới chính, đồng thời nhắm mắt lại, bắt đầu đột phá đa nguyên.

Đa nguyên cá thể không phức tạp như đa nguyên thế giới, chỉ cần năng lượng đủ là có thể đột phá.

Hơn nữa năng lượng trong cơ thể George không thiếu những sức mạnh cấp cao như Phoenix Force và Chaos Force, việc đột phá càng trở nên đơn giản.

Gần như không tốn nhiều công sức, tầng thứ sinh mệnh của George đã tăng vọt đáng kể, năng lượng trong cơ thể cũng lập tức tăng hơn trăm lần.

George cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ cá thể, hiện tại chỉ tính riêng năng lượng trong cơ thể, đã vượt qua những Cựu Nhật Ngoại Thần bên ngoài. "Chưa xong!" Tận dụng lúc năng lượng trong cơ thể bùng nổ khi vừa thăng cấp, và cơ thể đang ở trạng thái chưa từng có, các phân thân của George cũng bắt đầu hành động.

Phân thân ở thế giới Học Đồ Pháp Sư, hắn dồn toàn bộ ý chí và

năng lượng ra, bao bọc hoàn toàn thế giới Học Đồ Pháp Sư.

Sau đó một đợt bùng nổ kéo toàn bộ thế giới Học Đồ Pháp Sư vào thế giới của mình.

Nếu theo thực lực trước đây, hắn e rằng còn phải mất ít nhất vài năm mới có thể hoàn toàn thôn phệ dung hợp thế giới Học Đồ Pháp Sư.

Nhưng hiện tại vì đã thăng cấp Chân Thần song đồ cảnh cộng thêm thăng cấp đa nguyên cá thể, hắn đã trực tiếp hoàn thành việc cần vài năm mới xong trong một hơi.

Chỉ kéo thế giới Học Đồ Pháp Sư vào thế giới của mình vẫn chưa đủ, tiếp theo hắn còn phải hoàn toàn dung nhập nó vào thế giới của mình, từ đó thăng cấp thế giới lên cấp độ đa nguyên. "Hợp thể!" Linh hồn của bản thể và tất cả phân thân đều dồn toàn bộ vào cơ thể phân thân Học Đồ Pháp Sư, sức mạnh linh hồn lập tức tăng vọt mười hai lần.

Do sức mạnh linh hồn đủ cường đại, nên việc điều động quy tắc thế giới để hoàn toàn dung hợp thế giới Học Đồ Pháp Sư cũng trở nên dễ dàng.

Chương 742

Trong vòng hai giờ, thế giới Học Đồ Pháp Sư hoàn toàn trở thành thế giới mà phân thân của George sở hữu.

Đồng thời sở hữu hai thế giới cũng có nghĩa là phân thân George này đã đột phá giới hạn thế giới, đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ.

Sức mạnh thế giới tăng cường đáng kể, tầng thứ sinh mệnh của George lại lần nữa tăng vọt, năng lượng trong cơ thể lại một lần nữa bùng nổ.

Hiện tại, bản thể và tất cả phân thân của hắn đều là cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ kép về cá thể và thế giới.

Thêm vào đó, phép thuật của các thế giới lớn và năng lực Chân Thần song đồ cảnh, ngay cả một số cường giả Đa Nguyên Vũ Trụ lão làng, hắn hiện tại cũng có thể đấu một trận.

Ví dụ như vị Chthon, Ma Thần Bóng Đêm kia.

Không đánh lại, nhưng có thể trốn thoát. "Tình huống gì vậy?" Ở thế giới Marvel, bản thể George còn chưa kịp vui mừng vì thăng cấp đa nguyên, đột nhiên phát hiện mình bị một sức mạnh không thể chống cự truyền tống đến Hư Không Vô Tận.

Và xuất hiện trước mặt hắn là một Người Khổng Lồ màu vàng có bốn khuôn mặt, trên người Người Khổng Lồ tỏa ra một sức mạnh khiến ngay cả hắn, cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, cũng cảm thấy kinh khủng. "Living Tribunal!" George ngay lập tức nhận ra thân phận của Người Khổng Lồ trước mắt.

Living Tribunal, tồn tại đáng sợ cấp Siêu Đại Vũ Trụ, người quản lý và phán xét tất cả vũ trụ của Marvel, tương đương với quản gia lớn

của OAA.

Living Tribunal tìm mình làm gì, mình đâu có làm chuyện phá hoại vũ trụ vô hạn? "Kẻ ngoại lai to gan, lại dám xâm nhập đa nguyên vũ trụ, ta tuyên bố ngươi tử hình!" Người Khổng Lồ màu vàng ngồi trên ngai vàng, cúi đầu nhìn George, một trong các khuôn mặt không chút biểu cảm trực tiếp đưa ra phán quyết. "Tôi C..." Nghe lời của Living Tribunal, George suýt chút nữa thốt ra một câu chửi thề ngay tại chỗ.

Hắn không ngờ, Living Tribunal truyền tống hắn đến đây, lại chỉ vì thân phận kẻ ngoại lai của hắn mà muốn giết hắn.

Hắn nghĩ rằng thân phận kẻ ngoại lai của mình, Living Tribunal và OAA chắc chắn phải biết.

Dù sao ngay cả những vị thần sáng thế ở các thế giới khác cũng có thể phát hiện thân phận của hắn, hơn nữa hắn ở Marvel cũng chưa bao giờ che giấu việc sử dụng phép thuật từ các thế giới khác.

Lý do họ không đến tìm hắn, hắn vẫn luôn nghĩ là vì Hồng Quân Lão Tổ đã đưa hắn đến.

Nhưng hiện tại xem ra rõ ràng không phải, chẳng lẽ là vì mình trước đây quá yếu nên không bị phát hiện, giờ thành đa nguyên mới bị chú ý đến?

Bây giờ phải làm sao, phản kháng sao?

Đừng đùa nữa, Living Tribunal là cấp Siêu Đại Vũ Trụ, ngay cả khi hắn hiện tại để phân thân thôn tính tất cả các thế giới, cũng không thể thắng được.

Đã không thể cứng đối cứng, chỉ có thể dùng mưu trí.

Mặc dù hiện tại bản thể của hắn bị giết, vẫn còn mười một phân thân tồn tại, cũng sẽ không thực sự chết.

Nhưng phải biết rằng chỉ có bản thể mới có thể phân tách phân thân, nếu bản thể bị giết, vậy hắn sẽ không bao giờ có thêm phân thân mới nữa.

Hơn nữa, hắn ở thế giới Marvel này cũng có rất nhiều bạn bè và người yêu, không thể dễ dàng từ bỏ như vậy. "Khoan đã, tôi có lời muốn nói!" George lớn tiếng nói với Living Tribunal: "Vì ngài là pháp quan, muốn phán xét tôi, vậy không thể không cho tôi nói một lời, không cho tôi, một kẻ phạm tội, biện giải chứ." Living Tribunal nhìn George dừng lại hai giây, sau đó gật đầu: "Được, cho ngươi thời gian biện giải." "Thứ nhất, tôi thừa nhận tôi là kẻ ngoại lai, nhưng tôi không phải cố ý chủ động xâm nhập, mà là bị động bị ném vào thế giới này.

Vì vậy tôi cũng là nạn nhân.

Với tư cách là pháp quan công chính nhất của siêu đại vũ trụ, tôi tin ngài tuyệt đối sẽ không để một nạn nhân phải gánh chịu những tội lỗi này.

Ngài nên tìm đến kẻ đã ném tôi vào đây, hắn mới là chủ phạm." Living Tribunal nghe lời George nói, ba khuôn mặt đồng thời lộ ra một chút thần tình không tự nhiên. "Thứ hai, với tư cách là một kẻ ngoại lai, tôi không hề gây ra bất kỳ tổn hại nào cho đa nguyên vũ trụ, hơn nữa còn luôn làm việc tốt.

Những điều này ngài chắc hẳn đều có thể nhìn thấy, gần đây tôi còn hỗ trợ TVA giải quyết một số cuộc khủng hoảng xảy ra ở nhiều vũ trụ." Living Tribunal vô thức gật đầu, những điều này đúng là sự thật. "Cuối cùng, tôi rất sẵn lòng rời khỏi đây, tiến vào hư không bên ngoài, như vậy cũng sẽ không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho thế giới này nữa, ngài cũng có thể yên tâm." George nhanh chóng nói ra ba điểm hắn đã tổng kết.

Và Living Tribunal nghe xong, ba khuôn mặt cũng lộ ra biểu cảm suy tư, dường như đang do dự có nên để George rời đi hay không. "Được rồi, xét thấy ngươi quả thực đã cống hiến cho không ít vũ trụ, ta có thể cho ngươi rời đi." George nghe vậy cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng hắn không lập tức rời khỏi vũ trụ Marvel như vậy, ngao du trong hư không, mà nghiến răng nói: "Living Tribunal công chính, tôi muốn khi rời đi, mang theo một số người bạn của tôi, không biết có được không?" Cứ thế rời đi, hắn vẫn còn có chút không cam lòng.

Nhưng hắn cũng không chắc chắn mình trong tương lai nhất định có thể đạt đến cấp độ của OAA, có thể quay lại mang theo vũ trụ song song nơi mình bắt đầu.

Ngay cả khi tương lai hắn thực sự đạt đến cấp độ đó, thì tuyệt đối cũng là rất rất lâu rồi.

Vì vậy, ngay cả khi mạo hiểm không thể rời đi, hắn vẫn muốn thử một lần. "Xấc xược!" Living Tribunal dùng sức đập vào ngai vàng của mình, năng lượng cường đại chỉ là dư âm cũng khiến George có chút đứng không vững. "Không giết ngươi, đã là phán quyết tốt nhất dành cho ngươi, mau rời khỏi thế giới này đi!" "....." Thấy không còn hy vọng, nếu cứ dây dưa nữa, có lẽ bản thể của mình cũng sẽ chết ở đây, George đành quay đầu mở cửa không gian, định trực tiếp rời khỏi thế giới Marvel, tiến vào hư vô.

Tuy nhiên, đúng lúc hắn chuẩn bị bước vào cửa không gian, giọng nói của Living Tribunal phía sau đột nhiên vang lên: "Thực ra cũng không phải là không thể." Hắn lập tức quay người hỏi: "Ngài có điều kiện gì?" "Ta sẽ phong ấn ngươi trong vũ trụ song song nơi ngươi đang ở, và ngươi chỉ cần phá vỡ phong ấn của ta, rời khỏi vũ trụ đó.

Vậy ta không những cho phép ngươi mang theo tất cả những

người ngươi muốn mang theo, mà còn có thể cho ngươi chọn mười vũ trụ song song để mang đi cùng." Living Tribunal nói với giọng điệu bình thản. "Ngươi có thể đi ngay bây giờ, hoặc có thể chấp nhận điều kiện của ta, nhưng ta nhắc nhở ngươi, nếu không thể phá vỡ phong ấn của ta, vậy ngươi chỉ có thể vĩnh viễn ở lại vũ trụ song song đó mà sống." "Tôi... thử xem sao." George nheo mắt lại, không do dự nhiều, liền chọn về sau.

Bản thân hắn rất giỏi phép thuật phong ấn và giải phong, thêm vào đó Đồ cảnh Cánh Cửa lại có gia tăng rất mạnh mẽ cho phương diện này.

Vì vậy ngay cả phong ấn do chính Living Tribunal đặt xuống, cũng có một xác suất nhất định có thể thành công.

Nếu không thành công, vậy thì đợi sức mạnh tăng lên rồi thử lại.

Dù sao thì phân thân của hắn sẽ không ngừng tăng lên, hơn nữa còn không ít thế giới vẫn chưa hoàn toàn thôn phệ dung hợp, không gian phát triển còn rất lớn.

Tồi tệ nhất là bản thể bị nhốt trong vũ trụ song song ban đầu mà sống, không có tự do rời khỏi vũ trụ hiện tại.

Nhưng điều đó dường như cũng không là gì, hắn còn có rất nhiều phân thân. "Rất tốt, vậy ngươi hãy cố gắng đi!" Living Tribunal giơ tay đẩy về phía George, George lập tức bị đẩy trở về vũ trụ song song nơi mình đang ở.

Còn chưa kịp đứng vững, bên tai hắn đã vang lên lời của Living Tribunal: "Quên nói cho ngươi biết, phong ấn của ta không chỉ khiến ngươi không thể rời khỏi vũ trụ song song hiện tại, mà còn không thể liên hệ với bên ngoài nữa, không thể phân tách linh hồn rời khỏi đây nữa. .." "Bị lừa rồi..." Khóe miệng bản thể George không khỏi giật giật.

Hiện tại liên hệ của hắn với tất cả phân thân, sau khi lời của Living Tribunal kết thúc, lập tức bị cắt đứt.

Hơn nữa dựa vào lời Living Tribunal nói, có thể phân tích ra rằng, Living Tribunal căn bản đã biết hắn là do Hồng Quân Lão Tổ đưa đến, cũng biết hắn có thể tạo ra phân thân ở các thế giới khác bên ngoài.

Vì vậy, khả năng cao là Living Tribunal căn bản không hề nghĩ đến việc giết hắn, chỉ là để lừa hắn bị phong ấn ở đây.

Hoặc có lẽ đây không phải ý của Living Tribunal, mà là ý của OAA.

Chương 743

"Các phân thân của tôi, tiếp theo chỉ có thể dựa vào các ngươi để cứu tôi rồi." "Chủ nhân, đã phong ấn rồi ạ." Trong hư không vừa rồi, Living Tribunal quỳ trước một ảo ảnh nào đó, cung kính báo cáo.

Ảo ảnh đó hài lòng gật đầu: "Làm tốt lắm, để lão già Hồng Quân kia gian lận." Hắn và Hồng Quân có sức mạnh tương đương, nhiều lần giao chiến đều hòa.

Thế là đánh cược, mỗi người đưa một người đến thế giới của đối phương, chỉ có thể là người bình thường, trong thời gian quy định, xem cuối cùng ai trưởng thành nhanh hơn.

Kết quả Hồng Quân lại lén lút cấp cho người mà hắn gửi đến thế giới kia năng lực phân thân, khiến hắn trong thời gian ngắn như vậy đã trưởng thành đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ. "Gian lận?

Vậy cũng là ngươi gian lận trước, ta thật sự đã gửi một người bình thường, nhưng ngươi gửi ai?" Lúc này một ảo ảnh khác đột nhiên xuất hiện, khiến Living Tribunal vội vàng cúi đầu thấp hơn.

Hai ảo ảnh này không phải ai khác, chính là OAA, chúa tể thế giới Marvel, và Hồng Quân Lão Tổ, chúa tể thế giới Hồng Hoang. "Stark chẳng lẽ không phải người bình thường sao, sao có thể tính là ta gian lận?" OAA chỉ vào Hồng Quân nói: "Ngươi cũng có thể tìm một người bình thường thông minh hơn, rồi trực tiếp ban cho thần thông phân thân, quá đáng rồi đấy!" "Cho nên ta không ngăn cản ngươi để thủ hạ phong ấn hắn." Hồng Quân cười cười: "Nhưng ngươi đã phong ấn năng lực phân thân của hắn, cắt đứt liên hệ giữa hắn và các phân thân, nhưng ngươi không thể cắt đứt sự cộng hưởng sức mạnh.

Vì vậy, chỉ cần những phân thân đó của hắn tăng cường sức

mạnh, sức mạnh bản thể cũng sẽ được tăng cường, sớm muộn gì cũng sẽ phá vỡ phong ấn." "Chỉ cần không thể tạo thêm phân thân như trước nữa, vậy với số lượng phân thân hiện tại của hắn, tốc độ tăng sức mạnh không thể quá nhanh.

Đợi hắn phá vỡ phong ấn, tin rằng Stark đã sớm vượt qua hắn rồi, khả năng cao là hắn vĩnh viễn không phá vỡ được phong ấn, đến lúc đó vẫn là ta thắng." "Vậy cứ chờ xem!" Trên mặt Hồng Quân vẫn là nụ cười đó, trong mắt OAA lộ ra một tia cảnh giác: "Nói rõ rồi nhé, từ bây giờ trở đi, chúng ta ai cũng không được can thiệp vào hai người đó nữa, nếu không thì ván cược này sẽ bị hủy bỏ." "Không vấn đề." "Bị lừa rồi!" Mặc dù liên hệ đã bị cắt đứt, nhưng linh hồn của tất cả phân thân đã tách ra và linh hồn của bản thể có bản chất tương đồng, nên suy nghĩ tự nhiên cũng tương đồng. "May quá, cộng hưởng sức mạnh cơ bản vẫn còn." Ngay khoảnh khắc liên hệ bị cắt đứt, ý thức của phân thân chỉ suy nghĩ hai giây, liền đồng thời ngừng mọi tu luyện, để ma lực ở trạng thái ổn định.

Còn ở phía bản thể, hắn đã đi vào trạng thái thiền định tu luyện, tăng tốc độ ma lực trong cơ thể mình nhanh nhất có thể.

Vì vậy phía phân thân lập tức cảm ứng được ma lực trong cơ thể tăng lên, từ đó đưa ra phán đoán tương ứng.

Mặc dù liên hệ linh hồn bị cắt đứt, bản thể cũng không thể phân tách ra phân thân mới, nhưng dù sao cộng hưởng sức mạnh vẫn còn.

Vậy thì chỉ cần phía phân thân tăng sức mạnh đến mức đủ để phá vỡ phong ấn của Living Tribunal, bản thể cũng có thể làm được điều đó. "Có vẻ phải tìm cách nhanh chóng tăng cường sức mạnh." Tình huống hiện tại, thực ra mà nói cũng không có gì nguy hiểm.

Bản thể chỉ bị phong ấn, hơn nữa còn bị phong ấn ở vũ trụ song song ban đầu, có thể sinh hoạt bình thường cùng gia đình và bạn bè.

Ngay cả khi vĩnh viễn không thể đột phá phong ấn, điều đó dường như cũng không phải là không thể chấp nhận được.

Còn về phía phân thân, mặc dù không thể tạo thêm phân thân mới, nhưng vẫn có thể tự do tự tại ở những thế giới này.

Thậm chí phân thân ở thế giới Học Đồ Pháp Sư, đã hoàn toàn hấp thụ dung hợp thế giới đó, biến thành Người Sáng Tạo của thế giới đó.

Nhưng George không phải là một người không có cảm giác nguy hiểm.

Sau khi trải qua nhiều thế giới như vậy, và đoán được một phần sự thật về việc xuyên việt của mình.

Hắn cảm thấy nếu mình cứ thế mà sống an phận, thì sớm muộn gì cũng sẽ có vấn đề.

Bởi vì ai có thể chắc chắn lời hứa của Living Tribunal sẽ không thay đổi, OAA sẽ không đột nhiên muốn giết hắn.

Hoặc có lẽ là Hồng Quân Lão Tổ, người vẫn luôn quan sát hắn, vì hắn sống an phận mà không vui, định trực tiếp giết chết hắn.

Giao phó sinh mệnh của mình cho người khác, đó không phải phong cách của hắn.

Vận mệnh chỉ khi nắm trong tay mình mới là an toàn nhất.

Vì vậy hắn vẫn quyết định tăng sức mạnh với tốc độ nhanh nhất, để bản thể đột phá phong ấn, mang theo vũ trụ nơi mình đang ở hoàn toàn thoát ly khỏi thế giới Marvel.

Sau đó bản thể và phân thân hợp nhất, nỗ lực đột phá đến cấp độ tương đương với Hồng Quân Lão Tổ, OAA.

Hoặc ít nhất có thể đạt đến mức không bị hai người đó uy hiếp.

Chỉ có như vậy, hắn mới có thể coi là thực sự an toàn.

Thế là, sau một hồi suy nghĩ, George đã vạch ra kế hoạch tác chiến để nhanh chóng tăng cường sức mạnh và cứu bản thể.

Thứ nhất, những thế giới đã và đang hấp thụ dung hợp, nhanh chóng hấp thụ và dung hợp chúng vào thế giới của mình.

Như vậy có thể lại lần nữa tăng cường đáng kể thế giới của mình, nâng cao sức mạnh của mình.

Thứ hai, vì hiện tại đã đạt đến cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, vậy thì nhanh chóng tìm cách tiếp xúc với những Người Sáng Tạo của các thế giới mà các phân thân vẫn chưa tiếp xúc.

Không có Người Sáng Tạo thì trực tiếp chiếm lấy thế giới đó, có Người Sáng Tạo thì xem Người Sáng Tạo đó có thiện chí hay không.

Thiện chí thì giống như Người Sáng Tạo Trung Địa, có thể ngồi lại bàn đạo, mọi người cùng nhau học hỏi lẫn nhau để tăng cường sức mạnh.

Không thiện chí thì giống như Người Sáng Tạo Fairy Tail, trực tiếp xử lý rồi thôn tính thế giới đó.

Nếu không đánh lại, vậy thì trước tiên rời khỏi thế giới đó tiến vào hư không, đợi sức mạnh tăng lên đủ để đánh lại, rồi quay lại xử lý đối phương, thôn tính thế giới đó.

Giờ đây với sức mạnh cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ của hắn, tình huống này hắn là khá hiếm gặp.

Chỉ cần xoa sát phân tích một chút, hắn tự nhiên có thể cảm nhận được trong lòng có đánh lại hay không.

Hiện tại, trừ thế giới Hồng Hoang được kéo dài từ Nhất Nhân Chi Hạ, những Người Sáng Tạo của các thế giới khác, hắn cảm thấy mình hiện tại đều có thể đánh lại.

Thứ ba, tìm cách dung hợp phân thân, ví dụ như phân thân ở thế giới Học Đồ Pháp Sư, đã thôn phệ thế giới đó rồi, ở lại đó cũng không còn không gian để tiếp tục thăng cấp.

Vì vậy chi bằng dung hợp với các thế giới khác.

Khi tất cả phân thân đều dung hợp, vậy sức mạnh sẽ lại có một lần thăng cấp mang tính đột phá.

Ví dụ, ban đầu mỗi thế giới của phân thân đều đã thăng cấp lên sáu cái, vậy thế giới bên bản thể cũng là sáu cái.

Nếu mười một phân thân dung hợp lại với nhau, vậy thế giới của phân thân lập tức sẽ biến thành sáu mươi sáu cái, sức mạnh cá thể cũng sẽ tăng mười một lần.

Như vậy, thế giới bên bản thể cũng sẽ lập tức biến thành sáu mươi sáu cái, sức mạnh cá thể tăng mười một lần.

Sức mạnh đa nguyên cá thể tăng mười một lần, sáu mươi sáu thế giới song song, dung hợp mười một hệ thống sức mạnh và quy tắc của các thế giới.

Lúc đó bản thể ngay cả trong cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ, cũng là tồn tại đỉnh cao.

Có cơ hội rất lớn để phá vỡ phong ấn của Living Tribunal.

Đương nhiên, trong Hỗn Độn tràn ngập các loại nguy hiểm, ví dụ như Người Sáng Tạo của thế giới Học Đồ Pháp Sư đã bị tiêu diệt khi ngao du trong Hỗn Độn.

Vì vậy việc dung hợp các phân thân cần cẩn thận, không thể trực tiếp mạo hiểm trong Hỗn Độn như ruồi không đầu đâm loạn.

Về phương diện này, hắn cũng đã có một số ý tưởng.

Hiện tại bản thể không thể sử dụng bàn tay vàng phân thân, nhưng

không có nghĩa là bản thân hắn không thể tiếp tục phân thân.

Bản thân hắn cũng biết phép thuật phân thân, hơn nữa đợi hắn thôn phệ Duy Nhất Tính của Đồ cảnh Kẻ Sai Lầm, phép thuật phân thân sẽ được tăng cường đáng kể.

Đến lúc đó, George có thể khiến mỗi phân thân lại phân ra một lượng lớn tiểu phân thân để tiến vào Chaos.

Chương 744

Những tiểu phân thân này không cần sức mạnh quá cường đại, nhưng số lượng nhất định phải đủ nhiều.

Chỉ khi số lượng đủ lớn, mới có cơ hội tìm thấy các phân thân khác trong Chaos vô biên, đồng thời dò thám và loại bỏ nguy hiểm.

Đợi xác định vị trí của các phân thân lớn và nguy hiểm trên lộ trình, rồi mới tập trung hành động, dung hợp tất cả lại với nhau.

Ngoài ra, những tiểu phân thân này cũng có thể làm thám tử thăm dò thế giới mới trong Chaos.

Hiện tại bản thể bị phong ấn, không thể phân tách linh hồn rời khỏi Marvel để mở ra phân thân mới ở các thế giới khác.

Vậy nếu muốn tiếp tục học hỏi thêm nhiều quy tắc thế giới khác nhau, thôn phệ và dung hợp thế giới mới, nhanh chóng nâng cao thực lực, thì hắn phải tự mình đi thăm dò những thế giới mới.

Thực ra như vậy cũng tốt, tự lực cánh sinh vẫn hơn.

Năng lực phân thân của bản thể đến từ Hồng Quân Lão Tổ, không phải năng lực của chính hắn, sớm muộn gì cũng có ngày bị thu hồi.

Sớm tìm ra phương pháp của riêng mình, tự mình phát triển thế giới mới, mới an toàn hơn.

Trong quá trình tìm kiếm vị trí của các phân thân khác, nếu tiểu phân thân phát hiện ra vị trí của một thế giới mới, thì có thể định vị trước, sau đó lặng lẽ tiến vào tiềm phục.

Một mặt có thể học hỏi hệ thống sức mạnh của thế giới mới, mở rộng quy tắc đa vũ trụ của mình.

Mặt khác, đợi khi tất cả phân thân hội họp ở giai đoạn sau, phân thân gần nhất có thể giáng lâm xuống thế giới đó.

Nếu là thế giới có chủ, sẽ căn cứ vào thái độ của chủ nhân mà quyết định có thôn phệ và dung hợp thế giới đó hay không.

Nếu là thế giới vô chủ, tự nhiên sẽ trực tiếp thôn phệ và dung hợp, thêm một thế giới mới vào đa vũ trụ của mình.

Nếu may mắn tìm được những thế giới sánh ngang Marvel và Hồng Hoang, thì tiềm lực của hắn sẽ còn lớn hơn.

Chỉ cần số lượng tiểu phân thân phân ra đủ nhiều, có lẽ có thể đồng thời tìm thấy rất nhiều thế giới mới, hiệu suất cao hơn nhiều so với việc bản thể phải mất một thời gian dài mới phân ra một phân thân.

Thứ tư, cũng là điểm cuối cùng, đó là có thể thăm dò sâu hơn thế giới Hồng Hoang.

Nếu phân thân ở thế giới Hồng Hoang trưởng thành đến thực lực Sage, thì thực lực cá thể của các phân thân khác cũng có thể đạt đến cấp độ Sage.

Đến lúc đó, các phân thân lớn lại dung hợp, thực lực cá thể của bản thể sẽ tương đương với mười mấy vị Sage.

Đến lúc đó, đừng nói là phá vỡ phong ấn của The Living Tribunal, mà đập vỡ đầu The Living Tribunal cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Đương nhiên, muốn trở thành Sage đâu có dễ dàng như vậy, nhưng dù sao cũng phải có ước mơ, nhỡ đâu thực hiện được thì sao?

Sau khi lập ra tất cả kế hoạch, các phân thân cũng bắt đầu hành động.

Ở thế giới Fairy Tail, phân thân George cấp đa nguyên vũ trụ đã

một hơi thôn phệ và dung hợp toàn bộ bốn thế giới của Fairy Tail vào đa vũ trụ của mình.

Khiến đa vũ trụ của hắn lập tức tăng lên sáu thế giới, trở thành cường giả cấp đa nguyên vũ trụ sáu thế giới.

Tiếp theo là phân thân ở thế giới Harry Potter, hắn cũng hấp thu và dung hợp thế giới mà Creator của thế giới Harry Potter đã tặng cho hắn.

Đa vũ trụ của hắn tăng lên bảy thế giới.

Lúc này, với thực lực của hắn, đã đủ để hoàn thành lời hứa, giúp Creator của thế giới Harry Potter khôi phục vết thương, và hắn đã thực sự làm như vậy.

Mặc dù muốn cứu bản thể, nhưng hắn cũng có những giới hạn cơ bản.

Hắn sẽ không vì thực lực của mình vượt qua Creator của thế giới Harry Potter, vượt qua Creator của Middle Earth, mà dùng vũ lực cưỡng ép thôn phệ và dung hợp thế giới của họ.

Đối với những Creator thân thiện, hắn chủ yếu là giao lưu học hỏi lẫn nhau, cùng nhau tiến bộ.

Mặt khác, cũng là vì thực lực của hắn thăng tiến quá nhanh, đi nhiều đường tắt, nền tảng chưa vững chắc.

Mà những Creator này đều là những người thực sự từng bước một đột phá trưởng thành đến trình độ hiện tại.

Giao lưu học hỏi với họ có thể giúp hắn củng cố nền tảng tốt hơn, có như vậy mới có thể tiếp tục thăng tiến.

Ở thế giới Academy City, George trấn áp tất cả Ma Thần và Demon, đồng thời phát hiện thế giới này không tồn tại Creator.

Hoặc có thể nói Creator đã chết từ lâu, chỉ còn lại thế giới lơ lửng trong Chaos.

Vì vậy, hắn cũng không khách khí thôn phệ và dung hợp thế giới này vào đa vũ trụ của mình.

Lúc này, đa vũ trụ của hắn đã tăng lên tám thế giới.

Ở thế giới Cardcaptor Sakura, George nhảy ra khỏi thế giới hiện tại, tìm thấy Creator Magna nằm ngoài đa vũ trụ.

Đây là một cường giả cấp đa nguyên vũ trụ đã tạo ra mười mấy thế giới, rất thân thiện và thực lực cũng rất mạnh.

Vì vậy, hai người đã vui vẻ trở thành bạn bè học hỏi và giao lưu lẫn nhau.

Ở thế giới Type-Moon, chủ yếu chia thành hai đại thế giới, thế giới Fate và thế giới Nguyệt Cơ mà phân thân George bắt đầu tiến vào, đồng thời còn có nhiều dòng thời gian khác nhau.

Thực lực Creator của thế giới này đại khái tương đương với mười Creator thế giới.

Khi George tìm thấy, hắn ta không thân thiện với George, định thôn phệ George và dung hợp các thế giới trong cơ thể George.

Nhưng George tự nhiên không thể để hắn thôn phệ, liền tiến hành một trận đại chiến trong Chaos.

Ban đầu đối phương có mười thế giới, George chỉ có tám, lẽ ra không phải đối thủ.

Nhưng đối phương chỉ là cấp đa nguyên vũ trụ về mặt thế giới, bản thể không mạnh, còn bản thể George cũng là cấp đa nguyên vũ trụ.

Cộng thêm hắn đã dung hợp hệ thống sức mạnh của các thế giới,

các loại phép thuật và thủ đoạn chiến đấu liên tục xuất hiện, thế mà lại trực tiếp đánh nổ đối phương.

Thế là, đa vũ trụ của George từ tám thế giới biến thành mười tám thế giới.

Ở thế giới Hero Alliance, George tìm thấy Sáng Thế Đúc Tinh Long Vương Thor, giúp hắn đánh bại tộc Cự Thần, giành lại sức mạnh thuộc về mình.

Thế giới Hero Alliance tuy chỉ có một thế giới, nhưng cường độ toàn bộ thế giới lại sánh ngang với đa vũ trụ của mười thế giới.

Vì vậy, Đúc Tinh Long Vương Thor sau khi khôi phục sức mạnh hoàn chỉnh, cũng có Creator cấp đa nguyên vũ trụ sánh ngang mười thế giới.

Để cảm kích sự giúp đỡ của George, Đúc Tinh Long Vương Thor đã truyền thụ tất cả kiến thức của mình cho George.

Hơn nữa, hắn còn lấy ra một nửa bản chất sức mạnh thế giới của mình, để giúp George nâng cao thế giới của mình.

Khiến cường độ năng lượng của mỗi thế giới của George đều vượt xa thế giới bình thường, đạt được sự mở rộng không nhỏ.

Mặc dù lúc này George vẫn là mười tám thế giới, nhưng cường độ mười tám thế giới này của hắn đã không kém gì mấy chục thế giới của người khác.

Cuối cùng là thế giới The Elder Scrolls, đây cũng là một thế giới cường độ cao, các Ma Thần bên trong cơ bản đều có thế giới độc lập của riêng mình.

Tuy nhiên, Creator của thế giới này cũng gần giống với Creator ban đầu của thế giới hiện đại, đã có thể coi là không còn nữa.

Chương 745

Vì vậy George tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội thôn phệ và dung hợp thế giới này.

Nhưng hắn cũng không thôn phệ và dung hợp toàn bộ thế giới The Elder Scrolls, bởi vì tám Linh Hồn Thánh đứng đầu là Akatosh và một số Ma Thần có thái độ khá thân thiện.

Vì vậy, hắn chỉ từng cái phá hủy những Tà Thần Demon có thái độ không tốt, thôn phệ và dung hợp thế giới của chúng.

Tổng cộng tiêu diệt mười hai Ma Thần, thu hoạch mười hai thế giới, George trở thành cấp đa nguyên vũ trụ của ba mươi thế giới.

Hơn nữa, ba mươi thế giới này của hắn còn mạnh hơn cấp đa nguyên vũ trụ ba mươi thế giới bình thường.

Đồng thời, hắn cũng thu được thêm nhiều kiến thức trong quá trình giao lưu với những Linh Hồn Thánh và Tà Thần thân thiện đó.

Đồng thời với các phân thân lớn hành động, phân thân George ở thế giới hiện đại cũng không nhàn rỗi.

Muốn lợi dụng tiểu phân thân để thăm dò Chaos, thì nhất định phải đoạt lấy Đặc tính Duy nhất của Con đường Lỗi Lầm của Amon, để tăng cường đáng kể năng lực phân thân.

Nhưng hắn cũng không trực tiếp dùng thế mạnh nghiền ép, ý chí bao trùm toàn bộ Địa Cầu, tìm thấy và lập tức đoạt lấy Đặc tính Duy nhất của Amon.

Một mặt là vì sau khi các phân thân khác thôn phệ và dung hợp thế giới, cũng cần thời gian để củng cố sức mạnh, dù sao cũng vừa mới tiến vào cấp đa nguyên vũ trụ, sức mạnh đã tăng lên nhiều như vậy.

Không cần quá vội vàng phân tách tiểu phân thân để lập tức tiến vào Chaos.

Mặt khác, hắn cũng sợ rằng khi săn lùng Amon, sẽ làm những Cựu Nhật Ngoại Thần bên ngoài hoảng sợ mà bỏ chạy.

Bên ngoài Địa Cầu của thế giới này, cũng có không ít hành tinh và văn minh ngoài hành tinh.

Nếu những Cựu Nhật Ngoại Thần đó phân tán khắp vũ trụ, cố gắng ẩn mình, thì hắn muốn tìm ra từng kẻ một cũng khá phiền phức.

Vì vậy, hắn vẫn làm theo kế hoạch ban đầu, khi George Augusdo III thăng cấp Black King thì tiện tay bắt Amon và Adam.

Amon không thể thăng cấp dựa vào con đường Cánh Cửa, khả năng cao sẽ nhắm vào George Augusdo III, còn Adam, với tư cách là người đứng sau, chắc chắn cũng sẽ xuất hiện.

Đợi sau khi bắt được Amon và Adam, củng cố cảnh giới, thì sẽ săn lùng toàn bộ Ngoại Thần một lượt, cuối cùng mở ra Màn Sương Kết Giới do Thiên Tôn để lại, lấy đi tất cả Nguyên Chất, và thôn phệ hấp thu cả thế giới này.

Thế giới này tuy chỉ có một, nhưng thực lực đủ mạnh, đủ để sánh ngang với hai mươi thế giới bình thường, tuyệt đối là đại bổ.

Tại sao không lấy đi tất cả Nguyên Chất trước, rồi mới đối phó với Ngoại Thần?

Với thực lực hiện tại của George, dù không có Lâu đài Sefirah gia trì, hắn cũng có thể dễ dàng mở Màn Sương Kết Giới của Thiên Tôn.

Thực ra lý do giống như trước, chủ yếu là sợ làm những Ngoại Thần đó hoảng sợ mà bỏ chạy. "Rhun, Đông Bái Lãng, người cai trị Quần đảo Rosid, Đức Vua George Augusdo III vĩ đại của chúng ta, sẽ có bài diễn thuyết tại quảng trường lớn vào ngày mai..." Nằm trên

giường trẻ sơ sinh, George nhìn nội dung trên tờ báo cha mình mang về, khóe miệng hơi nhếch lên.

Hắn biết, ngày mai coi như có thể kết thúc rồi. "Cũng đến lúc rời khỏi đây rồi." Hắn vung tay kích hoạt pháp thuật thời gian, làm ngưng đọng thời gian trong toàn bộ căn phòng.

George vươn tay chỉ về phía vợ chồng Barton: "Ara hắc động khai!" Hai luồng sáng bay vào cơ thể vợ chồng Barton, cơ thể họ lập tức có một số thay đổi.

Đây là George lợi dụng quyền năng của Con đường Cánh Cửa kết hợp với chú mở cửa, mở khóa gene của vợ chồng Barton.

Sau này, dù vợ chồng Barton không trở thành Phi Phàm giả, cơ thể họ cũng sẽ ngày càng khỏe mạnh, cường đại hơn, tuổi thọ cũng sẽ tăng cường đáng kể.

Coi như là hắn báo đáp chút ơn nghĩa cho cha mẹ của cơ thể phân thân này.

Đồng thời, hắn lại vung tay lấy ra hai giọt máu từ cơ thể vợ chồng Barton, lợi dụng quy tắc sinh mệnh tạo ra một đứa bé giống hệt phân thân.

Đứa bé này không khác gì đứa con đã chết của vợ chồng Barton, có thể thay thế khoảng trống sau khi hắn rời đi.

Đối với vợ chồng Barton mà nói, con của họ chưa bao giờ chết, cũng chưa bao giờ biến mất.

Làm xong tất cả những điều này, George giải trừ pháp thuật thời gian, thân ảnh dần dần biến mất.

Cùng lúc đó, Adam, người vừa thành công lừa dối George Augusdo III một lần nữa và đang cùng Amon hoàn thiện kế hoạch cho ngày mai, đột nhiên cứng người lại. "Sao vậy?" Amon theo thói quen

bóp nhẹ chiếc kính một mắt bên phải, trong lòng có một dự cảm không lành.

Adam biến sắc liên tục: "Đi với tôi đến một nơi!" Hai người nhờ vào xuyên việt qua Tinh Giới, nhanh chóng xuất hiện trên không một hòn đảo nhỏ. "Quên tên này đi." Adam nhanh chóng quét mắt qua hòn đảo một cái, không nhịn được thở dài.

Amon cau chặt mày: "Sao có thể như vậy, ai đã cứu hắn?

Trong tình huống đó của hắn, dù là True God ra tay cũng rất khó, hơn nữa chắc cũng không có vị nào muốn cứu hắn, Nữ Thần Đêm Tối hiện tại cũng không thể nào ra tay được..." "Ngươi quên rồi sao, có một kẻ không phải True God nhưng lại có thực lực True God, hơn nữa hắn rất có thể có cùng lai lịch với Roxell." Adam nhắc nhở một câu, còn Amon thì lập tức hiểu ra: "Là hắn!

Ngày mai sẽ phiền phức rồi!" "Trốn tránh bao nhiêu năm, xem ra vẫn là tôi phải thỏa hiệp trước." Adam nhìn Amon: "Đưa tôi vào Thần Khí Chi Địa đi." "Ngươi chắc chắn chứ?" Amon lại bóp nhẹ chiếc kính một mắt bên phải của mình, vẻ mặt có chút phức tạp.

Adam gật đầu: "Chắc chắn, nếu không ngươi không có cơ hội, tôi cũng không có cơ hội, hơn nữa thần tính của tôi đã cảnh báo." Tuy hắn chỉ là Thứ Tự Nhất, nhưng khác với Thứ Tự Nhất bình thường, hắn là hóa thân thần tính của Thái Dương Thần Cổ Xưa.

Mà Thái Dương Thần Cổ Xưa lại là người đã kết thúc kỷ nguyên tăm tối, suýt chút nữa trở thành sự tồn tại của Thượng Đế.

Cộng thêm sự đặc thù của con đường Kẻ Huyễn Tưởng, nên cảnh báo nguy hiểm của hắn còn lợi hại hơn cả True God.

Nếu không, ba vị True God đã phản bội Thái Dương Thần Cổ Xưa, luôn coi hắn là cái gai trong mắt, cũng sẽ không để hắn sống yên

ổn bao nhiêu năm qua mà không có cách nào.

Ngay vừa rồi, thần tính của hắn đã đưa ra cảnh báo, đó không phải là cảnh báo bình thường, mà là cảnh báo nguy hiểm có thể khiến hắn vẫn lạc.

Nguy hiểm đến từ đâu?

Không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là đến từ nghi thức thành thần của Amon thay thế George Augusdo III vào ngày mai.

Nhưng những át chủ bài của George Augusdo III hắn đều biết rõ, không thể có vấn đề gì.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, hắn có hai phỏng đoán.

Thứ nhất là vị thiên sứ Kẻ Khờ mà hắn luôn không thể hiểu thấu, nếu vị thiên sứ Kẻ Khờ có thực lực True God đó can thiệp, thì quả thật bọn họ có thể gặp nguy hiểm.

Nhưng đó cùng lắm chỉ là thăng cấp thất bại, dựa vào mưu đồ của hắn, vẫn có khả năng lớn đưa Amon rút lui an toàn.

Không thể nào có cảnh báo thần tính lớn đến vậy.

Thứ hai là liên quan đến sự đặc thù của con đường Black King.

Nếu George Augusdo III trở thành Black King, thì điều đó có nghĩa là Black King tiền nhiệm đã hoàn toàn chết và không thể quay lại.

Mà Black King tiền nhiệm là Roxell, từng là một thành viên của Hội Ẩn Sĩ Hoàng Hôn của hắn, hiện giờ bị Nữ Thần Sa Ngã ô nhiễm phong ấn trên hòn đảo lăng mộ hoàng gia cuối cùng.

Về lý mà nói không thể can thiệp, ngay cả con gái của Roxell, vị Nữ Vương bí ẩn kia, cũng không có thực lực cứu Roxell ra.

Vì vậy, lý thuyết là không nên có biến số này tồn tại.

Nhưng hiện tại đích thân đến hòn đảo này xác minh, rõ ràng Roxell đã thoát khỏi cảnh khốn khó.

Chương 746

Người giúp Roxell thoát nạn, khả năng cao chính là thiên sứ Kẻ Khờ.

Bởi vì dựa trên tất cả thông tin thu thập được về thiên sứ Kẻ Khờ trước đây, hắn và Amon đã phán đoán rằng thiên sứ Kẻ Khờ hoặc đến từ Lâu đài Sefirah, hoặc đến từ Biển Chaos.

Có thể là linh hồn xuất hiện sớm nhất, mãi đến bây giờ mới tỉnh lại, nên mới có nhiều điểm kỳ lạ như vậy.

Nếu không, căn bản không thể giải thích tại sao một Thứ Tự Ba bé nhỏ lại có thể đánh lui True God.

Nếu tất cả những phỏng đoán này đều là sự thật, thì ngày mai thiên sứ Kẻ Khờ chắc chắn sẽ giúp Roxell phục sinh quay trở lại.

Đến lúc đó, bọn họ không chỉ đối mặt với thiên sứ Kẻ Khờ có thực lực còn mạnh hơn cả True Creator, mà còn có cả Roxell đã phục sinh.

Đồng thời đối mặt với hai sự tồn tại có thực lực cấp True God, kết quả cuối cùng có thể đoán trước được.

Đây mới là điểm mấu chốt của cảnh báo thần tính của hắn.

Vì vậy cuối cùng, hắn mới quyết định phải đến Thần Khí Chi Địa dung hợp với True Creator, khôi phục thực lực cấp True God trở lên, và lấy được Tấm Bia Ô Uế đầu tiên, nắm giữ một phần sức mạnh của Biển Chaos.

Chỉ có như vậy, hắn mới có thể giúp Amon thành thần, từ đó tiếp tục kế hoạch sau này.

Nếu không, mất đi cơ hội này, hắn và Amon không những không

thể thành thần, mà còn cực kỳ có khả năng bị thiên sứ Kẻ Khờ và Roxell truy sát.

Trước đây hắn có thể nhẫn nại từ từ phát hiện, là vì thời gian còn kịp, bây giờ thì thời gian đã không còn nhiều nữa.

Mười mấy năm nữa, hàng rào ban đầu để lại sẽ biến mất, những Ngoại Thần cấp Cựu Nhật sẽ xâm nhập Địa Cầu, toàn bộ Địa Cầu sẽ bị hủy diệt.

Điểm bất lợi duy nhất, chính là hắn hiện tại không phải là Thứ Tự Linh, một khi dung hợp với True Creator, tư duy của True Creator sẽ chiếm ưu thế.

Amon hiện tại cũng biết không còn lựa chọn nào khác, bèn lợi dụng Con đường Lỗi Lầm tìm ra một khe hở của Thần Khí Chi Địa, đưa Adam tiến vào bên trong Thần Khí Chi Địa. "Ha ha ha ha, ngươi cuối cùng cũng đến rồi!

Ngươi cuối cùng cũng đến rồi!" Ngay khi cảm ứng được Adam xuất hiện trong Thần Khí Chi Địa, True Creator liền giáng lâm.

Hắn không hề do dự, cũng không cho Adam cơ hội nói chuyện, một ngụm nuốt chửng Adam đang tỏa ánh sáng thần tính, bắt đầu dung hợp.

Adam cũng không hề phản kháng, cứ mặc cho True Creator thôn phệ mình.

Nói cho cùng, cả hai vốn là một thể, để tinh thần True Creator chiếm ưu thế, chẳng qua là sau khi Thái Dương Thần Cổ Xưa phục sinh, tính cách sẽ hơi cực đoan hơn lúc ban đầu một chút mà thôi. "Đi thôi, đi lấy lại Tấm Bia Ô Uế đầu tiên!" Sau ánh sáng rực rỡ, một người đàn ông da trắng, mặc trường bào màu đen của nhân viên thần chức, trên ngực treo thập tự giá bạc, tóc không dài, đôi mắt vàng kim

xuất hiện trước mặt Amon.

Hắn không phải ai khác, chính là Grimsa Adam, vị Thái Dương Thần Cổ Xưa thần tính, người đã kết thúc kỷ nguyên tăm tối và tái lập trật tự văn minh nhân loại. "Phụ thân!" Thấy Grimsa xuất hiện, trong mắt Amon hiếm hoi toát ra một chút nhân tính.

Với tư cách là Đặc tính Duy nhất hóa tinh Amon, trong lòng hắn chỉ công nhận người cha đã tạo ra mình, tức là Adam.

Adam không thể tính là cha của hắn.

Cũng giống như Thượng Đế và Thiên Tôn đều có nguồn gốc từ Creator ban đầu, nhưng Thượng Đế và Thiên Tôn đều không thể nói là Creator ban đầu, hai người còn đánh nhau sống chết.

Grimsa gật đầu, hai người lập tức biến mất, lần nữa xuất hiện đã ở sâu bên trong vương đình của người khổng lồ.

Đó chính là nơi đặt Tấm Bia Ô Uế đầu tiên do linh hồn ác độc canh giữ.

Tấm Bia Ô Uế đầu tiên là do thi thể của Thượng Đế sau khi chết hóa thành, cũng là chìa khóa để nắm giữ Biển Chaos Nguyên Chất.

Chỉ khi lấy lại Tấm Bia Ô Uế đó, hắn mới có thể hoàn toàn khống chế Biển Chaos.

Và sau khi nắm giữ Biển Chaos, dựa vào sức mạnh của Biển Chaos, cho dù thiếu một Đặc tính Phi phàm của Kẻ Văn Sĩ, hắn cũng có thể có được sức mạnh của Kẻ Huyễn Tưởng.

Có sức mạnh Kẻ Huyễn Tưởng làm nền tảng, thì có thể huyễn tưởng ra ba con đường Thứ Tự là Bạo Chúa, Tháp Trắng và Mặt Trời, từ đó đạt đến toàn tri toàn năng.

Đương nhiên, vì Bạo Chúa, Tháp Trắng và Mặt Trời đều là huyễn

tưởng ra, nên sự toàn tri toàn năng này của hắn kém xa lúc đỉnh phong nhất, hơn nữa còn có giới hạn về thời gian.

Nhưng dù vậy, cũng đã đạt đến trình độ nửa Cựu Nhật.

Nếu có thể bổ sung Đặc tính Phi phàm của Kẻ Văn Sĩ bị thiếu, thực sự đạt đến Kẻ Huyễn Tưởng, thì hiệu quả của việc huyễn tưởng ra ba con đường sẽ tốt hơn, thực lực sẽ càng gần Cựu Nhật hơn.

Trước đây không dám đến lấy Tấm Bia Ô Uế đầu tiên, là vì True Creator và Adam đều không phải là bản thân hoàn chỉnh.

Linh hồn ác độc Saslier sẽ lợi dụng Tấm Bia Ô Uế đầu tiên, phát động sức mạnh Biển Chaos để ô nhiễm cả hai. "Trở về đi!" Dung hợp Tấm Bia Ô Uế thứ hai đã hóa thành cơ thể mình vào trong cơ thể, Grimsa vung tay tiến hóa thu hồi linh hồn ác độc Saslier, cầm Tấm Bia Ô Uế đầu tiên trong tay.

Ngay sau đó, hắn lập tức nhờ vào Tấm Bia Ô Uế đầu tiên để kết nối Biển Chaos, từ đó khiến bản thân cưỡng ép hoàn thiện Thứ Tự của Kẻ Huyễn Tưởng, bắt đầu huyễn tưởng ra ba con đường Bạo Chúa, Tháp Trắng và Mặt Trời.

Sau khi tạm thời đạt đến cấp độ nửa Cựu Nhật, Grimsa trực tiếp đưa Amon đến Lục địa Bắc: "Toàn Tri Chi Nhãn!" Đôi mắt hắn toát ra ánh sáng vàng kim, cố gắng dùng thực lực nửa Cựu Nhật để thăm dò vị trí của thiên sứ Kẻ Khờ cũng như quá khứ và tương lai của hắn.

Mà lúc này George, đang tiêu hóa và củng cố sức mạnh trong cơ thể, đột nhiên mở mắt. "Thực lực này cũng khá thú vị." Cảm thấy có người đang rình mò mình, George vung tay cách ly sự thăm dò, đồng thời dùng thuật bói toán để thăm dò ngược lại. "Amon, Adam... không, nhìn thực lực này hẳn là Adam đã dung hợp với True Creator, vậy nên gọi là Grimsa Adam." Hắn vuốt cằm, không khỏi lẩm bẩm. "Có nên bây giờ trực tiếp đến tiêu diệt hai kẻ đó và thu hồi Đặc tính Duy nhất

không?" Nghĩ một lát, hắn lại từ bỏ ý nghĩ hấp dẫn này.

Grimsa Adam hiện tại có thực lực nửa Cựu Nhật, nếu hắn ta toàn tâm muốn chạy trốn, thì George cũng cần chút thời gian để bắt được đối phương.

Đến lúc đó, nếu bị những Cựu Nhật bên ngoài Địa Cầu phát giác, làm họ hoảng sợ thì không hay.

Hơn nữa, dựa vào việc Grimsa vừa dùng Toàn Tri Chi Nhãn thăm dò, hắn đã kéo dài về quá khứ, lén lút để lại ấn ký trên bản thể của Grimsa và Amon.

Bây giờ hai kẻ đó dù có chạy đến tận cùng vũ trụ, hắn cũng có thể trực tiếp mở cửa đến trước mặt hai kẻ đó, nên không cần vội.

Trước khi thăng cấp đa nguyên vũ trụ, hắn còn cần cẩn thận một chút.

Nhưng bây giờ, hắn một mình có thể san bằng tất cả True God trên toàn bộ Địa Cầu, san bằng tất cả Cựu Nhật bên ngoài.

Tự nhiên có thể không vội vàng, từ từ mà làm. "Thế mà lại không có gì.

Phải rồi, hắn có lẽ đã sớm có được Lâu đài Sefirah, thông qua Lâu đài Sefirah để che chắn khỏi Toàn Tri Chi Nhãn của tôi." Grimsa cau mày.

Amon đã từng nói, khi hắn giành lấy Đặc tính Phi phàm của Kẻ Giữ Gìn Lịch Sử ở Morietz, đã gặp một Kẻ Gìn Giữ Đêm thú vị.

Chính vì Kẻ Gìn Giữ Đêm đó đã trì hoãn một chút thời gian, nên hắn mới bị thiên sứ Kẻ Khờ chặn lại.

Và qua điều tra của Adam, Kẻ Gìn Giữ Đêm đó rất có thể là linh hồn mà Thiên Tôn đã phóng thích từ Lâu đài Sefirah để phục sinh.

Chương 747

Vì vậy, thiên sứ Kẻ Khờ cực kỳ có khả năng chính là Kẻ Gìn Giữ Đêm đó, được triệu hồi đến thông qua liên hệ đặc biệt.

Cứ như vậy, thiên sứ Kẻ Khờ nói không chừng còn có mối quan hệ cực kỳ lớn với Thiên Tôn.

Nếu thiên sứ Kẻ Khờ nhân cơ hội này có được Lâu đài Sefirah, lợi dụng Lâu đài Sefirah kết hợp với vị cách của bản thân, thì quả thật có thể khiến Toàn Tri Chi Nhãn của hắn không thể nhìn thấy. "Xem ra vị thiên sứ Kẻ Khờ này có lẽ còn lợi hại hơn những gì đã thể hiện hôm đó." Grimsa hiện tại đối với thiên sứ Kẻ Khờ đã thăng cấp Kẻ Khờ, Thứ Tự Linh song con đường Cánh Cửa, và cực kỳ có khả năng sở hữu Lâu đài Sefirah, trong lòng đã có không ít e ngại.

Hắn vốn dĩ nghĩ rằng với trạng thái hiện tại của mình, thực lực tuyệt đối phải trên thiên sứ Kẻ Khờ, nhưng bây giờ xem ra cũng không nhất định. "Có lẽ chúng ta có thể lợi dụng tên phản đồ Auschowitz kia, và cả Tisnoc của Giáo hội Hơi Nước và Cơ Giới nữa." Amon bóp nhẹ chiếc kính của mình, đưa ra đề nghị.

Chỉ cần tìm cách tuồn tin tức về việc Roxell chuẩn bị phục sinh quay trở lại cho Mặt Trời Vĩnh Hằng và Giáo hội Hơi Nước và Cơ Giới.

Thì hai bên đó chắc chắn sẽ đích thân đến ngăn cản, đến lúc đó khi họ giao chiến, bọn họ nói không chừng còn có thể hưởng lợi.

Nếu giết được Auschowitz, lấy lại Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Bạo Chúa, thực lực của Grimsa chắc chắn sẽ tăng mạnh. "Kính thưa quý ông quý bà, tôi là hoàng đế của các vị, người cai trị Rhun, Đông Bái Lãng, Quần đảo Rosid, George Augusdo III."

Ngày hôm sau, tại quảng trường Kỷ Niệm Phía Tây Bakerland.

George Augusdo III, với bộ ria mép nhỏ, vẻ mặt nghiêm túc và cổ điển, trang trọng bước lên bục giảng, bắt đầu bài diễn thuyết hùng hồn của mình.

Hắn ta đầu tiên tố cáo sự xâm lược của Đế quốc Fusak trong quá khứ đối với Rhun và những cuộc tấn công hiện tại, nhằm khơi dậy sự phẫn nộ của người dân bên dưới.

Sau đó, hắn ta vẽ ra một viễn cảnh tươi đẹp sau khi đánh bại Fusak, khiến tất cả người dân bắt đầu công nhận cao độ vị vua này, từ đó đạt được hiệu quả tốt nhất cho nghi thức thăng cấp. "Sau khi chiến tranh thắng lợi, tôi sẽ tiếp tục giảm yêu cầu tài sản để có quyền bầu cử, sẽ chuyển giao nhiều quyền lợi hơn cho Hạ Nghị Viện..." "Một kẻ giả tạo được huyễn tưởng ra." Trên một đám mây trắng trên bầu trời Bakerland, George nhìn George Augusdo III đang diễn thuyết đầy nhiệt huyết bên dưới, không khỏi lắc đầu.

Adam, ồ không, Grimsa có thể huyễn tưởng để lừa gạt người khác, nhưng không thể lừa được hắn. "Tôi cảm thấy hắn đã bắt đầu thăng cấp." Roxell bên cạnh mắt phát sáng.

Là Black King tiền nhiệm, ông ta đương nhiên có thể cảm ứng được Black King kế nhiệm thăng cấp, bởi vì một khi Black King kế nhiệm thăng cấp thành công, ông ta sẽ trực tiếp biến mất.

Tuy nhiên, lúc này ông ta đã loại bỏ sự ô nhiễm của Nữ Thần Sa Ngã, chỉ cần ông ta muốn là có thể quay lại phục sinh bất cứ lúc nào, đoạt lấy Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Augusdo. "Xem ra hoàng thất vẫn không tin tưởng Giáo hội." George Augusdo III đã nói với Giáo hội rằng sẽ đi đến một trong chín lăng mộ để thăng cấp Black King sau khi diễn thuyết kết thúc.

Nhưng thực tế, sau khi diễn thuyết bắt đầu, hắn đã không còn ở

trên bục diễn thuyết, mà đã đến một trong các lăng mộ để trực tiếp thăng cấp.

Còn vị vua đang diễn thuyết đầy nhiệt huyết kia, căn bản chính là thế thân mà George Augusdo III đã nhờ Adam huyễn tưởng ra.

Mục đích của việc làm này là tạo ra khoảng cách thời gian, ngăn Giáo hội đổi ý, cuối cùng ngăn cản hắn thăng cấp. "Trực tiếp đến lăng mộ xem sao." George đưa Roxell trực tiếp dịch chuyển tức thời biến mất, xuất hiện trong một lăng mộ bí mật do George Augusdo III xây dựng.

Thăng cấp Black King cần chín lăng mộ, cụ thể chọn lăng mộ nào, chỉ George Augusdo III mới biết.

Điều này có thể ngăn việc bị phá hoại trong lúc thăng cấp.

Nhưng điều này căn bản không thể qua mắt được George hiện tại.

Với thực lực cấp đa nguyên vũ trụ của George hiện tại, siêu việt cả thực lực cấp Trụ Cột của thế giới này, chỉ cần hắn muốn, một con kiến trên toàn bộ hành tinh cũng khó thoát khỏi tầm mắt của hắn.

Ngay cả khi Thiên Tôn và Thượng Đế thực sự phục sinh, trước mặt George cũng chẳng là gì.

Theo tính toán hiện tại của hắn, Creator ban đầu của thế giới này ở trạng thái hoàn chỉnh, thực lực cũng chỉ tương đương với cường giả cấp đa nguyên vũ trụ của hai mươi thế giới bình thường.

Mà George hiện tại đã là cường giả cấp đa nguyên vũ trụ của ba mươi thế giới, tổng hợp thực lực còn có thể sánh ngang với cấp đa nguyên vũ trụ của bốn mươi thế giới.

Thiên Tôn và Thượng Đế phục sinh, rồi dung hợp những Cựu Nhật đó, hóa thành Creator ban đầu, cũng không phải đối thủ của George hiện tại.

Trong lăng mộ, George Augusdo III ngồi trên ngai vàng, một hơi uống cạn ma dược thăng cấp, bắt đầu thăng cấp lên Black King Thứ Tự Linh.

Năng lượng cường đại lập tức bùng nổ trong lăng mộ, theo quá trình thăng cấp, khí tức trên người George Augusdo III cũng ngày càng mạnh mẽ, cảm giác uy nghiêm ngày càng nặng nề.

Tuy nhiên, đúng lúc này, một thanh niên đeo kính một mắt bên phải đột nhiên xuất hiện trước mặt George Augusdo III. "Xin lỗi, nghi thức thành thần của ngươi thuộc về ta rồi!" Người đến chính là Amon, hắn muốn lợi dụng nghi thức thành thần của George Augusdo III để tự mình thành thần.

Mặc dù hắn còn thiếu một Đặc tính Phi phàm của Con Sâu Thời Gian, nhưng với tư cách là Đặc tính Duy nhất của Con đường Lỗi Lầm hóa tinh, cộng thêm một Con Sâu Thời Gian do Grimsa huyễn tưởng ra, hắn cũng miễn cưỡng có thể thăng cấp.

Cùng lắm thì thực lực sau khi thăng cấp sẽ kém True God bình thường một chút. "Dám to gan!" George Augusdo III đột nhiên mở mắt, phát động năng lực bóp méo, muốn lập tức nghiền nát Amon thành thịt băm.

Đáng tiếc Amon cũng không phải dạng vừa, trực tiếp trộm lấy sự bóp méo, rồi phản lại George Augusdo III.

Chỉ là sự bóp méo phản đòn đó còn chưa đến trước mặt George Augusdo III, đã bị một người đàn ông trung niên với áo choàng lớn, tóc đen mắt xanh, khuôn mặt vuông vức, khí chất uy nghiêm chặn lại. "Kẻ Độc Thần Amon, chúng tôi không muốn đối địch với ngươi, xin ngươi hãy rời khỏi đây." "William Augusdo I, lúc này ngươi lẽ ra phải trấn thủ trong lăng mộ bí mật ở quận Đông Chest chứ." Amon bóp nhẹ chiếc kính của mình, trên mặt không lộ ra vẻ hoảng sợ.

William Augusdo I là tổ tiên của gia tộc Augusdo, người sáng lập vương quốc Rhun, và là Thứ Tự Nhất của Trật Tự.

Có William Augusdo I ngăn cản, hắn rất khó có thể thay thế George Augusdo III thành thần.

Nhưng tiền đề là lần này chỉ có một người đến, mà trên thực tế thì điều đó là không thể. "Đây là sự phát triển phù hợp với dòng chảy lịch sử, tôi khuyên ngươi tốt nhất đừng can thiệp." Grimsa, trong bộ linh mục phục, lặng lẽ xuất hiện bên cạnh Amon.

Sắc mặt William Augusdo I lập tức thay đổi: "Hừ, Adam, ta đã biết ngươi tuyệt đối không có ý tốt, nhưng ngươi muốn Amon thay thế mà thăng cấp, tuyệt đối không thể nào!" Giọng William Augusdo I vừa dứt, vài bóng người từ trong bóng tối bước ra.

Họ lần lượt là Delink Augusdo, Kẻ Song Song Thứ Tự Hai, Gerrolf Augusdo, Thợ Săn Hỗn Loạn Thứ Tự Ba, và Carolina Belle, Nữ Phù Thủy Bất Tử Thứ Tự Ba.

Một Thứ Tự Hai và hai Thứ Tự Ba liên thủ đối phó một Thứ Tự Nhất, trong tay còn có vật phong ấn cường đại.

Mặc dù rất khó để đánh thắng, nhưng chỉ cần kiên trì đến khi George Augusdo III thăng cấp thành công, thì mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề.

Còn về việc tại sao lại có Nữ Phù Thủy Trắng của giáo phái Phù Thủy xuất hiện?

Đó là vì George Augusdo III cũng không hoàn toàn tin tưởng Adam, nên đã âm thầm liên hệ lại với giáo phái Phù Thủy.

Hứa rằng sau khi thành thần sẽ đồng ý cho giáo phái Phù Thủy truyền giáo ở Rhun, từ đó nhận được sự ủng hộ của giáo phái Phù Thủy.

Thực ra George Augusdo III còn liên hệ với Hội Cực Quang, vốn dĩ Hội Cực Quang đã đồng ý rất tốt, nhưng tối qua đột nhiên lại đổi ý. "Ngốc nghếch!" Amon trên mặt lộ ra nụ cười châm chọc, lùi lại một bước, đứng sau lưng Grimsa.

Còn Grimsa thì vung tay, Giáo Đường Xương Cốt giáng lâm, nhốt cả ba người William Augusdo I vào bên trong. "Muốn nhốt chúng ta sao?" Ba người thấy vậy lập tức sử dụng vật phong ấn toàn lực ra tay, muốn trực tiếp phá hủy Giáo Đường Xương Cốt, nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán của họ: "Sao có thể!" Họ tưởng đối diện vẫn là Adam Thứ Tự Nhất ngày trước, nhưng thực tế bây giờ đã là Grimsa với thực lực tương đương nửa Cựu Nhật. "Bây giờ sao?" Roxell, ẩn mình bên cạnh xem kịch, thấy Amon cưỡng ép thay thế George Augusdo III chuẩn bị thành thần, liền quay đầu hỏi George.

Chương 748

Nếu ông ta bây giờ trực tiếp tiếp quản Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm để phục sinh trở lại, thì George Augusdo III sẽ lập tức thăng cấp thất bại, Amon thay thế Augusdo cũng không thể thăng cấp thành công. "Không cần, đợi Amon thăng cấp thành công rồi ông hãy phục sinh." George cười xua tay, Roxell lập tức ngẩn người.

Bởi vì điều này không phù hợp với kế hoạch đã định trước.

Trước đây George không cho ông ta phục sinh trở lại, là vì lo lắng sẽ bị Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới ngăn cản khi phục sinh.

Vì vậy mới phải đợi đến khi George Augusdo III thăng cấp Black King thì mới phục sinh.

Bởi vì làm như vậy, trừ Nữ Thần Đêm Tối biết tình hình, các Chính Thần và Tà Thần khác đều sẽ nghĩ là George Augusdo III đã thăng cấp Black King.

Những kẻ ngăn cản cùng lắm chỉ là Adam Thứ Tự Nhất, Amon và Phi Phàm giả của Hoàng thất Rhun.

Những điều này đối với George có thực lực True God mà nói, không tính là mối đe dọa quá lớn.

Hiện tại, Amon và Adam đã giao chiến với Hoàng thất Rhun trước, đây quả thực là 'trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi'.

Chỉ có điều hơi nằm ngoài dự liệu của ông ta là Adam đã thể hiện thực lực dường như đã vượt qua Thứ Tự Nhất, đạt đến True God.

Vì vậy, bây giờ nhân lúc Adam còn chưa thăng cấp thành công, trực tiếp phục sinh trở lại khiến hắn ta thăng cấp thất bại.

Thì phe của họ sẽ có hai True God, cho dù Adam đã là True God, Amon thăng cấp thất bại cũng chỉ là Thứ Tự Nhất, thì họ vẫn vững vàng chiếm ưu thế.

Nhưng George lại nói bây giờ không cần phục sinh trở lại, vậy sau khi Amon thăng cấp, George chẳng phải sẽ phải đối mặt với hai True God sao? "Yên tâm đi, mấy ngày nay thực lực của tôi lại có tiến bộ, đối phó hai True God không thành vấn đề, đúng lúc tôi muốn xem tình hình thăng cấp của Con đường Lỗi Lầm." Thấy trên mặt Roxell lộ vẻ lo lắng, George đã cho ông ta một viên thuốc an thần.

Mấy ngày nay thực lực của hắn thăng tiến không phải ít, Amon Thứ Tự Nhất và Amon True God, trong mắt hắn chẳng qua chỉ là một con kiến nhỏ hơn và một con kiến lớn hơn mà thôi.

Thấy George kiên định như vậy, Roxell cũng yên tâm.

Bên kia, ba người William Augusdo I căn bản không thể đột phá Giáo Đường Xương Cốt của Adam, vì vậy Amon đã thuận lợi thay thế George Augusdo III trong nghi thức thành thần, thăng cấp thành True God Thứ Tự Linh.

George Augusdo III thì lập tức mất kiểm soát, nổ tung thành một đống thịt nát, tách ra Đặc tính Duy nhất và tất cả Đặc tính Phi phàm trong cơ thể.

Amon nhân cơ hội này thu tất cả vào tay. "Không tệ, không tệ, thăng cấp thuận lợi thật." Đúng lúc này, George cũng dẫn Roxell từ trạng thái ẩn nấp bước ra. "Tự động giao ra Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm Thứ Tự Nhất trong cơ thể các ngươi, như vậy ta có thể tha cho các ngươi một mạng, để các ngươi an toàn rời đi." "Tôi cứ tưởng ngươi sẽ ra tay khi tôi thăng cấp, không ngờ lại là bây giờ." Thấy George và Roxell xuất hiện, Amon trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn không kinh ngạc vì George và Roxell ẩn nấp gần đó, mà kinh

ngạc vì George và Roxell lại đợi đến khi hắn thăng cấp thành công mới xuất hiện.

Thực ra, ngay cả khi Roxell vừa phục sinh trở lại, cắt đứt quá trình thăng cấp của hắn, hắn cũng đã có dự phòng.

Lúc này, Adam ở trạng thái toàn tri toàn năng, có thể tạm thời áp chế việc Roxell phục sinh và hấp thu Đặc tính Duy nhất cùng Đặc tính Phi phàm.

Vì vậy cuối cùng hắn vẫn có thể thăng cấp thuận lợi. "Vì trong mắt tôi, ngươi có thăng cấp hay không cũng vậy thôi." George nhún vai, sau đó nói với Roxell: "Được rồi, ông có thể thu hồi Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm để phục sinh rồi, tôi sẽ nói chuyện đàng hoàng với bọn họ." "Vậy ngài cẩn thận!" Roxell gật đầu, lập tức phát động quyền năng Black King của mình.

Phục sinh trở lại là quyền năng của Black King, chỉ cần Black King kế nhiệm chưa ra đời, thì Black King tiền nhiệm có thể lấy lại Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm bất cứ lúc nào.

Quả nhiên, theo sự uy nghiêm vô tận tỏa ra từ Roxell, chiếc vương miện tượng trưng cho Đặc tính Duy nhất của Black King, lập tức biến mất khỏi tay Amon.

Lần nữa xuất hiện đã ở trên đầu Roxell.

Ông ta vung tay, ba Đặc tính Phi phàm Thứ Tự Nhất của Phủ Thân Vương cũng được triệu hồi đến bên cạnh.

Lúc này, Grimsa không phát động năng lực để ngăn cản Roxell quay trở lại, mà dồn toàn lực thúc đẩy Giáo Đường Xương Cốt, trùm George vào trong đó.

Bởi vì, Roxell tự có người khác ngăn cản.

Trong cơ thể George có Đặc tính Duy nhất của con đường Kẻ

Khờ và Cánh Cửa, còn có một Đặc tính Phi phàm của Kẻ Văn Sĩ, một Đặc tính Phi phàm của Con Sâu Thời Gian.

Tất cả những thứ này đều là thứ hắn và Amon đang cần gấp.

Vì vậy, mục đích của hành động lần này, một là để Amon thăng cấp, hai là săn lùng George.

Còn những thứ khác đều là thứ yếu. "Muốn quay trở lại, thì trước hết hãy hỏi những người bạn cũ của ngươi đi." Thấy George bị Giáo Đường Xương Cốt trùm lại, Amon quay đầu nhìn Roxell, bóp nhẹ chiếc kính của mình.

Đúng lúc này, phía trên lăng mộ vỡ tung, hai luồng sáng chói mắt từ trên cao bắn vào lăng mộ, đồng loạt tấn công Roxell đang phục sinh trở lại.

Một luồng chứa đựng nhiệt lượng kinh khủng, đỏ rực như nham thạch, dường như có thể biến toàn bộ mặt đất thành đất khô cằn.

Luồng khác thì không rực rỡ, không trong sáng, không có bất kỳ màu sắc nào, dường như được tạo thành từ vô số vật thể hư ảo, một luồng ánh sáng mờ ảo, có thể hoàn nguyên vật chất thành cấu trúc hạt cơ bản nhất.

Rất rõ ràng, hai luồng tấn công này, một đến từ Mặt Trời Vĩnh Hằng, luồng còn lại đến từ Thần Hơi Nước và Cơ Giới.

Họ nhất định không thể để Roxell phục sinh trở lại vào ngày hôm nay.

Một mặt là vì hai người từng liên thủ giết Roxell, sau khi Roxell trở lại chắc chắn sẽ báo thù.

Mặt khác, Roxell với tư cách là vị vua của Cộng hòa Intis trước đây, có sức ảnh hưởng cực lớn trong Intis, được vô số người dân sùng bái.

Nếu ông ta phục sinh, e rằng không ít người dân sẽ đổi tín ngưỡng, thì vị trí của hai Chính Thần sẽ không còn vững chắc nữa. "Bụp!" George búng tay, một kết giới bao quanh Roxell đang thăng cấp, chặn đứng toàn bộ các đòn tấn công của Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới.

Nói đến, mối quan hệ giữa Roxell và Mặt Trời Vĩnh Hằng, Thần Hơi Nước và Cơ Giới, lại khá giống với mối quan hệ giữa George Augusdo III và Nữ Thần Đêm Tối, Chúa Tể Bão Tố.

Điểm mâu thuẫn là quyền lực hoàng gia và thần quyền rốt cuộc ai sẽ thắng thế hơn.

Nữ Thần Đêm Tối và Chúa Tể Bão Tố sở dĩ không cực đoan như Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới, là vì George Augusdo III đã hứa sau khi thăng cấp sẽ vẫn lấy thần quyền làm chủ, ít nhất tạm thời là như vậy, cộng thêm tận thế sắp đến, cần tăng thêm Chính Thần mới để chống lại.

Còn Roxell lúc đó bị ô nhiễm, hơn nữa sau khi thăng cấp đã định hoàn toàn đuổi hai giáo hội lớn ra khỏi đế quốc của mình. "Thôi được rồi, chi bằng hôm nay giải quyết tất cả." George bị nhốt trong Giáo Đường Xương Cốt vuốt cằm, trong lòng đã có quyết định.

Vì hôm nay Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới đã can thiệp, nếu hắn muốn ngăn cản, chắc chắn sẽ bộc lộ thực lực thật sự, thậm chí có thể sẽ trực tiếp tiêu diệt cả hai người.

Như vậy, hàng rào ban đầu thiết lập cũng sẽ gặp vấn đề, cộng thêm Nữ Thần Đêm Tối sắp săn lùng Chiến Thần.

Ba vị Chính Thần vẫn lạc, hàng rào ban đầu thiết lập sẽ không đủ để ngăn cản những Cựu Nhật Ngoại Thần bên ngoài, tận thế sẽ đến sớm hơn.

Vì vậy hắn nghĩ đi nghĩ lại, hay là hôm nay giải quyết toàn bộ mọi chuyện, kể cả những Cựu Nhật Ngoại Thần đó cũng diệt luôn, sau đó lấy đi tất cả Nguyên Chất, bắt đầu thôn phệ thế giới này.

Đợi sau khi thôn phệ và dung hợp toàn bộ thế giới, rồi từ từ tiêu hóa và củng cố cũng kịp.

Tuy nhiên, vẫn phải chú ý, không thể ngay lập tức phô bày thực lực siêu việt cấp Cựu Nhật, như vậy có thể sẽ làm những Cựu Nhật Ngoại Thần kia hoảng sợ.

Chương 749

"Thực ra tôi hơi tò mò, Tisnoc thì thôi đi, nhưng tại sao Auschowitz lại từ bỏ việc đối phó với ngươi, mà chọn ngăn cản Roxell một cách giới hạn?" Sau khi George bố trí kết giới mà Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới không thể phá vỡ cho Roxell.

George biến ra bàn ghế, ngồi đó vừa uống trà vừa thong thả hỏi Adam.

Roxell dù có phục sinh trở lại, cùng lắm cũng chỉ là thêm một đối thủ cạnh tranh, Thần Hơi Nước và Cơ Giới cùng Mặt Trời Vĩnh Hằng liên thủ tuyệt đối sẽ chiếm thế thượng phong.

Nhưng Adam thì không giống, đặc biệt là bây giờ đã dung hợp với True Creator trở thành Grimsa.

Đối với Mặt Trời Vĩnh Hằng mà nói, ưu tiên tiêu diệt Grimsa mới là quan trọng nhất. "Bởi vì tôi đã hứa với hắn, trước khi tận thế kết thúc, tôi tuyệt đối sẽ không báo thù hắn, mọi chuyện đợi tận thế kết thúc rồi tính." Grimsa cười cười: "So với sự phản bội của ba kẻ đó, tôi càng không muốn thế giới này do tôi cứu vớt lại bị những Cựu Nhật Ngoại Thần kia hủy diệt." "Nói thật, điểm này, tôi khá là thưởng thức ngươi đấy." George nghe vậy trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó lại có chút hiểu ra.

Grimsa hiện tại, thực lực ở cấp độ nửa Cựu Nhật, Mặt Trời Vĩnh Hằng tuyệt đối không phải đối thủ.

Đối mặt với vị Thái Dương Thần Cổ Xưa mà mình từng trung thành, e rằng Mặt Trời Vĩnh Hằng trong lòng cũng sợ hãi, lo Grimsa báo thù.

Vì vậy, sau khi Grimsa hứa hẹn, hắn mới thỏa hiệp tạm thời đạt thành hiệp nghị, giúp Grimsa ngăn cản Roxell phục sinh.

Hơn nữa, đây vốn là việc hắn chắc chắn sẽ làm.

Điều khiến George kinh ngạc là hắn không ngờ Grimsa lại có tấm lòng như vậy, đưa ra quyết định như thế.

Phải biết rằng, nếu không phải lúc đó Mặt Trời Vĩnh Hằng, Chúa Tể Bão Tố và Thần Tri Thức và Trí Tuệ phản bội, Grimsa sau khi thoát khỏi ý thức Thượng Đế, đã có thể thống trị toàn bộ thế giới đến tận bây giờ.

Trong mắt Grimsa, sự an nguy của toàn bộ Địa Cầu quan trọng hơn ân oán cá nhân của hắn.

Nghĩ lại cũng đúng, tên này năm đó đã kết thúc kỷ nguyên tăm tối, trong nhân loại là một vị cứu thế chủ thực sự.

Đương nhiên, nói hắn lương thiện, thì cũng không phải.

Không nói đến việc True Creator đã tạo ra những nghi thức hiến tế tà ác, động một chút là giết chết cả một vùng người.

Adam, hóa thân thần tính của hắn, vì mục đích cũng không từ thủ đoạn nào.

Những chuyện buôn bán nô lệ của Hoàng thất Rhun, Adam cũng tham gia không ít.

Theo hắn thấy, Adam chính là kiểu người cực kỳ lý trí, có thể không chút do dự hy sinh thiểu số người, để cứu phần lớn người.

Nếu có thể ngăn chặn tận thế giáng lâm, thì đối với Adam mà nói, ân oán cá nhân của mình có thể gác lại, hy sinh một phần nhỏ những người vô tội cũng không sao, thậm chí là cả bản thân hắn.

Đứng ở góc độ người ngoài cuộc, George cảm thấy cách làm này

cũng không sai.

Nhưng nếu là một trong số những người vô tội bị hy sinh, tự nhiên lại là một cách nghĩ khác.

Ai cũng không muốn hy sinh bản thân và gia đình mình, để cứu những người xa lạ khác, thậm chí có thể trong số đó còn có kẻ thù của mình. "Nếu ngươi có tầm nhìn đại cục như vậy, hay là chúng ta làm một giao dịch." "Giao dịch gì?" Adam không vội ra tay, đi đến ngồi đối diện George hỏi.

Hắn đang đợi thời cơ, đợi Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới tiêu diệt Roxell.

Đến lúc đó, dù George có mạnh đến đâu, có át chủ bài ẩn giấu nào, cũng không thể đánh lại ba True God và một nửa Cựu Nhật liên thủ.

Ngay cả khi Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới không tiêu diệt được Roxell, thì việc họ liên tục tấn công kết giới George bố trí cũng sẽ tiêu hao một lượng lớn năng lượng linh tính của George.

Điều này cũng coi như là làm suy yếu George gián tiếp.

Vì vậy, hắn không phải là hứng thú với giao dịch của George, mà chỉ là đang trì hoãn thời gian. "Rất đơn giản, ngươi và Amon, cùng với Mặt Trời Vĩnh Hằng, Thần Hơi Nước và Cơ Giới, giao tất cả Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm cho tôi.

Sau đó tôi sẽ giúp các ngươi giải quyết vấn đề tận thế, giúp các ngươi tiêu diệt những Ngoại Thần đó.

Các ngươi có thể yên tâm sống trên hành tinh này.

Sao nào, đề nghị này không tệ chứ?

Ngươi chỉ cần hy sinh cái tôi nhỏ bé, là có thể thành toàn cái tôi vĩ

đại." "Hừ, tôi thấy ngươi có lẽ là Đặc tính Phi phàm mất kiểm soát, đầu óc cháy hỏng rồi, mới có ý nghĩ như vậy." Adam còn chưa trả lời, Amon đứng phía sau hắn đã lạnh lùng cười đáp.

Nghĩ gì vậy chứ, nếu có thể như vậy, thì tại sao không phải mọi người giao tất cả Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm cho tôi, để tôi trở thành Trụ Cột, thì tôi cũng có thể ngăn chặn tận thế giáng lâm.

Amon thầm nghĩ trong lòng.

Adam nhìn George lắc đầu: "Nếu ngươi thật sự có thể, thì tôi sẵn lòng giao ra Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của tôi, nhưng điều đó là không thể.

Ngươi hiện tại chỉ có được Đặc tính Duy nhất của hai con đường Kẻ Khờ và Cánh Cửa.

Đợi ngươi có được Đặc tính Duy nhất của con đường Lỗi Lầm của Amon, thì ngươi sẽ phải đối mặt với ý thức của Thiên Tôn.

Ngay cả ý thức Thiên Tôn ngươi còn không vượt qua được, nói gì đến việc còn phải dung hợp Đặc tính Duy nhất của tôi, còn phải đối mặt với ý thức phục sinh của Thượng Đế." Trong nhận thức của hắn, người có thể ngăn chặn tận thế giáng lâm, bảo vệ người Địa Cầu, chỉ có chính hắn.

Bởi vì hắn đã thoát khỏi ý thức phục sinh của Thượng Đế, chỉ cần thành công dung hợp năm con đường, là có thể hoàn toàn nắm giữ Biển Chaos, trở thành tồn tại toàn tri toàn năng.

Còn Amon là Đặc tính Duy nhất của Con đường Lỗi Lầm hóa tinh, cũng là ứng cử viên có khả năng nhất sau khi dung hợp ba con đường Thiên Tôn, có thể tránh bị ý thức Thiên Tôn đoạt xá.

Loài người bình thường, không thể nào kháng cự được ý thức phục sinh của Thiên Tôn.

Quan trọng là Amon tin tưởng hắn, đổi lại là người khác dù có chống lại được ý thức phục sinh của Thiên Tôn, cũng không đáng tin cậy, không thể yên tâm liên thủ.

Chỉ có hắn trở thành Thượng Đế cấp Trụ Cột, Amon trở thành Thiên Tôn cấp Trụ Cột, hai người liên thủ mới có thể giải quyết toàn bộ những Ngoại Thần cấp Cựu Nhật bên ngoài, bảo vệ Địa Cầu và nhân loại Địa Cầu. "Tôi cũng cho ngươi một lựa chọn, bây giờ giao ra Đặc tính Duy nhất của hai con đường Kẻ Khờ và Cánh Cửa, thì tôi sẽ thả ngươi an toàn rời đi.

Thậm chí sau khi Roxell phục sinh trở lại, chỉ cần ông ta nguyện ý giao ra Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm, cũng có thể để ông ta giữ lại thực lực Thứ Tự Hai và cùng ngươi rời đi." "Xem ra không còn gì để nói rồi, vậy thì ra tay thôi." George nghe vậy nhún vai, hắn thực ra không sao cả.

Chỉ là thấy Grimsa dù sao cũng là anh hùng từng cứu vớt thế giới, hơn nữa phẩm đức cũng thực sự khá cao thượng, nên mới quyết định thử dùng lời nói thuyết phục.

Bây giờ xem ra, vẫn cần phải động thủ mới biết được. "Đã đến lúc ra tay rồi." Adam liếc nhìn Roxell bên kia, nếu không ra tay nữa, Roxell sẽ phục sinh trở lại thành công.

Nói chuyện một hồi như vậy, hắn George cũng đã tiêu hao không ít năng lượng linh tính.

Lời vừa dứt, Adam và Amon đồng thời ra tay.

George lập tức cảm thấy không gian xung quanh mình ngưng đọng, thời gian ngừng lại, vận mệnh của bản thân đang ẩn ẩn bị khuấy động, dường như sắp bị thay thế.

Đây là đòn tấn công do Amon, người đã thăng cấp thành True God

Thứ Tự Linh, phát động.

Đồng thời hắn cảm thấy tinh thần mình bị nhiễu loạn và ô nhiễm kinh khủng, bề mặt cơ thể thì đồng thời hứng chịu đòn tấn công kép của Mặt Trời Vĩnh Hằng và Lôi Điện.

Cuối cùng, một tòa tháp trắng hình thành từ vô số sách đã trùm xuống.

Rất rõ ràng, đây là đòn tấn công đến từ Grimsa với thực lực nửa Cựu Nhật.

Chương 750

"Chỉ có vậy thôi sao?" Đối mặt với nhiều đòn tấn công như vậy, George vẫn bình tĩnh. "Mở cửa!" Một cánh cửa mở ra trước mặt George, hắn bước thẳng ra khỏi Tháp Trắng và Giáo Đường Xương Cốt.

Bất kể là sự ràng buộc về không gian hay thời gian, đều không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho hắn. "Chuyển hướng!" Tất cả các đòn tấn công nhắm vào hắn, Lôi Điện, tinh thần, vận mệnh, Mặt Trời Vĩnh Hằng, v.v., đều bị chuyển hướng đến Amon và Grimsa, những kẻ đã phát ra chúng. "Sao có thể!" Thấy George dễ dàng giải quyết sự ràng buộc và phản đòn tất cả các đòn tấn công như vậy, Amon và Grimsa nhất thời cũng ngẩn người.

Cách George đối phó họ đã sớm dự liệu, Con đường Cánh Cửa và Kẻ Khờ có năng lực gì, họ đều biết rõ.

Nhưng, tuyệt đối không thể có hiệu quả như vậy.

Với vị cách song con đường của George, cùng lắm chỉ có thể nhanh chóng phá vỡ các đòn tấn công về thời gian, không gian và vận mệnh của Amon.

Nhưng đối với sự phong tỏa của Tháp Trắng và Giáo Đường Xương Cốt của Grimsa, chắc chắn phải mất rất nhiều thời gian mới có thể đột phá.

Dù sao thì việc giúp Roxell duy trì kết giới cũng đã tiêu hao không ít năng lượng linh tính.

Và trong khoảng thời gian đó, hắn sẽ bị Grimsa và Amon liên tục tấn công áp chế, cuối cùng bị trọng thương không thể phản kháng.

Tuy nhiên, George lại dễ dàng phá vỡ tất cả các đòn tấn công và phong tỏa, ung dung chuyển hướng tất cả các đòn tấn công.

Cảm giác này, cứ như George không phải là song con đường, mà là một Cựu Nhật thực sự vậy.

Bởi vì chỉ có vị cách Cựu Nhật, mới có thể phát huy hiệu quả mạnh mẽ đến vậy của con đường Cánh Cửa và Kẻ Khờ.

Sau khi phản ứng lại, họ vội vàng chặn lại các đòn tấn công của chính mình bị chuyển hướng.

Nhưng lúc này George lại ra tay: "Mù quáng ngu xuẩn!" Trong chớp mắt, trừ Amon, ngay cả Grimsa, kẻ nửa Cựu Nhật, cũng lập tức trúng chiêu, trên mặt lộ ra vẻ ngớ ngẩn.

Thế là hai người cứ thế bị đòn tấn công của chính mình bao phủ, lập tức trọng thương.

Vừa rồi Amon và Grimsa vì muốn một đòn trọng thương, đã dùng toàn lực tấn công, nên bây giờ cũng là tự làm tự chịu. "Mù quáng ngu xuẩn!" Khi Amon và Grimsa vừa thoát khỏi trạng thái bị tấn công, George lại bồi thêm một đòn, khiến hai người lần nữa rơi vào trạng thái ngây dại. "Bốp!" George một chưởng đánh vào trán Amon, tách toàn bộ Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm trong cơ thể hắn ra.

Nhưng đúng lúc hắn định ra chưởng lần nữa để tách Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm trong cơ thể Grimsa, một Tấm Bia Ô Uế đột nhiên bay ra chặn hắn lại.

Biển Chaos từ trong tấm bia phun trào, muốn hút George vào trong đó. "Lâu đài Sefirah!" George giơ tay lên, một tòa thành bảo mang theo màn sương xám bay ra, đè lên Biển Chaos, lập tức áp chế nó xuống.

Lâu đài Sefirah và Biển Chaos có cùng cấp bậc, nhưng thực lực của George và Grimsa lại khác biệt một trời một vực.

Lúc này, Lâu đài Sefirah dưới sự gia trì của George, có thể vững vàng áp chế sức mạnh của Biển Chaos.

Mất đi sự bảo vệ của Biển Chaos, Grimsa cũng bị George một chưởng đánh bật ra tất cả Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm.

Với động tĩnh do Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Hơi Nước và Cơ Giới phát động tấn công tạo ra, ước tính hiện tại nơi đây đã thu hút ánh mắt của tất cả True God và những tồn tại cấp True God trở lên còn lại.

Bao gồm cả những Cựu Nhật Ngoại Thần đang rình mò bên ngoài Địa Cầu.

Vì vậy, George vừa rồi tấn công chỉ dùng quyền năng của con đường Cánh Cửa và Kẻ Khờ, không dùng thêm sức mạnh nào khác.

Đồng thời, sức mạnh cũng được khống chế ở mức miễn cưỡng đạt đến trình độ Cựu Nhật, như vậy không đến mức quá đáng sợ.

Hắn đưa tay lấy Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Amon, cùng với Đặc tính Phi phàm Con Sâu Thời Gian đã có được trước đó, George một hơi nuốt xuống, bắt đầu dung hợp.

Còn Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Kẻ Treo Ngược đã bị tách ra từ Grimsa, hắn thì không động đến.

Tại sao không động đến, tự nhiên là muốn xem liệu có thể nhân cơ hội này câu được 'chấp pháp', để dụ ra thêm một số True God hay không.

Nếu không có xung đột gì, hắn cũng không tiện trực tiếp ra tay cướp Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của người ta phải không.

Dung hợp Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của con đường Lỗi Lầm, George lúc này đã sở hữu Lâu đài Sefirah và ba con đường

Kẻ Khờ, Cánh Cửa, Lỗi Lầm.

Điều này cũng có nghĩa là ý thức Thiên Tôn sẽ phục sinh lần này.

Hơn nữa, sự phục sinh lần này tương đương với toàn bộ ý thức của Thiên Tôn trực tiếp phục sinh, không có bất kỳ sự đệm hay suy yếu nào. "Thằng nhóc, ngươi quả nhiên tham lam, vậy thì cơ thể của ngươi ta tiếp quản đây!" Ý thức Thiên Tôn lập tức ngưng tụ thành hình, tiến vào thế giới tinh thần của George, muốn đánh tan và thôn phệ ý thức của George, chiếm lấy toàn bộ cơ thể.

Nếu là người bình thường, e rằng chưa đầy một phút sẽ bị đánh tan ý thức, hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này.

Ngay cả Amon đặc biệt, ước tính dưới sự giúp đỡ của Grimsa, cũng phải trải qua một trận chiến hiểm nguy, mất vài năm mới miễn cưỡng áp chế được.

Nhưng đối với George, người có thực lực đã vượt qua gấp đôi Creator ban đầu mà nói, ý thức Thiên Tôn, cũng chỉ đến thế mà thôi. "Bốp!" Trong thế giới tinh thần của George, một bàn tay khổng lồ từ trời giáng xuống, giống như Thần Chưởng Như Lai trấn áp Tôn Ngộ Không vậy, một chưởng đánh tan giấc mộng phục sinh của Thiên Tôn, hoàn toàn đập tan ý thức của hắn.

Đương nhiên, để việc 'câu chấp pháp' có thể tiếp tục tiến hành, để ẩn giấu thực lực, hắn cũng không lập tức tỉnh lại thu hồi Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Grimsa.

Mà là tiếp tục giả vờ đang tranh giành quyền kiểm soát cơ thể với Thiên Tôn.

Mặt khác, vì luôn không thể phá vỡ kết giới, Roxell cũng cuối cùng đã thành công quay trở lại, trở thành Black King Thứ Tự Linh.

Thần Hơi Nước và Cơ Giới thấy vậy, không ngừng tấn công, mà

ngược lại càng tấn công dữ dội hơn.

Còn Mặt Trời Vĩnh Hằng thì dừng lại một lát, từ bỏ việc cùng Thần Hơi Nước và Cơ Giới tấn công Roxell.

Hắn chuyển sang điều động Thần Lực lan tỏa đến Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Kẻ Huyễn Tưởng, Kẻ Treo Ngược đang vô chủ kia.

Đó là hai con đường lân cận của hắn, một khi có được, hắn có thể trở thành True God ba con đường, nếu có thể cướp lấy Tấm Bia Ô Uế đầu tiên, khống chế Biển Chaos, hắn có thể trực tiếp thăng cấp Cựu Nhật, cho dù tận thế giáng lâm, hắn cũng không sợ hãi.

Cùng lúc đó, hai luồng Thần Lực cũng từ xa phóng đến, một luồng mang hình dạng Lôi Điện, một luồng mang hình dạng sách.

Chính là Chúa Tể Bão Tố và Thần Tri Thức và Trí Tuệ, họ cũng giống Mặt Trời Vĩnh Hằng, đều là một trong những tồn tại toàn tri toàn năng vô con đường.

Vì vậy đều có thể hấp thu và dung nạp con đường Kẻ Treo Ngược và Kẻ Huyễn Tưởng, thăng cấp thành Cựu Nhật.

Lúc này George, người đã đánh bại Grimsa, đang chống lại Thiên Tôn, chính là cơ hội tốt để họ ra tay cướp đoạt.

Còn việc có đắc tội George hay không, họ đã không còn để tâm nữa.

Dù sao George có kháng cự được ý thức Thiên Tôn hay không còn chưa nói được, nếu thật sự kháng cự được, thì chỉ cần họ có thể trở thành Cựu Nhật, tự nhiên cũng không sợ George.

Hơn nữa, đến lúc đó phải cùng nhau chống lại tận thế, George cũng không dám thực sự 'cá chết lưới rách' với họ.

Và đúng lúc này, một màn sương đen từ trời giáng xuống che chắn Đặc tính Duy nhất và Đặc tính Phi phàm của Grimsa.

Chương 751

Không sai, quả nhiên Nữ Thần Đêm Tối đã ra tay.

Bà không biết tại sao mọi chuyện lại phát triển đến mức này, nhưng với tư cách là đồng minh của George, sau khi chứng kiến sự cường đại của George.

Cuối cùng bà vẫn chọn ra tay giúp đỡ, trước khi George tỉnh lại, giúp bảo vệ chiến lợi phẩm.

Ngoài ra, bà cũng muốn dụ Chiến Thần cẩn trọng kia ra. "Ngươi lo cho mình trước đi!" Đúng lúc này, một giọng nói trầm thấp vang lên trong không trung, là Chiến Thần đã ra tay.

Hắn muốn nhân lúc Nữ Thần Đêm Tối chống đỡ Mặt Trời Vĩnh Hằng, Thần Tri Thức và Trí Tuệ, và Chúa Tể Bão Tố, nhân cơ hội một đòn hạ gục Nữ Thần Đêm Tối.

Cùng lúc với Chiến Thần ra tay còn có Đại Địa Mẫu Thần, đây cũng là quân bài tẩy mà Chiến Thần nghĩ mình nắm chắc phần thắng.

Ngay cả khi Nữ Thần Bóng Đêm đã giả trang, đã hấp thu tính độc nhất và đặc tính phi phàm của Thần Chết.

Vậy thì lúc này để chống đỡ ba vị Chân Thần công kích, sức mạnh có thể phát huy ra tuyệt đối không nhiều, nàng và mẹ mình, Đại Địa Mẫu Thần, cùng liên thủ công kích.

Chắc chắn thắng! "Ngươi vui mừng quá sớm rồi!" Nữ Thần Bóng Đêm thấy vậy, trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ giảo hoạt, nhanh chóng rút lại toàn bộ sức mạnh để chống đỡ công kích của Chiến Thần.

Mà Đại Địa Nữ Thần ban đầu công kích về phía nàng, lại đột nhiên chuyển hướng sức mạnh, toàn bộ công kích đều nhắm vào

Chiến Thần.

Đây là một đòn phản bội mà Chiến Thần vạn vạn không ngờ tới. "Mẹ?" "Con ngoan, đừng phản kháng, mẹ yêu con!" Lilith hiện ra dung mạo ban đầu, lộ ra hai chiếc răng nanh đặc trưng của vampire, công kích càng trở nên hung mãnh hơn. "Là ngươi!" Nhìn thấy Đại Địa Mẫu Thần hiện chân thân, Chiến Thần lúc này mới biết mình đã bị gài bẫy lừa dối mấy ngàn năm.

Đó căn bản không phải mẹ ruột của hắn, mà là thủy tổ Huyết Tộc Lilith.

Ở kỷ nguyên thứ hai, nàng vì bị cha mình là Vua Khổng Lồ và Vua Elf phản bội mà tự bạo, còn giết chết Vua Ma Lang Freyja và Vua Dị Chủng Cthulhu.

Không ngờ nàng ta lại không chết, còn hợp tác với Nữ Thần Bóng Đêm giết chết mẹ ruột của mình là Đại Địa Mẫu Thần, giả trang cho đến bây giờ mới ra tay.

Dưới sự phẫn nộ, Chiến Thần điều động toàn bộ sức mạnh muốn phản kháng, nhưng hắn chỉ là Chân Thần Đơn Đồ Kính, mà Lilith và Nữ Thần Bóng Đêm đều là Song Đồ Kính.

Huống hồ bị Lilith đánh lén một đòn đó, hắn đã trọng thương, nên dù muốn tự bạo cũng không thành công, vẫn bị hai người liên thủ đánh giết.

Thần quốc của hắn cũng vì cái chết mà sụp đổ, kéo theo việc kết giới của Đấng Sáng Tạo Tối Cao ban đầu suy yếu trong chốc lát.

Các Ngoại Thần Cổ Xưa bên ngoài Trái Đất thấy vậy, lập tức phấn khích bơi lượn trong không gian.

Bọn họ bây giờ chỉ hy vọng các Chân Thần Trái Đất đánh cho chó óc lòi ra, rồi chết thêm một hai đứa nữa.

Như vậy bọn họ có thể đột phá kết giới tiến vào Trái Đất thỏa sức càn quét.

Mà lúc này, Chúa Tể Bão Tố, Mặt Trời Vĩnh Hằng và Thần Tri Thức và Trí Tuệ, tuy ngạc nhiên trước sự ngã xuống của Chiến Thần, nhưng đều không dừng tay.

Bọn họ đồng loạt xông về phía tính độc nhất và đặc tính phi phàm đã không còn được Nữ Thần Bóng Đêm bảo vệ.

Trong lúc này, ba người tương hỗ gây nhiễu, đối kháng và cũng tranh giành.

Dù sao, ai có thể cướp được tính độc nhất của Kẻ Treo Ngược và Kẻ Mơ Mộng, cùng tấm bia ô uế đầu tiên cực mạnh, người đó sẽ là Thần Mặt Trời Cổ Đại thứ hai. "Gần đủ rồi!" Thấy thời cơ đã chín muồi, George đột nhiên mở mắt. "Dám cướp chiến lợi phẩm của ta, các ngươi đang tìm chết!" Giả vờ mặt đầy phẫn nộ, George dùng một cú tiếp nhận sức mạnh của ba người, sau đó thu lấy tính độc nhất và đặc tính phi phàm của Kẻ Mơ Mộng và Kẻ Treo Ngược. "Roselle, ngươi đi Thần quốc của Thần Hơi Nước và Cơ Khí, ta đi ba Thần quốc này!" Một tiếng quát lớn, George, người đã hấp thu và dung hợp tính độc nhất và đặc tính phi phàm của Đồ Kính Sai Lầm, lập tức phân làm ba, thu lấy Nguyên Bảo và Biển Hỗn Loạn, lần lượt bay về phía thần quốc của ba vị Chính Thần.

Mà lúc này, Klein, người vừa tỉnh lại với chỉ còn thực lực Bán Thần Cấp 2, sắc mặt đại biến, lẩm bẩm: "Lần này rắc rối rồi, hy vọng hắn có thể lý trí một chút, không thể để chết thêm một Chân Thần nào nữa." Chiến Thần ngã xuống, kết giới do Đấng Sáng Tạo ban đầu để lại đã lung lay sắp đổ, nếu George và Roselle lại giết thêm một Chính Thần nữa, thì kết giới ban đầu e rằng sẽ không ngăn được những Ngoại Thần đó.

Trừ phi George và Roselle có thể nhanh chóng bịt kín những lỗ hổng đó, nhưng điều đó cần một khoảng thời gian nhất định, các Ngoại Thần sẽ không bỏ lỡ cơ hội. "Adam, Amon, chúng ta nên tính sổ rồi!" Lúc này, những người như Augustus Đệ Nhất, đã phản ứng lại từ sự sững sờ, chặn trước mặt Adam và Amon.

Bọn họ muốn báo thù cho Augustus Đệ Tam.

Adam và Amon nhìn nhau, không dây dưa với Augustus Đệ Nhất và những người khác, nhanh chóng thoát ly chiến đấu và chạy khỏi Ruen.

Mặc dù bây giờ bọn họ chỉ còn thực lực Bán Thần Cấp 2, nhưng dù sao đã từng là cấp bậc Cổ Xưa và Chân Thần, thoát khỏi sự truy sát của Bán Thần Cấp 1 vẫn không thành vấn đề lớn.

Tại Thần quốc của Thần Hơi Nước và Cơ Khí, Roselle đội vương miện và con vẹt lớn đeo kính, đầy cơ bắp đang kịch chiến.

Roselle tuy vừa phục sinh trở về, nhưng vì từng vượt qua ba đồ kính, không chỉ có thể phát huy năng lực của Hắc Hoàng, mà còn có thể phát huy năng lực của Giảng Sư Tri Thức và Hoàng Đế Tri Thức.

Hơn nữa, với sự hiểu biết phi phàm về năng lực của Thần Hơi Nước và Cơ Khí, nên trận chiến không hề rơi vào thế hạ phong.

Quan trọng là không đánh bao lâu, Nữ Thần Bóng Đêm đã dẫn Lilith đến chi viện, rất nhanh đã hạ gục Thần Hơi Nước và Cơ Khí.

Mặt khác, bản thể George và hai phân thân, cũng lần lượt đến Thần quốc của Mặt Trời Vĩnh Hằng, Chúa Tể Bão Tố và Thần Tri Thức và Trí Tuệ. "Đây là một sự hiểu lầm, nếu tiếp tục chiến đấu, chỉ sẽ khiến tận thế sớm giáng lâm!" Bởi vì trước đó George đã đánh bại Klein cấp Bán Cổ Xưa và Amon cấp Chân Thần, nay lại hấp thu tính độc nhất và đặc tính phi phàm của Amon.

Nên ba vị Chính Thần đối mặt với George, ngay cả khi George đã phân thành ba phần, trong lòng cũng không có chút tự tin nào. "Nếu ngươi và Roselle bằng lòng dừng tay, các ngươi sẽ là Chính Thần thứ tám và thứ chín, đến lúc đó cùng nhau đối kháng tận thế!" "Vừa nãy khi các ngươi cướp đồ thì đâu có nói vậy, hơn nữa ta thấy để ta hấp thu tính độc nhất và đặc tính phi phàm của các ngươi, sẽ dễ đối kháng tận thế hơn." George cũng lười nói nhảm, trực tiếp khai chiến.

Tuy nhiên, hắn vẫn không dùng ma pháp ngoài lề, chỉ sử dụng quyền năng của ba đồ kính Kẻ Khờ, Cánh Cửa và Sai Lầm để chiến đấu.

Hơn nữa, thực lực phát huy vừa đủ để áp chế ba vị Chính Thần, như vậy tổng hợp thực lực cũng là cấp Cổ Xưa.

Tin rằng những Ngoại Thần cấp Cổ Xưa đang quan chiến bên ngoài kết giới ban đầu, sẽ không đến mức bị hắn, một Cổ Xưa, dọa chạy.

Ngay khi George ba năm bảy đường hạ gục ba vị Chính Thần, chuẩn bị chiết xuất đặc tính phi phàm của họ, Nữ Thần Bóng Đêm áp giải Thần Hơi Nước và Cơ Khí cùng Roselle, Lilith đã kịp đến. "George, không thể giết họ bây giờ!" Nàng và Klein nghĩ giống nhau, bây giờ dù có thêm một Chính Thần ngã xuống, cũng có khả năng dẫn đến việc những Ngoại Thần Cổ Xưa bên ngoài xâm nhập vào.

Vì vậy, sau khi giúp Roselle hạ gục Thần Hơi Nước và Cơ Khí, nàng cũng chỉ bắt giữ và phong ấn, chứ không lập tức ra tay sát hại: "Trước hết phong ấn sức mạnh của họ, đợi ta hấp thu tính độc nhất và đặc tính phi phàm của Chiến Thần, dung hợp sức mạnh của Sông Vĩnh Ám.

Ngươi và Roselle hãy xây dựng thần quốc, bay lên không trung thay thế thần quốc của họ, rồi sau đó giết cũng không muộn!" Tốt

nhất là sau đó hợp lực phá bỏ phong ấn của Thiên Tôn đối với Tây Đại Lục, lấy được tất cả Nguyên Chất, mới là an toàn. "Yên tâm, ta có chừng mực." George nháy mắt với Nữ Thần Bóng Đêm, không nghe theo đề nghị của nàng, mà trực tiếp chiết xuất tính độc nhất và đặc tính phi phàm của bốn vị Chính Thần.

Điều hắn muốn bây giờ chính là kết giới ban đầu suy yếu, sau đó toàn bộ Ngoại Thần Cổ Xưa xâm nhập, như vậy mới có thể bắt rùa trong vại.

Còn về bốn vị Chính Thần, hắn cũng không thực sự giết chết, chỉ là giáng họ xuống cấp Bán Thần Cấp 2.

So với những Tà Thần kia, các Chính Thần của thế giới này thực ra vẫn khá tốt, ít nhất là họ luôn duy trì sự ổn định của cả thế giới, bảo vệ những người bình thường.

Mặc dù mục đích của việc này, phần lớn là để duy trì sự thờ phụng của chính mình, nhưng rốt cuộc vẫn làm được không ít việc thiết thực.

Chương 752

Vì vậy George không định giết sạch, chỉ là cho họ thoái hóa xuống cấp Bán Thần Cấp 2. "Ầm!" Thần quốc của bốn vị Chính Thần đồng thời sụp đổ, thêm vào đó là sự sụp đổ của thần quốc Chiến Thần trước đó, kết giới do Đấng Sáng Tạo ban đầu để lại lập tức trở nên thủng lỗ chỗ.

Mà những Ngoại Thần Cổ Xưa đã sớm không kiên nhẫn được nữa, lúc này đồng thời phát lực, trong nháy mắt đã hoàn toàn phá nát kết giới ban đầu thành từng mảnh vụn.

Trong phút chốc, toàn bộ bầu trời phía trên Trái Đất đều bị lấp đầy bởi các Ngoại Thần Cổ Xưa có hình thể khổng lồ sánh ngang kích thước hành tinh.

Mẫu Thần Đọa Lạc, Cây Mẹ Dục Vọng, Đói Khát Nguyên Thủy, Nữ Thần Vận Mệnh, Vòng Tròn Định Mệnh, Chúa Tể Siêu Sao, Sương Mù Bất Định, Vua Suy Tàn, Nghệ Ngữ Không Ngừng.

Những thực thể này, mỗi một cái ít nhất đều là cấp Cổ Xưa, thậm chí còn có những tồn tại tiếp cận cấp Trụ Cột.

Những người bình thường bên dưới, chỉ cảm thấy bầu trời của họ lập tức tối sầm lại, ngẩng đầu nhìn lên, từng cái bóng khổng lồ bao phủ toàn bộ thế giới.

Mặc dù vì khoảng cách đủ xa, chỉ nhìn thấy một số cái bóng, nhưng trong lòng tất cả người bình thường lập tức tràn ngập sự kinh hoàng.

Họ cảm giác mình giây tiếp theo, có thể sẽ chết. "George, ngươi quá xúc động rồi!" Nữ Thần Bóng Đêm cảm nhận được sức mạnh của những Ngoại Thần Cổ Xưa kia, sắc mặt lập tức đại biến, Roselle

và Lilith cũng vậy.

Bọn họ không ngờ George lại quyết đoán đến thế, không hề coi tận thế ra gì.

George thì mạnh, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là cấp Cổ Xưa, tình huống hiện tại, dù Trụ Cột có đến cũng chưa chắc đã đối phó được.

Nếu George có thể nuốt chửng Đồ Kính Vô của Thượng Đế, đồng thời dung hợp sức mạnh của Thượng Đế và Thiên Tôn, còn có thể hoàn toàn khống chế Biển Hỗn Loạn và Nguyên Bảo, thì vẫn có khả năng.

Nhưng bây giờ hiển nhiên đã không còn thời gian nữa. "Yên tâm, không sợ bọn họ đến, chỉ sợ bọn họ không đến." Nhìn những Ngoại Thần Cổ Xưa đang ngày càng đến gần, cảm giác gần đủ rồi, George "tách" một tiếng búng tay.

Một lỗ đen khổng lồ xuất hiện trước mặt George, lỗ đen đó nhanh chóng mở rộng, trong nháy mắt đã bao trùm toàn bộ những người trên không trung.

Trong đó bao gồm Nữ Thần Bóng Đêm, Roselle, Lilith và bốn vị Chính Thần đã bị giáng xuống cấp Bán Thần Cấp 2, cùng với tất cả các Ngoại Thần đang lao nhanh về phía Trái Đất. "Đây là đâu?" Bị lỗ đen bao trùm, như thể trong khoảnh khắc đã bước vào một thế giới khác, các vị thần lộ ra vẻ mặt mơ hồ.

Các quy tắc ở đây hoàn toàn khác với quy tắc của thế giới họ. "Thế giới của ta, các ngươi cũng có thể hiểu là thần quốc của ta." George giải thích một câu, vung tay, vô số xiềng xích pháp tắc từ bốn phương tám hướng xuất hiện, phong ấn về phía những Ngoại Thần Cổ Xưa kia.

Lúc này, George không cần phải che giấu nữa, có thể phát huy ra

toàn bộ thực lực của mình.

Trước đó là sợ những Ngoại Thần Cổ Xưa đó bị dọa chạy, trốn vào các ngóc ngách vũ trụ khó tìm.

Nhưng vừa rồi, hắn đã lợi dụng tâm lý Ngoại Thần Cổ Xưa phá vỡ kết giới ban đầu, vội vã xông vào Trái Đất, một lưới thu gọn toàn bộ bọn họ vào Đa Nguyên Vũ Trụ của mình.

Tương đương với Đa Nguyên Vũ Trụ của bốn mươi thế giới, ngay cả khi hắn hoàn toàn không tấn công, những Ngoại Thần Cổ Xưa này cũng khó mà đột phá thoát ra. "Thần quốc?

Thần quốc này cũng quá mạnh rồi!" Nữ Thần Bóng Đêm và Roselle cùng những người khác nhìn vũ trụ vô tận, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đồng thời, bọn họ cũng không thể tin được mà mở to mắt.

Bởi vì họ phát hiện, những Ngoại Thần Cổ Xưa kia dưới sự công kích của xiềng xích, lại tỏ ra vô cùng chật vật.

Ngay cả khi bọn họ đều bùng nổ sức mạnh đáng sợ cấp Cổ Xưa. "Nào, cho các ngươi thêm áp lực nữa!" George vung tay, sử dụng năng lực triệu hồi hình ảnh khe hở lịch sử của Kẻ Khờ.

Trong nháy mắt, Tam Tiêu cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, Thần Sáng Thế Middle Earth Ilúvatar, Thần Sáng Thế Mahoraga của thế giới Cardcaptor Sakura, Long Vương đúc sao Thor của Liên Minh Anh Hùng cùng các Thần Sáng Thế và cường giả của các thế giới lớn, đều lần lượt được hắn triệu hồi ra.

Thế là, các Cổ Thần ban đầu lẽ ra đang chuẩn bị vây đánh George, bây giờ lại bị các Thần Sáng Thế của các thế giới do George triệu hồi ra vây đánh.

Mặc dù tất cả đều là hình ảnh khe hở lịch sử, nhưng thực lực bản

thể của George đủ mạnh.

Vì vậy, thực lực của những hình ảnh khe hở lịch sử được triệu hồi ra, về cơ bản không nói là có thể phát huy một trăm phần trăm, cũng có thể phát huy tám mươi phần trăm.

Không lâu sau, những Ngoại Thần Cổ Xưa này đã bị đánh trọng thương, từng người một bị phong ấn. "Thì ra, ngươi vẫn luôn che giấu thực lực!" Lúc này, Nữ Thần Bóng Đêm và Roselle mới hiểu, đây mới là thực lực chân chính của George.

Còn bốn vị thần Mặt Trời Vĩnh Hằng thì nhìn nhau, từng người một đều lộ ra vẻ mặt ngoan ngoãn, bây giờ họ chỉ cầu mong có thể sống sót, hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩ báo thù nào.

Cấp độ chênh lệch quá lớn, đơn giản là còn lớn hơn cả khoảng cách giữa phàm nhân và Chân Thần. "Không còn cách nào khác, nếu lộ ra quá sớm, ta sợ dọa chạy mất những Ngoại Thần này." "Dọa... chạy..." Lấy được toàn bộ tính độc nhất và đặc tính phi phàm của những Ngoại Thần Cổ Xưa đó, George dẫn theo Nữ Thần Bóng Đêm cùng các thần khác vẫn còn đang ngơ ngác, cùng nhau trở về Trái Đất bên ngoài.

Lấy ra tính độc nhất và đặc tính phi phàm của năm đồ kính Toàn Tri Toàn Năng nuốt chửng toàn bộ, một chưởng đánh nát ý thức phục sinh của Thượng Đế.

George không chút do dự lại nuốt chửng toàn bộ tính độc nhất và đặc tính phi phàm của tất cả Ngoại Thần Cổ Xưa vào bụng.

Hắn bây giờ chính là muốn thôn phệ và dung hợp toàn bộ tính độc nhất và đặc tính phi phàm phần lớn của thế giới này, sau đó lấy được tất cả Nguyên Chất.

Như vậy hắn mới có thể nhanh nhất nắm giữ phần lớn sức mạnh

của thế giới này.

Cấp độ sức mạnh của thế giới này rất cao, đại khái tương đương với tổng hòa của hai mươi Đa Nguyên Thế Giới bình thường.

Ngay cả khi với thực lực hiện tại của hắn muốn hoàn toàn hấp thu dung hợp, cũng cần một khoảng thời gian không ngắn.

Nhưng chỉ cần hắn nắm giữ gần như toàn bộ tính độc nhất và đặc tính phi phàm cấp Bán Thần Cấp 1 của thế giới này, lấy được tất cả Nguyên Chất.

Thì chỉ cần vài ngày, hắn có thể dung nhập toàn bộ thế giới này vào Đa Nguyên Vũ Trụ của mình.

Ngay khi George vừa thôn phệ tính độc nhất và đặc tính phi phàm của những Ngoại Thần Cổ Xưa đó, một luồng ý thức đáng sợ đã phục hồi trong cơ thể George.

Luồng ý thức này mạnh hơn ý thức của Thiên Tôn và Thượng Đế cả trăm lần, chính là ý thức của Đấng Sáng Tạo Ban Đầu. "Vỡ!" Trong thế giới tinh thần, George liên tục vả hơn một trăm cái tát, cuối cùng cũng hoàn toàn đánh tan ý thức của Đấng Sáng Tạo Ban Đầu.

Từ đó về sau, sẽ không còn chuyện ý thức của Đấng Sáng Tạo Ban Đầu, Thiên Tôn và Thượng Đế phục sinh nữa.

Bởi vì sức mạnh của họ đã hoàn toàn bị George thôn phệ hấp thu. "Đến lúc lấy Nguyên Chất rồi!" Tiêu hóa xong tính độc nhất và đặc tính phi phàm của Ngoại Thần Cổ Xưa, George một hơi thổi tan những màn sương mù bao phủ Tây Đại Lục, khiến Tây Đại Lục tái hiện giữa nhân gian. "Thiên Tôn đúng là thâm hiểm, nhưng sự việc dường như không phát triển theo kế hoạch của hắn, đã xảy ra sai lệch." George dùng tinh thần quét qua toàn bộ Tây Đại Lục, nhanh chóng định vị được vị trí tất cả Nguyên Chất, và cũng đại khái hiểu

được tình hình của Tây Đại Lục.

Tây Đại Lục không có hệ thống Thuốc, cũng không có đặc tính phi phàm, nơi đây của họ chỉ có Nguyên Chất bị Thiên Tôn phong ấn.

Muốn có được siêu năng lực, chỉ có thể tu đạo, sau đó quỳ bái cầu xin ân huệ như tín đồ Ngoại Thần, đối tượng cầu xin chính là Thiên Tôn, còn được gọi là thụ lục.

Chương 753

Mục đích của Thiên Tôn khi làm vậy, hiển nhiên là hy vọng toàn bộ Tây Đại Lục đều tín ngưỡng mình, để làm điểm neo, giúp mình duy trì ý thức.

Hơn nữa, vì Tây Đại Lục không có đặc tính phi phàm, cũng sẽ không xuất hiện Chân Thần, không đạt đến cấp độ Chân Thần thì không thể dung hợp Nguyên Chất, phá vỡ phong ấn của hắn.

Nhưng, điều Thiên Tôn không ngờ tới là, những Nguyên Chất này vì sức mạnh quá mức cường đại, đã mang đến rất nhiều tai nạn cho Tây Đại Lục.

Nên những người tu đạo ở Tây Đại Lục chỉ có thể đời đời dùng sinh mệnh để lấp đầy Nguyên Chất, để lại dấu ấn tinh thần của mình trên Nguyên Chất, cưỡng chế thêm vào nhân tính cho chúng, không còn gây hại thế gian nữa.

Theo thời gian trôi đi, Tây Đại Lục nhờ sự hy sinh của các thế hệ người, cuối cùng miễn cưỡng có thể khống chế một chút sức mạnh của Nguyên Chất, và cũng thoát khỏi sự tín ngưỡng đối với Thiên Tôn.

Phỏng chừng đây cũng là một trong những lý do kế hoạch phục sinh của Thiên Tôn vẫn luôn không hoàn thành.

Không có điểm neo, ý thức của Thiên Tôn suy yếu, Nguyên Bảo tự nhiên cũng không thể hoàn toàn theo ý thức của hắn mà hoàn thành kế hoạch, nên mới liên tục xảy ra sai sót.

George đã lấy đi Nguyên Chất của Tây Đại Lục, xua tan tất cả tai nạn, phục sinh những cao nhân đã hy sinh.

Tiện thể cũng tiêu diệt những Tà Thần như Nguyên Sơ, Đồ Đạc, Triết Gia Ẩn Nấp, thu hồi tất cả tính độc nhất và đặc tính phi phàm cấp Bán Thần Cấp 1, trừ của Nữ Thần Bóng Đêm, Roselle và Đại Địa Nữ Thần.

Phong ấn Tây Đại Lục được giải trừ, sau này có thể giao tiếp với hai đại lục, và cũng có thể thông qua Thuốc để có được năng lực.

Còn bản thân hắn thì bắt đầu chuyên tâm dung nhập toàn bộ thế giới này vào Đa Nguyên Vũ Trụ của mình.

Bởi vì hắn đã có được gần như toàn bộ tính độc nhất, đặc tính phi phàm cấp Bán Thần Cấp 1 và Nguyên Chất của thế giới này.

Nên toàn bộ quá trình thôn phệ dung hợp cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Chỉ vỏn vẹn một tháng, thế giới Quỷ Bí này, đã trở thành một trong những thế giới Đa Nguyên Vũ Trụ của hắn.

Hiện nay, mỗi phân thân của hắn đều sở hữu ba mươi mốt thế giới, nhưng ba mươi mốt thế giới này có thể phát huy sức mạnh của sáu mươi thế giới.

Vì vậy tổng hợp thực lực hiện tại của hắn, đại khái tương đương với cấp Đa Nguyên Vũ Trụ của sáu mươi thế giới.

Điều này đặt trong cấp Đa Nguyên Vũ Trụ, cũng tuyệt đối thuộc về trình độ trung đẳng thiên thượng.

Nếu tất cả phân thân lúc này dung hợp, thì thực lực của hắn lập tức tăng vọt đến cấp Đa Nguyên Vũ Trụ của sáu trăm sáu mươi thế giới.

Đương nhiên, đây đã là giới hạn trình độ mà hắn có thể nhanh chóng nâng cao thực lực hiện tại.

Về sau, vì không có thần thông phân thân cấp Hồng Quân Lão Tổ, hắn sẽ không thể nào làm được việc thêm một phân thân là lại có thêm sáu mươi thế giới.

Sau này sẽ cần hắn tự mình từ từ tu luyện, từ từ sáng tạo và phát triển ra những thế giới mới.

Tuy nhiên, vì hiệu ứng đồng bộ sức mạnh vẫn còn, nên mỗi khi hắn phát triển sáng tạo ra một thế giới mới, tất cả phân thân sẽ có thêm một thế giới mới.

Cũng tương đương với việc sau khi dung hợp sẽ có thêm mười một thế giới, hiệu suất gấp mười một lần cấp Đa Nguyên Vũ Trụ bình thường.

Tương tự, giai đoạn sau khi hắn phóng thích số lượng lớn tiểu phân thân đi Hỗn Độn khám phá tìm kiếm các phân thân khác, nếu gặp phải thế giới thích hợp để thôn phệ dung hợp.

Mỗi khi một phân thân thôn phệ dung hợp một thế giới, sức mạnh cộng hưởng đến các phân thân khác cũng sẽ có thêm một thế giới, tổng thể là thêm mười một thế giới.

Nếu xét như vậy, thì trong tình huống không nắm chắc mười phần, ngay cả khi đã xác định vị trí của mỗi phân thân, cũng tốt nhất là không nên vội vàng dung hợp.

Bởi vì không dung hợp, thực lực của mỗi phân thân tăng trưởng, các phân thân còn lại cũng tăng trưởng, sẽ có hiệu suất gấp mười một lần.

Còn nếu dung hợp, thì sau khi dung hợp mỗi khi sáng tạo và thôn phệ một thế giới mới, có thể chỉ thêm sức mạnh của một thế giới.

Ngoài ra, nếu sau khi dung hợp thực lực tăng vọt, thực lực bên bản thể cũng sẽ tăng vọt.

Đến lúc đó không thể một lần đột phá phong ấn, bị The Living Tribunal phát hiện thực lực bạo tăng, không chừng sau này còn có chuyện gì phiền phức nữa.

Vì vậy tốt nhất là thực lực của mỗi phân thân nâng cao đến cực hạn, dự kiến sau khi dung hợp có thể nhờ đó một lần đột phá đến cấp Siêu Đại Vũ Trụ, đạt đến cùng cấp với The Living Tribunal.

Có thể xác định bản thể sau khi phân thân dung hợp đồng bộ thực lực, có thể đột phá phong ấn, sau đó mới tiến hành dung hợp. "Phải rồi, việc đã hứa với Klein vẫn chưa làm." Tiến vào Đa Nguyên Vũ Trụ của mình, sau đó tìm đến thế giới Quỷ Bí nơi Klein và những người khác đang ở, George tiến vào dòng sông thời gian, trực tiếp rút ra một dòng thời gian và đặt riêng sang một bên.

Dòng thời gian này, chính là dòng thời gian hiện đại nơi Klein và những người khác đang ở.

Các dòng thời gian khác nhau và các thế giới khác nhau là hai khái niệm.

Lấy Marvel làm ví dụ, Captain America thông qua cỗ máy thời gian đi đến là các dòng thời gian khác nhau, nhưng không phải các thế giới khác nhau, họ vẫn ở trong vũ trụ của chính mình.

Còn sau này Doctor Strange đi đến là các loại vũ trụ song song khác nhau, các thế giới khác nhau.

Các dòng thời gian khác nhau, chỉ là thời gian khác nhau, những thứ khác đều giống nhau, còn vũ trụ song song có thể chỉ là phần lớn con người và thế giới quan tương đồng, rất nhiều nơi đã có sự thay đổi lớn.

Còn các thế giới khác nhau thì toàn bộ thế giới đều không giống nhau.

Các Thần Sáng Thế cấp Đa Nguyên Vũ Trụ bình thường, về cơ bản là bắt đầu từ các dòng thời gian khác nhau của thế giới ban đầu, từ từ phát triển ra vũ trụ song song.

Sau đó không ngừng tăng số lượng vũ trụ song song để nâng cao thực lực.

Đến giai đoạn sau đủ mạnh rồi, mới tăng độ khó, đi sáng tạo những thế giới hoàn toàn khác biệt về phong cách.

Thế giới càng đa dạng, cũng là thế giới có quy tắc khác nhau, thực ra mới càng nâng cao thực lực của Thần Sáng Thế.

Điểm này George hiện tại vẫn rất có ưu thế.

Bởi vì duyên cớ phân thân của hắn, hiện tại trong ba mươi mốt thế giới, có mười một thế giới là những thế giới khác biệt hoàn toàn, mở rộng từ các quy tắc khác nhau.

Còn những cái còn lại cũng là các vũ trụ song song tương ứng mở rộng.

Hắn hiện tại rút ra là một dòng thời gian, sau này từ từ diễn hóa, là có thể diễn hóa ra một vũ trụ song song mới.

Tuy nhiên thế giới Quỷ Bí này khá mạnh mẽ, muốn diễn hóa ra sẽ tốn nhiều thời gian và khó khăn hơn các vũ trụ khác rất nhiều.

Nếu diễn hóa ra được, việc tăng cường thực lực cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều. "Cũng có thể làm thế này!" Sau khi rút ra dòng thời gian, George đột nhiên trong lòng nảy ra một ý tưởng.

Ban đầu, hắn nghĩ trực tiếp đưa Klein trở về dòng thời gian hiện đại mà mình đã rút ra.

Như vậy Klein cũng coi như về nhà rồi, hắn cũng hoàn thành lời hứa.

Giai đoạn sau mình từ từ diễn hóa dòng thời gian này, để nó trở thành một thế giới song song độc lập.

Nhưng, vừa rồi hắn nghĩ ra một cách để đẩy nhanh quá trình diễn hóa thế giới song song, đó là mở chức năng xuyên không hai giới cho Klein, để cậu ấy có thể qua lại giữa hai dòng thời gian.

Như vậy Klein tất nhiên sẽ tạo ra những thay đổi lớn cho dòng thời gian hiện đại mà hắn đã rút ra, khiến nó nhanh hơn diễn hóa ra một dòng thời gian mới.

Hoặc không chỉ là Klein, Nữ Thần Bóng Đêm, Roselle và những Linh Hồn trên Nguyên Bảo, cùng một số Phi Phàm Giả của kỷ nguyên thứ năm.

Hắn đều có thể chọn một số người và ban cho họ ngón tay vàng xuyên không hai giới, để họ giúp mình nhanh hơn diễn hóa thế giới.

Chương 754

"Thế nào, nếu các ngươi muốn, bây giờ là được." George kéo Klein, Nữ Thần Bóng Đêm và Roselle đến trước mặt mình, nói ra ý tưởng của mình về việc tách ra một dòng thời gian và ban cho họ khả năng xuyên không giữa các dòng thời gian khác nhau. "Muốn, vô cùng muốn!" Klein là người đầu tiên giơ tay đồng ý, như vậy cậu vừa có thể trở về hiện đại, lại không bỏ rơi anh trai và em gái đã có tình cảm ở bên này. "Chuyện này khiến ta nhớ đến cuốn 《Xuyên Qua Hai Giới Đổ Buôn》, tiếc là ta đã không cần thông qua làm đổ buôn để phát tài nữa rồi.

Nếu vừa mới tỉnh lại mà có ngón tay vàng như thế này thì quá tuyệt vời.

Hơi ghen tị với những người đồng hương vẫn đang ở trong Nguyên Bảo." Roselle tự nhiên cũng đồng ý, thậm chí còn định dẫn con gái mình đi, đến thế giới hiện đại để mở mang tầm mắt.

Chỉ có Nữ Thần Bóng Đêm hơi cau mày, nàng cũng muốn trở về hiện đại xem sao, nhưng, nàng nghĩ đến một vấn đề nghiêm trọng: "Các ngươi đừng quên, ở hiện đại, Thiên Tôn và Thượng Đế đều chưa cùng quy về một mối, hơn nữa chúng ta sau khi trở về có thể không bao lâu nữa, sẽ là tận thế thế giới." "Bởi vì là dòng thời gian được kéo ra đặc biệt, ta phải dùng toàn lực củng cố để nó ổn định thành một thế giới song song mới.

Nên ta không thể trực tiếp lật đổ sự phát triển thời gian của thế giới này, tiêu diệt Thiên Tôn và Thượng Đế, ngăn chặn tận thế giáng lâm.

Có thể thay đổi hay không, vẫn phải dựa vào chính các ngươi.

Nếu không thể thay đổi, thì hãy dẫn gia đình trở về đây, đợi Thiên Tôn và Thượng Đế đánh xong rồi quay lại dọn dẹp bãi chiến trường cũng được." George giải thích.

Thực ra hắn vẫn hy vọng Nữ Thần Bóng Đêm và những người khác có thể nỗ lực khiến dòng thời gian mới xảy ra thay đổi, như vậy mới có thể tăng tốc quá trình hắn diễn hóa dòng thời gian mới thành một thế giới mới thực sự. "Chúa cứu thế tận thế, ta thích cái này!" Roselle mắt sáng lên, hắn vẫn rất hứng thú với việc làm chúa cứu thế.

Klein cũng gật đầu, cậu cũng không hy vọng xã hội hiện đại tốt đẹp, cuối cùng lại phát triển thành kiểu quần ma loạn vũ như kỷ nguyên thứ hai.

Nữ Thần Bóng Đêm suy nghĩ một chút, cuối cùng nói: "Nếu có thể, tôi muốn dẫn theo Klein, cậu ấy có kinh nghiệm trong lĩnh vực này." Klein từng là chúa cứu thế thực sự đã kết thúc kỷ nguyên tăm tối, ngay cả khi bây giờ chỉ còn cấp Bán Thần Cấp 2, cậu ấy cũng có thể cung cấp rất nhiều phương án.

Hơn nữa nàng có tự tin thuyết phục Klein. "Không vấn đề." George xua tay, việc này đối với hắn chỉ là động ý niệm một chút là được.

Sau khi ban cho Klein và những người khác khả năng xuyên không hai giới, George lại quay trở về Hỗn Độn bên ngoài. "Bắt đầu phân thân đi!" Ngoại trừ phân thân ở thế giới Hồng Hoang, chín phân thân còn lại và phân thân ở đây, đồng thời bắt đầu phát động năng lực phân thân của Đồ Kính Sai Lầm.

Thế là, hàng trăm triệu tiểu George dày đặc, lấy mười phân thân làm trung tâm, bắt đầu tản ra bốn phương tám hướng, tràn vào Hỗn Độn vô tận.

Tiếp theo có ba việc hắn phải làm.

Thứ nhất là để phân thân ở thế giới Hồng Hoang nỗ lực tu hành tại Tiệt Giáo, thực lực cấp Đa Nguyên Vũ Trụ ở Hồng Hoang cũng có thực lực gần Chuẩn Thánh, có thể mưu tính kỹ lưỡng.

Nói không chừng còn có cơ hội thành Thánh.

Thứ hai là chín phân thân còn lại cũng giống như phân thân Quỷ Bí, từ bất kỳ thế giới nào trong Đa Nguyên Vũ Trụ của mình kéo ra một dòng thời gian, thử từ từ diễn hóa thế giới mới.

Thứ ba, đó là không ngừng phân liệt tiểu phân thân để khám phá Hỗn Độn, tìm kiếm vị trí của các phân thân còn lại, tiện thể phát hiện những thế giới mới.

Tìm thấy thế giới mới, không chỉ đơn giản có nghĩa là có thể nhanh chóng thôn phệ để tăng thêm một thế giới.

Mà còn có nghĩa là có một mẫu sáng tạo mới.

Nói vậy đi, George hiện tại có một thế giới mẫu, hắn muốn sáng tạo thế giới mới, thì phải từ thế giới mẫu này kéo ra một dòng thời gian để diễn hóa.

Nên những thế giới sau này có được đều là bản sao.

Nếu hoàn toàn độc lập sáng tạo ra một mẫu mới, độ khó sẽ lớn hơn rất nhiều, hiệu quả cũng sẽ tốt hơn rất nhiều.

Do đó, ngay cả khi Thần Sáng Thế của thế giới mới tìm thấy khá thân thiện, không thể thôn phệ thế giới của họ, nhưng thông qua giao lưu để có được mẫu của họ cũng là tốt.

Như Middle Earth, thế giới Sakura, George cũng không thôn phệ, nhưng thông qua giao lưu với Ilúvatar và Mahoraga, cũng có được mẫu của họ.

Tuy nhiên Ilúvatar và Mahoraga cũng không chịu thiệt, George

cũng đưa mẫu thế giới mà mình có được cho họ.

Như vậy họ sau này sáng tạo thế giới mới, cũng sẽ có tham khảo mới. "Hỗn Độn quả nhiên không đơn giản..." Cùng với vô số phân thân liên tục tràn vào Hỗn Độn, trong lòng George cũng không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Bởi vì hắn phát hiện phần lớn phân thân không khám phá bao lâu trong Hỗn Độn, đã biến mất.

Trong đó có một số bị những quái vật Hỗn Độn khổng lồ ẩn giấu trong Hỗn Độn thôn phệ, một số chết vì thủy triều năng lượng đáng sợ trong Hỗn Độn, còn một số hắn cũng không biết tại sao, đột nhiên liền tiêu vong chết đi.

Trong Hỗn Độn không chỉ có những Thần Sáng Thế, mà còn có đủ loại nguy hiểm.

Có lẽ Thần Sáng Thế của thế giới Pháp Sư Học Việc, không nhất định là chết trong tay các Thần Sáng Thế khác, mà là chết vì những nguy hiểm ẩn giấu trong Hỗn Độn.

May mắn là, vì không ngừng phân liệt các tiểu phân thân mới để bổ sung.

Tuy rằng phần lớn đã chết, nhưng vẫn có một số ít tiểu phân thân khám phá ra từng tuyến đường khá an toàn, tiếp tục thâm nhập.

Cứ như vậy, không ngừng khám phá, khoảng một năm sau.

Một tiểu phân thân George cuối cùng cũng trong Hỗn Độn mênh mông, phát hiện ra một thế giới độc lập treo lơ lửng ở đó. "Xem ra chỉ có một thế giới, hơn nữa cấp độ thế giới không đặc biệt cao, cao hơn thế giới Pháp Sư Học Việc, nhưng lại kém hơn thế giới Fairy Tail đơn độc một chút." Tiểu phân thân George vì chủ yếu là khám phá, đi theo số lượng, nên mỗi cái chỉ mang theo một chút Linh Hồn của George.

Nhưng địa vị của George ở đó, ngay cả một chút Linh Hồn này, cũng đủ để nhìn thấu bản chất của thế giới phía trước. "Vào xem sao." Tiểu phân thân George trong nháy mắt tan đi toàn bộ năng lượng của mình, ẩn giấu khí tức Linh Hồn, che đậy quỹ tích vận mệnh, lặng lẽ tiềm nhập vào thế giới mới phát hiện.

Hắn không định mỗi khi tìm thấy một thế giới, liền để phân thân gần nhất trực tiếp đến.

Một mặt là nếu Thần Sáng Thế của thế giới mới có thái độ tốt, thì hắn cũng không tiện thôn phệ thế giới của đối phương, chỉ có thể giao lưu.

Làm như vậy không những lãng phí thời gian đi đường, còn làm chậm trễ việc hắn tự mình sáng tạo thế giới mới.

Nếu chỉ là giao lưu, thì tiểu phân thân tiềm nhập vào, cũng có thể tìm hiểu rõ hệ thống năng lượng và quy tắc thế giới mới.

Mặt khác, đối với hắn hiện tại mà nói, trừ phi là Đa Nguyên Vũ Trụ đặc biệt mạnh mẽ.

Nếu không thì những loại đơn thể vũ trụ này, hắn thôn phệ dung hợp chỉ cần vài phút là xong.

Bây giờ mà tốn một năm để chạy đến, không bằng đợi giai đoạn sau khám phá gần xong rồi, tổng hợp thiết kế ra lộ tuyến hợp lý nhất, dùng phân thân gần nhất đó đi qua thôn phệ dung hợp.

Hiện tại tiểu phân thân này tìm thấy thế giới mới, không có nghĩa là vị trí của phân thân đã phân ra tiểu phân thân này là gần nhất với thế giới mới.

Có lẽ gần đó còn có phân thân cách đó chỉ nửa năm hoặc vài tháng tồn tại, chỉ là hiện tại vẫn chưa tìm đến đây.

Còn về việc tại sao tiểu phân thân George không trực tiếp tìm

Thần Sáng Thế của thế giới mới để giao lưu, mà lại chọn tiềm nhập vào tự mình khám phá.

Đó là vì chưa nắm rõ thái độ của Thần Sáng Thế của thế giới mới được phát hiện.

Nếu thái độ tốt thì không sao, nếu thái độ không tốt, trực tiếp tiêu diệt tiểu phân thân rồi chạy trốn, lại đổi sang một nơi mới, thì hắn lại cần phải tìm kiếm lại từ đầu.

Tiểu phân thân George là loại phân thân sản xuất hàng loạt, thực lực rất yếu, không thể là đối thủ của Thần Sáng Thế.

Chương 755

Nhưng có Linh Hồn của George ở đó, có thể phát động các loại quyền năng cấp vị cách cao.

Chỉ cần hắn thành công tiềm nhập vào thế giới mới, là có thể tìm thấy một thi thể, lợi dụng Đồ Kính Sai Lầm, Đồ Kính Vận Mệnh và Đồ Kính Thần Chết, trong nháy mắt hoàn thành thay thế.

Đến lúc đó hắn có thể hoàn hảo ngụy trang thành thổ dân của thế giới mới.

Hơn nữa, trừ phi Thần Sáng Thế của thế giới mới có thực lực mạnh hơn hắn rất nhiều, nếu không rất khó phát hiện ngụy trang của hắn.

Thế giới trước mắt này hiển nhiên chỉ là Thần Sáng Thế cấp đơn thể vũ trụ, thì càng không cần lo lắng. "Tìm thấy rồi!" Một điểm Linh Hồn thành công tiềm nhập vào thế giới mới, để ngăn chặn bị phát hiện, George nhanh chóng khóa chặt một thi thể vừa mới chết gần nhất, phụ thể lên. "Đánh cắp!

Vận mệnh!

Phục sinh!" Phát động ba quyền năng, George lập tức giành được quyền kiểm soát thi thể, thành công tỉnh lại trên thi thể, và tìm kiếm nắm giữ tất cả ký ức ban đầu của thi thể. "Vương quốc Tam Diệp Thảo...

Ma đạo sĩ...

Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp...

Ma Pháp Đế..." George từ từ mở hai mắt.

Cơ thể mà hắn chiếm giữ là một thiếu niên mười lăm tuổi, tên là

Nozel, điều này khiến hắn nhớ đến một dòng điện thoại nào đó.

Nozel sinh ra ở làng Sư Tử phía hạ giới của Vương quốc Tam Diệp Thảo, cha mẹ là nông dân bình thường, nhưng cậu lại mơ ước trở thành một thành viên của Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp của vương quốc.

Nên bất chấp lời khuyên ngăn của cha mẹ, sau khi có được cuốn ma đạo thư thuộc về mình, liền lén lút đi đến vương quốc tham gia khảo hạch Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp.

Nhưng vì bản thân có ma lực thấp kém, lại không có kinh nghiệm thực chiến nào, trên đường đến vương quốc đã bị một con lợn rừng đâm chết.

Thực ra chuyện này cũng không hiếm gặp, mỗi lần khảo hạch Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp, đều có rất nhiều thiếu niên hạ giới ôm mộng, đi đến vương đô tham gia.

Nhưng chín mươi chín phần trăm đều thất vọng trở về.

Và đường đi lại xa xôi, không cẩn thận gặp phải tai nạn chết người cũng rất thường thấy.

Những tên cướp giết người dùng ma pháp, đủ loại sinh vật ma pháp không thân thiện, sương mù, vách núi, sa mạc, quả độc, đều có thể lấy mạng những thiếu niên này.

Đây là một thế giới toàn dân ma pháp, mỗi người khi sinh ra đều sở hữu ma lực, có thể tự nhiên thi triển một số ma pháp.

Ngay cả nông dân làm ruộng cũng sẽ thi triển ma pháp để hỗ trợ công việc.

Chỉ là phần lớn mọi người thiên phú đều rất bình thường, ma lực cũng không cao, chỉ có thể dùng để hỗ trợ công việc, không thể dùng để chiến đấu, không thể trở thành ma đạo sĩ thực sự.

Khi những đứa trẻ của thế giới này trưởng thành đến mười lăm tuổi, có thể có được một cuốn ma đạo thư thuộc về mình.

Ma đạo thư có thể hỗ trợ thi pháp, khiến ma pháp mình thi triển có uy lực lớn hơn, hiệu quả tốt hơn, và tiết kiệm ma lực hơn.

Đồng thời còn có thể giúp lĩnh ngộ và sáng tạo ra ma pháp mới.

Sau khi có được ma đạo thư, là có thể đi đến vương đô của vương quốc tham gia khảo hạch Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp, gia nhập Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp, trở thành ma đạo sĩ thực sự.

Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp là lực lượng quân sự mạnh nhất của Vương quốc Tam Diệp Thảo, bảo vệ an toàn cho toàn bộ vương quốc, xử lý các loại sự kiện ma pháp, có địa vị cực cao.

Các ma đạo sĩ có thể gia nhập Đoàn Kỵ Sĩ thông qua khảo hạch, phần lớn đều là quý tộc thiên sinh có ma lực và thiên phú cao.

Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp trực thuộc Ma Pháp Đế, không chịu sự quản lý của Vua.

Còn Ma Pháp Đế, có thể coi là ma đạo sĩ mạnh nhất toàn vương quốc.

Truyền thuyết, từng có một Ma Thần cường đại hoành hành trong thế giới này, suýt chút nữa khiến toàn bộ thế giới bị hủy diệt.

Sau đó một ma đạo sĩ dũng cảm xuất hiện, dẫn dắt các ma đạo sĩ của nhân loại đánh bại Ma Thần, bước ra khỏi bóng tối, tiến vào bình minh.

Ma đạo sĩ dũng cảm này được nhân loại tôn xưng là Ma Pháp Đế.

Đương nhiên, Ma Pháp Đế hiện tại của Vương quốc Tam Diệp Thảo không phải là vị Ma Pháp Đế đã đánh bại Ma Thần kia.

Ma Pháp Đế truyền qua các đời, sau khi Ma Pháp Đế cũ qua đời,

ma đạo sĩ mạnh nhất vương quốc sẽ kế thừa danh hiệu này, trở thành Ma Pháp Đế mới.

Hiện tại Ma Pháp Đế đã không biết là truyền đến đời thứ bao nhiêu rồi. "Dù sao cũng xuất thân từ biên giới, kiến thức có hạn, vẫn nên đến vương đô xem sao, để hiểu rõ hơn về thế giới này.

Vừa hay, cũng giúp cơ thể này hoàn thành một tâm nguyện." George suy nghĩ một chút, trong lòng đã có quyết định.

Thông tin trong ký ức của Nozel quá ít, ngay cả việc thế giới này có bao nhiêu quốc gia cũng không biết, kiến thức ma pháp lại càng ít ỏi.

Vì vậy hắn quyết định đến vương đô phồn hoa nhất để xem sao.

Một mặt có thể hiểu rõ hơn về hệ thống ma pháp của thế giới này, khám phá trước một chút về thế giới này.

Mặt khác, cũng coi như hoàn thành tâm nguyện lúc sinh thời của Nozel.

Ước mơ lớn nhất của thiếu niên là có thể gia nhập Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp, trở thành một ma đạo sĩ được mọi người tôn trọng và hướng tới.

Hoàn thành ước mơ của thiếu niên, cũng coi như là báo đáp cho việc chiếm giữ cơ thể này.

Hắn đưa tay ra, một cuốn ma đạo thư lơ lửng xuất hiện trong tay hắn. "Thứ này cũng coi như có chút thú vị." Cầm ma đạo thư đại khái nghiên cứu một chút, George phát hiện cuốn ma đạo thư này không hề đơn giản.

Hắn vốn dĩ nghĩ ma đạo thư của thế giới này, hẳn là tương tự như đũa phép của thế giới Harry Potter, thuộc về một loại vật phẩm ma pháp.

Nhưng trên thực tế, cuốn ma đạo thư này lại giống như một loại biểu hiện cụ thể hóa của quy tắc ma pháp của thế giới này. "Ma pháp hồi phục, thảo nào lại bị một con lợn rừng bình thường giết chết." Lật xem ma đạo thư của Nozel, trong sách chỉ ghi lại một ma pháp, đó cũng là ma pháp duy nhất mà Nozel hiện tại biết: Hồi Phục Vết Thương.

Ma pháp này có thể chữa lành những vết thương nhỏ bên ngoài, nhưng không có bất kỳ lực tấn công nào.

Bình thường nếu là hệ tấn công, ví dụ như hệ hỏa, ngay cả nông dân bình thường nhất, cũng có thể lợi dụng việc phun lửa để xua đuổi dã thú bình thường, không đến mức bị dã thú giết chết.

Tuy nhiên, nếu là hệ tấn công bình thường, với trình độ ma lực hiện tại của Nozel, thì muốn gia nhập Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp thật sự không có chút hy vọng nào.

Nhưng hệ hồi phục, thì thật sự không thể nói trước.

Dù sao hệ hồi phục khá hiếm gặp, ngay cả khi chỉ có thể chữa lành vết thương nhỏ, thì cũng còn hơn không.

Không chừng thật sự có khả năng sẽ được Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp thu nhận, ngay cả khi không thể được Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp thu nhận, đăng ký tham gia quân đội bình thường cũng không thành vấn đề lớn.

Chương 756

Vì vậy việc Nozel chọn rời khỏi làng đến vương đô là đúng đắn, chỉ là không nên liều lĩnh đi một mình như vậy.

Có thể tìm những người cùng tuổi ở các làng gần đó cũng định đến vương đô để kết bạn cùng đi. "Yên tâm, có ta ở đây, sẽ giúp ngươi trăm phần trăm có thể gia nhập Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp." "Hồi Phục Vết Thương!" Phát động ma pháp trên ma đạo thư, George vung tay lướt qua người, liền hoàn toàn hồi phục cái lỗ lớn bị răng nanh của lợn rừng đâm xuyên trên cơ thể.

Ma pháp này đặt trong tay Nozel chỉ có thể chữa lành một số vết thương nhỏ, nhưng đặt trong tay George, ngay cả khi tim bị xuyên thủng, cũng có thể lập tức hồi phục.

Một trăm phần trăm ma lực, đặt trong tay Nozel, cậu ta chỉ có thể phát huy hiệu quả hơn một phần trăm, hiệu suất quá thấp.

Nên sau khi chữa lành một số vết thương nhỏ, ma lực đã dùng hết.

Nhưng một trăm phần trăm ma lực, đến tay George, thì có thể phát huy hoàn hảo một trăm phần trăm hiệu quả, trực tiếp đạt đến đỉnh phong mà Nozel đến chết cũng không đạt được.

Thêm vào đó, loại ma pháp chữa trị đơn giản này, chỉ cần xem qua và cải tạo một chút, hắn liền có thể khiến hiệu quả của nó tăng lên rất nhiều.

Trong mắt người khác, George hiện tại sử dụng cơ thể của Nozel với ma lực thấp, nhưng trên thực tế George chỉ dùng ma lực thấp kém này, liền có thể khiến một người sắp chết được hồi sinh.

Ngay cả khi thiếu cánh tay mất chân, các bộ phận quan trọng như

tim, não, đều có thể dễ dàng chữa lành.

Vì vậy, dựa vào ma pháp chữa trị này, hắn muốn thông qua khảo hạch gia nhập Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp là hoàn toàn không có vấn đề gì.

Đợi đến vương đô, nghiên cứu thêm một chút ma đạo thư của các ma đạo sĩ khác, với trình độ ma pháp của hắn rất dễ dàng có thể sao chép, khiến ma đạo thư của mình không còn chỉ có ma pháp chữa trị.

Thực ra ngay cả khi không sao chép những ma pháp tấn công đó, hắn hiện tại cũng không chỉ có ma pháp chữa trị.

Ma pháp của các thế giới khác chắc chắn không thể dùng, dễ bị Thần Sáng Thế của thế giới này phát hiện, nhưng một số quyền năng liên quan đến quy tắc căn bản có thể sử dụng bình thường.

Những quyền năng tương ứng mà các đồ kính của thế giới Quỷ Bí sở hữu, ngay cả khi hắn thi triển, với trình độ Thần Sáng Thế của thế giới này, cũng không nhìn ra được gì.

Tiềm nhập vào thế giới này và phụ thể vào cơ thể hiện tại, hắn đã sử dụng ba loại quyền năng Đánh Cắp, Vận Mệnh và Tử Vong.

Tuy nhiên tiểu phân thân này của hắn chỉ là một trong vô số tiểu phân thân được phân thân tách ra, bản chất linh hồn chỉ có rất ít.

Đương nhiên không thể như phân thân, khi sử dụng quyền năng phát huy uy lực lớn đến thế.

Một cái "Mù quáng ngu ngốc" của phân thân có thể khiến Thần Sáng Thế của thế giới này biến thành kẻ ngốc, tiểu phân thân dùng ra thì không có uy lực lớn đến thế.

Nhưng đối phó với ma đạo sĩ bình thường thì vấn đề chắc không lớn, hơn nữa sử dụng những quyền năng này không tiêu hao ma lực.

Bởi vì đây chỉ là một loại vận dụng quy tắc căn bản, không phải

ma pháp bình thường. "Ối dào, đúng là oan gia ngõ hẹp, vừa hay bụng lại đói." Chữa lành vết thương trên cơ thể, George men theo con đường nhỏ trong rừng tiếp tục đi, rất nhanh đã gặp ba con lợn rừng lớn đã đâm chết Nozel.

Ba con lợn rừng nhìn thấy George, lập tức hung hãn lao về phía này.

Nhất lợn, nhì gấu, tam hổ, những con lợn rừng có răng nanh lớn, khi tấn công, đối với người bình thường mà nói cũng là tồn tại chí mạng. "Mù quáng ngu ngốc!" George khẽ cười, ba con lợn rừng vừa xông đến trước mặt hắn lập tức dừng bước, vẻ hung dữ trên mặt hóa thành ngốc nghếch. "Để lại một con to, hai con kia làm lương thực." George đưa tay chỉ vào con mạnh nhất, phát động thôi miên tâm lý, khiến nó đi sang một bên nằm xuống, hắn lại dùng quyền năng Sinh Dục của Mẫu Thần lên hai con lợn rừng còn lại.

Bụng của hai con lợn rừng đó trong nháy mắt to lên, hai con heo con phá bụng chui ra.

Lợn rừng có mùi tanh khá nặng, nên hắn định nướng heo sữa để ăn.

Hắn tưởng tượng ra một giá lửa đang cháy, đặt hai con heo sữa lên trên, không lâu sau hai con heo sữa nướng đã chín.

Trước đây hắn toàn dùng Biến Hình thuật tùy tiện biến ra món ngon rượu quý, đã rất lâu rồi không tự tay làm như bây giờ.

Ngươi đừng nói, ăn vào hương vị thật sự vẫn được.

Có lẽ là vì đây là thế giới ma pháp, ngay cả động vật hoang dã bình thường cũng được ma lực nuôi dưỡng, chất thịt tốt hơn rất nhiều.

No bụng xong, George cưỡi con lợn rừng lớn, chậm rãi lên đường đến vương đô của vương quốc.

Còn một tháng nữa mới đến khảo hạch Kỵ Sĩ Ma Pháp, thời gian hoàn toàn kịp.

Hắn định vừa ngắm cảnh vừa du ngoạn, không vội vã mà đến vương đô.

Sau khi tiến vào thế giới này, hắn phát hiện tốc độ dòng chảy thời gian mà Thần Sáng Thế của thế giới này điều chỉnh khác với trong Hỗn Độn.

Đại khái so với một ngày trong Hỗn Độn, thế giới này đã trôi qua một năm.

Huống hồ tiểu phân thân của hắn chủ yếu có tác dụng định vị, để phân thân giai đoạn sau có thể chính xác tìm thấy thế giới này.

Bất kể là thôn phệ thế giới này, hay sao chép mẫu thế giới này, chủ yếu vẫn là sau khi phân thân đến rồi mới thao tác.

Hiện tại tiểu phân thân chính là tiên phong từ từ khám phá, không vội vàng.

Vượt qua rừng rậm, núi lớn, sa mạc, tiến vào vùng đồng cỏ, mất hơn nửa tháng, hắn cuối cùng cũng nhìn thấy vương đô của Vương quốc Tam Diệp Thảo. "Thảo nào trong dân thường rất ít sinh ra ma đạo sĩ thiên phú cao, khoảng cách ma lực này không hề nhỏ." Nhìn vương đô hùng vĩ được xây trên đỉnh núi phía trước, George thầm lẩm bẩm một câu.

Hắn phát hiện trên đường tiến về vương đô, càng gần vị trí vương đô, hàm lượng ma lực xung quanh càng cao.

Điều này cũng có nghĩa là, những người sống gần vương đô, bẩm sinh sẽ có tỷ lệ cao hơn những người sống ở vùng biên giới ngoại vi để có được thiên phú tốt hơn.

Giống như người càng có tiền sẽ càng có tiền, người càng nghèo

sẽ càng nghèo.

Mà trong quy định của luật pháp Vương quốc Tam Diệp Thảo, trừ phi tình huống đặc biệt, nếu không dân thường cư trú tại địa phương đó, không được tự ý rời khỏi nơi cư trú.

Phỏng chừng đây cũng là thủ đoạn của quý tộc để khống chế dân thường.

Nếu dân thường không ở biên giới, mà đều chuyển đến sống gần vương đô, thì tỷ lệ sinh ra ma đạo sĩ mạnh mẽ sẽ tăng lên.

Về lâu dài, dân thường tự nhiên sẽ không cam chịu làm dân thường.

Tuy nhiên George cũng không có hứng thú với chuyện này, hắn sẽ không đi làm những việc vô vị như giúp dân thường lật đổ quý tộc.

Dân thường lật đổ quý tộc không lâu sau, những dân thường đó sẽ trở thành quý tộc mới, sau đó tiếp tục áp bức những dân thường sau này, thực ra không có gì khác biệt.

Trong mắt hắn chỉ có bạn bè và kẻ thù.

Nếu là bạn bè, thì quý tộc, dân thường, thiên sứ, ác quỷ, người tốt, kẻ xấu, đều là bạn bè.

Nếu là kẻ thù, thì đối phương bất kể thân phận gì, đều sẽ biến thành thi thể.

Cưỡi lợn rừng vào thành, George bán con lợn rừng và một số vàng, đá quý nhặt được trên đường, thu được một khoản tiền hậu hĩnh.

Chỉ cần khẽ động một chút quyền năng Vận Mệnh, ban cho mình một chút may mắn, thì chuyện nhặt được đá quý, vàng trên đường, tự nhiên có thể hiểu được.

Vương đô chủ yếu chia thành ngoại thành và nội thành.

Chương 757

Ngoại thành là nơi dân thường cư trú, nội thành là nơi vương tộc, quý tộc và phần lớn Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp cư trú.

Dân thường và dân thường cũng có khác biệt, dân thường vương đô mạnh hơn dân thường thành phố biên giới rất nhiều.

Người đi đường và người bán hàng rong ven đường, đều có trình độ ma pháp không tồi.

Vì vậy trong khảo hạch Kỵ Sĩ Ma Pháp, ngay cả khi có dân thường có thể thông qua khảo hạch, thì phần lớn cũng là dân thường sống ở khu vực vương đô này.

Còn về dân thường của các làng nhỏ biên giới, gần như không có khả năng.

Còn một tuần nữa mới đến khảo hạch Kỵ Sĩ Ma Pháp, George tìm một quán trọ ở lại, sau đó liền bắt đầu đi dạo trên phố.

Phong cách của thế giới này rất giống với phong cách thế giới Fairy Tail, nhưng bầu không khí sử dụng ma pháp lại đậm hơn một chút.

Sau khi đi dạo một vòng, hắn rất nhanh đã khóa chặt một hiệu sách.

Đọc sách là cách tốt nhất để tìm hiểu thông tin về thế giới này. "Vương quốc Tam Diệp Thảo, Vương quốc Trái Tim, Vương quốc Bích, Vương quốc Kim Cương, sao trông lại giống như bộ bài poker vậy?" Vào đêm, nửa nằm trên giường trong quán trọ, nhìn những cuốn sách giới thiệu về các vương quốc lớn trong tay, trên mặt George lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Hắn cảm thấy Thần Sáng Thế của thế giới này, chắc chắn là một người yêu thích bài.

Về ma pháp, theo giới thiệu trong sách, cơ bản đại khái chia thành bốn nguyên tố lớn là Hỏa, Phong, Thủy, Địa.

Ngoài ra, còn có rất nhiều ma pháp phái sinh và ma pháp hiếm.

Ví dụ như ma pháp chữa trị của Nozel, còn có ma pháp Bóng Tối, ma pháp Không Gian, ma pháp Gương, ma pháp Bẫy, ma pháp Độc, v.v.

Bởi vì đều là sách mà dân thường có thể mua được, nên chỉ là giới thiệu nội dung đại khái, chứ không có giải thích chi tiết.

Thuộc tính ma pháp có thể di truyền, trẻ em thường sẽ kế thừa thuộc tính ma pháp của một trong hai cha mẹ hoặc thuộc tính tổng hợp của cả hai.

Tuy nhiên bình thường mỗi người chỉ có thể sở hữu một loại thuộc tính ma pháp, hai loại thuộc tính đều rất hiếm gặp.

Thế giới này, ngoài Ma Thần đã bị tiêu diệt, còn có không ít truyền thuyết về ác quỷ, chỉ là cơ bản đều là truyền thuyết. "Xem ra có cơ hội vẫn phải đến thành bảo nội thành xem sao, hoặc trong Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp hẳn là có." Đứng dậy đến trước cửa sổ phòng, George nhìn bức tường thành xa xa ngăn cách nội thành và ngoại thành, trong lòng thầm nghĩ.

Hắn cảm thấy Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp hẳn giống như Hội Fairy Tail, bên trong e rằng cũng có những nơi như thư viện.

Còn trong thành bảo vương quốc, đó tất nhiên là nơi cất giữ những tài liệu chi tiết hơn. "Ba ba ba ba ba ba..." Ngay khi George đang suy nghĩ, bên cạnh đột nhiên truyền đến tiếng va chạm cơ thể có tiết tấu. "Cách âm tệ thật, hay là mua một căn nhà trước đi." Bức

tường gỗ, hiệu quả cách âm tự nhiên không tốt, mà quán trọ trong thế giới ma pháp và quán trọ trong thế giới hiện đại tác dụng đều như nhau.

Quan trọng là ở đây gọi gái làng chơi vẫn là hợp pháp, nên chuyện này rất thường thấy.

Đặc biệt là những thiếu niên lần đầu đặt chân vào vương đô, khó tránh khỏi bị sự phồn hoa của vương đô hấp dẫn, chỉ cần hơi cám dỗ một chút là không giữ được mình.

Những cô gái làng chơi này còn không phải loại bình thường, mà là gái làng chơi biết ma pháp.

Thật sự có thể cho ngươi trải nghiệm thế nào là "băng hỏa cửu trọng thiên". "Tiền không đủ lắm, xem ra còn phải đi kiếm thêm." Ở vương đô muốn mua một căn nhà đàng hoàng, ngay cả khi ở ngoại thành, giá trị cũng không hề nhỏ.

Ngay cả khi hắn dùng vàng và châu báu nhặt được trước đó bán đi không ít tiền, ước tính khả năng cao vẫn không đủ.

Tuy nhiên việc này đối với hắn mà nói, tự nhiên không phải chuyện khó khăn gì.

Quay người rời khỏi phòng, George xuống lầu, hỏi chủ quán trọ: "Xin hỏi sòng bạc gần đây nhất ở đâu?" "Sòng bạc đó là kho nuốt tiền đó, những thiếu niên như các ngươi ôm mộng đến vương đô tham gia khảo hạch, ta thật sự không khuyên ngươi đi đâu!" Ông chủ nghe vậy lập tức lộ ra vẻ mặt tận tình khuyên bảo, sau đó lấy ra vài tấm thẻ nhỏ đặt lên bàn: "Có số tiền đó, không bằng thử cái này xem sao, chỉ cần tốn rất ít tiền, là có thể khiến ngươi từ thiếu niên trưởng thành thành người lớn thực sự đó!" "Tôi cảm ơn ông nhé, ông chủ, ông thật sự là một người tốt." George nhìn mấy bà cô trưởng thành đang di chuyển in trên tấm thẻ, khóe miệng không nhịn được co giật.

Hóa ra ông là loại người chỉ dạy thiếu niên phải thề không đội trời chung với cờ bạc và tệ nạn sao?

Phớt lờ lời nhiệt tình chào mời của ông chủ, George rời khỏi quán trọ, lại một lần nữa thêm buff may mắn cho mình.

Không sao, chỉ cần giá trị may mắn đủ mạnh, dù đi dạo ngẫu nhiên cũng có thể đến được nơi mình muốn.

Quả nhiên, sau khi đi dạo nửa giờ trong chợ đêm, hắn đã nhìn thấy một sòng bạc đang làm ăn phát đạt ở một góc phố nào đó.

Cái gì kiếm tiền nhanh?

Đương nhiên là sòng bạc.

Ngay cả khi không hiểu bất kỳ kỹ thuật cờ bạc nào, chỉ cần giá trị may mắn đủ mạnh, vẫn có thể trở thành tồn tại như thần cờ bạc. "Hoan nghênh quý khách!" Nhìn thiếu niên tay xách một túi tiền lớn xuất hiện ở cửa sòng bạc, hai cô phục vụ có thân hình yểu điệu phụ trách đón khách, lập tức nhiệt tình chào đón.

Loại thiếu niên có tiền này, chính là khách hàng mà sòng bạc thích nhất.

Bọn họ trẻ người non dạ lại kỹ năng cờ bạc tệ hại, chết vì sĩ diện nhưng trong túi lại có tiền, đơn giản chính là những con cừu béo lớn trong sòng bạc. "Lần đầu đến, giới thiệu một chút." George móc ra hai đồng bạc tiện tay nhét vào khe sâu của hai cô phục vụ, cười rồi bước vào sòng bạc.

Hai nữ phục vụ cất tiền boa xong, lập tức tươi cười giới thiệu.

Chủ yếu là roulette, xúc xắc và bài, chỉ là còn có một số phân loại nhỏ hơn. "Ồ?" Nghe hai nữ phục vụ giới thiệu, mắt George quét qua toàn bộ sòng bạc, đột nhiên lộ ra vẻ ngạc nhiên. "Vị kia ở đằng kia là ai?" Hắn đưa tay chỉ vào gã đàn ông tóc đen vạm vỡ đang ngồi ở bàn

cá cược tận cùng bên trong.

Sở dĩ chú ý đến gã đàn ông tóc đen vạm vỡ kia, là vì hắn cảm nhận được ma lực vô cùng mạnh mẽ trong cơ thể gã.

Đương nhiên, sự mạnh mẽ này chỉ là tương đối so với tất cả những người khác mà hắn gặp sau khi vào vương đô. "Ngài nói là Đại nhân Yami, đó là Đoàn trưởng Bò Đen Bạo Ngược, cũng là khách quen của chúng tôi." "Bò Đen Bạo Ngược." George xoa xoa cằm, ban ngày hắn có hỏi thăm về Ma Pháp Đế và Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp.

Ma Pháp Đế đời này tên là Julius Novachrono, là Ma Pháp Đế đời thứ hai mươi tám.

Cụ thể sử dụng ma pháp gì thì không rõ, chỉ nghe nói trước đó là đoàn trưởng Đoàn Kỵ Sĩ "Hươu Xám Ảo Ảnh".

Vì thực lực mạnh nhất, lại có danh vọng cực cao trong dân gian, được Ma Pháp Đế tiền nhiệm chọn làm người kế nhiệm.

Mà Vương quốc Tam Diệp Thảo tổng cộng có chín Đại Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp.

Lần lượt là: Bình Minh Vàng, Vua Sư Tử Đỏ Thẫm, Đại Bàng Bạc Có Cánh, Hoa Hồng Hoang Dã Ngọc Bích, Bọ Ngựa Lục Bảo, Cá Voi Sát Thủ Tím, Hươu Xám Ảo Ảnh, Khổng Tước San Hô và Bò Đen Bạo Ngược.

Trong đó được công nhận là mạnh nhất là Bình Minh Vàng, Vua Sư Tử Đỏ Thẫm và Đại Bàng Bạc Có Cánh, ba Đoàn Kỵ Sĩ này luân phiên giữ vị trí số một.

Bò Đen Bạo Ngược yếu nhất, nghe nói là vì từ đoàn trưởng đến thành viên đều khá lười biếng, làm quá ít nhiệm vụ, hơn nữa số lượng người cũng ít nhất. "Lười biếng, ít nhiệm vụ, Đoàn Kỵ Sĩ này rất hợp với mình mà." George trong lòng động ý, đi về phía bàn nơi Đoàn

trưởng Yami của Đoàn Kỵ Sĩ Bò Đen Bạo Ngược đang ngồi.

Chương 758

Hắn không lập tức tham gia đánh bạc, mà đứng gần đó quan sát. "Kỹ năng cờ bạc bình thường, nhưng phẩm chất bài không tồi." Sau vài ván, hắn có được sự hiểu biết cơ bản về Yami, thế là cầm tiền của mình ngồi đối diện Yami.

Yami nhìn thấy đối diện mình là một thiếu niên thân hình gầy yếu, châm cho mình một điếu thuốc, dùng ngữ khí lười biếng nói: "Ta không đánh bạc với trẻ con, đợi hai năm nữa rồi hãy đến!" "Là không chơi, hay là không dám?

Ta vừa thấy ngươi chơi vài ván, chậc chậc, kỹ thuật siêu tệ." George dùng Đồ Kính Khiêu Khích của Hồng Tế Tự: "Ta ngoại hiệu 'Thần Cờ Bạc', đánh bạc từ trước đến nay chưa từng thua, có dám chơi một ván không?" "Hừ, ngươi có thể nghi ngờ thực lực của ta, nhưng không thể nghi ngờ kỹ năng cờ bạc của ta.

Thiếu niên, hôm nay ta sẽ cho ngươi kiến thức thế nào là kỹ thuật cờ bạc chân chính!" Yami bị khiêu khích ảnh hưởng, "vụt" một cái đứng dậy, ra hiệu cho nhân viên bên cạnh chia bài. ..... khi trò chơi bài kết thúc, George từ từ lật bài của mình, cười với Yami đang căng thẳng đối diện: “Xin lỗi nhé, tôi lại thắng rồi!” Yami xoa xoa trán, cởi chiếc quần lót cuối cùng trên người quẳng xuống đống tiền và quần áo chất bên cạnh George.

George dùng chiếc áo của Yami làm vật lót, gói tất cả tiền và quần áo thành một bọc, đứng dậy ra vẻ chuẩn bị rời đi.

“Khoan đã, ván cuối cùng, nếu tôi thắng, cậu trả lại tất cả mọi thứ cho tôi.” Yami thấy vậy liền nhả điếu thuốc trong miệng.

“Nhưng bây giờ anh không còn gì cả, lấy gì để cược?” “Cược

không phải xem cậu muốn gì, mà là xem tôi có gì!" Yami "bốp" một cái đặt ma đạo thư của mình lên bàn.

"Tôi muốn vượt qua giới hạn của bản thân ở đây, đây là ván cược cuối cùng của tôi." "Ma đạo thư ư?

Được thôi, nhưng nếu tôi thắng, tôi không cần ma đạo thư của anh, chỉ cần anh chiêu mộ tôi vào đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp của anh là được." George cũng không ngờ Yami lại cược cả ma đạo thư của mình, xem ra anh ta cũng đang đỏ mắt vì cờ bạc rồi.

Nhưng điều này lại đúng ý hắn.

Có hai cách để gia nhập đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp: một là tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp một cách đường đường chính chính, thể hiện năng lực của mình để chín vị đoàn trưởng lựa chọn.

Cách thứ hai đơn giản hơn, chỉ cần đoàn trưởng của một đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp đồng ý, có thể tùy ý chiêu mộ thành viên phù hợp.

Vì vậy, nếu Yami đồng ý bây giờ, hắn sẽ không cần phiền phức tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp nữa.

Hôm nay hắn có thể vào ở trong đoàn, trở thành một thành viên của Black Bull, thậm chí không cần mua nhà.

"Không vấn đề gì, tới đi!" Yami nghe vậy liền không chút do dự đồng ý.

Năm phút sau, Yami lấy lại quần áo của mình, rồi ném chiếc áo choàng in hình Black Bull cho George: "Từ hôm nay trở đi, cậu là một thành viên của Black Bull chúng ta rồi, theo tôi về căn cứ thôi!" Đúng vậy, anh ta thua không chút nghi ngờ.

Nhưng Yami không hề nản lòng, ngược lại còn có chút vui mừng.

Tại sao ư?

Sau này trong đội có một thành viên cờ bạc siêu đẳng như vậy, sẽ không còn phải lo lắng thua sạch quần ở sòng bạc nữa.

Còn về thực lực của thành viên này, thực lực nào chứ, bản thân anh ta đã là thực lực rồi, hơn nữa thực lực có thể từ từ bồi dưỡng.

Chỉ cần kiên trì rèn luyện là luôn có thể vượt qua giới hạn để trở thành cao thủ.

Dù sao thì, anh ta chiêu mộ thành viên chưa bao giờ nhìn vào thực lực, chỉ cần hợp mắt là sẽ chiêu vào đội.

Vì vậy, trong mắt các đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp khác, đoàn Black Bull của anh ta toàn là những kẻ kỳ quái đủ loại.

Có vấn đề gì đâu chứ?

Vui là được rồi.

Anh ta chưa bao giờ quan tâm đến ánh mắt của người khác.

“Nhóc, tên cậu là gì?” “George.” “Cờ bạc của cậu giỏi như vậy, có bí quyết gì không?” “Toàn dựa vào may mắn.” “May mắn ư?” “Đúng vậy, từ nhỏ đến lớn vận may của tôi luôn rất tốt, nên hễ cược là thắng.” “Tốt lắm, sau này nếu tới sòng bạc, cậu cứ đi cùng tôi.” “Không rảnh.” “Không rảnh ư?

Cậu đừng quên, là tôi chiêu mộ cậu vào, tôi là đoàn trưởng của cậu đấy!” “Đó là điều kiện anh thua tôi đã đồng ý mà.

À phải rồi, đoàn trưởng trông anh hơn bốn mươi rồi mà chưa lập gia đình, thường xuyên tới sòng bạc vợ anh không quản sao?” “Hơn bốn mươi gì chứ, năm nay tôi mới hai mươi tám, còn chưa kết hôn.” “Hai mươi tám?

Vậy trông anh cũng phong trần thật đấy.” Hai người vừa đi vừa nói chuyện, dần dần đi ra khỏi thành ngoài của Vương đô, tiến vào

rừng rậm, cuối cùng trước khi trời sáng, họ đứng trước một tòa lâu đài đổ nát.

Đây chính là tổng bộ của Black Bull.

"Thế nào, hoành tráng lắm chứ!" Yami ngậm điếu thuốc, mặt đầy đắc ý.

George dùng ý chí lướt qua tòa lâu đài, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Trông đổ nát vậy mà không ngờ lại ẩn chứa huyền cơ." Đây không phải là một tòa lâu đài bình thường, mà là một tòa lâu đài được cải tạo bằng ma pháp, khi cần thiết có thể biến hình ma pháp nào đó để tấn công và phòng thủ.

"Rất không tệ." "Chào mừng đến với đoàn Black Bull tồi tệ nhất và đáng sợ nhất!" Yami nhấc chân đạp tung cánh cửa lớn, rồi dẫn George bước vào.

"Cậu cứ tùy tiện tìm một phòng trống mà nghỉ ngơi đi, đợi tôi ngủ dậy sẽ giới thiệu các thành viên khác cho cậu." Nói xong, anh ta không còn bận tâm đến George nữa, ngáp một cái rồi đi vào phòng của mình, nằm vật ra ngủ.

Giờ này, trừ các thành viên đang ra ngoài làm nhiệm vụ, số còn lại cơ bản đều đang ngủ.

George gật đầu, cũng không mấy để tâm.

Tuy nhiên, hắn không lập tức tìm phòng trống để ngủ, mà nhàn nhã đi dạo trong lâu đài.

Thế nhưng, khi đi dạo một vòng, hắn không khỏi nhíu mày.

"Đường đường là một trong Cửu Đại Đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp, mà căn cứ lại không có nổi một thư viện?" Hắn còn muốn thông qua thư viện của đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp để tìm hiểu kỹ hơn về thế giới này và

ma pháp của nó.

Kết quả là không có, chỉ có vài con Ma Thú hung dữ được nuôi như thú cưng.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, vị đoàn trưởng Yami thích hút thuốc và cờ bạc này, quả thật không giống một tri thức gia thích đọc sách chút nào.

"Xem ra vẫn phải đi tìm ở nội thành, hoặc có cơ hội thì đến các đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp khác xem sao." George lắc đầu, tùy tiện tìm một phòng trống nằm xuống.

Cơ thể thiếu niên mười lăm tuổi này không giống các phân thân của hắn, không có sức mạnh thể chất cường đại, nên vẫn phải ăn uống ngủ nghỉ bình thường.

Mặc dù với năng lực của hắn, dù không ăn không ngủ cũng sẽ không thực sự chết đói, chết mệt, nhưng cơ thể vẫn sẽ cảm thấy khó chịu.

Tuy nhiên, việc ngủ cũng chỉ là cơ thể ngủ, ý thức của hắn luôn trong trạng thái tỉnh táo, tức là linh hồn của hắn không cần ngủ.

Ngủ một mạch đến gần trưa, đợi cơ thể khôi phục đến trạng thái tốt nhất, George mở mắt đứng dậy đi xuống đại sảnh.

Lúc này, các thành viên của Black Bull đều đã thức dậy, và đều ở trong đại sảnh.

Lướt mắt nhìn qua, có tổng cộng năm người.

Một cô nàng tóc xoăn gợn sóng màu hồng, chỉ mặc nội y, lộ ra một vùng da trắng như tuyết, đang nằm trên ghế sofa trong đại sảnh, nốc rượu ừng ực.

Một cô gái dáng người nhỏ nhắn như một đứa trẻ, trước bàn của

cô ấy chất đầy các loại thức ăn.

Mà cái bụng của cô ấy như một cái thùng không đáy, nuốt chửng từng món ăn.

Ngồi bên cạnh cô gái nhỏ là một gã béo cao lớn, miệng không ngừng phì phèo khói thuốc.

Chương 759

Nhưng George liếc mắt một cái đã nhận ra gã béo không phải là thân thật, mà hẳn là đã dùng ma pháp biến hình nào đó để thay đổi ngoại hình.

Đối diện với gã béo là một người đàn ông gầy gò cao kều đội mũ quân đội, hai mắt có quầng thâm nặng trĩu, trông như bị trúng độc vậy.

Phía sau người đàn ông đội mũ quân đội là một thanh niên cầm ảnh một cô bé nhỏ đang chảy máu mũi, miệng không ngừng la hét rằng em gái Marie là thiên thần hay đại loại thế.

Trông như một kẻ cuồng em gái cực độ.

"Chào mọi người, tôi là George, đến từ làng Tóc Xoăn ở hạ giới của vương quốc, là thành viên mới của đoàn." George mỉm cười tự giới thiệu. .....

"Đoàn trưởng lại chiêu mộ người mới, chẳng phải kỳ thi còn một tuần nữa sao?" Nghe thấy giọng George, trừ kẻ cuồng em gái kia ra, những người còn lại đều tò mò quay đầu lại.

"Chắc lại nhặt được từ đâu đó về rồi." Mọi người nhanh chóng đoán ra.

Bởi vì họ cũng không phải là những người gia nhập Black Bull do tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp.

Đoàn trưởng của họ chiêu người không xem thực lực và thân phận, chủ yếu xem duyên, nên rất ít khi tuyển người từ kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp.

"Em trai, lại đây uống với chị một ly nào." Cô nàng tóc xoăn gợn

sóng nằm trên ghế sofa, mặt đầy quyến rũ vẫy vẫy ngón tay về phía George.

"Nhanh kể đi, cậu làm thế nào mà được đoàn trưởng chiêu mộ vào?" George đi tới ngồi đối diện ghế sofa, vừa định mở miệng, liền thấy cô nàng tóc xoăn gợn sóng há miệng, nôn ra cầu vồng khắp sàn.

"Cô ta rốt cuộc đã uống bao nhiêu rượu thế này?" George lắc đầu, lấy ma đạo thư ra, lật đến một trang: "Phép Thanh tẩy!" "Khôi phục thần tốc!" Một đạo ma pháp làm sạch cầu vồng trên sàn, một đạo ma pháp khác thì giải trừ trạng thái say rượu của cô nàng tóc xoăn gợn sóng.

Trên đường đến Vương đô, ngoài việc thưởng ngoạn phong cảnh, hắn cũng không phải là không làm gì.

Nhàn rỗi không có việc gì, hắn liền nghiên cứu kỹ lưỡng cuốn ma đạo thư sơ bộ thể hiện các quy tắc của thế giới này, tiện thể thêm vào một chút ma pháp vào trong ma đạo thư.

Đương nhiên, đều không phải là những ma pháp quá siêu thường, mà thuộc về các ma pháp nhỏ thông thường khá dễ dùng.

Tạo ra ma pháp quá siêu thường, hắn sợ sẽ thu hút sự chú ý của Đấng Sáng Tạo của thế giới này.

Mặc dù hắn đã chiếm đoạt vận mệnh của cơ thể này, sẽ không để lộ bất kỳ sơ hở nào, nhưng nếu cứ bị Đấng Sáng Tạo theo dõi mọi lúc mọi nơi, cũng không phải là trải nghiệm tốt đẹp gì.

Thực ra, với khả năng kiểm soát ma pháp tuyệt đối của hắn, cho dù ma lực bản thân có thấp, hắn cũng có thể kết hợp những ma pháp nhỏ này để tạo ra những điều kỳ diệu.

Cơ bản có thể giải quyết phần lớn phiền phức.

Nếu thực sự gặp phải vấn đề khó nhằn hơn, hắn sẽ trực tiếp dùng

quyền năng có cấp độ cao hơn, không thể bị Đấng Sáng Tạo phát giác để giải quyết.

Để tránh bị Đấng Sáng Tạo chú ý, hắn cũng không cố ý dùng ma pháp thôn phệ để hấp thụ và tăng cường lượng ma lực của cơ thể này.

Mục đích của phân thân nhỏ là để từ từ khám phá và tìm hiểu ma pháp của thế giới này, sớm thu hoạch bản mẫu của thế giới này.

Sau đó, định vị vị trí của thế giới này trong hỗn độn mọi lúc mọi nơi, chờ đợi phân thân gần nhất sau khi dung hợp xong sẽ đến để thôn phệ hoặc giao lưu.

Vì vậy, trước đó, cố gắng không quá khoa trương, tránh gây nghi ngờ cho Đấng Sáng Tạo.

"Em trai, ma pháp của cậu không tệ đấy chứ!" Vì ma pháp hồi phục của George mà đầu óc tỉnh táo ngay lập tức, cô nàng tóc xoăn gợn sóng như trở về trạng thái chưa uống rượu buổi sáng, liền giơ ngón tay cái về phía George.

"Tôi khá giỏi một số ma pháp phụ trợ." George mỉm cười gật đầu, hắn hiện tại tự định vị mình là một Ma đạo sĩ hệ phụ trợ.

Là một Ma đạo sĩ hệ phụ trợ, hắn có thể tránh được rất nhiều trận chiến.

Chiến đấu đối với hắn hiện tại mà nói, là việc vô dụng nhất và tốn thời gian nhất.

Hắn đâu cần chiến đấu để thăng cấp kinh nghiệm, hoặc lĩnh hội ma pháp mới, tăng cường khả năng kiểm soát ma pháp gì đó đâu.

Nói thật, trừ phi là cường giả cấp đa vũ trụ, nếu không thì rất khó để khơi dậy ham muốn chiến đấu của hắn.

“Tốt quá rồi, sau này mỗi ngày làm vài lần cho chị, chị sẽ có thể uống rượu mãi mà không sợ say!” Cô nàng tóc xoăn gợn sóng rất hài lòng với ma pháp phụ trợ của George, hào phóng đưa tay khoác vai George, hoàn toàn không để ý đến bộ ngực đầy đặn của mình đang ép vào cánh tay George: “Chị tên là Vanessa Enoteca, vừa mới gia nhập đoàn, có bất kỳ điều gì không rõ thì cứ hỏi chị nhé.

Nếu thấy buồn chán, chị đây cũng có thể dẫn em đi làm vài chuyện thú vị đó nha!” “Cảm ơn chị!” Đối với lời trêu chọc của Vanessa, George thể hiện sự rất bình tĩnh.

Đùa à, hắn đâu phải là một thiếu niên mười lăm tuổi thực sự, đại phong đại lãng nào mà chưa từng thấy qua.

Thấy George ra vẻ thiếu niên lão thành, Vanessa cũng không trêu chọc hắn nữa, bắt đầu giới thiệu những người khác trong đoàn.

“Đứa bé này tên là Charmy Papittoson, là một siêu phàm ăn, chúa tể của đồ ăn.” “Xin chỉ giáo, có muốn nếm thử cái này không, ngon tuyệt cú mèo!” Cô gái nhỏ nhắn cao chưa đến một mét trên bàn chất đầy như núi của mình lấy ra một miếng bánh ngọt tinh xảo, nhiệt tình đưa cho George.

George nhận lấy bánh ngọt nói lời cảm ơn.

“Gã này tên là Gordon Agrippa, đừng thấy hắn trông có vẻ âm u vậy, thực ra tính cách rất tốt, rất thích kết bạn.” Vanessa chỉ về phía người đàn ông gầy gò cao kều đội mũ quân đội có quầng thâm mắt đậm, người đàn ông đó đứng dậy cúi chào George.

“Xin chỉ giáo!” “Cô ấy là Grey, ừm… một cô nàng có tính cách rất tốt.” Đối với gã béo Grey, Vanessa cũng không hiểu rõ, đối phương không nói nhiều, cũng không mấy hoạt động.

“Là cô ấy, chứ không phải hắn.” George thầm lắc đầu trong lòng.

Ngoại hình thật của gã béo Grey là một thiếu nữ tóc ngắn thon thả, trình độ biến hình này không thể qua mắt hắn.

"Cuối cùng, kẻ cuồng em gái này tên là Gauche Adlai." "Đây là em gái Marie của tôi, con bé là một tiểu thiên thần, nghe đây, cậu tuyệt đối không được có bất kỳ ý nghĩ bất chính nào với em gái tôi, nếu không tôi sẽ giết cậu đấy!" Gauche lấy ảnh em gái mình ra cho George xem một lần, đó là một cô bé mặc váy hồng.

George nghe vậy khóe miệng hơi giật giật, hắn cảm thấy đoàn Black Bull này hình như toàn là những người không bình thường.

Đoàn trưởng thì nghiện cờ bạc, nghiện thuốc lá, thậm chí có thể cược cả ma đạo thư của mình, mấy thành viên hiện tại cũng không bình thường lắm.

Nhưng điều này lại khiến hắn có chút quen thuộc, nhớ lại những ngày tháng ở hội Fairy Tail, Natsu và bọn họ cũng gần giống như vậy.

"Finral, Magna và Luck đã đi làm nhiệm vụ, chắc phải hai ngày nữa mới về, lúc đó sẽ giới thiệu cho cậu làm quen." Sau khi Vanessa giới thiệu xong, liền kéo George bắt đầu uống rượu.

George cũng không từ chối, Black Bull không có thư viện, nên hắn có thể thông qua Vanessa để hiểu thêm nhiều thông tin.

Vừa trò chuyện, một cánh cổng không gian đột nhiên xuất hiện trong đại sảnh, ngay sau đó ba thanh niên bước ra từ đó.

Họ chính là Finral, Magna và Luck đã đi làm nhiệm vụ về.

"Ra là hắn!" Vừa nhìn thấy Magna, ký ức về Noelle nguyên bản liền hiện lên trong đầu George.

Vị Ma đạo sĩ đầu chôm chôm này, trông như một tên côn đồ, tên là Magna Swing.

Anh ta là thành viên của tộc bạo tẩu làng Rayaka, cạnh làng Tóc Xoăn nơi Noelle sống, thích quậy phá giữa hai làng, nhưng lần nào cũng bị trưởng làng Tóc Xoăn dễ dàng chế phục.

Sau này, dưới sự khuyến khích của trưởng làng, anh ta đã tới Vương đô tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp, và thành công gia nhập đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp.

Chính vì có Magna làm tấm gương, nên Noelle mới một lòng muốn đến Vương đô tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp.

Chỉ là Noelle không biết Magna gia nhập là Black Bull.

Dân làng ở hạ giới đều biết về các đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp, nhưng không hiểu rõ tình hình cụ thể. .....

Chương 760

"Cậu là Noelle?" Magna nhìn thấy George, đầu tiên sững sờ hai giây, lộ ra vẻ suy tư, sau đó có chút không chắc chắn hỏi.

Anh ta quen tất cả những đứa trẻ ở làng Tóc Xoăn, dù sao thì hồi đó anh ta thường xuyên chạy qua chạy lại làng Tóc Xoăn.

Nhưng đã mấy năm trôi qua rồi, nhiều đứa trẻ lớn lên ngoại hình cũng sẽ có chút thay đổi, hơn nữa khí chất hiện tại của George và Noelle khác biệt rất lớn.

Vì vậy anh ta cũng không quá chắc chắn.

"Lâu rồi không gặp, Magna, bây giờ tôi đã đổi tên thành George!" George không phủ nhận thân phận của mình, hắn không cần che đậy điều gì, hắn hiện tại chính là Noelle.

Cũng không cần phải mô phỏng tính cách và khí chất trước đây của Noelle.

Mấy năm không gặp, con người ai cũng sẽ thay đổi, huống chi là trẻ con thay đổi lớn nhất, điều đó cũng hợp lý.

"Thật sự là cậu sao, sao cậu lại ở đây, làng có chuyện gì sao?" Magna đầu tiên ôm George một cái thật nhiệt tình, sau đó trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

Mặc dù anh ta không phải người làng Tóc Xoăn, nhưng trưởng làng Tóc Xoăn là người thầy khai sáng cuộc đời anh ta.

Nếu không phải trưởng làng Tóc Xoăn khuyến khích, bây giờ anh ta vẫn là một tên côn đồ ngớ ngẩn.

Vì vậy, nếu làng Tóc Xoăn có phiền phức gì, anh ta chắc chắn sẽ quay về giúp đỡ.

“Không có, tôi đến Vương đô tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp, nhưng tối qua ở sòng bạc gặp đoàn trưởng, nên được đoàn trưởng chiêu mộ sớm.” George đại khái giải thích tình hình.

Đối với việc đoàn trưởng thua sạch quần, hơn nữa vì cờ bạc mà chiêu mộ George làm thành viên, Magna một chút cũng không ngạc nhiên.

Bởi vì đó quả thật là phong cách làm việc của đoàn trưởng.

Điều anh ta ngạc nhiên là George lại có kỹ năng cờ bạc giỏi đến vậy: “Không ngờ, cậu lại kế thừa được kỹ năng cờ bạc của ông già, chết tiệt, lần trước ông ấy vừa thắng mất nửa năm lương của tôi!” Trưởng làng Tóc Xoăn trước đây cũng là một thành viên của đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp, sau này về hưu trở về làng mình sinh ra để làm trưởng làng.

Thực lực của ông ấy trong đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp chỉ có thể coi là bình thường, nhưng ông ấy lại có một kỹ năng cờ bạc xuất thần nhập hóa.

Cơ bản mỗi năm ông ấy đều đến Vương đô một lần, sau đó dựa vào kỹ năng cờ bạc để càn quét mọi sòng, dùng tiền thắng được mua rất nhiều đồ mang về tặng cho dân làng.

Nửa năm trước, anh ta và đoàn trưởng đã cược một lần với ông già, hai người suýt chút nữa thua cả quần lót.

Mà George có kỹ năng cờ bạc giỏi như vậy, hiển nhiên là đã được ông già truyền thụ chân truyền.

“Ha ha ha, chủ yếu là do tôi may mắn thôi, chắc chắn không thể so với ông già đâu.” George khiêm tốn đáp lại.

Thực ra trong ký ức của Noelle, cô bé hoàn toàn không biết việc trưởng làng Tóc Xoăn cờ bạc giỏi đến vậy, chỉ có thể coi là trùng hợp.

Trưởng làng Tóc Xoăn trong làng tuyệt đối không tham gia cờ bạc.

“Thành viên mới, cậu có thích chiến đấu không?

Tôi siêu thích chiến đấu, có muốn đánh một trận không?

Có muốn đánh một trận không?” Trong ba người, Luck Voltia, thiếu niên có vẻ ngoài đáng yêu, thấy có thành viên mới liền kích động xúm lại.

George mỉm cười từ chối lời mời của thiếu niên: “Tôi dùng ma pháp phụ trợ, không giỏi chiến đấu.” “Tôi nhớ cậu hình như dùng… ma pháp khôi phục phải không?” Magna suy nghĩ một chút hỏi.

George gật đầu: “Chính xác hơn thì nên gọi là ma pháp hồi phục, trị liệu chỉ là một trong số đó, chủ yếu là xua tan những ảnh hưởng xấu, đưa cơ thể trở lại trạng thái tốt hơn.” Nếu chỉ là ma pháp khôi phục, thì chỉ giới hạn ở việc trị liệu, nhưng nếu nói là ma pháp hồi phục, phạm vi sẽ rộng hơn nhiều, ví dụ như đưa trạng thái bị trọng thương trở lại trạng thái khỏe mạnh trước khi bị trọng thương, đưa vật phẩm bị vỡ trở lại trạng thái chưa vỡ, đưa căn phòng bẩn thỉu trở lại trạng thái sạch sẽ.

Việc vừa rồi giúp Vanessa tỉnh rượu cũng có thể dùng từ “hồi phục” để giải thích.

Vì vậy, đối ngoại, hắn có thể nói mình là một Ma đạo sĩ hồi phục.

“Ma pháp hồi phục, rất tốt, chỉ là ma lực hơi ít một chút, nhưng Ma đạo sĩ phụ trợ ít ma lực cũng chẳng sao, cố gắng lên nhé!” Magna cảm ứng một chút ma lực của George, phát hiện lượng ma lực trong cơ thể George rất ít, liền vỗ vai hắn cổ vũ.

“Thành viên mới, tôi tên là Finral Roulacase, một người tốt siêu được các cô gái yêu thích, xin chỉ giáo!” Người cuối cùng, cũng là thanh niên đẹp trai sử dụng ma pháp không gian mở cổng dịch chuyển,

nhiệt tình tự giới thiệu với George.

Và đúng lúc này, một bóng người vạm vỡ từ tầng hai đi xuống, anh ta ngáp một cái thật to rồi nói: "Xem ra không cần tôi giới thiệu, các cậu đã làm quen với thành viên mới rồi." "Đoàn trưởng, ngài vất vả rồi!" Thấy Yami đang hút thuốc xuất hiện, tất cả mọi người lập tức mắt sáng như sao xông tới.

Rõ ràng là Yami không đáng tin cậy lại có danh tiếng và địa vị tuyệt đối trong đoàn, được mọi thành viên yêu mến và sùng bái.

"Xem ra là một đoàn trưởng tốt." George thầm gật đầu.

Sau khi làm quen với nhau, bữa trưa cũng đến.

Black Bull không thuê đầu bếp chuyên nghiệp để nấu ăn, bởi vì Charmy trong đoàn ngoài việc là một người phàm ăn chính hiệu, còn kiêm nhiệm luôn vai trò đầu bếp của đoàn.

Charmy sử dụng ma pháp gọi là "Ma pháp Sáng Tạo Cừu Bông".

Có thể tạo ra rất nhiều đầu bếp cừu bông, với tốc độ cực nhanh chế biến các loại mỹ thực.

Đồ ăn do đầu bếp cừu bông chế biến, ngoài việc giải tỏa cơn đói, còn có thể hồi phục ma lực.

Vì vậy, ba bữa một ngày của toàn bộ đoàn Hiệp sĩ Black Bull, chủ yếu đều do Charmy cung cấp.

Buổi chiều không có việc gì, George đã trò chuyện với từng thành viên, và đại khái nắm rõ ma pháp của họ.

Vanessa sử dụng ma pháp sợi chỉ, nhưng không phải ma pháp sợi chỉ bình thường, bởi vì George nhìn thấy thuộc tính vận mệnh trong đó.

Gauche thì dùng ma pháp gương, Gordon thì dùng ma pháp độc và

lời nguyền, Magna thì dùng ma pháp Hỏa Quỷ, Luck thì dùng ma pháp sấm sét, còn đoàn trưởng Yami thì dùng ma pháp bóng tối.

Buổi tối, George bị đoàn trưởng Yami và Magna kéo đi sòng bạc, mãi đến rạng sáng ngày hôm sau mới về.

Nhưng chuyện này chỉ kéo dài ba ngày thì kết thúc.

Nguyên nhân là Yami và Magna cảm thấy có George ở đó, việc cờ bạc trở nên hoàn toàn không còn cảm giác trải nghiệm.

Đối với điều này George tự nhiên thấy nhàn rỗi, dành thời gian nghiên cứu ma pháp của các thành viên.

Đồng thời, hắn còn phát hiện một thành viên ẩn trong lâu đài.

Thành viên này tên là Henry Legolant, bẩm sinh có thể chất kỳ lạ hấp thụ ma lực của người khác.

Nhưng bản thân lại không kiểm soát được lượng ma lực hấp thụ, chỉ cần đến gần anh ta sẽ bị hút cạn ma lực.

Mà nếu không hấp thụ ma lực, anh ta lại không thể sống sót.

Đúng lúc anh ta bị gia đình bỏ rơi vì thể chất đó và tự sinh tự diệt, thì gặp Yami, Yami đã mời Henry gia nhập Black Bull.

Và xây dựng căn cứ của Black Bull trong tòa lâu đài mà Henry không thể rời đi.

Vì vậy, Henry có thể tồn tại bằng cách hấp thụ một lượng nhỏ ma lực từ các thành viên Black Bull tỏa ra, còn có thể dùng ma pháp của mình biến toàn bộ lâu đài thành một Gundam ma pháp để tấn công và phòng thủ.

Thời gian trôi nhanh như chớp, chẳng mấy chốc đã đến ngày diễn ra kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp ở Vương đô.

Là một trong Cửu Đại Đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp, Yami chắc chắn

phải tham gia.

Và George cũng mang theo ý định muốn xem xét các loại ma pháp khác nhau của thế giới này để nghiên cứu, nên cũng đi theo.

Chương 761

.....

“Ma pháp không gian: Cổng Thiên Thần Sa Ngã!” Trong lâu đài của đoàn Black Bull, Finral lấy ra ma đạo thư cỏ ba lá của mình, mở ra một cánh cổng không gian.

George và Yami bước qua cánh cổng, trực tiếp từ lâu đài Black Bull đến đại hội trường chuyên dùng để tổ chức kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp ở Vương đô.

“Khả năng kiểm soát không tệ.” Sau mấy ngày chung sống, hắn lại có sự hiểu biết chi tiết hơn về tình hình các thành viên trong đoàn.

Tiện thể còn nghiên cứu toàn bộ ma pháp của tất cả các thành viên, bao gồm cả đoàn trưởng Yami.

Vậy làm thế nào mà một thành viên vừa mới gia nhập đoàn lại có thể nhanh chóng nắm bắt được thông tin của tất cả mọi người đến vậy?

Và còn khiến họ tin tưởng, sẵn lòng thể hiện ma pháp của mình cho George nghiên cứu?

Đương nhiên là có lý do.

Chỉ cần vận dụng một chút quyền năng của Kẻ Mộng Mơ, tiến hành một số ám thị tâm lý, cộng thêm một vài lời lẽ khéo léo, thì rất dễ dàng thực hiện được.

Finral Roulacase xuất thân từ gia tộc Vaude quý tộc nổi tiếng trong vương quốc.

Gia tộc này nổi danh khắp thế giới với ma pháp không gian tấn công.

Finral vốn là người thừa kế của gia tộc này, là gia chủ tương lai, nhưng vì tính cách bản thân không muốn bạo hành cũng không muốn bị đánh, nên bị gia tộc coi là nỗi sỉ nhục.

Hơn nữa ma pháp không gian của anh ta cũng không phải ma pháp không gian tấn công, mà là loại dịch chuyển không có bất kỳ lực tấn công nào, chỉ có thể làm phụ trợ.

Vì vậy, người thừa kế gia tộc đã trở thành em trai anh ta, cũng là phó đoàn trưởng hiện tại của đoàn Golden Dawn.

Tuy nhiên, Finral mặc dù xuất thân quý tộc, nhưng tính cách lại là người tốt nhất trong đoàn.

Anh ta là một trong những thành viên gia nhập đoàn sớm nhất, nhưng lại không hề có thái độ tiền bối, chỉ là khá háo sắc, rất thích phụ nữ.

Nhưng lại là loại có lòng háo sắc mà không có gan háo sắc, nhiều lắm cũng chỉ là nói lời chiếm tiện nghi, sờ sờ tay nhỏ, ôm ôm eo nhỏ, còn thật sự ra tay thì nhát gan.

Vì thường xuyên bị Yami sai vặt và giúp các thành viên trong đoàn dịch chuyển đến điểm nhiệm vụ, anh ta còn bị trêu chọc là "tài xế" của Yami và "phu khuân vác" của Black Bull.

"Tôi đi ị đây, các cậu tự lên khán đài đợi tôi." Vừa qua khỏi cổng không gian, Yami liền ngậm thuốc đi về phía nhà vệ sinh của hội trường.

Cờ bạc, hút thuốc và đi nặng, đây là ba sở thích lớn của đoàn trưởng Yami, George phát hiện vị đoàn trưởng này, quả thật một ngày phải đi ị đến tám lần.

Trong lâu đài Black Bull, hễ bạn đi nhà vệ sinh nào, tám mươi phần trăm khả năng sẽ gặp Yami đang ở trong đó.

Yami thực ra không phải người của Vương quốc Clover, mà đến từ Xứ Sở Mặt Trời Mọc xa xôi.

Năm mười ba tuổi khi cùng cha ra ngoài đánh cá, do thời tiết xấu đã bị sóng biển đánh dạt vào Vương quốc Clover.

Vì là người ngoại quốc, anh ta luôn bị kỳ thị, địa vị còn thấp hơn cả dân thường.

Sau này được Ma pháp Đế Julius Novachrono hiện tại phát hiện.

Đã mời anh ta gia nhập đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp "Đội Hươu Xanh Nước".

Anh ta đã trưởng thành trở thành cường giả hàng đầu của Vương quốc, một trong chín đoàn trưởng của các đoàn Hiệp sĩ, ngoại hiệu là "Thần Hủy Diệt".

Ngoài việc sử dụng ma pháp bóng tối hiếm có, anh ta còn có thể sử dụng "Khí" đến từ quê hương Xứ Sở Mặt Trời Mọc.

Đối với sức mạnh "Khí" này, George rất hứng thú, hắn nghiên cứu phát hiện, dường như nó là một dạng biểu hiện định lượng của sinh mệnh lực.

Cơ thể rèn luyện càng cường đại, càng dễ dàng chiết xuất năng lượng này để sử dụng.

Hiện tại Yami chủ yếu dùng nó để dự đoán và cảm nhận vị trí và đòn tấn công của kẻ địch, nhưng George cảm thấy loại năng lượng này hẳn còn có nhiều cách phát triển hơn nữa.

"Ôi, tiểu thư xinh đẹp, em thật đáng yêu!

Không biết sau khi kỳ thi kết thúc, tôi có cơ hội cùng em dùng bữa tối không..." Yami vừa rời đi, Finral liền nắm lấy tay một nữ thí sinh đi ngang qua, rồi bắt đầu tán tỉnh.

George thấy vậy lắc đầu, một mình đi dạo trong hội trường.

Hội trường này có hình dạng tương tự như đấu trường, chỉ có điều diện tích lớn hơn nhiều.

Hiện tại trong hội trường, đã tập trung hàng trăm thí sinh đang chờ đợi.

Kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp không giới hạn tuổi tác, chỉ cần sau mười lăm tuổi có được ma đạo thư, đều có thể đăng ký tham gia.

Vì vậy có rất nhiều người sau hai mươi tuổi, cảm thấy mình có hy vọng mới đến tham gia kỳ thi.

Những người vừa tròn mười lăm tuổi có được ma đạo thư đã dám đến tham gia và vượt qua kỳ thi, không ai là không phải thiên tài hiếm thấy.

Nhưng dù không giới hạn tuổi tác, mỗi năm vài trăm thí sinh, số người được tuyển chọn chỉ là con số lẻ.

Trong số ít ỏi đó, cơ bản vẫn là những quý tộc từ nhỏ đã được giáo dục và huấn luyện ma pháp, bẩm sinh có ma lực cường đại.

Thường dân và hạ dân cũng có, nhưng đó thuộc về số rất ít.

Kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp rất công bằng, sẽ không vì bạn là quý tộc mà ưu tiên tuyển chọn, nhưng không thể làm gì khác, quý tộc dù là thực lực hay các phương diện khác, quả thật đều mạnh hơn thường dân.

Nhưng cũng không có nghĩa là mỗi năm nhất định có người được tuyển chọn, bởi vì quá trình kỳ thi có chín đoàn trưởng của các đoàn Hiệp sĩ theo dõi toàn bộ.

Nếu họ đều không tìm thấy thí sinh nào mà họ cảm thấy có thể tuyển vào đoàn của mình, thì cũng có thể xảy ra trường hợp không

tuyển một ai.

"À, mấy con chim này là sao vậy?" "Đây là những con chim ma lực nổi tiếng ở trường thi, chúng thích những người có ma lực thấp, ma lực càng thấp càng dễ bị chúng quấn lấy." Trên trường thi đột nhiên bay vào rất nhiều con chim nhỏ màu nâu, chúng lần lượt đậu xuống người các thí sinh.

Có người trên người có một hai con, có người ba bốn con, thậm chí có người có đến năm sáu con.

Chỉ cần nhìn số lượng chim nhỏ trên người thí sinh, là có thể biết được lượng ma lực trong cơ thể thí sinh đó nhiều hay ít.

Lượng ma lực trong cơ thể George cũng không nhiều, nên có năm con chim nhỏ bay về phía hắn, muốn đậu lên người hắn.

Đối với điều này, George chỉ hơi tỏa ra một chút Ryūkamuy trong cơ thể, liền dọa cho những con chim đó lập tức quay đầu bay đi hết.

"Cái này còn có một kẻ không có chút ma lực nào." Đi một vòng quanh trường thi, George nhìn thấy một thiếu niên lùn đầu nhím xám, trên người ít nhất đậu hơn ba mươi con chim ma lực.

Ý chí lướt qua, hắn phát hiện trong cơ thể thiếu niên này lại không có chút ma lực nào.

Mặc dù trong cơ thể không có ma lực, nhưng thiếu niên lại rất nhiệt huyết, luôn miệng nói muốn trở thành Ma pháp Đế, tính cách có vài phần tương tự với Natsu mà hắn quen biết.

"Ơ, không đúng, đây là sức mạnh của ác ma." Kiểm tra kỹ cơ thể thiếu niên, khóa chặt ma đạo thư trong cơ thể cậu, George mơ hồ cảm nhận được một luồng sức mạnh ác ma trong ma đạo thư.

"Ma đạo thư ẩn chứa ác ma, xem ra ác ma cũng không chỉ là truyền thuyết." Đối với ác ma của thế giới này, George có chút hứng

thú, nhưng không nhiều.

Dù sao thì bản thân hắn cũng có thể tạo ra ác ma, hơn nữa trong hai mươi hai thần đồ kính đã có một con đường vực sâu có thể biến thành ác ma.

Giá trị của ác ma trong mắt hắn, còn không bằng năng lượng "Khí" của Yami đến từ Xứ Sở Mặt Trời Mọc.

Chương 762

Tuy nhiên, ác ma ở các thế giới khác nhau cũng có chút khác biệt, có thời gian hắn cũng có thể nghiên cứu một chút.

"Ầm—bùm!" Pháo hoa ma pháp lộng lẫy đầy màu sắc nổ tung trên không trung, tượng trưng cho kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp chính thức bắt đầu.

George cũng không trì hoãn thời gian nữa, hội hợp với Yami và Finral vừa đi nặng về, đi về phía vị trí của Black Bull trên khán đài.
.....

"Xem ra các đoàn trưởng của Cửu Đại Hiệp sĩ Ma Pháp, về trình độ ma lực đều không chênh lệch là mấy." Theo Yami đi lên khán đài, hội hợp với các đoàn trưởng của Cửu Đại Hiệp sĩ Ma Pháp khác, George dùng ý chí lướt qua, trong lòng đã có một phán đoán đại khái.

Chín đoàn trưởng về mặt ma lực không khác biệt lớn, ai mạnh hơn một bậc, thì phải xem cách sử dụng ma pháp và kinh nghiệm chiến đấu.

"Yami Kaito, tầm nhìn của anh quả là ngày càng tệ hại, thành viên mới tuyển cũng có trình độ ma lực ngày càng thấp." Sau khi chín đoàn trưởng ngồi xuống, Jack the Ripper, đoàn trưởng của đoàn Green Mantis ngồi cạnh Yami, nhìn thấy gương mặt mới đứng sau Yami, cười nhếch mép châm chọc.

Yami nghe vậy liếc nhìn Jack the Ripper một cái: "Tôi thích thế, không phục thì giết anh đi!" "Giết tôi ư, anh ăn nói ngông cuồng thật đấy, coi chừng tôi xé anh ra làm đôi." Trong cơ thể Jack the Ripper liền bùng phát ra ma lực cường đại, ra vẻ muốn thử sức.

Yami cũng không hề sợ hãi, trong cơ thể anh ta cũng bùng phát ra

ma lực cường đại tương tự.

“Hôm nay là một kỳ thi quan trọng quyết định tương lai của những người trẻ tuổi, nếu hai người các vị động thủ ngay bây giờ, tôi sẽ rất đau đầu đấy.” William Vangeance, đoàn trưởng của đoàn Golden Dawn, người phụ trách chủ trì kỳ thi này, đứng dậy với nụ cười hiền hòa nói.

Hai người nghe vậy, cũng tự mình thu lại ma lực, không còn đối đầu nữa.

Nhưng sự ồn ào này cũng khiến các đoàn trưởng và thành viên phía sau họ nhận ra George, biết rằng Black Bull lại chiêu mộ thêm một thành viên mới.

Hơn nữa thành viên mới này lại là một kẻ có trình độ ma lực rất thấp.

Đối với điều này họ cũng không đặc biệt ngạc nhiên, dù sao thì đoàn trưởng Black Bull Yami vốn thích tự mình chiêu mộ thành viên, và toàn là những kẻ quái thai và phế vật.

Trong thâm tâm họ đều trêu chọc Black Bull là trại tập trung quái thai phế vật.

Sau khi ngăn cản Yami và Jack the Ripper, William Vangeance quay người nhìn xuống các thí sinh và nói: “Thưa các thí sinh, đã để các bạn chờ lâu rồi, kỳ thi tiếp theo sẽ do tôi chủ trì!” Chỉ thấy anh ta lấy ra ma đạo thư, lật đến một trang: “Ma pháp Cây Thần Giáng Lâm!” Trên không trung hội trường đột nhiên xuất hiện một cây đại thụ khổng lồ, cây đại thụ vươn ra vô số cành nhánh, đưa từng chiếc chổi bay ma pháp tạm thời hình thành vào tay mỗi thí sinh.

“Ma pháp này mà đặt vào thế giới Harry Potter, chắc sẽ kiếm bộn tiền đây.” George thấy vậy không khỏi thầm than thở một tiếng.

Chổi bay ở thế giới Harry Potter có giá không hề nhỏ, mà ma pháp Cây Thế Giới của William Vangeance, chỉ trong chớp mắt có thể tạo ra hàng trăm cây.

Đợi tất cả mọi người đều có chổi bay ma pháp, William Vangeance bắt đầu giảng giải quy tắc kỳ thi.

Kỳ thi tổng cộng chia làm sáu hạng mục: kiểm soát ma lực, cường độ ma lực, điều khiển ma pháp, sáng tạo ma pháp, tiến hóa ma pháp và bài kiểm tra thực chiến quan trọng nhất.

Mà hạng mục đầu tiên là cưỡi chổi bay chính là bài kiểm tra về kiểm soát ma lực.

Người có khả năng kiểm soát ma lực tốt, dù là lần đầu tiên cưỡi chổi bay ma pháp, cũng có thể điều khiển một cách thành thạo.

"Kiểu này thì hơi bất công với thường dân và hạ dân nhỉ!" Các Ma đạo sĩ xuất thân quý tộc, dù khả năng kiểm soát ma lực không tốt, nhưng có người hướng dẫn và thường xuyên luyện tập, thì cũng có thể cưỡi chổi bay ma pháp rất thành thạo.

Rất nhiều thường dân và hạ dân ở các vùng xa xôi, có thể là lần đầu tiên trong đời nhìn thấy chổi bay ma pháp, là lần đầu tiên thật sự cưỡi.

Có lẽ đoán được suy nghĩ trong lòng George, Finral bên cạnh nhỏ giọng giải thích: "Các đoàn trưởng đều có tính toán trong lòng, tiêu chuẩn yêu cầu đối với quý tộc và đối với thường dân là không giống nhau." "Xem ra các đoàn trưởng này cũng không ngốc." George gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Nhiệm vụ của Cửu Đại Đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp là bảo vệ an toàn toàn bộ vương quốc, chắc chắn phải chọn ra những Ma đạo sĩ có thiên phú nhất để gia nhập đoàn của mình.

Nếu không nghiêm túc trong vấn đề này, dẫn đến thực lực tổng thể của đoàn Hiệp sĩ giảm sút, thì không những sẽ đội sổ trong bảng xếp hạng các đoàn Hiệp sĩ, mà khi làm nhiệm vụ cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Hơn nữa, những đệ tử của các đại quý tộc thực sự, cũng không cần đến tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp, các đoàn trưởng sẽ trực tiếp tuyển dụng họ.

Chẳng hạn như ba gia tộc quý tộc mạnh nhất vương quốc: gia tộc Kira, gia tộc Vermillion và gia tộc Silva.

Gia tộc Kira là gia tộc hoàng gia, các vị vua qua các đời đều thuộc gia tộc Kira, hơn nữa gia tộc này còn nắm giữ Hội đồng Ma Pháp của vương quốc.

Tiếp theo là gia tộc Vermillion và gia tộc Silva.

Những người thừa kế của hai đại gia tộc này, chính là đoàn trưởng của Huyết Sư Vương và Ngân Dực Đại Điêu Đoàn, hiện nay chỉ đứng sau Golden Dawn.

Con em của ba gia tộc lớn này hoặc vào Hội đồng, hoặc vào hai đoàn Hiệp sĩ này, căn bản không cần tham gia kỳ thi.

Các quý tộc đến tham gia kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp, cơ bản cũng không phải là những quý tộc có thực lực đến mức đó.

Thực ra George nghĩ kỹ lại, toàn bộ kỳ thi cũng chỉ tuyển chọn vài thí sinh ưu tú nhất, những người muốn dựa vào ưu thế này để nâng cao điểm số thì e rằng cũng không được chọn.

Hạng mục kiểm tra đầu tiên nhanh chóng kết thúc, các thí sinh xuất thân quý tộc cơ bản đều có thể điều khiển chổi bay ma pháp thành thạo, còn thường dân thì chỉ có số ít làm được.

Trong đó, thiếu niên không có ma lực kia, thậm chí còn không thể

làm cho chổi bay di chuyển một chút nào.

Cũng có một hạ dân rất nổi bật, cùng làng với thiếu niên không có ma lực kia, sở hữu ma đạo thư cỏ bốn lá may mắn giống như vị Ma pháp Đế đời đầu.

Lần đầu tiên tiếp xúc với chổi bay ma pháp, cậu ấy đã có thể đứng trên chổi bay và bay lượn tự do.

Hậu kỳ cũng chứng minh cậu ấy không hổ là Ma đạo sĩ được ma đạo thư cỏ bốn lá may mắn lựa chọn, mỗi bài kiểm tra đều đứng đầu, và bỏ xa người cuối cùng.

Hạng mục kiểm tra thực chiến cuối cùng, cậu ấy thậm chí còn giải quyết đối thủ số một trong số các thí sinh quý tộc chỉ bằng một chiêu.

Trong phần các đoàn trưởng tuyển người, cậu ấy hiếm thấy được cả chín vị đoàn trưởng phản tuyển, và cậu ấy cũng như mọi người dự đoán, đã chọn Golden Dawn xếp hạng nhất.

Nhưng George không mấy hứng thú với chủ nhân của ma đạo thư cỏ bốn lá may mắn này, hắn ngược lại hứng thú hơn với thiếu niên không có ma lực kia.

Chủ nhân của ma đạo thư cỏ bốn lá may mắn này sử dụng ma pháp gió, thực lực mạnh hơn những người cùng tuổi, chủ yếu là vì tổng lượng ma lực và khả năng kiểm soát của cậu ấy rất ưu tú.

Nhưng thiếu niên không có ma lực kia thì khác, cậu ấy rút ra thanh đại kiếm màu đen từ trong ma đạo thư, lại có hiệu ứng anti-magic.

Năng lực của cậu ấy đại khái tương tự với Imagine Breaker của Kamijou Touma ở Thành Phố Học Viện, có thể vô hiệu hóa bất kỳ ma pháp nào.

Nhưng nguyên lý bản chất chắc chắn không giống, có thời gian

hắn muốn nghiên cứu thanh đại kiếm đó một chút.

"Đoàn trưởng, hạt giống tốt lại bị giành mất rồi!" Thấy chủ nhân của ma đạo thư cỏ bốn lá may mắn chọn Golden Dawn, Finral lộ ra vẻ tiếc nuối.

Yami thì không quan tâm: "Thôi được rồi, cũng chẳng còn cách nào khác." Tình huống này anh ta gặp nhiều rồi, ai bảo Black Bull xếp hạng cuối, hơn nữa tiếng tăm cũng tệ.

Hễ có lựa chọn, các thí sinh sẽ không chọn Black Bull.

Bao nhiêu năm nay, trong kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp, anh ta cũng chỉ chiêu mộ được Magna xuất thân hạ dân.

Mà lúc đó, là do tám đoàn trưởng kia không muốn nên anh ta mới nhận.

"Đoàn trưởng, lát nữa tranh thủ tuyển thằng nhóc lùn không có ma lực kia đi, tôi thấy cậu ta rất có tiền đồ." Lúc này, George chỉ vào thiếu niên lùn đang được gọi số lên trước mặt, nói với Yami. .....

"Nhưng thằng nhóc đó không có ma lực, các đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp luôn theo đuổi ma lực và ma pháp." Yami còn chưa trả lời, Finral bên cạnh đã nói ra suy nghĩ của mình.

Với tầm nhìn của anh ta, không thể nhìn ra thiếu niên lùn sử dụng anti-magic, cho rằng cậu ta đơn thuần là nhờ rèn luyện thể chất mà có sức mạnh cường đại, mới có thể đánh bại đối thủ.

Nhưng thể chất có giới hạn, rèn luyện thể chất có mạnh đến đâu, cũng chỉ là một chiến sĩ cường đại, có thể đi tòng quân, nhưng không thích hợp để vào đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp.

Chương 763

Cậu không có ma lực, không thi triển được ma pháp, vậy làm sao trở thành một Ma đạo sĩ cường đại?

"Tôi đối với thằng nhóc này cũng khá hứng thú, cứ xem đã, nếu nó thực sự có nghị lực thì không phải là không thể cân nhắc." Yami dụi tắt điếu thuốc trong tay.

Một người không có ma lực, có thể tưởng tượng được từ nhỏ đã phải chịu bao nhiêu kỳ thị.

Đối mặt với nhiều kỳ thị như vậy, không hề biến chất mà vẫn giữ được thái độ tích cực vươn lên như hiện tại, kiên định tin rằng mình có thể trở thành Ma pháp Đế.

Đối với kẻ ngốc như vậy, anh ta vẫn có chút ngưỡng mộ.

Còn về những điều Finral nói, có lẽ các đoàn trưởng khác sẽ để tâm, anh ta thì từ trước đến nay chưa bao giờ bận tâm, nếu không thì cũng sẽ không chiêu mộ nhiều quái thai đến vậy.

Các thành viên trong đội của anh ta, nếu đặt ở các đoàn khác, e rằng không một đoàn trưởng nào sẽ nhận.

"Xem ra tôi không cần phải ám thị tâm lý nữa rồi." George thấy thái độ của Yami, biết vấn đề không lớn.

"Tiếp theo, số 165!" Thiếu niên lùn nghe báo số bước ra từ đám đông, và kết cục hiển nhiên, không một đoàn trưởng nào giơ tay muốn nhận cậu ta.

Tám đoàn trưởng còn lại và Finral đều nghĩ giống nhau.

Một Ma đạo sĩ không có ma lực, dù có đánh bại một thí sinh có thực lực không tệ, thì giới hạn cũng có hạn, không đạt tiêu chuẩn để

gia nhập đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp.

"Được rồi, được rồi, nhanh xuống đi, đừng ở trên đó làm trò cười nữa, đến lượt chúng ta rồi!" Thiếu niên lùn không được chọn, lúc này hiển nhiên bị đả kích không nhỏ, nhưng cậu ta không hề nản lòng, mà hét lớn: "Tôi sẽ không từ bỏ, dù không được chọn, tôi nhất định sẽ kiên trì, muốn trở thành Ma pháp Đế!" "Trở thành Ma pháp Đế, ý cậu là một kẻ không có ma lực như cậu, muốn vượt qua chín vị đoàn trưởng Hiệp sĩ Ma Pháp chúng tôi để trở thành Ma pháp Đế?" Yami nhảy phóc từ trên khán đài xuống, bùng phát ra ma lực đáng sợ khiến tất cả thí sinh trong trường thi đều không khỏi run rẩy, đứng trước mặt thiếu niên lùn hỏi.

Thiếu niên lùn cảm nhận ma lực đáng sợ của Yami, không hề bị dọa lùi, sau khi cố gắng khắc phục nỗi sợ hãi, cậu ta vẫn nghiến răng gật đầu: "Dù có bị người khác chế giễu thế nào, dù bị người khác nói gì, tôi cũng sẽ có một ngày trở thành Ma pháp Đế cho các người xem!" "Ha ha ha, tốt, cậu nhóc này thú vị đấy, vào đoàn chúng ta đi!" Yami thu lại ma lực của mình, vỗ vỗ vai thiếu niên lùn: "Nếu cậu dám từ chối, tôi sẽ giết cậu đấy..." "....." Thiếu niên lùn tại chỗ ngớ người, còn các thí sinh xung quanh cũng lộ ra vẻ mặt không dám tin.

Tám đoàn trưởng còn lại trên khán đài thì đồng loạt lắc đầu.

"Yami cái tên này, lại thu nhận một phế vật vô dụng nữa rồi." Jack the Ripper không nhịn được châm chọc.

Mà George nghe vậy lại cười nói: "Người mà anh tuyển đấy, lại bị người mà đoàn trưởng chúng tôi tuyển giải quyết trong một chiêu, vậy chẳng phải là phế vật của phế vật sao.

Anh mà còn nhìn trúng loại phế vật đó, chẳng phải càng không có mắt nhìn sao." Thật ra mà nói, hắn cảm thấy thiếu niên lùn tên Asta này, rất có khả năng chính là nhân vật chính của thế giới này.

Tính cách nhiệt huyết như vậy, bề ngoài không có ma lực bị vô số người kỳ thị, thực tế trong ma đạo thư tiềm ẩn ác ma, sở hữu tiềm lực phi thường.

Lại còn có ước mơ kiên định không thể lay chuyển.

Điều này rất giống Natsu, Touma, Luffy và các nhân vật chính khác.

"George!" Nghe thấy George lại dám đối đầu với Jack the Ripper, Finral lập tức sợ đến run rẩy, vội vàng kéo George một cái, rồi cười trừ với Jack the Ripper: "Đoàn trưởng đại nhân, cậu ấy mới gia nhập đoàn, không hiểu quy tắc, ngài đừng chấp nhặt với cậu ấy." Vị đoàn trưởng này nổi tiếng là có tính khí xấu, trước đây khi tức giận, từng trực tiếp chém bay một ngọn núi lớn, thực lực không hề thua kém đoàn trưởng của họ.

Nếu thực sự chọc giận anh ta, không chừng sẽ bị chém thành hai mảnh ngay tại chỗ.

"Hừ!" Jack the Ripper nheo mắt, búng ngón tay, một luồng sáng xanh lục bay ra.

Giết người tại chỗ thì không đến mức, nhưng cho tên nhóc dám mạo phạm mình một chút thể diện thì vẫn cần thiết.

Luồng sáng xanh lục này sẽ không giết đối phương, nhưng sẽ cắt đứt tóc đối phương, coi như một bài học nhỏ.

Thế nhưng giây tiếp theo, vẻ mặt anh ta lại đông cứng lại.

Bởi vì luồng sáng xanh lục đó, ngay khoảnh khắc chạm vào tóc đối phương, lại cứ thế lặng lẽ biến mất không một tiếng động.

"Cũng có chút thú vị!" Đòn tấn công không có tác dụng, Jack the Ripper không hề tức giận thất bại mà tăng cường lực tấn công, anh ta vẫn có chút tầm nhìn đó.

Mà George cũng không tiếp tục đối đáp, vừa rồi hắn chỉ là tiện miệng nói vậy.

Bởi vì Jack the Ripper nói Yami lại chiêu mộ một phế vật, rõ ràng là mắng cả hắn vào, nên hắn mới đáp lại một câu.

Cũng không đến mức chỉ vì một câu nói đó mà phải giết Jack the Ripper, hắn cũng không cực đoan đến vậy.

Đương nhiên, nếu Jack the Ripper sau đòn vừa rồi mà vẫn tiếp tục tấn công hắn, thì hắn sẽ không khách khí nữa.

Với ma lực của cơ thể này, cho dù kết hợp các loại ma pháp cũng rất khó làm gì được Jack the Ripper.

Nhưng hắn có thể trực tiếp vận dụng quyền năng, một lần lừa dối thôi cũng có thể khiến đối phương biến thành kẻ ngốc.

Sau khi Yami trở lại khán đài, việc tuyển chọn tiếp tục, sau đó lại có thêm vài thí sinh có thực lực không tệ được tám đoàn Hiệp sĩ khác chọn đi.

Không có thường dân nào, đều là quý tộc.

"Số 512, không ai giơ tay, kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp chính thức kết thúc!" Cùng với kết quả của thí sinh thứ năm trăm mười hai, cùng với mặt trời lặn, kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp hàng năm này cũng kết thúc.

Các thí sinh không đậu chỉ có thể tiếp tục cố gắng, chờ đợi năm sau tái chiến.

Hoặc từ bỏ ước mơ gia nhập đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp, trở thành nông dân, thương nhân hoặc quý tộc bình thường.

"Tôi tên Asta, đến từ làng Hage ở vùng biên giới ngoại giới, xin mọi người chỉ giáo nhiều hơn!" Bên ngoài trường thi, Asta mặt đầy kích động tự giới thiệu với ba người George.

“Chào cậu, người đàn ông muốn trở thành Ma pháp Đế!” George giơ tay chào, tiện thể nói đùa một câu.

Asta luôn miệng nói muốn trở thành Ma pháp Đế, điều này khiến hắn nhớ đến Luffy.

Chỉ khác một người muốn trở thành Vua Hải Tặc, một người muốn trở thành Ma pháp Đế.

“À mà, Ma pháp Đế là nam, muốn trở thành người đàn ông của Ma pháp Đế, cậu phải hỏi Ma pháp Đế có đồng ý không đã.” “Ha ha ha, thằng nhóc này, đừng lấy Ma pháp Đế ra mà đùa chứ!” Yami nghe vậy lập tức không nhịn được cười phá lên, anh ta cảm thấy lần sau gặp Ma pháp Đế, nhất định phải kể chuyện cười này cho Ma pháp Đế nghe.

“May mà là tôi, nếu là đoàn trưởng khác, cậu đã bị xử lý rồi.” Finral bên cạnh mặt mày nhăn nhó, anh ta không dám cười thành tiếng như đoàn trưởng, chỉ có thể thầm than George gan quá lớn.

“Nghe nói Ma pháp Đế bây giờ vẫn chưa có vợ, khó nói lắm, cậu vẫn có cơ hội đấy.” George vỗ vỗ vai Asta, không hề để ý đến lời cảnh cáo của Yami.

Còn Asta thì mặt đầy ngơ ngác, cậu ta thậm chí còn không biết George đang nói gì.

Finral thì bị câu nói cuối cùng của George chọc cười vỡ trận, không thể nhịn được nữa.

“Thằng nhóc, ta nhớ mặt cậu rồi!” Lúc này, cách đó không xa, Ma pháp Đế đang dùng ma pháp biến hình ngụy trang thành một bà lão, nghe thấy tiếng cười ở đây, không khỏi giật giật khóe môi.

Kỳ thi ma pháp náo nhiệt như vậy, làm sao cô ấy có thể bỏ lỡ.

Biết đâu còn có thể thấy được một số ma pháp mới thú vị.

Thế là cô ấy lén lút tránh mặt thư ký, bỏ lại một đống tài liệu cần ký, ngụy trang thành một bà lão bình thường, quan sát toàn bộ kỳ thi.

Trong đó, quả thật có ma pháp của hai người đã thu hút sự chú ý của cô ấy, một là Yuno sở hữu ma đạo thư cỏ bốn lá may mắn, người kia chính là Asta sở hữu vũ khí anti-magic.

Ma đạo thư cỏ năm lá hiếm thấy, với tư cách là Ma pháp Đế cô ấy cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Không ngờ lại nghe thấy có người dám trêu chọc mình, phải biết rằng cô ấy đến nay vẫn chưa kết hôn, đều là vì ước mơ của mình.

Cô ấy có một ước mơ, ước mơ một ngày nào đó, Vương quốc Clover không còn tồn tại giai cấp, mọi người sinh ra đều bình đẳng.

Cô ấy có một ước mơ, ước mơ một ngày nào đó, trong quán rượu ở Vương đô, quý tộc và thường dân, hạ dân đều có thể ngồi trên một bàn nói chuyện về ma pháp, uống rượu ăn thịt.

Chương 764

Cô ấy có một ước mơ, ước mơ một ngày nào đó, những thiếu niên đến Vương đô tham gia kỳ thi này, sẽ không vì xuất thân địa vị mà bị kỳ thị.

Và dưới những nỗ lực trong những năm qua, cô ấy quả thật đã khiến vương quốc có một số thay đổi.

Ít nhất, kỳ thi Hiệp sĩ Ma Pháp đã trở nên công bằng hơn rất nhiều, thường dân và hạ dân chỉ cần có đủ thiên phú, cũng có thể được tuyển chọn.

Các đoàn trưởng của các đoàn Hiệp sĩ Ma Pháp, cũng không chỉ có quý tộc, chỉ cần có đủ thực lực, đủ công lao, đều có cơ hội.

Yami đến từ nước ngoài, Jack xuất thân thường dân, Dorothy đến từ khu rừng phù thủy, thương nhân Gueldre.

Thật ra mà nói, trong số chín đoàn trưởng của các đoàn Hiệp sĩ, hiện tại có gần một nửa không phải là quý tộc.

Hơn nữa, dưới ảnh hưởng của cô ấy, sự kỳ thị của các quý tộc đoàn trưởng đối với thường dân và hạ dân cũng đã giảm đi rất nhiều.

Rất nhiều lúc đều có thể đối xử công bằng, chính trực.

Nhưng quan niệm của phần lớn quý tộc trong vương quốc vẫn khó thay đổi, ước mơ của cô ấy vẫn còn một chặng đường dài phải đi.

"Quả nhiên là Ma pháp Đế." George liếc nhìn bà lão cách đó không xa, khóe miệng hơi nhếch lên.

Mặc dù Ma pháp Đế che giấu rất tốt, nhưng khi đối phương đến gần, George vẫn cảm nhận được ma lực cường đại trong cơ thể cô

ấy, vượt xa chín vị đoàn trưởng.

Đồng thời hắn cũng nhìn thấu ma pháp biến hình của bà lão.

Chỉ là hắn chưa từng thấy Ma pháp Đế trông như thế nào, nên không chắc chắn, vì vậy hắn cố ý kể một câu chuyện cười.

Thấy bà lão vì câu chuyện cười đó mà cảm xúc dao động lớn đến vậy, hắn tự nhiên xác định được thân phận của cô ấy.

"Thì ra là ma pháp thời gian." Từ dao động ma lực của Ma pháp Đế, George đã phán đoán được thuộc tính chính mà Ma pháp Đế tu luyện hẳn là thuộc tính thời gian.

"A, tiêu rồi, tôi phải đi vệ sinh một chút!" Ngay khi Finral chuẩn bị mở cổng dịch chuyển không gian, Asta đột nhiên ôm bụng chạy vọt về phía nhà vệ sinh.

"Đoàn trưởng, cậu ta rất có phong cách của anh đấy." George thấy vậy trêu chọc một câu.

Yami cũng không để tâm, mà quay đầu nhìn về phía đoàn trưởng Golden Dawn đang đi về phía này.

"Hai người ở đây đợi thằng nhóc đó, tôi đi nói chuyện với bạn cũ một lát." Anh ta và William Vangeance, đoàn trưởng Golden Dawn, ngày xưa cùng thuộc đoàn Hiệp sĩ của Ma pháp Đế, vừa là đồng đội rất thân, vừa là đối thủ cạnh tranh.

Đoàn Golden Dawn đi tới tổng cộng ba người.

Đoàn trưởng William Vangeance, phó đoàn trưởng Langris Vaude và thành viên mới vừa gia nhập Yuno Grinberryall.

Họ đến chủ yếu là Yuno muốn từ biệt Asta.

Hai người cùng thuộc làng Hage ở vùng ngoại giới, lớn lên cùng nhau ở cùng một trại trẻ mồ côi, coi đối phương là bạn thân nhất,

cũng coi đối phương là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất.

Họ đều có cùng một ước mơ, đều muốn trở thành người đàn ông của Ma pháp Đế.

Hiện tại một người gia nhập Golden Dawn xếp hạng nhất, một người gia nhập Black Bull xếp hạng chót.

Trong khi Yami và William Vangeance đang ôn chuyện cũ, phó đoàn trưởng Golden Dawn Langris Vaude với vẻ mặt kiêu ngạo đi tới, nhìn Finral với vẻ mặt khinh thường: "Nghe nói anh bị gọi là 'phu khuân vác của Black Bull', đến nay chưa hoàn thành được một nhiệm vụ chiến đấu nào, thật là làm mất hết mặt mũi của gia tộc!" "Tôi chỉ là không muốn bị bạo hành và bạo hành người khác, hơn nữa bản thân tôi vốn không có tài năng gì." Finral không vì bị em trai khinh thường mà tức giận, chỉ mỉm cười nhẹ nhàng.

So với em trai thiên tài, anh ta vốn là một phế vật, hơn nữa còn là một phế vật không thể thích nghi với quy tắc sinh tồn của gia tộc.

Vì vậy em trai nói cũng không sai, cứ để em trai thay anh ta chấn hưng gia tộc cũng không tệ.

Thấy nụ cười của Finral, vẻ mặt Langris Vaude cứng lại một chút, sau đó hừ lạnh một tiếng rồi quay người rời đi.

Anh ta không hiểu, tại sao người anh trai phế vật như anh ta lại đối xử với mọi người đều dịu dàng đến vậy.

Ngay cả khi đối mặt với sự ghét bỏ từ cha mẹ và tộc nhân từ nhỏ đến lớn, ngay cả khi em trai như anh ta được tất cả người trong gia đình yêu thương, chiếm lấy vị trí thừa kế vốn thuộc về anh ấy.

Đồng thời trong lòng anh ta cũng hiểu, sở dĩ mình được cha mẹ yêu thương, hoàn toàn là vì thiên phú ma pháp và thực lực cường đại của mình.

Nếu mình không có những điều này, có lẽ còn không bằng anh trai.

Ít nhất sự dịu dàng của anh trai đã giành được sự yêu mến của rất nhiều người hầu trong gia tộc, và cũng có được rất nhiều bạn bè.

Nếu một ngày nào đó, thực lực của anh trai mạnh hơn anh ta, thì tất cả những gì anh ta đang có hiện tại sẽ biến mất.

Sự yêu thương của cha mẹ, vị trí người thừa kế gia tộc.

Vì vậy anh ta phải trở nên mạnh hơn, để anh trai mãi mãi không thể đuổi kịp mình.

"Đúng là tình huynh đệ ương ngạnh!" George từ biểu cảm của hai anh em này, kết hợp với câu chuyện Finral đã kể về bản thân, đã đoán ra đại khái hoạt động tâm lý của cả hai.

"Thực ra ma pháp không gian của anh, cũng không chỉ có thể dịch chuyển, chỉ cần biến tấu một chút, uy lực sẽ không thua kém em trai anh đâu." "Tôi...

George cậu đang nói đùa phải không, làm sao tôi có thể so với em trai chứ!" Finral vội vàng xua tay, trên mặt toàn là vẻ không tin.

Mà George thì mỉm cười: "Khả năng kiểm soát ma pháp của anh rất mạnh, hơn nữa ma pháp dịch chuyển của anh, chỉ cần đã từng đến nơi đó, cơ bản đều có thể dịch chuyển đến.

Vì vậy có thể bắt đầu từ vài phương diện.

Thứ nhất, khi kẻ địch phát động tấn công ma pháp về phía anh, dùng cổng không gian chuyển hướng ma pháp của kẻ địch, trực tiếp mở cổng ra phía sau kẻ địch, như vậy có thể khiến nó tự đánh mình.

Thứ hai, nếu kẻ địch phát động cận chiến về phía anh, anh cũng có thể nhanh chóng mở cổng không gian dịch chuyển kẻ địch đi, trực tiếp đưa đến chỗ dung nham, vực sâu, hoặc không trung.

Nếu là nhiều kẻ địch, thì còn có thể lợi dụng cổng không gian, lập tức dịch chuyển đòn tấn công của một kẻ địch sang bên cạnh kẻ địch khác, chỉ cần tốc độ đủ nhanh, có thể khiến chúng tự tàn sát lẫn nhau.

Thứ ba, mở cổng không gian ở phía trên đỉnh đầu kẻ địch trên cao không trung, anh hoàn toàn có thể từ xa ném những vật nặng như đá tảng, thông qua gia tốc trọng trường từ trên cao rơi xuống đập chết kẻ địch.

Thậm chí có thể tìm một ổ Ma Thú lợi hại, dịch chuyển Ma Thú cường đại đến gần kẻ địch, v.v.

Nếu khả năng kiểm soát cổng không gian của anh đủ mạnh, còn có thể thông qua việc đóng mở cổng không gian để trực tiếp lợi dụng không gian cắt xén đối thủ, gây sát thương trực tiếp. . . . .“Hoàn... hoàn có thể như vậy sao...” Nghe George nói ra từng phương án chiến đấu thực tiễn cho phép thuật không gian, Finral hoàn toàn ngây người.

Anh ta nghĩ ma thuật của mình chỉ có thể đưa người đi, thuần túy là phụ trợ, không ngờ còn có nhiều hướng phát triển đến vậy.

Hơn nữa, nghĩ kỹ lại, dường như đều rất khả thi.

Nếu không phải biết George sử dụng ma thuật hồi phục, anh ta còn tưởng đối phương mới là truyền nhân của gia tộc mình, có nghiên cứu sâu sắc về ma thuật không gian đến thế.

Chương 765

"Anh biết đấy, tôi là người khá thích nghiên cứu các loại ma thuật." Như thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Finral lúc này, George mỉm cười giải thích.

Thực ra, hắn nghĩ một lát, vì hắn không thể phô bày quá nhiều thực lực ở thế giới này, vậy thì hoàn toàn có thể bồi dưỡng thêm các thành viên của Hắc Bộc Ngưu đoàn.

Như vậy, sau này có phiền phức nhỏ gì thì có thể để các thành viên này đi giải quyết.

Nếu mỗi thành viên của Hắc Bộc Ngưu đoàn đều có thực lực cấp Đoàn trưởng, hoặc thực lực cấp Ma Pháp Đế.

Vậy thì về cơ bản hắn có thể yên tâm nghiên cứu sao chép thế giới này, không cần bận tâm chuyện khác.

Dù sao đối với hắn, đó cũng chỉ là việc tiện tay, sẽ không lãng phí thời gian của hắn.

"Tôi còn tưởng cậu chỉ đùa giỡn." Finral nhớ lại hành vi của George trong khoảng thời gian này, trên mặt lộ ra vẻ chợt hiểu.

George, ngay ngày đầu tiên gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn, đã tuyên bố mình thích nghiên cứu ma thuật, nói rằng nghiên cứu ma thuật của người khác có thể mang lại cảm hứng cho mình.

Như vậy có thể tạo ra nhiều ma thuật mới hơn trong sách ma đạo của mình.

Đối với điều này, không một thành viên nào trong đoàn tin, chỉ cho rằng George là trẻ con tính, thấy vui thì làm.

Dù sao muốn tạo ra ma thuật mới làm gì có dễ dàng như vậy, rất

nhiều ma đạo sĩ cả đời cũng chỉ biết một ma thuật như thế.

Tuy nhiên họ cũng không từ chối, vì George luôn có cách thuyết phục họ.

Ngay cả Đoàn trưởng cũng không ngoại lệ, ai bảo Đoàn trưởng và George đánh bài thua liên tiếp ba mươi hai ván, thậm chí tiền lương ba năm tới đều thua George.

George là thành viên duy nhất mà Đoàn trưởng hiện tại không dám nổi giận trong đoàn.

Chỉ là điều anh ta không ngờ tới là, George lại thực sự có thiên phú nghiên cứu ma thuật, vậy mà có thể đưa ra nhiều hướng phát triển hữu ích cho ma thuật không gian của anh ta đến thế.

"Thôi được, tôi cứ làm một công nhân vận chuyển tốt là được, có nguy hiểm thì chạy thôi." Anh ta hiểu rằng nếu làm theo ý kiến của George, bản thân nỗ lực tu hành, nói không chừng còn có thể chuyển từ phụ trợ sang tấn công.

Nhưng vì không muốn làm hại người khác, cuối cùng anh ta vẫn từ chối.

"Tôi chỉ đưa ra vài lời khuyên cho cậu, có muốn thực hành hay không thì tùy cậu." George nhún vai.

"Đôi khi, bạo lực không đáng sợ, đáng sợ là cậu bạo lực vì dục vọng, hay vì bảo vệ kẻ yếu, chiến đấu vì chính nghĩa." "George nói đúng, cậu chỉ cần chiến đấu vì chính nghĩa trong lòng, thì đó không phải là bạo lực!" Lúc này Yami cũng đi tới, anh ta nghe thấy cuộc đối thoại của George và Finral, nói với giọng điệu tùy ý.

"Ngài nói câu này, làm tôi cảm thấy kỳ cục." Finral gãi đầu, vị Đoàn trưởng này của họ là người ngày nào cũng treo câu "giết mày" trên miệng.

Là tên cuồng bạo lực số một của Vương quốc Clover.

"Tôi về rồi!" Năm phút sau, Asta cuối cùng cũng ra khỏi nhà vệ sinh.

Lúc này trán Yami đã nổi gân xanh, anh ta ghét nhất là phải chờ người khác: "Dám bắt tao chờ mày, gan mày không nhỏ nhỉ!" Yami vươn tay túm đầu Asta, trực tiếp nhấc cậu ta lên.

"Thằng nhóc mày rặn ỉa bao lâu thế, có tin tao giết mày không." "Không phải, tôi rặn ra một bãi rất dài, dài đến thế này, còn rất to..." Asta vội vàng khoa tay múa chân giải thích.

Yami đầy vẻ chán ghét: "Tao nói là thời gian, ai quan tâm mày ỉa dài bao nhiêu, đồ khốn!" Lúc này Finral vội vàng mở cửa không gian: "Đoàn trưởng, xong rồi, chúng ta có thể về rồi." "Thằng này, mày ra lệnh cho ai đấy?" Yami quay đầu trừng mắt, dọa Finral đổ mồ hôi lạnh ngay lập tức.

Cứ như vậy, bốn người xuyên qua cửa không gian, trở về lâu đài căn cứ của Hắc Bộc Ngưu đoàn.

Tiếp theo đương nhiên là giới thiệu Asta, người mới này, cho các thành viên trong đoàn làm quen, sau đó là Magna tiến hành lễ rửa tội nhập đoàn cho Asta.

Còn về nội dung lễ rửa tội nhập đoàn, thực ra chỉ là hai người đánh nhau một trận.

Sau khi lễ rửa tội nhập đoàn kết thúc, George chủ động dẫn Asta, tìm cho cậu ta một căn phòng trống ở tầng hai: "Asta, đây sau này là phòng riêng của cậu rồi." "Tôi vậy mà có phòng riêng, ở nhà thờ toàn mọi người chen chúc ngủ chung giường, thật là tuyệt vời quá, tôi phải đi lấy nước lau dọn thật kỹ!" Asta nhìn căn phòng nhỏ đổ nát đầy mạng nhện trước mắt, không những không chê bai mà còn cảm động

đến rơi nước mắt.

“Không cần phiền phức vậy đâu.” George lấy sách ma thuật ra: “Scourgify!” Gió vô hình quét qua cả căn phòng, căn phòng lập tức trở nên như mới.

“Đây...

đây là ma thuật gì...” Asta nhìn căn phòng được dọn dẹp sạch sẽ trong tích tắc, mắt lập tức sáng lấp lánh như sao, đây là lần đầu tiên cậu ta nhìn thấy ma thuật như vậy.

George cười vẫy tay: “Chỉ là một số ma thuật phụ trợ cỏn con thôi, đúng rồi, sách ma đạo của cậu có thể cho tôi mượn nghiên cứu một chút không, ngày mai tôi trả.” “Đương nhiên là được!” Asta lập tức lấy ra quyển sách ma đạo cỏ năm lá màu đen bẩn thỉu của mình, vẻ mặt ngây thơ đưa cho George.

Mỗi quyển sách ma đạo, sau khi chọn được ma đạo sĩ tương ứng, chỉ có ma đạo sĩ này mới có thể sử dụng.

Những người khác nếu lấy đi, thì cũng chỉ có thể làm vật sưu tầm.

Chẳng hạn như sách ma đạo cỏ bốn lá của Yuno, đó là loại sách ma đạo cực kỳ có giá trị sưu tầm, lúc đầu còn bị thợ săn tiền thưởng cướp.

Còn quyển sách ma đạo của cậu ta, người khác nhìn vào đều chê bai, căn bản không có bất kỳ giá trị sưu tầm nào, cũng không lo bị lừa lấy mất.

Quan trọng là, cậu ta tin tưởng mỗi người trong Hắc Bộc Ngưu đoàn, đặc biệt là George, người luôn đối xử rất tốt với cậu ta.

Còn chủ động giúp cậu ta dùng ma thuật dọn dẹp phòng.

“Vừa nãy lúc tự giới thiệu tôi đã nói rồi, tôi là người khá thích

nghiên cứu ma thuật, nếu từ quyển sách ma đạo của cậu nghiên cứu ra thông tin hữu ích, tôi cũng sẽ nói cho cậu biết." George nhận được sách ma đạo cỏ năm lá màu đen xong, liền đứng dậy rời khỏi phòng.

Còn Asta thì vô cùng kích động cúi chào George: "Cảm ơn George-senpai!" Cậu ta khao khát muốn nâng cao thực lực, vì cậu ta đã sớm hẹn ước với Yuno là sẽ trở thành Ma Pháp Đế.

George nguyện ý giúp cậu ta, cậu ta đương nhiên từ tận đáy lòng cảm kích George.

"Cậu là người đầu tiên tin rằng tôi có thể giúp cậu, đúng là một đứa trẻ ngây thơ." Đi đến hành lang lâu đài, George cười lắc đầu: "Nhưng mà nhìn cậu tin tưởng tôi đến vậy, vậy thì tôi sẽ giúp cậu một chút vậy." Asta ngây thơ là người đầu tiên tin George khi hắn nói có thể giúp, những người khác đều nghĩ George đang đùa giỡn.

Vì vậy George quyết định nghiên cứu kỹ quyển sách ma đạo cỏ năm lá màu đen của Asta, giúp Asta nhanh chóng trưởng thành thành cao thủ cấp Ma Pháp Đế.

Trở lại phòng, George vừa ngồi xuống, liền thấy một con chim định vị đậu bên cửa sổ của hắn.

Chim định vị là một loại chim nhỏ khá phổ biến trong vương quốc, tại hiện trường kiểm tra ma thuật ban ngày cũng có rất nhiều chim định vị xuất hiện.

Vì vậy việc chim định vị xuất hiện trong khu rừng nơi lâu đài tọa lạc cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Nếu các thành viên khác trong lâu đài nhìn thấy con chim này, căn bản sẽ không để ý.

Nhưng George thì khác, hắn hứng thú nhìn con chim nhỏ, khẽ cười: "Thú vị, một con chim nhỏ biến hình, ngươi ở đây làm gì, là

giám sát ta sao?" Con chim định vị ban đầu đang đậu dưới cửa sổ, thò đầu vào nhìn trộm, nghe George nói, trên mặt chim lập tức xuất hiện biểu cảm kinh ngạc rất nhân tính.

Đợi đến khi phản ứng lại, nó lập tức dang cánh định bay đi.

Hơn năm trăm năm qua, đây là lần đầu tiên bị người khác nhìn thấu, ngay cả các Ma Pháp Đế đời trước cũng không làm được, thằng nhóc này rốt cuộc có thân phận gì?

"Bốp!" Cánh vừa dang ra, cả thân chim đã hoàn toàn bị George tóm gọn trong tay.

"Dường như không phải biến hình bình thường, hơi giống ma thuật nguyền rủa, ta giúp ngươi giải đi." Ý chí tinh thần quét kỹ khắp người con chim nhỏ, sách ma thuật lật mở: "Finite Incantatem!" Một luồng sáng xanh lam chiếu vào con chim nhỏ, con chim nhanh chóng bành trướng, biến thành một thiếu nữ xinh đẹp mọc sừng quỷ, mặc một chiếc áo hai dây nhỏ màu đen.

Hắn đã từng thấy ma thuật biến hình ở thế giới này, Ma Pháp Đế đã sử dụng nó trong hội trường.

Nhưng trên người con chim nhỏ không phải là ma thuật biến hình bình thường, mà giống như một loại ma thuật nguyền rủa.

"Tôi... tôi biến trở lại!" Thiếu nữ nhìn thấy cơ thể mình khôi phục hình người, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc và kích động.

Chương 766

Hơn năm trăm năm không nghĩ ra cách để bản thân khôi phục, không ngờ bây giờ một thiếu niên vừa mới có sách ma đạo lại có thể dễ dàng giải trừ phản phệ sau khi cô ta thi triển cấm thuật.

"Bây giờ có thể nói tại sao ngươi lại biến thành chim nhỏ, đến đây lại có mục đích gì rồi chứ?" George ngồi trên ghế mỉm cười hỏi sau khi giải trừ nguyền rủa trên người thiếu nữ.

Thiếu nữ bình tĩnh lại, nhìn George lắc đầu: "Tôi chỉ có thể nói với anh là tôi không phải đến để giám sát anh, tôi chỉ là đang bảo vệ quyển sách ma đạo màu đen trong tay anh." Hơn năm trăm năm qua, cô ta vẫn luôn bảo vệ quyển sách ma đạo đến từ tộc trưởng yêu tinh.

Từ khi sách ma đạo chọn Asta, cô ta đã âm thầm theo dõi Asta, cho đến khi George mượn sách ma đạo từ Asta.

Vì vậy cô ta mới xuất hiện bên cửa sổ phòng George.

"Thôi được, vẫn là để tôi tự xem vậy!" George trong tích tắc xuất hiện trước mặt thiếu nữ, đưa một ngón tay chạm vào giữa trán thiếu nữ, bắt đầu đọc ký ức của cô ta.

Một lát sau, hắn thu tay lại có chút kinh ngạc nói: "Không ngờ ngươi lại là đời Ma Pháp Đế thứ nhất là nữ." Thì ra thiếu nữ tên là Secré Swallowtail, sinh ra ở Vương quốc Lucky Clover hơn năm trăm năm trước, tức là tiền thân của Vương quốc Clover.

Mặc dù là quý tộc, nhưng vì ma thuật của bản thân bị coi là vô dụng nên được bổ nhiệm làm người hầu cho hoàng tử Lumiere (Ma Pháp Đế đời đầu) của Vương quốc Lucky Clover.

Sau này bị hoàng tử Lumiere chinh phục, cũng dưới sự giúp đỡ

của hoàng tử Lumiere mà trưởng thành thành một ma đạo sĩ phong ấn mạnh mẽ.

Không lâu sau, hoàng tử Lumiere kết bạn với tộc trưởng yêu tinh, hai người trở thành bạn thân nhất, và cùng nhau hẹn ước thúc đẩy sự chung sống hòa bình giữa nhân loại và yêu tinh.

Em gái của hoàng tử Lumiere còn yêu và kết hôn với tộc trưởng yêu tinh.

Nhưng đúng vào ngày cưới, tộc yêu tinh bị tấn công bởi ma thuật ánh sáng giống như Ma Pháp Đế, Ma Pháp Đế cũng bị quỷ giả dạng thần linh giam cầm trong kinh đô.

May mắn thay, ma thuật phong ấn của Secré cuối cùng đã giải trừ phong ấn của quỷ, giúp Ma Pháp Đế thoát khỏi cảnh khốn khó.

Nhưng khi họ đến tộc yêu tinh thì đã quá muộn.

Tộc trưởng yêu tinh chứng kiến người yêu và tộc nhân đều chết hết, trong cơn phẫn nộ bị ảnh hưởng bởi quỷ, sách ma đạo cỏ bốn lá đã biến thành sách ma đạo cỏ năm lá của quỷ.

Nhận thấy mình sắp bị sức mạnh của quỷ kiểm soát, anh ta đã trực tiếp biến mình thành một ma thần mất trí, hy vọng Ma Pháp Đế đời đầu có thể kết thúc mình.

Secré đã dùng sức mạnh của đá ma thuật phong ấn con quỷ Kotodama đã âm mưu tất cả mọi chuyện, nhưng cũng vì thế mà bị phản phệ, mọc sừng quỷ.

Còn Ma Pháp Đế đời đầu, trong sự bi phẫn, chỉ có thể dốc toàn lực chém giết ma thần hóa thân của bạn mình, bản thân cũng trọng thương sắp chết sau khi thành công.

Để cứu mạng Ma Pháp Đế đời đầu, Secré lại một lần nữa sử dụng sức mạnh của đá ma thuật, dùng cấm thuật phong ấn Ma Pháp

Đế đời đầu vào tượng đá để kéo dài sự sống.

Bản thân cô ta cũng bị cấm thuật phản phệ, biến thành một con chim định vị bình thường không có ma lực.

Vì lo lắng sách ma đạo cỏ năm lá màu đen của tộc trưởng yêu tinh lại bị quỷ lợi dụng, cô ta đã luôn âm thầm bảo vệ sách ma đạo cỏ năm lá.

Đồng thời cũng đang tìm kiếm những viên đá ma thuật khác, muốn mượn sức mạnh của đá ma thuật để giải phong ấn cho Ma Pháp Đế đời đầu.

Cứ như vậy, cho đến mười lăm năm trước, sách ma đạo cỏ bốn lá màu đen đã rơi vào tay một nữ ma đạo sĩ tên là Richita.

Richita vì thể chất đặc biệt, sẽ liên tục hấp thụ ma lực của các sinh vật ở gần mình, nên sống một mình ở ngoại ô không người.

Cũng vì lo lắng thể chất hấp ma của mình sẽ ảnh hưởng đến đứa con, cô đành phải gửi con đến viện mồ côi.

Điều trùng hợp là, đứa bé này chính là Asta, người sinh ra đã không có ma lực.

Không lâu sau khi Richita gửi con mình đến viện mồ côi, cô gặp một con quỷ tên Liebe, sinh ra đã không có ma lực, vô tình đột nhập vào thế giới loài người.

Richita tốt bụng đã cứu con quỷ Liebe suýt bị con người bình thường đánh chết, và nuôi cậu ta như con trai của mình.

Nhưng cảnh đẹp chẳng tày gang, ác quỷ cấp cao Lucifer vô tình phát hiện ra con quỷ Liebe, một con quỷ đặc biệt có thể tự do hoạt động trong thế giới loài người.

Vì vậy hắn muốn thông qua cơ thể của con quỷ Liebe để giáng

lâm xuống thế giới loài người.

Richita để bảo vệ con nuôi Liebe, đã dùng tính mạng của mình để xua tan ý chí của Lucifer, và tạm thời phong ấn Liebe vào sách ma đạo cổ năm lá màu đen.

Sau này sách ma đạo cổ năm lá màu đen liền được chủ tháp bảo vệ sách ma đạo nhặt về, cho đến gần đây mới chọn Asta.

Vì vậy Secré cứ như vậy đi theo Asta đến kinh đô, rồi đến lâu đài căn cứ của Hắc Bộc Ngưu đoàn.

"Anh đọc ký ức của tôi, anh rốt cuộc là ma đạo sĩ thuộc tính gì?" Secré khôi phục ý thức, vội vàng lùi lại hai bước.

Dọn dẹp phòng, giải trừ nguyền rủa và đọc ký ức, thiếu niên bằng tuổi Asta trước mắt này, đã thi triển ba loại ma thuật phụ trợ thuộc tính hoàn toàn khác nhau.

"Điều đó không quan trọng, quan trọng là anh có thể giúp em giải trừ phong ấn Ma Pháp Đế." George mỉm cười.

Hắn không ngờ từ con chim nhỏ này, lại thu hoạch được nhiều bí mật đến vậy.

Bây giờ không cần nghiên cứu, hắn cũng đã biết sách ma đạo cổ năm lá của Asta là thế nào, và tại sao trong sách lại có một con quỷ.

Hiện tại hắn hứng thú với vị Ma Pháp Đế đời đầu đó. ..."Anh biết manh mối về đá ma thuật sao?" Nghe George nói, Secré lập tức kích động.

Nhiều năm qua, cô ta vẫn không tìm được manh mối về đá ma thuật, nên cũng không thể mượn sức mạnh của đá ma thuật để giải trừ phong ấn, khiến Ma Pháp Đế đời đầu từ tượng đá hồi phục lại.

"Không biết." George xua tay, từ "đá ma thuật" hắn cũng mới biết

từ Secré hôm nay.

"Vậy làm sao để cứu?" Secré với cái đầu nhỏ đầy những dấu hỏi chấm lớn.

Không có đá ma thuật thì làm sao giải trừ phong ấn cấm thuật mà cô ta đã tạo ra, đó là phong ấn cấm thuật được kích hoạt bằng sức mạnh của tất cả các viên đá ma thuật, nhất định phải thông qua đá ma thuật mới có thể giải phong.

Nhưng rất nhanh cô ta đã phản ứng lại, vì chính cô ta, do phản phệ của phong ấn cấm thuật đá ma thuật mà biến hình, cũng đã bị George tiện tay giải trừ.

Điều này nói lên điều gì?

Điều này nói lên George sở hữu một loại ma thuật đặc biệt có thể giải trừ phong ấn đá ma thuật mà không cần dùng đá ma thuật.

"Đi thôi." George tiện tay vạch một cái, một cánh cửa không gian xuất hiện trong phòng.

Mấy ngày nay, trong khi nghiên cứu sách ma đạo của các thành viên Hắc Bộc Ngưu đoàn, hắn đã sao chép được tất cả ma thuật của họ.

Vì vậy hắn có thể sử dụng ma thuật của mỗi người.

Hiện tại hắn đang dùng ma thuật dịch chuyển không gian của Finral.

"Ma thuật không gian!" Secré lại một lần nữa trừng lớn mắt, đây đã là loại ma thuật thuộc tính khác nhau thứ tư mà đối phương sử dụng.

Thiếu niên trước mắt này, tuyệt đối không phải là thiếu niên vừa mới có sách ma đạo bước ra từ thế giới bên ngoài.

Đi theo George xuyên qua cánh cửa không gian, họ đến tàn tích Ma Thần và tượng Ma Pháp Đế bên ngoài làng Hage.

Ma thuật không gian của Finral phải là nơi đã từng đến mới có thể sử dụng, George chưa từng đến làng Hage, nhưng hắn đã có được vị trí từ ký ức của Secré.

"Nói đến đây, hình như đây vẫn là quê của Asta." George liếc nhìn ngôi làng nhỏ yên bình ở xa, sau đó đi đến chỗ tượng Ma Pháp Đế, lật sách ma thuật và nhẹ nhàng búng tay.

Một luồng sáng xanh lam yếu ớt chiếu vào tượng Ma Pháp Đế, lớp tro xám trên bề mặt cơ thể tượng nhanh chóng biến mất, lộ ra chân thân bị phong ấn bên trong.

Chương 767

Khuôn mặt tuấn tú, mái tóc vàng ngắn, nụ cười hiền hậu, tuổi khoảng hai mươi, đây chính là hoàng tử của Vương quốc Lucky Clover thuở ban đầu, Ma Pháp Đế đời đầu Lumiere Silvanus Clover.

"Hoan nghênh trở lại, Điện hạ!" Secré nhìn Ma Pháp Đế đời đầu từ từ mở mắt, trong mắt ẩn hiện lệ hoa.

Còn Ma Pháp Đế đời đầu thì dang hai tay ôm Secré vào lòng, dịu dàng đáp: "Năm trăm năm qua, em thật sự vất vả rồi!" Trong năm trăm năm qua, Secré đã dùng thân phận chim nhỏ để bảo vệ sách ma đạo cỏ năm lá màu đen, đề phòng âm mưu của quỷ Kotodama.

Nỗi cô đơn và đau khổ trong đó, chỉ mình cô ta biết.

"Rất tốt, hữu tình nhân chung thành quyến thuộc." Lúc này George đứng bên cạnh mỉm cười vỗ tay.

Ma Pháp Đế và Secré nghe vậy, trên mặt đồng thời hiện lên chút ửng hồng.

"Cảm ơn anh đã giúp đỡ." Ma Pháp Đế đời đầu quay đầu nhìn George, sau đó cúi chào.

Secré đứng bên cạnh hắn, liền nhanh chóng kể lại thân phận của George một lượt.

"Không cần cảm ơn, tôi cứu anh cũng là vì tư lợi, chỉ muốn nghiên cứu ma thuật ánh sáng của anh thôi." George không hề giả dối, thẳng thắn bày tỏ mục đích của mình.

"Đồng thời, tôi cũng hơi hứng thú với con quỷ Kotodama đó." Ma Pháp Đế đời đầu không ngờ George lại thẳng thắn như vậy, đầu tiên hơi sững sờ, nhưng rất nhanh đã gật đầu: "Nếu anh hứng thú với ma

thuật ánh sáng, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm tôi trao đổi, tôi cũng thích nghiên cứu ma thuật." "Hai người bây giờ định làm gì?" George hỏi.

Ma Pháp Đế đời đầu suy nghĩ một lát: "Ban đầu quỷ Kotodama đã điều khiển Licht sử dụng ma thuật chuyển sinh, chắc chắn còn có hậu chiêu, thực lực của tôi bây giờ chưa bằng một phần mười thời kỳ đỉnh cao, cần thời gian để từ từ hồi phục." Hắn không rõ âm mưu của quỷ Kotodama là gì, nhưng chắc chắn sẽ không đơn giản.

Vì vậy việc hắn cần làm bây giờ là nhanh chóng hồi phục hoàn toàn thực lực, sau đó điều tra ra quỷ Kotodama lợi dụng ma thuật chuyển sinh của tộc yêu tinh rốt cuộc định làm gì.

Ngăn chặn trước khi âm mưu của nó hoàn thành, và tìm cách triệt để tiêu diệt quỷ Kotodama, báo thù cho tộc yêu tinh.

"Tôi lại có một đề nghị, không biết hai người có hứng thú không." Lúc này mắt George lóe lên, trong lòng đã có một số ý tưởng.

Ma Pháp Đế đời đầu mỉm cười: "Mời anh nói." Thân phận của George không rõ, nhưng hắn có thể cảm nhận George không có ác ý.

Nếu không, sau khi có được tất cả thông tin từ Secré, hắn hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết mình khi vẫn còn đang bị phong ấn.

Ngay cả bây giờ, mặc dù cảm nhận của hắn cho biết ma lực của đối phương rất thấp, rất yếu.

Nhưng trực giác lại cho hắn cảm thấy nếu thực sự phải chiến đấu với đối phương, có lẽ hắn không phải đối thủ.

"Giả trang một chút, sau đó gia nhập các Đoàn kỵ sĩ ma pháp hiện tại, như vậy một mặt có thể tu thân dưỡng sức, một mặt cũng có thể thông qua Đoàn kỵ sĩ ma pháp để nắm bắt âm mưu của quỷ Kotodama." George tháo áo choàng của Hắc Bộc Ngưu đoàn trên

người mình ra: "Vừa hay, đoàn của chúng ta tuyển người chưa bao giờ nhìn thân phận, cũng không hỏi quá khứ, hai người rất có khả năng sẽ được nhận." Đưa hai người vào Hắc Bộc Ngưu đoàn, hắn giao lưu ma thuật tiện hơn, hơn nữa cũng coi như nâng cao thực lực cho Hắc Bộc Ngưu đoàn.

Hắn định biến Hắc Bộc Ngưu đoàn thành các cao thủ cấp Ma Pháp Đế toàn viên, đưa Ma Pháp Đế đời đầu vào, cũng coi như có cao thủ cấp Ma Pháp Đế đầu tiên rồi.

Ma Pháp Đế đời đầu nhìn Secré, Secré đại khái kể lại tình hình của Hắc Bộc Ngưu đoàn và tình hình hiện tại của Vương quốc Clover.

Nghe xong, Ma Pháp Đế đời đầu đã có quyết định: "Vậy chúng ta cứ gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn trước vậy!" Hắn luôn cho rằng mỗi người đều khác nhau, nhưng chỉ cần có thể phát triển tốt tài năng của mình, đều sẽ có khả năng vô hạn.

Tiêu chuẩn tuyển thành viên của Đoàn trưởng Yami của Hắc Bộc Ngưu đoàn, rất hợp khẩu vị của hắn.

Hơn nữa tình hình hiện tại, ẩn giấu thân phận gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp, quả thực có thể phát hiện âm mưu của quỷ Kotodama tốt hơn.

Nếu Vương quốc Clover có tình huống gì, Đoàn kỵ sĩ ma pháp tuyệt đối là người đầu tiên biết và xử lý.

Như vậy cũng có thể ngăn chặn Kotodama để lại hậu chiêu biết hắn đã giải trừ phong ấn mà đề phòng.

"Bốp!" George búng tay một cái biến ra một tượng đá giống hệt Ma Pháp Đế, mở ra cánh cửa không gian dẫn đến kinh đô.

"Bây giờ muộn rồi, hai người cứ ở lại đây một đêm, ngày mai hãy đến lâu đài." Hắn tìm một quán trọ cho Ma Pháp Đế đời đầu và Secré

ở lại, rồi mới trở về lâu đài của Hắc Bộc Ngưu đoàn.

Ma Pháp Đế đời đầu mạnh nhất là ma thuật ánh sáng, nhưng không có nghĩa là hắn không biết ma thuật khác.

Giống như Ma Pháp Đế đời này chủ yếu sử dụng ma pháp thời gian, nhưng biến hình, bay lượn và các ma thuật khác cũng biết một chút.

Vì vậy hắn không cần lo lắng Ma Pháp Đế đời đầu bị người khác nhận ra.

Trở lại phòng của mình, George lúc này mới lấy lại sách ma đạo cỏ năm lá màu đen ra nghiên cứu.

Khi ý chí tinh thần tiếp xúc với sách ma đạo cỏ năm lá màu đen, hắn trực tiếp ngưng tụ một đạo ý thức tiến vào bên trong sách ma đạo cỏ năm lá màu đen.

Đây là một không gian tràn ngập bóng tối, trong không gian có ba thanh trường kiếm màu đen và một con quỷ mọc cánh đen.

Cảm nhận được trong không gian đột nhiên có thêm hơi người, con quỷ từ từ mở mắt, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Rõ ràng, nó chưa bao giờ nghĩ rằng có ma đạo sĩ nào có thể tiến vào không gian bên trong sách ma đạo cỏ năm lá màu đen.

“Chào buổi tối, Liebe!” George giơ tay chào.

Liebe lập tức hóa thành một luồng sáng đen đến sau lưng George, vươn móng vuốt quỷ chỉ vào cổ George hỏi: “Ngươi tại sao lại biết tên của ta?” Cảm nhận của nó đã bị phong tỏa khi Asta giao sách ma đạo cỏ năm lá màu đen cho George, nên không biết những gì đã xảy ra sau đó.

“Ta không chỉ biết tên ngươi, mà còn biết chuyện của ngươi và

mẹ nuôi của ngươi." Bóng George hóa thành một làn khói biến mất, xuất hiện trước mặt Liebe.

"Ta không có ác ý, chỉ muốn tìm hiểu tình hình về loài quỷ của các ngươi." "Ảo ảnh." Liebe căn bản không tin lời George, cơ thể lập tức bùng phát ma lực đen của quỷ, bao trùm cả không gian: "Kháng ma thuật!" Sống trong lá cỏ năm lá này mười lăm năm, mỗi giờ khắc lòng nó đều nguyền rủa Lucifer, kẻ đã hại chết mẹ nuôi Richita.

Điều này cũng khiến nó bất ngờ tiến hóa ra sức mạnh kháng ma thuật, tạo ra kiếm Chống Ma.

Hiện tại toàn bộ bên trong sách ma đạo cỏ năm lá màu đen đều tràn ngập sức mạnh kháng ma thuật, có thể vô hiệu hóa bất kỳ ma thuật nào.

Ma đạo sĩ trước mắt này dù có lợi hại đến đâu, cũng chỉ có thể trở thành con cừu đợi làm thịt.

"Thôi được, từng người một, vẫn là để ta tự xem vậy." Đối với sự cẩn trọng của Liebe, hắn có thể hiểu, nếu là hắn cũng chắc chắn sẽ khống chế đối thủ trước, rồi mới xác nhận có tồn tại mối đe dọa với mình hay không.

Nhưng hiểu không có nghĩa là hắn sẽ chấp nhận, trực tiếp cho đối phương hiểu rõ sự chênh lệch cũng là một cách để khiến người ta nhanh chóng tin tưởng.

"Lừa dối!" Một lời nguyền Lừa dối được ném lên người Liebe, Liebe lập tức cảm thấy tư duy của mình đông cứng, không thể suy nghĩ bình thường nữa, dường như đã biến thành một kẻ ngốc.

Cho dù là ma thuật nuốt chửng hay kháng ma thuật, đều chỉ có thể đối phó với ma thuật bình thường, đối phó với loại quyền năng cấp cao hơn này, là vô dụng.

Đưa tay đặt lên người Liebe, tất cả ký ức của Liebe trước khi gặp Richita đều bị hắn đọc.

Thì ra thế giới sinh tồn của quỷ gọi là Tartaros, là một thế giới khác biệt với thế giới hiện tại.

Nơi đó không có bất kỳ sinh cơ nào, cũng không có bất kỳ thứ gì thú vị, cực kỳ nhàm chán.

Vì vậy lũ quỷ để giết thời gian, tiêu tan sự nhàm chán của bản thân, kẻ mạnh hơn sẽ ngược đãi kẻ yếu hơn để tìm niềm vui, kẻ yếu hơn thì ngược đãi kẻ yếu hơn nữa.

Còn chúng rất khao khát thế giới loài người đa sắc màu, cho rằng chơi đùa con người là điều vui vẻ nhất, có thể đạt được niềm vui tột đỉnh.

Đáng tiếc, Tartaros tồn tại trong Tartaros, ngăn cách Tartaros và thế giới loài người.

Quỷ nếu muốn tiến vào thế giới loài người, chỉ có thể thông qua con người ở thế giới hiện tại sử dụng cấm thuật.

Hoặc thông qua hiến tế và trả giá bằng một loại sự vật nào đó để ký kết khế ước quỷ.

Thực lực của quỷ sinh ra đã được định sẵn, rất ít khi trưởng thành về sau, dựa trên độ lớn của ma lực được chia thành: quỷ hạ vị, quỷ trung vị, quỷ thượng vị, quỷ tối thượng vị.

Tartaros được chia thành bảy tầng, quỷ càng ở tầng dưới càng mạnh, ba con quỷ mạnh nhất lại được gọi là kẻ thống trị Tartaros, ba trụ cột của Tartaros.

Chương 768

Đứng đầu là Ma Vương Satan, còn gọi là Lucifer, chính là con quỷ mà mười lăm năm trước đã hại chết Richita, Liebe thề nhất định phải giết chết nó.

Hai vị sau đó lần lượt là Beelzebub và Astaroth.

Tuy nhiên, năm năm trước khi Liebe rời Tartaros, Adramelech đã biến mất, vị trí của hắn cũng bị một con quỷ tối thượng vị khác là Megicula thay thế.

Liebe sinh ra ở tầng cao nhất của Tartaros, là quỷ hạ vị có thực lực yếu nhất, vì sinh ra đã không có ma lực, càng là đồ chơi của tất cả quỷ hạ vị, sống một cuộc sống không bằng chết.

Sau đó một ngày, một con quỷ hạ vị đã ném nó xuống Tartaros, muốn xem Liebe bị sức mạnh của Tartaros xé nát.

Kết quả Liebe vì sinh ra không có ma lực, vậy mà trực tiếp xuyên qua Tartaros ngăn cách hai thế giới mà đến thế giới loài người.

Đáng tiếc quỷ ở thế giới loài người là biểu tượng của tai họa, nó lại là một con quỷ không có bất kỳ sức mạnh nào, chỉ có thể bị con người truy sát.

Ngay khi bị con người bình thường đánh gần chết, nó gặp Richita, trở thành con nuôi của Richita, trải qua quãng thời gian hạnh phúc nhất trong đời, hiểu được thế nào là hạnh phúc.

“Xem ra, con quỷ Kotodama đã tiêu diệt tộc yêu tinh năm trăm năm trước ở Tartaros cũng chỉ là tầm thường thôi.” Kotodama chỉ là quỷ thượng vị, không thể so sánh với ba kẻ thống trị Underworld, hơn nữa ở tầng cuối cùng của Tartaros không chỉ có ba kẻ thống trị

Underworld.

Chỉ là ba kẻ thống trị Underworld này là ba con quỷ mạnh nhất trong số các quỷ tối thượng vị của Tartaros.

“Đúng rồi, Asta là con ruột của Richita, ngươi một mình muốn đối phó Lucifer, cho dù có sức mạnh kháng ma thuật này cũng tuyệt đối không phải đối thủ.

Chi bằng hợp lực với Asta, như vậy mới có thể báo thù cho mẹ của hai người.” George đi đến trước ba thanh trường kiếm màu đen, cầm trong tay nghiên cứu một chút, liền nói một câu với Liebe đã phản ứng lại rồi biến mất trong sách ma đạo cổ năm lá màu đen.

Ba thanh kiếm trong sách ma đạo cổ năm lá màu đen, chỉ có một thanh là kiếm Chống Ma do Liebe tạo ra, hai thanh còn lại thuộc về Licht, tộc trưởng yêu tinh.

Hai thanh kiếm này một thanh tên là kiếm Túc Ma, một thanh tên là kiếm Diệt Quỷ.

Kiếm Túc Ma có thể hấp thụ ma lực để tung ra những đòn chém mạnh mẽ, kiếm Diệt Quỷ có thể loại bỏ một số hiệu ứng tiêu cực.

Ví dụ như trúng độc, nguyền rủa, ký sinh, v.v.

“Con trai của Richita!” Nhìn George biến mất trong sách ma đạo cổ năm lá, Liebe lập tức trầm mặc.

Kế hoạch ban đầu của nó là lợi dụng Asta, dần dần đưa ma lực quỷ của mình vào cơ thể Asta.

Cuối cùng thông qua việc chiếm giữ cơ thể Asta để rời khỏi sách ma đạo cổ năm lá, đi tìm Lucifer báo thù.

Nhưng nếu những gì người vừa rồi nói là thật, thì nó buộc phải từ bỏ kế hoạch này.

Nó không thể vì báo thù cho Richita mà giết chết con ruột của Richita, như vậy Richita sẽ không tha thứ cho nó.

Hơn nữa nó ban đầu nghĩ rằng sức mạnh kháng ma thuật của mình có thể vô hiệu hóa bất kỳ ma thuật nào, nhất định có thể giết Lucifer.

Nhưng bây giờ xem ra, kháng ma thuật cũng không phải vô địch, một con người không tên tuổi như George, vậy mà có thể dễ dàng hóa giải.

Vì vậy muốn giết Lucifer để báo thù cho Richita, thì còn phải tính toán lâu dài.

"Chả trách, chả trách ta cảm thấy cậu ta trông giống đến vậy..." Thực ra trong lòng Liebe đã nghiêng về phía lời George nói.

Một mặt với thực lực mà George đã thể hiện, dường như không cần thiết phải lừa dối nó.

Mặt khác, lần đầu tiên nhìn thấy Asta, nó đã cảm giác như nhìn thấy Richita.

Nếu không, nó cũng sẽ không khi Asta gặp nguy hiểm, lại đưa kiếm Chống Ma của mình cho Asta sử dụng.

Thêm vào đó trong khoảng thời gian này, nó ở trong sách ma đạo cỏ năm lá nhìn Asta không ngừng nỗ lực.

Cho dù là tính cách hay thần thái, mọi mặt đều quá giống Richita, lại còn là một đứa trẻ mồ côi.

Viện mồ côi nơi cậu ta lớn lên cũng không xa nơi nó và Richita từng sống.

Các dấu hiệu đã khiến nó sớm có suy đoán, chỉ là không có bằng chứng mà thôi. ...Sáng sớm hôm sau, George trả lại sách ma đạo cỏ năm lá màu đen cho Asta, liền đến quán trọ ở kinh đô, đón Ma Pháp Đế

đời đầu và Secré.

Chỉ là ba người vừa xuất hiện ở cổng lâu đài, liền thấy trên không lâu đài xuất hiện một quả cầu nước khổng lồ.

“Là ma thuật mất kiểm soát.” Ma Pháp Đế đời đầu Lumiere nhìn một cái đã nhận ra vấn đề.

Còn George thì khóa mục tiêu vào thiếu nữ sắp chết ngạt trong quả cầu nước: “Ma đạo sĩ của gia tộc Silva.” Toàn bộ tóc trên người đều màu bạc, chính là biểu tượng đặc trưng của gia tộc Silva, một trong ba gia tộc vương thất lớn.

“Vút!” Ngay sau đó, hắn thấy Asta bị Yami túm quần áo ném thẳng lên không trung vào quả cầu nước khổng lồ đó.

Asta rút kiếm Chống Ma từ sách ma đạo cỏ năm lá màu đen ra, một kiếm liền vô hiệu hóa ma lực của quả cầu nước và cứu được thiếu nữ tóc bạc.

“Có chuyện gì vậy?” George tiến lên hỏi Magna.

Magna nhanh chóng kể lại toàn bộ sự việc.

Thiếu nữ tóc bạc tên là Noelle Silva, quả thực xuất thân từ gia tộc vương thất Silva, là đứa con út trong gia đình.

Nhưng vì mẹ cô qua đời khó sinh sau khi sinh ra cô, và duy nhất Noelle lại có khả năng kiểm soát ma thuật rất kém, nên bị mọi người trong gia đình ghẻ lạnh.

Cũng không được phép gia nhập Đoàn kỵ sĩ Đại Bàng Bạc.

Sau đó thì bị Yami thu nhận vào Hắc Bộc Ngưu đoàn, thuộc loại người mới giống Asta, hôm nay mới đến trình diện.

Vừa nãy vì cảm xúc biến động quá lớn, nên ma thuật mất kiểm soát, tự nhốt mình trong quả cầu nước do mình tạo ra.

“Đường Hầm Thiên Thần!” Thấy hai người từ trên cao rơi xuống, Finral vội vàng dùng ma thuật không gian dịch chuyển cả hai người từ trên cao xuống đất.

Sau đó các thành viên Đoàn kỵ sĩ lần lượt động viên vị tiểu thư tsundere thiếu tự tin này, khiến cô cảm nhận được sự ấm áp của Đoàn kỵ sĩ Hắc Bộc Ngưu.

George phát hiện, các thành viên mà Yami tuyển tuy kỳ lạ đủ kiểu, nhưng đều có một điểm chung.

Đó là bản chất đều rất lương thiện, nội tâm đều rất dịu dàng.

Đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối, ít nhất George không cho rằng mình là người quá dịu dàng lương thiện.

Hắn bị Yami tuyển vào đoàn thuần túy là vì Yami thua hắn quá nhiều, và hắn đã thi triển một phần ám thị tâm lý.

“Họ là ai?” Sau khi xử lý xong chuyện của Noelle, Yami nhìn hai người lạ mà George dẫn về, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

George cũng không nói thừa, thẳng thắn nói: “Đây là hai người bạn tôi gặp trên đường đến kinh đô, Lumi và Arei, vì có việc gì đó nên lỡ mất buổi kiểm tra Đoàn kỵ sĩ ma pháp hôm qua.

Họ nghe nói tôi gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn, cũng muốn gia nhập, nên đã cầu xin tôi dẫn họ đến thử.” “Xin hãy chỉ giáo nhiều hơn, Đoàn trưởng Yami, chúng tôi luôn cảm thấy Hắc Bộc Ngưu đoàn là Đoàn kỵ sĩ mạnh nhất trong chín Đoàn kỵ sĩ lớn.

Đoàn trưởng Yami bề ngoài có vẻ tùy tiện, nhưng thực chất là một người đàn ông đích thực phóng khoáng, có dũng có mưu.

Nghe nói George vậy mà gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn, tôi vô cùng ngưỡng mộ, nên đã cùng Arei muốn đến thử vận may.

Chúng tôi sẵn lòng chấp nhận bất kỳ thử thách nào.

Chương 769

Vẫn hy vọng Đoàn trưởng có thể cho chúng tôi một cơ hội." Lumiere với vẻ mặt đầy chân thành, không hề giống như đang nói dối, đến nỗi trên mặt George cũng lộ ra chút ngạc nhiên.

Hắn còn tưởng Lumiere, vị Ma Pháp Đế đời đầu, hoàng tử của Vương quốc Lucky Clover thuở xưa, khi đối mặt với Yami, một hậu bối, có thể sẽ không giữ được thể diện.

Không thể nói hết những lời hắn vừa dạy.

Nhưng không ngờ, Lumiere vậy mà tự mình còn thêm không ít, phát huy rất tốt.

Nếu không phải biết rõ tình hình, hắn còn hơi tin những gì Lumiere nói.

Chủ yếu cũng là vẻ ngoài của Lumiere và nụ cười hiền hòa trên mặt hắn, quả thực quá có tính lừa dối.

Quả nhiên, ma đạo sĩ giỏi ma thuật ánh sáng, tự nhiên sẽ mang lại cho người ta cảm giác của một người tốt bụng.

Còn ma đạo sĩ giỏi ma thuật bóng tối thì ngược lại hoàn toàn.

Chả trách Yami ở Vương quốc Clover luôn có tiếng xấu.

Thân hình vạm vỡ, mặt đầy râu ria, hút thuốc uống rượu chửi bậy, lại còn dùng ma thuật bóng tối đầy năng lượng tiêu cực.

Người bình thường nhìn thấy có chút hiểu lầm là quá đỗi bình thường.

"Xem ra truyền thuyết cũng không thể tin quá." Giống như Rozell ở thế giới Quỷ bí, trong truyền thuyết là một người đầy trí tuệ, uy

nghiêm và các mô tả tính cách tích cực.

Nhưng Rozell thực tế, bản chất lại là một kẻ chūni và ngốc nghếch, lại còn rất háo sắc, thậm chí đã nếm trải hương vị của nhiều nữ phù thủy.

Vì vậy Lumiere, vị Ma Pháp Đế đời đầu này, tuy đúng là một ma đạo sĩ chính nghĩa, lương thiện và mạnh mẽ, nhưng lại không phải là người không biết tùy cơ ứng biến.

Hắn thích tự mình thiết kế những bộ quần áo kỳ lạ khiến người ta cảm thấy kỳ quái vào thời điểm đó, thích phát minh các loại vật phẩm ma thuật kỳ quái, cũng không quan tâm đến ánh mắt của người khác.

Một người như vậy làm sao có thể là người cổ hủ, giữ quy tắc.

Thực ra nói đến, Lumiere cũng chỉ mới hơn hai mươi tuổi, tuổi tác còn chưa lớn hơn Yami, nhìn qua càng giống một thiếu niên mười bảy mười tám tuổi.

Chỉ là vì bị phong ấn nên mới được tính là hơn năm trăm tuổi.

“Haha haha, không tệ, thằng nhóc này rất không tệ, đã là bạn của George, vậy ta sẽ cho các ngươi một cơ hội.” Nghe Lumiere tâng bốc, Yami lập tức tâm trạng rất tốt, những lời này quả thực nói trúng tim đen của anh ta.

“Thế này, hai người cùng Magna đấu một trận, nếu có thể đánh bại hắn, vậy ta sẽ thu các ngươi gia nhập Đoàn kỵ sĩ.” Theo tiêu chuẩn kiểm tra Đoàn kỵ sĩ ma pháp, thực lực hiện tại của Magna đánh bốn năm người thi sinh vừa đạt tiêu chuẩn kiểm tra là không vấn đề gì.

Nhưng anh ta vẫn nói phải đánh bại Magna mới có thể nhận vào Đoàn kỵ sĩ.

Điều này đương nhiên không phải thật, chỉ là muốn thông qua cách

này để hai người chiến đấu nỗ lực hơn, nếu có thể đột phá giới hạn thì càng tốt.

Trên thực tế, chỉ cần anh ta cảm thấy cả quá trình chiến đấu hai người không tệ, thì dù có thua cũng sẽ được nhận vào đoàn.

Nếu thực sự không được, chỉ cần có đủ nghị lực và kiên trì, giống như Asta cũng được.

Triết lý của anh ta luôn là, dù là ma đạo sĩ có thiên phú kém nhất, nếu có thể không ngừng đột phá giới hạn của bản thân, cũng có thể trở thành một cường giả độc lập.

Nhưng nếu ngay cả nghị lực vượt qua giới hạn cũng không có, thì thà về nhà làm nông còn hơn.

Các thành viên trong đoàn dù đều là quái vật, đều có những tật xấu riêng, nhưng cũng đều có những điểm sáng riêng.

Ngay cả George, anh ta cũng không phải tùy tiện thu nhận, chỉ số may mắn cao như vậy, bản thân đã là một điểm sáng.

Huống hồ bây giờ anh ta phát hiện George không chỉ có chỉ số may mắn cao, mà còn giỏi nghiên cứu sao chép các loại ma thuật.

Ma lực thấp nhưng khả năng kiểm soát cực cao, còn cao hơn cả Vanessa, người giỏi kiểm soát ma lực nhất, các loại ma thuật phụ trợ cũng rất hữu ích.

“Anh em, vì cậu có con mắt tinh tường như vậy, lát nữa tôi sẽ nương tay một chút!” Magna một tay ôm lấy vai Lumiere, vuốt vuốt mái tóc dựng đứng của mình đầy nhiệt huyết nói.

Là đệ tử số một của Yami, thành viên cũ có tinh thần danh dự nhất toàn Đoàn kỵ sĩ, anh ta cũng vô cùng tán thưởng những lời Lumiere vừa nói.

Thấy Magna thô lỗ ôm lấy Hoàng tử Điện hạ của mình, mắt Secré lập tức trợn tròn.

Nếu không phải Hoàng tử Điện hạ nháy mắt ra hiệu cho cô ta, thì cô ta đã phong ấn tên Magna vô lễ này ném xuống sông rồi.

Lumiere không hề để ý, cũng đưa tay ôm lấy vai Magna: "Vậy thì xin senpai chiếu cố nhiều hơn." "Không hổ là Ma Pháp Đế đời đầu, quả thực rất có sức hút cá nhân." George đứng một bên vuốt cằm cảm thán.

Lumiere còn chưa gia nhập Đoàn kỵ sĩ, George đã phát hiện tất cả mọi người có mặt đều có thiện cảm với Lumiere tăng vọt.

Không phải Lumiere dùng ma thuật tinh thần gì, thuần túy chỉ là loại sức hút cá nhân bẩm sinh.

Nói một cách chūni hơn, đó là vương bá chi khí.

Một người như vậy đứng ở đó, chỉ vài câu nói, đã có thể khiến mọi người rất có thiện cảm với hắn, một tiếng hô hào, đã có thể sở hữu một đám thuộc hạ tin phục hắn.

George không có loại sức hút cá nhân này, mà hắn cũng không cần.

Hắn thường thích dùng "đức" để phục người, nếu cần thì trực tiếp là can thiệp tâm lý và thôi miên.

Hoặc biến thành con rối, hoặc ký kết khế ước chủ tớ biến thành nô lệ, hoặc biến đối phương thành kẻ ngốc, v.v.

Có rất nhiều phương pháp, rất nhiều thủ đoạn, tổng sẽ có một loại phù hợp.

"Quả cầu Ma pháp Xạ kích Hỏa diễm Balrog!" Trên sân trống trước lâu đài, Magna dùng gậy bóng chày yêu thích của mình đánh từng quả cầu lửa do mình tạo ra về phía Lumiere.

Còn Lumiere thì mở sách ma đạo, hóa ra từng đạo mũi tên ánh sáng, giả vờ rất chật vật, miễn cưỡng chặn đứng từng quả cầu lửa đó.

Mục đích chính của hắn hiện tại là giữ kín đáo để hồi phục thực lực, lợi dụng sự tiện lợi của Đoàn kỵ sĩ ma pháp để âm thầm điều tra âm mưu của quỷ Kotodama.

Vì vậy không nên thể hiện thực lực quá mạnh, tránh gây chú ý, làm kinh động đến hậu chiêu của quỷ Kotodama.

"Diễn xuất tốt!" George thầm giơ ngón cái.

Dù sao cũng là Ma Pháp Đế đời đầu, khả năng kiểm soát ma thuật đã đạt đến trình độ điêu luyện.

Tại hiện trường ngoài hắn ra, ngay cả Yami có lẽ cũng không thể nhận ra biểu hiện của Lumiere lúc này là giả vờ.

Tuy nhiên ngoài việc giả vờ về mặt ma thuật, diễn xuất của bản thân Lumiere cũng rất tốt.

Nhìn biểu cảm kiên trì nỗ lực đó, nhìn động tác lau mồ hôi đó, nhìn bước chân né tránh chật vật đó, quả thực là diễn xuất cấp ảnh đế.

Nói thật, nếu nói về thực lực thật sự, Lumiere hiện tại tuy chỉ bằng một phần mười thời kỳ đỉnh cao, cũng đủ để dễ dàng đánh bại ma đạo sĩ cấp Đoàn trưởng.

"Gia cố, Lumi!

Arei!" Thấy Lumiere sắp "không trụ nổi" dưới đòn tấn công của Magna, Asta và những người khác đều hò reo cổ vũ cho họ.

"Phong ấn!" Đúng lúc này, Secré, người đã lén lút vòng ra sau lưng Magna để tránh đòn tấn công của hai người, đã sử dụng ma thuật phong ấn.

Trong tích tắc, Magna hoàn toàn bị định thân tại chỗ, ma lực tạm thời không thể sử dụng.

Chương 770

"Phù, cuối cùng cũng may mắn vượt qua." Lumiere giả vờ rất may mắn chiến thắng, còn giải thích hộ Magna: "May mà senpai Magna chiếu cố, không dùng toàn lực ngay từ đầu.

Nếu không chúng tôi căn bản không thể trụ đến bây giờ, cũng không thể lợi dụng lúc senpai Magna lơ là mà lén tấn công bằng ma thuật phong ấn." Mười giây sau, thuật phong ấn trên người Magna tự động giải trừ, khôi phục hành động và ma lực, vỗ vai Lumiere cười ha hả: "Rất tốt, hai người đã rất khá rồi, dù là lợi dụng lúc tôi lơ là tấn công lén, cũng đã rất lợi hại rồi!" George thấy vậy thầm lắc đầu.

Đừng nói Lumiere, ngay cả Secré một mình cũng có thể dễ dàng xử lý Magna.

Secré tuy không giỏi chiến đấu, nhưng năm đó cũng là một ma đạo sĩ phong ấn hàng đầu đã dùng đá ma thuật phong ấn quỷ Kotodama.

"Có thời gian chỉ dạy một chút." Magna có lẽ là ma đạo sĩ có thực lực và tiềm năng thấp nhất trong cả đoàn, George quyết định có thời gian sẽ điều chỉnh ma thuật lửa của các thế giới khác một chút, truyền cho Magna.

Hắn cảm thấy ma thuật Diệt Quỷ của Fairy Tail không tệ, truyền ma thuật Diệt Quỷ hệ hỏa, vừa hay có thể đối phó với loài quỷ ở thế giới này.

"Không tệ, hai người đạt yêu cầu rồi!" Yami ném hai chiếc áo choàng của Hắc Bộc Ngưu đoàn cho Lumiere và Secré, châm một điếu thuốc quay người đi về phía lâu đài: "Tao đi rặn ỉa, rồi ngủ bù một giấc, không có chuyện gì lớn đừng làm phiền tao!" Sau khi Yami đi, mọi người tụ tập trong sảnh lớn lâu đài, bắt đầu uống rượu trò

chuyện.

Nội dung chủ yếu là phổ biến cho George và những người mới gia nhập không lâu về các nhiệm vụ có thể xuất hiện trong tương lai của Đoàn kỵ sĩ ma pháp.

Cũng như trò chuyện về lý do mỗi người gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp.

Nữ phù thủy Vanessa nói là vì lương tốt, lại còn có thể quen biết các công tử quý tộc đẹp trai trong một số nhiệm vụ hộ tống.

Luck thì vì có thể không ngừng chiến đấu, và dù có giết chết những tên tội phạm đó, cũng sẽ không bị trừng phạt.

Gauche là để kết bạn, Charmy là vì nguyên liệu nấu ăn, Grey có thể tùy ý biến hình, Finral là để thu hút các cô gái, Gordon là để em gái ngưỡng mộ mình.

Tóm lại không có ai là vì vinh quang của vương quốc và bảo vệ kẻ yếu, duy trì chính nghĩa một cách nghiêm túc.

Trong cuộc trò chuyện, mối quan hệ của mọi người ngày càng tốt đẹp.

Cứ như vậy, rất nhanh nửa tháng trôi qua.

Ngày hôm đó, George đang cùng Lumiere thảo luận về ma thuật của thế giới này.

Là Ma Pháp Đế đời đầu, hoàng tử của Vương quốc Lucky Clover thuở xưa, lại còn là bạn thân nhất của tộc trưởng yêu tinh.

Lumiere nắm giữ một lượng lớn kiến thức ma thuật của thế giới này, quả thực là một thư viện ma thuật di động.

George đã thu hoạch rất nhiều trong quá trình giao lưu với Lumiere, đã dần dần xây dựng nên cấu trúc cơ bản của thế giới này.

“Kiến giải của anh về ma thuật, thật sự khiến tôi không thể nào theo kịp!” Kết thúc giao lưu, trên đường đến sảnh lớn lâu đài ăn tối, Lumiere không khỏi cảm thán.

Không phải hắn tự đại, tuy đã hơn năm trăm năm trôi qua, nhưng trình độ ma thuật của hắn trong lịch sử nhân loại, tuyệt đối cũng thuộc hàng top.

Thế nhưng trong quá trình giao lưu với George, George luôn có thể giải thích ma thuật từ các góc độ khác nhau mà hắn hoàn toàn không thể tưởng tượng được.

Điều này khiến hắn chỉ trong nửa tháng, đã cảm thấy ma thuật của mình có tiến bộ rất lớn.

Ngay cả trong sách ma đạo cũng đã thêm hơn chục trang ma thuật mới.

Hiện tại ma lực của hắn chỉ hồi phục được một phần ba thời kỳ đỉnh cao, nhưng kiến thức ma thuật nâng cao, khiến trình độ ma thuật tổng thể của hắn, vậy mà đã không thua kém thời kỳ đỉnh cao.

Hắn bây giờ càng cảm thấy thân phận của George không hề đơn giản, đây tuyệt đối không phải là trình độ mà một ma đạo sĩ từ một ngôi làng nhỏ ở ngoại ô nên có.

Đôi khi hắn còn cảm thấy George có thể là sự tồn tại kiểu thần linh chuyển thế, mặc dù thế giới này cũng không có truyền thuyết thần linh gì.

“Tôi cũng thu hoạch được rất nhiều từ anh.” George mỉm cười, hắn thực ra không trực tiếp truyền thụ ma thuật của thế giới khác cho Lumiere, chỉ nói qua lý thuyết ma thuật của các thế giới khác.

Nhưng Lumiere lại có thể suy một ra ba, nhanh chóng tổng kết và hấp thụ nó vào hệ thống ma thuật của mình, tạo ra ma thuật mới.

Chỉ có thể nói không hổ là Ma Pháp Đế đời đầu, thiên phú ma thuật quả nhiên không hề tầm thường.

"George-senpai, Lumi, chúng ta cuối cùng cũng có nhiệm vụ rồi!" Hai người vừa đi đến sảnh lớn, đã thấy Asta hưng phấn vẫy tay về phía họ. ..."Có nhiệm vụ rồi sao?

Điều này thật hiếm có." George trên mặt lộ ra một tia ngạc nhiên.

Nhiệm vụ của Hắc Bộc Ngưu đoàn cực kỳ ít, vì ngoài các nhiệm vụ do Ma Pháp Đế chỉ định, hầu hết những người khởi xướng nhiệm vụ đều chọn tám Đoàn kỵ sĩ hàng đầu.

Vì vậy đừng nói những người mới như họ, ngay cả các thành viên cũ trong đoàn về cơ bản cũng ở trạng thái nhàn rỗi phần lớn thời gian.

Đây cũng là một trong những lý do hắn chọn Hắc Bộc Ngưu đoàn.

"Đoàn trưởng tối qua đánh bạc, thậm chí còn thua cả quần lót, sáng nay về với cái mông trần, nhiệm vụ này là để trả nợ cờ bạc cho anh ta!" Noelle tóc bạc nghiến răng nghiến lợi giận dữ nói.

Vì nhiệm vụ lần này, cô cũng bắt buộc phải tham gia, đôi khi cô thực sự nghi ngờ gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn có phải là một quyết định đúng đắn hay không.

Vị Đoàn trưởng này cũng quá không đáng tin cậy rồi.

"Đó là việc mà Đoàn trưởng Yami có thể làm được." George nghe vậy mỉm cười: "Dù sao, tôi có thể gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn, chính là vì đã thắng sạch tiền của anh ta ở sòng bạc." "Cái này cũng được sao!" Nghe George nói, Asta và Noelle chợt mở to mắt.

Họ luôn nghĩ George là vì những ma thuật phụ trợ ưu tú đó, nên mới được Đoàn trưởng trọng dụng mà được tuyển vào đoàn sớm.

"Cụ thể là làm gì?" Lumiere hỏi.

Nhiệm vụ lần này do Magna dẫn đội, cùng tất cả những người mới hoàn thành.

Vì vậy Lumiere và Secré, với tư cách là người mới, cũng phải tham gia.

"Giúp làng Sosshi thu thập những con lợn lửa đang phát điên." Magna cầm một cây chổi lửa đầu bò đi tới: "Kỹ năng cờ bạc của ông già đó quả nhiên không tầm thường, đáng lẽ phải dẫn George đi cùng mới phải." "Làng Sosshi." George nghe vậy hơi sững sờ, đó chính là ngôi làng mà chủ cơ thể này, Nero, đã sinh ra.

Sau khi gia nhập Hắc Bộc Ngưu đoàn, hắn đã viết thư về nhà dưới danh nghĩa Nero báo bình an, còn gửi một phần tiền trong tay về cho cha mẹ Nero.

"Vừa hay, cũng tiện về thăm nhà rồi." Chiếm lấy thân thể của người khác, ít nhất cũng phải thực hiện những nghĩa vụ liên quan.

Còn về lợn lửa, không phải là một loài quái thú ma thuật quá mạnh, Asta một mình cũng đủ sức xử lý.

Lần trước sau khi trả lại sách ma đạo cỏ năm lá màu đen cho Asta, hắn đã giúp Asta và Liebe trong sách ma đạo cỏ năm lá màu đen thiết lập liên hệ.

Vì vậy hiện tại Asta đã có thể sử dụng ba thanh kiếm để chiến đấu.

"Đi thôi, từ đây bay qua còn mất nửa ngày." Ra đến ngoài lâu đài, Magna cưỡi trên cây chổi ma thuật đã được cải tạo của mình.

Tuy nhiên Asta và Noelle lại đồng thời lắc đầu.

"Chúng tôi không thể cưỡi chổi ma thuật." Hai người, một người không có ma lực không thể cưỡi chổi, một người khả năng kiểm soát ma thuật cực kém, không thể kiểm soát quỹ đạo bay của chổi.

“Vậy hai người ngồi sau tôi!” Magna dịch chuyển ra phía trước một chút, nhường chỗ trống phía sau, sau đó nhìn George và hai người còn lại: “Ba người tự cưỡi không sao chứ?” Khả năng kiểm soát ma thuật của George cực cao, chắc chắn có thể cưỡi chổi rất tốt, thực lực của Lumi và Arei cũng không tệ, chắc cũng không vấn đề gì lớn.

Nếu đều ngồi chổi ma thuật của anh ta, anh ta không thể chở nhiều người như vậy.

“Không cần phiền phức vậy đâu, Finral chưa từng đến làng Sosshi, tôi thì đã đến rồi.” George cười mở sách ma đạo: “Đường Hầm Thiên Thần.” Một cánh cửa không gian giống hệt ma thuật của Finral xuất hiện trước mặt mọi người.

“Cái gì!” Thấy George thi triển ma thuật của Finral, Magna, Noelle và Asta đồng thời kinh hô.

Chương 771

Họ biết George thích nghiên cứu sách ma đạo của họ, còn thường xuyên đưa ra những lời khuyên rất hay.

Nhưng lại không biết George vậy mà có thể thi triển ma thuật giống hệt họ.

Trước đó George cũng không chỉ thể hiện trước mặt Lumiere và Secré.

"Các cậu biết tôi giỏi ma thuật phụ trợ, ma thuật của Finral cũng thuộc về ma thuật phụ trợ, nên tôi gần đây mới nghiên cứu ra." George mỉm cười giải thích một câu.

Asta nghe vậy chợt hiểu ra, cậu ta không có kiến thức ma thuật gì, cảm thấy George có thể giúp cậu ta nghiên cứu ra phương pháp sử dụng hai thanh kiếm còn lại, vậy thì nghiên cứu ra ma thuật của Finral, dường như cũng có thể chấp nhận được.

Nhưng Magna và Noelle thì không nghĩ vậy.

Một người tuy xuất thân từ ngoại ô, nhưng dù sao cũng đã lăn lộn trong Đoàn kỵ sĩ ma pháp không ít năm, rất hiểu về kiến thức ma thuật.

Còn Noelle thì càng là xuất thân vương thất.

Ma đạo sĩ có thể dựa vào thuộc tính của mình để tạo ra ma thuật mới, điều này không có vấn đề gì.

Ví dụ như nếu bạn là ma đạo sĩ thuộc tính nước, thì có thể tạo ra các loại ma thuật hình thái nước khác nhau, như súng nước, cầu nước, pháo nước, rồng nước, v.v.

Nhưng bạn không thể tạo ra rồng lửa, súng lửa, v.v.

Trừ khi bạn là song thuộc tính.

Nhưng ma đạo sĩ bình thường khi sinh ra chỉ có một thuộc tính, song thuộc tính thuộc về thiên tài trong số thiên tài.

Hoặc là trở thành ma đạo sĩ hàng đầu, sau đó từ từ nghiên cứu phát triển thuộc tính mới, giống như cấp độ Ma Pháp Đế.

Bản thân là thuộc tính thời gian, nhưng cũng có thể phát triển và sử dụng một số ma thuật thuộc tính khác, chỉ là không mạnh bằng ma pháp thời gian.

Tuy nhiên những ma thuật phụ trợ mà George đã sử dụng trước đó, thể hiện một loại thuộc tính hồi phục đặc biệt, hiện tại lại dùng thuộc tính không gian.

Chẳng lẽ George là loại thiên tài song thuộc tính bẩm sinh?

"Đi thôi, ma lực của tôi không nhiều, không thể kiên trì lâu như Finral đâu." George dẫn đầu bước qua cánh cửa không gian, đến ngôi làng Sosshi quen thuộc.

Noelle và những người khác nghe vậy mới phản ứng lại, tuy George biết nhiều ma thuật, nhưng lượng ma lực ít là một điểm yếu lớn.

"Nero!" Một người phụ nhân đang giặt đồ ở cổng làng, thấy George đột nhiên xuất hiện trước mắt, đầu tiên hơi sững sờ, sau đó kích động đứng dậy ôm lấy George.

"Con bé này, sao lại dám lén đi thi tuyển, nguy hiểm biết bao..." Tuy rằng đứa con của mình cuối cùng lại thực sự thi đậu vào Đoàn kỵ sĩ ma pháp, nhưng với tư cách là một người mẹ, khi phát hiện con mình để lại thư một mình đi đến kinh đô, bà vẫn sợ đến tái mét mặt.

George không đẩy người phụ nhân ra, yên lặng nghe mẹ cằn nhằn xong, mỉm cười an ủi vài câu, lấy lý do nhiệm vụ tạm thời dẫn các

bạn nhỏ đến nhà trưởng làng.

Nero không phải là đứa con duy nhất trong nhà, cô bé còn có hai em trai và một em gái, hiện đang cùng cha giúp việc ngoài đồng.

Trẻ con trong làng không quá yếu ớt, thêm vào đó đều biết một chút ma thuật, chưa đến mười tuổi đã có thể xuống đồng giúp cha mẹ làm việc.

Nero một lòng muốn thi đậu vào Đoàn kỵ sĩ ma pháp, cũng là để bản thân thoát khỏi số phận cả đời làm nông.

Chỉ đáng tiếc chưa đến kinh đô đã chết trên đường.

Cũng không thể nói suy nghĩ của Nero có vấn đề, cuộc đời vốn là như vậy, bạn có thể chọn nằm im, cũng có thể chọn thử sức.

Vì chưa đến cuối cùng, không ai có thể nói lựa chọn của bạn là sai.

Nếu Nero may mắn, nói không chừng còn có thể dựa vào ma pháp chữa trị của mình để gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp, từ đó thay đổi số phận của bản thân và gia đình.

Mọi người tìm thấy trưởng làng Secchi trong làng, vừa định hỏi vị trí của những con lợn lửa, cả ngôi làng đột nhiên bị một làn sương mù bao phủ.

"Kết giới ma thuật diện rộng, có người muốn phong tỏa ngôi làng này." Ma Pháp Đế đời đầu Lumiere nhìn một cái đã nhận ra đây không phải là sương mù bình thường, mà là một loại ma thuật kết giới.

"Chẳng lẽ là ma đạo sĩ của Vương quốc Diamond?" Magna đoán.

Vương quốc Diamond là một vương quốc thiếu tài nguyên và rất nhiệt tình xâm lược, có nhiều học giả ma thuật nhất thế giới, thích tiến hành các loại nghiên cứu ma thuật vô nhân đạo.

Biểu tượng cốt lõi trên sách ma đạo của họ không phải cỏ ba lá, mà là hình vuông.

Ma đạo sĩ và quân đội của Vương quốc Diamond thường xuyên xâm lược biên giới Vương quốc Clover giàu tài nguyên.

Vì vậy Magna mới đoán, những làn sương mù ma thuật này có phải là do ma đạo sĩ của Vương quốc Diamond gây ra hay không.

"Đi xem là biết." Cảm nhận trong sương mù dường như có bàn tay vô hình, đang đẩy tất cả mọi người ở làng Sosshi về phía quảng trường trung tâm làng, ý chí tinh thần của George nhanh chóng quét qua cả ngôi làng, trong lòng đã có tính toán.

Có tổng cộng bốn người thi triển ma thuật, trong đó ba người có trình độ ma thuật tương đương Magna, kết giới sương mù chính là do ba người họ liên thủ tạo ra.

Người cuối cùng có lẽ là kẻ cầm đầu, trình độ ma lực cao hơn ba người kia không ít, nhưng cũng không quá khoa trương.

Ít nhất còn kém xa cấp độ Đoàn trưởng như Yami.

Nếu phát huy ổn định, hắn cảm thấy Asta, Noelle và Magna ba người liên thủ có lẽ có thể giải quyết vấn đề.

Huống hồ còn có Lumiere và Secré ẩn giấu thực lực.

Nếu thực sự là Vương quốc Diamond xâm lược, hắn nghi ngờ tất cả ma đạo sĩ của cả Vương quốc Diamond cộng lại, e rằng cũng không phải đối thủ của Lumiere.

"Ông lão yên tâm, dù là ai, có chúng tôi ở đây cũng sẽ không để họ làm hại dân làng!" Magna vỗ ngực về phía trưởng làng đang lo lắng, đầy tự tin dẫn mọi người chủ động đi về phía quảng trường trung tâm.

Lăn lộn trong Hắc Bộc Ngưu đoàn nhiều năm như vậy, ngày nào cũng chiến đấu điên cuồng với Luck, thực lực của hắn đã sớm vượt qua trưởng làng, rất tự tin vào thực lực của mình.

Cho dù thực sự không đánh lại, thì không phải vẫn còn George sao.

Chỉ cần George trực tiếp mở một cánh cửa không gian đến căn cứ, Đoàn trưởng và những người khác bất cứ lúc nào cũng có thể đến chi viện.

Vì vậy dù những kẻ tấn công là ma đạo sĩ của Vương quốc Diamond, hắn cũng không hề lo lắng.

Đến quảng trường của làng, George thấy tất cả dân làng đều bị sương mù mạnh mẽ đẩy đến đây, trong đó bao gồm cả cha mẹ và các em của chủ cơ thể này.

"Mọi người bình tĩnh một chút, tập trung lại bên cạnh tôi, có các ma đạo sĩ của Đoàn kỵ sĩ ma pháp bảo vệ chúng ta, sẽ không có vấn đề gì." Trưởng làng Secchi có uy tín cực cao ở làng Sosshi, chỉ vài lời của ông đã nhanh chóng trấn an tất cả dân làng đang hoảng sợ.

Còn George và những người khác cũng dưới sự dẫn dắt của Magna, dàn hàng đứng trước tất cả dân làng.

"Kia không phải Magna sao, tên côn đồ nhỏ của làng bên ngày xưa, không ngờ lại thực sự gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp." "Còn Nero của gia đình Kant nữa, năm nay cô bé cũng gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp, thật sự có tiền đồ, tôi còn tưởng Kant khoác lác chứ." Từ Đoàn kỵ sĩ ma pháp phía trước phát hiện hai người quen, các dân làng xôn xao bàn tán.

Lúc này cha mẹ và các em của Nero, đều lộ ra vẻ tự hào.

Trong mắt những người dân thường ở ngoại ô này, có thể gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp, đó thực sự là một bước lên mây.

Giống như con cái của nông dân ở nông thôn, thi đậu Thanh Hoa và Bắc Đại.

"Ôi, vậy mà có người của Đoàn kỵ sĩ ma pháp ở đây, tên điều tra tình báo trước đó cũng quá sơ suất rồi." Bốn bóng người từ bên ngoài làng đi tới, họ thân bên cạnh các sách ma đạo của riêng mình.

"Là những kẻ vô dụng của Hắc Bộc Ngưu đoàn, không cần để ý, trực tiếp xử tử, rồi tìm đá ma thuật mang đi!" Bốn người rõ ràng đã nhận ra áo choàng của Hắc Bộc Ngưu đoàn trên người George và những người khác, nhưng trên mặt lại không hề tỏ ra quá bận tâm.

Chương 772

Hắc Bộc Ngưu đoàn vốn là đoàn tệ nhất trong chín Đoàn kỵ sĩ lớn, theo thông tin tình báo, ngoài Đoàn trưởng Yami ra, không cần phải để ý.

Còn trong số những người này, ngoài một người đã có trong thông tin, tất cả đều là gương mặt mới, e rằng cũng là thành viên mới tuyển, thì càng không cần để ý.

Theo họ thấy, cũng chỉ là những con kiến mạnh hơn dân làng ở đây một chút mà thôi.

"Sương Mù Huyễn Vụ Xoáy Lốc!" Ba ma đạo sĩ đồng thời giơ tay, sương mù xung quanh lập tức hóa thành từng bàn tay khổng lồ tóm lấy sáu người George.

"George, Arei, Noelle, ba người cùng trưởng làng bảo vệ dân làng, Asta, Lumi, ba chúng ta lên!" Là người lớn tuổi duy nhất ở đây, có kinh nghiệm thực hiện nhiệm vụ nhiều lần, Magna nhanh chóng chế định kế hoạch tác chiến.

George phụ trợ, Arei phong ấn, Noelle không kiểm soát được ma lực, ba người họ lên giúp không được gì, ngược lại sẽ trở thành gánh nặng của hắn.

Chi bằng cùng trưởng làng bảo vệ dân làng, ngăn chặn dân làng bị thương vong trong chiến đấu.

"Quả cầu Ma pháp Xạ kích Hỏa diễm Balrog!" Sách ma đạo của Magna bay lên, mấy chục quả cầu lửa phân tán đánh vào những bàn tay khổng lồ hình thành từ sương mù, đánh tan chúng hoàn toàn.

Còn Asta tuy bình thường trông có vẻ là một kẻ ngốc nhiệt huyết

không não, nhưng lại có trực giác chiến đấu nhạy bén.

Sau khi nghe lệnh của Magna, cậu ta nhanh chóng rút kiếm Chống Ma ra, lao thẳng vào ma đạo sĩ cầm đầu chưa ra tay trong số bốn người.

"Người có ma lực thấp như vậy cũng có thể gia nhập Đoàn kỵ sĩ ma pháp, quả nhiên vương quốc này đã mục nát rồi." Ma đạo sĩ cầm đầu lấy đồng hồ bỏ túi ra xem giờ, thúc đẩy sách ma đạo của mình phát động ma thuật.

"Ma thuật băng giá - Băng Hàn Hành Hình!" Hàng loạt mũi băng dày đặc hình thành trên không, bao trùm toàn bộ Asta và Magna, Lumiere ở phía sau.

"Cánh Sáng!" Cùng số lượng mũi tên ánh sáng hình thành trên không, sau đó chính xác đánh vào đuôi của mỗi mũi băng, khéo léo làm lệch hướng tất cả các mũi băng.

Chính là Ma Pháp Đế đời đầu Lumiere đã ra tay.

Để không lộ thực lực của mình, hắn không trực tiếp nghiền nát mũi băng, mà dùng rất ít ma lực để tạo ra những mũi tên ánh sáng có uy lực kém xa mũi băng, dựa vào khả năng kiểm soát tinh xảo để hóa giải đòn tấn công.

"Cái gì?" Không ngờ đối phương vậy mà dùng cách khéo léo như vậy để phá giải đòn tấn công của mình, ma đạo sĩ cầm đầu nhíu mày, ngay lập tức bắt đầu phóng ra chiêu lớn.

"Xem ngươi còn làm lệch hướng kiểu gì!" Một quả cầu băng siêu lớn nhanh chóng hình thành, sau đó mang theo áp lực gió mạnh mẽ đập thẳng xuống.

"Nha!" Asta thấy vậy nhảy lên, kiếm Chống Ma mạnh mẽ bổ vào quả cầu băng, quả cầu băng lập tức chia làm đôi biến mất trong không

trung.

Ma thuật mạnh mẽ đến đâu, khi bị kiếm Chống Ma chạm vào, cũng sẽ biến mất không dấu vết.

“Sao có thể!” Ma đạo sĩ cầm đầu co mắt lại, muốn tiếp tục sử dụng ma thuật, nhưng thanh đại kiếm sau khi bổ quả cầu băng, đã cách đỉnh đầu hắn chưa đến nửa mét.

“Sao có thể để các ngươi chạm vào đại nhân Sissy!” Ba người phía sau nhanh chóng ngưng tụ sương mù xám muốn ngăn cản Asta, nhưng lại bị quả cầu lửa của Magna phá tan một lần nữa.

“Ma pháp Quỷ băng - Băng Hoa!” Đúng lúc đại kiếm sắp chém lên người ma đạo sĩ cầm đầu Sissy, Sissy lại nhếch môi: “Kẻ yếu thì mãi mãi là kẻ yếu.” Bông hoa băng khổng lồ nở rộ từ người hắn, chặn trước đại kiếm một bước đập vào người Asta, hất bay cậu ta ra xa.

Lúc này George đang đứng quan sát thấy vậy, mỉm cười nói với Noelle đang lo lắng bên cạnh: “Ma lực của cậu mạnh hơn Sissy đó rất nhiều, có muốn đi giúp không?” “Nhưng khả năng kiểm soát ma thuật của tôi quá kém, căn bản không thể đánh trúng người, ngược lại sẽ làm vướng chân họ.” Noelle trên mặt lộ ra vẻ do dự.

Cô cũng muốn giúp, nhưng ma thuật cô tung ra có khả năng lớn sẽ trúng người mình.

“Cậu không phải là khả năng kiểm soát ma thuật kém, chỉ là thiếu tự tin mà thôi, tin tưởng bản thân đi, lần này cậu nhất định có thể kiểm soát ma lực thành công, tung ra một đòn tấn công hoàn hảo...” George âm thầm sử dụng khả năng can thiệp tâm lý lên Noelle.

Khoảng thời gian này hắn đã sớm phát hiện, Noelle căn bản không phải bẩm sinh khả năng kiểm soát ma thuật kém, chỉ là do môi trường từ nhỏ dẫn đến bệnh tâm lý, trong lòng quá thiếu tự tin mà thôi.

Chỉ cần chữa khỏi vấn đề tâm lý, là có thể sử dụng ma thuật bình thường.

Vì vậy hắn đã sử dụng quyền năng của Ảo Tưởng Gia, con đường Quan Chúng Đồ là phù hợp nhất để tiến hành trị liệu tâm lý.

Dưới sự can thiệp tâm lý của George, trên mặt Noelle dần dần tràn đầy tự tin, từng quả cầu nước mạnh mẽ ngưng tụ trước mặt cô, không hề kém cạnh mũi băng của Sissy đó. .....

"Ma pháp mạnh thật!" Sisti đang định thừa thắng xông lên, nhìn thấy vô số quả cầu nước ào ào lao tới, ánh mắt cô ta lập tức trở nên ngưng trọng.

"Là cái con nhỏ hoàng tộc đó, chết tiệt." Không ngờ cô gái hoàng tộc tưởng chừng vô hại kia lại có thể bộc phát ra ma pháp mạnh mẽ đến vậy vào thời khắc then chốt.

Cứ thế này thì nhiệm vụ chắc chắn sẽ thất bại.

"Ma pháp tổng hợp băng sương: Ngục băng vô hạn!" Rút lui và đứng thành hàng cùng ba thuộc hạ, bốn người cùng nhau kích hoạt ma pháp tổng hợp có uy lực cực lớn.

Trong sương mù không ngừng ngưng tụ những mũi băng nhọn hoắt, tấn công toàn bộ quảng trường 360 độ không góc chết.

Mục tiêu tấn công không còn là ba người Asta mà còn bao gồm tất cả dân làng.

Noelle vội vàng tạo ra quả cầu nước để chống đỡ, trưởng làng cũng phóng thích ma pháp của mình, ngưng tụ từng thanh vũ khí để chống đỡ mũi băng.

Asta, Magna và Lumiel ban đầu định tấn công cũng phải lùi lại để bảo vệ dân làng.

Nhưng ma pháp tổng hợp có uy lực cực mạnh, những mũi băng ngưng tụ từ sương mù mạnh hơn gấp mấy lần so với băng nhọn do Sisti đơn độc phóng ra, số lượng lại vô tận, dường như có thể hình thành mãi mãi.

Dù mấy người hợp lực chống đỡ cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối phó.

"Để xem các người chống đỡ được bao lâu!" Sisti thấy vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh.

Đặc điểm lớn nhất của ma pháp tổng hợp này là thời gian duy trì lâu, trừ cô công chúa kia ra, cô ta tin rằng ma pháp lực của những người còn lại sẽ không duy trì được bao lâu.

Đến lúc đó chỉ cần một người gục ngã, phòng tuyến sẽ bị phá vỡ, giải quyết tất cả mọi người chỉ là vấn đề thời gian.

"Xem ra phải lộ một ít thực lực rồi." Nhận thấy ma pháp lực của Magna sắp cạn kiệt, phòng tuyến sắp bị phá vỡ, Lumiel không còn ẩn giấu nữa, định bộc lộ một ít thực lực để hạ gục bốn người phía trước.

Nhưng đúng lúc này, lời của George lại vang lên bên tai Noelle: "Noelle, thực lực của em không chỉ có vậy, hãy tin tưởng bản thân, em chính là người mạnh nhất!" Nghe lời George nói, hai mắt Noelle sáng lên, ma đạo thư nhanh chóng lật, một ma pháp mới hình thành: "Ma pháp Thủy Sáng Thành: Sào huyệt Hải Long!" Dòng nước khổng lồ tạo thành một lá chắn hình bán nguyệt, bảo vệ toàn bộ dân làng bên trong, ngăn chặn vô số mũi băng.

"Asta!" George phẩy tay, một cánh cổng không gian xuất hiện trước mặt Asta, và đầu bên kia cánh cổng không gian chính là phía sau bốn người Sisti.

Asta đã cầm hai thanh kiếm xuyên qua cánh cổng không gian, vung mạnh hai thanh kiếm, đánh bay bốn người Sisti một cách dứt khoát.

"Ma pháp Trói buộc Lửa: Trận trói buộc dây lửa!" Magna dùng ma pháp lực cuối cùng tạo ra mấy sợi dây lửa, trói chặt bốn người lại như bó giò, sau đó chống nạnh, thở hổn hển chất vấn: "Các ngươi rốt cuộc là ai?

Tại sao lại tấn công làng Sosshi?

Nhanh chóng khai rõ ràng!" "Ma pháp bị phong ấn rồi sao?" Cảm nhận ma pháp lực trong cơ thể mình bị lửa phong ấn, Sisti lộ ra vẻ mặt nhẹ nhõm, sau đó nhìn mọi người cười nói: "Ta từ chối, Ma pháp Băng Quỷ: Băng Táng!" Băng hoa bùng nổ tức thì từ bên trong cơ thể bốn người, trong nháy mắt bốn người biến thành bột băng.

Cảnh tượng này khiến đồng tử của mấy người Magna co rút: "Tự sát rồi, đây là loại giác ngộ gì vậy." "Bên trong cơ thể ẩn giấu ma đạo cụ đặc biệt, dù ma pháp bị phong ấn cũng có thể kích hoạt ngay lập tức." Trên mặt Lumiel lộ ra vẻ nghi hoặc.

Ma đạo cụ này cô rất quen thuộc, vì nó chính là một trong những ma đạo cụ mà cô đã phát minh năm xưa, chỉ có điều công dụng không phải để tự sát.

Mà là để những người dân thường không biết Ma pháp Băng Quỷ có thể tạo ra băng đá uống nước lạnh bất cứ lúc nào vào mùa hè nóng bức.

Sau khi cô chết, những ma đạo cụ đó cũng bị phá hủy, không được lưu truyền lại.

"Người này tại sao lại có tất cả ma đạo cụ do tôi tạo ra, lại còn cải tiến nhất định nữa?" "Hồi phục." Đúng lúc mọi người đang sững sờ vì bốn người tự sát, George bước tới mở ma đạo thư.

Một trận pháp ma pháp màu trắng bay lên ở nơi bốn người biến mất, thời gian đảo ngược, bốn người đã chết biến thành bột băng nhanh chóng tái tạo và sống lại.

“Cái gì, cái này cũng được sao!” Mọi người, bao gồm cả Lumiel, đều không khỏi trợn tròn mắt.

Chương 773

Họ biết George giỏi ma pháp hồi phục, có thể chữa lành vết thương, sửa chữa ghế và tường hư hỏng.

Nhưng người đã biến thành bột băng mà còn có thể hồi phục lại, điều này quá khoa trương rồi.

Chẳng lẽ điều này có nghĩa là, ngay cả khi người thực sự đã chết, George cũng có thể cứu sống?

Đây không phải là ma pháp, đây đơn giản là kỳ tích.

Bốn người được hồi sinh cũng đầy vẻ không thể tin được, họ đã ở trạng thái linh hồn rồi, làm sao còn sống lại được.

"Chỉ cần linh hồn vẫn còn, là có thể hồi phục, nếu chết quá lâu thì không còn cách nào." Thấy mọi người trợn mắt, George cười giải thích một câu.

Thực ra, chỉ cần linh hồn chưa siêu thoát, hắn đều có thể cứu sống, nhưng làm vậy có thể sẽ thu hút sự chú ý của Đấng Sáng Tạo của thế giới này.

Hiện tại hắn chẳng qua là dùng một chút ma pháp thời gian, đảo ngược thời gian của bốn người.

Vừa nói, George vừa đặt tay lên đỉnh đầu Sisti, nhanh chóng đọc ký ức trong não Sisti.

"Hóa ra còn có phong tỏa ký ức, xem ra mọi chuyện không đơn giản như vậy." Trong cơ thể Sisti không chỉ phong ấn ma đạo cụ có thể tự sát bất cứ lúc nào, mà ngay cả ký ức trong não cũng bị ma pháp đặc biệt phong tỏa, khiến những ma đạo sĩ giỏi đọc ký ức không thể lấy được bất kỳ thông tin nào.

Nhưng George không phải là một ma đạo sĩ hệ tinh thần bình thường, hắn trực tiếp dùng quyền năng của Không Tưởng Gia lách qua phong tỏa, trong nháy mắt đọc hết toàn bộ ký ức của Sisti.

"Secre, phong ấn ma đạo cụ trong cơ thể cô ta." Để Secre dùng ma pháp phong ấn ngăn Sisti tự sát lần nữa, George không nói ra thông tin mình đọc được.

Bốn người Sisti không phải đến từ Vương quốc Kim Cương, mà là một tổ chức tên là Bạch Dạ Ma Nhãn.

Mục đích của tổ chức này là lật đổ Vương quốc Clover, thiết lập một chế độ mới.

Thủ lĩnh của họ tự xưng là Licht, là một thanh niên tóc trắng có sức lôi cuốn cá nhân rất lớn, sở hữu thực lực mạnh mẽ.

Sisti và những người khác đều gia nhập Bạch Dạ Ma Nhãn vì lý tưởng của hắn.

Lần này thủ lĩnh phái họ đến làng Sosshi vì nhận được tin tình báo rằng có một viên Ma Thạch ở đây.

Chỉ cần thu thập tất cả Ma Thạch, mượn sức mạnh của Ma Thạch, họ có thể đánh bại Ma Pháp Đế và chín đoàn kỵ sĩ lớn, lật đổ hoàn toàn Vương quốc Clover.

"Tôi và Asta sẽ đưa họ về trước để báo cáo với Đoàn trưởng, các cậu ở lại đây giúp ông lão an ủi dân làng." Thấy Secre hoàn thành phong ấn, Magna, với tư cách là tiền bối duy nhất ở đây, nhanh chóng sắp xếp công việc tiếp theo.

George gật đầu, mở cánh cổng không gian dẫn đến lâu đài.

Đợi Magna và những người khác rời đi, George nháy mắt với Lumiel, tranh thủ thời gian nói lại thông tin mình thu được.

“Tôi nghi ngờ tổ chức Bạch Dạ Ma Nhãn này là hậu chiêu của Quỷ Ngôn Linh, việc thu thập Ma Thạch có lẽ không nhất thiết là để lật đổ Vương quốc Clover, mà có thể là để giải trừ phong ấn.” Quỷ Ngôn Linh bị phong ấn bởi sức mạnh Ma Thạch của Secre, muốn giải phong thì cần phải thu thập Ma Thạch.

Tổ chức Bạch Dạ Ma Nhãn đột nhiên xuất hiện, có nhiều cao thủ như vậy, lại còn thu thập Ma Thạch, rất khó để không khiến người ta liên tưởng.

Hơn nữa hắn thông qua ký ức của Secre trước đó mà biết rằng, Licht chính là tên của thủ lĩnh tộc Elf hơn năm trăm năm trước.

“Licht, điều này không thể nào!” Lumiel nghe nói thủ lĩnh của Bạch Dạ Ma Nhãn tên là Licht, cũng cau chặt mày.

Bởi vì hơn năm trăm năm trước, Licht vì không muốn bị ác quỷ khống chế, biến thành ma thần, đã bị cô chém giết.

“Nhưng cũng không nhất định…” Sau đó, cô lại nghĩ đến ma pháp chuyển sinh đặc trưng của tộc Elf mà Licht đã phóng thích cuối cùng khi bị Quỷ Ngôn Linh khống chế, giọng điệu bắt đầu trở nên không chắc chắn.

“Nhưng mà, Licht rõ ràng biết chân tướng, không nên muốn lật đổ Vương quốc Clover.” “Hắn tự xưng là Licht, nhưng không nhất định hắn chính là Licht.” George xoa cằm suy đoán: “Theo tình hình lúc đó, ngoài Licht biết kẻ chủ mưu tấn công tộc Elf là Quỷ Ngôn Linh.

Những Elf đã chết còn lại, chắc hẳn vẫn cho rằng cô và Vương quốc Clover mới là thủ phạm thảm sát tộc Elf.

Vậy thì nếu ma pháp chuyển sinh của Elf đó thực sự có thể khiến các Elf đã chết chuyển sinh, việc đầu tiên họ làm sau khi sống lại chắc chắn là báo thù Vương quốc Clover hiện tại, báo thù toàn bộ nhân

loại.

Còn về thủ lĩnh Licht, có thể là do những Elf khác để kỷ niệm tộc trưởng của họ, nên mới tự xưng là Licht." Nói đến đây, George dừng lại một chút: "Nhưng cũng có thể là Licht thực sự sống lại, nhưng lại bị Quỷ Ngôn Linh dùng cách nào đó khống chế lần nữa, sửa đổi ký ức gì đó.

Dù sao thì việc họ thu thập Ma Thạch chắc chắn là để Quỷ Ngôn Linh giải phong." "Cậu có biết vị trí căn cứ của họ không, tôi muốn đi gặp thủ lĩnh của căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn này." Nghe George phân tích, Lumiel gật đầu đồng ý.

Nhưng cô vẫn muốn tự mình xác nhận.

Nhưng nghĩ lại, cô lại thay đổi kế hoạch: "Thôi, đợi đã, đợi nửa tháng nữa rồi đi." Trong khoảng thời gian này, cô và George trao đổi kinh nghiệm ma pháp, trình độ ma pháp của cô đã được nâng cao không ít, thực lực đã không thua kém bản thân thời kỳ đỉnh cao năm trăm năm trước.

Tuy nhiên, vì bị phong ấn quá lâu, ma pháp lực của cô vẫn chưa hoàn toàn hồi phục, cần ít nhất nửa tháng nữa ma pháp lực mới có thể hoàn toàn hồi phục.

Bạch Dạ Ma Nhãn rất có thể là hậu chiêu của âm mưu Quỷ Ngôn Linh, đi vội vàng khi chưa hoàn toàn nắm bắt thông tin thì không khôn ngoan lắm.

Vạn nhất thật sự là Quỷ Ngôn Linh khống chế Licht sống lại, thì đến lúc đó e rằng sẽ có chút nguy hiểm.

Thực lực của Licht không thua kém cô thời kỳ toàn thịnh.

Vì vậy, cô quyết định sẽ nhẫn nại thêm một chút.

"Tùy cô." George cười cười, không can thiệp vào suy nghĩ của

Lumiel.

Nếu có thể không ra tay, hắn cũng không muốn ra tay, nếu Lumiel có thể tự mình giải quyết thì tốt nhất.

Hoàn thành công việc còn lại ở làng Sosshi, George và cha mẹ ở thế giới này ăn một bữa cơm, sau đó để lại một khoản tiền, rồi mang theo viên Ma Thạch mà Secre tìm được, trở về Đoàn Hắc Bộc.

Buổi tối, George cầm viên Ma Thạch mang về từ làng Sosshi để nghiên cứu.

"Thứ này khá giống với Gemstone của vũ trụ Marvel." Viên Ma Thạch trong tay không chỉ chứa đựng năng lượng vô cùng mạnh mẽ, mà còn chứa đựng không ít các quy tắc cơ bản của thế giới này.

Nếu có thể thu thập tất cả Ma Thạch, và dùng cách đặc biệt kích hoạt sức mạnh của Ma Thạch, thì quả thực có thể làm được rất nhiều điều không thể tin nổi.

Quỷ Ngôn Linh đã lợi dụng sức mạnh Ma Thạch của Licht để phóng thích Ma pháp Chuyển sinh.

Secre đã dùng sức mạnh Ma Thạch phong ấn Quỷ Ngôn Linh, còn giúp Lumiel đang hấp hối có thể sống sót dưới dạng tượng đá hơn năm trăm năm, chữa lành vết thương.

Nhưng nếu là từng viên Ma Thạch riêng lẻ, dường như chỉ có thể dùng làm vật trang sức, rất khó để kích hoạt sức mạnh bên trong.

Những điều này đối với George mà nói, đều không quan trọng.

Những việc Ma Thạch có thể làm, hắn đều có thể làm, ngay cả khi thu thập tất cả Ma Thạch lại với nhau, bùng phát sức mạnh mạnh nhất, cũng sẽ không vượt qua cấp vũ trụ đơn thể.

Mà bản thân George lại là cường giả cấp đa vũ trụ hàng đầu.

Ngay cả phân thân nhỏ này, nếu không bận tâm đến thần sáng tạo của thế giới này, mà dùng ma pháp nuốt chửng để hấp thụ lượng lớn năng lượng, cũng có thể phát huy ra thực lực gần bằng cấp vũ trụ đơn thể.

Hắn quan tâm hơn đến những quy tắc cơ bản của thế giới này trong Ma Thạch.

Bởi vì nếu có thể nghiên cứu thấu đáo tất cả các quy tắc tồn tại trong Ma Thạch, thì có thể đẩy nhanh đáng kể quá trình tái tạo thế giới này của hắn.

Đợi hắn nắm rõ toàn bộ quy tắc của thế giới này, lại có thêm một bản mẫu thế giới nữa, thì ngay cả khi thần sáng tạo của thế giới này phát hiện ra manh mối và chạy trốn.

Thì cũng không còn quá quan trọng nữa.

Vì vậy hắn cảm thấy những viên Ma Thạch này, có thời gian thì có thể thu thập một chút.

Chương 774

Nhưng nghĩ một chút, hắn lại cảm thấy có lẽ không phiền phức đến thế, có lẽ bên Bạch Dạ Ma Nhãn đã thu thập gần hết rồi.

Đợi nửa tháng nữa, trực tiếp đến sào huyệt của Bạch Dạ Ma Nhãn là có thể thu hoạch tất cả Ma Thạch còn lại.

Ngay cả khi chưa thu thập xong, chắc hẳn cũng có thông tin về những viên Ma Thạch khác.

"Xem ra phải giúp Lumiel nâng cao thêm chút thực lực, thôi giúp mọi người nâng cao luôn đi." Ban đầu hắn nghĩ sẽ giúp mọi người tự lĩnh hội những ma pháp mạnh mẽ của thế giới khác thông qua việc truyền đạt một số kiến thức ma pháp của thế giới khác cho họ.

Nhưng sau mấy ngày thử nghiệm, hắn phát hiện quá chậm.

Trừ những thiên tài như Lumiel, những người còn lại rất khó lĩnh hội những kiến thức đó nhanh như vậy.

Vì vậy, hắn có một cách nhanh chóng, tiện lợi và tiết kiệm công sức hơn.

Ngày hôm sau, George triệu tập tất cả mọi người trong Đoàn Hắc Bộc, bao gồm cả Đoàn trưởng Yami.

"George, có chuyện gì rất quan trọng mà nhất thiết phải tập trung tất cả chúng ta ở đây vậy?" Yami hút thuốc, trên mặt có hai quầng thâm to đùng.

Tối qua anh ta lại đi đánh bạc ở kinh đô đến rất muộn mới về, bây giờ còn chưa ngủ dậy.

Nếu không phải George nói có chuyện rất quan trọng, anh ta căn bản sẽ không thức dậy.

Còn về bốn người Sisti thực tập, hôm qua anh ta đã ném cho Ma Pháp Đế rồi, không cần anh ta lo lắng.

"Tôi đã nghiên cứu ra một cách nhanh chóng nâng cao thực lực, không biết mọi người có hứng thú không?" George cười nói.

"Nâng cao thực lực!" Magna, Asta và Luckie lập tức đứng bật dậy khỏi ghế, ba người họ là những người nhiệt tình nhất trong việc nâng cao thực lực.

"Nói xem." Yami cũng tỉnh táo hơn một chút.

Thông qua khoảng thời gian chung sống này, anh ta biết George là một người rất đáng tin cậy, đã nói là có cách nâng cao thực lực cho mọi người, thì chắc hẳn không phải nói đùa.

Hơn nữa, George quả thực rất có thiên phú trong nghiên cứu ma pháp, ban đầu còn nói chỉ biết ma pháp phụ trợ, sau này ngay cả ma pháp Hắc Ám của anh ta cũng có thể sao chép thông qua nghiên cứu.

Nhiệm vụ hôm qua, lại còn hồi sinh được cả người chết.

"Đây là một loại sức mạnh đặc biệt mà tôi đã nghiên cứu ra, tôi gọi nó là Long chi lực.

Chỉ cần đưa Long chi lực thuộc tính tương ứng vào cơ thể các bạn, nó sẽ kết hợp với thuộc tính của bản thân các bạn, sinh ra một loại ma pháp lực mạnh mẽ hơn.

Loại ma pháp lực mới này có thể khiến ma pháp của các bạn mạnh hơn với cùng một lượng ma pháp lực, còn có thể khắc chế những ma pháp cùng thuộc tính có uy lực không quá lớn.

Đến lúc đó ma pháp của kẻ địch sẽ chỉ bổ sung ma pháp lực cho các bạn, và khiến ma pháp của các bạn mạnh hơn.

Ngoài ra, ma pháp lực mới được Long chi lực cường hóa còn có

thể tăng cường đáng kể thể chất của các bạn, nâng cao khả năng hồi phục của thể chất.

Cuối cùng, khi các bạn phát triển loại sức mạnh này đến cực hạn, còn có thể hóa hình thành Cự Long mạnh mẽ hơn." George trên tay ngưng tụ một luồng sức mạnh đặc biệt. .....

Không sai, luồng sức mạnh trong tay George, chính là Long chi lực của thế giới Fairy Tail, hơn nữa còn là Long chi lực đã được hắn cải tiến.

Sẽ không còn nhược điểm say xe nữa.

Đồng thời, về sau có thể tự do chuyển đổi giữa hình thái nhân loại và Cự Long, cũng không có những tệ hại khi mất đi các giác quan của con người.

Chỉ cần tiêm một chút Long chi lực vào mỗi người, thì toàn bộ thành viên Đoàn Hắc Bộc sẽ biến thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, về sau dù có xông pha Địa Ngục cũng không sợ hãi.

Cự Long của thế giới Fairy Tail vẫn rất mạnh, hắn cảm thấy chắc hẳn sẽ không kém nhiều so với các Ác quỷ cấp thượng vị của thế giới này.

"Cái gì, biến thành Cự Long, George cậu không phải đang nói đùa đấy chứ?" Lúc này, dù họ có cảm thấy George chín chắn, không phải người thích đùa ác, thì bây giờ cũng không tin lắm.

Cự Long ở thế giới này cũng là sự tồn tại trong truyền thuyết, thậm chí còn hiếm hơn cả Ác quỷ.

Bây giờ George nói với họ, chỉ cần họ kết hợp Long chi lực, về sau có thể hóa thân thành Cự Long, điều này làm sao họ có thể tin được.

"Không tin sao?

Thử một chút là biết ngay.” George cũng không ngạc nhiên, chỉ cười hỏi: “Ai có dũng khí thử trước nào?” “Em, em đây, em đây.” Asta “xoẹt” một cái xông đến trước mặt George.

Người thiếu kiến thức ma pháp nhất như cậu ta, lại là người tin tưởng George nhất trong số tất cả mọi người.

“Nhưng mà Asta, cậu không có ma pháp lực.” Lúc này, câu nói của Noelle phía sau khiến Asta đang hưng phấn lập tức xì hơi.

Đúng rồi, cậu ta không có ma pháp lực trong cơ thể, thì còn kết hợp với Long chi lực kiểu gì được.

Cậu ta còn muốn dựa vào Long chi lực để mạnh hơn, vượt qua thiên tài Yuno, giành lấy danh hiệu Ma Pháp Đế trước.

“Không sao cả, không có ma pháp lực cũng được.” George trên tay chuyển hóa ra Long chi lực của Thiết Long, đặt một chưởng lên đỉnh đầu Asta, khiến Long chi lực của Thiết Long theo đỉnh đầu Asta đi vào cơ thể cậu ta.

Hắn đã kiểm tra cơ thể Asta, thực ra Asta không phải là bẩm sinh không có ma pháp lực.

Chẳng qua là trong bụng mẹ bị thể chất đặc biệt của mẹ cậu ta hút cạn ma pháp lực, trực tiếp dẫn đến vấn đề trong quá trình tổng hợp ma pháp lực sau này.

Dùng Long chi lực kích thích một chút, cơ thể có thể tổng hợp lại và sinh ra ma pháp lực mới.

Hơn nữa, Asta dù không có ma pháp lực, vẫn có Ác Quỷ Lực của Quỷ trong ma đạo thư để dùng, vẫn có thể kết hợp với Long chi lực.

Natsu, Ác Quỷ Lửa mạnh nhất đó còn có thể trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, Asta đương nhiên cũng có thể.

Trong khi truyền Long chi lực của Thiết Long, George còn truyền thụ một số bí thuật ma pháp Thiết Long cho Asta.

Trong ma đạo thư cỏ ba lá năm lá màu đen của Asta, từng ma pháp mới nhanh chóng hình thành.

"Ma pháp Diệt Long Sắt: Thiết Long Hống!" Bề mặt cơ thể Asta lập tức chuyển hóa thành màu kim loại, sau đó cậu ta hóp mồm lại, một luồng kim loại xám phun trào ra.

Ma pháp Diệt Long mạnh mẽ lập tức phá thủng một lỗ lớn trên bức tường lâu đài, thậm chí cả khu rừng bên ngoài cũng bị khai thông một con đường lớn.

"Em… em có ma pháp lực rồi, em có thể sử dụng ma pháp rồi!" Asta sau khi phản ứng lại, kích động đến mức nước mắt suýt trào ra.

Từ nhỏ cậu ta không có ma pháp lực, không biết đã chịu bao nhiêu lời nói lạnh lùng, chỉ có thể thông qua việc không ngừng rèn luyện cơ thể để chứng minh bản thân.

Mặc dù bây giờ thực lực cũng không tệ, còn gia nhập đoàn kỵ sĩ ma pháp, nhưng nói không muốn ma pháp lực thì là không thể.

Bây giờ, cậu ta cuối cùng cũng có ma pháp lực của riêng mình, có thể thi triển ma pháp thực sự, chứ không chỉ biết vung đại kiếm.

Chẳng qua ma pháp lực vừa được Long chi lực kích hoạt, lượng ma pháp lực trong cơ thể còn quá ít, cú đánh này đã tiêu hao hết toàn bộ ma lực.

"Ăn đi!" George tùy tay cầm lấy cái chân nến kim loại trên bàn đưa cho Asta.

Asta nhìn thấy cái chân nến kim loại, vô thức nuốt nước bọt, theo bản năng cầm lấy và nhét vào miệng.

“Rắc rắc rắc…” Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Asta ăn hết cả cái chân nến kim loại như thể đang gặm bánh mì.

Chương 775

“Em cảm thấy ma pháp lực của em đã hồi phục một chút!” “Thật sự… có thể được sao!” Ngay cả Asta còn có ma pháp lực, thì còn gì là không thể.

Lúc này mọi người cuối cùng cũng tin lời George.

“Em, em cũng muốn!” Magna là người thứ hai bước ra.

George truyền Long chi lực của Hỏa Long và ma pháp Diệt Long liên quan vào đầu Magna.

Magna ngay lập tức hóa thân thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ Lửa.

Hơn nữa, vì ma pháp lực của anh ta nhiều hơn Asta, người mới sinh ra ma pháp lực, rất nhiều, nên uy lực của ma pháp Diệt Long tự nhiên cũng mạnh hơn rất nhiều.

“Ma pháp Diệt Long Hỏa: Hỏa Long Hống!” Magna cũng thử nghiệm ngay ma pháp Diệt Long của mình và các ma pháp gốc khác, cũng mở một lỗ lớn trên lâu đài.

Hơn nữa, lỗ đó lớn hơn rất nhiều so với của Asta.

“Thực lực lại tăng lên nhiều đến vậy!” Lúc này, ngay cả Yami luôn bình tĩnh cũng không còn bình tĩnh nữa.

Anh ta quá rõ thực lực của Magna, mặc dù rất nỗ lực, mấy năm nay cũng đã đột phá giới hạn và tiến bộ không ít.

Nhưng đặt trong một đoàn kỵ sĩ ma pháp thông thường, cũng chỉ là trình độ trung bình.

Tuy nhiên, cú ma pháp lửa vừa rồi của anh ta, đã âm thầm tiếp cận uy lực ma pháp lửa của Đoàn trưởng Đoàn kỵ sĩ Sư Tử Đỏ vĩ đại,

Fuegoleon Vermillion.

Ít nhất cũng là trình độ cấp Phó Đoàn trưởng.

Có thể thấy Long chi lực này khủng khiếp đến mức nào trong việc nâng cao uy lực ma pháp.

Nếu Magna quen thuộc hơn một chút, và nâng cao thêm một chút nữa, trong vài năm nữa anh ta sẽ có thể bước vào thực lực cấp Đoàn trưởng.

Vì vậy, ngay cả khi George nói hóa hình Cự Long là nói đùa, thì Long chi lực này cũng đã rất khủng khiếp.

"Mình đã thu nhận một ma đạo sĩ thiên tài đến mức nào vậy!" Yami nhả điếu thuốc trên miệng, đặc biệt cảm thấy may mắn vì mình đã thu nhận George, thiên tài ma pháp chuyên nghiên cứu này, vào đoàn.

Lại có thể tạo ra một ma pháp đáng sợ đến vậy.

Nếu trong tương lai các thành viên trong đoàn của mình đều thăng cấp lên cấp Đoàn trưởng, thì tám đoàn kỵ sĩ lớn còn lại cộng lại cũng không phải đối thủ của Đoàn Hắc Bộc.

Nghĩ đến cảnh các đoàn kỵ sĩ khác bị Đoàn Hắc Bộc nghiền nát, anh ta không nhịn được cười ha hả.

"Em cũng muốn, em cũng muốn." Người thứ ba bước ra là chiến cuồng Luck, George trao cho cậu ta Long chi lực của Lôi Long.

Thành viên vốn đã có thực lực gần cấp Phó Đoàn trưởng này, lập tức sở hữu thực lực ma pháp cấp Đoàn trưởng.

Vị thứ tư là Noelle, cô công chúa hoàng tộc có ma pháp lực siêu việt người thường, George trao cho cô Long chi lực của Thủy Long.

Tân binh Noelle trực tiếp thăng cấp lên cấp Đoàn trưởng.

Sau đó là Finral, Charmy, Gauche, Vanessa, Gordon, Grey, Secre và Henry.

Tình trạng Henry không thể kiểm soát thể chất hấp thụ ma pháp lực của mình đã được George chữa khỏi, cậu ta đã có thể sống bình thường cùng mọi người.

Họ lần lượt nhận được Long chi lực của Không Gian Long, Mộc Long, Kính Long, Long Vận Mệnh, Độc Long, Hóa Hình Long, Thánh Long và Kim Long.

George đã nuốt chửng toàn bộ thế giới Fairy Tail, đương nhiên đã nắm giữ tất cả Long chi lực thuộc tính của Fairy Tail.

Cuối cùng, hắn đến trước mặt Lumiel và Yami.

Những thành viên phía trước không phải là trọng điểm, dù họ có được Long chi lực Diệt Long, trong thời gian ngắn nhiều nhất cũng chỉ là cấp Đoàn trưởng.

Muốn thực sự đạt đến trình độ Long Hóa, vẫn cần phải chiến đấu không ngừng để đột phá giới hạn, sau đó mới có khả năng.

Nhưng hai vị trước mặt thì khác.

Một người là Ma Pháp Đế đời đầu tiên vốn đã ở đỉnh cao của thế giới này, một người là Ma Đạo Sĩ cấp Đoàn trưởng có thiên phú phi thường.

Hai vị này nếu có được Long chi lực, rất có khả năng sẽ lập tức hóa hình thành Cự Long.

Tuy nhiên, Lumiel cần ẩn giấu thực lực, bây giờ không thể biến hình, muốn kiểm chứng có thể hóa hình Cự Long được không, vẫn phải xem Yami.

George đầu tiên trao cho Lumiel Long chi lực của Quang Long, sau

đó trao cho Yami Long chi lực của Hắc Long mạnh nhất.

Hắc Long là con rồng mạnh nhất thế giới Fairy Tail, sở hữu thuộc tính Hắc Long, ma pháp Hắc Ám của Yami không chỉ sẽ được tăng cường đáng kể, mà còn sở hữu khả năng nuốt chửng bất kỳ ma pháp nào của Hắc Long.

"Tôi cảm thấy mình bây giờ, mạnh mẽ hơn bao giờ hết!" Yami, người đã nhận được Long chi lực Hắc Long, cảm nhận ma pháp lực dồi dào trong cơ thể, và bản năng ẩn hiện muốn hóa hình, không khỏi hít một hơi thật sâu.

"Đến bên ngoài lâu đài, thử giải phóng bản năng, chắc hẳn là có thể hóa hình Cự Long." George quan sát trạng thái của Yami, đưa Yami và mọi người đến bên ngoài lâu đài.

Nếu Yami hóa hình trong lâu đài, thì cả lâu đài sẽ không còn nữa.

"Long Hóa!" Trên bãi đất trống ngoài lâu đài, dưới ánh mắt mong chờ của mọi người, cơ thể Yami nhanh chóng phình to, trong nháy mắt đã hóa thân thành một con Hắc Long khổng lồ.

Mở rộng đôi cánh, Yami bay lượn một vòng trên không trung lâu đài, rồi "Ầm" một tiếng hạ xuống.

"Tôi cảm thấy bây giờ có thể đánh một trăm cái bản thân trước đây." Yami nhìn những thành viên đang ngây người cười ha hả nói: "Từ hôm nay trở đi, đoàn của chúng ta không còn gọi là Hắc Bộc Ngưu nữa, mà đổi tên thành Hắc Bộc Long, cái này mới thích hợp với chúng ta hơn!" Thằng chấu chấu con, lần sau còn dám khiêu khích tao, xem tao có đánh mày gọi ba ba không.

Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp mạnh nhất trong lịch sử, Đoàn Hắc Bộc Long ra đời.

"Thế này là tạm ổn rồi." George, người sáng tạo thực sự của

Đoàn Hắc Bộc Long, nhìn những người đang phấn khích, thầm gật đầu.

Có Đoàn Hắc Bộc Long ở đây, về cơ bản mọi rắc rối đều có thể giải quyết được.

"George, tối nay đi căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn luôn!" Lúc này, Lumiel với ánh mắt kiên định đi đến bên cạnh George.

Ban đầu cô định đợi thêm một tuần nữa, khi ma pháp lực hoàn toàn hồi phục mới đi đến sào huyệt của Bạch Dạ Ma Nhãn.

Nhưng vì Long chi lực được nâng cao, cô cảm thấy không cần phải đợi thêm một tuần nữa.

Ngay cả khi Quỷ Ngôn Linh đã sống lại, cô cũng cảm thấy trạng thái hiện tại của mình có thể đánh cho Quỷ Ngôn Linh quỳ xuống đất sám hối trước những Elf đã chết.

"Không vấn đề gì." George gật đầu, vừa hay quy tắc trong viên Ma Thạch đó hắn đã nghiên cứu thấu đáo hết rồi, nên thay cái mới thôi.

Hắn tin rằng trong căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn chắc chắn có không ít.

Sau khi trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, có được nhiều ma pháp mới, mọi người đều hăng hái bắt đầu thử nghiệm.

Trong chốc lát, khu rừng xung quanh lâu đài lập tức gặp tai ương.

May mắn là Long chi lực Mộc Long của Charmy có thể khôi phục khu rừng, thêm vào đó lâu đài của Đoàn Hắc Bộc Long cách kinh đô khá xa, nếu không thì chắc hẳn đã có quân đội đến điều tra rồi.

"Sao cậu không dùng Long chi lực?" Yami, người đã trở lại hình người, nhìn các thành viên thực lực tăng vọt, đi đến bên cạnh George, có chút nghi hoặc hỏi.

Anh ta có thể cảm nhận được, ma pháp lực của George vẫn rất ít, cũng không có hơi thở của Long chi lực.

Chương 776

"Tôi thích nghiên cứu ma pháp, nhưng không thích chiến đấu, không cần Long chi lực để nâng cao bản thân." George tùy ý tìm một cái cớ đáp lại.

Yami búng điếu thuốc đã hút hết trên miệng: "Tôi biết cậu không đơn giản như vẻ bề ngoài, Lumiel và Secre cũng vậy, nhưng điều đó không quan trọng, tôi có thể cảm nhận được thiện ý của các cậu.

Vì vậy nếu có bất cứ điều gì cần tôi giúp đỡ, có thể nói thẳng với tôi." "Yên tâm, nếu có cần tôi sẽ không khách sáo với anh, dù sao anh còn nợ tôi nhiều tiền như vậy." George cười cười, hắn không ngạc nhiên khi Yami có thể phát hiện ra sự bất thường của họ.

Bởi vì mặc dù họ có che giấu, nhưng cũng không thực sự cố ý làm cho không để lại dấu vết nào.

Một thiếu niên mười lăm tuổi sinh ra ở vùng hẻo lánh, lại có khả năng nghiên cứu mạnh mẽ đến vậy, biết nhiều loại ma pháp như vậy, điều này vốn dĩ đã không thể giải thích bằng thiên tài.

Hơn nữa nếu xét kỹ, Lumiel và Secre ở thời đại này cũng thuộc dạng người không rõ lai lịch, ngay cả xuất thân cũng không nói rõ được.

Vì vậy, chỉ cần không phải kẻ ngốc, về cơ bản đều có thể nhìn ra điều gì đó.

Thực ra nhìn ra cũng không sao, hắn chỉ không muốn Đấng Sáng Tạo của thế giới này nhìn ra quá nhiều bất thường từ hắn.

Còn những người khác thì không thành vấn đề.

Với địa vị hiện tại của hắn, nếu Đấng Sáng Tạo tập trung ánh mắt

vào hắn, hắn lập tức có thể cảm nhận được.

Điều tra vận mệnh của hắn, cũng không điều tra ra được gì, nhiều nhất cũng chỉ là một nhân tài giỏi nghiên cứu ma pháp, cung cấp trợ lực cho nhân vật chính của thế giới này.

Giống như khi mọi người xem phim điệp viên, người luôn được chú ý nhất là điệp viên đó, chứ không phải nhân viên nghiên cứu cung cấp đủ loại hỗ trợ kỹ thuật cho điệp viên.

Buổi tối, trong căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn.

Một cánh cổng không gian đột nhiên xuất hiện, George, Lumiel và Secre bước ra từ đó.

"Ai đó!" Các ma đạo sĩ của Bạch Dạ Ma Nhãn đang tuần tra trong căn cứ, thấy ba người đột nhiên xuất hiện, lập tức bao vây lại.

"Quả nhiên là ở đây." Ý chí của George quét qua toàn bộ căn cứ, phát hiện dấu vết Ma Thạch trong một mật thất ở trung tâm căn cứ.

Hơn nữa còn không ít, tổng cộng có năm viên, chúng lúc này đang được gắn vào một tấm bia đá khắc trận pháp ma pháp phức tạp.

Ma Thạch tổng cộng có mười viên, George có một viên, căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn có năm viên, vậy thì chỉ còn lại bốn viên rải rác bên ngoài.

"Ma Thạch ở đâu, chúng ta đi lấy Ma Thạch trước." George không để ý đến các ma đạo sĩ Bạch Dạ Ma Nhãn đang bao vây, hắn lại mở cánh cổng không gian, đầu bên kia cánh cổng không gian chính là căn phòng chứa Ma Thạch.

Lumiel gật đầu, dẫn Secre đi theo George xuyên qua cánh cổng không gian.

Việc xác minh thủ lĩnh Bạch Dạ Ma Nhãn Licht có phải là tộc

trưởng Licht của tộc Elf hay không cố nhiên quan trọng, nhưng việc tìm lại Ma Thạch càng quan trọng hơn.

Bởi vì Quỷ Ngôn Linh bị phong ấn bởi sức mạnh Ma Thạch, nên muốn giải phong thì cần phải tập hợp đủ Ma Thạch.

Chỉ cần Ma Thạch nằm trong tay, dù Quỷ Ngôn Linh có âm mưu gì, cũng rất khó thành công.

"Đây là… chữ Ác Quỷ." Lumiel nhìn thấy tấm bia đá khắc những ký tự và rune phức tạp, mày cô lập tức nhíu lại.

"Đây là vòng tròn ma pháp giải phong Ác Quỷ, nếu tập hợp đủ mười viên Ma Thạch, thì có thể kích hoạt vòng tròn ma pháp này, giải trừ bất kỳ phong ấn nào." "Xem ra, đằng sau Bạch Dạ Ma Nhãn thực sự là Quỷ Ngôn Linh, hắn định lợi dụng Bạch Dạ Ma Nhãn thu thập Ma Thạch, để bản thân giải trừ phong ấn, đến thế giới loài người." George phẩy tay, thu gọn cả năm viên Ma Thạch vào tay.

"Chỉ không biết, thủ lĩnh của Bạch Dạ Ma Nhãn có biết chân tướng, đã khuất phục Quỷ Ngôn Linh, hay là bị Quỷ Ngôn Linh che mắt." .....

"Có kẻ địch xâm nhập!

Có kẻ địch xâm nhập!" Tiếng cảnh báo chói tai vang vọng khắp căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn.

Các cao tầng Bạch Dạ Ma Nhãn do Tam Nhãn dẫn đầu, nhanh chóng lao về phía căn phòng chứa bia đá trong căn cứ.

Đó là nơi quan trọng nhất của căn cứ, là hy vọng hồi sinh của tộc Elf của họ.

Và vừa bước vào cửa, họ đã nhìn thấy ba người George và tấm bia đá sinh mệnh trống rỗng đã mất đi Ma Thạch.

“Đám sâu bọ chết tiệt, các ngươi dám trộm Ma Thạch!” Một ma đạo sĩ có ngoại hình giống sư tử hình người lập tức gầm lên một tiếng giận dữ, trực tiếp phát động tấn công.

“Ma pháp Thú: Hùng Chưởng!” Ma pháp lực màu đỏ ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn, hóa thành một bàn tay gấu khổng lồ, trực tiếp bao trùm lấy ba người George.

“Vượt qua trình độ ma pháp lực cấp Đoàn trưởng.” George thản nhiên ngồi trên tấm bia đá, không hề lo lắng đòn tấn công của đối phương sẽ gây hại cho mình.

Thực lực của các ma đạo sĩ cao tầng Bạch Dạ Ma Nhãn không yếu, không ít người có trình độ ma pháp lực cấp Phó Đoàn trưởng.

Ba người dẫn đầu còn vượt qua cấp Đoàn trưởng về ma pháp lực.

Nhưng, lúc này họ đang đối mặt không phải là ma đạo sĩ bình thường, mà là Ma Pháp Đế đời đầu tiên đã được coi là mạnh nhất thế giới hơn năm trăm năm trước.

Bây giờ lại càng được tăng cường sức mạnh rất nhiều sau khi được hắn tiêm Long chi lực và biến thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ.

Ngay cả khi tất cả các ma đạo sĩ Bạch Dạ Ma Nhãn cùng ra tay, ước chừng cũng không đủ một bàn tay của Lumiel.

“Ma pháp Ánh sáng: Ba Trụ Thần!” Ba cột sáng trắng hạ xuống, tạo thành phòng ngự ma pháp mạnh mẽ, ngăn chặn toàn bộ ma pháp tấn công của các ma đạo sĩ đối diện.

Đây chính là ma pháp ánh sáng phòng ngự mà cô đã lĩnh hội từ George trong những cuộc thảo luận ma pháp gần đây.

“Cô là… Vet!” Sau khi chặn đòn tấn công, Lumiel cẩn thận đánh giá ma đạo sĩ giống sư tử hình người đó, trên mặt lộ ra vẻ khó tin.

“Sao cô lại biến thành thế này?” Mặc dù ngoại hình hơi khác một chút, nhưng cô vẫn nhận ra người trước mặt chính là một trong những ma đạo sĩ tài năng nhất tộc Elf năm trăm năm trước.

Số lượng người tộc Elf không nhiều, năm xưa cô lại thường xuyên dẫn em gái đến tộc Elf làm khách.

Vì vậy mỗi người cô đều quen biết, đều rất thân thuộc.

Đặc biệt là Vet còn thường xuyên đi theo bên cạnh Licht.

“Cô là ai, sao cô lại biết tôi?” Cú đánh toàn lực của mình bị chặn đứng dễ dàng, khiến Vet có chút kinh ngạc, còn đối phương lại gọi tên mình, có vẻ như đã nhận ra mình.

Điều này càng khiến cô ta đầy nghi hoặc.

Nếu là người quen của cơ thể này, thì hẳn phải gọi tên gốc của cơ thể này, chứ không phải gọi tên thật của cô ta.

Tên thật của cô ta, chỉ có thủ lĩnh và những Elf chuyển sinh cùng biết.

“Là tôi, Lumiel.” Lumiel loại bỏ ma pháp biến hình, lộ ra hình dáng ban đầu của mình.

“Lumiel, đồ giết người, tôi sẽ giết cô!” Sau khi nhận ra Lumiel, Vet không những không có chút mừng rỡ nào, mà ngược lại, hai mắt đỏ ngầu, trực tiếp ma pháp lực bạo tẩu.

“Ma pháp Cấm thuật: Tà Nhãn!” Giữa trán cô ta mở ra con mắt thứ ba, ma pháp lực trong cơ thể tăng trưởng mạnh.

“Ma pháp Quái Thú: Xung Kích Gầm Thét!” Ma pháp mạnh hơn gấp mười lần vừa rồi hoàn thành ngay lập tức, mục tiêu trực chỉ Lumiel.

“Tất cả mọi người cùng tấn công, giết chết tên đó!” Hai thành viên

Tam Nhãn còn lại mạnh mẽ như Vet, cũng mở con mắt thứ ba ở giữa trán.

Trong khi tự mình phóng thích ma pháp tấn công mạnh nhất, họ cũng ra lệnh cho tất cả thuộc hạ.

Trong chốc lát, vô số ma pháp tấn công thuộc tính khác nhau bay tới, tất cả đều nhắm vào Lumiel, thề sẽ chém giết cô tại chỗ.

Chương 777

“Bây giờ giải thích cũng vô ích, cứ khống chế họ trước đã.” George thấy vậy, đề nghị với Lumiel.

Lumiel gật đầu, cô cũng là người thông minh, trong nháy mắt đã hiểu ý George, biết đối phương chắc chắn đang hiểu lầm.

Lúc này có giải thích thế nào cũng vô ích, chỉ có sau khi đánh gục tất cả mới có thể từ từ giải thích rõ ràng.

“Lãnh địa ma pháp: Vinh quang Đèn Avior.” Ma đạo thư lật, vô số đèn ánh sáng lập tức xuất hiện trên đỉnh đầu cô, đèn nhấp nháy, những ma pháp tấn công đáng sợ đó trực tiếp bị đèn làm tan biến tại chỗ.

“Ma pháp Ánh sáng: Cùm sáng trói buộc!” Giây tiếp theo, từ trong đèn ánh sáng bắn ra từng sợi cùm sáng, trói gọn tất cả ma đạo sĩ Bạch Dạ Ma Nhãn tại chỗ.

“Sao có thể như vậy?” Phát hiện dù có bộc phát ma pháp lực thế nào cũng khó thoát khỏi sự trói buộc của cùm sáng, ma pháp cũng bị cùm sáng phong ấn, sắc mặt ba thành viên Tam Nhãn đại biến.

Họ biết Lumiel rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

Lại chỉ bằng một chiêu, đã khống chế toàn bộ bọn họ.

Cần biết rằng dù chưa lấy lại sức mạnh thực sự, nhưng sau khi chuyển sinh vì báo thù họ vẫn luôn cố gắng nâng cao thực lực, lại còn có sự gia trì của Tam Nhãn.

Xét về thực lực thực sự đã vượt qua bản thân năm trăm năm trước, dù ba người liên thủ vô pháp đả bại Lumiel, na ứng cai dã bất hội soa đích thái viễn tài đối.

Huống chi còn có nhiều thuộc hạ giúp đỡ như vậy.

Điều họ không biết là, thực lực thực sự của Lumiel vốn dĩ đã mạnh hơn rất nhiều so với những gì họ nghĩ.

Huống hồ bây giờ lại còn được George ban cho Long chi lực và trở thành Diệt Long Ma Đạo Sĩ, thực lực càng tăng vọt.

Đây vẫn là trong trường hợp không hóa hình Cự Long.

Vì vậy hai bên căn bản không cùng một cấp độ thực lực.

"Vet, Rades, Fana, lâu rồi không gặp." Lumiel đi đến trước mặt ba người bị cùm sáng trói chặt, trên mặt lộ ra vẻ hoài niệm.

Năm xưa cô và em gái thường xuyên đến tộc Elf tìm Licht chơi, trong đó ba người bạn thân nhất của Licht là những người cô tiếp xúc nhiều nhất.

Còn có một đứa trẻ tên Patry.

"Quả nhiên tất cả đều là âm mưu của cô, đồ nhân loại ti tiện, cô luôn lừa dối chúng tôi, ngay cả cái chết cũng là giả!" Tuy nhiên, ánh mắt của ba người Vet nhìn Lumiel không hề có chút hoài niệm nào, chỉ toàn là lòng hận thù khắc cốt.

Lumiel thở dài: "Mặc dù các bạn có thể không tin tôi, nhưng tôi vẫn muốn nói với các bạn, thủ phạm thực sự năm trăm năm trước không phải tôi, mà là Quỷ Ngôn Linh.

Tôi thực sự cũng có trách nhiệm, nếu tôi có thể đến nhanh hơn, có lẽ đã có thể cứu các bạn, cứu Licht, và cả em gái của tôi nữa." "Đến bây giờ còn muốn lừa dối chúng tôi, cô nghĩ chúng tôi còn tin lời cô sao?" Vet cắn răng, trên mặt không hề có chút dao động.

Có thể tạo ra ma đạo cụ phong ấn ma pháp lực của họ, và ma pháp ánh sáng thảm sát cả ngôi làng, ngoài Lumiel ra, còn ai có thể làm

được?

Ác quỷ, ác quỷ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, muốn đổ tội cho ác quỷ, là coi họ là kẻ ngốc sao?

"Tôi nhớ Rades có khả năng phân biệt mọi lời nói dối, cậu ấy hẳn phải biết những gì tôi nói là thật." Lumiel nhìn về phía Rades.

Rades lại lắc đầu: "Năng lực của tôi nói cho tôi biết những gì cô nói là thật, nhưng năm xưa nếu không phải vì năng lực đó khiến tôi tin rằng cô có lý tưởng giống Licht, thì cũng sẽ không khiến tộc Elf bị diệt vong." Hơn năm trăm năm trước, cậu ta đã dùng năng lực xác nhận rằng Lumiel chân thành hy vọng nhân loại và Elf có thể sống hòa bình, cùng nhau thịnh vượng.

Vì vậy mới ủng hộ tộc trưởng Licht kết bạn với Lumiel, mới tin tưởng Lumiel đến vậy.

Nhưng kết quả chứng minh cậu ta đã sai, cái giá phải trả là toàn bộ tộc Elf bị phản bội, bị thảm sát đến cùng.

Điều này chứng tỏ Lumiel có cách để tránh sự kiểm tra lời nói dối của cậu ta, với tư cách là Ma Pháp Đế đời đầu, điều này cũng không phải là không thể.

Tương tự, Lumiel bây giờ nói có phải là thật hay không, chỉ dùng năng lực của cậu ta đã không còn cách nào phán đoán được nữa.

"Nếu Hoàng tử thật sự là kẻ giết người, bây giờ các người đã chết rồi." Secre tiến lên một bước, biện hộ cho Lumiel.

Fana hừ lạnh một tiếng: "Chẳng lẽ cô ta không muốn lừa từ miệng chúng tôi ra thủ lĩnh hiện tại của Bạch Dạ Ma Nhãn rốt cuộc có phải là tộc trưởng Licht hay không, và đang ở đâu sao?" Cô ta cho rằng Lumiel không giết họ, mà lại bày ra một loạt lời lẽ này, mục đích chính là để xác nhận tộc trưởng có sống lại hay không.

Bởi vì năm xưa người có thể chống lại Lumiel chỉ có tộc trưởng Licht.

Và Lumiel đang chuẩn bị hỏi thủ lĩnh hiện tại của Bạch Dạ Ma Nhãn có phải là Licht thật sự không, lại bị câu nói này của Fana làm cho nghẹn lời.

George, người vẫn luôn quan sát bên cạnh, cuối cùng không thể chịu nổi nữa: "Các bạn thật là rườm rà, để tôi làm cho." George trực tiếp tiến lên đặt tay lên đỉnh đầu Rades, bắt đầu Đại Ký Ức Đọc Thủ Thuật.

Với tình hình hiện tại, trừ khi Licht sống lại và giải thích rõ ngọn ngành cho toàn bộ tộc Elf, nếu không thì dù có bằng chứng rõ ràng như sắt thép đặt trước mặt mấy Elf này, họ cũng sẽ không tin.

Thực ra cũng bình thường, nếu là hắn, hắn cũng không thể tin được.

Chỉ có thể nói âm mưu mà Quỷ Ngôn Linh thiết kế này thực sự cao siêu, đã lợi dụng hoàn hảo điểm yếu của nhân tính.

Trong tình huống này, trực tiếp lục soát ký ức, làm rõ tất cả âm mưu của Quỷ Ngôn Linh, mới là cách tốt nhất.

Một lát sau, George rút tay về, trên mặt đầy vẻ ngạc nhiên.

"Không ngờ, thủ lĩnh của Bạch Dạ Ma Nhãn lại chính là Đoàn trưởng của Bình Minh Vàng, William Vangeance." "Là Licht sao?" Thấy George đã hoàn thành việc đọc ký ức, Lumiel cũng không còn bận tâm việc lục soát ký ức của bạn bè có không phù hợp hay không, vội vàng hỏi vấn đề cô đang quan tâm nhất.

George lắc đầu: "Không phải Licht, mà là một Elf tên Patry." Nói rồi, hắn tóm tắt lại ký ức mình đọc được một lần.

Patry là thiếu niên Elf sùng bái tộc trưởng Licht nhất hơn năm trăm

năm trước, đã tỉnh dậy trong cơ thể của William Vangeance cách đây hơn mười năm.

Cậu ta cho rằng tộc trưởng Licht đã dùng ma pháp chuyển sinh cấm kỵ để cậu ta chuyển sinh, mục đích là để cậu ta thực sự chuyển sinh hồi sinh tất cả Elf, hoàn toàn tiêu diệt loài người.

Hơn nữa William Vangeance lại có ngoại hình rất giống với tộc trưởng Licht, còn có được Ma đạo thư cỏ ba lá.

Vì vậy cậu ta tự xưng là Licht, âm thầm sáng lập tổ chức Bạch Dạ Ma Nhãn, bắt đầu kế hoạch kéo dài hơn mười năm.

Trong thời gian đó, cậu ta đã lợi dụng ma pháp Tam Nhãn đặc biệt, tìm thấy những thi thể loài người rất phù hợp với ngoại hình, tần số cơ thể của Vet, Rades và Fana, và đã chuyển sinh thành công họ.

Nhưng nếu muốn chuyển sinh tất cả Elf, thực lực của hắn còn xa mới đủ, cần phải mượn sức mạnh của Ma Thạch.

Dùng sức mạnh Ma Thạch chuyển sinh tất cả Elf, sau đó thông qua Cung Điện Bóng Tối do Elf chìm tặng cho loài người, hoàn toàn loại bỏ tác dụng phụ của Tam Nhãn do chuyển sinh mang lại.

Bằng cách này, tộc Elf mới có thể hoàn toàn chuyển sinh hồi sinh.

Patry dẫn ba Elf, tìm kiếm những loài người ở Vương quốc Clover bị đối xử bất công, hoặc cực kỳ thù ghét Vương quốc Clover.

Với lý do lật đổ Vương quốc Clover, tạo ra một quốc gia công bằng tốt đẹp hơn, âm thầm thu thập Ma Thạch, mở rộng thế lực.

“Cung Điện Bóng Tối là không gian đặc biệt nối liền thế giới loài người và Địa Ngục, nếu sử dụng sức mạnh Ma Thạch ở đó, thì có thể triệu hồi hoàn toàn bản thể của Quỷ Ngôn Linh từ Địa Ngục đến thế giới loài người.

Quả nhiên, tất cả những điều này đều là âm mưu của Quỷ Ngôn Linh, hắn muốn lợi dụng lòng hận thù của tộc Elf đối với loài người, giúp hắn thực sự tiến vào thế giới loài người." "Đồ Ác Quỷ đáng chết!" Lumiel, người vốn có tính cách ôn hòa, sau khi nghe xong, hiếm khi lộ ra vẻ mặt tức giận.

Nhìn ba người Vet với đôi mắt đầy hận thù, ngoài sự tức giận, cô lại có chút bất lực.

Bởi vì cô biết bây giờ dù cô có giải thích thế nào, cũng không thể khiến ba người họ tin mình.

"Phải làm sao đây?" "Không cần phải băn khoăn nhiều đến vậy, chỉ cần hồi sinh Licht, mọi chuyện sẽ sáng tỏ." George thấy Lumiel mặt đầy băn khoăn, đưa ra ý kiến của mình.

Nhưng Lumiel sau khi nghe ý kiến này lại lắc đầu: "Không được, nếu hoàn toàn hồi sinh Licht, thì cũng có nghĩa là sẽ để Quỷ Ngôn Linh cũng đến nhân gian." Điều thâm độc của Quỷ Ngôn Linh nằm ở chỗ, hắn không hề lừa dối Patry hoàn toàn.

Chương 778

Thu thập Ma Thạch quả thực có thể khiến linh hồn của những Elf đã nhập vào cơ thể loài người, hoàn toàn chiếm giữ thể xác, hoàn thành hồi sinh chuyển sinh.

Kích hoạt Cung Điện Bóng Tối, đặt viên Ma Thạch cuối cùng vào, cũng có thể loại bỏ tác dụng phụ của Tam Nhãn do hồi sinh chuyển sinh mang lại.

Cũng như có thể thực sự hồi sinh tộc trưởng Licht đã sử dụng ma pháp chuyển sinh.

Những điều này đều không có vấn đề gì.

Vấn đề duy nhất là sau khi hoàn thành bước cuối cùng, Quỷ Ngôn Linh cũng có thể thoát khỏi phong ấn, thực sự giáng lâm thế giới loài người.

Chín thật một giả, mới thực sự là một kế hoạch lừa đảo cao cấp khó bị phát hiện.

Ngay cả bây giờ cô nói ra sự thật, ba người Vet cũng một chút không tin.

Bởi vì theo sự hiểu biết của tộc Elf về ma pháp, những kế hoạch sau này không hề có vấn đề gì.

Licht là bạn của cô, cô cũng muốn Licht và những Elf bị bức hại có thể hồi sinh.

Nhưng, cô cũng là Ma Pháp Đế đời đầu, không thể vì những tình cảm cá nhân này mà để Quỷ Ngôn Linh đến thế giới loài người, gây ra tai họa cho thế giới loài người.

“Ưm… Lumiel, tôi nghĩ tư duy của cô cần phải thay đổi một chút

rồi.” George có chút ngạc nhiên nhìn Lumiel, rất tùy tiện nói: “Quỷ Ngôn Linh giáng lâm thế giới loài người thì sao?

Giết chết hắn là được, tiện thể còn có thể báo thù cho tộc Elf, điều này không tốt sao?” “.....” Nghe lời George nói, biểu cảm của Lumiel lập tức sững lại.

“Đúng vậy, nếu Quỷ Ngôn Linh giáng lâm nhân gian, giết chết hắn là được!” Vừa rồi cô đã rơi vào một ngõ cụt tư duy, đó là nhất định phải ngăn cản Quỷ Ngôn Linh giáng lâm nhân gian, ngăn cản âm mưu năm trăm năm của Quỷ Ngôn Linh.

Nhưng thực tế, cô bây giờ không còn là cô của năm trăm năm trước, sau khi hấp thụ Long chi lực thực lực tăng trưởng mạnh, còn có thể hóa hình thành hình thái Cự Long đáng sợ.

Huống hồ bây giờ thế giới này, cũng không chỉ có một mình cô là cao thủ.

Những người khác thì không nói, chỉ riêng toàn bộ Đoàn Hắc Bộc, à không, bây giờ là Đoàn Hắc Bộc Long, đã rất khủng khiếp rồi.

Còn có Ma Pháp Đế thế hệ này mà cô cảm thấy thực lực không kém mình, và George thần bí khó lường.

Vậy thì, tại sao phải lo lắng Quỷ Ngôn Linh giáng lâm chứ? .....

“Trước tiên đưa họ về căn cứ đi.” George mở một cánh cổng không gian dẫn đến Đoàn Hắc Bộc.

“Chuyện này liên quan rất rộng, muốn giải quyết hoàn hảo, cần phải nói chuyện với Đoàn trưởng Yami và Ma Pháp Đế.” Ngoài Patry, Vet, Rades và Fana đã chuyển sinh, tất cả các linh hồn Elf còn lại đều đã nhập vào những cơ thể loài người rất giống họ.

Và những loài người bị nhập này không chỉ hoàn toàn không hay biết, mà còn không phải là những người bình thường.

Rất nhiều người trong số họ nắm giữ vị trí quan trọng trong Vương quốc Clover, còn có không ít là tinh anh của các Đoàn Kỵ Sĩ Ma Pháp lớn.

Ngay cả trong Đoàn Hắc Bộc cũng có mấy thành viên mang linh hồn Elf.

Chẳng hạn như Luckie, Gauche, em gái của Gauche cũng vậy.

May mắn là Ma Pháp Đế thế hệ này và Yami đều không bị linh hồn Elf nhập vào cơ thể, nếu không thì thật sự có chút phiền phức.

Đặc biệt là Yami, có thể hóa hình Hắc Long, Yami sở hữu ma pháp nuốt chửng, thực ra còn lợi hại hơn Lumiel hiện tại.

Hắn không phải là không giải quyết được, chỉ là hắn không muốn những cao thủ mình bồi dưỡng ra, cuối cùng lại quay lại đối phó với mình.

"Xem ra phải dành thời gian kiểm tra tất cả mọi người trong Đoàn Hắc Bộc một lượt, để phòng ngừa bất trắc." Lúc này George cũng âm thầm đưa ra quyết định trong lòng.

Trước đây hắn không để ý đến chuyện này, nên sẽ không kiểm tra từng người từ trong ra ngoài, từ thể xác đến linh hồn.

Bởi vì điều này còn xâm phạm quyền riêng tư hơn là dùng X-quang nhìn trộm cơ thể người khác, thuộc về hành vi không mấy đạo đức.

Thông thường hắn chỉ dùng ý chí quét qua, xem xét lượng ma pháp lực và thuộc tính ma pháp lực của đối phương.

Nhưng bây giờ xem ra, đã có tình huống linh hồn Elf nhập vào loài người, thì cần phải chú ý.

Mặc dù đã xác định Đoàn Hắc Bộc chỉ có hai thành viên bị Elf

nhập vào, nhưng không thể đảm bảo những người khác sẽ không có những thứ nhập vào khác.

Ví dụ như Ác quỷ, linh hồn ma quỷ kỳ lạ các loại.

Kiểm tra kỹ lưỡng vẫn là cần thiết.

Dù sao đối với hắn mà nói, đó chỉ là việc dừng lại một hai giây khi quét tinh thần.

"Đúng là cần phải nói chuyện rõ ràng." Lumiel suy nghĩ kỹ một lúc, sau đó đồng ý với đề nghị của George, dùng cùm sáng dẫn tất cả mọi người xuyên qua cánh cổng không gian, đến trước lâu đài của Đoàn Hắc Bộc.

"Đoàn trưởng Yami, có chuyện lớn rồi!!!" Một Bùa Khuếch Đại, lập tức nâng giọng George lên gấp trăm lần, làm cả lâu đài rung chuyển.

Và lúc này Yami cùng tất cả các thành viên đang ngủ say, lập tức bị dọa bật dậy khỏi giường.

Họ đứng dậy đến bên cửa sổ, nhìn những người mặc áo choàng bị cùm sáng trói chặt bên dưới, và George đang cười vẫy tay với họ, trên mặt lộ ra vẻ mơ hồ.

Nửa đêm canh ba, George và ba người Lumiel không ngủ, bắt nhiều người đến đây làm gì?

"George, các cậu đang làm gì vậy?" Một lát sau, Yami dẫn các thành viên mắt nhắm mắt mở bước ra từ lâu đài.

"Đoàn trưởng Yami, anh không thấy những người này mặc quần áo rất quen thuộc sao?" George chỉ vào những ma đạo sĩ mặc đồng phục đặc biệt của tổ chức Bạch Dạ Ma Nhãn.

Noelle là người đầu tiên phản ứng: "Quần áo họ mặc giống hệt

những người đã tấn công làng Sosshi!" "Hóa ra là bọn chúng." Biểu cảm của Yami cuối cùng cũng nghiêm túc hơn một chút.

Bốn người đã tấn công làng Sosshi anh ta đã giao cho Ma Pháp Đế, nhưng theo anh ta được biết, bên Ma Pháp Đế cũng không lấy được thông tin hữu ích nào từ miệng bốn người đó.

Bốn người đó cứng miệng lắm, mọi hình phạt đều không có tác dụng, còn khi dùng ma pháp ký ức, lại phát hiện trong ký ức của bốn người đều có phong ấn mạnh mẽ.

Từ đó có thể thấy, tổ chức đứng sau bốn người chắc chắn không hề đơn giản.

"Để tôi nói cho." Lúc này, Lumiel tiến lên một bước, loại bỏ ma pháp biến hình của mình, lộ ra hình dáng ban đầu.

"Đoàn trưởng Yami, rất xin lỗi đã lừa dối anh, thân phận thực sự của tôi là Ma Pháp Đế đời đầu Lumiel Silvamillion Clover." "Cái gì, Ma Pháp Đế đời đầu!" Mọi người lập tức bị lời của Lumiel làm cho tỉnh hẳn.

"Thật sự… thật sự giống hệt." Ban đầu còn tưởng Lumiel đang đùa họ, nhưng nhìn thấy hình dáng thật của Lumiel, thì đúng là giống hệt hình dáng Ma Pháp Đế đời đầu trong sách.

"Không lẽ bây giờ hình dáng này mới là do ma pháp biến hình biến thành sao?" "Hô, vẫn luôn cảm thấy cô không đơn giản, không ngờ lại là Ma Pháp Đế đời đầu, thật sự khiến tôi giật mình đấy." Yami tự châm một điếu thuốc, hít một hơi dài rồi nhả ra.

Ma Pháp Đế đời đầu cũng xuất hiện, xem ra hôm nay quả thực là một chuyện lớn.

Quả nhiên, tiếp theo Lumiel đã kể lại tất cả mọi chuyện: cô đã quen biết tộc Elf như thế nào, sau đó tộc Elf bị diệt vong ra sao, chân

tướng cuộc chiến của cô với ma thần, và kế hoạch của Quỷ Ngôn Linh.

Nghe xong, tất cả mọi người có mặt đều giật mình, giật mình, rồi lại giật mình, cuối cùng miệng há hốc không khép lại được.

"Nói như vậy, em gái đáng yêu của tôi cũng có linh hồn Elf bên trong sao…" Gauche "xoẹt" một cái đi đến bên cạnh Vet và những người khác, giơ đủ loại gương chiếu vào ba người.

"Nhanh chóng giải trừ ma pháp của các ngươi đi, nếu dám làm hại em gái tôi, tôi sẽ giết chết tất cả các ngươi!" "Hừ, lũ sâu bọ loài người đáng chết, hiến dâng cơ thể của các ngươi cho tộc Elf là vinh dự của các ngươi.

Chương 779

Các ngươi, những sinh vật mang dòng máu tội lỗi, đáng lẽ phải bị tiêu diệt hoàn toàn!" Vet trên mặt lộ ra nụ cười lạnh, không hề sợ hãi cái chết.

"Không cần lo lắng, không có sức mạnh Ma Thạch, họ không thể chiếm giữ cơ thể, đợi mọi chân tướng sáng tỏ, họ tự nhiên sẽ rời đi." George đi đến trước mặt Fana ở giữa ba người, vỗ một chưởng vào ngực cô ta.

"Hơn nữa, ngay cả khi họ cuối cùng không muốn cũng không sao, tôi hơi hiểu một chút ma pháp tách linh hồn ra khỏi thể xác." "Cậu đã làm gì Fana?" Thấy Fana bị George đánh vào ngực, hai mắt lật ngược rồi ngất đi, biểu cảm của Vet và Rades lập tức thay đổi.

George lấy ra một cái chai nhỏ, đưa tay chụp trên đỉnh đầu Fana, như thể bắt được thứ gì đó, rồi nhét vào trong cái chai nhỏ.

"Cơ thể hai người trước khi bị nhập, bản thân đã chết rồi.

Còn Fana này trước khi bị nhập, cơ thể vẫn còn một tia sinh cơ, linh hồn cũng không rời khỏi cơ thể, vẫn ở trạng thái sống.

Tôi chỉ là trục xuất linh hồn Elf trong cơ thể cô ấy và tạm thời phong ấn nó vào cái chai này." "A… đây là đâu, các người là ai?" Fana mở mắt ra lần nữa, nhìn hoàn cảnh xa lạ và những người xa lạ xung quanh, trên mặt đều là vẻ nghi hoặc.

Điều này cũng chứng thực lời nói của George.

"Yên tâm, tôi sẽ không làm gì linh hồn của đồng đội các bạn đâu, đợi mọi chuyện kết thúc, tôi sẽ trả lại cho các bạn." George tạm thời bỏ cái chai vào túi.

“Đến lúc đó có lẽ tôi còn có thể giúp các bạn thực sự chuyển sinh hồi sinh, bắt đầu lại cuộc sống ở thời đại này.” Trong Bạch Dạ Ma Nhãn có một ma đạo sĩ khoa học gia, đặc biệt thích làm thí nghiệm.

Cô ta đã thông qua tế bào của William Vangeance, sao chép ra một cơ thể giống hệt, dùng để tiếp nhận linh hồn Licht trở về khi đến lúc.

Vì vậy sau này mọi chuyện kết thúc, hoàn toàn có thể để nữ ma đạo sĩ khoa học gia đó, sao chép tế bào của tất cả những loài người bị nhập, tạo ra những cơ thể tương tự.

Và hắn chỉ cần đưa những linh hồn này vào thể xác, là có thể khiến những Elf vô tội bị giết hại thực sự chuyển sinh hồi sinh.

Thực ra không cần nữ ma đạo sĩ khoa học gia đó, hắn tự mình cũng có thể trực tiếp tạo ra thể xác phù hợp, để những Elf này hồi sinh chuyển sinh.

Dù sao đối với hắn mà nói, ngay cả việc không tạo ra sinh mệnh có trí tuệ từ hư không cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Chỉ là làm vậy thì quá kinh người, lại rất tiêu hao ma pháp lực, không cần thiết.

“Cảm ơn cậu, George!” Lumiel có chút kích động cúi chào George.

Tộc Elf bị Quỷ Ngôn Linh lợi dụng, cô cảm thấy mình cũng có trách nhiệm rất lớn, trong lòng vẫn luôn day dứt.

Nếu George có thể khiến tộc Elf thực sự hồi sinh chuyển sinh, cô sẽ nợ một ân tình lớn.

Trước đây được George giải trừ phong ấn, được ban tặng Long chi lực, đã nợ một ân tình lớn rồi, bây giờ lại thêm một cái nữa.

“Chuyện nhỏ!” George vỗ vai Lumiel, lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý.

Đây chính là một trong những “ngựa xe” chủ yếu trong tương lai.

Với thực lực mạnh mẽ và thân phận Ma Pháp Đế đời đầu, địa vị của Lumiel trong thế giới loài người chắc chắn là hàng đầu.

Sau này có chuyện gì, trực tiếp để Lumiel ra mặt giải quyết, sẽ rất tiết kiệm công sức.

Còn đối với hắn mà nói, bất kể là giải trừ phong ấn, hay Long chi lực, hay linh hồn Elf, thực sự đều là chuyện nhỏ.

Huống hồ hồi sinh tộc Elf cũng có thể giúp hắn nghiên cứu ma pháp của tộc Elf.

"Chuyện này quá quan trọng, cần phải nói chuyện kỹ với Julius đại ca!" Yami nhả đầu thuốc trên miệng, nói với Finral bên cạnh: "Người lái xe, tôi cần đến kinh đô ngay lập tức, vào thời điểm này, Julius đại ca chắc hẳn vẫn đang làm việc." Finral lập tức mở một cánh cổng không gian dẫn đến kinh đô, cùng Yami đi diện kiến Ma Pháp Đế để báo cáo tình hình.

Khoảng nửa giờ sau, Ma Pháp Đế đương nhiệm Julius Novachrono, mặc áo choàng ma pháp lộng lẫy, xuất hiện trong mắt mọi người.

"Tôi còn tưởng Yami đang trêu chọc tôi, không ngờ tất cả đều là thật!" Julius nhìn Ma Pháp Đế đời đầu bằng xương bằng thịt, nhìn những thành viên Bạch Dạ Ma Nhãn bị ma pháp ánh sáng mạnh mẽ trói buộc, trên mặt lộ ra một chút kích động.

Ngoài việc thực hiện lý tưởng bình đẳng cho mọi người, sở thích lớn nhất của anh ta là được chứng kiến và nghiên cứu các loại ma pháp chưa từng thấy.

Vì vậy anh ta đối với Long chi lực do George phát minh, ma pháp ánh sáng của Ma Pháp Đế đời đầu, ma pháp phong ấn của Secre, và ma pháp chuyển sinh của các Elf, v.v… đều vô cùng hứng thú.

Một lúc có thể chứng kiến nhiều ma pháp mới đến vậy, anh ta làm sao không kích động được chứ?

"Tôi là người không đáng tin cậy đến vậy sao?" Yami theo sát Julius bước ra từ cánh cổng không gian.

Về điều này, đa số thành viên Đoàn Hắc Bộc Long đều vô thức gật đầu.

Đoàn trưởng kỵ sĩ ma pháp nhà ai lại đánh bạc thua đến nỗi không còn quần lót, trần truồng trở về căn cứ chứ?

"Hay là nói chuyện chính sự trước đi." Thu lại sự kích động trong lòng, Julius bắt đầu cùng mọi người thảo luận về chuyện Bạch Dạ Ma Nhãn và tộc Elf.

"Về tộc Elf, quả thực là chúng ta loài người có lỗi trước, vì vậy tôi đồng ý kế hoạch của các bạn.

Vừa hay tôi cũng muốn xem xem Quỷ Ngôn Linh đã bức hại tộc Elf rốt cuộc là trình độ như thế nào." Anh ta không phải là người thích trốn tránh.

Một Ác Quỷ thượng vị ở Địa Ngục, đã có thể trêu đùa loài người và Elf đến mức này, có thể thấy Ác Quỷ quả thực đáng sợ như trong truyền thuyết.

Bây giờ nếu vì giảm thiểu rủi ro, chỉ tiếp tục phong ấn Quỷ Ngôn Linh, không cho hắn cơ hội xuất hiện.

Thì quả thực là an toàn, nhưng cũng chỉ là an toàn hiện tại.

Bởi vì sau này năm mươi năm, một trăm năm, hai trăm năm, không thể đảm bảo mãi mãi có thể phong ấn được.

Chỉ cần hắn dụ dỗ được ma đạo sĩ trong tương lai, vẫn có cơ hội giáng lâm thế giới loài người.

Thay vì bị động như vậy, chi bằng chủ động giải trừ phong ấn, chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc đó mọi người cùng hội đồng.

Như vậy vừa có thể vĩnh viễn loại bỏ hậu họa, lại còn có cơ hội tìm hiểu tình hình Địa Ngục, tìm hiểu thực lực của Ác Quỷ thượng vị.

Cần biết rằng, theo thông tin anh ta nhận được, trong Vương quốc Spade lân cận dường như có Ác Quỷ đang ẩn nấp gây chuyện.

Thậm chí quyền lực cấp cao của vương quốc có thể đã bị Ác Quỷ kiểm soát.

Nữ võ thần mạnh nhất từng có của gia tộc Silvamillion, tức là mẹ của Noelle, đã chết vì lời nguyền của Ác Quỷ ở Vương quốc Spade.

Trong vài năm tới, Vương quốc Clover rất có khả năng sẽ đối đầu với Ác Quỷ của Vương quốc Spade.

Bây giờ có một kế hoạch tốt như vậy để tìm hiểu về Ác Quỷ, làm sao có thể bỏ lỡ.

Còn về rủi ro mà Quỷ Ngôn Linh mang lại.

Anh ta tin vào thực lực của mình, tin vào ma pháp thời gian của mình, và cũng tin vào các đoàn kỵ sĩ ma pháp mà mình đã nỗ lực xây dựng trong nhiều năm qua.

Đặc biệt bây giờ lại có Ma Pháp Đế đời đầu làm trợ thủ đắc lực, thực lực của Yami cũng đã được nâng cao rất nhiều.

Anh ta chưa thấy Yami hóa hình Cự Long, nhưng ma pháp nuốt chửng của Yami lại có thể nuốt chửng cả ma pháp thời gian của anh ta, vô cùng lợi hại.

“Vậy thì phải hành động nhanh chóng thôi, Patry rất nhanh sẽ phát hiện Ma Thạch và thuộc hạ của mình đều biến mất.” George vừa đề nghị, vừa thuận tay dùng ý chí kiểm tra Ma Pháp Đế đương nhiệm

Julius.

Nếu Julius không có vấn đề gì, hắn không ngại đến lúc đó cho Julius một chút Long chi lực của Thời Gian Cự Long.

Từ thông tin hắn tìm hiểu được cho đến nay, Julius quả thực là một người rất tốt về mọi mặt.

Chương 780

Cống hiến cho việc xóa bỏ giai cấp, mạnh dạn bổ nhiệm dân thường và người ngoại tộc làm Đoàn trưởng, đối xử với mọi người hòa nhã không kiêu ngạo, lại còn cực kỳ mê mẩn ma pháp.

"Ồ… được rồi, xem ra sau này đối với mỗi ma đạo sĩ xa lạ, đều phải kiểm tra kỹ lưỡng một chút rồi." George nhướn mày, thầm lẩm bẩm trong lòng.

Hắn thật sự đã tìm ra vấn đề từ Julius, hơn nữa còn là vấn đề không hề nhỏ.

Trong cơ thể Julius cũng ẩn chứa một linh hồn khác, còn ẩn chứa một sinh vật mạnh mẽ khác.

Nhưng không phải là Elf, theo quan sát của hắn, sinh vật ẩn chứa đó là một Ác Quỷ, một Ác Quỷ cực kỳ mạnh mẽ.

Dựa vào thuộc tính thời gian giống hệt Julius của Ác Quỷ đó, cùng với tổng lượng ma pháp lực mạnh hơn rất nhiều so với Ma Pháp Đế đời đầu, hắn đã đoán được thân phận của nó.

Rất có khả năng đó chính là một trong Ba Trụ đã biến mất nhiều năm của Địa Ngục, Ác Quỷ Thời Gian Astaroth.

Còn về linh hồn ẩn chứa kia, nhìn có vẻ như là nhất thể song hồn, hoặc nói một cách phổ biến hơn là nhân cách thứ hai.

"Chỉ không biết Julius có nhận ra không, nhìn dáng vẻ thì chắc là chưa nhận ra." "Được, tôi lập tức lấy lý do khẩn cấp, triệu tập William đến." Julius hoàn toàn không nhận ra sự dò xét của George, mà gật đầu đồng ý.

Hiện tại điều quan trọng nhất là khống chế William Vangeance,

tức là khống chế Patry, Elf vẫn chưa rõ chân tướng và một lòng báo thù.

George nghĩ: "Cũng chẳng biết nhân cách thứ hai ẩn giấu của Julius là tốt hay xấu, Time Demon ký sinh trong cơ thể Julius rốt cuộc có mục đích gì, nhưng cảm giác chắc chắn không phải chuyện tốt lành gì." Hắn nhìn Julius, Yami và Lumier ba người quay trở lại thủ đô, chuẩn bị bắt Patley.

George không đi theo, mà bắt đầu suy tư. "Thôi được rồi, đợi đến lúc đó trực tiếp sưu hồn là biết hết thôi." Hắn cảm thấy thay vì đoán mò ở đây, chi bằng đợi sau khi giải quyết xong Kotodama Demon, trực tiếp công khai bắt lấy Time Demon trong cơ thể Julius mà sưu hồn.

Đơn giản, thô bạo, lại không cần phí óc.

Dù sao theo quan sát của hắn, Time Demon tuy là Thượng vị Demon tối cao, một trong Tam Trụ, thực lực vượt xa Kotodama Demon.

Nhưng khả năng cao cũng không chịu nổi việc bị cả hội vây đánh.

Đến lúc đó là tốt hay xấu, có âm mưu quỷ kế gì tự nhiên sẽ rõ ràng.

Chỉ khi không đánh lại được kẻ địch thì mới cần động não để giành chiến thắng.

Nếu là áp đảo toàn diện, thì cứ thế mà ủi đi là xong.

Thế nên hắn cũng không cần quá để tâm việc Time Demon có giống như Kotodama Demon, đang âm mưu chuyện gì kinh khủng không.

Nửa giờ sau.

Finral mở cổng không gian, mang theo William Vankins đeo nửa mặt nạ, cùng với Julius, Yami và Lumier đến căn cứ của Hắc Bộc Ngưu Đoàn. "Rốt cuộc có chuyện gì quan trọng mà phải đến căn cứ của Yami ở đây?" Vừa nhận được thư khẩn cấp của Julius, William đã nhanh chóng đến vương cung từ căn cứ của Kim Sắc Lê Minh Đoàn.

Tuy nhiên, Julius lại không nói cho anh ta biết rốt cuộc có chuyện gì gấp, chỉ cùng Yami và một Ma pháp sĩ lạ mặt đưa anh ta đến căn cứ của Hắc Bộc Ngưu Đoàn.

Nói là đến đây sẽ biết. "William, cậu có biết họ không?" Julius chỉ vào những thành viên của Bạch Dạ Ma Nhãn đang bị ma thuật ánh sáng phong ấn, sắc mặt của William Vankins bỗng chốc sững sờ.

Chỉ thấy anh ta tháo chiếc mặt nạ che nửa mặt bị nguyền rủa xuống, nhanh chóng bắt đầu biến đổi.

Đầu tiên là lời nguyền di truyền từ gia tộc mẹ trên nửa mặt nhanh chóng biến mất, tiếp đó kiểu tóc và áo choàng Ma pháp sĩ cũng thay đổi.

Cuối cùng, khí chất ôn hòa ban đầu bỗng trở nên sắc bén. "Licht!" Nhìn khuôn mặt William sau khi biến đổi, Lumier thoáng chốc thất thần.

Bởi vì lúc này William thật sự trông giống hệt tộc trưởng tộc Elf, Licht. "Giải trừ phong ấn!" Patley đã cưỡng chế tiếp quản cơ thể nhanh chóng bay đến, ma lực trong cơ thể trực tiếp bùng nổ lên gần ngang với Julius. "Thần phạt chi kiếm quang ma thuật!" Vô số kiếm ánh sáng tức thì bao trùm cả bầu trời, đồng loạt bắn về phía Julius và tất cả thành viên Hắc Bộc Ngưu Đoàn.

Việc Yuno và những người khác bị bắt, cộng thêm việc mình được đặc biệt mời đến, Patley làm sao mà không biết thân phận của

mình đã bại lộ.

Đối mặt với Ma pháp Đế đương nhiệm Julius, hắn không dám có chút sơ suất nào.

Thế nên vừa bắt đầu đã dùng đến đòn tấn công mạnh nhất của mình, dù không thể một đòn giết chết Julius và Yami.

Thì cũng có thể tạm thời ngăn cản họ, để hắn có cơ hội cứu Yuno và các cán bộ chủ chốt của Bạch Dạ Ma Nhãn thoát khỏi đây. "Làm sao có thể!" Tuy nhiên, điều họ không ngờ đã xảy ra.

Chỉ thấy Ma pháp sĩ lạ mặt đi cùng Yami bỗng hóa thân thành một con Cự Long.

Cự Long há miệng, nuốt chửng toàn bộ ma thuật ánh sáng mạnh nhất của hắn, thứ có thể hủy diệt cả một thành phố, vào bụng. "Ma pháp sĩ Diệt Long chính là khắc tinh của Ma pháp sĩ cùng thuộc tính." George đứng giữa mọi người, thấy vậy cười lắc đầu.

Trừ khi thực lực chênh lệch quá lớn, nếu không Ma pháp sĩ ma thuật cùng thuộc tính, khi gặp Ma pháp sĩ Diệt Long, cơ bản là bị áp đảo.

Patley dùng ma thuật ánh sáng, Lumier cũng dùng ma thuật ánh sáng, mà Lumier vốn đã mạnh hơn Patley rất nhiều.

Thế nên dù Patley có bùng nổ đòn tấn công cấp Ma pháp Đế đi nữa, thì cũng chỉ là bổ sung năng lượng cho Lumier đang trong hình thái Cự Long mà thôi. "Thời Gian Ràng Buộc Ma Thuật: Ngưng Trệ Thời Gian!" Kinh ngạc trước sự biến hình của Lumier, Julius cũng không chậm tay, khi Patley vừa thi triển ma thuật mạnh nhất, còn chưa kịp phản ứng, đã dùng ma pháp thời gian trực tiếp phong ấn hắn.

Tiếp theo là George ra tay.

Hắn vung một chưởng liền đánh linh hồn Patley bay ra khỏi cơ thể

William Vankins.

Lúc này Lumier cũng đã khôi phục lại hình người, và giải trừ biến hình. "Patley, đây thực ra là một sự hiểu lầm..." Lumier vừa định tiến lên giải thích mọi chuyện từ đầu đến cuối, nhưng vừa mở miệng đã đón nhận cơn mắng nhiếc điên cuồng của Patley: "Chính là ngươi, ngươi đáng chết... v.v... v.v..." "May mà là thể linh hồn." George đứng một bên nhìn Lumier đang ngây người, nội tâm thầm cười.

Nếu lúc này Patley không phải thể linh hồn, chắc Lumier đã bị phun đầy mặt nước bọt rồi.

Có thể thấy Patley căm hận Lumier đến mức nào.

Đợi Patley trút giận xong, Lumier vẫn ôn hòa một lần nữa nói ra sự thật.

Đương nhiên, Patley cũng giống như Yuno và những người khác, không tin một lời nào của Lumier.

Đồng thời, bên kia Julius cũng đang thẩm vấn William Vankins.

William nhìn Patley bị tách ra khỏi cơ thể, thở dài, không hề giấu giếm mà nói hết mọi chuyện mình biết.

Chương 781

"Tôi là tội nhân của vương quốc, sẵn sàng chấp nhận bất kỳ hình phạt nào, dù là cái chết." Hóa ra William Vankins vốn là con riêng của một quý tộc lớn, từ nhỏ lưu lạc bên ngoài, sau này vì quý tộc lớn không có người thừa kế nên năm tám tuổi được tìm về.

Nhưng lại vì bị ảnh hưởng bởi lời nguyền của gia tộc mẹ, nửa mặt trên bị che phủ bởi lời nguyền xấu xí, dẫn đến việc liên tục bị mẹ kế ngược đãi tàn độc.

Mãi đến khi linh hồn Patley tỉnh dậy trong cơ thể anh ta, anh ta mới có một người bạn thực sự duy nhất.

Năm mười lăm tuổi, sau khi có được ma đạo thư Lucky Clover, anh ta đã gặp Ma pháp Đế đương nhiệm Julius.

Julius đã đưa cho anh ta một chiếc mặt nạ có thể che đi lời nguyền, và mời anh ta gia nhập đoàn Ma pháp Kỵ sĩ của mình.

Từ đó về sau, anh ta thề nhất định phải tạo ra đoàn Ma pháp Kỵ sĩ mạnh nhất, giúp Julius giải quyết mọi vấn đề, đền đáp ân tri ngộ của Julius.

Ai ngờ, người bạn thân nhất của mình là Patley lại muốn đối phó với Ma pháp Đế, đối phó với Vương quốc Clover.

Một bên là người bạn thân thiết nhất và quan trọng nhất, một bên là Ma pháp Đế kính trọng và vương quốc cần bảo vệ.

Điều này khiến anh ta lưỡng lự, cuối cùng chỉ có thể trở thành một người thụ động, thuận theo tự nhiên. "Bất kể lý do là gì, cậu đều đã phản bội vương quốc, may mà Yami và các đồng đội của cậu ấy đã phát hiện và giải quyết vấn đề kịp thời, không gây ra quá nhiều thiệt

hại." Julius trước tiên nghiêm mặt giáo huấn một hồi, cuối cùng mỉm cười nói: "Vậy nên cậu phải bù đắp thật tốt lỗi lầm lần này, giúp Yami và những người khác xử lý các vấn đề tiếp theo, sau này càng nỗ lực bảo vệ vương quốc." "Tôi nói sếp, ông cũng quá khoan dung với gã này rồi, phạm lỗi lớn thế mà không có hình phạt gì cả." Yami một tay ôm lấy người đồng đội từng đáng tin cậy nhất, chế nhạo cựu đoàn trưởng.

Còn William thì mắt đỏ hoe ngay lập tức, giơ tay lên trịnh trọng thề với Julius. "Đương nhiên có hình phạt, phạt William nửa năm lương, sau đó dùng làm phần thưởng cho đoàn Ma pháp Kỵ sĩ Hắc Bộc Ngưu của các cậu." Julius vuốt cằm.

Yami lập tức vui vẻ haha cười phá lên: "Cái này còn tạm được!

À mà, đoàn Ma pháp Kỵ sĩ chúng ta từ hôm nay không gọi là Hắc Bộc Ngưu nữa, đổi tên thành Hắc Bộc Long." Tiền lương của đoàn Ma pháp Kỵ sĩ đối với các đoàn như Kim Sắc Lê Minh, nơi gần như toàn bộ thành viên đều là quý tộc, căn bản không đáng kể.

Tiền tiêu vặt một tháng của họ đã đủ bằng lương của đoàn Ma pháp Kỵ sĩ mấy năm rồi.

Nhưng đối với đoàn Hắc Bộc Ngưu, nơi đa phần không phải quý tộc thì lại khác, đó thực sự là nguồn tiền duy nhất.

Đặc biệt là những người như Yami thích uống rượu, hút thuốc và cờ bạc.

Cơ bản là lương vừa đến tay không bao lâu đã cạn.

Dù là đoàn trưởng của một trong Cửu Đại Đoàn Ma pháp Kỵ sĩ mạnh nhất vương quốc, nhưng cũng là một tên nghèo rớt mồng tơi, nửa năm lương của William vừa đúng lúc có thể cứu nguy. "Không cần giải thích nữa, đợi Licht sống lại, anh ta tự nhiên sẽ hiểu." George

lại chuyển tầm nhìn về phía Lumier, nhìn Lumier vẫn kiên nhẫn giải thích cho Patley, hắn tiến lên vỗ vai anh ta, đưa tay nhiếp lấy linh hồn Patley vào lòng bàn tay. "Nếu chúng tôi lừa anh, bây giờ không cần phải giải thích nhiều như vậy, trực tiếp phong ấn linh hồn tộc Elf của các anh là được rồi.

Vậy nên anh cũng không cần nghi ngờ gì nữa, chúng tôi sẽ hồi sinh Licht, cũng sẽ tiêu diệt Kotodama Demon, anh chỉ cần nhìn là biết sự thật rốt cuộc là gì." Nghe George nói, Patley im lặng.

Bởi vì quả thực là vậy, nếu nói trước đây là để lừa hắn ra, là để cứu những con người bị tộc Elf chiếm hữu.

Thì bây giờ đối phương đã bắt được hắn, cũng có thể sử dụng ma thuật đặc biệt để đuổi linh hồn Elf ra khỏi cơ thể con người, hà tất còn phải lừa dối bọn họ?

Phía bên kia, Julius nhìn George tùy ý điều khiển linh hồn Patley, ánh mắt kinh ngạc lóe lên.

Là một Ma pháp sĩ cực kỳ thích nghiên cứu ma thuật, anh ta có thể nhận thấy sự tinh diệu trong việc George kiểm soát ma thuật.

Dù là anh ta cũng phải tự thẹn không bằng.

Hơn nữa, bất kể là Long Chi Lực, hay ma thuật thao túng linh hồn này, đều không phải thứ một Ma pháp sĩ mười lăm tuổi bình thường có thể nắm giữ.

Nhưng anh ta thông minh nên không truy cứu sâu, George rõ ràng đang đứng về phía Vương quốc Clover.

Anh ta cũng tin vào ánh mắt của Yami.

Đương nhiên, có cơ hội anh ta nhất định phải giao lưu ma thuật thật tốt với người này, chắc chắn sẽ thu hoạch được rất nhiều.

Nghĩ đến đây, trên mặt anh ta không khỏi lộ ra nụ cười rạng rỡ.

Mỗi khi nhìn thấy một loại ma thuật mới xuất hiện, anh ta đều vô cùng vui mừng, nghiên cứu ma thuật chính là sở thích lớn nhất của anh ta. "Yami, chuyện này tạm thời đừng để người khác biết, cậu hãy đưa các đồng đội của mình đến Hải Điện và Rừng Phù Thủy, lấy hai khối đá ma thuật đó về.

Tôi sẽ đi tìm Fuegoleon mượn khối đá ma thuật của anh ta, William sẽ đi tìm Yuno lấy khối đá ma thuật cuối cùng." Nội bộ Vương quốc Clover cũng không phải là một khối sắt, đặc biệt là vị Vua đương nhiệm, luôn lo ngại về quyền lực quá lớn của Ma pháp Đế.

Luôn muốn thu hồi quyền lợi của Ma pháp Đế, để bản thân trở thành Vua thực sự nắm giữ toàn bộ quyền lực của đất nước.

Chỉ có điều bản thân hắn là một tên vô dụng, không đáng lo.

Nhưng nếu để Vua biết nhiều Ma pháp sĩ của đoàn Ma pháp Kỵ sĩ đều bị Elf chiếm hữu, đoàn trưởng Kim Sắc Lê Minh lại là thủ lĩnh Bạch Dạ Ma Nhãn.

E rằng sẽ liên kết với một phần quý tộc gây ra một số chuyện.

Điều này chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến sự ổn định của Vương quốc Clover, đặc biệt có thể ảnh hưởng đến những người dân thường và hạ dân vô tội.

Thêm vào đó, Vương quốc Diamond luôn răm rắp nhìn ngó, Vương quốc Spade bị bao phủ bởi tầng tầng lớp lớp sương mù, những Demon bên trong cũng đang rục rịch hành động.

Thế nên tốt nhất là có thể giải quyết Kotodama Demon một cách thầm lặng mà không làm kinh động đến người khác.

Đến lúc đó, đối ngoại sẽ là Demon xâm lược vương quốc, Ma

pháp Đế dẫn theo Cửu Đại Đoàn Kỵ sĩ tiêu diệt Demon, ngăn chặn âm mưu của Demon, bảo vệ vương quốc.

Vừa giải quyết được vấn đề, lại vừa nâng cao uy tín của đoàn Ma pháp Kỵ sĩ, Vua và những quý tộc gây rối kia cũng không còn lời nào để nói. "Không thành vấn đề!" William và Yami đồng thời gật đầu.

Còn về George, sau khi biết tạm thời không cần mình giúp các Ma pháp sĩ của đoàn Kỵ sĩ tách linh hồn Elf, hắn liền cầm mấy khối đá ma thuật đã thu được đi nghiên cứu.

Tổng cộng có mười khối đá ma thuật, một khối tìm được ở làng Sosshi, năm khối thu thập được ở căn cứ Bạch Dạ Ma Nhãn.

Bây giờ còn thiếu bốn khối.

Mà vị trí của bốn khối này, Bạch Dạ Ma Nhãn đã điều tra rõ ràng từ lâu.

Hải Điện nắm giữ một khối, Rừng Phù Thủy nắm giữ một khối, đoàn trưởng Hỏa Sư Hồng Liên có một khối, và Yuno, người anh em tốt của cô nhi viện Asta cũng có một khối.

Chỉ có điều họ đều không biết tác dụng thực sự của đá ma thuật, chỉ coi nó như đồ trang sức đeo ở cổ.

Theo sắp xếp của Julius, chắc chắn rất nhanh sẽ tập hợp đủ các khối đá ma thuật, và hắn cũng có thể mượn mười khối đá ma thuật này, sao chép được đại bộ phận quy tắc của thế giới này.

Ngày hôm sau, Yami dẫn một phần đồng đội lén lút đến Hải Điện, phần còn lại thì cùng Lumier đi Rừng Phù Thủy.

Còn George, đương nhiên là ở căn cứ nghiên cứu đá ma thuật, mục đích hắn dùng Long Chi Lực nâng cao thực lực Hắc Bộc Ngưu Đoàn chẳng phải là vì bây giờ sao.

Có chuyện Hắc Bộc Ngưu Đoàn tự mình có thể xử lý, hắn có thể yên tâm tiến hành nghiên cứu.

Một tuần sau, Yami và Lumier dẫn theo các đồng đội thuận lợi trở về, cũng mang về hai khối đá ma thuật đó.

Trong thời gian đó đương nhiên cũng không phải thuận lợi như vậy, nhưng vì thực lực mạnh mẽ của các đồng đội, Yami và Lumier đều không cần ra tay, đã giải quyết toàn bộ.

Chương 782

Còn hai khối đá ma thuật của Fuegoleon và Yuno, Julius và William đã gửi đến mấy ngày trước.

Mười khối đá ma thuật đã tập hợp đầy đủ.

Chiều hôm đó, Julius lấy cớ triệu tập toàn bộ Cửu Đại Đoàn Kỵ sĩ lại. "Hôm nay, triệu tập các vị đến đây là có một nhiệm vụ liên quan đến toàn bộ vương quốc, thậm chí là sự an nguy của toàn bộ nhân loại, cần mọi người hợp lực cùng hoàn thành." Nghe những lời nghiêm túc của Ma pháp Đế, tại chỗ ngoại trừ Yami và William, các đoàn trưởng và Ma pháp sĩ của các đoàn Kỵ sĩ khác đều xôn xao.

Liên quan đến sự an nguy của toàn bộ nhân loại, trong lịch sử sự kiện có thể liên quan đến toàn bộ nhân loại chỉ có một.

Đó chính là cuộc khủng hoảng Ma Thần hơn năm trăm năm trước.

Cuối cùng, Sơ đại Ma pháp Đế đã phải trả giá bằng mạng sống mới giải quyết được Ma Thần.

Mà bây giờ, lại còn có khủng hoảng liên quan đến toàn bộ nhân loại, nhưng tại sao bọn họ lại không hề hay biết? "Yên lặng, chuyện là thế này..." Julius nói sơ qua về sự thật cuộc đại chiến giữa Sơ đại Ma pháp Đế và Ma Thần năm trăm năm trước, toàn bộ kế hoạch của Kotodama Demon.

Những sự thật này bỗng như tiếng sét đánh ngang tai, khiến tất cả các Ma pháp sĩ có mặt đều kinh hãi biến sắc.

Ma Thần chính là tộc trưởng tộc Elf, tất cả đều là âm mưu của Kotodama Demon, trong cơ thể họ còn có linh hồn Elf tiềm ẩn, có thể bị linh hồn Elf chiếm đoạt cơ thể.

Vừa nghĩ đến nếu kế hoạch của Kotodama Demon thành công, vương quốc thậm chí cả nhân loại sẽ có kết cục bi thảm đến mức nào, họ liền vã mồ hôi lạnh. "May mắn thay, tất cả những điều này đã bị một thiếu niên anh dũng và mưu trí phá giải.

Cậu ta đã cứu được Sơ đại Ma pháp Đế bị phong ấn, tìm thấy tộc Elf bị Kotodama Demon lừa dối.

Còn sáng tạo ra ma thuật đặc biệt có thể thành công tách linh hồn Elf, giúp chúng ta có đủ phòng bị.

Cậu ta chính là thành viên mới được tuyển của đoàn Hắc Bộc Long năm nay, George đến từ làng Sosshi ở vùng ngoài." Julius chỉ tay về phía George đang đứng cạnh Yami.

Anh ta dốc sức tạo ra một tương lai không có giai cấp, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Một hạ dân sinh ra ở vùng ngoài, lại cứu vớt toàn bộ vương quốc và nhân loại, còn gì có thể khiến các quý tộc từ bỏ sự kỳ thị giai cấp hơn điều này.

Giống như việc anh ta đề bạt Jack xuất thân bình dân và Yami đến từ nước ngoài làm đoàn trưởng vậy. .....

Nhìn thấy tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào mình, với vẻ mặt không tin tưởng, George mỉm cười tiến lên vẫy tay.

Hắn đương nhiên biết mục đích của Julius, nhưng dù sao cũng chẳng có hại gì cho hắn, hắn liền thuận theo tự nhiên mà phối hợp. "Một hạ dân nhỏ bé làm sao có thể có năng lực ma thuật mạnh mẽ đến vậy?" "Ma lực của cậu ta trông rất thấp, có phải có sự nhầm lẫn không?" "Nhìn dáng vẻ của cậu ta, chắc mới có được ma đạo thư không lâu, trước đây sao chưa từng nghe nói đến cậu ta?" Các Ma pháp sĩ của đoàn Ma pháp Kỵ sĩ vừa quan sát George, vừa bắt đầu bàn

tán xôn xao.

Dù là lời nói từ miệng Ma pháp Đế, nhưng họ vẫn không tin một thiếu niên trông trẻ tuổi với ma lực thấp như vậy, có thể làm được nhiều chuyện đến thế, phá giải âm mưu của Kotodama Demon.

Dưới ảnh hưởng của Ma pháp Đế nhiều năm, các Ma pháp sĩ quý tộc được bồi dưỡng sau này, sự kỳ thị đối với bình dân và hạ dân đã giảm đi rất nhiều.

Thêm vào đó lại có hai đoàn trưởng không phải quý tộc là Jack và Yami, thực lực quả thực khiến người ta tin phục.

Vì vậy, nếu thực sự là bình dân và hạ dân có thực lực, trừ một số quý tộc cực đoan, phần lớn Ma pháp sĩ quý tộc cũng không phải là không thể chấp nhận.

Nhưng George lại cho họ cảm giác, căn bản không giống một Ma pháp sĩ thiên tài đến mức nào.

Nếu nói là Yuno, hạ dân được Kim Sắc Lê Minh thu nhận, thì ít nhiều họ còn cảm thấy tin tưởng hơn một chút.

Dù sao Yuno có được ma đạo thư Lucky Clover giống như Sơ đại Ma pháp Đế, lại còn được chín vị đoàn trưởng đồng thời chọn trong kỳ thi tuyển. "Đích xác là George đã cứu tôi ra khỏi phong ấn, và tài nghệ nghiên cứu ma thuật của cậu ấy, ngay cả tôi cũng tự thẹn không bằng." Đúng lúc này, Sơ đại Ma pháp Đế Lumier dẫn theo Secole từ gian phụ đi vào.

Nhìn thấy dáng vẻ của Lumier, các Ma pháp sĩ bên dưới lại phát ra một tràng kinh ngạc.

Mặc dù vừa rồi Ma pháp Đế đương nhiệm đã nói cho họ biết, George đã giải trừ phong ấn của Sơ đại Ma pháp Đế.

Nhưng khi họ thực sự nhìn thấy Sơ đại Ma pháp Đế xuất hiện,

vẫn giật mình một phen.

Lúc này Julius gật đầu với George, George tiến lên đến trước mặt phó đoàn trưởng Kim Sắc Lê Minh, Langris Vaude.

Langris Vaude thuộc số ít quý tộc cực đoan, vô cùng kỳ thị bình dân và hạ dân.

Thêm vào đó George lại đến từ đoàn Hắc Bộc Ngưu, đoàn của "anh trai" mình, nên khi thấy George đến trước mặt mình, trên mặt liền lộ ra vẻ ghê tởm: "Hạ dân ti tiện, ngươi muốn làm gì?" "Trong cơ thể ngươi có linh hồn tộc Elf, ta muốn giúp ngươi tách nó ra." George nhướng mày. "Trong cơ thể ta có một linh hồn khác mà ta lại không biết sao, ngươi hạ dân ti tiện đã dùng cách gì mà lừa dối được Ma pháp Đế, ta..." Langris chưa nói hết lời, George đã vung một chưởng tát tới. "Ngươi dám tấn công ta!" Langris lập tức biến sắc, bên cạnh hắn xuất hiện những quả cầu không gian màu đen, trực tiếp ném về phía George.

Ma pháp sĩ bình thường nếu bị những quả cầu không gian màu đen đó trúng phải, không chết cũng trọng thương.

Tuy nhiên, đúng lúc những quả cầu không gian màu đen sắp chạm vào cơ thể George, trên bề mặt cơ thể George đột nhiên xuất hiện một lớp màng mỏng vô hình.

Những quả cầu không gian màu đen sau khi gặp lớp màng mỏng vô hình đó, lại biến mất không còn dấu vết, như thể chưa từng xuất hiện.

Lớp màng mỏng này chính là kết giới phòng ngự ma thuật mới do George nghiên cứu từ Phản ma thuật trên thanh kiếm Trừ Ma của Asta mà cải tạo ra.

Khi sử dụng tiêu hao ma lực cực thấp, gần như có thể bỏ qua,

nhưng hiệu quả lại cực kỳ tốt.

Tất cả các đòn tấn công năng lượng có hiệu ứng ma thuật, sau khi chạm vào lớp màng mỏng phản ma thuật này, đều sẽ tự động biến mất, khôi phục lại thành các hạt ma thuật cơ bản nhất. "Lực." George dùng ma thuật Lực gia trì vào tay phải, đánh mạnh vào mặt Langris đang đầy vẻ không thể tin được. "Ầm!" Langris lập tức bay ra như một quả đạn, đập mạnh vào bức tường đại điện bên phải, ngất đi. "Xong." George vỗ tay, một linh hồn Elf có chút mơ màng bay ra từ cơ thể Langris mặt sưng như bánh bao, răng rụng một nửa. "Thật... thật sự có linh hồn Elf tồn tại!" Các Ma pháp sĩ có mặt một mặt kinh ngạc trước ma lực thấp như vậy của George, lại có thể tức thì hạ gục Ma pháp sĩ phó đoàn trưởng có thực lực chỉ kém đoàn trưởng.

Một mặt lại có chút kinh hãi nhìn linh hồn Elf bay ra từ cơ thể Langris.

Lúc này, họ đã hoàn toàn tin vào tất cả những gì Ma pháp Đế nói, đồng thời lại vô cùng may mắn vì âm mưu của Kotodama Demon đã được phát hiện kịp thời.

Nếu không họ có thể trong tình huống mình không hề hay biết, cơ thể đã bị Elf đoạt mất, trơ mắt nhìn các Elf dùng cơ thể của họ để hủy diệt vương quốc, hủy diệt người thân và bạn bè của họ.

Chỉ nghĩ thôi cũng đã thấy rất đáng sợ. "Mimosa, đi trị liệu cho Langris một chút." Đoàn trưởng Kim Sắc Lê Minh không hề trách George vì đã đánh ngất phó đoàn trưởng của mình, chỉ phân phó nữ Ma pháp sĩ phụ trách trị liệu trong đoàn, đi trị liệu đơn giản cho Langris.

Lấy ra bình phong ấn linh hồn Elf, George đến trước mặt một nữ Ma pháp sĩ khác của Kim Sắc Lê Minh.

Nữ Ma pháp sĩ đó ngay lập tức che mặt: "Nhất định phải đánh vào

mặt mới có thể tách linh hồn Elf sao?" "Không cần, đơn thuần là thấy hắn không vừa mắt mà thôi." George nhún vai, nhẹ nhàng vỗ một cái vào ngực nữ Ma pháp sĩ, liền tách linh hồn tộc Elf ra khỏi cơ thể cô ta.

Chương 783

Các Ma pháp sĩ khác nghe vậy, tuy có vài người trong lòng hơi bất mãn, nhưng cũng không dám nói thêm gì.

Phần lớn Ma pháp sĩ sau khi tin lời Ma pháp Đế, đều cảm kích George, cũng cảm thấy Langris đáng bị đánh.

Cứ như vậy, George lần lượt tách ra, rất nhanh đã sàng lọc xong gần như toàn bộ Cửu Đại Đoàn Kỵ sĩ.

Trong đó, riêng cấp đoàn trưởng, có bốn người bị chiếm hữu.

Tuy nhiên, đúng lúc George đến trước mặt Ma pháp sĩ cuối cùng tên là Ronnie, một sự cố bất ngờ đã xảy ra. "Bão kiếm sắc!" Ronnie vừa há miệng, trên đỉnh đầu George đột nhiên xuất hiện những thanh kiếm thép vật chất, lặng lẽ tấn công bất ngờ.

Rõ ràng, hắn muốn chém giết George, người có thể tách linh hồn Elf, ngay tại chỗ.

Cảnh tượng này khiến tất cả mọi người có mặt đều không lường trước được, tự nhiên cũng không kịp phản ứng.

Tuy nhiên, trong số tất cả mọi người đó lại không bao gồm George: "Sớm đã phát hiện ngươi có vấn đề rồi, nếu không cũng sẽ không chọn ngươi làm người cuối cùng." Chỉ thấy khóe miệng George nhếch lên, trên đỉnh đầu xuất hiện một cánh cổng không gian, thu toàn bộ những thanh kiếm thép vật chất đó vào: "Vô thanh vô tức!" Ronnie đang chuẩn bị phát động đòn tấn công thứ hai, phát hiện khả năng nói của mình đã bị George tước đoạt. "Bốp!" George đấm một quyền vào ngực Ronnie, hai linh hồn hư ảo bị đánh bay ra khỏi cơ thể Ronnie.

Trong đó có một linh hồn có đôi tai đặc trưng của Elf, chính là linh

hồn tộc Elf tên Bovril ban đầu chiếm hữu Ronnie.

Còn một linh hồn khác thì toàn thân đen kịt, trên đầu mọc hai sừng Demon, chính là một sợi phân hồn của Kotodama Demon.

Hóa ra năm xưa trước khi Kotodama Demon bị Secole phong ấn bằng đá ma thuật, đã sớm tách ra một sợi phân hồn bên ngoài.

Thế nên mới có thể tiếp tục hoàn thành âm mưu của mình, dẫn dắt Patley hoàn thành ma thuật chuyển sinh, triệt để giải phong và triệu hồi bản thể của nó đến thế giới loài người.

Chỉ là không ngờ kế hoạch lại bị George, một Ma pháp sĩ vô danh tiểu tốt, phá giải, đối phương lại còn có ma thuật tách linh hồn Elf.

Để tránh bị phát hiện, cũng là để ngăn chặn kế hoạch của mình bị phá hoại, Kotodama Demon liền muốn nhân lúc George đang tách linh hồn Elf từ những Ma pháp sĩ bị chiếm hữu, tấn công bất ngờ và tiêu diệt George. "Mở!" George không trực tiếp phong ấn Demon, mà mở bình ra thả tất cả các linh hồn Elf ra.

Để họ và các Ma pháp sĩ của Cửu Đại Đoàn Kỵ sĩ đều tận mắt chứng kiến sự tồn tại của Kotodama Demon.

Đồng thời Bovril cũng nói cho tất cả các Elf biết về việc mình bị Kotodama Demon điều khiển. "Hóa ra ngươi mới là hung thủ thật sự!" Patley nhìn sợi phân hồn Kotodama Demon trên không trung, trên mặt lộ ra vẻ tức giận, dẫn theo đám linh hồn Elf gào thét muốn đi báo thù.

Còn Kotodama Demon thấy sự việc bại lộ, lập tức hóa thành một làn khói đen muốn bỏ trốn. "Về đây cho ta!" George chĩa cái bình về phía Kotodama Demon, thi triển ma thuật phong ấn, cưỡng chế phong ấn sợi phân hồn của Kotodama Demon vào trong bình.

Sau khi mọi chuyện lắng xuống, Patley dẫn theo các Elf đến trước mặt Lumier, vẻ mặt hối lỗi nói: "Xin lỗi, là chúng tôi đã trách nhầm

ngài!" "Các ngươi cũng chỉ là bị hắn lừa dối mà thôi, hơn nữa ngày hôm đó nếu không phải ta trúng phục kích, kịp thời đến được, các ngươi cũng sẽ không bị giết." Lumier không hề trách tội tộc Elf.

Sau khi được Lumier tha thứ, Patley lại dẫn theo tộc Elf xin lỗi các Ma pháp sĩ bị chiếm hữu, và cảm ơn George đã giúp họ bắt giữ Kotodama Demon. "Vì hiểu lầm đã được giải tỏa, vậy thì tiến hành kế hoạch tiếp theo thôi." Julius không ngờ lại có niềm vui bất ngờ, bắt được sợi phân hồn Kotodama Demon ẩn giấu, khiến tộc Elf hoàn toàn đứng về phía loài người.

Thế là lập tức sai một phần Ma pháp sĩ Bạch Dạ Ma Nhãn đã cải tà quy chính, mang ra những cơ thể Ma pháp sĩ đã được nhân bản gần đây.

Bạch Dạ Ma Nhãn bị bắt, biết được mục đích thực sự của Patley, những Ma pháp sĩ Bạch Nhãn bị lừa dối.

Phần lớn đều chọn đầu hàng, tái gia nhập vào hàng ngũ Ma pháp sĩ của Vương quốc Clover, do Ma pháp Đế trực tiếp quản lý.

Trong đó bao gồm cả nhà khoa học ma thuật Sally đã tạo ra bản sao của William.

Một phần nhỏ cực độ căm ghét vương quốc đã bị tống thẳng vào ngục.

Trong mấy ngày Yami và Lumier chia hai đường đi lấy đá ma thuật, nhờ một số kiến thức George cung cấp.

Sally đã nhanh chóng tạo ra các bản sao cơ thể của những Ma pháp sĩ bị tộc Elf chiếm hữu. "George, làm phiền cậu!" Sau khi các bản sao được đẩy lên, Julius nhìn George.

Để linh hồn Elf hoàn hảo đi vào bản sao, hoàn toàn hồi sinh, vẫn cần đến sự giúp đỡ của ma thuật linh hồn của George.

George cũng không để ý, một tay một cái, vỗ toàn bộ linh hồn tộc Elf vào trong cơ thể bản sao.

Do ảnh hưởng của linh hồn Elf, bản sao và cơ thể Ma pháp sĩ gốc bên kia cũng có chút thay đổi tinh vi.

Đồng thời tai của họ cũng nhanh chóng dài ra, hóa thành đôi tai Elf nhọn đặc trưng. "Đúng là một tên đáng sợ." Những Ma pháp sĩ đang theo dõi George dễ dàng đưa linh hồn tộc Elf vào bản sao đều có cùng một nhận định trong lòng.

George tuy không có ma lực quá mạnh, nhưng lại tinh thông rất nhiều ma thuật đặc biệt, bất kể là phó đoàn trưởng Langris Vaude trước đó, hay Kotodama Demon đánh lén.

Đều bị hắn dùng ma lực không đáng kể mà dễ dàng hạ gục.

Hơn nữa còn có thể tùy ý thao túng linh hồn của người khác, bất kể là tách ra khỏi cơ thể, hay đưa vào cơ thể, đều là những năng lực rất đáng sợ.

Họ thậm chí còn cảm thấy, nếu đơn đấu, e rằng cao thủ cấp đoàn trưởng cũng không nhất định có thể hạ gục George. "Tốt, bây giờ chúng ta sẽ hoàn thành bước cuối cùng.

Mở Cung Điện Bóng Tối, dùng đá ma thuật hồi sinh tộc trưởng tộc Elf, triệt để giết chết Kotodama Demon, ngăn chặn nó sau này quay lại thế giới loài người gây tai họa.

Các vị có ý kiến gì không?" Nhìn thấy tộc Elf đã hoàn toàn hồi sinh, Julius tuyên bố kế hoạch tác chiến cuối cùng.

Còn các Ma pháp sĩ của Cửu Đại Đoàn Kỵ sĩ, lúc này đều giơ tay lên, thực hiện nghi thức đặc biệt của đoàn Kỵ sĩ, cao giọng đáp lại: "Nguyện vâng lệnh của ngài, bảo vệ vương quốc, tiêu diệt Demon!" "Cũng không đến nỗi tệ lắm." George sau khi hoàn thành mọi việc,

thấy vậy thầm gật đầu.

Các Ma pháp sĩ quý tộc của Cửu Đại Đoàn Kỵ sĩ, ít nhiều đều có những tật xấu đặc trưng của quý tộc, cũng được hưởng nhiều đặc quyền.

Nhưng, khi bảo vệ vương quốc, từng người một cũng thực sự có quyết tâm hy sinh tính mạng để chiến đấu.

Dù kẻ địch là Demon đáng sợ, họ cũng sẽ không lùi bước.

Đó là vinh dự thuộc về quý tộc, thuộc về Kỵ sĩ. "Tất cả Elf của tộc Elf chúng tôi, cũng nguyện ý tuân theo chỉ huy!" Patley dẫn theo tất cả các Elf, cũng bày tỏ thái độ của tộc Elf.

Hồi sinh tộc trưởng và giết chết hung thủ Kotodama Demon, cũng là việc tộc Elf của họ nhất định phải làm. "Tốt, vậy chúng ta nghỉ ngơi hai giờ, lập ra chiến lược tác chiến, hai giờ sau mở Cung Điện Bóng Tối, tiêu diệt Kotodama Demon." Julius thấy vậy, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Loài người và tộc Elf liên thủ, đối với trận chiến phía sau, anh ta đã nắm chắc mười phần thắng lợi.

Khi Julius và Lumier đang lập ra chiến lược tác chiến liên hợp giữa loài người và Elf, George lấy ra sợi linh hồn phân liệt của Kotodama Demon, bắt đầu cưỡng chế sưu hồn.

Rất nhanh, thông tin về Underworld mà Kotodama Demon nắm giữ và ma thuật Kotodama của chính nó, đã hoàn toàn bị George thu được.

Về thông tin Underworld, Kotodama Demon là một Thượng vị Demon, thông tin nó nắm giữ chắc chắn hơn nhiều so với Demon cấp thấp nhất là Liebe, giúp George có cái nhìn sâu sắc hơn về Underworld.

Chương 784

Còn về ma thuật Kotodama của Kotodama Demon, thực ra rất lợi hại, chỉ cần nó nói ra, cơ bản đều có thể thực hiện.

Đã có thể ước chừng bằng hiệu quả ngôn xuất pháp tùy.

Ma pháp sĩ cấp đoàn trưởng, nếu không cẩn thận, có thể bị ma thuật Kotodama của nó một chiêu giết chết.

Đồng thời nó còn có tất cả các khả năng như Thanh Súng Phân Giải có thể phân giải bất kỳ ma thuật nào, và khả năng triệu hồi các sinh vật ma thuật đặc biệt từ Underworld có thể nuốt chửng ma lực và sinh mệnh lực.

Nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, một khi miệng bị phong ấn, ma thuật Kotodama bị cấm, thực lực sẽ giảm sút đáng kể.

George đã nói nhược điểm này cho Julius trước khi mở Cung Điện Bóng Tối, Julius lập tức tổ chức một đội phụ trợ chuyên khắc chế âm thanh.

Ma pháp phong tỏa âm thanh không phải là ma thuật đặc biệt hiếm có, chỉ có điều thông thường đều là phụ trợ, khi chiến đấu không giúp ích được gì.

Nếu không phải biết trước nhược điểm này của Kotodama Demon, Julius chắc chắn sẽ không triệu tập các Ma pháp sĩ có năng lực tương tự.

Nhưng bây giờ đã biết, có thể đặc biệt nhắm vào nhược điểm này để tổ chức các Ma pháp sĩ âm thanh, trực tiếp phong tỏa âm thanh của Kotodama Demon khi trận chiến bắt đầu.

Hai giờ sau, tộc Elf thi triển ma thuật Elf mở Cung Điện Bóng Tối.

Cung Điện Bóng Tối nằm ngay trong vương đô, tự nhiên gây ra một sự chấn động không nhỏ.

Tuy nhiên, Julius đã có chuẩn bị từ trước, lấy cớ thí nghiệm ma thuật đặc biệt để che đậy, không gây ra hoảng loạn. ..... "Hai vết nứt không gian, cũng tốt, lần sau đúng lúc có thể thông qua đây để tiến vào Underworld." Vừa bước vào Cung Điện Bóng Tối, George đã dựa vào hiểu biết của mình về quy tắc không gian, nhanh chóng xác định được tọa độ của Underworld.

Nếu hắn muốn, bây giờ có thể xuyên qua không gian, trực tiếp đến Underworld nơi các Demon đang ở.

Theo ước tính của hắn, sau khi nghiên cứu xong mười khối đá ma thuật đó, có thể nắm giữ chín mươi phần trăm quy tắc của thế giới này.

Mười phần trăm còn lại, khả năng cao phải đến Underworld, nghiên cứu kỹ Underworld mới có thể hoàn toàn hoàn thành.

Đến lúc đó, hắn đã hoàn thành việc sao chép toàn bộ thế giới, cũng sẽ không quan tâm đến thái độ tốt xấu của Người Sáng Tạo thế giới này.

Bởi vì cho dù Người Sáng Tạo phát hiện ra hắn, sau đó nhanh chóng bỏ trốn, thì hắn cũng nhiều nhất là mất đi một thế giới.

Đối với hắn hiện tại, mất đi một thế giới không là gì cả.

Bởi vì tốc độ hắn tạo ra một thế giới mới cũng không chậm.

Mấu chốt là các mô hình thế giới khác nhau.

Đây mới là chìa khóa giúp hắn nâng cao thực lực đáng kể trong đa vũ trụ.

Hãy nghĩ xem một Người Sáng Tạo phải mất bao nhiêu năm, mới

có thể tạo ra một thế giới hoàn chỉnh độc đáo thuộc về mình.

Đương nhiên, đây chỉ là thế giới cấp đơn vũ trụ, nếu là cấp đa vũ trụ thì lại khác.

Ngay cả đa vũ trụ chỉ có hai thế giới, so với cấp đơn vũ trụ, đó cũng là sự thay đổi về chất.

Thế nên nếu là thế giới cấp đa vũ trụ, hắn sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy.

Trừ khi Người Sáng Tạo đó thực sự rất tốt, khiến hắn thực sự không có lý do để ra tay. "Tỉnh dậy đi, Licht!" Lumier khảm khối đá ma thuật cuối cùng lên bệ của Cung Điện Bóng Tối, Patley dẫn dắt tộc Elf sử dụng ma thuật Elf bắt đầu triệu hồi linh hồn Licht.

Julius thì đã sai người chuẩn bị sẵn bản sao của William.

Cùng với ma thuật chuyển sinh hoàn toàn phát động, linh hồn Licht bỗng xuyên qua không gian, xuất hiện trước mặt mọi người, sau đó đi vào trong cơ thể bản sao, từ từ mở mắt. "Licht!" "Tộc trưởng!" Nhìn Lumier và các tộc nhân Elf còn sống trước mắt, trong mắt Licht lộ ra vẻ mơ màng.

Ký ức của anh ta, vẫn dừng lại ở khoảnh khắc mình hóa thân thành Ma Thần để không bị Kotodama Demon kiểm soát. "Chuyện này rốt cuộc là sao?" "Tộc trưởng..." Patley tiến lên nhanh chóng kể lại mọi chuyện từ đầu đến cuối.

Licht nghe xong vẻ mặt đầy may mắn: "Lumier không lừa dối các ngươi, hung thủ thật sự đích xác là Kotodama Demon, ma thuật chuyển sinh cũng là âm mưu của hắn.

May mà, may mà các ngươi đã bị ngăn chặn kịp thời, không phạm phải sai lầm lớn.

Nếu không..." "Bây giờ không phải lúc ôn chuyện, kẻ thù thực sự

của các ngươi đến rồi." George giơ tay chỉ vào đài cao của Cung Điện Bóng Tối, nơi đó một bóng đen đang ngưng tụ.

Bóng đen này không ai khác, chính là bản thể của Kotodama Demon đã giải trừ phong ấn, được triệu hồi từ Underworld đến. "Cuối cùng cũng ra rồi, xem ra kế hoạch của ta đã thành công!" Lúc này Kotodama Demon nội tâm vô cùng vui sướng.

Bởi vì nó biết, đã được người ta triệu hồi từ Underworld đến đây, chứng tỏ sợi phân hồn nó để lại hơn năm trăm năm trước, đã thuận lợi hoàn thành tất cả các kế hoạch nó đã định ra trước khi bị phong ấn. "Ha ha ha, ngay cả Tam Trụ, ngay cả những Thượng vị Demon tối cao kia cũng không thể vào được thế giới loài người, mà ta, với tư cách là một Thượng vị Demon, lại hoàn thành được kỳ công này.

Ta mới là Demon thông minh nhất, giỏi thao túng lòng người nhất trong toàn bộ Underworld!" Kotodama Demon từ từ mở mắt, chuẩn bị tiếp quản sợi phân hồn đã hoàn thành kế hoạch, thu được ký ức của sợi phân hồn trong năm trăm năm này.

Thế nhưng, nó lại không cảm ứng được bất kỳ hơi thở nào của phân hồn, ngược lại lại nhìn thấy dày đặc các Ma pháp sĩ đang chuẩn bị thi pháp, và từng tộc Elf được chuyển sinh hồi sinh. "Không đúng, lúc này các Elf đáng lẽ phải căm hận loài người, sao lại hòa hợp với loài người như vậy, còn kia là gì, Cự Long sao?

Lại còn hai con!" "Tiếng gầm của Hắc Long!" "Tiếng gầm của Hỏa Long!" "Tiếng gầm của Thiết Long!" Từng ma thuật từ bốn phương tám hướng dũng mãnh ập đến Kotodama Demon, nhằm một đòn giết chết Kotodama Demon ngay tại chỗ. "Xem ra kế hoạch đã xảy ra một vài bất ngờ, nhưng không sao, chỉ là lũ sâu bọ loài người, dù có nhiều đến mấy cũng không thể gây hại cho ta." Kotodama Demon từ từ há miệng, định dùng ma thuật Kotodama của mình để

làm tan biến tất cả những ma thuật này.

Ma thuật Kotodama của nó, ngay cả những Thượng vị Demon tối cao kia cũng phải mở miệng khen ngợi.

Bất kỳ ma thuật nào, chỉ cần nó một lời là có thể tiêu tán, lời nói của nó chính là ma thuật mạnh nhất.

Còn tại sao với ma thuật Kotodama mạnh mẽ như vậy mà nó không thể trở thành Thượng vị Demon tối cao?

Bởi vì ma lực của nó vẫn còn một khoảng cách lớn so với Thượng vị Demon tối cao, dẫn đến nhiều lúc, còn chưa kịp há miệng sử dụng ma thuật Kotodama, đã bị đánh bại.

Chỉ cần cấp độ ma lực của nó có thể nâng lên đến cấp độ Thượng vị Demon tối cao.

Nó tin rằng, ngay cả những Tam Trụ như Lucifer cũng không phải đối thủ của nó.

Nó sẽ là Demon mạnh nhất Underworld.

Đây cũng là một trong những lý do nó muốn đến thế giới loài người.

Thế giới loài người có cơ hội giúp ma lực của nó nhanh chóng đạt đến cấp độ Thượng vị Demon tối cao. "Tan biến!" Kotodama Demon từ từ há miệng, nhưng trong miệng lại không có bất kỳ âm thanh nào phát ra, ma thuật Kotodama tự nhiên cũng không có tác dụng. "Sao có thể như vậy!" Sắc mặt Kotodama Demon lập tức thay đổi, nó ngẩng đầu nhìn quanh, cuối cùng nhìn thấy những Ma pháp sĩ và Elf đang liên thủ thi triển ma thuật phong tỏa âm thanh.

Chương 785

"Làm sao chúng lại biết nhược điểm ma thuật Kotodama của ta!" Chưa kịp phản ứng cách ứng phó, cơ thể hắn đã bị các loại ma thuật nhấn chìm. "Không sao, là Demon, chỉ cần trái tim không bị thương tổn trí mạng, ta sẽ không chết, lũ loài người bé nhỏ... cái này... không thể nào..." Kotodama Demon bị vô số ma thuật bao phủ tấn công, cứ như vậy vừa xuất hiện đã bị vây đánh giết chết, hóa thành những hạt năng lượng thuần túy nhất, tan biến vào không khí. "Tên đáng thương." George quan sát toàn bộ trận chiến, thấy vậy cười lắc đầu.

Kẻ địch loại đặc công như Kotodama Demon này, khi không biết nhược điểm của nó, quả thực rất khó đối phó.

Nhưng nếu biết nhược điểm, thì rất dễ giết.

Đừng nói đến việc nhiều Ma pháp sĩ và Elf liên thủ như vậy.

Chỉ riêng Lumier hóa thân Cự Long và Yami, bất kỳ ai trong số họ cũng có thể giết chết Kotodama Demon. "Kotodama Demon này... có vẻ không đáng sợ đến thế nhỉ?" Nhìn Kotodama Demon bị mọi người liên thủ một đòn giải quyết, Magna đứng cạnh George gãi đầu.

Hắn còn chuẩn bị thi triển thêm mấy lần ma thuật Diệt Long, tưởng rằng hôm nay sẽ là một trận chiến khó khăn, kết quả không ngờ lại kết thúc nhanh đến vậy. "Đó là vì hắn không ngờ nhược điểm của mình sẽ bị chúng ta biết, nếu không hôm nay đâu có đơn giản như vậy." Vanessa, phù thủy đứng cạnh Magna, liếc nhìn George, đưa tay vòng qua cổ Magna. "Thượng vị Demon đã tiêu diệt toàn bộ tộc Elf năm trăm năm trước, tạo ra Ma Thần, há lại dễ đối phó đến thế.

Nghĩ mà xem nếu không phải George đã phá giải âm mưu của Kotodama Demon, dùng Long Chi Lực nâng cao thực lực của mọi

người, sớm tìm hiểu rõ nhược điểm của Kotodama Demon, thì bây giờ sẽ ra sao?

Bạch Dạ Ma Nhãn ngấm ngầm phá hoại vương quốc, thu thập đá ma thuật.

Các đoàn Ma pháp Kỵ sĩ từ đoàn trưởng đến thành viên hơn một nửa bị Elf chiếm hữu cơ thể, đột nhiên rút kiếm tấn công đồng đội.

Trong lúc loài người và Elf lưỡng bại câu thương, Kotodama Demon hồi sinh, ngư ông đắc lợi, tóm gọn cả loài người và Elf.

Còn chúng ta, trước khi có được Long Chi Lực, thực lực không đáng kể, e rằng còn chưa đợi được Kotodama Demon, đã bị tộc Elf tiêu diệt rồi." Nghe Vanessa nói, mọi người đồng loạt gật đầu.

Mặc dù George không tham gia chiến đấu, nhưng nếu xét kỹ, việc có thể tiêu diệt Kotodama Demon thuận lợi như bây giờ, thực sự phần lớn phải cảm ơn George. "Đích xác, hành động lần này Hắc Bộc Ngưu Đoàn, à không, đoàn Hắc Bộc Long có đóng góp lớn nhất." Julius lúc này cũng cười đi tới: "Tôi quyết định, thưởng cho đoàn Hắc Bộc Long một trăm ngôi sao.

Đồng thời, tất cả Ma pháp sĩ của đoàn Hắc Bộc Long nâng cấp hai bậc, Ma pháp sĩ George nâng cấp bốn bậc." Xếp hạng đoàn Ma pháp Kỵ sĩ Clover, chủ yếu là dựa vào số lượng ngôi sao đạt được.

Mà số lượng ngôi sao thì lại do mức độ cống hiến khi hoàn thành nhiệm vụ quyết định.

Tức là nhiệm vụ nhận càng nhiều, nhiệm vụ càng khó, thì mức độ cống hiến sau khi hoàn thành càng cao, số lượng ngôi sao đổi được càng nhiều.

Xếp hạng mỗi năm một lần, cuối năm bắt đầu tổng kết.

Mấy năm gần đây, đoàn đạt nhiều ngôi sao nhất là Kim Sắc Lê

Minh, Đại Bàng Bạc và Hỏa Sư Hồng Liên.

Vì vậy ba đoàn này luân phiên đứng đầu.

Năm ngoái đứng đầu là Kim Sắc Lê Minh.

Còn đoàn Hắc Bộc Ngưu, mấy năm nay luôn vững vàng ở vị trí cuối cùng, chưa từng lay chuyển.

Nguyên nhân ngoài việc các thành viên không tích cực làm nhiệm vụ, việc đoàn trưởng Yami thường xuyên phá hoại, hoặc thích đánh chủ thuê, cũng chiếm tỷ lệ rất lớn.

Năm nay tính đến thời điểm hiện tại, Kim Sắc Lê Minh đã đạt được bảy mươi ngôi sao, đứng đầu.

Còn Hắc Bộc Ngưu không những không có một ngôi sao nào, lại còn nợ ba mươi mốt ngôi sao.

Bây giờ nhận được một trăm ngôi sao, trực tiếp là sáu mươi chín ngôi sao, từ vị trí cuối cùng vọt lên vị trí thứ hai.

Về cấp bậc, đoàn Ma pháp Kỵ sĩ Clover có hệ thống phân cấp riêng, từ một đến năm bậc, mỗi bậc lại chia thành thượng, trung, hạ.

Tương tự, cấp bậc này cũng không thể dùng để hoàn toàn làm tiêu chuẩn đánh giá thực lực, bởi vì chủ yếu cũng là dựa vào biểu hiện và cống hiến của Ma pháp sĩ trong nhiệm vụ để xếp hạng.

Vì vậy hiện nay phần lớn các thành viên của đoàn Hắc Bộc Ngưu vẫn ở cấp thấp nhất, họ tham gia nhiệm vụ quá ít.

Nghe Julius nói, các thành viên đoàn Hắc Bộc Long đều phấn khích nhảy cẫng lên, bên kia đoàn trưởng Yami cũng ha ha cười lớn.

Hiếm hoi lắm đoàn của họ mới được hạng nhì, lại chỉ kém một ngôi sao là có thể vượt lên vị trí thứ nhất.

So tài với William nhiều năm như vậy, xem ra cuối cùng cũng sắp

lật ngược tình thế rồi.

Các đoàn Kỵ sĩ khác thấy vậy, cũng không lên tiếng phản đối.

Cống hiến lần này của đoàn Hắc Bộc Long, quả thực xứng đáng với phần thưởng này, hơn nữa họ cũng không có tư cách phản đối.

Nếu không phải George, thành viên của đoàn Hắc Bộc Long, họ e rằng đều sẽ trở thành tội nhân của vương quốc. "Chỉ kém một ngôi sao, không sao, lát nữa là có thể bổ sung đủ để vượt qua." George nhìn Julius, giơ tay vung một chưởng đánh vào bụng Julius. "Thời Gian Ràng Buộc Ma Thuật: Ngưng Trệ Thời Gian!" Thấy George đột nhiên tấn công mình, Julius đầu tiên sững sờ, sau đó bản năng phát động ma thuật bảo vệ bản thân.

Thời gian quanh George tức thì ngưng trệ, tạo thành một quả cầu thời gian, cố định hắn ở đó.

Cảnh tượng này cũng khiến mọi người đều rơi vào trạng thái ngơ ngác.

Họ không hiểu tại sao George đột nhiên tấn công Ma pháp Đế. "Bốp!" Quả cầu thời gian trong chớp mắt vỡ thành vô số mảnh vỡ, tay George tiếp tục đánh về phía bụng Julius.

Tình trạng hiện tại của George, thứ có thể đe dọa đến cơ thể yếu ớt với ma lực thấp của hắn, thực ra chính là đòn tấn công vật lý đơn giản và thô bạo nhất.

Còn phàm là những thứ liên quan đến năng lượng, quy tắc, thì cơ bản đều không có tác dụng gì.

Quy tắc thì hắn trực tiếp dựa vào vị cách mà áp đảo, năng lượng thì hắn có phản ma thuật để hóa giải. "Đừng phản kháng, trong cơ thể ngươi có Demon tiềm phục, ta giúp ngươi tách nó ra." Giọng George vang lên bên tai Julius, cơ thể Julius khựng lại, cưỡng chế đè nén xung

động phòng ngự bản năng của cơ thể.

Khoảnh khắc này, anh ta chọn tin tưởng George.

Một mặt là George đã phá giải âm mưu của Kotodama Demon, giúp họ đánh giết Kotodama Demon, xứng đáng để anh ta tin tưởng.

Mặt khác, anh ta có thể cảm nhận được, George không có ác ý, và một chưởng này ẩn chứa ma thuật giống như ma thuật tách linh hồn Elf trước đó.

Cuối cùng cho dù George đang lừa dối mình, và đòn tấn công này thực sự muốn lấy mạng anh ta, thì anh ta vẫn còn chuẩn bị hậu thủ để hồi sinh.

Mấu chốt, thực ra anh ta cũng mơ hồ phát hiện ra mình có điều không ổn, chỉ có điều vẫn chưa tìm ra nguyên nhân.

Chương 786

Cũng có thể trong cơ thể anh ta thực sự có một Demon mạnh mẽ đang ẩn nấp.

Cảm nhận Julius đã từ bỏ kháng cự, ký hiệu mặt trời vàng trên trán anh ta nhanh chóng bắt đầu đen dần, biểu cảm của anh ta cũng bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Rõ ràng, linh hồn thứ hai trong cơ thể đã cảm nhận được nguy hiểm bị bại lộ, bắt đầu với ưu thế tuyệt đối, cưỡng chế đoạt lấy quyền kiểm soát cơ thể. "Quá chậm rồi, rời đi đi!" Trước khi ký hiệu vàng trên trán Julius hoàn toàn biến đen, lòng bàn tay George đã đặt lên người Julius.

Ngay lập tức, một linh hồn giống hệt Julius, cùng với một Demon cao lớn, bị cưỡng chế đánh bay ra khỏi cơ thể Julius. "Xong rồi, tiếp theo giao cho các ngươi đấy!" Sau khi tách nhân cách thứ hai của Julius và Time Demon ra khỏi cơ thể Julius, George không ra tay nữa, rút khỏi vòng chiến.

Có nhiều người ra tay như vậy, hà tất còn cần mình phải động thủ.

Nếu thật sự không giải quyết được, hắn ra tay giúp cũng không muộn.

Nhưng theo cảm ứng của hắn, Time Demon quả thực mạnh hơn Kotodama Demon rất nhiều, nhưng nhiều Elf và Ma pháp sĩ loài người liên thủ vây đánh, vấn đề chắc cũng không lớn.

Đúng lúc nhân cơ hội này, cũng có thể giúp các thành viên đoàn Hắc Bộc Long đã là Ma pháp sĩ Diệt Long, thông qua chiến đấu phát triển tốt hơn Long Chi Lực trong cơ thể, tranh thủ sớm ngày đạt đến

mức độ có thể biến hình thành Cự Long. "Sao lại thế này, chuyện này không giống với tương lai ta đã thấy!" Nhân cách thứ hai của Julius sau khi bị buộc phải rời khỏi cơ thể mình, bất đắc dĩ đành phải tạm thời đi vào trong cơ thể Time Demon đã bị mình khống chế từ trước.

Trong hàng trăm loại tương lai hắn đã thấy, không có một loại tương lai nào có kết quả như thế này.

Mỗi loại tương lai, hắn đều giành thắng lợi hoàn toàn, thống nhất toàn bộ thế giới loài người.

Chỉ có một số ít, chỉ là các Ma pháp sĩ của Vương quốc Clover, liên tục chống lại hắn, khiến hắn phiền toái không ngớt.

Vì vậy để ngăn chặn khả năng xảy ra loại tương lai này, hắn mới dùng nhân cách khác, lấy tên Julius, đến Vương quốc Clover bố cục từ trước. .....

Nhân cách thứ hai của Julius, tên thật là Lucius Zogratis.

Là anh cả của gia tộc Zogratis ở Vương quốc Spade, một tài năng bẩm sinh có thể dung hợp với Demon mạnh nhất trong lịch sử gia tộc.

Bẩm sinh một thể hai linh hồn, lại có hai thuộc tính ma thuật, ma thuật linh hồn và ma pháp thời gian.

Trong nghi thức triệu hồi Demon từ Underworld để chiếm hữu, đã trực tiếp triệu hồi ra Astaroth, một trong Tam Trụ của Underworld.

Hơn nữa, khác với những người triệu hồi Demon khác, hắn đã lợi dụng ma thuật linh hồn mạnh mẽ của mình để nô dịch Time Demon, khiến nó hoàn toàn trở thành thuộc hạ của mình.

Sau khi có được sức mạnh của Time Demon, hắn đã nhìn thấy đủ loại tương lai, từ đó lập ra một kế hoạch nuốt chửng các Thượng vị Demon tối cao khác, trở thành Ma pháp Đế mạnh nhất thế giới, tiêu diệt loài người hiện tại, tạo ra loài người mới.

Nhưng trong vô số tương lai đó, có một vài tương lai, hắn bị Ma pháp sĩ đến từ Vương quốc Clover cản trở, và không hoàn thành được kế hoạch.

Để đề phòng vạn nhất, hắn đã phóng thích nhân cách Julius, đưa vào Vương quốc Clover, âm thầm ảnh hưởng và thao túng Julius bằng ma thuật linh hồn.

Ban đầu mọi chuyện đều thuận lợi, cho đến khi một Ma pháp sĩ tên George hoàn toàn không xuất hiện trong tương lai đã thấy.

Con người yếu ớt với ma lực thấp đến mức hắn nghĩ mình có thể giết chết chỉ bằng một cái liếc mắt này, lại phá giải kế hoạch của Kotodama Demon, còn dùng một số ma thuật kỳ quái, nâng cao đáng kể sức mạnh của Hắc Bộc Ngưu Đoàn.

Mặc dù là bất ngờ, nhưng hắn cũng không quá lo lắng.

Dù sao thân phận hiện tại của hắn là Ma pháp Đế của Vương quốc Clover, bản thân lại có thể tùy thời tiếp quản quyền kiểm soát cơ thể, kế hoạch tiếp theo vốn cũng cần Vương quốc Clover có đủ thực lực mới có thể thuận lợi hoàn thành.

Mấu chốt là nếu George ảnh hưởng đến kế hoạch của hắn, việc hắn muốn giết George cũng chỉ là chuyện tùy tay.

Thế nên hắn định tĩnh quan kỳ biến, trước mắt không điều chỉnh kế hoạch.

Tuy nhiên điều hắn không ngờ tới là, George này lại phát hiện ra Time Demon, bất ngờ trục xuất cả hắn và Time Demon ra khỏi cơ thể.

Bất đắc dĩ, hắn đành phải dùng ma thuật linh hồn, tạm thời ký sinh trong cơ thể Time Demon, điều khiển Time Demon chiến đấu. "Sếp Julius, ngài không sao chứ?" Yami đi đến cạnh Julius tùy tiện hỏi.

Hành động George tách Demon ra khỏi cơ thể Julius, không chỉ

nằm ngoài dự liệu của Lucius, mà còn khiến mọi người không kịp trở tay, đến bây giờ mới phản ứng lại. "Không sao, chỉ là không ngờ mình lại có một mặt như vậy." Julius nhìn Lucius đang ký sinh trên Time Demon, ánh mắt có chút phức tạp.

Lucius bị George tách ra khỏi cơ thể hắn, ma thuật linh hồn mà Lucius đã yểm bùa lên linh hồn hắn cũng tự nhiên được giải trừ.

Điều này khiến hắn tức thì biết được thân phận thật sự của mình, biết tất cả kế hoạch của Lucius. "Hắn là Time Demon, một Demon mạnh hơn Kotodama Demon, hôm nay tuyệt đối không thể để hắn trốn thoát, nếu không sẽ là đại tai ương của loài người!" Julius phóng thích ma đạo thư vĩ đại của mình, dẫn dắt tất cả loài người và Elf lao vào tấn công Time Demon do Lucius điều khiển.

Hắn sẽ không để kế hoạch của Lucius hoàn thành, hôm nay sẽ tiêu diệt cả Lucius và Time Demon ở đây.

Hắn và Lucius đều có mục tiêu là xây dựng một thế giới tươi đẹp không có giai cấp.

Nhưng hắn tuyệt đối không chấp nhận cách làm của Lucius.

Hắn hy vọng thông qua nỗ lực của bản thân, từng chút một thay đổi thế giới này, giống như cách hắn đã thay đổi đoàn Ma pháp Kỵ sĩ.

Còn cách của Lucius là trực tiếp hủy diệt toàn bộ loài người, dùng ma thuật linh hồn của hắn để tạo ra một loài người mới tuyệt đối tuân theo mệnh lệnh của hắn, từ đó thực hiện sự bình đẳng của loài người. "Tấn công!" "Mấy đứa nhóc của đoàn Hắc Bộc Long, hôm nay hãy đột phá giới hạn cho ta, theo ta xông lên!" Yami gầm lên một tiếng, một lần nữa hóa thành Hắc Long, dẫn theo Asta và những người khác của đoàn Hắc Bộc Long xông lên tuyến đầu.

Hiện tại đoàn Hắc Bộc Long, trừ George ra, người yếu nhất cũng

có thực lực cấp phó đoàn trưởng, phần lớn đều có thực lực cấp đoàn trưởng.

Đoàn trưởng Yami và Lumier càng có thực lực vượt qua cả Ma pháp Đế.

Vì vậy bây giờ đây chính là đoàn Ma pháp Kỵ sĩ mạnh nhất của loài người.

Các đoàn Ma pháp Kỵ sĩ khác và tất cả Elf cũng theo sát đoàn Hắc Bộc Long, phát động tấn công Lucius. "Cố gắng lên!" Người duy nhất không ra tay là George, hắn nhàn nhã lơ lửng trên không Cung Điện Bóng Tối, dùng bùa chú khuếch đại để buff cho mọi người. "Hừ, các ngươi tưởng ta là Kotodama cái đồ phế vật đó sao?" Lucius điều khiển Time Demon phô bày hình thái Demon hoàn chỉnh, năng lượng mạnh mẽ tức thì khiến toàn bộ Cung Điện Bóng Tối rung chuyển. "Đã vậy, vậy thì ta sẽ tiêu diệt tất cả các ngươi ở đây ngay từ bây giờ!" "Lĩnh vực thời gian: Tạm dừng thời gian!" Lấy Lucius làm trung tâm, thời gian của toàn bộ Cung Điện Bóng Tối đều ở trạng thái cấm chỉ, Yami và những người khác cũng vì ma pháp thời gian mà bị đóng băng trong lĩnh vực này.

Lúc này chỉ còn ba người có thể hành động trong lĩnh vực thời gian.

Người đầu tiên đương nhiên là Lucius, người thi triển lĩnh vực thời gian.

Người thứ hai là Julius, với ma đạo thư Lucky Clover điều khiển ma pháp thời gian.

Người thứ ba chính là George. "Ngươi quả nhiên biết ma pháp thời gian!" Lucius nhìn George đang lơ lửng trên không mà không hề bị ma pháp thời gian ảnh hưởng, ánh mắt đọng lại.

Vừa rồi ma pháp thời gian của Julius không có tác dụng với George, hắn đã nghi ngờ George có lẽ tinh thông ma pháp thời gian, bây giờ quả nhiên là như vậy.

Chương 787

"Hiểu sơ sơ một chút." George nhún vai, không hề tiến lên giúp đỡ.

Bởi vì lúc này Julius đã lợi dụng khả năng kiểm soát ma pháp thời gian của mình, tối đa hóa việc giảm thiểu ảnh hưởng của ma pháp thời gian đối với tất cả mọi người.

Mặc dù trình độ ma pháp thời gian của Julius không bằng Time Demon, nhưng dù sao cũng là Ma pháp Đế, việc thực hiện một số ảnh hưởng vẫn có thể làm được.

Lúc này lĩnh vực thời gian dưới sự can thiệp của Julius, đã không thể cố định tất cả mọi người, nhiều nhất chỉ có thể làm chậm tốc độ của họ đi một nửa. "Gầm!" Yami và Lumier dù tốc độ chậm đi một nửa, nhưng với tư cách là Cự Long vẫn rất nhanh, họ là những người đầu tiên đến trước mặt Lucius phát động tiếng gầm.

Còn Lucius thì không hề hoảng sợ, hắn đã dùng ma pháp thời gian nhìn thấy đòn tấn công này từ trước, nên đã sớm có phương án đối phó.

Rất dễ dàng đã tránh được đòn tấn công đáng sợ này.

Cứ như vậy, hai bên bắt đầu trận đại chiến vây đánh trong Cung Điện Bóng Tối.

Cùng với trận chiến ngày càng dữ dội, cùng với các thành viên của đoàn Hắc Bộc Long ngày càng thông thạo ma thuật Diệt Long của mình.

Lucius, người ban đầu chiếm ưu thế, dần dần cũng trở nên khó chống đỡ! "Đáng chết, Long Chi Lực này rốt cuộc là sức mạnh gì, sao lại khiến sức mạnh của những Ma pháp sĩ này nâng cao nhiều đến

vậy.

Còn tộc trưởng tộc Elf và Julius, phiền phức thật!" Trong trận chiến, điều khiến hắn đau đầu nhất chính là đoàn Hắc Bộc Long với tất cả thành viên đều có ma thuật Diệt Long, tiếp theo là tộc trưởng tộc Elf và Julius có thể hóa giải một phần ma thuật của hắn.

Cùng với trận chiến kéo dài, Lucius càng ngày càng cảm thấy không ổn, hiểu rằng mình muốn dựa vào sức một mình để giải quyết nhiều cao thủ như vậy đã là không thể, nếu không đi, e rằng hôm nay sẽ chết ở đây.

Thế là hắn dốc toàn lực tìm được một cơ hội, nhanh chóng thoát khỏi vòng vây.

Hắn định trốn đến Vương quốc Spade, tìm các em trai em gái cũng bị Demon chiếm hữu mạnh mẽ, sau đó cùng nhau đến tiêu diệt Vương quốc Clover. "Trước khi đi thì giết chết ngươi đã!" Ngay lập tức sau khi thoát khỏi vòng vây, Lucius không lập tức bỏ trốn, mà lao về phía George.

Trận chiến có thể thua, George nhất định phải chết!

Hắn không phải là hành động bốc đồng, muốn báo thù George đã vạch trần thân phận của hắn, mà là lo lắng George sẽ biến toàn bộ Ma pháp sĩ của Vương quốc Clover thành Ma pháp sĩ Diệt Long, khi đó dù hắn có dẫn theo tất cả những kẻ bị Demon chiếm hữu, dẫn theo tất cả Ma pháp Kỵ sĩ của Vương quốc Spade, cũng sẽ không thể thắng được. "Đây chẳng phải là đường đến thiên đường không đi, địa ngục không cửa lại cứ xông vào sao?" George nhìn Lucius đang đầy sát ý lao về phía mình, lắc đầu, phát động quyền năng sâu thẳm của "Vực sâu Demon Lord".

Đôi mắt hắn dường như thực sự chứa đựng vô số vực sâu Demon, tỏa ra áp lực vô tận mà chỉ Demon mới có thể cảm nhận.

Ngay lập tức, cơ thể Time Demon dừng lại cách George một mét, bất kể Lucius điều khiển thế nào, cơ thể Time Demon cũng không dám vượt qua nửa bước, hơn nữa từ cơ thể đến linh hồn đều bắt đầu run rẩy. "Sao có thể như vậy, ngươi rốt cuộc là ai?" Lucius ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt sâu không thấy đáy của George, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi vô tận.

Rốt cuộc là loại tồn tại nào, mà chỉ cần hơi thở thôi đã có thể trấn áp được Time Demon, một trong Tam Trụ của địa ngục?

Chẳng lẽ kẻ mạnh nhất Underworld không phải Tam Trụ, còn có cấp độ Demon cao hơn sao?

Demon Hoàng Đế?

Demon Tôn Giả?

Demon Sáng Tạo Giả?

Đúng lúc Lucius đang suy nghĩ lung tung, một thanh trường đao phủ đầy năng lượng thôn phệ bóng tối đã chém hắn và Time Demon từ giữa ra làm đôi.

Chính là Yami đã kịp thời hồi phục hình người, tung ra một đòn chí mạng.

Còn George thì thuận tay chiêu một cái, chiêu hồi linh hồn Lucius và Time Demon, xem xét ký ức của chúng một lượt. "Hóa ra Yuno lại là hoàng tử của Vương quốc Spade, thảo nào lại có thiên phú ma thuật mạnh mẽ đến vậy, có thể có được ma đạo thư Lucky Clover." Vương quốc Spade là một trong bốn vương quốc lớn của thế giới này, nằm ở phía bắc Vương quốc Clover, ở giữa có vùng ma lực mạnh, được gọi là Quốc gia phương Đông và Quốc gia sương mù, cũng được gọi là Quốc gia Ma Thần.

Là vương quốc có sức mạnh ma thuật quân sự mạnh nhất trong

Tứ Đại Vương quốc.

Gia tộc Grinberryall trị vì Vương quốc Spade, gia tộc này yêu chuộng hòa bình, nên Vương quốc Spade tuy mạnh mẽ, nhưng chưa từng xâm lược ba quốc gia khác.

Nhưng cục diện hòa bình an lạc này đã bị phá vỡ mười lăm năm trước.

Trong Vương quốc Spade có một gia tộc tên là Zogratis, gia tộc này nắm giữ nghi thức triệu hồi Demon, có thể thông qua việc ký kết khế ước với Demon, để có được sức mạnh của Demon mà chiến đấu.

Ban đầu với thiên phú Ma pháp sĩ của gia tộc này, nhiều nhất cũng chỉ có thể triệu hồi Demon Trung vị để ký khế ước.

Nhưng mấy chục năm trước, gia tộc này xuất hiện bốn kỳ tài có thiên phú triệu hồi Demon phi thường.

Trong đó anh cả chính là Lucius Zogratis.

Hắn đã triệu hồi Astaroth, một trong Tam Trụ của Underworld, và dùng ma thuật linh hồn, hoàn toàn kiểm soát Time Demon.

Hơn nữa còn nhìn thấy những sự phát triển khác nhau trong tương lai, đổi tên đổi họ lợi dụng nhân cách thứ nhất để tiềm phục vào Clover trở thành Ma pháp Đế.

Người thứ hai, thứ ba và thứ tư sinh ra sau đó, thì lần lượt triệu hồi Demon mạnh nhất Lucifer, Demon Không Gian Beelzebub và Megicula, Trụ thứ ba mới thay thế Time Demon.

Chỉ có điều họ không có ma thuật linh hồn có thể hoàn toàn kiểm soát ba Demon mạnh nhất này, ngược lại còn bị ảnh hưởng, dần dần trở nên hắc hóa.

Mười lăm năm trước, ba anh em đã lợi dụng sức mạnh Demon

phát động chính biến, giết chết Vua và Hoàng Hậu, kiểm soát Vương quốc Spade trong tay.

Duy nhất có hoàng tử Yuno vừa sinh ra được sự bảo vệ của đoàn trưởng Đệ Nhất Sư Đoàn mà thoát khỏi Vương quốc Spade, đến làng Hage ở biên giới Vương quốc Clover.

Cuối cùng có lẽ là để dẫn dụ kẻ truy sát, vị đoàn trưởng Đệ Nhất Sư Đoàn đó đã đặt Yuno ở ngoài cô nhi viện.

Mới có chuyện sau này được nuôi dưỡng cùng Asta, đến vương đô tham gia kỳ thi tuyển đoàn Ma pháp Kỵ sĩ.

Lucifer và những Demon khác ảnh hưởng đến cuộc chính biến của ba anh em, chính là để kiểm soát toàn bộ Vương quốc Spade, sau đó bồi dưỡng số lượng lớn những kẻ bị Demon chiếm hữu, từ đó xâm lược ba quốc gia lớn khác, cuối cùng thiết lập một đường thông đạo có thể cho tất cả Demon giáng lâm thế giới loài người.

Lucius đã sớm thông qua ma pháp thời gian dự liệu được kết cục, biết rằng cuối cùng họ chắc chắn sẽ thất bại.

Thế nên ngồi chờ Lucifer và những Demon khác bị loài người đánh bại, hấp thu sức mạnh của họ, trở thành Ma pháp Đế vĩ đại nhất, hoàn thành mục tiêu của mình.

Mọi chuyện kết thúc, Cung Điện Bóng Tối đóng lại, Julius kể hết những ký ức bị Lucius phong ấn của mình.

George cũng bổ sung thêm một số chi tiết. "Tam Cực Hắc Ám!" Nghe xong lời thuật của Julius và George, trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt nghiêm trọng.

Một trong Tam Trụ là Time Demon, hôm nay họ cũng coi như là tự mình trải nghiệm rồi.

Nhiều người vây đánh như vậy, mới miễn cưỡng hạ gục nó.

Mà Tam Cực Hắc Ám lại có ba Demon cấp độ như vậy, còn có số lượng lớn những kẻ bị Demon chiếm hữu.

Mỗi kẻ bị chiếm hữu đều có thực lực cấp đoàn trưởng.

Nếu thực sự đánh nhau, các Ma pháp sĩ bên Vương quốc Clover, về số lượng cũng không chiếm ưu thế.

Chương 788

"Thực ra chúng ta vẫn có ưu thế." Thấy mọi người vẻ mặt đều nghiêm trọng như vậy, George cười phân tích: "Thứ nhất, chúng ta có ưu thế thông tin.

Hiện tại chúng ta rất hiểu tình hình của Tam Cực Hắc Ám, còn chúng lại không hề biết chúng ta biết tình hình của chúng.

Vì vậy về thông tin chúng ta đang chiếm thế chủ động.

Hoàn toàn có thể chủ động tấn công trước khi chúng hành động, đánh úp chúng khiến chúng không kịp trở tay, hoặc đợi đến khi chúng lẻ loi thì vây đánh, giải quyết từng kẻ một.

Thứ hai, chúng ta không phải cô lập không có ai giúp, chỉ cần thông báo mục đích của Tam Cực Hắc Ám đến Vương quốc Heart, Diamond, Hải Điện và Rừng Phù Thủy, tôi tin rằng họ cũng sẽ toàn lực giúp đỡ.

Dù sao nếu thực sự để mục đích của Tam Cực Hắc Ám đạt thành, để Demon xâm lược thế giới loài người, họ cũng sẽ chết hết.

Thứ ba, vì Yuno là hoàng tử của Vương quốc Spade, là người thừa kế chính thống của Vương quốc Spade.

Vậy chúng ta có thể lợi dụng thân phận của Yuno, để phần lớn các Ma pháp sĩ của Vương quốc Spade chọn trung lập.

Cuối cùng chỉ cần đối phó với Tam Cực Hắc Ám và những kẻ bị Demon chiếm hữu dưới trướng chúng là được." Nghe George phân tích một tràng, mắt mọi người dần sáng lên.

Nhìn như vậy, Tam Cực Hắc Ám, dường như cũng không đến nỗi quá khó đối phó mà! "George nói đúng, tiếp theo..." Julius gật đầu,

nhanh chóng bắt đầu sắp xếp. "Cứ như vậy, nếu mọi chuyện thuận lợi, một tuần sau chúng ta sẽ tấn công Vương quốc Spade, nhất định phải kết thúc trận chiến trước khi chúng kịp phản ứng!" Để đánh úp Tam Cực Tính Hắc Ám một cách bất ngờ, Yuno và mọi người sau khi thương lượng đã lập tức triển khai hành động liên quan.

Dorothy Ainsworth, đội trưởng Đội Ma Pháp Sư San Hô Khổng Tước, cùng với Vanessa Enoteca, thành viên Đội Hắc Bạo Ngưu (và cũng là con gái của Nữ Vương Phù Thủy đến từ Rừng Phù Thủy), dẫn một nhóm Ma Đạo Sĩ đến Rừng Phù Thủy để thuyết phục Nữ Vương Phù Thủy.

Asta, Noelle và những người khác, những người trước đây đã đến Hải Điện và có mối quan hệ tốt với nơi đó, được cử đi thuyết phục Hải Điện.

Yami dẫn theo Đội Hoa Hồng Xanh và Đội Bọ Ngựa Xanh Lục đến Vương quốc Kim Cương, nửa dùng vũ lực nửa giảng lý để khiến Vương quốc Kim Cương hiếu chiến hiểu được sự đáng sợ của Demon.

Julius thì dẫn Đội Sư Tử Đỏ và Đội Đại Bàng Cánh Bạc đến Vương quốc Trái Tim Đỏ, bởi vì anh ta quen biết Tinh Linh Nước của Vương quốc Trái Tim Đỏ.

Đội Kim Sắc Bình Minh, Đội Cá Voi Sát Thủ Tím và Đội Hươu Nước Màu Nước, dưới danh nghĩa của hoàng tử Vương quốc Spade là Yuno, thông qua đội phó Đội Hắc Bạo Ngưu đang tiềm phục ở Vương quốc Spade, bí mật liên hệ với những Ma Đạo Sĩ ở Vương quốc Spade bề ngoài khuất phục Tam Cực Tính Hắc Ám.

Julius thì ở lại Vương quốc Clover, giải quyết Vua Golem và các quý tộc còn lại, lập ra kế hoạch chi tiết hơn, thống lĩnh toàn cục.

Còn về George, hắn đương nhiên sẽ không tham gia những việc

này, mà bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu những viên magic stone còn lại.

Tiện thể, hắn đã truyền Thời Gian Long Lực vào cơ thể Julius, giúp anh ta trở thành một cường giả không hề thua kém các Time Demon cấp độ thật sự.

Sáu ngày sau, phần lớn cao thủ của Vương quốc Kim Cương, Vương quốc Trái Tim Đỏ, Rừng Phù Thủy và Hải Điện đã âm thầm đến biên giới giữa Vương quốc Clover và Vương quốc Spade, tức là làng Hage – quê hương của Asta.

Các quý tộc ở Vương quốc Spade, phần lớn cũng đã đưa ra câu trả lời ít nhất là trung lập.

Mọi kế hoạch đều thuận lợi, chỉ chờ sáng mai, thông qua Ma Đạo Sĩ không gian trực tiếp truyền tống đến cung điện của Vua Spade, triển khai vây công.

Và tối hôm đó, George buông tất cả magic stone trong tay xuống, biến mất khỏi doanh trại làng Hage.

"Đã đến lúc phải đi Minh Giới xem xét rồi." Sau khi nghiên cứu xong mười viên magic stone, hắn cơ bản đã nắm vững phần lớn quy tắc của thế giới này, chỉ cần đến Minh Giới dạo một vòng nữa, khả năng cao là có thể bổ sung đầy đủ, tái tạo lại thế giới này.

"Mở!" Lại một lần nữa đến Shadow Vương cung, không gian kẽ hở giữa thế giới loài người và Minh Giới, George vung tay một cái, rạch mở bức tường không gian, một chân bước vào Minh Giới.

Cùng lúc đó, tại tầng thứ bảy của Minh Giới, ba trụ cột mạnh nhất trong số các Demon là Lucifer, Beelzebub và Megicula, đồng thời mở mắt.

"Có loài người xâm nhập vào Minh Giới!" Tà Ác Chi Thụ nối liền

toàn bộ Minh Giới, và với tư cách là ba trụ cột ở sâu nhất, họ có thể kiểm soát toàn bộ Minh Giới thông qua Tà Ác Chi Thụ.

Vừa rồi họ đồng thời cảm nhận được ở tầng trên cùng, tức tầng thứ nhất, xuất hiện vết nứt không gian, một kẻ mang khí tức loài người đã theo vết nứt tiến vào Minh Giới.

"Tất cả Demon nghe lệnh, bắt sống kẻ loài người xâm nhập Minh Giới!" Giọng Ma Vương Lucifer lập tức truyền khắp toàn bộ Minh Giới.

Họ ban sức mạnh cho ba anh em của Vương quốc Spade, giúp đỡ chính quyền của ba anh em đó là vì cái gì?

Không phải là để ba anh em đó mở thông đạo giữa thế giới loài người và Minh Giới, để họ có thể thuận lợi tiến vào Minh Giới sao?

Mà bây giờ, lại có loài người đến được Minh Giới.

Điều này có nghĩa là kẻ loài người này đã nắm giữ phương pháp ra vào Minh Giới, chỉ cần bắt được kẻ này, có lẽ không cần đến ba anh em kia, họ cũng có thể tự do ra vào thế giới loài người.

Còn về việc, tại sao họ không tự mình ra tay bắt giữ kẻ loài người đó?

Đương nhiên là vì họ không thể nắm rõ thực lực của kẻ loài người đó.

Dù sao, ngay cả Beelzebub, Space Demon nổi tiếng với Space Magic, cũng không thể mở vết nứt không gian để ra vào Minh Giới.

Cho nên kẻ loài người đó hoặc là có thực lực vượt qua họ, hoặc là gặp may, sở hữu một loại Magic cực kỳ đặc biệt, hoặc là đã phát hiện ra một thông đạo đặc biệt để ra vào Minh Giới.

Nếu là trường hợp đầu tiên, vậy thì có thể lợi dụng vô số Demon

ở bảy tầng để tiêu hao sức mạnh của kẻ loài người đó, họ cũng có thể nhân cơ hội thu thập thông tin về Magic của kẻ đó, cuối cùng liên thủ bắt giữ.

Nếu là trường hợp thứ hai, vậy thì không cần họ ra tay, những Demon cấp dưới có thể tìm và bắt giữ kẻ loài người đó, họ chỉ cần chờ cấp dưới dâng kẻ đó lên là được.

"Loài người, lại có loài người đến được Minh Giới!" Nghe mệnh lệnh của Lucifer, tất cả Demon ở bảy tầng lập tức sôi sục.

Đối với chín mươi chín phần trăm Demon, họ chỉ mới nghe nói về loài người, nghe nói về thế giới loài người, căn bản chưa từng đến thế giới loài người, cũng chưa từng nhìn thấy loài người.

Cho nên, dù không có mệnh lệnh của Lucifer, khi biết có một kẻ loài người xâm nhập Minh Giới, họ cũng sẽ tìm mọi cách bắt giữ kẻ đó để nhìn ngắm cho thỏa thích, rồi sau đó tận tình tra tấn đối phương để giải trí.

Cũng lúc đó, George, người vừa mới tiến vào tầng trên cùng của Minh Giới, cũng nghe thấy mệnh lệnh từ Lucifer, nhưng hắn không để tâm, chỉ là kích hoạt Quyền Năng Vực Sâu, một lần nữa phát ra khí tức Vực Sâu khiến ngay cả Time Demon cũng phải kinh sợ đến mức không dám nhúc nhích.

Sau đó hắn cứ thế đường hoàng bay lượn trên không trung tầng thứ nhất của Minh Giới, bắt đầu quan sát và nghiên cứu thế giới sinh tồn của Demon này khắp nơi.

"Quả nhiên, mỗi thế giới vẫn có rất nhiều điểm khác biệt." Những không gian kiểu Minh Giới này, mỗi thế giới đều có, chỉ là tên gọi có chút khác nhau: Địa Phủ, Địa Ngục, Underworld, Tartaros, Vực Sâu, v.v.

Tất cả đều là những thế giới tràn ngập các loại năng lượng tiêu cực.

Tuy nhiên, các thế giới khác nhau này, các quy tắc cấu thành quả thực có không ít điểm khác biệt, mà đây chính là điều George cần.

"Loài người, là kẻ loài người đó!" George đường hoàng bay lượn trên không trung như vậy, đương nhiên đã thu hút sự chú ý của những Hạ Vị Demon đó.

Chúng hưng phấn dang rộng đôi cánh đen kịt, bay về phía George với tốc độ nhanh nhất.

Thế nhưng, ngay khi chúng bay đến trong phạm vi một trăm mét quanh George, đột nhiên toàn thân run rẩy, mắt trợn trắng, trực tiếp sợ hãi đến ngất xỉu rồi rơi xuống.

Thế là, tại tầng thứ nhất của Minh Giới, một cảnh tượng thú vị đã xuất hiện như vậy.

Một kẻ loài người bay đi bay lại trên không trung, không ngừng quan sát và nghiên cứu điều gì đó, còn những Demon dày đặc gần đó hưng phấn bay về phía kẻ loài người, nhưng ngay khi vừa tiến vào phạm vi một trăm mét, chúng liền như bị trúng bùa, rơi xuống, rất nhanh đã chất thành một ngọn đồi Demon nhỏ.

Một số Demon yếu ớt thậm chí còn chết vì ngã hoặc bị đè chết ở bên dưới.

Demon xưa nay nổi tiếng là xảo quyệt, ngay cả Demon yếu nhất cũng sở hữu trí tuệ không tồi.

Thấy ngay cả việc tiếp cận George cũng không thể, làm sao chúng lại không biết đây không phải là một sự tồn tại mà chúng có thể đối phó.

Nhưng mệnh lệnh từ Ma Vương lại không dám vi phạm.

Chương 789

Vì vậy, một phần đi báo cáo Ma Vương, các Demon khác thì vây quanh George cách một trăm mét, thấy George di chuyển thì vội vàng di chuyển theo, đề phòng tiến vào trong phạm vi một trăm mét rồi ngất xỉu.

Còn George thì đương nhiên không để ý đến những Demon đó, chỉ tự mình tiếp tục nghiên cứu Minh Giới.

"Kết giới phong ấn này có chút hàm lượng kỹ thuật." Cuối cùng, George đến trước một trận Magic ở chính giữa tầng thứ nhất, trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng.

Toàn bộ Minh Giới giống như một cái phễu lớn, càng đi xuống dưới, magic power càng nồng đậm, thực lực của Demon cũng càng mạnh.

Nhưng không gian xung quanh toàn bộ Minh Giới đã được gia cố siêu mạnh, thực lực dưới Đơn thể vũ trụ cấp không thể phá vỡ, lối ra duy nhất chính là khu vực ở trung tâm tầng thứ nhất của Minh Giới.

Ở đó còn có một phong ấn nhằm vào sức mạnh của Demon.

Chủ yếu được tạo thành từ Dark Energy và Life Energy, phàm là sinh vật có liên quan đến sức mạnh Demon, khi tiếp xúc với kết giới phong ấn đều sẽ bị sức mạnh của toàn bộ Minh Giới nghiền ép.

Ngay cả Thượng Vị Demon mạnh nhất cũng sẽ bị trọng thương.

Muốn xuyên qua phong ấn này, hoặc là giống như Demon trong cơ thể Asta, không có bất kỳ magic power nào.

Hoặc là bản thân sở hữu kiến thức Phong Ấn Magic mạnh hơn kẻ đã thi triển phong ấn, có thể dùng kỹ thuật để giải phong ấn.

Giống như George hiện tại, hắn chỉ cần bỏ chút thời gian là có thể dễ dàng giải phong ấn này.

Phong ấn này hẳn là kiệt tác của Đấng Sáng Tạo thế giới này.

Phân thân nhỏ này của George về sức mạnh thì không bằng Đấng Sáng Tạo, nhưng về vị cách và sự lý giải đối với quy tắc Magic, hắn mạnh hơn Đấng Sáng Tạo của thế giới này một cấp độ lớn.

Tuy nhiên, phong ấn này vẫn có chỗ đáng học hỏi, nếu giải ra nghiên cứu một chút, vẫn sẽ giúp ích cho việc hắn tái tạo thế giới này.

Cuối cùng, nếu cả hai điều kiện trên đều không đạt được, thì có thể giải phong ấn từ bên ngoài.

Chỉ cần tìm được hai cường giả loài người sở hữu Dark Energy và Life Energy, hiến tế hai người đó rồi thêm vào một trận Magic đặc biệt, thì có thể khiến Tà Ác Chi Thụ của Minh Giới xuyên qua phong ấn và tiến vào thế giới loài người.

Các Demon nhờ vào Tà Ác Chi Thụ cũng có thể tiến vào thế giới loài người.

Phương pháp mà Lucifer sử dụng để kiểm soát Tam Cực Tính Hắc Ám chính là phương pháp thứ ba.

Tam Cực Tính Hắc Ám hiện tại đang tập trung toàn bộ lực lượng của Vương quốc Spade, bố trí trận Magic nghi lễ có thể hỗ trợ Tà Ác Chi Thụ xuyên qua phong ấn.

Đợi khi trận Magic được bố trí hoàn tất, họ sẽ tấn công Vương quốc Trái Tim Đỏ, Kim Cương và Clover, bắt giữ tất cả Ma Đạo Sĩ Dark Energy và Life Energy làm mắt trận cốt lõi, mở ra cánh cổng Minh Giới.

"Đợi tôi đi hết bảy tầng, cuối cùng sẽ nghiên cứu phong ấn Magic này." George không lập tức giải phong ấn để nghiên cứu, mà đến tầng

thứ hai của Minh Giới để dạo chơi.

Minh Giới càng đi xuống dưới, không gian càng nhỏ, cho nên George toàn lực phóng thích khí tức Vực Sâu, đã có thể bao phủ hoàn toàn tầng thứ năm.

Lúc này, tất cả Demon ở tầng thứ năm đều phủ phục trên mặt đất, dường như đang thờ lạy Thần của chúng, toàn thân run rẩy, không dám nhúc nhích một chút nào.

"Rầm!" Tại tầng thứ bảy, Gravity Magic đáng sợ của Lucifer, lập tức khiến toàn bộ mặt đất lún xuống một tầng.

"Kẻ này rốt cuộc là ai!" Việc có thể khiến những Trung Vị Demon hàng đầu cũng biến thành bộ dạng yếu ớt như vậy, đã không thể chỉ dùng Magic Sợ hãi đơn thuần để giải thích được nữa.

Chắc chắn còn có Magic mà họ không biết đang gây rối.

"Các ngươi thấy thế nào?" Lucifer nhìn về phía hai Thượng Vị Demon mạnh nhất chỉ kém mình.

"Không thể như vậy mãi được, kẻ này rõ ràng có gì đó không đúng, để an toàn thì hãy tập trung tất cả sức mạnh, đợi hắn đến, sau đó cùng nhau ra tay giải quyết hắn!" Beelzebub, Space Demon, đề nghị.

Megicula, Curse Demon, vuốt nhẹ mái tóc dài của mình, có một quan điểm khác: "Hắn có thể không phải là loài người, loài người không thể có sức mạnh như vậy.

Vì hắn không chủ động ra tay làm hại bất kỳ Demon nào, chi bằng chúng ta cứ giả vờ không nhìn thấy hắn.

Dù sao kế hoạch của chúng ta cũng sắp hoàn thành rồi.

Đến lúc đó vẫn có thể tiến vào thế giới loài người, cần gì phải

mạo hiểm lúc này." Nghe lời hai Demon, Lucifer nhíu mày chìm vào suy tư.

Chốc lát sau, trong lòng hắn đã có quyết định.

"Truyền lệnh tất cả Thượng Vị Demon ở tầng thứ sáu tập hợp tại đây!" Không sai, cuối cùng hắn vẫn quyết định chấp nhận đề nghị của Beelzebub.

Không phải là cảm thấy Megicula nói không đúng, xét về lý trí, áp dụng đề nghị của Megicula chắc chắn ổn thỏa hơn.

Nhưng, tình huống hiện tại đã không thể chỉ dùng lý trí để đánh giá.

Với tư cách là kẻ thống trị Minh Giới, Demon mạnh nhất.

Nếu cứ để một kẻ loài người tự do dạo chơi ở đây mà không hề kiêng nể gì, thì uy nghiêm của Ma Vương hắn còn đâu.

Nếu tất cả Demon đều cảm thấy hắn – Ma Vương này – yếu đuối, chưa chắc chúng đã không nảy sinh ý định thay thế.

Đề nghị vừa rồi của Megicula, có lẽ chính là muốn thăm dò hắn.

Sau khi kế hoạch thành công, sự thống trị của họ sẽ không còn chỉ là Minh Giới nhàm chán, mà còn có thế giới loài người phong phú và đa dạng.

Nếu hắn – Ma Vương này – không đủ cường thế, Beelzebub và Megicula, những kẻ chỉ kém hắn một bậc, sẽ không ngại liên thủ tiêu diệt hắn, nuốt chửng sức mạnh của hắn, rồi quyết định Ma Vương mới.

"Ồ, không có ai sao?" Sau khi George đến tầng thứ sáu, phát hiện ở đây không có một Demon nào, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh hắn đã hiểu ra là chuyện gì.

Nhưng hắn cũng không để tâm, bởi vì kết quả sẽ không có gì khác biệt.

Đừng nói Demon ở tầng thứ sáu đều đã đến tầng thứ bảy, cho dù tất cả Demon trong Minh Giới đều biến thành Thượng Vị Demon mạnh nhất, thì kết quả cũng vẫn như vậy.

Đây chính là áp chế vị cách.

Chủ yếu là vì chênh lệch vị cách quá lớn, số lượng đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Thực lực của Thượng Vị Demon mạnh nhất nhiều nhất cũng chỉ là cấp Thiên Phụ, ba trụ cột nhiều nhất cũng là Thiên Phụ cấp đỉnh phong, còn vị cách của hắn là Đa Nguyên Vũ Trụ cấp, cho dù chỉ là phân thân nhỏ, nhưng vị cách sẽ không thay đổi.

Dạo xong tầng thứ sáu, George không chút do dự bước vào tầng thứ bảy.

Tầng thứ bảy nằm ở phía dưới cùng của Minh Giới, đáy của chiếc đồng hồ cát, vì vậy không gian cũng nhỏ nhất, George vừa tiến vào, đã thấy những Demon dày đặc, tỏa ra magic power mạnh mẽ.

Trong số đó, kẻ yếu nhất cũng có thực lực gần bằng Kotodama Demon.

"Loài người…" Lucifer nhìn thấy George xuất hiện, không lập tức tấn công, định thăm dò một chút, xem có thể moi ra thân phận thật sự của George không, để sau đó có thể tấn công một cách có mục tiêu.

Chỉ là vừa mở miệng, hắn đã cảm nhận được khí tức Vực Sâu đáng sợ kia, xuất phát từ bản năng, xuất phát từ sự run rẩy sâu thẳm trong linh hồn, khiến cơ thể hắn đứng bất động tại chỗ.

Bất kể hắn cố gắng thế nào, phát động magic power ra sao, cơ thể vẫn không nghe lời, không thể nhúc nhích dù chỉ một chút, như một kẻ

ngốc bị dọa choáng váng.

Cố gắng dịch chuyển đầu một chút, nhìn xung quanh, hắn phát hiện Beelzebub và Megicula cũng như vậy, đều đứng bất động tại chỗ, toàn thân run rẩy, không thể nhúc nhích.

Còn về những Thượng Vị Demon, tuy không đến mức như Trung Vị Demon phải phủ phục trên mặt đất, nhưng cũng đều không kìm được mà quỳ xuống.

Và kẻ loài người kia, lại ngay cả liếc mắt nhìn họ một cái cũng không, cứ như thể họ là những con kiến bé nhỏ không đáng kể dưới đất, căn bản không đáng để chú ý.

Chương 790

Sau khi đi một vòng, kẻ loài người kia rời khỏi tầng thứ bảy, họ cũng khôi phục lại bình thường, chỉ là toàn thân đã ướt đẫm mồ hôi.

"Đáng sợ, quá đáng sợ rồi, trên đời này làm sao lại có kẻ đáng sợ như vậy tồn tại!" Sau khi tự mình trải nghiệm, họ không còn cảm thấy đó là Magic Sợ hãi hay trò lừa bịp gì nữa, đối phương tuyệt đối là một sự tồn tại có thực lực vượt xa họ, có thể dễ dàng xóa sổ tất cả bọn họ.

Có lẽ, có lẽ thật sự là Thần!

"Lucifer, bây giờ chúng ta phải làm sao?" Beelzebub và Megicula, với lòng còn kinh sợ, nhìn về phía Lucifer, họ cũng đã bị dọa sợ, hiện tại đang trong trạng thái thất thần.

Lucifer hít sâu một hơi: "Cứ như vậy, đừng động, đợi vị kia rời đi, ngàn vạn lần đừng chọc giận hắn." Hiện tại hắn không dám có chút ý nghĩ nào chạm vào đối phương nữa, chỉ muốn đối phương dạo chơi xong, không còn hứng thú với Minh Giới nữa, rồi rời khỏi đây.

Uy nghiêm Ma Vương gì đó, thể diện gì đó, bây giờ đều không còn quan trọng nữa.

Beelzebub và Megicula gật đầu lia lịa như gà mổ thóc, hiện tại họ vô cùng tán đồng quyết định của Lucifer.

Và lúc này, George, người đã nghiên cứu thấu đáo toàn bộ Minh Giới, trở lại chỗ phong ấn ở tầng thứ nhất.

Thực ra, tuy hắn có thể dùng quyền năng trấn áp Lucifer và các Demon khác, nhưng thật sự không có cách nào giết được chúng.

Dù sao magic power trong cơ thể hắn quá thấp, không thể phá vỡ

phòng thủ.

Trước đó, Time Demon cũng là do Yami bổ đao giết chết.

Trừ phi hắn dùng Thôn Phệ Magic nhanh chóng hấp thụ và nâng cao magic power, nhưng như vậy sẽ quá lộ liễu, rất dễ bị Đấng Sáng Tạo của thế giới này phát hiện.

Tuy nhiên, đó cũng không phải là nguyên nhân quan trọng nhất.

Bởi vì bây giờ đã nghiên cứu xong Minh Giới, hắn cơ bản đã có thể tái tạo hoàn chỉnh thế giới này.

Ngay cả khi bị phát hiện và tiêu diệt, cũng đã không sao cả.

Việc không dọn sạch Demon ở Minh Giới là vì hắn cảm thấy việc giữ lại sự tồn tại của những Demon này cũng không phải là chuyện xấu.

Một mặt là để rèn luyện Đội Hắc Bạo Ngưu, Asta và Liebe cũng muốn tự tay chém giết Lucifer để báo thù cho mẹ.

Mặt khác, hắn cảm thấy loài người cũng cần một kẻ thù chung như vậy.

Giống như Bolivar Trask, người đã phát minh ra Sentinel trong vũ trụ X-Men, từng nói.

Loài người là một chủng tộc thích nội đấu, nếu không có một nguy cơ chung để đối mặt, họ sẽ không ngừng nội chiến.

Loài người của thế giới này cũng tương tự.

Nếu không phải vì nguy cơ Demon, bốn Vương quốc lớn, Rừng Phù Thủy và Hải Điện cũng sẽ không đoàn kết như vậy.

Ngay cả khi hắn tăng cường đáng kể sức mạnh của Vương quốc Clover, khiến Vương quốc Clover thống trị các vương quốc khác, thì sau khi hắn rời đi, cũng sẽ không mãi mãi hòa bình.

Thiên hạ đại thế, hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp, đây là chân lý vĩnh cửu bất biến.

Vương quốc Clover thống nhất thế giới, trong tương lai tất nhiên cũng sẽ vì một số mâu thuẫn mà cuối cùng chia cắt thành vài quốc gia mới, rồi tiếp tục tranh chấp.

Ngay cả khi hắn thật sự thay thế Đấng Sáng Tạo của thế giới này, đưa thế giới này vào dưới trướng mình, thì cũng sẽ không có gì thay đổi.

Trong những thế giới mà hắn tự mình tạo ra, chỉ cần có sinh vật trí tuệ, chỉ cần có thất tình lục dục, thì đều sẽ có chiến tranh.

Hắn lại không thể cưỡng chế kiểm soát tư tưởng của tất cả sinh mệnh trí tuệ, để chúng sống hòa bình với nhau, cũng không có sự cần thiết đó.

Vì vậy, cách giải quyết cho loại chuyện này, chính là tạo cho chúng một kẻ thù chung, như vậy chúng tự nhiên sẽ đoàn kết lại.

Thế giới này vừa hay có Demon tồn tại, hơn nữa Demon còn luôn muốn xâm lược thế giới loài người, thống trị loài người.

Vậy thì mọi chuyện trở nên đơn giản.

"Nhưng cũng cần phải điều chỉnh một chút." George đưa tay chạm vào trận Magic phong ấn, tiến hành một số sửa đổi nhất định.

Hắn không trực tiếp xóa bỏ toàn bộ vòng tròn Magic phong ấn, bởi vì như vậy các Demon có thể tùy ý tiến vào bất kỳ nơi nào trong thế giới loài người.

Hắn đã cố định lối ra của vòng tròn Magic, chỉ định nó chỉ có thể ở lối ra mà Tam Cực Tính Hắc Ám ban đầu đã thiết lập cùng với Lucifer ở Vương quốc Spade.

Nói cách khác, trong tương lai các Demon có thể tiến vào thế giới loài người, nhưng địa điểm tiến vào là cố định.

Liên minh loài người trong tương lai vẫn phải đồng lòng hợp sức bảo vệ điểm cố định này.

Nếu không, Demon sẽ đổ bộ vào thế giới loài người, đến lúc đó bất kể là quốc gia nào cũng sẽ gặp tai ương.

Làm xong tất cả những điều này, George biến mất khỏi Minh Giới, trở về doanh trại làng Hage.

Và sau khi nhận thấy George đã rời khỏi Minh Giới, Lucifer và các Demon khác cũng thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, họ dường như cảm nhận được điều gì đó, trên mặt lộ ra vẻ cuồng hỉ.

"Tà Ác Chi Thụ đã vươn ra rồi!" Họ phát hiện vòng tròn Magic phong ấn Minh Giới không biết có vấn đề gì, đột nhiên suy yếu đi rất nhiều.

Thế là, khi thử điều khiển mầm của Tà ÁC Chi Thụ vươn ra, nó lại rất dễ dàng xuyên qua phong ấn, vươn đến thế giới loài người.

Điều này có nghĩa là, họ không cần phải chờ đợi việc kiểm soát những kẻ loài người đó hoàn thành Magic nghi lễ, không cần bắt giữ những kẻ có thuộc tính Dark và Life làm mắt trận, là có thể tiến vào thế giới loài người.

Mặc dù mầm của Tà ÁC Chi Thụ chỉ có thể vươn theo hướng cố định, chỉ có thể tiến vào điểm cố định ở Vương quốc Spade.

Nhưng chỉ cần có thể thành công tiến vào thế giới loài người, vậy thì họ đã thắng.

Bởi vì họ hiểu rõ thực lực của loài người, chỉ cần một Kotodama

Demon cấp Thượng Vị Demon đã có thể điều khiển loài người trong lòng bàn tay.

Ma Đạo Sĩ mạnh nhất của loài người cũng chỉ tương đương thực lực Thượng Vị Demon, làm sao có thể là đối thủ của đội quân Demon do ba người họ dẫn dắt.

"Triệu tập tất cả Demon, theo bản vương xuất phát!" Lucifer hạ lệnh một tiếng, tất cả Demon ở bảy tầng đều tập kết tại tầng thứ nhất.

"Tất cả Ma Đạo Sĩ nghe lệnh, toàn quân xuất kích!" Cùng lúc đó, tại làng Hage ở biên giới, Julius, với tư cách là thống soái quân liên minh loài người, cũng đã hạ lệnh tấn công.

Quân liên minh loài người được tạo thành từ sáu thế lực: Vương quốc Clover, tộc Elf, Vương quốc Trái Tim Đỏ, Rừng Phù Thủy, Hải Điện và Vương quốc Kim Cương.

Tộc Elf, sau những sự kiện trước đó, chắc chắn đã thống nhất chiến tuyến với Vương quốc Clover, sẵn lòng nghe theo chỉ huy của Julius.

Nữ Vương của Vương quốc Trái Tim Đỏ không thể rời khỏi Vương quốc Trái Tim Đỏ, những người dẫn đầu là vài Elf Hộ Vệ.

Hơn nữa, trước đó Nữ Vương Trái Tim Đỏ khi giao chiến với Vanica Zogratis của Tam Cực Tính Hắc Ám đã bị Megicula, một trong ba trụ cột, nguyền rủa, tuổi thọ chỉ còn một năm.

Chính George đã truyền tống đến đó để giải trừ lời nguyền.

Vì vậy, các Ma Đạo Sĩ của Vương quốc Trái Tim Đỏ cũng sẵn lòng nghe theo sự điều khiển của Julius.

Vanessa Enoteca của Đội Hắc Bạo Ngưu là con gái của Nữ Vương Rừng Phù Thủy, vì không muốn chấp nhận số phận mà mẹ

ban cho nên đã rời khỏi Rừng Phù Thủy.

Lần này, khi đại diện cho Vương quốc Clover đi đàm phán với Rừng Phù Thủy, cô đã dùng thực lực mạnh mẽ của Dragon Slayer Magic để đánh bại Nữ Vương Phù Thủy, và mẹ con Nữ Vương đã hòa giải.

Chương 791

Vì vậy, đội quân phù thủy đến lần này cũng nghe theo mệnh lệnh của Vanessa, lấy Julius làm người chỉ huy.

Hải Điện vốn có chút phụ thuộc vào Vương quốc Clover, lần này đương nhiên cũng lấy Vương quốc Clover làm chủ.

Cuối cùng là Vương quốc Kim Cương.

Vương quốc Kim Cương mặc dù đồng ý liên thủ đối phó Vương quốc Spade, ngăn chặn Demon xâm nhập thế giới loài người, nhưng lại không sẵn lòng để Vương quốc Clover làm chủ đạo.

Họ muốn làm thống soái của quân liên minh.

Bởi vì nếu có thể đánh lùi Demon, thì với tư cách là người lãnh đạo quân liên minh, sau này chắc chắn có thể dựa vào thân phận này để thu về lợi ích cực lớn.

Tuy nhiên, sau khi tám Tướng Huy Hàng đầu của Vương quốc Kim Cương liên thủ lại bị một mình Yami đánh bại, ý nghĩ của họ đương nhiên cũng tan biến.

Vì vậy, thống soái tối cao của quân liên minh hiện tại vẫn là Ma Pháp Đế Julius của Vương quốc Clover.

Julius vốn định nhường vị trí cho Ma Pháp Đế Đệ Nhất Lumier, nhưng Lumier đã từ chối với lý do không quen thuộc với các Ma Đạo Sĩ của các quốc gia hiện tại.

Theo lệnh của Julius, những Ma Đạo Sĩ dày đặc bay vút lên không trung.

Phần lớn trong số họ đều cưỡi chổi phép thuật, nhưng cũng có không ít người cưỡi vật phẩm bay phép thuật tự chế.

Ví dụ như thảm bay, xe bay, thuyền bay, v.v.

Còn có những kẻ lợi hại hơn dùng nguyên tố để tạo ra các loại sinh vật bay để đưa mình bay lượn.

Và như Lumier, trực tiếp hóa ra một thanh kiếm ánh sáng để đưa mình bay.

Sau khi đại quân vượt qua biên giới, không bị quân lính canh giữ biên giới ngăn cản, trực tiếp tiến thẳng đến thủ đô của Vương quốc Spade.

Bởi vì Đại Quý tộc của Vương quốc Spade phụ trách khu vực này đã bị Yuno, hoàng tử của Vương quốc Spade, bí mật thuyết phục, và đang có ý định quan sát tình hình.

"Địch tập!

Địch tập!" Trong cung điện của Vua Spade, Tam Cực Tính Hắc Ám đang cùng các Tín Đồ Hắc Ám cấp dưới bàn bạc về tình hình xây dựng trận Magic nghi lễ.

Một binh sĩ đột nhiên hoảng loạn xông vào cung điện.

"Trên không thủ đô xuất hiện một lượng lớn Ma Đạo Sĩ không rõ lai lịch, họ đang bay về phía cung điện!" "À à, thú vị đấy, chúng ta còn chưa chủ động đi tìm chúng, vậy mà chúng lại tự mình tìm đến cái chết." Kẻ đứng đầu Tam Cực Tính Hắc Ám, người đàn ông Dante Zogratis đang ngồi trên ngai vàng trong cung điện lúc này.

Hắn vung tay kích hoạt Gương Magic của cung điện, nhìn cảnh tượng trên không thủ đô hiển thị trong gương, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn đã nhận ra thân phận của những Ma Đạo Sĩ tấn công cung điện.

Hắn đoán chắc chắn là kế hoạch của họ đã bị phát giác, vì vậy ba Vương quốc lớn bên ngoài và một số thế lực khác đã liên thủ, định đến ngăn cản họ.

Nhưng hắn không hề có chút lo lắng nào.

Họ không ra tay với ba Vương quốc lớn khác, không phải vì thực lực không đủ nắm chắc, mà chỉ đơn thuần là đang chuẩn bị trận Magic nghi lễ triệu hồi Demon.

Nếu thật sự ra tay, không cần bất kỳ thuộc hạ nào, chỉ ba anh em họ cũng có thể tiêu diệt ba Vương quốc lớn.

Trước đó, em gái thứ ba Vanica từng tấn công Nữ Vương Vương quốc Trái Tim Đỏ, cuối cùng tuy không giết chết Nữ Vương Trái Tim Đỏ, nhưng cũng đã thành công giáng lời nguyền lên cô ấy, khiến cô ấy không sống quá một năm.

Cần biết rằng Nữ Vương Trái Tim Đỏ đã kế thừa sức mạnh của tổ tiên, chỉ cần ở trong Vương quốc Trái Tim Đỏ, thực lực cá nhân có thể sánh ngang với tổng thực lực của tất cả Ma Đạo Sĩ trong toàn bộ Vương quốc Clover.

Thực lực của Vanica mạnh hơn Nữ Vương Trái Tim Đỏ, còn hai anh em họ lại mạnh hơn Vanica, vì vậy có thể rút ra kết luận.

Thực lực của ba anh em họ đã đủ để quét sạch ba Vương quốc lớn khác, huống chi còn có không ít Tín Đồ Hắc Ám mạnh mẽ làm thuộc hạ.

"Công tước Charles trấn giữ biên giới không có bất kỳ thông báo nào sao?" Zenon Zogratis, anh hai, nhíu mày.

Cuộc xâm lược quy mô lớn như vậy, hơn nữa đã xâm nhập đến tận thủ đô, Công tước Charles trấn giữ biên giới không thể nào không phát giác.

“Không nhận được bất kỳ thông báo nào về biên giới.” Một Tín Đồ Hắc Ám phía dưới trả lời.

Dante, anh cả, lạnh lùng cười một tiếng: “Nhẫn nhịn mười lăm năm, xem ra lần này cuối cùng cũng lộ ra đuôi cáo rồi.

Cũng tốt, đợi thu thập xong lũ xâm lược này, sẽ dọn dẹp sạch sẽ lũ phản bội kia.” “Đồng bộ Demon Force bốn mươi phần trăm!” Tam Cực Tính Hắc Ám và các Tín Đồ Hắc Ám đồng thời kích hoạt Demon Đồng Bộ, thông qua khế ước mà có được Demon Force, sau lưng triển khai một đôi cánh Demon, bay lên nghênh đón Julius và những người khác.

“Tất cả Ma Đạo Sĩ chú ý, tấn công!” Thấy Tam Cực Tính Hắc Ám và các Tín Đồ Demon bay lên không trung, Julius không hề dừng kế hoạch đàm phán, trực tiếp ra lệnh cho tất cả Ma Đạo Sĩ phát động tấn công.

Vô số Magic dày đặc che kín trời đất bay về phía Tam Cực Tính Hắc Ám và các Tín Đồ Hắc Ám.

“Gravity Magic: Ngự Tiền Ma Vương!” Đối mặt với Magic tầm xa phủ kín trời đất, Dante giơ tay lên, trọng lực đáng sợ lập tức kéo tất cả Magic tầm xa đang tấn công xuống phía dưới.

Trước Gravity Magic của hắn, bất kỳ Magic tầm xa nào cũng không có tác dụng.

“Hừ, trước Gravity Magic của ta, đòn tấn công của các ngươi… chuyện gì thế này?” Ngay khi Dante chuẩn bị chế nhạo quân liên minh Ma Đạo Sĩ đối diện, hắn đột nhiên phát hiện điều bất thường.

Bởi vì không phải tất cả Magic tầm xa đều bị Gravity Magic của hắn áp xuống, vẫn còn vài luồng Magic đặc biệt lại xuyên phá sự áp chế của trọng lực, tiếp tục lao tới tấn công họ.

Không sai, đó chính là Long Chi Gào Thét Magic do ba người Julius, Lumier và Yami tung ra.

Gravity Magic của Dante quả thực có thể khắc chế Magic tấn công tầm xa, nhưng tiền đề là uy lực của Magic đó không thể vượt quá Gravity Magic của hắn quá nhiều.

Lúc này, ba người Julius đã trở thành Dragon Slayer Magic, thậm chí có thể hóa rồng, thực lực đã không thua kém ba Thượng Vị Demon mạnh nhất mà họ đã ký khế ước.

Ngay cả khi Lucifer đích thân đến, muốn dùng Gravity Magic ảnh hưởng đến Dragon Slayer Magic của ba người họ cũng gặp chút khó khăn.

Huống chi chỉ là Tam Cực Tính Hắc Ám mượn một phần Demon Force.

"Anh cả, không xong rồi, mau mở Demon Force đến cực hạn!" Cảm nhận được magic power khủng khiếp ẩn chứa trong ba đạo Dragon Slayer Magic, Zenon, anh hai, lập tức biến sắc.

Vội vàng, đồng thời với việc nhắc nhở, hắn đã nâng đồng bộ Demon trong cơ thể mình từ bốn mươi phần trăm lên tối đa tám mươi phần trăm.

"Ầm!" Ba đạo Dragon Slayer Magic mạnh mẽ chính diện đánh trúng Tam Cực Tính Hắc Ám và tất cả Tín Đồ Hắc Ám.

Sau Magic, Tam Cực Tính Hắc Ám dựa vào Demon Force đồng bộ cao, miễn cưỡng chống đỡ được đòn tấn công, còn những Tín Đồ Hắc Ám thì lập tức bị tiêu diệt hoàn toàn.

"Điều này không thể nào!" Lúc này Tam Cực Tính Hắc Ám cũng bối rối.

Mặc dù những năm này họ đã dành phần lớn năng lượng để chuẩn

bị trận Magic nghi lễ, nhưng việc thu thập thông tin về các quốc gia khác cũng không ngừng lại.

Vì vậy, mức độ thực lực của Ma Đạo Sĩ các thế lực lớn khác, trong lòng họ đều có một sự ước chừng.

Thực lực của Julius quả thực không yếu, nhưng so với ba anh em họ mà nói, vẫn còn kém xa.

Yami thì khỏi phải nói, nhiều nhất cũng chỉ ở mức độ pháp sư Dark Devil cấp dưới của họ.

Người cuối cùng, Ma Pháp Đế Đệ Nhất, Ma Pháp Đế Đệ Nhất không phải đã chết từ lâu rồi sao?

Ngay cả là Ma Pháp Đế Đệ Nhất, mức độ thực lực cũng chỉ mạnh hơn Julius một chút, tuyệt đối không phải đối thủ của họ.

Chương 792

Nhưng hiện tại, thực lực của ba người đó rõ ràng đã vượt qua họ, những kẻ đã kích hoạt Demon Force toàn lực.

"Tiếp tục!" Đối mặt với ba người cùng gia tộc với mình, Julius không hề mềm lòng, cũng không nói bất kỳ lời thừa thãi nào.

Nhân cách này của anh khi thức tỉnh đã ở Vương quốc Clover, tất cả cảm xúc và kinh nghiệm của anh đều ở Vương quốc Clover.

Gia tộc Zogratis đối với anh mà nói chỉ là một khái niệm.

Ngay cả khi anh thật sự có tình cảm với gia tộc Zogratis và ba anh em đó, thì vào lúc này anh cũng sẽ không do dự.

Bởi vì điều này liên quan đến sự sống còn của toàn bộ loài người.

Hơn nữa ba anh em đó đã gây ra vô số tội ác, không biết đã gây tai họa cho bao nhiêu người trong Vương quốc Spade, tuyệt đối không thể tha thứ.

Magic phủ kín trời đất một lần nữa bao trùm lấy ba anh em, mặc cho ba anh em đã kích hoạt Demon Force đến cực hạn, cũng khó lòng chống đỡ được lâu.

Thấy ba anh em sắp theo gót các pháp sư Dark Devil cấp dưới của mình, một trận Magic khổng lồ đã dâng lên tại cung điện của Vua Spade.

"Xem ra là chủ nhân thật sự đã đến rồi." George, với tư cách là một Ma Đạo Sĩ hỗ trợ, vẫn luôn quan chiến ở phía sau, thấy trận Magic xuất hiện ở cung điện.

Hắn biết là Lucifer và các Demon khác đã phát hiện ra kết giới phong ấn bị lỏng lẻo, và nhờ sức mạnh của Tà Ác Chi Thụ mà giáng

lâm đến đây.

“Hahahahaha, Tartaros đã mở, các ngươi chết chắc rồi!” Tam Cực Tính Hắc Ám nhìn thấy trận Magic của cung điện dâng lên, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

Họ không biết tại sao trận Magic nghi lễ còn chưa bố trí xong đã được kích hoạt, nhưng sức mạnh đến từ Demon đã nói cho họ biết, Tartaros đã mở.

Tartaros mở, có nghĩa là các Demon cuối cùng cũng có thể từ Minh Giới tiến vào thế giới loài người, họ có viện binh mạnh mẽ.

So với Thượng Vị Demon mạnh nhất thật sự, những người như Julius cũng chẳng là gì.

“Hóa rồng!” Nhìn thấy những Demon dần dần từ hư vô trở thành hiện thực bên dưới cung điện, cảm nhận được magic power đáng sợ đến từ Thượng Vị Demon mạnh nhất thật sự.

Sắc mặt Julius thay đổi, trực tiếp mượn Long Chi Lực hóa thành một con rồng khổng lồ thật sự.

Đồng thời Yami và Lumier cũng nhanh chóng biến thân thành Hắc Long và Quang Long.

Trong hình thái rồng khổng lồ, uy lực Dragon Slayer Magic của ba người tăng lên đáng kể, một đòn đã biến ba anh em Dante đang còn vui mừng thành hư vô.

“Rồng khổng lồ, thời đại này lại còn có rồng khổng lồ, thật là thú vị.” Lucifer vừa xuất hiện, đã thấy loài người mà mình đã ký khế ước bị ba con rồng khổng lồ giết chết, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn nhớ rằng loài rồng khổng lồ này đã tuyệt chủng từ mấy ngàn năm trước rồi.

Tuy nhiên, hắn cũng không quá tức giận.

Mục đích hắn dụ dỗ những kẻ loài người ký khế ước kia chính là để có thể tiến vào thế giới loài người.

Hiện tại mục đích đã đạt được, những kẻ loài người ký khế ước đó tự nhiên không còn giá trị gì nữa.

Ngay cả khi không phải bị ba con rồng khổng lồ này giết chết, đến lúc đó chính hắn cũng sẽ ra tay kết liễu ba người đó, lấy lại sức mạnh đã bị mượn đi vì khế ước.

"Loài người và rồng khổng lồ, ta là Chúa Tể Minh Giới, Demon mạnh nhất, Ma Vương Lucifer.

Quỳ xuống, thần phục ta!" Lucifer dẫn theo tất cả Demon bay lên không trung, nhìn xuống Julius đã hóa thân thành rồng khổng lồ và quân liên minh loài người phía sau, ra lệnh bằng giọng điệu lạnh lùng.

Rồng khổng lồ, thực lực của rồng khổng lồ tuy không tồi, nhưng nhiều nhất cũng chỉ xấp xỉ Thượng Vị Demon, căn bản không thể uy hiếp được hắn.

Nếu có mấy ngàn con rồng khổng lồ, thì hắn có thể còn có chút kiêng dè, nhưng chỉ ba con, không đáng nhắc đến.

Còn về các Ma Đạo Sĩ loài người, thì chẳng khác nào lũ kiến hôi, càng không được hắn để mắt tới.

Đối mặt với ba trụ cột của Minh Giới và đội quân Demon, cảm nhận Demon Force mạnh mẽ đó, sắc mặt của Julius và tất cả Ma Đạo Sĩ loài người đều thay đổi.

Chỉ là họ đương nhiên không thể đồng ý nghe theo mệnh lệnh của Lucifer.

Sự việc đến bước này, chỉ có thể đột phá giới hạn, liều chết một

phen, hoặc là chém giết tất cả Demon, hoặc là đẩy chúng trở về Minh Giới.

Ngay khi Julius chuẩn bị ra lệnh tấn công, Lucifer, người vừa nãy còn đầy vẻ khinh miệt, lướt mắt qua quân liên minh loài người phía sau.

Ánh mắt đột ngột dừng lại trên người George, đồng tử co rút lại, sau đó hắn lại trực tiếp quay đầu bỏ đi: "Toàn quân rút lui, trở về Minh Giới!" Beelzebub và Megicula, đầy vẻ khó hiểu, nhìn theo ánh mắt vừa rồi của Lucifer, cũng biến sắc, quay đầu bỏ đi.

Và những Demon khác lúc này cũng nhìn thấy George đang đứng giữa quân liên minh loài người, đương nhiên cũng sợ chết khiếp, chạy trối chết vào trận Magic phía dưới.

"Ờ… cái này…" Julius, Yami và Lumier một lần nữa hóa thành hình người, nhìn đội quân Demon hoảng loạn xông vào trận Magic, cũng đều đầy vẻ ngơ ngác.

Những Ma Đạo Sĩ đã chuẩn bị liều chết với Demon cũng ngơ ngác tương tự.

"Chúng nó bị làm sao vậy?" "Dường như là thấy ai đó, bị dọa sợ rồi." Nhìn theo hướng mà các Demon vừa tập thể nhìn về, Julius thấy George đang đứng mỉm cười ở phía sau quân liên minh loài người.

Khoảnh khắc này, họ vừa cảm thấy bất ngờ, lại vừa không quá bất ngờ.

Họ sớm đã đoán rằng thân phận của George không hề đơn giản, thực lực cũng chắc chắn không như vẻ bề ngoài.

Chỉ là không ngờ, Ma Vương Lucifer và những Demon đó, sau khi thấy George lại sợ đến mức đó, lại tự mình chạy trốn về Minh Giới.

"Đi Minh Giới quên đổi dung mạo rồi." Và lúc này, George cũng

thầm lẩm bẩm một câu.

Chính vì khi hắn đi nghiên cứu ở Minh Giới đã quên thay đổi dung mạo, nên vừa rồi mới bị Lucifer và các Demon đó nhận ra.

Chỉ là hắn không ngờ Lucifer và các Demon lại quả quyết đến thế, không thèm thăm dò một chút nào mà đã chạy trốn.

Thực ra cũng đúng, đối với Lucifer và các Demon mà nói, dù sao thông đạo cũng đã mở rồi, lúc nào cũng có thể tiến vào thế giới loài người.

Vậy thì cần gì phải mạo hiểm lúc này.

"Thế này cũng tốt, nếu thật sự quyết chiến lúc này, loài người quả thực không phải đối thủ." Hiện tại chỉ có Julius, Yami và Lumier có thể hóa rồng, các thành viên còn lại của Đội Hắc Bạo Ngưu vẫn cần rèn luyện thêm mới có thể đạt đến trình độ hóa rồng.

Cho nên nếu bây giờ quyết chiến với đội quân Demon, hy vọng chiến thắng của loài người chưa đến ba phần mười.

Đương nhiên, đây là trong trường hợp hắn không giúp đỡ thêm.

Vì vậy, việc Lucifer và những người khác rút về Minh Giới, cũng xem như là cho loài người thời gian để tiếp tục phát triển thực lực.

Tin rằng không lâu nữa, thực lực của loài người sẽ đủ để đánh bại Demon, thậm chí xông vào Minh Giới báo thù.

Như vậy hắn cũng không cần lo lắng, có thể tổng kết tốt những thu hoạch lần này khi tiến vào Minh Giới.

Đội quân Demon rút lui, Julius dẫn các Ma Đạo Sĩ loài người bố trí trận Magic phong ấn mạnh mẽ, tạm thời phong ấn Tartaros.

Còn để lại một số Ma Đạo Sĩ mạnh mẽ canh giữ trận Magic phong ấn.

Muốn hoàn toàn ngăn chặn đội quân Demon thông qua trận Magic phong ấn là không thể, nhưng ngăn chặn được hai ba ngày thì không thành vấn đề.

Vài giờ đủ để các Ma Đạo Sĩ loài người tập kết lại và quyết chiến với đội quân Demon.

Chương 793

"Đã đến lúc gặp Đấng Sáng Tạo của thế giới này." Vài ngày sau, đã hấp thụ quy tắc của Minh Giới, có thể tái tạo hoàn toàn thế giới này, George cũng không còn ẩn mình, chủ động hiện thân đi gặp Đấng Sáng Tạo của thế giới này.

Lúc này, nếu Đấng Sáng Tạo của thế giới này không chào đón hắn, giết chết phân thân nhỏ này của hắn, rồi di chuyển thế giới của mình đến một nơi khác để ẩn náu.

Thì đối với hắn cũng không sao cả.

Bởi vì hắn đã tái tạo tất cả quy tắc của thế giới này, có thể tái tạo ra một thế giới tương tự trong Đa Nguyên Vũ Trụ của mình.

Bản mẫu đã có trong tay, sau này nếu Đấng Sáng Tạo chào đón hắn, thì việc có thể giao lưu tự nhiên sẽ tốt hơn.

So với tự mình nghiên cứu, việc giao lưu với Đấng Sáng Tạo có thể thu được nhiều chi tiết hơn, hiệu quả tái tạo cũng tốt hơn.

Chủ động phóng thích sức mạnh, George theo khí tức của Đấng Sáng Tạo mà hắn đã cảm nhận được khi lần đầu phát hiện ra thế giới này, rất nhanh đã tìm thấy cung điện của Đấng Sáng Tạo trong dòng sông thời gian.

Khi hắn tiến vào cung điện, Đấng Sáng Tạo, người mặc trường bào lộng lẫy, dáng vẻ thanh niên, đang mỉm cười chờ đợi hắn.

"Bạn hữu thật có thủ đoạn, lại ở trong thế giới của ta lâu như vậy, nếu không phải chủ động phóng thích khí tức, đến bây giờ ta vẫn chưa phát hiện." "Xin lỗi!

Xin lỗi!" Thấy thái độ của Đấng Sáng Tạo không tệ, George lập

tức chắp tay xin lỗi.

Lén lút xâm nhập thế giới của đối phương, nghiên cứu quy tắc thế giới của đối phương, thật sự mà nói, quả thực là lỗi của hắn trước.

Đối phương thái độ hữu hảo, vậy hắn cũng sẵn lòng xin lỗi và đưa ra bồi thường tương ứng.

"Khách đến là quý, ta cũng không phải người nhỏ mọn, chỉ là không biết bạn hữu tiến vào thế giới của ta, là muốn làm gì?" Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi mời George ngồi xuống, tiếp tục mỉm cười hỏi.

Đối phương có thể che giấu hắn lâu như vậy, thực lực bản thể rõ ràng là cao hơn hắn.

Tuy hắn có thể dễ dàng giải quyết phân thân của đối phương, sau đó mang thế giới của mình đổi sang một nơi khác để ở.

Nhưng trong tình huống có thể không đắc tội người, hắn vẫn không muốn đắc tội người.

Nếu đối phương không có ác ý gì quá lớn, hắn có thể không truy cứu chuyện đối phương dùng phân thân lén lút xâm nhập thế giới của mình.

Nếu có thể kết bạn thì càng tốt.

"Tại hạ không hề có ác ý, chỉ là muốn thu thập thêm một số bản mẫu thế giới, để tạo ra những thế giới mới khác nhau, nếu có chỗ nào mạo phạm…" George cảm nhận được thiện ý của Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi, biết đây là một Đấng Sáng Tạo có thể giao lưu, thế là cũng không giấu giếm mục đích của mình.

Đồng thời, hắn còn giảng giải một số kiến giải của mình về quy tắc của thế giới này.

Và tặng một số kinh nghiệm quý báu liên quan đến việc thăng cấp

từ Đơn thể vũ trụ cấp lên Đa nguyên vũ trụ cấp, cũng như việc phân chia tạo ra thế giới mới.

Điều này cũng khiến Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi rất vui mừng, thả lỏng cảnh giác đối với George, hai người bắt đầu giao lưu vui vẻ.

Và trong cuộc giao lưu này, George lại có thêm thu hoạch ngoài mong đợi, một tọa độ của một thế giới mới trong không gian Hỗn Độn.

"Ngươi nói thế giới đó đều sử dụng một loại năng lượng gọi là 'khí'?" Nghe Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi miêu tả quá trình mình phát hiện thế giới mới, trên mặt George lộ ra vẻ kỳ lạ.

Thì ra Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi cũng thích thám hiểm trong không gian Hỗn Độn, chỉ là hắn sẽ không ngốc đến mức bỏ lại thế giới của mình mà một mình thám hiểm, mà sẽ mang theo thế giới của mình.

Cũng chính vì vậy, hắn mới không bị giết chết trong quá trình thám hiểm.

Và may mắn là, hắn thật sự đã tìm thấy một thế giới vô cùng, vô cùng mạnh mẽ.

Điều quan trọng là Đấng Sáng Tạo của thế giới đó không biết vì sao lại biến mất, dưới sự thúc đẩy của lòng hiếu kỳ, hắn liền xông vào.

Ai ngờ, thế giới đó tuy không có Đấng Sáng Tạo, nhưng lại có một hệ thống thần linh vô cùng hoàn chỉnh.

Điều quan trọng là những vị thần đó còn mạnh hơn cả, hắn vừa xông vào đã bị phát hiện.

Ngay cả vị mạnh nhất cũng chưa ra tay, một vị thần linh trông đặc biệt giống mèo đã bắt hắn.

May mắn thay, vị thần linh có địa vị cao nhất trong số đó đã không giết hắn, chỉ là trục xuất hắn ra.

"Thực ra, Magic liên quan đến 'khí' trong thế giới của ta, chính là do ta lĩnh ngộ được khi chiến đấu với vị thần mèo đó.

Tuy nhiên ta cũng chỉ lĩnh ngộ được một chút bề ngoài, xa không bằng 'khí' mạnh mẽ của thế giới kia." Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi gật đầu.

George lúc này mới nhớ ra, Yami và quốc gia quê hương của Yami – Nhật Chi Quốc, dường như cũng sử dụng một loại năng lượng "khí".

Hắn còn từng tìm Yami để nghiên cứu qua một chút, quả thực có một số đặc điểm, chỉ là so với magic power chủ lưu, chỉ có thể nói là dùng để phụ trợ.

Khi đó hắn còn kỳ lạ là loại năng lượng và phương thức sử dụng này, luôn có chút không hợp với thế giới này.

Thì ra hệ thống sức mạnh như vậy, không thuộc về thế giới này.

Chỉ là, khi đó hắn thật sự chưa từng nghĩ theo hướng đó.

"Chẳng lẽ là thế giới Dragon Ball?" George xoa xoa cằm, thầm đoán trong lòng. 《Dragon Ball》 hắn vẫn vô cùng quen thuộc, đây là một bộ truyện tranh nhiệt huyết bùng nổ toàn cầu.

Tương truyền năm đó, vào khoảnh khắc nhân vật chính Goku biến thân thành Super Saiyan, tất cả anime trên thế giới đều trở nên ảm đạm thất sắc.

Vì vậy hắn cũng coi như đã theo dõi từ đầu đến cuối.

Nói về thế giới quan của Dragon Ball, thì quả thực rất mạnh mẽ.

Chỉ với hơn vạn lực chiến đấu đã có thể phá hủy tinh cầu, sau này

còn có Super Saiyan cấp 1, cấp 2, cấp 3, cấp 4, cấp Blue, Tự Tại Cực Ý Công, v.v.

Bàn về sức phá hủy thuần túy, giới hạn trên tuyệt đối có thể đạt đến Đa Nguyên Vũ Trụ cấp hàng đầu, toàn bộ thế giới ước tính có thể tiến vào Siêu Đại Vũ Trụ cấp.

Dù sao còn có rất nhiều thời không khác nhau, dòng thời gian khác nhau.

Hẳn là chỉ kém Marvel, Hồng Hoang các loại thế giới thôi.

Vị thần mèo mà Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi nói, rất có khả năng chính là một Phá Hủy Thần.

Thực lực của Phá Hủy Thần có thể dễ dàng đánh nát một vũ trụ, Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi loại Đơn thể vũ trụ cấp không quá lợi hại này, gặp phải không đánh lại cũng là chuyện bình thường.

"Nếu thật sự là thế giới Dragon Ball, vậy thì quá có giá trị rồi!" Mắt George dần sáng lên.

Thế giới Dragon Ball khả năng cao là Siêu Đại Vũ Trụ cấp, nếu hắn có thể nuốt chửng thế giới Dragon Ball, vậy thì chắc chắn có thể trực tiếp thăng cấp lên Siêu Đại Vũ Trụ cấp, hơn nữa còn là loại không hề yếu.

Như vậy bản thể của hắn có thể dễ dàng phá vỡ phong ấn của The Living Tribunal.

Đương nhiên, đó không phải là một việc dễ dàng.

Một mặt là với thực lực hiện tại của hắn, ngay cả khi thế giới Dragon Ball hiện tại không tồn tại Đấng Sáng Tạo, hắn cũng không thể nuốt trôi.

Kém một cấp độ lớn.

Giống như người có thể ăn mười cái bánh bao, nhiều nhất cũng chỉ là no, nhưng nếu ăn một ngàn cái bánh bao, sẽ trực tiếp bị no mà chết.

Chương 794

Tuy nhiên, có thể đợi tất cả phân thân của hắn hợp nhất, nâng cao thực lực đến ngưỡng sắp đột phá Siêu Đại Vũ Trụ cấp.

Khi đó về cơ bản vấn đề sẽ không lớn.

Mặt khác, các thần linh của thế giới Dragon Ball cũng sẽ không đứng nhìn hắn nuốt chửng toàn bộ thế giới, chắc chắn sẽ ngăn cản.

Vì vậy vẫn phải nâng cao thực lực trước.

Mặc dù tạm thời không thể nuốt chửng thế giới Dragon Ball, nhưng nếu có thể tiến vào đó, học được cách sử dụng năng lượng khí của thế giới Dragon Ball thật sự, nghiên cứu quy tắc của thế giới Dragon Ball, thì cũng là điều cực kỳ tốt.

Đặc biệt là thuật hợp thể mà hắn ấn tượng sâu sắc, vừa hay có sự trợ giúp rất lớn cho việc hợp nhất các phân thân của hắn sau này.

"Hiện tại ngươi còn nhớ vị trí của thế giới đó trong không gian Hỗn Độn không?" George hỏi.

Hiện tại vẫn chưa xác định được có phải thế giới Dragon Ball hay không, vẫn cần phải thực sự vào xem xét rồi mới lập kế hoạch chi tiết.

Dù sao, trong nhiều tác phẩm, năng lượng "khí" không chỉ tồn tại trong thế giới Dragon Ball, chỉ là điều hắn nghĩ đến đầu tiên là thế giới Dragon Ball.

"Nhớ chứ, đương nhiên là nhớ, ta còn định sau này mạnh hơn sẽ lại vào thám hiểm một chút." Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi không giấu giếm, trực tiếp nói ra tọa độ của thế giới mà hắn đã phát hiện.

Đối với hắn mà nói, muốn nâng cao thực lực đến mức có thể tiến

vào thế giới đó, không biết sẽ mất bao lâu.

Thà rằng nói cho George bí ẩn và mạnh mẽ này.

Ít nhất trong khoảng thời gian này hắn giao lưu với George, đã thu được lợi ích cực lớn, thậm chí ẩn ẩn đã có dấu hiệu đột phá giai đoạn tiếp theo, tạo ra thế giới thứ hai.

Nếu George có thể xâm nhập vào thế giới đó, thu được các quy tắc liên quan, thì hắn cũng có thể với tư cách là người cung cấp thông tin mà nhận được một số lợi ích.

Tuy nhiên, tiền đề để đưa ra quyết định này là George đủ thiện chí, nếu không hắn thà chết cũng sẽ không chia sẻ thông tin quan trọng như vậy.

Hắn cũng từng gặp một số Đấng Sáng Tạo du hành trong không gian Hỗn Độn, không phải ai cũng đáng để kết giao.

"Ta sẽ phái một phân thân đến đó thám hiểm, tin rằng sẽ có một số thu hoạch không tồi." George tự nhiên biết tâm tư của Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi, cũng ám chỉ rằng mình sẽ đền đáp hậu hĩnh.

Sau khi biết được vị trí của thế giới mới, hắn không chậm trễ thời gian, lập tức điều khiển phân thân nhỏ gần vị trí đó nhất đi đến.

Còn về phân thân nhỏ ở thế giới này, đương nhiên là tiếp tục ở lại đây giao lưu với Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi, thỉnh thoảng xuống thế giới loài người dạo chơi, chỉ đạo Đội Hắc Bạo Ngưu thực sự hóa rồng.

"Quả thực là Siêu Đại Vũ Trụ cấp, quả thực không có Đấng Sáng Tạo." Trong quá trình bay đường dài, một phân thân nhỏ đã nhận được tọa độ cuối cùng cũng tìm thấy thế giới mới sử dụng năng lượng khí, đang lơ lửng trong không gian Hỗn Độn.

Sau khi quan sát kỹ lưỡng, hắn xác nhận Đấng Sáng Tạo trẻ tuổi không hề nói dối.

Thể lượng của thế giới này quả thực đã đạt đến Siêu Đại Vũ Trụ cấp, hơn nữa hắn không cảm nhận được sự tồn tại của Đấng Sáng Tạo.

Hoặc là Đấng Sáng Tạo đã chết ngoài ý muốn, hoặc là Đấng Sáng Tạo đã rời đi mà không quay lại, hoặc là phân liệt hòa nhập vào thế giới của chính mình rồi biến mất hoàn toàn.

"Thế này cũng tốt, cuối cùng cũng không cần phải ẩn giấu quá mức nữa." George lợi dụng quyền năng của con đường sai lầm, tìm thấy kẽ hở của thế giới, giống như trước đây, âm thầm loại bỏ tất cả sức mạnh, dùng một chút chân linh tiềm nhập vào.

Nếu có Đấng Sáng Tạo, hắn không tiện sử dụng sức mạnh của thế giới khác, cần phải từ từ chuyển hóa, giống như thế giới trước đó.

Bởi vì Đấng Sáng Tạo, với tư cách là người tạo ra thế giới, rất dễ dàng phát hiện ra sức mạnh khác biệt so với thế giới của mình.

Nhưng nếu không có Đấng Sáng Tạo, chỉ là những thần linh mạnh mẽ, dù là cường giả Đa Nguyên cấp, cũng rất khó phát hiện.

Họ sẽ chỉ nghĩ rằng thế giới mà họ đang ở lại sinh ra một sức mạnh mới, họ không thể nắm giữ toàn bộ thế giới, tự nhiên không thể xác định sức mạnh mới có phải đến từ bên ngoài hay không.

Vì vậy, hắn chỉ cần tránh được sự dò xét của thần linh, tìm một sinh vật đã chết để ký sinh và chiếm đoạt vận mệnh của nó, là có thể hoàn hảo ngụy trang thành thổ dân của thế giới này.

Đồng thời hắn còn có thể lợi dụng các loại Magic và năng lực của mình để nhanh chóng nâng cao thực lực của phân thân nhỏ.

"Tùy cơ chọn một cái đi!" Sau khi tiềm nhập thế giới, George phát hiện bên trong thế giới này tồn tại các thế giới song song khác nhau, và

trong các thế giới song song đó còn có các vũ trụ và dòng thời gian khác nhau.

Để không bị phát hiện, hắn đã chọn thế giới gần hắn nhất, vũ trụ gần nhất, và hành tinh sự sống gần nhất trong vũ trụ đó.

"Đúng là duyên phận." Hành tinh sự sống mà hắn tiến vào không phải là hành tinh nào khác, chính là hành tinh xanh – Trái Đất, nơi tồn tại ở rất nhiều thế giới.

Thực ra đây cũng không thể coi là trùng hợp, khi tiềm nhập thế giới, hắn đã yểm bùa may mắn từ con đường vận mệnh lên một chút chân linh này rồi.

Trái Đất trong rất nhiều thế giới, đều là nhân vật chính.

Vận mệnh khiến hắn ngay từ đầu đã rơi vào Trái Đất, chứng tỏ ở Trái Đất hắn có thể đạt được mục đích tốt hơn.

"Vậy thì chọn ngươi!" Sau khi tiến vào Trái Đất, George không chậm trễ thời gian, mà nhanh chóng tìm thấy một sinh vật vừa mới chết, ký sinh vào đó.

"Quả nhiên là thế giới Dragon Ball." George từ từ mở đôi mắt, bên tai đều là tiếng súng.

Cơ thể hiện tại của hắn tên là George, đúng vậy, cũng tên là George, trùng tên với hắn.

Đây không phải là trùng hợp, mà là Quyền Năng Bánh Xe Vận Mệnh đã phát huy tác dụng, bởi vì hắn chính là hy vọng tìm được một cơ thể trùng tên để sử dụng.

George ở đây năm nay mười sáu tuổi, là một học sinh cấp ba, sinh ra ở Thành phố Satan.

À, nơi này ban đầu không gọi là Thành phố Satan, mà là Thành phố

Orange Star, bởi vì người dân để cảm kích Satan đã đánh bại Cell và cứu thế giới bảy năm trước, mới đổi tên thành Thành phố Satan.

Vừa nãy trên đường đi học, cậu ta đã gặp một vụ cướp tiệm trang sức.

Chuyện này ở Thành phố Satan, hay nói đúng hơn là ở phần lớn các thành phố trên toàn Trái Đất đều rất phổ biến, dù sao gặp phải thì cứ tránh đi một chút là được.

Bởi vì ở Thành phố Satan không chỉ có cảnh sát xử lý các vụ án hình sự, mà còn có Videl, con gái của Satan, với tư cách là người bảo vệ công lý giúp đỡ chống lại tội phạm.

Đáng tiếc là George của thế giới này có vận khí hơi kém, không kịp thoát đến nơi an toàn ngay lập tức, dẫn đến bị đạn lạc của bọn cướp bắn trúng tim, tử vong tại chỗ.

"Hahahahaha, sao vậy, lũ cảnh sát hôi thối các ngươi, có bản lĩnh thì xông ra đây!" Bọn cướp sau khi cướp xong trang sức, ngạo mạn dùng SMG xả đạn vào xe cảnh sát chắn đường phía trước, căn bản không coi những cảnh sát đang nấp sau xe ra gì.

Bởi vì cảnh sát trong tay đều cầm súng lục, hỏa lực căn bản không thể so với chúng.

"Trái Đất với khoa học kỹ thuật phát triển như vậy, mà vũ khí của cảnh sát lại yếu kém đến thế." George đứng dậy, sử dụng Thôn Phệ Magic nhanh chóng hấp thụ năng lượng tồn tại xung quanh, chuyển hóa nó thành magic power, sau đó tự mình sử dụng Trị Liệu Ma Pháp.

Rất nhanh, vết thương ở ngực hắn biến mất với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cơ thể hồi phục khỏe mạnh.

Thế giới Dragon Ball tồn tại rất nhiều công nghệ đen, hắn nhớ rằng khi Goku còn nhỏ lần đầu tiên vào thành phố, đã có thể thấy các

loại phương tiện giao thông từ tính lơ lửng trên đường phố.

Còn có Capsule đa năng do cha Bulma phát minh, và Cyborg của Quân đoàn Đuôi Đỏ.

Sau này tiến vào vũ trụ, càng có đủ loại vũ khí mạnh mẽ.

Kết quả là nhiều năm trôi qua, loài người trên Trái Đất vẫn sử dụng súng đạn thông thường, cảm giác không có gì khác biệt so với Trái Đất bình thường.

Tuy nhiên nghĩ kỹ lại cũng có thể hiểu được, dù sao những người tiếp xúc với vũ trụ cũng chỉ có nhóm Goku, phần lớn loài người chưa từng ra khỏi Trái Đất.

"Vì đã muốn học khí của thế giới này, vậy thì cơ thể rất quan trọng, vừa hay có thể thử cái này." George đưa tay phải nhẹ nhàng chạm vào giữa lông mày của mình: "Ara Hoắc Động Khai!" Không sai, chính là chú chú mở cửa mà hắn đã cải tiến vô số lần, đã thêm vào năng lực cấp khái niệm.

Lúc này hắn thi triển lên chính mình, chính là để mở khóa gen của cơ thể này, phát triển tiềm năng của thể xác loài người bình thường này đến mức tối đa.

Chương 795

Khóa gen mở ra, George cảm thấy thể xác của mình lập tức bắt đầu mạnh lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, hắn đã từ một học sinh gầy yếu, lâu ngày chỉ học mà không luyện tập, biến thành một người sở hữu cơ bụng sáu múi đỉnh cao của loài người.

Ngay cả cận thị cũng biến mất, thị lực cực tốt.

Cường độ cơ thể hiện tại của hắn, đại khái tương đương với Captain America.

"Nền tảng hơi yếu một chút, nhưng không sao." Bởi vì cơ thể chỉ là cơ thể loài người bình thường, lại là một thiếu niên loài người lâu ngày không luyện tập.

Vì vậy lần đầu tiên mở khóa gen, hắn cũng không mở hoàn toàn, chỉ mở một phần trăm, nếu không gen sẽ trực tiếp sụp đổ.

Cần phải trải qua một thời gian rèn luyện tăng cường, mới có thể đột phá để tiếp tục phát triển hai phần trăm, ba phần trăm, cho đến một trăm phần trăm.

Nhưng với tư cách là một Pháp Sư, hắn đương nhiên không thể đổ mồ hôi như mưa mà đi rèn luyện.

Hắn có quá nhiều cách để cường hóa thể xác của mình.

Đơn giản nhất, Con đường Chiến Sĩ Hoàng Hôn của thế giới Quỷ Bí, có thể từng bước biến thành Cự Nhân Hoàng Hôn, sở hữu sức mạnh thể xác cực kỳ đáng sợ và các loại năng lực.

Hắn có thể thông qua Thôn Phệ Magic, hấp thụ năng lượng để cơ thể từ Cửu Chiến Sĩ Phân Liệt, từng bước cường hóa đến Chân Thần

Phân Liệt.

Sau đó thông qua việc mở khóa gen để tiếp tục giải phóng sức mạnh thể xác.

Như vậy, hắn có thể có được một thể xác vô cùng mạnh mẽ, từ đó học cách sử dụng năng lượng khí của thế giới này.

Tuy nhiên chắc chắn sẽ không nhanh như vậy, cần phải tốn thời gian từng bước một.

Dù sao đây cũng chỉ là một phân thân nhỏ của hắn, chứ không phải phân thân chính, linh hồn chỉ có một chút xíu.

Ngoài ra, phân thân của hắn ở thế giới Hồng Hoang đang tìm kiếm Bát Cửu Huyền Công, nếu có thể có được Bát Cửu Huyền Công, thì Bát Cửu Huyền Công cũng có thể cường hóa thể xác rất nhiều.

Việc nâng cao thực lực của phân thân nhỏ có giới hạn, điều quan trọng nhất vẫn là thu thập kiến thức, thu thập hệ thống sức mạnh và quy tắc của thế giới này, nghiên cứu thế giới này.

Truyền những điều này cho những phân thân mạnh mẽ thật sự có thể đồng bộ thực lực, để phân thân đó tu luyện.

Nhưng thực lực của phân thân nhỏ cũng không thể quá yếu, nếu không bị tiêu diệt, lại phải điều phân thân từ nơi khác đến, sẽ rất phiền phức.

Tuy nhiên, ngay cả là phân thân nhỏ, cũng sở hữu tất cả Magic của hắn, có lẽ nâng lên đến cực hạn cũng không đánh lại Phá Hủy Thần và Thiên Sứ, nhưng vấn đề bảo vệ tính mạng thì vẫn không lớn.

"Việc đầu tiên chiếm cứ cơ thể, là báo thù cho nguyên chủ." George tháo kính mắt ra, thân hình lóe lên, mấy bước đã xông đến trước mặt mấy tên cướp, dễ dàng đánh chết mấy tên cướp nhờ thể xác cường đại.

Và lúc này, một chiếc phi thuyền in hình chữ Satan cũng xuất hiện trên không trung tiệm trang sức. ..... "George, sao cậu lại ở đây?" Một cô gái tóc đuôi ngựa mặc áo sơ mi trắng nhảy thẳng xuống từ phi thuyền, nhìn thấy George đứng cạnh bọn cướp đang nằm rạp trên đất, vẻ mặt cô lộ rõ sự ngạc nhiên. "Cô Videl, chính bạn học này vừa ra tay giúp giải quyết bọn cướp hung hãn này đấy, quả đúng là anh hùng xuất thiếu niên!" Viên cảnh sát phụ trách gần đó đi tới, nhìn Videl và George, cảm thán nói.

Videl trừng mắt không thể tin được nhìn George: "Cái gì, là cậu giải quyết bọn cướp này á?" Sao cô không biết George chứ, cậu ta là bạn học cùng lớp với cô, bình thường ít nói, chỉ cắm đầu học tập như một học sinh ngoan, thành tích luôn nằm trong top ba của lớp.

Đừng nói là bọn cướp này, ngay cả những nữ sinh cùng tuổi hơi thích vận động một chút, một quyền cũng có thể đánh khóc cậu ta. "Tôi gần đây vẫn luôn rèn luyện thân thể, còn đăng ký học một số thuật chiến đấu ở một võ quán." George nhìn cô con gái của Mr.

Satan, mỉm cười giải thích một câu.

Videl đánh giá George kỹ lưỡng một chút, gật đầu: "Thân thể nhìn có vẻ rắn chắc hơn nhiều rồi đấy, nhưng sau này gặp chuyện thế này thì vẫn nên tránh xa một chút, hôm nay cậu chỉ là may mắn thôi." Bình thường, năng lượng của cô đều dành cho việc luyện võ và giúp cảnh sát trấn áp tội phạm, trong lớp trừ vài người chơi rất thân, cô không đặc biệt quen thuộc với những người khác.

Cô biết George là vì George luôn nằm trong top ba của lớp.

Vậy nên, về những thay đổi gần đây của George, và việc cậu ta không đi võ quán học, cô đương nhiên không hề hay biết. "Hôm nay là một sự cố ngoài ý muốn, tôi vừa hay phát hiện có cơ hội đánh lén nên mới ra tay." George không hề phản bác lời của Videl, hắn biết Videl

không phải đang chế giễu, mà là thật lòng nhắc nhở.

Bởi vì nói theo lẽ thường, đừng nói là luyện vài tháng ở võ quán, ngay cả những huấn luyện viên trong võ quán, gặp phải bọn cướp cầm vũ khí nóng, thì cũng nhất định phải tránh.

Videl có thể xử lý những chuyện này, là vì cô đã rèn luyện cơ thể đến giới hạn của người bình thường.

Videl và Mr.

Satan, trong mắt Goku và Gohan cùng những người khác, sức mạnh chẳng đáng kể gì, nhưng trong mắt người bình thường thì tuyệt đối là cao thủ hàng đầu.

Theo ước tính của hắn, ngay cả Captain America đối đầu với hai người này, cũng chưa chắc đã thắng được. "Hú hú hú, Đại lộ số ba, có người cướp ngân hàng!" Ngay lúc đó, đồng hồ của Videl đột nhiên phát ra cảnh báo. "Một ngày mà lại xảy ra hai vụ, nhưng cũng tốt, không uổng công chạy một chuyến." Mắt cô sáng lên, vẫy tay về phía George, thuần thục điều khiển phi thuyền của mình, bay về phía Đại lộ số ba. "Đi xem sao." George đảo mắt, tìm một góc không người, Phép Độn thổ biến mất tại chỗ.

Hôm nay là ngày đầu tiên của học kỳ thứ hai, nếu hắn không nhớ nhầm, Gohan cũng sẽ đến trường cấp ba Orange Star vào ngày này.

Goku sống ở Núi Paozu khu 439 phía Đông, cách thành phố Mr.

Satan hơn một nghìn cây số.

Vì vậy Gohan luôn tự học ở nhà hoặc thuê gia sư.

Hồi nhỏ thì không sao, lớn rồi Chi-Chi lo Gohan sẽ không theo kịp chương trình học ở trường, trở nên cô độc vì không có bạn bè cùng tuổi.

Thế là cô đã cho Gohan đến trường cấp ba Orange Star trong thành phố để học.

Goku và những người khác sở hữu những phương pháp sử dụng Khí hoàn thiện và chi tiết nhất thế giới này, cùng với các loại chiêu thức.

Tiếp xúc với Gohan vừa hay có thể giúp hắn bước đầu tìm hiểu về năng lượng Khí của thế giới này. "Hấp thụ năng lượng từ không khí hiệu suất vẫn còn quá chậm." Trên Đại lộ số ba, vừa mới Phép Độn thổ đến, George đã phát hiện Magic Power mà hắn vừa hấp thụ từ không khí đã tiêu hao gần hết do kích hoạt khóa gen và Phép Độn thổ.

Nhưng điều này không làm khó được hắn, bay đến trên không một tòa nhà, hắn một tay trực tiếp nắm lấy dây điện, một tay quan sát cuộc đấu súng giữa cảnh sát và bọn cướp ở phía dưới.

Đối với hắn hiện tại mà nói, chỉ cần không phải năng lượng vượt quá giới hạn cơ thể hiện tại, hắn đều có thể dễ dàng dùng ma pháp nuốt chửng để chuyển hóa thành Magic Power.

Điện năng đương nhiên cũng là một trong số đó, hơn nữa là nguồn năng lượng dễ kiếm nhất trong thành phố.

Thực ra nếu hắn muốn, có thể trực tiếp nuốt chửng năng lượng sinh mệnh của tất cả sinh vật xung quanh, năng lượng đó mạnh hơn điện năng rất nhiều, còn có thể cường hóa bản thân một cách đáng kể.

Nhưng không cần thiết.

Một mặt là hắn có nguyên tắc của riêng mình, mặt khác là nhiệm vụ chính của tiểu phân thân không phải là nâng cao sức mạnh, mà là truyền tải tri thức.

Giới hạn của tiểu phân thân cũng chỉ là cấp độ vũ trụ đơn thể, linh hồn đã hạn chế sự phát triển.

Chương 796

Hơn nữa, hành vi hấp thụ sinh mệnh lực bừa bãi rất dễ bị gắn mác phản diện, lúc đó sẽ rất phiền phức.

Dòng điện liên tục được hấp thụ vào cơ thể và chuyển hóa thành Magic Power, Magic Power của cơ thể này nhanh chóng được lấp đầy. "Đến rồi!" Một bóng người với tốc độ nhanh đến mức chỉ còn lại tàn ảnh từ xa lao tới, sau khi phát hiện có cuộc đấu súng giữa cảnh sát và bọn cướp ở đây thì dừng lại.

Chỉ thấy trên người cậu ta đột nhiên bùng lên năng lượng màu vàng, tóc cũng biến thành màu vàng, chớp mắt đã xuất hiện phía sau bọn cướp.

Tốc độ nhanh đến mức mắt thường đã không thể nhìn rõ.

Ngay cả George hiện giờ đã đạt đến giới hạn thể chất của loài người, cũng không thể nhìn rõ.

Nhưng hắn cũng không cần dùng mắt thường nhìn, hắn dùng ý chí lực. "Là cậu, Gohan." George rút tay đang sạc điện về, trên mặt nở nụ cười.

Tay không đón đạn súng máy, thổi Khí liền có thể lật xe ô tô, Gohan ở trạng thái Super Saiyan đánh người thường cứ như chơi đùa vậy. "Đây vẫn là kết quả của việc bỏ hoang bảy năm, năng lượng Khí này quả nhiên có điểm độc đáo." Khi Gohan chiến đấu, George cũng dùng ý chí lực cẩn thận quan sát năng lượng Khí trong cơ thể Gohan.

Theo quan sát của hắn, năng lượng "Khí" này dường như được tạo ra sau khi hòa trộn năng lượng tinh thần, sinh vật và tự nhiên.

Ngay cả khi đơn thuần ngưng tụ lại thành một quả cầu năng

lượng để bắn ra, sức phá hoại cũng vô cùng kinh người.

Điểm này thì Magic Power không thể so sánh được.

Đơn thuần Magic Power ngưng tụ thành một khối đánh ra, uy lực ước chừng còn không bằng một tảng đá ném đi.

Nhưng cũng không phải không có khuyết điểm.

Loại năng lượng này không thể căn bản nâng cao bản chất sinh mệnh, vượt qua tầng bậc sinh mệnh.

Ví dụ, một khi năng lượng Khí trong cơ thể cạn kiệt, hoặc không kịp dùng Khí để phòng ngự khi gặp tấn công.

Thì cơ thể về bản chất có lực phòng ngự gì vẫn là lực phòng ngự đó, giống như loại người Krillin.

Dù cho sức chiến đấu có thể bạo tinh rồi, nếu sơ ý không dùng Khí phòng ngự, cũng sẽ bị vũ khí nóng làm bị thương.

Hơn nữa tuổi thọ cũng không tăng lên bao nhiêu, nhiều nhất chỉ có thể sống đến giới hạn tuổi thọ của loài.

Quy Tiên Nhân và Hạc Tiên Nhân có thể sống lâu như vậy, là vì hai người khi còn trẻ đều uống suối bất lão có thể trường sinh bất tử.

Gohan vừa giải quyết xong bọn cướp, Videl liền lái phi thuyền tới.

Chỉ là lúc này Gohan đã giải trừ trạng thái Super Saiyan màu vàng kim, đang chuẩn bị lẳng lặng hòa vào đám đông để chuồn đi. "Sao lại bị giải quyết rồi, chẳng lẽ là cảnh sát làm sao?" Videl nhìn mấy tên cướp ngân hàng bị đánh bẹp dí, lông mày nhíu chặt lại.

Vừa nãy trận đó đã không kịp, không ngờ bây giờ lại không kịp nữa, nhưng cô không nghĩ chỉ dựa vào cảnh sát mà có thể giải quyết nhanh như vậy.

Quan trọng là ở đây chỉ có hai cảnh sát, lại còn bị thương. "Này,

cậu có thấy chuyện gì đã xảy ra không?" Mắt cô lướt qua, vừa hay nhìn thấy Gohan đang quay người chuẩn bị rời đi, cô trực tiếp mở miệng hỏi. "Không... không thấy, tôi cũng vừa mới đi tới đây thôi, không biết đã xảy ra chuyện gì." Gohan lập tức giả vờ bình tĩnh trả lời một câu, sau đó vội vàng tăng tốc bước chân rời đi, không cho Videl cơ hội hỏi lần thứ hai. "Phù, may quá, may mà biến hình trước, nếu không bị nhận ra thì phiền rồi." Tuy nhiên, cậu ta vừa bước ra khỏi đám đông, thở phào nhẹ nhõm một chút, một bóng người đột nhiên xuất hiện và chặn cậu ta lại. "Xin chào, cho hỏi có chuyện gì không?" Ngẩng đầu nhìn bóng người chặn mình lại, đó là một học sinh trông tuổi tác xấp xỉ cậu. "Tôi vừa nãy đứng ở đó, thấy tóc cậu biến thành màu vàng, sau khi đánh bại bọn cướp thì lại biến trở lại.

Vậy cậu chính là Chiến Binh Vàng mà người ta hay nhắc đến dạo gần đây đúng không!" George trực tiếp vạch trần thân phận ẩn giấu của Gohan.

Gohan nghe vậy lập tức lộ ra vẻ mặt căng thẳng: "Cậu nhất định là nhìn nhầm rồi, tôi đâu phải Chiến Binh Vàng gì đâu." Không đợi George trả lời, cậu ta liền vòng qua George tăng tốc bỏ chạy.

Dù sao George không quen cậu ta, chỉ cần cậu ta chạy nhanh, thành phố lớn thế này, ước chừng sau này cũng chưa chắc đã gặp lại.

Nhưng nếu dừng lại biện giải, lỡ như thu hút sự chú ý của mọi người xung quanh.

Mọi người đều biết cậu ta là Chiến Binh Vàng, chụp ảnh và quay video, thì cuộc sống bình yên của cậu ta sẽ phải nói lời tạm biệt hoàn toàn.

Vì vậy cách làm đúng đắn nhất bây giờ chính là trực tiếp bỏ chạy. "Chạy trời không khỏi nắng!" George thấy vậy cũng không ngăn cản, lấy huy hiệu trường cấp ba Orange Star ra đeo lên người, rồi Phép

Độn thổ biến mất tại chỗ.

Xuất hiện lần nữa, đã ở cổng trường cấp ba Orange Star.

Hắn sải bước vào lớp học, tìm một chỗ ngồi hẻo lánh như học kỳ trước.

Có bạn học quen đến nói chuyện, hắn liền tùy tiện đối phó vài câu.

Khi giờ học sắp đến, học sinh trong lớp cũng ngày càng đông, trong đó có cả Videl đến sau khi xử lý xong công việc.

Cô thấy George thì gật đầu, sau đó suy nghĩ một chút rồi đi tới nói: "Nếu cậu thật sự có hứng thú với võ thuật, tôi có thể giới thiệu cậu đến võ quán của ba tôi, ở đó có những huấn luyện viên võ thuật giỏi nhất thế giới." Luyện tập một mùa hè mà có thể đánh gục ba tên cướp, dù là đánh lén, cũng chứng tỏ có tố chất luyện võ không tồi. "Cảm ơn, không cần đâu, tôi cảm thấy bây giờ thời gian chủ yếu vẫn nên dùng vào việc học, luyện võ chỉ là sở thích thôi." George đương nhiên tìm một lý do để mỉm cười từ chối.

Nếu chỉ là người đam mê võ thuật bình thường, đến võ quán của Mr.

Satan học kỹ năng chiến đấu thì quả thực không tệ.

Nhưng tiếc là hắn không phải là người đam mê võ thuật bình thường, hắn muốn nghiên cứu là Khí, là những chiêu thức khác nhau được phát triển từ Khí.

Videl nghe vậy cũng không bận tâm, trở về chỗ của mình, bắt đầu hỏi thăm bạn học bên cạnh về chuyện Chiến Binh Vàng.

Mùa hè này, đây không phải là lần đầu tiên cô vừa đến hiện trường đã phát hiện sự việc bị Chiến Binh Vàng giải quyết.

Nhưng vừa nãy, cô lại có chút manh mối.

Có nhân chứng nói Chiến Binh Vàng đeo huy hiệu trường cấp ba Orange Star, tức là Chiến Binh Vàng chắc chắn cũng là học sinh của trường họ.

Nhưng rất tiếc, sau khi hỏi một vòng, cô vẫn không tìm thấy bạn học nào phù hợp với đặc điểm của Chiến Binh Vàng.

Cho đến khi chuông vào lớp reo, giáo viên chủ nhiệm dẫn một học sinh mới vào lớp. "Giới thiệu với mọi người một bạn học mới, cậu ấy tên là Son Gohan.

Điểm thi đầu vào của cậu ấy, tất cả các môn như Toán, Khoa học, Vật lý, Lịch sử, Ngữ văn đều đạt điểm tuyệt đối, vô cùng xuất sắc." "Áo sơ mi trắng, áo vest đen, quần dài màu cam và huy hiệu trường!" Videl nhìn thấy trang phục của Son Gohan, trên mặt lập tức lộ ra vẻ nghi ngờ.

Bởi vì ngoại trừ mái tóc đen, Son Gohan và Chiến Binh Vàng mà nhân chứng nhìn thấy mặc y hệt nhau.

Chương 797

Thêm nữa, cô lờ mờ nhớ đã từng nhìn thấy Son Gohan trong đám đông buổi sáng, thậm chí còn hỏi cậu ta một câu hỏi. "Chào mọi người, tôi là Son Gohan, mong mọi người giúp đỡ!" Gohan sau khi quét mắt nhìn khắp lớp, thấy Videl cũng ở đó, hơi sững lại một chút rồi nhanh chóng cúi người chào mọi người.

Còn George lúc này thì dùng sách che mặt, không để Gohan nhìn thấy mình.

Đến khi buổi sáng kết thúc, mọi người lấy hộp cơm bento ra chuẩn bị ăn trưa, George mới lững thững đến sau lưng Gohan, đưa tay vỗ vai cậu ta nói: "Ồ, Chiến Binh Vàng, bento không tệ nhỉ." Gohan lập tức giật mình đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, cậu ta quay người nhìn George, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được. "Cậu... cậu sao lại ở đây?" "Tôi tên là George, cũng ở lớp này, ngồi ở chỗ kia kìa, chắc cậu không nhìn thấy tôi." George cười chỉ vào một chỗ ngồi trong góc.

Nghe George nói cùng lớp với mình, Gohan đau cả đầu. "Bạn George, tôi thật sự không phải Chiến Binh Vàng, sáng nay cậu chắc chắn là nhìn nhầm rồi." "Mắt tôi tinh lắm, sẽ không nhìn nhầm đâu." George nhếch mép: "Nếu cậu không thừa nhận, vậy tôi sẽ đi tìm bạn Videl nói chuyện một chút, tin rằng cô ấy chắc chắn sẽ rất hứng thú với những gì tôi thấy sáng nay." "Bạn Videl..." Sắc mặt Gohan thay đổi, sau đó kéo George chạy như bay về phía sân thượng của tòa nhà học.

Đến sân thượng, xác định xung quanh không có ai, cậu ta mới bất đắc dĩ thừa nhận với George: "Bạn George, tôi đúng là Chiến Binh Vàng, cậu đừng nói cho Videl biết nhé, tôi không muốn mọi người

biết thân phận của mình, điều đó sẽ khiến tôi rất phiền phức." Trong tiết tiếng Anh đầu tiên, Videl đã thử thăm dò cậu ta, và cho đến bây giờ vẫn chưa hết nghi ngờ.

Người khác có lẽ sẽ không tin lời của George, nhưng Videl chắc chắn sẽ tin.

Videl là con gái của Mr.

Satan, là nhân vật ngôi sao của cả trường học, thậm chí cả thành phố Mr.

Satan, một hiệp sĩ đường phố chuyên trấn áp tội phạm.

Nếu Videl xác nhận thân phận của cậu ta, thì lời cô ấy nói tất cả mọi người sẽ tin. "Không vấn đề, tôi không phải loại người lắm mồm đâu." George không chút do dự gật đầu.

Gohan không ngờ George lại dễ nói chuyện như vậy, lập tức định cúi người cảm ơn, nhưng lại bị George đưa tay ngăn lại. "Đừng vội, tôi còn chưa nói hết lời, có thể giúp cậu giữ bí mật, nhưng tôi có điều kiện." "Điều kiện gì?" Gohan gãi đầu.

George mỉm cười nói: "Tôi nghe nói trên thế giới này, những võ thuật gia thực sự mạnh mẽ đều có thể sử dụng một loại năng lượng gọi là 'Khí'.

Ví dụ như Võ Thần trong truyền thuyết, Sư phụ Quy Tiên Nhân.

Trận chiến sáng nay của cậu tôi đã xem rồi, cậu hẳn cũng sẽ sử dụng sức mạnh đó.

Vì vậy tôi muốn học một chút." "Cái này... tôi thì có thể dạy cậu, nhưng muốn có thể sử dụng Khí để tấn công, nhất định phải trải qua tu luyện nghiêm ngặt, người bình thường rất khó học được trong thời gian ngắn." Gohan có chút khó xử đáp.

Trừ những người Saiyan bẩm sinh đã mạnh mẽ, người Namek, và những người lai như cậu ta, người Trái Đất bình thường muốn sử dụng Khí, nhất định phải trải qua tu luyện khắc khổ.

Một số võ thuật gia có thiên phú không đủ, thậm chí cả đời cũng không đạt được tiêu chuẩn thấp nhất để ngưng tụ và sử dụng Khí.

Mà George chỉ là một học sinh bình thường, cho dù cậu ta cố gắng hết sức để dạy, cũng không có khả năng học được. "Cái đó cậu không cần lo, cậu chỉ cần dạy tôi phương pháp, học được hay không là chuyện của tôi." George giơ một ngón tay: "Cũng sẽ không làm mất nhiều thời gian của cậu đâu, một tháng thôi, nếu không học được, tôi cũng không cần cậu dạy nữa." Một tháng?

Một lần là hắn tuyệt đối có thể học được rồi.

Một tháng chỉ là để quen biết thêm nhiều người trong vòng tròn đó thôi. ..... "Con về rồi!" Chiều tối, George trở về căn nhà của cơ thể này ở thế giới này.

Hắn đã hẹn với Gohan, cuối tuần này sẽ đến nhà Gohan để học các kiến thức liên quan đến Khí từ Gohan. "Đại ma vương tà ác, hãy đón nhận sự phán xét của sứ giả chính nghĩa ta đây, công kích Búa Mèo!" Vừa đẩy cửa ra, một bóng người mặc váy hồng nhỏ chạy ào tới với đôi chân ngắn.

Chỉ thấy cô bé cầm một cây búa đồ chơi bơm hơi, nhảy vọt lên, vừa đúng lúc đánh vào đầu gối của George. "Ha ha ha, siêu cấp gãi ngứa công kích!" George cười bế cô bé lên, bắt đầu cù lét cô bé.

Cô bé lập tức khúc khích cười vang. "Thôi nào, đừng đùa nữa, rửa tay ăn cơm đi là vừa." Một người phụ nữ chưa đến bốn mươi tuổi, giữ gìn nhan sắc khá tốt, bưng một đĩa sườn heo chiên vàng ruộm từ trong bếp bước ra.

Không sai, người phụ nữ này chính là mẹ của cơ thể mà George đang chiếm giữ ở thế giới này, Emma, còn cô bé cầm búa đồ chơi bơm hơi thì là em gái hắn, Alice.

Còn về cha của hắn, đã qua đời vì tai nạn xe cộ năm năm trước.

Đây cũng là một trong những lý do khiến tính cách của nguyên chủ yếu đuối và cô độc hơn.

Cái chết của cha là một đả kích lớn đối với nguyên chủ, chỉ khi về nhà mới có phần hoạt bát hơn một chút.

Bế em gái đặt lên ghế bàn ăn, George chủ động tiến lên giúp bưng đồ ăn.

Vì đã chiếm lấy vận mệnh của nguyên chủ, lợi dụng cơ thể và thân phận của nguyên chủ để sống ở thế giới này, thì tự nhiên cũng phải hoàn thành nghĩa vụ tương ứng.

Đây cũng là nguyên tắc làm việc của hắn từ trước đến nay.

Mỗi người mà hắn chiếm giữ cơ thể, cha mẹ và người thân của họ hắn đều sẽ cấp cho một khoản đền bù nhất định, tệ nhất cũng là phú quý cả đời. "Hôm nay ở trường thế nào con?" Trên bàn ăn, mẹ của George, Emma, gắp cho George một miếng sườn heo, quan tâm hỏi.

Kể từ khi chồng mất, con trai George tính cách thay đổi rất nhiều, trầm mặc ít nói, bà vẫn luôn rất lo lắng.

Vì vậy mỗi ngày bà đều quan tâm đến cuộc sống của con trai ở trường, lo lắng con sẽ bị bắt nạt. "Rất tốt ạ, con đã kết bạn với một người bạn mới, cậu ấy tên là Son Gohan, là bạn học mới đến học kỳ này.

Cậu ấy còn mời con đến nhà chơi cuối tuần này." George cười kể về một số chuyện thú vị xảy ra ở trường. "Son Gohan, đúng là cái tên

kỳ lạ thật, vậy lần sau con cũng mời cậu ấy đến nhà chơi nhé, mẹ sẽ làm thêm vài món ăn." Emma tuy cảm thấy cái tên "Son Gohan" khác thường, nhưng lại vô cùng vui mừng.

Bởi vì bà biết con trai ở trường dường như không có bạn bè gì, có thể kết giao được một người bạn tốt đương nhiên là một chuyện tốt.

Huống hồ, thành tích của người bạn này lại còn tốt đến thế. "Vâng, được ạ." George gật đầu, nhìn em gái Alice nhân lúc hai người nói chuyện, lén lút gắp rau xanh trong bát trả lại đĩa.

Hắn lập tức cười gắp một gắp rau xanh lớn đặt vào bát em gái. "Sứ giả chính nghĩa phải ăn nhiều rau xanh, như vậy mới bổ sung vitamin, cao lớn lên được." "Anh cái đại ma vương tà ác dám đầu độc sứ giả này!" Alice vội vàng định gắp rau xanh trả lại, nhưng bị mẹ Emma giữ chặt: "Không được, Alice, con dạo này ăn rau ít quá rồi, không được kén ăn như vậy." "Hừ, các người lớn toàn mua món mình thích ăn, đương nhiên không kén ăn." Alice bĩu môi lẩm bẩm nhỏ giọng, nhưng vẫn ngại uy nghiêm của mẹ, ngoan ngoãn ăn rau xanh vào bụng.

Chỉ là thỉnh thoảng lại dùng ánh mắt oán trách nhìn George. "Cho em này, đây là ảnh có chữ ký của Videl." Đợi Alice ăn xong, George cười lấy từ trong cặp ra một tấm ảnh có chữ ký đưa cho Alice, Alice lập tức phấn khích nhảy cẫng lên.

Chương 798

"George anh là nhất!" Cô bé sùng bái nhất chính là cô Videl, người bảo vệ chính nghĩa, trấn áp tội phạm, đó là thần tượng của cô bé.

Sau khi biết anh trai và Videl là bạn cùng lớp, cô bé vẫn luôn năn nỉ anh trai xin một tấm ảnh có chữ ký, nhưng anh trai luôn không đồng ý. "Vậy ăn thêm một chút rau xanh nữa." George lại gắp thêm một gắp rau xanh cho Alice.

Nguyên chủ là một người tự ti nội tâm như vậy, làm sao có thể lấy hết dũng khí xin chữ ký của một nữ sinh rạng rỡ như Videl chứ.

Hơn nữa điều đó rất dễ khiến người ta hiểu lầm là "cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga".

Vì vậy dù em gái nhiều lần năn nỉ, cũng không đồng ý.

Nhưng George thì không bận tâm những chuyện đó, tan học liền trực tiếp tìm Videl, nói cô ấy là thần tượng của em gái mình, muốn một tấm ảnh có chữ ký.

Phát hiện em gái của bạn học sùng bái mình, Videl vô cùng vui mừng, lập tức mượn máy ảnh của bạn học chụp một tấm ảnh, và ký tên lên đó.

Đôi khi bạn sẽ nhận ra, những việc mà bạn cảm thấy đặc biệt khó khăn, đặc biệt khó hoàn thành, thực ra lại không khó như bạn tưởng tượng. "Tạm biệt thế giới nha, George!" Thấy anh trai lại gắp thêm một gắp rau xanh cho mình, Alice nhe răng múa vuốt lao tới.

Emma nhìn hai đứa trẻ đang cười đùa, trên mặt lộ ra vẻ dịu dàng.

Bà phát hiện con trai hôm nay dường như khác thường ngày một chút, trước đây tuy cũng hay đùa giỡn với em gái, nhưng sẽ không

thoải mái như hôm nay.

Cảm giác tổng thể hình như cởi mở hơn rất nhiều, có lẽ là do đã kết bạn mới.

Ngày hôm sau, sau khi ăn sáng.

Emma lái xe đi làm, George đi học, tiện thể đưa em gái đến nhà trẻ.

Sau khi cha mất vì tai nạn xe cộ, gia đình đã nhận được một khoản tiền bồi thường và bảo hiểm không nhỏ, nhưng xét đến chi phí học hành và sinh hoạt của hai đứa trẻ trong tương lai.

Mẹ Emma, sau khi em gái Alice có thể đi nhà trẻ, vẫn chọn tiếp tục làm việc.

Và nơi bà làm việc chính là chi nhánh công ty Capsule Corporation ở thành phố Mr.

Satan, nghề nghiệp là nhân viên nghiên cứu, mức lương khá tốt.

Vì vậy, tuy gia đình nguyên chủ không còn cha, nhưng mức sống kinh tế cũng không tệ, đạt tiêu chuẩn khá giả.

Đưa em gái vẫn còn ngái ngủ chưa tỉnh hẳn vào nhà trẻ gần đó, George trực tiếp Phép Độn thổ xuất hiện trên sân thượng của tòa nhà học trường cấp ba Orange Star.

Đang chuẩn bị xuống lầu vào lớp, vừa hay thấy Gohan với chiếc mũ bảo hiểm kỳ lạ và bộ quần áo xanh lá, áo choàng đỏ từ xa bay tới. "Đây là trang phục biến hình do Bulma đặt làm sao?" Hắn nhớ Gohan vì lo lắng lại làm việc tốt trấn áp tội phạm bị người khác nhận ra, nên đã nhờ Bulma chế tạo một chiếc đồng hồ biến hình công nghệ cao có thể biến hình che giấu khuôn mặt bất cứ lúc nào.

Đương nhiên, trang phục biến ra ngoài việc che giấu khuôn mặt,

không có bất kỳ gia tăng võ lực hay phòng ngự nào. "Chào buổi sáng, Gohan, bộ đồ này ngầu thật đấy." Thấy Gohan hạ cánh trên sân thượng và giải trừ biến hình, George tiến lên chào hỏi.

Gohan đầu tiên giật mình một cái, nhìn thấy là George mới thở phào nhẹ nhõm. "Tôi cũng thấy rất ngầu, có bộ đồ này, tôi sẽ không còn phải lo lắng bị người khác phát hiện thân phận nữa.

Tôi còn đặt cho mình một cái tên mới, gọi là Saiyan Mặt Nạ Siêu Nhân, cậu thấy thế nào?" "Cái tên rất có cá tính." George bất đắc dĩ giơ ngón cái lên. "Tôi còn thiết kế động tác ra mắt nữa." Gohan thấy George có khả năng thưởng thức như vậy, lập tức diễn lại động tác ra mắt và khẩu hiệu mà mình đã thiết kế: "Ta chính là khắc tinh của mọi cái ác, sứ giả của chính nghĩa, Saiyan Mặt Nạ Siêu Nhân!" "Em gái tôi chắc chắn rất thích cậu, cậu và em ấy cùng một gu." George khóe miệng giật giật.

Tuy đã xem trong anime rồi, nhưng thấy người thật biểu diễn trước mặt, vẫn có cảm giác khá sốc. "Thế nào?

Thế nào?" Gohan làm xong, đầy vẻ mong đợi nhìn George.

George khẽ mỉm cười, quay người đi về phía cầu thang: "Sắp đến giờ học rồi, chúng ta nhanh lên một chút, đừng đến muộn." Hắn cảm thấy Gohan sở dĩ có sở thích như vậy, nhất định là hồi nhỏ khi đến Namek, đã bị ảnh hưởng bởi Biệt đội Ginyu.

Buổi sáng mọi thứ diễn ra bình thường, George bề ngoài cũng như những bạn học khác, chăm chỉ học bài.

Nhưng thực tế, hắn lại thầm hấp thụ năng lượng xung quanh để ngưng tụ đặc tính phi phàm, cường hóa cơ thể mình.

Nửa buổi sáng trôi qua, hắn đã khiến cơ thể hiện tại có được đặc tính phi phàm của lộ trình Hoàng Hôn Cự Nhân, trở thành một chiến sĩ

Cấp 9.

Thích nghi hai ngày, hắn là có thể thăng cấp lên chiến sĩ Cấp 8.

Hắn đã nuốt chửng toàn bộ thế giới Quỷ Bí, nắm giữ tất cả hệ thống sức mạnh của thế giới Quỷ Bí, có thể sử dụng quyền năng của các lộ trình khác nhau.

Nhưng hiện tại đây không phải là phân thân của hắn, chỉ là một tiểu phân thân được hình thành từ một điểm Chân Linh phân tách ra, chiếm giữ một cơ thể người.

Vì vậy vẫn cần có một quá trình thích nghi.

Không cần thuốc tương ứng, cũng không cần lo lắng mất kiểm soát, hoặc do lộ trình này mà cơ thể phát triển thành cự nhân.

Chỉ cần thời gian từ từ thích nghi, sau đó bổ sung năng lượng để chuyển hóa, là có thể ổn định thăng cấp từ Cấp 9 lên Cấp 0.

Hắn cũng không quan tâm những năng lực kèm theo của lộ trình này, vì dù cho cơ thể chọn lộ trình này, hắn cũng có thể sử dụng tất cả năng lực và quyền năng của các lộ trình.

Mục đích chọn lộ trình Hoàng Hôn Cự Nhân, chỉ là để cuối cùng có một cơ thể mạnh mẽ.

Cơ thể đủ mạnh, mới càng thuận tiện cho hắn nghiên cứu Khí của thế giới này, cũng có thể có một chút sức mạnh tự vệ.

Buổi chiều, vừa vào lớp, Videl đã nhận được cuộc gọi cầu cứu từ cảnh sát, có bọn cướp khống chế xe buýt, bắt cóc một xe đầy người già.

Videl lập tức lao ra ngoài, điều khiển phi thuyền của mình bay đi chi viện.

Còn Gohan thì lấy cớ đi vệ sinh cũng đuổi theo.

Về điều này, George không tham gia, hắn vẫn bề ngoài học bài, trong bóng tối tiếp tục hấp thụ năng lượng ngưng tụ đặc tính phi phàm.

Hắn không có sở thích làm siêu anh hùng, mặc dù bản thể của hắn ở trong một thế giới đầy siêu anh hùng.

Ngày hôm sau, George vẫn Phép Độn thổ xuất hiện trên sân thượng của tòa nhà học, nhưng hắn không gặp Gohan, nên đi thẳng đến lớp học trước.

Nhưng ở trong lớp không lâu, hắn đã thấy Gohan với vẻ mặt hoảng loạn bước vào.

Lòng hắn khẽ động, đại khái biết chuyện gì đã xảy ra.

Quả nhiên, Gohan gãi đầu, đi đến bên cạnh hắn: "George, không hay rồi, tôi vừa nãy biến hình ở ban công hình như bị Angela nhìn thấy rồi." "Chưa chắc đâu, cậu tốt nhất nên đi xác nhận một chút." George cười cười.

Hắn nhớ đây là một sự kiện ô long.

Gohan tưởng rằng mình biến hình bị Angela nhìn thấy, nhưng thực tế Angela bị cận nặng, vừa nãy ở trên sân thượng không đeo kính cận, căn bản không nhìn thấy Gohan.

Gohan cảm thấy George nói có lý, liền cẩn thận đi tìm Angela để thăm dò.

Chương 799

Một lúc sau, cậu ta lại tìm đến George, đầy vẻ xin lỗi nói: "George, xin lỗi cậu, thứ Bảy này không thể dạy cậu cách sử dụng Khí được rồi, phải đợi đến Chủ Nhật.

Angela biết bí mật tôi là Saiyan Mặt Nạ Siêu Nhân, muốn tôi hẹn hò với cô ấy vào thứ Bảy." "Không sao đâu, tôi cũng không vội." George vốn định nói cho Gohan biết, Angela không hề biết bí mật của cậu ta, cái bí mật mà cô ấy nói là Gohan có lần thay quần áo mặc quần lót hình gấu bị nhìn thấy.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, hắn cảm thấy cũng không cần vạch trần.

Dù sao thứ Bảy có một vụ hỏa hoạn ở trung tâm thành phố, nếu Gohan không xuất hiện giúp đỡ, Videl nói không chừng sẽ mất mạng vì hỏa hoạn.

Dù sao hắn thực sự không vội một hai ngày đó.

Vừa hay mấy ngày này có thể nâng cao cấp bậc, đến lúc đó cũng có thể chuyển hóa ra nhiều Khí hơn để sử dụng.

Thời gian thoáng chốc, đã đến Chủ Nhật.

Lúc này George đã là bậc thầy vũ khí Cấp 7, các phương diện cơ thể so với trước đây đã mạnh hơn vài lần.

Thêm vào đó, việc sử dụng bùa mở khóa để tiếp tục mở khóa gen, thể chất lại được nâng cao.

Buổi sáng sau khi chào mẹ, hắn liền lên đường đến Núi Paozu nơi Gohan sinh sống.

Vì nguyên chủ chưa từng đến Núi Paozu, George cũng không thể trực tiếp Phép Độn thổ đến đó, nên hắn chọn cách bay thẳng đến.

Hắn hiện tại vẫn chưa biết ngưng tụ Khí, chưa biết sử dụng Phép bay, nhưng hắn biết ma pháp phi hành, tốc độ không chậm hơn Phép bay. "Thật là một thế giới kỳ lạ!" Rời khỏi khu đô thị, trên đường bay đến Núi Paozu, George nhìn một con khủng long hoang dã đang chạy, không khỏi cảm thán.

Tuy đều là Trái Đất, nhưng Trái Đất của thế giới Dragon Ball quả thực có sự khác biệt rất lớn so với Trái Đất bình thường.

Thành phố phát triển hơn cả thành phố hiện đại, công nghệ đen càng đa dạng phong phú, không thua kém trình độ công nghệ của nhiều người ngoài hành tinh, trừ việc chưa chính thức phát minh ra tàu vũ trụ.

Tàu vũ trụ mà Goku và những người khác dùng để đến Namek, là do cha của Bulma cải tạo dựa trên tàu vũ trụ của người Namek và tàu vũ trụ của người Saiyan.

Không được coi là phát minh của người Trái Đất bản địa, người Trái Đất bản địa vẫn đang ở trong trạng thái không biết có người ngoài hành tinh hay không.

Mà bên ngoài những thành phố công nghệ cao phát triển, lại có rất nhiều nơi vô cùng lạc hậu nguyên thủy.

Rất nhiều ngôi làng đến bây giờ vẫn là một cảnh tượng cổ đại.

Quan trọng là, ở ngoài hoang dã lại có khủng long và các loại động vật hoang dã cỡ lớn gây chết người.

Người Trái Đất cũng không phải đều có vẻ ngoài giống con người, còn có rất nhiều động vật hình người, thậm chí lãnh đạo của toàn bộ người Trái Đất, vẻ ngoài lại là một con chó đứng thẳng.

Nửa giờ sau, George đến Núi Paozu cách thành phố Mr.

Satan hơn một nghìn cây số, hạ cánh xuống ngôi làng nơi gia đình

Gohan ở. "Tay không đến thì không hay lắm." George lật tay, miệng lẩm nhẩm chú ngữ: "Flavior!" Trong hai bàn tay trống rỗng, lập tức xuất hiện rất nhiều hộp quà tinh xảo.

Thế giới này không có Đấng Sáng Tạo tồn tại, hắn có thể vô tư sử dụng ma pháp của các thế giới khác, cũng không cần lo lắng bị phát hiện.

Thực ra thế giới này vốn dĩ đã tồn tại siêu năng lực và ma pháp.

Ví dụ như Tướng quân Blue trong quân đội Red Ribbon thời kỳ đầu có thể sử dụng siêu năng lực định thân.

Còn có Dark Ma Giáo Sư Bibidi và con trai hắn Babidi sắp xuất hiện.

Giống như Goku và những người khác, việc lợi dụng Khí để bắn ra các loại "sóng" để chiến đấu là chủ đạo, nhưng Khí thực ra cũng có thể dùng để chuyển hóa thành siêu năng lực và ma pháp để chiến đấu.

Nhưng rất hiếm gặp, hơn nữa sức phá hoại của siêu năng lực và ma pháp xa không bằng Khí, chỉ là tính năng sẽ mạnh hơn một chút.

Vì vậy, ngay cả khi George quang minh chính đại sử dụng ma pháp, những vị thần ở thế giới này nhìn thấy cũng sẽ không cảm thấy kỳ lạ. .....

Thực ra, George hiện tại chỉ có một sơ hở.

Tuy rằng dùng sai quyền năng lộ trình, đoạt lấy vận mệnh của cơ thể này, không ai có thể nhìn ra hắn là người ngoại lai.

Nhưng, linh hồn nguyên bản của cơ thể này sau khi chết đã đi Địa Phủ rồi.

Nếu thật sự có ai nghi ngờ hắn, men theo thân phận của hắn đến Địa Phủ để điều tra, rất nhanh sẽ phát hiện hắn không phải George

của thế giới này.

Nhưng George không đặc biệt lo lắng về sơ hở này.

Bởi vì chỉ cần hắn không phải là kẻ phản diện tà ác hủy diệt Trái Đất, hủy diệt vũ trụ, mà là đứng về phía chính nghĩa.

Trong trường hợp bình thường không ai rảnh rỗi đến thế mà đến Địa Phủ tìm Diêm Vương để tra xem George có chết chưa, linh hồn ở đâu, hoặc tìm linh hồn của nguyên chủ để hỏi tình hình.

Hơn nữa, chỉ cần không phải những linh hồn đặc biệt lên thiên đường hay xuống địa ngục, linh hồn người bình thường sau khi chết rất nhanh sẽ chuyển thế, càng khó tra.

Dù thật sự tra ra được, cũng không thể phán đoán hắn có phải đến từ thế giới bên ngoài hay không, chỉ có thể chứng minh linh hồn của George đã chiếm giữ cơ thể của người đã chết này.

Sống với thân phận của cơ thể này.

Điều này dường như cũng không phải là chuyện tội ác tày trời gì. "Ding dong!" George đến nhà Gohan, bấm chuông cửa. "Xin hỏi, cậu tìm ai?" Cửa phòng mở ra, một người phụ nữ mặc đồ gia dụng kiểu Trung Quốc xuất hiện trước mặt George, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

George liếc mắt nhận ra, đây hẳn là vợ của Goku, mẹ của Gohan, Chi-Chi.

Trước đây vẫn luôn cảm thấy Chi-Chi về sau như một bà cô già khó tính, nhưng lớn lên rồi mới phát hiện Chi-Chi thực ra cũng không dễ dàng gì.

Tuổi nhỏ hơn Bulma vài tuổi, khi tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới còn trẻ trung xinh đẹp tràn đầy sức sống.

Nhưng sau này lại già đi nhiều hơn Bulma.

Nhưng điều này cũng không trách được, Bulma là tiểu thư của tập đoàn Capsule Corporation, từ trước đến nay không cần lo lắng về tiền bạc.

Cũng không cần làm việc nhà hay chăm sóc con cái, trong nhà đều có người giúp việc.

Trừ việc tự mình làm vài phát minh và nghiên cứu, cô ấy có rất nhiều thời gian để chăm sóc bản thân.

Nhưng Chi-Chi thì khác, Goku say mê luyện võ và chiến đấu, không mấy hiểu chuyện gia đình cũng không biết kiếm tiền.

Vì vậy gánh nặng gia đình cơ bản đều do Chi-Chi gánh vác, thân thể mệt mỏi cộng thêm tâm lý mệt mỏi, tính khí tự nhiên sẽ bộc phát hơn một chút.

Đặc biệt là sau khi đánh bại Cell, Goku lại chọn không hồi sinh, vẫn luôn tu luyện và chiến đấu ở chỗ King Kai.

Hắn thì sướng rồi, nhưng Chi-Chi không những không có chồng, mà còn phải chăm sóc Gohan và Goten vừa mới sinh ra.

Đương nhiên, cũng không thể nói đây là lỗi của Goku.

Chương 800

Bởi vì hắn vốn là người có tâm tư đơn thuần không hiểu thế sự, kết hôn với Chi-Chi cũng là do Chi-Chi chủ động.

Ước chừng ngay cả chuyện sinh con cũng là Chi-Chi chủ động, dù sao sau khi sinh con cô ấy vẫn có thể ngồi lên Cân Đẩu Vân.

Điều hắn theo đuổi vốn là cực hạn của võ đạo, cũng chính vì sự theo đuổi võ đạo không tạp chất này, hắn mới có thể với thiên phú Saiyan cấp thấp nhất mà không ngừng đột phá.

Huống hồ, Trái Đất mấy lần gặp nguy hiểm đều nhờ Goku cứu giúp, nếu hắn không nỗ lực nâng cao sức mạnh, Trái Đất sớm đã diệt vong rồi, tất cả mọi người đều sẽ chết. "Cháu là George, bạn học của Gohan, cô là chị của Gohan phải không ạ?" "Chị sao?

Cháu bé này thật là biết nói chuyện quá đi, cô đâu có trẻ như vậy, cô là mẹ của Gohan." Chi-Chi nghe vậy mặt lập tức nở như hoa, mức độ thiện cảm đối với người bạn học này của con trai mình tăng vọt. "Gohan đưa em trai đi chặt cây rồi, một lát nữa sẽ về, nó có nói với cô về cháu rồi, mau vào ngồi đi." Tối hôm qua Gohan đã nói hôm nay sẽ có một người bạn học đến chơi, nên George vừa nói tên là cô ấy đã biết rồi.

Con trai mình vừa mới đi học ở thành phố đã kết bạn, cô ấy đương nhiên rất vui, đặc biệt là sau khi biết George thành tích luôn nằm trong top ba của lớp.

Hiện tại, phát hiện George lễ phép như vậy, cô ấy lại càng thích hơn. "Dì ơi, đây là chút tấm lòng nhỏ." George vào cửa, đặt mấy hộp quà tinh xảo trong tay lên bàn. "Đứa bé này, đến chơi thì đến chơi thôi, sao lại còn mang quà nữa, sau này không được phép đâu nhé." Chi-Chi

liếc nhìn hộp quà đại khái, lập tức kinh ngạc kêu lên: "Đây không phải là kem dưỡng da đang hot nhất gần đây sao!" Loại kem dưỡng da này gần đây rất nổi, cô ấy thường xuyên thấy trên TV, chỉ là vì quá đắt, vẫn luôn không nỡ mua. "Cháu bé, cháu đúng là quá tốn kém rồi." Chi-Chi vừa vui vẻ mở hộp quà lấy kem dưỡng da ra thử, vừa không ngừng khen George. "Xong!" George thấy trạng thái của Chi-Chi, biết mục đích của mình đã đạt được.

Hắn không chỉ muốn học cách sử dụng Khí từ Gohan, mà còn muốn âm thầm thâm nhập vào nhóm lấy Goku làm trung tâm này.

Vì vậy, làm tốt mối quan hệ với Chi-Chi là một trong số đó.

Cất kem dưỡng da xong, Chi-Chi vui vẻ đi pha cho George một tách trà, và trò chuyện chuyện gia đình với George.

Sau khi biết cha George qua đời vì tai nạn xe cộ vài năm trước, mẹ George một mình chăm sóc George và em gái, Chi-Chi lập tức cảm thấy đồng cảm.

Hai người càng nói chuyện càng thân thiết, đến khi Gohan mang theo Goten vác một thân cây lớn đã chặt về, Chi-Chi đã suýt nữa nhận George làm con nuôi. "Gohan, vì George đến để thỉnh giáo con cách sử dụng Khí, con nhất định phải chỉ dẫn cậu ấy thật tốt." "Vâng, mẹ." Gohan trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Mẹ cậu ta ghét nhất là cậu ta luyện võ, vì vậy tối qua cậu ta chỉ nói với mẹ George đến thăm, chứ không nói ra mục đích thật sự của George, sợ mẹ phản cảm.

Không ngờ mẹ lại không phản cảm chút nào, mà còn rất ủng hộ. "George, chúng ta ra bãi đất trống kia luyện tập đi." Chi-Chi bắt đầu chuẩn bị bữa trưa, Gohan dẫn George đến một bãi đất trống cách nhà một nghìn mét.

Bắt đầu chính thức chỉ dẫn George các kiến thức liên quan đến Khí. "Trời đất vạn vật, tất cả sinh mệnh đều tồn tại Khí, chỉ là muốn kiểm soát Khí trong cơ thể, cần phải trải qua tu hành nghiêm ngặt.

Đầu tiên phải tĩnh tâm, sau đó tập trung ý niệm, như thế này để cảm ứng Khí tồn tại trong cơ thể mình, sau đó từ từ ngưng tụ chúng lại..." Gohan khoanh chân ngồi trên đất, hai tay từ từ phóng thích Khí trong cơ thể, hình thành một quả cầu. "Cậu chưa từng tu hành, ban đầu muốn ngưng tụ Khí rất khó, không cần vội, tôi sẽ dẫn cậu tìm hiểu trước.

Sau này cuối tuần cậu có thể tiếp tục đến, tôi sẽ dạy cậu một số cách tu hành cơ bản, đợi cơ thể rèn luyện đến một trình độ nhất định, là có thể dễ dàng ngưng tụ Khí rồi." Cậu ta cảm thấy một học sinh bình thường như George, ít nhất cũng cần vài năm tu hành, mới có khả năng kiểm soát Khí trong cơ thể.

Tuy nhiên lời cậu ta vừa dứt, đã thấy trong tay George đã ngưng tụ ra một quả cầu hình thành từ Khí. "Sao có thể?" "Tôi trước đây vẫn luôn rèn luyện thân thể." George nhấc chân đá như điện xẹt về phía cái cây lớn bên cạnh, vậy mà lại đá gãy cái cây to hai người ôm không xuể ngay tại chỗ.

Vừa nãy khi Gohan từ từ ngưng tụ Khí để trình diễn, hắn đã dùng ý chí lực bao phủ toàn thân Gohan, phân tích sâu sắc toàn bộ quá trình Gohan ngưng tụ Khí từ trong cơ thể.

Vì vậy hắn mới có thể lập tức ngưng tụ ra quả cầu Khí có kích thước tương tự. "Hèn chi, nhưng dù là vậy, nhanh như thế mà học được cách kiểm soát Khí, thật sự rất có thiên phú!" Gohan nhìn cái cây lớn bị George đá gãy, không kìm được khen ngợi.

Xét về sức mạnh và tốc độ, cậu ta cảm thấy George còn mạnh hơn Videl rất nhiều, đủ để đạt tiêu chuẩn kiểm soát Khí trong cơ thể.

Nhưng dù là vậy, lần đầu tiên tiếp xúc mà nhanh chóng ngưng tụ được Khí, cũng chứng tỏ George rất có thiên phú trong lĩnh vực này. "Vì cậu có thể ngưng tụ được Khí, vậy chỉ cần tập trung là có thể làm thế này." Gohan giơ tay nhắm vào cái cây đã bị đá gãy, một quả đạn Khí lớn bằng lòng bàn tay lập tức ngưng tụ, bắn ra như đạn pháo. "Oanh!" Cái cây lớn ngay lập tức bị nổ tan tành.

George thấy vậy hơi dừng lại vài giây, sau đó giơ tay cũng ngưng tụ ra quả đạn Khí tương tự bắn ra. "Oanh!" Mặt đất bị nổ ra một cái hố lớn, uy lực không hề kém quả đạn Khí Gohan bắn ra.

Gohan thấy vậy lập tức sững sờ, học nhanh quá rồi.

Và sau đó, cậu ta mới phát hiện mình vẫn còn đánh giá thấp George.

Tuy Khí trong cơ thể George không quá nhiều, sức chiến đấu có thể còn chưa đến trăm, nhưng khả năng học tập thật sự vô cùng đáng sợ.

Cho dù là ngưng tụ đạn Khí, hay Phép bay, hoặc Kamehameha, Thái Dương Quyền và Khí Nguyên Trảm những chiêu thức này.

George chỉ cần xem một lần, lập tức có thể học được, chỉ là uy lực không lớn bằng.

Cứ như vậy, đến gần trưa, Gohan liền lắc đầu với George: "George, tôi đã không còn gì để dạy cậu nữa.

Nếu cậu muốn tiến xa hơn trên con đường võ đạo, hãy chăm chỉ tu hành rèn luyện cơ thể, từ từ nâng cao tổng lượng Khí trong cơ thể là được." Thực ra, ban đầu cậu ta không định dạy George nhiều như vậy.

Vì George biết thân phận của cậu ta, để George không tiết lộ bí mật, cậu ta mới đồng ý chỉ dẫn George sử dụng năng lượng Khí.

Nhưng ban đầu cậu ta cho rằng George trong thời gian ngắn căn bản không học được cách tụ Khí, cho dù có học được, cậu ta nhiều nhất cũng chỉ dạy George sử dụng đạn Khí.

Còn về các chiêu thức mạnh mẽ như Khí Nguyên Trảm, Thái Dương Quyền và Khí Công Ba, cậu ta không thể cứ thế mà dạy cho George.

Nhưng, sau một tuần tiếp xúc, George đã trở thành một người bạn khá tốt của cậu ta, còn giúp cậu ta đưa ra ý tưởng che giấu thân phận Saiyan Mặt Nạ Siêu Nhân.

Hôm nay đến thăm, lại còn mang theo quà tặng quý giá, vả lại mẹ cậu ta cũng dặn dò phải tận tâm dạy.

Vì vậy cậu ta mới thay đổi ý định, sau khi phát hiện George có thiên phú tu hành khó tưởng tượng, đã dạy phần lớn các chiêu thức mình biết cho George. "Gohan, cảm ơn cậu đã tận tình dạy tôi, về sau tôi sẽ chăm chỉ luyện tập." George giải tán Khí Nguyên Trảm chỉ lớn bằng lòng bàn tay mà mình vừa ngưng tụ ra, bày tỏ lòng cảm ơn với Gohan, hắn cũng không ngờ Gohan lại hào phóng như vậy. "Anh ơi, mẹ kêu hai anh vào ăn cơm rồi!" Lúc này, Goten cũng vừa nhảy vừa chạy từ xa tới, tốc độ nhanh đến mức mắt thường người bình thường khó mà nhìn rõ. "Đúng là đời sau thiên phú càng mạnh hơn đời trước." George nhìn Goten đang vượt qua Gohan, thầm cảm thán một câu trong lòng.

Goku đã trải qua vô số tu luyện khắc khổ, đánh bại hết kẻ địch mạnh mẽ này đến kẻ địch mạnh mẽ khác, không ngừng đột phá bản thân, cuối cùng mới trở thành Super Saiyan trong trận chiến với Frieza.

Còn Gohan, với tư cách là người lai giữa Trái Đất và Saiyan, thiên phú tiềm lực càng mạnh, chưa từng tu luyện, đã có thể bùng nổ sức chiến đấu hơn một nghìn.

Sau đó trong quá trình chiến đấu và tu luyện không ngừng, cậu ta cũng đột phá lên Super Saiyan, thậm chí khi đánh Cell còn bước vào giai đoạn Super Saiyan thứ hai.

Chương 801

Cuối cùng là Goten, đứa con lai mà Goku và Chi-Chi sinh ra sau khi Goku trở thành Super Saiyan, vậy mà mới bảy tuổi đã có thể tự nhiên biến hình thành Super Saiyan. "George, tôi thấy cậu dường như rất thích nghiên cứu Khí, lại còn rất có thiên phú, sau này có tính làm võ đạo gia không?" Trên đường về ăn cơm, Gohan hỏi George.

Cậu ta từ trạng thái George vừa ngưng tụ và nghiên cứu Khí, đã nhìn thấy một số khí chất tương tự như cha mình, Goku.

Khí chất này là điều mà cậu ta không có.

Cậu ta căn bản không có hứng thú với việc luyện võ tu hành, lý tưởng của cậu ta là trở thành một học giả vĩ đại.

Sở dĩ có sức mạnh như hiện tại, hoàn toàn là vì các loại nguy cơ tấn công Trái Đất, vì để bảo vệ gia đình bạn bè, bất đắc dĩ mới nỗ lực trở nên mạnh hơn.

Hiện tại hòa bình được bảy năm, bảy năm này cậu ta không còn tu luyện nữa, sức mạnh cũng đã giảm sút rất nhiều, đã không còn bằng sức mạnh khi đánh bại Cell năm đó. "Võ đạo gia, cái đó thì không." George rất dứt khoát xua tay.

Hắn là một Pháp sư thanh lịch, cho dù có học được Khí, nếu muốn dùng Khí chiến đấu, thì cũng là lợi dụng các chiêu thức tấn công tầm xa trong quá trình nghiên cứu Khí.

Cận chiến quá thô lỗ, không phù hợp với thân phận của hắn. "À, nhưng tôi thấy cậu vừa nãy hình như rất thích..." Gohan trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

George cười cười: "Tôi học Khí không phải vì chiến đấu, cũng

không phải để trở thành võ đạo gia.

Sở thích thực sự của tôi là thuật ma pháp, mơ ước tương lai trở thành một Pháp sư thuật ma pháp vĩ đại.

Đáng tiếc thuật ma pháp đều là giả, mà năng lượng Khí này lại khiến tôi nhìn thấy hy vọng, có lẽ tôi có thể dùng Khí để tạo ra ma pháp thực sự.

Thực ra, tôi cảm thấy Thái Dương Quyền, Khí Nguyên Trảm những thứ này, đã không khác gì ma pháp rồi." "Ma pháp?" Gohan chớp chớp mắt, cậu ta thật sự chưa từng nghĩ theo hướng này.

Nhưng nghĩ kỹ lại, nếu Khí không dùng để chiến đấu, mà dùng vào các phương diện khác, thì quả thực giống hệt ma pháp trong TV.

Chú Piccolo có thể lợi dụng Khí để tạo vật vô căn cứ, phân ra mấy cơ thể, còn có thể phóng điện, tức thì làm tan rã các loại đồ điện, giao tiếp thần giao cách cảm, cách không lấy vật v.v...

Cha cậu ta cũng học được khả năng di chuyển tức thời bằng Khí từ người ngoài hành tinh. "Ừm, nếu cậu thật sự muốn học được loại ma pháp tương tự, tôi thì có thể giúp cậu giới thiệu một người." Cậu ta cảm thấy George thật sự có hứng thú, vậy cậu ta nguyện ý giới thiệu George cho chú Piccolo.

Ban đầu để đối kháng Vegeta sắp đổ bộ Trái Đất, cậu ta đã theo Piccolo tu hành một thời gian, nhưng cậu ta học chủ yếu là các thủ đoạn chiến đấu.

Còn về biến vật giữa không trung, giao tiếp thần giao cách cảm và những thứ tương tự, cậu ta không biết.

Sau này thế giới hòa bình, cậu ta dồn hết tâm trí vào việc học, tự nhiên lại càng không đi học. "Ồ, vậy sao, vậy thì cảm ơn cậu nhiều nhé Gohan." George nhướng mày, hắn không ngờ lại có niềm vui bất

ngờ.

Gohan tuy không nói là ai, nhưng hắn đã đoán được chắc chắn là Piccolo.

Piccolo không có sức chiến đấu cao như Goku, Vegeta và những người khác, nhưng với thân phận kép là người Namek và Thần.

Hắn nắm giữ tất cả các kỹ xảo và năng lực sử dụng Khí của người Namek, lại còn sở hữu các năng lực liên quan đến thần linh học được sau khi trở thành Thần.

Quan trọng hơn là còn có thể tạo ra bảy viên Ngọc Rồng có thể thực hiện điều ước.

Thần Long của Trái Đất không phải vạn năng, nhiều điều ước vượt quá khả năng của nó không thể thực hiện, nhưng Thần Long tối thượng nguyên thủy của nó thì gần như có thể nói là vạn năng.

Vừa hay hắn vì lộ trình Kẻ Khờ, cũng giỏi thuật điều ước, có lẽ có thể tham khảo một chút. .....

Buổi trưa ăn xong bữa cơm thịnh soạn Chi-Chi làm, buổi chiều lại cùng Gohan học hỏi thêm về việc vận dụng Khí, George liền trở về nhà.

Buổi tối, hắn bắt đầu thử dùng Khí làm năng lượng cơ sở để thi triển ma pháp của các thế giới khác.

Kết quả vô cùng thuận lợi, loại năng lượng được ngưng tụ từ năng lượng tinh thần, thể chất và tự nhiên này, lại có thuộc tính vạn năng cực kỳ cao.

Chỉ cần linh hoạt một chút, liền có thể rất dễ dàng thi triển các loại ma pháp, uy lực ma pháp thậm chí còn tốt hơn rất nhiều so với hiệu quả khi thi triển bằng Magic Power bình thường.

Khác với trước đây khi tiến vào các thế giới khác, khi đó lo lắng bị Đấng Sáng Tạo phát hiện.

Không những phải nghiên cứu hệ thống sức mạnh của thế giới đó, mà còn phải nghiên cứu quy tắc vận hành của thế giới đó.

Giống như khi tiến vào thế giới Quỷ Bí, hắn muốn thi triển ma pháp của các thế giới khác.

Thì cần phải có được sức mạnh linh tính phi phàm của người phi phàm ở thế giới hiện tại, cũng như sửa đổi nguyên lý cơ bản của ma pháp thành nguyên lý phù hợp với ma pháp của người phi phàm rồi mới thi triển.

Như vậy mới không bị Đấng Sáng Tạo phát hiện.

Nhưng Đấng Sáng Tạo của thế giới Dragon Ball đã không còn, vì vậy khi hắn thi triển ma pháp thì có thể bỏ qua bước phiền phức nhất đó.

Chỉ cần có năng lượng Khí, linh hoạt một chút là có thể thi triển các loại ma pháp.

Vì vậy việc tiếp theo hắn cần làm là, một mặt tiếp tục nâng cao cơ thể mình, nâng cao cấp bậc của lộ trình Chiến Sĩ, để nâng cao tổng lượng Khí của mình.

Mặt khác thì tiếp tục nghiên cứu học tập các loại chiêu thức và cách sử dụng Khí của thế giới này, cũng như từ từ sao chép quy tắc thế giới.

Nếu sau này không có cơ hội nuốt chửng toàn bộ thế giới Dragon Ball, làm rõ tất cả các quy tắc cơ bản cấu tạo nên thế giới này, thì cũng có thể tự mình từ từ sao chép.

Tương tự cũng có cơ hội nhân đó đột phá lên cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ, chỉ là chắc chắn không nhanh và tiết kiệm công sức bằng việc

trực tiếp nuốt chửng toàn bộ thế giới Dragon Ball.

Năm ngày đi học thoáng chốc trôi qua, lại đến cuối tuần tiếp theo.

Bây giờ George đã là Người Bảo Hộ Cấp 5, thêm vào đó khóa gen được mở rộng hơn nữa, cơ thể được nâng cao đáng kể, tổng lượng Khí trong cơ thể cũng tăng trưởng rất nhiều.

Nếu chỉ xét đơn thuần về sức chiến đấu, sức chiến đấu mà hắn thể hiện thông qua Khí hiện tại đã vượt quá một vạn.

Đừng thấy hơn một vạn nghe có vẻ không nhiều, Super Saiyan 1 đã là một trăm năm mươi triệu rồi, nhưng với sức phá hoại thể hiện bằng Khí, hơn một vạn cũng có thể nổ tung cả hành tinh.

Hơn nữa hắn cũng không đơn thuần dùng Khí để chiến đấu, còn có thể dùng Khí thi triển ma pháp, cũng như thi triển quyền năng của các lộ trình.

Nếu thật sự chiến đấu, sức chiến đấu phát huy ra xa không chỉ một vạn, đặc biệt là đối với người.

Giống như hắn ném một chiêu đánh lừa qua, não của một Super Saiyan một trăm năm mươi triệu cũng phải "ngơ ngác" một lúc.

Đây mới chỉ là Cấp 5, càng về sau, cơ thể của hắn càng mạnh mẽ, sức chiến đấu cơ bản còn sẽ tăng vọt đáng kể.

Hắn dự kiến cuối cùng nếu đạt đến Hoàng Hôn Cự Nhân, khóa gen mở ra 100%, chỉ đơn thuần dùng Khí chiến đấu, sức chiến đấu hắn cũng sẽ không thua Super Saiyan 3.

Thứ Bảy, George sáng sớm liền Phép Độn thổ lần nữa đến nhà Gohan ở Núi Paozu.

Lần này không phải để học Khí với Gohan, kiến thức về Khí ở phía Gohan hắn đã học được gần hết rồi.

Hôm nay hắn muốn Gohan đưa hắn đến đền Thượng Đế tìm Piccolo, học hỏi cách vận dụng Khí của người Namek từ Piccolo.

Chương 802

Tiện thể cũng coi như quen biết thêm nhiều người trong nhóm của Goku. "Chào buổi sáng, dì Chi-Chi!" "Là George đấy à, ăn sáng chưa, mau vào ăn một chút đi." Chi-Chi thấy George xuất hiện ở cửa, lập tức nhiệt tình chào hỏi.

Lúc này gia đình Chi-Chi đang ăn sáng.

George cười lắc đầu: "Cảm ơn dì Chi-Chi, cháu đã ăn sáng rồi ạ." "George, đợi tôi một lát, ăn sáng xong tôi sẽ đưa cậu đi tìm chú Piccolo." Gohan đang cầm một cái đùi lợn rừng nướng vàng óng, ra sức nhét vào miệng.

Tối hôm qua cậu ta đã đến đền Thượng Đế tìm chú Piccolo, nói về chuyện của George một lần, chú Piccolo cũng đã đồng ý yêu cầu của cậu ta. "Không vội, ăn từ từ đi." George nhận lấy đồ uống Chi-Chi đưa qua, đứng bên cạnh nhìn Gohan và Goten với tốc độ cực nhanh tiêu diệt bữa sáng đủ cho người lớn bình thường ăn mấy ngày.

Trong lòng hắn cũng không khỏi cảm thán người Saiyan thật sự rất giỏi ăn.

Hắn ước tính nếu không phải bản thân Chi-Chi đã có cơ thể vượt trội người bình thường và sức chiến đấu cấp tông sư võ đạo, thì chỉ riêng việc nấu ba bữa cho cả nhà cũng đủ mệt chết rồi.

Cũng may là ở khu vực hẻo lánh như Núi Paozu, có thể săn được rất nhiều động vật hoang dã.

Nếu sống trong thành phố, chỉ riêng tiền mua thức ăn cũng không đủ. "Phép bay!" Đợi đến khi Gohan ăn sáng xong, hai người đồng thời thi triển Phép bay hướng về đền Thượng Đế. "George, trước khi đi tìm chú Piccolo, tôi có vài chuyện muốn nói với cậu." Trên đường bay,

Gohan suy nghĩ một lát rồi kể một số điểm quan trọng liên quan đến đền Thượng Đế và một số trải nghiệm của cậu ta.

Vì đã quyết định đưa George đến đền Thượng Đế, vậy những chuyện này không thể che giấu nữa, nếu không cậu ta sợ đến lúc đó sẽ làm George giật mình. "Cậu dường như không ngạc nhiên?" Thấy George sau khi nghe xong vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, Gohan trên mặt ngược lại lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Cậu ta vốn tưởng George sẽ bị giật mình, dù sao liên quan đến Thượng Đế và người ngoài hành tinh, người bình thường đâu dễ dàng chấp nhận như vậy.

George cười giải thích: "Cậu biết trước đây tôi vẫn luôn khá hứng thú với Khí, đã tìm rất nhiều tài liệu và video trước đây để xem.

Bao gồm cả các báo cáo của mỗi kỳ Đại hội Võ thuật Thế giới trước đây, sự kiện Đại ma vương trung tâm thủ đô bắt cóc King gây chấn động một thời.

Còn có nghi vấn hai người ngoài hành tinh xâm lược Trái Đất, và những Chiến Binh Vàng thực sự chiến đấu với Cell bảy năm trước.

Những điều này tôi đều đã nghiên cứu kỹ lưỡng.

Tôi sớm đã phát hiện sức mạnh của Mr.

Satan không hề mạnh như ông ta tự thổi phồng, thậm chí có thể còn không bằng bạn Videl hiện tại.

Năm đó đánh bại Cell cứu thế giới, nhất định là những Chiến Binh Vàng sử dụng Khí.

Những gì cậu nói, vừa hay đã chứng thực suy đoán của tôi." "Không ngờ, thật sự có người đoán được chân tướng năm đó." Gohan có chút cảm khái về việc George lại có thể lần mò, tìm ra chân tướng từ rất nhiều tài liệu như vậy.

Phải biết rằng, hiện tại tất cả mọi người trên thế giới đều nghĩ là Mr.

Satan đã cứu thế giới, tin rằng Mr.

Satan là người mạnh nhất Trái Đất.

Các video về trận chiến của họ với Cell trước đây đều là chiêu trò.

Con người rất khó tin những thứ nằm ngoài nhận thức của mình, mà George lại đột phá được nhận thức đó.

Mặc dù họ không bận tâm những hư danh này, cũng không hy vọng tiết lộ thân phận dẫn đến cuộc sống bình yên bị phá vỡ.

Nhưng phát hiện có người biết họ mới là những người thực sự cứu thế giới, trong lòng vẫn rất vui.

Nếu không cậu ta cũng sẽ không đi đóng vai Saiyan Mặt Nạ Siêu Nhân, trấn áp tội phạm trong thành phố, giúp đỡ những người cần giúp đỡ.

Phát hiện George biết nhiều hơn mình tưởng tượng, Gohan cũng không còn che giấu nữa, cứ thế mà kể ra tất cả những gì mình biết.

Bao gồm cả chuyện cha cậu ta, Goku, sau khi chết vẫn tu luyện ở Địa Phủ. "Đến rồi!" Đang nói chuyện, một kiến trúc hình bán cầu khổng lồ lơ lửng trên cao, xuất hiện trong mắt George.

Đó chính là nơi ở của các vị thần Trái Đất trong thế giới Dragon Ball - đền Thượng Đế.

Thượng Đế Trái Đất là một chức vụ, không phải là một người cố định.

Hơn nữa Thượng Đế cũng có giới hạn tuổi thọ, trước khi tuổi thọ kết thúc sẽ chọn ra Thượng Đế đời kế tiếp, bản thân thì lên thiên đường hưởng phúc.

Piccolo chính là thông qua cạnh tranh mà trở thành Thượng Đế, và để có thể trúng tuyển, hắn còn tách rời tất cả tà niệm trong cơ thể, dẫn đến sự ra đời của Đại Ma Vương Piccolo.

Nhưng khi đối kháng Cell, Piccolo đã hợp thể với Thượng Đế, Thượng Đế hiện tại của đền Thượng Đế là Dende, người Namek không thuộc loại chiến đấu.

Mỗi đời Thượng Đế ngoài việc kế thừa năng lực được chức vụ Thượng Đế ban cho, còn có những năng lực khác nhau của riêng mình.

Như Dende có thể dùng Khí để trị liệu, bị thương nặng đến đâu cũng có thể nhanh chóng cứu sống lại.

Piccolo thiên phú dị bẩm đã tạo ra Ngọc Rồng và Thần Long của Trái Đất.

Còn có Thượng Đế trước đây đã tạo ra thần khí gian lận tu luyện Phòng Tinh Thần và Thời Gian ở đền Thượng Đế, bên ngoài một ngày bên trong một năm. "Chú Piccolo, Dende, ông Popo!" Hai người hạ cánh xuống đền Thượng Đế, nhìn thấy ba người đứng trên quảng trường trước đền Thượng Đế, Gohan lập tức nhiệt tình vẫy tay. "Đây là bạn học George mà cháu đã nói hôm qua." "Chào buổi sáng ba vị!" George chủ động chào hỏi ba người. "Trong loài người, quả thực không tồi." Piccolo đầu tiên gật đầu với Gohan, sau đó nhìn về phía George, trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Hắn sở dĩ nguyện ý đồng ý chỉ dẫn George, một con người không có bất kỳ quan hệ gì với hắn, tu hành, đương nhiên là vì lời thỉnh cầu của Gohan.

Gohan đối với hắn mà nói, là sự tồn tại đặc biệt và quan trọng nhất ở thế giới này.

Chỉ là hiện tại tự mình cảm ứng một chút Khí trong cơ thể George, khiến hắn có thêm không ít hứng thú.

Sức chiến đấu hơn một vạn, Vegeta lần đầu tiên đến Trái Đất cũng chỉ có sức mạnh này.

Quan trọng là George hiện tại cũng mới mười sáu tuổi, mười sáu tuổi đã sở hữu sức chiến đấu hơn một vạn, lại còn là con người, có thể nói là thiên tài trong số thiên tài.

Nuôi dưỡng tốt, tương lai tuy không thể vượt qua họ, nhưng cũng coi là một chiến sĩ không tồi.

Bảy năm qua Trái Đất vẫn luôn rất hòa bình, nhưng không có nghĩa là tương lai sẽ không xuất hiện những nguy cơ và phiền phức mới.

Có thêm một chiến sĩ trẻ có tiềm năng, đối với Trái Đất mà nói cũng là chuyện tốt. "Cậu bắt đầu tu hành từ khi nào?

Mức độ nắm vững Khí đến đâu rồi?" "Trước đây tôi vẫn luôn tự mình rèn luyện thân thể, tuần trước bắt đầu học các kiến thức liên quan đến Khí với Gohan.

Hiện tại đã nắm vững cách sử dụng Khí cơ bản như đạn Khí, Khí Nguyên Trảm, Khí Công Ba và Phép bay." George vừa trả lời, vừa tụ Khí trình diễn.

Chương 803

Còn Piccolo, ông Popo và Dende bên kia nghe vậy, lập tức tất cả đều trợn tròn mắt: "Cậu nói cái gì, cậu mới bắt đầu học Khí từ một tuần trước sao?" Gohan hôm qua đến chỉ nói có một người bạn học có thiên phú tu hành rất tốt, muốn nhờ hắn giúp chỉ đạo tu hành, chứ không giới thiệu chi tiết tình hình của George.

Hắn còn tưởng George từ nhỏ đã tu hành dưới sự chỉ dẫn của một võ đạo gia có thực lực không tồi, nếu không sao có thể có sức chiến đấu hơn một vạn, Phép bay còn dùng tốt đến thế.

Nhưng hiện tại nghe George nói vậy, mới biết George là tự mình rèn luyện cơ thể đến trình độ này mà không có thầy, học cách sử dụng Khí cũng chưa đầy một tuần.

Một tuần mà có thể tụ tập nhiều Khí trong cơ thể như vậy, có thể thuần thục sử dụng các loại chiêu thức đến thế.

Điều này đã không thể dùng từ thiên tài để hình dung được nữa rồi, xét về tiềm lực, khiến hắn cảm thấy dường như cũng không thua kém Gohan.

Gohan năm đó vận dụng Khí và các loại chiêu thức thuần thục, nhưng đã mất không ít thời gian.

Nhưng lúc đó Gohan tuổi còn quá nhỏ, học chậm một chút cũng có thể hiểu được.

Tiềm lực không đại diện cho thực lực, nếu Gohan năm đó không có những trải nghiệm và chiến đấu đó, vẫn luôn sống và học tập như người bình thường.

Cũng không thể biến hình Super Saiyan 2, đánh bại Cell.

Vì vậy dù George trước mắt có tiềm lực rất mạnh, nếu không thể chịu khổ nỗ lực tu hành, không có đủ kinh nghiệm chiến đấu, cũng rất khó đạt đến thành tựu của Gohan.

Thậm chí ngay cả Krillin cũng chưa chắc đã vượt qua được. "Chú Piccolo, George rất có thiên phú, cậu ấy giao cho chú đấy, cháu còn phải về làm bài tập, hẹn gặp lại lần sau!" Kể đơn giản một chút về quá trình mình chỉ dẫn George, và yêu cầu của George đối với việc tu hành, Gohan liền vẫy tay rời khỏi đền Thượng Đế.

Cậu ta định quay về tiện thể dạo một vòng trong thành phố, xem có cơ hội trấn áp tội phạm không.

Tối hôm qua cậu ta lại nghĩ ra một động tác, đơn giản là quá ngầu, định lát nữa nếu có cơ hội trấn áp tội phạm, vừa hay có thể biểu diễn cho mọi người xem.

Sau khi Gohan rời đi, Piccolo nhìn George nói: "Thiên phú tu hành của cậu rất tốt, nếu chỉ học một số kỹ xảo đặc biệt thì quá lãng phí.

Hơn nữa có rất nhiều kỹ xảo chỉ có người Namek chúng tôi mới có thể thi triển, tôi dạy cậu cũng chưa chắc cậu đã học được.

Tôi đề nghị cậu vẫn nên chủ yếu tập trung vào việc rèn luyện chiến đấu và kỹ năng thực chiến, nâng cao tổng lượng Khí.

Nếu cậu đồng ý, tôi có thể dành chút công sức để bồi dưỡng cậu thật tốt." Theo hắn thấy, những thứ George muốn học đều là tiểu đạo, không thể nâng cao bao nhiêu sức chiến đấu.

Mục tiêu cuối cùng của tu hành vẫn là sức chiến đấu, chỉ khi sức chiến đấu đủ mạnh, mới có thể đánh bại kẻ địch. "Ông Piccolo, tôi không có hứng thú gì với chiến đấu, tôi vẫn thích những năng lực giống như ma pháp hơn.

Vì vậy muốn thử một chút, không học được cũng không sao."

George từ chối đề nghị của Piccolo.

Hắn biết điều Piccolo gọi là tu hành thực sự là gì, khả năng cao chính là tu hành cơ thể và chiến đấu cận thân.

Những điều này đối với hắn mà nói không có ý nghĩa.

Hắn chỉ cần không ngừng nâng cao cấp bậc và mở khóa gen, hàm lượng cơ thể và Khí sẽ không ngừng tăng lên, hoàn toàn không cần thiết phải lãng phí thời gian rèn luyện.

Chiến đấu tay không hắn cũng có thể, ma pháp chiến đấu vừa phóng lên người, lập tức là bậc thầy cận chiến, căn bản không cần huấn luyện.

Nếu thật sự chiến đấu, hắn vẫn thích giải quyết từ xa, không cho đối phương cơ hội tiếp cận. "Vì cậu kiên trì, vậy thì thôi vậy." Thấy George không chấp nhận đề nghị của mình, Piccolo cũng không ép buộc.

Hắn cảm thấy George rất có tiềm lực, nếu bồi dưỡng tốt có thể trở thành một chiến sĩ không tồi.

Nhưng cũng không phải là điều bắt buộc, khác với việc lúc đó người Saiyan sắp xâm lược, nhất định phải cưỡng chế huấn luyện Gohan để bổ sung chiến lực.

Hiện tại Trái Đất rất hòa bình, có chiến sĩ thì tốt hơn, không có cũng không sao. "Vậy sau này, xin các vị chỉ giáo nhiều hơn!" George cúi chào ba người Piccolo theo nghi thức của thế giới này.

Vì đã đến đền Thượng Đế, hắn không chỉ định học từ Piccolo, mà còn không định bỏ qua năng lực trị liệu bằng Khí của Dende và năng lực Thượng Đế của ông Popo.

Sức chiến đấu của họ không cao, nhưng một số năng lực vẫn đáng để học hỏi. "Được, vì cậu có khả năng kiểm soát Khí không tệ, vậy

thì hãy bắt đầu dạy cậu từ thuật cách không lấy vật trước vậy." Piccolo gật đầu, dẫn George vào bên trong thần điện, bắt đầu việc giảng dạy thực sự.

“Thời gian cũng gần hết, tôi nên về thôi, không thì mẹ sẽ lo lắng.” Buổi tối, George bay lên không trung, vẫy tay với Piccolo và hai người kia.

“Chúng ta ngày mai gặp lại!” Lúc này, biểu cảm của Piccolo lại như đang chìm sâu vào sự tự hoài nghi.

Dende nhận ra sự bất thường của Piccolo, nghi hoặc hỏi: “Có chuyện gì vậy?” “Tôi cảm thấy, tôi dường như chẳng có gì có thể dạy cho cậu ta cả...” Piccolo ngẩng đầu nhìn Dende và Popo.

“Cầm đồ vật từ xa, tạo vật vô căn cứ, siêu khổng lồ, thần giao cách cảm, phân thân, thậm chí cả thuật tái sinh, cậu ta vậy mà chỉ cần nhìn một lần là học được hết.” Nếu George không phải dáng vẻ con người, anh ta đã nghĩ đối phương cũng là người Namek.

Dende và Popo nghe vậy nhìn nhau, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Những năng lực này, dù con người có dành vài năm, mười mấy năm cũng chưa chắc học được, đó là những năng lực thiên bẩm của người Namek trong việc vận dụng Khí.

Chưa kể nhìn một cái đã học được, lẽ nào giới hạn của con người thực ra cũng không thấp?

Suy nghĩ kỹ lại, anh ta cảm thấy cũng không phải không có khả năng.

Dù sao, con cái được sinh ra từ sự kết hợp giữa người Saiyan và con người, tiềm năng thiên phú lại cao hơn nhiều so với người Saiyan thuần chủng.

Ở một bên khác, George sau khi bay xa khỏi Thần Điện, cũng trực tiếp dịch chuyển tức thời về nhà.

Các loại năng lực của Piccolo, bản thân cậu dùng ma pháp cũng có thể thi triển ra, vì vậy về cơ bản chỉ cần nhìn một lần, là đại khái có thể phục hồi nguyên lý cơ bản nhất.

Nắm được nguyên lý cơ bản nhất, dùng Khí là có thể dễ dàng thi triển ra.

Và điều này cũng khiến cậu có hiểu biết sâu sắc hơn về việc sử dụng Khí.

Ngày hôm sau, Chủ Nhật, George lại một lần nữa đến Thần Điện.

Mặc dù hôm qua cậu đã "moi" gần hết Piccolo rồi, nhưng điều đó không có nghĩa là Thần Điện bên này đã không còn giá trị.

Ngoài Piccolo ra còn có Dende và Popo, cùng với di sản mà các đời Thần đã để lại.

Những thứ này đều giúp ích cho cậu trong việc nắm vững quy tắc của thế giới này.

Ngay cả khi không có những thứ này, việc xây dựng mối quan hệ tốt với ba người Piccolo cũng có thể giúp cậu hiểu sâu hơn về hệ thống Thần linh của thế giới này.

Hơn nữa, Tháp Karin nằm bên dưới Thần Điện, loại Đậu Tiên BUG nhất thế giới được Tiên Mèo tạo ra, cũng rất đáng để nghiên cứu.

Theo cậu thấy, Đậu Tiên là loại thực vật thần kỳ nhất trong thế giới Dragon Ball.

Có tác dụng ăn một viên có thể no mười ngày, và dù bị thương nặng đến đâu cũng có thể lập tức chữa lành, trạng thái cũng có thể

phục hồi tốt nhất.

Người bình thường đã vậy, ngay cả Goku có thể biến thành Super Saiyan Blue cũng có thể thông qua Đậu Tiên để phục hồi toàn bộ sức mạnh.

Đáng tiếc là vô số Đậu Tiên mà Tiên Mèo tích lũy bao nhiêu năm, đều bị Android 17 tai họa hết.

Chương 804

Dẫn đến một năm sau đó cũng không sản xuất được mấy hạt.

Nếu không có thứ như Đậu Tiên tồn tại, cộng thêm đặc điểm người Saiyan mỗi khi trọng thương hồi phục thực lực đều tăng lên đáng kể, căn bản sẽ không có bất kỳ nguy cơ nào.

Có cơ hội nghiên cứu Đậu Tiên, cậu cảm thấy bằng năng lực mà mình nắm giữ, hẳn là có thể dùng ma pháp để sao chép ra.

Thứ Hai, George dùng thuật phân thân học được từ Piccolo để tạo ra một phân thân đi học, còn bản thân cậu thì vẫn đến Thần Điện.

Phân thân của Piccolo tạo ra cũng là phân thân thực thể, chủ yếu được cấu thành từ Khí, một khi dùng hết Khí thì sẽ biến mất.

Nhưng chỉ cần không chiến đấu, phân thân cậu tạo ra đủ để thay cậu đi học cả một ngày.

Cứ thế, thời gian dần trôi qua trong những ngày bình lặng.

Bản thể George mỗi ngày đúng giờ đến Thần Điện để xây dựng mối quan hệ, nghiên cứu hệ thống Thần linh, Khí và Đậu Tiên...

Đồng thời cũng không ngừng nâng cao cấp độ của Phân Liệt, cường hóa thân thể, mở khóa gen và tăng tổng lượng Khí của mình.

Phân thân thay cậu đi học mỗi ngày, và tiếp tục duy trì tình bạn với Gohan.

Sự bình lặng này duy trì được khoảng hai tháng.

"Có chuyện gì vậy Gohan, cậu trông có vẻ không được tốt?" Thứ Hai, George nhìn thấy Gohan vừa vào lớp đã mặt ủ mày chau, cười tiến tới chào hỏi.

Gohan ôm trán bất lực đáp: “Videl phát hiện ra thân phận của tớ...” Hóa ra, chú chó Wyvern Bee (trợ thủ của Gohan) cùng Gohan lớn lên đã sinh con, và bị người của rạp xiếc bắt đi.

Trong quá trình giải cứu con non, Gohan vô tình để lộ thân phận thật của mình trước mặt Videl.

Vì vậy, sáng nay trước khi vào lớp, cậu đã bị Videl chặn lại.

Videl đe dọa cậu phải tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới một tháng sau, muốn đấu một trận ra trò với Gohan tại đại hội.

Nếu không, cô ấy sẽ công khai thân phận của cậu, cậu đành bất lực đồng ý.

“Khá tốt đấy chứ, nghe nói giải thưởng quán quân của Đại hội Võ thuật Thế giới lần này là mười triệu.

Nếu cậu giành được quán quân, tớ tin dì Chi Chi hẳn sẽ rất vui.” George cười giải thích.

Gohan gãi đầu: “Nhưng tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới không thể đội mặt nạ, nếu bị mọi người phát hiện thân phận thì phiền toái lắm.” “Cậu có thể tìm dì Bulma, người đã giúp cậu làm mặt nạ, dì ấy có lẽ sẽ có cách.” George xoa cằm, lại một lần nữa đưa ra ý kiến.

“Đúng rồi, dì Bulma nhất định có cách!” Gohan đứng bật dậy, phiền não trên mặt tan biến.

“Tan học tớ sẽ đi tìm dì Bulma.” “Đại hội Võ thuật Thế giới, chính truyện cuối cùng cũng sắp bắt đầu!” Lúc này, bản thể George đang ở Thần Điện chậm rãi mở mắt.

Nếu cậu không nhớ nhầm, Đại hội Võ thuật Thế giới bắt đầu cũng có nghĩa là Majin Buu và phù thủy Babidi sắp xuất hiện.

Sau đó còn có Kaioshin, Lão Kaioshin và kỹ năng hợp thể Thần

của Lão Kaioshin...

Vừa hay bên Thần Điện này cậu đã nghiên cứu gần hết rồi, nên tiến thêm một bước để tìm hiểu nhiều thứ hơn.

Tiếp xúc được với Kaioshin, sẽ có cơ hội tiếp xúc được với Thần Hủy Diệt, Thiên sứ, Đại Thiên Sứ và Zeno.

Buổi tối, Gohan đã đến Thần Điện.

Hóa ra sau khi tan học, Gohan khi đang tìm Bulma để chế tạo một chiếc mặt nạ mới có thể che giấu diện mạo, Vegeta đã nói rằng anh ta cũng muốn tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới, để đấu một trận ra trò với Gohan.

Bảy năm trước Gohan đã đột phá lên Super Saiyan 2, tạo ra khoảng cách rất lớn với Vegeta.

Bây giờ sau bảy năm tu luyện, Vegeta tin rằng thực lực của mình đã vượt qua Gohan bảy năm trước.

Và sau khi biết Gohan và Vegeta muốn tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới, Goku đang tu luyện ở chỗ Kaioshin cũng gửi tin nhắn.

Nói rằng mình có một ngày thời gian có thể quay về tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới.

Thế là Gohan liền thông báo tin tức này cho Krillin và Piccolo.

Biết được Goku muốn quay về tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới, Krillin và vợ anh ta là Android 18 cũng nói muốn tham gia.

Tất nhiên, họ chủ yếu là vì tiền thưởng.

Giải nhất Đại hội Võ thuật Thế giới lần này mười triệu, giải nhì năm triệu, giải ba ba triệu, giải tư hai triệu, giải năm một triệu.

Dù không giành được nhất, nhì và ba, họ vẫn có thể tranh giải tư và giải năm.

“Vậy sao, nói như vậy thì đúng là rất thú vị.” Piccolo nghe thấy mọi người đều muốn tham gia, trong lòng cũng dấy lên ý chí hiếu thắng.

Bảy năm qua, anh ta không hề lơi lỏng, vẫn luôn nỗ lực tu hành, tự tin rằng mình đã có thể tái đấu với Goku và Vegeta.

“Được, vậy tôi cũng tham gia!” “Popo sẽ cổ vũ cho các cậu.” Popo đứng một bên làm động tác cổ vũ.

“George, cậu có tham gia không?” Dende nhìn George, người nãy giờ không nói gì, hỏi.

Piccolo cũng quay đầu lại: “Tôi cảm thấy Khí của cậu trong một tháng gần đây đã tiến bộ rất nhiều, có thể thử xem sao, có ích cho việc tu luyện của cậu đấy.” Trong một tháng này, anh ta mỗi ngày đều có thể cảm nhận được Khí của George đang tăng trưởng với tốc độ vô cùng khoa trương.

Ban đầu chỉ hơn một vạn, bây giờ đã có hơn mười triệu lực chiến.

Mười triệu lực chiến mặc dù còn kém xa so với bảy mươi lăm tỷ lực chiến hiện tại của anh ta, và so với Goku, Gohan cùng các Saiyan khác.

Nhưng đã vượt qua Krillin, Tien Shinhan và Yamcha cùng những người Trái Đất khác.

Mà mới chỉ một tháng.

Quan trọng là anh ta chưa bao giờ thấy George nỗ lực tu luyện nhiều đến thế, chỉ là đang nghiên cứu và sáng tạo các loại năng lực thi triển bằng Khí.

Mà tổng lượng Khí cứ như thể ngồi tên lửa vậy, tự nó cứ thế tăng vọt lên.

Nhưng trong việc học tập năng lực Khí cũng như nghiên cứu sáng tạo, George cũng có thiên phú khiến người khác khó tin.

Ngoài việc học được tất cả năng lực của anh ta, ngay cả năng lực chữa trị của Dende cũng đã học được, thậm chí cả cách tạo ra và chế tạo Ngọc Rồng.

Anh ta cảm thấy George dường như đã nắm được không ít điểm mấu chốt, có lẽ vài năm nữa là có thể tự mình tạo ra Ngọc Rồng mới.

Hơn nữa, George dựa trên các phương pháp ứng dụng Khí đã học được, đã suy ra ba điều và sáng tạo ra rất nhiều cách dùng mới.

Hiệu quả của những cách dùng mới đó, đôi khi khiến anh ta cũng phải há hốc mồm.

Thật lòng mà nói, nếu không phải Dende là Thần hiện tại, anh ta cảm thấy George rất có tiềm năng và rất phù hợp để trở thành Thần đời tiếp theo của Trái Đất.

Hơn nữa lại là vị Thần có năng lực nổi bật và thần kỳ nhất trong số rất nhiều đời Thần của Trái Đất.

"George cùng tham gia đi, coi như là giải trí!" Lúc này, Gohan cũng lộ ra vẻ mong chờ trên mặt.

Kéo George lên con thuyền Đại hội Võ thuật Thế giới này, đến lúc đó vạn nhất bị lộ, khi trở lại trường cậu ta cũng không phải chiến đấu đơn độc nữa.

Chương 805

“Vậy thì cùng chơi một chút đi, mặc dù tôi không thích chiến đấu, coi như là một trải nghiệm thú vị.” George thấy Gohan mong chờ như vậy, cũng mỉm cười gật đầu.

Đại hội Võ thuật Thế giới chắc chắn phải tham gia, không phải để tranh giải nhất hay tiền thưởng.

Chỉ là để tiện hơn trong việc tham gia sự kiện Majin Buu sau này.

Hơn nữa, việc xem các cao thủ hàng đầu thế giới này chiến đấu cũng có lợi cho việc nghiên cứu Khí của cậu.

“Tuyệt vời quá, vậy hẹn gặp một tháng nữa, tớ phải về tu luyện nghiêm túc rồi!” Gohan thấy George đồng ý, hớn hở bay về nhà.

Bảy năm không tu luyện, thực lực của cậu ta đã giảm sút rất nhiều, khoảng thời gian này phải rèn luyện bù lại.

“Một tháng, cũng gần đạt đến cấp độ Phân Liệt 1 rồi nhỉ.” Hiện tại cơ thể này của cậu đã đạt đến Phân Liệt 3, Ngân Kỵ Sĩ, mở khóa năm mươi phần trăm khóa gen.

Vì vậy Khí thuần túy ngưng tụ mới có hơn mười triệu lực chiến.

Cấp độ Phân Liệt càng về sau càng thăng cấp chậm, dù cậu đã hoàn toàn nắm vững tất cả đặc tính siêu phàm của Phân Liệt.

Nhưng muốn nâng cấp phân thân nhỏ này lên Phân Liệt 0, Hoàng Hôn Cự Nhân, ít nhất vẫn cần vài tháng nữa để ngưng tụ ra đặc tính siêu phàm và tính duy nhất tương ứng.

Tuy nhiên, đạt đến Phân Liệt 1 hẳn là một tháng là đủ.

Đạt đến Phân Liệt 1, Bàn Tay Thần, thân thể cường hóa đáng kể,

mở khóa tám mươi phần trăm khóa gen.

Đến lúc đó Khí ngưng tụ được, lực chiến ước tính cũng có khoảng hơn một trăm tỷ.

Hơn một trăm tỷ lực chiến không là gì, nhưng nếu kết hợp với ma pháp và các loại quyền năng, cũng đủ để can thiệp vào các sự kiện sau này rồi.

Dù sao cũng chỉ là phân thân nhỏ, cậu cũng không nghĩ đến việc nó là lực chiến chính, đánh phụ trợ là đủ rồi.

Vốn dĩ dù không có cậu, mọi chuyện đến cuối cùng cũng sẽ được giải quyết.

Đương nhiên, kế hoạch hiện tại là như vậy, cụ thể phải xem tình hình phát triển sau này.

Trải qua nhiều thế giới như vậy, cậu rất rõ hiệu ứng cánh bướm thường sẽ xuất hiện rất nhiều biến hóa nằm ngoài dự đoán.

"Một tháng này cảm ơn ba vị đã chỉ dẫn, tôi cũng về đây." Không lâu sau khi Gohan rời đi, George cũng rời khỏi Thần Điện.

Những thứ có giá trị ở đây cậu đã nắm rõ, mối quan hệ với ba người cũng đã xây dựng xong, không cần thiết phải ngày nào cũng đến nữa.

Sau này, cậu chủ yếu tập trung tinh lực vào việc ngưng tụ đặc tính siêu phàm và tính duy nhất, nâng cao cấp độ Phân Liệt.

Buổi tối, trên bàn ăn.

"Mẹ ơi, con định tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới một tháng sau." George vừa ăn cơm vừa nói với mẹ Emma.

"Cái gì!" Emma vừa uống một ngụm canh vào miệng liền phun ra toàn bộ, George hơi lùi người về sau, nước canh toàn bộ rơi vào mặt

em gái Alice.

“Mẹ ơi!” Alice trên mặt lập tức lộ ra vẻ tủi thân.

Emma vội vàng đứng dậy lấy khăn lau khô nước canh cho Alice, với vẻ mặt không thể tin được lại một lần nữa xác nhận với George: “George, con nói con muốn tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới, không phải là cái giải đấu võ thuật nổi tiếng nhất và có quy mô lớn nhất thế giới đó chứ?” Đại hội Võ thuật Thế giới là một giải đấu võ thuật cấp thế giới, các võ sư, nhà vô địch võ thuật từ các quốc gia trên khắp thế giới đều sẽ tham gia.

Ngay cả người hoàn toàn không hiểu chuyện bên ngoài như cô cũng từng nghe nói đến.

Phải biết rằng, nguồn gốc của Mr.

Satan, Ngài Satan Cứu Thế Giới, chính là quán quân Đại hội Võ thuật Thế giới kỳ trước.

“Mẹ ơi, mẹ biết đấy, gần đây con vẫn luôn theo một võ sư luyện võ cường thân, ông ấy cảm thấy con rất có thiên phú luyện võ, có thể đi thử xem sao.” George thờ ơ giải thích.

“Huống hồ, quán quân Đại hội Võ thuật Thế giới có mười triệu, á quân cũng có năm triệu, ngay cả hạng năm cũng có một triệu tiền thưởng.” “Nhưng... nhưng con mới luyện võ hơn một tháng, có phải quá miễn cưỡng không?” Emma không muốn đả kích con trai mình, con trai cô khó khăn lắm mới thoát khỏi mặc cảm tự ti, lại còn có hứng thú với võ thuật.

Trong lòng cô không biết vui mừng đến mức nào.

Cô không nghĩ con trai mình sẽ trở thành võ sư gì cả, chỉ là luyện tập võ thuật có thể rèn luyện cơ thể, tăng cường tự tin, nói chung là tốt.

Nhưng đó là Đại hội Võ thuật Thế giới, con trai cô dù có thiên phú đến đâu, học hơn một tháng thì trình độ có thể cao đến mức nào.

Cô lo lắng con trai mình đi không chỉ bị thương về thể chất, mà tinh thần còn bị đả kích, sự tự tin và dũng khí vừa được khơi dậy lại biến mất.

"Nhà mình bây giờ cũng không thiếu tiền, mẹ ơi tháng này con vừa được thăng chức quản lý, không những công việc nhàn hơn nhiều, mà lương cũng tăng gấp mấy lần." "Mẹ ơi, thật ra con vẫn chưa nói với mẹ, sư phụ chỉ dẫn con tu luyện.

Ông ấy là á quân Đại hội Võ thuật Thế giới kỳ trước nữa, một cao thủ thật sự." George mỉm cười nói: "Hơn nữa con mới luyện hơn một tháng, dù có không vượt qua vòng loại cũng rất bình thường, cứ coi như cả nhà mình đi du lịch thôi." Thật ra George không hề nói dối, khoảng thời gian này người chỉ dẫn cậu tu hành là Piccolo, nếu nói ra, cũng có thể coi là sư phụ của cậu.

Hơn nữa Piccolo vốn là á quân Đại hội Võ thuật Thế giới kỳ trước nữa, quán quân kỳ đó là Son Goku.

Ngoài ra, tại sao mẹ cậu Emma đã làm nghiên cứu viên bình thường bao nhiêu năm, lại đột nhiên được thăng chức quản lý trong tháng này.

Đương nhiên đó cũng là vì lý do của George.

Ngay từ ngày đầu tiên, cậu đã yểm lên mẹ và em gái mình bùa may mắn vĩnh cửu.

Cả hai người suốt đời sẽ thuận buồm xuôi gió, tiền tài sung túc.

"Con ủng hộ anh hai, anh hai cố lên!" Alice, mặt đã được lau khô nước canh, nghe thấy có thể đi chơi liền nhảy dựng lên giơ hai tay đồng tình.

Emma suy nghĩ một chút, cảm thấy George nói có lý, cũng không muốn đả kích sự tự tin của con trai, cuối cùng cũng gật đầu đồng ý.

"Vậy đến lúc đó mẹ và em gái sẽ cùng đi cổ vũ con.

Dù có thua cũng không sao, con mới bắt đầu học, sau này còn rất nhiều cơ hội." "Con muốn xin nghỉ một tháng, để tu luyện thật tốt với sư phụ." Thấy Emma đồng ý, George thuận thế đề nghị xin nghỉ.

Mặc dù có phân thân có thể thay mình đến trường, nhưng nếu không phải đi thì chắc chắn tốt hơn.

"Được, mẹ lát nữa sẽ gọi điện cho trường để xin nghỉ cho con." Emma gật đầu, với thành tích của George, xin nghỉ một tháng cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Ngày thứ hai, George trên danh nghĩa là đến Thần Điện để chuyên tâm tu hành với Piccolo, nhưng thực tế thì lại bắt đầu chuyến du lịch vòng quanh thế giới một mình.

"Lông cừu" ở Thần Điện đã được "cạo" hết rồi, không cần thiết phải ở đó mãi.

Bên Gohan chắc đã bị Videl quấn lấy rồi, cậu cũng không định đến làm phiền cặp đôi nhỏ đó vun đắp tình cảm.

Vì vậy cậu chuẩn bị nhân cơ hội này đi dạo quanh Trái Đất, để chuẩn bị cho việc sao chép thế giới này trong tương lai.

Thế là, xuất phát từ Thành phố Satan, George đã đi qua các thành phố lớn như Đông Đô, Bắc Đô, Trung Ương Thủ Đô, Tây Đô và Nam Đô.

Một ngày trước khi Đại hội Võ thuật Thế giới bắt đầu, cậu mới quay trở về Thành phố Satan.

Và tối hôm đó, cậu đã cùng mẹ Emma và em gái Alice đáp máy bay

đến hòn đảo nhỏ nơi diễn ra Đại hội Võ thuật Thế giới.

Hòn đảo tổ chức Đại hội Võ thuật Thế giới nằm ở cực Nam của thế giới, phong cảnh rất đẹp, là một khu nghỉ dưỡng nổi tiếng của thế giới này.

Chương 806

Vì vậy, ngay cả khi không có Đại hội Võ thuật Thế giới, nơi đây quanh năm cũng có rất nhiều khách du lịch.

Đương nhiên, vì Đại hội Võ thuật Thế giới, mấy ngày nay khách du lịch đặc biệt đông.

"Hình như hết phòng rồi?" Ba người đến một khách sạn khá gần địa điểm tổ chức đại hội, Emma nhìn những du khách xách vali thất vọng đi ra từ bên trong, trong lòng đã có số.

"Xem ra chúng ta chỉ có thể tìm một khách sạn xa hơn một chút." Đừng nói là trong thời gian Đại hội Võ thuật Thế giới, ngay cả bình thường, việc đặt được một khách sạn ở vị trí tốt như vậy cũng không dễ dàng.

"Để con đi hỏi xem sao, có lẽ chúng ta may mắn, biết đâu vẫn còn." George mỉm cười, trực tiếp đi vào.

Emma kéo Alice đang ăn kẹo bông gòn, thấy George đi vào khách sạn, cũng đi theo.

"Xin hỏi, còn phòng không ạ?" "Không còn, phòng đã được đặt hết từ ba ngày trước rồi." Lời của cô lễ tân đầu cáo vừa dứt, điện thoại bên cạnh đột nhiên reo lên, sau khi nghe điện thoại cô ấy lập tức cười nói với George: "Hai phòng của khách hàng tạm thời có việc, hủy bỏ phòng đã đặt trước, bây giờ vừa vặn trống ra hai phòng." "Hai phòng chúng tôi lấy, bao nhiêu tiền?" Emma thấy vậy mắt sáng lên, vội vàng lấy ra giấy tờ tùy thân của ba người tiến lên.

"Một phòng là hai vạn Zeni." Cô lễ tân báo giá.

Emma cắn răng, nhưng vẫn lấy ra bốn vạn Zeni.

Nếu không phải được thăng chức quản lý công ty, lương tăng gấp mấy lần, cô thật sự sẽ không nỡ ở khách sạn đắt đỏ như vậy.

Nhưng giây tiếp theo, cô lễ tân đầu cáo nhìn máy tính đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, rồi mỉm cười nói: "Khách quý, xin chúc mừng quý vị, vừa đúng là vị khách thứ hai mươi vào ngày kỷ niệm hai mươi năm thành lập khách sạn của chúng tôi, có thể ở miễn phí một tuần." "Thật sao!" Emma nghe vậy lập tức vui mừng ôm Alice lên, cô cảm thấy vận may gần đây của mình thật sự quá tốt.

Ba mươi mấy năm cuộc đời cô, chưa bao giờ trúng giải.

"May mắn đâu phải tự nhiên mà có." George thấy vậy không hề bất ngờ.

Đơn vị tiền tệ của thế giới Dragon Ball gọi là Zeni, một vạn Zeni có sức mua tương đương khoảng năm trăm tệ, hai vạn Zeni có sức mua là một ngàn tệ.

Hai phòng một ngày là hai ngàn tệ, một tuần là mười bốn ngàn tệ.

Hoàn tất thủ tục nhận phòng, dưới sự hướng dẫn của nhân viên phục vụ đến phòng, dọn dẹp đơn giản một chút, ba người bắt đầu đi dạo chợ đêm trên đảo.

Cuộc thi ngày mai mới bắt đầu, nhưng phần lớn các tuyển thủ, khách du lịch và truyền thông đều đã đến đảo trước.

Vì vậy, ở khắp nơi có thể nhìn thấy những cao thủ võ thuật rất nổi tiếng ở các khu vực trên thế giới, cùng với người hâm mộ và phóng viên phỏng vấn họ.

Trong đó không thiếu một số quái nhân có hình dạng kỳ lạ, thân hình cao lớn đáng sợ.

Khiến Emma kinh hồn bạt vía, liên tục dặn dò George nếu gặp phải nhất định phải nhanh chóng bỏ cuộc.

Sáng sớm ngày hôm sau, ba người sau khi ăn sáng lại một lần nữa đến địa điểm tổ chức Đại hội Võ thuật.

Hôm nay người còn đông hơn hôm qua, đặc biệt là những vị trí gần địa điểm tổ chức.

Đi đến chỗ đăng ký, George liếc mắt một cái đã nhìn thấy Piccolo đang đứng trong bóng cây gần chỗ đăng ký, nhắm mắt dưỡng thần.

Sau khi đăng ký xong, George dẫn Emma và Alice đến chào hỏi.

"Đây là Ngài Piccolo, người đã chỉ dẫn con tu hành." "Đây là mẹ con Emma và em gái con Alice." Piccolo gật đầu, coi như đã chào hỏi.

Còn Emma thì nghiêm túc cúi người hành lễ: "Cảm ơn Ngài Piccolo đã chăm sóc George trong khoảng thời gian này!" "Là do cậu ta có thiên phú." Piccolo có chút xấu hổ đáp.

Anh ta thực ra không dạy George được mấy ngày, tất cả năng lực đều đã bị George học hết rồi.

"Gohan và mọi người chưa đến sao?" George dùng ý chí quét qua toàn bộ hòn đảo, không cảm nhận được khí tức của Gohan và mọi người.

Piccolo lắc đầu: "Họ lúc nào cũng đến muộn." "Vậy chúng ta ngồi đây đợi một chút vậy." George dẫn Emma và em gái, ngồi xuống bậc thang ở chỗ mát mẻ bên cạnh.

Sau khi ngồi xuống, Emma nhỏ giọng hỏi George: "Mẹ thấy sắc mặt Ngài Piccolo không được tốt lắm, thân thể ông ấy có vấn đề gì không?" "Không sao đâu, da ông ấy vốn dĩ là màu đó." George nhìn Piccolo đang nhắm mắt dưỡng thần, khóe miệng hơi giật giật, cười giải thích một câu.

Người Namek bẩm sinh có thính giác vượt trội hơn người bình thường, vì vậy dù giọng Emma có nhỏ đến đâu, Piccolo cũng có thể

nghe thấy.

Khoảng nửa giờ sau, George đang đùa giỡn với em gái Alice bỗng động lòng, ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Ý chí của cậu đã cảm nhận được đoàn người Gohan, nhìn thấy Gohan, Bulma, Krillin và những người khác đang lái phi thuyền vừa vào đến hòn đảo, đang hạ cánh.

Đây chính là điểm khác biệt giữa cậu và những người trong thế giới này.

Goku và những người khác đều thông qua Khí để phán đoán vị trí của địch và đồng đội, mặc dù khoảng cách rất xa, thậm chí có thể vượt qua các hành tinh và vũ trụ.

Nhưng nếu mục tiêu cố gắng hết sức kìm nén Khí của mình, thì sẽ không thể khóa mục tiêu nữa.

Nhưng George thì khác, cậu không chỉ dùng Khí, mà còn dùng ý chí và ma pháp để kiểm tra, vì vậy ngay cả khi Khí bị kìm nén xuống mức thấp nhất, cậu cũng có thể lập tức phát hiện ra.

Mười phút sau, đoàn người Gohan xuất hiện ở chỗ đăng ký Đại hội Võ thuật, cũng nhìn thấy bốn người Piccolo, George dưới bóng cây.

“Dì Emma, George, bé Alice!” Gohan đi tới trước tiên chào hỏi gia đình George.

Emma nhìn Gohan đang đội khăn trắng và kính ma thuật, che nửa khuôn mặt, dừng lại một chút mới có chút không chắc chắn nói: “Con là...

Gohan?” George từng dẫn Gohan về nhà ăn cơm, vì vậy cô biết Gohan, chỉ là với bộ dạng này cô suýt chút nữa không nhận ra.

“Dì Emma, dì không thấy thế này rất ngầu sao?” “Ừm...” Emma có chút gật đầu trái lòng, đồng thời thầm thì trong lòng, may mắn là thẩm mỹ của con trai mình khá bình thường.

“Tuyệt vời quá, con cũng muốn biến hình thành sứ giả chính nghĩa!” Bé Alice lấy ra cây gậy thần quang của mình bấm xuống, cây gậy thần quang lập tức bắt đầu lóe sáng.

“Đợi con lớn lên là có thể biến hình thành sứ giả chính nghĩa.” Gohan ôm bé Alice lên, giơ cao.

George đứng một bên thấy vậy thầm nghĩ: “Không cần lớn lên, đợi đến lớp năm tiểu học là được rồi.” Cây gậy thần quang trong tay Alice không phải là đồ chơi điện tử bình thường, mà là một vật phẩm ma pháp cậu đặc biệt chế tạo.

Đợi sáu năm nữa, Alice lên lớp năm, cây gậy thần quang sẽ thực sự được kích hoạt.

Đến lúc đó chỉ cần Alice cầm gậy thần quang hô lên “biến hình”, là có thể biến hình thành Hầu Tử Thích Rượu, thi triển các loại ma pháp.

Đánh đấm tội phạm bình thường, đối phó với kẻ địch có lực chiến dưới một vạn là không có vấn đề gì.

Cũng coi như đã thỏa mãn giấc mơ bấy lâu nay của Alice muốn trở thành sứ giả chính nghĩa.

Vừa hay còn có thể đi tiếp Gohan và Videl.

Nhưng đến lúc đó Alice có còn ảo tưởng sức mạnh như vậy không, có còn muốn trở thành sứ giả chính nghĩa không, thì chưa chắc.

Nhưng nghĩ kỹ lại, lúc đó cũng mới lớp năm, hội chứng tuổi dậy thì cơ bản có thể kéo dài đến cấp hai, đến cấp ba mới cảm thấy xấu hổ mà thoát ra.

Sau khi chào hỏi gia đình George, Gohan nhìn Piccolo hỏi: “Chú Piccolo, chú có thấy bố con không?” “Chưa thấy, Gohan, con thật sự định mặc như thế này tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới sao?” Piccolo lắc đầu, đối với bộ trang phục “nhức nhối” hiện tại của Gohan, cũng khó mà hiểu nổi.

“A!

Mr.

Satan đến rồi!

Mr.

Chương 807

Satan đến rồi!" Đúng lúc này, một chiếc máy bay riêng sang trọng hạ cánh xuống sân đỗ của Đại hội Võ thuật Thế giới.

Mr.

Satan với thân hình cường tráng phi thường, dẫn theo con gái Videl bước xuống máy bay.

Trong chốc lát, tất cả phóng viên và khán giả đến xem Đại hội Võ thuật Thế giới đều đổ xô tới.

"Cái tên này, lúc nào cũng vậy, không thể chịu nổi hắn." Bulma một tay chống nạnh lắc đầu.

"Vẫn như cũ, không biết xấu hổ." Yamcha nhún vai.

Krillin cười: "Không có cách nào khác, ai bảo mọi người đều nghĩ hắn đã đánh bại Cell, cứu thế giới." "Mặc dù lực chiến không cao, nhưng diễn xuất thì thật sự không tệ, không làm diễn viên thì đáng tiếc, đầu óc phản ứng cũng nhanh." Nghe thấy Mr.

Satan đang khoác lác trước mặt phóng viên, George trong lòng cũng cười thầm.

Lực chiến của Mr.

Satan trong số người bình thường đã là đỉnh cao, nếu không thì cũng không phải là quán quân đại hội võ thuật kỳ trước.

Nhưng so với Krillin và những người khác, đó là khoảng cách giữa con kiến và con voi.

Nhưng tên này ở các phương diện khác thì thật sự không tệ, nếu không thì cũng không thể tự tiếp thị bản thân tốt đến vậy, khiến nhiều

người tin hắn.

Sau này Đại hội Võ thuật Thế giới, cũng nhờ sự thông minh nhỏ của mình mà mấy lần hóa hiểm thành an, bảo toàn được danh tiếng.

Và cũng chính vì lòng tốt của hắn, cảm hóa Buu, khiến mặt thiện lương của hắn phân tách ra.

Cũng vì ảnh hưởng của hắn, người Trái Đất mới sẵn lòng hiến Khí, giúp Goku ngưng tụ Spirit Bomb.

Tiền thưởng Đại hội Võ thuật Thế giới từ năm mươi vạn trước đây tăng lên mười triệu, chủ yếu cũng là vì quán quân Mr.

Satan kỳ trước quá giỏi tiếp thị bản thân, thu hút lượng lớn đầu tư.

Mọi người sau khi đăng ký xong, cùng nhau trò chuyện dưới bóng cây.

Gohan giới thiệu gia đình George cho Krillin, Quy Lão Tiên Sinh và Bulma cùng những người khác, và gia đình George cũng nhanh chóng hòa nhập vào.

Emma vốn là quản lý vừa được thăng chức của chi nhánh Thành phố Satan thuộc Tập đoàn Capsule Corp, đương nhiên biết Bulma.

Chỉ là trước đây không thân thiết lắm.

Và Emma và Chi Chi đều là những người phụ nữ đơn thân nuôi hai con, có rất nhiều chủ đề chung để nói chuyện.

Alice và con gái của Krillin cũng xấp xỉ tuổi nhau, hai cô bé cũng có thể chơi chung.

George thì khỏi phải nói, vốn đã thân với Gohan, Piccolo, cũng hiểu rõ tính cách và kinh nghiệm của Krillin và những người khác, vài câu nói đã khiến mọi người có ấn tượng tốt với cậu.

“Mọi người đều thay đổi rất nhiều!” Đúng lúc này, hai bóng người đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người.

Chính là Goku đang tu luyện ở Địa phủ, dẫn theo Bà Tiên Tri dịch chuyển tức thời đến.

“Goku!” Nhìn thấy Goku đã chết bảy năm xuất hiện, tất cả mọi người đều kích động.

Ở đây ngoại trừ gia đình George, về cơ bản tất cả mọi người đều vì Goku, mà tụ tập ở đây, trở thành bạn bè.

Ngay cả Đại Ma Vương Piccolo và Vegeta, đều là những phản diện lớn từng có.

Goku chính là nhân vật chính thật sự của thế giới này, là Chúa cứu thế đã từng nhiều lần cứu thế giới.

Tụ tập lại trò chuyện một lúc lâu, đợi đến khi thời gian đăng ký sắp hết, Goku mới đi đăng ký.

Đăng ký kết thúc, các tuyển thủ vào sân tham gia vòng loại.

Vòng loại được tổ chức bên trong hội trường, những người không phải tuyển thủ và nhân viên không thể vào xem, chỉ những tuyển thủ được chọn vào vòng loại mới có thể tham gia vòng chung kết.

Vòng chung kết sẽ diễn ra trên sàn đấu lớn, đến lúc đó khán giả có thể ngồi ở ghế xem.

Vì vậy, những người có thể vào sân chỉ có Goku, Gohan, Vegeta, Piccolo, Krillin, Android 18 và George.

Goten và Trunks tham gia nhóm thiếu niên.

Cuộc thi nhóm thiếu niên chỉ cần đăng ký là có thể trực tiếp tham gia, khi nhóm người lớn đang tiến hành vòng loại, nhóm thiếu niên bên đó đã bắt đầu thi đấu rồi.

Như vậy khán giả có thể xem cuộc thi nhóm thiếu niên để giải trí trước, rồi mới xem cuộc thi nhóm người lớn.

“Cố lên, anh hai, đánh bại bọn họ!” Nhìn George vào sân, Alice vẫy vẫy bộ biến hình của mình, hùng hổ cổ vũ cho anh hai George.

Emma thì quan tâm đến sự an toàn của George hơn, liên tục hô: “Quan trọng là tham gia, quan trọng là tham gia, an toàn là trên hết!” “Yên tâm, George dù không giành được giải nhất, nhưng vượt qua vòng loại thì không thành vấn đề đâu.” Chi Chi vỗ vai Emma an ủi.

Cô ấy từng nghe Gohan nói, thiên phú tu luyện của George cực kỳ cao, thực lực có thể đã vượt qua Krillin.

“Gohan, George?” Trên đường đến sân đấu vòng loại, họ gặp Videl cũng đang đi đến sân đấu.

Videl không quá ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Gohan, chỉ thắc mắc về bộ trang phục của cậu ta, nhưng George lại tham gia vòng loại, điều đó thì cô ấy hoàn toàn không ngờ tới.

“Videl, nhỏ tiếng một chút, đừng gọi tớ là Gohan, hãy gọi tớ là Saiyaman đeo mặt nạ!” Gohan vội vàng giải thích lý do mình đội khăn và đeo kính râm.

Cuộc thi lần này được truyền hình trực tiếp toàn cầu, còn có không ít bạn học trong lớp đến xem, tuyệt đối không thể để lộ thân phận của mình.

“Gohan không nói cho cậu biết sao, tớ trước đây đã học cách vận dụng Khí ở chỗ cậu ta, hơn nữa gần đây cũng luôn tu luyện.” George mỉm cười giải thích một câu, không đợi Videl tiếp tục truy vấn, liền nháy mắt đầy ẩn ý.

“Tớ đi đến sân đấu trước, không làm phiền hai người hẹn hò trước trận đấu nữa.” “Cái gì... hẹn hò!” Videl nghe vậy mặt đỏ bừng,

cũng không tiếp tục truy vấn.

Còn George cũng nhanh chóng tiến lên theo kịp đội ngũ, đi đến bên cạnh Goku.

“Ngài Goku, tôi nghe Gohan nói ngài trước đây đã học một chiêu thức gọi là Kaio-ken ở chỗ Kaiosama đúng không?” Kaio-ken là một chiêu thức vận dụng Khí được Kaiosama phát minh ra.

Nó chủ yếu là dùng Khí để kích thích cơ thể, từ đó khiến lực chiến của bản thân có thể nhanh chóng tăng cường gấp vài lần, mười mấy lần, thậm chí là vài chục lần trong thời gian ngắn.

Mức độ tăng cường cụ thể, chủ yếu phụ thuộc vào khả năng chịu đựng của cơ thể và khả năng kiểm soát Khí.

Hai phương diện này càng mạnh, số lần tăng cường càng cao.

Goku khi đối đầu với Vegeta lúc đó giới hạn có thể đạt đến gấp bốn lần, sau này đến hành tinh Namek vì luyện tập trọng lực, đã có thể đạt đến gấp mười lần.

George không phải người Saiyan, không thể biến hình thành Super Saiyan.

Vì vậy Kaio-ken lại là một chiêu thức không tồi có thể giúp phân thân nhỏ này của cậu đột phá giới hạn lực chiến.

Quan trọng là hai điểm cốt lõi nhất của Kaio-ken, cậu đều sở hữu.

Chương 808

Lực kiểm soát Khí, với tư cách là một cường giả cấp đa vũ trụ, dù chỉ là phân thân nhỏ, thì lực kiểm soát năng lượng đó cũng là cấp đa vũ trụ.

Đặt trong thế giới này, cậu cảm thấy trừ Thượng Đế đã biến mất, hẳn là không có mấy người có thể sánh bằng cậu ở phương diện này.

Chỉ là hiện tại sức mạnh linh hồn quá thấp, nên mới có giới hạn.

Linh hồn có giới hạn, nhưng thân thể thì không.

Cơ thể cậu hiện tại đang đi theo con đường chiến sĩ, chủ yếu là nâng cao cường độ thân thể.

Đừng thấy cậu hiện tại mới Phân Liệt 1, lực chiến chỉ có hơn một trăm tỷ, nhưng xét về cường độ thân thể thuần túy, ngay cả Goku và Vegeta cũng còn kém xa cậu.

Sức mạnh của Goku và Vegeta chủ yếu vẫn là nhờ biến hình Super Saiyan và sự gia trì của Khí.

Giống như Krillin của Trái Đất hiện tại đại khái có mấy chục vạn lực chiến, nhưng nếu không dùng Khí bảo vệ cơ thể, thì vũ khí thông thường cũng có thể gây sát thương cho cơ thể anh ta.

Cơ thể người Saiyan vượt xa loài người Trái Đất, Goku và Vegeta đã trải qua các loại tu hành và rèn luyện, cơ thể còn vượt xa người Saiyan bình thường.

Ngay cả khi không dùng Khí, vũ khí nóng thông thường ước tính cũng rất khó gây sát thương.

Nhưng nếu là vũ khí nóng lợi hại hơn, ví dụ như tên lửa, bom hạt nhân các loại, thì vẫn rất nguy hiểm.

Còn George đi theo con đường chiến sĩ, thân thể cấp Phân Liệt 1, Bàn Tay Thần hiện tại, cộng thêm khai phá gen.

Bom hạt nhân đánh thẳng mặt cũng không hề hấn gì.

Khi thăng cấp lên Phân Liệt 0, Hoàng Hôn Cự Nhân, thân thể còn sẽ được nâng cấp về chất.

Vì vậy nếu cậu học được Kaio-ken, thì không thể là Kaio-ken gấp mười hai, mười lần, giới hạn có thể đạt đến Kaio-ken gấp mấy trăm lần thậm chí mấy nghìn lần.

Hiệu quả nâng cao còn khoa trương hơn cả biến hình Super Saiyan.

Đây còn chỉ là phân thân nhỏ, cường độ thân thể của những phân thân kia của cậu còn đáng sợ hơn, hiệu quả Kaio-ken chỉ có thể tốt hơn.

"Kaio-ken à, đúng vậy, đó là chiêu thức Kaiosama truyền thụ cho tôi." Goku nghe vậy có chút cảm thán nói: "Đáng tiếc, tôi bây giờ rất ít khi dùng đến nó nữa." Anh ấy trước khi có thể biến hình Super Saiyan, có thể duy trì cơ thể ở trạng thái Kaio-ken gấp mười lần, chiến đấu trong thời gian dài.

Nhưng sau khi biến hình Super Saiyan, lực chiến tăng gấp năm mươi lần, hiệu quả vượt xa Kaio-ken gấp mười lần.

Anh ấy cũng từng nghĩ đến việc tiếp tục sử dụng Kaio-ken để chồng chất khi duy trì trạng thái Super Saiyan.

Lúc đầu rất khó thành công.

Vì sau khi biến hình Super Saiyan, cảm xúc dễ mất kiểm soát, hơn nữa thực lực đột nhiên tăng gấp năm mươi lần, độ khó trong việc kiểm soát Khí tăng lên rất nhiều.

Một khi sử dụng Kaio-ken, lượng Khí tăng lên, lực kiểm soát Khí giảm xuống, cơ thể sẽ rất khó chịu đựng.

Ngay cả khi dùng được, cũng rất khó duy trì lâu, không bằng không dùng.

Sau này khi tu luyện ở Địa phủ, anh ấy đã tăng cường đáng kể khả năng kiểm soát Khí, cuối cùng đã có thể sử dụng Kaio-ken trong trạng thái Super Saiyan.

Và còn dùng chiêu này đấu một trận với Paikuhan, cao thủ ở Địa phủ, hiệu quả rất tốt.

Nhưng khi anh ấy có thể biến hình Super Saiyan 2 và bây giờ có thể biến thành 3, Kaio-ken lại trở nên vô dụng.

Trạng thái Super Saiyan 1 sử dụng Kaio-ken gấp mười lần, cũng chỉ tăng lên sáu mươi lần lực chiến.

Mà Super Saiyan 2 là một trăm lần, Super Saiyan 3 là bốn trăm lần.

Có lẽ sau này anh ấy thích nghi với hai trạng thái này, tiếp tục tu luyện, có khả năng sẽ tiếp tục sử dụng Kaio-ken trong trạng thái Super Saiyan 2 và 3.

Tuy nhiên, nếu xét về việc nâng cao lực chiến, thay vì dành tinh lực cho Kaio-ken, không bằng trước tiên nâng cao lực chiến cơ bản.

Lực chiến cơ bản càng cao, sau khi biến hình sự tăng cường càng mạnh.

Đợi đến khi lực chiến cơ bản nâng cao chậm lại, nghiên cứu Kaio-ken cũng không muộn.

“Vậy Ngài Goku, tôi có cơ hội học Kaio-ken không?” George trực tiếp hỏi.

Đối với người đơn thuần như Goku, có chuyện gì thì cứ nói thẳng,

căn bản không cần vòng vo.

Vì nếu có thể, anh ấy sẽ lập tức đồng ý, nếu không thể, cũng sẽ nói ra lý do, không có tâm tư vòng vo.

"Đương nhiên có thể, nhưng tôi chỉ có một ngày có thể ở lại nhân gian, e rằng cậu rất khó học được." Goku gật đầu, Kaiosama chưa bao giờ nói Kaio-ken không được truyền ra ngoài.

Chỉ là, anh ấy muốn dạy cho Krillin và mọi người, họ cũng không học được.

Krillin và những người khác dù có đủ khả năng kiểm soát Khí, nhưng cơ thể căn bản không thể chịu đựng được gánh nặng khi sử dụng Kaio-ken.

Vì vậy hiện tại những người có thể học được Kaio-ken, chỉ có người Saiyan có cơ thể mạnh mẽ.

Gohan hồi nhỏ còn quá nhỏ, lực kiểm soát Khí không đủ, sau này trực tiếp có thể biến hình Super Saiyan, nên cũng không cần học Kaio-ken.

Vegeta giai đoạn đầu là kẻ thù, giai đoạn sau cũng có thể biến hình Super Saiyan, cũng không cần thiết.

Hơn nữa với sự kiêu ngạo của Vegeta, làm sao có thể học chiêu độc của anh ấy.

George muốn học Kaio-ken, đương nhiên có thể, chỉ là George là con người, anh ấy cảm thấy George cũng giống Krillin.

Ngay cả khi học được, cơ thể cũng không chịu đựng được gánh nặng khi sử dụng Kaio-ken.

Ngoài ra anh ấy chỉ có một ngày thời gian, sau khi tham gia xong đại hội võ thuật, ước tính cũng không còn nhiều.

Khoảng thời gian này, George rất khó học được.

“Không sao đâu, khả năng học tập của tôi khá tốt, đến lúc đó làm phiền anh mười phút là đủ rồi.” George mỉm cười, cậu tự nhiên biết ý của Goku, nhưng những khó khăn mà Goku nghĩ, đối với cậu mà nói đều không phải là vấn đề.

“Khả năng học tập của cậu ta anh không cần lo lắng, mười phút là đủ để cậu ta học được rồi.” Lúc này Piccolo đứng một bên nói.

Thính giác của anh ta quá tốt, tất cả cuộc trò chuyện xung quanh anh ta đều nghe thấy.

George có thể chịu đựng được gánh nặng khi sử dụng Kaio-ken hay không, anh ta không rõ, nhưng về khả năng học tập của George, anh ta lại có cảm nhận sâu sắc.

Dù sao theo anh ta thấy, ngay cả Kaio-ken có độ khó cực lớn, George học cũng chỉ là cần xem thêm vài lần mà thôi.

“Oa, xem ra cậu rất lợi hại!” Goku nghe lời của Piccolo, lập tức thốt lên một tiếng thán phục.

Anh ấy rất hiểu Piccolo, vì Piccolo có niềm tin lớn vào khả năng học tập của George như vậy, thì điều đó chứng tỏ George thật sự có khả năng học được Kaio-ken trong vòng mười phút.

Phải biết rằng, khi anh ấy học Kaio-ken với Kaiosama lúc đó, đã tốn không ít thời gian.

“Piccolo, cậu và George rất thân sao?” Lúc này Krillin đứng bên cạnh lộ ra vẻ tò mò trên mặt.

Vừa nãy Gohan giới thiệu chỉ nói George là bạn học của cậu ta, biết chuyện của họ, cũng đến tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới.

Chương 809

Vì vậy mọi người không hiểu rõ tình hình của George lắm, chỉ cảm thấy George là một người rất tốt, rất lịch sự, nói chuyện cũng dễ nghe.

"Cậu ta đã tu hành ở chỗ tôi một tháng, coi như là... nửa học trò của tôi." Piccolo thản nhiên nói.

Krillin và Goku trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, họ không ngờ George và Piccolo lại có mối quan hệ này.

"Nói như vậy, thực lực của cậu hẳn là rất tốt?" Có thể khiến Piccolo để mắt tới, sẵn lòng đích thân chỉ dẫn, còn khẳng định khả năng học tập của cậu ta, điều đó cho thấy thiên phú tu luyện của George tuyệt đối không thấp, thực lực hẳn cũng không kém.

"Tôi chỉ học chiêu thức nhanh, không giỏi chiến đấu." George khiêm tốn đáp một câu.

Krillin nghe vậy lập tức thở phào nhẹ nhõm, anh ấy còn tưởng hy vọng giành giải năm của mình lại nhỏ đi một chút.

Cũng phải, dù George có thiên phú đến đâu, một tháng cũng khó mà có được lực chiến mạnh đến vậy.

Còn anh ấy, đã trải qua nhiều trận chiến như vậy, trong số loài người hẳn đã là người mạnh nhất rồi.

"Bây giờ thở phào nhẹ nhõm thì hơi sớm đấy." Piccolo liếc Krillin một cái, thầm lắc đầu.

George không chỉ có khả năng học tập mạnh, mà lực chiến cũng tăng lên rất nhanh, mặc dù hiện tại George đã thu liễm tất cả Khí.

Anh ta không thể phán đoán được lực chiến thực tế hiện tại của

George, nhưng chắc chắn đã vượt qua Krillin.

Nếu vẫn là tốc độ tăng trưởng như khi ở Thần Điện, có lẽ đã có lực chiến gần một trăm triệu cũng không chừng.

"Thật không ngờ, đông người như vậy!" Đúng lúc này, mọi người cũng đã đến hội trường vòng loại, nhìn các tuyển thủ đông nghịt bên trong hội trường, Goku không nhịn được thốt lên một tiếng cảm thán.

Nhìn một lượt, các tuyển thủ tham gia vòng loại ít nhất cũng có vài trăm người, nhiều hơn rất nhiều so với các tuyển thủ tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới trước đây.

"Hừ, dù sao cũng chỉ là những vai phụ nhỏ thôi." Vegeta khoanh tay trước ngực, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Trong mắt anh ta chỉ có một đối thủ, đó chính là Kakarot, chiến binh hạ cấp cùng là người Saiyan.

"A... các vị... các vị!!!" Nhìn thấy Goku và mọi người xuất hiện ở lối vào vòng loại, một người đàn ông trung niên đeo kính râm, mặc vest lập tức kích động chạy tới.

Chính là MC kiêm bình luận viên của các kỳ Đại hội Võ thuật Thế giới, cũng là một trong số ít người trong thế giới này hiểu rõ thực lực và sự thật về Goku và mọi người.

"Tuyệt vời quá, thật sự quá tuyệt vời, các vị cuối cùng lại đến tham gia thi đấu rồi.

Không có các vị, Đại hội Võ thuật Thế giới chẳng còn gì đáng xem, trình độ của những người kia thật sự quá thấp." Là một MC được "ăn cơm chùa", cuộc thi đại hội võ thuật kỳ trước, thực sự khiến anh ta cảm thấy tẻ nhạt vô vị.

"Nhưng lần này, các vị không được phá hủy hội trường nữa đâu nhé!" "Kia hẳn là Đông Kaioshin Shin và tùy tùng của ông ấy." George

không chú ý đến Goku và mọi người cùng MC, mà quét qua toàn bộ hội trường vòng loại, rất nhanh đã tìm thấy hai tuyển thủ có lực chiến không thấp.

Vũ trụ mà cậu hiện đang ở, hẳn là Vũ trụ 7 trong một dòng thời gian song song nào đó của Dragon Ball.

Vũ trụ 7 là một trong số ít vũ trụ có nhiều Kaioshin cùng tồn tại, mặc dù bây giờ chỉ còn lại Đông Kaioshin.

Người có năng lực mạnh nhất hiện tại trong thế giới Dragon Ball là Zeno, một ý niệm có thể xóa sổ tất cả các vũ trụ, nhưng lực chiến thực tế hẳn không cao.

Người có lực chiến cao nhất là Đại Thiên Sứ.

Con cái của Đại Thiên Sứ đều là Thiên sứ, họ phân bố ở các vũ trụ, chịu trách nhiệm chọn ra Thần Hủy Diệt phù hợp.

Hướng dẫn và giám sát Thần Hủy Diệt, hủy diệt một số hành tinh nguy hiểm ảnh hưởng đến sự phát triển của các nền văn minh khác, để duy trì sự cân bằng của vũ trụ.

Đồng cấp với Thần Hủy Diệt là Kaioshin, chịu trách nhiệm sáng tạo và duy trì sự ổn định của vũ trụ, lực chiến thường không cao.

"Không cao" này là so với Thần Hủy Diệt, nhưng mấy chục tỷ lực chiến vẫn có, người lợi hại cũng có thể lên đến hàng trăm tỷ.

Dưới Kaioshin là Đại Kaiosama và bốn Kaiosama Đông, Tây, Nam, Bắc, quản lý bốn thiên hà lớn Đông, Tây, Nam, Bắc của vũ trụ.

Dưới Kaiosama là Địa phủ, Địa phủ là nơi thu nhận tất cả linh hồn đã chết và chuyển thế luân hồi.

Người quản lý Địa phủ là Diêm Vương, thực lực không bằng Kaiosama, nhưng dù kẻ địch có mạnh đến đâu, linh hồn sau khi chết

vào Địa phủ đều sẽ bị Diêm Vương áp chế.

Dưới nữa là Thần hành tinh, quản lý các Thần của từng hành tinh, giống như Piccolo trước đây, Dende hiện tại.

Ngoài ra, còn tồn tại Thiên đường, Địa ngục và Ma giới.

Thiên đường là nơi mà linh hồn có công đức đạt đến một mức độ nhất định sau phán xét của Diêm Vương mới có thể đến hưởng thụ.

Địa ngục thì hoàn toàn ngược lại, đều là những kẻ đại gian đại ác khi còn sống, bị đưa đến để chịu các loại trừng phạt.

Điểm này George cảm thấy khá tốt, thiện có thiện báo, ác có ác báo, không phải không báo, chỉ là thời điểm chưa đến.

Ma giới là một giới tồn tại độc lập, kẻ mạnh nhất là Ma Vương, không thuộc quyền quản lý của Kaioshin, thực lực thường không kém Kaioshin.

Vũ trụ 7 ban đầu có năm vị, à không, cộng thêm Lão Kaioshin bị phong ấn, tổng cộng có sáu vị Kaioshin.

Nhưng sau này bị Majin Buu hoặc tiêu diệt, hoặc ăn mất bốn vị, bây giờ chỉ còn lại một Đông Kaioshin Shin và Lão Kaioshin bị phong ấn.

Majin Buu là sinh vật tồn tại từ thời cổ đại, hấp thu lượng lớn tà niệm rồi rơi vào trạng thái ngủ đông.

Sau này bị một phù thủy tà ác tên là Bibidi đánh thức.

Majin Buu tỉnh dậy, dưới sự dẫn dắt của Bibidi đã xâm chiếm Giới Kaioshin.

Đầu tiên giết chết Tây Kaioshin và Bắc Kaioshin, sau đó hấp thu Nam Kaioshin và Đại Kaioshin, chỉ có Đông Kaioshin may mắn sống sót.

Bị ảnh hưởng bởi tính cách của Đại Kaioshin, hắn đã biến thành Buu béo có tính cách tương đối thiện lương và thích ăn đồ ngọt.

Cũng vì vậy, Bibidi cuối cùng có thể dùng ma pháp để khống chế Majin Buu, tạm thời phong ấn hắn trên Trái Đất.

Đông Kaioshin thì nhân cơ hội này, đánh lén giết chết phù thủy tà ác Bibidi.

Đông Kaioshin dẫn theo tùy tùng đến Trái Đất lần này, là vì ông phát hiện ra con trai của Bibidi, phù thủy tà ác Babidi cũng đã lén lút đến Trái Đất.

Hơn nữa đang thu thập năng lượng, định đánh thức Majin Buu bị phong ấn một lần nữa.

Chỉ là họ đã tìm khắp Trái Đất một vòng, đều không tìm thấy Babidi, thế là mới đến Đại hội Võ thuật Thế giới.

Một mặt là Đông Kaioshin cảm thấy Babidi sẽ lợi dụng Đại hội Võ thuật Thế giới, để thu thập Khí từ các cường giả.

Mặt khác cũng là biết trên Trái Đất có các cao thủ như Goku, có lẽ có thể giúp đỡ một tay.

Còn về việc George tại sao lại chú ý đến Đông Kaioshin?

Đương nhiên cũng là muốn xây dựng mối quan hệ tốt, ngoài việc muốn học thuật hợp thể Fusion.

Chương 810

Cậu còn muốn xem liệu có thể thông qua tuyến Kaioshin này, tiếp xúc trước với Thần Hủy Diệt và Thiên sứ, nghiên cứu Bản Năng Vô Cực.

"Chúng ta bây giờ chính thức bắt đầu vòng loại Đại hội Võ thuật Thế giới!" Một trọng tài mặc đồ đen, đeo kính râm phụ trách vòng loại xuất hiện, bắt đầu giảng giải quy tắc vòng loại: "Nội dung thi đấu vòng loại lần này của chúng ta là....." So với các vòng loại Đại hội Võ thuật Thế giới trước đây, là tiến hành thi đấu võ thuật sàng lọc trên nhiều sàn đấu bên trong.

Quy tắc vòng loại lần này thì đơn giản hơn rất nhiều.

Thông qua máy đo lực quyền để kiểm tra sức mạnh, mười lăm người có sức mạnh lớn nhất sẽ vào vòng chung kết.

Mr.

Satan với tư cách là quán quân kỳ trước, có thể trực tiếp vào vòng chung kết.

Vì vậy tổng cộng có mười sáu tuyển thủ vào vòng chung kết.

Thực ra quy tắc mới đối với các tuyển thủ võ thuật bình thường mà nói, rất không công bằng, và cũng không chuyên nghiệp chút nào.

Rõ ràng là kết quả sau khi tư bản nhảy vào.

Đại hội võ thuật, thi đấu là võ thuật, chứ không phải sức mạnh đơn thuần, thông qua sức mạnh để phán đoán thực lực cao thấp, đó là cuộc thi đấu cử tạ.

Nhưng điều này không ảnh hưởng đến nhóm Goku, vì họ vượt xa người bình thường quá nhiều.

“Bây giờ, chúng ta xin mời Mr.

Satan làm mẫu!” “Lần này, có ai có thể vượt qua tôi không?” Mr.

Satan thân hình cao lớn vứt bỏ áo choàng của mình, đeo chiếc thắt lưng vàng lấp lánh lên sân khấu, khán đài lập tức vang lên tiếng reo hò.

Những tuyển thủ đến tham gia thi đấu này, hoặc là đệ tử của võ quán Mr.

Satan, hoặc là bị Mr.

Satan ảnh hưởng mà yêu thích võ thuật, đến tham gia thi đấu.

Chỉ có một phần nhỏ là võ sư và cao thủ võ thuật thật sự.

Vì vậy người hâm mộ rất đông.

“Ở đây có một đống người, đều có thể vượt qua ngươi.” Krillin không nhịn được đảo mắt.

Trong tiếng reo hò của mọi người, Mr.

Satan đến trước máy đo lực quyền, dồn hết sức mạnh, tung một quyền vào đó.

Đạt được một trăm ba mươi bảy điểm khiến người bình thường kinh ngạc.

Và đồng thời, mắt Piccolo lóe lên một tia sáng, tất cả thiết bị của các phóng viên đang chuẩn bị chụp ảnh quay video, đều nổ tung và hỏng hóc.

Như vậy, Gohan sẽ không cần lo lắng về vấn đề thân phận bị bại lộ nữa.

Sau khi Mr.

Satan làm mẫu xong, trọng tài cho mọi người xếp hàng lên nhận số

báo danh, rồi từng người một đến trước máy đo lực quyền để kiểm tra điểm số.

George cũng đi theo mọi người lên nhận một số báo danh, rồi đứng một bên quan sát việc kiểm tra lực quyền.

"Số hai, chín mươi bảy điểm!" "Số ba, tám mươi tám điểm!" "Số bốn, bảy mươi hai điểm!" Theo tiếng của nhân viên vang lên liên tục, hàng người tiến lên, rất nhanh đã đến lượt Android 18 số tám mươi tư.

Thực ra nếu chỉ xét về sức mạnh, Mr.

Satan quả thực không hề khoác lác, cho đến nay điểm số cao nhất cũng chỉ là một trăm mười bảy điểm, đến từ một người khổng lồ.

Sức mạnh vượt qua một trăm điểm là cực kỳ hiếm.

Android 18 tiến lên dùng một ngón tay nhẹ nhàng gõ vào máy đo lực quyền, các con số trên máy đo lực quyền lập tức tăng vọt.

"Bảy... bảy trăm bảy mươi bốn điểm!" Nhân viên thấy con số cuối cùng dừng lại, nói chuyện cũng run rẩy.

Các tuyển thủ đứng xem, càng bị con số mà nhân viên báo ra dọa cho há hốc mồm.

"Nhất định là máy hỏng rồi..." Một mỹ nữ mảnh mai như vậy, làm sao có thể có sức mạnh vượt qua Mr.

Satan sáu lần, đó còn là người sao?

Vì vậy chắc chắn là máy hỏng rồi, mới có tình huống này.

Nhân viên lập tức phái người đến kiểm tra máy một lần, sau khi điều chỉnh lại nói: "Xin lỗi, vừa nãy máy có chút vấn đề, bây giờ đã sửa xong rồi, xin mời tuyển thủ này kiểm tra lại một lần nữa." "Tớ nói cậu rồi, đừng dùng sức quá, kiểm soát một chút, kiểm soát một

chút.” Krillin vội vàng đến bên cạnh Android 18 nhỏ tiếng nhắc nhở.

Android 18 không kiên nhẫn vẫy tay: “Anh phiền phức quá vậy!

Kiểm soát sức mạnh khó quá mà!” George phía sau nghe vậy không nhịn được bật cười.

Android 18 là cyborg do Dr.

Gero cải tạo, sức mạnh đến quá dễ dàng, không như Krillin và những người khác là qua tu luyện từng bước đạt đến hiện tại.

Vì vậy ở phương diện kiểm soát sức mạnh một cách tinh tế, cô ấy có vẻ hơi yếu hơn một chút.

Thực tế đối với nhóm Goku, không phải đánh ra số điểm càng cao càng tốt, mà ngược lại là số điểm kiểm soát càng chính xác càng tốt.

Android 18 sắp xếp lại tư thế, tập trung tinh thần, cẩn thận đánh một cú vào máy đo lực quyền.

“Số tám mươi tư, hai trăm linh ba điểm?” Nhân viên không nhịn được toát mồ hôi lạnh trên trán.

Nhưng lần này anh ta không thông báo máy hỏng, mà ghi lại số điểm này.

Tiếp theo là Krillin, Krillin cũng cẩn thận đánh một quyền.

“Số tám mươi lăm, một trăm chín mươi hai điểm!” Rõ ràng, khả năng kiểm soát của Krillin tốt hơn Android 18 không ít.

Điểm số họ muốn đánh ra là càng gần Mr.

Satan càng tốt, vì như vậy sẽ không quá khoa trương, lại có thể chắc chắn được chọn vào vòng chung kết.

“Số tám mươi sáu, một trăm tám mươi sáu điểm!” Khả năng kiểm soát của Goku lại tốt hơn Krillin một chút.

“Số tám mươi bảy, hai trăm mười điểm!” Là Đại Ma Vương Piccolo từng có, anh ấy cũng không giỏi lắm trong việc kiểm soát sức mạnh của mình.

“Xem ra máy đo lực quyền này thật sự hỏng rồi, nhanh chóng đi chuẩn bị một cái máy mới mang đến.” Liên tục những điểm số cao, khiến nhân viên cho rằng chắc chắn máy đo lực quyền đã có vấn đề.

Và lúc này, đã đến lượt hoàng tử Saiyan kiêu ngạo Vegeta.

Chương 811

“Tất cả tránh ra!” Vegeta nói một câu với nhân viên đứng cạnh máy đo lực quyền, rồi không hề khách khí tung một quyền lên đó.

“Ầm!” Một tiếng nổ lớn, toàn bộ máy đo lực quyền bị Vegeta một quyền đấm nát ngay tại chỗ, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Cả sân đấu lập tức im phăng phắc, rõ ràng là đều bị dọa ngây người.

Nếu nói những điểm số cao trước đó còn có thể dùng lý do máy hỏng để giải thích, thì bây giờ cả cái máy đo lực quyền đều bị đấm nát, nói sao đây?

Kẻ ngốc cũng biết sức mạnh này đáng sợ đến mức nào.

Goku và mọi người thấy vậy, không nhịn được ôm trán.

Để hoàng tử Saiyan kiêu ngạo kiểm soát sức mạnh, vượt qua bài kiểm tra một cách khiêm tốn, rõ ràng là điều không thể.

“Xin... xin lỗi, máy mới cần đợi một lúc mới có thể mang đến, các tuyển thủ phía sau xin vui lòng đợi một chút.” Phải mất một lúc lâu, các nhân viên mới phản ứng lại, vội vàng hô lớn với những tuyển thủ còn lại hơn một nửa.

“Không cần phiền phức như vậy.” George đi đến những mảnh vỡ của máy đo lực quyền, giơ tay chỉ một cái, dùng Khí làm năng lượng thi triển Bùa Sửa Chữa.

“Reparo!” Cậu không muốn lãng phí thời gian ở đây.

Chỉ thấy những mảnh vỡ của máy đo lực quyền dưới tác dụng của Bùa Sửa Chữa, như thể thời gian đảo ngược, đã phục hồi lại hình dạng ban đầu.

“Cái... cái gì vậy?

Lẽ nào mình bị ảo giác!” Nhân viên bên cạnh, giơ tay tự tát mình một cái, phát hiện máy đo lực quyền phía trước thật sự đã được sửa chữa.

Và tất cả mọi người phía dưới lại một lần nữa trừng lớn mắt, ngay cả Goku và mọi người cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Cậu ta rất giỏi phát minh ra những chiêu thức kỳ lạ, rất có thiên phú trong phương diện này.” Người duy nhất không ngạc nhiên là Piccolo, vì khi ở Thần Điện, anh ta đã biết George đã sáng tạo ra rất nhiều cách dùng đặc biệt liên quan đến Khí.

Loại năng lực dùng Khí để sửa chữa đồ vật này anh ta cũng không phải lần đầu thấy George dùng.

“Đây là một loại thủ thuật, thủ thuật, đồng thời là một võ sư, tôi còn kiêm chức là một pháp sư.” George cười lấy chiếc mũ của nhân viên bên cạnh, giơ tay từ bên trong không trung móc ra một con thỏ.

Con thỏ vỗ cánh bay lên không trung rồi đột nhiên tan ra, hóa thành những cánh hoa ngũ sắc xinh đẹp từ từ bay xuống.

“Thì ra là phép thuật, phép thuật thật lợi hại!” Lúc này, mọi người mới miễn cưỡng tin lời George nói.

Nếu không thì thực sự không thể giải thích được tại sao máy đo lực quyền đã bị đánh nát thành mảnh vụn, lại đột nhiên phục hồi trở lại nguyên trạng.

Chỉ có phép thuật thần kỳ mới có thể làm được điều này.

Mọi người đều biết phép thuật là giả, nhưng nhiều màn biểu diễn phép thuật, trước khi được giải mã, trông thật phi thường.

Có lẽ đây là một tiết mục giải trí giữa chừng trong vòng loại được

ban tổ chức phối hợp với pháp sư này.

Để mọi người thư giãn.

“Vòng loại tiếp tục!” Nhân viên sau khi phản ứng lại, kiểm tra máy đo lực quyền, phát hiện không có vấn đề gì, liền tiếp tục báo số.

George tiến lên tung một quyền vào máy đo lực quyền, trên đó hiển thị một trăm ba mươi điểm.

Khả năng kiểm soát năng lượng của cậu đã đạt đến mức vi tế, có thể chính xác đánh ra số điểm mình muốn.

Theo cậu thấy, một trăm ba mươi điểm là đủ để vào vòng chung kết rồi.

Cứ thế, lại mười phút trôi qua, cuối cùng cũng đến lượt Gohan và Videl, cả hai tự nhiên cũng đánh ra số điểm đủ để vào vòng chung kết.

“Các tuyển thủ nhóm thiếu niên xin hãy chuẩn bị, năm phút nữa cuộc thi chính thức bắt đầu!” Lúc này, tiếng loa của hội trường cũng truyền đến đây.

“Cuộc thi nhóm thiếu niên bắt đầu rồi, chúng ta đi xem đi!” Goku mở lời đề nghị.

Bình thường cuộc thi nhóm thiếu niên tự nhiên không có gì đáng xem, nhưng các tuyển thủ tham gia lần này có Goten và Trunks.

“Xem cũng tốt, dù sao cũng thú vị hơn nhiều so với việc ở cái nơi nhàm chán này.” Vegeta gật đầu, đồng tình với đề nghị của Goku.

Những người còn lại tự nhiên cũng đồng ý, dù sao số điểm họ đánh ra, chắc chắn có thể vượt qua vòng loại.

Thế là, mọi người cùng nhau rời khỏi sân đấu vòng loại, đi về phía sân đấu chính thức của đại hội.

Trong lúc đó, Gohan đã giới thiệu Videl cho Goku và những người

khác, Videl thông qua biểu hiện vừa rồi của mọi người, cũng lờ mờ nhận ra điều gì đó bất thường.

Còn George khi rời khỏi sân đấu, đã liếc nhìn hai người đàn ông trọc đầu to lớn có chữ "M" in trên trán đang đứng ở góc.

"Hai người đó hẳn là thuộc hạ của Babidi!" Ma pháp mạnh nhất của phù thủy tà ác Babidi, chính là có thể điều khiển tất cả sinh vật có tà niệm trong lòng, dù sinh vật đó có mạnh hơn hắn rất nhiều.

Đồng thời, hắn còn có thể lợi dụng năng lượng tiêu cực để "quỷ hóa" thuộc hạ, tăng cường đáng kể thực lực của thuộc hạ.

Hai người đàn ông trọc đầu đó tên là Yamu và Spopovich, là tuyển thủ của Đại hội Võ thuật Thế giới kỳ trước.

Thực lực bình thường, bị Mr.

Satan dễ dàng đánh bại.

Vì vậy trong lòng ôm oán hận, vừa vặn bị Babidi lợi dụng, biến họ thành thuộc hạ của mình.

Mục đích của hai người này khi tham gia Đại hội Võ thuật Thế giới, chính là để tìm kiếm các tuyển thủ có năng lượng mạnh mẽ, hút cạn năng lượng của họ, dâng lên cho Babidi.

"Chỉ là những vai phụ không đáng nhắc tới." Dù bị "quỷ hóa", lực chiến của hai người ước tính cũng không vượt quá một ngàn, vì vậy George chỉ liếc mắt một cái, cũng không quá để tâm.

Đoàn người rất nhanh đã đến khán đài có thể xem được trận đấu, và cuộc thi nhóm thiếu niên trên sàn đấu phía dưới cũng đã bắt đầu.

Không có gì bất ngờ, Goten và Trunks đã dễ dàng vào đến chung kết với thực lực áp đảo, sau đó đã trình diễn cho mọi người một trận đấu đối kháng tuyệt vời.

Lực chiến mạnh mẽ, khiến tất cả khán giả há hốc mồm, đồng thời cũng khiến Videl trong lòng có những phỏng đoán sâu sắc hơn.

Cuối cùng Trunks với ưu thế yếu hơn một chút, đã thắng cuộc thi, khiến Goten vô tình rơi khỏi sàn đấu.

"Trạng thái bình thường hai trăm triệu, sau khi biến hình đại khái một trăm tỷ." George xoa cằm, đại khái đã nhìn ra thực lực thật sự của Goten và Trunks lúc này.

Điều đó có nghĩa là, xét về tổng lượng Khí, cậu hiện tại và Goten, Trunks sau khi biến hình là tương đương.

Đương nhiên, nếu thật sự chiến đấu, cậu có thể dễ dàng thu phục hai cậu bé này.

"Vòng loại đã kết thúc, xin mời mười sáu tuyển thủ sau đây, nhanh chóng đến hội trường để bốc thăm." Lúc này, tiếng loa của đại hội lại vang lên thông báo: "Pan, Mighty Mask, George, Son Goku, Vegeta, Magetta, Krillin, Android 18, Saiyaman, Videl, Shin, Kibito, Gira, Yamu, Spopovich." "Thật sự vượt qua vòng loại!" Trên khán đài, Emma ngồi ở hàng ghế đầu cạnh Chi Chi, nghe thấy tên George xuất hiện trong danh sách thi đấu chính thức, kích động đến mức bật dậy.

Đồng thời, các bạn học ở trường cấp ba Orange Star, nghe thấy trong số các tuyển thủ chính thức lại có George, trên mặt đều tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

George, cái tên mọt sách ít nói đó, lại vượt qua vòng loại sao?

Chương 812

George không làm bất kỳ che giấu nào giống như Gohan, vì vậy đương nhiên đã sớm bị các bạn học trong trường nhận ra.

Nhưng tất cả mọi người đều cho rằng George là đang đùa giỡn, tuyệt đối không thể vượt qua vòng loại.

“Cũng không biết ngoài chúng ta ra, còn có nhân vật lợi hại nào khác không.” “Tớ thấy là không còn rồi.” Mọi người nghe quảng bá, cũng bắt đầu di chuyển về phía hội trường bốc thăm phía sau.

Trong lúc đó, Krillin không nhịn được cầu nguyện: “Dende à, vòng đầu tiên ngàn vạn lần đừng để tớ gặp bọn họ!” Theo anh ấy thấy, nếu vòng đầu tiên gặp Goku, Gohan, Vegeta và Piccolo, thì không cần thi đấu nữa.

“Krillin, Kaioshin mà cậu đang cầu nguyện, hiện tại là Dende.” Piccolo đứng một bên không nhịn được cười nhắc nhở.

Krillin nghe vậy sững người một chút, sau đó sửa lời: “Vậy thì Dende Kaioshin, hãy bảo vệ tôi thật tốt, tôi khi ở Namek đã cứu cậu rất nhiều lần!” “Nếu thi đấu bình thường, Krillin muốn vào top năm thì hơi khó.” George đứng sau Krillin cũng cười lắc đầu.

Mười lăm tuyển thủ, cộng Mr.

Satan là mười sáu người, có đến chín người có lực chiến cao hơn Krillin.

Trừ phi Krillin quá may mắn, những cao thủ phía trước đều gặp nhau, thì anh ấy mới có thể vào top năm. ... "Được rồi, vì mọi người đã đến đông đủ, xin mời lên rút thăm khi nghe gọi đến tên mình!" Vòng thi đấu chính thức ngoại trừ Satan ra thì mười lăm người còn lại

đều đã có mặt.

Người dẫn chương trình ra hiệu cho nhân viên mang ra chiếc thùng đựng mười sáu quả cầu số.

Người rút được số giống nhau sẽ thành một cặp đấu, người thắng đi tiếp, kẻ thua bị loại.

Người thắng sẽ tự động được ghép cặp cho vòng sau, cho đến khi tìm ra nhà vô địch.

Do Satan vắng mặt, người dẫn chương trình rút thay cho ông ta. "George!" Nghe thấy tên mình, George bước lên tùy ý rút ra một quả cầu, đưa cho nhân viên.

Nhân viên liền viết tên George xuống dưới số 2 trên bảng thi đấu. "Tiếp theo, đến lượt tuyển thủ Spopovich, xin mời lên rút thăm!" Người dẫn chương trình gọi liền ba tiếng mà không thấy ai trả lời, tên Mighty Mask (Người Mặt Nạ Vô Địch) khoác áo choàng liền vội vàng chạy lên. "Hai cái đứa nghịch ngợm này." George thấy vậy thì lắc đầu.

Cậu biết Mighty Mask hiện tại không phải là tuyển thủ ban đầu, người kia đã bị Trunks đánh ngất rồi.

Dưới lớp áo choàng của Mighty Mask lúc này là Trunks đang cõng Goten để ngụy trang.

Hai đứa nhóc này cảm thấy giải thiếu niên đánh chưa đã ghiền, nên mạo danh Mighty Mask để tham gia giải người lớn.

Chỉ có điều bọn họ không biết tên của Mighty Mask, thấy gọi mãi không ai thưa nên tưởng mình là Spopovich. "Các cậu không phải là tuyển thủ Mighty Mask sao?" Người dẫn chương trình thấy Trunks và Goten lên rút thăm thì chỉnh lại kính râm, vẻ mặt đầy nghi hoặc.

Lúc này, tên Spopovich vạm vỡ đến mức bất thường mới bước lên, đẩy mạnh Trunks và Goten ra, mất kiên nhẫn nói: "Tránh ra, tao

mới là Spopovich!" "Spopovich, số 2!" Nhìn con số mà Spopovich rút được, người dẫn chương trình hô to với nhân viên bên cạnh. "Xem ra sự xuất hiện của mình đã làm thay đổi thứ tự đối chiến một chút." George thấy đối thủ trận đầu tiên của mình là Spopovich thì xoa xoa cằm. "Cũng tốt, vừa khéo có thể thông qua Spopovich để tìm hiểu vị trí ẩn náu của bọn Babidi." Cậu nhớ trong danh sách thi đấu nguyên tác, đối thủ trận đầu của Spopovich là Videl.

Do sự gia trì từ tà thuật ma hóa của Babidi, Videl đã bị đánh trọng thương.

Mười phút sau, việc rút thăm kết thúc, danh sách đối chiến vòng một cũng hiện lên trên màn hình lớn của hội trường. "Trận 1: Ma Junior (Piccolo) vs Shin." "Trận 2: George vs Spopovich." "Trận 3: Krillin vs Pintar." "Trận 4: Kibito vs Great Saiyaman." "Trận 5: Số 18 vs Satan." "Trận 6: Videl vs Killa." "Trận 7: Mighty Mask vs Yamu." "Trận 8: Goku vs Vegeta." Người dẫn chương trình chỉ tay về phía phòng nghỉ sau hội trường, nói với tất cả tuyển thủ: "Nếu các vị không có thắc mắc gì về luật thi đấu, có thể đến phòng chờ nghỉ ngơi trước, vòng đấu chính thức sẽ bắt đầu ngay sau đây." Mười lăm tuyển thủ, bao gồm cả George, lần lượt đi vào phòng chờ phía sau hội trường.

Không lâu sau, trên võ đài vang lên giọng nói của người dẫn chương trình.

Trong tiếng hò reo kịch liệt bên ngoài, hai tuyển thủ trận đầu tiên là Piccolo và Shin (Giới Vương Thần) bước lên võ đài.

Chỉ có điều, trận đấu này không hề có màn giao tranh kịch liệt nào, sau một hồi trầm mặc, Piccolo trực tiếp nhận thua và xuống đài. "Piccolo, hắn ta thực sự lợi hại đến thế sao?" Mọi người hiển nhiên không thể hiểu nổi việc Piccolo nhận thua.

Dù sao thực lực của Piccolo trong nhóm bọn họ cũng chỉ đứng sau Goku, Vegeta và Gohan, còn mạnh hơn Số 18 gấp nhiều lần.

Về lý thuyết, ở Trái Đất không thể nào còn người khác mạnh hơn Piccolo, chứ đừng nói đến việc khiến Piccolo chưa đánh đã hàng.

Mà tên Shin kia trông cũng chẳng có vẻ gì là mạnh mẽ. "Đúng vậy, sự chênh lệch về đẳng cấp sinh mệnh của chúng ta quá lớn!" Piccolo cứng nhắc trả lời, rõ ràng là đã bị dọa sợ. "Cũng không hẳn." George thầm cười, Piccolo chẳng qua là vì từng hợp thể với Kami (Thượng Đế), nên bị áp chế về mặt thần vị trước Giới Vương Thần mà thôi.

Thực tế, luận về lực chiến thật sự, Piccolo lúc này đại khái có khoảng 7-8 tỷ điểm, có khi còn cao hơn Đông Giới Vương Thần một chút.

Nghe Piccolo trả lời, mọi người đều giật mình, ánh mắt đồng loạt khóa chặt vào Shin đang bước xuống đài. "Trận tiếp theo, George đối chiến Spopovich!" "Cố lên nhé, George!" Gohan và Videl cùng lúc cổ vũ cho người bạn học này. "Tên kia có chút vấn đề, cậu chú ý một chút." Goku cảm nhận được thứ gì đó khác thường từ khí của Spopovich, nên nhắc nhở George một câu trước khi lên đài.

George cười cười: "Đúng là có chút vấn đề, nhưng vấn đề không lớn." Sau khi George và Spopovich bước lên võ đài, người dẫn chương trình bắt đầu giới thiệu sơ lược cho khán giả. "Tuyển thủ Spopovich tuy ngoại hình có thay đổi không nhỏ, nhưng chắc mọi người vẫn còn ấn tượng.

Anh ta ở vòng ba Đại hội võ thuật lần trước đã thất bại trước ngài Satan.

Lần này không biết anh ta có thể vào được chung kết để tái đấu một trận phân thắng bại với ngài Satan hay không.

Còn về tuyển thủ George, đây là lần đầu tiên tham gia Đại hội võ thuật, hiện vẫn là một học sinh cấp ba.

Nhưng ở vòng trắc nghiệm lực đấm đầu tiên, cậu ấy đã đạt được con số kinh người là 130 điểm, chỉ thấp hơn ngài Satan 7 điểm.

Đây cũng là một tuyển thủ rất có tiềm năng, nghe nói còn kiêm chức pháp sư.

Hãy cùng xem rốt cuộc ai có thể giành chiến thắng để vào vòng trong nhé!" "George đừng sợ, cố lên!" "Anh hai, đánh gục tên to xác đó đi!" Những tiếng cổ vũ này tự nhiên đến từ Emma, Alice và bạn bè thân thích, cũng như bạn học trên khán đài.

Tuy nhiên, phần lớn mọi người vẫn cổ vũ cho Spopovich.

So với George có vóc dáng không quá cao to, rõ ràng Spopovich có vẻ thắng thế hơn nhiều.

Hơn nữa Spopovich dù sao kỳ trước cũng vào được vòng ba, chỉ thua dưới tay "chiến binh mạnh nhất loài người" Satan.

Trong tiếng hò reo vang dội, tiếng chiêng vang lên, trận đấu chính thức bắt đầu.

Spopovich với cơ bắp cuồn cuộn như muốn nổ tung nhìn chằm chằm George, miệng thở hổn hển, vẻ mặt tàn nhẫn: "Tao đã sắp không nhịn nổi nữa rồi, không nhịn được muốn đem mày... xé thành hai nửa!" "Vị tuyển thủ bị giãn tĩnh mạch này, nếu sức khỏe không tốt thì tôi khuyên anh nên mau chóng đến bệnh viện khám đi." George nhìn Spopovich nổi đầy gân xanh do bị ma hóa, giọng điệu nhàn nhạt châm chọc một câu.

Chương 813

"A!" Spopovich gầm lên một tiếng giận dữ, chân đạp mạnh, tung một quyền về phía George.

Cú đấm này có sức mạnh vượt qua giới hạn của loài người, cho dù là tảng đá cũng sẽ bị đấm nát vụn ngay tại chỗ.

Thế nhưng, đối mặt với đòn tấn công như vậy, George chỉ cần đưa ra một ngón tay là đã nhẹ nhàng chặn lại. "Chỉ thế thôi à?

Anh cũng yếu quá rồi đấy!" George tiếp tục khiêu khích.

Spopovich tức đến đỏ mặt tía tai, hai nắm đấm như súng máy liên tục tung ra về phía George.

Mà George cứ đứng yên tại chỗ, một ngón tay di chuyển lên xuống trái phải, nhẹ nhàng đỡ hết tất cả nắm đấm của Spopovich.

Bộ dạng đó giống như thứ cậu đang đỡ không phải là nắm đấm sắt đá, mà là bông gòn không chút sức lực. "Còn không dùng toàn lực thì không có cơ hội nữa đâu." Trên mặt George lộ ra vẻ khinh thường.

Nghe George châm chọc, mắt Spopovich đỏ ngầu, không thèm áp chế hắc khí sinh ra trong cơ thể sau khi bị ma hóa nữa. "Đi chết đi!" Cho dù có vi phạm luật thi đấu, không đạt được mục đích, hắn cũng muốn băm vằm George thành trăm mảnh ngay tại đây.

Lúc này dưới võ đài, đồng bọn của Spopovich là Yamu lấy ra thiết bị đo lường và hấp thụ năng lượng mà Babidi ban cho, nhắm ngay vào George. "Không thể nào, tại sao năng lượng hiển thị lại là không?" Hắn nhíu mày chặt chẽ.

Theo lý thuyết, có thể áp chế Spopovich về mặt sức mạnh thì trong cơ thể George nhất định phải có năng lượng không tầm thường mới

đúng. "Quả nhiên có vấn đề, để xem rốt cuộc ngươi có thân phận gì!" Thấy Spopovich bùng nổ tà khí, dốc toàn lực lao tới giết mình, George cố ý nói to một câu.

Sau đó bóng người cậu lóe lên, xuất hiện ngay phía trên đỉnh đầu Spopovich, giẫm một cước lên đầu hắn, đạp hắn lún sâu xuống sàn đấu.

Sức mạnh to lớn ngay lập tức làm võ đài lõm xuống một cái hố, cũng khiến Spopovich bất tỉnh nhân sự ngay tại chỗ.

Spopovich sau khi bị Babidi dùng ma thuật ma hóa, thực lực tăng lên gấp mấy chục, mấy trăm lần, cơ thể tương ứng dưới ảnh hưởng của khí cũng được cường hóa rất nhiều.

Cho nên trong nguyên tác, khi Videl đấu với hắn, tuy nhờ kỹ thuật chiến đấu mà nhiều lần chiếm thượng phong, nhưng đánh mãi đối phương cũng không ngã, cứ như là mình đồng da sắt.

Nhưng thực tế chỉ là do sức mạnh của Videl chưa đủ mà thôi.

Còn cú đạp này của George đã vượt qua giới hạn phòng thủ của Spopovich, trực tiếp đánh tan ma khí trong cơ thể hắn. "Thật đặc sắc, tuyển thủ George đã tránh được đòn tấn công dũng mãnh của Spopovich, một đòn đánh ngất đối thủ, bây giờ chúng ta bắt đầu đếm ngược mười giây..." Trong khi người dẫn chương trình đếm ngược, George đưa tay chạm vào đầu Spopovich, đọc lấy toàn bộ ký ức của hắn. "Ba, hai, một, tuyển thủ George chiến thắng!" "George!

George!

George!" Khán đài lập tức vang lên tiếng vỗ tay và hò reo kịch liệt.

So với trận đầu tiên bỏ cuộc không đánh, trận chiến này tuy diễn ra một chiều nhưng vẫn rất đặc sắc.

Chủ yếu là sàn đấu bị vỡ nát kia không làm giả được.

Bước xuống võ đài, không đợi nhóm Gohan chúc mừng, George nói thẳng: "Tên Spopovich này có vấn đề lớn.

Hắn bị một kẻ ngoài hành tinh tự xưng là Pháp sư Babidi khống chế, đến Đại hội võ thuật là muốn thu thập năng lượng để hồi sinh một con quái vật tên là Ma nhân Buu." "Babidi?

Ma nhân Buu?" Mọi người đưa mắt nhìn nhau. "Vừa rồi khi đấu với hắn, hắn bộc phát ra loại khí tương tự như ma khí, tôi nghi ngờ hắn đến từ Ma giới.

Thế là sau khi đánh ngất hắn, tôi đã đọc ký ức của hắn...

À, đọc ký ức là năng lực mới tôi vừa nghiên cứu ra mấy hôm trước." Cậu đã ở Thiên Giới một thời gian, đọc hết sách vở trên đó, cũng từng đọc qua giới thiệu về Ma giới.

Cho nên việc nhận ra ma khí, cảnh giác rồi tìm hiểu ngọn ngành đều trở nên hợp lý.

Còn về thuật đọc ký ức, đây cũng không phải năng lực gì quá bất ngờ.

Quy Lão Tiên Sinh, Piccolo và cả Shin bên kia đều có thể sử dụng năng lực thần giao cách cảm, chỉ là phải dùng lúc người ta không phòng bị.

Ngay khi mọi người đang bàn tán xem Babidi và Ma nhân Buu có thực lực thế nào, có gây nguy hiểm cho Trái Đất không, thì Đông Giới Vương Thần Shin với vẻ mặt nghiêm túc đi tới: "Ma nhân Buu là con quái vật khủng khiếp nhất trên thế giới này, nếu để nó sống lại, không chỉ Trái Đất mà ngay cả vũ trụ này cũng sẽ bị hủy diệt!" "Đáng sợ thế sao, anh chắc chứ?" Krillin vẻ mặt không tin nổi, anh cảm thấy người trước mặt nói quá lên rồi, người ngoài hành tinh và quái vật bọn họ cũng đánh không ít.

Ngay cả Frieza, Đế vương vũ trụ, giờ cũng chỉ là cấp tép riu. "Nếu là cậu ấy nói, thì đó là sự thật." Piccolo nghiêm túc nói: "Bởi vì cậu ấy là...

Giới Vương Thần đại nhân, tức là vị thần đứng đầu tất cả các Giới Vương, bao gồm cả Đại Giới Vương!" Lúc George thi đấu vừa rồi, hắn đã xác nhận thân phận với Giới Vương Thần. "Cái gì!" Mọi người lập tức trừng lớn mắt.

Giới Vương Thần, đó là sự tồn tại như thế nào?

Goku cảm thán: "Trước kia nghe Giới Vương đại nhân nhắc tới Giới Vương Thần, không ngờ có thật, cậu thực sự là Giới Vương Thần sao?" "Đúng vậy, tôi là Đông Giới Vương Thần, lần này đến Trái Đất chủ yếu cũng là vì Babidi và Ma nhân Buu." Giới Vương Thần nghiêm túc nhìn George: "Cậu đọc được ký ức của Spopovich, vậy có biết Babidi trốn ở đâu không?" Chính vì bọn họ tìm mãi không thấy Babidi ở Trái Đất, nên mới phải canh chừng ở Đại hội võ thuật, muốn thông qua việc truy tung tay sai của Babidi để tìm ra nơi ẩn náu của hắn.

George gật đầu, không giấu giếm: "Biết, Babidi giấu phi thuyền của hắn dưới lòng đất ở một vùng hoang dã phía Tây không người lui tới.

Ngoài Spopovich và Yamu đã bị ma hóa, còn có không ít chiến binh ngoài hành tinh mạnh mẽ, đồng thời còn có Ma vương Dabura." "Cái gì, Ma vương Dabura!" Giới Vương Thần vốn luôn bình tĩnh lập tức biến sắc.

Babidi biết đủ loại ma thuật tà ác, nhưng lực chiến thực tế không cao, chỉ cần tìm được chỗ trốn của hắn, anh và tùy tùng Kibito đủ sức giết chết đối phương, giống như năm xưa anh đã giết cha của Babidi là Bibidi vậy.

Nhưng nếu Babidi đã dùng ma thuật thu phục được Ma vương Dabura thì lại khác.

Ma vương Dabura là tồn tại mạnh nhất Ma giới, cho dù là anh cũng không phải đối thủ, huống chi sau khi bị Babidi ma hóa, sức chiến đấu chắc chắn càng mạnh hơn. "Lần này phiền phức rồi, Babidi cư nhiên khống chế được Vua Ma Giới Dabura, làm sao bây giờ..." "Tên Dabura đó thực sự lợi hại như anh nói sao?" Thấy Giới Vương Thần cũng hoảng hốt, Krillin không nhịn được nuốt nước miếng, anh có dự cảm vô cùng xấu, Trái Đất lần này lại gặp đại nạn rồi. "Vô cùng lợi hại, cho dù tất cả chúng ta ở đây cùng xông lên, cũng chưa chắc đã đánh lại hắn." Sắc mặt Giới Vương Thần vô cùng khó coi.

George nghe vậy suýt nữa thì phì cười.

Lực chiến của Dabura đúng là không yếu, nhất là sau khi bị Babidi ma hóa.

Nhưng tối đa cũng chỉ ngang ngửa với Cell ở trạng thái hoàn thiện, khoảng 70-80 tỷ điểm chiến đấu.

Hiện tại Goku ở đây đã có thể biến thành Siêu Saiyan 3, lực chiến ước tính đạt khoảng 400 tỷ.

Cho dù là trạng thái Siêu Saiyan 2 cũng phải có 100 tỷ.

Vegeta sau khi được ma hóa thì ngang ngửa Goku SSJ2, nên nếu không ma hóa cũng xấp xỉ 90 tỷ.

Hai người này tùy tiện một người cũng có thể hành hạ Dabura ra bã.

Chương 814

Cho dù là Gohan bảy năm không huấn luyện, lực chiến giảm sút không ít, nhưng chỉ cần thích ứng một chút cũng có thể đánh ngang tay với Dabura.

Giới Vương Thần rõ ràng đã coi thường sức mạnh của nhóm Goku rồi. ... "Trận tiếp theo, Krillin đối chiến Pintar!" Lúc này, người dẫn chương trình bắt đầu gọi tên tuyển thủ trận thứ ba. "Krillin, cậu lên thi đấu trước đi." Thấy Giới Vương Thần hiện tại cũng chưa nghĩ ra kế hoạch gì đối phó Dabura, Goku bảo Krillin lên đài trước.

Thực ra trong thâm tâm anh cũng không cảm thấy Dabura và Ma nhân Buu đáng sợ đến thế, đây là sự tự tin đối với bảy năm tu hành của chính mình.

Vegeta bên kia cũng vậy, hắn chỉ muốn phân cao thấp với Goku, cũng chẳng cảm thấy tên Vua Ma Giới kia là mối đe dọa gì.

Chủ yếu hắn cảm giác thực lực của Giới Vương Thần cũng chẳng ra sao.

Krillin gật đầu, anh ở đây cũng vô dụng, hơn nữa với lực chiến của anh, nếu thật sự phải đối phó Babidi và Dabura thì cũng chẳng giúp được gì, chênh lệch quá lớn. "Giới Vương Thần đại nhân, nếu bây giờ ngài chưa nghĩ ra cách gì hay, chi bằng xem thi đấu trước, có lẽ xem xong sẽ có suy nghĩ khác đấy." Sau khi Krillin lên đài, George mỉm cười đi đến bên cạnh Giới Vương Thần. "Dù sao thì nhất thời Babidi cũng chưa thu thập đủ năng lượng, không thể hồi sinh Ma nhân Buu được." Đợi Giới Vương Thần nhìn thấy Goku và Vegeta luận võ, sẽ ý thức được Ma vương Dabura cũng không phải khó đối phó đến thế.

Đông Giới Vương Thần suy nghĩ một chút rồi gật đầu.

Thông qua Đại hội võ thuật tìm hiểu thực lực của những chiến binh Trái Đất này sẽ giúp ích cho việc lập kế hoạch tác chiến sau này.

Cho dù có Ma vương Dabura ở đó, anh cũng tuyệt đối phải ngăn cản Babidi hồi sinh Ma nhân Buu.

Bởi vì so với Ma vương Dabura, Ma nhân Buu còn khủng khiếp hơn nhiều. "Krillin thắng!" Chỉ một lát sau, Krillin đã đánh bại đối thủ của mình. "Trận thứ tư, Kibito đối chiến Great Saiyaman!" "Kibito, thử thực lực của bọn họ xem." Đông Giới Vương Thần gật đầu với Kibito, ra hiệu cho anh ta không cần nương tay. "Cố lên, Gohan!" Videl làm động tác cổ vũ hướng về phía Gohan, cuộc đối thoại của những người này vừa rồi cô nghe mà hồ đồ, nhưng không ngăn cản cô biết được Kibito dường như là một cao thủ rất lợi hại. "Tớ sẽ không thua đâu." Gohan thắt lại khăn đầu, đeo kính râm, xác định trên người không có sơ hở rồi sải bước đi về phía võ đài. "Có kịch hay để xem rồi!" George nhìn về phía võ đài, khóe miệng hơi nhếch lên.

Gohan không muốn lộ thân phận Chiến binh tóc vàng, nên trước trận đấu đã ước định với mọi người là không được biến thành Siêu Saiyan.

Nhưng tiền đề là cậu ấy cho rằng trận đấu này chủ yếu do bọn họ làm chủ đạo.

Kibito thân là người hầu của Giới Vương Thần, thực lực tuy không mạnh bằng Gohan bùng nổ toàn lực, thậm chí có thể còn không bằng Piccolo (lực chiến đại khái khoảng vài tỷ), nhưng đó là so với Gohan toàn lực.

Nếu không biến hình thành Siêu Saiyan, lực chiến hiện tại của Gohan cũng chỉ khoảng 6-7 trăm triệu, còn xa mới là đối thủ của Kibito. "Trận đấu bắt đầu!" Một tiếng chiêng vang lên, Gohan và

Kibito lao vào nhau.

Vì thực lực hai người vượt xa tưởng tượng của người thường, nên trận chiến đặc sắc lập tức khiến toàn bộ khán giả tại trường rơi vào trạng thái ngẩn ngơ.

Lần trước chấn kinh như vậy là trận đấu của Trunks và Goten ở giải thiếu niên.

Sau một hồi giao chiến kịch liệt, hai người tách ra tiếp đất, khán giả lúc này mới phản ứng lại, toàn bộ đứng dậy hò reo. "Son Gohan, cậu đánh thế này không thắng được tôi đâu, biến thành Siêu Saiyan đi, tôi biết thực lực của cậu không chỉ có thế.

Chỉ có biết được thực lực chân chính của các cậu, Giới Vương Thần đại nhân mới có thể lập kế hoạch đối phó bọn Babidi, cứu vớt cả vũ trụ." Trước khi đến Trái Đất, bọn họ cũng không phải hoàn toàn không biết gì về những chuyện xảy ra ở đây.

Họ biết Trái Đất có mấy người Saiyan có thể biến thành Siêu Saiyan, còn đánh giết cả Đế vương vũ trụ Frieza.

Tuy nhiên, thế lực của Frieza trong mắt họ cũng chỉ là tồn tại có thể tùy tiện miểu sát.

Cho nên họ biết mấy Siêu Saiyan này chắc chắn mạnh hơn Frieza, nhưng mạnh hơn bao nhiêu thì không rõ, chỉ nghĩ là mạnh cũng có hạn. "Đã như vậy, thì tôi sẽ dùng toàn bộ thực lực đấu với anh!" Gohan do dự một lát, cuối cùng quát lớn một tiếng, bắt đầu biến hình.

Vốn dĩ cậu sợ lộ thân phận thì không thể sống cuộc sống bình lặng, nên không muốn biến thành Siêu Saiyan.

Hiện tại sự tình thay đổi, quan hệ đến an nguy của cả vũ trụ, không phải lúc để tùy hứng, cho dù lộ thân phận cậu cũng phải bày ra thực lực chân chính.

May mà chú Piccolo đã làm hỏng hết máy ảnh và máy quay phim trong sân, cùng lắm là khán giả tại hội trường biết thôi.

Tóc đen biến thành màu vàng, khí cường đại hất văng khăn đầu và kính râm, Gohan biến thành trạng thái Siêu Saiyan 2.

Chịu ảnh hưởng của trạng thái Siêu Saiyan, ánh mắt của Gohan trở nên sắc bén hơn rất nhiều. "Năng lượng thật mạnh mẽ!" Lúc này Kibito và Giới Vương Thần đang quan chiến ở hậu đài lập tức trừng lớn mắt.

Họ có thể cảm ứng rõ ràng khí khi bùng nổ toàn lực của Gohan mạnh mẽ đến nhường nào, mạnh hơn họ gấp mấy lần. "Hừ, thằng nhóc này lười biếng suốt bảy năm, cho dù thời gian qua có bổ cứu một chút thì cũng kém đi nhiều lắm." Vegeta khoanh tay trước ngực liếc nhìn Gohan trên đài, lắc đầu, vẻ mặt đầy khinh thường. "Cái gì!" Giới Vương Thần nghe Vegeta nói vậy liền hỏi: "Chẳng lẽ bảy năm trước thực lực cậu ấy còn mạnh hơn bây giờ?" "Đúng vậy, bảy năm trước Gohan mạnh hơn bây giờ không ít." Goku gật đầu.

Trong mắt Giới Vương Thần trước tiên lộ ra vẻ không thể tin nổi, sau đó lại sáng lên ánh sáng kinh hỉ.

Son Gohan thực lực đã mạnh thế này, nghe ý tứ của Vegeta và Son Goku, bọn họ dường như còn mạnh hơn cả Son Gohan.

Nếu như vậy, có sự giúp đỡ của bọn họ, thật sự có khả năng đánh bại Ma vương Dabura. "Xem trước đã, trận cuối cùng chính là hai người họ đối chiến." Trận thứ tám là Son Goku đấu với Vegeta, anh cảm thấy có thể đợi một chút.

Nếu thực lực hai người họ thật sự mạnh hơn Gohan, vậy đến lúc đó cứ theo địa chỉ George đưa, trực tiếp qua tìm Babidi.

Làm vậy cũng là để phòng ngừa hai người chém gió, kẻo đến lúc

qua đó rồi, thực lực hai người không bằng Gohan thì chắc chắn đánh không lại Ma vương Dabura. "Năng lượng thật mạnh, chính là hắn!" Cùng lúc đó, một tên tay sai khác của Babidi là Yamu nhìn máy đo năng lượng trong tay hiển thị chỉ số kịch trần trên người Gohan, trên mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn cầm thiết bị đó, vòng ra sau lưng Gohan, cũng chẳng màng đến luật thi đấu, từ phía sau đánh lén Gohan, muốn dùng thiết bị rút năng lượng trong cơ thể cậu. "Hừ!" Gohan đang chuẩn bị tái chiến, trong nháy mắt đã phát hiện Yamu đánh lén phía sau, xoay người tung ngay một cú đá cực mạnh.

Yamu với vài trăm điểm lực chiến làm sao có thể là đối thủ của Gohan, bị đá bay dính thẳng vào tường hậu đài, ngất xỉu ngay lập tức. "Không biết tự lượng sức mình." "Giới Vương Thần không ngăn cản, xem ra đã có ý tưởng mới." George thấy vậy trong lòng cũng hiểu rõ.

Trong kịch bản gốc, khi Yamu đánh lén, Giới Vương Thần dùng thần lực định thân Gohan trong thời gian ngắn để Yamu thành công rút năng lượng.

Mục đích của Giới Vương Thần là thông qua Yamu và Spopovich để tìm ra nơi ẩn náu của Babidi.

Hiện tại George đã lấy được vị trí Babidi qua việc đọc ký ức, tự nhiên không cần phải làm vậy nữa.

Chương 815

Cho nên Yamu và Spopovich đã không còn bất kỳ giá trị lợi dụng nào. "Thật là bất ngờ, tuyển thủ Yamu thế mà lại vi phạm quy tắc đại hội đánh lén tuyển thủ Son Gohan, may mà tuyển thủ Son Gohan phản ứng nhanh.

Hiện tại trận đấu tiếp tục, tuyển thủ Yamu do vi phạm quy tắc nên mất tư cách thi đấu!" Người dẫn chương trình kiêm trọng tài sững sờ một chút rồi nhanh chóng phản ứng lại.

Khán giả tại hiện trường cũng bị việc Gohan đột nhiên biến thành Chiến binh tóc vàng và Yamu đánh lén dọa cho giật mình, nhưng nghe người dẫn chương trình giải thích xong lại nhiệt tình hò reo.

Trong đó, các bạn học của Gohan thì dụi dụi mắt vẻ không thể tin nổi, tuy biến thành Chiến binh tóc vàng nhưng tướng mạo cũng không thay đổi. "Đó...

đó không phải là Gohan sao?

Cậu ấy là Siêu nhân Saiyan, hay là Chiến binh tóc vàng?" "Là cậu ấy, đúng là cậu ấy, không ngờ Gohan ngày ngày chỉ biết học tập lại là một cao thủ võ thuật.

Gohan ngốc nghếch cư nhiên cũng lợi hại như vậy!" "Rất tốt, cậu rất mạnh, tôi không phải đối thủ của cậu." Chứng kiến năng lượng bùng nổ của Gohan, Kibito trực tiếp nhận thua.

Anh ta cũng không phải muốn tranh ngôi vị đệ nhất đại hội, mục đích của anh là đo lường thực lực của Gohan.

Kết quả vượt xa tưởng tượng của anh. "Great Saiyaman thắng, trận tiếp theo: Số 18 đối chiến Satan!" "Quả nhiên, không hổ là cô, Số

18." Trận đấu giữa Số 18 và Satan diễn ra rất nhanh, nhưng người thua không phải Satan mà là Số 18.

Trận chiến vừa bắt đầu, Satan tỏ vẻ coi thường phận nữ nhi như Số 18, nhưng rất nhanh hắn đã ngớ người.

Số 18 đứng yên cho hắn đánh mà hắn cũng không gây ra được bất kỳ tổn thương nào, ngược lại hắn chỉ ăn một cái búng tay đã cảm thấy sắp chết rồi.

Nhớ lại trận chiến vừa rồi, hắn biết Số 18 chắc chắn cùng một giuộc với nhóm Gohan, có thể chính là những đấng cứu thế thực sự đã đánh bại Cell năm xưa.

Ngay lúc hắn sắp tuyệt vọng, Số 18 lặng lẽ nói với hắn, chỉ cần hắn nguyện ý bỏ ra 20 triệu, cô sẽ giả vờ để hắn đánh bại.

Hắn đối với việc này tự nhiên là vạn phần nguyện ý. 20 triệu đối với một đại phú hào sở hữu 50 tòa biệt thự trong thành phố như hắn mà nói chẳng là gì cả.

Chỉ cần danh tiếng còn đó, tiền bạc sẽ cuồn cuộn đổ về.

George cũng rất hiểu cách làm của Số 18.

Số 18 biết rõ Krillin ở vòng sau tất nhiên sẽ bị loại, cô lại không thể là đối thủ của Gohan, Goku...

Đến lúc đó thành tích tốt nhất cũng chỉ là hạng tư hoặc hạng năm.

Đã thế, chi bằng "thịt" Satan một cú đau, 20 triệu còn nhiều hơn cả tiền thưởng cho người đứng nhất.

Dù sao cô cũng chẳng có hứng thú gì với danh hiệu đệ nhất võ đạo, cô cũng không phải võ đạo gia, cô bây giờ là một người mẹ và một người vợ.

Có 20 triệu có thể mua rất nhiều quà cho con gái.

Kể từ khi cải tà quy chính, cô không thể dựa vào vũ lực để cướp đoạt của cải nữa, khó lắm mới có cơ hội "thuận mua vừa bán" này để kiếm tiền, không kiếm thì phí.

Đối với chiến thắng của Satan, khán giả cũng không bất ngờ, bọn họ sùng bái Satan một cách mù quáng, thêm nữa tên Satan này lại quá giỏi ngụy biện.

Trận thứ sáu, Videl đối chiến Killa, không có gì bất ngờ, Videl thắng.

Trận thứ bảy, Mighty Mask đối chiến Yamu.

Yamu vì đánh lén tuyển thủ nên bị tước tư cách, Mighty Mask thắng.

Trận thứ tám, màn kịch chính thực sự, trận chiến giữa Goku và Vegeta bắt đầu.

Nói thật, trận đấu này ngay cả George cũng cảm thấy vô cùng đặc sắc.

Hai bên suốt bảy năm qua vẫn luôn tu luyện theo phương thức của riêng mình, chưa từng lơ là, bất kể là kỹ thuật chiến đấu hay kinh nghiệm đều là đỉnh cao.

Tuy nhiên, lực chiến cơ bản của Vegeta chung quy vẫn thấp hơn Goku.

Đầu tiên hắn biến thành trạng thái Siêu Saiyan 1, thế là hai người lại dùng trạng thái Siêu Saiyan 1 để tái đấu, vẫn là Goku nhỉnh hơn một bậc.

Thấy Siêu Saiyan 1 không thể chiến thắng Goku, Vegeta biến hình thành Siêu Saiyan 2.

Tương tự, Goku cũng sớm đã đột phá đến Siêu Saiyan 2, cũng

hoàn thành biến hình.

Cho nên cuối cùng, Vegeta chung quy vẫn bại dưới tay Goku. "Đáng ghét, không ngờ bao nhiêu năm trôi qua, tôi vẫn thua cậu!" Vegeta nằm trên mặt đất, phát ra tiếng gầm không cam lòng: "Thiên tài Hoàng tử Saiyan như tôi, không ngờ vẫn luôn có chênh lệch lớn với cậu như vậy." "Vegeta..." Goku nhìn Vegeta nằm dưới đất, nhất thời cũng không biết an ủi thế nào.

Đối mặt với Vegeta, anh không nương tay, vì anh biết làm vậy chỉ khiến Vegeta kiêu ngạo càng thêm phẫn nộ. "Có đôi khi, tôi thật muốn biến trở lại thành Hoàng tử Saiyan lãnh khốc vô tình, biến thành tôi của trước kia, cái gì cũng không quan tâm." Vegeta chậm rãi đứng dậy, quay lưng về phía Goku chủ động bước xuống võ đài. "Nhưng mà, trong lúc bất tri bất giác, tôi vậy mà lại chịu ảnh hưởng của các người, tính tình trở nên ngày càng ôn hòa.

Tôi chưa bao giờ nghĩ tới, sau khi có gia đình, cảm giác lại tốt đến thế.

Sống ở cái hành tinh sơ cấp là Trái Đất này, vậy mà... khiến tôi dần dần thích nơi này." Nói đến đây, hắn đột nhiên dừng bước, sau đó quay đầu hung tợn nhìn về phía Goku: "Kakarot, cậu đừng có đắc ý, tôi sẽ không từ bỏ như vậy đâu.

Tôi sẽ tiếp tục tu luyện, đợi lần tới, tôi nhất định sẽ đánh bại cậu, để cậu trải nghiệm một lần mùi vị gặp nguy hiểm được tôi cứu giúp." "Vegeta, tôi cũng sẽ tiếp tục nỗ lực, tranh thủ không để cậu vượt qua!" Goku nghe vậy trên mặt cũng lộ ra nụ cười chân thành. "Chà chà, làm mình cũng thấy hơi cảm động." George không nhịn được thầm lẩm bẩm trong lòng: "Vegeta, không cần vội, đến lúc đó tôi có thể thử cho anh biến thành Siêu Saiyan 4 trước, như vậy anh sẽ tạm thời vượt qua Goku." Thực ra về phương diện biến hình Siêu Saiyan

4, Vegeta có ưu thế hơn Goku.

Vì Goku sau khi hóa thành khỉ khổng lồ sẽ mất lý trí, cần tìm lại lý trí mới có thể biến thành Siêu Saiyan 4.

Còn Vegeta thân là Hoàng tử Saiyan, là Siêu Saiyan thượng đẳng nhất, cho dù ở trạng thái khỉ khổng lồ cũng vẫn có thể giữ được lý trí.

Cho nên chỉ cần có đủ sóng Blutz chiếu xạ, Vegeta có thể trực tiếp biến thành Siêu Saiyan 4.

Goku một ngày sau sẽ phải quay về Địa Phủ, về sau nếu muốn thực sự tiêu diệt Buu tà ác thì có thể để Vegeta trạng thái Siêu Saiyan 4 lên sàn.

Còn về việc tại sao cậu không ngăn cản Buu giải phong ấn?

Với năng lực của cậu, chỉ cần muốn thì tự nhiên có thể ngăn cản Ma nhân Buu giải phong, thậm chí có thể bồi thêm vài đạo phong ấn nữa, để Babidi có thu thập đủ năng lượng cũng không giải phong được.

Nhưng làm như vậy, rất nhiều chuyện ngược lại sẽ khó thao tác.

Chính là cần sự kích thích từ Ma nhân Buu, cậu mới có thể thuận lợi lấy được thuật Lưỡng Long Nhất Thể (Fusion Dance), mới có thể tạo mối quan hệ tốt hơn với Giới Vương Thần. ... "Đặc sắc, quả thực quá đặc sắc, tuyển thủ Son Goku chiến thắng!" Mãi đến khi bóng dáng Vegeta biến mất ở hậu đài, người dẫn chương trình mới phản ứng lại, tuyên bố kết quả trận cuối cùng của vòng một.

Chương 816

Lúc này khán giả trên khán đài mới từ từ khép miệng lại, đứng dậy bắt đầu hò reo vỗ tay.

Tuy suốt trận đấu, rất nhiều lúc họ không nhìn rõ bóng dáng hai người, nhưng không hề ảnh hưởng đến việc họ hiểu được sự đặc sắc của trận chiến này.

Từ dưới đất đánh lên trời, từ trên trời đánh xuống đất, chỉ riêng tiếng quyền cước va chạm cũng đã chấn động màng nhĩ. "Xin mọi người nghỉ ngơi trong chốc lát, chúng ta sẽ bắt đầu vòng thi đấu thứ hai!" Sau khi Goku xuống đài, người dẫn chương trình bắt đầu sắp xếp danh sách thi đấu vòng hai. "Trận 1: George vs Shin." "Trận 2: Krillin vs Great Saiyaman." "Trận 3: Satan vs Videl." "Trận 4: Mighty Mask vs Goku." Trong lúc người dẫn chương trình sắp xếp danh sách, tại khu nghỉ ngơi hậu đài, Đông Giới Vương Thần cũng đã lập xong kế hoạch tác chiến. "Thực lực các cậu đủ để đối phó Dabura, nhưng tuyệt đối không phải đối thủ của Ma nhân Buu.

Cho nên chúng ta bây giờ lập tức qua đó, thừa dịp Babidi còn chưa thu thập xong năng lượng để giải khai phong ấn, xử lý cả hắn và Dabura." Nói đến đây, Đông Giới Vương Thần nghiêm túc: "Đến lúc đó nhất định phải chú ý, không thể để có dao động năng lượng quá lớn, phòng ngừa Ma nhân Buu chịu kích thích mà giải phong trước thời hạn." Ma nhân Buu bị Babidi lấy ra từ chỗ phong ấn, cho dù không có đủ năng lượng, chỉ cần chịu đủ kích thích cũng sẽ trực tiếp thức tỉnh.

Chỉ có điều Ma nhân Buu ở trạng thái đó thực lực không đạt tới đỉnh phong.

Nhưng dù thực lực không ở đỉnh phong thì cũng không phải thứ bọn họ có thể đối phó. "Đã rõ, chúng ta đi thôi!" Goku gật đầu, dùng Vũ không thuật từ từ bay lên.

Những người còn lại cũng vậy, hiện tại Thiên hạ đệ nhất võ đạo hội đối với họ chủ yếu là buổi tụ họp, chứ không phải thật sự muốn so cao thấp.

Ngoại trừ Vegeta ra, mọi người đều có nhận thức rất rõ ràng về thực lực của nhau.

Trong đó Krillin vốn dĩ vì tiền thưởng, nhưng Số 18 đã đạt thành giao dịch với Satan, kiếm được 20 triệu, nên cũng không quan trọng nữa.

Số 18 sau khi trận đấu kết thúc đã rời đi để tìm con gái trên khán đài. "Videl, em ở lại đây đi, bên đó quá nguy hiểm." Thấy Videl cũng bay lên, Gohan vội vàng uyển chuyển khuyên bảo.

Videl vừa định phản bác, nhưng nghĩ kỹ lại, cuối cùng vẫn gật đầu đáp xuống.

Từ vòng loại đến giờ, qua cuộc nói chuyện của nhóm Gohan, còn cả trận chiến của cha Gohan là Goku và Vegeta, cô đã hiểu ra người đánh bại Cell năm xưa tuyệt đối không phải cha mình, mà là những "trò bịp" trong cuộn băng ghi hình mà cha cô nói.

Tức là nhóm người Gohan này.

Hơn nữa thực lực của bọn họ và cô hoàn toàn không cùng đẳng cấp, căn bản không có bất kỳ sự so sánh nào.

Cô vốn định đi theo để giúp đỡ, nhưng thực tế đi theo chỉ làm vướng chân họ, phỏng chừng tốc độ bay cũng không theo kịp. "Mọi người đi trước đi, biết địa điểm rồi, tôi có thể trực tiếp Dịch chuyển tức thời qua đó." George phất phất tay, cậu căn bản không hề động

đậy.

Có thể dịch chuyển qua đó chỉ là cái cớ, vì cậu căn bản không muốn ngăn cản phong ấn Ma nhân Buu được giải trừ.

Cho nên mới cố ý đi trễ một chút.

Ngoài ra mẹ và em gái còn ở đây, cậu trực tiếp bay đi, họ chắc sẽ rất lo lắng. "Được, nếu thuận lợi thì có lẽ không cần cậu qua cũng đã kết thúc rồi." Nhóm Gohan gật đầu.

Thực ra họ cũng không hy vọng George đi theo.

Một mặt họ biết George từng tu hành với Piccolo một thời gian, nhưng nghĩ chắc lực chiến cũng không quá cao.

Thu thập tên Spopovich vài trăm lực chiến thì không thành vấn đề, nhưng đối phó Dabura thì quá nguy hiểm.

Mặt khác, George không phải chiến sĩ, chỉ là một học sinh, cũng không có kinh nghiệm chiến đấu gì.

Khác với Krillin, Krillin tuy lực chiến so với họ đã bị bỏ lại rất xa, nhưng trải qua đủ loại chiến trận, kinh nghiệm phong phú, thời khắc mấu chốt cũng có thể phát huy tác dụng hỗ trợ rất tốt.

Điểm quan trọng nhất, ngoại trừ Đông Giới Vương Thần, bọn họ đều tự tin có thể dễ dàng giải quyết Babidi và Dabura, rất nhanh sẽ có thể trở về. "Thiên hạ đệ nhất võ đạo hội, vòng thi đấu thứ hai bắt đầu.

Bây giờ xin mời tuyển thủ George và Shin!" Giọng người dẫn chương trình vừa vang lên thì thấy các tuyển thủ Shin, Goku, Vegeta... bay lên không trung, sau đó hóa thành chấm nhỏ biến mất khỏi tầm mắt, vẻ mặt hắn đầy ngơ ngác. "Bay... bay đi mất rồi!" Trận 1 là Shin, trận 2 là Krillin và Great Saiyaman, trận 4 là Son Goku.

Tám tuyển thủ của vòng hai, còn chưa bắt đầu đấu đã bay đi hết

một nửa, chuyện này phải làm sao?

Tạm dừng thi đấu, sau khi thành viên ban tổ chức thảo luận, quyết định coi tất cả các tuyển thủ rời đi là tự động bỏ cuộc.

Thế là, trận 1 vòng 2, George tự động đi tiếp.

Trận 2 cả hai bên đều bị loại.

Trận 4 Mighty Mask tự động đi tiếp.

Hiện tại chỉ có trận 3 là Videl và Satan cần thi đấu, cuộc chiến cha con. "Tôi bỏ cuộc!" Tuy nhiên trận đấu còn chưa bắt đầu, Videl đã trực tiếp bỏ cuộc.

Bởi vì cô đã biết thực lực của Satan không hề mạnh mẽ như vậy, có lẽ còn không bằng cô hiện tại, cô không muốn cha mình mất mặt.

Với việc này, khán giả ngược lại có thể chấp nhận, để con gái đánh cha vốn dĩ cũng không hay lắm, huống chi chắc chắn đánh không lại, nhận thua là bình thường.

Thế là vòng hai cứ thế bị bỏ qua, trực tiếp tiến vào vòng ba.

Vòng ba có tổng cộng ba tuyển thủ: George, Mighty Mask và Satan. "Vòng ba cứ để hai người bọn họ cùng lên đi, chúng ta hỗn chiến, người cuối cùng đứng trên đài sẽ là nhà vô địch!" Thấy những Chiến binh tóc vàng kia đều đi rồi, chỉ còn lại một kẻ bại tướng năm ngoái và một học sinh cấp ba bình thường, Satan rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm.

Cho nên lúc ban tổ chức thảo luận quy tắc vòng ba, hắn trực tiếp đi lên vô cùng tự tin đề nghị.

Hắn sợ chỉ là những người đã đánh bại Cell năm xưa, chứ nếu đối thủ là người khác, đừng nói chấp hai, chấp mười hắn cũng không thành vấn đề.

Vừa khéo, như vậy cũng có thể làm nổi bật thực lực của mình.

Hạng hai và hạng ba liên thủ cũng không đánh lại hắn, mới chứng minh được hàm lượng vàng của ngôi vị quán quân này. "Chuyện này...

Nếu Satan tiên sinh đã nói vậy, thì cứ làm theo ý ngài đi." Satan mới là nhà đầu tư lớn nhất của giải đấu lần này, cũng là mấu chốt để đại hội có nguồn vốn dồi dào.

Cho nên kiến nghị của Satan, bọn họ không dám không nghe.

Huống chi hỗn chiến như vậy cũng có thể tăng nhân khí, chắc hẳn khán giả cũng rất thích xem. "Thưa các vị khán giả, vừa rồi Satan tiên sinh đã đưa ra một đề nghị..." Rất nhanh, người dẫn chương trình theo yêu cầu của ban tổ chức, phổ biến lại quy tắc hỗn chiến của vòng ba.

Chương 817

Khán giả quả nhiên rất ủng hộ màn hỗn chiến này, lại một lần nữa hò reo.

Mà George, Satan và Mighty Mask (Goten, Trunks ngụy trang) cũng đi về phía võ đài.

Chỉ có điều trước khi lên đài, George hỏi Videl một câu: "Thực lực của cha cậu bây giờ chắc cậu đã hiểu rồi, nói thật, nếu tôi lên, ông ấy không có bất kỳ cơ hội thắng nào.

Có cần tôi nương tay không?" "Cha những năm này quả thực quá lười biếng, nếu có thể thua một lần, đối với ông ấy mà nói cũng không phải chuyện xấu." Videl trầm mặc một lát, cuối cùng đưa ra câu trả lời.

Phận làm con gái, cô không tiện ra tay đánh bại cha, để George đánh bại cũng coi như là chuyện tốt.

George nghe vậy gật đầu: "Tôi sẽ để ông ấy thua thể diện một chút." Cậu cũng không phải Gohan, với Satan cũng chẳng có giao tình gì, tự nhiên sẽ không nhường Satan.

Với cậu mà nói, thắng trận đấu này có thể dùng danh nghĩa chính đáng để nhận được 10 triệu tiền bồi thường cho mẹ và em gái của cơ thể này.

Tuy cậu có thể tự biến ra vô số tiền, nhưng số tiền đó không có cách nào giải thích nguồn gốc với Emma.

Hoặc là uy hiếp Satan đưa nhiều tiền hơn, cũng tương tự như vậy.

Chỉ có điều nể mặt Videl đã ký tên cho em gái, cậu cũng học được cách sử dụng khí từ Gohan, mới cố ý hỏi ý kiến Videl một chút.

Satan lần này thua, danh tiếng có thể sẽ bị tổn hại đôi chút, nhưng làm á quân thì cũng không phải không chấp nhận được.

Hơn nữa mượn danh nghĩa cứu thế giới, bao năm qua hắn đã vơ vét không ít tiền, cũng là đại phú hào danh xứng với thực, đã đủ rồi. "Trận đấu bắt đầu!" Tiếng chiêng vang lên, vòng ba cũng là vòng hỗn chiến cuối cùng chính thức bắt đầu.

Goten và Trunks ngay lập tức lao về phía George, bọn họ cũng đã nhìn ra cái gọi là thiên hạ đệ nhất cao thủ Satan căn bản chẳng có chút thực lực nào.

Cho nên bọn họ trực tiếp đối đầu với George, người từng tu hành ở Thiên Giới và có vẻ thực lực không tệ.

Đối mặt với đòn phối hợp tấn công như cuồng phong bão vũ của Goten và Trunks, George chẳng hề để ý, đứng đó giơ một tay lên là nhẹ nhàng đỡ được hết.

Trunks và Goten khi chưa biến hình đại khái chỉ có khoảng 200 triệu lực chiến.

Vì trốn trong áo choàng tay chân phối hợp không tiện, 200 triệu lực chiến cũng không thể phát huy toàn bộ.

Cậu hiện tại chỉ dựa vào khí để phán đoán cũng đã có hơn 10 tỷ lực chiến, tự nhiên là nhẹ nhàng nghiền ép.

Còn bên kia, Satan đang chuẩn bị ra tay thu thập cả hai bên thì nhìn thấy cảnh tượng trước mặt, ngẩn người ra.

Hắn nghĩ mãi không ra, một tên học sinh cấp ba bình thường, điểm trắc nghiệm lực đấm còn không bằng hắn và kẻ hắn dễ dàng đánh bại năm ngoái, tại sao bây giờ lại có sức chiến đấu đáng sợ như vậy.

Hắn cảm giác mình bây giờ đừng nói là lên đánh, ngay cả đứng ở đây ứng phó với dư chấn quyền phong do hai bên kích phát ra cũng trở

nên gian nan. "Anh George lợi hại quá, Trunks, thế này chúng ta đánh không lại đâu!" "Goten, vậy chúng ta biến thành Siêu Saiyan đi!" Sau một hồi kịch chiến, Goten và Trunks hiểu ra bọn họ hiện tại căn bản không phải đối thủ của George, George đến giờ ngay cả bước chân còn chưa di chuyển lấy một cái.

Thế là cũng chẳng màng đến khả năng bị phát hiện, quát lớn một tiếng, đồng thời biến thành trạng thái Siêu Saiyan. "Thế này thì hơi phiền phức." George xoa xoa cằm.

Sau khi biến thành Siêu Saiyan, lực chiến của Goten và Trunks vọt lên khoảng 10 tỷ, so với cậu chỉ kém một chút.

Nếu đánh thật, cậu cho dù không dùng thủ đoạn khác cũng có thể thắng, chỉ là sẽ tốn chút công sức. "Vậy thì đến đây thôi!" Chỉ thấy cậu giơ tay lên, chỉ về phía Goten và Trunks đang lao tới. "*Alohomora* (Trừ nhĩ đấu bồng)!" Lớp áo choàng bên ngoài Goten và Trunks trong nháy mắt tách khỏi cơ thể bay ra ngoài, lộ ra bộ dạng thật sự của hai người. "Goten!" "Trunks!" Bulma và Chichi trên khán đài quan chiến đồng thời đứng dậy.

Người dẫn chương trình thấy vậy cũng lập tức tuyên bố: "Hai người cùng lúc tham gia thi đấu, phạm quy, mất tư cách thi đấu!" "Tiêu rồi, mau chạy thôi!" Goten và Trunks vừa bay đến bên cạnh George chuẩn bị chiến đấu, biết không có cách nào chơi tiếp nữa, vội vàng cắm đầu bay khỏi sân thi đấu.

Goten và Trunks mất tư cách thi đấu, tiếp theo trọng điểm dồn vào George và Satan.

Ánh mắt mọi người hội tụ tại đây, trên đầu Satan trong nháy mắt toát đầy mồ hôi lạnh.

Hắn biết rõ, mình tuyệt đối không phải đối thủ của George trước mắt.

Nhưng nếu thật sự lên đánh, hắn ước chừng mình một chiêu cũng không đỡ nổi, đến lúc đó mới là thật sự mất mặt, danh tiếng gây dựng trước kia tiêu tùng hết.

Hay là giống như vòng một, dùng 20 triệu để mua chuộc đối phương?

Nhưng nghĩ kỹ lại, lại thấy không ổn.

Loại chuyện này chỉ có đối phương chủ động đề xuất mới thông, nếu để hắn nói ra thì rất khó đạt mục đích.

Bởi vì nhiều người đang nhìn như vậy, hắn không có cách nào trực tiếp mở miệng, còn nếu mượn cớ tấn công để đến gần, với thực lực đối phương, xác suất lớn là lời còn chưa kịp nói ra khỏi miệng đã bị đánh bay ra ngoài rồi. "Có rồi, xem ra chỉ có thể làm thế này!" Suy tư kỹ càng một chút, dựa vào kinh nghiệm diễn xuất năm ngoái, hắn đột nhiên có một cách làm cũng coi như giữ được thể diện.

Chỉ thấy hắn xoay người, vậy mà lại sải bước đi ra mép võ đài, sau đó dùng biểu cảm đầy tang thương và hân hoan lớn tiếng nói: "Đợi chờ bao nhiêu năm, cuối cùng, cuối cùng cũng gặp được hạt giống tốt có thực lực không tệ.

Tuy chiến đấu của các cậu so với ta và Cell năm xưa vẫn còn kém rất xa, nhưng cũng đã vô cùng xuất sắc.

Ta tin tưởng giả dĩ thời nhật, chăm chỉ tu hành, tất nhiên có thể đạt tới trình độ của ta thời đỉnh cao.

Ta đã đứng trên đỉnh cao quá lâu rồi, đã đến lúc nhường chỗ cho người trẻ tuổi, như vậy mới có thể để bọn họ trưởng thành tốt hơn." Nói đến đây, Satan đột nhiên ôm ngực ho khan kịch liệt, ho xong lại quay đầu dùng ánh mắt tràn đầy kỳ vọng nói với George: "Năm xưa khi chiến đấu với Cell, ta đã bị trọng thương, đến giờ vẫn chưa khỏi

hẳn.

Người trẻ tuổi, sau này dựa vào cậu đấy!" Nói xong hắn trực tiếp nhảy từ trên võ đài xuống. "Ngài...

Ngài Satan..." Nhìn Satan sau khi nhảy xuống đài, lưng còng xuống, phảng phất như trút được gánh nặng, khán giả trên khán đài lập tức ướt nhòe mắt.

Bọn họ không ngờ, Satan tiên sinh vì khích lệ người đời, những năm nay vẫn luôn mang theo thân thể trọng thương để thi đấu.

Mà khi phát hiện người trẻ tuổi thực sự có tiềm năng, lại không màng danh lợi, không chút do dự nhường lại ngôi vị quán quân.

Chỉ để cho hậu bối có sự phát triển tốt hơn.

Nghĩ lại trận đấu giải thiếu niên trước đó cũng vậy, để không đả kích lòng tin của các thiếu niên, Satan tiên sinh cũng đã dùng phương thức nói đùa để kết thúc trận đấu. "Chưa từng thấy kẻ nào mặt dày vô liêm sỉ đến mức này..." George lúc này đứng trên võ đài, cũng không nhịn được khóe miệng giật giật.

Cậu không ngờ Satan diễn sâu đến thế, không làm diễn viên đúng là phí phạm.

Vừa rồi cậu còn định giả vờ qua lại với Satan vài chiêu, để ông ta thua không đến nỗi khó coi, không ngờ Satan cư nhiên có thể dùng cách này để bảo toàn danh tiếng của mình. "Thôi bỏ đi, dù sao cũng là bố vợ của Gohan." Cuối cùng, cậu cũng không đi vạch trần. ... "Tôi tuyên bố, quán quân Thiên hạ đệ nhất võ đạo hội lần này...

Chương 818

là...

George!" Lúc này người dẫn chương trình đi đến bên cạnh George, tuyên bố kết quả cuối cùng, toàn trường lập tức hoan hô vang dội.

Mặc dù họ cho rằng Satan vì thế hệ mới mà từ bỏ quán quân là rất vĩ đại, nhưng thực lực George thể hiện ra cũng là rõ như ban ngày.

Nhất là trận đấu vừa rồi với Mighty Mask.

Cho nên họ vẫn đứng dậy dành tặng những tràng pháo tay nhiệt liệt nhất. "George... thế mà thực sự giành được quán quân!" Trên khán đài, những bạn học đến xem đều vẫn đang ở trong trạng thái ngơ ngác.

Đối với việc George và Son Gohan, hai học sinh ngoan hiền, lại đăng ký tham gia Đại hội võ thuật, họ tuy rất kinh ngạc, nhưng trong lòng nghĩ cũng chỉ là tham gia cho vui, chắc rất nhanh sẽ bị loại.

Dù sao đây cũng là Thiên hạ đệ nhất võ đạo hội, hội tụ những võ đạo gia lợi hại nhất thế giới.

Nhưng toàn bộ quá trình và kết quả thi đấu lại khiến họ hết lần này đến lần khác phá vỡ nhận thức.

Khoan nói đến học sinh chuyển trường Gohan chính là vị Chiến binh tóc vàng, Great Saiyaman thần bí kia, ngay cả George, người bạn học quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn, cũng biến thành quán quân giải đấu lớn. "Con của mẹ, thật là quá tuyệt vời, mẹ tự hào về con..." Nhìn George đang được vạn chúng chú mục, tỏa ra ánh hào quang chói mắt trên võ đài, Emma không kìm được rơi những giọt

nước mắt vui sướng.

Chồng mất do tai nạn, con trai suy sụp không gượng dậy nổi, con gái còn quá nhỏ cần chăm sóc, cả cái nhà này hoàn toàn dựa vào một mình cô chống đỡ.

Nhưng thực tế, cô mới là người đau lòng buồn bã nhất, chịu đả kích lớn nhất trong lòng.

Chỉ là phụ nữ vốn yếu đuối nhưng làm mẹ ắt phải kiên cường, vì hai đứa con, cô vẫn luôn kiên trì thể hiện ra trạng thái tích cực nhất, gánh vác cả gia đình tiến về phía trước.

Giờ đây nhìn thấy con trai không còn suy sụp, còn có thành tựu, cô làm sao có thể không kích động rơi lệ.

Thi đấu kết thúc, George giao 10 triệu tiền thưởng cho người mẹ đã lau khô nước mắt, vẻ mặt đầy kích động.

Kiên trì đánh xong trận đấu, lấy được quán quân và tiền thưởng, thực ra một trong những nguyên nhân cũng là vì hiện tại.

Thông qua ký ức của nguyên thân, cậu biết Emma bề ngoài đối với cái chết của cha dường như không chịu ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng thực tế, thường xuyên trong đêm ôm ảnh cha khóc rất lâu. "Nếu linh hồn chưa chuyển thế, con sẽ giúp mẹ hồi sinh ông ấy." Lúc này George thầm lẩm bẩm trong lòng.

Linh hồn chưa chuyển thế, bản thân cậu dùng ma thuật cũng có thể hồi sinh chồng của Emma, nhưng như vậy sẽ bị Diêm Vương ở Địa Phủ phát hiện.

Nhưng không sao, thế giới này có Ngọc Rồng mà, mượn sức mạnh của Ngọc Rồng để hồi sinh thì thuộc về con đường chính quy, không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Đến lúc đó ngay cả linh hồn nguyên bản cũng có thể hồi sinh trong thân xác này.

Đương nhiên, để không bị phát hiện, sau khi linh hồn nguyên bản hồi sinh, cậu vẫn phải tạm thời phong ấn nó trong cơ thể.

Đợi cậu làm xong việc ở thế giới này, hoặc có kế hoạch khác, mới có thể thả cậu ta ra.

Bình thường mà nói, linh hồn sau khi chết hẳn là không được sắp xếp chuyển thế nhanh như vậy.

Trong nguyên tác, sau khi từ Namek trở về, Bulma bọn họ dùng Ngọc Rồng Namek ước hồi sinh, vì hạn chế số người nên cũng là cách vài năm sử dụng một lần.

Sau khi trận đấu kết thúc, George để lại một phân thân đi cùng mẹ và em gái, sau đó bản thể dịch chuyển tức thời đến phía trên phi thuyền vũ trụ của Babidi.

Qua cải tiến của cậu, phân thân dùng khí tạo ra không cần một nửa năng lượng, cũng sẽ không làm thực lực của cậu giảm xuống một nửa.

Cậu có thể lợi dụng sự khống chế tinh chuẩn đối với khí để phân ra một phân thân chỉ có vài trăm lực chiến, bản thể vẫn bảo lưu hơn 10 tỷ lực chiến. "Bị biến thành đá, xem ra vẫn là bất cẩn rồi." Phía dưới bên trái phi thuyền Babidi, một gia đình ba người bình thường đều bị phanh thây tàn nhẫn.

Trên vách núi bên phải, Piccolo và Krillin thì bị biến thành đá, Kibito chỉ còn lại một cái xác.

Những tình huống này thực ra George cũng có dự liệu.

Thế giới này có sự tồn tại của Ngọc Rồng, cho nên về lý thuyết tất cả những người đã chết đều có thể hồi sinh, cũng dẫn đến rất

nhiều lúc, nhóm Goku khá ỷ lại vào sức mạnh của Ngọc Rồng.

Thêm nữa tính cách thích chiến đấu của họ, khi đối mặt cường địch chưa bao giờ biến hình trạng thái mạnh nhất để chiến đấu ngay.

Mà là thích thăm dò trước, sau đó từng bước tăng cường thực lực, cuối cùng mới giải quyết đối thủ.

Như vậy sẽ xuất hiện rất nhiều tai nạn do bất cẩn gây ra.

So với Goku, Vegeta đỡ hơn một chút, nhưng một khi Vegeta phát hiện thực lực mình vượt xa kẻ địch cũng sẽ trở nên khá tự đại.

Lý trí nhất là Piccolo, chiến đấu rất ít khi dây dưa dài dòng, cũng rất có sách lược tác chiến.

Đáng tiếc ngay từ đầu đã bị nước bọt của Dabura hóa đá rồi.

Nếu Piccolo không bị hóa đá, có anh nhắc nhở Goku và Vegeta, Ma nhân Buu chưa chắc đã bị thả ra.

Cho dù bị thả ra, ước chừng xác suất lớn cũng không phải trạng thái tốt nhất.

Quay đầu nhìn về phía phi thuyền Babidi, hai mắt nhìn xuyên thấu vào trong, cậu thấy Babidi đang âm thầm quan chiến bên cạnh quả cầu pha lê, cũng như Gohan và Dabura đang tiến hành chiến đấu.

Còn Goku và Vegeta, bọn họ cùng Giới Vương Thần đứng bên cạnh, cũng không nhúng tay vào trận chiến.

Rất hiển nhiên, sau khi phát hiện thực lực chân chính của Ma vương Dabura, họ đã không còn để hắn vào mắt, cũng không để Babidi vào mắt.

Đông Giới Vương Thần bên cạnh tuy lo lắng, nhưng cũng khó mà cưỡng ép sai bảo Goku và Vegeta lên hội đồng Dabura.

Goku cho rằng đây là trận chiến của Gohan và Dabura, trước khi

Gohan chưa hoàn toàn bị đánh bại, anh sẽ không ra tay.

Vegeta với tư cách là Hoàng tử Saiyan kiêu ngạo, khi đối mặt đối thủ có thực lực thấp hơn mình lại càng không đánh lén và đánh hội đồng. "Như vậy cũng tốt, đỡ phải để tôi ra tay." George đối với việc này cũng không cảm thấy có gì không ổn, cũng không lập tức qua đó giúp đỡ, vì mục đích của cậu cũng là muốn thả Ma nhân Buu ra.

Nếu nhóm Goku thực sự giải quyết gọn gàng Dabura, thì có lẽ cậu còn sẽ chủ động tạo ra chút sự cố để giải phóng Ma nhân Buu. "Xem ra trải qua trận chiến ở Đại hội võ thuật, tâm kết của Vegeta tạm thời cũng được gỡ bỏ, không để Babidi khống chế ma hóa." Cũng không phải là không thay đổi chút nào so với nguyên tác, vì sự xuất hiện của cậu, Vegeta đã sớm giải khai tâm kết tại Đại hội võ thuật.

Cho nên không chủ động để Babidi lợi dụng tà niệm của mình để ma hóa, hòng phân thắng bại với Goku. "Gohan phát huy tốt đấy, vẫn rất khá." Ẩn mình trên không trung quan sát trận chiến bên trong phi thuyền, George phát hiện trong tình huống không bị can thiệp, Gohan tuy giai đoạn đầu luôn bị đè ra đánh.

Nhưng về sau khi đã thích ứng, lực chiến tăng lên ổn định, đã bắt đầu tiến hành áp chế Dabura.

Ước chừng đánh thêm một lúc nữa, thực lực Gohan sẽ có thể khôi phục đến trình độ vượt qua Dabura.

Bảy năm trước, Gohan khi biến hình SSJ2 đại chiến Cell trạng thái Ultimate, ước chừng có khoảng 80 tỷ lực chiến.

Chương 819

Mà bảy năm không rèn luyện, nay Gohan đã rớt xuống còn khoảng 60 tỷ.

Nhưng cái nền dù sao vẫn còn đó, chỉ cần hơi kích thích một chút, khôi phục lại khoảng 70 tỷ vẫn không khó.

Giống như từng đạt rank Kim Cương, cho dù mấy năm không chơi game bị lục nghề, đánh vài trận là rất dễ dàng có thể khôi phục lại trình độ rank Vàng. "Bạo Liệt Ma Trùng!" Gohan liên tục tránh né đòn tấn công nước bọt hóa đá và phun lửa của Dabura, một cước đá vào má hắn, đá hắn bay ra ngoài. "Kết thúc rồi, Masenko (Ma Thiểm Quang)!" Hai tay đặt lên trán, cậu tung ra tuyệt chiêu mà Piccolo đã dạy.

Pháo năng lượng như thực chất nện mạnh vào lưng Dabura đang bị đá bay không kịp né tránh, đánh hắn trọng thương ngay tại chỗ. "Thắng rồi!" Đông Giới Vương Thần thấy vậy, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kích động.

Chỉ cần giải quyết Dabura, mọi chuyện sẽ dễ giải quyết. "Đồ vô dụng, đã như vậy thì chỉ có thể làm thế này." Mắt thấy Dabura sắp bị Gohan đánh trọng thương, Babidi ngồi không yên nữa, trực tiếp thi triển ma thuật dịch chuyển Dabura đến trước mặt mình.

Đồng thời, hắn thả tất cả chiến binh ma hóa trong phi thuyền ra, lao về phía bốn người nhóm Gohan để vây đánh. "Babidi đại nhân, giúp thuộc hạ trị liệu vết thương, đợi thuộc hạ hồi phục sẽ đi thu thập bọn chúng!" Dabura thở hổn hển ngồi dậy, cầu cứu Babidi.

Tuy nhiên lúc này trên mặt Babidi lại lộ ra nụ cười quỷ dị: "Trị liệu vết thương?

Ta thấy không cần thiết đâu, chỗ ta trước giờ không cần kẻ thất bại, không cần phế vật.

Đã thua rồi, vậy thì phế vật lợi dụng, giúp tiểu bảo bối Ma nhân Buu của ta giải trừ phong ấn đi." Chỉ thấy hắn vung tay lên, thiết bị chuyên dùng để hấp thu năng lượng cắm phập vào bụng Dabura, bắt đầu điên cuồng rút năng lượng trong cơ thể hắn.

Năng lượng trong cơ thể Ma vương Dabura hoàn toàn đủ để giải khai phong ấn, để Ma nhân Buu thức tỉnh ở trạng thái tốt nhất.

Nhưng mà, cho dù là hắn cũng không thể cưỡng chế bắt Dabura cống hiến năng lượng.

Cao thủ như Dabura, sau khi hắn ma hóa cũng không thể làm được việc khống chế hoàn toàn, nếu phát ra mệnh lệnh uy hiếp đến sinh mệnh của bản thân, Dabura sẽ quả quyết cự tuyệt.

Cho nên chỉ có thể dùng làm tay sai.

Muốn giải trừ phong ấn Ma nhân Buu, còn phải tìm nguồn năng lượng thích hợp khác.

Nhưng bây giờ, không cần lo lắng Dabura kháng lệnh nữa.

Bởi vì hắn đã bị tên Son Gohan kia đánh trọng thương, không còn sức phản kháng.

Tất cả năng lượng trong cơ thể Dabura hiện tại, cộng thêm năng lượng tỏa ra khi nhóm Vegeta chiến đấu trong phi thuyền trước đó, đã đủ để giải phong Ma nhân Buu.

Không sai, dụ dỗ nhóm Đông Giới Vương Thần vào trong phi thuyền chiến đấu vốn dĩ là một âm mưu.

Mục đích chính là để hấp thu năng lượng tỏa ra khi bọn họ chiến đấu, hòng giải phong Ma nhân Buu. "Bây giờ cũng tàm tạm rồi!" Nhìn

thấy Babidi đem năng lượng rút được từ cơ thể Dabura cắm vào trong quả trứng phong ấn Ma nhân Buu, George trực tiếp dịch chuyển tức thời đến bên cạnh Piccolo và Krillin đang bị hóa đá. "*Finite Incantatem* (Vạn chú giai chung)!" Piccolo và Krillin trúng ma thuật hóa đá của Ma vương Dabura trong nháy mắt liền khôi phục nguyên trạng. "Chuyện gì thế này, tại sao các chú lại bị hóa đá, nhóm Gohan đâu rồi?" George giả vờ bộ dạng cái gì cũng không biết, vừa thi đấu xong vội vã chạy tới.

Piccolo hồi tưởng lại chuyện vừa xảy ra, vẻ mặt nghiêm túc chỉ về phía chiếc phi thuyền vũ trụ bị chôn sâu dưới lòng đất bên dưới, đáp: "Chúng ta trúng mai phục, bọn họ chắc là đã vào trong chiếc phi thuyền vũ trụ kia rồi." Ba người đi đến lối vào phi thuyền vũ trụ, phát hiện lối vào đã đóng. "Phiền phức rồi, Giới Vương Thần đại nhân kia không cho chúng ta dùng bạo lực phá hoại phi thuyền, lo lắng sẽ kích thích đến phong ấn của Ma nhân Buu, khiến nó bị mở ra trước thời hạn." Krillin gãi gãi đầu.

Lúc họ mới đến đây cũng định bắn nát phi thuyền vũ trụ để bắt Babidi hiện thân, nhưng cuối cùng bị Giới Vương Thần ngăn cản. "Không sao, cái này dễ thôi." George giơ tay chỉ về phía cửa lớn phi thuyền vũ trụ: "*Alohomora* (Mở ra)!" Cửa lớn phi thuyền vũ trụ dưới tác dụng của Bùa Mở Khóa từ từ mở ra. "Thế cũng được á?" Trên mặt Krillin lộ ra vẻ kinh ngạc.

Piccolo thì lại không bất ngờ lắm: "Tôi đã bảo cậu rồi, tên này thích nghiên cứu mấy năng lực kỳ quái mà." "Tuy không có uy lực gì, nhưng thời khắc mấu chốt lại khá hữu dụng." Krillin giơ ngón tay cái về phía George.

Bọn họ nghiên cứu Thái Dương Quyền, Khí Nguyên Trảm, Thao Khí Đạn...

đều là để chiến đấu và đánh bại kẻ địch.

Còn chiêu thức George nghiên cứu lại là làm sao mở cửa không cần chìa khóa. "*Alohomora*!" "*Alohomora*!" "*Alohomora*!" Theo từng câu thần chú mở cửa của George được tung ra, bọn họ một đường thông suốt, đi thẳng đến tầng đáy của phi thuyền, cũng gặp được nhóm Goku đang lúng túng. "Chú Piccolo, chú Krillin, hai chú không sao thật quá tốt rồi!" Gohan nhìn thấy Piccolo và Krillin khôi phục bình thường, trên mặt lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

Vốn dĩ theo lời Giới Vương Thần, chỉ có giết chết Dabura thì Piccolo và Krillin mới tự động giải trừ hóa đá.

Đáng tiếc vừa rồi cậu thiếu chút nữa, để Dabura bị Babidi cứu đi mất. "Nhờ cả vào George đã đến, dùng chiêu thức cậu ấy nghiên cứu phá giải hiệu quả hóa đá." Krillin kể lại tình huống bên mình một lượt.

Piccolo thì nhíu mày hỏi: "Bên các cậu tình hình thế nào, vẫn chưa giải quyết Babidi sao?" "Hừ, vị Giới Vương Thần này không cho chúng tôi phá hoại phi thuyền, nếu không tên Babidi kia đã chết từ sớm rồi." Vegeta khoanh tay trước ngực, vẻ mặt đầy khinh thường.

Vừa rồi sau khi đánh giết xong tất cả chiến binh ma hóa, họ vốn định trực tiếp phá hoại phi thuyền, tìm ra Dabura trọng thương và Babidi.

Nhưng Đông Giới Vương Thần lo lắng hành vi phá hoại phi thuyền trúng ngay ý muốn của Babidi, dẫn đến Ma nhân Buu giải khai phong ấn trước thời hạn.

Nhưng không phá hoại phi thuyền thì họ lại không ra được, không giải quyết được vấn đề.

Lập luận rơi vào bế tắc. "Son, cậu không phải có thể Dịch chuyển

tức thời sao?" Piccolo hỏi Goku.

Anh nhớ Goku có thể thông qua việc khóa khí của một người để trực tiếp dịch chuyển đến bên cạnh người đó.

Ma vương Dabura và Babidi Goku đều đã gặp qua, chắc chắn cũng có thể phân biệt được khí của bọn hắn, trực tiếp đưa mọi người dịch chuyển qua đó là được. "Không được, không khóa được khí của bọn hắn." Goku lắc đầu.

Đông Giới Vương Thần giải thích: "Chắc là do Babidi đã thiết lập ma trận cách ly khí tức ở đây." Bởi vì Babidi dùng ma trận cách ly khí tức với bên ngoài, nên Goku không thể cảm nhận được khí của bất kỳ ai bên ngoài, tự nhiên cũng không thể tiến hành dịch chuyển tức thời. "Có lẽ, tôi có cách." George trực tiếp giơ hai tay chỉ lên tường: "*Finite Incantatem* (Vạn chú giai chung)!" Kết giới cách ly khí tức mà Babidi bố trí trực tiếp vỡ nát, biến mất không còn tăm tích. "Tớ cảm nhận được khí của bọn hắn rồi, mọi người nắm lấy tớ." Goku khép ngón trỏ và ngón giữa đặt lên ấn đường, chuẩn bị thi triển thuật Dịch chuyển tức thời.

Tất cả mọi người lập tức đặt một tay lên vai Goku.

Trong nháy mắt, bọn họ liền biến mất tại chỗ, xuất hiện tại căn phòng ẩn bí nhất của phi thuyền, cũng là nơi Babidi cất giữ Ma nhân Buu.

Nhìn thấy nhóm Goku xuất hiện, Babidi hiển nhiên là giật mình, nhưng ngay sau đó lại càn rỡ nói: "Các ngươi đến muộn rồi, phong ấn sắp được giải trừ, Ma nhân Buu nhất định sẽ giết sạch các ngươi.

Ta sẽ thống trị cả vũ trụ này!"...

Chương 820

"Sao… sao lại thế này, sao lại đến kết quả tồi tệ nhất!" Nghe Babidi nói, Đông Giới Vương Thần sắc mặt đại biến.

Rõ ràng bọn họ không cho Babidi cơ hội thu thập năng lượng, rõ ràng bọn họ đã đánh bại Ma Vương Dabura, vậy tại sao Majin Buu lại có được đủ năng lượng để giải phong ấn?

"Các ngươi nghĩ tại sao ta lại dụ các ngươi vào phi thuyền chiến đấu?" Babidi đắc ý nói ra kế hoạch của mình, hắn hiện rất hài lòng với vẻ mặt sợ hãi của Đông Giới Vương Thần.

"Majin Buu sắp giải phong rồi, chúng ta chạy thôi, ở lại đây rồi sẽ bị giết hết!" Nhìn thấy cái mái vòm chứa Majin Buu bắt đầu rung lắc, dường như có thể phá bỏ phong ấn bất cứ lúc nào, Đông Giới Vương Thần lập tức hét lên với Goku và những người khác.

Nỗi sợ hãi bị Majin Buu thống trị năm xưa đã ăn sâu vào tâm trí ngài.

Ngay cả khi đã thấy sức mạnh cường đại của Goku và những người khác, ngài vẫn không tin có thể chiến thắng Majin Buu.

Kế hoạch ban đầu của ngài là giải quyết Ma Vương Dabura và Babidi mà không đụng chạm đến phong ấn của Majin Buu.

Ngài chưa từng nghĩ đến việc chiến đấu với Majin Buu sau khi nó giải phong.

Bởi vì điều đó chắc chắn không thể thắng được.

"Vị này năm xưa chắc cũng bị dọa sợ đến mức này rồi." George nhìn Đông Giới Vương Thần đang như bị sốc, cũng không hề coi thường đối phương.

Giới Vương Thần vốn không giỏi chiến đấu, thêm vào đó, năm xưa Majin Buu đã liên tiếp hạ gục Tây Giới Vương Thần và Bắc Giới Vương Thần, rồi hấp thụ cả Nam Giới Vương Thần và Đại Giới Vương Thần.

Thậm chí còn đánh thẳng vào Giới Vương Thần Giới.

Chắc hẳn điều đó đã khiến tâm lý của Đông Giới Vương Thần, người lúc đó yếu nhất và trẻ tuổi nhất, phải chịu một đả kích cực lớn.

Hơn nữa, Đông Giới Vương Thần cũng không tệ, cuối cùng còn lén đánh bại Bibidi, giúp vũ trụ hòa bình bao nhiêu năm qua.

"Đông Giới Vương Thần đại nhân, chúng tôi sẽ không bỏ chạy." Goku, Vegeta và Gohan đồng thời lắc đầu.

Thứ nhất, họ có niềm tin vào sức mạnh của mình, dù là Majin Buu thì ba người cùng hợp sức cũng chưa chắc đã không đánh lại.

Thứ hai, bất kể là một võ đạo gia hay một người Saiyan, họ đều không thể bỏ chạy trước khi chiến đấu.

Cuối cùng, nếu họ bỏ chạy, vậy Trái Đất thì sao?

Mặc dù có Ngọc Rồng có thể hồi sinh Trái Đất, nhưng đó là biện pháp cuối cùng, ai mà muốn chết khi còn có thể sống chứ.

"Các… các cậu!" Đông Giới Vương Thần nhất thời không biết phải khuyên thế nào, mấy người tuy kính trọng ngài, nhưng sẽ không hoàn toàn nghe theo lời khuyên của ngài.

"Các cậu bình tĩnh nghe ta nói.

Chúng ta hãy rời khỏi đây trước, đợi sau khi Babidi giải phóng Majin Buu, hắn sẽ nhận ra mình không thể hoàn toàn khống chế Majin Buu.

Đến lúc đó, hắn sẽ phong ấn Majin Buu lại lần nữa, rồi chúng ta

sẽ giết Babidi." Năm xưa, ngài đã đánh bại Bibidi bằng cách đó.

"Đông Giới Vương Thần đại nhân, tôi nghĩ ngài nên bình tĩnh lại trước đã." George mỉm cười đi đến bên cạnh Giới Vương Thần.

"Tình huống ngài nói là tình huống tốt nhất, nhưng Babidi không hề ngu ngốc, có tấm gương của cha hắn, khả năng cao hắn sẽ không phong ấn Majin Buu lại lần nữa đâu.

Hơn nữa, hắn dám giải phóng Majin Buu, có lẽ đã có cách khống chế nó rồi.

Thay vì ngồi chờ chết, chi bằng chủ động tấn công.

Tôi nghĩ có thể bắt sống hắn trước, sau đó tôi sẽ đọc ký ức của hắn, xem có tìm được bùa chú phong ấn Majin Buu không." Với thực lực của Bibidi và Babidi mà vẫn có thể phong ấn được Majin Buu, cho thấy phép phong ấn này cực kỳ lợi hại.

Phải biết rằng ngay cả Ma Phong Ba, thuật phong ấn nổi tiếng nhất thế giới này, cũng chỉ có tác dụng khi chênh lệch thực lực không quá lớn.

Nếu không thì kẻ địch còn chưa bị phong ấn vào, bản thân đã cạn kiệt sinh lực rồi.

Quy Tiên Nhân và Sư phụ Quy Tiên Nhân chính là vì chênh lệch quá lớn với Đại Ma Vương Piccolo mà tử vong sau khi sử dụng Ma Phong Ba.

Quan trọng hơn, với tư cách là một trong số ít phù thủy của thế giới Dragon Ball, phép thuật trong đầu Babidi cũng rất đáng để học hỏi.

Nó có thể giúp tôi hiểu rõ hơn về thế giới này.

"Đây… đây là một ý hay đấy!" Nghe George nói, mọi người lập

tức sáng mắt.

Chính vì George có thể cưỡng chế đọc ký ức, họ mới có thể từ ký ức của hai người bị Babidi khống chế mà biết được vị trí của Babidi.

Vì vậy, nếu khống chế được Babidi, George cũng có thể đọc ký ức của hắn.

Hơn nữa, năng lực học tập cường đại của George đã quá rõ ràng, muốn học được phép phong ấn chắc cũng sẽ không mất quá lâu.

Điều này đáng tin cậy hơn nhiều so với việc bỏ chạy bây giờ, rồi chờ Babidi không khống chế được Majin Buu và tự mình phong ấn nó.

"Cứ làm như vậy đi!" Đông Giới Vương Thần lập tức gật đầu đồng ý đề nghị của George.

Một cái chớp mắt, George đã Dịch Chuyển tức thời ra phía sau Babidi.

Babidi thấy vậy vội vàng thi triển phép thuật tạo ra một lớp lá chắn bảo vệ mình.

"Các ngươi không thể giết ta, giết ta thì sẽ không ai có thể phong ấn Majin Buu được nữa!" Lúc này, Babidi nghe thấy cuộc đối thoại của George và những người khác cũng hơi hoảng.

"Vậy ngươi không cần bận tâm." George chạm tay vào lớp lá chắn phòng ngự, ma thuật thôn phệ khởi động, trong nháy mắt đã hóa giải lá chắn bảo vệ, rồi vỗ một chưởng vào sau gáy Babidi.

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, hắn đã thu được tất cả ký ức của Babidi.

"Ma Thiểm Quang!" Tuyệt chiêu của Piccolo phát động, cơ thể Babidi lập tức bị Khí hóa biến mất khỏi thế giới này.

"Thế nào rồi?" Đông Giới Vương Thần vội vàng tiến lên hỏi.

George gật đầu: “Tôi cần khoảng nửa tiếng để học bùa chú, mọi người phải giúp tôi cầm chân hắn nửa tiếng.” Thực tế hắn chỉ cần hai phút là có thể học và thi triển được, nhưng nếu vậy thì màn kịch sẽ không diễn tiếp được.

“Nửa tiếng, vẫn ổn, vẫn ổn.” Nghe George thực sự có thể học được phép phong ấn Majin Buu, Đông Giới Vương Thần lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Ngài cảm thấy cho dù Goku và những người khác không cầm chân được nửa tiếng, ngài cũng có thể dẫn George trốn về Giới Vương Thần Giới trước, đợi George học xong hoàn toàn rồi quay lại phong ấn Majin Buu.

Cuối cùng cũng có cách giải quyết.

“Nửa tiếng nữa, có lẽ đến lúc đó cậu căn bản không cần phải phong ấn đâu.” Vegeta khoanh tay, nhìn cái mái vòm phía trước, khá tự tin nói.

Trong vũ trụ này, trừ Son Goku, hắn cảm thấy không ai có thể mạnh hơn hắn bây giờ.

Đông Giới Vương Thần đã có thực lực như thế này, vậy những Giới Vương Thần khác bị Majin Buu hạ gục chắc cũng không quá mạnh.

Từ đó có thể suy đoán, thực lực của Majin Buu cũng không khoa trương như Đông Giới Vương Thần nói.

Lời của Vegeta vừa dứt, mái vòm đột nhiên nứt toác, vô số khí thể màu hồng bay lên không trung, hóa thành một đám mây hồng.

“Majin Buu này, e là không đơn giản như chúng ta nghĩ!” Cảm nhận được Khí tồn tại trong đám mây hồng, sắc mặt Goku dần trở nên nghiêm túc.

Tương tự, sắc mặt Vegeta cũng thay đổi, hắn cũng cảm nhận được Khí cường đại trong đám mây hồng.

Chương 821

“Khí đáng sợ quá!” Piccolo và Krillin đồng thời lộ ra vẻ kinh hãi.

Thực lực của họ có lẽ không bằng Goku và Vegeta, nhưng kinh nghiệm tu luyện lâu năm giúp họ cảm nhận năng lượng không kém Goku và Vegeta là bao.

Đám mây hồng nhanh chóng tụ lại, rất nhanh biến thành một gã mập mạp màu hồng, chính là Majin Buu trong truyền thuyết.

“Giao cho các cậu đấy.” George cùng Đông Giới Vương Thần, Piccolo, Krillin ba người trực tiếp rời khỏi phi thuyền của Babidi, đến vách núi gần đó.

Sau đó hắn nhắm mắt giả vờ bắt đầu học phép thuật phong ấn Majin Buu.

Thực tế, ý chí của hắn vẫn ở lại trong phi thuyền, chú ý đến trận chiến đang diễn ra bên trong.

“Quả nhiên, không có vây đánh cùng lúc.” Sau khi họ rời đi, Goku, Vegeta và Gohan ba người không trực tiếp bùng nổ sức chiến đấu mạnh nhất để vây đánh Majin Buu.

Lý do là Goku muốn đơn đấu với Majin Buu một trận.

Goku có một sự theo đuổi võ đạo vô cùng thuần túy, đây vừa là ưu điểm, vừa là khuyết điểm của hắn.

Chính vì sự thuần túy này mà hắn, một chiến binh Saiyan cấp thấp nhất, luôn có thể áp đảo thực lực của Hoàng tử Saiyan Vegeta.

Nhưng đồng thời, cũng vì sự thuần túy này, mà nhiều khi những trận chiến vốn dĩ nên kết thúc sớm lại kéo dài ra, gây ra rất nhiều rắc rối.

Suốt chặng đường, từ Thần Cóc (Tao Pai Pai) đến Tien Shinhan, từ Tien Shinhan đến Đại Ma Vương Piccolo, từ Đại Ma Vương Piccolo đến Vegeta, đến Frieza, đến Cyborg.

Hiện tại, hắn đã không tìm được đối thủ nào có thể sánh với mình, ngay cả Vegeta dốc toàn lực cũng còn kém hắn một chút.

Đó là trong tình huống hắn còn chưa biến hình Super Saiyan 3, mà dùng Super Saiyan 2 để chiến đấu.

Vì vậy, khi gặp một Majin Buu có thực lực mạnh mẽ như vậy, có thể chiến đấu, sao hắn có thể từ bỏ cơ hội chiến đấu hiếm có này.

"Oanh!" Trận chiến giữa Goku và Majin Buu vô cùng kịch liệt, rất nhanh dư chấn đã phá hủy hoàn toàn phi thuyền của Babidi.

Họ cũng đã đánh từ dưới lòng đất lên không trung.

"Không ổn rồi, Goku dường như đang ở thế hạ phong!" Nhìn thấy Goku đã biến hình Super Saiyan 2 trên không trung bị Majin Buu đá bay, Krillin lộ ra vẻ mặt căng thẳng.

Đông Giới Vương Thần cũng vội vàng nói với Vegeta và Gohan đang bay tới: "Son Goku không phải đối thủ của Majin Buu, các cậu mau đến giúp, nhất định phải cầm cự nửa tiếng, đợi George học xong phép phong ấn!" Tuy nhiên, Vegeta không đáp lại, chỉ Gohan nói: "Ba ba không gọi chúng ta giúp, chắc là vẫn còn giữ sức." "Tên này, lẽ nào lại có đột phá gì mà mình không biết sao, đáng ghét, hắn lại vượt qua mình quá nhiều rồi!" Vegeta nghiến răng, trong lòng đã có suy đoán.

Hắn có thể nhìn ra, trận chiến của Kakarot lúc này tuy hoàn toàn ở thế hạ phong, nhưng vẻ mặt lại rất bình tĩnh, rõ ràng là vẫn chưa dốc toàn lực.

"Ngươi thực sự rất mạnh, vậy thì hãy để ta siêu việt Super Saiyan một lần nữa trên nền tảng của Super Saiyan đi!" Sau một hồi giao thủ,

Goku biết rằng trạng thái hiện tại của mình tuyệt đối không thể đánh bại Majin Buu, cuối cùng cũng tung ra lá bài tẩy.

"Cái gì, siêu việt Super Saiyan một lần nữa, điều này không thể nào!" Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Goku gầm lên một tiếng lớn, Khí trong cơ thể bắt đầu bùng nổ nhanh chóng.

Vì Khí quá lớn, căn bản không thể khống chế tinh tế như vậy, dẫn đến cả Trái Đất đều bị ảnh hưởng, bắt đầu rung chuyển nhẹ.

"Kakarot!" Vegeta nghiến răng kèn kẹt.

"Sức mạnh này, đã không thua kém Majin Buu rồi!" Đông Giới Vương Thần lần đầu tiên có cảm giác Goku có thể đánh bại Majin Buu.

Trong khi đó, George, người cũng đang theo dõi trận chiến, âm thầm lắc đầu trong lòng.

Hắn biết Goku ở trạng thái hiện tại không thể đánh bại Majin Buu.

Không phải vì sức chiến đấu kém Majin Buu, sức chiến đấu của Super Saiyan 3 Goku chắc chắn cao hơn Majin Buu hiện tại.

Nhưng khả năng duy trì thì không được.

Super Saiyan 3 của Goku là do tu luyện ở Địa Phủ sau khi chết mà thành, ở Địa Phủ thì có thể duy trì biến hình trong thời gian dài.

Nhưng khi trở lại nhân gian, thể lực tiêu hao quá lớn, căn bản không thể duy trì lâu.

Đây cũng là điểm yếu mà chính Goku chưa phát hiện ra.

Nếu là đối thủ bình thường thì không sao, hắn hoàn toàn có thể dốc toàn lực giết chết trước khi thể lực cạn kiệt.

Nhưng Majin Buu khác với kẻ địch thông thường, nó có khả năng hồi phục cực kỳ mạnh mẽ, thuộc loại khó giết nhất.

Cho dù bị đánh tan thành từng mảnh, nó cũng có thể nhanh chóng tập hợp lại.

Trừ khi thực lực vượt trội quá nhiều, trực tiếp đánh bay toàn bộ cơ thể thành không khí, tiêu diệt hoàn toàn, thì mới có thể giết chết nó.

Sức chiến đấu của Super Saiyan 3 Goku hiện tại tuy vượt trội Majin Buu, nhưng vẫn chưa đạt đến trình độ đó.

Do đó, đánh đến cuối cùng, kẻ chiến thắng vẫn là Majin Buu.

Đúng như George dự đoán, sau khi Super Saiyan 3 Goku dốc toàn lực tái chiến với Majin Buu, Majin Buu hoàn toàn bị áp đảo.

Dù là tốc độ hay sức mạnh, nó đều không phải đối thủ của Super Saiyan 3 Goku, cơ thể thỉnh thoảng còn bị những đòn Khí Công Ba đánh thủng một lỗ lớn.

Nhưng những vết thương đó, Majin Buu rất nhanh đã hồi phục lại.

"Tức chết ta rồi, tức chết ta rồi, ta nhất định phải biến ngươi thành chocolate mà ăn!" Liên tục bị Super Saiyan 3 Goku đánh tơi tả, mặc dù cơ thể có thể hồi phục, nhưng Majin Buu cũng tức điên lên, nó đã bao giờ chịu đựng sự sỉ nhục như vậy đâu.

Nhưng nó lại thực sự không đánh lại đối phương.

"Vậy thì chỉ có cách này!" Liếc mắt nhìn Đông Giới Vương Thần và những người khác trên vách núi, thân ảnh nó lóe lên, lao về phía Vegeta với tốc độ nhanh nhất.

"Không ổn rồi!" Goku không ngờ Majin Buu lại đột nhiên tấn công Vegeta, lập tức bùng nổ Khí muốn đi cứu viện.

Với tốc độ hiện tại vượt trội Majin Buu, cho dù xuất phát sau hắn vẫn có thể kịp đến trước.

Tuy nhiên, lúc này cơ thể hắn đột nhiên cứng lại, tác dụng phụ

của Super Saiyan 3 đột nhiên phát tác, tốc độ lập tức chậm đi rất nhiều.

Điều này dẫn đến việc Majin Buu, khi mọi người hoàn toàn không phòng bị, đã đến sau lưng Vegeta, hóa thành dịch lỏng màu hồng bao bọc và hấp thụ Vegeta.

Sau khi hấp thụ Vegeta, Majin Buu không dừng lại, tiện tay hấp thụ luôn Gohan, người có thực lực cũng không kém.

Đến lúc này, Goku mới kịp đến.

Đáng tiếc, Majin Buu lúc này đã hấp thụ Gohan và Vegeta, thực lực đã hoàn toàn vượt trội Super Saiyan 3 Goku.

Chưa kể hiện tại thể lực Goku đã tiêu hao gần hết, không thể duy trì trạng thái đỉnh phong, ngay cả lúc sung mãn nhất cũng không phải đối thủ của Majin Buu đã hấp thụ Vegeta và Gohan.

"Không tệ, đúng là hiệu quả mình muốn!" George, người đang nhắm mắt giả vờ học phép thuật, thầm giơ ngón cái cho Majin Buu.

Một tràng tấn công liên tục, Goku trực tiếp bị đánh bay khỏi trạng thái Super Saiyan 3, trọng thương ngã gục xuống đất.

Ngay khi Majin Buu chuẩn bị giáng đòn chí mạng, George mở mắt.

"Đến lượt tôi ra tay rồi!" Chỉ thấy thân hình hắn lóe lên xuất hiện trước mặt Majin Buu, nhanh chóng niệm chú phong ấn.

Một phong ấn ma thuật đặc biệt hình thành ngay lập tức bao bọc Majin Buu.

Chương 822

"A!" Majin Buu vừa rồi còn đắc ý, lập tức phát ra một tiếng kêu thảm thiết, cả người bị cưỡng ép biến thành một khối thịt tròn, rơi xuống đất.

"Thực sự phong ấn thành công rồi!" Đông Giới Vương Thần thấy Majin Buu lại biến thành khối thịt tròn, cả người lập tức thở phào nhẹ nhõm, ngồi phịch xuống đất.

Vừa rồi ngài thực sự suýt chết khiếp, suýt chút nữa đã trực tiếp dẫn George trốn về Giới Vương Thần Giới.

May mắn thay, George đã học được phép phong ấn của Babidi từ trước, và trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, đã phong ấn được Majin Buu.

"Goku, cậu sao rồi?" Krillin vội vàng bay đến bên cạnh Goku bị trọng thương, hỏi han lo lắng.

Goku đứng dậy vẫy tay: "Không sao, tôi vốn dĩ đã chết rồi, sẽ không chết lần thứ hai đâu.

Chỉ là sức mạnh tiêu hao quá nhiều, cơ thể bị tổn thương chút thôi!" "Đáng tiếc Kibito đã bị Dabura giết chết, nếu không khả năng hồi phục của cậu ấy có thể nhanh chóng giúp cậu phục hồi vết thương." Đông Giới Vương Thần lộ vẻ mặt hơi buồn.

Kibito, tùy tùng của ngài, có khả năng chữa trị cực kỳ mạnh mẽ, chỉ cần còn một hơi thở, là có thể cứu sống.

"Đông Giới Vương Thần đại nhân, đến lúc đó chúng ta có thể dùng Ngọc Rồng để hồi sinh cậu ấy, và cả gia đình bị Babidi bọn họ giết nữa." Goku cười đáp.

Đông Giới Vương Thần lộ vẻ mặt bối rối: "Ngọc Rồng là gì?" "Đó là…" Piccolo bên cạnh nhanh chóng kể lại nguồn gốc của Ngọc Rồng một lượt.

Đông Giới Vương Thần nghe xong cũng lộ vẻ mặt kinh ngạc: "Các người Namekian lại có thể chế tạo ra thứ này sao!" Ngay cả ngài với tư cách là Giới Vương Thần, cũng không có khả năng thực hiện các loại ước nguyện, mà người Namekian nhỏ bé chế tác Ngọc Rồng lại có thể làm được.

"Ngọc Rồng, không đơn giản như vậy đâu." George thấy vậy cũng không bất ngờ, bởi vì theo hắn được biết, Ngọc Rồng thật sự là do Long Thần Zalama chế tạo.

Mỗi viên có đường kính dài tới 37196.2204 kilômét, phân bố ở Vũ trụ thứ Sáu và thứ Bảy.

Nếu tập hợp đủ có thể triệu hồi Super Shenron, ước bất cứ điều gì, ngay cả vũ trụ bị Toàn Vương hủy diệt cũng có thể phục hồi.

Người Namekian chỉ là do ngẫu nhiên tiếp xúc được một viên Super Dragon Ball, sau đó từ đó lĩnh ngộ được cách chế tác Ngọc Rồng.

Vì vậy, nguồn gốc của Ngọc Rồng không phải là người Namekian, mà là các Elder Gods, những tồn tại có vị thế cao hơn Giới Vương Thần rất nhiều.

"Vẫn là để tôi đi, tôi cũng đã học được thuật chữa trị từ Dende." Đi đến bên Goku, George đưa tay sử dụng phép chữa trị của người Namekian, rất nhanh đã phục hồi Goku bị trọng thương trở lại bình thường.

Điều này khiến mọi người không khỏi cảm thán, sức chiến đấu của George tuy không quá cao, nhưng khả năng học tập thì thực sự rất

mạnh.

Bất cứ năng lực và chiêu thức nào, hắn đều có thể học rất nhanh.

Có thể đọc ký ức kẻ địch để lấy thông tin, có thể Dịch Chuyển tức thời, có thể giải trừ hóa đá, có thể mở bất kỳ cánh cửa nào, còn có thể phong ấn và chữa trị.

Ngoài chiến đấu ra, hắn gần như là toàn năng.

Lần này nếu không có George ở đây, hậu quả thực sự không thể tưởng tượng được.

Sau khi chữa trị cho Goku, mọi người không lập tức đi thu thập Ngọc Rồng, mà ngồi vây quanh, bắt đầu thảo luận.

Majin Buu tuy đã được phong ấn thành công, nhưng Gohan và Vegeta lại bị Majin Buu hấp thụ vào trong cơ thể.

Họ phải tìm cách cứu Gohan và Vegeta ra.

"Vì Ngọc Rồng có thể ước nguyện, vậy có thể nhờ Thần Long tách Gohan và Vegeta ra khỏi cơ thể Majin Buu đang bị phong ấn không?" Đông Giới Vương Thần đề nghị.

Khó khăn lắm mới phong ấn được Majin Buu, ngài không muốn giải phong nó ra nữa.

Chủ yếu đối với ngài, thực ra nếu có thể phong ấn Majin Buu, đừng nói là hy sinh một vài người, ngay cả hy sinh vài hành tinh cũng có thể chấp nhận được.

Piccolo nghe vậy lắc đầu: "Ngọc Rồng là do Thượng Đế tạo ra, vì vậy năng lực của Thần Long cũng có nhiều hạn chế, Majin Buu quá mạnh, Thần Long không thể cưỡng chế tước đoạt sức mạnh mà nó đã hấp thụ." Sau khi hợp nhất với Thượng Đế, không ai hiểu rõ phạm vi năng lực của Ngọc Rồng hơn hắn.

“Tôi gần đây đã nghiên cứu ra một chiêu thức, có thể tách linh hồn của một người ra khỏi cơ thể, như thế này.” Lúc này, George đột nhiên giơ tay đánh về phía Krillin bên cạnh, linh hồn Krillin ngay lập tức bị đánh bay ra khỏi cơ thể.

Sau đó hắn lại đưa tay kéo một cái, đưa linh hồn Krillin trở lại vào trong cơ thể.

“Vì vậy, nếu mọi người có thể đánh bại Majin Buu, khống chế được nó, tôi nghĩ tôi có thể tách Vegeta và Gohan ra khỏi cơ thể nó.” Lời nói của George lập tức khiến Goku và mọi người sáng mắt, chỉ có Đông Giới Vương Thần giơ tay phản đối: “Tuyệt đối không được, không thể giải phóng Majin Buu ra nữa!” Để đánh bại Majin Buu, chắc chắn phải giải phong nó ra khỏi phong ấn, điều này khiến ngài khó chấp nhận.

“Đông Giới Vương Thần đại nhân, xin hãy bình tĩnh một chút.” Lúc này, George lại lên tiếng: “Phong ấn Majin Buu, rốt cuộc cũng chỉ là chữa ngọn chứ không chữa gốc.

Chưa kể tương lai liệu có Babidi hay Bibidi phù thủy nào nữa xuất hiện, tìm cách giải phong Majin Buu hay không.

Ngay cả bây giờ, phong ấn Majin Buu, nếu chịu đủ kích thích, cũng có thể tự động phá vỡ.

Hơn nữa, Majin Buu hiện tại đã hấp thụ Vegeta và Gohan, thực lực càng thêm cường đại, liệu phong ấn này có thể tiếp tục phong ấn được không, cũng là một ẩn số.

Vì vậy, nếu có thể đánh bại giết chết Majin Buu, giải quyết vấn đề một cách triệt để, tại sao lại không thử chứ?” Nghe George nói, Đông Giới Vương Thần rơi vào im lặng.

Bởi vì ngài cảm thấy George nói có lý, nhưng cái bóng của Majin

Buu lại khiến ngài khó đưa ra quyết định.

“Nhưng… nhưng chúng ta căn bản không thể đánh bại Majin Buu hiện tại.” “Nếu Vegeta và Gohan bất kỳ ai không bị hấp thụ, chúng ta có thể sử dụng Thuật Hợp Thể để đánh bại Majin Buu.” Lúc này Goku gãi đầu, hơi tiếc nuối nói.

“Thuật Hợp Thể?” Mọi người trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Goku giải thích: “Đây là chiêu thức tôi học được từ một người Metamorian ở Địa Phủ, chỉ cần hai người có thể hình và sức mạnh tương đương thi triển, thì có thể hợp nhất thành một.

Sau khi hợp thể, thực lực sẽ tăng lên đáng kể, ít nhất là mười lần, nhiều thì vài chục thậm chí vài trăm lần.” Hiện tại ở đây không có người nào có sức mạnh và thể hình tương tự hắn, nên Thuật Hợp Thể căn bản không có cách nào thi triển.

“Cậu có thể truyền chiêu thức này cho Goten và Trunks, sức mạnh và thể hình của họ đều phù hợp điều kiện.” Lúc này, George đã sớm chuẩn bị và đưa ra một đề nghị.

“Đúng rồi, Goten và Trunks thực lực không yếu, đã có thể biến thành Super Saiyan, sau khi hợp thể có lẽ có thể đánh bại Majin Buu.” Goku đầu tiên sáng mắt lên, nhưng sau đó lại nhíu mày: “Nhưng mà, lúc đó tôi học chiêu thức này mất bảy ngày, bây giờ tôi chỉ có thể ở lại Trái Đất vài tiếng, căn bản không kịp truyền thụ cho họ.” Thời gian hắn từ Địa Phủ trở về Trái Đất chỉ có một ngày, hơn nữa vì biến hình Super Saiyan 3 mà thời gian bị rút ngắn đáng kể.

“Cái đó không sao, cậu có thể truyền thụ cho George trước, khả năng học tập của hắn rất mạnh, chắc chắn sẽ không mất nhiều thời gian để học được.

Đến lúc đó George sẽ truyền thụ cho Goten và Trunks.” Piccolo lên

tiếng đưa ra giải pháp.

Hắn là người hiểu rõ nhất khả năng học tập đáng sợ của George, Goku học mất một tuần, George ước chừng chỉ cần vài phút là có thể học được.

"Thích cậu đấy!" George thầm lặng giơ ngón cái cho Piccolo, hắn đã trải đường nhiều như vậy, chính là vì lúc này có thể hợp lý có được Thuật Hợp Thể.

"Chỉ riêng Trunks và Goten thì vẫn chưa đủ an toàn, chúng ta hãy đến Namekian một chuyến nữa, dùng Ngọc Rồng của Namekian để ước hồi sinh Goku.

Như vậy sẽ an toàn hơn." Thực ra vì Trunks và Goten khả năng khống chế Khí quá kém, sau khi hai người thi triển Thuật Hợp Thể thì thực lực tăng lên không khoa trương như Goku và Vegeta.

Liệu có thể đánh bại Majin Buu đã hấp thụ Gohan và Vegeta hay không, thật sự rất khó nói.

Vì vậy, có thêm Super Saiyan 3 Goku sẽ an toàn hơn một chút.

"Nếu đến lúc đó vẫn không đánh lại, tôi có thể dùng phép thuật của Babidi phong ấn Majin Buu lần nữa." "Được, cứ làm như vậy đi!" Nghĩ đến tình huống xấu nhất, George vẫn có thể phong ấn Majin Buu lần nữa, Đông Giới Vương Thần cũng đồng ý toàn bộ kế hoạch tác chiến.

"Sau khi Goku hồi sinh, hãy cùng ta đến Giới Vương Thần Giới một chuyến, ở đó có thanh Kaioshin Sword mạnh nhất vũ trụ, ta tin cậu nhất định có thể rút nó ra!" Sức mạnh của Goku sau khi biến hình, đã vượt qua Majin Buu trước khi nó hấp thụ Gohan và Vegeta, ngài cảm thấy hắn có thể rút được Kaioshin Sword.

Có sự trợ giúp của Kaioshin Sword mạnh nhất vũ trụ, cơ hội chiến

thắng chắc chắn sẽ lớn hơn.

Sau khi thảo luận lại một số chi tiết, mọi người bắt đầu hành động riêng.

Krillin quay về tìm Quy Tiên Nhân, Bulma và những người khác đi thu thập Ngọc Rồng Trái Đất trước, để sau khi giải quyết triệt để Majin Buu, có thể hồi sinh những người đã chết vì sự kiện này.

Chương 823

Ngọc Rồng Trái Đất có giới hạn số lần hồi sinh, nhưng không giới hạn số người hồi sinh, dưới sự cải tiến của Dende, đã tăng từ một ước nguyện lên ba ước nguyện.

Còn Ngọc Rồng Namekian không có giới hạn số lần hồi sinh, nhưng mỗi lần chỉ có thể hồi sinh một người.

Vì vậy Piccolo lên phi thuyền vũ trụ đi đến Namekian, dùng Ngọc Rồng Namekian để hồi sinh Goku.

Goku và George quay lại mang theo Goten và Trunks đến Điện Thượng Đế (Kami's Lookout), ở đó bắt đầu học Thuật Hợp Thể.

Đồng thời, George còn học được Giới Vương Quyền từ Goku.

Vài giờ sau, thời gian Goku ở nhân gian kết thúc, hắn biến mất và trở về Địa Phủ.

Còn George thì lại phân ra một phân thân để chỉ đạo Goten và Trunks tập Thuật Hợp Thể, bản thể thì bắt đầu nghiên cứu Giới Vương Quyền.

"Quả nhiên, hiệu quả của Giới Vương Quyền này giống như tôi dự đoán." Lần đầu tiên thi triển Giới Vương Quyền, hắn dựa vào cơ thể cường đại, đã đạt được hiệu quả một trăm lần.

Tức là, sau khi thi triển Giới Vương Quyền, thực lực thuần túy về Khí của hắn đã từ hơn trăm tỷ biến thành hơn vạn tỷ.

Với sức chiến đấu như vậy, ước chừng có thể một mình đấu với Majin Buu đã hấp thụ Vegeta và Gohan.

Hơn nữa, cùng với việc cấp độ tự phân liệt của hắn tăng lên, cơ thể càng thêm cường đại, hệ số nhân của Giới Vương Quyền còn có

thể tiếp tục tăng lên.

Ba ngày sau, mọi người lại tập trung tại nơi phi thuyền vũ trụ của Babidi ban đầu, cũng là nơi phong ấn Majin Buu.

"Bắt đầu đi!" Goku đã hồi sinh trực tiếp biến hình Super Saiyan 3, trong tay ngưng tụ ra một quả Khí Đạn cường đại.

Ở Giới Vương Thần Giới, Goku không những rút được Kaioshin Sword, mà còn giải phóng Lão Giới Vương Thần.

Chỉ là những năm qua vì hắn luôn nỗ lực tu luyện ở Địa Phủ, tiềm lực đã sớm được khai phá hết, nên không giống Gohan được Lão Giới Thần khai phá ra tiềm lực mới.

Còn Trunks và Goten cũng đã học được Thuật Hợp Thể, có thể duy trì được nửa tiếng.

"Một khi có vấn đề, lập tức phong ấn lại lần nữa." Đông Giới Vương Thần đang quan sát từ xa, không kìm được dặn dò George bên cạnh.

George mỉm cười gật đầu.

"Oanh!" Một tiếng nổ lớn, phong ấn Majin Buu bị tấn công bởi Goku lập tức bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Khoảng một phút sau, khối thịt tròn lại khôi phục thành hình dạng của Majin Buu.

"Hợp thể!" Đồng thời, Goten và Trunks bày tư thế, sử dụng Thuật Hợp Thể, biến thành hình thái Gotenks.

"Dốc toàn lực!" Vì muốn cứu Gohan và Vegeta, Goku và Gotenks đều bùng nổ toàn lực, cùng nhau vây công Majin Buu.

Nhưng Majin Buu lúc này không lập tức phản công, mà ánh mắt quét xung quanh, ngay lập tức khóa chặt George.

Nó phải diệt trừ kẻ có thể phong ấn nó trước.

“Liên Hoàn Khí Đạn!” Hai tay nó liên tục vung, vô số Khí Đạn từ bốn phương tám hướng lao về phía Goku và Gotenks đang tấn công.

Đây chính là chiêu thức Vegeta thường dùng.

“Cấp độ tấn công này vô dụng với chúng ta!” Goku và Gotenks hai tay liên tục vung, đánh bật tất cả những quả Khí Đạn đang lao tới.

Tuy nhiên, khi họ đánh bật tất cả Khí Đạn xong, lại phát hiện Majin Buu đứng ở đó đã biến mất.

“Không ổn rồi!” Trong lúc Gotenks còn đang ngây người, Goku với kinh nghiệm chiến đấu phong phú đã phản ứng lại, lập tức bay về phía nơi George và những người khác đang đứng.

Quả nhiên, lợi dụng lúc những quả Khí Đạn che khuất tầm nhìn của Goku và Gotenks, Majin Buu đã dùng tốc độ cao di chuyển đến sau lưng George.

Chỉ thấy cơ thể nó lập tức hóa thành một khối chất lỏng màu hồng, bao bọc lấy cơ thể George.

Nó muốn nuốt chửng cả George.

“Ngươi đã tự dâng mình đến tận cửa, vậy ta sẽ không khách khí nữa!” Tuy nhiên, George sắp bị thôn phệ lại nhếch mép, cơ thể bùng nổ ra khí thế kinh khủng không thua kém Majin Buu.

“Bách Bội Giới Vương Quyền!” Năng lượng màu đỏ ngay lập tức đánh bật Majin Buu trở lại hình dạng ban đầu, George xoay người tung một chưởng vào Majin Buu.

“Người thứ nhất!” Cú chưởng này, Gohan trực tiếp bị đánh văng ra khỏi cơ thể Majin Buu.

Thực lực Majin Buu lập tức giảm xuống không ít.

“Người thứ hai!” Lại một chưởng nữa, Vegeta bay ra khỏi cơ thể Majin Buu, thế lực Majin Buu lại giảm.

“Người thứ ba!” George không dừng lại, bởi vì hắn biết, Majin Buu lúc này vẫn chưa ở trạng thái thuần túy.

Majin Buu nguyên thủy nhất là một quái vật không có lý trí chỉ biết phá hủy.

Majin Buu sau khi giải phong là Buu sau khi hấp thụ Nam Giới Vương Thần và Đại Giới Vương Thần, tính cách đã bị hai người ảnh hưởng.

Tuy thiên về tà ác, nhưng nội tâm cũng có một mặt lương thiện.

Chính vì vậy, nó mới bị Satan cảm hóa.

Vì vậy, cú chưởng thứ ba của George lúc này, chính là để đánh ra mặt lương thiện trong cơ thể Majin Buu, chỉ còn lại Majin Buu nguyên thủy thuần túy tà ác nhất.

Ông Béo Buu bay ra khỏi cơ thể Majin Buu, cơ thể Majin Buu nhanh chóng thu nhỏ lại.

Nó biến thành hình thái Kid Buu chỉ có sát lục và phá hoại, không có bất kỳ lý trí nào.

“Tiếp theo, giao cho các cậu đấy!” George vòng ra sau đá một cú vào Kid Buu về phía Goku và Gotenks.

Sức chiến đấu của Kid Buu nguyên thủy thuần túy khoảng bốn nghìn tỷ, thực lực gần bằng Super Saiyan 3 Goku.

Hiện tại Goku và Gotenks liên thủ, đủ sức giải quyết Kid Buu.

Đối mặt với Kid Buu bị George đá tới, Goku và Gotenks đều không đón, mà ngược lại nhìn George với vẻ mặt kinh ngạc.

Tương tự, Đông Giới Vương Thần và Piccolo cùng những người

khác cũng ngây người.

Họ vẫn luôn nghĩ George có chút sức chiến đấu, nhưng sẽ không quá cao, dù sao từ khi học cách sử dụng Khí đến bây giờ cũng chỉ vài tháng.

Tuy nhiên, sức mạnh mà George vừa bùng nổ đã vượt qua tất cả bọn họ.

Ngay cả sức chiến đấu của Gotenks sau khi biến hình Super Saiyan 3, cũng không bằng George vừa rồi.

"Tôi có chút thiên phú về Giới Vương Quyền, có thể miễn cưỡng sử dụng Bách Bội Giới Vương Quyền, nhưng cũng chỉ được một lần như vậy, nếu nhiều hơn thì cơ thể sẽ không chịu nổi." "Bách Bội Giới Vương Quyền!" Mọi người đều nhìn nhau, họ chưa bao giờ nghĩ rằng Giới Vương Quyền lại có thể đạt đến một trăm lần.

Quan trọng là George học Giới Vương Quyền cũng không lâu.

"A!" Kid Buu bị đá bay, phát ra tiếng gầm giận dữ, vậy mà lại trực tiếp bùng nổ Khí một lần nữa lao về phía George.

Kid Buu không có lý trí gì, nó cảm thấy mình bị George đánh, tự nhiên phải trả thù lại, muốn hủy diệt George.

Chương 824

Vì vậy, mục tiêu tấn công số một hiện tại vẫn là George.

Goku và Gotenks thấy vậy vội vàng đuổi theo, chuẩn bị chặn Kid Buu lại.

George đã nói rồi, chỉ có thể bùng nổ một lần như vậy, George không thể sử dụng Bách Bội Giới Vương Quyền thì không phải đối thủ của Majin Buu.

Super Saiyan 3 Goku và Super Saiyan 3 Gotenks liên thủ, tăng tốc chặn Kid Buu tà ác lại, chiến đấu thành một khối.

"Đánh thì đánh được, nhưng muốn giết chết hoàn toàn, có vẻ hơi khó khăn." George không ra tay nữa, rất nhanh đã nhìn ra vấn đề.

Kid Buu quá khó giết, khả năng hồi phục đáng sợ, trừ khi bị hóa khí hoàn toàn ngay lập tức, nếu không dù bị đánh thành vô số mảnh thịt, cũng có thể nhanh chóng hồi phục.

Hắn nhớ trong cốt truyện gốc, Goku đã dùng Genki Dama mới giết chết nó hoàn toàn.

Cứ tiếp tục như vậy, chẳng bao lâu nữa, Goku và Gotenks sẽ bị nó làm cho kiệt sức.

Super Saiyan 3 của Goku không thể duy trì lâu, còn hợp thể của Gotenks chỉ có thể duy trì nửa tiếng.

Quả nhiên, đánh một hồi, Gotenks giải thể và trở lại trạng thái Goten và Trunks.

Còn Goku thì vì thể lực đã cạn kiệt, dần dần bị Kid Buu chiếm thế thượng phong.

“Goku, đỡ lấy!” Đúng lúc này, George lật tay, ném một viên Đậu Tiên qua.

Goku bắt lấy Đậu Tiên, không chút do dự ăn vào, thể lực và Khí ngay lập tức hồi phục hoàn toàn, một lần nữa áp chế Majin Buu.

Thế là, mỗi khi thể lực của Goku gần cạn kiệt, George lại ném qua một viên Đậu Tiên.

Sau khi ném liên tục mười viên Đậu Tiên, Piccolo bên cạnh không còn giữ được bình tĩnh.

“Tôi nhớ Thần Mèo chỉ cho hai viên Đậu Tiên thôi mà?” Kể từ khi Kakarot ăn hết hàng trăm năm tích trữ Đậu Tiên của Thần Mèo, việc sản xuất Đậu Tiên hiện tại rất chậm.

Cho đến bây giờ, Thần Mèo chỉ còn tổng cộng hai viên, trước khi đến đây đã lấy ra hết để phòng bất trắc.

Nhưng George vừa rồi đã ném mười viên Đậu Tiên rồi.

“Tôi đã cải tiến một chút thuật tạo vật vô căn cứ mà tôi học được từ cậu, có thể tạo ra Đậu Tiên không giới hạn.” George mỉm cười nói ra một chuyện khiến mọi người đều cảm thấy không thể tin được.

Một viên Đậu Tiên vào bụng, vết thương lập tức lành lặn, thể lực và Khí cũng hồi phục hoàn toàn, bây giờ George vậy mà có thể tạo ra không giới hạn.

Cứ như vậy, Goku có thể cứ thế mà làm Majin Buu kiệt sức đến chết.

Mặc dù Majin Buu có khả năng hồi phục mạnh mẽ, nhưng sức mạnh trong cơ thể nó không phải là vô hạn, khi sức mạnh cạn kiệt, khả năng hồi phục tự nhiên cũng sẽ yếu đi.

Ngoài ra, Goku, với tư cách là một người Saiyan, có thiên phú mỗi

khi kiệt sức và cận kề cái chết, sau khi hồi phục thì thực lực sẽ trở nên mạnh hơn.

Cứ tiếp tục chiến đấu như vậy, thực lực của Goku chỉ ngày càng mạnh hơn, cho đến khi mạnh mẽ đến mức có thể tạo ra chênh lệch đủ để một đòn tiêu diệt ngay lập tức.

Mọi người lập tức cảm thấy lần này chắc chắn ổn rồi.

Chỉ có Vegeta là nghiến răng thầm trong lòng, hắn cảm thấy Goku ngày càng xa mình hơn, hắn càng khó theo kịp.

"Thực ra, tôi gần đây đã nghiên cứu ra một chiêu thức có thể kích phát tiềm năng cơ thể, chính vì chiêu thức này mà cơ thể tôi mới có thể chịu đựng được Bách Bội Giới Vương Quyền." Trong lúc Super Saiyan 3 Goku liên tục tấn công Kid Buu, George cũng nói chuyện phiếm với mọi người.

"Kích phát tiềm năng cơ thể?" Krillin và Piccolo cùng những người khác trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, còn sự chú ý của Vegeta cũng ngay lập tức bị thu hút.

"Đúng vậy, chính là dùng Khí để kích thích cơ thể, sau đó để cơ thể cưỡng chế kích phát sức mạnh, khiến cơ thể trở nên cường đại hơn." George giải thích.

Krillin chợt hiểu ra: "Giống như Đại Trưởng Lão người Namekian, tôi và Gohan đều đã từng được kích phát tiềm năng như vậy." "Không không không, đây là hai khái niệm khác nhau." George giả vờ đắc ý vẫy ngón tay: "Tôi nghe Gohan nói về việc cậu ấy được kích phát tiềm năng, vị Đại Trưởng Lão Namekian đó kích phát là tiềm năng tiềm ẩn về Khí trong cơ thể các cậu.

Giống như ông Son Goku và ông Vegeta, họ mỗi ngày đều không ngừng tu luyện để nâng cao thực lực, tiềm năng luôn được khai phá.

Vì vậy, dùng phương pháp của Đại Trưởng Lão Namekian thì sẽ không thể khai phá thêm tiềm năng nữa." "Đúng vậy, Lão Tổ Tông cũng nói Goku như vậy." Lúc này Đông Giới Vương Thần cũng xen vào.

George gật đầu: "Đúng vậy, nếu cứ tu luyện mãi, Khí đã đạt đến giới hạn mà cơ thể có thể chịu đựng, tự nhiên sẽ không thể khai phá thêm được nữa.

Nhưng phương pháp của tôi thì khác, nó khai phá tiềm năng cơ thể của các cậu, và nâng cao sức mạnh thuần túy của cơ thể.

Vì vậy, ngay cả khi tiềm năng về Khí trong cơ thể đã được khai phá hoàn toàn, cũng không ảnh hưởng đến việc nâng cao.

Quan trọng hơn, nó còn có thể tăng tuổi thọ đến một mức độ nhất định, và phục hồi tuổi trẻ." "Còn có thể tăng tuổi thọ, phục hồi tuổi trẻ, George, mau thử cho tôi xem!" Krillin vừa nghe, lập tức phấn chấn.

George cũng không nói nhiều, ngay tại chỗ đưa tay đặt lên đỉnh đầu Krillin: "Ara Hokkai!" Chú giải phong mở khóa gen trong cơ thể Krillin, khiến cơ thể cậu ta bắt đầu được cường hóa mạnh mẽ.

Krillin vốn đã là người trung niên, lập tức hồi phục về dáng vẻ trẻ trung như năm xưa trong giải Võ Đạo Hội Thiên Hạ Đệ Nhất cùng Goku và Piccolo.

"Thật vậy sao, tôi cảm thấy sức mạnh của mình đã tăng lên không ít!" Nhìn thấy bản thân trẻ trung trong gương George tạo ra, cảm nhận sức mạnh trong cơ thể mình tăng gần gấp đôi, Krillin mặt đầy kích động.

"George!" Thấy thực sự có hiệu quả, Piccolo lập tức tiến lên một bước.

George cũng không keo kiệt, tương tự giúp Piccolo mở khóa gen cơ thể, sức chiến đấu của Piccolo từ bảy tỷ rưỡi lập tức tăng vọt lên ba mươi tỷ, tăng gấp bốn lần.

Cơ thể người Namekian vốn đã mạnh hơn người Trái Đất, Piccolo còn đồng hóa với một chiến binh Namekian mạnh nhất, tiềm năng cơ thể càng lớn.

Vì vậy hiệu quả tăng cường của hắn mạnh hơn Krillin rất nhiều.

"Ngươi tên là George đúng không, làm cho ta một cái đi!" Vegeta trực tiếp đặt hai tay lên vai George, trên mặt lộ ra vẻ sốt sắng.

George thấy vậy mỉm cười gật đầu, đưa tay đặt lên đỉnh đầu Vegeta.

Chỉ có điều, lần này hắn không chỉ mở khóa gen, mà còn lợi dụng sự hiểu biết của mình về sinh vật, cưỡng chế kích phát bản năng hoang dã tiềm ẩn trong cơ thể người Saiyan.

Khiến Vegeta lại mọc ra cái đuôi có thể biến hình Đại Khỉ.

Đến lúc này, hắn vẫn chưa dừng lại.

Mà là lợi dụng quyền năng của đường Path of the Moon, ngay lập tức sao chép ánh sáng Blutz đặc hữu trên Mặt Trăng của thế giới này, rồi cô đọng nó và ấn vào trong cơ thể Vegeta.

"A!" Vegeta gầm lên một tiếng giận dữ, Khí trong cơ thể đã tăng vọt với tốc độ kinh khủng.

Chỉ thấy bề mặt cơ thể hắn nhanh chóng bị một lớp lông đỏ bao phủ, tóc cũng biến thành màu nâu và dài ra một đoạn.

"Thực lực này, tăng lên khoảng bốn nghìn lần rồi nhỉ!" Thấy Vegeta đã thành công biến thân thành trạng thái Super Saiyan 4, George hài lòng gật đầu.

Super Saiyan 1 là thực lực tăng năm mươi lần, Super Saiyan 2 là một trăm lần, Super Saiyan 3 khoảng bốn trăm lần, còn Super Saiyan 4 đạt đến bốn nghìn lần kinh khủng.

Đây cũng chính là điều George cần, hắn muốn dùng Super Saiyan 4 bùng nổ sức mạnh kinh khủng, để đánh thức Thần Hủy Diệt đang ngủ say trước thời hạn.

Nếu Vegeta không đủ, thì còn có Goku, còn có Gohan.

Hắn đều có thể giúp họ biến hình thành trạng thái Super Saiyan 4 thành công.

Để nâng cao tỷ lệ thành công, hắn còn đặc biệt vận dụng quyền năng của Path of the Wheel of Fortune, cố ý khiến vận mệnh phát triển theo hướng hắn muốn.

Chương 825

Cứ như vậy, rất nhanh hắn hẳn là có thể gặp được Thần Hủy Diệt và Thiên Sứ.

Mục tiêu tiếp theo của hắn chính là đạt được Tự Tại Cực Ý Công và thâm nhập vào tầng lớp cao nhất thực sự của thế giới này, trà trộn vào Toàn Vương Thần Điện.

Ngay cả sau này không thể hấp thụ thế giới này, việc vào Toàn Vương Thần Điện cũng có thể giúp hắn hiểu rõ hơn các quy tắc của thế giới này, có lợi cho việc hắn sao chép ra những thế giới tương tự.

"Hahahahaha, Kakarot, cuối cùng ta cũng vượt qua ngươi rồi, để ta cứu ngươi một lần nhé!" Thân ảnh Vegeta lóe lên, đã xuất hiện phía sau Kid Buu.

Lúc này Goku lại rơi vào trạng thái Super Saiyan 3 suy yếu, khiến Kid Buu nắm lấy một cơ hội phản công.

Nếu Đậu Tiên của George không đến nữa, sau này Kid Buu vẫn có khả năng lật ngược tình thế.

Nhưng bây giờ đã không cần Đậu Tiên của George nữa, bởi vì Vegeta đã trở thành Super Saiyan 4, thực lực đã vượt xa Kid Buu.

Sức chiến đấu hiện tại của Kid Buu khoảng bốn nghìn tỷ, còn sức chiến đấu của Super Saiyan 4 Vegeta thì khoảng ba mươi sáu nghìn tỷ.

Căn bản không còn cùng cấp độ nữa.

"Galick Gun!" Một cú đá Kid Buu lên không trung, Vegeta hai tay bắn ra cột năng lượng màu tím kinh khủng, một đòn đã trực tiếp hóa khí cơ thể Kid Buu, triệt để giết chết Kid Buu.

"Không ngờ, còn có cách biến hình này nữa!" Goku nhìn thấy tạo

hình mới của Vegeta, cảm nhận được thực lực của Vegeta lúc này, không hề tự ti chút nào, ngược lại còn vô cùng vui mừng.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy một hướng đi mới để trở nên mạnh hơn.

"Đây chính là sự khác biệt giữa Goku và Vegeta!" George thấy vậy, trong lòng không khỏi cảm thán một tiếng.

Vegeta trở nên mạnh mẽ, quá mang tính thực dụng, hắn vì sự tôn nghiêm của Hoàng tử Saiyan, luôn không muốn thua kém chiến binh hạ cấp Kakarot, nên không ngừng nỗ lực tu luyện.

Vì vậy hắn rất quan tâm đến chênh lệch thực lực giữa mình và Goku.

Nhưng Goku thì khác, hắn chỉ thuần túy theo đuổi võ đạo, yêu thích chiến đấu, không bận tâm người khác vượt qua mình.

Cũng chính vì sự thuần túy này, mà hắn luôn có thể không ngừng đột phá giới hạn của Saiyan cấp thấp, ngày càng tiến xa hơn trên con đường võ đạo.

Đồng thời, Thần Hủy Diệt Beerus đang ngủ say trên một hành tinh ở tận cùng vũ trụ, đột nhiên mở đôi mắt.

"Ngài Beerus, ngài tỉnh rồi, lần này ngài ngủ hình như ngắn hơn rất nhiều so với trước đây, tôi cứ nghĩ ngài ít nhất phải ngủ thêm mười mấy năm nữa chứ." Thiên Sứ Whis, người phụ trách hướng dẫn và giám sát Thần Hủy Diệt Beerus, ngay khi cảm nhận được Beerus tỉnh lại, lập tức bay tới.

Beerus xoa xoa thái dương, vẻ mặt không mấy thoải mái đáp: "Ta vẫn chưa ngủ đủ, bị một giấc mơ làm giật mình tỉnh dậy." "Giấc mơ như thế nào ạ?" Whis lộ ra vẻ mặt tò mò.

Anh biết Beerus với tư cách là Thần Hủy Diệt, sẽ không tùy tiện nằm mơ, nếu thực sự nằm mơ thì đó cũng là giấc mơ tiên tri về tương

lai.

“Một trận chiến khiến ta cảm thấy sảng khoái tột độ, mà đối thủ của ta là ba người, họ là Super… Super… Super gì đó nhỉ?” Beerus xoa xoa trán, không tài nào nhớ ra được.

“Thôi bỏ đi, trước tiên đi tìm gì đó ngon để ăn, sau đó xem vài trận hành tinh nổ tung để thư giãn tâm trạng, rồi hẵng nghĩ đến chuyện này.” “Tôi nghĩ có vài hành tinh khá phù hợp, à, đúng rồi, Frieza đã chết.” Whis dẫn Beerus hóa thành một luồng sáng, bay về phía một số hành tinh mà anh đã chọn trước đó, những hành tinh mà anh cảm thấy đã không còn cần thiết phải tồn tại.

Trên đường đi, anh tiện thể chiếu cảnh Frieza bị giết ở Namekian và Trái Đất.

“Frieza vậy mà bị giết chết rồi, xem ra những người Saiyan đó cũng có chút bản lĩnh.

Đợi xem vài trận hành tinh nổ tung, ăn chút đồ ngọt, tắm rửa xong, chúng ta sẽ đi tìm vài người Saiyan còn sống sót đó xem sao.

Ta cứ có cảm giác giấc mơ của ta có liên quan đến bọn họ…” Beerus ngoáy ngoáy tai.

Frieza miễn cưỡng được coi là thuộc hạ của hắn, khi hắn lười biếng ngủ, Frieza có thể giúp hắn phá hủy hành tinh, hoàn thành một số công việc.

Thực lực cũng tạm ổn.

Trước khi ngủ, vì thấy Vua Vegeta không vừa mắt, mà người Saiyan cũng chẳng phải thứ tốt lành gì, hắn liền ra lệnh cho Frieza hủy diệt hành tinh Vegeta.

Chỉ là không ngờ rằng vài người Saiyan sống sót trên hành tinh Vegeta, vậy mà sau này lại có thể phản công giết chết Frieza, điều này

hơi nằm ngoài dự liệu của hắn.

Nhưng hắn đi tìm những người Saiyan còn sống sót đó cũng không phải để báo thù cho Frieza, trong mắt hắn, Frieza cũng chẳng phải thứ tốt lành gì, chỉ có chút giá trị lợi dụng, có thể giúp hắn lười biếng ngủ thêm vài năm, chết thì cứ chết thôi.

Chỉ là đối tượng chiến đấu trong giấc mơ của hắn, dường như có liên quan đến người Saiyan, điều đó đã khơi gợi một chút hứng thú của hắn.

Ở một bên khác, trên Trái Đất, George vừa dùng Ngọc Rồng hồi sinh cha của cơ thể gốc, trong lòng khẽ động, đã cảm nhận được sự thay đổi của vận mệnh.

"Xem ra đã thành công rồi, vậy mình cũng phải nhanh chóng thăng cấp lên Tự Liệt Linh cấp Hoàng Hôn Cự Nhân." Hiện tại sức chiến đấu mạnh nhất mà hắn có thể thể hiện là hơn vạn tỷ, đã vượt xa Majin Buu, nhưng so với Thần Hủy Diệt Beerus, thì còn kém quá xa.

Thực lực như vậy, vẫn chưa đủ để Thiên Sứ và Thần Hủy Diệt coi trọng, đưa về hướng dẫn Tự Tại Cực Ý Công.

Ngay cả Super Saiyan 4 Goku và Vegeta, thực tế sức mạnh cũng không bằng Beerus.

Nếu sức mạnh của Super Saiyan 4 không bằng Super Saiyan God, không bằng Super Saiyan Blue, mà Super Saiyan Blue Goku có thực lực là một, thì Beerus là sáu, Thiên Sứ Whis là mười lăm.

Nhưng đợi hắn thăng cấp lên Tự Liệt Linh cấp Hoàng Hôn Cự Nhân, cộng thêm Giới Vương Quyền gia trì, thì cũng gần như có thể đạt đến trình độ của Beerus.

Đến lúc đó, khống chế một chút, sẽ có cơ hội lớn cùng Goku và Vegeta đến hành tinh của Thần Hủy Diệt để học Tự Tại Cực Ý Công.

Một tháng sau khi đánh bại Majin Buu.

"Gần đủ rồi!" Cảm nhận được George đã tích lũy đủ năng lượng, hai mắt hắn từ từ mở ra, bắt đầu thăng cấp Tự Liệt Linh cấp Hoàng Hôn Cự Nhân.

Chỉ thấy hắn khẽ hừ một tiếng, cơ thể nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt đã hóa thành một cự nhân khổng lồ cao ngàn mét.

Xung quanh hắn, thì tản mát ra khí tức suy bại, sụp đổ, tiêu vong, ngay cả hư không cũng bị vặn vẹo.

Một loại tượng trưng cho hoàng hôn đang đến, vạn vật suy tàn lấy hắn làm trung tâm lan rộng ra bốn phía.

"Thu!" George hai tay hợp lại, tất cả dị tượng đều biến mất theo đó, cơ thể hắn cũng nhanh chóng cô đọng lại, khôi phục chiều cao bình thường của một người bình thường.

Hấp thụ, thôn phệ và luyện hóa toàn bộ thế giới bí ẩn, hắn có thể kiểm soát hoàn hảo những ảnh hưởng mà việc thăng cấp Hoàng Hôn Cự Nhân mang lại.

Nếu hắn không muốn, trong mắt người khác, hắn sẽ không khác gì một người bình thường.

Nhưng chỉ cần hắn tiết lộ một chút khí tức, tất cả sinh vật trong phạm vi nghìn dặm đều sẽ bị ô nhiễm biến thành những quái vật đáng sợ.

Đây là một trong những đặc tính tự thân của Hoàng Hôn Cự Nhân.

Đương nhiên, so với năng lực của Hoàng Hôn Cự Nhân, hắn quan tâm hơn đến sự tăng cường của cơ thể.

Bởi vì điều này có thể giúp hắn ngưng tụ nhiều Khí hơn và sử dụng Giới Vương Quyền với bội số cao hơn.

“Bách Bội Giới Vương Quyền… Thiên Bội Giới Vương Quyền… Vạn Bội Giới Vương Quyền!” Khí trong cơ thể bùng nổ dữ dội, Khí xung quanh George ngay lập tức hóa thành màu đỏ như thể có chất.

Ngay lúc này, hắn cảm thấy nếu mình tung một quyền dốc toàn lực, trong khoảnh khắc có thể khiến cả vũ trụ sụp đổ.

“Mạnh hơn nhiều so với mình tưởng tượng.” Ban đầu, hắn nghĩ sau khi thăng cấp Hoàng Hôn Cự Nhân và sử dụng Giới Vương Quyền, thực lực hắn sẽ không kém Thần Hủy Diệt Beerus.

Nhưng giờ nhìn lại, có lẽ Thiên Sứ Whis cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Đây vẫn chỉ là khi hắn sử dụng Khí, chiến đấu bằng cơ thể vật lý, mà không dùng bất kỳ năng lực hay phép thuật nào khác.

Chương 826

Sau khi đại khái hiểu rõ tình hình hiện tại của mình, George thu lại Giới Vương Quyền, giải trừ vòng ma thuật đã bố trí xung quanh.

Nếu không phải đã bố trí vòng ma thuật trước, thì vừa rồi hắn thăng cấp Hoàng Hôn Cự Nhân và sử dụng Vạn Bội Giới Vương Quyền trong khoảnh khắc không kiểm soát được khí tức phát tán, đều có thể khiến cả Trái Đất sụp đổ.

"Ồ, đến đúng lúc thật, xem ra sự an bài của vận mệnh đã phát huy tác dụng!" Đang chuẩn bị Dịch Chuyển về nhà xem sao, hắn đột nhiên nhếch mép, ngẩng đầu nhìn lên không trung.

"Quả không hổ danh là Thiên Sứ có tốc độ nhanh nhất vũ trụ." Thân ảnh hắn lóe lên, đã đến Núi Paozu trước, ẩn thân trốn vào chỗ tối.

Lúc này trên bầu trời Trái Đất, một luồng sáng cầu vồng từ xa truyền đến, sau đó hiện ra hai bóng người.

Một người chính là Thần Hủy Diệt Beerus phụ trách vũ trụ này, còn người kia tự nhiên là Thiên Sứ Whis, bạn đồng hành của hắn.

Thần Hủy Diệt tuy sở hữu sức chiến đấu cường đại và Thần Lực Hủy Diệt được gọi là Thần Chi Ngự Kỹ, nhưng lại không có kỹ năng dịch chuyển tức thời.

Vì vậy khi di chuyển trong vũ trụ, cần phải nhờ đến khả năng bay của Thiên Sứ.

Thiên Sứ cũng không thể dịch chuyển tức thời, nhưng tốc độ bay của họ vượt xa tốc độ ánh sáng, có thể bay đến bất kỳ nơi nào trong vũ trụ chỉ trong vòng chưa đầy một tiếng đồng hồ.

Hơn nữa còn sở hữu đủ loại năng lực hỗ trợ mạnh mẽ khác.

"Đây là hành tinh nơi Super Saiyan đã giết Frieza sinh sống sao?" Beerus chắp tay sau lưng, nhìn hành tinh xanh bên dưới, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hành tinh này cho hắn cảm giác rất bình thường.

Giữa các hành tinh cũng có sự khác biệt.

Có hành tinh công nghệ cực kỳ phát triển, có hành tinh cư dân bẩm sinh đã mạnh mẽ, nên tương đối mà nói, những hành tinh này đều có những đặc điểm riêng.

Ví dụ như có trọng lực cực kỳ cao, hoặc có thể tích khổng lồ, hoặc mật độ phân bố năng lượng cực kỳ cao.

Tuy nhiên, hành tinh xanh này, trọng lực thấp, thể tích nhỏ, phân bố năng lượng cũng không ra sao, chỉ là loại hành tinh sơ cấp nhất trong vũ trụ.

Ưu điểm duy nhất có thể kể đến, e là bề ngoài trông cũng không tệ.

"Hắn sống ở đây, hơn nữa vị hoàng tử của hành tinh Vegeta, hình như cũng sống ở đây." Whis mỉm cười đáp.

Beerus gật đầu, đặt tay lên vai Whis: "Được, vậy thì vào xem sao, xem có tìm được ba kẻ đã khiến ta chiến đấu hết mình trong mơ không." Whis dẫn Beerus hóa thành một luồng sáng biến mất tại chỗ.

Trong chớp mắt, họ đã đến một cánh đồng gần Núi Paozu.

Cúi đầu nhìn xuống, một người Saiyan có đuôi, đang lái một cỗ máy cực kỳ lạc hậu cần mẫn cày xới đất đai bên dưới.

"Thú vị thật, người Saiyan vậy mà lại làm loại chuyện này sao?" Beerus trên mặt không ngừng lộ ra vẻ kỳ quái, ấn tượng của hắn về người Saiyan đều là những con khỉ hoang dã tính cách nóng nảy, thích

xâm lược mà không tự biết mình.

Việc lái máy móc trồng trọt thế này, nhìn thế nào cũng không hợp với người Saiyan.

“Thực lực hình như không ổn lắm, chắc không phải người Saiyan đã chiến đấu với ta trong mơ đâu, có lẽ hắn biết manh mối gì đó.” “Hắn nắm giữ một phương pháp biến hình, có thể nâng cao sức chiến đấu đáng kể, hiện tại thế này không phải toàn bộ thực lực của hắn.” Whis lên tiếng nhắc nhở.

“À, đúng rồi, là cái gọi là biến hình Super Saiyan đó, vậy thì cứ thử trước đã.” Beerus nhớ lại cảnh Frieza bị giết mà Whis đã chiếu trước đó, liền giơ tay chỉ xuống Goku bên dưới.

Một luồng năng lượng hủy diệt màu tím đáng sợ bắn ra.

Goku đang cố gắng điều khiển máy cày để gieo hạt, cảm nhận được năng lượng đáng sợ xuất hiện trên không trung.

Hắn lập tức biến hình Super Saiyan bay ra khỏi máy cày, vào tư thế phòng thủ, cưỡng chế chặn đứng luồng năng lượng màu tím đó.

“Ngươi làm gì vậy, nếu làm hỏng máy cày, Chichi sẽ mắng tôi mất!” Sau khi đánh bại Majin Buu, dưới sự giúp đỡ của George, hắn cũng có thể biến hình thành trạng thái Super Saiyan 4 giống như Vegeta.

Chỉ có điều, khi hắn định tiếp tục tu luyện để nâng cao bản thân hơn nữa, thì lại bị Chichi mắng cho một trận.

Bởi vì số tiền hắn để lại trước khi chết năm xưa đã không còn nhiều, nên Chichi bắt hắn phải làm việc chăm chỉ kiếm đủ tiền, mới có thể tiếp tục tu luyện.

Chiếc máy cày trước mắt này, là do Chichi dùng số tiền ít ỏi còn lại mua về, để hắn làm việc kiếm tiền.

Nếu làm hỏng, hắn không dám tưởng tượng Chichi biết được sẽ tức giận đến mức nào.

"Ừm, năng lượng hình như đã tăng lên một chút, nhưng vẫn quá yếu." Beerus xoa xoa cằm, trên mặt không mấy hài lòng.

"Đây chính là chênh lệch thực lực!" George đang ẩn thân âm thầm cảm thán một câu.

Đối với một người có thực lực là một trăm, nếu đối thủ từ một nhảy lên năm mươi, thì đương nhiên sẽ rất kinh ngạc.

Nhưng đối với một người có thực lực là một trăm triệu, đối thủ từ một nhảy lên năm mươi, căn bản chẳng có gì thay đổi.

Vì vậy, Goku biến hình Super Saiyan 1, thực lực tăng năm mươi lần, trước mặt Beerus chẳng khác nào không tăng gì.

"Ngươi chính là dựa vào cái này để giết Frieza?" "Ngươi đến để báo thù cho Frieza sao?" Ánh mắt Goku ngưng lại, vào tư thế chiến đấu.

Ngay lúc này, trong đầu hắn đột nhiên vang lên giọng nói cấp bách của Vua Kai phương Bắc: "Goku, Goku, đừng chọc giận Thần Hủy Diệt Beerus đại nhân, nếu không Trái Đất sẽ xong đời!" "Thần Hủy Diệt?" Goku ngây người.

Vua Kai phương Bắc lập tức giải thích: "Ngài Beerus và các Giới Vương Thần đại nhân là những vị thần cùng cấp bậc.

Nhưng ngài ấy tính khí không tốt, thất thường, chỉ cần có một chút không vừa ý, là sẽ hủy diệt cả hành tinh và sinh vật trên hành tinh đó.

Vì vậy, con tuyệt đối đừng chọc giận ngài ấy, cũng đừng chiến đấu với ngài ấy, ngài ấy chỉ cần một ngón tay là có thể bóp chết con!" "Mạnh đến vậy sao!" Mắt Goku lập tức sáng rực lên.

Sau khi có thể biến hình Super Saiyan 4, thực lực hắn lại một lần nữa vượt qua Vegeta, lại không còn đối thủ nào để chiến đấu.

Hắn vốn dĩ muốn tìm George, hắn luôn cảm thấy thực lực của George không chỉ dừng lại ở bề ngoài, nhưng George đã từ chối với lý do không thích chiến đấu.

Bây giờ cuối cùng cũng xuất hiện một kẻ trông có vẻ rất lợi hại, điều này khiến hắn vô cùng phấn khích, muốn thử sức một phen.

"Vua Kai phương Bắc, ta thấy ngươi cũng muốn bị phong ấn vài nghìn năm rồi." Tai Beerus khẽ động, đột nhiên xen vào cuộc truyền âm giữa Vua Kai phương Bắc và Goku.

Điều này khiến Vua Kai phương Bắc sợ chết khiếp ngay tại chỗ, vội vàng lắp bắp nịnh nọt: "Ngài Beerus đại nhân, tôi chỉ muốn dọa cậu ta một chút, để cậu ta không mạo phạm ngài, hoàn toàn không có ý bất kính với ngài đâu ạ, ngài là vị thần vĩ đại nhất vũ trụ này.

Không có sự tồn tại của ngài, không có ngài duy trì sự cân bằng của vũ trụ, vũ trụ đã sớm gặp vấn đề rồi." "Thực ra ngươi nói đúng, ta chính là thất thường lúc vui lúc giận." Beerus trên mặt lộ ra nụ cười lạnh lùng, nhìn Goku đối diện nói: "Ngươi hẳn không chỉ có thực lực như vậy, dốc toàn lực tấn công ta đi.

Nếu hôm nay ngươi không thể khiến ta vui vẻ, ta sẽ không vui, và cần xem một màn pháo hoa hành tinh để giải sầu." Goku thấy vậy, sắc mặt cũng dần trở nên nghiêm túc.

Bây giờ không phải là tìm một đối thủ lợi hại để thử sức, mà là phải đánh bại Thần Hủy Diệt trước mắt, nếu không Trái Đất lại sẽ đối mặt với nguy hiểm.

"Hà!!" Trở lại trạng thái bình thường, Goku gầm lên một tiếng lớn, nhanh chóng biến hình thành trạng thái Super Saiyan 4 lông đỏ.

“Cái này cũng có chút thú vị.” Cảm nhận được Khí tỏa ra từ Goku đã biến hình Super Saiyan 4, trên mặt Beerus cuối cùng cũng lộ ra vẻ hứng thú.

Thực lực đối phương hiện tại, tuy vẫn còn chênh lệch rất lớn so với hắn, nhưng cũng đã có thể khiến hắn chơi đùa một chút.

“Ngài Beerus, tôi ra tay đây!” Thân ảnh lóe lên, Goku di chuyển tốc độ cao đến trước mặt Beerus, giơ tay tung một quyền.

Cơ thể Beerus hơi nghiêng về phía sau, khéo léo né tránh.

Goku không chút chần chừ, tiếp tục tung quyền thứ hai, liên tục giáng đòn như vũ bão về phía Beerus.

Chương 827

Trong khi đó, Vua Kai phương Bắc lập tức liên hệ với Vegeta, cao thủ thứ hai ở Tây Đô Trái Đất.

"Vua Kai tìm tôi có chuyện gì?" Đột nhiên nhận được truyền âm của Vua Kai phương Bắc, Vegeta cũng rất bất ngờ.

"Ngươi nghe kỹ đây, Thần Hủy Diệt Beerus đại nhân đã đến Trái Đất, Goku đang chiến đấu với ngài ấy.

Ước chừng không chống cự được bao lâu đâu, ngươi mau đến giúp.

Nhất định phải nhớ, các ngươi chỉ là đến để đấu tập với ngài Beerus đại nhân, để ngài ấy chơi cho thỏa thích, tuyệt đối đừng chọc giận ngài ấy.

Nếu không Trái Đất sẽ tiêu đời đấy." "Thần Hủy Diệt Beerus!" Sắc mặt Vegeta lập tức đại biến.

Khi hành tinh Vegeta còn chưa bị Frieza hủy diệt, khi hắn còn là hoàng tử Saiyan, đã từng nghe nói đến tên Thần Hủy Diệt Beerus, thậm chí còn gặp mặt một lần.

Ngay cả Vua vũ trụ Frieza, khi gặp Thần Hủy Diệt Beerus, cũng phải cung kính.

"Oanh!" Khí tức phát ra từ trận chiến của Goku và Beerus lập tức quét khắp Trái Đất, Vegeta ngay lập tức cảm nhận được Khí của hai người.

"Đáng chết, ta sẽ không để ngươi phá hủy Trái Đất đâu." Vegeta ngay lập tức biến hình Super Saiyan 4, bay về phía Núi Paozu.

Và những người khác như Piccolo đang tu luyện cũng bị Khí sinh

ra từ trận chiến của hai người làm cho kinh hãi, họ đều bay về phía Núi Paozu.

"Sắp thua rồi!" George đang ẩn thân nhìn thấy vẻ mặt Beerus lộ ra vẻ phấn khích, từ ban đầu chỉ dùng một hai phần lực đột nhiên tăng lên ba bốn phần.

Hắn liền biết Super Saiyan 4 Goku đã không còn cách xa thất bại là bao.

May mắn thay, lúc này Vegeta cũng đã biến hình Super Saiyan 4 và kịp đến, gia nhập vào trận chiến.

"Xem ra những người Saiyan trong giấc mơ của ta chính là các ngươi, nhưng mà hắn vẫn còn một người nữa thì phải." Vegeta gia nhập, khiến Beerus tung ra khoảng năm phần sức mạnh.

Hắn đã rất nhiều năm không đánh sướng như vậy, dù chỉ là sử dụng năm phần sức mạnh.

Bởi vì đã làm Thần Hủy Diệt bao nhiêu năm, đừng nói là năm phần lực, ngay cả đối thủ một phần lực cũng chưa từng gặp.

Cứ nghĩ đến loại Frieza mà hắn chỉ cần ngáp một cái cũng có thể phun chết, vậy mà có thể trở thành Vua vũ trụ, bá chủ cả vũ trụ.

Đây cũng là lý do tại sao hắn thích ngủ, một giấc là mấy chục năm.

Bởi vì thực sự không có đối thủ nào đáng để chiến đấu, quá nhàm chán, hắn lúc đầu cũng là một võ đạo gia theo đuổi võ đạo mà.

Chỉ có thể nói vô địch, thật cô đơn biết bao!

Không lâu sau, theo khí tức chiến đấu, Piccolo, Krillin, Gohan, Goten và Trunks cùng những người khác cũng lần lượt đến nơi.

Khi họ nhìn thấy Super Saiyan 4 Goku và Vegeta liên thủ, vậy mà

lại bị một tên giống mèo đánh cho tơi tả, tất cả đều trừng lớn mắt.

Cần biết rằng, trước đó Super Saiyan 4 Vegeta vừa mới biến hình đã một chiêu tiêu diệt Kid Buu tà ác.

"Tên này, rốt cuộc là ai?" Giọng Vua Kai phương Bắc lại truyền đến, kể lại ngọn ngành sự việc cho mọi người một lần.

Mọi người nghe xong, lập tức thấy đau đầu, chỉ cảm thấy vận khí Trái Đất thật kém, cứ gặp phải những chuyện xui xẻo thế này.

"George, George đến chưa, để Gohan biến hình Super Saiyan 4 lên giúp!" Lúc này, Krillin đột nhiên có ý tưởng.

Trước đó George đã giúp Goku biến hình Super Saiyan 4, vốn dĩ cũng muốn giúp Gohan biến hình, nhưng lại bị Gohan từ chối.

Bởi vì lý tưởng ban đầu của cậu ấy không phải là trở thành võ đạo gia, mà là một học giả.

Vì Trái Đất đã hòa bình, cậu ấy cảm thấy mình cũng không cần phải tu luyện để nâng cao thực lực nữa.

Hơn nữa, biến hình Super Saiyan 4 sẽ phải mọc lại đuôi, điều đó sẽ khiến việc đi học của cậu ấy rất phiền phức.

"Với thực lực hiện tại của Gohan, dù có biến hình Super Saiyan 4, lên đó cũng không giúp ích được gì, ngài Beerus đại nhân căn bản chưa dùng toàn lực." Piccolo bình tĩnh phân tích.

Thực lực Gohan vốn đã kém Goku và Vegeta rất nhiều, sau khi biến hình Super Saiyan 4 thì chênh lệch thực lực chỉ càng lớn hơn.

"Oanh!" Goku và Vegeta bị Beerus, người dần mất hứng thú, liên tiếp tung hai cú đấm, đánh rơi từ trên không xuống, trọng thương không thể không giải trừ biến hình Super Saiyan 4.

Mọi người thấy vậy sắc mặt đại biến, bởi vì điều đó có nghĩa là

Beerus sắp hủy diệt Trái Đất.

“Nhân vật chính luôn xuất hiện cuối cùng.” George đang ẩn thân thấy thời cơ đã chín muồi, lộ ra thân hình của mình, ngay lập tức kích hoạt Vạn Bội Giới Vương Quyền, xuất hiện trước mặt Beerus. .....“Khí đáng sợ quá!” Nhìn khí trên người George đã gần như ngưng tụ thành trạng thái rắn, Goku, Vegeta và Piccolo đều lộ vẻ không thể tin được.

“Đó có thật là George không?” “Xem ra, cậu mới là người có thể khiến ta chiến đấu hết mình!” Cảm nhận được George cường đại, Birusu cuối cùng cũng nở nụ cười vui vẻ.

Còn Whis, người vẫn luôn mỉm cười bên cạnh, thì hơi nghiêm túc lại.

Bởi vì ngài ấy đã nhìn ra, thực lực của người Trái Đất này có thể đã đạt đến trình độ gần với Birusu.

“Không ngờ lại có thể phát huy Giới Vương Quyền do Bắc Giới Vương phát minh đến mức độ này.” Giới Vương Quyền do Bắc Giới Vương phát minh, ngài đương nhiên biết, đó là một chiêu thức tăng cường sức mạnh không tệ.

Nhưng nó chỉ có thể coi là chiêu thức của người phàm, tăng gấp mười, hai mươi đã là cực hạn.

Thế nhưng người trước mắt dường như đã sử dụng Giới Vương Quyền vượt quá bội số thông thường, đạt đến một vạn lần khiến ngay cả ngài cũng cảm thấy khó tin.

“Quả là một hạt giống tốt!” Trong lòng khẽ động, trong đầu ngài ấy đã có vài ý tưởng mới.

Có thể phát huy Giới Vương Quyền lên đến một vạn lần, chứng tỏ thiên phú của người Trái Đất này cực kỳ đáng sợ.

Với thiên phú như vậy, có lẽ có cơ hội học được thần kỹ Tự Tại Cực Ý Công.

Dù không học được, thì thực lực hiện tại cũng đủ để trở thành một Thần Hủy Diệt dự bị đủ tiêu chuẩn.

Mỗi vũ trụ đều sẽ tuyển chọn trước một số chiến binh mạnh mẽ để bồi dưỡng, làm Thần Hủy Diệt dự bị.

Một khi Thần Hủy Diệt gặp vấn đề, dự bị có thể lập tức thay thế.

Chỉ là vũ trụ của ngài ấy, bao nhiêu năm qua vẫn chưa tìm được chiến binh có đủ thiên phú.

Trước đây ngài ấy có cân nhắc Frieza, nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ.

Thiên phú của Frieza có thể được, nhưng tâm tính quá kém, không đạt tiêu chuẩn để trở thành Thần Hủy Diệt.

Vậy mà bây giờ đến Trái Đất, ngài ấy lại phát hiện ra ba hạt giống tốt.

Hai người Saiyan vừa rồi không tệ, bây giờ lại xuất hiện một George có tư chất còn tốt hơn.

"Vậy thì hãy để chúng ta chiến đấu một trận thật đã đi!" Khí màu tím trong cơ thể Birusu đột nhiên bùng nổ, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

Thế nhưng George lại không lập tức ứng chiến, chỉ mỉm cười nói: "Birusu đại nhân, tôi không giỏi chiến đấu lắm, hay là ngài xem chúng ta đừng đánh nữa, ngồi xuống ăn chút đồ ngon, uống chút đồ uống, nói chuyện phiếm thì sao?" "Đồ ngon, các cậu ở đây có đồ ngon gì chứ?" Birusu nghe thấy đồ ngon, khí trên người ngài ấy lập tức ngừng lại một giây, còn Whis bên cạnh cũng lập tức vểnh tai lên.

"Nếu ngài nói đến đồ ngon, vậy thì nhiều lắm.

Chương 828

Bạch tuộc nướng vòng Nga, những viên bột mì mềm xốp bọc lấy bạch tuộc siêu dai, cắn một miếng vào thì thật là thơm ngon.

Kem lạnh mát lạnh, dâu tây, chuối, nho, vani, dưa lưới, vị nào cũng có.

Còn có cả bánh pudding mềm mại mịn màng nữa…" George lập tức hóa thân thành thuyết minh viên chương trình ẩm thực, một hơi kể ra hàng trăm món ngon, khiến Birusu chảy nước miếng.

Whis bên kia cũng không kìm được mà liếm môi.

Ngon hay không ngon thì chưa nói, nhưng cách George miêu tả quả thực quá tốt, cảm giác sẽ không tệ.

"Hai tên tham ăn." George thấy vậy, khóe miệng khẽ nhếch.

Hắn biết cặp đôi Birusu và Whis đều có tình yêu lớn với ẩm thực, thường xuyên thu thập đồ ăn ngon ở các hành tinh trong vũ trụ.

Rất nhiều khi, việc họ đánh giá một hành tinh có đáng tồn tại hay không, có nên hủy diệt hay không, là dựa vào việc hành tinh đó có món ăn nào khiến họ hài lòng hay không.

Mà Trái Đất này, là hành tinh có nhiều loại đồ ăn ngon nhất trong toàn vũ trụ, thậm chí cả các vũ trụ khác.

Vì vậy, dù không thể khiến Birusu chiến đấu hết mình, thì dùng đồ ăn ngon dụ dỗ cũng đủ để Birusu bỏ qua Trái Đất.

Tuy nhiên, những điều này suy cho cùng đều là tiểu xảo, muốn hoàn toàn đảm bảo an toàn cho Trái Đất thì vẫn phải dùng thực lực để nói chuyện.

Hơn nữa, mục đích của hắn bây giờ, chính là để Birusu và Whis nhìn thấy thực lực của hắn, nếu không chỉ dựa vào đồ ăn ngon thì không thể học được Tự Tại Cực Ý Công.

Trong nguyên tác, dường như Vegeta dùng đồ ăn ngon hối lộ Whis, nhưng thực tế là Whis đã sớm phát hiện ra tiềm năng của Vegeta.

Đồ ăn ngon chỉ là một cái cớ mà thôi.

Tương tự, việc hắn nói như vậy cũng là để thể hiện rằng mình tuy có thực lực, nhưng không phải loại người ác độc vô não.

Đừng thấy Thần Hủy Diệt hễ tâm trạng không tốt là hủy diệt một hành tinh, nhưng điều đó chủ yếu là để duy trì sự cân bằng của toàn vũ trụ, chứ không thật sự quá ác độc.

Nếu Thần Hủy Diệt thực sự là loại người ác thuần túy, ngày nào cũng hủy diệt hành tinh, thì vũ trụ đã sớm kết thúc rồi.

Sự tồn tại của Whis cũng có tác dụng giám sát Thần Hủy Diệt, ngoài việc giám sát công việc của Thần Hủy Diệt, còn phải giám sát việc Thần Hủy Diệt làm việc quá sức.

Giống như Jiren, Thần Hủy Diệt dự bị của vũ trụ 11, cũng là một chiến binh đã cống hiến mọi thứ cho công lý.

"Nếu như đồ ăn ngon trên hành tinh này thực sự tốt như cậu nói, ta có thể bỏ qua hành tinh này.

Nhưng, cậu vẫn phải đánh với ta một trận.

Nếu đồ ăn ngon trên hành tinh này không tốt như cậu nói, cho dù cậu có khiến ta đánh hết mình, thì cậu và hành tinh này cũng sẽ biến thành cát bụi." Birusu tao nhã lau khóe miệng, đưa ra câu trả lời mới.

Đồ ngon cố nhiên là hấp dẫn, nhưng chiến đấu cũng không thể

thiếu.

“Sao tôi lại cảm thấy còn không bằng điều kiện ban đầu nhỉ.” Kuririn gãi đầu.

Piccolo điềm tĩnh nói: “Ít nhất, nếu thực lực của George không thể khiến Birusu đại nhân hài lòng, chúng ta vẫn còn một tia hy vọng.” “Vấn đề là đồ ăn trên Trái Đất chúng ta liệu có thực sự khiến ngài ấy hài lòng không?” Kuririn tỏ vẻ không tự tin chút nào.

Vũ trụ rộng lớn như vậy, bao nhiêu hành tinh, vị Thần Hủy Diệt đó chưa ăn qua thứ gì, chỉ sợ đồ ăn Trái Đất người ta căn bản không thèm để mắt tới.

“Cái này phải hỏi Vegeta.” Piccolo quay đầu nhìn Vegeta.

Tuy hắn là người Namek, nhưng cũng lớn lên trên Trái Đất, đối với tình hình các hành tinh trong vũ trụ không hiểu rõ lắm.

Nhưng Vegeta thì khác, trước đây vẫn luôn dưới trướng Frieza, làm công việc buôn bán hành tinh, đã đi qua rất nhiều hành tinh, cũng rất hiểu rõ tình hình các hành tinh lớn trong vũ trụ.

Vegeta đã khôi phục trạng thái bình thường hồi tưởng lại: “Ít nhất, trong số các hành tinh tôi biết, không có hành tinh nào có nhiều đồ ăn ngon hơn Trái Đất.” Hắn không phải là người yêu thích ẩm thực, nhưng khả năng thưởng thức cơ bản thì vẫn có.

Những hành tinh bên ngoài kia, có thể khoa học công nghệ và sức mạnh đều vượt xa Trái Đất, nhưng chỉ duy nhất ẩm thực thì thiếu thốn.

Căn bản không có nhiều phương pháp nấu ăn kỳ diệu như vậy.

Nguyên liệu cơ bản hầu như chỉ nướng hoặc luộc, nhiều nhất là rắc thêm chút muối.

Nhớ lại thời xưa khi hắn và Nappa chiến đấu ở các hành tinh lớn, đói thì trực tiếp bắn một quả khí đạn nướng chín nguyên liệu rồi ăn, khát thì hái trái cây.

Đâu như sau khi sống trên Trái Đất, mỗi lần tu luyện xong, Bulma đều cho người mang đến đủ loại món ngon phong phú.

Sự thay đổi của hắn trên Trái Đất, và việc ngày càng chìm đắm vào cuộc sống Trái Đất, không phải là không có nguyên nhân từ khía cạnh này.

Mọi người nghe Vegeta nói vậy, trong lòng liền nhẹ nhõm đi rất nhiều.

"Không biết George có gặp nguy hiểm không." Gohan có chút lo lắng nói.

Bây giờ George quả thực rất mạnh, nhưng cậu cảm thấy chắc chắn không thể so với Thần Hủy Diệt.

Ngay cả cha và Vegeta biến thành Super Saiyan 4 liên thủ, cũng bị Thần Hủy Diệt dễ dàng đánh bại.

Lỡ Thần Hủy Diệt không kìm được tay, đánh chết George cũng có khả năng.

"Yên tâm đi, tôi cảm thấy George sẽ không thua đâu." Lúc này Goku đi tới, ánh mắt anh nhìn về phía Thần Hủy Diệt và George: "Vẫn phải tu luyện thật tốt, công lực của tôi và họ cách biệt quá lớn rồi!" Giới Vương Quyền lại để George khai phá đến vạn lần, chứng tỏ tiềm năng cực lớn, quay đầu anh cũng phải dành nhiều tâm tư hơn cho cái này.

"Được, nếu đã như vậy, vậy thì xin mời!" Biết chiến đấu không thể tránh khỏi, George cũng không chần chừ, bao bọc khí quanh thân, thân ảnh lóe lên lao về phía Thần Hủy Diệt đấm một quyền.

Trong tình huống thực lực cách biệt không quá lớn, các đòn tấn công khí đạn thông thường căn bản không thể gây sát thương nhiều cho kẻ địch, chỉ lãng phí khí.

Mà phương pháp chiến đấu thực dụng nhất, chính là dùng khí bao bọc cơ thể để cận chiến.

Chờ thời cơ thích hợp, lại ngưng tụ khí phóng một chiêu lớn, một đòn giải quyết đối thủ.

Tương tự, tấn công cận chiến cũng là trận chiến rõ nhất về sự chênh lệch thực lực giữa hai bên.

"Hay!" Cảm nhận được tốc độ và sức mạnh của quyền này của George, Birusu liền sáng mắt, phát huy mười thành công lực nghênh chiến.

Hai người lập tức giao chiến thành một đoàn.

Trong khoảnh khắc, năng lượng kích động, toàn bộ không gian dường như đều xuất hiện chấn động, hơn nữa chấn động này còn đang với tốc độ cực nhanh lan truyền đến các nơi trong vũ trụ.

Tất cả các hành tinh trong toàn vũ trụ, đều vì chấn động của khối năng lượng này mà xuất hiện những dao động nhẹ.

"Tôi… tôi sao lại cảm thấy, dường như George đang chiếm ưu thế?" Kuririn dụi mắt, trên mặt lộ vẻ không thể tin được.

Goku và Vegeta đồng thời nói: "Đúng là George đang chiếm ưu thế." "Ha ha ha, không tệ, không tệ, đã quá lâu rồi không đánh đã như vậy!" Tất cả các đòn tấn công và chiêu thức đều bị George chặn lại, Birusu cũng dần hưng phấn, sức mạnh trên người ngài ấy trong nháy mắt tăng trưởng đáng kể.

"Đây chính là Tự Tại Cực Ý Công, mà vẫn là bản không hoàn chỉnh." Cảm nhận được thực lực của Birusu đột nhiên tăng trưởng

đáng kể, George biết Birusu đã động đến át chủ bài cuối cùng, Tự Tại Cực Ý Công.

Thực lực của Birusu sở dĩ đứng đầu trong số các Thần Hủy Diệt của mười hai vũ trụ, là vì ngài ấy nắm giữ Tự Tại Cực Ý Công không hoàn chỉnh.

Hơn nữa, điều này còn là do Birusu tu luyện quá lười biếng, quá thích ngủ, nếu không với tư chất của ngài ấy, nói không chừng đã có thể nắm giữ Tự Tại Cực Ý Công hoàn chỉnh, đạt đến cấp độ Thiên Sứ.

"George, không thể đánh nữa, đánh nữa vũ trụ sẽ hủy diệt mất!" Lúc này, giọng nói của Giới Vương Thần truyền đến từ Giới Vương Thần Giới.

Chương 829

Thực lực của hai người đều quá mạnh, cho dù đã cố gắng hết sức để khống chế, nhưng dư chấn cũng đã gây ra ảnh hưởng không nhỏ cho vũ trụ.

Nếu không dừng lại, rất có thể sẽ khiến toàn bộ vũ trụ sụp đổ vì dư chấn từ trận chiến của hai người.

"Thần Hủy Diệt đại nhân, tôi thua rồi!" George nghe vậy thuận thế thu hồi Giới Vương Quyền vạn lần.

Ngay cả khi Birusu đã dùng Tự Tại Cực Ý Công không hoàn chỉnh, thực lực tăng cường đáng kể, cũng không phải đối thủ của hắn.

Bởi vì hắn vừa rồi cũng căn bản không dùng toàn lực.

Còn về việc chủ động nhận thua bây giờ.

Một mặt là lời Giới Vương Thần nói là sự thật, đánh nữa thì vũ trụ sẽ bị họ đánh sụp đổ.

Tuy nhiên, hắn cũng tin rằng có Whis ở đó, có thể kịp thời ngăn chặn Birusu.

Nhưng với thân phận hiện tại của hắn, trên danh nghĩa hắn không biết thực lực và thân phận của Whis, đương nhiên cũng phải thể hiện thận trọng hơn một chút.

Mặt khác, mục đích của hắn vốn không phải là đánh bại Birusu, mà là thể hiện đủ tiềm năng và thực lực.

Sau đó được chọn làm Thần Hủy Diệt dự bị, học được Tự Tại Cực Ý Công.

Vì vậy, thực lực thể hiện vừa rồi đã đủ rồi, nếu mạnh hơn nữa thì

hơi quá đáng.

“Sao lại dừng rồi?” Birusu đang hưng phấn, thấy George đột nhiên mất khí thế, thực lực giảm mạnh, trên mặt liền lộ ra vẻ không vui.

George bất lực nhún vai: “Hiện tại Giới Vương Quyền vạn lần này, tôi chỉ có thể duy trì đến thời gian này, nếu tiếp tục duy trì nữa, thân thể sẽ sụp đổ.” “Thật sao?” Birusu trên mặt lộ vẻ nghi ngờ.

Ngài ấy cảm thấy George chưa đến cực hạn, vì George bây giờ trông vẫn rất thoải mái.

“Thiên chân vạn xác!” George lật tay, biến ra một đĩa bánh pudding siêu lớn, đưa đến trước mặt Birusu.

“Đại nhân cứ nghỉ ngơi trước, ăn chút gì đó, ngài muốn đánh, đợi khi thân thể tôi hồi phục rồi, lúc đó sẽ tiếp tục bồi ngài.” “Trông có vẻ không tệ.” Ánh mắt Birusu lập tức bị đĩa pudding lớn hấp dẫn.

Nhưng chưa kịp để ngài ấy phân vân có nên nghe George hay không, Whis đã bay đến cầm thìa nếm thử một miếng: “Ngon!” Pudding vừa vào miệng, mắt Whis liền sáng lên, vẻ mặt vô cùng tận hưởng.

Birusu thấy vậy không còn do dự, lập tức cầm một chiếc thìa khác bắt đầu thưởng thức.

Rất nhanh, trên mặt ngài ấy cũng lộ ra biểu cảm tận hưởng giống Whis.

Hai người thìa nọ thìa kia, nhanh chóng chén sạch cả đĩa pudding lớn.

“Không tệ, không tệ, đây hẳn là món ăn ngon nhất trên Trái Đất các cậu rồi, nể mặt cái bánh… pudding này.

Dù cậu chưa khiến ta hoàn toàn hài lòng, ta cũng không tính truy

cứu nữa.” Birusu tao nhã lau miệng nói.

Nghe thấy lời Birusu, tất cả mọi người bên dưới đều thở phào nhẹ nhõm.

“Món ăn ngon nhất, cái này ở Trái Đất chúng tôi thì cũng chỉ là bình thường thôi, còn rất nhiều món ngon khác.” George cười mời Birusu và Whis: “Nếu hai vị không chê, có thể thưởng thức từng món một.” “Cái này không phải món ngon nhất, còn có rất nhiều món ngon hơn nữa!” Mắt Birusu và Whis lập tức sáng như đèn pha, lại cùng lúc không kìm được mà nuốt nước bọt.

Pudding đã là một trong những món ngon nhất mà họ từng ăn trong bao nhiêu năm qua.

Không ngờ trên Trái Đất, lại còn có nhiều món ngon hơn nữa.

Chẳng lẽ đây là một hành tinh ẩm thực?

“Không hổ là sư đồ.” Nhìn Whis và Birusu biểu cảm đồng bộ như vậy, George đáp xuống đất, phất tay.

Một bàn lớn hàng trăm món ăn, đồ ăn vặt, đồ ngọt, đồ uống, v.v., xuất hiện trước mắt mọi người.

“Gọi là không đánh không quen biết, cũng đã đến giờ ăn trưa, mọi người cùng nếm thử đi!” Ba ngày sau, George, Goku và Vegeta, đi theo Birusu và Whis đến hành tinh của Thần Hủy Diệt, bắt đầu một hành trình tu hành mới.

Để Goku không còn lo lắng về hậu phương, George còn vận dụng một chút quyền năng của con đường Vận Mệnh, khiến Gohan trúng một giải xổ số lớn, nhận được năm mươi triệu Zeni… …“Tự Tại Cực Ý Công!” Trên hành tinh của Thần Hủy Diệt Birusu, George khẽ kêu một tiếng, tóc và đồng tử lập tức biến thành màu bạc.

Nửa tháng, dưới sự chỉ dẫn của Whis, hắn cuối cùng cũng nắm

giữ được thần kỹ Tự Tại Cực Ý Công.

"Sức mạnh tăng lên này, quả nhiên rất khoa trương!" Tự Tại Cực Ý Công là công pháp mạnh nhất và khó nhất trong thế giới này, ngay cả Thần Hủy Diệt của mười hai vũ trụ cũng không một ai hoàn toàn nắm giữ được.

Birusu chỉ nắm giữ Tự Tại Cực Ý Công không hoàn chỉnh, thực lực đã đứng đầu trong số Thần Hủy Diệt.

Chỉ có Thiên Sứ mới có thể hoàn toàn nắm giữ Tự Tại Cực Ý Công.

Vì vậy, việc Tự Tại Cực Ý Công giúp tăng thực lực cũng rất khoa trương.

Goku từ Super Saiyan 1, 2, 3 đến Super Saiyan Blue, đều hoàn toàn không phải đối thủ của Jiren, nhưng chỉ vừa dùng trạng thái sơ khai của Tự Tại Cực Ý Công, đã có thể áp chế Jiren.

Điều đó cũng có nghĩa là Tự Tại Cực Ý Công đã hoàn toàn vượt xa mức tăng thực lực của biến thân Super Saiyan Blue.

Sức chiến đấu cơ bản của hắn vượt xa Goku rất nhiều, nên khi thi triển Tự Tại Cực Ý Công, thực lực cũng vượt xa Goku.

Bất kể là Giới Vương Quyền, các loại biến thân Super Saiyan, hay Tự Tại Cực Ý Công, đều là dựa trên thực lực cơ bản để tăng cường.

Điều đó cũng có nghĩa là, thực lực cơ bản càng mạnh, thì thực lực sau khi biến thân cũng càng mạnh.

Nếu thực lực cơ bản đủ cao, ngay cả chỉ biến thân Super Saiyan 1, cũng có thể đánh bại Super Saiyan Blue.

Giống như hắn bây giờ đã thăng cấp Bán Liệt Linh Hoàng Hôn Cự Nhân, dù không sử dụng Giới Vương Quyền vạn lần, khí ngưng tụ

trong bản thân cũng sẽ không thua trạng thái Super Saiyan Blue của Goku.

Vì vậy, thực lực của hắn sau khi sử dụng Tự Tại Cực Ý Công mới mạnh đến vậy.

"Sao có thể!" Cảm nhận được khí tức khủng khiếp George đột nhiên bùng phát, Birusu đang ngủ say lập tức mở mắt, lướt đến gần.

Khi ngài ấy nhìn thấy George lại thành công biến thân thành trạng thái Tự Tại Cực Ý Công, cằm suýt nữa rơi xuống đất vì kinh ngạc.

Tương tự kinh ngạc còn có Whis, người đang dẫn Goku và Vegeta đến.

Ngài ấy không nói cho ba người biết về Tự Tại Cực Ý Công.

Nhưng từ ngày đầu tiên, các phương án tu hành và kiến thức lý thuyết mà ngài ấy đưa ra, đã bao hàm tất cả các bí thuật của Tự Tại Cực Ý Công.

Chỉ cần tương lai ba người vẫn tu hành theo phương án của ngài ấy, một ngày nào đó sẽ lĩnh ngộ được Tự Tại Cực Ý Công.

Đương nhiên, nếu không lĩnh ngộ được, thì là tư chất không đủ.

Tuy nhiên, ngài ấy cảm thấy tư chất của ba người, tương lai có khả năng sẽ lĩnh ngộ được Tự Tại Cực Ý Công, ít nhất là Tự Tại Cực Ý Công không hoàn chỉnh.

Giống như Birusu hiện tại.

Đặc biệt là George, với thiên phú dị thường mạnh mẽ, có thể lĩnh ngộ và kéo dài Giới Vương Quyền đến một vạn lần.

Nhưng điều mà ngài ấy vạn vạn không ngờ tới là, George lại chỉ dùng mười lăm ngày đã lĩnh ngộ được Tự Tại Cực Ý Công.

Mặc dù hiện tại trạng thái nhìn có vẻ chưa đủ thành thục, nhưng

với tốc độ này, cũng sẽ không quá lâu.

Chương 830

“Phương pháp tu hành của Whis đại nhân quả nhiên rất hữu ích, tôi cảm thấy thực lực trạng thái này mạnh hơn nhiều so với việc sử dụng Giới Vương Quyền vạn lần.

Hơn nữa một chút cũng không cảm thấy khó khăn, ngay cả khi chiến đấu, cũng có thể kéo dài rất lâu.” George thấy mọi người xuất hiện, mỉm cười nói.

Whis và những người khác cảm thấy chấn kinh vì hắn nửa tháng đã lĩnh ngộ Tự Tại Cực Ý Công, còn hắn bản thân lại không hề bất ngờ.

Bởi vì suy cho cùng, bản chất của hắn là một cao thủ cấp đa nguyên vũ trụ, số vũ trụ mà hắn đã nuốt chửng và sáng tạo đã không ít.

Một chút Tự Tại Cực Ý Công, trong tình huống biết phương pháp tu hành, nửa tháng mà còn không học được, thì mới gọi là kỳ lạ.

Hơn nữa, hắn đã ở thế giới này một thời gian, nghiên cứu về pháp tắc của thế giới này cũng đã sơ bộ đạt được hiệu quả.

Về hệ thống sức mạnh của thế giới này càng có sự hiểu biết sâu sắc.

“Hiệu quả lại tốt như vậy!” Goku và Vegeta nghe George nói là do tu hành thời gian này mà đạt được trạng thái hiện tại, trong mắt đều bùng lên ánh lửa nhiệt liệt.

George có thể làm được, vậy thì họ cũng có thể làm được, chỉ cần cố gắng tu hành hơn nữa.

Đồng thời, trong lòng họ cũng vô cùng cảm thán, cảm thán thiên

phú tu hành vô song và tiềm năng đáng sợ của George.

Cần biết rằng, mấy tháng trước, George còn là một người bình thường thậm chí còn không biết dùng khí.

Còn cần phải học Gohan và Piccolo cách sử dụng khí.

Còn hai người họ khi đó một người có thể biến thân Super Saiyan 2, một người đã có thể biến thân Super Saiyan 3.

Nhưng chỉ trong mấy tháng này, thực lực của George đã bỏ xa đến mức họ không còn nhìn thấy đèn hậu nữa rồi.

"Hai cậu tiếp tục tu hành vừa rồi, George, cậu đi theo ta!" Whis bình phục tâm trạng, dặn dò Goku và Vegeta một tiếng, gật đầu với Birusu, rồi dẫn George bay ra khỏi hành tinh.

Nửa tháng học được Tự Tại Cực Ý Công, tư chất như vậy, đã không còn thích hợp làm Thần Hủy Diệt dự bị.

Thần Hủy Diệt dự bị, có hai ứng cử viên Goku và Vegeta là hoàn toàn đủ rồi.

Một thiên tài có tư chất như vậy, đương nhiên phải gửi đến cung điện Zeno.

"Whis đại nhân, chúng ta đang đi đâu vậy?" Đã đoán được, nhưng George vẫn giả vờ không biết, tò mò hỏi.

Whis kiên nhẫn giải thích: "George, tư chất của cậu rất tốt, ta muốn đưa cậu đến cung điện Zeno để tiếp tục tu hành." "Cung điện Zeno?" George tiếp tục diễn.

Để tránh George thất lễ ở cung điện Zeno, Whis giới thiệu rất chi tiết.

"Cung điện Zeno là nơi ở của Zeno vĩ đại, mà Zeno là vị Thần tối cao và mạnh nhất trong tất cả các vũ trụ.

Ngài ấy chỉ cần một ý niệm, là có thể xóa sổ tất cả các vũ trụ, cậu nhìn kia kìa." Lúc này, Whis vừa hay dẫn George bay ra khỏi vũ trụ thứ Bảy.

"Cậu có thể thấy, bên dưới tổng cộng có mười hai vũ trụ, mà vũ trụ của chúng ta chính là vũ trụ thứ Bảy.

Vốn dĩ có mười tám vũ trụ, trong đó có sáu vũ trụ vì chọc giận Zeno đại nhân mà bị xóa sổ.

Vì vậy, lát nữa cậu đến cung điện Zeno, nhất định phải chú ý lời nói." George thuận theo hướng Whis chỉ mà nhìn, quả nhiên, khi Whis kéo giãn khoảng cách, hắn có thể nhìn rõ mười hai vũ trụ vây thành một vòng tròn.

"Whis đại nhân yên tâm, tôi sẽ chú ý." Whis nghe vậy gật đầu, ngài ấy vẫn khá yên tâm về George.

Thông qua quan sát mấy ngày nay, ngài ấy phát hiện George tuy còn trẻ, nhưng lại rất trầm ổn.

Cảm giác đáng tin hơn Vegeta và Goku rất nhiều.

Đây cũng là một trong những lý do ngài ấy sẵn lòng đưa George đến cung điện Zeno.

Nếu là tính cách như Goku, ngài ấy còn phải cân nhắc, nếu không lỡ chọc giận Zeno, vũ trụ thứ Bảy có thể sẽ biến mất.

"Đến!" Một giờ sau, một kiến trúc hình chữ "Toàn" (Zeno) khổng lồ xuất hiện trước mắt George.

Chính là cung điện Zeno, nơi ở của vị Thần tôn quý nhất thế giới này.

"Whis, sao giờ này lại đến?" Vừa đến cửa cung điện, một Thiên Sứ với làn da xanh nhạt, tóc vuốt ngược màu trắng, đồng tử tím, phía

sau đầu lơ lửng một vòng hào quang màu xanh nhạt, thắt lưng có dây lưng in chữ "Đại" xuất hiện.

"Phụ thân, đây là George, cậu ấy…" Whis nhanh chóng kể tình hình của George cho người trước mắt.

Người đó lập tức quay đầu đánh giá George, George thì mỉm cười chờ đợi.

Hắn biết người trước mắt này nhất định là Đại Thần Quan.

Đại Thần Quan là phụ thân của tất cả các Thiên Sứ trong vũ trụ, cũng là Đại tổng quản của cung điện Zeno, là tồn tại có thực lực mạnh nhất trong toàn thế giới này.

Zeno một ý niệm có thể xóa sổ tất cả vũ trụ và sinh vật, nhưng bản thân ngài ấy không có mấy sức chiến đấu.

Đây cũng là lý do tại sao bên cạnh ngài ấy luôn có hai tùy tùng mạnh mẽ bảo vệ.

Người thực sự mạnh mẽ về thực lực cứng, chính là vị Đại Thần Quan trước mắt này.

"Tuyệt đối là thực lực cấp đa nguyên vũ trụ." George khéo léo dùng sức mạnh ý chí thăm dò Đại Thần Quan, sơ bộ phán đoán năng lượng trong cơ thể Đại Thần Quan đã đạt đến cấp độ đa nguyên vũ trụ.

Với phân thân nhỏ bé hiện tại của hắn, dù có bật Tự Tại Cực Ý Công cũng hoàn toàn không phải đối thủ.

Tuy nhiên, thực lực phân thân nhỏ bé hiện tại của hắn cũng đã đến cực hạn, dù có tăng cường nữa cũng có hạn.

Vì vậy, mục đích của hắn không phải là vượt qua Đại Thần Quan, mà chỉ là để thu thập thêm nhiều thông tin về thế giới này trong cung

điện Zeno.

Đồng thời, phân tích và hiểu rõ hơn về thế giới này.

Theo tình hình hiện tại, việc muốn nuốt chửng thế giới Dragon Ball là rất khó.

Dù sao Đại Thần Quan của một dòng thời gian đơn lẻ đã có thực lực cấp đa nguyên vũ trụ, thì toàn bộ thế giới Dragon Ball được tạo thành từ nhiều dòng thời gian, dù không có Đấng Sáng Tạo, cũng mạnh đến đáng sợ.

Vì vậy, bây giờ hắn chỉ có thể cố gắng hết sức để hiểu rõ thế giới này, sau đó tạo ra một thế giới tương tự trong thế giới của chính mình.

Thực ra, theo hắn thấy, việc nuốt chửng và dung hợp thế giới, cố nhiên là thực lực tăng lên nhanh hơn và mạnh hơn.

Nhưng nếu dựa vào chính mình lĩnh ngộ và sáng tạo ra một thế giới tương tự, về mặt cảnh giới tăng lên lại tốt hơn, có lợi hơn cho việc đột phá cấp siêu đại vũ trụ cuối cùng.

"Mười lăm ngày đã học được Tự Tại Cực Ý Công, quả thực là thiên tài hiếm có, đi theo ta vào đi!" Đại Thần Quan ôn hòa vẫy tay về phía George, rồi dẫn George đi vào cung điện Zeno.

Ngay cả những đứa con của ngài ấy, những Thiên Sứ kia, khi học Tự Tại Cực Ý Công cũng đã mất không ít thời gian.

Nếu bồi dưỡng tốt, thì rất có thể trở thành một trong những hộ vệ của Zeno.

Đương nhiên, tiền đề là lịch sử phải trong sạch.

"Đây là phòng của cậu, đợi khi cậu có thể hoàn toàn thường hóa Tự Tại Cực Ý Công, ta sẽ dẫn cậu đi bái kiến Zeno đại nhân." Dẫn

George đến phòng, dặn dò vài câu, Đại Thần Quan liền tạm thời rời đi.

Nhưng không lâu sau khi rời đi, ngài ấy liền lấy ra cây gậy của mình, bắt đầu tra cứu tình hình của vũ trụ thứ Bảy trong thời gian gần đây.

Chương 831

Là Đại Thần Quan, quyền hạn của ngài ấy chỉ đứng sau Zeno, có thể tra cứu bất kỳ thông tin nào của toàn bộ vũ trụ.

"Xem ra quả thực là nhân tài hiếm có!" Chốc lát sau, Đại Thần Quan gật đầu, thu lại cây gậy của mình.

Cùng lúc đó, George đang ở trong phòng thì nở một nụ cười: "Xem ra đã qua mặt được." Kể từ khi tính toán dụ dỗ Thần Hủy Diệt và Thiên Sứ đến Trái Đất sớm, và ngay sau khi học được Tự Tại Cực Ý Công liền thể hiện ra.

Hắn đương nhiên đã liệu trước mình có thể sẽ đến cung điện Zeno, liệu trước mình sẽ bị điều tra thân phận.

Vì vậy, trước khi đi theo Whis và Birusu đến hành tinh của Thần Hủy Diệt, hắn đã xử lý một số vấn đề có thể làm lộ thân phận của mình.

Ví dụ như đích thân đến Địa Phủ tranh chấp, lợi dụng quyền năng Ngu Ngốc để Diêm Vương sửa đổi hồ sơ tử vong của George nguyên bản.

Và dùng thủ đoạn vận mệnh xóa bỏ ký ức của tất cả linh hồn đã tiếp xúc với George nguyên bản sau khi hắn nhập Địa Phủ về sự tồn tại của George.

Cắt bỏ đoạn vận mệnh tử vong của George nguyên bản, đoạn thời gian, xử lý một số chi tiết, không để lộ bất kỳ sơ hở nào.

Vì vậy, khi Đại Thần Quan tra cứu, ngài ấy đã thấy George lớn lên từ nhỏ, sau đó phụ thân gặp tai nạn xe, rồi gặp cướp.

Lúc này George không bị đạn lạc của bọn cướp giết chết, mà đã

tránh được đạn lạc, và tiêu diệt mấy tên cướp đó.

Sau đó là học cách sử dụng khí với Gohan, đến Điện Thần theo Piccolo học tập, tự mình sáng tạo ra các loại chiêu thức.

Cho đến cuối cùng bị Whis và Birusu đưa về tu luyện.

Vấn đề duy nhất, là không thấy George luyện tập thân thể như thế nào, lại có thể đánh bại mấy tên cướp kia.

Hơn nữa George trước đây chưa từng thể hiện bất kỳ thiên phú tu hành võ đạo nào.

Để giải quyết vấn đề này, ngay khi Đại Thần Quan vừa rời đi, George đã lén lút thi triển quyền năng Ngu Ngốc lên Đại Thần Quan.

Vì thực lực của Đại Thần Quan quá mạnh, nên hắn không dám gây ảnh hưởng quá lớn, chỉ là để Đại Thần Quan hơi chậm chạp một chút khi nhìn nhận vấn đề này.

Vốn dĩ đối với tồn tại cấp bậc như Đại Thần Quan, bất kể là George bình thường trước đây, hay George có thể đánh bại cướp, đều quá nhỏ bé không đáng kể.

Thật sự còn yếu hơn lông chân con kiến.

Cũng may là Đấng Sáng Tạo của thế giới này đã biến mất, nếu không việc này có thể qua mặt được Đại Thần Quan, nhưng tuyệt đối không qua mặt được Đấng Sáng Tạo nếu ngài ấy có tâm tra cứu.

Dù sao thế giới là do Đấng Sáng Tạo tạo ra, mà Đại Thần Quan dù mạnh đến đâu, cũng chỉ là sản phẩm được sinh ra dưới quy tắc của thế giới này.

Trừ phi một ngày nào đó Đại Thần Quan có thể thay thế Đấng Sáng Tạo, biến thế giới này hoàn toàn thành của mình.

Tuy nhiên, với hệ thống sức mạnh của thế giới Dragon Ball, vốn

chú trọng sức mạnh cá thể, e rằng dù có muốn cũng rất khó làm được.

Cứ như vậy, George ở lại cung điện Zeno, bắt đầu nhận sự chỉ dẫn tu hành của Đại Thần Quan, dần dần tiếp xúc với nhiều bí mật chưa biết của thế giới này.

Là hộ vệ dự bị của Zeno, hắn đương nhiên phải học rất nhiều kiến thức, vì vậy cũng được phép vào thư viện của cung điện Zeno.

Cộng thêm thỉnh thoảng dò hỏi được vài lời từ Đại Thần Quan, hắn đã đại khái nắm rõ tình hình của thế giới Dragon Ball.

Theo ghi chép, phía trên Zeno, quả thực có một tồn tại cao cấp hơn, đó chính là Đấng Sáng Tạo của toàn bộ thế giới Dragon Ball.

Chỉ là vị Đấng Sáng Tạo đó đã hẹn chiến với Đấng Sáng Tạo của một thế giới khác trong không gian Hỗn Độn, cuối cùng cả hai đều ngã xuống.

Mà Zeno, thực tế có thể coi là một dạng tồn tại cụ thể hóa của toàn bộ thế giới Dragon Ball.

Giống như một thanh kiếm sẽ sinh ra kiếm linh, một thế giới nếu Đấng Sáng Tạo muốn, cũng có thể sinh ra linh hồn tương ứng.

Đây cũng là lý do tại sao ở bất kỳ thời không nào, Zeno đều tồn tại, và ngài ấy còn có thể một ý niệm khiến tất cả vũ trụ và sinh vật đều biến mất.

Bởi vì ngài ấy chính là bản thể của thế giới Dragon Ball.

Chỉ là linh trí của ngài ấy chưa đủ hoàn toàn trưởng thành, mới cần tồn tại như Đại Thần Quan để phụ trợ.

Đây cũng là nhiệm vụ mà vị Đấng Sáng Tạo kia đã giao cho Đại Thần Quan trước khi rời đi.

Ngay cả khi Đấng Sáng Tạo ngã xuống, có linh hồn Zeno được thế

giới này diễn hóa ra, thì nó vẫn là một thế giới hoàn chỉnh.

Hơn nữa, với khối lượng và thực lực của thế giới Dragon Ball, thông thường ngay cả Đấng Sáng Tạo cấp đa nguyên vũ trụ đến, cũng khó mà làm gì được.

Thực ra những thông tin này vẫn chưa phải là quan trọng nhất.

Điều quan trọng nhất là hắn đã moi được từ Đại Thần Quan vị trí vũ trụ của Đấng Sáng Tạo đã đại chiến và ngã xuống cùng Đấng Sáng Tạo của Dragon Ball.

Điều đó cũng có nghĩa là, hắn lại phát hiện ra một thế giới mới, lại là một thế giới có khối lượng không hề nhỏ hơn thế giới Dragon Ball… …"Chắc hẳn là thế giới này!" Trong không gian Hỗn Độn, một phân thân nhỏ của George nhìn thế giới phía trước có khối lượng không nhỏ hơn Dragon Ball, âm thầm tiềm nhập vào.

Thông qua thông tin thu được từ Đại Thần Quan, hắn đã đại khái xác định được vị trí thế giới của Đấng Sáng Tạo đã đồng quy vu tận với Đấng Sáng Tạo của Dragon Ball.

Thế là lập tức phái phân thân nhỏ gần nhất chạy đến.

Một thế giới tương đương cấp siêu đại vũ trụ, lại không có Đấng Sáng Tạo, không cần lo lắng bị phát hiện, ngay cả khi sau này không thể nuốt chửng.

Thì việc học hỏi hệ thống sức mạnh và pháp tắc bên trong, tự mình tạo ra một cái tương tự, cũng có thể tăng đáng kể thực lực.

Vì vậy hắn đương nhiên không thể bỏ lỡ.

"Chính là ngươi!" Sau khi tiến vào thế giới, George cũng như thao tác trước đây, nhanh chóng khóa mục tiêu vào một thi thể còn ấm gần hắn nhất.

Chiếm cứ thân thể, đánh cắp vận mệnh, thao tác trôi chảy, rất nhanh hắn đã có được tất cả ký ức của thi thể này.

"Hóa ra là thế giới Saint Seiya!" Từ từ mở hai mắt, George đã hiểu rõ mình đã đến một thế giới như thế nào.

Là một người sinh vào thập niên 80, hắn vẫn rất hiểu biết về thế giới này.

Nhưng cũng chỉ giới hạn ở câu chuyện sau Kỷ Nguyên Thần Thoại.

Còn trước Kỷ Nguyên Thần Thoại thế giới này đã xảy ra chuyện gì, thì cần hắn từ từ khám phá sau này.

Ước chừng cũng có liên quan đến việc Đấng Sáng Tạo của thế giới này và Đấng Sáng Tạo của thế giới Dragon Ball ngã xuống.

Sau Kỷ Nguyên Thần Thoại, Thần Thời Gian Chronos đã gây ra vụ nổ vũ trụ Big Bang.

Trong quá trình vũ trụ Big Bang, vũ trụ lại sinh ra ý chí của các vị thần.

Những ý chí này lan tỏa khắp vũ trụ, va chạm với những mảnh vỡ vũ trụ sinh ra từ Big Bang, hóa thành vô vàn tinh tú và vô số hành tinh.

Trái Đất là một trong số đó.

Trên Trái Đất, mặt đất xuất hiện trước tiên, tiếp theo là bầu trời và đại dương, cuối cùng mới là sự sống.

Các thể sống dần dần tiến hóa, cuối cùng loài người ra đời.

Và trong số loài người trên Trái Đất, một phần con người trong cơ thể bắt đầu thức tỉnh ý chí của các vị thần, họ chính là những thần phật trong các truyền thuyết thần thoại của các quốc gia trên Trái Đất sau này.

Chương 832

Ba người đầu tiên thức tỉnh ý chí của các vị thần là Zeus, Poseidon và Hades.

Zeus nắm quyền cai quản bầu trời và mặt đất, Poseidon có được đại dương, Hades thống trị Địa Ngục.

Vào thời đại thần thoại, một ngày nọ, Zeus đột nhiên ủy thác mặt đất cho con gái mình là Athena, rồi biến mất ở tận cùng bầu trời.

Không còn Zeus hùng mạnh, các vị thần bắt đầu tìm cách đoạt quyền kiểm soát mặt đất từ tay Athena.

Người đầu tiên phát động là Hải Vương Poseidon, ngài triệu tập "Hải Đấu Sĩ" từ bảy đại dương, lấy vương quốc dưới biển "Atlantis" làm cứ điểm, phát động xâm lược mặt đất.

Các Hải Đấu Sĩ mặc "Lân Y" được thiết kế theo hình dáng sinh vật biển, Lân Y được chế tạo từ kim loại thần bí "Orichalcum" trong truyền thuyết Atlantis.

Bất kỳ vũ khí nào trên mặt đất cũng không thể gây sát thương cho chúng.

Các chiến binh trẻ tuổi bảo vệ mặt đất thương vong nặng nề, điều này cũng khiến cục diện chiến đấu thành thế một chiều.

Mà lúc này Minh Vương Hades không tham gia tranh giành, bởi vì tất cả anh hùng chiến tử, đều sẽ đến Tartaros do ngài tạo ra và thống trị.

Athena đau buồn vì sự hy sinh của các thiếu niên, ban cho họ "Thánh Y" có thể sánh ngang với "Lân Y".

Nhóm chiến binh bảo vệ mặt đất và Athena này, được gọi là

“Saint Seiya”.

Saint Seiya tổng cộng có tám mươi tám vị, Thánh Y của họ được chế tạo dựa trên tám mươi tám chòm sao trên bầu trời đêm.

Trong đó có mười hai vị Gold, hai mươi tám vị Silver, bốn mươi tám vị Bronze.

Saint Seiya Bronze có tốc độ quyền cước và tốc độ di chuyển cơ thể vượt quá tốc độ âm thanh, một giây có thể tung ra hơn một trăm quyền.

Sức chiến đấu và tuổi thọ vượt xa người bình thường, vung quyền có thể xé rách bầu trời, đá chân có thể phá nát mặt đất.

Ngay cả khi không sử dụng bất kỳ năng lượng và chiêu thức nào, họ chỉ dựa vào sức mạnh cơ bắp vẫn có thể phát huy sức chiến đấu khủng khiếp.

Ngay cả những ứng cử viên Saint Seiya chưa nhận được Thánh Y, cũng có thể dùng tay không phá hủy lò phản ứng hạt nhân.

Phóng xạ hạt nhân, ôn dịch, virus, kịch độc, lời nguyền, v.v. rất khó gây ảnh hưởng đến họ.

Bởi vì ngay cả khi không thiêu đốt Tiểu Vũ Trụ, sức mạnh yếu ớt mà Saint Seiya vô thức phát ra cũng có thể đẩy lùi tất cả các yếu tố nguy hiểm.

Ngay cả những chuyện như máu chảy ngược, cơ thể Saint Seiya cũng có thể chịu đựng được.

Thực lực của Saint Seiya Silver còn mạnh hơn, tốc độ quyền cước và tốc độ di chuyển cơ thể thường ở tốc độ 2-5 lần âm thanh.

Thực lực tổng thể gấp mấy lần thậm chí hàng chục lần Saint Seiya Bronze.

Mà Saint Seiya Gold mạnh nhất, tốc độ quyền cước và tốc độ di chuyển cơ thể đã đạt đến tốc độ ánh sáng, một giây có thể bay quanh Trái Đất bảy vòng rưỡi.

Ba vị Saint Seiya Gold liên thủ sử dụng chiêu thức "Tiếng thở dài của Athena", sức phá hủy trong phạm vi nhỏ có thể sánh ngang với vụ nổ vũ trụ Big Bang tạo ra vũ trụ.

Cứ như vậy, Athena dẫn dắt các Saint Seiya, đánh bại các Hải Đấu Sĩ, đánh chìm Atlantis, phong ấn Poseidon, kết thúc Thánh Chiến lần thứ nhất.

Sau này, các Titan, Chiến Thần Ares và Minh Vương Hades lần lượt phát động chiến tranh với Athena, âm mưu thống trị đại lục, nhưng đều bị Athena dẫn dắt các thế hệ Saint Seiya đánh bại.

Cho đến mười ba năm trước, Athena giáng sinh ở Thánh Vực, bị Giáo Hoàng giả mạo là Gold Saint Saga của chòm Song Tử, người bị ảnh hưởng bởi linh hồn ác quỷ của Tà Thần Kerres, phục vụ Minh Vương.

Vì bất mãn việc cựu Giáo Hoàng truyền ngôi Giáo Hoàng cho Gold Saint Aiolos của chòm Nhân Mã, đêm đó Saga đã tấn công và giết chết cựu Giáo Hoàng trên núi Chiêm Tinh.

Sau đó, khi chuẩn bị giết Athena lúc còn sơ sinh thì bị Aiolos phát hiện.

Thế là Saga giả mạo Giáo Hoàng vu khống Aiolos phản bội Giáo Hoàng, phái Gold Saint Shura của chòm Ma Kết truy sát.

Vì bảo vệ Athena lúc sơ sinh, Aiolos liên tiếp bị Saga và Shura đánh trọng thương.

Trước lúc chết đã giao sự thật, Athena sơ sinh và Thánh Y Nhân Mã cho Mitsumasa Kido, người đang du lịch Thánh Vực.

Để bảo vệ Athena, để Athena tương lai có thể trở về Thánh Vực.

Đại phú hào Mitsumasa Kido sau khi trở về đã tuyển chọn một trăm trẻ mồ côi, đưa chúng đến khắp nơi để đoạt lấy Thánh Y và trở thành Saint Seiya.

Cuối cùng, trong cuộc tuyển chọn Saint Seiya tàn khốc, chỉ có mười trẻ mồ côi giành được Thánh Y.

Ở Thánh Vực, người giành được Thánh Y tên là Seiya, có được Thánh Y Thiên Mã của chòm sao Đồng.

Còn cơ thể hiện tại của hắn, tên là Ora, là một tạp binh của Thánh Vực.

Thánh Vực ngoài Giáo Hoàng, Gold Saint Seiya, Silver Saint Seiya và Bronze Saint Seiya, còn có một lượng lớn tạp binh.

Thực lực của những tạp binh này tuy không đạt đến trình độ Bronze Saint Seiya, nhưng cũng đều đã trải qua huấn luyện Saint Seiya chính quy.

Vì vậy cũng có sức chiến đấu siêu phàm so với người thường, vũ khí nhiệt thông thường rất khó làm tổn thương họ.

Ban ngày, đệ tử Cassios của Silver Saint Shaina đã thua Seiya khi tranh giành Thánh Y Thiên Mã.

Tối đến Shaina liền dẫn những tạp binh này, muốn giết Seiya trước khi cậu rời Thánh Vực, để giành lại Thánh Y cho đệ tử.

Kết quả bị Seiya mặc Thánh Y Thiên Mã, bùng phát Tiểu Vũ Trụ đánh bại tất cả.

Ngay cả Shaina cũng vì mặt nạ vô tình bị Seiya đánh rơi, tạm thời bỏ qua cho Seiya.

Vốn dĩ mọi người chỉ bị trọng thương, với thể chất của họ, nghỉ

ngơi một thời gian là không có vấn đề gì lớn.

Nào ngờ trên đường trở về, Ora vô tình trượt chân, ngã từ trên núi xuống, vừa vặn đập đầu, tử vong tại chỗ.

"Vì là tử vong ngoài ý muốn, nên tôi cũng không làm gì được." George mở mắt, điều khiển cơ thể hấp thụ một số năng lượng tồn tại trong không khí xung quanh, chuyển hóa thành ma lực, dùng ma pháp trị liệu nhanh chóng chữa lành vết thương trên cơ thể.

Nếu nguyên bản bị Seiya giết, thì hắn còn sẽ tùy tình hình mà trả thù.

Nhưng vì là ngã chết ngoài ý muốn, thì thôi vậy.

"Ara Dhwaka Kai!" Vết thương hồi phục, hắn không lập tức quay về Thánh Vực, mà sau khi ngưng tụ đủ ma lực để khai khóa chú, đã mở khóa gen của cơ thể này.

Cường độ cơ thể tăng lên, hắn liền có thể dựa vào đó ngưng tụ được khí không tệ trong cơ thể, có được sức chiến đấu kha khá trước khi nghiên cứu kỹ hệ thống sức mạnh của thế giới này.

Có đủ khí, hắn dùng Vũ Không Thuật bay từ vách núi xuống đỉnh núi, vừa vặn nhìn thấy Thánh Vực hùng vĩ đối diện.

"Ghế Giáo Hoàng luân phiên, năm nay đến nhà tôi." Vì Giáo Hoàng của Thánh Vực lúc này là Saga giả mạo, vậy thì liệu hắn có thể chiếm lấy Thánh Vực, tự mình làm Giáo Hoàng trước khi Athena và những người khác trở về Thánh Vực không?

Trước khi Athena thật sự thức tỉnh, Giáo Hoàng là người có quyền lực nhất Thánh Vực, đồng thời cũng là tồn tại tối cao của toàn đại lục.

Có thân phận Giáo Hoàng, nhiều việc sau này sẽ dễ giải quyết hơn.

“Trước tiên hãy nghiên cứu sức mạnh Tiểu Vũ Trụ đã!” Ngay cả tạp binh Thánh Vực, cũng đã được huấn luyện đầy đủ, biết lý thuyết về Tiểu Vũ Trụ.

Chương 833

Còn việc có thể thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ của riêng mình hay không, thì tùy thuộc vào thiên phú cá nhân.

Trực tiếp điều động khí dịch chuyển tức thời trở về phòng ở của nguyên bản, George nhắm mắt bắt đầu tìm kiếm tất cả ký ức lý thuyết về Tiểu Vũ Trụ trong cơ thể này.

Trước khi mặt trời mọc, dựa trên ký ức và sự hiểu biết của kiếp trước, hắn đã tổng hợp xong các kiến thức liên quan.

So với thế giới Dragon Ball, mọi thứ đều được tạo thành từ khí, còn ở thế giới này mọi thứ đều được tạo thành từ nguyên tử.

Hoa, cây, cỏ, đá, ngôi sao, dải ngân hà, thậm chí vũ trụ cũng không ngoại lệ.

Việc Saint Seiya bùng phát Tiểu Vũ Trụ, chính là chỉ năng lượng vũ trụ tiềm ẩn bên trong cơ thể con người, được điều khiển bằng linh hồn và ý thức.

Ý chí càng mạnh mẽ, càng có thể điều động nhiều năng lượng Tiểu Vũ Trụ hơn.

Quá trình này chính là mô phỏng vụ nổ vũ trụ Big Bang, để kích nổ Tiểu Vũ Trụ của chính mình, từ đó sản sinh sức phá hủy mạnh mẽ.

Và kích thước Tiểu Vũ Trụ, cũng có một tiêu chuẩn đo lường đại khái.

Saint Seiya Bronze thông thường sau khi có Tiểu Vũ Trụ của riêng mình, đại khái là cấp độ Ngũ Giác.

Đến giai đoạn Silver, cơ bản là Lục Giác, giai đoạn Gold là Tiểu

Vũ Trụ Bảy Giác tối thượng.

Trên Bảy Giác, còn có Bát Giác, Cửu Giác và Thập Giác trong truyền thuyết.

Nghe nói đạt đến Thập Giác, siêu thoát vô hạn đa nguyên vũ trụ, tiến vào cảnh giới huyền diệu không thể biết, không thể bàn, không thể đo lường.

Theo George thấy, điều đó cũng có nghĩa là đạt đến Thập Giác, thì có thể tiến vào cấp đa nguyên vũ trụ.

Ngũ Giác, Lục Giác này là chỉ cường độ Tiểu Vũ Trụ bên trong cơ thể, còn ý chí đại diện cho việc có thể phát huy Tiểu Vũ Trụ của mình đến mức độ nào.

Nếu ý chí đủ mạnh mẽ, ngay cả năng lượng bùng phát của Tiểu Vũ Trụ Ngũ Giác, cũng có thể vượt qua Tiểu Vũ Trụ Lục Giác.

Hiện tại hắn hiểu là như vậy.

Đây cũng là lý do tại sao Ngũ Tiểu Cường Bronze tuy là Bronze, nhưng cuối cùng vẫn có thể dựa vào ý chí siêu cường, không ngừng thiêu đốt Tiểu Vũ Trụ để đánh bại kẻ địch mạnh hơn.

Đương nhiên, điều này đều thuộc về tình huống cực kỳ thiểu số.

Dù sao, sự thăng cấp của Tiểu Vũ Trụ, không chỉ về mặt sức mạnh, mà còn có các loại năng lực đi kèm.

"Cái này không phải vừa vặn rơi vào tay mình sao." Tổng kết xong các kiến thức liên quan về Tiểu Vũ Trụ, George nhắm mắt, trực tiếp bắt đầu ngưng tụ Tiểu Vũ Trụ của riêng mình.

Nguyên bản Ora, với tư cách là tạp binh Thánh Vực, đương nhiên là còn chưa hoàn toàn hình thành Tiểu Vũ Trụ của riêng mình.

Có thể hình thành Tiểu Vũ Trụ của riêng mình, thì có trình độ Saint

Seiya Bronze.

Mà bản thân George là cấp cao thủ đa nguyên vũ trụ, bất kỳ phân thân nào của hắn cũng có thể mô phỏng một vụ nổ vũ trụ Big Bang trong vũ trụ do chính mình sáng tạo.

Kết hợp với kiến thức Tiểu Vũ Trụ có được từ ký ức hiện tại, chỉ trong vài phút đã có thể ngưng tụ ra Tiểu Vũ Trụ của riêng mình, bước vào cánh cửa Saint Seiya Bronze.

Sau đó Lục Giác, Thất Giác và Bát Giác siêu việt sinh tử, cũng không làm khó được hắn.

Bản chất vị cách ở đó, sau này chỉ cần dành chút thời gian, rất dễ dàng có thể đột phá.

Còn về cường độ linh hồn và ý chí, linh hồn của phân thân nhỏ bé này của hắn rất yếu, nhưng hắn cũng có rất nhiều cách để cường hóa.

Tuy không thể cường hóa đến cấp đa nguyên vũ trụ, nhưng cường hóa đến tiêu chuẩn cấp vũ trụ đơn lẻ thông thường thì không thành vấn đề.

Ví dụ như để cơ thể này trực tiếp đi con đường Ngu Ngốc, cường độ linh hồn sau khi đạt đến Bán Liệt Linh Hậu e rằng sẽ không thấp hơn Athena.

Vừa vặn còn có thể lợi dụng năng lực của con rối để thao túng những Saint Seiya không nghe lời.

Đến lúc đó, sức mạnh Tiểu Vũ Trụ, sức mạnh con đường Ngu Ngốc và Tự Tại Cực Ý Công học được từ thế giới Dragon Ball.

Sự dung hợp sức mạnh đa phương diện, phối hợp với những ma pháp của thế giới trước đây.

Ngay cả chỉ là một phân thân nhỏ bé, cũng có thể sơ bộ bùng phát

sức mạnh cấp đa nguyên vũ trụ.

Còn những phân thân khác của hắn, thì khỏi phải nói.

Trước đây khi các phân thân của hắn chiến đấu, đều là kéo kẻ địch vào thế giới của chính mình, sau đó lợi dụng pháp tắc của thế giới mình để áp chế thực lực kẻ địch, hỗ trợ mình chiến đấu.

Sau khi học được hệ thống sức mạnh Tiểu Vũ Trụ, sau này hắn có thể khiến những vũ trụ trong thế giới của mình bùng nổ.

Dù không kéo kẻ địch vào thế giới của mình, cũng có thể gây ra sát thương siêu cao.

Giống như một loại là kéo kẻ địch vào hố lửa đã được mình thiết lập sẵn để chiến đấu, tạo ra môi trường có lợi cho mình chiến đấu.

Còn loại khác là tập trung ngọn lửa trong hố lửa thành quả cầu lửa, trực tiếp đập chết đối phương.

Cứ như thế này, hắn cảm thấy không cần bao lâu nữa, bản thể của mình có thể đột phá phong ấn do The Living Tribunal tạo ra.

"Xong!" Chưa đầy một phút, George mở mắt, Tiểu Vũ Trụ trong cơ thể đã hoàn toàn thành hình.

"Tiếp theo là đột phá Lục Giác, để Tiểu Vũ Trụ tăng cường thêm một bước." George đứng dậy đi ra ngoài phòng, hắn định tìm một Silver Saint Seiya, quan sát Tiểu Vũ Trụ Lục Giác của đối phương.

Kiến thức về Tiểu Vũ Trụ trong ký ức của Ora, cho đến khi ngưng tụ thành Tiểu Vũ Trụ, cách đột phá Lục Giác không được đề cập.

Vì vậy hắn không biết phương pháp cụ thể để đột phá Lục Giác.

Tuy nhiên điều đó cũng không quan trọng, chỉ cần hắn nhìn thấy Tiểu Vũ Trụ của Silver Saint Seiya, cơ bản là có thể tự mình tìm hiểu.

Đối với hắn mà nói, đây không phải là chuyện gì quá khó khăn.

Nếu nói là Cửu Giác và Thập Giác, thì quả thực tương đối phiền phức, còn Lục Giác, Thất Giác và Bát Giác đối với hắn đều không có gì khó khăn.

"Đi tìm Shaina thôi!" Ora vốn là tạp binh Thánh Vực dưới trướng Shaina, mà Shaina cũng là Silver Saint Seiya Xà Phu Tọa… …Rời khỏi căn phòng đá của mình, George đi lên quảng trường lớn của Thánh Vực.

Một vùng rộng lớn các căn phòng đá ở tầng dưới cùng của Thánh Vực, chính là nơi ở của các tạp binh Thánh Vực, vô cùng giản dị.

Ngoài những tiện nghi sinh hoạt cơ bản, không có gì khác.

Không phải Thánh Vực rất nghèo, ngược lại Thánh Vực rất giàu có.

Trên đại lục, có lẽ người bình thường không biết đến sự tồn tại của Thánh Vực, nhưng tầng lớp cao nhất của các quốc gia đều rất rõ ràng về sự đáng sợ của Thánh Vực.

Họ hiểu rằng Thánh Vực là kẻ thống trị thực sự của thế giới, chỉ cần phái một Silver Saint Seiya, là có thể dễ dàng hủy diệt quốc gia mạnh nhất thế giới.

Trong mắt các nhà lãnh đạo các nước, việc của Thánh Vực, còn quan trọng hơn bất kỳ việc nào của quốc gia mình.

Vì vậy, Thánh Vực có sự hỗ trợ kinh phí từ các quốc gia trên thế giới, chỉ cần muốn, thậm chí có thể xây dựng những biệt thự xa hoa nhất thế giới dưới chân núi.

Không làm như vậy, là vì đây vốn là sự khảo nghiệm và rèn luyện mà Thánh Vực dành cho các tạp binh.

Chương 834

Chỉ sau khi trải qua huấn luyện nghiêm khắc và gian khổ nhất, mới có thể đột phá giới hạn của cơ thể, lĩnh ngộ Tiểu Vũ Trụ để thăng cấp thành Saint Seiya Bronze.

Thánh Vực chưa bao giờ sợ Saint Seiya quá nhiều, sợ Thánh Y không đủ.

Bởi vì bao nhiêu năm qua, chưa từng có một Thánh Chiến nào tập hợp đủ tám mươi tám vị Saint Seiya cùng chiến đấu.

Saint Seiya không phải là muốn thành là thành, ngay cả Saint Seiya Bronze cũng vậy.

Trên quảng trường lớn, hàng trăm tạp binh Thánh Vực đang tiến hành các loại huấn luyện khác nhau, muốn thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ, thăng cấp thành Saint Seiya Bronze.

George quét mắt một lượt, rất nhanh đã tìm thấy Silver Saint Shaina đang hướng dẫn đệ tử tu luyện.

Gold Saint Seiya rất ít khi dẫn đệ tử, cơ bản đều ở trong cung điện của mình.

Thánh Vực có Mười Hai Cung Hoàng Đạo, mỗi cung điện đều có một Gold Saint Seiya canh giữ, bất kỳ kẻ địch nào xâm nhập Thánh Vực muốn uy hiếp Giáo Hoàng và Athena.

Đầu tiên phải vượt qua Mười Hai Cung Hoàng Đạo, đánh bại mười hai vị Gold Saint Seiya.

Tuy nhiên hiện tại Mười Hai Cung Hoàng Đạo cũng không phải cung điện nào cũng có người, ví dụ như Bạch Dương Mu và Thiên Bình Dohko đều không ở Thánh Vực.

Song Tử Saga giả trang thành Giáo Hoàng, Nhân Mã Aiolos đã chết.

Ở Thánh Vực, người chịu trách nhiệm hướng dẫn tu luyện chủ yếu là Silver Saint Seiya, rất nhiều Silver Saint Seiya chiêu mộ đệ tử ở khắp nơi trên thế giới.

Việc Mitsumasa Kido gửi một trăm trẻ mồ côi đi khắp nơi trên thế giới để giành Thánh Y, chính là gửi cho những Silver Saint Seiya đó làm đệ tử.

Bước chân đến gần Silver Saint Shaina, sức mạnh ý chí của George thuận thế tiến vào cơ thể cô ấy, bắt đầu cảm nhận Tiểu Vũ Trụ bên trong cô ấy.

Rất nhanh, hắn đã nắm vững được chìa khóa của Tiểu Vũ Trụ Lục Giác.

"Ô!" Thế nhưng ngay lúc này, hắn nhướng mày.

Bởi vì thông qua khí tức Tiểu Vũ Trụ Xà Phu Tọa của Shaina, hắn đã thành công bắt được một khí tức khác mạnh mẽ hơn nhiều, tương ứng với nó.

Thuận theo khí tức quay đầu nhìn về phía Mười Hai Cung Hoàng Đạo Gold, George phát hiện giữa Cung Bọ Cạp và Cung Nhân Mã, có một khí tức cổ xưa và rất giống với khí tức Tiểu Vũ Trụ của Shaina bị phong ấn.

"Chẳng lẽ là… Thánh Y Gold Xà Phu Tọa!" Mắt hắn liền sáng lên.

Thực ra trong các chương khác nhau của Saint Seiya, có một chương từng đề cập, Thánh Y Gold ban đầu không phải mười hai bộ, mà là mười ba bộ.

Bộ Thánh Y Gold thứ mười ba là Thánh Y Xà Phu Tọa, người sở hữu nó tên là Odysseus.

Gold Saint Xà Phu Tọa vào thời thần thoại, là Gold Saint mạnh nhất, vì muốn trở thành thần mà bị các vị thần đánh giết.

Thánh Y Gold Xà Phu Tọa và Cung Điện Xà Phu Tọa, cũng bị chìm xuống và phong ấn giữa Cung Bọ Cạp và Cung Nhân Mã.

Xà Phu Tọa từ chòm sao Gold bị giáng cấp xuống chòm sao Silver, tạo lại một bộ Thánh Y Silver thay thế.

"Phong ấn của các vị thần, nhưng không làm khó được tôi." Xoa xoa cằm, George định tối nay sẽ đi lấy Thánh Y Gold Xà Phu Tọa.

Thánh Y Gold Xà Phu Tọa tuy bị các vị thần phong ấn, nhưng hắn có thể lợi dụng quyền năng con đường Môn (Cửa), mở một khe hở trên phong ấn để lấy Thánh Y ra.

Muốn đường đường chính chính trở thành Giáo Hoàng, trên danh nghĩa ít nhất cũng phải là Gold Saint Seiya.

Nếu không sẽ rất khó khiến mọi người phục tùng.

Ban đầu hắn định đi lấy Thánh Y Gold Nhân Mã, nhưng vì đã phát hiện ra Xà Phu Tọa, thì đương nhiên sẽ chọn Thánh Y Xà Phu Tọa mạnh hơn và đang ở ngay trước mắt.

"Không phải ta bảo các ngươi nghỉ mấy ngày, dưỡng vết thương xong rồi mới quay lại huấn luyện sao?" Shaina bên kia thấy George xuất hiện, nhíu mày.

Sau khi thất bại trong việc giành Thánh Y Thiên Mã ngày hôm qua, cô đã cho mấy người bị trọng thương tự mình quay về, đợi vết thương hồi phục rồi mới tham gia huấn luyện.

Mấy người này tuy không như Cassios là đệ tử thân truyền của cô, nhưng cũng thuộc về những tinh anh trong đợt dự bị mà cô huấn luyện.

Đối với cô cũng rất trung thành.

Vì vậy cô ít nhiều vẫn có chút quan tâm.

“Vết thương của tôi không nặng, nghỉ một đêm đã khỏi rồi.” George mỉm cười giải thích.

Shaina thấy vậy cũng không nói nhiều, chỉ vào tảng đá bên cạnh nói: “Nếu đã không sao, vậy thì tiếp tục huấn luyện đi.” Hôm nay không phải huấn luyện đối chiến, hôm qua vì tranh giành Thánh Y Thiên Mã, mọi người mới vừa đấu xong.

Huấn luyện hôm nay rất đơn giản, chính là dùng nắm đấm đập vỡ đá.

Ở đây cơ bản mỗi người đều có thể làm được, chỉ có điều Shaina yêu cầu họ không phải dùng sức mạnh cơ bắp để phá vỡ.

Chờ George đứng trước tảng đá, giọng nói của Shaina truyền vào tai mỗi người.

“Muốn trở thành Saint Seiya thực sự, nhất định phải điều động sức mạnh Tiểu Vũ Trụ, không phải dựa vào bề ngoài.

Cassios sở dĩ thua cái tên Seiya đáng ghét kia, là vì cậu ta quá ỷ lại vào sức mạnh cơ bắp, vẫn không thể điều động Tiểu Vũ Trụ.

Hãy nhớ, tảng đá được tạo thành từ nguyên tử, việc các ngươi phải làm là tập trung tinh thần phá hủy bản chất của vật thể…” “Hát!

Hát!

Hát!” Các tạp binh ném từng khối đá lên không trung, sau đó cố gắng vung quyền dùng sức đánh.

Những khối đá đó dưới nắm đấm mạnh mẽ của các tạp binh, đều vỡ thành nhiều mảnh.

Nhưng Shaina thấy vậy, chỉ lắc đầu, không hài lòng với biểu hiện

của mọi người.

Cho đến khi cô nhìn về phía George, đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn: "Sức mạnh này… là Tiểu Vũ Trụ!" George ném một khối đá lên không trung, dựa trên Tiểu Vũ Trụ của Shaina mà hắn vừa cảm nhận được, trực tiếp đột phá lên Lục Giác, điều động sức mạnh Tiểu Vũ Trụ bên trong cơ thể.

"Ầm!" Nắm đấm đập vào khối đá, khối đá trực tiếp vỡ nát biến thành bột mịn.

Cú đấm vừa rồi của hắn, nhờ sức mạnh Tiểu Vũ Trụ, đã phá hủy cấu trúc của khối đá từ gốc rễ.

Và cảnh tượng này cũng khiến những người đang luyện tập gần đó đều dừng lại, trong lòng họ đã mơ hồ đoán được một điều gì đó.

"Ora, đấm thêm một quyền nữa!" Shaina lập tức nhặt một khối đá bên cạnh, mạnh mẽ ném về phía George.

George lại điều động Tiểu Vũ Trụ, một quyền đập nát khối đá đó thành bột mịn.

"Không tệ, rất không tệ, Ora, cậu đã thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ của riêng mình." Trên khuôn mặt Shaina ẩn dưới mặt nạ, lộ ra vẻ vui mừng, cô cũng đã dạy ra một Saint Seiya thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ, không thua gì Marin.

"Tiếc là, nếu cậu thức tỉnh sớm hơn, nói không chừng còn có cơ hội giành được Thánh Y Thiên Mã." Sau đó cô lại thở dài một tiếng.

"Tôi cũng là trong trận chiến đêm qua mới có chút lĩnh ngộ." George tự tìm cho mình một cái cớ rất hợp lý.

Bởi vì chiến đấu với Seiya, từ đó lĩnh ngộ được Tiểu Vũ Trụ, lý do này không thể bình thường hơn được nữa.

Shaina nghe vậy gật đầu: “Đợi một năm nữa đi, đến lúc đó cậu sẽ có cơ hội trở thành Saint Seiya Bronze.” Thánh Vực hàng năm đều tổ chức một trận đấu, người chiến thắng sẽ có cơ hội giành được Thánh Y Bronze.

Chương 835

Tuy nhiên điều này không có nghĩa là chắc chắn sẽ trở thành Saint Seiya Bronze.

Bởi vì người chiến thắng cũng không nhất định đã thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ, không có Tiểu Vũ Trụ chống đỡ, căn bản không thể mặc Thánh Y.

Vì vậy, trước khi trận đấu của năm thứ hai bắt đầu, nếu người chiến thắng của năm trước vẫn không thể mặc Thánh Y, Thánh Y sẽ bị thu hồi.

Trong mắt Shaina, vì George đã thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ, vậy thì chỉ cần giành chiến thắng đầu tiên, đương nhiên sẽ thuận lý thành chương trở thành Saint Seiya Bronze.

Trừ phi trận đấu năm sau, còn có người khác thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ.

Thì phải so tài thực lực rồi.

"Một năm, một năm dưa chuột cũng đã thiu rồi." George bề ngoài gật đầu, trong lòng lại thầm bĩu môi một câu.

Từ Seiya lấy được Thánh Y Thiên Mã trở thành Saint Seiya Bronze, đến Giải Đấu Ngân Hà, Tứ Đại Thiên Vương Hắc Ám, Mười Hai Cung Hoàng Đạo Gold, Bắc Âu, Hải Vương, Minh Vương.

Tổng cộng cũng chỉ là một năm.

"Sao không thấy Cassios, lẽ nào bị cái tên Seiya đó cắt tai, không mặt mũi nào đến huấn luyện nữa." Ngay khi Shaina gọi riêng George sang một bên, truyền thụ cho hắn một số kỹ năng về việc sử dụng Tiểu Vũ Trụ thì, một giọng nói đầy trào phúng truyền đến.

George quay đầu nhìn lại, người đến là một người đàn ông tóc đỏ lùn tịt, mặt mũi hèn hạ.

Dựa theo ký ức của Ora, hắn biết người này cũng là một Silver Saint Seiya, Dio của chòm Ngân Lang, người Mexico.

Trước đây thích Shaina, tỏ tình bị từ chối rồi vì yêu thành hận, thường xuyên dẫn các tạp binh dưới sự chỉ đạo của mình đến gây sự.

Tuy nhiên trước đây đệ tử Cassios của Shaina là người mạnh nhất trong số tạp binh, nên mỗi lần đến cũng đều không được gì tốt đẹp.

"Dio, nếu anh muốn gây sự, tôi có thể chơi với anh." Giọng Shaina lạnh băng nói.

Ánh mắt Dio lóe lên vẻ ghen tị, là Silver Saint Seiya đồng cấp, hắn không có tự tin có thể đánh thắng Shaina.

"Cuộc đối kháng giữa các Silver Saint Seiya, cần phải được Giáo Hoàng đại nhân cho phép, tôi nghĩ không cần thiết.

Hay là, để những người dự bị do chúng ta chỉ đạo đối kháng với nhau, biết đâu họ lại có thể lĩnh ngộ Tiểu Vũ Trụ trong trận chiến." "Được thôi, vậy thì đối kháng đi." Shaina cười lạnh một tiếng, rất sảng khoái đồng ý.

Còn Dio nghe vậy thì ngớ người, hắn thực sự không ngờ Shaina lại đồng ý.

Hắn đến đây thực ra chỉ là gây sự thường ngày, Cassios không có ở đây, hắn cho rằng với sự thông minh của Shaina, căn bản sẽ không đồng ý cuộc đối kháng không có phần thắng này.

Tuy nhiên vì Shaina đã đồng ý, hắn đương nhiên cũng sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, lập tức bảo ba người mạnh nhất dưới trướng mình bước ra.

Shaina thì liếc mắt ra hiệu cho George, George mỉm cười bước ra.

Muốn làm Giáo Hoàng, thì phải có danh tiếng, hôm nay chính là bước đầu tiên hắn đặt chân lên con đường Giáo Hoàng.

Thấy có người đối kháng, những tạp binh đang huấn luyện xung quanh đều vây lại.

Mấy Silver Saint Seiya đang hướng dẫn tạp binh huấn luyện, cũng đến bên cạnh Dio và Shaina.

"Bên cô chỉ có một người ra sao?" Dio thấy Shaina chỉ để George ra trận, trong lòng thầm thấy không ổn.

Shaina lười biếng đến mức không thèm trả lời.

"Ora, chỉ mình cậu ra, lẽ nào những người khác đều sợ đến mức không dám ứng chiến sao?" Lúc này, trên khoảng đất trống mà mọi người đã dọn ra, ba người mà Dio phái ra thấy George ra trận một mình, lập tức cười ha hả trào phúng.

Bọn họ đâu phải chưa từng giao đấu với Ora, hôm qua khi tuyển chọn còn đánh qua.

Thực lực của Ora, đừng nói đánh ba người bọn họ, ngay cả đánh người yếu nhất trong ba người bọn họ cũng không thắng nổi.

"Nói nhiều quá!" George trực tiếp thiêu đốt Tiểu Vũ Trụ của mình, giơ tay lên chính là nắm đấm Âm Tốc thường dùng nhất của Saint Seiya Bronze.

Một giây trăm quyền, ba người đối phương còn chưa kịp phòng ngự, đã thổ huyết bay ra ngoài.

"Tiểu Vũ Trụ!" Trên mặt các Silver Saint Seiya đang xem bên cạnh, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hôm qua vừa có một người thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ giành được

Thánh Y Thiên Mã là Seiya, hôm nay lại có thêm Ora.

“Hóa ra đã thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ, thảo nào!” Dio nghiến răng ken két, hắn đã cảm thấy Shaina đồng ý sảng khoái như vậy chắc chắn có vấn đề.

Vốn định đến gây sự, không ngờ cuối cùng lại tự mình bị vả mặt.

Mắt hắn chuyển động, trong lòng đột nhiên có chủ ý.

“Không tệ không tệ, lại thức tỉnh Tiểu Vũ Trụ, tiền đồ vô lượng a!” Hắn vỗ tay, giả vờ khen ngợi đi đến đối diện George, sau đó khóe miệng nhếch lên: “Để cậu kiến thức sức mạnh của Silver Saint Seiya, kiến thức chiêu thức của tôi, như vậy sau này cậu mới có thể đi xa hơn.” “Không hay rồi!” Shaina cảm thấy có gì đó không ổn, vừa định tiến lên, Dio đã ra tay.

“Phi cước Tử thần!” Chỉ thấy Dio dùng chân phải với tốc độ gần ba lần âm thanh đá về phía George.

Cú đá này nếu trúng, ngay cả khi đã trở thành Saint Seiya Bronze, cũng phải trọng thương nằm liệt giường mấy tháng.

“Đòn Động Động Ba!” George không động đậy, giơ tay phải chỉ vào chân Dio đang đá đến, một tia sáng được định lượng bằng năng lượng Tiểu Vũ Trụ bắn ra.

Chỉ cần hiểu rõ nguyên lý của chiêu thức, việc dùng khí phóng hay dùng Tiểu Vũ Trụ phóng, đối với hắn không có gì khác biệt.

“A!” Chân Dio bị Đòn Động Động Ba đánh trúng, lập tức phát ra một tiếng kêu thảm thiết, liên tục lùi lại mấy bước, suýt chút nữa không đứng vững.

Ngay cả khi có Thánh Y Silver bảo vệ, hắn bây giờ cảm thấy chân mình cũng đã tê dại.

Nếu không phải Thánh Y bảo vệ, e rằng trên chân phải phải có một lỗ lớn.

"Chiêu thức lợi hại quá!" Lúc này các Silver Saint Seiya đang xem xung quanh, đều không kìm được mà thốt lên cảm thán.

Các Saint Seiya cơ bản đều sẽ nghiên cứu ra chiêu thức của riêng mình, có người thông qua năng lượng Tiểu Vũ Trụ tăng cường thể chất, để tăng tốc độ quyền cước cận chiến.

Có người hóa thành ngọn lửa, băng giá và gió mạnh để tấn công nguyên tố.

Còn có phép dịch chuyển tâm linh, ảo ảnh, đọc suy nghĩ, kiểm soát tinh thần, v.v.

Mà loại ngưng tụ năng lượng Tiểu Vũ Trụ thành một chùm sáng bắn ra tấn công thế này, thì đúng là lần đầu tiên thấy.

Mà nói thật, phương thức tấn công như vậy, không chỉ tốc độ nhanh khó né tránh, uy lực cũng khá tốt.

Ngay cả Silver Saint Seiya không chú ý trúng đòn, cũng sẽ bị thương.

Nếu đánh trúng chỗ hiểm, ví dụ như mắt, Saint Seiya Bronze vượt cấp giết Silver cũng có khả năng.

Cái tên dự bị Ora này, tương lai không thể lường trước được!

"Cũng có chút bản lĩnh." Thấy Shaina đã đến bên cạnh George, Dio không dám ra tay nữa, xoay người cà nhắc bước đi.

Vừa rồi ra tay vốn là hắn sai, bây giờ còn không đi, lát nữa Shaina ra tay đánh hắn, hắn cũng không có lý do gì.

"Làm tốt lắm!" Shaina cũng không tiếp tục truy cứu, vỗ vỗ vai George.

Chương 836

Dio là một Silver Saint Seiya, lại để George không mang Thánh Y nào đánh bị thương, đã đủ mất mặt rồi, nếu còn truy cứu nữa e rằng sẽ nổ tung.

Ngân Nha Tọa, Cự Khuyển Tọa và Võ Tiên Tọa là ba người có mối quan hệ rất tốt, lại còn là tâm phúc của Giáo hoàng, đắc tội quá mức cũng phiền phức.

George cũng không quá để tâm, bởi vì nếu hắn nhớ không lầm, thì Ngân Nha Tọa đó cũng sống không được bao lâu nữa.

Buổi tối, George lặng lẽ rời khỏi thạch ốc của mình, đến lối vào của Gold Zodiac.

"Rào chắn của Athena, cũng có chút trình độ đấy." Hắn không lập tức đi đến giữa Thiên Hạt Cung và Xạ Thủ Cung, mà dừng bước lại đánh giá.

Từ cung đầu tiên của Gold Zodiac đến đỉnh núi phía trên, tất cả đều bị bao phủ bởi một rào chắn do chính Athena thời Thần thoại bố trí.

Trong rào chắn, bất kỳ ai cũng không thể bay lượn hay sử dụng năng lực không gian để dịch chuyển, chỉ có thể từng bước từng bước đi lên.

"Tuy nhiên, có thể giải quyết được." Sau khi quan sát một lúc, George kích hoạt quyền năng từ "Thâu Đạo Giả Đồ Kính", tìm thấy khe hở trong rào chắn, thân ảnh lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, hắn đã ở giữa Thiên Hạt Cung và Xạ Thủ Cung.

“Mở cửa!” Đặt tay vẽ một cánh cửa trên mặt đất, hắn trực tiếp vượt qua phong ấn của các vị thần, tiến vào Xà Phu Cung bị chôn vùi trong lòng núi.

“Quả nhiên là Gold Thánh Y Xà Phu Tọa.” Tiến vào nội bộ Xà Phu Cung, hắn liếc mắt đã nhìn thấy bộ Thánh Y vàng rực rỡ đặt ở trung tâm Xà Phu Cung.

Đặt tay lên Thánh Y, George một lần nữa sử dụng quyền năng “Khi Trá” của “Thâu Đạo Giả Đồ Kính”.

Thánh Y không phải vật chết, sau khi được tiểu vũ trụ của các Saint Seiya qua từng thế hệ bồi đắp, chúng đã sớm sinh ra linh trí.

Vì vậy, không phải cứ có được Thánh Y là có thể mặc vào chiến đấu.

Đặc biệt là Gold Thánh Y, nếu không có tiểu vũ trụ Giác Quan Thứ Bảy mạnh mẽ và không được Thánh Y công nhận.

Mặc nó vào người chẳng qua chỉ là một bộ giáp nặng nề.

Thậm chí còn sẽ bị Thánh Y bài xích.

Mà George hiện tại cũng vậy, về mặt thực lực vẫn chưa đạt đến Giác Quan Thứ Bảy, cũng không có liên quan gì đến Xà Phu Tọa.

Cho dù lấy được Thánh Y, cũng không dùng được.

Vì vậy, hắn trực tiếp lợi dụng quyền năng Khi Trá để “lừa dối” Gold Thánh Y Xà Phu Tọa, khiến nó coi hắn như chủ nhân ban đầu là Asclepius.

Cứ như vậy, hắn có thể thành công mặc lên Thánh Y.

Quả nhiên, Gold Thánh Y Xà Phu Tọa bị ảnh hưởng bởi Khi Trá, nhanh chóng tự động phân giải rồi khoác lên người George.

Và George cũng từ Gold Thánh Y đó, thu được không ít thông tin

hữu ích.

Các Saint Seiya của cùng một loại Thánh Y qua các thế hệ, luôn có thể sử dụng các chiêu thức tương tự, nhưng họ không phải là thầy trò.

Điều này là do khi Saint Seiya kế thừa Thánh Y, họ cũng sẽ nhận được một số thông tin mà chủ nhân trước của Thánh Y để lại.

Trong đó nhiều nhất tự nhiên là các chiêu thức mà chủ nhân trước đã sử dụng.

Hắn hiện tại sau khi được Gold Thánh Y Xà Phu Tọa công nhận, cũng đã nhận được một số chiêu thức mà Asclepius để lại.

Xà Phu Tọa được mệnh danh là Gold Saint Seiya mạnh nhất, ngoài tiểu vũ trụ mạnh mẽ vượt xa Gold Saint Seiya thông thường.

Điểm mấu chốt nhất, vẫn là y thuật và độc thuật mà hắn sở hữu.

Y thuật của hắn có thể chữa lành bất kỳ vết thương nào, thậm chí còn có thể cải tử hoàn sinh, cướp lại linh hồn từ tay Minh Vương.

Độc thuật của hắn đáng sợ đến mức ngay cả thần linh cũng sẽ bị ảnh hưởng, không chỉ là những thần linh cấp hai, cấp ba.

Thậm chí là các Chủ Thần như Hải Vương, Minh Vương, nếu trúng độc thuật được Xà Phu Tọa toàn lực kích hoạt, cũng sẽ có nguy cơ tử vong.

George hiện tại thu được từ Gold Thánh Y Xà Phu Tọa, chính là y thuật và độc thuật của Xà Phu Tọa.

"Mỗi ngày mặc vài giờ, không cần vài ngày chắc chắn sẽ đạt được Giác Quan Thứ Bảy." Ngoài việc kế thừa y thuật và độc thuật, thông qua Gold Thánh Y Xà Phu Tọa, hắn còn có thể cảm nhận trước một số khí tức của Giác Quan Thứ Bảy của Gold Saint Seiya.

Vì vậy, chỉ cần mặc thêm vài lần, với vị cách của hắn, rất nhanh là có thể khiến tiểu vũ trụ của cơ thể này thăng cấp lên cấp độ tiểu vũ trụ cực hạn, nắm giữ Giác Quan Thứ Bảy.

Ở lại Xà Phu Cung một đêm, đến rạng sáng ngày thứ hai George mới cởi Thánh Y, ném nó vào không gian Thay Đổi mà mình đã đặc biệt tạo ra.

Chỉ cần hắn muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể lập tức mặc Gold Thánh Y vào người.

Không cần phải như các Saint Seiya khác, cả ngày phải đấu lưng với Thánh Y.

Cứ như vậy, ban ngày George trà trộn ở quảng trường, với tiểu vũ trụ Giác Quan Thứ Sáu, đã thách đấu tất cả các tạp binh Thánh Vực có thực lực khá.

Thậm chí cả những Bronze Saint Seiya, hắn cũng không bỏ qua.

Trong tình huống không có Thánh Y, đánh bại Bronze Saint Seiya đang mặc Thánh Y, khiến George nổi danh khắp Thánh Vực.

Mọi người đều cho rằng George năm sau có khả năng bỏ qua Bronze Saint Seiya, trực tiếp thăng cấp thành Silver Saint Seiya, lấy được Silver Thánh Y.

Buổi tối thì đến Xà Phu Cung bị phong ấn để mặc Gold Thánh Y, cảm ngộ Giác Quan Thứ Bảy, nâng cao cường độ tiểu vũ trụ.

Năm ngày sau, rạng sáng, George từ từ mở mắt trong Xà Phu Cung.

"Đây chính là tiểu vũ trụ cực hạn sao, quả thực có chút thú vị!" Sau khi đạt đến Giác Quan Thứ Bảy, hắn mới phát hiện, tiểu vũ trụ cực hạn của Giác Quan Thứ Bảy này thực ra đã được coi là hình thái sơ khai của vũ trụ.

Nếu có thể trên cơ sở này, minh ngộ pháp tắc sáng tạo, có khả năng rất lớn sẽ kéo dài nó thành một vũ trụ thực sự.

Đương nhiên, các Saint Seiya của thế giới này không đi con đường sáng thế, cũng sẽ không hoàn thiện tiểu vũ trụ của mình.

Họ chỉ không ngừng nâng cao cường độ tiểu vũ trụ, để bùng phát ra sức mạnh vũ trụ càng mạnh mẽ hơn.

Cất Gold Thánh Y Xà Phu Tọa đi, hắn như thường lệ đi đến quảng trường Thánh Vực.

Vì danh tiếng đã tạo dựng được trong mấy ngày nay, hắn không còn cần phải tham gia huấn luyện như những tạp binh khác, có thể tự do quyết định mình làm gì mỗi ngày.

Về mặt đãi ngộ, đã không kém gì một Bronze Saint Seiya bình thường.

"Kia là?" Đi trên rìa quảng trường, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng tranh cãi từ phía không xa.

Một trong số đó còn là Tham mưu trưởng Gigas, người phụ trách các công việc thường ngày của Thánh Vực.

Ngoài Saint Seiya và tạp binh, Thánh Vực còn có rất nhiều người bình thường phụ trách cuộc sống thường ngày, thủ lĩnh của những người bình thường này chính là Gigas.

Gigas không có thực lực gì, nhưng lại rất trung thành với Giáo hoàng hiện tại, nên cũng có quyền điều động Saint Seiya từ cấp Silver trở xuống.

"Marin cũng ở đó." Đi về phía nơi phát ra tiếng động, hắn còn nhìn thấy Eagle Marin đang trốn gần một tảng đá để nghe lén.

Eagle Marin chính là sư phụ của Seiya.

Chương 837

"Tại sao lại làm chuyện đó ở Siberia, hôm nay tôi nhất định phải gặp Giáo hoàng mới để đòi một lời giải thích!" "Chú ý lời nói của ông, ông nói chuyện với Tham mưu trưởng Gigas như vậy là quá vô lễ!" "Câm miệng, đồ chó giữ cửa của Giáo hoàng mới!" "Ông bạn, ông muốn đối đầu với Giáo hoàng đại nhân sao?" "Hừ, trách nhiệm của Thánh Vực và Saint Seiya, chính là khi thế giới tràn ngập cái ác, ngầm duy trì hòa bình thế giới.

Chứ không phải vì tư lợi cá nhân mà muốn làm gì thì làm, hành vi này Crystal Saint tôi tuyệt đối không chấp nhận, cho dù đó là mệnh lệnh của Giáo hoàng!" "Thì ra là Crystal Saint, sư phụ của Hyoga." George nghe cuộc đối thoại của mấy người phía dưới, nhìn thấy người đàn ông mặc bộ Thánh Y màu pha lê trong số đó, lập tức hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Hắn nhớ rõ là sau khi Saga lên làm Giáo hoàng, đã ra lệnh cho thuộc hạ ở Siberia cưỡng chế dân địa phương xây dựng kim tự tháp băng, khiến dân địa phương khổ không kể xiết.

Vì vậy Crystal Saint đang tu luyện ở Siberia đã đến Thánh Vực để chất vấn Giáo hoàng.

Kết quả là trúng Huyễn Lung Ma Hoàng Quyền của Saga, bị Saga khống chế, quay trở lại Siberia để giám sát việc xây dựng kim tự tháp.

Sau này khi Hyoga trở lại Siberia, Crystal Saint nhận được lệnh giết Hyoga, nhưng bị Hyoga và Seiya hợp sức đánh thức.

Trước khi chết, ông đã dùng chút sức lực cuối cùng phá hủy kim tự tháp băng.

"Người đâu, bắt lấy tên phản đồ này cho ta!" Phía dưới, Tham

mưu trưởng Gigas thấy Crystal Saint không chịu nhượng bộ, lập tức triệu tập các tạp binh và Bronze Saint Seiya gần đó đến bắt Crystal Saint.

Tuy nhiên, Crystal Saint là đệ tử của Gold Saint Seiya Aquarius Camus, sư phụ của Bronze Saint Seiya Hyoga.

Thực lực của ông ta ngay cả Silver Saint Seiya bình thường cũng không phải đối thủ, làm sao có thể bị mấy Bronze Saint Seiya và tạp binh bắt giữ được.

Rất nhanh, những Bronze Saint Seiya và tạp binh đó đã bị Crystal Saint đánh ngã xuống đất.

Và ngay khi Crystal Saint định xử lý Tham mưu trưởng Gigas, Giáo hoàng giả mạo Saga cuối cùng cũng xuất hiện.

Khoảng thời gian sau đó diễn ra như cốt truyện gốc, Saga dùng một chiêu Huyễn Lung Ma Hoàng Quyền khống chế Crystal Saint.

Crystal Saint ngoan ngoãn rời khỏi Thánh Vực.

Tuy nhiên, George không hề bỏ mặc, mà đi theo Crystal Saint, ngay sau khi ông ta rời khỏi Thánh Vực, đã chặn ông lại.

"Tại sao lại chặn tôi?" Crystal Saint đã bị tẩy não, nhìn thấy tạp binh xuất hiện trước mặt mình, trên mặt lộ ra vẻ lạnh lùng.

George mỉm cười nói: "Ông đã trúng chiêu của Giáo hoàng, bị khống chế tinh thần, tôi đến để giúp ông." "Đồ to gan, dám vu khống Giáo hoàng đại nhân, tìm chết!" Crystal Saint nghe vậy, mắt lóe lên hàn quang, tiểu vũ trụ trong cơ thể bùng nổ ngay lập tức: "Kim Cương Tinh Thần Quyền!" Khí lạnh cường đại cùng với cú đấm siêu âm tốc, tấn công George vào các yếu huyệt trên toàn thân.

"Vạn Chú Giai Chung." George lóe người, né tránh tấn công của Crystal Saint với tốc độ ánh sáng, sau đó vỗ vào gáy ông ta.

Sau khi lĩnh ngộ Giác Quan Thứ Bảy, đạt được tiểu vũ trụ cực hạn, tốc độ đấm và di chuyển của hắn đương nhiên đã đạt đến mức độ ánh sáng.

Thực lực của Crystal Saint cũng chỉ là Silver, tốc độ đấm khoảng ba lần tốc độ âm thanh, căn bản không thể chạm vào hắn.

"A!" Bị vỗ trúng gáy, Crystal Saint lập tức run lên, sau đó quỳ sụp xuống đất.

Sau một lúc lâu mới hoàn hồn, đôi mắt đờ đẫn dần lấy lại sự tỉnh táo.

"Tôi không phải đi gặp Giáo hoàng sao?

Tại sao lại ở đây!" Ông nhớ rõ mình vừa đánh bại những đấu sĩ cản đường, gặp Giáo hoàng mới, sau đó… sau đó thì không còn kiểm soát được nữa… "Ông bị Giáo hoàng tấn công, khống chế tinh thần." George đến trước mặt Crystal Saint đã tỉnh táo, một lần nữa nhắc nhở.

"Đúng vậy, là Giáo hoàng đã tấn công tôi!" Lúc này, Crystal Saint hồi tưởng lại quá trình gặp mặt lúc đó, cũng đã phản ứng lại.

"Cảm ơn cậu đã giúp tôi giải trừ khống chế, nhưng cậu là ai, tại sao lại giúp tôi?" Người trước mặt mặc bộ giáp thường thấy của đấu sĩ dự bị Thánh Vực, nhưng lại sở hữu thực lực vượt xa ông ta rất nhiều, còn dễ dàng hóa giải chiêu thức của Giáo hoàng.

"Tôi là Ora, đấu sĩ dự bị của Saint Seiya, vẫn luôn tu hành ở Thánh Vực, khi ông và Giáo hoàng gặp mặt, tôi tình cờ trốn gần đó." George cười giải thích.

Crystal Saint trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc: "Đấu sĩ dự bị, thực lực của cậu không phải là của đấu sĩ dự bị có được." Ông cảm thấy thực lực của George, cho dù là trong số Silver Saint Seiya cũng phải thuộc hàng top, làm sao có thể vẫn là đấu sĩ dự bị.

“Tôi cũng chỉ mới giác tỉnh tiểu vũ trụ gần đây, chỉ là có chút kỳ ngộ, mới có thực lực hiện tại.” Về thực lực của mình, George nói lướt qua: “Cái đó không quan trọng, quan trọng là tôi phát hiện Giáo hoàng mới có vấn đề, vị Giáo hoàng mới đó không phải là Giáo hoàng Aries, mà là người khác giả mạo.” “Cái gì!” Nghe George nói, sắc mặt Crystal Saint lập tức trở nên nghiêm trọng, cũng không còn quan tâm đến việc kỳ ngộ gì khiến tiểu vũ trụ vừa giác tỉnh lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

“Làm sao cậu biết?” Mặc dù Giáo hoàng đã tấn công ông, còn khống chế tinh thần ông, nhưng ông chỉ nghĩ rằng Giáo hoàng mới quá độc đoán, không hề nghĩ đến việc ông ta đã bị người khác thay thế.

Cần biết rằng, Thánh Vực không chỉ có rào chắn của Athena, mà còn có rất nhiều Gold Saint Seiya canh giữ.

Ngay cả Minh Vương và Hải Vương đến, cũng không thể vô thanh vô tức mà thay thế Giáo hoàng.

“Bởi vì tôi tình cờ nghe lén cuộc nói chuyện giữa Giáo hoàng mới và Tham mưu trưởng Gigas, sau đó đã điều tra một chút.” George chia sẻ một số thông tin mà mình biết được.

Crystal Saint nghe xong, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được: “Cậu nói năm đó Giáo hoàng Shion không phải bị Sagittarius Aiolos phản bội, mà là Gemini Saga.

Saga còn giết Shion, vu khống Aiolos, ý đồ giết Athena, tội không thể tha!” Thông tin này quả thực là kinh thiên động địa.

“Tôi đã dùng năng lực đặc biệt tàng hình để lén nhìn gương mặt Giáo hoàng mới sau khi ông ta tháo mặt nạ, y hệt Saga của Gemini đã biến mất.

Hơn nữa, chiêu mà Giáo hoàng mới đã dùng để khống chế ông,

hẳn là tuyệt chiêu Huyễn Lung Ma Hoàng Quyền của Gemini." George một lần nữa đưa ra bằng chứng quyết định.

Crystal Saint lúc này cũng đã tin lời George, ông vội vàng nói: "Tôi bây giờ sẽ đi kể chuyện này cho sư phụ!" Sư phụ của ông chính là Gold Saint Seiya Aquarius Camus, chỉ có Gold Saint Seiya ra tay, mới có thể vạch trần âm mưu của Saga.

George vươn tay kéo Crystal Saint đang chuẩn bị đi Thánh Vực tìm Camus lại: "Ông chỉ cần vào Thánh Vực là sẽ bị Saga phát hiện, hơn nữa chỉ dựa vào những điều này, rất khó để các Gold Saint Seiya tin rằng Giáo hoàng là Saga giả mạo." "Vậy phải làm sao?" Crystal Saint sau khi bình tĩnh lại, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

"Việc cấp bách hiện tại là bảo vệ sự an toàn của Athena, cũng như ngăn chặn Saint Seiya được Giáo hoàng phái đến Tokyo để đoạt Gold Thánh Y Sagittarius…" George nói lại kế hoạch của mình.

Crystal Saint gật đầu: "Được, vậy bây giờ tôi sẽ đi Tokyo!" Ở Siberia bên kia, trước khi ông đến Thánh Vực, đã xử lý những kẻ cưỡng chế dân chúng xây kim tự tháp băng.

Vì vậy tạm thời không quay lại cũng không sao.

Vì cô bé Saori rất có thể chính là Athena được Sagittarius Aiolos ôm đi năm xưa, ông là Saint Seiya nhất định phải đến đó.

Huống hồ đồ đệ Hyoga của ông cũng ở đó.

Tiện thể đến đó cũng có thể xác minh những điều George nói có đúng sự thật hay không.

"Cái này ông cầm lấy, nếu có chuyện gì thì trực tiếp truyền sức mạnh tiểu vũ trụ của ông vào, là có thể liên lạc với tôi.

Tôi ở Thánh Vực bên này, nếu có tình huống gì, cũng sẽ thông báo cho ông." George đưa cho Crystal Saint một chiếc gương ma thuật có

thể gọi video từ xa do chính hắn chế tạo.

Ba ngày sau, George đang ở quảng trường xem các tạp binh huấn luyện, chiếc gương ma thuật trong túi hắn đột nhiên phát ra một chút dao động.

Hắn biết Crystal Saint đang liên lạc với hắn qua gương ma thuật.

Vì vậy, hắn tìm một nơi không có người, trực tiếp dịch chuyển tức thời về thạch ốc của mình.

Lấy gương ma thuật ra, dùng tay lướt trên gương, gương ma thuật chiếu hình ảnh lên tường thạch ốc, phía bên kia của hình ảnh chính là Crystal Saint.

"Tôi đã hội hợp với Hyoga, vị Saint Seiya mà Giáo hoàng phái đến cũng đã được giải quyết…" Crystal Saint nói lại thông tin bên đó.

Vị Saint Seiya mà Giáo hoàng phái đi đoạt Thánh Y Sagittarius là cao thủ số một trong số các Bronze Saint Seiya Thánh Vực, Docrates khổng lồ.

Tiểu vũ trụ của người này tuy chỉ ở cấp độ Bronze, nhưng thân hình gần ba mét, sức mạnh thể chất cường đại.

Vì vậy, thực lực ở các Bronze Saint Seiya Thánh Vực không ai địch nổi.

Trừ hắn ra.

Khi thách đấu trước đó, hắn đã đánh Docrates ra bã.

Chương 838

Khi Seiya và những người khác vừa mới đánh bại Tứ Thiên Vương bóng tối do Ikki dẫn đầu một cách khó khăn, Docrates lại dẫn theo một đám tạp binh Thánh Vực đột nhiên xuất hiện.

Khiến Seiya và những người khác bị đánh bất ngờ.

May mắn thay, Crystal Saint đã kịp thời đến, dựa vào sức mạnh cấp độ Silver Saint Seiya, giúp Seiya và những người khác thành công đánh bại Docrates và thuộc hạ tạp binh của hắn.

Sau đó hai bên hội hợp giao lưu, Crystal Saint xác nhận thông tin George nói là đúng sự thật, cô bé Saori chính là Athena.

Và Saori cùng Seiya và những người khác cũng từ miệng Crystal Saint, biết được toàn bộ sự thật, cũng như sự tồn tại của George.

"Ora, không ngờ cậu lại giấu sâu như vậy, lần trước còn cố ý thua tôi, khi nào có thời gian nhất định phải đánh một trận thật đã!" Crystal Saint vừa nói xong, đầu Seiya đã xen vào hình ảnh từ bên cạnh.

Cậu ta đương nhiên nhận ra thân phận ban đầu của cơ thể George hiện tại, tuy không quen thuộc như với Cassios.

Chỉ là cậu ta không ngờ Ora bình thường thực lực yếu kém lại có thực lực mạnh hơn cả Crystal Saint.

Vì vậy, cậu ta hiển nhiên cho rằng, lần trước Ora vâng lệnh Shaina chặn cậu ta lại, sau đó bị cậu ta dễ dàng đánh bị thương, là diễn kịch.

"Được." George cười gật đầu, sau đó nói lại tình hình xảy ra ở Thánh Vực mấy ngày nay.

Có lẽ là phát hiện Athena vẫn còn sống, trạng thái của Saga sau khi bị tà thần ảnh hưởng càng thêm bất ổn, trở nên tàn bạo hơn rất nhiều.

Hắn không chỉ bắt đầu phái Silver và Bronze Saint Seiya, đến những quốc gia không tuân theo mệnh lệnh của mình để tiến hành phá hoại quân sự.

Mà còn đặt ra rất nhiều hình phạt tàn khốc nhắm vào những người dám chất vấn mình trong Thánh Vực.

Đồng thời, huấn luyện thường ngày của các tạp binh Thánh Vực cũng biến thành huấn luyện tử vong, một chút bất cẩn cũng có thể mất mạng trong huấn luyện.

"Cứ tiếp tục như vậy, Thánh Vực sắp xong rồi!" Sắc mặt Crystal Saint trở nên cực kỳ khó coi.

Athena giáng lâm, báo hiệu Thánh Chiến mới sắp nổ ra, Thánh Vực đang là lúc cần sức mạnh.

Bị Saga làm vậy, sức mạnh của Thánh Vực nhất định sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ.

"Vì vậy chúng ta cần nhanh chóng đến Thánh Vực, không thể để Thánh Vực tiếp tục như vậy nữa." Lúc này, Saori mặc trang phục hiện đại cũng nghiêm nghị bước vào khung hình chiếu.

George lắc đầu: "Đợi thêm chút nữa, hiện tại toàn bộ Thánh Vực đều nằm dưới sự kiểm soát của Saga, các cô cậu bây giờ đến chỉ là chịu chết." Hiện tại Saori, rõ ràng vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh ý thức của Athena, cũng không thể phát huy sức mạnh của Athena.

Nếu đến quá sớm, sẽ rất khó để các Gold Saint Seiya Thánh Vực tin tưởng.

Thực ra theo hắn thấy, Athena và những người khác căn bản không cần đến Thánh Vực, có thể đợi Saga phái người từng đợt từng đợt đến "tặng mạng".

Dù sao Thánh Chiến ngoài một số Silver Saint Seiya đặc biệt, quan

trọng nhất vẫn là Gold Saint Seiya, Bronze Saint Seiya về cơ bản cũng là bia đỡ đạn.

Trong cốt truyện gốc, nếu không phải Ngũ tiểu cường Bronze Saint Seiya thực sự quá nghịch thiên, ý chí mạnh mẽ đến đáng sợ, luôn có thể đứng dậy sau khi bị đánh gục, tiểu vũ trụ bùng cháy đến cực hạn.

Athena đã sớm bị Saga giết chết rồi.

Chỉ cần đợi một thời gian, đợi ý thức của Athena trong cơ thể Saori hoàn toàn thức tỉnh, không cần bất kỳ lời giải thích nào.

Tất cả các Saint Seiya cảm nhận được tiểu vũ trụ của Saori, lập tức sẽ hiểu Saori chính là Athena, sau đó hoàn toàn đứng về phía Athena.

"Lời khuyên của tôi là, các cô cậu có thể liên hệ thêm với những Saint Seiya mà mình quen biết, nói cho họ sự thật, sau đó tập hợp họ lại để bảo vệ cô bé Saori.

Theo thông tin tôi hiện có, mấy ngày nay Saga rất có thể sẽ phái Silver Saint Seiya đến đoạt Gold Thánh Y Sagittarius, tấn công cô bé Saori." Số lượng Saint Seiya mà Seiya bên kia tập hợp càng nhiều, thực lực càng mạnh, thì số lượng Saint Seiya mà Saga phái đến sẽ càng mạnh.

Nếu có thể phái thêm vài Gold Saint Seiya đến, thì đến lúc đó phòng ngự của Thánh Vực sẽ suy yếu đáng kể, hắn có thể thao túng được nhiều chuyện hơn.

Sau một hồi bàn bạc, mọi người đều thấy George nói có lý.

Vì vậy, mọi người cũng bắt đầu nhanh chóng hành động.

Ikki đi cùng Shun đến Đảo Tiên Nữ tìm sư phụ của Shun, Silver Saint Seiya Cetus Albiore.

Albiore tuy là Silver Saint Seiya, nhưng lại đã thức tỉnh Giác Quan Thứ Bảy, sở hữu tiểu vũ trụ cực hạn.

Xét về thực lực thực sự, ông ta đã không thua kém Gold Saint Seiya bình thường.

Hơn nữa, mấy năm trước, Albiore đã nhận thấy Thánh Vực và Giáo hoàng có vấn đề, mấy năm nay đều không tuân theo lệnh của Giáo hoàng đến Thánh Vực tham gia hội nghị.

Vì vậy, chỉ cần Shun đến nói rõ sự thật, Albiore nhất định sẽ mang theo tất cả đồ đệ của mình đến bảo vệ an toàn cho Saori.

Vừa hay Scorpio Milo và Pisces Aphrodite vẫn còn ở Thánh Vực, chắc hẳn cũng chưa bị Saga phái đi thực hiện nhiệm vụ loại bỏ Albiore.

Shiryu và Seiya lần lượt đi Ngũ Lão Phong và Jamir.

Sư phụ của Shiryu là Gold Saint Seiya Libra Dohko đã sớm nhận ra có điều không ổn, và cũng biết Giáo hoàng hiện tại là Saga giả mạo.

Dù sao ông và Shion là bạn chiến đấu cũ, quá quen thuộc rồi.

Hơn nữa thế hệ Gold Saint Seiya này đều từng được ông hướng dẫn, ông cũng rất hiểu họ.

Sở dĩ nhẫn nhịn không ra tay, là vì ông phải canh giữ phong ấn Minh Quân, cộng thêm Athena hiện tại không có nguy hiểm đến tính mạng.

Gold Saint Seiya Aries Mu của Jamir cũng vậy, là đệ tử của Giáo hoàng tiền nhiệm, làm sao ông ấy có thể không nhận ra sự thay đổi của Giáo hoàng.

Chỉ là một mình không làm được gì, cộng thêm phải cân nhắc đến đại cục của Thánh Vực, không có bằng chứng thực chất, nên vẫn

luôn không vạch trần.

Mục đích của việc thông báo cho hai vị này, là để họ hiểu rõ tình hình hiện tại, nhỡ Saga phái vài Gold Saint Seiya đến, Seiya và những người khác không chống đỡ nổi, thì họ nhanh chóng đến giúp.

Hyoga và Crystal Saint thì ở lại tiếp tục bảo vệ Saori, tìm một nơi ẩn nấp kín đáo, đề phòng Thánh Vực trong thời gian này phái người đến.

George tiếp tục ở lại Thánh Vực làm tai mắt, giám sát động tĩnh của Saga và các Saint Seiya bên Thánh Vực.

"Ora, Giáo hoàng đại nhân triệu tập!" Ngay khi George vừa kết thúc cuộc gọi, cửa thạch ốc bị gõ.

"Saga tìm tôi sao?" George sờ cằm, trong lòng đại khái có chút đoán.

Mở cửa, hắn nhìn thấy Flame Saint Seiya của Thiên Lô Tọa, người cả ngày đi theo sau Gigas.

"Theo tôi." Flame Saint Seiya ngẩng cằm, ra hiệu George đi theo mình.

George tuy thực lực không tệ, nhưng thân phận còn chưa phải là Bronze Saint Seiya, mà hắn lại là thuộc hạ được Gigas tin tưởng nhất.

Tự cảm thấy thân phận tự nhiên là trên George.

George cũng không chấp nhặt thái độ của Flame Saint Seiya, dưới sự quản lý của Saga trong mười mấy năm nay, quan niệm giai cấp của các Saint Seiya đã trở nên rất nặng nề.

Rất nhiều Saint Seiya chỉ có thực lực, nhưng nhân phẩm lại rất tệ.

Flame Saint Seiya này trước khi gia nhập Thánh Vực để trở thành Saint Seiya, chỉ là một tên côn đồ đường phố ở Athens.

Mục tiêu trở thành Saint Seiya của hắn, cũng không phải để duy trì hòa bình thế giới, chống lại cái ác, mà là để có được quyền lợi và tài phú.

Chương 839

Hiện tại rất nhiều Silver và Gold Saint Seiya cũng đều có cùng lý niệm, những người thực sự bị Saga lừa dối, thật lòng trung thành với Thánh Vực chỉ là số ít.

Đi theo Flame Saint Seiya đến đại sảnh Giáo hoàng điện, George nhìn thấy đã có không ít người đứng ở đó.

Dẫn đầu chính là Tham mưu trưởng Gigas.

"Xem ra Saga cũng có chút không ngồi yên được." Ngoài Gigas, những người còn lại hắn phần lớn đều nhận ra, như Lizard Mysty, Whale Moses, Hound Asterion… về cơ bản đều là các Silver Saint Seiya.

Có thể nói, trừ Eagle Marin và Ophiuchus Shaina, hai Silver Saint Seiya nữ.

Tất cả các Silver Saint Seiya của Thánh Vực đều đã tập hợp.

Và một số Silver Saint Seiya nhìn thấy George xuất hiện ở đây, trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Họ cũng đã từng nghe nói về George, biết hắn đã đánh bại tất cả các Bronze Saint Seiya Thánh Vực, có thể gọi là người đứng đầu Bronze Saint Seiya Thánh Vực.

Lại còn trong tình huống không có Thánh Y.

Nhưng trong lòng họ không nghĩ rằng George đã sở hữu thực lực của Silver Saint Seiya.

Khoảng cách thực lực giữa Silver và Bronze tuy không lớn bằng với Gold, nhưng cũng không nhỏ.

Ngay cả khi tất cả các Bronze Saint Seiya Thánh Vực hợp sức lại, cũng chưa chắc đã đánh lại Silver Saint Seiya yếu nhất.

Tuy nhiên họ cũng không nói gì, vì là Giáo hoàng triệu kiến, thì tự nhiên có lý do của Giáo hoàng.

"Khụ khụ, Giáo hoàng đại nhân triệu tập các cô cậu đến đây, là có một nhiệm vụ quan trọng muốn giao cho các cô cậu." Gigas thấy người đã đến đông đủ, liền bắt đầu giảng giải chi tiết nhiệm vụ: "Tập đoàn Saori ở Tokyo, đã lấy được Gold Thánh Y Sagittarius của Aiolos, kẻ phản đồ Thánh Vực năm xưa, vậy mà không biết tự động trả lại, còn mượn cớ đó tổ chức cái giải đấu Ngân Hà gì đó.

Vì vậy Giáo hoàng trước đó đã ra lệnh Docrates dẫn người đến thu hồi Thánh Y Sagittarius.

Tuy nhiên tập đoàn Saori lại liên kết với vài Bronze Saint Seiya, và còn có Crystal Saint đã phản bội, giết chết Docrates.

Đây là sự khiêu khích và khinh thường trắng trợn đối với Thánh Vực, quả thực tội không thể dung thứ!" Nói đến đây, Gigas dùng quyền trượng trong tay đập mạnh xuống đất.

"Vì vậy nhiệm vụ lần này của các cô cậu, chính là đến Tokyo tiêu diệt tất cả những Saint Seiya dám phản bội Thánh Vực.

Mang về Saori Kido, tiểu thư của tập đoàn Saori và Gold Thánh Y Sagittarius." "Tham mưu trưởng cứ yên tâm, chỉ là một Crystal Saint và vài Bronze Saint Seiya, căn bản không cần tốn công sức như vậy, một mình tôi là có thể hoàn thành." Algethi của Perseus Saint Seiya bước lên một bước đầy tự tin nói.

Những người còn lại nghe vậy cũng gật đầu.

Algethi của Perseus là người mạnh nhất trong số các Silver Saint Seiya Thánh Vực hiện tại.

Không phải tiểu vũ trụ của hắn mạnh đến mức nào, chủ yếu là Perseus Algethi sở hữu Khiên Medusa, bất cứ ai nhìn thấy chiếc khiên đều sẽ hóa đá.

Vì vậy, muốn đánh bại Perseus Algethi, phải nhắm mắt lại, từ bỏ thị giác.

"Mọi chuyện không đơn giản như vậy, Crystal Saint có thực lực không tệ, trong bóng tối có lẽ còn có Saint Seiya khác phản bội Thánh Vực.

Vì vậy lần này các cô cậu phải hợp sức hoàn thành nhiệm vụ." Đúng lúc này, Saga mặc áo Giáo hoàng, đeo mặt nạ cuối cùng cũng xuất hiện.

Hắn đi đến chiếc ngai vàng cao ngất ngồi xuống, nhìn xuống mọi người: "Ai trong số các cô cậu cuối cùng có thể mang Saori Kido và Gold Thánh Y Sagittarius về đây, ta sẽ tự mình hướng dẫn hắn giác tỉnh Giác Quan Thứ Bảy, trở thành Gold Saint Seiya Sagittarius đời tiếp theo." Sau thất bại của Docrates, hắn đã biết Saori Kido, tiểu thư của tập đoàn Saori.

Rất có thể chính là hiện thân của Athena mà Sagittarius Aiolos đã cứu đi năm xưa.

Để chuyện năm xưa không bị bại lộ, hắn hận không thể tự mình ra tay, triệt để giải quyết mối họa tiềm ẩn Athena này.

Nhưng xét thấy Thánh Vực cần hắn trấn giữ, không ít Gold Saint Seiya đã có nghi ngờ về hắn, nếu tùy tiện đi ra ngoài có thể sẽ làm bại lộ thân phận sớm hơn.

Vì vậy hắn đành phải phái Silver Saint Seiya đi.

Để đảm bảo nhiệm vụ có thể hoàn thành thuận lợi, hắn đã một lần phái gần như tất cả Silver Saint Seiya, bao gồm cả Ora bị nghi ngờ có

thực lực Silver Saint Seiya, đều đi cùng.

Dù sao có thể hóa giải Huyễn Ma Mông Lung Quyền của mình cho Crystal Saint, đằng sau Saori Kido có lẽ không chỉ là một Silver Saint Seiya Crystal Saint.

"Gold Thánh Y Sagittarius!" Nghe Giáo hoàng hứa hẹn tự mình hướng dẫn tu hành, còn có thể trở thành Gold Saint Seiya Sagittarius đời tiếp theo, các Silver Saint Seiya phía dưới lập tức sôi trào.

Họ hận không thể bây giờ lập tức bay đến Tokyo, sau đó hoàn thành nhiệm vụ.

"Đương nhiên, nếu các cô cậu thất bại, vậy thì không cần quay lại nữa!" Nhưng vừa mới sôi trào, giây tiếp theo họ đã bị tiểu vũ trụ đáng sợ đầy sát ý của Saga dọa cho suýt quỳ xuống đất.

"Xem ra cậu thực sự đã đạt đến cấp độ Silver Saint Seiya." Lúc này, Saga khóa ánh mắt vào George.

Dưới tiểu vũ trụ đáng sợ của hắn, các Silver Saint Seiya sắp không đứng vững được, Flame Saint Seiya kia đã bò ra đất.

Còn George tuy toàn thân cũng run rẩy, nhưng lưng vẫn thẳng tắp.

Điều này đã có thể chứng minh George sở hữu tiểu vũ trụ không thua kém bất kỳ Silver Saint Seiya nào ở đó.

"Vậy thì ban cho cậu Silver Thánh Y Cancer!" Theo lệnh của Saga, mấy thị tòng khiêng Silver Thánh Y Cancer đến đại điện.

George nghe vậy lập tức giả vờ vui mừng.

"Đa tạ Giáo hoàng đại nhân!" Silver Thánh Y tuy không bằng Gold Thánh Y, hơn nữa thực lực của hắn có hay không có Thánh Y cũng không chênh lệch nhiều.

Nhưng có thêm một bộ Thánh Y dù sao cũng không phải là chuyện

xấu.

Dù sao hắn có thể lợi dụng quyền năng từ con đường Sai Lầm, ngay lập tức khiến Thánh Y nhận chủ, mấy bộ Thánh Y đều có thể lấy được.

Chỉ là hắn không ngờ, mình lại cũng bị phái đến Tokyo để thực hiện nhiệm vụ.

Đương nhiên, đây cũng không phải là chuyện gì to tát.

"Vừa hay có thể mượn chuyện này, đường đường chính chính trở thành Gold Saint Seiya của Thánh Vực." Suy nghĩ kỹ một chút, đây dường như cũng không phải là chuyện xấu.

Nếu thao túng tốt, hắn nói không chừng còn có thể được Saga đích thân phong làm Gold Saint Seiya Sagittarius.

Chỉ khi trở thành Gold Saint Seiya, mới có cơ hội đường đường chính chính trở thành Giáo hoàng.

"Được rồi, các cô cậu về chuẩn bị một chút, sáng mai Tham mưu trưởng Gigas sẽ dẫn đội xuất phát!" Saga công bố xong nhiệm vụ, vẫy tay, mọi người rút khỏi đại điện Giáo hoàng.

Đợi mọi người hoàn toàn rời đi, hai bóng người mặc Gold Thánh Y xuất hiện trong đại điện.

"Aphrodite, Deathmask, hai người hãy theo dõi bọn chúng.

Nếu bọn chúng thất bại, hai người hãy ra tay mang Saori Kido và Gold Thánh Y Sagittarius về.

Hãy nhớ, Saori Kido quan trọng hơn cả Gold Thánh Y Sagittarius, nếu có bất ngờ, hãy ưu tiên bắt giữ Saori Kido!" Saga dặn dò hai vị Gold Saint Seiya.

Trong Thánh Vực hiện nay, chỉ có Pisces và Cancer là hai người

thực sự biết sự thật năm xưa và trung thành với hắn vì sức mạnh của hắn.

Các Saint Seiya còn lại hoặc không biết sự thật bị hắn lừa dối, hoặc có nghi ngờ nhưng không có bằng chứng.

Vì vậy, hắn không lo hai người họ sau khi biết Saori Kido là Athena sẽ bị thuyết phục mà phản bội hắn.

Chương 840

Không trực tiếp phái hai người họ đi làm nhiệm vụ, mà để các Silver Saint Seiya ra tay trước, là để ngăn chặn các Gold Saint Seiya khác vốn đã có nghi ngờ phát giác điều bất thường.

Dù sao, cùng lúc điều động hai Gold Saint Seiya, tuyệt đối không phải chuyện nhỏ.

Nhưng nếu nhiều Silver Saint Seiya như vậy mà đều thất bại, thì chứng tỏ bên Saori Kido chắc chắn có Gold Saint Seiya nhúng tay vào.

Hoặc là Libra Dohko, hoặc là Aries Mu.

Chỉ có hai người này vẫn luôn thoát khỏi sự kiểm soát của hắn, không ở Thánh Vực.

Đến lúc đó thì không cần lo lắng bị các Gold Saint Seiya khác nghi ngờ, tốc chiến tốc thắng, bắt Athena hiện thân về rồi xử lý cô bé mới là quan trọng nhất.

"Vâng, Giáo hoàng đại nhân!" Aphrodite và Deathmask nhìn nhau, trong lòng đã đoán được thân phận của Saori Kido, đồng thời gật đầu đáp lời.

Hai người họ luôn tin vào lý niệm "sức mạnh là chính nghĩa".

Vì Saga hiện tại nắm giữ đại quyền của Thánh Vực, trở thành Giáo hoàng, thì đương nhiên họ sẽ trung thành với Saga.

Sáng hôm sau, George mặc Silver Thánh Y Cancer, cùng các Silver Saint Seiya khác, theo Tham mưu trưởng Gigas rời khỏi Thánh Vực.

Đương nhiên, việc hắn trực tiếp thăng cấp lên Silver Saint Seiya cũng khiến tất cả tạp binh và Bronze Saint Seiya Thánh Vực chấn động hồi lâu.

“Thậm chí còn phái hai Gold Saint Seiya theo dõi, Saga quả thực rất cẩn thận.” Ngay khi vừa rời khỏi Thánh Vực, lông mày George khẽ nhướng lên.

Bởi vì hắn đã cảm nhận được hai tiểu vũ trụ mạnh mẽ đang theo sát phía sau.

Hắn đoán rằng có lẽ việc Crystal Saint thoát khỏi sự kiểm soát đã khiến Saga phát giác điều gì đó, nên mới phái Pisces và Cancer đi theo.

Đúng vậy, dựa vào sự khác biệt của tiểu vũ trụ, hắn đã phán đoán được hai người theo sau là Pisces và Cancer.

Mấy ngày nay ở Thánh Vực, ban ngày khi rảnh rỗi, hắn lợi dụng phép tàng hình của mình, thu liễm khí tức, đã đi khắp toàn bộ Thánh Vực.

Đừng nói là Gold Zodiac, ngay cả Giáo hoàng điện hắn cũng không bỏ qua.

Vì vậy, tất cả các tiểu vũ trụ của Gold Saint Seiya Thánh Vực hắn đều đã quan sát qua, rất hiểu khí tức tiểu vũ trụ của họ.

“Hai Gold Saint Seiya yếu nhất, cũng chẳng là gì.” Đối với Pisces và Cancer, George trong lòng không hề để mắt đến.

Với sức mạnh của cơ thể hắn hiện tại, nếu là Saga, hoặc Shaka, thì sẽ có chút phiền phức.

Nhưng nếu là cặp đôi thủy sản đó, thì thực sự không cần lo lắng.

Thực lực của hai người này, cũng chỉ vừa đạt đến ngưỡng của Gold Saint Seiya mà thôi.

So với thế hệ trước của họ, thì kém không phải một chút.

Rời khỏi Thánh Vực đến thành phố Athens, đã có máy bay chuyên dụng chờ sẵn ở đó, đưa các Silver Saint Seiya bay đến Tokyo.

Tốc độ di chuyển của Silver Saint Seiya tuy có thể vượt quá hai lần tốc độ âm thanh, nhưng trừ một số chòm sao đặc biệt, phần lớn không có khả năng bay lượn.

Vì vậy, để đi lại hàng ngày, nếu khoảng cách xa, vẫn phải sử dụng phương tiện giao thông hiện đại.

Gold Saint Seiya thì không cần, đạt đến mức độ di chuyển tốc độ ánh sáng, có thể khiến họ nhanh hơn bất kỳ phương tiện giao thông nào.

Hơn nữa ra khỏi Thánh Vực, họ đều có thể bay.

Mất cả một ngày bay, máy bay cuối cùng cũng đến Tokyo.

Vừa xuống máy bay, đã có nhân viên tiếp đón chuyên biệt của khu vực ngoại vi Thánh Vực đến, đưa họ đến khách sạn cao cấp.

"Saga có thể thuận lợi cai trị Thánh Vực mười mấy năm như vậy, cũng có lý do của nó." George đứng trong căn hộ cao cấp dành riêng cho mình tại khách sạn, không khỏi cảm thán một tiếng.

Trước khi Saga tiếp quản Thánh Vực, Thánh Vực vẫn luôn tuân thủ nguyên tắc kỷ luật nghiêm khắc, khổ luyện.

Tất cả đều vì trung thành với Athena, vì Thánh Chiến, vì bảo vệ thế giới và loại bỏ cái ác.

Sau khi Saga tiếp quản, tự nhiên không thể tiếp tục như vậy, hắn đã đề bạt những người như Gigas để phát triển mạnh mẽ thế lực ngoại vi.

Dùng quyền lợi và tiền bạc để ăn mòn nội tâm của các Saint Seiya, khiến họ hiểu rằng chỉ có đi theo mình mới có thể hưởng vinh hoa phú quý.

Vì vậy họ đến Tokyo mới có máy bay chuyên cơ đưa đón, mới có

đãi ngộ cao cấp như vậy.

Thậm chí nếu cần dịch vụ đặc biệt, khách sạn bất cứ lúc nào cũng có thể cử mười tám người đến hầu hạ những Silver Saint Seiya này.

Nói thật, tuổi của các Saint Seiya về cơ bản đều không lớn, đều là những người đàn ông đang độ tuổi sung sức, lại có mấy ai chịu nổi sự cám dỗ như vậy.

Nghĩ đến sau này Saga thực sự cai trị toàn bộ thế giới, thì các Saint Seiya Thánh Vực, thực sự có thể muốn làm gì thì làm.

Tổng cộng chỉ có tám mươi tám Saint Seiya, ngay cả Bronze Saint Seiya yếu nhất, trong toàn bộ thế giới quyền lực cũng có thể xếp vào top một trăm.

Với tình hình như vậy, cũng không có gì lạ khi một số Saint Seiya dù biết sự thật, vẫn sẵn lòng trung thành với Saga.

Nếu là hắn, hắn cũng sẽ chọn Saga.

Đương nhiên, hắn và các Saint Seiya khác không giống nhau, đây chỉ là một phân thân nhỏ, mục tiêu của hắn cũng không phải là chuyện nhỏ nhặt như cai trị thế giới.

Những thứ Saga ban cho, đối với hắn mà nói căn bản không có sức cám dỗ.

Nghỉ ngơi khoảng hai tiếng, ăn một bữa đại tiệc sang trọng, Gigas liền đầy tự tin dẫn các Silver Saint Seiya, đi đến biệt thự sang trọng của gia đình Saori Kido.

Trong mắt hắn, có nhiều Silver Saint Seiya như vậy, Crystal Saint và vài Bronze Saint Seiya, căn bản không đáng sợ.

Nhiệm vụ lần này nhất định sẽ hoàn thành thuận lợi, sau đó quay về nhận phần thưởng của Giáo hoàng.

“Tham mưu trưởng đại nhân, bên trong không có người!” Flame Saint Seiya đã điều tra một vòng trong biệt thự sang trọng, sau đó ra báo cáo với Gigas.

Gigas tuy là Tham mưu trưởng dẫn đội lần này, nhưng trên thực tế địa vị của Silver Saint Seiya không thấp hơn Gigas.

Vì vậy, trừ những trận chiến thực sự cần thiết, thông thường Gigas sẽ không tùy tiện sai khiến Silver Saint Seiya làm việc.

Những chuyện nhỏ nhặt như thăm dò biệt thự, giao cho Flame Saint Seiya và các tạp binh Thánh Vực trung thành với hắn là được.

“Hừ, chắc chắn là sợ bị Thánh Vực trừng phạt, nên đã trốn đi trước rồi.” “Trốn ư, trước mặt Crow Jamian của ta, không ai có thể trốn thoát được!” Lúc này Crow Jamian tự tin bước ra.

Thực lực của hắn trong số các Silver Saint Seiya chỉ là bình thường, nhưng hắn lại sở hữu tuyệt kỹ điều khiển quạ.

Chỉ cần hắn tốn một chút thời gian, điều khiển đủ số quạ, bất kể kẻ địch trốn ở đâu, cũng không thể thoát khỏi sự tìm kiếm của đàn quạ trời.

“Vậy thì làm phiền cậu rồi, Jamian.” Gigas gật đầu với vẻ tươi cười.

Tuy nhiên, ngay khi Jamian chuẩn bị triệu tập quạ, xung quanh đột nhiên vang lên một giọng nói đầy trêu chọc.

“Đừng tìm nữa, chúng tôi ở ngay đây, các ông đã bị bao vây rồi, không muốn chết thì mau đầu hàng đi!” Mọi người ngẩng đầu nhìn bốn phía biệt thự, phát hiện Crystal Saint và Seiya cùng các Bronze Saint Seiya khác, đã bao vây họ.

Chương 841

“Bao vây chúng ta, tôi thấy các ông đang tìm… Albiore, ông… ông cũng phản bội Thánh Vực!” Gigas đang định chế giễu Crystal Saint và những người khác là tự chui vào lưới, nhưng không ngờ phía sau Crystal Saint lại xuất hiện Cetus Albiore.

Hơn nữa, phía sau Albiore còn có các Saint Seiya của Đảo Tiên Nữ.

Điều này khiến sắc mặt hắn không khỏi thay đổi.

Cần biết rằng, Albiore không giống Silver Saint Seiya bình thường, truyền thuyết nói ông ta có thực lực sánh ngang với Gold Saint Seiya, là Silver Saint Seiya mạnh nhất.

Bằng không cũng không thể mấy năm nay không nghe theo sự điều khiển của Thánh Vực, mà Thánh Vực vẫn không xử lý.

Nếu Albiore dẫn theo các Saint Seiya của Đảo Tiên Nữ, thực sự đứng về phía những kẻ phản bội, thì lần này họ sẽ không còn được ổn thỏa như vậy nữa.

“Xem ra là kịp lúc rồi.” George thấy vậy, không hề cảm thấy bất ngờ.

Sau khi bị Saga triệu tập, George đã lợi dụng gương ma thuật để thông báo tất cả thông tin cho Seiya và những người khác.

Vì vậy, Saori Kido, người giàu có và hào phóng, đã trực tiếp dùng máy bay riêng đưa Shun và Ikki đến Đảo Tiên Nữ, đón Cetus Albiore và các Saint Seiya của Đảo Tiên Nữ đến ngay trong đêm.

“Không phải chúng tôi phản bội Thánh Vực, mà là Giáo hoàng mới đã phản bội Thánh Vực, phản bội Athena!” Albiore nói với Gigas và

các Silver Saint Seiya: “Giáo hoàng mới là Saga của Gemini giả mạo, hắn đã giết Giáo hoàng tiền nhiệm, vu khống Aiolos, ý đồ giết Athena, tội không thể dung thứ.

Các ông đừng để hắn lừa dối nữa!” “Hỗn xược, dám vu khống Giáo hoàng đại nhân, cứ để Perseus Algethi ta đến hội ngộ với ông!” Một số Silver Saint Seiya căn bản không tin lời Albiore, hoặc dù biết là thật, cũng không muốn tin.

Giúp Giáo hoàng mới chinh phục thế giới để có được quyền lực tối thượng và giàu sang phú quý, hay là ngoan ngoãn tu khổ ở Thánh Vực chờ Thánh Chiến rồi tử trận.

Lựa chọn này đối với họ mà nói không khó chọn.

“Hissatsu Phantom Demon Serpent!” Tiểu vũ trụ của Perseus bùng nổ, vô số rắn xanh đột nhiên xuất hiện dưới chân Cetus, hoàn toàn bao vây cơ thể ông.

Còn Perseus Algethi thì đã bay lên không trung phía trên Cetus, tung một cú đá toàn lực vào cổ Cetus, ý đồ kết liễu một đòn.

“Nếu đã như vậy, chỉ đành giải quyết các ông thôi.” Đối với cuộc tấn công của Perseus Algethi, Cetus không hề để tâm, bởi vì hai sợi xích của Thánh Y của ông đã tự động phản ứng lại.

Sợi xích phòng thủ lập tức đánh tan những con rắn xanh bao vây, còn sợi xích tấn công thì quấn lấy một chân của Perseus Algethi, quật hắn văng ra xa.

“Bắt lấy những kẻ phản đồ này!” Gigas vội vàng ra lệnh mọi người đánh hội đồng, còn mình thì bảo Flame Saint Seiya nhanh chóng đưa mình trốn sang một bên.

Thế là, mười mấy Silver Saint Seiya chia thành hai nhóm, trong đó mười người cùng đánh hội đồng Cetus, bốn người còn lại thì đối phó

với Seiya và các Bronze Saint Seiya khác.

Chỉ có George đứng đó tạm thời không động đậy.

"Ora, cậu làm gì vậy, còn không mau lên giúp!" Thấy George lại không tham gia chiến đấu, Gigas vội vàng ra lệnh.

"Cũng nên giúp, trước tiên giải quyết hai người các ông đã." George quay người trực tiếp đi về phía Gigas và Flame Saint Seiya.

Gigas lập tức cảm thấy không ổn: "Ora, cậu muốn làm gì, cậu dám phản bội Thánh Vực!" "Những kẻ phản bội Thánh Vực là các ông, ông đoán xem tại sao bọn họ lại biết hôm nay các ông sẽ đến, và mai phục ở đây từ trước?" George từng bước từng bước đi về phía Gigas, trên mặt đầy vẻ ác ý.

"Cậu đừng tưởng cậu mặc Silver Thánh Y là thật sự là Silver Saint Seiya, cứ để Flame Saint Seiya tôi đây dạy dỗ cậu một bài học!" Flame Saint Seiya bảo vệ Gigas, lập tức sử dụng tuyệt chiêu của mình.

"Hỏa Diễm Loa Toàn!" Ngọn lửa cuồng bạo cuộn xoáy như lốc xoáy về phía George.

George chỉ trong vài ngày ngắn ngủi đã từ một tạp binh thăng cấp lên Silver Saint Seiya, điều này đã khiến hắn vô cùng khó chịu.

Đặc biệt là hôm qua hắn còn hống hách gọi George đến đại sảnh, kết quả khi ra thì người ta đã có được Silver Thánh Y Cancer, địa vị cao hơn hắn một bậc.

Hắn muốn chứng minh với Gigas, với Giáo hoàng, rằng Flame Saint Seiya hắn mới có tư cách thăng cấp Silver, còn thằng nhóc đối diện căn bản không phải đối thủ của mình.

"Hút!" Đối mặt với ngọn lửa cuồng bạo, George há miệng hút mạnh, ngọn lửa toàn bộ bị hắn nuốt vào bụng.

“Trả lại cho ông, Tiếng Gầm Của Hỏa Long.” Cột lửa hình rồng trực tiếp xuyên thủng cơ thể của Flame Saint Seiya, giết chết hắn ngay tại chỗ.

Hắn không có thời gian để chơi trò trẻ con với một Bronze Saint Seiya bé nhỏ.

“Không… không giết tôi!” Thấy Flame Saint Seiya bị giết chết ngay lập tức, Gigas sợ đến mức lập tức ngồi phịch xuống đất, hắn ta không có chút sức chiến đấu nào.

“Mặc dù tên này là một phế vật, nhưng vẫn còn chút tác dụng, không thể để cậu cứ thế giết chết.” Ngay khi George chuẩn bị ra tay kết liễu Gigas, hai người đàn ông mặc Gold Thánh Y bước ra từ bóng tối.

Người đến chính là Gold Saint Seiya Pisces Aphrodite và Gold Saint Seiya Cancer Deathmask.

Về sự xuất hiện của hai người, George không hề bất ngờ, bởi vì vừa rồi hắn giả vờ muốn giết Gigas.

Vốn dĩ là để buộc hai Gold Saint Seiya đang ẩn mình phải hiện thân.

Tuy hắn có thể cảm nhận được tiểu vũ trụ của hai người, nhưng nếu hai người ẩn mình trong bóng tối để tấn công lén, vẫn có chút phiền phức nhỏ.

“Vậy sao, xem ra tôi chỉ có thể giết chết hai vị.” “Ha ha ha, giết chúng tôi ư, chỉ bằng cậu, một Silver Saint Seiya nhỏ bé?” Nghe George nói, Aphrodite và Deathmask trên mặt đầu tiên lộ ra vẻ ngạc nhiên, sau đó không nhịn được mà cười chế giễu đầy khinh bỉ.

Họ cảm thấy có lẽ George vừa từ tạp binh thăng cấp lên Silver, còn chưa biết khoảng cách giữa Silver và Gold, cho rằng mình dễ dàng

giết chết một Bronze Saint Seiya nên đã bắt đầu kiêu ngạo tự đại rồi.

"Gold Saint Seiya!" Aphrodite và Deathmask đột nhiên giải phóng tiểu vũ trụ cực hạn mạnh mẽ của mình, tất cả những người đang chiến đấu ở đó lập tức dừng lại.

Khi họ nhìn thấy hai người kia mặc Gold Thánh Y, sắc mặt cũng đại biến.

Nhóm Silver Saint Seiya tự nhiên vui mừng, có hai Gold Saint Seiya ở đây, họ không cần lo lắng về Cetus nữa.

Trong trận chiến vừa rồi, bốn Silver Saint Seiya khi đối chiến với Seiya và một nhóm Bronze Saint Seiya thì hoàn toàn áp đảo, nhưng mười Silver Saint Seiya khi đối chiến với Cetus thì lại bị Cetus áp đảo.

Hơn nữa đều sắp bị đánh tan tành.

Cetus và Seiya cùng những người khác thì hoàn toàn ngược lại, họ không hề biết có hai Gold Saint Seiya Thánh Vực sẽ xuất hiện.

George cũng không nói cho họ biết, bởi vì hai Gold Saint Seiya này, tự hắn có thể giải quyết được.

"Gold Saint Seiya ư?

Ai mà không phải chứ!" Đối mặt với áp lực từ tiểu vũ trụ cực hạn của Aphrodite và Deathmask, George không hề bị ảnh hưởng một chút nào.

"Thay Đổi!" Pháp thuật Thay Đổi khởi động, Silver Thánh Y Cancer lập tức biến thành Gold Thánh Y Xà Phu Tọa, cảm giác áp lực từ tiểu vũ trụ cực hạn Giác Quan Thứ Bảy ầm ầm bùng nổ.

"Gold Saint Seiya!" Nhìn thấy George mặc một bộ Gold Thánh Y, tất cả mọi người tại chỗ đều sững sờ.

Rõ ràng là Silver Thánh Y Cancer, sao đột nhiên lại biến thành

Gold Thánh Y, quan trọng hơn là một bộ Gold Thánh Y mà họ chưa từng thấy bao giờ.

Đặc biệt là đối với Aphrodite và Deathmask.

Bởi vì hai Gold Saint Seiya này biết rõ nhất, Gold Thánh Y tổng cộng có mười hai bộ, bộ mà George đang mặc trên người, không thuộc bất kỳ bộ nào mà họ biết.

"Cậu rốt cuộc là ai?" Cảm nhận được tiểu vũ trụ cực hạn mạnh mẽ của George, ánh mắt của Aphrodite và Deathmask cuối cùng cũng trở nên nghiêm trọng.

Còn George thì tay cầm quyền trượng rắn đeo kính đặc trưng của Xà Phu Tọa, tao nhã đáp lại: "Các ông có thể gọi tôi là Gold Saint Seiya Xà Phu Tọa George." "Xà Phu Tọa?" Ánh mắt mọi người đầy nghi hoặc, Xà Phu Tọa không phải là Silver Saint Seiya sao?

Hơn nữa Silver Saint Seiya Xà Phu Tọa là Shaina, họ đều biết.

Sao giờ lại mọc ra một Xà Phu Tọa khác, còn trở thành Gold Saint Seiya.

Chương 842

"Chỉ là hàng giả mà thôi!" Deathmask bước lên một bước, lập tức tung ra hàng trăm triệu cú đấm về phía George.

"Quang Tốc Quyền!" Quang Tốc Quyền là chiêu thức mà mỗi Gold Saint Seiya đều có thể nắm giữ, chỉ cần lĩnh ngộ Giác Quan Thứ Bảy, sở hữu tiểu vũ trụ cực hạn, là có thể tung ra Quang Tốc Quyền.

Chỉ là Gold Saint Seiya Leo Aiolia và Gold Saint Seiya Sagittarius Aiolos, đã có một số cải tiến và sáng tạo trên Quang Tốc Quyền.

Vì vậy Quang Tốc Quyền của họ mạnh hơn Quang Tốc Quyền của các Gold Saint Seiya khác, đã trở thành tuyệt chiêu độc quyền của riêng họ.

Deathmask hiện tại sử dụng Quang Tốc Quyền đối với George, chính là để kiểm chứng George rốt cuộc có phải là Gold Saint Seiya thật hay không.

Nếu chỉ là giả mạo, một đòn là có thể khiến hắn lộ nguyên hình.

"Chỉ vậy thôi sao, ông đến để gây cười à?" George cầm quyền trượng rắn, đứng yên không nhúc nhích, chính xác đỡ được từng cú đấm mà Deathmask tung ra, sau đó kích hoạt "Lời trêu chọc của thợ săn".

"Cancer yếu ớt như vậy, đây là lần đầu tiên tôi thấy.

Gold Saint Seiya Cancer đời trước đã kéo Tử Thần xuống Hoàng Tuyền đồng quy vu tận, còn đời trước nữa thì càng mạnh hơn, ngay cả Song Tử Thần cũng có thể tính kế và áp chế.

Nhìn lại ông xem, yếu đến mức tôi không nỡ nhìn thẳng." "Cậu nói gì!" Bị George trêu chọc, Deathmask lập tức mất lý trí, hắn gầm

lên với Aphrodite đang chuẩn bị lén bắn Hồng Mân Côi: “Ông đừng ra tay, tôi muốn cho hắn biết đắc tội Deathmask đại nhân tôi, sẽ có hậu quả khủng khiếp như thế nào.” Nói xong, tiểu vũ trụ của hắn bắt đầu bùng cháy.

“Tích Thi Khí Minh Giới Ba!” “Nếu đã dùng chiêu này, xem ra cũng không cần tôi ra tay nữa.” Aphrodite thấy Deathmask dùng Tích Thi Khí, cho rằng trận chiến đã kết thúc.

Con đường dẫn đến Bỉ Lương Pha Hoàng Tuyền của Minh Giới được mở ra, khí tích thi đặc trưng của Cancer ào ạt ập đến George, muốn kéo linh hồn của hắn vào Minh Giới.

Đây là một chiêu thức không nhắm vào thể xác và tiểu vũ trụ, mà trực tiếp nhắm vào linh hồn.

Một khi bị đưa vào Bỉ Lương Pha Hoàng Tuyền, trừ phi là thần, bất cứ ai cũng không thể thoát ra.

“Không hay rồi!” Bên kia Cetus Albiore hiểu rõ sự đáng sợ của Tích Thi Khí, muốn đến chi viện cho George, nhưng lại bị các Silver Saint Seiya đó hợp sức chặn lại.

Đối mặt với khí tích thi cuốn theo linh hồn của mình, George không hề phản kháng, mặc cho khí tích thi mang linh hồn của hắn tiến vào Hoàng Tuyền của Minh Giới.

“Ha ha ha, cái gì mà Gold Saint Seiya Xà Phu Tọa, đồ giả thì vẫn là giả!” Thấy linh hồn của George bị đưa vào Bỉ Lương Pha Hoàng Tuyền, cánh cổng đóng lại, Deathmask lập tức lộ ra nụ cười đắc ý.

Tuy nhiên giây tiếp theo, nụ cười của hắn đông cứng lại.

Bởi vì cơ thể của George không hề đổ gục vì linh hồn bị đưa vào Bỉ Lương Pha Hoàng Tuyền, mà ngược lại còn đang nhìn hắn với vẻ trêu chọc.

“Làm sao có thể như vậy, tôi rõ ràng đã đưa cậu đến Minh Giới?” “Đúng là có đi, dạo một vòng rồi lại về, chỉ có thể nói chiêu thức của ông quá yếu.” George nhún vai.

Hắn vừa rồi để Deathmask đưa mình đến Minh Giới, chẳng qua là muốn mượn tuyệt chiêu của Deathmask để định vị ở Minh Giới.

Cứ như vậy, lần sau hắn có thể dựa vào định vị không gian, tùy ý ra vào Minh Giới.

Còn về việc Bỉ Lương Pha Hoàng Tuyền chỉ có thần linh và Gold Saint Seiya Cancer mới có thể ra vào, bản chất vị cách linh hồn của hắn cao hơn nhiều so với các thần linh bình thường của thế giới này.

Ngay cả vị cách của Minh Vương cũng không cao bằng hắn, tự nhiên sẽ không bị hạn chế.

Cộng thêm Gold Saint Seiya Xà Phu Tọa bản thân đã có khả năng cải tử hoàn sinh, cướp đoạt linh hồn từ tay Minh Vương.

“Điều này không thể nào, tuyệt đối không thể nào!” Deathmask nghe vậy lập tức mặt đỏ bừng, một lần nữa đưa tay, muốn sử dụng Tích Thi Khí Minh Giới Ba đối với George.

“Đến lượt ông thử chiêu thức của tôi.” Tuy nhiên lúc này George đã đạt được mục đích, không còn kiên nhẫn chơi trò trẻ con với Deathmask nữa.

Chỉ thấy hắn trực tiếp chắp hai tay lại, bắt đầu tụ tập năng lượng tiểu vũ trụ, dùng phương thức đặc biệt nén lại.

“Quy – Phái – Khí – Công – Ba!” Quy Phái Khí Công Ba của tiểu vũ trụ bùng nổ.

“A!” Tích Thi Khí Minh Giới Ba còn chưa kịp tung ra, Deathmask đã bị Khí Công Ba đánh trúng ngay tại chỗ.

Ngay sau đó là một tiếng kêu thảm thiết, thổ huyết rồi tử vong.

Bên kia Aphrodite thấy vậy, cảm thấy rất không ổn, cũng không còn đứng ngoài quan sát, lập tức tấn công lén George vừa tung Khí Công Ba.

"Huyết Tinh Mân Côi!" Một bông hồng trắng thoát khỏi tay, dường như vượt qua không gian và thời gian, trực tiếp trúng vào vị trí tim của George.

"Nhiều năm như vậy, cậu là người đầu tiên khiến tôi phải dùng đến tuyệt chiêu này.

Một khi bị Huyết Tinh Mân Côi của tôi đánh trúng, thần kinh của cậu sẽ hoàn toàn tê liệt, sau đó từ từ bị bông hồng của tôi hút cạn máu.

Đến khi bông hồng trắng biến thành hồng mân côi, đó chính là ngày cậu chết!" Thấy tuyệt chiêu của mình thành công, Aphrodite lập tức thở phào nhẹ nhõm, hắn vẫn rất tự tin vào tuyệt chiêu của mình.

Trừ khi không đánh trúng, chỉ cần đánh trúng, bất kỳ Gold Saint Seiya nào cũng chỉ có một con đường chết.

"Ông nói gì?" George tùy tiện rút bông hồng trắng đang cắm ở tim ra ném xuống đất, ngẩng đầu thờ ơ nhìn Aphrodite.

Chẳng nói đến việc hắn tự mình kiểm soát tinh vi cơ thể và các phép chữa trị, bản thân Xà Phu Tọa đã là khắc tinh bẩm sinh của Pisces.

Độc làm tê liệt thần kinh và huyết mân côi hút máu của Pisces, trước y thuật và độc thuật của Xà Phu Tọa chỉ là một trò cười.

"Cái… cái này không thể nào, tuyệt đối không thể nào!" Trên mặt Aphrodite lộ ra biểu cảm tương tự như Deathmask vừa rồi.

Sau đó hắn cũng đi vào vết xe đổ của Deathmask, bị George dùng một phát Khí Công Ba kết liễu.

"Chạy!" Thấy hai Gold Saint Seiya đều bại dưới tay George, những Silver Saint Seiya còn lại biết không phải đối thủ, lập tức muốn rút lui về Thánh Vực, báo cáo tình hình cho Giáo hoàng.

"Chặn bọn chúng lại!" Tuy nhiên Cetus làm sao có thể để những người này quay về báo tin, nhanh chóng cùng Crystal Saint dẫn tất cả các Bronze Saint Seiya chặn lại một nhóm Silver Saint Seiya.

Thấy khó có thể đột phá, hai Saint Seiya trong nhóm Silver đột nhiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu vào trạng thái thiền định.

"Xin sư phụ giúp con!" Cùng với tiếng nói của hai người, một tiểu vũ trụ cực kỳ mạnh mẽ từ xa truyền đến.

"Ngũ Hành Kabbalah Phong Ấn Barrier." George thấy vậy quyền trượng rắn đập xuống đất, xung quanh lập tức nổi lên năm loại tinh linh nguyên tố thuộc tính, tạo thành rào chắn mạnh nhất, ngăn cách liên lạc của hai Silver Saint Seiya kia.

Hắn biết hai Silver Saint Seiya đó là đệ tử thân truyền của Shaka, có thể thông qua thiền định triệu hồi tiểu vũ trụ của Shaka để giúp áp chế đối thủ.

Hắn tự nhiên không thể để Shaka biết tình hình ở đây.

Shaka là một trong số ít Gold Saint Seiya tin tưởng nhân phẩm của Giáo hoàng.

Bởi vì hắn nhìn thấy bản chất của Saga, bản chất của Saga là lương thiện và chính nghĩa, nên hắn cho rằng Giáo hoàng đại diện cho chính nghĩa.

Hắn không biết Saga bị tà thần ảnh hưởng, muốn giết Athena mà mình trung thành, thậm chí còn cho rằng Saori là đồ giả mạo.

Đối với loại đầu óc cứng nhắc như vậy, chỉ dựa vào lời nói suông là không thể thuyết phục được.

Cách tốt nhất là không để hắn phát hiện tình hình ở đây.

"Chuyện gì thế này, sao đột nhiên biến mất rồi?" Ở Thánh Vực, trong cung Xử Nữ, Shaka đang nhắm mắt thiền định, lông mày đột nhiên nhíu lại.

Vừa rồi hắn rõ ràng cảm nhận được tiểu vũ trụ cầu cứu của đệ tử, nhưng khi theo dõi khí tức tiểu vũ trụ thì lại không phát hiện ra gì.

Khí tức tiểu vũ trụ của hai đệ tử của hắn cũng biến mất rồi.

Chương 843

"Chẳng lẽ nhiệm vụ có vấn đề?" Hắn biết Giáo hoàng đã phái phần lớn Silver Saint Seiya Thánh Vực, bao gồm cả đệ tử của hắn, đến Tokyo để đoạt lại Gold Thánh Y của kẻ phản bội năm xưa.

Vốn dĩ hắn cũng không thấy có vấn đề gì lớn.

Nhưng bây giờ đệ tử đột nhiên cầu cứu, rồi lại đột nhiên biến mất, khiến hắn không thể cảm ứng được sự tồn tại, hắn cảm thấy có vấn đề rồi.

Đứng dậy, hắn chuẩn bị đến Giáo hoàng điện để nhắc nhở Giáo hoàng.

Đồng thời, ở Tokyo, George, người đã dùng Ngũ Hành Kabbalah Barrier để ngăn cách sự thăm dò của tiểu vũ trụ của Shaka, giơ tay lần lượt tung ra một loạt khí đạn.

Nhanh chóng đánh gục tất cả các Silver Saint Seiya.

"Đây chính là kỳ ngộ mà cậu nói sao?" Crystal Saint nhìn George mặc Gold Thánh Y, không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Ông biết George lợi hại, bằng không cũng không thể giúp ông giải trừ Huyễn Lung Ma Hoàng Quyền của Saga, chỉ là không ngờ lại đã lĩnh ngộ Giác Quan Thứ Bảy.

Hơn nữa còn có một bộ Gold Thánh Y chưa từng nghe nói đến.

"Đây là Gold Thánh Y Xà Phu Tọa, bị phong ấn giữa Thiên Hạt Cung và Xạ Thủ Cung, tôi cũng là vô tình nhận được sự công nhận của Thánh Y, lĩnh ngộ được Giác Quan Thứ Bảy." George giải thích đơn giản về nguồn gốc của Gold Thánh Y Xà Phu Tọa, sau đó dẫn mọi người vào biệt thự để hội hợp với Saori Kido, bắt đầu cuộc họp.

“Tiếp theo, chúng ta nên làm thế nào?” Mọi người nhìn George, họ có thể chống lại cuộc tấn công của nhiều Silver Saint Seiya và hai Gold Saint Seiya, gần như hoàn toàn nhờ vào thông tin và thực lực của George.

Vì vậy, trong tình huống hiện tại, họ cũng hy vọng George có thể đưa ra lời khuyên hữu ích.

George cũng không khách khí, lập tức nói ra suy nghĩ của mình: “Ngay cả những Silver Saint Seiya này cũng không tin, các Gold Saint Seiya Thánh Vực, e rằng càng sẽ không dễ dàng tin những gì chúng ta nói.

Vì vậy lời khuyên của tôi vẫn là thủ châu đãi thỏ, không nên dễ dàng đến Thánh Vực phát động tấn công.” “Nếu Saga tiếp tục phái Gold Saint Seiya đến tấn công thì sao?” Trên mặt Saori Kido lộ ra vẻ lo lắng.

“Nếu phái ít Gold Saint Seiya, thì cứ như hôm nay mà nuốt chửng, còn nếu phái nhiều.” Nói đến đây George dừng lại một chút, sau đó cười nói: “Thì phải xem phái bao nhiêu.

Thánh Vực hiện tại bao gồm cả Saga, tổng cộng còn bảy vị Gold Saint Seiya.

Saga giả mạo Giáo hoàng, hắn tuyệt đối không thể rời khỏi Thánh Vực.

Vì vậy tối đa cũng chỉ có thể phái sáu vị Gold Saint Seiya đến Tokyo.” “Nhưng cho dù là sáu vị Gold Saint Seiya, ngay cả có cậu ở đây, chúng ta cũng hoàn toàn không có cơ hội thắng.” Sắc mặt Cetus Albiore có chút nặng nề.

Là Silver Saint Seiya mạnh nhất, người ta nói ông có thực lực gần bằng Gold Saint Seiya, nhưng trên thực tế ông cũng chỉ có thể giao

đấu với những người như Aphrodite và Deathmask mà thôi.

Những Gold Saint Seiya thực sự lợi hại, ông tuyệt đối không phải đối thủ.

“Nếu Saga thực sự một lúc phái sáu vị Gold Saint Seiya đến, vậy thì chúng ta sẽ chơi chiêu bắt giặc bắt thủ lĩnh, trực tiếp đến Thánh Vực liên thủ xử lý Saga.

Chỉ cần giải quyết Saga, hoặc bắt được Saga, cho mọi người biết Giáo hoàng là Saga giả mạo, thì mọi chuyện sẽ sáng tỏ.

Nếu Saga chỉ phái một người, thì chúng ta sẽ nuốt chửng, phái hai người, chúng ta hợp sức lại cũng coi như có thể nuốt chửng.

Phái ba người, đừng quên chúng ta còn có Libra và Aries có thể mời đến giúp đỡ, cơ hội thắng cũng rất lớn.

Nếu phái bốn người, thì chứng tỏ Thánh Vực chỉ còn hai người, cộng với Saga là ba người, chúng ta nhất định có thể đột kích Thánh Vực.

Tổng chi phí là ba người hoặc ít hơn, chúng ta sẽ chấp nhận; nếu nhiều hơn ba người thì chúng ta sẽ bỏ qua và đi thẳng đến Thánh Vực.

Hơn nữa mọi người đừng quên, phần lớn các Gold Saint Seiya đều bị lừa dối, có một số người không chừng có cơ hội phản chiến trong trận chiến.

Như vậy cơ hội thắng của chúng ta sẽ càng lớn.” George phân tích một tràng, khiến mọi người lập tức có niềm tin.

Lúc này Saori Kido thông minh lại nghĩ đến một vấn đề mấu chốt: “Nhưng mà, làm sao chúng ta biết Saga sẽ phái mấy Gold Saint Seiya đến, và là những Gold Saint Seiya nào?” Không rõ những điều này, kế hoạch tác chiến George vừa nói chỉ là suy nghĩ hão huyền.

George nghe vậy cười cười: “Đương nhiên là tôi cần một lần nữa quay lại Thánh Vực để giành được sự tin tưởng của Saga.” “Nhưng mà, chỉ một mình cậu quay lại như vậy, Saga còn có thể tin tưởng cậu sao?” Cetus Albiore lắc đầu.

Saga không ngốc, mọi người đều chết, ngay cả hai Gold Saint Seiya cũng bỏ mạng, ngược lại George vừa thăng cấp Silver lại sống sót quay về.

Nghĩ thôi cũng biết có vấn đề.

Ông cảm thấy nếu George quay lại làm gián điệp, thì sẽ là một đi không trở lại.

Vì vậy không mấy tán thành.

Mọi người cũng đồng loạt gật đầu, đồng ý với suy nghĩ của Albiore.

“Đương nhiên không chỉ có mình tôi, còn có hai người họ, và Gold Thánh Y Sagittarius.” George vỗ tay, Pisces và Cancer vốn đã bị hắn giết chết, với ánh mắt vô hồn bước vào.

Điều này cũng khiến mọi người giật mình.

“Không cần sợ, họ đã chết rồi, tôi lợi dụng năng lực đặc trưng của Xà Phu Tọa, biến họ thành Golem của tôi trong thời gian ngắn.

Lại có hai người họ nói giúp cho tôi, cộng thêm việc mang Gold Thánh Y Sagittarius về, tin rằng Saga sẽ không nghi ngờ tôi.

Nói không chừng còn sẽ trọng dụng tôi, như vậy Saga có bất kỳ bố trí nào, tôi đều có thể biết trước.” Việc biến Pisces và Cancer thành Golem là năng lực từ con đường “Ngu Giả Tự Liệt” mà cơ thể này đã thăng cấp.

Cộng thêm việc hắn có thể đọc ký ức của hai người, việc kiểm

soát hai người không để lộ sơ hở trước mặt Saga, hoàn toàn không thành vấn đề.

Còn về việc quay về sau đó giải thích với Saga như thế nào, hắn đã nghĩ kỹ rồi. "Các ngươi nói Thiên Mã Tọa, Thiên Bình Tọa và Bạch Dương Tọa đều đã phản bội!" Trong đại sảnh Giáo Hoàng, Saga nghe Song Ngư Tọa và Cự Giải Tọa báo cáo, không kìm được bóp nát tay vịn của ghế ngồi.

Thực ra việc ba người đó phản bội, hắn đã sớm dự liệu.

Thiên Mã Tọa đã mấy năm nay không coi trọng mệnh lệnh của hắn, không đến Thánh Vực tham gia hội nghị, cũng chẳng nghe theo sự điều khiển của hắn.

Thiên Bình Tọa ỷ vào thâm niên, lấy lý do giám sát phong ấn 108 Ma Tinh của Hades, cũng chẳng thèm để ý đến hắn.

Bạch Dương Tọa mười ba năm trước đã bị hắn trục xuất vì cố gắng che chở Aiolos, quanh năm ẩn cư ở Jamir, coi thường triệu tập của hắn.

Vì vậy, ban đầu hắn định sau khi bắt được thân thể Athena ở nhân gian và đoạt lại Thánh Y Vàng Cung Thủ, sẽ cử người lần lượt thanh trừ những kẻ này.

Không ngờ, ba người này lại đã biết Kido Saori chính là Athena, đã đi trước để bảo vệ cô ấy. "Vâng, vốn dĩ các Silver Saint Seiya ở khu vực Bán Nhân Mã đã chiếm ưu thế tuyệt đối khi đối phó với Saint Seiya Thủy Tinh và vài Saint Seiya Đồng.

Trông thấy sắp sửa hạ gục tất cả.

Thiên Mã Tọa đã dẫn theo các Saint Seiya đảo Fairy đến.

Thiên Mã Tọa có thực lực không kém chúng tôi, mấy Silver đó không phải đối thủ, vì vậy chúng tôi đã ra tay.

Nào ngờ lúc đó Bạch Dương Tọa Mu và Thiên Bình Tọa Đồng Hổ, lão già bất tử đó, cũng xuất hiện.

Dưới trận chiến ác liệt, chúng tôi không phải đối thủ.

May mà đúng lúc đó, Ora đã thức tỉnh Giác Quan Thứ Bảy trong trận chiến, giúp chúng tôi phân tán Thiên Mã Tọa.

Nhờ vậy mà chúng tôi mới có cơ hội cướp được Thánh Y Vàng Cung Thủ và rút lui về..." Aphrodite và Death Mask, dưới sự kiểm soát của George, mỗi người một câu kể lại toàn bộ câu chuyện mà George đã bịa đặt từ trước.

Chương 844

"Chúng thần vô năng, xin Giáo Hoàng đại nhân trách phạt!" Sau khi giải thích xong, cả hai đều tỏ vẻ quỳ xuống nhận tội. "Cũng không thể trách các ngươi, dù sao Đồng Hổ là Saint Seiya sống sót từ Thánh Chiến lần trước, Mu thực lực cũng không yếu.

Hơn nữa các ngươi ít nhất đã mang về được Thánh Y Vàng Cung Thủ." Saga thầm mắng một tiếng "phế vật" trong lòng, nhưng bề ngoài lại an ủi hai người.

Không còn cách nào, hiện tại chỉ có Aphrodite và Death Mask là Gold Saint Seiya thực sự trung thành với hắn.

Vì vậy, dù biết thực lực hai người này yếu nhất trong số các Gold Saint Seiya, hắn vẫn phải lôi kéo.

Sau này khi hắn bồi dưỡng được Gold mạnh hơn, hắn sẽ không chút do dự để Gold mạnh hơn thay thế hai kẻ phế vật này.

Hiện tại hắn ban bố những khóa huấn luyện tàn khốc ở Thánh Vực, chính là để có thể nhanh chóng bồi dưỡng ra những Saint Seiya có tiềm lực thực sự.

Đến lúc đó, trừ Song Tử Tọa của chính hắn ra, tất cả các Gold Saint Seiya khác hắn đều sẽ thay đổi, toàn bộ đổi thành những người trung thành tuyệt đối với hắn. "Ora phải không, cậu rất tốt!" Sau khi an ủi Aphrodite và Death Mask, Saga quay đầu nhìn George đang đứng bên cạnh, trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, sau khi đột phá lên Silver lại đột phá lên Gold, thức tỉnh Giác Quan Thứ Bảy, điều này rõ ràng là một thiên tài thực sự.

Tiềm lực mạnh hơn rất nhiều so với hai kẻ phế vật Aphrodite và Death Mask.

Chính là ứng cử viên Gold Saint Seiya mà hắn cần để kế thừa.

Đương nhiên, tiền đề là phải trung thành với hắn, kiểu như sau khi biết Kido Saori là Athena cũng vẫn trung thành với hắn. "Về những lời nói của bọn phản đồ kia, cậu có ý kiến gì không?" "Lời của phản đồ sao có thể tin, hơn nữa tôi trung thành với Giáo Hoàng bệ hạ, là Giáo Hoàng bệ hạ đã ban cho tôi Thánh Y.

Vì vậy tôi chỉ nghe theo mệnh lệnh của Giáo Hoàng bệ hạ!" Biết Saga đang thử mình, George cũng lập tức bày tỏ lòng trung thành.

Saga nghe vậy trong lòng mừng rỡ, hắn cần chính là Saint Seiya như thế này. "Tốt, rất tốt, từ hôm nay trở đi, cậu chính là Gold Saint Seiya Cung Thủ của Thánh Vực, một trong mười hai Saint Seiya cao quý nhất." Cứ như vậy, trong mười hai Gold Saint Seiya của Thánh Vực, ngoài hắn ra, đã có ba người hoàn toàn trung thành với hắn.

Shura kẻ ngốc đó, tin tưởng tuyệt đối vào lời hắn.

Shaka quá mức tự cho là đúng, cũng sẽ đứng về phía hắn.

Aldebaran là một kẻ lỗ mãng, Aiolia quá ngây thơ, tùy tiện bịa một lý do là có thể lừa được.

Thật sự không được thì dùng Thiên Ma Hoàng Quyền khống chế.

Camus và Milo nghi ngờ hắn, nhưng không có bằng chứng nên vẫn còn dao động, có thể tạm thời không quản, đợi sau khi xử lý Athena sẽ giết từng người một.

Hiện tại, điều phiền phức hơn là Đồng Hổ và Mu, hai Gold Saint Seiya có thực lực hàng đầu, phải giải quyết thế nào.

Phải nhanh chóng, nếu không với thân phận của Đồng Hổ, nếu

hắn ra mặt nói ra sự thật, Camus và Milo đang dao động chắc chắn sẽ lập tức quay sang đối lập.

Hơn nữa Athena hiện tại còn chưa thức tỉnh, nếu đợi Athena thức tỉnh thì càng không thể giết được. "Xong rồi!" Nghe thấy mệnh lệnh của Saga, khóe môi George khẽ cong lên.

Từ hôm nay trở đi, hắn chính là Gold Saint Seiya chính danh ngôn thuận của Thánh Vực.

Có thân phận này, rất nhiều chuyện về sau sẽ dễ dàng hơn. "Giáo Hoàng đại nhân, Thiên Bình Tọa và Bạch Dương Tọa đã phản bội Thánh Vực, tôi nghĩ nên lập tức triệu tập tất cả Gold Saint Seiya họp, nhanh chóng xét xử hai người họ!" Sau khi lấy được Thánh Y Vàng, George điều khiển Aphrodite xúi giục. "Các ngươi cứ xuống nghỉ ngơi đi." Saga suy nghĩ một lát rồi gật đầu, ra lệnh cho thị tòng bên cạnh: "Hãy thông báo cho Thánh Vực rằng Ora đã lập công đoạt lại Thánh Y Vàng Cung Thủ, thăng cấp thành Gold Saint Seiya.

Sau đó ban bố lệnh triệu tập Gold, tất cả Gold Saint Seiya phải đến đại sảnh Giáo Hoàng trước sáu giờ tối để họp, nếu không sẽ bị coi là phản đồ!" Việc tuyên bố George thăng cấp Gold một cách ồn ào như vậy, tự nhiên là để thu phục lòng người, nói cho các Saint Seiya Thánh Vực biết.

Chỉ cần trung thành với Giáo Hoàng, lập công vì Thánh Vực, ngay cả lính quèn cũng có thể một bước trở thành Gold Saint Seiya.

Việc triệu tập các Gold Saint Seiya họp, một mặt là để thăm dò Đồng Hổ và Mu, mặt khác cũng là để chuẩn bị cho việc thảo phạt hai người họ.

Nếu Đồng Hổ và Mu dám đến tham gia hội nghị, đó chính là Hồng Môn Yến, hắn sẽ khiến Đồng Hổ và Mu có đi không có về.

Nếu không đến, vậy chính là công khai phản bội Thánh Vực, hắn có thể quang minh chính đại điều động quá nửa Gold Saint Seiya đi thảo phạt.

Chỉ cần hạ gục Đồng Hổ và Mu, những người còn lại sẽ không đáng lo ngại, sống chết của Athena nằm trong tay hắn.

Mang theo Thánh Y Vàng Cung Thủ trở về căn nhà đá, George nhanh chóng đồng hóa Thánh Y, giao tiếp với dấu ấn linh hồn còn sót lại của Aiolos bên trong, hoàn toàn nắm giữ Thánh Y.

Khi Aiolos, Cung Thủ nhiệm kỳ trước qua đời, đã để lại một số dấu ấn linh hồn, khiến Thánh Y Cung Thủ trở nên linh tính hơn.

Vào những thời khắc quan trọng có thể giúp đỡ những Saint Seiya thực sự trung thành với Athena.

Vì vậy Seiya mới nhiều lần có thể mặc Thánh Y Vàng vào những thời điểm quan trọng, dùng thực lực cấp Đồng phát huy ra công kích cấp Vàng.

Về lý thuyết, Saint Seiya bình thường chỉ có thể sử dụng một bộ Thánh Y, bởi vì khi Saint Seiya mặc Thánh Y, họ cũng sẽ hô ứng với chòm sao tương ứng.

Nếu muốn sử dụng một bộ Thánh Y tiếp theo, ví dụ như Đồng thăng cấp Silver hoặc Gold, thì phải thay đổi chòm sao, không thể sử dụng bộ Thánh Y trước đó nữa.

Tuy nhiên, ai bảo George không phải Saint Seiya bình thường, Quyền Năng Lừa Dối của hắn có thể lừa dối chòm sao và Thánh Y.

Tất cả Thánh Y hắn đều có thể mặc, thậm chí cả Lân Y của Hải Đấu Sĩ, Minh Y của Minh Đấu Sĩ, chỉ cần lấy được hắn đều có thể mặc.

Không chỉ có thể mặc, mà còn có thể tự mình cải tiến.

Nếu kiếm được Thánh Y thần thánh, hắn chỉ cần tốn thêm chút thời gian, cũng không phải là không thể mặc được. "Là Ora, sao cậu ta lại mặc Thánh Y Vàng?" "Là Thánh Y Vàng Cung Thủ!" "Không phải cậu ta vừa mới thăng cấp thành Silver Saint Seiya Cự Giải sao?" Dạo một vòng trên quảng trường Thánh Vực, tất cả các Saint Seiya và lính quèn nhìn thấy George đều lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

Nếu không phải bộ Thánh Y Vàng lấp lánh ở đó, họ thật sự sẽ nghĩ mình bị hoa mắt.

George thăng cấp lên Silver Saint Seiya, tuy họ ngạc nhiên nhưng vẫn có thể chấp nhận được.

Dù sao George đã đánh bại tất cả Saint Seiya Đồng của Thánh Vực, bao gồm cả Duradis mạnh nhất.

Nhưng Gold Saint Seiya, đó là sự tồn tại mạnh nhất của Thánh Vực, mỗi Thánh Chiến chỉ có mười hai Gold Saint Seiya, là những Gold Saint Seiya thức tỉnh Giác Quan Thứ Bảy, tiểu vũ trụ tối thượng.

Bao gồm cả Shaina đang ở trên sân huấn luyện, sư phụ của Ora nguyên bản, khi nhìn thấy George mặc Thánh Y Vàng Saint Seiya xuất hiện, cũng ngớ người. "Ora... cậu... cậu sao lại..." "Tôi đã hoàn thành nhiệm vụ của Giáo Hoàng, và trong nhiệm vụ này đã thức tỉnh Giác Quan Thứ Bảy, vì vậy Giáo Hoàng đã thăng cấp tôi thành Gold Saint Seiya mới.

Rất nhanh sẽ có thông báo xuống thôi." George đơn giản kể lại quá trình nhiệm vụ mà mình đã bịa đặt.

Shaina nghe xong cũng mất một lúc lâu mới phản ứng lại.

Chương 845

Quả nhiên, rất nhanh trên bảng thông báo ở quảng trường Thánh Vực đã dán thông cáo.

Nội dung đại khái là Thiên Mã Tọa, Thiên Bình Tọa và Bạch Dương Tọa đã phản bội Thánh Vực, đầu quân cho thế lực tà ác, dẫn đến mười mấy Silver Saint Seiya hy sinh.

Và Silver Saint Seiya Cự Giải dũng cảm George, đã liều mình chiến đấu đột phá vòng vây, mang về Thánh Y Vàng Cung Thủ đã thất lạc mười ba năm.

Vì vậy Giáo Hoàng đã đích thân hạ lệnh thăng cấp George thành Gold Saint Seiya Cung Thủ, đồng thời ban bố lệnh triệu tập Gold.

Tất cả Saint Seiya và lính quèn xem xong thông báo cũng đều xôn xao.

Một mặt họ tức giận về việc Silver mạnh nhất và hai Gold Saint Seiya phản bội Thánh Vực, một mặt lại cảm thán George lại có thể trong tình thế nguy cấp như vậy, đột phá vòng vây, còn mang về Thánh Y Vàng Cung Thủ.

Lần nữa nhìn về phía George, ánh mắt đã tràn đầy kính sợ.

Họ cảm thấy có lẽ chỉ có thiên tài như George mới xứng đáng với Thánh Y Vàng, trở thành Gold Saint Seiya.

Sáu giờ tối, trong đại sảnh Giáo Hoàng.

Trừ Thiên Bình Tọa và Bạch Dương Tọa, tất cả các Gold Saint Seiya còn lại đều có mặt.

Giáo Hoàng Saga bảo Aphrodite kể lại đại khái sự việc.

Đương nhiên, hắn giấu đi sự thật Kido Saori là Athena, chỉ nói rằng họ đi thu hồi Thánh Y Vàng Cung Thủ và gặp phải phục kích.

Đợi Aphrodite nói xong, toàn trường im lặng như tờ.

Một lát sau, Camus đứng dậy nói: "Đồng Hổ là sư phụ của tất cả chúng ta, phụ trách giám sát phong ấn Minh Giới ở Ngũ Lão Phong, sao ngài ấy có thể phản bội Thánh Vực được, liệu có hiểu lầm gì ở đây không?" Các Saint Seiya khác nghe vậy cũng gật đầu.

Nếu nói Bạch Dương Tọa Mu phản bội Thánh Vực, thực ra họ miễn cưỡng vẫn có thể chấp nhận được.

Mười ba năm trước Mu đã từng giúp đỡ phản đồ Aiolos, tuy lúc đó có thể hắn chỉ bị Aiolos mê hoặc.

Nhưng cũng có tiền án.

Nhưng nếu nói Thiên Bình Tọa Đồng Hổ, thì mọi người thật sự không tin lắm.

Ngay cả Shaka tin tưởng nhân phẩm của Giáo Hoàng và Shura bị mê hoặc nặng nhất, cũng có chút nghi ngờ.

Saga hiển nhiên đã sớm đoán được phản ứng của mọi người: "Không phải là không thể, theo tài liệu Thánh Chiến các đời mà tôi đã xem xét.

Mỗi lần trước khi Thánh Chiến bắt đầu, chị gái của Minh Vương Hades, Pandora, đều sẽ giáng trần trước để tiến hành một số sắp đặt, nhằm giành được ưu thế trước khi Thánh Chiến bắt đầu.

Tôi nghi ngờ rằng Kido Saori có thể chính là Pandora giáng trần.

Còn Đồng Hổ và Mu, có thể chính là do bị Pandora dụ dỗ hoặc khống chế, nên mới như vậy.

Thiên Mã Tọa mấy năm nay vẫn luôn không nghe lệnh của Thánh

Vực, cũng là do cùng một nguyên nhân." Saga vừa nói vậy, trong mắt các Gold Saint Seiya liền lộ ra vẻ nghi ngờ.

Không ai hiểu rõ Thánh Chiến các đời hơn Giáo Hoàng, họ với tư cách Gold Saint Seiya, cũng thường xuyên xem xét các tài liệu liên quan đến Thánh Chiến trước đây, để chuẩn bị cho Thánh Chiến tiếp theo.

Vì vậy, tình huống mà Giáo Hoàng nói cũng không phải là không có khả năng xảy ra. "Hơn nữa, các ngươi đừng quên, hơn hai trăm năm nay, Đồng Hổ vẫn luôn giám sát các Minh Đấu Sĩ bị phong ấn.

Cũng vì lẽ đó, khả năng ông ấy bị dụ dỗ là rất lớn." Saga thừa thắng truy kích, đưa ra một lý do khiến mọi người đều không thể phản bác. "Đương nhiên, hiện tại cũng chỉ là suy đoán.

Để xác minh suy đoán này, tôi quyết định phái Shaka, Shura, Aiolia, Aldebaran, Camus và Milo sáu người các ngươi đến Tokyo.

Đưa Kido Saori cùng Đồng Hổ, Mu và những người khác về Thánh Vực.

Đến lúc đó sẽ do Athena vĩ đại đích thân giám định." "Cao tay, thật sự là cao tay, Saga này quả nhiên có đầu óc." George ngồi trên vị trí của mình, nghe Saga giả mạo Giáo Hoàng lừa gạt các Gold Saint Seiya đến ngớ người, cũng thầm giơ ngón tay cái.

Lý do mà Saga đưa ra rất có sức thuyết phục, ngay cả khi mọi người không hoàn toàn tin, trong lòng chắc chắn cũng sẽ dao động.

Đến lúc đó khi đến Tokyo bắt Kido Saori, cho dù Kido Saori nói ra sự thật, biểu lộ tiểu vũ trụ mạnh mẽ vượt qua Gold.

Thì cũng có thể giải thích rằng Pandora đang ngụy trang thành Athena, lừa dối bọn họ.

Bởi vì Pandora với tư cách chị gái của Minh Vương Hades, có tiểu

vũ trụ vượt qua Gold cũng là điều hợp lý.

Hơn nữa, chuyện Aiolos mang Athena đi năm xưa, mọi người đều không hề hay biết, vẫn luôn nghĩ rằng sau khi Athena giáng trần vẫn luôn ở Điện Nữ Thần do Giáo Hoàng phụ trách nuôi dưỡng.

Nếu không, năm đó Shura cũng sẽ không ra tay hạ sát Aiolos đang ôm Kido Saori, bởi vì hắn hoàn toàn không biết đó là Athena.

Aiolos cũng chính vì để bảo vệ Athena, mới cứng rắn đón nhận Thánh Kiếm của Shura, cuối cùng trọng thương mà chết.

Nếu không với thực lực của Aiolos, Shura vốn không phải đối thủ.

Nếu Đồng Hổ và những người khác đồng ý cùng Kido Saori đến Thánh Vực, thì vừa đúng lúc rơi vào cạm bẫy của Saga, đến lúc đó tùy tiện tìm cơ hội là có thể giết chết Kido Saori.

Nếu không đồng ý, vậy trong mắt các Gold Saint Seiya sẽ là chột dạ, đã bị Pandora khống chế.

Khi đó sẽ không tránh khỏi một trận chiến, sáu đấu ba, cho dù Đồng Hổ cực kỳ mạnh mẽ, cũng không phải đối thủ.

Nếu Athena đột nhiên bộc phát, khiến Đồng Hổ và họ thắng, thì cũng tuyệt đối là thắng thảm.

Và lúc này Saga sẽ lại dẫn theo ba Saint Seiya trung thành với mình, hắn, Aphrodite và Death Mask đi kết thúc.

Đơn giản là hoàn hảo. "Đáng tiếc, kém một chiêu, vừa hay lại tiện cho tôi." Trên mặt George lộ ra nụ cười nhẹ.

Tình huống hiện tại có chút khác so với dự tính của hắn trước đây, nhưng không ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng.

Saga tính toán vạn lần, không tính đến việc hắn giả vờ trung thành,

còn Aphrodite và Death Mask đã là bù nhìn của hắn.

Đợi Shaka và những người khác đi, hắn sẽ dẫn Aphrodite và Death Mask trực tiếp hạ gục Saga. "Vâng, Giáo Hoàng đại nhân!" Tất cả Gold Saint Seiya đồng loạt đứng dậy, hành lễ với Saga.

Phần lớn Gold Saint Seiya đều cảm thấy Giáo Hoàng nói có lý, một phần nhỏ trong lòng tuy vẫn còn nghi ngờ, nhưng lúc này cũng không tiện nói gì thêm.

Ít nhất trên mặt nổi, họ cũng không thể tìm ra điểm sai sót nào trong mệnh lệnh của Giáo Hoàng. "Sự không nên chậm trễ, các ngươi hãy xuất phát ngay bây giờ, do Shaka dẫn đội." Saga đưa tay chỉ về phía Shaka.

Trong sáu người, Shaka có thực lực mạnh nhất, quan trọng hơn là hắn hiểu tính khí của Shaka, là người vô cùng lý trí, bình tĩnh, thậm chí có thể nói là lạnh lùng.

Chỉ cần đã xác định một việc, sẽ không thay đổi vì vài lời biện giải.

Nếu đến lúc đó trong sáu Gold Saint Seiya, có người bị thuyết phục đứng về phía kia, Shaka sẽ không chút do dự hạ gục kẻ đó, để duy trì uy nghiêm và an toàn của Thánh Vực.

Chương 846

Hắn cũng có thực lực để làm được điều đó.

Sáu Gold Saint Seiya lần nữa gật đầu, hành lễ rồi rời khỏi đại sảnh Giáo Hoàng, đi ra ngoài Thánh Vực.

Trong Thánh Vực không thể bay, phải đi ra ngoài Thánh Vực mới có thể thi triển năng lực bay.

Và ngay khi sáu Gold Saint Seiya vừa rời đi, Saga liền quay đầu ra lệnh cho Death Mask: "Ngươi hãy đi giám sát bọn chúng, nếu có bất kỳ tình huống nào, hãy về báo cáo cho ta ngay lập tức!" Gold Saint Seiya tuy có thể di chuyển với tốc độ ánh sáng, nhưng trong tình huống không cần thiết, họ sẽ không bay nhanh như vậy.

Một mặt là cực kỳ tiêu hao năng lượng tiểu vũ trụ, mặt khác di chuyển với tốc độ ánh sáng tạo ra động tĩnh quá lớn, dễ dàng kinh động người thường và kẻ địch.

Vì vậy, Death Mask, người có tất cả kỹ năng không gian, có thể dựa vào kỹ năng không gian để dịch chuyển tức thời, là thích hợp nhất để đi giám sát tình hình bên đó.

Nếu sáu người Shaka có thể hạ gục Đồng Hổ, Mu, mang Kido Saori về thì tốt nhất.

Nếu không thể, Death Mask có thể bất cứ lúc nào dẫn bọn họ đến hiện trường để kết thúc, giải quyết mọi hậu họa. "Vâng, Giáo Hoàng đại nhân." George điều khiển Death Mask gật đầu, sau đó giả vờ cũng đi ra ngoài Thánh Vực.

Hắn đương nhiên sẽ không để Death Mask đi giám sát tình hình ở Tokyo bên kia.

Chỉ là điều khiển Death Mask rời khỏi đại sảnh Giáo Hoàng, giả vờ dịch chuyển tức thời đến Tokyo, thực ra là ẩn mình trong bóng tối dùng gương ma thuật truyền tin cho Kido Saori và những người khác. "Saga đúng là xảo quyệt, dám vu khống tiểu thư Saori là Pandora của Minh Giới!" Nghe George phân tích về âm mưu của Saga, Seiya và những người khác vô cùng tức giận.

Kido Saori, người đã thức tỉnh một phần ý thức của Athena, lại vô cùng bình tĩnh: "Vì họ đã phái sáu Gold Saint Seiya, vậy bây giờ chúng ta hãy đến Thánh Vực để chế phục Saga." Đây là kế hoạch ban đầu mà họ đã đặt ra, một khi Thánh Vực phái ra hơn ba Gold Saint Seiya, họ sẽ trực tiếp đến Thánh Vực cùng George để vây đánh Saga.

Mà Saga lần này lại phái ra sáu người, điều đó có nghĩa là Thánh Vực chỉ còn lại một mình Saga. "Không được, Saga thực lực rất mạnh, cho dù chúng ta liên thủ, trong thời gian ngắn cũng rất khó hạ gục.

Nếu hơi kéo dài thời gian, sáu người Shaka bọn họ phát hiện không đúng, biết Thánh Vực gặp nguy hiểm, sẽ không kiêng nể gì mà lập tức quay về với tốc độ ánh sáng.

Đến lúc đó chúng ta vẫn không có phần thắng!" Lúc này, Đồng Hổ và Mu xuất hiện, dội một gáo nước lạnh vào mọi người.

Họ đã sớm biết sự thật, vẫn luôn không hành động, chủ yếu là lo lắng nội chiến sẽ khiến sức mạnh Thánh Vực suy yếu đáng kể, khó đối phó với Thánh Chiến sắp tới.

Đồng Hổ là một trong hai Saint Seiya duy nhất sống sót từ Thánh Chiến lần trước, hiểu rõ nhất sự tàn khốc của Thánh Chiến.

Nếu thua, thì toàn bộ thế giới loài người sẽ bị cái chết bao trùm, đó là tận thế thực sự của thế giới.

Họ vốn muốn kéo dài mãi, kéo dài cho đến khi ý thức của Athena hoàn toàn thức tỉnh, sau đó bồi dưỡng thêm vài Saint Seiya có tiềm năng.

Đến lúc đó sẽ từ từ thu thập Saga và các Saint Seiya phản bội Thánh Vực.

Không ngờ bây giờ sự việc lại thành ra thế này.

Vì sự an toàn của Athena, họ đành từ bỏ việc đứng ngoài quan sát, đích thân đến giúp đỡ.

Ông ấy ngạc nhiên về thực lực của George, và cả việc hắn có được Thánh Y Vàng Xà Phu Tọa, nhưng lại không đồng tình với kế hoạch tác chiến của George.

Bởi vì đối với Gold Saint Seiya mà nói, muốn quay về Thánh Vực chi viện Saga, không hề khó khăn, không tạo được bao nhiêu chênh lệch thời gian. "Sao lại thế được..." Nghe lời của Đồng Hổ và Mu, sắc mặt Seiya và những người khác lập tức thay đổi.

Nhưng rất nhanh họ cắn răng nói: "Vậy thì hãy đánh một trận đối đầu, vì Athena, vì chính nghĩa, cho dù là Gold Saint Seiya, chúng ta cũng phải đánh bại bọn họ!" "Cũng không phải là không có cơ hội, chúng ta tạm thời thay đổi kế hoạch một chút." Lúc này, George nói ra kế hoạch mới của mình. "Trong sáu người họ, trừ Shaka và Shura, bốn người còn lại trong lòng đều có nghi ngờ, các vị hãy cố gắng kéo dài thời gian, càng lâu càng tốt.

Thật sự không được mới chiến đấu, chiến đấu cũng phải lấy kéo dài thời gian làm chính, đừng để họ phát hiện Thánh Vực bên này có gì đó không ổn.

Saga cứ để tôi giải quyết, chỉ cần giải quyết được Saga, mọi chuyện sẽ ổn thôi." "Hiện tại chỉ có thể như vậy." Đồng Hổ và Mu

nhìn nhau, chấp nhận kế hoạch mới của George, đồng thời nói đại khái những chiêu thức và năng lực mà Saga có thể sử dụng.

George bản thân đã ở trình độ Gold, lại còn dùng chiêu thức đặc biệt khống chế Aphrodite và Death Mask, hai Gold Saint Seiya.

Ba Gold Saint Seiya đấu với Giáo Hoàng, vẫn có phần thắng. "Một lát nữa, các ngươi..." Bên này, sau khi Death Mask rời đi, trong đại sảnh chỉ còn lại George và Aphrodite dưới sự kiểm soát của George.

Saga cũng bắt đầu nói ra kế hoạch của mình.

Đại khái cũng giống như George đã đoán, chính là để hai người đợi ở đây, một khi có tình huống Saga sẽ đích thân dẫn hai người đi kết thúc.

Đến lúc đó, phàm là Gold Saint Seiya nào kháng lệnh hắn, tất cả đều bị hạ gục. "Mục tiêu đã đến, đang kéo dài thời gian." Rất rõ ràng, sáu Gold Saint Seiya đã đến Tokyo, và tìm thấy Kido Saori cùng những người khác. "Vậy tôi cũng phải bắt đầu hành động rồi." George đột nhiên đứng dậy khỏi chỗ ngồi của mình, khiến Saga đang nhắm mắt dưỡng thần chờ tin tức từ Death Mask phải mở mắt ra. "Có chuyện gì sao, Ora?" "Giáo Hoàng đại nhân, tôi có một đề nghị." George trên mặt lộ ra một nụ cười có phần xin lỗi.

Saga bình thản đáp: "Nói!" Hắn nghĩ George vì muốn thể hiện giá trị của mình, đã nghĩ ra đề nghị gì đó nhắm vào Athena. "Tôi đề nghị ngài hãy tuân pháp nhận tội, giao lại chức Giáo Hoàng cho tôi." Lời của George khiến Saga "phịch" một tiếng bật dậy khỏi ghế: "Ora, cậu biết mình đang nói gì không?" "Tôi đương nhiên biết, Song Tử Tọa Saga, kẻ phản bội thực sự của Thánh Vực, ngài sẽ không thật sự nghĩ người tôi trung thành là ngài chứ?" George cười rồi ngồi xuống. "Dám phản bội ta, muốn chết." Saga nheo mắt lại, ra lệnh cho Song Ngư Tọa: "Aphrodite, giết hắn!" Theo hắn thấy, George lúc này lộ thân

phận, đơn giản là ngu xuẩn.

Nếu là hắn, hắn sẽ lợi dụng lúc Aphrodite không có mặt, phát động đánh lén, tranh thủ một đòn chí mạng.

Nhưng trên thực tế, cho dù Aphrodite không có mặt, một Gold Saint Seiya vừa thăng cấp cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn.

Hắn đoán George là do lo lắng tình hình ở Tokyo bên kia, bất đắc dĩ đành phải liều một phen lúc này. "Huyết Tinh Mân Côi!" Aphrodite nghe lệnh của Saga, lập tức đứng dậy, đốt cháy tiểu vũ trụ đến tối đa, tung ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình.

Chỉ có điều mục tiêu tấn công của hắn không phải George, mà là Saga. "Ngươi dám phản bội ta!" Sắc mặt Saga biến đổi, giơ tay thi triển chiêu thức của mình: "Không Gian Dị Thứ Nguyên." Sức mạnh không gian mạnh mẽ ngay lập tức cuốn Huyết Tinh Mân Côi của Aphrodite cùng với bản thân hắn vào Không Gian Dị Thứ Nguyên.

Đợi đến khi Aphrodite được thả ra khỏi Không Gian Dị Thứ Nguyên, đã là một thi thể. "Hắn không phải phản bội ngài, chỉ là bị tôi khống chế, giống như ngài khống chế Saint Seiya Thủy Tinh vậy." George thấy vậy cũng không để tâm, chỉ cười giải thích: "Xin lỗi, tôi đã lừa ngài, tất cả thông tin tôi đưa cho ngài trước đây đều là giả.

Lần này ngài cứ nghĩ có thể ngồi hưởng lợi ngư ông, nhưng thực ra chỉ là chúng tôi dẫn rắn ra khỏi hang mà thôi." Phản diện chết vì nói nhiều, nhưng không thể phủ nhận, khi bạn nghĩ mình đã hoàn toàn kiểm soát cục diện, việc chọc tức đối phương một chút quả thực rất thú vị. "Vậy thì, Death Mask..." Sắc mặt Saga lại biến đổi, và lúc này phía sau hắn cũng xuất hiện một tiểu vũ trụ quen thuộc. "Tích Thi Khí Minh Giới Ba!" Hóa ra Death Mask đã đến sau lưng hắn, phát động tấn công. "Ngân Hà Tinh Bạo!" Một tiếng gầm giận dữ, Saga quay người tung ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình.

Sức mạnh khủng khiếp có thể nghiền nát quần tinh tập trung vào vô số cú đấm, đón lấy Tích Thi Khí Minh Giới Ba của Death Mask.

Tích Thi Khí chuyên công linh hồn lập tức bị đánh tan, cơ thể Death Mask bay văng ra ngoài, ngã xuống đất gân cốt đứt lìa, thân thể mềm nhũn như bùn.

Chương 847

Vẫn là bị diệt trong chớp mắt, cùng là Gold Saint Seiya, Aphrodite và Death Mask trước mặt Saga, đều không chịu nổi một chiêu. "Hừ, cho dù ngươi khống chế bọn chúng thì sao, trước thực lực tuyệt đối, mọi âm mưu đều là trò cười." Saga giơ tay lên, tung một cú đấm vào George từ xa: "Thiên Ma Hoàng Quyền!" Hắn muốn khống chế George, làm rõ George và Kido Saori cùng những người khác rốt cuộc có âm mưu gì, Tokyo bên kia rốt cuộc ứng phó với sáu Gold Saint Seiya như thế nào.

George không hề né tránh hay phòng thủ, Thiên Ma Hoàng Quyền cứ thế thành công đánh trúng George.

Thế nhưng, hắn lại không thấy George có bất kỳ dấu hiệu nào bị mình khống chế. "Không hổ là một trong những Gold Saint Seiya mạnh nhất, dùng tiểu vũ trụ mạnh mẽ nén không gian, bóp méo thời không, trục xuất kẻ địch đến dị không gian cách xa hàng vạn tỉ năm ánh sáng.

Sức công phá vật lý tối thượng sánh ngang với vụ nổ lớn Ngân Hà, có thể nghiền nát quần tinh.

Và cả kỹ năng cấm kỵ điều khiển não bộ, khiến người trúng chiêu phải phục tùng mệnh lệnh của mình.

Đáng tiếc, ngươi đã gặp phải ta!" George vỗ vỗ tay rồi đứng dậy khỏi chỗ ngồi, đi đến đối diện Saga. "Oa, phát ngôn 'chūnibyō' quá, nhưng cũng là sự thật." "Tên hề láu cá!" Saga nheo mắt lại, đốt cháy tiểu vũ trụ của mình.

Mặc dù không biết George đã đỡ Thiên Ma Hoàng Quyền của mình như thế nào, nhưng hắn rõ ràng có thể cảm nhận được tiểu vũ

trụ của George không mạnh bằng mình.

Cùng lắm cũng chỉ mạnh hơn Aphrodite và Death Mask một chút.

Vì vậy nếu đánh đối đầu, George cũng sẽ giống như Aphrodite và Death Mask, không đỡ nổi một chiêu của hắn. "Ngân Hà Tinh Bạo!" Tuyệt chiêu mạnh nhất lần nữa được tung ra, hắn muốn đánh George trọng thương trước, sau đó dùng Thiên Ma Hoàng Quyền khống chế. "Tự Tại Cực Ý Công!" Lúc này, George, người đang mặc Thánh Y Vàng Cung Thủ, cuối cùng cũng ra tay.

Hắn từ trước đến nay chưa từng có ý định dựa vào Aphrodite và Death Mask để đánh bại Saga, chênh lệch quá lớn.

Muốn đánh bại Saga, một sự tồn tại ít nhất nằm trong top ba Gold Saint Seiya, thì vẫn phải do chính hắn ra tay.

Tuy nhiên vì thời gian quá ngắn, hắn vừa mới đạt đến tiểu vũ trụ Giác Quan Thứ Bảy, còn xa mới mạnh bằng Saga.

Thế nhưng, hai ngày nay hắn cũng không hề nhàn rỗi, đã nghiên cứu ra cách dùng sức mạnh tiểu vũ trụ để phát động Tự Tại Cực Ý Công.

Đây cũng là lý do vì sao hắn vừa rồi lại nhàn nhã trêu đùa Saga như vậy.

Tự Tại Cực Ý Công với tư cách là kỹ năng của thần trong thế giới Dragon Ball, ngay cả Thần Hủy Diệt cũng không thể hoàn toàn nắm giữ.

Có thể nâng cao đáng kể sức chiến đấu.

Khiến George, trong trường hợp không sử dụng các loại quyền năng, sở hữu thực lực vượt xa Saga.

Tự Tại Cực Ý Công không phải là nâng cao cường độ sức mạnh,

mà là một cảnh giới, một cảnh giới có thể phát huy mười phần sức mạnh của bản thân lên một vạn phần sức mạnh.

Vì vậy George khi tiến vào Tự Tại Cực Ý Công, tuy tiểu vũ trụ vẫn chỉ là mới bước vào Giác Quan Thứ Bảy, nhưng sức mạnh hắn bộc phát ra đã vượt qua Giác Quan Thứ Bảy. "Làm màu!" Thấy tóc George dựng đứng biến thành màu trắng, Saga mơ hồ cảm thấy không ổn, nhưng lại phát hiện tiểu vũ trụ của George không hề tăng lên, lập tức lại yên tâm.

Sức mạnh có thể oanh tạc quần tinh, một đòn tiêu diệt Death Mask, ập đến George.

Và George chỉ giơ một tay lên, tung ra đòn tấn công cơ bản mà Gold Saint Seiya nào cũng có: "Quang Tốc Quyền!" Quang Tốc Quyền bình thường, dưới sự gia trì của Tự Tại Cực Ý Công, lập tức trở nên không còn bình thường nữa.

Mỗi cú đấm của hắn đều chính xác chặn đứng sức mạnh khủng khiếp có thể nghiền nát quần tinh của Saga, dễ dàng hóa giải toàn bộ, hơn nữa còn có dư lực tiếp tục tấn công vào bản thể Saga.

Saga muốn né tránh, nhưng lại phát hiện tốc độ di chuyển của cơ thể mình căn bản không theo kịp tốc độ đấm của George.

Cứ như thể mỗi động tác của hắn đều nằm trong dự đoán của George, luôn đi trước hắn một bước. "A a a a!" Tiếng kêu thảm thiết liên tục không ngừng phát ra từ người Saga, chiếc mặt nạ Giáo Hoàng che giấu dung mạo của hắn vỡ tan tành, áo choàng Giáo Hoàng trên người cũng hóa thành tro bụi.

Lộ ra Thánh Y Vàng Song Tử Tọa bên trong. "Không thể nào...

Quang Tốc Quyền của ngươi sao có thể... sao có thể mạnh đến vậy..." Saga ngã vật xuống đất, một ngụm máu tươi phun ra, hiển

nhiên đã trong trạng thái trọng thương.

Quang Tốc Quyền mạnh nhất mà hắn từng thấy, là Nguyên Tử Quang Tốc Quyền của Cung Thủ Aiolos, ngay cả hắn lúc đó cũng không dám cứng rắn đón đỡ.

Khi Shura ngăn cản Aiolos lúc đó, đã bị một chiêu Nguyên Tử Quang Tốc Quyền của ông ấy đánh bại.

Nhưng nếu thật sự so sánh, uy lực của Nguyên Tử Quang Tốc Quyền vẫn kém hơn Ngân Hà Tinh Bạo của hắn không ít.

Thế nhưng, George sử dụng căn bản không phải Nguyên Tử Quang Tốc Quyền, chỉ là Quang Tốc Quyền bình thường không có gì đặc biệt, nhưng lại có uy lực đáng sợ khiến hắn không thể với tới.

Không chỉ hóa giải Ngân Hà Tinh Bạo của hắn, mà còn một chiêu đánh hắn trọng thương. "Kết thúc rồi!" George đi đến trước mặt Saga, giơ tay dùng một Bùa Hôn Mê khiến Saga rơi vào trạng thái hôn mê, sau đó lại khôi phục lại bộ Giáo Hoàng đã bị đánh nát của hắn. "Người đâu!" Sau khi gỡ bỏ kết giới đã bố trí từ trước trong đại sảnh Giáo Hoàng, George hét vọng ra bên ngoài.

Mấy Bronze Saint Seiya đang canh gác bên ngoài lập tức xông vào, khi họ nhìn thấy Giáo Hoàng, Death Mask và Aphrodite đang nằm trên đất, sắc mặt liền đại biến. "Chuyện... chuyện này là sao?" "Giáo Hoàng đại nhân và hai Gold Saint Seiya đã bị tập kích hy sinh, lúc lâm chung đã giao lại chức Giáo Hoàng cho tôi.

Hiện tại tôi với tư cách Giáo Hoàng ra lệnh cho các ngươi, lập tức phát động lệnh triệu tập Gold, khẩn cấp triệu tập các Gold Saint Seiya đang ở bên ngoài quay về Thánh Vực." George đốt cháy tiểu vũ trụ mạnh mẽ của mình, vẻ mặt uy nghiêm. "Giáo Hoàng đại nhân bị tập kích hy sinh!" Mấy Bronze Saint Seiya não bộ lập tức hỗn loạn, sau khi phản ứng lại liền lăn lê bò toài chạy ra ngoài.

George hiện tại là Gold Saint Seiya duy nhất của Thánh Vực, cho dù không phải thật sự lâm nguy nhận mệnh làm Giáo Hoàng, họ cũng phải nghe theo mệnh lệnh của George.

Tiếng chuông đặc biệt vang lên trong Thánh Vực, truyền đến khắp các ngóc ngách trên thế giới.

Lúc này, trên quảng trường bên ngoài biệt thự lớn nhà Kido ở Tokyo, Shaka đang nhắm mắt vô cảm nói: "Sư phụ Đồng Hổ, Mu, những sự thật mà các vị nói, căn bản không thể kiểm chứng, tôi vẫn tin Giáo Hoàng là chính nghĩa.

Bây giờ lập tức từ bỏ chống cự, theo chúng tôi về Thánh Vực chấp nhận sự phán xét của Athena, tôi sẽ cầu xin cho các vị.

Nếu không, hôm nay tôi chỉ có thể dẫn mọi người, xử quyết các vị tại đây!" Lời hắn vừa dứt, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Thánh Vực, lông mày liền nhíu lại: "Lệnh triệu tập Gold, Thánh Vực có chuyện." Tiếng chuông lệnh triệu tập Gold vang lên, có nghĩa là họ bây giờ phải lập tức từ bỏ nhiệm vụ trước mắt, quay về Thánh Vực gặp Giáo Hoàng. "Ora truyền tin, kế hoạch thành công." Lúc này Kido Saori giơ tay ra hiệu OK cho Đồng Hổ và Mu phía trước. "Không ngờ hắn thật sự đã giải quyết được Saga." Đồng Hổ có chút bất ngờ vuốt vuốt bộ râu của mình, quay đầu nhìn Shaka: "Shaka, đã không tin, vậy chúng ta cùng đi Thánh Vực thôi." "Nếu vậy, đương nhiên là tốt nhất." Shaka và năm Gold Saint Seiya phía sau đều lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

Vừa rồi còn khuyên thế nào cũng không chịu, sao bây giờ lệnh triệu tập Gold xuất hiện, họ muốn từ bỏ nhiệm vụ rút lui, lại đột nhiên đồng ý.

Nhưng đây đương nhiên là chuyện tốt, không cần chiến đấu mà vẫn có thể giải quyết vấn đề.

Không cần thiết, ai trong số họ cũng không muốn ra tay với Đồng

Hổ, người từng hướng dẫn mình.

Chương 848

"Mu!" Đồng Hổ quay đầu nhìn Bạch Dương Tọa Mu, Mu gật đầu, sử dụng năng lực không gian, mở ra một cánh cổng trực tiếp thông đến Thánh Vực.

Bạch Dương Tọa là Saint Seiya thiện nghệ nhất về năng lực không gian.

Mọi người xuyên qua cánh cổng, đồng loạt xuất hiện trên đại quảng trường Thánh Vực.

Đi lên nữa là kết giới của Athena, ngay cả Gold Saint Seiya cũng không thể bay hay dịch chuyển tức thời, chỉ có thể từng bước đi lên. "Có chuyện gì vậy, Shaina?" Thấy Eagle Saint Shaina trên quảng trường, Sư Tử Tọa Aiolia vội vàng tiến lên hỏi.

Shaina thấy mọi người xuất hiện, cũng giật mình: "Vừa nãy, từ đại điện Giáo Hoàng truyền đến thông báo, Minh Đấu Sĩ đã ám sát Aphrodite, Death Mask và Giáo Hoàng, cuối cùng bị Ora đánh lui.

Giáo Hoàng trước khi lâm chung đã giao phó chức Giáo Hoàng cho Ora.

Vừa rồi hắn là tân Giáo Hoàng Ora đã phái người đánh chuông triệu tập các Gold Saint Seiya họp." "Cái gì!" Nghe lời Shaina, sáu người Shaka lập tức ngớ người.

Minh Đấu Sĩ thừa lúc họ không có mặt đánh lén giết Giáo Hoàng?

Lại còn giết hai Gold Saint Seiya, sao có thể?

Chẳng lẽ Thánh Chiến đã bắt đầu trước thời hạn?

Hay là Minh Đấu Sĩ đã thoát khỏi phong ấn ở Ngũ Lão Phong.

Họ lại làm sao biết được Thánh Vực vào thời điểm này phòng ngự yếu nhất.

Bỗng nhiên, sáu người đồng loạt quay đầu nhìn về phía Đồng Hổ và những người khác, trong lòng có cùng một suy nghĩ.

Theo lời Giáo Hoàng trước đây, Kido Saori chính là Pandora, cô ta đã dụ dỗ Đồng Hổ và Mu, vì vậy Đồng Hổ đã thả 108 Minh Đấu Sĩ đang canh giữ.

Sau đó lại dùng bản thân làm mồi nhử, dụ Thánh Vực phái sáu người họ đến Tokyo, khiến Thánh Vực ở vào thời điểm phòng ngự yếu nhất trong lịch sử.

Cuối cùng, phái Minh Đấu Sĩ mạnh mẽ bí mật xâm nhập Thánh Vực, ám sát Giáo Hoàng và hai Gold Saint Seiya.

Nếu là như vậy, mọi chuyện đều hợp lý. "Đi lên đi, các vị tự nhiên sẽ biết là chuyện gì." Đồng Hổ đương nhiên đã đoán được suy nghĩ trong lòng mấy người Shaka, biết giải thích cũng vô ích, liền trực tiếp dẫn đầu đi lên.

Sáu người Shaka nhìn nhau, cũng cẩn thận đi theo.

Mọi người đi qua từng cung điện chòm sao Gold, đến đại điện Giáo Hoàng phía trên.

Và lúc này George đã sớm nhận ra, cũng đã đợi ở đây. "Rốt cuộc là chuyện gì vậy, Ora, đã xảy ra chuyện gì?" "Tiếp theo, chính là khoảnh khắc chứng kiến kỳ tích!" George không trả lời, mà trực tiếp gỡ bỏ mặt nạ trên mặt Saga, cởi bỏ áo choàng Giáo Hoàng bên ngoài, để lộ Thánh Y Vàng Song Tử Tọa lấp lánh bên trong. "Song Tử Tọa Saga!" Thấy thân phận thật của Giáo Hoàng quả nhiên là Saga, nhớ lại sự thật mà Đồng Hổ và họ đã nói ở Tokyo trước đó.

Sáu Gold Saint Seiya trong lòng bắt đầu dao động, bao gồm cả

Shaka và Shura. "Cho dù Giáo Hoàng là Saga, cũng không thể chứng minh những gì các vị nói là thật." Bởi vì có thể cảm nhận được trái tim chính nghĩa của Saga, Shaka vẫn không tin lắm những lời của Đồng Hổ và những người khác trước đó.

Nếu năm đó Cung Thủ Tọa đã phản bội Thánh Vực, đánh lén giết chết Giáo Hoàng tiền nhiệm Shion, Saga vì sự bình ổn của Thánh Vực mà giả trang làm Giáo Hoàng cũng là điều hợp lý. "Vậy thì hãy để Saga tự mình nói với các vị!" George lấy ra một cái bình nhỏ chĩa vào cơ thể Saga: "Ma Phong Ba!" Một luồng xoáy nước trực tiếp hút ác linh đang bám vào người Saga vào trong cái bình. "Tôi nghĩ các vị ở Tokyo hẳn đã biết sự thật từ Seiya và những người khác, nhưng đó vẫn chưa phải là toàn bộ sự thật.

Trong trận chiến với Saga, tôi phát hiện trong cơ thể hắn ẩn chứa một linh hồn tà ác khác.

Tôi nghi ngờ mười ba năm trước Saga, chính là vì bị ác linh này ảnh hưởng, nên tính tình mới đại biến, đánh lén giết chết Giáo Hoàng tiền nhiệm Shion, thậm chí tấn công thân thể Athena ở nhân gian." Sau khi tạm thời phong ấn ác linh, hắn giơ tay giải trừ Bùa Hôn Mê trên người Saga. "Hiện tại, tôi đã tách ra và phong ấn ác linh, Saga cũng sẽ khôi phục bình thường, hãy để hắn nói cho các vị biết sự thật." Mọi người nghe lời George nói, tất cả đều tập trung ánh mắt vào Saga.

Lúc này Saga từ từ mở đôi mắt ra, nhìn những người xung quanh, ký ức bao nhiêu năm nay trong đầu hắn lập tức tuôn trào.

Một lát sau, hắn với vẻ mặt suy sụp đứng dậy. "Ta... ta đã giết Giáo Hoàng đại nhân, còn muốn ám sát Athena, hại chết Aiolos, bấy nhiêu năm nay, sao ta lại làm nhiều chuyện xấu như vậy..." Nhìn thấy Saga bộ dạng này, nghe hắn lẩm bẩm một mình, Shaka và những người khác làm sao còn không hiểu, những gì George nói đều là thật.

Hóa ra, Kido Saori thật sự là Athena, chứ không phải Pandora gì cả.

Họ còn suýt nữa đã ra tay với Athena. "Athena, tôi tội lớn tày trời, chỉ có cái chết mới có thể tạ tội!" Saga đi đến trước mặt Kido Saori, "quỳ" một tiếng xuống đất, đưa tay phải định trực tiếp đâm vào tim mình để kết liễu.

Kido Saori thấy vậy vội vàng tiến lên đỡ Saga dậy, trên mặt lộ ra vẻ dịu dàng. "Ora nói rồi, không thể trách ngài, là do có ác linh khống chế cơ thể ngài, nên mới khiến ngài làm ra nhiều chuyện sai trái như vậy.

Bây giờ ác linh đã bị Ora phong ấn, điều ngài cần làm là bảo vệ tốt Thánh Vực, chuẩn bị cho Thánh Chiến sắp tới." Sắp sửa Thánh Chiến, một trong những Gold Saint Seiya mạnh nhất lại muốn tự sát, đó chẳng phải là tự chặt tay mình sao.

George đứng một bên, đương nhiên đã thấu hiểu nội tâm Kido Saori.

Với tư cách là người chiến thắng các Thánh Chiến qua các đời, nhiều lần đánh bại Minh Vương, Hải Vương và Chiến Thần, luôn có thể lấy yếu thắng mạnh.

Athena đương nhiên không phải là ngây thơ, dễ bị lừa, mà là nữ thần thực sự rất có trí tuệ và năng lực lãnh đạo. "Tôi sẽ dùng sinh mệnh của mình để chiến đấu vì Thánh Vực, để chuộc lại tội lỗi không thể tha thứ mà tôi đã gây ra!" Nghe lời an ủi của Kido Saori, cảm nhận tiểu vũ trụ dịu dàng của Athena, Saga trịnh trọng thề. "Ora, có thể làm rõ lai lịch của ác linh không?" Sau khi giải quyết xong Saga, Kido Saori quay người nhìn George.

George gật đầu, phóng thích ác linh đã phong ấn ra, bắt đầu thẩm vấn lai lịch của nó.

Vì bị ảnh hưởng bởi phép thuật tinh thần của George, ác linh không hề phản kháng, kể lại mọi chuyện về lai lịch của mình một cách rành mạch. "Chủ nhân của ta là nữ thần số mệnh Keres, là thuộc hạ của Minh Vương, em gái của Thần Chết và Thần Ngủ.

Vào khoảnh khắc Song Tử Tinh vừa mới ra đời, ta đã bị chủ nhân đưa vào cơ thể hắn, bắt đầu dần dần xâm thực nội tâm hắn.

Cho đến mười ba năm trước, ta cuối cùng đã hoàn thành việc xâm thực, khống chế hắn đánh lén giết chết Giáo Hoàng tiền nhiệm Shion, thậm chí tấn công thân thể Athena ở nhân gian..." Nghe ác linh tự thuật, tất cả mọi người đều tức giận nghiến răng.

Đặc biệt là Shura, với tư cách Gold Saint Seiya trung thành nhất, hắn vậy mà suýt nữa giết chết Athena trong nôi.

Còn lợi dụng Athena trong nôi uy hiếp Aiolos, giết chết Aiolos.

Tội nghiệt trên người hắn không kém gì Saga. "Xem ra mục đích của Keres chính là ly gián Thánh Vực, khiến các Saint Seiya tự tàn sát lẫn nhau, dọn đường cho Minh Vương Hades giáng lâm." Đợi đến khi ác linh nói ra tất cả thông tin mình biết, George vung tay tiêu diệt nó.

Mọi người cũng đều đồng tình gật đầu.

Chương 849

Nếu như ban đầu không phải Cung Thủ Tọa Aiolos liều chết cứu Athena còn đang trong nôi, thì đâu chỉ là ly gián Thánh Vực.

Toàn bộ Thánh Vực đều sẽ rơi vào tay Saga bị ác linh khống chế, Hades không tốn chút sức lực nào là có thể thống trị thế giới.

Tương tự, nếu không phải George xuất hiện, đánh bại và vạch trần âm mưu của Saga, thì hậu quả cũng không dám tưởng tượng.

Ngay cả khi cuối cùng họ thanh lý được Saga, ước tính thực lực Thánh Vực cũng sẽ tổn thất quá nửa.

Nghĩ đến đây, mọi người đều tập trung ánh mắt vào George, đây quả là đại công thần của Thánh Vực. "Vì sao cậu lại nói Giáo Hoàng bị Minh Đấu Sĩ đánh lén giết chết?" Trên mặt Shaka lộ ra vẻ nghi hoặc.

Vì George đã đánh bại Saga, trực tiếp dẫn Saga đến tìm họ, cũng có thể giải thích rõ ràng, hà tất phải đi đường vòng lớn như vậy.

George tự nhiên sẽ không nói mình là vì chức Giáo Hoàng, mà giải thích: "Thánh Chiến sắp bắt đầu, nếu để mọi người biết sự thật.

Biết rằng Gold Saint Seiya Song Tử Tọa đã giết Giáo Hoàng tiền nhiệm, ngụy trang thành Giáo Hoàng làm những chuyện xấu đó.

Biết Song Ngư Tọa và Cự Giải Tọa đã phản bội Athena, tiếp tay cho kẻ ác.

Biết rằng các Gold Saint Seiya còn lại cũng bị mê hoặc, vẫn luôn không phát hiện ra sự thật, còn suýt nữa đã giết Athena.

Thì chắc chắn sẽ mất niềm tin vào Thánh Vực.

Vì vậy tôi nghĩ cần một lời nói dối thiện ý, để mọi người vẫn tin tưởng Thánh Vực, và có thể đối phó với Thánh Chiến sắp tới với trạng thái hăng hái hơn." "Ý cậu là?" Mọi người lập tức có chút hiểu mục đích của George.

George gật đầu: "Tiếp theo chỉ cần ban bố thông báo.

Cứ nói năm đó Cung Thủ Tọa Aiolos không hề phản bội Thánh Vực.

Là vì Giáo Hoàng đại nhân phát hiện âm mưu của Hades, lo lắng cho sự an toàn của Athena, nên đã bí mật phái Aiolos bảo vệ và bồi dưỡng Athena.

Bề ngoài nói Aiolos phản bội, chỉ là để mê hoặc Hades.

Đáng tiếc sau này vẫn bị Hades phát hiện, phái Minh Đấu Sĩ vây đánh giết chết Aiolos.

Trước đây phái các Silver Saint Seiya đó, bề ngoài là để lấy lại Thánh Y Cung Thủ, thực tế là để bảo vệ Athena.

Kết quả cũng bị Minh Đấu Sĩ giết chết.

Cuối cùng sáu Gold Saint Seiya đến Tokyo, mới giải quyết toàn bộ Minh Đấu Sĩ muốn tập kích Athena.

Không giết được Athena, Minh Đấu Sĩ liền đánh lén ám sát Giáo Hoàng.

Song Ngư Tọa và Cự Giải Tọa đã chiến tử vì bảo vệ Giáo Hoàng.

Cứ như vậy, bất kể là Giáo Hoàng hay Gold Saint Seiya, ít nhất trong mắt những người còn lại ở Thánh Vực đều là tốt.

Kẻ xấu chỉ có Minh Đấu Sĩ, còn có thể kích động tình cảm của mọi người đối với Minh Đấu Sĩ." "Cũng chỉ đành làm như vậy." Shaka nghe xong, gật đầu đầu tiên.

Đối với hắn mà nói, thắng Thánh Chiến mới là quan trọng nhất, vì mục tiêu này, ngay cả có một số lời nói dối, cũng có thể chấp nhận.

Aiolia gật đầu ngay sau đó, cứ như vậy, anh trai cậu ấy có thể rửa sạch tội danh phản đồ rồi.

Các Saint Seiya còn lại suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng đều chấp nhận cách làm này.

Cách này vừa bảo toàn danh dự của Gold Saint Seiya và toàn bộ Thánh Vực, cũng không làm hại bất kỳ ai, mọi tội lỗi đều đổ lên đầu Minh Đấu Sĩ.

Thực ra cũng không hẳn là đổ tội, vốn dĩ mọi chuyện đều bắt nguồn từ âm mưu của Keres, bắt nguồn từ Minh Vương Hades. "Vậy thì cứ làm như vậy đi." Cuối cùng Kido Saori cũng đồng ý với ý tưởng của George.

Hiện tại Kido Saori chỉ mới thức tỉnh một chút sức mạnh của Athena, nhiều mặt còn chưa trưởng thành, cần lấy ý kiến của các Gold Saint Seiya làm chính. "Lúc đó tạm thời nói Giáo Hoàng truyền vị cho tôi, là để ổn định lòng người, còn về việc ai sẽ tiếp nhận chức Giáo Hoàng sau này, vẫn cần Athena chọn lại." George vẻ mặt khiêm tốn, chủ động nhường lại chức Giáo Hoàng.

Hắn tự nhiên không phải thật lòng muốn nhường chức Giáo Hoàng, chủ yếu là khách sáo một chút, nếu không sẽ lộ liễu quá.

Nhưng hắn đã lập công lớn như vậy, còn hiến kế, giải quyết nhiều vấn đề như thế, nếu Athena thật sự không nể mặt.

Thì hắn sẽ phải xem xét có nên đổi đối tượng hay không, thực ra Poseidon cũng không tệ.

Kido Saori ánh mắt quét về phía Đồng Hổ, Đồng Hổ khẽ lắc đầu cười nói: "Tôi vẫn cần trông coi phong ấn Minh Đấu Sĩ, không tiện ở

lâu trong Thánh Vực, tôi đề cử Ora tiếp tục đảm nhiệm chức Giáo Hoàng." Vốn dĩ mọi người đều biết Giáo Hoàng tiền nhiệm đã truyền vị trí cho George, Athena vừa về Thánh Vực đã thay đổi nhân tuyển, cũng không nói xuôi được.

Huống hồ George cũng đã chứng minh thực lực và trí tuệ của mình, không thể làm George nản lòng.

Các Gold Saint Seiya còn lại cũng đều không phản đối.

Dù sao trong mười ba năm này, họ không những không lập công, còn nhiều lần nhắm vào Athena, căn bản không có tư cách làm Giáo Hoàng. "Vậy thì tôi tuyên bố, do Ora tiếp tục đảm nhiệm chức Giáo Hoàng." Kido Saori suy nghĩ một chút, cảm thấy Đồng Hổ nói có lý, lập tức đưa ra quyết định bổ nhiệm. "Thiên Ma Hàng Phục!" "Thiên Ma Hàng Phục!" Nửa năm sau, tại cung Xử Nữ, Shaka đã mở mắt, thở hổn hển khoanh chân ngồi dưới đất, nhìn George đối diện đang ung dung nói: "Giáo Hoàng đại nhân, tôi không được nữa, ngài đi tìm Shura và những người khác luyện tiếp đi." Sau khi mọi sự thật được phơi bày, Thánh Vực lại khôi phục sự yên bình như xưa, mọi người cũng đều chấp nhận câu chuyện mà tân Giáo Hoàng George đã bịa đặt.

Và Kido Saori với tư cách là Athena, tự nhiên phải thường trú tại Thánh Vực.

Vốn dĩ mọi người đều như thường lệ tự mình tu hành tại cung Gold của mình, nào ngờ tân Giáo Hoàng George luôn thích lấy lý do nâng cao thực lực để đến tìm họ tỉ thí.

Ban đầu họ không tiện từ chối, hơn nữa cũng thực sự muốn xem George, người có thể đánh bại Aphrodite, Death Mask, thậm chí là Saga, rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Kết quả không có bất ngờ nào, tiểu vũ trụ của George tuy là yếu nhất trong số họ, nhưng lại sở hữu những tuyệt chiêu cực kỳ mạnh

mẽ.

Mỗi lần biến hình sang trạng thái tóc trắng, cho dù họ đốt cháy tiểu vũ trụ đến mức nào, cũng không thể đánh bại hắn.

Cứ như vậy, George mỗi ngày đều luân phiên hành hạ họ một lượt, hiện tại ngay cả khi không sử dụng tuyệt chiêu biến hình tóc trắng, họ cũng không phải đối thủ.

Bởi vì tiểu vũ trụ của George đã vượt qua tất cả bọn họ.

Hơn nữa, trong nửa năm này, tất cả tuyệt chiêu của họ đều đã bị George học hết.

Cùng một chiêu thức, George sử dụng ra còn lợi hại hơn cả chính bản thân họ.

Đương nhiên, trong nửa năm bị George hành hạ này, thực lực của họ cũng đều có tiến bộ rất lớn.

George còn cải tiến một số tuyệt chiêu của họ, khiến tuyệt chiêu của họ hoàn hảo hơn, mạnh mẽ hơn.

Hiện tại mỗi người trong số họ đều có thể đánh bại ba bản thân mình trước đây. "Shaka, cậu thế này không được rồi, ngoài việc tôi tìm các cậu tỉ thí, các cậu cũng phải tự mình tỉ thí lẫn nhau, như vậy mới có thể tiến bộ nhanh." George cười nói đùa một câu, sau đó đi đến cung Gold tiếp theo.

Hắn nửa năm nay vẫn luôn tìm các Gold Saint Seiya này tỉ thí, không chỉ là vì để nâng cao thực lực.

Mặc dù hắn thông qua đủ loại thủ đoạn để lên làm Giáo Hoàng này, nhưng dù sao kinh nghiệm còn quá non kém, trước đây vẫn chỉ là một lính quèn của Thánh Vực.

Chương 850

Vì vậy các Gold Saint Seiya này bề ngoài không nói, nhưng trong lòng tuyệt đối vẫn có chút không phục.

Không phục rất đơn giản, đánh cho phục là được.

Quan niệm kẻ mạnh là vua, ở Thánh Vực cũng có thể áp dụng được.

Và sau nửa năm bị hắn "đánh đập" tàn bạo, tất cả Gold Saint Seiya đều tâm phục khẩu phục về việc hắn làm Giáo Hoàng.

Mặt khác, hắn cũng có thể thông qua tỉ thí để lĩnh hội tốt hơn các quy tắc của thế giới này.

Quét qua hết các cung Gold còn lại, tiêu hao hết thể lực của các Gold Saint Seiya này, George lại đến thần điện Athena nói chuyện vài câu với Kido Saori, rồi mới trở về đại điện Giáo Hoàng của mình. "Phân thân nhỏ cuối cùng vẫn có giới hạn, phân thân thế giới Quỷ Bí hẳn cũng sắp đến rồi!" Ngồi trên ghế ở điện Giáo Hoàng, George xem xét cơ thể mình, trong lòng thầm cảm thán.

Dù sao phân thân nhỏ vẫn là phân thân nhỏ, chỉ là một trong vô số phân thân được kéo dài từ một tia linh hồn bé nhỏ của phân thân.

Ngay cả khi hắn lợi dụng các quy tắc và quyền năng của các thế giới để cường hóa, thực lực đỉnh phong của một cá thể vũ trụ đơn lẻ đã là cực hạn.

Trong nửa năm, phân thân nhỏ này của hắn đã là Tự Liệt Linh Ngu Giả, tiểu vũ trụ tương ứng cũng đã thăng lên cấp độ thần linh Giác Quan Thứ Chín.

Ngay cả Athena, Hades và Poseidon cùng 12 vị chủ thần khác trong

trạng thái hoàn chỉnh, ước tính cũng không phải đối thủ của hắn.

Nhưng nếu đối đầu với cấp độ Thần Vương trên Chủ Thần, thì không dễ nói, ngay cả khi sử dụng đủ loại quyền năng, e rằng cũng không thể đánh bại.

Như Zeus, Chủ Thần Hy Lạp đã biến mất, Odin, Chủ Thần Bắc Âu, và Thần Sáng Thế hệ thần Sumer, Ác Thần Apophis.

Các vị thần trong thế giới Saint Seiya, không chỉ có hệ thần Hy Lạp, chỉ là hiện tại các chủ thần hệ thần Hy Lạp đang chiếm ưu thế thống trị ở phía Trái Đất này.

Các vị thần của các hệ thần khác không hoàn toàn tập trung năng lượng ở Trái Đất, nhưng thỉnh thoảng sẽ có thần linh đến gây rối.

Chiến Thần Ares, Tà Thần Loki và Thiên Thần Sa Ngã Lucifer, sau này cũng sẽ xuất hiện.

So với Hades chỉ muốn tạo ra Thất Tinh Liên Châu mang đến bóng tối vĩnh cửu cho Trái Đất, mục tiêu của Apophis là biến toàn bộ vũ trụ thành bóng tối vô tận.

Trên Thần Vương còn có Thần Thượng Thần mạnh hơn, Saturn và Chronos.

Họ nắm giữ hàng chục tỷ vũ trụ của thế giới Saint Seiya, thực lực tuyệt đối đã đạt đến đỉnh phong của đa nguyên vũ trụ.

Phân thân nhỏ hiện tại của hắn, tuyệt đối không thể đánh bại được.

Vì vậy hắn đã sử dụng một phân thân gần nhất với nơi này, chính là phân thân đã thôn phệ thế giới Quỷ Bí đến đây.

Nếu có gì bất trắc, hắn định trực tiếp dùng phân thân cưỡng công thế giới này, hạ gục hai Thần Thượng Thần, thôn phệ thế giới cấp

siêu đại vũ trụ này.

Khó lắm mới có được một thế giới cấp siêu đại vũ trụ mà Creator đã chết như vậy, hắn không định bỏ qua dễ dàng.

Tương tự, một phân thân khác của hắn cũng đã đến thế giới Dragon Ball.

Chỉ cần có thể thôn phệ bất kỳ một trong số đó, thì tất cả phân thân của hắn đều sẽ thăng cấp lên cấp siêu đại vũ trụ.

Bản thể ở Marvel cũng sẽ theo đó thăng cấp lên cấp siêu đại vũ trụ.

Đến lúc đó tất cả phân thân hợp thể, thực lực trong cấp siêu đại vũ trụ cũng sẽ đứng đầu, chắc chắn có thể phá vỡ phong ấn của Living Tribunal, thoát khỏi thế giới Marvel. "Ơ, tiểu vũ trụ này...

Có vẻ là Thần Đấu Sĩ Bắc Âu." Ngay khi George đang tính toán phân thân Quỷ Bí của mình đại khái còn bao nhiêu ngày nữa có thể đến thế giới Saint Seiya.

Đột nhiên cảm nhận được hai tiểu vũ trụ tối thượng đã đạt đến Giác Quan Thứ Bảy, bí mật tiềm nhập vào Thánh Vực.

Ý chí quét qua nguồn gốc của hai tiểu vũ trụ đó, hắn lập tức đoán được thân phận của những kẻ đến. "Tính toán thời gian, hình như cũng gần đến rồi." Gold Saint Seiya Song Tử Tọa thực ra không chỉ có một mình Saga, Saga là anh trai, hắn còn có một người em trai song sinh tên là Kanon.

Kanon thực lực không kém Saga.

Mười ba năm trước, Kanon từng xúi giục Saga giết hại Athena vừa mới giáng trần đến Thánh Vực.

Saga lúc đó còn chưa hoàn toàn bị ác linh khống chế, liền giam

người em trai có ý nghĩ nguy hiểm như vậy vào nhà lao đá ở khe biển Sunion.

Bị Keres dụ dỗ, Kanon đã giải phóng Thần Biển Poseidon vẫn còn trong phong ấn, kích động Poseidon tái chiến với Athena.

Poseidon để Kanon đưa linh hồn của mình, đặt vào cơ thể Julian Solo, người thừa kế gia tộc Solo, vua tàu giàu nhất thế giới Hy Lạp.

Đợi mười ba năm sau thức tỉnh trên người Julian Solo.

Và Kanon mượn danh Poseidon, nắm quyền kiểm soát Hải Giới Atlantis, triệu tập các Hải Tướng Quân Đấu Sĩ của Poseidon.

Sau khi Saga thất bại, Kanon đã lợi dụng thần lực Poseidon vừa mới thức tỉnh, đeo Ma Giới lên Hilda, người lãnh đạo Valhalla ở nhân gian.

Lợi dụng Ma Giới ảnh hưởng tinh thần của Hilda, khiến cô ấy dẫn theo các Thần Đấu Sĩ khai chiến với Thánh Vực, từ đó ngồi hưởng lợi ngư ông.

Thời điểm hiện tại, ước tính là Hilda đã bị Ma Giới khống chế, phái các Thần Đấu Sĩ đến Thánh Vực ám sát Athena. "Thánh Vực hiện tại, không phải Thánh Vực trước đây." Đoán ra là Thần Đấu Sĩ, George không quản nhiều, nhàn nhã đợi trận chiến kết thúc tại điện Giáo Hoàng.

Quả nhiên, chưa đến mười phút sau, hắn đã thấy hai Thần Đấu Sĩ bị đánh trọng thương, bị Kim Ngưu Tọa Aldebaran kéo vào điện Giáo Hoàng. "Giáo Hoàng đại nhân, hai tên này xông vào cung Gold, đã bị tôi hạ gục." "Các ngươi là ai, vì sao lại xông vào Thánh Vực?" George nhìn xuống hai người bên dưới, trong mắt phát ra luồng ý chí mạnh mẽ, hai Thần Đấu Sĩ trọng thương lập tức ngớ người đáp: "Chúng tôi là Thần Đấu Sĩ của Valhalla, đến đây là để ám sát Athena..." "Hãy đưa

bọn họ xuống trước." George bảo lính canh đưa hai Thần Đấu Sĩ trọng thương xuống, sau đó nói với Kim Ngưu Tọa: "Aldebaran, thông báo cho các Gold Saint Seiya còn lại đến đại sảnh Giáo Hoàng họp." Hai Thần Đấu Sĩ đến ám sát Athena này, là Thần Đấu Sĩ sao Kaiyo Zeta Syd và trợ thủ Thần Đấu Sĩ anh trai hắn Bud.

Syd thực lực bình thường, tuy đã thức tỉnh Giác Quan Thứ Bảy, nhưng thực lực còn kém hơn cả cặp đôi thủy sản (Aphrodite và Death Mask), cùng lắm cũng chỉ ở trình độ Thiên Mã Tọa.

Nhưng Bud thực lực khá tốt, đã có trình độ của một Gold Saint Seiya bình thường.

Trong cốt truyện gốc, hai người này đến Thánh Vực ám sát Athena, đánh lén một đòn đã đánh bại Aldebaran.

Nhưng đó là vì Aldebaran trước đó đã hiến máu cho Seiya và những người khác để sửa chữa Thánh Y, thực lực bị tổn thất lớn vẫn chưa hồi phục.

Nếu ở trạng thái toàn thịnh, hai người này cùng lắm cũng chỉ hòa Aldebaran.

Và hiện tại, vì có hắn nửa năm nay không ngừng tỉ thí, còn giúp sửa chữa những lỗ hổng trong tuyệt chiêu.

Thực lực của Aldebaran đã tăng gấp ba lần, vì vậy dễ dàng đánh bại hai người.

Nửa giờ sau, đại sảnh Giáo Hoàng.

Kido Saori (Athena) ngồi chủ tịch, George ngồi thứ tịch, các Gold Saint Seiya thì lần lượt ngồi ở hai bên. "Valhalla xưa nay vẫn luôn hòa bình với chúng ta, vì sao đột nhiên lại phái Thần Đấu Sĩ đến ám sát Athena?

Điều này rất bất thường." Trên mặt Song Tử Tọa Saga lộ ra vẻ

nghi hoặc.

Từng làm Giáo Hoàng mười ba năm, hắn tự nhiên rất hiểu rõ các thế lực khắp nơi trên thế giới.

Chương 851

Người đại diện của Valhalla Bắc Âu ở nhân gian tên là Hilda, là một người có tính tình rất tốt, cũng không có dã tâm gì.

Giữ một mảnh đất nhỏ ở vùng cực bắc lạnh giá khắc nghiệt, cơ bản không ra khỏi nhà.

Nếu bên Valhalla có uy hiếp đến sự thống trị của Thánh Vực, hắn khi làm Giáo Hoàng đã sớm phái Saint Seiya đi tiêu diệt rồi.

Dù sao lúc đó mục đích của hắn chính là thống trị toàn bộ thế giới.

Hilda vốn vô tranh với thế giới, bây giờ đột nhiên phái Thần Đấu Sĩ đến Thánh Vực ám sát Athena, trong đó nhất định đã xảy ra chuyện gì đó mà họ không biết. "Bất kể nguyên nhân gì, chúng ta chắc chắn phải đi xem sao, theo lời của hai Thần Đấu Sĩ kia.

Hilda đã có được sức mạnh cường đại, có thể dung hợp băng xuyên cực bắc, nhấn chìm toàn bộ đại lục." Bạch Dương Tọa Mu mở miệng đề nghị.

Athena cầm quyền trượng trên mặt lộ ra vẻ lo lắng: "Hilda là người đại diện của Odin ở nhân gian, hay là để tôi đích thân qua đó nói chuyện với cô ấy.

Một khi băng xuyên dung hợp nhấn chìm đại lục, không biết có bao nhiêu người sẽ chết vì điều đó." "Quá nguy hiểm rồi, mục tiêu của Hilda chính là người, vẫn là để tôi đi một chuyến đi." George xua tay: "Cô ấy là người đại diện của Odin ở nhân gian, tôi là Giáo Hoàng Thánh Vực, thân phận của chúng ta cũng tương đương." Các Gold Saint Seiya nghe vậy lập tức gật đầu.

Nửa năm "đánh đấm" đã khiến họ tương đối tin phục George, lời

nói của George ở Thánh Vực còn hiệu quả hơn Athena.

Dù sao, Athena hiện tại còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, phần lớn thời gian thể hiện còn chưa đủ trưởng thành.

Hơn nữa thực lực của George, tất cả Gold Saint Seiya của họ cộng lại cũng chưa chắc đã đánh lại, an toàn tuyệt đối không có vấn đề. "Vậy thì làm phiền cậu vậy." Kido Saori thấy mọi người đều không cho cô đi, cũng không nói gì thêm.

Cô tuy lo lắng thảm họa băng xuyên tan chảy, nhưng cũng tin tưởng thực lực và năng lực của George. "Các ngươi hãy bảo vệ tốt Thánh Vực, tôi đi rồi sẽ về ngay." Bóng George chợt lóe lên, đã biến mất tại chỗ.

Mọi người thấy vậy đầu tiên là ngẩn người, sau đó không kìm được thốt lên cảm thán: "Không hổ là Giáo Hoàng đại nhân, vậy mà có thể dịch chuyển tức thời trong Thánh Vực." Phải biết rằng, Thánh Vực có kết giới do Athena bố trí từ trước, cấm bất kỳ ai sử dụng năng lực không gian và năng lực bay.

Mà George có thể dịch chuyển tức thời trong Thánh Vực, chứng tỏ thực lực của hắn có lẽ đã vô hạn tiếp cận cảnh giới thần linh. "Tổng cảm thấy, Thánh Chiến lần này hình như sẽ không quá khó khăn." Ở một phía khác, George lần nữa xuất hiện, đã xách theo hai Thần Đấu Sĩ mang từ nhà lao ra, đến trước cổng Valhalla. "Kẻ nào?" Lính canh Valhalla thấy George đột nhiên xuất hiện, lập tức rút trường kiếm bên hông ra, đợi khi thấy George xách theo hai Thần Đấu Sĩ, sắc mặt càng đại biến. "Đại nhân Syd!" Với tư cách là bóng tối ẩn trong bóng tối, Bud họ không nhận ra, nhưng Thần Đấu Sĩ sao Kaiyo Syd, sao họ có thể không nhận ra.

Một trong bảy Thần Đấu Sĩ mạnh nhất, vậy mà lại bị người trước mắt xách trong tay như một món đồ chơi. "Giáo Hoàng Thánh Vực

George, đến bái kiến Nữ Vương Hilda!" George trực tiếp dùng một Bùa Khuếch Đại, truyền giọng nói của mình khắp toàn bộ Valhalla.

Từ khi lên làm Giáo Hoàng, hắn đã đổi tên mình từ Ora thành George, vì vậy hiện tại tất cả mọi người ở Thánh Vực đều gọi hắn là Giáo Hoàng George.

Cùng với tiếng George dứt xuống, bảy tiểu vũ trụ mạnh mẽ lập tức trỗi dậy bên trong Valhalla.

Trong đó sáu đạo là sáu Thần Đấu Sĩ còn lại, đạo thứ bảy chính là Hilda, người đại diện của Valhalla. "Giáo Hoàng George, Nữ Vương đại nhân mời ngài vào!" Một lát sau, Thần Đấu Sĩ sao Thiên Quyền Gamma Hagen, dẫn theo một tiểu đội lính canh tinh nhuệ, đến trước cổng Valhalla.

Chỉ có điều khi hắn nhìn thấy Syd và Bud đang trọng thương, sắc mặt cũng biến đổi.

Vốn dĩ với tư cách Thần Đấu Sĩ, họ coi thường Thánh Vực và cái gọi là Saint Seiya, cho rằng phái Thần Đấu Sĩ sao Kaiyo đi là đủ để giải quyết.

Nhưng hiện tại xem ra, thực lực của Thánh Vực mạnh hơn họ dự đoán.

Tuy nhiên Giáo Hoàng Thánh Vực lại đích thân đến Valhalla, lại không dẫn theo Saint Seiya Thánh Vực nào, đơn giản là quá tự phụ.

Họ vừa hay có thể nhân cơ hội này loại bỏ Giáo Hoàng Thánh Vực, khiến Thánh Vực không có người đứng đầu. "Hai tiểu huynh đệ này hắn là người của các ngươi, hãy đưa về chăm sóc vết thương đi." Đối với địch ý rõ ràng của Thần Đấu Sĩ sao Thiên Quyền Hagen, George không hề để tâm, tiện tay ném Syd và Bud cho Hagen, sau đó đi vào bên trong Valhalla.

Hagen giao Syd và Bud cho thủ hạ, dẫn George đi vào bên trong Valhalla, đến một bệ thờ có tượng thần Odin khổng lồ.

Và lúc này trên bệ thờ đang đứng sáu người.

Lần lượt là Nữ Vương Hilda đang sử dụng nhẫn Nibelung gây ảnh hưởng đến việc băng xuyên tan chảy và năm Thần Đấu Sĩ đang bảo vệ cô ấy. "Giáo Hoàng Thánh Vực George bái kiến Nữ Vương Hilda, không biết Nữ Vương phái Thần Đấu Sĩ đến Thánh Vực của tôi ám sát Athena, ý định là gì?" George trước tiên giơ tay chào, sau đó trực tiếp hỏi thẳng.

“Ngươi muốn làm gì?

Đương nhiên là để thống trị thế giới!” Hilda tóc trắng không hề che giấu dã tâm của mình: “Thánh Vực các ngươi thống trị thế giới bao nhiêu năm nay, chiếm giữ tất cả những vùng đất tốt nhất, tài nguyên dồi dào nhất, không phải chịu đựng giá lạnh, không phải chịu đựng đói khát.

Trong khi đó, thần dân Valhalla chúng ta lại phải sinh tồn ở nơi cực bắc lạnh giá này, thiếu thốn quần áo, thức ăn, chịu đựng đói rét.

Ta muốn giết Athena, trở thành kẻ thống trị thế giới này, để thần dân Valhalla của ta cũng có thể sống một cuộc sống sung túc!” “Nếu chỉ vì lý do đó, các ngươi không cần phải cực đoan đến thế.” George không lập tức dùng vũ lực mà mỉm cười nói: “Thánh Vực có thể điều động sức mạnh của các quốc gia.

Nếu các ngươi thiếu thốn quần áo, thức ăn, ta có thể yêu cầu những quốc gia giàu có đó vận chuyển vật tư miễn phí cho các ngươi.

Nếu cảm thấy miễn phí làm tổn thương lòng tự tôn, các ngươi cũng có thể dùng đặc sản của Valhalla để trao đổi.

Mở ra tuyến giao thương và ngoại giao.

Nếu cảm thấy khó khăn khi sinh sống ở vùng cực bắc, cũng có thể mở thêm các tuyến hàng hải, các ngươi cũng có thể thử đến những quốc gia ấm áp sinh sống.

Thời đại bây giờ giao thông rất tiện lợi, chỉ cần có tay có chân, ở bất kỳ quốc gia nào cũng có thể sống một cuộc sống không tệ.

Hoặc nếu các ngươi không muốn rời khỏi vùng cực bắc này, ta cũng có thể đặc biệt xây dựng cổng dịch chuyển không gian cho các ngươi.

Để các ngươi có thể trực tiếp vượt qua sông băng và đại dương bất cứ lúc nào, xuất hiện ở các quốc gia, muốn về lúc nào cũng được.

Các ngươi thấy sao?" Nghe George nói, ánh mắt của các Thần đấu sĩ lập tức lộ ra vẻ lay động, điều kiện này quả thực quá tốt.

Ngay cả biểu cảm của nữ thần Hilda cũng thay đổi, nhưng rất nhanh, chiếc nhẫn trên tay cô lóe lên, biểu cảm của cô lại trở về vẻ lạnh lùng như trước.

"Valhalla chúng ta đâu cần Thánh Vực các ngươi thương hại.

Chỉ cần chúng ta giết Athena, hủy diệt Thánh Vực các ngươi, tất cả mọi thứ trên thế giới này đều thuộc về Valhalla chúng ta.

Valhalla chúng ta sẽ trở thành chúa tể thế giới!" "Không tính những Thánh đấu sĩ Bạc và Đồng, Thánh Vực chúng ta hiện tại có tổng cộng mười Thánh đấu sĩ Vàng, bao gồm cả ta là Giáo hoàng.

Còn về thực lực, hai tiểu huynh đệ các ngươi phái đến còn chưa vượt qua Cung Kim Ngưu đầu tiên.

Cho dù sáu vị còn lại của các ngươi đều mạnh hơn hai tiểu huynh đệ kia, muốn giải quyết tất cả Thánh đấu sĩ Vàng của Thánh Vực, đánh chết Athena, e rằng cũng không khả thi lắm.

Được thôi, ta cứ cho là các ngươi thành công đi, vậy các ngươi nghĩ sau khi cuộc chiến này kết thúc, Valhalla còn bao nhiêu người có thể sống sót?

Bao nhiêu đứa trẻ sẽ mất cha mẹ, bao nhiêu cha mẹ sẽ mất con cái, bao nhiêu người vợ sẽ mất chồng, bao nhiêu người chồng sẽ mất vợ?

Đây là điều các ngươi muốn thấy sao?" Những lời của George như những con dao sắc bén, từng nhát từng nhát đâm vào sáu vị Thần đấu sĩ.

Chương 852

Bởi vì họ biết, lời George nói không sai, dù họ có thể thắng Thánh Vực, chắc chắn cũng sẽ thương vong thảm trọng.

Họ tuyên chiến với Thánh Vực chủ yếu là để thần dân Valhalla có cuộc sống tốt đẹp hơn, nhưng nếu tất cả đều chết, vậy làm sao mà có cuộc sống tốt đẹp được nữa?

Quan trọng là Thánh Vực đã đưa ra những điều kiện ưu việt như vậy, hoàn toàn có thể giúp họ đạt được mục đích mong muốn.

"Cuối cùng, còn một điều nữa ta muốn nói với các ngươi, cuộc Thánh chiến hai trăm năm một lần sắp bắt đầu.

Các Minh đấu sĩ đã lén tấn công và giết chết Giáo hoàng tiền nhiệm của chúng ta.

Rất nhanh, Vua Minh Giới Hades sẽ dẫn theo các Minh đấu sĩ của hắn đến nhân gian.

Nếu Thánh Vực thất thủ, những người sống sót của Valhalla các ngươi sẽ phải trực diện đối mặt với Vua Minh Giới Hades và một trăm lẻ tám Minh đấu sĩ của hắn, cùng với hai vị thần là Thần Chết và Thần Ngủ.

Các ngươi nghĩ mình có mấy phần thắng?" "Vua Minh Giới Hades!" Nghe đến tên Vua Minh Giới, ngay cả Hilda bị chiếc nhẫn kiểm soát cũng không kìm được lộ ra vẻ kinh hoàng.

Còn sáu vị Thần đấu sĩ, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ nghiêm trọng.

"Nữ vương, tôi nghĩ hắn nói có lý, có lẽ chúng ta có thể hòa bình với Thánh Vực." Đội trưởng trong số các Thần đấu sĩ, cũng là Thần đấu sĩ Rồng đôi Siegfried của Sao Bắc Đẩu Thiên Xu mạnh nhất, quay

đầu nghiêm túc đề nghị với Hilda.

Trên mặt Hilda lộ ra vẻ giằng xé, dù bị chiếc nhẫn kiểm soát, khát vọng quyền lực bị phóng đại vô hạn.

Nhưng cô cũng không phải kẻ ngốc, rõ ràng hiểu George nói rất có lý.

Nhưng mà, nhưng mà, cứ thế từ bỏ, cô thật sự không cam tâm, cô muốn làm nữ vương duy nhất, nữ vương còn tôn quý hơn cả Athena.

"Không, giết hắn đi.

Hades thì sao chứ?

Đợi chúng ta thống trị thế giới, có thể bồi dưỡng thêm nhiều Thần đấu sĩ.

Odin vĩ đại nhất định sẽ ủng hộ ta, giúp ta đánh bại Hades.

Hơn nữa ta còn có chiếc nhẫn thần Nibelung này, nó có thể cho ta chi phối toàn bộ Ma lực của thế giới.

Ta còn có sự… ủng hộ khác!" Cuối cùng, hiệu quả kiểm soát của Ma Giới vẫn mạnh hơn, áp chế lý trí.

Hilda chỉ quyền trượng về phía George, ra tay trước.

Siegfried và năm Thần đấu sĩ còn lại, mặc dù trong lòng không tán thành lời Hilda nói, nhưng vì sự trung thành đối với nữ vương, họ vẫn theo sát ra tay.

"Cuồng Phong Bão Tuyết Song Long Quyền!" "Quyền Bão Tố Cự Nhân!" "Kiếm Lửa!" "Cực Bắc Quần Lang Quyền!" "Đông Lạnh Bão Tuyết Quyền!" "Ma Huyền Trấn Hồn Khúc!" Sức mạnh của nhẫn thần Nibelung cộng thêm sức mạnh tiểu vũ trụ tối thượng của sáu Thần đấu sĩ, như cuồng phong bão vũ lao về phía George.

Một đòn tấn công đáng sợ như vậy, bất kỳ Thánh đấu sĩ Vàng nào

khác trong Thánh Vực đến cũng không thể cản nổi, bao gồm cả Đồng Hổ, Saga và Shaka.

"Các ngươi thật sự nghĩ ta nói nhiều như vậy là vì ta sợ các ngươi?" Nhưng đối mặt với đòn tấn công đáng sợ như vậy, George chỉ lắc đầu: "Ta chỉ nể mặt Odin mà thôi." Ngay khi đến khu vực tế đàn này, hắn đã cảm nhận được một tia dao động ý chí từ bức tượng Odin khổng lồ phía trước.

Rõ ràng, Vua Thần Odin của thế giới này, khi Hilda bị nhẫn thần Nibelung kiểm soát, đã nhìn sang đây.

Còn về việc tại sao không tự mình ra tay giúp Hilda giải trừ kiểm soát, mà lại để mọi chuyện phát triển?

Hắn nghĩ có lẽ không phải không thể can thiệp, mà chỉ cố ý giả vờ không biết.

Dù sao, nếu Hilda thực sự thành công, thực sự thay thế Thánh Vực thống trị Địa Cầu, đối với Odin cũng không phải chuyện xấu.

Nếu thất bại, cứ coi như mình không phát hiện, bên Zeus cũng có thể giải thích được.

Trong cốt truyện gốc, cũng phải đến khi Seiya và những người khác tập hợp đủ đá quý Odin, Odin mới xuất hiện trong thời gian ngắn ban Thánh Y cho Seiya.

Để Seiya chém đứt nhẫn thần Nibelung, giúp Hilda trở lại bình thường.

Đá quý Odin đã tập hợp đủ rồi, không xuất hiện nữa thì cũng khó giải thích.

Hơn nữa, lúc đó nhìn thấy Hilda đã sắp thất bại, không thể để bên Poseidon hái quả, thà giúp Athena một tay.

Như vậy còn có thể lấy lòng.

Đương nhiên, tất cả những điều này đều là George tự mình phỏng đoán, sự thật có phải như vậy hay không, cũng khó nói.

Nhưng vì Odin vẫn luôn theo dõi ở đây, hắn, với tư cách là Giáo hoàng Thánh Vực, chắc chắn vẫn nên tiên lễ hậu binh thì tốt hơn.

Ta đã đưa ra những điều kiện tốt như vậy, Valhalla các ngươi còn muốn giết ta, vậy sau này không thể trách ta được.

"Thiên Ma Hàng Phục!" Tiểu vũ trụ cấp thần vượt qua giác quan thứ tám bùng nổ, George sử dụng tuyệt chiêu của Shaka.

Cảnh tượng Thiên Đình phương Đông, Đại Lôi Âm Cổ Sát A Di Đà Phật thuyết kinh ở Tây Thiên, Hai Mươi Bốn Chư Thiên Ấn Độ, Thiên Đường Gia Hòa Hoa, vân vân, hiện lên quanh George.

Dưới tiểu vũ trụ mạnh mẽ của George, những vị thần linh đó như sống lại, lần lượt ra tay nghênh chiến với đòn tấn công của sáu Thần đấu sĩ.

"A!

A!

A!

A!

A!

A!" Tiếng kêu thảm thiết đồng thời vang lên.

Hilda và sáu Thần đấu sĩ hoàn toàn bị George áp đảo bằng thực lực, đánh trọng thương, thổ huyết ngã xuống đất.

Ngay cả Thần Y trên người họ cũng rách nát.

"Điều này… điều này không thể nào, sao ngươi lại mạnh đến

thế…” Trong mắt Hilda và sáu Thần đấu sĩ tràn đầy vẻ không thể tin được.

Khi George hoàn toàn bùng nổ tiểu vũ trụ, họ trong khoảnh khắc đó thậm chí còn có cảm giác đáng sợ khi đối mặt với một vị thần thật sự.

“Phong ấn!” George không nhanh không chậm đi đến trước mặt Hilda, đưa tay nắm lấy chiếc nhẫn vàng trên ngón tay Hilda, từng lớp phong ấn chồng chất lên trên.

Sau đó nhẹ nhàng tháo chiếc nhẫn ra, cố ý mở miệng nói: “Vừa rồi đã cảm thấy không đúng, hóa ra là vì chiếc nhẫn này.” Lúc này, vì chiếc nhẫn bị tháo ra, tóc của Hilda lập tức từ màu trắng trở lại màu xám xanh ban đầu, vẻ điên cuồng trên mặt cũng dần tiêu tan.

“Nữ vương đại nhân!” Nhìn thấy Hilda thay đổi, sáu Thần đấu sĩ đang trọng thương trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

Họ không hiểu lời George nói có ý nghĩa gì, nhưng có thể cảm nhận được vị nữ vương dịu dàng và lương thiện dường như đã trở lại.

Hilda đã hồi phục nhìn George, trên mặt tràn đầy vẻ xin lỗi: “Tôi xin lỗi vì đã tấn công Athena và những gì vừa xảy ra, hy vọng ngài có thể tha thứ cho chúng tôi, đó không phải ý muốn của tôi.” “Ta biết, là vì chiếc nhẫn này phải không?

Ai đã đeo chiếc nhẫn này cho ngươi?” George vung tay, ánh sáng vàng rải lên cơ thể Hilda và sáu Thần đấu sĩ, cơ thể họ lập tức lành lặn, Thần Y cũng được phục hồi hoàn toàn.

“Là Poseidon, cẩn thận với Hải đấu sĩ…” Hilda kể lại toàn bộ quá trình mình bị thần lực của Poseidon cưỡng chế đeo nhẫn và kiểm soát.

Chương 853

"Poseidon đáng chết, Hải đấu sĩ đáng chết, chúng ta sẽ không tha cho chúng!" Các Thần đấu sĩ nghe xong, trên mặt đều lộ ra vẻ phẫn nộ.

Dám kiểm soát nữ vương đại nhân mà họ kính trọng nhất, còn lợi dụng họ đi giết Athena.

"Hóa ra kẻ vẫn luôn ẩn mình ở đó là một Hải đấu sĩ, xem ra tất cả đều là âm mưu của Poseidon." George cười quay đầu nhìn về phía nơi sông băng tan chảy nối liền với biển cả không xa.

Và lúc này, một tiểu vũ trụ mạnh mẽ đột nhiên bùng nổ ở đó, nhanh chóng trốn về phía xa.

"Chết tiệt, bị phát hiện rồi!" Tướng quân biển Sorrento của Hải Nữ, người đã ẩn mình trong biển và chứng kiến toàn bộ quá trình, không chút do dự bùng nổ toàn lực tiểu vũ trụ bắt đầu chạy trốn.

Chỉ một đòn đã đánh bại Hilda và sáu Thần đấu sĩ, hắn hiểu vị Giáo hoàng Thánh Vực này, tuyệt đối không phải là kẻ hắn có thể đối phó một mình.

Bây giờ điều quan trọng hơn là truyền tình báo ở đây về.

"Là Hải Ma Nữ Sorrento, cô ta bị Poseidon phái đến giám sát tôi!" Hilda phát hiện tiểu vũ trụ đó, lập tức nhận ra chủ nhân của tiểu vũ trụ.

"Hải đấu sĩ đáng ghét, chạy đi đâu!" Sáu Thần đấu sĩ nghe vậy, lập tức muốn bùng nổ tiểu vũ trụ, tiến vào biển bắt Hải Ma Nữ về, nhưng bị George chặn lại.

"Các ngươi ở lại đây bảo vệ nữ vương Hilda, ngăn chặn việc lại

bị Poseidon kiểm soát, ta sẽ đi xuống biển nói chuyện với các Hải đấu sĩ của hắn." Thân ảnh lóe lên, George đã đến trên không Hải Ma Nữ Sorrento.

"Chưởng Trung Phật Quốc!" George giơ tay, Sorrento vốn sắp biến mất lập tức quay trở lại vị trí cũ.

Hơn nữa, bất kể cô ta chạy theo hướng nào, dù là rời khỏi đại dương với tốc độ ánh sáng, cũng không thể thoát khỏi George.

Đây cũng là một trong những tuyệt chiêu của Shaka, là tuyệt chiêu Shaka sáng tạo dựa trên thần thông của Phật Tổ trong thần thoại.

George dựa trên sự hiểu biết của mình về không gian, đã khiến chiêu này trở nên hoàn hảo hơn.

Tuy rằng có thể không bằng thần thông vĩ đại mà Phật Tổ thật sự dùng để đối phó với Tề Thiên Đại Thánh, nhưng cũng đã đạt bảy, tám phần tương tự.

Nếu thực lực của hắn thực sự đạt đến cấp siêu vũ trụ, thì khi sử dụng chiêu này, cũng sẽ không kém Phật Tổ.

"Giao Hưởng Khúc Tận Cùng Tử Vong!" Thấy không thể thoát khỏi George, Sorrento lập tức thổi sáo tung ra tuyệt chiêu của mình.

Cô ta muốn dùng tiếng sáo để hạ thấp thực lực của George, và trong khoảnh khắc George bị tiếng sáo mê hoặc, lại trốn thoát.

Tại sao không nhân cơ hội tiêu diệt George?

Bởi vì cô ta biết, dù có thể hạ thấp thực lực của George, mê hoặc George một lúc, cô ta cũng không thể tiêu diệt George.

Khoảng cách thực lực quá lớn, tấn công ngược lại sẽ khiến George thoát khỏi tiếng sáo nhanh hơn.

Tuy nhiên, tiếng sáo của cô ta vừa cất lên, George đã mở miệng

nói: “Tĩnh!” Dù Sorrento thổi thế nào, tiếng sáo vẫn không phát ra một chút âm thanh nào.

Lúc này trong lòng cô ta vang lên giọng nói của George: “Không cần chống cự nữa, ngươi không phải đối thủ của ta.

Yên tâm, ta cũng sẽ không giết ngươi, ngươi dẫn ta đến Atlantis tìm Poseidon, ta sẽ nói chuyện với hắn.” “Được, tôi sẽ dẫn ngài đi!” Sorrento do dự một lát, cuối cùng vẫn gật đầu.

Cô ta đồng ý sảng khoái như vậy, không phải vì sợ chết, mà vì cô ta nghĩ đây là một cơ hội, một cơ hội để cô ta biết sự thật.

Cô ta luôn cảm thấy vị Hải Long Vương triệu tập các Thủy Tướng quân nhân danh Poseidon có vấn đề.

Là một trong Bảy Thủy Tướng quân, cô ta tin rằng Hải Hoàng Poseidon có thể tiêu diệt cái ác và tái lập quốc gia lý tưởng.

Vì vậy cô ta tình nguyện chiến đấu vì điều đó.

Nhưng thao túng Hilda để chiến đấu với Thánh Vực, đó rõ ràng không phải là hành vi chính nghĩa.

Cô ta nghĩ Hải Hoàng Poseidon thật sự sẽ không làm ra chuyện như vậy.

Những điều này có thể là hành vi cá nhân của Hải Long Vương, Hải Long Vương có thể muốn mượn danh Poseidon, lợi dụng các Hải đấu sĩ để thống trị Nhân giới và Hải giới.

Chỉ có điều, tất cả những điều này đều là phỏng đoán của cô ta, cuộc điều tra của cô ta vừa có chút tiến triển, đã bị Hải Long Vương điều đến giám sát Hilda rồi.

Vì vậy, vị Giáo hoàng Thánh Vực này đi đến Hải giới đàm phán, có lẽ có thể giúp cô ta nhìn rõ hơn bộ mặt thật của Hải Long Vương.

Còn về việc vị Giáo hoàng Thánh Vực này có giống như đối phó Valhalla mà áp đảo Hải giới của họ, áp đảo các Hải đấu sĩ của họ hay không?

Cô ta không lo lắng.

Giáo hoàng Thánh Vực dù mạnh đến mấy, cũng chỉ là phàm nhân, không thể là đối thủ của Hải Hoàng Poseidon.

Ngay cả khi Đại nhân Poseidon còn chưa hoàn toàn thức tỉnh.

"Vậy thì dẫn đường đi!" George ngay lập tức đoán được suy nghĩ của Sorrento, cũng không vạch trần, cứ thế mỉm cười theo sau Sorrento, tiến về Atlantis chìm dưới đáy biển.

Đừng nói là Poseidon còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, ngay cả khi đã hoàn toàn thức tỉnh, có cả thân xác của mình, Poseidon thật sự, khi đánh nhau, hắn bây giờ cũng không hề sợ hãi. … "Khụ khụ khụ, Giáo hoàng Thánh Vực, xin diện kiến Đại nhân Poseidon!" Dưới sự dẫn dắt của Sorrento, George rất nhanh đã đến Atlantis dưới đáy biển.

Hắn không trực tiếp xông vào, vẫn rất lễ phép truyền âm thanh của mình vào toàn bộ Thánh Vực, đánh tiếng chào hỏi.

Bất kể là Valhalla hay Atlantis, đối với hắn đều không có chút uy hiếp nào.

Poseidon đã mất thân xác, lại chưa thể hoàn toàn thức tỉnh, thực lực có lẽ còn không bằng Thần Chết và Thần Ngủ, hai vị á thần có thân thể và ở trạng thái hoàn chỉnh.

Chỉ có bên Vua Minh Giới Hades, có lẽ sẽ hơi phiền phức một chút.

Vì vậy hắn không cần phải lén lút lẻn vào, thi triển âm mưu quỷ kế gì, quang minh chính đại đến tận cửa giải quyết vấn đề là được.

Chỉ khi thực lực không bằng người, mới cần phải dùng mưu mẹo để giành chiến thắng; khi thực lực vượt xa đối thủ, đường đường chính chính áp đảo mới là lựa chọn tốt nhất.

Giống như Valhalla, sau khi nghe thấy giọng nói của George, Atlantis lập tức có một lượng lớn tiểu vũ trụ bùng nổ.

Họ đều là các Hải đấu sĩ của Poseidon.

Trong số đó, một tia sáng vàng phóng đến, hạ xuống trước mặt George và Sorrento.

Người đến chính là một trong Bảy Thủy Tướng quân trấn giữ tiền tuyến của Atlantis, Hải đấu sĩ Baian của Hải Mã.

Hắn đầu tiên đánh giá George một lượt, sau đó cau mày nhìn Hải Ma Nữ bên cạnh George.

"Sorrento, chuyện này là sao?" Hắn nhớ Hải Ma Nữ được Kanon phái đi giám sát Hilda, sao lại dẫn Giáo hoàng Thánh Vực đến đây?

Vì không thấy Hải Ma Nữ bị thương, nên hắn không biết Hải Ma Nữ bị George uy hiếp mang đến.

"Hắn đã đánh bại Hilda và các Thần đấu sĩ, tôi không phải đối thủ của hắn, cho nên…" Hải Ma Nữ nhanh chóng kể lại thông tin mà mình biết, và George cũng không ngăn cản Hải Ma Nữ tiết lộ thông tin về thực lực của hắn.

Nếu có thể triệu tập tất cả mọi người cùng một lúc, thì cũng tiện lợi hơn.

Nghe Hải Ma Nữ kể xong, biểu cảm trên mặt Hải Mã Baian rõ ràng thay đổi, hắn quay đầu nhìn George, người không hề phát ra bất kỳ dao động tiểu vũ trụ nào: "Hắn thực sự mạnh đến vậy sao, có tiểu vũ trụ sánh ngang thần linh?" "Baian, đừng manh động, đi thông báo cho Kanon đến xử lý." Thấy tiểu vũ trụ của Hải Mã Baian bắt đầu

bùng cháy, Hải Ma Nữ lập tức lên tiếng ngăn cản.

Cô ta cần dùng George để thăm dò Kanon của Hải Long, nhưng không muốn George đến đây lại thực sự làm tổn thương các Hải đấu sĩ khác.

Chương 854

Thực lực của Hải Mã Baian không yếu, nhưng cũng chỉ ngang cô ta, tuyệt đối không phải đối thủ của George.

"Được!" 66.

Thấy vẻ mặt của Hải Ma Nữ nghiêm túc, không giống như đang đùa, Hải Mã Baian kìm nén xung động muốn ra tay thử thực lực của George, quay đầu trở lại Atlantis.

"Giáo hoàng George, xem ra ngài rất tự tin?" Thấy Hải Mã Baian rời đi, Hải Ma Nữ quay đầu nhìn George.

Vừa nãy George cứ như bị điếc, hoàn toàn không quan tâm cô ta và Hải Mã Baian đã nói gì, cũng không ngăn cản.

Nếu không phải đủ tự tin, với thực lực của George, hoàn toàn có thể tiêu diệt Hải Mã Baian trước, làm suy yếu thực lực của các Hải đấu sĩ.

Tuy nhiên, lý do cô ta kể tất cả mọi thứ cho Hải Mã Baian, cũng là vì cô ta nhìn thấy sự tự tin của George.

Cô ta phỏng đoán George sẽ không ngăn cản cô ta, giống như George dám một mình thách thức Valhalla, và ra hiệu cho các Thánh đấu sĩ Vàng khác cùng đến diện kiến Đại nhân Hải Hoàng Poseidon.

"Tự tin?

Không, ta chỉ là không coi các ngươi ra gì thôi." George dùng giọng điệu ôn hòa nhất nói ra lời lạnh lùng nhất.

Hải Ma Nữ giật giật khóe miệng, cô ta cảm thấy George không còn là tự tin, mà là tự đại rồi.

Dù không coi các Hải đấu sĩ ra gì, lẽ nào còn không coi Đại nhân Poseidon ra gì sao?

Chỉ là câu nói này, cô ta không dám hỏi ra lời.

Ở một bên khác, Hải Mã Baian nhanh chóng quay trở lại Atlantis, đi đến Điện Thờ Poseidon tìm Kanon để báo cáo tình hình.

Kanon, với tư cách là người triệu tập các Hải đấu sĩ, cũng là người đã mang thân xác phàm trần của Hải Hoàng Poseidon về, hiện tại trên danh nghĩa là thủ lĩnh của tất cả các Hải đấu sĩ.

Tương đương với sự tồn tại của Giáo hoàng Thánh Vực.

Khi hắn đến Điện Thờ Poseidon, Kanon đã triệu tập các Hải đấu sĩ còn lại lại với nhau, đang chờ hắn báo cáo tình hình.

Hải Mã Baian kể lại thông tin mà mình nhận được từ Hải Ma Nữ, trên mặt tất cả các Hải đấu sĩ đều lộ ra vẻ không tin.

Họ không tin Giáo hoàng Thánh Vực lại mạnh mẽ như Hải Ma Nữ đã nói.

Chỉ có Kanon mặt lộ vẻ trầm tư.

Nói thật, hắn hiểu biết rất ít về vị Giáo hoàng Thánh Vực mới này.

Khi hắn còn ở Thánh Vực, căn bản chưa từng nghe thấy nhân vật nào như vậy.

Nhưng hắn không giống như các Hải đấu sĩ khác không tin thông tin Hải Ma Nữ truyền đến.

Hải Ma Nữ tuy có chút nghi ngờ hắn, nhưng còn chưa đến mức lừa dối họ về phương diện này, dù sao đây là chuyện liên quan đến toàn bộ Atlantis.

Hơn nữa, vì đối phương có thể đánh bại anh trai của hắn, Saga, trở thành Giáo hoàng Thánh Vực mới, lại còn có thể một mình giải

quyết các Thần đấu sĩ của Valhalla.

Vậy thực lực dù không khoa trương như Hải Ma Nữ nói, cũng tuyệt đối không yếu.

“Cái gì mà Giáo hoàng Thánh Vực, còn muốn diện kiến Đại nhân Poseidon vĩ đại của chúng ta, để ta đi giải quyết tên tự cao tự đại này!” Casa của Hải Huyễn, với vẻ ngoài có chút hèn hạ, trên mặt lộ ra vẻ hiểm độc.

Thực lực của hắn không phải là mạnh nhất trong Bảy Thủy Tướng quân, nhưng hắn lại là Hải đấu sĩ nguy hiểm nhất.

Bởi vì hắn có thể đọc suy nghĩ, nhìn thấu ký ức sâu thẳm trong tâm trí người khác, tùy ý biến hình thành người quan trọng nhất của đối thủ.

Ngay cả dung mạo, giọng nói, chiêu thức, tính cách cũng có thể mô phỏng.

Vì vậy, dù kẻ địch có mạnh đến đâu, hắn cũng có thể lợi dụng điều này để tiếp cận đối phương, và ra tay ám sát đối thủ khi đối phương không hề phòng bị.

Ngay cả khi Giáo hoàng Thánh Vực đó một mình đã đánh bại tất cả các Thần đấu sĩ của Valhalla, hắn vẫn cảm thấy mình có thể giải quyết đối phương.

“Chưa vội, đợi một chút, Đại nhân Poseidon sắp hoàn thành việc kiểm soát Bảy Trụ Biển.

Bây giờ điều quan trọng nhất là ngăn chặn Đại nhân Poseidon bị gián đoạn.” Kanon vung tay ngăn cản Casa của Hải Huyễn.

Trước đây, khi Poseidon thành lập Atlantis, hắn đã dùng thần lực tạo ra tám cột trụ khổng lồ.

Một Trụ Sinh Mệnh chống đỡ Điện Thờ Poseidon, giúp tộc Poseidon không bao giờ diệt vong, có thể liên tục có thân xác luân hồi chuyển thế để sử dụng.

Bảy Trụ Biển chống đỡ bảy đại dương của Địa Cầu.

Hiện tại linh hồn Hải Hoàng Poseidon trong cơ thể Julian chưa hoàn toàn thức tỉnh, nên vẫn chưa thể tùy ý kiểm soát bảy đại dương của Địa Cầu.

Cần phải nhờ đến Bảy Trụ Biển mới có thể làm được điều đó.

Một khi Julian hoàn thành việc kiểm soát Bảy Trụ Biển, hắn sẽ có thể phát động Đại Hồng Thủy nhấn chìm lục địa, để buộc Athena phải tự động đầu hàng.

Còn về việc tại sao không hoàn toàn thức tỉnh linh hồn Hải Hoàng Poseidon?

Bởi vì sau khi hoàn toàn thức tỉnh linh hồn Hải Hoàng Poseidon, thì sẽ không còn chuyện gì của hắn nữa.

Hắn muốn thống trị toàn bộ lục địa và Atlantis, nên không thể để linh hồn Hải Hoàng hoàn toàn thức tỉnh.

Giữ mức độ thức tỉnh hiện tại, hắn mới có thể kiểm soát.

Các Hải đấu sĩ còn lại nghe vậy, tuy có chút không phục, nhưng cũng biết bảo vệ Poseidon quan trọng hơn, không nói thêm gì nữa.

“Thành công rồi!” Lời Kanon vừa dứt, bảy hướng của Atlantis đột nhiên dâng lên bảy cột đá mang thần lực mạnh mẽ của Poseidon.

Bảy cột thần đó phát ra thần lực liên kết với bảy đại dương, bắt đầu kiểm soát nước biển của bảy đại dương từ từ dâng lên.

“Không cần quan tâm Giáo hoàng và Hải Ma Nữ, dẫn người đi giữ bảy cột trụ!” Thấy thân xác phàm trần của Poseidon đã hoàn thành

việc kiểm soát bảy đại dương, Kanon lập tức ra lệnh cho năm Thủy Tướng quân còn lại.

Chỉ cần Bảy Trụ Biển và Trụ Sinh Mệnh không bị phá hủy, chưa đến một giờ, nước biển dâng lên từ bảy biển sẽ có thể nhấn chìm lục địa.

Đến lúc đó, Giáo hoàng dù lợi hại đến mấy cũng vô ích.

"Đó là… xem ra Đại nhân Poseidon vẫn làm như vậy." Bên ngoài Atlantis, Hải Ma Nữ nhìn thấy bảy cột trụ dâng lên, trên mặt lộ ra vẻ không đành lòng.

Kiểm soát mực nước bảy biển dâng lên nhấn chìm lục địa, không biết sẽ có bao nhiêu sinh mạng phải bỏ mạng.

Cô ta theo Hải Hoàng Poseidon, là muốn có một quốc độ lý tưởng, để tất cả mọi người đều có thể sống hạnh phúc.

Nhưng cô ta không muốn hoàn thành bằng cách tàn khốc này.

Tương tự, cô ta cho rằng Đại nhân Poseidon cũng sẽ không đồng ý, chắc chắn là Kanon đã dụ dỗ Đại nhân Poseidon còn chưa hoàn toàn thức tỉnh.

Đáng tiếc, cô ta không có bằng chứng.

"Đại nhân Poseidon sắp thao túng bảy đại dương nhấn chìm lục địa, Thánh Vực các ngươi không có bất kỳ cơ hội chiến thắng nào.

Chương 855

Trừ phi ngươi có thể phá hủy toàn bộ bảy cột trụ và Trụ Sinh Mệnh.

Đáng tiếc, mỗi một cột trụ đều không phải sức người có thể hủy diệt, đặc biệt là Trụ Sinh Mệnh… Sao có thể!" Lời của Hải Ma Nữ còn chưa dứt, đột nhiên cảm nhận được bên cạnh George bùng nổ một tiểu vũ trụ mạnh mẽ đến khó tin.

Sau đó bên tai cô ta vang lên giọng nói bình thản của George.

"Khí Nguyên Trảm!" Chỉ thấy một đĩa sáng hình tròn ngưng tụ không biết bao nhiêu năng lượng từ tay George phóng ra.

Bay qua một đường cong trên không Atlantis.

Tiếp theo, bảy cột trụ vừa dâng lên và Trụ Sinh Mệnh lớn nhất, lại đồng thời đứt lìa từ giữa, tan biến tất cả thần lực.

"Ngươi vừa nói gì?" George mỉm cười nhìn Hải Ma Nữ Sorrento đang ngây người như khúc gỗ.

Tình hình của Trụ Sinh Mệnh và Bảy Trụ Biển hắn tự nhiên hiểu rõ, và quả thực như Hải Ma Nữ đã nói là khó phá hủy.

Trong nguyên tác, năm tiểu Thánh đấu sĩ Đồng cũng phải mượn vũ khí của Thiên Bình mới miễn cưỡng phá hủy được.

Nhưng hắn là ai, với tiểu vũ trụ mạnh mẽ ngang hàng với chủ thần, lại phối hợp với Khí Nguyên Trảm sắc bén.

Tấn công mấy cột trụ đó, chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?

Cần biết rằng, chiêu Khí Nguyên Trảm do Krillin sáng tạo, uy lực mạnh mẽ đến mức có thể làm tổn thương kẻ địch mạnh hơn mình gấp

mười mấy lần.

Nhược điểm duy nhất là tốc độ không đủ nhanh, dễ bị né tránh.

“Xem ra các ngươi không hoan nghênh ta, vậy ta đành tự mình đi vào tìm Poseidon nói chuyện vậy.” George một tay tóm lấy Hải Ma Nữ còn chưa kịp phản ứng, bay thẳng về Điện Thờ Poseidon ở trung tâm Atlantis.

“Cái gì!” Cùng lúc đó, các Thủy Tướng quân vừa chuẩn bị dẫn các Hải đấu sĩ phân tán đi bảo vệ các cột trụ, cũng đều ngỡ ngàng.

“Sao lại thế này, chẳng lẽ Trụ Sinh Mệnh và Bảy Trụ Biển không kiên cố như truyền thuyết?” Vẻ nghi hoặc trên mặt Kanon đã bình tĩnh trở lại thoáng qua.

Tuy nhiên, còn chưa kịp suy nghĩ tiếp theo nên làm gì, hắn đã nghe thấy tiếng gầm giận dữ từ các Hải đấu sĩ bên cạnh: “Hắn vào Điện Thờ rồi, mau đi bảo vệ Đại nhân Poseidon!” Hóa ra họ thấy George tóm lấy Hải Ma Nữ, hóa thành một luồng sáng lao vào trong Điện Thờ, trực tiếp hạ xuống vị trí của thân xác phàm trần của Poseidon, cũng là nơi Trụ Sinh Mệnh tọa lạc.

“Không hay rồi!” Sắc mặt Kanon đại biến, vội vàng dẫn mọi người chạy về phía thân xác phàm trần của Poseidon.

Hắn không giống như các Hải đấu sĩ khác, sợ Giáo hoàng George uy hiếp đến sự an toàn của Poseidon.

George dù lợi hại đến mấy, cũng không thể là đối thủ của Chủ thần Poseidon.

Hắn lo lắng George tấn công, sẽ kích thích Poseidon, khiến Poseidon thức tỉnh sớm hơn.

Nếu Poseidon hoàn toàn thức tỉnh, thì tất cả kế hoạch thống trị Địa Cầu của hắn cũng sẽ tan thành mây khói.

May mắn là tốc độ của họ cũng không chậm, George vừa hạ cánh đối diện Poseidon, họ cũng đã đến với tốc độ ánh sáng.

"Giáo hoàng Thánh Vực George, xin chào Đại nhân Hải Hoàng Poseidon." George không để ý đến những Hải đấu sĩ đang đến, giơ tay chào thân xác phàm trần của Poseidon.

Julian Solo, thân xác phàm trần của Poseidon, thấy George xuất hiện cau mày: "Phàm nhân, không được ta cho phép, ngươi dám xông vào đây, còn phá hủy bảy cột trụ của ta, đơn giản là tìm chết." "Thần Vương Zeus đã giao Địa Cầu cho nữ thần Athena của chúng ta cai quản, Athena mới là người cai trị thật sự của Địa Cầu.

Xin Đại nhân Poseidon đừng chấp mê bất ngộ nữa, hãy ngoan ngoãn ở lại biển cả, đừng cố gắng phát động chiến tranh nữa." Đối mặt với lời đe dọa của thân xác phàm trần của Poseidon, George không hề bận tâm.

Và thân xác phàm trần của Poseidon nghe lời George nói thì đại nộ, lập tức giơ cây Đinh Ba trong tay nhắm thẳng vào George: "To gan, một phàm nhân phụ tá của Athena hèn mọn, dám nói chuyện với bổn thần như vậy!" Sức mạnh đáng sợ có thể tiêu diệt Thánh đấu sĩ Vàng trong một đòn lập tức từ cây Đinh Ba phóng ra, trực tiếp nhắm về phía George.

Mà George chỉ phản tay vỗ một cái, liền hóa giải đòn tấn công thành vô hình.

"Vì Đại nhân Poseidon không muốn, vậy ta đành thay mặt Athena phong ấn ngài một lần nữa vậy." "Chỉ bằng ngươi!" Thấy George dễ dàng hóa giải đòn tấn công của mình, Poseidon lập tức đại nộ, ý thức trong cơ thể cũng thức tỉnh nhiều hơn, tiểu vũ trụ ngày càng mạnh mẽ.

"Cùng ra tay, giết chết tên dám xúc phạm Đại nhân Poseidon này!"

Kanon thấy ý thức phục hồi của Poseidon ngày càng nhiều, không dám chần chừ, lập tức ra tay trước.

"Tinh Bạo Ngân Hà!" Các Hải đấu sĩ khác cũng lần lượt tung ra tuyệt chiêu.

Hải Mã Baian há miệng phun ra: "Hơi Thở Của Thần!" Scylla Io như hóa thân thành rắn biển khổng lồ: "Xoáy Nước Cự Xà!" Kraken Isaak phóng ra cây thương vàng của mình: "Mâu Ánh Sáng!" Hải Ma Isaak toàn thân bị băng tuyết bao phủ: "Cực Quang Kích!" Lyumnades Casa muốn đọc tâm trí George, nhưng phát hiện không thể đọc được gì, chỉ có thể công kích mạnh mẽ: "Ánh Sáng Mắt Quỷ!" George thấy vậy khóe miệng nhếch lên: "Lư Sơn Vạn Long Bá!" Vạn con rồng xanh từ nắm đấm của hắn bay ra, trong chốc lát đã đánh gục tất cả các Hải đấu sĩ bao gồm cả Kanon.

Tuy nhiên hắn chỉ khiến họ trọng thương, không hạ sát thủ, vì phía sau còn có ích.

Lư Sơn Vạn Long Bá là chiêu hắn học được từ Đồng Hổ và cải tiến, Đồng Hổ dù luôn trấn thủ Ngũ Lão Phong, nhưng cũng không thoát khỏi sự "thẩm vấn" của hắn.

"Được rồi, đến lượt ngươi." Xử lý xong các Hải đấu sĩ, George lấy ra một chiếc nồi cơm điện ném xuống đất, hắn dự định dùng Ma Phong Ba để phong ấn linh hồn Poseidon.

Và lúc này, những Hải đấu sĩ bị trọng thương kia, lại run rẩy đứng dậy.

"Có chúng ta ở đây, tuyệt đối sẽ không để ngươi làm hại Đại nhân Poseidon, cháy lên đi, tiểu vũ trụ của ta!" "Làm tôi cứ như là đại phản diện vậy." George thấy vậy, không kìm được sờ cằm.

"Hay là, cứ làm phản diện một lần, hành hạ cho đã, khai thác tiềm

năng của các Hải đấu sĩ này nhỉ?" ...

Phương pháp nhanh nhất để Thánh đấu sĩ tăng cường thực lực là gì?

Đương nhiên là chiến đấu rồi.

Đặc biệt là chiến đấu với kẻ địch có thực lực vượt xa mình, không ngừng bùng cháy tiểu vũ trụ của bản thân.

Năm tiểu Thánh đấu sĩ Đồng sở dĩ có thể trong vài tháng ngắn ngủi, từ Thánh đấu sĩ Đồng thăng lên Thánh đấu sĩ Vàng, thậm chí thử thách thần linh thành công.

Chính là vì họ luôn chiến đấu, với Thánh đấu sĩ Đồng, Bạc, Vàng, cũng như Thần đấu sĩ, Hải đấu sĩ, Minh đấu sĩ.

Tuy nhiên, tiền đề là không từ bỏ trong sự tuyệt vọng thật sự, nếu không hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều.

Năm tiểu Thánh đấu sĩ Đồng mỗi lần đều cảm thấy nếu mình không thể bùng cháy tiểu vũ trụ đánh bại kẻ địch, Athena sẽ bị giết, thế giới sẽ tận thế.

Cho nên mới có thể bùng nổ hết lần này đến lần khác.

Còn nếu là thời bình và đấu tập với Thánh đấu sĩ Vàng, thua là thua, sẽ không liều mạng đến vậy.

Hiện tại cũng là tình huống này, các Hải đấu sĩ thật sự tin rằng hắn muốn phong ấn Poseidon.

Cho nên để bảo vệ Poseidon, họ sẽ buộc mình phải bùng cháy tiểu vũ trụ, trở nên mạnh hơn để đánh bại hắn.

Còn về việc tại sao hắn lại muốn giúp các Hải đấu sĩ tăng cường thực lực, đó tự nhiên là vì sau này sẽ cần đến các Hải đấu sĩ này.

Mục tiêu của Hades là khiến toàn bộ Địa Cầu chìm vào bóng tối,

tiêu diệt toàn bộ nhân loại.

Vậy thì bất kể Valhalla hay Atlantis, đều sẽ chịu ảnh hưởng và bị Hades giết chết cùng với nhân loại.

Đã như vậy, thì không có lý do gì mà mỗi lần đều để Thánh Vực chống lại Hades, Valhalla và Atlantis lại không tham gia.

Vì vậy lần này đến san phẳng Valhalla và Atlantis, cũng là dự định gắn kết các Thần đấu sĩ và Hải đấu sĩ vào con thuyền chiến của Thánh Vực, đến lúc đó cùng nhau đối phó với Hades và các Minh đấu sĩ.

"Tinh Bạo Ngân Hà!" George giơ tay, các Hải đấu sĩ vừa bùng cháy tiểu vũ trụ đứng dậy, lại lần nữa bay ra ngoài.

Tuy nhiên vẫn không có ai chết.

"Phàm nhân hèn mọn, làm sao có thể có tiểu vũ trụ mạnh mẽ đến vậy!" Bên kia, biểu cảm của Poseidon cũng thay đổi.

Chương 856

Có thể dễ dàng hóa giải đòn tấn công của hắn, có thể một đòn đánh bại tất cả các Hải đấu sĩ, tiểu vũ trụ mà Giáo hoàng Thánh Vực phát ra, đã vượt qua cấp độ phàm nhân.

"Muốn phong ấn ta, ngươi là xúc phạm thần linh, ngay cả Athena cũng không thể thật sự phong ấn ta, huống hồ là ngươi, một phàm nhân." Không biết là bị tiểu vũ trụ của George kích thích, hay là vì nghe George muốn phong ấn mình, tiểu vũ trụ của Poseidon đột nhiên hoàn toàn thức tỉnh.

Tiểu vũ trụ mạnh mẽ có thể bao trùm toàn bộ vũ trụ đó, khiến thế giới cũng run rẩy.

"Linh hồn Poseidon hoàn toàn thức tỉnh rồi, lần này rắc rối rồi!" Cảm nhận được áp lực hoàn toàn khác so với vừa nãy mà Poseidon phát ra, Kanon đang trọng thương còn chưa đứng dậy khỏi mặt đất, cũng bắt đầu hoảng sợ.

"Ma Phong Ba!" George cũng không nói nhiều lời, trực tiếp mở nồi cơm điện ra, giơ tay liền thi triển Ma Phong Ba phiên bản tiểu vũ trụ.

Sức mạnh tiểu vũ trụ mạnh mẽ hóa thành một cơn lốc xoáy đặc biệt cuốn về phía Poseidon, bỏ qua cây Đinh Ba mạnh mẽ trong tay Poseidon, cưỡng ép linh hồn của hắn cuốn ra khỏi cơ thể.

Khoảng cách thực lực khiến Poseidon dù chống cự thế nào, cũng không thể địch lại cơn lốc xoáy quét qua.

"Bùm!" Một tiếng động nhẹ, linh hồn Poseidon cùng cơn lốc xoáy tiến vào trong nồi cơm điện, nắp nồi cơm điện tự động đóng lại, phong ấn hoàn thành.

Và Julian Solo, người đang mặc Thần Y Hải Hoàng, tay cầm Đinh Ba, thì từ từ mở đôi mắt ra, vẻ mặt ngơ ngác.

"Không thể nào!" Trong nồi cơm điện, Poseidon dù có bùng nổ tiểu vũ trụ đến mức nào, cũng không thể thoát ra khỏi nồi cơm điện, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Phải biết rằng, ngay cả phong ấn của Athena, một chủ thần cùng đẳng cấp, thực ra nếu hắn muốn mạnh mẽ xông ra, cũng có thể phá vỡ được.

Sở dĩ bấy nhiêu năm vẫn luôn ngoan ngoãn ở trong phong ấn.

Một mặt là Thánh chiến thua đứa cháu gái của mình, ít nhiều cũng có chút mất mặt, ở trong phong ấn cũng coi như là tìm chút yên tĩnh.

Mặt khác, thân xác của hắn đã bị phá hủy, linh hồn cũng bị trọng thương, quả thực cần phải dành thời gian dưỡng thương.

Ban đầu Kanon thả hắn ra khỏi phong ấn, hắn nói mười ba năm sau mới gọi hắn dậy, cũng là vì lúc đó linh hồn còn chưa hoàn toàn hồi phục.

Nếu Kanon không thả hắn ra, mười ba năm sau, khi linh hồn hoàn toàn hồi phục, hắn tự mình cũng có thể đột phá phong ấn mà thoát ra.

Tuy nhiên, phong ấn của Giáo hoàng Thánh Vực bây giờ thì khác, hắn thực sự cảm thấy còn đáng sợ hơn cả phong ấn của Athena.

Ngay cả với thực lực của hắn, cũng căn bản không thể mạnh mẽ phá vỡ phong ấn mà thoát ra ngoài.

"Thật sự bị phong ấn rồi!" Kanon thấy George chỉ một chiêu đã phong ấn được Poseidon đã hoàn toàn thức tỉnh, suýt chút nữa tè ra quần.

Lập tức quay người chuẩn bị bỏ chạy.

Thực lực của vị Giáo hoàng Thánh Vực này mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều, hắn lại không phải Hải đấu sĩ thật sự, không thật sự trung thành với Poseidon.

Cho nên hoàn toàn không cần thiết phải chết ở đây.

Tuy nhiên hắn vừa hóa thành một tia sáng chuẩn bị bỏ chạy, thì đã đụng phải bức tường ở rìa Điện Thờ Poseidon.

Bởi vì một rào cản vô hình đã bao phủ toàn bộ Điện Thờ Poseidon.

Không sai, chính là rào cản George đã thiết lập từ trước để ngăn chặn các Thủy Tướng quân và linh hồn Poseidon bỏ trốn.

"Cháy lên đi, tiểu vũ trụ của ta!" Trừ Kanon, các Hải đấu sĩ còn lại dù kinh ngạc vì George có thể phong ấn linh hồn Poseidon, nhưng lại không từ bỏ chiến đấu.

Họ từng người một liều mạng bùng cháy tiểu vũ trụ, tung ra hết tuyệt chiêu này đến tuyệt chiêu khác, ý đồ đánh bại George, giải thoát Poseidon bị phong ấn.

Đáng tiếc, dù họ có bùng cháy tiểu vũ trụ đến mức nào, dù có tăng cường sức mạnh ra sao, vẫn luôn bị George một chiêu đánh gục.

Hai bên căn bản không ở cùng một đẳng cấp.

Cứ thế hết lần này đến lần khác bị đánh gục, hết lần này đến lần khác đứng dậy, thực lực của các Hải đấu sĩ cũng đều tăng lên đáng kể.

Tuy nhiên tiềm năng của họ vẫn kém so với năm tiểu Thánh đấu sĩ Đồng, ý chí lực cũng kém hơn không ít.

Sau lần thứ sáu ngã xuống, cuối cùng họ tuyệt vọng không đứng dậy nữa.

Bên kia Kanon cũng mặt mày u ám quay trở lại trong Điện Thờ,

hắn thi triển không thể phá vỡ rào cản đó để thoát ra.

Ngay cả sử dụng năng lực không gian, cũng không thể xuyên qua rào cản.

"Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" George vẫn luôn không hạ sát thủ, khiến hắn hiểu mục đích của George không phải là tiêu diệt Atlantis.

"Muốn làm gì ư?

Muốn làm một cuộc giao dịch với các ngươi." George đưa tay triệu hồi nồi cơm điện đặt vào lòng bàn tay, nói với các Hải đấu sĩ: "Hades sắp dẫn Minh đấu sĩ xâm chiếm nhân gian, ta cần các ngươi, các Hải đấu sĩ, và các Thánh đấu sĩ của chúng ta cùng nhau chiến thắng cuộc Thánh chiến này.

Đến lúc đó ta sẽ dựa vào cống hiến của các ngươi trong cuộc Thánh chiến này, quyết định có phóng thích Poseidon hay không.

Cũng như, có tha thứ cho tội lỗi của các ngươi khi tấn công Thánh Vực, cố gắng ám sát Athena hay không." "Nếu chúng tôi từ chối thì sao?" Kanon nghiến răng hỏi.

Hắn không muốn giúp Thánh Vực đánh Thánh chiến, hắn càng hy vọng hai bên tranh đấu, hắn sẽ hưởng lợi.

George không trả lời, mà nhìn Kanon cười như không cười nói: "Gemini Kanon, kẻ phản bội Thánh Vực, ngươi dường như không có tư cách đại diện các Hải đấu sĩ để đưa ra quyết định." Kanon nghe vậy lập tức nghẹn họng.

"Hắn quả thật không có tư cách đại diện Atlantis chúng tôi, nhưng câu hỏi hắn hỏi, quả thật là điều chúng tôi muốn hỏi." Hải Ma Nữ Sorrento đứng dậy.

Vừa rồi Kanon không cùng họ chiến đấu cứu Poseidon, mà lại chọn tự mình bỏ chạy, thì đã không còn là Thủy Tướng quân, càng

không thể đại diện Atlantis.

Huống hồ hắn ban đầu còn là kẻ phản bội Thánh Vực, gia nhập Atlantis có dụng tâm khác.

"Nếu các ngươi từ chối, vậy bây giờ ta sẽ giết tất cả các Hải đấu sĩ của các ngươi, tiện thể tiêu diệt linh hồn Poseidon để diệt trừ hậu họa.

Các ngươi sẽ không nghĩ ta chỉ có thể phong ấn, mà không thể giết hắn chứ?" Trên mặt George vẫn là nụ cười, nhưng lời nói ra lại khiến các Hải đấu sĩ không kìm được hít một hơi lạnh.

Họ không sợ chết, nhưng họ sợ George thật sự có thể giết chết Hải Hoàng Poseidon.

Mặc dù việc phàm nhân giết thần quá hoang đường, nhưng thực lực mà George vừa thể hiện, thật sự khiến người ta không thể không nghĩ nhiều.

"Chúng tôi đồng ý với ngài." Trầm mặc hồi lâu, mấy vị Thủy Tướng quân nhìn nhau, sau đó đồng thời gật đầu.

"Lựa chọn sáng suốt." George vỗ tay, ném chiếc nồi cơm điện phong ấn Poseidon vào không gian tạm thời mình tạo ra, tiện tay mở một cánh cổng không gian thông đến Valhalla.

"Kanon, đi với ta về Thánh Vực chịu thẩm phán đi." Trong khoảnh khắc George bước vào cánh cổng không gian, giọng nói của hắn vang lên bên tai Kanon.

Kanon khẽ nhíu mày, không dám làm trái lệnh George, cũng bước vào cánh cổng không gian.

Đến Valhalla, George nói với Hilda về việc đã phong ấn Poseidon, và cũng nói về việc hợp tác đối phó Hades.

Xét việc George đã giúp Valhalla phá hủy âm mưu của Poseidon, cùng với thực lực mạnh mẽ của George, Hilda hầu như không chút do dự mà đồng ý.

Dù sao, George còn hứa sẽ giúp Valhalla mở rộng giao thương đối ngoại, để thần dân Valhalla có cuộc sống hạnh phúc.

Kết thúc chuyện ở Valhalla, George dẫn Kanon dịch chuyển về Thánh Vực.

Trước khi ra lệnh cho người giam Kanon vào ngục tối, hắn chỉ nói với Kanon một câu: "Năm xưa khi ngươi bị giam trong nhà lao ngục nước gần kề cái chết, tiểu vũ trụ cứu ngươi, đến từ Athena vừa giáng lâm nhân gian." Và Kanon nghe xong, cả người lập tức ngây người, cũng từ bỏ hàng chục kế hoạch trốn thoát đã nung nấu trong đầu.

Chương 857

George thấy vậy liền biết Kanon đã không còn vấn đề gì nữa.

Mười ba năm trước, Kanon vì xúi giục anh trai mình giết chết Athena vừa mới giáng sinh và vị Giáo hoàng tiền nhiệm đã chọn Aiolos làm Giáo hoàng kế nhiệm.

Bị Saga lương thiện còn chưa bị ác linh hoàn toàn kiểm soát giam vào ngục đá để sám hối.

Ngục đá đó là nơi cất giữ hồ phong ấn Poseidon, có sức mạnh phong ấn mạnh mẽ, Kanon ở trong đó không khác gì người bình thường.

Khi nước biển đổ ngược vào, mấy lần suýt chết đuối, may mắn nhờ có một tiểu vũ trụ ấm áp thân thiết giúp đỡ Kanon, Kanon mới sống sót.

Kanon trong lòng vẫn luôn rất biết ơn chủ nhân của tiểu vũ trụ đó, nhưng mãi vẫn không biết ai đã giúp mình.

Trong cốt truyện gốc, sau khi biết được sự thật, Kanon liền tỉnh ngộ, quyết định thề chết trung thành với Athena.

Cuối cùng mặc Thánh Y Song Tử của anh trai mình, thay anh trai tham gia Thánh chiến, và đồng quy vu tận với một trong Tam Cực Minh Giới, Rhadamanthys.

"Đại khái chuyện là như vậy." Lần nữa triệu tập các Thánh đấu sĩ Vàng của Thánh Vực và Athena Saori Kido họp, George kể chi tiết tình hình của Valhalla và Atlantis một lần nữa.

Và các Thánh đấu sĩ Vàng cùng Saori Kido nghe George kể xong, từng người một nhìn nhau, đều có chút không dám tin.

Chỉ trong vài giờ ngắn ngủi này, George lại một mình dẹp yên các Thần đấu sĩ, Hải đấu sĩ của Valhalla và Atlantis.

Còn phá tan kế hoạch nhấn chìm tất cả các lục địa của Poseidon, và phong ấn Poseidon một lần nữa.

Nếu không phải thực lực của George quả thực mạnh mẽ, và tính cách lại trầm ổn, họ thật sự sẽ nghĩ George đang đùa giỡn với họ.

"Đây là nồi cơm điện phong ấn Poseidon." George đưa tay lấy nồi cơm điện ra, khẽ vuốt một cái, linh hồn và tiểu vũ trụ của Poseidon trong nồi cơm điện hiện ra.

"Tiểu vũ trụ đáng sợ quá!" Cảm nhận được tiểu vũ trụ mạnh mẽ bao trùm toàn bộ vũ trụ của Poseidon, sắc mặt tất cả các Thánh đấu sĩ Vàng lập tức biến đổi.

"Đây là tiểu vũ trụ của thần linh sao?" "Là Poseidon, bị phong ấn ở đây là Poseidon!" Bị tiểu vũ trụ của Poseidon kích thích, ý thức Athena trong cơ thể Saori Kido thức tỉnh sâu hơn, cô cũng nhận ra người chú hai Poseidon của mình.

"Phong ấn này tạm thời do Đại nhân Athena bảo quản vậy." George đưa nồi cơm điện cho Saori Kido.

Saori Kido tiếp nhận nồi cơm điện, ánh mắt nhìn George khẽ thay đổi, dường như muốn nhìn thấu con người George này.

Đánh bại Thần đấu sĩ, đánh bại Hải đấu sĩ, cô tuy kinh ngạc, nhưng vẫn có thể chấp nhận.

Nhưng phong ấn Poseidon, đây tuyệt đối không phải là việc phàm nhân có thể làm được.

"Lần này có Hải đấu sĩ và Thần đấu sĩ giúp đỡ, nhất định sẽ dễ dàng hơn các Thánh chiến trước rất nhiều, có lẽ có thể chấm dứt hoàn toàn Thánh chiến." George mỉm cười nói với Saori Kido.

Câu nói này của hắn vừa là nói với Saori Kido, cũng vừa là nói với ý thức Athena trong cơ thể Saori Kido.

Thần tính và chân thân của Athena vẫn luôn ở đỉnh Olympus, chỉ là linh hồn thông qua cách chuyển thế nhập vào nhân gian.

Người chuyển thế có tính cách và tư tưởng riêng của mình, không hoàn toàn là Athena.

Theo thời gian trôi đi, ý thức Athena trong cơ thể người chuyển thế sẽ dần dần thức tỉnh, sức mạnh cũng sẽ ngày càng mạnh mẽ.

Nhưng điều này không có nghĩa là Athena thay thế người chuyển thế.

Chỉ là người chuyển thế có được kiến thức và sức mạnh của Athena, về bản chất vẫn là người chuyển thế, Athena không hề thay thế người chuyển thế.

Vì vậy tính cách, trí tuệ và giá trị võ lực của mỗi đời người chuyển thế đều khác nhau.

Họ đều là chuyển thế của Athena, nhưng lại không thể coi là một người.

Có người giỏi chiến đấu, có người giỏi bố cục, có người rất mạnh, có người bình thường, họ còn có những tuyến tình cảm riêng, những người mình yêu thích riêng, đủ loại kinh nghiệm sống khác nhau.

Sau khi họ chết đi, ý thức Athena quay về chân thân, và khi Thánh chiến tiếp theo bắt đầu sẽ lại nhập vào một thân xác chuyển thế mới.

Ví dụ như Athena đời đầu tiên bản thân đã có chiến lực nghịch thiên, phong ấn Song Tử thần Hypnos và Thần Quan Tài Athena đều là do Athena đời đầu để lại.

Vừa xuất hiện đã bằng năng lực cá nhân chấm dứt phản loạn của Giáo hoàng, trong khi không biết bất kỳ thông tin nào về quân Minh, một mình đã tiêu diệt tất cả các Minh đấu sĩ, và rút linh hồn Hades ra.

Sau đó mở ra con đường của thần, một mình truy đuổi linh hồn Hades và Song Tử thần, chấm dứt Thánh chiến.

Hay như Athena của Thánh chiến đời trước, Sasha, rất sớm đã được Giáo hoàng mang về dạy dỗ, khởi đầu với mười lăm Thánh đấu sĩ Vàng, lại còn biết thông tin về quân Minh, và tất cả các Thần khí do Athena đời đầu để lại.

Kết quả bị đánh đến mức cuối cùng chỉ còn Đồng Hổ và Shion, hai Thánh đấu sĩ Vàng sống sót, tất cả các Thánh đấu sĩ còn lại đều tử trận.

Cuối cùng là Saori Kido của đời này, khởi đầu suýt bị Saga giết chết, được phàm nhân nuôi lớn.

Rất muộn mới biết mình là chuyển thế của Athena, cũng chưa từng học cách chiến đấu, chỉ có thể miễn cưỡng lợi dụng tiểu vũ trụ để hỗ trợ.

Khởi đầu chỉ có vài Thánh đấu sĩ Đồng, lại còn bị Saga xúi giục các Thánh đấu sĩ Vàng của Thánh Vực coi là kẻ địch.

Mặc dù khởi đầu tệ hại, lại không hiểu chiến đấu, nhưng đầu óc thì linh hoạt.

Kiên cường dựa vào mấy Thánh đấu sĩ Đồng và sự hỗ trợ của bản thân, nhiều lần lấy thân làm mồi nhử, một đường dẹp yên phản loạn Thánh Vực, trấn áp Valhalla và Atlantis.

Cuối cùng còn trực tiếp tiến thẳng vào Minh giới, chấm dứt hoàn toàn Thánh chiến.

Vì vậy hắn tin rằng với trí tuệ của Saori Kido và Athena, sau khi

cảm nhận được thiện ý của hắn, dù có phát hiện ra điều gì, cũng sẽ coi như không phát hiện. ...

"Nếu có thể chấm dứt hoàn toàn Thánh chiến, thì quá tốt!" Saori Kido nở nụ cười dịu dàng, phát ra một tiếng cảm thán.

Nếu George có thể giúp cô chấm dứt hoàn toàn Thánh chiến, vậy thì chỉ cần George không muốn hủy diệt thế giới, có bí mật gì đi chăng nữa, cũng không còn quan trọng nữa.

"Saga, lát nữa ngươi hãy đi nói chuyện với Kanon, ta thấy hắn đã có lòng hối cải, hơn nữa cũng không gây ra tổn thất quá lớn.

Nếu có thể, hãy cố gắng thuyết phục hắn quay lại Thánh Vực.

Muốn chấm dứt hoàn toàn Thánh chiến, chúng ta cần đồng lòng, tập hợp tất cả sức mạnh, một đòn chí mạng!" Thấy Saori Kido đã bày tỏ thái độ, George quay đầu nhìn Saga.

Saga mặt đầy hối lỗi gật đầu: "Vâng, Giáo hoàng, mọi chuyện vốn do tôi mà ra, tôi sẽ cố gắng khuyên Kanon." Ngay khi hồi phục lý trí, hắn đã đi đến ngục đá tìm Kanon, nhưng đáng tiếc Kanon đã biến mất từ lâu.

"Được rồi, vậy hiện tại cứ thế đã, việc kết nối với Valhalla và Atlantis sau này, giao cho Mu phụ trách vậy." George nói thêm vài câu, rồi kết thúc cuộc họp.

Bây giờ hắn chỉ cần yên lặng chờ Vua Minh Giới và các Minh đấu sĩ đến tận cửa là được.

Vua Minh Giới Hades đặc biệt trân trọng thân thể do cha mẹ ban tặng, nên chưa bao giờ dùng chân thân của mình giáng lâm tham gia Thánh chiến.

Mỗi lần đều chọn một thiếu niên thuần khiết nhất, nhập vào thân thể đó để tham gia Thánh chiến.

Nếu thất bại, linh hồn sẽ quay về chân thân trong Cực Lạc Tịnh Thổ.

Thánh chiến đời này, Hades chọn người nhập vào chính là Shun trong năm tiểu Thánh đấu sĩ Đồng.

Tuy nhiên, điều này không có nghĩa là linh hồn Hades hiện tại đang ẩn náu trong cơ thể Shun.

Chương 858

Bởi vì hắn đã kiểm tra cơ thể Shun, không hề có sự tồn tại của linh hồn Hades.

Nhưng hắn phát hiện trong cơ thể Shun có một dấu ấn đặc biệt Hades để lại.

Nếu Hades muốn, linh hồn có thể bất cứ lúc nào thông qua dấu ấn xuất hiện trong cơ thể Shun, chiếm giữ thân thể Shun.

Vì vậy, hắn hiện tại không thể phong ấn linh hồn Hades giống như phong ấn Poseidon.

Đương nhiên, hắn cũng không có ý định đi đến Minh giới trực diện đối mặt với chân thân của Hades.

Minh giới là do Hades tạo ra, tương đương với thế giới của riêng Hades, đi đến thế giới của Hades để đánh Hades, mười phần lực chỉ có thể phát huy được năm phần.

Ngay cả thực lực hiện tại của hắn, nếu cứng rắn, cũng không phải là không thể cứng rắn.

Nhưng không cần thiết, có cách tiết kiệm sức lực hơn thì tại sao không dùng cách tiết kiệm sức lực hơn.

Huống hồ mục đích cuối cùng của hắn là xem có thể nuốt chửng thế giới này hay không, nên việc cấp bách là chờ phân thân quỷ bí đến.

Trước đó, cố gắng hết sức để đảm bảo không xảy ra bất ngờ, cố gắng hết sức để đảm bảo tiểu phân thân không bị tiêu diệt.

Nếu không, vạn nhất bị Saturn và Chronos phát hiện hắn là kẻ ngoại lai, mang theo toàn bộ thế giới Saint Seiya dịch chuyển đi, thì coi như mất công một chuyến.

Một tháng sau, vào buổi tối, George đang khoanh chân ngồi trên giường từ từ mở mắt, khóe miệng dần nhếch lên.

"Cuối cùng cũng đến." Không sai, lúc này phân thân có thực lực đỉnh cao cấp đa vũ trụ của hắn từ Thế Giới Quỷ Bí, đã đến bên ngoài thế giới Saint Seiya.

Chỉ có điều để tránh bị phát hiện, nó ẩn mình ở một nơi xa.

Hắn hiện tại vẫn chưa thể tiến vào thế giới Saint Seiya.

Tiểu phân thân có thể tiến vào thế giới Saint Seiya, là vì đã chủ động từ bỏ tất cả sức mạnh, lợi dụng quyền hành sai lầm lén lút nhập vào một chút chân linh.

Nhưng phân thân của hắn không thể từ bỏ lực lượng đỉnh cao cấp đa vũ trụ, chỉ dùng một chút sức mạnh linh hồn để nhập vào.

Nếu trực tiếp tiến vào, dù có lợi dụng quyền hành sai lầm, sức mạnh khổng lồ như vậy, cũng không thể không bị Saturn và Chronos phát hiện.

Mặc dù họ không phải là thần sáng thế, nhưng cũng cơ bản nắm giữ các không thời gian của thế giới này.

Vì vậy cụ thể tiến vào, vẫn phải chọn đúng thời cơ.

Tốt nhất là có thể phản bội một vị thần bản địa của thế giới này, sau đó giúp vị thần này không ngừng lớn mạnh.

Như vậy có thể nuốt chửng một phần quyền hành của Saturn và Chronos.

Cứ như vậy, hắn đến lúc đó đối phó Saturn và Chronos sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, cuối cùng nuốt chửng dung hợp thế giới này cũng sẽ đơn giản hơn.

Còn về việc chọn vị thần nào, thì cần gì phải nói, với tư cách là

Giáo hoàng Thánh Vực, đương nhiên là chọn Athena.

Vị nữ thần chiến tranh và trí tuệ này, vừa không thiếu dũng khí, lại không thiếu trí tuệ.

Điều quan trọng nhất là, cô và tất cả các thần linh khác có một điểm hoàn toàn khác biệt.

Đó là, các thần linh khác luôn cảm thấy nhân loại là sinh vật cấp thấp, là lũ kiến, có thể tùy tiện bóp chết, dù có giết chết tất cả cũng không có cảm giác gì.

Nhưng thái độ của Athena đối với nhân loại hoàn toàn khác, thậm chí mỗi lần chuyển sinh còn có thể yêu đương với phàm nhân.

Hơn nữa chính vì muốn bảo vệ nhân loại, Athena mới không ngừng chuyển thế tiến hành Thánh chiến.

Chỉ cần lợi dụng tốt điểm này, vậy thì sau này sẽ có khả năng thao túng.

"Thật đúng lúc, Minh đấu sĩ cũng đến rồi!" Cùng lúc cảm nhận được phân thân của mình đã đến bên ngoài thế giới Saint Seiya, George lại cảm nhận được sức mạnh tiểu vũ trụ của cái chết xuất hiện dưới chân núi Thánh Vực.

Các Minh đấu sĩ là thuộc hạ của Hades, sức mạnh tiểu vũ trụ cơ bản đều mang tính chất tử vong và bóng tối.

Ẩn mình tốt, có lẽ các Thánh đấu sĩ khác không nhìn ra, nhưng lại không thể qua mắt hắn.

Dù sao với tư cách là Creator, bản thân hắn cũng rất hiểu về các quy tắc và quyền hành loại tử vong, thậm chí còn vượt xa Hades.

Trong nhiều thế giới của riêng hắn, hắn cũng đã tạo ra không ít những nơi tương tự như Minh giới, Địa phủ, để tiện cho sinh linh

trong thế giới luân hồi chuyển sinh.

“Dừng lại ở đó, nếu tiến thêm một bước nữa, ngươi sẽ mất mạng.” Mu, người canh giữ Cung Bạch Dương đầu tiên của mười hai cung hoàng đạo, nhìn thân ảnh mặc áo choàng đen đột nhiên xuất hiện trước cổng cung, khẽ cau mày.

Mặc dù vì áo choàng che khuất không nhìn rõ mặt, nhưng đối phương lại cho hắn một cảm giác quen thuộc rất đặc biệt.

“Mu, ngươi không thể tấn công ta.” Thân ảnh màu đen đi đến trước mặt Mu, lộ ra khuôn mặt thật của mình.

“Ngươi đã quên mặt ta rồi sao?” “Cái gì!” Nhìn rõ khuôn mặt của bóng đen, trên mặt Mu lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì bóng đen này không phải ai khác, chính là thầy của hắn, Giáo hoàng đã chết mười ba năm trước, Thánh đấu sĩ Vàng Bạch Dương đời trước, Shion.

“Không, điều này không thể nào, ngài đã…” “Trước mặt ta mà dám hỗn xược như vậy, quỳ xuống cho ta!” Shion ra lệnh cho Mu.

Mu nghe vậy bản năng quỳ một gối xuống đất.

“Đúng vậy, ngươi không thể làm trái lệnh ta.” Shion nhìn Mu đang quỳ dưới đất, không kìm được phát ra một tiếng cảm thán, sau đó giọng điệu chuyển lạnh: “Mu, ta ra lệnh cho ngươi trong vòng mười hai giờ phải mang đầu Athena đến, ta tin ngươi có thể làm được.” “Cái gì!” Mu không thể tin được ngẩng đầu, nhìn người thầy cũ của mình.

“Ngay cả ngài, mệnh lệnh của ngài, chuyện này tôi cũng không thể làm được.” Chưa kể là một Thánh đấu sĩ trung thành với Athena, hắn không thể nào tấn công Athena, cho dù hắn có thật sự đi, trên đó có Giáo hoàng George, cũng không có một chút cơ hội nào.

Hắn cảm thấy thầy mình có chút hiểu lầm về thực lực của hắn.

"Không nghe lời vị Đại nhân này, ngươi có biết tội lớn đến mức nào không?" Lúc này, từng cánh hoa hồng bay lả tả từ trên không trung, Aphrodite của Song Ngư, người mặc Minh Y Minh đấu sĩ bước ra.

Bên cạnh hắn, còn có Deathmask của Cự Giải, người cũng mặc Minh Y Minh đấu sĩ.

"Chúng tôi đã thề trung thành với Hades, trở thành những Minh đấu sĩ trung thành với Hades!" "Ồ, thật sự trung thành với Hades sao?" Đúng lúc này, phía sau hai người đột nhiên vang lên một giọng nói quen thuộc.

Họ đồng thời quay người nhìn về phía sau, vừa vặn nhìn thấy George đang mặc áo Giáo hoàng.

"Là ngươi!" Sắc mặt hai người hơi biến đổi, họ chính là những kẻ đã chết dưới tay George.

"Đại nhân Shion, chúng tôi đến đây chặn hắn, ngài mau đi lấy đầu Athena." Họ biết rõ George lợi hại, biết rằng nếu bị George quấn lấy, thì Shion sẽ rất khó hoàn thành kế hoạch.

"Linh Khí Minh Giới!" "Huyết Tinh Hồng Mân Côi!" Đối mặt với đòn tấn công của bộ đôi Thủy Sản, George hít một hơi thật sâu, dùng sức thổi một hơi.

Kèm theo sức mạnh tiểu vũ trụ mạnh mẽ, hơi thở trực tiếp thổi tan tuyệt chiêu của hai người, và thổi bay hai người đâm vào cột trụ bên cạnh.

Hắn không ra quyền giết chết bộ đôi Thủy Sản, bởi vì hắn biết hiện tại bộ đôi Thủy Sản đã cải tà quy chính, một lần nữa trở thành Thánh đấu sĩ trung thành với Athena.

Họ và Shion không thật sự trung thành với Hades, đến để lấy đầu Athena.

Là để mượn sức mạnh của Hades tạm thời sống lại, để nói bí mật về Thần Thánh Y của Athena cho thân xác phàm trần của Athena hiện tại, Saori Kido.

Vị trí và cách kích hoạt Thần Thánh Y của Athena, chỉ có các Giáo hoàng đời trước mới biết.

Chương 859

Đáng tiếc Athena vừa chuyển thế, Giáo hoàng Shion đã bị Saga lén tấn công và giết chết, khiến vị trí và cách kích hoạt Thần Thánh Y bị mang xuống mộ.

Thân xác chuyển sinh của Athena, chỉ khi mặc Thần Thánh Y của Athena, mới có thể phát huy toàn bộ sức mạnh tiểu vũ trụ của Athena.

Do Hades có thể bất cứ lúc nào thu hồi sinh mệnh đã ban cho họ, phía sau còn có không ít Minh đấu sĩ đang giám sát họ.

Ba người Shion không thể nói ra sự thật, chỉ có thể lấy cớ muốn giết Athena, một đường chiến đấu đến trước mặt Athena, nhanh chóng thông báo sự thật.

"Tinh Tỏa Xoay Chuyển Công!" Shion thấy vậy, dùng siêu năng lực triệu hồi các mảnh vỡ tinh thần, sau đó dùng telekinesis gia tốc chúng đến tốc độ ánh sáng, hình thành một tinh vân vũ trụ xoay tròn tốc độ cao, tấn công George.

"Tinh Tỏa Xoay Chuyển Công!" George khẽ mỉm cười, sử dụng chiêu thức tương tự.

Tinh Tỏa Xoay Chuyển Công là tuyệt chiêu của Shion, sau này truyền thụ cho Mu, George lại đấu tập với Mu và học được từ Mu rồi cải tiến thành mạnh mẽ hơn.

Vì vậy ngay cả khi George sử dụng cùng sức mạnh tiểu vũ trụ, vẫn dễ dàng áp đảo Shion, đánh bay hắn ra ngoài.

"Không thể nào!" Shion đứng dậy, trên mặt lộ ra vẻ bất lực.

Hắn đã chết bao nhiêu năm, thông tin về Thánh Vực hiện tại, đều đến từ Song Ngư và Cự Giải.

Mặc dù biết có một nhân vật như George, nhưng hắn cho rằng thực lực của hắn nhiều nhất cũng chỉ ngang Mu, không ngờ lại mạnh đến mức này.

Mới là Cung đầu tiên, còn chưa xử lý xong đồ đệ của mình, đã không thể tiến lên được nữa.

Nhưng hắn không thể từ bỏ, nhất định phải nói bí mật về Thần Thánh Y cho Athena, Thánh chiến mới có hy vọng thắng lợi.

"Aphrodite, Deathmask, lại đây!" Shion gọi bộ đôi Thủy Hán đến trước mặt mình, ba người bày ra tư thế khởi đầu giống như Quy Phái Khí Công.

"Xin lỗi, chúng ta nhất định phải gặp Athena." "Không hay rồi, là Lời Than Thở Của Athena, Giáo hoàng đại nhân mau tránh ra!" Mu, người vẫn luôn theo dõi trận chiến, lập tức sắc mặt đại biến.

Lời Than Thở Của Athena, là chiêu thức nhất định phải do ba Thánh đấu sĩ Vàng liên thủ mới có thể thi triển được, uy lực trong phạm vi nhỏ có thể sánh ngang với vụ nổ vũ trụ.

Vì sức phá hủy quá kinh người, từ thời thần thoại đã luôn bị Athena cấm sử dụng.

"Đến hay lắm, đúng lúc để chứng kiến một phen." George bày ra tư thế Quy Phái Khí Công Ba, hai tay bắt đầu ngưng tụ sức mạnh tiểu vũ trụ.

Hắn không lập tức giải quyết ba người Shion, thực ra cũng là để chứng kiến uy lực của Lời Than Thở Của Athena.

"Oanh!" Sức mạnh Quy Phái Khí Công Ba và sức mạnh Lời Than Thở Của Athena va chạm vào nhau, dao động năng lượng mạnh mẽ, khiến Mu ở bên cạnh cảm thấy toàn bộ Thánh Vực dường như sắp bị thổi bay.

“Quả thật có chút thú vị.” Thấy đã gần đủ, sức mạnh của George đột nhiên tăng lên, bao bọc năng lượng vàng của Lời Than Thở Của Athena lại, và tiêu diệt tất cả một cách sạch sẽ.

“Sao lại mạnh đến thế.” Shion nhìn George dễ dàng hóa giải Lời Than Thở Của Athena của ba người hợp lực, đột nhiên có một loại ảo giác, có lẽ không cần Thần Thánh Y, lần này cũng có thể thắng Thánh chiến.

Nhưng rất nhanh hắn đã phủ nhận ảo giác đó.

Sức mạnh của vị Giáo hoàng này quả thật mạnh mẽ, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể so sánh với Thần Chết và Thần Ngủ, chắc chắn không phải đối thủ của Hades.

Muốn áp chế Hades, vẫn cần Athena mặc Thần Thánh Y, phát huy toàn bộ sức mạnh.

Nhưng, hiện tại họ căn bản không đánh lại vị Giáo hoàng này, làm sao mới có thể nói vị trí và cách kích hoạt Thần Thánh Y cho Athena?

Lẽ nào, thật sự cứ thế thất bại sao?

“Không cần nói cho Athena, nói cho ta là được rồi.” Đúng lúc này, tiếng George đồng thời vang lên bên tai ba người.

“Nếu các ngươi lo lắng họ cáo mật, hoàn toàn không cần thiết.” Từng xác Minh đấu sĩ mặc Minh Y, theo một cái vung tay của George, xuất hiện trước mặt ba người Shion.

Trước khi hắn xuất hiện, hắn đã giải quyết tất cả các Minh đấu sĩ ẩn mình trong bóng tối giám sát ba người Shion.

“Là bọn họ!” Shion nhận ra những xác chết trước mắt, chính là những xác chết của các Minh đấu sĩ đã giám sát mình, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

Không còn những Minh đấu sĩ này giám sát, họ sẽ không cần phải ngụy trang nữa.

Dù Hades cuối cùng có phát hiện họ phản bội, ít nhất trong khoảng thời gian này, cũng đủ để họ nói ra vị trí và cách kích hoạt Thần Thánh Y.

"Các ngươi nghe đây, Thần Thánh Y của Athena chính là bức tượng Athena trong Điện Thờ, cách kích hoạt là dùng…" Cho đến lúc này, Mu mới phản ứng lại, hóa ra sư phụ Shion không hề phản bội Thánh Vực đầu quân cho Hades, mà chỉ là để truyền đạt thông tin quan trọng nhất này.

"Cái chết của những Minh đấu sĩ này, chắc hẳn rất nhanh sẽ khiến Hades phát giác, hãy bảo vệ tốt Athena, nhất định phải thắng Thánh chiến!" Thông tin vừa truyền đạt xong, ba người Shion cảm thấy sinh mệnh tạm thời được Vua Minh Giới Hades ban cho, đang dần dần tiêu tán.

Thân xác của họ cũng bắt đầu biến thành tro bụi.

"Sư phụ!" Nhìn thấy thân xác Shion bắt đầu tiêu tán, mắt Mu đã ngấn lệ.

Tuy nhiên đúng lúc này, trong tay George đột nhiên xuất hiện một cây quyền trượng rắn, nhanh chóng chạm vào cơ thể ba người.

"Phục sinh!" Sức mạnh đặc biệt trên cây quyền trượng rắn tiến vào cơ thể ba người, thân thể vốn đang tiêu tán của ba người lập tức dừng lại, và nhanh chóng phục hồi trở lại bình thường.

Trừ việc Minh Y của Minh đấu sĩ biến mất, mọi thứ không có bất kỳ thay đổi nào.

"Được rồi, cảm ơn Hades đã gửi đến ba Thánh đấu sĩ Vàng." George cười thu lại cây quyền trượng của Xà Phu Tọa.

“Cơ thể của chúng ta ư?” Shion cùng hai người Pisces và Cancer cảm nhận được cơ thể tràn đầy sức sống của mình, trên mặt đều là vẻ khó tin.

Khác với sinh mệnh tạm thời mà Minh Vương Hades ban cho họ, hiện tại họ thực sự cảm thấy mình sống lại, cứ như thể chưa từng chết vậy.

Mà tất cả những điều này đều đến từ sức mạnh mà George đã truyền vào cơ thể họ bằng Xà trượng.

“Không cần nghi ngờ, các vị quả thực đã hồi sinh, không còn bị Hades khống chế nữa.” George cởi áo giáo hoàng, để lộ bộ Gold Thánh Y Xà Phu Tọa bên trong.

“Đây là bộ Gold Thánh Y mà tôi tìm thấy dưới cung Thiên Hạt và cung Nhân Mã, nó có tất cả các năng lực trị liệu và hồi sinh.

Chỉ cần nhục thân của các vị còn, là có thể hồi sinh.” Dù không cần năng lực của Xà Phu Tọa, hắn vẫn có thể hóa giải sự khống chế của Hades và hồi sinh ba người Shion.

Nhưng như vậy thì hơi khó giải thích.

Gold Thánh Y Xà Phu Tọa vừa vặn có thể giải thích hoàn hảo năng lực này.

“Thì ra thật sự có bộ Gold Thánh Y thứ mười ba!” Shion nghe vậy cũng không khỏi cảm thán.

Làm giáo hoàng hơn hai trăm năm, ông thực sự đã xem qua một số tài liệu trong Thánh Vực, có vài manh mối về bộ Gold Thánh Y thứ mười ba.

Chẳng qua đều là những mảnh thông tin rời rạc, không thể kiểm chứng.

“Tuyệt quá, Sư phụ đã hồi sinh!” Thấy sư phụ của mình hồi sinh, Mu cung Bạch Dương cũng rưng rưng nước mắt.

Lúc này, cậu nghe thấy mệnh lệnh từ George.

“Thánh chiến đã bắt đầu, Mu, lập tức triệu tập tất cả các Thánh Đấu Sĩ, Thần Đấu Sĩ và Hải Đấu Sĩ tập hợp tại Thánh Vực!” Sau khi ra lệnh cho Mu, George hóa thành một đạo kim quang xuất hiện trước một bia mộ trong quần thể núi Yamanaka bên ngoài Thánh Vực.

Mười ba năm trước, Aiolos cung Nhân Mã bị trọng thương đã giao Athena cho Saori Kido rồi qua đời.

Saori Kido chôn cất thi thể Aiolos ngay tại chỗ, mang theo Athena và Gold Thánh Y Nhân Mã, lập tức bay về Tokyo bằng máy bay riêng trong đêm.

Chương 860

Nơi Saori Kido chôn cất Aiolos chính là đây, và bia mộ này chính là bia mộ của Aiolos.

"Mở!" Hắn dậm mạnh chân xuống đất, thi thể Aiolos lập tức bật lên từ dưới đất.

Thánh Đấu Sĩ không thể vĩnh sinh, nhưng vì được Tiểu vũ trụ tẩy luyện, nhục thân đã sớm vượt quá giới hạn của con người, bình thường có thể sống hàng trăm năm.

Vì vậy, sau khi chết, dù bị chôn vùi, thi thể vẫn có thể giữ được sự bất hoại trong vài chục năm.

Hiện tại, thi thể Aiolos vẫn y nguyên như lúc mới qua đời.

"Hồi sinh đi!" Xà trượng khẽ chạm vào người Aiolos, kích hoạt năng lực hồi sinh của Xà Phu Tọa.

Rất nhanh, Aiolos đã mở mắt trở lại.

Xà trượng lại chạm vào trán Aiolos, truyền tất cả những chuyện đã xảy ra sau khi ông chết vào não bộ, George dẫn ông dịch chuyển tức thời trở lại Thánh Vực.

Nửa giờ sau, tại Đại điện Giáo hoàng của Thánh Vực, các Thánh Đấu Sĩ, Thần Đấu Sĩ và Hải Đấu Sĩ tề tựu đông đủ.

"Trong cuộc thánh chiến này, quân đội của Minh Vương Hades đã thiết lập thành trì Hades ở lâu đài Ince, Đức.

Hiện tại, lâu đài chủ yếu do Pandora quản lý, Minh Đấu Sĩ mạnh nhất bên trong là một trong Tam Cự Đầu Minh Giới, Thiên Mãnh Tinh Rhadamanthys…" Shion đã hồi sinh, lập tức thuật lại toàn bộ tình hình hiện tại của quân đội Minh Vương Hades.

Khi thánh chiến bắt đầu, Hades sẽ dùng sức mạnh của mình để mở một kênh thông từ Minh giới đến thế giới loài người.

Và phía trên kênh thông đó, sẽ còn xây dựng một lâu đài Hades làm căn cứ của Minh quân.

Giống như căn cứ của Thánh Đấu Sĩ là Thánh Vực, Thánh Vực có kết giới của Athena.

Lâu đài Hades cũng sẽ có kết giới mạnh mẽ do Hades bố trí.

Trong kết giới của Hades không có bất kỳ sinh mệnh nào tồn tại, phi Minh Đấu Sĩ tiến vào kết giới, thực lực sẽ bị kết giới áp chế chỉ còn một phần mười.

Trong cuộc thánh chiến trước, ngoài kết giới do Hades bố trí, lâu đài Hades còn có hai tầng kết giới do Thần Chết và Thần Ngủ bố trí, nhưng đã sớm bị phá hủy.

"Vì đã xác định được vị trí và thông tin của lâu đài Hades, vậy thì nhân lúc bọn chúng hiện tại còn chưa nắm rõ thông tin của chúng ta.

Tôi đề nghị đánh thẳng vào hang ổ địch, tiêu diệt tất cả Minh Đấu Sĩ trấn thủ lâu đài Hades, chiếm lĩnh lâu đài đó.

Như vậy chúng ta có thể giành được quyền chủ động tuyệt đối trong cuộc thánh chiến sắp tới!" Sau khi nghe báo cáo của Shion, George đề nghị.

Và các Thánh Đấu Sĩ, Thần Đấu Sĩ, Hải Đấu Sĩ phía dưới đều đồng loạt gật đầu.

Ba quân liên hợp, họ không chỉ chiếm ưu thế về chất lượng, mà còn chiếm ưu thế về số lượng, lại còn có George vị giáo hoàng đáng sợ có thể phong ấn Poseidon.

Chủ động xuất kích, quả thực là lựa chọn tốt nhất.

Saori Kido, lúc này đã mặc Thần Thánh Y, trên mặt lộ ra một tia lo lắng: "Với tình hình hiện tại của cháu, e rằng vẫn chưa thể hoàn toàn loại bỏ ảnh hưởng của kết giới Hades." Dù đã mặc Thần Thánh Y, nhưng cô vẫn chưa thể phát huy hoàn toàn sức mạnh Tiểu vũ trụ của Athena, nhiều nhất chỉ có thể làm suy yếu ảnh hưởng của kết giới Hades khoảng một nửa.

Vì vậy, đến lúc đó, sức mạnh của các Thánh Đấu Sĩ, Thần Đấu Sĩ và Hải Đấu Sĩ, dự kiến nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy sáu thành.

"Không sao, tôi đã cải tạo một phần Thánh Vực, đến lúc đó có thể trực tiếp di chuyển Thánh Vực đến lâu đài Hades.

Có kết giới của Athena đời đầu để lại trong Thánh Vực, kết hợp với Tiểu vũ trụ của cô, cơ bản có thể hoàn toàn triệt tiêu ảnh hưởng của kết giới Hades." George cười giải thích.

Không lâu sau khi trở thành giáo hoàng, hắn đã cải tạo một phần Thánh Vực mà không ảnh hưởng đến kết giới Athena.

Cho phép Thánh Vực có thể thoát ly mặt đất, bay lên không trung.

Thực ra, dù không di chuyển Thánh Vực đi, với sức mạnh hiện tại của ba quân, sáu thành thực lực cũng đủ để hoàn toàn áp đảo lực lượng trấn thủ lâu đài Hades.

Lâu đài Hades hiện tại ngoài Rhadamanthys, không có mấy người có khả năng chiến đấu.

Thực lực của Rhadamanthys thậm chí còn kém hơn Galleon một chút, dù Galleon chỉ có thể phát huy sáu thành.

Nếu có thực lực không kém Galleon như Saga, Shion, Dohko và Saga, liên thủ cũng đủ sức đánh bại Rhadamanthys.

Còn Pandora thì chủ yếu đóng vai trò quân sư, bản thân thực lực không mạnh.

Phần lớn quân thủ vệ vì được phái đến giám sát Shion và ám sát Athena, cũng đã chết trong tay George.

"Vậy thì xuất phát thôi!" Athena gật đầu, đồng ý với phương án tác chiến của George.

Dù ngạc nhiên vì George lại có thể cải tạo Thánh Vực, nhưng lúc này cũng không phải là lúc truy hỏi nguồn gốc.

Sớm chiếm lĩnh lâu đài Hades, chặn đứng lối ra Minh quân tiến vào nhân gian mới là quan trọng nhất.

"Xuất phát!" George ra lệnh một tiếng, trận pháp ma thuật dưới đáy Thánh Vực kích hoạt, toàn bộ Thánh Vực liền bay lên, hướng về lâu đài Ince của Đức.

Và trên đường đi, hắn trả lại Thánh Y Song Ngư và Cự Giải cho hai người Pisces và Cancer, trả lại Thánh Y Nhân Mã cho Aiolos.

Ngoài ra, hắn còn trao Thánh Y Xà Phu Tọa cho cựu giáo hoàng Shion.

Còn về bản thân hắn, có hay không có Thánh Y thực ra không ảnh hưởng nhiều.

Nhưng hắn vẫn mặc một bộ.

Chính là Thần Thánh Y của Hải Hoàng Poseidon, rơi vào tay hắn sau khi phong ấn Poseidon.

Theo lý mà nói, không có sự cho phép của Poseidon, cơ bản không thể được Thần Thánh Y công nhận.

Nhưng may mắn là George bản thân đã là một bậc thầy luyện khí hàng đầu, chỉ cần gia công Thần Thánh Y một chút, đã giải quyết được vấn đề này.

Đối với việc George lại mặc Thần Thánh Y Hải Hoàng, các Hải

Đấu Sĩ vẫn có chút không cam lòng.

Nhưng họ cũng không có cách nào, ai bảo Hải Hoàng của họ vẫn còn trong tay đối phương, nên chỉ có thể ngoan ngoãn chờ đợi rồi trút giận lên Minh Đấu Sĩ.

"Đến rồi!" Chưa đầy mười phút, Thánh Vực đã bay đến phía trên lâu đài Hades.

Lúc này, Saori Kido mặc Thần Thánh Y Athena, cũng đứng trong đền thờ Athena bắt đầu phóng thích Tiểu vũ trụ của mình một cách hết mức.

Sau đó dùng Tiểu vũ trụ của mình để thúc đẩy kết giới Athena đời đầu của Thánh Vực, áp chế kết giới lâu đài Hades.

Đồng thời, Rhadamanthys, người nhận được tin tức về sự diệt vong của Minh Đấu Sĩ, đang bị Pandora quở trách.

"Lời của ta, tất cả đều là ý chỉ của đại nhân Hades." Pandora thấy đã xử phạt gần đủ, mới lạnh lùng lên tiếng.

"Kẻ chống đối dù là ngươi, một trong Tam Cự Đầu Minh Giới, Thiên Mãnh Tinh Rhadamanthys, cũng không thể tha thứ!" "Đại nhân Pandora, việc Shion và hai người kia đầu hàng chắc chắn có vấn đề, tất cả Minh Đấu Sĩ được phái đi đều đã hy sinh, nhất định là trúng kế của bọn họ." Rhadamanthys đứng dậy từ mặt đất, bất chấp cơn đau trên người, trình bày suy nghĩ của mình.

Tuy nhiên, Pandora lại không thèm để ý: "Chuyện ngươi nghĩ ra, đại nhân Hades lại không nghĩ tới ư?

Dù thế nào đi nữa, vì những suy nghĩ nông cạn của ngươi, đã hại chết nhiều Minh Đấu Sĩ như vậy.

Chỉ lần này thôi, không được tái phạm.

Chương 861

Hiểu chưa, Rhadamanthys?" "Vâng, đại nhân Pandora." Rhadamanthys cúi chào Pandora, định rời khỏi phòng, để suy nghĩ kỹ hơn làm thế nào để tiêu diệt các Thánh Đấu Sĩ của Thánh Vực, lập công chuộc tội.

Tuy nhiên, đúng lúc này, ánh mắt hắn và Pandora đồng thời nhìn ra ngoài cửa sổ, đồng tử của họ lập tức co rút lại.

"Kia là… Thánh Vực!" "Ta là Nữ Thần Trí Tuệ và Chiến Tranh, Athena!" Một giọng nói vẫn còn hơi non nớt truyền đến từ Thánh Vực trên không, Tiểu vũ trụ ấm áp thúc đẩy Thánh Vực phát ra ánh sáng vàng.

Sau ánh sáng, từng bóng người bay ra từ Thánh Vực, rơi vào lâu đài Hades.

"Không ổn, kết giới của đại nhân Hades đã bị phá!" Pandora tỉnh táo trở lại, đã hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ là trong lòng có chút không dám tin.

Cuộc thánh chiến này, Thánh Vực lại chủ động phát động tấn công, hơn nữa số lượng cũng hoàn toàn vượt quá sức tưởng tượng của cô ta.

"Rhadamanthys, dẫn tất cả Minh Đấu Sĩ trong lâu đài ra nghênh địch, nhất định phải bắt giữ toàn bộ bọn chúng cho ta!" "Vâng, đại nhân Pandora, tôi sẽ mang đầu Athena về cho ngài." Rhadamanthys đứng dậy tự tin bước ra khỏi phòng, bắt đầu triệu tập Minh Đấu Sĩ nghênh địch.

Là một trong Tam Cự Đầu Minh Giới, hắn chưa từng coi trọng cái gọi là Thánh Đấu Sĩ.

Nếu không phải mệnh lệnh của Pandora, hắn đã sớm dẫn Minh Đấu Sĩ đích thân đến Thánh Vực, cắt đầu Athena.

Lần này đối phương chủ động tấn công, hắn ngược lại rất vui.

"Cứ để ta, Rhadamanthys, kết thúc cuộc thánh chiến này!" "Đồ ngu!" Sau khi Rhadamanthys rời đi, Pandora thầm mắng một câu trong lòng, nhanh chóng rút lui về lối vào Minh giới bên dưới lâu đài.

Cô ta chưa bao giờ xem thường các Thánh Đấu Sĩ của Thánh Vực, cũng không xem thường Athena.

Nếu Athena và các Thánh Đấu Sĩ của Thánh Vực thực sự yếu như vậy, thì nhiều cuộc thánh chiến như thế, Minh giới cũng không thể thua một lần nào.

Lần này đối phương khí thế hung hăng, mà trong lâu đài chỉ có Rhadamanthys là một trong Tam Cự Đầu Minh Giới, hai vị đại nhân Thần Ngủ và Thần Chết cũng không có mặt.

Cơ bản là chắc chắn không thể thắng.

Mà lý do cô ta ra lệnh đó cho Rhadamanthys, đương nhiên là để lợi dụng hắn câu giờ, để cô ta có thể thuận lợi rút lui về Minh giới.

Là thống soái Minh quân, khi cần từ bỏ thì cô ta sẽ không do dự.

Huống hồ Rhadamanthys quá tự đại, dám không nghe lệnh của cô ta mà tự ý hành động, hắn chết cô ta cũng không xót.

Dọc theo cầu thang xoắn ốc bên dưới lâu đài nhanh chóng đi đến lối vào Minh giới, chưa kịp nhảy xuống, phía sau bỗng có một giọng nói gọi cô ta lại.

"Khách đã đến, chủ nhân lại vội vã rời đi như vậy, hình như có hơi thất lễ thì phải!" Xoay người lại, chỉ thấy một người đàn ông mặc Thần Thánh Y Hải Hoàng, tay cầm cây đinh ba, không biết từ lúc nào

đã xuất hiện phía sau cô ta.

"Thần Thánh Y của Poseidon… sao lại ở chỗ ngươi?" Trên mặt Pandora lộ ra đủ loại nghi hoặc.

Cô ta biết người đàn ông trước mắt này, chính là giáo hoàng mới của Thánh Vực George.

Nhưng theo thông tin cô ta có được, George phải mặc Gold Thánh Y Nhân Mã, sao lại là Thần Thánh Y của Poseidon?

Chẳng lẽ George chính là Poseidon, Poseidon và Athena đã liên thủ?

Lại còn George sao lại đến nhanh như vậy, tên phế vật Rhadamanthys kia rốt cuộc đang làm gì?

"Vì Poseidon đã bị ta phong ấn, nên Thần Thánh Y của hắn đương nhiên tạm thời thuộc về ta." George không hề che giấu mà cười nói.

Pandora nghe vậy thì lông mày đầu tiên giãn ra, sau đó rất nhanh lại nhíu chặt.

Lông mày giãn ra là vì cô ta biết George không phải cha của Poseidon, Poseidon không hề liên thủ với Athena.

Mà lại nhíu chặt, là vì George, giáo hoàng của Thánh Vực này lại có thể phong ấn Poseidon, còn mặc Thần Thánh Y của Poseidon, hiển nhiên cũng là một nhân vật phiền phức.

"Kẻ tự ý xông vào mà không được chủ nhân cho phép thì không thể coi là khách.

Nếu thực sự muốn ta chiêu đãi ngươi, vậy thì hãy đến tìm ta ở tứ quyển của Minh giới.

Ta sẽ đợi ngươi ở địa ngục băng giá!" Trên mặt Pandora lộ ra một nụ cười lạnh, sau đó xoay người nhảy xuống Minh giới.

Dù cô ta không có nhiều thực lực, nhưng với tư cách là thống soái Minh quân, chị gái của Minh Vương Hades ở thế giới hiện tại, cô ta có tất cả quyền lực mà Hades ban cho và chiếc vòng cổ Thần Khí do Thần Chết, Thần Ngủ ban tặng.

Chỉ cần tiến vào Minh giới, cô ta có thể tự do xuyên qua bất kỳ nơi nào trong Minh giới, thậm chí là Cực Lạc Tịnh Thổ nơi chân thân của Hades đang ở.

Còn có thể trừng phạt Minh Đấu Sĩ không nghe lời, dù là Tam Cự Đầu Minh Giới cũng vậy.

"Bùm!" Như thể nhảy lên một chiếc lò xo, Pandora bị bật trở lại từ lối vào Minh giới.

"Sao lại thế này?" "Ngươi không nghĩ rằng ta đến sau ngươi chứ." George cười nhún vai.

Khi Athena phá vỡ kết giới Hades, hắn đã khóa chặt lối vào Minh giới, trực tiếp dịch chuyển tức thời đến đây.

Còn Rhadamanthys, đương nhiên giao cho Shion và những người khác giải quyết.

Vì vậy, trước khi Pandora đến lối vào Minh giới, hắn đã thiết lập một kết giới đặc biệt ở đó.

Không có sự cho phép của hắn, không ai có thể phá vỡ kết giới để tiến vào Minh giới.

Trừ khi có thực lực như Thần Chết và Thần Ngủ, mới có khả năng cưỡng ép đột phá.

Pandora rõ ràng càng không thể.

Và lúc này, Shion và những người khác cũng đang hộ tống Athena đi xuống từ cầu thang xoay tròn.

Còn vị Rhadamanthys, một trong Tam Cự Đầu Minh Giới tự tin kia, thì bị Galleon kéo lê như một con chó chết. …… "Dù các ngươi có bắt được ta, phong tỏa lối vào Minh giới, cũng không thể thắng được cuộc thánh chiến này." Pandora thấy Rhadamanthys đã bị giết, biết mình muốn trốn vào Minh giới đã vô vọng.

Nhưng, trên mặt cô ta lại không hề có chút u sầu nào.

Bởi vì cô ta biết, cuộc thánh chiến này, trước khi Minh quân xâm lược nhân gian, đã thắng rồi.

Hades vốn biết ba người Shion có vấn đề, nhưng vẫn hồi sinh ba người đó, không phải thực sự nghĩ rằng họ có thể giết Athena.

Chẳng qua chỉ là để mê hoặc Thánh Vực, mê hoặc Athena mà thôi.

Bao gồm cả việc phái cô ta dẫn Minh quân tiến vào nhân gian, đóng quân ở lâu đài Hades, sớm tạo ra một thân thể con người, một kiểu kịch bản giống như các cuộc thánh chiến trước, cũng là vì mục đích này.

Nếu thực sự như các cuộc thánh chiến trước, thì sẽ không chỉ phái ít người như vậy.

Ngay cả Thần Ngủ và Thần Chết vẫn còn ở Cực Lạc Tịnh Thổ, không có dấu hiệu muốn xuất hiện.

Bình thường phải là Thần Chết và Thần Ngủ dẫn theo đội quân một trăm lẻ tám Minh Đấu Sĩ áp sát, linh hồn Minh Vương Hades hồi sinh trong thân thể đã được tìm sẵn từ trước.

Sau đó một lần đánh bại Athena và giải quyết những Thánh Đấu Sĩ đó.

Vì vậy, hiện tại dù cô ta bị bắt, dù tất cả Minh Đấu Sĩ đóng quân ở lâu đài Hades đều bị giết.

Thực ra cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch của Hades, thậm chí có thể còn tốt hơn để mê hoặc Athena và Thánh Vực.

Chương 862

Bởi vì họ sẽ tự cho mình chiếm ưu thế, tử thủ ở lối vào Minh giới này, thì đã rơi vào cái bẫy.

"Cuộc thánh chiến này, chúng ta nhất định thắng!" Shion bước tới, giọng kiên định.

Là Thánh Đấu Sĩ đã trải qua cuộc thánh chiến trước, ông biết rõ dưới sự lãnh đạo của George, họ đã chiếm được ưu thế lớn đến mức nào.

Lâu đài Hades bị phá, lối vào Minh giới bị họ chặn đứng.

Thống soái Minh quân Pandora bị bắt, một trong Tam Cự Đầu Minh Giới đã bị diệt, gần một phần ba Minh Đấu Sĩ tử trận.

Mà Thánh Vực của họ không hề tổn thất, còn liên hợp với Valaskjalf và Atlantis, binh lực dồi dào.

Athena cũng đã có được Thần Thánh Y, chỉ cần có đủ thời gian, là có thể phát huy sức mạnh Tiểu vũ trụ của Athena.

Còn giáo hoàng George của họ, thực lực thậm chí có thể sánh ngang với Thần Chết và Thần Ngủ.

Đây hẳn là cuộc thánh chiến mạnh mẽ và có ưu thế nhất trong lịch sử.

Pandora nhắm mắt lại, không phản bác nữa, một vẻ mặt mặc cho xử trí, cô ta sẽ không nói ra kế hoạch của Hades.

"Ngươi thật đáng thương!" Lúc này, bên tai cô ta truyền đến giọng nói của George.

"Đáng thương, ta là chị gái của đại nhân Hades, thống soái Minh

quân, đại nhân Pandora có địa vị tôn quý.

Ngươi một phàm nhân nhỏ bé, có tư cách gì mà bình luận ta." "Ta nói ngươi đáng thương, là vì ngươi ngay cả việc mình bị khống chế mà còn không biết." George lắc đầu, đi đến trước mặt Pandora, đưa tay chạm vào mi tâm của cô ta.

"Finite Incantatem." Ánh mắt Pandora lập tức đờ đẫn, một luồng khí đen bị cưỡng bức xua đuổi khỏi cơ thể cô ta, những ký ức đã bị lãng quên bắt đầu hiện ra trong não bộ cô ta.

"Phịch!" Chỉ thấy cô ta đột nhiên quỳ sụp xuống đất, hai tay ôm mặt khóc nức nở.

"Cha… mẹ… tất cả là do con… tất cả là do con…" Thì ra tên thật của cô ta không phải là Pandora, mà là tiểu thư của một gia đình quý tộc ở Anh, sống trong lâu đài, có một cuộc sống hạnh phúc vô lo vô nghĩ.

Tuy nhiên, vào năm ba tuổi, cô ta vô tình mở ra chiếc thánh quỹ phong ấn Thần Chết và Thần Ngủ của Athena.

Sau khi Thần Chết và Thần Ngủ xuất hiện, đã khống chế cô ta, biến cô ta thành Pandora, người chị gái cố định của Hades ở thế giới hiện tại.

Từ đó lâu đài của gia đình cô ta biến thành lâu đài Hades, cha mẹ và tất cả người hầu trong nhà đều chết.

"Xem ra ngươi cũng là nạn nhân, bây giờ có thể nói cho ta biết Hades còn âm mưu gì khác không?" George thấy vậy nhẹ giọng hỏi.

"Đương nhiên, tôi hy vọng bọn chúng đều sẽ nhận được quả báo xứng đáng, và cũng hy vọng có thể chuộc lại những việc tôi đã làm trước đây." Pandora từ từ ngẩng đầu lên, bắt đầu kể về kế hoạch cuối cùng của Hades.

“Trong mười năm qua, Hades đã liên tục dùng thần lực của mình ảnh hưởng đến bảy hành tinh, đã khiến mỗi hành tinh đều tràn ngập ý chí thần linh của hắn.

Sắp tới hắn sẽ dùng ý chí thần linh của mình để thúc đẩy cửu tinh liên châu, che khuất Trái Đất, khiến Trái Đất vĩnh viễn không thể được ánh sáng mặt trời chiếu rọi, từ đó rơi vào bóng tối vĩnh cửu.

Hơn nữa, vì cửu tinh liên châu không phải tự nhiên hình thành, nên bất kỳ vị thần nào cũng không thể ngăn cản, dù là thần linh có thực lực mạnh hơn Hades.” Tất cả các hành động trước đây đều là giả mạo, mục đích thực sự của Hades là cửu tinh liên châu che khuất ánh sáng mặt trời chiếu vào Trái Đất.

Trái Đất một khi không có mặt trời, thì sẽ rơi vào bóng tối vĩnh viễn, cái lạnh vô tận, loài người và tất cả sinh mệnh đều sẽ chết.

Như vậy thánh chiến không cần đánh, Hades đã thắng lợi rồi.

“Kế hoạch độc ác!” Sau khi biết kế hoạch của Hades, ngoài George, tất cả mọi người đều toát mồ hôi lạnh.

Nếu không phải Rhadamanthys bất chấp mệnh lệnh tự ý hành động, họ đã không thể biết được vị trí của lâu đài Hades từ miệng Shion, không thể bắt sống Pandora.

Không bắt sống Pandora, thì không thể biết kế hoạch cuối cùng của Hades.

Vậy thì kết cục là khi họ đang nỗ lực chuẩn bị chiến đấu để nâng cao thực lực, bỗng nhiên cửu tinh liên châu, tận thế Trái Đất, không hiểu sao đã thua thánh chiến.

Nghĩ đến đã thấy uất ức, nghĩ đến đã thấy sợ hãi.

“Xem ra chúng ta không thể ở đây chờ đợi, phải chủ động tiến vào Minh giới, chủ động giết chết Hades!” Biểu cảm của Saori Kido trở

nên nghiêm túc.

Chín hành tinh đã hòa nhập ý chí thần linh của Hades, dù cô có thể phát huy hoàn toàn Tiểu vũ trụ của Athena, cũng không thể khiến cửu tinh trở lại bình thường.

Chỉ có tìm được chân thân của Hades, triệt để giết chết Hades, mới có thể khiến cửu tinh khôi phục bình thường.

Mà chân thân của Hades ẩn náu trong Cực Lạc Tịnh Thổ, lối vào Cực Lạc Tịnh Thổ thì nằm sâu trong Minh giới.

Vì vậy họ phải tiến vào Minh giới, xuyên qua tám ngục, ba cốc, mười hào và tứ quyển của Minh giới.

"Tiến vào Minh giới cần phải lĩnh ngộ Bát giác quan, nếu không sẽ bị Minh giới áp chế, thực lực chỉ có thể phát huy một phần mười." Shion nhíu mày.

Nếu thực lực của mọi người đều chỉ có thể phát huy một phần mười, thì đối mặt với Minh Đấu Sĩ sẽ rất khó khăn.

Huống hồ không chỉ có Minh Đấu Sĩ, Minh giới còn có rất nhiều sinh vật và thủ vệ nguy hiểm khác, cũng như chân thân của Hades, Thần Chết và Thần Ngủ đáng sợ hơn.

"Không, chúng ta không tiến vào Minh giới, vấn đề cửu tinh liên châu để ta giải quyết." George xua tay, đối với kế hoạch cửu tinh liên châu độc ác của Hades, cũng không quá để tâm.

Thực ra, không cần lĩnh ngộ Bát giác quan, mượn máu của Athena, cũng có thể thông hành trong Minh giới mà không bị áp chế thực lực.

Nhưng điều đó không cần thiết.

Vì đã có thể chiến đấu trên địa bàn của mình, tại sao phải đến địa bàn của Hades.

Còn về cửu tinh liên châu, chỉ cần hắn khiến cửu tinh không tồn tại, đương nhiên sẽ không thể hình thành cửu tinh liên châu.

"George, anh định làm gì?" Saori Kido quay đầu nhìn George có chút ngạc nhiên, George cười cười, dẫn mọi người ra ngoài lâu đài.

"Super – Kamehameha – Quy Phái Khí Công!" Trực tiếp tiến vào trạng thái Tự Tại Cực Ý Công, đốt cháy Tiểu vũ trụ đến cực hạn, George nhắm vào chín hành tinh bên ngoài Trái Đất, chính là một phát Quy Phái Khí Công toàn lực.

Cột năng lượng kinh khủng bắn ra từ Trái Đất, đầu tiên đánh vào sao Hỏa gần nhất, sau khi duy trì khoảng một giây, sao Hỏa lập tức hóa thành cát bụi.

Khí hiện tại là một trong những thuộc tính năng lượng có sức hủy diệt mạnh nhất của hắn, đặc biệt là cách phóng thích như Quy Phái Khí Công này.

Bình thường hơn một vạn sức chiến đấu, đã có thể hủy diệt hành tinh.

Tuy nhiên hiện tại chín hành tinh đều được sức mạnh của Hades gia trì, hòa nhập thần lực và ý chí của Hades.

Hơn một vạn sức chiến đấu chắc chắn không thể phá hủy.

Thậm chí như Pandora đã nói, dù là thần linh có sức mạnh mạnh hơn Hades một chút, cũng không thể cưỡng ép phá hủy.

Dù sao Hades đã dành mười năm thời gian cho việc này.

Đương nhiên, không có gì là tuyệt đối, việc nói thần linh có sức mạnh mạnh hơn Hades không thể phá hủy, đó là chỉ các chủ thần cùng cấp bậc.

Nếu là sức mạnh vượt qua cấp bậc chủ thần, ví dụ như để Zeus

đến, thì xem có phá hủy được không.

Quy Phái Khí Công toàn lực của George hiện tại, xét về sức hủy diệt, đã không kém cấp bậc thần vương.

Vì vậy đương nhiên có thể bạo lực phá hủy cửu tinh.

Chương 863

Sao Hỏa xong là sao Mộc, sao Mộc xong là sao Thổ, sao Thổ xong là sao Thiên Vương, sao Thiên Vương xong là sao Hải Vương.

Sau khi nổ tung sao Hải Vương, George vung tay, khí công ba lập tức bay vòng một vòng lớn trong không gian, đến phía bên kia Trái Đất, cũng thổi bay sao Thủy và sao Kim.

"Thu!" George thu lại tư thế, bình ổn năng lượng Tiểu vũ trụ vừa kích động.

Lúc này, Saori Kido và những người còn lại đều há hốc mồm.

Họ vạn lần không ngờ George lại làm như vậy, lại dựa vào bạo lực để thổi bay bảy hành tinh ngoài Trái Đất và Mặt Trời.

Nhưng, đây cũng quả thực là phương pháp đơn giản và thô bạo nhất.

Chỉ là, dù tất cả bọn họ hợp lực tung ra chiêu thức mạnh nhất, cũng không thể làm được.

"Cái gì!" Cùng lúc đó, tại đền thờ Minh Vương Hades ở Cực Lạc Tịnh Thổ, Hades đang thưởng thức khúc nhạc do những linh hồn thuần khiết tấu lên, đột nhiên đứng dậy khỏi thần tọa.

"Là ai, chẳng lẽ là Athena?

Không thể nào, với thực lực của Athena, không thể làm được!" Đừng nói Athena chuyển thế căn bản không thể phát huy toàn bộ thực lực, ngay cả chân thân của Athena ra tay, cũng không thể phá hủy bảy hành tinh mà hắn đã dành mười năm để cải tạo.

"Hypnos và Thanatos, bảy hành tinh đã bị phá hủy rồi, hỏi Pandora xem Thánh Vực bên kia có biến cố gì không!" Bên ngoài đền thờ,

Thần Chết và Thần Ngủ nghe Hades truyền âm, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó nhắm mắt lại.

Chiếc vòng cổ mà họ ban cho Pandora, ngoài việc cho phép Pandora tự do ra vào bất kỳ nơi nào trong Minh giới.

Còn có thể giúp họ giám sát và truyền đạt mệnh lệnh cho Pandora bất cứ lúc nào.

"Đây là vòng cổ mà Thần Chết và Thần Ngủ ban cho tôi, dùng nó có thể tự do đi lại bất kỳ nơi nào trong Minh giới, không bị Minh giới áp chế." Trong đại sảnh lâu đài Hades, Pandora tháo chiếc vòng cổ trên cổ xuống đưa cho George, và bắt đầu kể tất cả thông tin về Minh giới mà cô ta biết.

Chỉ là cô ta vừa nói được một nửa, chiếc vòng cổ kia đột nhiên bay lên, truyền ra giọng nói lạnh lùng của Thần Chết Thanatos: "Pandora, ngươi dám phản bội Minh giới, ta ban cho ngươi cái chết!" Một đạo thần lực tượng trưng cho cái chết bất ngờ xuất hiện, định lấy mạng Pandora ngay tại chỗ.

"Thần Chết, ngươi quá ngông cuồng rồi!" Chưa kịp để George ra tay, Saori Kido mặc Thần Thánh Y đã triển khai Tiểu vũ trụ của mình, trực tiếp chặn đứng thần lực của Thần Chết.

Nói về chiến đấu, cô hiện tại quả thực còn chưa biết cách, nhưng lợi dụng Tiểu vũ trụ mạnh mẽ để hỗ trợ và phòng ngự, thì vẫn có thể làm được.

"Thì ra quả nhiên là Athena ngươi đang giở trò, nếu các ngươi không chịu chết một cách yên bình, vậy thì hãy chờ chúng ta đích thân đến kết liễu các ngươi." Lúc này, từ chiếc vòng cổ truyền đến một giọng nói trầm ổn khác, chính là của Thần Ngủ Hypnos.

So với người em trai song sinh Thần Chết có tính cách kiêu ngạo,

mạnh mẽ, ngông cuồng, tự đại, bốc đồng và lỗ mãng, Thần Ngủ trầm ổn hơn nhiều.

Vì lâu đài Hades đã bị công phá, Pandora cũng đã sang phe địch, vậy thì không cần nghĩ cũng biết chắc chắn là Pandora đã tiết lộ kế hoạch của Hades.

Vì vậy Athena mới không biết dùng cách nào, phá hủy bảy hành tinh, dẫn đến cửu tinh liên châu không thể hoàn thành.

Có Athena bảo vệ, họ đã không thể giết Pandora, hiện tại điều quan trọng hơn là báo cáo sự việc cho Hades.

Sau đó xem cuộc thánh chiến tiếp theo sẽ phải đánh như thế nào.

Ngắt kết nối, Thần Ngủ và Thần Chết tiến vào đền thờ, quỳ một gối xuống đất, nhanh chóng kể lại tất cả những gì họ đã thấy và nghe qua chiếc vòng cổ.

Chỉ là lời nói của họ vừa dứt, chưa kịp để Hades nói gì, một giọng nói xa lạ bất ngờ xuất hiện giữa không trung Cực Lạc Tịnh Thổ.

"Khụ khụ khụ, có nghe thấy không?

Có nghe thấy không?" Trong lâu đài Hades, George nắm chặt chiếc vòng cổ, mượn vòng cổ làm vật trung gian, thông qua kênh truyền âm mà Thần Chết và Thần Ngủ vừa để lại.

Hắn đã truyền giọng nói của mình đến Cực Lạc Tịnh Thổ.

"Ta là giáo hoàng George của Thánh Vực, Hades ngươi là đồ nhát gan, chỉ biết trốn trong Tịnh Thổ, có bản lĩnh thì ra đây đơn đấu.

Ta thấy ngươi cũng không dám, đánh bao nhiêu cuộc thánh chiến rồi, thua bao nhiêu lần rồi, không thấy mất mặt à?

Còn bày ra cửu tinh liên châu, tưởng kế hoạch của mình cao siêu lắm, chớp mắt đã bị ta phá giải rồi.

Tức không, tức không?

Có bản lĩnh thì ra đây đánh ta đi, ra đây đánh ta đi, ta dám chắc ngươi cũng không dám…" George trong giọng nói mà hắn truyền đi, đã chất đầy sự khiêu khích của quyền hành Hồng Tế Tự.

Hắn muốn kích thích sự tức giận của Hades và hai vị Thần song sinh càng nhiều càng tốt, tốt nhất là khiến họ tức đến mất lý trí.

Tức đến mức chân thân rời khỏi Cực Lạc Tịnh Thổ, đến nhân gian quyết chiến với họ.

Như vậy, mọi thứ sẽ ổn thỏa.

"Hít!" Nghe những lời báng bổ của George, tất cả mọi người có mặt đều hít một hơi khí lạnh.

Mặc dù họ đều là những Đấu Sĩ chiến đấu vì thần linh mà mình tín ngưỡng, dù kẻ thù là thần linh cũng không lùi bước.

Nhưng, trong nội tâm họ vẫn có lòng kính sợ đối với thần linh.

Vì vậy trong lời nói, họ không dám thực sự quá mạo phạm thần linh.

Còn George rõ ràng không hề có lòng kính sợ nào đối với thần linh, những lời vũ nhục và khiêu khích tuôn ra dễ dàng.

Nói xong, hắn trực tiếp bóp nát chiếc vòng cổ, không cho đối phương cơ hội mắng lại.

"Hãy chuẩn bị đi, chỉ xem bọn chúng có mắc bẫy hay không." "Nếu Hades lần này xuất động chân thân, thì có lẽ đây thật sự là cuộc thánh chiến cuối cùng." Nghe lời George, Saori Kido rõ ràng đã hiểu ý đồ khiêu khích của George.

"Cái này cũng được sao?" Những người còn lại cũng hiểu được dụng tâm lương khổ của George, chỉ là họ đối với cách làm này của

George, cũng không ngờ tới.

Tất cả mọi người lại một lần nữa di chuyển đến lối vào Minh giới dưới lâu đài Hades, tĩnh lặng chờ đợi Hades và Minh quân có thể đột kích. …… Trong đền thờ Minh Vương Hades ở Cực Lạc Tịnh Thổ, Hades cùng Thần Chết và Thần Ngủ, hiển nhiên cũng là lần đầu tiên gặp phải kẻ dám khiêu khích họ đến mức này.

Trong nhất thời cũng bị mắng đến ngây người.

Khi tỉnh táo lại, Thần Chết lập tức chửi rủa: "Thật càn rỡ, một phàm nhân nhỏ bé, dám vũ nhục đại nhân Hades đến vậy, ta Thanatos nhất định sẽ khiến ngươi phải chịu sự trừng phạt tàn khốc nhất của địa ngục, sẽ biến ngươi thành…" Chỉ là, chửi được một nửa hắn mới phát hiện, môi giới truyền âm đã bị phá hủy, kẻ địch căn bản không nghe thấy hắn chửi gì.

Thế là lại càng tức đến mức nổ tung ngay tại chỗ.

"Đại nhân Hades, xin cho phép tôi bây giờ đi lấy linh hồn của kẻ báng bổ đó về!" "Ta sẽ đích thân đi lấy, các ngươi mang tất cả Minh Đấu Sĩ đến lối vào Minh giới, ta muốn san bằng nhân gian…" Trong lòng tức giận không hề kém Thần Chết, Hades để lại một mệnh lệnh cho Thần Chết và Thần Ngủ, linh hồn thoát ly khỏi nhục thể, đi đến cơ thể của mình ở nhân gian.

Vốn dĩ, việc chọn một cơ thể thuần khiết ở thế giới loài người làm đối tượng phụ thân trước là để mê hoặc Athena, mặt khác là để đợi sau cửu tinh liên châu, có nhục thân có thể thống trị Trái Đất.

Không ngờ kế hoạch cửu tinh liên châu lại thất bại.

Quan trọng hơn còn bị Thánh Đấu Sĩ của Athena mắng một trận, hắn đường đường là Minh Vương Hades tôn quý, làm sao có thể nhịn được cục tức này.

Đúng lúc đối phương đang đắc ý, hắn sẽ bất ngờ tấn công, giết chết Athena và vị giáo hoàng Thánh Vực kia, phá vỡ thế trận của các Thánh Đấu Sĩ.

Sau đó để Thần Chết và Thần Ngủ dẫn Minh Đấu Sĩ một lần diệt sạch tất cả lực lượng chống đối, giành chiến thắng thánh chiến.

"Đến rồi!" Tại lối vào Minh giới, George, người vẫn luôn chú ý đến Shun trong đội hình Thánh Đấu Sĩ, cảm nhận được Tiểu vũ trụ đột nhiên xuất hiện trong cơ thể Shun, khóe môi khẽ nhếch lên.

Vì đã biết Shun là nhục thân được Minh Vương Hades chọn, làm sao hắn lại không đề phòng Minh Vương Hades đột nhiên giáng lâm thông qua cơ thể Shun.

Chương 864

“Tiểu thư Saori!” Một tiếng khẽ gọi, Saori Kido bên kia lập tức toàn lực phóng thích Tiểu vũ trụ của Athena trong cơ thể.

Cô đã sớm biết từ George rằng Shun là nhục thân được Minh Vương Hades chọn, vì vậy khi George đưa ra tín hiệu, cô đã phản ứng theo kế hoạch ngay lập tức.

Đồng thời, những Đấu Sĩ đã thức tỉnh Thất giác quan cũng nhận được tín hiệu.

Họ cũng là những người biết sự thật.

Hai mươi chín luồng Tiểu vũ trụ cực hạn, kết hợp với Tiểu vũ trụ của Athena, áp chế Tiểu vũ trụ của Hades vừa chiếm cứ nhục thân Shun.

“Sao lại thế này?” Hades vừa tỉnh lại trong cơ thể Shun, đang chuẩn bị nhân lúc mọi người không chú ý, lén lút tấn công và tiêu diệt Athena và George.

Lại đột nhiên phát hiện mình đã bị tấn công trước một bước.

“Chỉ bằng các ngươi những phàm nhân này, cũng muốn áp chế ta!” Giọng nói băng lãnh của Hades phát ra từ miệng Shun, bắt đầu đốt cháy Tiểu vũ trụ cấp thần linh của mình.

Tại đây, chỉ có Tiểu vũ trụ của Athena là cùng cấp với hắn.

Nhưng thân thể nhân gian của Athena trong kiếp này, rõ ràng vẫn chưa thể hoàn hảo nắm giữ Tiểu vũ trụ của Athena.

Vì vậy nhiều nhất chỉ cần một phút, hắn có thể phá vỡ sự áp chế liên thủ của mọi người, sau đó bật chế độ tàn sát.

“Cút đi!” Ngay lúc này, George đột nhiên xuất hiện trước mặt Shun bị Tiểu vũ trụ của Minh Vương Hades chiếm cứ, một chưởng đánh vào ngực Shun.

Hades cảm thấy mình bị một sức mạnh đặc biệt mạnh mẽ đánh bật ra khỏi nhục thể Shun.

Hắn muốn phản kháng, nhưng lúc này đang bị Athena và một loạt Tiểu vũ trụ cực hạn áp chế, trong nhất thời lại không thể phản kháng.

“Đây chính là Minh Vương Hades?

Cũng… không ra sao cả!” Sau khi đánh bật linh hồn Hades ra khỏi cơ thể Shun, George không tiếp tục tấn công, chỉ dùng ánh mắt khinh miệt nhìn linh hồn Hades.

Và cảnh tượng này, rõ ràng đã làm tổn thương rất lớn đến lòng tự tôn của Hades với tư cách là một Chủ Thần.

“Ngươi chết chắc rồi, ngươi chết chắc rồi, ngươi chết chắc rồi, ta sẽ khiến ngươi vĩnh viễn không thể luân hồi, mỗi giờ mỗi khắc đều phải chịu đựng những hình phạt tàn khốc nhất của địa ngục…” Tiếng thét the thé của Hades vang vọng khắp lối vào Minh giới.

“Cút đi.” George vung tay, linh hồn Hades vì không có nhục thân nương tựa, bị cưỡng ép đẩy về chân thân của mình.

“Giáo hoàng Thánh Vực George, rất tốt, rất tốt, ngươi đã thành công chọc giận ta!” Chân thân Hades mở mắt, lập tức mặc Thần Y Minh Vương, tay cầm Minh Vương Kiếm, hắn dịch chuyển tức thời xuất hiện bên cạnh Thần Chết và Thần Ngủ vừa triệu tập xong tất cả Minh Đấu Sĩ.

Làm sao hắn lại không nhận ra tên giáo hoàng Thánh Vực George kia, mục đích thực sự là để ép chân thân hắn rời khỏi Cực Lạc Tịnh Thổ.

Nhưng, với tư cách là Minh Vương tôn quý, làm sao hắn lại chịu đựng sự vũ nhục này, làm sao có thể nuốt trôi cục tức này.

Huống hồ, hắn không cho rằng chân thân mình tham gia thánh chiến sẽ gặp nguy hiểm, trước đây hắn không dùng chân thân, chỉ là không muốn thần thể hoàn mỹ của mình chịu bất kỳ tổn thương nào.

Chỉ cần hắn nguyện ý sử dụng chân thân, thì với sức mạnh của hắn, đã sớm thắng thánh chiến rồi.

Lần này, hắn muốn đối phương biết thế nào là chơi với lửa rước họa vào thân.

"Đại nhân Hades!" Thấy Hades đột nhiên xuất hiện chân thân bên cạnh, Thần Chết và Thần Ngủ cũng kinh ngạc.

Bao nhiêu năm qua, họ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy chân thân của Hades rời khỏi Cực Lạc Tịnh Thổ.

"Không chừa một ai." Một câu nói đơn giản của Hades, đã khiến tất cả mọi người đều cảm nhận được cơn giận dữ bùng nổ như núi lửa sắp phun trào.

Thần Chết và Thần Ngủ không dám hỏi nhiều, dẫn theo tất cả Minh Đấu Sĩ, cùng với Hades, bay về phía lối vào Minh giới.

Và lúc này, tại lối vào Minh giới, George sau khi xua tan linh hồn Hades, nói với mọi người: "Nếu không nằm ngoài dự liệu của tôi, tiếp theo chúng ta sẽ phải đối mặt với Hades ở trạng thái chân thân.

Cùng với Thần Chết, Thần Ngủ ở trạng thái chân thân và tất cả Minh Đấu Sĩ còn lại.

Lần này nếu chúng ta có thể chém giết chân thân của Hades, thì sẽ vĩnh viễn không cần lo lắng về thánh chiến nữa, triệt để kết thúc thánh chiến trong thế hệ này." Nghe lời George, Saori Kido và tất cả các Đấu Sĩ đều hừng hực đấu chí, từng người một đều nỗ lực đốt cháy

Tiểu vũ trụ của mình, chuẩn bị cho trận đại quyết chiến phía sau.

"Tuy nhiên, thực lực của Hades và hai vị Thần song sinh, chắc chắn sẽ mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng của chúng ta.

Trước đây bọn họ đều phụ thân vào con người để khởi động thánh chiến, thực lực có thể còn không phát huy được một nửa.

Vì vậy tiếp theo tôi có một kế hoạch." George tiếp tục nói: "Chỉ cần các vị tin tôi, nguyện ý cho tôi mượn sức mạnh của các vị, thì tôi có thể một đòn giải quyết Hades, hai vị Thần song sinh và tất cả Minh Đấu Sĩ." "George, chúng tôi tin anh, anh cứ nói cho chúng tôi biết phải làm gì đi." Saori Kido không chút do dự đồng ý.

Những người còn lại cũng đồng loạt gật đầu.

Nếu là trước đây, họ có thể sẽ không tin George có thực lực mạnh mẽ đến vậy.

Nhưng, sau khi George thổi bay bảy hành tinh và vừa rồi xua tan linh hồn Hades, mỗi bước đi đều chiếm ưu thế.

Họ cảm thấy George có lẽ thật sự có cách làm được.

Hơn nữa họ giờ đây đều vô cùng tin tưởng George vị giáo hoàng dường như vô sở bất năng này.

Thậm chí còn tin tưởng George hơn cả Saori Kido.

"Tốt, vì mọi người đã tin tưởng tôi như vậy, vậy thì hãy làm theo lời tôi." George đầu tiên là bố trí kết giới ở lối ra Minh giới để ngăn Hades và những người khác trốn về Minh giới, sau đó biến thành trạng thái Tự Tại Cực Ý Công, giơ hai tay lên quá đầu: "Xin hãy giơ hai tay lên, và cho tôi mượn sức mạnh Tiểu vũ trụ của các vị!" Đúng vậy, hắn hiện tại muốn sử dụng chính là tuyệt chiêu tối thượng "Nguyên Khí Đạn" mà Goku trong thế giới Dragon Ball luôn dùng để lật ngược tình thế khi gặp khó khăn.

Chỉ là Goku thu thập là khí do sinh mệnh của cả hành tinh cống hiến, còn hắn muốn thu thập là sức mạnh Tiểu vũ trụ của tất cả các Đấu Sĩ và Saori Kido.

Cùng với sức mạnh Tiểu vũ trụ của chính hắn.

Nguyên Khí Đạn là thể tập hợp năng lượng hoàn toàn chính diện, nhắm vào tất cả kẻ thù có sức mạnh tà ác và bóng tối.

Không ai có thể đại diện cho sức mạnh tiêu cực và bóng tối của thế giới này hơn Hades, hai vị Thần song sinh và các Minh Đấu Sĩ.

Vì vậy đây cũng là đòn tấn công có tính nhắm mục tiêu nhất.

Vì mọi người đều rất hợp tác, nên Nguyên Khí Đạn trên đỉnh đầu George rất nhanh đã tập hợp lại.

Hơn nữa do trong đó còn có sức mạnh Tiểu vũ trụ của Athena Saori Kido và sức mạnh Tiểu vũ trụ của chính hắn.

Quả Nguyên Khí Đạn khổng lồ đến mức phi lý, đã trực tiếp làm nổ tung cả lâu đài Hades.

Nếu đứng đối diện George mà nhìn, thì cứ như George đang nâng một Mặt Trăng.

"Được rồi, các vị rút về Thánh Vực đi!" Năng lượng đã tập hợp xong, George bảo mọi người trước tiên rút về Thánh Vực quan chiến, còn mình thì thu liễm khí tức, ẩn giấu sức mạnh Tiểu vũ trụ đang tỏa ra, tĩnh lặng chờ Hades và những người khác xuất hiện.

Nhưng hắn cũng không phải đợi lâu.

Saori Kido và những người khác vừa rút đi, Hades mặc Thần Thánh Y Minh Vương, tay cầm Minh Vương Kiếm.

Liền dẫn theo hai vị Thần song sinh và tất cả Minh Đấu Sĩ, khí thế hung hăng xông ra từ lối vào Minh giới.

“Cái gì đây?” Khi họ nhìn thấy George đang giơ quả Nguyên Khí Đạn to như Mặt Trăng, trong nhất thời cũng ngây người.

Chưa kịp để họ phản ứng, thì thấy George lộ ra một nụ cười “ôn hòa”.

Chương 865

"Tạm biệt thế giới này nhé, Hades!" George dùng sức đẩy, quả Nguyên Khí Đạn khổng lồ lập tức lao xuống phía Hades và những người khác.

Vì đã bố trí kết giới từ trước, cộng thêm George kiểm soát sức mạnh hoàn hảo, phạm vi nổ của Nguyên Khí Đạn bị cưỡng ép nén lại ở khu vực xung quanh lâu đài Hades.

Sẽ không vì sức mạnh quá lớn mà dẫn đến việc cả Trái Đất bị nổ tung.

Nói thật, nếu không phải có thể kiểm soát phạm vi, không có bất kỳ người nào khác can thiệp.

Uy lực của phát Nguyên Khí Đạn này không chỉ là làm nổ tung Trái Đất, mà là có thể làm nổ tung cả vũ trụ này về điểm khởi đầu.

"Nguy hiểm!

Nguy hiểm!

Nguy hiểm!" Đối mặt với Nguyên Khí Đạn đang lao đến, Hades lần đầu tiên trong đời cảm thấy nguy hiểm.

Đó không phải là nguy hiểm bình thường, mà là nguy hiểm có thể khiến hắn ngã xuống.

Vì vậy, khoảnh khắc này, hắn cũng đốt cháy Tiểu vũ trụ của mình đến cực hạn: "Sự Hủy Diệt của Thần Linh!" Một quả cầu năng lượng đen khổng lồ lập tức hình thành, đối đầu trực diện với Nguyên Khí Đạn.

"Black Hole!" Cùng lúc đó, hai anh em Thần Chết và Thần Ngủ cũng dùng Tiểu vũ trụ của mình tạo ra hai Hố đen khổng lồ.

Muốn dựa vào Hố đen để nuốt chửng sức mạnh, cố gắng làm suy yếu quả Nguyên Khí Đạn đáng sợ.

"Kết Thúc Chết Chóc Dải Ngân Hà!" "Phong Tường Cự Dực!" Các Minh Đấu Sĩ của Thánh Vực cũng đồng loạt tung ra tuyệt chiêu mạnh nhất của mình.

George, người lúc này đã dịch chuyển tức thời trở lại Thánh Vực sau khi ném Nguyên Khí Đạn, quay lưng nhìn những kẻ giãy giụa trong tuyệt vọng của Hades và những người khác, thầm lẩm bẩm trong lòng: "Đáng tiếc, ngươi không phải nhân vật chính của thế giới này, ta cũng không phải đại phản diện của thế giới này.

Vì vậy ngươi sẽ không có cái gọi là khả năng khóa máu bất tử, cũng không có khả năng càng đánh càng mạnh rồi cuối cùng phản công." Mỗi thế giới đều có nhân vật chính của riêng mình, những nhân vật chính này đều do Đấng Sáng Tạo tạo ra.

Trừ khi vượt qua Đấng Sáng Tạo về thực lực, nếu không đôi khi khi đối mặt với nhân vật chính và nhóm nhân vật chính có thiết lập đặc biệt, sẽ xảy ra rất nhiều chuyện không hợp lý.

Nếu nói hắn hiện tại muốn giết không phải Hades, mà là Saori Kido, thì mọi chuyện có lẽ đã không thuận lợi như vậy.

Bởi vì hắn sẽ phải đối mặt với Ngũ Tiểu Cường Thanh Đồng Đấu Sĩ không mấy bình thường.

"Xong rồi!" Thấy Hades, hai vị Thần song sinh và tất cả Minh Đấu Sĩ, dưới sự tấn công của Nguyên Khí Đạn, cuối cùng đều tan biến thành tro bụi.

George đưa tay búng ngón tay.

"Cứ thế này… kết thúc rồi sao?" Saori Kido và tất cả những người còn lại, sau khi tỉnh táo lại, trên mặt đều là vẻ khó tin.

Dù tin tưởng George, nhưng cũng không ngờ mọi chuyện lại thuận lợi đến vậy.

Họ ôm ý niệm tử như quy mà đến đây chuẩn bị đại quyết chiến với Minh quân, kết quả cuối cùng chỉ là cống hiến một chút sức mạnh Tiểu vũ trụ của mình.

Đương nhiên, ai còn sống mà lại muốn chết.

Vì vậy, sau đó trên mặt họ đều lộ ra nụ cười chiến thắng.

"Các vị về trước đi, tôi còn phải làm một số việc cuối cùng." Dặn dò đơn giản vài câu, George giao phương pháp điều khiển Thánh Vực bay cho Shion, còn mình thì hóa thành một đạo kim quang bay vào Minh giới.

Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ đều do Hades tạo ra.

Vì vậy Hades một khi chết, Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ đều sẽ sụp đổ theo, khôi phục hình thái nguyên thủy nhất.

Hình thái nguyên thủy nhất chỉ có luân hồi tồn tại.

Tất cả sinh linh trong vũ trụ, chỉ cần chết đi đều sẽ thông qua luân hồi chuyển sinh thành sinh mệnh mới.

Mà Minh giới hiện tại, thực ra là Hades lấy luân hồi ban đầu làm trung tâm, tạo ra các khu vực như tám ngục, ba cốc, mười hào và tứ quyển.

Mục đích là để trừng phạt những linh hồn đã phạm đủ loại tội lỗi khi còn sống và đã mạo phạm hắn sau khi chết.

Cực Lạc Tịnh Thổ thì là nơi hắn tạo ra bên ngoài Minh giới để bảo tồn chân thân của mình, chuyên môn chọn lọc một số linh hồn có tâm hồn thuần khiết để tiến vào.

"Thiết Thủ!

Vô hiệu hóa!" George tiến vào Minh giới, trước khi Minh giới bắt đầu chấn động và sụp đổ, đã thi triển quyền hành của mình.

Chớp mắt, Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ liền khôi phục bình thường, cứ như thể Minh Vương Hades chưa chết, vẫn còn tồn tại vậy.

Đúng vậy, chính là George đã lợi dụng quyền hành của mình, Thiết Thủ toàn bộ Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ, khiến chúng tin rằng George chính là Minh Vương.

Mục đích hắn làm vậy đương nhiên không phải để cứu Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ.

Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ sụp đổ, tất cả linh hồn đều sẽ tiến vào luân hồi để chuyển thế, sẽ không tan biến.

Vì vậy cũng không phải là chuyện xấu.

Mục đích hắn làm vậy, là để thông qua việc Thiết Thủ quyền hành của Minh Vương, Thiết Thủ sức mạnh của Minh Vương.

Nhằm nâng cao thêm thực lực của phân thân nhỏ bé này.

Đồng thời ngăn cản Minh Vương hồi sinh trở lại.

Các vị thần của thế giới này không thể bị giết chết hoàn toàn, ngay cả chân thân và linh hồn của Hades bị giết chết, chỉ cần thần tính ở Thiên giới còn, đều sẽ từ từ khôi phục và hồi sinh.

Chẳng qua muốn khôi phục đỉnh phong để tái tạo Minh giới và Cực Lạc Tịnh Thổ, thì không biết là bao lâu sau.

Còn hắn sau khi Thiết Thủ quyền hành Minh Vương Hades, có thể tốt hơn ngăn cản Hades hồi sinh dựa vào thần tính. …… Địa ngục băng giá, ngục thứ tám của Minh giới Tứ Quyển.

"Thật thảm!" George nhìn những linh hồn trong địa ngục băng giá

bên dưới, không nhịn được mà cảm thán.

Phần lớn các Thánh Đấu Sĩ đã theo Athena tham gia thánh chiến, sau khi chết đều sẽ bị Hades đánh vào địa ngục băng giá để hành hạ.

Hơn nữa là loại vĩnh viễn không thể siêu sinh.

Chỉ có một số ít, ví dụ như Pegasus của cuộc thánh chiến trước, sẽ bị Athena cưỡng ép dùng thần lực bỏ qua phong tỏa của Hades để chuyển thế đầu thai.

Kiếp này, Saori Kido cuối cùng đã dũng cảm xông vào Minh giới, lấy thân mình làm mồi nhử để giết Hades.

Dự kiến ngoài việc muốn triệt để kết thúc thánh chiến, còn là muốn giải phóng linh hồn của những Thánh Đấu Sĩ từng trung thành với mình.

Để họ có thể chuyển sinh bình thường, chứ không bị giam cầm trong địa ngục băng giá hành hạ.

"Chuyển sinh, vậy thì không phải quá lãng phí sao!" George rơi xuống lớp băng bên dưới, khẽ dậm chân một cái, tất cả lớp băng lập tức tan chảy hoàn toàn, những Thánh Đấu Sĩ đời trước bị phong ấn trong đó lần lượt tỉnh lại.

Khẽ vung tay, nhục thân bề ngoài của các linh hồn Thánh Đấu Sĩ đời trước được tái tạo, từng bộ Minh Y xuất hiện trên người họ.

Sau khi Thiết Thủ quyền hành của Hades, hắn có được tất cả năng lực của Minh Vương, cộng thêm ma thuật của chính hắn.

Chương 866

Hắn dễ dàng có thể biến những Thánh Đấu Sĩ này thành Minh Đấu Sĩ quản lý Minh giới, hơn nữa Minh Y cũng không còn giới hạn ở một trăm lẻ tám bộ.

"Sao lại thế này, chúng ta không đầu hàng Hades, sao lại biến thành Minh Đấu Sĩ?" Các Thánh Đấu Sĩ đời trước nhìn Thánh Y trên người mình, trên mặt đều là vẻ hoang mang.

"Các vị không cần lo lắng, Minh Vương Hades đã bị Athena triệt để tiêu diệt, hiện nay Minh giới thuộc quyền quản hạt của Athena.

Vì vậy các vị tuy mặc Minh Y, nhưng vẫn là những Thánh Đấu Sĩ bảo vệ hòa bình và chính nghĩa của thế giới." Lúc này, George bay lên phía trên mọi người giải thích.

"Sau này, hy vọng các vị có thể tiếp tục chia sẻ gánh nặng với Athena, quản lý Minh giới thật tốt." Toàn bộ Minh Đấu Sĩ đã tử trận, Minh giới đương nhiên cần những người quản lý mới, nếu không sẽ hỗn loạn.

Dù hắn đã Thiết Thủ quyền hành của Hades, nhưng không thể ở lại Minh giới mãi.

Vì vậy hồi sinh những Thánh Đấu Sĩ này, một mặt có thể quản lý Minh giới tốt hơn, khiến Minh giới vận hành như bình thường, tiếp tục cho phép hắn sử dụng sức mạnh của Minh giới.

Mặt khác, những trận chiến sau này cũng có thể dùng đến họ.

Phải biết rằng đây là nơi tập hợp gần như tất cả các Thánh Đấu Sĩ đã hy sinh trong các cuộc thánh chiến, từ Gold đến Thanh Đồng, hàng trăm người.

Giết chết Hades, không có nghĩa là mọi chuyện đã kết thúc.

Bởi vì hành vi thí thần này, chắc chắn sẽ chọc giận các vị thần, chọc giận Thần Mặt Trời Apollo, người lãnh đạo Thiên giới hiện tại.

Vì vậy tiếp theo họ sẽ phải đối mặt với cuộc chiến đến từ Thiên giới.

Nhưng đây cũng chính là điều hắn mong muốn.

Nếu không hắn đã không đích thân ra tay giải quyết Hades, mà chỉ hỗ trợ, để Athena ra tay.

Chỉ có chọc giận các vị thần Thiên giới, mới có thể khiến Athena vì loài người mà đứng đối lập với các vị thần.

Như vậy hắn mới có thể giúp Athena giành lấy quyền kiểm soát thế giới này, làm suy yếu thêm sức mạnh của các vị thần khác.

Để phân thân bên ngoài của hắn, đến lúc đó có thể dễ dàng thôn phệ thế giới này.

Ngoài ra, hắn cảm thấy sự tồn tại của Minh giới, đối với Trái Đất cũng không phải là chuyện xấu.

Tội lỗi đã phạm khi còn sống, sau khi chết phải trả giá ở địa ngục, sau đó mới đi đầu thai, điều này mới công bằng hơn.

Nếu không, kẻ ác khi còn sống làm đủ mọi điều xấu, sau khi chết lại chuyển sinh như người tốt, vậy thì quá dễ dàng cho kẻ ác rồi.

Thực ra, ở một số khía cạnh, hắn vẫn khá đồng tình với quan điểm của Hades.

Trong những thế giới mà hắn tự tạo ra và hấp thụ, hắn đều đã tạo ra sự tồn tại tương tự như Minh giới.

“Hades bị giết rồi sao?

Athena thống trị Minh giới?" Các Thánh Đấu Sĩ đời trước sau khi nghe tin tức này, trên mặt đều lộ ra vẻ an ủi, nhưng một số người trên mặt vẫn còn nghi ngờ.

Dù sao đó chỉ là lời nói một phía của George.

"Tôi sẽ đưa các vị về Thánh Vực gặp Athena!" George kích hoạt ma thuật không gian, trực tiếp dẫn mọi người biến mất khỏi Minh giới, đến Thánh Vực đã trở lại Athens.

"Đây là?" Saori Kido và mọi người thấy George dẫn theo hàng trăm Minh Đấu Sĩ xuất hiện, trong mắt đều là vẻ nghi hoặc.

Tuy nhiên Shion và Dohko cùng những người khác rất nhanh đã nhận ra bạn bè và sư phụ ngày xưa.

Sau một hồi giải thích, mọi người cũng đã biết chuyện gì đang xảy ra.

"Như vậy, có vẻ không ổn lắm?" Sau khi George đưa các Thánh Đấu Sĩ đời trước trở lại Minh giới, Saori Kido triệu tập riêng George.

Đối với việc George có thể ổn định Minh giới, biến các Thánh Đấu Sĩ đời trước thành Minh Đấu Sĩ, Saori Kido tuy ngạc nhiên, nhưng cũng không bất ngờ.

Phải biết rằng, trong khoảng thời gian này, những điều bất ngờ mà George mang lại cho cô đã đủ nhiều rồi.

Chỉ là, cô đối với việc sau khi thắng thánh chiến, thống nhất ba giới nhân gian, hải giới và Minh giới, cảm thấy có chút không thỏa đáng.

"Tiểu thư Saori, đây cũng là điều không thể tránh khỏi." George nói với vẻ bất lực: "Nếu sau này thực sự có thể sống một cuộc sống hòa bình, thì đương nhiên không cần phải thống nhất Minh giới và hải giới.

Nhưng, chúng ta dù sao cũng đã giết Hades và hai vị Thần song sinh.

Theo những tài liệu tôi đã đọc và sự hiểu biết về các vị thần Thiên giới, những chuyện tiếp theo e rằng sẽ không đơn giản như vậy.

Chúng ta cần đủ sức mạnh để ngăn chặn nhân gian phải chịu tai ương một lần nữa." "Được rồi, vậy thì cứ thế này đã." Saori Kido suy nghĩ một lát, cuối cùng cũng chỉ có thể gật đầu.

Thông qua những ký ức liên quan thức tỉnh trong Tiểu vũ trụ của Athena, cô biết những gì George nói không có vấn đề.

Các vị thần luôn coi loài người như kiến hôi.

Kế hoạch cửu tinh liên châu của Hades, còn định trực tiếp diệt sạch toàn bộ loài người trên Trái Đất.

Hơn nữa với sự dung thứ kém của các vị thần đối với việc báng bổ thần linh, các Thần Đấu Sĩ hỗ trợ cô giết Hades, rất có thể sẽ phải chịu trừng phạt.

Đặc biệt là George, người có công lớn nhất, nói không chừng sẽ bị ban chết, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Điều này cô cũng không thể chấp nhận được.

Qua cầu rút ván không phải là tính cách của cô, George với tư cách giáo hoàng, tận tâm tận lực, ừm, điểm này còn phải xem xét.

Nhưng quả thực đã giúp cô hoàn toàn thắng thánh chiến, đóng góp lớn nhất.

Cô không thể đợi mọi chuyện kết thúc, rồi bán đứng đối phương.

Vì vậy Thiên giới thực sự muốn truy cứu, nếu không thể giải quyết hòa bình, thì chỉ có thể đánh.

Thực lực của các vị thần Thiên giới vô cùng đáng sợ, đặc biệt là

Thần Mặt Trời Apollo, thực lực còn vượt xa cô, Poseidon và Hades.

Việc thu phục Minh giới, hồi sinh các Thánh Đấu Sĩ đời trước, liền trở nên rất cần thiết.

Thánh chiến kết thúc, Minh giới được Athena thống trị, George cũng cho các Thần Đấu Sĩ trở về Valaskjalf, trả lại bảo vật Điện Phạn đã phong ấn Poseidon cho các Hải Tướng quân.

Tuy nhiên, đúng lúc hắn đang chuẩn bị đối phó với cuộc tấn công của Thiên giới, thì bên Valaskjalf lại xảy ra vấn đề.

Hôm đó, Saori Kido tìm đến hắn: "George, tối qua Odin đã báo mộng cho cháu, nói rằng con trai út Loki của ông ấy đã tiến vào nhân gian, muốn tranh giành quyền thống trị nhân giới, hy vọng chúng ta nếu gặp phải có thể nương tay." "Loki?" George ngây người một lát, sau đó nhớ ra đây là tình tiết trong "Gold Soul".

Trong cốt truyện gốc, khi Athena và Ngũ Tiểu Cường đang quyết chiến với Hades ở Cực Lạc Tịnh Thổ.

Loki, con trai của Odin ở thế giới này, đã phụ thân vào Andreas Lise, bác sĩ y tế của Valaskjalf.

Hắn âm mưu lợi dụng lúc Athena và Hades quyết chiến, để thống nhất toàn bộ nhân giới.

Để ngăn chặn Loki, Athena đã phân tách một phần nhỏ sức mạnh và liên thủ với Odin để hồi sinh các Gold Thánh Đấu Sĩ đã chết.

Đồng thời giúp họ tiến hóa Thánh Y thành Thần Y trong thời gian ngắn, liên thủ đánh bại Loki.

Chương 867

“Không sao, để tôi giải quyết.” So với Hades, thực lực của Loki kém xa, nhiều nhất cũng chỉ ngang với Thần Chết và Thần Ngủ.

Vì vậy cũng không phải là đối thủ quá khó đối phó.

Đặc biệt là Loki vừa mới tiến vào nhân gian, còn chưa mượn sức mạnh của Gold Thánh Y để sao chép cây giáo Gungnir của Odin.

Thần Thánh Y của hắn bản thân cũng chưa được giải phong dưới phong ấn của Odin.

Dự kiến Odin cũng biết Loki căn bản không thể đối phó Thánh Vực đã đánh bại Hades, lo lắng Loki sẽ chịu chung số phận với Hades.

Nên mới tối qua báo mộng cho Saori Kido, thân thể nhân gian của Athena.

Bóng người George chợt lóe, hắn đã dịch chuyển tức thời đến Valaskjalf ở Bắc Âu.

Và rất nhanh hắn đã khóa chặt Loki vừa chiếm cứ nhục thân của Andreas Lise, đang chuẩn bị gây chuyện.

“Hilda, giải quyết ngươi trước đã!” Loki kích hoạt thần lực của mình, khiến cơ thể Hilda bị bệnh tật bủa vây.

Tại sao các vị thần Bắc Âu của họ lại phải bị các vị thần Hy Lạp áp chế?

Apollo thống trị Thiên giới, Athena thống trị nhân giới, Poseidon thống trị hải giới, Hades thống trị Minh giới.

Mà các vị thần Bắc Âu của họ ở nhân gian lại chỉ có bấy nhiêu tín đồ.

Phụ thần Odin ngang cấp với Zeus, lại còn phải nghe lệnh của hậu bối Apollo, điều đó khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Vì vậy hắn lén lút đến nhân gian, quyết định thay thế Hilda trở thành Đại Đại Diện của Valaskjalf, sau đó gieo hạt giống World Tree.

Lợi dụng các Thần Đấu Sĩ bắt giữ các Gold Thánh Đấu Sĩ của Thánh Vực, đúc ra cây giáo Gungnir giống như phụ thần.

Cuối cùng giải quyết Athena để thống nhất nhân giới, cũng chứng minh cho phụ thần Odin thấy, hệ thần Bắc Âu của họ không yếu hơn hệ thần Hy Lạp.

Thiên giới, nhân giới, hải giới và Minh giới, đều nên do hệ thần Bắc Âu của họ làm chủ.

"Đại nhân Hilda!" Các thị nữ xung quanh thấy Hilda đột nhiên ngất xỉu, lập tức kinh hãi kêu lên rồi vây quanh. 67.

Những Thần Đấu Sĩ đã trở về bảo vệ Valaskjalf, nghe tin cũng hóa thành từng đạo ánh sáng tức tốc đến.

"Mau, gọi bác sĩ Andreas!" Lúc này Loki mới giả vờ vô tình đi ngang qua, tiến lên bắt đầu chẩn đoán cho Hilda: "Đại nhân Hilda đây là bị trúng lời nguyền của Athena, nhất định là Thánh Vực muốn thôn tính Valaskjalf, nên mới làm ra chuyện này.

Muốn cứu đại nhân Hilda, phải tập hợp đủ mười hai bộ Gold Thánh Y, mượn sức mạnh của Gold Thánh Y để phá giải lời nguyền…" "Lời nguyền của Athena, Thánh Vực muốn thôn tính Valaskjalf?" Trên mặt tám vị Thần Đấu Sĩ lộ ra vẻ bán tín bán nghi.

Từng thân mình trải qua thánh chiến, họ biết giáo hoàng George của Thánh Vực đáng sợ đến mức nào.

Nếu Thánh Vực thực sự muốn thôn tính Valaskjalf, dường như không cần phải làm vậy, George một mình đến là có thể đánh gục tất

cả bọn họ.

"Xem ra vẫn phải bồi dưỡng Thần Đấu Sĩ của riêng mình thôi." Loki thấy tám vị Thần Đấu Sĩ không mấy tin lời mình, trong lòng đã thầm phán quyết tử hình cho tám người đó.

Hắn định sau này lần lượt thanh trừ những Thần Đấu Sĩ trung thành với Hilda này, bồi dưỡng ra những Thần Đấu Sĩ hoàn toàn trung thành với hắn.

Đúng lúc hắn chuẩn bị bịa đặt lời nói dối, tiếp tục lừa gạt tám vị Thần Đấu Sĩ, thì giữa không trung đột nhiên vang lên một tiếng cười nhẹ: "Lời nguyền của Athena, vậy tại sao ta, giáo hoàng này, lại không biết?" "Đại nhân giáo hoàng!" Thấy George xuất hiện, tám vị Thần Đấu Sĩ theo bản năng hành lễ.

Loki thấy George xuất hiện, cũng nhíu mày: "Giáo hoàng Thánh Vực, xem ra lời nguyền trên người đại nhân Hilda chính là do ngài gây ra!" Hắn không ngờ giáo hoàng Thánh Vực lại xuất hiện ở đây, nhưng không sao, đúng lúc hắn có thể đổ tội lên vị giáo hoàng này.

"Nhất định là ngươi đã lén lút yểm lời nguyền lên đại nhân Hilda, sau khi bị ta phát hiện, lo lắng sự việc bại lộ, mới xuất hiện để giải thích.

Nếu không thì làm sao giải thích được tại sao ngươi lại xuất hiện đúng lúc này ở đây?" "Ôi chao, nếu sự việc đúng là như vậy, vậy thì ta có nên ra tay tiêu diệt ngươi để bịt miệng không?" George không lập tức phản bác, ngược lại còn lộ ra vẻ đùa cợt.

Loki không ngờ George lại ngu đến vậy, đây chẳng phải là gián tiếp thừa nhận sao, lập tức kêu lên: "Có tám vị đại nhân Thần Đấu Sĩ ở đây, họ có thể xé xác ngươi thành vạn mảnh trong chớp mắt!" Giáo hoàng Thánh Vực mạnh đến mức nào, nhiều nhất cũng chỉ ngang tầm với một Thánh Đấu Sĩ hàng đầu, dù có thể đánh thắng một Thần Đấu

Sĩ, cũng không thể đánh thắng tám người liên thủ.

Nếu thực sự đánh nhau, chết vài Thần Đấu Sĩ, thì càng có thể kích động sự thù hận của Valaskjalf đối với Thánh Vực.

Hiệu quả sẽ tốt hơn.

Đối với chiến thắng trong cuộc thánh chiến này, hắn đương nhiên cho rằng công lao đều thuộc về Athena.

Chỉ có thần mới có thể đánh bại thần, Hades bị giết, chắc chắn là Athena đã ra tay.

Hơn nữa lần này còn có Thần Đấu Sĩ và Hải Đấu Sĩ giúp đỡ, việc thắng cũng là đương nhiên.

"Đại nhân giáo hoàng, tôi nghĩ đây hẳn là một sự hiểu lầm!" Nghe lời Loki nói, tám vị Thần Đấu Sĩ đồng thời khóe môi co giật, đội trưởng Sōryū Tinh còn tiến lên giải thích.

Đùa sao, họ xé xác George thành vạn mảnh?

Dự kiến George một chiêu là có thể xé xác cả tám người họ thành vạn mảnh, Andreas này bình thường cũng khá điềm đạm, sao hôm nay lại không có não như vậy.

Nhưng nghĩ lại cũng phải, chuyện thánh chiến họ chỉ báo cáo với Hilda, những người còn lại không biết cũng là bình thường.

"Mấy Thần Đấu Sĩ này cũng quá nhút nhát rồi." Loki thấy tám vị Thần Đấu Sĩ căn bản không định động thủ với George, trong lòng cũng lờ mờ cảm thấy không ổn.

"Không phải hiểu lầm, là có người cố ý chọc ngoáy chia rẽ." George trước tiên tiến lên vung tay xua tan bệnh tật của Hilda, sau đó xoay người nhìn Loki cười cười: "Ngươi nói ta nói đúng không?

Thần Dối Trá và Mưu Kế Loki!" "Thần Dối Trá và Mưu Kế

Loki!" Thấy George đã chữa khỏi cho Hilda, các Thần Đấu Sĩ trong lòng không còn nghi ngờ, đồng loạt hướng về Loki bày ra tư thế chiến đấu.

Loki thấy vậy đầu tiên sững sờ, sau đó cũng không giả vờ nữa, bật cười ha hả: "Không ngờ… lại bị phát hiện rồi, đã vậy, ta chỉ có thể… giết chết tất cả các ngươi!" Hắn dùng sự lừa gạt và mưu kế để đạt mục đích, là vì hắn thích lừa gạt và sử dụng mưu kế, thích cảm giác dùng IQ để nghiền ép kẻ thù.

Nhưng điều đó không có nghĩa là thực lực của hắn không ra gì.

Là một vị thần, ngoài Athena, tất cả những người khác ở nhân gian hắn đều không để vào mắt.

Tám Thần Đấu Sĩ và một vị giáo hoàng Thánh Vực, hắn có thể tùy tiện tiêu diệt.

Tiểu vũ trụ cấp thần linh từ trong cơ thể Loki dâng lên, lập tức khiến tám vị Thần Đấu Sĩ cảm thấy hô hấp cũng trở nên khó khăn.

Lúc đó Hades và hai vị Thần song sinh vừa xuất hiện đã bị George tiêu diệt, họ căn bản chưa từng thực sự chiến đấu với thần linh.

Đương nhiên cũng không hiểu được sự đáng sợ của Tiểu vũ trụ thần linh. .....

"Thần lôi huyền thoại!" Loki nhìn George và tám Thánh đấu sĩ với ánh mắt khinh miệt, nhẹ nhàng giơ tay lên, chín luồng sấm sét đen kịt bạo xạ ra.

"Đây là thần lôi mà Bắc Âu thần hệ chúng ta dùng để trừng phạt thần linh, bây giờ ta dùng nó để trừng phạt những kẻ dám phỉ báng thần linh như các ngươi!" "A!!!" Tám Thánh đấu sĩ bị tiểu vũ trụ của Loki áp chế, căn bản không kịp né tránh.

Họ trực tiếp bị thần lôi đen kịt đánh trúng, phát ra một tiếng kêu

thảm thiết rồi thân thể mềm nhũn đổ xuống, mất đi toàn bộ sức chiến đấu.

Thế nhưng, tia thần lôi đánh về phía George lại bị hắn khẽ búng ngón trỏ một cái liền bị bật bay đi.

"Chỉ có chút thực lực này thôi sao?" "Ồ, xem ra là ta đã đánh giá thấp ngươi." Thấy George lại dễ dàng hóa giải thần lôi của mình như vậy, trên mặt Loki lộ ra vẻ ngạc nhiên, trong tay nhanh chóng ngưng tụ một quả cầu năng lượng đen kịt tràn đầy tà niệm.

"Ta đột nhiên có một ý hay." George lộ ra vẻ mặt quỷ dị: "Ảnh tượng Khe Hở Lịch Sử!" Tiểu phân thân này của hắn chủ yếu tu luyện Đồ Kính Kẻ Ngu, cho nên quyền hành của Đồ Kính Kẻ Ngu có thể phát huy hoàn hảo.

Chương 868

Lúc này hắn đang lợi dụng năng lực triệu hồi Ảnh Tượng Khe Hở Lịch Sử của Đồ Kính Kẻ Ngu, triệu hồi vài người bạn cũ.

"Ta là Thor, vì vinh quang của Asgard!" Thor, tay trái Mjolnir, tay phải Stormbreaker, bước ra từ lịch sử.

"Hulk!" 68.

Hulk toàn thân được năng lượng xanh lục bao phủ, bám sát theo sau Thor.

"Ta muốn hồi sinh Christine!" Người thứ ba bước ra là Doctor Strange ba mắt.

"Ta là Iron Man!" Người thứ tư bước ra là Iron Man Stark, mặc Uru Iron Suit.

Sau khi triệu hồi bốn Ảnh Tượng Khe Hở Lịch Sử, George vẫy tay: "Avengers, tập hợp!" Bốn người lập tức lao về phía Tà Thần Loki.

Vì trước đó bản thể của hắn đã từng hợp tác với Quản Lý Thời Gian, giúp đỡ ở các vũ trụ khác nhau, nên tự nhiên cũng đã thấy được các Avengers của các thế giới khác nhau.

Vì vậy, các Ảnh Tượng Khe Hở Lịch Sử mà hắn triệu hồi bây giờ không hoàn toàn là của vũ trụ của chính mình, mà còn có các Avengers từ các vũ trụ song song khác.

Ví dụ, Hulk thực ra là Hulk Phiên bản Lục Thương, Doctor Strange là Dark Strange.

"Đây là... phép triệu hồi anh linh sao?" Thấy George triệu hồi bốn kẻ quái lạ, Tà Thần Loki nhíu mày.

Hắn không ngờ giáo hoàng Thánh Vực lại còn hiểu cả phép triệu hồi anh linh.

Chỉ là điều khiến hắn có chút nghi hoặc là, tại sao anh linh được triệu hồi lại có một chút gì đó giống với "onii-chan" đáng ghét của hắn.

"Chỉ với bốn tên cỏn con, xem ra phép triệu hồi anh linh của ngươi còn chưa thành thạo." Loki cười lạnh một tiếng, cũng phát động phép triệu hồi anh linh.

Hơn trăm anh linh cường đại mặc áo giáp, được hắn dùng thần lực triệu hồi đến.

"Cái gì?!" Thế nhưng, hắn chỉ cười được một nửa, cả khuôn mặt đã cứng đờ.

Bởi vì những anh linh cổ đại mà hắn triệu hồi, dưới sự tấn công của bốn người đối diện, đã ngã xuống từng mảng như rạ.

Chưa đầy ba giây, chúng đã bị tiêu diệt sạch sẽ, đơn giản là không cùng một đẳng cấp.

"Vậy thì tất cả đi chết đi!" Trong cơn giận dữ, hắn trực tiếp ném quả cầu năng lượng đen kịt mạnh mẽ mà mình đã ngưng tụ ra.

Đáng tiếc, quả cầu năng lượng đen kịt cường đại mà hắn ngưng tụ còn chưa đánh trúng bốn người, đã bị một trong số đó vẽ ra một cánh cửa không gian rồi thu vào.

Ngay sau đó, nó lại xuất hiện sau lưng hắn, trực tiếp đánh hắn bay đi.

"Ta là Thor, vì vinh quang của thần linh phương Bắc!" Chưa đợi Loki kịp hoàn hồn sau đòn tấn công của chính mình, Thor đã bay lên trên đầu hắn, mang theo vô tận sấm sét liên tục giáng xuống và đánh nát hắn. 69.

Thế nhưng, vẫn chưa xong, Iron Man mặc Uru Suit ngay sau đó liền liên tục phóng ra vô số pháo năng lượng phép thuật.

Khó khăn lắm mới chịu đựng được đợt công kích năng lượng, Loki phát hiện chân mình lại bị cưỡng chế nâng lên.

Hắn muốn phản công, nhưng giờ đây với cơ thể bán tàn, đòn tấn công mà hắn tung ra hoàn toàn không thể phá vỡ phòng ngự của Hulk.

Sau đó, điều hắn phải đối mặt là những cú quật qua quật lại cực kỳ nhục nhã của Hulk.

Đợi Hulk buông tay, Loki đã nằm trên đất bắt đầu nghi ngờ nhân sinh.

"Giải tán!" Giải tán Ảnh Hưởng Khe Hở Lịch Sử, George tiến lên một bước, một chưởng đánh vào trán Andreas Lyrith, bức linh hồn Loki trong cơ thể hắn ra.

Sau đó, hắn lấy ra chiếc nồi cơm điện, dùng phép phong ấn Loki vào trong đó.

"Chữa lành!" Thi triển phép thuật chữa lành tám Thánh đấu sĩ, George mang theo chiếc nồi cơm điện trở về Thánh Vực, giao nó cho Sa Chi chức.

Còn việc Sa Chi chức sẽ xử lý Loki thế nào, có trả lại cho Odin hay không, đó là do Sa Chi chức tự mình quyết định.

Tuy nhiên, hắn cảm thấy với sự thông minh của Sa Chi chức, hẳn là cô ấy biết cách lợi dụng sự kiện lần này để giành được một số lợi ích từ Odin.

Ít nhất cũng có thể khiến Bắc Âu thần hệ giữ thái độ bàng quan khi các vị thần nhắm vào họ, không ra tay giúp đỡ.

Nếu có thể đạt được một số hợp tác, tự nhiên sẽ càng tốt.

Sáng sớm ngày hôm sau, Sa Chi chức đã triệu kiến George.

"Để bày tỏ lòng cảm ơn, Odin đã cho tôi biết kết quả phán xét của Hội Nghị Các Thần." "Xem ra không phải là kết quả tốt lành gì." George nhìn sắc mặt Sa Chi chức, biết rằng sự phát triển của sự việc hẳn là không có gì khác biệt lớn so với cốt truyện gốc.

Sa Chi chức thở dài: "Đúng vậy, nhưng tôi cảm thấy, chúng ta không có nhiều cơ hội thắng lợi, có lẽ chúng ta có thể dùng một phương pháp mềm mỏng hơn để giải quyết vấn đề." Hades và Song Tử Thần bị giết, các vị thần chấn nộ, cho rằng cô với tư cách là người cai trị nhân giới, quá mức nhân từ với loài người bé nhỏ này.

Lại vì loài người mà giết chú ruột của mình.

Vì vậy, các vị thần cai trị thiên giới quyết định phái Nguyệt Thần Artemis, Hỏa Thần Hephaestus và Chiến Thần Ares trong Mười Hai Chủ Thần, dẫn Thiên Đấu Sĩ, Viêm Đấu Sĩ và Cuồng Đấu Sĩ, cùng nhau tiến vào nhân giới.

Tru sát tất cả Thánh đấu sĩ phỉ báng thần linh, để trừng phạt loài người dám phỉ báng thần linh.

Nếu muốn cứu tất cả Thánh đấu sĩ, vậy thì phải đánh bại ba vị Chủ Thần và các đấu sĩ của họ, nhưng làm như vậy chỉ càng khiến các vị thần tức giận hơn.

Trừ phi họ có thể đánh bại toàn bộ các vị thần, mới có thể chấm dứt tất cả.

Nhưng từ ký ức tiểu vũ trụ của Athena, cô ấy biết rõ sự cường đại của các vị thần, cảm thấy điều này rất khó thực hiện.

Ngay cả khi làm được, e rằng Thánh đấu sĩ cuối cùng cũng chẳng còn lại mấy người.

Vì vậy, cô ấy nghĩ rằng, có lẽ nên triệt để giao ra quyền cai trị

nhân giới, thay thế các Thánh đấu sĩ chịu phạt, để đổi lấy sự tồn tại của họ.

Dù sao thì Thánh chiến đã kết thúc, loài người cũng sẽ không còn bị tổn hại nữa.

“Sa Chi chức tiểu thư, tôi biết cô đang nghĩ gì.

Nhưng, cô cũng phải hiểu thái độ của các vị thần đối với loài người.

Một khi quyền cai trị loài người bị các vị thần khác tiếp quản, thì loài người sớm muộn gì cũng sẽ bị diệt vong vì xúc phạm thần linh.

Đặc biệt lần này còn có Ares, Chiến Thần Ares đã từng bị Athena và các Thánh đấu sĩ đánh bại trước đó.

Hắn e rằng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Thánh đấu sĩ và loài người.

Hơn nữa, cô hẳn là hiểu tính cách của mọi người, một khi các người trở về thiên giới, mọi người chắc chắn sẽ không an tâm sống yên ổn.

Đến lúc đó, khó tránh khỏi vẫn phải đánh một trận ở thiên giới.” George phân tích mạch lạc cho Sa Chi chức: “Thay vì như vậy, chi bằng ngay từ đầu đã hạ quyết tâm kháng chiến đến cùng.

Tôi tin rằng, chỉ cần niềm tin của chúng ta đủ kiên định, ngay cả các vị thần cũng không phải là đối thủ của chúng ta.” “Thế nhưng…” Thần sắc Sa Chi chức vẫn còn do dự.

George tiến lên nói: “Nếu cô lo lắng về Thái Dương Thần Apollo, tôi có một cách.” “Cách gì?” Sa Chi chức lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ.

Chương 869

George khẽ mỉm cười: “Sa Chi chức tiểu thư, cô hẳn là hiểu, sức mạnh của tôi thực ra không hoàn toàn bình thường.” “Điều đó không quan trọng, quan trọng là cậu dùng sức mạnh để duy trì chính nghĩa và cứu rỗi thế giới.” Sa Chi chức cũng khẽ mỉm cười.

Với tư cách là nhân gian thể của Athena, cô sở hữu tiểu vũ trụ Athena, tự nhiên cũng có được gần như toàn bộ ký ức của Athena.

Vì vậy, kiến thức hiện tại của cô cũng không thua kém một Chủ Thần bình thường.

Sức mạnh của George, không phải là loại sức mạnh thuần túy cường đại mà Thánh đấu sĩ bình thường biểu hiện ra thông qua tu luyện.

Mà là pha trộn rất nhiều thứ mà ngay cả cô cũng không thể lý giải được, đó không phải là sức mạnh mà loài người có thể tiếp xúc được.

Chỉ có điều, George từ đầu đến cuối, đều không làm điều gì tà ác, cũng hết sức giúp cô giành chiến thắng trong Thánh chiến, bảo vệ loài người.

Vì vậy, cô cũng không đi vạch trần George, truy cứu đến cùng để làm rõ rốt cuộc George đã có được những sức mạnh đó từ đâu.

“Sa Chi chức tiểu thư, cô có biết về nguồn gốc của vũ trụ và sự ra đời của các vị thần không?” Thấy Sa Chi chức thiện giải nhân ý như vậy, George lại hỏi.

“Đương nhiên, Thời Gian Chi Thần Cronos vĩ đại đã gây ra Vụ Nổ Lớn của vũ trụ, trong quá trình Vụ Nổ Lớn của vũ trụ, ý chí của các vị thần cũng được sinh ra.

Những ý chí này tràn ngập khắp vũ trụ, va chạm với các mảnh vụn vũ trụ do Vụ Nổ Lớn tạo ra, hóa thành vô vàn tinh tú và vô số hành tinh…" Sa Chi chức kể lại kiến thức trong ký ức của Athena một lần.

George nghe vậy gật đầu: "Sa Chi chức tiểu thư, cô nói không sai, nhưng không toàn diện.

Thực ra, trước Vụ Nổ Lớn của vũ trụ, thế giới này đã tồn tại.

Và có rất nhiều Thần Cổ Xa Xưa vĩ đại sinh sống trong đó, Thời Gian Chi Thần Cronos chỉ là một trong số đó.

Sức mạnh của tôi bắt nguồn từ một vị Thần Cổ Xa Xưa khác, thực lực của hắn còn mạnh hơn Thời Gian Chi Thần Cronos.

Hơn nữa, hắn cũng đã tạo ra rất nhiều thế giới thuộc về mình." "Thần Cổ Xa Xưa?" Sa Chi chức chớp mắt, tiểu vũ trụ Athena trong cơ thể cô cũng rung lên, hiển nhiên không hề có thông tin này.

"Đúng vậy, nếu Sa Chi chức tiểu thư cô bằng lòng, tôi có thể giúp cô mượn sức mạnh tương ứng từ vị Thần Cổ Xa Xưa này.

Tin tôi đi, nếu vị Thần Cổ Xa Xưa này bằng lòng ban phát sức mạnh, vậy thì tuyệt đối có thể đánh bại Thái Dương Thần Apollo." George thề thốt, trong mắt tràn đầy chân thành.

Quả thực, hắn không hề lừa Sa Chi chức, chỉ cần Sa Chi chức bằng lòng, vị Thần Cổ Xa Xưa kia tuyệt đối có thể khiến cô sở hữu sức mạnh vượt xa Poseidon.

Bởi vì vị Thần Cổ Xa Xưa đó, chính là phân thân thế giới Quỷ bí của hắn đang ẩn mình chờ đợi bên ngoài thế giới này.

Athena là một trong mười hai Chủ Thần chính thức của thế giới này, có mối liên hệ mật thiết với thế giới này.

Thậm chí còn liên quan đến bản chất của thế giới này.

Vì vậy, nếu Athena thiết lập liên hệ huyền bí với phân thân của hắn, thì phân thân của hắn có thể nhân cơ hội này từ từ chiếm hữu cả thế giới.

Tuy nhiên, tiền đề là Đấng Sáng Tạo của thế giới này đã không còn tồn tại.

Nếu không, ngay khi liên hệ được thiết lập, sẽ bị Đấng Sáng Tạo phát hiện ngay lập tức.

May mắn thay, Đấng Sáng Tạo của thế giới này vốn dĩ đã không còn, chỉ có một Thời Gian Chi Thần quản lý cả thế giới.

Thời Gian Chi Thần dù sao cũng không phải Đấng Sáng Tạo, về thực lực, đại khái hẳn là không mạnh bằng phân thân của hắn.

Vì vậy, cũng không thể phát hiện loại liên hệ này, không thể cảm nhận được phân thân đang ẩn mình bên ngoài.

Đợi đến khi hắn thật sự nhận ra, phân thân Quỷ bí của hắn e rằng đã thôn phệ thế giới này được bảy, tám phần rồi.

Đến lúc đó, Thời Gian Chi Thần có muốn ngăn cản cũng đã không kịp nữa rồi.

"Thật sự lợi hại đến vậy sao?" Sa Chi chức có chút bán tín bán nghi.

George nhẹ nhàng dậm chân, dưới chân lập tức hiện lên vòng ma pháp nghi thức thiết lập liên hệ.

"Thử một lần là biết, chỉ cần cô bằng lòng, đứng ở đây cùng tôi tụng niệm tôn danh của vị Thần Cổ Xa Xưa đó, lập tức sẽ nhận được hồi đáp." "Được, vậy tôi sẽ thử xem sao." Sa Chi chức do dự một lát, cuối cùng đứng dậy đi đến đối diện George.

Cô là một người có bản lĩnh, nếu thật sự có thể có được sức mạnh vượt qua Apollo, cứu tất cả Thánh đấu sĩ, và bảo vệ loài người khỏi các vị thần.

Vậy thì, cô bằng lòng thử một lần.

Đương nhiên, mặt khác, cô cũng bằng lòng tin tưởng nhân phẩm của George, cũng như có chút tự tin vào bản thân.

Dù sao cũng là một trong Mười Hai Chủ Thần, tổng không đến nỗi chỉ cần niệm tôn danh là sẽ gặp nguy hiểm gì chứ.

"Vị thần đi lại giữa chư thiên vạn giới.

Ngài phân hóa vạn ngàn, sáng tạo vô số thế giới.

Ngài chính là vạn giới, vạn giới chính là Ngài.

Bóng dáng Ngài hiện diện khắp nơi, là kẻ chi phối thực sự của chư thiên vạn giới.

Con cầu xin Ngài ban cho con sức mạnh, sức mạnh đủ để đánh bại chư thần!" Theo từng câu từng chữ của George niệm xong, Sa Chi chức đột nhiên cảm thấy tiểu vũ trụ của mình vượt qua vô số không gian và thời gian.

Đến một vùng hỗn độn, và nhìn thấy một tồn tại vĩ đại mạnh mẽ đến mức cô không dám ngẩng đầu nhìn.

Sau đó, cô nghe thấy giọng nói của tồn tại vĩ đại đó: "Ta ban cho ngươi sức mạnh của mặt trăng!

Ta ban cho ngươi sức mạnh của đại địa!

Ta ban cho ngươi sức mạnh của lôi điện!

Ta ban cho ngươi sức mạnh của thái dương!

Ta ban cho ngươi sức mạnh của vận mệnh!

Ta ban cho ngươi sức mạnh của thẩm phán!" "Tiểu vũ trụ của mình!" Sa Chi chức bỗng nhiên cảm thấy tiểu vũ trụ Athena của mình đang cấp tốc bành trướng, đồng thời bắt đầu nắm giữ sáu loại quyền hành: mặt trăng, thái dương, lôi điện, đại địa, vận mệnh và thẩm phán.

Giờ phút này, cô cảm thấy thực lực của mình tăng trưởng không chỉ gấp vạn lần.

Đừng nói là Apollo, ngay cả khi các vị thần Hy Lạp cùng nhau liên thủ, cô cũng có niềm tin có thể đánh bại.

"Cuối cùng cũng đã thiết lập kết nối!" Bên ngoài thế giới Saint Seiya, phân thân thế giới Quỷ bí của George, dựa vào mối liên hệ đã thiết lập với Athena.

Bắt đầu âm thầm bao phủ sức mạnh của mình lên toàn bộ thế giới này, thôn phệ thế giới cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ này.

Chỉ cần có thể hoàn thành việc thôn phệ, thì tất cả phân thân của hắn đều có thể thăng cấp lên cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ, bản thể cũng có thể thăng cấp lên cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ.

Sau khi thôn phệ toàn bộ thế giới Quỷ bí, phân thân này của hắn sở hữu thực lực đỉnh phong cấp độ Đa Nguyên Vũ Trụ.

Việc ban tặng sáu loại sức mạnh và quyền hành Đồ Kính cho Athena theo cách ban ơn, đơn giản là quá dễ dàng.

Hơn nữa, sức mạnh mà hắn ban tặng không chỉ là sức mạnh và quyền hành cấp độ Nguyên Sơ bình thường, mà còn bao gồm cả nguyên chất tương ứng.

Sau này, Sa Chi chức mỗi khi đánh bại một vị thần, giành được thần quyền tương ứng, địa vị càng cao, thì tốc độ hắn thôn phệ thế giới này cũng càng nhanh.

Chương 870

.....

“Chuyện gì vậy, trời sao đột nhiên tối sầm lại?” Ngay khi Sa Chi chức nhận được sáu loại ban ơn thông qua George, các Thánh đấu sĩ bên ngoài đột nhiên phát hiện.

Mặt trời nóng bỏng ban nãy đột nhiên biến mất, một vầng trăng sáng cao treo trên bầu trời.

“Nhật nguyệt luân chuyển, là Nguyệt Thần Artemis!” Sa Chi chức cầm quyền trượng đi ra ngoài điện thờ, nói với George: “Bọn họ đến rồi.” Chỉ thấy một luồng ánh trăng thanh lạnh từ vầng trăng sáng bắn ra, mạnh mẽ xé toang kết giới của Thánh Vực.

Sau đó, từng đạo thân ảnh xuyên qua khe hở bị xé toang đó, hạ xuống bệ điện thờ.

Kết giới của Athena đời đầu cố nhiên cường đại, nhưng cũng không thể sánh bằng Nguyệt Thần Artemis chân thần giáng lâm lúc này.

“Athena, muội muội của ta, ngươi đã sa ngã!” Đứng ở phía trước nhất, một cô gái xinh đẹp với mái tóc xanh lục, toàn thân tỏa ra khí tức cao quý, dùng ánh mắt tràn đầy thất vọng nhìn Sa Chi chức nói.

Hai bên nàng, lần lượt là Hỏa Thần Hephaestus mặc thánh y màu đỏ rực và Chiến Thần Ares.

“Athena, nhiệm vụ của chúng ta là xử quyết tất cả Thánh đấu sĩ.

Nếu ngươi dám phản kháng, vậy thì sẽ tước đoạt quyền cai trị nhân giới của ngươi, áp giải ngươi về thiên giới xét xử!” Nếu chỉ là xử quyết Thánh đấu sĩ, thì những Thiên Đấu Sĩ, Viêm Đấu Sĩ và

Cuồng Đấu Sĩ phía sau họ đã có thể giải quyết được.

Hoàn toàn không cần đến ba vị Chủ Thần đích thân hạ phàm.

Ba vị Chủ Thần đích thân hạ phàm, chính là để ngăn Athena bao che cho loài người, từ đó cản trở việc này.

Dù sao Athena còn dám vì loài người mà giết chú ruột Hades.

"Artemis onii-chan, thứ lỗi cho em không thể chấp nhận phán quyết này.

Em sẽ không để các chị xử quyết Thánh đấu sĩ, càng sẽ không giao ra quyền cai trị nhân giới.

Quyền cai trị nhân giới là do phụ thần giao cho em, chỉ có phụ thần mới có quyền thu hồi!" Lúc này, ý chí của Athena dường như đã hợp nhất với Sa Chi chức, uy áp đến từ người cai trị nhân giới, đến từ Chủ Thần, lần đầu tiên được hoàn toàn thể hiện ra.

"Ha ha ha, Athena, ta lại mong ngươi có thể như vậy!" Artemis và Hephaestus nghe vậy liền nhíu mày, hiển nhiên không ngờ Athena lại quyết đoán đến thế.

Ares thì cười lớn, bởi vì điều này có nghĩa là hắn cuối cùng có thể báo mối thù năm xưa bị Athena đánh bại phải trốn về thiên giới.

"Thiên Hà Liệt Tinh Quyền!" Không chút do dự, Ares vừa cười xong liền ra tay.

Nắm đấm cuồng bạo trong nháy mắt bao trùm khắp toàn bộ cơ thể Sa Chi chức, tốc độ quyền và lực đạo đó, cường đại hơn Thánh đấu sĩ Hoàng Kim không chỉ vạn lần.

Thế nhưng, lúc này Sa Chi chức cầm quyền trượng lại mở miệng nói: "Nơi đây cấm dùng quyền!" Một luồng lực lượng vô hình bao phủ Ares, nắm đấm của hắn dừng lại giữa không trung, cách Sa Chi

chức một ly.

Và mặc cho Ares bùng nổ tiểu vũ trụ thế nào, cũng không thể khiến nắm đấm tiến thêm dù chỉ một hào ly.

"Sao có thể?" Thấy Sa Chi chức lại chỉ bằng một câu nói đã hóa giải được đòn tấn công của Ares, Artemis và Hephaestus trên mặt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Athena trong ấn tượng của họ, nào có thực lực cường đại đến thế.

"Cấm cố!" Artemis trong tay xuất hiện thêm một cây quyền trượng, chỉ về phía Sa Chi chức, lập tức có một luồng ánh trăng từ mặt trăng trên trời bắn ra, hóa thành một đạo xiềng xích cuốn về phía Sa Chi chức.

Sa Chi chức ngẩng đầu nhìn luồng ánh trăng đó, phát động quyền hành mặt trăng, xiềng xích ánh trăng lập tức tan vỡ.

Không những thế, ngay cả vầng trăng sáng trên trời cũng bị cưỡng ép hạ xuống, khiến mặt trời một lần nữa xuất hiện trên nhân gian.

"Thần Phạt Hỏa!" Hephaestus thấy vậy cũng ra tay, thần hỏa hung mãnh bùng phát từ hai tay hắn, nhưng cũng bị Sa Chi chức dễ dàng hóa giải.

Bởi vì Sa Chi chức đã vận dụng quyền hành thái dương, triệu hồi ra một đạo quang mang hấp thu toàn bộ ngọn lửa.

"Các ngươi hãy lui về thiên giới, tôi có thể coi như chuyện hôm nay chưa từng xảy ra." Sau khi liên tục hóa giải công kích của ba vị Chủ Thần, Sa Chi chức lần cuối cùng thử giải quyết vấn đề bằng cách giao tiếp.

Đáng tiếc, ba vị Chủ Thần hiển nhiên không chịu lui bước.

"Athena, ngươi lại dám công khai đối đầu với các vị thần, vậy thì

chúng ta cũng không cần nương tay nữa!" Ba vị Chủ Thần đốt cháy tiểu vũ trụ của mình đến cực hạn, bắt đầu toàn lực phát động công kích bao vây Sa Chi chức.

Và lúc này, những Thiên Đấu Sĩ, Hải Đấu Sĩ và Cuồng Đấu Sĩ kia, cũng nhận được mệnh lệnh từ các Chủ Thần, phát động công kích bao vây George, vị giáo hoàng Thánh Vực này.

Không chỉ muốn bắt Athena, bọn họ còn muốn tiêu diệt tất cả Thánh đấu sĩ dám phỉ báng thần linh.

"Đối thủ của các ngươi không phải ta, mà là bọn họ." Đối mặt với Thiên Đấu Sĩ, Hải Đấu Sĩ và Cuồng Đấu Sĩ, George không ra tay, mà trực tiếp mở ra cánh cửa không gian thông đến Âm Phủ.

Thế là, vô số Thánh đấu sĩ từ các đời đã tuôn ra từ bên trong. 70.

Và các Thánh đấu sĩ Hoàng Kim bên dưới, sau khi cảm nhận được sự bất thường ở điện thờ, cũng đã kịp đến.

"Đừng giết, giữ sống." Dặn dò một câu, George ung dung ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, ánh mắt khóa chặt vào trận chiến giữa Sa Chi chức và ba vị Chủ Thần.

"Xem ra không có vấn đề gì." Hắn phát hiện, đối mặt với sự bao vây hợp lực của ba vị Chủ Thần, Sa Chi chức dù không mặc Thánh Y, cũng tỏ ra cực kỳ thoải mái.

Sở dĩ cô không kết thúc trận chiến ngay lập tức, là để lợi dụng ba vị Chủ Thần, thích ứng với sáu loại quyền hành mà mình vừa có được.

Quay đầu nhìn xuống trận chiến bên dưới, Thiên Đấu Sĩ, Viêm Đấu Sĩ và Cuồng Đấu Sĩ, cũng đã bị đánh bại toàn bộ.

Thiên Đấu Sĩ, Cuồng Đấu Sĩ và Viêm Đấu Sĩ có thực lực không tệ, nhưng cũng chỉ tương đương với Thánh đấu sĩ Hoàng Kim hàng

đầu.

Nhưng về số lượng, xa xa không thể so sánh với Thánh đấu sĩ, tự nhiên không phải là đối thủ.

Nếu không có hàng trăm Thánh đấu sĩ từ các đời, chỉ dựa vào Thánh đấu sĩ của Thánh Vực, thì thật sự không phải là đối thủ.

"Cứ phát triển như vậy, e rằng không cần quá lâu, là có thể thôn phệ thế giới này." Khóe miệng George dần nhếch lên.

Ở giai đoạn sau của trận chiến với các vị thần thiên giới, về cơ bản hắn sẽ chỉ hỗ trợ, không còn ra tay như khi đối phó với Hades.

Chủ yếu vẫn phải dựa vào Sa Chi chức và các Thánh đấu sĩ.

Điều này là để tránh việc quá phô trương, bị Cronos chú ý đặc biệt, cuối cùng phát hiện ra sự bất thường.

Nhưng với tình hình hiện tại của Sa Chi chức và các Thánh đấu sĩ, hắn cảm thấy không có vấn đề gì lớn.

Cùng lúc đó, ở thế giới Dragon Ball, phân thân Cuộn Sách Cổ Xưa cũng liên kết với tiểu phân thân đang làm việc ở Toàn Vương Điện, bắt đầu thôn phệ thế giới.

Nếu có thể, hắn muốn hoàn thành việc thôn phệ thế giới mà tất cả thần linh của hai thế giới đều không hay biết.

Làm như vậy, ngoài chính hắn ra, mọi thứ ở hai thế giới sẽ không có gì thay đổi lớn.

Cùng lắm thì thế giới vốn dĩ ở trong hỗn độn, sau này sẽ hợp nhất vào thế giới của phân thân hắn.

Thế giới nên vận hành thế nào vẫn sẽ vận hành như thế, hắn cũng sẽ không can thiệp quá nhiều.

Giống như thế giới Dragon Ball, vẫn là Toàn Vương và Đại Thần

Quan quản lý, hắn chỉ là lợi dụng việc thôn phệ và dung hợp thế giới này, đột phá lên cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ.

Thần trên Thánh Y của thế giới Saint Seiya vẫn là Cronos, cùng lắm thì Athena thay thế Apollo.

Chương 871

Khi phân thân Quỷ bí và phân thân Cuộn Sách Cổ Xưa bắt đầu thôn phệ thế giới Saint Seiya và thế giới Dragon Ball, nâng cao đáng kể sức mạnh của phân thân.

Thì phân thân đang ở thế giới Hồng Hoang cũng bắt đầu hành động.

Do Tam Thanh vẫn luôn bế quan luyện chế Bảng Phong Thần, nên kế hoạch bái sư của George vẫn chưa hoàn thành.

Điều này khiến hắn lại có thêm một số ý tưởng khác.

Vốn dĩ với thực lực của hắn, không thích hợp tham gia sâu vào Đại chiến Phong Thần, bởi vì quá nguy hiểm.

Dù sao phải đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn tinh thông tính toán, Đạo Đức Thiên Tôn thực lực sâu không lường được, và Tây Phương Nhị Thánh đang rình rập.

Hắn kế hoạch trước tiên bái nhập môn hạ Thông Thiên Giáo Chủ, mượn Tiệt giáo để nâng cao thực lực, đồng thời bảo vệ vài đệ tử Tiệt giáo có quan hệ tốt.

Ví dụ như Tam Tiêu Nương Nương.

Nếu có cơ hội thì kiếm vài món tiên thiên linh bảo không tệ để nghiên cứu.

Nhưng bây giờ, thực lực của hắn lại có sự tăng trưởng đáng kể, thực lực đỉnh phong Đa Nguyên Vũ Trụ, cộng thêm đang thôn phệ hai thế giới cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ.

Nếu nói về sức chiến đấu thực sự, hắn đã vô hạn tiếp cận cấp độ Thánh Nhân.

Thậm chí đối đầu với Thánh Nhân cấp độ Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Nữ Oa, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng thắng.

Dù sao thì, dù không đánh lại, chạy trốn thì chắc chắn có thể trốn thoát.

Vì vậy, bây giờ hắn lại có kế hoạch mới.

Vì thực lực hiện tại đã theo kịp, tự nhiên phải tận dụng tối đa để kiếm lợi trong Đại chiến Phong Thần.

Ngay cả khi vì thế mà làm Đại chiến Phong Thần đảo lộn trời đất, cũng không sao.

Nếu có thể mượn cơ hội này ép Hồng Quân hiện thân, thì càng không còn gì tốt hơn.

Đến nước này, hắn thật sự rất muốn gặp Hồng Quân, người đã đưa hắn đến Marvel.

Hắn luôn cảm thấy mình bị đưa đến Marvel, có lẽ không chỉ vì sở thích của Hồng Quân, mà còn có những nguyên nhân sâu xa hơn.

Nói về tính toán, ngay cả Tam Thanh nhìn thấy Hồng Quân cũng phải gọi bằng cha.

Hồng Quân như vậy, mục đích thật sự sẽ đơn thuần đến thế sao?

Thay vì đợi đến cuối cùng mới hé lộ, chi bằng chủ động ra tay tìm hiểu, mới có thể đối phó từ sớm.

Vạn nhất Hồng Quân có ác ý gì, cùng lắm thì mất một phân thân mà thôi.

Nếu cần hắn làm gì, cũng có thể khiến hắn có sự chuẩn bị, phải không.

"Nhân lúc Tam Thanh toàn tâm toàn ý luyện chế Bảng Phong Thần, không thể tính toán, trước tiên thu vài đồ đệ đi!" Đông Thắng

Thần Châu, Ngao Lai Quốc, Hoa Quả Sơn, George nhìn khối tiên thạch đang hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt bên dưới, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Muốn khuấy động Đại chiến Phong Thần, đối phó với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đạo Đức Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh, chỉ dựa vào một mình hắn chắc chắn không được.

Vì vậy hắn định thu vài đồ đệ.

Thiên phú quá kém thì hắn không coi trọng, thế là hắn đến Hoa Quả Sơn nổi danh này.

Không sai, hắn chính là muốn thu Tề Thiên Đại Thánh tương lai làm đồ đệ.

Đồ đệ này dù có bồi dưỡng kém đến mấy, tương lai cũng là một Đại La Kim Tiên, nếu hơi nghiêm túc bồi dưỡng, thì Chuẩn Thánh là chắc chắn.

Nếu bồi dưỡng tốt, thành Thánh cũng không phải là không thể.

"Một khối tiên thạch thật tốt!" Hạ xuống bên cạnh tiên thạch, kiểm tra sơ qua, George không khỏi thốt lên một tiếng cảm thán.

Khối tiên thạch này cao ba trượng sáu thước năm tấc, chu vi hai trượng bốn thước.

Cao ba trượng sáu thước năm tấc, ứng với ba trăm sáu mươi lăm độ chu thiên.

Chu vi hai trượng bốn thước, ứng với hai mươi tư khí chính lịch.

Trên đó có chín khiếu tám lỗ, ứng với cửu cung bát quái.

Bên trong có tiên thai vận hành, có pháp tắc Đại Đạo lưu chuyển bên trong tiên thai.

Nếu luyện chế khối tiên thạch này thành pháp bảo, thì ít nhất cũng

là tiên thiên linh bảo.

Nếu do Thánh Nhân tự tay luyện chế, lại phụ thêm các dược liệu cùng cấp, có đủ thời gian, thì tiên thiên chí bảo cũng không phải là không thể. 71.

Đương nhiên, đối với hắn lúc này mà nói, ngay cả tiên thiên chí bảo, cũng chẳng qua chỉ là thêm hoa trên gấm, không thể có sự nâng cao bản chất.

Giống như thực lực dưới cấp Thánh Nhân, dù có cầm tiên thiên chí bảo, cũng không thể đánh thắng Thánh Nhân.

Vì vậy hắn vẫn quyết định hóa phôi tiên thạch, thu làm đệ tử bồi dưỡng.

Quan trọng là bản thân khối tiên thạch này đã đại diện cho khí vận lớn, với tư cách là sư phụ của người mang khí vận lớn, hắn cũng sẽ có một số lợi ích vô hình.

"Linh lực không đủ, chưa đến lúc ra đời, vậy thì để vi sư trợ ngươi một tay." George đặt tay lên tiên thạch, bắt đầu điên cuồng rót năng lượng vào trong đó.

Theo tốc độ hấp thụ tinh hoa thiên địa của tiên thạch hiện tại, ít nhất phải hơn nghìn năm sau Tôn Ngộ Không mới có thể ra đời.

Hơn nghìn năm, Hoàng Hoa Thải đều nguội lạnh rồi.

May mắn thay, vấn đề này đối với hắn hiện tại mà nói, không phải là vấn đề gì lớn.

"Thế này hẳn là ổn rồi." Một ngày sau, thấy tiên thạch đột nhiên nứt đầy vết nứt, bên trong có kim quang ẩn hiện, George biết tiên thạch đã đủ năng lượng, rút tay lùi lại không xa.

Khoảng một canh giờ sau, khối tiên thạch đó đột nhiên nứt toác ra.

Chỉ thấy một quả trứng đá từ tiên thạch bay ra, đón gió hóa thành một con khỉ đá, khỉ đá có đủ ngũ quan, tứ chi hoàn chỉnh.

Sau khi hạ xuống đất, hai mắt nó bắn ra hai luồng kim quang, dường như muốn xuyên đến ba mươi ba tầng trời, tuyên bố sự ra đời của mình.

"Thấp giọng thôi, thấp giọng thôi." George vẫy tay, ngăn kim quang lại, không để thiên đình phát hiện ra sự bất thường.

Sau khi kim quang trong mắt khỉ đá thu lại, nó quay đầu nhìn xung quanh, cuối cùng dừng lại trên người George.

Nó nghiêng đầu, hiển nhiên tràn đầy tò mò với thế giới mới lạ này và với George đang đứng đó.

"Tiểu hầu tử, còn không bái sư, đợi đến bao giờ?" George khẽ quát một tiếng, trên người tỏa ra uy nghiêm sánh ngang Thánh Nhân.

Khỉ đá trong lòng lập tức minh bạch, biết đây là gặp được đại cơ duyên, bản năng 'phịch' một tiếng quỳ xuống đất, bái George ba lạy.

Chương 872

George thấy vậy cười lớn: "Tốt tốt, từ nay về sau, ngươi chính là đại đệ tử thân truyền của Hắc Long Thánh Nhân ta.

Cứ gọi ngươi là Tôn Ngộ Không đi!" "Cảm ơn Sư phụ!" Khỉ đá là linh vật tiên thiên, khi ra đời đã có linh trí, tự nhiên cũng có thể nghe thấy lời George nói.

"Ngộ Không, tiến lên đây, vi sư ban cho con pháp tu!" George vẫy tay về phía khỉ đá, khỉ đá ngoan ngoãn đứng dậy đi đến trước mặt George, quỳ xuống đất.

George đặt tay lên trán khỉ đá, truyền pháp tu Đạo gia chính tông, ba mươi sáu Thiên Cang pháp, bảy mươi hai Địa Sát thuật… vào trong đầu khỉ đá.

Hắn tuy chưa chính thức bái Thông Thiên làm sư, nhưng đã học được rất nhiều thuật pháp của Tiệt giáo từ Tam Tiêu.

Tam Tiêu cho rằng Thông Thiên Giáo Chủ nhất định sẽ thu hắn làm đồ đệ, nếu không thu, Tam Tiêu đã định tự mình thu.

Vì vậy cũng không kiêng dè gì việc truyền thụ đạo pháp.

Cộng thêm George còn có liên hệ với Thái Ất Chân Nhân, cũng đã học được không ít đạo pháp Xiển giáo từ Thái Ất Chân Nhân.

Hơn nữa, hắn không phải là sao chép máy móc, mà kết hợp với sự lý giải của bản thân về thiên địa vạn vật, chư thiên vạn giới, còn tiến hành một số biến hóa.

Vì vậy, pháp tu mà khỉ đá học được lúc này, không hề kém cạnh so với những gì nó học được từ Bồ Đề Lão Tổ trong nguyên tác.

"Không hổ là Linh Minh Thạch Hầu Tiên Thiên Đạo Thai!" Thấy

khỉ đá sau khi có được pháp tu, lập tức tiến vào trạng thái tu luyện, cảnh giới bắt đầu tăng vọt, George lại một lần nữa thốt lên một tiếng cảm thán. .....

Khỉ đá do tiên thạch thai nghén chính là Linh Minh Thạch Hầu trong Tứ Đại Hỗn Thế Thạch Hầu, là Tiên Thiên Đạo Thai, tốc độ tu luyện phi thường, không thể sánh bằng người thường.

Quan trọng là lúc này khỉ đá chưa ăn phàm vật, thuộc về trạng thái tu luyện tốt nhất, hiệu quả lại càng tốt hơn.

Trong nguyên tác, sau khi khỉ đá ra đời, ăn phải phàm vật hậu thiên, trọc khí nhập thể, bị ảnh hưởng, vẻ ngoài nhanh chóng biến thành một con khỉ bình thường.

Tuy nói có thân thể cường đại hơn khỉ bình thường, đầu óc thông minh hơn, tiềm lực cũng vẫn còn đó.

Nhưng suy cho cùng, trước khi tu luyện đã chuyển từ tiên thiên sang hậu thiên, tốc độ tu luyện sau này so với lúc còn ở trạng thái tiên thiên, sẽ kém hơn rất nhiều.

Đây cũng là lý do tại sao George lại gấp gáp truyền thụ pháp tu cho khỉ đá.

Chính là muốn nhân lúc nó còn đang ở trạng thái tiên thiên mà tu luyện.

Chỉ cần trúc cơ thành công, ổn định trạng thái tiên thiên, rồi ăn phàm vật hậu thiên, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Đương nhiên, với tư chất của Linh Minh Thạch Hầu, cùng với năng lượng tiềm ẩn trong cơ thể, không thể nào chỉ dừng lại ở trúc cơ.

Trọn vẹn ba ngày ba đêm, khỉ đá một mạch từ luyện khí, trúc cơ, kim đan, nguyên anh, hóa thần, luyện hư, đại thừa và địa tiên, lên đến

thiên tiên mới dừng lại.

Hơn nữa ngay cả thiên kiếp thành tiên cũng không có.

Chỉ có thể nói không hổ là linh vật tiên thiên được trời đất yêu quý. 72.

“Tốt lắm, tốt lắm, vi sư ban cho con kiện pháp bảo này, sau này phải chăm chỉ tu luyện.” Xoa xoa đầu khỉ đá, George lấy ra Định Hải Thần Châm, Như Ý Kim Cô Bổng mà trước đó đã phong ấn của Long tộc.

“Cảm ơn Sư phụ!

Cảm ơn Sư phụ!” Nhận lấy Như Ý Kim Cô Bổng, khỉ đá vung gậy lúc to lúc nhỏ, hưng phấn chơi đùa.

Dù sao nó mới ra đời, vẫn còn tính khí của một đứa trẻ.

“Đi nào, vi sư đưa con đi dạo nhân gian.” Vẫy tay mang theo khỉ đá, George cưỡi mây rời Hoa Quả Sơn.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không tương lai là một trong những đồ đệ dự tuyển của hắn, bây giờ hắn phải đi thu những đồ đệ khác.

Trước khi ra ngoài hắn đã bói toán một quẻ, hôm nay chính là thời cơ tốt nhất để thu đồ đệ.

Một lát sau, một tòa thành trấn xuất hiện trong mắt thầy trò.

“Chắc là ở đây rồi!” George nhìn tấm biển trên thành trấn, mang theo khỉ đá đã hóa thân thành một con khỉ vàng nhỏ bình thường, hạ xuống.

Hắn không lập tức đi tìm những đồ đệ còn lại, mà đi dạo nhàn nhã trong thành trấn.

“Sư phụ, đó là gì vậy?” Đi ngang qua một sạp bán đào, khỉ đá đứng trên vai George vô thức nuốt nước bọt.

“Đó là đào.” George tùy tay ném vài đồng bạc vụn cho chủ quán, mua hai quả đào to căng mọng ném cho khỉ đá.

Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không bây giờ đã là Thiên Tiên, tiên thiên chi linh khí đã hoàn toàn hóa thành tu vi.

Vì vậy cũng không cần lo lắng việc ăn phàm vật mà dẫn đến linh khí nội liễm nữa.

Khỉ đá nhận lấy quả đào, cắn một miếng bên trái một miếng bên phải, lập tức vui vẻ gặm nhấm.

Nhìn khỉ đá miệng dính đầy nước đào, George cười: “Đợi sau này vi sư sẽ đưa con đi ăn bàn đào của Vương Mẫu.” Bàn đào đối với tu vi hiện tại của hắn đã không còn tác dụng gì, nhưng đối với Tôn Ngộ Không ở giai đoạn hiện tại, tuyệt đối có thể nâng cao tu vi đáng kể.

Hai thầy trò vừa đi vừa ăn, rất nhanh đã đến trước một tòa phủ đệ khí phái.

“Dương Phủ!” George nhìn tấm biển treo trên phủ đệ, gật đầu, sau đó ẩn đi thân hình.

Không sai, vị trí hiện tại của hắn chính là Quán Giang Khẩu, còn Dương Phủ phía trước, chính là nhà của Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân Dương Tiễn.

Và đồ đệ mà hắn sắp thu, chính là ba huynh muội nhà họ Dương.

Theo những lời bát quái hắn nghe được từ Thái Ất Chân Nhân trước đó, cách đây hai mươi năm, thiên đình đã xảy ra một chuyện không lớn không nhỏ.

Đó là, con Thần Long ba đầu trên cây cột ngọc trấn giữ điện Lăng Tiêu, vì động dục niệm, đã trộm Long Châu trấn điện trốn xuống hạ giới.

Dao Cơ, nữ thần quản lý dục giới, cũng chính là em gái ruột của Ngọc Đế, cũng đã hạ giới truy bắt yêu long, đến nay vẫn chưa bắt được yêu long về thiên giới.

Đối với người khác mà nói, đây chẳng qua chỉ là một chuyện bát quái, mọi người xem như chuyện cười của thiên đình, sẽ không nghĩ nhiều.

Nhưng George biết rõ, Dao Cơ lần hạ giới này, hẳn là sẽ gặp một người phàm tên Dương Thiên Hữu, sinh hạ ba đứa con mang dòng máu bán thần bán nhân.

Trong đó, hai đứa trẻ tương lai sẽ đặc biệt nổi tiếng.

Một người chính là Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân Dương Tiễn nghe lệnh trời nhưng không nghe lệnh người, thực lực còn hơi nhỉnh hơn Tôn Ngộ Không đại náo thiên cung.

Người còn lại chính là Tam Thánh Mẫu, chủ nhân của Bảo Liên Đăng, cũng chính là mẹ của Trầm Hương.

"Đến rồi!" Đợi sau khi uống xong một chén trà, George đã nhìn thấy trên trời bay đến từng đám mây lớn.

Và trên những đám mây đó, chính là mười vạn thiên binh thiên tướng đến bắt giữ Dao Cơ.

Dao Cơ yêu người phàm, phạm thiên điều, Ngọc Đế phái Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng dẫn mười vạn thiên binh thiên tướng bắt giữ Dao Cơ.

Đồng thời xử tử Dương Thiên Hữu, Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền, đánh vào mười tám tầng địa ngục, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Chương 873

Mười vạn thiên binh thiên tướng bao vây Dương Phủ, Dương Thiên Hữu đứng ra, nhận hết trách nhiệm về mình.

Hắn mong muốn dùng cái chết của một mình mình, để thiên đình tha cho Dao Cơ và ba đứa trẻ.

Tuy nhiên, Đại Kim Ô không phải là người thông tình đạt lý, kiên quyết phải tuân theo pháp chỉ của Ngọc Đế, xử tử Dương Thiên Hữu và ba đứa trẻ.

Dao Cơ bất đắc dĩ đành kháng lệnh tử chiến.

Nào ngờ nàng tuy có tu vi Thái Ất Kim Tiên, nhưng cũng không thể trong tình huống bảo vệ gia đình, đánh thắng Đại Kim Ô có thực lực tương đương với mình lại có mười vạn thiên binh thiên tướng phụ trợ.

Rất nhanh trận chiến kết thúc với việc Dương Thiên Hữu và Dương Giao bị giết, bản thân nàng bị bắt.

May mắn thay Nguyên Soái Thiên Bồng niệm tình Dao Cơ từng nhiều lần buông tha mình, cố ý dùng Thôi Linh Chưởng bảo vệ Dương Tiễn và Dương Thiền, để hai huynh muội giả chết thoát thân.

"Sư phụ, chúng ta không đi cứu bọn họ sao?" Khỉ đá nhìn những người nhà họ Dương nằm la liệt dưới đất và Dao Cơ đau khổ tuyệt vọng, nhất thời cũng tức giận nghiến răng.

"Cái thiên đình này thật vô lý, Dao Cơ phạm lỗi, bắt một mình nàng về là được, hà cớ gì phải giết cả gia đình nàng!" "Ngộ Không, đừng gấp, đừng gấp, thời cơ còn chưa đến." George xoa xoa đầu khỉ đá, trên mặt không chút vội vàng.

Ngọc Đế dù sao cũng là Tam Giới Chi Chủ, nếu hắn công khai ra tay, đến lúc đó nói chuyện với Thông Thiên Giáo Chủ, hắn cũng không có lý.

Hơn nữa, vốn dĩ là Dao Cơ phạm thiên điều trước, người ta hạ giới đến bắt cũng không sai.

Vì vậy hắn hiện tại còn chưa thể ra tay.

Đương nhiên, nếu kiên quyết ra tay, với thực lực của hắn, cũng có rất nhiều cách có thể cứu Dao Cơ và bốn người nhà họ Dương mà không cần lộ mặt.

Nhưng làm như vậy, kế hoạch hắn đánh lên thiên đình sau này, sẽ không dễ thao tác.

Chỉ có Dao Cơ bị bắt, ba huynh muội Dương Tiễn mới có cớ cứu mẹ để đánh lên thiên đình, mới có cơ hội cướp bóc các loại tiên quả, tiên tửu và tiên đan của thiên đình, nâng cao tu vi.

Hơn nữa đây còn thuộc về chuyện gia đình của Ngọc Đế, rất nhiều đại năng cũng không tiện nhúng tay.

Nếu không, nếu do hắn ra tay công đánh thiên đình, vậy thì phải đối mặt không chỉ là thiên binh thiên tướng của thiên đình, mà còn là các đại năng của tam giới.

"Thời cơ đã đến!" Thấy thiên binh thiên tướng áp giải Dao Cơ rời đi, George bỏ ẩn thân, nhanh chóng điểm vào Dương Thiên Hữu và Dương Giao đã chết.

Hai người vừa mới chết, linh hồn còn chưa xuống Địa Phủ, việc hồi sinh không phải là chuyện khó.

"Về Tam Tiên Đảo." Đặt linh hồn Dương Thiên Hữu và Dương Giao đã được triệu hồi trở về nhục thân, George vẫy tay mang theo bốn người nhà họ Dương và con lừa trung thành kia, xóa bỏ toàn bộ

dấu vết.

Thiên đình hiện tại tuy không như sau này, nhưng cũng có không ít cao thủ thực lực không tệ.

Nếu không xóa bỏ dấu vết, rất dễ bị người ta tính ra căn nguyên.

Buổi tối, trong động phủ riêng của George ở Tam Tiên Đảo, bốn người nhà họ Dương Thiên Hữu mơ màng tỉnh lại.

"Ta… ta không phải đã chết rồi sao?" "Phụ thân, người còn sống, thật tốt quá!" "Giao nhi, con cũng còn sống!" "Phụ thân! onii-chan!" "Các người là ai?" "Chúng ta… chúng ta sao lại biến thành thế này!" "Là Tiễn nhi và Thiền nhi, có thấy mẫu thân của các con không?" "Không có, phụ thân, đây là đâu?" Bốn người người một câu ta một câu, rất nhanh đã xác nhận thân phận, sau đó bắt đầu nhìn ngó xung quanh.

Và lúc này, Tôn Ngộ Không vừa kết thúc tu luyện nghe thấy động tĩnh bên này, nhảy nhót từ phòng mình chạy đến.

"Các người tỉnh rồi, đây là Tam Tiên Đảo, sư phụ ra ngoài tìm bạn luận đạo rồi, phải tối mới về." "Khỉ… khỉ?" Nhìn thấy Tôn Ngộ Không khỉ đá mặc đạo bào, bốn người đầu tiên ngẩn ra, sau đó Dương Thiên Hữu đứng dậy hành lễ, rất lễ phép hỏi: "Xin hỏi vị đạo trưởng này, sư phụ của ngài là ai, tại sao chúng tôi lại ở đây?

Ngài có thấy thê tử Dao Cơ của tôi không?" "Sư phụ ta là Hắc Long Đạo Nhân, hôm nay đi ngang qua Quán Giang Khẩu, thấy các người bị những kẻ vô lý của thiên đình giết chết, tốt bụng cứu các người về.

Nhưng thê tử của các người đã bị người của thiên đình bắt đi rồi, ta thì không biết." Ngộ Không nhảy lên bàn gãi gãi đầu, kể lại chuyện nhìn thấy ban ngày một lần.

“Còn về hai người các con, sư phụ nói Nguyên Soái Thiên Bồng đã nương tay, đánh Thôi Linh Chưởng cho các con, cho nên các con trông như lớn lên rất nhiều.” “Xem ra các người đã tỉnh rồi.” Lúc này, George phát hiện bốn người nhà họ Dương trong động phủ đã tỉnh, cũng truyền tống trở về động phủ.

Tam Tiên Đảo rất lớn, cho nên sau khi được Tam Tiêu Nương Nương cho phép, mọi người đều tự mình tìm nơi thích hợp để xây động phủ tu luyện.

Thực ra chủ yếu là hắn, Thân Công Báo và gia đình, cùng Thạch Cơ.

Long tộc Tứ Hải đều sinh sống dưới biển, nên đã xây dựng cung điện ở vùng biển gần Tam Tiên Đảo phía dưới.

“Đa tạ đạo trưởng cứu mạng chi ân!” Dương Thiên Hữu thấy George xuất hiện, vội vàng dẫn ba đứa trẻ quỳ xuống đất, hành đại lễ với George.

Còn George thì cười đỡ bọn họ dậy.

“Ta cũng không quen với việc thiên đình ngay cả trẻ con cũng không tha.” “Không biết đạo trưởng có biết tình hình thê tử Dao Cơ của tôi không?” Thấy George ngay cả người chết cũng có thể hồi sinh, khi nói về thiên đình cũng không hề có vẻ sợ hãi, hắn biết George tuyệt đối là những cao nhân tu hành mà thê tử thường nhắc đến.

Vì vậy muốn hỏi xem có thể nghe ngóng được tin tức gì về việc thê tử bị thiên đình bắt đi hay không.

Hắn lo lắng Ngọc Đế ngay cả em gái mình cũng không tha.

“Không cần lo lắng, Trưởng Công Chúa Dao Cơ không có nguy hiểm tính mạng, chỉ là bị Ngọc Đế dùng Thiên Quy trấn áp dưới Đào Sơn.” 73.

Sau khi đưa bốn người nhà họ Dương đến động phủ của mình, George đi chào Tam Tiêu, rồi liền lén lút thâm nhập vào thiên đình.

Hắn cũng đã nhìn thấy toàn bộ quá trình Dao Cơ bị trấn áp.

Nói thật, Ngọc Đế tuy vô tình với Dương Thiên Hữu và hai đứa cháu trai một đứa cháu gái, nhưng đối với em gái ruột Dao Cơ cũng coi như không tệ rồi.

Ngay cả khi Dao Cơ không chịu khuất phục, còn tại chỗ bạo phát đòi đánh Ngọc Đế, Ngọc Đế cũng chỉ trấn áp nàng dưới Đào Sơn.

Hơn nữa nghe ngữ khí, chỉ cần Dao Cơ nhận lỗi, vẫn có thể trở về thiên đình tiếp tục làm Trưởng Công Chúa của mình.

Thực ra hắn cũng có thể lý giải Ngọc Đế, mình đường đường là Tam Giới Chi Chủ, em gái lại công khai trái thiên điều đi kết hợp với một người phàm chỉ sống được trăm năm.

Đơn giản là vả mặt hắn.

Là hắn thì hắn cũng muốn giết Dương Thiên Hữu, nhưng ba đứa trẻ là vô tội.

Còn việc tiên nhân không được yêu đương kết hôn, phải đoạn tình tuyệt ái, đây cũng không phải là thiên quy vô lý.

Dù sao so với sự yếu ớt của người phàm, tiên nhân quá cường đại rồi.

Nếu động phàm tâm, chỗ nào cũng lưu tình, thì quả thực sẽ dẫn đến tam giới đại loạn.

Nhưng dựa vào thiên quy để cưỡng ép cũng không phải là kế lâu dài.

Theo hắn thấy, nếu thần tiên động phàm tâm, thì cứ trực tiếp giáng xuống làm người phàm, sống hết một đời người phàm là được.

Không muốn từ bỏ pháp lực thần thông của mình, đó cũng không phải là chân ái.

Đương nhiên, lý lẽ là lý lẽ, hắn tán thành thiên quy của thiên đình, không có nghĩa là hắn sẽ đứng về phía thiên đình.

Để bồi dưỡng ra đồ đệ có thực lực đỉnh tiêm, hắn khẳng định sẽ đứng ở phía đối lập với thiên đình.

"Chưa chết, chưa chết là tốt rồi…" Dương Thiên Hữu nghe vậy, thở phào một hơi dài.

"Thiên đình đáng ghét, cư nhiên lại áp mẫu thân dưới Đào Sơn, con nhất định phải cứu mẫu thân ra." Dương Tiễn nghiến răng nghiến lợi nói.

Chương 874

Dương Giao vỗ vỗ vai đứa em trai đã cao hơn mình một cái đầu.

Bên kia Dương Thiên Hữu nghe vậy ánh mắt lập tức ảm đạm.

Bởi vì hắn biết đó là chuyện không thể nào.

Hắn và ba đứa trẻ đều là người phàm, lại làm sao có thể đấu lại Ngọc Đế thân là Tam Giới Chi Chủ, làm sao có thể đấu lại mười vạn thiên binh thiên tướng.

"Đạo trưởng, ngài có cách cứu mẫu thân của chúng tôi không?" Lúc này, Dương Thiền nhỏ tuổi nhất nhưng lại nhanh nhẹn nhất, ánh mắt xoay chuyển, đột nhiên mở miệng hỏi George.

Nàng cũng đã tận mắt chứng kiến sự cường đại của thiên binh thiên tướng, biết rằng chỉ dựa vào bọn họ, cả đời cũng không thể cứu được mẫu thân.

Và hy vọng duy nhất, chính là xem có thể nhận được sự giúp đỡ của vị đạo trưởng nhiệt tình này hay không.

Ngay cả khi chỉ là chỉ điểm một hai, cũng tốt.

"Thiên Quy của Ngọc Đế, đó là pháp tắc Đại Đạo do trời đất ngưng tụ mà thành, ngay cả khi ta ra tay, cũng không thể dựa vào man lực mà phá giải." George đang đợi Dương Thiền hỏi đấy.

Nhưng hắn không lập tức nói ra mục đích của mình, mà lại vòng vo một chút.

"Tuy nhiên, ta thấy ba đứa trẻ các con đều có thiên phú tu hành cực tốt, nếu có thể tu hành tốt, tương lai có lẽ có cơ hội trở thành Thánh Nhân.

Nếu có thể trở thành Thánh Nhân, thì có thể mạnh mẽ phá vỡ những pháp tắc Đại Đạo đó, cứu được mẫu thân của các con." "Bái kiến Sư phụ, xin Sư phụ thu chúng con làm đồ đệ!" Dương Thiền nghe lời George nói xong, không chút do dự, trực tiếp quỳ xuống trước mặt George, dập đầu bái lạy.

Vừa bái xong liền kéo ống quần hai vị onii-chan để nhắc nhở.

Dương Giao và Dương Tiễn cũng không phải kẻ ngu dốt, nào còn không hiểu ý của muội muội, vội vàng cũng theo đó mà bái xuống.

"Tốt tốt tốt, rụt rè nhưng đáng dạy!

Rụt rè nhưng đáng dạy!" 74.

George cũng không ngờ Dương Thiền lại thông minh đến thế, lập tức cười lớn: "Nếu đã như vậy, vậy thì bần đạo sẽ thu nhận ba đứa các con bồi dưỡng thật chu đáo.

Nếu ba đứa các con không thành Thánh Nhân, đến lúc đó vi sư sẽ cùng các con đánh lên thiên đình, để Ngọc Đế kia đích thân mở miệng phóng thích mẫu thân các con!" Nghe lời George hứa, ba người Dương Tiễn lập tức sáng mắt.

Bọn họ cảm thấy bái vị sư phụ này, thật sự là quá tốt rồi! .....

"Cái gì, ngươi nói không thu được hồn phách của Dương Thiên Hữu, Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền bốn người?" Dao Trì Thánh Cảnh, nghe Diêm Vương Địa Phủ bẩm báo, Ngọc Đế lập tức trợn mắt.

"Thiên Nô, đi truyền Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng cho Trẫm!

Chẳng lẽ hai tên này dám tư phóng mấy nghiệt súc đó." Diêm Vương không thu được hồn phách, chứng tỏ bốn người Dương Thiên Hữu chưa chết.

Vì vậy hắn nghi ngờ có phải Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng vì Dao Cơ mà mềm lòng, không thật sự ra tay giết người.

"Nguyên Soái Thiên Bồng thì không nói, nhưng Đại Kim Ô tuyệt đối sẽ không, Trẫm thấy trong chuyện này ắt có duyên do." Vương Mẫu bên cạnh vội vàng biện hộ cho Đại Kim Ô.

Ngọc Đế nghĩ một lát, cuối cùng cũng gật đầu.

Dù sao lúc đó ngoài Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng, còn có mười vạn thiên binh thiên tướng, tổng không thể nào tất cả đều dám trái lệnh hắn.

Quả nhiên, sau khi Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng đến, đều nói hùng hồn rằng mình không hề mềm lòng.

"Bệ hạ, Thiên Tướng nghiệm thi đều đã nghiệm rồi, thần thật sự oan uổng.

Đại Kim Ô, ngài nói phải không!" Nguyên Soái Thiên Bồng vẻ mặt ủy khuất biện giải cho mình, còn không quên nháy mắt ra hiệu cho Đại Kim Ô.

Thực ra trong lòng hắn lúc này cũng đang mịt mờ.

Hắn đúng là đã nương tay tha cho Dương Tiễn và Dương Thiền, nhưng tại sao hồn phách của Dương Thiên Hữu và Dương Giao cũng không xuống Địa Phủ?

Nhưng dù sao cũng tốt, ít nhất có thể kéo Đại Kim Ô vào cùng phe với mình, không cần bị nghi ngờ một mình.

"Dương Thiên Hữu và Dương Giao bị ta đâm xuyên tim, khi chúng ta rời đi đã không còn hơi thở, lý ra phải chết hẳn mới đúng." Đại Kim Ô nhíu mày, cũng đầy vẻ khó hiểu.

"Hừ, vậy các ngươi nói xem là chuyện gì, tại sao Địa Phủ không

thu được hồn phách của bốn người?" Ngọc Đế trên mặt đầy vẻ bất mãn. 75.

Ngay cả khi không phải Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng mềm lòng không ra tay giết người, thì cũng là hai người làm việc bất lợi, để người khác có cơ hội.

"Thần… thần… thần cũng không biết, thần đâu phải là người đứng đầu." Nguyên Soái Thiên Bồng rụt đầu lại, ý đồ thoái thác toàn bộ trách nhiệm.

Đại Kim Ô há miệng, cũng không biết nên trả lời thế nào.

Lúc này Vương Mẫu bên cạnh chen lời: "Thiên thượng một ngày, hạ giới một năm, Dao Cơ ở phàm gian hai mươi năm, liệu có kết giao được một số bạn bè có tu vi không tệ hay không.

Sau khi Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng rời đi, họ đã ra tay cứu sống bốn người Dương Thiên Hữu?" "Điều này cũng có khả năng." Ngọc Đế nghe vậy cũng gật đầu, sau đó ra lệnh: "Đại Kim Ô, Nguyên Soái Thiên Bồng, hai ngươi lại đến Quán Giang Khẩu, nhất định phải điều tra rõ ràng là chuyện gì.

Nếu có ai dám bao che bốn người đó, tất cả đều phải bị đưa về thiên đình xử trí!" Thiên đình tuy là thế lực cai trị cao nhất trên danh nghĩa của tam giới, nhưng không phải là thế lực mạnh nhất tam giới.

Tam giáo mới là thế lực mạnh nhất tam giới, trong đó những tu hành giả có thực lực cường đại còn vượt xa thiên đình.

Ngoài tam giáo, tam giới còn ẩn chứa không ít cường giả tán tu.

Vì vậy nếu nói Dao Cơ ở phàm gian hai mươi năm này, kết giao được những người bạn có thực lực không tệ, cứu sống bốn người Dương Thiên Hữu, thì cũng nói được.

Nhưng dù là ai, ngay cả là người của tam giáo, cũng không thể

công khai trái lệnh thiên đình.

Chỉ cần Đại Kim Ô bắt giữ và đưa về thiên đình, thì ngay cả Tam Thanh đến, cũng phải nói chuyện đàng hoàng với hắn.

Hắn nếu cố chấp muốn giết, Tam Thanh cũng không thể ngăn cản.

Tuy nhiên hắn cũng không ngu, sẽ không thật sự không nể mặt Tam Thanh, cho nên mới để Đại Kim Ô bắt sống về thiên đình, chứ không phải xử quyết tại chỗ.

Còn về bốn người Dương Thiên Hữu kia, thì chắc chắn phải giết, Tam Thanh đến cầu xin cũng không được.

Điều này liên quan đến uy nghiêm của toàn bộ thiên đình, liên quan đến thể diện của Ngọc Đế hắn, liên quan đến thiên điều và thiên quy.

Đó là giới hạn của hắn.

"Bệ hạ, có Đại Kim Ô đi là được rồi, hắn là không cần tiểu thần, tiểu thần ở Thiên Hà còn có không ít chuyện phải xử lý." Nguyên Soái Thiên Bồng nghe vậy lập tức mở miệng muốn thoái thác nhiệm vụ lần này.

Cứu Dương Tiễn và Dương Thiền, hắn cảm thấy đã coi như trả xong ân tình của Dao Cơ, không muốn dây dưa vào nữa.

"Được, nếu ngươi không đi, Trẫm sẽ phán ngươi tội thất chức, giáng ngươi xuống phàm gian biến thành một con heo!" Ngọc Đế ngữ khí lạnh lùng, dọa Nguyên Soái Thiên Bồng mồ hôi lạnh chảy ra ngay lập tức.

"Tiểu thần đi, tiểu thần đi, tiểu thần nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ!" "Thiên Nô, ngươi đi một chuyến đến Đào Sơn, bảo Trưởng Công Chúa thành thật khai ra, là ai đã cứu bốn người Dương Thiên Hữu.

Nếu nàng bằng lòng thành thật khai báo và nhận lỗi, Trẫm có thể thả nàng ra khỏi Đào Sơn." Sau khi Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng lĩnh mệnh hạ phàm, Ngọc Đế lại phân phó với thị tòng thân cận đang phục thị bên cạnh.

Chương 875

Hắn cảm thấy nếu là bạn bè của Dao Cơ, thì Dao Cơ khẳng định biết là ai.

Ở một bên khác, trên Tam Tiên Đảo, George cũng chính thức thu Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền làm đồ đệ, truyền thụ pháp tu cho ba người.

Trong đó Dương Tiễn vì có Thiên Nhãn do Dao Cơ âm thầm ban tặng, tốc độ tu luyện nhanh nhất, không bao lâu đã có tu vi Thiên Tiên.

Dương Giao và Dương Thiền tuy không có Thiên Nhãn, nhưng thiên phú cực cao, linh khí Tam Tiên Đảo lại nồng đậm, cộng thêm George dùng trận pháp phụ trợ tụ tập linh khí, tốc độ tu luyện cũng cực kỳ đáng sợ.

Cứ như vậy, rất nhanh ba năm thời gian đã trôi qua.

Ngày này, ba người Dương Giao, Dương Tiễn và Dương Thiền, lén lút rời Tam Tiên Đảo, cưỡi mây bay về phía Đào Sơn.

Chỉ có điều, bọn họ chưa bay được bao xa, đã bị chặn lại.

"Nhị sư đệ, Tam sư đệ, Tiểu sư muội, các con nhân lúc sư phụ bế quan, muốn đi đâu?" Người chặn họ lại không ai khác, chính là đại đồ đệ Tôn Ngộ Không của George.

"Sư huynh, chúng con… chúng con đã lâu không ra ngoài rồi, muốn đi Quán Giang Khẩu xem sao." Dương Tiễn mắt xoay chuyển, cười hì hì giải thích.

Dương Giao và Dương Thiền cũng vội vàng gật đầu theo: "Chúng con sẽ về ngay thôi." "Quán Giang Khẩu, Quán Giang Khẩu không phải là hướng đó sao?" Tôn Ngộ Không từ ống tay áo lấy ra một quả

đào to cắn một miếng, trên mặt đầy vẻ trêu chọc.

"Đó là vì…" Dương Tiễn vừa định giải thích, đã bị Tôn Ngộ Không giơ tay ngắt lời: "Thôi được rồi, đừng nói dối nữa, ta biết các con muốn đi Đào Sơn cứu mẫu thân của các con." "Sư huynh… chúng con không thể đợi thêm nữa." Ba người Dương Tiễn thấy đã bị phát hiện, cũng không chối cãi nữa.

Bọn họ bây giờ không còn là những người mới tu luyện ngây thơ như năm xưa.

Trong ba năm ở Tam Tiên Đảo, bọn họ đã quen biết Tam Tiêu Nương Nương, quen biết Thân Công Báo trên đảo, quen biết Ngao Bính của Long tộc, quen biết Na Tra thường xuyên đến thăm Ngao Bính, quen biết Long tộc dưới đảo.

Bọn họ biết muốn tu thành Thánh Nhân khó khăn đến nhường nào, ngay cả Tam Tiêu Nương Nương còn lợi hại hơn sư phụ cũng còn chưa là Thánh Nhân.

Bọn họ có thể cả đời này cũng không tu thành Thánh Nhân.

Vì vậy muốn cứu mẫu thân của họ, chỉ có cách là phá vỡ Đào Sơn, hoặc là khiến Ngọc Đế mở miệng thu hồi xử phạt.

Thế nhưng, bọn họ lại biết Ngọc Đế là Tam Giới Chi Chủ, nếu để sư phụ giúp họ đánh lên thiên đình, thì đơn giản là đẩy sư phụ vào hố lửa.

Sư phụ đã cứu sống cả gia đình họ, lại dạy họ tu hành, họ không muốn liên lụy sư phụ.

Vì vậy sau khi bàn bạc, quyết định nhân lúc sư phụ bế quan, lén lút đến Đào Sơn.

Xem có thể hợp lực ba người cứu được mẫu thân hay không, nếu không cứu được, thì sẽ đánh lên ba mươi ba tầng trời, ép Ngọc Đế

phóng thích mẫu thân.

Chỉ có điều không ngờ, vừa ra ngoài đã bị sư huynh chặn lại.

"Nghe nói Dao Trì có một vườn bàn đào, sư huynh ta rất muốn nếm thử bàn đào trong đó!" Tôn Ngộ Không nhìn ba người Dương Tiễn ba giây, thấy ánh mắt bọn họ kiên định, lập tức cười lớn.

"Sư huynh… huynh…" Ba người Dương Tiễn nào còn không hiểu ý của Tôn Ngộ Không, trong mắt đều lộ ra vẻ cảm động.

Bọn họ không muốn liên lụy sư huynh, nhưng sư huynh hiển nhiên sẽ không để họ cứ thế rời đi, nên cuối cùng đành phải đồng ý.

Bốn người kết bạn, cùng nhau cưỡi mây bay về phía Đào Sơn.

"Làm loạn đi, làm loạn đi, chậm nữa thì không làm loạn được nữa rồi." Lúc này, George đang bế quan trong động phủ, từ từ mở mắt ra.

Theo quan sát của hắn, không bao lâu nữa, Tam Thanh hẳn là sẽ luyện thành Bảng Phong Thần xuất quan, chính thức khởi động Đại chiến Phong Thần.

Muốn công đánh thiên đình, ép Ngọc Đế phóng thích Dao Cơ, phải làm trước khi Tam Thanh xuất quan.

Nếu không đến lúc đó Ngọc Đế cầu cứu Tam Thanh, thì sẽ không dễ làm.

"Để vi sư trợ các con một tay!" George giơ tay giữa không trung biến ra một cây bút, tập trung toàn bộ sức mạnh trong cơ thể vào quyền hành Đồ Kính Tưởng Tượng, bắt đầu viết tiếp câu chuyện sau đây.

"Ngao Bính đột nhiên có chút nhớ người bạn thân Na Tra của mình, quyết định đến Trần Đường Quan, trùng hợp gặp được Na Tra cũng đến thăm mình.

Và càng trùng hợp hơn, họ còn gặp được Tôn Ngộ Không và bốn người Dương Tiễn đang trên đường đến Đào Sơn.

Na Tra lanh lợi đã moi được từ Dương Giao rằng bốn người muốn đi Đào Sơn cứu mẹ.

Để báo đáp ân tình của George năm xưa, Na Tra và Ngao Bính gia nhập đội ngũ." "Trên Đào Sơn, sáu người hợp lực vẫn không thể phá vỡ xiềng xích do Thiên Quy tạo thành, đã dẫn dụ Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng đã tìm kiếm họ ba năm ở nhân giới đến.

Vì sợ thân phận Na Tra bị bại lộ, liên lụy đến phụ mẫu Lý Tịnh ở Trần Đường Quan, vốn dĩ có thể thắng nhưng sáu người đã không ham chiến, chọn tạm thời rút lui." "Sáu người nghe lời Na Tra đến động Kim Quang trên núi Càn Nguyên, tìm Thái Ất Chân Nhân hỏi xem liệu còn có cách nào khác để cứu Dao Cơ hay không.

Lúc này, hoa sen trong động nở rộ, Tiên Thiên Chí Bảo Bảo Liên Đăng do Nữ Oa Nương Nương để lại nhân gian xuất thế, nhận chủ Dương Thiền." "Thái Ất Chân Nhân đưa ra kết luận giống như George, cho rằng trừ phi thành Thánh, nếu không không thể cưỡng ép phá vỡ thiên điều.

Nhưng vẫn quyết định đến động Kim Hà trên núi Ngọc Tuyền tìm sư huynh Ngọc Đỉnh Chân Nhân có kiến thức uyên bác nhất để hỏi.

Trên đường đến núi Ngọc Tuyền, bọn họ ngẫu nhiên gặp Tam Đầu Giao.

Dương Tiễn sớm đã biết ân oán giữa mẫu thân và Tam Đầu Giao, thế là một mình khiêu chiến Tam Đầu Giao, dùng Thiên Nhãn trọng thương nó.

Tam Đầu Giao vì muốn giữ mạng đã giao ra Long Châu, tự nguyện hóa thành vũ khí Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao của Dương

Tiễn.” “Đến động Kim Hà trên núi Ngọc Tuyền, gặp Ngọc Đỉnh Chân Nhân, nhưng vẫn không có được cách phá giải Thiên Quy.

Sáu người Dương Tiễn cuối cùng quyết định công đánh thiên đình, bức bách Ngọc Đế sửa đổi thiên quy.

Thái Ất Chân Nhân và Ngọc Đỉnh Chân Nhân không muốn nhúng tay vào chuyện hỗn độn.

Nhưng họ nhìn mặt mũi Na Tra, vẫn giúp dùng Long Châu và một khối kỳ thạch lấy được từ Đào Sơn, luyện chế một thanh Hậu Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Thần Long Khai Sơn Phủ, làm pháp bảo của Dương Giao.” “Sáu người Dương Tiễn vừa ra khỏi núi Ngọc Tuyền, trùng hợp lại gặp Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng đang lùng bắt họ khắp nơi.

Lần này họ không tránh nữa, một trận bao vây tấn công, Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng đều bị bắt.

Lấy Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng làm con tin, mọi người trực tiếp lên ba mươi ba tầng trời, ép Ngọc Đế thu hồi thiên điều, phóng thích Dao Cơ.” “Ngọc Đế đang ở Dao Trì, biết tin sáu người Dương Tiễn áp giải Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng đến thiên đình, còn uy hiếp hắn phóng thích Dao Cơ liền đại nộ.

Hắn căn bản không chịu uy hiếp, ra lệnh mười vạn thiên binh thiên tướng không cần quan tâm đến tính mạng của Đại Kim Ô và Nguyên Soái Thiên Bồng, nhất định phải bắt sáu người đó.

Dương Tiễn đại nộ, tại chỗ chém giết Đại Kim Ô.

Nguyên Soái Thiên Bồng vì đòn Thôi Linh Chưởng năm xưa mà thoát chết.

Cứ như vậy, sáu người dưới sự bao vây của vô số thiên binh thiên tướng, từ Nam Thiên Môn một đường giết lên.

Để đề phòng linh lực trong cơ thể cạn kiệt, cũng để nâng cao thực lực, bọn họ nhớ đến lời sư phụ dạy.

Thế là vừa chiến đấu, vừa cướp bóc các loại kỳ trân dị bảo của thiên đình.

Bàn đào ở Dao Trì không thiếu một quả nào đều chui vào bụng bọn họ, kim đan do Thái Thượng Lão Quân luyện chế, cũng không bị bỏ qua.

Không chỉ bổ sung linh lực, thực lực cũng được nâng cao đáng kể, giết đến mức thiên binh thiên tướng bỏ mũ vứt giáp, không ai có thể cản được." "Ngọc Đế Vương Mẫu đại kinh, lập tức phái người đến Tây Phương cầu viện Thái Cực Thiên Hoàng Đại Đế, đồng thời ra lệnh chín Đại Kim Ô còn lại đến Đào Sơn rắc muối vào xác Dao Cơ, đạt được hiệu quả kéo dài thời gian để cứu viện.

Đáng tiếc, bọn họ vẫn đánh giá thấp thực lực của sáu người Dương Tiễn sau khi ăn bàn đào và kim đan.

Sáu người chặn chín con Kim Ô, giết tám con, dưới sự can ngăn của Hằng Nga, bạn thân của Dao Cơ, đã giữ lại con cuối cùng." Câu chuyện viết đến đây thì dừng lại, bởi vì lúc này một lão giả cưỡi trâu xanh, xuất hiện trên bầu trời Tam Tiên Đảo.

"Quả nhiên không dễ lừa gạt a!" Tam Thanh tuy đang bế quan luyện chế Bảng Phong Thần, nhưng trong Tam Thanh, Đạo Đức Thiên Tôn còn có một hóa thân đang làm việc ở thiên đình.

Đó chính là Thái Thượng Lão Quân nổi tiếng.

Chương 876

Và lão giả cưỡi trâu trên bầu trời Tam Tiên Đảo hiện tại, chính là Thái Thượng Lão Quân.

Tuy nhiên đối với tình huống này, hắn vốn dĩ đã dự liệu từ sớm.

Hắn dùng quyền hành Kẻ Ngu để tạo ra các loại trùng hợp, khiến mọi chuyện phát triển theo hướng hắn muốn, tự nhiên sẽ để lại dấu vết trong Đại Đạo.

Thái Thượng Lão Quân với tư cách là một trong những phân thân của Thánh Nhân, làm sao có thể không có chút cảm giác nào.

Đương nhiên, hắn cũng ẩn giấu rất kỹ, Thái Thượng Lão Quân e rằng cũng chỉ biết sự bất thường bắt nguồn từ Tam Tiên Đảo, khó có thể thực sự khóa chặt vào hắn.

Vì vậy vấn đề không lớn.

"Tam Tiên Đảo, nơi Tam Tiêu tu luyện, chẳng lẽ là kế hoạch của Thông Thiên sao?" Thái Thượng Lão Quân ngồi trên trâu xanh, nhìn xuống Tam Tiên Đảo bên dưới, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Thực ra lần trước Long tộc và Na Tra đại náo Côn Luân Tiên Cảnh, hắn đã cảm nhận được một số điều không ổn.

Chỉ là kết quả cuối cùng không sai lệch nhiều so với tính toán của hắn và Nguyên Thủy, đợi Bảng Phong Thần luyện chế xong, chỉ cần điều chỉnh một chút, là có thể trở về quỹ đạo ban đầu.

Vì vậy hắn cũng không nhúng tay vào.

Nhưng lần này, mọi chuyện đã sai lệch quá xa.

Dương Tiễn vốn định bái nhập Xiển giáo phụ tá Khương Tử Nha,

giúp Chu Võ Vương Cơ Phát phản Thương phạt Trụ, giờ lại dường như bái nhập môn hạ Tiệt giáo.

Ngay cả nhân vật chính của Tây Du lượng kiếp nghìn năm sau, cũng đã ra đời sớm, trở thành sư huynh của Dương Tiễn.

Nếu không nhúng tay nữa, e rằng ngay cả Ngọc Đế, chủ nhân của trời đất cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Và tất cả những nguồn gốc này, đều chỉ về Tam Tiên Đảo.

Tam Tiên Đảo là nơi Tam Tiêu tu luyện, Tam Tiêu lại là đệ tử của Thông Thiên, thực lực gần nhất với Thánh Nhân Chuẩn Thánh.

Điều này không khỏi khiến hắn nghi ngờ liệu có phải Thông Thiên đã bố cục trước khi luyện chế Bảng Phong Thần hay không.

Thế nhưng, theo sự hiểu biết của hắn về Thông Thiên, dường như lại không thể.

Thông Thiên tính tình dễ nóng nảy bốc đồng, là người thẳng tính, kém nhất là tính toán, làm sao có thể có bố cục như vậy.

Nếu nói là Nguyên Thủy, thì hắn không chút nghi ngờ, bởi vì Nguyên Thủy giỏi nhất là tính toán. .....

"Tam Tiêu đâu rồi?" Thái Thượng Lão Quân hiện thân, hạ xuống Tam Tiên Đảo.

Cuộc chiến Phong Thần còn chưa khai mở, bây giờ chưa đến lúc xé rách mặt, nên ngài không thể trực tiếp ra tay bắt Tam Tiêu.

Bằng không, đến khi Thông Thiên Giáo Chủ xuất hiện sẽ có cớ gây sự.

Hơn nữa, những tính toán và bố cục thế này cũng không thể nói ra mặt.

Nhưng chỉ cần ngài đến Tam Tiên Đảo, Tam Tiêu tự nhiên không

dám tiếp tục thi triển thần thông trước mặt ngài, như vậy cũng coi như ngăn chặn được bố cục phía sau.

Trước khi Phong Thần Bảng được luyện chế, Nguyên Thủy đã tìm đến ngài, hai người vừa vặn hợp ý, tính toán dùng toàn bộ Tiệt Giáo để tế Phong Thần Bảng.

Thế là mới có đủ mọi bố cục.

Nguyên Thủy muốn mượn Phong Thần Đại Chiến để cho các đệ tử của mình độ kiếp, phát triển thế lực Xiển Giáo, triệt để áp chế Tiệt Giáo ngày càng cường thịnh.

Còn ngài, với tư cách là Giáo Chủ Nhân Giáo, thì cần Nhân Đạo xương thịnh.

Thương Vong Chu Hưng chính là nhân gian chính đạo.

Nhưng triều Thương có không ít đệ tử Tiệt Giáo, đặc biệt là Văn Trọng, càng là trọng thần triều Thương, về sau chắc chắn sẽ kéo một lượng lớn đệ tử Tiệt Giáo đến bảo vệ triều Thương.

Bởi vậy ngài khẳng định phải giúp Nguyên Thủy đả áp Tiệt Giáo.

Ngoài ra, Thông Thiên hữu giáo vô loại, thu quá nhiều yêu tộc làm đệ tử, mà đều là những kẻ tu vi cao thâm.

Nếu không kiềm chế, tất nhiên sẽ có hại cho Nhân Đạo.

Hiện tại, bất kể là bố cục của Thông Thiên, hay là ý riêng của Tam Tiêu, ngài cũng không thể ngồi yên nhìn mọi chuyện lệch khỏi bố cục quá xa.

"Đệ tử Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, bái kiến Sư Bá!" Phát hiện Thái Thượng Lão Quân xuất hiện trên Tam Tiên Đảo, Tam Tiêu lập tức hiện thân nghênh đón.

Người thường có thể không biết Thái Thượng Lão Quân là phân

thân của Đạo Đức Thiên Tôn, nhưng họ, với tư cách là mấy đệ tử mạnh nhất Tiệt Giáo, sao có thể không biết.

Đạo Đức Thiên Tôn là Sư huynh của Sư phụ họ, cũng tức là Sư Bá của họ, về mặt lễ nghi tự nhiên không thể lơ là.

Mặc dù trong lòng họ đối với Đạo Đức Thiên Tôn và Nguyên Thủy Thiên Tôn không có mấy kính ý.

Dù sao Xiển Giáo và Nhân Giáo đều có thành kiến rất lớn đối với yêu tộc như họ.

"Không biết Sư Bá giá lâm, có việc gì?" "Trước đây nghe Sư đệ thường nói về mấy con, tiện đường ghé qua xem, không lẽ không hoan nghênh sao?" Thái Thượng Lão Quân phất cây phất trần trong tay, cười hì hì nói.

Tam Tiêu nhìn nhau, vẻ nghi hoặc trong mắt chợt lóe lên rồi biến mất, nhưng trên mặt đều vẫn nở nụ cười cung kính: "Đương nhiên hoan nghênh, chỉ sợ rượu tiên quả tiên ở chỗ đệ tử khó mà vừa miệng Sư Bá." "Xem ra vẫn chưa nhận ra." George thấy Thái Thượng Lão Quân tìm đến Tam Tiêu, đoán được ý đồ của Thái Thượng Lão Quân, liền thu liễm mọi khí tức, lén lút rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Thái Thượng Lão Quân là hóa thân của Đạo Đức Thiên Tôn, giỏi luyện đan, tuy cũng có sức mạnh cấp Sage, nhưng dù sao cũng không phải bản thể.

Cho nên dưới sự che giấu cực lực của hắn, việc ngài nhầm Tam Tiêu là kẻ đứng sau màn cũng rất bình thường.

Đối với việc để Tam Tiêu chịu tội thay mình, George không hề có chút cảm giác tội lỗi nào.

Bởi vì Tiệt Giáo đã định sẽ đối địch với Xiển Giáo, Nhân Giáo, cho dù họ không làm gì, Đạo Đức Thiên Tôn và Nguyên Thủy Thiên

Tôn cũng sẽ không bỏ qua cho họ.

Phong Thần Bảng cần những cường giả có đủ trọng lượng để lấp đầy.

Mà chỉ khi hắn ẩn mình kỹ càng, không để Thái Thượng Lão Quân kịp thời tìm ra căn nguyên, thì mới có thể giúp Tiệt Giáo lật ngược tình thế trong Phong Thần Đại Chiến.

"Đến lúc đón họ về rồi." Rời khỏi Tam Tiên Đảo, George thẳng tiến Thiên Đình.

Mục đích của hắn đã đạt được, bốn vị đệ tử cùng Na Tra, Ngao Bính sức mạnh đều đã tăng trưởng đáng kể.

Đã đến lúc thu tay.

Không thể thật sự để bốn vị đồ đệ cùng Na Tra, Dương Tiễn tiêu diệt Thiên Đình và Ngọc Đế, điều đó cũng không thể làm được.

Ngọc Đế là Tam Giới chi Chủ chính thống, có Tam Giới Khí Vận trong người, gặp hung hóa cát, ngay cả Sage ra tay cũng không thể giết ngài.

Nếu gặp nguy hiểm, tự nhiên sẽ có đủ loại sự trùng hợp của vận mệnh an bài để cứu ngài.

Thậm chí Sage cũng có thể bị Đại Đạo ảnh hưởng.

Đây cũng là lý do Thái Thượng Lão Quân bình thản đứng nhìn Tam Tiêu ở đây, mà không hề lo lắng về nguy cơ ở Thiên Đình.

Chương 877

Thái Thượng Lão Quân chưa bao giờ lo Dương Tiễn và những người khác giết Ngọc Đế, chỉ lo Tam Tiêu lợi dụng thủ đoạn trước đó để gây ra đủ loại ảnh hưởng, tiếp tục phá rối một số bố cục của ngài và Nguyên Thủy.

George biết rõ điều này, nên khi Thái Thượng Lão Quân nhận nhầm người, hắn cũng không còn thi triển quyền năng Huyễn Tưởng Gia nữa, mà tự mình đi đến.

Để đề phòng các đệ tử của mình bị vị Đại Năng kia bắt.

Còn về Tam Thánh Mẫu, lần này nếu không cứu được, về sau còn rất nhiều cơ hội.

Chỉ cần không chết, vấn đề sẽ không lớn.

Một bên khác, thấy Dương Tiễn sáu người sắp đánh đến Dao Trì, Ngọc Đế lập tức hạ lệnh mở đập thả Thiên áp, định dùng thiên thủy nhấn chìm sáu người Dương Tiễn.

Kết quả không nhấn chìm được sáu người Dương Tiễn, mà còn khiến thiên thủy không thể thu lại, thẳng tiến nhân gian.

Nếu để thiên thủy tràn vào nhân gian, đó chắc chắn là một đại tai nạn đối với nhân gian.

Dương Thiền thiện tâm và Ngao Bính giỏi điều khiển nước liền liên thủ dùng Bảo Liên Đăng chặn thiên thủy sắp rơi xuống nhân gian.

Còn Tôn Ngộ Không, Dương Giao, Dương Tiễn và Na Tra tiếp tục công phá Thiên Đình.

Ngay khi họ vừa đánh vào Dao Trì, Ngũ Cực Chiến Thần do Câu Trần Đại Đế phái đến đã kịp thời có mặt, phối hợp với Quyền Liêm

Đại Tướng thị vệ thân cận của Ngọc Đế, tạm thời chặn bốn người lại.

Nào ngờ Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, Dương Tiễn Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, Dương Giao Thần Long Phủ và Na Tra Hỏa Tiêm Thương, sức chiến đấu thực sự quá mạnh.

Ngũ Cực Chiến Thần và Quyền Liêm Đại Tướng cũng bị áp đảo, dần dần lộ vẻ suy tàn.

Kỳ thực so với bên kia, tu vi tổng thể của Ngũ Cực Chiến Thần vẫn cao hơn không ít, đều là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, Quyền Liêm yếu hơn một chút là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Còn bên này chỉ có Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, Na Tra là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, Dương Giao là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng không phải tu vi càng cao, sức mạnh càng mạnh.

Chỉ cần không phải vượt qua một cảnh giới lớn, chỉ cần chưa đạt đến cấp Sage, thì thắng bại rất khó đoán.

Pháp bảo, công pháp và các khía cạnh khác cũng chiếm một yếu tố rất lớn.

Tôn Ngộ Không và Na Tra, một là Linh Minh Thạch Hầu vật linh trời sinh, một là Ma Hoàn chuyển thế, một sở hữu Như Ý Kim Cô Bổng, một sở hữu Hỏa Tiêm Thương, Hỗn Thiên Lăng và Phong Hỏa Luân.

Đó cơ bản đều là những tồn tại nghiền ép cùng cảnh giới, ngay cả Ngũ Cực Chiến Thần nổi tiếng thiện chiến, hai đánh một cũng rất vất vả.

Còn Dương Tiễn cũng không kém, huyết mạch Thiên Giới, thân mang Thiên Nhãn, bản thể Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao càng là chiến

lực không thua kém Dao Cơ.

Dương Giao yếu hơn một chút, đặt trong cùng cấp độ cũng rất mạnh.

Thêm nữa, họ đều có thiên phú dị bẩm, khả năng học tập siêu việt, trong chiến đấu sẽ nhanh chóng trưởng thành, càng đánh càng mạnh.

Vì vậy, dù ban đầu rơi vào thế hạ phong, họ nhanh chóng trưởng thành trong chiến đấu, dần dần áp chế đối phương.

Cứ như vậy, sau một hồi giao chiến, Ngũ Cực Chiến Thần và Quyền Liêm Đại Tướng cuối cùng vẫn không địch lại, bị đánh ngã xuống đất.

"Ngọc Đế lão già, mau thả mẫu thân của Sư đệ ta, nếu không Hoàng Đế luân phiên làm, hôm nay sẽ đến lượt nhà ta!" Tôn Ngộ Không nhảy lên bàn trước mặt Ngọc Đế, cầm một quả tiên đào cắn một miếng, uy hiếp Ngọc Đế và Vương Mẫu.

Dương Tiễn và Dương Giao cũng lập tức theo sau: "Chỉ cần ngài thả mẫu thân của chúng ta, chúng ta sẽ lập tức rút khỏi Thiên Đình." Na Tra đảo mắt: "Tiện thể miễn trừ tất cả tội của Long Tộc!" Long Tộc năm xưa công phá Thiên Đình bị trấn áp, sau này lại bị lợi dụng, cộng thêm họ và Vô Lượng Tiên Ông của Xiển Giáo làm một trận, bất đắc dĩ đành phải trốn đến Tam Tiên Đảo.

Nếu có thể được miễn trừ tất cả tội, là lại có thể quay trở về Tứ Hải.

"Không thể nào, dù các ngươi có giết trẫm, trẫm cũng không thể thả mẫu thân của các ngươi, không thể miễn trừ tội mà Long Tộc đã phạm.

Họ đã vi phạm Thiên Điều, phải chịu trừng phạt!" Ngọc Đế giận dữ đập bàn, không hề có ý lùi bước.

Dù là vì thể diện, hay vì duy trì Thiên Điều Thiên Quy, ngài cũng không thể lùi bước.

Ít nhất trên mặt nổi là tuyệt đối không thể.

Nếu hôm nay ngài lùi bước, thì ngài và Thiên Đình sẽ thật sự trở thành trò cười, sau này không còn khả năng thống trị Tam Giới nữa.

Ban đầu ngài còn không quá để ý chuyện Tam Thanh luyện chế Phong Thần Bảng, giờ đây ngài thật sự cảm thấy Phong Thần Bảng quá quan trọng.

Nếu Thiên Đình có đủ cường giả tọa trấn, ngài đâu đến nỗi chịu nhục nhã như vậy.

"Thả mẫu thân ta, nếu không ta giết ngài!" Dương Tiễn giận dữ kề Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao vào cổ Ngọc Đế, dường như thật sự có thể giết chết vị cậu vô tình này của mình bất cứ lúc nào.

"Không thể!" Ngọc Đế nghiến răng, vẫn không buông lời.

Bên kia Vương Mẫu thấy vậy vội vàng xoa dịu: "Đừng… đừng xung động, Ngọc Đế là Tam Giới Chi Chủ, các ngươi giết ngài, Tam Giới sẽ gặp đại kiếp nạn.

Có chuyện gì chúng ta từ từ bàn bạc, từ từ bàn bạc…" "Nhị ca đừng xung động!" Lúc này, Dương Thiền và Ngao Bính, người đã ép thiên thủy về Thiên Hà, cũng đã đến Dao Trì.

Dương Thiền thông tuệ tiến lên chặn Dương Tiễn, vẻ mặt đáng thương nhìn Ngọc Đế: "Cậu ơi, mẫu thân của chúng cháu là em gái ruột của cậu mà, xin cậu hãy thả người ra, để người đoàn tụ với gia đình chúng cháu.

Cháu gái này xin cậu cúi đầu!" Nói rồi, Dương Thiền quỳ xuống, cúi đầu thật sự trước Ngọc Đế, rồi dùng đôi mắt ngấn lệ nhìn chằm chằm Ngọc Đế.

Đã cứng rắn không được, cô bé định dùng chiêu mềm mỏng.

Ngọc Đế thấy vậy, trên mặt lộ vẻ động lòng, há miệng định nói, nhưng vẫn không nói ra lời thả Dao Cơ.

Thấy Ngọc Đế mềm cứng không ăn, Tôn Ngộ Không nổi nóng, vung Kim Cô Bổng định cho Ngọc Đế một trận, để ngài nếm mùi đau khổ.

Thế nhưng đúng lúc này, trong Dao Trì bỗng vang lên một tiếng thiền âm: "Nghiệt chướng to gan, còn không dừng tay!" Tiếng thiền ý này khiến đầu Tôn Ngộ Không chợt đau nhói, Kim Cô Bổng trong tay tự nhiên cũng không vung xuống được nữa.

"Kẻ nào, dám đánh lén ông Tôn nhà ngươi?" Ngẩng đầu nhìn lên không trung, chỉ thấy hai đạo nhân mặc y phục kỳ lạ, không biết từ lúc nào đã xuất hiện giữa Dao Trì.

Hai đạo nhân kia không để ý Tôn Ngộ Không, mà hành lễ với Ngọc Đế: "Tây Phương Giáo Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, nghe nói Ngọc Đế bệ hạ có chút phiền toái, đặc biệt đến giúp đỡ!" "Chuẩn Đề… Tiếp Dẫn…" Ngọc Đế ngây người một lát, sau đó nhớ ra Tây Phương hình như thật sự có một Tây Phương Giáo, chỉ có điều Tây Phương là vùng đất nghèo nàn, bên đó chủ yếu do Câu Trần Đại Đế phụ trách, ngài cũng không để ý.

"Xin hai vị mau bắt lấy những kẻ tà ma ngoại đạo phản nghịch này!" Tây Vương Mẫu phản ứng cực kỳ nhanh, thấy hai người thực lực không tệ, vội vàng cầu cứu.

Bên kia Tôn Ngộ Không thấy Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn không thèm để mình vào mắt, lập tức tức giận phi thân vung gậy đánh tới.

"Nghiệt chướng đừng phóng túng." Chuẩn Đề đưa tay lấy ra một cây thần trượng, nhẹ nhàng vung về phía trước, Tôn Ngộ Không lập

tức như bị sét đánh, trực tiếp thổ huyết trọng thương bay ngược trở lại.

"Sư huynh!" Dương Tiễn và những người khác lập tức kinh hãi, vội vàng đỡ lấy Tôn Ngộ Không.

Phải biết Sư huynh là Linh Minh Thạch Hầu, cho dù không tu luyện công pháp nào, thân thể cũng vô cùng cường hãn.

Thế mà đạo nhân đối diện lại chỉ khinh miệt vung một cái, đã trọng thương Sư huynh, tu vi quả thật đáng sợ.

"Bảo Liên Đăng." Dương Thiền lấy Bảo Liên Đăng ra nhanh chóng trị thương cho Tôn Ngộ Không, đồng thời vội vàng nói: "Rút!" Hai vị đạo nhân Tây Phương Giáo này, thực lực căn bản không phải họ có thể sánh bằng, cho dù họ xông lên, e rằng cũng không phải đối thủ.

Cho nên bây giờ điều quan trọng nhất là trốn thoát trước, sau này tìm cách khác.

Dương Giao và Dương Tiễn tuy trong lòng không cam, nhưng cũng biết bây giờ không phải lúc thể hiện bản lĩnh.

Bằng không không những bản thân gặp nguy hiểm, mà còn liên lụy đến Sư huynh, Na Tra và Ngao Bính đến giúp.

Chương 878

Thế là mọi người lập tức kết ấn định bỏ chạy.

"Các ngươi có duyên với Tây Phương Giáo ta, hãy theo ta đến Tây Phương Cực Lạc thế giới đi!" Đáng tiếc họ vừa bay lên, đã bị một luồng sức mạnh cường đại kìm hãm, bất kể dùng hết sức, thi triển thần thông pháp thuật nào, cũng khó thoát.

Chính là Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong Tây Phương Nhị Thánh đã ra tay.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân ném ra pháp bảo của mình là Càn Khôn Đại, muốn đưa sáu người Dương Tiễn đến Tây Phương, thu vào môn hạ Tây Phương Giáo.

Năm xưa hai người họ đã lập đại hoành nguyện, muốn kiến lập Cực Lạc thế giới, chấn hưng Tây Phương Giáo, nhờ đó mà công đức thành Thánh.

Nhưng Tây Phương tài nguyên thiếu thốn, nhân tài tiêu điều, bất kể họ cố gắng thế nào, cũng không thấy khởi sắc.

Thế là sau một phen tính toán, họ hiểu rằng muốn hoàn trả công đức đã thiếu, chấn hưng Tây Phương Giáo.

Thì nhất định phải đến Đông Phương tranh giành, tìm cách cướp người từ tay Tam Giáo.

Nhưng Tam Giáo mạnh mẽ đến nhường nào, nếu cứng rắn thì chắc chắn không được, phải có lý do chính đáng.

Mà Phong Thần Bảng chính là một cơ hội rất tốt.

Nếu thao tác đúng đắn, thì có khả năng một lần có thể mang đi đủ số nhân tài, củng cố nền tảng Tây Phương Giáo, hoàn thành công đức

đã thiếu.

Chỉ là còn chưa đợi Tam Thanh xuất quan, Phong Thần Đại Chiến chính thức khai mở, họ lại có cơ hội trước.

Cháu ngoại Ngọc Đế dẫn bạn bè công phá Thiên Đình, đây vốn là việc riêng của Ngọc Đế, họ cũng không tiện nhúng tay.

Hơn nữa Tam Thanh tuy bế quan luyện chế Phong Thần Bảng, Thiên Đình vẫn còn một Thái Thượng Lão Quân.

Cũng không đến lượt họ ra mặt.

Thế nhưng nhìn kỹ lại, trời ơi, hai người cháu ngoại và một cháu gái ngoại của Ngọc Đế này, đúng là một người hơn một người có thiên phú, một người hơn một người có tiềm lực.

Lại nhìn bạn bè của họ, Linh Minh Thạch Hầu trong Hỗn Thế Tứ Đại Hầu, Linh Châu và Ma Hoàn.

Nếu những người này có thể độ về Tây Phương Giáo của họ, tương lai chắc chắn đều là những cao thủ trụ cột.

Toàn bộ đều là Sage dự bị đó!

Nhưng có Thái Thượng Lão Quân ở đó, họ cũng chỉ có thể đứng nhìn, không dám mạo hiểm nhúng tay.

Kết quả Thái Thượng Lão Quân đột nhiên đi, hơn nữa Ngọc Đế thật sự có nguy hiểm tính mạng, không ra tay thì còn chờ đến bao giờ?

Lấy danh nghĩa quang minh chính đại cứu Tam Giới Chi Chủ, độ hóa sáu người này, Thái Thượng Lão Quân có quay lại cũng không thể nói gì.

"Không ổn rồi, không cầm cự được nữa!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân cấp Sage, nào phải Dương Tiễn và những người chưa đạt đến Đại La Kim Tiên có thể chống cự.

Chỉ cầm cự được mấy giây, họ đã cảm thấy mana sắp cạn kiệt, sắp bị hút vào cái túi vàng óng kia.

"Thần thông tước đoạt pháp bảo!" Đúng lúc này, một đạo bảo quang đột nhiên bắn về phía Càn Khôn Đại, Càn Khôn Đại lập tức bị bảo quang đánh bay ra ngoài, Dương Tiễn và những người khác cũng thoát khỏi số phận bị hút vào Càn Khôn Đại để độ hóa. .....

"Ồ?" Thấy Càn Khôn Đại bị thần thông kỳ lạ phá giải, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời phát ra tiếng kinh ngạc khẽ.

"Xem ra còn có đạo hữu có duyên với Tây Phương ta!" Có thể dùng thần thông phá Càn Khôn Đại, chứng tỏ người đến cứu viện ít nhất cũng có tu vi Đại La Kim Tiên, hai người hơi nghiêm túc hơn một chút.

Nhưng cũng chỉ là hơi nghiêm túc hơn một chút, bởi vì trong mắt họ, dưới cấp Sage đều là lũ kiến hôi.

Người đến dù là Đại La Kim Tiên, hay là Chuẩn Thánh, thì cũng có đi mà không có về, chỉ để thêm một giáo đồ mới cho Tây Phương Giáo của họ mà thôi.

"Bần đạo đúng là có duyên với Tây Phương Giáo, nhưng không phải bây giờ." George hóa thành một đám mây đen, bao bọc Dương Tiễn và những người khác độn thổ bay ra ngoài Thiên Đình.

Mà Tây Phương Nhị Thánh đâu thể để họ cứ thế bỏ trốn, Chuẩn Đề trực tiếp lấy pháp bảo Lục Căn Thanh Tịnh Trúc tùy tiện đánh tới đám mây đen.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc này có thể phong tỏa lục cảm của người khác, một khi bị đánh trúng, lập tức sẽ hiện nguyên hình, mặc cho người khác chém giết, không có chút sức phản kháng nào.

Ngài đích thân ra tay, dù là Đại La Kim Tiên cũng khó thoát khỏi

tai ương.

“Thần thông tước đoạt pháp bảo!” Một đạo bảo quang lại lần nữa bắn ra từ đám mây đen.

“Mánh lới nhỏ mọn.” Bên kia Tiếp Dẫn hừ lạnh một tiếng, chỉ dựa vào phật âm đã hóa giải bảo quang thành vô hình.

“Thiên Vũ Bảo Luân!” Thấy Lục Căn Thanh Tịnh Trúc sắp đánh trúng đám mây đen, đám mây đen đột nhiên tỏa ra kim quang chói mắt.

Từng đạo tượng phật bắn ra từ kim quang, tạo thành một ma pháp trận cách ly Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vào một không gian độc lập, đồng thời tước đoạt lục cảm của họ.

Chính là George đã toàn lực thi triển tuyệt chiêu của Xử Nữ Tọa Saga mà hắn đã cải tiến và cường hóa vô số lần.

“Không hổ là Sage, quả nhiên không dễ đối phó.” Cho dù Tây Phương Nhị Thánh bất cẩn không để hắn vào mắt, khiến hắn thành công tước đoạt lục cảm, nhưng cũng chỉ trì hoãn được chưa đến một giây.

“Phật Quốc trong lòng bàn tay!” May mắn thay, chưa đến một giây này cũng đủ để hắn thi triển tuyệt chiêu tiếp theo.

Sau khi thu Tây Phương Nhị Thánh vào Phật Quốc trong lòng bàn tay, hắn không ham chiến, không nhân cơ hội tấn công bên trong Phật Quốc.

Mà lập tức tạo ra một khối gương băng, thông qua không gian gương dịch chuyển trực tiếp rời khỏi Thiên Đình, và tiêu hủy tất cả dấu vết tồn tại của mình.

Hiện tại với thực lực của hắn, nếu thật sự giao chiến, e rằng vẫn chưa phải đối thủ của Tây Phương Nhị Thánh.

Nếu đơn đấu một người, hắn còn có chút tự tin.

Phải biết, Tây Phương Nhị Thánh vẫn luôn không hề nghiêm túc, không xuất Pháp Tướng, không dùng Xá Lợi Tử, ngay cả Thất Bảo Diệu Thụ nổi danh lừng lẫy cũng chưa lấy ra.

Cho nên thấy tốt thì rút, cứu người xong mau chóng chuồn là thượng sách.

Khoảnh khắc sau đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phá vỡ Phật Quốc trong lòng bàn tay, lần nữa xuất hiện tại Thiên Đình, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Bị hắn trốn thoát rồi, tên gia hỏa này có căn nguyên gì, sao lại biết thần thông của Tây Phương Giáo ta?" Vừa rồi, bất kể là thần thông tước đoạt lục thức của họ, hay Phật Quốc giam giữ họ trong chốc lát, đều mang đặc điểm pháp thuật rõ ràng của Tây Phương Giáo.

Nhưng mà, Tây Phương Giáo trừ hai người họ ra, còn lại đều là những kẻ yếu kém, không mấy ai đạt trình độ Kim Tiên.

Hai người nhanh chóng bấm ngón tay tính toán, nhưng lại không tính ra bất kỳ manh mối nào về đám mây đen kia.

Trong lòng họ nghi ngờ không biết có liên quan đến Tam Thanh hay không.

Bên kia, Thái Thượng Lão Quân tính toán chuyện Thiên Đình đã xong, cũng rời khỏi Tam Tiên Đảo, trở về Đâu Suất Cung.

Chỉ có điều khi ngài nghe môn hạ đồng tử thuật lại tất cả mọi chuyện xảy ra sau đó, trong lòng cũng có chút nghi hoặc.

"Chẳng lẽ Tây Phương Nhị Thánh này, có hợp tác ngầm với Thông Thiên sao?" Đám mây đen cứu Dương Tiễn và những người khác đi dùng thần thông của Tây Phương Giáo, điều này khiến ngài không thể không nghi ngờ đây là một âm mưu tự biên tự diễn.

Đương nhiên, cũng chỉ là nghi ngờ.

Bởi vì làm vậy quá lộ liễu, rất khó để người ta không sinh nghi.

Chương 879

Nhưng mà chuyện này thật giả lẫn lộn, đôi khi cũng khó nói.

Nhưng sau này khi hợp tác với Tây Phương Nhị Thánh, thì phải chú ý hơn một chút.

Không sai, trong bố cục của ngài và Nguyên Thủy, là cần lợi dụng Tây Phương Nhị Thánh.

Tây Phương Nhị Thánh muốn lớn mạnh Tây Phương Giáo để hoàn thành đại hoành nguyện khi thành Thánh, thì nhất định phải lợi dụng Phong Thần Đại Chiến lần này để đào chân tường.

Mà họ cũng cần lợi dụng Tây Phương Nhị Thánh để giúp đối phó Thông Thiên.

Đồng thời cũng muốn nhân cơ hội này xâm nhập Tây Phương Giáo, cắm đinh, để sau khi Tây Phương Giáo lớn mạnh thì vô hiệu hóa Tây Phương Nhị Thánh.

"Cũng không biết có thể phát huy được mấy phần tác dụng." George dẫn Dương Tiễn và những người khác trở về Tam Tiên Đảo, lúc này trong lòng cũng thầm thì vài câu.

Hắn cố ý dùng những chiêu thức tương tự Phật Môn để đối phó Tây Phương Nhị Thánh, chính là để khuấy đục nước.

Tốt nhất là có thể khiến Tây Phương Nhị Thánh và Nguyên Thủy, Đạo Đức Thiên Tôn nghi kỵ lẫn nhau.

Nhưng mà, nếu không có tác dụng cũng không sao, vốn dĩ cũng chỉ là tiện tay làm mà thôi.

Về Tây Phương Giáo và Tây Phương Nhị Thánh, hắn cũng có mưu đồ khác.

Mục tiêu của hắn trong Phong Thần Đại Chiến lần này là gì?

Đương nhiên là thành Thánh.

Thu Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn và những người khác làm đệ tử, cũng là để trong Phong Thần Đại Chiến tốt hơn giúp mình thành Thánh.

Nếu có thể thành Thánh ở thế giới này, thì sức mạnh của tất cả phân thân của hắn đều có thể tăng cường đáng kể.

Hai thế giới Dragon Ball và Saint Seiya, cũng có thể nhanh chóng thôn phệ hấp thụ.

Đến lúc đó dù là các phân thân không dung hợp, bản thể cũng có thể dễ dàng phá vỡ phong tỏa của The Living Tribunal.

Nhưng muốn thành Thánh ở thế giới này, cũng không hề dễ dàng.

Thành Thánh có nhiều phương thức, lấy sức mạnh chứng Đạo thành Thánh, trảm Tam Thi thành Sage, công đức thành Thánh.

Trong đó đơn giản nhất và không nguy hiểm nhất chính là công đức thành Thánh, thực lực cũng yếu nhất.

Nữ Oa chính là tạo người công đức thành Thánh, Tây Phương Nhị Thánh cũng là lập hoành nguyện kiến lập Tây Phương Giáo lớn mạnh để công đức thành Thánh.

Cho nên hắn cũng định công đức thành Thánh.

Công đức thành Thánh nếu yếu hơn một chút, nhưng thực lực của hắn không chỉ đến từ phương pháp thành Thánh của thế giới này.

Trước tiên thành Sage, như vậy các phân thân mới dễ dàng thôn phệ hấp thụ thế giới Dragon Ball và Saint Seiya.

Đến lúc đó dù là công đức thành Thánh, thì tổng hợp thực lực của hắn cũng sẽ mạnh hơn Tam Thanh và những người khác rất nhiều.

Đây vẫn là trong trường hợp các phân thân chưa dung hợp.

Vậy làm thế nào để lợi dụng Phong Thần Đại Chiến để công đức thành Thánh?

Kế hoạch sơ bộ của hắn là tìm cách thay thế Tây Phương Nhị Thánh, đào góc tường trở thành người khai sáng Phật Môn, trở thành Phật Tổ.

Chuyển toàn bộ công đức khai sáng và làm lớn mạnh Phật Môn sang cho bản thân.

Nhưng muốn tính kế Tây Phương Nhị Thánh, cũng không phải là chuyện dễ dàng, vẫn cần phải đi từng bước, từ từ bố cục.

Ưu thế của hắn là biết rõ tình hình Phong Thần Đại Chiến, còn hiểu rõ những tính toán của Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

Dù các phiên bản thế giới khác nhau, nhưng đại khái đều tương tự.

Đôi khi có thể mượn lực đánh lực, từ đó đạt được mục đích của mình.

"Sư phụ, các đệ tử tự ý hành động, mạo hiểm công phá Thiên Đình, liên lụy Sư phụ, xin Sư phụ trách phạt!" Trong động phủ, Tôn Ngộ Không và bốn người Dương Tiễn quỳ gối trên đất.

Còn bên kia Na Tra kiêu ngạo khoanh chân ngoáy mũi nói: "Cũng không thể trách họ, Ngọc Đế kia đúng là không biết điều.

Nếu không phải hai kẻ sau này xuất hiện, chúng ta đã ép Ngọc Đế sửa Thiên Điều rồi!" "Chúng ta quả thực có chút xung động." Ngao Bính thì đang tự kiểm điểm.

Với tính cách của y, chuyện công phá Thiên Đình, cho dù có làm, cũng nên về bàn bạc kỹ với phụ vương và những người khác, lập kế

hoạch rồi mới hành động.

Lúc đó không hiểu sao, đầu óc nóng lên liền đồng ý.

"Bây giờ các con đã biết sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân rồi chứ!" George cười vẫy tay: "Đứng dậy đi, vi sư không trách các con, các con nóng lòng đi cứu mẹ, là lẽ thường tình của con người." "Vâng, Sư phụ." Bốn người thấy George thật sự không tức giận, cũng đều đứng dậy.

Tôn Ngộ Không càng cười hì hì chạy đến kéo đạo bào của George: "Sư phụ, hai lão già kia là ai, thực lực sao lại mạnh đến vậy?" Họ đã ăn vô số bàn đào, tiên đan và đủ loại tiên tửu của Thiên Đình, tu vi đã tăng trưởng đáng kể, đánh cho thiên binh thiên tướng ôm đầu chạy trốn.

Ngay cả Ngũ Cực Chiến Thần cũng không phải đối thủ của họ.

Thế nhưng lại không đỡ nổi một pháp bảo tùy tiện của một trong hai lão già kia.

"Họ là Giáo Chủ Tây Phương Giáo, Tiếp Dẫn Đạo Nhân và Chuẩn Đề Đạo Nhân, đều có tu vi Sage, pháp bảo bắt các con kia gọi là Càn Khôn Đại…" George ngồi trên ghế đá trong động phủ, kể cặn kẽ về căn nguyên của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Ba huynh muội Dương Tiễn nghe vậy lập tức mặt xám như tro.

Sage, lại còn là hai vị, vậy họ còn hy vọng gì có thể cứu được mẫu thân.

"Sợ cái gì, họ lại không thể luôn canh giữ Thiên Đình, đợi người không có ở đó, chúng ta lại đánh lên là được!" Trên mặt Na Tra không hề có chút sợ hãi nào.

Ma đồng chính là ma đồng, không sợ trời không sợ đất, hơn nữa đầu óc cũng linh hoạt.

“Na Tra huynh đệ nói đúng, sớm muộn gì đợi ta tu thành Sage, sẽ đánh nát mông hai lão già kia thành tám mảnh, để báo mối nhục ngày hôm nay!” Trên mặt Tôn Ngộ Không cũng không có vẻ sợ hãi, hắn cũng là một kẻ không sợ trời không sợ đất.

“Tây Phương Nhị Thánh sẽ không thường trú Thiên Đình, nhưng Tam Thanh Sage sắp xuất quan, đến lúc đó nếu cứng rắn xông vào, họ cũng sẽ ra tay.” George phủ định phương án của Na Tra, cho dù không có Tam Thanh, cho dù không có Tây Phương Nhị Thánh, vẫn còn một Sage công đức Nữ Oa.

Ngọc Đế cuối cùng thực ra sẽ không có nguy hiểm gì.

“Nhưng các con cũng không cần nản lòng, nhân lúc này đã ăn không ít bàn đào và tiên đan, hãy chuyên tâm tu hành nâng cao thực lực, vi sư tự có cách cứu mẫu thân các con.” “Đa tạ Sư phụ!” Nghe George nói, ba người Dương Tiễn lập tức sáng mắt.

Mấy năm chung sống, họ cũng hiểu ít nhiều tính cách của George, cộng thêm từ chỗ Na Tra và Ngao Bính cũng nghe nói không ít chuyện về George.

Đã Sư phụ George nói có cách, thì chắc chắn có cách.

“Ngao Bính, đi gọi Sư phụ con đến đây, ta có việc cần bàn bạc với y.” George dặn dò Ngao Bính đang đứng thẳng tắp bên kia, Ngao Bính lập tức gật đầu, đi tìm Sư phụ Thân Công Báo.

Hoàn cảnh hiện tại của Thân Công Báo thực ra khá khó xử.

Tuy cùng Long Tộc trốn đến Tam Tiên Đảo, nhưng y bản chất vẫn là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cho nên y không thể giống George, có thể bái phục dưới trướng Thông Thiên Giáo Chủ.

Chương 880

Hơn nữa Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cần xuất quan, triệu tập Thân Công Báo về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung, Thân Công Báo vẫn không thể không trở về.

Ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ, vì thể diện của Nguyên Thần Thiên Tôn, cũng không thể giữ Thân Công Báo lại.

Điều quan trọng, George biết, Thân Công Báo là nhân vật chủ chốt trong cuộc chiến Phong Thần này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất quan sau, nhất định sẽ triệu Thân Công Báo về.

Đến lúc đó Thân Công Báo sẽ đối mặt với tính kế của Sage, tất nhiên sẽ đi theo con đường đã được an bài.

Đối với điều này, George không định ngăn cản.

Bởi vì nếu hắn ngăn cản, sẽ tương đương với việc công khai đối đầu với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Đạo Đức Thiên Tôn, thậm chí là Nữ Oa.

Đại chiến Thương Chu chắc chắn sẽ xảy ra, các đạo sĩ đấu pháp cũng tất yếu không thể thiếu.

Chỉ là về mặt chi tiết, thì không thể theo bố cục ban đầu của Nguyên Thủy và Đạo Đức Thiên Tôn nữa. .....

"Hắc… Hắc Long đạo hữu, ngài tìm bần đạo, có… có việc gì?" Thân Công Báo đến động phủ của George, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

George rót cho Thân Công Báo một chén rượu: "Ta bấm ngón tay tính một quẻ, Tam Thanh sắp xuất quan, đến lúc đó… nên ta có một kế hoạch…" Hắn kể lại tình cảnh của Thân Công Báo, cũng như một

phần kế hoạch của mình.

"Báo huynh, huynh thấy thế nào?" Thân Công Báo nghe xong, hồi lâu không trả lời.

Nếu làm theo những gì George nói, y sẽ hoàn toàn đoạn tuyệt với Xiển Giáo, cũng hoàn toàn đắc tội với Sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Trước đây y chỉ có thể coi là cãi vã với Sư huynh Vô Lượng Tiên Tôn, nhưng nếu Sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất quan sau có thể xử lý công bằng.

Y vẫn có cơ hội quay lại Xiển Giáo, thậm chí có cơ hội tiếp tục cạnh tranh Thập Nhị Kim Tiên trong tương lai.

"Được… được… ta đồng ý với ngươi!" Tuy nhiên sau một hồi giằng co, y vẫn đồng ý.

Trải qua nhiều chuyện như vậy, y sớm đã nhìn thấu.

Toàn bộ Xiển Giáo, trừ Thái Ất Chân Nhân con heo mập kia, thì không có mấy người thật sự coi trọng y.

Y không tin Vô Lượng Tiên Tôn làm nhiều chuyện như vậy mà Sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không biết chút nào.

Cho nên nếu y còn ôm hy vọng, thứ đợi y chắc chắn không phải là công đạo, mà là sự lợi dụng đáng ghê tởm hơn.

Chi bằng hợp tác với George.

Nếu thật sự thành công, thì không những Long Tộc có thể quay về Tứ Hải, y cũng có thể dẫn gia đình mình đạt được địa vị và sự tôn kính mà trước đây vẫn luôn muốn.

Mặc dù quá trình này có thể có chút nguy hiểm, nhưng loại nguy hiểm này y nguyện ý gánh chịu.

Điều này cũng coi như báo thù cho những uất ức y đã chịu đựng bấy lâu nay.

Ba ngày sau, trong đầu các đệ tử Xiển Giáo ở khắp nơi, đều xuất hiện cùng một âm thanh.

"Tất cả đệ tử Xiển Giáo nghe lệnh, mau chóng trở về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung.

Thiên hạ ngày nay, Trụ Vương vô đạo, tai họa bách tính, khí số nhà Thành Thang đã tận, Tây Chu Thánh Chủ đã xuất hiện.

Bổn Tôn sẽ lệnh Khương Tử Nha mang Phong Thần Bảng hạ sơn…" Nghe Pháp chỉ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thân Công Báo gật đầu với George, rồi cưỡi mây bay về Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung.

Không lâu sau khi Thân Công Báo đi, Tam Tiêu liền tìm đến George: "Sư phụ đã xuất quan, theo chúng ta đến Bích Du Cung bái kiến Sư phụ!" Họ trước đó đã hứa với George, đợi Sư phụ Thông Thiên Giáo Chủ xuất quan, sẽ giới thiệu George bái nhập môn hạ Thông Thiên Giáo Chủ.

George cũng vui vẻ đồng ý, theo Tam Tiêu bay về Bích Du Cung.

Mặc dù phân thân này của hắn thực tế sức chiến đấu đã đạt đến ngưỡng Sage, nhưng tu vi thực sự nếu tính theo thế giới này, chỉ có thể nói là Chuẩn Thánh.

Cho nên bái nhập môn hạ Thông Thiên Giáo Chủ Tiệt Giáo, cũng không lỗ.

Những cái khác không nói, chỉ cần có thể nghe Thông Thiên Giáo Chủ giảng đạo, thì cũng tuyệt đối thu hoạch không ít.

Hơn nữa, thân phận đệ tử Thông Thiên Giáo Chủ, cũng tiện cho hắn hoàn thành kế hoạch tiếp theo của mình.

Cứ bay mãi về phía đông, không lâu sau, một hòn đảo nhỏ mây lành bao phủ, khí lành lượn lờ liền xuất hiện trong mắt George.

Chính là Kim Ngao Đảo, nơi Bích Du Cung của Thông Thiên Giáo Chủ tọa lạc.

Trên đảo, điện đài lầu gác nguy nga, kỳ hoa dị thảo mọc khắp nơi, lại còn vô số tiên cầm, linh thú cư ngụ, tất cả đều thể hiện sự linh tú siêu phàm.

"Thật không hổ danh Tiệt Giáo có tiếng là Vạn Tiên Triều Bái, nơi này quả thật còn hoành tráng hơn Ngọc Hư Cung nhiều!" Nếu nói về tổng thể kiến trúc Bích Du Cung, thì không hơn Ngọc Hư Cung bao nhiêu, nhưng nhìn vào tu vi của các đệ tử Tiệt Giáo xung quanh, thì lại mạnh hơn quá nhiều.

Xiển Giáo hiện tại những người tu vi khá khẩm chỉ có Vô Lượng Tiên Ông và Thập Nhị Kim Tiên, cùng một số đệ tử đời thứ ba.

Các đệ tử còn lại tuy số lượng đông đảo, nhưng tu vi thật sự chỉ ở mức tạm được.

Gộp lại cũng không đủ cho Na Tra và Ngao Bính đánh.

Cũng khó trách Vô Lượng Tiên Ông tìm mọi cách săn yêu luyện đan, nâng cao tu vi đệ tử Xiển Giáo.

Lại nhìn bên Tiệt Giáo.

Thất Tiên tùy thị của Thông Thiên Giáo Chủ: Ô Vân Tiên, Kim Cô Tiên, Bì Lô Tiên, Linh Nha Tiên, Cầu Thủ Tiên, Kim Quang Tiên, Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Từng người thực lực không thua kém Kim Tiên ở mức trung bình trong Thập Nhị Kim Tiên.

Tứ Đại Thân Truyền Đệ Tử tọa hạ: Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh

Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu.

Đa Bảo Đạo Nhân, tuy từng bị Quảng Thành Tử dùng Phiên Thiên Ấn đánh bại, nhưng Quảng Thành Tử là người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên.

Nên thực lực của y không hề kém, có tu vi cận Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa, sau khi bị Thái Thượng Lão Quân bắt về, tương lai khi hóa Phật, còn chiếm đoạt công đức của Tây Phương Nhị Thánh, trực tiếp thành Thánh hóa thành Đa Bảo Như Lai Phật Tổ, lãnh tụ Phật Môn.

Cảm giác công đức thành Thánh của hắn, chính là bắt nguồn từ đây.

Kim Linh Thánh Mẫu, một mình đấu Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân và Từ Hàng Đạo Nhân ba người, còn bao gồm Linh Nha Tiên, Cầu Thủ Tiên, Kim Quang Tiên mà ba người kia thu phục.

Tương đương với một mình đấu sáu người mà không hề yếu thế.

Vô Đương Thánh Mẫu, Đại La Kim Tiên trung kỳ, hiếm hoi trong Phong Thần Đại Chiến toàn thân rút lui được.

Tương lai là Lê Sơn Lão Mẫu, Sư phụ của Bạch Tố Trinh.

Quy Linh Thánh Mẫu, cũng bại dưới tay Quảng Thành Tử, nhưng cũng có tu vi cận Đại La Kim Tiên.

Lại nói về đệ tử ngoại môn, đại đệ tử Triệu Công Minh, Đại La Kim Tiên đỉnh phong, uy lực hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu vô cùng.

Chương 881

Thành tích có thể kiểm chứng, đánh chết Khương Thượng, bắt Hạ Hoàng Long Chân Nhân, đánh bị thương Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Linh Bảo Đại Pháp Sư.

Truy sát Nhiên Đăng Đạo Nhân, một tiễn chém đôi tọa kỵ Mai Hoa Lộc của Nhiên Đăng, đánh chết Tán Tiên Tiêu Thăng.

Tam Tiêu thì khỏi phải nói, bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, tước đi Tam Hoa đỉnh đầu Ngũ Khí trong ngực Thập Nhị Kim Tiên.

Cuối cùng vẫn là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân không giữ thể diện đích thân ra tay mới bị bắt.

Ngoài những đệ tử hàng đầu này, còn có Kim Ngao Đảo Thập Thiên Quân, Cửu Long Đảo Tứ Thánh có thực lực cấp Thái Ất Kim Tiên và rất nhiều đệ tử đời thứ ba, thứ tư có tu vi không thua kém đệ tử đời thứ hai.

Ví dụ như Ân Thương Thái Sư Văn Trọng, Nhất Khí Tiên Dư Nguyên, Hỏa Linh Thánh Mẫu, Dư Hóa, Hồ Lôi, Cát Lập, Dư Khánh, v.v.

Phải biết, khi Phong Thần Đại Chiến kết thúc, trong tình huống Tiệt Giáo thương vong thảm trọng, Tiếp Dẫn Đạo Nhân vẫn còn có thể dùng Càn Khôn Đại thu đi ba nghìn đệ tử Tiệt Giáo độ hóa nhập Phật Môn.

Mà Cửu Diệu, Nhị Thập Bát Tú và Một Trăm Linh Tám Thiên Cương Địa Sát những chính thần Thiên Đình trên Phong Thần Bảng, phần lớn cũng đến từ Tiệt Giáo.

Cho nên khi các đệ tử Tiệt Giáo tề tựu Bích Du Cung bái kiến Thông Thiên Giáo Chủ, nói là Vạn Tiên Triều Bái thật không sai chút nào.

Nếu không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân bố cục tính kế, không giữ thể diện đích thân ra tay, Tiệt Giáo có thể đánh cho Xiển Giáo ra bã.

Đệ tử Tiệt Giáo đều quen biết nhau, hơn nữa rất nhiều người là yêu tộc, thọ mệnh lâu dài, tồn tại từ thời kỳ khai thiên lập địa.

Cũng không có nhiều tâm địa xấu xa, tính cách thẳng thắn là chính.

Khi Tam Tiêu nói muốn giới thiệu George bái nhập môn hạ Thông Thiên, lại phát hiện George tu vi không tệ, đều tỏ ra khá hòa nhã.

George cũng nhân cơ hội này kết thân với mọi người, rất nhanh đã thân thiết với các đệ tử Tiệt Giáo.

"Giáo Chủ đến!" Theo tiếng hô của Thất Tiên tùy thị vang lên trong Bích Du Cung, một vị thanh niên mặc đạo bào, trong vạn trượng quang mang hạ xuống ghế ngồi trước cung điện.

"Bái kiến Giáo Chủ!" Tất cả đệ tử Tiệt Giáo đều hành lễ với Thông Thiên Giáo Chủ đang ngồi.

Thông Thiên Giáo Chủ tùy ý phất tay: "Đã nói rồi, chúng ta đâu phải những kẻ cổ hủ như Xiển Giáo, không cần câu nệ lễ tiết như vậy." Ngài đã đại khai phương tiện, hữu giáo vô loại, tự nhiên không để ý đến những lễ nghi rườm rà mà phàm nhân mới quan tâm.

"Lần này, ta và hai vị Sư huynh luyện chế Phong Thần Bảng, là để thuận ứng Thiên Đạo, giúp Thiên Đình tăng cường thực lực, mở rộng thế lực để quản lý Tam Giới.

Phong Thần Bảng này liên quan đến Tam Giới, ngay cả bản Giáo Chủ tạm thời cũng không biết có những ai sẽ lên bảng.

Chỉ sau khi chết, bị hút vào bảng, mới hiển lộ.

Trong Tam Giới, những kẻ tu vi cao thâm phần lớn xuất thân từ Tam Giáo chúng ta, do đó những người lên bảng cũng nên là đệ tử Tam Giáo.

Nên Tiệt Giáo ta cũng không ngoại lệ." "Sư phụ, lên Phong Thần Bảng là tốt hay xấu ạ?" Đại đệ tử ngoại môn Triệu Công Minh mở lời thay mọi người hỏi.

Mọi người từ lâu đã biết về Phong Thần Bảng, nhưng việc lên Phong Thần Bảng phong thần rốt cuộc là tốt hay không, thì lại không rõ lắm.

Thông Thiên Giáo Chủ tùy tay biến ra một bầu rượu uống: "Là tốt hay xấu, phải xem đối với ai, đối với con thì không phải chuyện tốt, đối với những người cả đời vô vọng thành tiên, tiện là chuyện tốt lớn lao." "Vì sao ạ?" Bích Tiêu rõ ràng không hiểu ý của Thông Thiên Giáo Chủ.

Còn Vân Tiêu thì trên mặt lộ vẻ minh ngộ, thay Thông Thiên Giáo Chủ giải thích: "Đã nói là sau khi chết mới có thể lên Phong Thần Bảng phong thần, điều đó có nghĩa là nhục thân đã hủy chỉ còn Nguyên Thần, hơn nữa e rằng sau này sẽ bị Thiên Đình chế ước, không còn tự do tự tại.

Cho nên đối với chúng ta, đó là độc, không thể lên bảng.

Nhưng đối với những đệ tử khác không thể thành tiên, thì dù bị Thiên Đình sai khiến, ít ra cũng thành thần, không phải nhập luân hồi nữa." "Không sai, cho nên tiếp theo, các con đều hãy về động phủ của mình bế quan tu luyện, không được tùy ý ra ngoài.

Đợi Phong Thần kết thúc, rồi hãy hưởng tiêu dao!" Thông Thiên Giáo Chủ gật đầu, đồng thời hạ Pháp chỉ.

Ngài biết trong Phong Thần Bảng nhất định có đệ tử Tiệt Giáo, nhưng chỉ cần các đệ tử đều nghe Pháp chỉ của ngài, chuyên tâm ở trong động phủ tu hành, không bị giết chết, tự nhiên sẽ không lên bảng.

Nếu có kẻ không nghe lời khuyên, cứ nhất quyết ra ngoài tham gia, thì lên bảng cũng đành chịu, ngài làm Sư phụ nhắc nhở đến đây, cũng coi như đã làm tròn trách nhiệm.

Dù sao, Tam Giáo bình đẳng, không thể chỉ để đệ tử hai Giáo kia lên bảng, chỉ cần tương đương cũng có thể chấp nhận.

Huống hồ lên Phong Thần Bảng tuy mất đi tự do, nhưng cũng không phải là kết quả tồi tệ nhất, ít nhất không phải nhập luân hồi, cũng không phải hình thần câu diệt.

"Đáng tiếc, hai vị Sư huynh kia của ngài lại không nghĩ như vậy." Bên dưới George đại khái đoán được tâm lý của Thông Thiên Giáo Chủ, thầm thì một câu.

Thông Thiên Giáo Chủ nghĩ rằng, đệ tử Tiệt Giáo đông đảo, phân một số đệ tử đời thứ ba, thứ tư lên bảng, cũng không thành vấn đề.

Nào ngờ Nguyên Thủy và Đạo Đức Thiên Tôn hai vị Sư huynh lại muốn toàn bộ đệ tử Tiệt Giáo đều lên bảng, còn bản thân mình tốt nhất không ai phải lên.

Đợi đến khi hiểu ra, đã quá muộn.

Vì vậy mới tức giận đích thân ra tay bày Vạn Tiên Trận.

Dù sao Phong Thần Bảng chỉ có bấy nhiêu danh ngạch, chỉ cần Vạn Tiên Trận giết đủ nhiều, danh ngạch Phong Thần Bảng đầy, kiếp Phong Thần này cũng sẽ qua đi.

Nào ngờ hai vị Sư huynh của mình không những liên thủ, còn tìm người ngoài đến giúp, đối với Tiệt Giáo của ngài là tận diệt.

“Đệ tử tuân lệnh!” Một đám đệ tử lại lần nữa hành lễ.

Họ biết Thông Thiên Giáo Chủ không câu nệ lễ tiết, nhưng họ từ tận đáy lòng tôn kính vị Sư phụ hữu giáo vô loại này.

Nên cũng là từ nội tâm mỗi lần đều hành lễ.

“Thôi được rồi, lui xuống đi!” Thông Thiên Giáo Chủ vẫy vẫy tay, chuẩn bị giải tán các đệ tử về động phủ của mình tu hành.

Đúng lúc này, Vân Tiêu đưa tay gọi George tiến lên: “Sư phụ, đệ tử có việc muốn bẩm báo với người…” Cô nhanh chóng kể sơ qua tình hình của George.

Thông Thiên Giáo Chủ đánh giá George từ trên xuống dưới một lượt, trên mặt lộ vẻ hơi ngạc nhiên, sau đó gật đầu: “Đã không có sư thừa, vậy thì nhập Tiệt Giáo ta, làm một đệ tử ngoại môn đi!” Hữu giáo vô loại, nhưng không có nghĩa là ai đến ngài cũng sẽ thu làm đệ tử.

Những người có căn nguyên đặc biệt, ví dụ như đệ tử của hai giáo khác, ngài không thể thu.

Còn những người tư chất bình thường, không lọt vào mắt ngài, ngài sẽ thu, nhưng sẽ để đệ tử của mình hoặc đệ tử của đệ tử mình thu.

Chỉ có những người tư chất rất tốt, không có căn nguyên đặc biệt, thực lực ít nhất từ Kim Tiên trở lên.

Ngài mới xem xét tâm trạng mà thu làm đệ tử.

Đương nhiên, giữa các đệ tử cũng có sự khác biệt.

Thân truyền đệ tử, là những người ngài đích thân lựa chọn, chỉ dẫn từ nhỏ, là những đệ tử thân cận nhất chuẩn bị cho việc kế nhiệm Tiệt Giáo trong tương lai.

Tùy thị đệ tử, vốn là thị giả phục vụ ngài, nhưng tư chất không tệ, trở thành đệ tử, chủ yếu phụ trách quản lý việc vặt của Bích Du Cung.

Đệ tử ngoại môn, là những người vốn đã có tu vi không tệ, cũng có động phủ riêng, sau khi nghe ngài giảng đạo thì bái nhập môn hạ.

Đệ tử ngoại môn của Tiệt Giáo là đông nhất.

Cuối cùng là Tán Tu, Tán Tu là một nhóm tu sĩ đã nghe ngài giảng đạo, nhưng lại không bái sư gia nhập Tiệt Giáo.

Ngài phát đại hoành nguyện, độ tận chúng sinh thành chính quả, khi giảng đạo ai đến ngài cũng không đuổi đi.

"Đệ tử, bái kiến Sư phụ!" George hành lễ bái sư theo quy củ của Tiệt Giáo.

Chương 882

Thực ra Tiệt Giáo cũng không có nhiều quy củ, lễ bái sư khá đơn giản, cơ bản chỉ là xác nhận mối quan hệ bằng lời nói, thông báo cho các đệ tử khác của Tiệt Giáo.

Rồi sau đó là xong, cũng không có nghi thức long trọng nào.

Vừa hay bây giờ ngoại trừ các đệ tử đang ở triều đình làm quan, phần lớn đều có mặt, ngay cả việc thông báo cũng bỏ qua.

"Thôi được, phương pháp tu hành hỏi Sư tỷ Vân Tiêu con, có chỗ nào không hiểu, cũng hỏi Sư tỷ Vân Tiêu con.

Nếu vẫn còn nghi vấn, thì hãy đến Bích Du Cung đích thân hỏi ta." Thông Thiên Giáo Chủ đưa tay lấy ra một pháp bảo, ném cho George.

.....

"Tiên Thiên Linh Bảo Xuyên Tâm Tỏa!" George cầm pháp bảo Thông Thiên Giáo Chủ ban tặng, trong lòng cũng thầm cảm thán Thông Thiên Giáo Chủ thật hào phóng.

Xuyên Tâm Tỏa này chính là chí bảo vô thượng dùng để bắt giữ ám toán, không thua kém pháp bảo Côn Tiên Thằng nổi danh của Cụ Lưu Tôn trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo.

Trong nguyên tác, Thông Thiên Giáo Chủ đã ban tặng pháp bảo này cho Nhất Khí Tiên Dư Nguyên, để y đi bắt Cụ Lưu Tôn.

Kết quả vì ra tay chậm một bước, bị Cụ Lưu Tôn dùng Côn Tiên Thằng trói chặt trước, không phát huy được uy lực.

Thông Thiên Giáo Chủ họp xong, mọi người ai về động phủ nấy, theo Pháp chỉ bế quan tu luyện, George cũng không ngoại lệ.

Trước đây hắn chưa chính thức nhập môn, nên Tam Tiêu tuy

truyền đạo pháp cho hắn, nhưng cũng có chút giữ lại.

Nay hắn chính thức trở thành tiểu Sư đệ ngoại môn, Tam Tiêu cũng dốc toàn bộ công pháp, đạo thuật của Tiệt Giáo truyền dạy.

Khoảng thời gian sau đó, hắn vừa nghiên cứu công pháp, đạo thuật của Tiệt Giáo, vừa đi khắp nơi thăm hỏi các đệ tử Tiệt Giáo.

Thỉnh thoảng cũng sẽ đến Bích Du Cung, thỉnh giáo Thông Thiên Giáo Chủ về Đại Đạo Pháp Tắc.

Bởi vì hắn kiến thức rộng, tinh thông pháp tắc các giới chư thiên, đối với Đại Đạo của thế giới này cũng có những lý giải khác biệt.

Cho nên nói là thỉnh giáo, đôi khi lại giống như ngồi đàm đạo.

Kết quả là không chỉ hắn thu hoạch không ít, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ mỗi lần cũng cảm thấy có chút thu hoạch.

Điều này cũng dẫn đến việc Thông Thiên Giáo Chủ ngày càng yêu thích vị tiểu đồ đệ có huệ căn phi thường này, đôi khi còn chủ động truyền hắn đến Bích Du Cung.

Đồng thời, cuộc chiến giữa Tây Chu và triều Thương ở phàm gian cũng chính thức bắt đầu.

Khương Tử Nha mang Phong Thần Bảng hạ sơn, không đi đầu quân cho Tây Kỳ, mà trước tiên đến Triều Ca làm quan, muốn biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Thân Công Báo trở lại Ngọc Hư Cung, dưới sự dụ dỗ của Nguyên Thủy Thiên Tôn về việc cả gia đình thành tiên và Thập Nhị Kim Tiên, cũng nhập triều Thương làm quan.

Đồng thời phụ trợ Đát Kỷ do Nữ Oa phái đi họa loạn Trụ Vương, tiến thêm một bước phá hoại khí vận triều Thương.

Mọi thứ, dường như đều quay trở lại điểm xuất phát, đều đang

tiến hành theo bố cục của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân.

Điều khác biệt duy nhất là, Ngọc Đỉnh Chân Nhân không thu được đệ tử Dương Tiễn này, trong Tam Đại Đệ Tử thiếu mất một trụ cột.

Tuy nhiên, điều này trong mắt Sage, không phải vấn đề quá lớn.

Khương Tử Nha bị Thân Công Báo và Đát Kỷ liên thủ đuổi ra khỏi Triều Ca, đi về Tây Kỳ, lấy việc câu cá thẳng, ai nguyện ý thì mắc câu, trở thành thừa tướng Tây Chu.

Tây Chu và Ân Thương chính thức khai chiến, Vũ Vương phạt Trụ cũng đang tiến triển theo tiến trình lịch sử.

Tam triều nguyên lão, Ân Thương Thái Sư, đệ tử đời thứ ba của Tiệt Giáo, Văn Trọng có ba mắt bẩm sinh, cũng dẫn đại quân tiến về Tây Kỳ.

Còn Thân Công Báo, người lẽ ra phải theo an bài của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đi giúp Văn Trọng kéo đệ tử Tiệt Giáo điền vào Phong Thần Bảng.

Lúc này lại cùng George xuất hiện trong Bích Du Cung.

"Hắc Long đến rồi, lại đây xem vi sư vừa luyện chế ra pháp bảo này thế nào!" Thông Thiên Giáo Chủ phát hiện tiểu đồ đệ George đến Bích Du Cung, lập tức lấy ra Tử Điện Chùy mà mình vừa luyện chế.

Tiểu đồ đệ tuy không phải Sage, nhưng thân mang huệ căn, luôn có thể đưa ra những ý kiến khiến ngài cũng cảm thấy sáng mắt.

"Đồ đệ cảm thấy, chỗ này nếu sửa đổi một chút, hiệu quả có lẽ sẽ tốt hơn…" George dựa trên những kinh nghiệm tổng hợp pháp tắc lôi điện của các thế giới khác nhau mà mình đúc kết, đưa ra một vài chỗ cần sửa đổi.

Thông Thiên Giáo Chủ theo ý tưởng của George nhanh chóng điều chỉnh, phát hiện uy lực pháp bảo quả nhiên mạnh hơn một chút, lập tức liên tục gật đầu.

Thấy Thông Thiên Giáo Chủ lúc này tâm trạng khá tốt, George cũng nói ra mục đích thật sự của chuyến đi lần này.

"Sư phụ, đồ đệ có việc muốn bẩm báo." "Việc gì?" Thông Thiên Giáo Chủ cười đưa Tử Điện Chùy vào tay George, hiển nhiên pháp bảo này chính là ngài đặc biệt luyện chế cho tiểu đồ đệ.

Lần trước Xuyên Tâm Tỏa chủ yếu dùng để khống chế địch, còn Tử Điện Chùy này thì chuyên về sát thương.

"Đa tạ Sư phụ!" George nhận lấy Tử Điện Chùy, trong lòng cũng mừng rỡ.

Pháp bảo cấp độ như Tử Điện Chùy, nói thật hắn bản thân không thể luyện chế ra được.

Hắn có thể đưa ra một số ý kiến, là vì hắn đã từng thấy qua pháp tắc Đại Đạo của các thế giới khác nhau, nhưng không có nghĩa là bản thân hắn cũng có thể luyện chế ra pháp bảo cùng cấp độ.

Điều này giống như một đầu bếp đã nếm qua đủ loại mỹ thực trên thế giới, có lẽ có thể đưa ra một vài gợi ý hữu ích cho một đại sư ẩm thực Việt Nam về một món ăn.

Nhưng điều đó không có nghĩa là hắn có thể làm ra món ăn cấp độ đó.

Tử Điện Chùy tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng vì do Thông Thiên Giáo Chủ luyện chế, uy lực tuyệt đối có thể làm bị thương Sage.

Đừng thấy trong nguyên tác, Tử Điện Chùy không gây sát thương cho Thái Thượng Lão Quân, đó là vì Thái Thượng Lão Quân cũng là

đỉnh tiêm trong số Sage.

Nếu đối phó với Tây Phương Nhị Thánh, thì lại là chuyện khác.

"Sư phụ, đồ đệ muốn bẩm báo là về Phong Thần Bảng, trong Phong Thần Đại Chiến này, e rằng Tiệt Giáo chúng ta khó mà an ổn." "Phong Thần Bảng, vi sư trước đây chẳng phải đã nói rồi sao, chuyên tâm ở động phủ tu hành, hoặc đến Bích Du Cung tu hành đều được, không được tham gia vào chuyện Phong Thần." Thông Thiên Giáo Chủ nhíu mày.

Thật ra khoảng thời gian này ngài cũng không phải không biết gì, cuộc chiến Tây Chu và Ân Thương ở phàm gian, vốn là chuyện trong dự liệu.

Chính vì chiến tranh ở phàm gian này, mới dẫn đến việc có tu sĩ tham chiến mà vẫn lạc, Phong Thần Bảng mới có thần để phong.

Ngài cũng biết thiên hạ đại thế thuộc về Tây Chu, mà Ân Thương có không ít đệ tử Tiệt Giáo làm quan trong triều, tất nhiên sẽ bị cuốn sâu vào đó.

Nhưng Ân Thương cũng có một số đệ tử Xiển Giáo làm quan, nên ngài cũng không tiện nói gì.

Những kẻ tư chất thấp kém, lên Phong Thần Bảng cũng không phải chuyện xấu.

Còn những kẻ không nghe lời khuyên, cứ nhất quyết ra ngoài tham gia, ngài cũng lười quản.

Chuyện Cửu Long Đảo Tứ Thánh bị đệ tử đời thứ ba Văn Trọng mời ra núi, ngài cũng không phải không biết.

"Sư phụ, người hãy nghe con nói trước." George không bất ngờ trước phản ứng của Thông Thiên Giáo Chủ.

Trong nguyên tác, Thông Thiên Giáo Chủ cũng là đến cuối cùng mới nhận ra mình bị tính kế, mới thật sự ra tay, giai đoạn đầu dù Quảng Thành Tử hai lần đến Bích Du Cung ngài cũng nhẫn nhịn.

"Đây là Thân Công Báo, đệ tử Xiển Giáo." George nhường thân, để lộ Thân Công Báo, Thân Công Báo hành lễ với Thông Thiên Giáo Chủ.

Chương 883

"Đệ tử Thân Công Báo, bái kiến Sư Thúc!" "Thân Công Báo à, ta biết ngươi, đáng tiếc ngày xưa ngươi bái dưới trướng Sư huynh, nếu nhập Tiệt Giáo ta, sẽ không chỉ có tu vi như hiện tại." Thông Thiên Giáo Chủ đánh giá Thân Công Báo, lộ vẻ đáng tiếc.

Tư chất của Thân Công Báo vẫn khá, chỉ là vì xuất thân yêu tộc, bái nhập Xiển Giáo rất khó được coi trọng.

Tuy nhiên, hai vị Sư huynh và ngài có quan điểm khác nhau, ngài cũng không tiện nói gì.

"Sư phụ, Sư tỷ Vân Tiêu chắc đã nói với người về chuyện của chúng con rồi chứ?" George mỉm cười hỏi.

Thông Thiên Giáo Chủ gật đầu: "Nói rồi, ta còn biết mấy đồ đệ của ngươi thu khá tốt, còn chạy đến Thiên Đình náo loạn một trận." Trong mắt ngài, bất kể là George và những người khác đại náo Ngọc Hư Cung, hay mấy đồ đệ của George đại náo Thiên Cung, đều không phải chuyện lớn gì.

Giống như trẻ con đánh nhau, hơn nữa vốn dĩ cũng không phải gây rối vô cớ, đều là có nguyên do.

Dù là Sư huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn và Ngọc Đế, cũng không thể vì vậy mà tìm ngài gây phiền phức.

Đương nhiên, nếu thực lực không đủ, bị người khác đánh chết ngay tại chỗ, ngài làm Sư phụ cũng không tiện nói gì.

"Đã Sư phụ đều biết, vậy thì để Thân sư huynh kể lại tất cả những gì đã xảy ra khi y bị triệu hồi về Ngọc Hư Cung đi." George ra hiệu cho Thân Công Báo, Thân Công Báo sớm đã hiểu kế hoạch của

George, không chút giả dối kể lại tất cả những lời Nguyên Thủy Thiên Tôn đã giao phó cho mình.

Thông Thiên Giáo Chủ nghe xong cũng biến sắc: "Ngươi nói, Sư huynh bảo ngươi bề ngoài hiệu trung Ân Thương, nhưng thực chất là mượn Ân Thương để kéo tất cả đệ tử Tiệt Giáo ta vào đại chiến, từ đó điền bổ Phong Thần Bảng sao?" "Đúng vậy, tiếp theo mấy vị Sư huynh của con sẽ xuất hiện phụ trợ đại quân Tây Kỳ, Cửu Long Tứ Thánh chắc chắn sẽ chết.

Cửu Long Đảo Tứ Thánh vừa chết, con liền có thể đi mời Thập Thiên Quân.

Đệ tử Tiệt Giáo từ trước đến nay rất trọng tình nghĩa, cộng thêm mối quan hệ của con với Thập Thiên Quân, Thập Thiên Quân cũng sẽ xuất sơn.

Đợi Thập Thiên Quân chiến tử, con lại xúi giục Văn Thái Sư đi mời Triệu Công Minh Sư huynh.

Nếu Triệu Công Minh Sư huynh chiến tử, ba Sư tỷ Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu có mối quan hệ tốt nhất với y nhất định sẽ báo thù cho y.

Cứ như vậy, từng người từng người một kéo đệ tử Tiệt Giáo ra, từng người từng người một đánh chết, đó chính là nhiệm vụ mà Thiên Tôn thực sự giao cho con." Thân Công Báo giải thích chi tiết hơn về nhiệm vụ của mình.

"Không thể nào, ta phải đi tìm Sư huynh hỏi cho ra lẽ!" Thông Thiên Giáo Chủ không tin Sư huynh lại có thể tính kế mình, tính kế Tiệt Giáo như vậy.

Đúng lúc này George đưa tay chặn Thông Thiên Giáo Chủ: "Sư phụ, vạn vạn lần không thể.

Những nhiệm vụ này của Thân sư huynh, bề ngoài đều do Vô Lượng Tiên Ông truyền đạt, Nguyên Thủy Sư Bá không hề thật sự lộ mặt.

Nếu người đi hỏi trực tiếp, ngài ấy hoàn toàn có thể không thừa nhận, còn sẽ đánh rắn động cỏ." Thấy Thông Thiên Giáo Chủ đã bình tĩnh hơn một chút, hắn tiếp tục nói: "Huống hồ chuyện này, e rằng Đại Sư Bá cũng tham gia vào đó, Đại Sư Bá Nhân Giáo là người rất coi trọng Nhân Đạo." "Con nói có lý." Thông Thiên Giáo Chủ suy nghĩ một lát, cũng lộ vẻ tán đồng.

Nếu sự việc là thật, thì Đại Sư huynh chắc chắn sẽ giúp Nhị Sư huynh, không giúp ngài.

Bởi vì lý niệm của hai người khác với ngài.

Hơn nữa nếu chỉ có Nhị Sư huynh tính kế mình, ngài sẽ không hề có chút cảnh giác nào, khẳng định là Đại Sư huynh đã giúp che giấu Thiên Cơ.

Chỉ là, những suy đoán này đều dựa trên tiền đề là Thân Công Báo không lừa ngài.

Ngài nhìn về phía Thân Công Báo, Thân Công Báo cũng nhận ra sự nghi ngờ của Thông Thiên Giáo Chủ, ngữ khí kiên định giải thích: "Ngày xưa, con nghe lời Sư huynh, làm đội trưởng đội bắt yêu, tùy ý bắt yêu quái cung cấp cho y luyện đan, Sư phụ cũng hứa sẽ phong con làm Thập Nhị Kim Tiên.

Kết quả thì sao, kết quả nếu không có Hắc Long Sư đệ giúp đỡ, đệ tử và gia đình đệ tử, e rằng còn không chắc có thể sống sót.

Cho nên lần này, con không muốn có kết quả tương tự nữa!" "Sư phụ, đệ tử dám bảo đảm cho Thân sư huynh!" George đứng cạnh Thân Công Báo.

Thông Thiên Giáo Chủ dừng lại một lát rồi mới lên tiếng: "Nếu những gì ngươi nói là thật, thì bản Giáo Chủ sẽ phá lệ thu ngươi làm đồ đệ, truyền Đại Đạo cho ngươi!" Hai vị Sư huynh mà thật sự hợp sức tính kế ngài, thì ngài cũng không cần giữ thể diện gì nữa.

Nhưng bây giờ điều quan trọng nhất là, làm thế nào để xác minh sự thật mà không để hai vị Sư huynh phát hiện.

Về mặt đấu pháp, ngài là sở trường, ngay cả một đấu hai, ngài cũng không sợ hai vị Sư huynh.

Nhưng về mặt Thiên diễn toán thuật, ngài lại kém xa hai vị Sư huynh.

Nếu ngài đột nhiên rời khỏi Bích Du Cung, thì hai vị Sư huynh chắc chắn sẽ có chút cảnh giác.

Nghĩ đến đây, ngài lại nhíu mày.

Bởi vì nếu hai vị Sư huynh thật sự muốn tính kế ngài, hành vi của Thân Công Báo đến báo tin, e rằng cũng khó thoát khỏi nhãn pháp của hai người.

Lúc này ngài có muốn đi xác minh, e rằng cũng khó mà tìm được chứng cứ nữa.

"Sư phụ có phải lo bị hai vị Sư Bá phát giác không?" George nhìn thấu nỗi lo của Thông Thiên Giáo Chủ: "Thực ra đệ tử gần đây vẫn luôn nghiên cứu một loại thần thông mới, thần thông này có tác dụng man thiên quá hải.

Ngay cả hai vị Sư Bá, nếu không cố ý tra xét, cũng khó mà nhìn thấu thần thông này của đệ tử.

Đệ tử khi đón Thân sư huynh đến đây, đã dùng đến thần thông mới này." "Thần thông mới, con hãy thi triển ra cho vi sư xem!" Trên mặt Thông Thiên Giáo Chủ lộ vẻ nghi ngờ.

Tiểu đồ đệ tuy thiên phú dị bẩm, cũng thường có những ý tưởng khiến ngài cũng phải sáng mắt, nhưng nói là phát triển ra thần thông có thể qua mặt Sage.

Ngài vẫn có chút không tin.

Ngài lo lắng vị tiểu đồ đệ này của mình, không hiểu thực lực của Sage, tự cao tự đại.

"Ẩn Mật!" George lập tức dùng toàn bộ năng lượng của mình, phát động quyền năng Ẩn Mật của con đường Ám Ảnh.

Quyền năng Ẩn Mật đến từ thế giới Quỷ Bí, là sức mạnh không thuộc về thế giới này.

Với thực lực hiện tại của hắn thi triển ra, dù là Sage, trong một thời gian cũng khó mà khám phá ra được điều gì.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân thực lực cường đại, nếu đối mặt trực tiếp, e rằng có thể nhận ra một chút.

Nhưng nếu ẩn giấu trong bóng tối thôi diễn, thì cơ bản rất khó phát hiện ra.

"Thần thông này, quả thực có chút bất phàm." Nghiên cứu kỹ thần thông Ẩn Mật mà George thi triển, Thông Thiên Giáo Chủ cũng sáng mắt.

Hiển nhiên, ngài cũng phát hiện ra điểm tinh diệu của thần thông Ẩn Mật này của George.

"Nếu nhìn như vậy, hai vị Sư huynh thật sự không nhất định có thể phát hiện ra điều gì." "Thần thông này, nếu do Sư phụ thi triển, e rằng hai vị Sư Bá lại càng không thể phát hiện ra." George lập tức giảng giải quyền năng Ẩn Mật của con đường Ám Ảnh, theo pháp tắc Đại Đạo của thế giới này.

Mà với tư chất của Thông Thiên Giáo Chủ, tự nhiên là học một lần liền biết.

"Được, vậy thì để vi sư xem xem, hai vị Sư huynh rốt cuộc có thật sự không màng tình nghĩa huynh đệ nữa hay không." Thông Thiên Giáo Chủ đích thân thi triển thần thông Ẩn Mật, dẫn George và Thân Công Báo đến Tỵ Thủy Quan, nơi đại quân Ân Thương và đại quân Tây Kỳ đang giao chiến.

Thống soái đại quân Ân Thương lúc này là Trương Quế Phương, Văn Trọng vì chư hầu phía đông nam làm phản, tạm thời đã dẫn đại quân rời khỏi Tỵ Thủy Quan.

Nhưng trước khi rời đi, y đã tìm Cửu Long Đảo Tứ Thánh đến giúp Trương Quế Phương giải quyết đại quân Tây Kỳ.

Khi George và Thông Thiên Giáo Chủ đến, hai quân đang đại chiến.

Bên Ân Thương ra tay tự nhiên là Cửu Long Đảo Tứ Thánh, còn bên Tây Kỳ có Khương Tử Nha tay cầm Đả Thần Tiên, có yêu thú Long Tu Hổ, có Lộc Đồng và Hạc Đồng của Vô Lượng Tiên Tôn.

Lại còn có Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Phổ Hiền Chân Nhân trong Thập Nhị Kim Tiên.

Còn về Na Tra, Kim Tra và Mộc Tra lẽ ra phải xuất hiện trong nguyên tác, thì lại không xuất hiện.

Thế giới này không có tình tiết Na Tra lóc xương trả cha lóc thịt trả mẹ, tự nhiên cũng không có diễn biến Na Tra truy sát Lý Tịnh, sau đó được Nhiên Đăng Đạo Nhân cứu và thu làm môn hạ.

Chương 884

Cho nên Lý Tịnh chỉ là đệ tử của Độ Ách Chân Nhân tản tiên ở Tây Côn Luân.

Khi biết đệ tử Xiển Giáo muốn giúp Khương Tử Nha phạt Trụ, y với tư cách là tướng quân triều Thương, tự nhiên không thể đồng ý.

Nhưng xét thấy các con đều là đệ tử Xiển Giáo, Sư phụ của mình cũng có liên quan đến Xiển Giáo, đành phải chọn cách từ quan quy ẩn.

Nơi Lý Tịnh và phu nhân quy ẩn chính là Tam Tiên Đảo, George đã mời họ đến đó.

Na Tra bị Vô Lượng Tiên Ông hãm hại, tự nhiên lại càng không thể nghe lệnh của Xiển Giáo, cũng ở lại Tam Tiên Đảo.

Thái Ất Chân Nhân không thể sai khiến Na Tra.

Cuối cùng là Kim Tra và Mộc Tra.

Sau khi biết cha mẹ và đệ đệ suýt bị Sư bá Vô Lượng Tiên Ông luyện thành tiên đan, Kim Tra và Mộc Tra liền nảy sinh cảnh giác với Xiển Giáo.

Cộng thêm đúng lúc đó vì Na Tra và Dương Tiễn cùng những người khác công phá Thiên Đình, họ là huynh trưởng của Na Tra cũng bị liên lụy.

Nếu lúc này đại diện Xiển Giáo xuất chiến, chắc chắn sẽ có người của Thiên Đình đến trách cứ, không tốt cho danh tiếng của Xiển Giáo.

Nên hai người cũng chọn cách hạ sơn đi tìm cha mẹ và đệ đệ, không tham gia Phong Thần Đại Chiến.

"Sư phụ, cứu bọn họ không ạ?" George nhìn Cửu Long Đảo Tứ

Thánh bên dưới sắp bại trận, hỏi Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ xua tay: "Bọn họ không nghe pháp chỉ của ta mà tham gia Phong Thần chi chiến, lại là đấu pháp bình thường thua các đệ tử Xiển giáo, cũng đáng phải lên Phong Thần Bảng." Theo ông ta thấy, đây là tình huống bình thường có thể xảy ra trong Đại chiến Phong Thần, không tính là Xiển giáo bày mưu tính kế.

Thế nên đã thua thì là thua, ông ta đường đường là Thông Thiên Giáo Chủ, sao có thể lấy lớn hiếp nhỏ.

Tương tự cũng không thể để George ra tay, nếu không có thể sẽ khiến hai vị sư huynh phát hiện manh mối.

Hiện tại, bọn họ cần phải ẩn mình trong bóng tối mới có thể nắm được thóp của hai vị sư huynh.

Nếu hai vị sư huynh không tuân theo ước định khi chế định Phong Thần Bảng mà tự mình ra tay, cố ý dùng đệ tử Tiệt giáo để lấp đầy Phong Thần Bảng, thì đến lúc đó ông ta sẽ không khách khí với hai vị sư huynh.

George nghe vậy cũng không nói thêm gì, thời điểm hiện tại quả thật chưa phải là lúc tốt nhất để ra tay.

Nhưng không sao, sẽ không lâu nữa, thời cơ sẽ đến.

Đối mặt với Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Phổ Hiền Chân Nhân, cùng với Lộc Đồng và Hạc Đồng có thực lực xuất chúng, còn có Khương Tử Nha tay cầm Đả Thần Tiên, và Dị Thú Long Tu Hổ.

Cửu Long Đảo Tứ Thánh đương nhiên không phải đối thủ, rất nhanh bị đánh diệt nhục thân, linh hồn lên Phong Thần Bảng.

Không có Cửu Long Đảo Tứ Thánh giúp đỡ, Thương quân không phải đối thủ của Tây Kỳ đại quân, thống soái Trương Quế Phương tử trận.

Văn Trọng biết các sư huynh đệ Tiệt giáo mà mình mời đến đã tử trận, trong lòng giận dữ, lập tức ban sư hồi triều, tự mình dẫn đại quân xuất chinh.

Văn Trọng tuy là đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, nhưng thiên phú dị bẩm, thân mang ba mắt, thực lực đã vượt qua rất nhiều đệ tử đời thứ nhất.

Đệ tử của ông ta cũng có thực lực không kém, thậm chí cản được công kích của Tây Kỳ đại quân.

"Văn Trọng này, nếu có thể tĩnh tâm tu hành cho tốt, tương lai chưa chắc không thể chứng đắc Đại Đạo, đáng tiếc phàm tâm quá nặng." Cùng George đang ẩn mình, những ngày này Thông Thiên Giáo Chủ vẫn luôn quan sát đại chiến của hai quân, cũng không khỏi thở dài một hơi.

Tư chất tu hành của Văn Trọng tuyệt đối là đỉnh cao, đáng tiếc phàm tâm quá nặng, không chịu ở Bích Du Cung tu hành, lại chạy đến phàm gian làm quan.

Thời gian đều dành cho những chuyện tục sự, tu hành ngược lại bị bỏ bê.

Nếu năm xưa không rời Bích Du Cung, vẫn luôn tu hành đến tận bây giờ, thì ít nhất cũng đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

"Sư thúc, nếu theo kế hoạch, giờ thì con nên đi mời Thập Thiên Quân đến rồi." Lúc này, Thân Công Báo cúi người thỉnh cầu.

Thông Thiên Giáo Chủ không chút do dự gật đầu: "Vậy con đi mời đi." Thực ra trong lòng, ông ta vẫn nghĩ Thập Thiên Quân sẽ nghe pháp chỉ của mình, ngoan ngoãn ở lại trên đảo.

Kết quả, chưa được mấy ngày, ông ta đã thấy Thân Công Báo dẫn Thập Thiên Quân đến đại doanh Thương quân, tức đến mức khóe

miệng không ngừng giật giật.

"Các vị sư huynh sư tỷ đều là người trọng tình trọng nghĩa, cũng là vì thể diện của Tiệt giáo thôi ạ." George lên tiếng an ủi.

Đây chỉ là một phần nguyên nhân, quan trọng hơn là rất nhiều đệ tử Tiệt giáo đều rất tự tin vào tu vi thực lực của mình.

Cho rằng cho dù có bị cuốn vào Phong Thần chi chiến, người lên bảng cũng sẽ là người của Xiển giáo.

"Ngu xuẩn, Phong Thần chi kiếp đâu có dễ độ qua như vậy!" Thông Thiên Giáo Chủ mắng một câu vào Thập Thiên Quân bên dưới, ông ta đã nhìn thấy mười người này kiếp nạn quấn thân, khả năng lớn là phải lên bảng.

Nhưng ông ta vẫn không định ra tay.

Lần này, George không còn mặc kệ nữa, mà mở miệng khuyên nhủ: "Thập Thiên Quân dù sao cũng là vì báo thù cho đồng môn đệ tử mới xuất đảo, chứ không phải vì tư tâm.

Hơn nữa, đây đích thực là âm mưu nhằm vào Tiệt giáo, nếu mười vị sư huynh tử trận thì thật quá oan uổng!" Cửu Long Đảo Tứ Thánh chết thì cũng chết rồi, nhưng thực lực của Thập Thiên Quân không hề thua kém Thập Nhị Kim Tiên, Thập Tuyệt Trận càng khiến đại quân Tây Kỳ tiến thoái lưỡng nan.

Nếu chết ở đây thì thật quá đáng tiếc.

Ngoài ra, tuy hắn không có giao tình gì với Thập Thiên Quân, nhưng Thân Công Báo và Thập Thiên Quân lại có giao tình rất tốt.

Cũng cần phải để ý đến cảm nhận của Thân Công Báo.

"Nhưng lúc này ra tay, chẳng phải là lấy lớn hiếp nhỏ sao, Giáo chủ ta sao có thể làm ra chuyện đó!" Thông Thiên Giáo Chủ do dự

một chút, cuối cùng vẫn từ chối ra tay giúp đỡ.

Ông ta cho rằng hiện tại vẫn chưa hoàn toàn xác định được hai vị sư huynh đang hợp sức hãm hại mình, vội vàng ra tay sẽ là thất sách.

Hơn nữa, Thập Thiên Quân thua nhiều nhất cũng chỉ là lên Phong Thần Bảng thành thần, chứ không phải thần hồn câu diệt thật sự.

"Sư phụ yên tâm, không cần người ra tay, đệ tử có mấy đồ đệ, tu vi cũng không tệ, chắc có thể giúp được." George cười nói.

Sau trận chiến Thiên Đình, thực lực của Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn ba người đã tăng lên rất nhiều.

Bây giờ đúng lúc có thể phái đến trợ trận.

Dù sao trước đây Thái Thượng Lão Quân đã từng nghi ngờ bốn người Dương Tiễn đã gia nhập Tiệt giáo, trở thành môn hạ của Tam Tiêu.

Thế nên cũng sẽ không gây ra nghi ngờ gì.

"Đây quả là một cách hay." Thông Thiên Giáo Chủ cũng đã từng gặp bốn vị đồ đệ của George, biết thực lực của bốn người, lập tức gật đầu.

Dù sao bốn đồ đệ của George đã từng đại náo Thiên Đình, đã là kiếp sát quấn thân, cũng không thiếu trận chiến này.

Trong lúc George và Thông Thiên Giáo Chủ bàn bạc, Thập Thiên Quân đã bày xong Thập Tuyệt Trận.

Bọn họ lần lượt là Thiên Tuyệt Trận, Địa Liệt Trận, Phong Hống Trận, Hàn Băng Trận, Kim Quang Trận, Hóa Huyết Trận, Liệt Diễm Trận, Lạc Hồn Trận, Hồng Thủy Trận và Hồng Sa Trận.

Nhất thời trên chiến trường phong hỏa lôi điện tràn ngập, đại quân Tây Kỳ liên tục bại lui.

Trong đó, Lạc Hồn Trận của Diêu Thiên Quân, lại càng khiến Khương Tử Nha bị đoạt hồn phách ngay tại chỗ, nếu không thể kịp thời cứu viện, Khương Tử Nha người chủ trì Phong Thần Bảng chính mình sẽ phải lên Phong Thần Bảng trước.

"Không tệ, không tệ, xem ra mấy tên này không hề lười biếng." Nhìn thấy Thập Thiên Quân dùng Thập Tuyệt Trận mà mình truyền thụ, đại bại đệ tử Xiển giáo, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không còn giận những đệ tử này không nghe lời ông ta mà an tĩnh ở động phủ tu hành nữa.

Chương 885

"Thập Tuyệt Trận này là do vi sư diễn luyện Tiên Thiên chi số, từ trong Đại Đạo Hỗn Độn mà có được cảm hứng sáng tạo ra.

Con nhìn Thiên Tuyệt Trận đó, chính là dựa theo Thiên Địa Nhân Tam Tài, hợp thành một cổ khí…" Thông Thiên Giáo Chủ đang vui vẻ, thuận miệng giảng giải Thập Tuyệt Trận một lần cho George, cũng coi như truyền thụ Thập Tuyệt Trận cho George.

Điều này khiến George không khỏi cảm thán tài nghệ của Thông Thiên Giáo Chủ trong việc bố trận, quả nhiên là phi phàm.

Thập Tuyệt Trận, Tru Tiên Trận, Vạn Tiên Trận, bàn về trận pháp, đặc biệt là trận pháp sát phạt, ước chừng trừ Hồng Quân ra, không ai có thể sánh bằng Thông Thiên Giáo Chủ.

Chỉ tiếc là tâm trạng tốt của Thông Thiên Giáo Chủ không kéo dài được bao lâu.

Bởi vì rất nhanh, Xích Tinh Tử trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo liền cầm Thái Cực Đồ mà Thái Thượng Lão Quân ban cho, cứu được hồn phách của Khương Tử Nha.

"Đại sư huynh vậy mà lại nhúng tay vào thật!" Phong Thần chi kiếp, tuy không nói rõ, nhưng Tam Thanh đều ngầm chấp nhận sẽ không tự mình ra tay, để các đệ tử tự mình ứng kiếp.

Dù sao trên Phong Thần Bảng chủ yếu là đệ tử của ba giáo.

Nếu Tam Thanh ra tay, thì không cần đánh nữa, dưới Thánh Nhân đều là kiến cỏ, ai cũng có thể diệt sạch tất cả đệ tử ngoại trừ Thánh Nhân.

Hiện nay Thái Thượng Lão Quân tuy không ra tay, nhưng lại cho

mượn Thái Cực Đồ, theo Thông Thiên Giáo Chủ thấy đã có chút vượt quá giới hạn.

Quan trọng hơn là, điều này cho thấy Thái Thượng Lão Quân thật sự đang giúp Xiển giáo đối phó Tiệt giáo.

"Được được được, nếu các ngươi thật sự liên hợp đối phó Tiệt giáo ta, thì đừng trách Giáo chủ ta vô tình!" Thông Thiên Giáo Chủ lúc này trong lòng cũng thầm hạ quyết tâm nào đó.

George thấy vậy, biết mọi chuyện cơ bản đã ổn thỏa.

Bên dưới, sau khi Xích Tinh Tử dùng Thái Cực Đồ cứu Khương Tử Nha, các Thập Nhị Kim Tiên còn lại cũng lần lượt đến.

Trong số đó bao gồm cả Thái Ất Chân Nhân và Ngọc Đỉnh Chân Nhân mà George đã gặp trước đây.

Cuối cùng, ngay cả cái quả đào ác độc Quảng Thành Tử kia cũng đích thân đến.

Thập Tuyệt Trận tuy mạnh mẽ, nhưng cao thủ Xiển giáo đông đảo và mỗi người đều có Thần Thông và pháp bảo riêng, dưới sự khắc chế lẫn nhau, Thập Thiên Quân rất nhanh rơi vào thế hạ phong.

Nhìn thấy Thập Thiên Quân sắp bị Quảng Thành Tử dẫn Thập Nhị Kim Tiên chém giết, bốn đạo thân ảnh xuất hiện.

"Đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Dương Giao, Dương Thiền, xin đến trợ trận cho các sư bá!" Chính là bốn người Dương Tiễn nghe được truyền âm của sư phụ, đến giúp đỡ.

Có Tứ Đại Náo Thiên Cung gia nhập, Thập Tuyệt Trận lập tức ổn định lại, Xiển giáo lần nữa bị đánh lui.

Trong lúc hai bên tạm nghỉ, phía Xiển giáo, Đại sư huynh Nhiên

Đăng Đạo Nhân đã đến, đồng thời còn có một tán tu có thực lực đáng sợ là Lục Áp đến trợ trận.

Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp suýt chút nữa đã miểu sát hai vị Thiên Quân, ngay cả Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn cũng suýt trúng chiêu.

May mắn là Dương Thiền dùng Bảo Liên Đăng tạm thời cản lại.

Văn Trọng lập tức cưỡi Hắc Kỳ Lân đến Nga Mi Sơn La Phù Động, mời đến Đại đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo là Triệu Công Minh.

"Lục Áp cái đạo nhân tà đạo này, xem ra đã quyết tâm đứng về phía Xiển giáo!" Thông Thiên Giáo Chủ thấy đồ đệ, đồ tôn của mình bị Lục Áp áp chế, sắc mặt rõ ràng không tốt.

Phong Thần chi kiếp, phàm là người chưa thành Thánh, hoặc không có Thánh Nhân che chở, đều khó thoát khỏi.

Vì vậy về cơ bản những tán tu có thực lực, đều sẽ bị cuốn vào trận đại chiến này.

Tán tu bình thường thì không rõ, nhưng tán tu có thực lực đạt đến cấp Chuẩn Thánh như Lục Áp, vẫn có chút hiểu biết về Phong Thần chi kiếp.

Muốn độ qua kiếp này, hoặc chọn Xiển giáo hoặc chọn Tiệt giáo, mà Lục Áp rõ ràng là xem trọng Xiển giáo hơn.

Bởi vậy, hắn chủ động ứng kiếp gia nhập chiến tranh, giúp Xiển giáo đối phó Tiệt giáo.

"Luyện được mấy cây phi đao rách mà dám kiêu ngạo như vậy, lát nữa đợi Công Minh đến sẽ dạy dỗ hắn một trận!" "Xem ra cũng đã nổi nóng rồi." George phụ họa bên cạnh: "Đại sư huynh chắc chắn sẽ cho tên đó một bài học nhớ đời!" Ban đầu Thông Thiên Giáo Chủ tức

giận vì các đồ đệ của mình không nghe lời, đến tham gia Phong Thần chi chiến, bây giờ thì lại tự mình cũng bị cuốn vào.

Hận không thể để tất cả đệ tử Tiệt giáo đều đến, dạy dỗ một trận những đệ tử Xiển giáo và tán tu kiêu ngạo này.

Phải biết rằng, khi hai quân giao chiến, miệng lưỡi của cả hai bên đều không có đức.

Đệ tử Xiển giáo vốn đã coi thường Tiệt giáo, một số lời lẽ thậm chí đã sỉ nhục đến Thông Thiên Giáo Chủ, không hề có chút kính trọng nào.

Bản thân Thông Thiên Giáo Chủ là người có tính khí nóng nảy, đương nhiên là càng xem càng tức giận.

May mắn thay, sau khi Triệu Công Minh đến, dùng Định Hải Thần Châu đã luyện chế từ hai mươi bốn chư thiên, đánh cho Xiển giáo chúng nhân kêu khổ không ngừng, căn bản không phải đối thủ.

Đáng tiếc, thời gian tốt đẹp không kéo dài, lại có thêm hai tán tu Tiêu Thăng và Tào Bảo đến trợ trận.

Tu vi của hai tán tu này kém xa Lục Áp, nhưng bọn họ có một pháp bảo đặc biệt là Lạc Bảo Kim Tiền, chuyên khắc chế các loại pháp bảo.

Một lần chạm mặt, Triệu Công Minh không hề hay biết, bị Lạc Bảo Kim Tiền thu mất Định Hải Thần Châu.

Không còn Định Hải Thần Châu, thực lực của Triệu Công Minh và Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Lục Áp ba người cũng xấp xỉ nhau, đương nhiên không thể áp chế đối phương nữa. 76.

Quan trọng là Lục Áp lúc này lại lấy ra Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đưa cho Khương Tử Nha, chỉ cần hai mươi mốt ngày, Khương Tử Nha liền có thể bái chết Triệu Công Minh.

“Đi tìm Tam Tiêu đến đây!” Thấy Triệu Công Minh nguy hiểm cận kề, Thông Thiên Giáo Chủ cũng có chút lo lắng, trực tiếp bảo George truyền âm cho đồ đệ đi tìm Tam Tiêu giúp đỡ.

Cửu Long Đảo Tứ Thánh có thể chết, Thập Thiên Quân cũng có thể chết, nhưng Triệu Công Minh, vị đại đồ đệ ngoại môn này, ông ta tuyệt đối không thể để hắn cứ thế chết đi.

George không chút do dự, lập tức truyền âm cho Dương Tiễn đi đến Tam Tiên Đảo mời Tam Tiêu nương nương.

Trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân, bốn người Dương Tiễn chính là đệ tử của Tam Tiêu, lúc này đi mời Tam Tiêu cũng rất hợp lý.

Tam Tiêu biết được sư huynh Triệu Công Minh mà mình thân thiết nhất có nguy hiểm đến tính mạng, cũng không màng pháp chỉ, mang theo Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn đến chi viện.

Bọn họ bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, tuyên bố chỉ cần Xiển giáo tha cho Triệu Công Minh, trả lại pháp bảo của Triệu Công Minh.

Bọn họ có thể bỏ qua mọi chuyện, mang Triệu Công Minh rời đi, không tham gia vào Phong Thần chi chiến sau này.

Về điều này, Xiển giáo sao có thể đồng ý.

Mục đích của bọn họ chính là dẫn đệ tử Tiệt giáo từng người một ra, sau đó giết đi để lấp đầy danh ngạch Phong Thần Bảng, làm suy yếu Tiệt giáo, giúp bọn họ độ sát kiếp.

Thế là mọi người liên thủ công kích, nhưng đều bị Tam Tiêu tế lên Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, tước mất Tam Hoa trên đỉnh đầu của đại bộ phận người, diệt Ngũ Khí trong lồng ngực.

Chỉ có Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử và Lục Áp ba vị cao thủ cấp Chuẩn Thánh chật vật thoát ra.

Thấy Cửu Khúc Hoàng Hà Trận của Tam Tiêu và pháp khí lợi hại như vậy, phía Xiển giáo cũng vừa tức vừa gấp.

Và ngay lúc này, trên bầu trời truyền đến tiên âm lượn lờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân đích thân ra tay.

"Hay cho hai lão già không biết xấu hổ, lại thật sự muốn lấy lớn hiếp nhỏ, hãm hại Tiệt giáo ta!" Thông Thiên Giáo Chủ đang ẩn mình thấy vậy, tức giận lập tức phá khẩu mắng chửi, sau đó quay đầu ném một khối lệnh bài cho George: "Đi Bích Du Cung, triệu tập tất cả đệ tử, hôm nay Giáo chủ ta sẽ cho bọn họ biết, Tiệt giáo ta không phải là bùn đất." "Vâng, đệ tử tuân lệnh!" George lập tức thân ảnh chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Lúc này Thái Thượng Lão Quân quay đầu nhìn về phía Thông Thiên Giáo Chủ và George đang ẩn mình, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Chương 886

Ông ta mơ hồ cảm thấy, Thiên cơ dường như có vấn đề.

Nhưng lúc này cũng không kịp suy diễn kỹ càng, bởi vì nếu không ra tay nữa, lát nữa Thập Nhị Kim Tiên đều sẽ bị Cửu Khúc Hoàng Hà Trận của Tam Tiêu làm cho chết mà đưa lên Phong Thần Bảng.

"Đại đảm Tam Tiên Cô, còn không mau đến tiếp chiêu!" Đại Pháp Sư Huyền Đô, đệ tử duy nhất của Thái Thượng Lão Quân, đã lớn tiếng kêu gọi Tam Tiêu trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Tam Tiêu bước ra khỏi trận địa, đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân đều không hành lễ.

Bởi vì bọn họ cảm thấy sự việc đến bước này, đã không còn chỗ để hòa hoãn.

Hai vị sư bá đã đến vì muốn bắt bọn họ, bọn họ cần gì phải tôn trọng đối phương, ngoan ngoãn hành lễ?

"Hừ, lũ súc sinh to gan, sư phụ các ngươi thấy ta còn phải hành lễ, các ngươi vậy mà dám vô lễ như vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy ba người đều không hành lễ, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tức giận.

Tam Tiêu đồng thanh đáp: "Chúng ta bái Giáo chủ Tiệt giáo làm sư, chứ không phải các ngươi." "Rất tốt, vậy đừng trách các sư bá không khách khí nữa." Thái Thượng Lão Quân trong tay xuất hiện một cái Càn Khôn Đồ.

Tam Tiêu thấy vậy lập tức quay về trong trận, tế lên Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn.

"Lũ trẻ vô tri!" Tam Tiêu cố nhiên lợi hại, nhưng sao lại là đối thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân.

Trong chớp mắt, Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn liền bị thu đi, ba người cũng bị giam cầm.

Nhìn thấy sắp bị đánh diệt nhục thân ngay tại chỗ mà đưa lên Phong Thần Bảng, bốn thanh tiên kiếm đáng sợ từ xa bay đến, cản lại công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân, cứu được Tam Tiêu.

"Sư phụ!" Tam Tiêu nhìn thấy Tru Tiên, Lục Tiên, Tuyệt Tiên và Hãm Tiên bốn thanh tiên kiếm, sao lại không biết là sư phụ đã đến.

Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân thì sắc mặt biến đổi.

Bọn họ không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ sẽ xuất hiện vào lúc này, điều này đã làm đảo lộn kế hoạch trước đó của bọn họ.

"Hai vị đạo huynh, quả là tính kế hay, tính kế hay quá đi!" Thông Thiên Giáo Chủ hiện thân bảo vệ Tam Tiêu phía sau, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân, một vẻ mặt lạnh lùng mỉm cười.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn lại quay ngược lại đổ lỗi: "Hiền đệ, đệ làm vậy là vì cớ gì?" "Hai vị đạo huynh đối đãi môn đồ Tiệt giáo ta như vậy, còn hỏi vì cớ gì?" Thông Thiên Giáo Chủ cũng lười nói nhiều, trực tiếp bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy mở miệng chất vấn lần nữa: "Ban đầu chúng ta luyện chế Phong Thần Bảng chẳng phải đã nói rõ, người căn cơ sâu dày có thể thành tiên đạo, người hơi kém hơn có thể thành thần đạo, người căn cơ nông cạn có thể thành nhân đạo.

Nay thành Thương thất đạo, định sẵn thất bại, Chu triều nhân nghĩa, định sẵn hưng thịnh, môn đồ Tiệt giáo đệ nghịch thiên hành sự, định sẵn nhập thần đạo, lên Phong Thần Bảng.

Đây là Thiên Ý, hiền đệ sao có thể ngăn cản!" "Hahaha, hay cho một câu nghịch thiên hành sự!" Thông Thiên Giáo Chủ lập tức bị tức đến bật cười: "Trên Phong Thần Bảng có ba trăm sáu mươi lăm danh ngạch, tán tu tam sơn ngũ nhạc và đệ tử tam giáo, lý ra nên căn cứ vào duyên pháp mà lên bảng.

Thế mà hai vị đạo huynh lại chỉ muốn đệ tử Tiệt giáo ta lên bảng, thậm chí không tiếc tự mình ra tay, vậy còn gì để nói nữa.

Hôm nay đệ sẽ cùng hai vị đạo huynh phân định cao thấp." Tru Tiên Kiếm Trận lập tức bao trùm Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Quân và Đại Pháp Sư Huyền Đô đang đi theo Thái Thượng Lão Quân.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, Thái Thượng Lão Quân mở miệng: "Hiền đệ, đệ đang làm trái Thiên Đạo, phạm giới sân si, tốt nhất hãy mau chóng rút trận này lại, quay về Bích Du Cung, sửa đổi sai lầm.

Như vậy còn có thể tiếp tục quản lý Tiệt giáo.

Nếu không nghe lời khuyên, vi huynh đành phải đưa đệ đến Tử Tiêu Cung gặp Sư Tôn, giáng đệ vào luân hồi." "Lý Đam, các ngươi khinh người quá đáng, ta tuyệt đối không giảng hòa với các ngươi, có bản lĩnh thì phá trận của ta đi!" Thông Thiên Giáo Chủ đưa tay chiêu một con Khuê Ngưu, cưỡi Khuê Ngưu bắt đầu thi triển Tru Tiên Kiếm Trận công kích Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân.

Thái Thượng Lão Quân thấy vậy lập tức tế ra Thái Cực Đồ, còn Nguyên Thủy Thiên Tôn thì bên người hiện ra Khánh Vân, đỉnh đầu ngàn đóa kim hoa.

Dùng Thái Cực Đồ và Khánh Vân cản lại công kích của bốn thanh tiên kiếm, Thái Thượng Lão Quân liền dùng một cây quải trượng đánh ra một lỗ hổng trên trận pháp.

Hai người không rời đi từ lỗ hổng này, mà lại đưa Đại Pháp Sư Huyền Đô ra ngoài, kèm theo Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn đã thu được từ Tam Tiêu trước đó.

"Mau chóng tru diệt đệ tử Tiệt giáo!" Bọn họ dùng lời lẽ bức bách Thông Thiên Giáo Chủ ra tay trước, một mặt là để sau này khi gặp Sư phụ Hồng Quân Lão Tổ thì có lời mà nói.

Đến lúc đó bọn họ hoàn toàn có thể nói ra tay thu thập Tam Tiêu, là vì Tam Tiêu không kính trọng bọn họ, nên cho chút giáo huấn.

Mà Thông Thiên vậy mà vì chuyện này lại ra tay trước với bọn họ, đương nhiên là Thông Thiên sai.

Mặt khác, cũng là để cầm chân Thông Thiên Giáo Chủ.

Hiện tại nhìn có vẻ Thông Thiên đang dùng Tru Tiên Kiếm Trận vây công bọn họ, nhưng thực tế là bọn họ đang cầm chân Thông Thiên Giáo Chủ.

Bọn họ không phá được Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng Tru Tiên Kiếm Trận cũng không làm gì được bọn họ.

Bởi vậy chỉ cần cầm chân Thông Thiên, thì Đại Pháp Sư Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Nhiên Đăng Đạo Nhân và Lục Áp, dẫn theo môn đồ Xiển giáo và những tán tu kia, cộng thêm các loại pháp bảo thượng đẳng.

Đủ sức đưa tất cả Thập Thiên Quân, Tam Tiêu và Triệu Công Minh cùng các đệ tử Tiệt giáo khác lên Phong Thần Bảng.

Triệu Công Minh mất Định Hải Châu, lại trúng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, đến cả xuống giường cũng khó khăn, chứ đừng nói đến chiến đấu.

Tam Tiêu không còn Hỗn Nguyên Kim Đấu và Kim Giao Tiễn, thực lực cũng giảm sút rất nhiều.

Còn lại cũng chỉ có Thập Thiên Quân, bốn người Dương Tiễn và Văn Trọng, bọn họ nhiều nhất cũng chỉ phát huy được sức mạnh của cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Thậm chí Đại Pháp Sư Huyền Đô cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu một mình cũng đủ sức giải quyết.

Nếu không cầm chân Thông Thiên Giáo Chủ, mặc cho Thông Thiên Giáo Chủ tùy ý chém giết, thì cho dù cuối cùng bọn họ thắng, đệ tử Xiển giáo cũng sẽ bị đồ sát hết.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến cỏ, chỉ có Thánh Nhân mới có thể cản được Thánh Nhân, đây cũng là nguyên nhân Thông Thiên Giáo Chủ tức giận như vậy khi phát hiện hai người bọn họ ra tay.

"Toi rồi!" Nhìn thấy Đại Pháp Sư Huyền Đô dẫn theo đệ tử Xiển giáo và Nhân giáo giết đến đây, Vân Tiêu và những người khác cũng cau mày.

Lúc này, bọn họ cả về số lượng hay tu vi, pháp bảo, đều không chiếm ưu thế.

"Đành liều một phen!" Sư phụ đang chiến đấu bên trên, những đệ tử như bọn họ sao có thể lùi bước, dù có tử trận cũng phải xông lên.

Thế là mọi người ào ào cưỡi mây lên, chuẩn bị dù có chết cũng phải kéo theo vài kẻ địch.

Và đúng lúc này, đột nhiên một đám tường vân lớn từ xa phi nhanh đến: "Các sư huynh sư tỷ chớ hoảng, để bọn đệ đến giúp các huynh!" Chính là George đã dùng lệnh bài mà Thông Thiên Giáo Chủ đưa, dẫn tất cả đệ tử Tiệt giáo đến.

Vân Tiêu và những người khác quay đầu nhìn lại, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

"Là Hắc Long sư đệ, còn có Đa Bảo sư huynh, Kim Linh sư tỷ…"

Lúc này trên đám tường vân kia, có Tứ Đại Đệ Tử thân truyền của Tiệt giáo, Thất Đại Đệ Tử tùy thị, cùng rất nhiều đệ tử ngoại môn, số lượng gần vạn người.

Trái ngược với sự kinh hỉ của Vân Tiêu và những người khác, Đại Pháp Sư Huyền Đô và những người khác thấy đệ tử Tiệt giáo đã đến đông đủ, sắc mặt lập tức đại biến, nhất thời dừng lại công kích.

"Các sư huynh, sư đệ, sư điệt, cùng nhau giết!" George không lãng phí bất kỳ thời gian nào, trực tiếp chỉ huy tất cả đệ tử Tiệt giáo vây giết Đại Pháp Sư Huyền Đô và những người khác.

Tranh thủ lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Quân đang bị vây trong Tru Tiên Kiếm Trận, hai vị Thánh nhân phương Tây còn chưa phát hiện tình hình bên này, giết được bao nhiêu thì giết.

Chỉ cần giết đủ ba trăm sáu mươi lăm người, Phong Thần chi kiếp cũng sẽ qua đi.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phát hiện cục diện bên ngoài đã đảo ngược, muốn thoát khỏi trận pháp để chi viện.

Tuy bọn họ nhất thời không thể phá trận, đánh bại Thông Thiên Giáo Chủ, nhưng thoát khỏi sự vây hãm của trận pháp thì vẫn có thể làm được.

Tuy nhiên lúc này Thông Thiên Giáo Chủ sao có thể dễ dàng để hai người thoát ra như vậy, toàn lực kích phát Tru Tiên Kiếm Trận, bốn thanh tiên kiếm tấn công như vũ bão.

Khiến Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời cũng có chút luống cuống tay chân.

Chương 887

Và chỉ trong khoảng thời gian ngắn như vậy, bên dưới đã có không ít đệ tử Xiển giáo, Nhân giáo và tán tiên ngã xuống.

Đương nhiên, đệ tử Tiệt giáo cũng ngã xuống một số.

Nhưng đa phần là những đệ tử ngoại môn tu vi không cao, những đệ tử này tư chất không tốt, nếu có thể lên Phong Thần Bảng được vĩnh sinh cũng không phải là chuyện xấu.

Dù sao thực lực Chuẩn Thánh của Đại Pháp Sư Huyền Đô và những người khác cũng không phải là hư danh.

"Đi!" Thấy tình thế không ổn, những tán tu ban đầu muốn dựa vào Xiển giáo để độ kiếp lập tức tản ra mà chạy.

Trong số đó bao gồm Tiêu Thăng và Tào Bảo cầm Lạc Bảo Kim Tiền, cùng với Chuẩn Thánh cấp Lục Áp.

Tuy nhiên, George sao có thể để hai người rời đi.

Khi đệ tử Tiệt giáo ra tay, hắn vẫn luôn ẩn mình trong bóng tối, chính là vì thời khắc này.

"Hai vị đi đâu!" George đột nhiên hiện thân, một tay ném Tử Điện Chùy qua.

Tử Điện Chùy mang theo Cửu Tiêu Thần Lôi màu tím bùng phát ra điện quang đáng sợ, nhanh chóng phóng lớn đập thẳng vào Tiêu Thăng và Tào Bảo.

Hai người thấy vậy không hề sợ hãi, hợp lực thôi phát Lạc Bảo Kim Tiền, thu lấy Tử Điện Chùy.

"Tinh Bạo Thiên Hà!" Ngay khi hai người vừa thở phào nhẹ nhõm

vì đã thu được pháp bảo Tử Điện Chùy, đột nhiên cảm thấy sau lưng đau nhói, nhục thân lập tức bị đánh nát ngay tại chỗ.

Hóa ra George ném Tử Điện Chùy ra không phải hy vọng Tử Điện Chùy có thể giải quyết Tiêu Thăng và Tào Bảo, chẳng qua chỉ là để chuyển hướng sự chú ý của hai người, tiện cho việc cận chiến.

"Lạc Bảo Kim Tiền đã đến tay!" George tiếp lấy Lạc Bảo Kim Tiền, nhanh chóng luyện hóa.

Lạc Bảo Kim Tiền này là Tiên Thiên Linh Bảo, trừ một vài Tiên Thiên Chí Bảo cá biệt, cơ bản khắc chế tất cả pháp bảo.

Tu sĩ thế giới Hồng Hoang, trừ tu vi cá nhân và Thần Thông, phần lớn thực lực đều đến từ pháp bảo.

Có Lạc Bảo Kim Tiền này, những trận chiến sau sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Sau khi lấy được Lạc Bảo Kim Tiền, George trực tiếp bay về phía Lục Áp.

Lục Áp liên tục giết chết mấy đệ tử ngoại môn Tiệt giáo đang ngăn cản, nhìn thấy sắp thoát khỏi vòng vây, đột nhiên thấy George chặn trước mặt mình.

Hắn tuy không hiểu về George, nhưng trực giác mách bảo hắn rằng thực lực của George không hề yếu, để có thể nhanh chóng thoát khỏi vòng vây, hắn lấy ra pháp bảo mạnh nhất của mình là Trảm Tiên Phi Đao.

"Xin bảo bối quay người!" Chỉ thấy hồ lô màu đỏ nhắm thẳng vào George, một đạo hào quang màu trắng bắn ra.

Trong hào quang ẩn hiện một vật có mày có cánh có đầu có mắt, bị vật đó nhìn một cái, George liền cảm thấy tinh thần mình bắt đầu hoảng hốt, dường như không thể động đậy.

May mắn thay, hắn đã sớm chuẩn bị, lại thêm ý chí của bản thân đã đạt đến cấp Thánh Nhân, còn tinh thông các loại pháp tắc tinh thần chư thiên, ngay cả Trảm Tiên Phi Đao cũng khó mà trấn áp được.

"Đi!" Một tay ném ra, một đồng tiền hình vuông có cánh bay vút ra, vừa vặn va chạm với đạo hào quang kia.

Chính là Lạc Bảo Kim Tiền hắn vừa có được từ Tiêu Thăng và Tào Bảo, có thể thu giữ tất cả pháp bảo.

Trảm Tiên Phi Đao được xưng là pháp bảo sát phạt số một dưới Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng vẫn bị Lạc Bảo Kim Tiền khắc chế.

Ngay khoảnh khắc hai bên gặp nhau, Trảm Tiên Phi Đao liền bị Lạc Bảo Kim Tiền hút vào, rơi vào tay George.

"Xin bảo bối quay người!" George sau khi có được Trảm Tiên Phi Đao lập tức luyện hóa, nhắm thẳng vào Lục Áp đang sắc mặt đại biến, quay người muốn bỏ chạy.

Hào quang bay ra, định trụ Lục Áp, trong chớp mắt, đầu Lục Áp bay lên, nhục thân tan rã, linh hồn phi nhập vào Phong Thần Bảng.

Xử lý Lục Áp xong, George liền bay về phía Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử là Đại đệ tử của Xiển giáo, tu vi chân thân đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trong tay không những có Ngũ Hỏa Thất Linh Phiến mạnh hơn mấy lần so với Ngũ Hỏa Thất Cầm Phiến của sư đệ Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân của mình.

Mà còn có Định Hải Châu của Triệu Công Minh có được nhờ Lạc Bảo Kim Tiền của Tiêu Thăng và Tào Bảo.

Ngay cả Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu và Quy Linh Thánh Mẫu bốn Đại Đệ Tử thân truyền liên

thủ, cũng chỉ có thể miễn cưỡng áp chế.

Nhưng cũng chỉ là áp chế, không thể thật sự đánh chết.

"Quảng Thành Tử, còn nhớ ta không?" George quát lớn một tiếng, thu hút sự chú ý của Quảng Thành Tử.

"Là ngươi con nghiệt súc!" Quảng Thành Tử đương nhiên nhận ra George, con yêu long đã từng đại náo Ngọc Hư Cung này.

"Hôm nay ta sẽ tiễn ngươi lên Phong Thần Bảng." Về thực lực của George, ông ta rất rõ ràng, nhiều nhất cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Vì vậy ông ta trước hết dùng Định Hải Châu hai mươi bốn chư thiên, miễn cưỡng cản lại bốn người Đa Bảo Đạo Nhân, sau đó tế Ngũ Hỏa Thất Linh Phiến về phía George.

Theo ông ta thấy, chỉ cần George bị Ngũ Hỏa Thất Linh Phiến đánh trúng một cái, nhục thân sẽ hóa thành tro bụi, thần hồn bị hút vào Phong Thần Bảng.

Tuy nhiên điều ông ta không biết là, lúc này tu vi của George đã không còn chỉ là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Hơn nữa vừa mới có được hai kiện pháp bảo thượng đẳng.

"Lạc Bảo Kim Tiền!" "Xin bảo bối quay người!" Lạc Bảo Kim Tiền trực tiếp thu Ngũ Hỏa Thất Linh Phiến, Trảm Tiên Phi Đao bay thẳng đến cổ Quảng Thành Tử.

"Sao có thể?" Quảng Thành Tử lập tức đại kinh, muốn điều động Định Hải Châu để cản Trảm Tiên Phi Đao, nhưng bốn người Đa Bảo Đạo Nhân bên kia đã phối hợp ăn ý cầm chân Định Hải Châu rồi.

"Rắc!" Đầu Quảng Thành Tử bay lên, thần hồn bị hút vào Phong Thần Bảng.

“Nghiệt chướng!” Trên bầu trời vang lên một tiếng quát lớn, áp lực đáng sợ lập tức từ trên không truyền xuống.

Hóa ra Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện Đại đồ đệ bị giết, toàn lực ra tay cuối cùng cũng thoát khỏi Tru Tiên Kiếm Trận.

Tuy nhiên, ngay khi ông ta muốn báo thù cho Đại đồ đệ, Thông Thiên Giáo Chủ lần nữa phát lực, điều khiển Tru Tiên Kiếm Trận bao trùm về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Nhất Khí Hóa Tam Thanh!” Lúc này, Thái Thượng Lão Quân cũng phát lực, dùng ra Thần Thông mạnh nhất của mình.

“Ta là Thái Thanh Đạo Nhân!” “Ta là Ngọc Thanh Đạo Nhân!” “Ta là Thượng Thanh Đạo Nhân!” Ba phân thân từ trong cơ thể ông ta phân ra, mỗi một phân thân đều có tu vi giống như ông ta.

Cùng với bản thể của ông ta, bốn người cùng nhau chống lại công kích của Tru Tiên Kiếm Trận, tạo cơ hội cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Quả nhiên có liên hệ.” George đưa tay thu Định Hải Châu, không lập tức trả lại cho Triệu Công Minh, mà tự mình luyện hóa sử dụng trước, đồng thời cũng luôn theo dõi cuộc tranh đấu của ba vị Thánh Nhân trên trời.

Hắn phát hiện, Thần Thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thượng Lão Quân, và Phân thân Chư Thiên của hắn, quả thật có điểm chung về nguyên lý.

Chỉ có điều, Phân thân Chư Thiên của hắn càng mạnh mẽ và hoàn mỹ hơn.

Vì vậy giống như hắn đã đoán, hắn có thể phân thân chư thiên, rất có thể là bắt nguồn từ Hồng Quân Lão Tổ.

Hồng Quân Lão Tổ là sư phụ của Thái Thượng Lão Quân, loại

Thần Thông phân thân như Nhất Khí Hóa Tam Thanh này, chắc chắn sẽ càng tinh thông hơn.

"Tiểu sư đệ, coi chừng!" Thái Thượng Lão Quân dùng Thần Thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh cản lại Tru Tiên Kiếm Trận, Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn lo lắng gì nữa, từ trong tay áo lấy ra một cái hộp ném về phía George.

Chương 888

Đa Bảo Đạo Nhân biết cái hộp kia lợi hại, lập tức phát ra lời nhắc nhở cho George.

Đa Bảo Đạo Nhân tuy tu vi trong số các đệ tử thân truyền và ngoại môn không phải mạnh nhất, nhưng lại giỏi nhất về thuật luyện bảo của Thông Thiên Giáo Chủ.

Hơn nữa ông ta còn nghiên cứu rất nhiều pháp bảo của Xiển giáo, còn sao chép được rất nhiều.

Vì vậy ông ta biết bảo hạp trong tay áo Nguyên Thủy Thiên Tôn phi phàm, ngay cả Chuẩn Thánh bị hút vào trong đó, cũng sẽ lập tức hóa thành huyết thủy.

Đáng tiếc, lời nhắc nhở của ông ta vẫn chậm, George cứ thế không chút phản kháng bị hút vào trong hộp, hóa thành một vũng máu.

"Không đúng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thu lại cái hộp không vì giết được George mà lộ ra nụ cười, ngược lại cau mày.

Bởi vì trong hộp không có thần hồn phi nhập Phong Thần Bảng, hơn nữa mấy pháp bảo George vừa thi triển đều không xuất hiện.

"Thần thông phân thân cao minh thật, vậy mà ngay cả ta cũng bị lừa." Rất nhanh, ông ta liền hiểu ra, mình giết chết chẳng qua chỉ là một đạo phân thân của George, chứ không phải bản thể.

"May mắn là ta đã sớm chuẩn bị." Lúc này bản thể của George, đã dùng Đồ Kính Hắc Ám ẩn mình hoàn toàn, lẳng lặng trốn trong bóng tối.

Hóa ra George ban đầu xuất hiện cùng các đệ tử Tiệt giáo, đã không phải là bản thể, mà là phân thân hắn đã phân ra từ trước.

Là một người có thể phân ra phân thân trong Hỗn Độn mà tiềm nhập chư thiên, hắn về thuật phân thân cũng không hề kém cạnh Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thượng Lão Quân.

Hơn nữa, thực lực chiến đấu thực tế của hắn cũng đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân bình thường, phân ra một phân thân đủ sức ứng phó hầu hết các tình huống.

Còn về việc tại sao không hiện thân chiến đấu một trận với Nguyên Thủy Thiên Tôn?

Bởi vì hắn hiện tại quả thật không phải đối thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nếu là một trong hai vị Thánh Nhân phương Tây thì vẫn có thể đánh một trận.

Ngoài ra hắn còn không thể quá lộ liễu thực lực, mục đích của hắn không chỉ là giúp Tiệt giáo vượt qua Phong Thần chi kiếp.

Quan trọng hơn là mượn Công Đức của hai vị Thánh Nhân phương Tây, thành tựu quả vị Thánh Nhân.

"Đệ tử Tiệt giáo nghe lệnh, bày Vạn Tiên Trận!" Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đã thoát khỏi tầm kiểm soát, bất cứ lúc nào cũng có thể đồ sát đệ tử của mình, mà mình nhất thời nửa khắc cũng không hạ được Thái Thượng Lão Quân.

Thông Thiên Giáo Chủ chủ động rút Tru Tiên Kiếm Trận, hội hợp với các đệ tử, bày ra trận pháp mạnh nhất mà mình sáng tạo là Vạn Tiên Trận.

"Các ngươi không phải muốn trợ Chu phạt Trụ sao?

Các ngươi không phải nói Tiệt giáo ta nghịch thiên mà hành sao? 77.

Hôm nay Giáo chủ ta sẽ bày Vạn Tiên Trận này, thật tốt cùng các ngươi so tài cao thấp, xem xem ai mới là kẻ nghịch thiên hành sự!"

Thông Thiên Giáo Chủ dùng Tru Tiên Tứ Kiếm làm trận nhãn, theo thứ tự kéo dài ra Thái Cực Trận, Lưỡng Nghi Trận, Tứ Tượng và các trận pháp khác, phát huy uy lực của trận pháp đến cực hạn.

"Uy lực của trận pháp này hiện tại, ước chừng còn mạnh hơn cả bản gốc." George không tham gia vào trận pháp, mà tiếp tục ẩn mình bên ngoài.

Trong nguyên tác, Thông Thiên Giáo Chủ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Quân liên hợp với hai vị Thánh Nhân phương Tây cùng nhau phá Tru Tiên Kiếm Trận, mất đi bốn thanh sát phạt tiên kiếm mạnh nhất.

Bởi vậy chỉ có thể luyện chế Lục Hồn Phiên làm trận nhãn để thi triển Vạn Tiên Trận.

Nhưng Lục Hồn Phiên được luyện chế hậu thiên, công năng chính là chú sát, cần đủ thời gian mới có thể phát huy hiệu quả, sự gia trì trực tiếp mang lại cho trận pháp, kém xa so với Tru Tiên Tứ Kiếm do Hồng Quân ban cho.

Hơn nữa Vạn Tiên Trận lúc này, còn dung hợp Thập Tuyệt Trận đáng lẽ ra phải bị giết của Thập Thiên Quân trong nguyên tác, cùng với Triệu Công Minh, Tam Tiêu và những người khác cấp bậc Chuẩn Thánh.

Uy lực tổng thể của trận pháp, đương nhiên là vượt xa uy lực Vạn Tiên Trận bản gốc.

"Hừ, Thông Thiên, ngươi đừng đắc ý, chúng ta nhất định sẽ phá Vạn Tiên Trận của ngươi, cho lũ súc sinh có lông có vảy không phân biệt thị phi này của ngươi toàn bộ trở lại luân hồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc nhìn xung quanh, tức giận đến mức mặt xanh lè.

Bởi vì ông ta ước tính một chút, hiện tại Xiển giáo có thể nói là

tổn thất nặng nề.

Những đệ tử có thực lực bình thường chết thì cũng chết rồi, dù sao không bao lâu nữa cũng có thể phục hồi lại.

Quan trọng là không ít đệ tử thân truyền của ông ta, cũng đều bị giết lên Phong Thần Bảng.

Đại đệ tử Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử trong Thập Nhị Kim Tiên, Hoàng Long Chân Nhân, Cụ Lưu Tôn, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Từ Hàng Đạo Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân.

Còn có một số đệ tử đời thứ ba tinh nhuệ như Lôi Chấn Tử.

Thực ra ông ta không biết, trừ Nhiên Đăng Đạo Nhân và Quảng Thành Tử là vì thực lực quả thật đủ mạnh, nên mới sống sót trong vòng vây của các đệ tử Tiệt giáo.

Còn như Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Phổ Hiền Chân Nhân, đều là do George đã chào hỏi trước, nên mới không bị giết.

Những người chiến đấu với bốn người này, chính là Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn tam huynh muội.

Thái Ất Chân Nhân là sư phụ của Na Tra, Ngọc Đỉnh Chân Nhân khi bốn người Dương Tiễn cứu mẫu cũng đã từng giúp đỡ.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn và Phổ Hiền Chân Nhân là sư phụ của Kim Tra và Mộc Tra.

Vì lập trường bất đồng, hai bên không thể không đánh, nhưng đều không hạ sát thủ.

Thực ra ở thế giới này, cũng không phải tất cả đệ tử Xiển giáo đều muốn đánh trận này.

“Mặc kệ, Giáo chủ ta muốn đánh cho hai ngươi hồn phi phách tán!” Thông Thiên Giáo Chủ trên mặt sát khí đằng đằng, Vạn Tiên Trận cũng phát ra sát khí dường như có thực thể.

“Với Vạn Tiên Trận lấy Tru Tiên Kiếm Trận làm hạt nhân, nếu chỉ có hai chúng ta, e rằng khó mà phá được.” Thái Thượng Lão Quân mày dần cau lại.

Bọn họ ban đầu bố cục từ từ dẫn đệ tử Tiệt giáo đến giết, chính là để giảm bớt cao thủ Tiệt giáo, để giảm uy lực Vạn Tiên Trận cuối cùng.

Nhưng không biết đã xảy ra lỗi ở đâu, khiến đại quyết chiến bùng nổ sớm hơn.

Hiện nay Vạn Tiên Trận ở mức độ này, ngay cả ông ta và Nguyên Thủy đều là Thánh Nhân, cũng sẽ có chút nguy hiểm.

“Hai vị đạo huynh, hai huynh đệ chúng ta nguyện trợ một tay!” Ngay khi Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đau đầu tìm cách phá trận, hai vị đạo nhân từ phương Tây đến.

“Thì ra là hai vị của Tây Phương giáo, hai vị lúc này đến, đúng là Thiên Ý!” Thái Thượng Lão Quân lập tức cười tươi như hoa mà nghênh đón.

Mặc dù vì chuyện Thiên Đình trước đây, ông ta có chút đề phòng hai người, lo lắng hai người có thể đã hợp tác với Thông Thiên Giáo Chủ.

Nhưng sau nhiều lần suy diễn, vẫn cảm thấy hai người có thể hợp tác một phen.

Chỉ cần đưa ra đủ lợi ích.

“Không giấu đạo huynh, hai chúng ta đến phương Đông là để tìm người hữu duyên, vừa khéo nhìn thấy hồng quang trùng thiên trong

Vạn Tiên Trận này, có ba ngàn khách hồng trần có duyên với Tây Phương giáo của chúng ta.

Vì vậy hai chúng ta hy vọng có thể độ bọn họ nhập Tây Phương giáo tu hành." Ý của Chuẩn Đề Đạo Nhân rất đơn giản, chỉ cần sau này các ngươi để ta mang ba ngàn đệ tử Tiệt giáo đến Tây Phương giáo, thì sẽ nguyện ý ra tay giúp đỡ.

Thái Thượng Lão Quân không từ chối: "Như vậy thật tốt, để cho những kẻ có lông có vảy không phân biệt đúng sai này, đến Tây Phương giáo tu hành cho tốt, cũng coi như là phúc khí của bọn họ." Điều kiện đã thương lượng xong, bốn người cũng không nói thêm lời thừa, cùng nhau bước vào Vạn Tiên Trận.

Lão Tử một tay phất lên, Thái Cực Đồ, Càn Khôn Đồ, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Phong Hỏa Bồ Đoàn, Biên Quải và các pháp bảo khác đồng thời tế ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bên người mở ra ngàn đóa kim liên phòng ngự, tay cầm Bàn Cổ Phiên, Tam Bảo Như Ý, Tam Quang Thần Thủy, Thái Cực Phù Ấn và những thứ khác cũng đồng thời phóng ra.

Hai vị Thánh Nhân phương Tây đồng thời hiện ra Pháp Tướng Kim Thân mười tám tay hai mươi bốn tay.

Chương 889

Tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, Gia Trì Thần Xử, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, Xá Lợi Tử, Càn Khôn Đại, Tiếp Dẫn Thần Tràng, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Đãng Ma Xử và các pháp bảo khác.

"Xem ra là không dám để đệ tử tiến vào nữa rồi." Thấy bốn vị Thánh Nhân hoàn toàn tiến vào Vạn Tiên Trận, George không khỏi lộ ra nụ cười gian kế đã thành công.

Trong nguyên tác, Tứ Thánh là ném pháp bảo xuống cho các đệ tử vào dò đường, sau đó tùy cơ ra tay trợ giúp.

Hiện tại có lẽ là vì đệ tử chết quá nhiều, sợ nếu tiến vào nữa thì tất cả sẽ lên Phong Thần Bảng, thì bọn họ đánh tiếp cũng không còn ý nghĩa gì.

Cho nên mới để mấy đệ tử ở vòng ngoài canh chừng, tự mình tiến vào Vạn Tiên Trận.

Đương nhiên, George vui mừng như vậy, không phải vì có thể nhân lúc bốn vị Thánh Nhân tiến vào Vạn Tiên Trận mà giải quyết Đại Pháp Sư Huyền Đô và Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Mà là cơ hội để hắn đoạt lấy Công Đức Khí Vận của Tây Phương giáo đã đến.

Tây Phương giáo có một pháp bảo, tên là Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, là bảo vật trấn giáo khí vận của Tây Phương giáo.

Luôn được đặt trong Tây Phương giáo để trấn áp khí vận.

Trong nguyên tác, khi thu phục Quy Linh Thánh Mẫu, đồng tử của hai vị Thánh Nhân phương Tây đã vô tình phóng thích Văn Đạo Nhân.

Văn Đạo Nhân không những hút cạn tinh huyết của Quy Linh

Thánh Mẫu, mà còn đến Tây Phương giáo hút Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, dẫn đến Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bị giảm xuống còn Cửu Phẩm.

Nếu không phải vì hai vị Thánh Nhân phương Tây độ hóa ba ngàn khách hồng trần, lại độ không ít đệ tử Xiển giáo sang Phật môn.

E rằng khí vận của Tây Phương giáo sẽ đại giảm, hai vị Thánh Nhân khó mà duy trì được vị trí Thánh Nhân.

Dù vậy, cũng đã để lại ẩn họa cho Tây Phương giáo, khiến kế hoạch Thái Thượng Lão Quân hóa hồ vi Phật thành công, để Đa Bảo Đạo Nhân lên làm Phật Tổ.

Nói thật, hắn còn nghi ngờ Văn Đạo Nhân kia có thể chính là kế hoạch của Thái Thượng Lão Quân.

Vì vậy, điều hắn phải làm bây giờ là, nhân lúc hai vị Thánh Nhân phương Tây đang ở trong Vạn Tiên Trận nhất thời không ra được, đến Tây Phương giáo nuốt chửng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên kia.

Một khi hắn nuốt chửng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, liền có thể dùng Đồ Kính Thác Ngộ để đánh cắp quyền hành, đoạt lấy khí vận phương Tây, thành tựu Công Đức Thánh Nhân.

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, ta đến đây!" George lập tức biến mất tại Tị Thủy Quan, lần nữa xuất hiện, đã ở trên không Linh Sơn, đại bản doanh của Tây Phương giáo.

"Còn có trận pháp à?

Phá cho ta!" Không lãng phí chút thời gian nào để phá giải trận pháp phòng ngự của Linh Sơn, hắn giơ tay lên là một Quy Phái Khí Công Ba, dùng bạo lực nổ tung trận pháp ngay tại chỗ.

"Ai dám xông vào Linh Sơn của ta!" Ngay khoảnh khắc trận pháp

Linh Sơn bị nổ tung, các tu sĩ Tây Phương giáo đang tu hành bên trong lập tức bị kinh động, ào ào ngự sử pháp bảo bay ra.

Tây Phương tuy nhân tài thưa thớt, nhưng hai vị Thánh Nhân đã kinh doanh lâu như vậy, cũng không phải không có một chút nhân lực nào.

Chỉ có điều tư chất thật sự bình thường, tu vi cao nhất cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên, phần lớn thậm chí không đạt đến cảnh giới Thiên Tiên.

Về cơ bản, một tu sĩ Đại La Kim Tiên sơ kỳ đến, là có thể tiêu diệt toàn bộ Tây Phương giáo.

Cũng có nghĩa là, ví dụ như Xiển giáo phái một Quảng Thành Tử, Tiệt giáo phái một Quy Linh Thánh Mẫu, là đủ sức đối phó tất cả mọi người của Tây Phương giáo trừ hai vị Thánh Nhân phương Tây.

Thảo nào hai vị Thánh Nhân phương Tây phải đến phương Đông để độ hóa nhân tài.

Chủ yếu cũng là khoảng cách thực lực quá lớn.

"Vương Tử Chiến Pháp!" George lười dây dưa với những người Tây Phương giáo này, giơ tay liên tục phát xạ khí đạn, như nữ thần rải hoa, đánh tất cả những giáo đồ Tây Phương giáo đó rơi xuống.

Sau đó hắn bay vào Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự, đến trước Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên kia.

"Lấy đến đây!" Mở ra thế giới của mình, George lập tức nuốt chửng toàn bộ kim liên kia, sau đó bắt đầu luyện hóa hấp thu.

Là một cường giả cấp Đa Vũ Trụ đỉnh cao đã nuốt chửng và hấp thu vô số thế giới trong Hỗn Độn, hắn đối với loại chuyện này có thể nói là đã quá quen thuộc.

Vô số thế giới pháp tắc như ống hút cắm vào Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Sức mạnh, pháp tắc, khí vận, Công Đức, v.v., theo pháp tắc truyền vào thế giới Đa Vũ Trụ của George.

Thế giới Đa Vũ Trụ của hắn bắt đầu bành trướng nhanh chóng, thực lực cũng thăng tiến thần tốc, ngưỡng cửa tiến vào cấp Siêu Đại Vũ Trụ bắt đầu nới lỏng.

Đồng thời, vì thực lực phân thân ở thế giới này tăng vọt, sắp Công Đức thành Thánh.

Bản thể và các phân thân còn lại cũng bắt đầu tăng cường thực lực rất nhiều.

Bởi vậy, tốc độ phân thân nuốt chửng dung hợp thế giới ở thế giới Dragon Ball và Saint Seiya cũng tăng vọt.

Điều này dẫn đến phân thân ở bên này của hắn hấp thu nuốt chửng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên càng nhanh, hình thành một vòng tuần hoàn tốt đẹp.

Không bao lâu, số lượng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên liền chỉ còn lại một nửa.

Còn một bên khác, hai vị Thánh Nhân phương Tây đang giúp Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn phá Vạn Tiên Trận.

Đột nhiên cảm ứng được khí vận của Tây Phương giáo đang nhanh chóng mất đi, tu vi của mình cũng bắt đầu trở nên không ổn định, sắc mặt lập tức đại biến.

"Không hay rồi, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên có nguy hiểm!" Bọn họ không màng đến việc công kích Vạn Tiên Trận đã bất ổn nữa, nhanh chóng bay về phía ngoài trận.

“Hahahaha, muốn đi, đâu có dễ dàng như vậy.

Tất cả đệ tử Tiệt giáo nghe lệnh, tiểu sư đệ của các ngươi đã trộm nhà của lão gia Tây Phương giáo rồi, mau giữ chặt hai tên ngốc lừa kia cho ta!” Thông Thiên Giáo Chủ thấy hai vị Thánh Nhân phương Tây không còn công kích Vạn Tiên Trận nữa, mà lại đột phá ra ngoài, sao lại không biết kế hoạch của tiểu đồ đệ mình đã thành công rồi.

Khi bày Vạn Tiên Trận, tiểu đồ đệ đã truyền âm cho ông ta, nói là muốn đi Tây Phương giáo trộm nhà của hai vị Thánh Nhân phương Tây, đoạt lấy Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tây Phương giáo.

Bởi vậy bây giờ nhìn thấy vẻ mặt hoảng sợ của hai vị Thánh Nhân phương Tây, đương nhiên hiểu rằng tiểu đồ đệ đã thành công.

Việc ông ta cần làm bây giờ là, cầm chân hai vị Thánh Nhân phương Tây, để tiểu đồ đệ hoàn toàn đoạt lấy Công Đức của Tây Phương giáo mà thành Thánh.

“Vâng, Giáo chủ!” Các đệ tử Tiệt giáo nghe vậy, lập tức như được tiêm huyết gà mà điên cuồng xuất chiêu.

Ban đầu, dưới sự công kích toàn lực của bốn vị Thánh Nhân, Vạn Tiên Trận đã lung lay sắp đổ, thậm chí có một số đệ tử ý chí không kiên định, đã bắt đầu suy nghĩ đến việc bỏ chạy hoặc đơn giản là đầu hàng.

Trong số đó còn bao gồm cả những đệ tử cốt cán như Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

Ai cũng không muốn lên Phong Thần Bảng, trở thành nô lệ của Thiên Đình, mà hiển nhiên Thông Thiên Giáo Chủ dù lợi hại đến mấy, cũng không thể một mình đánh bốn.

Nhưng lúc này, nhìn thấy dáng vẻ của hai vị Thánh Nhân phương Tây, rõ ràng là đã bị Thông Thiên Giáo Chủ nói trúng rồi.

Nếu tiểu sư đệ thành công, thì sẽ là hai đấu bốn, hơn nữa hai vị Thánh Nhân phương Tây bị đoạt khí vận, không nhất định còn có thể phát huy ra uy lực Thánh Nhân.

Vì vậy thắng bại trong lòng bọn họ đã từ hai tám thành năm năm.

Đã là năm năm thì đương nhiên phải liều một phen.

Dù sao bất kể là bỏ chạy hay đầu hàng, sau này cũng không thể tiêu diêu tự tại như ở Tiệt giáo, ở đâu cũng sẽ phải cúi đầu trước người khác.

Biết đâu còn sẽ trở thành tọa kỵ của những đệ tử Xiển giáo tu vi không bằng mình.

Chương 890

"Các ngươi chớ có kiêu ngạo!" Hai vị Thánh Nhân phương Tây bị các đệ tử Tiệt giáo điên cuồng ngăn cản, nhất thời cũng khó mà đột phá, tức giận đến mức không còn phong thái Thánh Nhân nữa, phá khẩu mắng chửi.

Hiện tại bọn họ mỗi chậm trễ một chút, kim liên sẽ mất đi một điểm, bây giờ bọn họ cảm thấy kim liên dường như đã mất đi một nửa, sao có thể không sốt ruột?

Tuy nhiên, Thánh Nhân dù sao cũng là Thánh Nhân.

Khi Thông Thiên Giáo Chủ kiềm chế Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù tất cả đệ tử Tiệt giáo cùng nhau phát huy sức mạnh của Vạn Tiên Trận.

Cũng khó mà thật sự giữ được hai vị Thánh Nhân đang một lòng muốn thoát khỏi trận pháp.

Cuối cùng, hai vị Thánh Nhân phương Tây vẫn thoát khỏi Vạn Tiên Trận, độn về đại bản doanh Linh Sơn của Tây Phương giáo.

Và không có hai vị Thánh Nhân phương Tây, tất cả đệ tử Tiệt giáo lập tức dồn toàn bộ công kích về phía Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Áp lực của Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lớn hơn rất nhiều, bắt đầu rơi vào thế hạ phong.

Đại Pháp Sư Huyền Đô và những người ban đầu ở bên ngoài thấy vậy, cũng không còn cố kỵ an toàn của bản thân, cùng nhau tiến vào Vạn Tiên Trận phụ trợ sư phụ phá trận.

Hai bên lại lần nữa rơi vào thế giằng co.

“Nghiệt chướng, dám nuốt kim liên của ta!” Hai vị Thánh Nhân phương Tây trở về Linh Sơn, thấy các đệ tử Linh Sơn ngã la liệt, khí tức của Thập Nhị Kim Liên đều tập trung trên người George đang ngồi xếp bằng ở đó, suýt chút nữa tức đến ngất đi ngay tại chỗ.

“Nếu đã như vậy, ngươi hãy nhập Tây Phương giáo của ta đi.” Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bây giờ dù có cứu về, ước chừng cũng chẳng còn mấy phẩm, nhưng chỉ cần độ George nuốt chửng kim liên vào Tây Phương giáo.

Vậy thì tương đương với Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên vẫn ở Tây Phương giáo, Công Đức Khí Vận không hề mất đi.

Lại còn có thêm một cao thủ.

Đúng lúc đối phương hiện tại còn chưa hoàn toàn hấp thu Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, chưa tấn cấp đến Thánh Nhân.

Bọn họ vẫn còn cơ hội.

Thế là hai người lại hiện Pháp Tướng, đánh ra pháp bảo của mình về phía George.

“Thiên Thượng Địa Hạ, Duy Ngã Độc Tôn!” George chợt mở to hai mắt, phóng đại trí quang, chiếu rọi mười phương thế giới, bước bảy bước, mỗi bước sinh kim liên, một tay chỉ trời, một tay chỉ đất.

“Từ nay Tây Phương giáo đổi thành Phật giáo, ta là Phật Tổ đời thứ nhất của Phật giáo.” Cùng với lời nói của hắn vang lên, Công Đức Khí Vận của Tây Phương giáo nhanh chóng dũng mãnh chảy vào trong cơ thể George, hắn cuối cùng đã đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân.

“Trấn áp!” Hai mươi bốn chư thiên Định Hải Châu, Lạc Bảo Kim Tiền, Tử Điện Chùy và Xuyên Tâm Tỏa đồng thời tế ra.

“Đừng hòng, kẻ đáng bị trấn áp là ngươi!” Hai vị Thánh Nhân

phương Tây cười lạnh một tiếng, bùng phát tất cả thực lực.

Theo bọn họ thấy, dù George có trở thành Thánh Nhân, đó cũng là mới nhập thánh cảnh, làm sao có thể là đối thủ của hai người bọn họ liên thủ.

Còn về pháp bảo trong tay George quả thật lợi hại, nhưng pháp bảo của hai người bọn họ cũng không kém, mà còn nhiều hơn.

Lạc Bảo Kim Tiền có thể thu giữ tất cả pháp bảo, Thất Bảo Diệu Thụ cũng có thể quét sạch vạn vật.

Trong trường hợp pháp bảo gần như nhau, người có thực lực mạnh hơn, uy lực pháp bảo phát huy ra đương nhiên sẽ mạnh hơn.

“Sao có thể?” Tuy nhiên giây tiếp theo, bọn họ ngây người.

Bởi vì Lạc Bảo Kim Tiền lại thu hết pháp bảo của bọn họ, bao gồm cả Thất Bảo Diệu Thụ không vật gì không quét được.

Mà sấm sét do Tử Điện Chùy phóng ra lại khiến Thánh Thể của bọn họ cứng đờ, hai mươi bốn chư thiên Định Hải Châu, lại càng đè ép bọn họ không thể đứng dậy.

Tình huống này chỉ nói lên một vấn đề, tu vi của George lúc này đã vượt xa tổng hòa của hai người bọn họ. "Sao... sao có thể!" Hai người gồng mình chịu áp lực từ hai mươi Định Hải Châu, muốn phản kháng nhưng lại phát hiện tu vi của mình đang nhanh chóng mất đi.

Phần lớn công đức giúp họ thành Thánh đều chảy về phía George.

Chưa đầy một tách trà, hai người đã rơi khỏi Thánh cảnh, trở thành trạng thái Chuẩn Thánh đỉnh phong. "Sao lại thế này?

Sao lại thế này?" Hai người thật sự không hiểu, vì sao đối phương có thể nhanh chóng nuốt chửng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đến vậy, nhanh chóng thành Thánh cảnh, lại còn trấn áp họ và hấp thụ

công đức của họ.

Chuyện này quả thật quá vô lý, không hợp với Pháp tắc Đại Đạo. "Hôm nay ta là Phật Tổ, cải Tây Phương Giáo thành Phật Giáo, độ hai người các ngươi vào Phật Môn làm Chuẩn Đề Phật và Tiếp Dẫn Phật, có nguyện không?" George hai mắt bắn ra vô tận Phật quang, nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang bị trấn áp dưới đất không thể nhúc nhích.

Sở dĩ hắn có thể dễ dàng trấn áp Tây Phương Nhị Thánh như vậy, không chỉ vì nuốt Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Bản thân hắn, tuy không phải Sage, nhưng vì nuốt chửng chư thiên thế giới, thực lực chiến đấu thực tế không thua kém các Công Đức Sage cấp độ Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn.

Chứ không phải là tu vi cấp Chuẩn Thánh như hai người họ nghĩ.

Hơn nữa, khi hắn đột phá đến cảnh giới Sage, thực lực tăng lên đáng kể, dẫn đến sức mạnh của các phân thân thế giới Dragon Ball và Saint Seiya cũng tăng vọt.

Vì vậy, hai thế giới này cũng nhanh chóng bị hắn nuốt chửng và luyện hóa gần một nửa, thực lực lại càng tăng mạnh.

Nên khi George ra tay, thực lực của hắn đã không còn ở mức mới nhập cảnh Sage nữa.

Thêm vào đó, vì thực lực của George tăng lên, cải Tây Phương Giáo thành Phật Giáo, trở thành Phật Tổ của Phật Môn.

Công đức khí vận vốn có của Tây Phương Giáo tự nhiên đều dồn về George, căn cơ thành Thánh của Tây Phương Nhị Thánh bị lung lay, thực lực liên tục giảm sút. "Chúng ta, xin tuân theo Pháp chỉ của Phật Tổ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, thở dài bất lực, cúi đầu chấp thuận.

Bởi vì họ biết, lúc này nếu không đồng ý, điều chờ đợi họ chính là lại bước vào luân hồi.

Ngay khi họ chấp thuận, Phật quang tuôn vào cơ thể họ, họ triệt để trở thành thuộc hạ của George, bị George, vị Phật Tổ này, khống chế.

Nhưng cũng nhờ vậy mà khôi phục được một phần thực lực, dù không phải Sage, nhưng cũng có cấp độ Chuẩn Thánh đỉnh phong gần đạt Sage.

Hơn nữa, vì họ từng là Sage, thực lực còn mạnh hơn không ít so với Chuẩn Thánh đỉnh phong bình thường. "Đi, theo bản tọa đến phương Đông độ hóa chúng sinh!" Sau khi thành Thánh, George không lập tức đến Tị Thủy Quan giúp Thông Thiên Giáo Chủ, mà dẫn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đến Tam Tiên Đảo. "Tứ Hải Long Vương ở đâu?" Cùng với Phật âm của George truyền vào biển, Ngao Quang, Ngao Cầm, Ngao Nhuận, Ngao Thuận cùng Tứ Hải Long Tộc và tất cả yêu tộc nổi lên mặt nước. "Tứ Hải Long Vương ở đây, bái kiến Phật Tổ!" "Có nguyện nhập Phật Môn của ta không?" George khẽ mỉm cười. "Chúng ta nguyện ý!" Ngao Quang và những người khác không chút do dự, lập tức đồng ý.

Trước đại chiến, George đã tìm họ thương lượng về chuyện này.

Long Tộc đồng thời đắc tội Thiên Đình và Xiển Giáo, chỉ có thể ẩn náu sâu trong Đông Hải tìm kiếm sự che chở của Tiệt Giáo.

Nhưng họ cũng không thể mãi mãi trốn tránh như vậy.

Chương 891

Là Long Tộc, một trong ba tộc Thần Thú Hỗn Độn năm xưa, việc ẩn mình như thế này thì có gì khác với việc bị trấn áp trong Long Cung Đông Hải trước kia đâu.

Họ không cầu khôi phục vẻ huy hoàng ngày trước, ít nhất cũng phải có thể quang minh chính đại tồn tại giữa trời đất.

Vì vậy họ quyết định đánh cược một phen.

Nếu George thật sự có thể thu phục Tây Phương Giáo thành Sage, thì toàn bộ Tứ Hải Long Tộc của họ sẽ gia nhập giáo phái mới của George.

Như vậy, họ sẽ có tư cách quang minh chính đại sống trên thế gian.

Đối mặt với một Sage mới và một giáo phái mới, dù là Thiên Đình cũng sẽ không truy cứu tội lỗi ngày trước của họ nữa.

Còn về Xiển Giáo ư?

Nếu kế hoạch của George thành công, Xiển Giáo sẽ chẳng còn mấy người. "Tốt!" George vung tay, một mảnh Phật quang bao phủ Tứ Hải Long Tộc.

Ngay lập tức, tất cả Long Tộc và yêu tộc dưới biển tỏa ra Phật quang an lành, được mây lành bao phủ, không kém gì các tiên nhân tỏa ra tiên khí được trời đất công nhận.

Phật, Tiên và Thần, đều là chính đạo được Thiên Đạo công nhận.

Bất kể ngươi đã làm tội lỗi gì, phạm tội lớn đến đâu, chỉ cần nói là độ vào Phật Môn, thì không ai sẽ truy cứu.

Nhờ được Phật quang của Phật Môn che chở, thực lực của Tứ Hải Long Tộc cũng đều tăng lên. "Cái này cũng không kém Tam Thiên Hồng Trần Khách là bao." Cảm nhận được Phật Môn lớn mạnh, thực lực của mình lại tăng lên không ít, George thầm gật đầu.

Tây Phương Nhị Thánh nhờ độ ba nghìn đệ tử ngoại môn của Tiệt Giáo, cùng một phần đệ tử Xiển Giáo, làm lớn mạnh Phật Môn, hoàn trả công đức đã vay năm xưa.

Hắn không thể đi "cướp" đệ tử của sư phụ Thông Thiên Giáo Chủ, nhưng hắn có Tứ Hải Long Tộc có thể "cướp".

Tứ Hải Long Tộc nhờ sự giúp đỡ của hắn trước đó, không bị tổn thất nhiều, bất kể là số lượng hay thực lực, cũng không kém Tam Thiên Hồng Trần Khách của Tiệt Giáo là bao.

Chỉ có điều thực lực đỉnh cao vẫn còn thiếu sót.

Mà hắn hiện tại có Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, nên đã bổ sung được một chút về thực lực đỉnh cao.

Hơn nữa, kế hoạch của hắn còn chưa hoàn thành.

Thu phục Tứ Hải Long Tộc, George cưỡi mây lành màu vàng, dẫn tất cả đệ tử Phật Môn, một lần nữa đến Tị Thủy Quan. "Sư phụ, xin xem đệ tử đến giúp người!" Đến bên trong Vạn Tiên Trận, George hóa thân Pháp Tướng Mặt Trời Như Lai, trước tiên vung tay một cái thu toàn bộ các đệ tử Nhân Giáo và Xiển Giáo như Huyền Đô Đại Pháp Sư vào thế giới của mình để độ hóa vào Phật Môn.

Sau đó, hắn nâng tay đánh về phía Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ở giữa trận: "Thần Chưởng Mặt Trời Như Lai!" Sau khi hoàn toàn nuốt chửng Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, có được tất cả công đức khí vận của Tây Phương Giáo, hắn cũng tự động có được các loại Phật Pháp thần thông ứng vận mà

sinh của Phật Môn.

Kim Thân Mặt Trời Như Lai và Thần Chưởng Mặt Trời Như Lai, đều là thần thông chỉ Phật Tổ mới có thể thi triển.

Chỉ có điều, vì lúc này phân thân của George đã nuốt chửng gần một nửa thế giới Dragon Ball và Saint Seiya.

Nên thực lực của hắn có thể mạnh hơn rất nhiều so với Như Lai Phật Tổ mà Đa Bảo Đạo Nhân hóa thân trong tương lai.

Kim Thân Mặt Trời Như Lai và Thần Chưởng Mặt Trời Như Lai mà hắn thi triển, uy lực tự nhiên cũng đáng sợ.

Quan trọng là khi hắn thi triển thần thông này, còn có tất cả đệ tử Phật Môn cống hiến mana gia trì. "Sao lại thế này?" Đối mặt với Thông Thiên Giáo Chủ và Vạn Tiên Trận, Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đã hơi yếu thế hơn, nay lại gặp phải một kẻ khó nhằn như George.

Dù họ thi triển các loại thần thông và pháp bảo, cũng không thể chống đỡ được nữa.

Họ tính toán ngàn vạn lần nhưng không ngờ tới, một tiểu hắc long không biết từ đâu xuất hiện, lại cướp đoạt công đức khí vận của Tây Phương Giáo để thành Thánh, còn độ hóa cả Tây Phương Nhị Thánh.

Hơn nữa thực lực lại đáng sợ đến vậy, đã vượt qua bất kỳ ai trong Tam Thanh của họ. "Oanh!" Vô số kim quang bùng nổ, thánh thể của Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nứt toác, thần hồn chấn động.

Nếu cứ đánh tiếp, hôm nay hai trong Tam Thanh thực sự có thể vẫn lạc tại đây.

Thế nhưng, đúng lúc George chuẩn bị ra tay hạ sát thủ, trên không trung đột nhiên xuất hiện vạn đạo mây lành, ngàn luồng khí lành,

hương thơm dịu nhẹ bay lượn.

Một Đạo nhân tay cầm gậy trúc, chậm rãi bước đến.

Điều này khiến hắn không khỏi nhớ đến câu kệ ngữ về Hồng Quân trong "Phong Thần Diễn Nghĩa": "Cao tọa Cửu Trùng Vân, bồ đoàn đạo chân.

Ngoài Thiên Địa Huyền Hoàng, ta là Chưởng Giáo Tôn.

Bàn Cổ sinh Thái Cực, Lưỡng Nghi Tứ Tượng tuần.

Nhất Đạo truyền Tam Hữu, Nhị Giáo Xiển Tiệt phân.

Huyền Môn đều lãnh tú, nhất khí hóa Hồng Quân." "Quả nhiên xuất hiện, cũng tốt, cũng tốt." Nhìn thấy Hồng Quân Lão Tổ đích thân xuất hiện, George trong lòng không hề sợ hãi, ngược lại còn nở nụ cười.

Hắn vừa rồi ra tay tàn nhẫn như vậy, chính là muốn Hồng Quân Lão Tổ đích thân ra mặt.

Cấp độ Tam Thanh, dù là ở các thế giới Hồng Hoang khác nhau, đó cũng là những tồn tại cực kỳ quan trọng.

Hồng Quân Lão Tổ có lẽ cũng không nỡ bỏ mấy đệ tử của mình.

Hơn nữa, trong nguyên tác "Phong Thần Diễn Nghĩa", cuối cùng khi Thông Thiên Giáo Chủ chuẩn bị tái lập 'Địa Thủy Hỏa Phong', xây dựng lại một thế giới Hồng Hoang mới.

Hồng Quân Lão Tổ cũng đích thân ra mặt hóa giải ân oán giữa ba người.

Đến thực lực hiện tại, hắn cảm thấy mình thực sự cần gặp mặt Hồng Quân Lão Tổ, làm rõ mục đích của Hồng Quân Lão Tổ rốt cuộc là gì. "Đệ tử cung nghênh Sư Tôn Thánh giá, kính chúc Sư Tôn thánh thọ vô cương!" Tam Thanh thấy Hồng Quân xuất hiện, lập tức thu

liễm mọi thủ đoạn, cung kính cúi đầu hành lễ.

Các môn đồ Tiệt Giáo trong Vạn Tiên Trận thấy sư phụ đều cung kính hành lễ, nào dám chậm trễ, cũng nhao nhao bái kiến Tổ Sư Gia.

Mà George cũng dẫn đệ tử Phật Môn cung kính hành lễ với Hồng Quân.

Dù Hồng Quân có mục đích gì, nhưng những thành tựu như ngày nay của mình, đều là nhờ Hồng Quân ban cho.

Chỉ cần Hồng Quân không có ác ý quá lớn với hắn, trong lòng hắn vẫn vô cùng cảm kích đối phương. "Danh lợi là thứ phàm phu tục tử tranh giành, sân hận là chuyện của nhi nữ.

Các ngươi đã là cảnh giới Sage, có thân thể vạn kiếp bất diệt.

Lại vì những chuyện nhỏ nhặt này mà sinh ra sân si, làm ra tà dục, thật khiến ta thất vọng!" Hồng Quân sau khi hạ xuống, nhìn Tam Thanh chậm rãi nói.

Tam Thanh cũng không dám phản bác, cúi đầu càng thấp hơn: "Đệ tử biết lỗi, xin Sư Tôn thứ tội." Hồng Quân vung ra ba viên đan dược rơi vào tay Tam Thanh: "Đây là đan dược do ta tự tay luyện chế, có thể chữa lành thánh thể bị thương của các ngươi, khôi phục mana, hãy ăn đi." Tam Thanh đặt đan dược vào miệng, đan dược hóa thành Hồng Mông chi khí, lập tức chữa lành tất cả vết thương của họ.

Cần biết rằng, đến cảnh giới của họ, đan dược về cơ bản đã không còn tác dụng gì nữa.

Chương 892

Chỉ có thể nói không hổ là Sư Tôn, họ vẫn còn kém xa. "Từ nay về sau, đệ tử ba giáo không được can dự vào Phong Thần Bảng, ai nấy trở về phủ tu hành." Hồng Quân Lão Tổ vừa mở miệng đã định ra cơ bản mọi chuyện, rồi nhìn George: "Đệ tử Phật Môn cũng vậy." "Tuân Pháp chỉ!" George lập tức cùng Tam Thanh đáp.

Hiện tại đa số đệ tử Tiệt Giáo đã được bảo toàn, hắn cũng cướp đoạt công đức khí vận của Tây Phương Nhị Thánh, thành Phật Tổ, mục đích cơ bản đã đạt được.

Còn về chiến tranh phàm trần giữa nhà Thương và nhà Chu, hắn căn bản không bận tâm. "Bốn người các ngươi theo ta đến đây." Hồng Quân Lão Tổ nhìn Tam Thanh và George một lượt, rồi xoay người bay vào Hồng Mông Tử Khí.

Thông Thiên Giáo Chủ dặn dò các đệ tử vài câu, George cũng dặn dò Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Long Tộc vài câu, rồi cùng Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn đi theo Hồng Quân Lão Tổ.

Chỉ trong nháy mắt, họ đã đến Tử Tiêu Cung, hành cung tu hành của Hồng Quân Lão Tổ. "Ba người các ngươi đi vào nội cung tĩnh tâm tu hành, đợi Phong Thần Chi Kiếp kết thúc, rồi quay về hành cung của mình." Đến trong đại điện, Hồng Quân trước tiên dặn dò Tam Thanh một câu, đợi Tam Thanh rời đi, mới nhìn George cười nói: "Trong lòng ngươi, chắc chắn có rất nhiều nghi hoặc phải không?" "Quả thật có rất nhiều nghi hoặc, xin Sư Tổ giải đáp!" Thông Thiên là sư phụ của hắn, Hồng Quân Lão Tổ là sư phụ của Thông Thiên, vậy hắn gọi Hồng Quân là Sư Tổ, hoàn toàn không có vấn đề gì.

Hơn nữa lúc này, đương nhiên là quan hệ càng gần gũi càng tốt.

"Đừng lo lắng, thực ra Sư Tổ ta cũng không ngờ ngươi có thể đi đến bước này." Hồng Quân Lão Tổ nhìn thấu nỗi lo tiềm ẩn trong lòng George, mở lời giải thích: "Trước đây ta và OAA đã đánh cược, mỗi bên đưa một người phàm đến thế giới của đối phương, sau đó xem cuối cùng ai có thực lực mạnh hơn.

Đương nhiên, đây cũng không phải là lần đầu tiên chúng ta đánh cược kiểu này, chỉ có điều trước đây rất nhiều người đã chết yểu trong quá trình trưởng thành.

Nên lần này chúng ta đều đã làm một số thủ đoạn.

Ta phú cho ngươi năng lực phân thân, còn hắn đưa đến một Tony Stark ở một trong những thế giới của ta để chơi tu tiên công nghệ cao." "Được rồi, vậy hiện tại tôi và Tony ai mạnh hơn?" George khóe miệng giật giật, hắn không ngờ chân tướng việc mình xuyên việt, lại là vì Hồng Quân Lão Tổ và OAA đánh cược.

Hồng Quân cười cười: "Đương nhiên là ngươi mạnh hơn một chút, nhưng dù có thắng cuộc, OAA cũng sẽ không để bản thể ngươi thật sự sống sót rời đi, đặc biệt là khi trở về thế giới Hồng Hoang của ta." "Tại sao?" George trong lòng khẽ động, hắn mơ hồ đã có một số suy đoán.

Thực lực đến mức độ của hắn, đặc biệt là sau khi đã đến nhiều thế giới như vậy, hắn không phải là cái gì cũng không cảm nhận được.

Hồng Quân dường như nhìn thấu suy đoán của George: "Không sai, chính là như ngươi nghĩ, chúng ta bề ngoài là đánh cược, nhưng thực chất là muốn mượn cuộc cá cược để nuốt chửng thế giới của đối phương.

Khi ta đưa ngươi đi, ta đã giấu một Hạt Giống Hồng Mông Đạo trong bản thể ngươi, nó có thể giúp ta thu thập được sơ hở Pháp tắc

lúc OAA tạo ra thế giới.

Nếu bản thể ngươi có thể rời đi, trở về Đại Thế Giới Hồng Hoang của ta, ta liền có thể mượn Hạt Giống Hồng Mông Đạo trong bản thể ngươi, nắm giữ sơ hở Pháp tắc của thế giới hắn.

Như vậy, nếu tái chiến, ta liền có thể dựa vào sơ hở Pháp tắc của hắn, một đòn đánh bại hắn.

Tương tự, ta tin trong cơ thể Tony Stark cũng có sự sắp đặt tương tự, nếu hắn rời khỏi thế giới Hồng Hoang của ta, trở về thế giới Marvel, ta cũng sẽ rất nguy hiểm." "Quả nhiên, một Sage Hỗn Độn thống trị vô số thế giới Hồng Hoang, một Creator cấp Omniverse sáng tạo đa nguyên vũ trụ Marvel.

Sao có thể nhàn rỗi không có việc gì mà đánh cược kiểu này, chắc chắn đều có nguyên nhân." George thầm thở dài.

Ngay cả Sage cũng không thể không có dục niệm, nếu không Tam Thanh sẽ không lập giáo, sẽ không có Phong Thần Đại Chiến, Hồng Quân cũng không thể thoát khỏi vòng vây, thống trị thế giới Hồng Hoang.

Trong Hỗn Độn, những Creator sáng tạo thế giới kia, ai mà không muốn trở nên mạnh mẽ hơn.

Là Hồng Quân và OAA mạnh nhất trong Hỗn Độn, chắc chắn cũng muốn nuốt chửng thế giới của đối phương, tiến thêm một bước trên con đường tu vi, đồng thời triệt để loại bỏ hậu họa có thể bị đối phương nuốt chửng. "The Living Tribunal hứa hẹn ta nếu đột phá phong ấn, liền có thể mang đi một phần các thế giới song song, cũng là giả sao?" Hắn hiện tại rất may mắn, khi bản thể cùng đột phá, đã không lập tức đi phá vỡ phong ấn của The Living Tribunal, mà dùng Pháp tắc ẩn bí tạm thời che giấu sự thật thực lực đột phá.

Nếu không bản thể chắc chắn đã bị OAA diệt rồi.

Tuy nói dù bản thể chết, hắn vẫn còn rất nhiều phân thân, cũng không có ảnh hưởng gì lớn.

Nhưng vũ trụ mà bản thể đang ở, còn có rất nhiều người thân và bạn bè, khiến hắn không thể từ bỏ. "Điều đó thì là thật, OAA đích thân hứa điều kiện với ta, không thể nuốt lời.

Giống như ta đã hứa với hắn rằng sau khi bản thể ngươi bị phong ấn, ta không thể dưới bất kỳ hình thức nào giúp ngươi, ta liền không còn giúp ngươi phân ra phân thân mới, để ngươi có thể tiến vào thế giới mới.

Ngươi có thể nhanh chóng có được thực lực hiện tại như vậy, thực ra cũng có chút ngoài ý liệu của ta, xem ra chính ngươi cũng đã bỏ không ít công sức." Hồng Quân không khỏi cảm thán một câu, sau đó lại tiếp tục nói: "Tuy nhiên, hắn tuy đã đồng ý thả ngươi rời khỏi thế giới Marvel, nhưng điều đó không có nghĩa là ngươi có thể sống sót trở về thế giới Hồng Hoang của ta.

Hắn không thể để ta có cơ hội tiếp xúc với ngươi, lấy lại Hạt Giống Hồng Mông Đạo." "Chẳng lẽ hắn sẽ rời khỏi thế giới Marvel để săn lùng tôi trong Hỗn Độn?" George cau chặt mày.

OAA muốn săn lùng hắn trong Hỗn Độn, dù cho tất cả phân thân của hắn dung hợp, OAA không mang theo thế giới Marvel của mình, hắn cũng không phải đối thủ.

Hơn nữa, hắn đến bây giờ còn chưa tìm được vị trí chính xác của vũ trụ Marvel trong Hỗn Độn, phân thân muốn dung hợp với bản thể cũng không dung hợp được. "Như vậy là vi phạm ước định của chúng ta rồi, hắn không thể đích thân ra tay giết ngươi, ta cũng không thể ra tay giết Tony Stark.

Tương tự, chúng ta không thể dưới bất kỳ hình thức nào tác động để các cường giả trong thế giới của mình chủ động tấn công các ngươi.

Hơn nữa, chỉ cần ngươi rời khỏi thế giới của hắn, dù hắn có tấn công ngươi, ta cũng kịp thời ra tay cứu ngươi." Hồng Quân Lão Tổ xua tay, phủ định suy đoán của George, khiến George trên mặt càng thêm nghi hoặc. "Vì OAA không thể ra tay với tôi, vậy thế giới Marvel chắc hẳn không có bất kỳ ai có thể ngăn cản tôi rời đi." Dù phân thân của hắn không dung hợp, thực lực hiện tại cũng đã vượt qua The Living Tribunal.

Nếu phân thân có thể dung hợp, dù không đạt đến cấp độ của OAA và Hồng Quân, tin rằng cũng sẽ không quá chênh lệch.

Ngay cả khi có kẻ siêu việt nào đó cản trở, cũng không thể ngăn được hắn. "Điều đó tự nhiên là chúng ta đều có các loại thủ đoạn dự phòng, nếu không thì sao lại đồng ý cá cược này, chỉ là xem thủ đoạn của ai cao minh hơn mà thôi.

Tony Stark dù có thành Sage, đánh bại Tam Thanh của thế giới đó, ta cũng có cách để hắn không thể rời khỏi thế giới của ta mà không cần ra tay.

Cụ thể là thủ đoạn gì, ngươi không cần phải biết." Hồng Quân cười cười: "Điều ngươi cần biết bây giờ là thủ đoạn OAA đối phó ngươi." "Xin Sư Tổ chỉ giáo!" George chắp tay.

Hồng Quân Lão Tổ muốn nuốt chửng vũ trụ Marvel, còn hắn muốn lấy lại bản thể và người thân bạn bè ở bên đó.

Vì vậy lợi ích của hai người là nhất quán.

Hồng Quân Lão Tổ vuốt vuốt bộ râu của mình: "Thực ra, chỉ riêng OAA, còn chưa phải đối thủ của ta, hắn còn có một trợ thủ.

Chính vì mỗi lần đều là hai người họ liên thủ, ta mới không có cách nào với họ.

OAA sở dĩ không sợ ngươi rời khỏi thế giới Marvel của hắn, là vì ngươi vừa rời khỏi thế giới của hắn, sẽ tiến vào thế giới của người này.

Hai thế giới của họ giống như sinh đôi, là liên kết với nhau.

Đến lúc đó, vị Creator cấp Omniverse tương tự này, sẽ giết ngươi trong thế giới của hắn." "Ngài nói không phải là...?" George nghe vậy trong lòng lập tức có suy đoán.

Hồng Quân Lão Tổ gật đầu: "Không sai, chính là Creator tối thượng của vũ trụ DC, Đấng Sáng Tạo Tối Cao!" "Quả nhiên!" George lúc này mới hoàn toàn hiểu ra.

Thế giới liên kết với thế giới Marvel, đó tất nhiên là thế giới DC, vì hai thế giới này từng xảy ra chuyện các anh hùng của mỗi bên tiến vào thế giới của đối phương. "Lần này thì phiền phức rồi." OAA hắn đánh không lại, Đấng Sáng Tạo Tối Cao hắn tự nhiên cũng tương tự đánh không lại.

Nhưng hắn thấy trên mặt Hồng Quân Lão Tổ vẫn luôn mang theo nụ cười, lập tức tâm trí bỗng sáng tỏ, hiểu rằng chắc chắn vẫn còn có cơ hội. "Xin Sư Tổ chỉ điểm mê tân!" Hắn hiện tại nghĩ không ra bất kỳ biện pháp nào, nhưng điều đó không có nghĩa là Hồng Quân Lão Tổ mưu lược sâu xa lại không nghĩ ra.

Dù sao hắn và Hồng Quân Lão Tổ vẫn còn khoảng cách rất lớn.

Tuy nhiên, Hồng Quân Lão Tổ lại không cho hắn câu trả lời, mà vẫy tay nói: "Hãy về tu hành thật tốt đi, đợi thời cơ đến, ngươi tự nhiên sẽ biết cách phá cục.

Chương 893

Những gì ta nói bây giờ đã là giới hạn mà ta có thể nói cho ngươi, nói nhiều hơn nữa sẽ vi phạm ước định rồi." Hắn muốn nói cho George vị trí của thế giới Marvel và DC trong Hỗn Độn, muốn nói cho George phương pháp phá cục.

Nhưng vì vướng bận với ước định với OAA, hắn không thể nói thêm.

Ước định của những cấp độ như họ, đều mang theo sự ràng buộc Đại Đạo tương ứng, nếu vi phạm, Đại Đạo của bản thân sẽ xuất hiện sơ hở.

Như vậy không cần phải tốn công tốn sức đưa người đến thế giới đối phương nữa, trực tiếp có thể dựa vào sơ hở mà đánh bại đối phương.

Nên vẫn phải dựa vào chính George, nhưng ông tin George có thể đi đến bước này, nhất định có thể lĩnh ngộ phương pháp phá cục. "Đa tạ Sư Tổ, đệ tử đã hiểu!" George suy nghĩ một lát, hành lễ với Hồng Quân rồi rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Hắn đã biết, ý của Hồng Quân là muốn hắn trước tiên nỗ lực hấp thu những gì đã thu hoạch hiện tại, hấp thu toàn bộ thế giới Dragon Ball và Saint Seiya.

Đợi thực lực đạt đến một trình độ nhất định, sẽ có thể nghĩ ra phương pháp phá cục.

Vì vậy hắn cũng không chậm trễ nữa, nhanh chóng quay về tiến hành công tác cuối cùng.

Thực ra công tác cuối cùng cũng rất đơn giản, chính là độ hóa toàn

bộ các đệ tử Nhân Giáo và Xiển Giáo như Huyền Đô Đại Pháp Sư vào Phật Môn, tiếp tục làm lớn mạnh Phật Môn, củng cố cảnh giới Sage.

Đồng thời, hắn còn thu Kim Tra, Mộc Tra và Na Tra, cũng như vợ chồng Lý Tịnh vào Phật Môn.

Dù sao sư phụ của họ cũng đã bị hắn độ hóa vào Phật Môn, hơn nữa Phật Tổ George còn là bạn của họ, quả thật là một chỗ dựa vững chắc sau này.

Ngoài ra hắn cũng không quên Tam Thánh Mẫu bị trấn áp dưới Đào Sơn.

Việc này đối với hắn chẳng phải chuyện gì khó khăn, trực tiếp lên Thiên Đình báo với Ngọc Đế, muốn độ Tam Thánh Mẫu vào Phật Môn để chuộc tội, mọi chuyện liền được giải quyết.

Ngọc Đế cũng không ngốc, sau khi biết chuyện của George, hiểu rằng dù George dựa vào thực lực trực tiếp phá Đào Sơn Thiên Quy cứu Tam Thánh Mẫu cũng không phải chuyện khó.

Việc ông ta còn chuyên môn đến cho hắn một bậc thang, đã coi như là rất nể mặt rồi.

Dù cho Phong Thần Chi Chiến kết thúc, Thiên Đình có đại lượng cao thủ, cũng không phải đối thủ của Phật Giáo do George dẫn dắt.

Huống hồ, George trên danh nghĩa còn là đệ đệ của Thông Thiên Giáo Chủ, bên Tiệt Giáo cũng hoàn toàn đứng về phía George.

Công việc cuối cùng kết thúc, hắn bắt đầu toàn lực nuốt chửng và hấp thu thế giới Dragon Ball và Saint Seiya, đồng thời lĩnh ngộ Phật pháp và Đạo thuật, thực lực luôn tăng trưởng với tốc độ cao.

Cùng với sự tăng trưởng của thực lực, cùng với sự lĩnh ngộ về Đại Đạo Hồng Hoang, liên hệ giữa bản thể và phân thân của hắn cũng dần trở nên chặt chẽ hơn.

Mà lúc này, trong lòng hắn cũng dần có phương pháp phá cục.

Điều này giống như khi ngươi còn học tiểu học, rất nhiều bài tập đối với ngươi mà nói là tồn tại không thể giải.

Nhưng khi ngươi lên cấp hai, học được kiến thức cấp hai, những tồn tại không thể giải đó liền không còn là không thể giải nữa.

Trong mấy năm George bế quan ở Đại Lôi Âm Tự, Phong Thần Chi Chiến cũng kết thúc.

Đại quân Tây Kỳ do Khương Tử Nha dẫn dắt, cuối cùng vẫn đánh thắng Ân Thương, Võ Vương phạt Trụ thành công.

Không còn cách nào, xét về đạo nghĩa, Trụ Vương quả thật vô đạo, đã mất đi lòng dân.

Mặc dù Ân Thương vẫn còn không ít cao thủ, như Khổng Tuyên Chuẩn Thánh đỉnh phong, cùng với việc mời không ít tán tu thực lực không tệ.

Nhưng bên Tây Kỳ còn có một Nữ Oa vẫn luôn chưa ra tay.

Phong Thần Đại Chiến kết thúc, Phong Thần Bảng phong ba trăm sáu mươi lăm vị Chính Thần.

Đa số đều là đệ tử Xiển Giáo, một phần nhỏ là đệ tử ngoại môn Tiệt Giáo, còn có một phần tán tu, cùng với các tướng lĩnh phàm nhân tuy không có tu vi nhưng có công.

Còn những binh sĩ chết trong trận đại chiến này, cũng theo đó mà lên trời làm Thiên binh Thiên tướng, mở rộng đáng kể thực lực của Thiên Đình.

Nhưng theo George, thực lực tổng hợp của Thiên Đình lúc này, vẫn không bằng thực lực Thiên Đình trong nguyên tác.

Bởi vì đa số đệ tử Tiệt Giáo đều không lên bảng, vẫn sống tiêu

dao tự tại. "Cuối cùng cũng đến!" Năm thứ ba sau khi Phong Thần Chi Chiến kết thúc, George đang ngồi thiền trên tòa sen ở Đại Lôi Âm Tự Linh Sơn đột nhiên mở mắt, rồi biến mất tại chỗ.

Hắn một chưởng phá tan rào chắn của thế giới này, xuyên qua vô số thế giới tương tự, đến giữa Hỗn Độn của thế giới Hồng Hoang.

Mà lúc này trong Hỗn Độn, đã có mười bóng dáng đứng ở đó.

Họ lần lượt là các phân thân thế giới Pháp Sư Tập Sự, phân thân thế giới Ma Pháp Cấm Mục Lục, phân thân Middle-earth, phân thân thế giới Fairy Tail, phân thân thế giới Harry Potter, phân thân thế giới Cardcaptor Sakura, phân thân thế giới Liên Minh Anh Hùng, phân thân thế giới Fate/stay night, phân thân thế giới The Elder Scrolls và phân thân thế giới Thần Bí.

Cùng với sự thăng tiến của thực lực, hắn đã có thể dựa vào sự thống nhất linh hồn giữa các phân thân, trực tiếp xác định vị trí của từng người trong Hỗn Độn.

Vì vậy, trong khoảng thời gian này, trừ bản thể ra, các phân thân còn lại đều lần lượt chuyển đến chỗ phân thân thế giới Hồng Hoang này. "Dung hợp đi!" Mười một người đồng thời gật đầu, họ lần lượt bắt đầu dung hợp, thực lực cũng bùng nổ theo cấp số nhân.

Sau khi mười một người hoàn toàn dung hợp thành công, bây giờ chỉ còn lại bản thể vẫn bị The Living Tribunal phong ấn trong thế giới Marvel. "Phân thân!" Sau khi mười một phân thân hoàn toàn dung hợp, George thi triển ma thuật, lại một lần nữa phân ra một tiểu phân thân.

Tiểu phân thân này thực lực không mạnh, cùng lắm cũng chỉ ở trình độ Sage bình thường, so với bản thể hiện tại của hắn và đại phân thân duy nhất, thì quả thật chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Hoàn toàn không ảnh hưởng đến thực lực của hắn.

Nhưng tiểu phân thân này, là sự bảo đảm tốt nhất nếu kế hoạch của hắn thất bại.

Hắn đưa tất cả những thế giới có người thân thiết với mình vào trong tiểu phân thân này.

Vạn nhất kế hoạch của hắn thất bại, bản thể và đại phân thân duy nhất bị diệt, thì có tiểu phân thân duy nhất này ở đó, cũng không coi là chết hoàn toàn.

Người thân bạn bè, huyết mạch liên hệ của hắn ở các thế giới, cũng có thể cùng tiểu phân thân tiếp tục sống sót.

Sau khi tự bảo hiểm cho mình, George dựa vào liên hệ với bản thể, bay về phía không gian Hỗn Độn nơi thế giới Marvel đang tồn tại.

Thực lực sau khi dung hợp, khiến tốc độ di chuyển của hắn trong không gian Hỗn Độn tăng lên đáng kể, không tốn quá nhiều thời gian, đã cảm ứng được từ xa thế giới Marvel khổng lồ đến đáng sợ.

Mà bên cạnh thế giới Marvel, còn có thế giới DC liên kết chặt chẽ với nó.

Hít một hơi thật sâu, điều chỉnh trạng thái, George dựa vào kinh nghiệm tiềm nhập nhiều thế giới của mình, hóa thân thành một thực thể ẩn mình, nhanh chóng lao vào thế giới DC.

Phương pháp phá cục mà hắn lĩnh ngộ không quá khó, nhưng lại rất thực dụng, chỉ cần một chút may mắn.

Cuối cùng có thành công hay không, hắn cũng không thể hoàn toàn xác định.

Tiến vào thế giới DC, hắn tùy ý chọn vũ trụ gần mình nhất, đi vào Trái Đất, rồi cứ thế vô hình ký sinh vào một con mèo đen vừa mới chết.

Mở mắt ra, trong lòng hắn thầm thở phào nhẹ nhõm. "Không lập tức ra tay thanh trừ mình, xem ra vận khí không quá tệ." Theo lời Hồng Quân, thực lực của Đấng Sáng Tạo Tối Cao chỉ yếu hơn OAA một chút, không thể nào không phát hiện ra hắn tiến vào.

Chương 894

Nếu Đấng Sáng Tạo Tối Cao chọn cách lập tức thanh trừ sự tồn tại ngoại lai này của hắn, vậy hắn sẽ để bản thể trực tiếp phá vỡ phong ấn của The Living Tribunal, mang theo mấy vũ trụ liên quan đột phá ra ngoài.

Theo ước định, OAA sẽ không ra tay ngăn chặn, chỉ chuyển dịch thế giới Marvel, để bản thể của hắn sau khi đột phá khỏi thế giới Marvel thì tiến vào thế giới DC.

Cuối cùng do Đấng Sáng Tạo Tối Cao ra tay tiêu diệt bản thể của hắn.

Mà lúc đó đại phân thân này của hắn sẽ trực tiếp dung hợp với bản thể, cố gắng hết sức thoát khỏi thế giới DC trong sự truy sát của Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Chỉ cần hắn thoát khỏi thế giới DC, Hồng Quân liền có thể lập tức ra tay, và hắn sẽ an toàn.

Nhưng hắn cảm thấy sau khi bản thể và phân thân của mình dung hợp, khả năng thoát khỏi sự truy sát của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, không quá ba phần mười.

Bởi vì đây là thế giới của chính Đấng Sáng Tạo Tối Cao, không phải trong Hỗn Độn.

Nhưng nếu Đấng Sáng Tạo Tối Cao không lập tức thanh trừ đại phân thân này của hắn.

Vậy hắn có thể ngụy trang thành một Creator vô tình lạc vào thế giới DC, sau đó triển khai kế hoạch tiếp theo.

Một khi kế hoạch thành công, tỷ lệ hắn thoát khỏi đây sẽ trên năm

phần mười.

Còn về việc Đấng Sáng Tạo Tối Cao có lập tức thanh trừ Creator ngoại lai này của hắn hay không, hoàn toàn là tùy thuộc vào tâm trạng của Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Giống như nếu thế giới của hắn đột nhiên có một Creator ngoại lai với thực lực kém xa hắn xâm nhập, nếu tâm trạng không tốt, hắn sẽ trực tiếp tiêu diệt.

Nếu tâm trạng tốt, vậy có thể sẽ xem Creator cấp Đơn Thể Vũ Trụ này, trong thế giới của mình sẽ xảy ra chuyện thú vị gì.

Sẽ mang lại ảnh hưởng và thay đổi như thế nào cho những câu chuyện đã được định sẵn của mình.

Vì vậy đây chính là một canh bạc.

May mắn thay, vận khí của hắn không tệ, hắn đã cược đúng.

Có lẽ điều này cũng là vì trước khi tiến vào, hắn đã lợi dụng quyền hạn để tăng cường vận khí cho mình rất nhiều.

Mặc dù có thể ảnh hưởng rất nhỏ đối với một tồn tại như Đấng Sáng Tạo Tối Cao, nhưng chỉ cần có một chút ảnh hưởng, thì cũng là tốt. "Vì đã cược đúng, vậy tiếp theo phải diễn thật tốt vậy." George vươn vai, từ dưới đất nhảy vọt lên nóc nhà.

Đối với chuyện ký sinh, hóa thân, thay đổi cốt truyện, hắn là người cực kỳ có kinh nghiệm, dù sao cũng đã làm nhiều lần như vậy.

Tuyệt đối sẽ không để Đấng Sáng Tạo Tối Cao nhìn ra bất kỳ sơ hở nào.

Quan trọng là hắn còn có mẫu sẵn, nhiều thế giới phân thân như vậy, nhiều Creator như vậy, hắn chọn một cái mà bắt chước là được.

Nhưng hệ thống sức mạnh phải thống nhất, chọn hệ thống sức

mạnh của thế giới nào, thì phải dùng sức mạnh của thế giới đó.

Nếu không rất dễ gây nghi ngờ.

Ngoài ra, tốt nhất cũng không nên chọn sức mạnh của thế giới Hồng Hoang, cũng dễ gây nghi ngờ.

Cuối cùng, những hệ thống sức mạnh đã sử dụng trước khi bị phong ấn, đều phải loại bỏ.

Ví dụ như hắn trước đây ở thế giới Marvel đã sử dụng hệ thống sức mạnh của thế giới Harry Potter, chắc chắn đã bị OAA nhìn thấy.

Nếu OAA xuất hiện ở thế giới DC, đột nhiên phát hiện hắn sử dụng hệ thống sức mạnh của thế giới Harry Potter, chắc chắn sẽ nghi ngờ mối quan hệ giữa hắn và bản thể.

Vì vậy, lựa chọn đi lựa chọn lại, dường như cũng không còn mấy cái.

Xét thấy thế giới DC ngoài Đấng Sáng Tạo Tối Cao, còn tồn tại không ít tồn tại cấp Siêu Đại Vũ Trụ, hắn cuối cùng đã chọn hệ thống sức mạnh của thế giới Saint Seiya.

Giới hạn cấp Siêu Đại Vũ Trụ, có thể ứng phó những bất ngờ có thể xảy ra, lại cũng không khiến Đấng Sáng Tạo Tối Cao cảm thấy bị đe dọa.

Thế là, một chú Thánh Đấu Miêu với thực lực cấp Siêu Đại Vũ Trụ, sắp sửa xuất hiện tại thế giới này.

Còn về việc tại sao lại chọn mèo chứ không chọn người?

Đó là vì hắn cảm thấy như vậy sẽ có điểm nhấn hơn, có thể khơi gợi hứng thú của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, không dễ bị lập tức thanh trừ.

Hơn nữa là trước đây hắn có một phân thân là mèo, có kinh

nghiệm làm mèo.

Những kế hoạch này trước khi hắn tiến vào vũ trụ DC đã được thiết kế toàn bộ, thậm chí còn đặc biệt luyện chế một bộ Thánh Y Thánh Đấu Miêu.

Một Creator tiềm nhập thế giới của người khác nên làm gì?

Theo tư duy bình thường, đương nhiên là đi dạo khắp nơi, sau đó tìm hiểu hệ thống sức mạnh của thế giới này, nghiên cứu học tập Pháp tắc cấu thành thế giới này để tự mình đề thăng.

Nếu thế giới này không có Creator, thì xem có thể nuốt chửng cả thế giới hay không.

Các tiểu phân thân của hắn trước đây khi tiến vào thế giới mới, đều làm như vậy.

Vì vậy, chú mèo đen mà George ký sinh lúc này, liền bắt đầu lang thang trong thành phố mà nó đang ở.

Đây vừa là để cho Đấng Sáng Tạo Tối Cao thấy, không để Đấng Sáng Tạo Tối Cao nghi ngờ hành vi của hắn, đồng thời cũng ẩn chứa mục đích thực sự của hắn.

Phương pháp phá cục thực sự của hắn, chính là lợi dụng đại phân thân để thu thập hệ thống sức mạnh của vũ trụ DC, tìm hiểu rõ Pháp tắc cấu thành thế giới này, tìm ra sơ hở của thế giới này.

Như vậy, đợi bản thể đột phá thế giới Marvel tiến vào thế giới DC, khi Đấng Sáng Tạo Tối Cao đi giải quyết bản thể.

Đại phân thân này của hắn liền có thể lập tức toàn lực nuốt chửng từng vũ trụ của thế giới DC, để cường đại bản thân.

Nếu Đấng Sáng Tạo Tối Cao đến ngăn cản, thì bản thể của hắn có thể thuận lợi thoát ra.

Dù cuối cùng vì điều này mà mất đi đại phân thân, cũng không đáng kể gì.

Dù sao những thế giới quan trọng hắn đều đã chuyển vào trong tiểu phân thân ở thế giới Hồng Hoang rồi.

Nếu Đấng Sáng Tạo Tối Cao không ngăn cản, mà đi truy sát bản thể, thì đại phân thân này của hắn có thể nhân cơ hội nuốt chửng càng nhiều vũ trụ của thế giới DC càng tốt.

Như vậy vừa có thể đề thăng bản thân, lại vừa có thể làm suy yếu Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Đợi bản thể không trụ nổi nữa, đại phân thân liền dung hợp với bản thể, vừa đánh vừa chạy.

Bởi vì đã nắm giữ sơ hở Pháp tắc của vũ trụ DC, vậy thì khi hắn chiến đấu với Đấng Sáng Tạo Tối Cao cũng sẽ có ưu thế rất lớn.

Tỷ lệ thành công thoát khỏi vũ trụ DC sẽ tăng lên đáng kể.

Nhưng phương pháp phá cục này còn có một tiền đề, đó là hắn không thể để Đấng Sáng Tạo Tối Cao phát hiện ra thực lực thật sự của đại phân thân này.

Cũng không thể để Đấng Sáng Tạo Tối Cao phát hiện ra hắn khá hiểu rõ về thế giới này.

Nếu Đấng Sáng Tạo Tối Cao phát hiện ra thực lực thật sự của đại phân thân này, vậy chắc chắn sẽ không còn dùng tâm thái xem kịch mà đối xử với hắn nữa, sẽ lập tức toàn lực ra tay thanh trừ hắn.

Bởi vì đại phân thân toàn lực bùng nổ thực lực đủ để tạo thành uy hiếp cho Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Chương 895

Vì vậy khi hắn tiến vào vũ trụ DC, đã bắt đầu ẩn giấu thực lực, khống chế thực lực ở đỉnh phong Đa Nguyên Vũ Trụ, gần đạt cấp độ Siêu Đại Vũ Trụ.

Trình độ này đối với Đấng Sáng Tạo Tối Cao mà nói, giống như khoảng cách giữa Sage và Kim Tiên bình thường, một ngón tay cũng có thể dễ dàng nghiền nát. "Đây là...

Metropolis." Nhảy nhót trên nóc các tòa nhà trong thành phố, thông qua một số cuộc đối thoại của người đi đường bên dưới, hắn nhanh chóng biết tên thành phố mình đang ở. "Xem ra thế giới này, mốc thời gian này, Superman còn chưa xuất hiện." Thế giới DC có rất nhiều thành phố nổi tiếng, về cơ bản mỗi thành phố đều có một siêu anh hùng mang tính biểu tượng.

Ví dụ như Metropolis này, chính là nơi Superman thường xuyên ở, Metropolis Daily Planet là công ty Superman làm việc.

Còn có Gotham City nơi Batman đang ở, Central City của Flash, Coast City của Green Lantern, Amnesty Bay của Aquaman và Themyscira của Wonder Woman, v.v.

Hắn không nghe thấy người đi đường nhắc đến Superman, cũng không có tin tức nào về Superman.

Điều đó cho thấy thế giới này hoặc là không có Superman, hoặc là câu chuyện về Superman còn chưa bắt đầu.

Người ta đều nói Superman và Batman là con cưng của vũ trụ DC, nhưng có nhiều thế giới song song như vậy, tổng sẽ có vài thế giới không có Superman và Batman.

Nhưng điều này đối với George mà nói, cũng không có ảnh hưởng gì.

Hắn chỉ cần ở lại thế giới này, dù không làm gì, nếu thời gian đủ dài cũng đủ để hắn nắm giữ một số Pháp tắc của thế giới này, từ đó nghiên cứu ra một số sơ hở.

Đương nhiên, nếu có những mẫu phân tích hệ thống sức mạnh cụ thể hơn, thời gian sẽ nhanh hơn. "Chà, nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến!" George vừa nói Metropolis không có Superman, ngay sau đó đã thấy một phi thuyền đặc biệt xuất hiện trên bầu trời thành phố.

Rồi trên tất cả TV trong thành phố, đều xuất hiện một đoạn video tương tự. "Ta là Tướng quân Zod, đến từ một hành tinh rất xa các ngươi, ta đã bay qua vô số hành tinh mới tìm thấy các ngươi.

Một công dân của chúng ta, đã sống ở thế giới của các ngươi mấy chục năm.

Ta yêu cầu các ngươi giao người này cho ta..." "Tướng quân Zod xâm lược Trái Đất, muốn lấy lại bí điển để tái kiến Krypton." Lúc này, George đã đại khái hiểu mình đang ở mốc thời gian nào.

Đồng thời hắn cũng không khỏi cảm thán, Hồng Quân Lão Tổ trong việc bố cục, thực sự là lợi hại vô cùng.

Thế giới trước khi hắn xuyên việt, là một tiểu thế giới trong thế giới Hồng Hoang.

Mà thế giới đó của hắn có thể có nhiều câu chuyện thế giới khác nhau đến vậy, bao gồm cả câu chuyện thế giới Marvel và DC.

E rằng đều là Hồng Quân cố ý làm ra.

Chính là để hắn có thể lợi dụng những thông tin này đạt được mục đích cuối cùng. "Không vội, từ từ thôi." George không đến trang trại Kent tìm Superman, cũng không bay ra ngoài Trái Đất tìm Tướng

quân Zod.

Hắn hiện tại là một Creator ngoại lai, lý ra thì không nên biết những điều này, cùng lắm chỉ là có chút tò mò.

Vì vậy, trước tiên tìm hiểu thông tin cơ bản về thế giới này mới là việc hắn, với tư cách một Creator ngoại lai, cần làm.

Sau đó có thể đợi Zod và Superman đánh nhau, rồi mới ra tay thì hợp lý hơn.

Tùy tiện tìm một con hẻm nhảy xuống, một trảo đánh ngất tên côn đồ đang cướp bóc, giả vờ đọc tất cả ký ức của tên côn đồ này, hắn liền tiếp tục lang thang ở Metropolis.

Sáng hôm sau, một cỗ máy khổng lồ bay ra từ phi thuyền của Tướng quân Zod bên ngoài Trái Đất, đậu trên không trung Ấn Độ Dương.

Còn phi thuyền Krypton của Tướng quân Zod thì hạ cánh trên bầu trời Metropolis.

Cỗ máy ở Ấn Độ Dương và phi thuyền của Zod đồng thời phát ra sóng xung kích, va chạm vào lõi Trái Đất, âm mưu thay đổi trọng lực của Trái Đất, cải tạo Trái Đất thành môi trường sinh thái giống Krypton.

Do ảnh hưởng của sóng xung kích, toàn bộ kiến trúc ở Metropolis bắt đầu rung chuyển.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, thì lấy phi thuyền của Zod làm trung tâm khuếch tán ra ngoài, tất cả kiến trúc và sinh mệnh trên Trái Đất đều sẽ sụp đổ và chết vì trọng lực tăng lên. "Thực ra nếu đứng trên lập trường của người Krypton, Tướng quân Zod thật sự không phải kẻ xấu." Nhìn tường các tòa nhà gần phi thuyền của Tướng quân Zod đã xuất hiện vết nứt, sắp sụp đổ, George không nhanh không chậm bay

đến.

Mục đích của Tướng quân Zod rất đơn giản, chính là muốn dùng kỹ thuật Krypton cải tạo Trái Đất thành Krypton, rồi lợi dụng bí điển trong cơ thể Superman để ấp nở vô số người Krypton.

Điều này cũng tương đương với việc tái sinh văn minh Krypton.

Cái giá phải trả chính là môi trường Trái Đất thay đổi, loài người trên Trái Đất triệt để diệt vong trong vũ trụ này.

Điều này đối với Superman, người lớn lên từ nhỏ trên Trái Đất, chắc chắn là không thể chấp nhận được.

Nếu nói Tướng quân Zod có ý định để người Krypton và loài người cùng chung sống hòa bình, thì Superman nói không chừng còn không phản đối.

Vì vậy, một số chuyện chỉ là vấn đề lập trường.

Mà lập trường của hắn hiện tại chắc chắn nghiêng về Superman, sau đó xuất hiện ở thế giới này với một thân phận tốt hơn.

Thông qua Superman tiếp xúc với các siêu anh hùng khác nhau trong thế giới này, từ đó gián tiếp tiếp xúc với bảy loại sức mạnh bản nguyên.

Nghiên cứu rõ ràng bảy loại sức mạnh bản nguyên của thế giới DC, có thể giúp hắn nhanh chóng nắm giữ sơ hở Pháp tắc của thế giới DC.

Thế giới DC có bảy loại sức mạnh bản nguyên, cực dương là bảy loại lực lượng vũ trụ, cực âm là bảy loại sức mạnh ẩn giấu.

Bảy loại sức mạnh chính và phụ cũng là tồn tại đối ứng.

Chúng lần lượt là: Lực lượng Tốc độ Cực Hạn và Lực lượng Tĩnh Trệ, Phổ Cảm Xúc và Phổ Vô Hình, Lực lượng Sinh Mệnh và Lệ

Tuyệt Diệt, Giới của Thần và Gió Hư Vô, Vô Thức Tập Thể và Táo Đen, Siêu Cấu Trúc Đa Chiều và Chú Thích Thứ Sáu, Lòng Trung Thành và Sự Bất Tín.

Năng lực của rất nhiều siêu anh hùng trên Trái Đất, căn bản chính là bắt nguồn từ bảy loại năng lượng cực dương, còn phản diện đa phần là các năng lượng ẩn giấu đối ứng.

Đương nhiên, có rất nhiều chỉ là một số phân nhánh của một loại năng lượng nào đó.

Giống như sức mạnh của Superman chủ yếu là đến từ Mặt Trời, nhưng "nhiệt thị tuyến" và khả năng siêu quang tốc mà hắn thi triển, lại là sức mạnh của Phổ Cảm Xúc. "Đó là cái gì?" Trong phi thuyền Krypton, Tướng quân Zod vừa khởi động "động cơ thế giới", đang ngắm nhìn Trái Đất bắt đầu biến đổi thành Krypton.

Hắn nhìn thấy phía trước phi thuyền đột nhiên xuất hiện một con mèo đang lơ lửng trên không, trên mặt lập tức lộ ra vẻ nghi hoặc. "Tướng quân, theo thông tin chúng ta thu thập được, đó phải là một loại sinh vật trên Trái Đất gọi là mèo." Nhà khoa học Krypton bên cạnh, nhìn chú mèo bên ngoài kính phi thuyền, ngữ khí có chút không chắc chắn nói: "Nhưng, loại sinh vật này dường như không có khả năng bay lượn, hơn nữa lại rất yếu ớt, thông thường là tồn tại như thú cưng của loài người Trái Đất." "Giải quyết nó." Zod nhíu mày, hắn luôn có cảm giác chú mèo kia dường như xuyên qua kính phi thuyền, đang đánh giá hắn.

Hơn nữa ánh mắt đánh giá đó, giống hệt như cách hắn nhìn loài người yếu ớt vậy. "Vâng, Tướng quân!" Một binh sĩ Krypton liền nhấn nút hệ thống phòng ngự tự chủ của phi thuyền.

Bề mặt phi thuyền lập tức ngưng tụ ra những xúc tu plasma khổng lồ, vươn ra tóm lấy George đang lơ lửng trên không. "Cái gì?" Nhưng

điều khiến Zod và những người khác kinh ngạc là, những xúc tu plasma kia vừa chạm vào chú mèo đen, liền bị chiếc đuôi khẽ vẫy của chú mèo đen đánh tan trở lại trạng thái plasma.

Chiếc đuôi mèo đen giống như một bức tường không thể vượt qua, đã chặn đứng tất cả các đòn tấn công của xúc tu plasma.

Chương 896

Cần biết rằng, những xúc tu plasma này là vũ khí tự vệ mạnh nhất của Krypton, ngay cả phi thuyền tiếp cận cũng có thể dễ dàng xé nát, vậy mà lại bị một cái đuôi của thú cưng loài người Trái Đất chặn lại.

Đồng thời, tại phòng họp Bộ Tư lệnh Trái Đất.

Các nhà khoa học đang phân tích tác dụng của cỗ máy mà Zod đã thả xuống, và các tướng quân đang bàn bạc làm thế nào để phá hủy phi thuyền Krypton.

Cũng nhìn thấy George được vệ tinh chụp lại, họ cũng ngay lập tức ngừng thảo luận, đứng sững tại chỗ. "Nếu tôi không nhìn nhầm, đó phải là một con mèo chứ?" Một vị tướng quân không thể tin được mở miệng nói.

Một vị tướng quân khác lắc đầu: "Tôi nghĩ một con mèo, chắc không thể bay trên không, và chặn đứng đòn tấn công của đám người ngoài hành tinh đó." "Có lẽ, nó là một con mèo đến từ ngoài hành tinh." Vị tướng quân thứ ba đưa ra suy đoán của mình. "Có phải mèo ngoài hành tinh hay không thì không biết, nhưng có thể xác định, nó chắc chắn giống Superman, đứng về phía chúng ta." Nhà khoa học phụ trách phân tích cỗ máy Krypton chậm rãi nói. "Ôi, Chúa ơi!" Lời của nhà khoa học vừa dứt, tất cả mọi người trong phòng họp Bộ Tư lệnh đều đồng thời trừng lớn mắt, phát ra tiếng kêu kinh ngạc giống nhau.

Bởi vì họ nhìn thấy chú mèo kia đã phát động tấn công phi thuyền Krypton. "Lư Sơn Thăng Miêu Bá!" Một lần nữa dùng đuôi đánh tan các xúc tu plasma bao vây, tiểu vũ trụ trong cơ thể George lập tức bùng nổ, dùng thân mèo đen thi triển tuyệt chiêu của Thiên Long Tọa

Saint Seiya.

Chỉ thấy, một hư ảnh mèo khổng lồ bay ra từ móng vuốt nhỏ của George, hung hăng va vào phi thuyền Krypton.

Phi thuyền Krypton cứng rắn vô cùng được bảo vệ bởi trọng lực mạnh mẽ của "động cơ thế giới", dưới sự va chạm của hư ảnh mèo khổng lồ của George, vậy mà lại lập tức nứt toác, rồi cả phi thuyền nổ tung.

Cần biết rằng, khi phi thuyền Krypton vừa hạ cánh, Bộ Tư lệnh Trái Đất đã phóng các loại vũ khí hiện đại mạnh mẽ, nhưng tất cả đều bị trọng lực trên bề mặt phi thuyền Krypton chặn lại.

Hoàn toàn không có tác dụng gì.

Bây giờ lại bị George dễ dàng đánh nổ chỉ bằng một đòn.

Trên thực tế, điều này cũng là đương nhiên, dù George hiện tại chỉ biểu hiện ra thực lực cấp Đa Nguyên Vũ Trụ, muốn giải quyết một phi thuyền Krypton cũng rất đơn giản.

Đừng nói là phi thuyền Krypton, đánh nổ cả vũ trụ này cũng không thành vấn đề.

Chỉ có điều làm như vậy thì Đấng Sáng Tạo Tối Cao chắc chắn sẽ không ngồi yên mà đến thanh trừ hắn.

Mà cảnh tượng này, khiến tất cả cư dân Metropolis đang chuẩn bị bỏ chạy đều sững sờ tại chỗ.

Nếu không phải bên dưới phi thuyền Krypton quả thật có một phần tường kiến trúc xuất hiện vết nứt, họ thật sự còn tưởng mình hoa mắt. "Vừa rồi đó là... mèo sao?" Họ ngẩng đầu nhìn đốm đen lơ lửng trên không, giọng điệu đều không chắc chắn. "Là mèo, là một con mèo đen, nó đã cứu chúng ta!" Có người dân lấy điện thoại ra, liên tục phóng to vào George, cuối cùng cũng nhìn rõ hình dáng của

George. "Ngươi đã hủy hoại hy vọng tái kiến Krypton của ta, ta sẽ giết ngươi!" Lúc này, Zod dẫn theo các binh sĩ Krypton còn lại vây quanh George.

Ngay khoảnh khắc phi thuyền Krypton bị đánh nổ, hắn đã dẫn tất cả binh sĩ Krypton thoát ra khỏi phi thuyền.

Sau trận chiến với Superman trước đó, họ đã có thể dần dần thích nghi với môi trường Trái Đất, phát huy thêm sức mạnh của người Krypton.

Mà lúc này, Superman Clark Kent cũng đã phá hủy cỗ máy Krypton ở Ấn Độ Dương xong rồi chạy đến.

Chỉ có điều, hắn hiện tại cũng có chút ngẩn người.

George ngẩng đầu mèo lên, dùng ánh mắt khinh miệt đặc trưng của loài mèo nhìn Zod và những người khác, không nói lời nào.

Nhưng ý nghĩa thì rất rõ ràng, chỉ bằng các ngươi thôi sao? "A!" Hy vọng tan vỡ cộng thêm ánh mắt khinh miệt của đối phương lúc này, triệt để khiến Zod mất đi lý trí.

Một tiếng gầm giận dữ, hắn thoắt cái bay đến trước mặt George, nâng tay tung ra một quyền toàn lực.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, dù một tòa nhà lớn cũng có thể lập tức bị đánh nổ.

Superman thấy vậy muốn giúp đỡ, nhưng bị các binh sĩ dưới quyền Zod ngăn lại. "Bốp!" Chỉ nghe một tiếng động lớn.

Mọi người liền thấy Zod giống như thiên thạch lao xuống đường phố bên dưới, tạo ra một cái hố sâu hoắm.

Còn George thì tao nhã thu lại móng mèo của mình. "A!

A!

A!

A!" Tướng quân Zod bò dậy từ hố sâu, phát ra tiếng gào thét khản đặc, hai chân đạp đất, với tốc độ nhanh hơn lại một lần nữa lao về phía George.

Rồi sau đó, rồi sau đó hắn lại bị George một móng mèo đánh văng xuống.

Lại lao lên, lại đánh văng, lại lao lên, lại đánh văng, vẫn lao lên, vẫn đánh văng.

Cứ như vậy mười mấy lần, Zod nằm trong hố sâu, trên mặt lộ ra vẻ mơ màng, dường như đã bắt đầu nghi ngờ nhân sinh. "Phụt!" Bên kia Superman bị ngăn lại, không nhịn được bật cười thành tiếng.

Cảnh tượng vừa rồi, trong mắt hắn, thật sự có chút vui nhộn. "Tướng quân!" Các binh sĩ Krypton sống sót, nhanh chóng hạ xuống đất bảo vệ Zod ở giữa.

Ngay cả Tướng quân Zod mạnh nhất cũng bị chú mèo kia dễ dàng nắm trong lòng bàn tay, đừng nói là họ.

Vì vậy họ không dám tiếp tục tấn công George, mà chọn cách bảo vệ Tướng quân Zod đang có tinh thần không ổn định trước.

George thấy vậy, cũng thu lại móng mèo của mình.

Hắn không ra tay hạ sát Zod, vì hắn muốn tạo dựng một hình tượng mèo tốt đẹp hơn, như vậy mọi người sẽ không đề phòng hắn.

Đương nhiên quan trọng nhất vẫn là để Đấng Sáng Tạo Tối Cao giảm bớt cảnh giác với hắn.

Nếu không đừng nói Tướng quân Zod, chỉ riêng chiêu "Lư Sơn Thăng Miêu Bá" lúc đầu, cũng đủ để tiễn toàn bộ phi thuyền Krypton và tất cả người Krypton bên trong đi rồi. "Cậu... chào!" Superman

chậm rãi tiếp cận George, cẩn thận nâng tay chào hỏi.

Mặc dù hắn cảm thấy George nên là người tốt, nhưng vẫn muốn xác định lại.

Dù sao George quá mạnh mẽ, đã vượt xa tưởng tượng của hắn.

Chương 897

Có thể đùa giỡn Zod trong lòng bàn tay, có nghĩa là nếu hắn chiến đấu với George, kết quả cũng không khác biệt gì. "Chào cậu, tôi là George, người ngoài hành tinh từ hành tinh mèo, vì để ngăn chặn thế giới này bị phá hủy, vì bảo vệ hòa bình thế giới, quán triệt tình yêu và sự thật tà ác!" George vươn một móng mèo ra, cười nói.

Superman nghe vậy chớp chớp mắt, sau đó đáp: "Tôi là Clark Kent, lớn lên từ nhỏ trên Trái Đất, đến từ Krypton, tôi cũng muốn bảo vệ hòa bình của thế giới này." Hắn không nghi ngờ thân phận của George, từ khi biết lịch sử người Krypton, hắn đã hiểu bên ngoài Trái Đất có rất nhiều nền văn minh ngoài hành tinh.

Vậy có hành tinh mèo và người ngoài hành tinh mèo, dường như cũng rất hợp lý. "Cảm ơn cậu vừa rồi đã giúp đỡ." Superman đưa tay nắm lấy móng mèo của George bắt tay, thể hiện sự thân thiện.

George thu móng mèo về, nhìn xuống phía dưới: "Họ đều là tộc nhân của cậu, cậu thấy nên xử lý họ thế nào?" "Họ dường như không muốn chung sống hòa bình với loài người, nhưng nếu để họ ở lại Trái Đất, lại rất nguy hiểm..." Trên mặt Superman lộ ra vẻ khó xử.

Nếu không cần thiết, hắn thật sự không muốn giết những người Krypton này, họ cũng là những tộc nhân cuối cùng của hắn.

Nhưng tư tưởng của Tướng quân Zod quá nguy hiểm, dù không còn phi thuyền Krypton, tin rằng họ cũng sẽ không từ bỏ ý định cải tạo Trái Đất thành Krypton.

Hơn nữa, loài người trên Trái Đất đối với Tướng quân Zod và những người khác, căn bản không có bất kỳ uy hiếp nào.

Chỉ có hắn và George mới có thể kiềm chế họ: "Cậu có đề nghị gì

không?" "Chúng tôi người hành tinh mèo từ trước đến nay đều yêu hòa bình, nếu cậu không ngại, tôi có thể phong ấn họ lại, rồi đưa đến sâu trong vũ trụ." George gãi gãi râu đề nghị.

Thế giới Saint Seiya cũng có thuật phong ấn, Hải Hoàng Poseidon, Song Tử Thần đều từng bị thuật phong ấn của Athena phong ấn. "Vậy cứ làm theo cách cậu nói đi!" Superman gật đầu, hắn cảm thấy cách của George rất thích hợp.

Ban đầu Tướng quân Zod và những người khác vì phản loạn, bị Krypton vĩnh viễn trục xuất, chỉ là sau này đã trốn thoát.

Lúc này trên đường phố bên dưới, một lượng lớn quân đội đã bao vây Tướng quân Zod và những người khác.

Chỉ có điều vì ngại thực lực của Tướng quân Zod và những người khác, họ không dám tiến lên, chỉ hô hào yêu cầu Tướng quân Zod và những người khác đầu hàng.

Mà những binh sĩ Krypton kia hiển nhiên không để lời nói của quân đội loài người Trái Đất vào mắt, hoàn toàn phớt lờ sự tồn tại của họ.

Chỉ một mực cảnh giác Superman và George phía trên, đề phòng họ tấn công lần nữa. "Đi thôi, chúng ta rời khỏi Trái Đất trước!" Tướng quân Zod đã khôi phục lý trí, nhìn sâu vào Superman và George trên không, rồi dẫn thuộc hạ trực tiếp bay ra ngoài Trái Đất.

Có George ở đây, kế hoạch cải tạo Trái Đất thành Krypton của họ đã hoàn toàn thất bại.

Vì vậy hắn quyết định trước tiên rời khỏi Trái Đất, đi tìm những tiền đồn mà người Krypton từng bỏ hoang khi thu thập tài nguyên vũ trụ.

Trong những tiền đồn đó chắc hẳn còn sót lại không ít máy móc

Krypton.

Có những người Krypton thuộc dạng nhà khoa học ở đó, họ liền có thể chế tạo lại một "động cơ thế giới" mới, đồng thời phát triển vũ khí có uy lực lớn hơn để một lần nữa chinh phục Trái Đất. "Muốn đi, coi bản mèo không tồn tại sao?" Nhìn Tướng quân Zod và những người khác hóa thành thiên thạch cấp tốc bay ra ngoài Trái Đất, George đứng thẳng lên, tạo dáng xuất chiêu của Thiên Mã Tọa: "Thiên Miêu Thiên Thạch Quyền!" Móng mèo tốc độ ánh sáng, cào liên tục hàng trăm triệu lần trong một giây, Tướng quân Zod và những người khác đồng loạt lại rơi xuống.

George cũng nhanh chóng hạ cánh, giật lấy một chai Coca-Cola từ tay người qua đường đang xem, vẽ một lúc lên đó, rồi nhắm chai Coca-Cola vào Tướng quân Zod và những người khác. "Phong ấn!" Tiểu vũ trụ tỏa ra năng lượng dịu hòa, Tướng quân Zod và những người khác bị toàn bộ hút vào trong chai Coca-Cola. "Dị thứ nguyên không gian!" Móng mèo khẽ vạch, một vết nứt không gian dẫn đến sâu trong vũ trụ xuất hiện trước mặt George.

Hắn tùy tay ném chai Coca-Cola vào đó, sau đó bay đến trước mặt Superman: "Xong!" Superman thấy vậy, giơ ngón cái lên với George. "Tôi nghĩ chúng ta nên rời đi thôi, nếu không có thể sẽ gặp rắc rối." Thấy máy bay trực thăng của quân đội loài người xung quanh đã vây lại, Superman và George tăng tốc bay đi khỏi đây.

Buổi tối, tại trang trại Kent.

Mẹ của Superman, Martha, đặt một đĩa cá hoàng ngư nhỏ nướng thơm lừng trước mặt George: "George, hy vọng cháu thích!" Cùng với con trai và tin tức trên báo, bà biết chính chú mèo đen George này đã giúp con trai mình đánh bại những kẻ xấu xa đó.

Vì vậy, trong lòng bà vô cùng cảm kích chú mèo đen George, đặc

biệt làm món cá hoàng ngư nhỏ nướng sở trường của mình. "Món này rất ngon, phu nhân." George một hơi nuốt chửng con cá hoàng ngư nhỏ, dùng móng vuốt nhặt khăn giấy bên cạnh lau miệng, nhìn Superman bên cạnh hỏi: "Clark Kent, cậu định làm gì tiếp theo?" "Tôi định đến Metropolis làm một phóng viên, sau đó giúp loài người đi đúng đường..." Clark Kent nói ra kế hoạch của mình.

Chọn trở thành một phóng viên, là vì công việc phóng viên này có thể tiện cho hắn bất cứ lúc nào rời khỏi vị trí của mình để hóa thân Superman giúp đỡ những loài người cần giúp đỡ.

Đồng thời, cũng là vì hắn yêu cô gái loài người đó, chính là phóng viên của Metropolis Daily Planet. "George, còn cậu thì sao, cậu định làm gì, có muốn đi cùng tôi không?" Nói xong kế hoạch của mình, hắn lại mời George.

Mặc dù thời gian quen biết rất ngắn, nhưng cùng là người ngoài hành tinh, hơn nữa lại có cùng lý niệm, hắn đã coi George là bạn bè.

Từ nhỏ đến lớn, vì cơ thể mình đặc biệt, hắn luôn không có bạn bè gì.

Hơn nữa thực lực của George còn mạnh hơn hắn, hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề an toàn của George. "Ừm... cũng được, dù sao tôi cũng chẳng có việc gì làm." George giả vờ suy nghĩ một chút, rất nhanh liền gật đầu đồng ý.

Cùng với Superman, con cưng của vũ trụ DC này, cùng nhau cứu thế giới, chắc sẽ có điểm nhấn hơn, không dễ bị Đấng Sáng Tạo Tối Cao thanh trừ.

Có thể tốt hơn để kéo dài thời gian phân tích Pháp tắc của thế giới này.

Đồng thời còn có thể mượn Superman, rất tự nhiên tiếp xúc với

các siêu anh hùng khác trong thế giới này, nghiên cứu sức mạnh trong cơ thể họ.

Ngày hôm sau, Clark Kent và George hai người trở về Metropolis, và thuê một căn hộ ở Metropolis.

Lúc này trên khắp đường phố đều là tin tức về việc người Krypton xâm lược Trái Đất hôm qua, cùng với việc Superman và Siêu Mèo đánh bại người Krypton cứu thế giới.

Không sai, tin tức đã đặt tên cho Clark Kent là Superman, và đặt tên cho George là Siêu Mèo.

Cơ sở đặt tên rất đơn giản, một là siêu cấp nhân loại, một là siêu cấp mèo con.

Hơn nữa họ rất tự nhiên liên hệ Superman và Siêu Mèo với nhau, cho rằng Superman và Siêu Mèo đều đến từ Krypton, là cùng một phe.

Siêu Mèo bề ngoài trông không khác biệt nhiều so với mèo Trái Đất, giống như Superman bề ngoài và người Trái Đất vậy.

Nhưng trên thực tế, có thể giống như khoảng cách giữa khủng long và loài người trên Trái Đất, Siêu Mèo ở Krypton có lẽ cũng là tồn tại giống như khủng long Krypton vậy.

Vì vậy mới lợi hại đến thế.

Ba ngày sau, Clark trong bộ vest chỉnh tề, đeo chiếc kính Krypton lấy từ phi thuyền ra.

Anh chào George, người đang nằm sấp trên giường hình như vẫn còn ngủ ở phòng bên cạnh, rồi đi làm.

Hôm qua, anh đã thành công phỏng vấn vị trí phóng viên cho Tòa soạn Daily Planet, và hôm nay là ngày đầu tiên đi làm.

Về phần chiếc kính Krypton kia, nó chứa đựng công nghệ tiên tiến

vượt trội của Krypton, có thể phát ra từ trường đặc biệt để thôi miên những người nhìn vào nó.

Bởi vậy, trong mắt người bình thường, Clark khi đeo kính và không đeo kính hoàn toàn là hai dáng vẻ khác nhau.

Đương nhiên cũng sẽ không có ai nhận ra Clark là Superman.

Chương 898

Còn về George, cậu hoàn toàn không cần đến kiểu ngụy trang này.

Bởi vì con mèo đen mà cậu ký sinh chỉ là một con mèo đen bình thường, ở Metropolis có rất nhiều con mèo đen giống hệt cậu.

Hơn nữa, vì Super Cat đã cứu thế giới, nên giờ rất nhiều người thích nhận nuôi một con mèo đen làm thú cưng.

Chỉ riêng trong tòa chung cư của Clark, đã có hơn chục người nhận nuôi mèo đen.

Vì vậy, George dù có đi trên đường phố, chỉ cần không thể hiện sức mạnh siêu việt của một con mèo, sẽ không gây ra bất kỳ sự nghi ngờ nào từ người qua đường.

"Mong rằng sức mạnh sẽ sớm đến." Sau khi Clark rời đi, George từ từ mở mắt.

Cậu không hề ngủ mà đang nghiên cứu những sức mạnh sâu xa tiềm ẩn trong gen của người Krypton.

Mấy ngày nay, cậu đã lợi dụng lúc Clark đi ngủ, lặng lẽ thu thập gen của Clark để nghiên cứu.

Cậu đã nắm giữ sức mạnh màu xanh lam tượng trưng cho "hy vọng" trong quang phổ cảm xúc.

Mười tám tháng sau, George nằm trên giường trong phòng mình, dường như đang nhắm mắt dưỡng thần.

Thực tế, cậu đang không ngừng giải tích các quy tắc thế giới này thông qua linh hồn mạnh mẽ của mình.

"Chỉ ba năm nữa, chắc chắn có thể sơ bộ giải tích thành công."

Cậu thầm tính toán mức độ giải tích các quy tắc thế giới DC của mình.

Theo tốc độ hiện tại, ngay cả khi không có thêm bảy Lực Lượng Vũ Trụ mới để tham khảo, ba năm cũng đủ để cậu sơ bộ giải thích thành công các quy tắc thế giới này.

Đến lúc đó, khi cậu chiến đấu với Đấng Sáng Tạo Tối Cao, cơ hội chiến thắng sẽ tăng lên rất nhiều.

Trong mười tám tháng này, ngoài việc thỉnh thoảng giúp Superman cứu nhân loại, cậu không làm gì quá đột ngột.

Ví dụ như chủ động đi tìm các siêu anh hùng khác để tiếp xúc.

Bởi vì cậu sợ nếu quá tích cực, sẽ khiến Đấng Sáng Tạo Tối Cao nghi ngờ, từ đó can thiệp và tiêu diệt cậu ngay lập tức.

Thà rằng chậm lại, đợi Superman tiếp xúc trước, rồi mượn Superman để làm quen một cách tự nhiên hơn, hoặc thật sự là tình cờ gặp gỡ.

Dù sao, chỉ cần không bị nghi ngờ, thì dù cậu không tiếp xúc với các siêu anh hùng đó, chỉ cần mất thêm một chút thời gian, cũng có thể hoàn thành việc giải tích các quy tắc thế giới này.

Đúng lúc George tiếp tục giải tích quy tắc, điện thoại bên cạnh bỗng đổ chuông.

Cậu rất tự nhiên bấm nút nghe máy.

Về cơ bản, bình thường nếu có tai nạn hay sự kiện tội phạm gì, Superman đều sẽ đi giải quyết, nhưng Superman cũng có lúc không tiện rời đi.

Ví dụ như đang họp khi đi làm, ví dụ như đang đi vệ sinh, ví dụ như đang hẹn hò với bạn gái Lois.

Mặc dù nếu buộc phải rời đi thì cũng không phải là không thể.

Nhưng vì có George ở đây, nên Superman thường sẽ chọn gọi điện cho George, nhờ George đi giúp xử lý.

"George, bên Gotham City có một chiếc máy bay bị khủng bố khống chế, cậu đi giúp cứu một chút… Tôi… tôi tạm thời không tiện rời đi…" Trong lúc Superman nói chuyện, George với thính lực siêu phàm của mình, còn nghe thấy một âm thanh rất nhỏ khác.

"Clark… Clark… anh chậm một chút… nhanh quá… nhanh quá…" Cậu lập tức hiểu ra chuyện gì đang xảy ra, cười đáp: "Được thôi, cứ giao cho tôi xử lý.

Cố gắng lên nhé, Clark, đã lâu như vậy rồi, phải có siêu nhân con chứ!" Âm thanh của hai người đầu dây bên kia đột nhiên im bặt, rõ ràng là đã hiểu George đã đoán ra họ đang làm gì.

George cũng không tiếp tục quấy rầy hai người "tạo em bé", nói đùa xong liền cúp điện thoại, sau đó bay ra khỏi cửa sổ phòng.

Trên bầu trời Gotham City, sức mạnh ý chí của cậu quét qua, đã phát hiện ra chiếc máy bay bị khống chế kia.

Một cái chớp mắt, cậu trực tiếp dịch chuyển tức thời vào bên trong máy bay.

Thánh Đấu Sĩ có rất nhiều siêu năng lực có thể sử dụng, dịch chuyển tức thời là một trong số đó, Mục của Bạch Dương Tọa rất giỏi dịch chuyển tức thời.

Vì vậy George tự nhiên cũng có thể ở thế giới này sử dụng kỹ năng dịch chuyển tức thời với thân phận Thánh Đấu Sĩ thuần túy.

"Không ổn, là Super Cat!" Những kẻ khủng bố trong máy bay nhìn thấy George xuất hiện ngay lập tức, sắc mặt liền đại biến, tất cả đều chĩa súng trong tay về phía George, chuẩn bị nổ súng.

Tuy nhiên, súng của bọn chúng vừa giơ lên chưa đến một milimet, móng vuốt mèo tốc độ ánh sáng của George đã ra đòn.

Những hành khách kinh hoàng chỉ cảm thấy một làn gió thổi qua, tất cả súng trong tay những kẻ khủng bố đều vỡ thành bột mịn.

Còn những kẻ khủng bố đó cũng đều thổ huyết ngã vật xuống đất, mất hết khả năng phản kháng.

"Super Cat, ngươi đừng đắc ý, chúng ta đã phá hủy hệ thống điều khiển máy bay, ngươi dù có giết chúng ta cũng vô ích.

Chúng ta muốn hủy diệt hoàn toàn Gotham, thành phố tội ác này!" Tên đầu sỏ khủng bố ác nghiệt nói.

Hành động lần này của bọn chúng vốn dĩ mang mục đích đồng quy vu tận, căn bản không hề có ý định sống sót.

Vì vậy không chỉ ngay khi khống chế máy bay đã phá hủy hệ thống điều khiển, mà còn giấu một lượng lớn bom trên máy bay.

Chỉ cần máy bay rơi xuống Gotham, bom sẽ phát nổ, hủy diệt toàn bộ Gotham City.

Nhưng hắn chắc chắn sẽ không nói ra chuyện bom, nói phá hủy hệ thống điều khiển máy bay cũng chỉ là để chuyển hướng sự chú ý của Super Cat.

Bọn chúng đều là một lũ người đã từng trải qua sự tuyệt vọng ở Gotham, muốn kéo thành phố tội ác này cùng xuống địa ngục.

Hành khách trên máy bay nghe những kẻ khủng bố nói vậy, trên mặt lập tức lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Tuy nhiên, giây tiếp theo, họ lại nhìn thấy George trong tay xuất hiện một đống bom: "Meo?" George thổi một hơi, sức mạnh tiểu vũ trụ mạnh mẽ ngay lập tức biến bom thành bột mịn.

Thực ra, sức mạnh tiểu vũ trụ của thế giới Thánh Đấu Sĩ và bảy Lực Lượng Vũ Trụ của thế giới DC, trong bản chất sức mạnh quả thực có không ít điểm tương đồng.

Chẳng qua Lực Lượng Vũ Trụ của thế giới DC phức tạp và mạnh mẽ hơn một chút.

Chính vì bản chất sức mạnh của tiểu vũ trụ và Lực Lượng Vũ Trụ tương tự nhau, cậu mới có thể nhanh chóng giải thích các quy tắc thế giới DC đến vậy.

Nếu trước đây cậu không thôn phệ thế giới Thánh Đấu Sĩ, thì bây giờ chắc chắn không thể trong vài năm đã có thể sơ bộ giải thích các quy tắc của vũ trụ DC.

Vì vậy đôi khi, cậu cảm thấy việc mình có thể tìm thấy thế giới Thánh Đấu Sĩ, có lẽ cũng có nguyên nhân từ Hồng Quân Lão Tổ.

Chỉ là để cậu hiện tại có thể nhanh hơn giải thích các quy tắc thế giới DC.

Thậm chí cái chết của người sáng tạo thế giới Thánh Đấu Sĩ và người sáng tạo thế giới Dragon Ball, cũng có thể liên quan đến Hồng Quân Lão Tổ.

Tam Thanh rất giỏi tính toán, Hồng Quân Lão Tổ lại còn giỏi tính toán hơn Tam Thanh.

Sau khi hủy diệt bom, George nhìn thấy máy bay đã cách các tòa nhà bên dưới Gotham City chưa đầy trăm mét, thân ảnh chợt lóe xuất hiện bên dưới máy bay.

Cậu vươn móng vuốt đỡ lấy chiếc máy bay mất kiểm soát, rồi nhẹ nhàng đặt nó xuống một khoảng đất trống ở Gotham City. …… Bình thường mà nói, dù có sức lực lớn đến đâu, cũng không thể dùng tay đỡ một chiếc máy bay mất kiểm soát, điều đó chỉ khiến máy bay trực tiếp

đứt gãy.

Chương 899

Superman có thể đỡ máy bay là vì Superman có từ trường sinh vật, có thể phân bố sức mạnh đều khắp máy bay.

Còn George có thể đỡ máy bay là vì cậu có tiểu vũ trụ, cũng có thể kiểm soát chính xác sức mạnh phân bố trên máy bay.

Máy bay vừa hạ cánh, trước khi cảnh sát kịp đến, vô số phóng viên đã ùa đến trước mặt George như ruồi bu.

Trọng tâm họ quan tâm không phải là George đã cứu máy bay, vì điều này không phải là lần đầu tiên.

Họ quan tâm đến những tin đồn gần đây về việc Superman đã sát hại một lượng lớn dân làng ở Trung Đông.

"Super Cat, xin hỏi ngài có ý kiến gì về sự việc xảy ra với Superman ở Trung Đông?" "Meo meo, meo meo meo, meo meo meo meo meo…" George nghe vậy liền kêu meo meo, dường như đang trả lời câu hỏi của các phóng viên.

Còn các phóng viên thì nhìn nhau, họ chợt nhận ra mình căn bản không hiểu tiếng mèo, phỏng vấn cũng vô ích.

George giả vờ bất lực lắc đầu, rồi đạp chân bay đi.

Việc cậu không dùng ngôn ngữ con người để trả lời, tự nhiên là cố ý, cũng là để đỡ phiền phức.

Chuyện ở Trung Đông, cậu biết.

Lois với thân phận phóng viên đi Trung Đông phỏng vấn các lãnh chúa địa phương, vì có đặc vụ CIA tiềm phục bên cạnh, suýt chút nữa bị lãnh chúa giết.

Sau đó là Superman vội vàng đến cứu Lois.

Nhưng George biết, việc lãnh chúa ở đó bị thảm sát không phải do Superman làm, mà là một nhóm lính đánh thuê do Luthor thuê.

Tất cả những điều này đều là âm mưu của Luthor nhằm vào Superman.

Luthor tên là Lex Luthor, là chủ tịch tập đoàn Lex giàu có ngang một quốc gia, cũng là một trong những con người thông minh nhất Trái Đất.

Hắn ghen tỵ với Superman và Batman, nên đã thiết kế để khơi mào mâu thuẫn giữa hai người, dẫn đến trận đại chiến Batman đại chiến Superman sau này.

Thực ra, ngay cả khi không có Luthor, những siêu anh hùng như Superman và Batman, trong xã hội loài người đều nhất định sẽ có tranh cãi.

Đây là điều không thể tránh khỏi.

Đặc biệt là Superman, sở hữu sức mạnh mà toàn bộ nhân loại trên Trái Đất không thể chống lại, bất cứ ai đang nắm quyền đều sẽ bất an.

Thêm vào đó, phần lớn loài người vốn dĩ ngu muội vô tri, rất dễ bị dư luận ảnh hưởng.

Chỉ cần hơi dẫn dắt một chút, dù bạn là người tốt đến đâu, cũng sẽ bị chê bai không ra gì.

Tuy nhiên, đối với George mà nói, đây không phải là vấn đề, cậu chỉ ở đây để tiêu khiển thời gian, và chỉ cần Đấng Sáng Tạo Tối Cao không ra tay, sẽ không có ai có thể uy hiếp được cậu.

Vì vậy cậu liền dùng tiếng mèo để qua loa cho xong.

Một tuần sau, vì ảnh hưởng của dư luận, tranh cãi của nhân loại về Superman ngày càng lớn.

Có người cho rằng Superman là vị thần cứu rỗi nhân loại, nhân loại không nên dùng pháp luật loài người để ràng buộc thần, giống như con người sao có thể quản lý Thượng Đế.

Nhưng lại có người cho rằng Superman đã ở Trái Đất, thì phải chấp nhận sự ràng buộc của pháp luật loài người, phải chịu sự quản lý của chính phủ.

Lại còn không ít người đang truyền bá thuyết uy hiếp Superman và những thứ khác.

Tuy nhiên, dư luận này chủ yếu nhắm vào Superman, ít nói về George.

Bởi vì trong nhận thức của con người, họ cho rằng George là thú cưng của Superman, nên trách nhiệm chính vẫn là của Superman.

Hơn nữa, Super Cat còn không biết nói tiếng người, chỉ biết kêu meo meo, không thể giao tiếp, cũng không thể gây ảnh hưởng gì.

Tối hôm đó, Superman có chút bối rối đến phòng George.

"George, cậu nghĩ phiên điều trần ngày mai tôi có nên đi không?" Vì những ảnh hưởng của dư luận gần đây, chính phủ đã tổ chức một phiên điều trần chuyên biệt cho Superman, hy vọng Superman có thể giải thích sự kiện Trung Đông cũng như thái độ của anh đối với pháp luật loài người.

Còn Superman thì cho rằng, anh chỉ đơn thuần muốn sống cuộc sống bình thường với Lois, sau đó dùng năng lực của mình để giúp đỡ những người cần giúp đỡ.

Anh không hiểu, tại sao lại có nhiều người bôi nhọ và hủy hoại anh như vậy.

Chẳng lẽ, lúc đó anh không nên ngăn chặn tướng quân Zod, để Zod hủy diệt Trái Đất mới là lựa chọn đúng đắn?

“Tôi nghĩ, trong lòng anh đã có câu trả lời rồi.” George mở mắt đáp.

Cậu có thể đọc được nội tâm của Superman, mặc dù có bối rối, nhưng cũng có sự kiên định.

“Đúng vậy, tôi nghĩ tôi vẫn nên đi, nói cho họ biết lập trường của tôi!” Nghe xong lời George, Superman trầm mặc năm giây, rồi dứt khoát gật đầu.

George dùng móng vuốt cào cào râu: “Mai tôi sẽ đi cùng anh!” Nếu cậu không nhầm, phiên điều trần này cũng là âm mưu của Luthor nhằm vào Superman.

“Cảm ơn!” Biểu cảm của Superman lập tức thả lỏng không ít, có George ở bên, anh cảm thấy mình dường như không còn chiến đấu một mình nữa.

George xua xua móng vuốt mèo: “Chúng ta đều không phải người Trái Đất, hoàn cảnh cũng như nhau, giúp anh cũng chính là giúp chính tôi.” Chiều hôm sau, năm giờ, Tòa nhà Quốc hội.

Đám đông người đen kịt bị cảnh sát chặn lại ở vạch giới nghiêm, trong đó phần lớn là fan của Superman Clark và Super Cat George.

Mặc dù có dư luận dẫn dắt, nhưng Superman và Super Cat không ngừng ngăn chặn tai nạn và cứu người hầu như xảy ra mỗi ngày.

Vì vậy, hiện tại mà nói, vẫn là những người ủng hộ Superman và Super Cat nhiều hơn một chút.

Tuy nhiên, nếu thực sự để kế hoạch lần này của Luthor thành công, thì ước chừng sẽ bị đảo ngược lại.

Trừ những người mà họ thực sự đã cứu, phần lớn loài người sẽ không còn ủng hộ họ nữa.

“Meo!” Sau khi Superman hạ cánh, George lơ lửng bên cạnh Superman vẫy vẫy móng vuốt mèo về phía đám đông bị chặn lại, lập tức gây ra một tràng reo hò.

Sau đó, tiếng hô ủng hộ Superman và Super Cat, ngay lập tức bao trùm toàn bộ Tòa nhà Quốc hội.

“Yên tâm đi, phiên điều trần lần này không có vấn đề gì lớn đâu.” Sau khi dùng ưu thế ngoại hình độc đáo của mèo mèo để kéo một lượt phiếu, George truyền âm trấn an Superman đang có chút căng thẳng.

Superman ưỡn ngực, bước đi oai vệ theo cảnh sát vào Tòa nhà Quốc hội, đến phòng họp điều trần.

“Trước tiên, tôi cảm ơn nhân chứng của chúng ta, đã đặc biệt đến trước mặt chúng ta…” Nữ nghị viên ngồi trên ghế chủ tọa, thấy Superman thành thật đứng vào vị trí nhân chứng của mình, hít một hơi thật sâu, bắt đầu đọc lời mở đầu.

Đối với bà mà nói, việc xét xử Superman, người đã cứu nhân loại, không phải là một việc dễ dàng.

Bởi vì bản thân bà đối với sự tồn tại của Superman, vốn dĩ giữ thái độ phản đối, nhưng sau đó lại biết Superman vô tội, trong lòng xuất hiện mâu thuẫn.

Thêm vào đó Luthor liên tục xúi giục bà, khiến nội tâm bà không thể kiên định liệu có nên dùng thái độ công bằng để tiến hành phiên xét xử này hay không.

“Chỉ có chung sức đồng lòng, chúng ta mới có thể… mới có thể…” Vừa nói, tốc độ nói của bà đột nhiên chậm lại.

Bởi vì bà nhìn thấy trên chiếc cốc bên tay phải của mình, được dán

một khẩu hiệu "Trà đào mật của bà".

Mà khẩu hiệu này, chính là lời bà đã nói khi nói chuyện với Luthor trước đây, bà nói với Luthor rằng, dù có gọi một thùng nước tiểu là "Trà đào mật của bà", bà cũng sẽ không bị lừa.

Chương 900

Trong phiên điều trần, chiếc cốc của mình lại bị Luthor đổi trắng trợn như vậy, có nghĩa là một phần người trong phiên điều trần đã bị Luthor kiểm soát.

Quan trọng hơn, trong cuộc trò chuyện trước đó, bà còn nói với Luthor một câu "coi một vũ khí ám sát như một lời đe dọa".

Luthor bây giờ dán khẩu hiệu này lên cốc của bà, liệu có nghĩa là sắp tới sẽ tiến hành ám sát toàn bộ phiên điều trần?

Bà hoảng loạn quay đầu nhìn về phía chỗ ngồi của Luthor, phát hiện chính Luthor lại không ngồi ở đó, mà đã sớm biến mất.

Đôi mắt bà lập tức tràn ngập vẻ kinh hoàng.

Lúc này, Superman cũng phát hiện ra điều bất thường, anh quay đầu nhìn về phía chỗ ngồi của Luthor, anh lờ mờ cảm nhận được một sự chấn động không bình thường ở vị trí đó.

"Rầm!" Đúng lúc này, chiếc ghế của Luthor hoàn toàn phát nổ.

May mắn thay, nửa giây trước khi vụ nổ bắt đầu, George đã kích hoạt tuyệt chiêu của Bạch Dương Tọa: "Bức Tường Pha Lê!" …… Vụ nổ khủng khiếp đã đánh sập toàn bộ Tòa nhà Quốc hội, nhưng vì George kịp thời kích hoạt Bức Tường Pha Lê, đã bảo vệ tất cả mọi người trong Tòa nhà Quốc hội.

Vì vậy, sau khi bụi lắng xuống, không một ai bị thương.

Đương nhiên, họ cũng bị một phen khiếp vía.

Thực ra George hoàn toàn có thể dùng Bức Tường Pha Lê để bao bọc chiếc ghế của Luthor lại, khiến phạm vi vụ nổ chỉ ở bên trong ghế.

Điều này còn dễ hơn rất nhiều so với việc dùng Bức Tường Pha Lê bảo vệ từng người trong toàn bộ tòa nhà.

Nhưng nếu làm vậy, hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều.

Cậu muốn cho tất cả mọi người đều nhìn thấy vụ nổ này, để tất cả mọi người đều biết đây là một âm mưu nhằm vào Superman và cậu.

Để các nghị viên của phiên điều trần hiểu rằng, nếu không có cậu và Superman, họ đã sớm biến thành vô số mảnh vụn cùng với Tòa nhà Quốc hội này rồi.

"Ha ha ha, thành công rồi!" Thông qua giám sát nhìn thấy Tòa nhà Quốc hội thuận lợi phát nổ sụp đổ, Luthor nở nụ cười điên loạn: "Thế giới này không cần Thượng Đế, không cần thần linh, nếu có, vậy thì tôi sẽ đích thân giết chết họ." Sau lần này, tất cả mọi người trên thế giới sẽ nghĩ rằng Superman và con mèo của anh ta đã giết các nghị viên Tòa nhà Quốc hội.

Cũng sẽ nhận ra sự nguy hiểm của Superman, và đứng về phía đối lập với Superman.

Còn tiếp theo, hắn có thể lợi dụng Kỵ sĩ bóng đêm ở Gotham City để giải quyết Superman.

Những năm này, hắn vẫn luôn thu thập các loại tồn tại giống Superman.

Không chỉ là Kỵ sĩ bóng đêm khiến bọn tội phạm ở Gotham khiếp vía, cũng không chỉ là người Krypton mạnh như thần và con mèo của anh ta đột nhiên xuất hiện.

Còn có người phụ nữ đã sống từ Thế chiến thứ nhất đến bây giờ, chàng trai tốc độ nhanh như tia chớp, sinh mệnh máy móc được phục sinh bằng công nghệ ngoài hành tinh và người đàn ông dưới đại

dương.

Đợi xử lý xong Kỵ sĩ bóng đêm và Superman, Super Cat, hắn sẽ lần lượt xử lý tất cả những người này.

"Làm sao có thể!" Nhưng chỉ vài giây sau, nụ cười của hắn chợt tắt ngúm.

Bởi vì hắn nhìn thấy Superman và con mèo của anh ta, cùng với tất cả các nghị viên Tòa nhà Quốc hội và nhân viên liên quan còn nguyên vẹn.

Bước ra từ đống đổ nát sụp đổ.

Rõ ràng, Superman và Super Cat đã dùng năng lực mà hắn không thể hiểu được, cứu tất cả mọi người trong vụ nổ.

Và điều này, cũng có nghĩa là kế hoạch bôi nhọ Superman của hắn hoàn toàn thất bại, và còn sẽ bị chính phủ truy nã.

"Khốn nạn!" Tức giận đấm một quyền xuống bàn, hắn không chần chừ, lập tức bắt đầu thực hiện kế hoạch B.

Mặc dù hắn cảm thấy kế hoạch của mình thiên y vô phùng, nhưng với IQ siêu cao, hắn vẫn chuẩn bị kế hoạch dự phòng.

Chỉ là để đề phòng tình huống như hiện tại xảy ra.

Là một trong những người giàu nhất thế giới, mối quan hệ của hắn cực kỳ mạnh mẽ.

Lần đầu tiên liên hệ với một số người bạn của mình trong chính phủ, dùng lợi ích to lớn để dụ dỗ họ giúp hắn kéo dài cuộc điều tra phía sau.

Đồng thời, hắn lệnh cho bộ phận pháp lý mạnh nhất của công ty mình xuất phát, dùng vũ khí pháp luật để bảo vệ bản thân.

Quy tắc là thủ đoạn mà người giàu dùng để ràng buộc người

nghèo, khi bạn đủ giàu có, đen cũng có thể nói thành trắng.

Nữ nghị viên kia biết kẻ chủ mưu vụ nổ là hắn, nhưng nữ nghị viên có đủ bằng chứng để bắt giữ hắn không?

Cuối cùng, hắn lại lệnh cho lính đánh thuê đang giám sát bạn gái Lois và mẹ Martha của Superman lập tức ra tay, bắt cóc hai người.

Vì muốn đối phó với Superman, hắn tự nhiên đã có đủ sự hiểu biết về Superman, biết được điểm yếu của Superman.

"Vì ngươi là thần, vậy thì ta sẽ tạo ra quỷ có thể giết chết thần!" Làm xong tất cả những điều này, hắn lên máy bay đến một phòng thí nghiệm bí mật nhất của mình.

Trước đó, hắn đã lấy được một thi thể lính Krypton từ quân đội, với lý do thuyết uy hiếp từ người Krypton.

Tướng quân Zod và phần lớn lính Krypton đã bị trục xuất và phong ấn, nhưng sau đó quân đội vẫn thu thập được vài thi thể lính Krypton bị giết trong các trận chiến ban đầu với Superman.

Bây giờ hắn sẽ dùng kiến thức Krypton mà hắn có được từ phi thuyền Krypton, để cải tạo thi thể lính Krypton đó.

Tạo ra một người Krypton cải tạo có thể giết chết Superman và Super Cat.

Nếu Batman không thể dùng Kryptonite mà hắn đã cố tình để Batman lấy trộm để giải quyết Superman và Super Cat, hắn sẽ dùng người Krypton cải tạo này để giết Superman và Super Cat.

Sau sự kiện tướng quân Zod tấn công, hắn cùng nhóm của mình đã phát hiện ra một loại đá đặc biệt bên dưới cỗ máy Krypton bị Superman phá hủy ở Ấn Độ Dương.

Loại đá này là sản phẩm ngoài ý muốn khi cỗ máy Krypton cải tạo

Trái Đất.

Hắn đặt tên cho nó là "Kryptonite".

Sau nghiên cứu, hắn phát hiện ra rằng Kryptonite chỉ cần đến gần thi thể lính Krypton, có thể khiến thi thể lính Krypton kiên cố bất hoại trở nên yếu ớt như con người.

Vì vậy hắn hiểu rằng, Kryptonite chính là khắc tinh của Superman và Super Cat.

Thế là, trong lúc không ngừng sử dụng các thủ đoạn để Batman nảy sinh địch ý với Superman, hắn cố ý tiết lộ thông tin, để Batman lấy trộm một lượng lớn Kryptonite.

Đây cũng là lý do hắn cho rằng Batman có cơ hội giết chết Superman.

Cùng lúc đó, Batman Bruce Wayne, nhìn thấy Superman và Super Cat cứu các nghị viên Quốc hội ra khỏi Tòa nhà Quốc hội, trong lòng cũng rơi vào mâu thuẫn.

Đối với phương thức hành động của Superman và Super Cat, nội tâm hắn không tán đồng.

Mặc dù họ đang cứu nhân loại, nhưng vẫn luôn giải quyết vấn đề bằng bạo lực, hoàn toàn tùy tiện, không có bất kỳ trật tự nào.

Điều này cũng có nghĩa là, vạn nhất một ngày nào đó, Superman và Super Cat thay đổi, thì đó sẽ là ngày tận thế của nhân loại.

Sức mạnh cường đại của một người một mèo, giống như Thanh gươm Damocles, treo lơ lửng trên đầu nhân loại, có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

Chỉ có dập tắt nguy hiểm từ trong trứng nước, mới có khả năng giải quyết nguy cơ tiềm tàng này.

Vì vậy hắn mới thâm nhập vào tập đoàn Lex, lấy được tài liệu Kryptonite, ra tay đánh cắp tất cả Kryptonite, chế tạo vũ khí Kryptonite có thể đối kháng Superman.

Chương 901

Ban đầu hắn dự định dùng thời gian dụ dỗ Superman và Super Cat vào bẫy của mình, dùng Kryptonite để giết chết một người một mèo này.

Nhưng hành động tham gia phiên điều trần của Superman và Super Cat, đã khiến nội tâm hắn dao động.

Điều này cho thấy đối phương cũng không hoàn toàn tùy tiện, đối với trật tự và pháp luật của nhân loại cũng không hoàn toàn khinh thường.

Thêm vào đó vụ nổ Tòa nhà Quốc hội, Superman và Super Cat đã cứu tất cả mọi người.

Điều này khiến hắn mơ hồ cảm thấy, tất cả những gì xảy ra gần đây, dường như là một âm mưu nhằm vào Superman.

"Có lẽ, có thể hẹn gặp mặt trước để nói chuyện, sau đó mới quyết định." Suy nghĩ một hồi lâu, hắn cảm thấy cần phải gặp mặt để xác nhận thêm, rồi mới quyết định có nên tiêu diệt Superman và Super Cat hay không.

Đương nhiên, nhất định phải là trong cái bẫy mà hắn đã sắp đặt.

Một khi có điều gì không ổn, sẽ toàn lực ra tay giết chết Superman và Super Cat.

Tòa nhà Quốc hội, nữ nghị viên sống sót sau cái chết, nhìn đống đổ nát của Tòa nhà Quốc hội, hít một hơi thật sâu nói với Superman: "Là Lex Luthor, đây đều là âm mưu của hắn, chuyện ở Trung Đông cũng là do hắn làm, lần này cũng vậy…" Bà kể tất cả những gì mình biết cho Superman, và bắt đầu dùng quyền lực của mình, phái người

bắt giữ Luthor.

Chẳng qua, vì không có bằng chứng trực tiếp, việc hoàn thành thủ tục bắt giữ có thể mất vài tháng. …… "Đến tập đoàn Lex!" Sau khi biết được sự thật từ nữ nghị viên, Superman không chần chừ, trực tiếp cùng George bay về phía công ty của Luthor.

Đối với anh mà nói, bất kể là trừng trị kẻ xấu, hay cứu nhân loại, anh đều làm theo ý mình, chứ không tuân theo quy tắc của loài người.

Nếu tuân thủ quy tắc của loài người, thì anh sẽ không phải là Superman, mà sẽ trở thành vũ khí của chính phủ và quân đội loài người.

"Chắc là đã chạy rồi." Trên đường bay cùng Superman đến công ty của Luthor, George biết chuyến đi này sẽ không thu hoạch được gì.

Theo chỉ số IQ của Luthor, hắn sẽ không ngồi chờ chết ở công ty.

Quả nhiên, họ không tìm thấy Luthor, chỉ tìm thấy điện thoại của Luthor, và một cuộc gọi video.

Trong cuộc gọi video, Luthor kiêu ngạo nói ra triết lý của mình, và yêu cầu Superman đến Gotham City giết Batman.

"Cầm điện thoại này, rồi cùng con mèo của ngươi ngay lập tức đến Gotham City, sau đó gọi Batman.

Nếu Batman không xuất hiện, các ngươi không được rời đi.

Nếu ta phát hiện các ngươi rời khỏi bầu trời Gotham City, ta sẽ lập tức giết chết mẹ và bạn gái của ngươi." Camera chuyển cảnh, video đã chiếu thẳng vào Martha và Lois đang bị trói.

Họ đang bị hai lính đánh thuê chĩa súng vào đầu, có thể bị giết bất cứ lúc nào.

"Ngươi… được…" Nhìn thấy hai người mình yêu bị uy hiếp, trên

mặt Superman ban đầu tràn đầy phẫn nộ, sau đó chỉ có thể bất lực đồng ý.

Trong lòng anh, Trái Đất rất quan trọng, nhân loại cũng rất quan trọng, bảo vệ nhân loại, dẫn dắt nhân loại, giúp đỡ nhân loại, là tâm nguyện chung của cha ruột và cha nuôi anh.

Nhưng tất cả những điều này cộng lại, cũng không quan trọng bằng mẹ và bạn gái của anh.

Vì vậy anh không thể từ chối Luthor, nhìn mẹ và bạn gái của mình bị giết.

Anh quyết định trước tiên đồng ý điều kiện, đợi Batman xuất hiện, xem có thể âm thầm liên lạc với Batman, tìm cơ hội cứu người hay không.

"Mỗi người đều có điểm yếu riêng, ngay cả Superman cũng không ngoại lệ." George rất rõ ràng cảm nhận được sự giằng xé trong nội tâm Superman.

Batman và Superman, đều là những anh hùng đại diện cho chính nghĩa của thế giới này, nhưng triết lý chính nghĩa của họ lại khác nhau.

Cả hai đều có thể hy sinh bản thân để cứu thế giới, cứu người khác.

Nhưng Batman lại vì mối đe dọa tiềm tàng của Superman trong tương lai, mà muốn giết anh ta trước để loại trừ hậu họa.

Hơn nữa không chỉ Superman, mà mỗi siêu anh hùng có mối đe dọa tiềm tàng trong tương lai, hắn đều sẽ làm như vậy.

Kinh nghiệm của Batman, định mệnh khiến hắn thiếu tin tưởng vào tất cả mọi người.

Superman thì ngược lại, anh sẵn lòng tin tưởng vào mọi người, nội tâm thuần khiết hơn, tràn đầy hy vọng vào tương lai, vào nhân loại.

Không xét đến sức mạnh, chỉ đơn thuần nhìn vào tính cách, anh ấy là một chàng trai trẻ trung, vui vẻ, tươi sáng.

Nhưng anh ấy cũng rất cực đoan, nếu người anh ấy yêu bị giết, thì rất có khả năng sẽ trực tiếp hắc hóa.

Vì vậy trong thế giới DC, đã xuất hiện Superman sau khi hắc hóa trong vũ trụ.

"Đừng lo, tôi có cách." George lặng lẽ truyền âm cho Superman, Superman nghe vậy lập tức bình tĩnh lại.

Bởi vì theo sự hiểu biết của anh về George trong khoảng thời gian này, anh biết George là một con mèo rất đáng tin cậy, thực lực cũng vượt xa anh.

Vì George nói có cách, thì chắc chắn có cách.

Chỉ thấy George nhắm mắt lại, sức mạnh tiểu vũ trụ trong cơ thể ngay lập tức bao trùm toàn bộ Trái Đất, bắt đầu tìm kiếm vị trí của Lois và Martha.

Hiện tại ở thế giới này, sức mạnh cao nhất mà cậu có thể thể hiện công khai là đỉnh phong đa vũ trụ.

Vì vậy đừng nói là toàn bộ Trái Đất, tiểu vũ trụ của cậu bao trùm toàn bộ vũ trụ cũng không có vấn đề gì.

"Tìm thấy rồi!" Mở mắt ra, George thân ảnh chợt lóe, đã biến mất khỏi chỗ cũ.

Ngay sau đó, Superman liền thông qua điện thoại nhìn thấy phía sau mẹ và bạn gái mình ở đối diện, xuất hiện một con mèo đen.

Con mèo đen đó không ai khác, chính là George.

“Bốp!

Bốp!” Cái đuôi đen nhẹ nhàng vung lên, hai lính đánh thuê đang chĩa súng vào Lois và Martha, ngay lập tức thổ huyết bay ra ngoài.

“Đáng chết!” Nhìn thấy George đột nhiên xuất hiện, sắc mặt Luthor cũng đại biến, rõ ràng điều này cũng nằm ngoài dự đoán của hắn.

Tuy nhiên hắn rất nhanh bình tĩnh lại, tay thò vào túi nhanh chóng bấm nút.

“Ban đầu định dùng sau cùng, nhưng vì ngươi đã đến rồi, vậy thì giải quyết ngươi trước vậy!” Theo lời Luthor vừa dứt, phía trên căn phòng đột nhiên xuất hiện một lượng lớn khí màu xanh lá, sau đó vài khẩu súng máy ló ra.

“Đát!

Đát!

Đát!

Đát!

Đát!” Đạn màu xanh lá như cuồng phong bão vũ bắn về phía George.

“Giải quyết ngươi trước, Superman càng khó thoát khỏi lòng bàn tay ta.” Khói xanh che khuất mắt Luthor, nhưng hắn biết khi những viên đạn Kryptonite đã được bắn ra thành công, hắn đã thắng rồi.

Batman có thể cướp đi Kryptonite, vốn dĩ là do hắn cố ý làm.

Chương 902

Vậy thì làm sao hắn có thể không giữ lại một chút cho mình.

Ban đầu nếu chỉ có một mình Superman, hắn cảm thấy kế hoạch của mình đã thiên y vô phùng, chắc chắn có thể giết chết Superman.

Bởi vì ngay cả khi Batman không đối phó được Superman, thì người Krypton cải tạo do hắn tạo ra bằng công nghệ Krypton, chắc chắn có thể đối phó được Superman.

Nhưng hắn không chỉ phải đối phó với Superman, mà còn có Super Cat lợi hại hơn Superman, Super Cat có thể một mình đánh bại tướng quân Zod và những kẻ xâm lược khác.

Mặc dù IQ của Super Cat dường như không quá cao, chỉ cần giải quyết Superman, Super Cat sẽ không còn mối đe dọa nào.

Nhưng hắn sợ Superman với sự giúp đỡ của Super Cat, cuối cùng sẽ đánh bại người Krypton cải tạo của hắn, và tìm đến đây.

Vì vậy hắn cố ý chế tạo căn phòng đầy cạm bẫy này.

Một khi Superman và Super Cat tìm đến đây, thì sẽ phóng ra khói được tạo từ Kryptonite, biến cơ thể của Superman và Super Cat thành cơ thể của người thường và mèo thường.

Sau đó dùng đạn làm từ Kryptonite để bắn chết một người một mèo ngay tại chỗ.

Chẳng qua, hắn không ngờ rằng, Super Cat lại nhanh như vậy đã tìm đến đây.

Thế là chỉ có thể kích hoạt các thiết bị Kryptonite trước, giết chết Super Cat.

Mặc dù làm vậy sẽ khiến Superman cảnh giác trước, nhưng không có sự giúp đỡ của Super Cat, Superman sẽ khó thoát khỏi sự truy sát của người Krypton cải tạo của hắn.

"Sao… sao lại như vậy!" Tuy nhiên, khi khói tan hết, hắn đờ đẫn.

Bởi vì hắn phát hiện Super Cat đang tao nhã ngồi trên mặt đất, còn xung quanh cậu ta là những viên đạn Kryptonite đã bị chặn lại, cậu ta hoàn toàn không hề hấn gì.

"Xin lỗi, có lẽ ngươi không biết, tôi không đến từ Krypton, nên những thứ này của ngươi, đối với tôi không có tác dụng đâu nhé." George vươn tay xé tan dây trói trên người Lois và Martha, nói với Luthor đang đờ đẫn.

Đồng tử Luthor lập tức co rút: "Cái gì, ngươi lại không đến từ Krypton… Ngươi… biết nói!" Lúc này hắn mới phát hiện mình đã phạm phải hai sai lầm chí mạng, nhưng tất cả đã quá muộn rồi.

Super Cat và Superman cùng xuất hiện ở thế giới này, cùng nhau đánh bại tướng quân Zod xâm lược.

Vì vậy tất cả mọi người trên thế giới đều cho rằng Super Cat là thú cưng của Superman, cũng đến từ Krypton, hắn tự nhiên cũng nghĩ như vậy.

Đã đến từ Krypton, thì chắc chắn bị Kryptonite khắc chế.

Kết quả, sự thật lại không phải vậy.

Vì Super Cat không đến từ Krypton, nên Kryptonite hoàn toàn vô dụng đối với Super Cat, những cái bẫy hắn tạo ra, đối với Super Cat mà nói chỉ là trò cười.

Ngoài ra, hắn không ngờ rằng Super Cat không biết nói tiếng người, cũng chỉ là ngụy trang. …… "Ta sẽ không thua, ta còn có Doomsday, nó sẽ giết chết các ngươi tất cả!" Luthor không bỏ chạy,

bởi vì hắn biết mình tuyệt đối không thể thoát khỏi sự truy sát của Super Cat.

Và hắn cũng chưa hoàn toàn tuyệt vọng.

Cái nút hắn vừa bấm, không chỉ kích hoạt vũ khí Kryptonite trong phòng, mà còn kích hoạt từ xa người Krypton cải tạo bên dưới công ty Metropolis.

Hắn đặt tên cho người Krypton cải tạo đó là "Doomsday".

"Doomsday gì cơ?" Trong lòng Lois chợt cảm thấy không ổn, sau khi đỡ Martha xuống khỏi ghế, cô vội vàng chất vấn Luthor.

Luthor để kéo dài thời gian, cũng không giấu giếm, đắc ý giải thích: "Đó là thứ ta đã tạo ra bằng công nghệ Krypton và thi thể lính Krypton trước đây, cùng với máu của ta…" "Rầm!" Đúng lúc Luthor nói được một nửa, một tiếng nổ lớn đột nhiên truyền đến từ trên không, nụ cười trên mặt hắn càng rạng rỡ hơn.

Doomsday có thể tăng cường sức mạnh đáng kể bằng cách hấp thụ uy lực của vụ nổ hạt nhân.

Vừa rồi chắc chắn là quân đội ngu xuẩn đã phát hiện ra trận chiến giữa Superman và Doomsday, bắn hạt nhân về phía hai người, âm mưu giết chết cả hai.

Kết quả điều này chỉ khiến Doomsday càng mạnh hơn.

"Vậy thì ra xem Doomsday của ngươi lợi hại đến mức nào đi." George nghe thấy vụ nổ bên ngoài, không hề để ý vung móng vuốt mèo, mang theo Lois, Martha và Luthor biến mất khỏi chỗ cũ.

Cậu biết Doomsday có thể hấp thụ hạt nhân để trở nên mạnh hơn, nhưng điều đó thì sao chứ?

Đừng nói một quả, ngay cả khi Doomsday nuốt năng lượng của

một trăm triệu quả hạt nhân, trong mắt cậu cũng chỉ là chuyện nhỏ.

Đây chính là khoảng cách sức mạnh, căn bản không cùng một đẳng cấp.

"Wonder Woman cũng đến rồi." Dịch chuyển tức thời đến trên không tập đoàn Lex, George cúi đầu nhìn xuống, vừa vặn nhìn thấy Superman, Batman và Wonder Woman ba người liên thủ đối đầu với Doomsday.

Batman chỉ là một con người thuần túy, đối với cậu không có giá trị quá lớn.

Nhưng Wonder Woman thì khác.

Wonder Woman là con gái của Zeus, Vua của các vị thần Olympus, và nữ hoàng Hippolyta của Amazonia.

Sở hữu sức mạnh kép của thần linh và Amazon.

Mà sức mạnh của thần linh chính là thuộc về Thần Giới trong bảy nguồn năng lượng.

Tiếp xúc với Wonder Woman, có thể nghiên cứu sức mạnh Thần Giới.

Đây cũng là lý do tại sao vừa rồi cậu lại để Luthor kéo dài thời gian ở đó, để Doomsday hấp thụ hạt nhân và trở nên mạnh hơn.

Bởi vì làm vậy mới có thể dẫn dụ Wonder Woman xuất hiện, cậu mới có thể tiếp xúc với Wonder Woman một cách tự nhiên nhất.

"Anh hùng luôn xuất hiện cuối cùng, đến lượt tôi ra tay rồi." Đặt ba người Lois trên nóc một tòa nhà gần đó, dùng ý niệm giữ Luthor lại, George bay về phía chiến trường.

"Mọi người cố gắng lên, đợi George đến, bốn chúng ta liên thủ nhất định có thể giải quyết nó!" Lúc này trên chiến trường, Superman

bị Doomsday đánh bay một lần nữa, động viên Batman và Wonder Woman.

Doomsday hấp thụ sức mạnh hạt nhân, bất kể là tốc độ hay sức mạnh, đều đã vượt qua anh.

Ngay cả khi có Batman dùng vũ khí Kryptonite giúp đỡ, có Wonder Woman hỗ trợ, cũng vẫn không đánh lại được Doomsday.

Mấy lần khó khăn lắm mới tìm được cơ hội, chặt đứt cánh tay và chân của Doomsday, nhưng chỉ chưa đầy vài giây nó đã tự lành trở lại.

Cuối cùng họ đoán rằng, muốn giết chết Doomsday hoàn toàn, ước chừng phải dùng ngọn giáo Kryptonite do Batman chế tạo đâm xuyên tim Doomsday.

Kryptonite có thể làm suy yếu cơ thể Doomsday, trấn áp khả năng tự lành của nó, khiến nó không thể phục hồi.

Nhưng, họ căn bản không thể làm được.

Với thể chất của Batman, không thể đến gần Doomsday, đừng nói là đâm xuyên tim.

Còn Superman thì có cơ hội, nhưng anh cũng bị Kryptonite khắc chế, sau khi cầm ngọn giáo Kryptonite, bản thân anh cũng sẽ trở nên yếu đi.

Đến lúc đó dù có đâm xuyên tim Doomsday, bản thân anh ước chừng cũng sẽ bị Doomsday giết chết.

Bởi vì lúc đó cơ thể anh sẽ yếu ớt như con người.

Nếu nói thật sự không có cách nào, thì anh chắc chắn sẽ đồng quy vu tận với Doomsday vì toàn bộ Trái Đất.

Chương 903

Nhưng hiện tại không phải là không có cách nào thật sự, bởi vì còn có George lợi hại hơn anh rất nhiều, có thể dễ dàng giải quyết tướng quân Zod mà chưa đến.

Anh cảm thấy, đợi George cứu được mẹ và bạn gái của mình, đến tham gia chiến đấu, thì bốn người hợp lực nhất định có thể giải quyết Doomsday.

Vì vậy hiện tại điều quan trọng nhất chính là kiên trì.

Thực ra vừa rồi họ cũng đã thử để Wonder Woman dùng ngọn giáo Kryptonite đối phó Doomsday, dù sao Wonder Woman cũng không bị Kryptonite khắc chế.

Kết quả vẫn thất bại.

Wonder Woman tuy sở hữu sức mạnh bán thần, nhưng vẫn còn khoảng cách với Superman và Doomsday.

Một khi Wonder Woman cầm ngọn giáo Kryptonite, Doomsday sẽ đuổi theo Wonder Woman mà đánh, hoàn toàn không cho Wonder Woman cơ hội tấn công vào điểm yếu của mình.

Cứ như vậy, Wonder Woman ngược lại sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Vì vậy hiện tại, họ vẫn lấy anh làm chủ lực tấn công, Wonder Woman hỗ trợ trấn áp, Batman dùng vũ khí Kryptonite để quấy nhiễu.

Batman cầm vũ khí Kryptonite, Doomsday sẽ không quá để ý, đồng thời vẫn có thể phát huy tác dụng nhất định.

"A!" Nhìn thấy Superman bị đánh bay, Wonder Woman hét lớn một tiếng, dũng mãnh nhảy lên cổ Doomsday, định dùng thanh kiếm

của mình chặt đầu nó.

Nhưng lại bị Doomsday túm lấy, quăng mạnh xuống đất, sau đó định dùng chân giẫm nát nó thành thịt băm.

May mắn thay lúc này Batman bắn hai quả đạn khói Kryptonite vào mắt Doomsday, khiến động tác của nó ngừng lại hai giây.

Còn Wonder Woman cũng lợi dụng hai giây đó để lấy lại bình tĩnh, lật người nhanh chóng thoát khỏi cú giẫm đạp của Doomsday.

Họ và Superman cùng nghĩ rằng, chỉ cần cứ kéo dài như vậy, không để Doomsday gây ra quá nhiều thiệt hại cho Metropolis.

Đợi đến khi mèo của Superman đến, họ vẫn còn cơ hội chiến thắng.

Đoạn video Super Cat đánh tơi bời tướng quân Zod trước đây, họ đều đã xem qua.

"Gầm!!" Việc không thể giết chết ba người đã khiến Doomsday cũng trở nên vô cùng phẫn nộ.

Xung quanh nó phát ra những tia điện đáng sợ, hai tay hợp lại, toàn lực đập xuống mặt đất.

"Không ổn!" Superman, Batman và Wonder Woman thấy vậy, đồng thời biến sắc.

Cú đập phát tiết này của Doomsday, sẽ không gây ra quá nhiều sát thương cho họ, nhưng lại sẽ gây ra không ít thiệt hại cho các công trình kiến trúc xung quanh.

Nền đất sụp đổ, chắc chắn sẽ có không ít tòa nhà đổ sập, trong những tòa nhà đó còn không ít người chưa kịp sơ tán.

"Rầm!" Một tiếng nổ lớn, biểu cảm của ba người lập tức thả lỏng.

Bởi vì mọi chuyện không diễn biến theo hướng tồi tệ nhất mà họ tưởng tượng, mà ngược lại đã đón chào một bước ngoặt chiến thắng.

"Cuối cùng cũng đến rồi!" Đúng vậy, chính là George xuất hiện trước Doomsday, sau đó giơ móng vuốt mèo lên chặn đứng cú đấm toàn lực này của Doomsday.

Doomsday thấy đòn tấn công của mình lại bị chặn đứng dễ dàng như vậy, lại phát ra tiếng gầm giận dữ.

Sau đó toàn lực bùng nổ những đòn tấn công dày đặc về phía George.

Đáng tiếc, mỗi đòn tấn công của nó đều bị George dễ dàng đỡ bằng móng vuốt mèo, thậm chí cơ thể cũng không hề nhúc nhích chút nào. …… "Cùng lên!" Nhìn thấy George dễ dàng đỡ được tất cả các đòn tấn công của Doomsday, Superman, Batman và Wonder Woman đồng loạt hô lớn, cùng lao vào tấn công Doomsday.

Họ cho rằng đây chính là thời cơ tốt nhất để giết chết Doomsday.

Chẳng qua giây tiếp theo, hành động của họ chợt dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Họ biết George mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến mức này.

"Đánh nhiều quyền như vậy rồi, đến lượt tôi rồi chứ!" Dễ dàng đỡ được tất cả các đòn tấn công của Doomsday, George không định lãng phí thời gian nữa, giơ móng vuốt mèo lên ra đòn tấn công của mình.

"Tinh Bạo Dải Ngân Hà!" Tiểu vũ trụ kinh khủng bùng nổ, sức mạnh đáng sợ đủ để đánh nổ cả Dải Ngân Hà tập trung bùng phát lên người Doomsday.

Sau ánh sáng lóe lên, Doomsday lại trực tiếp bị chiêu này của George đánh tan thành không khí, bốc hơi khỏi nhân gian.

“Clark, Lois và Martha tôi đã cứu về rồi, ở trên nóc tòa nhà kia, những chuyện sau đó anh tự xử lý đi.” George vươn móng vuốt mèo chỉ chỉ ba người Lois trên nóc tòa nhà kia, sau đó dịch chuyển tức thời biến mất.

“Đến giờ ngủ trưa của tôi rồi, tôi về trước đây.” Còn trên nóc tòa nhà kia, Luthor, người đã được giải trừ trạng thái định thân bằng ý niệm, nhìn thấy kiệt tác của mình lại bị George đánh tan thành không khí chỉ trong một đòn.

Ngay lập tức mất hết sức lực ngã vật xuống đất, mặt đầy vẻ không thể tin được lẩm bẩm: “Không thể nào… không thể nào… không thể nào…” Bụi lắng xuống, Superman, Super Cat, Batman và Wonder Woman liên thủ cứu thế giới, kẻ phản bội Lex Luthor bị bắt giữ và đưa vào trại Arkham Asylum.

Mọi thứ dường như lại trở về quỹ đạo ban đầu.

Nhưng cũng có một số điều khác biệt.

Sau sự kiện lần này, trên mạng không còn những bình luận tiêu cực nhắm vào Superman và Super Cat nữa.

Thỉnh thoảng xuất hiện vài kẻ cực đoan, cũng sẽ bị cư dân mạng đồng loạt ném đá tơi bời.

Sự thật chứng minh, chỉ cần không có thế lực có mục đích riêng tạo ra dư luận dẫn dắt, thì thực ra sẽ không xuất hiện tình huống như trước đây.

Tình trạng nhắm vào diện rộng trước đây, ngoài Luthor, không ít chính phủ các nước cũng tham gia vào đó.

Chẳng qua sau lần này, họ trong thời gian ngắn không dám có ý định gì nữa.

Một tuần sau, Trang viên Wayne.

“Tôi có một ý tưởng.” Batman đặt dao nĩa xuống, ngẩng đầu nhìn Superman, Super Cat và Wonder Woman.

Hôm nay hắn mời hai người một mèo đến trang viên của mình ăn tối, là có một chuyện quan trọng muốn bàn bạc.

Kể từ khi sự kiện lần trước kết thúc, mấy ngày nay hắn vẫn luôn trằn trọc khó ngủ.

Bên ngoài Trái Đất có rất nhiều nền văn minh và chủng tộc đáng sợ, bên trong Trái Đất còn có những tội phạm thích gây rối như Luthor, Joker.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, sớm muộn gì một ngày nào đó, Trái Đất và nhân loại đều sẽ kết thúc.

Hơn nữa gần đây hắn luôn mơ thấy một giấc mơ, trong mơ Trái Đất chỉ là một vùng hoang tàn.

Vì vậy hắn đã suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng cũng có một ý tưởng có thể chống lại những nguy hiểm có thể xảy ra trong tương lai.

“Anh nói đi!” George mở miệng ra hiệu Batman tiếp tục.

Thực ra cậu đã đoán ra ý tưởng của Batman là gì rồi, mà điều đó lại rất hợp ý cậu, nên cậu tự nhiên sẽ ủng hộ.

“Tôi muốn thành lập một tổ chức tên là ‘Justice League’, mời các bạn và tất cả những người có năng lực đặc biệt và lương thiện trên Trái Đất gia nhập.

Dùng để đối phó với tất cả những sự kiện có thể gây hại cho toàn bộ Trái Đất trong tương lai…” Batman đã nói toàn bộ kế hoạch mà mình đã nghĩ ra trong mấy ngày qua một cách đầy đủ.

Chương 904

Các video tài liệu đánh cắp từ Luthor đã cho hắn biết rằng trên thế giới này vẫn còn tồn tại rất nhiều những tồn tại có thực lực siêu việt hơn người thường.

"Không vấn đề gì, tôi gia nhập!" George giơ móng vuốt mèo lên đồng ý đầu tiên.

Mặc dù sau sự kiện Doomsday, họ coi như đã quen thuộc hơn.

Nhưng dù có quen thuộc đến đâu, cậu cũng không thể ngày nào cũng chạy đến chỗ Wonder Woman để nghiên cứu Thần Giới, như vậy quá cố ý.

Mà Justice League vừa hay tập hợp tất cả họ lại, cho cậu đủ thời gian tiếp xúc với Wonder Woman, nghiên cứu các quy tắc sức mạnh Thần Giới.

Đồng thời Justice League sẽ thu thập các loại siêu anh hùng khác nhau trên Trái Đất, rất dễ dàng có thể tập hợp đủ bảy nguồn sức mạnh.

Điều này có thể đẩy nhanh đáng kể việc cậu nghiên cứu các quy tắc thế giới DC.

Vì vậy cậu đương nhiên sẽ đồng ý.

"Núi này cao còn có núi khác cao hơn, bên ngoài Trái Đất còn có rất nhiều tồn tại mạnh hơn tôi, vì vậy tôi nghĩ Bruce Wayne nói có lý." "Ừm… vậy tôi cũng gia nhập." Superman suy nghĩ một lát, cũng giơ tay lên đồng ý.

Vì George đã đồng ý gia nhập, thì anh tự nhiên cũng sẽ đồng ý.

Ngoài ra trong khoảng thời gian này, anh đã có cái nhìn rất khác về

Batman.

Ban đầu vì Luthor xúi giục, anh có chút thành kiến với Batman, sau khi sự thật sáng tỏ, thành kiến cũng biến mất.

Thêm vào đó Batman đã dùng tiền mua lại ngân hàng thường xuyên đòi nợ mẹ Martha của anh, khiến mẹ anh không còn phải đau đầu vì vấn đề nợ nần nữa.

Anh liền có thiện cảm rất lớn với Batman.

Hơn nữa đây cũng là một đề nghị tốt cho Trái Đất, cho nhân loại, anh không có lý do gì để từ chối.

"Một trăm năm trước tôi từng từ bỏ nhân loại, rời đi suốt cả một thế kỷ.

Trong thế giới của nhân loại, việc kề vai sát cánh chiến đấu là điều không thể." Wonder Woman thở dài.

Trong Thế chiến thứ nhất, cô đã rời Đảo Thiên Đường, giúp nhân loại đánh bại Ares, vị thần chiến tranh đứng sau mọi cuộc chiến.

Người yêu của cô, Steve, cũng vì thế mà hy sinh.

Cứ ngỡ không có Ares, nhân loại có thể sống hòa bình.

Kết quả, Thế chiến thứ hai lại bùng nổ, không hề có bất kỳ vị thần nào can thiệp, chỉ là nhân loại tự đấu đá lẫn nhau.

Điều này cũng khiến cô thất vọng đến cực điểm với nhân loại, quyết định không còn quan tâm đến chuyện của chính nhân loại nữa.

"Tuy nhiên… tôi quyết định sẽ tin tưởng nhân loại thêm một lần nữa." Trong nội tâm, cô vẫn không muốn từ bỏ nhân loại, sau sự kiện lần này, cô cảm thấy mình có lẽ có thể thử thêm lần nữa.

Batman nghe vậy, ngữ khí kiên định nói: "Tin tôi đi, nhân loại… vẫn rất ưu tú." Thế là, Justice League cứ thế được thành lập tại Trang

viên Wayne, còn trụ sở tạm thời đặt tại Batcave của Batman.

Dựa trên các video tài liệu điều tra đánh cắp từ Luthor, mọi người cũng bắt đầu chia nhau hành động, triệu tập các thành viên mới, mở rộng Justice League.

Batman phụ trách Flash, Superman phụ trách Aquaman, Wonder Woman phụ trách Cyborg.

Còn về George, cậu không hành động cùng với bất kỳ ai khác.

Mà chủ động đề xuất muốn đi xem xét từng thành phố một, thông qua năng lực cảm nhận mạnh mẽ của mình để phát hiện ra một số thành viên mới.

Trước đây không quá cố ý đi các thành phố khác, là vì lo ngại Đấng Sáng Tạo Tối Cao sẽ nghi ngờ.

Bây giờ Justice League được thành lập, cậu với tư cách là một thành viên của liên minh, đi khắp nơi tìm kiếm thành viên mới gia nhập, thì đó là điều quá đỗi bình thường.

Thành phố đầu tiên cậu đến, chính là Coast City.

Đây là thành phố nơi Green Lantern ra đời.

Năng lượng mà Green Lantern sử dụng, chính là năng lượng quang phổ cảm xúc trong bảy nguồn năng lượng vũ trụ.

Nếu nói Superman chỉ hơi có một chút sức mạnh quang phổ cảm xúc, chủ yếu vẫn dựa vào gen Krypton và hấp thụ sức mạnh mặt trời.

Thì Green Lantern chính là hoàn toàn dựa vào sức mạnh quang phổ cảm xúc. …… “Xem ra tôi đến đúng lúc rồi.” Vừa đến trên không Coast City, George đã nhìn thấy một người đàn ông được bao bọc bởi ánh sáng xanh lá bay ra khỏi Trái Đất.

Năng lượng màu xanh lá đó chính là năng lượng có nguồn gốc từ

Green Lantern.

Thế là cậu cũng hóa thành một luồng sáng đuổi theo.

Ánh sáng xanh lá xuyên qua từng lỗ sâu trong vũ trụ, rất nhanh đã đến trước một hành tinh, sau đó cứ thế rơi xuống.

"Đây chắc là hành tinh Oa, trụ sở của Green Lantern Corps rồi." Green Lantern Corps là một trong Bảy Quân Đoàn Đèn, giữ ánh sáng xanh lá tượng trưng cho ý chí trong quang phổ cảm xúc.

Quân đoàn được các Vệ Thần Vũ Trụ sáng tạo, chiêu mộ những người dũng cảm và kiên cường nhất trong toàn vũ trụ để trở thành thành viên quân đoàn, bảo vệ hòa bình, duy trì trật tự trong toàn vũ trụ.

Trụ sở quân đoàn nằm ở hành tinh Oa, trung tâm vũ trụ.

Tàng hình lặng lẽ thâm nhập vào hành tinh Oa, George dạo quanh hành tinh này.

Hành tinh Oa là trụ sở của Green Lantern Corps, sở hữu trình độ khoa học kỹ thuật cực kỳ phát triển, có thể nhìn thấy các loại phi thuyền công nghệ cao khác nhau.

Còn Green Lantern ở đây, vì được tuyển chọn từ khắp vũ trụ, nên có người đến từ các hành tinh khác nhau, hình dáng cũng kỳ quái muôn hình vạn trạng.

"Mấy người kia chắc là các Vệ Thần Vũ Trụ." Trong thánh điện cao vút ở trung tâm hành tinh, George phát hiện ra vài sinh vật có năng lượng cực kỳ mạnh mẽ, đã gần đạt đến cấp độ sinh vật đơn vũ trụ.

Các Vệ Thần Vũ Trụ có nguồn gốc từ hành tinh Maltus, sở hữu tuổi thọ vô hạn, vì vậy cũng đã tích lũy gần như tất cả kiến thức của vũ trụ.

Sau đó một chi trong số họ đã đến hành tinh Oa, sáng tạo ra Green

Lantern Corps, cũng như chế tạo chiếc nhẫn Green Lantern Ring có thể sử dụng sức mạnh ý chí.

Green Lantern Corps được sáng tạo đến nay, đã có hàng trăm tỷ năm.

"Trước tiên đừng vội, cứ từ từ." Sau khi dạo quanh hành tinh Oa một vòng, George tìm thấy Green Lantern đến từ Trái Đất, người được chiếc nhẫn Green Lantern Ring lựa chọn.

Các Vệ Thần Vũ Trụ nắm giữ tất cả năng lượng của quang phổ cảm xúc, nếu có thể nghiên cứu một chút, thì tự nhiên là tốt nhất.

Nhưng mục đích như vậy quá rõ ràng, vẫn nên làm quen với Green Lantern từ Trái Đất trước, sau đó từ từ tiếp xúc với các Vệ Thần Vũ Trụ.

Khi cậu tìm thấy Green Lantern đến từ Trái Đất, thấy anh ta đang học cách sử dụng sức mạnh của chiếc nhẫn xanh lá cùng với các Green Lantern khác.

Sau cuộc trò chuyện giữa hai người, kết hợp với những gì đã từng hiểu biết về Green Lantern, cậu đại khái đã biết được ngọn ngành sự việc.

Thì ra rất lâu trước đây, có một Vệ Thần Vũ Trụ cảm thấy chỉ dùng sức mạnh ý chí của đèn xanh lá là không đủ mạnh.

Vì vậy muốn nghiên cứu năng lượng đèn vàng đại diện cho nỗi sợ hãi.

Các Vệ Thần khác không tán đồng, bởi vì năng lượng đèn vàng tuy mạnh mẽ, nhưng rất khó kiểm soát, có tiềm ẩn nguy hiểm rất lớn.

Chương 905

Vị Vệ Thần đó một mình cố chấp, lén lút bắt đầu nghiên cứu năng lượng đèn vàng.

Kết quả không ngoài dự đoán, anh ta căn bản không thể nắm giữ được năng lượng đèn vàng mạnh mẽ, bị năng lượng đèn vàng thôn phệ, biến thành hiện thân của nỗi sợ hãi là Parallax, muốn dùng nỗi sợ hãi để thống trị vũ trụ.

May mắn thay, Green Lantern mạnh nhất của Green Lantern Corps là Abin Sur cuối cùng đã đánh bại Parallax, phong ấn nó vào một hành tinh bị thất lạc.

Nhưng cách đây một thời gian, Parallax đã thoát khỏi phong ấn, còn trọng thương Green Lantern Abin Sur.

Abin Sur trong lúc bị Parallax truy đuổi, vô ý rơi xuống Trái Đất.

Anh ta trước khi chết đã truyền chiếc nhẫn Green Lantern Ring của mình, cho Hal Jordan, phi công loài người trên Trái Đất được năng lượng đèn xanh lá lựa chọn.

Vừa rồi chính là Hal Jordan được năng lượng đèn xanh lá đưa đến trụ sở Green Lantern Corps, bắt đầu tiếp nhận huấn luyện Green Lantern.

"Cũng có chút thú vị." Nhìn Hal huấn luyện, George vô thức bắt đầu phân tích và nghiên cứu năng lượng đèn xanh lá.

Năng lượng đèn xanh lá còn được gọi là năng lượng ý chí, là một trong bảy cảm xúc của quang phổ cảm xúc, có thể biến hóa ra các loại hình thái khác nhau theo trí tưởng tượng của bản thân.

Trí tưởng tượng càng phong phú, ý chí càng mạnh mẽ, thì thực lực

sẽ càng mạnh.

Ví dụ như không chỉ có thể biến ra dao kiếm giáp trụ, mà còn có thể biến ra súng máy, ống phóng tên lửa, thậm chí ô tô, phi thuyền và mặt trời nhỏ và những thứ khác.

“Tôi không làm nữa, anh ấy nói đúng, tôi chỉ là một con người, chưa chuẩn bị sẵn sàng để bảo vệ toàn bộ vũ trụ.

Tôi không phải Superman, đây phải là việc của Superman, tôi chỉ là một phi công bình thường!” Sau một hồi huấn luyện, Hal bị mấy Green Lantern, đặc biệt là đệ tử của Abin Sur, thủ lĩnh hiện tại của Green Lantern Corps, ngược đãi hết lần này đến lần khác.

Cuối cùng hoàn toàn mất niềm tin, từ chối huấn luyện, sử dụng năng lượng đèn xanh lá trở về Trái Đất.

George cũng cùng Hal trở về Trái Đất.

“Haiz!” Hal tháo chiếc nhẫn Green Lantern Ring trong tay xuống, không khỏi thở dài.

Anh ta lại từ bỏ rồi, đúng vậy, cả đời này anh ta luôn từ bỏ, điều này đã trở thành thói quen của anh ta.

Nhưng trong thâm tâm, anh ta nào có lúc nào không muốn kiên trì.

“Oa nga nga nga ~~” Đặt chiếc nhẫn Green Lantern Ring vào túi, Hal định ngủ một giấc thật ngon.

Tuy nhiên vừa quay người, anh ta đã bị dọa giật mình.

“Con mèo đen này từ đâu ra vậy?” Thì ra lúc này trên bàn cạnh giường anh ta, không biết từ lúc nào đã có thêm một con mèo đen, đang dùng đồng tử mắt nhìn chằm chằm anh ta, dọa anh ta một phen hú vía.

“Chào buổi chiều, Hal, tôi tên là George!” George trực tiếp mở

miệng chào hỏi, Hal lại bị dọa đứng hình một lần nữa.

"Ôi, lạy Chúa, mèo… mèo biết nói." "Mèo biết nói có gì đáng ngạc nhiên hơn việc anh vừa thấy nhiều người ngoài hành tinh như vậy sao?" George cười nói đùa.

Hal nghĩ lại cũng đúng, mình còn đã thấy rất nhiều người ngoài hành tinh có hình dáng kỳ quái, còn biết Green Lantern Corps, đã đến các hành tinh khác.

So với những điều đó, việc nhìn thấy một con mèo biết nói, dường như cũng không phải là chuyện gì to tát.

"Làm sao cậu biết… cậu là Super Cat?" Hơn nữa rất nhanh anh ta đã phản ứng lại, con mèo đen biết nói này, rất có thể chính là Super Cat đã cùng Superman cứu thế giới.

Bởi vì nó không chỉ trông giống Super Cat, mà còn biết nói, biết mình đã đến Green Lantern Corps.

Đây chắc chắn không phải là việc mà một con mèo bình thường có thể làm được, khả năng cao là con Super Cat đã cùng Superman cứu thế giới.

"Loài người các anh gọi tôi như vậy, tôi vừa đi ngang qua thành phố này, thấy anh bay ra khỏi Trái Đất, nên đã đi theo…" George giải thích đơn giản một chút, sau đó rất thẳng thắn mời: "Tôi thấy anh đã rút khỏi Green Lantern Corps, không biết có hứng thú gia nhập Justice League của chúng tôi không?" "Justice League?" Hal đầy dấu hỏi.

George lại giải thích: "Đó là một tổ chức siêu anh hùng do tôi, Superman, Batman và Wonder Woman cùng nhau thành lập, dùng để bảo vệ hòa bình Trái Đất.

Chúng tôi hiện đang chiêu mộ thành viên, tôi thấy anh rất tốt." "Tôi… có thể sao?" Hal ban đầu có chút kích động, nhưng rất nhanh

trên mặt lại lộ ra vẻ thiếu tự tin.

Batman không cần nói, Kỵ sĩ bóng đêm của Gotham City, những tin tức liên quan anh ta đã xem mấy năm nay rồi.

Superman và Super Cat, cũng như Wonder Woman trong mấy trận đại chiến ở Metropolis, thực lực càng không cần phải nói.

Còn anh ta, một phi công loài người bình thường, vừa rồi còn bị một đám Green Lantern khinh thường tới bời ở Green Lantern Corps.

Thật sự có thể gia nhập Justice League, bảo vệ hòa bình Trái Đất sao?

Tất nhiên, tin tôi đi, cậu rất có tiềm năng." George bay đến trước mặt Hal, dùng móng mèo vỗ vỗ vai cậu: "Thật ra theo kinh nghiệm chinh chiến vũ trụ bao năm của tôi, tiềm năng của cậu còn mạnh hơn nhiều so với những Green Lantern khác, chỉ là chưa được kích phát hết thôi.

Đó cũng là lý do tại sao chiếc nhẫn Green Lantern lại chọn cậu làm một trong số những Long Nhân.

Vì vậy đừng nghi ngờ bản thân, chỉ cần cậu kiên trì tin rằng mình nhất định có thể làm được, thì không có việc gì có thể làm khó cậu." "Được rồi, tôi sẽ gia nhập các anh!" Được George cổ vũ, Hal lập tức cảm thấy mình lại có thể rồi.

Mặc dù cậu vẫn không tin mình lợi hại như George nói, nhưng cậu nghĩ dù không thể duy trì hòa bình vũ trụ, thì duy trì hòa bình Trái Đất chắc cũng không thành vấn đề.

Quan trọng là không phải một mình cậu, còn có Superman, Siêu Mèo, Batman và Wonder Woman, sau này có thể còn có thêm nhiều nhân vật lợi hại khác gia nhập.

Có lẽ, cậu thật sự có thể thử một lần.

Nếu thật sự không được, bỏ cuộc cũng chưa muộn.

“Được rồi, vậy tôi đưa cậu đi gặp những người khác.” George vẫy đuôi, đưa Hal dịch chuyển tức thời thẳng đến động Người Dơi (Batcave) ở thành phố Gotham.

Lúc này trong Batcave, Batman đã thuyết phục Flash gia nhập, còn Superman và Wonder Woman thì về tay trắng.

“Hải Vương không đồng ý, anh ấy không muốn đánh mất cuộc sống yên bình hiện tại.” Superman mở lời trước.

Anh không phải là người thích ép buộc người khác, nên sau khi xác định ý nguyện của Hải Vương, anh không khuyên nữa.

“Cyborg cũng từ chối, nhưng tôi nghĩ cậu ấy sẽ gia nhập chúng ta, chỉ là cần một chút thời gian.” Wonder Woman nhìn thấu vấn đề tâm lý của Cyborg, cô tự tin sẽ giúp Cyborg giải quyết, vì trước đây cô cũng từng gặp vấn đề tâm lý tương tự.

Batman vỗ vỗ vai Flash bên cạnh: “Tự giới thiệu một chút đi!” “Tôi tên là Barry Allen, đến từ Thành phố Trung Tâm, năng lực của tôi là…” Flash với trái tim kích động, đôi tay run rẩy, bắt đầu líu lo giới thiệu về bản thân.

Cậu ấy rất sùng bái những siêu anh hùng này, và cảm thấy vô cùng vinh dự khi được gia nhập Justice League.

“Sức mạnh tốc độ cực đại, một trong bảy năng lượng vũ trụ.” George nhìn thấy Flash, khóe miệng hơi nhếch lên, hắn biết mình lại tiến thêm một bước đến việc phá giải quy tắc của thế giới này.

Mọi người đều hoan nghênh sự gia nhập của Flash.

Sau khi Flash giới thiệu xong, mọi người đều nhìn về phía George và Hal bên cạnh George.

Ba người họ đều được tìm thấy theo thông tin của Luthor, còn George thì mò kim đáy bể mà tìm kiếm ngẫu nhiên, không ngờ lại nhanh chóng có kết quả.

“Chào mọi người, tôi tên là Hal, mọi người có thể gọi tôi là Green Lantern.” Hal hơi kích động giơ tay chào mọi người, nhưng vì cũng từng đến các hành tinh khác và trải qua nhiều cảnh tượng lớn, nên cậu nhanh chóng bình tĩnh lại và bắt đầu giới thiệu về tình hình của mình.

“Quân đoàn Green Lantern, duy trì hòa bình vũ trụ, ngầu quá!” Nghe Hal giới thiệu xong, thanh niên tăng động Flash, mắt lập tức sáng rực lên.

Mặc dù sự xuất hiện của Superman đã khiến mọi người biết rằng ngoài Trái Đất còn có các nền văn minh ngoài hành tinh khác, nhưng mô tả của Hal về Quân đoàn Green Lantern vẫn khiến mọi người khá sốc.

Nói cho cùng, trừ George, những người còn lại ở đây không thực sự hiểu rõ về thế giới bên ngoài Trái Đất.

Chương 906

Superman là người Krypton không sai, nhưng lớn lên ở Trái Đất, căn bản chưa từng rời khỏi Trái Đất.

Hiểu biết của anh về Krypton vẫn chỉ là một số thông tin được đề cập bởi hình ảnh ảo của cha anh trong phi thuyền.

Batman và Flash thì càng không cần phải nói, họ là những người Trái Đất chính gốc, trước khi Superman xuất hiện còn không biết có nền văn minh ngoài hành tinh.

Chỉ có Wonder Woman, con gái của Zeus và Nữ hoàng Amazon, dường như có chút hiểu biết về Quân đoàn Green Lantern.

"Quân đoàn Green Lantern… tôi hình như đã học về nó trong môn lịch sử." Cô nhớ khi học lịch sử trên Đảo Thiên Đường, giáo viên hình như có nói rằng trong một trận đại chiến cách đây ba vạn năm, Quân đoàn Green Lantern đã cử Green Lantern đến Trái Đất để giúp đỡ.

"Xem ra bên ngoài Trái Đất còn nguy hiểm hơn chúng ta tưởng." Batman nhíu chặt mày.

Sự tồn tại của Quân đoàn Green Lantern khiến anh nhận ra rằng những mối nguy hiểm trong vũ trụ còn nhiều và mạnh hơn anh tưởng tượng trước đây.

"Về phía Hải Vương, tôi sẽ thử.

Diana, cô hãy nhanh chóng thuyết phục Cyborg.

George và Clark, hai người tiếp tục xem có thể tìm thấy thành viên mới nào không…" Anh không định bỏ cuộc với Hải Vương, Justice League càng có thêm sức mạnh, thì khi Trái Đất đối mặt với khủng

hoảng trong tương lai sẽ có thêm một phần bảo đảm.

Còn về cách thuyết phục Hải Vương, anh có thể thử dùng ‘siêu năng lực’.

Không hiểu sao, gần đây trong lòng anh luôn cảm thấy bất an, dường như có chuyện lớn sắp xảy ra.

“Không vấn đề gì!” Mọi người đồng loạt gật đầu.

Xét về sức chiến đấu thực tế, Batman tuy là người yếu nhất trong số tất cả mọi người, nhưng xét về đầu óc thì anh lại là người giỏi nhất.

Hơn nữa, Justice League vốn do Batman đứng đầu thành lập, kinh phí và mọi chi tiêu của tổ chức cũng do Batman phụ trách.

Vì vậy, miễn là không đụng đến quan niệm cá nhân, mọi người đều sẵn lòng nghe theo sự sắp xếp của Batman.

George thì càng vô tư hơn, hắn vốn chỉ là câu giờ, tiện thể thông qua nhiều siêu anh hùng hơn để đẩy nhanh quá trình giải thích quy tắc của thế giới này.

Sau cuộc họp, mọi người bắt đầu trò chuyện để làm quen với nhau.

Sau khi kết thúc, George đưa Hal về nhà ở Thành phố Coast, và ném cho Hal thiết bị liên lạc đặc chế của Batman: “Có chuyện gì chúng ta sẽ liên lạc với cậu qua thiết bị này, nếu cậu gặp phải rắc rối nào không giải quyết được, cũng có thể liên hệ với chúng ta.” Nếu hắn không nhầm, rất nhanh Hal sẽ gặp phải rắc rối lớn.

Nhưng đối với hắn mà nói, đó lại là chuyện tốt.

“Không vấn đề gì.” Hal làm dấu OK, sau đó hơi cười hỏi: “Mà này, George, cô Diana kia, cô ấy có bạn trai chưa?” Rõ ràng, gã

playboy này đã bị sự quyến rũ của Wonder Woman thu hút, nảy sinh một vài ý nghĩ nhỏ.

Vẻ mặt George lộ ra vẻ kỳ quái: "Hiện tại chắc là chưa, nhưng tôi phải nhắc cậu một câu, tuổi của cô Diana đủ để làm bà cố của cậu đấy." Wonder Woman bề ngoài trông chỉ khoảng ba mươi tuổi, nhưng thực tế đã hơn một trăm tuổi.

Các Cựu Thần và tộc Amazon đều có tuổi thọ vô hạn, chỉ cần không tử trận thì có thể sống mãi.

"Cái gì!" Mắt Hal lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó nghĩ đến chuyện mình vừa trò chuyện với Diana lúc rảnh rỗi, ánh mắt kỳ lạ mà Diana nhìn cậu, lập tức khiến cậu đỏ mặt xấu hổ.

George thấy vậy lắc đầu, sau đó biến mất không dấu vết, hắn định tiếp tục đi dạo quanh các thành phố lớn, tìm kiếm những siêu anh hùng mới.

Chẳng qua trong lúc đi dạo, hắn không khỏi nhớ lại một số lịch sử được ghi lại trên Đảo Thiên Đường mà Diana vừa kể.

Đảo Thiên Đường do Zeus tạo ra, tộc Amazon vì trường sinh nên có những ghi chép chi tiết về lịch sử thời thượng cổ.

Dựa trên những ghi chép này, cộng thêm thông tin hắn tìm hiểu được từ kiếp trước, hắn nhanh chóng khôi phục lại tình hình đại khái.

Thế giới này các thần linh chủ yếu chia thành Cựu Thần và Tân Thần.

Cựu Thần là chỉ các thần linh nguyên thủy của Trái Đất, như Zeus và các vị thần núi Olympus.

Còn Tân Thần là các thần linh hành tinh Apokolips (Darkseid và quân đoàn của hắn) sẽ xâm lược Trái Đất sau này.

Theo truyền thuyết Đảo Thiên Đường, loài người Trái Đất được Zeus tạo ra theo hình mẫu của Cựu Thần.

Còn tộc Atlantis mà Hải Vương thuộc về thì được Poseidon (em trai của Zeus) mô phỏng theo Zeus mà tạo ra.

Vì Zeus thiên vị loài người, khiến chiến thần Ares (con trai cả của Zeus) nảy sinh lòng đố kỵ, thế là hắn âm thầm xúi giục những con người mới sinh, khiến họ từ đó trở nên hiếu chiến và hỗn loạn.

Để hóa giải ảnh hưởng không ngừng của chiến thần Ares, Zeus lại tạo ra tộc Amazon.

Để những nữ chiến binh kiên cường này, có thể miễn nhiễm với ảnh hưởng của Ares, lan tỏa tình yêu và lòng trắc ẩn khắp thế gian, giúp loài người chống lại âm mưu của Ares.

Khoảng 3 vạn năm trước Công Nguyên, Darkseid dẫn theo quân đoàn Parademons của mình xâm lược Trái Đất.

Zeus và các Cựu Thần triệu tập ba lực lượng là loài người, Amazon và Atlantis, cùng nhau đối phó với mối đe dọa từ Apokolips.

Quân đoàn Green Lantern cũng đã cử Green Lantern đến giúp đỡ.

Cuối cùng, Darkseid bị đánh bại, dẫn theo quân đoàn Parademons thảm bại rút khỏi Trái Đất, và đánh mất ba Hộp Mẹ quan trọng nhất của Tân Thần.

Hộp Mẹ là sản phẩm tích hợp công nghệ cao nhất của Tân Thần.

Ngoài việc có thể mở ra kênh dịch chuyển đường dài, cho phép quân đoàn Parademons tùy ý xâm lược các hành tinh trong vũ trụ, chúng còn có thể nhanh chóng cải tạo các hành tinh bị chinh phục thành hành tinh Apokolips.

Đồng thời, chúng có rất nhiều chức năng mạnh mẽ như chữa trị,

sửa chữa, hồi sinh, v.v.

Vì trong trận đại chiến này, chiến thần Ares đã làm Darkseid bị thương, sự sùng bái của loài người đối với hắn đạt đến đỉnh điểm.

Vì vậy, hắn cảm thấy mình đã có thể thay thế Zeus, trở thành vua của các vị thần.

Thế là dưới ảnh hưởng của hắn, loài người bắt đầu trở nên tự đại, coi thường Cựu Thần, thậm chí nô dịch tộc Amazon từng bảo vệ mình, giúp Ares săn lùng những Cựu Thần còn lại.

Các Cựu Thần lần lượt bị săn lùng, cuối cùng chỉ còn lại một mình Zeus.

Lúc này, Nữ hoàng Amazon Hippolyta bắt đầu lãnh đạo tộc nhân phản kháng sự nô dịch của loài người, và giải phóng phần lớn các nữ chiến binh Amazon.

Cô dẫn tộc nhân đến núi Olympus cầu cứu, phát hiện Zeus đang chiến đấu với Ares.

Cuối cùng, Zeus tuy đánh bại Ares, trục xuất hắn khỏi núi Olympus, nhưng cũng bị trọng thương.

Lúc hấp hối, ông đã ngủ với Nữ hoàng Amazon, để lại huyết mạch cuối cùng của mình, tức là Wonder Woman Diana.

Ông hy vọng Diana sau khi trưởng thành có thể thay thế ông để giải quyết hoàn toàn chiến thần Ares.

Để Diana không bị Ares phát hiện sớm, ông đã dùng toàn bộ thần lực còn lại của mình để tạo ra Đảo Thiên Đường.

Cuối cùng ông kiệt sức mà chết.

Tuy nhiên, Nữ hoàng Amazon không hy vọng con gái mình Diana sẽ liều mạng với Ares trong tương lai, chỉ mong Diana có thể lớn lên

an toàn trên Đảo Thiên Đường.

Còn về loài người, Nữ hoàng Amazon vì sự phản bội và nô dịch trước đó của loài người, đã sớm thất vọng, bà không còn muốn quản chuyện sống chết của loài người nữa.

Cho đến khi Chiến tranh thế giới thứ nhất bùng nổ, một người lính loài người vô tình đi vào Đảo Thiên Đường.

Chương 907

Diana bất chấp sự phản đối của Nữ hoàng Amazon, cùng người lính loài người bí mật rời khỏi Đảo Thiên Đường, cuối cùng đánh bại và giết chết Ares.

Còn người lính loài người mà cô yêu thương, để giúp Diana, cũng đã hy sinh bản thân mình.

Tuy nhiên, George cảm thấy, Ares lúc đó có lẽ không phải là Ares ở trạng thái toàn thịnh, có lẽ trên người còn có vết thương do đại chiến với Zeus để lại.

Nếu không với sức mạnh của Wonder Woman, vẫn chưa đủ để đánh bại Ares.

Một tuần sau, Thành phố Star.

George đưa móng mèo ra với người đàn ông đội mũ, đeo cung tên sau lưng.

"Green Arrow, chào mừng anh gia nhập Justice League!" Lúc này, thiết bị liên lạc trên cổ hắn reo lên: "George, George, Trái Đất có rắc rối lớn rồi, tôi cần anh giúp đỡ, anh đang ở đâu?" "Hal, đừng vội, tôi đến ngay." George trấn an Green Lantern trong thiết bị liên lạc, rồi ném một thiết bị liên lạc mới cho Green Arrow: "Sau này Batman sẽ liên hệ với anh, tôi đi xem thành viên khác của chúng ta gặp rắc rối gì đã." Nói xong, bóng dáng hắn lóe lên, đã dịch chuyển tức thời đến nhà của Green Lantern ở Thành phố Coast.

"Tình hình thế nào?" "Quân đoàn Green Lantern đã thất bại trong việc tiêu diệt thực thể Parallax…" Hal nhanh chóng kể lại toàn bộ sự việc.

Trước đó, thi thể của cựu Green Lantern Abin Sur mà cậu đã chôn cất, bị chính phủ đào lên, được một nghị sĩ tên Hector Hammond, một tiến sĩ, tiến hành nghiên cứu.

Trong quá trình nghiên cứu, năng lượng kinh hoàng của thực thể Parallax còn sót lại trong cơ thể Abin Sur, nhân cơ hội ký sinh vào cơ thể tiến sĩ Hammond.

Tiến sĩ Hammond vốn đã có vấn đề tâm lý do sự phân biệt đối xử của cha mình, dưới ảnh hưởng của năng lượng kinh hoàng, đã hoàn toàn biến chất.

Đầu tiên là giết chết cha mình, sau đó lại bắt cóc nữ thần mà mình thầm yêu, tức là bạn thanh mai trúc mã của Green Lantern, Carol Ferris.

Green Lantern trong trận chiến với Hammond, biết được rằng thực thể Parallax đã bay về phía Trái Đất theo sự dẫn dắt của sức mạnh kinh hoàng trong cơ thể Hammond.

Để cứu Trái Đất, cậu đơn độc đến tổng bộ Quân đoàn Green Lantern cầu viện.

Kết quả là Quân đoàn Green Lantern vì tổn thất nặng nề do thực thể Parallax, đã nảy sinh lòng sợ hãi, dự định dùng Trái Đất để câu giờ thực thể Parallax, nhanh chóng nắm giữ nhẫn kinh hoàng (Yellow Lantern Ring) để đối phó với thực thể Parallax.

Bất đắc dĩ, Green Lantern đành phải quay về Trái Đất, cầu viện Justice League mới gia nhập.

Lý do không cầu viện Justice League ngay lập tức, là vì cậu cảm thấy một thực thể đáng sợ có thể nuốt chửng hành tinh như thực thể Parallax, không phải là thứ mà Justice League có thể đối phó.

Ngay cả Quân đoàn Green Lantern, một tổ chức giống như cảnh

sát vũ trụ, cũng bị tổn thất nặng nề.

Đúng vậy, trong lòng cậu, Justice League hoàn toàn không thể so sánh với Quân đoàn Green Lantern.

Về số lượng, Justice League chỉ có vài người, còn Quân đoàn Green Lantern có hàng ngàn Green Lantern mạnh mẽ.

Về sức mạnh, Justice League chỉ có Superman và Siêu Mèo là người ngoài hành tinh, còn Quân đoàn Green Lantern toàn bộ đều là người ngoài hành tinh.

Về công nghệ, một bên là công nghệ Trái Đất, một bên là công nghệ vũ trụ.

Justice League đối mặt với các sự kiện nguy hiểm của Trái Đất, còn Quân đoàn Green Lantern thì duy trì hòa bình của toàn bộ vũ trụ.

Nhưng bây giờ không còn cách nào, Quân đoàn Green Lantern đã bị thực thể Parallax đánh cho sợ hãi, mà thực thể Parallax sẽ đến Trái Đất trong không lâu nữa, cậu chỉ có thể tìm Justice League.

“Cậu mau liên hệ với Superman và Batman để họ cùng đến đây, chúng ta cùng nhau nghĩ cách đối phó với thực thể Parallax.” “Không cần phiền phức vậy đâu, họ còn có việc khác phải làm, thực thể Parallax cứ giao cho tôi là được.” George xua tay.

Sức mạnh của thực thể Parallax, theo hắn thấy, nhiều nhất cũng chỉ cấp Thiên Phụ (Father-level), thậm chí còn chưa đạt đến cấp độ vũ trụ đơn thể, căn bản không có bất kỳ mối đe dọa nào.

“Cái gì… điều này…” Hal nghe vậy lập tức sững sờ, sau đó vẻ mặt đầy vẻ không tin.

George rất lợi hại, nhưng dù lợi hại đến mấy cũng không thể so sánh với một thực thể như Parallax, cậu cảm thấy George quá tự đại.

Vừa định mở miệng phản bác, cậu đã thấy George đã dắt mình dịch chuyển tức thời biến mất tại chỗ.

"Tôi đã tìm thấy vị trí của sức mạnh kinh hoàng." Thành phố Coast, trong một nhà máy bỏ hoang.

Tiến sĩ Hammond, người đã bị biến dạng hoàn toàn do năng lượng kinh hoàng, ngồi trên xe lăn nhìn Carol đang bất tỉnh trước mặt, trên mặt lộ ra vẻ say mê.

"Em thật đẹp, từ lần đầu tiên gặp em, tôi đã yêu em rồi.

Nhưng em lại không bao giờ để mắt đến tôi.

Nếu đã vậy, thì tôi sẽ biến em thành giống như tôi." Hắn lấy ra một ống tiêm, cắm vào người mình, rút ra một ống năng lượng kinh hoàng màu vàng, sau đó dùng ý niệm điều khiển ống tiêm lơ lửng trên cổ Carol.

"Tôi đã không thể chờ đợi để nhìn thấy em biến thành giống như tôi, không thể chờ đợi để hòa làm một với em.

Nhưng, vẫn phải đợi một chút, tôi muốn Hal mà em thích đến xem, xem em biến thành như tôi rồi, cậu ta còn có thích em nữa không.

Để em hiểu rằng, tôi mới là người thật sự yêu em…" Tiến sĩ Hammond không tiêm ngay năng lượng kinh hoàng vào cơ thể Carol, mà cứ để nó lơ lửng trên cổ cô, miệng hắn không ngừng lẩm bẩm.

Trên mặt còn lộ ra nụ cười biến thái, dường như đang tưởng tượng lát nữa Hal nhìn thấy Carol biến thành như mình sẽ có biểu cảm thế nào.

"Ồ, ngươi đến nhanh hơn ta tưởng!" Đang nói, hắn đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, vội vàng quay người, vừa lúc nhìn thấy Hal và George vừa dịch chuyển tức thời đến.

“Carol!” Hal nhìn thấy Carol lơ lửng trên không, lập tức muốn tiến lên, nhưng lại ngay lập tức bị Hammond đe dọa ngăn lại.

“Nhìn vào cổ cô ta kìa, ngươi tốt nhất đừng động, nếu không cô ta sẽ lập tức biến thành giống như ta!” “Không, bình tĩnh, Hammond, ngươi bình tĩnh, tôi biết cảm giác của ngươi, tôi có thể hiểu cho ngươi.” Hal nhìn thấy ống tiêm chứa đầy năng lượng xanh lục, vội vàng trấn an Hammond.

Hammond nghe lời của Hal, không những không được trấn an, ngược lại còn tức giận hơn, giọng điệu kích động nói: “Hiểu cho tôi, ngươi nhìn ngươi mà xem, rồi nhìn tôi mà xem!” Hal đẹp trai, dáng người lại đẹp, còn là phi công thử nghiệm của một công ty hàng không, chưa bao giờ thiếu bạn gái.

Còn nhìn chính hắn, tuy từ bé đã thông minh, thành tích học tập luôn đứng đầu.

Nhưng tướng mạo xấu xí, dáng người thấp bé, ngay cả cha cũng ghét bỏ hắn, cảm thấy vẻ ngoài của hắn làm mất mặt ông.

Càng chưa bao giờ được cô gái nào thích.

So sánh kiểu gì đây?

“Thôi được rồi, không cần lãng phí thời gian với tên tép riu này nữa, chúng ta phải đối phó với thực thể Parallax đằng sau hắn.” George thấy Hammond luyên thuyên không ngừng, trực tiếp lên tiếng cắt ngang hắn.

Nhiều người biến chất, trở nên xấu xa, đều là vì từng bị tổn thương, đúng như câu nói, người đáng ghét ắt có chỗ đáng thương.

Nhưng, đó không phải là lý do để ngươi biến chất trả thù thế giới.

Theo quan niệm của George, ai làm hại ngươi, ngươi cứ làm hại lại họ, có ơn báo ơn có thù báo thù.

Ngay cả khi làm vậy trái pháp luật, hắn cũng sẽ thấy đối phương không tệ, thậm chí tâm trạng tốt còn sẽ giúp một tay.

Hắn ghét nhất là kiểu người, mình bị tổn thương, liền muốn chuyển cái tổn thương đó sang cho những người vô tội khác.

"Mèo biết nói chuyện, Hal, cậu lại đang giở trò gì vậy?" Hammond nghe George đột nhiên nói chuyện, cũng giật mình, nhưng rất nhanh đã đoán đây là trò nhỏ mà Hal dùng nhẫn Green Lantern tạo ra để cố ý thu hút sự chú ý của hắn.

Vì vậy hắn cũng không nói thêm lời thừa, trực tiếp dùng ý niệm điều khiển ống tiêm chọc vào Carol.

Thế nhưng giây tiếp theo, hắn phát hiện Carol đã biến mất, ống tiêm chọc hụt.

"Chăm sóc tốt cô bạn gái nhỏ của cậu đi." Ở phía đối diện, George đã đặt Carol vào tay Hal.

Đúng vậy, ngay khoảnh khắc Hammond điều khiển ống tiêm ra tay, George đã di chuyển với tốc độ ánh sáng để cứu Carol.

Chương 908

“Làm sao có thể… Chẳng lẽ ngươi là…” Thấy George chỉ trong nháy mắt đã cứu Carol đi, Hammond lúc này mới nhận ra George không đơn giản, chắc chắn không phải là ảo ảnh mà Hal tạo ra bằng nhẫn Green Lantern.

Liên tưởng đến một số tin tức đã xem trên TV trước đó, hắn đã đoán ra thân phận thật sự của George.

“Ngươi đoán đúng, nhưng không có phần thưởng, chỉ có hình phạt.” Giao Carol cho Hal, George quay đầu nhìn Hammond, năng lực tâm linh mạnh mẽ bùng nổ, vậy mà trực tiếp nhấc bổng Hammond lên không trung.

Hammond muốn dùng năng lực tâm linh của mình để đối kháng, nhưng lại phát hiện năng lực tâm linh của mình so với đối phương, đơn giản là kiến với voi.

“Phong!” Theo George phát động thuật phong ấn từ xa, sức mạnh kinh hoàng trong cơ thể Hammond lập tức bị phong ấn và trục xuất ra ngoài.

Không còn sức mạnh kinh hoàng, Hammond lập tức lại biến thành vị tiến sĩ yếu ớt như trước.

“Không… sức mạnh của ta!” “Thực thể Parallax đã đến rồi, họ giao cho cậu xử lý, tôi đi giải quyết thực thể Parallax.” Sau khi phong ấn sức mạnh kinh hoàng trong cơ thể Hammond, George đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, một cái bóng khổng lồ đã bao phủ toàn bộ Thành phố Coast.

“Tôi đến giúp anh.” Thấy George nghênh đón thực thể Parallax, Hal lúc này cũng đã vượt qua nỗi sợ hãi trong lòng.

Cậu ta dùng sợi dây năng lượng xanh lục cố định Hammond, sau đó đánh thức Carol để báo cảnh sát và bắt giữ Hammond, còn mình thì nhanh chóng đuổi theo George.

"Đúng là phế vật, vẫn là để ta tự mình nuốt chửng nỗi sợ hãi của hành tinh này đi!" Thực thể Parallax phát hiện Hammond, kẻ mà nó ký sinh sức mạnh đã bị giải quyết, thầm mắng một câu, sau đó chuẩn bị dùng cơ thể phủ kín toàn bộ thành phố, nuốt chửng nỗi sợ hãi của loài người trong thành phố này để tăng cường sức mạnh của mình.

Còn người dân Thành phố Coast nhìn thấy thực thể Parallax từ trên trời giáng xuống, cũng bị dọa sợ mà chạy tán loạn.

Đúng lúc toàn bộ Thành phố Coast sắp bị thực thể Parallax nuốt chửng, một giọng nói đột nhiên vang vọng khắp bầu trời Thành phố Coast.

"Ta là Siêu Mèo của Justice League, thực thể Parallax, xin lập tức rời khỏi Trái Đất, nếu không ta sẽ bắt giữ ngươi với tội danh tấn công Trái Đất!" Người mở lời chính là George, hắn dự định nhân cơ hội này để quảng cáo cho Justice League, như vậy việc chiêu mộ siêu anh hùng mới sau này sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

"Là Siêu Mèo!" Nghe lời của George, nhìn thấy con mèo đen xuất hiện trên không trung, người dân Thành phố Coast lập tức dừng lại, không còn sợ hãi nữa, ngược lại còn lấy điện thoại ra chụp ảnh.

Cảm nhận được sức mạnh kinh hoàng giảm đi đáng kể, thực thể Parallax đại nộ, trực tiếp hóa thành một khuôn mặt khổng lồ, há miệng phun ra một cột sáng năng lượng kinh hoàng khổng lồ về phía George.

"Thứ côn trùng nhỏ của hành tinh sơ cấp, cút ngay cho ta!" Trong vũ trụ này, nó cho rằng thứ duy nhất có thể đe dọa nó là Quân đoàn Green Lantern với năng lượng cùng cấp bậc với mình.

Mà trước đó nó đã đánh giết phần lớn tinh anh của Quân đoàn Green Lantern, khiến Quân đoàn Green Lantern sinh ra nỗi sợ hãi đối với nó.

Vì vậy hiện tại, nó là vô địch trong vũ trụ này.

Một sinh mệnh sơ cấp của một hành tinh sơ cấp, còn muốn chống lại nó, đơn giản là tìm chết.

"Thiên Vũ Bảo Luân!" Đối mặt với đòn tấn công của thực thể Parallax, tiểu vũ trụ của George bùng nổ, tung ra tuyệt kỹ mạnh nhất của Saga.

Một thế giới hoàn mỹ được tạo thành từ chân lý hình thành, hóa thành một trận pháp khổng lồ bao bọc thực thể Parallax.

Trong trận pháp này, bất kỳ đòn tấn công nào cũng không thể phát huy tác dụng.

Vì vậy, đòn tấn công năng lượng kinh hoàng khổng lồ của thực thể Parallax cũng bị hóa giải thành vô hình.

"Ngươi đã làm gì, điều này không thể nào!" Thực thể Parallax phát hiện mình không thể sử dụng năng lượng kinh hoàng, lập tức phát ra âm thanh không thể tin được.

"Phong!" Trong thế giới Thiên Vũ Bảo Luân, George khẽ bóp móng mèo, từng ký tự phong ấn chó đà hiện ra, trấn áp thực thể Parallax hoàn toàn thành một quả cầu màu vàng.

Mở miệng, hắn nuốt quả cầu vào trong cơ thể, bắt đầu giải thích sức mạnh của Đèn Vàng.

"Thực thể Parallax đâu?" Green Lantern đuổi theo đến, đầu tiên nhìn thấy George và thực thể Parallax đồng thời biến mất, sau đó chỉ một lát sau lại chỉ có một mình George xuất hiện, liên mang thượng tiền khai khẩu vấn đạo.

“Giải quyết rồi, tôi đi trước đây, nhớ ngày mai đến tổng bộ họp nhé.” George lạnh nhạt trả lời một câu, sau đó trực tiếp dịch chuyển tức thời rời đi, chỉ để lại Green Lantern sững sờ không tin tại chỗ.

Cậu ta vạn vạn không ngờ, thực thể Parallax mà ngay cả Quân đoàn Green Lantern cũng không giải quyết được, vậy mà lại bị George một chiêu tiêu diệt.

Điều này nói lên điều gì, nói lên rằng sức mạnh của George một mình đã vượt xa Quân đoàn Green Lantern.

Nói lên rằng Justice League tuy là một tổ chức của Trái Đất, nhưng lại mạnh hơn cả tổ chức vũ trụ Green Lantern Corps.

“Tôi… hình như đã gia nhập một tổ chức không tầm thường rồi!” Hai năm sau, trong Batcave.

Một nhóm siêu anh hùng vây quanh một bàn họp dài.

Sau hai năm chiêu mộ, đặc biệt có sự giúp đỡ cố ý của George, số lượng thành viên Justice League lúc này đã tăng lên đáng kể.

Ngoài những người ban đầu là Batman, Superman, Flash, Wonder Woman, Hải Vương Arthur, Cyborg và George.

Còn có Green Lantern, Green Arrow, Thợ Săn Sao Hỏa, Người Nguyên Tử, Ưng Hiệp, Hắc Kim Tước, Người Co Giãn, Lốc Xoáy Đỏ, Shazam và Black Adam, v.v.

Trong đó, việc mời Black Adam còn gây ra một sự chấn động không nhỏ, vì Black Adam nóng tính ban đầu không muốn gia nhập Justice League.

Hơn nữa sức mạnh của Black Adam chỉ kém Superman một chút.

Nhưng cuối cùng George vẫn “dĩ đức phục nhân”, khiến Black Adam tâm phục khẩu phục gia nhập Justice League.

Phát triển hai năm, Justice League cũng trở thành một tổ chức nổi tiếng khắp Trái Đất, ngay cả chính phủ cũng không thể không thừa nhận sự tồn tại của Justice League.

Dù sao không thừa nhận cũng vô ích, chỉ riêng Superman đã có thể một mình đánh bại toàn bộ sức mạnh quân sự của Trái Đất.

Nhưng với tính cách của Superman, anh sẽ không làm vậy.

Tuy nhiên, không phải siêu anh hùng nào trong Justice League cũng có tính khí tốt như vậy, ví dụ như Black Adam.

Đây cũng là lý do George kiên quyết chiêu mộ Black Adam vào Justice League.

Đối với một số kẻ phá hoại như Joker, đôi khi cần những người có tính cách như Black Adam để xử lý sẽ hiệu quả hơn.

Ngoài ra, thân phận công khai của Thợ Săn Sao Hỏa vừa đúng là cấp cao của quân đội chính phủ, có thể hòa giải rất tốt trong bóng tối.

"Wayne, gọi chúng tôi đến gấp như vậy, có chuyện gì sao?" George ngồi ở một đầu bàn dài hỏi.

Hai đầu bàn dài, một đầu là George, một đầu là Batman.

George là người được Justice League công nhận là trụ cột võ lực, ngay cả Superman và Black Adam cũng tâm phục khẩu phục.

Còn Batman thuộc về trụ cột trí tuệ, sự vận hành bình thường của Justice League, gần như đều nhờ Batman lo lắng.

"Hộp Mẹ có dị động, Đảo Thiên Đường truyền đến cấp báo!" Batman mặt nặng trĩu quay đầu nhìn Wonder Woman.

Hai năm trước, sau khi Wonder Woman thuyết phục thành công Cyborg gia nhập Justice League, họ đã có được Hộp Mẹ phục sinh Cyborg đã bị cơ giới hóa.

Thực ra lúc đó, vì Wonder Woman, họ đã biết nguồn gốc của Hộp Mẹ.

Chẳng qua, lúc đó không quá để tâm.

Hộp Mẹ được chia cho ba tộc trông giữ bao nhiêu năm nay, đều không xảy ra vấn đề gì, không có lý do gì mấy chục năm này lại xảy ra chuyện.

Tuy nhiên, có những chuyện lại vô lý như vậy.

Chỉ vài ngày trước, Hộp Mẹ xuất hiện dị động.

Chương 909

Nhưng với trình độ công nghệ của họ, không thể phá giải nguyên nhân dị động.

Cho đến khi Nữ hoàng Amazon trên Đảo Thiên Đường truyền đến tin tức.

"Hôm qua, Hộp Mẹ trên Đảo Thiên Đường đột nhiên mở ra cánh cổng dịch chuyển, Steppenwolf, thuộc hạ của Darkseid, dẫn theo một lượng lớn Parademons xuất hiện trên đảo, cướp đi Hộp Mẹ." Wonder Woman cũng mặt nặng trĩu suy đoán: "Tôi nghi ngờ, Steppenwolf muốn tập hợp ba Hộp Mẹ, mở hoàn toàn cánh cổng dịch chuyển, để Darkseid và quân đoàn Parademons của Apokolips đổ bộ Trái Đất." Mọi người nghe vậy đồng thời gật đầu, sau khi Wonder Woman phổ biến kiến thức, cộng thêm sự hiểu biết của Cyborg về Hộp Mẹ.

Họ đều biết nếu ba Hộp Mẹ hợp nhất, có thể mở ra một kênh dịch chuyển khổng lồ.

Lúc trước ba Hộp Mẹ được giao cho ba chủng tộc bảo quản, chính là để ngăn chúng hợp nhất và mở kênh.

"Vậy thì, chúng ta chỉ cần giải quyết Steppenwolf, là có thể ngăn chặn quân đoàn Parademons xâm lược Trái Đất.

Cứ giao cho tôi đi, vừa hay gần đây tôi nghỉ phép khá rảnh." Green Lantern xoa cằm, cậu cảm thấy đây không phải là chuyện gì quá khó.

Cậu đã không còn là cậu của hai năm trước, hai năm nay trải qua đủ loại sự kiện, sức mạnh của hắn tiến bộ vượt bậc, ngay cả đội trưởng hiện tại của Quân đoàn Green Lantern, Thaal, cũng không phải đối thủ của cậu.

Một Steppenwolf nhỏ bé, cậu cảm thấy một mình mình có thể giải quyết được.

“Hal, đừng chủ quan.” Wonder Woman nhắc nhở: “Sức mạnh của Steppenwolf mạnh hơn các cậu tưởng tượng rất nhiều, không dễ đối phó đâu.” Các nữ chiến binh Amazon vốn đã có sức mạnh vượt quá giới hạn của loài người, nhưng khi đối mặt với Steppenwolf lại bất lực chống cự.

Khiến Steppenwolf cứng rắn cướp đi Hộp Mẹ.

Có thể thấy sức mạnh của Steppenwolf đáng sợ đến mức nào, dù sao cô tự nghĩ một mình mình chắc không thể đối phó được.

“Diana nói có lý, chuyện này chúng ta không thể chủ quan, vạn nhất để Steppenwolf mở được cánh cổng, thì sẽ rất phiền phức.” Batman gật đầu, đồng tình với sự cẩn trọng của Wonder Woman.

Thực ra Steppenwolf anh cũng không sợ.

Hiện nay Justice League nhân tài đông đảo, đều là cao thủ, lại có George trấn giữ như kim chỉ nam.

Chủ yếu là lo lắng cho Tân Thần Apokolips và Darkseid đó.

Hơn 3 vạn năm trước Công Nguyên, ba tộc liên thủ, lại có nhiều Cựu Thần tham gia như vậy, mới miễn cưỡng đẩy lùi cuộc xâm lược của quân đoàn Parademons.

Hiện nay công nghệ và sức mạnh của đối phương, e rằng còn mạnh hơn lúc đó.

Nếu xâm lược Trái Đất, dù cuối cùng họ có thể thắng, Trái Đất e rằng cũng sẽ bị biến thành một đống đổ nát, không biết bao nhiêu người sẽ chết.

“Vậy thì thế này, Clark, Hal, Adam, Shazam và Arthur, các cậu đến

canh giữ Hộp Mẹ do Atlantis bảo vệ.

Nếu gặp Steppenwolf cướp Hộp Mẹ, các cậu cứ bắt sống hắn mang về.

Còn Hộp Mẹ ở đây, tôi sẽ đích thân trấn giữ." Sau một hồi thảo luận, George đã đưa ra kế hoạch tác chiến tiếp theo.

Bất kể là Steppenwolf hay Darkseid, trong mắt hắn đều là gà mờ.

Hắn vừa hay có thể nhân cơ hội này đường đường chính chính dẫn sức mạnh của Phương trình Chống Sự sống ra để nghiên cứu.

Darkseid phái Steppenwolf đến, không chỉ để thu hồi Hộp Mẹ, mở cổng phái đại quân đến chiếm lĩnh Trái Đất đơn giản như vậy.

Đối với Darkseid, kẻ đã chiếm lĩnh năm vạn hành tinh trong vũ trụ, một hành tinh lạc hậu như Trái Đất, căn bản không có giá trị gì.

Hắn sốt sắng như vậy, một mặt là vì trước đây từng bị thua ở Trái Đất, muốn báo thù.

Mặt khác, là hắn đã phát hiện ra Phương trình Chống Sự sống trên Trái Đất.

Phương trình Chống Sự sống là một trong bảy năng lượng cơ bản nhất của DC, nếu có thể nắm giữ sức mạnh này, có thể kiểm soát ý chí của tất cả sinh mệnh trong toàn bộ vũ trụ.

Hai năm nay, George thông qua các siêu anh hùng và phản diện cấp Superman trên Trái Đất, đã ít nhiều tiếp xúc được với bảy sức mạnh vũ trụ, hoặc là sức mạnh thuộc nhánh của chúng.

Hiện tại chỉ còn thiếu cấu trúc siêu chiều đại diện cho Phương trình Chống Sự sống và ghi chú thứ sáu.

Nếu nắm giữ được, thì hắn cơ bản đã phá giải phần lớn quy tắc của vũ trụ DC.

Tuy nhiên, hắn có dự cảm, thật sự đợi đến khi hắn nắm giữ sức mạnh của Phương trình Chống Sự sống, Đấng Sáng Tạo Tối Cao chắc chắn sẽ ra tay với hắn.

Bởi vì hắn đã chạm đến căn bản của thế giới này.

Atlantis, biển sâu, nơi phong ấn Hộp Mẹ.

Một binh sĩ mặc giáp vàng của Atlantis, báo cáo với nữ sĩ quan trước mặt: "Chỉ huy Mera, tôi đã báo cáo với Nhà Vua, binh lính canh gác bên ngoài đã bị giết, ngài ấy không chịu chi viện, nói rằng khu vực bạo loạn cần nhiều quân bị hơn." "Ông ta không chỉ bạo lực hung tàn, mà còn thiển cận!" Mera nghe vậy lập tức tức giận bừng bừng, cuối cùng bất lực phân phó: "Đi tập hợp tất cả binh lính còn lại của chúng ta, tạo thành một đội hình bảo vệ Hộp Mẹ." Lời cô vừa dứt, phía sau nơi phong ấn đột nhiên truyền đến tiếng động lạ.

"Không hay rồi!" Trong lòng kinh hãi, Mera vội vàng dẫn binh sĩ đó xông vào.

Và đón tiếp họ chính là Steppenwolf cao ba mét, cầm rìu chiến khổng lồ, mặc giáp nặng công nghệ cao của Apokolips.

Còn những binh lính canh gác gần đó, đã trở thành những linh hồn dưới lưỡi rìu của Steppenwolf.

"Trả lại cho ta!" Nhìn thấy Steppenwolf đưa tay về phía Hộp Mẹ, Mera vội vàng thi triển năng lực điều khiển nước, ngưng tụ thành một quả cầu nước khổng lồ, húc Steppenwolf bay ra ngoài.

Đáng tiếc, thể chất của Steppenwolf quá mạnh, đòn tấn công này đối với hắn căn bản không gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Quan trọng là khi hắn phản ứng lại, lập tức tăng tốc đến trước mặt Mera, giơ tay liền ấn Mera vào cột đá.

Sức mạnh của hai bên căn bản không cùng một đẳng cấp.

Ngay khi hắn giơ rìu lên định kết liễu Mera, một bóng người như ngư lôi từ xa lao tới, đâm thẳng vào Steppenwolf, khiến hắn bay ra ngoài.

Người đến không ai khác chính là Hải Vương Arthur.

Bị cản trở nhiều lần, trên mặt Steppenwolf lộ ra vẻ phẫn nộ, lập tức điều chỉnh cơ thể lao về phía Arthur.

Sức mạnh của Hải Vương trong biển cả được tăng cường đáng kể, nhưng rốt cuộc vẫn còn kém xa Steppenwolf, vài hiệp đã bị đánh cho bất tỉnh.

Mera tỉnh lại thấy vậy, vội vàng cứu Hải Vương đi.

Steppenwolf lo lắng quân đội Atlantis phản ứng lại, cũng không đuổi theo, mà lại tiến lên định cướp Hộp Mẹ.

Nhưng, khi tay hắn sắp chạm vào Hộp Mẹ, hai đạo hồng quang đột nhiên bắn ra, để lại hai vết cháy xém trên mu bàn tay hắn.

Ngay sau đó, một bóng hình màu đỏ với tốc độ vượt xa tốc độ của Hải Vương vừa nãy lao đến trước mặt hắn, đấm một cú vào bụng hắn.

Sức mạnh của cú đấm này lớn đến mức khiến hắn suýt chút nữa nôn ra mật xanh ở dưới biển.

Không đợi hắn phản ứng lại, hắn đã cảm thấy sừng trên đầu mình bị nắm lấy, sau đó cơ thể nhanh chóng bay lên, rất nhanh đã đến trên mặt biển.

Rút ra chiếc rìu lửa khổng lồ của mình vung lên không trung, hắn muốn chặt đứt cánh tay đang nắm lấy sừng của mình.

Kết quả cú bổ rìu hụt, lưng bị đá một cú đau điếng, người như đạn pháo đâm vào một hòn đảo gần đó.

Hít vài hơi thật sâu, làm dịu cơn đau lưng, Steppenwolf nhảy ra khỏi cái hố lớn vừa bị đâm, ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Lúc này, hắn cũng đã nhìn rõ kẻ vừa tấn công lén hắn là ai.

Chương 910

“Người Krypton, ngươi dám cản trở chuyện của Apokolips chúng ta!” Thông qua bộ quần áo trên người đối phương, Steppenwolf nhận ra ngay đối phương là người Krypton mạnh mẽ.

Cũng chỉ có người Krypton, mới có sức mạnh như vậy.

“Tôi đã biết Arthur không làm được, cứ thích mạnh miệng, bây giờ thì xấu mặt rồi chứ.” Lúc này, một bóng hình màu xanh lục bay đến bên cạnh Superman.

Ban đầu họ định cùng nhau xuống biển bắt Steppenwolf, nhưng Hải Vương lại nói một mình mình có thể giải quyết.

Green Lantern với kinh nghiệm phong phú, giao thiệp rộng, liếc mắt một cái đã nhận ra là vì Mera đang đứng cạnh Hộp Mẹ.

Đáng tiếc Hải Vương căn bản không phải đối thủ của Steppenwolf, vẫn là Superman phải xuống biển lôi Steppenwolf lên.

“Người của Quân đoàn Green Lantern!” Steppenwolf lướt qua Green Lantern, vẻ mặt trở nên nghiêm trọng.

Một người Krypton đã đủ phiền phức, lại còn có một Green Lantern của Quân đoàn Green Lantern ở đây nữa.

“Các ngươi hãy nhớ kỹ cho ta.” Đánh trực diện không chiếm được lợi thế, hắn định rút lui trước.

Vừa định phát động thiết bị dịch chuyển trên người để rời đi, đột nhiên hai đạo tia sét đáng sợ ập đến, khiến hắn lại một lần nữa đâm vào mặt đất.

“Lệnh của George là bắt sống, không thể để ngươi chạy thoát như vậy được.” Black Adam và Shazam đồng thời xuất hiện.

“Khốn kiếp, ta sẽ giết các ngươi!” Nửa người cháy đen của Steppenwolf lại một lần nữa nhảy ra khỏi cái hố lớn, tay cầm rìu sét khổng lồ bọc lửa, phát ra tiếng gầm giận dữ.

Mười phút sau, Clark lấy thiết bị liên lạc gọi cho George: “Đã giải quyết, nhưng hắn không chịu nói Hộp Mẹ cướp từ Đảo Thiên Đường giấu ở đâu.” “Tôi đến ngay.” Clark vừa cúp điện thoại, đã thấy George dịch chuyển tức thời xuất hiện bên cạnh anh.

“Hắn cũng khá trung thành với Darkseid đấy chứ.” George nhìn Steppenwolf, thầm đánh giá trong lòng.

Lúc này Steppenwolf bị bẻ gãy sừng, bộ giáp nặng công nghệ cao trên người rách nát, toàn thân vô lực bị Black Adam giẫm dưới đất.

Black Adam thỉnh thoảng lại tung ra một đạo tia sét, khiến Steppenwolf run rẩy toàn thân, da thịt cháy đen như than.

Nhưng, hắn vẫn không hề than một tiếng, từ chối nói ra nơi cất giấu Hộp Mẹ.

“Adam, để tôi đi.” George bay đến trước mặt Steppenwolf, Black Adam cung kính lùi lại phía sau.

Steppenwolf lau vết máu ở khóe miệng, nhìn thấy George xuất hiện trước mặt, trên mặt lộ ra vẻ kỳ lạ.

Black Adam vừa tra hỏi hắn có sức mạnh không kém Superman là bao, nhưng lại không coi ai ra gì.

Nhưng lại cung kính với con mèo trước mặt đến vậy, lẽ nào con mèo này còn mạnh hơn Black Adam và người Krypton?

“Ta khuyên các ngươi tốt nhất mau chóng đầu hàng, giao ra Hộp Mẹ, nếu không đợi đại quân Apokolips của ta đến, các ngươi đều sẽ chết!” Steppenwolf gầm lên giận dữ với George.

“Oanh!” Một đạo tia sét từ tay Black Adam bắn ra, khiến Steppenwolf phát ra một tiếng kêu thảm thiết.

“Dám vô lễ với lão đại của chúng ta như vậy, cẩn thận tôi giết ngươi ngay bây giờ.” “Adam, đừng nóng nảy vậy chứ, chúng ta phải dĩ đức phục nhân.” George giơ móng mèo lên: “Huyễn Lung Ma Hoàng Quyền!” Cơ thể Steppenwolf chấn động, sau đó nhìn George với ánh mắt đầy cung kính.

George giọng điệu ôn hòa hỏi: “Steppenwolf, nói cho tôi biết vị trí Hộp Mẹ, và tất cả thông tin của Apokolips.” “Được ạ, Hộp Mẹ tôi để ở… Apokolips…” Steppenwolf không chút phản kháng nào, kể ra tất cả thông tin mình biết.

Cảnh này, khiến mọi người nhìn nhau.

Trong Batcave, tất cả siêu anh hùng Justice League lại một lần nữa vây quanh ngồi lại với nhau.

“Chuyện là như vậy, Apokolips xâm lược Trái Đất, chủ yếu là vì Phương trình Chống Sự sống tồn tại trên Trái Đất…” George kể lại tất cả thông tin mà hắn có được từ Steppenwolf.

“Theo lời Steppenwolf, vì hắn đã đến Trái Đất, dù không có Hộp Mẹ mở cổng, Apokolips cũng có thể định vị lại Trái Đất.

Theo tốc độ bay của phi thuyền Apokolips, không quá ba năm, Darkseid sẽ có thể dẫn quân đoàn Parademons xâm lược Trái Đất.” Nghe George nói xong, mọi người đều chìm vào im lặng.

Một Steppenwolf nhỏ bé, đương nhiên không đáng là gì.

Nhưng nếu là cả quân đoàn Parademons đã chiếm được năm vạn hành tinh, thì đó mới là rắc rối lớn.

Trái Đất tuyệt đối không thể chịu nổi chiến tranh như vậy.

Quan trọng là, họ còn không thể giao Phương trình Chống Sự sống cho Darkseid, để cầu Darkseid bỏ qua Trái Đất.

Bởi vì Darkseid có được Phương trình Chống Sự sống, sẽ có thể nô dịch toàn bộ vũ trụ, bao gồm Trái Đất.

Lúc đó kết quả cũng không có gì khác biệt.

"Chúng ta phải tìm cách đưa chiến trường ra ngoài Trái Đất." Một lúc lâu sau, Batman mở lời trước.

"Ngoài Trái Đất, trong vũ trụ ư?

Nhưng chúng ta không có phi thuyền có thể tác chiến." Flash đưa ra ý kiến phản đối.

Cậu ta cảm thấy nếu thật sự là người ngoài hành tinh xâm lược, đánh trên mặt đất có lẽ còn có cơ hội thắng hơn là đánh trong vũ trụ.

Bởi vì cho dù họ có phi thuyền vũ trụ, số lượng cũng không thể nhiều bằng đối phương.

Đối phương chỉ cần một đợt tấn công từ xa, họ đều sẽ chết.

Không phải siêu anh hùng nào cũng là Superman, đều có thể tồn tại trong vũ trụ.

Green Arrow và các siêu anh hùng khác cũng gật đầu.

"Có lẽ, tôi có thể đi tìm Quân đoàn Green Lantern giúp đỡ." Green Lantern giơ tay.

Trình độ công nghệ của Quân đoàn Green Lantern cũng khá tiên tiến trong các nền văn minh vũ trụ, hơn nữa quân đội Green Lantern với tư cách là cảnh sát vũ trụ.

Vốn có nghĩa vụ ngăn chặn Darkseid xâm lược Trái Đất.

"Họ không nhất định sẽ sẵn lòng giúp đỡ." Wonder Woman phân

tích: “Darkseid đã tấn công năm vạn hành tinh, Quân đoàn Green Lantern đều không ngăn chặn, điều đó cho thấy họ biết mình không phải đối thủ của Apokolips.

Vì vậy khi cậu cầu viện, họ có lẽ sẽ bảo cậu cứ nhẫn nại trước.” Green Lantern muốn phản bác, nhưng rất nhanh đã nhận ra, đây là một kết quả rất có thể xảy ra.

Bởi vì khi thực thể Parallax tấn công Trái Đất, cậu cầu viện Quân đoàn Green Lantern, Quân đoàn Green Lantern cũng không ra tay.

“Vậy thì có gì mà phiền phức vậy, Darkseid không phải đã phái Steppenwolf đến Trái Đất dùng ba Hộp Mẹ để mở cổng sao?” Black Adam đập bàn: “Chúng ta cứ theo ý hắn đi, chúng ta chủ động mở cổng, giết vào Apokolips, tiêu diệt Darkseid, mọi chuyện tự nhiên sẽ giải quyết.” Mọi người nghe vậy, đều nhìn Black Adam với vẻ không thể tin được, hiển nhiên không chấp nhận cách làm đơn giản, thô bạo, không có hàm lượng kỹ thuật và đầy nguy hiểm như vậy.

Bên Apokolips có bao nhiêu người, họ chỉ có bấy nhiêu người.

Muốn giết một con kiến còn khó, huống chi đối diện không chỉ là kiến, mà là một quân đoàn chó rừng, kẻ cầm đầu lại là hổ.

Họ cứ thế xông vào, chẳng khác nào dê vào miệng cọp.

Tuy nhiên giây tiếp theo, khi George mở miệng, họ đều sững sờ: “Tôi thấy Adam nói có lý, hơn nữa chúng ta phải nhanh chóng, nếu không đến muộn, Darkseid đã dẫn đại quân xuất phát, thì sẽ muộn rồi.” Mọi chuyện đã đến giai đoạn cuối cùng, giải quyết Apokolips, hắn có thể dùng Hộp Mẹ để kích hoạt Phương trình Chống Sự sống của Trái Đất để nghiên cứu.

Vì vậy hắn đương nhiên muốn giải quyết sớm cho xong chuyện.

Chỉ là mọi người không nghĩ vậy, họ không ngờ George vốn luôn

đáng tin cậy, vậy mà cũng không đáng tin cậy như Black Adam.

Chương 911

“Yên tâm, đến Apokolips, nếu thất bại, tôi cũng có thể dịch chuyển tức thời đưa các cậu về.” Nghe George nói vậy, mọi người mới hiểu ra, suy nghĩ kỹ lưỡng.

Nếu có thể rút lui bất cứ lúc nào, thì có thể thử một lần, cùng lắm là một lần không được thì làm thêm vài lần.

Cứ như vậy tổng sẽ có cơ hội giết được Darkseid.

Darkseid chết, rắn mất đầu, Trái Đất cũng sẽ an toàn.

“Tôi thấy George nói có lý, sự việc không nên chậm trễ, chúng ta chuẩn bị một chút, sáng mai bắt đầu hành động!” Batman giơ tay biểu thị tán đồng, các siêu anh hùng khác cũng lần lượt giơ tay.

Lý do có thể đưa ra quyết định nhanh chóng như vậy.

Một mặt là tất cả thành viên Justice League có mặt ở đây, đều có một trái tim sẵn sàng hy sinh vì Trái Đất.

Mặt khác, cũng là mọi người có niềm tin rất lớn vào sức mạnh của George.

Không giống như Superman còn có điểm yếu Kryptonite, khả năng kháng phép cũng tương đối thấp, George thì không có bất kỳ điểm yếu nào.

Dù sao hai năm nay, ngay cả Batman, người thường xuyên ở bên cạnh, cũng không tìm thấy bất kỳ điểm yếu nào của George.

Batman có kế hoạch dự phòng cho mỗi thành viên của Justice League.

Một khi các thành viên này gặp vấn đề, anh có thể ngay lập tức

dựa vào kế hoạch dự phòng đã định để chế phục đối phương.

Duy chỉ đối với George, đến nay anh vẫn chưa lập được kế hoạch.

Không phải là tin tưởng George, mà là sức mạnh của George khiến anh căn bản không có bất kỳ kế hoạch nào có thể giải quyết được.

Ngay cả khi tất cả mọi người trong Justice League cùng nhau vây công George, đó cũng không phải là đối thủ của George.

Vì vậy nếu George bất lợi cho Trái Đất, thì mọi người cũng chỉ có thể chờ chết.

Tuy nhiên điểm tốt là như bây giờ, vì sức mạnh của George đủ mạnh đến mức không có điểm yếu, khiến họ cũng có một chút tự tin khi tấn công Apokolips và ám sát Darkseid.

"Thật ra… thôi vậy." Thấy mọi người sau khi tan họp đều đang nghiêm túc chuẩn bị cho trận chiến ngày mai, George hé miệng muốn nói gì đó, sau đó lại thôi.

Thực tế hắn muốn nói với mọi người, không cần quá căng thẳng, vì ngày mai không cần họ ra trận, một mình hắn có thể tiêu diệt Apokolips.

Nhưng nghĩ lại thì thôi, như vậy sẽ quá nhàm chán.

Trong tình huống Đấng Sáng Tạo Tối Cao vẫn luôn quan sát hắn, vẫn nên tạo ra thêm một chút thú vị.

Cứ kéo dài thêm một chút nữa, đợi giải quyết Apokolips, dùng Hộp Mẹ có được Phương trình Chống Sự sống, giải tích xong Phương trình Chống Sự sống, lúc đó thì không thành vấn đề nữa.

Sáng sớm hôm sau, mọi người đã chuẩn bị đầy đủ, tập hợp tại hòn đảo nhỏ nơi đã bắt giữ Steppenwolf trước đó.

“Tôi đi lấy Hộp Mẹ.” Hải Vương lao xuống biển, rất nhanh đã mang Hộp Mẹ của Atlantis trở lại hòn đảo nhỏ.

Ba Hộp Mẹ của Trái Đất, Hộp Mẹ của loài người vì lý do của Cyborg đã nằm trong tay Justice League hai năm trước.

Hộp Mẹ do các nữ chiến binh Amazon trên Đảo Thiên Đường canh giữ bị Steppenwolf cướp đi, nay cũng đã được tìm về.

Cộng thêm Hộp Mẹ do Atlantis bảo vệ mà Hải Vương mang lên, vậy là đã đủ.

“Giao cho tôi đi!” George đưa móng mèo ra nhận lấy Hộp Mẹ, sức mạnh tiểu vũ trụ mạnh mẽ lập tức được truyền vào ba Hộp Mẹ.

Hai năm trước khi có được Hộp Mẹ, George đương nhiên đã nghiên cứu về chúng.

Vì vậy, các quy tắc công nghệ ẩn chứa trong Hộp Mẹ, hắn thực ra đã nắm giữ toàn bộ từ sớm.

Do đó không cần Cyborg kích hoạt Hộp Mẹ, một mình hắn có thể chuyển đổi sức mạnh tiểu vũ trụ để kích hoạt Hộp Mẹ, khiến ba Hộp Mẹ hợp nhất mở ra cánh cổng đến Apokolips.

“Đây chính là Phương trình Chống Sự sống!” Khi ba Hộp Mẹ dưới sự dẫn dắt của sức mạnh tiểu vũ trụ của George từ từ dung hợp, một dấu ấn quy tắc khổng lồ lập tức hiện ra trên bề mặt Trái Đất.

Đó chính là sức mạnh của Phương trình Chống Sự sống, một trong bảy sức mạnh vĩ đại nhất của vũ trụ này.

George cũng lập tức cảm nhận được lực lượng này, và bộ não hắn bản năng bắt đầu phân tích nghiên cứu lực lượng này.

Cùng với việc loại năng lượng cuối cùng trong bảy loại năng

lượng được bổ sung, George cảm thấy sức mạnh của phân thân này của mình lại một lần nữa được nâng cấp vượt bậc.

"Không hay rồi!" Lúc này, trong lòng George cảm thấy vô cùng bất ổn.

Bởi vì sức mạnh tăng lên đáng kể vào lúc này, cũng có nghĩa là hắn không thể che giấu khí tức của mình như trước nữa.

Phân thân cấp độ Omniverse của hắn, sẽ lập tức bị lộ ra trong mắt Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Đấng Sáng Tạo Tối Cao có thể nhìn một creator đỉnh phong của Đa nguyên vũ trụ bước vào thế giới của mình như nhìn một con kiến.

Nhưng tuyệt đối sẽ không cho phép một creator có sức mạnh gần bằng và có thể đe dọa mình bước vào thế giới của mình.

Đặc biệt là creator này lại có ý đồ khó dò, còn ẩn giấu thực lực âm thầm nghiên cứu và giải tích quy tắc trong vũ trụ của Ngài.

Vì vậy, nếu hắn đoán không sai, Đấng Sáng Tạo Tối Cao chắc chắn sẽ ra tay với hắn rất nhanh.

"Bị phát hiện thì bị phát hiện vậy, dù sao cũng không giấu được bao lâu nữa." Nghĩ đi nghĩ lại, hắn cảm thấy cũng không quá nghiêm trọng.

Ban đầu hắn dự định sau khi giải quyết Darkseid và có được Phương trình Chống Sự sống, sẽ từ từ nghiên cứu, chuẩn bị đầy đủ, rồi mới đối phó với Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

Hiện giờ vì bất ngờ giải tích Phương trình Chống Sự sống sớm hơn, dẫn đến việc Đấng Sáng Tạo Tối Cao có thể ra tay sớm.

Thời gian có phần sớm hơn, sự chuẩn bị cũng chưa đủ đầy đủ, nhưng hắn cảm thấy vấn đề cũng không lớn.

“Đến rồi!” Hộp Mẹ dung hợp, cánh cổng dẫn đến Apokolips vừa mở ra, George đã cảm nhận được khí tức khủng khiếp của Đấng Sáng Tạo Tối Cao.

“George, chúng ta nên đi rồi.” Thấy cánh cổng mở ra, Batman và những người khác đang chuẩn bị nhanh chóng đi qua theo kế hoạch để đề phòng bị Darkseid phát hiện và tiêu diệt.

Nhưng lại phát hiện George đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên trời, và không có ý định xuất phát.

“Không cần đi đâu, tôi bây giờ sẽ giúp các cậu giải quyết Apokolips.” George quay đầu lại, mỉm cười với Batman và những người khác, sau đó hai móng mèo khép lại, đột nhiên ngưng tụ ra một năng lượng khủng khiếp khiến Batman và những người khác kinh hãi.

“Miêu Phái Khí Công Ba!!!” George đẩy mạnh năng lượng trong tay về phía cánh cổng.

Khí công ba hủy thiên diệt địa bùng nổ, dọc theo cánh cổng do Hộp Mẹ mở ra, bắn thẳng về phía Apokolips, hành tinh lớn hơn Trái Đất hàng trăm lần.

“Oanh!” Tiếng nổ đáng sợ từ phía bên kia cánh cổng truyền đến.

Batman và những người khác nhìn theo cánh cổng, lập tức kinh ngạc đến mức cằm gần như rớt xuống đất.

Dưới uy lực đáng sợ của Miêu Phái Khí Công Ba của George, toàn bộ hành tinh Apokolips đã hoàn toàn bị san thành một đống đá vụn.

Còn những Tân Thần và Parademons bên trong, bao gồm cả Darkseid, đương nhiên cũng đã chết trong đòn tấn công này.

“Cứ thế… kết thúc rồi sao?” Trong lòng mọi người nhất thời vẫn chưa thể chấp nhận được.

Chương 912

Họ đã chuẩn bị sẵn sàng hy sinh cho một cuộc khủng hoảng lớn, hành tinh Apokolips đáng sợ nhất vũ trụ, vậy mà lại bị George một đòn giải quyết xong?

Sức mạnh của George, cũng quá mạnh rồi, mạnh đến mức đơn giản là không thể lý giải nổi.

"Các cậu về đi, tiếp theo tôi có kẻ thù khác phải đối mặt." Không để ý đến Batman và những người khác vẫn còn đang sững sờ, cơ thể George từ từ bay lên.

Lúc này Batman và những người khác cũng phản ứng lại, ngẩng đầu nhìn theo hướng George rời đi.

Họ cảm nhận được, giọng điệu George vừa nói hiếm khi mang theo vẻ nặng nề.

Điều này cho thấy George không tự tin đối mặt với kẻ thù tiếp theo.

Rốt cuộc là loại kẻ thù nào, có thể khiến George, người có thể một chiêu đánh nát Apokolips, lại cảm thấy khó nhằn.

"Chẳng lẽ đó là… Thượng Đế?" Chỉ thấy, trên không trung đột nhiên hiện ra một người đàn ông mặc áo bào trắng, mà dung mạo người đàn ông đó giống hệt Thượng Đế được ghi lại trong vô số nhà thờ.

Hơn nữa, phía sau người đàn ông còn hiện ra vô số thiên sứ với đôi cánh trắng muốt.

"Dám mưu đồ thế giới của ta, hóa thành thức ăn của ta đi!" Đấng Sáng Tạo Tối Cao nhìn con mèo đen đang bay lên bên dưới, vươn một

ngón tay từ từ ấn xuống.

Mặc dù chỉ là một ngón tay, nhưng sức mạnh đi kèm trong ngón tay đó, dường như có thể khiến vô số vũ trụ, vô số thế giới bị hủy diệt.

"Ngài hơi đánh giá thấp tôi rồi đấy." Đối mặt với đòn tấn công này của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, George giơ móng mèo lên, mạnh mẽ vỗ ngược lại.

Cú vỗ này của hắn, hàm chứa quy tắc của chư thiên thế giới, cộng thêm năng lượng vô hạn tiếp cận cấp độ Omniverse.

Vậy mà đã đẩy bật được ngón tay của Đấng Sáng Tạo Tối Cao vừa ấn xuống.

"Hừ, cũng có chút thú vị, trách nào dám mưu đồ thế giới của ta." Thấy George vậy mà chặn được đòn tấn công này của mình, Đấng Sáng Tạo Tối Cao trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

Sức mạnh của George, mạnh hơn Ngài dự đoán không ít.

Tuy nhiên, Ngài cũng không quá để tâm, dù sao cũng kém một đẳng cấp, nhiều nhất là tốn thêm chút công sức.

Hơn nữa đây cũng không phải là chuyện gì xấu.

Sức mạnh của George càng mạnh, thì lợi ích mà Ngài có được sau khi nuốt chửng đối phương càng lớn.

Phải biết rằng, đạt đến cấp độ của Ngài, muốn tiến thêm một bước khó khăn đến nhường nào.

Chỉ có nuốt chửng một creator gần vô hạn cấp độ như George, mới có thể thăng cấp.

Mà trong Chaos, muốn tìm được một creator cấp độ này, thì cơ bản là không thể.

Người ta cũng không ngốc, nếu toàn lực ẩn mình, đừng nói là Ngài.

Ngay cả OAA và Hồng Quân mạnh nhất, cũng đừng hòng tìm được.

Bây giờ, lại có một kẻ tự đưa mình đến miễn phí.

Vì vậy, sau khi phát hiện sức mạnh thật sự của George, Ngài không hề tức giận, ngược lại còn rất vui mừng.

"Ta nói, thế giới này phải có ánh sáng!" Toàn bộ thế giới lập tức sáng bừng lên, vô số năng lượng ánh sáng từ bốn phương tám hướng hội tụ, đồng loạt dồn về phía George, dường như muốn phong ấn hắn trong một thế giới ánh sáng.

"Ta nói, thế giới này cũng có thể không có ánh sáng!" George tập trung tất cả sức mạnh vào Quỷ Dị Toàn Tri Toàn Năng, cũng sử dụng quyền năng tương tự.

Lập tức, những luồng ánh sáng hội tụ đó đột nhiên dừng lại, sau đó nhanh chóng co rút, năng lượng bị tiêu hao gần hết.

"Mở cho ta!" Cơ thể tiến vào trạng thái Tự Tại Cực Ý Công, George dựa vào sức bạo lực từ Khí của thế giới Dragon Ball, cứng rắn đánh tan những luồng ánh sáng còn lại.

"Ồ, cũng thật sự có chút thực lực, tốt tốt tốt, vậy thì sẽ trấn áp ngươi triệt để!" George thể hiện sức mạnh, khiến Đấng Sáng Tạo Tối Cao lại một lần nữa kinh ngạc, và lần này Ngài không định giữ sức nữa.

Chỉ thấy Ngài hừ lạnh một tiếng, toàn bộ quy tắc thế giới DC bị lay động, George cảm thấy sức mạnh của mình đang bị toàn bộ thế giới áp chế.

Giống như hắn từng luôn thu cường địch vào thế giới của mình,

lợi dụng quyền năng của creator điều động quy tắc áp chế kẻ địch vậy.

Bây giờ hắn đang ở trong thế giới của Đấng Sáng Tạo Tối Cao, nên cũng phải chịu đựng đãi ngộ tương tự.

Nhưng hắn không hề bất ngờ về điều này, đây vốn là chuyện nằm trong dự liệu của hắn.

Hắn thâm nhập vào để âm thầm nghiên cứu và giải tích quy tắc của thế giới này, thu thập bảy lực lượng vũ trụ đó, chẳng phải là vì bây giờ sao.

"Muốn áp chế ta ư, đâu có dễ!" George nhanh chóng phóng ra sức mạnh pháp tắc thế giới của mình, mô phỏng một loại pháp tắc thế giới giống như của DC, thế mà lại đẩy lùi sự áp chế đó một cách chậm rãi.

"Thực lực ngươi và ta chênh lệch một đại cảnh giới, cho dù ngươi có giải thích được phần lớn pháp tắc thế giới của ta thì có thể làm được gì?" Chí Cao Thượng Đế thấy vậy liền nở một nụ cười lạnh.

Trong mắt ông ta, những gì George đang làm chỉ là sự giãy giụa trong tuyệt vọng.

Nếu George là cấp độ Omniverse, dù chỉ mới nhập môn, thì dựa vào việc nắm giữ thế giới của ông ta, vẫn có thể thoát khỏi phong tỏa và rời khỏi thế giới của ông ta.

Nếu thực lực của George ngang ngửa với ông ta, thì do nắm giữ thế giới của ông ta, George thậm chí còn có thể phản công áp chế.

Nhưng dù George có tiếp cận vô hạn cấp độ Omniverse đến mấy, thì ông ta vẫn chênh lệch với mình không chỉ một đại cảnh giới.

Vì vậy, việc bị ông ta áp chế, phong ấn và nuốt chửng chỉ là vấn đề thời gian.

“Cái tôi cần chính là thời gian.” George nghe vậy không hề lay động, đương nhiên cậu biết dù có giải thích pháp tắc của vũ trụ DC, cậu cũng không chống đỡ được bao lâu.

Nhưng mục đích ban đầu của cậu không phải là đánh bại Chí Cao Thượng Đế, mà là để cầm chân ông ta.

“Có thể bắt đầu rồi!” Ở một bên khác, trong vũ trụ Marvel nằm sát vũ trụ DC, bản thể của George đang bị phong ấn đột nhiên mở mắt.

“Phá!” Cậu ta chỉ thấy mình dễ dàng đấm vỡ phong ấn của The Living Tribunal, sau đó há miệng nuốt chửng toàn bộ vũ trụ mà mình đang ở cùng vài vũ trụ song song lân cận.

“Ta đã phá trừ phong ấn, mong The Living Tribunal tuân thủ lời hứa.” Một tiếng gào thét, George dốc toàn lực lao ra ngoài thế giới Marvel, ý đồ rời khỏi thế giới Marvel để tiến vào Chaos.

“Thực lực lại tăng nhanh đến thế sao, Hồng Quân, đây chính là sự tự tin để ngươi đánh cược với ta à?” Trên không thế giới Marvel, OAA mở mắt.

“Ta đương nhiên sẽ tuân thủ lời hứa, nhưng ngươi vẫn phải chết.” Ông ta nhanh chóng truyền âm cho Chí Cao Thượng Đế của vũ trụ DC, bảo Chí Cao Thượng Đế giết chết bản thể của George trong vũ trụ DC.

“Tính ngươi vận khí tốt.” Chí Cao Thượng Đế nhận được thông báo của OAA, sắc mặt liền thay đổi, nhìn George đang giãy giụa phía dưới rồi thở dài một tiếng, sắp thu hồi thế giới sức mạnh của mình để rời đi.

So với việc hấp thu nuốt chửng Đấng Sáng Tạo xâm nhập này, thì xử lý kẻ được Hồng Quân phái đến còn quan trọng hơn.

“Muốn đi à!” Tuy nhiên lúc này, phân thân của George đã phát lực.

Vừa nãy cậu ta vẫn chưa dùng toàn lực, chỉ chờ đợi khoảnh khắc này.

Cậu ta dùng thế giới sức mạnh của mình quấn chặt lấy thế giới sức mạnh của Chí Cao Thượng Đế, không cho nó thoát ra dễ dàng như vậy.

Cậu ta muốn tạo thời gian cho bản thể thoát khỏi vũ trụ DC.

Trong nhiều phương án của cậu ta, phương án tốt nhất và an toàn nhất đương nhiên là phân thân dùng toàn lực cầm chân Chí Cao Thượng Đế, để bản thể có thể thuận lợi thoát ra ngoài.

Chương 913

Dù cuối cùng phân thân có hy sinh, thì cũng chỉ là tổn thất một nửa thực lực mà thôi.

"Ta thấy ngươi đang tìm chết!" Thấy mình bị cầm chân, tên khốn do Hồng Quân phái đến đã xông phá thế giới Marvel, tiến vào thế giới của ông ta, và đang chạy trốn về phía Chaos bên ngoài thế giới của ông ta, Chí Cao Thượng Đế lập tức nổi giận.

Giờ phút này, làm sao ông ta còn không hiểu, con mèo trước mắt này và tên khốn do Hồng Quân phái vào Marvel là cùng một phe.

Nhất định là Hồng Quân đã phái tên này đến để cầm chân mình, hòng giúp tên kia trốn thoát.

Ông ta không quản những thứ khác nữa, toàn lực bùng nổ tất cả sức mạnh, cưỡng ép thoát khỏi sự cầm chân của George, lao về phía bản thể của George để chặn lại.

"Xem ra chỉ có thể thực hiện phương án thứ hai!" Phân thân của George thấy không thể cầm chân được Chí Cao Thượng Đế, thân thể nhanh chóng bành trướng, bay ra ngoài vũ trụ này, há miệng bắt đầu không ngừng nuốt chửng và luyện hóa các vũ trụ của thế giới DC.

Hiện tại, cậu ta nuốt chửng một vũ trụ là có thể tăng cường một chút thực lực của mình, giảm bớt một chút cơ hội của Chí Cao Thượng Đế.

Quan trọng hơn, cậu ta có thể làm rối loạn tâm trạng của Chí Cao Thượng Đế.

Quả nhiên, phát hiện phân thân của George bắt đầu nuốt chửng các vũ trụ thế giới của mình, Chí Cao Thượng Đế lập tức dừng lại,

tức đến xanh cả mặt.

"Đáng chết, đợi ta xử lý bên kia xong, rồi sẽ xử lý ngươi." Do dự một lát, ông ta vẫn chọn tiếp tục đi chặn bản thể của George.

Bởi vì một khi bản thể của George thoát khỏi thế giới của ông ta và tiến vào Chaos, thì Hồng Quân sẽ nắm giữ nhược điểm của ông ta và OAA.

Đến lúc đó, dù ông ta và OAA có liên thủ cũng không phải đối thủ của Hồng Quân, tất nhiên sẽ bị Hồng Quân nuốt chửng.

Vì vậy, mà so với việc đó, dù phân thân của George có nuốt thêm một số thế giới của ông ta rồi cuối cùng bỏ trốn biệt tăm, cũng không tính là gì.

"Chạy đâu!

Ngươi chết ở đây đi!" 78.

Ngay khi bản thể của George sắp xông ra khỏi thế giới DC, Đấng Sáng Tạo Tối Cao cuối cùng cũng kịp đến, hai người lập tức chiến đấu hỗn loạn.

"Hả, sao ngươi lại biết lỗ hổng pháp tắc thế giới của ta!" Chí Cao Thượng Đế vốn tưởng rằng mình có thể nháy mắt giết chết bản thể của George, nhưng rất nhanh đã phát hiện bản thể của George lại giống hệt với Đấng Sáng Tạo xâm nhập kia, cũng nắm giữ sức mạnh pháp tắc thế giới của ông ta.

Vì vậy, trong chốc lát, ông ta lại thực sự không thể hạ gục đối phương.

Và trong khi bản thể chặn đứng Chí Cao Thượng Đế, George dốc toàn lực, điên cuồng nuốt chửng từng vũ trụ một của thế giới DC, thực lực không ngừng tăng lên.

Thực lực của phân thân George tăng lên, thực lực của bản thể George tự nhiên cũng sẽ tăng lên, thời gian kháng cự Chí Cao Thượng Đế cũng trở nên lâu hơn.

Cứ như vậy, đã hình thành một vòng tuần hoàn có lợi.

Phân thân George thông qua việc nuốt chửng các vũ trụ song song của thế giới DC để tăng cường thực lực, giúp bản thể có thể kháng cự Chí Cao Thượng Đế lâu hơn, từ đó lại giúp phân thân George có thể có thêm thời gian nuốt chửng các vũ trụ song song.

"Sao lại thế này!" Rất nhanh Chí Cao Thượng Đế đã phát hiện có gì đó không ổn, thực lực của bản thể George vẫn không ngừng tăng lên, còn ông ta do vũ trụ bị nuốt chửng nên thực lực lại không ngừng suy giảm.

Lúc này OAA cũng truyền âm tới, giọng điệu tức giận vì không làm nên trò trống gì: "Đồ ngốc, bọn chúng vốn là một thể, mau giải quyết bản thể đó đi, hy sinh chút cái giá cũng phải hy sinh!" Hồng Quân Lão Tổ đã dùng thần thông phân thân đỉnh cấp nhất cho George, rõ ràng Đấng Sáng Tạo xâm nhập chính là phân thân của George.

Chính vì phát hiện ra điểm này, ông ta mới không ra tay với phân thân của George.

Trong cuộc cá cược mà ông ta và Hồng Quân đã đặt, ông ta không thể tự mình ra tay đối phó với George, dù là phân thân.

Nếu không, khi Chí Cao Thượng Đế đi trấn áp bản thể của George, ông ta đã ra tay xử lý tên gây rối kia rồi.

"Hồng Quân đúng là đủ xảo quyệt, được thôi, tổn thất chút năng lượng thì tổn thất vậy." Chí Cao Thượng Đế khóe miệng giật giật, không còn giữ lại.

Ông ta có cách có thể nháy mắt giải quyết bản thể của George,

nhưng cái giá phải trả là hủy diệt một phần ba vũ trụ song song DC.

Sau đó không biết phải tốn bao nhiêu tâm sức mới có thể từ từ tạo ra và khôi phục lại.

Vì vậy, trừ khi bất đắc dĩ, ông ta không muốn làm như vậy.

Trong tình huống hiện tại, đến cả OAA cũng đã mở lời, hơn nữa tình hình quả thực có chút không ổn, ông ta cũng đành phải chấp nhận.

"Chết đi!" Một phần ba năng lượng của thế giới DC lập tức bị Chí Cao Thượng Đế hút cạn, sau đó hung hăng đánh thẳng vào bản thể của George.

"Không đỡ nổi!" Bản thể của George thấy vậy, biết rằng nếu với thực lực hiện tại của mình mà đón nhận đòn này thì chắc chắn sẽ chết.

Vì vậy, cậu ta cũng dùng đến tuyệt chiêu cuối cùng: "Hợp thể!" Một tiếng gào thét, phân thân George vốn đang nuốt chửng thế giới DC lập tức bay vút tới, hợp nhất vào cơ thể bản thể.

Toàn bộ phân thân được thu hồi, George cảm thấy thực lực của mình lập tức bắt đầu tăng vọt với tốc độ bùng nổ.

Linh hồn hoàn chỉnh, rào cản cấp độ Omniverse cũng bắt đầu lung lay.

"Thăng cấp cho ta!" Trước khi đòn trí mạng của Chí Cao Thượng Đế đánh trúng George, George cuối cùng cũng nhờ vào việc hợp thể mà đột phá tiến vào cấp độ Omniverse.

"Ầm!" Một vụ nổ lớn có thể hủy diệt đa vũ trụ bùng lên.

Một lát sau, năng lượng lắng xuống, George hoàn toàn không hề hấn xuất hiện trước mắt Chí Cao Thượng Đế.

"Cái này... sao có thể!" Chí Cao Thượng Đế cũng hơi ngớ người.

Ông ta không ngờ George lại có thể thành công thăng cấp Omniverse ngay trong khoảnh khắc đó, chặn được đòn trí mạng của ông ta.

George không hề đáp lại, dùng tốc độ nhanh nhất phá vỡ rào cản của vũ trụ DC, xông vào Chaos.

Dù sao thì cậu ta cũng vừa mới tiến vào cấp độ Omniverse, cứng rắn đón nhận một đòn bùng nổ siêu thường của Chí Cao Thượng Đế, bề ngoài không sao nhưng thực tế đã trọng thương.

Nhưng may mắn là Chí Cao Thượng Đế không ngờ cậu ta có thể thăng cấp và sống sót, cộng thêm đòn đó quả thực cũng khiến Chí Cao Thượng Đế không dễ chịu.

Vì vậy, cậu ta nhân cơ hội này, đột phá qua phân thân của Chí Cao Thượng Đế, thành công thoát khỏi vũ trụ DC.

"Cuối cùng cũng thoát ra!" Tiến vào Chaos, George cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, đúng lúc này, một nguy cơ chết người đột nhiên dâng lên trong lòng cậu ta, ngay sau đó cậu ta nghe thấy một âm thanh xa lạ.

"Chết!" Hóa ra là OAA phát hiện George đã thoát khỏi vũ trụ DC, không nhịn được mà ra tay.

Làm vậy, tuy ông ta đã vi phạm lời hứa với Hồng Quân, và sau đó sẽ phải chịu tổn thương cực lớn, nhưng dù sao cũng sẽ không bị Hồng Quân nuốt chửng vì để Hồng Quân nắm được thông tin của mình.

"Mẹ kiếp, đúng là đồ vô liêm sỉ!" George lúc này cũng đã hiểu được tâm lý của OAA, thầm mắng một câu, sau đó dùng cơ thể trọng thương của mình bắt đầu phòng ngự.

Cậu ta biết với tình trạng hiện tại của mình, tuyệt đối không thể

phòng thủ được, nhưng cậu ta không muốn bỏ cuộc như vậy.

“OAA, quá đáng rồi đó!” Đúng lúc này, một âm thanh vang lên chớp nhoáng truyền vào tai George, ngay sau đó một ngọc vũ điệp màu tím bao trùm lấy cậu ta, dễ dàng chặn lại đòn tấn công của OAA.

“Được cứu rồi.” Lúc này, George cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nghĩ lại cũng phải, Hồng Quân Lão Tổ tính toán giỏi như vậy, sao lại không đợi ở đây để cứu cậu ta chứ.

Quả nhiên, người cứu cậu ta khỏi tay OAA chính là Hồng Quân Lão Tổ.

Chương 914

Hồng Quân Lão Tổ cầm gậy trúc xuất hiện bên cạnh George, thu lại Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, sau đó lướt qua người George, một hạt giống màu tím bay ra và rơi vào lòng bàn tay ông ta.

"Rất tốt, làm không tệ!" Luyện hóa Hồng Mông Đạo Chủng màu tím, trong khoảnh khắc, Hồng Quân đã nắm giữ được lỗ hổng pháp tắc của thế giới Marvel và DC, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười hài lòng.

Ánh mắt nhìn George càng tràn đầy sự tán thưởng.

"Đều là do Sư Tổ dạy dỗ tốt." George vội vàng hành lễ.

Thông Thiên Giáo Chủ là sư phụ của con, Hồng Quân Lão Tổ đương nhiên là Sư Tổ của con.

"Con bị trọng thương rồi, sang bên cạnh điều dưỡng cho tốt, để Sư Tổ đến báo thù cho con!" Lấy ra một viên Hồng Mông Tử Đan quý giá mà mình cất giữ đưa cho George, Hồng Quân quay đầu nhìn về phía OAA và Chí Cao Thượng Đế với vẻ mặt khó coi.

"Đa tạ Sư Tổ." George nhận lấy đan dược nuốt vào miệng, đan dược vừa vào miệng đã hóa, Hồng Mông Tử Khí hùng hậu tràn vào cơ thể cậu ta, thương thế lập tức giảm đi phần lớn.

"Chơi không nổi phải không?" Hồng Quân nhìn OAA và Chí Cao Thượng Đế phía trước, cứ như nhìn hai người chết vậy.

Ông ta đã thông qua Hồng Mông Đạo Chủng phá giải pháp tắc của thế giới Marvel và DC, cho dù OAA và Chí Cao Thượng Đế có liên thủ, ông ta cũng nắm chắc có thể hạ gục cả hai.

Huống hồ, OAA đã vi phạm lời hứa tấn công George, đã bị trừng

phạt, nguyên bản bị tổn hại nên thực lực nhiều nhất chỉ còn lại bảy phần.

"Hồng Quân, nhất định phải làm đến nước này sao?

Chúng ta có thể hòa bình chung sống, giống như trước đây vậy." OAA vươn tay gọi cả thế giới Marvel hợp nhất vào trong cơ thể, Chí Cao Thượng Đế cũng tương tự gọi thế giới DC hợp nhất vào trong cơ thể.

Đến cấp độ của họ, việc phóng thích thế giới ra để giam cầm trấn áp kẻ địch đã không còn là phương thức chiến đấu tốt nhất.

Ngược lại, hấp thu và hợp nhất vào bản thân mới có thể phát huy thực lực ở mức độ tối đa.

"A!" Hồng Quân gõ gõ cây gậy trúc lên mây lành dưới chân, cười nói: "Ta có thể tha cho các ngươi, giao ra nguyên bản và thế giới, ta cho phép các ngươi sống trường sinh bất lão trong thế giới của ta với thân phận người thường." OAA và Chí Cao Thượng Đế nghe vậy chìm vào im lặng, hiển nhiên không thể đáp ứng điều kiện này.

Hồng Quân "xuy" một tiếng, cũng đoán trước đối phương sẽ không đồng ý: "Nếu các ngươi không đồng ý, vậy ta đành phải tự mình lấy vậy." Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp bay ra bắn ra ánh sáng tím cố định OAA và Chí Cao Thượng Đế, cây gậy trúc mang theo sức mạnh cấp độ Omniverse đỉnh phong vung ra.

Hai bên lập tức chìm vào đại chiến.

"Thật đáng sợ!" George đã hồi phục phần lớn thương thế, khôn ngoan không tham gia chiến đấu, mà lùi ra xa.

Cuộc chiến của ba cường giả cấp độ Omniverse đỉnh phong đã khiến không gian Chaos xuất hiện từng vết nứt.

Lúc này George mới hiểu, trước đó trong vũ trụ DC, nếu không

phải Chí Cao Thượng Đế quá sơ ý không dùng toàn lực, thì dù cậu ta có đột phá đến cấp độ Omniverse cũng chắc chắn không thoát ra được.

"Lần này chắc chắn rồi!" Tuy thực lực không bằng ba vị kia, nhưng ít nhất cũng ở cùng một đẳng cấp.

George lúc này cũng nhận ra, OAA và Chí Cao Thượng Đế dù có liên thủ cũng hoàn toàn không phải đối thủ của Hồng Quân.

Hai người họ đang bị Hồng Quân áp đảo mà đánh, thua chỉ là vấn đề thời gian.

Hơn nữa cậu ta cảm thấy thời gian này sẽ không quá dài.

"Hả, có vẻ có gì đó không đúng." Càng nhìn, lông mày cậu ta càng dần nhíu lại.

Cậu ta phát hiện OAA thể hiện ra quá yếu, thậm chí gần bằng cậu ta hiện tại, hoàn toàn không đáng sợ như lúc vừa truy sát cậu ta.

"Chẳng lẽ phản phệ của khế ước lại gây tổn hại lớn đến vậy cho ông ta?" Ngay khi cậu ta nghi hoặc, Hồng Quân đã đánh nát Chí Cao Thượng Đế và OAA, dùng Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp hoàn toàn cố định hai người.

Nhưng trên mặt ông ta rõ ràng cũng có sự nghi hoặc: "OAA, thực lực của ngươi không đúng!" Đã chiến đấu nhiều năm như vậy, ông ta rất hiểu thực lực của OAA và Chí Cao Thượng Đế.

Tuy nhiên, trong trận chiến vừa rồi, Chí Cao Thượng Đế phát huy như trước đây, không có gì khác biệt lớn.

Cùng lắm là do George đã nuốt một số vũ trụ song song nên yếu đi một chút.

Nhưng thực lực của OAA lại suy giảm đáng kể, ngay cả một

phần vạn bình thường cũng không có, cho dù là phản phệ của khế ước cũng không thể có kết quả như vậy.

Vì vậy ông ta phỏng đoán, OAA chắc chắn có âm mưu.

Đối mặt với chất vấn của Hồng Quân, OAA chỉ cười lạnh, không hề trả lời.

Hồng Quân thấy vậy nheo mắt: "Thôi được, đợi ta nuốt chửng các ngươi, tự nhiên mọi chuyện sẽ rõ ràng." Tuy nhiên, ngay khi ông ta chuẩn bị thi triển đại thần thông để nuốt chửng OAA và Chí Cao Thượng Đế, sắc mặt ông ta đột nhiên thay đổi.

"Hồng Quân, ngươi nghĩ chỉ có ngươi dùng thủ đoạn, ta thì không sao?" Tiếng của OAA, truyền ra từ miệng Hồng Quân.

"Mẹ kiếp, không phải chứ!" George vừa định tới chúc mừng Sư Tổ thì lập tức phanh gấp dừng lại.

OAA thế mà lại đang đoạt xá Hồng Quân, ông ta làm thế nào mà làm được?

"Ngươi đã vào từ khi nào?" Giọng của Hồng Quân truyền ra từ miệng ông ta, ông ta không hỏi OAA đang bị mình cố định, mà là hỏi OAA đang ở trong cơ thể mình.

"Thì ra là vậy." Không đợi OAA trả lời, ông ta đã đoán ra đáp án.

"Cái Tony Stark mà ngươi gửi đến chính là ngươi!" "Không sai, đáng tiếc, nếu ngươi phát hiện muộn hơn một chút, thì ta đã có thể nuốt chửng ngươi một cách lặng lẽ rồi.

Tuy nhiên, hiện tại tuy có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng chỉ tốn thêm chút công sức mà thôi." Giọng OAA lại một lần nữa truyền ra từ miệng Hồng Quân.

"Bỏ cuộc đi, Hồng Quân, pháp tắc thế giới của ngươi ta đã nắm

giữ toàn bộ.

Và trong lúc ngươi vừa chiến đấu, ta đã cướp đi phần lớn quyền kiểm soát, ngươi thua chắc rồi.

Bây giờ bỏ cuộc, ta có thể cho ngươi sống cuộc sống trường sinh bất lão với thân phận người thường." "Đại sự không ổn!" Đại não của George điên cuồng vận chuyển.

Từ cuộc đối thoại giữa hai người, cậu ta đã đại khái đoán được chuyện gì đang xảy ra.

Khi Hồng Quân lợi dụng cậu ta để thu thập lỗ hổng pháp tắc của thế giới Marvel và DC, OAA không biết đã dùng cách gì đánh lừa Hồng Quân, ngụy trang thành Iron Man tiến vào thế giới Hồng Hoang.

Và OAA đang bị phong ấn cùng Chí Cao Thượng Đế kia, hẳn là giả, là kẻ mà OAA đã đặc biệt bồi dưỡng để giả mạo chính mình.

Có lẽ Hồng Quân không ngờ OAA lại có thể bồi dưỡng ra một cường giả cấp độ Omniverse giả mạo, vì vậy mới không phát giác ra.

Bản thể OAA tiến vào thế giới Hồng Hoang nhiều năm như vậy, đã sớm nắm rõ pháp tắc của thế giới Hồng Hoang.

Có lẽ cũng nhờ vậy mà thực lực tăng mạnh.

Nếu không có chuyện rắc rối này của cậu ta, OAA sẽ không lộ diện nhanh như vậy, mà sẽ lẳng lặng thấm nhuần từng chút một, nuốt chửng quyền hành của Hồng Quân, đoạt xá ông ta một cách lặng lẽ.

Hiện tại lộ diện cũng là bất đắc dĩ.

Một khi Hồng Quân nuốt chửng Chí Cao Thượng Đế và OAA giả, không chỉ thực lực sẽ tăng mạnh, mà còn lập tức phản ứng lại.

Đến lúc đó OAA muốn đoạt xá gần như không thể, còn sẽ bị Hồng Quân thanh toán và nuốt chửng hoàn toàn.

Nhưng dù vậy, với việc một bên có tính toán còn một bên thì không, tình hình hiện tại của Hồng Quân cũng tuyệt đối không ổn.

Từ việc ý thức của Hồng Quân không tiếp tục nói chuyện, mà luôn là OAA nói, có thể thấy Hồng Quân hiện tại không hề chiếm ưu thế.

“Liều mạng thôi!” Giờ phút này, George không chọn chạy trốn.

Chương 915

Chaos rộng lớn như vậy, OAA dù có nuốt chửng Hồng Quân và thực lực tăng mạnh, chỉ cần cậu ta trốn kỹ, cũng không thể bị tìm thấy.

Nhưng, ban đầu cậu ta vì phòng ngừa vạn nhất, đã chuyển những người quan trọng và các thế giới cho tiểu phân thân.

Cậu ta nghĩ nếu bản thể và phân thân không thoát ra được, thì tiểu phân thân ít nhất vẫn có thể bảo vệ người thân bạn bè sống trong thế giới Hồng Hoang.

Hiện tại nếu cậu ta chạy trốn, tiểu phân thân và người thân, bạn bè trong thế giới Hồng Hoang ở trong cơ thể Hồng Quân, đến lúc đó sẽ toàn bộ rơi vào tay OAA.

Nghĩ đến là biết, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Vì vậy, bây giờ cậu ta không thể chạy, cậu ta phải triệt để giải quyết OAA và Chí Cao Thượng Đế.

Nhưng với thực lực hiện tại của cậu ta, căn bản không thể nhúng tay vào cuộc chiến ý thức giữa Hồng Quân và OAA.

"Vậy thì nuốt chửng các ngươi!" Chỉ thấy, bóng George lóe lên xuất hiện bên cạnh OAA giả và Chí Cao Thượng Đế, hai tay ấn lên người họ, phát động năng lực nuốt chửng.

Muốn giúp Hồng Quân giải quyết OAA, thì nhất định phải có sức mạnh cùng cấp.

Vừa đúng lúc hiện tại Chí Cao Thượng Đế và OAA giả đã bị Hồng Quân đánh trọng thương, và bị Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp cố định.

Cậu ta có thể nhân cơ hội này nuốt chửng hai người và thế giới

của hai người.

OAA bị cố định kia tuy là giả, nhưng thế giới Marvel là thật, chỉ là OAA thật đã giao quyền quản lý cho OAA giả.

Nếu không, không thể nào lừa được Hồng Quân.

Vì vậy, nếu thành công, cậu ta sẽ tương đương với việc nuốt chửng hai Đấng Sáng Tạo cấp độ Omniverse (một đỉnh phong, một sơ kỳ).

Đương nhiên, với thực lực cấp độ Omniverse mới nhập môn hiện tại của cậu ta, muốn hoàn thành việc nuốt chửng, tuyệt đối không phải chuyện một sớm một chiều.

Hiện tại chính là chạy đua với OAA.

Nếu OAA đoạt xá Hồng Quân rồi mà cậu ta vẫn chưa hoàn thành việc nuốt chửng, thì cậu ta chắc chắn sẽ chết.

Nếu cậu ta hoàn thành việc nuốt chửng trước khi OAA đoạt xá, thì có thể tiến vào cơ thể Hồng Quân để giúp trấn áp OAA.

"Ý tưởng không tồi, nhưng không kịp rồi!" Giọng OAA lại một lần nữa truyền ra từ miệng Hồng Quân, ông ta cũng phát giác được động tác của George, nhưng lại không xem đó là chuyện gì.

Bởi vì ông ta tự tin tuyệt đối có thể đoạt xá thành công trước khi George nuốt chửng xong.

"Chết tiệt!" Nhìn khí tức của OAA trong cơ thể Hồng Quân ngày càng mạnh, còn tiến độ nuốt chửng của mình xa xa không theo kịp, George biết gặp rắc rối rồi.

Kế sách hiện tại, chỉ có tạm thời thay đổi kế hoạch, tiến vào cơ thể Hồng Quân để giúp đỡ Hồng Quân.

Tuy nhiên, cậu ta không trực tiếp từ bỏ việc nuốt chửng, mà là thu

toàn bộ Chí Cao Thượng Đế và OAA vào thế giới của mình để trấn áp, sau đó mới hóa thành một luồng sáng tiến vào cơ thể Hồng Quân.

Để ở bên ngoài, cậu ta lo lắng sẽ bị OAA đang kiểm soát cơ thể Hồng Quân thu hồi.

Hơn nữa, dù không thể nuốt chửng ngay lập tức, thì đặt họ trong thế giới của mình cũng có thể dùng làm nguồn năng lượng bền vững để chiết xuất năng lượng hỗ trợ chiến đấu.

Trong thế giới Hồng Hoang nằm trong cơ thể Hồng Quân, Thiên Đạo, tượng trưng cho ý thức của Hồng Quân, đang bị OAA nuốt chửng, quyền kiểm soát thế giới Hồng Hoang của ông ta cũng ngày càng yếu đi.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, OAA sẽ trở thành người kiểm soát thế giới Hồng Hoang, trở thành người kiểm soát cơ thể ông ta.

“Hồng Quân, nhận thua đi, cho dù nó có vào giúp ngươi, với thực lực hiện tại của nó, cũng không phải đối thủ của ta!” “Tính toán sai rồi!

Tính toán sai rồi!” Hồng Quân lúc này cũng hơi hối hận vì mình đã không nhìn thấu quỷ kế của OAA, hơn nữa ông ta biết OAA nói không sai.

Cho dù George tạm thời nuốt chửng một phần năng lượng của Chí Cao Thượng Đế và OAA giả, thực lực được tăng lên đáng kể, cũng không đủ để giúp ông ta đối kháng OAA.

“Xem ra chỉ có thể như vậy, hời cho đồ tôn này của ta.” Dường như đã hạ quyết tâm nào đó, Hồng Quân đột nhiên xé rách một phần Thiên Đạo, bao bọc sức mạnh nguyên bản của mình, rồi đón lấy George đang tiến vào thế giới Hồng Hoang.

OAA không lập tức truy kích, mà là luyện hóa tất cả Thiên Đạo

còn lại, để tăng cường sự kiểm soát của mình đối với thế giới Hồng Hoang.

Dù sao ông ta cũng cảm thấy, hiện tại Hồng Quân dù có liên thủ với George cũng không thể chiến thắng ông ta.

"Sư Tổ!" George thấy ý thức của Hồng Quân đến gần, lập tức dừng lại, muốn cùng Hồng Quân thương thảo cách giải quyết OAA, giúp Hồng Quân đoạt lại cơ thể.

Tuy nhiên lúc này Hồng Quân lại nhanh chóng ngưng tụ tất cả Thiên Đạo và sức mạnh nguyên bản của mình thành một quả cầu màu tím rồi đặt vào trong cơ thể George.

"Mau, nuốt chửng sức mạnh của ta!" "Sư Tổ, cái này..." George đầu tiên ngớ người một chút, nhưng rất nhanh phản ứng lại rằng bây giờ không phải lúc ngớ người.

Để cậu ta nuốt chửng thế giới Hồng Hoang, tổng thể vẫn tốt hơn là để OAA nuốt chửng.

Hơn nữa đây cũng là cơ hội cuối cùng của họ.

Dốc toàn lực phát động nuốt chửng, vì vốn dĩ đã từng tu hành ở Hồng Hoang, cộng thêm ý thức của Hồng Quân toàn lực giúp đỡ, cậu ta rất nhanh đã nuốt chửng và tiêu hóa toàn bộ sức mạnh đó.

Và lúc này, cậu ta phát hiện thực lực của mình cuối cùng đã đạt đến đỉnh phong cấp độ Omniverse, đồng thời nắm giữ một phần quyền năng Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang.

"Lấy lại nào!" George không trực tiếp tấn công OAA, mà là mượn nhờ sức mạnh đã tăng lên và quyền kiểm soát Thiên Đạo lúc này, bắt đầu tranh giành Thiên Đạo mà OAA vừa nắm giữ.

Hồng Quân vì bị OAA tính toán xâm thực, không thể phát huy sức mạnh chân chính, nhưng George thì khác.

Cậu ta là bản thể mang theo thế giới của mình tiến vào, có thể phát huy toàn bộ sức mạnh.

Vì vậy, lúc này sau khi giành được một phần quyền kiểm soát Thiên Đạo Hồng Hoang, cậu ta hoàn toàn có hy vọng từng chút một đoạt lại sức mạnh.

Chỉ cần đoạt lại tất cả sức mạnh Thiên Đạo, OAA sẽ chỉ còn lại bản thể, một kẻ cấp độ Omniverse nhưng không có thế giới cấp độ Omniverse.

Cậu ta có thể dễ dàng bóp chết đối phương.

"Đừng hòng!" OAA thấy Hồng Quân thế mà lại giao toàn bộ nguyên bản và Thiên Đạo cho George, lập tức cảm thấy không ổn, ngay lập tức dốc toàn lực luyện hóa Thiên Đạo đã cướp được, muốn củng cố thêm sức mạnh.

Đáng tiếc, ông ta vẫn chậm một bước.

Thế là, hai bên bắt đầu cuộc chiến giằng co trên việc tranh giành Thiên Đạo.

Ban đầu OAA vẫn chiếm ưu thế, nhưng theo thời gian trôi qua, George bắt đầu dần dần chiếm ưu thế.

Tại sao ư?

Bởi vì khi George tranh giành quyền kiểm soát Thiên Đạo Hồng Hoang, cậu ta vẫn không ngừng luyện hóa thế giới Marvel và DC trong cơ thể.

Hơn nữa ý thức của Hồng Quân Lão Tổ cũng đã tiến vào cơ thể cậu ta, hỗ trợ cậu ta tiến hành luyện hóa.

Vì vậy thời gian càng kéo dài, thì thực lực của cậu ta càng mạnh, càng có lợi.

Đây cũng là lý do cậu ta không trực tiếp chiến đấu, mà là tranh giành Thiên Đạo.

"Tìm chết!" Dần dần, OAA cũng phát hiện ra điểm này, lập tức bùng nổ tất cả sức mạnh bắt đầu tấn công bản thể của George.

Các loại pháp tắc mang theo sức mạnh kinh khủng công kích George, ý đồ trực tiếp xóa sổ sự tồn tại của cậu ta.

Chương 916

“Bây giờ mới phản ứng lại, muộn rồi!” George hít sâu một hơi, không màng đến đòn tấn công bùng nổ toàn lực của OAA, sức mạnh lập tức tăng vọt lên vạn lần.

Sau đó dùng sức, thế mà trong nháy mắt đã nuốt trọn toàn bộ Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang vào trong cơ thể mình.

“Cái này... không thể nào!” OAA phát ra tiếng thét tuyệt vọng.

“Kết thúc rồi!” George vung tay khiến tất cả công kích tiêu tan, sau đó há miệng, nuốt OAA vào bụng mình.

Hóa ra, vẻ ngoài dần chiếm ưu thế vừa rồi, thực chất là đang câu giờ.

Với sự giúp đỡ của Hồng Quân, thực lực của cậu ta đã vượt qua OAA, nhưng vì để ngăn OAA phát hiện mà phản công, nên mới giả vờ từng chút một xoay chuyển cục diện.

Khi OAA phát hiện không ổn, chuẩn bị ngươi chết ta sống, George đã hoàn toàn hoàn thành việc nuốt chửng thế giới Marvel và DC.

Sức mạnh bản thân cậu ta, sức mạnh nuốt chửng từ thế giới Marvel và DC, cộng thêm một phần Thiên Đạo và sức mạnh nguyên bản mà Hồng Quân trao cho.

Thực lực của cậu ta lập tức siêu việt cấp độ Omniverse, đạt đến một cảnh giới mới.

Nuốt chửng OAA, tất cả sức mạnh của thế giới Hồng Hoang cũng tiến vào trong cơ thể George, và lúc này cậu ta phát hiện sức mạnh của mình lại một lần nữa thăng tiến.

Đồng thời, toàn bộ không gian Chaos cũng vì sức mạnh của

George mà xảy ra biến hóa.

Chỉ thấy không gian Chaos ban đầu lấy George làm trung tâm nhanh chóng thu nhỏ lại, vô số thế giới phân bố trong không gian Chaos cũng theo đó tiến vào trong cơ thể George.

Không lâu sau, toàn bộ không gian Chaos đã hoàn toàn hòa làm một thể với George.

"Chủ nhân Chaos à, không ngờ tranh đấu nhiều năm như vậy, cuối cùng lại hời cho đồ tôn này của ta." Nhìn toàn bộ không gian Chaos hòa làm một thể với George, Hồng Quân không kìm được mà phát ra tiếng than thở.

"Thôi được, dù sao cũng tốt hơn là để tên OAA đó đạt được." Thực ra, là những Đấng Sáng Tạo mạnh nhất không gian Chaos, ông ta và OAA đều hiểu rằng, chỉ cần nuốt chửng đối phương, là có thể đột phá tiến vào một giai đoạn mới.

Từ đó hợp nhất với toàn bộ không gian Chaos, trở thành Chủ nhân Chaos.

Chỉ là nhiều năm tranh đấu như vậy, vẫn luôn không có kết quả.

Không ngờ cuối cùng lại âm sai dương thác như vậy, để George đạt được tất cả sức mạnh của ba người họ, trở thành Chủ nhân Chaos.

"Đa tạ Sư Tổ thành toàn!" Hợp nhất không gian Chaos, George mở mắt, cũng đã hiểu ra mọi chuyện.

Ý niệm hóa thân của cậu ta tiến vào trong cơ thể, bái Hồng Quân Lão Tổ một bái.

Hồng Quân Lão Tổ phất tay: "Thôi được, thôi được, đó cũng là tạo hóa của ngươi." George đã trở thành Chủ nhân Chaos, mà vẫn có thể đối xử với ông ta như vậy, khiến trong lòng ông ta vẫn có chút

cảm động.

Cần biết rằng, George lúc này chỉ với một ý niệm, liền có thể khiến ông ta tan thành mây khói.

"May mắn, may mắn là đã liều một phen." George lúc này cũng thầm mừng, nếu vừa nãy cậu ta chạy trốn, đợi OAA nuốt chửng tất cả sức mạnh và trở thành Chủ nhân Chaos, thì cậu ta cũng xong rồi.

"Sư Tổ, người sau này vẫn có thể quản lý thế giới Hồng Hoang, cũng có thể tùy ý ngao du trong Chaos." George vung tay, Hồng Quân chỉ còn lại một chút ý thức lập tức khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, đồng thời giành được quyền kiểm soát Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang.

Đối với Hồng Quân mà nói, mọi thứ đều không thay đổi, ông ta vẫn là Hồng Quân Lão Tổ kiểm soát thế giới Hồng Hoang.

Hơn nữa không còn mối uy hiếp từ OAA và Chí Cao Thượng Đế.

Đây là sự đền đáp mà George dành cho Hồng Quân Lão Tổ.

Hồng Quân Lão Tổ gật đầu, trở về thế giới Hồng Hoang của mình.

So với việc bị OAA đoạt xá, hiện tại đã là kết quả tốt nhất.

Đợi Hồng Quân Lão Tổ rời đi, George lại vung tay, từng Đấng Sáng Tạo xuất hiện trước mắt cậu ta.

Họ đều là những Đấng Sáng Tạo bị George hấp thụ vào không gian Chaos trong cơ thể.

Lúc này những Đấng Sáng Tạo này mặt lộ vẻ hoảng sợ, run lẩy bẩy dưới khí tức của George, họ cảm thấy chỉ cần một ánh mắt của George, liền có thể xóa sổ sự tồn tại của họ.

Không gian Chaos đại biến, họ cũng bị kéo theo hấp thụ vào trong

cơ thể George, hơn nữa phát hiện thế giới của mình hoàn toàn mất kiểm soát.

Tất cả các thế giới nối liền thành một mảnh, sau đó không ngừng diễn hóa ra vô số không gian song song.

Ví dụ như thế giới Harry Potter ban đầu, tổng cộng có bốn thế giới song song, George đã nuốt một cái, còn lại ba cái.

Mà bây giờ, lại mở rộng ra vô số thế giới Harry Potter, giống như đa vũ trụ Marvel vậy.

Harry Potter cũng trở thành thế giới đa vũ trụ.

Tất cả các thế giới trong không gian Chaos đều như vậy.

Đây chính là kết quả dưới ảnh hưởng sức mạnh của George khi trở thành Chủ nhân Chaos.

Đương nhiên, chỉ cần George một ý niệm, những thế giới này cũng sẽ toàn bộ biến mất.

Tuy nhiên, cậu ta không định làm vậy.

Cậu ta cảm thấy cứ như vậy rất tốt, thế giới càng nhiều thì càng thú vị, nếu không sau này cậu ta chẳng phải sẽ rất nhàm chán sao.

"Không cần sợ hãi, sau này các ngươi vẫn tự quản lý những thế giới song song của mình, vận hành bình thường là được.

Nhưng không được phép can thiệp vào bất kỳ sự phát triển nào bên trong." George ban ra mệnh lệnh không thể vi phạm cho các Đấng Sáng Tạo của các thế giới, sau đó biến mất.

Các Đấng Sáng Tạo đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, theo lệnh trở về thế giới mà mình đã tạo ra.

"Thì ra đây chính là thế giới ban đầu của mình, một tiểu thế giới bình thường." George lại một lần nữa xuất hiện, đã trở về tiểu thế

giới nơi cậu ta sinh ra ở Hồng Hoang, nơi không có bất kỳ sức mạnh siêu phàm nào.

Theo lý mà nói, đã qua nhiều năm như vậy, thế giới này đã sớm thay đổi.

Nhưng với thực lực hiện tại của cậu ta, trong nháy mắt liền có thể khiến thời gian quay ngược, trở về thời điểm cậu ta vừa được Hồng Quân chọn để xuyên việt.

"Ban cho ngươi một trận linh khí khôi phục vậy." George mặc bộ đồ thể thao bình thường đi trên đường lớn, nhẹ nhàng búng tay một cái, tiểu thế giới vốn không có bất kỳ sức mạnh siêu phàm nào này, bắt đầu dần dần trở nên khác biệt.

"Lão Vương, một bát tào phớ, vị mặn nhé!" George ngồi phịch xuống trước quán ăn sáng mà mình thường ăn trong ký ức, gọi một bát tào phớ, thong thả ăn.

"Vừa ăn vừa giải trí, cuộc sống thật vô biên." Một ngụm tào phớ hương vị quen thuộc xuống bụng, George lật tay một cái, xuất hiện một quả cầu không gian màu trắng ngưng tụ từ vô số cánh cổng ánh sáng.

Búng ngón tay một cái, quả cầu xuyên qua không gian rời khỏi đại thế giới Hồng Hoang, sau đó ngẫu nhiên tiến vào vô số thế giới mở rộng kia, đập vào trán một thiếu niên có đuôi đang tu hành.

"Thì ra là Tiểu Ngộ Không, chắc hẳn sẽ rất thú vị đây." George vừa ăn tào phớ, vừa xem một cách thích thú.

Hồng Quân gửi cậu ta xuyên việt đến Marvel, là để tìm ra lỗ hổng của OAA, còn thao tác hiện tại của cậu ta, hoàn toàn là vì niềm vui.

Giống như lúc trước cậu ta đưa Snape đến thế giới song song để đầu thai vậy.

Thiếu niên Tiểu Ngộ Không thông qua cánh cổng ánh sáng cậu ta ban cho mà xuyên việt vô số thế giới song song để mạo hiểm, đối với George mà nói, hiển nhiên là một câu chuyện rất thú vị.